



This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

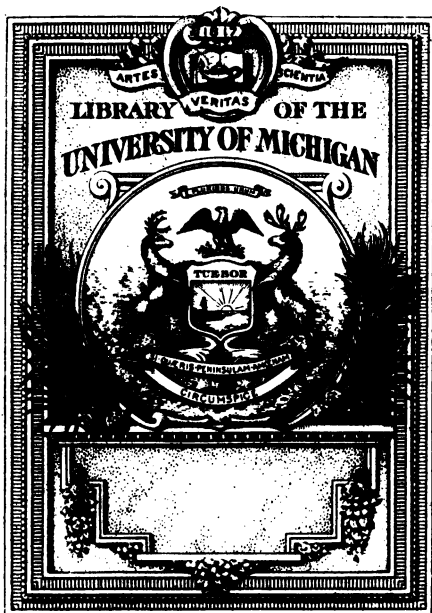
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

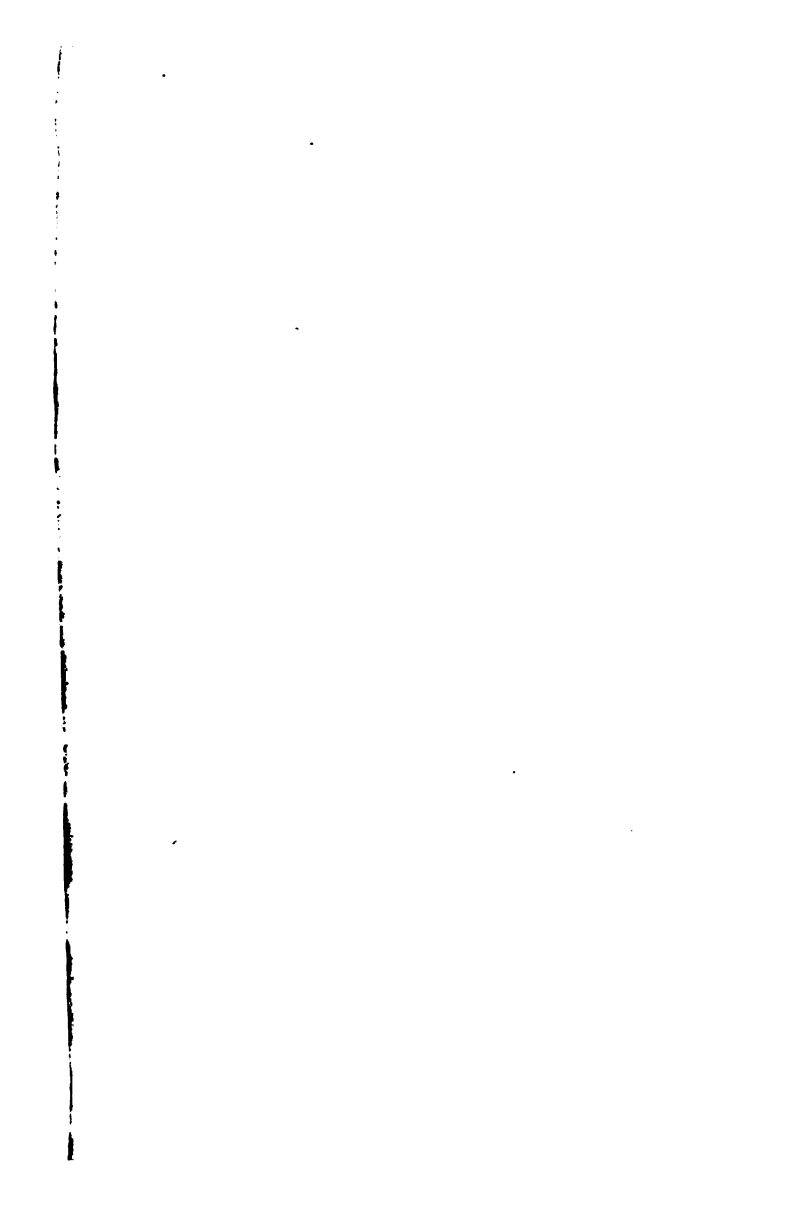
Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

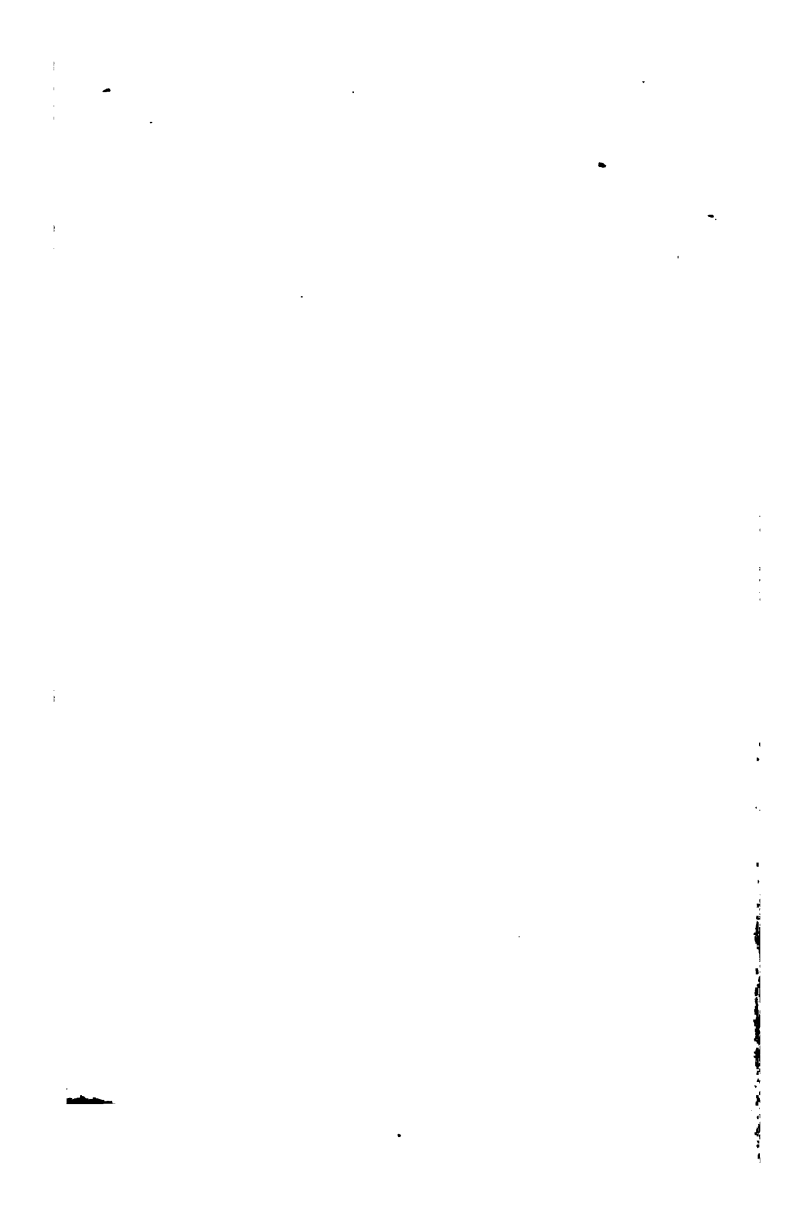


THE GIFT OF
William H. Worrell

135
715
.1888







W.H. Wood
1910.

P.S.
715
.18

1

Bible. Hebrew and Greek. 1888

THE
HOLY BIBLE

IN THE
ORIGINAL HEBREW AND GREEK.

OLD TESTAMENT: MYER LEVI LETTERIS.

NEW TESTAMENT: WESTCOTT AND HORT.

TWO VOLUMES IN ONE.

Boston—Hartford:
ELWOOD G. TEWKSBURY,
1888.

Copyright, 1888, by
ELWOOD G. TEWKSBURY.

PREFATORY NOTE.

This volume is a direct outcome of the interest in independent Biblical research inspired by Professor C. S. Beardslee in his classes in Systematic Theology at Hartford Theological Seminary, and of the idea suggested by him of an edition of the Bible, which should contain in one volume both Testaments in the original, as a text-book not only for use in the class-room but for permanent companionship and study.

The present work consists of the Hebrew Bible of Letteris and the text of the Greek New Testament of Westcott and Hort. It is not a reprint, but the original sheets of the two books as published respectively by Trowitzsch & Son of Berlin, and Macmillan & Co. of London, bound in one volume, and offered in convenient form for reference and study.

It is hoped that this little volume may find a place in the movement among students and ministers towards a more diligent and effective "Inductive" study of the Word of God in its original languages.

HARTFORD, CONN., December, 1888.

85-32 2117B



THE NEW TESTAMENT
= .
IN THE ORIGINAL GREEK

Cambridge

**PRINTED BY C. J. CLAY M.A. AND SONS
AT THE UNIVERSITY PRESS**

THE NEW TESTAMENT
IN THE ORIGINAL GREEK

THE TEXT REVISED BY

BROOKE FOSS WESTCOTT D.D.

AND

FENTON JOHN ANTHONY HORT D.D.

Cambridge and London

New York

MACMILLAN AND CO

1887

All rights reserved

ALIORUM LITTERAE SUNT EIUSMODI UT NON PARUM MULTOS PAENITUERIT INSUMPTAE IN ILLIS OPERAE. . . . AT FELIX ILLE QUEM IN HISCE LITTERIS MEDITANTEM MORS OCCUPAT. HAS IGITUR TOTO PECTORE SITIAMUS OMNES, HAS AMPECTAMUR, IN HIS IUGITER VERSEMUR, HAS EXOSCULEMUR, HIS DEMUM IMMORIAMUR, IN HAS TRANSFORMEMUR, QUANDOQUIDEM ABEUNT STUDIA IN MORES. . . . HAE TIBI SACROSANCTAE MENTIS ILLIUS VIVAM REFERUNT IMAGINEM, IPSUMQUE CHRISTUM LOQUENTEM, SANANTEM, MORIENTEM, RESURGENTEM, DENIQUE TOTUM ITA PRAESENTEM REDDUNT, UT MINUS VISURUS SIS SI CORAM OCULIS CONSPICIAS.

ERASMUS

MDXVI

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Wm. H. Wovell

#

9-15-1931

ΚΑΤΑ ΜΑΘΘΑΙΟΝ

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΗΝ

ΚΑΤΑ ΜΑΘΘΑΙΟΝ

1 ΒΙΒΛΙΟΣ γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ υἱοῦ Δαυεὶδ υἱοῦ Ἀβραάμ.

- 2 Ἀβραάμ ἐγέννησεν τὸν Ἰσαάκ,
Ἰσαάκ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰακώβ,
Ἰακώβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ,
3 Ἰούδας δὲ ἐγέννησεν τὸν Φαρῆς καὶ τὸν Ζαρὰ ἐκ τῆς Θάμαρ,
Φαρῆς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἑσρώμ,
Ἑσρώμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀράμ,
4 Ἀράμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀμναθάβ,
Ἀμναθάβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ναασσών,
Ναασσών δὲ ἐγέννησεν τὸν Σαλμών,
5 Σαλμών δὲ ἐγέννησεν τὸν Βοὲς ἐκ τῆς Ῥαχάβ,
Βοὲς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωβηδ ἐκ τῆς Ῥούθ,
Ἰωβηδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰεσσαί,
6 Ἰεσσαί δὲ ἐγέννησεν τὸν Δαυεὶδ τὸν βασιλέα.

- Δαυεὶδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Σολομῶνα ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίας,
7 Σολομῶν δὲ ἐγέννησεν τὸν Ῥοβοάμ,
Ῥοβοάμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀβιά,
Ἀβιά δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀσάφ,
8 Ἀσάφ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσαφάτ,
Ἰωσαφάτ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωράμ,
Ἰωράμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ὁζείαν,

Ὁζεΐας δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωαθάμ, 9
 Ἰωαθάμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἄχας,
 Ἄχας δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐζεκίαν,
 Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Μανασσῆ, 10
 Μανασσῆς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀμῶς,
 Ἀμῶς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσειάν,
 Ἰωσειας δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς 11
 αὐτοῦ ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος.

Μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν Βαβυλῶνος Ἰεχονίας ἐγέννησεν 12
 τὸν Σαλαθιήλ,
 Σαλαθιήλ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ζοροβάβελ,
 Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀβιούδ, 13
 Ἀβιούδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐλιακίμ,
 Ἐλιακίμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀζῶρ,
 Ἀζῶρ δὲ ἐγέννησεν τὸν Σαδῶκ, 14
 Σαδῶκ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀχείμ,
 Ἀχείμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐλιούδ,
 Ἐλιούδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐλεάζαρ, 15
 Ἐλεάζαρ δὲ ἐγέννησεν τὸν Μαθθάν,
 Μαθθάν δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰακῶβ,
 Ἰακῶβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσήφ τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἐξ 16
 ἧς ἐγεννήθη Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Χριστός.

Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραάμ ἕως Δαυεὶδ γενεαὶ 17
 δεκατέσσαρες, καὶ ἀπὸ Δαυεὶδ ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυ-
 λῶνος γενεαὶ δεκατέσσαρες, καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βα-
 βυλῶνος ἕως τοῦ χριστοῦ γενεαὶ δεκατέσσαρες.

- 18 ΤΟΥ ΔΕ [ΙΗΣΟΥ] ΧΡΙΣΤΟΥ ἡ γένεσις οὕτως ἦν. Μνη-
 στευθείσης τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ
 19 συνελθεῖν αὐτοὺς εὐρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ πνεύματος
 20 ἁγίου. Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν καὶ μὴ θέ-
 λων αὐτὴν δειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρα ἀπολύσαι αὐτήν.
 21 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ
 ἐφάνη αὐτῷ λέγων Ἰωσήφ υἱὸς Δαβίδ, μὴ φοβηθῆς παρα-
 λαβεῖν Ἐμμανὴν τὴν γυναῖκά σου, τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννη-
 22 θὲν ἐκ πνεύματος ἔστιν ἁγίου· τέξεται δὲ υἱὸν καὶ καλέ-
 σεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν, αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαόν
 23 αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. Τοῦτο δὲ ὄλον γέγο-
 νεν ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου
 λέγοντος
 24 Ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται γίον,
 καὶ καλέσουσιν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανοὴλ·
 25 ὃ ἔστιν μεθερμηνεύμενον Μεθ' ἡμῶν ὁ θεός. Ἐγερθεὶς
 δὲ [ὁ] Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ
 ὁ ἄγγελος Κυρίου καὶ παρέλαβεν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ·
 26 καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὴν ἕως [οὔ] ἔτεκεν υἱόν· καὶ ἐκάλεσεν
 τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

- 1 Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας
 ἐν ἡμέραις Ἡρῴδου τοῦ βασιλέως, ἰδοὺ μάγοι ἀπὸ ἀνα-
 2 τολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱερουσόλυμα λέγοντες Πού ἐστὶν
 ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; εἶδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν
 3 ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ καὶ ἤλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ.
 4 Ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς Ἡρῴδης ἐταράχθη καὶ πᾶσα
 Ἱερουσόλυμα μετ' αὐτοῦ, καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς ἀρχι-
 ερεῖς καὶ γραμματεῖς τοῦ λαοῦ ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν

ποῦ ὁ χριστὸς γεννᾶται. οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ Ἐν Βηθλεέμ 5
τῆς Ἰουδαίας· οὕτως γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ προφήτου

Καὶ σὺ, Βηθλεέμ γῆ Ἰούδα, 6

οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα·

ἐκ σοῦ γὰρ ἐξελεύσεται ἡγοούμενος,

ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραήλ.

Τότε Ἡρώδης λάθρα καλέσας τοὺς μάγους ἠκρίβωσεν πα- 7
ρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος, καὶ πέμψας 8
αὐτοὺς εἰς Βηθλεέμ εἶπεν Πορευθέντες ἐξετάσατε ἀκρι-
βῶς περὶ τοῦ παιδίου· ἐπὼν δὲ εὔρητε ἀπαγγεिलाτέ μοι,
ὅπως καὶ γὰρ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ. οἱ δὲ ἀκούσαντες 9
τοῦ βασιλέως ἐπορεύθησαν, καὶ ἰδοὺ ὁ ἀστήρ ὃν εἶδον ἐν
τῇ ἀνατολῇ προῆγεν αὐτούς, ἕως ἐλθὼν ἐστάθη ἐπάνω οὗ
ἦν τὸ παιδίον. ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα ἐχάρησαν χαρὰν με- 10
γάλην σφόδρα. καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν εἶδον τὸ παιδί- 11
ον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πεσόντες προσεκύνη-
σαν αὐτῷ, καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν προσήνεγ-
καν αὐτῷ δῶρα, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν. καὶ χρη- 12
ματισθέντες κατ' ὄναρ μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρώδη δι' ἄλ-
λης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν. Ἄνα- 13

χωρησάντων δὲ αὐτῶν ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κα-
τ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ λέγων Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον
καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἴσθι
ἐκεῖ ἕως ἂν εἶπω σοι· μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ παι-
δίον τοῦ ἀπολέσαι αὐτό. ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ 14
παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτὸς καὶ ἀνεχώρησεν εἰς
Αἴγυπτον, καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρώδου· ἵνα πλη- 15
ρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος
Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν γιόν μου. Τότε 16

Ἡρώδης ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ἰπὸ τῶν μάγων ἐθυμώθη λίαν,
καὶ ἀποστείλας ἀνείλεν πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν Βηθ-
λεέμ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὄριοις αὐτῆς ἀπὸ διετούς καὶ κατω-
τέρω, κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἠκρίβωσεν παρὰ τῶν μάγων. Τότε 17

ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος

18 Φωνὴ ἐν Ῥαμὰ ἠκούσθη,

κλαυθμὸς καὶ ὀδύρμὸς πολὺς·

Ῥαχὴλ κλαίονσα τὰ τέκνα αὐτῆς,

καὶ οὐκ ἤθελεν παρακληθῆναι ὅτι οὐκ εἰσίν.

19 Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρώδου ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου φαί-

20 νεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ λέγων Ἐγερθεὶς

παραλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ πορεύ-

21 σου εἰς γῆν Ἰσραὴλ, τεθήκασιν γὰρ οἱ ζητοῦντες τὴν

22 ψυχὴν τοῦ παιδίου. ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον

23 καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ εἰσήλθεν εἰς γῆν Ἰσραὴλ. ἀκού-

σας δὲ ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ τοῦ

πατρὸς αὐτοῦ Ἡρώδου ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν χρηματι-

σθεὶς δὲ κατ' ὄναρ ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας,

23 καὶ ἔλθὼν κατέκησεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ, ὅπως

πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν προφητῶν ὅτι Ναζωραῖος κλη-

θῆσεται.

1 ΕΝ ΔΕ ΤΑΙΣ ΗΜΕΡΑΙΣ ἐκείναις παραγίνεται Ἰωάνης

2 ὁ βαπτιστῆς κηρύσσων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας λέγων

3 Μετανοεῖτε, ἤγγικεν γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Οὗτος

γὰρ ἐστὶν ὁ ῥηθεὶς διὰ Ἡσαίου τοῦ προφήτου λέγοντος

Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ

Ἔτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου,

εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβοις αὐτοῦ.

4 Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰωάνης εἶχεν τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ τριχῶν

καμήλου καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφύν αὐτοῦ,

5 ἣ δὲ τροφή ἦν αὐτοῦ ἀκρίδες καὶ μέλι ἄγριον. Τότε

ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν Ἱεροσόλυμα καὶ πᾶσα ἡ Ἰουδαία καὶ πᾶσα ἡ περιχώρος τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. Ἰδὼν δὲ πολλοὺς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων ἐρχομένους ἐπὶ τὸ βάπτισμα εἶπεν αὐτοῖς Γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς; ποιήσατε οὖν καρπὸν ἄξιον τῆς μετανοίας· καὶ μὴ δόξητε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ, λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι δύναται ὁ θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ. ἤδη δὲ ἡ ἀξίμη πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κείται· πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. ἐγὼ μὲν ὑμᾶς βαπτίζω ἐν ὕδατι εἰς μετάνοιαν· ὁ δὲ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἰσχυρότερός μου ἐστίν, οὐδ' οὐκ εἰμι ἰκανὸς τὰ ὑποδήματα βαστάσαι· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνεύματι ἁγίῳ καὶ πυρὶ· οὐ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἄλωνα αὐτοῦ, καὶ συνάξει τὸν σίτον αὐτοῦ εἰς τὴν ἀποθήκην, τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστω. Τότε παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην τοῦ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ. ὁ δὲ διεκώλυεν αὐτὸν λέγων Ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρὸς με; ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν Ἐὰν ἄφες ἄρτι, οὕτως γὰρ πρέπειν ἐστίν ἡμῖν πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην. τότε ἀφίησιν αὐτόν. βαπτισθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εὐθὺς ἀνέβη ἀπὸ τοῦ ὕδατος· καὶ ἰδοὺ ἠνεφέχθησαν οἱ οὐρανοί, καὶ εἶδεν πνεῦμα θεοῦ καταβαῖνον ὡσεὶ περιστῆραν ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν· καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν λέγουσα Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα.

Τότε [ὁ] Ἰησοῦς ἀνήχθη εἰς τὴν ἔρημον ὑπὸ τοῦ πνεύματος, πειρασθῆναι ὑπὸ τοῦ διαβόλου. καὶ νηστεύσας ἡμέρας τεσσαράκοντα καὶ νύκτας τεσσαράκοντα ὑστερον ἐπέειπασεν. Καὶ προσελθὼν ὁ πειράζων εἶπεν αὐτῷ

12 αὐτοῦ

15 πρὸς αὐτόν

16 αὐτῷ

17 μου, ὁ ἀγαπητός ἐν

υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, εἰπὼν ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι ἄρτοι γένωνται.
 4 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν Γέγραπται Οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ
 5 ζήσεται ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπο-
 6 ρευομένῳ διὰ στόματος θεοῦ. Τότε παραλαμβάνει
 αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ ἔστησεν αὐτὸν
 ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ, καὶ λέγει αὐτῷ Εἰ υἱὸς εἶ
 τοῦ θεοῦ, βάλε σεαυτὸν κάτω· γέγραπται γὰρ ὅτι

Τοῖς ἄγγελοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ
 καὶ ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσίν σε,

μή ποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σοῦ.
 7 ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Πάλιν γέγραπται Οὐκ ἐκπειράσεις
 8 Κύριον τὸν θεόν σοῦ. Πάλιν παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ
 διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν λίαν, καὶ δείκνυσιν αὐτῷ πάσας
 9 τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν, καὶ
 εἶπεν αὐτῷ Ταῦτά σοι πάντα δώσω ἔαν πεσὼν προσκυ-
 10 νήσῃς μοι. τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Ὑπαγε, Σατανᾶ·
 γέγραπται γὰρ Κύριον τὸν θεόν σοῦ προσκυνήσεις
 11 καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις. Τότε ἀφίησιν αὐτὸν ὁ
 διάβολος, καὶ ἰδοὺ ἄγγελοι προσήλθον καὶ διηκόνουν
 αὐτῷ.

12 Ἀκούσας δὲ ὅτι Ἰωάνης παρεδόθη ἀνεχώρησεν εἰς τὴν
 13 Γαλιλαίαν. καὶ καταλιπὼν τὴν Ναζαρά ἐλθὼν κατώκησεν
 εἰς Καφαρναοὺμ τὴν παραθαλασσίαν ἐν ὁρίοις Ζαβουλῶν
 14 καὶ Νεφθαλεὶμ· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαίου τοῦ
 προφήτου λέγοντος

15 Γῆ Ζαβογλῶν καὶ γῆ Νεφθαλεὶμ,
 ὁδὸν θαλάσσης, πέραν τοῦ Ἰορδάνου,
 Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν,

16 ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκοτίᾳ
 φῶς εἶδεν μέγα,

καὶ τοῖς καθημένοις ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου
 φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς.

ΑΠΟ ΤΟΤΕ ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς κηρῦσσειν καὶ λέγειν 17
 Ἔμετανοεῖτε, ἤγγικεν γάρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Περιπατῶν δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδεν 18
 δύο ἀδελφούς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν
 τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θά-
 λασσαν, ἦσαν γὰρ ἀλεεῖς· καὶ λέγει αὐτοῖς Δεῦτε ὀπίσω 19
 μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλεεῖς ἀνθρώπων. οἱ δὲ εὐθέως 20
 ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ προβάς ἐκεῖθεν 21
 εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου
 καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβε-
 δαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν,
 καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ 22
 τὸν πατέρα αὐτῶν ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Καὶ 23
 περιῆγεν ἐν ὅλῃ τῇ Γαλιλαίᾳ, διδάσκων ἐν ταῖς συνα-
 γωγαῖς αὐτῶν καὶ κηρῦσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασι-
 λείας καὶ θεραπείων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν
 ἐν τῷ λαῷ. καὶ ἀπῆλθεν ἡ ἀκοή αὐτοῦ εἰς ὅλην τὴν 24
 Συρίαν· καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας
 ποικίλαις νόσοις καὶ βασάνοις συνεχομένους, δαιμονιζο-
 μένους καὶ σεληνιαζομένους καὶ παραλυτικούς, καὶ ἐθερά-
 πευσεν αὐτούς. καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ ἀπὸ 25
 τῆς Γαλιλαίας καὶ Δεκαπόλεως καὶ Ἱεροσολύμων καὶ Ἰου-
 δαίας καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

Ἰδὼν δὲ τοὺς 1
 ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος· καὶ καθίσαντος αὐτοῦ προσ-
 ἦλθαν [αὐτῷ] οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα 2
 αὐτοῦ ἐδίδασκεν αὐτούς λέγων

- 3 ΜΑΚΑΡΙΟΙ ΟΙ ΠΤΩΧΟΙ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
- 4 μακάριοι οἱ ΠΕΝΘΟΥΝΤΕΣ, ὅτι αὐτοὶ ΠΑΡΑΚΛΗΘΗΣΟΝΤΑΙ.
- 5 μακάριοι οἱ ΠΡΑΕΙΣ, ὅτι αὐτοὶ ΚΛΗΡΟΝΟΜΗΣΟΥΣΙ ΤΗΝ ΓῆΝ.
- 6 μακάριοι οἱ Πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.
- 7 μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.
- 8 μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν θεὸν ὄψονται.
- 9 μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι [αὐτοὶ] υἱοὶ θεοῦ κληθήσονται.
- 10 μακάριοι οἱ δειδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
- 11 μακάριοί ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσιν καὶ εἴπωσιν πᾶν πονηρὸν καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν
- 12 ἐμοῦ· χαίrete καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς· οὕτως γὰρ ἐδίωξαν τοὺς προφῆτας τοὺς πρὸ ὑμῶν.
- 13 Ὑμεῖς ἐστέ τὸ ἅλας τῆς γῆς· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας μωραυθῇ, ἐν τίνι ἀλισθησεται; εἰς οὐδὲν ἰσχύει ἔτι εἰ μὴ βληθὲν ἔξω
- 14 καταπατεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. ὑμεῖς ἐστέ τὸ φῶς τοῦ κόσμου.
- 15 οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη· οὐδὲ κείουσιν λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσιν τοῖς ἐν τῇ
- 16 οἰκίᾳ. οὕτως λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσιν τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
- 17 Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλύσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς
- 18 προφῆτας· οὐκ ἦλθον καταλύσαι ἀλλὰ πληρῶσαι· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἐν ἡ μία κερία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου ἕως [ἂν]
- 19 πάντα γένηται. ὃς ἕαν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων καὶ διδάξῃ οὕτως τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὃς δ' ἂν ποιῆσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βα-

σιλεία τῶν οὐρανῶν. λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι ἐὰν μὴ περισ- 20
σεύση ὑμῶν ἢ δικαιοσύνη πλείον τῶν γραμματέων καὶ
Φαρισαίων, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐ-
ρανῶν.

Ἐκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις Οὐ 21
ΦΟΝΕΥΣΕΙΣ· ὃς δ' ἂν φονεύσῃ, ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει.
Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ 22
ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει· ὃς δ' ἂν εἶπῃ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ
Ῥακά, ἔνοχος ἔσται τῷ συνεδρίῳ· ὃς δ' ἂν εἶπῃ Μωρέ,
ἔνοχος ἔσται εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. ἐὰν οὖν προσ- 23
φέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κακεὶ μνησθῆς
ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τι κατὰ σοῦ, ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν 24
σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ὑπάγε πρῶτον δια-
λάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ τότε ἐλθὼν πρόσφερε τὸ
δῶρόν σου. ἴσθι εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου ταχὺ ἕως οὗ 25
εἶ μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ ὁδῷ, μὴ ποτέ σε παραδῷ ὁ ἀντιδικός
τῷ κριτῇ, καὶ ὁ κριτὴς τῷ ὑπηρέτῃ, καὶ εἰς φυλακὴν βλη-
θήσῃ· ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ἕως ἂν 26
ἀποδώῃς τὸν ἔσχατον κοδράντην.

Ἐκούσατε ὅτι 27
ἐρρέθη Οὐ ΜΟΙΧΕΥΣΕΙΣ. Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ βλέ- 28
πων γυναῖκα πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι [αὐτήν] ἤδη ἐμοίχευσεν
αὐτήν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. εἰ δὲ ὁ ὀφθαλμός σου ὁ δεξιὸς 29
σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ, συμφέρει
γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἐν τῶν μελῶν σου καὶ μὴ ὅλον τὸ
σῶμά σου βληθῇ εἰς γέενναν· καὶ εἰ ἡ δεξιὰ σου χεὶρ 30
σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτήν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ, συμ-
φέρει γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἐν τῶν μελῶν σου καὶ μὴ ὅλον
τὸ σῶμά σου εἰς γέενναν ἀπέλθῃ.

Ἐρρέθη δέ 31
ὍΣ ἂΝ ΑΠΟΛΥΣῃ ΤὴΝ ΓΥΝΑΙΚΑ Αὐτοῦ, Δότω αὐτῇ ἀπο-
στάσιον. Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν 32
γυναῖκα αὐτοῦ παρεκτὸς λόγου πορνείας ποιεῖ αὐτήν μοι-
χευθῆναι, καὶ ὃς ἐὰν ἀπολελυμένην γαμήσῃ μοιχᾶ-
ται].

Πάλιν ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις 33
Οὐκ ἐπιορκήσεις, ἀποδώσεις δὲ τῷ κυρίῳ τοὺς ὄρ-

34 ΚΟΥΣ ΚΟΥ. Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ὁμόσαι ὅλως· μήτε ἐν
 35 τῷ οὐρανῷ, ὅτι θρόνος ἐστὶν τοῦ θεοῦ· μήτε ἐν τῇ
 36 γῆ, ὅτι ὑποπόδιόν ἐστιν τῶν ποδῶν αὐτοῦ· μήτε εἰς
 37 Ἱεροσόλυμα, ὅτι πόλις ἐστὶν τοῦ μεγάλου βασιλέως·
 38 μήτε ἐν τῇ κεφαλῇ σου ὁμότης, ὅτι οὐ δύνασαι μίαν
 39 τρίχα λευκὴν ποιῆσαι ἢ μέλαιναν. Ἔστω δὲ ὁ λόγος
 40 ὑμῶν ναὶ ναὶ, οὐ οὐ· τὸ δὲ περισσὸν τούτων ἐκ τοῦ πονηροῦ
 41 ἐστίν.

Ἐκούσατε ὅτι ἐρρέθη Ὁφθαλμὸν ἀντὶ
 42 ὀφθαλμοῦ καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος. Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν
 43 μὴ ἀντιστήναι τῷ πονηρῷ· ἀλλ' ὅστις σε ῥαπίζει εἰς τὴν
 44 δεξιὰν σιαγόνα [σου], στρέψον αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην· καὶ τῷ
 45 θέλοντί σοι κριθῆναι καὶ τὸν χιτῶνά σου λαβεῖν, ἄφες αὐτῷ
 46 καὶ τὸ ἱμάτιον· καὶ ὅστις σε ἀγγαρεύσει μίλιον ἕν, ὑπάγε
 47 μετ' αὐτοῦ δύο. τῷ αἰτοῦντί σε δός, καὶ τὸν θέλοντα ἀπὸ
 48 σοῦ δανίσασθαι μὴ ἀποστραφῆς.

Ἐκούσατε
 49 ὅτι ἐρρέθη Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου καὶ μισήσεις τὸν
 50 ἐχθρόν σου. Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ἀγαπάτε τοὺς ἐχθροὺς
 51 ὑμῶν καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν διωκόντων ὑμᾶς· ὅπως
 52 γένησθε υἱοὶ τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς, ὅτι τὸν
 53 ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς καὶ
 54 βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους. ἐὰν γὰρ ἀγαπήσητε τοὺς
 55 ἀγαπῶντας ὑμᾶς, τίνα μισθὸν ἔχετε; οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι
 56 τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν; καὶ ἐὰν ἀσπάσησθε τοὺς ἀδελφοὺς
 57 ὑμῶν μόνον, τί περισσὸν ποιεῖτε; οὐχὶ καὶ οἱ ἔθνη τὸ
 58 αὐτὸ ποιοῦσιν; Ἔσεσθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι ὡς ὁ πατὴρ
 59 ὑμῶν ὁ οὐράνιος τέλειός ἐστιν.

1 Προσέχετε [δὲ] τὴν δικαιοσύνην ὑμῶν μὴ ποιεῖν ἔμπρο-
 2 σθεν τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς· εἰ δὲ μή-
 3 γε, μισθὸν οὐκ ἔχετε παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν τῷ ἐν τοῖς
 4 οὐρανοῖς. Ὅταν οὖν ποιῆς ἐλεημοσύνην, μὴ
 5 σαλπίσσης ἔμπροσθέν σου, ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ ποιοῦσιν ἐν
 6 ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς ρύμαις, ὅπως δοξασθῶσιν ὑπὸ
 7 τῶν ἀνθρώπων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσιν τὸν μισθὸν

αὐτῶν. σοῦ δὲ ποιῶντος ἐλεημοσύνην μὴ γνώτω ἡ ἀρι- 3
στερά σου τί ποιεῖ ἡ δεξιὰ σου, ὅπως ἢ σου ἡ ἐλεημοσύνη 4
ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀπο-
δώσει σοι.

Καὶ ὅταν προσεύχησθε, οὐκ ἔσεσθε 5
ὡς οἱ ὑποκριταί· ὅτι φιλοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν
ταῖς γωνίαις τῶν πλατειῶν ἐστῶτες προσεύχεσθαι, ὅπως
φανῶσιν τοῖς ἀνθρώποις· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσι τὸν
μισθὸν αὐτῶν. σὺ δὲ ὅταν προσεύχη, εἴσελθε εἰς τὸ 6
ταμεῖόν σου καὶ κλείσας τὴν θύραν σου πρόσευξαι
τῷ πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου ὁ
βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοι. Προσευχόμενοι δὲ 7
μὴ βατταλογήσητε ὡσπερ οἱ ἐθνικοί, δοκοῦσιν γὰρ ὅτι ἐν
τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν εἰσακουσθήσονται· μὴ οὖν ὁμοιωθῆτε 8
αὐτοῖς, οἶδεν γὰρ [ὁ θεὸς] ὁ πατήρ ὑμῶν ὧν χρεῖαν ἔχετε
πρὸ τοῦ ὑμᾶς αἰτῆσαι αὐτόν. Οὕτως οὖν προσεύχεσθε 9
ὑμεῖς

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς·

Ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,

ἐλθάτω ἡ βασιλεία σου,

10

γενηθήτω τὸ θέλημά σου,

ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς·

Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον

11

δὸς ἡμῖν σήμερον·

καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,

12

ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφήκαμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν·

καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,

13

ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἐὰν γὰρ ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, 14

ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος· ἐὰν δὲ μὴ 15

ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις [τὰ παραπτώματα αὐτῶν], οὐδὲ ὁ πα-

τήρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν. Ὅταν 16

δὲ νηστεύητε, μὴ γίνεσθε ὡς οἱ ὑποκριταὶ σκυθρωποί,

ἀφανίζουσιν γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὅπως φανῶσιν τοῖς

17 ἀνθρώποις νηστεύοντες· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσιν τὸν
 18 μισθὸν αὐτῶν. σὺ δὲ νηστεύων ἀλειψαί σου τὴν κεφαλὴν
 19 καὶ τὸ πρόσωπόν σου νίψαι, ὅπως μὴ φανῆς τοῖς ἀνθρώ-
 20 ποις νηστεύων ἄλλὰ τῷ πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυφαίῳ· καὶ
 21 ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυφαίῳ ἀποδώσει σοι.

22 Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σῆς
 23 καὶ βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσιν καὶ
 24 κλέπτουσιν· θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ,
 25 ὅπου οὔτε σῆς οὔτε βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται οὐ
 26 διορύσσουσιν οὐδὲ κλέπτουσιν· ὅπου γὰρ ἐστὶν ὁ θη-
 27 σαυρός σου, ἐκεῖ ἔσται [καὶ] ἡ καρδία σου. Ὁ λύχνος
 28 τοῦ σώματός ἐστὶν ὁ ὀφθαλμός. εἰς οὖν ἢ ὁ ὀφθαλμός
 29 σου ἀπλοῦς, ὅλον τὸ σῶμά σου φωτινὸν ἔσται· εἰς δὲ ὁ
 30 ὀφθαλμός σου ποτηρὸς ἢ, ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτινὸν
 31 ἔσται. εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστίν, τὸ σκότος
 32 πόσον. Οὐδεὶς δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ
 33 τὸν ἓνα μισήσει καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει, ἢ ἐνὸς ἀντιθέεται
 34 καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει· οὐ δύνασθε θεῷ δουλεύειν
 35 καὶ μαμωνᾷ. Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, μὴ μεριμνᾶτε τῇ
 36 ψυχῇ ὑμῶν τί φάγητε [ἢ τί πίητε], μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν
 37 τί ἐνδύσασθε· οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλείον ἐστὶ τῆς τροφῆς καὶ τὸ
 38 σῶμα τοῦ ἐνδύματος; ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρα-
 39 νοῦ ὅτι οὐ σπεύρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν οὐδὲ συνάγουσιν
 40 εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά·
 41 οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν; τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μερι-
 42 μνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν
 43 ἓνα; καὶ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε; καταμάθετε τὰ
 44 κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς αὐξάνουσιν· οὐ κοπιῶσιν οὐδὲ νήθου-
 45 σιν· λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐδὲ Σολομῶν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ
 46 αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἐν τούτων. εἰ δὲ τὸν χόρτον τοῦ
 47 ἀγροῦ σήμερον ὄντα καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον
 48 ὁ θεὸς οὕτως ἀμφιένυσσιν, οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑμᾶς, ὅλι-
 49 γοίπιστοι; μὴ οὖν μεριμνήσητε λέγοντες τί φάγωμεν;

ἢ Τί πίνωμεν; ἢ Τί περιβαλώμεθα; πάντα γὰρ ταῦτα τὰ 32
 ἔθνη ἐπιζητοῦσιν· οἶδεν γὰρ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ὅτι
 χρήζετε τούτων ἀπάντων. ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασι- 33
 λείαν καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προσ-
 τεθήσεται ὑμῖν. μὴ οὖν μεριμνήσητε εἰς τὴν αὔριον, ἢ 34
 γὰρ αὔριον μεριμνήσει αὐτῆς· ἀρκετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἡ κακία
 αὐτῆς.

Μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κριθῆτε· ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κρίνετε ¹/₂
 κριθήσεσθε, καὶ ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε μετρηθήσεται ὑμῖν.
 τί δὲ βλέπετε τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ 3
 σου, τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ ὀφθαλμῷ δοκὸν οὐ κατανοεῖς; ἢ πῶς 4
 ἐρεῖς τῷ ἀδελφῷ σου Ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφος ἐκ τοῦ
 ὀφθαλμοῦ σου, καὶ ἰδοὺ ἡ δοκὸς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου;
 ὑποκριτά, ἔκβαλε πρῶτον ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου τὴν δοκόν, 5
 καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ
 τοῦ ἀδελφοῦ σου. Μὴ δῶτε τὸ ἅγιον τοῖς κυσίῃ, μηδὲ 6
 βάλητε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν χοίρων, μὴ
 ποτε καταπατήσουσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ποσίν αὐτῶν καὶ
 στραφέντες ῥήξωσιν ὑμᾶς. Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· 7
 ζητεῖτε, καὶ εὕρησεται· κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν. πᾶς 8
 γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει καὶ ὁ ζητῶν εὕρισκει καὶ τῷ
 κρούοντι ἄνοιγήσεται. ἢ τίς ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃν 9
 αἰτήσῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον—μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; ἢ 10
 καὶ ἰχθὺν αἰτήσῃ—μὴ ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ; εἰ οὖν ὑμεῖς 11
 πονηροὶ ὄντες οἴδατε δόματα ἀγαθὰ διδοῖναι τοῖς τέκνοις
 ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς
 δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰτούσιν αὐτόν. Πάντα οὖν ὅσα ἐὰν 12
 θέλητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, οὕτως καὶ ὑμεῖς
 ποιεῖτε αὐτοῖς· οὗτος γάρ ἐστιν ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται.

Εἰσέλθατε διὰ τῆς στενῆς πύλης· ὅτι πλατεία ¹/₁₃
 εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ἀπώλειαν, καὶ
 πολλοὶ εἰσιν οἱ εἰσερχόμενοι δι' αὐτῆς· ὅτι στενὴ ἡ πύλη 14
 καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωὴν, καὶ

15 ὀλίγοι εἰσὶν οἱ εὐρίσκοντες αὐτήν. Προσέχετε
 ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν, οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν
 16 ἐνδύμασι προβάτων ἕσθωθεν δέ εἰσιν λύκοι ἄρπαγες. ἀπὸ
 τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς· μήτι συλλέγουσιν
 17 ἀπὸ ἀκανθῶν σταφυλὰς ἢ ἀπὸ τριβόλων σῦκα; οὕτω πᾶν
 δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς ἁλοῦς ποιεῖ, τὸ δὲ σαπρὸν δέν-
 18 δρον καρποὺς πονηροὺς ποιεῖ· οὐ δύναται δένδρον ἀγαθὸν
 καρποὺς πονηροὺς ἐνεγκεῖν, οὐδὲ δένδρον σαπρὸν καρποὺς
 19 ἁλοῦς ποιεῖν. πᾶν δένδρον μὴ ποιῶν καρπὸν καλὸν
 20 ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. ἄραγε ἀπὸ τῶν καρπῶν
 21 αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς. Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι Κύριε
 κύριε εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ἀλλ' ὁ
 ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
 22 πολλοὶ ἐροῦσίν μοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ Κύριε κύριε, οὐ
 τῷ σῷ ὀνόματι ἐπροφητεύσαμεν, καὶ τῷ σῷ ὀνόματι
 23 δαιμόνια ἐξεβάλομεν, καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δυνάμεις πολλὰς
 ἐποιήσαμεν; καὶ τότε ὁμολογήσω αὐτοῖς ὅτι Οὐδέποτε
 ἔγνω ὑμᾶς ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν
 ἀνομίαν.

24 Πᾶς οὖν ὅστις ἀκούει μου τοὺς λόγους [τούτους] καὶ
 ποιῖ αὐτούς, ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ φρονίμῳ, ὅστις φηκοδό-
 25 μησεν αὐτοῦ τὴν οἰκίαν ἐπὶ τὴν πέτραν. καὶ κατέβη ἡ
 βροχὴ καὶ ἦλθαν οἱ ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι καὶ
 προσέπεσαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἔπεσεν, τεθεμελιώτο
 26 γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν. Καὶ πᾶς ὁ ἀκούων μου τοὺς λόγους
 τούτους καὶ μὴ ποιῶν αὐτούς ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ μωρῷ,
 27 ὅστις φηκοδόμησεν αὐτοῦ τὴν οἰκίαν ἐπὶ τὴν ἄμμον. καὶ
 κατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἦλθαν οἱ ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν οἱ
 ἄνεμοι καὶ προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔπεσεν, καὶ ἦν
 ἡ πτώσις αὐτῆς μεγάλη.

28 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τού-
 29 τους, ἐξεπλήρυσοντο οἱ ὄχλοι ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ἦν
 γὰρ διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων καὶ οὐχ ὡς οἱ

γραμματεῖς αὐτῶν.

Καταβάτος δὲ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὄρους ἠκολούθησαν αὐτῷ 1
 ὄχλοι πολλοί. Καὶ ἰδὼν λεπρὸς προσελθὼν προσεκύνει 2
 αὐτῷ λέγων Κύριε, ἐὰν θέλῃς δύνασαι με καθαρίσαι. καὶ 3
 ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἤψατο αὐτοῦ λέγων Θέλω, καθαρίσθητι·
 καὶ εὐθέως ἐκαθερίσθη αὐτοῦ ἡ λέπρα. καὶ λέγει αὐτῷ ὁ 4
 Ἰησοῦς Ὅρα μηδεὶ εἴπῃς, ἀλλὰ ὑπάγε σεαυτὸν δεῖξον
 τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκον τὸ δῶρον ὃ προσέταξεν Μωυσῆς
 εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. Εἰσελθόντος δὲ αὐτοῦ εἰς 5
 Καφαρναοὺμ προσῆλθεν αὐτῷ ἑκατόνταρχος παρακαλῶν
 αὐτὸν καὶ λέγων Κύριε, ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ 6
 παραλυτικός, δευρῶς βασανιζόμενος. λέγει αὐτῷ Ἐγὼ ἐλ- 7
 θὼν θεραπεύσω αὐτόν. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἑκατόνταρχος ἔφη 8
 Κύριε, οὐκ εἰμὶ ἰκανὸς ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς·
 ἀλλὰ μόνον εἰπέ λόγῳ, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου· καὶ 9
 γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν [τασσόμενος], ἔχων
 ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώτας, καὶ λέγω τούτῳ Πορεύθητι, καὶ
 πορεύεται, καὶ ἄλλῳ Ἐρχου, καὶ ἔρχεται, καὶ τῷ δούλῳ
 μου Ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ. ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς 10
 ἐθαύμασεν καὶ εἶπεν τοῖς ἀκολουθοῦσιν Ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
 παρ' οὐδενὶ τοσαύτην πίστιν ἐν τῷ Ἰσραὴλ εὔρον. λέγω 11
 δὲ ὑμῖν ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἤξουσιν
 καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ
 ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκ- 12
 βληθήσονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ
 κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς 13
 τῷ ἑκατοντάρχη Ὑπάγε, ὡς ἐπίστευσας γεννηθήτω σοι· καὶ
 ἰάθη ὁ παῖς ἐν τῇ ᾠρᾷ ἐκείνῃ. Καὶ ἐλθὼν ὁ 14
 Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου εἶδεν τὴν πενθερὰν αὐτοῦ
 βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν· καὶ ἤψατο τῆς χειρὸς αὐ- 15
 τῆς, καὶ ἀφήκεν αὐτὴν ὁ πυρετός, καὶ ἠγέρθη, καὶ διεκόνει
 αὐτῷ. Ὁψίας δὲ γενομένης προσήνεγκαν αὐτῷ 16

δαιμονιζομένους πολλούς· καὶ ἐξέβαλεν τὰ πνεύματα λόγῳ,
 17 καὶ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν ὅπως πληρωθῆ
 τὸ ῥῆθὲν διὰ Ἠσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος Ἀγτός τὰς
 ἄσθενείας ἡμῶν ἔλαβεν καὶ τὰς νόσοις ἐβάστασεν.
 18 Ἰδῶν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὄχλον περὶ αὐτὸν ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν
 19 εἰς τὸ πέραν. Καὶ προσελθὼν εἰς γραμματεὺς
 εἶπεν αὐτῷ Διδάσκαλε, ἀκολουθήσω σοι ὅπου εἶν ἀπέρχη.
 20 καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Δι ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσιν
 καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις, ὁ δὲ υἱὸς τοῦ
 21 ἀνθρώπου οὐκ ἔχει πού τὴν κεφαλὴν κλίνῃ. Ἐτερος δὲ
 τῶν μαθητῶν εἶπεν αὐτῷ Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον
 22 ἀπελθεῖν καὶ θάψαι τὸν πατέρα μου. ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει
 αὐτῷ Ἀκολουθεῖ μοι, καὶ ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς
 23 ἑαυτῶν νεκροὺς. Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς πλοῖον
 24 ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. καὶ ἰδοὺ σεισμὸς
 μέγας ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσῃ, ὥστε τὸ πλοῖον καλύπτε-
 25 σθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων· αὐτὸς δὲ ἐκάθευδεν. καὶ προσ-
 ελθόντες ἤγειραν αὐτὸν λέγοντες Κύριε, σῶσόν, ἀπολλύ-
 26 μεθα. καὶ λέγει αὐτοῖς Τί δειλοὶ ἐστε, ἀλγύπιοι; τότε
 ἐγερθεὶς ἐπετίμησεν τοῖς ἀνέμοις καὶ τῇ θαλάσῃ, καὶ
 27 ἐγένετο γαλήνη μεγάλη. Οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν
 λέγοντες Ποταπὸς ἐστὶν οὗτος ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θά-
 28 λασσα αὐτῷ ὑπακούουσιν; Καὶ ἐλθόντος αὐ-
 τοῦ εἰς τὸ πέραν εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν ὑπήντησαν
 αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι ἐκ τῶν μνημείων ἐξερχόμενοι, χα-
 λεποὶ λίαν ὥστε μὴ ἰσχύειν τινα παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ
 29 ἐκείνης. καὶ ἰδοὺ ἔκραζαν λέγοντες Τί ἡμῖν καὶ σοί, υἱὲ
 30 τοῦ θεοῦ; ἦλθες ὧδε πρὸ καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς; Ἦν
 δὲ μακρὰν ἄπ' αὐτῶν ἀγέλη χαίρων πολλῶν βοσκομένη.
 31 οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλων αὐτὸν λέγοντες Εἰ ἐκβάλλεις
 ἡμᾶς, ἀπόστειλον ἡμᾶς εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων.
 32 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ὑπάγετε. οἱ δὲ ἐξελθόντες ἀπήλθαν εἰς
 τοὺς χοίρους· καὶ ἰδοὺ ὤρμησεν πᾶσα ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ

κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασι.
Οἱ δὲ βόσκοντες ἔφυγον, καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν 33
ἀπήγγειλαν πάντα καὶ τὰ τῶν δαιμονιζομένων. καὶ ἰδὸν 34
πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς ὑπάντησιν τῷ Ἰησοῦ, καὶ ἰδόν-
τες αὐτὸν παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῆ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐ-
τῶν.

Καὶ ἐμβὰς εἰς πλοῖον διεπέρασεν, καὶ ἦλ- 1
θεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. Καὶ ἰδοὺ προσέφερον αὐτῷ παραλυ- 2
τικὸν ἐπὶ κλίνης βεβλημένον. καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν
αὐτῶν εἶπεν τῷ παραλυτικῷ θάρσει, τέκνον ἀφίενταί
σου αἱ ἁμαρτίαι. Καὶ ἰδοὺ τινες τῶν γραμματέων εἶπαν 3
ἐν ἑαυτοῖς Οὗτος βλασφημεῖ. καὶ εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς τὰς 4
ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν Ἴνα τί ἐνθυμείσθε πονηρὰ ἐν ταῖς
καρδίαις ὑμῶν; τί γάρ ἐστιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν Ἀφίεν- 5
ταί σου αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν Ἐγειρε καὶ περιπάτει; Ἴνα 6
δὲ εἰδήτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς
γῆς ἀφίεναι ἁμαρτίας— τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ Ἐγει- 7
ρε ἄρον σου τὴν κλίνην καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου.
καὶ ἐγερθεὶς ἀπήλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. Ἰδόντες δὲ οἱ 8
ὄχλοι ἐφοβήθησαν καὶ ἐδόξασαν τὸν θεὸν τὸν δόντα ἐξου-
σίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις.

Καὶ παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖθεν εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον 9
ἐπὶ τὸ τελῶνιον, Μαθθαῖον λεγόμενον, καὶ λέγει αὐτῷ Ἀκο-
λούθει μοι· καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ.

Καὶ 10
ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδοὺ πολλοὶ
τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ
καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον 11
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ Διὰ τί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρ-
τωλῶν ἐσθίει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν; ὁ δὲ ἀκούσας εἶπεν 12
Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ ἀλλὰ οἱ κακῶς ἔχον-
τες. πορευθέντες δὲ μάθετε τί ἐστιν Ἐλεος θέλω καὶ οὐ 13
θυσίαν· οὐ γὰρ ἤλθον καλέσαι δικαίους ἀλλὰ ἁμαρτω-
λοὺς.

Τότε προσέρχονται αὐτῷ οἱ μαθηταὶ Ἰω- 14
άνου λέγοντες Διὰ τί ἡμεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι νηστεύομεν,

- 15 οἱ δὲ μαθηταὶ σοῦ οὐ νηστεύουσιν; καὶ εἶπεν αὐτοῖς
 ὁ Ἰησοῦς Μη δύναται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος πεν-
 θεῖν ἐφ' ὅσον μετ' αὐτῶν ἐστὶν ὁ νυμφίος; ἐλεύσονται δὲ
 ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε νη-
 16 στεύσουσιν. οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνά-
 φου ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ· αἶρει γὰρ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἀπὸ
 17 τοῦ ἱματίου, καὶ χεῖρον σχίσμα γίνεται. οὐδὲ βάλλουσιν
 οἶνον νέον εἰς ἀσκούς παλαιούς· εἰ δὲ μίγῃ, ῥήγνυται οἱ
 ἀσκοί, καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπόλλυνται·
 ἀλλὰ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκούς καινοὺς, καὶ ἀμφό-
 τεροὶ συντηροῦνται.
- 18 Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος αὐτοῖς ἰδοὺ ἄρχων [εἰς] προσελ-
 θῶν προσεκύνει αὐτῷ λέγων ὅτι Ἡ θυγάτηρ μου ἄρτι ἐτε-
 λεύτησεν· ἀλλὰ ἐλθὼν ἐπίθες τὴν χεῖρά σου ἐπ' αὐτήν, καὶ
 19 ζήσεται. καὶ ἐγερθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἠκολούθει αὐτῷ καὶ οἱ
 20 μαθηταὶ αὐτοῦ. Καὶ ἰδοὺ γυνὴ αἰμορροοῦσα δώδεκα ἔτη
 προσελθοῦσα ὀπισθεν ἤψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου
 21 αὐτοῦ· ἔλεγεν γὰρ ἐν ἑαυτῇ Ἐὰν μόνον ἄψωμαι τοῦ ἱμα-
 22 τίου αὐτοῦ σωθήσομαι. ὁ δὲ Ἰησοῦς στραφεὶς καὶ ἰδὼν
 αὐτὴν εἶπεν Θάρσει, θύγατερ· ἡ πίστις σου σέσωκέν
 23 σε. καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. Καὶ ἐλθὼν ὁ
 Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀρχοντος καὶ ἰδὼν τοὺς αὐλητὰς
 24 καὶ τὸν ὄχλον θορυβούμενον ἔλεγεν Ἀναχωρεῖτε, οὐ γὰρ
 ἀπέθανεν τὸ κοράσιον ἀλλὰ καθεύδει· καὶ κατεγέλων αὐτοῦ.
 25 ὅτε δὲ ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος, εἰσελθὼν ἐκράτησεν τῆς χειρὸς
 26 αὐτῆς, καὶ ἠγέρθη τὸ κοράσιον. Καὶ ἐξῆλθεν ἡ φήμη αὐ-
 27 τῆ εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην. Καὶ παράγοντι
 ἐκείθεν τῷ Ἰησοῦ ἠκολούθησαν ἑξήκοντες καὶ δύο τυφλοὶ κράζοντες
 28 καὶ λέγοντες Ἐλέησον ἡμᾶς, υἱὲ Δαυεὶδ. ἐλθόντι δὲ εἰς
 τὴν οἰκίαν προσῆλθαν αὐτῷ οἱ τυφλοί, καὶ λέγει αὐτοῖς
 ὁ Ἰησοῦς Πιστεύετε ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι; λέγουσιν
 29 αὐτῷ Ναί, κύριε. τότε ἤψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν λέγων
 30 Κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν γενηθήτω ὑμῖν. καὶ ἠνεφέχθησαν

αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί. Καὶ ἐνεβριμήθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων Ὅρατε μηδεὶς γινωσκέτω· οἱ δὲ ἐξελθόντες διεφθίμωσαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῆ ἐκείνῃ. Αὐτῶν δὲ ἐξερ-
 χομένων ἰδοὺ προσήνεγκαν αὐτῷ κωφὸν δαιμονιζόμενον καὶ ἐκβληθέντος τοῦ δαιμονίου ἐλάλησεν ὁ κωφός. καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι λέγοντες. Οὐδέποτε ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ Ἰσραὴλ. [οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον Ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.]

Καὶ περιήγεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας καὶ τὰς κώμας, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας καὶ θεραπέων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους ἐσπλαγ-
 χίσθη περὶ αὐτῶν ὅτι ἦσαν ἐσκυλμένοι καὶ ἐριμμένοι ὡσεὶ πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα. τότε λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ Ὁ μὲν θερῖσμός πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· δεθήητε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερῖσμοῦ ὅπως ἐκβάλλῃ ἐργά-
 τας εἰς τὸν θερῖσμον αὐτοῦ. Καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Τῶν δὲ δώδεκα ἀπο-
 στύλων τὰ ὀνόματά ἐστιν ταῦτα· πρῶτος Σίμων ὁ λεγόμενος Πέτρος καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ καὶ Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάνης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, Φίλιππος καὶ Βαρθολομαῖος, Θωμᾶς καὶ Μαθθαῖος ὁ τελώνης, Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ἀλφαιίου καὶ Θαδδαῖος, Σίμων ὁ Καναναῖος καὶ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης ὁ καὶ παραδούς αὐτόν. Τούτους τοὺς δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς παραγγείλας αὐτοῖς λέγων

Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε· πορευέσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τα ἄπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε λέγοντες ὅτι Ἡγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. ἀσθενούντας 8

θεραπεύετε, νεκρούς ἐγείρετε, λεπρούς καθαρίζετε, δαιμόνια
 9 ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε. Μὴ κτήσησθε
 χρυσὸν μηδὲ ἄργυρον μηδὲ χαλκὸν εἰς τὰς ζώνας ὑμῶν,
 10 μὴ πήραν εἰς ὄδον μηδὲ δύο χιτῶνας μηδὲ ὑποδήματα
 11 μηδὲ ῥάβδον· ἄξιός γάρ ὁ ἐργάτης τῆς τροφῆς αὐτοῦ. εἰς
 ἣν δ' ἂν πόλιν ἢ κώμην εἰσέλθητε, ἐξετάσατε τίς ἐν αὐτῇ
 12 ἄξιός ἐστιν· κακεὶ μέναιτε ἕως ἂν ἐξέλθητε. εἰσερχόμενοι
 13 δὲ εἰς τὴν οἰκίαν ἀσπάσασθε αὐτήν· καὶ εἰ μὲν ἦ ἡ οἰκία
 ἀξία, ἐλθάτω ἡ εἰρήνη ὑμῶν ἐπ' αὐτήν· εἰ δὲ μὴ ἦ ἀξία, ἡ
 14 εἰρήνη ὑμῶν ἔφ' ὑμᾶς ἐπιστραφήτω. καὶ ὅς ἂν μὴ
 δέξηται ὑμᾶς μηδὲ ἀκούσῃ τοὺς λόγους ὑμῶν, ἐξερχόμενοι
 15 ἔξω τῆς οἰκίας ἢ τῆς πόλεως ἐκείνης ἐκτινάξατε τὸν κονι-
 16 ορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον
 ἔσται γῆ Σοδομῶν καὶ Γομόρρων ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ τῇ
 16 πόλει ἐκείνῃ. Ἴδού ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς
 πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων· γίνεσθε οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις·
 17 καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί. προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀν-
 θρώπων· παραδώσουσιν γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια, καὶ ἐν ταῖς
 18 συναγωγαῖς αὐτῶν μαστιγώσουσιν ὑμᾶς· καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας
 δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ εἰς μαρτύριον αὐ-
 19 τοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν. ὅταν δὲ παραδώσιν ὑμᾶς, μὴ μερι-
 μνήσητε πῶς ἢ τί λαλήσητε· δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ
 20 τῇ ὥρᾳ τί λαλήσητε· οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστέ οἱ λαλοῦντες
 ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ πατρὸς ὑμῶν τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν.
 21 παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον καὶ πατὴρ τέ-
 κνον, καὶ ἑπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς καὶ θανατώ-
 22 σουσιν αὐτούς. καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ
 ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος οὗτος σωθήσεται.
 23 ὅταν δὲ διώκωσιν ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, φεύγετε εἰς τὴν
 ἐτέραν· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ τελέσητε τὰς πόλεις
 24 [τοῦ] Ἰσραὴλ ἕως ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. Οὐκ ἔστιν
 μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον οὐδὲ δούλος ὑπὲρ τὸν κύριον
 25 αὐτοῦ. ἀρκετὸν τῷ μαθητῇ ἵνα γένηται ὡς ὁ διδάσκαλος

αὐτοῦ, καὶ ὁ δούλος ὡς ὁ κύριος αὐτοῦ. εἶ ἴτον οἰκοδε-
 σπότην Βεεζεβούλ ἐπεκάλεσαν, πόσῳ μᾶλλον τοὺς οἰκιακοὺς¹
 αὐτοῦ. μὴ οὖν φοβηθῆτε αὐτούς· οὐδὲν γὰρ ἔστιν κεκα- 26
 λυμένον ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται, καὶ κρυπτόν ὃ οὐ γνω-
 σθήσεται. ὃ λέγω ὑμῖν ἐν τῇ σκοτίᾳ, εἶπατε ἐν τῷ φωτί· 27
 καὶ ὃ εἰς τὸ οὐδὲ ἀκούετε, κηρύξατε ἐπὶ τῶν δωματίων. καὶ 28
 μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα τὴν δὲ
 ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτεῖναι· φοβεῖσθε δὲ μᾶλλον τὸν
 δυνάμενον καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα ἀπολέσαι ἐν γενένη. οὐχὲ 29
 δύο στρουθία ἀσσαρίου πωλεῖται; καὶ ἐν ἐξ αὐτῶν οὐ πε-
 σεῖται ἐπὶ τὴν γῆν ἄνευ τοῦ πατρὸς ὑμῶν. ὑμῶν δὲ καὶ 30
 αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς πᾶσαι ἡριθμημένοι εἰσίν. μὴ οὖν 31
 φοβεῖσθε· πολλῶν στρουθίων διαφέρετε ὑμεῖς. Πᾶς οὖν 32
 ὅστις ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμο-
 λογήσω καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν
 τοῖς οὐρανοῖς· ὅστις ἰδέ² ἀρνήσῃται με ἔμπροσθεν τῶν ἀν- 33
 θρώπων, ἀρνήσομαι καὶ ἐγὼ αὐτὸν ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου
 τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον 34
 βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν· οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην
 ἀλλὰ μάχαιραν. ἦλθον γὰρ διχάσαι ἄνθρωπον κατὰ τοῦ 35
 πατρὸς ἀγτοῦ καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς μητρὸς ἀγτῆς
 καὶ νύμφην κατὰ τῆς πενθερᾶς ἀγτῆς, καὶ ἐχθροὶ τοῦ 36
 ἀνθρώπου οἱ οἰκιακοὶ ἀγτοῦ. Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μη- 37
 τέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστιν μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ
 θυγατέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστιν μου ἄξιος· καὶ ὅς οὐ λαμ- 38
 βάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔ-
 στιν μου ἄξιος. ὁ εὐρῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτήν, 39
 καὶ ὁ ἀπολέσας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ εὐρήσει αὐ-
 τήν. Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς ἐμὲ δέχεται, καὶ ὁ ἐμὲ 40
 δεχόμενος δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με. ὁ δεχόμενος προ- 41
 φῆτην εἰς ὄνομα προφήτου μισθὸν προφήτου λήμψεται, καὶ
 ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου μισθὸν δικαίου λήμ-
 ψεται. καὶ ὅς ἂν ποτίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων ποτήριον 42

ψυχροῦ μόνον εἰς ὄνομα μαθητοῦ, ἀμήν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.

1 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς διατάσσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ, μετέβη ἐκείθεν τοῦ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν.

2 Ὁ δὲ Ἰωάνης ἀκούσας ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ
3 χριστοῦ πέμψας διὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ Σὺ
4 εἶ ὁ ἐρχόμενος ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ
5 Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Πορευθέντες ἀπαγγεῖλατε Ἰωάνει ἃ
6 ἀκούετε καὶ βλέπετε· ΤΥΦΛΟὶ ἸΔΝΑΒΛΕΠΟΥΣΙΝ καὶ ἄχωλοι
7 περιπατοῦσιν, λεπροὶ καθαρίζονται καὶ κωφοὶ ἀκούουσιν,
8 καὶ νεκροὶ ἐγείρονται καὶ πτωχοὶ ἐγδαγγελίζονται· καὶ μα-
9 κάριος ἐστὶν ὃς ἂν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί.

Τούτων δὲ πορευομένων ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς λέγειν τοῖς ὄχλοις
περὶ Ἰωάνου Τί ἐξήλθατε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κά-
8 λαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον; ἀλλὰ τί ἐξήλθατε ἰδεῖν;
9 ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἡμφιεσμένον; ἰδοὺ οἱ τὰ μαλακὰ
10 φοροῦντες ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλέων. ἀλλὰ τί ἐξήλ-
11 θατε; προφήτην ἰδεῖν; ναί, λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον
12 προφήτου. οὗτός ἐστιν περὶ οὗ γέγραπται

ἸΔΟΥ ἘΓΩ ἈΠΟCTÉΛΛω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώ-
που σου,

ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου.

11 ἀμήν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μεί-
12 ζων Ἰωάνου τοῦ βαπτιστοῦ· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασι-
13 λείᾳ τῶν οὐρανῶν μείζων αὐτοῦ ἐστίν. ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν
14 Ἰωάνου τοῦ βαπτιστοῦ ἕως ἄρτι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν
15 βιάζεται, καὶ βιασταὶ ἀρπάζουσιν αὐτήν. πάντες γὰρ οἱ
16 προφῆται καὶ ὁ νόμος ἕως Ἰωάνου ἐπροφήτευσαν καὶ εἰ
17 θέλετε δέξασθαι, αὐτός ἐστιν Ἡλείας ὁ μέλλων ἔρχεσθαι. Ὁ
18 ἔχων ὄρα ἀκουέτω. Τίτι δὲ ὁμοιώσω τὴν γενεάν ταύτην;

ὁμοία ἐστὶν παιδίοις καθημένοις ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἃ προσφω-
 νούντα τοῖς ἐτέροις λέγουσιν

17

Ἠυλόησαμεν ὑμῖν καὶ οὐκ ὤρχήσασθε·
 ἐβρηνήσαμεν καὶ οὐκ ἐκόψασθε·

ἦλθεν γὰρ Ἰωάννης μῆτε ἐσθίων μῆτε πίνων, καὶ λέγουσιν 18
 Δαιμόνιον ἔχει· ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ 19
 πίνων, καὶ λέγουσιν Ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης,
 τελωνῶν φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν. καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ
 τῶν ἔργων αὐτῆς.

Τότε ἤρξατο ἀνειδίξειν τὰς 20
 πόλεις ἐν αἷς ἐγένοντο αἱ πλείσται δυνάμεις αὐτοῦ, ὅτι οὐ
 μετενόησαν Οὐαὶ σοι, Χοραζεῖν· οὐαὶ σοι, Βηθσαιδάν· 21
 ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμε-
 ναι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ μετενόησαν.
 πλὴν λέγω ὑμῖν, Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν 22
 ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ ὑμῖν. Καὶ σύ, Καφαρνασὺμ, μὴ ἕως οὕ- 23
 ρανοῦ ὑψωθῆσῃ; ἕως ἄλλοῦ καταβῆσῃ. ὅτι εἰ ἐν Σο-
 δόμοις ἐγενήθησαν αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν σοί, ἔμεινεν
 ἂν μέχρι τῆς σήμερον. πλὴν λέγω ὑμῖν ὅτι γῆ Σοδόμων 24
 ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ σοί.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν Ἐξομο- 25
 λογοῦμαί σοι, πάτερ κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι
 ἔκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπέκαλυψας
 αὐτὰ νηπίοις· ναί, ὁ πατήρ, ὅτι οὕτως εὐδοκία ἐγένετο ἔμ- 26
 προσθέν σου. Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου, 27
 καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν υἱὸν εἰ μὴ ὁ πατήρ, οὐδὲ τὸν
 πατέρα τις ἐπιγινώσκει εἰ μὴ ὁ υἱὸς καὶ ὃ ἐὰν βούληται ὁ
 υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ 28
 πεφορτισμένοι, καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑμᾶς. ἄρατε τὸν ζυγὸν μου 29
 ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πραῦς εἰμι καὶ ταπεινὸς
 τῇ καρδίᾳ, καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· ὁ 30
 γὰρ ζυγὸς μου χρηστὸς καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρὸν ἐστίν.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπορεύθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς σάββασιν 1
 διὰ τῶν σπορίμων· οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπέειπασαν, καὶ

2 ἤρξαντο τὸ ἀλλεῖν στάχυας καὶ ἐσθίειν. οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἰ-
 δόντες εἶπαν αὐτῷ Ἴδου οἱ μαθηταί σου ποιοῦσιν ὃ οὐκ ἔξε-
 3 στιν ποιεῖν ἐν σαββάτῳ. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς Οὐκ ἀνέγνω-
 τε τί ἐποίησεν Δαυεὶδ ὅτε ἐπείνασεν καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ;
 4 πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ καὶ τοὺς ἄρτους τῆς
 προθέσεως ἔφαγον, ὃ οὐκ ἔξον ἦν αὐτῷ φαγεῖν οὐδὲ τοῖς
 5 μετ' αὐτοῦ, εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσιν μόνοις; ἢ οὐκ ἀνέγνωτε ἐν
 τῷ νόμῳ ὅτι τοῖς σάββασιν οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ τὸ σάβ-
 6 βατον βεβηλοῦσιν καὶ ἀναίτιοί εἰσιν; λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι
 7 τοῦ ἱεροῦ μείζον ἐστὶν ὧδε. εἰ δὲ ἐγνώκετε τί ἐστὶν Ἐλεος
 θέλω καὶ οὐ θυσίαν, οὐκ ἂν καταδικάσατε τοὺς ἀναί-
 8 τίους. κύριος γάρ ἐστιν τοῦ σαββάτου ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
 9 θρώπου.

Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς τὴν
 10 συναγωγὴν αὐτῶν· καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος χεῖρα ἔχων ξηράν. καὶ
 ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες Εἰ ἔξεστι τοῖς σάββασιν θερα-
 11 पेῦναι; ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς Τίς
 [ἔσται] ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος ὃς ἔξει πρόβατον ἓν, καὶ ἐὰν ἐμ-
 πέση τοῦτο τοῖς σάββασιν εἰς βόθυνον, οὐχὶ κρατήσῃ αὐτὸ
 12 καὶ ἐγερεῖ; πόσῳ οὖν διαφέρει ἄνθρωπος προβάτου. ὥστε
 13 ἔξεστιν τοῖς σάββασιν καλῶς ποιεῖν. Τότε λέγει τῷ ἀν-
 θρώπῳ Ἐκτεινὸν σου τὴν χεῖρα· καὶ ἐξέτεινεν, καὶ ἀπεκα-
 14 τεστάθη ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη. Ἐξεληθόντες δὲ οἱ Φαρι-
 15 σαῖοι συμβούλιον ἔλαβον κατ' αὐτοῦ ὅπως αὐτὸν ἀπολέσω-
 σιν.

Ὁ δὲ Ἰησοῦς γνοὺς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν.
 Καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ πολλοί, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς
 16 πάντας, καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα μὴ φανερὸν αὐτὸν
 17 ποιήσωσιν· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαίου τοῦ προ-
 φῆτου λέγοντος

18 Ἴδοὺ ὁ παῖς μογ ὃν ἠρέτισα,
 ὁ ἀγαπητὸς μογ ὃν εὐδόκησεν ἡ ψυχὴ μογ·
 θήσω τὸ πνεῦμά μογ ἐπ' αὐτόν,
 καὶ κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγελεῖ.
 19 Οὐκ ἐρίσει οὐδέ κραγῆσει,

οὐδὲ ἀκούσει τις ἐν ταῖς πλατείαις τὴν φωνὴν
αὐτοῦ.

κάλαμον συντετριμμένον οὐ κατεάζει 20
καὶ λίνον τυφόμενον οὐ σβέσει,

ἕως ἄν ἐκβάλῃ εἰς νίκος τὴν κρίσιν.

καὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἔθνη ἑλπιούσιν. 21

Τότε ἤ προσήνεγκαν αὐτῷ δαμονιζόμενον τυφλὸν καὶ 22
κωφόν¹. καὶ ἐθεράπευσεν αὐτόν, ὥστε τὸν κωφὸν λαλεῖν
καὶ βλέπειν. Καὶ ἐξίσταντο πάντες οἱ ὄχλοι καὶ ἔλεγον 23
Μήτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς Δαυεὶδ; οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκού- 24
σαντες εἶπον Οὗτος οὐκ ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια εἰ μὴ ἐν τῷ
Βεεζεβοῦλ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων. Εἰδὼς δὲ τὰς ἐνθυ- 25
μήσεις αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς Πᾶσα βασιλεία μερισθείσα
καθ' ἑαυτῆς ἐρημοῦται, καὶ πᾶσα πόλις ἢ οἰκία μερισθείσα
καθ' ἑαυτῆς οὐ σταθήσεται. καὶ εἰ ὁ Σατανᾶς τὸν Σατανᾶν 26
ἐκβάλλει, ἐφ' ἑαυτὸν ἐμερίσθη· πῶς οὖν σταθήσεται ἡ
βασιλεία αὐτοῦ; καὶ εἰ ἐγὼ ἐν Βεεζεβοῦλ ἐκβάλλω τὰ 27
δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσιν; διὰ τοῦτο
αὐτοὶ κριταὶ ἔσονται ὑμῶν. εἰ δὲ ἐν πνεύματι θεοῦ ἐγὼ 28
ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία
τοῦ θεοῦ. ἢ πῶς δύναται τις εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ 29
ἰσχυροῦ καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ ἀρπάσαι, εἰ μὴ πρῶτον δῆσῃ
τὸν ἰσχυρόν; καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει. ὁ μὴ 30
ὦν μετ' ἐμοῦ κατ' ἐμοῦ ἐστίν, καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ
σκορπίζει. Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλα- 31
σφημία ἀφεθήσεται ἢ τοῖς ἀνθρώποις, ἡ δὲ τοῦ πνεύματος
βλασφημία οὐκ ἀφεθήσεται. καὶ ὅς ἐάν εἴπῃ λόγον κατὰ 32
τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ· ὅς δ' ἂν εἴπῃ
κατὰ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου, ἢ οὐκ ἀφεθήσεται ἢ αὐτῷ οὔτε
ἐν τούτῳ τῷ αἰῶνι οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι. *H 33
ποιήσατε τὸ δένδρον καλὸν καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ καλόν, ἢ
ποιήσατε τὸ δένδρον σαπρὸν καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ σαπρὸν·
ἐκ γὰρ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον γινώσκεται. γεννήματα ἐχι- 34

22 προσηνήθη αὐτῷ δαμονιζόμενος τυφλὸς καὶ κωφός

δυνῶν, πῶς δύνασθε ἀγαθὰ λαλεῖν πονηροὶ ὄντες; ἐκ γὰρ τοῦ
 35 περισσεύματος τῆς καρδίας τὸ στόμα λαλεῖ. ὁ ἀγαθὸς
 ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει ἄγαθά, καὶ
 ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ ἐκβάλ-
 36 λει πονηρά. Λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι πᾶν ῥῆμα ἀργὸν ὃ λαλή-
 σουσιν οἱ ἄνθρωποι, ἀποδώσουσιν περὶ αὐτοῦ λόγον ἐν
 37 ἡμέρᾳ κρίσεως· ἐκ γὰρ τῶν λόγων σου δικαιοθήσῃ, καὶ ἐκ
 τῶν λόγων σου καταδικασθήσῃ.

38 Τότε ἀπεκρίθησαν αὐτῷ τινὲς τῶν γραμματέων καὶ
 Φαρισαίων λέγοντες Διδάσκαλε, θέλομεν ἀπὸ σοῦ σημεῖον
 39 ἰδεῖν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοι-
 χαλὴς σημεῖον ἐπιζητεῖ, καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ εἰ
 40 μὴ τὸ σημεῖον Ἰωῶ τοῦ προφήτου. ὥσπερ γὰρ ἦν Ἰω-
 νᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς
 νύκτας, οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς
 41 γῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας. ἄνδρες Νινευεῖται ἀνα-
 στήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατα-
 κρινουῦσιν αὐτήν· ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωῶ, καὶ
 42 ἰδοὺ πλείον Ἰωῶ ἔδε. βασίλισσα νότου ἐγερθήσεται ἐν
 τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινεῖ αὐτήν·
 ὅτι ἤλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Σο-
 43 λομῶνος, καὶ ἰδοὺ πλείον Σολομῶνος ἔδε.

Ἐπὶ τῷ ἁκάθαρτον πνεῦμα ἐξέληθ' ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρ-
 χεται δι' ἀνδρῶν τόπων ζητοῦν ἀνάπαυσιν, καὶ οὐχ εὐρί-
 44 σκει· τότε λέγει Εἰς τὸν οἶκόν μου ἐπιστρέψω ὅθεν
 ἐξῆλθον· καὶ ἐλθὼν εὐρίσκει σχολάζοντα [καὶ] σεσαρωμένον
 45 καὶ κεκοσμημένον. τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει μεθ' ἐ-
 αυτοῦ ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ, καὶ εἰσελ-
 θόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου
 ἐκείνου χεῖρονα τῶν πρώτων. Οὕτως ἔσται καὶ τῇ γενεᾷ
 ταύτῃ τῇ πονηρᾷ.

46 Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος τοῖς ὄχλοις ἰδοὺ ἡ μήτηρ καὶ
 οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἰστήκεισαν ἔξω ζητοῦντες αὐτῷ λαλή-

σαι. [†] ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν τῷ λέγοντι αὐτῷ Τίς 48
 ἔστω ἡ μήτηρ μου, καὶ τίνες εἰσὶν οἱ ἀδελφοί μου;
 καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα [αὐτοῦ] ἐπὶ τοὺς μαθητὰς αὐ- 49
 τοῦ εἶπεν Ἴδου ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου·
 ὅστις γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου τοῦ 50
 ἐν οὐρανοῖς, αὐτός μου ἀδελφὸς καὶ ἀδελφὴ καὶ μήτηρ
 ἐστίν.

Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς [†] τῆς οἰκίας 1
 ἐκάθητο παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν 2
 ὄχλοι πολλοί, ὥστε αὐτὸν εἰς πλοῖον ἐμβάντα καθῆσθαι,
 καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν ἰσθῆκει. καὶ ἐλάλησεν 3
 αὐτοῖς πολλὰ ἐν παραβολαῖς λέγων Ἴδου ἐξῆλθεν ὁ σπείρων
 τοῦ σπείρειν. καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν ἂ μὲν ἔπεσεν παρὰ 4
 τὴν ὁδόν, καὶ ἔλθόντα τὰ πετεινὰ κατέφαγεν αὐτά. ἄλλα 5
 δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰ πετρώδη ὅπου οὐκ εἶχεν γῆν πολλήν, καὶ
 εὐθέως ἐξανέτειλεν διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς, ἡλίου δὲ 6
 ἀνατελειαντος ἐκαυματίσθη καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ρίζαν ἐ-
 ξηράνθη. ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰς ἀκάνθας, καὶ ἀνέβησαν αἱ 7
 ἀκανθαὶ καὶ ἀπέπνιξαν αὐτά. ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν 8
 τὴν καλὴν καὶ ἐδίδου καρπὸν, ὃ μὲν ἑκατὸν ὃ δὲ ἐξήκον-
 τα ὃ δὲ τριάκοντα. Ὁ ἔχων ὦτα ἀκουέτω. Καὶ ⁹
 προσελθόντες οἱ μαθηταὶ εἶπαν αὐτῷ Διὰ τί ἐν παραβολαῖς ¹⁰
 λαλεῖς αὐτοῖς; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν [†] ὅτι Ὑμῖν δέδοται ¹¹
 γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, ἐκείνοις
 δὲ οὐ δέδοται. ὅστις γὰρ ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ καὶ περισ- ¹²
 σευθήσεται· ὅστις δὲ οὐκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐ-
 τοῦ. διὰ τοῦτο ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς λαλῶ, ὅτι βλέποντες ¹³
 οὐ βλέπουσιν καὶ ἀκούοντες οὐκ ἀκούουσιν οὐδὲ συνίουσιν·
 καὶ ἀναπληροῦνται αὐτοῖς ἡ προφητεία Ἡσαίου ἡ λέγουσα ¹⁴
 Ἄκοῦ ἄκούσετε καὶ οὐ μὴ συνήτε,
 καὶ βλέποντες βλέψετε καὶ οὐ μὴ ἴδητε.

47 εἶπεν δὲ τις αὐτῷ Ἴδου ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἔξω ἰσθῆ-
 κασιν ζητοῦντές σοι λαλῆσαι.

15 ἑπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου,
καὶ τοῖς ὤσιν βαρέως ἤκουσαν,
καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμмыσαν·
μή ποτε ἴδωσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς
καὶ τοῖς ὤσιν ἀκούσωσιν
καὶ τῇ καρδίᾳ συνώσιν καὶ ἐπιστρέψωσιν,
καὶ ἰάσονται αὐτοὺς.

16 ὕμῶν δὲ μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ ὅτι βλέπουσιν, καὶ τὰ ὄρα
17 [ὕμῶν] ὅτι ἀκούουσιν. ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν ὅτι πολλοὶ προ-
φῆται καὶ δίκαιοι ἐπεθύμησαν ἰδεῖν ἃ βλέπετε καὶ οὐκ εἶδαν,
18 καὶ ἀκούσαι ἃ ἀκούετε καὶ οὐκ ἤκουσαν. Ὑμεῖς
19 οὖν ἀκούσατε τὴν παραβολὴν τοῦ σπειραντος. Παντὸς
ἀκούοντος τὸν λόγον τῆς βασιλείας καὶ μὴ συνέντος, ἔρχε-
ται ὁ πονηρὸς καὶ ἀρπάζει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ καρδίᾳ
20 αὐτοῦ· οὗτός ἐστιν ὁ παρὰ τὴν ὁδὸν σπαρεῖς. ὁ δὲ ἐπὶ τὰ
πετρῶδη σπαρεῖς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ εὐθύς
21 μετὰ χαρᾶς λαμβάνων αὐτόν· οὐκ ἔχει δὲ ρίζαν ἐν ἑαυτῷ
ἀλλὰ πρόσκαιρός ἐστιν, γενομένης δὲ θλίψεως ἢ διωγμοῦ
22 διὰ τὸν λόγον εὐθύς σκανδαλίζεται. ὁ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας
σπαρεῖς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ ἡ μέριμνα
τοῦ αἰῶνος καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλοῦτου συνπνίγει τὸν λόγον,
23 καὶ ἄκαρπος γίνεται. ὁ δὲ ἐπὶ τὴν καλὴν γῆν σπαρεῖς,
οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ συνιεί, ὡς δὴ καρπο-
φορεῖ καὶ ποιεῖ ὁ μὲν ἑκατὸν ὁ δὲ ἐξήκοντα ὁ δὲ τριακοντα.
24 Ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς λέγων Ὁμοιω-
θη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ σπειραντῇ καλὸν σπέρ-
25 μα ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ. ἐν δὲ τῷ καθεύδειν τοὺς ἀνθρώπους
ἦλθεν αὐτοῦ ὁ ἐχθρὸς καὶ ἐπέσπειρεν ζιζάνια ἀνὰ μέσον
26 τοῦ σίτου καὶ ἀπῆλθεν. ὅτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ χόρτος καὶ
27 καρπὸν ἐποίησεν, τότε ἐφάνη καὶ τὰ ζιζάνια. προσελ-
θόντες δὲ οἱ δούλοι τοῦ οἰκοδεσπότου εἶπον αὐτῷ Κύριε,
οὐχὶ καλὸν σπέρμα ἔσπειρας ἐν τῷ σῷ ἀγρῷ; πόθεν οὖν
28 ἔχει ζιζάνια; ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς Ἐχθρὸς ἀνθρώπος τοῦτο

4 ἦλθον τὰ πετεινὰ καὶ

7 ἐπνιξαν

11 αὐτοῖς

ἐποίησεν. οἱ δὲ αὐτῷ λέγουσιν θέλεις οὖν ἀπελθόντες
 συλλέξωμεν αὐτά; ὁ δὲ φησιν Οὐ, μὴ ποτε συλλέγον- 29
 τες τὰ ζιζάνια ἐκριζώσῃτε ἅμα αὐτοῖς τὸν σίτον· ἄφετε 30
 συναυξάνεσθαι ἀμφοτέρα ἕως τοῦ θερισμοῦ· καὶ ἐν καιρῷ
 τοῦ θερισμοῦ ἐρῶ τοῖς θερισταῖς Συλλέξατε πρῶτον τὰ ζιζά-
 νια καὶ δῆσατε αὐτὰ [εἰς] δέσμας πρὸς τὸ κατακαῦσαι αὐτά,
 τὸν δὲ σίτον συναγάγετε εἰς τὴν ἀποθήκην μου. Ἄλ- 31

λην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς λέγων Ὁμοία ἐστὶν ἡ
 βασιλεία τῶν οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος
 ἔσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ· ὁ μικρότερον μὲν ἐστὶν πάντων 32
 τῶν σπερμάτων, ὅταν δὲ αὐξηθῇ μείζον τῶν λαχάνων ἐστὶν
 καὶ γίνεται δένδρον, ὥστε ἐλθεῖν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
 καὶ κατασκηνοῖν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ. Ἄλ- 33

λην παραβολὴν [ἐλάλησεν αὐτοῖς]· Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασι-
 λεία τῶν οὐρανῶν ζύμη, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς
 ἀλεύρον σάτα τρία ἕως οὗ ἐζυμώθη ὄλον. Ταῦτα 34
 πάντα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν παραβολαῖς τοῖς ὄχλοις, καὶ
 χωρὶς παραβολῆς οὐδὲν ἐλάλει αὐτοῖς· ὅπως πληρωθῇ τὸ 35
 ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος

Ἄνοιζω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου,
 ἐρεγίζομαι κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς.

Τότε ἀφείς τοὺς ὄχλους ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν. Καὶ 36
 προσῆλθαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες Διασάφησον
 ἡμῖν τὴν παραβολὴν τῶν ζιζανίων τοῦ ἀγροῦ. ὁ δὲ ἀπο- 37
 κριθεὶς εἶπεν Ὁ σπείρων τὸ καλὸν σπέρμα ἐστὶν ὁ υἱὸς
 τοῦ ἀνθρώπου· ὁ δὲ ἀγρός ἐστὶν ὁ κόσμος· τὸ δὲ καλὸν 38
 σπέρμα, οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας· τὰ δὲ ζιζανία
 εἰσιν οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ, ὁ δὲ ἐχθρὸς ὁ σπείρας αὐτά 39
 ἐστὶν ὁ διάβολος· ὁ δὲ θερισμὸς συντέλεια αἰῶνος ἐστὶν,
 οἱ δὲ θερισταὶ ἄγγελοί εἰσιν. ὥσπερ οὖν συλλέγεται τὰ 40
 ζιζάνια καὶ πυρὶ κατακαίεται, οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντε-
 λείᾳ τοῦ αἰῶνος· ἀποστελεῖ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τοὺς ἀγ- 41
 γέλους αὐτοῦ, καὶ συλλέξουσιν ἐκ τῆς βασιλείας αὐτοῦ

πάντα τὰ σκάνδαλα καὶ τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν,
καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται
ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Τότε οἱ δίκαιοι
ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς
αὐτῶν. Ὁ ἔχων ὄρα ἀκούετω.

Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν θησαυρῷ κεκρυμμένῳ ἐν τῷ
ἀγρῷ, ὃν εὐρὼν ἄνθρωπος ἔκρυψεν, καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς
αὐτοῦ ὑπάγει καὶ πωλεῖ ὅσα ἔχει καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν
ἐκείνουν.

Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν ἑμπόρῳ ζητοῦντι καλοὺς μαργαρίτας· εὐρὼν δὲ
ἓνα πολῦτιμον μαργαρίτην ἀπελθὼν πέπρακεν πάντα ὅσα
εἶχεν καὶ ἠγόρασεν αὐτόν.

Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν σαγήνῃ βληθείσῃ εἰς τὴν θάλασσαν
καὶ ἐκ παντὸς γένους συναγαγούσῃ· ἦν ὅτε ἐπληρώθη
ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν καὶ καθίσαντες συνέλεξαν
τὰ καλὰ εἰς ἄγην, τὰ δὲ σαπρὰ ἔξω ἔβαλον. οὕτως
ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος· ἐξελεύσονται οἱ ἄγγελοι
καὶ ἀφοριοῦσιν τοὺς πονηροὺς ἐκ μέσου τῶν δικαίων
καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται
ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

Συνήκατε ταῦτα πάντα; λέγουσιν αὐτῷ Ναί. ὁ δὲ εἶπεν·
αὐτοῖς Διὰ τοῦτο πᾶς γραμματεὺς μαθητευθεὶς τῇ βασιλείᾳ
τῶν οὐρανῶν ὁμοίος ἐστὶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότη ὅστις
ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καινὰ καὶ παλαιά.

Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τὰς παραβολὰς
ταύτας, μετῆρεν ἐκεῖθεν. καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ
ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, ὥστε ἐκπλήσσεσθαι
αὐτοὺς καὶ λέγειν Πόθεν τούτῳ ἡ σοφία αὕτη καὶ
αἱ δυνάμεις; οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τοῦ τέκτονος υἱός; οὐχ ἡ
μήτηρ αὐτοῦ λέγεται Μαριάμ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος
καὶ Ἰωσήφ καὶ Σίμων καὶ Ἰούδας; καὶ αἱ ἀδελφαὶ
αὐτοῦ οὐχὶ πᾶσαι πρὸς ἡμᾶς εἰσὶν; πόθεν οὖν τούτῳ ταῦτα
πάντα; καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν

αὐτοῖς Οὐκ ἔστιν προφήτης ἄτιμος εἰ μὴ ἐν τῇ [†] πατρίδι
καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. Καὶ οὐκ ἐποίησεν ἐκεῖ δυνάμεις 58
πολλὰς διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ τετραάρχης 1
τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ, καὶ εἶπεν τοῖς παισὶν αὐτοῦ Οὗτός ἐστιν 2
Ἰωάνης ὁ βαπτιστής· αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ
διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ. Ὁ γὰρ Ἡρώδης 3
κρατήσας τὸν Ἰωάνην ἔδρασε καὶ ἐν φυλακῇ ἀπέθετο
διὰ Ἡρῳδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ,
ἔλεγεν γὰρ ὁ Ἰωάνης αὐτῷ Οὐκ ἔξεστίν σοι ἔχειν αὐτήν· 4
καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτείνειν ἐφοβήθη τὸν ὄχλον, ὅτι ὡς προ- 5
φήτην αὐτὸν εἶχον. γενεσίοις δὲ γενομένοις τοῦ Ἡρώδου 6
ἄρχισατο ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρῳδιάδος ἐν τῷ μέσῳ καὶ
ἤρесе τῷ Ἡρώδῃ, ὅθεν μετὰ ὄρκου ὠμολόγησεν αὐτῇ 7
δοῦναι ὃ ἐὰν αἰτήσῃται. ἡ δὲ προβιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς 8
μητρὸς αὐτῆς Δός μοι, φησίν, ὧδε ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν
Ἰωάνου τοῦ βαπτιστοῦ. καὶ λυπηθεὶς ὁ βασιλεὺς διὰ 9
τοὺς ὄρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους ἐκέλευσεν δοθῆναι,
καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισεν Ἰωάνην ἐν τῇ φυλακῇ· καὶ 10
ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ, 11
καὶ ἤνεγκεν τῇ μητρὶ αὐτῆς. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθη- 12
ταὶ αὐτοῦ ἦσαν τὸ πῶμα καὶ ἔθαψαν αὐτόν, καὶ ἐλθόντες
ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησοῦ.

Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς 13
ἀνεχώρησεν ἐκείθεν ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν·
καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἠκολούθησαν αὐτῷ [†]περὶ ἀπὸ τῶν
πόλεων. Καὶ ἐξελθὼν εἶδεν πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγ- 14
χνίσθη ἐπ' αὐτοῖς καὶ ἐθεράπευσεν τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν.
Ὀψίας δὲ γενομένης προσῆλθαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ λέγοντες 15
"Ἐρημός ἐστιν ὁ τόπος καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρήλθεν· ἀπό-
λυσον[†] τοὺς ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας ἀγο-
ράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς 16
Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν ἀπελθεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν.

57 ἰδέε 13 περὶ 15 παρήλθεν ἡδη ἀπόλυσον οὖν 19 ἐκέλευσεν τοὺς...

17 οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ Οὐκ ἔχομεν ὧδε εἰ μὴ πέντε ἄρτους
 18 καὶ δύο ἰχθύας. ὁ δὲ εἶπεν Φέρετέ μοι ὧδε αὐτούς.
 19 καὶ ἑκλεύσας τοὺς ὄχλους ἀνακλίθηναι ἐπὶ τοῦ χόρτου,
 λαβῶν⁷ τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας
 εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησεν καὶ κλάσας ἔδωκεν τοῖς μαθη-
 20 ταῖς τοὺς ἄρτους οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις. καὶ ἔφαγον
 πάντες καὶ ἔχορτάσθησαν, καὶ ἦσαν τὸ περισσεῦον τῶν
 21 κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις. οἱ δὲ ἐσθίοντες
 ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι χωρὶς γυναικῶν καὶ παι-
 22 δίων. Καὶ [εὐθέως] ἠνάγκασεν τοὺς μαθητὰς ἐμ-
 βῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως
 23 οὗ ἀπολύσει τοὺς ὄχλους. καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους
 ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν προσεύξασθαι. ὀψίας δὲ γενο-
 24 μένης μόνος ἦν ἐκεῖ. Τὸ δὲ πλοῖον ἤδη ἑσταδίου πολλοὺς
 ἀπὸ τῆς γῆς ἀπέιχεν⁷, βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων,
 25 ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος. Τετάρτη δὲ φυλακῆ τῆς νυκτὸς
 26 ἦλθεν πρὸς αὐτοὺς περιπατῶν ἐπὶ τὴν θάλασσαν. οἱ δὲ
 μαθηταὶ ἰδόντες αὐτὸν ἐπὶ τῆς θαλάσσης περιπατοῦντα
 ἐταράχθησαν λέγοντες ὅτι Φάντασμα ἐστίν, καὶ ἀπὸ τοῦ
 27 φόβου ἔκραξαν. εὐθύς δὲ ἐλάλησεν [ὁ Ἰησοῦς] αὐτοῖς λέγων
 28 Ὁρασεῖτε, ἐγὼ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος
 εἶπεν αὐτῷ Κύριε, εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με εἰσεῖν πρὸς σέ
 29 ἐπὶ τὰ ὕδατα· ὁ δὲ εἶπεν Ἐλθέ. καὶ καταβὰς ἀπὸ τοῦ
 πλοίου Πέτρος περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα ἑκαὶ ἦλθεν⁷ πρὸς
 30 τὸν Ἰησοῦν. βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἐφοβήθη, καὶ ἀρξά-
 μενος καταποντίζεσθαι ἔκραξεν λέγων Κύριε, σῶσόν με.
 31 εὐθέως δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἐπέλαβετο αὐτοῦ
 32 καὶ λέγει αὐτῷ Ὁλιγόπιστε, εἰς τί ἐδίστασας; καὶ ἀνα-
 33 βάντων αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος. οἱ δὲ
 ἐν τῷ πλοίῳ προσεκύνησαν αὐτῷ λέγοντες Ἀληθῶς θεοῦ
 34 υἱὸς εἶ. Καὶ διαπεράσαντες ἦλθαν ἐπὶ τὴν γῆν
 35 εἰς Γεννησαρέτ. καὶ ἐπιγνόντες αὐτὸν οἱ ἄνδρες τοῦ τύπου
 ἐκείνου ἀπέστειλαν εἰς ὄλην τὴν περίχωρον ἐκείνην, καὶ
 ...χίρτου καὶ λαβῶν 22 τὸ 24 μέσον τῆς θαλάσσης ἦν 29 εἰσεῖν

προσήμεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας, καὶ παρε- 36
κάλουν [αὐτὸν] ἵνα μόνον ἄψωνται τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱμα-
τίου αὐτοῦ· καὶ ὅσοι ἤψαντο διεσώθησαν.

Τότε προσέρχονται τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ Ἱεροσολύμων Φαρι- 1
σαῖοι καὶ γραμματεῖς λέγοντες Διὰ τί οἱ μαθηταὶ σου πα- 2
ραβαίνουνσιν τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων; οὐ γὰρ
νίπτονται τὰς χεῖρας ὅταν ἄρτον ἐσθίωσω. ὁ δὲ ἀποκρι- 3
θεὶς εἶπεν αὐτοῖς Διὰ τί καὶ ὑμεῖς παραβαίνετε τὴν ἐντολὴν
τοῦ θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν; ὁ γὰρ θεὸς εἶπεν 4
Τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καὶ Ὁ κακολογῶν
πατέρα ἢ μητέρα θανάτῳ τελεγτάτῳ· ὑμεῖς δὲ λέγετε 5
Ὅς ἂν εἶπῃ τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ Δῶρον ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ
ὠφελῆθῃς, οὐ μὴ τιμήσει τὸν πατέρα αὐτοῦ· καὶ ἠκυρώ- 6
σατε τὸν ἴσχυον τοῦ θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν. ὑπο- 7
κριταί, καλῶς ἐπροφήτευσεν περὶ ὑμῶν Ἡσαίας λέγων

Ὁ λαὸς οὔτος τοῖς χεῖλεσίν με τιμᾷ,

ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ·

μάτην δὲ σέβονταί με,

Διδάσκοντες διδασκαλίᾳς ἐντάλλματα ἀνθρώπων.

Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον εἶπεν αὐτοῖς Ἀκούετε καὶ 10
συνιέτε· οὐ τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸ στόμα κοινοῖ τὸν ἄν- 11
θρωπον, ἀλλὰ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ στόματος τοῦτο
κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

Τότε προσελθόντες οἱ μα- 12
θηταὶ λέγουσιν αὐτῷ Οἶδας ὅτι οἱ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες
τὸν λόγον ἐσκανδαλίσθησαν; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν Πᾶσα 13
φυτεία ἣν οὐκ ἐφύτευσεν ὁ πατήρ μου ὁ οὐράνιος ἐκρι-
ζωθήσεται. ἄφετε αὐτούς· Ἰσχυροὶ εἰσιν ὁδοῖ· τυφλὸς 14
δὲ τυφλὸν ἐὰν ὁδηγῇ, ἀμφότεροι εἰς βύθνον πεσοῦν-
ται.

Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ Φρά- 15
σον ἡμῖν τὴν παραβολήν. ὁ δὲ εἶπεν Ἀκμὴν καὶ ὑμεῖς 16
ἀσύνετοί ἐστε; οὐ νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ εἰσπορευόμενον εἰς 17
τὸ στόμα εἰς τὴν κοιλίαν χωρεῖ καὶ εἰς ἀφεδρώνα ἐκβάλ-
λεται; τὰ δὲ ἐκπορευόμενα ἐκ τοῦ στόματος ἐκ τῆς καρ- 18

19 **δίας ἐξέρχεται, κάκεινα κοινοί τὸν ἄνθρωπον. ἐκ γὰρ τῆς**
καρδίας ἐξέρχονται διαλογισμοὶ πονηροί, φόνου, μοιχείαι,
 20 **πορνείαι, κλοπαί, ψευδομαρτυρίαι, βλασφημίαι. ταυτά**
ἔστιν τὰ κοινούντα τὸν ἄνθρωπον, τὸ δὲ ἀνίπτοις χερσὶν
φαγεῖν οὐ κοινοὶ τὸν ἄνθρωπον.

21 **Καὶ ἐξελθὼν ἐκείθεν ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη**
 22 **Τύρου καὶ Σιδῶνος. Καὶ ἰδοὺ γυνὴ Χαναanaία ἀπὸ τῶν**
ὀρίων ἐκείνων ἐξελθοῦσα ἔκραζεν ἰλέγουσα Ἐλέησόν με,
κύριε υἱὸς Δαυεὶδ· ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται.
 23 **ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. καὶ προσελθόντες οἱ μα-**
 24 **θηταὶ αὐτοῦ ἠρώτουν αὐτὸν λέγοντες Ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι**
κράζει ὀπισθεν ἡμῶν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν Οὐκ ἀπεστά-
λην εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ.
 25 **ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνη αὐτῷ λέγουσα Κύριε, βοήθει μοι.**
 26 **ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν Οὐκ ἔστιν καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον**
 27 **τῶν τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. ἡ δὲ εἶπεν Ναί,**
κύριε, καὶ [γὰρ] τὰ κυνάρια ἔσθιει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν
 28 **πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν. τότε**
ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ Ὡ γύναι, μεγάλη σου ἡ
πίστις· γενηθήτω σοι ὡς θέλεις. καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ
αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

29 **Καὶ μεταβὰς ἐκείθεν ὁ Ἰησοῦς ἦλθεν παρὰ τὴν θάλασ-**
 30 **σαν τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἀναβὰς εἰς τὸ ὕρος ἐκάθητο ἐκεῖ. καὶ**
προσῆλθον αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν ἄχωλους,
κυλλοὺς, τυφλοὺς, κωφοὺς, καὶ ἑτέρους πολλοὺς, καὶ
ἔριψαν αὐτοὺς παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἐθεράπευσεν
 31 **αὐτούς· ὥστε τὸν ὄχλον ἠθαυμάσαι βλέποντας κωφοὺς**
ἄλαοῦντας καὶ ἄχωλους περιπατοῦντας καὶ τυφλοὺς βλέ-
 32 **ποντας· καὶ ἐδόξασαν τὸν θεὸν Ἰσραὴλ. Ὁ**
δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ εἶπεν
Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι [ἦδη] ἡμέραι τρεῖς
προσμένουσίν μοι καὶ οὐκ ἔχουσιν τί φάγωσιν· καὶ ἀπο-
λύσαι αὐτοὺς νήστευσι οὐ θέλω, μὴ ποτε ἐκλυθῶσιν ἐν τῇ

ὁδῷ. καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί Πόθεν ἡμῖν ἐν ἔρημῳ 33
 ἄρτοι τοσοῦτοι ὥστε χορτάσαι ὄχλον τοσοῦτον; καὶ λέγει 34
 αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Πόσους ἄρτους ἔχετε; οἱ δὲ εἶπαν Ἑπτὰ,
 καὶ ὀλίγα ἰχθύδια. καὶ παραγγείλας τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν 35
 ἐπὶ τὴν γῆν ἔλαβεν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους καὶ τοὺς ἰχθύας καὶ 36
 εὐχαριστήσας ἔκλασεν καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς οἱ δὲ μα-
 θηταὶ τοῖς ὄχλοις. καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν, 37
 καὶ τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων ἦσαν ἑπτὰ σφυρίδας
 πλήρεις. οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν ὀ τετρακισχίλιοι ἄνδρες χω- 38
 ρῖς ἄ γυναικῶν καὶ παιδίων. Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους 39
 ἐνέβη εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρια Μαγαδάν.

Καὶ προσελθόντες [οἱ] Φαρισαῖοι καὶ Σαδδουκαῖοι πει- 1
 ράζοντες ἐπηρώτησαν αὐτὸν σημεῖον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπι- 2
 δεῖξαι αὐτοῖς. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς Ὅψίας γενο- 2
 μένης λέγετε Εὐδία, πυρράζει γὰρ ὁ οὐρανός· καὶ πρωί 3
 Σήμερον χειμών, πυρράζει γὰρ στυγνάζων ὁ οὐρανός. τὸ
 μὲν πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ γινώσκετε διακρίνειν, τὰ δὲ
 σημεῖα τῶν καιρῶν οὐ δύνασθε.]] Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοι- 4
 χαλῖς σημεῖον ἐπιζητεῖ, καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ
 εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωάν. καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς ἀπῆλ-
 θεν.

Καὶ ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ εἰς τὸ πέραν 5
 ἐπελάθοντο ἄρτους λαβεῖν. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς 6
 Ὅρατε καὶ προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ
 Σαδδουκαίων. οἱ δὲ διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς λέγοντες ὅτι 7
 Ἄρτους οὐκ ἐλάβομεν. γινὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν Τί διαλο- 8
 γίζεσθε ἐν ἑαυτοῖς, ὀλιγόπιστοι, ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχετε;
 οὐπω νοεῖτε, οὐδὲ μνημονεύετε τοὺς πέντε ἄρτους τῶν 9
 πεντακισχιλίων καὶ πόσους κοφίνους ἐλάβετε; οὐδὲ τοὺς 10
 ἑπτὰ ἄρτους τῶν τετρακισχιλίων καὶ πόσας σφυρίδας ἐλά-
 βετε; πῶς οὐ νοεῖτε ὅτι οὐ περὶ ἄρτων εἶπον ὑμῖν; προσ- 11
 ἔχετε δὲ ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων.
 τότε συνήκαν ὅτι οὐκ εἶπεν προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης [τῶν 12
 ἄρτων] ἀλλὰ ἀπὸ τῆς διδαχῆς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδ-

δουκαίων.

13 Ἐλθὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρίας τῆς Φιλίππου ἠρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγων Τίνα λέγουσιν οἱ
 14 ἄνθρωποι εἶναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; οἱ δὲ εἶπαν Οἱ μὲν Ἰωάνην τὸν βαπτιστὴν, ἄλλοι δὲ Ἡλείαν, ἕτεροι δὲ Ἱερε-
 15 μίαν ἢ ἓνα τῶν προφητῶν. λέγει αὐτοῖς Ὑμεῖς δὲ τίνα με
 16 λέγετε εἶναι; ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος εἶπεν Σὺ εἶ ὁ
 17 χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ Μακάριος εἶ, Σίμων Βαριωνᾶ, ὅτι σὰρξ
 καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέν σοι ἀλλ' ὁ πατήρ μου ὁ ἐν [τοῖς]
 18 οὐρανοῖς· καὶ γὰρ δὲ σοὶ λέγω ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι
 19 ᾄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς· δώσω σοὶ τὰς κλεῖδας τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, καὶ ὃ ἐὰν δήσης ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ ὃ ἐὰν λύσης ἐπὶ τῆς
 20 γῆς ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Τότε ἔπετιμήσεν τοῖς μαθηταῖς ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ χριστός.

21 ΑΠΟ ΤΟΤΕ ἤρξατο Ἰησοῦς Χριστὸς δεικνύειν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι δεῖ αὐτὸν εἰς Ἱεροσόλυμα ἀπελθεῖν καὶ πολλὰ παθεῖν ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆ-
 22 ναι. καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ Πέτρος ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ λέγων Ἰλαῶς σοι, κύριε· οὐ μὴ ἔσται σοι
 23 τοῦτο. ὁ δὲ στραφεὶς εἶπεν τῷ Πέτρῳ Ὑπάγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ· σκάνδαλον εἶ ἐμοῦ, ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ θεοῦ
 24 ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων. Τότε [ὁ] Ἰησοῦς εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ
 25 ἀκολουθεῖτω μοι. ὃς γὰρ ἐὰν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ εὕρησει αὐτήν. τί γὰρ ὠφελήθησεται

ἄνθρωπος εἶν τὸν κόσμον ὅλον κερδήσῃ τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῆ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; μέλλει γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεσθαι 27 ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ, καὶ τότε ἀποδώσει ἐκάστῳ κατὰ τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ. ἀμὴν 28 λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσὶν τινες τῶν ὧδε ἐστῶτων οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσιν τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

Καὶ μεθ' ἡμέρας ἕξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέ- 1
τρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάνην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν. καὶ μετεμορ- 2.
φώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. καὶ ἰδοὺ ὄφθη αὐτοῖς Μωσῆς καὶ Ἡλείας συναλαλῶντες 3 μετ' αὐτοῦ. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν τῷ Ἰησοῦ 4 Κύριε, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· εἰ θέλεις, ποιήσω ὧδε ἄρα τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν καὶ Μωυσεῖ μίαν καὶ Ἡλείᾳ μίαν. ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἰδοὺ νεφέλη φωτινὴ ἐπεσκίασεν 5 αὐτούς, καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· ἀκούετε αὐτοῦ. καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ ἔπεσαν ἐπὶ πρόσωπον 6 αὐτῶν καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα. καὶ προσήλθεν ὁ Ἰησοῦς 7 καὶ ἀψάμενος αὐτῶν εἶπεν Ἐγέρθητε καὶ μὴ φοβεῖσθε. ἐπάραντες δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν οὐδένα εἶδον εἰ μὴ 8 ἑαυτὸν Ἰησοῦν μόνον. Καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ 9 ὄρους ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων Μηδεὶ εἶπητε τὸ ὄραμα ἕως οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἔγερθῆ. Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ λέγοντες Τί οὖν οἱ 10 γραμματεῖς λέγουσιν ὅτι Ἡλείας δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον; ὁ δὲ 11 ἀποκριθεὶς εἶπεν Ἡλείας μὲν ἔρχεται καὶ ἀποκαταστήσει πάντα· λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι Ἡλείας ἤδη ἦλθεν, καὶ οὐκ ἐπέ- 12 γνωσαν αὐτὸν ἀλλὰ ἐποίησαν ἐν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν· οὕτως καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει πάσχειν ὑπ' αὐτῶν. τότε 13

1 τὸν 4 σκηνάς τρεῖς 8 τὸν 9 ἀναστῆ 15 πάσχει 17 [τότε] ἀποκριθεὶς

συνῆκαν οἱ μαθηταὶ ὅτι περὶ Ἰωάνου τοῦ βαπτιστοῦ εἶπεν αὐτοῖς.

14 Καὶ ἐλθόντων πρὸς τὸν ὄχλον προσῆλθεν αὐτῷ ἄνθρω-
 15 πος γονυπετῶν αὐτὸν καὶ λέγων Κύριε, ἐλέησόν μου τὸν
 υἱόν, ὅτι σεληνιάζεται καὶ κακῶς ἔχει, πολλάκις γὰρ
 16 πίπτει εἰς τὸ πῦρ καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ· καὶ προσ-
 ῆνεγκα αὐτὸν τοῖς μαθηταῖς σου, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν
 17 αὐτὸν θεραπεῦσαι. Ἄποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν Ὁ
 γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε μεθ' ὑμῶν
 ἔσομαι; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετέ μοι αὐτὸν ἄδε.
 18 καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ
 τὸ δαιμόνιον· καὶ ἐθεραπεύθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὥρας
 19 ἐκείνης. Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ
 κατ' ἰδίαν εἶπαν Διὰ τί ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν
 20 αὐτό; ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς Διὰ τὴν ὀλιγοπιστίαν ὑμῶν·
 ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σινά-
 πεως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ Μετάβα ἔνθεν ἐκεῖ, καὶ μετα-
 βήσεται, καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσῃ ὑμῖν.

22 Συστρεφομένων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ εἶπεν αὐτοῖς
 ὁ Ἰησοῦς Μέλλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοσθαι εἰς
 23 χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ
 ἡμέρᾳ ἔγερθῆσεται. καὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα.

24 Ἐλθόντων δὲ αὐτῶν εἰς Καφαρναοὺμ προσῆλθον οἱ τὰ
 δίδραχμα λαμβάνοντες τῷ Πέτρῳ καὶ εἶπαν Ὁ διδάσκαλος
 25 ὑμῶν οὐ τελεῖ τὰ δίδραχμα; λέγει Ναί. καὶ ἔλθόντα
 εἰς τὴν οἰκίαν προέφθασεν αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς λέγων Τί σοι
 δοκεῖ, Σίμων; οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἀπὸ τίνων λαμβά-
 νουσιν τέλη ἢ κῆνσον; ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτῶν ἢ ἀπὸ τῶν
 26 ἄλλοτρίων; εἰπόντος δὲ Ἀπὸ τῶν ἄλλοτρίων, ἔφη αὐτῷ ὁ
 27 Ἰησοῦς Ἄραγε ἐλεύθεροὶ εἰσιν οἱ υἱοί; ἵνα δὲ μὴ σκαν-
 δαλίσωμεν αὐτούς, πορευθεὶς εἰς θάλασσαν βάλε ἄγκι-
 στρον καὶ τὸν ἀναβάνατα πρῶτον ἰχθὺν ἄρον, καὶ ἀνοίξας

τὸ στόμα αὐτοῦ εὐρήσεις στατήρα· ἐκείνον λαβὼν δὸς αὐτοῖς ἀντὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ.

Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ λέγοντες Τίς ἄρα μείζων ἐστὶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν; καὶ προσκαλεσάμενος παιδίον ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ εἶπεν Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ στραφῆτε καὶ γένησθε ὡς τὰ παιδιά, οὐ μὴ εἰσελθῆτε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. ὅστις οὖν ταπεινώσει ἑαυτὸν ὡς τὸ παιδίον τοῦτο, οὗτός ἐστὶν ὁ μείζων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· καὶ ὅς ἐὰν δέξῃται ἐν παιδίῳ τοιοῦτο ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· ὅς ἂν σκανδαλίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ, συμφέρει αὐτῷ ἵνα κρεμασθῇ μύλος ὀνικός περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ καταποντισθῇ ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης. Οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδαλῶν· ἀνάγκη γὰρ ἔλθειν τὰ σκάνδαλα, πλην οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ δι' οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται. Εἰ δὲ ἡ χεὶρ σου ἢ ὁ πούς σου σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλὸν σοί ἐστιν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν κυλλὸν ἢ χωλόν, ἢ δύο χεῖρας ἢ δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλὸν σοί ἐστιν μονόφθαλμον εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. Ὅρατε μὴ καταφρονήσητε ἐνὸς τῶν μικρῶν τούτων, λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς διὰ παντὸς βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. τί ὑμῖν δοκεῖ; ἐὰν γένηταί τι ἀνθρώπῳ ἑκατὸν πρόβατα καὶ πλαηθῇ ἐν ἐξ αὐτῶν, οὐχὶ ἀφήσει τὰ ἐνεήκοντα ἐννέα ἐπὶ τὰ ὄρη καὶ πορευθεὶς ζητεῖ τὸ πλανώμενον; καὶ ἐὰν γένηται εὑρεῖν αὐτό, ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι χαίρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον ἢ ἐπὶ τοῖς ἐνεήκοντα ἐννέα τοῖς μὴ πεπλαημένοις. οὕτως οὐκ ἔστιν θελημα ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς ἵνα

1 δὲ

10 [ἐν τῷ οὐρανῷ]

14 τοῦ πατρὸς ὑμῶν

15 ἀπόληται ἐν τῶν μικρῶν τούτων. Ἐὰν δὲ
 ἀμαρτήσῃ ὁ ἀδελφός σου, ὕπαγε ἔλεξον αὐτὸν μεταξύ
 σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου. εἴαν σου ἀκούσῃ, ἐκέρδησας τὸν
 16 ἀδελφόν σου· εἴαν δὲ μὴ ἀκούσῃ, παράλαβε ἄμετά σου ἔτι
 ἓνα ἢ δύο, ἵνα ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων ἢ τριῶν
 17 σταθῇ πᾶν ῥῆμα· εἴαν δὲ παρακούσῃ αὐτῶν, εἰπὸν τῇ ἐκ-
 κλησίᾳ· εἴαν δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας παρακούσῃ, ἔστω σοι
 18 ὡς περὶ ὁ ἐθνικὸς καὶ ὁ τελώνης. Ἄμην λέγω
 ὑμῖν, ὅσα εἴαν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται δεδεμένα ἐν
 οὐρανῷ καὶ ὅσα εἴαν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται λελυμένα
 19 ἐν οὐρανῷ. Πάλιν [ἄμην] λέγω ὑμῖν ὅτι εἴαν δύο συμ-
 φωνήσωσιν ἐξ ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντὸς πράγματος
 οὗ εἴαν αἰτήσωνται, γενήσεται αὐτοῖς παρὰ τοῦ πατρός
 20 μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. οὗ γάρ εἰσω δύο ἢ τρεῖς συνημέ-
 νοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν.
 21 Τότε προσελθὼν ὁ Πέτρος εἶπεν [αὐτῷ] Κύριε, ποσάκις
 ἀμαρτήσῃ εἰς ἐμέ ὁ ἀδελφός μου καὶ ἀφήσω αὐτῷ; ἕως ἐ-
 22 πτάκις; λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Οὐ λέγω σοι ἕως ἐπτάκις ἀλλὰ
 23 ἕως ἑβδομηκοντάκις ἐπτά. Διὰ τοῦτο ὁμοιώθη ἡ βασιλεία
 τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ ὃς ἠθέλησεν συναῖραι λό-
 24 γον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ· ἀρξαμένου δὲ αὐτοῦ συναί-
 ρειν προσήχθη εἰς αὐτῷ ὀφειλέτης μυριάων ταλάντων.
 25 μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος
 πρᾶθῆναι καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα καὶ πάντα ὅσα ἔχει,
 26 καὶ ἀποδοθῆναι. πεσὼν οὖν ὁ δούλος προσεκύνη αὐτῷ
 λέγων Μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ πάντα ἀποδώσω σοι.
 27 σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύριος τοῦ δούλου [ἐκείνου] ἀπέλυσεν
 28 αὐτόν, καὶ τὸ δάνιον ἀφήκεν αὐτῷ. ἐξελθὼν δὲ ὁ δούλος
 ἐκείνος εὗρεν ἓνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ ὃς ὄφειλεν αὐτῷ
 29 ἑκατὸν δηνάρια, καὶ κρατήσας αὐτὸν ἔπνιγεν λέγων Ἄπό-
 30 δος εἴ τι ὀφείλεις. πεσὼν οὖν ὁ σύνδουλος αὐτοῦ παρεκά-
 λει αὐτὸν λέγων Μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ ἀποδώσω
 σοι. ὁ δὲ οὐκ ἠθέλην, ἀλλὰ ἀπελθὼν ἔβαλεν αὐτὸν εἰς

φυλακὴν ἕως ἀποδῶ τὸ ὀφειλόμενον. ἰδόντες οὖν οἱ σύν- 3x
 δουλοὶ αὐτοῦ τὰ γενόμενα ἐλυπήθησαν σφόδρα, καὶ ἐλ-
 θόντες διεσάφησαν τῷ κυρίῳ ἐαυτῶν πάντα τὰ γενόμενα.
 τότε προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ λέγει αὐτῷ 3z
 Δούλε ποιηρέ, πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην ἀφήκᾳ σοι,
 ἐπεὶ παρεκάλεσάς με· οὐκ ἔδει καὶ σὲ ἐλεῆσαι τὸν σύν- 33
 δουλόν σου, ὡς καὶ γὰρ σὲ ἠλέησα; καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος 34
 αὐτοῦ παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς βασανισταῖς ἕως [οὔ] ἀποδῶ
 πᾶν τὸ ὀφειλόμενον. Οὕτως καὶ ὁ πατήρ μου ὁ οὐράνιος 35
 ποιήσει ὑμῖν ἂν μὴ ἀφήτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ
 τῶν καρδιῶν ὑμῶν.

Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τού- 1
 τους, μετήρην ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρια
 τῆς Ἰουδαίας πέραν τοῦ Ἰορδάνου. καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ 2
 ὄχλοι πολλοί, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς ἐκεῖ.

Καὶ προσῆλθαν αὐτῷ Φαρισαῖοι πειράζοντες αὐτὸν καὶ 3
 λέγοντες Εἰ ἔξεστιν ἀπολύσαι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ κατὰ
 πᾶσαν αἰτίαν; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν Οὐκ ἀνέγνωτε ὅτι 4
 ὁ κτίσας ἀπ' ἀρχῆς ἄρσεν καὶ θήλυ ἐποίησεν αὐτοῦς
 καὶ εἶπεν Ἐνεκα τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν 5
 πατέρα καὶ τὴν μητέρα καὶ κολληθήσεται τῇ γυναικὶ
 αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σὰρκα μίαν; ὥστε οὐκέτι 6
 εἰσὶν δύο ἀλλὰ σὰρξ μία· ὁ οὖν ὁ θεὸς συνέζευξεν ἄνθρω-
 πος μὴ χωριζέτω. λέγουσιν αὐτῷ Τί οὖν Μωυσῆς ἐνετείλα- 7
 το δοῦναι βιβλίον ἀποστασίου καὶ ἀπολύσαι^T; λέγει 8
 αὐτοῖς ὅτι Μωυσῆς πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἐπέ-
 τρεψεν ὑμῖν ἀπολύσαι τὰς γυναῖκας ὑμῶν, ἀπ' ἀρχῆς δὲ οὐ
 γέγονεν οὕτως. λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι ὅς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυ- 9
 ναῖκα αὐτοῦ μὴ ἐπὶ πορνείᾳ καὶ γαμήσῃ ἄλλην μοιχᾶται.¹
 λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ Εἰ οὕτως ἐστὶν ἡ αἰτία τοῦ ἀν- 10

7 αὐτὴν 9 λέγω δὲ ὑμῖν, ὅς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ παρεκτὸς
 λόγου πορνείας, ποιεῖ αὐτὴν μοιχευθῆναι, καὶ ὁ ἀπολελυμένην γαμήσας
 μοιχᾶται. 14 αὐτοῖς 17 τήρησον 18 Ποῖας; φησὶν. | εἶπεν

11 θρώπου μετὰ τῆς γυναικός, οὐ συμφέρει γαμήσαι. ὁ δὲ εἶ-
 πεν αὐτοῖς Οὐ πάντες χωροῦσι τὸν λόγον, ἀλλ' οἷς δέδοται.
 12 εἰσὶν γὰρ εὐνοῦχοι οἵτινες ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐγεννήθησαν
 οὕτως, καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι οἵτινες εὐνουχίσθησαν ὑπὸ τῶν
 ἀνθρώπων, καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι οἵτινες εὐνούχισαν ἑαυτοὺς
 διὰ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. ὁ δυνάμενος χωρεῖν χω-
 ρεῖτω.

13 Τότε προσηνέχθησαν αὐτῷ παιδιά, ἵνα τὰς χεῖρας
 ἐπιθῆ αὐτοῖς καὶ προσεῦξῃται· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμησαν
 14 αὐτοῖς. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν ὅτι ἄφετε τὰ παιδιά καὶ μὴ
 κωλύετε αὐτὰ ἔλθειν πρὸς με, τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν
 15 ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. καὶ ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτοῖς
 ἐπορεύθη ἐκεῖθεν.

16 Καὶ ἰδοὺ εἰς προσελθὼν αὐτῷ εἶπεν Διδάσκαλε, τί
 17 ἀγαθὸν ποιήσω ἵνα σχῶ ζωὴν αἰώνιον; ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ
 Τί με ἐρωτᾷς περὶ τοῦ ἀγαθοῦ; εἰς ἐστὶν ὁ ἀγαθός· εἰ δὲ
 18 θέλεις εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἴθρῃ τὰς ἐντολάς. Ἰλέγει
 αὐτῷ Ποίας; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη Ἰ Τό Οὐ φονεύσεις, Οὐ
 19 μοιχεύσεις, Οὐ κλέψεις, Οὐ ψευδομαρτυρήσεις, Τίμα
 τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καὶ Ἀγαπήσεις τὸν
 20 πλησίον σου ὡς σεαυτόν. λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος
 21 Ἰ Ταῦτα πάντα ἔφύλαξα· τί ἔτι ὑστερῶ; ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰη-
 σοῦς Εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὑπάγε πώλησον σου τὰ ὑπάρ-
 χοντα καὶ δὸς [τοῖς] πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανοῖς,
 22 καὶ δεῦρο ἀκολουθεῖ μοι. ἀκούσας δὲ ὁ νεανίσκος τὸν
 λόγον [τοῦτον] ἀπῆλθεν λυπούμενος, ἦν γὰρ ἔχων κτήματα
 23 πολλὰ.

Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ
 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι πλούσιος δυσκόλως εἰσελεύσεται εἰς
 24 τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν, εὐκοπώ-
 τερόν ἐστιν κάμηλον διὰ τρήματος ῥαφίδος εἰσελθεῖν ἢ
 25 πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. ἀκούσαντες δὲ
 οἱ μαθηταὶ ἐξεπλήσσοντο σφόδρα λέγοντες Τίς ἄρα δύ-
 26 ναται σωθῆναι; ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Παρὰ

ἀνθρώποις τοῦτο ἀδύνατόν ἐστιν, παρὰ δὲ θεῷ πάντα δυνατόν.
 Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ 27 Ἴδου ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολουθήσαμεν σοι· τί ἄρα ἔσται ἡμῖν; ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Ἀμὴν λέγω 28 ὑμῖν ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ, ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καθήσεσθε καὶ ἑπτὰ ἐπὶ δώδεκα θρόνους κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ. καὶ πᾶς ὅστις ἀφήκεν ὀικίας 29 ἢ ἀδελφούς ἢ ἀδελφὰς ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ τέκνα ἢ ἀγρούς ἔνεκεν τοῦ ἐμοῦ ὀνόματος, πολλαπλασίονα λήμψεται καὶ ζῶν αἰώνιον κληρονομήσει. Πολλοὶ δὲ ἔσονται 30 πρῶτοι ἔσχατοι καὶ ἔσχατοι πρῶτοι. Ὅμοία γάρ ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα πρῶτῳ μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ· συμφωνήσας δὲ μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου 2 τὴν ἡμέραν ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. καὶ ἐξελθὼν περὶ τρίτην ὥραν εἶδεν ἄλλους ἐστῶτας ἐν τῇ 3 ἀγορᾷ ἀργούσ· καὶ ἐκείνοις εἶπεν Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς 4 τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὁ ἕως ἣν δίκαιον δώσω ὑμῖν· οἱ δὲ 5 ἀπήλθον. πάλιν [δὲ] ἐξελθὼν περὶ ἕκτην καὶ ἐνάτην ὥραν ἐποίησεν ὡσαύτως. περὶ δὲ τὴν ἐνδεκάτην ἐξελθὼν εὗρεν 6 ἄλλους ἐστῶτας, καὶ λέγει αὐτοῖς Τί ὧδε ἐστήκατε ὀλην τὴν ἡμέραν ἀργοί; λέγουσιν αὐτῷ Ὅτι οὐδεὶς ἡμᾶς ἐμισθώσατο· λέγει αὐτοῖς Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, ὀψίας δὲ γενομένης λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος 8 τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ Κάλεισον τοὺς ἐργάτας καὶ ἀπόδος τὸν μισθὸν ἀρχόμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων ἕως τῶν πρώτων. ἐλθόντες δὲ οἱ περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν ἔλαβον ἀνά 9 δηνάριον. καὶ ἐλθόντες οἱ πρῶτοι ἐνόμισαν ὅτι πλεῖον λήμψονται· καὶ ἔλαβον [τὸ] ἀνά δηνάριον καὶ αὐτοί. λαβόντες δὲ ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότου λέγοντες Οὕτοι 12 οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποίησαν, καὶ ἴσους αὐτοῖς ἡμῖν ἐποίησας τοῖς βαστάσασιν τὸ βάρος τῆς ἡμέρας καὶ τὸν 28 αὐτοὶ 29 ἀδελφοὺς ἢ...ἀγροὺς ἢ οἰκίας 8 αὐτοῖς 12 ἡμῖν αὐτοῖς

13 καύσωνα. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς ἐνὶ αὐτῶν εἶπεν Ἐταίρε, οὐκ ἀ-
 14 δικῶ σε· οὐχὶ δηναρίον συνεφένησάς μοι; ἄρον τὸ σὸν
 καὶ ὑπάγε· θέλω δὲ τούτῳ τῷ ἐσχάτῳ δοῦναι ὡς καὶ σοί·
 15 οὐκ ἔξεστίν μοι ὁ θέλω ποιῆσαι ἐν τοῖς ἐμοῖς; ἢ ὁ ὀφθαλ-
 16 μός σου πονηρός ἐστιν ὅτι ἐγὼ ἀγαθός εἰμι; Οὕτως ἔσον-
 ται οἱ ἔσχατοι πρῶτοι καὶ οἱ πρῶτοι ἔσχατοι.

17 Ἐπιβάντων δὲ ἀναβαίνειν Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα παρέλα-
 βεν τοὺς δώδεκα [μαθητὰς] κατ' ἰδίαν, καὶ ἐν τῇ ὁδῷ εἶπεν
 18 αὐτοῖς Ἴδου ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ
 ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ γραμματεῦ-
 19 σιν, καὶ κατακρωοῦσιν αὐτὸν [θανάτῳ], καὶ παραδώσουσιν
 αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν εἰς τὸ ἐμπαῖξαι καὶ μαστιγῶσαι καὶ
 σταυρῶσαι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἔγερθήσεται.

20 Τότε προσῆλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου μετὰ
 τῶν υἱῶν αὐτῆς προσκυνούσα καὶ αἰτοῦσά τι ἅπ' αὐτοῦ.
 21 ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ Τί θέλεις; λέγει αὐτῷ Εἰπέ ἵνα
 καθίσωσιν οὗτοι οἱ δύο υἱοὶ μου εἰς ἓκ δεξιῶν καὶ εἰς ἓξ
 22 εὐωνύμων σου ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ
 Ἰησοῦς εἶπεν Οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε· δύνασθε πιεῖν τὸ
 ποτήριον ὃ ἐγὼ μέλλω πίνειν; λέγουσιν αὐτῷ Δυνάμεθα.
 23 λέγει αὐτοῖς Τὸ μὲν ποτήριόν μου πίεσθε, τὸ δὲ καθίσαί
 ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἓξ εὐωνύμων οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι,
 24 ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου. καὶ ἀκού-
 25 σωτες οἱ δέκα ἠγανάκτησαν περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν. ὁ δὲ
 Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς εἶπεν Οἴδατε ὅτι οἱ ἄρ-
 χοντες τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι
 26 κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν. οὐχ οὕτως ἐστὶν ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὅς
 ἂν θέλῃ ἐν ὑμῖν μέγας γενέσθαι ἔσται ὑμῶν διάκονος,
 27 καὶ ὅς ἂν θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος ἔσται ὑμῶν δούλος·
 28 ὥσπερ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν διακονηθῆναι ἀλλὰ
 διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

13 εἶπεν ἐνὶ αὐτῶν 14 [ἐγὼ] 17 Καὶ ἀναβαίνων ὁ Ἰησοῦς 19 ἀναστήσεται
 20 κατ' 21 ἢ δὲ εἶπεν 23 ἢ | τοῦτο 26 μέγας ἐν ὑμῖν 27 εἶναι ὑμῶν

Καὶ ἐκπορευομένων αὐτῶν ἀπὸ Ἱερειχῶ ἠκολούθησεν 29
 αὐτῷ ὄχλος πολὺς. καὶ ἰδοὺ δύο τυφλοὶ καθήμενοι παρὰ 30
 τὴν ὁδόν, ἀκούσαντες ὅτι Ἰησοῦς παράγει, ἔκραξαν λέγον-
 τες Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, «υἱὸς» Δαυεὶδ. ὁ δὲ ὄχλος ἐπετί- 31
 μησεν αὐτοῖς ἵνα σιωπήσωσιν· οἱ δὲ μείζον ἔκραξαν λέ-
 γοντες Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, «υἱὸς» Δαυεὶδ. καὶ στὰς 32
 [ὁ] Ἰησοῦς ἐφώνησεν αὐτοὺς καὶ εἶπεν Τί θέλετε ποιήσω
 ὑμῖν; λέγουσιν αὐτῷ Κύριε, ἵνα ἀνοιγῶσιν οἱ ὀφθαλμοὶ 33
 ἡμῶν. σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἤψατο τῶν ὀμμάτων 34
 αὐτῶν, καὶ εὐθέως ἀνέβλεψαν καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Καὶ ὅτε ἤγγισαν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ἦλθον εἰς Βηθ- 1
 φαγή εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, τότε Ἰησοῦς ἀπέστειλεν
 δύο μαθητὰς λέγων αὐτοῖς Πορεύεσθε εἰς τὴν κώμην τὴν 2
 κατέναντι ὑμῶν, καὶ εὐθὺς εὐρήσετε ὄνον δεδεμένην καὶ
 πῶλον μετ' αὐτῆς· λύσαντες «ἀγάγετέ» μοι. καὶ ἂν τις 3
 ὑμῖν εἴπῃ τι, εἰεῖτε ὅτι Ὁ κύριος αὐτῶν χρεῖαν ἔχει·
 εὐθὺς δὲ ἀποστελεῖ αὐτούς. Τοῦτο δὲ γέγονεν ἵνα πλη- 4
 ρωθῇ τὸ ῥῆθὲν διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος

Εἶπατε τῇ θυγατρὶ Σιών

5

Ἴδοὺ ὁ βασιλεὺς σοῦ ἔρχεται σοι

πραῦς καὶ ἐπιβεβηκῶς ἐπὶ ὄνον

καὶ ἐπὶ πῶλον γίδν ὑποζυγίῳ.

Πορευθέντες δὲ οἱ μαθηταὶ καὶ ποιήσαντες καθὼς συνέ- 6
 ταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ἤγαγον τὴν ὄνον καὶ τὸν πῶλον, καὶ 7
 ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτῶν τὰ ἱμάτια, καὶ ἐπεκάθισεν ἐπάνω αὐ-
 τῶν. ὁ δὲ πλείστος ὄχλος ἔστρωσαν ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια 8
 ἐν τῇ ὁδῷ, ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων καὶ
 ἐστρώννουν ἐν τῇ ὁδῷ. οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγοντες αὐτὸν 9
 καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον λέγοντες

Ἦσαννὰ τῷ υἱῷ Δαυεὶδ·

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου·

Ἦσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐσείσθη πᾶσα ἡ 10

11 πάλις λέγουσα Τίς ἐστὶν οὗτος; οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον Οὗτός ἐστιν ὁ προφήτης Ἰησοῦς ὁ ἀπὸ Ναζαρέθ τῆς Γαλιλαίας.

12 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν, καὶ ἐξέβαλεν
πάντας τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ καὶ
τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν κατέστρεψεν καὶ τὰς κα-
13 θέδρας τῶν πωλοῦντων τὰς περισσότεράς, καὶ λέγει αὐτοῖς
Γέγραπται Ὁ οἶκος μοῦ οἶκος προσερχῆς κληθήσε-
14 ται, ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ποιεῖτε σπήλαιον ληστῶν. Καὶ προσ-
ῆλθον αὐτῷ τυφλοὶ καὶ χωλοὶ ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ ἐθερά-
15 πεισεν αὐτούς. Ἰδόντες δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς
τὰ θαυμάσια ἃ ἐποίησεν καὶ τοὺς παῖδας τοὺς κρίζοντας
ἐν τῷ ἱερῷ καὶ λέγοντας Ὡσαυτὰ τῷ υἱῷ Δαυεὶδ
16 ἠγανάκτησαν καὶ εἶπαν αὐτῷ Ἀκούεις τί οὗτοι λέγου-
σιν; ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς Ναί· οὐδέποτε ἀνέγνωτε
ὅτι Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων καθη-
17 τίσω αἰῶνα; Καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς ἐξῆλθεν
ἔξω τῆς πόλεως εἰς Βηθανίαν, καὶ ἠύλισθη ἐκεῖ.

18 Πρῶτὸν δὲ ἔπαναγαγὼν εἰς τὴν πόλιν ἐπέινασεν. καὶ
19 ἰδὼν συκὴν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἦλθεν ἐπ' αὐτήν, καὶ
οὐδὲν εὔρεν ἐν αὐτῇ εἰ μὴ φύλλα μόνον, καὶ λέγει αὐτῇ
Οὐ μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ
20 ἐξηράνθη παραχρῆμα ἡ συκὴ. καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταὶ
ἐθαύμασαν λέγοντες Πῶς παραχρῆμα ἐξηράνθη ἡ συκὴ;
21 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ἐὰν ἔχητε πίστιν καὶ μὴ διακριθῆτε, οὐ μόνον τὸ τῆς
συκῆς ποιήσετε, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ὄρει τούτῳ εἴπητε Ἄρθητι
22 καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν, γενήσεται· καὶ πάντα
ὅσα ἂν αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ πιστεύοντες λήμ-
ψετε.

23 Καὶ ἐλθόντος αὐτοῦ εἰς τὸ ἱερόν προσῆλθον αὐτῷ διδά-
σκοντι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ λέγοντες
Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; καὶ τίς σοι ἔδωκεν τὴν

ἐξουσίαν ταύτην; ἀποκριθεὶς [δὲ] ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς 24
 Ἐρωτήσω ὑμᾶς καὶ γὰρ λόγον ἕνα, ὃν ἐὰν εἴπητέ μοι
 καὶ γὰρ ὑμῖν ἐρῶ ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ· τὸ βάπτι- 25
 σμα τὸ Ἰωάννου πόθεν ἦν; ἐξ οὐρανοῦ ἢ ἐξ ἀνθρώπων; οἱ
 δὲ διελογίζοντο ἔν᾿ ἑαυτοῖς λέγοντες Ἐὰν εἴπωμεν Ἐξ
 οὐρανοῦ, ἐρεῖ ἡμῖν Διὰ τί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ;
 ἐὰν δὲ εἴπωμεν Ἐξ ἀνθρώπων, φοβούμεθα τὸν ὄχλον, 26
 πάντες γὰρ ὡς προφήτην ἔχουσιν τὸν Ἰωάννην· καὶ ἀπο- 27
 κριθέντες τῷ Ἰησοῦ εἶπαν Οὐκ οἶδαμεν. ἔφη αὐτοῖς καὶ
 αὐτός Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.
 Τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ; ἄνθρωπος εἶχεν τέκνα δύο. Ἦ προσελ- 28
 θὼν τῷ πρώτῳ εἶπεν Τέκνον, ὕπαγε σήμερον ἐργάζου ἐν
 τῷ ἀμπελῶνι. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν Ἐγὼ, κύριε· καὶ 29
 οὐκ ἀπῆλθεν. προσελθὼν δὲ τῷ δευτέρῳ εἶπεν ὡσαύτως· ὁ 30
 δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν Οὐ θέλω· ὕστερον μεταμεληθεὶς ἀπῆλ-
 θεν. τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησεν τὸ θέλημα τοῦ πατρός; 31
 Ἰλέγουσιν Ὁ ὕστερος. Ἰλέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Ἀμὴν λέγω
 ὑμῖν ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν
 βασιλείαν τοῦ θεοῦ. ἦλθεν γὰρ Ἰωάννης πρὸς ὑμᾶς ἐν ὁ- 32
 δῶ δικαιοσύνης, καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ· οἱ δὲ τελῶναι
 καὶ αἱ πόρναι ἐπίστευσαν αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ ἰδόντες οὐδὲ μετε-
 μελήθητε ὕστερον τοῦ πιστεῦσαι αὐτῷ. Ἄλ- 33
 λην παραβολὴν ἀκούσατε, Ἄνθρωπος ἦν οἰκοδεσπό-
 της ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ φραγμὸν ἀγτῷ
 περιέθηκεν καὶ ὥργυζεν ἐν ἀγτῷ ληνὸν καὶ ὠκο-
 δόμησεν πύργον, καὶ ἐξέδετο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπε-
 δήμησεν. ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέ- 34
 στείλει τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς λαβεῖν τοὺς
 καρποὺς αὐτοῦ. καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους 35
 αὐτοῦ ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβό-
 λησαν. πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν 36
 πρώτων, καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως. ὕστερον δὲ ἀπέ- 37
 στείλει πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ λέγων Ἐντραπήσονται

β τῶν υἱῶν μου. οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν εἶπον ἐν
 39 ἑαυτοῖς Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν
 αὐτὸν καὶ σχῶμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ· καὶ λαβόντες
 40 αὐτὸν ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελώου καὶ ἀπέκτειναν. ὅταν
 οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελώου, τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς
 41 ἐκείνοις; λέγουσιν αὐτῷ Κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς,
 καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες
 ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν.
 42 λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γρα-
 φαῖς

ΛΙΘΟΝ ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες

οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας·

παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη,

καὶ ἔστιν θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν;

43 διὰ τοῦτο λέγω ἡμῖν ὅτι ἄρθησεται ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία
 τοῦ θεοῦ καὶ δοθήσεται ἔθνη ποιῶντι τοὺς καρποὺς αὐτῆς.

44 [Καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν

45 δ' ἂν πέσῃ λικμήσει αὐτόν.] «Καὶ ἀκούσαντες»

οἱ ἄρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι τὰς παραβολὰς αὐτοῦ ἔγνω-
 46 σαν ὅτι περὶ αὐτῶν λέγει· καὶ ζητοῦντες αὐτὸν κρατή-
 σαι ἐφοβήθησαν τοὺς ὄχλους, ἐπεὶ εἰς προφήτην αὐτὸν

1 εἶχον. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς πάλιν εἶπεν ἐν
 2 παραβολαῖς αὐτοῖς λέγων Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρα-
 νῶν ἀνθρώπων βασιλεῖ, ὅστις ἐποίησεν γάμους τῷ υἱῷ

3 αὐτοῦ. καὶ ἀπέστειλεν τοὺς δούλους αὐτοῦ καλέσαι τοὺς
 4 κεκλημένους εἰς τοὺς γάμους, καὶ οὐκ ἤθελον εἰσεῖν. πάλιν

ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους λέγων Εἰπατε τοῖς κεκλη-
 μένοις Ἴδοὺ τὸ ἄριστόν μου ἠτοιμάκα, οἱ ταῦροί μου

καὶ τὰ σιτιστὰ τεθυμένα, καὶ πάντα ἔτοιμα· δεῦτε εἰς
 5 τοὺς γάμους. οἱ δὲ ἀμελήσαντες ἀπῆλθον, ὃς μὲν εἰς τὸν

6 ἴδιον ἀγρόν, ὃς δὲ ἐπὶ τὴν ἐμπορίαν αὐτοῦ· οἱ δὲ λοιποὶ
 κρατήσαντες τοὺς δούλους αὐτοῦ ὑβρίσαν καὶ ἀπέκτειναν.

7 ὁ δὲ βασιλεὺς ὠργίσθη, καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα

43 ὑμῖν,

45 Ἀκούσαντες δὲ

αὐτοῦ ἀπώλεσεν τοὺς φονεῖς ἐκείνους καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησεν. τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐτοῦ Ὁ μὲν γάμος 8 ἔτοιμός ἐστιν, οἱ δὲ κεκλημένοι οὐκ ἦσαν ἄξιοι πορευέσθε 9 οὖν ἐπὶ τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν, καὶ ὅσους ἐὰν εὕρητε καλέσατε εἰς τοὺς γάμους. καὶ ἐξελθόντες οἱ δούλοι 10 ἐκείνοι εἰς τὰς ὁδοὺς συνήγαγον πάντας οὓς εὗρον, ποιηρούς τε καὶ ἀγαθοὺς· καὶ ἐπλήσθη ὁ νυμφῶν ἀνακειμένων. εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς θεάσασθαι τοὺς ἀνακειμένους εἶδεν 11 ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ ἐνδεδυμένον ἔνδυμα γάμου· καὶ λέγει 12 αὐτῷ Ἐταῖρε, πῶς εἰσῆλθες ὧδε μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου; ὁ δὲ ἐφωμώθη. τότε ὁ βασιλεὺς εἶπεν τοῖς διακόνοις Δὴ 13 σάντες αὐτοῦ πόδας καὶ χεῖρας ἐκβάλετε αὐτὸν εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. πολλοὶ γάρ εἰσιν κλητοὶ ὀλίγοι δὲ 14 ἐκλεκτοί.

Τότε πορευθέντες οἱ Φαρισαῖοι συμβούλιον ἔλαβον 15 ὅπως αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ. καὶ ἀποστέλλουσιν 16 αὐτῷ τοὺς μαθητὰς αὐτῶν μετὰ τῶν Ἑρωδιανῶν λέγοντας Διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός, οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων· εἶπὸν οὖν ἡμῖν τί σοι 17 δοκεῖ· ἔξεστιν δοῦναι κῆνσον Καίσαρι ἢ οὐ; γνοὺς δὲ 18 ὁ Ἰησοῦς τὴν πονηρίαν αὐτῶν εἶπεν Τί με πειράζετε, ὑποκριταί; ἐπιδείξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ κῆνσου. οἱ 19 δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον. καὶ λέγει αὐτοῖς Ὁ Τίνος 20 ἢ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή; λέγουσιν Καίσαρος. τότε 21 λέγει αὐτοῖς Ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ. καὶ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν, καὶ ἀφέντες 22 αὐτὸν ἀπῆλθαν.

Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ προσήλθον αὐτῷ Σαδδουκαῖοι, λέ- 23 γοντες μὴ εἶναι ἀνάστασις, καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγον- 24 τες Διδάσκαλε, Μωυσῆς εἶπεν Ἐάν τις ἀποθάνῃ. μὴ ἔχων τέκνα, ἐπιγαμβρεύσει ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν

ΓΥΝΑΪΚΑ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΑΝΑΣΤΗΣΕΙ ΣΠΕΡΜΑ ΤΩ ΑΔΕΛΦΩ
 25 ΑΥΤΟΥ. ἦσαν δὲ παρ' ἡμῖν ἑπτὰ ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος
 γήμας ἐτελεύτησεν, καὶ μὴ ἔχων σπέρμα ἀφήκεν τὴν
 26 γυναῖκα αὐτοῦ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ· ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος
 27 καὶ ὁ τρίτος, ἕως τῶν ἑπτὰ· ὕστερον δὲ πάντων ἀπέθανεν
 28 ἡ γυνή. ἐν τῇ ἀναστάσει οὖν τίνος τῶν ἑπτὰ ἔσται γυ-
 29 νή; πάντες γὰρ ἔσχον αὐτήν. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς
 εἶπεν αὐτοῖς Πλανᾶσθε μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς μηδὲ τὴν
 30 δύναμιν τοῦ θεοῦ· ἐν γὰρ τῇ ἀναστάσει οὔτε γαμοῦσιν
 οὔτε γαμίζονται, ἀλλ' ὡς ἄγγελοι ἐν τῷ οὐρανῷ εἰσίν·
 31 περὶ δὲ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν οὐκ ἀνέγνωτε τὸ ρή-
 32 θέν ὑμῖν ὑπὸ τοῦ θεοῦ λέγοντος Ἐγὼ εἰμι ὁ θεὸς
 Ἀβραάμ καὶ ὁ θεὸς Ἰσαὰκ καὶ ὁ θεὸς Ἰακώβ;
 33 οὐκ ἔστιν [ὁ] θεὸς νεκρῶν ἀλλὰ ζώντων. Καὶ ἀκούσαντες
 οἱ ὄχλοι ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.

34 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες ὅτι ἐφίμωσεν τοὺς Σαδ-
 35 δουκαίους συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό. καὶ ἐπηρώτησεν εἰς
 36 ἐξ αὐτῶν νομικὸς πειράζων αὐτὸν Διδάσκαλε, ποία ἐντολὴ
 37 μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ; ὁ δὲ ἔφη αὐτῷ Ἀγαπήσεις Κύριον
 τὸν θεόν σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ
 38 ψυχῇ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου· αὕτη ἐστὶν ἡ
 39 μεγάλη καὶ πρώτη ἐντολή. δευτέρα ὁμοία αὐτῇ Ἀγα-
 40πήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. ἐν ταύταις ταῖς
 41 ταῖς ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος κρέμαται καὶ οἱ προφη-

42 αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς λέγων Τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ χριστοῦ;
 43 τίνος υἱὸς ἐστίν; λέγουσιν αὐτῷ Τοῦ Δαυεὶδ. λέγει αὐτοῖς
 Πῶς οὖν Δαυεὶδ ἐν πνεύματι καλεῖ αὐτὸν κύριον λέγων

44 Εἶπεν Κύριος τῷ κυρίῳ μου Κάθογ ἐκ δεξιῶν μου
 ἕως ἄν θῶ τοὺς ἐχθροὺς σου ὑποκάτω τῶν ποδῶν
 σου;

45 εἰ οὖν Δαυεὶδ καλεῖ αὐτὸν κύριον, πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστίν;
 46 καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο ἀποκριθῆναι αὐτῷ λόγον, οὐδὲ ἐτόλ-

μησέν τις ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐπερωτῆσαι αὐτὸν οὐκέτι.

Τότε [ὁ] Ἰησοῦς ἐλάλησεν τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς μαθη- 1
ταῖς αὐτοῦ λέγων Ἐπὶ τῆς Μωυσέως καθέδρας ἐκάθισαν 2
οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι. πάντα οὖν ὅσα ἐὰν εἴπω- 3
σιν ὑμῖν ποιήσατε καὶ τηρεῖτε, κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ
ποιεῖτε, λέγουσιν γὰρ καὶ οὐ ποιοῦσιν. δεσμεύουσιν δὲ 4
φορτία βάρεια Ἐ καὶ ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς ὄμους τῶν ἀνθρώ-
πων, αὐτοὶ δὲ τῷ δακτύλῳ αὐτῶν οὐ θέλουσιν κινήσαι
αὐτά. πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν ποιοῦσιν πρὸς τὸ θεαθῆναι 5
τοῖς ἀνθρώποις· πλατύνουσι γὰρ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν καὶ
μεγαλύνουσι τὰ κράσπεδα, φιλοῦσι δὲ τὴν πρωτοκλισίαν 6
ἐν τοῖς δείπνοις καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγω-
γαῖς καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ καλεῖσθαι 7.
ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων Ῥαββεῖ. ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε 8
Ῥαββεῖ, εἰς γὰρ ἐστὶν ὑμῶν ὁ διδάσκαλος, πάντες δὲ
ὑμεῖς ἀδελφοί ἐστε· καὶ πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ 9
τῆς γῆς, εἰς γὰρ ἐστὶν ὑμῶν ὁ πατὴρ ὁ οὐράνιος· μηδὲ 10
κληθῆτε καθηγηταί, ὅτι καθηγητῆς ὑμῶν ἐστὶν εἰς ὁ χρι-
στός· ὁ δὲ μείζων ὑμῶν ἔσται ὑμῶν διάκονος. Ὅστις δὲ 11
ὑψώσει ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, καὶ ὅστις ταπεινώσει ἑαυ- 12
τὸν ὑψωθήσεται.

Οὐαὶ δὲ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ 14
Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρα-
νῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· ὑμεῖς γὰρ οὐκ εἰσέρχεσθε,
οὐδὲ τοὺς εἰσερχομένους ἀφίετε εἰσελθεῖν. Οὐαὶ ὑμῖν, 15
γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι περιάγετε τὴν
θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν ποιῆσαι ἓνα προσήλυτον, καὶ
ὅταν γένηται ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γεέννης διπλότερον ὑμῶν.
Οὐαὶ ὑμῖν, ὀδηγοὶ τυφλοὶ οἱ λέγοντες Ὅς ἂν ὁμόση ἐν 16
τῷ ναῷ, οὐδέν ἐστιν, ὅς δ' ἂν ὁμόση ἐν τῷ χρυσῷ τοῦ
ναοῦ ὀφείλει· μωροὶ καὶ τυφλοί, τίς γὰρ μείζων ἐστίν, ὁ 17
χρυσὸς ἢ ὁ ναὸς ὁ ἀγίαςας τὸν χρυσόν; καὶ Ὅς ἂν 18
ὁμόση ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, οὐδέν ἐστιν, ὅς δ' ἂν ὁμόση ἐν
τῷ δώρῳ τῷ ἐπάνω αὐτοῦ ὀφείλει· Ἐ τυφλοί, τί γὰρ μείζων, 19

4 καὶ δυσβάστακτα

19 μωροὶ καὶ

20 τὸ δῶρον ἢ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἀγιάζον τὸ δῶρον; ὁ οὖν
 ὁμόσας ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ ὀμνύει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν πᾶσι
 21 τοῖς ἐπάνω αὐτοῦ· καὶ ὁ ὁμόσας ἐν τῷ ναῷ ὀμνύει ἐν αὐ-
 22 τῷ καὶ ἐν τῷ «κατοικοῦντι» αὐτόν· καὶ ὁ ὁμόσας ἐν τῷ
 οὐρανῷ ὀμνύει ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ θεοῦ καὶ ἐν τῷ καθημένῳ
 23 ἐπάνω αὐτοῦ. Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑπο-
 κριταί, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ ἄνηθον καὶ τὸ
 κύμνον, καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου, τὴν κρίσιν
 καὶ τὸ ἔλεος καὶ τὴν πίστιν· ταῦτα δὲ ἔδει ποιῆσαι κακείνα
 24 μὴ ἀφείναι. ὁδηγοὶ τυφλοὶ, διυλίζοντες τὸν κώνωπα τὴν
 25 δὲ κάμηλον καταπίνοντες. Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ
 Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτη-
 ρίου καὶ τῆς παροψίδος, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ἐξ ἀρπαγῆς
 26 καὶ ἀκρασίας. Φαρισαῖε τυφλέ, καθάρισον πρῶτον τὸ
 ἐντὸς τοῦ ποτηρίου [καὶ τῆς παροψίδος], ἵνα γένηται καὶ
 27 τὸ ἐκτὸς αὐτοῦ καθαρὸν. Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ
 Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι «παρομοιάζετε» τάφοις κεκοιμημέ-
 νοις, οἵτινες ἔξωθεν μὲν φαίνονται ὠραῖοι ἔσωθεν δὲ γέ-
 28 μουσιν ὀστέων νεκρῶν καὶ πάσης ἀκαθαρσίας· οὕτως καὶ
 ὑμεῖς ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις δίκαιοι, ἔσωθεν
 29 δὲ ἔστε μεστοὶ ὑποκρίσεως καὶ ἀνομίας. Οὐαὶ ὑμῖν,
 γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι οἰκοδομεῖτε τοὺς
 τάφους τῶν προφητῶν καὶ κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν
 30 δικαίων, καὶ λέγετε Ἐὶ ἡμεθα ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέ-
 ρων ἡμῶν, οὐκ ἂν ἡμεθα αὐτῶν κοινωνοὶ ἐν τῷ αἵματι τῶν
 31 προφητῶν ὥστε μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς ὅτι υἱοὶ ἔστε τῶν
 32 φονευσάντων τοὺς προφήτας. καὶ ὑμεῖς «πληρώσατε» τὸ
 33 μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν. ὄφεις γεννήματα ἐχιδνῶν,
 34 πῶς φύγητε ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς γεέννης; διὰ τοῦτο «ἰδοὺ»
 ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς προφήτας καὶ σοφοὺς καὶ
 ἄρχοντας· ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ σταυρώσετε, καὶ
 ἐξ αὐτῶν μαστιγώσετε ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν καὶ
 35 διώξετε ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν

αἷμα δίκαιον ἐκχυννόμενον ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος
 Ἄβελ τοῦ δικαίου ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου υἱοῦ Βαρα-
 χίου, ὃν ἐφονεύσατε μεταξύ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστη-
 ρίου. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἥξει ἅταυτα πάντα ἐπὶ τὴν γενεὰν 36
 ταύτην. Ἱερουσαλὴμ Ἱερουσαλὴμ, ἣ ἀποκτείνεις 37
 νοῦσα τοὺς προφῆτας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμέ-
 νους πρὸς αὐτήν, — ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ
 τέκνα σου, ὃν τρόπον ὄρνις ἐπισυνάγει τὰ νοσσία [αὐτῆς]
 ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἠθελήσατε; ἰδοὺ ἀφίεται ἡμῖν ὁ 38
 οἶκος ἡμῶν[†]. λέγω γὰρ ὑμῖν, οὐ μὴ με ἴδητε ἀπ' ἄρτι 39
 ἕως ἂν εἴπητε

Εὔλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἐπορεύετο, καὶ 1
 προσῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπιδείξαι αὐτῷ τὰς οἰκοδομὰς
 τοῦ ἱεροῦ· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς Οὐ βλέπετε 2
 ταῦτα πάντα; ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀφεθῆ ὧδε λίθος 3
 ἐπὶ λίθον ὃς οὐ καταλυθήσεται. Καθημένου δὲ αὐτοῦ 3
 ἐπὶ τοῦ Ὄρους τῶν Ἐλαιῶν προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
 κατ' ἰδίαν λέγοντες Εἰπὸν ἡμῖν πότε ταῦτα ἔσται, καὶ τί
 τὸ σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας καὶ συντελείας τοῦ αἰῶνος.
 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Βλέπετε μὴ τις 4
 ὑμᾶς πλανήσῃ· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί 5
 μου λέγοντες Ἐγὼ εἰμι ὁ χριστός, καὶ πολλοὺς πλανή- 6
 σουσιν. μελλήσετε δὲ ἀκούειν πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέ- 6
 μων· ὁράτε, μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ γενέσθαι, ἀλλ' οὐπω
 ἔστιν τὸ τέλος. ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ 7
 βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν, καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ σεισμοὶ
 κατὰ τόπους· πάντα δὲ ταῦτα ἀρχὴ ὠδίνων. τότε παρα- 8
 δώσουσιν ὑμᾶς εἰς θλίψιν καὶ ἀποκτενοῦσιν ὑμᾶς, καὶ 9
 ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν διὰ τὸ ὄνομά
 μου. καὶ τότε σκανδαλισθήσονται πολλοὶ καὶ ἀλλήλους 10
 παραδώσουσιν καὶ μισήσουσιν ἀλλήλους· καὶ πολλοὶ ψευ- 11

12 δοπροφήται ἐγερθήσονται καὶ πλανήσουσιν πολλούς· καὶ
 13 διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν
 13 πολλῶν. ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος οὗτος σωθήσεται. καὶ
 14 κηρυχθήσεται τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας ἐν ὅλῃ
 τῇ οἰκουμένῃ εἰς μαρτύριον πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν, καὶ τότε
 15 ἔξει τὸ τέλος. Ὅταν οὖν ἴδητε τὸ ΒΔΕΛΓΜΑ τῆς
 ἐρημώσεως τὸ ῥηθὲν διὰ Δανιὴλ τοῦ προφήτου ἐστὸς
 16 ἐν τόπῳ ἀγίῳ, ὁ ἀναγινώσκων νοεῖτω, τότε οἱ ἐν τῇ
 17 Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη, ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος μὴ
 18 καταβάτω ἄραι τὰ ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ
 19 μὴ ἐπιστρεψάτω ὀπίσω ἄραι τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ. οὐαὶ δὲ
 20 ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις
 20 ταῖς ἡμέραις. προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ
 21 ὑμῶν χειμῶνος μηδὲ σαββάτω· ἔσται γὰρ τότε θλίψις
 μεγάλη οἷα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ἕως τοῦ
 22 νῦν οὐδ' οὐ μὴ γένηται. καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν αἱ
 ἡμέραι ἐκεῖναι, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σὰρξ· διὰ δὲ τοὺς
 23 ἐκλεκτοὺς κολοβώθησονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι. Τότε ἂν
 24 τις ὑμῖν εἴπῃ Ἰδοὺ ὧδε ὁ χριστὸς ἢ ὧδε, μὴ πιστεύσητε·
 ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται, καὶ
 25 δώσουσιν σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα ὥστε «πλανᾶσθαι»
 25 εἰ δυνατόν καὶ τοὺς ἐκλεκτούς· ἰδοὺ προεῖρηκα ὑμῖν.
 26 ἂν οὖν εἴπωσιν ὑμῖν Ἰδοὺ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐστίν, μὴ ἐξ-
 27 ἔλθητε· Ἰδοὺ ἐν τοῖς ταμείοις, μὴ πιστεύσητε· ὥσπερ
 γὰρ ἡ ἀστραπή ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ φαίνεται ἕως
 28 δυσμῶν, οὕτως ἔσται ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου·
 29 ὅπου ἂν ᾖ τὸ πῶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ αἰετοί.
 30 Εὐθέως δὲ μετὰ τὴν θλίψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ὁ ἥλιος
 σκοτισθήσεται, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος
 αὐτῆς, καὶ οἱ ἀστέραι πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ,
 30 καὶ αἱ ἀγνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται. καὶ
 τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν
 οὐρανῷ, καὶ τότε κόψονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς

καὶ ὄψονται τὸν γίον τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ
 τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης
 πολλῆς· καὶ ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ κάλ- 31
 πιγγοῦ ἡμεγάλης, καὶ ἐπιτινάξουσιν τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐ-
 τοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων ἀπὸ ἄκρων οὐρανῶν
 ἕως [τῶν] ἄκρων αὐτῶν. Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς 32
 μάθετε τὴν παραβολήν· ὅταν ἤδη ὁ κλάδος αὐτῆς γένηται
 ἀπαλὸς καὶ τὰ φύλλα ἐκφύη, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ
 θέρος· οὕτως καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε πάντα ταῦτα, γινώσκετε 33
 ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ἐπὶ θύραις. ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ 34
 παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη ἕως [ἂν] πάντα ταῦτα γένηται. ὁ 35
 οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσεται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ
 παρέλθωσιν. Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ὥρας 36
 οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν οὐδὲ ὁ υἱός,
 εἰ μὴ ὁ πατὴρ μόνος. ὥσπερ γὰρ αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε, 37
 οὕτως ἔσται ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· ὡς γὰρ 38
 ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις [ἐκείναις] ταῖς πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ
 τρώγοντες καὶ πίνοντες, γαμούντες καὶ γαμίζοντες, ἄχρι ἧς
 ἡμέρας εἰσῆλθεν Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν, καὶ οὐκ ἔγνωσαν 39
 ἕως ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ ἦρεν ἅπαντας, οὕτως ἔσται ἡ
 παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· τότε ἔσονται δύο ἐν τῷ 40
 ἀγρῷ, εἷς παραλαμβάνεται καὶ εἷς ἀφίεται· δύο ἀλήθουσαι 41
 ἐν τῷ μύλῳ, μία παραλαμβάνεται καὶ μία ἀφίεται· γρη- 42
 γορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε ποία ἡμέρα ὁ κύριος ὑμῶν
 ἔρχεται. ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε ὅτι εἰ ἦδει ὁ οἰκοδεσπότης 43
 ποία φυλακὴ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἂν καὶ οὐκ ἂν
 εἴασεν διουρυχθῆναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς 44
 γίνεσθε ἔτοιμοι, ὅτι ἢ οὐ δοκεῖτε ὥρα ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
 ἔρχεται. Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δούλος καὶ φρόνιμος ὃν 45
 κατέστησεν ὁ κύριος ἐπὶ τῆς οἰκετείας αὐτοῦ τοῦ δοῦναι
 αὐτοῖς τὴν τροφήν ἐν καιρῷ; μακάριος ὁ δούλος ἐκεῖνος 46
 ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὐρήσει οὕτως ποιοῦντα· ἀμὴν 47
 λέγω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ πᾶσιν τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστή-

48 σει αὐτόν· ἐὰν δὲ εἶπῃ ὁ κακὸς δούλος ἐκεῖνος ἐν τῇ
 49 καρδίᾳ αὐτοῦ Χρονίζει μου ὁ κύριος, καὶ ἄρξῃται τύπτειν
 τοὺς συνδούλους αὐτοῦ, ἐσθίῃ δὲ καὶ πίῃ μετὰ τῶν με-
 50 θυόντων, ἤξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ἢ οὐ
 51 προσδοκᾷ καὶ ἐν ὧρᾳ ἢ οὐ γινώσκει, καὶ διχοτομήσει αὐτὸν
 καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ὑποκριτῶν θήσει· ἐκεῖ ἔσται
 1 ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Τότε
 ὁμοιωθήσεται ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις,
 αἰγινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν ἐξῆλθον εἰς ὑπᾶ-
 2 τησιω τοῦ νυμφίου. πέντε δὲ ἐξ αὐτῶν ἦσαν μωραὶ καὶ
 3 πέντε φρόνιμοι· αἱ γὰρ μωραὶ λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας
 4 [αὐτῶν] οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον· αἱ δὲ φρόνιμοι
 ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις μετὰ τῶν λαμπάδων
 5 ἑαυτῶν. χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμφίου ἐνύσταξαν πᾶσαι
 6 καὶ ἐκάβευδον. μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν Ἰδοὺ ὁ
 7 νυμφίος, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιω. τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι
 αἱ παρθένοι ἐκεῖναι καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν.
 8 αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπαν Δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου
 9 ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται. ἀπεκρίθησαν δὲ
 αἱ φρόνιμοι λέγουσαι Μήποτε ἴου μῆ ἀρκέση ἡμῖν καὶ
 10 ὑμῖν· πορεύεσθε μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγορά-
 11 σατε ἑαυταῖς. ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι ἦλθεν ὁ
 νυμφίος, καὶ αἱ ἔτοιμοι εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους,
 12 καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. ὕστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ
 13 παρθένοι λέγουσαι Κύριε κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν· ὁ δὲ ἀποκρι-
 14 θείς εἶπεν Ἄμην λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. Γρηγορεῖτε οὖν,
 15 ὅτι οὐκ οἶδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν. Ὡσπερ
 γὰρ ἄνθρωπος ἀποδημῶν ἐκάλεσεν τοὺς ἰδίους δούλους καὶ
 16 παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ φ' μὲν ἔδωκεν
 πέντε τάλαντα φ' δὲ δύο φ' δὲ ἓν, ἐκάστῳ κατὰ τὴν ἰδίαν
 17 δύναμιν, καὶ ἀπεδήμησεν. εὐθέως πορευθεὶς ὁ τὰ πέντε
 18 τάλαντα λαβὼν ἠργάσατο ἐν αὐτοῖς καὶ ἐκέρδησεν ἄλλα
 πέντε· ὡσαύτως ἴ ὁ τὰ δύο ἐκέρδησεν ἄλλα δύο· ὁ δὲ τὸ

ἐν λαβῶν ἀπελθῶν ὥρυξεν γῆν καὶ ἔκρυψεν τὸ ἀργύριον
 τοῦ κυρίου αὐτοῦ. μετὰ δὲ πολὺν χρόνον ἔρχεται ὁ κύριος 19
 τῶν δούλων ἐκείνων καὶ συναίρει λόγον μετ' αὐτῶν. καὶ 20
 προσελθῶν ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβῶν προσήνεγκεν ἄλλα
 πέντε τάλαντα λέγων Κύριε, πέντε τάλαντά μοι παρέ-
 δωκας· ἴδε ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα. ἔφη αὐτῷ ὁ 21
 κύριος αὐτοῦ Εὐ, δούλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ, ἐπὶ ὀλίγα ἦς
 πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν
 τοῦ κυρίου σου. προσελθῶν καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα εἶπεν 22
 Κύριε, δύο τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε ἄλλα δύο τάλαντα
 ἐκέρδησα. ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ Εὐ, δούλε ἀγαθὲ καὶ 23
 πιστέ, ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω·
 εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. προσελθῶν δὲ καὶ 24
 ὁ τὸ ἐν τάλαντον εἰληφώς εἶπεν Κύριε, ἔγνων σε ὅτι
 σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος, θερίζων ὅπου οὐκ ἔσπευρας καὶ συνά-
 γων ὅθεν οὐ διεσκόρπισας· καὶ φοβηθεὶς ἀπελθὼν ἔκρυψα 25
 τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ γῇ· ἴδε ἔχεις τὸ σόν. ἀποκριθεὶς 26
 δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ Πονηρὲ δούλε καὶ ὀκηρέ,
 ἦδεις ὅτι θερίζω ὅπου οὐκ ἔσπευρα καὶ συνάγω ὅθεν οὐ
 διεσκόρπισα; ἔδει σε οὖν βαλεῖν τὰ ἀργύριά μου τοῖς 27
 τραπεζίταις, καὶ ἔλθων ἐγὼ ἐκομισάμην ἂν τὸ ἐμὸν σὺν
 τόκῳ. ἄρατε οὖν ἀπ' αὐτοῦ τὸ τάλαντον καὶ δότε τῷ 28
 ἔχοντι τὰ δέκα τάλαντα· τῷ γὰρ ἔχοντι παντὶ δοθήσεται 29
 καὶ περισσευθήσεται τοῦ δὲ μὴ ἔχοντος καὶ ὃ ἔχει ἀρθή-
 σεται ἀπ' αὐτοῦ. καὶ τὸν ἀχρεῖον δούλον ἐκβάλετε εἰς τὸ 30
 σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς
 τῶν ὀδόντων. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ- 31
 που ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ,
 τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καὶ συναχθήσονται 32
 ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἀφορίσει αὐτοὺς
 ἀπ' ἀλλήλων, ὡσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ
 τῶν ἐρίφων, καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν 33
 αὐτοῦ τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων. τότε ἐρεῖ ὁ βα- 34

σιλευς τοις εκ δεξιων αυτου Δευτε, οι ευλογημενοι του
 πατρος μου, κληρονομησατε την ητοιμασμενην υμιν βα-
 35 σιλειαν απο καταβολης κοσμου· επεινασα γαρ και edwka-
 μοι φαγειν, edipsisa kai epotiasate me, xenos hymen kai
 36 sunhagagete me, gymnos kai periebalate me, hsthenisa kai
 epeskefasathē me, en φυλακη hymen kai hlabate pros me.
 37 tote apokriθησονται autō oi dikaioi legontes Kyrie, pote
 se eidamen peinōnta kai ebrepsamen, h diψōnta kai epoti-
 38 samen; pote de se eidamen xenon kai sunhagagomen, h
 39 gymnon kai periebalomen; pote de se eidomen asthenounta
 40 h en φυλακη kai hlabomen pros se; kai apokriθεις o ba-
 σιλευς erei autois 'Amh̄n legō hymin, ef' ὅσον epoihsate
 eni toutōn tōn adelphōn mou tōn elachistōn, emoi epoih-
 41 sate. tote erei kai tois ex enōnymōn Porēusθε ap' emou
 katramenoi eis to pyr to aiōnion to hτοιμασμενον tō
 42 diabōlō kai tois aggelois autou· επεινασα γαρ και
 ouk edwka- μοι φαγειν, [kai] edipsisa kai ouk epotiasate
 43 me, xenos hymen kai ou sunhagagete me, gymnos kai ou peri-
 ebalate me, asthenis kai en φυλακη και ouk epeskefasathē
 44 me. tote apokriθησονται kai autoi legontes Kyrie, pote
 se eidomen peinōnta h diψōnta h xenon h gymnon h asthenē
 45 h en φυλακη και ou diκονησαμεν σοι; tote apokriθησεται
 autois legōn 'Amh̄n legō hymin, ef' ὅσον ouk epoihsate
 46 eni toutōn tōn elachistōn, oude emoi epoihsate. kai ape-
 leusontai oγtoi eis kolashw aiōnion, oi de dikaioi eis
 zōh̄n aiōnion.

1 ΚΑΙ ΕΓΕΝΕΤΟ ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς πάντας τοὺς
 2 λόγους τούτους, εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ Οἴδατε ὅτι
 - μετὰ δύο ἡμέρας τὸ πάσχα γίνεται, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
 3 που παραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι. Τότε συνή-

χθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν αὐτὴν τοῦ ἀρχιερέως τοῦ λεγομένου Καϊάφα, καὶ συνεβου- 4
λεύσαντο ἵνα τὸν Ἰησοῦν δόλω κρατήσωσιν καὶ ἀποκτεί-
νωσιν· ἔλεγον δὲ Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, ἵνα μὴ θόρυβος γένη- 5
ται ἐν τῷ λαῷ.

Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος 6
τοῦ λεπροῦ, προσῆλθεν αὐτῷ γυνὴ ἔχουσα ἀλάσαστρον 7
μύρου βαρυτίμου καὶ κατέχεεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ
ἀνακειμένου. ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ ἠγανάκτησαν λέγοντες 8
Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὐτῆς; ἐδύνατο γὰρ τοῦτοπραβῆναι πολ- 9
λοῦ καὶ δοθῆναι πτωχοῖς. γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς 10
Τί κόπους παρέχετε τῇ γυναικί; ἔργον γὰρ καλὸν ἠργά-
σατο εἰς ἐμέ· πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἐαν- 11
τῶν, ἐμέ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε· βαλοῦσα γὰρ αὐτὴ τὸ μύρον 12
τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματός μου πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με ἐποίη-
σεν. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον 13
τοῦτο ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ, λαληθήσεται καὶ ὁ ἐποίησεν αὐτὴ
εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.

Τότε πορευθεὶς εἰς τῶν 14
δώδεκα, ὁ λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης, πρὸς τοὺς ἀρχιε-
ρεῖς εἶπεν Τί θέλετέ μοι δοῦναι κἀγὼ ὑμῖν παραδώσω 15
αὐτόν; οἱ δὲ ἔσθησαν αὐτῷ τριάκοντα ἀργύρια. καὶ 16
ἀπὸ τότε ἐζήτει εὐκαιρίαν ἵνα αὐτὸν παραδῷ.

Τῇ δὲ πρώτῃ τῶν ἀζύμων προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ 17
Ἰησοῦ λέγοντες Πού θέλεις ἐτοιμάσωμέν σοι φαγεῖν τὸ
πάσχα; ὁ δὲ εἶπεν Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν πρὸς τὸν δεῖνα 18
καὶ εἶπατε αὐτῷ Ὁ διδάσκαλος λέγει. Ὁ καιρὸς μου
ἐγγύς ἐστίν· πρὸς σὲ ποιῶ τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν
μου. καὶ ἐποίησαν οἱ μαθηταὶ ὡς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ 19
Ἰησοῦς, καὶ ἠτοίμασαν τὸ πάσχα.

Ἐφίας δὲ 20
γενομένης ἀνέκειτο μετὰ τῶν δώδεκα [μαθητῶν]. καὶ 21
ἐσθιόντων αὐτῶν εἶπεν Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰς ἐξ ὑμῶν
παραδώσει με. καὶ λυπούμενοι σφόδρα ἤρξαντο λέγειν 22
αὐτῷ εἰς ἕκαστος Μῆτι ἐγὼ εἶμι, κύριε; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς 23

εἶπεν Ὁ ἐμβάψας μετ' ἐμοῦ τὴν χεῖρα ἐν τῷ τρυβλίῳ
 24 οὗτός με παραδώσει· ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει
 καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ, οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ
 δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ εἶ
 25 οὐκ ἐγενήθη ὁ ἀνθρώπος ἐκεῖνος· ἀποκριθεὶς δὲ Ἰούδας ὁ
 παραδίδους αὐτὸν εἶπεν Μῆτι ἐγὼ εἰμι, ῥαββεΐ; λέγει
 26 αὐτῷ Σὺ εἶπας. Ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν λαβῶν
 ὁ Ἰησοῦς ἄρτον καὶ εὐλογήσας ἔκλασεν καὶ δούς τοῖς
 μαθηταῖς εἶπεν Λάβετε φάγετε, τοῦτό ἐστιν τὸ σῶμά
 27 μου· καὶ λαβῶν ποτήριον [καὶ] εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐ-
 28 τοῖς λέγων Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες, τοῦτο γάρ ἐστιν τὸ
 αἷμά μου τῆς διαθήκης τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυννόμενον
 29 εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν· λέγω δὲ ὑμῖν, οὐ μὴ πῖω ἀπ' ἄρτι ἐκ
 τούτου τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου ἕως τῆς ἡμέρας ἐκεί-
 30 νης ὅταν αὐτὸ πίνω μεθ' ὑμῶν καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ
 πατρὸς μου. Καὶ ὑμνήσαντες ἐξῆλθον εἰς τὸ
 31 ὄρος τῶν Ἐλαιῶν. Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς
 Πάντες ὑμεῖς σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύ-
 32 τη, γέγραπται γάρ Πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ διασκορ-
 33 πικθήσονται τὰ πρόβατα τῆς ποιμνῆς· μετὰ δὲ τὸ
 ἐγερθῆναί με προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἀποκριθεὶς
 34 δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ Εἰ πάντες σκανδαλισθήσονται ἐν
 σοί, ἐγὼ οὐδέποτε σκανδαλισθήσομαι· ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς
 Ἄμην λέγω σοι ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ νυκτὶ πρὶν ἀλέκτορα φωνῆ-
 35 σαι τρίς ἀπαρνήσῃ με· λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος Κἂν δέη
 με σὺν σοὶ ἀποθανεῖν, οὐ μὴ σε ἀπαρνήσομαι· ὁμοίως
 καὶ πάντες οἱ μαθηταὶ εἶπαν.
 36 Τότε ἔρχεται μετ' αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς χωρίον λεγόμενον
 Γεθσημανεὶ, καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς Καθίσατε αὐτοῦ ἕως
 37 [οὔ] ἀπελθὼν ἐκεῖ προσεύξωμαι· καὶ παραλαβὼν τὸν
 Πέτρον καὶ τοὺς δύο υἱοὺς Ζεβεδαίου ἤρξατο λυπεῖσθαι καὶ
 38 ἀδημονεῖν· τότε λέγει αὐτοῖς Περὶ λυγρὸς ἐστὶν ἡ ψυχὴ
 μοῦ ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε καὶ γρηγορεῖτε μετ' ἐμοῦ·

καὶ ἄνωθεν ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ εὐρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας, καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ Οὕτως οὐκ ἰσχύσατε μίαν ὥραν γρηγορῆσαι μετ' ἐμοῦ; γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθῃτε εἰς πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον ἢ δὲ σὰρξ ἀσθενής. πάλιν ἐκ δευτέρου ἀπελθὼν προσηύξατο [λέγων] Πάτερ μου, εἰ οὐ δύναται τοῦτο παρελθεῖν ἐὰν μὴ αὐτὸ πῶ, γενηθήτω τὸ θέλημά σου. καὶ ἐλθὼν πάλιν εὗρεν αὐτοὺς καθεύδοντας, ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρημένοι. καὶ ἀφείς αὐτοὺς πάλιν ἀπελθὼν προσηύξατο ἐκ τρίτου τὸν αὐτὸν λόγον εἰπὼν πάλιν. τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ λέγει αὐτοῖς Καθεύδετε λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε· ἰδοὺ ἤγγικεν ἡ ὥρα καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀμαρτωλῶν. ἐγείρεσθε ἄγωμεν· ἰδοὺ ἤγγικεν ὁ παραδιδούς με. Καὶ ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἰδοὺ Ἰούδας εἰς τῶν δώδεκα ἦλθεν καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων ἀπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ. ὁ δὲ παραδιδούς αὐτὸν ἔδωκεν αὐτοῖς σημεῖον λέγων Ὅν ἂν φιλήσω αὐτός ἐστιν κρατήσατε αὐτόν. καὶ εὐθέως προσελθὼν τῷ Ἰησοῦ εἶπεν Χαίρε, ῥαββεί· καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ Ἐταίρε, ἐφ' ὃ πάρεῖ. τότε προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐκράτησαν αὐτόν. καὶ ἰδοὺ εἰς τῶν μετὰ Ἰησοῦ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἀπέσπασεν τὴν μάχαιραν αὐτοῦ καὶ πατάξας τὸν δούλον τοῦ ἀρχιερέως ἀφείλεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον. τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Ἀπόστρεψον τὴν μάχαιράν σου εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, πάντες γὰρ οἱ λαβόντες μάχαιραν ἐν μαχαίρῃ ἀπολούνται· ἢ δοκεῖς ὅτι οὐ δύναμαι παρακαλέσαι τὸν πατέρα μου, καὶ παραστήσει μοι ἄρτι πλείω δώδεκα λεγιῶνας ἀγγέλων; πῶς οὖν πληρωθῶσω αἱ

55 γραφαὶ ὅτι οὕτως δεῖ γενέσθαι; Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν
 ὁ Ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις Ὡς ἐπὶ ληστὴν ἐξήλθατε μετὰ
 μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με; καθ' ἡμέραν ἐν τῷ
 56 ἱερῷ ἐκαθεζόμεν διδάσκων καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με. Τοῦτο
 δὲ ὄλον γέγονεν ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ τῶν προφητῶν.
 Τότε οἱ μαθηταὶ ἑ πάντες ἀφέντες αὐτὸν ἔφυγον.

57 Οἱ δὲ κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήγαγον πρὸς Καιά-
 φαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπου οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι
 58 συνήχθησαν. ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ [ἀπὸ] μακρόθεν
 ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως, καὶ εἰσελθὼν ἔσω ἐκάθητο
 59 μετὰ τῶν ὑπηρετῶν ἰδεῖν τὸ τέλος. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ τὸ
 60 συνέδριον ὄλον ἐζήτησαν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ
 ὅπως αὐτὸν θανατώσωσιν, καὶ οὐχ εὔρον πολλῶν προσελ-
 θόντων ψευδομαρτύρων. ὕστερον δὲ προσελθόντες δύο
 61 εἶπαν Οὗτος ἔφη Δύναμαι καταλύσαι τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ
 62 καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι. καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιε-
 ρεὺς εἶπεν αὐτῷ Οὐδὲν ἀποκρίνη; τί οὗτοί σου καταμαρ-
 63 τυροῦσιν; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. καὶ ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν
 αὐτῷ Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος ἵνα ἡμῖν
 64 εἴπῃς εἰ σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ. λέγει αὐτῷ
 ὁ Ἰησοῦς Σὺ εἶπας· πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε
 τὸν γίον τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν
 65 τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν
 τοῦ οὐρανοῦ. τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρηξεν τὰ ἱμάτια
 αὐτοῦ λέγων Ἐβλασφήμησεν· τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρ-
 66 τύρων; Ἴδε νῦν ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν· τί ὑμῖν δοκεῖ;
 67 οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπαν Ἐνοχος θανάτου ἐστίν. Τότε
 ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν,
 68 οἱ δὲ ἐράπισαν λέγοντες Προφήτευσον ἡμῖν, χριστέ, τίς
 69 ἐστίν ὁ παῖσας σε; Ὁ δὲ Πέτρος ἐκάθητο ἔξω
 ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προσήλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη λέγουσα
 70 Καὶ σὺ ἦσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου· ὁ δὲ ἠρνήσατο
 71 ἔμπροσθεν πάντων λέγων Οὐκ οἶδα τί λέγεις. ἐξελθόντα

δὲ εἰς τὸν πυλῶνα εἶδεν αὐτὸν ἄλλη καὶ λέγει τοῖς ἐκεῖ
 Οὗτος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου· καὶ πάλιν ἠρώ- 72
 σατο μετὰ ὄρκου ὅτι Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. μετὰ μι- 73
 κρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἐστῶτες εἶπον τῷ Πέτρῳ Ἄλη-
 θῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ, καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου δηλόν
 σε ποιεῖ· τότε ἤρξατο καταθεματίζειν καὶ ὁμνύειν ὅτι 74
 Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. καὶ εὐθύς ἀλέκτωρ ἐφώνησεν
 καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος Ἰησοῦ εἰρηκότος ὅτι 75
 Πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι τρεῖς ἀπαρήχη με, καὶ ἐξελθὼν
 ἔξω ἔκλαυσεν πικρῶς.

Πρωίας δὲ γενομένης συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ 1
 ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ
 ὥστε θανατώσαι αὐτόν· καὶ δῆσαντες αὐτὸν ἀπήγαγον καὶ 2
 παρέδωκαν Πειλάτῳ τῷ ἡγεμόνι. Τότε ἰδὼν 3
 Ἰούδας ὁ παραδούς αὐτὸν ὅτι κατεκρίθη μεταμεληθεὶς
 ἔστρεψεν τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ πρε-
 σβυτέροις λέγων Ἡμαρτον παραδούς αἶμα δίκαιον. οἱ 4
 δὲ εἶπαν Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄψη. καὶ ρίψας τὰ ἀργύρια 5
 εἰς τὸν ναὸν ἀνεχώρησεν, καὶ ἀπελθὼν ἀπήγατο. Οἱ 6
 δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια εἶπαν Οὐκ ἔξεστιν
 βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἵματος ἐστίν·
 συμβούλιον δὲ λαβόντες ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν Ἄγρον 7
 τοῦ Κεραμέως εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις. διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς 8
 ἐκεῖνος Ἄγρος Αἵματος ἕως τῆς σήμερον. Τότε ἐπλη- 9
 ρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἰερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος
 Καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ
 τετιμημένου ὄν ἐτιμήσαντο ἀπὸ γίῶν Ἰσραὴλ, καὶ 10
 ἔδωκαν ἄγτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, καθὰ
 συνέταξέν μοι Κύριος. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐστάθη 11
 ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν
 λέγων Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ὁ δὲ Ἰησοῦς
 ἔφη Ἦ τὸ λέγεις· καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ 12
 τῶν ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων οὐδὲν ἀπεκρίνατο. τότε 13

λέγει αὐτῷ ὁ Πειλᾶτος Οὐκ ἀκούεις πόσα σου καταμαρ-
 14 τυροῦσιν; καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἓν ῥῆμα, ὥστε
 15 θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν. Κατὰ δὲ ἑορτὴν εἰσθεῖ
 16 ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν ἓνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον ὃν ᾗθελον. εἶχον
 17 δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον λεγόμενον Βαραββᾶν. συνη-
 γμένων οὖν αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πειλᾶτος Τίνα θέλετε
 ἀπολύσω ὑμῖν, [τὸν] Βαραββᾶν ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον
 18 Χριστόν; ἦδει γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκεν αὐτόν.
 19 Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος ἀπέστειλεν πρὸς
 αὐτόν ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα Μηδὲν σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ
 ἐκείνῳ, πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν.
 20 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς ὄχλους
 ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαραββᾶν τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν.
 21 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν εἶπεν αὐτοῖς Τίνα θέλετε ἀπὸ
 τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; οἱ δὲ εἶπαν Τὸν Βαραββᾶν.
 22 λέγει αὐτοῖς ὁ Πειλᾶτος Τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν τὸν λεγό-
 23 μενον Χριστόν; λέγουσιν πάντες Σταυρωθήτω. ὁ δὲ ἔφη
 Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον λέγοντες
 24 Σταυρωθήτω. ἰδὼν δὲ ὁ Πειλᾶτος ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ ἀλλὰ
 μᾶλλον θόρυβος γίνεται λαβὼν ὕδωρ ἀπενίψατο τὰς χεῖρας
 25 «κατέναντι» τοῦ ὄχλου λέγων Ἐθῶς εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵμα-
 25 τος τούτου· ὑμεῖς ὕψεσθε. καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς
 εἶπεν Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν.
 26 τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν φρα-
 γελλώσας παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῇ.
 27 Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος παραλαβόντες τὸν
 Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον συνήγαγον ἐπ' αὐτόν ὄλην τὴν
 28 σπεῖραν. καὶ ἑκδύσαντες αὐτὸν χλαμύδα κοκκίνην περιέ-
 29 θηκαν αὐτῷ, καὶ πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν
 ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ κάλαμον ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, καὶ
 γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐνέπαιξαν αὐτῷ λέγον-
 30 τες Χαῖρε, «βασιλεῦ» τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐμπτύσαντες εἰς
 αὐτὸν ἔλαβον τὸν κάλαμον καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν

24 ἀέναντι | τοῦ δικαίου

28 ἐκδύσαντες

29 ὁ βασιλεὺς

αὐτοῦ. καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν 31
 χλαμύδα καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπήγα-
 γον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι. Ἐξερχόμενοι δὲ 32
 εὗρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον ὀνόματι Σίμωνα· τοῦτον ἠγγά-
 ρευσαν ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. Καὶ ἐλθόντες εἰς τόπον 33
 λεγόμενον Γολγοθά, ὃ ἐστὶν Κρανίου Τόπος λεγόμενος,
 ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν οἶνον μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ 34
 γευσάμενος οὐκ ἠθέλησεν πιεῖν. σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν 35
 διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ῥάλλοντες κλῆρον,
 καὶ καθήμενοι ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ. καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω 36
 τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην ΟΥΤΟΣ 37
 ΕΣΤΙΝ ΙΗΣΟΥΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.
 Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λησταί, εἰς ἐκ δεξιῶν καὶ 38
 εἰς ἐξ εὐωνύμων. Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν 39
 αὐτὸν ΚΙΝΟΥΝΤΕΣ ΤΑΣ ΚΕΦΑΛΑΣ ΑΥΤῶΝ καὶ λέγοντες Ὁ 40
 καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον
 σεαυτὸν· εἰ υἱὸς τοῦ θεοῦ, κατάβηθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ.
 ὁμοίως [καὶ] οἱ ἄρχιερεῖς ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν γραμματέων 41
 καὶ πρεσβυτέρων ἔλεγον Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύνα- 42
 ται σῶσαι· βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐστίν, καταβάτω νῦν ἀπὸ
 τοῦ σταυροῦ καὶ πιστεύσομεν ἐπ' αὐτόν. πέποιθεν ἐπὶ 43
 τὸν θεόν, ῥησάσθω νῦν εἰ θέλει αὐτόν· εἶπεν γὰρ ὅτι
 θεοῦ εἰμι υἱός. τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λησταὶ οἱ συνσταυρω- 44
 θέντες σὺν αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν. Ἀπὸ δὲ 45
 ἕκτης ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἕως ὥρας
 ἐνάτης. περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ 46
 μεγάλῃ λέγων Ἐλωὶ ἔλωὶ λεμὰ σαβαχθανεὶ;
 τοῦτ' ἐστὶν Θεέ μοι θεέ μοι, ἵνα τί με ἐγκατέλιπες;
 τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἐστηκότων ἀκούσαντες ἔλεγον ὅτι 47
 Ἠλείαν φωνεῖ οὗτος. καὶ εὐθέως δραμὼν εἰς ἐξ αὐτῶν καὶ 48
 λαβὼν σπόγγον πλήσας τε ὄξους καὶ περιβέθις καλάμφ
 ἐπότιζεν αὐτόν. οἱ δὲ λοιποὶ εἶπαν Ἄφες ἴδωμεν εἰ 49
 ἔρχεται Ἠλείας σῶσον αὐτόν. ἄλλος δὲ λαβὼν λόγχην

ἔνυξεν αὐτοῦ τὴν πλευράν, καὶ ἐξῆλθεν ὕδωρ καὶ αἷμα.]
 50 ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν κράζας φωνῇ μεγάλῃ ἀφῆκεν τὸ πνεῦμα.
 51 Καὶ ἰδοὺ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη [ἀπ'] ἄνωθεν
 ἕως κάτω εἰς δύο, καὶ ἡ γῆ ἐσειέσθη, καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθη-
 52 σαν, καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεψῆχθησαν καὶ πολλὰ σώματα τῶν
 53 κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθησαν, καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν
 μνημείων μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν
 54 πόλιν καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοίς. Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος
 καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τηροῦντες τὸν Ἰησοῦν ἰδόντες τὸν σεισμόν
 καὶ τὰ γινόμενα ἐφοβήθησαν σφόδρα, λέγοντες Ἀληθῶς
 55 Ἰησοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ ἦν οὗτος. Ἦσαν δὲ ἐκεῖ γυναῖκες πολλαὶ ἀπὸ
 μακρόθεν θεωροῦσαι, αἵτινες ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ
 56 τῆς Γαλιλαίας διακονοῦσαι αὐτῷ· ἐν αἷς ἦν Ἡ Μαρία ἡ
 Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Ἰωσήφ ἡ μήτηρ
 καὶ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου.

57 Ὁσίας δὲ γενομένης ἦλθεν ἄνθρωπος πλούσιος ἀπὸ
 Ἀριμαθαίας, τοῦνομα Ἰωσήφ, ὃς καὶ αὐτὸς ἐμαθητεύθη τῷ
 58 Ἰησοῦ· οὗτος προσελθὼν τῷ Πειλάτῳ ἤτήσατο τὸ σῶμα
 59 τοῦ Ἰησοῦ. τότε ὁ Πειλάτος ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι, καὶ
 λαβὼν τὸ σῶμα ὁ Ἰωσήφ ἐνετύλιξεν αὐτὸ [ἐν] σινδόνι
 60 καθαρᾷ, καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ ὃ ἐλα-
 τόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ, καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ
 61 θύρᾳ τοῦ μνημείου ἀπῆλθεν. Ἦν δὲ ἐκεῖ Μαριάμ ἡ
 Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ
 62 τάφου.

Τῇ δὲ ἐπαύριον, ἣτις ἐστὶν μετὰ τὴν
 παρασκευὴν, συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι
 63 πρὸς Πειλάτον λέγοντες Κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος
 ὁ πλάνος εἶπεν ἔτι ζῶν Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι·
 64 κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης
 ἡμέρας, μὴ ποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ κλέψωσιν αὐτὸν
 καὶ εἴπωσιν τῷ λαῷ Ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ ἔσται
 65 ἡ ἐσχάτη πλάνη χειρῶν τῆς πρώτης. ἔφη αὐτοῖς ὁ
 Πειλάτος Ἔχετε κουστωδῖαν· ὑπάγετε ἀσφαλίσασθε ὡς

οἶδατε. οἱ δὲ πορευθέντες ἠσφαλίσαντο τὸν τάφον σφρα- 66
γίσαντες τὸν λίθον μετὰ τῆς κουστωδίας.

Ὁψὲ δὲ σαββάτων, τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς μίαν σαββάτων, 1
ἦλθεν Ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία θεωρῆσαι
τὸν τάφον. καὶ ἰδοὺ σεισμὸς ἐγένετο μέγας· ἄγγελος γὰρ 2
Κυρίου καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ καὶ προσελθὼν ἀπεκύλισε τὸν
λίθον καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ. ἦν δὲ ἡ εἰδέα αὐτοῦ ὡς 3
ἀστραπή καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡς χιών. ἀπὸ δὲ τοῦ 4
φόβου αὐτοῦ ἐσείσθησαν οἱ τηροῦντες καὶ ἐγενήθησαν ὡς
νεκροί. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος εἶπεν ταῖς γυναῖξιν Μὴ 5
φοβεῖσθε ὑμεῖς, οἶδα γὰρ ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον
ζητεῖτε· οὐκ ἔστιν ὧδε, ἠγέρθη γὰρ καθὼς εἶπεν· δεῦτε 6
ἴδετε τὸν τόπον ὅπου ἔκειτο· καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι εἶπατε 7
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι Ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ
ἰδοὺ προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε·
ἰδοὺ εἶπον ὑμῖν. καὶ ἀπελθούσαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ μνημείου 8
μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ. καὶ ἰδοὺ Ἰησοῦς ὑπήντησεν αὐταῖς λέγων 9
Χαίρετε· αἱ δὲ προσελθούσαι ἐκράτησαν αὐτοῦ τοὺς πόδας
καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ. τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς Μὴ 10
φοβεῖσθε· ὑπάγετε ἀπαγγεῖλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου ἵνα ἀπέλ-
θωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κακεῖ με ὄψονται.

Πο- 11
ρευομένων δὲ αὐτῶν ἰδοὺ τινες τῆς κουστωδίας ἐλθόντες εἰς
τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν τοῖς ἀρχιερεῦσιν ἅπαντα τὰ γενό-
μενα. καὶ συναχθέντες μετὰ τῶν πρεσβυτέρων συμβουλίων 12
τε λαβόντες ἀργύρια ἱκανὰ ἔδωκαν τοῖς στρατιώταις λέγον- 13
τες Εἶπατε ὅτι Οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς ἐλθόντες
ἔκλεψαν αὐτὸν ἡμῶν κοιμωμένων· καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ τοῦτο 14
ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος, ἡμεῖς πείσομεν καὶ ὑμᾶς ἀμερίμους
ποιήσομεν. οἱ δὲ λαβόντες ἰ ἀργύρια ἐποίησαν ὡς ἔδι- 15
δάχθησαν. Καὶ διεφημίσθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ Ἰουδαίους
μέχρι τῆς σήμερον [ἡμέρας]. Οἱ δὲ ἔνδεκα 16
μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν εἰς τὸ ὄρος οὗ

17 ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσεκύ-
18 νησαν, οἱ δὲ ἐδίστασαν. καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλά-
λησεν αὐτοῖς λέγων Ἐδύθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐ-
19 ρανῶ καὶ ἐπὶ [τῆς] γῆς· πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε
πάντα τὰ ἔθνη, ἁρπατίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πα-
20 τρός καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, διδάσκοντες
αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ
μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ
αἰῶνος.

19 βαπτίζοντες

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

ΑΡΧΗ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ[†]. 1

Καθὼς γέγραπται ἐν τῷ Ἠσαΐα τῷ προφῆτῃ 2
Ἰδοὺ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου
σου,

ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου· 3
Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ

Ἔτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου,
εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβοις αὐτοῦ,
ἐγένετο Ἰωάνης ὁ βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ κηρύσσων βά- 4
πτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. καὶ ἐξεπορεύ- 5
ετο πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ Ἰουδαία χώρα καὶ οἱ Ἱεροσολυ-
μεῖται πάντες, καὶ ἐβαπτίζοντο ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ
ποταμῷ ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. καὶ ἦν ὁ 6
Ἰωάνης ἐνδεδυμένος τρίχας καμήλου καὶ ζώνην δερματίνην
περὶ τὴν ὀσφύν αὐτοῦ, καὶ ἔσθων ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον.
καὶ ἐκήρυσσεν λέγων Ἔρχεται ὁ ἰσχυρότερός μου ὀπίσω 7
[μου], οὗ οὐκ εἰμὶ ἰκανὸς κύψας λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν
ὑποδημάτων αὐτοῦ· ἐγὼ ἐβάπτισα ὑμᾶς ὕδατι, αὐτὸς δὲ 8
βαπτίσει ὑμᾶς πνεύματι ἁγίῳ.

ἜΚΑΙ ΕΓΕΝΕΤΟ[†] ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ἦλθεν 9
Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐβαπτίσθη εἰς

1 υἱοῦ θεοῦ

9 Ἐγένετο

10 τὸν Ἰορδάνην ὑπὸ Ἰωάνου. καὶ εὐθύς ἀναβαίνων ἐκ τοῦ
 ὕδατος εἶδεν σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὸ πνεῦμα ὡς
 11 περιστερὰν καταβαίνον εἰς αὐτόν· καὶ φωνὴ [ἐγένετο] ἐκ
 τῶν οὐρανῶν Σὺ εἶ ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ εὐδό-
 12 κησα.

Καὶ εὐθύς τὸ πνεῦμα αὐτὸν ἐκβάλλει
 13 εἰς τὴν ἔρημον. καὶ ἦν ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἡμέ-
 ρας πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ, καὶ ἦν μετὰ τῶν θηρί-
 ων, καὶ οἱ ἄγγελοι διηκόνουν αὐτῷ.

14 Καὶ μετὰ τὸ παραδοθῆναι τὸν Ἰωάνην ἦλθεν ὁ
 Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον
 15 τοῦ θεοῦ [καὶ λέγων] ὅτι Πηπλήρωται ὁ καιρὸς καὶ
 ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ· μετανοεῖτε καὶ πιστεύ-
 16 ετε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.

Καὶ παράγων παρὰ
 τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδεν Σίμωνα καὶ Ἀν-
 17 δρέαν τὸν ἀδελφὸν Σίμωνος ἀμφιβάλλοντας ἐν τῇ θα-
 λάσσει, ἦσαν γὰρ ἀλεεῖς· καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς
 18 Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς γενέσθαι ἀλεεῖς
 ἀνθρώπων. καὶ εὐθύς ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν
 19 αὐτῷ. Καὶ προβάς ὀλίγον εἶδεν Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβε-
 δαίου καὶ Ἰωάνην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ αὐτοὺς ἐν τῷ
 20 πλοίῳ καταρτίζοντας τὰ δίκτυα, καὶ εὐθύς ἐκάλεσεν αὐτούς.
 καὶ ἀφέντες τὸν πατέρα αὐτῶν Ζεβεδαῖον ἐν τῷ πλοίῳ
 μετὰ τῶν μισθωτῶν ἀπῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ.

21 Καὶ εἰσπορεύονται εἰς Καφαρναούμ. Καὶ εὐθύς τοῖς
 22 σάββασις ἔεισελθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν ἐδίδασκεν· καὶ
 ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ, ἦν γὰρ διδάσκων
 23 αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς. καὶ
 εὐθύς ἦν ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν ἄνθρωπος ἐν πνεύματι
 24 ἀκαθάρτῳ, καὶ ἀνέκραξεν λέγων Τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ
 Ναζαρηνέ; ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς; ὀιδά σε τίς εἶ, ὁ ἅγιος
 25 τοῦ θεοῦ. καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς [λέγων] Φιμώ-
 26 θητι καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ. καὶ σπαράξαν αὐτὸν τὸ πνεῦμα
 τὸ ἀκάθαρτον καὶ φωνῆσαν φωνῇ μεγάλῃ ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ.

καὶ ἐθαμβήθησαν ἅπαντες, ὥστε συζητεῖν αὐτοὺς λέγον- 27
 τας Τί ἐστὶν τοῦτο; διδαχὴ καινὴ· κατ' ἐξουσίαν καὶ τοῖς
 πνεύμασι τοῖς ἀκαθάρτοις ἐπιτάσσει, καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ.
 Καὶ ἐξήλθεν ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εὐθύς πανταχοῦ εἰς ὄλην τὴν 28
 περίχωρον τῆς Γαλιλαίας.

Καὶ εὐθύς ἐκ τῆς 29
 συναγωγῆς ἐξελθόντες ἦλθαν εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος καὶ
 Ἀνδρέου μετὰ Ἰακώβου καὶ Ἰωάνου. ἡ δὲ πενθερὰ Σίμωνος 30
 κατέκειτο πυρέσσουσα, καὶ εὐθύς λέγουσιν αὐτῷ περὶ αὐτῆς.
 καὶ προσελθὼν ἤγειρεν αὐτὴν κρατήσας τῆς χειρός· καὶ ἀ- 31
 φῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός, καὶ διηκόνει αὐτοῖς.

Ὁ- 32
 ψίας δὲ γενομένης, ὅτε ἔδυσεν ὁ ἥλιος, ἔφερον πρὸς αὐτὸν
 πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας καὶ τοὺς δαιμονιζομένους· καὶ 33
 ἦν ὄλη ἡ πόλις ἐπισυνηγμένη πρὸς τὴν θύραν. καὶ ἐθερά- 34
 πευσεν πολλοὺς κακῶς ἔχοντας ποικίλαις νόσοις, καὶ δαι-
 μόνια πολλὰ ἐξέβαλεν, καὶ οὐκ ἤφιεν λαλεῖν τὰ δαιμόνια,
 ὅτι ᾔδεισαν αὐτὸν [Χριστὸν εἶναι].

Καὶ 35
 πρῶτῳ ἔνυχα λίαν ἀναστὰς ἐξήλθεν [καὶ ἀπῆλθεν] εἰς ἔρη-
 μον τόπον κακεῖ προσήυχeto. καὶ κατεδίωξεν αὐτὸν Σίμων 36
 καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, καὶ εὔρον αὐτὸν καὶ λέγουσιν αὐτῷ 37
 ὅτι Πάντες ζητοῦσίν σε. καὶ λέγει αὐτοῖς Ἄγωμεν 38
 ἀλλαχοῦ εἰς τὰς ἐχομένας κωμοπόλεις, ἵνα καὶ ἐκεῖ κηρύξω,
 εἰς τοῦτο γὰρ ἐξήλθον. καὶ ἦλθεν κηρύσσων εἰς τὰς 39
 συναγωγὰς αὐτῶν εἰς ὄλην τὴν Γαλιλαίαν καὶ τὰ δαιμόνια
 ἐκβάλλων.

Καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτὸν λεπρὸς παρακαλῶν αὐτὸν 40
 [καὶ γονυπετῶν] λέγων αὐτῷ ὅτι Ἐὰν θέλῃς δύνασαί
 με καθαρίσαι. καὶ σπλαγχνισθεὶς ἐκτείνας τὴν χεῖρα 41
 αὐτοῦ ἤψατο καὶ λέγει αὐτῷ Θέλω, καθαρίσθητι· καὶ 42
 εὐθύς ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ ἡ λέπρα, καὶ ἐκαθερίσθη. καὶ 43
 ἐμβριμησάμενος αὐτῷ εὐθύς ἐξέβαλεν αὐτόν, καὶ λέγει 44
 αὐτῷ Ὅρα μηδενὶ μηδὲν εἶπης, ἀλλὰ ὑπάγε σεαυτὸν
 δεῖξον τῷ ἱερεῖ καὶ προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου
 ἅ προσέταξεν Μωυσῆς εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. ὁ δὲ ἐξελθὼν 45

ἤρξατο κηρύσσειν πολλὰ καὶ διαφημίσειν τὸν λόγον, ὥστε μηκέτι αὐτὸν δύνασθαι φανερώς εἰς πόλιν¹ εἰσελθεῖν, ἀλλὰ ἔξω ἐπ' ἐρήμοις τόποις [ἦν]· καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν πάντοθεν.

1 Καὶ εἰσελθὼν πάλιν εἰς Καφαρναούμ δι' ἡμερῶν ἠκού-
2 σθη ὅτι ἐν οἴκῳ ἐστίν· καὶ συνήχθησαν πολλοὶ ὥστε
3 μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν, καὶ ἐλάλει αὐτοῖς
4 τὸν λόγον. καὶ ἔρχονται φέροντες πρὸς αὐτὸν παραλυτικὸν
5 αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων. καὶ μὴ δυνάμενοι προσενέγκαι
6 αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν, καὶ
7 ἐξορύξαντες χαλῶσι τὸν κράβαττον ὅπου ὁ παραλυτικὸς
8 κατέκειτο. καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν λέγει τῷ
9 παραλυτικῷ Τέκνον, ἀφιένταί σου αἱ ἁμαρτίαι. ἦσαν δέ
10 τινες τῶν γραμματέων ἐκεῖ καθήμενοι καὶ διαλογιζόμενοι ἐν
11 ταῖς καρδίαις αὐτῶν Ἐπί οὗτος οὕτω λαλεῖ; βλασφημεῖ·
12 τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας εἰ μὴ εἰς ὁ θεός; καὶ εὐθύς
13 ἐπιγνούς ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι αὐτοῦ ὅτι [οὕτως] διαλογί-
14 ζονται ἐν ἑαυτοῖς λέγει [αὐτοῖς] Τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν
15 ταῖς καρδίαις ὑμῶν; τί ἐστὶν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν τῷ παρα-
16 λυτικῷ Ἀφιένταί σου αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν Ἐγείρου
17 [καὶ] ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει; ἵνα δὲ εἰδῆτε
18 ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀφιέναι ἁμαρτίας
19 ἐπὶ τῆς γῆς⁷· λέγει τῷ παραλυτικῷ Σοὶ λέγω, ἐγειρε
20 ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου. καὶ
21 ἠγέρθη καὶ εὐθύς ἄρας τὸν κράβαττον ἐξῆλθεν ἔμπροσθεν
22 πάντων, ὥστε ἐξίστασθαι πάντας καὶ δοξάζειν τὸν θεὸν
23 [λέγοντας] ὅτι Οὕτως οὐδέποτε εἶδαμεν.

24 Καὶ ἐξῆλθεν πάλιν παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ πᾶς
25 ὁ ὄχλος ἤρχετο πρὸς αὐτόν, καὶ ἐδίδασκεν αὐτούς. Καὶ
26 παράγων εἶδεν Λευεὶν τὸν τοῦ Ἀλφαίου καθήμενον ἐπὶ
27 τὸ τελώνιον, καὶ λέγει αὐτῷ Ἀκολουθεῖ μοι. καὶ ἀναστὰς
28 ἠκολούθησεν αὐτῷ. Καὶ γίνεται κατακεῖσθαι
29 αὐτὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, καὶ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτω-

1 εἰς οἶκόν ἐστιν

7 Ὅτι

10 ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας

λοὶ συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἦσαν γὰρ πολλοὶ καὶ ἠκολούθουν αὐτῷ. καὶ οἱ γραμμα- 16
τεῖς τῶν Φαρισαίων ἰδόντες ὅτι ἐσθίει μετὰ τῶν ἀμαρ-
τωλῶν καὶ τελωνῶν ἔλεγον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ Ὅτι
μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἀμαρτωλῶν ἐσθίει[†]; καὶ ἀκούσας 17
ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς [ὅτι] Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύ-
οντες ἰατροῦ ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες· οὐκ ἦλθον καλέσαι
δικαίους ἀλλὰ ἀμαρτωλοὺς.

Καὶ ἦσαν οἱ μα- 18
θηταὶ Ἰωάνου καὶ οἱ Φαρισαῖοι νηστεύοντες. καὶ ἔρχονται
καὶ λέγουσιν αὐτῷ Διὰ τί οἱ μαθηταὶ Ἰωάνου καὶ οἱ μα-
θηταὶ τῶν Φαρισαίων νηστεύουσιν, οἱ δὲ σοὶ [μαθηταὶ] οὐ
νηστεύουσιν; καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Μὴ δύναται 19
οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστὶν
νηστεύειν; ὅσον χρόνον ἔχουσιν τὸν νυμφίον μετ' αὐτῶν
οὐ δύναται νηστεύειν· ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῆ 20
ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ. οὐδεὶς ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπιράπτει ἐπὶ 21
ἱμάτιον παλαιόν· εἰ δὲ μὴ, αἶρει τὸ πλήρωμα ἀπ' αὐτοῦ
τὸ καιρὸν τοῦ παλαιοῦ, καὶ χεῖρον σχίσμα γίνεται. καὶ 22
οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκούς παλαιούς· εἰ δὲ μὴ,
ῥήξει ὁ οἶνος τοὺς ἀσκούς, καὶ ὁ οἶνος ἀπόλλυται καὶ
οἱ ἀσκοί. [ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκούς καινοὺς.]

Καὶ ἐγένετο αὐτὸν ἐν τοῖς σάββασιν ἁδιαπορεύε- 23
σθαι[†] διὰ τῶν σπορίμων, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἤρξαντο
ἁδὸν ποιεῖν[†] τίλλοντες τοὺς στάχνας. καὶ οἱ Φαρισαῖοι 24
ἔλεγον αὐτῷ Ἴδε τί ποιούσιν τοῖς σάββασιν ὃ οὐκ ἔξε-
στιν; καὶ λέγει αὐτοῖς Οὐδέποτε ἀνέγνωτε τί ἐποίησεν 25
Δαυεὶδ ὅτε χρεῖαν ἔσχεν καὶ ἐπέινασεν αὐτὸς καὶ
οἱ μετ' αὐτοῦ; [πῶς] εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ 26
ἐπὶ Ἀβιάθαρ ἀρχιερέως καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως
ἔφαγεν, οὓς οὐκ ἔξεστιν φαγεῖν εἰ μὴ τοὺς ἱερεῖς, καὶ
ἔδωκεν καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ οὖσιν; καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς Τὸ 27
σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐγένετο καὶ οὐχ ὁ ἄνθρωπος

28 διὰ τὸ σάββατον· ὥστε κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
1 καὶ τοῦ σαββάτου.

Καὶ εἰσῆλθεν πάλιν εἰς
συναγωγὴν, καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος ἐξηραμμένην ἔχων τὴν
2 χεῖρα· καὶ παρετήρουν αὐτὸν εἰ τοῖς σάββασιν θεραπεύσει
3 αὐτόν, ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. καὶ λέγει τῷ ἰνθρώπῳ
4 τῷ τὴν χεῖρα ἔχοντι ξηρᾶν Ἐγειρε εἰς τὸ μέσον. καὶ
λέγει αὐτοῖς Ἐξεστὶν τοῖς σάββασιν ἀγαθοποιῆσαι ἢ
κακοποιῆσαι, ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀποκτεῖναι; οἱ δὲ ἐσιώπων.
5 καὶ περιβλεψάμενος αὐτοὺς μετ' ὀργῆς, συνλυπούμενος ἐπὶ
τῇ πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν, λέγει τῷ ἀνθρώπῳ Ἐκτει-
νον τὴν χεῖρά σου· καὶ ἐξέτεινεν, καὶ ἀπεκατεστάθη ἡ
6 χεὶρ αὐτοῦ. Καὶ ἐξελθόντες οἱ Φαρισαῖοι εὐθὺς μετὰ τῶν
Ἡρωδιανῶν συμβούλιον ἔδιδουν κατ' αὐτοῦ ὅπως αὐτὸν
ἀπολέσωσιν.

7 Καὶ ὁ Ἰησοῦς μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἀνεχώρησεν
πρὸς τὴν θάλασσαν· καὶ πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας
8 ἠκολούθησεν, καὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας καὶ ἀπὸ Ἱεροσολύμων
καὶ ἀπὸ τῆς Ἰδουμαίας καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου καὶ περὶ
Τύρον καὶ Σιδῶνα, πλῆθος πολὺ, ἀκούοντες ὅσα ποιεῖ
9 ἦλθαν πρὸς αὐτόν. καὶ εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα
πλοῖάριον προσκαρτερῇ αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον ἵνα μὴ θλί-
10 βωσιν αὐτόν· πολλοὺς γὰρ ἐθεράπευσεν, ὥστε ἐπιπίπτειν
11 αὐτῷ ἵνα αὐτοῦ ἀψωνται ὅσοι εἶχον μάστιγας. καὶ τὰ
πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, ὅταν αὐτὸν ἐθεώρουν, προσέπιπτον
αὐτῷ καὶ ἔκραζον λέγοντα ὅτι Σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ.
12 καὶ πολλὰ ἐπετίμα αὐτοῖς ἵνα μὴ αὐτὸν φανερὸν ποιήσω-
13 σιν.

Καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ ὄρος καὶ προσκα-
14 λείται οὓς ἤθελεν αὐτός, καὶ ἀπῆλθον πρὸς αὐτόν. καὶ
ἐποίησεν δώδεκα, οὓς καὶ ἀποστόλους ὠνόμασεν, ἵνα ὤσιν
15 μετ' αὐτοῦ καὶ ἵνα ἀποστέλλῃ αὐτοὺς κηρῦσσειν καὶ ἔχειν
ἐξουσίαν ἐκβάλλειν τὰ δαιμόνια· καὶ ἐποίησεν τοὺς δώ-
16 δεκα (καὶ ἐπέθηκεν ὄνομα τῷ Σίμωνι) Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον
17 τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου

7 καὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας ἠκολούθησεν, 8 Σιδῶνα,— | ἐποίει 11 λέγοντες

(καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὄνομα Ἰουδαίου Βοανηργές, ὃ ἐστὶν Υἱοὶ Βροντῆς), καὶ Ἀνδρέαν καὶ Φίλιππον καὶ Βαρθολομαῖον 18 καὶ Μαθθαῖον καὶ Θωμᾶν καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου καὶ Θαδδαῖον καὶ Σίμωνα τὸν Καναναῖον καὶ Ἰούδαν Ἰσκα- 19 ριώθ, ὃς καὶ παρέδωκεν αὐτόν.

Καὶ ἔρχεται εἰς οἶκον καὶ συνέρχεται πάλιν [ὁ] ὄχλος, 20 ὥστε μὴ δύνασθαι αὐτοὺς μηδὲ ἄρτον φαγεῖν. καὶ ἀκού- 21 σαντες οἱ παρ' αὐτοῦ ἐξήλθον κρατῆσαι αὐτόν, ἔλεγον γὰρ ὅτι ἐξέστη. καὶ οἱ γραμματεῖς οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων κατα- 22 βάντες ἔλεγον ὅτι Βεεζεβοὺλ ἔχει, καὶ ὅτι ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. καὶ προσκαλεσάμενος 23 αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς ἔλεγεν αὐτοῖς Πῶς δύναται Σατανᾶς Σατανᾶν ἐκβάλλειν; καὶ ἐὰν βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ, 24 οὐ δύναται σταθῆναι ἢ βασιλεία ἐκείνη· καὶ ἐὰν οἰκία 25 ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ, οὐ δυνήσεται ἢ οἰκία ἐκείνη στήναι· καὶ εἰ ὁ Σατανᾶς ἀνέστη ἐφ' ἑαυτὸν καὶ ἐμερίσθη, οὐ δύ- 26 νάται στήναι ἀλλὰ τέλος ἔχει. ἀλλ' οὐ δύναται οὐδεὶς 27 εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰσχυροῦ εἰσελθὼν τὰ σκευὴ αὐτοῦ διαρ- 28 πᾶσαι ἐὰν μὴ πρῶτον τὸν ἰσχυρὸν δῆσῃ, καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει. Ἄμην λέγω ὑμῖν ὅτι πάντα 29 ἀφεθήσεται τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, τὰ ἁμαρτήματα καὶ αἱ βλασφημίαι ὅσα ἐὰν βλασφημήσωσιν ὡς δ' ἂν βλα- 30 σφημῆσιν εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, οὐκ ἔχει ἄφεσιν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ ἔνοχος ἐστὶν αἰωνίου ἁμαρτήματος. ὅτι 30 ἔλεγον Πνεῦμα ἀκάθαρτον ἔχει. Καὶ ἔρχονται 31 ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ ἔξω στήκοντες ἀπέστειλαν πρὸς αὐτόν καλοῦντες αὐτόν. καὶ ἐκάθητο 32 περὶ αὐτὸν ὄχλος, καὶ λέγουσιν αὐτῷ Ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἔξω ζητοῦσί σε. καὶ ἀποκριθεὶς 33 αὐτοῖς λέγει Τίς ἐστὶν ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί; καὶ 34 περιβλεψάμενος τοὺς περὶ αὐτὸν κύκλῳ καθημένους λέ- 35 γει Ἴδε ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου· ὅς τ' ἂν ποι- 35 ἦσιν τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, οὗτος ἀδελφός μου καὶ ἀδελφῆ

καὶ μήτηρ ἐστίν.

- 1 Καὶ πάλιν ἤρξατο διδάσκειν παρὰ τὴν θάλασσαν. καὶ
 2 συνάγεται πρὸς αὐτὸν ὄχλος πλείστος, ὥστε αὐτὸν εἰς
 3 πλοῖον ἐμβάντα καθῆσθαι ἐν τῇ θαλάσῃ, καὶ πᾶς ὁ ὄ-
 4 χλος πρὸς τὴν θάλασσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἦσαν. καὶ ἐδίδασκεν
 5 αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς πολλά, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ
 6 διδαχῇ αὐτοῦ Ἄκούετε. ἰδοὺ ἐξῆλθεν ὁ σπείρων σπεί-
 7 ραι. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπείρειν ὁ μὲν ἔπεσεν παρὰ τὴν
 8 ὁδόν, καὶ ἦλθεν τὰ πετεινὰ καὶ κατέφαγεν αὐτό. καὶ ἄλλο
 9 ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πετρώδες [καὶ] ὅπου οὐκ εἶχεν γῆν πολλήν,
 10 καὶ εὐθὺς ἐξανέτειλεν διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς· καὶ ὅτε
 11 ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος ἔκαυματίσθη καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν
 12 ρίζαν ἐξηράνθη. καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκάνθας, καὶ
 13 ἀνέβησαν αἱ ἀκανθαὶ καὶ συνέπνιξαν αὐτό, καὶ καρπὸν
 14 οὐκ ἔδωκεν. καὶ ἄλλα ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλήν, καὶ
 15 ἐδίδου καρπὸν ἀναβαίοντα καὶ αὐξανόμενα, καὶ ἔφερον
 16 εἰς τριάκοντα καὶ ἑνὲς ἐξήκοντα καὶ ἑνὲς ἑκατόν. Καὶ ἔλε-
 17 γεν Ὅς ἔχει ὦτα ἀκούειν ἀκούετω. Καὶ ὅτε
 18 ἐγένετο κατὰ μόνας, ἠρώτων αὐτὸν οἱ περὶ αὐτὸν σὺν τοῖς
 19 δώδεκα τὰς παραβολάς. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς Ὑμῖν τὸ
 20 μυστήριον δέδοται τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ· ἐκείνοις δὲ
 21 τοῖς ἔξω ἐν παραβολαῖς τὰ πάντα γίνεται, ἵνα

ΒΛΕΠΟΝΤΕΣ ΒΛΕΠΩΣΙ ΚΑΙ ΜΗ ἼΔΩΣΙΝ,

ΚΑΙ ἈΚΟΨΟΝΤΕΣ ἈΚΟΨΩΣΙ ΚΑΙ ΜΗ ΣΥΝΙΨΩΣΙΝ,

ΜΗ ΠΟΤΕ ἘΠΙΣΤΡΕΨΩΣΙΝ ΚΑΙ ἈΦΕΘῆ ἈΨΤΟΨ.

- 22 καὶ λέγει αὐτοῖς Οὐκ οἴδατε τὴν παραβολὴν ταύτην,
 23 καὶ πῶς πάσας τὰς παραβολὰς γνώσεσθε; Ὁ σπείρων τὸν
 24 λόγον σπείρει. οὗτοι δὲ εἰσιν οἱ παρὰ τὴν ὁδὸν ὅπου
 25 σπείρεται ὁ λόγος, καὶ ὅταν ἀκούσωσιν εὐθὺς ἔρχεται ὁ
 26 Σατανᾶς καὶ αἶρει τὸν λόγον τὸν ἐσπαρμένον εἰς αὐτοὺς.
 27 καὶ οὗτοι εἰσιν ὁμοίως οἱ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπειρόμενοι,
 28 οἱ ὅταν ἀκούσωσιν τὸν λόγον εὐθὺς μετὰ χαρᾶς λαμβί-
 29 νουσιν αὐτόν, καὶ οὐκ ἔχουσιν ρίζαν ἐν ἑαυτοῖς ἀλλὰ

6 ἐκαυματίσθησαν

8 εἰς...εἰς ν. ἐν...ἐν

11 ἐξωθεν

πρόσκαιροί εἰσιν, εἶτα γενομένης θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ
 τὸν λόγον εὐθὺς σκανδαλίζονται. καὶ ἄλλοι εἰσιν οἱ εἰς 18
 τὰς ἀκάνθας σπειρόμενοι· οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον ἀκού-
 σαντες, καὶ αἱ μέριμναι τοῦ αἰῶνος καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλού- 19
 του καὶ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμίαι εἰσπορευόμεναι συνπνί-
 γουσιν τὸν λόγον, καὶ ἄκαρπος γίνεται. καὶ ἐκεῖνοί εἰσιν 20
 οἱ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν σπαρέντες, οἵτινες ἀκούουσιν τὸν
 λόγον καὶ παραδέχονται καὶ καρποφοροῦσιν ἕν τριάκοντα
 καὶ [έν] ἑξήκοντα καὶ [έν] ἑκατόν. Καὶ ἔλεγεν 21
 αὐτοῖς ὅτι Μητι ἔρχεται ὁ λύχνος ἵνα ὑπὸ τὸν μόδιον
 τεθῆ ἢ ὑπὸ τὴν κλίνην, οὐχ ἵνα ἐπὶ τὴν λυχνίαν τεθῆ; οὐ 22
 γὰρ ἔστιν κρυπτὸν ἐν μὴ ἵνα φανερωθῆ, οὐδὲ ἐγένετο
 ἀποκρυφον ἀλλ' ἵνα ἔλθῃ εἰς φανερόν. Εἰ τις ἔχει ὄρα 23
 ἀκούειν ἀκουέτω. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς Βλέπετε 24
 τί ἀκούετε. ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε μετρηθήσεται ὑμῖν καὶ
 προστεθήσεται ὑμῖν. ὅς γὰρ ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ· καὶ ὅς 25
 οὐκ ἔχει, καὶ ὁ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ 26
 ἔλεγεν Οὕτως ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ὡς ἄνθρωπος
 βίβη τὸν σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς καὶ καθεύδῃ καὶ ἐγειρήται 27
 νύκτα καὶ ἡμέραν, καὶ ὁ σπόρος βλαστᾷ καὶ μηκύνεται ὡς
 οὐκ οἶδεν αὐτός. αὐτομάτῃ ἡ γῆ καρποφορεῖ, πρῶτον 28
 χόρτον, εἶπεν στάχυν, εἶπεν ἑπλήρη σίτον ἐν τῷ στάχυϊ.
 ὅταν δὲ παραδοῖ ὁ καρπός, εὐθὺς ἀποστέλλει τὸ δρέ- 29
 πανον, ὅτι παρέστηκεν ὁ θερισμός. Καὶ 30
 ἔλεγεν Πῶς ὁμοιώσωμεν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, ἢ ἐν
 τίνι αὐτὴν παραβολῇ θῶμεν; ὡς κόκκῳ σινάπεως, ὅς ὅταν 31
 σπαρῆ ἐπὶ τῆς γῆς, μικρότερον ὂν πάντων τῶν σπερμάτων
 τῶν ἐπὶ τῆς γῆς—καὶ ὅταν σπαρῆ, ἀναβαίνει καὶ γίνεται 32
 μείζον πάντων τῶν λαχάνων καὶ ποιεῖ κλάδους μεγάλους,
 ὥστε δύνασθαι ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ τὰ πετεινὰ τοῦ
 οὐρανοῦ κατασκηνοῖν. Καὶ τοιαύταις παρα- 33
 βολαῖς πολλαῖς ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον, καθὼς ἠδύναντο
 ἀκούειν· χωρὶς δὲ παραβολῆς οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς, κατ' ἰδίαν 34·

20 ἐν...[έν]...[έν]

21 MSS ὑπὸ

22 γὰρ ἐστὶν τι

28 †...†

δὲ τοῖς ἰδίαις μαθηταῖς ἐπέλυνεν πάντα.

35 Καὶ λέγει αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὀψίας γενομένης
 36 Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν. καὶ ἀφέντες τὸν ὄχλον παραλαμ-
 βάνουσιν αὐτὸν ὡς ἦν ἐν τῷ πλοίῳ, καὶ ἄλλα πλοῖα ἦν
 37 μετ' αὐτοῦ. καὶ γίνεται λαίλαψ μεγάλη ἀνέμου, καὶ τὰ
 κύματα ἐπέβαλλεν εἰς τὸ πλοῖον, ὥστε ἤδη γεμίσεσθαι τὸ
 38 πλοῖον. καὶ αὐτὸς ἦν ἐν τῇ πρύμνῃ ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον
 καθεύδων· καὶ ἐγείρουσιν αὐτὸν καὶ λέγουσιν αὐτῷ Διδά-
 39 σκαλε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἀπολλύμεθα; καὶ διεγερθεὶς ἐπε-
 τίμησεν τῷ ἀνέμῳ καὶ εἶπεν τῇ θαλάσῃ Σιώπα, πεφίμωσο.
 40 καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη. καὶ
 41 εἶπεν αὐτοῖς Τί δειλοὶ ἐστε; οὐπω ἔχετε πίστιν; καὶ ἐφο-
 βήθησαν φόβον μέγαν, καὶ ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους Τίς
 ἄρα οὗτός ἐστιν ὅτι καὶ ὁ ἄνεμος καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούει
 1 αὐτῷ; Καὶ ἦλθον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης
 2 εἰς τὴν χώραν τῶν Γερασηῶν. καὶ ἐξελθόντος αὐτοῦ ἐκ
 τοῦ πλοίου [εὐθύς] ὑπήντησεν αὐτῷ ἐκ τῶν μνημείων
 3 ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ, ὃς τὴν κατοίκησιν εἶχεν
 ἐν τοῖς μνήμασιν, καὶ οὐδὲ ἀλίσει οὐκέτι οὐδεὶς ἐδύνατο
 4 αὐτὸν δεῖσαι διὰ τὸ αὐτὸν πολλάκις πέδαις καὶ ἀλύσει
 5 δεδέσθαι καὶ διασπᾶσθαι ὑπ' αὐτοῦ τὰς ἀλύσεις καὶ τὰς
 6 πέδας συντετριφῆθαι, καὶ οὐδεὶς ἴσχυεν αὐτὸν δαμάσαι· καὶ
 διὰ παντὸς νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐν τοῖς μνήμασιν καὶ ἐν τοῖς
 6 ὄρεσιν ἦν κρᾶζων καὶ κατακόπτων ἑαυτὸν λίθοις. καὶ ἰδὼν
 τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ μακρόθεν ἔδραμεν καὶ προσκύνησεν αὐτόν,
 7 καὶ κρᾶξας φωνῇ μεγάλῃ λέγει Τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ υἱέ
 τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου; ὀρκίζω σε τὸν θεόν, μὴ με βασανί-
 8 σης. ἔλεγεν γὰρ αὐτῷ Ἐξέλθε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον
 9 ἐκ τοῦ ἀνθρώπου. καὶ ἐπηρώτα αὐτόν Τί ὄνομά σοι; καὶ
 10 λέγει αὐτῷ Λεγιῶν ὄνομά μοι, ὅτι πολλοὶ ἐσμεν· καὶ
 παρεκάλει αὐτόν πολλὰ ἵνα μὴ αὐτὰ ἀποστείλῃ ἔξω τῆς
 11 χώρας. Ἦν δὲ ἐκεῖ πρὸς τῷ ὄρει ἀγέλη χοίρων μεγάλη
 12 βοσκομένη· καὶ παρεκάλεσαν αὐτόν λέγοντες Πίμψου

ἡμᾶς εἰς τοὺς χοίρους, ἵνα εἰς αὐτοὺς εἰσέλθωμεν. καὶ ἐπέ- 13
 τρεψεν αὐτοῖς. καὶ ἐξελθόντα τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα
 εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους, καὶ ὤρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ
 κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, ὡς δισχίλιοι, καὶ ἐπνίγοντο ἐν
 τῇ θαλάσῃ. Καὶ οἱ βόσκοντες αὐτοὺς ἔφυγον καὶ ἀπήγ- 14
 γειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς· καὶ ἦλθον ἰδεῖν
 τί ἐστὶν τὸ γεγονός. καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ 15
 θεωροῦσιν τὸν δαιμονιζόμενον καθήμενον ἱματισμένον καὶ
 σωφρονοῦντα, τὸν ἐσχηκότα τὸν λεγίωνα, καὶ ἐφοβήθησαν.
 καὶ διηγήσαντο αὐτοῖς οἱ ἰδόντες πῶς ἐγένετο τῷ δαιμονι- 16
 ζομένῳ καὶ περὶ τῶν χοίρων. καὶ ἤρξαντο παρακαλεῖν 17
 αὐτὸν ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν ὀρίων αὐτῶν. Καὶ ἐμβαίνοντος 18
 αὐτοῦ εἰς τὸ πλοῖον παρεκάλει αὐτὸν ὁ δαιμονισθεὶς ἵνα
 μετ' αὐτοῦ ᾗ. καὶ οὐκ ἀφῆκεν αὐτόν, ἀλλὰ λέγει αὐτῷ 19
 Ὑπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς τοὺς σοὺς, καὶ ἀπάγγειλον
 αὐτοῖς ὅσα ὁ κύριός σοι πεποίηκεν καὶ ἠλέησέν σε. καὶ 20
 ἀπῆλθεν καὶ ἤρξατο κηρύσσειν ἐν τῇ Δεκαπόλει ὅσα ἐποίη-
 σεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ πάντες ἐθαύμαζον.

Καὶ διαπεράσαντος τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ πλοίῳ πάλιν εἰς 21
 τὸ πέραν συνήχθη ὄχλος πολὺς ἐπ' αὐτόν, καὶ ἦν παρὰ τὴν
 θάλασσαν. Καὶ ἔρχεται εἰς τῶν ἀρχισυναγῶγων, ὀνόματι 22
 Ἰάειρος, καὶ ἰδὼν αὐτὸν πίπτει πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ 23
 ἰ παρακαλεῖ αὐτὸν πολλὰ λέγων ὅτι Τὸ θυγάτριόν μου
 ἐσχάτως ἔχει, ἵνα ἐλθὼν ἐπιθῆς τὰς χεῖρας αὐτῇ ἵνα σωθῇ
 καὶ ζήσῃ. καὶ ἀπῆλθεν μετ' αὐτοῦ. Καὶ ἠκολούθει αὐτῷ 24
 ὄχλος πολὺς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν. καὶ γυνὴ οὖσα ἐν 25
 ῥύσει αἵματος δώδεκα ἔτη καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν 26
 ἰατρῶν καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' αὐτῆς πάντα καὶ μηδὲν
 ὠφεληθεῖσα ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον ἐλθοῦσα, ἀκού- 27
 σασα τὰ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὀπισθεν
 ἤψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· ἔλεγεν γὰρ ὅτι Ἐὰν ἄψωμαι 28
 κἂν τῶν ἱματίων αὐτοῦ σωθήσομαι. καὶ εὐθὺς ἐξηράνθη 29
 ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς, καὶ ἔγνω τῷ σώματι ὅτι ἴσται

30 ἀπὸ τῆς μάστιγος. καὶ εὐθύς ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ
 τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξελθοῦσαν ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ
 31 ἔλεγεν Τίς μου ἤψατο τῶν ἱματίων; καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ
 μαθηταὶ αὐτοῦ Βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε, καὶ
 32 λέγεις Τίς μου ἤψατο; καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο
 33 ποιήσασαν. ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα
 ὁ γέγονεν αὐτῇ, ἦλθεν καὶ προσέπεσεν αὐτῷ καὶ εἶπεν
 34 αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ Θυγάτηρ, ἡ
 πίστις σου σέσωκέν σε· ὕπαγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι ὑγιῆς
 35 ἀπὸ τῆς μάστιγός σου. Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἔρχονται
 ἀπὸ τοῦ ἀρχισυναγώγου λέγοντες ὅτι Ἡ θυγάτηρ σου
 36 ἀπέθανεν· τί ἔτι σκύλλεις τὸν διδάσκαλον; ὁ δὲ Ἰησοῦς
 παρακούσας τὸν λόγον λαλούμενον λέγει τῷ ἀρχισυναγώ-
 37 γῳ Μὴ φοβοῦ, μόνον πίστευε. καὶ οὐκ ἀφῆκεν οὐδένα
 μετ' αὐτοῦ συνακολουθῆσαι εἰ μὴ τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον
 38 καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν Ἰακώβου. καὶ ἔρχονται εἰς τὸν
 οἶκον τοῦ ἀρχισυναγώγου, καὶ θεωρεῖ θόρυβον καὶ κλαίον-
 39 τας καὶ ἀλαλάζοντας πολλά, καὶ εἰσελθὼν λέγει αὐτοῖς
 Τί θορυβεῖσθε καὶ κλαίετε; τὸ παιδίον οὐκ ἀπέθανεν ἀλλὰ
 40 καθεύδει. καὶ κατεγέλων αὐτοῦ. αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν πάν-
 τας παραλαμβάνει τὸν πατέρα τοῦ παιδίου καὶ τὴν μητέρα
 καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ, καὶ εἰσπορεύεται ὅπου ἦν τὸ παιδίον·
 41 καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς τοῦ παιδίου λέγει αὐτῇ Ταλειθά
 κούμ, ὃ ἔστιν μεθερμηνεύμενον Τὸ κοράσιον, σοὶ λέγω,
 42 ἔγειρε. καὶ εὐθύς ἀνέστη τὸ κοράσιον καὶ περιεπάτει, ἦν
 γὰρ ἑτῶν δώδεκα. καὶ ἐξέστησαν εὐθύς ἐκστάσει μεγάλῃ.
 43 καὶ διστεύλατο αὐτοῖς πολλά ἵνα μηδεὶς γνοῖ τοῦτο, καὶ
 εἶπεν δοθῆναι αὐτῇ φαγεῖν.

1 Καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ ἔρχεται εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ,
 2 καὶ ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Καὶ γενομένου
 σαββάτου ἤρξατο διδάσκειν ἐν τῇ συναγωγῇ· καὶ οἱ πολλοὶ
 ἀκούοντες ἐξεπλήσσοντο λέγοντες Πόθεν τούτῳ ταῦτα,
 καὶ τίς ἡ σοφία ἡ δοθεῖσα τούτῳ, καὶ αἱ δυνάμεις τοιαῦται

διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ γινόμεναι; οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τέκτων, 3
ὁ υἱὸς τῆς Μαρίας καὶ ἀδελφὸς Ἰακώβου καὶ Ἰωσήτος καὶ
Ἰούδα καὶ Σίμωνος; καὶ οὐκ εἰσὶν αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ ὧδε
πρὸς ἡμᾶς; καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. καὶ ἔλεγεν 4
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ὅτι Οὐκ ἔστιν προφήτης ἄτιμος εἰ μὴ ἐν
τῇ πατρίδι αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς συγγενεύσειν αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ
οἰκίᾳ αὐτοῦ. Καὶ οὐκ ἐδύνατο ἐκεῖ ποιῆσαι οὐδεμίαν 5
δύναμιν, εἰ μὴ ὀλίγοις ἀρρώστοις ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας ἐθερά-
πευσεν· καὶ ἔθαύμασεν ἑαυτῶν διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν. 6

Καὶ περιῆγεν τὰς κώμας κύκλῳ διδάσκων. Καὶ προσ- 7
καλεῖται τοὺς δώδεκα, καὶ ἤρξατο αὐτοὺς ἀποστέλλειν δύο
δύο, καὶ ἐδίδου αὐτοῖς ἐξουσίαν τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρ-
των, καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς ἵνα μηδὲν αἴρωσιν εἰς ὁδὸν εἰ 8
μὴ βᾶβδον μόνον, μὴ ἄρτον, μὴ πῆραν, μὴ εἰς τὴν ζῶσιν
χαλκόν, ἀλλὰ ὑποδεδεμένους σανδάλια, καὶ ἑνδύσα- 9
σθαι δύο χιτῶνας. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς Ὅπου ἂν εἰσέλ- 10
θητε εἰς οἰκίαν, ἐκεῖ μένετε ἕως ἂν ἐξέλθητε ἐκείθεν. καὶ ὅς 11
ἂν τόπος μὴ δέξηται ὑμᾶς μηδὲ ἀκούσωσιν ὑμῶν, ἐκπορευό-
μενοι ἐκείθεν ἐκτινάξατε τὸν χοῦν τὸν ὑποκάτω τῶν ποδῶν
ὑμῶν εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. Καὶ ἐξελθόντες ἐκήρυξαν ἵνα 12
μετανοώσιν, καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλλον, καὶ ἤλειφον 13
ἐλαίῳ πολλοὺς ἀρρώστους καὶ ἐθεράπευον.

Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης, φανερόν γὰρ ἐγένετο 14
τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἔλεγον ὅτι Ἰωάνης ὁ βαπτίζων ἐγή-
γερται ἐκ νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν
αὐτῷ· ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι Ἡλείας ἐστίν· ἄλλοι δὲ ἔλεγον 15
ὅτι προφήτης ὡς εἰς τῶν προφητῶν. ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρώ- 16
δης ἔλεγεν Ὅν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα Ἰωάνην, οὗτος ἠγέρθη.
Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡρώδης ἀποστείλας ἐκράτησεν τὸν Ἰωά- 17
νην καὶ ἔθηκεν αὐτὸν ἐν φυλακῇ διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυ-
ναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν·
ἔλεγεν γὰρ ὁ Ἰωάνης τῷ Ἡρώδῃ ὅτι Οὐκ ἔξεστίν σοι 18
ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου. ἡ δὲ Ἡρωδιάς ἐνείχεν 19

20 αὐτῷ καὶ ἤθελεν αὐτὸν ἀποκτείνειν, καὶ οὐκ ἠδύνατο· ὁ γὰρ
 Ἡρώδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάνην, εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον
 καὶ ἅγιον, καὶ συνετήρει αὐτόν, καὶ ἀκούσας αὐτοῦ πολλὰ
 21 ἠπόρει, καὶ ἠδέως αὐτοῦ ἤκουεν. Καὶ γενομένης ἡμέρας
 εὐκαίρου ὅτε Ἡρώδης τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ δεῖπνον ἐποίησεν
 τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ καὶ τοῖς χιλιάρχοις καὶ τοῖς πρώτοις
 22 τῆς Γαλιλαίας, καὶ εἰσελθούσης τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ Ἡρῳ-
 διαδος καὶ ὀρχησαμένης, ἤρρεσεν τῷ Ἡρώδῃ καὶ τοῖς συ-
 νανακειμένοις. ὁ δὲ βασιλεὺς εἶπεν τῷ κορασίῳ Λιτσησὸν
 23 με ὁ ἔὰν θέλῃς, καὶ δώσω σοι· καὶ ὤμοσεν αὐτῇ· «Ὅτι»
 «ἔὰν με» αἰτήσῃς δώσω σοι ἕως ἡμίσουσ τῆς βασιλείας μου.
 24 καὶ ἐξελθούσα εἶπεν τῇ μητρὶ αὐτῆς· Τί αἰτήσωμαι; ἡ δὲ
 25 εἶπεν· Τὴν κεφαλὴν Ἰωάνου τοῦ βαπτίζοντος. καὶ εἰσελ-
 θούσα εὐθὺς μετὰ σπουδῆς πρὸς τὸν βασιλέα ἠτήσατο
 26 λέγουσα· Θέλω ἵνα ἐξαυτῆς δῶς μοι ἐπὶ πίνακι τὴν κεφα-
 λὴν Ἰωάνου τοῦ βαπτιστοῦ. καὶ περιλυπὸς γενόμενος
 ὁ βασιλεὺς διὰ τοὺς ὄρκους καὶ τοὺς ἀνακειμένους οὐκ ἠθέ-
 27 λησεν ἀθετῆσαι αὐτήν· καὶ εὐθὺς ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς
 σπεκουλάταρα ἐπέταξεν ἐνεγκαι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. καὶ
 28 ἀπελθὼν ἀκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ καὶ ἤνεγκεν
 τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ κο-
 ρασίῳ, καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐτῆς.
 29 καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦλθον καὶ ἦραν τὸ πτῶμα
 αὐτοῦ καὶ ἔθηκαν αὐτὸ ἐν μνημείῳ.

30 Καὶ συναγόνται οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ
 ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα ὅσα ἐποίησαν καὶ ὅσα ἐδίδαξαν.
 31 καὶ λέγει αὐτοῖς· Δεῦτε ὑμεῖς αὐτοὶ κατ' ἰδίαν εἰς ἔρημον
 τόπον καὶ ἀναπαύσασθε ὀλίγον. ἦσαν γὰρ οἱ ἐρχόμενοι
 32 καὶ οἱ ὑπάγοντες πολλοί, καὶ οὐδὲ φαγεῖν εὐκαίρουν. καὶ
 33 ἀπῆλθον ἐν τῷ πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν. καὶ
 εἶδαν αὐτοὺς ὑπάγοντας καὶ ἔγνωσαν ἄλλοι, καὶ περὶ
 ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων συνέδραμον ἐκεῖ καὶ προῆλθον

αυτούς. Καὶ ἐξελθὼν εἶδεν πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγ- 34
 χνίσθη ἐπ' αὐτούς ὅτι ἦσαν ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποι-
 μένα, καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτούς πολλά. Καὶ ἦδη 35
 ὥρας πολλῆς ἔγενομένης προσελθόντες αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
 αὐτοῦ ἔλεγον ὅτι Ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος, καὶ ἦδη ὥρα
 πολλή· ἀπόλυσον αὐτούς, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τοὺς κύκλῳ 36
 ἀγρούς καὶ κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς τί φάγωσιν. ὁ δὲ 37
 ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. καὶ
 λέγουσιν αὐτῷ Ἀπελθόντες ἀγοράσωμεν δηναρίων δια-
 κοσίων ἄρτους καὶ δώσωμεν αὐτοῖς φαγεῖν; ὁ δὲ λέγει 38
 αὐτοῖς Πόσους ἔχετε ἄρτους; ὑπάγετε ἴδετε. καὶ γνόν-
 τες λέγουσιν Πέντε, καὶ δύο ἰχθύας. καὶ ἐπέταξεν αὐτοῖς 39
 ἄνακλιθῆναι πάντας συμπόσια συμπόσια ἐπὶ τῷ χλωρῷ
 χόρτῳ. καὶ ἀνέπεσαν πρασιαὶ πρασιαὶ κατὰ ἑκατὸν καὶ 40
 κατὰ πενήκοντα. καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ 41
 τοὺς δύο ἰχθύας ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησεν
 καὶ κατέκλασεν τοὺς ἄρτους καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς
 ἵνα παρατιθῶσιν αὐτοῖς, καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἐμέρισεν
 πᾶσιν. καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦσαν 42
 κλάσματα δώδεκα κοφίνων πληρώματα καὶ ἀπὸ τῶν 43
 ἰχθύων. καὶ ἦσαν οἱ φαγόντες τοὺς ἄρτους πεντακισχί- 44
 λιοὶ ἄνδρες. Καὶ εὐθὺς ἠνάγκασεν τοὺς μα- 45
 θητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν εἰς τὸ
 πέραν πρὸς Βηθσαιδάν, ἕως αὐτὸς ἀπολύει τὸν ὄχλον. καὶ 46
 ἀποταξάμενος αὐτοῖς ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος προσεύξα-
 σθαι. καὶ ὀψίας γενομένης ἦν τὸ πλοῖον ἐν μέσῳ τῆς 47
 θαλάσσης, καὶ αὐτὸς μόνος ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἰδὼν αὐτοὺς 48
 βασανιζομένους ἐν τῷ ἐλαύνειν, ἦν γὰρ ὁ ἄνεμος ἐναντίος
 αὐτοῖς, περὶ τετάρτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἔρχεται πρὸς
 αὐτοὺς περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης· καὶ ἠθέλην παρελ-
 θεῖν αὐτούς. οἱ δὲ ἰδόντες αὐτὸν ἐπὶ τῆς θαλάσσης περι- 49
 πατοῦντα ἔδοξαν ὅτι φάντασμα ἐστὶν καὶ ἀνέκραξαν, πάν- 50
 τες γὰρ αὐτὸν εἶδαν καὶ ἐταράχθησαν. ὁ δὲ εὐθὺς ἐλάλησεν

μετ' αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς **Θαρσεῖτε, ἐγὼ εἰμι, μὴ**
 51 **φοβεῖσθε.** καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον, καὶ
 52 **ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος.** καὶ λίαν ἐν ἑαυτοῖς ἐξίσταντο, οὐ γὰρ
 53 **συνήκαν ἐπὶ τοῖς ἄρτοις, ἀλλ' ἦν αὐτῶν ἡ καρδία πεπω-**

54 **ρωμένη.** Καὶ διαπεράσαντες ἐπὶ τὴν γῆν ἦλθον
 55 εἰς Γεννησαρὲτ καὶ προσωρμίσθησαν. καὶ ἐξελθόντων
 56 αὐτῶν ἐκ τοῦ πλοίου εὐθὺς ἐπιγνόντες αὐτὸν περιέδραμον
 ὄλην τὴν χώραν ἐκείνην καὶ ἤρξαντο ἐπὶ τοῖς κραβάττοις
 τοὺς κακῶς ἔχοντας περιφέρειν ὅπου ἤκουον ὅτι ἔστιν. καὶ
 ὅπου ἂν εἰσεπορευέτο εἰς κώμας ἢ εἰς πόλεις ἢ εἰς ἀγρούς
 ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἐτίθεσαν τοὺς ἀσθενοῦντας, καὶ παρεκά-
 λουν αὐτὸν ἵνα κἂν τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ
 ἄψωνται· καὶ ὅσοι ἂν ἤψαντο αὐτοῦ ἐσώζοντο.

1 Καὶ συναγόνται πρὸς αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ τινες τῶν
 2 γραμματέων ἐλθόντες ἀπὸ Ἱερουσολύμων καὶ ἰδόντες τινὰς
 τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὅτι κοιναῖς χερσίν, τοῦτ' ἔστιν ἀνί-
 3 πτοις, ἐσθίουσιν τοὺς ἄρτους. — οἱ γὰρ Φαρισαῖοι καὶ πάν-
 τες οἱ Ἰουδαῖοι ἐὰν μὴ πυγμῇ νίψωνται τὰς χεῖρας οὐκ ἐ-
 σθίουσιν, κρατοῦντες τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων,
 4 καὶ ἀπ' ἀγορᾶς ἐὰν μὴ ῥαντίσωνται⁴ οὐκ ἐσθίουσιν, καὶ
 ἄλλα πολλά ἐστὶν ἃ παρέλαβον κρατεῖν, βαπτισμοὺς
 5 ποτηρίων καὶ ξεστῶν καὶ χαλκίων. — καὶ ἐπερωτῶσιν
 αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς **Διὰ τί οὐ περιπα-**
 6 **τοῦσιν οἱ μαθηταὶ σου κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυ-**
 7 **τέρων, ἀλλὰ κοιναῖς χερσίν ἐσθίουσιν τὸν ἄρτον;** ὁ δὲ
 εἶπεν αὐτοῖς **Καλῶς ἐπροφήτευσεν Ἡσαίας περὶ ὑμῶν**
 τῶν ὑποκριτῶν, ὡς γέγραπται ὅτι

ἽΟΫΤΟΣ ὁ λαός⁵ τοῖς χεῖλεσίν με τιμᾷ,

ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ·
 7 **μάτην δὲ σέβονταί με,**

Διδάσκοντες διδασκαλίαις ἐντάλματα ἀνθρώπων·
 8 **ἀφέντες τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ κρατεῖτε τὴν παράδοσιν**
 9 **τῶν ἀνθρώπων.** καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς **Καλῶς ἀβετεῖτε τὴν**

4 βαπτίσωνται

5 Ὁ λαὸς οὗτος

ἐντολὴν τοῦ θεοῦ, ἵνα τὴν παράδοσιν ὑμῶν τηρήσητε· Μωυσῆς γὰρ εἶπεν Τίμα τὸν πατέρα σοῦ καὶ τὴν 10
μητέρα σοῦ, καὶ Ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα 11
θανάτῳ τελεγγάτῳ· ὑμεῖς δὲ λέγετε Ἐὰν εἴπῃ ἄνθρω-
πος τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ Κορβάν, ὃ ἐστὶν Δῶρον, ὃ ἐάν 12
ἐξ ἐμοῦ ὠφελῆθῃς, οὐκέτι ἀφίετε αὐτὸν οὐδὲν ποιῆσαι τῷ 13
πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ, ἀκυροῦντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ τῇ παρα-
δόσει ὑμῶν ἢ παρεδώκατε· καὶ παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ 14
ποιεῖτε. Καὶ προσκαλεσάμενος πάλιν τὸν ὄχλον ἔλεγεν 15
αὐτοῖς Ἀκούσατέ μου πάντες καὶ σύνετε. οὐδὲν ἔστιν 16
ἕξωθεν τοῦ ἀνθρώπου εἰσπορευόμενον εἰς αὐτὸν ὃ δύναται 17
κοινῶσαι αὐτόν· ἀλλὰ τὰ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορευόμενά 18
ἐστὶν τὰ κοινῶντα τὸν ἄνθρωπον. Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς 19
οἶκον ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ 20
τὴν παραβολὴν. καὶ λέγει αὐτοῖς Οὕτως καὶ ὑμεῖς ἀσύ-
νετοὶ ἐστε; οὐ νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ ἕξωθεν εἰσπορευόμενον εἰς 21
τὸν ἄνθρωπον οὐ δύναται αὐτὸν κοινῶσαι, ὅτι οὐκ εἰσπο-
ρεύεται αὐτοῦ εἰς τὴν καρδίαν ἀλλ' εἰς τὴν κοιλίαν, καὶ 22
εἰς τὸν ἀφεδρῶνα ἐκπορεύεται; —καθαρίζων πάντα τὰ 23
βρώματα. ἔλεγεν δὲ ὅτι Τὸ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορευό-
μενον ἐκεῖνο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον· ἔσωθεν γὰρ ἐκ τῆς 24
καρδίας τῶν ἀνθρώπων οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοὶ ἐκπορευ-
ονται, πορνεῖαι, κλοπαί, φόνοι, μοιχεῖαι, πλεονεξίαι, πονη-
ρίαι, δόλος, ἀσελγεία, ὀφθαλμοὶς πονηρός, βλασφημία, 25
ὑπερηφανία, ἀφροσύνη· πάντα ταῦτα τὰ πονηρὰ ἔσωθεν 26
ἐκπορεύεται καὶ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

Ἐκεῖθεν δὲ ἀναστὰς ἀπῆλθεν εἰς τὰ ὄρια Τύρου [καὶ 24
Σιδῶνος]. Καὶ εἰσελθὼν εἰς οἰκίαν οὐδένα ἤθελεν γινῶναι,
καὶ οὐκ ἠδυνάσθη λαθεῖν· ἀλλ' εὐθὺς ἀκούσασα γυνὴ περὶ 25
αὐτοῦ, ἧς εἶχεν τὸ θυγάτριον αὐτῆς πνεῦμα ἀκάθαρτον,
ἐλθοῦσα προσέπεσεν πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ γυνὴ 26
ἦν Ἑλληνίς, Ἑυροφινίκισσα τῷ γένει· καὶ ἠρώτα αὐτὸν
ἵνα τὸ δαιμόνιον ἐκβάλλῃ ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς. καὶ 27

ἔλεγεν αὐτῇ Ἄφες πρῶτον χορτασθῆναι τὰ τέκνα, οὐ γάρ ἐστὶν καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ τοῖς
 28 κυναρίοις βαλεῖν· ἡ δὲ ἀπεκρίθη καὶ λέγει αὐτῷ Naί, κύριε, καὶ τὰ κυνάρια ὑποκάτω τῆς τραπέζης ἐσθίουσιν
 29 ἀπὸ τῶν ψυχίων τῶν παιδίων. καὶ εἶπεν αὐτῇ Διὰ τοῦ-
 30 του τὸν λόγον ἕπαγε, ἐξελήλυθεν ἐκ τῆς θυγατρὸς σου τὸ
 31 παιδίον βεβλημένον ἐπὶ τὴν κλίνην καὶ τὸ δαιμόνιον ἐξε-
 32 ληλυθός.

Καὶ πάλιν ἐξελθὼν ἐκ τῶν ὀρίων
 Τύρου ἦλθεν διὰ Σιδῶνος εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας
 3 ἀνὰ μέσον τῶν ὀρίων Δεκαπόλεως. Καὶ φέρουσι αὐτῷ κω-
 φὸν καὶ μογυλάλον, καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα ἐπιθῇ αὐ-
 33 τῷ τὴν χεῖρα. καὶ ἀπολαβόμενος αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὄχλου κα-
 τ' ἰδίαν ἔβαλεν τοὺς δακτύλους αὐτοῦ εἰς τὰ ὄρα αὐτοῦ καὶ
 34 πτύσας ἤψατο τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐ-
 ρανὸν ἐστέναξεν, καὶ λέγει αὐτῷ Ἐφφαθά, ὃ ἐστὶν Δια-
 35 νοίχθητι· καὶ ἠνοίγησαν αὐτοῦ αἱ ἀκοαί, καὶ ἐλύθη ὁ
 36 δεσμός τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει ὀρθῶς· καὶ διε-
 στείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ λέγωσιν· ὅσον δὲ αὐτοῖς διε-
 37 στέλλετο, αὐτοὶ μᾶλλον περισσώτερον ἐκήρυσσον. καὶ
 ὑπερπερισσῶς ἐξεπλήσσοντο λέγοντες Καλῶς πάντα πε-
 ποίηκεν, Ἧ καὶ τοὺς κωφοὺς ποιεῖ ἀκούειν καὶ ἀλάλους λα-
 λεῖν.

1 Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις πάλιν πολλοῦ ὄχλου ὄντος
 καὶ μὴ ἔχόντων τί φάγωσιν, προσκαλεσάμενος τοὺς μαθη-
 2 τὰς λέγει αὐτοῖς Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον ὅτι ἦδη
 ἡμέραι τρεῖς ἡ προσμένουσίν μοι καὶ οὐκ ἔχουσιν τί
 3 φάγωσιν· καὶ εἰάν ἀπολύσω αὐτοὺς νήσετεῖς εἰς οἶκον αὐτῶν,
 ἐκλυθήσονται ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ τινὲς αὐτῶν ἀπὸ μακρόθεν
 4 εἰσίν· καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι Πό-
 θεν τούτους δυνήσεται τις ὧδε χορτάσαι ἄρτων ἐπ' ἑρημίας;
 5 καὶ ἠρώτα αὐτοὺς Πόσους ἔχετε ἄρτους; οἱ δὲ εἶπαν
 6 Ἐπτὰ· καὶ παραγγέλλει τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τῆς γῆς·

καὶ λαβῶν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους εὐχαριστήσας ἔκλασεν καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα παρατιθῶσιν καὶ παρέθηκαν τῷ ὄχλῳ. καὶ εἶχαν ἰχθύδια ὀλίγα· καὶ εὐλογήσας 7 αὐτὰ εἶπεν καὶ ταῦτα παρατιθέναι. καὶ ἔφαγον καὶ ἔχορτάσθησαν, καὶ ἦσαν περισσεύματα κλασμάτων ἑπτὰ σφυρίδας. ἦσαν δὲ ὡς τετρακισχίλιοι. καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς. 9 Καὶ εὐθὺς ἐμβὰς ἑῖς τὸ πλοῖον μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ 10 ἦλθεν εἰς τὰ μέρη Δαλμανουθά.

Καὶ ἐξῆλθον οἱ Φαρισαῖοι καὶ ἤρξαντο συνζητεῖν αὐτῷ, 11 ζητοῦντες παρ' αὐτοῦ σημεῖον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, πειράζοντες αὐτόν. καὶ ἀναστενάξας τῷ πνεύματι αὐτοῦ λέγει 12 Τί ἡ γενεὰ αὕτη ζητεῖ σημεῖον; ἀμὴν λέγω^τ, εἰ δοθήσεται τῇ γενεᾷ ταύτῃ σημεῖον. καὶ ἀφείς αὐτούς πάλιν ἐμβὰς ἀπῆλθεν εἰς τὸ πέραν. Καὶ ἐπελάθοντο λαβεῖν ἄρτους, καὶ εἰ μὴ ἓνα ἄρτον οὐκ εἶχον μεθ' ἑαυτῶν ἐν τῷ πλοίῳ. καὶ διεστέλλετο αὐτοῖς λέγων 15 Ὅρατε, βλέπετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ τῆς ζύμης Ἡρώδου. καὶ διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους ὅτι 16 ἄρτους οὐκ ἔχουσιν. καὶ γνοὺς λέγει αὐτοῖς Τί διαλογίζεσθε ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχετε; οὐπω νοεῖτε οὐδὲ συνίετε; πεπωρωμένην ἔχετε τὴν καρδίαν ὑμῶν; ὀφθαλμοῦς ἔχοντες 18 οὐ βλέπετε καὶ ὠτα ἔχοντες οὐκ ἀκούετε; καὶ οὐ μνημονεύετε ὅτε τοὺς πέντε ἄρτους ἔκλασα εἰς τοὺς 19 πεντακισχιλίους, πόσους κοφίνους κλασμάτων πλήρεις ἦρατε; λέγουσιν αὐτῷ Δώδεκα. ὅτε^τ τοὺς ἑπτὰ εἰς τοὺς 20 τετρακισχιλίους, πόσων σφυρίδων πληρώματα κλασμάτων ἦρατε; καὶ λέγουσιν αὐτῷ Ἑπτὰ. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς 21 Οὐπω συνίετε;

Καὶ ἔρχονται εἰς Βηθσαιδάν. Καὶ φέρουσιν αὐτῷ 22 τυφλὸν καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα αὐτοῦ ἄψῃται. καὶ 23 ἐπιλαβόμενος τῆς χειρὸς τοῦ τυφλοῦ ἐξήνεγκεν αὐτὸν ἔξω τῆς κώμης, καὶ πτύσας εἰς τὰ ὄμματα αὐτοῦ, ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ, ἐπηρώτα αὐτόν Εἴ τι βλέπεις; καὶ ἀναβλέ-

ψας ἔλεγεν Βλέπω τοὺς ἀνθρώπους ὅτι ὡς δένδρα ὁρῶ
 25 περιπατοῦντας. εἶτα πάλιν ἔθηκεν τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς
 ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ διέβλεψεν, καὶ ἀπεκατέστη, καὶ ἐνέ-
 26 βλεπεν ἴηλαυγῶς ἅπαντα. καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς
 οἶκον αὐτοῦ λέγων Μηδὲ εἰς τὴν κώμην εἰσελθῆς.

27 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὰς
 κώμας Καισαρίας τῆς Φιλίππου· καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἐπηρώτα
 τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγων αὐτοῖς Τίνα με λέγουσιν οἱ
 28 ἄνθρωποι εἶναι; οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ λέγοντες ὅτι Ἰωάννην
 τὸν βαπτιστὴν, καὶ ἄλλοι Ἡλείαν, ἄλλοι δὲ ὅτι εἰς τῶν
 29 προφητῶν. καὶ αὐτὸς ἐπηρώτα αὐτοὺς Ὑμεῖς δὲ τίνα με
 λέγετε εἶναι; ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ Σὺ εἶ ὁ
 30 χριστός. καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ λέγωσιν περὶ
 31 αὐτοῦ.

Καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς ὅτι δεῖ
 τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν καὶ ἀποδοκιμα-
 σθῆναι ὑπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν
 γραμματέων καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀνα-
 32 στήναι· καὶ παρρησίᾳ τὸν λόγον ἐλάλει. καὶ προσλαβό-
 33 μενος ὁ Πέτρος αὐτὸν ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ. ὁ δὲ
 ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐπετίμησεν
 Πέτρῳ καὶ λέγει Ὑπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ, ὅτι οὐ φρο-
 34 νεῖς τὰ τοῦ θεοῦ ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ
 προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ
 εἶπεν αὐτοῖς Εἰ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρη-
 σάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολου-
 35 θεῖτω μοι. ὅς γὰρ ἐὰν θέλῃ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἰσῶσαι
 ἀπολέσει αὐτήν· ὅς δ' ἂν ἀπολέσει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν
 36 [ἐμοῦ καὶ] τοῦ εὐαγγελίου σώσει αὐτήν. τί γὰρ ὠφέλει
 ἄνθρωπον ἰκερδῆσαι τὸν κόσμον ὅλον καὶ ζημιωθῆναι
 37 τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; τί γὰρ δοῖ ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς
 38 ψυχῆς αὐτοῦ; ὅς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς
 λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ, καὶ
 ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτὸν ὅταν ἔλθῃ ἐν

τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσὶν τινες ὧδε 1 τῶν ἐστηκότων οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσιν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

Καὶ μετὰ ἡμέρας ἕξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν 2 Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ τὸν Ἰωάννην, καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν μόνους. καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο στίλβοντα 3 λευκὰ λίαν ὡς γραφεὺς ἐπὶ τῆς γῆς οὐ δύναται οὕτως λευκάναι. καὶ ὤφθη αὐτοῖς Ἡλείας σὺν Μωυσεῖ, καὶ ἦσαν 4 συναλαοῦντες τῷ Ἰησοῦ. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος λέγει 5 τῷ Ἰησοῦ Ῥαββεί, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι, καὶ ποιήσωμεν τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν καὶ Μωυσεῖ μίαν καὶ Ἡλείᾳ μίαν. οὐ γὰρ ᾔδει τί ἀποκριθῆ, ἔκφοβοι γὰρ 6 ἐγένοντο. καὶ ἐγένετο νεφέλη ἐπισκιάζουσα αὐτοῖς, καὶ 7 ἐγένετο φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἀκούετε αὐτοῦ. καὶ ἐξάπινα περιβλεψάμενοι 8 οὐκέτι οὐδένα εἶδον ἢ μεθ' ἑαυτῶν εἰ μὴ τὸν Ἰησοῦν μόνον. Καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἔκ' τοῦ ὄρους διεστείλατο 9 αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ ἂ εἶδον διηγήσονται, εἰ μὴ ὅταν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῆ. καὶ τὸν λόγον ἐκρά- 10 τησαν πρὸς ἑαυτοὺς συζητοῦντες τί ἐστὶν τὸ ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες Ὅτι λέγουσιν οἱ 11 γραμματεῖς ὅτι Ἡλείαν δεῖ ελθεῖν πρῶτον; ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς 12 Ἡλείας μὲν ἐλθὼν πρῶτον ἀποκατιστάσει πάντα, καὶ πῶς γέγραπται ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἵνα πολλὰ πάθῃ καὶ ἐξουδενηθῆ; ἀλλὰ λέγω ὑμῖν ὅτι καὶ Ἡλείας ἐληλυθεν, 13 καὶ ἐποίησαν αὐτῷ ὅσα ἤθελον, καθὼς γέγραπται ἐπ' αὐτόν.

Καὶ ἐλθόντες πρὸς τοὺς μαθητὰς εἶδαν ὄχλον πολὺν 14 περὶ αὐτοὺς καὶ γραμματεῖς συζητοῦντας πρὸς αὐτούς. καὶ εὐθὺς πᾶς ὁ ὄχλος ἰδόντες αὐτὸν ἐξεθαμβήθησαν, καὶ 15 προστρέχοντες ἤσπάζοντο αὐτόν. καὶ ἐπηρώτησεν αὐτούς 16 Τί συζητεῖτε πρὸς αὐτούς; καὶ ἀπεκρίθη αὐτῷ εἰς ἐκ τοῦ 17

ὄχλου Διδάσκαλε, ἤνεγκα τὸν υἱόν μου πρὸς σέ, ἔχοντα
 18 πνεῦμα ἄλαλον· καὶ ὅπου ἴδω αὐτὸν καταλάβη ῥήσσει αὐτόν,
 καὶ ἀφρίζει καὶ τρίξει τοὺς ὀδόντας καὶ ξηραίνεται· καὶ εἶπα
 τοῖς μαθηταῖς σου ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσιν, καὶ οὐκ ἴσχυσαν.
 19 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτοῖς λέγει Ὁ γενεὰ ἄπιστος, ἕως
 πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετε
 20 αὐτὸν πρὸς με· καὶ ἤνεγκαν αὐτὸν πρὸς αὐτόν. καὶ ἰδὼν
 αὐτὸν τὸ πνεῦμα εὐθύς συμεσπάραξεν αὐτόν, καὶ πεσὼν
 21 ἐπὶ τῆς γῆς ἐκυλίετο ἀφρίζων. καὶ ἐπρώτησεν τὸν
 πατέρα αὐτοῦ Πόσος χρόνος ἐστὶν ὡς τοῦτο γέγονεν
 22 αὐτῷ; ὁ δὲ εἶπεν Ἐκ παιδιῶθεν καὶ πολλάκις καὶ εἰς
 πῦρ αὐτὸν ἔβαλεν καὶ εἰς ὕδατα ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν·
 ἀλλ' εἴ τι δύνῃ, βοήθησον ἡμῖν σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς.
 23 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ Ἐὶ δύνῃ, πάντα δυνατὰ τῷ
 24 πιστεύοντι. εὐθύς κράξας ὁ πατήρ τοῦ παιδίου ἔλεγεν
 25 Πιστεύω· βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ. ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς
 ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος ἐπετίμησεν τῷ πνεύματι τῷ ἀκα-
 θάρτῳ λέγων αὐτῷ Τὸ ἄλαλον καὶ κωφὸν πνεῦμα, ἐγὼ
 ἐπιτάσσω σοι, ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς
 26 αὐτόν. καὶ κράξας καὶ πολλὰ σπαράξας ἐξῆλθεν καὶ
 ἐγένετο ὡσεὶ νεκρὸς ὥστε τοὺς πολλοὺς λέγειν ὅτι ἀπέ-
 27 θανεν. ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἤγειρεν
 28 αὐτόν, καὶ ἀνίστη. καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς οἶκον οἱ
 μαθηταὶ αὐτοῦ κατ' ἰδίαν ἐπρώτων αὐτόν Ὅτι ἡμεῖς
 29 οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό; καὶ εἶπεν αὐτοῖς Τοῦτο
 τὸ γένος ἐν οὐδενὶ δύναται ἐξελεῖν εἰ μὴ ἐν προσευχῇ.
 30 Κακεῖθεν ἐξελθόντες ἔπορεύοντο διὰ τῆς Γαλιλαίας,
 31 καὶ οὐκ ἠθέλεν ἵνα τις γνοῖ· ἐδίδασκεν γὰρ τοὺς μαθη-
 τὰς αὐτοῦ καὶ ἔλεγεν [αὐτοῖς] ὅτι Ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
 που παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτενοῦσιν
 αὐτόν, καὶ ἀποκτανθεὶς μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστήσεται.
 32 οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα, καὶ ἐφοβούντο αὐτὸν ἐπερωτῆσαι.
 33 Καὶ ἦλθον εἰς Καφαρναούμ. Καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ γενόμε-

νος ἐπὴρώτα αὐτοῦς· Τί ἐν τῇ ὁδῷ διελογίζεσθε; οἱ δὲ 34
 ἐσιώπων, πρὸς ἀλλήλους γὰρ διελέχθησαν ἐν τῇ ὁδῷ τίς
 μείζων. καὶ καθίσας ἐφώνησεν τοὺς δώδεκα καὶ λέγει 35
 αὐτοῖς· Εἴ τις θέλει πρῶτος εἶναι ἔσται πάντων ἔσχατος
 καὶ πάντων διάκονος. καὶ λαβὼν παιδίον ἔστησεν αὐτὸ ἐν 36
 μέσῳ αὐτῶν καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὸ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅς 37
 ἂν [ἐν] τῶν τοιούτων παιδίων δέξηται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου,
 ἐμὲ δέχεται· καὶ ὅς ἂν ἐμὲ δέχεται, οὐκ ἐμὲ δέχεται ἀλλὰ
 τὸν ἀποστείλαντά με. Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰωάννης 38
 Διδάσκαλε, εἶδαμέν τινα ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα
 δαιμόνια, καὶ ἐκωλύομεν αὐτόν, ὅτι οὐκ ἠκολούθει ἡμῖν.
 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Μὴ κωλύετε αὐτόν, οὐδεὶς γὰρ ἔστιν ὅς 39
 ποιήσει δύναμιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου καὶ δυνήσεται ταχὺ
 κακολογήσαί με· ὅς γὰρ οὐκ ἔστιν καθ' ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν 40
 ἐστίν. Ὅς γὰρ ἂν ποτίσῃ ὑμᾶς ποτήριον ὕδατος ἐν ὀνό- 41
 ματι ὅτι Χριστοῦ ἐστέ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ ἀπολέσῃ
 τὸν μισθὸν αὐτοῦ. Καὶ ὅς ἂν σκανδαλίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν 42
 τούτων τῶν πιστευόντων, καλὸν ἐστὶν αὐτῷ μᾶλλον εἰ
 περίκειται μύλος ὀνικός περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ
 βέβληται εἰς τὴν θάλασσαν. Καὶ ἔαν σκανδαλίσῃ σε ἡ 43
 χεὶρ σου, ἀπόκοψον αὐτήν· καλὸν ἐστὶν σε κυλλὸν εἰσελ-
 θεῖν εἰς τὴν ζωὴν ἢ τὰς δύο χεῖρας ἔχοντα ἀπελθεῖν εἰς τὴν
 γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον. καὶ ἔαν ὁ πούς σου 45
 σκανδαλίξῃ σε, ἀπόκοψον αὐτόν· καλὸν ἐστὶν σε εἰσελθεῖν
 εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν ἢ τοὺς δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς
 τὴν γέενναν. καὶ ἔαν ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίξῃ σε, 47
 ἐκβαλε αὐτόν· καλὸν σέ ἐστὶν μονόφθαλμον εἰσελθεῖν εἰς
 τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι
 εἰς τὴν γέενναν, ὅπου ὁ ΚΩΛΗΞ ΔΥΤΩΝ ΟΥ ΤΕΛΕΥΤᾶ ΚΑΙ 48
 Τὸ πῦρ οὐ σβέννυται· πᾶς γὰρ πυρὶ ἀλισθήσεται. 49
 Καλὸν τὸ ἄλας· ἔαν δὲ τὸ ἄλας ἄναλον γένηται, ἐν τίνι 50
 αὐτὸ ἀρτύσετε; ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς ἄλα, καὶ εἰρηνεύετε ἐν
 ἀλλήλοις.

- 1 Καὶ ἐκεῖθεν ἀναστὰς ἔρχεται εἰς τὰ ὄρια τῆς Ἰουδαίας
 καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ συνπορεύονται πάλιν ὄχλοι
 2 πρὸς αὐτόν, καὶ ὡς εἰώθει πάλιν ἐδίδασκεν αὐτούς. Καὶ
 [προσελθόντες Φαρισαῖοι] ἐπηρώτων αὐτὸν εἰ ἔξεστιν ἀνδρὶ
 3 γυναῖκα ἀπολύσαι, πειράζοντες αὐτόν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
 4 εἶπεν αὐτοῖς Τί ὑμῖν ἐνετείλατο Μωυσῆς; οἱ δὲ εἶπαν
 Ἐπέτρεψεν Μωυσῆς βιβλίον ἀποστασίου γράψαι καὶ
 5 ἀπολύσαι. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Πρὸς τὴν σκλη-
 6 ροκαρδίαν ὑμῶν ἔγραψεν ὑμῖν τὴν ἐντολὴν ταύτην· ἀπὸ δὲ
 7 ἀρχῆς κτίσεως ἄρσεν καὶ θήλυ ἐποίησεν [αὐτούς]· ἔνε-
 κεν τοῦτο καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ
 8 καὶ τὴν μητέρα, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν·
 9 ὥστε οὐκέτι εἰσὶν δύο ἀλλὰ μία σὰρξ· ὁ οὖν ὁ θεὸς συνέ-
 10 ζευξεν ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω. Καὶ εἰς τὴν οἰκίαν πάλιν
 11 οἱ μαθηταὶ περὶ τούτου ἐπηρώτων αὐτόν, καὶ λέγει αὐ-
 τοῖς Ὅς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ γαμήσῃ
 12 ἄλλην μοιχᾶται ἐπ' αὐτήν, καὶ εἰ ἂν αὐτὴ ἀπολύσασα τὸν
 ἄνδρα αὐτῆς γαμήσῃ ἄλλον μοιχᾶται.
 13 Καὶ προσέφερον αὐτῷ παιδία ἵνα αὐτῶν ἄψηται· οἱ δὲ
 14 μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς. ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἠγα-
 νάκτησεν καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι
 πρὸς με, μὴ κωλύετε αὐτά, τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ
 15 βασιλεία τοῦ θεοῦ. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅς ἂν μὴ δέξηται τὴν
 βασιλείαν τοῦ θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν.
 16 καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὰ κατευλόγει τιθεὶς τὰς χεῖρας
 ἐπ' αὐτά.
 17 Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ εἰς ὄδον προσδραμῶν εἰς καὶ
 γουπητήσας αὐτὸν ἐπηρώτα αὐτόν Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί
 18 ποιήσω ἵνα ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν
 αὐτῷ Τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἰς ὁ θεός.
 19 τὰς ἐντολάς οἶδας Μὴ φονεῖς ἢς, Μὴ μοιχεύς ἢς,
 Μὴ κλέψης, Μὴ ψευδομαρτυρήσης, Μὴ ἀποστερήσης,
 20 τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα. ὁ δὲ ἔφη αὐτῷ

Διδάσκαλε, ταῦτα πάντα ἐφύλαξάμην ἐκ νεότητός μου. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐμβλέψας αὐτῷ ἠγάπησεν αὐτὸν καὶ εἶπεν 21 αὐτῷ. Ἐν σε ὑστερεῖ ὑπάγε ὅσα ἔχεις πώλησον καὶ δὸς [τοῖς] πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ, καὶ δεῦρο ἀκολουθεῖ μοι. ὁ δὲ στυγνάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ ἀπῆλθεν 22 λυπούμενος, ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά. Καὶ 23 περιβλεψάμενος ὁ Ἰησοῦς λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ Πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελεύσονται. οἱ δὲ μαθηταὶ ἐθαμ- 24 βούντο ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ. ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν ἀποκριθεὶς λέγει αὐτοῖς Τέκνα, πῶς δύσκολόν ἐστιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν· εὐκοπώτερόν ἐστιν 25 κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς ῥαφίδος διελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν. οἱ δὲ 26 περισσῶς ἐξεπλήσσαντο λέγοντες πρὸς αὐτόν Καὶ τίς δύναται σωθῆναι; ἐμβλέψας αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγει 27 Παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατον ἀλλ' οὐ παρὰ θεῷ, πᾶντα γὰρ δύνата παρὰ [τῷ] θεῷ. Ἦρξατο λέγειν ὁ 28 Πέτρος αὐτῷ Ἴδου ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολούθηκάμεν σοι. ἔφη ὁ Ἰησοῦς Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδεὶς 29 ἔστιν ὃς ἀφήκεν οἰκίαν ἢ ἀδελφούς ἢ ἀδελφὰς ἢ μητέρα ἢ πατέρα ἢ τέκνα ἢ ἀγρούς ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ [ἕνεκεν] τοῦ εὐαγγελίου, εἰ μὴ λάβῃ ἑκατονταπλασίονα νῦν ἐν τῷ 30 καιρῷ τούτῳ οἰκίας καὶ ἀδελφούς καὶ ἀδελφὰς καὶ ἠγρούς καὶ τέκνα καὶ ἀγρούς μετὰ διωγμῶν, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζῶν ἁιώνιον. πολλοὶ δὲ ἔσονται 31 πρῶτοι ἔσχατοι καὶ [οἱ] ἔσχατοι πρῶτοι.

Ἦσῶν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντες εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ 32 ἦν προάγων αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐθαμβούοντο, οἱ δὲ ἀκολουθοῦντες ἐφοβούντο, καὶ παραλαβὼν πάλιν τοὺς δώδεκα ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν

- 33 ὅτι Ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ
 ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ τοῖς γραμ-
 ματεῦσιν, καὶ κατακρινούσιν αὐτὸν θανάτῳ καὶ παραδώ-
 34 σουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἐμπαίξουσιν αὐτῷ καὶ ἐμπτύ-
 σουσιν αὐτῷ καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν καὶ ἀποκτενού-
 σιν, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστήσεται.
- 35 Καὶ προσπορεύονται αὐτῷ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάνης οἱ
 [δύο] υἱοὶ Ζεβεδαίου λέγοντες αὐτῷ Διδάσκαλε, θέλομεν
 36 ἵνα ὃ ἐὰν αἰτήσωμέν σε ποιήσης ἡμῖν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς
 37 Τί. Ἔθελετε ποιήσω ὑμῖν; οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ Δὸς ἡμῖν
 ἵνα εἰς σου ἐκ δεξιῶν καὶ εἰς ἐξ ἀριστερῶν καθίσωμεν ἐν
 38 τῇ δόξῃ σου. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Οὐκ οἴδατε τί
 αἰτεῖσθε· δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, ἢ τὸ
 39 βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι; οἱ δὲ εἶπαν
 αὐτῷ Δυνάμεθα. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Τὸ ποτή-
 40 ριον ὃ ἐγὼ πίνω πίεσθε καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτί-
 ζομαι βαπτισθήσεσθε, τὸ δὲ καθίσει ἐκ δεξιῶν μου ἢ
 ἐξ ἐνωπύμων οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἠτοίμασται.
 41 καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἤρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ Ἰακώ-
 42 βου καὶ Ἰωάνου. καὶ προσκαλεσάμενος αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς
 λέγει αὐτοῖς Οἴδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες ἀρχεῖν τῶν ἐθνῶν
 κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζ-
 43 ζουσιν αὐτῶν. οὐχ οὕτως δὲ ἔστιν ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὅς ἂν
 θέλῃ μέγας γενέσθαι ἐν ὑμῖν, ἔσται ὑμῶν διάκονος,
 44 καὶ ὅς ἂν θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔσται πάντων
 45 δούλος· καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν διακο-
 νηθῆναι ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
 λύτρον ἀντὶ πολλῶν.
- 46 Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱερειχώ. Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ
 ἀπὸ Ἱερειχώ καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ ὄχλου Ἰκανοῦ
 ὁ υἱὸς Τιμαίου Βαρτίμαιος τυφλὸς προσαίτης ἐκάθητο
 47 παρὰ τὴν ὁδόν. καὶ ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζαρηνόσ

ἐστίν ἤρξατο κράζειν καὶ λέγειν *Υἱὲ Δαυεὶδ Ἰησοῦ, ἐλέη-
σόν με. καὶ ἐπετίμων αὐτῷ πολλοὶ ἵνα σιωπήσῃ· ὁ δὲ 48*
πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν Υἱὲ Δαυεὶδ, ἐλέησόν με. καὶ 49
στὰς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν Φωνήσατε αὐτόν. καὶ φωνοῦσι τὸν
τυφλὸν λέγοντες αὐτῷ Θάρσει, ἔγειρε, φωνεῖ σε. ὁ δὲ 50
ἀποβαλὼν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ ἀναπηδήσας ἦλθεν πρὸς
τὸν Ἰησοῦν. καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν Τί 51
σοι θέλεις ποιήσω; ὁ δὲ τυφλὸς εἶπεν αὐτῷ Ῥαββου-
νεὶ, ἵνα ἀναβλέψω. καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ Ὑπαγε, 52
ἡ πίστις σου σέσωκέν σε. καὶ εὐθὺς ἀνέβλεψεν, καὶ
ἠκολούθει αὐτῷ ἐν τῇ ὁδῷ.

Καὶ ὅτε ἐγγίζουσιν εἰς Ἱεροσόλυμα *Ἔις Βηθφαγὴ 1*
καὶ Βηθανίαν πρὸς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, ἀποστέλλει
δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς Ὑπάγετε εἰς 2
τὴν κώμην τὴν κατέναντι ὑμῶν, καὶ εὐθὺς εἰσπορευόμενοι
εἰς αὐτὴν εὐρήσατε πῶλον δεδεμένον ἐφ' ὃν οὐδεὶς οὐπω
ἀνθρώπων ἐκάθισεν· λύσατε αὐτόν καὶ φέρετε. καὶ ἕαν 3
τις ὑμῖν εἴπῃ Τί ποιεῖτε τοῦτο; εἶπατε Ὁ κύριος αὐτοῦ
χρείαν ἔχει· καὶ εὐθὺς αὐτόν ἀποστέλλει πάλιν ὡδε.
καὶ ἀπῆλθον καὶ εὗρον πῶλον δεδεμένον πρὸς θύραν ἕξω 4
ἐπὶ τοῦ ἀμφοδου, καὶ λύουσιν αὐτόν. καὶ τινες τῶν ἐκεῖ 5
ἐστηκότων ἔλεγον αὐτοῖς Τί ποιεῖτε λύοντες τὸν πῶλον;
οἱ δὲ εἶπαν αὐτοῖς καθὼς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἀφήκαν 6
αὐτούς. καὶ φέρουσιν τὸν πῶλον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ 7
ἐπιβάλλουσιν αὐτῷ τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐκάθισεν ἐπ' αὐ-
τόν. καὶ πολλοὶ τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἔστρωσαν εἰς τὴν 8
ὁδόν, ἄλλοι δὲ στιβάδας κόψαντες ἐκ τῶν ἀγρῶν. καὶ οἱ 9
προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον

Ἦσαννά·

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου·
Εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη βασιλεία τοῦ πατρὸς ἡμῶν 10
Δαυεὶδ·

Ἦσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

1 καὶ εἰς | τὸ

3 ἀποστέλλει πάλιν αὐτόν

7 ἑαυτῶν

- 11 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα εἰς τὸ ἱερόν· καὶ περιβλεψάμενος πάντα ὅψε ἤδη οὔσης τῆς ὥρας ἔξῆλθεν εἰς Βηθανίαν μετὰ τῶν δώδεκα.
- 12 Καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξεληθόντων αὐτῶν ἀπὸ Βηθανίας
- 13 ἐπέινασεν. καὶ ἰδὼν συκὴν ἀπὸ μακρόθεν ἔχουσαν φύλλα ἦλθεν εἰ ἄρα τι εὐρήσει ἐν αὐτῇ, καὶ ἐλθὼν ἐπ' αὐτὴν οὐδὲν εὗρεν εἰ μὴ φύλλα, ὃ γὰρ καιρὸς οὐκ ἦν σύκων.
- 14 καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῇ Μηκέτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐκ σοῦ μηδεὶς καρπὸν φάγοι. καὶ ἤκουον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
- 15 Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεροσόλυμα. Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱερόν ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας καὶ τοὺς ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περιστερὰς
- 16 κατέστρεψεν καὶ οὐκ ἤφιε· ἵνα τις διενέγκῃ σκεῦος διὰ τοῦ ἱεροῦ, καὶ ἐδίδασκεν καὶ ἔλεγεν Ὁ γέγραπται ὅτι
- 17 Ὁ οἶκός μου οἶκος προσεγγῆς κληθήσεται πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν; ὑμεῖς δὲ πεποιήκατε αὐτὸν σπήλαιον ληστῶν.
- 18 καὶ ἤκουσαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, καὶ ἐζήτουν πῶς αὐτὸν ἀπολέσωσιν· ἐφοβοῦντο γὰρ αὐτόν, πᾶς γὰρ ὁ ὄχλος ἐξεπλήσσετο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. Καὶ ὅταν ὀψέ
- 19 ἐγένετο, ἔξεπορεύοντο ἔξω τῆς πόλεως. Καὶ παραπορευόμενοι πρῶτῃ εἶδον τὴν συκὴν ἐξηραμμένην ἐκ
- 20 ῥιζῶν. καὶ ἀναμνησθεὶς ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ Ῥαββεί, ἴδε ἡ συκὴ ἣν κατηράσω ἐξήρανται. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ
- 21 Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς Ἐχετε πίστιν θεοῦ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει τούτῳ Ἄρθητι καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἀλλὰ
- 22 πιστεύῃ ὅτι ὃ λαλεῖ γίνεται, ἔσται αὐτῷ. διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, πάντα ὅσα προσεύχεσθε καὶ αἰτεῖσθε, πιστεύετε
- 23 ὅτι ἐλάβετε, καὶ ἔσται ὑμῖν. καὶ ὅταν στήκετε προσευχόμενοι, ἀφίετε εἴ τι ἔχετε κατὰ τινος, ἵνα καὶ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφῇ ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

11 ὀψίας ἤδη οὔσης [τῆς ὥρας]

17 αὐτοῖς

19 ἐξεπορευέτο

Καὶ ἔρχονται πάλιν εἰς Ἱεροσόλυμα. Καὶ ἐν τῷ 27
 ἱερῷ περιπατοῦντος αὐτοῦ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν οἱ ἀρχι-
 ερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ ἔλεγον 28
 αὐτῷ Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; ἢ τίς σοι ἔδωκεν
 τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἵνα ταῦτα ποιῆς; ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν 29
 αὐτοῖς Ἐπερωτήσω ὑμᾶς ἓνα λόγον, καὶ ἀποκρίθητέ μοι,
 καὶ ἐρῶ ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ· τὸ βάπτισμα 30
 τοῦ Ἰωάνου ἐξ οὐρανοῦ ἦν ἢ ἐξ ἀνθρώπων; ἀποκρίθητέ
 μοι. καὶ διελογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντες Ἐὰν εἴπω 31
 μεν Ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ Διὰ τί [οὖν] οὐκ ἐπιστεύσατε
 αὐτῷ; ἀλλὰ εἴπωμεν Ἐξ ἀνθρώπων; — ἐφοβούντο τὸν 32
 ὄχλον, ἅπαντες γὰρ εἶχον τὸν Ἰωάνην ὄντως ὅτι προφή-
 της ἦν. καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ λέγουσιν Οὐκ οἴ- 33
 δαμεν. καὶ ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν
 ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. Καὶ ἤρξατο 1
 αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς λαλεῖν Ἀμπελώνα ἄνθρωπος
 ἐφύτευσεν, καὶ περιέθηκεν φραγμὸν καὶ ὠργξεν
 ὑπολήνιον καὶ ὤκοδόμησεν πύργον, καὶ ἐξέδετο
 αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν. καὶ ἀπέστειλεν πρὸς 2
 τοὺς γεωργοὺς τῷ καιρῷ δούλον, ἵνα παρὰ τῶν γεωρ-
 γῶν λάβῃ ἀπὸ τῶν καρπῶν τοῦ ἀμπελώνος· καὶ λα- 3
 βόντες αὐτὸν ἔδειραν καὶ ἀπέστειλαν κενόν. καὶ πάλιν 4
 ἀπέστειλεν πρὸς αὐτοὺς ἄλλον δούλον· κάκεινον ἐκεφα-
 λίωσαν καὶ ἠτίμασαν. καὶ ἄλλον ἀπέστειλεν· κάκεινον 5
 ἀπέκτειναν, καὶ πολλοὺς ἄλλους, οὓς μὲν δέροντες οὓς δὲ
 ἀποκτενύντες. ἔτι ἓνα εἶχεν, υἱὸν ἀγαπητὸν ἀπέστειλεν 6
 αὐτὸν ἔσχατον πρὸς αὐτοὺς λέγων ὅτι Ἐντραπήσονται
 τὸν υἱόν μου. ἐκείνοι δὲ οἱ γεωργοὶ πρὸς ἑαυτοὺς εἶπαν 7
 ὅτι Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν
 αὐτόν, καὶ ἡμῶν ἔσται ἡ κληρονομία. καὶ λαβόντες 8
 ἀπέκτειναν αὐτόν, καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τοῦ ἀμπελώνος.
 τί ποιήσει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελώνος; ἐλεύσεται καὶ ἀπο- 9
 λήσει τοὺς γεωργοὺς, καὶ δώσει τὸν ἀμπελώνα ἄλλοις.

- 10 Οὐδὲ τὴν γραφὴν ταύτην ἀνέγνωτε
 ΛΙΘΟΝ ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες,
 οὔτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας·
- 11 παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη,
 καὶ ἔστιν θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν;
- 12 Καὶ ἐζήτουν αὐτὸν κρατῆσαι, καὶ ἐφοβήθησαν τὸν ὄχλον,
 ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν εἶπεν. καὶ
 ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθαν.
- 13 Καὶ ἀποστέλλουσιν πρὸς αὐτὸν τινὰς τῶν Φαρισαίων
 14 καὶ τῶν Ἑρωδιανῶν ἵνα αὐτὸν ἀγρεύσωσιν λόγῳ. καὶ
 ἐλθόντες λέγουσιν αὐτῷ Διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς
 εἶ καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός, οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον
 ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ
 διδάσκεις· ἔξεστιν δοῦναι κῆνσον Καίσαρι ἢ οὐ; δῶμεν
 15 ἢ μὴ δῶμεν; ὁ δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὴν ὑπόκρισιν εἶπεν αὐ-
 16 τοῖς Τί με πειράζετε; φέρετέ μοι δηνᾶριον ἵνα ἴδω. οἱ
 δὲ ἤνεγκαν. καὶ λέγει αὐτοῖς Τίνος ἢ εἰκὼν αὕτη καὶ ἢ
 17 ἐπιγραφή; οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ Καίσαρος. ὁ δὲ Ἰησοῦς
 εἶπεν Τὰ Καίσαρος ἀπόδοτε Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ θεοῦ
 τῷ θεῷ. καὶ ἐξεθαύμαζον ἐπ' αὐτῷ.
- 18 Καὶ ἔρχονται Σαδδουκαῖοι πρὸς αὐτὸν, οἵτινες λέ-
 γουσιν ἀνάστασιν μὴ εἶναι, καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες
- 19 Διδάσκαλε, Μωυσῆς ἔγραψεν ἡμῖν ὅτι ἕάν τινος ἀδελ-
 φός ἀποθάνῃ καὶ καταλίπῃ γυναῖκα καὶ μὴ ἀφῆ
 τέκνον, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφός αὐτοῦ τὴν γυναῖκα καὶ
 20 ἔξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. ἑπτὰ ἀδελφοί
 ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος ἔλαβεν γυναῖκα, καὶ ἀποθνήσκων
 21 οὐκ ἀφῆκεν σπέρμα· καὶ ὁ δεύτερος ἔλαβεν αὐτήν, καὶ
 ἀπέθανεν μὴ καταλιπὼν σπέρμα, καὶ ὁ τρίτος ὡσαύτως·
 22 καὶ οἱ ἑπτὰ οὐκ ἀφῆκαν σπέρμα· ἔσχατον πάντων καὶ
 23 ἡ γυνὴ ἀπέθανεν. ἐν τῇ ἀναστάσει τίνος αὐτῶν ἔσται
 24 γυνή; οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα. εἶφη αὐτοῖς ὁ
 Ἰησοῦς Οὐ διὰ τοῦτο πλανᾶσθε μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς

μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ; ὅταν γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀνα- 25
 στῶσιν, οὔτε γαμοῦσιν οὔτε γαμίζονται, ἀλλ' εἰσιν ὡς
 ἄγγελοι ἐν τοῖς οὐρανοῖς· περὶ δὲ τῶν νεκρῶν ὅτι 26
 ἐγείρονται οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῇ βίβλῳ Μωυσέως ἐπὶ τοῦ
 βίτου πῶς εἶπεν αὐτῷ ὁ θεὸς λέγων Ἐγὼ ὁ θεὸς
 Ἀβραὰμ καὶ θεὸς Ἰσαὰκ καὶ θεὸς Ἰακώβ; οὐκ ἔ- 27
 στιν ἑθεὶς νεκρῶν ἀλλὰ ζώντων· πολὺ πλανᾶσθε.

Καὶ προσελθὼν εἰς τῶν γραμματέων ἀκούσας αὐτῶν 28
 συζητούντων, εἰδὼς ὅτι καλῶς ἀπεκρίθη αὐτοῖς, ἐπηρώτη-
 σεν αὐτόν Ποία ἐστὶν ἐντολὴ πρώτη πάντων; ἀπεκρίθη 29
 ὁ Ἰησοῦς ὅτι Πρώτη ἐστὶν Ἄκουε, Ἰσραὴλ, Κύριος ὁ
 θεὸς ἡμῶν κύριος ἑῖς ἐστίν, καὶ ἀγαπήσεις Κύριον 30
 τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης
 τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου καὶ
 ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου. δευτέρα αὕτη Ἀγαπήσεις 31
 τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. μείζων τούτων ἄλλη
 ἐντολὴ οὐκ ἔστιν. Ἐἶπεν αὐτῷ ὁ γραμματεὺς Καλῶς, 32
 διδάσκαλε, ἐπ' ἀληθείας εἶπες ὅτι ἑῖς ἐστίν καὶ οὐκ ἔστιν
 ἄλλος πλην αὐτοῦ· καὶ τὸ ἀγαπᾶν αὐτόν ἐξ ὅλης 33
 καρδίας καὶ ἐξ ὅλης τῆς συνέσεως καὶ ἐξ ὅλης τῆς
 ἰσχύος καὶ τὸ ἀγαπᾶν τὸν πλησίον ὡς ἑαυτόν περισ-
 σότερόν ἐστιν πάντων τῶν ὀλοκαγτωμάτων καὶ θγσιῶν.
 καὶ ὁ Ἰησοῦς ἰδὼν αὐτόν ὅτι νουνεχῶς ἀπεκρίθη εἶπεν 34
 αὐτῷ Οὐ μακρὰν [εἶ] ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ. Καὶ
 οὐδεὶς οὐκέτι ἐτόλμα αὐτόν ἐπερωτῆσαι. Καὶ 35
 ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἔλεγεν διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ Πῶς
 λέγουσιν οἱ γραμματεῖς ὅτι ὁ χριστὸς υἱὸς Δαυεὶδ ἐστίν;
 αὐτὸς Δαυεὶδ εἶπεν ἐν τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ 36

Εἶπεν Κύριος τῷ κυρίῳ μου Ἐκ δεξιῶν μου
 ἕως ἄν θῶ τοὺς ἐχθροὺς σου ὑποκάτω τῶν ποδῶν
 σου·

αὐτὸς Δαυεὶδ λέγει αὐτόν κύριον, καὶ πόθεν αὐτοῦ ἐστὶν υἱός; 37

Καὶ ὁ πολὺς ὄχλος ἤκουεν αὐτοῦ ἠδέως. Καὶ ἐν τῇ 38

25 οἱ ἄγγελοι οἱ 27 ὁ 29 ἡμῶν, Κύριος 30 τῆς 32 Καὶ εἶπεν 33 τῆς

διδαχῇ αὐτοῦ ἔλεγεν Βλέπετε ἀπὸ τῶν γραμματέων τῶν
 θελούντων ἐν στολαῖς περιπατεῖν καὶ ἀσπασμούς ἐν ταῖς
 39 ἀγοραῖς καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ πρω-
 40 τοκλισίας ἐν τοῖς δειπνοῖς, οἱ κατέσθοντες τὰς οἰκίας
 τῶν χηρῶν καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι· οὔτοι
 41 λήμψονται περισσότερον κρίμα.

Καὶ καθί-
 στας ἑκάτεν ἑνὶ τοῦ γαζοφυλακίου ἐθεώρει πῶς ὁ ὄχλος
 βάλλει χαλκὸν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον· καὶ πολλοὶ πλούσιοι
 42 ἔβαλλον πολλά· καὶ ἔλθοῦσα μία χήρα πτωχὴ ἔβαλεν
 43 λεπτὰ δύο, ὃ ἐστὶν κοδράντης. καὶ προσκαλεσάμενος
 τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς Ἄμην λέγω ὑμῖν ὅτι ἡ
 χήρα αὕτη ἢ πτωχὴ πλείον πάντων ἔβαλεν τῶν βαλλόν-
 44 των εἰς τὸ γαζοφυλάκιον· πάντες γὰρ ἐκ τοῦ περισσεύ-
 οντος αὐτοῖς ἔβαλον, αὕτη δὲ ἐκ τῆς ὑστερήσεως αὐτῆς
 πάντα ὅσα εἶχεν ἔβαλεν, ὅλον τὸν βίον αὐτῆς.

Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἱεροῦ λέγει αὐτῷ
 εἰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ Διδάσκαλε, ἴδε ποταποὶ λίθοι
 2 καὶ ποταπαὶ οἰκοδομαί. καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ Βλέ-
 πεις ταύτας τὰς μεγάλας οἰκοδομάς; οὐ μὴ ἀφεθῆ ὧδε
 3 λίθος ἐπὶ λίθον ὃς οὐ μὴ καταλυθῆ. Καὶ καθημένου
 αὐτοῦ εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν κατέναντι τοῦ ἱεροῦ
 ἐπηρώτα αὐτὸν κατ' ἰδίαν Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωά-
 4 νης καὶ Ἀνδρέας Εἶπὸν ἡμῖν πότε ταῦτα ἔσται, καὶ τί
 5 τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ ταῦτα συντελεῖσθαι πάντα. ὁ δὲ
 Ἰησοῦς ἤρξατο λέγειν αὐτοῖς Βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς
 6 πλανήσῃ· πολλοὶ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέ-
 7 γοντες ὅτι Ἐγὼ εἰμι, καὶ πολλοὺς πλανήσουσιν. ὅταν δὲ
 ἰδοῦσθε πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων, μὴ θροεῖσθε·
 8 δεῖ γενέσθαι, ἀλλ' οὐπω τὸ τέλος. ἐγερθήσεται γὰρ
 ἔθνος ἐπ' ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν, ἔσονται
 σεισμοὶ κατὰ τόπους, ἔσονται λιμοί· ἀρχὴ ὠδίνων ταῦτα.
 9 βλέπετε δὲ ὑμεῖς ἑαυτοὺς· παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς συνέδρια
 καὶ εἰς συναγωγὰς δαρήσεσθε καὶ ἐπὶ ἡγεμόνων καὶ βα-

36 Κάθισον 39, 40 δειπνοῖς· οἱ...προσευχόμενοι, 41 ἀπέναντι 7 ἀκούητε

σιλέων σταθήσεσθε ἕνεκεν ἑμοῦ εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.
 καὶ εἰς πάντα τὰ ἔθνη πρῶτον δεῖ κηρυχθῆναι τὸ εὐαγγέ- 10
 λιον. καὶ ὅταν ἄγωσιν ὑμᾶς παραδιδόντες, μὴ προ- 11
 μεριμνᾶτε τί λαλήσητε, ἀλλ' ὃ ἂν δοθῇ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ
 τῇ ὥρᾳ τοῦτο λαλεῖτε, οὐ γὰρ ἔστε ὑμεῖς οἱ λαλοῦντες ἀλλὰ
 τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. καὶ παραδώσει ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς 12
 θάνατον καὶ πατὴρ τέκνον, καὶ ἑΠΑΝΑΣΤΗΣΟΝΤΑΙ ΤΕΚΝΑ
 ἐπὶ γΟΝΕΙΣ καὶ θανατώσουσιν αὐτούς· καὶ ἔσεσθε μισοῦ- 13
 μενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου. ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς
 τέλος οὗτος σωθήσεται. Ὅταν δὲ ἴδῃτε τὸ ΒΔΕΛΥΓΜΑ 14
 τῆς ἑΡΗΜΩΣΕΩΣ ἐστηκότα ὅπου οὐ δεῖ, ὁ ἀναγινώσκων
 νοεῖτω, τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη,
 ὁ ἔπι τοῦ δώματος μὴ καταβάτω μηδὲ εἰσελθάτω τι 15
 ἄραι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, καὶ ὁ εἰς τὸν ἀγρὸν μὴ ἐπιστρέ- 16
 ψάτω εἰς τὰ ὀπίσω ἄραι τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ. οὐαὶ δὲ ταῖς 17
 ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς
 ἡμέραις. προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται χειμῶνος· 18
 ἔσονται γὰρ αἱ ἡμέραι ἐκείναι θλίψις οἷα οὐ γέγονεν 19
 τοιαύτη ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως ἢν ἔκτισεν ὁ θεὸς ἕως τοῦ
 νῦν καὶ οὐ μὴ γένηται. καὶ εἰ μὴ ἐκολόβωσεν Κύριος 20
 τὰς ἡμέρας, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σὰρξ. ἀλλὰ διὰ τοὺς
 ἐκλεκτοὺς οὓς ἐξελέξατο ἐκολόβωσεν τὰς ἡμέρας. Καὶ 21
 τότε ἂν τις ὑμῖν εἴπῃ Ἴδε ὧδε ὁ χριστὸς Ἴδε ἐκεῖ,
 μὴ πιστεύετε· ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευ- 22
 δοπροφῆται καὶ δώσουσιν σημεῖα καὶ τέρατα πρὸς
 τὸ ἀποπλανᾶν εἰ δυνατόν τοὺς ἐκλεκτούς· ὑμεῖς δὲ βλέ- 23
 πετε· προεῖρηκα ὑμῖν πάντα. Ἄλλὰ ἐν ἐκείναις ταῖς 24
 ἡμέραις μετὰ τὴν θλίψιν ἐκείνην ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται,
 καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, καὶ οἱ 25
 ἀστέρες ἔσονται ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πίπτοντες, καὶ αἱ
 δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς σαλευθήσονται. καὶ 26
 τότε ὄψονται τὸν γίον τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν
 νεφέλαις μετὰ δυνάμεως πολλῆς καὶ δόξης· καὶ τότε 27

ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους καὶ ἐπισκηνάζει τοὺς ἐκλεκτοὺς
 [αὐτοῦ] ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων ἀπ' ἄκροϋ γῆς ἕως
 28 ἄκροϋ οὐρανοῦ. Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε
 τὴν παραβολήν· ὅταν ἦδη ὁ κλάδος αὐτῆς ἀπαλὸς γένη-
 ται καὶ ἐκφύῃ τὰ φύλλα, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος
 29 ἐστίν· οὕτως καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε ταῦτα γινόμενα, γινώ-
 30 σκετε ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ἐπὶ θύραις. ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι
 οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη μέχρις οὗ ταῦτα πάντα
 31 γένηται. ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι
 32 μου οὐ παρελεύσονται. Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἢ
 τῆς ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ ἰοὶ ἀγγελοὶ ἐν οὐρανῷ οὐδὲ ὁ
 33 υἱὸς, εἰ μὴ ὁ πατήρ. βλέπετε ἀγρυπνεῖτε, οὐκ οἶδατε γὰρ
 34 πότε ὁ καιρὸς [ἐστίν]· ὡς ἄνθρωπος ἀπόδημος ἀφείς τὴν
 οἰκίαν αὐτοῦ καὶ δοὺς τοῖς δούλοις αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν,
 ἐκάστῳ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ τῷ θυρωρῷ ἐνετείλατο ἵνα
 35 γρηγορῇ. γρηγορεῖτε οὖν, οὐκ οἶδατε γὰρ πότε ὁ κύριος
 τῆς οἰκίας ἔρχεται, ἢ ὄψῃ ἢ μεσονύκτιον ἢ ἀλεκτορο-
 36 φωνίας ἢ πρωί, μὴ ἔλθων ἐξέφνης εὐρῇ ὑμᾶς καθυπνούντων·
 37 ὁ δὲ ὑμῖν λέγω πᾶσιν λέγω, γρηγορεῖτε.

1 **ΗΝ ΔΕ ΤΟ ΠΑΣΧΑ** καὶ τὰ ἄζυμα μετὰ δύο ἡμέρας.
 Καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς πῶς αὐτὸν ἐν
 2 δόλῳ κρατήσαντες ἀποκτείνωσιν, ἔλεγον γὰρ Μὴ ἐν τῇ
 ἐορτῇ, μὴ ποτε ἕσται θόρυβος τοῦ λαοῦ.
 3 Καὶ ὄντος αὐτοῦ ἐν Βηθανίᾳ ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ
 λεπροῦ κατακειμένου αὐτοῦ ἦλθεν γυνὴ ἔχουσα ἀλάβα-
 στρον μύρου νάρδου πιστικῆς ἰ πολυτελοῦς¹ συντρίψασα τὴν
 4 ἀλάβαστρον κατέχευεν αὐτοῦ τῆς κεφαλῆς. ἦσαν δὲ
 τινες ἀγανακτοῦντες πρὸς ἑαυτούς Εἰς τί ἡ ἀπώλεια
 5 αὕτη τοῦ μύρου γέγονεν; ἠδύνατο γὰρ τοῦτο τὸ μύρον
 πραθῆναι ἐπάνω ἰ δηναρίων τριακοσίων² καὶ δοθῆναι τοῖς

3 πολυτελοῦς,—

5 τριακοσίων δηναρίων

πτωχοῖς· καὶ ἐνεβριμῶντο αὐτῇ. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν 6
 "Ἄφετε αὐτὴν· τί αὐτῇ κόπους παρέχετε; καλὸν ἔργον
 ἠργάσατο ἐν ἐμοί· πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε 7
 μεθ' ἐαυτῶν, καὶ ὅταν θέλητε δύνασθε αὐτοῖς [πάντοτε] εὖ
 ποιῆσαι, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε· ὃ ἔσχεν ἐποίησεν, προ- 8
 ἔλαβεν μυρίσαι τὸ σῶμά μου εἰς τὸν ἐνταφιασμόν. ἀμὴν 9
 δὲ λέγω ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον εἰς ὅλον
 τὸν κόσμον, καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη λαληθήσεται εἰς μνημό-
 συνον αὐτῆς.

Καὶ Ἰούδας Ἰσκαριῶθ ὁ εἰς τῶν 10
 δώδεκα ἀπῆλθεν πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς ἵνα αὐτὸν παραδοῖ
 αὐτοῖς. οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐχάρησαν καὶ ἐπηγγείλαντο αὐτῷ 11
 ἀργύριον δοῦναι. καὶ ἐζήτηί πῶς αὐτὸν εὐκαίρως παραδοῖ.

Καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν ἀζύμων, ὅτε τὸ πάσχα ἔθουον, 12
 λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ Ποῦ θέλεις ἀπελθόντες
 ἐτοιμάσωμεν ἵνα φάγῃς τὸ πάσχα; καὶ ἀποστέλλει δύο 13
 τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς Ἑπάγετε εἰς τὴν
 πόλιν, καὶ ἀπαντήσῃ ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος
 βαστάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ, καὶ ὅπου ἐὰν εἰσέλθῃ 14
 εἶπατε τῷ οἰκοδεσπότη ὅτι Ὁ διδάσκαλος λέγει Ποῦ
 ἐστὶν τὸ κατάλυμά μου ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν
 μου φάγω; καὶ αὐτὸς ὑμῖν δείξει ἀνάγαιον μέγα ἐστρωμέ- 15
 νον ἑτοιμον· καὶ ἐκεῖ ἐτοιμάσατε ἡμῖν. καὶ ἐξῆλθον οἱ 16
 μαθηταὶ καὶ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν καὶ εὔρον καθὼς εἶπεν
 αὐτοῖς, καὶ ἠτοίμασαν τὸ πάσχα.

Καὶ ὀψί- 17
 ας γενομένης ἔρχεται μετὰ τῶν δώδεκα. καὶ ἀνακειμέ- 18
 νων αὐτῶν καὶ ἐσθιόντων ὁ Ἰησοῦς εἶπεν Ἀμὴν λέγω
 ὑμῖν ὅτι εἰς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με ὁ ἐσθίων ἑ-
 μοῦ. ἤρξαντο λυπεῖσθαι καὶ λέγειν αὐτῷ εἰς κατὰ 19
 εἰς Μήτη ἐγώ; ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς Εἰς τῶν δώδεκα, ὁ 20
 ἐμβαπτόμενος μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ [ἐν] τρύβλιον· ὅτι ὁ 21
 μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει καθὼς γέγραπται περὶ
 αὐτοῦ, οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ
 ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄν-

- 22 θρωπος ἐκείνος. Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν λαβὼν
 ἄρτον εὐλογήσας ἔκλασεν καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ εἶπεν
 23 Λάβετε, τοῦτό ἐστιν τὸ σῶμά μου. καὶ λαβὼν ποτή-
 ριον εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ ἔπιον ἐξ αὐτοῦ
 24 πάντες. καὶ εἶπεν αὐτοῖς Τοῦτό ἐστιν τὸ αἷμά μου
 25 τῆς διαθήκης τὸ ἐκχυννόμενον ὑπὲρ πολλῶν ἀμὴν
 λέγω ὑμῖν ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ πίω ἐκ τοῦ γενήματος τῆς
 ἀμπέλου ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὅταν αὐτὸ πίνω καινὸν
 26 ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. Καὶ ὑμνήσαντες
 27 ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν. Καὶ λέγει
 αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ὅτι Πάντες σκανδαλισθήσεσθε, ὅτι γέγρα-
 πται Πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ τὰ πρόβατα διασκορ-
 28 πισθήσονται· ἀλλὰ μετὰ τὸ ἐγερθῆναι με προάξω ὑμᾶς
 29 εἰς τὴν Γαλιλαίαν. ὁ δὲ Πέτρος ἔφη αὐτῷ Εἰ καὶ πάν-
 30 τες σκανδαλισθήσονται, ἀλλ' οὐκ ἐγώ. καὶ λέγει αὐτῷ
 ὁ Ἰησοῦς Ἀμὴν λέγω σοι ὅτι σὺ σήμερον ταύτη τῇ νυκτὶ
 31 πρὶν ἢ δις ἀλέκτορα φωνῆσαι τρίς με ἀπαρνήσῃ. ὁ δὲ
 ἐκπερισσῶς ἐλάλει Ἐὰν δέη με συναποθανεῖν σοι, οὐ
 μὴ σε ἀπαρνήσομαι. ὡσαύτως [δέ] καὶ πάντες ἔλεγον.
 32 Καὶ ἔρχονται εἰς χωρίον οὗ τὸ ὄνομα Γεθσημανεῖ, καὶ
 λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ Καθίσατε ὧδε ἕως προσεύξω-
 33 μαι. καὶ παραλαμβάνει τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ
 τὸν Ἰωάννην μετ' αὐτοῦ, καὶ ἤρξατο ἐκθαμβεῖσθαι καὶ ἀδη-
 34 μονεῖν, καὶ λέγει αὐτοῖς Περίλγπός ἐστίν ἡ ψυχὴ μου
 35 ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε καὶ γρηγορεῖτε. καὶ ἰδὼν
 36 ἐστὶν παρέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ ἡ ὄρα, καὶ ἔλεγεν Ἀββὰ ὁ
 πατήρ, πάντα δυνατά σοι· παρένεγκε τὸ ποτήριον τοῦτο
 37 ἀπ' ἐμοῦ· ἀλλ' οὐ τί ἐγὼ θέλω ἀλλὰ τί σύ. καὶ ἔρχεται
 καὶ εὐρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας, καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ
 Σίμων, καθεύδεις; οὐκ ἴσχυσας μίαν ὄραν γρηγορῆσαι;
 38 γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ ἔλθῃτε εἰς πειρασμόν·
 39 τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής. καὶ πάλιν

ἀπελθὼν προσηύξατο [τὸν αὐτὸν λόγον εἰπὼν]. καὶ πάλιν 40
 ἔλθων εὗρεν αὐτοὺς καθεύδοντας, ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ
 ὀφθαλμοὶ καταβαρυνόμενοι, καὶ οὐκ ᾔδεισαν τί ἀπο-
 κριθῶσιν αὐτῷ. καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον καὶ λέγει αὐτοῖς 41
 Καθεύδετε [τὸ] λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε· ἀπέχει ἦλθεν ἡ
 ὥρα, ἰδοὺ παραδίδοται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς χεῖρας
 τῶν ἀμαρτωλῶν. ἐγείρεσθε ἄγωμεν· ἰδοὺ ὁ παραδιδούς 42
 με ἤγγικεν. Καὶ εὐθὺς ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος 43
 παραγίνεται [ὁ] Ἰούδας εἰς τῶν δώδεκα καὶ μετ' αὐτοῦ
 ὄχλος μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων παρὰ τῶν ἀρχιερέων καὶ
 τῶν γραμματέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων. δεδώκει δὲ ὁ 44
 παραδιδούς αὐτὸν σύσσημον αὐτοῖς λέγων Ἄν' ἀν φιλήσω
 αὐτός ἐστιν· κρατήσατε αὐτὸν καὶ ἀπάγετε ἀσφαλῶς. καὶ 45
 ἔλθων εὐθὺς προσελθὼν αὐτῷ λέγει Ῥαββεί, καὶ κατε-
 φίλησεν αὐτόν. οἱ δὲ ἐπέβαλαν τὰς χεῖρας αὐτῷ καὶ ἐκρά- 46
 τησαν αὐτόν. εἰς δὲ [τις] τῶν παρεστηκότων σπασάμενος 47
 τὴν μάχαιραν ἔπαισεν τὸν δούλον τοῦ ἀρχιερέως καὶ ἀφεί-
 λεν αὐτοῦ τὸ ὠτάριον. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν 48
 αὐτοῖς Ὡς ἐπὶ ληστὴν ἐξηλάθατε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων
 συλλαβεῖν με; καθ' ἡμέραν ἤμην πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ 49
 διδάσκων καὶ οὐκ ἔκρατήσατέ με· ἀλλ' ἵνα πληρωθῶσιν
 αἱ γραφαί. καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἔφυγον πάντες. Καὶ 50
 νεανίσκος τις συνηκολούθει αὐτῷ περιβεβλημένος σινδόνα 51
 ἐπὶ γυμνοῦ, καὶ κρατοῦσιν αὐτόν, ὁ δὲ καταλιπὼν τὴν 52
 σινδόνα γυμνὸς ἔφυγεν.

Καὶ ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν πρὸς τὸν ἀρχιερέα, καὶ 53
 συνέρχονται ὅτι πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι
 καὶ οἱ γραμματεῖς. καὶ ὁ Πέτρος ἀπὸ μακρόθεν ἠκολού- 54
 θησεν αὐτῷ ἕως ἔσω εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἦν
 συνκαθήμενος μετὰ τῶν ὑπηρετῶν καὶ θερμαινόμενος πρὸς
 τὸ φῶς. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ ὄλον τὸ συνέδριον ἐζήτουν 55
 κατὰ τοῦ Ἰησοῦ μαρτυρίαν εἰς τὸ θανατώσαι αὐτόν, καὶ
 οὐχ ἤρρισκον· πολλοὶ γὰρ ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ, 56

57 καὶ ἴσαι αἱ μαρτυρίαι οὐκ ἦσαν. καὶ τινες ἀναστάντες
 58 ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ λέγοντες ὅτι Ἡμεῖς ἠκούσα-
 μεν αὐτοῦ λέγοντος ὅτι Ἐγὼ καταλύσω τὸν ναὸν τοῦτον
 τὸν χειροποίητον καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν ἄλλον ἀχειροποίη-
 59 τον οἰκοδομήσω· καὶ οὐδὲ οὕτως ἴση ἦν ἡ μαρτυρία αὐτῶν.
 60 καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἰς μέσον ἐπηρώτησεν τὸν Ἰησοῦν
 λέγων Οὐκ ἀποκρίνη οὐδέν; τί οὗτοι σου καταμαρτυ-
 61 ροῦσιν; ὁ δὲ ἐσώπα καὶ οὐκ ἀπεκρίνατο οὐδέν. πάλιν
 ὁ ἀρχιερεὺς ἐπηρώτα αὐτὸν καὶ λέγει αὐτῷ Σὺ εἶ ὁ χριστὸς
 62 ὁ υἱὸς τοῦ εὐλογητοῦ; ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν Ἐγὼ εἰμι, καὶ
 ὄψεσθε τὸν γιόν τῶ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν καθήμενον
 τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ
 63 οὐρανοῦ. ὁ δὲ ἀρχιερεὺς διαμήξας τοὺς χιτῶνας αὐτοῦ
 64 λέγει Τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων; ἠκούσατε τῆς
 βλασφημίας; τί ὑμῖν φαίνεται; οἱ δὲ πάντες κατέκριναν
 65 αὐτὸν ἔνοχον εἶναι θανάτου. Καὶ ἤρξαντό τινες ἐμπτύειν
 αὐτῷ καὶ περικαλύπτειν αὐτοῦ τὸ πρόσωπον καὶ κολαφίζειν
 αὐτὸν καὶ λέγειν αὐτῷ Προφήτευσον, καὶ οἱ ὑπηρέται
 66 ῥαπίσμασιν αὐτὸν ἔλαβον. Καὶ ὄντος τοῦ
 Πέτρου κάτω ἐν τῇ αὐλῇ ἔρχεται μία τῶν παιδισκῶν τοῦ
 67 ἀρχιερέως, καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον θερμαινόμενον ἐμβλέ-
 ψασα αὐτῷ λέγει Καὶ σὺ μετὰ τοῦ Ναζαρηνοῦ ἦσθα τοῦ
 68 Ἰησοῦ· ὁ δὲ ἠρνήσατο λέγων Οὔτε οἶδα οὔτε ἐπίσταμαι
 69 σὺ τί λέγεις, καὶ ἐξῆλθεν ἕξω εἰς τὸ προαύλιον. καὶ ἡ
 παιδίσκη ἰδοῦσα αὐτὸν ἤρξατο πάλιν λέγειν τοῖς παρε-
 70 στώσιν ὅτι Οὗτος ἐξ αὐτῶν ἐστίν. ὁ δὲ πάλιν ἠρνεῖτο.
 καὶ μετὰ μικρὸν πάλιν οἱ παρεστῶτες ἔλεγον τῷ Πέτρῳ
 71 Ἀληθῶς ἐξ αὐτῶν εἶ, καὶ γὰρ Γαλιλαῖος εἶ· ὁ δὲ ἤρξατο
 ἀναθεματίζειν καὶ ὀμνύειν ὅτι Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον
 72 τοῦτον ὃν λέγετε. καὶ εὐθὺς ἐκ δευτέρου ἀλέκτωρ ἐφώνη-
 σεν· καὶ ἀνεμνήσθη ὁ Πέτρος τὸ ῥῆμα ὡς εἶπεν αὐτῷ
 ὁ Ἰησοῦς ὅτι Πρὶν ἀλέκτορα δις φωνῆσαι τρίς με ἀπαρ-
 νήσῃ, καὶ ἐπιβαλὼν ἔκλαιεν.

60 ὅτι

68 ἐπίσταμαι· σὺ τί λέγεις;

69 εἶπεν

Καὶ εὐθὺς πρῶτὸ συμβούλιον ἑτοιμάσαντες¹ οἱ ἀρχιερεῖς 1
 μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ γραμματέων καὶ ὄλον τὸ συνέ-
 δριον δῆσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήνεγκαν καὶ παρέδωκαν
 Πειλάτῳ. καὶ ἐπρώτησεν αὐτὸν ὁ Πειλάτος Σὺ εἶ ὁ 2
 βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ λέγει Σὺ
 λέγεις.⁷ καὶ κατηγοροῦν αὐτοῦ οἱ ἀρχιερεῖς πολλά. ὁ δὲ 4
 Πειλάτος πάλιν ἐπρώτα αὐτὸν [λέγων] Οὐκ ἀποκρίνη
 οὐδέν; Ἴδε πόσα σου κατηγοροῦσιν. ὁ δὲ Ἰησοῦς οὐκέτι 5
 οὐδέν ἀπεκρίθη, ὥστε θαυμάζειν τὸν Πειλάτον. Κατὰ δὲ 6
 ἑορτὴν ἀπέλυεν αὐτοῖς ἓνα δέσμιον ὃν παρητοῦντο. ἦν δὲ 7
 ὁ λεγόμενος Βαραββᾶς μετὰ τῶν στασιαστῶν δεδεμένος
 οἷτινες ἐν τῇ στάσει φόνον πεποιήκεισαν. καὶ ἀναβᾶς 8
 ὁ ὄχλος ἤρξατο αἰτεῖσθαι καθὼς ἐποίει αὐτοῖς. ὁ δὲ 9
 Πειλάτος ἀπεκρίθη αὐτοῖς λέγων Θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν
 τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; ἐγίνωσκεν γὰρ ὅτι διὰ φθόνον 10
 παραδεδώκεισαν αὐτὸν [οἱ ἀρχιερεῖς]. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς 11
 ἀνέσεισαν τὸν ὄχλον ἵνα μᾶλλον τὸν Βαραββᾶν ἀπολύσῃ
 αὐτοῖς. ὁ δὲ Πειλάτος πάλιν ἀποκριθεὶς ἔλεγεν αὐτοῖς 12
 Τί οὖν ποιήσω [ὃν] λέγετε τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; οἱ δὲ 13
 πάλιν ἔκραξαν Σταύρωσον αὐτόν. ὁ δὲ Πειλάτος ἔλεγεν 14
 αὐτοῖς Τί γὰρ ἐποίησεν κακόν; οἱ δὲ περισσῶς ἔκραξαν
 Σταύρωσον αὐτόν. ὁ δὲ Πειλάτος βουλόμενος τῷ ὄχλῳ τὸ 15
 ἱκανὸν ποιῆσαι ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν, καὶ παρέ-
 δωκεν τὸν Ἰησοῦν φραγελλώσας ἵνα σταυρωθῇ.

Οἱ δὲ στρατιῶται ἀπήγαγον αὐτὸν ἕσω τῆς αὐλῆς, 16
 ὃ ἔστιν πραιτώριον, καὶ συνκαλοῦσιν ὄλην τὴν σπείραν.
 καὶ ἐνδιδύσκουσιν αὐτὸν πορφύραν καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ 17
 πλέξαντες ἀκάνθινον στέφανον· καὶ ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι 18
 αὐτόν Χαῖρε, βασιλεῦ τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ 19
 τὴν κεφαλὴν καλάμῳ καὶ ἐνέπτυν αὐτῷ, καὶ τιθέντες τὰ
 γόνατα προσεκύνουν αὐτῷ. καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδου- 20
 σαν αὐτὸν τὴν πορφύραν καὶ ἐνέδυσαν αὐτόν τὰ ἱμάτια αὐ-
 τοῦ.

Καὶ ἐξάγουσιν αὐτόν ἵνα σταυρώσωσιν

1 ἐτοιμάσαντες

2 λέγεις;

21 αὐτόν· καὶ ἀγγαρεύουσιν παράγοντά τινα Σίμωνα Κυρη-
 ναῖον ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ, τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ
 22 Ῥούφου, ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. καὶ φέρουσιν αὐτὸν
 ἐπὶ τὸν Γολγοθᾶν τόπον, ὃ ἐστὶν Ἰερουσαλὴμ ἡμεθερμηνούμενος Ἰερου-
 23 σάλημ. καὶ ἐδίδουν αὐτῷ ἐσμυρνισμένον οἶνον, ὃς δὲ
 24 οὐκ ἔλαβεν. καὶ σταυροῦσιν αὐτὸν καὶ διαμερίζονται τὰ
 ἱμάτια αὐτοῦ, Βάλλοντες κλῆρον ἐπ' αὐτὰ τίς τίς
 25 ἄρῃ. ἦν δὲ ὥρα τρίτη καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. καὶ ἦν
 ἡ ἐπιγραφή τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη Ὁ ΒΑΣΙ-
 27 ΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ. Καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσιν
 δύο ληστές, ἓνα ἐκ δεξιῶν καὶ ἓνα ἐξ ἐναντιῶν αὐτοῦ.
 29 Καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν κινούμενοι
 τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ λέγοντες Οὐδὲ ὁ καταλύων τὸν
 30 ναὸν καὶ οἰκοδομῶν [ἐν] τρισὶν ἡμέραις, σώσον σεαυτὸν
 31 καταβὰς ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. ὁμοίως καὶ οἱ ἀρχιερεῖς
 ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους μετὰ τῶν γραμματέων ἔλεγον
 32 Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· ὁ χριστὸς
 ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, ἵνα
 ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν. καὶ οἱ συνεσταυρωμένοι σὺν
 33 αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν. Καὶ γενομένης ὥρας
 ἕκτης σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἑνάτης.
 34 καὶ τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ
 Ἐλωὶ ἐλωὶ λαμὰ ςαβαχθανεὶ; ὃ ἐστὶν ἡμεθερμηνούμενον Ὁ θεὸς μου [ὁ θεός μου], εἰς τί ἐγκατέ-
 35 λιπές με; καὶ τινες τῶν παρεστηκότων ἀκούσαντες ἔλε-
 36 γον Ἴδε Ἡλείαν φωνεῖ. δραμῶν δὲ τις γεμίσας σπόγγον
 ὄξους περιβέβητος καλὰμψ ἐπότιζεν αὐτόν, λέγων Ἄφετε
 37 ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἡλείας καθελεῖν αὐτόν. ὁ δὲ Ἰησοῦς
 ἀφείψας φωνὴν μεγάλην ἐξέπνευσεν. Καὶ τὸ καταπέτασμα
 39 τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπ' ἄνωθεν ἕως κάτω. Ἰδὼν δὲ
 ὁ κεντυρίων ὁ παρεστηκὸς ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ ὅτι οὕτως
 ἐξέπνευσεν εἶπεν Ἀληθῶς οὗτος ὁ ἄνθρωπος υἱὸς θεοῦ
 40 ἦν. Ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι, ἐν

αἷς καὶ Μαριάμ ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ Ἰακώβου τοῦ
 μικροῦ καὶ Ἰωσήτος μήτηρ καὶ Σαλώμη, αἱ ὅτε ἦν ἐν τῇ 41
 Γαλιλαίᾳ ἠκολούθουν αὐτῷ καὶ διηκόνουν αὐτῷ, καὶ ἄλλαι
 πολλαὶ αἱ συναναβάσαι αὐτῷ εἰς Ἱεροσόλυμα.

Καὶ ἦδη ὀψίας γενομένης, ἐπεὶ ἦν παρασκευή, ὃ ἔστιν 42
 προσάββατον, ἐλθὼν Ἰωσήφ ἄπο Ἀριμαθαίας εὐσχήμων 43
 βουλευτῆς, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν
 τοῦ θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθεν πρὸς τὸν Πειλᾶτον καὶ ᾗτή-
 σατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. ὁ δὲ Πειλᾶτος ἐθαύμασεν εἰ 44
 ἦδη τέθνηκεν, καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα ἐπη-
 ρώτησεν αὐτὸν εἰ ἦδη ἀπέθανεν· καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεν- 45
 τυρίωνος ἐδωρήσατο τὸ πτώμα τῷ Ἰωσήφ. καὶ ἀγορά- 46
 σας σινδόνα καθελὼν αὐτὸν ἐνείλησεν τῇ σινδόνι καὶ ἔθη-
 κεν αὐτὸν ἐν μνήματι ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας, καὶ
 προσεκύλισεν λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου. Ἡ δὲ Μαρία 47
 ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ Ἰωσήτος ἐθεώρουν ποῦ τέθειται.

Καὶ διαγενομένου τοῦ σαββάτου [ἡ] Μαρία ἡ Μαγδα- 1
 ληνὴ καὶ Μαρία ἡ [τοῦ] Ἰακώβου καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώ-
 ματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτόν. καὶ λίαν πρῶι [τῇ] 2
 μιᾷ τῶν σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον ἀνατειλαντος ἡ
 τοῦ ἡλίου. καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν 3
 τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; καὶ ἀναβλέψασαι 4
 θεωροῦσιν ὅτι ἀνακεκύλισται ὁ λίθος, ἦν γὰρ μέγας σφόδρα.
 καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθή 5
 μενον ἐν τοῖς δεξιοῖς περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ
 ἐξεθαμβήθησαν. ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβείσθε· 6
 Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρητὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἠγέρθη,
 οὐκ ἔστιν ὧδε· Ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν· ἀλλὰ 7
 ὑπάγετε εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι
 Προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς
 εἶπεν ὑμῖν. καὶ ἐξελθοῦσαι ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου, 8
 εἶχεν γὰρ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις· καὶ οὐδενὶ οὐδὲν
 εἶπαν, ἐφοβοῦντο γάρ· * * * * *

9 [[Ἀναστὰς δὲ πρῶτῃ πρώτῃ σαββάτου ἐφάνη πρῶτον
 10 Μαρία τῇ Μαγδαληνῇ, παρ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια.
 11 ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλεν τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις
 12 πενθοῦσι καὶ κλαίουσιν· κἀκεῖνοι ἀκούσαντες ὅτι ζῆ καὶ
 13 ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς ἠπίστησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ
 14 αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερώθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ πορευομέ-
 15 νοις εἰς ἀγρόν· κἀκεῖνοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς
 16 λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν. Ὑστερον [δὲ] ἀνακει-
 17 μένοις αὐτοῖς τοῖς ἑνδεκα ἐφανερώθη, καὶ ὠνείδισεν τὴν
 18 ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν ὅτι τοῖς θεασαμένοις
 19 αὐτὸν ἐγηνερμένον [ἐκ νεκρῶν] οὐκ ἐπίστευσαν, καὶ εἶπεν
 20 αὐτοῖς Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντὰ κηρύξτε τὸ
 21 εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς
 22 σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται. σημεῖα δὲ
 23 τοῖς πιστεύουσιν ἄκολουθήσει ταῦτα, ἐν τῷ ὀνόματί μου
 24 δαιμόνια ἐκβαλοῦσιν, γλώσσαις λαλήσουσιν[†], [καὶ ἐν ταῖς
 25 χερσὶν] ὄφεις ἀροῦσιν καὶ θανάσιμόν τι πίνωσιν οὐ μὴ
 26 αὐτοὺς βλάβῃ, ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσιν καὶ
 27 καλῶς ἔξουσιν. Ὁ μὲν οὖν κύριος [Ἰησοῦς] μετὰ τὸ
 28 λαλῆσαι αὐτοῖς ἀνελήμφθη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκά-
 29 θισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ θεοῦ. ἐκεῖνοι δὲ ἐξεληθόντες ἐκή-
 30 ρυξαν πανταχοῦ, τοῦ κυρίου συνεργούντος καὶ τὸν λόγον
 31 βεβαιούντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων.[†]]

ἌΛΛΩΣ

[Πάντα δὲ τὰ παρηγγελμένα τοῖς περὶ τὸν Πέτρον
 συντόμως ἐξήγγειλαν. Μετὰ δὲ ταῦτα καὶ αὐτὸς ὁ Ἰη-
 σοῦς ἀπὸ ἀνατολῆς καὶ ἄχρι δύσεως ἐξαπέστειλεν δι' αὐ-
 τῶν τὸ ἱερόν καὶ ἀφθαρτὸν κήρυγμα τῆς αἰωνίου σωτηρίας.]

17 ταῦτα παρακολουθήσει | καιναῖς

20 Ἄμην.

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ

ΕΠΕΙΔΗΠΕΡ ΠΟΛΛΟΙ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι 1
διήγησιν περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων,
καθὼς παρέδωσαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπὲρ- 2
ται γενόμενοι τοῦ λόγου, ἔδοξε καμοὶ παρηκολουθηκῶτι 3
ἄνωθεν πᾶσι ἀκριβῶς καθεξῆς σοι γράψαι, κράτιστε Θεό-
φιλε, ἵνα ἐπιγνῶς περὶ ὧν κατηχήθης λόγων τὴν ἀσφά- 4
λειαν.

ΕΓΕΝΕΤΟ ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου βασιλέως τῆς 5
Ἰουδαίας ἱερεὺς τις ὀνόματι Ζαχαρίας ἐξ ἑφημερίας Ἀβιά,
καὶ γυνὴ αὐτῷ ἐκ τῶν θυγατέρων Ἰακώβ, καὶ τὸ ὄνομα
αὐτῆς Ἐλισάβετ. ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφοτέρωθεν ἐναντίον τοῦ 6
θεοῦ, πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δικαιώμασιν
τοῦ κυρίου ἀμεμπτοὶ καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον, καθότι 7
ἦν· [ἦ] Ἐλισάβετ στεῖρα, καὶ ἀμφοτέρωθεν προβεβηκότες
ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν. Ἐγένετο δὲ ἐν 8
τῷ ἱερατεύειν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς ἑφημερίας αὐτοῦ
ἐναντι τοῦ θεοῦ κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατίας ἔλαχε τοῦ θυ- 9
μιάσαι εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν τοῦ κυρίου, καὶ πᾶν τὸ 10
πλῆθος ἦν τοῦ λαοῦ προσευχόμενον ἔξω τῇ ὥρᾳ τοῦ θυ-
μιάματος· ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος Κυρίου ἑστὼς ἐκ δεξιῶν 11
τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος, καὶ ἐταράχθη Ζαχα- 12
ρίας ἰδὼν, καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν. εἶπεν δὲ πρὸς 13

αὐτὸν ὁ ἄγγελος Μὴ φοβοῦ, Ζαχαρία, διότι εἰσηκούσθη
 ἡ δέησις σου, καὶ ἡ γυνὴ σου Ἐλεισάβητ γεννήσει υἱὸν
 14 σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην· καὶ ἔσται χαρὰ
 σοι καὶ ἀγαλλίασις, καὶ πολλοὶ ἐπὶ τῇ γενέσει αὐτοῦ χα-
 15 ρήσονται· ἔσται γὰρ μέγας ἐνώπιον Κυρίου, καὶ οἶνον
 καὶ σίκερα οὐ μὴ πίη, καὶ πνεύματος ἁγίου πλησθήσεται
 16 ἔτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ
 17 ἐπιστρέψει ἐπὶ Κύριον τὸν θεὸν αὐτῶν· καὶ αὐτὸς προελεύ-
 σεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει Ἡλεία,
 ἐπιστρέψαι καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκνα καὶ ἀπειθεῖς ἐν
 φρονήσει δικαίων, ἐτοιμάσαι Κυρίῳ λαὸν κατεσκευασμένον.
 18 καὶ εἶπεν Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον Κατὰ τί γνώσομαι
 τοῦτο; ἐγὼ γάρ εἰμι πρεσβύτης καὶ ἡ γυνὴ μου προβεβη-
 19 κυῖα ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος
 εἶπεν αὐτῷ Ἐγὼ εἰμι Γαβριὴλ ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον
 τοῦ θεοῦ, καὶ ἀπεστάλην λαλῆσαι πρὸς σέ καὶ εὐαγγελί-
 20 σασθαί σοι ταῦτα· καὶ ἰδοὺ ἔση σιωπῶν καὶ μὴ δυνάμενος
 λαλῆσαι ἄχρι ἧς ἡμέρας γένηται ταῦτα, ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπί-
 στευσας τοῖς λόγοις μου, οἵτινες πληρωθήσονται εἰς τὸν
 21 καιρὸν αὐτῶν. καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν,
 22 καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ χρονίζειν ἐν τῷ ναφῷ αὐτόν. ἐξελθὼν
 δὲ οὐκ ἐδύνατο λαλῆσαι αὐτοῖς, καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι ὄπτα-
 σίαν ἑώρακεν ἐν τῷ ναφῷ· καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς,
 23 καὶ διέμενε κωφός. Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλήσθησαν αἱ
 ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐ-
 24 τοῦ. Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας συνέλαβεν
 Ἐλεισάβητ ἡ γυνὴ αὐτοῦ· καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας
 25 πέντε, λέγουσα ὅτι Οὕτως μοι πεποίηκεν Κύριος ἐν ἡμέ-
 ραις αἷς ἐπείδεν ἀφελεῖν ὄνειδός μου ἐν ἀνθρώποις.
 26 Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ
 ἀπὸ τοῦ θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας ἣ ὄνομα Ναζαρέτ
 27 πρὸς παρθένον ἐμνηστευμένην ἀνδρὶ ᾧ ὄνομα Ἰωσήφ· ἐξ
 28 οἴκου Δαυεὶδ, καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου Μαρίας. καὶ

εἰσελθὼν πρὸς αὐτὴν εἶπεν Χαίρε, κεχαριτωμένη, ὁ κύριος
 μετὰ σοῦ. ἡ δὲ ἐπὶ τῷ λόγῳ διεταράχθη καὶ διελογίζετο 29
 ποσαπὸς εἶη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος. καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος 30
 αὐτῇ Μὴ φοβοῦ, Μαριάμ, εὖρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ θεῷ·
 καὶ ἰδοὺ συλλήμψῃ ἐν γαστρὶ καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ καλέσεις 31
 τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν. οὗτος ἔσται μέγας καὶ υἱὸς 32
 Ὑψίστου κληθήσεται, καὶ δώσει αὐτῷ Κύριος ὁ θεὸς τὸν
 θρόνον Δαυεὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν 33
 οἶκον Ἰακώβ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ
 οὐκ ἔσται τέλος. εἶπεν δὲ Μαριάμ πρὸς τὸν ἄγγελον Πῶς 34
 ἔσται τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ 35
 ἄγγελος εἶπεν αὐτῇ Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ,
 καὶ δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι· διὸ καὶ τὸ γεννώ-
 μενον ἄγιον κληθήσεται, υἱὸς θεοῦ· καὶ ἰδοὺ Ἐλεισάβητ 36
 ἡ συγγενὴς σου καὶ αὐτὴ συνεῖληφεν υἱὸν ἐν γήρει αὐτῆς,
 καὶ οὗτος μὴν ἔκτος ἐστὶν αὐτῇ τῇ καλουμένην στειρά· ὅτι 37
 οὐκ ἄδύνατῆσαι παρὰ τοῦ θεοῦ πᾶν ῥῆμα. εἶπεν δὲ 38
 Μαριάμ Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά
 σου. καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος. Ἄνα- 39
 στασα δὲ Μαριάμ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἐπορεύθη εἰς
 τὴν ὕρυνην μετὰ σπουδῆς εἰς πόλιν Ἰούδα, καὶ εἰσῆλθεν 40
 εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλεισάβητ.
 καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας ἡ 41
 Ἐλεισάβητ, ἐσκίρτησεν τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς, καὶ
 ἐπλήσθη πνεύματος ἁγίου ἡ Ἐλεισάβητ, καὶ ἀνεφώνησεν 42
 κραυγῇ μεγάλῃ καὶ εἶπεν Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναῖξιν,
 καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. καὶ πόθεν 43
 μοι τοῦτο ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ κυρίου μου πρὸς ἐμέ;
 ἰδοὺ γὰρ ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ 44
 ὦτά μου, ἐσκίρτησεν ἐν ἀγαλλιάσει τὸ βρέφος ἐν τῇ
 κοιλίᾳ μου. καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα ὅτι ἔσται τελείω- 45
 σις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπεν 46
 Μαριάμ

- Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον,
 47 καὶ ἠγαλλίασεν τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ σωτήρῳ μου·
 48 ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ,
 ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριούσιν με πᾶσαι αἱ γενεαί·
- 49 ὅτι ἐποίησέν μοι μεγάλα ὁ δυνατός,
 καὶ ἄγριον τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
 50 καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰς καὶ γενεὰς
 τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.
- 51 Ἐποίησεν κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
 διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν·
 52 καθείλεν δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὑψώσεν ταπεινούς,
 53 πτείνωντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοφύνας
 ἐξαιτέστείλεν κενούς·
- 54 ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ,
 μνησθῆναι ἐλέους,
 55 καθὼς ἐλάλησεν πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν,
 τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα.
- 56 Ἐμεινεν δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὡς μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέ-
 στρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.
- 57 Τῇ δὲ Ἐλεισάβητ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν αὐτήν,
 58 καὶ ἐγέννησεν υἱόν. καὶ ἤκουσαν οἱ περίοικοι καὶ οἱ συγ-
 γενεῖς αὐτῆς ὅτι ἐμεγάλυνεν Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐ-
 59 τῆς, καὶ συνέχαιρον αὐτῇ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
 ὀγδόῃ ἦλθαν περιτεμῖν τὸ παιδίον, καὶ ἐκάλουν αὐτὸ ἐπὶ
 60 τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ζαχαρίαν. καὶ ἀποκριθεῖσα
 ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν Οὐχί, ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάνης.
 61 καὶ εἶπαν πρὸς αὐτήν ὅτι Οὐδεὶς ἔστιν ἐκ τῆς συγγε-
 62 νεῖας σου ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι τούτῳ. ἐγένεον δὲ τῷ
 63 πατρὶ αὐτοῦ τὸ τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι αὐτό. καὶ αἰτή-
 σασ πυνακίδιον ἔγραψεν λέγων Ἰωάνης ἐστὶν ὄνομα αὐτοῦ.
 64 καὶ ἐθαύμασαν πάντες. ἀνεφύχθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παρα-

χρῆμα καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει εὐλογῶν τὸν θεόν.
 Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τοὺς περιουικοῦντας αὐ- 65
 τοὺς, καὶ ἐν ὄλῃ τῇ ὀριῇ τῆς Ἰουδαίας διελαλεῖτο πάντα
 τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ 66
 καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες Τί ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο ἔσται;
 καὶ γὰρ χεὶρ Κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ. Καὶ 67
 Ζαχαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη πνεύματος ἁγίου καὶ
 ἐπροφήτευσεν λέγων

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, 68

ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησεν λῆτρῳσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ,
 καὶ ἤγειρεν κέρας σωτηρίας ἡμῖν 69

ἐν οἴκῳ Δαυεὶδ παιδὸς αὐτοῦ,

καθὼς ἐλάλησεν διὰ στόματος τῶν ἁγίων ἀπ' αἰῶνος προ- 70
 φητῶν αὐτοῦ,

σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ ἐκ χειρὸς πάντων 71
 τῶν μισοῦντων ἡμᾶς,

ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν 72
 καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ,

ὄρκον ὃν ὤμοσεν πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν, 73
 τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ῥυσθέντας 74

λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὀσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ 75
 ἐνώπιον αὐτοῦ ἡμέραις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.

Καὶ σὺ δέ, παιδίον, προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ, 76

προπορεύσῃ γὰρ ἐνώπιον Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοῦς
 αὐτοῦ,

τοῦ δοῦναι γνώσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ 77
 ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν,

διὰ σπλάγχνα ἐλέους θεοῦ ἡμῶν, 78
 ἐν οἷς ἐπισκέψεται ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους,

ἐπιπᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις, 79
 τοῦ κατεθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

80 Τὸ δὲ παιδίον ἤξανε καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις ἕως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραήλ.

- 1 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐξῆλθεν δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην· (αὕτη ἀπογραφή πρώτη ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Ἐκρηίνου·) καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι, ἕκαστος εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν. Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσήφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐκ πόλεως Ναζαρέτ εἰς τὴν Ἰουδαίαν εἰς πόλιν Δαυεὶδ ἣτις καλεῖται Βηθλεέμ, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαυεὶδ, ἀπογράψασθαι σὺν Μαριὰμ τῇ ἐμνηστευμένῃ αὐτῷ, οὔσῃ ἐγκύφ. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν, καὶ ἔτεκεν τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν φάτνῃ, διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι. Καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποιμήνην αὐτῶν.
- 9 καὶ ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη αὐταῖς καὶ δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς, καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν· καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος Μὴ φοβεῖσθε, ἰδοὺ γὰρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην ἣτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ, ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτὴρ ὃς ἐστὶν χριστὸς κύριος ἐν πόλει Δαυεὶδ· καὶ τοῦτο ὑμῖν ἰσημεῖον, εὐρήσετε βρέφος ἐσπαργανωμένον καὶ κείμενον ἐν φάτνῃ. καὶ ἐξέφνης ἐγένετο σὺν τῷ ἀγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς ἰσραηλίου αἰνούντων τὸν θεὸν καὶ λεγόντων
- 14 Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήμη ἐν ἀνθρώποις ἰσραηλίου.
- 15 Καὶ ἐγένετο ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ ἄγγελοι, οἱ ποιμένες ἐλάλουν πρὸς ἀλλήλους Διέλθωμεν

δὴ ἕως Βηθλεέμ καὶ ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονός ὃ ὁ κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν. καὶ ἦλθαν σπεύσαντες καὶ ἀνεύραν 16 τὴν τε Μαριάμ καὶ τὸν Ἰωσήφ καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ· ἰδόντες δὲ ἐγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήματος τοῦ 17 λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ παιδίου τούτου. καὶ πάντες 18 οἱ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ τῶν ποιμένων πρὸς αὐτούς, ἣ δὲ Ἐλισάβετ πάντα συνετήρει τὰ 19 ῥήματα ταῦτα συνβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. καὶ 20 ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.

Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέραι ὀκτῶ τοῦ περιτεμεῖν αὐ- 21 τόν, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου πρὸ τοῦ συλλημφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ.

Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ 22 αὐτῶν κατὰ τὸν νόμον Μωυσέως, ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς Ἱεροσόλυμα παραστήσαι τῷ κυρίῳ, καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ 23 Κυρίου ὅτι Πᾶν ἄρσεν διανοῖγον μήτραν ἄγιον τῷ κυρίῳ κληθήσεται, καὶ τοῦ δοῦναι θυσίαν κατὰ τὸ εἶρη- 24 μένον ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου, ζεῦγος τρυγόνων ἢ δύο νοσοῦς περιστερῶν.

Καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος ἦν 25 ἐν Ἱερουσαλὴμ ᾧ ὄνομα Συμεών, καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος καὶ εὐλαβής, προσδεχόμενος παράκλησιν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ πνεῦμα ἦν ἅγιον ἐπ' αὐτόν· καὶ ἦν αὐτῷ 26 κεκηρατισμένος ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου μὴ ἰδεῖν θάνατον πρὶν [ἧ] ἂν ἴδῃ τὸν χριστὸν Κυρίου. καὶ ἦλθεν ἐν 27 τῷ πνεύματι εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν τοῦ ποιῆσαι αὐτούς κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ νόμου περὶ αὐτοῦ καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸ εἰς τὰς 28 ἀγκάλας καὶ εὐλόγησεν τὸν θεὸν καὶ εἶπεν

Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου, δέσποτα,
κατὰ τὸ ῥημά σου ἐν εἰρήνῃ·

29

- 30 ὅτε εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου
 31 ὃ ἤτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν,
 32 φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
 καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.
 33 καὶ ἦν ὁ πατήρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ θαυμάζοντες ἐπὶ τοῖς
 34 λαλουμένοις περὶ αὐτοῦ. καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς Συμεὼν
 καὶ εἶπεν πρὸς Μαριάμ τὴν μητέρα αὐτοῦ Ἴδού οὗτος
 κείται εἰς πτώσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ
 35 καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον, καὶ σου ἡ αὐτῆς τὴν ψυχὴν
 διελεύσεται ῥομφαία, ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν
 36 καρδιῶν διαλογισμοί. Καὶ ἦν Ἄννα προφή-
 τισ, θυγάτηρ Φανουήλ, ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ, (αὕτη προβεβηκυῖα
 ἐν ἡμέραις πολλαῖς, ζήσασα μετὰ ἀνδρὸς ἕτη ἑπτὰ ἀπὸ
 37 τῆς παρθενίας αὐτῆς, καὶ αὐτὴ χήρα ἕως ἐτῶν ὄγδοῖκοντα
 τεσσάρων,) ἡ οὐκ ἀφίστατο τοῦ ἱεροῦ νηστειαῖς καὶ δεή-
 38 σεσιν λατρεύουσα νύκτα καὶ ἡμέραν. καὶ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ
 ἐπιστάσα ἀνωμολογεῖτο τῷ θεῷ καὶ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ
 πᾶσιν τοῖς προσδεχομένοις λύτρωσιν Ἱερουσαλήμ.
 39 Καὶ ὡς ἐτέλεσαν πάντα τὰ κατὰ τὸν νόμον Κυρίου,
 ἐπέστρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν εἰς πόλιν ἑαυτῶν Ναζαρέτ.
 40 Τὸ δὲ παιδίον ἠὔξανεν καὶ ἐκραταιοῦτο πληρούμενον
 σοφία, καὶ χάρις θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό.
 41 Καὶ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς αὐτοῦ κατ' ἔτος εἰς Ἱερουσα-
 42 λὴμ τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχα. Καὶ ὅτε ἐγένετο ἐτῶν δώδεκα,
 43 ἀναβαινόντων αὐτῶν κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἑορτῆς καὶ τελειω-
 σάτων τὰς ἡμέρας, ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτοὺς ὑπέμεινεν
 Ἰησοῦς ὁ παῖς ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἔγνωσαν οἱ γονεῖς
 44 αὐτοῦ. νομίσαντες δὲ αὐτὸν εἶναι ἐν τῇ συνοδίᾳ ἦλθον
 ἡμέρας ὁδὸν καὶ ἀνεζήτουν αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενεῦσιν καὶ
 45 τοῖς γνωστοῖς, καὶ μὴ εὐρόντες ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ
 46 ἀναζητοῦντες αὐτόν. καὶ ἐγένετο μετὰ ἡμέρας τρεῖς εὗρον
 αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ καθεζόμενον ἐν μέσφ τῶν διδασκάλων καὶ
 47 ἀκούοντα αὐτῶν καὶ ἐπερωτῶντα αὐτούς· ἐξίσταντο δὲ

πάντες οἱ ἀκούοντες αὐτοῦ ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ ταῖς ἀποκρί-
 σεσιν αὐτοῦ. καὶ ἰδόντες αὐτὸν ἐξεπλάγησαν, καὶ εἶπεν 48
 πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ Τέκνον, τί ἐποίησας ἡμῖν
 οὕτως; ἰδοὺ ὁ πατήρ σου καὶ ἐγὼ ὀδυνώμενοι ζητούμεν
 σε. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς Τί ὅτι ἐζητεῖτέ με; οὐκ ᾔδειτε 49
 ὅτι ἐν τοῖς τοῦ πατρός μου δεῖ εἶναι με; καὶ αὐτοὶ οὐ 50
 συνῆκαν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς. καὶ κατέβη μετ' αὐ- 51
 τῶν καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρέτ, καὶ ἦν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς.
 καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ διετήρει πάντα τὰ ῥήματα ἐν τῇ καρ-
 διά αὐτῆς. Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτεν τῇ σοφίᾳ 52
 καὶ ἡλικίᾳ καὶ χάριτι παρὰ θεῶ καὶ ἀνθρώποις.

ΕΝ ΕΤΕΙ δὲ πεντεκαιδεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου 1
 Καίσαρος, ἡγεμονεύοντος Ποντίου Πειλάτου τῆς Ἰουδαίας,
 καὶ τετραρχούντος τῆς Γαλιλαίας Ἡρῴδου, Φιλίππου δὲ
 τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετραρχούντος τῆς Ἰουραίας καὶ
 Τραχωνίτιδος χώρας, καὶ Λυσανίου τῆς Ἀβειληνῆς τετρα-
 ρχούντος, ἐπὶ ἀρχιερέως Ἄννα καὶ Καϊάφα, ἐγένετο ῥῆμα 2
 θεοῦ ἐπὶ Ἰωάνη τὸν Ζαχαρίου υἱὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ. καὶ 3
 ἦλθεν εἰς πᾶσαν περιχώρον τοῦ Ἰορδάνου κηρύσσων βά-
 πτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, ὡς γέγραπται ἐν 4
 βίβλῳ λόγων Ἠσαίου τοῦ προφήτου

ΦΩΝῆ ΒΟΩΝΤΟC ἘΝ Τῇ ἘΡῆΜῳ

Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου,

εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβοιC αὐτοῦ.

πᾶCα φάραγξ πληρωθήCεται

καὶ πᾶν ὄροC καὶ βογνὸC ταπεινωθήCεται,

καὶ ἔCται τὰ Cκολιὰ εἰC εὐθείαC

καὶ αἰ τραχεῖαι εἰC ὁλοῦC λεῖαC·

καὶ ὄψεται πᾶCα Cάρξ τὸ Cωτήριον τοῦ θεοῦ. 6

7 Ἐλεγεν οὖν τοῖς ἐκπορευομένοις ὄχλοις βαπτισθῆναι ὑπ' αὐ-
 τοῦ Γεννήματα ἔχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ
 8 τῆς μελλούσης ὀργῆς; ποιήσατε οὖν ἑαυτοῖς ἑαυτοῖς Πατέρα
 τῆς μετανοίας· καὶ μὴ ἀρξῆσθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς Πατέρα
 ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ, λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι δύναται ὁ θεὸς
 9 ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ. ἤδη δὲ καὶ
 ἡ ἀξίη πρὸς τὴν ρίζαν τῶν δένδρων κείται· πᾶν οὖν δέν-
 δρον μὴ ποιῶν καρπὸν [καλὸν] ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ
 10 βάλλεται. καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ ὄχλοι λέγοντες· Τί
 11 οὖν ποιήσωμεν; ἀποκριθεὶς δὲ ἔλεγεν αὐτοῖς Ὁ ἔχων
 δύο χιτῶνας μεταδότω τῷ μὴ ἔχοντι, καὶ ὁ ἔχων βρώματα
 12 ὁμοίως ποιείτω. ἦλθον δὲ καὶ τελῶναι βαπτισθῆναι καὶ
 13 εἶπαν πρὸς αὐτὸν Διδάσκαλε, τί ποιήσωμεν; ὁ δὲ εἶπεν
 πρὸς αὐτούς Μηδὲν πλέον παρὰ τὸ διατεταγμένον ὑμῖν
 14 πράσσετε. ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν καὶ στρατεύομενοι λέγον-
 τες Τί ποιήσωμεν καὶ ἡμεῖς; καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μη-
 δένα διασεύσητε μηδὲ συκοφαντήσητε, καὶ ἀρκείσθε
 15 τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν. Προσδοκῶντος δὲ τοῦ λα-
 οῦ καὶ διαλογιζομένων πάντων ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν
 16 περὶ τοῦ Ἰωάνου, μὴ ποτε αὐτὸς εἴη ὁ χριστός, ἀπεκρί-
 νατο λέγων πᾶσιν ὁ Ἰωάνης Ἐγὼ μὲν ὕδατι βαπτίζω
 ὑμᾶς· ἔρχεται δὲ ὁ ἰσχυρότερός μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἰκανὸς
 17 βαπτίσει ἐν πνεύματι ἁγίῳ καὶ πυρὶ· οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ
 χειρὶ αὐτοῦ διακαθᾶραι τὴν ἄλωνα αὐτοῦ καὶ συναγαγεῖν
 τὸν σίτον εἰς τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ, τὸ δὲ ἄχυρον κατα-
 18 καύσει πυρὶ ἀσβέστω. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ
 19 ἕτερα παρακαλῶν εὐηγγελίζετο τὸν λαόν· ὁ δὲ Ἡρώδης ὁ
 τετραάρχης, ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ περὶ Ἡρωδιάδος τῆς
 γυναικὸς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ περὶ πάντων ὧν ἐποί-
 20 ησεν πονηρῶν ὁ Ἡρώδης, προσέθηκεν καὶ τοῦτο ἐπὶ πᾶσιν,
 κατέκλεισεν τὸν Ἰωάνην ἐν φυλακῇ.
 21 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ βαπτισθῆναι ἅπαντα τὸν λαόν καὶ Ἰη-

σου βαπτισθέντος και προσευχομένου ανεφχθήναι τον ουρανὸν και καταβῆναι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον σωματικῶ εἶδει ὡς 22
περιστερὰν ἐπ' αὐτόν, και φωνὴν ἐξ οὐρανοῦ γενέσθαι Σὺ
εἰ ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ εὐδόκησα. Καὶ 23
αὐτὸς ἦν Ἰησοῦς ἀρχόμενος ὡσεὶ ἐτῶν τριάκοντα, ὧν υἱός,
ὡς ἐνομίζετο, Ἰωσήφ

	τοῦ Ἑλιέζερ
24 τοῦ Ματθαί	τοῦ Ἰωρεῖμ
τοῦ Λευεὶ	τοῦ Μαθθαί
τοῦ Μελχεί	τοῦ Λευεὶ
τοῦ Ἰανναί	30 τοῦ Συμεών
τοῦ Ἰωσήφ	τοῦ Ἰούδα
25 τοῦ Ματταθίου	τοῦ Ἰωσήφ
τοῦ Ἀμῶς	τοῦ Ἰωνάμ
τοῦ Ναούμ	τοῦ Ἐλιακεῖμ
τοῦ Ἐσλεί	31 τοῦ Μελεά
τοῦ Ναγγαί	τοῦ Μεννά
26 τοῦ Μαάθ	τοῦ Ματταθά
τοῦ Ματταθίου	τοῦ Ναθάμ
τοῦ Σεμεεῖν	τοῦ Δανεῖδ
τοῦ Ἰωσήχ	32 τοῦ Ἰεσσαί
τοῦ Ἰωδά	τοῦ Ἰωβήλ
27 τοῦ Ἰωανάν	τοῦ Βοός
τοῦ Ῥησά	τοῦ Σαλά
τοῦ Ζοροβάβελ	τοῦ Ναασσών
τοῦ Σαλαθιήλ	33 τοῦ Ἰαδμεῖν ¹
τοῦ Νηρεὶ	τοῦ Ἀρνεὶ
28 τοῦ Μελχεί	τοῦ Ἐσρών
τοῦ Ἀδδεὶ	τοῦ Φαρές
τοῦ Κωσάμ	τοῦ Ἰούδα
τοῦ Ἐλμαδάμ	34 τοῦ Ἰακώβ
τοῦ Ἡρ	τοῦ Ἰσαάκ
29 τοῦ Ἰησοῦ	τοῦ Ἀβραάμ

τοῦ Θαραΐ	τοῦ Λάμεχ
τοῦ Ναχώρ	37 τοῦ Μαθουσαλά
35 τοῦ Σερούχ	τοῦ Ἐνώχ
τοῦ Ῥαγαύ	τοῦ Ἰάρετ
τοῦ Φάλεκ	τοῦ Μαλελεηλ
τοῦ Ἐβερ	τοῦ Καινάμ
τοῦ Σαλά	38 τοῦ Ἐνώσ
36 τοῦ Καινάμ	τοῦ Σήθ
τοῦ Ἀρφαζάδ	τοῦ Ἀδάμ
τοῦ Σήμ	τοῦ θεοῦ.
τοῦ Νῶε	

- 1 Ἰησοῦς δὲ πλήρης πνεύματος ἁγίου ὑπέστρεψεν ἀπὸ
τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἦγετο ἐν τῷ πνεύματι ἐν τῇ ἐρήμῳ
2 ἡμέρας τεσσαράκοντα πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ διαβόλου.
Καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ συν-
3 τελεσθεῖσῶν αὐτῶν ἐπείασεν. εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ διά-
βολος Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, εἰπέ τῷ λίθῳ τούτῳ ἵνα
4 γένηται ἄρτος. καὶ ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς Γέ-
5 γραπται ὅτι Οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ὁ ἄνθρω-
6 πος. Καὶ ἀναγαγὼν αὐτὸν ἔδειξεν αὐτῷ πάσας τὰς
7 βασιλείας τῆς οἰκουμένης ἐν στιγμῇ χρόνου· καὶ εἶπεν
αὐτῷ ὁ διάβολος Σοὶ δώσω τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἅπασαν
καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν, ὅτι ἐμοὶ παραδέδοται καὶ ᾧ ἂν θέλω
8 δίδωμι αὐτήν· σὺ οὖν εἰὰν προσκυνήσῃς ἐνώπιον ἐμοῦ,
9 ἔσται σοῦ πᾶσα. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ
Γέγραπται Κύριον τὸν θεὸν σοῦ προσκυνήσεις
10 καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις. Ἦγαγεν δὲ αὐτὸν εἰς
Ἱερουσαλὴμ καὶ ἔστησεν ἐπὶ τὸ πετερίγιον τοῦ ἱεροῦ, καὶ
εἶπεν [αὐτῷ] Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, βάλε σεαυτὸν ἐντεῦθεν
11 κάτω· γέγραπται γὰρ ὅτι τοῖς ἄγγελοις αὐτοῦ ἐντε-
12 λεῖται περὶ σοῦ τοῦ διαφυλάξαι σε, καὶ ὅτι ἐπὶ χειρῶν
ἀροῦσί σε μή ποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα
σοῦ. καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι Εἴρηται

Οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον τὸν θεόν σου. Καὶ συντε-¹³
λέσας πάντα πειρασμὸν ὁ διάβολος ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ
ἄχρι καιροῦ.

Καὶ ὑπέστρεψεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ δυνάμει τοῦ πνεύματος¹⁴
εἰς τὴν Γαλιλαίαν. καὶ φήμη ἐξῆλθεν καθ' ὅλης τῆς περι-
χώρου περὶ αὐτοῦ. καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν ἐν ταῖς συναγω-¹⁵
γαῖς αὐτῶν, δοξαζόμενος ὑπὸ πάντων.

Καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρά, οὗ ἦν ἑτετραμμένος,¹⁶ καὶ εἰσήλ-
θεν κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων
εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ ἀνέστη ἀναγνῶναι. καὶ ἐπέδοθη¹⁷
αὐτῷ βιβλίον τοῦ προφήτου Ἡσαίου, καὶ ἀνοίξας τὸ βι-
βλίον εὗρεν [τὸν] τόπον οὗ ἦν γεγραμμένον

Πνεῦμα Κυρίου ἐπὶ ἐμέ,¹⁸

οὗ εἶνεκεν ἔρχισέν με εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς,
ἀπέσταλκέν με κηρῆσαι ἀιχμαλώτοις ἄφεςιν καὶ
τυφλοῖς ἀνάβλεψιν,

ἀποστεῖλαι τετραγασμένους ἐν ἀφέσει,

κηρῆσαι ἐνιαγτὸν Κυρίου δεκτόν.¹⁹

καὶ πτύξας τὸ βιβλίον ἀποδοὺς τῷ ὑπηρέτῃ ἐκάθισεν· καὶ²⁰
πάντων οἱ ὀφθαλμοὶ ἐν τῇ συναγωγῇ ἦσαν ἀτενίζοντες
αὐτῷ. ἤρξατο δὲ λέγειν πρὸς αὐτοὺς ὅτι Σήμερον πε-²¹
πλήρωται ἡ γραφὴ αὕτη ἐν τοῖς ὠσὶν ὑμῶν. καὶ πάντες²²
ἐμαρτύρουν αὐτῷ καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χά-
ριτος τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ
ἔλεγον Οὐχὶ υἱὸς ἐστὶν Ἰωσήφ οὗτος; καὶ εἶπεν πρὸς²³
αὐτοὺς Πάντως ἐρεῖτέ μοι τὴν παραβολὴν ταύτην Ἰα-
τρέ, θεράπευσον σεαυτὸν· ὅσα ἠκούσαμεν γεγόμενα εἰς
τὴν Καφαρναοὺμ ποίησον καὶ ὧδε ἐν τῇ πατρίδι σου.
εἶπεν δὲ Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς προφήτης δεκτός²⁴
ἐστὶν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ. ἐπ' ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν,²⁵
πολλοὶ χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡλείου ἐν τῷ Ἰσραὴλ,
ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς ἑτὴ τρία καὶ μῆνας ἕξ, ὡς ἐγένετο
λιμὸς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν²⁶

ἐπέμφθη Ἡλείας εἰ μὴ εἰς Σάρεπτα τῆς Σιδωνίας πρὸς
 27 ΓΥΝΑΪΚΑ ΧΗΡΑΝ. καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐν τῷ Ἰσραὴλ
 ἐπὶ Ἐλισαίου τοῦ προφήτου, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἑκαθαρίσθη,
 28 εἰ μὴ Ναϊμὰν ὁ Σύρος. καὶ ἐπλήσθησαν πάντες θυμοῦ
 29 ἐν τῇ συναγωγῇ ἀκούοντες ταῦτα, καὶ ἀναστάντες ἐξέβαλον
 αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως, καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἕως ὄφρυος τοῦ
 ὄρους ἐφ' οὗ ἡ πόλις ᾠκοδόμητο αὐτῶν, ὥστε κατακρη-
 30 μνίσαι αὐτόν· αὐτὸς δὲ διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν ἐπο-
 ρεύετο.

31 Καὶ κατῆλθεν εἰς Καφαρναοὺμ πόλιν τῆς Γαλιλαίας.
 32 Καὶ ἦν διδάσκων αὐτοὺς ἐν τοῖς σάββασιν· καὶ ἐξεπλήσ-
 σοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ, ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ ἦν ὁ λόγος
 33 αὐτοῦ. καὶ ἐν τῇ συναγωγῇ ἦν ἄνθρωπος ἔχων πνεῦμα
 34 δαιμονίου ἀκαθάρτου, καὶ ἀνέκραξεν φωνῇ μεγάλῃ Ἔα, τί
 ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς;
 35 οἰδᾶ σε τίς εἶ, ὁ ἅγιος τοῦ θεοῦ. καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ
 ὁ Ἰησοῦς λέγων Φιμώθητι καὶ ἔξελθε ἀπ' αὐτοῦ. καὶ
 ῥίψαν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον εἰς τὸ μέσον ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ
 36 μηδὲν βλάψαν αὐτόν. καὶ ἐγένετο θάμβος ἐπὶ πάντας,
 καὶ συνελάλουν πρὸς ἀλλήλους λέγοντες Τίς ὁ λόγος οὗ-
 τος ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ καὶ δυνάμει ἐπιτάσσει τοῖς ἀκαθάρτοις
 37 πνεύμασιν, καὶ ἐξέρχονται; Καὶ ἐξεπορεύετο ἡχος περὶ
 38 αὐτοῦ εἰς πάντα τόπον τῆς περιχώρου.

Ἄνα-
 στὰς δὲ ἀπὸ τῆς συναγωγῆς εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν Σίμων-
 39 ος. πενθερὰ δὲ τοῦ Σίμωνος ἦν συνεχομένη πυρετῷ με-
 γάλῳ, καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν περὶ αὐτῆς. καὶ ἐπιστὰς ἐπάνω
 αὐτῆς ἐπετίμησεν τῷ πυρετῷ, καὶ ἀφῆκεν αὐτήν· παρα-
 40 χρῆμα δὲ ἀναστᾶσα δηκόνει αὐτοῖς.

Δύνον-
 τος δὲ τοῦ ἡλίου ἄπαντες ὅσοι εἶχον ἀσθενούντας νόσοις
 ποικίλαις ἤγαγον αὐτοὺς πρὸς αὐτόν· ὁ δὲ ἐνὶ ἐκάστω
 41 αὐτῶν τὰς χεῖρας ἐπιτιθεὶς ἑθεράπευεν αὐτούς. ἔξήρχε-
 το δὲ καὶ δαιμόνια ἀπὸ πολλῶν, κράζοντα καὶ λέγοντα ὅτι
 Σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ· καὶ ἐπιτιμῶν οὐκ εἶα αὐτὰ λα-

λεῖν, ὅτι ᾗθεισαν τὸν χριστὸν αὐτὸν εἶναι. Γε- 42
 νομένης δὲ ἡμέρας ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἔρημον τόπον·
 καὶ οἱ ὄχλοι ἐπεζήτουν αὐτόν, καὶ ἦλθον ἕως αὐτοῦ, καὶ
 κατεῖχον αὐτὸν τοῦ μὴ πορεύεσθαι ἀπ' αὐτῶν. ὁ δὲ 43
 εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ὅτι Καὶ ταῖς ἐτέραις πόλεσιν εὐαγγε-
 λίσασθαι με δεῖ τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, ὅτι ἐπὶ τοῦτο
 ἀπεστάλην. Καὶ ἦν κηρύσσων εἰς τὰς συναγωγὰς τῆς 44
 Ἰουδαίας.

Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν ὄχλον ἐπικεῖσθαι αὐτῷ καὶ 1
 ἀκούειν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ αὐτὸς ἦν ἐστῶς παρὰ τὴν
 λίμνην Γεννησαρέτ, καὶ εἶδεν πλοῖα δύο ἑστῶτα παρὰ 2
 τὴν λίμνην, οἱ δὲ ἀλεεῖς ἀπ' αὐτῶν ἀποβάτες ἔπλυνον
 τὰ δίκτυα. ἐμβὰς δὲ εἰς ἐν τῶν πλοίων, ὃ ἦν Σίμωνος, 3
 ἠρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον, καθίσας
 δὲ ἐκ τοῦ πλοίου ἐδίδασκεν τοὺς ὄχλους. ὡς δὲ ἐπαύσατο 4
 λαλῶν, εἶπεν πρὸς τὸν Σίμονα Ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος
 καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν. καὶ ἀποκριθεὶς 5
 Σίμων εἶπεν Ἐπιστάτα, δι' ὄλης νυκτὸς κοπιῶσαντες
 οὐδὲν ἐλάβομεν, ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὰ δίκτυα.
 καὶ τοῦτο ποιήσαντες συνέκλεισαν πλῆθος ἰχθύων πολὺ, 6
 διεμήσσετο δὲ τὰ δίκτυα αὐτῶν. καὶ κατένευσαν τοῖς 7
 μετόχοις ἐν τῷ ἐτέρῳ πλοίῳ τοῦ ἐλθόντος συλλαβέσθαι
 αὐτοῖς· καὶ ἦλθαν, καὶ ἔπλησαν ἀμφότερα τὰ πλοῖα
 ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά. ἰδὼν δὲ Σίμων Πέτρος προσέ- 8
 πεσεν τοῖς γόνασιν Ἰησοῦ λέγων Ἐξελθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι
 ἀνὴρ ἁμαρτωλὸς εἰμι, κύριε· θάμβος γὰρ περιέσχεν αὐτὸν 9
 καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ ἐπὶ τῇ ἄγρα τῶν ἰχθύων ὧν
 συνέλαβον, ὁμοίως δὲ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην υἱοῦς 10
 Ζεβεδαίου, οἱ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ Σίμωνι. καὶ εἶπεν πρὸς
 τὸν Σίμονα Ἰησοῦς Μὴ φοβοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους
 ἔσῃ ζωγρῶν. καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν 11
 ἀφέντες πάντα ἠκολούθησαν αὐτῷ.

- 12 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν πόλεων καὶ
 ἰδοὺ ἀνὴρ πλήρης λέπρας· ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν πεσὼν ἐπὶ
 πρόσωπον ἐδέηθη αὐτοῦ λέγων Κύριε, εἰάν θέλῃς δύνασαι
 13 με καθαρίσαι. καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἤψατο αὐτοῦ λέ-
 γων Θέλω, καθαρίσθητι· καὶ εὐθέως ἡ λέπρα ἀπῆλθεν
 14 ἀπ' αὐτοῦ. καὶ αὐτὸς παρήγγειλεν αὐτῷ μηδενὶ εἰπεῖν,
 ἀλλὰ ἀπελθὼν δεῖξον σεαυτὸν τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε
 περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου καθὼς προσέταξεν Μωυσῆς εἰς
 15 μαρτύριον αὐτοῖς. διήρχετο δὲ μᾶλλον ὁ λόγος περὶ
 αὐτοῦ, καὶ συνήρχοντο ὄχλοι πολλοὶ ἀκούειν καὶ θεραπεύε-
 16 σθαι ἀπὸ τῶν ἀσθενειῶν αὐτῶν· αὐτὸς δὲ ἦν ὑποχωρῶν ἐν
 ταῖς ἐρήμοις καὶ προσευχόμενος.
- 17 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν καὶ αὐτὸς ἦν διδάσκων,
 καὶ ἦσαν καθήμενοι Φαρισαῖοι καὶ νομοδιδάσκαλοι οἱ ἦσαν
 ἐλληνιστῆς ἐκ πάσης κόμης τῆς Γαλιλαίας καὶ Ἰουδαίας
 καὶ Ἱερουσαλήμ· καὶ δύναμις Κυρίου ἦν εἰς τὸ ἰσθαι
 18 αὐτόν. καὶ ἰδοὺ ἄνδρες φέροντες ἐπὶ κλίνης ἄνθρωπον ὃς
 ἦν παραλελυμένος, καὶ ἐζήτησαν αὐτὸν εἰσενεγκεῖν καὶ
 19 θείναι [αὐτόν] ἐνώπιον αὐτοῦ. καὶ μὴ εὐρόντες ποίας
 εἰσενέγκωσιν αὐτόν διὰ τὸν ὄχλον ἀναβάντες ἐπὶ τὸ δῶμα
 20 διὰ τῶν κεράμων καθῆκαν αὐτὸν σὺν τῷ κλινιδίῳ εἰς τὸ
 μέσον ἔμπροσθεν τοῦ Ἰησοῦ. καὶ ἰδὼν τὴν πίστιν αὐτῶν
 21 εἶπεν Ἄνθρωπε, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. καὶ
 ἤρξαντο διαλογίζεσθαι οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι
 λέγοντες Τίς ἐστὶν οὗτος ὃς λαλεῖ βλασφημίας; τίς δύ-
 22 ναται ἁμαρτίας ἀφεῖναι εἰ μὴ ὁ μόνος ὁ θεός; ἐπιγνοὺς δὲ
 ὁ Ἰησοῦς τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν ἀποκριθεὶς εἶπεν πρὸς
 23 αὐτούς Τί διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; τί ἐστὶν
 εὐκοπώτερον, εἰπεῖν Ἄφεωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου, ἢ
 24 εἰπεῖν Ἐγειρε καὶ περιπάτει; ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ὁ υἱὸς
 τοῦ ἀνθρώπου ἐξουσίαν ἔχει ἐπὶ τῆς γῆς ἀφίεναι ἁμαρ-
 25 τίας— εἶπεν τῷ «παραλελυμένῳ» Σοὶ λέγω, ἔγειρε καὶ

παραρῆμα ἀναστὰς ἐνώπιον αὐτῶν, ἄρας ἐφ' ὃ κατέκειτο, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ δοξάζων τὸν θεόν. Καὶ ἐκστασις ἔλαβεν ἅπαντας καὶ ἐδόξαζον τὸν θεόν, καὶ ἐπλήσθησαν φόβου λέγοντες ὅτι εἶδαμεν παράδοξα σήμερον.

Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆλθεν καὶ ἐθεάσατο τελῶνην ὄνόματι Λευεὶν καθήμενον ἐπὶ τὸ τελῶνιον, καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἄκολουθε μοι. καὶ καταλιπὼν πάντα ἀναστὰς ἦκολούθει αὐτῷ. Καὶ ἐποίησεν δοχὴν μεγάλην Λευεὶς αὐτῷ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ· καὶ ἦν ὄχλος πολὺς τελωνῶν καὶ ἄλλων οἱ ἦσαν μετ' αὐτῶν κατακείμενοι. καὶ ἐγόγγυζον οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς αὐτῶν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγοντες Διὰ τί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίετε καὶ πίνετε; καὶ ἀποκριθεὶς [ὁ] Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ὑγιαίνοντες ἰατροῦ ἀλλὰ οἱ κακῶς ἔχοντες· οὐκ ἐλήλυθα καλέσαι δικαίους ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν. Οἱ δὲ εἶπαν πρὸς αὐτόν Οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου νηστεύουσιν πυκνὰ καὶ δεήσεις ποιοῦνται, ὁμοίως καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων, οἱ δὲ σοὶ ἐσθίουσιν καὶ πίνουσιν. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Μὴ δύνασθε τοὺς υἱοὺς τοῦ νυμφῶνος ἐν φῶς ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστὶν ποιῆσαι νηστεύσαι; ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι, καὶ ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος τότε νηστεύουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. Ἔλεγεν δὲ καὶ παραβολὴν πρὸς αὐτοὺς ὅτι Οὐδεὶς ἐπίβλημα ἀπὸ ἱματίου καινοῦ σχίσας ἐπιβῆλλει ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν· εἰ δὲ μήγε, καὶ τὸ καινὸν σχίσαι καὶ τῷ παλαιῷ οὐ συμφωνήσει τὸ ἐπίβλημα τὸ ἀπὸ τοῦ καινοῦ. καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μήγε, ῥήξει ὁ οἶνος ὁ νέος τοὺς ἀσκοὺς, καὶ αὐτὸς ἐκχυθήσεται καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται· ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς καινοὺς βλητέον. [Ὅτι οὐδεὶς πίων παλαιὸν θέλει νέον· λέγει γάρ Ὁ παλαιὸς χρηστός ἐστιν.]

Ἐγένετο δὲ ἐν σαββάτῳ διαπορεύεσθαι αὐτὸν διὰ τῆς σπορίμων, καὶ ἔτιλλον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ ἦσθιον τοὺς

2 στάχνας ψάχοντες ταῖς χερσίν. τινές δὲ τῶν Φαρισαίων
 3 εἶπαν Τί ποιεῖτε ὃ οὐκ ἔξεστιν τοῖς σάββασιν; καὶ
 ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς εἶπεν [ὁ] Ἰησοῦς Οὐδὲ τοῦτο
 ἀνέγνωτε ὃ ἐποίησεν Δαυεὶδ ὅτε ἐπέινασεν αὐτὸς καὶ οἱ
 4 μετ' αὐτοῦ; [ὡς] εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ καὶ
 τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως λαβὼν ἔφαγεν καὶ ἔδωκεν
 τοῖς μετ' αὐτοῦ, οὓς οὐκ ἔξεστιν φαγεῖν εἰ μὴ μόνους τοὺς
 5 ἱερεῖς; καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς Κύριός ἐστιν τοῦ σαββάτου
 6 ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. Ἐγένετο δὲ ἐν ἐτέρῳ
 σαββάτῳ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ διδάσκειν
 καὶ ἦν ἄνθρωπος ἐκεῖ καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἡ δεξιὰ ἦν ξηρά
 7 παρετηροῦντο δὲ αὐτὸν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι εἰ
 ἐν τῷ σαββάτῳ θεραπεύει, ἵνα εὗρωσιν κατηγορεῖν αὐτοῦ.
 8 αὐτὸς δὲ ᾗδει τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν, εἶπεν δὲ τῷ ἀνδρὶ
 τῷ ξηρὰν ἔχοντι τὴν χεῖρα Ἐγειρε καὶ στήθι εἰς τὸ
 9 μέσον· καὶ ἀναστὰς ἕστη. εἶπεν δὲ [ὁ] Ἰησοῦς πρὸς
 αὐτούς Ἐπερωτῶ ὑμᾶς, εἰ ἔξεστιν τῷ σαββάτῳ ἀγαθο-
 10 ποιῆσαι ἢ κακοποιῆσαι, ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀπολέσαι; καὶ
 περιβλεψάμενος πάντας αὐτοὺς εἶπεν αὐτῷ Ἐκτεινον τὴν
 χεῖρά σου· ὃ δὲ ἐποίησεν, καὶ ἀπεκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐ-
 11 τοῦ. Αὐτοὶ δὲ ἐπλήσθησαν ἀνοίας, καὶ διελάλουν πρὸς
 ἀλλήλους τί ἂν ποιῶσι ἐν τῷ Ἰησοῦ.

12 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἐξελθεῖν αὐτὸν εἰς
 τὸ ὄρος προσεύξασθαι, καὶ ἦν διανυκτερεύων ἐν τῇ προσ-
 13 ευχῇ τοῦ θεοῦ. καὶ ὅτε ἐγένετο ἡμέρα, προσεφώνησεν
 τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ ἐκλεξάμενος ἀπ' αὐτῶν δώδεκα,
 14 οὓς καὶ ἀποστόλους ὠνόμασεν, Σίμωνα ὃν καὶ ὠνόμασεν
 Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ Ἰάκωβον καὶ
 15 Ἰωάννην καὶ Φίλιππον καὶ Βαρθολομαῖον καὶ Μαθθαῖον
 καὶ Θωμᾶν [καὶ] Ἰάκωβον Ἀλφαιῦ καὶ Σίμωνα τὸν καλού-
 16 μενον Ζηλωτὴν καὶ Ἰούδαν Ἰακώβου καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώθ
 17 ὃς ἐγένετο προδότης, καὶ καταβὰς μετ' αὐτῶν ἕστη ἐπὶ

5 ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαββάτου

7 θεραπεύσει

τόπου πεδινού, καὶ ὄχλος πολὺς μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλήθος
πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλὴμ
καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἱ ἦλθαν ἀκούσαι 18
αὐτοῦ καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν· καὶ οἱ ἐνοχλού-
μενοι ἀπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων ἐθεραπεύοντο· καὶ πᾶς ὁ 19
ὄχλος ἐζήτουν ἄπτεσθαι αὐτοῦ, ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ
ἐξήρχετο καὶ ἴατο πάντας. Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὀφθαλ- 20
μοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἔλεγεν
Μακάριοι οἱ πτωχοί, ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ
θεοῦ.

μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι χορτασθήσεσθε. 21

μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε.

μακάριοί ἐστε ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν 22
ἀφορίσωσιν ὑμᾶς καὶ ὀνειδίσωσιν καὶ ἐκβάλωσιν τὸ
ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν ἕνεκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου·
χάρητε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε, ἰδοὺ γὰρ ὁ 23
μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ· κατὰ τὰ αὐτὰ γὰρ
ἐποιοῦν τοῖς προφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν.

Πλὴν οὐαὶ ὑμῖν τοῖς πλουσίοις, ὅτι ἀπέχετε τὴν παράκλη- 24
σιν ὑμῶν.

οὐαὶ ὑμῖν, οἱ ἐμπεπλησμένοι νῦν, ὅτι πεινάσετε. 25

οὐαὶ, οἱ γελῶντες νῦν, ὅτι πενθήσετε καὶ κλαύσετε.

οὐαὶ ὅταν καλῶς ὑμᾶς εἴπωσιν πάντες οἱ ἄνθρωποι, κατὰ 26
τὰ αὐτὰ γὰρ ἐποιοῦν τοῖς ψευδοπροφήταις οἱ πατέρες
αὐτῶν.

Ἄλλὰ ὑμῖν λέγω τοῖς ἀκούουσιν, ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς 27
ὑμῶν, καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς, εὐλογεῖτε τοὺς 28
καταρωμένους ὑμᾶς, προσεύχεσθε περὶ τῶν ἐπηρεαζόντων
ὑμᾶς. τῷ τύπτουσί σε ἐπὶ τὴν σιαγόνα παρέχε καὶ τὴν 29
ἄλλην, καὶ ἀπὸ τοῦ αἵροντός σου τὸ ἱμάτιον καὶ τὸν
χιτῶνα μὴ κωλύσης. παντὶ αἰτοῦντί σε δίδου, καὶ ἀπὸ 30
τοῦ αἵροντος τὰ σὰ μὴ ἀπαίτει. καὶ καθὼς θέλετε ἵνα 31
ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, ἵ ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως. καὶ 32

εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστίν;
 καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσιν.
 33 καὶ [γὰρ] ἐὰν ἀγαθοποιῆτε τοὺς ἀγαθοποιούντας ὑμᾶς,
 ποία ὑμῖν χάρις ἐστίν; καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν.
 34 καὶ ἐὰν δανίσθητε παρ' ὧν ἐλπίζετε λαβεῖν, ποία ὑμῖν χάρις
 [ἐστίν]; καὶ ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς δανίζουσιν ἵνα ἀπολά-
 35 βωσιν τὰ ἴσα. πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν καὶ
 ἀγαθοποιεῖτε καὶ δανίζετε ἄμην· ἀπελπίζοντες· καὶ ἔσται
 ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς, καὶ ἔσεσθε υἱοὶ Ὑψίστου, ὅτι αὐτὸς
 36 χρηστός ἐστίν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηροὺς. Γίνε-
 σθε οἰκτίρμονες καθὼς ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστίν·
 37 καὶ μὴ κρίνετε, καὶ οὐ μὴ κριθῆτε· καὶ μὴ καταδικάζετε,
 καὶ οὐ μὴ καταδικασθῆτε. ἀπολύετε, καὶ ἀπολυθήσεσθε·
 38 δίδοτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· μέτρον καλὸν πεπιεσμένον
 σεσαλευμένον ὑπερεκχυννόμενον δώσουσιν εἰς τὸν κόλ-
 πον ὑμῶν· ὃ γὰρ μέτρῳ μετρεῖτε ἄντιμετρηθήσεται
 39 ὑμῖν. Εἶπεν δὲ καὶ παραβολὴν αὐτοῖς· Μήτι
 δύναται τυφλὸς τυφλὸν ὀδηγεῖν; οὐχὶ ἀμφοτέροι εἰς βύ-
 40 θυνον ἐμπεσοῦνται; οὐκ ἔστιν μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκα-
 λον, κατηρτισμένος δὲ πᾶς ἔσται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ.
 41 Τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελ-
 φοῦ σου, τὴν δὲ δοκὸν τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ οὐ κατα-
 42 νοεῖς; πῶς δύνασαι λέγειν τῷ ἀδελφῷ σου Ἄδελφέ, ἄφες
 ἐκβάλω τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου, αὐτὸς τὴν
 ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου δοκὸν οὐ βλέπων; ὑποκριτά, ἐκβαλε
 πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέ-
 ψεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐκ-
 43 βαλεῖν. Οὐ γὰρ ἔστιν δένδρον καλὸν ποιοῦν καρπὸν
 σαπρὸν, οὐδὲ πάλιν δένδρον σαπρὸν ποιοῦν καρπὸν καλόν.
 44 Ἐκαστον γὰρ δένδρον ἐκ τοῦ ἰδίου καρποῦ γινώσκειται· οὐ
 γὰρ ἐξ ἀκανθῶν συλλέγουσιν σύκα, οὐδὲ ἐκ βάλτου σταφυ-
 45 λὴν τρυγῶσιν. ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυ-
 ροῦ τῆς καρδίας προφέρει τὸ ἀγαθόν, καὶ ὁ πονηρὸς ἐκ τοῦ

πονηροῦ προφέρει τὸ πονηρόν· ἐκ γὰρ περισσεύματος καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα αὐτοῦ. Τί δέ με καλεῖτε Κύριε 46
 ριε κύριε, καὶ οὐ ποιεῖτε ἄ¹ λέγω; πᾶς ὁ ἐρχόμενος πρὸς 47
 με καὶ ἀκούων μου τῶν λόγων καὶ ποιῶν αὐτούς, ὑποδείξω
 ὑμῖν τίνι ἐστὶν ὁμοίος· ὁμοίός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομοῦντι 48
 οἰκίαν ὃς ἔσκαψεν καὶ ἐβάθυνεν καὶ ἔθηκεν θεμέλιον ἐπὶ
 τὴν πέτραν· πλημμύρης δὲ γενομένης προσέρρηξεν ὁ ποτα-
 μὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἴσχυσεν σαλευθῆναι αὐτὴν διὰ
 τὸ καλῶς οἰκοδομηθῆναι αὐτήν. ὁ δὲ ἀκούσας καὶ μὴ 49
 ποιήσας ὁμοίός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομήσαντι οἰκίαν ἐπὶ
 τὴν γῆν χωρὶς θεμελίου, ἣ προσέρρηξεν ὁ ποταμὸς, καὶ
 εὐθὺς συνέπεσεν, καὶ ἐγένετο τὸ ῥῆγμα τῆς οἰκίας ἐκείνης
 μέγα. Ἐπειδὴ¹ ἐπλήρωσεν πάντα τὰ ῥήματα 1
 αὐτοῦ εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ λαοῦ, εἰσῆλθεν εἰς Καφαρναοῦμ.

Ἐκατοντάρχου δὲ τινας δούλους κακῶς ἔχων ἡμελλεν 2
 τελευτᾶν, ὃς ἦν αὐτῷ ἐντιμος. ἀκούσας δὲ περὶ τοῦ Ἰησοῦ 3
 ἀπέστειλεν πρὸς αὐτὸν πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων, ἐρω-
 τῶν αὐτὸν ὅπως ἐλθὼν διασώσῃ τὸν δούλον αὐτοῦ. οἱ δὲ 4
 παραγενόμενοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν παρεκάλουν αὐτὸν σπου-
 δαίως λέγοντες ὅτι ἄξιός ἐστιν ᾧ παρέξῃ τοῦτο, ἀγαπᾶ 5
 γὰρ τὸ ἔθνος ἡμῶν καὶ τὴν συναγωγὴν αὐτὸς φκοδόμησεν
 ἡμῖν. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπορεύετο σὺν αὐτοῖς. ἤδη δὲ αὐτοῦ 6
 οὐ μακρὰν ἀπέχοντος ἀπὸ τῆς οἰκίας ἔπεμψεν φίλους ὁ
 ἑκατοντάρχης λέγων αὐτῷ Κύριε, μὴ σκύλλου, οὐ γὰρ
 ἰκανός εἰμι ἵνα ὑπὸ τὴν στέγην μου εἰσελθῆς· διὸ οὐδὲ 7
 ἔμαυτὸν ἠξίωσα πρὸς σέ ἐλθεῖν· ἀλλὰ εἰπέ λόγῳ, καὶ
 ἰαθήτω ὁ παῖς μου· καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἔξου- 8
 σίαν τασσόμενος, ἔχων ὑπ' ἑμαυτὸν στρατιώτας, καὶ λέγω
 τούτῳ Πορεύθητι, καὶ πορεύεται, καὶ ἄλλῳ Ἔρχου, καὶ
 ἔρχεται, καὶ τῷ δούλῳ μου Ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ.
 ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασεν αὐτόν, καὶ στρα- 9
 φεῖς τῷ ἀκολουθοῦντι αὐτῷ ὄχλῳ εἶπεν Λέγω ὑμῖν, οὐδὲ
 ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὔρον. καὶ ὑποστρέψαν- 10

τες εἰς τὸν οἶκον οἱ πεμφθέντες εὗρον τὸν δούλον ὑγιαί-
 11 νοντα. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔξῃς ἐπορεύθη εἰς
 πόλιν καλουμένην Ναϊν, καὶ συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθη-
 12 τὰ αὐτοῦ καὶ ὄχλος πολὺς. ὡς δὲ ἤγγισεν τῇ πόλει τῆς
 πόλεως, καὶ ἰδοὺ ἐξεκομίζετο τεθνηκὼς μονογενὴς υἱὸς τῆ
 μητρὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτὴ ἦν χήρα, καὶ ὄχλος τῆς πόλεως
 13 ἱκανὸς ἦν σὺν αὐτῇ. καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ κύριος ἐσπλαγ-
 14 χνίσθη ἐπ' αὐτῇ καὶ εἶπεν αὐτῇ Μὴ κλαίει. καὶ προσελ-
 θὼν ἤψατο τῆς σοροῦ, οἱ δὲ βαστάζοντες ἔστησαν, καὶ
 15 εἶπεν Νεανίσκε, σοὶ λέγω, ἐγέρθητι. καὶ ἀνεκάθισεν ὁ
 νεκρὸς καὶ ἤρξατο λαλεῖν, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ
 16 αὐτοῦ. Ἐλαβεν δὲ φόβος πάντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν
 θεὸν λέγοντες ὅτι Προφήτης μέγας ἠγέρθη ἐν ἡμῖν, καὶ
 17 ὅτι Ἐπεσκέψατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ. καὶ ἐξῆλθεν ὁ
 λόγος οὗτος ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ περὶ αὐτοῦ καὶ πάσῃ τῇ
 περιχώρῳ.

18 Καὶ ἀπήγγειλαν Ἰωάνει οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ πάντων
 τούτων. καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς τῶν μαθητῶν
 19 αὐτοῦ ὁ Ἰωάνης ἔπεμψεν πρὸς τὸν κύριον λέγων Σὺ εἶ ὁ
 20 ἐρχόμενος ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν; παραγενόμενοι δὲ πρὸς
 αὐτὸν οἱ ἄνδρες εἶπαν Ἰωάνης ὁ βαπτιστὴς ἀπέστειλεν
 ἡμᾶς πρὸς σέ λέγων Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος ἢ ἄλλον προσδο-
 21 κῶμεν; ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐθεράπευσεν πολλοὺς ἀπὸ
 νόσων καὶ μαστίγων καὶ πνευμάτων πονηρῶν, καὶ τυφλοῖς
 22 πολλοῖς ἐχαρίσατο βλέπειν. καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς
 Πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάνει ἃ εἶδατε καὶ ἠκούσατε·
 τυφλοὶ ἀναβλέπουσιν, χωλοὶ περιπατοῦσιν, λεπροὶ καθα-
 23 ρίζονται καὶ κωφοὶ ἀκούουσιν, νεκροὶ ἐγείρονται, πτωχοὶ
 εὐαγγελίζονται· καὶ μακάριός ἐστιν ὁ εἰς ἂν μὴ σκανδα-
 24 λισθῆ ἐν ἐμοί. Ἀπελθόντων δὲ τῶν ἀγγέλων
 Ἰωάνου ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς ὄχλους περὶ Ἰωάνου Τί
 ἐξήλθατε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κίλαμον ὑπὸ ἀνέμου
 25 σαλευόμενον; ἀλλὰ τί ἐξήλθατε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλα-

κοῖς ἱματίοις ἠμφιεσμένον; ἰδοὺ οἱ ἐν ἱματισμῷ ἐνδόξῳ καὶ
 τρυφῇ ὑπάρχοντες ἐν τοῖς βασιλείοις εἰσίν. ἀλλὰ τί 26
 ἐξήλαθε ἰδεῖν; προφήτην; ναί, λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότε-
 ρον προφήτου. οὗτός ἐστιν περὶ οὗ γέγραπται 27

Ἰδοὺ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου
 σοῦ,

ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου.
 λέγω ὑμῖν, μείζων ἐν γεννητοῖς γυναικῶν Ἰωάννου οὐδεὶς 28
 ἔστιν ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ μείζων
 αὐτοῦ ἐστίν. — Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας καὶ οἱ τελῶναι 29
 ἔδικαίωσαν τὸν θεόν, βαπτισθέντες τὸ βάπτισμα Ἰωάννου·
 οἱ δὲ Φαρισαῖοι καὶ οἱ νομικοὶ τὴν βουλήν τοῦ θεοῦ ἠθέ- 30
 τησαν εἰς ἑαυτούς, μὴ βαπτισθέντες ὑπ' αὐτοῦ. — Τίτι οὖν 31
 ὁμοιώσω τοὺς ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ τίτι εἰσίν
 ὅμοιοι; ὅμοιοί εἰσι παιδίοις τοῖς ἐν ἀγορᾷ καθημένοις καὶ 32
 προσφωνοῦσιν ἀλλήλοις, ἃ λέγει

Ἡὐλῆσαμεν ὑμῖν καὶ οὐκ ᾤρησασθε·

ἐθρηνήσαμεν καὶ οὐκ ἐκλαύσατε·

ἐλήλυθεν γὰρ Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς μὴ ἔσθων ἄρτον μήτε 33
 πίνων οἶνον, καὶ λέγετε Δαιμόνιον ἔχει· ἐλήλυθεν ὁ υἱὸς 34
 τοῦ ἀνθρώπου ἔσθων καὶ πίνων, καὶ λέγετε Ἰδοὺ ἄνθρω-
 πος φάγος καὶ οἰνοπότης, φίλος τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν.
 καὶ ἔδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ πάντων τῶν τέκνων αὐτῆς. 35

Ἡρώτα δὲ τις αὐτὸν τῶν Φαρισαίων ἵνα φάγῃ μετ' αὐ- 36
 τοῦ· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Φαρισαίου κατεκλί-
 θη. Καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἣτις ἦν ἐν τῇ πόλει ἁμαρτωλός, καὶ 37
 ἐπιγνοῦσα ὅτι κατὰκειται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, κομί-
 σασα ἀλάβαστρον μύρου καὶ στᾶσα ὀπίσω παρὰ τοὺς 38
 πόδας αὐτοῦ κλαίουσα, τοῖς δάκρυσιν ἤρξατο βρέχειν τοὺς
 πόδας αὐτοῦ καὶ ταῖς θριξίν τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμασ-
 σεν, καὶ κατεφίλει τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ἤλειφεν τῷ
 μύρῳ. Ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος ὁ καλέσας αὐτὸν εἶπεν ἐν 39
 ἑαυτῷ λέγων Οὗτος εἰ ἦν [ὁ] προφήτης, ἐγίνωσκεν ἂν

τίς καὶ ποταπὴ ἡ γυνὴ ἣτις ἄπτεται αὐτοῦ, ὅτι ἁμαρτωλὸς
 40 ἔστιν. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτόν Σί-
 μων, ἔχω σοί τι εἰπεῖν. ὁ δὲ Διδάσκαλε, εἰπέ, φησὶν.
 41 δύο χρεοφιλέται ἦσαν δανιστῆ τινί· ὁ εἰς ὄφειλεν δηνάρια
 42 πεντακόσια, ὁ δὲ ἕτερος πενήτηκοντα. μὴ ἔχόντων αὐτῶν
 ἀποδοῦναι ἀμφοτέροις ἐχαρίσατο. τίς οὖν αὐτῶν πλείον
 43 ἀγαπήσει αὐτόν; ἀποκριθεὶς Σίμων εἶπεν Ἐπολαμ-
 βάνω ὅτι ᾧ τὸ πλείον ἐχαρίσατο. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ Ὁρ-
 44 θῶς ἔκρινας. καὶ στραφεὶς πρὸς τὴν γυναῖκα τῷ Σίμωνι
 ἔφη Βλέπεις ταύτην τὴν γυναῖκα; εἰσῆλθόν σου εἰς τὴν
 οἰκίαν, ὕδωρ ἄνοιξάντων σου τοὺς πόδας οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ τοῖς
 45 δάκρυσιν ἔβρεξέν μου τοὺς πόδας καὶ ταῖς θριξίν αὐτῆς
 46 ἐξέμαξεν. φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ ἀφ' ἧς εἰσῆλ-
 47 θον οὐ διέλειπεν καταφιλοῦσά μου τοὺς πόδας. ἐλαίφ τὴν
 κεφαλὴν μου οὐκ ἤλειψας· αὕτη δὲ μύρφ ἤλειψεν τοὺς
 48 πόδας μου. οὐ χάριν, λέγω σοι, ἀφέονται αἱ ἁμαρτίαι αὐ-
 τῆς αἱ πολλαί, ὅτι ἠγάπησεν πολὺ· ᾧ δὲ ὀλίγον ἀφίεται,
 49 ὀλίγον ἀγαπᾷ. εἶπεν δὲ αὐτῇ Ἀφέονται σου αἱ ἁμαρτίαι.
 50 καὶ ἤρξαντο οἱ συνακαείμενοι λέγειν ἐν ἑαυτοῖς Τίς
 οὗτός ἐστιν ὃς καὶ ἁμαρτίας ἀφίησιν; εἶπεν δὲ πρὸς τὴν
 γυναῖκα Ἡ πίστις σου σέσωκέν σε· πορεύου εἰς εἰρήνην.

1 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ καθεξῆς καὶ αὐτὸς διώδευεν κατὰ
 πόλιν καὶ κώμην κηρύσσων καὶ εὐαγγελιζόμενος τὴν βασι-
 2 λείαν τοῦ θεοῦ, καὶ οἱ δώδεκα σὺν αὐτῷ, καὶ γυναῖκές τινες
 αἱ ἦσαν τεθεραπευμέναι ἀπὸ πνευμάτων πονηρῶν καὶ
 3 ἀσθεσιῶν, Μαρία ἡ καλουμένη Μαγδαληνῆ, ἀφ' ἧς δαι-
 4 μόνια ἑπτὰ ἐξεληλύθει, καὶ Ἰωάννα γυνὴ Χουζᾶ ἐπιτρόπου
 Ἡρώδου καὶ Σουσάννα καὶ ἕτεραι πολλαί, αἵτινες δικό-
 5 νον αὐτοῖς ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς. Συνι-
 6 όντος δὲ ὄχλου πολλοῦ καὶ τῶν κατὰ πόλιν ἐπιπορευομέ-
 7 νων πρὸς αὐτόν εἶπεν διὰ παραβολῆς Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων
 8 τοῦ σπείρειν τὸν σπόρον αὐτοῦ. καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτόν
 9 ὁ μὲν ἔπεσεν παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ κατεπατήθη καὶ τὰ πε-

τεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐτό. καὶ ἕτερον κατέπεσεν 6
ἐπὶ τὴν πέτραν, καὶ φνὴν ἐξηράνθη διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα.
καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν, καὶ συνφνεῖσαι 7
αἱ ἀκανθαὶ ἀπέπνιξαν αὐτά. καὶ ἕτερον ἔπεσεν εἰς τὴν 8
γῆν τὴν ἀγαθὴν, καὶ φνὴν ἐποίησεν καρπὸν ἑκατονταπλα-
σίονα. Ταῦτα λέγων ἐφώνει Ὁ ἔχων ὄρα ἀκούειν ἀκου-
έτω.

Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ 9
τίς αὕτη εἶη ἡ παραβολή. ὁ δὲ εἶπεν Ὑμῖν δέδοται 10
γινῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ, τοῖς δὲ λοι-
ποῖς ἐν παραβολαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσιν καὶ
ἀκούοντες μὴ συνίωσιν. ἔστιν δὲ αὕτη ἡ παραβολή. Ὁ 11
σπόρος ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ. οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν 12
εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, εἶτα ἔρχεται ὁ διάβολος καὶ αἶρει τὸν
λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσωσιν σωθῶ-
σιν. οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας ὁ ὅταν ἀκούσωσιν μετὰ χαρᾶς 13
δέχονται τὸν λόγον, καὶ οὗτοι ῥίζαν οὐκ ἔχουσιν, οἱ πρὸς
καιρὸν πιστεύουσιν καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται.
τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάθας πεσόν, οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, 14
καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλοῦτου καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευό-
μενοι συνπνίγονται καὶ οὐ τελεσφοροῦσιν. τὸ δὲ ἐν τῇ 15
καλῇ γῇ, οὗτοί εἰσιν οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ
ἀκούσαντες τὸν λόγον κατέχουσιν καὶ καρποφοροῦσιν ἐν
ὑπομονῇ.

Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἄσφας καλύπτει 16
αὐτὸν σκεύει ἢ ὑποκάτω κλίνης τίθῃσιν, ἀλλ' ἐπὶ λυχνίας
τίθῃσιν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι βλέπωσιν τὸ φῶς. οὐ γὰρ 17
ἔστιν κρυπτόν ὃ οὐ φανερόν γενήσεται, οὐδὲ ἀπόκρυφον ὃ
οὐ μὴ γνωσθῆ καὶ εἰς φανερόν ἔλθῃ. Βλέπετε οὖν πῶς 18
ἀκούετε· ὅς ἂν γὰρ ἔχη, δοθήσεται αὐτῷ, καὶ ὅς ἂν μὴ ἔχη,
καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

Παρεγένετο δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ 19
αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠδύναντο συντυχεῖν αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον.
ἀπηγγελή δὲ αὐτῷ Ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοὶ σου 20
ἐστήκασιν ἔξω ἰδεῖν θελοντές σε. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν 21

- πρὸς αὐτοὺς Μήτηρ μου καὶ ἀδελφοί μου οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ἀκούοντες καὶ ποιοῦντες.
- 22 Ἐγένετο δὲ ἐν μᾶ τῶν ἡμερῶν καὶ αὐτὸς ἐνέβη εἰς πλοῖον καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Διέλ-
 23 θωμεν εἰς τὸ πέραν τῆς λίμνης, καὶ ἀνήχθησαν. πλεόν-
 24 των δὲ αὐτῶν ἀφύπνωσεν. καὶ κατέβη λαίλαψ ἄνεμου εἰς
 τὴν λίμνην, καὶ συνεπληροῦντο καὶ ἐκινδύνευον. προσελ-
 θόντες δὲ διήγειραν αὐτὸν λέγοντες Ἐπιστάτα ἐπιστάτα,
 ἀπολλύμεθα· ὁ δὲ διεγερθεὶς ἐπετίμησεν τῷ ἀνέμῳ
 καὶ τῷ κλύδωνι τοῦ ὕδατος, καὶ ἐπαύσαντο, καὶ ἐγένετο
 25 γαλήνη. εἶπεν δὲ αὐτοῖς Ποῦ ἡ πίστις ὑμῶν; φοβη-
 θέντες δὲ ἐθαύμασαν, λέγοντες πρὸς ἀλλήλους Τίς ἄρα
 οὗτός ἐστιν ὅτι καὶ τοῖς ἀνέμοις ἐπιτάσσει καὶ τῷ ὕδατι,
 26 καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ; Καὶ κατέπλευσαν εἰς
 τὴν χώραν τῶν Γερασηνῶν, ἣτις ἐστὶν ἀντίπερα τῆς Γαλι-
 27 λαίας. ἐξελθόντι δὲ αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν ὑπήνησεν ἀνὴρ
 28 τις ἐκ τῆς πόλεως ἔχων δαιμόνια· καὶ χρόνῳ ἰκανῶ οὐκ ἐνε-
 δύσατο ἰμάτιον, καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν ἀλλ' ἐν τοῖς μνή-
 29 μασιν. ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν ἀνακράξας προσέπεσεν αὐτῷ
 καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπεν Τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ νιέ [τοῦ
 30 θεοῦ] τοῦ ὑψίστου; δέομαί σου, μὴ με βασανίσῃς· πα-
 ρήγγελλεν γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν ἀπὸ
 τοῦ ἀνθρώπου. πολλοῖς γὰρ χρόνοις συνηρπάκει αὐτόν,
 καὶ ἔδεσμεύετο ἀλύσεισιν καὶ πέδαις φυλασσόμενος, καὶ
 διαρησῶν τὰ δεσμὰ ἠλαύνετο ἄπὸ τοῦ δαιμονίου εἰς τὰς
 31 ἐρήμους. ἐπηρώτησεν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς Τί σοὶ ὄνομά
 ἐστίν; ὁ δὲ εἶπεν Λεγιών, ὅτι εἰσῆλθεν δαιμόνια πολλὰ
 32 εἰς αὐτόν. καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς
 εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν. Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων
 33 αὐτοῖς. ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου
 εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους, καὶ ὄρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ
 27 ὑπήνησεν [τις] ἀνὴρ 29 παρήγγειλεν | ὑπὸ 32 βοσκομένων

κρημνοῦ εἰς τὴν λίμνην καὶ ἀπεπνίγη. Ἴδόντες δὲ οἱ 34
 βόσκοντες τὸ γεγονός ἔφυγον καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὴν
 πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς. ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονός 35
 καὶ ἦλθαν πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εὗραν καθήμενον τὸν ἄν-
 θρωπον ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξῆλθεν ἱματισμένον καὶ σω-
 φρονούντα παρὰ τοὺς πόδας [τοῦ] Ἰησοῦ, καὶ ἐφοβήθησαν.
 ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς οἱ ἰδόντες πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονι- 36
 σθείς. καὶ ἠρώτησεν αὐτὸν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περι- 37
 χώρου τῶν Γερασηῶν ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν, ὅτι φόβῳ
 μεγάλῳ συνέειχοντο· αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς πλοῖον ὑπέ-
 στρεψεν. εἰδείτο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει 38
 τὰ δαιμόνια εἶναι σὺν αὐτῷ· ἀπέλυσεν δὲ αὐτὸν λέγων
 Ἐπίστρεφε εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ διηγοῦ ὅσα σοι ἐποίησεν 39
 ὁ θεός. καὶ ἀπῆλθεν καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων ὅσα
 ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.

Ἐν δὲ τῷ ὑποστρέφειν τὸν Ἰησοῦν ἀπεδέξατο 40
 αὐτὸν ὁ ὄχλος, ἦσαν γὰρ πάντες προσδοκῶντες αὐτόν.
 Καὶ ἰδοὺ ἦλθεν ἀνὴρ ᾧ ὄνομα Ἰάειρος, καὶ οὗτος 41
 ἀρχων τῆς συναγωγῆς ὑπῆρχεν, καὶ πεσὼν παρὰ τοὺς
 πόδας Ἰησοῦ παρεκάλει αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον
 αὐτοῦ, ὅτι θυγάτηρ μονογενῆς ἦν αὐτῷ ὡς ἐτῶν 42
 δώδεκα καὶ αὐτὴ ἀπέθνησκειν. Ἐν δὲ τῷ ὑπάγειν
 αὐτὸν οἱ ὄχλοι συνέπνιγον αὐτόν. καὶ γυνὴ οὖσα 43
 ἐν ῥύσει αἵματος ἀπὸ ἐτῶν δώδεκα, ἧτις οὐκ ἴσχυσεν
 ἀπ' οὐδενὸς θεραπευθῆναι, προσελθοῦσα ὀπισθεν ἤψατο 44
 τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ παραχρῆμα
 ἔστη ἡ ῥύσις τοῦ αἵματος αὐτῆς. καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς 45
 Τίς ὁ ἀψάμενός μου; ἀρνούμενων δὲ πάντων εἶπεν ὁ
 Πέτρος Ἐπιστάτα, οἱ ὄχλοι συνέχουσίν σε καὶ ἀποθλί-
 βουσιν. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν Ἐψατό μού τις, ἐγὼ 46
 γὰρ ἔγνων δύνάμιν ἐξεληλυθυῖαν ἀπ' ἐμοῦ. ἰδοῦσα δὲ ἡ 47
 γυνὴ ὅτι οὐκ ἔλαθεν τρέμουσα ἦλθεν καὶ προσπε-
 σοῦσα αὐτῷ δι' ἣν αἰτίαν ἤψατο αὐτοῦ ἀπήγγειλεν ἐνώ-

48 πιον παντός τοῦ λαοῦ καὶ ὡς ἴαθη παραχρῆμα. ὁ δὲ
 εἶπεν αὐτῇ Θυγάτηρ, ἡ πίστις σου σέσωκέν σε· πορεύου
 49 εἰς εἰρήνην. Ἐτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἔρχεται τις παρὰ τοῦ
 ἀρχισυναγώγου λέγων ὅτι Τέθνηκεν ἡ θυγάτηρ σου,
 50 μηκέτι σκύλλε τὸν διδάσκαλον. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας
 ἀπεκρίθη αὐτῷ Μὴ φοβοῦ, μόνον πίστευσον, καὶ σωθή-
 51 σεται. ἔλθων δὲ εἰς τὴν οἰκίαν οὐκ ἀφήκεν εἰσελθεῖν τινα
 σὺν αὐτῷ εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον καὶ τὸν
 52 πατέρα τῆς παιδὸς καὶ τὴν μητέρα. ἔκλαιον δὲ πάντες καὶ
 ἐκόπτοντο αὐτήν. ὁ δὲ εἶπεν Μὴ κλαίετε, οὐ γὰρ ἀπέ-
 53 θανεν ἀλλὰ καθεύδει. καὶ κατεγέλων αὐτοῦ, εἰδότες ὅτι
 54 ἀπέθανεν. αὐτὸς δὲ κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς ἐφώνησεν
 55 λέγων Ἡ παῖς, ἔγειρε. καὶ ἐπέστρεψεν τὸ πνεῦμα αὐ-
 τῆς, καὶ ἀνέστη παραχρῆμα, καὶ διέταξεν αὐτῇ δοθῆναι
 56 φαγεῖν. καὶ ἐξέστησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς· ὁ δὲ παρήγγειλεν
 αὐτοῖς μηδενὶ εἰπεῖν τὸ γεγονός.

1 Συγκαλεσάμενος δὲ τοὺς δώδεκα ἔδωκεν αὐτοῖς δύ-
 ναμιν¹ καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ πάντα τὰ δαιμόνια καὶ νόσους
 2 θεραπεύειν, καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρύσσειν τὴν βασι-
 3 λείαν τοῦ θεοῦ καὶ ἰᾶσθαι, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς
 Μηδὲν αἴρετε εἰς τὴν ὁδόν, μήτε ράβδον μήτε πήραν
 μήτε ἄρτον μήτε ἀργύριον, μήτε δύο χιτῶνας ἔχειν.
 4 καὶ εἰς ἣν ἂν οἰκίαν εἰσέλθητε, ἐκεῖ μένετε καὶ ἐκεῖθεν
 5 ἐξέρχεσθε. καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέχωνται ὑμᾶς, ἐξερχόμενοι
 ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκείνης τὸν κοινορτὸν ἀπὸ τῶν ποδῶν
 6 ὑμῶν ἀποτινάσσετε εἰς μαρτύριον ἐπ' αὐτούς. Ἐξερχό-
 μενοι δὲ διήρχοντο κατὰ τὰς κώμας εὐαγγελιζόμενοι καὶ θε-
 7 ραπεύοντες πανταχοῦ. Ἦκουσεν δὲ Ἡρώδης
 ὁ τετραάρχης τὰ γινόμενα πάντα, καὶ διηπόρει διὰ τὸ λέ-
 8 γεσθαι ὑπὸ τινῶν ὅτι Ἰωάννης ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν, ὑπὸ
 τινῶν δὲ ὅτι Ἡλείας ἐφάνη, ἄλλων δὲ ὅτι προφήτης τις
 9 τῶν ἀρχαίων ἀνέστη. εἶπεν δὲ [ὁ] Ἡρώδης Ἰωάννην ἐγαῶ

1 δύναμιν αὐτοῖς

ἀπεκεφάλισα· τίς δέ ἐστιν οὗτος· περὶ οὗ ἀκούω τοιαῦτα; καὶ ἐζήτηε ἰδεῖν αὐτόν. Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ ἀπόστολοι διηγήσαντο αὐτῷ ὅσα ἐποίησαν. Καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ὑπεχώρησεν κατ' ἰδίαν εἰς πόλιν καλουμένην Βηθσαιδά. οἱ δὲ ὄχλοι γνόντες ἠκολούθησαν αὐτῷ. 11 καὶ ἀποδεξάμενος αὐτοὺς ἐλάλει αὐτοῖς περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ, καὶ τοὺς χρεῖαν ἔχοντας θεραπείας ἴατο. Ἡ δὲ 12 ἡμέρα ἦρξαστο κλίνειν· προσελθόντες δὲ οἱ δώδεκα εἶπαν αὐτῷ Ἐπιλύσον τὸν ὄχλον, ἵνα πορευθέντες εἰς τὰς κύκλῳ κώμας καὶ ἀγροὺς καταλύσωσιν καὶ εὐρωσιν ἐπισιτισμόν, ὅτι ὧδε ἐν ἐρήμῳ τόπῳ ἐσμέν. εἶπεν δὲ πρὸς 13 αὐτοὺς Δότε αὐτοῖς φαγεῖν ὑμεῖς. οἱ δὲ εἶπαν Οὐκ εἰσὶν ἡμῖν πλεῖον ἢ ἄρτοι πέντε καὶ ἰχθύες δύο, εἰ μήτι πορευθέντες ἡμεῖς ἀγοράσωμεν εἰς πάντα τὸν λαὸν τοῦτον βρώματα. ἦσαν γὰρ ὡσεὶ ἄνδρες πεντακισχίλιοι. εἶπεν 14 δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ Κατακλίνατε αὐτοὺς κλισίας ὡσεὶ ἀνὰ πεντήκοντα, καὶ ἐποίησαν οὕτως καὶ κατέκλιον 15 ἅπαντας. λαβὼν δὲ τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο 16 ἰχθύας ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησεν αὐτοὺς καὶ κατέκλασεν καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς παραθεῖναι τῷ ὄχλῳ. καὶ ἔφαγον καὶ ἐχορτάσθησαν πάντες, καὶ ἦρθη τὸ περισ- 17 σσεύσαν αὐτοῖς κλασμάτων κόφινοι δώδεκα.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν προσευχόμενον κατὰ 18 μόνας συνῆσαν αὐτῷ οἱ μαθηταί, καὶ ἐπηρώτησεν αὐτοὺς λέγων Τίνα με οἱ ὄχλοι λέγουσιν εἶναι; οἱ δὲ ἀποκρι- 19 θέντες εἶπαν Ἰωάννην τὸν βαπτιστήν, ἄλλοι δὲ Ἡλείαν, ἄλλοι δὲ ὅτι προφήτης τις τῶν ἀρχαίων ἀνέστη. εἶπεν 20 δὲ αὐτοῖς Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Πέτρος δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν Τὸν χριστὸν τοῦ θεοῦ. ὁ δὲ ἐπιτιμή- 21 σας αὐτοῖς παρήγγειλεν μηδενὶ λέγειν τοῦτο, εἰπὼν ὅτι 22 Δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἔγερ-

23 θῆναι. Ἐλεγεν δὲ πρὸς πάντας Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἔρχεσθαι, ἄρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν 24 αὐτοῦ καθ' ἡμέραν, καὶ ἀκολουθείτω μοι. ὅς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὅς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔνεκεν ἐμοῦ, οὗτος σώσει αὐτήν. 25 τί γὰρ ὠφελείται ἄνθρωπος κερδήσας τὸν κόσμον ὅλον 26 ἑαυτὸν δὲ ἀπολέσας ἢ ζημιωθείς; ὅς γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους, τοῦτον ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ τοῦ 27 πατρὸς καὶ τῶν ἁγίων ἀγγέλων. Λέγω δὲ ὑμῖν ἀληθῶς, εἰσὶν τινες τῶν αὐτοῦ ἐστηκότων οἱ οὐ μὴ γεύσονται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσιν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ.

28 Ἐγένετο δὲ μετὰ τοὺς λόγους τούτους ὥσει ἡμέρας ὀκτὼ [†] παραλαβὼν Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον ἀνέ- 29 βη εἰς τὸ ὕψος προσεύξασθαι. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προσ- εὔχεσθαι αὐτὸν τὸ εἶδος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἕτερον καὶ 30 ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ λευκὸς ἐξαστράπτων. καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο συνελάλουν αὐτῷ, οἵτινες ἦσαν Μωσῆς καὶ 31 Ἡλείας, οἱ ὀφθέντες ἐν δόξῃ ἔλεγον τὴν ἔξοδον αὐτοῦ ἣν 32 ἤμελλεν πληροῦν ἐν Ἱερουσαλήμ. ὁ δὲ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἦσαν βεβαρημένοι ὕπνῳ· διαγρηγορήσαντες δὲ εἶδαν τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ τοὺς δύο ἄνδρας τοὺς συνε- 33 στώτας αὐτῷ. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ εἶπεν ὁ Πέτρος πρὸς τὸν Ἰησοῦν Ἐπιστάτα, καλὸν ἐστὶν ἡμῶς ὧδε εἶναι, καὶ πενήσωμεν σκιῶς τρεῖς, μίαν σοὶ καὶ μίαν Μωυσεὶ καὶ μίαν Ἡλείᾳ, μὴ εἰδῶς ὁ 34 λέγει. ταῦτα δὲ αὐτοῦ λέγοντος ἐγένετο νεφέλη καὶ ἐπεσκίαζεν αὐτούς· ἐφοβήθησαν δὲ ἐν τῷ εἰσελθεῖν αὐτοῖς 35 εἰς τὴν νεφέλην. καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἐκλεκτός, αὐτοῦ 36 ἀκούετε. καὶ ἐν τῷ γενέσθαι τὴν φωνὴν εὐρέθη Ἰησοῦς μόνος. καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν καὶ οὐδενὶ ἀπήγγειλαν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις οὐδὲν ὧν ἑώρακαν.

Ἐγένετο δὲ τῇ ἐξῆς ἡμέρα κατελθόντων αὐτῶν ἀπὸ 37
 τοῦ ὄρους συνήνησεν αὐτῷ ὄχλος πολὺς. καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ 38
 ἀπὸ τοῦ ὄχλου ἐβόησεν λέγων Διδάσκαλε, δέομαί σου
 ἐπιβλέψαι ἐπὶ τὸν υἱόν μου, ὅτι μονογενὴς μοί ἐστιν,
 καὶ ἰδοὺ πνεῦμα λαμβάνει αὐτόν, καὶ ἐξέφνης κράζει, 39
 καὶ σπαράσσει αὐτὸν μετὰ ἀφροῦ καὶ μύλις ἀποχωρεῖ
 ἀπ' αὐτοῦ συντρίβον αὐτόν· καὶ ἐδεήθη τῶν μαθητῶν 40
 σου ἵνα ἐκβάλωσιν αὐτό, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν. ἀπο- 41
 κριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν Ὡ γενεὰ ἄπιστος καὶ διε-
 στραμμένη, ἕως πότε ἔσομαι πρὸς ὑμᾶς καὶ ἀνέξομαι
 ὑμῶν; προσάγαγε ὧδε τὸν υἱόν σου. ἔτι δὲ προσερχο- 42
 μένου αὐτοῦ ἔρρηξεν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον καὶ συνεσπάρα-
 ξεν· ἐπετίμησεν δὲ ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ,
 καὶ ἴασατο τὸν παῖδα καὶ ἀπέδωκεν αὐτὸν τῷ πατρὶ
 αὐτοῦ. ἐξεπλήσσοντο δὲ πάντες ἐπὶ τῇ μεγαλειότητι τοῦ 43
 θεοῦ.

Πάντων δὲ θαυμαζόντων ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίει εἶπεν
 πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ Θέσθε ὑμεῖς εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν 44
 τοὺς λόγους τούτους, ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει
 παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων. οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ 45
 ῥῆμα τούτο, καὶ ἦν παρακεκαλυμμένον ἀπ' αὐτῶν ἵνα μὴ
 αἰσθωνται αὐτό, καὶ ἐφοβούντο ἐρωτῆσαι αὐτὸν περὶ τοῦ
 ῥήματος τούτου.

Εἰσῆλθεν δὲ διαλογισμὸς ἐν 46
 αὐτοῖς, τὸ τίς ἂν εἴη μείζων αὐτῶν. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἰδὼς 47
 τὸν διαλογισμὸν τῆς καρδίας αὐτῶν ἐπιλαβόμενος παι-
 δῖον ἔστησεν αὐτὸ παρ' ἑαυτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ὅς ἂν 48
 δέξηται τούτο τὸ παιδίον ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ἐμὲ δέχε-
 ται, καὶ ὅς ἂν ἐμὲ δέξηται δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με·
 ὁ γὰρ μικρότερος ἐν πᾶσιν ὑμῖν ὑπάρχων οὗτός ἐστιν
 μέγας.

Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰωάνης εἶπεν Ἐπι- 49
 στάτα, εἵδαμέν τινα ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα δαι-
 μόνια, καὶ ἐκωλύομεν αὐτὸν ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ μεθ' ἡμῶν.

50 εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὸν Ἰησοῦς Μὴ κωλύετε, ὅς γὰρ οὐκ ἔστιν καθ' ὑμῶν ὑπὲρ ὑμῶν ἐστίν.

51 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὰς ἡμέρας τῆς ἀναλήψεως αὐτοῦ καὶ αὐτὸς τὸ πρόσωπον ἐστήριξεν τοῦ πορευέσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸ προσώπου αὐτοῦ. Καὶ πορευθέντες εἰσῆλθον εἰς κώμην Σαμαρειτῶν, ὡς ἐτοιμάσαι αὐτῷ· καὶ οὐκ ἰδέξαντο αὐτόν, ὅτι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἦν πορευόμενον εἰς Ἱερουσαλήμ. 54 Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης εἶπαν Κύριε, θέλεις εἰπωμεν πῦρ καταβῆναι ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ καὶ 55 ἀναλωσαὶ αὐτούς; στραφεὶς δὲ ἐπετίμησεν αὐτοῖς. καὶ 56 ἐπορεύθησαν εἰς ἑτέραν κώμην.

57 Καὶ πορευομένων αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ εἶπέν τις πρὸς 58 αὐτόν Ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ. καὶ εἶπεν αὐτῷ [ὁ] Ἰησοῦς Αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσιν καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις, ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνει. Εἶπεν δὲ πρὸς ἕτερον Ἀκολουθεῖ μοι. ὁ δὲ εἶπεν Ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον 60 ἀπελθόντι θάψαι τὸν πατέρα μου. εἶπεν δὲ αὐτῷ Ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκροὺς, σὺ δὲ ἀπελθὼν 61 διάγγελλε τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. εἶπεν δὲ καὶ ἕτερος Ἀκολουθήσω σοι, κύριε· πρῶτον δὲ ἐπίτρεψόν μοι ἀπο- 62 τάξασθαι τοῖς εἰς τὸν οἶκόν μου. εἶπεν δὲ [πρὸς αὐτόν] ὁ Ἰησοῦς Οὐδεὶς ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα ἐπ' ἄροτρον καὶ βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω εὐθετός ἐστιν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ.

1 Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνέδειξεν ὁ κύριος ἑτέρους ἑβδομήκοντα [δύο] καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς ἀνὰ δύο [δύο] πρὸ προσώπου αὐτοῦ εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ τόπον οὗ ἤμελλαν αὐτὸς ἔρχεσθαι. ἔλαγεν δὲ πρὸς αὐτούς Ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· δεήθητε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ

ὅπως ἐργάτας ἐκβάλῃ εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ. ὑπάγετε· 3
 ἰδοὺ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς ἄρνας ἐν μέσῳ λύκων. μὴ βα- 4
 στάζετε βαλλάντιον, μὴ πήραν, μὴ ὑποδήματα, καὶ μηδέ-
 να κατὰ τὴν ὁδὸν ἀσπάσησθε. εἰς ἣν δ' ἂν εἰσέλθητε 5
 οἰκίαν πρῶτον λέγετε Εἰρήνη τῷ οἴκῳ τούτῳ. καὶ ἐὰν 6
 ἴκεῖ ἢ υἱὸς εἰρήνης, ἐπαναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν ἢ εἰρή-
 νη ὑμῶν· εἰ δὲ μὴγε, ἐφ' ὑμᾶς ἀνακάμψει. ἐν αὐτῇ δὲ 7
 τῇ οἰκίᾳ μένετε, ἔσθοντες καὶ πίνοντες τὰ παρ' αὐτῶν,
 ἄξιός γάρ ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ. μὴ μεταβαίνετε ἐξ 8
 οἰκίας εἰς οἰκίαν. καὶ εἰς ἣν ἂν πόλιν εἰσέρχησθε καὶ 8
 δέχωνται ὑμᾶς, ἐσθίετε τὰ παρατιθέμενα ὑμῖν, καὶ θερα- 9
 πεύετε τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσθενεῖς, καὶ λέγετε αὐτοῖς Ἡγγικεν 10
 ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰσέλ-
 θητε καὶ μὴ δέχωνται ὑμᾶς, ἐξελθόντες εἰς τὰς πλατείας 11
 αὐτῆς εἶπατε Καὶ τὸν κονωρτὸν τὸν κολληθέντα ἡμῖν 11
 ἐκ τῆς πόλεως ὑμῶν εἰς τοὺς πόδας ἀπομασσόμεθα ὑμῖν·
 πλὴν τοῦτο γινώσκете ὅτι ἡγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ.
 λέγω ὑμῖν ὅτι Σοδόμοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεκτότερον 12
 ἔσται ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ. Οὐαὶ σοι, Χοραζεῖν· οὐαὶ σοι, 13
 Βηθσαιδά· ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγενήθησαν αἱ
 δυνάμεις αἱ γινόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ
 σποδῷ καθήμενοι μετενόησαν. πλὴν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι 14
 ἀνεκτότερον ἔσται ἐν τῇ κρίσει ἢ ὑμῖν. Καὶ σύ, Καφαρ- 15
 ναοῦμ, μὴ ἕως οὐρανοῦ ὕψωθήσῃ; ἕως τοῦ ἄβου
 ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ 19
 πατεῖν ἐπὶ τῶν ὄφρων καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν
 δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἄδικήσῃ.

6 ἢ ἐκεῖ

15 καταβιβασθήσῃ

18 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὡς ἀστρατὴν

- 20 πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίrete ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται, χαίrete δὲ ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγγέγραπται ἐν
 21 τοῖς οὐρανοῖς. Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιάσατο τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ καὶ εἶπεν Ἐξομολογοῦμαί σοι, πάτερ κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις· ναί, ὁ πατήρ, ὅτι οὕτως εὐδοκία ἐγένετο ἔμπροσθέν
 22 σου. Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου, καὶ οὐδεὶς γινώσκει τίς ἐστίν ὁ υἱὸς εἰ μὴ ὁ πατήρ, καὶ τίς ἐστίν ὁ πατήρ εἰ μὴ ὁ υἱὸς καὶ ὃ ἂν βούληται ὁ υἱὸς
 23 ἀποκαλύψαι. Καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητὰς κατ' ἰδίαν εἶπεν Μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέποντες ἃ βλέπετε.
 24 λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ βασιλεῖς ἠθέλησαν ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς βλέπετε καὶ οὐκ εἶδαν, καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε καὶ οὐκ ἤκουσαν.
- 25 Καὶ ἰδοὺ νομικός τις ἀνέστη ἐκπειράζων αὐτὸν λέγων Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;
 26 ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν θεόν σου ἔξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ἰσχύϊ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου, καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. εἶπεν δὲ
 27 αὐτῷ Ὁρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποίει καὶ ζήσῃ. Ὁ δὲ θέλων δικαιῶσαι ἑαυτὸν εἶπεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν Καὶ τίς ἐστίν μου πλησίον; ὑπολαβὼν ὁ Ἰησοῦς εἶπεν Ἄνθρωπος τις κατέβαιναν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱερειχὼ καὶ λησταῖς περιέπεσεν, οἱ καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν καὶ πληγὰς ἐπιθέντες ἀπῆλθον ἀφέντες ἡμθανῆ. κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεὺς τις κατέβαιναν [ἐν] τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ, καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἀντιπαρῆλθεν ὁμοίως δὲ καὶ Λευεΐτης κατὰ τὸν τόπον
 32 ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ἀντιπαρῆλθεν. Σαμαρεΐτης δὲ τις ὁδεύων ἦλθεν κατ' αὐτὸν καὶ ἰδὼν ἐσπλαγχνίσθη, καὶ προσελθὼν κατέθηκεν τὰ τραύματα αὐτοῦ ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον,

ἐπιβίβασας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος ἤγαγεν αὐτὸν εἰς
 πανδοχείον καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ τὴν ἀβριον ἐκ- 35
 βαλὼν ἄλλο δηνάριον ἔδωκεν τῷ πανδοχείῳ καὶ εἶπεν Ἐπι-
 μελήθητι αὐτοῦ, καὶ ὅτι ἂν προσδαπανήσης ἐγὼ ἐν τῷ
 ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι. τίς τούτων τῶν τριῶν 36
 πλησίον δοκεῖ σοι γεγονέναι τοῦ ἐμπεσοντός εἰς τοὺς λη-
 στὰς; ὁ δὲ εἶπεν Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. εἶπεν 37
 δὲ αὐτῷ [ὁ] Ἰησοῦς Πορεύου καὶ σὺ ποιεῖ ὁμοίως.

Ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι αὐτοὺς αὐτὸς εἰσῆλθεν εἰς κώμην 38
 τινα· γυνὴ δὲ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὴν
 οἰκίαν. καὶ τῆδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαριάμ, [ἣ] καὶ 39
 παρακαθεσθεῖσα πρὸς τοὺς πόδας τοῦ κυρίου ἤκουεν τὸν λό-
 γον αὐτοῦ. ἡ δὲ Μάρθα περισπᾶτο περὶ πολλὴν διακονί- 40
 αὐ ἐπιπᾶσα δὲ εἶπεν Κύριε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφὴ
 μου μόνη με κατέλειπεν διακονεῖν; εἶπὸν οὖν αὐτῇ ἵνα
 μοι συναυτιάβηται. ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ κύριος 41
 Μάρθα Μάρθα, ἡμεριμῶς καὶ θορυβᾶζῃ περὶ πολλά, ὀλί-
 γων δὲ ἐστὶν χρεία ἡ ἐνός· Μαριάμ γὰρ τὴν ἀγαθὴν 42
 μερίδα ἐξελέξατο ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται αὐτῆς.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τόπῳ τινὶ προσευχο- 1
 μενον, ὡς ἐπαύσατο, εἶπέν τις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς
 αὐτὸν Κύριε, διδάξον ἡμᾶς προσεύχεσθαι, καθὼς καὶ
 Ἰωάννης ἐδίδαξεν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ. εἶπεν δὲ αὐτοῖς 2
 Ὅταν προσεύχησθε, λέγετε Πάτερ, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά
 σου· ἐλθάτω ἡ βασιλεία σου· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιού- 3
 σιον δίδου ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέραν καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἁμαρ- 4
 τίας ἡμῶν, καὶ γὰρ αὐτοὶ ἀφίομεν παντὶ ὀφείλουσι ἡμῖν
 καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν. Καὶ 5
 εἶπεν πρὸς αὐτούς Τίς ἐξ ὑμῶν ἔξει φίλον καὶ πορεύσε-
 ται πρὸς αὐτὸν μεσονυκτίου καὶ εἶπη αὐτῷ Φίλε, χρῆσόν
 μοι τρεῖς ἄρτους, ἐπειδὴ φίλος μου παρεγένετο ἐξ ὁδοῦ 6
 πρὸς με καὶ οὐκ ἔχω ὃ παραθήσω αὐτῷ· κάκεινος ἔσθωθεν 7
 35 ἔδωκεν δύο δηνάρια 38 [εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς] 41 θορυβᾶζῃ Μαριάμ

ἀποκριθεὶς εἶπη Μὴ μοι κόπους παρέχε· ἤδη ἡ θύρα
 κέκλεισται, καὶ τὰ παιδιά μου μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν κοίτην
 8 εἰσίν· οὐ δύναμαι ἀναστὰς δοῦναί σοι. λέγω ὑμῖν, εἰ καὶ
 οὐ δώσει αὐτῷ ἀναστὰς διὰ τὸ εἶναι φίλον αὐτοῦ, διὰ γε
 τὴν ἀναίδιαν αὐτοῦ ἐγερθεὶς δώσει αὐτῷ ὅσων χρη-
 9 ζει. Καὶ γὰρ ὑμῖν λέγω, αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖ-
 10 τε, καὶ εὐρήσετε· κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν. πᾶς γὰρ
 ὁ αἰτῶν λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν εὐρίσκει, καὶ τῷ κρούοντι
 11 ἀνοιγήσεται. τίνα δὲ ἐξ ὑμῶν ἴτον πατέρα αἰτήσῃ ὁ
 12 υἱὸς ἰχθύν, μὴ ἀντὶ ἰχθύος ὄφιν αὐτῷ ἐπιδώσει; ἢ καὶ
 13 αἰτήσῃ ὄφιν, ἐπιδώσει αὐτῷ σκορπίον; εἰ οὖν ὑμεῖς πονη-
 ροὶ ὑπάρχοντες οἴδατε δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις
 ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ πατήρ [ὁ] ἐξ οὐρανοῦ δώσει πνεῦμα
 ἄγιον τοῖς αἰτούσιν αὐτόν.

14 Καὶ ἦν ἐκβάλλων δαιμόνιον κωφόν· ἐγένετο δὲ τοῦ
 δαιμονίου ἐξελθόντος ἐλάλησεν ὁ κωφός. Καὶ ἐθαύμασαν
 15 οἱ ὄχλοι· τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπαν Ἐν Βεεζεβοὺλ τῷ
 16 ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια· ἕτεροι δὲ
 17 πειράζοντες σημεῖον ἐξ οὐρανοῦ ἐζήτουν παρ' αὐτοῦ. αὐ-
 τὸς δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὰ διανοήματα εἶπεν αὐτοῖς Πᾶσα
 βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν διαμερισθεῖσα ἔρημοῦται, καὶ οἶκος
 18 ἐπὶ οἶκον πίπτει. εἰ δὲ καὶ ὁ Σατανᾶς ἐφ' ἑαυτὸν διεμερί-
 σθη, πῶς σταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ; ὅτι λέγετε ἐν
 19 Βεεζεβοὺλ ἐκβάλλειν με τὰ δαιμόνια. εἰ δὲ ἐγὼ ἐν Βεεζε-
 βοὺλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλ-
 20 λουσιν; διὰ τοῦτο αὐτοὶ ἠμῶν κριταὶ ἔσονται. εἰ δὲ ἐν
 δακτύλῳ θεοῦ [ἐγώ] ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν
 21 ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. ὅταν ὁ ἰσχυρὸς καθωπλι-
 σμένος φυλάσῃ τὴν ἑαυτοῦ αὐλήν, ἐν εἰρήνῃ ἐστὶν τὰ
 22 ὑπάρχοντα αὐτοῦ· ἐπὶ δὲ ἰσχυρότερος αὐτοῦ ἐπελθὼν
 νικήσῃ αὐτόν, τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ αἶρει ἐφ' ἣ ἐπεποιθεῖ,
 23 καὶ τὰ σκύλα αὐτοῦ διαδίδωσιν. ὁ μὴ ὦν μετ' ἐμοῦ

10 ἀνοίγεται

11 αἰτήσῃ τὸν πατέρα | ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; ἢ [καὶ]

17 διαμερισθεῖσα ἐφ' ἑαυτὴν

19 κριταὶ ὑμῶν

κατ' ἐμοῦ ἐστίν, καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ σκορπί-
ζει. Ὄταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀν- 24
θρώπου, διέρχεται δι' ἀνδρῶν τόπων ζητοῦν ἀνάπαυσιν,
καὶ μὴ εὐρίσκον [τότε] λέγει Ὑποστρέψω εἰς τὸν οἶκόν
μου ὅθεν ἐξήλθον· καὶ ἔλθὼν εὐρίσκει [σχολάζοντα,] σεσα- 25
ρωμένον καὶ κεκοσμημένον. τότε πορεύεται καὶ παραλαμ- 26
βάσει ἕτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ ἐπτά, καὶ εἰσελ-
θόντα κατοικεῖ ἐκεῖ, καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου
ἐκείνου χεῖρονα τῶν πρώτων. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ 27
λέγειν αὐτὸν ταῦτα ἐπάρασά τις φωνὴν γυνὴ ἐκ τοῦ ὄχλου
εἶπεν αὐτῷ Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ
μαστοὶ οὓς ἐθήλασας· αὐτὸς δὲ εἶπεν Μενοῦν μακάριοι 28
οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ φυλάσσοντες.

Τῶν δὲ ὄχλων ἐπαθροισομένων ἤρξατο λέγειν Ἡ 29
γενεὰ αὕτη γενεὰ πονηρὰ ἐστίν· σημεῖον ζητεῖ, καὶ σημεῖ-
ον οὐ δοθησεται αὐτῇ εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωῶ. καθὼς γὰρ 30
ἐγένετο [ὁ] Ἰωῶς τοῖς Νινευεῖταις σημεῖον, οὕτως ἔσται
καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τῇ γενεᾷ ταύτῃ. βασιλίσσα 31
νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῶν ἀνδρῶν τῆς
γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινεῖ αὐτούς· ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν
περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Σολομῶνος, καὶ ἰδοὺ
πλείον Σολομῶνος ᾧδε. ἄνδρες Νινευεῖται ἀναστήσονται 32
ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινούσιν
αὐτήν· ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωῶ, καὶ ἰδοὺ
πλείον Ἰωῶ ᾧδε. Οὐδεὶς λύχνον ἄψας εἰς κρύπτῃν τίθη- 33
σιν οὐδὲ ὑπὸ τὸν μόδιον ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, ἵνα οἱ
εἰσπορευόμενοι τὸ φῶς βλέπωσιν. Ὁ λύχνος τοῦ σώμα- 34
τός ἐστίν ὁ ὀφθαλμὸς σου. ὅταν ὁ ὀφθαλμὸς σου ἀπλοῦς
ᾖ, καὶ ὄλον τὸ σῶμά σου φωτινὸν ἐστίν· ἐπὰν δὲ πονηρὸς
ᾖ, καὶ τὸ σῶμά σου σκοτινόν. Ἰσκόπει οὖν μὴ τὸ φῶς τὸ 35
ἐν σοὶ σκότος ἐστίν. εἰ οὖν τὸ σῶμά σου ὄλον φωτινόν, 36
μὴ ἔχῃν μέρος τι σκοτινόν, ἔσται φωτινὸν ὄλον ὡς ὅταν
ὁ λύχνος τῇ ἀστραπῇ φωτίζη σε.

37 Ἐν δὲ τῷ λαλήσαι ἐρωτᾷ αὐτὸν Φαρισαῖος ὅπως ἀρι-
 38 στήσῃ παρ' αὐτῷ· εἰσελθὼν δὲ ἀνέπεσεν. ὁ δὲ Φαρισαῖος
 ἰδὼν ἐθαύμασεν ὅτι οὐ πρῶτον ἐβαπτίσθη πρὸ τοῦ ἀρί-
 39 στου. εἶπεν δὲ ὁ κύριος πρὸς αὐτόν· Νῦν ὑμεῖς οἱ Φαρι-
 40 σαῖοι τὸ ἕξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πίνακος καθαρίζετε,
 41 τὸ δὲ ἔσωθεν ὑμῶν γέμει ἀρπαγῆς καὶ ποτηρίας. ἄφρονες,
 42 οὐχ ὁ ποιήσας τὸ ἕξωθεν καὶ τὸ ἔσωθεν ἐποίησεν; πλὴν
 τὰ ἐνόντα δότε ἐλεημοσύνην, καὶ ἰδοὺ πάντα καθαρὰ ὑμῖν
 43 ἐστίν. ἀλλὰ οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις, ὅτι ἀποδεκατοῦτε
 τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ πῆγανον καὶ πᾶν λάχανον, καὶ παρέρ-
 44 χεσθε τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ· ταῦτα δὲ ἑδεῖ
 45 ποιῆσαι κἀκεῖνα μὴ παρῆναι. οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις,
 46 ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν πρωτοκαθεδρίαν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ
 47 τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς. οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι ἐστὲ ὡς
 48 τὰ μνημεῖα τὰ ἄδηλα, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ περιπατοῦντες
 49 ἐπάνω οὐκ οἶδασιν. Ἀποκριθεὶς δὲ τις τῶν νομικῶν λέγει
 50 αὐτῷ· Διδάσκαλε, ταῦτα λέγων καὶ ἡμῶς ὑβρίζεις. ὁ δὲ
 εἶπεν· Καὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς οὐαί, ὅτι φορτίζετε τοὺς
 51 ἀνθρώπους φορτία δυσβάστακτα, καὶ αὐτοὶ ἐνὶ τῶν δακτύ-
 52 λων ὑμῶν οὐ προσψαύετε τοῖς φορτίοις. οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι
 53 οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν προφητῶν οἱ δὲ πατέρες ὑμῶν
 ἀπέκτειναν αὐτούς. ἄρα μάρτυρές ἐστε καὶ συνευδοκεῖτε
 τοῖς ἔργοις τῶν πατέρων ὑμῶν, ὅτι αὐτοὶ μὲν ἀπέκτειναν
 αὐτοὺς ὑμεῖς δὲ οἰκοδομεῖτε. διὰ τοῦτο καὶ ἡ σοφία τοῦ
 θεοῦ εἶπεν· Ἀποστελῶ εἰς αὐτοὺς προφήτας καὶ ἀποστό-
 λους, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενοῦσιν καὶ διώξουσιν, ἵνα ἐκζη-
 τηθῇ τὸ αἷμα πάντων τῶν προφητῶν τὸ ἐκκεχυμένον ἀπὸ
 καταβολῆς κόσμου ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης, ἀπὸ αἵματος
 Ἀβελ ἕως αἵματος Ζαχαρίου τοῦ ἀπολομένου μεταξὺ τοῦ
 θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου· ναί, λέγω ὑμῖν, ἐκζητηθήσεται
 ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης. οὐαὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς, ὅτι
 ἤρατε τὴν κλεῖδα τῆς γνώσεως· αὐτοὶ οὐκ εἰσηλθατε
 καὶ τοὺς εἰσερχομένους ἐκωλύσατε.

Κἀκεῖθεν

ἐξελθόντος αὐτοῦ ἤρξαντο οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι δεινῶς ἐνέχειν καὶ ἀποστοματίζειν αὐτὸν περὶ πλεϊόνων, ἐνεδρεύοντες αὐτὸν θηρεύσαι τι ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ. 54

Ἐν οἷς ἐπισυναχθεῖσάν τῶν μυριάδων τοῦ ὄχλου, ὥστε 1 καταπατεῖν ἀλλήλους, ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ πρῶτον Προσέχετε ἑαυτοῖς ἀπὸ τῆς ζύμης, ἣτις ἐστὶν ὑπόκρισις, τῶν Φαρισαίων. Οὐδὲν δὲ συγκεκαλυμ- 2 μένον ἐστὶν ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται, καὶ κρυπτόν ὃ οὐ γνωσθήσεται· ἀνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἶπατε ἐν τῷ 3 φωτὶ ἀκουσθήσεται, καὶ ὃ πρὸς τὸ οὐς ἐλαλήσατε ἐν τοῖς ταμείοις κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δωματίων. Λέγω δὲ ὑμῖν 4 τοῖς φίλοις μου, μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα καὶ μετὰ ταῦτα μὴ ἔχόντων περισσώτερόν τι ποιῆσαι. ὑποδείξω δὲ ὑμῖν τίνα φοβηθῆτε· φοβηθῆτε τὸν 5 μετὰ τὸ ἀποκτεῖναι ἔχοντα ἐξουσίαν ἐμβαλεῖν εἰς τὴν γέενναν· ναί, λέγω ὑμῖν, τοῦτον φοβήθητε. οὐχὶ πέντε 6 στρουθία πωλοῦνται ἀσσαρίων δύο; καὶ ἐν ἐξ αὐτῶν οὐκ ἔστιν ἐπιλεησμένον ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. ἀλλὰ καὶ αἱ 7 τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι ἠρίθμηνται· μὴ φοβείσθε· πολλῶν στρουθίων διαφέρετε. Λέγω δὲ ὑμῖν, πᾶς 8 ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσῃ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ· ὃ δὲ ἀρνησάμενός με ἐνώπιον τῶν 9 ἀνθρώπων ἀπαρνηθήσεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ. Καὶ πᾶς ὃς ἐρεῖ λόγον εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, 10 ἀφεθήσεται αὐτῷ· τῷ δὲ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα βλασφημῆσαντι οὐκ ἀφεθήσεται. Ὅταν δὲ εἰσφέρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ 11 τὰς συναγωγὰς καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, μὴ μεριμνήσητε πῶς [ἢ τί] ἀπολογήσησθε ἢ τί εἶπητε· τὸ 12 γὰρ ἅγιον πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἃ δεῖ εἰπεῖν. Εἶπεν δὲ τις ἐκ τοῦ ὄχλου αὐτῷ Διδά- 13 σκαλε, εἰπέ τῷ ἀδελφῷ μου μερίσασθαι μετ' ἐμοῦ τὴν κληρονομίαν. ὃ δὲ εἶπεν αὐτῷ Ἄνθρωπε, τίς με κατέ- 14

15 στήσεν κριτὴν ἢ μεριστὴν ἐφ' ὑμᾶς; εἶπεν δὲ πρὸς αὐ-
 τοὺς Ὅρατε καὶ φυλάσσεσθε ἀπὸ πάσης πλεονεξίας, ὅτι
 οὐκ ἐν τῷ περισσεύειν τινὶ ἢ ζωῇ αὐτοῦ ἐστὶν ἐκ τῶν
 16 ὑπαρχόντων αὐτῷ. Εἶπεν δὲ παραβολὴν πρὸς αὐτοὺς
 λέγων Ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν ἡ χώρα.
 17 καὶ διελογίζετο ἐν αὐτῷ λέγων Τί ποιήσω, ὅτι οὐκ ἔχω
 18 ποῦ συναξῶ τοὺς καρπούς μου; καὶ εἶπεν Τοῦτο ποιήσω-
 καθελω μου τὰς ἀποθήκας καὶ μείζοντας οἰκοδομήσω, καὶ
 19 συναξῶ ἐκεῖ πάντα τὸν σίτον καὶ τὰ ἀγαθὰ μου, καὶ
 ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου Ψυχῆ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ [κείμενα εἰς
 20 ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, πίε], εὐφραίνου. εἶπεν δὲ
 αὐτῷ ὁ θεὸς Ἄφρων, ταύτῃ τῇ νυκτὶ τὴν ψυχὴν σου αἰ-
 21 τοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ ἠτοίμασας, τίνοι ἔσται; [Οὕτως ὁ θη-
 22 σαυρίζων αὐτῷ καὶ μὴ εἰς θεὸν πλουτῶν.] Εἶ-
 πεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς [αὐτοῦ] Διὰ τοῦτο ἴτε λέγω ὑμῖν,
 μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ τί φάγητε, μηδὲ τῷ σώματι [ὑμῶν]
 23 τί ἐνδύσῃσθε. ἡ γὰρ ψυχὴ πλείων ἐστὶν τῆς τροφῆς καὶ
 24 τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος. κατανοήσατε τοὺς κόρακας ὅτι
 οὐ σκεῖρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν, οἷς οὐκ ἔστιν ταμίον
 οὐδὲ ἀποθήκη, καὶ ὁ θεὸς τρέφει αὐτούς· πόσῳ μᾶλλον
 25 ὑμεῖς διαφέρετε τῶν πετεινῶν. τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν
 26 δύναται ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ προσθεῖναι πῆχυν; εἰ οὖν
 οὐδὲ ἐλάχιστον δύνασθε, τί περὶ τῶν λοιπῶν μεριμνᾶτε;
 27 κατανοήσατε τὰ κρίνα πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ οὐδὲ νήθει·
 λέγω δὲ ὑμῖν, οὐδὲ Σολομῶν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περι-
 28 βάλετο ὡς ἐν τούτων. εἰ δὲ ἐν ἀγρῷ τὸν χόρτον ὄντα
 σήμερον καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον ὁ θεὸς οὕτως
 29 ἀμφιάζει, πόσῳ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλεγόπιστοι. καὶ ὑμεῖς μὴ
 30 ζητεῖτε τί φάγητε καὶ τί πίητε, καὶ μὴ μετεωρίζεσθε, ταῦ-
 τα γὰρ πάντα τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου ἐπιζητοῦσιν, ὑμῶν δὲ ὁ
 31 πατὴρ οἶδεν ὅτι χρήζετε τούτων· πλὴν ζητεῖτε τὴν βασι-
 32 λεῖαν αὐτοῦ, καὶ ταῦτα προστεθήσεται ὑμῖν. μὴ φοβού,
 τὸ μικρὸν ποίμνιον, ὅτι εὐδόκησεν ὁ πατὴρ ὑμῶν δοῦναι

25 προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ

ὑμῖν τὴν βασιλείαν. Πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν 33
 καὶ δότε ἐλεημοσύνην· ποιήσατε ἑαυτοῖς βαλλάντια μὴ
 παλαιούμενα, θησαυρὸν ἀνέκλειπτον ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ὅπου κλέπτῃς οὐκ ἐγγίζει οὐδὲ σῆς διαφθείρει· ὅπου γάρ 34
 ἐστὶν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία ὑμῶν ἔσται.
 Ἔστωσαν ὑμῶν αἱ ὀσφύες περιεζωσμέναι καὶ οἱ λύχνοι 35
 καιόμενοι, καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι ἀνθρώποις προσδεχομένοις 36
 τὸν κύριον ἑαυτῶν πότε ἀναλύσῃ ἐκ τῶν γάμων, ἵνα ἐλθόν-
 τος καὶ κρούσματος εὐθέως ἀνοιξώσιν αὐτῶ. μακάριοι οἱ 37
 δούλοι ἐκείνοι, οὓς ἐλθὼν ὁ κύριος εὕρησει γρηγοροῦντας·
 ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι περιζώσεται καὶ ἀνακλινεῖ αὐτοὺς καὶ
 παρελθὼν διακονήσει αὐτοῖς. κὰν ἐν τῇ δευτέρᾳ κὰν ἐν 38
 τῇ τρίτῃ φυλακῇ ἔλθῃ καὶ εὐρῆ οὕτως, μακάριοί εἰσιν
 ἐκεῖνοι. τοῦτο δὲ γινώσκετε ὅτι εἰ ἦδει ὁ οἰκοδεσπότης 39
 ποῖα ὥρα ὁ κλέπτῃς ἔρχεται, ἔγρηγόρησεν ἂν καὶ οὐκ ἄ-
 φῆκεν διορυχθῆναι τὸν οἶκον αὐτοῦ. καὶ ὑμεῖς γίνεσθε 40
 ἔτοιμοι, ὅτι ἡ ὥρα οὐ δοκεῖτε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχε-
 ται. Εἶπεν δὲ ὁ Πέτρος Κύριε, πρὸς ἡμᾶς τὴν παρα- 41
 βολὴν ταύτην λέγεις ἢ καὶ πρὸς πάντας; καὶ εἶπεν ὁ 42
 κύριος Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς οἰκονόμος, ὁ φρόνιμος, ὃν
 καταστήσει ὁ κύριος ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ τοῦ διδόναι
 ἐν καιρῷ [τὸ] σιτομέτριον; μακάριος ὁ δούλος ἐκείνος, ὃν 43
 ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὕρησει ποιῶντα οὕτως· ἀληθῶς 44
 λέγω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ πᾶσιν τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστή-
 σει αὐτόν. εἰ δὲ εἶπῃ ὁ δούλος ἐκείνος ἐν τῇ καρδίᾳ 45
 αὐτοῦ Χρονίζει ὁ κύριός μου ἔρχεσθαι, καὶ ἄρξῃται τύ-
 πτειν τοὺς παῖδας καὶ τὰς παιδίσκας, ἐσθίειν τε καὶ πίνειν
 καὶ μεθύσκεσθαι, ἤξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν 46
 ἡμέρᾳ ἢ οὐ προσδοκᾷ καὶ ἐν ὥρᾳ ἢ οὐ γινώσκει, καὶ διχο-
 τομήσει αὐτόν καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀπίστων
 θήσει. ἐκείνος δὲ ὁ δούλος ὁ γνοὺς τὸ θέλημα τοῦ κυρίου 47
 αὐτοῦ καὶ μὴ ἐτοιμάσας ἢ ποιήσας πρὸς τὸ θέλημα αὐ-

48 τοῦ δαρήσεται πολλὰς· ὁ δὲ μὴ γνοὺς ποιήσας δὲ ἄξια
 πληγῶν δαρήσεται ὀλίγας. παντὶ δὲ ᾧ ἐδόθη πολὺ, πολὺ
 ζητηθήσεται παρ' αὐτοῦ, καὶ ᾧ παρέθεντο πολὺ, περισσό-
 49 τερον αἰτήσουσιν αὐτόν. Πῦρ ἦλθον βαλεῖν ἐπὶ τὴν γῆν,
 50 καὶ τί θέλω εἰ ἤδη ἀνήφθη; βάπτισμα δὲ ἔχω βαπτισθή-
 51 ναι, καὶ πῶς συνέχομαι ἕως ὅτου τελεσθῆ. δοκεῖτε ὅτι
 εἰρήνην παρεγενόμεν δούναι ἐν τῇ γῇ; οὐχί, λέγω ὑμῖν,
 52 ἀλλ' ἡ διαμερισμὸν. ἔσονται γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν πέντε ἐν
 ἐνὶ οἴκῳ διαμερισμένοι, τρεῖς ἐπὶ δυσὶν καὶ δύο ἐπὶ
 53 τρισίν, διαμερισθήσονται πατὴρ ἐπὶ υἱῷ καὶ γίος ἐπὶ
 πατρί, μήτηρ ἐπὶ θυγατέρα καὶ θιγάτηρ ἐπὶ τὴν μητέ-
 ρα, πενθερὰ ἐπὶ τὴν νύμφην αὐτῆς καὶ νύμφη ἐπὶ τὴν
 54 πενθεράν.

Ἔλεγεν δὲ καὶ τοῖς ὄχλοις Ὅταν
 ἴδῃτε νεφέλην ἀνατέλλουσαν ἐπὶ δυσμῶν, εὐθέως λέ-
 55 γετε ὅτι Ὅμβρος ἔρχεται, καὶ γίνεται οὕτως· καὶ ὅταν
 νότον πνέοντα, λέγετε ὅτι Καύσων ἔσται, καὶ γίνεται.
 56 ὑποκριταί, τὸ πρόσωπον τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ οἴδατε
 δοκιμάζειν, τὸν καιρὸν δὲ τούτου πῶς οὐκ οἴδατε δοκιμά-
 57 ζειν; Τί δὲ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν οὐ κρίνετε τὸ δίκαιον; ὡς
 58 γὰρ ὑπάγεις μετὰ τοῦ ἀντιδίκου σου ἐπ' ἄρχοντα, ἐν τῇ
 ὁδῷ δὸς ἐργασίαν ἀπηλλάχθαι [ἀπ'] αὐτοῦ, μὴ ποτε κατα-
 σύρη σε πρὸς τὸν κριτὴν, καὶ ὁ κριτὴς σε παραδώσει τῷ
 59 πράκτορι, καὶ ὁ πράκτωρ σε βαλεῖ εἰς φυλακὴν. λέγω
 σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ἕως καὶ τὸ ἔσχατον λεπτὸν
 ἀποδώσῃ.

1 Παρήσαν δὲ τινες ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ ἀπαγγέλλοντες
 αὐτῷ περὶ τῶν Γαλιλαίων ὧν τὸ αἷμα Πειλάτος ἔμμεν
 2 μετὰ τῶν θυσιῶν αὐτῶν. καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς
 Δοκεῖτε ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι οὗτοι ἁμαρτωλοὶ παρὰ πάν-
 τας τοὺς Γαλιλαίους ἐγένοντο, ὅτι ταῦτα πεπόνθασιν;
 3 οὐχί, λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοήτε πάντες ὁμοίως
 4 ἀπολεισθε. ἡ ἐκεῖνοι οἱ δέκα ὀκτῶ ἐφ' οὓς ἔπεσεν ὁ
 πύργος ἐν τῷ Σιλωὰμ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς, δοκεῖτε ὅτι αὐ-

τοὶ ὀφειλέται ἐγένοντο παρὰ πάντας τοὺς ἀνθρώπους τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλήμ; οὐχί, λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἐὰν μὴ 5
 ᾤμετανοήσητε ᾧ πάντες ὡσαύτως ἀπολείσθε. Ἐ- 6

λεγειν δὲ ταύτην τὴν παραβολὴν. Συκὴν εἶχεν τις πεφυ-
 τευμένην ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ, καὶ ἦλθεν ζητῶν καρπὸν
 ἐν αὐτῇ καὶ οὐχ εὔρεν. εἶπεν δὲ πρὸς τὸν ἀμπελουρ- 7
 γόν Ἰδοὺ τρία ἔτη ἀφ' οὗ ἔρχομαι ζητῶν καρπὸν ἐν τῇ
 συκῇ ταύτῃ καὶ οὐχ εὐρίσκω· ἔκκοψον αὐτήν· ἵνα τί καὶ
 τὴν γῆν καταργεῖ; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς λέγει αὐτῷ Κύριε, 8
 ἄφες αὐτὴν καὶ τοῦτο τὸ ἔτος, ἕως οὗτου σκάψω περὶ αὐτὴν
 καὶ βάλω κόπρια· κἂν μὲν ποιήσῃ καρπὸν εἰς τὸ μέλλον— 9
 εἰ δὲ μήγε, ἐκκόψεις αὐτήν.

Ἦν δὲ διδάσκων ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν ἐν τοῖς σαββα- 10
 σιν. καὶ ἰδοὺ γυνὴ πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας ἔτη δέκα 11
 ὀκτώ, καὶ ἦν συνκύπτουσα καὶ μὴ δυναμένη ἀνακύβαι εἰς
 τὸ παντελές. ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς προσεφώνησεν καὶ 12
 εἶπεν αὐτῇ Γύναι, ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου, καὶ 13
 ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας· καὶ παραχρῆμα ἀνωρθώθη, καὶ
 ἐδόξαζεν τὸν θεόν. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυναγωγός, ἀγα- 14
 νακτῶν ὅτι τῷ σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγειν τῷ
 ὄχλῳ ὅτι Ὁ Εἰς ἡμέραι εἰσὶν ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι· ἐν αὐταῖς
 οὖν ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββά-
 του. ἀπεκρίθη δὲ αὐτῷ ὁ κύριος καὶ εἶπεν Ἐποκριταί, 15
 ἕκαστος ὑμῶν τῷ σαββάτῳ οὐ λύει τὸν βόυν αὐτοῦ ἢ τὸν
 ὄνον ἀπὸ τῆς φάτης καὶ ἁπάγων ᾧ ποτιζει; ταύτην δὲ 16
 θυγατέρα Ἀβραὰμ οὖσαν, ἣν ἔδησεν ὁ Σατανᾶς ἰδοὺ δέκα
 καὶ ὀκτὼ ἔτη, οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου τῇ
 ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου; Καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ κατη- 17
 σχύνοντο πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος
 ἔχαιρεν ἐπὶ πᾶσιν τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις ὑπ' αὐ-
 τοῦ.

Ἐλεγειν οὖν Τίμι ὁμοία ἐστὶν ἡ βασι- 18
 λεῖα τοῦ θεοῦ, καὶ τίμι ὁμοιώσω αὐτήν; ὁμοία ἐστὶν κόκκῳ 19
 σινάπεως, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔβαλεν εἰς κῆπον ἑαυτοῦ,

καὶ ᾤξησεν καὶ ἐγένετο εἰς δένδρον, καὶ τὰ πετεινὰ
 τοῦ οὐρανοῦ κατεσκίνωσεν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ.
 20 Καὶ πάλιν εἶπεν Τίμι ὁμοιώσω τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ;
 21 ὅμοια ἐστὶν ζύμη, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἔκρυψεν εἰς ἀλείρου
 σάτα τρία ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.
 22 Καὶ διεπορεύετο κατὰ πόλεις καὶ κώμας διδάσκων καὶ
 23 πορείαν ποιούμενος εἰς Ἱεροσόλυμα. Εἶπεν δὲ τις αὐτῷ
 Κύριε, εἰ ὀλίγοι οἱ σωζόμενοι; ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτόν
 24 Ἀγωνίεσθε εἰσελθεῖν διὰ τῆς στενῆς θύρας, ὅτι πολλοί,
 λέγω ὑμῖν, ζητήσουσιν εἰσελθεῖν καὶ οὐκ ἰσχύσουσιν,
 25 ἀφ' οὗ ἂν ἐγερθῇ ὁ οἰκοδεσπότης καὶ ἀποκλείσῃ τὴν θύραν,
 καὶ ἄρξῃσθε ἕξω ἐστάναι καὶ κρούειν τὴν θύραν λέγοντες
 Κύριε, ἀνοίξον ἡμῖν καὶ ἀποκριθεὶς ἐρεῖ ὑμῖν Οὐκ οἶδα
 26 ὑμᾶς πόθεν ἐστέ. τότε ἄρξῃσθε λέγειν Ἐφάγομεν
 ἐνώπιόν σου καὶ ἐπίομεν, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν ἐδί-
 27 दाξασ· καὶ ἐρεῖ λέγων ὑμῖν Οὐκ οἶδα πόθεν ἐστέ. ΔΠΘ-
 28 ΣΤΗΤΕ ΔΠ' ἘΜΟΥ, ΠΑΝΤΕΣ ἘΡΓΑΤΑΙ ΔΔΙΚΙΑΣ. Ἐκεῖ ἔσται
 ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων, ὅταν ὄψῃσθε
 Ἄβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ καὶ πάντας τοὺς προφῆτας
 ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ, ὑμᾶς δὲ ἐκβαλλομένους ἕξω.
 29 καὶ ἤξουσιν ΔΠΘ ΔΝΑΤΟΛΩΝ καὶ ΔΥΣΜΩΝ καὶ ἀπὸ βορρᾶ
 30 καὶ νότου καὶ ἀνακλιθήσονται ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. καὶ
 ἰδοὺ εἰσὶν ἰσχυτοὶ οἱ ἴσονται πρῶτοι, καὶ εἰσὶν πρῶτοι οἱ
 31 ἴσονται ἰσχυτοὶ. Ἐν αὐτῇ τῇ ᾧρα προσῆλθάν
 τινες Φαρισαῖοι λέγοντες αὐτῷ Ἐξέλθε καὶ πορεύου
 32 ἐντεύθεν, ὅτι Ἡρόδης θέλει σε ἀποκτείνειν. καὶ εἶπεν
 αὐτοῖς Πορευθέντες εἶπατε τῇ ἀλώπεκι ταύτῃ Ἴδοὺ
 ἐκβάλλω δαιμόνια καὶ ἰάσεις ἀποτελῶ σήμερον καὶ αὔριον,
 33 καὶ τῇ τρίτῃ τελειοῦμαι. πλὴν δεῖ με σήμερον καὶ αὔριον
 καὶ τῇ ἐχομένῃ πορεύεσθαι, ὅτι οὐκ ἐνδέχεται προφήτην
 34 ἀπολέσθαι ἕξω Ἱερουσαλήμ. Ἱερουσαλήμ Ἱερουσαλήμ,
 ἣ ἀποκτείνουσα τοὺς προφῆτας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς
 ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν,— ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυνάξαι

τὰ τέκνα σου ὄν τρόπον ὄρνις τὴν ἑαυτῆς νοσσιὰν ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἠθελήσατε. Ἴδου ἀφίεται ἡμῖν ὁ οἶκος 35 ἡμῶν. λέγω [δὲ] ὑμῖν, οὐ μὴ ἴδητέ με ἕως εἴπητε
 Εὔλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς οἶκόν τινος τῶν ἀρχόν- 1
 των [τῶν] Φαρισαίων σαββάτῳ φαγεῖν ἄρτον καὶ αὐτοὶ ἦσαν 2
 παρατηρούμενοι αὐτόν. καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπός τις ἦν ὑδρωπικός 2
 ἔμπροσθεν αὐτοῦ. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς τοὺς 3
 νομικοὺς καὶ Φαρισαίους λέγων "Ἐξεστὶν τῷ σαββάτῳ 4
 θεραπεῦσαι ἢ οὐ; οἱ δὲ ἠσύχασαν. καὶ ἐπιλαβόμενος 4
 ἴασατο αὐτὸν καὶ ἀπέλυσεν. καὶ πρὸς αὐτοὺς εἶπεν Τί- 5
 νος ὑμῶν υἱὸς ἢ βοῦς εἰς φρέαρ πεσεῖται, καὶ οὐκ εὐθέως 6
 ἀνασπάσει αὐτὸν ἐν ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου; καὶ οὐκ ἴσχυ- 6
 σαν ἀνταποκριθῆναι πρὸς ταῦτα. "Ἐλεγεν δὲ 7
 πρὸς τοὺς κεκλημένους παραβολὴν, ἐπέχων πῶς τὰς πρω- 8
 τοκλισίας ἐξελέγοντο, λέγων πρὸς αὐτοὺς "Ὅταν κληθῆς 8
 ὑπὸ τινος εἰς γάμους, μὴ κατακλιθῆς εἰς τὴν πρωτοκλισίαν, 9
 μὴ ποτε ἐντιμότερός σου ἢ κεκλημένος ὑπ' αὐτοῦ, καὶ 9
 ἐλθὼν ὁ σὲ καὶ αὐτὸν καλέσας ἐρεῖ σοι Δὸς τούτῳ τόπον, 10
 καὶ τότε ἄρξῃ μετὰ αἰσχύνης τὸν ἔσχατον τόπον κατέχειν. 10
 ἀλλ' ὅταν κληθῆς πορευθεὶς ἀνάπεσε εἰς τὸν ἔσχατον τό- 10
 πον, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ὁ κεκληκὼς σε ἐρεῖ σοι Φίλε, προσ- 11
 ἀνάβηθι ἀνώτερον τότε ἔσται σοι δόξα ἐνώπιον πάντων 11
 τῶν συνανακειμένων σοι. ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινω- 11
 θήσεται καὶ ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται. "Ε- 12
 λεγεν δὲ καὶ τῷ κεκληκώτι αὐτόν "Ὅταν ποιῆς ἄριστον 12
 ἢ δεῖπνον, μὴ φώνει τοὺς φίλους σου μηδὲ τοὺς ἀδελφούς 13
 σου μηδὲ τοὺς συγγενεῖς σου μηδὲ γείτονας πλουσίου, μὴ 13
 ποτε καὶ αὐτοὶ ἀντικαλέσωσίν σε καὶ γένηται ἀναπό- 13
 δομά σοι. ἀλλ' ὅταν δοχὴν ποιῆς, καλεῖ πτωχοὺς, ἀναπεί- 13
 ρους, χωλοὺς, τυφλοὺς· καὶ μακάριος ἔσῃ, ὅτι οὐκ ἔχουσιν 14
 ἀναποδοῦναί σοι, ἀναποδοθήσεται γάρ σοι ἐν τῇ ἀναστά-

- 15 σει τῶν δικαίων. Ἀκούσας δέ τις τῶν συνανα-
 κειμένων ταῦτα εἶπεν αὐτῷ Μακάριος ὅστις φάγεται
 16 ἄρτον ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ Ἄν-
 θρωπός τις ἐποίει δείπνον μέγα, καὶ ἐκάλεσεν πολλούς,
 17 καὶ ἀπέστειλεν τὸν δούλον αὐτοῦ τῇ ᾠρᾷ τοῦ δείπνου εἰ-
 πεῖν τοῖς κεκλημένοις Ἐρχεσθε ὅτι ἤδη ἔτοιμά ἐστιν.
 18 καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μᾶς πάντες παραιτεῖσθαι. ὁ πρῶτος
 εἶπεν αὐτῷ Ἄγρὸν ἠγόρασα καὶ ἔχω ἀνάγκη ἐξελθὼν
 19 ἰδεῖν αὐτόν· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. καὶ ἕτερος
 εἶπεν Ζεύγη βοῶν ἠγόρασα πέντε καὶ πορεύομαι δοκιμά-
 20 σαι αὐτά· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. καὶ ἕτερος
 εἶπεν Γυναῖκα ἔγημα καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι ελθεῖν.
 21 καὶ παραγενόμενος ὁ δούλος ἀπήγγειλεν πρὸς κυρίῳ αὐτοῦ
 ταῦτα. τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης εἶπεν τῷ δούλῳ
 αὐτοῦ Ἐξελθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ ῥύμας τῆς
 πόλεως, καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀναπεῖρους καὶ τυφλοὺς καὶ
 22 χωλοὺς εἰσάγαγε ὧδε. καὶ εἶπεν ὁ δούλος Κύριε, γέ-
 23 γονεν ὁ ἐπέταξας, καὶ ἔτι τόπος ἐστίν. καὶ εἶπεν ὁ κύριος
 πρὸς τὸν δούλον Ἐξελθε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμοὺς καὶ
 24 ἀνάγκασον εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ μου ὁ οἶκος· λέγω γὰρ
 ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων τῶν κεκλημένων γεύσε-
 ταί μου τοῦ δείπνου.
- 25 Συνεπορεύοντο δὲ αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, καὶ στραφεὶς
 26 εἶπεν πρὸς αὐτούς· Εἴ τις ἔρχεται πρὸς με καὶ οὐ μισεῖ
 τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ
 τέκνα καὶ τοὺς ἀδελφούς καὶ τὰς ἀδελφάς, ἔτι τε καὶ τὴν
 27 ψυχὴν αὐτοῦ, οὐ δύναται εἶναι μου μαθητής. ὅστις
 οὐ βαστάζει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἔρχεται ὀπίσω μου,
 28 οὐ δύναται εἶναι μου μαθητής. τίς γὰρ ἐξ ὑμῶν θέλων
 πύργον οἰκοδομῆσαι οὐχὶ πρῶτον καθίσας ψηφίζει τὴν
 29 δαπάνην, εἰ ἔχει εἰς ἀπαρτισμόν; ἵνα μὴ ποτε θέντος αὐτοῦ
 θεμέλιον καὶ μὴ ἰσχύοντος ἐκτελέσαι πάντες οἱ θεωροῦντες
 30 ἄρξωνται αὐτῷ ἐμπαίξωιν λέγοντες ἵτι Οὗτος ὁ ἄνθρω-

πος ἤρξατο οἰκοδομεῖν καὶ οὐκ ἴσχυσεν ἐκτελέσαι. ἦ τίς 31
 βασιλεὺς πορευόμενος ἐτέρῳ βασιλεῖ συνβαλεῖν εἰς πόλε-
 μον οὐχὶ καθίσας πρῶτον βουλευέσεται εἰ δυνατός ἐστιν ἐν
 δέκα χιλιάσιν ὑπαντῆσαι τῷ μετὰ εἴκοσι χιλιάδων ἐρχο-
 μένῳ ἐπ' αὐτόν; εἰ δὲ μήγε, ἔτι αὐτοῦ πύρρῳ ὄντος πρε- 32
 σβείαν ἀποστείλας ἐρωτᾷ πρὸς εἰρήνην. οὕτως οὖν πᾶς ἐξ 33
 ὑμῶν ὃς οὐκ ἀποτάσσεται πᾶσιν τοῖς ἑαυτοῦ ὑπάρχουσιν
 οὐ δύναται εἶναί μου μαθητής. Καλὸν οὖν τὸ ἅλας· ἐὰν 34
 δὲ καὶ τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἀρτυθήσεται; οὔτε εἰς γῆν 35
 οὔτε εἰς κοπρίαν εὐθετόν ἐστιν ἔξω βάλλουσιν αὐτό. Ὁ
 ἔχων ὄτα ἀκούειν ἀκουέτω.

*Ἦσαν δὲ αὐτῷ ἐγγίζοντες πάντες οἱ τελῶναι καὶ οἱ ἁμαρ- 1
 τῶλοι ἀκούειν αὐτοῦ. καὶ διεγόγγυζον οἳ τε Φαρισαῖοι καὶ 2
 οἱ γραμματεῖς λέγοντες ὅτι Οὗτος ἁμαρτωλοὺς προσδέ-
 χεται καὶ συνεσθίει αὐτοῖς. εἶπεν δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν 3
 παραβολὴν ταύτην λέγων Τίς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἔχων 4
 ἑκατὸν πρόβατα καὶ ἀπολέσας ἐξ αὐτῶν ἓν οὐ καταλείπει
 τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ πορεύεται ἐπὶ τὸ
 ἀπολωλὸς ἕως εὕρη αὐτό; καὶ εὕρῶν ἐπιτίθησιν ἐπὶ τοὺς 5
 ᾧμους αὐτοῦ χαίρων, καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον συνακαλεῖ 6
 τοὺς φίλους καὶ τοὺς γείτονας, λέγων αὐτοῖς Συνχάρητέ
 μοι ὅτι εὗρον τὸ πρόβατόν μου τὸ ἀπολωλός. λέγω ὑμῖν 7
 ὅτι οὕτως χαρὰ ἐν τῷ οὐρανῷ ἔσται ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ
 μετανοοῦντι ἢ ἐπὶ ἐνενήκοντα ἐννέα δικαίοις οἵτινες οὐ χρεῖαν
 ἔχουσιν μετανοίας. *Ἡ τίς γυνὴ δραχμὰς ἔχουσα δέκα, ἐὰν 8
 ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν, οὐχὶ ἅπτει λύχνον καὶ σαροὶ τὴν
 οἰκίαν καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς ἕως οὗ εὕρη; καὶ εὕρουσα συν- 9
 καλεῖ τὰς φίλας καὶ γείτονας λέγουσα Συνχάρητέ μοι
 ὅτι εὗρον τὴν δραχμὴν ἣν ἀπώλεσα. οὕτως, λέγω ὑμῖν, 10
 γίνεται χαρὰ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρ-
 τῶλῳ μετανοοῦντι. Εἶπεν δὲ *Ἀνθρωπὸς τις 11
 εἶχεν δύο υἱούς. καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρὶ 12
 Πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας· ὁ δὲ διεί-

13 λεν αὐτοῖς τὸν βίον. καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν
 ἄπαντα ὁ νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακράν, καὶ
 14 ἐκεῖ διεσκόρπισεν τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ζῶν ἀσώτως. δαπανή-
 σαντος δὲ αὐτοῦ πάντα ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὰ κατὰ τὴν
 15 χώραν ἐκείνην, καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι. καὶ πορευ-
 θεὶς ἐκολλήθη ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης, καὶ
 16 ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ βόσκειν χοίρους· καὶ
 ἐπεθύμει χορτασθῆναι ἐκ τῶν κερατίων ὧν ἦσθιον οἱ χοῖροι,
 17 καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ. εἰς ἑαυτὸν δὲ ἔλθων ἔφη Πόσοι
 μίσθιοι τοῦ πατρός μου περισσεύονται ἄρων, ἐγὼ δὲ λιμῷ
 18 ὠδὲ ἀπόλλυμαι· ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα
 μου καὶ ἐρῶ αὐτῷ Πάτερ, ἤμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ
 19 ἐνώπιόν σου, οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱὸς σου· ποιήσον
 20 με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου. Καὶ ἀναστὰς ἦλθεν πρὸς τὸν
 πατέρα ἑαυτοῦ. ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος εἶδεν
 αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἐσπλαγχνίσθη καὶ δραμῶν ἐπέ-
 21 πησεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.
 εἶπεν δὲ ὁ υἱὸς αὐτῷ Πάτερ, ἤμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν
 καὶ ἐνώπιόν σου, οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱὸς σου [·ποι-
 22 ῆσον με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου]. εἶπεν δὲ ὁ πατὴρ
 πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ Ταχὺ ἐξενέγκατε στολὴν τὴν
 23 πρώτην καὶ ἐνδύσατε αὐτόν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν
 μὸσχον τὸν σιτευτόν, θύσατε καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν,
 24 ὅτι οὗτος ὁ υἱὸς μου νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησεν, ἦν ἀπολωλὸς
 25 καὶ εὐρέθη. Καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι. ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ
 ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισεν τῇ οἰκίᾳ,
 26 ἤκουσεν συμφωνίας καὶ χορῶν, καὶ προσκαλεσάμενος ἓνα
 27 τῶν παίδων ἐπυνθάνετο τί ἂν εἴη ταῦτα· ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ
 ὅτι Ὁ ἀδελφός σου ἦκει, καὶ ἔθυσεν ὁ πατὴρ σου τὸν
 μὸσχον τὸν σιτευτόν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν.
 28 ὠργίσθη δὲ καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν. ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ
 29 ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτόν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν τῷ πατρὶ

αὐτοῦ Ἴδου τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι καὶ οὐδέποτε ἐν-
τολήν σου παρήλθον, καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον ἵνα
μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ. ὅτε δὲ ὁ υἱός σου 30
οὗτος ὁ καταφαγών σου τὸν βίον μετὰ τῶν πορνῶν ἦλθεν,
ἔθυσας αὐτῷ τὸν σιτευτὸν μόσχον. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ 31
Τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σὰ
ἐστίν· εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός 32
σου οὗτος νεκρὸς ἦν καὶ ἔζησεν, καὶ ἀπολωλὼς καὶ εὐρέ-
θη.

Ἔλεγεν δὲ καὶ πρὸς τοὺς μαθητάς Ἄνθρωπός τις ἦν 1
πλούσιος ὃς εἶχεν οἰκονόμον, καὶ οὗτος διεβλήθη αὐτῷ ὡς
διασκορπίζων τὰ υπάρχοντα αὐτοῦ. καὶ φωνήσας αὐτὸν 2
εἶπεν αὐτῷ Τί τοῦτο ἀκούω περὶ σοῦ; ἀπόδος τὸν λόγον
τῆς οἰκονομίας σου, οὐ γὰρ δύνη ἔτι οἰκονομεῖν. εἶπεν 3
δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰκονόμος Τί ποιήσω ὅτι ὁ κύριός μου
ἀφαιρεῖται τὴν οἰκονομίαν ἀπ' ἐμοῦ; σκάπτειν οὐκ ἰσχύω,
ἐπαυτεῖν αἰσχύνομαι· ἔγνων τί ποιήσω, ἵνα ὅταν μεταστα- 4
θῶ ἐκ τῆς οἰκονομίας δέξωνταί με εἰς τοὺς οἴκους ἑαυτῶν.
καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα ἕκαστον τῶν χρεοφίλων τοῦ 5
κυρίου ἑαυτοῦ ἔλεγεν τῷ πρώτῳ Πόσον ὀφείλεις τῷ
κυρίῳ μου; ὁ δὲ εἶπεν Ἐκατὸν βάτους ἐλαίου. ὁ δὲ 6
εἶπεν αὐτῷ Δέξαι σου τὰ γράμματα καὶ καθίσας ἄταχώς
γράψον πενήκοντα. ἔπειτα ἑτέρῳ εἶπεν Σὺ δὲ πόσον 7
ὀφείλεις; ὁ δὲ εἶπεν Ἐκατὸν κόρους σίτου. λέγει αὐ-
τῷ Δέξαι σου τὰ γράμματα καὶ γράψον ὀγδοήκοντα.
καὶ ἐπήνεσεν ὁ κύριος τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας ὅτι φρονί- 8
μως ἐποίησεν ὅτι οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου φρονιμώτεροι
ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτός εἰς τὴν γενεάν τὴν ἑαυτῶν
εἰσίν. Καὶ ἐγὼ ὑμῖν λέγω, ἑαυτοῖς ποιήσατε φίλους 9
ἐκ τοῦ μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας, ἵνα ὅταν ἐκλίπη δέξωνται ὑμᾶς
εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς. ὁ πιστὸς ἐν ἐλαχίστῳ καὶ ἐν 10
πολλῷ πιστὸς ἐστίν, καὶ ὁ ἐν ἐλαχίστῳ ἄδικος καὶ ἐν πολ-
λῷ ἄδικός ἐστίν. εἰ οὖν ἐν τῷ ἀδίκῳ μαμωνᾷ πιστοὶ 11

12 οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ἀληθινὸν τίς ὑμῖν πιστεύσει; καὶ εἰ ἐν
 τῷ ἄλλοτρίῳ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ἡμέτερον τίς δώσει
 13 ὑμῖν; Οὐδεὶς οἰκίτης δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν· ἢ
 γὰρ τὸν ἓνα μισήσει καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει, ἢ ἐνὸς
 ἀνθέξεται καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει. οὐ δύνασθε θεῷ
 14 δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ. Ἦκουον δὲ ταῦτα πάν-
 τα οἱ Φαρισαῖοι φιλάργυροι ὑπάρχοντες, καὶ ἐξεμυκτήρι-
 15 ζον αὐτόν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἰησοῦς· Ὑμεῖς ἐστὲ οἱ δικαιοῦντες
 ἑαυτοὺς ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, ὁ δὲ θεὸς γινώσκει τὰς
 καρδίας ὑμῶν· ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν βδέλυγμα ἐνω-
 16 πιον τοῦ θεοῦ. Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται μέχρι Ἰωάννου
 ἀπὸ τότε ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ εὐαγγελίζεται καὶ πᾶς εἰς
 17 αὐτὴν βιάζεται. Εὐκοπώτερον δὲ ἐστὶν τὸν οὐρανὸν καὶ
 τὴν γῆν παρελθεῖν ἢ τοῦ νόμου ἑμίαν κερέαν πεσεῖν.
 18 Πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ γαμῶν ἑτέραν
 μοιχεύει, καὶ ὁ ἀπολελυμένην ἀπὸ ἀνδρὸς γαμῶν μοι-
 19 χεύει. Ἄνθρωπος δὲ τις ἦν πλούσιος, καὶ ἐνε-
 διδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον εὐφραυνόμενος καθ' ἡμέ-
 20 ραν λαμπρῶς. πτωχὸς δὲ τις ὀνόματι Λάζαρος ἐβέβητο
 21 πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ εἰλωμένος καὶ ἐπιθυμῶν χορτα-
 σθῆναι ἀπὸ τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλου-
 σίου· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἐπέλειχον τὰ ἔλκη
 22 αὐτοῦ. ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχὸν καὶ ἀπενεχθῆναι
 αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον Ἀβραάμ· ἀπέ-
 23 θανεν δὲ καὶ ὁ πλούσιος καὶ ἐτάφη. καὶ ἐν τῷ ᾄδῃ
 ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ὑπάρχων ἐν βασάνοις,
 ὄρα Ἀβραάμ ἀπὸ μακρόθεν καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλ-
 24 ποις αὐτοῦ. καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπεν Πάτερ Ἀβραάμ,
 ἐλέησόν με καὶ πέμψον Λάζαρον ἵνα βιάσῃ τὸ ἄκρον τοῦ
 δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου,
 25 ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ. εἶπεν δὲ Ἀβραάμ Τέ-
 κνον, μνήσθητι ὅτι ἀπέλαβες τὰ ἀγαθὰ σου ἐν τῇ ζωῇ
 σου, καὶ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακὰ· νῦν δὲ ὧδε παρακαλεῖ-

ται σὺ δὲ ὀδυνᾶσαι· καὶ ἐν πάσι τούτοις μεταξύ ἡμῶν 26
καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστήρικται, ὅπως οἱ θέλοντες δια-
βῆναι ἔνθεν πρὸς ὑμᾶς μὴ δύνωνται, μηδὲ ἐκεῖθεν πρὸς
ἡμᾶς διαπερῶσιν. εἶπεν δὲ Ἐρωτῶ σε οὖν, πάτερ, ἵνα 27
πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου, ἔχω γὰρ πέντε 28
ἀδελφούς, ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ
ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τούτου τῆς βασάνου. λέγει δὲ 29
Ἀβραάμ Ἐχουσι Μωυσέα καὶ τοὺς προφῆτας· ἀκου-
σάτωσαν αὐτῶν. ὁ δὲ εἶπεν Οὐχί, πάτερ Ἀβραάμ, 30
ἀλλ' ἐάν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῆ πρὸς αὐτοὺς μετανοή-
σουσιν. εἶπεν δὲ αὐτῷ Εἰ Μωυσέως καὶ τῶν προφητῶν 31
οὐκ ἀκούουσιν, οὐδ' ἐάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῆ πεισθῆσου-
ται.

Εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ Ἀνένδεκτόν ἐστιν 1
τοῦ τὰ σκάνδαλα μὴ ἐλθεῖν, πλην οὐαὶ δι' οὗ ἔρχεται·
λυσιτελεῖ αὐτῷ εἰ λίθος μυλικὸς περικείται περὶ τὸν τρά- 2
χηλον αὐτοῦ καὶ ἔρριπται εἰς τὴν θάλασσαν ἢ ἵνα σκανδα-
λίση τῶν μικρῶν τούτων ἕνα. προσέχετε ἑαυτοῖς. ἐὰν 3
ἀμάρτη ὁ ἀδελφός σου ἐπιτίμησον αὐτῷ, καὶ ἐὰν μετανοή-
σῃ ἄφες αὐτῷ· καὶ ἐὰν ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἀμαρτήσῃ εἰς 4
σὲ καὶ ἐπτάκις ἐπιστρέψῃ πρὸς σὲ λέγων Μετανοῶ, ἀφή-
σεις αὐτῷ. Καὶ εἶπαν οἱ ἀπόστολοι τῷ κυρίῳ 5
Πρόσθετε ἡμῖν πίστιν. εἶπεν δὲ ὁ κύριος Εἰ ἔχετε πίστιν ὡς 6
κόκκον σινάπεως, ἐλέγετε ἂν τῇ συκαμίνῳ [ταύτῃ] Ἐκρι-
ζώθητι καὶ φυτεύθητι ἐν τῇ θαλάσῃ· καὶ ὑπήκουσεν ἂν
ὑμῖν. Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν δούλον ἔχων ἀροτριῶντα 7
ἢ ποιμαίνοντα, ὃς εἰσελθόντι ἐκ τοῦ ἀγροῦ ἐρεῖ αὐτῷ Εὐ-
θέως παρελθὼν ἀνάπεσε, ἀλλ' οὐχὶ ἐρεῖ αὐτῷ Ἐτοιμα- 8
σον τί δειπνήσω, καὶ περιζωσάμενος διακόνει μοι ἕως
φάγω καὶ πίω, καὶ μετὰ ταῦτα φάγεσαι καὶ πίεσαι σὺ·
μὴ ἔχει χάριν τῷ δούλῳ ὅτι ἐποίησεν τὰ διαταχθέντα· 9
οὕτως καὶ ὑμεῖς, ὅταν ποιήσῃτε πάντα τὰ διαταχθέντα 10
ὑμῖν, λέγετε ὅτι Δούλοι ἀχρεῖοὶ ἐσμεν, ὃ ὀφειλομεν

ποιῆσαι πεποιήκαμεν.

11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ καὶ
 12 αὐτὸς διήρχετο διὰ μέσον Σαμαρίας καὶ Γαλιλαίας. Καὶ
 εἰσερχομένου αὐτοῦ εἰς τινα κώμην ἠπήνησαν δέκα
 13 λεπροὶ ἄνδρες, οἱ ἠνέστησαν ἰόρρωθεν, καὶ αὐτοὶ ἦσαν
 14 φωνὴν λέγοντες Ἰησοῦ ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς. καὶ
 ἰδὼν εἶπεν αὐτοῖς Πορευθέντες ἐπιδειξάτε ἑαυτοὺς τοῖς
 15 ἱερεῦσιν. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτοὺς ἐκαθαρίσθη-
 16 σαν. εἰς δὲ ἐξ αὐτῶν, ἰδὼν ὅτι ἰάθη, ὑπέστρεψεν μετὰ
 17 φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν θεόν, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον
 18 παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ εὐχαριστῶν αὐτῷ· καὶ αὐτὸς ἦν
 19 Σαμαρεῖτης. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν Οὐχ οἱ δέκα
 20 ἐκαθαρίσθησαν; οἱ [δὲ] ἐννέα ποῦ; οὐχ εὐρέθησαν ὑποστρέ-
 ψαντες δοῦναι δόξαν τῷ θεῷ εἰ μὴ ὁ ἀλλογενὴς οὗτος;
 21 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀναστὰς πορεύου· ἡ πίστις σου σέσω-
 κέν σε.

22 Ἐπερωτηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Φαρισαίων πότε ἔρχεται ἡ
 βασιλεία τοῦ θεοῦ ἀπεκρίθη αὐτοῖς καὶ εἶπεν Οὐκ ἔρχε-
 23 ται ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ μετὰ παρατηρήσεως, οὐδὲ ἐρού-
 σιν Ἰδοὺ ᾧδε ἢ Ἐκεῖ· ἰδοὺ γὰρ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ
 24 ἐντὸς ὑμῶν ἐστίν. Εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς
 Ἐλεύσονται ἡμέραι ὅτε ἐπιθυμήσετε μίαν τῶν ἡμερῶν τοῦ
 25 υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἰδεῖν καὶ οὐκ ὄψεσθε. καὶ ἐρούσιν ὑμῖν
 Ἰδοὺ ἔκει ἢ Ἰδοὺ ᾧδε· μὴ [ἀπέλθῃτε μὴδὲ] διώζητε.
 26 ὡς περ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἀστράπτουσα ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρα-
 νὸν εἰς τὴν ὑπ' οὐρανὸν λάμπει, οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ
 27 ἀνθρώπου. πρῶτον δὲ δεῖ αὐτὸν πολλὰ παθεῖν καὶ ἀπο-
 28 δοκιμασθῆναι ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης. καὶ καθὼς ἐγένετο
 ἐν ταῖς ἡμέραις Νῶε, οὕτως ἔσται καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ
 υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· ἦσθιον, ἔπινον, ἐγάμουν, ἐγαμίζοντο,
 ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσῆλθεν Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν, καὶ
 ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ ἀπώλεσεν πάντα. ὁμοίως

καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Λῶτ· ἤσθιον, ἔπινον, ἠγό-
 ραζον, ἐπώλουν, ἐφύτευον, φκοδόμουν· ἢ δὲ ἡμέρα ἐξῆλθεν 29
 Λῶτ ἀπὸ Σοδόμων, ἔβρεξεν πῦρ καὶ θεῖον ἀπ' οὐρανοῦ
 καὶ ἀπόλεσεν ἅπαντας· κατὰ τὰ αὐτὰ ἔσται ἢ ἡμέρα ὁ 30
 υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀποκαλύπτεται. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ 31
 ὃς ἔσται ἐπὶ τοῦ δώματος καὶ τὰ σκευὴ αὐτοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ,
 μὴ καταβάτω ἄραι αὐτά, καὶ ὁ ἐν ἀγρῷ ὁμοίως μὴ ἐπι-
 στρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω. μνημονεύετε τῆς γυναικὸς Λῶτ. 32
 ὃς ἐὰν ζητήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ περιποιήσασθαι ἀπολέσει 33
 αὐτήν, ὃς δ' ἂν ἀπολέσει ζωογονήσῃ αὐτήν. λέγω ὑμῖν, 34
 ταύτῃ τῇ νυκτὶ ἔσονται δύο ἐπὶ κλίνης [μίας], ὁ εἰς παρα-
 λημφθήσεται καὶ ὁ ἕτερος ἀφεθήσεται· ἔσονται δύο ἀλλή- 35
 θουσαι ἐπὶ τὸ αὐτό, ἡ μία παραλημφθήσεται ἢ δὲ ἑτέρα
 ἀφεθήσεται. καὶ ἀποκριθέντες λέγουσιν αὐτῷ Ποῦ, κύ- 37
 ριε; ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς Ὅπου τὸ σῶμα, ἐκεῖ καὶ οἱ ἄετοὶ
 ἐπισυναχθήσονται.

*Ἐλεγεν δὲ παραβολὴν αὐτοῖς πρὸς τὸ δεῖν πάντοτε 1
 προσεύχεσθαι αὐτοὺς καὶ μὴ ἐγκακεῖν, λέγων Κριτῆς τις 2
 ἦν ἔν τινι πόλει τὸν θεὸν μὴ φοβούμενος καὶ ἀνθρώπων
 μὴ ἐντρέπόμενος. χήρα δὲ ἦν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ καὶ 3
 ἤρχετο πρὸς αὐτὸν λέγουσα Ἐκδίκησόν με ἀπὸ τοῦ ἀν-
 τιδίκου μου. καὶ οὐκ ἤθελεν ἐπὶ χρόνου, μετὰ ταῦτα δὲ 4
 εἶπεν ἐν ἑαυτῷ Εἰ καὶ τὸν θεὸν οὐ φοβοῦμαι οὐδὲ ἀν-
 θρώπων ἐντρέπομαι, διὰ γε τὸ παρέχειν μοι κόπον τὴν 5
 χήραν ταύτην ἐκδίκησω αὐτήν, ἵνα μὴ εἰς τέλος ἐρχομένη
 ὑπωπιάξῃ με. εἶπεν δὲ ὁ κύριος Ἀκούσατε τί ὁ κριτῆς 6
 τῆς ἀδικίας λέγει· ὁ δὲ θεὸς οὐ μὴ ποιήσῃ τὴν ἐκδίκησιν 7
 τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ τῶν βωόντων αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτός,
 καὶ μακροθυμεῖ ἐπ' αὐτοῖς; λέγω ὑμῖν ὅτι ποιήσει τὴν ἐκ- 8
 δίκησιν αὐτῶν ἐν τάχει. πλὴν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐλ-
 θὼν ἄρα εὐρήσει τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς;

εἶπεν δὲ καὶ πρὸς τινὰς τοὺς πεποιθότας ἐφ' ἑαυτοῖς 9
 ὅτι εἰσὶν δίκαιοι καὶ ἐξουθενούντας τοὺς λοιποὺς τὴν παρα-

10 βολὴν ταύτην. Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν
 11 προσεύξασθαι, ἃ εἰς Φαρισαῖος καὶ ὁ ἕτερος τελώνης. ὁ
 Φαρισαῖος σταθεὶς ταῦτα πρὸς ἑαυτὸν προσηύχετο Ὁ
 θεός, εὐχαριστῶ σοι ὅτι οὐκ εἰμι ὡσπερ οἱ λοιποὶ τῶν
 ἀνθρώπων, ἄρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί, ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τε-
 12 λώνης· νηστεύω δις τοῦ σαββάτου, ἀποδεκατεύω πάντα
 13 ὅσα κτῶμαι. ὁ δὲ τελώνης μακρόθεν ἐστὼς οὐκ ἤθελεν
 οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπάραι εἰς τὸν οὐρανόν, ἀλλ' ἔτυπτε
 τὸ στήθος ἑαυτοῦ λέγων Ὁ θεός, διάσθητί μοι τῆ ἁμαρ-
 14 τωλῶ. λέγω ὑμῖν, κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν
 οἶκον αὐτοῦ παρ' ἐκείνων ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπει-
 νωθήσεται, ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται.

15 Προσέφερον δὲ αὐτῷ καὶ τὰ βρέφη ἵνα αὐτῶν ἄπτηται·
 16 ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ ἐπετίμων αὐτοῖς. ὁ δὲ Ἰησοῦς προσ-
 εκαλέσατο [αὐτὰ] λέγων Ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρὸς
 με καὶ μὴ κωλύετε αὐτά, τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασι-
 17 λεία τοῦ θεοῦ. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅς ἂν μὴ δέξηται τὴν
 βασιλείαν τοῦ θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν.

18 Καὶ ἐπρωτότησέν τις αὐτὸν ἄρχων λέγων Διδάσκαλε
 19 ἀγαθέ, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; εἶπεν δὲ
 αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ
 20 μὴ εἰς [ὁ] θεός· τὰς ἐντολάς οἶδας Μὴ μοιχεύῃς, Μὴ
 φονεύῃς, Μὴ κλέψῃς, Μὴ ψευδομαρτυρή-
 21 σῃς, Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα. ὁ δὲ
 22 εἶπεν Ταῦτα πάντα ἐφύλαξα ἐκ νεότητος. ἀκούσας δὲ ὁ
 Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ Ἐτι ἔν σοι λείπει· πάντα ὅσα ἔχεις
 πώλησον καὶ διάδος πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν [τοῖς]
 23 οὐρανοῖς, καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι. ὁ δὲ ἀκούσας ταῦτα
 24 περιλυπὸς ἐγενήθη, ἦν γὰρ πλούσιος σφόδρα. Ἴδὼν δὲ
 αὐτὸν [ὁ] Ἰησοῦς εἶπεν Πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα
 25 ἔχοντες εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσπορεύονται· εὐκο-
 πώτερον γὰρ ἐστὶν κάμηλον διὰ τρήματος βελόνης εἰσελ-
 θεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν.

εἶπαν δὲ οἱ ἀκούσαντες Καὶ τίς δύναται σωθῆναι; ὁ δὲ ²⁶
εἶπεν Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις δυνατὰ παρὰ τῷ θεῷ ²⁷
ἐστίν.

Εἶπεν δὲ ὁ Πέτρος Ἴδου ἡμεῖς ἀφέν- ²⁸
τες τὰ ἴδια ἠκολουθήσαμέν σοι. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς Ἀμὴν ²⁹
λέγω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς ἔστιν ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν ἢ γυναῖκα ἢ
ἀδελφοὺς ἢ γονεῖς ἢ τέκνα εἵνεκεν τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ,
ὃς οὐχὶ μὴ ἴαβη ³⁰ πολλαπλασίονα ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ
καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζῶν αἰώνιον.

Παραλαβὼν δὲ τοὺς δώδεκα εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Ἴδου ³¹
ἀναβαίνομεν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ τελεσθήσεται πάντα τὰ
γεγραμμένα διὰ τῶν προφητῶν τῷ υἱῷ τοῦ ἀνθρώπου·
παραδοθήσεται γὰρ τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἐμπαιχθήσεται καὶ ³²
ὑβρισθήσεται καὶ ἐμπτυσθήσεται, καὶ μαστιγώσαντες ³³
ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστήσε-
ται. Καὶ αὐτοὶ οὐδὲν τούτων συνῆκαν, καὶ ἦν τὸ ῥῆμα ³⁴
τούτο κεκρυμμένον ἀπ' αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐγίνωσκον τὰ λεγό-
μενα.

Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἐγγίξειν αὐτὸν εἰς Ἱερειχώ τυφλὸς ³⁵
τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν ἐπαιτῶν. ἀκούσας δὲ ὄχλου ³⁶
διαπορευομένου ἐπυνθάνετο τί εἶη τοῦτο· ἀπήγγειλαν δὲ ³⁷
αὐτῷ ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος παρέρχεται. καὶ ἔβόησεν ³⁸
λέγων Ἰησοῦ υἱὲ Δαυεὶδ, ἐλέησόν με. καὶ οἱ προάγοντες ³⁹
ἐπετίμων αὐτῷ ἵνα σιγήσῃ· αὐτὸς δὲ πολλῶ μᾶλλον ἔκρα-
ζεν Χιὲ Δαυεὶδ, ἐλέησόν με. σταθεὶς δὲ Ἰησοῦς ἐκέ- ⁴⁰
λευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν. ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ
ἐπηρώτησεν αὐτόν Τί σοι θέλεις ποιήσω; ὁ δὲ εἶ- ⁴¹
πεν Κύριε, ἵνα ἀναβλέψω. καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ ⁴²
Ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου σέσωκέν σε. καὶ παραχρῆ- ⁴³
μα ἀνέβλεψεν, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ δοξάζων τὸν θεόν.
Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν ἔδωκεν αἶνον τῷ θεῷ.

Καὶ εἰσελθὼν διήρχετο τὴν Ἱερειχώ. Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ¹
ὀνόματι καλούμενος Ζακχαῖος, καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης ²
καὶ αὐτὸς ³ πλούσιος· καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστιν, 3

καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν.
 4 καὶ προδραμῶν εἰς τὸ ἔμπροσθεν ἀνέβη ἐπὶ συκομορέαν
 5 ἵνα ἴδῃ αὐτόν, ὅτι ἐκείνης ἡμελλεν διέρχεσθαι. καὶ ὡς
 ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας [ὁ] Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς
 αὐτόν Ζακχαῖε, σπεύσας κατὰβηθι, σήμερον γὰρ ἐν τῷ
 6 οἴκῳ σου δεῖ με μείναι. καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπέδε-
 7 ξατο αὐτὸν χαίρων. καὶ ἰδόντες πάντες διεγόγγυζον λέ-
 γοντες ὅτι Παρὰ ἀμαρτωλῶ ἀνδρὶ εἰσῆλθεν καταλύσαι.
 8 σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος εἶπεν πρὸς τὸν κύριον Ἰδοὺ τὰ
 ἡμισία μου τῶν ὑπαρχόντων, κύριε, [τοῖς] πτωχοῖς δίδωμι,
 9 καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. εἶπεν
 δὲ πρὸς αὐτόν [ὁ] Ἰησοῦς ὅτι Σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ
 τούτῳ ἐγένετο, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ [ἐστίν].
 10 ἦλθεν γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ΖΗΤΗΣΑΙ καὶ σῶσαι τὸ
 ἀπολωλός.

11 Ἀκούοντων δὲ αὐτῶν ταῦτα προσθεὶς εἶπεν παραβολὴν
 διὰ τὸ ἐγγὺς εἶναι Ἱερουσαλὴμ αὐτὸν καὶ δοκεῖν αὐτοὺς ὅτι
 παραχρῆμα μέλλει ἢ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἀναφαίνεσθαι.
 12 εἶπεν οὖν Ἄνθρωπός τις εὐγενῆς ἐπορεύθη εἰς χώραν
 13 μακρὰν λαβεῖν ἑαυτῷ βασιλείαν καὶ ὑποστρέψαι. καλέσας
 δὲ δέκα δούλους ἑαυτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς δέκα μνᾶς καὶ εἶπεν
 14 πρὸς αὐτοὺς πραγματεύεσθαι ἐν ᾧ ἔρχομαι. Οἱ δὲ πο-
 λίται αὐτοῦ ἐμίσουν αὐτόν, καὶ ἀπέστειλαν πρεσβείαν
 ὀπίσω αὐτοῦ λέγοντες Οὐ θέλομεν τούτον βασιλεύσαι
 15 ἐφ' ἡμᾶς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπανελθεῖν αὐτὸν λαβόντα
 τὴν βασιλείαν καὶ εἶπεν φωιθηῖναι αὐτῷ τοὺς δούλους
 τούτους οἷς δεδώκει τὸ ἀργύριον, ἵνα γνοῖ τί διεπραγματεύ-
 16 σαντο. παρεγένετο δὲ ὁ πρῶτος λέγων Κύριε, ἡ μνᾶ
 17 σου δέκα προσηργάσατο μνᾶς. καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἐὖγε,
 ἀγαθὲ δούλε, ὅτι ἐν ἐλαχίστῳ πιστὸς ἐγένου, ἴσθι ἐξουσίαν
 18 ἔχων ἐπάνω δέκα πόλεων. καὶ ἦλθεν ὁ δεύτερος λέγων Ἡ
 19 μνᾶ σου, κύριε, ἐποίησεν πέντε μνᾶς. εἶπεν δὲ καὶ τού-
 20 τῳ Καὶ σὺ ἐπάνω γίνου πέντε πόλεων. καὶ ὁ ἕτερος

ἦλθεν λέγων Κύριε, ἰδοὺ ἡ μὲν σου ἦν εἶχον ἀποκειμένην ἐν σουδαρίῳ· ἐφοβούμην γάρ σε ὅτι ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἶ, αἶρεις δὲ οὐκ ἔθηκας καὶ θερίζεις δὲ οὐκ ἔσπειρας. λέγει αὐτῷ Ἐκ τοῦ στόματός σου κρίνω σε, ²² πονηρὲ δούλε· ἤδεις ὅτι ἐγὼ ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἶμι, αἶρων δὲ οὐκ ἔθηκα καὶ θερίζων δὲ οὐκ ἔσπειρα; καὶ διὰ τί ²³ οὐκ ἔδωκάς μου τὸ ἀργύριον ἐπὶ τράπεζαν; καὶ γὰρ ἔλθων σὺν τόκῳ ἂν αὐτὸ ἔπραξα. καὶ τοῖς παρεστῶσιν εἶπεν ²⁴ Ἄρατε ἀπ' αὐτοῦ τὴν μὲν καὶ δότε τῷ τὰς δέκα μὲν ἔχοντι· — καὶ εἶπαν αὐτῷ Κύριε, ἔχει δέκα μὲν. — λέγω ²⁵ ²⁶ ὑμῖν ὅτι παντὶ τῷ ἔχοντι δοθήσεται, ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται. Πλὴν τοὺς ἐχθροὺς μου ²⁷ τούτους τοὺς μὴ θελήσαντάς με βασιλεύσαι ἐπ' αὐτοὺς ἀγάγετε ὧδε καὶ κατασφάξατε αὐτοὺς ἔμπροσθέν μου. Καὶ ²⁸ εἰπὼν ταῦτα ἐπορεύετο ἔμπροσθεν ἀναβαίνων εἰς Ἱεροσόλυμα.

Καὶ ἐγένετο ὡς ἤγγισεν εἰς Βηθφαγή καὶ Βηθανιά ²⁹ πρὸς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Ἐλαιῶν, ἀπέστειλεν δύο τῶν μαθητῶν λέγων Ὑπάγετε εἰς τὴν κατέναντι κώμην, ἐν ἧ ³⁰ εἰσπορευόμενοι εὐρήσετε πῶλον δεδεμένον, ἐφ' ὃν οὐδεὶς πώποτε ἀνθρώπων ἐκάθισεν, καὶ λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετε. καὶ ἂν τις ὑμᾶς ἐρωτᾷ Διὰ τί λύετε; οὕτως ἐρεῖτε ³¹ ὅτι Ὁ κύριος αὐτοῦ χρειᾶν ἔχει. ἀπελθόντες δὲ οἱ ἀπεσταλμένοι εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς. λυόντων δὲ αὐτῶν ³² τὸν πῶλον εἶπαν οἱ κύριοι αὐτοῦ πρὸς αὐτούς Τί λύετε τὸν πῶλον; οἱ δὲ εἶπαν ὅτι Ὁ κύριος αὐτοῦ χρειᾶν ἔχει. ³⁴ καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐπιρίψαντες αὐτῶν ³⁵ τὰ ἱμάτια ἐπὶ τὸν πῶλον ἐπεβίβασαν τὸν Ἰησοῦν· πορευομένου δὲ αὐτοῦ ὑπεστρώοντων τὰ ἱμάτια· εαυτῶν ἐν τῇ ³⁶ ὁδῷ. ἐγγίζοντος δὲ αὐτοῦ ἤδη πρὸς τῇ καταβάσει τοῦ ³⁷ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν ἤρξαντο ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν χαίροντες αἰνεῖν τὸν θεὸν φωνῇ μεγάλῃ περὶ πασῶν ὧν εἶδον δυνάμεω, λέγοντες ³⁸

Εὔλογημένος ὁ ἐρχόμενος,
ὁ βασιλεύς, ἐν ὀνόματι Κυρίου·
ἐν οὐρανῷ εἰρήνη
καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις.

- 39 Καί τινες τῶν Φαρισαίων ἀπὸ τοῦ ὄχλου εἶπαν πρὸς αὐ-
40 τὸν Διδάσκαλε, ἐπιτίμησον τοῖς μαθηταῖς σου. καὶ
ἀποκριθεὶς εἶπεν Λέγω ἑμῖν, ἂν οὗτοι σιωπήσουσιν,
41 οἱ λίθοι κράξουσιν. Καὶ ὡς ἤγγισεν, ἰδὼν τὴν
42 πόλιν ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτήν, λέγων ὅτι Ἐὶ ἔγνωσ ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ταύτῃ καὶ σὺ τὰ πρὸς εἰρήνην— νῦν δὲ ἐκρύ-
43 βη ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου. ὅτι ἤξουσιν ἡμέραι ἐπὶ σέ καὶ
ἄρεμβαλοῦσιν οἱ ἐχθροί σου χάρακά σοι καὶ περικυκλώ-
44 σουσίν σε καὶ συνέξουσίν σε πάντοθεν, καὶ ἔδαφιοῦσί σε
καὶ τὰ τέκνα σοῦ ἐν σοί, καὶ οὐκ ἀφήσουσιν λίθον ἐπὶ
λίθον ἐν σοί, ἀνθ' ὧν οὐκ ἔγνωσ τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκοπῆς
45 σου. Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱερὸν ἤρξατο ἐκβάλλ-
46 λειν τοὺς πωλοῦντας, λέγων αὐτοῖς Γέγραπται Καὶ ἔσται
ὁ οἶκός μου οἶκος προσερχῆς, ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποίη-
σατε σπήλαιον ληστῶν.
- 47 Καὶ ἦν διδάσκων τὸ καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ· οἱ δὲ
ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐζήτουν αὐτὸν ἀπολέσαι καὶ οἱ
48 πρῶτοι τοῦ λαοῦ, καὶ οὐχ ἠύρισκον τὸ τί ποιήσωσιν, ὁ
λαὸς γὰρ ἅπας ἐξεκρέμετο αὐτοῦ ἀκούων.

1 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν διδάσκοντος αὐτοῦ τὸν
λαὸν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εὐαγγελιζομένου ἐπέστησαν οἱ ἀρχιε-
2 ρεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς σὺν τοῖς πρεσβυτέροις, καὶ εἶπαν λέ-
γοντες πρὸς αὐτὸν εἰπὸν ἡμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποι-
3 εῖς, ἢ τίς ἐστὶν ὁ δούς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην. ἀποκριθεὶς
δὲ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Ἐρωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ λόγον, καὶ
4 εἰπάτε μοι Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν ἢ ἐξ
5 ἀνθρώπων; οἱ δὲ συνελογίσαντο πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντες
ὅτι Ἐὰν εἴπωμεν Ἐξ οὐρανοῦ, εἰεὶ Διὰ τί οὐκ ἐπι-

στεύσατε αὐτῷ; ἐὰν δὲ εἴπωμεν Ἐξ ἀνθρώπων, ὁ λαὸς 6
 ἅπας καταλιθάσει ἡμᾶς, πεπεισμένοι γάρ ἐστιν Ἰωάνην
 προφήτην εἶναι· καὶ ἀπεκρίθησαν μὴ εἰδέναι πόθεν. καὶ 7
 ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξου-
 σίᾳ ταῦτα ποιῶ. Ἦρξατο δὲ πρὸς τὸν λαὸν 9
 λέγειν τὴν παραβολὴν ταύτην Ἄνθρωπος ἐφύτευσεν
 ἀμπελῶνα, καὶ ἐξέδετο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν
 χρόνους ἰκανοὺς. καὶ καιρῷ ἀπέστειλεν πρὸς τοὺς γεωργοὺς 10
 δούλον, ἵνα ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος δώσουσιν αὐτῷ·
 οἱ δὲ γεωργοὶ ἐξαπέστειλαν αὐτὸν δείραντες κενόν. καὶ 11
 προσέθετο ἕτερον πέμψαι δούλον· οἱ δὲ κάκεινον δείραντες
 καὶ ἀτιμάσαντες ἐξαπέστειλαν κενόν. καὶ προσέθετο τρίτον 12
 πέμψαι· οἱ δὲ καὶ τοῦτον τραυματίσαντες ἐξέβαλον. εἶπεν 13
 δὲ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος Τί ποιήσω; πέμψω τὸν υἱόν
 μου τὸν ἀγαπητόν· ἴσως τοῦτον ἐντραπήσουται. ἰδόντες 14
 δὲ αὐτὸν οἱ γεωργοὶ διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους λέγον-
 τες Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· ἀποκτείνωμεν αὐτόν, ἵνα
 ἡμῶν γένηται ἡ κληρονομία· καὶ ἐκβαλόντες αὐτὸν ἔξω 15
 τοῦ ἀμπελῶνος ἀπέκτειναν. τί οὖν ποιήσει αὐτοῖς ὁ κύρι-
 ος τοῦ ἀμπελῶνος; ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς 16
 τούτους, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις. ἀκούσαντες δὲ
 εἶπαν Μὴ γένοιτο. ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτοῖς εἶπεν Τί 17
 οὖν ἐστὶν τὸ γεγραμμένον τοῦτο

ΛΙΘΟΝ ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες,

οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας;

πᾶς ὁ πεσὼν ἐπ' ἐκείνον τὸν λίθον συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν 18
 δ' ἂν πέσῃ, λικμήσει αὐτόν.

Καὶ ἐζήτησαν 19
 οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐπιβαλεῖν ἐπ' αὐτὸν τὰς
 χεῖρας ἐν αὐτῇ τῇ ᾠρᾷ, καὶ ἐφοβήθησαν τὸν λαόν, ἔγνω-
 σαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς εἶπεν τὴν παραβολὴν ταύτην.
 Καὶ παρατηρήσαντες ἀπέστειλαν ἐγκαθίτους ὑποκρινομέ- 20
 νους ἑαυτοὺς δικαίους εἶναι, ἵνα ἐπιλάβωνται αὐτοῦ λόγου,
 ὥστε παραδοῦναι αὐτὸν τῇ ἀρχῇ καὶ τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ

21 ἡγεμόνος. καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες Διδάσκαλε,
 οἶδαμεν ὅτι ὀρθῶς λέγεις καὶ διδάσκεις καὶ οὐ λαμβάνεις
 πρόσωπον, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ διδάσκεις·
 22 ἔξεστιν ἡμῶς Καίσαρι φόρον δοῦναι ἢ οὐ; κατανοήσας δὲ
 24 αὐτῶν τὴν πανουργίαν εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Δείξατέ μοι δηνά-
 ριον· τίνος ἔχει εἰκόνα καὶ ἐπιγραφὴν; οἱ δὲ εἶπαν Καί-
 25 σαρος. ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Τοῖνον ἀπόδοτε τὰ Καί-
 26 σαρος Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ. καὶ οὐκ ἴσχυσαν
 ἐπιλαβέσθαι τοῦ ῥήματος ἐναντίον τοῦ λαοῦ, καὶ θαυμά-
 σαντες ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει αὐτοῦ ἐσίγησαν.
 27 Προσελθόντες δὲ τινες τῶν Σαδδουκαίων, οἱ λέγοντες
 28 ἀνάστασιν μὴ εἶναι, ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες Διδά-
 σκαλε, Μωσῆς ἔγραψεν ἡμῖν, ἕάν τις οὐκ ἔσται ἀπο-
 θάνη· ἔχων γυναῖκα, καὶ οὗτος ἀτεκνος ἦ, ἵνα λάβῃ ὁ
 ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα
 29 τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. ἑπτὰ οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶ-
 30 τος λαβὼν γυναῖκα ἀπέθανεν ἄτεκνος· καὶ ὁ δεύτερος
 31 καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν αὐτήν, ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἑπτὰ οὐ
 32 κατέλιπον τέκνα καὶ ἀπέθανον ὕστερον καὶ ἡ γυνὴ ἀπέ-
 33 θανεν. ἡ γυνὴ οὖν ἐν τῇ ἀναστάσει τίνος αὐτῶν γίνεται
 34 γυνή; οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτήν γυναῖκα. καὶ εἶπεν αὐ-
 τοῖς ὁ Ἰησοῦς Οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου γαμοῦσιν καὶ
 35 γαμίσκονται, οἱ δὲ καταξιωθέντες τοῦ αἰῶνος ἐκείνου τυχεῖν
 καὶ τῆς ἀναστάσεως τῆς ἐκ νεκρῶν οὔτε γαμοῦσιν οὔτε
 36 γαμίζονται· οὐδὲ γὰρ ἀποθανεῖν ἐτι δύνανται, ἰσάγγελοι
 γὰρ εἰσιν, καὶ υἱοὶ εἰσιν θεοῦ τῆς ἀναστάσεως υἱοὶ ὄντες.
 37 ὅτι δὲ ἐγείρονται οἱ νεκροὶ καὶ Μωσῆς ἐμήνυσεν ἐπὶ τῆς
 βίβλου, ὡς λέγει ΚΥΡΙΟΝ Τὸν θεὸν Ἀβραὰμ καὶ θεὸν
 38 Ἰσαὰκ καὶ θεὸν Ἰακώβ· θεὸς δὲ οὐκ ἔστιν νεκρῶν ἀλλὰ
 39 ζώντων, πάντες γὰρ αὐτῷ ζῶσιν. ἀποκριθέντες δὲ τινες
 40 τῶν γραμματέων εἶπαν Διδάσκαλε, καλῶς εἶπας· οὐκέτι
 41 γὰρ ἐτόλμων ἐπερωτᾶν αὐτὸν οὐδέν. Εἶπεν δὲ
 πρὸς αὐτοὺς Πῶς λέγουσιν τὸν χριστὸν εἶναι Δαυεὶδ

υἰόν; αὐτὸς γὰρ Δαυεὶδ λέγει ἐν Βίβλῳ Ψαλμῶν 42
 Εἶπεν Κύριος τῷ κυρίῳ μου Κάθογ ἐκ δεξιῶν μου
 ἕως ἄν θῶ τοὺς ἐχθροὺς σου ὑποπόδιον τῶν πο- 43
 δῶν σου·

Δαυεὶδ οὖν αὐτὸν κύριον καλεῖ, καὶ πῶς αὐτοῦ υἱὸς ἐστίν; 44
 Ἀκούοντας δὲ παντὸς τοῦ λαοῦ εἶπεν τοῖς μαθηταῖς 45
 Προσέχετε ἀπὸ τῶν γραμματέων τῶν θελόντων περιπατεῖν 46
 ἐν στολαῖς καὶ φιλοῦντων ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς
 καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ πρωτοκλισί-
 ας ἐν τοῖς δείπνοις, οἱ κατεσθίουσιν τὰς οἰκίας τῶν χη- 47
 ρῶν καὶ προφάσει μακρὰ προσεύχονται· οὗτοι λήμψονται
 περισσότερον κρίμα.

Ἀναβλέψας δὲ εἶδεν τοὺς 1
 βάλλοντας εἰς τὸ γαζοφυλάκιον τὰ δῶρα αὐτῶν πλουσίους.
 εἶδεν δὲ τινα χήραν πενιχρὰν βάλλουσαν ἐκεῖ λεπτὰ δύο, 2
 καὶ εἶπεν Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν ὅτι ἡ χήρα αὕτη ἢ πτωχῆ 3
 πλείον πάντων ἔβαλεν· πάντες γὰρ οὗτοι ἐκ τοῦ περισ- 4
 σεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα, αὕτη δὲ ἐκ τοῦ ὑστερή-
 ματος αὐτῆς πάντα τὸν βίον ὃν εἶχεν ἔβαλεν.

Καὶ τινῶν λεγόντων περὶ τοῦ ἱεροῦ, ὅτι λίθοις καλοῖς 5
 καὶ ἀναθήμασιν κεκόσμηται, εἶπεν Ταῦτα ἂ θεωρεῖτε, 6
 ἐλεύσονται ἡμέραι ἐν αἷς οὐκ ἀφεθήσεται λίθος ἐπὶ λίθῳ
 ὧδε ὃς οὐ καταλυθήσεται. ἐπηρώτησαν δὲ αὐτὸν λέγον- 7
 τες Διδάσκαλε, πότε οὖν ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὸ σημεῖ-
 ον ὅταν μέλλῃ ταῦτα γίνεσθαι; ὁ δὲ εἶπεν Βλέπετε 8
 μὴ πλανηθῆτε· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί
 μου λέγοντες Ἐγὼ εἰμι καὶ Ὁ καιρὸς ἤγγικεν· μὴ πο-
 ρευθῆτε ὀπίσω αὐτῶν. ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ 9
 ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆτε· δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι
 πρῶτον, ἀλλ' οὐκ εὐθέως τὸ τέλος. Τότε ἔλεγεν αὐ- 10
 τοῖς Ἐγερθήσεται ἔθνος ἐπ' ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ
 βασιλείαν, σεισμοὶ τε μεγάλοι καὶ κατὰ τόπους λοιμοὶ καὶ 11
 λιμοὶ ἔσονται, φόβηθρά τε καὶ ἄπ' οὐρανοῦ σημεῖα με-
 γάλα ἔσται. πρὸ δὲ τούτων πάντων ἐπιβαλοῦσιν ἐφ' ὑμᾶς 12

τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσιν, παραδιδόντες εἰς τὰς συνα-
 γωγὰς καὶ φυλακάς, ἀπαγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγε-
 13 μόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου· ἀποθήσεται ὑμῖν εἰς
 14 μαρτύριον. θέτε οὖν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν μὴ προμελετᾶν
 15 ἀπολογηθῆναι, ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν ἣ οὐ
 δυνήσονται ἀντιστῆναι ἢ ἀντειπεῖν ἅπαντες οἱ ἀντικεί-
 16 μενοι ὑμῖν. παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ ἀδελ-
 φῶν καὶ συγγενῶν καὶ φίλων, καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν,
 17 καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου. καὶ
 19 θρῖξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόλληται. ἐν τῇ ὑπο-
 20 μοῇ ὑμῶν κτήσεσθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν. Ὅταν δὲ ἴδητε
 κυκλουμένην ὑπὸ στρατοπέδων Ἱερουσαλήμ, τότε γινώτε
 21 ὅτι ἤγγικεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς. τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ
 φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη, καὶ οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκχωρείτω-
 σαν, καὶ οἱ ἐν ταῖς χώραις μὴ εἰσερχέσθωσαν εἰς αὐτήν,
 22 ὅτι ἡμέραι ἐκδικήσεως αὐταὶ εἰσιν τοῦ πλησθῆναι πάντα
 23 τὰ γεγραμμένα. οὐαὶ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς
 θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις· ἔσται γὰρ ἀνάγκη
 24 μεγάλῃ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὄργῃ τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ πεσοῦνται
 στόματι μαχαίρης καὶ αἰχμαλωτισθήσονται εἰς τὰ ἔθνη
 πάντα, καὶ Ἱεροῦσαλήμ ἔσται πατοῦμένη ὑπὸ ἐθνῶν,
 25 ἄχρι οὗ πληρωθῶσιν [καὶ ἔσονται] καιροὶ ἐθνῶν. καὶ
 ἔσονται σημεῖα ἐν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ καὶ ἀστροῖς, καὶ ἐπὶ
 τῆς γῆς συνοχὴ ἐθνῶν ἐν ἀπορίᾳ ἠχοῦς θαλάσσης καὶ
 26 κάλλου, ἀποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου καὶ προσδοκίας
 τῶν ἐπερχομένων τῇ οἰκουμένῃ, αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν
 27 οὐρανῶν σαλευθήσονται. καὶ τότε ὄψονται τὸν γῖδον τοῦ
 ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ μετὰ δυνάμεως καὶ δό-
 28 ξης πολλῆς. Ἀρχομένων δὲ τούτων γίνεσθαι ἀνακύψατε καὶ
 ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν, διότι ἐγγίξει ἡ ἀπολύτρωσις
 29 ὑμῶν. Καὶ εἶπεν παραβολὴν αὐτοῖς Ἴδτε
 30 τὴν συκῆν καὶ πάντα τὰ δένδρα· ὅταν προβάλωσιν ἤδη,
 βλέποντες ἀφ' ἐαυτῶν γινώσκετε ὅτι ἤδη ἐγγὺς τὸ θέρος

ἐστίν· οὕτως καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε ταῦτα γινόμενα, γινώ- 31
σκετε ὅτι ἐγγύς ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. ἀμὴν λέγω 32
ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη ἕως [ἂν] πάντα γένη-
ται. ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου 33
οὐ μὴ παρελεύσονται. Προσέχετε δὲ ἑαυτοῖς μὴ ποτε 34
βαρηθῶσιν αἱ καρδίαι ὑμῶν ἐν κρεπάλῃ καὶ μέθῃ καὶ μερί-
μναις βιωτικαῖς, καὶ ἐπιστῆ ἐφ' ὑμᾶς ἐφνίδιος ἡ ἡμέρα
ἐκείνη ὡς παγίς· ἐπεισελεύσεται γὰρ ἐπὶ πάντας τοὺς 35
καθημένους ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. ἀγρυπνεῖτε 36
δὲ ἐν παντὶ καιρῷ δεόμενοι ἵνα κατισχύσῃτε ἐκφυγεῖν ταῦτα
πάντα τὰ μέλλοντα γίνεσθαι, καὶ σταθῆναι ἔμπροσθεν τοῦ
κυρίου τοῦ ἀνθρώπου.

Ἦν δὲ τὰς ἡμέρας ἔν τῷ ἱερῷ διδάσκων, τὰς δὲ νύκτας 37
ἐξερχόμενος ἠυλίξτετο εἰς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Ἐλαιῶν·
καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὄρθριζεν πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ ἀκούειν 38
αὐτοῦ.

ἩΓΙΖΕΝ δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων ἡ λεγομένη Πά- 1
σχα. Καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὸ πῶς 2
ἀνέλωσιν αὐτὸν, ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν. Εἰς- 3
ἦλθεν δὲ Σατανᾶς εἰς Ἰούδαν τὸν καλούμενον Ἰσκαριώτην,
ὄντα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα· καὶ ἀπελθὼν συνελάλη- 4
σεν τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ στρατηγοῖς τὸ πῶς αὐτοῖς παραδῶ
αὐτόν. καὶ ἐχάρησαν καὶ συνέθεντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι. 5
καὶ ἐξωμολόγησεν, καὶ ἐζήτει εὐκαιρίαν τοῦ παραδοῦναι 6
αὐτὸν ἄτερ ὄχλου αὐτοῖς.

Ἦλθεν δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύμων, ἣ ἔδει θύεσθαι τὸ 7
πάσχα· καὶ ἀπέστειλεν Πέτρον καὶ Ἰωάννην εἰπὼν Πο- 8
ρευθέντες ἐτοιμάσατε ἡμῖν τὸ πάσχα ἵνα φάγωμεν. οἱ δὲ 9
εἶπαν αὐτῷ Ποῦ θέλεις ἐτοιμάσωμεν; ὁ δὲ εἶπεν αὐ- 10
τοῖς Ἰδοὺ εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν συναγῆσε,

ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βαστάζων· ἀκολουθήσατε
 11 αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν εἰς ἣν εἰσπορεύεται· καὶ ἑρείτε τῷ οἰκο-
 δεσπότῃ τῆς οἰκίας ὅτι λέγει σοι ὁ διδάσκαλος Ποῦ ἐστὶν
 τὸ κατάλυμα ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω ;
 12 κἀκεῖνος ὑμῖν δείξει ἀνάγειον μέγα ἐστρωμένον· ἐκεῖ ἐτοι-
 13 μάσατε· ἀπελθόντες δὲ εὗρον καθὼς εἰρήκει αὐτοῖς, καὶ
 14 ἠτοίμασαν τὸ πάσχα. Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα,
 15 ἀνέπεσεν καὶ οἱ ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ· καὶ εἶπεν πρὸς
 αὐτούς Ἐπιθυμία ἐπεθύμησα τοῦτο τὸ πάσχα φαγεῖν
 16 μεθ' ὑμῶν πρὸ τοῦ με παθεῖν· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐ
 μὴ φάγω αὐτὸ ἕως ὅτου πληρωθῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θε-
 17 οῦ· καὶ δεξιόμενος ποτήριον εὐχαριστήσας εἶπεν Λάβετε
 18 τοῦτο καὶ διαμερίσατε εἰς ἑαυτούς· λέγω γὰρ ὑμῖν, οὐ μὴ
 πῶ ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου ἕως οὗ ἡ
 19 βασιλεία τοῦ θεοῦ ἔλθῃ· καὶ λαβὼν ἄρτον εὐχαριστήσας
 ἔκλασεν καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων Τοῦτό ἐστιν τὸ σῶμά
 μου [τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἑμὴν
 20 ἀνάμνησιν· καὶ τὸ ποτήριον ὡσαύτως μετὰ τὸ δειπνήσαι,
 λέγων Τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματι
 21 μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυννόμενον]. πλὴν ἰδοὺ ἡ χεὶρ τοῦ
 22 παραδιδόντος με μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης· ὅτι ὁ υἱὸς
 μὲν τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τὸ ὀρισμένον πορεύεται, πλὴν οὐαὶ
 23 τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ παραδίδεται· καὶ αὐτοὶ ἤρξαιτο
 συζητεῖν πρὸς ἑαυτούς τὸ τίς ἄρα εἶη ἐξ αὐτῶν ὁ τοῦτο
 24 μέλλων πράσσειν. Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικία
 25 ἐν αὐτοῖς, τὸ τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων· ὁ δὲ εἶπεν αὐ-
 τοῖς Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ
 26 ἐξουσιάζοντες αὐτῶν εὐεργέται καλοῦνται· ὑμεῖς δὲ οὐχ οὗ-
 τως, ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν γινέσθω ὡς ὁ νεώτερος, καὶ ὁ
 27 ἡγούμενος ὡς ὁ διακονῶν· τίς γὰρ μείζων, ὁ ἀνακείμενος ἢ
 ὁ διακονῶν ; οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος ; ἐγὼ δὲ ἐν μέσῳ ὑμῶν
 28 εἰμὶ ὡς ὁ διακονῶν· Ὑμεῖς δὲ ἔστε οἱ διαμεμενηκότες
 29 μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου· καγὼ διατίθειμαι ὑμῖν,

καθὼς διέθετό μοι ὁ πατήρ μου βασιλείαν, ἵνα ἔσθητε καὶ 30
 πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου, καὶ
 καθήσθε ἐπὶ θρόνων τὰς δώδεκα φυλὰς κρίνοντας τοῦ
 Ἰσραὴλ. Σίμων Σίμων, ἰδοὺ ὁ Σατανᾶς ἐξητήσατο ὑμᾶς 31
 τοῦ σιναῖσαι ὡς τὸν σίτον· ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ ἵνα 32
 μὴ ἐκλίπῃ ἡ πίστις σου· καὶ σὺ ποτε ἐπιστρέψας στήρισον
 τοὺς ἀδελφούς σου. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ Κύριε, μετὰ σοῦ 33
 ἔτοιμός εἰμι καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον πορεύεσθαι.
 ὁ δὲ εἶπεν Λέγω σοι, Πέτρε, οὐ φωνήσῃ σήμερον ἀλέ- 34
 κτωρ ἕως τρεῖς με ἀπαρνήσῃ εἰδέναί. Καὶ 35
 εἶπεν αὐτοῖς Ὅτε ἀπέστειλα ὑμᾶς ἄτερ βαλλαντίου καὶ
 πήρας καὶ ὑποδημάτων, μὴ τινος ὑστερήσατε; οἱ δὲ εἶπαν
 Οὐθενός. εἶπεν δὲ αὐτοῖς Ἀλλὰ νῦν ὁ ἔχων βαλλάντιον 36
 ἀράτω, ὁμοίως καὶ πήραν, καὶ ὁ μὴ ἔχων πωλησάτω τὸ
 ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ ἀγορασάτω μάχαιραν. λέγω γὰρ ὑμῖν 37
 ὅτι τοῦτο τὸ γεγραμμένον δεῖ τελεσθῆναι ἐν ἐμοί, τό
 Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη· καὶ γὰρ τὸ περὶ ἐμοῦ
 τέλος ἔχει. οἱ δὲ εἶπαν Κύριε, ἰδοὺ μάχαιραι ὧδε δύο. ὁ 38
 δὲ εἶπεν αὐτοῖς Ἰκανόν ἐστιν.

Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ ὄρος τῶν 39
 Ἐλαιῶν ἠκολούθησαν δὲ αὐτῷ [καὶ] οἱ μαθηταί. γενό- 40
 μενος δὲ ἐπὶ τοῦ τόπου εἶπεν αὐτοῖς Προσεύχεσθε μὴ
 εἰσελθεῖν εἰς πειρασμόν. καὶ αὐτὸς ἀπεσπάσθη ἀπ' αὐ- 41
 τῶν ὡσεὶ λίθου βολήν, καὶ θεῖς τὰ γόνατα προσηύχετο
 λέγων Πάτερ, εἰ βούλει παρένεγκε τοῦτο τὸ ποτήριον 42
 ἀπ' ἐμοῦ· πλὴν μὴ τὸ θέλημά μου ἀλλὰ τὸ σὸν γινέσθω.
 [ᾧφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἐνισχύων αὐτόν. 43
 καὶ γενόμενος ἐν ἀγωνίᾳ ἐκτενέστερον προσηύχετο· καὶ 44
 ἐγένετο ὁ ἰδρῶς αὐτοῦ ὡσεὶ θρόμβοι αἵματος καταβαί-
 νοντες ἐπὶ τὴν γῆν.] καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προσευχῆς ἐλ- 45
 θὼν πρὸς τοὺς μαθητὰς εὗρεν κοιμωμένους αὐτοὺς ἀπὸ τῆς
 λύπης, καὶ εἶπεν αὐτοῖς Τί καθεύδετε; ἀναστάντες προσ- 46

47 εὐχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν. Ἔτι
 αὐτοῦ λαλοῦντος ἰδοὺ ὄχλος, καὶ ὁ λεγόμενος Ἰούδας εἰς
 τῶν δώδεκα προήρχετο αὐτούς, καὶ ἤγγισεν τῷ Ἰησοῦ
 48 φιλήσαι αὐτόν. Ἰησοῦς δὲ εἶπεν αὐτῷ Ἰούδα, φιλήματι
 49 τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδίδως; ἰδόντες δὲ οἱ περὶ αὐ-
 τὸν τὸ ἐσόμενον εἶπαν Κύριε, εἰ πατάξομεν ἐν μαχαίρῃ;
 50 καὶ ἐπάταξεν εἰς τις ἐξ αὐτῶν τοῦ ἀρχιερέως τὸν δούλον καὶ
 51 ἀφείλεν τὸ οὖς αὐτοῦ τὸ δεξιόν. ἀποκριθεὶς δὲ [ὁ] Ἰησοῦς
 εἶπεν Ἐὰν ἐως τούτου· καὶ ἀψάμενος τοῦ ὠτίου ἰάσατο
 52 αὐτόν. εἶπεν δὲ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς παραγενομένους ἐπ' αὐ-
 τὸν ἀρχιερεῖς καὶ στρατηγούς τοῦ ἱεροῦ καὶ πρεσβυτέρους
 Ὡς ἐπὶ ληστὴν ἐξήλθατε μετὰ μαχαίρων καὶ ξύλων;
 53 καθ' ἡμέραν ὄντος μου μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ ἱερῷ οὐκ ἐξε-
 τείνατε τὰς χεῖρας ἐπ' ἐμέ· ἀλλ' αὕτη ἐστὶν ὑμῶν ἡ ὥρα
 καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους.
 54 Συλλαβόντες δὲ αὐτὸν ἤγαγον καὶ εἰσήγαγον εἰς τὴν
 οἰκίαν τοῦ ἀρχιερέως· ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει μακρόθεν.
 55 περιψάωντων δὲ πῦρ ἐν μέσῳ τῆς αὐλῆς καὶ συνκαθισάν-
 56 των ἐκάθητο ὁ Πέτρος μέσος αὐτῶν. ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν
 παιδίσκη τις καθήμενον πρὸς τὸ φῶς καὶ ἀτενίσασα αὐτῷ
 57 εἶπεν Καὶ οὗτος σὺν αὐτῷ ἦν· ὁ δὲ ἠρήσατο λέ-
 58 γων Οὐκ οἶδα αὐτόν, γύναι· καὶ μετὰ βραχὺ ἕτερος
 ἰδὼν αὐτὸν ἔφη Καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ· ὁ δὲ Πέτρος
 59 ἔφη Ἀνθρώπε, οὐκ εἰμὶ καὶ διαστάσης ὥσει ὥρας μιᾶς
 ἄλλος τις διωχυρίζετο λέγων Ἐπ' ἀληθείας καὶ οὗτος
 60 μετ' αὐτοῦ ἦν, καὶ γὰρ Γαλιλαῖός ἐστιν· εἶπεν δὲ ὁ Πέ-
 61 τρος Ἀνθρώπε, οὐκ οἶδα ὁ λέγεις· καὶ παραχρῆμα ἔτι
 λαλοῦντος αὐτοῦ ἐφάνησεν ἀλέκτωρ. καὶ στραφεὶς ὁ
 κύριος ἐνόβλησεν τῷ Πέτρῳ, καὶ ὑπεμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ
 ῥήματος τοῦ κυρίου ὡς εἶπεν αὐτῷ ὅτι Πρὶν ἀλέκτορα
 62 φωνῆσαι σήμερον ἀπαρνήσῃ με τρίς. [καὶ ἐξελθὼν ἔξω
 63 ἔκλαυσεν πικρῶς.] Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συνέχον-
 64 τες αὐτὸν ἐνέπαιζον αὐτῷ δέροντες, καὶ περικαλύψαντες αὐ-

τὸν ἐπρώτων λέγοντες Προφήτευσον, τίς ἐστὶν ὁ πάισας σε; καὶ ἕτερα πολλά βλασφημοῦντες ἔλεγον εἰς αὐτόν. 65

Καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέρα, συνήχθη τὸ πρεσβυτέριον τοῦ 66 λαοῦ, ἀρχιερεῖς τε καὶ γραμματεῖς, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν, λέγοντες Εἰ σὺ εἶ ὁ χριστός, εἰπὸν 67 ἡμῖν. εἶπεν δὲ αὐτοῖς Ἐὰν ὑμῖν εἴπω οὐ μὴ πιστεύσητε· εἰ δὲ ἐρωτήσω οὐ μὴ ἀποκριθῆτε. ἀπὸ τοῦ νῦν δὲ ἔσται 68 ὁ γίος τοῦ ἀνθρώπου καθήμενος ἐκ δεξιῶν τῆς 69 δυνάμεως τοῦ θεοῦ. εἶπαν δὲ πάντες Σὺ οὖν εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ; ὁ δὲ πρὸς αὐτοὺς ἔφη Ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐγὼ εἰμι. οἱ δὲ εἶπαν Τί ἔτι ἔχομεν μαρτυρίας χρεῖαν; αὐτοὶ 71 γὰρ ἠκούσαμεν ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ.

Καὶ 1 ἀναστὰν ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτῶν ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸν Πειλάτον. ἤρξαντο δὲ κατηγορεῖν αὐτοῦ λέγοντες Τοῦ- 2 τον εὗραμεν διαστρέφοντα τὸ ἔθνος ἡμῶν καὶ κωλύοντα φόρους Καίσαρι διδόναι καὶ λέγοντα αὐτὸν χριστὸν βασιλέα εἶναι. ὁ δὲ Πειλάτος ἠρώτησεν αὐτὸν λέγων Σὺ 3 εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ ἔφη Σὺ λέγεις. ὁ δὲ Πειλάτος εἶπεν πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς 4 καὶ τοὺς ὄχλους Οὐδὲν εὕρισκω αἴτιον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ. οἱ δὲ ἐπίσχυον λέγοντες ὅτι Ἀνασεῖει τὸν λαὸν 5 διδάσκων καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἕως ὧδε. Πειλάτος δὲ ἀκούσας ἐπρώτησεν εἰ 6 [ὁ] ἄνθρωπος Γαλιλαῖός ἐστιν, καὶ ἐπιγνοὺς ὅτι ἐκ τῆς 7 ἐξουσίας Ἡρώδου ἐστὶν ἀπέπεμψεν αὐτὸν πρὸς Ἡρώδη, ὅτι αὐτὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν ταύταις ταῖς ἡμέ- 8 ραις. Ὁ δὲ Ἡρόδης ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν ἐχάρη λίαν, ἦν 8 γὰρ ἐξ ἰκανῶν χρόνων θέλων ἰδεῖν αὐτὸν διὰ τὸ ἀκούειν περὶ αὐτοῦ, καὶ ἠλπίζεν τι σημεῖον ἰδεῖν ὑπ' αὐτοῦ γινόμενον. ἐπρώτα δὲ αὐτὸν ἐν λόγοις ἰκανοῖς· αὐτὸς δὲ 9 οὐδὲν ἀπεκρίνατο αὐτῷ. ἰστήκεισαν δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ 10 οἱ γραμματεῖς εὐτόμως κατηγοροῦντες αὐτοῦ. ἐξουθενήσας 11 δὲ αὐτὸν ὁ Ἡρόδης σὺν τοῖς στρατεύμασιν αὐτοῦ καὶ ἐμ-

παίξας περιβαλὼν ἐσθήτα λαμπρὰν ἀνέπεμψεν αὐτὸν τῷ
 12 Πειλάτῳ. Ἐγένοντο δὲ φίλοι ὁ τε Ἡρώδης καὶ ὁ Πειλά-
 τος ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ μετ' ἀλλήλων· προϋπήρχον γὰρ ἐν
 13 ἔχθρᾳ ὄντες πρὸς αὐτούς. Πειλάτος δὲ συγκα-
 λεσάμενος τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαὸν
 14 εἶπεν πρὸς αὐτούς· Προσηνέγκατέ μοι τὸν ἄνθρωπον τοῦ-
 τον ὡς ἀποστρέφοντα τὸν λαόν, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐνώπιον ὑμῶν
 ἀνακρίνας οὐθὲν εὔρον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ αἴτιον ὧν
 15 κατηγορεῖτε κατ' αὐτοῦ. ἀλλ' οὐδὲ Ἡρώδης, ἀνέπεμψεν
 γὰρ αὐτὸν πρὸς ἡμᾶς· καὶ ἰδοὺ οὐδὲν ἄξιον θανάτου ἐστὶν
 16 πεπραγμένον αὐτῷ· παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω. ἀνέ-
 18 κραγον δὲ πανπληθεὶ λέγοντες· Αἶρε τοῦτον, ἀπόλυσον
 19 δὲ ἡμῖν τὸν Βαραββᾶν· ὅστις ἦν διὰ στάσιν τινὰ γενο-
 μένην ἐν τῇ πόλει καὶ φόνον βληθεὶς ἐν τῇ φυλακῇ.
 20 πάλιν δὲ ὁ Πειλάτος προσεφώνησεν αὐτοῖς, θέλων ἀπολύ-
 21 σαι τὸν Ἰησοῦν. οἱ δὲ ἐπεφώνουν λέγοντες· Σταύρου
 22 σταύρου αὐτόν, ὁ δὲ τρίτον εἶπεν πρὸς αὐτούς· Τί γὰρ
 κακὸν ἐποίησεν οὗτος; οὐδὲν αἴτιον θανάτου εὔρον ἐν
 23 αὐτῷ· παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω. οἱ δὲ ἐπέκειντο
 φωναῖς μεγάλας αἰτούμενοι αὐτὸν ἵσταυρωθῆναι, καὶ
 24 κατίσχουν αἱ φωναὶ αὐτῶν. καὶ Πειλάτος ἐπέκρινεν γενέ-
 25 σθαι τὸ αἴτημα αὐτῶν· ἀπέλυσεν δὲ τὸν διὰ στάσιν καὶ
 φόνον βεβλημένον εἰς φυλακὴν ὃν ἤτοῦντο, τὸν δὲ Ἰησοῦν
 παρέδωκεν τῷ θελήματι αὐτῶν.
 26 Καὶ ὡς ἵσταγον αὐτόν, ἐπιλαβόμενοι Σίμωνά τινα
 Κυρηναῖον ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ ἐπέθηκαν αὐτῷ τὸν σταυ-
 27 ρὸν φέρειν ὀπισθεν τοῦ Ἰησοῦ. Ἠκολούθει δὲ αὐτῷ πολὺ
 πλῆθος τοῦ λαοῦ καὶ γυναικῶν αἱ ἐκόπτοντο καὶ ἐβρῆθουν
 28 αὐτόν. στραφεῖς δὲ πρὸς αὐτὰς Ἰησοῦς εἶπεν· Θυγατέ-
 29 ρες Ἱερουσαλήμ, μὴ κλαίετε ἐπ' ἐμέ· πλὴν ἐφ' ἑαυτὰς
 30 οὐκ ἐγέννησαν καὶ μαστοὶ οἱ οὐκ ἔθρεψαν. τότε ἄρξονται

λέγειν τοῖς ὄρεσιν Πέσατε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τοῖς βου-
νοῖς Καλύψατε ἡμᾶς· ὅτι εἰ ἐν ἴγρῳ ξύλω ταῦτα 31
ποιούσιν, ἐν τῷ ξηρῷ τί γένηται; Ἦγοντο δὲ καὶ ἕτεροι 32
κακούργοι δύο σὺν αὐτῷ ἀναιρεθῆναι. Καὶ ὅτε 33
ἦλθαν ἐπὶ τὸν τόπον τὸν καλούμενον Κρανίον, ἐκεῖ ἐσταύ-
ρωσαν αὐτὸν καὶ τοὺς κακούργους, ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν ὃν δὲ
ἐξ ἀριστερῶν. [Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγεν Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς, 34
οὐ γὰρ οἶδασιν τί ποιοῦσιν.] ΔΙΑΜΕΡΙΖΟΜΕΝΟΙ Δὲ τὰ ἱμά-
τια αὐτοῦ ἔβαλον κλῆρον. καὶ ἰστήκει ὁ λαὸς θεω- 35
ρῶν. ἘΞΕΜΥΚΤΗΡΙΖΟΝ Δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες λέγοντες Ἄλ-
λους ἔσωσεν, σωσάτω ἑαυτόν, εἰ οὐτός ἐστιν ὁ χριστὸς τοῦ
θεοῦ, ὁ ἐκλεκτός. ἐνέπαιξαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται 36
προσερχόμενοι, ὄζος προσφέροντες αὐτῷ καὶ λέγοντες Εἰ 37
σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον σεαυτόν. ἦν δὲ 38
καὶ ἐπιγραφὴ ἐπ' αὐτῷ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥ-
ΔΑΙΩΝ ΟΥΤΟΣ. Εἰς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων 39
ἐβλασφήμει αὐτόν Οὐχὶ σὺ εἶ ὁ χριστός; σῶσον σεαυ-
τόν καὶ ἡμᾶς. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπιτιμῶν αὐτῷ 40
ἔφη Οὐδὲ φοβῆ σὺ τὸν θεόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ;
καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως, ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβά- 41
νομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξεν. καὶ ἔλεγεν Ἰη- 42
σοῦ, μνήσθητί μου ὅταν ἔλθῃς εἰς τὴν βασιλείαν σου.
καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀμὴν σοι λέγω, σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ 43
ἐν τῷ παραδείσῳ. Καὶ ἦν ἡδὴ ὥσει ὥρα ἕκτη καὶ σκότος 44
ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης τοῦ ἡλίου ἐκλεί- 45
ποντος, ἐσχίσθη δὲ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον. καὶ 46
φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν Πάτερ, εἰς χεῖράς
σοῦ παρατίθεμαι τὸ πνεῦμά μου· τοῦτο δὲ εἰπὼν ἐξέ-
πνευσεν. Ἴδὼν δὲ ὁ ἑκατοντάρχης τὸ γενόμενον ἐδόξαζεν 47
τὸν θεὸν λέγων Ὅντως ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν.
καὶ πάντες οἱ συνπαραγενόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν θεωρίαν 48
ταύτην, θεωρήσαντες τὰ γενόμενα, τύπτοντες τὰ στήθη
ὑπέστρεφον. ἸΣΤΗΚΕΙΣΑΝ Δὲ πάντες οἱ Γνωστοὶ αὐτῷ 49

ἀπὸ μακρόθεν, καὶ ἡ γυναῖκες αἱ συνακολουθοῦσαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ὁρῶσαι ταῦτα.

50 Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι Ἰωσήφ βουλευτῆς ὑπάρχων,
51 ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ δίκαιος, — οὗτος οὐκ ἦν ἑσκατατεθει-
μένος τῇ βουλῇ καὶ τῇ πράξει αὐτῶν, — ἀπὸ Ἀριμαθαίας
πόλεως τῶν Ἰουδαίων, ὃς προσεδέχετο τὴν βασιλείαν τοῦ
52 θεοῦ, οὗτος προσελθὼν τῷ Πειλάτῳ ᾗτήσατο τὸ σῶμα τοῦ
53 Ἰησοῦ, καὶ καθελὼν ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι, καὶ ἔθηκεν
αὐτὸν ἐν μνήματι λαξευτῷ οὐ οὐκ ἦν οὐδεὶς οὐπω κεί-
54 μενος. Καὶ ἡμέρα ἦν παρασκευῆς, καὶ σάββατον ἐπέφω-
55 σκεν. Κατακολουθήσασαι δὲ αἱ γυναῖκες, αἵτινες ἦσαν
συνεληλυθυῖαι ἐκ τῆς Γαλιλαίας αὐτῷ, ἐθεάσαντο τὸ μνη-
56 μεῖον καὶ ὡς ἐτέθη τὸ σῶμα αὐτοῦ, ὑποστρέψασαι δὲ ἠτοί-
μασαν ἀρώματα καὶ μύρα.

Καὶ τὸ μὲν σάββατον ἡσύχασαν κατὰ τὴν ἐντολήν,
1 τῇ δὲ μῆρ τῶν σαββάτων ὄρθρου βαθείως ἐπὶ τὸ μῆμα
2 ἦλθαν φέρουσαι ἃ ἠτοίμασαν ἀρώματα. εὗρον δὲ τὸν
3 λίθον ἀποκεκλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου, εἰσελθοῦσαι δὲ
4 οὐχ εὗρον τὸ σῶμα [τοῦ κυρίου Ἰησοῦ]. καὶ ἐγένετο ἐν
5 τῷ ἀπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο
6 ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἑσθῆτι ἀστραπτούσῃ. ἐμφόβων δὲ
7 γενομένων αὐτῶν καὶ κλιουσῶν τὰ πρόσωπα εἰς τὴν γῆν
8 εἶπαν πρὸς αὐτάς τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν
9 νεκρῶν; [οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλὰ ἠγέρθη.] μνήσθητε ὡς
10 ἔλαλησεν ὑμῖν ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, λέγων τὸν υἱὸν τοῦ
11 ἀνθρώπου ὅτι δεῖ παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἀμαρ-
τωλῶν καὶ σταυρωθῆναι καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι.
καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ, καὶ ὑποστρέψασαι
[ἀπὸ τοῦ μνημείου] ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἑνδεκα
καὶ πᾶσιν τοῖς λοιποῖς. ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία
καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία ἡ Ἰακώβου· καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐ-
ταῖς ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα. καὶ ἐφάνησαν
ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἠπίστουν

αὐταῖς. [[Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ 12
μνημεῖον· καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθῆνια μόνα· καὶ
ἀπηήθηεν πρὸς αὐτὸν θανμάζων τὸ γεγονός.]]

Καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ αὐτῶν ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἦσαν πορευό- 13
μενοι εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίους ἐξήκοντα ἀπὸ Ἱερου-
σαλήμ, ἧ ὄνομα Ἐμμαούς, καὶ αὐτοὶ ὠμίλουν πρὸς ἀλλή- 14
λους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. καὶ ἐγένετο 15
ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν [καὶ] αὐτὸς Ἰησοῦς
ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρα- 16
τοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν. εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς 17
Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὐς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους
περιπατοῦντες; καὶ ἐστάθησαν σκυθρωποὶ ἀποκριθεῖς 18
δὲ εἰς ὄνόματι Κλεόπας εἶπεν πρὸς αὐτόν Σὺ μόνος
παροικεῖς Ἱερουσαλήμ καὶ οὐκ ἔγνωσ τὰ γινόμενα ἐν
αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ποῖα; 19
οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζαρηνοῦ, ὃς
ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον
τοῦ θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, ὅπως τε παρέδωκεν αὐτόν οἱ 20
ἄρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου καὶ
ἐσταύρωσαν αὐτόν. ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ 21
μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραὴλ· ἀλλὰ γε καὶ σὺν πᾶσιν
τούτοις τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο.
ἀλλὰ καὶ γυναῖκες τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενό- 22
μεναι ὄρθριναὶ ἐπὶ τὸ μνημεῖον καὶ μὴ εὐρούσαι τὸ σῶμα 23
αὐτοῦ ἦλθαν λέγουσαι καὶ ὄπτασίαν ἀγγέλων ἑωρακένας, οἱ
λέγουσιν αὐτόν ζῆν. καὶ ἀπηήθάν τινες τῶν σὺν ἡμῖν 24
ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὗρον οὕτως καθὼς αἱ γυναῖκες εἶπον,
αὐτόν δὲ οὐκ εἶδον. καὶ αὐτὸς εἶπεν πρὸς αὐτούς Ὡ 25
ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεῦειν ἐπὶ πᾶσιν οἷς
ἐλάλησαν οἱ προφῆται· οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν χρι- 26
στὸν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; καὶ ἀρξάμενος 27
ἀπὸ Μωυσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν διερμήνευ-
σεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ. Καὶ 28

ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην οὐ ἐπορεύοντο, καὶ αὐτὸς προσε-
 29 ποιήσατο πορρώτερον πορεύεσθαι. καὶ παρεβιάσαντο
 αὐτὸν λέγοντες· Μείνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἐσπέραν
 ἐστὶν καὶ κέκλικεν ἤδη ἡ ἡμέρα. καὶ εἰσῆλθεν τοῦ μείναι
 30 σὺν αὐτοῖς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν
 μετ' αὐτῶν λαβῶν τὸν ἄρτον εὐλόγησεν καὶ κλάσας ἐπε-
 31 δίδου αὐτοῖς· αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ
 ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν.
 32 καὶ εἶπαν πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομέ-
 νη ἦν ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς
 33 γραφάς; Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὑπέ-
 στρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ εὗρον ἠθροισμένους τοὺς
 34 ἑνδεκα καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, λέγοντας ὅτι ὄντως ἠγέρθη
 35 ὁ κύριος καὶ ὤφθη Σίμωνι. καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν
 τῇ ὁδῷ καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρ-
 36 του. Ταῦτα δὲ αὐτῶν λαλούντων αὐτὸς ἔστη ἐν
 37 μέσῳ αὐτῶν [[καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνῃ ὑμῖν]]. «Πτοηθέντες»
 38 δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. καὶ
 εἶπεν αὐτοῖς· Τί τεταραγμένοι ἐστέ, καὶ διὰ τί διαλο-
 39 γισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν; Ἴδετε τὰς χεῖράς
 μου καὶ τοὺς πόδας μου ὅτι ἐγὼ εἰμι αὐτός· ψηλαφήσατέ
 με καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σάρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει καθὼς
 40 ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. [[καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς
 41 χεῖρας καὶ τοὺς πόδας.]] *Ἐτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ
 τῆς χαρᾶς καὶ θαυμαζόντων εἶπεν αὐτοῖς· *Ἐχετέ τι βρώ-
 42 σιμον ἐνθάδε; οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος·
 43 καὶ λαβῶν ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. Εἶπεν δὲ
 44 πρὸς αὐτούς· Οὗτοι οἱ λόγοι μου οὐς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς
 ἔτι ὧν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα
 ἐν τῷ νόμῳ Μωυσέως καὶ τοῖς προφήταις καὶ Ψαλμοῖς
 45 περὶ ἐμοῦ. τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν τοῦ συνιέναι
 46 τὰς γραφάς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὅτι οὕτως γέγραπται πα-

θεῖν τὸν χριστὸν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν εἰς ἅφ- 47
 σιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, — ἀρξάμενοι ἀπὸ Ἱερου-
 σαλήμ· ὑμεῖς ἄρξάμενοι ἀπὸ Ἱερουσαλήμ· ὑμεῖς δὲ καθί- 48
 σαστε ἐν τῇ πόλει ἕως οὗ ἐνδύσησθε ἐξ ὕψους δύναμιν. 49

Ἐξήγαγεν δὲ αὐτοὺς ἕως πρὸς Βηθανίαν, καὶ ἐπάρας 50
 τὰς χεῖρας αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ 51
 εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς διέστη ἀπ' αὐτῶν [[καὶ ἀνεφέρετο εἰς
 τὸν οὐρανόν]]. καὶ αὐτοὶ [[προσκυνήσαντες αὐτὸν]] ὑπέ- 52
 στρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης, καὶ ἦσαν 53
 διὰ παντὸς ἐν τῷ ἱερῷ εὐλογοῦντες τὸν θεόν.

47 καὶ | ἔθνη· ἀρξάμενοι ἀπὸ Ἱερουσαλήμ ὑμεῖς

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΗΝ

1 EN APXH ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν,
2 καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ
3 πρὸς τὸν θεόν. πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ
4 ἐγένετο οὐδὲ ἓν. ὃ γέγονεν ἐν' αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ
5 ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων· καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει,
6 καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν. Ἐγένετο ἄνθρωπος
7 ἀπεσταλμένος παρὰ θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάνης· οὗτος ἦλθεν
8 εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες
9 πιστεύσωσιν δι' αὐτοῦ. οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα
10 μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ὃ
11 φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. ἐν
12 τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος
13 αὐτὸν οὐκ ἔγνω. Ἐἰς τὰ ἴδια ἦλθεν, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ
14 παρέλαβον. ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν
15 τέκνα θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
οἱ οὐκ ἐξ αἱμάτων οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς οὐδὲ ἐκ θελή-
ματος ἀνδρῶν ἀλλ' ἐκ θεοῦ ἐγεννήθησαν. Καὶ
ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασά-
μεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός,
15 πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας· (Ἰωάνης μαρτυρεῖ περὶ
αὐτοῦ καὶ κέκραγεν λέγων—οὗτος ἦν ὁ εἰπών—Ὁ ὅπι-
σω μου ἐρχόμενος ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου

3, 4 ἐν ὃ γέγονεν. ἐν 11 εἰς
ν. λέγων Οὗτος ἦν ὃν εἶπον Ὁ

15 λέγων Οὗτος ἦν ὃν εἶπον Ὁ

ἦν) ὅτι ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβο- 16
 μεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος· ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωυσέως 17
 ἐδόθη, ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένε-
 το. θεὸν οὐδεὶς ἑώρακεν πώποτε· μονογενὴς θεὸς ὁ ὢν 18
 εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρὸς ἐκεῖνος ἐξηγήσατο.

Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάνου ὅτε ἀπέστει- 19
 λαν πρὸς αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἐξ Ἱεροσολύμων ἱερεῖς καὶ
 Λευεῖτας ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτὸν Σὺ τίς εἶ; καὶ ὡμολόγη- 20
 σεν καὶ οὐκ ἠρνήσατο, καὶ ὡμολόγησεν ὅτι Ἐγὼ οὐκ εἰμὶ
 ὁ χριστός. καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν Τί ἔσθ; [σὺ] Ἡλείας εἶ; 21
 καὶ λέγει Οὐκ εἰμὶ. Ὁ προφήτης εἶ σύ; καὶ ἀπεκρίθη
 Οὐ. εἶπαν οὖν αὐτῷ Τίς εἶ; ἵνα ἀποκρισὶν δῶμεν τοῖς 22
 πέμψασιν ἡμᾶς· τί λέγεις περὶ σεαυτοῦ; ἔφη Ἐγὼ 23
 ΦΩΝῆ ΒΟΩΝΤΟΣ ἘΝ Τῇ ἘΡῆΜῳ Εὔθύνετε τὴν ὁδὸν
 Κυρίου, καθὼς εἶπεν Ἡσαίας ὁ προφήτης. Καὶ ἀπεσταλ- 24
 μένοι ἦσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων. καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν καὶ 25
 εἶπαν αὐτῷ Τί οὖν βαπτίζεις εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ χριστὸς οὐδὲ
 Ἡλείας οὐδὲ ὁ προφήτης; ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰωάνης 26
 λέγων Ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι· μέσος ὑμῶν στήκει ὃν
 ὑμεῖς οὐκ οἴδατε, ὀπίσω μου ἐρχόμενος, οὐ οὐκ εἰμὶ [ἐγὼ] 27
 ἄξιός ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν ἱμάντα τοῦ ὑποδήματος. Ταῦ- 28
 τα ἐν Βηθανίᾳ ἐγένετο πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὅπου ἦν ὁ
 Ἰωάνης βαπτίζων. Τῇ ἐπαύριον βλέπει τὸν 29
 Ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, καὶ λέγει Ἴδε ὁ ἄμνος
 τοῦ θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου. οὗτός ἐστιν 30
 ὑπὲρ οὗ ἐγὼ εἶπον Ὅπισω μου ἔρχεται ἀνὴρ ὃς ἔμπρο-
 σθὲν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου ἦν· κἀγὼ οὐκ ᾔδειν 31
 αὐτόν, ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τῷ Ἰσραὴλ διὰ τοῦτο ἦλθον
 ἐγὼ ἐν ὕδατι βαπτίζων. Καὶ ἐμαρτύρησεν Ἰωάνης 32
 λέγων ὅτι Τεθάρμαι τὸ πνεῦμα καταβαῖνον ὡς περιστε-
 ρᾶν ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν· κἀγὼ οὐκ ᾔδειν 33
 αὐτόν, ἀλλ' ὁ πέμψας με βαπτίζειν ἐν ὕδατι ἐκεῖνός μοι
 εἶπεν Ἐφ' ὃν ἂν ἴδῃς τὸ πνεῦμα καταβαῖνον καὶ μένον

ἐπ' αὐτόν, οὗτός ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν πνεύματι ἁγίῳ·
 34 καὶ γὰρ ἑώρακα, καὶ μεμαρτύρηκα ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς
 τοῦ θεοῦ.

35 Τῇ ἐπαύριον πάλιν ἰσθίκει Ἰωάνης καὶ ἐκ τῶν μαθη-
 36 τῶν αὐτοῦ δύο, καὶ ἐμβλέψας τῷ Ἰησοῦ περιπατοῦντι
 37 λέγει Ἰδε ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ. καὶ ἤκουσαν οἱ δύο μαθη-
 38 ται αὐτοῦ ἁλαλῶντος καὶ ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ. στρα-
 φεῖς δὲ ὁ Ἰησοῦς καὶ θεασάμενος αὐτοὺς ἀκολουθοῦντας
 λέγει αὐτοῖς Τί ζητεῖτε; οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ Ῥαββεί,
 (ὃ λέγεται μεθερμηνεούμενον Διδάσκαλε,) ποῦ μένεις;
 39 λέγει αὐτοῖς Ἔρχεσθε καὶ ὄψεσθε. ἦλθαν οὖν καὶ εἶδαν
 40 ὅρα ἦν ὡς δεκάτη. Ἦν Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος
 Πέτρου εἰς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων παρὰ Ἰωάνου καὶ
 41 ἀκολουθησάντων αὐτῷ· εὕρισκε οὗτος πρῶτον τὸν ἀδελφὸν
 τὸν ἴδιον Σίμωνα καὶ λέγει αὐτῷ Εὕρηκαμεν τὸν Μεσσίαν
 42 (ὃ ἐστὶν μεθερμηνεούμενον Χριστός). ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς
 τὸν Ἰησοῦν. ἐμβλέψας αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν Σὺ εἶ
 Σίμων ὁ υἱὸς Ἰωάνου, σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς (ὃ ἐρμηνεύεται
 43 Πέτρος).

Τῇ ἐπαύριον ἠθέλησεν ἐξελθεῖν εἰς
 τὴν Γαλιλαίαν. καὶ εὕρισκε Φίλιππον καὶ λέγει αὐτῷ ὁ
 44 Ἰησοῦς Ἀκολουθεῖ μοι. ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθ-
 45 σαιδά, ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. εὕρισκε
 Φίλιππος τὸν Ναθαναὴλ καὶ λέγει αὐτῷ Ὅν ἔγραψεν
 Μωυσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφῆται εὕρηκαμεν, Ἰησοῦν
 46 υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ. καὶ εἶπεν αὐτῷ Να-
 θαναὴλ Ἐκ Ναζαρέτ δύναται τι ἀγαθὸν εἶναι; λέγει
 47 αὐτῷ ὁ Φίλιππος Ἔρχου καὶ ἴδε. εἶδεν Ἰησοῦς τὸν
 Ναθαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ Ἰδε
 48 ἀληθῶς Ἰσραηλείτης ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστιν. λέγει αὐτῷ
 Ναθαναὴλ Πόθεν με γινώσκεις; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ
 εἶπεν αὐτῷ Πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι ὄντα ὑπὸ τὴν
 49 συκῆν εἰδόν· σε. ἀπεκρίθη αὐτῷ Ναθαναὴλ Ῥαββεί, σὺ

εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, σὺ βασιλεὺς εἶ τοῦ Ἰσραὴλ. ἀπεκρίθη 50
 Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ Ὅτι εἶπόν σοι ὅτι εἰδὼν σε ὑπο-
 κάτω τῆς συκῆς πιστεύεις; μείζω τούτων ὄψῃ. καὶ λέγει 51
 αὐτῷ Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνε-
 φγότα καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ
 καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γάμος ἐγένετο ἐν Κανὰ τῆς 1
 Γαλιλαίας, καὶ ἦν ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ· ἐκλήθη δὲ καὶ 2
 ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸν γάμον. καὶ ὑστερῆ 3
 σαντος οἴνου λέγει ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς αὐτόν Οἶνον
 οὐκ ἔχουσιν. καὶ λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς Τί ἐμοὶ καὶ σοί, 4
 γύναι; οὐπω ἤκει ἡ ὥρα μου. λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ τοῖς 5
 διακόνοις Ὅτι ἂν λέγῃ ὑμῖν ποιήσατε. ἦσαν δὲ ἐκεῖ 6
 λίθιναι ὑδρίαὶ ἐξ κατὰ τὸν καθαρισμόν τῶν Ἰουδαίων κεί-
 μεναι, χωροῦσαι ἀνὰ μετρητὰς δύο ἢ τρεῖς. λέγει αὐτοῖς 7
 ὁ Ἰησοῦς Γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος· καὶ ἐγένισαν
 αὐτὰς ἕως ἄνω. καὶ λέγει αὐτοῖς Ἀντλήσατε νῦν καὶ 8
 φέρετε τῷ ἀρχιτρικλίνῳ· οἱ δὲ ἤνεγκαν. ὡς δὲ ἐγένετο 9
 ὁ ἀρχιτρικλίνος τὸ ὕδωρ οἶνον γεγεννημένον, καὶ οὐκ ᾔδει
 πόθεν ἐστίν, οἱ δὲ διάκονοι ᾔδεισαν οἱ ἠντληκότες τὸ ὕδωρ,
 φωνεῖ τὸν νυμφίον ὁ ἀρχιτρικλίνος καὶ λέγει αὐτῷ Πᾶς 10
 ἄνθρωπος πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον τίθησιν, καὶ ὅταν μεθυ-
 σθῶσιν τὸν ἐλάσσω· σὺ τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον ἕως
 ἄρτι. Ταύτην ἐποίησεν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ Ἰησοῦς ἐν 11
 Κανὰ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐφάνερωσεν τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ
 ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

ΜΕΤΑ ΤΟΥΤΟ κατέβη εἰς Καφαρναοὺμ αὐτὸς καὶ ἡ 12
 μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ
 ἐκεῖ ἔμειναν οὐ πολλὰς ἡμέρας.

Καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη εἰς 13

14 Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς. καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἱερῷ τοὺς πω-
 λούντας βόας καὶ πρόβατα καὶ περιστερὰς καὶ τοὺς κερ-
 15 ματιστὰς καθήμενους, καὶ ποιήσας φραγέλλιον ἐκ σχοινίων
 πάντας ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ τὰ τε πρόβατα καὶ τοὺς
 βόας, καὶ τῶν κολλυβιστῶν ἐξέχεεν τὰ κέρματα καὶ τὰς
 16 τραπέζας ἀνέστρεψεν, καὶ τοῖς τὰς περιστερὰς πωλοῦσιν
 εἶπεν Ἄρατε ταῦτα ἐντεῦθεν, μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ
 17 πατρὸς μου οἶκον ἐμπορίου. Ἐμνήσθησαν οἱ μαθηταὶ
 αὐτοῦ ὅτι γεγραμμένον ἐστίν Ὁ ζήλος τοῦ οἴκου σου
 18 καταφάγεται με. Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ
 εἶπαν αὐτῷ Τί σημεῖον δεικνύεις ἡμῖν, ὅτι ταῦτα ποιεῖς;
 19 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς Δύσατε τὸν ναὸν τοῦ-
 20 τον καὶ [ἐν] τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν. εἶπαν οὖν οἱ
 Ἰουδαῖοι Τεσσεράκοντα καὶ ἕξ ἔτεσιν οἰκοδομήθη ὁ ναὸς
 21 οὗτος, καὶ σὺ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερεῖς αὐτόν; ἐκείνος δὲ
 22 ἔλεγεν περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ σώματος αὐτοῦ. Ὅτε οὖν
 ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν, ἐμνήσθησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι τοῦτο
 ἔλεγεν, καὶ ἐπίστευσαν τῇ γραφῇ καὶ τῷ λόγῳ ὃν εἶπεν
 ὁ Ἰησοῦς.

23 Ὡς δὲ ἦν ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐν τῷ πάσχα ἐν τῇ
 ἑορτῇ, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, θεωροῦντες
 24 αὐτοῦ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει· αὐτὸς δὲ Ἰησοῦς οὐκ ἐπίστευεν
 25 αὐτὸν αὐτοῖς διὰ τὸ αὐτὸν γινώσκειν πάντας καὶ ὅτι οὐ
 χρεῖαν εἶχεν ἵνα τις μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ ἀνθρώπου, αὐτὸς
 γὰρ ἐγίνωσκεν τί ἦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ.

1 Ἦν δὲ ἄνθρωπος ἐκ τῶν Φαρισαίων, Νικόδημος ὄνομα
 2 αὐτῷ, ἀρχὼν τῶν Ἰουδαίων· οὗτος ἦλθεν πρὸς αὐτὸν νυ-
 κτὸς καὶ εἶπεν αὐτῷ Ῥαββεί, οἶδαμεν ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐλή-
 λυθας διδάσκαλος· οὐδεὶς γὰρ δύναται ταῦτα τὰ σημεῖα
 3 ποιεῖν ἃ σὺ ποιεῖς, ἐὰν μὴ ᾖ ὁ θεὸς μετ' αὐτοῦ. ἀπεκρίθη
 Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μὴ τις
 γεννηθῇ ἄνωθεν, οὐ δύναται ἰδεῖν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ.
 4 λέγει πρὸς αὐτὸν [ὁ] Νικόδημος Πῶς δύναται ἄνθρωπος

γεννηθῆναι γέρων ὧν; μὴ δύναται εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μη-
τρὸς αὐτοῦ δευτέρου εἰσελθεῖν καὶ γεννηθῆναι; ἀπεκρί- 5
θη [ὁ] Ἰησοῦς Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μὴ τις γεννηθῆ
ἐξ ὕδατος καὶ πνεύματος, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βα-
σιλείαν τοῦ θεοῦ. τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς σὰρξ 6
ἐστίν, καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ πνεύματος πνευμά ἐστίν.
μὴ θαυμάσης ὅτι εἶπόν σοι Δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν. 7
τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ, καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις, 8
ἀλλ' οὐκ οἶδας πόθεν ἔρχεται καὶ πού ὑπάγει· οὕτως
ἐστὶν πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ πνεύματος. ἀπεκρίθη 9
Νικόδημος καὶ εἶπεν αὐτῷ Πῶς δύναται ταῦτα γενέσθαι;
ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ Σὺ εἶ ὁ διδάσκαλος τοῦ 10
Ἰσραὴλ καὶ ταῦτα οὐ γινώσκεις; ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι ὅτι 11
ὁ οἶδαμεν λαλοῦμεν καὶ ὁ ἐωράκαμεν μαρτυροῦμεν, καὶ τὴν
μαρτυρίαν ἡμῶν οὐ λαμβάνετε. εἰ τὰ ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν 12
καὶ οὐ πιστεύετε, πῶς ἐὰν εἶπω ὑμῖν τὰ ἐπουράνια πιστεύ-
σετε; καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν εἰ μὴ ὁ ἐκ 13
τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. καὶ καθὼς 14
Μωυσῆς ὑψώσεν τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὑψωθῆναι
δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων ἐν αὐτῷ ἔχη 15
ζωὴν αἰώνιον.

Οὕτως γὰρ ἠγάπησεν ὁ θεὸς τὸν 16
κόσμον ὥστε τὸν υἱὸν τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ
πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται ἀλλὰ ἔχη ζωὴν αἰώνιον.
οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν εἰς τὸν κόσμον ἵνα κρίνη 17
τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῆ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ. ὁ πιστεύων 18
εἰς αὐτὸν οὐ κρίνεται. ὁ μὴ πιστεύων ἤδη κέκριται, ὅτι μὴ
πεπίστευκεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ θεοῦ.
αὕτη δέ ἐστίν ἡ κρίσις ὅτι τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον 19
καὶ ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον τὸ σκότος ἢ τὸ φῶς, ἦν
γὰρ αὐτῶν πονηρὰ τὰ ἔργα. πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πρᾶσ- 20
των μισεῖ τὸ φῶς καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα μὴ
ἐλεγχθῆ τὰ ἔργα αὐτοῦ· ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν ἔρχεται 21
πρὸς τὸ φῶς, ἵνα φανερωθῆ αὐτοῦ τὰ ἔργα ὅτι ἐν θεῷ

ἐστὶν εἰργασμένα.

- 22 Μετὰ ταῦτα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς
 τὴν Ἰουδαίαν γῆν, καὶ ἐκεῖ διέτριβεν μετ' αὐτῶν καὶ ἐβά-
 23 πτιζεν. ἦν δὲ καὶ [ὁ] Ἰωάνης βαπτίζων ἐν Αἰνῶν ἐγγὺς τοῦ
 Σαλείμ, ὅτι ὕδατα πολλὰ ἦν ἐκεῖ, καὶ παρεγίνοντο καὶ
 24 ἐβαπτίζοντο· οὐπω γὰρ ἦν βεβλημένος εἰς τὴν φυλακὴν
 25 Ἰωάνης. Ἐγένετο οὖν ζήτησις ἐκ τῶν μαθητῶν Ἰωάνου
 26 μετὰ Ἰουδαίου¹ περὶ καθαρισμοῦ. καὶ ἦλθαν πρὸς τὸν
 Ἰωάνην καὶ εἶπαν αὐτῷ Ῥαββεί, ὃς ἦν μετὰ σοῦ πέραν
 τοῦ Ἰορδάνου, ὃ σὺ μεμαρτύρηκας, ἴδε οὗτος βαπτίζει καὶ
 27 πάντες ἔρχονται πρὸς αὐτόν. ἀπεκρίθη Ἰωάνης καὶ εἶπεν
 Οὐ δύναται ἄνθρωπος λαμβάνειν οὐδὲν ἐὰν μὴ ἢ δεδομένον
 28 αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. αὐτοὶ ὑμεῖς μοι μαρτυρεῖτε ὅτι εἶπον
 [ἐγώ] Οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ χριστός, ἀλλ' ὅτι Ἀπεσταλμένος
 29 εἰμὶ ἔμπροσθεν ἐκείνου. ὁ ἔχων τὴν νύμφην νυμφίος ἐστίν·
 ὁ δὲ φίλος τοῦ νυμφίου, ὁ ἐστηκὼς καὶ ἀκούων αὐτοῦ, χαρᾶ
 χαίρει διὰ τὴν φωνὴν τοῦ νυμφίου. αὕτη οὖν ἡ χαρὰ ἢ
 30 ἐμὴ πεπλήρωται. ἐκείνον δεῖ αὐξάνειν, ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦ-
 31 σθαι. Ὁ ἄνωθεν ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων
 ἐστίν. ὁ ὢν ἐκ τῆς γῆς ἐκ τῆς γῆς ἐστίν καὶ ἐκ τῆς γῆς
 λαλεῖ· ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων ἐστίν·
 32 ὁ εἶδρακεν καὶ ἤκουσεν τοῦτο² μαρτυρεῖ, καὶ τὴν μαρτυρίαν
 33 αὐτοῦ οὐδεὶς λαμβάνει. ὁ λαβὼν αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν
 34 ἐσφράγισεν ὅτι ὁ θεὸς ἀληθῆς ἐστίν. ὃν γὰρ ἀπέστειλεν
 ὁ θεὸς τὰ ῥήματα τοῦ θεοῦ λαλεῖ, οὐ γὰρ ἐκ μέτρου δίδωσιν
 35 τὸ πνεῦμα. ὁ πατήρ ἀγαπᾷ τὸν υἱόν, καὶ πάντα δέδωκεν
 36 ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν ἔχει ζωὴν
 αἰώνιον· ὁ δὲ ἀπειθῶν τῷ υἱῷ οὐκ ὄσεται ζῶν, ἀλλ' ἡ ὀργὴ
 τοῦ θεοῦ μένει ἐπ' αὐτόν.
- 1 Ὡς οὖν ἔγνω ὁ κύριος ὅτι ἤκουσαν οἱ Φαρισαῖοι ὅτι
 Ἰησοῦς πλείονας μαθητὰς ποιεῖ καὶ βαπτίζει [ἢ] Ἰωά-
 2 νης,¹ — καίτοιγε Ἰησοῦς αὐτοὺς οὐκ ἐβάπτιζεν ἀλλ' οἱ μα-

31, 32 ὁ εἶδρακεν καὶ ἤκουσεν

1 f...t

θηται αὐτοῦ, — ἀφῆκεν τὴν Ἰουδαίαν καὶ ἀπῆλθεν πάλιν 3
 εἰς τὴν Γαλιλαίαν. Ἔδει δὲ αὐτὸν διέρχεσθαι διὰ τῆς Σα- 4
 μαρίας. ἔρχεται οὖν εἰς πόλιν τῆς Σαμαρίας λεγομένην 5
 Συχάρ πλησίον τοῦ χωρίου ὃ ἔδωκεν Ἰακώβ [τῷ] Ἰωσήφ
 τῷ υἱῷ αὐτοῦ· ἦν δὲ ἐκεῖ πηγή τοῦ Ἰακώβ. ὁ οὖν Ἰησοῦς 6
 κεκοπιακῶς ἐκ τῆς ὁδοπορίας ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ
 πηγῇ· ὧρα ἦν ὡς ἕκτη. ἔρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρίας ἀν- 7
 τλήσαι ὕδωρ. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς Δός μοι πεῖν· οἱ γὰρ 8
 μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν, ἵνα τροφὰς
 ἀγοράσωσιν. λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρεῖτις Πῶς 9
 σὺ Ἰουδαῖος ὢν παρ' ἐμοῦ πεῖν αἰτεῖς γυναικὸς Σαμα-
 ρεῖτιδος οὔσης; [οὐ γὰρ συνχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρεῖταις.]
 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ Εἰ ᾔδεις τὴν δωρεὰν τοῦ 10
 θεοῦ καὶ τίς ἐστὶν ὁ λέγων σοι Δός μοι πεῖν, σὺ ἂν ᾔτη-
 σασ αὐτὸν καὶ ἔδωκεν ἅν σοι ὕδωρ ζῶν. λέγει αὐτῷ Κύ- 11
 ριε, οὔτε ἀντλημα ἔχεις καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶν βαθύ·
 πόθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν; μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πα- 12
 τρὸς ἡμῶν Ἰακώβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ καὶ αὐτὸς ἐξ
 αὐτοῦ ἔπιεν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ;
 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ Πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ 13
 ὕδατος τούτου διψήσει πάλιν· ὃς δ' ἂν πίη ἐκ τοῦ ὕδατος 14
 οὐ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ τὸ
 ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἄλλο-
 μένου εἰς ζωὴν αἰώνιον. λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ Κύριε, 15
 δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ μηδὲ διέρχωμαι
 ἐνθάδε ἀντλεῖν. λέγει αὐτῇ Ὑπαγε φώνησόν σου τὸν 16
 ἄνδρα καὶ ἐλθέ ἐνθάδε. ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν [αὐ- 17
 τῷ] Οὐκ ἔχω ἄνδρα. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς Καλῶς εἶπες
 ὅτι Ἄνδρα οὐκ ἔχω· πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες, καὶ νῦν 18
 ὃν ἔχεις οὐκ ἔστιν σου ἀνὴρ· τοῦτο ἀληθὲς εἶρηκας. λέγει 19
 αὐτῷ ἡ γυνὴ Κύριε, θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ σύ. οἱ 20
 πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ προσεκύνησαν· καὶ ὑμεῖς
 λέγετε ὅτι ἐν Ἱερουσαλύμοις ἐστὶν ὁ τόπος ὅπου προσκυ-

21 νείν δεῖ. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς Πίστευέ μοι, γύναι, ὅτι
 ἔρχεται ὧρα ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ οὔτε ἐν Ἱεροσολύ-
 22 μοις προσκυνήσετε τῷ πατρὶ. ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὃ οὐκ οἶ-
 दाτε, ἡμεῖς προσκυνούμεν· ὃ οἶδαμεν, ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ
 23 τῶν Ἰουδαίων ἐστίν· ἀλλὰ ἔρχεται ὧρα καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε
 οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσιν τῷ πατρὶ ἐν πνεύ-
 ματι καὶ ἀληθείᾳ, καὶ γὰρ ὁ πατὴρ τοιούτους ζητεῖ τοὺς
 24 προσκυνοῦντας αὐτόν· πνεῦμα ὁ θεός, καὶ τοὺς προσκυνοῦν-
 25 τας αὐτόν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν. λέγει
 αὐτῷ ἡ γυνὴ Οἶδα ὅτι Μεσσίας ἔρχεται, ὁ λεγόμενος
 26 Χριστός· ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν ἅπαντα. λέγει
 27 αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς Ἐγὼ εἰμι, ὁ λαλῶν σοι. Καὶ
 ἐπὶ τούτῳ ἦλθαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐθαύμαζον ὅτι
 μετὰ γυναικὸς ἐλάλει· οὐδεὶς μέντοι εἶπεν Τί ζητεῖς; ἢ
 28 τί λαλεῖς μετ' αὐτῆς; ἀφῆκεν οὖν τὴν ὑδρίαν αὐτῆς ἡ
 γυνὴ καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις
 29 Δεῦτε ἴδετε ἄνθρωπον ὃς εἶπέ μοι πάντα ἃ ἐποίησα·
 30 μήτι οὗτός ἐστιν ὁ χριστός; ἐξῆλθον ἐκ τῆς πόλεως καὶ
 31 ἦρχοντο πρὸς αὐτόν. Ἐν τῷ μεταξύ ἡρώτων
 32 αὐτόν οἱ μαθηταὶ λέγοντες Ῥαββεῖ, φάγε. ὁ δὲ εἶπεν
 αὐτοῖς Ἐγὼ βρώσιν ἔχω φαγεῖν ἢν ὑμεῖς οὐκ οἶδατε.
 33 ἔλεγον οὖν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους Μὴ τις ἤνεγκεν
 34 αὐτῷ φαγεῖν; λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Ἐμὸν βρώμά ἐστιν
 ἵνα ποιήσω τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με καὶ τελειώσω
 35 αὐτοῦ τὸ ἔργον. οὐχ ὑμεῖς λέγετε ὅτι Ἔτι τετράμηνός
 ἐστὶν καὶ ὁ θερισμὸς ἔρχεται; ἰδοὺ λέγω ὑμῖν, ἐπάρατε
 τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ θεάσασθε τὰς χώρας ὅτι λευκαί
 36 εἰσιν πρὸς θερισμόν· ἤδη ὁ θερίζων μισθὸν λαμβάνει
 καὶ συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἵνα ὁ σπείρων ὁμοῦ
 37 χαίρῃ καὶ ὁ θερίζων. ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ἀλη-
 θινὸς ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ σπείρων καὶ ἄλλος ὁ θερίζων·
 38 ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν ὃ οὐχ ὑμεῖς κεκοπιάκατε·
 ἄλλοι κεκοπιάκασιν, καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσ-

εληλύθατε. Ἐκ δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης πολ- 39
 λοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν τῶν Σαμαρειτῶν διὰ τὸν λόγον
 τῆς γυναικὸς μαρτυρούσης ὅτι εἶπέν μοι πάντα ἃ ἐποί-
 ησα. ὡς οὖν ἦλθον πρὸς αὐτὸν οἱ Σαμαρεῖται, ἠρώτων 40
 αὐτὸν μείναι παρ' αὐτοῖς· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας.
 καὶ πολλῶ πλείους ἐπίστευσαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ, 41
 τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον [ὅτι] Οὐκέτι διὰ τὴν [σὴν λαλίαν] 42
 πιστεύομεν· αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν, καὶ οἶδαμεν ὅτι οὗτός
 ἐστὶν ἀληθῶς ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου.

Μετὰ δὲ τὰς δύο ἡμέρας ἐξῆλθεν ἐκείθεν εἰς τὴν Γαλι- 43
 λαίαν· αὐτὸς γὰρ Ἰησοῦς ἐμαρτύρησεν ὅτι προφήτης ἐν 44
 τῇ ἰδίᾳ πατρίδι τιμὴν οὐκ ἔχει. ὅτε οὖν ἦλθεν εἰς τὴν 45
 Γαλιλαίαν, ἐδέξαντο αὐτὸν οἱ Γαλιλαῖοι, πάντα ἐωρακότες
 ὅσα ἐποίησεν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν τῇ ἑορτῇ, καὶ αὐτοὶ γὰρ
 ἦλθον εἰς τὴν ἑορτήν. Ἦλθεν οὖν πάλιν εἰς 46
 τὴν Κανὰ τῆς Γαλιλαίας, ὅπου ἐποίησεν τὸ ὕδωρ
 οἶνου. «Καὶ ἦν τις βασιλικὸς οὗ ὁ υἱὸς ἠσθένει ἐν
 Καφαρναούμ· οὗτος ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ἦκει ἐκ τῆς 47
 Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν ἀπῆλθεν πρὸς αὐτὸν καὶ
 ἠρώτα ἵνα καταβῇ καὶ ἰάσῃται αὐτοῦ τὸν υἱόν, ἥμελ-
 λεν γὰρ ἀποθνήσκειν. εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτόν 48
 Ἐὰν μὴ σημεῖα καὶ τέρατα ἴδητε, οὐ μὴ πιστεύσητε.»
 λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλικὸς Κύριε, κατάβηθι πρὶν 49
 ἀποθανεῖν τὸ παιδίον μου. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Πο- 50
 ρεύου· ὁ υἱὸς σου ζῆ. ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος τῷ λόγῳ
 ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐπορεύετο. ἤδη δὲ αὐτοῦ 51
 καταβαίνοντος οἱ δούλοι αὐτοῦ ὑπήμησαν αὐτῷ λέγοντες
 ὅτι ὁ παῖς αὐτοῦ ζῆ. ἐπύθετο οὖν τὴν ὥραν παρ' αὐτῶν 52
 ἐν ἣ κομψότερον ἔσχεν· εἶπαν οὖν αὐτῷ ὅτι Ἐχθὲς
 ὥραν ἐβδόμην ἀφήκεν αὐτὸν ὁ πυρετός. ἔγνω οὖν ὁ 53
 πατὴρ ὅτι ἐκείνη τῇ ὥρᾳ ἐν ἣ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Ὁ
 υἱὸς σου ζῆ, καὶ ἐπίστευσεν αὐτὸς καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ ὅλη.

54 Τοῦτο [δὲ] πάλιν δεύτερον σημεῖον ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐλθὼν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

1 ΜΕΤΑ ΤΑΥΤΑ ἦν ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη
 2 Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἔστιν δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύ-
 μοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρα ἡ ἐπιλεγομένη
 3 Ἑβραϊστὶ Ἰβηθαθά, πέντε στοὰς ἔχουσα ἐν ταύταις
 κατέκειτο πλήθος τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξη-
 5 ρῶν. ἦν δὲ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ τριάκοντα [καὶ] ὀκτῶ ἔτη
 6 ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ αὐτοῦ· τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατα-
 κείμενον, καὶ γνοὺς ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει
 7 αὐτῷ· Θέλεις ὑγιῆς γενέσθαι; ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν
 Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω ἵνα ὅταν παραχθῆ τὸ ὕδωρ βάλῃ
 με εἰς τὴν κολυμβήθραν· ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγὼ ἄλλος πρὸ
 8 ἐμοῦ καταβαίνει. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγειρε ἄρον
 9 τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει. καὶ εὐθέως ἐγένετο
 ὑγιῆς ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἦρε τὸν κράβαττον αὐτοῦ καὶ περι-
 10 ἐπάτει. Ἦν δὲ σάββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.
 11 ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ τεθεραπευμένῳ Σάββατόν
 12 ἔστιν, καὶ οὐκ ἔξεστίν σοι ἄραι τὸν κράβαττον. ὃς δὲ
 ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Ὁ ποιήσας με ὑγιῆ ἐκείνός μοι εἶπεν
 13 ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει. ἠρώτησαν αὐ-
 τόν· Τίς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰπὼν σοι ἄρον καὶ περι-
 14 πάτει; ὁ δὲ λαθεὶς οὐκ ᾔδει τίς ἐστιν, ὁ γὰρ Ἰησοῦς
 15 ἐξένευσεν ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ. Μετὰ ταῦτα εὐρί-
 σκει αὐτὸν [ὁ] Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἴδε
 ὑγιῆς γέγονας· μηκέτι ἀμάρτανε, ἵνα μὴ χεῖρόν σοι τι
 16 γένηται. ἀπήλθεν ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπεν τοῖς Ἰου-
 17 δαίοις ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ ποιήσας αὐτὸν ὑγιῆ. καὶ διὰ
 τοῦτο ἐδίωκον οἱ Ἰουδαῖοι τὸν Ἰησοῦν ὅτι ταῦτα ἐποίει
 ἐν σαββάτῳ. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο αὐτοῖς· Ὁ πατήρ μου

ἕως ἄρτι ἐργάζεται, καὶ γὰρ ἐργάζομαι. διὰ τοῦτο οὖν μάλ- 18
 λον ἐζήτουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι ὅτι οὐ μόνον
 ἔλυε τὸ σάββατον ἀλλὰ καὶ πατέρα ἴδιον ἔλεγε τὸν θεόν,
 ἴσον ἑαυτὸν ποιῶν τῷ θεῷ. Ἀπεκρίνατο οὖν [ὁ Ἰησοῦς] 19
 καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς Ἄμην ἀμην λέγω ὑμῖν, οὐ δύναται ὁ
 υἱὸς ποιεῖν ἀφ' ἑαυτοῦ οὐδὲν ἂν μὴ τι βλέπη τὸν πατέρα
 ποιούντα· ἃ γὰρ ἂν ἐκεῖνος ποιῇ, ταῦτα καὶ ὁ υἱὸς ὁμοίως
 ποιεῖ. ὁ γὰρ πατὴρ φιλεῖ τὸν υἱὸν καὶ πάντα δείκνυσω 20
 αὐτῷ ἃ αὐτὸς ποιεῖ, καὶ μείζονα τούτων δείξει αὐτῷ ἔργα,
 ἵνα ὑμεῖς θαυμάζητε. ὥσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἐγείρει τοὺς 21
 νεκροὺς καὶ ζωοποιεῖ, οὕτως καὶ ὁ υἱὸς οὐς θέλει ζωοποιεῖ.
 οὐδὲ γὰρ ὁ πατὴρ κρίνει οὐδένα, ἀλλὰ τὴν κρίσιν πᾶσαν 22
 δέδωκεν τῷ υἱῷ, ἵνα πάντες τιμῶσι τὸν υἱὸν καθὼς τιμῶσι 23
 τὸν πατέρα. ὁ μὴ τιμῶν τὸν υἱὸν οὐ τιμᾷ τὸν πατέρα
 τὸν πέμψαντα αὐτόν. Ἄμην ἀμην λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ τὸν 24
 λόγον μου ἀκούων καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με ἔχει ζωὴν
 αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται ἀλλὰ μεταβίβηκεν ἐκ
 τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν. ἀμην ἀμην λέγω ὑμῖν ὅτι 25
 ἔρχεται ὧρα καὶ νῦν ἐστὶν ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούσουσιν τῆς
 φωνῆς τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσουσιν.
 ὥσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως καὶ τῷ υἱῷ 26
 ἔδωκεν ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ· καὶ ἔξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ 27
 κρίσιν ποιεῖν, ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου ἐστίν. μὴ θαυμάζετε 28
 τοῦτο, ὅτι ἔρχεται ὧρα ἐν ᾗ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις
 ἀκούσουσιν τῆς φωνῆς αὐτοῦ καὶ ἐκπορεύσονται οἱ τὰ 29
 ἀγαθὰ ποιήσαντες εἰς ἀνάστασιν ζωῆς, οἱ ἄρα φαῦλα πρά-
 ξαντες εἰς ἀνάστασιν κρίσεως. Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν 30
 ἀπ' ἑμαυτοῦ οὐδέν· καθὼς ἀκούω κρίνω, καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ
 δικαία ἐστίν, ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν ἀλλὰ τὸ
 θέλημα τοῦ πέμψαντός με. Ἐὰν ἐγὼ μαρτυρῶ 31
 περὶ ἑμαυτοῦ, ἡ μαρτυρία μου οὐκ ἔστιν ἀληθής· ἄλλος 32
 ἐστὶν ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμοῦ, καὶ οἶδα ὅτι ἀληθής ἐστὶν
 ἡ μαρτυρία ἣν μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ. ὑμεῖς ἀπεστάλακε 33

34 πρὸς Ἰωάνην, καὶ μεμαρτύρηκε τῇ ἀληθείᾳ· ἐγὼ δὲ οὐ
 παρὰ ἀνθρώπου τὴν μαρτυρίαν λαμβάνω, ἀλλὰ ταῦτα λέγω
 35 ἵνα ὑμεῖς σωθῆτε. ἐκεῖνος ἦν ὁ λύχνος ὁ καιόμενος καὶ
 φαίνων, ὑμεῖς δὲ ἠθελήσατε ἀγαλλιασθῆναι πρὸς ὧραν ἐν
 36 τῷ φωτὶ αὐτοῦ· ἐγὼ δὲ ἔχω τὴν μαρτυρίαν μείζω τοῦ
 Ἰωάνου, τὰ γὰρ ἔργα ἃ δέδωκέν μοι ὁ πατήρ ἵνα τελειώσω
 αὐτά, αὐτὰ τὰ ἔργα ἃ ποιῶ, μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὅτι ὁ
 37 πατήρ με ἀπέσταλκεν, καὶ ὁ πέμψας με πατήρ ἐκεῖνος
 μεμαρτύρηκεν περὶ ἐμοῦ. οὔτε φωνὴν αὐτοῦ πώποτε ἀκη-
 38 κόσατε οὔτε εἶδος αὐτοῦ ἑωράκατε, καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ
 οὐκ ἔχετε ἐν ὑμῖν μένοντα, ὅτι ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος τού-
 39 τῳ ὑμεῖς οὐ πιστεύετε. ἐραυνᾶτε τὰς γραφάς, ὅτι ὑμεῖς
 δοκεῖτε ἐν αὐταῖς ζῶν αἰώνιον ἔχειν· καὶ ἐκεῖναί εἰσιν αἱ
 40 μαρτυροῦσαι περὶ ἐμοῦ· καὶ οὐ θέλετε ἐλθεῖν πρὸς με
 41 ἵνα ζῶν ἔχητε. Δόξαν παρὰ ἀνθρώπων οὐ λαμβάνω,
 42 ἀλλὰ ἔγνωκα ὑμᾶς ὅτι τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ οὐκ ἔχετε
 43 ἐν ἑαυτοῖς. ἐγὼ ἐλήλυθα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρός μου
 καὶ οὐ λαμβάνετε με· ἐὰν ἄλλος ἔλθῃ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ
 44 ἰδίῳ, ἐκεῖνον λήμψεσθε. πῶς δύνασθε ὑμεῖς πιστεῦσαι,
 δόξαν παρ' ἀλλήλων λαμβάνοντες, καὶ τὴν δόξαν τὴν παρὰ
 45 τοῦ μόνου [θεοῦ] οὐ ζητεῖτε; μὴ δοκεῖτε ὅτι ἐγὼ κατηγο-
 ρήσω ὑμῶν πρὸς τὸν πατέρα· ἔστιν ὁ κατηγορῶν ὑμῶν
 46 Μωυσῆς, εἰς ὃν ὑμεῖς ἠλπίκατε. εἰ γὰρ ἐπιστεύετε Μωυ-
 σεῖ, ἐπιστεύετε ἂν ἐμοί, περὶ γὰρ ἐμοῦ ἐκεῖνος ἔγρα-
 47 ψεν. εἰ δὲ τοῖς ἐκεῖνου γράμμασιν οὐ πιστεύετε, πῶς τοῖς
 ἐμοῖς ῥήμασιν ἴπιστεύσετε;

1 Μετὰ ταῦτα ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς πέραν τῆς θαλάσσης
 2 τῆς Γαλιλαίας τῆς Τιβεριάδος. ἠκολούθει δὲ αὐτῷ ὄχλος
 πολὺς, ὅτι ἐθεώρουν τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει ἐπὶ τῶν ἀσθενούν-
 3 των. ἀνῆλθεν δὲ εἰς τὸ ὄρος Ἰησοῦς, καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο
 4 μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. ἦν δὲ ἑγγὺς τὸ πάσχα, ἡ
 5 ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων. ἐπάρας οὖν τοὺς ὀφθαλμοὺς ὁ Ἰησοῦς

καὶ θεασάμενος ὅτι πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς αὐτὸν λέγει πρὸς Φίλιππον Πόθεν ἀγοράσωμεν ἄρτους ἵνα φάγωσιν οὗτοι; τούτο δὲ ἔλεγεν πειράζων αὐτόν, αὐτὸς γὰρ ᾔδει ὅτι ἔμελλεν ποιεῖν. ἀπεκρίθη αὐτῷ Φίλιππος Διακοσίων 7 δηναρίων ἄρτοι οὐκ ἀρκούσιν αὐτοῖς ἵνα ἕκαστος βραχὺ λάβῃ. λέγει αὐτῷ εἰς ἓκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἀνδρέας 8 ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου Ἔστιν παιδάριον ὧδε ὃς 9 ἔχει πέντε ἄρτους κριθίνους καὶ δύο ὀψάρια· ἀλλὰ ταῦτα τί ἐστὶν εἰς τοσούτους; εἶπεν ὁ Ἰησοῦς Ποιήσατε τοὺς 10 ἀνθρώπους ἀναπεσεῖν. ἦν δὲ χόρτος πολὺς ἐν τῷ τόπῳ. ἀνέπεσαν ὡς οἱ ἄνδρες τὸν ἀριθμὸν ὡς πεντακισχίλιοι. ἔλαβεν οὖν τοὺς ἄρτους ὁ Ἰησοῦς καὶ εὐχαριστήσας διέ- 11 δωκεν τοῖς ἀνακειμένοις, ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν ὀψαρίων ὅσον ᾔηθελον. ὡς δὲ ἐνεπλήσθησαν λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ 12 Συναγάγετε τὰ περισσεύσαντα κλάσματα, ἵνα μὴ τι ἀπόληται. συνήγαγον οὖν, καὶ ἐγένισαν δώδεκα κοφίνους 13 κλασμάτων ἐκ τῶν πέντε ἄρτων τῶν κριθίνων ἃ ἐπερίσσευσαν τοῖς βεβρωκόσιν. Οἱ οὖν ἄνθρωποι 14 ἰδόντες ἃ ἐποίησεν σημεῖα ἔλεγον ὅτι Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον. Ἰησοῦς 15 οὖν γινὼς ὅτι μέλλουσιν ἔρχεσθαι καὶ ἀρπάξαι αὐτὸν ἵνα ποιήσωσιν βασιλεία ἀνεχώρησεν πάλιν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς μόνος. Ὡς δὲ ὀψία ἐγένετο κατέβησαν οἱ μα- 16 θηταὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἐμβάντες εἰς πλοῖον 17 ἤρχοντο πέραν τῆς θαλάσσης εἰς Καφαρναούμ. καὶ σκοτία ἤδη ἐγεγόνει καὶ οὐπω ἐληλύθει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, ἢ τε θάλασσα ἀνέμου μεγάλου πνέοντος διεγείρετο. ἐλη- 18 19 λακότες οὖν ὡς σταδίου εἴκοσι πέντε ἢ τριάκοντα θεωροῦσιν τὸν Ἰησοῦν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐγγὺς τοῦ πλοίου γινόμενον, καὶ ἐφοβήθησαν. ὁ δὲ λέγει 20 αὐτοῖς Ἐγὼ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε. ᾔηθελον οὖν λαβεῖν 21 αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ εὐθέως ἐγένετο τὸ πλοῖον ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑπῆγον.

10 οὖν, ἄνδρες

14 ὃ ἐποίησεν σημεῖον

17 Ἰησοῦς πρὸς αὐτοὺς

22 Τῇ ἐπαύριον ὁ ὄχλος ὁ ἐστηκὼς πέραν τῆς θαλάσσης
 εἶδον ὅτι πλοιάριον ἄλλο οὐκ ἦν ἐκεῖ εἰ μὴ ἓν, καὶ ὅτι οὐ
 23 συνεισηλθεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοῖον
 ἀλλὰ μόνοι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπῆλθον· ἀλλὰ ἦλθεν πλοῖα
 ἐκ Τιβεριάδος ἐγγὺς τοῦ τόπου ὅπου ἔφαγον τὸν ἄρτον
 24 εὐχαριστήσαντος τοῦ κυρίου. ὅτε ὁ οὖν εἶδεν ὁ ὄχλος ὅτι
 Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ οὐδὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐνέβησαν
 αὐτοὶ εἰς τὰ πλοιάρια καὶ ἦλθον εἰς Καφαρναοὺμ ζητοῦν-
 25 τες τὸν Ἰησοῦν. καὶ εὐρόντες αὐτὸν πέραν τῆς θαλάσσης
 26 εἶπον αὐτῷ Ῥαββεί, πότε ὧδε γέγονας; ἀπεκρίθη αὐτοῖς
 ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ζητεῖτέ με
 οὐχ ὅτι εἶδετε σημεῖα ἀλλ' ὅτι ἐφάγετε ἐκ τῶν ἄρτων καὶ
 27 ἐχορτάσθητε· ἐργάζεσθε μὴ τὴν βρῶσιν τὴν ἀπολλυμένην
 ἀλλὰ τὴν βρῶσιν τὴν μένουσαν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἣν ὁ υἱὸς
 τοῦ ἀνθρώπου ὑμῖν δώσει, τοῦτον γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφράγι-
 28 σεν ὁ θεός. εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν Τί ποιῶμεν ἵνα ἐργα-
 29 ζώμεθα τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ; ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν
 αὐτοῖς Τοῦτό ἐστιν τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ ἵνα πιστεύητε εἰς
 30 ὃν ἀπέστειλεν ἐκείνος. εἶπον οὖν αὐτῷ Τί οὖν ποιεῖς σὺ
 31 σημεῖον, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεῦσώμεν σοι; τί ἐργάζῃ; οἱ
 πατέρες ἡμῶν τὸ μάννα ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς ἐστιν
 γεγραμμένον Ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς
 32 φαγεῖν. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Ἀμὴν ἀμὴν λέγω
 ὑμῖν, οὐ Μωυσῆς ἔδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ,
 ἀλλ' ὁ πατὴρ μου δίδωσιν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
 33 τὸν ἀληθινόν· ὁ γὰρ ἄρτος τοῦ θεοῦ ἐστὶν ὁ καταβαίνων
 34 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ζωὴν διδούς τῷ κόσμῳ. εἶπον οὖν πρὸς
 35 αὐτόν Κύριε, πάντοτε δὸς ἡμῖν τὸν ἄρτον τοῦτον. εἶπεν
 αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς· ὁ ἐρχόμενος
 πρὸς ἐμὲ οὐ μὴ πεινάσῃ, καὶ ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ
 36 διψήσῃ πώποτε. ἀλλ' εἶπον ὑμῖν ὅτι καὶ ἐωράκατέ [με]
 37 καὶ οὐ πιστεύετε. Πᾶν ὃ δίδωσίν μοι ὁ πατὴρ πρὸς ἐμὲ
 38 ἤξει, καὶ τὸν ἐρχόμενον πρὸς με οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω, ὅτι

καταβέβηκα ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τὸ
ἐμὸν ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με· τούτο δέ ἐστιν 39
τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με ἵνα πᾶν ὃ δέδωκέν μοι μὴ
ἀπολέσω ἐξ αὐτοῦ ἀλλὰ ἀναστήσω αὐτὸ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.
τούτο γάρ ἐστιν τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου ἵνα πᾶς ὁ θεω- 40
ρῶν τὸν υἱὸν καὶ πιστεύων εἰς αὐτὸν ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον, καὶ
ἀναστήσω αὐτὸν ἐγὼ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. Ἐγὼ γ- 41
γυζον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ ὅτι εἶπεν Ἐγὼ εἰμι
ὁ ἄρτος ὁ καταβάς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔλεγον Ἐγὼ οὐχί 42
οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ υἱὸς Ἰωσήφ, οὐ ἡμεῖς οἶδαμεν τὸν
πατέρα καὶ τὴν μητέρα; πῶς νῦν λέγει ὅτι Ἐκ τοῦ οὐρα-
νοῦ καταβέβηκα; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μὴ 43
γογγύζετε μετ' ἀλλήλων. οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρὸς με' 44
ἐὰν μὴ ὁ πατὴρ ὁ πέμψας με ἐλκύσῃ αὐτὸν, καὶ γὰρ ἀνα-
στήσω αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. ἔστιν γεγραμμένον ἐν 45
τοῖς προφήταις Καὶ ἔσονται πάντες διδασκτοὶ θεοῦ·
πᾶς ὁ ἀκούσας παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ μαθὼν ἔρχεται πρὸς
ἐμέ. οὐχ ὅτι τὸν πατέρα ἐώρακέν τις εἰ μὴ ὁ ὢν παρὰ [τοῦ] 46
θεοῦ, οὗτος ἐώρακεν τὸν πατέρα. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ὁ πιστεύων ἔχει ζωὴν αἰώνιον. ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς· 48
οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸ μάννα καὶ ἀπέ- 49
θανον· οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνων
ἵνα· τις ἐξ αὐτοῦ φάγῃ καὶ μὴ ἄποθάνῃ· ἐγὼ εἰμι ὁ 51
ἄρτος ὁ ζῶν ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς· ἐάν τις φάγῃ
ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου ζήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ ἄρτος
δὲ ὃν ἐγὼ δώσω ἢ σὰρξ μου ἐστὶν ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου
ζωῆς. Ἐμάχοντο οὖν πρὸς ἀλλήλους οἱ Ἰου- 52
δαῖοι λέγοντες Πῶς δύναται οὗτος ἡμῖν δοῦναι τὴν σάρκα
[αὐτοῦ] φαγεῖν; εἶπεν οὖν αὐτοῖς [ὁ] Ἰησοῦς Ἀμὴν ἀμὴν 53
λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ φάγητε τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώ-
που καὶ πίητε αὐτοῦ τὸ αἷμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς.
ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἔχει ζωὴν 54
αἰώνιον, καὶ γὰρ ἀναστήσω αὐτὸν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ· ἡ γὰρ 55

σὰρξ μου ἀληθῆς ἐστὶ βρώσις, καὶ τὸ αἷμά μου ἀληθῆς
 56 ἐστὶ πόσις. ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ
 57 αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ. καθὼς ἀπέστειλέν με
 ὁ ζῶν πατήρ καὶ ἐγὼ ζῶ διὰ τὸν πατέρα, καὶ ὁ τρώγων με
 58 κακέινος ζήσει δι' ἐμέ. οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐξ οὐρανοῦ
 καταβάς, οὐ καθὼς ἔφαγον οἱ πατέρες καὶ ἀπέθανον· ὁ τρώ-
 59 γων τοῦτον τὸν ἄρτον ζήσει εἰς τὸν αἰῶνα. Ταῦτα εἶπεν
 60 ἐν συναγωγῇ διδάσκων ἐν Καφαρναούμ. Πολλοὶ οὖν ἀκούσαντες ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπαν Σκλη-
 ρός ἐστὶν ὁ λόγος οὗτος· τίς δύναται αὐτοῦ ἀκούειν;
 61 εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐν ἑαυτῷ ὅτι γογγύζουσιν περὶ τούτου
 οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτο ὑμᾶς σκανδαλίζει;
 62 ἐὰν οὖν θεωρῆτε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀναβαίνοντα ὅπου
 63 ἦν τὸ πρότερον; τὸ πνεῦμά ἐστὶν τὸ ζωοποιεῖν, ἡ σὰρξ
 οὐκ ὠφελεῖ οὐδέν· τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λελάληκα ὑμῖν πνεῦμά
 64 ἐστὶν καὶ ζωὴ ἐστὶν· ἀλλὰ εἰσὶν ἐξ ὑμῶν τινὲς οἱ οὐ πι-
 στεύουσιν. Ἦιδει γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὁ Ἰησοῦς τίνες εἰσὶν οἱ μὴ
 65 πιστεύοντες καὶ τίς ἐστὶν ὁ παραδώσων αὐτόν; καὶ ἔλεγεν
 Διὰ τοῦτο εἶρηκα ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς δύναται ἔλθειν πρὸς με
 66 ἐὰν μὴ ἦ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ πατρὸς. Ἐκ
 τούτου πολλοὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀπί-
 67 στω καὶ οὐκέτι μετ' αὐτοῦ περιεπάτουν. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς
 68 τοῖς δώδεκα· Μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε ὑπάγειν; ἀπεκρίθη αὐ-
 τῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, πρὸς τίνα ἀπελευσόμεθα; ῥήματα
 69 ζωῆς αἰωνίου ἔχεις, καὶ ἡμεῖς πεπιστεύκαμεν καὶ ἐγνώκα-
 70 μεν ὅτι σὺ εἶ ὁ ἅγιος τοῦ θεοῦ. ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
 Οὐκ ἐγὼ ὑμᾶς τοὺς δώδεκα ἐξελεξάμην; καὶ ἐξ ὑμῶν εἰς διά-
 71 βολός ἐστιν. ἔλεγεν δὲ τὸν Ἰούδαν Σίμωνος Ἰσκαριώτου·
 οὗτος γὰρ ἔμελλεν παραδιδόναι αὐτόν, εἰς ἐκ τῶν δώδεκα.

1 ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΑΥΤΑ περιεπάτει [ὁ] Ἰησοῦς ἐν τῇ

Γαλιλαία, οὐ γὰρ ἤθελεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ περιπατεῖν, ὅτι ἐζή-
 τουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτείνειν. ἦν δὲ ἐγγὺς ἡ ἑορτὴ τῶν 2
 Ἰουδαίων ἢ σκηνοπηγία. εἶπον οὖν πρὸς αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ 3
 αὐτοῦ Μετάβηθι ἐντεῦθεν καὶ ὑπάγε εἰς τὴν Ἰουδαίαν,
 ἵνα καὶ οἱ μαθηταὶ σου θεωρήσουσιν [σου] τὰ ἔργα ἃ ποιεῖς·
 οὐδεὶς γάρ τι ἐν κρυπτῷ ποιεῖ καὶ ζητεῖ αὐτὸς ἐν παρρη- 4
 σίᾳ εἶναι· εἰ ταῦτα ποιεῖς, φανέρωσον σεαυτὸν τῷ κόσμῳ.
 οὐδὲ γὰρ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπίστευον εἰς αὐτόν. λέγει οὖν 5
 αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς οὐπῶ πάρεστιν, ὁ δὲ
 καιρὸς ὁ ὑμέτερος πάντοτέ ἐστιν ἑτοιμος. οὐ δύναται ὁ 7
 κόσμος μισεῖν ὑμᾶς, ἐμὲ δὲ μισεῖ, ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ
 αὐτοῦ ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρά ἐστιν. ὑμεῖς ἀνάβητε 8
 εἰς τὴν ἑορτὴν· ἐγὼ οὐπῶ ἀναβαίνω εἰς τὴν ἑορτὴν ταύ-
 την, ὅτι ὁ ἐμὸς καιρὸς οὐπῶ πεπλήρωται. ταῦτα δὲ 9
 εἰπὼν αὐτοῖς ἔμεινεν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ. Ὡς 10
 δὲ ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἰς τὴν ἑορτὴν, τότε καὶ
 αὐτὸς ἀνέβη, οὐ φανερώς ἀλλὰ ὡς ἐν κρυπτῷ. οἱ οὖν 11
 Ἰουδαῖοι ἐζήτουν αὐτὸν ἐν τῇ ἑορτῇ καὶ ἔλεγον Πού
 ἐστὶν ἐκεῖνος; καὶ γογγυσμὸς περὶ αὐτοῦ ἦν πολὺς ἐν 12
 τοῖς ὄχλοις· οἱ μὲν ἔλεγον ὅτι Ἄγαθός ἐστιν, ἄλλοι [δὲ]
 ἔλεγον Οὐ, ἀλλὰ πλανᾷ τὸν ὄχλον. οὐδεὶς μέντοι 13
 παρρησίᾳ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰου-
 δαίων.

Ἦδη δὲ τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης ἀνέβη Ἰησοῦς εἰς τὸ 14
 ἱερὸν καὶ ἐδίδασκεν. ἐθαύμαζον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι λέγον- 15
 τες Πῶς οὗτος γράμματα οἶδεν μὴ μεμαθηκώς; ἀπε- 16
 κρίθη οὖν αὐτοῖς Ἰησοῦς καὶ εἶπεν Ἡ ἐμὴ διδαχὴ οὐκ ἔ-
 στιν ἐμῇ ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με· ἐάν τις θέλῃ τὸ θέ- 17
 λημα αὐτοῦ ποιεῖν, γνώσεται περὶ τῆς διδαχῆς πότερον ἐκ
 τοῦ θεοῦ ἐστὶν ἢ ἐγὼ ἀπ' ἐμαντοῦ λαλῶ. ὁ ἀφ' ἐαν- 18
 τοῦ λαλῶν τὴν δόξαν τὴν ἰδίαν ζητεῖ· ὁ δὲ ζητῶν τὴν
 δόξαν τοῦ πέμψαντος αὐτὸν οὗτος ἀληθής ἐστὶν καὶ
 ἀδικία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν. οὐ Μωυσῆς ἔδωκεν ὑμῖν τὸν 19

3 τὰ ἔργα σου

4 αὐτὸ

8 οὐκ

9 αὐτὸς

νόμον; καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ποιεῖ τὸν νόμον. τί με ζητεῖτε
 20 ἀποκτεῖναι; ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος Δαμιόνιον ἔχεις· τίς σε
 21 ζητεῖ ἀποκτεῖναι; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἐν
 22 ἔργον ἐποίησα καὶ πάντες θαυμάζετε. διὰ τοῦτο Μωυσῆς
 δέδωκεν ὑμῖν τὴν περιτομὴν,— οὐχ ὅτι ἐκ τοῦ Μωυσέως
 ἐστὶν ἀλλ' ἐκ τῶν πατέρων,— καὶ [ἐν] σαββάτῳ περιτέμνετε
 23 ἄνθρωπον. εἰ περιτομὴν λαμβάνει [ὁ] ἄνθρωπος ἐν σαβ-
 βάτῳ ἵνα μὴ λυθῇ ὁ νόμος Μωυσέως, ἐμοὶ χολᾶτε ὅτι
 24 ὅλον ἄνθρωπον ὑγιῆ ἐποίησα ἐν σαββάτῳ; μὴ κρίνετε
 25 κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνετε.

Ἐ-
 λεγον οὖν τινὲς ἐκ τῶν Ἱεροσολυμειτῶν Οὐχ οὗτός ἐστιν
 26 ὃν ζητοῦσιν ἀποκτεῖναι; καὶ ἴδε παρρησίᾳ λαλεῖ καὶ
 οὐδὲν αὐτῷ λέγουσιν· μὴ ποτε ἀληθῶς ἔγνωσαν οἱ ἄρχον-
 27 τες ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ χριστός; ἀλλὰ τοῦτον οἶδαμεν πόθεν
 ἐστίν· ὁ δὲ χριστὸς ὅταν ἔρχηται οὐδεὶς γινώσκει πόθεν
 28 ἐστίν. Ἐκραξεν οὖν ἐν τῷ ἱερῷ διδασκῶν [ὁ] Ἰησοῦς καὶ
 λέγων Κάμῃ οἴδατε καὶ οἴδατε πόθεν εἰμί· καὶ ἀπ' ἐμαν-
 29 τοῦ οὐκ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἔστιν ἀληθινὸς ὁ πέμψας με, ὃν
 ὑμεῖς οὐκ οἴδατε· ἐγὼ οἶδα αὐτόν, ὅτι παρ' αὐτοῦ εἰμί κα-
 30 κείνός με ἀπέστειλεν. Ἐζήτουν οὖν αὐτόν πιάσαι, καὶ
 οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτόν τὴν χεῖρα, ὅτι οὐπω ἐληλύθει
 31 ἡ ὥρα αὐτοῦ. Ἐκ τοῦ ὄχλου δὲ πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς
 αὐτόν, καὶ ἔλεγον Ὁ χριστὸς ὅταν ἔλθῃ μὴ πλείονα ση-
 32 μεία ποιήσει ὢν οὗτος ἐποίησεν;

Ἦκουσαν
 οἱ Φαρισαῖοι τοῦ ὄχλου γογγύζοντος περὶ αὐτοῦ ταῦτα, καὶ
 ἀπέστειλαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ὑπηρέτας ἵνα
 33 πιάσωσιν αὐτόν. εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς Ἐτι χρόνον μικρὸν
 34 μεθ' ὑμῶν εἰμί καὶ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με. ζητή-
 σετέ με καὶ οὐχ εὑρήσετέ με, καὶ ὅπου εἰμί ἐγὼ ὑμεῖς οὐ
 35 δύνασθε εἰλθεῖν. εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς ἑαυτούς Πού
 οὗτος μέλλει πορεύεσθαι ὅτι ἡμεῖς οὐχ εὑρήσομεν αὐτόν;
 μὴ εἰς τὴν διασπορὰν τῶν Ἑλλήνων μέλλει πορεύεσθαι
 36 καὶ διδάσκειν τοὺς Ἑλληνας; τίς ἐστὶν ὁ λόγος οὗτος ὃν

εἶπε Ζητήσατέ με καὶ οὐχ εὐρήσατέ με καὶ ὅπου εἰμι ἐγὼ ὑμεῖς οὐ δύνασθε εἰσεῖναι;

Ἐν δὲ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς ἰσθῆ- 37
κει ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔκραξεν λέγων Ἐάν τις διψᾷ ἐρχέσθω
πρὸς με καὶ πινέτω. ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ 38
γραφὴ, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ῥεύσουσιν ὕδα-
τος ζῶντος. Τοῦτο δὲ εἶπεν περὶ τοῦ πνεύματος ἁγίου 39
ἔμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύσαντες εἰς αὐτόν· οὐπω
γὰρ ἦν πνεῦμα, ὅτι Ἰησοῦς οὐπω ἐδοξάσθη. Ἐκ τοῦ 40
ὄχλου οὖν ἀκούσαντες τῶν λόγων τούτων ἔλεγον [ὅτι] Οὗ-
τός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης· ἄλλοι ἔλεγον Οὗτός 41
ἐστιν ὁ χριστός· οἱ δὲ ἔλεγον Μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας
ὁ χριστός ἔρχεται; οὐχ ἡ γραφὴ εἶπεν ὅτι ἐκ τοῦ σπερ- 42
ματος Δαυεὶδ, καὶ ἀπὸ Βηθλεὲμ τῆς κώμης ὅπου ἦν
Δαυεὶδ, ἔρχεται ὁ χριστός; σχίσμα οὖν ἐγένετο ἐν τῷ 43
ὄχλῳ δι' αὐτόν. τινὲς δὲ ἤθελον ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν, 44
ἀλλ' οὐδεὶς ἔβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας.

Ἦλ- 45
θον οὖν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους,
καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι Διὰ τί οὐκ ἠγάγετε αὐτόν;
ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται Οὐδέποτε ἐλάλησεν οὕτως 46
ἄνθρωπος. ἀπεκρίθησαν οὖν [αὐτοῖς] οἱ Φαρισαῖοι Μὴ 47
καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε; μὴ τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευ- 48
σεν εἰς αὐτόν ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων; ἀλλὰ ὁ ὄχλος οὗτος 49
ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον ἐπάρατοί εἰσιν. λέγει Νικόδη- 50
μος πρὸς αὐτούς, ὁ ἐλθὼν πρὸς αὐτὸν πρότερον, εἰς ὧν
ἐξ αὐτῶν Μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον ἐάν 51
μὴ ἀκούσῃ πρῶτον παρ' αὐτοῦ καὶ γνῶ τί ποιεῖ; ἀπε- 52
κρίθησαν καὶ εἶπαν αὐτῷ Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας
εἶ; ἐραύνησον καὶ ἴδε ὅτι ἐκ τῆς Γαλιλαίας προφήτης
οὐκ ἐγείρεται.

Πάλιν οὖν αὐτοῖς ἐλάλησεν [ὁ] Ἰησοῦς λέγων Ἐγὼ 12
εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν μοι οὐ μὴ περι-

πατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.
 13 εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι Σὺ περὶ σεαυτοῦ μαρτυ-
 14 ρεῖς· ἡ μαρτυρία σου οὐκ ἔστιν ἀληθής. ἀπεκρίθη Ἰησοῦς
 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Κἂν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἑμαυτοῦ,
 ἄληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία μου, ὅτι οἶδα πόθεν ἦλθον
 καὶ ποῦ ὑπάγω· ὑμεῖς δὲ οὐκ οἴδατε πόθεν ἔρχομαι
 15 ἢ ποῦ ὑπάγω. ὑμεῖς κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε, ἐγὼ οὐ
 16 κρίνω οὐδένα. καὶ ἐὰν κρίνω δὲ ἐγώ, ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ
 ἀληθινή ἐστιν, ὅτι μόνος οὐκ εἰμί, ἀλλ' ἐγὼ καὶ ὁ πέμ-
 17 ψας με [πατήρ]. καὶ ἐν τῷ νόμῳ δὲ τῷ ὑμετέρῳ γέγρα-
 18 πται ὅτι δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία ἀληθής ἐστιν. ἐγὼ
 εἰμι ὁ μαρτυρῶν περὶ ἑμαυτοῦ καὶ μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ
 19 ὁ πέμψας με πατήρ. ἔλεγον οὖν αὐτῷ· Ποῦ ἐστὶν ὁ
 πατήρ σου; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Οὔτε ἐμὲ οἴδατε οὔτε τὸν
 πατέρα μου· εἰ ἐμὲ ᾔδειτε, καὶ τὸν πατέρα μου ἂν
 20 ᾔδειτε. Ταῦτα τὰ ῥήματα ἐλάλησεν ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ
 διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ οὐδεὶς ἐπίασεν αὐτόν, ὅτι οὐπα
 ἐηλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ.
 21 Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς· Ἐγὼ ὑπάγω καὶ ζητήσετε
 με, καὶ ἐν τῇ ἀμαρτίᾳ ὑμῶν ἀποθανεῖσθε· ὅπου ἐγὼ
 22 ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν. ἔλεγον οὖν οἱ Ἰου-
 δαῖοι· Μήτι ἀποκτενεῖ ἑαυτὸν ὅτι λέγει· Ὅπου ἐγὼ ὑπά-
 23 γω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν; καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς
 ἐκ τῶν κάτω ἐστέ, ἐγὼ ἐκ τῶν ἄνω εἰμί· ὑμεῖς ἐκ τοῦ-
 του τοῦ κόσμου ἐστέ, ἐγὼ οὐκ εἰμί ἐκ τοῦ κόσμου τού-
 24 του. εἶπον οὖν ὑμῖν ὅτι ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἀμαρτίαις
 ὑμῶν· ἐὰν γὰρ μὴ πιστεύσητε ὅτι ἄγω εἰμι, ἀποθανεῖσθε
 25 ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν. ἔλεγον οὖν αὐτῷ· Σὺ τίς εἶ;
 εἶπεν αὐτοῖς [ὁ] Ἰησοῦς· Τὴν ἀρχὴν ὅτι καὶ λαλῶ ὑμῖν;
 26 πολλὰ ἔχω περὶ ὑμῶν λαλεῖν καὶ κρίνειν· ἀλλ' ὁ πέμψας
 με ἀληθής ἐστιν, καὶ ἐγὼ ἃ ἤκουσα παρ' αὐτοῦ ταῦτα λαλῶ
 27 εἰς τὸν κόσμον. οὐκ ἔγνωσαν ὅτι τὸν πατέρα αὐτοῖς

14 ἡ μαρτυρία μου ἀληθής ἐστιν

24 ἐγὼ εἰμί

25 ὑμῖν.

ἔλεγεν. εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς Ὅταν ὑψώσητε τὸν υἱὸν 28
 τοῦ ἀνθρώπου, τότε γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμὶ, καὶ ἀπ' ἐ-
 μαυτοῦ ποιῶ οὐδέν, ἀλλὰ καθὼς ἐδίδαξέν με ὁ πατὴρ
 ταῦτα λαλῶ. καὶ ὁ πέμψας με μετ' ἐμοῦ ἐστίν· οὐκ ἀ- 29
 φῆκέν με μόνον, ὅτι ἐγὼ τὰ ἀρεστὰ αὐτῷ ποιῶ πάν-
 τοτε. Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐ- 30
 τόν.
 Ἔλεγεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς πεπι- 31
 στευκότας αὐτῷ Ἰουδαίους Ἐὰν ὑμεῖς μείνητε ἐν τῷ λό-
 γῳ τῷ ἐμῷ, ἀληθῶς μαθηταὶ μου ἔστε, καὶ γνώσεσθε 32
 τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς. ἀπεκρί- 33
 θησαν πρὸς αὐτόν Σπέρμα Ἀβραάμ ἐσμεν καὶ οὐδενὶ
 δεδουλεύκαμεν πώποτε· πῶς σὺ λέγεις ὅτι Ἐλεύθεροι
 γενήσεσθε; ἀπεκρίθη αὐτοῖς [ὁ] Ἰησοῦς Ἀμὴν ἀμὴν 34
 λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἀμαρτίαν δούλος ἐστίν
 [τῆς ἀμαρτίας]· ὁ δὲ δούλος οὐ μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν 35
 αἰῶνα· ὁ υἱὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα. εἰάν οὖν ὁ υἱὸς ὑμᾶς 36
 ἐλευθερώσῃ, ὄντως ἐλεύθεροι ἔσεσθε. οἶδα ὅτι σπέρμα 37
 Ἀβραάμ ἔστε· ἀλλὰ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι, ὅτι ὁ λόγος
 ὁ ἐμὸς οὐ χωρεῖ ἐν ὑμῖν. ἀ ἐγὼ ἐώρακα παρὰ τῷ πα- 38
 τρὶ λαλῶ· καὶ ὑμεῖς οὖν ἀ ἠκούσατε παρὰ τοῦ πατρὸς
 ποιεῖτε. ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν αὐτῷ Ὁ πατὴρ ἡμῶν 39
 Ἀβραάμ ἐστίν. λέγει αὐτοῖς [ὁ] Ἰησοῦς Εἰ τέκνα τοῦ
 Ἀβραάμ ἔστε, τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραάμ ποιεῖτε· νῦν δὲ 40
 ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι, ἄνθρωπον ὃς τὴν ἀλήθειαν ὑμῖν
 λελάληκα ἣν ἤκουσα παρὰ τοῦ θεοῦ· τοῦτο Ἀβραάμ
 οὐκ ἐποίησεν. ὑμεῖς ποιεῖτε τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς ὑμῶν. 41
 εἶπαν αὐτῷ Ἡμεῖς ἐκ πορνείας οὐκ ἐγεννήθημεν· ἕνα
 πατέρα ἔχομεν τὸν θεόν. εἶπεν αὐτοῖς [ὁ] Ἰησοῦς Εἰ 42
 ὁ θεὸς πατὴρ ὑμῶν ἦν ἠγαπᾶτε ἂν ἐμέ, ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ
 θεοῦ ἐξῆλθον καὶ ἤκω· οὐδὲ γὰρ ἀπ' ἐμαυτοῦ ἐλήλυθα,
 ἀλλ' ἐκεῖνός με ἀπέστειλεν. διὰ τί τὴν λαλίαν τὴν ἐμὴν 43
 οὐ γνώσκετε; ὅτι οὐ δύνασθε ἀκούειν τὸν λόγον τὸν ἐμόν.
 ὑμεῖς ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστὲ καὶ τὰς ἐπιθυμίας 44

τοῦ πατρὸς ὑμῶν θέλετε ποιεῖν. ἐκεῖνος ἀνθρωποκτό-
 νος ἦν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐκ ἔστηκεν, ὅτι
 οὐκ ἔστιν ἀλήθεια ἐν αὐτῷ. ὅταν λαλήῃ τὸ ψεῦδος, ἐκ τῶν
 45 ἰδίων λαλεῖ, ὅτι ψεύστης ἐστὶν καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. ἐγὼ
 46 δὲ ὅτι τὴν ἀλήθειαν λέγω, οὐ πιστεύετε μοι. τίς ἐξ ὑμῶν
 ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας; εἰ ἀλήθειαν λέγω, διὰ τί
 47 ὑμεῖς οὐ πιστεύετε μοι; ὁ ὢν ἐκ τοῦ θεοῦ τὰ ῥήματα τοῦ
 θεοῦ ἀκούει· διὰ τοῦτο ὑμεῖς οὐκ ἀκούετε ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ
 48 οὐκ ἐστέ. ἀπεκρίθησαν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπαν αὐτῷ Οὐ
 καλῶς λέγομεν ἡμεῖς ὅτι Σαμαρείτης εἶ σὺ καὶ δαιμόνιον
 49 ἔχεις; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς Ἐγὼ δαιμόνιον οὐκ ἔχω, ἀλλὰ
 50 τιμῶ τὸν πατέρα μου, καὶ ὑμεῖς ἀτιμάζετε με. ἐγὼ δὲ οὐ
 51 ζητῶ τὴν δόξαν μου· ἔστιν ὁ ζητῶν καὶ κρίνων. Ἄμην
 ἀμην λέγω ὑμῖν, εἴαν τις τὸν ἐμὸν λόγον τηρήσῃ, θάνατον
 52 οὐ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα. εἶπαν αὐτῷ οἱ Ἰου-
 δαῖοι Νῦν ἐγνώκαμεν ὅτι δαιμόνιον ἔχεις. Ἄβραάμ ἀπέ-
 θανεν καὶ οἱ προφῆται, καὶ σὺ λέγεις Ἐάν τις τὸν
 λόγον μου τηρήσῃ, οὐ μὴ γεύσῃται θανάτου εἰς τὸν
 53 αἰῶνα· μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἄβραάμ, ὅστις
 ἀπέθανεν; καὶ οἱ προφῆται ἀπέθανον· τίνα σεαυτὸν
 54 ποιεῖς; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς Ἐὰν ἐγὼ δοξάσω ἐμαυτὸν, ἡ
 δόξα μου οὐδὲν ἐστίν· ἔστιν ὁ πατὴρ μου ὁ δοξάζων με,
 55 ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἁθεὸς ὑμῶν ἐστίν, καὶ οὐκ ἐγνώκατε
 αὐτόν, ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν· κἂν εἶπω ὅτι οὐκ οἶδα αὐ-
 τόν, ἴσομαι ὅμοιος ὑμῖν ψεύστης· ἀλλὰ οἶδα αὐτόν καὶ
 56 τὸν λόγον αὐτοῦ τηρῶ. Ἄβραάμ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἠγα-
 λιάσατο ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν ἐμήν, καὶ εἶδεν καὶ
 57 ἐχάρη. εἶπαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτόν Πεντήκοντα
 58 ἔτη σὺ πῶ ἔχεις καὶ Ἄβραάμ ἁέωρακας; εἶπεν αὐτοῖς
 Ἰησοῦς Ἄμην ἀμην λέγω ὑμῖν, πρὶν Ἄβραάμ γενέσθαι
 59 ἐγὼ εἰμί. ἦσαν οὖν λίθους ἵνα βάλωσιν ἐπ' αὐτόν·
 Ἰησοῦς δὲ ἐκρύβη καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ.
 1 Καὶ παράγων εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς.

καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες Ῥαββί, 2
 τίς ἡμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῆ;
 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς Οὔτε οὗτος ἡμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς 3
 αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα φανερωθῆ τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ ἐν αὐτῷ.
 ἡμᾶς δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με ἕως 4
 ἡμέρα ἐστίν· ἔρχεται νῦξ ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι.
 ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ᾧ, φῶς εἰμὶ τοῦ κόσμου. ταῦτα εἰπὼν 5
 ἔπτυσεν χαμαὶ καὶ ἐποίησεν πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος, καὶ
 ἐπέθηκεν αὐτοῦ τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ 7
 εἶπεν αὐτῷ Ὑπαγε νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ
 Σιλωάμ (ὃ ἐρμηνεύεται Ἀπεσταλμένος). ἀπῆλθεν οὖν καὶ
 ἐνίψατο, καὶ ἦλθεν βλέπων. Οἱ οὖν γείτονες καὶ 8
 οἱ θεωροῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον ὅτι προσαίτης ἦν ἔλεγον
 Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ καθήμενος καὶ προσαιτῶν; ἄλλοι ἔλε- 9
 γον ὅτι Οὗτός ἐστιν· ἄλλοι ἔλεγον Οὐχί, ἀλλὰ ὅμοιος
 αὐτῷ ἐστίν. ἐκεῖνος ἔλεγεν ὅτι Ἐγὼ εἰμι. ἔλεγον οὖν 10
 αὐτῷ Πῶς [οὖν] ἠνεψύχθησάν σου οἱ ὀφθαλμοί; ἀπε- 11
 κρίθη ἐκεῖνος Ὁ ἄνθρωπος ὁ λεγόμενος Ἰησοῦς πηλὸν
 ἐποίησεν καὶ ἐπέχρισέν μου τοὺς ὀφθαλμούς καὶ εἶπέν μοι
 ὅτι Ὑπαγε εἰς τὸν Σιλωάμ καὶ νίψαι· ἀπελθὼν οὖν καὶ
 νιψάμενος ἀνέβλεψα. καὶ εἶπαν αὐτῷ Ποῦ ἐστὶν ἐκεῖ- 12
 νος; λέγει Οὐκ οἶδα. Ἀγουσιν αὐτὸν πρὸς 13
 τοὺς Φαρισαίους τὸν ποτε τυφλόν. ἦν δὲ σάββατον ἐν ᾗ 14
 ἡμέρᾳ τὸν πηλὸν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἀνέωξεν αὐτοῦ
 τοὺς ὀφθαλμούς. πάλιν οὖν ἠρώτων αὐτὸν καὶ οἱ Φαρι- 15
 σαῖοι πῶς ἀνέβλεψεν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς Πηλὸν ἐπέθη-
 κέν μου ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἐνιψάμην, καὶ βλέπω.
 ἔλεγον οὖν ἐκ τῶν Φαρισαίων τινές Οὐκ ἔστιν οὗτος παρὰ 16
 θεοῦ ὁ ἄνθρωπος, ὅτι τὸ σάββατον οὐ τηρεῖ. ἄλλοι [δὲ]
 ἔλεγον Πῶς δύναται ἄνθρωπος ἀμαρτωλὸς τοιαῦτα ση-
 μεῖα ποιεῖν; καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς. λέγουσιν οὖν 17
 τῷ τυφλῷ πάλιν Τί σὺ λέγεις περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἠνεψύξεν
 σου τοὺς ὀφθαλμούς; ὁ δὲ εἶπεν ὅτι Προφήτης ἐστίν.

18 Οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ ὅτι ἦν
 τυφλὸς καὶ ἀνέβλεψεν, ἕως ὅτου ἐφώνησαν τοὺς γονεῖς
 19 αὐτοῦ τοῦ ἀναβλέψαντος καὶ ἠρώτησαν αὐτοὺς λέγοντες
 Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεν-
 20 ῆθη; πῶς οὖν βλέπει ἄρτι; ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ γονεῖς
 αὐτοῦ καὶ εἶπαν Οἴδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν
 21 καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγενήθη· πῶς δὲ νῦν βλέπει οὐκ οἴδαμεν,
 ἢ τίς ἤνοιξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμεῖς οὐκ οἴδαμεν·
 αὐτὸν ἐρωτήσατε, ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ λαλήσει.
 22 ταῦτα εἶπαν οἱ γονεῖς αὐτοῦ ὅτι ἐφοβούντο τοὺς Ἰουδαίους,
 ἦδη γὰρ συνετέθειντο οἱ Ἰουδαῖοι ἵνα ἐάν τις αὐτὸν ὁμολο-
 23 γήσῃ Χριστόν, ἀποσυνάγωγος γένηται. διὰ τοῦτο οἱ
 γονεῖς αὐτοῦ εἶπαν ὅτι Ἠλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἔπερωτή-
 24 σατέ. Ἐφώνησαν οὖν τὸν ἄνθρωπον ἐκ δευτέρου ὃς ἦν
 τυφλὸς καὶ εἶπαν αὐτῷ Δὸς δόξαν τῷ θεῷ· ἡμεῖς οἴδα-
 25 μεν ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς ἐστιν. ἀπεκρίθη
 οὖν ἐκεῖνος Εἰ ἁμαρτωλὸς ἐστιν οὐκ οἶδα· ἐν οἶδα ὅτι
 26 τυφλὸς ὢν ἄρτι βλέπω. εἶπαν οὖν αὐτῷ Τί ἐποίησέν
 27 σοι; πῶς ἤνοιξέν σου τοὺς ὀφθαλμούς; ἀπεκρίθη αὐ-
 τοῖς Εἶπον ὑμῖν ἦδη καὶ οὐκ ἠκούσατε· τί ἄλλο πάλιν θέλετε
 ἀκοῦν; μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ μαθηταὶ γενέσθαι;
 28 καὶ ἐλοιδύρησαν αὐτὸν καὶ εἶπαν Σὺ μαθητῆς εἰ ἐκείνου,
 29 ἡμεῖς δὲ τοῦ Μωυσέως ἐσμέν μαθηταί· ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι
 Μωυσεῖ λελάληκεν ὁ θεός, τούτον δὲ οὐκ οἴδαμεν πόθεν
 30 ἐστίν. ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἐν τού-
 τῳ γὰρ τὸ θαυμαστόν ἐστιν ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἴδατε πόθεν
 31 ἐστίν, καὶ ἠνοιξέν μου τοὺς ὀφθαλμούς. οἴδαμεν ὅτι ὁ
 θεὸς ἁμαρτωλῶν οὐκ ἀκούει, ἀλλ' ἐάν τις θεοσεβῆς ἦ καὶ
 32 τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῇ τούτου ἀκούει. ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠ-
 κούσθη ὅτι ἠνέφεξέν τις ὀφθαλμοὺς τυφλοῦ γεγεννημέ-
 33 νου· εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ θεοῦ, οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν οὐδέν.
 34 ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν αὐτῷ Ἐν ἁμαρτίαις σὺ ἐγεννή-
 θης ὄλος, καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς; καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν

ἔξω. Ἦκουσεν Ἰησοῦς ὅτι ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω, 35
 καὶ εὐρῶν αὐτὸν εἶπεν Σὺ πιστεύεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώ-
 που; Ἐπεκρίθη ἐκείνος [καὶ εἶπεν] Καὶ τίς ἐστίν, κύριε, ἵνα 36
 πιστεύσω εἰς αὐτόν; εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Καὶ ἑώρακας 37
 αὐτὸν καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ ἐκείνός ἐστιν. ὁ δὲ ἔφη Πι- 38
 στεύω, κύριε· καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ. καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς 39
 Εἰς κρίμα ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἦλθον, ἵνα οἱ μὴ
 βλέποντες βλέπωσιν καὶ οἱ βλέποντες τυφλοὶ γένωνται. 40
 Ἦκουσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων ταῦτα οἱ μετ' αὐτοῦ ὄντες, καὶ
 εἶπαν αὐτῷ Μὴ καὶ ἡμεῖς τυφλοὶ ἐσμεν; εἶπεν αὐτοῖς [ὁ] 41
 Ἰησοῦς Εἰ τυφλοὶ ἦτε, οὐκ ἂν εἶχετε ἁμαρτίαν· νῦν δὲ λέγε-
 τε ὅτι Βλέπομεν ἢ ἁμαρτία ὑμῶν μένει. Ἄ- 1
 μὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς
 τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν
 ἐκείνος κλέπτης ἐστίν καὶ ληστής· ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ 2
 τῆς θύρας ποιμὴν ἐστίν τῶν προβάτων. τούτῳ ὁ θυρωρὸς 3
 ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ
 ἴδια πρόβατα φωνεῖ κατ' ὄνομα καὶ ἐξάγει αὐτά. ὅταν τὰ 4
 ἴδια πάντα ἐκβάλλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται, καὶ τὰ
 πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασιν τὴν φωνὴν αὐτοῦ·
 ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσουσιν ἀλλὰ φεύξονται 5
 ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἶδασιν τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν.
 Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκείνοι δὲ 6
 οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν 7
 οὖν πάλιν [ὁ] Ἰησοῦς Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐγὼ εἰμι ἡ
 θύρα τῶν προβάτων. πάντες ὅσοι ἦλθον πρὸ ἐμοῦ κλέπται 8
 εἰσὶν καὶ λησταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα.
 ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἕαν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται καὶ 9
 εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν εὐρήσει. ὁ κλέ- 10
 πτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ·
 ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζῶν ἔχωσιν καὶ περισσὸν ἔχωσιν. Ἐγὼ 11
 εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν
 αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων· ὁ μισθωτὸς καὶ οὐκ ὦν 12

ποιμῆν, οὐδ' οὐκ ἔστιν τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον
 ἐρχόμενον καὶ ἀφήσιν τὰ πρόβατα καὶ φεύγει, — καὶ ὁ
 13 λύκος ἀρπάξει αὐτὰ καὶ σκορπίζει, — ὅτι μισθωτός ἐστιν
 14 καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμῆν
 ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ καὶ γινώσκουσί με τὰ ἐμὰ,
 15 καθὼς γινώσκει με ὁ πατήρ καὶ γὰρ γινώσκω τὸν πατέρα, καὶ
 16 τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. καὶ ἄλλα πρό-
 βατα ἔχω ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κάκεῖνα δεῖ με
 ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσιν, καὶ γενήσονται
 17 μία ποιμῆν, εἰς ποιμήν. διὰ τοῦτό με ὁ πατήρ ἀγαπᾷ
 ὅτι ἐγὼ τίθημι τὴν ψυχὴν μου, ἵνα πάλιν λάβω αὐτήν.
 18 οὐδεὶς ἤρην' αὐτὴν ἀπ' ἐμοῦ, ἀλλ' ἐγὼ τίθημι αὐτὴν ἀ-
 π' ἐμαντοῦ. ἐξουσίαν ἔχω θείναι αὐτήν, καὶ ἐξουσίαν ἔχω
 πάλιν λαβεῖν αὐτήν· ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔλαβον παρὰ
 19 τοῦ πατρὸς μου. Σχίσμα πάλιν ἐγένετο ἐν
 20 τοῖς Ἰουδαίοις διὰ τοὺς λόγους τούτους. ἔλεγον δὲ πολλοὶ
 ἐξ αὐτῶν Δαιμόνιον ἔχει καὶ μαίνεται· τί αὐτοῦ ἀκούετε ;
 21 ἄλλοι ἔλεγον Ταῦτα τὰ ῥήματα οὐκ ἔστιν δαιμονιζομένου·
 μὴ δαιμόνιον δύναται τυφλῶν ὀφθαλμοὺς ἀνοῖξαι ;

22 Ἐγένετο τότε τὰ ἐγκαίρια ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις· χει-
 23 μὼν ἦν, καὶ περιεπάτει [ὁ] Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ ἐν τῇ
 24 στοᾷ τοῦ Σολομώνος. Ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι
 καὶ ἔλεγον αὐτῷ Ἔως πότε τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἴρεις ; εἰ
 25 σὺ εἶ ὁ χριστός, εἰπὼν ἡμῖν παρρησίᾳ. ἀπεκρίθη αὐτοῖς
 [ὁ] Ἰησοῦς Εἶπον ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύετε· τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ
 ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς μου ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ
 26 ἐμοῦ· ἀλλὰ ὑμεῖς οὐ πιστεύετε, ὅτι οὐκ ἐστὲ ἐκ τῶν προ-
 27 βάτων τῶν ἐμῶν. τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ τῆς φωνῆς μου
 ἀκούουσιν, καὶ γὰρ γινώσκω αὐτά, καὶ ἀκολουθοῦσίν μοι,
 28 καὶ γὰρ δίδωμι αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον, καὶ οὐ μὴ ἀπώλονται
 εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ οὐχ ἀρπάσει τις αὐτὰ ἐκ τῆς χειρὸς
 29 μου. ὁ πατήρ μου ὁ δέδωκέν μοι πάντων μεῖζόν ἐστιν,

καὶ οὐδεὶς δύναται ἀρπάξειν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πατρός.
 ἐγὼ καὶ ὁ πατήρ ἐν ἐσμεν. Ἐβάστασαν πάλιν λίθους οἱ ³⁰
³¹ Ἰουδαῖοι ἵνα λιθάσωσιν αὐτόν. ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰη-
 σοῦς Πολλὰ ἔργα ἔδειξα ὑμῖν καλὰ ἐκ τοῦ πατρός· διὰ
 ποῖον αὐτῶν ἔργον ἐμὲ λιθάσετε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ ³³
 Ἰουδαῖοι Περὶ καλοῦ ἔργου οὐ λιθάζομέν σε ἀλλὰ περὶ
 βλασφημίας, καὶ ὅτι σὺ ἄνθρωπος ὢν ποιεῖς σεαυτὸν θεόν.
 ἀπεκρίθη αὐτοῖς [ὁ] Ἰησοῦς Οὐκ ἔστιν γεγραμμένον ἐν ³⁴
 τῷ νόμῳ ὑμῶν ὅτι Ἐγὼ εἶπα Θεοὶ ἐστε; εἰ ἐκεῖ- ³⁵
 νους εἶπεν θεοὺς πρὸς οὓς ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐγένετο, καὶ οὐ
 δύναται λυθῆναι ἢ γραφή, ὃν ὁ πατήρ ἡγίασεν καὶ ἀπέ- ³⁶
 στειλεν εἰς τὸν κόσμον ὑμεῖς λέγετε ὅτι Βλασφημῆις,
 ὅτι εἶπον Υἱὸς τοῦ θεοῦ εἰμί; εἰ οὐ ποιῶ τὰ ἔργα τοῦ ³⁷
 πατρός μου, μὴ πιστεύετέ μοι· εἰ δὲ ποιῶ, κἂν ἐμοὶ μὴ ³⁸
 πιστεύητε τοῖς ἔργοις πιστεύετε, ἵνα γνῶτε καὶ γνωσκήτε
 ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ πατήρ καὶ ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ. Ἐζήτουν [οὖν] ³⁹
 αὐτὸν πάλιν πιάσαι· καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν.

Καὶ ἀπῆλθεν πάλιν πέραν τοῦ Ἰορδάνου εἰς τὸν τόπον ⁴⁰
 ὅπου ἦν Ἰωάνης τὸ πρῶτον βαπτίζων, καὶ ἔμενον ἐκεῖ.
 καὶ πολλοὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν καὶ ἔλεγον ὅτι Ἰωάνης ⁴¹
 μὲν σημεῖον ἐποίησεν οὐδέν, πάντα δὲ ὅσα εἶπεν Ἰωάνης
 περὶ τούτου ἀληθῆ ἦν. καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν ⁴²
 ἐκεῖ.

Ἦν δὲ τις ἀσθενῶν, Λάζαρος ἀπὸ Βηθανίας ἐκ τῆς ¹
 κώμης Μαρίας καὶ Μάρθας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς. ἦν δὲ ²
 Μαριάμ ἡ ἀλείψασα τὸν κύριον μύρω καὶ ἐκμάσασα τοὺς
 πόδας αὐτοῦ ταῖς θριξίν αὐτῆς, ἧς ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος
 ἦσθένει. ἀπέστειλαν οὖν αἱ ἀδελφαὶ πρὸς αὐτὸν λέγου- ³
 σαι Κύριε, ἴδε ὃν φιλεῖς ἀσθενεῖ. ἀκούσας δὲ ὁ Ἰη- ⁴
 σοῦς εἶπεν Αὕτη ἡ ἀσθένεια οὐκ ἔστιν πρὸς θάνατον
 ἀλλ' ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ θεοῦ ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ
 θεοῦ δι' αὐτῆς. ἡγάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν Μάρθαν καὶ ⁵
 τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς καὶ τὸν Λάζαρον. ὡς οὖν ἤκουσεν ⁶

ὅτι ἀσθενεῖ, τότε μὲν ἔμεινεν ἐν ᾧ ἦν τόπῳ δύο ἡμέρας·
 7 ἔπειτα μετὰ τοῦτο λέγει τοῖς μαθηταῖς Ἔγωμεν εἰς τὴν
 8 Ἰουδαίαν πάλιν. λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ Ῥαββεί,
 νῦν ἐζήτουν σε λιθάσαι οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν ὑπάγεις
 9 ἐκεῖ; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς Οὐχὶ δώδεκα ὥραι εἰσιν τῆς ἡμέ-
 ρας; εἴαν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, οὐ προσκόπτει, ὅτι τὸ
 10 φῶς τοῦ κόσμου τούτου βλέπει· εἴαν δέ τις περιπατῇ ἐν
 τῇ νυκτί, προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ.
 11 ταῦτα εἶπεν, καὶ μετὰ τοῦτο λέγει αὐτοῖς Λάζαρος ὁ φί-
 λος ἡμῶν κεκοίμηται, ἀλλὰ πορεύομαι ἵνα ἐξυπνίσω αὐτόν.
 12 εἶπαν οὖν οἱ μαθηταὶ αὐτῷ Κύριε, εἰ κεκοίμηται σωθή-
 13 σεται. εἰρήκει δὲ ὁ Ἰησοῦς περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ.
 ἐκεῖνοι δὲ ἔδοξαν ὅτι περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ὕπνου λέγει.
 14 τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς παρρησίᾳ Λάζαρος ἀπέ-
 15 θανεν, καὶ χαίρω δι' ὑμᾶς, ἵνα πιστεῦσητε, ὅτι οὐκ ἤμην
 16 ἐκεῖ· ἀλλὰ ἄγωμεν πρὸς αὐτόν. εἶπεν οὖν Θωμᾶς ὁ λεγό-
 μενος Διδυμος τοῖς συνμαθηταῖς Ἔγωμεν καὶ ἡμεῖς ἵνα
 17 ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ. Ἐλθὼν οὖν ὁ Ἰησοῦς
 εὗρεν αὐτὸν τέσσαρας ἡδὴ ἡμέρας ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ.
 18 ἦν δὲ Βηθανία ἐγγὺς τῶν Ἱεροσολύμων ὡς ἀπὸ σταδίων
 19 δεκαπέντε. πολλοὶ δὲ ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐληλύθεισαν πρὸς
 τὴν Μάρθαν καὶ Μαριάμ ἵνα παραμυθῆσονται αὐτὰς
 20 περὶ τοῦ ἀδελφοῦ. ἡ οὖν Μάρθα ὡς ἤκουσεν ὅτι Ἰησοῦς
 ἔρχεται ὑπήνησεν αὐτῷ· Μαριάμ δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἐκαθέζετο.
 21 εἶπεν οὖν ἡ Μάρθα πρὸς Ἰησοῦν Κύριε, εἰ ἦς ὠδε
 22 οὐκ ἂν ἀπέθανεν ὁ ἀδελφός μου· καὶ νῦν οἶδα ὅτι ὅσα ἂν
 23 αἰτήσῃ τὸν θεὸν δώσει σοι ὁ θεός. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς
 24 Ἀναστήσεται ὁ ἀδελφός σου. λέγει αὐτῷ ἡ Μάρθα Οἶδα
 ὅτι ἀναστήσεται ἐν τῇ ἀναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.
 25 εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωή·
 26 ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ κἂν ἀποθάνῃ ζήσεται, καὶ πᾶς ὁ ζῶν
 καὶ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα· πιστεύ-
 27 εις τοῦτο; λέγει αὐτῷ Naί, κύριε· ἐγὼ πεπίστευκα ὅτι

σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενος. καὶ τοῦτο εἰπούσα ἀπήλθεν καὶ ἐφώνησεν Μαριὰμ τὴν 28 ἀδελφὴν αὐτῆς λάβρα εἶπασα Ὁ διδάσκαλος πάρεστιν καὶ φωνεῖ σε. ἐκέκηθ' ὡς ἤκουσεν ἡγέρθη ταχὺ καὶ ἦρχετο 29 πρὸς αὐτόν· οὐπω δὲ ἐληλύθει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν κώμην, 30 ἀλλ' ἦν ἔτι ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ὑπήντησεν αὐτῷ ἡ Μάρθα. οἱ οὖν Ἰουδαῖοι οἱ ὄντες μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ παρα- 31 μυθούμενοι αὐτήν, ἰδόντες τὴν Μαριὰμ ὅτι ταχέως ἀνέστη καὶ ἐξῆλθεν, ἠκολούθησαν αὐτῇ δόξαντες ὅτι ὑπάγει εἰς τὸ μνημεῖον ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ. ἡ οὖν Μαριὰμ ὡς ἦλθεν ὅπου 32 ἦν Ἰησοῦς ἰδοῦσα αὐτὸν ἔπεσεν αὐτοῦ πρὸς τοὺς πόδας, λέγουσα αὐτῷ Κύριε, εἰ ἦς ὧδε οὐκ ἄν μου ἀπέθανεν ὁ ἀδελφός. Ἰησοῦς οὖν ὡς εἶδεν αὐτὴν κλαίουσαν καὶ τοὺς 33 συνελθόντας αὐτῇ Ἰουδαίους κλαίοντας ἐνεβριμήσατο τῷ πνεύματι καὶ ἐτάραξεν ἑαυτόν, καὶ εἶπεν Ποῦ θεθείκατε 34 αὐτόν; λέγουσιν αὐτῷ Κύριε, ἔρχου καὶ ἴδε. ἐδάκρυ- 35 σεν ὁ Ἰησοῦς. ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι Ἴδε πῶς ἐφίλει 36 αὐτόν. τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπαν Οὐκ ἐδύνατο οὗτος 37 ὁ ἀνοίξας τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ ποιῆσαι ἵνα καὶ οὗτος μὴ ἀποθάνῃ; Ἰησοῦς οὖν πάλιν ἐμβριμώμενος ἐν 38 ἑαυτῷ ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον· ἦν δὲ σπήλαιον, καὶ λίθος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ. λέγει ὁ Ἰησοῦς Ἄρατε τὸν λίθον. 39 λέγει αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ τοῦ τετελευτηκότος Μάρθα Κύριε, ἦδη ὄζει, τεταρταῖος γάρ ἐστιν. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰη- 40 σοῦς Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ὄψῃ τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ; ἦραν οὖν τὸν λίθον. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἦρεν τοὺς 41 ὀφθαλμοὺς ἄνω καὶ εἶπεν Πάτερ, εὐχαριστῶ σοι ὅτι ἤκουσάς μου, ἐγὼ δὲ ἤδειν ὅτι πάντοτέ μου ἀκούεις· 42 ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχλον τὸν περιστώτα εἶπον ἵνα πιστεύσωσιν ὅτι σὺ με ἀπέστειλας. καὶ ταῦτα εἰπὼν φωνῇ μεγάλῃ 43 ἐκραύγασεν Δάσαρε, δεῦρο ἔξω. ἐξῆλθεν ὁ τεθηγκὼς 44 δεδεμένος τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας κειρίαις, καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ σουδαρίῳ περιεδέδετο. λέγει [ὁ] Ἰησοῦς αὐτοῖς

45 Λύσατε αὐτὸν καὶ ἄφετε αὐτὸν ὑπάγειν. Πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν Ἰουδαίων, οἱ ἐλθόντες πρὸς τὴν Μαριάμ
 46 καὶ θεασάμενοι ἡ ἔποίησεν, ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν· τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπήλθον πρὸς τοὺς Φαρισαίους καὶ εἶπαν
 47 αὐτοῖς ἃ ἔποίησεν Ἰησοῦς. Συνήγαγον οὖν οἱ ἄρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι συνέδριον, καὶ ἔλεγον

48 Τί ποιούμεν ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος πολλὰ ποιεῖ σημεῖα; ἐὰν ἀφώμεν αὐτὸν οὕτως, πάντες πιστεύσουσιν εἰς αὐτόν, καὶ ἐλεύσονται οἱ Ῥωμαῖοι καὶ ἀρούσω ἡμῶν καὶ τὸν τόπον
 49 καὶ τὸ ἔθνος. εἰς δὲ τις ἐξ αὐτῶν Καιάφας, ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, εἶπεν αὐτοῖς Ὑμεῖς οὐκ οἴδατε
 50 οὐδέν, οὐδὲ λογίζεσθε ὅτι συμφέρει ὑμῖν ἵνα εἰς ἄνθρωπος ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ καὶ μὴ ὄλον τὸ ἔθνος ἀπολη-
 51 ται. Τοῦτο δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ οὐκ εἶπεν, ἀλλὰ ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου ἐπροφήτευσεν ὅτι ἔμελλεν Ἰησοῦς
 52 ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους, καὶ οὐχ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους μόνου, ἀλλ' ἵνα καὶ τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ τὰ διεσκορπισμένα
 53 συναγάγῃ εἰς ἓν. Ἀπ' ἐκείνης οὖν τῆς ἡμέρας ἐβουλεύσαντο ἵνα ἀποκτείνωσιν αὐτόν.

54 Ὁ οὖν Ἰησοῦς οὐκέτι παρρησίᾳ περιεπάτει ἐν τοῖς Ἰουδαίοις, ἀλλὰ ἀπήλθεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν χώραν ἐγγὺς τῆς ἐρήμου, εἰς Ἐφραὶμ λεγομένην πόλιν, κακεῖ ἔμεινεν μετὰ
 55 τῶν μαθητῶν. Ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβησαν πολλοὶ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐκ τῆς χώρας
 56 πρὸ τοῦ πάσχα ἵνα ἀγνίσωσιν ἑαυτούς. ἐζήτουν οὖν τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔλεγον μετ' ἀλλήλων ἐν τῷ ἱερῷ ἐστηκότες Τί δοκεῖ ὑμῖν; ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ εἰς τὴν ἑορτήν;
 57 δεδώκεισαν δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἐπιτολὰς ἵνα ἐὰν τις γυνὴ ποῦ ἐστὶν μνηύσῃ, ὅπως πιάσωσιν αὐτόν.

1 Ὁ οὖν Ἰησοῦς πρὸ ἐξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα ἦλθεν εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν Λάζαρος, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν Ἰησοῦς.
 2 ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δειπνῶν ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει,

ὁ δὲ Δάζαρος εἰς ἣν ἐκ τῶν ἀνακειμένων σὺν αὐτῷ· ἢ 3
 οὖν Μαριάμ λαβούσα λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς πολυ-
 τίμου ἤλειψεν τοὺς πόδας [τοῦ] Ἰησοῦ καὶ ἐξέμαζεν ταῖς
 θριξίν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ
 τῆς ὀσμῆς τοῦ μύρου. λέγει [δὲ] Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης 4
 εἰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ὁ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι Διὰ 5
 τί τοῦτο τὸ μύρον οὐκ ἐπράθη τριακοσίων δηναρίων καὶ
 ἐδόθη πτωχοῖς; εἶπεν δὲ τοῦτο οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν 6
 ἔμελεν αὐτῷ ἀλλ' ὅτι κλέπτῃς ἦν καὶ τὸ γλωσσόκο-
 μον ἔχων τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν. εἶπεν οὖν ὁ Ἰη- 7
 σοῦς Ἄφες αὐτήν, ἵνα εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφια-
 σμοῦ μου τηρήσῃ αὐτό· τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε 8
 μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. Ἔγνω 9
 οὖν ὁ ὄχλος πολὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἐστίν, καὶ
 ἦλθαν οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν Δά-
 ζαρον ἴδωσιν ὃν ἠγειρεν ἐκ νεκρῶν. ἐβουλευσάντο δὲ οἱ 10
 ἀρχιερεῖς ἵνα καὶ τὸν Δάζαρον ἀποκτείνωσιν, ὅτι πολ- 11
 λοὶ δι' αὐτὸν ὑπῆγον τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν
 Ἰησοῦν.

Τῇ ἐπαύριον ὁ ὄχλος πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορτήν, 12
 ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, ἔλαβον 13
 τὰ βαῖα τῶν φοινίκων καὶ ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ,
 καὶ ἐκραύγαζον

ΩΣΑΝΝΑ,

εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου,
 καὶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ.
 εὐρῶν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὀνάριον ἐκάθισεν ἐπ' αὐτό, καθὼς 14
 ἐστὶν γεγραμμένον

Μὴ φοβοῦ, θῆγάτηρ Σιών·

15

Ἰδοῦ ὁ βασιλεὺς σοῦ ἔρχεται,
 καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου.

Ταῦτα οὐκ ἔγνωσαν αὐτοῦ οἱ μαθηταὶ τὸ πρῶτον, ἀλλ' ὁ 16
 τε ἐδοξάσθη Ἰησοῦς τότε ἐμνήσθησαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐ-

17 τῷ γεγραμμένα καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ. Ἐμαρτύρει
 οὖν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ ὅτε τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν
 18 ἐκ τοῦ μνημείου καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. διὰ τοῦτο
 καὶ ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος ὅτι ἤκουσαν τοῦτο αὐτὸν
 19 πεποικέναι τὸ σημεῖον. οἱ οὖν Φαρισαῖοι εἶπαν πρὸς
 ἑαυτοὺς Θεωρεῖτε ὅτι οὐκ ὠφελεῖτε οὐδέν· Ἴδε ὁ κόσμος
 ὀπίσω αὐτοῦ ἀπῆλθεν.
 20 Ἦσαν δὲ Ἕλληνές τινες ἐκ τῶν ἀναβαινόντων ἵνα
 21 προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ· οὗτοι οὖν προσήλθαν Φι-
 λίππῳ τῷ ἀπὸ Βηθσαιᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἠρώτων
 22 αὐτὸν λέγοντες Κύριε, θέλομεν τὸν Ἰησοῦν ἰδεῖν. ἔρ-
 χεται ὁ Φίλιππος καὶ λέγει τῷ Ἀνδρέᾳ· ἔρχεται Ἀνδρέας
 23 καὶ Φίλιππος καὶ λέγουσιν τῷ Ἰησοῦ. ὁ δὲ Ἰησοῦς
 ἀποκρίνεται αὐτοῖς λέγων Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ
 24 ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ ὁ
 κόκκος τοῦ σίτου πεσῶν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος
 25 μένει· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πολὺν καρπὸν φέρει. ὁ φιλῶν
 τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολλύει αὐτήν, καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν
 αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν.
 26 ἐὰν ἐμοί τις διακονῇ ἐμοὶ ἀκολουθεῖτω, καὶ ὅπου εἰμι
 ἐγὼ ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται· ἐὰν τις ἐμοὶ
 27 διακονῇ τιμήσει αὐτὸν ὁ πατήρ. νῦν ἡ ΨΥΧΉ ΜΟΥ ΤΕΤΑ-
 ΡΑΚΤΑΙ, καὶ τί εἶπω; πάτερ, σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας
 ταύτης. ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην.
 28 πάτερ, δόξασόν σου τὸ ὄνομα. ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ
 29 οὐρανοῦ· Καὶ ἐδόξασα καὶ πάλιν δοξάσω. ὁ [οὖν] ὄχλος
 ὁ ἐστὼς καὶ ἀκούσας ἔλεγεν βροντῆν γεγονέναι· ἄλλοι
 30 ἔλεγον Ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν. ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν
 Ἰησοῦς Οὐ δὲ ἐμέ ἢ φωνὴ αὕτη γέγονεν ἀλλὰ δι' ὑμᾶς.
 31 νῦν κρίσις ἐστὶν τοῦ κόσμου τούτου, νῦν ὁ ἄρχων τοῦ
 32 κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται ἔξω· καὶ γὰρ ἂν ὑψωθῶ ἐκ
 33 τῆς γῆς, πάντας ἐλκύσω πρὸς ἑμαυτόν. τοῦτο δὲ
 ἔλεγεν σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν.

ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ ὄχλος Ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ 34 νόμου ὅτι ὁ χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ πῶς λέγεις σὺ ὅτι δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; τίς ἐστὶν οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰη- 35 σοῦς Ἐτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς ἐν ὑμῖν ἐστίν. περιπατεῖτε ὡς τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ, καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἶδεν ποῦ ὑπάγει ὡς τὸ φῶς ἔχετε, πιστεῦτε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτὸς 36 γένησθε.

Ταῦτα ἐλάλησεν Ἰησοῦς, καὶ ἀπελ-
θὼν ἐκρύβη ἀπ' αὐτῶν. Τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ σημεῖα πεποιη- 37
κότος ἔμπροσθεν αὐτῶν οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτόν, ἵνα ὁ 38
λόγος Ἡσαίου τοῦ προφήτου πληρωθῇ ὃν εἶπεν

Κύριε, τίς ἐπίστευσεν τῇ ἀκοῇ ἡμῶν;

καὶ ὁ βραχίων Κυρίου τίς ἀπεκαλύφθη;

διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύνατο πιστεῦειν ὅτι πάλιν εἶπεν Ἡσαί- 39
ας

Τετύφλωκεν αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἐπώ- 40

ρωσεν αὐτῶν τὴν καρδίαν,

ἵνα μὴ ἴδωσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ νοήσωσιν

τῇ καρδίᾳ καὶ στραφῶσιν,

καὶ ἴδωμαι αὐτοῖς.

ταῦτα εἶπεν Ἡσαίας ὅτι εἶδεν τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἐλά- 41
λησεν περὶ αὐτοῦ. Ὅμως μέντοι καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων 42

πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν, ἀλλὰ διὰ τοὺς Φαρισαίους
οὐχ ὡμολόγουν ἵνα μὴ ἀποσυναγάγοι γένωνται, ἡγά- 43
πησαν γὰρ τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μάλλον ἢπερ τὴν
δόξαν τοῦ θεοῦ.

Ἰησοῦς δὲ ἔκραξεν καὶ εἶπεν 44
Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ πιστεῦει εἰς ἐμὲ ἀλλὰ εἰς τὸν
πέμψαντά με, καὶ ὁ θεωρῶν ἐμὲ θεωρεῖ τὸν πέμψαν- 45
τά με. ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα, ἵνα πᾶς ὁ 46
πιστεύων εἰς ἐμὲ ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνῃ. καὶ ἐάν τις 47
μου ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων καὶ μὴ φυλάξῃ, ἐγὼ οὐ κρίνω
αὐτόν, οὐ γὰρ ἦλθον ἵνα κρίνω τὸν κόσμον ἀλλ' ἵνα

48 σώσω τὸν κόσμον. ὁ ἀθετῶν ἐμέ καὶ μὴ λαμβάνων τὰ
 ῥήματά μου ἔχει τὸν κρίνοντα αὐτόν· ὁ λόγος ὃν ἐλά-
 49 λησα ἐκείνος κρίνει αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ· ὅτι ἐγὼ
 ἐξ ἑμαυτοῦ οὐκ ἐλάλησα, ἀλλ' ὁ πέμψας με πατήρ αὐ-
 50 τός μοι ἐντολὴν δέδωκεν τί εἶπω καὶ τί λαλήσω. καὶ
 οἶδα ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐστίν. ἂ οὖν ἐγὼ
 λαλῶ, καθὼς εἶρηκέν μοι ὁ πατήρ, οὕτως λαλῶ.

1 ΠΡΟ ΔΕ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ τοῦ πάσχα εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς
 ὅτι ἦλθεν αὐτοῦ ἡ ὥρα ἵνα μεταβῆ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου
 πρὸς τὸν πατέρα ἀγαπήσας τοὺς ἰδίους τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ
 2 εἰς τέλος ἠγάπησεν αὐτούς. Καὶ δείπνου γινομένου, τοῦ δια-
 βόλου ἤδη βεβληκότος εἰς τὴν καρδίαν ἵνα παραδοῖ αὐτόν
 3 Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκαριώτης, εἰδὼς ὅτι πάντα ἔδωκεν
 αὐτῷ ὁ πατήρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐξῆλθεν
 4 καὶ πρὸς τὸν θεὸν ὑπάγει, ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου καὶ
 τίθησιν τὰ ἱμάτια, καὶ λαβὼν λέντιον διέζωσεν ἑαυτόν·
 5 εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα, καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς
 πόδας τῶν μαθητῶν καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ ᾧ ἦν
 6 διεζωσμένος. ἔρχεται οὖν πρὸς Σίμωνα Πέτρον. λέγει αὐ-
 7 τῷ Κύριε, σὺ μου νίπτεις τοὺς πόδας; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς
 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ὁ ἐγὼ ποιῶ σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι, γνώσῃ
 8 δὲ μετὰ ταῦτα. λέγει αὐτῷ Πέτρος Οὐ μὴ νίψῃς μου
 τοὺς πόδας εἰς τὸν αἰῶνα. ἀπεκρίθη Ἰησοῦς αὐτῷ Ἐὰν
 9 μὴ νίψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ. λέγει αὐτῷ
 Σίμων Πέτρος Κύριε, μὴ τοὺς πόδας μου μόνον ἀλλὰ
 10 καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλὴν. λέγει αὐτῷ Ἰησοῦς Ὁ
 λελουμένος οὐκ ἔχει χρεῖαν [εἰ μὴ τοὺς πόδας] νίψασθαι,
 ἀλλ' ἔστιν καθαρὸς ὅλος· καὶ ὑμεῖς καθαροὶ ἐστε, ἀλλ' οὐχὶ
 11 πάντες. ἤδει γὰρ τὸν παραδιδόντα αὐτόν· διὰ τοῦτο
 12 εἶπεν ὅτι Οὐχὶ πάντες καθαροὶ ἐστε. Ὅτε οὖν ἐνιψέν

1,2 πατέρα, — ἀγαπήσας.....αὐτούς, — καὶ

τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ ἔλαβεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἄνεπε-
 σεν, πάλιν ἔειπεν αὐτοῖς Γινώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν;
 ὑμεῖς φωνεῖτέ με Ὁ διδάσκαλος καὶ Ὁ κύριος, καὶ 13
 καλῶς λέγετε, εἰμὶ γάρ. εἰ οὖν ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πόδας 14
 ὁ κύριος καὶ ὁ διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων
 νίπτειν τοὺς πόδας· ὑπόδειγμα γὰρ ἔδωκα ὑμῖν ἵνα καθὼς 15
 ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν καὶ ὑμεῖς ποιῆτε. ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν, 16
 οὐκ ἔστιν δούλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ οὐδὲ ἀπόστολος
 μείζων τοῦ πέμψαντος αὐτόν. εἰ ταῦτα οἴδατε, μακάριοι 17
 ἔστε ἐὰν ποιῆτε αὐτά. οὐ περὶ πάντων ὑμῶν λέγω· ἐγὼ οἶδα 18
 τίνας ἐξελεξάμην· ἀλλ' ἵνα ἡ γραφή πληρωθῇ Ὁ τρώ-
 γων ΜΟΥ ΤὸΝ ἄΡΤΟΝ ἔΠῆΡΕΝ ἔΠ' ἐΜὲ ΤὴΝ ΠΤέρΝΑΝ
 ἀΥΤΟΥ. ἀπ' ἄρτι λέγω ὑμῖν πρὸ τοῦ γενέσθαι, ἵνα πι- 19
 στεύητε ὅταν γένηται ὅτι ἐγὼ εἰμι. ἀμήν ἀμήν λέγω 20
 ὑμῖν, ὁ λαμβάνων ἀν τινα πέμψω ἐμὲ λαμβάνει, ὁ δὲ ἐμὲ
 λαμβάνων λαμβάνει τὸν πέμψαντά με. Ταῦτα 21
 εἰπὼν Ἰησοῦς ἐταράχθη τῷ πνεύματι καὶ ἐμαρτύρησεν καὶ
 εἶπεν Ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰς ἐξ ὑμῶν παραδώσει
 με. ἔβλεπον εἰς ἀλλήλους οἱ μαθηταὶ ἀπορούμενοι περὶ 22
 τίνος λέγει. ἦν ἀνακείμενος εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἐν 23
 τῷ κόλπῳ τοῦ Ἰησοῦ, ὃν ἠγάπα [ὁ] Ἰησοῦς· νεύει οὖν 24
 τούτῳ Σίμων Πέτρος καὶ λέγει αὐτῷ Εἰπέ τίς ἐστὶν περὶ
 οὗ λέγει· ἀναπεσὼν ἐκεῖνος οὕτως ἐπὶ τὸ στήθος τοῦ 25
 Ἰησοῦ λέγει αὐτῷ Κύριε, τίς ἐστίν; ἀποκρίνεται οὖν 26
 [ὁ] Ἰησοῦς Ἐκεῖνός ἐστιν ὃς ἐγὼ βάψω τὸ ψωμίον καὶ δώ-
 σω αὐτῷ· βάψας οὖν [τὸ] ψωμίον λαμβάνει καὶ δίδωσιν
 Ἰούδα Σίμωνος Ἰσκαριώτου. καὶ μετὰ τὸ ψωμίον τότε 27
 εἰσηλθεν εἰς ἐκεῖνον ὁ Σατανᾶς. λέγει οὖν αὐτῷ Ἰησοῦς
 Ὁ ποιεῖς ποιήσον τάχειον. τοῦτο [δὲ] οὐδεὶς ἔγνω 28
 τῶν ἀνακειμένων πρὸς τί εἶπεν αὐτῷ· τινὲς γὰρ ἐδόκουν, 29
 ἐπεὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχεν Ἰούδας, ὅτι λέγει αὐτῷ
 Ἰησοῦς Ἀγόρασον ὧν χρεῖαν ἔχομεν εἰς τὴν ἑορτήν, ἢ
 τοῖς πτωχοῖς ἵνα τι δῶ. λαβὼν οὖν τὸ ψωμίον ἐκεῖνος 30

ἐξῆλθεν εὐθύς· ἦν δὲ νύξ.

- 31 Ὅτε οὖν ἐξῆλθεν λέγει Ἰησοῦς Νῦν ἐδοξάσθη ὁ
 32 υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ· καὶ ὁ
 θεὸς δοξάσει αὐτὸν ἐν αὐτῷ, καὶ εὐθύς δοξάσει αὐτόν.
- 33 Τεκνία, ἔτι μικρὸν μεθ' ὑμῶν εἰμί· ζητήσετέ με, καὶ καθὼς
 εἶπον τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς οὐ
 34 δύνασθε ἐλθεῖν, καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι· ἐντολὴν καινὴν δί-
 δωμι ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς
 35 ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. ἐν τούτῳ γινώσκονται
 πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἐστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν
 36 ἀλλήλοις. Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος Κύριε,
 ποῦ ὑπάγεις; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς Ὅπου ὑπάγω οὐ δύνασαι
 37 μοι νῦν ἀκολουθῆσαι, ἀκολουθήσεις δὲ ὕστερον. λέγει
 αὐτῷ [ὁ] Πέτρος Κύριε, διὰ τί οὐ δύναμαί σοι ἀκολου-
 38 θεῖν ἄρτι; τὴν ψυχὴν μου ὑπὲρ σοῦ θήσω. ἀποκρίνεται
 Ἰησοῦς Τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις; ἀμὴν ἀμὴν
 λέγω σοι, οὐ μὴ ἀλέκτωρ φωνήσῃ ἕως οὐ ἀρνήσῃ με
 1 τρίς. Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδιά· Ἐπι-
 2 στεύετε εἰς τὸν θεόν, καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε. ἐν τῇ οἰκίᾳ
 τοῦ πατρὸς μου μοναὶ πολλαὶ εἰσι· εἰ δὲ μή, εἶπον ἂν
 3 ὑμῖν, ὅτι πορεύομαι ἐτοιμάσαι τόπον ὑμῖν· καὶ ἐὰν πορευθῶ
 καὶ ἐτοιμάσω τόπον ὑμῖν, πάλιν ἔρχομαι καὶ παραλήμψο-
 4 μαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν, ἵνα ὅπου εἰμί ἐγὼ καὶ ὑμεῖς ἦτε.
 5 καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω οἴδατε τὴν ὁδόν. Λέγει
 αὐτῷ Θωμᾶς Κύριε, οὐκ οἶδαμεν ποῦ ὑπάγεις· πῶς οἶδα-
 6 μεν τὴν ὁδόν; λέγει αὐτῷ Ἰησοῦς Ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ
 ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ· οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα εἰ μὴ
 7 δι' ἐμοῦ. εἰ ἐγνώκειτέ με, καὶ τὸν πατέρα μου ἂν ᾔδειτε·
 8 ἀπ' ἄρτι γινώσκετε αὐτὸν καὶ ἐωράκατε. Λέ-
 9 γει αὐτῷ Φίλιππος Κύριε, δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα, καὶ
 ἄρκει ἡμῖν. λέγει αὐτῷ [ὁ] Ἰησοῦς Ἐποσοῦτον χρόνον
 μεθ' ὑμῶν εἰμί καὶ οὐκ ἐγνώκας με, Φίλιππε; ὁ ἐωρακὼς
 ἐμὲ ἐώρακεν τὸν πατέρα· πῶς σὺ λέγεις Δεῖξον ἡμῖν τὸν

πατέρα; οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν 10
 ἐμοὶ ἐστίν; τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἀπ' ἑμαντοῦ οὐ
 λαλῶ· ὁ δὲ πατὴρ ἐν ἐμοὶ μένων ποιεῖ τὰ ἔργα αὐτοῦ. πι- 11
 στεύετε μοι ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί· εἰ
 δὲ μή, διὰ τὰ ἔργα ἄυτὰ πιστεύετε. Ἄμην ἀμην λέγω 12
 ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ κάκεινος
 ποιήσει, καὶ μείζονα τούτων ποιήσει, ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πα-
 τέρα ἴπορεύομαι· καὶ ὅτι ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου 13
 τοῦτο ποιήσω, ἵνα δοξασθῇ ὁ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ· εἴαν τι αἰτή- 14
 σῆτέ [με] ἐν τῷ ὀνόματί μου τοῦτο ποιήσω. Ἐάν 15
 ἀγαπᾶτέ με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσετε· καγὼ ἐρω- 16
 τήσω τὸν πατέρα καὶ ἄλλον παράκλητον δώσει ὑμῖν ἵνα
 ἦ μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ 17
 κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ οὐδὲ γινώ-
 σκει· ὑμεῖς γινώσκετε αὐτό, ὅτι παρ' ὑμῖν μένει καὶ ἐν
 ὑμῖν ἐστίν. Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς, ἔρχομαι πρὸς 18
 ὑμᾶς. ἔτι μικρὸν καὶ ὁ κόσμος με οὐκέτι θεωρεῖ, ὑμεῖς 19
 δὲ θεωρεῖτέ με, ὅτι ἐγὼ ζῶ καὶ ὑμεῖς ζήσετε. ἐν ἐκείνῃ 20
 τῇ ἡμέρᾳ ὑμεῖς γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ μου καὶ ὑμεῖς
 ἐν ἐμοὶ καγὼ ἐν ὑμῖν. ὁ ἔχων τὰς ἐντολὰς μου καὶ τηρῶν 21
 αὐτὰς ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με ἀγαπη-
 θήσεται ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου, καγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν καὶ
 ἐμφανίσω αὐτῷ ἑμαντόν. Λέγει αὐτῷ Ἰούδας, 22
 οὐχ ὁ Ἰσκαριώτης, Κύριε, τί γέγονεν ὅτι ἡμῖν μέλλεις
 ἐμφανίζειν σεαυτὸν καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς 23
 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἐάν τις ἀγαπᾷ με τὸν λόγον μου τηρήσει,
 καὶ ὁ πατὴρ μου ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσό-
 μεθα καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιησόμεθα. ὁ μὴ ἀγαπῶν με 24
 τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ· καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ ἐ-
 στίεν ἐμὸς ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με πατρὸς. Ταῦ- 25
 τα λελάληκα ὑμῖν παρ' ὑμῖν μένων· ὁ δὲ παράκλητος, τὸ 26
 πνεῦμα τὸ ἅγιον ὃ πέμψει ὁ πατὴρ ἐν τῷ ὀνόματί μου,
 ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ

27 εἶπον ὑμῖν ἐγώ. Εἰρήνην ἀφήμι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν
 δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν.
 28 μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία μηδὲ δειλιάτω. ἤκούσατε
 ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν Ἐπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. εἰ
 ἠγαπάτε με ἐχάρητε ἄν, ὅτι πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα,
 29 ὅτι ὁ πατὴρ μείζων μου ἐστίν. καὶ νῦν εἴρηκα ὑμῖν πρὶν
 30 γενέσθαι, ἵνα ὅταν γένηται πιστεύσητε. οὐκέτι πολλὰ λα-
 λήσω μεθ' ὑμῶν, ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων· καὶ ἐν
 31 ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν, ἀλλ' ἵνα γνῶ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν
 πατέρα, καὶ καθὼς ἐντολὴν ἔδωκέν μοι ὁ πατὴρ οὕτως ποιῶ.
 Ἐγείρεσθε, ἀγωμεν ἐντεῦθεν.

1 Ἐγὼ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ πατὴρ μου ὁ
 2 γεωργὸς ἐστίν· πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν αἶρει
 αὐτό, καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον καθαίρει αὐτὸ ἵνα καρπὸν
 3 πλείονα φέρῃ. ἤδη ὑμεῖς καθαροὶ ἐστε διὰ τὸν λόγον ὃν
 4 λελάληκα ὑμῖν· μέινετε ἐν ἐμοί, καὶ ἐν ὑμῖν. καθὼς τὸ
 κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ ἐὰν μὴ μένη
 ἐν τῇ ἀμπελῷ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μένητε.
 5 ἐγὼ εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. ὁ μένων ἐν ἐμοὶ
 καὶ ἐν αὐτῷ οὗτος φέρει καρπὸν πολὺν, ὅτι χωρὶς ἐμοῦ
 6 οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. ἐὰν μὴ τις μένη ἐν ἐμοί, ἐβλήθη
 ἔξω ὡς τὸ κλῆμα καὶ ἐξηράνθη, καὶ συνάγουσιν αὐτὰ καὶ
 7 εἰς τὸ πῦρ βάλλουσιν καὶ καίεται. Ἐὰν μένητε ἐν ἐμοὶ
 καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μένη, ὃ ἐὰν θέλητε αἰτήσασθε
 8 καὶ γενήσεται ὑμῖν· ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πατὴρ μου ἵνα
 9 καρπὸν πολὺν φέρητε καὶ ἵνα γένησθε ἑμοὶ μαθηταί. καθὼς
 ἠγάπησέν με ὁ πατὴρ, καὶ ἐγὼ ὑμᾶς ἠγάπησα, μέινετε ἐν τῇ
 10 ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ. ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε, μενεῖτε ἐν τῇ
 ἀγάπῃ μου, καθὼς ἐγὼ τοῦ πατρὸς τὰς ἐντολάς τηρήκα καὶ
 11 μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἡ χα-
 12 ρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν ἢ καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ. αὕτη ἐστὶν ἡ
 ἐντολὴ ἡ ἐμὴ ἵνα ἀγαπάτε ἀλλήλους καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς·
 13 μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐ-

17 ἔσται

8 γενήσεσθε

9 ἠγάπησα

10 πατρός μου

τοῦ θῆ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ. ὑμεῖς φίλοι μου ἔστε ἐὰν 14
 ποιῆτε ὁ ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν. οὐκέτι λέγω ὑμᾶς δούλους, 15
 ὅτι ὁ δούλος οὐκ οἶδεν τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος· ὑμᾶς δὲ
 εἶρηκα φίλους, ὅτι πάντα ἃ ἤκουσα παρὰ τοῦ πατρὸς μου
 ἐγνώρισα ὑμῖν. οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξασθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελε- 16
 ξάμην ὑμᾶς, καὶ ἔβηκα ὑμᾶς ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε καὶ καρπὸν
 φέρητε καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένη, ἵνα ὅτι ἂν αἰτήσητε
 τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου δῶ ὑμῖν. Ταῦτα 17
 ἐντέλλομαι ὑμῖν ἵνα ἀγαπάτε ἀλλήλους. Εἰ ὁ κόσμος 18
 ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν.
 εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ 19
 ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ
 κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. μνημονεύετε τοῦ 20
 λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· Οὐκ ἔστιν δούλος μείζων τοῦ
 κυρίου αὐτοῦ· εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν
 λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. ἀλλὰ 21
 ταῦτα πάντα ποιήσουσιν εἰς ὑμᾶς διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι
 οὐκ οἶδασιν τὸν πέμψαντά με. Εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα 22
 αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχου-
 σιν περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν πατέρα 23
 μου μισεῖ. εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλλος 24
 ἐποίησεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἐωράκασιν καὶ
 μεμισήκασιν καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου. ἀλλ' ἵνα πληρωθῆ 25
 ὁ λόγος ὁ ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν γεγραμμένος ὅτι Ἐμίσησάν
 με Δωρεάν. Ὅταν ἔλθῃ ὁ παράκλητος ὃν ἐγὼ πέμψω 26
 ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρὸς, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ παρὰ
 τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ·
 καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐ- 27
 στέ.
 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα μὴ σκανδα- 1
 λισθῆτε. ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα 2
 ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας [ὑμᾶς] δίξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ
 θεῷ. καὶ ταῦτα ποιήσουσιν ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατέρα 3
 οὐδὲ ἐμέ. ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ 4

ὥρα αὐτῶν μνημονεύητε αὐτῶν ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· ταῦτα
 5 δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἤμην. νῦν δὲ
 ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ
 6 με Πού ὑπάγεις; ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἡ λύπη
 7 πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν. ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν
 λέγω ὑμῖν, συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω. ἔαν γὰρ μὴ
 ἀπέλθω, ὁ παράκλητος οὐ μὴ ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς· ἔαν δὲ
 8 πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς. Ἐκείνους
 ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης
 9 καὶ περὶ κρίσεως· περὶ ἁμαρτίας μὲν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν
 10 εἰς ἐμέ· περὶ δικαιοσύνης δέ, ὅτι πρὸς τὸν πατέρα ὑπάγω
 11 καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με· περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ
 12 κόσμου τούτου κέκριται. Ἔτι πολλὰ ἔχω ὑμῖν λέγειν,
 13 ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι· ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ
 πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὀδηγήσει ὑμᾶς ἵνα εἰς τὴν ἀλήθειαν πᾶ-
 σαν, οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἀκούει λαλήσει,
 14 καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν. ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει,
 15 ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήμψεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. πάντα
 ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ ἐμά ἐστιν· διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι ἐκ τοῦ
 16 ἐμοῦ λαμβάνει καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. Μικρὸν
 καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με.
 17 Εἶπαν οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους· Τί
 ἐστὶν τοῦτο ὃ λέγει ἡμῖν Μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με,
 καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με; καὶ Ὅτι ὑπάγω πρὸς
 18 τὸν πατέρα; ἔλεγον οὖν· Τί ἐστὶν τοῦτο ὃ λέγει μικρὸν;
 19 οὐκ οἶδαμεν [τί λαλεῖ]. ἔγνω Ἰησοῦς ὅτι ἤθελον αὐτὸν
 ἐρωτᾶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Περὶ τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλ-
 λήλων ὅτι εἶπον· Μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν
 20 μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με; ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι κλαύσετε
 καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς, ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται· ὑμεῖς λυπη-
 21 θήσεσθε, ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται. ἡ γυνὴ
 ὅταν τίκτη λύπην ἔχει, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ
 γεννήσῃ τὸ παιδίον, οὐκέτι μνημονεύει τῆς θλίψεως διὰ

τὴν χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον. καὶ 22
 ὑμεῖς οὖν νῦν μὲν λύπην ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς,
 καὶ χαρήσεται ἡμῶν ἡ καρδία, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν
 οὐδεὶς ἀρεῖ ἀφ' ὑμῶν. καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ 23
 οὐκ ἐρωτήσετε ᾠδὲν ἄμην ἄμην λέγω ὑμῖν, ἂν τι αἰτή-
 σητε τὸν πατέρα δώσει ὑμῖν ἐν τῷ ὀνόματί μου. ἕως ἄρτι 24
 οὐκ ᾔτησατε οὐδὲν ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰτεῖτε καὶ λήμψε-
 σθε, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾖ πεπληρωμένη. Ταῦτα 25
 ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν· ἔρχεται ὥρα ὅτε οὐκέτι ἐν
 παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ τοῦ πατρὸς
 ἀπαγγελῶ ὑμῖν. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί μου 26
 αἰτήσεσθε, καὶ οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα
 περὶ ὑμῶν· αὐτὸς γὰρ ὁ πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ 27
 πεφιλήκατε καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ πατρὸς
 ἐξῆλθον. ἐξῆλθον ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν 28
 κόσμον· πάλιν ἀφήμι τὸν κόσμον καὶ πορεύομαι πρὸς
 τὸν πατέρα. Λέγουσιν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ Ἴδε νῦν ἐν 29
 παρρησίᾳ λαλεῖς, καὶ παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις. νῦν 30
 οἴδαμεν ὅτι οἶδας πάντα καὶ οὐ χρεῖαν ἔχεις ἵνα τίς σε
 ἐρωτᾷ· ἐν τούτῳ πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐξῆλθες. ἀπε- 31
 κρίθη αὐτοῖς Ἰησοῦς Ἄρτι πιστεύετε; ἰδοὺ ἔρχεται ὥρα 32
 καὶ ἐλήλυθεν ἵνα σκορπισθῆτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια καὶ
 μόνον ἀφήτε· καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος, ὅτι ὁ πατὴρ μετ' ἐμοῦ
 ἐστίν. ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε· 33
 ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔχετε, ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα
 τὸν κόσμον.

Ταῦτα ἐλάλησεν Ἰησοῦς, καὶ ἐπάρας τοὺς ὀφθαλ- 1
 μούς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν εἶπεν Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ
 ὥρα· δόξασόν σου τὸν υἱόν, ἵνα ὁ υἱὸς δοξάσῃ σέ, καθὼς 2
 ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας
 αὐτῷ δώσει αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ αἰώνιος 3
 ζωὴ ἵνα γινώσκωσι σέ τὸν μόνον ἀληθινὸν θεὸν καὶ ὃν
 ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν. ἐγὼ σε ἐδύξασα ἐπὶ τῆς 4

5 γῆς, τὸ ἔργον τελειώσας ὁ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω· καὶ
 νῦν δόξασόν με σύ, πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ ἧ' εἶχον
 6 πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί. Ἐφανέ-
 ρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις οὓς ἔδωκάς μοι ἐκ
 τοῦ κόσμου. σοὶ ἦσαν κάμοι αὐτοὺς ἔδωκας, καὶ τὸν
 7 λόγον σου τετήρηκαν. νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα
 8 ἔδωκάς μοι παρὰ σοῦ εἰσὶν· ὅτι τὰ ῥήματα ἃ ἔδωκάς
 μοι δέδωκα αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ ἔλαβον καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς
 ὅτι παρὰ σοῦ ἐξήλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπίστευ-
 9 λας. Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ
 10 ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοὶ εἰσιν, καὶ τὰ ἐμὰ πάντα
 11 σὰ ἔστιν καὶ τὰ σὰ ἐμὰ, καὶ δεδύξασμαι ἐν αὐτοῖς. καὶ οὐ-
 κέτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ αὐτοὶ ἐν τῷ κόσμῳ εἰσὶν, κἀγὼ
 πρὸς σέ ἔρχομαι. πάτερ ἄγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ
 ὀνόματί σου ᾧ δέδωκάς μοι, ἵνα ὦσιν ἐν καθῶς ἡμεῖς.
 12 Ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί
 σου ᾧ δέδωκάς μοι, καὶ ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπό-
 λητο εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ.
 13 νῦν δὲ πρὸς σέ ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ ἵνα
 ἔχωσιν τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν ἑαυτοῖς.
 14 Ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου, καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν
 αὐτούς, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ κόσμου καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ
 15 ἐκ τοῦ κόσμου. οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κό-
 16 σμου ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ. ἐκ τοῦ
 κόσμου οὐκ εἰσὶν καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου.
 17 ἁγιάσον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ· ὁ λόγος ὁ σὸς ἀλήθειά
 18 ἔστιν. καθὼς ἐμέ ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον, κἀγὼ
 19 ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον· καὶ ὑπὲρ αὐτῶν [ἐγὼ]
 ἁγιάζω ἑμαυτὸν, ἵνα ὦσιν καὶ αἰτοὶ ἡγιασμένοι ἐν
 20 ἀληθείᾳ. Οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ μόνον,
 ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς
 21 ἐμέ, ἵνα πάντες ἐν ὦσιν, καθὼς σύ, πατήρ, ἐν ἐμοὶ κἀγὼ
 ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ὦσιν, ἵνα ὁ κόσμος πιστεῖῃ

ὅτι σύ με ἀπέστειλας. καὶ γὰρ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι 22
 δέδωκα αὐτοῖς, ἵνα ᾧσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς ἔν, ἐγὼ ἐν αὐτοῖς 23
 καὶ σὺ ἐν ἐμοί, ἵνα ᾧσιν τετελειωμένοι εἰς ἓν, ἵνα γινώ-
 σκη ὁ κόσμος ὅτι σύ με ἀπέστειλας καὶ ἠγάπησας αὐτούς
 καθὼς ἐμέ ἠγάπησας. Πατὴρ, ὃ δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα 24
 ὅπου εἰμι ἐγὼ κάκεινοι ᾧσιν μετ' ἐμοῦ, ἵνα θεωρῶσιν τὴν
 δόξαν τὴν ἐμὴν ἣν «δέδωκάς» μοι, ὅτι ἠγάπησάς με πρὸ
 καταβολῆς κόσμου. Πατὴρ δίκαιε, καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔ- 25
 γνω, ἐγὼ δέ σε ἔγνω, καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ με
 ἀπέστειλας, καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου καὶ γνω- 26
 ρίσω, ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἠγάπησάς με ἐν αὐτοῖς ἢ καὶ ἐν
 αὐτοῖς.

Ταῦτα εἰπὼν Ἰησοῦς ἐξῆλθεν σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ 1
 πέραν τοῦ Χειμάρρου τῶν Κιθδρων ὅπου ἦν κήπος, εἰς ὃν
 εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. ἦδει δὲ καὶ Ἰούδας 2
 ὁ παραδιδούς αὐτὸν τὸν τόπον, ὅτι πολλάκις συνήχθη
 Ἰησοῦς «ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ». ὁ οὖν Ἰούδας λα- 3
 βὼν τὴν σπεῖραν καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ [ἐκ] τῶν Φαρι-
 σαίων ὑπηρέτας ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων
 καὶ ὄπλων. Ἰησοῦς οὖν εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐ- 4
 τὸν ἐξῆλθεν, καὶ λέγει αὐτοῖς τίνα ζητεῖτε; ἀπεκρίθησαν 5
 αὐτῷ Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. λέγει αὐτοῖς Ἐγὼ εἰμι^Γ.
 ἰστήκει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτὸν μετ' αὐτῶν.
 ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς Ἐγὼ εἰμι, ἀπῆλθαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ 6
 ἔπεσαν χαμαί. πάλιν οὖν ἐπηρώτησεν αὐτούς τίνα 7
 ζητεῖτε; οἱ δὲ εἶπαν Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. ἀπεκρίθη 8
 Ἰησοῦς Εἶπον ὑμῖν ὅτι ἐγὼ εἰμι· εἰ οὖν ἐμέ ζητεῖτε,
 ἄφετε τούτους ὑπάγειν ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν 9
 ὅτι Οὐς δέδωκάς μοι οὐκ ἀπόλεσα ἐξ αὐτῶν οὐδένα.
 Σίμων οὖν Πέτρος ἔχων μάχαιραν εἴλκυσεν αὐτὴν καὶ 10
 ἔπαισεν τὸν τοῦ ἀρχιερέως δούλον καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ
 ὠτίριον τὸ δεξιόν. ἦν δὲ ὄνομα τῷ δούλῳ Μάλχος.

- 11 εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ Βάλε τὴν μάχαιραν εἰς τὴν θήκην· τὸ ποτήριον ὃ δέδωκέν μοι ὁ πατήρ οὐ μὴ πῖω αὐτό;
- 12 Ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλιάρχος καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν
- 13 Ἰουδαίων συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔδησαν αὐτὸν καὶ ἤγαγον πρὸς Ἄνναν πρῶτον· ἦν γὰρ πενθερὸς τοῦ Καϊάφα,
- 14 ὃς ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου· ἦν δὲ Καϊάφας ὁ συμβουλευσας τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι συμφέρεи ἓνα ἄνθρωπον
- 15 ἀποθανεῖν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. Ἦκολούθει δὲ τῷ Ἰησοῦ Σίμων Πέτρος καὶ ἄλλος μαθητῆς. ὁ δὲ μαθητῆς ἐκεῖνος ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ συνεισηλθεν τῷ
- 16 Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως, ὁ δὲ Πέτρος ἰσθήκει πρὸς τῇ θύρᾳ ἕξω. ἐξῆλθεν οὖν ὁ μαθητῆς ὁ ἄλλος ὁ γνωστὸς τοῦ ἀρχιερέως καὶ εἶπεν τῇ θυρωρῷ καὶ εἰσήγαγεν
- 17 τὸν Πέτρον. λέγει οὖν τῷ Πέτρῳ ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρὸς Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου;
- 18 λέγει ἐκεῖνος Οὐκ εἰμί. ἰσθήκεισαν δὲ οἱ δούλοι καὶ οἱ ὑπηρέται ἀνθρακιῶν πεποιηκότες, ὅτι ψύχος ἦν, καὶ ἐθερμαίνοντο· ἦν δὲ καὶ ὁ Πέτρος μετ' αὐτῶν ἐστῶς καὶ θερμαινόμενος.
- 19 Ὁ οὖν ἀρχιερεὺς ἠρώτησεν τὸν Ἰησοῦν περὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς διδαχῆς αὐτοῦ. ἀπεκρίθη αὐτῷ Ἰησοῦς Ἐγὼ παρρησία λέλάηκα τῷ κόσμῳ· ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ ἱερῷ, ὅπου πάντες οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται, καὶ ἐν κρυπτῷ
- 21 ἐλάλησα οὐδὲν· τί με ἐρωτᾷς; ἐρωτήσον τοὺς ἀκροούτας τί ἐλάλησα αὐτοῖς· ἴδε οὗτοι οἶδασιν ἃ εἶπον ἐγώ. ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος εἰς παρεστηκῶς τῶν ὑπηρευτῶν ἔδωκεν ῥάπισμα τῷ Ἰησοῦ εἰπὼν Οὕτως ἀποκρίνη τῷ ἀρχιε-
- 23 ρεῖ; ἀπεκρίθη αὐτῷ Ἰησοῦς Εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς, τί με δέρεις;
- 24 Ἀπέστειλεν οὖν αὐτὸν ὁ Ἄννας δεδεμένον πρὸς Καϊάφαν
- 25 τὸν ἀρχιερέα. Ἦν δὲ Σίμων Πέτρος ἐστῶς καὶ θερμαινόμενος. εἶπον οὖν αὐτῷ Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μα-

θητῶν αὐτοῦ εἶ; ἠρνήσατο ἐκείνος καὶ εἶπεν Οὐκ εἰμί. λέγει εἰς ἐκ τῶν δούλων τοῦ ἀρχιερέως, συγγενῆς ὧν οὐ 26 ἀπέκοψεν Πέτρος τὸ ὠτίον Οὐκ ἐγὼ σε εἶδον ἐν τῷ κήφῳ μετ' αὐτοῦ; πάλιν οὖν ἠρνήσατο Πέτρος· καὶ εὐθέως ἀλέ- 27 κτωρ ἐφώνησεν.

Ἄγουσιν οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καιάφα εἰς τὸ 28 πραιτώριον· ἦν δὲ πρωί· καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν ἀλλὰ φάγωσιν τὸ πάσχα. ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πειλᾶτος ἕξω πρὸς αὐτοὺς καὶ φησιν Τίνα 29 κατηγορίαν φέρετε τοῦ ἀνθρώπου τούτου; ἀπεκρίθησαν 30 καὶ εἶπαν αὐτῷ Εἰ μὴ ἦν οὗτος κακὸν ποιῶν, οὐκ ἂν σοι παρεδώκαμεν αὐτόν. εἶπεν οὖν αὐτοῖς Πειλᾶτος Λάβετε 31 αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε αὐτόν. εἶπον αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι Ἐμῖν οὐκ ἔξεστιν ἀποκτεῖναι οὐδένα· ἵνα ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ πληρωθῇ ὃν εἶπεν σημαίνων ποίῳ 32 θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν. Εἰσῆλθεν οὖν 33 πάλιν εἰς τὸ πραιτώριον ὁ Πειλᾶτος καὶ ἐφώνησεν τὸν Ἰησοῦν καὶ εἶπεν αὐτῷ Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς Ἀπὸ σεαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις ἢ ἄλλοι 34 εἰπὼν σοι περὶ ἐμοῦ; ἀπεκρίθη ὁ Πειλᾶτος Μήτι ἐγὼ 35 Ἰουδαῖός εἰμι; τὸ ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς παρέδωκάν σε ἐμοί· τί ἐποίησας; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς Ἡ βασιλεία ἡ 36 ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ, οἱ ὑπηρέται οἱ ἐμοὶ ἠγωνίζοντο ἂν, ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις· νῦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν. εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ 37 Πειλᾶτος Οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ σύ; ἀπεκρίθη [ὁ] Ἰησοῦς Σὺ λέγεις ὅτι βασιλεὺς εἶμι. ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ· πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας ἀκούει μου τῆς φωνῆς. λέγει αὐτῷ ὁ Πειλᾶτος Τί ἐστὶν ἀλήθεια; Καὶ 38 τοῦτο εἰπὼν πάλιν ἐξῆλθεν πρὸς τοὺς Ἰουδαίους, καὶ λέγει αὐτοῖς Ἐγὼ οὐδεμίαν εὐρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν· ἔστιν δὲ 39

σунήθεια ὑμῖν ἵνα ἔνα ἀπολύσω ὑμῖν [έν] τῷ πάσχα·
 βούλεσθε οὖν ἀπολύσω ὑμῖν τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;
 40 ἐκραύγασαν οὖν πάλιν λέγοντες Μὴ τοῦτον ἀλλὰ τὸν
 Βαραββᾶν. ἦν δὲ ὁ Βαραββᾶς ληστής.
 1 Τότε οὖν ἔλαβεν ὁ Πειλᾶτος τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐμαστί-
 2 γωσεν. καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν
 ἐπέθηκαν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ, καὶ ἱμάτιον πορφυροῦν περιέ-
 3 βαλον αὐτόν, καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν καὶ ἔλεγον Χαῖρε,
 ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐδίδοσαν αὐτῷ ραπίσματα.
 4 «Καὶ ἐξῆλθεν» πάλιν «ἔξω ὁ Πειλᾶτος» καὶ λέγει αὐτοῖς Ἴδε
 ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα γνῶτε ὅτι οὐδεμίαν αἰτίαν εὕρισκω
 5 ἐν αὐτῷ. ἐξῆλθεν οὖν [ὁ] Ἰησοῦς ἔξω, φορῶν τὸν ἀκάνθι-
 νον στέφανον καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον. καὶ λέγει αὐ-
 6 τοῖς Ἰδοὺ ὁ ἄνθρωπος. ὅτε οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς
 καὶ οἱ ὑπηρέται ἐκραύγασαν λέγοντες Σταυρώσον σταυ-
 ρωσον. λέγει αὐτοῖς ὁ Πειλᾶτος Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς
 καὶ σταυρώσατε, ἐγὼ γὰρ οὐχ εὕρισκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν.
 7 ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν,
 καὶ κατὰ τὸν νόμον ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι υἱὸν θεοῦ
 8 ἑαυτὸν ἐποίησεν. Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πειλᾶτος τοῦτον
 9 τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραι-
 τῶριον πάλιν καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ Πόθεν εἶ σύ; ὁ δὲ
 10 Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ. λέγει οὖν αὐτῷ ὁ
 Πειλᾶτος Ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω
 11 ἀπολύσαι σε καὶ ἐξουσίαν ἔχω σταυρώσαι σε; ἀπεκρίθη
 αὐτῷ Ἰησοῦς Οὐκ εἶχες ἐξουσίαν κατ' ἐμοῦ οὐδεμίαν εἰ μὴ
 ἦν δεδομένον σοι ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ παραδούς μέ σοι
 12 μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει. ἐκ τούτου ὁ Πειλᾶτος ἐζήτηε ἀπο-
 λύσαι αὐτόν· οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἐκραύγασαν λέγοντες Ἐὰν
 τοῦτον ἀπολύσης, οὐκ εἶ φίλος τοῦ Καίσαρος· πᾶς ὁ
 13 βασιλέα ἑαυτὸν ποιῶν ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι. Ὅ οὖν
 Πειλᾶτος ἀκούσας τῶν λόγων τούτων ἤγαγεν ἔξω τὸν
 Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ βήματος εἰς τόπον λεγόμενον

Λιθόστρωτον, Ἐβραϊστὶ δὲ Γαββαθά. ἦν δὲ παρα- 14
σκευὴ τοῦ πάσχα, ὥρα ἦν ὡς ἕκτη. καὶ λέγει τοῖς Ἰου-
δαίοις Ἴδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν. ἐκραύγασαν οὖν ἐκείνοι 15
Ἄρον ἄρον, σταύρωσον αὐτόν. λέγει αὐτοῖς ὁ Πειλάτος
Τὸν βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω; ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς
Οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα. τότε οὖν παρέδωκεν 16
αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ.

Παρέλαβον οὖν τὸν Ἰησοῦν καὶ βαστάζων αὐτῷ 17
τὸν σταυρὸν ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον Κρανίου Τόπον,
ὃ λέγεται Ἐβραϊστὶ Γολγοθά, ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν, 18
καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ
τὸν Ἰησοῦν. ἔγραψεν δὲ καὶ τίτλον ὁ Πειλάτος καὶ 19
ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ· ἦν δὲ γεγραμμένος **ΙΗΣΟΥΣ**
Ο ΝΑΖΩΡΑΙΟΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.
τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων, 20
ὅτι ἐγγὺς ἦν ὁ τόπος τῆς πόλεως ὅπου ἐσταυρώθη ὁ
Ἰησοῦς· καὶ ἦν γεγραμμένος Ἐβραϊστὶ, Ῥωμαϊστὶ, Ἑλλη-
μιστὶ. ἔλεγον οὖν τῷ Πειλάτῳ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ἰου- 21
δαίων Μὴ γράφῃ Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, ἀλλ' ὅτι
ἐκεῖνος εἶπεν Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων εἰμί. ἀπεκρίθη ὁ 22
Πειλάτος Ὁ γέγραφα γέγραφα.

Οἱ οὖν στρατιῶται ὅτε ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν ἔλα- 23
βον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐποίησαν τέσσερα μέρη, ἐκάστῳ
στρατιώτῃ μέρος, καὶ τὸν χιτῶνα. ἦν δὲ ὁ χιτῶν ἄραφος,
ἐκ τῶν ἄνωθεν ὑφαντὸς δι' ὅλου· εἶπαν οὖν πρὸς ἀλλή- 24
λους Μὴ σχίσωμεν αὐτόν, ἀλλὰ λάχωμεν περὶ αὐτοῦ
τίνος ἔσται· ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ

ΔΙΕΜΕΡΙΣΑΝΤΟ ΤΑ ΙΜΑΤΙΑ ΜΟΥ ΕἶΑΓΤΟΙΣ

ΚΑΙ ΕΠΙ Τὸν ἱματισμὸν μου ἔβαλον κλῆρον.

Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται ταῦτα ἐποίησαν· ἰσθήκεισαν δὲ 25
παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ
τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ καὶ Μαρία ἡ
Μαγδαληνὴ. Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα καὶ τὸν μαθητὴν 26

παρεστῶτα ὃν ἠγάπα λέγει τῇ μητρὶ Ἰῦναι, ἴδε ὁ υἱὸς
27 σου· εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ Ἴδε ἡ μήτηρ σου. καὶ ἀπ' ἐκεί-
νης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια.

28 Μετὰ τοῦτο ἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤδη πάντα τετέλεστα
29 ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφὴ λέγει Διψῶ. σκευὸς ἔκειτο ὕδρου
μεστόν· σπόγγον οὖν μεστόν τοῦ ὄξους ὑσώπων περιβέν-
30 τες προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι. ὅτε οὖν ἔλαβεν τὸ
ὕδρος [ὁ] Ἰησοῦς εἶπεν Τετέλεστα, καὶ κλίνας τὴν κεφα-
31 λὴν παρέδωκεν τὸ πνεῦμα. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι,

ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν, ἵνα μὴ μείνη ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώ-
ματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἑκείνου· τοῦ
σαββάτου, ἠρώτησαν τὸν Πειλάτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν
32 τὰ σκέλη καὶ ἀρθῶσιν. ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ
τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ
33 συνσταυρωθέντος αὐτῷ· ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς
εἶδον ἤδη αὐτὸν τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη,
34 ἀλλ' εἰς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξεν,
35 καὶ ἐξῆλθεν εὐθὺς αἷμα καὶ ὕδωρ. καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρ-
τύρηκεν, καὶ ἀληθινὴ αὐτοῦ ἐστὶν ἡ μαρτυρία, καὶ ἐκείνος
36 οἶδεν ὅτι ἀληθὴ λέγει, ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστεύητε. ἐγένετο
γὰρ ταῦτα ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ Ὅστος ἢ οὐ συντρι-
37 βήσεται ἀγύτοϛ. καὶ πάλιν ἑτέρα γραφὴ λέγει Ὅψον-
ται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν.

38 Μετὰ δὲ ταῦτα ἠρώτησεν τὸν Πειλάτον Ἰωσήφ ἀπὸ
Ἀριμαθαίας, ὃν μαθητὴς [τοῦ] Ἰησοῦ κεκρυμμένος δὲ διὰ
τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ·
καὶ ἐπέτρεψεν ὁ Πειλάτος. ἦλθεν οὖν καὶ ἦρεν τὸ σῶμα
39 αὐτοῦ. ἦλθεν δὲ καὶ Νικόδημος, ὁ ἐλθὼν πρὸς αὐτὸν
νυκτὸς τὸ πρῶτον, φέρων ἑλιγμα ἰσχυρῆς καὶ ἀλόης ὡς
40 λίτρας ἑκατόν. ἔλαβον οὖν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ καὶ
ἔδησαν αὐτὸ ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων, καθὼς ἔθος
41 ἐστὶν τοῖς Ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν. ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου
ἐσταυρώθη κήπος, καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον καινόν, ἐν

φ̄ οὐδέπω οὐδεὶς ἦν τεθειμένος· ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν παρα- 42
σκευὴν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον, ἔθηκαν
τὸν Ἰησοῦν.

Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρ- 1
χεται πρῶτὸ σκοτίας ἔτι οὔσης εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ βλέπει
τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημεῖου. τρέχει οὖν καὶ ἔρ- 2
χεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν
ὄν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς Ἦραν τὸν κύ-
ριον ἐκ τοῦ μνημεῖου, καὶ οὐκ οἶδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐ-
τόν.
Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μα- 3
θητῆς, καὶ ἦρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. ἔτρεχον δὲ οἱ δύο 4
ὁμοῦ· καὶ ὁ ἄλλος μαθητῆς προέδραμεν τάχειον τοῦ
Πέτρου καὶ ἦλθεν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας 5
βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια, οὐ μέντοι εἰσῆλθεν. ἔρχεται 6
οὖν καὶ Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς
τὸ μνημεῖον· καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα, καὶ τὸ σου- 7
δάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων
κείμενον ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον· τότε 8
οὖν εἰσῆλθεν καὶ ὁ ἄλλος μαθητῆς ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ
μνημεῖον, καὶ εἶδεν καὶ ἐπίστευσεν· οὐδέπω γὰρ ᾔδεισαν 9
τὴν γραφὴν ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστήναι. ἀπήλθον 10
οὖν πάλιν πρὸς αὐτοὺς οἱ μαθηταί.
Μαρία δὲ 11
ιστῆκει πρὸς τῷ μνημείῳ ἕξω κλαίουσα. ὡς οὖν ἔκλαιεν
παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν 12
λευκοῖς καθεζομένους, ἓνα πρὸς τῇ κεφαλῇ καὶ ἓνα πρὸς
τοῖς ποσίν, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. καὶ λέγουσιν 13
αὐτῇ ἐκείνοι Γύναι, τί κλαίεις; λέγει αὐτοῖς ὅτι Ἦραν
τὸν κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. ταῦτα 14
εἰπούσα ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν
ἐστῶτα, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι Ἰησοῦς ἐστίν. λέγει αὐτῇ Ἰη- 15
σοῦς Γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; ἐκείνη δοκούσα ὅτι
ὁ κηπουρὸς ἐστίν λέγει αὐτῷ Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας
αὐτόν, εἰπέ μοι ποῦ ἔθηκας αὐτόν, καὶ γὰρ αὐτὸν ἀρῶ. λέγει 16

- αὐτῇ Ἰησοῦς Μαριάμ, στραφεῖσα ἐκείνη λέγει αὐτῷ
 17 Ἐβραϊστί· Ῥαββουνεὶ (ὃ λέγεται Διδάσκαλε). λέγει
 αὐτῇ Ἰησοῦς Ῥαββουνεὶ, οὐκ ἔστιν ἄξιον ἵνα ἀναβέβηκα πρὸς
 τὸν πατέρα· πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου καὶ
 εἰπέ αὐτοῖς Ἄναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα
 18 ὑμῶν καὶ θεὸν μου καὶ θεὸν ὑμῶν. ἔρχεται Μαριάμ ἡ
 Μαγδαληνὴ ἀγγέλλουσα τοῖς μαθηταῖς ὅτι Ἐώρακα τὸν
 κύριον καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.
 19 Οὕτως οὖν ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ σαββάτων,
 καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ διὰ τὸν
 φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ
 20 μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς Εἰρήνῃ ὑμῖν. καὶ τοῦτο εἰπὼν
 ἔδειξεν καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῖς. ἐχάρησαν
 21 οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν κύριον. εἶπεν οὖν αὐτοῖς [ὁ
 Ἰησοῦς] πάλιν Εἰρήνῃ ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέν με ὁ
 22 πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησεν
 23 καὶ λέγει αὐτοῖς Λάβετε πνεῦμα ἅγιον· ἃν τινῶν ἀφήτε
 τὰς ἁμαρτίας ἀφείωνται αὐτοῖς· ἃν τινῶν κρατῆτε κεκρά-
 τηται.
 24 Θωμᾶς δὲ εἰς ἓκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος,
 25 οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν Ἰησοῦς. ἔλεγον οὖν αὐτῷ
 οἱ ἄλλοι μαθηταὶ Ἐώρακαμεν τὸν κύριον. ὁ δὲ εἶπεν
 αὐτοῖς Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν
 ἤλων καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἤλων
 καὶ βάλω μου τὴν χεῖρα εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ
 26 πιστεύσω. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτῶ πάλιν ἦσαν
 ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. ἔρχεται ὁ
 Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον
 27 καὶ εἶπεν Εἰρήνῃ ὑμῖν. εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ Φέρε
 τὸν δάκτυλόν σου ὧδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε
 τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευρὰν μου, καὶ μὴ γί-
 28 νου ἄπιστος ἀλλὰ πιστός. ἀπεκρίθη Θωμᾶς καὶ εἶπεν
 29 αὐτῷ Ὁ κύριός μου καὶ ὁ θεός μου, λέγει αὐτῷ [ὁ] Ἰη-

σοὺς ὅτι ἐώρακάς με πεπίστευκας; μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεῦσαντες.

Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ³⁰ ἐνώπιον τῶν μαθητῶν, ἃ οὐκ ἔστιν γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα πιστεῦητε ὅτι Ἰη- ³¹σοῦς ἐστὶν ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζῶν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

ΜΕΤΑ ΤΑΥΤΑ ἐφάνερωσεν ἑαυτὸν πύλιν Ἰησοῦς ¹ τοῖς μαθηταῖς ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος· ἐφάνερωσεν δὲ οὕτως. Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος καὶ Θω- ²μᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανὰ τῆς Γαλιλαίας καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο. λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος Ὑπάγω ἀλιεῖν ³ λέγουσιν αὐτῷ Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. ἐξῆλθαν καὶ ἐνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν. πρωίας δὲ ἦδη γινομένης ἔστη Ἰησοῦς ἑῖς ⁴ τὸν αἰγιαλόν· οὐ μέντοι ἤδειςαν οἱ μαθηταὶ ὅτι Ἰησοῦς ἐστίν. λέγει οὖν αὐτοῖς Ἰησοῦς Παιδιά, μὴ τι προσφάγιον ἔχε- ⁵τε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ Οὐ. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς Βάλετε ⁶ εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὐρήσετε. ἔβαλον οὖν, καὶ οὐκέτι αὐτὸ ἐλκύσαι ἴσχυον ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων. λέγει οὖν ὁ μαθητῆς ἐκεῖνος ὃν ἠγάπα ⁷ ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ Ὁ κύριός ἐστιν. Σίμων οὖν Πέτρος, ἀκούσας ὅτι ὁ κύριός ἐστιν, τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο, ἦν γὰρ γυμνός, καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν· οἱ δὲ ⁸ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον, οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς ἀλλὰ ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων, σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων. Ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν βλέ- ⁹πονσιν ἀνθρακιὰν κειμένην καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον καὶ

- 10 ἄρτον. λέγει αὐτοῖς [ὁ] Ἰησοῦς Ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν
 11 ὀψαρίων ὧν ἐπιάσατε νῦν. ἀνέβη οὖν Σίμων Πέτρος καὶ
 εἴλκυσεν τὸ δίκτυον εἰς τὴν γῆν μεστὸν ἰχθύων μεγάλων
 12 τὸ δίκτυον. λέγει αὐτοῖς [ὁ] Ἰησοῦς Δεῦτε ἀριστήσατε.
 οὐδεὶς ἐτόλμα τῶν μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτὸν Σὺ τίς εἶ;
 13 εἰδότες ὅτι ὁ κύριός ἐστιν. ἔρχεται Ἰησοῦς καὶ λαμβάνει
 14 τὸν ἄρτον καὶ δίδωσιν αὐτοῖς, καὶ τὸ ὀψάριον ὁμοίως. Τοῦ-
 το ἤδη τρίτον ἐφανερώθη Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς ἐγερθεὶς
 ἐκ νεκρῶν.
- 15 Ὅτε οὖν ἤρισθησαν λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ ὁ Ἰη-
 σοῦς Σίμων Ἰωάννου, ἀγαπᾷς με πλεόν τούτων; λέγει
 αὐτῷ Ναί, κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ
 16 Βόσκει τὰ ἀρνία μου. λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον Σίμων
 Ἰωάννου, ἀγαπᾷς με; λέγει αὐτῷ Ναί, κύριε, σὺ οἶδας
 ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ Ποίμαινε τὰ προβάτιά μου.
 17 λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον Σίμων Ἰωάννου, φιλεῖς με; ἐλυπήθη
 ὁ Πέτρος ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον Φιλεῖς με; καὶ εἶπεν
 αὐτῷ Κύριε, πάντα σὺ οἶδας, σὺ γνώσκεις ὅτι φιλῶ σε.
 18 λέγει αὐτῷ Ἰησοῦς Βόσκει τὰ προβάτιά μου. ἀμὴν ἀμὴν
 λέγω σοι, ὅτε ἡς νεώτερος, ἐξώνυες σεαυτὸν καὶ περιε-
 πάτεις ὅπου ἤθελες· ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς
 19 σου, καὶ ἄλλος ζώσει σε καὶ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις. τοῦτο
 δὲ εἶπεν σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν θεόν. καὶ
 20 τοῦτο εἰπὼν λέγει αὐτῷ Ἀκολουθεῖ μοι. Ἐπι-
 στραφεὶς ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἠγάπα ὁ
 Ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ
 στῆθος αὐτοῦ καὶ εἶπεν Κύριε, τίς ἐστιν ὁ παραδιδούς σε;
 21 τοῦτον οὖν ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ Κύριε, οὗτος δὲ
 22 τίς; λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἔως
 23 ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; σύ μοι ἀκολουθεῖ. Ἐξῆλθεν οὖν
 οὗτος ὁ λόγος εἰς τοὺς ἀδελφούς ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκείνος
 οὐκ ἀποθνήσκει. οὐκ εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι οὐκ ἀ-

ποθνήσκει, ἀλλ' Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ;

Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ ὧ μαρτυρῶν περὶ τούτων ἢ καὶ 24
ὁ ὧ γράψας ταῦτα, καὶ οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς αὐτοῦ ἡ μαρτυρία
ἐστίν.

Ἔστιν δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ἃ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα 25
ἐὰν γράφηται καθ' ἓν, οὐδ' αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρή-
σειν τὰ γραφόμενα βιβλία.

24 καὶ | [ὁ] καὶ

ΠΕΡΙ ΜΟΙΧΑΛΙΔΟΣ ΠΕΡΙΚΟΠΗ

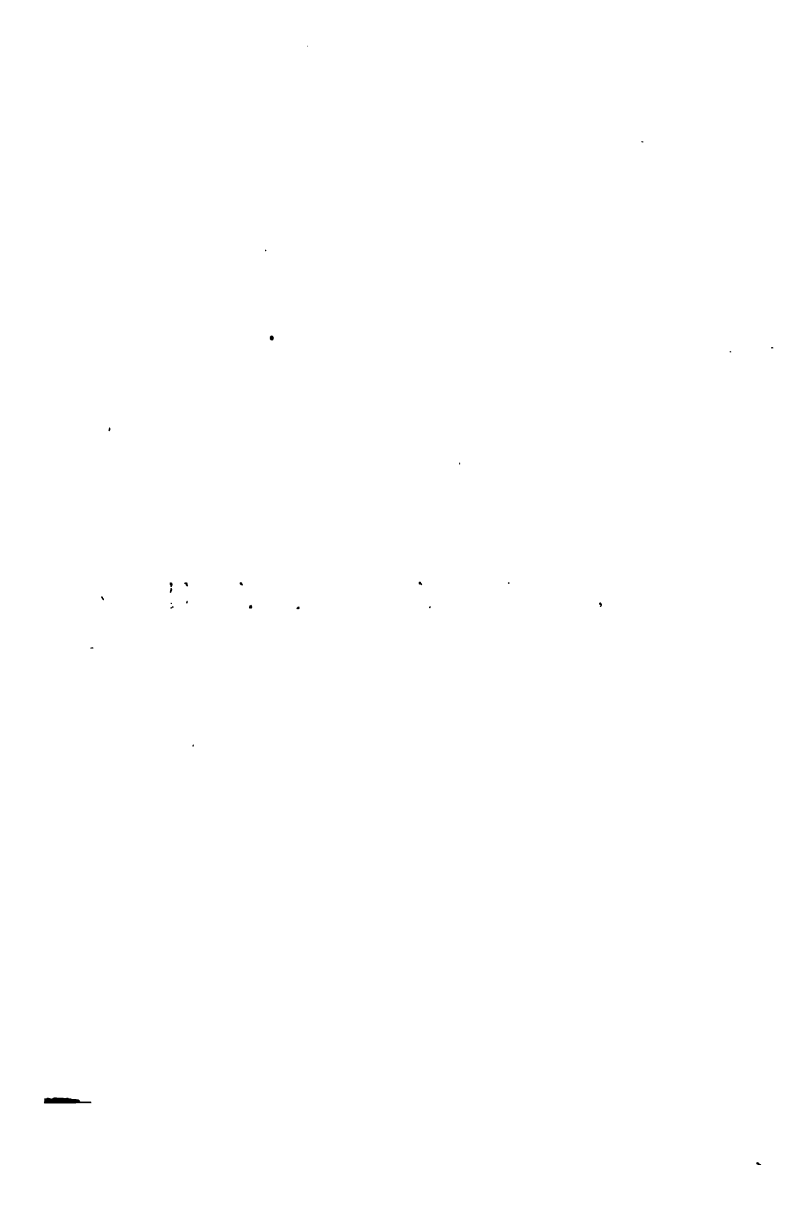
[[ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ VII 53 – VIII 11]]

53 [[ΚΑΙ ΕΠΟΡΕΥΘΗΣΑΝ ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ,
¹ Ἰησοῦς δὲ ἐπορεύθη εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν. Ὁρθρου
² δὲ πάλιν παρεγένετο εἰς τὸ ἱερόν[, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἦρχετο
³ πρὸς αὐτόν, καὶ καθίσας ἐδίδασκεν αὐτούς]. Ἄγουσιν δὲ
οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι γυναῖκα ἐπὶ μοιχείᾳ κατει-
⁴ λημμένην, καὶ στήσαντες αὐτὴν ἐν μέσῳ λέγουσιν αὐτῷ
Διδάσκαλε, αὕτη ἡ γυνὴ κατεिल्ηται ἐπ' αὐτοφώρῳ μοι-
⁵ χενομένη· ἐν δὲ τῷ νόμῳ [ἡμῖν] Μωυσῆς ἐνετείλατο τὰς
⁶ τοιαύτας λιθάζειν· σὺ οὖν τί λέγεις; [τοῦτο δὲ ἔλεγον
πειράζοντες αὐτόν, ἵνα ἔχωσιν κατηγορεῖν αὐτοῦ.] ὁ δὲ
Ἰησοῦς κάτω κύψας τῷ δακτύλῳ κατέγραφεν εἰς τὴν γῆν.
⁷ ὡς δὲ ἐπέμενον ἐρωτῶντες [αὐτόν], ἀνέκυψεν καὶ εἶπεν
[αὐτοῖς] Ὁ ἀναμάρτητος ὑμῶν πρῶτος ἐπ' αὐτὴν βαλέτω
⁸ λίθον· καὶ πάλιν κατακύψας ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν.
⁹ οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐξήρχοντο εἰς καθ' εἰς ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν
πρεσβυτέρων, καὶ κατελείφθη μόνος, καὶ ἡ γυνὴ ἐν μέσῳ
¹⁰ οὔσα. ἀνακύψας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ Γύναι, ποῦ
¹¹ εἰσίν; οὐδεὶς σε κατέκρινεν; ἡ δὲ εἶπεν Οὐδεὶς, κύριε.
εἶπεν δὲ ὁ Ἰησοῦς Οὐδὲ ἐγὼ σε κατακρίνω· πορεύου,
ἀπὸ τοῦ νῦν μηκέτι ἀμάρτανε.]]

2 ἦλθεν 3 ἐπὶ ἀμαρτίᾳ γυναῖκα 4 εἶπον | εἰληπται 5 δὲ | περὶ
αὐτῆς 6 ἔγραφεν 7 [τὸν] λίθον βαλέτω 8 κάτω κύψας | τῷ δακτύλῳ
9 †...† | ὁ Ἰησοῦς 10 τῇ γυναικί Που



ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ



ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

1 ΤΟΝ ΜΕΝ ΠΡΩΤΟΝ ΛΟΓΟΝ ἐποίησάμην περὶ
πάντων, ὧ Θεόφιλε, ὧν ἤρξατο Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ
2 διδάσκειν ἄχρι ἧς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ
3 πνεύματος ἁγίου οὓς ἐξελέξατο ἀνελήμφθη· οἷς καὶ παρέ-
στησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς
τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὄπτανόμενος αὐτοῖς
4 καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ. καὶ συναλι-
ζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρί-
ζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς ἣν
5 ἠκούσατέ μου· ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ
ἐν πνεύματι βαπτισθήσεσθε ἅγιοι οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας
6 ἡμέρας. Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἡρώτων αὐτὸν
λέγοντες Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν
7 βασιλείαν τῷ Ἰσραὴλ; εἶπεν πρὸς αὐτούς Οὐχ ὑμῶν
ἐστὶν γινῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὓς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ
8 ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ, ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου
πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθέ μου μάρτυρες ἕν τε Ἱερου-
σαλὴμ καὶ [ἐν] πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρίᾳ καὶ ἕως
9 ἐσχάτου τῆς γῆς. καὶ ταῦτα εἰπὼν βλεπόντων αὐτῶν
ἐπήρθη, καὶ νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν
10 αὐτῶν. καὶ ὡς ἀτενίζοντες ἦσαν εἰς τὸν οὐρανὸν πορευο-
μένου αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο παριστήκεισαν αὐτοῖς ἐν

ἐσθήσεσι λευκαῖς, οἳ καὶ εἶπαν Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἐσθή- 11
κατε βλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; οὗτος ὁ Ἰησοῦς ὁ ἀναλημ-
φθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οὕτως ἐλεύσεται ὡς τρό-
πον ἐθεάσασθε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν. Τότε 12
ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ ὕρου τοῦ καλουμένου
Ἑλαιῶνος, ὃ ἐστὶν ἐγγὺς Ἱερουσαλὴμ σαββάτου ἔχον
ὁδόν.

Καὶ ὅτε εἰσῆλθον, εἰς τὸ ὑπερῶνον ἀνέβη- 13
σαν οὗ ἦσαν καταμένοντες, ὃ τε Πέτρος καὶ Ἰωάνης καὶ Ἰά-
κωβος καὶ Ἀνδρέας, Φίλιππος καὶ Θωμᾶς, Βαρθολομαῖος
καὶ Μαθθαῖος, Ἰάκωβος Ἀλφαίου καὶ Σίμων ὁ ζηλωτῆς
καὶ Ἰούδας Ἰακώβου. οὗτοι πάντες ἦσαν προσκαρτεροῦντες 14
ὁμοθυμαδὸν τῇ προσευχῇ σὺν γυναιξίν καὶ Μαριὰμ τῇ
μητρὶ [τοῦ] Ἰησοῦ καὶ σὺν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ.

ΚΑΙ ΕΝ ΤΑΙΣ ΗΜΕΡΑΙΣ ταύταις ἀναστὰς Πέτρος 15
ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν εἶπεν (ἦν τε ὄχλος ὀνομάτων ἐπὶ τὸ
αὐτὸ ὡς ἑκατὸν εἴκοσι) Ἄνδρες ἀδελφοί, ἔδει πληρωθῆναι 16
τὴν γραφὴν ἣν προεῖπε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ στόματος
Δαυεὶδ περὶ Ἰούδα τοῦ γενομένου ὁδηγοῦ τοῖς συλλαβοῦσιν
Ἰησοῦν, ὅτι κατηριθμημένος ἦν ἐν ἡμῖν καὶ ἔλαχεν τὸν 17
κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης. — Οὗτος μὲν οὖν ἐκτήσατο 18
χωρίον ἐκ μισθοῦ τῆς ἀδικίας, καὶ πρηνὴς γενόμενος
ἐλάκησεν μέσος, καὶ ἐξεχύθη πάντα τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ.
καὶ γνωστὸν ἐγένετο πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ, 19
ὥστε κληθῆναι τὸ χωρίον ἐκεῖνο τῇ διαλέκτῳ αὐτῶν Ἀκελ-
δαμάχ, τοῦτ' ἔστιν Χωρίον Αἵματος. — Γέγραπται γὰρ 20
ἐν Βίβλῳ Ψαλμῶν

ΓΕΝΗΘῆΤΩ ἡ ἔπαυλις αὐτοῦ ἔρημος
καὶ μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ,
καί

Τῆν ἐπίσκοπὴν αὐτοῦ λαβέτω ἕτερος.

21 δεῖ οὖν τῶν συνελθόντων ἡμῖν ἀνδρῶν ἐν παντὶ χρόνῳ φ
 22 εἰσῆλθεν καὶ ἐξῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ὁ κύριος Ἰησοῦς, ἀρξάμενος
 ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος Ἰωάνου ἕως τῆς ἡμέρας ἧς ἀνελήμ-
 φθη ἀφ' ἡμῶν, μάρτυρα τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ σὺν ἡμῖν
 23 γενέσθαι ἓνα τούτων. καὶ ἔστησαν δύο, Ἰωσήφ τὸν καλού-
 μενον Βαρσαββᾶν, ὃς ἐπεκλήθη Ἰούστος, καὶ Μαθθίαν.
 24 καὶ προσευξάμενοι εἶπαν Σὺ κύριε καρδιογνώστα πάντων,
 25 ἀνάδειξον ὃν ἐξελέξω, ἐκ τούτων τῶν δύο ἓνα, λαβεῖν τὸν
 τόπον τῆς διακονίας ταύτης καὶ ἀποστολῆς, ἀφ' ἧς παρέβη
 26 Ἰούδας πορευθῆναι εἰς τὸν τόπον τὸν ἴδιον. καὶ ἔδωκαν
 κλήρους αὐτοῖς, καὶ ἔπεσεν ὁ κληρὸς ἐπὶ Μαθθίαν, καὶ
 συνεκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἑνδεκα ἀποστόλων.

1 Καὶ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς
 2 ἦσαν πάντες ὁμοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ
 οὐρανοῦ ἦχος ὥσπερ φερομένης προῆς βιαίας καὶ ἐπλήρω-
 3 σεν ὅλον τὸν οἶκον οὐ ἦσαν καθήμενοι, καὶ ὠφθῆσαν αὐ-
 τοῖς διαμεριζόμενοι γλώσσαι ὡσεὶ πυρός, καὶ ἐκάθισεν
 4 ἐφ' ἓνα ἕκαστον αὐτῶν, καὶ ἐπλήσθησαν πάντες πνεύματος
 ἁγίου, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἐτέραις γλώσσαις καθὼς τὸ
 5 πνεῦμα ἐδίδου ἀποφθέγγεσθαι αὐτοῖς. * Ἦσαν
 δὲ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς
 6 ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν γενομένης δὲ τῆς
 φωνῆς ταύτης συνῆλθε τὸ πλῆθος καὶ συνεχύθη, ὅτι ἤκου-
 7 σεν εἰς ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν ἐξι-
 σταντο δὲ καὶ ἐθαύμαζον λέγοντες Ἔτι οὐχὶ ἰδοὺ πάντες
 8 οὗτοί εἰσιν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι; καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούο-
 μεν ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν ἐν ᾧ ἐγεννήθημεν;
 9 Πάρθοι καὶ Μῆδοι καὶ Ἑλαμίται, καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν
 Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ
 10 τὴν Ἀσίαν, Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν, Αἴγυπτον καὶ τὰ
 μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες
 11 Ῥωμαῖοι, Ἰουδαῖοί τε καὶ προσήλυτοι, Κρήτες καὶ Ἄραβες,

ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέραις γλώσσαις τὰ
μεγαλεῖα τοῦ θεοῦ. ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ διηποροῦντο, 12
ἄλλος πρὸς ἄλλον λέγοντες Τί θέλει τοῦτο εἶναι; ἕτεροι 13
δὲ διαχλευάζοντες ἔλεγον ὅτι Γλεύκουσ μεμestωμένοι
εἰσίν.

Σταθεῖς δὲ ὁ Πέτρος σὺν τοῖς ἔνδεκα 14
ἐπῆρεν τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἀπεφθέγγετο αὐτοῖς Ἄνδρες
Ἰουδαῖοι καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλήμ πάντες, τοῦτο
ὑμῖν γνωστὸν ἔστω καὶ ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματά μου. οὐ 15
γὰρ ὡς ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε οὗτοι μεθύουσιν, ἔστιν γὰρ
ᾧρα τρίτη τῆς ἡμέρας, ἀλλὰ τοῦτά ἐστιν τὸ εἰρημένον διὰ 16
τοῦ προφήτου Ἰωήλ

Καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, λέγει ὁ θεός, 17
ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα,
καὶ προφητεύουσιν οἱ γιοὶ ἡμῶν καὶ αἱ θυγατέρες
ἡμῶν,

καὶ οἱ νεανίσκοι ἡμῶν ὀράσεις ὄψονται,
καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἡμῶν ἐνυπνίοις ἐνυπνιασθή-
σονται·

καὶ γε ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας 18
μου
ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύ-
ματός μου,

καὶ προφητεύσουσιν.

Καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω 19
καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω,

αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ·
ὁ ἥλιος μεταστραφίσεται εἰς σκότος 20
καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα

πρὶν ἔλθειν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην
καὶ ἐπιφανῆ.

Καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἐὰν ἐπικαλέσεται τὸ ὄνομα 21
Κυρίου σωθήσεται.

Ἄνδρες Ἰσραηλείται, ἀκούσατε τοὺς λόγους τούτους. Ἰη- 22

σοῦν τὸν Ναζωραῖον, ἄνδρα ἀποδεδειγμένον ἀπὸ τοῦ θεοῦ εἰς ὑμᾶς δυνάμει καὶ τέρασι καὶ σημείοις οἷς ἐποίησεν
 23 δι' αὐτοῦ ὁ θεὸς ἐν μέσῳ ὑμῶν, καθὼς αὐτοὶ οἴδατε, τοῦτον τῇ ἠρισμένῃ βουλῇ καὶ προγνώσει τοῦ θεοῦ ἔκδοτον διὰ
 24 χεῖρὸς ἀνόμων προσπήξαντες ἀνείλατε, ὃν ὁ θεὸς ἀνέστησεν λύσας τὰς ὠδῖνας τοῦ θανάτου, καθότι οὐκ ἦν δυνατόν
 25 κρατεῖσθαι αὐτὸν ὑπ' αὐτοῦ· Δαυεὶδ γὰρ λέγει εἰς αὐτόν

ΠΡΟΟΡΩΜΗΝ Τὸν ΚΥΡΙΟΝ ἐνώπιόν μου διὰ πάντοσ,
 ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἔστιν ἵνα μὴ σαλευθῶ.

26 ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ἠΨΦΡΑΝΘΗ ΜΟΥ Ἡ ΚΑΡΔΙΑ ΚΑΙ ἠΓΑΛΛΙΔΙΣΑΤΟ
 Ἡ ΓΛΩΣΣΑ ΜΟΥ,

ἔτι δὲ καὶ ἡ σὰρξ μου κατασκηνῶσει ἐπ' ἐλπίδι·
 27 ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχὴν μου εἰς ἄδην,
 οὐδὲ δώσεις τὸν ὄσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν.

28 ἘΓΝΩΡΙΣΑΣ ΜΟΙ ὁδοὺς ζωῆς,
 ΠΛΗΡῶΣΕΙΣ ΜΕ εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου
 σου.

29 Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐξὸν εἰπεῖν μετὰ παρηρησίας πρὸς ὑμᾶς περὶ τοῦ πατριάρχου Δαυεὶδ, ὅτι καὶ ἐτελεύτησεν καὶ ἐτάφη καὶ τὸ μνήμα αὐτοῦ ἔστιν ἐν ἡμῖν ἄχρι τῆς ἡμέρας
 30 ταύτης· προφήτης οὖν ὑπάρχων, καὶ εἰδὼς ὅτι ὄρκω ὤμοσεν αὐτῷ ὁ θεὸς ἐκ καρποῦ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ καθίσει
 31 ἐπὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ, προιδὼν ἐλάλησεν περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ χριστοῦ ὅτι οὔτε ἐγκατελείφθη εἰς ἄδην
 32 οὔτε ἡ σὰρξ αὐτοῦ εἶδεν διαφθοράν. τοῦτον τὸν Ἰησοῦν
 33 ἀνέστησεν ὁ θεός, οὐ πάντες ἡμεῖς ἐσμὲν μάρτυρες. τῇ δεξιᾷ οὖν τοῦ θεοῦ ὑψωθείς τὴν τε ἐπαγγελίαν τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου λαβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς ἐξέχεεν τοῦτο ὃ
 34 ὑμεῖς [καὶ] βλέπετε καὶ ἀκούετε. οὐ γὰρ Δαυεὶδ ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανοὺς, λέγει δὲ αὐτός

Εἶπεν Κύριος τῷ κυρίῳ μου Κάθου ἐκ δεξιῶν μου

35 ἕως ἄν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

ἀσφαλῶς οὖν γινωσκέτω πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ὅτι καὶ κύριον 36
αὐτὸν καὶ χριστὸν ἐποίησεν ὁ θεός, τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ὃν
ὕμεῖς ἐσταυρώσατε. Ἐκούσαντες δὲ κατενύγησαν 37
τὴν καρδίαν, εἶπάν τε πρὸς τὸν Πέτρον καὶ τοὺς λοιποὺς
ἀποστόλους Τί ποιήσωμεν, ἄνδρες ἀδελφοί; Πέτρος δὲ 38
πρὸς αὐτοὺς Μετανοήσατε, καὶ βαπτισθήτω ἕκαστος ὑμῶν
ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν
ὑμῶν, καὶ λήψετε τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου πνεύματος·
ὑμῖν γάρ ἐστιν ἡ ἐπαγγελία καὶ τοῖς τέκνοις ὑμῶν καὶ πᾶσι 39
τοῖς εἰς μακρὰν ὄσους ἄν προσκαλέσῃται Κύριος
ὁ θεὸς ἡμῶν. ἑτέροις τε λόγοις πλείοσιν διεμαρτύρατο, καὶ 40
παρεκάλει αὐτοὺς λέγων Σώθητε ἀπὸ τῆς γενεᾶς τῆς σκο-
λιᾶς ταύτης. Οἱ μὲν οὖν ἀποδεξάμενοι τὸν λόγον αὐτοῦ 41
ἐβαπτίσθησαν, καὶ προστετέθησαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ψυχαὶ
ὡσεὶ τρισχίλια. ἦσαν δὲ προσκαρτεροῦντες τῇ διδαχῇ τῶν 42
ἀποστόλων καὶ τῇ κοινωνίᾳ, τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου καὶ ταῖς
προσευχαῖς. Ἐγένετο δὲ πάσῃ ψυχῇ φόβος, 43
πολλὰ δὲ τέρατα καὶ σημεῖα διὰ τῶν ἀποστόλων ἐγένετο.
πάντες δὲ οἱ πιστεύσαντες ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἔχον ἅπαντα κοινά, 44
καὶ τὰ κτήματα καὶ τὰς ὑπάρξεις ἐπίπρασκον καὶ διεμέριζον 45
αὐτὰ πᾶσιν καθότι ἂν τις χρεῖαν εἶχεν· καθ' ἡμέραν τε 46
προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ, κλώντες τε
κατ' οἶκον ἄρτον, μετελάμβανον τροφῆς ἐν ἀγαλλιάσει καὶ
ἀφελότητι καρδίας, αἰνοῦντες τὸν θεὸν καὶ ἔχοντες χάριν 47
πρὸς ὅλον τὸν λαόν. ὁ δὲ κύριος προστείθει τοὺς σωζομέ-
νους καθ' ἡμέραν ἐπὶ τὸ αὐτό. 1

Πέτρος δὲ καὶ Ἰωάνης ἀνέβαινον εἰς τὸ ἱερόν ἐπὶ τὴν
ᾠραν τῆς προσευχῆς τὴν ἐνάτην, καὶ τις ἀνὴρ χωλὸς ἐκ 2
κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων ἐβαστάζετο, ὃν ἐτίθουν
καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην
Ὁραίαν τοῦ αἰτεῖν ἐλεημοσύνην παρὰ τῶν εἰσπορευομένων
εἰς τὸ ἱερόν, ὃς ἰδὼν Πέτρον καὶ Ἰωάνην μέλλοντας εἰσιέ- 3.

4 ναι εἰς τὸ ἱερὸν ἠρώτα ἐλεημοσύνην λαβεῖν. ἀτενίσας δὲ
 Πέτρος εἰς αὐτὸν σὺν τῷ Ἰωάνῃ εἶπεν Βλέψον εἰς ἡμᾶς.
 5 ὁ δὲ ἐπέειχεν αὐτοῖς προσδοκῶν τι παρ' αὐτῶν λαβεῖν.
 6 εἶπεν δὲ Πέτρος Ἀργύριον καὶ χρυσίον οὐχ ὑπάρχει μοι,
 ὃ δὲ ἔχω τοῦτό σοι δίδωμι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ
 7 τοῦ Ναζωραίου περιπάτει. καὶ πιάσας αὐτὸν τῆς δεξιᾶς
 χειρὸς ἤγειρεν αὐτόν· παραχρῆμα δὲ ἑσπερώθησαν αἱ
 8 βάσεις αὐτοῦ καὶ τὰ σφυδρά, καὶ ἐξαλλόμενος ἕστη καὶ
 περιεπάτει, καὶ εἰσηλθεν σὺν αὐτοῖς εἰς τὸ ἱερὸν περιπατῶν
 9 καὶ ἀλλόμενος καὶ αἰνῶν τὸν θεόν. καὶ εἶδεν πᾶς ὁ λαὸς
 10 αὐτὸν περιπατοῦντα καὶ αἰνοῦντα τὸν θεόν, ἐπεγίνωσκον δὲ
 αὐτὸν ὅτι οὗτος ἦν ὁ πρὸς τὴν ἐλεημοσύνην καθήμενος ἐπὶ
 τῇ Ὠραίᾳ Πύλῃ τοῦ ἱεροῦ, καὶ ἐπλήσθησαν θάμβους καὶ
 11 ἐκστάσεως ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι αὐτῷ. Κρα-
 τοῦντος δὲ αὐτοῦ τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰωάννην συνέδραμεν
 πᾶς ὁ λαὸς πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ τῇ στοᾷ τῇ καλουμένῃ Σολομῶν-
 12 τος ἔκθαμβοι. ἰδὼν δὲ ὁ Πέτρος ἀπεκρίνατο πρὸς τὸν λαόν
 Ἄνδρες Ἰσραηλῆται, τί θαυμάζετε ἐπὶ τούτῳ, ἢ ἡμῖν τί
 ἀτενίζετε ὡς ἰδίᾳ δυνάμει ἢ εὐσεβείᾳ πεποικίωσιν τοῦ περι-
 13 πατεῖν αὐτόν; ὁ θεὸς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ,
 ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ἐδόξασεν τὸν παῖδα ἀγ-
 14 πρόσωπον Πειλάτου, κρίναντος ἐκείνου ἀπολύειν ὑμεῖς δὲ
 τὸν ἅγιον καὶ δίκαιον ἠρνήσασθε, καὶ ἠτήσασθε ἄνδρα
 15 φονέα χαρισθῆναι ὑμῖν, τὸν δὲ ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἀπεκτεί-
 νατε, ὃν ὁ θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, οὗ ἡμεῖς μάρτυρές ἐσμεν.
 16 καὶ τῇ πίστει τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ τούτου ὃν θεωρεῖτε καὶ
 οἴδατε ἑσπερώσειεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἡ πίστις ἡ δι' αὐτοῦ
 17 ἔδωκεν αὐτῷ τὴν ὀλοκληρίαν ταύτην ἀπέναντι πάντων
 17 ὑμῶν. καὶ νῦν, ἀδελφοί, οἶδα ὅτι κατὰ ἄγνοιαν ἐπράξατε,
 18 ὥσπερ καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν· ὁ δὲ θεὸς ἂν προκατήγγειλεν
 διὰ στόματος πάντων τῶν προφητῶν παθεῖν τὸν χριστὸν
 19 αὐτοῦ ἐπλήρωσεν οὕτως. μετανοήσατε οὖν καὶ ἐπιστρέψατε

πρὸς τὸ ἐξαλιφθῆναι ὑμῶν τὰς ἁμαρτίας, ὅπως ἂν ἔλθωσιν 20
 καιροὶ ἀναψύξεως ἀπὸ προσώπου τοῦ κυρίου καὶ ἀποστείλῃ
 τὸν προκεχειρισμένον ὑμῖν χριστὸν Ἰησοῦν, ὃν δεῖ οὐρανὸν 21
 μὲν δέξασθαι ἄχρι χρόνων ἀποκαταστάσεως πάντων ὃν ἐλά-
 λησεν ὁ θεὸς διὰ στόματος τῶν ἁγίων ἀπ' αἰῶνος αὐτοῦ
 προφητῶν. Μωσῆς μὲν εἶπεν ὅτι. Προφήτην ἡμῖν ἀνα- 22
 στήσει Κύριος ὁ θεὸς ἐκ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν ὡς ἐμέ·
 αὐτοῦ ἀκούσεσθε κατὰ πάντα ὅσα ἂν λαλήσῃ πρὸς
 ἡμᾶς. ἔσται δὲ πᾶσα ψυχὴ ἥτις ἂν μὴ ἀκούσῃ τοῦ 23
 προφήτου ἐκείνου ἐξολοθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ.
 καὶ πάντες δὲ οἱ προφῆται ἀπὸ Σαμουὴλ καὶ τῶν καθεξῆς 24
 ὅσοι ἐλάλησαν καὶ κατήγγειλαν τὰς ἡμέρας ταύτας. ὑμεῖς 25
 ἐστὲ οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν καὶ τῆς διαθήκης ἧς ὁ θεὸς διέ-
 θετο πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, λέγων πρὸς Ἀβραάμ Καὶ
 ἐν τῷ σπέρματί σοι εὐλογηθήσονται πᾶσαι αἱ πα-
 τριαὶ τῆς γῆς. ὑμῖν πρῶτον ἀναστήσας ὁ θεὸς τὸν παῖδα 26
 αὐτοῦ ἀπέστειλεν αὐτὸν εὐλογοῦντα ὑμᾶς ἐν τῷ ἀποστρέφειν
 ἕκαστον ἀπὸ τῶν πονηριῶν [ὑμῶν].

Λαλοῦν- 1
 των δὲ αὐτῶν πρὸς τὸν λαὸν ἐπέστησαν αὐτοῖς οἱ ἄρχιερεῖς
 καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ Σαδδουκαῖοι, διαπονού- 2
 μενοι διὰ τὸ διδάσκειν αὐτοὺς τὸν λαὸν καὶ καταγγέλλειν
 ἐν τῷ Ἰησοῦ τὴν ἀνάστασιν τὴν ἐκ νεκρῶν, καὶ ἐπέβαλον 3
 αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ ἔθεντο εἰς τήρησιν εἰς τὴν αὔριον, ἣν
 γὰρ ἐσπέρα ἦδη. πολλοὶ δὲ τῶν ἀκουσάντων τὸν λόγον ἐπί- 4
 στευσαν, καὶ ἐγενήθη ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν ὡς χιλιάδες πέντε.

Ἐγένετο δὲ ἐπὶ τὴν αὔριον συναχθῆναι αὐτῶν τοὺς 5
 ἄρχοντας καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς γραμματεῖς ἐν
 Ἱερουσαλὴμ (καὶ Ἄννας ὁ ἀρχιερεὺς καὶ Καϊάφας καὶ 6
 Ἰωάννης καὶ Ἀλέξανδρος καὶ ὅσοι ἦσαν ἐκ γένους ἀρχιερα-
 τικοῦ), καὶ στήσαντες αὐτοὺς ἐν τῷ μέσῳ ἐπυνθάνοντα Ἐν 7
 ποίᾳ δυνάμει ἢ ἐν ποίᾳ ὀνόματι ἐποιήσατε τοῦτο ὑμεῖς;
 τότε Πέτρος πλησθεὶς πνεύματος ἁγίου εἶπεν πρὸς αὐτούς 8
 Ἄρχοντες τοῦ λαοῦ καὶ πρεσβύτεροι, εἰ ἡμεῖς σήμερον 9

ἀνακρινόμεθα ἐπὶ εὐεργεσίᾳ ἀνθρώπου ἀσθενοῦς, ἐν τίνι
 10 οὗτος σέσωσται, γνωστὸν ἔστω πᾶσιν ὑμῖν καὶ παντὶ τῷ
 λαῷ Ἰσραὴλ ὅτι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζω-
 ραίου, ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε, ὃν ὁ θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν,
 11 ἐν τούτῳ οὗτος παρέστηκεν ἐνώπιον ὑμῶν ὑγιής. οὗτός
 ἐστὶν ὁ λίθος ὁ ἐξογθηνθεὶς ὑφ' ὑμῶν τῶν οἰκοδό-
 12 μων, ὁ γενόμενος εἰς κεφαλὴν γωνίας. καὶ οὐκ ἔστιν
 ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἢ σωτηρία, οὐδὲ γὰρ ὄνομά ἐστιν ἕτερον
 ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τὸ δεδομένον ἐν ἀνθρώποις ἐν ᾧ δεῖ σωθῆ-
 13 ναι ἡμᾶς. Θεωροῦντες δὲ τὴν τοῦ Πέτρου παρρησίαν
 καὶ Ἰωάνου, καὶ καταλαβόμενοι ὅτι ἄνθρωποι ἀγράμματοί
 εἰσιν καὶ ἰδιῶται, ἐθαύμαζον, ἐπεγίνωσκόν τε αὐτοὺς ὅτι σὺν
 14 τῷ Ἰησοῦ ἦσαν, τὸν τε ἄνθρωπον βλέποντες σὺν αὐτοῖς
 15 ἐστῶτα τὸν τεθεραπευμένον οὐδὲν εἶχον ἀντεπεῖν. κελύ-
 σαυτες δὲ αὐτοὺς ἔξω τοῦ συνεδρίου ἀπελθεῖν συνέβαλλον
 16 πρὸς ἀλλήλους λέγοντες Τί ποιήσωμεν τοῖς ἀνθρώποις
 τούτοις; ὅτι μὲν γὰρ γνωστὸν σημεῖον γέγονεν δι' αὐτῶν
 πᾶσιν τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ φανερόν, καὶ οὐ δυνά-
 17 μεθα ἀρνεῖσθαι· ἀλλ' ἵνα μὴ ἐπὶ πλείον διανεμηθῆ εἰς τὸν
 λαόν, ἀπειλησώμεθα αὐτοῖς μηκέτι λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι
 18 τούτῳ μηδενὶ ἀνθρώπων. καὶ καλέσαντες αὐτοὺς παρήγ-
 γειλαν καθόλου μὴ φθέγγεσθαι μηδὲ διδάσκειν ἐπὶ τῷ
 19 ὀνόματι [τοῦ] Ἰησοῦ. ὁ δὲ Πέτρος καὶ Ἰωάνης ἀποκρι-
 θέντες εἶπαν πρὸς αὐτοὺς Εἰ δίκαιόν ἐστιν ἐνώπιον τοῦ
 20 θεοῦ ὑμῶν ἀκούειν μᾶλλον ἢ τοῦ θεοῦ κρίνατε, οὐ δυνάμεθα
 21 γὰρ ἡμεῖς ἂ εἶδαμεν καὶ ἠκούσαμεν μὴ λαλεῖν. οἱ δὲ
 προσαπειλησάμενοι ἀπέλυσαν αὐτούς, μηδὲν εὐρίσκοντες
 22 ἐδόξαζον τὸν θεὸν ἐπὶ τῷ γεγονότι· ἐτῶν γὰρ ἦν πλείωον
 τεσσαράκοντα ὁ ἄνθρωπος ἐφ' ὃν γέγονε τὸ σημεῖον τοῦτο
 23 τῆς ἰάσεως. Ἀπολυθέντες δὲ ἦλθον πρὸς τοὺς
 ἰδίους καὶ ἀπήγγειλαν ὅσα πρὸς αὐτοὺς οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
 24 πρεσβύτεροι εἶπαν. οἱ δὲ ἀκοίσαντες ὁμοθυμαδὸν ἦραν

φωνῆν πρὸς τὸν θεὸν καὶ εἶπαν Δέσποτα, σὺ ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, ὁ τοῦ πατρὸς ἡμῶν διὰ πνεύματος 25 ἁγίου στόματος Ἰσαακ παιδὸς σου εἶπών

ἵνα τί ἐφρῶζαν ἔθνη

καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;

παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς 26

καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό

κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Κυνήχθησαν γὰρ ἐπ' ἀληθείας ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἐπὶ τὸν 27 ἅγιον παῖδά σου Ἰησοῦν, ὃν ἔχρισας, Ἡρώδης τε καὶ Πόντιος Πειλάτος σὺν ἔθνεσιν καὶ λαοῖς Ἰσραὴλ, ποιῆσαι 28 ὅσα ἡ χεὶρ σου καὶ ἡ βουλή προώρισεν γενέσθαι. καὶ τὰ 29 νῦν, κύριε, ἔπιθε ἐπὶ τὰς ἀπειλὰς αὐτῶν, καὶ δὸς τοῖς δούλοις σου μετὰ παρρησίας πάσης λαλεῖν τὸν λόγον σου, ἐν τῷ 30 τῆν χεῖρα ἐκτείνειν σε εἰς ἴασιμ καὶ σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἁγίου παιδὸς σου Ἰησοῦ. καὶ δεηθέντων αὐτῶν ἐσαλεύθη ὁ τόπος ἐν ᾧ ἦσαν συνη- 31 γμένοι, καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες τοῦ ἁγίου πνεύματος, καὶ ἐλάλουν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ μετὰ παρρησίας.

Τοῦ δὲ πλήθους τῶν πιστευσάντων ἦν καρδιά καὶ ψυχὴ 32 μία, καὶ οὐδὲ εἰς τι τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ ἔλεγεν ἴδιον εἶναι, ἀλλ' ἦν αὐτοῖς πάντα κοινά. καὶ δυνάμει μεγάλῃ ἀπεδί- 33 δουν τὸ μαρτύριον οἱ ἀπόστολοι τοῦ κυρίου Ἰησοῦ τῆς ἀναστάσεως, χάρις τε μεγάλη ἦν ἐπὶ πάντας αὐτούς. οὐδὲ 34 γὰρ ἐνδεής τις ἦν ἐν αὐτοῖς· ὅσοι γὰρ κτήτορες χωρίων ἢ οἰκιῶν ὑπῆρχον, πωλοῦντες ἔφερον τὰς τιμὰς τῶν πιπρα- 35 σκομένων καὶ ἐτίθουν παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων· διεδίδετο δὲ ἐκάστῳ καθότι ἂν τις χρεῖαν εἶχεν. Ἰωσήφ δὲ 36 ὁ ἐπικληθεὶς Βαρνάβας ἀπὸ τῶν ἀποστόλων, ὃ ἐστὶν μεθερ- 37 μηνυόμενον Ὑῖδος Παρακλήσεως, Λευεΐτης, Κύπριος τῷ γενεῖ, ὑπάρχοντας αὐτῷ ἀγροῦ πωλήσας ἤνεγκεν τὸ χρῆμα 37

καὶ ἔθηκεν παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων.

- 1 Ἄνῃρ δέ τις Ἀνανίας ὀνόματι σὺν Σαπφείρῃ τῇ γυναικὶ
 2 αὐτοῦ ἐπώλησεν κτῆμα καὶ ἐνοσφίσατο ἀπὸ τῆς τιμῆς,
 3 συνειδυῖς καὶ τῆς γυναικὸς, καὶ ἐνέγκας μέρος τι παρὰ
 4 τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων ἔθηκεν. εἶπεν δὲ ὁ Πέτρος
 Ἀνανία, διὰ τί ἐπλήρωσεν ὁ Σατανᾶς τὴν καρδίαν σου
 ψεύσασθαί σε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ νοσφίσασθαι ἀπὸ
 5 τῆς τιμῆς τοῦ χωρίου; οὐχὶ μένον σοὶ ἔμενον καὶ πραθὲν
 ἐν τῇ σῇ ἐξουσίᾳ ὑπῆρχεν; τί ὅτι ἔθου ἐν τῇ καρδίᾳ σου
 τὸ πρᾶγμα τοῦτο; οὐκ ἐψεύσω ἀνθρώποις ἀλλὰ τῷ θεῷ.
 6 ἀκούων δὲ ὁ Ἀνανίας τοὺς λόγους τούτους πεσὼν ἐξέψυξεν·
 7 καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας. ἀνα-
 στάντες δὲ οἱ νεώτεροι συνέστειλαν αὐτὸν καὶ ἐξενέγκαντες
 8 ἔθαψαν. Ἐγένετο δὲ ὡς ὠρῶν τριῶν διάστημα
 9 καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ μὴ εἰδυῖα τὸ γεγονός εἰσηλθεν. ἀπε-
 κρίθη δὲ πρὸς αὐτὴν Πέτρος. Εἰπέ μοι, εἰ τοσούτου τὸ
 10 χωρίον ἀπέδοσθε; ἡ δὲ εἶπεν. Ναί, τοσούτου. ὁ δὲ Πέ-
 τρος πρὸς αὐτὴν. Τί ὅτι συνεφωνήθη ὑμῖν πειράσαι τὸ
 πνεῦμα Κυρίου; ἰδοὺ οἱ πόδες τῶν θαψάντων τὸν ἄνδρα
 11 σου ἐπὶ τῇ θύρᾳ καὶ ἐξοίσουσίν σε. ἔπεσεν δὲ παραχρῆμα
 πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ἐξέψυξεν· εἰσελθόντες δὲ οἱ
 νεανίσκοι εὗρον αὐτὴν νεκράν, καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν
 12 πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς. Καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐφ' ὅλην
 τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα.

- 12 Διὰ δὲ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων ἐγένετο σημεῖα καὶ
 13 τέρατα πολλὰ ἐν τῷ λαῷ· καὶ ἦσαν ὁμοθυμαδὸν πάντες ἐν
 14 τῇ Στοᾷ Σολομώντος· τῶν δὲ λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα κολ-
 15 λᾶσθαι αὐτοῖς· ἀλλ' ἐμεγάλυνεν αὐτοὺς ὁ λαός, μᾶλλον δὲ
 προσετίθεντο πιστεύοντες τῷ κυρίῳ πλήθῃ ἀνδρῶν τε καὶ
 16 γυναικῶν· ὥστε καὶ εἰς τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενεῖς
 καὶ τιθέναι ἐπὶ κλιναρίων καὶ κραβάττων, ἵνα ἐρχομένου
 17 Πέτρον κἂν ἡ σκιά ἐπισκιάσει τινὶ αὐτῶν. συνήρχετο δὲ

καὶ τὸ πλῆθος τῶν πέριξ πόλεων Ἱερουσαλήμ, φέροντες ἀσθενεῖς καὶ ὀχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, οἵτινες ἐθεραπεύοντο ἅπαντες.

Ἄναστας δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ πάντες οἱ σὺν αὐτῷ, ἡ 17
οὔσα αἵρεσις τῶν Σαδδουκαίων, ἐπλήσθησαν ζήλου καὶ 18
ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους καὶ ἔθεντο αὐτοὺς
ἐν τηρήσει δημοσίᾳ. Ἄγγελος δὲ Κυρίου διὰ νυκτὸς ἤνοιξε 19
τὰς θύρας τῆς φυλακῆς ἐξαγαγὼν τε αὐτοὺς εἶπεν Πο- 20
ρεύεσθε καὶ σταθέντες λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ πάντα
τὰ ῥήματα τῆς ζωῆς ταύτης. ἀκούσαντες δὲ εἰσήλθον ὑπὸ 21
τὸν ὄρθρον εἰς τὸ ἱερόν καὶ ἐδίδασκον. Παραγενόμενος δὲ
ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ συνεκάλεσαν τὸ συνέδριον καὶ
πᾶσαν τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέστειλαν
εἰς τὸ δεσμοτήριον ἀχθῆναι αὐτούς. οἱ δὲ παραγενόμενοι 22
ὑπηρεταὶ οὐχ εὔρον αὐτοὺς ἐν τῇ φυλακῇ, ἀναστρέψαντες
δὲ ἀπήγγειλαν λέγοντες ὅτι Τὸ δεσμοτήριον εὔρομεν 23
κεκλεισμένον ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ καὶ τοὺς φύλακας ἐστῶτας
ἐπὶ τῶν θυρῶν, ἀνοιξάντες δὲ ἔσω οὐδένα εὔρομεν. ὡς δὲ 24
ἤκουσαν τοὺς λόγους τούτους ὁ τε στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ
οἱ ἀρχιερεῖς, διηπόρουν περὶ αὐτῶν τί ἂν γένοιτο τοῦτο.
Παραγενόμενος δὲ τις ἀπήγγειλεν αὐτοῖς ὅτι Ἰδοὺ οἱ 25
ἄνδρες οὓς ἔθεσθε ἐν τῇ φυλακῇ εἰσὶν ἐν τῷ ἱερῷ ἐστῶτες
καὶ διδάσκοντες τὸν λαόν. τότε ἀπελθὼν ὁ στρατηγὸς σὺν 26
τοῖς ὑπηρεταῖς ἤγεν αὐτούς, οὐ μετὰ βίας, ἐφοβοῦντο γὰρ
τὸν λαόν, μὴ λιθασθῶσιν· ἀγαγόντες δὲ αὐτοὺς ἔστησαν 27
ἐν τῷ συνεδρίῳ. καὶ ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ ἀρχιερεὺς
λέγων Παραγγελία παρηγγείλαμεν ὑμῖν μὴ διδάσκειν ἐπὶ 28
τῷ ὀνόματι τούτῳ, καὶ ἰδοὺ πεπληρώκατε τὴν Ἱερουσαλήμ
τῆς διδαχῆς ὑμῶν, καὶ βούλεσθε ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς τὸ
αἷμα τοῦ ἀνθρώπου τούτου. ἀποκριθεὶς δὲ Πέτρος καὶ οἱ 29
ἀπόστολοι εἶπαν Πειθαρχεῖν δεῖ θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις.
ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἤγειρεν Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς διεχει- 30
ρίσασθε κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλοῦ· τοῦτον ὁ θεὸς ἀρχηγόν 31

καὶ σωτήρα ὑψωσεν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, [τοῦ] δοῦναι μετάνοιαν
 32 τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· καὶ ἡμεῖς ἔσμεν ἄρ-
 τυρες τῶν ῥημάτων τούτων, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ὃ
 33 ἔδωκεν ὁ θεὸς τοῖς πειθαρχοῦσιν αὐτῷ. οἱ δὲ ἀκούσαντες
 34 διεπρίοντο καὶ ἐβούλοντο ἀνελεῖν αὐτούς. Ἀναστὰς δὲ τις
 ἐν τῷ συνεδρίῳ Φαρισαῖος ὀνόματι Γαμαλιήλ, νομοδιδά-
 σκαλος τίμος παντὶ τῷ λαῷ, ἐκέλευσεν ἕξω βραχὺ τοὺς
 35 ἀνθρώπους ποιῆσαι, εἰπὼν τε πρὸς αὐτούς ἄνδρες Ἰσραη-
 λείται, προσέχετε ἑαυτοῖς ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις τούτοις τί
 36 μέλλετε πράσσειν. πρὸ γὰρ τούτων τῶν ἡμερῶν ἀνέστη
 Θεοδᾶς, λέγων εἶναι τινα ἑαυτόν, ᾧ προσεκλήθη ἀνδρῶν
 ἀριθμὸς ὡς τετρακοσίων ὃς ἀηρέθη, καὶ πάντες ὅσοι
 37 ἐπέιθοντο αὐτῷ διελύθησαν καὶ ἐγένοντο εἰς οὐδέν. μετὰ
 τοῦτον ἀνέστη Ἰούδας ὁ Γαλιλαῖος ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς
 ἀπογραφῆς καὶ ἀπέστησε λαὸν ὀπίσω αὐτοῦ· κἀκεῖνος
 ἀπώλετο, καὶ πάντες ὅσοι ἐπέιθοντο αὐτῷ διεσκορπίστη-
 38 σαν. καὶ [τὰ] νῦν λέγω ὑμῖν, ἀπόστητε ἀπὸ τῶν ἀνθρώ-
 πων τούτων καὶ ἄφετε αὐτούς· (ὅτι εἴαν ἢ ἐξ ἀνθρώπων
 39 ἡ βουλή αὕτη ἢ τὸ ἔργον τοῦτο, καταλυθήσεται· εἰ δὲ ἐκ
 θεοῦ ἐστίν, οὐ δύνησεσθε καταλῦσαι αὐτούς·) μὴ ποτε καὶ
 40 θεομάχοι εὐρεθῆτε. ἐπίσθησαν δὲ αὐτῷ, καὶ προσκαλε-
 σάμενοι τοὺς ἀποστόλους δείραντες παρήγγειλαν μὴ λαλεῖν
 41 ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἀπέλυσαν. Οἱ μὲν οὖν
 ἐπορεύοντο χαίροντες ἀπὸ προσώπου τοῦ συνεδρίου ὅτι
 42 κατηξιώθησαν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος ἀτιμασθῆναι· πᾶσάν τε
 ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ κατ' οἶκον οὐκ ἐπαύοντο διδάσκον-
 τες καὶ εὐαγγελιζόμενοι τῶν χριστῶν Ἰησοῦν.

1 EN ΔΕ ΤΑΙΣ ΗΜΕΡΑΙΣ ταύταις πληθυνόντων τῶν
 μαθητῶν ἐγένετο γογγυσμὸς τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς
 Ἑβραίους ὅτι παρεθεωροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ

32 τούτων· καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον

αἱ χῆραι αὐτῶν. προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλή- 2
θος τῶν μαθητῶν εἶπαν Οὐκ ἀρεστόν ἐστιν ἡμᾶς καταλεί-
ψαντας τὸν λόγον τοῦ θεοῦ διακονεῖν τραπέζαις· ἐπισκέ- 3
ψασθε ἑδὲ, ἀδελφοί, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους ἐπὶ τῆς
πλήρεις πνεύματος καὶ σοφίας, οὓς καταστήσομεν ἐπὶ τῆς
χρείας ταύτης· ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ 4
λόγου προσκαρτερήσομεν. καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον 5
παντὸς τοῦ πλήθους, καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον, ἄνδρα
ἑπλήρη πίστεως καὶ πνεύματος ἁγίου, καὶ Φίλιππον καὶ
Πρόχορον καὶ Νικάνορα καὶ Τίμωνα καὶ Παρμενᾶν καὶ
Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιοχέα, οὓς ἔστησαν ἐνώπιον τῶν 6
ἀποστόλων, καὶ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας.

Καὶ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἠῤῥαυε, καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀρι- 7
θμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ σφόδρα, πολὺς τε ὄχλος
τῶν ἱερέων ὑπήκουον τῇ πίστει.

Στέφανος δὲ πλήρης χάριτος καὶ δυνάμεως ἐποίει τέρατα 8
καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ. Ἀνέστησαν δὲ τινες τῶν 9
ἐκ τῆς συναγωγῆς τῆς λεγομένης Λιβερτιῶν καὶ Κυρη-
ναίων καὶ Ἀλεξανδρέων καὶ τῶν ἀπὸ Κιλικίας καὶ Ἀσίας
συνζητοῦντες τῷ Στεφάνῳ, καὶ οὐκ ἴσχυον ἀντιστήναι τῇ 10
σοφίᾳ καὶ τῷ πνεύματι ᾧ ἐλάλει. τότε ὑπέβαλον ἄνδρας 11
λέγοντας ὅτι Ἀκηκόαμεν αὐτοῦ λαλοῦντος ῥήματα βλά-
σφημα εἰς Μωυσῆν καὶ τὸν θεόν· συνεκίνησάν τε τὸν λαόν 12
καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς γραμματεῖς, καὶ ἐπιστάντες
συνήρπασαν αὐτὸν καὶ ἤγαγον εἰς τὸ συνέδριον, ἔστησάν 13
τε μάρτυρας ψευδεῖς λέγοντας Ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ παύε-
ται λαλῶν ῥήματα κατὰ τοῦ τόπου τοῦ ἁγίου [τούτου] καὶ
τοῦ νόμου, ἀκηκόαμεν γὰρ αὐτοῦ λέγοντος ὅτι Ἰησοῦς ὁ 14
Ναζωραῖος οὗτος καταλύσει τὸν τόπον τούτον καὶ ἀλλάξει
τὰ ἔθη αὐτοῦ· παρέδωκεν ἡμῖν Μωυσῆς. καὶ ἀπενίσταντες εἰς 15
αὐτὸν πάντες οἱ καθεζόμενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ εἶδαν τὸ πρό-
σωπον αὐτοῦ ὡσεὶ πρόσωπον ἀγγέλου. Εἶπεν 1

2 δὲ ὁ ἀρχιερεὺς Εἰ ταῦτα οὕτως ἔχει; ὁ δὲ ἔφη Ἄνδρες
 ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατε. Ὁ θεὸς τῆς Δόξης
 ὤφθη τῷ πατρὶ ἡμῶν Ἀβραάμ ὄντι ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ
 3 πρὶν ἢ κατοικῆσαι αὐτὸν ἐν Χαρράν, καὶ εἶπεν πρὸς
 αὐτόν Ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ τῆς συγγενείας
 4 σου, καὶ δεῦρο εἰς τὴν γῆν ἣν ἄν σοι δείξω· τότε ἐξελ-
 θὼν ἐκ γῆς Χαλδαίων κατέκησεν ἐν Χαρράν. κάκειθεν μετὰ
 τὸ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ μετέκτισεν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν
 5 ταύτην εἰς ἣν ὑμεῖς νῦν κατοικεῖτε, καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ
 κληρονομίαν ἐν αὐτῇ οὐδὲ βῆμα ποδός, καὶ ἐπηγγειλάτο
 δοῦναι αὐτῷ εἰς κατάσχесιν αὐτὴν καὶ τῷ σπέρματι
 6 αὐτοῦ μετ' αὐτόν, οὐκ ὄντος αὐτῷ τέκνου. ἐλάλησεν δὲ
 οὕτως ὁ θεὸς ὅτι ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ πάροικον ἐν
 7 γῇ ἄλλοτρίᾳ, καὶ δογλώσουσιν αὐτὸ καὶ κακώσουσιν
 ἑπτὰ τετρακόσια· καὶ τὸ ἔθνος ᾧ ἄν δογλεύσουσιν
 κρινῶ ἐγώ, ὁ θεὸς εἶπεν, καὶ μετὰ ταῦτα ἐξελεύσονται
 8 καὶ λατρεύσουσίν μοι ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. καὶ ἔδωκεν
 αὐτῷ Διαθήκην περιτομῆς· καὶ οὕτως ἐγέννησεν τὸν
 Ἰσαὰκ καὶ περιέτεμεν αὐτόν τῇ ἡμέρᾳ τῆ ὀγδόῃ,
 καὶ Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ, καὶ Ἰακώβ τοὺς δώδεκα πατριάρ-
 9 χας. Καὶ οἱ πατριάρχαι ζηλώσαντες τὸν Ἰωσήφ ἀπέ-
 10 λοντο εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἦν ὁ θεὸς μετ' αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν
 αὐτῷ χάριν καὶ σοφίαν ἐναντίον Φαραῶ βασιλέως
 Αἰγύπτου, καὶ κατέστησεν αὐτόν ἡγούμενον ἐπ' Αἴ-
 11 γυπτον καὶ ὅλον τὸν οἶκον αὐτοῦ. ἦλθεν δὲ λιμὸς
 ἐφ' ὅλην τὴν Αἴγυπτον καὶ Χαναὰν καὶ θλίψις
 μεγάλη, καὶ οὐχ ἠῦρισκον χορτάσματα οἱ πατέρες ἡμῶν·
 12 ἀκούσας δὲ Ἰακώβ ὄντα σιτία εἰς Αἴγυπτον ἐξαπέ-
 13 στείλει τοὺς πατέρας ἡμῶν πρῶτον· καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ
 ἔγνωρίσθη Ἰωσήφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, καὶ φα-
 14 νερόν ἐγένετο τῷ Φαραῶ τὸ γένος Ἰωσήφ. ἀποστείλας δὲ
 Ἰωσήφ μετεκαλέσατο Ἰακώβ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ πᾶσαν

τὴν συγγένειαν ἐν ψυχαῖς ἑβδομήκοντα πέντε, Ἦ κατέβη 15
 δὲ Ἰακώβ [εἰς Αἴγυπτον]. καὶ ἐτελεῖται αὐτός καὶ
 οἱ πατέρες ἡμῶν, καὶ μετετέθησαν εἰς Σγχέμ καὶ ἐτέθη- 16
 σαν ἐν τῷ μνήματι ᾧ ὠνήσατο Ἀβραὰμ τιμῆς ἀργυρίου
 παρὰ τῶν γίων Ἐμμῶρ ἐν Σγχέμ. Καθὼς δὲ ἤγγιζεν 17
 ὁ χρόνος τῆς ἐπαγγελίας ἧς ὁμολόγησεν ὁ θεὸς τῷ Ἀβραάμ,
 ἠΐζησεν ὁ λαὸς καὶ ἐπληθύνθη ἐν Αἰγύπτῳ, ἄχρι οὗ 18
 ἀνέστη βασιλεὺς ἕτερος ἐπὶ Αἴγυπτον, ὃς οὐκ ᾔδει
 τὸν Ἰωσήφ. οὗτος κατασοφισάμενος τὸ γένος ἡμῶν 19
 ἐκάκωσεν τοὺς πατέρας τοῦ ποιεῖν τὰ βρέφη ἔκθετα αὐτῶν
 εἰς τὸ μὴ ζωογονεῖσθαι. ἐν ᾧ καιρῷ ἐγεννήθη Μωυσῆς, καὶ 20
 ἦν ἄστειος τῷ θεῷ· ὃς ἀνετράφη μῆνας τρεῖς ἐν τῷ οἴκῳ
 τοῦ πατρός· ἐκτεθέντος δὲ αὐτοῦ ἀνεΐλατο αὐτὸν ἡ θυγά- 21
 τηρ Φαραῶ καὶ ἀνεθρέψατο αὐτὸν ἑαγῆ εἰς γίον. καὶ 22
 ἐπαυδέυθη Μωυσῆς πάσῃ σοφίᾳ Αἰγυπτίων, ἦν δὲ δυνατὸς
 ἐν λόγοις καὶ ἔργοις αὐτοῦ. Ὡς δὲ ἐπληροῦτο αὐτῷ τεσσα- 23
 ρακονταετῆς χρόνος, ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐπισκέ-
 ψασθαι τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ τοὺς γίους Ἰσραὴλ. καὶ 24
 ἰδὼν τινα ἀδικούμενον ἠμύνατο καὶ ἐποίησεν ἐκδίκησιν τῷ
 καταπονουμένῳ πατάξας τὸν Αἰγύπτιον. ἐνόμιζεν δὲ συ- 25
 νίεναι τοὺς ἀδελφοὺς ὅτι ὁ θεὸς διὰ χειρὸς αὐτοῦ δίδωσιν
 σωτηρίαν αὐτοῖς, οἱ δὲ οὐ συνήκαν. τῇ τε ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ 26
 ᾤφθη αὐτοῖς μαχομένοις καὶ συνήλασεν αὐτοὺς εἰς εἰρή-
 νην εἰπὼν Ἄνδρες, ἀδελφοί ἐστε· ἵνα τί ἀδικεῖτε ἀλλήλους ;
 ὁ δὲ ἀδικῶν τὸν πλησίον ἀπόσαστο αὐτὸν εἰπὼν Τίς σὲ 27
 κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐπὶ ἡμῶν ; μὴ ἀνε- 28
 λείν με σὺ θέλεις ὃν τρόπον ἀνεΐλες ἐχθὲς τὸν Αἰ-
 γύπτιον ; ἔφυγεν δὲ Μωυσῆς ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ, 29
 καὶ ἐγένετο πάροικος ἐν γῆ Μαδιὰμ, οὗ ἐγέννησεν υἱοὺς
 δύο. Καὶ πληρωθέντων ἐτῶν τεσσαεράκοντα ᾤφθη αὐτῷ 30
 ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ ὄρους Σινὰ ἄγγελος ἐν φλογὶ πυρός
 βάτογ· ὁ δὲ Μωυσῆς ἰδὼν ἐθαύμασεν τὸ δρᾶμα· προσερ- 31
 χόμενον δὲ αὐτοῦ κατανοῆσαι ἐγένετο φωνὴ Κυρίου Ἐγὼ 32

ὁ θεὸς τῶν πατέρων σου, ὁ θεὸς Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ
 καὶ Ἰακώβ. *ἔντρομος δὲ γενόμενος Μωυσῆς οὐκ ἐτόλμα*
 33 *κατανοῆσαι.* εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ κύριος Ἄψσον τὸ ὑπό-
 δημα τῶν ποδῶν σου, ὁ γὰρ τόπος ἐφ' ᾧ ἔστηκας γῆ
 34 ἀγία ἐστίν. ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου
 τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τοῦ στεναγμοῦ αὐτοῦ ἤκουσα,
 καὶ κατέβην ἐξελέσθαι αὐτούς· καὶ νῦν δεῦρο ἀποστεί-
 35 λω σε εἰς Αἰγύπτον. *Τούτον τὸν Μωυσῆν, ὃν ἠρνήσαντο*
εἰπόντες τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστήν,
 36 *τούτον ὁ θεὸς καὶ ἄρχοντα καὶ λυτρωτὴν ἀπέσταλκεν σὺν χει-*
ρὶ ἀγγέλου τοῦ ὀφθέντος αὐτῷ ἐν τῇ βάρῃ. οὗτος ἐξήγαγεν
 αὐτοὺς ποιήσας τέρατα καὶ σημεῖα ἐν τῇ Αἰγύπτῳ καὶ ἐν
 Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἔτη τεσσεράκοντα.
 37 οὗτός ἐστιν ὁ Μωυσῆς ὁ εἶπας τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ Προ-
 φήτην ἡμῖν ἀναστήσει ὁ θεὸς ἐκ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν
 38 ὡς ἐμέ. οὗτός ἐστιν ὁ γενόμενος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ
 ἐρήμῳ μετὰ τοῦ ἀγγέλου τοῦ λαλοῦντος αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει
 Σινὰ καὶ τῶν πατέρων ἡμῶν, ὃς ἐδέξατο λόγια ζῶντα δοῦναι
 39 ἡμῖν, ᾧ οὐκ ἠθέλησαν ὑπήκοοι γενέσθαι οἱ πατέρες ἡμῶν
 ἀλλὰ ἀπόσαντο καὶ ἐστράφησαν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν
 40 εἰς Αἰγύπτον, εἰπόντες τῷ Ἀαρῶν Ποίησον ἡμῖν
 θεοὺς οἱ προπορεύονται ἡμῶν· ὁ γὰρ Μωυσεὺς
 οὗτος, ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, οὐκ οἶ-
 41 δαμεν τί ἐγένετο αὐτῷ. καὶ ἐμοσχοποίησαν ἐν ταῖς
 ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἀνήγαγον θυσίαν τῷ εἰδώλῳ, καὶ εὐ-
 42 φραίνοντο ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν. ἔστρεψεν δὲ
 ὁ θεὸς καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς λατρεύειν τῇ στρατιᾷ τοῦ
 οὐρανοῦ, καθὼς γέγραπται ἐν Βίβλῳ τῶν προφητῶν
 Μὴ σφάγια καὶ θυσίας προσκηνέγκατέ μοι
 ἔτη τεσσεράκοντα ἐν τῇ ἐρήμῳ, οἶκος Ἰσραὴλ;
 43 καὶ ἀνελάβετε τὴν σκηνὴν τοῦ Μολοχ
 καὶ τὸ ἄστρον τοῦ θεοῦ Ῥομφά,
 τοὺς τύπους οὓς ἐποιήσατε προσκυνεῖν αὐτοῖς.
 καὶ μετοικίω ἡμᾶς ἐπέκεινα Βαβυλώνας.

Ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου ἦν τοῖς πατράσιν ἡμῶν ἐν τῇ 44
 ἐρήμῳ, καθὼς διετάξατο ὁ λαλῶν τῷ Μωϋσῆ ποιῆσαι
 αὐτὴν κατὰ τὸν τύπον ὃν ἐωράκει, ἦν καὶ εἰσήγαγον 45
 διαδεξάμενοι οἱ πατέρες ἡμῶν μετὰ Ἰησοῦ ἐν τῇ κατα-
 σχέσει τῶν ἐθνῶν ὃν ἐξῴσεν ὁ θεὸς ἀπὸ προσώπου τῶν
 πατέρων ἡμῶν ἕως τῶν ἡμερῶν Δαυεὶδ· ὃς εὗρεν χάριν 46
 ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ ᾔτήσατο εὔρεϊν σκῆνωμα τῷ
 Ἰεσοῦ. ΣΟΛΟΜῶΝ ΔΕ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣΕΝ Αὐτῷ Οἶκον. 47
 ἀλλ' οὐχ ὁ ὕψιστος ἐν χειροποιήτοις κατοικεῖ· καθὼς ὁ 48
 προφήτης λέγει

Ὁ οὐρανὸς μοι θρόνος,

49

καὶ ἡ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου·

ποιῶν οἶκον οἰκοδομήσετέ μοι, λέγει Κύριος,

ἢ τίς τόπος τῆς καταπαύσεώς μου;

οὐχὶ ἡ χεὶρ μου ἐποίησεν τὰ πάντα; 50

Σκληροτράχηλοι καὶ ἀπερίτμητοι καρδίαις καὶ τοῖς 51
 ὠσίν, ὑμεῖς αἰεὶ τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ ἀντιπίπτετε, ὡς
 οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ ὑμεῖς. τίνα τῶν προφητῶν οὐκ ἐδίωξαν 52
 οἱ πατέρες ὑμῶν; καὶ ἀπέκτειναν τοὺς προκαταγγειλαντας
 περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ δικαίου οὗ νῦν ὑμεῖς προδότες καὶ
 φονεῖς ἐγένεσθε, οἵτινες ἐλάβετε τὸν νόμον εἰς διαταγὰς 53
 ἀγγέλων, καὶ οὐκ ἐφυλάξατε.

Ἀκούοντες δὲ 54

ταῦτα διεπρίοντο ταῖς καρδίαις αὐτῶν καὶ ἔβρυχον τοὺς
 ὀδόντας ἐπ' αὐτόν. ὑπάρχων δὲ πλήρης πνεύματος ἁγίου 55
 ἀτεισας εἰς τὸν οὐρανὸν εἶδεν δόξαν θεοῦ καὶ Ἰησοῦν ἐστῶτα
 ἐκ δεξιῶν τοῦ θεοῦ, καὶ εἶπεν Ἰδοὺ θεωρῶ τοὺς οὐρανοὺς 56
 διηνοιγμένους καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα
 τοῦ θεοῦ. κράξαντες δὲ φωνῇ μεγάλῃ συνέσχον τὰ ὄρα 57
 αὐτῶν, καὶ ὤρμησαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐκβαλόντες 58
 ἔξω τῆς πόλεως ἐλιθοβόλουν. καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέθεντο τὰ
 ἱμάτια αὐτῶν παρὰ τοὺς πόδας νεανίου καλουμένου Σαύλου.
 καὶ ἐλιθοβόλουν τὸν Στέφανον ἐπικαλούμενον καὶ λέγοντα 59
 Κύριε Ἰησοῦ, δέξαι τὸ πνεῦμά μου· θεοὶ δὲ τὰ γόνυα 60

ἔκραξεν φωνῇ μεγάλῃ Κύριε, μὴ στήσης αὐτοῖς ταύτην τὴν
 1 ἁμαρτιαν· καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐκοιμήθη. Σαῦλος
 δὲ ἦν συνευδοκῶν τῇ ἀναίρεσει αὐτοῦ.

Ἐγένετο δὲ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ διωγμὸς μέγας ἐπὶ τὴν
 ἐκκλησίαν τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις· πάντες [δὲ] διεσπάρησαν
 κατὰ τὰς χώρας τῆς Ἰουδαίας καὶ Σαμαρίας πλὴν τῶν
 2 ἀποστόλων. συνεκόμισαν δὲ τὸν Στέφανον ἄνδρες εὐλα-
 3 βεῖς καὶ ἐποίησαν κοπετὸν μέγαν ἐπ' αὐτῷ. Σαῦλος δὲ
 ἐλυμαίνεται τὴν ἐκκλησίαν κατὰ τοὺς οἴκους εἰσπορευόμε-
 νος, σῦρων τε ἄνδρας καὶ γυναῖκας παρεδίδου εἰς φυλακὴν.

4 Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες διεληθον εὐαγγελιζόμενοι τὸν
 5 λόγον. Φίλιππος δὲ κατελθὼν εἰς τὴν πόλιν τῆς Σαμα-
 6 ρίας ἐκήρυσσεν αὐτοῖς τὸν χριστόν. προσείχον δὲ οἱ ὄχλοι
 τοῖς λεγομένοις ὑπὸ τοῦ Φιλίππου ὀμοθυμαδὸν ἐν τῷ
 7 ἀκούειν αὐτοὺς καὶ βλέπειν τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει· πολλοὶ
 γὰρ τῶν ἐχόντων πνεύματα ἀκάθαρτα βοῶντα φωνῇ με-
 8 γάλῃ ἐξήρχοντο, πολλοὶ δὲ παραλελυμένοι καὶ χωλοὶ
 8 ἐθεραπεύθησαν· ἐγένετο δὲ πολλὴ χαρὰ ἐν τῇ πόλει
 9 ἐκείνῃ. Ἄνῃρ δὲ τις ὀνόματι Σίμων προσηύχθη
 ἐν τῇ πόλει μαγεύων καὶ ἐξιστάνων τὸ ἔθνος τῆς Σαμαρίας,
 10 λέγων εἶναι τινα ἑαυτὸν μέγαν, ᾧ προσείχον πάντες ἀπὸ
 μικροῦ ἕως μεγάλου λέγοντες Οὗτός ἐστιν ἡ Δύναμις τοῦ
 11 θεοῦ ἢ καλουμένη Μεγάλη. προσείχον δὲ αὐτῷ διὰ τὸ
 12 ἰκανῶ χρόνῳ ταῖς μαγίαις ἐξεστακῆναι αὐτούς. ὅτε δὲ
 ἐπίστευσαν τῷ Φιλίππῳ εὐαγγελιζομένῳ περὶ τῆς βασι-
 λείας τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ὀνόματος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐβαπτί-
 13 ζοντο ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες. ὁ δὲ Σίμων καὶ αὐτὸς ἐπί-
 στευσεν, καὶ βαπτισθεὶς ἦν προσκαρτερῶν τῷ Φιλίππῳ,
 θεωρῶν τε σημεῖα καὶ δυνάμεις μεγάλας γινόμενας ἐξί-
 14 στατο. Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἐν Ἱεροσολύμοις
 ἀπόστολοι ὅτι δέδεκται ἡ Σαμαρία τὸν λόγον τοῦ θεοῦ
 15 ἀπέστειλαν πρὸς αὐτοὺς Πέτρον καὶ Ἰωάννην, οἵτινες κατα-

βάντες προσήύξαντο περι αὐτῶν ὅπως λάβωσιν πνεῦμα ἅγιον· οὐδέπω γὰρ ἦν ἐπ' οὐδενὶ αὐτῶν ἐπιπεπτωκός, μόνον 16 δὲ βεβαπτισμένοι ὑπῆρχον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ. τότε ἐπέτιθεσαν τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐλάμβανον 17 πνεῦμα ἅγιον. Ἴδὼν δὲ ὁ Σίμων ὅτι διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν 18 χειρῶν τῶν ἀποστόλων δίδεται τὸ πνεῦμα προσήνεγκεν αὐτοῖς χρήματα λέγων· Δότε κάμοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην 19 ἵνα ὡς εἰ ἐὰν ἐπιθῶ τὰς χεῖρας λαμβάνῃ πνεῦμα ἅγιον. Πέ- 20 τρος δὲ εἶπεν πρὸς αὐτόν· Τὸ ἀργύριόν σου σὺν σοὶ εἶη εἰς ἀπώλειαν, ὅτι τὴν δωρεὰν τοῦ θεοῦ ἐνόμισας διὰ χρημά- των κτᾶσθαι. οὐκ ἔστιν σοι μερὶς οὐδὲ κλῆρος ἐν τῷ λόγῳ 21 τούτῳ, ἡ γὰρ καρδία σου οὐκ ἔστιν εὐθέϊα ἐναντὶ τοῦ θεοῦ. μετανόησον οὖν ἀπὸ τῆς κακίας σου ταύτης, καὶ 22 δεήθητι τοῦ κυρίου εἰ ἄρα ἀφεθήσεται σοὶ ἡ ἐπίνοια τῆς καρδίας σου· εἰς γὰρ χολὴν πικρίας καὶ σύνδεσμον ἁδι- 23 κίας ὀρῶ σε ὄντα. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων εἶπεν· Δεήθητε 24 ὑμεῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν κύριον ὅπως μηδὲν ἐπέλθῃ ἐπ' ἐμὲ ὧν εἰρήκατε. Οἱ μὲν οὖν διαμαρτυράμενοι καὶ 25 λαλήσαντες τὸν λόγον τοῦ κυρίου ὑπέστρεφον εἰς Ἱεροσό- λυμα, πολλὰς τε κώμας τῶν Σαμαρειτῶν εὐηγγελίζοντο.

Ἄγγελος δὲ Κυρίου ἐλάλησεν πρὸς Φίλιππον λέγων 26 Ἄνάστηθι καὶ πορεύου κατὰ μεσημβρίαν ἐπὶ τὴν ὁδὸν τὴν καταβαίνουσαν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ εἰς Γάζαν· αὕτη ἐστὶν ἔρημος. καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ Αἰθίοψ 27 εὐνοῦχος δυναστίης Κανδάκης βασιλίσσης Αἰθίοπων, ὃς ἦν ἐπὶ πάσης τῆς γάζης αὐτῆς, [ὅς] ἐηλύθει προσκυνήσων εἰς Ἱερουσαλήμ, ἦν δὲ ὑποστρέφων καὶ καθήμενος ἐπὶ τοῦ 28 ἄρματος αὐτοῦ καὶ ἀνεγίνωσκεν τὸν προφήτην Ἡσαίαν. εἶπεν δὲ τὸ πνεῦμα τῷ Φιλίππῳ· Πρόσελθε καὶ κολλήθητι 29 τῷ ἄρματι τούτῳ. προσδραμὼν δὲ ὁ Φίλιππος ἤκουσεν 30 αὐτοῦ ἀναγινώσκοντος Ἡσαίαν τὸν προφήτην, καὶ εἶπεν Ἀρά γε γινώσκεις ἃ ἀναγινώσκεις; ὁ δὲ εἶπεν Πῶς γὰρ 31

ἂν δυναίμην ἐὰν μή τις ὀδηγήσει με; παρεκάλεσέν τε τὸν
32 Φίλιππον ἀναβάντα καθίσαι σὺν αὐτῷ. ἡ δὲ περιοχὴ τῆς
γραφῆς ἣν ἀνεγίνωσκεν ἦν αὕτη

Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη,
καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ ῥείοντος ἁγίου
ἄφωτος,

οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ.

33 Ἐν τῇ ταπεινώσει ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη·
τὴν γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγῆσεται;

ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ.

34 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εὐνοῦχος τῷ Φιλίππῳ εἶπεν Δέομαί σου,
περὶ τίνος ὁ προφήτης λέγει τοῦτο; περὶ ἑαυτοῦ ἢ περὶ
35 ἑτέρου τινός; ἀνοίξας δὲ ὁ Φίλιππος τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ
ἀρχάμενος ἀπὸ τῆς γραφῆς ταύτης εὐηγγελίσαστο αὐτῷ τὸν
36 Ἰησοῦν. ὡς δὲ ἐπορεύοντο κατὰ τὴν ὁδόν, ἦλθον ἐπὶ τι
ὔδωρ, καὶ φησὶν ὁ εὐνοῦχος Ἰδοὺ ὔδωρ· τί κωλύει με
38 βαπτισθῆναι; καὶ ἐκέλευσεν στήναι τὸ ἄρμα, καὶ κατέ-
βησαν ἀμφότεροι εἰς τὸ ὔδωρ ὃ τε Φίλιππος καὶ ὁ εὐνοῦχος,
39 καὶ ἐβάπτισεν αὐτόν. ὅτε δὲ ἀνέβησαν ἐκ τοῦ ὕδατος,
πνεῦμα Κυρίου ἤρπασεν τὸν Φίλιππον, καὶ οὐκ εἶδεν αὐτόν
οὐκέτι ὁ εὐνοῦχος, ἐπορεύετο γὰρ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ χαίρων.
40 Φίλιππος δὲ εὐρέθη εἰς Ἄζωτον, καὶ διερχόμενος εὐηγγε-
λίζετο τὰς πόλεις πάσας ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐτόν εἰς Και-
σαρίαν.

1 Ὁ δὲ Σαῦλος, ἔτι ἐνπνέων ἀπειλῆς καὶ φόβου εἰς τοὺς
2 μαθητὰς τοῦ κυρίου, προσελθὼν τῷ ἀρχιερεὶ ἠτήσαστο
παρ' αὐτοῦ ἐπιστολὰς εἰς Δαμασκὸν πρὸς τὰς συναγωγάς,
ὅπως ἐὰν τινὰς εὕρῃ τῆς ὁδοῦ ὄντας, ἀνδρας τε καὶ γυναί-
3 κας, δεδεμένους ἀγάγῃ εἰς Ἱερουσαλὴμ. Ἐν δὲ
τῷ πορεύεσθαι ἐγένετο αὐτὸν ἐγγίσειν τῇ Δαμασκῷ, ἐξέ-
4 φησις τε αὐτὸν περιήστραψεν φῶς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ πεσὼν

ἐπὶ τὴν γῆν ἤκουσεν φωνὴν λέγουσαν αὐτῷ Σαοὺλ Σαοὺλ, τί με διώκεις; εἶπεν δέ τις εἰ, κύριε; ὁ δὲ Ἐγώ εἰμι 5 Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις· ἀλλὰ ἀνάστηθι καὶ εἴσελθε εἰς τὴν 6 πόλιν, καὶ λαληθήσεταιί σοι ὅτι σε δεῖ ποιεῖν. οἱ δὲ 7 ἄνδρες οἱ συνοδεύοντες αὐτῷ ἰστήκεισαν ἐνεοί, ἀκούοντες μὲν τῆς φωνῆς μηδένα δὲ θεωροῦντες. ἠγέρθη δὲ Σαῦλος 8 ἀπὸ τῆς γῆς, ἀνεφωγμένων δὲ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ οὐδὲν ἔβλεπεν· χειραγωγοῦντες δὲ αὐτὸν εἰσήγαγον εἰς Δαμασκόν. καὶ ἦν ἡμέρας τρεῖς μὴ βλέπων, καὶ οὐκ ἔφαγεν 9 οὐδὲ ἔπιεν.

Ἦν δὲ τις μαθητῆς ἐν Δαμασκῷ ὀνόματι Ἀνανίας, 10 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ἐν ὁράματι ὁ κύριος Ἀνανία. ὁ δὲ εἶπεν Ἰδοὺ ἐγώ, κύριε. ὁ δὲ κύριος πρὸς αὐτὸν Ἐνάστα 11 πορεύθητι ἐπὶ τὴν ῥύμην τὴν καλουμένην Εὐθείαν καὶ ζήτησον ἐν οἰκίᾳ Ἰούδα Σαῦλον ὀνόματι Ταρσέα, ἰδοὺ γὰρ προσεύχεται, καὶ εἶδεν ἄνδρα [ἐν ὁράματι] Ἀνανίαν ὀνό- 12 ματι εἰσελθόντα καὶ ἐπιθέντα αὐτῷ [τὰς] χεῖρας ὅπως ἀναβλέψῃ. ἀπεκρίθη δὲ Ἀνανίας Κύριε, ἤκουσα ἀπὸ πολλῶν 13 περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ὅσα κακὰ τοῖς ἁγίοις σου ἐποίησεν ἐν Ἱερουσαλὴμ· καὶ ὧδε ἔχει ἐξουσίαν παρὰ τῶν ἀρχιερέων 14 δῆσαι πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομά σου. εἶπεν 15 δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ κύριος Πορεύου, ὅτι σκευὸς ἐκλογῆς ἐστίν μοι οὗτος τοῦ βαστάσαι τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον [τῶν] ἔθνων τε καὶ βασιλέων υἰῶν τε Ἰσραὴλ, ἐγὼ γὰρ ὑποδείξω αὐτῷ 16 ὅσα δεῖ αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματός μου παθεῖν. Ἀπῆλθεν 17 δὲ Ἀνανίας καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ ἐπιθείς ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας εἶπεν Σαοὺλ ἀδελφέ, ὁ κύριος ἀπέσταλκέν με, Ἰησοῦς ὁ ὀφθείς σοι ἐν τῇ ὁδῷ ἣ ἦρχου, ὅπως ἀναβλέψῃς καὶ πλησθῆς πνεύματος ἁγίου. καὶ εὐθέως ἀπέπεσαν αὐ- 18 τοῦ ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν ὡς λεπίδες, ἀνέβλεψέν τε, καὶ ἀναστὰς ἐβαπτίσθη, καὶ λαβὼν τροφὴν ἐνισχύθη. 19

Ἐγένετο δὲ μετὰ τῶν ἐν Δαμασκῷ μαθητῶν ἡμέρας τινάς, καὶ εὐθέως ἐν ταῖς συναγωγαῖς ἐκήρυσσεν τὸν Ἰησοῦν 20

21 ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ. ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες καὶ ἔλεγον Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ πορθήσας ἐν Ἱερουσαλὴμ τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομα τοῦτο, καὶ ὧδε εἰς τοῦτο ἐληλύθει ἵνα δεδεμένους αὐτοὺς ἀγάγῃ ἐπὶ τοὺς
 22 ἀρχιερεῖς; Σαῦλος δὲ μᾶλλον ἐνεδυναμούτο καὶ συνέχυνεν Ἰουδαίους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Δαμασκῶ, συνιβιάζων ὅτι
 23 οὗτός ἐστιν ὁ χριστός. Ὡς δὲ ἐπληροῦντο ἡμέραι ἱκαναί, συνεβουλευσάντο οἱ Ἰουδαῖοι ἀνελεῖν αὐτόν·
 24 ἐγνώσθη δὲ τῷ Σαύλῳ ἡ ἐπιβουλὴ αὐτῶν. παρετηροῦντο δὲ καὶ τὰς πύλας ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς ὅπως αὐτὸν ἀνέλω-
 25 σῶν λαβόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς διὰ τοῦ τείχους
 26 καθήκαν αὐτὸν χαλάσαντες ἐν σφυρίδι. Παραγενόμενος δὲ εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐπέιραζεν κολλᾶσθαι τοῖς
 27 μαθηταῖς· καὶ πάντες ἐφοβοῦντο αὐτόν, μὴ πιστεύοντες ὅτι ἐστὶν μαθητής. Βαρνάβας δὲ ἐπιλαβόμενος αὐτὸν ἤγα-
 28 γεν πρὸς τοὺς ἀποστόλους, καὶ διηγήσατο αὐτοῖς πῶς ἐν τῇ ὁδῷ εἶδεν τὸν κύριον καὶ ὅτι ἐλάλησεν αὐτῷ, καὶ πῶς ἐν
 29 Δαμασκῶ ἐπαρρησιάσατο ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ. καὶ ἦν μετ' αὐτῶν εἰσπορευόμενος καὶ ἐκπορευόμενος εἰς Ἱερου-
 30 σαλὴμ, παρρησιαζόμενος ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου, ἐλάλει τε καὶ συνεζήτει πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς· οἱ δὲ ἐπεχείρουν
 31 ἀνελεῖν αὐτόν. ἐπιγνόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ κατήγαγον αὐτὸν εἰς Καισαρίαν καὶ ἐξαπέστειλαν αὐτὸν εἰς Ταρσόν.
 32 Ἡ μὲν οὖν ἐκκλησία καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας καὶ Γαλι-
 33 λαίας καὶ Σαμαρίας εἶχεν εἰρήνην οἰκοδομουμένην, καὶ πορευομένη τῷ φόβῳ τοῦ κυρίου καὶ τῇ παρακλήσει τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐπληθύνετο.

32 ΕΓΕΝΕΤΟ ΔΕ ΠΕΤΡΟΝ διερχόμενον διὰ πάντων
 33 κατελθεῖν καὶ πρὸς τοὺς ἁγίους τοὺς κατοικοῦντας Λύδδα.
 33 εὔρεν δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπὸν τινα ὀνόματι Αἰνέαν ἐξ ἐτών ὀκτώ

κατακείμενον ἐπὶ κρᾶββάτου, ὃς ἦν παραλελυμένος. καὶ 34
εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέτρος Αἰνέα, ἴσται σε Ἰησοῦς Χριστός·
ἀνάστηθι καὶ στρώσον σεαυτῷ· καὶ εὐθέως ἀνέστη. καὶ 35
εἶδαν αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες Λύδδα καὶ τὸν Σαρῶνα,
οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν κύριον.

Ἐν Ἰόππῃ δέ τις ἦν μαθήτρια ὀνόματι Ταβειθά, ἣ 36
διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς· αὕτη ἦν πλήρης ἔργων
ἀγαθῶν καὶ ἐλεημοσυνῶν ὧν ἐποίει. ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς 37
ἡμέραις ἐκείναις ἀσθενήσασαν αὐτὴν ἀποθανεῖν· λούσαντες
δὲ ἔθηκαν[†] ἐν ὑπερῷῳ. ἐγγὺς δὲ οὔσης Λύδδας τῇ Ἰόππῃ 38
οἱ μαθηταὶ ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν αὐτῇ ἀπέστει-
λαν δύο ἄνδρας πρὸς αὐτὸν παρακαλοῦντες Μὴ ὀκνήσης
διελθεῖν ἕως ἡμῶν· ἀναστὰς δὲ Πέτρος συνήλθεν αὐτοῖς· 39
ὃν παραγενόμενον ἀνήγαγον εἰς τὸ ὑπερῷον, καὶ παρέστη-
σαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίουσαι καὶ ἐπιδεικνύμεναι
χιτῶνας καὶ ἱμάτια ὅσα ἐποίει μετ' αὐτῶν οὔσα ἡ Δορκάς.
ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάντας ὁ Πέτρος καὶ θεὶς τὰ γόνατα 40
προσηύξατο, καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα εἶπεν Ταβειθά,
ἀνάστηθι. ἣ δὲ ἤνοιξεν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, καὶ ἰδοῦσα
τὸν Πέτρον ἀνεκάθισεν. δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα ἀνέστησεν 41
αὐτήν, φωνήσας δὲ τοὺς ἁγίους καὶ τὰς χήρας παρέστησεν
αὐτὴν ζῶσαν. γνωστὸν δὲ ἐγένετο καθ' ὅλης Ἰόππης, καὶ 42
ἐπίστευσαν πολλοὶ ἐπὶ τὸν κύριον. Ἐγένετο δὲ ἡμέρας 43
ἱκανὰς μείναι ἐν Ἰόππῃ παρά τινι Σίμωνι βυρσεῖ.

Ἄνθρωπος δὲ τις ἐν Καισαρίᾳ ὀνόματι Κορνήλιος, ἑκατον- 1
τάρχης ἐκ σπειρήσ τῆς καλουμένης Ἰταλικῆς, εὐσεβὴς καὶ 2
φοβούμενος τὸν θεὸν σὺν παντὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ποιῶν ἐλε-
μοσύνας πολλὰς τῷ λαῷ καὶ δεόμενος τοῦ θεοῦ διὰ παντός,
εἶδεν ἐν ὁράματι φανερώς ὡσεὶ περὶ ὄραν ἐνάτην τῆς ἡμέ- 3
ρας ἄγγελον τοῦ θεοῦ εἰσελθόντα πρὸς αὐτὸν καὶ εἰπόντα
αὐτῷ Κορνήλιε. ὁ δὲ ἀτενίσας αὐτῷ καὶ ἔμβοσος γενό- 4
μενος εἶπεν Τί ἐστίν, κύριε; εἶπεν δὲ αὐτῷ Αἰ προσευ-

χαί σου καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου ἀνέβησαν εἰς μνημόσυνον
 5 ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ· καὶ νῦν πέμψον ἄνδρας εἰς Ἴόππην
 6 καὶ μετάπεμψαι Σίμωνά τινα ὃς ἐπικαλεῖται Πέτρος· οὗτος
 7 ξενίζεται παρά τινι Σίμωνι βυρσεῖ, ᾧ ἐστὶν οἰκία παρά θά-
 8 λασσαν. ὡς δὲ ἀπῆλθεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν αὐτῷ, φωνήσας
 9 δύο τῶν οἰκετῶν καὶ στρατιώτην εὐσεβῆ τῶν προσκαρτερούν-
 10 των αὐτῷ καὶ ἐξηγησάμενος ἅπαντα αὐτοῖς ἀπέστειλεν

9 αὐτοὺς εἰς τὴν Ἴόππην. Τῇ δὲ ἐπαύριον ὁδοι-
 πορούντων ἐκείνων καὶ τῇ πόλει ἐγγιζόντων ἀνέβη Πέτρος
 10 ἐπὶ τὸ δῶμα προσεύξασθαι περὶ ὧραν ἕκτην. ἐγένετο δὲ
 11 πρόσπειρος καὶ ἠθέλεν γεύσασθαι· παρασκευαζόντων δὲ
 12 αὐτῶν ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν ἕκστασις, καὶ θεωρεῖ τὸν οὐρανὸν
 ἀνεφνεμένον καὶ καταβαῖνον σκευὸς τι ὡς ὀθύνην μεγάλην
 13 τέσσαρσιν ἀρχαῖς καθιέμενον ἐπὶ τῆς γῆς, ἐν ᾧ ὑπῆρχεν
 14 πάντα τὰ τετράποδα καὶ ἔρπετὰ τῆς γῆς καὶ πετεινὰ τοῦ
 15 οὐρανοῦ. καὶ ἐγένετο φωνὴ πρὸς αὐτὸν Ἀναστάς, Πέτρε,
 16 θύσον καὶ φάγε. ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν Μηδαμῶς, κύριε, ὅτι
 17 οὐδέποτε ἔφαγον πᾶν κοινὸν καὶ ἀκάθαρτον. καὶ φωνὴ
 πάλιν ἐκ δευτέρου πρὸς αὐτὸν Ἄ ὁ θεὸς ἐκαθάρισεν σὺ μὴ
 18 κοῖνου. τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρίς, καὶ εὐθύς ἀνελήμφθη τὸ
 19 σκεῦος εἰς τὸν οὐρανόν.

Ὡς δὲ ἐν ἑαυτῷ διη-
 πόρει ὁ Πέτρος τί ἂν εἶη τὸ ὄραμα ὃ εἶδεν, ἰδοὺ οἱ ἄνδρες
 οἱ ἀπεσταλμένοι ὑπὸ τοῦ Κορνηλίου διερωτήσαντες τὴν
 18 οἰκίαν τοῦ Σίμωνος ἐπέστησαν ἐπὶ τὸν πυλῶνα, καὶ φωνή-
 σαντες ἑπίθοντο εἰ Σίμων ὁ ἐπικαλούμενος Πέτρος ἐν-
 19 θάδε ξενίζεται. Τοῦ δὲ Πέτρου διενθυμισμένου περὶ τοῦ
 ὁράματος εἶπεν τὸ πνεῦμα Ἰδοὺ ἄνδρες ἴδου ἕξου ἄνδρες σε·
 20 ἀλλὰ ἀναστάς καταβῆθι καὶ πορεύου σὺν αὐτοῖς μηδὲν
 21 διακρινόμενος, ὅτι ἐγὼ ἀπέσταλκα αὐτούς. καταβὰς δὲ Πέ-
 22 τρος πρὸς τοὺς ἄνδρας εἶπεν Ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι ὃν ζητεῖτε· τίς
 ἡ αἰτία δι' ἣν πάρεστε; οἱ δὲ εἶπαν Κορνηλίος ἑκατον-
 τάρχης, ἀνὴρ δίκαιος καὶ φοβούμενος τὸν θεὸν μαρτυρού-
 μένος τε ὑπὸ ὄλου τοῦ ἔθνους τῶν Ἰουδαίων, ἐχρηματίσθη

ὑπὸ ἀγγέλου ἀγίου μεταπέμψασθαί σε εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ
καὶ ἀκοῦσαι ῥήματα παρὰ σοῦ. εἰσκαλεσάμενος οὖν αὐτοὺς 23
ἐξέτισεν. Τῇ δὲ ἐπαύριον ἀναστὰς ἐξῆλθεν σὺν
αὐτοῖς, καὶ τινες τῶν ἀδελφῶν τῶν ἀπὸ Ἰόππης συνῆλ-
θαν αὐτῷ. τῇ δὲ ἐπαύριον εἰσῆλθεν εἰς τὴν Καισαρίαν· 24
ὁ δὲ Κορνήλιος ἦν προσδοκῶν αὐτοὺς συνκαλεσάμενος τοὺς
συγγενεῖς αὐτοῦ καὶ τοὺς ἀναγκαίους φίλους. Ὡς δὲ ἐγέ- 25
νετο τοῦ εἰσελθεῖν τὸν Πέτρον, συναντήσας αὐτῷ ὁ Κορ-
νήλιος πεσὼν ἐπὶ τοὺς πόδας προσεκύνησεν. ὁ δὲ Πέτρος 26
ἤγειρεν αὐτὸν λέγων Ἀνάστηθι· καὶ ἐγὼ αὐτὸς ἄνθρωπος
εἰμι. καὶ συνομιλῶν αὐτῷ εἰσῆλθεν, καὶ εὗρισκεῖ συνελη- 27
λυθότας πολλοὺς, ἔφη τε πρὸς αὐτοὺς Ὑμεῖς ἐπίστασθε 28
ὡς ἀθέμιτόν ἐστιν ἀνδρὶ Ἰουδαίῳ κολλᾶσθαι ἢ προσέρχε-
σθαι ἄλλοφύλῳ· κἀμοὶ ὁ θεὸς ἔδειξεν μηδένα κοινὸν ἢ
ἀκάθαρτον λέγειν ἄνθρωπον· διὸ καὶ ἀναντιρῆτως ἦλθον 29
μεταπεμφθεῖς. πυνθάνομαι οὖν τίνι λόγῳ μετεπέμψασθέ
με. καὶ ὁ Κορνήλιος ἔφη Ἀπὸ τετάρτης ἡμέρας μέχρι 30
ταύτης τῆς ὥρας ἤμην τὴν ἐνάτην προσευχόμενος ἐν τῷ
οἴκῳ μου, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἕστη ἐνώπιόν μου ἐν ἐσθῆτι λαμ-
πρῇ καὶ φησι Κορνήλιε, εἰσηκούσθη σου ἡ προσευχὴ καὶ 31
αἱ ἐλεημοσύναι σου ἐμνήσθησαν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ· πέμψον 32
οὖν εἰς Ἰόππην καὶ μετακάλεσαι Σίμωνα ὃς ἐπικαλεῖται
Πέτρος· οὗτος ξενίζεται ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος βυρσέως παρὰ
θάλασσαν. ἐξαυτῆς οὖν ἔπεμψα πρὸς σέ, σύ τε καλῶς 33
ἐποίησας παραγενόμενος. νῦν οὖν πάντες ἡμεῖς ἐνώπιον
τοῦ θεοῦ πάρεσμεν ἀκοῦσαι πάντα τὰ προστεταγμένα
σοι ὑπὸ τοῦ κυρίου. ἀνοίξας δὲ Πέτρος τὸ στόμα εἶπεν 34
Ἐπ' ἀληθείας καταλαμβάνομαι ὅτι οὐκ ἔστιν προσωπο-
λήμπτῃς ὁ θεός, ἀλλ' ἐν παντὶ ἔθνει ὁ φοβούμενος αὐ- 35
τὸν καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην δεκτὸς αὐτῷ ἐστίν. τὸν 36
λόγον ἄπέστειλεν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐγαγγελιζόμενος
εἰρήνην διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· οὗτός ἐστιν πάντων κύριος.
ὑμεῖς οἴδατε τὸ γενόμενον ῥῆμα καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, 37

36,37 ἐν ἀπίστευτον.....Χριστοῦ (οὗτος.....κύριος) ὑμεῖς οἴδατε, τὸ

ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας μετὰ τὸ βάπτισμα ὁ ἐκήρυ-
 38 ξεν Ἰωάνης, Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζαρέθ, ὡς ἔχρισεν αὐτὸν
 ὁ θεὸς πνεύματι ἀγίῳ καὶ δυνάμει, ὃς διήλθεν εὐεργετῶν
 καὶ ἰώμενος πάντας τοὺς καταδυναστευομένους ὑπὸ τοῦ
 39 διαβόλου, ὅτι ὁ θεὸς ἦν μετ' αὐτοῦ· καὶ ἡμεῖς μάρτυρες
 πάντων ὧν ἐποίησεν ἔν τε τῇ χώρᾳ τῶν Ἰουδαίων καὶ
 Ἰερουσαλήμ· ὃν καὶ ἀνείλαν κρεμάσαντες ἐπὶ ζύλογ.
 40 τοῦτον ὁ θεὸς ἤγειρεν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ καὶ ἔδωκεν αὐτὸν
 41 ἐμφανῆ γενέσθαι, οὐ παντὶ τῷ λαῷ ἀλλὰ μάρτυσι τοῖς
 προκεχειροτονημένοις ὑπὸ τοῦ θεοῦ, ἡμῖν, οἵτινες συνεφέ-
 γομεν καὶ συνεπίομεν αὐτῷ μετὰ τὸ ἀναστῆναι αὐτὸν ἐκ
 42 νεκρῶν· καὶ παρήγγειλεν ἡμῖν κηρύξαι τῷ λαῷ καὶ δια-
 μαρτύρασθαι ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ ὠρισμένος ὑπὸ τοῦ θεοῦ
 43 κριτῆς ζώντων καὶ νεκρῶν. τούτῳ πάντες οἱ προφηῆται
 μαρτυροῦσιν, ἄφεςιν ἁμαρτιῶν λαβεῖν διὰ τοῦ ὀνόματος
 44 αὐτοῦ πάντα τὸν πιστεύοντα εἰς αὐτόν.

Ἔτι
 λαλοῦντος τοῦ Πέτρου τὰ ῥήματα ταῦτα ἐπέπεσε τὸ πνεῦμα
 45 τὸ ἅγιον ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας τὸν λόγον. καὶ
 ἐξέστησαν οἱ ἐκ περιτομῆς πιστοὶ ἵσταν ἠσθησαν τῷ Πέτρῳ,
 ὅτι καὶ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἡ δωρεὰ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου ἐκκέ-
 46 χυται· ἦκουον γὰρ αὐτῶν λαλούντων γλώσσαις καὶ μεγα-
 47 λυνόντων τὸν θεόν. τότε ἀπεκρίθη Πέτρος Μήτι τὸ ὕδωρ
 δύναται κωλύσαι τις τοῦ μὴ βαπτισθῆναι τούτους οἵτινες
 48 τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔλαβον ὡς καὶ ἡμεῖς; προσέταξεν
 δὲ αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ βαπτισθῆναι.
 τότε ἠρώτησαν αὐτὸν ἐπιμεῖναι ἡμέρας τινάς.

1 Ἦκουσαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ οἱ ὄντες κατὰ
 τὴν Ἰουδαίαν ὅτι καὶ τὰ ἔθνη ἐδέξαντο τὸν λόγον τοῦ θεοῦ.
 2 Ὅτε δὲ ἀνέβη Πέτρος εἰς Ἰερουσαλήμ, διεκρίνοντο πρὸς
 3 αὐτὸν οἱ ἐκ περιτομῆς λέγοντες ὅτι εἰσῆλθεν πρὸς ἄνδρας
 4 ἄκροβυστίαν ἔχοντας καὶ συνέφαγεν αὐτοῖς. ἀρξάμενος
 5 δὲ Πέτρος ἐξετίθετο αὐτοῖς καθεξῆς λέγων Ἐγὼ ἤμην ἐν
 πόλει Ἰόππῃ προσευχόμενος καὶ εἶδον ἐν ἐκστάσει ὄραμα,

καταβαίνουν σκευός τι ὡς ὄθονην μεγάλην τέσσαρσιν ἀρχαῖς
καθιεμένην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἦλθεν ἄχρι ἐμοῦ· εἰς ἣν 6
ἀνείσσας κατενόουν καὶ εἶδον τὰ τετράποδα τῆς γῆς καὶ
τὰ θηρία καὶ τὰ ἔρπετά καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ· ἤκουσα 7
δὲ καὶ φωνῆς λεγούσης μοι Ἐναστάς, Πέτρε, θύσον καὶ
φάγε. εἶπον δὲ Μηδαμῶς, κύριε, ὅτι κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον 8
οὐδέποτε εἰσήλθεν εἰς τὸ στόμα μου. ἀπεκρίθη δὲ ἔκ δευ- 9
τέρου φωνῆ ἔκ τοῦ οὐρανοῦ Ἄ ὁ θεὸς ἐκαθάρισεν σὺ μὴ
κοῖνου. τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρίς, καὶ ἀνεπάσθη πάλιν 10
ἅπαντα εἰς τὸν οὐρανόν. καὶ ἰδοὺ ἐξαυτῆς τρεῖς ἄνδρες 11
ἐπέστησαν ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐν ᾗ ἤμεν, ἀπεσταλμένοι ἀπὸ
Καισαρίας πρὸς με. εἶπεν δὲ τὸ πνεῦμά μοι συνελθεῖν 12
αὐτοῖς μηδὲν διακρίναντα. ἦλθον δὲ σὺν ἐμοὶ καὶ οἱ ἐξ
ἀδελφοὶ οὗτοι, καὶ εἰσήλθομεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀνδρός.
ἀπήγγειλεν δὲ ἡμῖν πῶς εἶδεν τὸν ἄγγελον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ 13
σταθέντα καὶ εἰπόντα Ἀπόστειλον εἰς Ἰόππην καὶ μετά-
πεμφθαι Σίμωνα τὸν ἐπικαλούμενον Πέτρον, ὃς λαλήσει 14
ῥήματα πρὸς σὲ ἐν οἷς σωθήσῃ σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου.
ἐν δὲ τῷ ἄρξασθαι με λαλεῖν ἐπέπεσεν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον 15
ἐπ' αὐτοὺς ὡσπερ καὶ ἐφ' ἡμᾶς ἐν ἀρχῇ. ἐμνήσθην δὲ τοῦ 16
ῥήματος τοῦ κυρίου ὡς ἔλεγεν Ἰωάνης μὲν ἐβάπτισεν
ὑδατι ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν πνεύματι ἁγίῳ. εἰ οὖν 17
τὴν ἴσῃν δωρεὰν ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς ὡς καὶ ἡμῖν πιστεύ-
σασιν ἐπὶ τὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἐγὼ τίς ἤμην δυνατὸς
κωλύσαι τὸν θεόν; ἀκούσαιτες δὲ ταῦτα ἠσύχασαν καὶ 18
ἐδόξασαν τὸν θεὸν λέγοντες Ἄρα καὶ τοῖς ἔθνεσιν ὁ θεὸς
τὴν μετάνοιαν εἰς ζωὴν ἔδωκεν.

Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς γενομέ- 19
νης ἐπὶ Στεφάνῳ διήλθον ἕως Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ
Ἀντιοχείας, μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον Ἰου-
δαίους. Ἦσαν δὲ τινες ἐξ αὐτῶν ἄνδρες Κύπριοι καὶ 20
Κυρηναῖοι, οἵτινες ἐλθόντες εἰς Ἀντιόχειαν ἐλάλουν καὶ

πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς, εὐαγγελιζόμενοι τὸν κύριον Ἰησοῦν.
 21 καὶ ἦν χεὶρ Κυρίου μετ' αὐτῶν, πολὺς τε ἀριθμὸς ὁ πιστευ-
 22 σας ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν κύριον. Ἦκούσθη δὲ ὁ λόγος εἰς
 τὰ ὄτα τῆς ἐκκλησίας τῆς οὔσης ἐν Ἱερουσαλὴμ περὶ
 23 αὐτῶν, καὶ ἐξαπέστειλαν Βαρνάβαν ἕως Ἀντιοχείας· ὃς
 παραγενόμενος καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τὴν τοῦ θεοῦ ἐχάρη
 καὶ παρεκάλει πάντας τῇ προθέσει τῆς καρδίας προσμένειν
 24 [ἐν] τῷ κυρίῳ, ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης πνεύμα-
 τος ἁγίου καὶ πίστεως. καὶ προσετέθη ὄχλος ἱκανὸς τῷ
 25 κυρίῳ. ἐξῆλθεν δὲ εἰς Ταρσὸν ἀναζητῆσαι Σαῦλον, καὶ
 26 εὐρῶν ἤγαγεν εἰς Ἀντιόχειαν. ἐγένετο δὲ αὐτοῖς καὶ ἐν-
 αὐτὸν ὄλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ διδάξαι ὄχλον
 ἱκανόν, χρηματίζειν τε πρῶτως ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητὰς
 Χριστιανούς.

27 EN ΤΑΥΤΑΙΣ ΔΕ ΤΑΙΣ ΗΜΕΡΑΙΣ κατῆλθον ἀπὸ
 28 Ἱεροσολύμων προφήται εἰς Ἀντιόχειαν· ἀναστὰς δὲ εἰς ἐξ
 αὐτῶν ὀνόματι Ἀγαθὸς ἑσήμανεν¹ διὰ τοῦ πνεύματος λιμὸν
 μεγάλην μέλλειν ἔσσεσθαι ἐφ' ὄλην τὴν οἰκουμένην· ἦτις
 29 ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου. τῶν δὲ μαθητῶν καθὼς εὐπορεῖτό τις
 ὄρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν
 30 ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς· ὃ καὶ ἐποίησαν ἀποστείλαντες
 πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαύλου.
 1 Κατ' ἐκεῖνον δὲ τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρῴδης ὁ βασι-
 λεὺς τὰς χεῖρας κακῶσαί τινας τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλη-
 2 σίας. ἀνείλεν δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου μαχαίρη.
 3 ἰδὼν δὲ ὅτι ἀρεστόν ἐστιν τοῖς Ἰουδαίοις προσέθετο συλ-
 λαβεῖν καὶ Πέτρον, (ἦσαν δὲ ἡμέραι τῶν ἀζύμων,)
 4 ὃν καὶ πιάσας ἔθετο εἰς φυλακὴν, παραδοὺς τέσσαρσιν
 τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσσειν αὐτόν, βουλόμενος μετὰ
 5 τὸ πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ. ὁ μὲν οὖν Πέτρος

ἐτρείτο ἐν τῇ φυλακῇ· προσευχὴ δὲ ἦν ἐκτενώσ γινομένη
 ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν θεὸν περὶ αὐτοῦ. Ὅτε δὲ 6
 ἤμελλεν ᾠροσασθαι αὐτὸν ὁ Ἑρῴδης, τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦν
 ὁ Πέτρος κοιμώμενος μεταξύ δύο στρατιωτῶν δεδεμένος
 ἀλύσειν δυσίν, φύλακές τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν
 φυλακὴν. καὶ ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη, καὶ φῶς ἔλαμ- 7
 ψεν ἐν τῷ οἰκήματι· πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου
 ἤγειρεν αὐτὸν λέγων Ἀνάστα ἐν τάχει· καὶ ἐξέπεσαν
 αὐτοῦ αἱ ἀλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν. εἶπεν δὲ ὁ ἄγγελος 8
 πρὸς αὐτὸν Ζῶσαι καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου· ἐποί-
 ησεν δὲ οὕτως. καὶ λέγει αὐτῷ Περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου
 καὶ ἀκολούθει μοι· καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθει, καὶ οὐκ ᾔδει 9
 ὅτι ἀληθὲς ἐστὶν τὸ γινόμενον διὰ τοῦ ἀγγέλου, ἐδόκει δὲ
 ὄραμα βλέπειν. διελθόντες δὲ πρώτην φυλακὴν καὶ δευτέ- 10
 ραν ἦλθαν ἐπὶ τὴν πύλην τὴν σιδηρὰν τὴν φέρουσαν εἰς
 τὴν πόλιν, ἣτις αὐτομάτῃ ἠνοίγη αὐτοῖς, καὶ ἐξελθόντες
 προῆλθον ῥύμην μίαν, καὶ εὐθέως ἀπέστη ὁ ἄγγελος
 ἀπ' αὐτοῦ. καὶ ὁ Πέτρος ἐν ἑαυτῷ γενόμενος εἶπεν Νῦν 11
 οἶδα ἀληθῶς ὅτι ἐξαπέστειλεν ὁ κύριος τὸν ἄγγελον αὐ-
 τοῦ καὶ ἐξείλατό με ἐκ χειρὸς Ἑρῴδου καὶ πάσης τῆς
 προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων. συνιδῶν τε ἦλθεν ἐπὶ 12
 τὴν οἰκίαν τῆς Μαρίας τῆς μητρὸς Ἰωάννου τοῦ ἐπικαλουμένου
 Μάρκου, οὗ ἦσαν ἱκανοὶ συνηθροισμένοι καὶ προσευχόμενοι.
 κρούσαντος δὲ αὐτοῦ τὴν θύραν τοῦ πυλῶνος ᾠροσῆλθε 13
 παιδίσκη ὑπακοῦσαι ὀνόματι Ῥόδη, καὶ ἐπιγνοῦσα τὴν
 φωνὴν τοῦ Πέτρου ἀπὸ τῆς χαρᾶς οὐκ ἠνοίξεν τὸν πυλῶνα,
 εἰσδραμούσα δὲ ἀπήγγειλεν ἐστάναι τὸν Πέτρον πρὸ τοῦ
 πυλῶνος. οἱ δὲ πρὸς αὐτὴν εἶπαν Μαίνη· ἡ δὲ δισχυρί- 15
 ζετο οὕτως ἔχειν. οἱ δὲ ἔλεγον Ὁ ἄγγελός ἐστιν αὐτοῦ.
 ὁ δὲ Πέτρος ἐπέμενε κρούων· ἀνοίξαντες δὲ εἶδαν αὐτὸν καὶ 16
 ἐξέστησαν. κατασείσας δὲ αὐτοῖς τῇ χειρὶ σιγᾶν διηγῆ- 17
 σατο αὐτοῖς πῶς ὁ κύριος αὐτὸν ἐξήγαγεν ἐκ τῆς φυλακῆς,
 εἶπεν τε Ἀπαγγεῖλατε Ἰακώβῳ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ταῦτα.

6 προαγαγεῖν

11 Κύριος

13 προῆλθε

15 εἶπαν

18 καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἕτερον τόπον. Γενομένης δὲ ἡμέ-
 ρας ἦν τάραχος οὐκ ὀλίγος ἐν τοῖς στρατιώταις, τί ἄρα ὁ
 19 Πέτρος ἐγένετο. Ἡρῴδης δὲ ἐπιζητήσας αὐτὸν καὶ μὴ εὐρῶν
 ἀνακρίνας τοὺς φύλακας ἐκέλευσεν ἀπαχθῆναι, καὶ κατελθὼν
 20 ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς Καισαρίαν διέτριβεν. Ἦν
 δὲ θυμομαχῶν Τυρίοις καὶ Σιδωνίοις· ὁμοθυμαδὸν δὲ πα-
 ρῆσαν πρὸς αὐτόν, καὶ πείσαντες Βλάστον τὸν ἐπὶ τοῦ
 κοιτῶνος τοῦ βασιλέως ἤτοῦντο εἰρήνην διὰ τὸ τρέφεσθαι
 21 αὐτῶν τὴν χώραν ἀπὸ τῆς βασιλικῆς. τακτῇ δὲ ἡμέρᾳ
 [ὁ] Ἡρῴδης ἐνδυσάμενος ἐσθῆτα βασιλικὴν καθίσας ἐπὶ
 22 τοῦ βήματος ἐδημηγόρει πρὸς αὐτούς· ὁ δὲ δῆμος ἐπεφώνει
 23 Θεοῦ φωνὴ καὶ οὐκ ἀνθρώπου. παραχρῆμα δὲ ἐπάταξεν αὐ-
 τὸν ἄγγελος Κυρίου ἀνθ' ὧν οὐκ ἔδωκεν τὴν δόξαν τῷ θεῷ,
 24 καὶ γενόμενος σκωληκόβρωτος ἐξέψυξεν. Ὁ δὲ
 λόγος τοῦ ἑκείνου ἠύξανεν καὶ ἐπληθύνετο.
 25 Βαρνάβας δὲ καὶ Σαῦλος ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ
 πληρώσαντες τὴν διακονίαν, συναπαλαβόντες Ἰωάννην τὸν
 ἐπικληθέντα Μάρκον.

1 Ἦσαν δὲ ἐν Ἀντιοχείᾳ κατὰ τὴν οὖσαν ἐκκλησίαν προ-
 φῆται καὶ διδάσκαλοι ὃ τε Βαρνάβας καὶ Συμεὼν ὁ καλού-
 μενος Νίγερ, καὶ Λούκιος ὁ Κυρηναῖος, Μαναῆν τε Ἡρῴδου
 2 τοῦ τετραάρχου σύντροφος καὶ Σαῦλος. Λειτουργούντων
 δὲ αὐτῶν τῷ κυρίῳ καὶ νηστευόντων εἶπεν τὸ πνεῦμα τὸ
 ἅγιον Ἀφορίσατε δὴ μοι τὸν Βαρνάβαν καὶ Σαῦλον εἰς τὸ
 3 ἔργον ὃ προσκέκλημαι αὐτούς. τότε νηστεύσαντες καὶ προσ-
 ευξάμενοι καὶ ἐπιθέντες τὰς χεῖρας αὐτοῖς ἀπέλυσαν.
 4 Αὐτοὶ μὲν οὖν ἐκπεμφθέντες ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος
 κατήλθον εἰς Σελευκίαν, ἐκεῖθεν τε ἀπέπλευσαν εἰς Κύπρον,
 5 καὶ γενόμενοι ἐν Σαλαμίνι κατήγγελλον τὸν λόγον τοῦ θε-
 οῦ ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῶν Ἰουδαίων· εἶχον δὲ καὶ Ἰωάν-
 6 νην ὑπηρέτην. Διελθόντες δὲ ὅλην τὴν νῆσον
 ἄχρι Πάφου εὗρον ἄνδρα τινὰ μάγον ψευδοπροφήτην Ἰου-

δαῖον φ' ὄνομα Βαρισηοῦς, ὃς ἦν σὺν τῷ ἀνθυπάτῳ Σεργίῳ 7
 Παύλῳ, ἀνδρὶ συνετῷ. οὗτος προσκαλεσάμενος Βαρνάβαν
 καὶ Σαῦλον ἐπέζητησεν ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ· ἀν- 8
 θίστατο δὲ αὐτοῖς Ἐλύμας ὁ μάγος, οὕτως γὰρ μεθερμη-
 νεύεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ζητῶν διαστρέφαι τὸν ἀνθύπατον
 ἀπὸ τῆς πίστεως. Σαῦλος δέ, ὁ καὶ Παῦλος, πλησθεὶς 9
 πνεύματος ἁγίου ἀτενίσας εἰς αὐτὸν εἶπεν Ὁ πλήρης παν- 10
 τὸς δόλου καὶ πάσης ῥαδιουργίας, υἱὲ διαβόλου, ἐχθρὸς
 πάσης δικαιοσύνης, οὐ παύσῃ διαστρέφων τὰς ὁδοὺς τοῦ
 κυρίου τὰς εὔθειδας; καὶ νῦν ἰδοὺ χεὶρ Κυρίου ἐπὶ σέ, καὶ 11
 ἔσῃ τυφλὸς μὴ βλέπων τὸν ἥλιον ἄχρι καιροῦ. παρα-
 χρῆμα δὲ ἔπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἀχλὺς καὶ σκότος, καὶ περιάγων
 ἐζήτει χειραγωγούς. τότε ἰδὼν ὁ ἀνθύπατος τὸ γεγονός ἐπί- 12
 στευσεν ἐκπληττόμενος ἐπὶ τῇ διδαχῇ τοῦ κυρίου.

Ἀναχθίντες δὲ ἀπὸ τῆς Πάφου οἱ περὶ Παῦλον ἦλθον 13
 εἰς Πέργην τῆς Παμφυλίας· Ἰωάνης δὲ ἀποχωρήσας
 ἀπ' αὐτῶν ὑπέστρεψεν εἰς Ἱεροσόλυμα. Αὐτοὶ δὲ διελ- 14
 θόντες ἀπὸ τῆς Πέργης παρεγένοντο εἰς Ἀντιόχειαν τὴν
 Πισιδίαν, καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν συναγωγὴν τῇ ἡμέρᾳ τῶν
 σαββάτων ἐκάθισαν. μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ νόμου 15
 καὶ τῶν προφητῶν ἀπέστειλαν οἱ ἀρχισυναγωγοὶ πρὸς αὐ-
 τοὺς λέγοντες Ἄνδρες ἀδελφοί, εἴ τις ἔστιν ἐν ὑμῖν λόγος
 παρακλήσεως πρὸς τὸν λαόν, λέγετε. ἀναστὰς δὲ Παῦλος 16
 καὶ κατασείσας τῇ χειρὶ εἶπεν Ἄνδρες Ἰσραηλεῖται καὶ οἱ
 φοβούμενοι τὸν θεόν, ἀκούσατε. Ὁ θεὸς τοῦ λαοῦ τούτου 17
 Ἰσραὴλ ἐξελέξατο τοὺς πατέρας ἡμῶν, καὶ τὸν λαὸν ὕψωσεν
 ἐν τῇ παροικίᾳ ἐν γῇ Αἰγύπτου, καὶ μετὰ ΒΡΑΧΙΟΝΟΣ
 ὙΨΗΛΟΥ ἔξήγαγεν αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ὡς τεσσαρακον- 18
 ταετῆ χρόνον ἐτροποφόρησεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ,
 καθελῶν ἔθνη ἑπτὰ ἐν γῇ Χαναὰν κατεκληρο- 19
 νόμησεν τὴν γῆν αὐτῶν ὡς ἔτεσι τετρακοσίοις καὶ πεντή- 20
 κοντα. καὶ μετὰ ταῦτα ἔδωκεν κριτὰς ἕως Σαμουὴλ προ-
 φῆτου. κακείθεν ἠτήσαντο βασιλεία, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς 21

ὁ θεὸς τὸν Σαοὺλ υἱὸν Κεῖς, ἄνδρα ἐκ φυλῆς Βενιαμείν, ἔτη
 22 τεσσεράκοντα· καὶ μεταστῆσας αὐτὸν ἤγειρεν τὸν Δανεῖδ
 αὐτοῖς εἰς βασιλεία, ᾧ καὶ εἶπεν μαρτυρήσας Εἶπον
 Δαγεῖδ τὸν τοῦ Ἰεσσαί, [ἄνδρα] κατὰ τὴν καρδίαν μου,
 23 ὃς ποιήσει πάντα τὰ θελήματά μου. τούτου ὁ θεὸς ἀπὸ
 τοῦ σπέρματος κατ' ἐπαγγελίαν ἤγαγεν τῷ Ἰσραὴλ σωτήρα
 24 Ἰησοῦν, προκηρύξαντος Ἰωάνου πρὸ προσώπου τῆς εἰσόδου
 25 αὐτοῦ βάπτισμα μετανοίας παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ. ὡς δὲ
 ἐπλήρου Ἰωάνης τὸν δρόμον, ἔλεγεν Τί ἐμὲ ὑπονοεῖτε
 «εἶναι; οὐκ εἰμι ἐγώ· ἀλλ' ἰδοὺ ἔρχεται μετ' ἐμὲ οὐκ εἰμι
 26 ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λύσαι. Ἄνδρες ἀδελφοί, υἱοὶ
 γένους Ἀβραὰμ καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν θεόν, ἡμῖν
 27 ὁ ΛΟΓΟΣ τῆς σωτηρίας ταύτης ἔΞΑΠΕΣΤΑΛΗ. οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν τοῦτον
 ἀγνοήσαντες καὶ τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν τὰς κατὰ πᾶν
 28 σάββατον ἀναγινωσκομένας κρίναντες ἐπλήρωσαν, καὶ
 μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὐρόντες ἤτήσαντο Πειλᾶτον
 29 ἀναιρεθῆναι αὐτόν· ὡς δὲ ἐτέλεσαν πάντα τὰ ἄπερ αὐτοῦ
 γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου ἔθηκαν εἰς μνη-
 30 μείον. ὁ δὲ θεὸς ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· ὃς ὄψθη ἐπὶ
 31 ἡμέρας πλείους τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας
 εἰς Ἱερουσαλήμ, οἴτινες [νῦν] εἰσὶ μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν
 32 λαόν. καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς
 33 πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην ὅτι ταύτην ὁ θεὸς ἐκπεπλή-
 ρωκεν τοῖς τέκνοις ἡμῶν ἀναστήσας Ἰησοῦν, ὡς καὶ ἐν τῷ
 ψαλμῷ γέγραπται τῷ δευτέρῳ Υἱὸς μου εἶ ἐγώ, ἐγὼ
 34 ΣΗΜΕΡΟΝ ΓΕΓΕΝΝΗΚΑ ΣΕ. ὅτι δὲ ἀνέστησεν αὐτὸν ἐκ
 νεκρῶν μηκέτι μέλλοντα ὑποστρέφειν εἰς διαφθοράν, οὐ-
 τως εἶρηκεν ὅτι Δῶσω ὑμῖν τὰ ὄσια Δαγεῖδ τὰ πιστά.
 35 διότι καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει Οὐ δώσεις τὸν ὄσιόν σου
 36 ἰδεῖν διαφθοράν· Δαγεῖδ μὲν γὰρ ἰδίᾳ γενεᾷ ὑπηρετή-
 σας τῇ τοῦ θεοῦ βουλῇ ἐκοιμήθη καὶ προσετέθη πρὸς
 37 τοὺς πατέρας αὐτοῦ καὶ εἶδεν διαφθοράν, ὃν δὲ ὁ θεὸς

25 εἶναι, οὐκ 28 ἤτησαν τὸν 29 γεγραμμένα περὶ αὐτοῦ 33 †...†

ἤγειρεν οὐκ εἶδεν διαφθοράν. Γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν, 38
 ἄνδρες ἀδελφοί, ὅτι διὰ τούτου ὑμῖν ἄφεσις ἁμαρτιῶν καταγ-
 γέλλεται, καὶ ἀπὸ πάντων ὧν οὐκ ἠδυνήθητε ἐν νόμῳ 39
 Μωυσέως δικαιοθῆναι ἐν τούτῳ πᾶς ὁ πιστεύων δικαιοῦται.
 βλέπετε οὖν μὴ ἐπέλθῃ τὸ εἰρημένον ἐν τοῖς προφήταις 40

Ἴδετε, οἱ καταφρονηταί, καὶ θαυμάσατε καὶ ἀφά- 41
 νίσθητε,

ὅτι ἔργον ἐργάζομαι ἐγὼ ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν,
 ἔργον ὃ οὐ μὴ πιστεύσχητε ἕάν τις ἐκδιηγῆται
 ὑμῖν.

Ἐξιώντων δὲ αὐτῶν παρεκάλουν εἰς τὸ μεταξὺ σάββατον 42
 λαληθῆναι αὐτοῖς τὰ ῥήματα ταῦτα. Ἰουδαίου δὲ τῆς 43
 συναγωγῆς ἠκολούθησαν πολλοὶ τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν
 σεβομένων προσηλύτων τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβῳ, οἵτινες
 προσλαλοῦντες αὐτοῖς ἔπειθον αὐτοὺς προσμένειν τῇ χάριτι
 τοῦ θεοῦ.

Τῷ δὲ ἔρχομένῳ σαββάτῳ σχε- 44
 δὸν πᾶσα ἡ πόλις συνήχθη ἀκούσαι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ.
 ἰδόντες δὲ οἱ Ἰουδαῖοι τοὺς ὄχλους ἐπλήσθησαν ζήλου καὶ 45
 ἀντέλεγον τοῖς ὑπὸ Παύλου λαλουμένοις βλασφημοῦντες.
 παρρησιασάμενοί τε ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας εἶπαν 46
 Ὑμῖν ἦν ἀναγκαῖον πρῶτον λαληθῆναι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ·
 ἐπειδὴ ἀπωθεῖσθε αὐτὸν καὶ οὐκ ἀξίους κρίνετε ἑαυτοὺς
 τῆς αἰωνίου ζωῆς, ἰδοὺ στρεφόμεθα εἰς τὰ ἔθνη· οὕτω γὰρ 47
 ἐντέταται ἡμῖν ὁ κύριος

Τέθεικά σε εἰς φῶς ἐθνῶν

τοῦ εἶναί σε εἰς σωτηρίαν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.
 ἀκούοντα δὲ τὰ ἔθνη ἔχαιρον καὶ ἐδόξαζον τὸν λόγον τοῦ 48
 θεοῦ, καὶ ἐπίστευσαν ὅσοι ἦσαν τεταγμένοι εἰς ζωὴν
 αἰώνιον· διεφέρετο δὲ ὁ λόγος τοῦ κυρίου δι' ὅλης τῆς 49
 χώρας. οἱ δὲ Ἰουδαῖοι παρώτρυναν τὰς σεβομένας γυναῖ- 50
 κας τὰς εὐσχήμονας καὶ τοὺς πρῶτους τῆς πόλεως καὶ
 ἐπήγειραν διωγμὸν ἐπὶ τὸν Παῦλον καὶ Βαρνάβαν, καὶ
 ἐξέβαλον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ὀρίων αὐτῶν. οἱ δὲ ἐκτιναξάμε- 51

νοι τὸν κοινορτὸν τῶν ποδῶν ἐπ' αὐτοὺς ἦλθον εἰς Ἰκόνιον,
 52 οἱ τε μαθηταὶ ἐπληροῦντο χαρᾶς καὶ πνεύματος ἁγίου.
 1 Ἐγένετο δὲ ἐν Ἰκονίῳ κατὰ τὸ αὐτὸ εἰσελθεῖν αὐτοὺς
 εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων καὶ λαλῆσαι οὕτως ὥστε
 2 πιστεῦσαι Ἰουδαίων τε καὶ Ἑλλήνων πολὺ πλῆθος. οἱ δὲ
 ἀπειθήσαντες Ἰουδαῖοι ἐπήγειραν καὶ ἐκάκωσαν τὰς ψυχὰς
 3 τῶν ἐθνῶν κατὰ τῶν ἀδελφῶν. ἰκανὸν μὲν οὖν χρόνον
 διέτριψαν παρρησιαζόμενοι ἐπὶ τῷ κυρίῳ τῷ μαρτυροῦντι
 τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, δίδόντι σημεῖα καὶ τέρατα
 4 γίνεσθαι διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν. ἐσχίσθη δὲ τὸ πλῆθος
 τῆς πόλεως, καὶ οἱ μὲν ἦσαν σὺν τοῖς Ἰουδαίοις οἱ δὲ σὺν
 5 τοῖς ἀποστόλοις. ὡς δὲ ἐγένετο ὄρμη τῶν ἐθνῶν τε καὶ
 Ἰουδαίων σὺν τοῖς ἄρχουσιν αὐτῶν ὑβρίσαι καὶ λιθοβολῆ-
 6 σαι αὐτούς, συνιδόντες κατέφυγον εἰς τὰς πόλεις τῆς Λυ-
 7 καονίας Λύστραν καὶ Δέρβην καὶ τὴν περίχωρον, κακεῖ
 8 εὐαγγελιζόμενοι ἦσαν. Καί τις ἀνὴρ ἀδύνατος
 ἐν Λύστροις τοῖς ποσὶν ἐκάθητο, χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς
 9 αὐτοῦ, ὃς οὐδέποτε περιεπάτησεν. οὗτος ἤκουεν τοῦ Παύ-
 λου λαλοῦντος· ὃς ἀενίσας αὐτῷ καὶ ἰδὼν ὅτι ἔχει πίστιν
 10 τοῦ σωθῆναι εἶπεν μεγάλη φωνῇ Ἀνάστηθι ἐπὶ τοὺς πό-
 11 δας σου ὀρθός· καὶ ἤλατο καὶ περιεπάτει. οἱ τε ὄχλοι
 ἰδόντες ὃ ἐποίησεν Παῦλος ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν Λυ-
 12 καονιστὶ λέγοντες Οἱ θεοὶ ὁμοιωθέντες ἀνθρώποις κατέ-
 13 βησαν πρὸς ἡμᾶς, ἐκάλουν τε τὸν Βαρνάβαν Δία, τὸν δὲ
 Παῦλον Ἑρμῆν ἐπειδὴ αὐτὸς ἦν ὁ ἡγούμενος τοῦ λόγου.
 13 ὃ τε ἱερεὺς τοῦ Διὸς τοῦ ὄντος πρὸ τῆς πόλεως ταύρους
 καὶ στέμματα ἐπὶ τοὺς πυλῶνας ἐνέγκας σὺν τοῖς ὄχλοις
 14 ἤθελεν θύειν. ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀπόστολοι Βαρνάβας καὶ
 Παῦλος, διαρρηξάντες τὰ ἱμάτια ἑαυτῶν ἔξεπήδησαν
 15 εἰς τὸν ὄχλον, κράζοντες καὶ λέγοντες Ἄνδρες, τί ταῦτα
 ποιεῖτε; καὶ ἡμεῖς ὁμοιοπαθεῖς ἐσμέν ὑμῖν ἄνθρωποι, εὐαγγε-
 λιζόμενοι ὑμᾶς ἀπὸ τούτων τῶν ματαίων ἐπιστρέφειν ἐπὶ
 θεὸν ζῶντα ὃς ἐποίησεν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν

καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· ὅς ἐν ταῖς 16
 παρῳχημέναις γενεαῖς εἴασεν πάντα τὰ ἔθνη πορεύεσθαι
 ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν· καίτοι οὐκ ἀμάρτυρον αὐτὸν ἀφήκεν 17
 ἀγαθουργῶν, οὐρανόθεν ὑμῖν ὑετοὺς διδοὺς καὶ καιροὺς
 καρποφόρους, ἐμπιπλῶν τροφῆς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρ-
 δίας ὑμῶν. καὶ ταῦτα λέγοντες μάλιστα κατέπαυσαν τοὺς 18
 ὄχλους τοῦ μὴ θύειν αὐτοῖς. Ἐπῆλθαν δὲ ἀπὸ 19
 Ἀντιοχείας καὶ Ἰκόνιον Ἰουδαῖοι, καὶ πείσαντες τοὺς ὄχλους
 καὶ λιθάσαντες τὸν Παῦλον ἔσυρον ἔξω τῆς πόλεως, νομί-
 ζοντες αὐτὸν τεθηκέναι. κυκλωσάντων δὲ τῶν μαθητῶν 20
 αὐτὸν ἀναστὰς εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν. καὶ τῇ ἐπαύριον
 ἐξῆλθεν σὺν τῷ Βαρνάβᾳ εἰς Δέρβην. εὐαγγελισάμενοί 21
 τε τὴν πόλιν ἐκείνην καὶ μαθητεύσαντες ἱκανοὺς ὑπέστρε-
 ψαν εἰς τὴν Λύστραν καὶ εἰς Ἰκόνιον καὶ [εἰς] Ἀντιόχειαν,
 ἐπιστηρίζοντες τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν, παρακαλοῦντες 22
 ἐμμένειν τῇ πίστει καὶ ὅτι διὰ πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς
 εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. χειροτονήσαντες δὲ 23
 αὐτοῖς κατ' ἐκκλησίαν πρεσβυτέρους προσευξάμενοι μετὰ
 νηστειῶν παρέθεντο αὐτοὺς τῷ κυρίῳ εἰς ὃν πεπιστεύκει-
 σαν. καὶ διελθόντες τὴν Πισιδίαν ἦλθαν εἰς τὴν Παμ- 24
 φυλίαν, καὶ λαλήσαντες ἐν Πέργῃ τὸν λόγον κατέβησαν 25
 εἰς Ἀτταλίαν, κακεῖθεν ἀπέπλευσαν εἰς Ἀντιόχειαν, ὅθεν 26
 ἦσαν παραδεδομένοι τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ εἰς τὸ ἔργον ὃ
 ἐπλήρωσαν. Παραγενόμενοι δὲ καὶ συναγαγόντες τὴν 27
 ἐκκλησίαν ἀνήγγελλον ὅσα ἐποίησεν ὁ θεὸς μετ' αὐτῶν
 καὶ ὅτι ἤνοιξεν τοῖς ἔθνεσιν θύραν πίστεως. διέτριβον δὲ 28
 χρόνον οὐκ ὀλίγον σὺν τοῖς μαθηταῖς.

ΚΑΙ ΤΙΝΕΣ ΚΑΤΕΛΘΟΝΤΕΣ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας 1
 ἐδίδασκον τοὺς ἀδελφούς ὅτι Ἐὰν μὴ περιτμηθῆτε τῷ
 ἔθει τῷ Μωυσέως, οὐ δύνασθε σωθῆναι. γενομένης δὲ 2

25 εἰς τὴν Πέργην

στάσεως καὶ ζητήσεως οὐκ ὀλίγης τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβῳ πρὸς αὐτοὺς ἔταξαν ἀναβαίνειν Παῦλον καὶ Βαρνάβαν καὶ τινὰς ἄλλους ἐξ αὐτῶν πρὸς τοὺς ἀποστόλους καὶ πρεσβυτέρους εἰς Ἱερουσαλὴμ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

Οἱ μὲν οὖν προπεμφθέντες ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας διήρχοντο τὴν τε Φοινίκην καὶ Σαμαρίαν ἐκδιηγούμενοι τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐποίουν χαρὰν **4** μεγάλην πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς. παραγενόμενοι δὲ εἰς Ἱεροσόλυμα παρεδέχθησαν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, ἀνήγγειλάν τε ὅσα ὁ θεὸς **5** ἐποίησεν μετ' αὐτῶν. Ἐξανέστησαν δὲ τινες τῶν ἀπὸ τῆς αἰρέσεως τῶν Φαρισαίων πεπιστευκότες, λέγοντες ὅτι δεῖ περιτέμνειν αὐτοὺς παραγγέλλειν τε τηρεῖν τὸν νόμον Μωυσέως.

6 Συνήχθησάν τε οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἰδεῖν **7** περὶ τοῦ λόγου τούτου. Πολλῆς δὲ ζητήσεως γενομένης ἀναστὰς Πέτρος εἶπεν πρὸς αὐτοὺς "Ἄνδρες ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐπίστασθε ὅτι ἀφ' ἡμερῶν ἀρχαίων ἐν ὑμῖν ἐξελέξατο ὁ θεὸς διὰ τοῦ στόματός μου ἀκοῦσαι τὰ ἔθνη τὸν λόγον **8** τοῦ εὐαγγελίου καὶ πιστεῦσαι, καὶ ὁ καρδιωνώστης θεὸς ἐμαρτύρησεν αὐτοῖς δοὺς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον καθὼς **9** καὶ ἡμῖν, καὶ οὐθέν' διέκρινεν μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν, **10** τῇ πίστει καθάρισας τὰς καρδίας αὐτῶν. νῦν οὖν τί πειράζετε τὸν θεόν, ἐπιθεῖναι ζυγὸν ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν μαθητῶν ὃν οὔτε οἱ πατέρες ἡμῶν οὔτε ἡμεῖς ἰσχύσαμεν **11** βαστάσαι; ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος τοῦ κυρίου Ἰησοῦ πιστεύο- **12** μεν σωθῆναι καθ' ὃν τρόπον κάκεῖνοι. Ἐσίγησεν δὲ πᾶν τὸ πλῆθος, καὶ ἤκουον Βαρνάβαν καὶ Παύλου ἐξηγουμένων ὅσα ἐποίησεν ὁ θεὸς σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τοῖς ἔθνεσιν **13** δι' αὐτῶν. Μετὰ δὲ τὸ σιγῆσαι αὐτοὺς ἀπεκρίθη Ἰάκωβος **14** λέγων "Ἄνδρες ἀδελφοί, ἀκούσατέ μου. Συμῶν ἐξηγήσατο καθὼς πρῶτον ὁ θεὸς ἐπεσκέψατο λαβεῖν ἐξ ἐθνῶν **15** λαὸν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. καὶ τούτῳ συμφωνοῦσιν οἱ λόγοι

τῶν προφητῶν, καθὼς γέγραπται

Μετὰ ταῦτα ἀναστρέψω

16

καὶ ἀνοικοδομήσω τὴν ἐκκλησίαν Δαυεὶδ τὴν πε-
πτωκυῖαν

καὶ τὰ κατεστραμμένα αὐτῆς ἀνοικοδομήσω

καὶ ἀνορθώσω αὐτήν,

ὅπως ἂν ἐκζητήσωσιν οἱ κατάλοιποι τῶν ἀνθρώ- 17
πων τὸν Κύριον,

καὶ πάντα τὰ ἔθνη ἐφ' οὗς ἐπικέκληται τὸ ὄνομα
μοῦ ἐπ' αὐτοῦς,

λέγει Κύριος ποιῶν ταῦτα γνωστὰ ἀπ' αἰῶνος. 18

διὸ ἐγὼ κρίνω μὴ παρενοχλεῖν τοῖς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ἐπιστρέ- 19
φουσιν ἐπὶ τὸν θεόν, ἀλλὰ ἐπιστεῖλαι αὐτοῖς τοῦ ἀπέχεσθαι 20

τῶν ἀλισγημάτων τῶν εἰδώλων καὶ τῆς πορνείας καὶ πνικτοῦ
καὶ τοῦ αἵματος· Μωυσῆς γὰρ ἐκ γενεῶν ἀρχαίων κατὰ πόλιν 21

τοὺς κηρύσσοντας αὐτὸν ἔχει ἐν ταῖς συναγωγαῖς κατὰ πᾶν
σάββατον ἀναγινωσκόμενος. Τότε ἔδοξε τοῖς 22

ἀποστόλοις καὶ τοῖς πρεσβυτέροις σὺν ὅλῃ τῇ ἐκκλησίᾳ
ἐκλεξαμένους ἄνδρας ἐξ αὐτῶν πέμψαι εἰς Ἀντιόχειαν σὺν

τῷ Παύλῳ καὶ Βαρνάβᾳ, Ἰούδαν τὸν καλούμενον Βαρσαβ-
βᾶν καὶ Σίλαν, ἄνδρας ἡγουμένους ἐν τοῖς ἀδελφοῖς, γρά- 23

ψαντες διὰ χειρὸς αὐτῶν· Οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι
ἀδελφοὶ τοῖς κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν καὶ Συρίαν καὶ Κιλικίαν

ἀδελφοῖς τοῖς ἐξ ἐθνῶν χαίρειν. Ἐπειδὴ ἠκούσαμεν ὅτι 24

τινὲς ἐξ ἡμῶν ἐτάραξαν ὑμᾶς λόγοις ἀνασκευάζοντες τὰς
ψυχὰς ὑμῶν, οἷς οὐ διεστείλαμεθα, ἔδοξεν ἡμῖν γενομένοις 25

ὁμοθυμαδὸν ἐκλεξαμένοις ἄνδρας πέμψαι πρὸς ὑμᾶς σὺν
τοῖς ἀγαπητοῖς ἡμῶν Βαρνάβᾳ καὶ Παύλῳ, ἀνθρώποις 26

παραδεδωκόσι τὰς ψυχὰς αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ
κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. ἀπεστάλακamen οὖν Ἰούδαν 27

καὶ Σίλαν, καὶ αὐτοὺς διὰ λόγου ἀπαγγέλλοντας τὰ αὐτά.
ἔδοξεν γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ καὶ ἡμῖν μηδὲν πλέον ἐπι- 28

τίθεσθαι ὑμῖν βάρος πλὴν τούτων τῶν ἐπάναγκες, ἀπέχεσθαι
 29 εἰδωλοθυτῶν καὶ αἵματος καὶ πνικτῶν καὶ πορνείας· ἐξ ὧν
 διατηροῦντες ἑαυτοὺς εὖ πράξετε. Ἐρρωσθε.

30 Οἱ μὲν οὖν ἀπολυθέντες κατήλθον εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ
 31 συναγαγόντες τὸ πλῆθος ἐπέδωκαν τὴν ἐπιστολήν· ἀνα-
 32 γνόντες δὲ ἐχάρησαν ἐπὶ τῇ παρακλήσει. Ἰούδας τε καὶ
 Σίλας, καὶ αὐτοὶ προφήται ὄντες, διὰ λόγου πολλοῦ πα-
 33 ρεκάλεσαν τοὺς ἀδελφούς καὶ ἐπεστήριξαν ποιήσαντες
 δὲ χρόνον ἀπελύθησαν μετ' εἰρήνης ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν
 35 πρὸς τοὺς ἀποστειλαντας αὐτούς.

Παῦλος δὲ καὶ Βαρνάβας διέτριβον ἐν Ἀντιοχείᾳ διδάσκοντες καὶ
 εὐαγγελιζόμενοι μετὰ καὶ ἐτέρων πολλῶν τὸν λόγον τοῦ
 κυρίου.

36 Μετὰ δὲ τινὰς ἡμέρας εἶπεν πρὸς Βαρνάβαν Παῦλος
 Ἐπιστρέψαντες δὴ ἐπισκεψώμεθα τοὺς ἀδελφούς κατὰ πό-
 λιν πᾶσαν ἐν αἷς κατηγγεῖλαμεν τὸν λόγον τοῦ κυρίου, πῶς
 37 ἔχουσιν. Βαρνάβας δὲ ἐβούλετο συναρραλαβεῖν καὶ τὸν
 38 Ἰωάννην τὸν καλούμενον Μάρκον· Παῦλος δὲ ἤξιου, τὸν ἀπο-
 στάντα ἀπ' αὐτῶν ἀπὸ Παμφυλίας καὶ μὴ συνελθόντα
 39 αὐτοῖς εἰς τὸ ἔργον, μὴ συναρραλαμβάνειν τούτον. ἐγένετο
 δὲ παροξυσμὸς ὥστε ἀποχωρισθῆναι αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων,
 τὸν τε Βαρνάβαν παραλαβόντα τὸν Μάρκον ἐκπεῦσαι εἰς
 40 Κύπρον. Παῦλος δὲ ἐπιλεξάμενος Σίλαν ἐξῆλθεν παρα-
 41 δοθεὶς τῇ χάριτι τοῦ κυρίου ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν, διήρχετο
 δὲ τὴν Συρίαν καὶ [τὴν] Κιλικίαν ἐπιστηρίζων τὰς ἐκκλη-
 1 σίας.

Κατήντησεν δὲ καὶ εἰς Δέρβην καὶ εἰς
 Λύστραν. καὶ ἰδοὺ μαθητῆς τις ἦν ἐκεῖ ὀνόματι Τιμόθεος,
 2 υἱὸς γυναικὸς Ἰουδαίας πιστῆς πατὴρ δὲ Ἕλληνας, ὃς
 ἐμαρτυρεῖτο ὑπὸ τῶν ἐν Λύστροις καὶ Ἰκονίῳ ἀδελφῶν·
 3 τούτον ἠθέλησεν ὁ Παῦλος σὺν αὐτῷ ἐξελεθεῖν, καὶ λαβὼν
 περιέτεμεν αὐτὸν διὰ τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ὄντας ἐν τοῖς
 τόποις ἐκείνοις, ἧδεισαν γὰρ ἅπαντες ὅτι Ἕλληνας ὁ

πατήρ αὐτοῦ ὑπῆρχεν. Ὡς δὲ διεπορευόντο τὰς πόλεις, 4
 παρεδίδοσαν αὐτοῖς φυλάσσειν τὰ δόγματα τὰ κεκριμένα
 ὑπὸ τῶν ἀποστόλων καὶ πρεσβυτέρων τῶν ἐν Ἱεροσολύ-
 μοις.

Αἱ μὲν οὖν ἐκκλησῖαι ἐστερεοῦντο τῇ 5
 πίστει καὶ ἐπερίσσευον τῷ ἀριθμῷ καθ' ἡμέραν.

Διήλθον δὲ τὴν Φρυγίαν καὶ Γαλατικὴν χώραν, κωλυ- 6
 θέντες ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος λαλήσαι τὸν λόγον ἐν τῇ
 Ἀσίᾳ, ἐλθόντες δὲ κατὰ τὴν Μυσίαν ἐπείραζον εἰς τὴν 7
 Βιθυνίαν πορευθῆναι καὶ οὐκ εἴασεν αὐτοὺς τὸ πνεῦμα
 Ἰησοῦ· παρελθόντες δὲ τὴν Μυσίαν κατέβησαν εἰς Τρωάδα. 8
 καὶ ὄραμα διὰ νυκτὸς τῷ Παύλῳ ὤφθη, ἀνὴρ Μακεδῶν 9
 τις ἦν ἐστὼς καὶ παρακαλῶν αὐτὸν καὶ λέγων Διαβὰς
 εἰς Μακεδονίαν βοήθησον ἡμῖν. ὥς δὲ τὸ ὄραμα εἶδεν, 10
 εὐθέως ἐζητήσαμεν ἐξελθεῖν εἰς Μακεδονίαν, συνβιβάζοντες
 ὅτι προσκέκληται ἡμᾶς ὁ θεὸς εὐαγγελίσασθαι αὐτούς.

Ἀναχθέντες οὖν ἀπὸ Τρωάδος εὐθυδρομήσαμεν εἰς Σαμο- 11
 θράκην, τῇ δὲ ἐπιούσῃ εἰς Νέαν Πόλιν, κάκειθεν εἰς Φιλίπ- 12
 πους, ἧτις ἐστὶν ἡ πρώτη τῆς μερίδος Μακεδονίας πόλις,
 κολωνία.

Ἡμεν δὲ ἐν ταύτῃ τῇ πόλει δια- 13
 τρίβοντες ἡμέρας τινάς. τῇ τε ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἐξήλ-
 θομεν ἔξω τῆς πόλεως παρὰ ποταμὸν οὗ ἐνομιζόμεν προσ-
 ευχὴν εἶναι, καὶ καθίσαντες ἐλαλοῦμεν ταῖς συνελθούσαις
 γυναῖξιν. καὶ τις γυνὴ ὀνόματι Λυδία, πορφυρόπωλις 14
 πόλεως Θυατείρων σεβομένη τὸν θεόν, ἤκουεν, ἧς ὁ κύ-
 ριος διήνοιξεν τὴν καρδίαν προσέχειν τοῖς λαλουμένοις ὑπὸ
 Παύλου. ὥς δὲ ἐβαπτίσθη καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς, παρεκάλε- 15
 σεν λέγουσα Εἰ κερίκατέ με πιστὴν τῷ κυρίῳ εἶναι,
 εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκόν μου μένετε· καὶ παρεβιάσατο
 ἡμᾶς.

Ἐγένετο δὲ πορευομένων ἡμῶν εἰς τὴν 16
 προσευχὴν παιδίσκην τιμὰ ἔχουσαν πνεῦμα πύθωνα ὑπαν-
 τῆσαι ἡμῖν, ἧτις ἐργασίαν πολλὴν παρείχεν τοῖς κυρίοις
 αὐτῆς μαντευομένη· αὕτη κατακολουθοῦσα [τῷ] Παύλῳ καὶ 17
 ἡμῖν ἔκραζεν λέγουσα Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι δούλοι τοῦ θεοῦ

τοῦ ὑψίστου εἰσίν, οἵτινες καταγγέλλουσιν ὑμῖν ὁδὸν σωτη-
 18 ρίας. τοῦτο δὲ ἐποίει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. διαπονηθεὶς
 δὲ Παῦλος καὶ ἐπιστρέψας τῷ πνεύματι εἶπεν Παραγ-
 γέλλω σοι ἐν ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐξελθεῖν ἀπ' αὐτῆς·
 19 καὶ ἐξῆλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. Ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι
 ἐξῆλθεν ἢ ἐλπὶς τῆς ἐργασίας αὐτῶν ἐπιλαβόμενοι τὸν
 Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν εἰλκυσαν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τοὺς
 20 ἄρχοντας, καὶ προσαγαγόντες αὐτοὺς τοῖς στρατηγοῖς εἶπαν
 Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν Ἰουδαῖοι
 21 ὑπάρχοντες, καὶ καταγγέλλουσιν ἔθῃ ἃ οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν
 22 παραδέχασθαι οὐδὲ ποιεῖν Ῥωμαίοις οὐσιν. καὶ συνεπέστη
 ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν, καὶ οἱ στρατηγοὶ περιρῆξαντες αὐτῶν
 23 τὰ ἱμάτια ἐκέλευον βαβδίζειν, ἥ πολλὰς δὲ ἐπιθέντες αὐτοῖς
 πληγὰς ἔβαλον εἰς φυλακὴν, παραγγείλαντες τῷ δεσμοφύ-
 24 λακι ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτούς· ὃς παραγγελίαν τοιαύτην
 λαβὼν ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν καὶ τοὺς
 25 πόδας ἠσφαλίσατο αὐτῶν εἰς τὸ ξύλον. Κατὰ δὲ τὸ μεσο-
 νύκτιον Παῦλος καὶ Σίλας προσευχόμενοι ὕμνουν τὸν θεόν,
 26 ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμοι· ἄφνω δὲ σεισμὸς ἐγένετο
 μέγας ὥστε σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τοῦ δεσμοτηρίου, ἠνεψύ-
 χθησαν δὲ [παραχρῆμα] αἱ θύραι πᾶσαι, καὶ πάντων τὰ
 27 δεσμὰ ἀνέθη. ἔξυπνος δὲ γενόμενός ὁ δεσμοφύλαξ καὶ
 ἰδὼν ἀνεφγμένας τὰς θύρας τῆς φυλακῆς σπασάμενος τὴν
 μάχαιραν ἤμελλεν ἑαυτὸν ἀναιρεῖν, νομίζων ἐκπεφευγέναι
 28 τοὺς δεσμίους. ἐφώνησεν δὲ Παῦλος μεγάλη φωνῇ λέγων
 Μηδὲν πράξης σεαυτῷ κακόν, ἅπαντες γὰρ ἐσμεν ἐνθάδε·
 29 αἰτήσας δὲ φῶτα εἰσεπήδησεν, καὶ ἔντρομος γενόμενος προσ-
 30 ἔπεσεν τῷ Παύλῳ καὶ Σίλᾳ, καὶ προσαγὰν αὐτοὺς ἔξω
 31 ἔφη Κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα σωθῶ; οἱ δὲ εἶπαν
 Πίστευσον ἐπὶ τὸν κύριον Ἰησοῦν, καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ
 32 ὁ οἶκός σου. καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὸν λόγον τοῦ ἑθεῶ ἰδὼν
 33 πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ἐν
 ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς ἔλουσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν, καὶ

ἐβαπτίσθη αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ ἅπαντες παραχρῆμα, ἀναγα- 34
γών τε αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον παρέθηκεν τράπεζαν, καὶ ἡγαλ-
λιάσατο πανοικεῖ πεπιστευκῶς τῷ θεῷ. Ἡμέρας δὲ γενομέ- 35
νης ἀπέστειλαν οἱ στρατηγοὶ τοὺς ῥαβδούχους λέγοντες
Ἐπόλυσον τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους. ἀπήγγειλεν δὲ ὁ δε- 36
σμοφύλαξ τοὺς λόγους πρὸς τὸν Παῦλον, ὅτι Ἐπέσταλ-
καν οἱ στρατηγοὶ ἵνα ἀπολυθῆτε· νῦν οὖν ἐξελθόντες πορεύ-
εσθε ἐν εἰρήνῃ. ὁ δὲ Παῦλος ἔφη πρὸς αὐτοὺς Δείραντες 37
ἡμᾶς δημοσίᾳ ἀκατακρίτους, ἀνθρώπους Ῥωμαίους ὑπάρ-
χοντας, ἔβαλαν εἰς φυλακὴν· καὶ νῦν λάθρα ἡμᾶς ἐκβάλ-
λουσιν; οὐ γάρ, ἀλλὰ ἐλθόντες αὐτοὶ ἡμᾶς ἐξαγαγέτωσαν.
ἀπήγγειλαν δὲ τοῖς στρατηγοῖς οἱ ῥαβδούχοι τὰ ῥήματα 38
ταῦτα· ἐφοβήθησαν δὲ ἀκούσαντες ὅτι Ῥωμαῖοί εἰσιν, καὶ 39
ἐλθόντες παρεκάλεσαν αὐτοὺς, καὶ ἐξαγαγόντες ἡρώτων
ἀπελθεῖν ἀπὸ τῆς πόλεως. ἐξελθόντες δὲ ἀπὸ τῆς φυλακῆς 40
εἰσῆλθον πρὸς τὴν Λυδίαν, καὶ ἰδόντες παρεκάλεσαν τοὺς
ἀδελφοὺς καὶ ἐξῆλθαν.

Διοδεύσαντες δὲ τὴν Ἀμφίπολιν καὶ τὴν Ἀπολλωνίαν 1
ἦλθον εἰς Θεσσαλονίκην, ὅπου ἦν συναγωγὴ τῶν Ἰουδαίων.
κατὰ δὲ τὸ εἰωθὸς τῷ Παύλῳ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτοὺς καὶ ἐπὶ 2
σάββατα τρία διελέξατο αὐτοῖς ἀπὸ τῶν γραφῶν, διανοί- 3
γων καὶ παρατιθέμενός ὅτι τὸν χριστὸν ἔδει παθεῖν καὶ
ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν, καὶ ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ χριστός, ὁ
Ἰησοῦς ὃν ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν. καὶ τινες ἐξ αὐτῶν 4
ἐπίεισθησαν καὶ προσεκληρώθησαν τῷ Παύλῳ· καὶ [τῷ] Σίλα,
τῶν τε σεβομένων Ἑλλήνων πλῆθος πολὺ γυναικῶν τε
τῶν πρώτων οὐκ ὀλίγαι. Ζηλώσαντες δὲ οἱ Ἰουδαῖοι καὶ 5
προσλαβόμενοι τῶν ἀγοραίων ἄνδρας τινὰς πονηροὺς καὶ
ὄχλοποιήσαντες ἐθορύβουν τὴν πόλιν, καὶ ἐπιστάντες τῇ
οἰκίᾳ Ἰάσονος ἐζήτουν αὐτοὺς προαγαγεῖν εἰς τὸν δῆμον·
μὴ εὐρόντες δὲ αὐτοὺς ἔσυρον Ἰάσονα καὶ τινὰς ἀδελφοὺς 6
ἐπὶ τοὺς πολιτάρχας, βοῶντες ὅτι Οἱ τὴν οἰκουμένην
ἀναστατώσαντες οὗτοι καὶ ἐνθάδε πάρεσιν, οὓς ὑποδέ- 7

δεκται Ἰάσων· καὶ οὗτοι πάντες ἀπέναντι τῶν δογμάτων
 Καίσαρος πρᾶσσοσι, βασιλέα ἕτερον λέγοντες εἶναι Ἰη-
 8 σοῦν. ἐτάραξαν δὲ τὸν ὄχλον καὶ τοὺς πολιτάρχας ἀκούον-
 9 τας ταῦτα, καὶ λαβόντες τὸ ἱκανὸν παρὰ τοῦ Ἰάσονος καὶ
 10 τῶν λοιπῶν ἀπέλυσαν αὐτούς. Οἱ δὲ ἀδελφοί

εὐθέως διὰ νυκτὸς ἐξέπεμψαν τὸν τε Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν
 εἰς Βέροϊαν, οἵτινες παραγενόμενοι εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν
 11 Ἰουδαίων ἀπήεσαν· οὗτοι δὲ ἦσαν εὐγενέστεροι τῶν ἐν Θεσ-
 σαλονίῃ, οἵτινες ἐδέξαντο τὸν λόγον μετὰ πάσης προ-
 θυμίας, [τὸ] καθ' ἡμέραν ἀνακρίνοντας τὰς γραφὰς εἰ ἔχοι
 12 ταῦτα οὕτως. πολλοὶ μὲν οὖν ἐξ αὐτῶν ἐπίστευσαν, καὶ
 τῶν Ἑλληνίδων γυναικῶν τῶν εὐσχημόνων καὶ ἀνδρῶν
 13 οὐκ ὀλίγοι. Ὡς δὲ ἔγνωσαν οἱ ἀπὸ τῆς Θεσσαλονίκης
 Ἰουδαῖοι ὅτι καὶ ἐν τῇ Βεροίᾳ κατηγγέλη ὑπὸ τοῦ Παύλου
 ὁ λόγος τοῦ θεοῦ, ἦλθον κακεῖ σαλεύοντες καὶ ταράσσοντες
 14 τοὺς ὄχλους. εὐθέως δὲ τότε τὸν Παῦλον ἐξαπέστειλαν οἱ
 ἀδελφοὶ πορεύεσθαι ἕως ἐπὶ τὴν θάλασσαν· ὑπέμεινάν τε
 15 ὁ τε Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος ἐκεῖ. οἱ δὲ καθιστάνοντες τὸν
 Παῦλον ἤγαγον ἕως Ἀθηνῶν, καὶ λαβόντες ἐντολὴν πρὸς
 τὸν Σίλαν καὶ τὸν Τιμόθεον ἵνα ὡς τάχιστα ἔλθωσιν πρὸς
 αὐτὸν ἐξήεσαν.

16 Ἐν δὲ ταῖς Ἀθήναις ἐκδεχομένου αὐτοῦ τοῦ Παύλου,
 παρωξύνετο τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ θεωροῦντος κατείδω-
 17 λον οὔσαν τὴν πόλιν. διελέγετο μὲν οὖν ἐν τῇ συναγωγῇ
 τοῖς Ἰουδαίοις καὶ τοῖς σεβομένοις καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ κατὰ
 18 πᾶσαν ἡμέραν πρὸς τοὺς παρατυγχάνοντας. τινὲς δὲ καὶ
 τῶν Ἐπικουρίων καὶ Στωικῶν φιλοσόφων συνέβαλλον
 αὐτῷ, καὶ τινες ἔλεγον· τί ἂν θέλοι ὁ σπερμολόγος οὗτος
 λέγειν; οἱ δὲ Ἕνων δαϊμονίων δοκεῖ καταγγελεὺς εἶναι·
 19 ὅτι τὸν Ἰησοῦν καὶ τὴν ἀνάστασιν εὐγγελίζετο. ἐπιλα-
 βόμενοι δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Ἄρειον Πάγον ἤγαγον, λέγοντες
 20 διδαχὴ; ξενίζοντα γὰρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν

βουλόμεθα οὖν γινῶναι τίνα θέλει ταῦτα εἶναι. Ἀθηναῖοι 21
 δὲ πάντες καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες ξένοι εἰς οὐδὲν ἕτερον ἠ-
 καίρουσι ἢ λέγειν τι ἢ ἀκούειν τι καινότερον. σταθεῖς δὲ 22
 Παῦλος ἐν μέσῳ τοῦ Ἀρείου Πάγου ἔφη Ἄνδρες Ἀθη-
 ναῖοι, κατὰ πάντα ὡς δεισιδαιμονεστέρους ὑμᾶς θεωρῶ-
 διερχόμενος γὰρ καὶ ἀναθεωρῶν τὰ σεβάσματα ὑμῶν εὗρον 23
 καὶ βωμὸν ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο ΑΓΝΩΣΤΩ ΘΕΩ. ὁ οὖν
 ἀγνοοῦντες εὐσεβεῖτε, τοῦτο ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν. ὁ 24
 θεὸς ὁ ποιήσας τὸν κόσμον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ,
 οὗτος οὐρανοῦ καὶ γῆς ὑπάρχων κύριος οὐκ ἐν χειρο-
 ποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ οὐδὲ ὑπὸ χειρῶν ἀνθρωπίνων θερα- 25
 πεύεται προσδεόμενός τις, αὐτὸς διδοῦς πᾶσι ζωὴν καὶ
 πνοὴν καὶ τὰ πάντα· ἐποίησέν τε ἐξ ἑνὸς πᾶν ἔθνος ἀν- 26
 θρώπων κατοικεῖν ἐπὶ παντὸς προσώπου τῆς γῆς, ὅρισας
 προστεταγμένους καιροὺς καὶ τὰς ὁροθεσίας τῆς κατοικίας
 αὐτῶν, ζητεῖν τὸν θεὸν εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν αὐτὸν καὶ 27
 εὗροιν, καὶ γε οὐ μακρὰν ἀπὸ ἑνὸς ἐκάστου ἡμῶν ὑπάρ-
 χοντα. ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμέν, ὡς 28
 καὶ τινες τῶν καθ' ὑμᾶς ποιητῶν εἰρήκασιν

Τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν.

γένος οὖν ὑπάρχοντες τοῦ θεοῦ οὐκ ὀφείλομεν νομίζειν 29
 χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ ἢ λίθῳ, χαράγματι τέχνης καὶ ἐνθυμήσεως
 ἀνθρώπου, τὸ θεῖον εἶναι ὅμοιον. τοὺς μὲν οὖν χρόνους 30
 τῆς ἀγνοίας ὑπεριδὼν ὁ θεὸς τὰ νῦν ἀπαγγέλλει τοῖς ἀνθρώ-
 ποις πάντας πανταχοῦ μετανοεῖν, καθότι ἔστησεν ἡμέραν 31
 ἐν ᾗ μέλλει κρίνειν τὴν οἰκογμένην ἐν δικαιοσύνῃ
 ἐν ἀνδρὶ ᾧ ὄρισεν, πίστιν παρασχὼν πᾶσιν ἀναστήσας
 αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. ἀκούσαντες δὲ ἀνάστασιν νεκρῶν οἱ 32
 μὲν ἐχλεύαζον οἱ δὲ εἶπαν Ἀκουσόμεθά σου περὶ τούτου
 καὶ πάλιν. οὕτως ὁ Παῦλος ἐξῆλθεν ἐκ μέσου αὐτῶν 33
 τινὲς δὲ ἄνδρες κολληθέντες αὐτῷ ἐπίστευσαν, ἐν οἷς καὶ 34
 Διονύσιος [ὁ] Ἀρεοπαγίτης καὶ γυνὴ ὀνόματι Δάμαρις καὶ
 ἕτεροι σὺν αὐτοῖς.

1 Μετὰ ταῦτα χωρισθεὶς ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ἦλθεν εἰς Κό-
 2 ρινθον. καὶ εὗρών τινα Ἰουδαῖον ὀνόματι Ἀκύλαν, Ποντι-
 κὸν τῷ γένει, προσφάτως ἐληλυθότα ἀπὸ τῆς Ἰταλίας καὶ
 Πρίσκιλλαν γυναῖκα αὐτοῦ διὰ τὸ διατεταχέναι Κλαύδιον
 3 χωρίζεσθαι πάντας τοὺς Ἰουδαίους ἀπὸ τῆς Ῥώμης, προσ-
 4 ἦλθεν αὐτοῖς, καὶ διὰ τὸ ὁμότεχρον εἶναι ἔμενον παρ' αὐ-
 τοῖς καὶ ἠργάζοντο, ἦσαν γὰρ σκηνοποιοὶ τῇ τέχνῃ.
 4 διελέγετο δὲ ἐν τῇ συναγωγῇ κατὰ πᾶν σάββατον, ἐπειθὲν
 5 τε Ἰουδαίους καὶ Ἑλληνας. Ὡς δὲ κατῆλθον
 ἀπὸ τῆς Μακεδονίας ὁ τε Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος, συνείχετο
 τῷ λόγῳ ὁ Παῦλος, διαμαρτυρούμενος τοῖς Ἰουδαίοις εἶναι
 6 τὸν χριστὸν Ἰησοῦν. ἀντιτασσομένων δὲ αὐτῶν καὶ βλα-
 σφημούντων ἐκτιναζόμενος τὰ ἱμάτια εἶπεν πρὸς αὐτοὺς
 Τὸ αἷμα ὑμῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ὑμῶν· καθαρὸς ἔγω· ἀπὸ
 7 τοῦ νῦν εἰς τὰ ἔθνη πορεύσομαι. καὶ μεταβὰς ἐκείθεν
 ἦλθεν εἰς οἰκίαν τινὸς ὀνόματι Τιτίου Ἰουστοῦ σεβομέ-
 νου τὸν θεόν, οὗ ἡ οἰκία ἦν συνομοροῦσα τῇ συναγωγῇ.
 8 Κρίσπος δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος ἐπίστευσεν τῷ κυρίῳ σὺν
 ὄλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ πολλοὶ τῶν Κορινθίων ἀκούοντες
 9 ἐπίστευον καὶ ἐβαπτίζοντο. Εἶπεν δὲ ὁ κύριος ἐν νυκτὶ
 10 δεῖ ὄραματος τῷ Παύλῳ Μὴ φοβοῦ, ἀλλὰ λάλει καὶ μὴ
 10 σιωπήσῃς, διότι ἐγὼ εἰμι μετὰ σοῦ καὶ οὐδεὶς ἐπιθήσεται
 σοι τοῦ κακῶσαι σε, διότι λαὸς ἐστὶ μοι πολὺς ἐν τῇ πόλει
 11 ταύτῃ. Ἐκάθισεν δὲ ἐνιαυτὸν καὶ μῆνας ἕξ διδάσκων ἐν
 12 αὐτοῖς τὸν λόγον τοῦ θεοῦ. Γαλλίωνος δὲ ἀνθυ-
 πάτου ὄντος τῆς Ἀχαΐας κατεπέστησαν οἱ Ἰουδαῖοι ὁμοθυ-
 13 μαδὸν τῷ Παύλῳ καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸ βῆμα, λέγοντες
 ὅτι Παρὰ τὸν νόμον ἀναπείθει οὗτος τοὺς ἀνθρώπους
 14 σέβεσθαι τὸν θεόν. μέλλοντος δὲ τοῦ Παύλου ἀνοίγειν
 τὸ στόμα εἶπεν ὁ Γαλλίων πρὸς τοὺς Ἰουδαίους Εἰ μὲν
 ἦν ἀδίκημά τι ἢ ῥαδιούργημα πονηρὸν, ὃ Ἰουδαῖοι, κατὰ
 15 λόγον ἂν ἀνεσχόμεν ὑμῶν· εἰ δὲ ζητήματά ἐστίν περὶ
 λόγου καὶ ὀνομάτων καὶ νόμου τοῦ καθ' ὑμᾶς, ὄψεσθε αὐτοί·

κριτῆς ἐγὼ τούτων οὐ βούλομαι εἶναι. καὶ ἀπήλασεν 16
αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ βήματος. ἐπιλαβόμενοι δὲ πάντες Σωσθέ- 17
ην τὸν ἀρχισυνάγωγον ἔτυπον ἔμπροσθεν τοῦ βήματος·
καὶ οὐδὲν τούτων τῷ Γαλλίῳ ἔμελεν. Ὁ δὲ 18

Παῦλος ἔτι προσμείνας ἡμέρας ἱκανὰς τοῖς ἀδελφοῖς ἀπο-
ταξάμενος ἐξέπλει εἰς τὴν Συρίαν, καὶ σὺν αὐτῷ Πρίσκιλλα
καὶ Ἀκύλας, κειράμενος ἐν Κενχρεαῖς τὴν κεφαλὴν, εἶχεν
γὰρ εὐχήν. κατήντησαν δὲ εἰς Ἔφεσον, κάκειους κατέ- 19
λιπεν αὐτοῦ, αὐτὸς δὲ εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν διελέ-
ξατο τοῖς Ἰουδαίοις. ἐρωτώντων δὲ αὐτῶν ἐπὶ πλείονα 20
χρόνον μείναι οὐκ ἐπένευσεν, ἀλλὰ ἀποταξάμενος καὶ εἰπὼν 21
Πάλιν ἀνακάμψω πρὸς ὑμᾶς τοῦ θεοῦ θέλοντος ἀνήχθη
ἀπὸ τῆς Ἐφέσου, καὶ κατελθὼν εἰς Καισαρίαν, ἀναβὰς 22
καὶ ἀσπασάμενος τὴν ἐκκλησίαν, κατέβη εἰς Ἀντιόχειαν,
καὶ ποιήσας χρόνον τιμὰ ἐξῆλθεν, διερχόμενος καθεξῆς 23
τὴν Γαλατικὴν χώραν καὶ Φρυγίαν, στηρίζων πάντας τοὺς
μαθητάς.

Ἰουδαῖος δὲ τις Ἀπολλῶς ὀνόματι, Ἀλεξανδρεὺς τῷ 24
γένει, ἀνὴρ λόγιος, κατήντησεν εἰς Ἔφεσον, δυνατὸς ὢν ἐν
ταῖς γραφαῖς. οὗτος ἦν κατηχημένος τὴν ὁδὸν τοῦ κυρίου, 25
καὶ ζῶν τῷ πνεύματι ἐλάλει καὶ ἐδίδασκεν ἀκριβῶς τὰ περὶ
τοῦ Ἰησοῦ, ἐπιστάμενος μόνον τὸ βάπτισμα Ἰωάνου. οὗτος 26
τε ἤρξατο παρρησιάζεσθαι ἐν τῇ συναγωγῇ· ἀκούσαντες
δὲ αὐτοῦ Πρίσκιλλα καὶ Ἀκύλας προσελάβοντο αὐτὸν καὶ
ἀκριβέστερον αὐτῷ ἐξέθεντο τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ. βουλο- 27
μένου δὲ αὐτοῦ διελθεῖν εἰς τὴν Ἀχαίαν προτροψάμενοι
οἱ ἀδελφοὶ ἔγραψαν τοῖς μαθηταῖς ἀποδέξασθαι αὐτόν·
ὃς παραγενόμενος συνεβάλετο πολὺ τοῖς πεπιστευκόσιν
διὰ τῆς χάριτος· εὐτόνως γὰρ τοῖς Ἰουδαίοις διακατηλέγ- 28
χτο δημοσίᾳ ἐπιδεικνύς διὰ τῶν γραφῶν εἶναι τὸν χριστὸν
Ἰησοῦν. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τῶν Ἀπολλῶ εἶναι 1

ἐν Κορίνθῳ Παύλου διελθόντα τὰ ἀνωτερικὰ μέρη ἐλθεῖν
 2 εἰς Ἐφεσον καὶ εὐρεῖν τινὰς μαθητάς, εἶπεν τε πρὸς αὐτούς
 Εἰ πνεῦμα ἅγιον ἐλάβετε πιστεύσαντες; οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν
 3 Ἄλλ' οὐδ' εἰ πνεῦμα ἅγιον ἔστιν ἠκούσαμεν. Ἐἶπέν τε Ἐἰς
 τί οὖν ἐβαπτίσθητε; οἱ δὲ εἶπαν Εἰς τὸ Ἰωάνου βάπτισμα.
 4 εἶπεν δὲ Παῦλος Ἰωάνης ἐβάπτισεν βάπτισμα μετανοίας,
 τῷ λαῷ λέγων εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ' αὐτὸν ἵνα πιστεῦσω-
 5 σιν, τοῦτ' ἔστιν εἰς τὸν Ἰησοῦν. ἀκούσαντες δὲ ἐβαπτίσθη-
 6 σαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς
 τοῦ Παύλου χεῖρας ἦλθε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτούς,
 7 ἐλάλουν τε γλώσσαις καὶ ἐπροφήτεον. ἦσαν δὲ οἱ πάντες
 8 ἄνδρες ὡσεὶ δώδεκα. Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν συ-
 ναγωγὴν ἐπαρρησιάζετο ἐπὶ μῆνας τρεῖς διαλεγόμενος καὶ
 9 πείθων περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ. ὡς δὲ τινες ἐσκλη-
 ρύνοντο καὶ ἠπείθουν κακολογοῦντες τὴν ὁδὸν ἐνώπιον τοῦ
 πληθους, ἀποστάς ἀπ' αὐτῶν ἀφώρισεν τοὺς μαθητάς,
 10 καθ' ἡμέραν διαλεγόμενος ἐν τῇ σχολῇ Τυράννου. τούτα
 δὲ ἐγένετα ἐπὶ ἔτη δύο, ὥστε πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν
 Ἀσίαν ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ κυρίου, Ἰουδαίους τε καὶ
 11 Ἕλληνας. Δυνάμεις τε οὐ τὰς τυχοῦσας ὁ θεὸς
 12 ἐποίει διὰ τῶν χειρῶν Παύλου, ὥστε καὶ ἐπὶ τοὺς ἀσθενούν-
 τας ἀποφέρεσθαι ἀπὸ τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ σουδάρια ἢ σιμικίν-
 θια καὶ ἀπαλλάσσεσθαι ἀπ' αὐτῶν τὰς νόσους, τὰ τε πνεύ-
 13 ματα τὰ πονηρὰ ἐκπορεύεσθαι. Ἐπεχείρησαν δὲ τινες καὶ
 τῶν περιερχομένων Ἰουδαίων ἐξορκιστῶν ὀνομάζειν ἐπὶ τοὺς
 ἔχοντας τὰ πνεύματα τὰ πονηρὰ τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ
 λέγοντες Ὅρκίζω ὑμᾶς τὸν Ἰησοῦν ὃν Παῦλος κηρύσσει.
 14 ἦσαν δὲ τινος Σκευᾶ Ἰουδαίου ἀρχιερέως ἑπτὰ υἱοὶ τοῦτο
 15 ποιοῦντες. ἀποκριθὲν δὲ τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν εἶπεν αὐ-
 τοῖς Τὸν [μέν] Ἰησοῦν γινώσκω καὶ τὸν Παῦλον ἐπίστα-
 16 μαί, ὑμεῖς δὲ τίνες ἐστέ; καὶ ἐφαλόμενος ὁ ἄνθρωπος

ἐπ' αὐτοὺς ἐν ᾧ ἦν τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν κατακυριεύσας ἀμφοτέρων ἴσχυσεν κατ' αὐτῶν, ὥστε γυμνοὺς καὶ τετραματισμένους ἐκφυγεῖν ἐκ τοῦ οἴκου ἐκείνου. τοῦτο δὲ 17 ἐγένετο γνωστὸν πᾶσιν Ἰουδαίοις τε καὶ Ἑλλήσιν τοῖς κατοικοῦσιν τὴν Ἔφεσον, καὶ ἐπέπεσεν φόβος ἐπὶ πάντας αὐτούς, καὶ ἐμεγαλύνετο τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ. πολλοὶ τε τῶν πεπιστευκότων ἤρχοντο ἐξομολογούμενοι καὶ 18 ἀναγγέλλοντες τὰς πράξεις αὐτῶν. ἱκανοὶ δὲ τῶν τὰ περιέργα πραξάντων συνενέγκαντες τὰς βίβλους κατέκαιον ἐνώπιον πάντων· καὶ συνεψήφισαν τὰς τιμὰς αὐτῶν καὶ εὔρον ἀργυρίου μυριάδας πέντε. Οὕτως κατὰ κράτος τοῦ 20 κυρίου ὁ λόγος ἠῤῥαυεν καὶ ἴσχυεν.

ὩΣ ΔΕ ΕΠΛΗΡΩΘΗ ταῦτα, ἔθετο ὁ Παῦλος ἐν τῷ 21 πνεύματι διελθὼν τὴν Μακεδονίαν καὶ Ἀχαίαν πορεύεσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα, εἰπὼν ὅτι Μετὰ τὸ γενέσθαι με ἐκεῖ δεῖ με καὶ Ῥώμην ἰδεῖν. ἀποστείλας δὲ εἰς τὴν Μακεδονίαν 22 δύο τῶν διακονούντων αὐτῷ, Τιμόθεον καὶ Ἐραστον, αὐτὸς ἐπέσχεν χρόνον εἰς τὴν Ἀσίαν. Ἐγένετο δὲ 23 κατὰ τὸν καιρὸν ἐκείνον ταραχος οὐκ ὀλίγος περὶ τῆς ὁδοῦ. Δημήτριος γάρ τις ὀνόματι, ἀργυροκόπος, ποιῶν ναοὺς 24 [ἀργυροῦς] Ἀρτέμιδος παρείχετο τοῖς τεχνίταις οὐκ ὀλίγην ἐργασίαν, οὗς συναθροίσας καὶ τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα ἐργά- 25 τας εἶπεν Ἄνδρες, ἐπίστασθε ὅτι ἐκ ταύτης τῆς ἐργασίας ἡ εὐπορία ἡμῖν ἐστίν, καὶ θεωρεῖτε καὶ ἀκούετε ὅτι οὐ μόνον 26 Ἐφέσου ἀλλὰ σχεδὸν πάσης τῆς Ἀσίας ὁ Παῦλος οὗτος πείσας μετέστησεν ἱκανὸν ὄχλον, λέγων ὅτι οὐκ εἰσὶν θεοὶ οἱ διὰ χειρῶν γινόμενοι. οὐ μόνον δὲ τοῦτο κινδυνεύει 27 ἡμῖν τὸ μέρος εἰς ἀπελεγμὸν ἔλθειν, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμιδος ἱερὸν εἰς οὐθέν λογισθῆναι, μέλλειν

τε καὶ καθαιρεῖσθαι τῆς μεγαλειότητος αὐτῆς, ἣν ὅλη
 28 [ἡ] Ἀσία καὶ [ἡ] οἰκουμένη σέβεται. ἀκούσαντες δὲ καὶ
 γενόμενοι πλήρεις θυμοῦ ἔκραζον λέγοντες Μεγάλη ἡ
 29 Ἄρτεμις Ἐφεσίων. καὶ ἐπλήσθη ἡ πόλις τῆς συγχύσεως,
 ὄρμησάν τε ὀμοθυμαδὸν εἰς τὸ θέατρον συναρπάσαντες
 Γαῖον καὶ Ἀρίσταρχον Μακεδόνας, συνεκδήμους Παύλου.
 30 Παύλου δὲ βουλομένου εἰσελθεῖν εἰς τὸν δῆμον οὐκ εἶων
 31 αὐτὸν οἱ μαθηταί· τινὲς δὲ καὶ τῶν Ἀσιαρχῶν, ὄντες αὐτῷ
 φίλοι, πέμψαντες πρὸς αὐτὸν παρεκάλουν μὴ δοῦναι ἑα-
 32 τὸν εἰς τὸ θέατρον. ἄλλοι μὲν οὖν ἄλλο τι ἔκραζον, ἦν
 γὰρ ἡ ἐκκλησία συγκεχυμένη, καὶ οἱ πλείους οὐκ ᾔδεισαν
 33 τίνος ἕνεκα συνεληλύθεισαν. ἐκ δὲ τοῦ ὄχλου συνεβίβα-
 σαν Ἀλέξανδρον προβαλόντων αὐτὸν τῶν Ἰουδαίων, ὁ δὲ
 Ἀλέξανδρος κατασεΐσας τὴν χεῖρα ἤθελεν ἀπολογεῖσθαι
 34 τῷ δήμῳ. ἐπιγνόντες δὲ ὅτι Ἰουδαῖός ἐστιν φωνῇ ἐγένετο
 μία ἐκ πάντων ὡσεὶ ἐπὶ ὄρας δύο ἔκραζόντων Ἡ Μεγάλη ἡ
 35 Ἄρτεμις Ἐφεσίων. καταστείλας δὲ τὸν ὄχλον ὁ γραμ-
 ματεὺς φησὶ Ἄνδρες Ἐφέσιοι, τίς γὰρ ἐστὶν ἀνθρώπων
 ὃς οὐ γινώσκει τὴν Ἐφεσίων πόλιν νεωκόρον οὖσαν τῆς
 36 μεγάλης Ἀρτέμιδος καὶ τοῦ διοπετοῦς; ἀναντιρῆτων οὖν
 ὄντων τούτων δέον ἐστὶν ὑμᾶς κατεσταλμένους ὑπάρχειν
 37 καὶ μηδὲν προπετὲς πράσσειν. ἡγάγετε γὰρ τοὺς ἄνδρας
 τούτους οὔτε ἱεροσύλους οὔτε βλασφημοῦντας τὴν θεὸν
 38 ἡμῶν. εἰ μὲν οὖν Δημήτριος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τεχνῖται
 ἔχουσιν πρὸς τινα λόγον, ἀγοραῖοι ἄγονται καὶ ἀνθύπατοί
 39 εἰσιν, ἐγκαλεῖτωσαν ἀλλήλοις. εἰ δέ τι περαιτέρω ἐπιζη-
 40 τεῖτε, ἐν τῇ ἐννόμῳ ἐκκλησίᾳ ἐπιλυθήσεται. καὶ γὰρ
 κινδυνεύομεν ἐγκαλεῖσθαι στάσεως περὶ τῆς σήμερον μη-
 δεὸς αἰτίου ὑπάρχοντος, περὶ οὗ οὐ δύνησόμεθα ἀποδοῦναι
 λόγον περὶ τῆς συστροφῆς ταύτης. καὶ ταῦτα εἰπὼν ἀπέ-
 λυσεν τὴν ἐκκλησίαν.

1 Μετὰ δὲ τὸ παύσασθαι τὸν θόρυβον μεταπεμφάμενος

ὁ Παῦλος τοὺς μαθητὰς καὶ παρακαλέσας ἀσπασάμενος ἐξῆλθεν πορεύεσθαι εἰς Μακεδονίαν. διελθὼν δὲ τὰ μέρη α ἐκεῖνα καὶ παρακαλέσας αὐτοὺς λόγῳ πολλῶ ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ποιήσας τε μῆνας τρεῖς γενομένης ἐπιβουλῆς 3 αὐτῷ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων μέλλοντι ἀνάγεσθαι εἰς τὴν Συρίαν ἐγένετο γνώμης τοῦ ὑποστρέφειν διὰ Μακεδονίας. συνεί- 4 πετο δὲ αὐτῷ Σώπατρος Πύρρου Βεροιαῖος, Θεσσαλονικέων δὲ Ἀρίσταρχος καὶ Σέκουνδος καὶ Γαῖος Δερβαῖος καὶ Τιμόθεος, Ἀσιανοὶ δὲ Τύχικος καὶ Τρόφμος· οὗτοι δὲ 5 «προσελθόντες» ἔμενον ἡμᾶς ἐν Τρωάδι· ἡμεῖς δὲ ἐξεπλεύσαμεν μετὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἀζύμων ἀπὸ Φιλίππων, καὶ ἦλθομεν πρὸς αὐτοὺς εἰς τὴν Τρωάδα ἄχρι ἡμερῶν πέντε, οὗ διετρίψαμεν ἡμέρας ἑπτά. Ἐν δὲ τῇ μιᾷ τῶν 7 σαββάτων συνηγμένων ἡμῶν κλάσαι ἄρτον ὁ Παῦλος διελέγετο αὐτοῖς, μέλλων ἐξιέναι τῇ ἐπαύριον, παρέτεινεν τε τὸν λόγον μέχρι μεσονυκτίου. ἦσαν δὲ λαμπάδες ἱκαναὶ 8 ἐν τῷ ὑπερώῳ οὗ ἦμεν συνηγμένοι· καθεζόμενος δὲ τις 9 νεανίας ὀνόματι Εὐτυχὸς ἐπὶ τῆς θυρίδος, καταφερόμενος ὑπὸ βαθεῖ διαλεγομένου τοῦ «Παύλου ἐπὶ πλείον, κατενεχθεὶς» ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἔπεσεν ἀπὸ τοῦ τριστέγου κάτω καὶ ἦρθη νεκρός. καταβὰς δὲ ὁ Παῦλος ἐπέπεσεν αὐτῷ καὶ 10 συνπεριλαβὼν εἶπεν «Μὴ θορυβεῖσθε, ἡ γὰρ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἐστίν. ἀναβὰς δὲ [καὶ] κλάσας τὸν ἄρτον καὶ 11 γευσάμενος ἐφ' ἱκανόν τε ὁμίλησας ἄχρι αὐγῆς οὕτως ἐξῆλθεν. ἤγαγον δὲ τὸν παῖδα ζῶντα, καὶ παρεκλήθησαν 12 οὐ μετρίως. Ἐμεῖς δὲ «προελθόντες» ἐπὶ τὸ 13 πλοῖον ἀνήχθημεν ἐπὶ τὴν Ἄσσον, ἐκείθεν μέλλοντες ἀναλαμβάνειν τὸν Παῦλον, οὕτως γὰρ διατεταγμένος ἦν μέλλων αὐτὸς περῆσειν. ὥς δὲ συνέβαλλεν ἡμῖν εἰς τὴν Ἄσσον, 14 ἀναλαβόντες αὐτὸν ἦλθομεν εἰς Μιτυλήνην, κακεῖθεν ἀποπλεύσαντες τῇ ἐπιούσῃ κατηντήσαμεν ἄντικρυς Χίου, τῇ δὲ «ἐτέρα» παρεβάλομεν εἰς Σάμον, τῇ δὲ ἐχομένη ἦλθομεν εἰς Μίλητον· κεκρίκει γὰρ ὁ Παῦλος παραπλεύσαι τὴν 15

3 προελθόντες 9 Παύλου, ἐπὶ πλείον κατενεχθεὶς 10 μὴ θορυβεῖσθαι

Ἐφεσον, ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ἔσπευθεν γὰρ εἰ δυνατόν εἶη αὐτῷ τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς γενέσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα.

- 17 Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου πέμψας εἰς Ἐφεσον μετεκαλέ-
 18 σατο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας. ὡς δὲ παρεγένοντο
 πρὸς αὐτὸν εἶπεν αὐτοῖς Ἔμεῖς ἐπίστασθε ἀπὸ πρώτης
 19 ἡμέρας ἀφ' ἧς ἐπέβην εἰς τὴν Ἀσίαν πῶς μεθ' ὑμῶν τὸν
 20 πάντα χρόνον ἐγενόμην, δουλεύων τῷ κυρίῳ μετὰ πάσης
 ταπεινοφροσύνης καὶ δακρύων καὶ πειρασμῶν τῶν συμβάν-
 21 των μοι ἐν ταῖς ἐπιβουλαῖς τῶν Ἰουδαίων· ὡς οὐδὲν ὑπε-
 στειλάμην τῶν συμφερόντων τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν καὶ
 22 διδάξαι ὑμᾶς δημοσίᾳ καὶ κατ' οἴκους, διαμαρτυρόμενος
 Ἰουδαίοις τε καὶ Ἑλλήσιν τὴν εἰς θεὸν μετάνοιαν καὶ
 23 πίστιν εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν[†]. καὶ νῦν ἰδοὺ δεδε-
 μένος ἐγὼ τῷ πνεύματι πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλήμ, τὰ ἐν
 24 αὐτῇ συνατησόντα ἐμοὶ μὴ εἰδώς, πλην ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ
 ἅγιον κατὰ πόλιν διαμαρτύρεται μοι λέγον ὅτι δεσμὰ καὶ
 25 θλίψεις με μένουσιν· ἀλλ' οὐδενὸς λόγου ποιῶμαι τὴν
 ψυχὴν τιμίαν ἑμαυτῷ ὡς ἑτελειώσω τὸν δρόμον μου καὶ
 τὴν διακονίαν ἣν ἔλαβον παρὰ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ, διαμαρ-
 26 τύρασθαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ. καὶ νῦν
 ἰδοὺ ἐγὼ οἶδα ὅτι οὐκέτι ὄψεσθε τὸ πρόσωπόν μου ὑμεῖς
 26 πάντες ἐν οἷς διῆλθον κηρύσσων τὴν βασιλείαν· διότι μαρ-
 τύρομαι ὑμῖν ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ὅτι καθαρὸς εἰμι ἀπὸ
 27 τοῦ αἵματος πάντων, οὐ γὰρ ὑπεστειλάμην τοῦ μὴ ἀναγ-
 28 γεῖλαι πᾶσαν τὴν βουλὴν τοῦ θεοῦ ὑμῖν. προσέχετε ἑαυ-
 τοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ ὑμᾶς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον
 ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ,
 29 ἣν περιεποίησατο διὰ τοῦ αἵματος τοῦ ἰδίου. ἐγὼ
 οἶδα ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τὴν ἀφίξίν μου λύκοι βαρεῖς
 30 εἰς ὑμᾶς μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου, καὶ ἐξ ὑμῶν [αὐτῶν]
 ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διστραμμένα τοῦ ἀπο-
 31 σπᾶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω ἑαυτῶν· διὸ γρηγορεῖτε, μνημο-
 13 προσελθόντες 15 ἑσπέρα 21 Χριστόν 24 τελειῶσαι 28 †...†

νεύοντες ὅτι τριετίαν νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπαυσάμην μετὰ
δακρύων νοθετῶν ἕνα ἕκαστον. καὶ τὰ νῦν παρατίθεμαι 32
ὑμᾶς τῷ κυρίῳ καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ τῷ δυναμένῳ
οἰκοδομῆσαι καὶ δοῦναι τὴν κληρονομίαν ἐν τοῖς ἡγί-
α-
σμένοις πᾶσιν. ἀργυρίου ἢ χρυσοῦ ἢ ἱματισμοῦ οὐδενὸς 33
ἐπεθύμησα· αὐτοὶ γινώσκετε ὅτι ταῖς χερίαις μου καὶ τοῖς 34
οὔσι μετ' ἐμοῦ ὑπηρέτησαν αἱ χεῖρες αὐταί. πάντα ὑπέδειξα 35
ὑμῖν ὅτι οὕτως κοπιῶντας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθε-
νούντων, μνημονεύειν τε τῶν λόγων τοῦ κυρίου Ἰησοῦ ὅτι
αὐτὸς εἶπεν Μακάριόν ἐστίν μάλλον διδόναι ἢ λαμβάνειν.
καὶ ταῦτα εἰπὼν θείσ τὰ γόνατα αὐτοῦ σὺν πᾶσιν αὐτοῖς 36
προσηύξατο. ἱκανὸς δὲ κλαυθμὸς ἐγένετο πάντων, καὶ 37
ἐπιπεσόντες ἐπὶ τὸν τράχηλον τοῦ Παύλου κατεφίλου
αὐτόν, ὀδυνώμενοι μάλιστα ἐπὶ τῷ λόγῳ ᾧ εἰρήκει ὅτι 38
οὐκέτι μέλλουσιν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ θεωρεῖν. προέπεμ-
πον δὲ αὐτόν εἰς τὸ πλοῖον.

Ὅς δὲ ἐγένετο ἀναχθῆναι ἡμᾶς ἀποσπασθέντας ἀπ' αὐ- 1
τῶν, εὐθυδρομήσαντες ἤλθομεν εἰς τὴν Κῶ, τῇ δὲ ἐξῆς εἰς
τὴν Ῥόδον, ἀκεῖθεν εἰς Πάταρα· καὶ εὐρόντες πλοῖον 2
διαπερῶν εἰς Φοινίκην ἐπιβάντες ἀνήχθημεν. ἀναφάναντες 3
δὲ τὴν Κύπρον καὶ καταλιπόντες αὐτὴν εὐώνυμον ἐπλέομεν
εἰς Συρίαν, καὶ κατήλθομεν εἰς Τύρον, ἐκεῖσε γὰρ τὸ πλοῖον
ἦν ἀποφορτιζόμενον τὸν γόμον. ἀνευρόντες δὲ τοὺς μαθη- 4
τὰς ἐπεμείναμεν αὐτοῦ ἡμέρας ἑπτὰ, οἵτινες τῷ Παύλῳ
ἔλεγον διὰ τοῦ πνεύματος μὴ ἐπιβαίνειν εἰς Ἱεροσόλυμα.
ὅτε δὲ ἐγένετο ἔξαρτίσαι ἡμᾶς τὰς ἡμέρας, ἐξελθόντες 5
ἐπορευόμεθα προπεμπόντων ἡμᾶς πάντων σὺν γυναίξι καὶ
τέκνοις ἕως ἕξω τῆς πόλεως, καὶ θέντες τὰ γόνατα ἐπὶ
τὸν αἰγιαλὸν προσευξάμενοι ἀψησασάμεθα ἀλλήλους, καὶ 6
ἐνέβημεν εἰς τὸ πλοῖον, ἐκεῖνοι δὲ ὑπέστρεψαν εἰς τὰ
ἴδια. Ἡμεῖς δὲ τὸν πλοῦν διανύσαντες ἀπὸ 7
Τύρου κατηγήσαμεν εἰς Πτολεμαῖδα, καὶ ἀσπασίμενοι
τοὺς ἀδελφοὺς ἐμείναμεν ἡμέραν μίαν παρ' αὐτοῖς. τῇ δὲ 8

9 ἐπαύριον ἐξελθόντες ἦλθαμεν εἰς Καισαρίαν, καὶ εἰσελ-
 θόντες εἰς τὸν οἶκον Φιλίππου τοῦ εὐαγγελιστοῦ ὄντος ἐκ
 10 τῶν ἑπτὰ ἐμείναμεν παρ' αὐτῷ. τούτῳ δὲ ἦσαν θυγατέρες
 11 τέσσαρες παρθένοι προφητεύουσαι. Ἐπιμενόντων δὲ ἡμέ-
 ρας πλείους κατήλθεν τις ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας προφήτης
 12 ὀνόματι Ἄγαθος, καὶ ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς καὶ ἄρας τὴν ζώνην
 τοῦ Παύλου δήσας ἑαυτοῦ τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας εἶπεν
 Τάδε λέγει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον Τὸν ἄνδρα οὗ ἐστὶν ἡ
 13 ζώνη αὕτη οὕτως δήσουσιν ἐν Ἰερουσαλὴμ οἱ Ἰουδαῖοι καὶ
 14 παραδώσουσιν εἰς χεῖρας ἔθνῶν. ὡς δὲ ἠκούσαμεν ταῦτα,
 παρεκαλοῦμεν ἡμεῖς τε καὶ οἱ ἐντόπιοι τοῦ μὴ ἀναβαίνειν
 15 αὐτὸν εἰς Ἰερουσαλὴμ. τότε ἀπεκρίθη [ὁ] Παῦλος Τί
 ποιεῖτε κλαίοντες καὶ συνθρύπτοντές μου τὴν καρδίαν; ἐγὼ
 γὰρ οὐ μόνον δεθῆναι ἀλλὰ καὶ ἀποθανεῖν εἰς Ἰερουσαλὴμ
 16 ἐτοίμως ἔχω ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου Ἰησοῦ. μὴ
 17 κειθομένου δὲ αὐτοῦ ἡσυχάσαμεν εἰπόντες Τοῦ κυρίου τὸ
 18 θέλημα γινέσθω.

15 Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐπισκευασάμενοι ἀνεβαίνο-
 16 μεν εἰς Ἰεροσόλυμα· συνήλθον δὲ καὶ τῶν μαθητῶν ἀπὸ
 Καισαρίας σὺν ἡμῖν, ἄγοντες παρ' ᾧ ξενισθῶμεν Μνάσωνί
 17 τινι Κυπρίῳ, ἀρχαίῳ μαθητῇ. Γενομένων δὲ ἡμῶν εἰς
 18 Ἰεροσόλυμα ἀσμένως ἀπεδέξαντο ἡμᾶς οἱ ἀδελφοί. τῇ δὲ
 ἐπιούσῃ εἰσῆει ὁ Παῦλος σὺν ἡμῖν πρὸς Ἰάκωβον, πάντες
 19 τε παρεγένοντο οἱ πρεσβύτεροι. καὶ ἀσπασάμενος αὐτοὺς
 20 ἐξηγεῖτο καθ' ἐν ἑκαστῷ ὧν ἐποίησεν ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἔθνεσιν
 21 διὰ τῆς διακονίας αὐτοῦ. οἱ δὲ ἀκούσαστες ἐδόξαζον τὸν
 θεόν, εἶπᾶν τε αὐτῷ Θεωρεῖς, ἀδελφέ, πόσαι μυριάδες
 εἰσὶν ἐν τοῖς Ἰουδαίοις τῶν πεπιστευκότων, καὶ πάντες
 22 ζηλωταὶ τοῦ νόμου ὑπάρχουσιν κατηχήθησαν δὲ περὶ σοῦ
 ὅτι ἀποστασίαν διδάσκεις ἀπὸ Μωυσέως τοὺς κατὰ τὰ ἔθνη
 πάντα Ἰουδαίους, λέγων μὴ περιτέμνειν αὐτοὺς τὰ τέκνα
 23 μηδὲ τοῖς ἔθεσιν περιπατεῖν. τί οὖν ἐστίν; πάντως ἀκού-

οὐνται ὅτι ἀήλυθας. τούτο οὖν ποιήτην ὁ σοὶ λέγομεν 23
εἶναι ἡμῖν ἄνδρες τέσσαρες εὐχὴν ἔχοντες ἄφ' ἑαυτῶν.
τούτους παραλαβὼν ἀγνίσθητι σὺν αὐτοῖς καὶ δαπάνησον 24
ἐπ' αὐτοῖς ἵνα ξυρήσονται τὴν κεφαλὴν, καὶ γινώσκονται
πάντες ὅτι ὢν κατήχηται περὶ σοῦ οὐδὲν ἔστιν, ἀλλὰ
στοιχεῖς καὶ αὐτὸς φυλάσσων τὸν νόμον. περὶ δὲ τῶν 25
πεπιστευκότων ἔθνων ἡμεῖς ἀπεστείλαμεν κρίναντες φυ-
λάσσεσθαι αὐτοὺς τὸ τε εἰδωλόθυτον καὶ αἶμα καὶ πνικτὸν
καὶ πορνείαν. τότε ὁ Παῦλος παραλαβὼν τοὺς ἄνδρας τῇ 26
ἐχομένη ἡμέρᾳ σὺν αὐτοῖς ἀγνισθεὶς εἰσῆει εἰς τὸ ἱερόν,
διαγγέλλων τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ ἀγνισμοῦ
ἕως οὗ προσημέχθη ὑπὲρ ἐνὸς ἐκάστου αὐτῶν ἢ προσφορὰ.

Ὡς δὲ ἔμελλον αἱ ἑπτὰ ἡμέραι συντελεῖσθαι, οἱ ἀπὸ 27
τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι θεασάμενοι αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ συνέχου
πάντα τὸν ὄχλον καὶ ἐπέβαλαν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας, κρά- 28
ζοντες Ἄνδρες Ἰσραηλεῖται, βοηθεῖτε· οὗτός ἐστιν ὁ
ἄνθρωπος ὁ κατὰ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ νόμου καὶ τοῦ τόπου
τούτου πάντας πανταχῇ διδάσκων, ἔτι τε καὶ Ἑλλήνας
εἰσήγαγεν εἰς τὸ ἱερόν καὶ κεκοίνωκεν τὸν ἅγιον τόπον
τούτον. ἦσαν γὰρ προεωρακότες Τρόφιμον τὸν Ἐφέσιον 29
ἐν τῇ πόλει σὺν αὐτῷ, ὃν ἐνόμιζον ὅτι εἰς τὸ ἱερόν εἰσήγα-
γεν ὁ Παῦλος. ἐκινήθη τε ἡ πόλις ὅλη καὶ ἐγένετο συν- 30
δρομὴ τοῦ λαοῦ, καὶ ἐπιλαβόμενοι τοῦ Παύλου εἶλκον
αὐτὸν ἔξω τοῦ ἱεροῦ, καὶ εὐθέως ἐκλείσθησαν αἱ θύραι.
Ζητούντων τε αὐτὸν ἀποκτεῖναι ἀνέβη φάσις τῷ χιλιάρχῳ 31
τῆς σπειρῆς ὅτι ὅλη συνχύνεται Ἰερουσαλὴμ, ὅς ἔξανθῆς 32
ἄφ' αὐτοῦ, οἱ δὲ ἰδόντες τὸν χιλιάρχον καὶ τοὺς στρατιώ-
τας ἐπαύσαντο τύπτοντες τὸν Παῦλον. τότε ἐγγίσας ὁ 33
χιλιάρχος ἐπελάβετο αὐτοῦ καὶ ἐκέλευσε δεθῆναι ἀλύσει
δυσί, καὶ ἐπυθάνετο τίς εἶη καὶ τί ἐστιν πεποικώς· ἄλλοι 34
δὲ ἄλλο τι ἐπεφώνουν ἐν τῷ ὄχλῳ· μὴ δυναμένου δὲ αὐτοῦ
γινῶναι τὸ ἀσφαλές διὰ τὸν θόρυβον ἐκέλευσεν ἀγεσθαι

35 αὐτὸν εἰς τὴν παρεμβολήν. ὅτε δὲ ἐγένετο ἐπὶ τοὺς ἀνα-
 βαθμούς, συνέβη βαστάζεσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν
 36 διὰ τὴν βίαν τοῦ ὄχλου, ἠκολούθει γὰρ τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ
 37 κράζοντες ἄρε αὐτόν. **Μέλλων** τε εἰσάγε-
 σθαι εἰς τὴν παρεμβολήν ὁ Παῦλος λέγει τῷ χιλιάρχῳ
 38 Εἰ ἔξεστίν μοι εἰπεῖν τι πρὸς σέ; ὁ δὲ ἔφη Ἑλληνιστὶ
 γινώσκεις; οὐκ ἄρα σὺ εἶ ὁ Αἰγύπτιος ὁ πρὸ τούτων τῶν
 ἡμερῶν ἀναστατώσας καὶ ἐξαγαγὼν εἰς τὴν ἔρημον τοὺς
 39 τετρακισχιλίους ἄνδρας τῶν σικαρίων; εἶπεν δὲ ὁ Παῦλος
 Ἐγὼ ἄνθρωπος μὲν εἰμι Ἰουδαῖος, Ταρσεὺς τῆς Κιλικίας,
 οὐκ ἀσήμου πόλεως πολίτης· δέομαι δέ σου, ἐπίτρεψόν μοι
 40 λαλήσαι πρὸς τὸν λαόν. ἐπιτρέψαντος δὲ αὐτοῦ ὁ Παῦλος
 ἐστὼς ἐπὶ τῶν ἀναβαθμῶν κατέσεισε τῇ χειρὶ τῷ λαῷ,
 πολλῆς δὲ σιγῆς γενομένης ἠ προσεφώνησεν τῇ Ἑβραϊδί
 1 διαλέκτῳ λέγων Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατέ
 2 μου τῆς πρὸς ὑμᾶς νυνὶ ἀπολογίας.— ἀκούσαντες δὲ ὅτι
 τῇ Ἑβραϊδί διαλέκτῳ προσεφώνει αὐτοῖς μᾶλλον παρ᾽ ἄλλον
 3 ἡσυχίαν. καὶ φησιν— Ἐγὼ εἰμι ἀνὴρ Ἰουδαῖος, γεγεννημέ-
 νος ἐν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας, ἀνατεθραμμένος δὲ ἐν τῇ πόλει
 ταύτῃ παρὰ τοὺς πόδας Γαμαλιήλ, πεπαιδευμένος κατὰ
 ἀκρίβειαν τοῦ πατρῷου νόμου, ζηλωτῆς ὑπάρχων τοῦ θεοῦ
 4 καθὼς πάντες ὑμεῖς ἐστέ σήμερον, ὃς ταύτην τὴν ὁδὸν
 ἐδίωξα ἄχρι θανάτου, δεσμεύων καὶ παραδιδούς εἰς φυλακὰς
 5 ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας, ὡς καὶ ὁ ἀρχιερεὺς μαρτυρεῖ μοι
 καὶ πᾶν τὸ πρεσβυτέριον· παρ' ὧν καὶ ἐπιστολὰς δεξάμε-
 νος πρὸς τοὺς ἀδελφούς εἰς Δαμασκὸν ἐπορευομένην ἄξων
 καὶ τοὺς ἐκέῖσε ὄντας δεδεμένους εἰς Ἱερουσαλὴμ ἵνα τιμω-
 6 ρηθῶσιν. Ἐγένετο δὲ μοι πορευομένῳ καὶ ἐγγίζοντι τῇ
 Δαμασκῷ περὶ μεσημβρίαν ἐξαίφνης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ περι-
 7 στράψαι φῶς ἰκανὸν περὶ ἐμέ, ἔπεσά τε εἰς τὸ ἔδαφος καὶ
 ἤκουσα φωνῆς λεγούσης μοι Σαοὺλ Σαοὺλ, τί με διώκεις;
 8 ἐγὼ δὲ ἀπεκρίθην Τίς εἶ, κύριε; εἶπέν τε πρὸς ἐμέ
 9 Ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ὃν σὺ διώκεις. οἱ δὲ σὺν

ἐμοὶ ὄντες τὸ μὲν φῶς ἐθεάσαντο τὴν δὲ φωνὴν οὐκ ἤκουσαν
 τοῦ λαλοῦντός μοι. εἶπον δέ Τί ποιήσω, κύριε; ὁ δὲ κύ- 10
 ριος εἶπεν πρὸς με Ἐναντίας πορεύου εἰς Δαμασκόν, κακεῖ
 σοι λαληθήσεται περὶ πάντων ὧν τέτακται σοι ποιῆσαι. ὡς 11
 δὲ ἔσθ' οὐκ ἐνόησον ἀπὸ τῆς δόξης τοῦ φωτὸς ἐκείνου, χειρα-
 γωγούμενος ὑπὸ τῶν συνόντων μοι ἦλθον εἰς Δαμασκόν.
 Ἄνανιās δὲ τις ἀνὴρ εὐλαβῆς κατὰ τὸν νόμον, μαρτυροῦμε- 12
 νος ὑπὸ πάντων τῶν κατοικούντων Ἰουδαίων, ἐλθὼν πρὸς 13
 ἐμὲ καὶ ἐπιστάς εἶπέν μοι Σαοὺλ ἀδελφέ, ἀνάβλεψον
 κἀγὼ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀνέβλεψα εἰς αὐτόν. ὁ δὲ εἶπεν Ὁ 14
 θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν προεχειρίσατό σε γινῶναι τὸ θέλημα
 αὐτοῦ καὶ ἰδεῖν τὸν δίκαιον καὶ ἀκοῦσαι φωνὴν ἐκ τοῦ στό-
 ματος αὐτοῦ, ὅτι ἔση μάρτυς αὐτῷ πρὸς πάντας ἀνθρώπους 15
 ὧν ἑώρακας καὶ ἤκουσας. καὶ νῦν τί μέλλεις; ἀναστὰς 16
 βάπτισαι καὶ ἀπόλουσαι τὰς ἁμαρτίας σου ἐπικαλεσάμενος
 τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐγένετο δὲ μοι ὑποστρέψαντι εἰς Ἱερου- 17
 σαλήμ καὶ προσευχομένου μου ἐν τῷ ἱερῷ γενέσθαι με ἐν
 ἑκστάσει καὶ ἰδεῖν αὐτὸν λέγοντά μοι. Σπύσον καὶ ἔξελθε 18
 ἐν τάχει ἐξ Ἱερουσαλήμ, διότι οὐ παραδέχονται σοι μαρ-
 τυρίαν περὶ ἐμοῦ. κἀγὼ εἶπον Κύριε, αὐτοὶ ἐπίστανται 19
 ὅτι ἐγὼ ἤμην φυλακίζων καὶ δέρων κατὰ τὰς συναγωγὰς
 τοὺς πιστεύοντας ἐπὶ σέ· καὶ ὅτε ἐξεχύνητο τὸ αἷμα Στε- 20
 φάνου τοῦ μάρτυρός σου, καὶ αὐτὸς ἤμην ἐφεστῶς καὶ
 συνευδοκῶν καὶ φυλάσσων τὰ ἱμάτια τῶν ἀναιρούντων
 αὐτόν. καὶ εἶπεν πρὸς με Πορεύου, ὅτι ἐγὼ εἰς ἔθνη 21
 μακρὰν ἔξαποστελῶ σε. Ἦκουον δὲ αὐτοῦ 22
 ἄχρι τούτου τοῦ λόγου καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν λέ-
 γοντες Ἄρει ἀπὸ τῆς γῆς τὸν τοιοῦτον, οὐ γὰρ καθῆκεν
 αὐτὸν ζῆν. κραυγαζόντων τε αὐτῶν καὶ ῥιπτούντων τὰ 23
 ἱμάτια καὶ κοινορτόν βαλλόντων εἰς τὸν ἀέρα ἐκέλευσεν 24
 ὁ χιλιάρχος εἰσάγεσθαι αὐτόν εἰς τὴν παρεμβολήν, εἶπας
 μάλιστα ἀνετάζεσθαι αὐτόν ἵνα ἐπιγνῶ δι' ἣν αἰτίαν οὐ-
 τως ἐπεφώνουν αὐτῷ. ὡς δὲ προέτειναν αὐτόν τοῖς ἱμάσιω 25

εἶπεν πρὸς τὸν ἐστῶτα ἑκατόνταρχον ὁ Παῦλος Εἰ ἄνθρωπον Ῥωμαῖον καὶ ἀκατάκριτον ἔξεστιν ὑμῖν μαστίζειν; 26 ἀκούσας δὲ ὁ ἑκατόνταρχος προσελθὼν τῷ χιλιάρχῳ ἀπήγγειλεν λέγων Τί μέλλεις ποιεῖν; ὁ γὰρ ἄνθρωπος οὗτος 27 Ῥωμαῖός ἐστιν. προσελθὼν δὲ ὁ χιλιάρχος εἶπεν αὐτῷ 28 Λέγε μοι, σὺ Ῥωμαῖός εἶ; ὁ δὲ ἔφη Ναί. ἀπεκρίθη δὲ ὁ χιλιάρχος Ἐγὼ πολλοῦ κεφαλαίου τὴν πολιτείαν ταύτην ἐκτησάμην. ὁ δὲ Παῦλος ἔφη Ἐγὼ δὲ καὶ γεγέννημαι. 29 εὐθέως οὖν ἀπέστησαν ἀπ' αὐτοῦ οἱ μέλλοντες αὐτὸν ἀνετάξαι· καὶ ὁ χιλιάρχος δὲ ἐφοβήθη ἐπιγνοὺς ὅτι Ῥωμαῖός ἐστιν καὶ ὅτι αὐτὸν ἦν δεδεκώς.

30 Τῇ δὲ ἐπαύριον βουλόμενος γνῶναι τὸ ἀσφαλές τὸ τί κατηγορεῖται ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων ἔλυσεν αὐτόν, καὶ ἐκέλευσεν συνελθεῖν τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ πᾶν τὸ συνέδριον, καὶ 1 καταγαγὼν τὸν Παῦλον ἔστησεν εἰς αὐτούς. ἀτενίσας δὲ Ἐπιφάνης τῷ συνεδρίῳ εἶπεν Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ πάσῃ συνειδήσει ἀγαθῇ πεπολίτευμαι τῷ θεῷ ἄχρι ταύτης τῆς 2 ἡμέρας. ὁ δὲ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας ἐπέταξεν τοῖς παρεστῶσιν αὐτῷ τύπτειν αὐτοῦ τὸ στόμα. τότε ὁ Παῦλος πρὸς αὐτὸν εἶπεν Τύπτειν σε μέλλει ὁ θεός, τοῖχε κεκοιναμένε· καὶ σὺ κἄθῃ κρίνων με κατὰ τὸν νόμον, καὶ παρανομῶν κε- 4 λεύεις με τύπτεσθαι; οἱ δὲ παρεστῶτες εἶπαν Τὸν ἀρχιερέα τοῦ θεοῦ λοιδορεῖς; ἔφη τε ὁ Παῦλος Οὐκ ἤδειν, ἀδελφοί, ὅτι ἐστὶν ἀρχιερεὺς· γέγραπται γὰρ ὅτι Ἄρχοντα 6 τοῦ λαοῦ σοῦ οὐκ ἐρεῖς κακῶς. Γνοὺς δὲ ὁ Παῦλος ὅτι τὸ ἐν μέρος ἐστὶν Σαδδουκαίων τὸ δὲ ἕτερον Φαρισαίων ἔκραξεν ἐν τῷ συνεδρίῳ Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ Φαρισαῖός εἰμι, υἱὸς Φαρισαίων· περὶ ἐλπίδος καὶ ἀναστάσεως νεκρῶν 7 ἵκνυμαι. τοῦτο δὲ αὐτοῦ Ἰαλοῦντος ἔγένετο ἰστάσις τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων, καὶ ἐσχίσθη τὸ πλῆθος. 8 Σαδδουκαῖοι ἵ γὰρ λέγουσιν μὴ εἶναι ἀνάστασις μήτε ἄγγελον μήτε πνεῦμα, Φαρισαῖοι δὲ ὁμολογοῦσιν τὰ ἀμφότερα. ἐγένετο δὲ κραυγὴ μεγάλη, καὶ ἀναστῶντες τινὲς

1 τῷ συνεδρίῳ ὁ Παῦλος

6 ἐγὼ

7 εἰπόντος | ἐπέπεσον

8 μὲν

τῶν γραμματέων τοῦ μέρους τῶν Φαρισαίων διεμάχοντο λέγοντες Οὐδὲν κακὸν εὐρίσκομεν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ· εἰ δὲ πνεῦμα ἐλάλησεν αὐτῷ ἢ ἄγγελος— Πολλῆς δὲ 10 γινομένης στάσεως φοβηθεὶς ὁ χιλιάρχος μὴ διασπασθῆ ὁ Παῦλος ὑπ' αὐτῶν ἐκέλευσεν τὰ στρατεύματα καταβῶν ἀρπάσαι αὐτὸν ἐκ μέσου αὐτῶν, ἄγειν ὧς εἰς τὴν παρεμβολήν.

Τῇ δὲ ἐπιούσῃ νυκτὶ ἐπιστὰς αὐτῷ ὁ κύριος 11 εἶπεν Θάρσει, ὡς γὰρ διεμαρτύρω τὰ περὶ ἐμοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ οὕτω σε δεῖ καὶ εἰς Ῥώμην μαρτυρῆσαι.

Τε- 12 νομένης δὲ ἡμέρας ποιήσαντες συστροφὴν οἱ Ἰουδαῖοι ἀνεθεμάτισαν ἑαυτοὺς λέγοντες μήτε φαγεῖν μήτε πίνειν ἕως οὗ ἀποκτείνωσιν τὸν Παῦλον. ἦσαν δὲ πλείους 13 τεσσεράκοντα οἱ ταύτην τὴν συνωμοσίαν ποιησάμενοι· οἵτινες προσελθόντες τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ τοῖς πρεσβυτέ- 14 ροις εἶπαν Ἀναθέματι ἀνεθεματίσαμεν ἑαυτοὺς μηδενὸς γεύσασθαι ἕως οὗ ἀποκτείνωμεν τὸν Παῦλον.

Ἦν οὖν 15 ὑμεῖς ἐμφανίσατε τῷ χιλιάρχῳ σὺν τῷ συνεδρίῳ ἅπως καταγάγῃ αὐτὸν εἰς ὑμᾶς ὡς μέλλοντας διαγινώσκειν ἀκριβέστερον τὰ περὶ αὐτοῦ· ἡμεῖς δὲ πρὸ τοῦ ἐγγίσει αὐτὸν ἑτοιμοὶ ἐσμεν τοῦ ἀνελεῖν αὐτόν. Ἀκούσας δὲ ὁ υἱὸς 16 τῆς ἀδελφῆς Παύλου τὴν ἐνέδραν παραγενόμενος καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν παρεμβολὴν ἀπήγγειλεν τῷ Παύλῳ.

προσκαλεσάμενος δὲ ὁ Παῦλος ἕνα τῶν ἑκατονταρχῶν 17 ἔφη Τὸν νεανίαν ταῦτον ἄπαγε πρὸς τὸν χιλιάρχον, ἔχει γὰρ ἀπαγγεῖλαί τι αὐτῷ. ὁ μὲν οὖν παραλαβὼν αὐτὸν 18 ἦγαγεν πρὸς τὸν χιλιάρχον καὶ φησιν Ὁ δέσμιος Παῦλος

προσκαλεσάμενός με ἠρώτησεν τοῦτον τὸν νεανίαν ἀγαγεῖν πρὸς σέ, ἔχοντά τι λαλῆσαι σοι. ἐπιλαβόμενος δὲ 19

τῆς χειρὸς αὐτοῦ ὁ χιλιάρχος καὶ ἀναχωρήσας κατ' ἰδίαν ἐπυνθάνετο Τί ἐστὶν ὃ ἔχεις ἀπαγγεῖλαί μοι; εἶπεν δὲ 20 ὅτι Οἱ Ἰουδαῖοι συνέθεντο τοῦ ἐρωτῆσαί σε ὅπως αὔριον τὸν Παῦλον καταγάγῃς εἰς τὸ συνέδριον ὡς μέλλον τι ἀκριβέστερον πυνθάνεσθαι περὶ αὐτοῦ· σὺ οὖν μὴ πεισθῆς 21

αὐτοῖς, ἐνεδρεύουσιν γὰρ αὐτὸν ἐξ αὐτῶν ἄνδρες πλείους
 τεσσεράκοντα, οἵτινες ἀνεθεμάτισαν ἑαυτοὺς μήτε φαγεῖν
 μήτε πίνειν ἕως οὐ ἀνέλωσιν αὐτόν, καὶ νῦν εἰσὶν ἔτοιμοι
 22 προσδεχόμενοι τὴν ἀπὸ σοῦ ἐπαγγελίαν. ὁ μὲν οὖν χιλι-
 23 αρχος ἀπέλυσε τὸν νεανίσκον παραγγείλας μηδενὶ ἐκλαλῆ-
 23 σαι ὅτι ταῦτα ἐνεφάνισας πρὸς ἐμέ. Καὶ προσκαλεσάμενός
 τινας δύο τῶν ἑκατονταρχῶν εἶπεν Ἐτοιμάσατε στρατιώ-
 24 τας διακοσίους ὅπως πορευθῶσιν ἕως Καισαρίας, καὶ ἱππεῖς
 ἑβδομήκοντα καὶ δεξιολάβους διακοσίους, ἀπὸ τρίτης ὥρας
 24 τῆς νυκτός, κτήνη τε παραστήσαι ἵνα ἐπιβιβάσαντες τὸν
 25 Παῦλον διασώσωσι πρὸς Φήλικα τὸν ἡγεμόνα, γράψας
 26 ἐπιστολὴν ἔχουσαν τὸν τύπον τοῦτον Κλαύδιος Λυσίας
 27 τῷ κρατίστῳ ἡγεμόνι Φήλικι χαίρειν. Τὸν ἄνδρα τοῦτον
 συλλημψθέντα ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων καὶ μέλλοντα ἀναιρεῖσθαι
 28 ἰπ' αὐτῶν ἐπιστὰς σὺν τῷ στρατεύματι. ἐξελάμην, μαθὼν
 28 ὅτι Ῥωμαῖός ἐστιν, βουλάμενός τε ἐπιγνώαι τὴν αἰτίαν
 δι' ἣν ἐνεκάλουν αὐτῷ [κατήγαγον εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν].
 29 ὃν εὗρον ἐγκαλούμενον περὶ ζητημάτων τοῦ νόμου αὐτῶν,
 30 μηδὲν δὲ ἄξιον θανάτου ἢ δεσμῶν ἔχοντα ἔγκλημα. μνη-
 30 θείσης δὲ μοι ἐπιβουλῆς εἰς τὸν ἄνδρα ἔσσεσθαι ἐξαντῆς
 ἔπεμψα πρὸς σέ, παραγγείλας καὶ τοῖς κατηγοροῖς λέγειν
 31 πρὸς αὐτὸν ἐπὶ σοῦ. Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται
 κατὰ τὸ διατεταγμένον αὐτοῖς ἀναλαβόντες τὸν Παῦλον
 32 ἤγαγον διὰ νυκτός εἰς τὴν Ἀσιπατρίδα· τῇ δὲ ἐπαύριον
 εἰσάσαντες τοὺς ἱππεῖς ἀπέρχεσθαι σὺν αὐτῷ ὑπέστρεψαν
 33 εἰς τὴν παρεμβολὴν ὅτινες εἰσελθόντες εἰς τὴν Καισαρίαν
 καὶ ἀναδόντες τὴν ἐπιστολὴν τῷ ἡγεμόνι παρέστησαν καὶ
 34 τὸν Παῦλον αὐτῷ. ἀναγνοὺς δὲ καὶ ἐπερωτήσας ἐκ ποίας
 35 ἐπαρχείας ἐστὶν καὶ πυθόμενος ὅτι ἀπὸ Κιλικίας Διακού-
 σομαί σου, εἶφη, ὅταν καὶ οἱ κατηγοροὶ σου παραγένωνται·
 κελύσας ἐν τῷ πραιτωρίῳ τοῦ Ἡρόδου φυλάσσεσθαι
 αὐτόν.

1 Μετὰ δὲ πέντε ἡμέρας κατέβη ὁ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας

μετὰ πρεσβυτέρων τινῶν καὶ ῥήτορος Τερτύλλου τῶς, οἷτινες ἐνεφάνισαν τῷ ἡγεμόνι κατὰ τοῦ Παύλου. κλη-
 2 θέντος δὲ [αὐτοῦ] ἤρξατο κατηγορεῖν ὁ Τέρτυλλος λέ-
 γων Πολλῆς εἰρήνης τυγχάνοντες διὰ σοῦ καὶ διορθωμάτων
 γινομένων τῷ ἔθνει τούτῳ διὰ τῆς σῆς προνοίας πάντη τε 3
 καὶ πανταχοῦ ἀποδεχόμεθα, κράτιστε Φήλιξ, μετὰ πάσης
 εὐχαριστίας. ἵνα δὲ μὴ ἐπὶ πλείον σε ἐνκόπτω, παρακαλῶ 4
 ἀκοῦσαί σε ἡμῶν συντόμως τῇ σῇ ἐπιεικίᾳ. εὐρόντες γὰρ 5
 τὸν ἄνδρα τοῦτον λοιμὸν καὶ κινούντα στάσεις πᾶσι τοῖς
 Ἰουδαίοις τοῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην πρωτοστάτην τε τῆς
 τῶν Ναζωραίων αἰρέσεως, ὃς καὶ τὸ ἱερὸν ἐπέειρασεν βεβη- 6
 λῶσαι, ὃν καὶ ἐκρατήσαμεν, παρ' οὐ δυνήση αὐτὸς ἀνα- 8
 κρίνας περὶ πάντων τούτων ἐπιγνώναι ὃν ἡμεῖς κατηγοροῦ-
 μεν αὐτοῦ. συνεπέθεντο δὲ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι φάσκοντες 9
 ταῦτα οὕτως ἔχειν. Ἀπεκρίθη τε ὁ Παῦλος νεύσαντος αὐτῷ 10
 τοῦ ἡγεμόνος λέγειν Ἐκ πολλῶν ἐτῶν ὄντα σε κριτὴν τῷ
 ἔθνει τούτῳ ἐπιστάμενος εὐθύμως τὰ περὶ ἐμαντοῦ ἀπολο-
 γοῦμαι, δυναμένου σου ἐπιγνώναι, ὅτι οὐ πλείους εἰσὶν μοι 11
 ἡμέραι δώδεκα ἀφ' ἧς ἀνέβην προσκυνήσων εἰς Ἱερου-
 σαλήμ, καὶ οὔτε ἐν τῷ ἱερῷ εὐρὸν με πρὸς τινα διαλεγό- 12
 μενον ἢ ἐπίστασιν ποιῶντα ὄχλου. οὔτε ἐν ταῖς συναγωγαῖς
 οὔτε κατὰ τὴν πόλιν, οὐδὲ παραστήσαι δύναται σοι περὶ 13
 ὧν νυνὶ κατηγοροῦσίν μου. ὁμολογῶ δὲ τοῦτό σοι ὅτι 14
 κατὰ τὴν ὁδὸν ἣν λέγουσιν αἰρεσιῶν οὕτως λατρεύω τῷ πα-
 τρφῷ θεῷ, πιστεύων πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν νόμον καὶ τοῖς
 ἐν τοῖς προφήταις γεγραμμένοις, ἐλπίδα ἔχων εἰς τὸν θεόν, ἣν 15
 καὶ αὐτοὶ οὗτοι προσδέχονται, ἀνάστασιν μέλλειν ἔσεσθαι
 δικαίων τε καὶ ἀδίκων ἐν τούτῳ καὶ αὐτὸς ἀσκῶ ἀπρόσ- 16
 κοπον συνειδήσιμ ἔχειν πρὸς τὸν θεὸν καὶ τοὺς ἀνθρώπους
 διὰ παντός. δι' ἐτῶν δὲ πλείονων ἐλεημοσύνας ποιήσων εἰς 17
 τὸ ἔθνος μου παρεγενόμεν καὶ προσφοράς, ἐν αἷς εὐρὸν με 18
 ἡγνισμένον ἐν τῷ ἱερῷ, οὐ μετὰ ὄχλου οὐδὲ μετὰ θορύβου,
 τινὲς δὲ ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι, οὓς ἑδεῖ ἐπὶ σοῦ παρεῖναι 19

20 καὶ κατηγορεῖν εἴ τι ἔχοιεν πρὸς ἐμέ, — ἢ αὐτοὶ οὗτοι εἰπά-
 21 τωσαν τί εὗρον ἄδικημα σθέντος μου ἐπὶ τοῦ συνεδρίου ἢ
 περὶ μᾶς ταύτης φωνῆς ἧς ἐκέκραξα ἐν αὐτοῖς ἕστως ὅτι
 Περὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι σήμερον ἐφ' ὑμῶν.
 22 Ἀνεβάλετο δὲ αὐτοῦς ὁ Φῆλιξ, ἀκριβέστερον εἰδὼς τὰ
 περὶ τῆς ὁδοῦ, εἶπας Ὅταν Λυσίας ὁ χιλιάρχος καταβῇ
 23 διαγνώσομαι τὰ καθ' ὑμᾶς· διαταξάμενος τῷ ἑκατοντάρ-
 χῃ τηρεῖσθαι αὐτὸν ἔχων τε ἄνεσιν καὶ μηδένα κωλύειν
 24 τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὑπηρετεῖν αὐτῷ. Μετὰ δὲ
 ἡμέρας τινὰς παραγεγόμενος ὁ Φῆλιξ σὺν Δρουσίλλῃ τῇ
 ἰδία γυναικὶ οὕτῃ Ἰουδαία μετεπέμψατο τὸν Παῦλον καὶ
 25 ἤκουσεν αὐτοῦ περὶ τῆς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν πίστεως. δια-
 λεγομένους δὲ αὐτοῦ περὶ δικαιοσύνης καὶ ἐγκρατείας καὶ τοῦ
 κρίματος τοῦ μέλλοντος ἔμφοβος γενόμενος ὁ Φῆλιξ ἀπεκρί-
 θη Τὸ νῦν ἔχον πορεύου, καιρὸν δὲ μεταλαβὼν μετακαλέσο-
 26 μαί σε· ἄμα καὶ ἐλπίζω ὅτι χρήματα δοθήσεται [αὐτῷ]
 ὑπὸ τοῦ Παύλου· διὸ καὶ πυκνότερον αὐτὸν μεταπεμπόμενος
 27 ὠμίλει αὐτῷ. Διετίας δὲ πληρωθείσης ἔλαβεν
 διάδοχον ὁ Φῆλιξ Πόρκιον Φῆστον· θέλων τε χάριτα καταθέ-
 σθαι τοῖς Ἰουδαίοις ὁ Φῆλιξ κατέλιπε τὸν Παῦλον δεδεμένον.

1 Φῆστος οὖν ἐπιθὰς τῇ ἑπαρχείᾳ μετὰ τρεῖς ἡμέρας
 2 ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ἀπὸ Καισαρίας, ἐνεφάνισάν τε αὐτῷ
 οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρῶτοι τῶν Ἰουδαίων κατὰ τοῦ Παύλου,
 3 καὶ παρεκάλουν αὐτὸν αἰτούμενοι χάριν κατ' αὐτοῦ ὅπως
 μεταπέμψῃται αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ, ἐνέδραν ποιοῦντες
 4 ἀνελεῖν αὐτὸν κατὰ τὴν ὁδόν. ὁ μὲν οὖν Φῆστος ἀπεκρίθη
 τηρεῖσθαι τὸν Παῦλον εἰς Καισαρίαν, ἑαυτὸν δὲ μέλλειν
 5 ἐν τάχει ἐκπορεύεσθαι· Οἱ οὖν ἐν ὑμῖν, φησὶν, δυνατοὶ
 συνκαταβάντες εἴ τί ἐστιν ἐν τῷ ἀνδρὶ ἄτοπον κατηγορεῖ-
 6 τωσαν αὐτοῦ. Διατρίψας δὲ ἐν αὐτοῖς ἡμέρας
 οὐ πλείους ὀκτῶ ἢ δέκα, καταβὰς εἰς Καισαρίαν, τῇ
 ἐπαύριον καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος ἐκέλευσεν τὸν Παῦλον

ἀχθῆναι. παραγενομένου δὲ αὐτοῦ περιέστησαν αὐτὸν οἱ 7
 ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβεβηκότες Ἰουδαῖοι, πολλὰ καὶ
 βαρέα αἰτιώματα καταφέροντες ἃ οὐκ ἴσχυον ἀποδείξαι,
 τοῦ Παύλου ἀπολογουμένου ὅτι Οὔτε εἰς τὸν νόμον τῶν 8
 Ἰουδαίων οὔτε εἰς τὸ ἱερόν οὔτε εἰς Καίσαρά τι ἤμαρτον.
 ὁ Φῆστος δὲ θέλων τοῖς Ἰουδαίοις χάριν καταθέσθαι ἀπο- 9
 κριθεὶς τῷ Παύλῳ εἶπεν Θέλεις εἰς Ἱεροσόλυμα ἀναβὰς
 ἐκεῖ περὶ τούτων κριθῆναι ἐπ' ἐμοῦ; εἶπεν δὲ ὁ Παῦλος 10
 Ἐστὼς ἐπὶ τοῦ βήματος. Καίσαρός εἰμι, οὐ με δεῖ κρίνεσθαι.
 Ἰουδαίους οὐδὲν ἠδίκηκα, ὡς καὶ σὺ κάλλιον ἐπιγινώσκεις.
 εἰ μὲν οὖν ἀδικῶ καὶ ἄξιον θανάτου πέπραχά τι, οὐ παραι- 11
 τοῦμαι τὸ ἀποθανεῖν· εἰ δὲ οὐδὲν ἔστιν ὧν οὗτοι κατηγοροῦσίν
 μου, οὐδεὶς με δύναται αὐτοῖς χαρίσασθαι· Καίσαρα ἐπικα-
 λουμαι· τότε ὁ Φῆστος συναλῆσας μετὰ τοῦ συμβουλίου 12
 ἀπεκρίθη Καίσαρα ἐπικέκλησαι, ἐπὶ Καίσαρα πορεύσῃ.

Ἡμερῶν δὲ διαγενομένων τινῶν Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς 13
 καὶ Βερνίκη κατήντησαν εἰς Καισαριαν ἄσπασάμενοι τὸν
 Φῆστον. ὡς δὲ πλείους ἡμέρας διέτριβον ἐκεῖ, ὁ Φῆστος 14
 τῷ βασιλεῖ ἀνέθετο τὰ κατὰ τὸν Παῦλον λέγων Ἀνὴρ
 τίς ἐστιν καταλελιμμένος ὑπὸ Φήλικος δέσμιος, περὶ οὗ 15
 γενομένου μου εἰς Ἱεροσόλυμα ἐνεφάνισαν οἱ ἀρχιερεῖς
 καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων, αἰτούμενοι κατ' αὐτοῦ
 καταδικῆν· πρὸς οὓς ἀπεκρίθη ὅτι οὐκ ἔστιν ἔθος Ἑω- 16
 μαίοις χαρίζεσθαι τινα ἄνθρωπον πρὶν ἢ ὁ κατηγορού-
 μενος κατὰ πρόσωπον ἔχοι τοὺς κατηγοροὺς τόπον ἔτε
 ἀπολογίας λάβοι περὶ τοῦ ἐγκλήματος. συνελθόντων οὖν 17
 ἐνθάδε ἀναβολὴν μηδεμίαν ποιησάμενος τῇ ἐξῆς καθίσας
 ἐπὶ τοῦ βήματος ἐκέλευσα ἀχθῆναι τὸν ἄνδρα· περὶ οὗ 18
 σταθέντες οἱ κατήγοροι οὐδεμίαν αἰτίαν ἔφερον ὧν ἐγὼ
 ὑπενόουν ἠπορηῶν, ζητήματα δὲ τινα περὶ τῆς ἰδίας δεισι- 19
 δαμονίας εἶχον πρὸς αὐτὸν καὶ περὶ τινος Ἰησοῦ τεθηκό-
 τος, ὃν ἔφασκεν ὁ Παῦλος ζῆν. ἀπορούμενος δὲ ἐγὼ τὴν 20
 περὶ τούτων ζήτησιν ἔλεγον εἰ βούλοιτο πορεύεσθαι εἰς

21 Ἱεροσόλυμα κάκει κρίνεσθαι περὶ τούτων. τοῦ δὲ Παύλου ἐπικαλεσαμένου τηρηθῆναι αὐτὸν εἰς τὴν τοῦ Σεβαστοῦ διάγνωσιν, ἐκέλευσα τηρεῖσθαι αὐτὸν ἕως οὐ ἀναπέμψω αὐ-
 22 τὸν πρὸς Καίσαρα. Ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν Φῆστον Ἐβουλόμην καὶ αὐτὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀκούσαι. Αὖριον, φησὶν,
 23 ἀκούσῃ αὐτοῦ. Τῇ οὖν ἐπαύριον ἐλθόντος τοῦ Ἀγρίππα καὶ τῆς Βερνίκης μετὰ πολλῆς φαντασίας καὶ εἰσελθόντων εἰς τὸ ἀκροατήριον σὺν τε χιλιάρχοις καὶ ἀνδράσι τοῖς κατ' ἐξοχὴν τῆς πόλεως καὶ κελεύσαντος τοῦ
 24 Φῆστου ἤχθη ὁ Παῦλος. καὶ φησὶν ὁ Φῆστος Ἀγρίππα βασιλεῦ καὶ πάντες οἱ συναρόντες ἡμῖν ἄνδρες, θεωρεῖτε τούτον περὶ οὗ ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων ἐνέτυχέν μοι ἔν τε Ἱεροσολύμοις καὶ ἐνθάδε, βοῶντες μὴ δεῖν αὐτὸν ζῆν
 25 μηκέτι ἐγὼ δὲ καταλαβόμεν μηδὲν ἄξιον αὐτὸν θανάτου πεπραχέναι, αὐτοῦ δὲ τούτου ἐπικαλεσαμένου τὸν Σεβαστὸν
 26 ἔκρινα πέμπειν. περὶ οὗ ἀσφαλές τι γράψαι τῷ κυρίῳ οὐκ ἔχω· διὸ προήγαγον αὐτὸν ἐφ' ὑμῶν καὶ μάλιστα ἐπὶ σοῦ, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ὅπως τῆς ἀνακρίσεως γενομένης
 27 σχῶ τί γράψω· ἄλογον γάρ μοι δοκεῖ πέμποντα δέσμιον ἢ μὴ καὶ τὰς κατ' αὐτοῦ αἰτίας σημῶναι. Ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη Ἐπιτρέπεται σοι ἵπέρ σεαυτοῦ λέγειν.
 2 τότε ὁ Παῦλος ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἀπελογεῖτο Περὶ πάντων ὧν ἐγκαλοῦμαι ὑπὸ Ἰουδαίων, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ἡγημαὶ ἐμαντὸν μακάριον ἐπὶ σοῦ μέλλων σήμερον ἀπολο-
 3 γείσθαι, μάλιστα γνώστην ὄντα σε πάντων τῶν κατὰ Ἰουδαίους ἐθνῶν τε καὶ ζήτημάτων· διὸ δέομαι μακροθύμως
 4 ἀκούσαι μου. Τὴν μὲν οὖν βίωσίν μου ἐκ νεότητος τὴν ἀπ' ἀρχῆς γενομένην ἐν τῷ ἔθνει μου ἔν τε Ἱεροσολύμοις
 5 ἴσασι πάντες Ἰουδαῖοι, προγινώσκοντές με ἄνωθεν, ἐὰν θέλωσι μαρτυρεῖν, ὅτι κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην αἵρεσιν τῆς
 6 ἡμετέρας θρησκείας ἔζησα Φαρισαῖος. καὶ νῦν ἐπ' ἐλπίδι τῆς εἰς τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐπαγγελίας γενομένης ὑπὸ
 7 τοῦ θεοῦ ἔστηκα κρινόμενος, εἰς ἣν τὸ δωδεκάφυλον ἡμῶν

ἐν ἑκτενεΐᾳ νύκτα καὶ ἡμέραν λατρεύον ἐλπίζει ἑκαταν-
 τῆσαι· περὶ ἧς ἐλπίδος ἐγκαλοῦμαι ὑπὸ Ἰουδαίων, βασι-
 λευ· τί ἄπιστον κρίνεται παρ' ὑμῖν εἰ ὁ θεὸς νεκροῦς 8
 ἐγείρει; Ἐγὼ μὲν οὖν ἔδοξα ἑμαυτῷ πρὸς τὸ ἔθνος 9
 Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου δεῖν πολλὰ ἐναντία πράξαι ὃ καὶ 10
 ἐποίησα ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ πολλοὺς τε τῶν ἁγίων ἐγὼ
 ἐν φυλακαῖς κατέκλεισα τὴν παρὰ τῶν ἀρχιερέων ἐξουσίαν
 λαβὼν, ἀναιρουμένων τε αὐτῶν κατήνεγκα ψῆφον, καὶ 11
 κατὰ πάσας τὰς συναγωγὰς πολλάκις τιμωρῶν αὐτοὺς
 ἠνάγκαζον βλασφημεῖν, περισσῶς τε ἑμμανιόμενος αὐτοῖς
 ἐδίωκον ἕως καὶ εἰς τὰς ἕξω πόλεις. Ἐν οἷς πορευόμενος 12
 εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' ἐξουσίας καὶ ἐπιτροπῆς τῆς τῶν
 ἀρχιερέων ἡμέρας μέσης κατὰ τὴν ὁδὸν εἶδον, βασιλεῦ, 13
 οὐρανόθεν ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα τοῦ ἡλίου περιλάμβαν με
 φῶς καὶ τοὺς σὺν ἐμοὶ πορευομένους· πάντων τε καταπε- 14
 σόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν ἤκουσα φωνὴν λέγουσαν πρὸς
 με τῇ Ἑβραϊδὶ διαλέκτῳ Σαουλ Σαουλ, τί με διώκεις;
 σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν. ἐγὼ δὲ εἶπα Τίς εἶ, 15
 κύριε; ὁ δὲ κύριος εἶπεν Ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις·
 ἀλλὰ ἀνάστηθι καὶ σταθὶ ἐπὶ τοῦς πόδας σου· εἰς τοῦτο 16
 γὰρ ὤφθην σοι, προχειρίσασθαί σε ὑπὲρ τὴν καὶ μάρτυρα ὦν
 τε εἶδες με ὦν τε ὀφθῆσομαί σοι, ἐξαιρούμενός σε ἐκ 17
 τοῦ λαοῦ καὶ ἐκ τῶν ἐθνῶν, εἰς οὔτε ἐγὼ ἀποστελλῶ
 σε ἀνοῖσαι ὀφθαλμοῦς αὐτῶν, τοῦ ἐπιστρέψαι ἀπὸ σκο- 18
 τοῦς εἰς φῶς καὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ Σατανᾶ ἐπὶ τὸν θεόν,
 τοῦ λαθεῖν αὐτοὺς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ κληρὸν ἐν τοῖς
 ἡγιασμένοις πίστει τῇ εἰς ἐμέ. Ὅθεν, βασιλεῦ Ἀγρίππα, 19
 οὐκ ἐγενόμην ἀπειθῆς τῇ οὐρανίῳ ὀψασίᾳ, ἀλλὰ τοῖς ἐν 20
 Δαμασκῷ πρώτῳν τε καὶ Ἱεροσολύμοις, πᾶσάν τε τὴν χώ-
 ραν τῆς Ἰουδαίας, καὶ τοῖς ἔθνεσιν ἀπήγγελλου μετανοεῖν
 καὶ ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν θεόν, ἄξια τῆς μετανοίας ἔργα
 πράσσοντας. ἕνεκα τούτων με Ἰουδαῖοι συλλαβόμενοι ἐν 21
 τῷ ἱερῷ ἐπειρώοντο διαχειρίσασθαι. ἐπικουρίας οὖν τυχῶν 22

τῆς ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης ἔστηκα μαρτυρού-
 23 μενος μικρῷ τε καὶ μεγάλῳ, οὐδὲν ἐκτὸς λέγων ὧν τε οἱ προ-
 φῆται ἐλάλησαν μελλόντων γίνεσθαι καὶ Μωυσῆς, εἰ παθη-
 τὸς ὁ χριστός, εἰ πρῶτος ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν φῶς μέλλει
 24 καταγγέλλειν τῷ τε λαῷ καὶ τοῖς ἔθνεσιν.

Ταῦ-
 25 τα δὲ αὐτοῦ ἀπολογουμένου ὁ Φῆστος μεγάλη τῇ φωνῇ φη-
 σὶν Μαίην, Παῦλε· τὰ πολλά σε γράμματα εἰς μανίαν
 περιτρέπει. ὁ δὲ Παῦλος Οὐ μαινομαι, φησὶν, κράτιστε
 26 Φῆστε, ἀλλὰ ἀληθείας καὶ σωφροσύνης ῥήματα ἀποφθέγ-
 γομαι. ἐπίσταται γὰρ περὶ τούτων ὁ βασιλεὺς, πρὸς ὃν ἔ-
 παρρησιαζόμενος λαλῶ· λανθάνειν γὰρ αὐτὸν τούτων οὐ
 27 πείθομαι οὐθέν, οὐ γὰρ ἔστιν ἐν γωνία πεπραγμένον τοῦτο.
 πιστεύεις, βασιλεῦ Ἀγρίππα, τοῖς προφήταις; οἶδα ὅτι
 28 πιστεύεις. ὁ δὲ Ἀγρίππας πρὸς τὸν Παῦλον Ἐν ὀλίγῳ
 29 ἔμε πείθεις Χριστιανὸν ποιῆσαι. ὁ δὲ Παῦλος Εὐξαίμη-
 ἄν τῷ θεῷ καὶ ἐν ὀλίγῳ καὶ ἐν μεγάλῳ οὐ μόνον σέ
 ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἀκούοντάς μου σήμερον γενέσθαι
 30 τοιούτους ὅποιοι καὶ ἐγὼ εἰμι παρεκτὸς τῶν δεσμῶν τού-
 των.

Ἄνεστη τε ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ ἡγεμῶν ἧ
 31 τε Βερνίκη καὶ οἱ συνακθήμενοι αὐτοῖς, καὶ ἀναχωρήσαν-
 τες ἐλάλουν πρὸς ἀλλήλους λέγοντες ὅτι Οὐδὲν θανάτου
 32 ἢ δεσμῶν ἄξιον ἔπρασσε ὁ ἄνθρωπος οὗτος. Ἀγρίππας
 δὲ τῷ Φῆστῳ ἔφη Ἀπολελῦσθαι ἐδύνατο ὁ ἄνθρωπος
 οὗτος εἰ μὴ ἐπέκκλητο Καίσαρα.

1 Ὡς δὲ ἐκρίθη τοῦ ἀποπελῆν ἡμᾶς εἰς τὴν Ἰταλίαν,
 παρεδίδουν τὸν τε Παῦλον καὶ τινες ἐτέρους δεσμώτας
 2 ἑκατοντάρχη ὀνόματι Ἰουλίῳ σπείρης Σεβαστῆς. ἐπιβάν-
 τες δὲ πλοίῳ Ἀδραμυντηνῷ μέλλουσι πλεῖν εἰς τοὺς κατὰ
 τὴν Ἀσίαν τόπους ἀνήχθημεν, οὗτος σὺν ἡμῖν Ἀριστάρχου
 3 Μακεδόνοιο Θεσσαλονικέως· τῇ τε ἐτέρῳ κατήχθημεν εἰς
 Σιδῶνα, φιλανθρώπως τε ὁ Ἰούλιος τῷ Παύλῳ χρησάμενος
 ἐπέτρεψεν πρὸς τοὺς φίλους πορευθέντι ἐπιμελείας τυχεῖν.

κάκειθεν ἀναχθέντες ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον διὰ τὸ 4
 τοὺς ἀνέμους εἶναι ἐναντίους, τό τε πέλαγος τὸ κατὰ τὴν 5
 Κιλικίαν καὶ Παμφυλίαν διαπλεύσαντες κατήλαμεν εἰς
 Μύρρα τῆς Λυκίας. Κάκει εὐρῶν ὁ ἑκατοντάρχης πλοίων 6
 Ἀλεξανδρῶν πλέον εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐνεβίβασεν ἡμᾶς εἰς
 αὐτό. ἐν ἰκαναῖς δὲ ἡμέραις βραδυπλοοῦντες καὶ μόλις 7
 γενόμενοι κατὰ τὴν Κνίδον, μὴ προσεῶντος ἡμᾶς τοῦ ἀνέ-
 μου, ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κρήτην κατὰ Σαλμώνην, μόλις τε 8
 παραλεγόμενοι αὐτὴν ἤλθομεν εἰς τόπον τιᾶ καλούμενον
 Καλοῦς Λιμένας, ᾧ ἔγγυς ἦν πόλις Λασία. Ἰκα- 9
 νοῦ δὲ χρόνου διαγενομένου καὶ ὄντος ἤδη ἐπισφαλοῦς
 τοῦ πλοῦς διὰ τὸ καὶ τὴν νηστείαν ἤδη παρεληλυθῆναι,
 παρήγει ὁ Παῦλος λέγων αὐτοῖς Ἄνδρες, θεωρῶ ὅτι μετὰ 10
 ὕβρεως καὶ πολλῆς ζημίας οὐ μόνον τοῦ φορτίου καὶ
 τοῦ πλοίου ἀλλὰ καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν μέλλειν ἔσεσθαι.
 τὸν πλοῦν. ὁ δὲ ἑκατοντάρχης τῷ κυβερνήτῃ καὶ τῷ 11
 ναυκλήρῳ μᾶλλον ἐπέειθετο ἢ τοῖς ὑπὸ Παύλου λεγομένοις.
 ἀνευθέτου δὲ τοῦ λιμένος ὑπάρχοντος πρὸς παραχειμασίαν 12
 οἱ πλείονες ἔθεντο βουλὴν ἀναχθῆναι ἐκεῖθεν, εἴ πως δύ-
 ναιτο κατανήσαντες εἰς Φοίνικα παραχειμάσαι, λιμένα
 τῆς Κρήτης βλέποντα κατὰ λίβα καὶ κατὰ χῶρον. Ὑπο- 13
 πνεύσαντος δὲ νότου δόξαντες τῆς προθέσεως κεκρατηκῆναι
 ἄραντες ἄσσον παρελέγοντο τὴν Κρήτην. μετ' οὐ πολὺ 14
 δὲ ἔβαλεν κατ' αὐτῆς ἄνεμος τυφωνικὸς ὁ καλούμενος
 Εὐρακύλων· συναρπασθέντος δὲ τοῦ πλοίου καὶ μὴ δυναμέ- 15
 νου ἀνοτφθαλμῆν τῷ ἀνέμῳ ἐπιδόντες ἐφερόμεθα. νησίον 16
 δέ τι ὑποδραμόντες καλούμενον Καῦδα ἰσχύσαμεν μόλις
 περικρατεῖς γενέσθαι τῆς σκάφης, ἣν ἄραντες βοηθείαις 17
 ἐχρῶντο ὑπόζωννύτες τὸ πλοῖον φοβούμενοί τε μὴ εἰς τὴν
 Σύρτιν ἐκπέσωσι, χαλάσαντες τὸ σκεῦος, οὕτως ἐφέροντο.
 σφοδρῶς δὲ χειμαζομένων ἡμῶν τῇ ἐξῆς ἐκβολὴν ἐποιοῦντο, 18
 καὶ τῇ τρίτῃ αὐτόχειρες τὴν σκευὴν τοῦ πλοίου ἔριψαν. 19
 μήτε δὲ ἡλίου μήτε ἄστρων ἐπιφαινότων ἐπὶ πλείονας 20

21 *ἡμέρας, χειμῶνός τε οὐκ ὀλίγου ἐπικειμένου, λοιπὸν περιη-*
ρεῖτο ἔλπις πᾶσα τοῦ σώζεσθαι ἡμᾶς. Πολλῆς τε ἀσιτίας
ὑπαρχούσης τότε σταθεὶς ὁ Παῦλος ἐν μέσφ αὐτῶν εἶπεν
 22 *Ἔδει μὲν, ὦ ἄνδρες, πειθαρχήσαντάς μοι μὴ ἀνάγεσθαι*
ἀπὸ τῆς Κρήτης κερδῆσαί τε τὴν ὕβριν ταύτην καὶ τὴν
 23 *ζημίαν. καὶ τὰ νῦν παραινῶ ὑμᾶς εὐθυμεῖν, ἀποβολὴ γὰρ*
 24 *ψυχῆς οὐδεμία ἔσται ἐξ ὑμῶν πλὴν τοῦ πλοίου· παρέστη*
 25 *γάρ μοι ταύτη τῇ νυκτὶ τοῦ θεοῦ οὐ εἰμί, φῶ καὶ λατρεύω,*
 26 *ἀγγελος λέγων Μὴ φοβοῦ, Παῦλε· Καίσαρί σε δεῖ παρα-*
 27 *στῆναι, καὶ ἰδοὺ κεχάρισται σοι ὁ θεὸς πάντας τοὺς πλείον-*
 28 *τας μετὰ σοῦ. διὸ εὐθυμεῖτε, ἄνδρες· πιστεύω γὰρ τῷ θεῷ*
 29 *ὅτι οὕτως ἔσται καθ' ὃν τρόπον λελάθηται μοι. εἰς νῆσον*
 30 *δὲ τινα δεῖ ἡμᾶς ἐκπεσεῖν.* Ὡς δὲ τεσσαρεσκαί-
 31 *δεκάτῃ νύξ ἐγένετο διαφερομένων ἡμῶν ἐν τῷ Ἀδρία, κατὰ*
 32 *μέσον τῆς νυκτὸς ὑπενόουν οἱ ναῦται ἑπιπύουσι τινὰ αὐτοῖς*
 33 *χώραν. καὶ βολίσαντες εὐρον ὄργυιᾶς εἴκοσι, βραχὺ δὲ*
 34 *διαστήσαντες καὶ πάλιν βολίσαντες εὐρον ὄργυιᾶς δεκα-*
 35 *πέντε· φοβούμενοί τε μὴ που κατὰ τραχεῖς τόπους ἐκπέ-*
 36 *σωμεν ἐκ πύργου ῥίψαντες ἀγκύρας τέσσαρας ἤχοντο*
 37 *ἡμέραν γενέσθαι. Τῶν δὲ ναυτῶν ζητούντων φυγεῖν ἐκ*
 38 *τοῦ πλοίου καὶ χαλασάντων τὴν σκάφην εἰς τὴν θάλασσαν*
 39 *προφάσει ὡς ἐκ πύργου ἀγκύρας μελλόντων ἐκτείνειν,*
 40 *εἶπεν ὁ Παῦλος τῷ ἑκατοντάρχῃ καὶ τοῖς στρατιώταις*
 41 *Ἐὰν μὴ οὗτοι μείνωσιν ἐν τῷ πλοίῳ, ὑμεῖς σωθῆναι οὐ*
 42 *δύνασθε. τότε ἀπέκοψαν οἱ στρατιῶται τὰ σχοινία τῆς*
 43 *σκάφης καὶ εἴσαν αὐτὴν ἐκπεσεῖν. Ἄχρι δὲ οὐ ἡμέρα*
 44 *ἡμελλεν γίνεσθαι παρεκάλει ὁ Παῦλος ἅπαντας μεταλα-*
 45 *βεῖν τροφῆς λέγων Τεσσαρεσκαίδεκάτῃ σήμερον ἡμέραν*
 46 *προσδοκῶντες ἄσιτοι διατελεῖτε, μηθὲν προσλαβόμενοι·*
 47 *διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς μεταλαβεῖν τροφῆς, τοῦτο γὰρ πρὸς*
 48 *τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ὑπάρχει· οὐδενὸς γὰρ ὑμῶν θρῖξ*
 49 *ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἀπολείται. εἶπας δὲ ταῦτα καὶ λαβῶν*

ἄρτον εὐχαρίστησεν τῷ θεῷ ἐνώπιον πάντων καὶ κλάσας ἤρξατο ἐσθίειν. εὐθυμοὶ δὲ γενόμενοι πάντες καὶ αὐτοὶ 36 προσελάβοντο τροφῆς. ἡμεθα δὲ αἱ πᾶσαι ψυχαὶ ἐν τῷ 37 πλοίῳ ὡς ἔβδομήκοντα ἕξ. κορεσθέντες δὲ τροφῆς ἐκού- 38 φιζον τὸ πλοῖον ἐκβαλλόμενοι τὸν σίτον εἰς τὴν θάλασσαν. Ὅτε δὲ ἡμέρα ἐγένετο, τὴν γῆν οὐκ ἐπεγίνωσκον, κόλπον 39 δὲ τινα κατενόουν ἔχοντα αἰγιαλὸν εἰς ὃν ἐβουλεύοντο εἰ δύναντο ἔκσωσαι τὸ πλοῖον. καὶ τὰς ἀγκύρας περιελόν- 40 τες εἶων εἰς τὴν θάλασσαν, ἅμα ἀνέντες τὰς ζευκτηρίας τῶν πηδαλίων, καὶ ἐπάρατες τὸν ἀρτέμωνα τῇ πνεύσῃ κατεί- χον εἰς τὸν αἰγιαλόν. περιπεσόντες δὲ εἰς τόπον διθά- 41 λασσον ἐπέκειλαν τὴν ναῦν, καὶ ἡ μὲν πρῶρα ἐρείσασα ἔμεινεν ἀσάλευτος, ἡ δὲ πρύμνα ἐλύετο ὑπὸ τῆς βίας. Τῶν δὲ στρατιωτῶν βουλὴ ἐγένετο ἵνα τοὺς δεσμώτας 42 ἀποκτείνωσιν, μὴ τις ἐκκολυμβήσας διαφύγῃ· ὁ δὲ ἑκατον- 43 τάρχης βουλόμενος διασῶσαι τὸν Παῦλον ἐκώλυσεν αὐτοὺς τοῦ βουλήματος, ἐκέλευσέν τε τοὺς δυναμένους κολυμβᾶν ἀπορίψαντας πρώτους ἐπὶ τὴν γῆν ἐξίεναι, καὶ τοὺς λοι- 44 πους οὐς μὲν ἐπὶ σανίσιν οὐς δὲ ἐπὶ τιγῶν τῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου· καὶ οὕτως ἐγένετο πάντας διασωθῆναι ἐπὶ τὴν γῆν.

Καὶ διασωθέντες τότε ἐπέγνωμεν ὅτι Μελιτήνη ἡ 1 νῆσος καλεῖται. οἱ τε βάρβαροι παρέιχαν οὐ τὴν τυχοῦ- 2 σαν φιλανθρωπίαν ἡμῖν, ἄψαντες γὰρ πυρὰν προσελάβοντο πάντας ἡμᾶς διὰ τὸν ἕτερον τὸν ἐφεστῶτα καὶ διὰ τὸ ψύχος. συστρέψαντος δὲ τοῦ Παύλου φρυγάνων τι πλῆθος καὶ 3 ἐπιθέντος ἐπὶ τὴν πυρὰν, ἔχιδινα ἀπὸ τῆς θερμῆς ἐξελθούσα καθῆψε τῆς χειρὸς αὐτοῦ. ὡς δὲ εἶδαν οἱ βάρβαροι κρεμά- 4 μενον τὸ θηρίον ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον Πάντως φοιεύς ἐστίν ὁ ἄνθρωπος οὗτος ὃν διασωθέντα ἐκ τῆς θαλάσσης ἡ δίκη ζῆν οὐκ εἶασεν. ὁ μὲν οὖν ἀποτινά- 5 ξας τὸ θηρίον εἰς τὸ πῦρ ἔπαθεν οὐδὲν κακόν· οἱ δὲ προσε- 6 δόκων αὐτὸν μέλλειν πίμπρασθαι ἢ καταπίπτειν ἄφνω γεκρόν. ἐπὶ πολὺ δὲ αὐτῶν προσδοκῶντων καὶ θεωρούντων

μηδὲν ἄτοπον εἰς αὐτὸν γινόμενον, μεταβαλλόμενοι ἔλεγον
7 αὐτὸν εἶναι θεόν. Ἐν δὲ τοῖς περὶ τὸν τόπον

ἐκεῖνον ὑπῆρχεν χωρία τῷ πρώτῳ τῆς νήσου ὀνόματι Πο-
πλίῳ, ὃς ἀναδεξάμενος ἡμᾶς ἡμέρας τρεῖς⁷ φιλοφρόνως
8 ἐξένισεν. ἐγένετο δὲ τὸν πατέρα τοῦ Ποπλίου πυρετοῖς
καὶ δυσεντερίῳ συνεχόμενον κατακεῖσθαι, πρὸς ὃν ὁ Παῦλος
εἰσελθὼν καὶ προσευξάμενος ἐπιθεῖς τὰς χεῖρας αὐτῷ ἰάσατο
9 αὐτόν. τούτου δὲ γενομένου [καὶ] οἱ λοιποὶ οἱ ἐν τῇ νήσῳ
10 ἔχοντες ἀσθενείας προσήρχοντο καὶ ἐθεραπεύοντο, οἱ καὶ
πολλαῖς τιμαῖς ἐτίμησαν ἡμᾶς καὶ ἀναγομένοις ἐπέθεντο
τὰ πρὸς τὰς χρείας.

11 Μετὰ δὲ τρεῖς μῆνας ἀνήχθημεν ἐν πλοίῳ παρακεχει-
μακότεν ἐν τῇ νήσῳ Ἀλεξανδρινῷ, παρασήμῳ Διοσκούροις.
12 καὶ καταχθέντες εἰς Συρακούσας ἐπεμείναμεν ἡμέρας
13 τρεῖς, ὅθεν περιελόντες κατηντήσαμεν εἰς Ῥήγιον, καὶ
μετὰ μίαν ἡμέραν ἐπιγενομένου νότου δευτεραῖοι ἦλθο-
14 μεν εἰς Ποτιόλους, οὗ εὐρόντες ἀδελφοὺς παρεκλήθημεν
παρ' αὐτοῖς ἐπιμείναι ἡμέρας ἑπτὰ· καὶ οὕτως εἰς τὴν Ῥώ-
15 μην ἦλθαμεν. κάκειθεν οἱ ἀδελφοὶ ἀκούσαντες τὰ περὶ
ἡμῶν ἦλθαν εἰς ἀπάντησιν ἡμῖν ἄχρι Ἀππίου Φόρου καὶ
Τριῶν Ταβερῶν, οὓς ἰδὼν ὁ Παῦλος εὐχαριστήσας τῷ θεῷ
16 ἔλαβε θάρσος. Ὅτε δὲ εἰσήλθαμεν εἰς Ῥώμην,
ἐπετραπή τῷ Παύλῳ μένειν καθ' ἑαυτὸν σὺν τῷ φυλάσ-
σοντι αὐτὸν στρατιώτῃ.

17 Ἐγένετο δὲ μετὰ ἡμέρας τρεῖς συναλέσασθαι αὐτὸν
τοὺς ὄντας τῶν Ἰουδαίων πρώτους· συνελθόντων δὲ αὐτῶν
ἔλεγεν πρὸς αὐτοὺς Ἐγώ, ἄνδρες ἀδελφοί, οὐδὲν ἐναντίον
ποιήσας τῷ λαῷ ἢ τοῖς ἔθεσι τοῖς πατράοις δέσμιος ἐξ
Ἱεροσολύμων παρεδόθην εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ῥωμαίων,
18 οἵτινες ἀνακρίναντές με ἐβούλοντο ἀπολῦσαι διὰ τὸ μηδε-
19 μίαν αἰτίαν θανάτου ὑπάρχειν ἐν ἐμοί· ἀντιλεγόντων δὲ
τῶν Ἰουδαίων ἠναγκάσθην ἐπικαλέσασθαι Καίσαρα, οὐχ ὡς

τοῦ ἔθνους μου ἔχων τι κατηγορεῖν. διὰ ταύτην οὖν τὴν 20
αἰτίαν παρεκάλεσα ὑμᾶς ἰδεῖν καὶ προσλαλήσαι, εἵνεκεν
γὰρ τῆς ἐλπίδος τοῦ Ἰσραὴλ τὴν ἄλυσιν ταύτην περικίμαι.
οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν εἶπαν Ἡμεῖς οὔτε γράμματα περὶ σοῦ 21
ἔδεξάμεθα ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, οὔτε παραγενόμενός τις τῶν
ἀδελφῶν ἀπήγγειλεν ἢ ἐλάλησέν τι περὶ σοῦ ποιηρόν.
ἀξιούμεν δὲ παρὰ σοῦ ἀκοῦσαι ἃ φρονεῖς, περὶ μὲν γὰρ 22
τῆς αἰρέσεως ταύτης γνωστὸν ἡμῖν ἐστὶν ὅτι πανταχοῦ
ἀντιλέγεται.

Ταξάμενοι δὲ αὐτῷ ἡμέραν ἦλθαν 23
πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν ξενίαν πλείονες, οἷς ἐξετίθετο διαμαρτυ-
ρόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ πείθων τε αὐτοὺς περὶ τοῦ
Ἰησοῦ ἀπὸ τε τοῦ νόμου Μωυσέως καὶ τῶν προφητῶν ἀπὸ
πρωῖ ἕως ἑσπέρας. Καὶ οἱ μὲν ἐπείθοντο τοῖς λεγομένοις 24
οἱ δὲ ἠπίστουν, ἀσύμφωνοι δὲ ὄντες πρὸς ἀλλήλους 25
ἀπελύοντο, εἰπόντος τοῦ Παύλου ῥῆμα ἐν ὅτι Καλῶς
τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐλάλησεν διὰ Ἡσαίου τοῦ προφήτου
πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν λέγων 26

Πορεῖθι πρὸς τὸν λαόν τοῦτον καὶ εἰπὸν

Ἄκοῦ ἀκοῦσατε καὶ οὐ μὴ συνᾶτε,

καὶ βλέποντες βλέψετε καὶ οὐ μὴ ἴδητε·

ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τοῦτο, 27

καὶ τοῖς ὤσιν βαρέως ἤκουσαν,

καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμмыσαν·

μή ποτε ἴδωσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς

καὶ τοῖς ὤσιν ἀκούσῳσιν

καὶ τῇ καρδίᾳ συνῳσιν καὶ ἐπιστρέψῳσιν,

καὶ ἴασομαι αὐτοὺς.

γνωστὸν οὖν ὑμῖν ἔστω ὅτι τοῖς ἔθνεσιν ἀπεστάλη τοῦτο 28
τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ· αὐτοὶ καὶ ἀκούσονται.

Ἐνέμεινεν δὲ διέτιαν ὄλην ἐν ἰδίῳ μισθώματι, καὶ ἀπε- 30
δέχετο πάντα τοὺς εἰσπορευομένους πρὸς αὐτόν, κηρύσσων 31
τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ καὶ διδάσκων τὰ περὶ τοῦ κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάσης παρρησίας ἀκωλύτως.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΘΟΛΙΚΑΙ

ΙΑΚΩΒΟΥ

ΠΕΤΡΟΥ Α

ΠΕΤΡΟΥ Β

ΙΩΑΝΟΥ Α

ΙΩΑΝΟΥ Β

ΙΩΑΝΟΥ Γ

ΙΟΥΔΑ

ΙΑΚΩΒΟΥ

1. **ΙΑΚΩΒΟΣ** θεοῦ καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ δούλος
ταῖς δώδεκα φυλαῖς ταῖς ἐν τῇ διασπορᾷ χαίρειν.
2. Πᾶσαν χαρὰν ἠγήσασθε, ἀδελφοί μου, ὅταν πειρασμοῖς
3 περιπέσητε ποικίλοις, γινώσκοντες ὅτι τὸ δοκίμιον ὑμῶν
4 τῆς πίστεως κατεργάζεται ὑπομονήν· ἡ δὲ ὑπομονὴ ἔργον
τέλειον ἐχέτω, ἵνα ᾖτε τέλειοι καὶ ὀλόκληροι, ἐν μηδενὶ
5 λειπόμενοι. Εἰ δέ τις ὑμῶν λείπεται σοφίας,
αἰτεῖτω παρὰ τοῦ διδόντος θεοῦ πᾶσιν ἀπλῶς καὶ μὴ ὄνει-
6 δίζοντος, καὶ δοθήσεται αὐτῷ· αἰτεῖτω δὲ ἐν πίστει, μηδὲν
διακρινόμενος, ὁ γὰρ διακρινόμενος ἵκειν κλύδωνι θαλάσ-
7 σης ἀνεμιζομένῳ καὶ ῥιπιζομένῳ· μὴ γὰρ οἰέσθω ὁ ἄν-
8 θρωπος ἐκεῖνος ὅτι λήμψεται τι παρὰ τοῦ «κυρίου» ἀνὴρ
9 δίψυχος, ἀκατάστατος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. Καυχά-
10 σθω δὲ [ὁ] ἀδελφὸς ὁ ταπεινὸς ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ, ὁ δὲ πλού-
σιος ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ, ὅτι ὡς ἄνθος χόρτου παρε-
11 λεύσεται. ἀνέτειλεν γὰρ ὁ ἥλιος σὺν τῷ καύσωνι καὶ ἐξή-
ρανεν τὸν χόρτον, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσεν καὶ ἡ
εὐπρέπεια τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἀπώλετο· οὕτως καὶ ὁ πλού-
12 σιος ἐν ταῖς πορείαις αὐτοῦ μαρανθήσεται. **Μα-**
κάριος ἀνὴρ ὅς ὑπομένει πειρασμόν, ὅτι δοκίμος γενόμε-
νος λήμψεται τὸν στέφανον τῆς ζωῆς, ὃν ἐπηγγεῖλατο τοῖς
13 ἀγαπῶσιν αὐτόν. μηδεὶς πειραζόμενος λεγέτω ὅτι Ἄπὸ

θεοῦ πειράζομαι· ὁ γὰρ θεὸς ἀπείραστός ἐστιν κακῶν, πειράζει δὲ αὐτὸς οὐδένα. ἕκαστος δὲ πειράζεται ὑπὸ τῆς 14 ἰδίας ἐπιθυμίας ἐξελκόμενος καὶ δελεαζόμενος· εἴτα ἡ ἐπι- 15 θυμία συλλαβοῦσα τίκτει ἁμαρτίαν, ἡ δὲ ἁμαρτία ἀποτε- λεσθεῖσα ἀποκνεῖ θάνατον. Μὴ πλανᾶσθε, ἀδελφοί μου 16 ἀγαπητοί. πᾶσα δόσις ἀγαθῆ καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον 17 ἄνωθὲν ἐστίν, καταβαίνειν ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῶν φῶτων, παρ' ᾧ οὐκ ἔστι παραλλαγή ἢ τροπῆς ἀποσκίασμα. βου- 18 ληθεὶς ἀπεκύησεν ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείας, εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχὴν τινα τῶν ἁυτοῦ¹ κτισμάτων.

Ἴστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί. ἕστω δὲ πᾶς ἄνθρωπος 19 ταχὺς εἰς τὸ ἀκοῦσαι, βραδὺς εἰς τὸ λαλῆσαι, βραδὺς εἰς ὀργὴν, ὀργὴ γὰρ ἀνδρὸς δικαιοσύνην θεοῦ οὐκ ἐργά- 20 ζεται. διὸ ἀποθέμενοι πᾶσαν ῥυπαρίαν καὶ περισσεῖαν 21 κακίας ἐν πραύτητι δέξασθε τὸν ἔμφυτον λόγον τὸν δυνά- μενον σῶσαι τὰς ψυχὰς ὑμῶν. Γίνεσθε δὲ ποιηταὶ λόγου 22 καὶ μὴ ἀκροαταὶ μόνον παραλογιζόμενοι ἑαυτοῦς. ὅτι εἴ 23 τις ἀκροατὴς λόγου ἐστίν καὶ οὐ ποιητὴς, οὗτος ἔοικεν ἀνδρὶ κατανοοῦντι τὸ πρόσωπον τῆς γενέσεως αὐτοῦ ἐν ἐσόπτρῳ, κατενόησεν γὰρ ἑαυτὸν καὶ ἀπελήλυθεν καὶ 24 εὐθέως ἐπελάθετο ὅποιος ἦν. ὁ δὲ παρακύψας εἰς νόμον 25 τέλειον τὸν τῆς ἐλευθερίας καὶ παραμείνας, οὐκ ἀκροατὴς ἐπιλησμονῆς γενόμενος ἀλλὰ ποιητὴς ἔργου, οὗτος μακά- ριος ἐν τῇ ποιήσει αὐτοῦ ἔσται. Εἴ τις δοκεῖ θρησκὸς 26 εἶναι μὴ χαλιναγωγῶν γλῶσσαν ἑαυτοῦ² ἀλλὰ ἀπατῶν καρδίαν ἑαυτοῦ³, τούτου μάταιος ἢ θρησκεία. θρησκεία 27 καθαρὰ καὶ ἀμίαντος παρὰ τῷ θεῷ καὶ πατρὶ αὕτη ἐστίν, ἐπισκέπτεσθαι ὀρφανούς καὶ χήρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, ἄσπιλον ἑαυτὸν τηρεῖν ἀπὸ τοῦ κόσμου.

Ἀδελφοί μου, μὴ ἐν προσωποληψίαις ἔχετε τὴν 1 πίστιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ¹ τῆς δόξης; ἂν 2 γὰρ εἰσέλθῃ εἰς συναγωγὴν ὑμῶν ἀνὴρ χρυσοδακτύλιος

18 ἑαυτοῦ

26 αὐτοῦ | αὐτοῦ

1 Χριστοῦ,

ἐν ἐσθῆτι λαμπρᾷ, εἰσέλθη δὲ καὶ πτωχὸς ἐν ῥυπαρᾷ
 3 ἐσθῆτι, ἐπιβλέψητε δὲ ἐπὶ τὸν φοροῦντα τὴν ἐσθῆτα
 τὴν λαμπρὰν καὶ εἶπητε· Σὺ κάθου ὧδε καλῶς, καὶ τῷ
 πτωχῷ εἶπητε· Σὺ στήθι ἢ κάθου ἐκεῖ ὑπὸ τὸ ὑποπόδιόν
 4 μου, ἵνα οὐ διεκρίθητε ἐν ἑαυτοῖς καὶ ἐγένεσθε κριταὶ διαλο-
 5 γισμῶν πονηρῶν; Ἄκουσατε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί.
 οὐχ ὁ θεὸς ἐξελέξατο τοὺς πτωχοὺς τῷ κόσμῳ πλουσίους
 ἐν πίστει καὶ κληρονόμους τῆς βασιλείας ἧς ἐπηγγείλατο
 6 τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν; ὑμεῖς δὲ ἠτιμάσατε τὸν πτωχόν.
 οὐχ οἱ πλούσιοι καταδυναστεύουσιν ὑμῶν, καὶ αὐτοὶ ἔλ-
 7 κουσιν ὑμᾶς εἰς κριτήρια; οὐκ αὐτοὶ βλασφημοῦσιν τὸ
 8 καλὸν ὄνομα τὸ ἐπικληθὲν ἐφ' ὑμᾶς; εἰ μέντοι νόμον
 τελεῖτε βασιλικὸν κατὰ τὴν γραφὴν ἈΓΑΠΗΣΕΙΣ ΤὸΝ
 9 ΠΛΗΧΙΟΝ ΣΟΥ ὡς ΣΕΑΥΤΟΝ, καλῶς ποιεῖτε· εἰ δὲ προσω-
 πολημπτεῖτε, ἁμαρτίαν ἐργάζεσθε, ἐλεγχόμενοι ὑπὸ τοῦ
 10 νόμου ὡς παραβάται. Ὅστις γὰρ ὄλον τὸν νόμον τηρή-
 11 σῃ, πταίσῃ δὲ ἐν ἐνί, γέγονεν πάντων ἔνοχος. ὁ γὰρ
 εἰπὼν Μὴ μοιχεύσῃς εἶπεν καὶ Μὴ φονεύσῃς· εἰ
 δὲ οὐ μοιχεύεις φονεύεις δέ, γέγονας παραβάτης νόμου.
 12 οὕτως λαλεῖτε καὶ οὕτως ποιεῖτε ὡς διὰ νόμου ἐλευθερίας
 13 μέλλοντες κρίνεσθαι. ἡ γὰρ κρίσις ἀνέλεος τῷ μὴ ποιή-
 14 σαντι ἔλεος· κατακαυχᾶται ἔλεος κρίσεως. Τί
 ὄφελος, ἀδελφοί μου, ἐὰν πίστιν λέγῃ τις ἔχειν ἔργα
 15 δὲ μὴ ἔχῃ; μὴ δύναται ἡ πίστις σῶσαι αὐτόν; ἐὰν
 ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ γυμνοὶ ὑπάρχωσιν καὶ λειπόμενοι τῆς
 16 ἐφημέρου τροφῆς, εἶπη δὲ τις αὐτοῖς ἐξ ὑμῶν Ὑπάγετε
 ἐν εἰρήνῃ, θερμαίνεσθε καὶ χορτάζεσθε, μὴ δώτε δὲ
 17 αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια τοῦ σώματος, τί ὄφελος; οὕτως καὶ
 ἡ πίστις, ἐὰν μὴ ἔχῃ ἔργα, νεκρά ἐστίν καθ' ἑαυτήν.
 18 ἀλλ' ἐρεῖ τις· Σὺ πίστιν ἔχεις ἢ καγὼ ἔργα ἔχω. δεῖξόν
 μοι τὴν πίστιν σου χωρὶς τῶν ἔργων, καγὼ σοὶ δεῖξω ἐκ
 19 τῶν ἔργων μου τὴν πίστιν. σὺ πιστεύεις ὅτι εἰς θεὸς
 ἔστιν; καλῶς ποιεῖς· καὶ τὰ δαιμόνια πιστεύουσιν καὶ

3 ἐκεῖ ἢ κάθου 4 διεκρίθητε...πονηρῶν. 18 ἔχεις; 19 ὁ θεὸς ἐστίν

φρίσσουσιν. θέλεις δὲ γινῶναι, ὡς ἄνθρωπε κενέ, ὅτι ἡ 20
πίστις χωρὶς τῶν ἔργων ἀργή ἐστίν; Ἀβραάμ ὁ πατήρ 21
ἡμῶν οὐκ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ἀνερέφκας ἱεραδκ τὸν
γέθμ ἀγτοῦ ἐπὶ τὸ θγειαικτήριον; βλῆπειρ ὅτι ἡ πίστις 22
συσήργει τοῖς ἔργοις αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν ἔργων ἡ πίστις
ἐτελειώθη, καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφή ἡ λέγουσα Ἐπί- 23
στεγσεν δὲ Ἀβραάμ τῷ θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ
εἰς δικαιοσύνην, καὶ φίλος θεοῦ ἐκλήθη. ὁρᾶτε ὅτι 24
ἐξ ἔργων δικαιῶνται ἄνθρωποι καὶ οὐκ ἐκ πίστεως
μόνον. ὁμοίως δὲ καὶ Ῥαβ ἡ πόρνη οὐκ ἐξ ἔργων ἐθι- 25
καιώθη, ὑποδεξαμένη τοὺς ἀγγέλους καὶ ἐτέρα ὁδοῦ ἐμπα-
λουσα; ὡσπερ τὸ σῶμα χωρὶς πνεύματος νεκρὸν ἐστίν, 26
οὕτως καὶ ἡ πίστις χωρὶς ἔργων νεκρά ἐστίν.

Μὴ πολλοὶ διδάσκαλοι γίνεσθε, ἀδελφοί μου, εἰδότες 1
ὅτι μείζον κρίμα ληψόμεθα παλλὰ γὰρ πταίσματ ἅπαν 2
τα. εἴ τις ἐν λόγῳ οὐ πταίει, οὗτος τέλειος ἀνὴρ, δυνατὸς
χαλιναγωγῆσαι καὶ ὄλον τὸ σῶμα. εἰ δὲ τῶν ἰππων τοὺς 3
χαλινοὺς εἰς τὰ στόματα βάλλομεν εἰς τὸ πείθεσθαι
αὐτοὺς ἡμῖν, καὶ ὄλον τὸ σῶμα αὐτῶν μετάγομεν. ἰδοὺ 4
καὶ τὰ πλοῖα, τηλικαῦτα ὄντα καὶ ὑπὸ ἀέμων σιληρῶν
ἐλαυνόμενα, μετὰγεται ὑπὸ ἐλαχίστου πηδαλίου ὄπου ἡ
ὄρμη τοῦ εὐθύνατος βούλεται· οὕτως καὶ ἡ γλώσσα 5
μικρὸν μέλος ἐστίν καὶ μεγάλα ἀνχεῖ. ἰδοὺ ἡλικὸν πῦρ
ἡλικὴν ὕλην ἀνάπτει· καὶ ἡ γλώσσα πῦρ, ὁ κόσμος τῆς 6
ἀδικίας ἡ γλώσσα καθίσταται ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν, ἡ
σπιλαῦσα ὄλον τὸ σῶμα καὶ φλογίζουσα τὸν τροχὸν τῆς
γενέσεως καὶ φλογιζομένη ὑπὸ τῆς γείνησ. πᾶσα γὰρ 7
φύσις θηρίων τε καὶ πετεσῶν ἐρπετῶν τε καὶ ἐναλίον
δαμάζεται καὶ θεδάμασται τῇ φύσει τῇ ἀνθρωπίνῃ· πῆν 8
δὲ γλώσσαν οὐδεὶς δαμάσαι δύναται ἀνθρώπων· ἀκατάστα-
τον κακόν, μεστή ἰου θανατηφόρου. ἐν αὐτῇ εὐλογοῦμεν 9
τὸν κύριον καὶ πατέρα, καὶ ἐν αὐτῇ καταρώμεθα τοὺς
ἀσθρώπους τοὺς καθ' ὁμοίωσιν θεοῦ γεγοτάσ· ἐκ τῶν 10

αὐτοῦ στόματος ἐξέρχεται εὐλογία καὶ κατάρα. οὐ χρῆ,
 11 ἀδελφοί μου, ταῦτα οὕτως γίνεσθαι. μήτι ἡ πηγὴ ἐκ τῆς
 12 αὐτῆς ὀπῆς βρῦει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρὸν; μὴ δύναται,
 ἀδελφοί μου, συκὴ ἐλαίας ποιῆσαι ἢ ἄμπελος σῦκα; οὕτε
 13 ἀλυκὸν γλυκὺ ποιῆσαι ὕδωρ. Τίς σοφὸς καὶ ἐπι-
 στήμων ἐν ὑμῖν; δειξάτω ἐκ τῆς καλῆς ἀναστροφῆς τὰ
 14 ἔργα αὐτοῦ ἐν πραύτητι σοφίας. εἰ δὲ ζῆλον πικρὸν ἔχετε
 καὶ ἐριθίαν ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, μὴ κατακαυχᾶσθε καὶ ψεύ-
 15 δεσθε κατὰ τῆς ἀληθείας. οὐκ ἔστιν αὕτη ἡ σοφία ἄνω-
 θεν κατερχομένη, ἀλλὰ ἐπίγειος, ψυχικὴ, δαιμονιώδης·
 16 ὅπου γὰρ ζῆλος καὶ ἐριθία, ἐκεῖ ἀκαταστασία καὶ πᾶν
 17 φαῦλον πρᾶγμα. ἡ δὲ ἄνωθεν σοφία πρῶτον μὲν ἀγνή
 ἐστίν, ἔπειτα εἰρηνικὴ, ἐπιεικὴς, εὐπειθής, μεστή ἐλέους
 18 καὶ καρπῶν ἀγαθῶν, ἀδιάκριτος, ἀνυπόκριτος· καρπὸς δὲ
 δικαιοσύνης ἐν εἰρήνῃ σπείρεται τοῖς ποιοῦσιν εἰρήνην.

1 Πόθεν πόλεμοι καὶ πόθεν μάχαι ἐν ὑμῖν; οὐκ ἐντεῦθεν,
 ἐκ τῶν ἡδονῶν ὑμῶν τῶν στρατευομένων ἐν τοῖς μέλεσιν
 2 ὑμῶν; ἐπιθυμεῖτε, καὶ οὐκ ἔχετε· ἴφονεύετε καὶ ἴζηλοῦτε,
 καὶ οὐ δύνασθε ἐπιτυχεῖν· μάχεσθε καὶ πολεμεῖτε. οὐκ ἔχετε
 3 διὰ τὸ μὴ αἰτεῖσθαι ὑμᾶς· αἰτεῖτε καὶ οὐ λαμβάνετε,
 διότι κακῶς αἰτεῖσθε, ἵνα ἐν ταῖς ἡδοναῖς ὑμῶν δαπανή-
 4 σθε. μοιχαλίδες, οὐκ οἴδατε ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου
 ἔχθρα τοῦ θεοῦ ἐστίν; ὃς ἐὰν οὖν βουληθῆ φίλος εἶναι
 5 τοῦ κόσμου, ἐχθρὸς τοῦ θεοῦ καθίσταται. ἡ δοκεῖτε ὅτι
 κενῶς ἡ γραφὴ λέγει Πρὸς φθόνον ἐπιποθεῖ τὸ πνεῦμα
 6 ὃ κατᾶκτισεν ἐν ἡμῖν; μείζονα δὲ δίδωσιν χάριν· διὸ
 λέγει Ὁ θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται ταπεινοῖς
 7 δὲ δίδωσιν χάριν. Ὑποτάγητε οὖν τῷ θεῷ· ἀντίστητε δὲ
 8 τῷ διαβόλῳ, καὶ φεύξεται ἀφ' ὑμῶν· ἐγγίσατε τῷ θεῷ,
 καὶ ἐγγίσει ὑμῖν. καθαρίσατε χεῖρας, ἁμαρτωλοί, καὶ
 9 ἀγνίστατε καρδίας, δίψυχοι. ταλαιπωρήσατε καὶ πενθή-
 σατε καὶ κλαύσατε· ὁ γέλωρ ὑμῶν εἰς πένθος ἴμετατραπήτω
 10 καὶ ἡ χαρὰ εἰς κατήφειαν· ταπεινώθητε ἐνώπιον Κυρίου,

5,6 λέγει; πρὸς...ἡμῖν; μείζονα τ. λέγει; πρὸς...ἡμῖν, μείζονα

9 μεταστραφήτω

καὶ ὑψώσει ὑμᾶς. Μὴ καταλαλεῖτε ἀλλήλων, 11
 ἀδελφοί· ὁ καταλαλῶν ἀδελφοῦ ἢ κρίνων τὸν ἀδελφὸν
 αὐτοῦ καταλαλεῖ νόμου καὶ κρίνει νόμον· εἰ δὲ νόμον
 κρίνεις, οὐκ εἶ ποιητὴς νόμου ἀλλὰ κριτὴς. εἰς ἔστιν 12
 μοθέτης καὶ κριτὴς, ὁ δυνάμενος σῶσαι καὶ ἀπολέσαι· σὺ
 δὲ τίς εἶ, ὁ κρίνων τὸν πλησίον;

* Ἄγε νῦν οἱ λέγοντες Σήμερον ἢ αὔριον πορευσόμεθα 13
 εἰς τήνδε τὴν πόλιν καὶ ποιήσομεν ἐκεῖ ἐνιαυτὸν καὶ
 ἐμπορευσόμεθα καὶ κερδήσομεν· οἵτινες οὐκ ἐπίστασθε 14
 ἴης αὔριον ποία ἡ ζωὴ ὑμῶν· ἀτμὶς γάρ ἐστε ἔως ὀλίγον
 φαινομένη, ἔπειτα καὶ ἀφανιζομένη· ἀντὶ τοῦ λέγειν ὑμᾶς 15
 Ἐὰν ὁ κύριος ἴθελῃ, καὶ ζήσομεν καὶ ποιήσομεν τοῦτο ἢ
 ἐκεῖνο. νῦν δὲ καυχᾶσθε ἐν ταῖς ἀλαζονίαις ὑμῶν· πᾶσα 16
 καύχησις τοιαύτη πονηρὰ ἐστίν. εἰδοὶ οὖν καλὸν ποιεῖν 17
 καὶ μὴ ποιῶντι, ἁμαρτία αὐτῷ ἐστίν.

* Ἄγε 1
 νῦν οἱ πλούσιοι, κλαύσατε ὀλολύζοντες ἐπὶ ταῖς ταλαι-
 πωρίαις ὑμῶν ταῖς ἐπερχομέναις. ὁ πλοῦτος ὑμῶν σέση- 2
 πεν, καὶ τὰ ἱμάτια ὑμῶν σητόβρωτα γέγονεν, ὁ χρυσοὺς 3
 ὑμῶν καὶ ὁ ἄργυρος κατίωται, καὶ ὁ ἰὸς αὐτῶν εἰς μαρτύ-
 ριον ὑμῖν ἔσται καὶ φάγεται τὰς σάρκας ὑμῶν· ὡς πῦρ 1
 ἔθηκα γρίσατε ἐν ἐσχάταις ἡμέραις. ἰδοὺ ὁ ΜΙΣΘΟΣ τῶν 4
 ἐργατῶν τῶν ἀμησάντων τὰς χώρας ὑμῶν ὁ ἀφυστερημένος
 ἀφ' ἡμῶν κρᾶζει, καὶ αἱ βοαὶ τῶν θερισάντων εἰς τὰ 5
 ὦτα Κυρίου Σαβαώθ εἰσελήλυθαι· ἐτροφήσατε ἐπὶ τῆς 5
 γῆς καὶ ἐσπαταλήσατε, ἐθρέψατε τὰς καρδίας ὑμῶν ἐν
 ἡμέρᾳ σφαγῆς. κατεδικάσατε, ἐφονεύσατε τὸν δίκαιον. 6
 οὐκ ἀντιτάσσεται ὑμῖν;

Μακροθυμήσατε οὖν, ἀδελφοί, ἕως τῆς παρουσίας τοῦ 7
 κυρίου. ἰδοὺ ὁ γεωργὸς ἐκδέχεται τὸν τίμιον καρπὸν τῆς γῆς,
 μακροθυμῶν ἐπ' αὐτῷ ἕως λάβῃ προΐμον καὶ ὄψιμον.

8 μακροθυμήσατε καὶ ὑμεῖς, στηρίζετε τὰς καρδίας ὑμῶν,
 9 ὅτι ἡ παρουσία τοῦ κυρίου ἤγγικεν. μὴ στενάζετε,
 ἀδελφοί, κατ' ἀλλήλων, ἵνα μὴ κριθήτε· ἰδοὺ ὁ κριτῆς
 10 πρὸ τῶν θυρῶν ἕστηκεν. ὑπόδειγμα λάβετε, ἀδελφοί, τῆς
 κακοπαθίας καὶ τῆς μακροθυμίας τοὺς προφήτας, οἱ ἐλά-
 11 λησαν ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίου. ἰδοὺ μακαρίζομεν τοὺς
 ὑπομείναντας· τὴν ὑπομονὴν Ἰώβ ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος
 Κυρίου εἶδετε, ὅτι πολὺς πηλαγχνός ἐστιν ἡ κῆριος καὶ
 12 οἰκτίρων.

Πρὸ πάντων δέ, ἀδελφοί μου, μὴ
 ὀμνύετε, μήτε τὸν οὐρανὸν μήτε τὴν γῆν μήτε ἄλλον
 τινα ὄρκον· ἦτω δὲ ὑμῶν τό Ναὶ ναὶ καὶ τό Οὐ οὐ,
 13 ἵνα μὴ ὑπὸ κρίσιν πέσητε.

Κακοπαθεῖ τις ἐν
 14 ὑμῖν; προσευχέσθω· εὐθυμεῖ τις; ψαλλέτω. ἀσθενεῖ τις
 ἐν ὑμῖν; προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλη-
 σίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτὸν ἀλείψαντες ἐλαίῳ ἐν
 15 τῷ ὀνόματι [τοῦ κυρίου]· καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει
 τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ κύριος· κἂν ἁμαρτίας
 16 ᾗ πεπονηκώς, ἀφεθήσεται αὐτῷ. ἐξομολογεῖσθε οὖν ἀλλή-
 λοις τὰς ἁμαρτίας καὶ ἡ προσεύχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως
 17 ἰαθῆτε. πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη. Ἡλείας
 ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθῆς ἡμῖν, καὶ προσευχῇ προσηύξατο
 τοῦ μὴ βρέξαι, καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτοὺς
 18 τρεῖς καὶ μῆνας ἕξ· καὶ πάλιν προσηύξατο, καὶ ὁ οὐρανὸς
 ἔτετον ἔδωκεν καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησεν τὸν καρπὸν αὐτῆς.
 19 Ἀδελφοί μου, ἐάν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῇ ἀπὸ τῆς ἀλη-
 20 θείας καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτόν, ἡ γνώσκετε ὅτι ὁ ἐπι-
 στρέψας ἁμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ σώσει ψυχὴν
 αὐτοῦ ἐκ θανάτου καὶ καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν.

3 ὑμῶν ὡς πῦρ
 18 ἔδωκεν ἕτετον

6 ὑμῖν.

11 Κύριος

16 εὐχέσθε

20 γνωσκέτω | ἐκ θανάτου αὐτοῦ

ΠΕΤΡΟΥ Α

ΠΕΤΡΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκλεκτοῖς παρ- 1
πιδήμοις διασπορᾶς Πόντου, Γαλατίας, Καππαδοκίας,
Ἀσίας, καὶ Βιθυνίας, κατὰ πρόγνωσιν θεοῦ πατρός, ἐν 2
ἁγιασμῷ πνεύματος, εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν αἵματος
Ἰησοῦ Χριστοῦ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθείη.

Εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ 3
Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς
ἐλπίδα ζώσαν δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν,
εἰς κληρονομίαν ἄφθαρτον καὶ ἀμίαντον καὶ ἀμάραντον, 4
τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς εἰς ὑμᾶς τοὺς ἐν δυνάμει θεοῦ 5
φρουρουμένους διὰ πίστεως εἰς σωτηρίαν ἐτοιμὴν ἀποκα-
λυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ. ἐν ᾧ ἀγαλλιᾶσθε, ὀλίγον 6
ἄρτι εἰ δέον λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς, ἵνα τὸ 7
ἄρτι ἐν ὑμῶν τῆς πίστεως πολυτιμότερον χρυσίου τοῦ
ἀπολλυμένου διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζομένου εὐρεθῆ εἰς ἔπαινον
καὶ δόξαν καὶ τιμὴν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ. ὃν 8
οὐκ ἰδόντες ἀγαπᾶτε, εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὀρώντες πιστεύοντες
δὲ ἀγαλλιᾶτε χαρᾷ ἀνεκλαλήτῳ καὶ δεδοξασμένῳ, κομι- 9
ζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως σωτηρίαν ψυχῶν. Περὶ 10
τῆς σωτηρίας ἐξεζήτησαν καὶ ἐξηραύνησαν προφήται οἱ περὶ
τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτος προφητεύσαντες, ἐραυνῶντες εἰς τίνα 11
ἢ ποῖον καιρὸν ἔδηλου τὸ ἐν αὐτοῖς πνεῦμα Χριστοῦ προ-
μαρτυρούμενον τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα καὶ τὰς μετὰ
ταῦτα δόξας· οἷς ἀπεκαλύφθη ὅτι οὐχ ἑαυτοῖς ὑμῖν δὲ 12
δικόνουν ἑαυτὰ, ἀ' νῦν ἀγγέλη ὑμῖν διὰ τῶν εὐαγγε-

λισαμένων ὑμᾶς πνεύματι ἁγίῳ ἀποσταλέντι ἀπ' οὐρανοῦ,
εἰς ᾧ ἐπιθυμοῦσιν ἄγγελοι παρακύψαι.

- 13 Διὸ ἀναξωσάμενοι τὰς ὁσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν,
νῆφοντες τελείως, ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν
14 ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ. ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ
συνσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπι-
15 θυμίαις, ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς ἅγιον καὶ αὐτοὶ
16 ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε, διότι γέγραπται [ὅτι]
17 Ἄγιοι ἔσεσθε, ὅτι ἐγὼ ἄγιος. καὶ εἰ πατέρα ἐπι-
καλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήμπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἐκά-
18 στράφητε· εἰδότες ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ,
ἐλγτρῶσθε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαρα-
19 δότου, ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου
20 Χριστοῦ, προεγνωσμένου μὲν πρὸ καταβολῆς κόσμου,
21 φανερωθέντος δὲ ἐπ' ἐσχάτου τῶν χρόνων δι' ὑμᾶς τοῖς
δι' αὐτοῦ πιστοῦς εἰς θεὸν τὸν ἐγείραντα αὐτὸν ἐκ νεκρῶν
καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα, ὥστε τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλπίδα
22 εἶναι εἰς θεόν.

Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες
ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας εἰς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον
23 ἐκ καρδίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐκτενωῶς, ἀναγεγεννημέ-
νοι οὐκ ἐκ σπορᾶς φθαρτῆς ἀλλὰ ἀφθάρτου, διὰ λόγου
24 ΖΩΝΤΟΣ ΘΕΟῦ καὶ ΜΕΝΟΝΤΟΣ· διότι

πᾶσα σὰρξ ὡς χόρτος,

καὶ πᾶσα δόξα αὐτῆς ὡς ἄνθος χόρτου·

ἐξηράνθη ὁ χόρτος,

καὶ τὸ ἄνθος ἐξέπεσεν·

- 25 τὸ δὲ ῥῆμα Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
1 τοῦτο δὲ ἐστὶν τὸ ῥῆμα τὸ εὔαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς. Ἄ-
ποθέμενοι οὖν πᾶσαν κακίαν καὶ πάντα δόλον καὶ ἵπο-
2 κρισιν¹ καὶ φθόνους καὶ πάσας καταλαλίας, ὡς ἀρτιγέν-
νητα βρέφη τὸ λογικὸν ἄδολον γάλα ἐπιποθήσατε, ἵνα ἐν
3 αὐτῷ αὐξηθῆτε εἰς σωτηρίαν, εἰ ἐρεγσασθε ὅτι χρηστὸς

ὁ κύριος. πρὸς ὃν προσερχόμενοι, λίθον ζῶντα, ὑπὸ 4
 ἀνθρώπων μὲν ἀποδοκιμασμένον παρὰ δὲ θεῷ ἐκλε-
 κτὸν ἔντιμον καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομείσθε 5
 οἶκος πνευματικὸς εἰς ἱεράτευμα ἁγίων, ἀνεύγκαι πνευ-
 ματικὰς θυσίας εὐπροσδέκτους θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ·
 διότι περιέχει ἐν γραφῇ 6

Ἰδοὺ τίθημι ἐν Σιών λίθον ἐκλεκτὸν ἀκρογωνι-
 αῖον ἔντιμον,

καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ μὴ καταιχθῆ. 7
 ὑμῖν οὖν ἡ τιμὴ τοῖς πιστεύουσιν· ἀπιστοῦσιν δὲ λίθος 7
 ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοφῆτες οὗτος ἐγε-
 νήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας καὶ λίθος προσκόμμα- 8
 τος καὶ πέτρα σκανδάλογ· οἱ προσκόπτουσιν τῷ
 λόγῳ ἀπειθοῦντες· εἰς ὃ καὶ ἐτέθησαν. ὑμεῖς δὲ γένος 9
 ἐκλεκτὸν, βασιλεῖον ἱεράτευμα, ἔθνος ἁγίων,
 λαὸς εἰς περιποίησιν, ὅπως τὰς ἀρετὰς ἐξαγγεί-
 λητε τοῦ ἐκ σκοτῶν ὑμᾶς καλέσαντος εἰς τὸ θαυμαστὸν
 αὐτοῦ φῶς· οἱ ποτε οὐ λαὸς νῦν δὲ λαὸς θεοῦ, οἱ 10
 οὐκ ἠλεημένοι νῦν δὲ ἐλεηθέντες.

Ἀγαπητοί, παρακαλῶ ὡς παροῖκοι καὶ παρεπιδή- 11
 μοις ἀπέχεσθαι τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἵτινες στρα-
 τεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς· τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν ἐν τοῖς 12
 ἔθνεσιν ἔχοντες καλήν, ἵνα, ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς
 κακοποιῶν, ἐκ τῶν καλῶν ἔργων ἐποπτεύοντες δοξάσωσι
 τὸν θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς.

Ἐποτάγητε πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει διὰ τὸν κύριον 13
 εἴτε βασιλεῖ ὡς ὑπερέχοντι, εἴτε ἡγεμόσιν ὡς δι' αὐτοῦ 14
 πεμπομένοις εἰς ἐκδίκησιν κακοποιῶν ἔπαινον δὲ ἀγαθο-
 ποιῶν· (ὅτι οὕτως ἐστὶν τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, ἀγαθοποι- 15
 οῦντας φιμοῖν τὴν τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων ἀγνωσίαν·)
 ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας 16
 τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' ὡς θεοῦ δούλοι. πάντας τιμῆσατε, τὴν 17

ἀδελφότητα ἀγαπάτε, τὸν θεὸν φοβεῖσθε, τὸν βασιλέα
 18 τιμᾶτε. Οἱ οἰκέται ὑποτασσόμενοι ἐν παντὶ
 φόβῳ τοῖς δεσπόταις, οὐ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπιεικῶσι
 19 ἀλλὰ καὶ τοῖς σκολιοῖς. τοῦτο γὰρ χάρις εἰ διὰ συνείδησιν
 20 θεοῦ ὑποφέρει τις λύπας πάσχω· ποῖον γὰρ κλέος
 εἰ ἀμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομενεῖτε; ἀλλ' εἰ ἀγα-
 21θοποιῶντες καὶ πάσχοντες ὑπομενεῖτε, τοῦτο χάρις παρὰ
 22θεῶ. εἰς τοῦτο γὰρ ἐκλήθητε, ὅτι καὶ Χριστὸς ἔπαθεν
 ὑπὲρ ὑμῶν, ὑμῖν ὑπολαμβάνων ὑπογραμμὸν ἵνα ἐπακολου-
 23θήσῃτε τοῖς ἰχνεσιν αὐτοῦ· ὃς ἀμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν
 24οὐδ' ἐγένετο δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· ὃς λοιδο-
 ρούμενος οὐκ ἀντελοιδόρει, πάσχω· οὐκ ἠπέιλει, παρεδί-
 25δου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως· ὃς τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἄγτός
 ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα ταῖς
 ἀμαρτίαις ἀπογενόμενοι τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν· οὐ τῷ
 25 μῶλωπι ἰάθητε. ἦτε γὰρ ὡς πρόβατα πλανώμενοι,
 ἀλλὰ ἐπιστράφητε νῦν ἐπὶ τὸν ποιμένα καὶ ἐπίσκοπον τῶν
 1 ψυχῶν ὑμῶν. Ὅμοιως γυναῖκες ὑποτασσόμεναι
 τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα ἢ εἴ τις ἀπειθοῦσιν τῷ λόγῳ διὰ
 2 τῆς τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς ἄνευ λόγου κερδηθήσονται
 3 ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἀγνῆν ἀναστροφήν ὑμῶν.
 4 ὣν ἴστω οὐχ ὁ ἕξωθεν ἐμπλοκῆς τριχῶν καὶ περιβέσεως
 5 χρυσίων ἢ ἐνδύσεως ἱματίων κόσμος, ἀλλ' ὁ κρυπτός τῆς
 καρδίας ἄνθρωπος ἐν τῷ ἀφθάρτῳ τοῦ ἡσυχίου καὶ πραέως
 6 πνεύματος, ὃ ἐστὶν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ πολυτελές. οὕτως γὰρ
 ποτε καὶ αἱ ἀγναι γυναῖκες αἱ ἐλπίζουσαι εἰς θεὸν ἐκόσμου
 7 ἐαυτάς, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ὥς Ζάρρα
 ὑπήκουεν τῷ Ἀβραάμ, κύριον αὐτὸν καλοῦσα· ἥς ἐγενή-
 8θητε τέκνα ἄγαθοποιούσαι καὶ μὴ φοβούμεναι μηδεμίαν
 πτόνησιν. Οἱ ἄνδρες ὁμοίως συνοικούντες κατὰ
 γνῶσιν, ὡς ἀσθενεστέρῳ σκευεῖ τῷ γυναικείῳ ἀπονέμοντες
 τιμὴν, ὡς καὶ ἡ συνκληρονόμοι ἡ χάριτος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ
 8 ἐγκόπτεσθαι τὰς προσευχὰς ὑμῶν. Τὸ δὲ τέ-

6 (ὡς.....καλοῦσα, ἥς.....τέκνα.) 7 συνκληρονόμοις | ταῖς προσευχαῖς

λος πάντες όμόφρονες, συμπαθείς, φιλάδελφοι, εύσπλαγ-
 χνοι, ταπεινόφρονες, μή αποδιόντες κακόν άντί κακού 9
 ή λαιδορίαν άντί λαιδορίας τούναντίον δέ εύλογούντες,
 ότι εις τούτο έκλήθητε ίνα εύλογίαν κληρονομήσητε.

ό γάρ θέλων ζωήν άγαπών 10

καί ίδεϊν ήμέρας άγαθάς

παγσάτω τήν γλώσσαν άπό κακού

καί χείλη τοϋ μή λαλήσαι δόλον,

έκκλινάτω δέ άπό κακού καί ποιησάτω άγαθόν, 11

ζητησάτω ειρήνην καί διωξάτω αϋτήν.

ότι όφθαλμοί Κυρίου επί δικαίους 12

καί ώτα αϋτοϋ εις δέησιν αϋτών,

πρόσωπον δέ Κυρίου επί ποιοϋντας κακά.

Και τίς ό καώσων ύμάς εάν του άγαθού ζηλωται 13

γένησθε; άλλ' ει και πάσχοιτε δια δικαιοσύνην, μακάριοι. 14

τόν δέ φόβον αϋτών μή φοβηθήτε μηδέ ταραχθήτε,

κύριον δέ τον Χριστον άγιάσατε εν ταίς καρδίαις ύμών, 15

έτοιμοι άει προς άπολογίαν παντί τῷ αιτούντι ύμάς λόγον

περι της εν ύμίν έλπίδος, άλλα μετά πραϋτητος και φόβου,

συνείδησιν έχοντες άγαθήν, ίνα εν ῶ καταλαείσθε κατα- 16

σχυρθώσιν οι έπηρέάζοντες ύμών τήν άγαθήν εν Χριστῷ

άναστροφήν. κρείττον γάρ άγαθοποιούντας, ει θέλοι τὸ 17

θέλημα του θεου, πάσχειν ή κατοποιούντας. ότι και Χρι- 18

στός άπαξ περι άμαρτιών ἠπέθανεν, δικαίος υπέρ άδικων,

ίνα ύμάς προσαγάγη τῷ θεῷ, θανατωθείς μεν σαρκι

ζωοποιηθείς δε πνεύματι. εν ῶ και τοίς εν φυλακῇ πνεύ- 19

μασιν πορευθείς έκήρυξεν, άπειθήσασίν ποτε ότε άπεξεδέ- 20

χετο ή του θεου μακροθυμία εν ήμέραις Νῶε κατασκευα-

ζομένης κιβωτου εις ήν όλίγοι, τουτ' έστιν όκτῶ ψυχαί,

διεσώθησαν δι' ύδατος. ἠ' και ύμάς αντίτυπον νῦν σώζει 21

βάπτισμα, οὐ σαρκὸς άπόθεσις ρύπου άλλα συνειδήσεως

άγαθης έπερώτημα εις θεόν, δι' άναστάσεως Ἰησού Χριστου,

ός έστω εν δεξιῷ θεου πορευθείς εις ουρανόν ύποταγέντων 22

- 1 αὐτῷ ἀγγέλων καὶ ἐξουσιῶν καὶ δυνάμεων. Χριστοῦ οὖν παθόντος σαρκὶ καὶ ὑμεῖς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν
 2 ὀπλίσασθε, ὅτι ὁ παθὼν σαρκὶ πέπαυται ἁμαρτίας, εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίας ἀλλὰ θελήματι θεοῦ τὸν
 3 ἐπίλοιπον ἐν σαρκὶ βιώσαι χρόνον. ἀρκετὸς γὰρ ὁ παρεληλυθὼς χρόνος τὸ βούλημα τῶν ἐθνῶν κατειργάσθαι, πεπορευμένους ἐν ἀσελγείαις, ἐπιθυμίαις, οἰνοφλυγίαις,
 4 κώμοις, πότοις, καὶ ἀθεμίτοις εἰδωλολατρίαις. ἐν ᾧ ξενίζονται μὴ συντρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ἀσωτίας
 5 ἀνάχυσιν, βλασφημοῦντες· οἱ ἀποδώσουσιν λόγον τῷ
 6 ἐτοίμως κρίνοντι ζῶντας καὶ νεκρούς· εἰς τοῦτο γὰρ καὶ νεκροῖς εὐηγγελίσθη ἵνα κριθῶσι μὲν κατὰ ἀνθρώπους σαρκὶ ζῶσι δὲ κατὰ θεὸν πνεύματι.
 7 Πάντων δὲ τὸ τέλος ἤγγικεν. σωφρονήσατε οὖν καὶ
 8 κήψατε εἰς προσευχάς· πρὸ πάντων τὴν εἰς ἑαυτοὺς ἀγάπην ἐκτενῆ ἔχοντες, ὅτι ἀγάπη καλύπτει πληθὸς ἁμαρτιῶν.
 9 φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους ἄνευ γογγυσμοῦ· ἕκαστος καθὼς ἔλαβεν χάρισμα, εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸ διακονοῦντες ὡς καλοὶ
 10 οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος θεοῦ· εἴ τις λαλεῖ, ὡς λόγια θεοῦ· εἴ τις διακονεῖ, ὡς ἐξ ἰσχύος ἧς χορηγεῖ ὁ θεός· ἵνα ἐν πᾶσιν δοξάζεται ὁ θεὸς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἐστὶν ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.
 12 Ἀγαπητοί, μὴ ξενίζεσθε τῇ ἐν ὑμῖν πυρώσει πρὸς πειρασμὸν ὑμῖν γινομένη ὡς ξένου ὑμῖν συμβαίνοντος,
 13 ἀλλὰ καθὼς κοινωνεῖτε τοῖς τοῦ Χριστοῦ παθήμασιν χαίρετε, ἵνα καὶ ἐν τῇ ἀποκαλύψει τῆς δόξης αὐτοῦ χαρῆτε ἀγαλιώμενοι. εἰ ὀνειδίζεσθε ἐν ὀνόματι Χριστοῦ, μακάριοι, ὅτι τὸ τῆς δόξης καὶ τὸ τοῦ θεοῦ πνεῦμα ἐφ' ὑμᾶς
 14 ἀναπαύεται. μὴ γάρ τις ὑμῶν πασχέτω ὡς φονεὺς ἢ κλέπτης ἢ κακοποιὸς ἢ ὡς ἀλλοτριεπίσκοπος· εἰ δὲ ὡς Χριστιανός, μὴ αἰσχνένεσθω, δοξαζέτω δὲ τὸν θεὸν ἐν τῷ
 17 ὀνόματι τούτου. ὅτι [ὁ] καιρὸς τοῦ ἄρξασθαι τὸ κρίμα

ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ· εἰ δὲ πρῶτον ἀφ' ἡμῶν, τί τὸ τέλος τῶν ἀπειθούντων τῷ τοῦ θεοῦ εὐαγγελίῳ; καὶ εἰ 18 ὁ δίκαιος μόλις σώζεται, ὁ [ἀέ] ἀσεβῆς καὶ ἁμαρτωλὸς ποῦ φανεῖται; ὥστε καὶ οἱ πάσχοντες κατὰ 19 τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ πιστῶ κτίστη παρατιθέσθωσαν τὰς ψυχὰς ἔν ἀγαθοποιίᾳ.

Πρεσβυτέρους οὖν ἐν ὑμῖν παρακαλῶ ὁ συνπρεσβύτε- 1 ρος καὶ μάρτυς τῶν τοῦ Χριστοῦ παθημάτων, ὁ καὶ τῆς μελλούσης ἀποκαλύπτεσθαι δόξης κοινωνός, ποιμάνετε 2 τὸ ἐν ὑμῖν ποιμνιον τοῦ θεοῦ, μὴ ἀναγκαστῶς ἀλλὰ ἐκουσίως, μηδὲ αἰσχροκερδῶς ἀλλὰ προθύμως, μηδ' ὡς κατακυ- 3 ριεύοντες τῶν κλήρων ἀλλὰ τύποι γινόμενοι τοῦ ποιμνίου καὶ φανερωθέντος τοῦ ἀρχιποίμενος κομιεῖσθε τὸν ἀμαράν- 4 των τῆς δόξης στέφανον. Ὅμοίως, νεώτεροι, ὑποτάγητε 5 πρεσβυτέροις. Πάντες δὲ ἀλλήλοις τὴν ταπεινοφροσύνην ἐγκομβώσασθε, ὅτι [ὁ] θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτίσσεται ταπεινοῖς δὲ δίδωσιν χάριν.

Ταπεινώθητε οὖν ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ θεοῦ, ἵνα 6 ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ, πᾶσαν τὴν μέριμναν ἡμῶν 7 ἐπιρίψαντες ἐπ' αὐτόν, ὅτι αὐτῷ μέλει περὶ ὑμῶν. Νήψατε, γρηγορήσατε. ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διάβολος ὡς λέων 8 ὠρυόμενος περιπατεῖ ζητῶν ἵ καταπιεῖν· ἔ αντίστητε 9 στερεοὶ τῇ πίστει, εἰδότες τὰ αὐτὰ τῶν παθημάτων τῇ ἐν τῷ κόσμῳ ὑμῶν ἀδελφότητι ἐπιτελεῖσθαι. Ὁ δὲ θεὸς 10 πάσης χάριτος, ὁ καλέσας ὑμᾶς εἰς τὴν αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν ἁ Χριστῷ, ὀλίγον παθόντας αὐτὸς καταρτίσει, στηρίξει, σθενώσει· αὐτῷ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν. 11

Διὰ Σιλουανοῦ ὑμῖν τοῦ πιστοῦ ἀδελφοῦ, ὡς λογιζομαι, 12 δι' ὀλίγων ἔγραψα, παρακαλῶν καὶ ἐπιμαρτυρῶν ταύτην εἶναι ἀληθῆ χάριν τοῦ θεοῦ· εἰς ἣν στήτε. Ἀσπάζεται 13 ὑμᾶς ἡ ἐν Βαβυλῶνι συνεκλεκτὴ καὶ Μάρκος ὁ υἱὸς μου. Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγάπης. 14

Εἰρήνη ὑμῖν πᾶσιν τοῖς ἐν Χριστῷ.

ΠΕΤΡΟΥ Β

1 ἜΣΙΜΩΝ ΠΕΤΡΟΣ δούλος καὶ ἀπόστολος Ἰησοῦ
 Χριστοῦ τοῖς ἰσότημον ἡμῖν λαχοῦσιν πίστιν ἐν δικαιοσύνη
 2 τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ· χάρις
 ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθεῖη ἐν ἐπιγνώσει τοῦ θεοῦ καὶ
 3 Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν, ὡς πάντα ἡμῖν τῆς θείας
 δυνάμεως αὐτοῦ τὰ πρὸς ζωὴν καὶ εὐσέβειαν δεδωρημένης
 διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ καλίσαντος ἡμᾶς ἑαυτὸν διὰ δόξης καὶ
 4 ἀρετῆς, δι' ὧν τὰ τίμια καὶ μέγιστα ἡμῖν ἐπαγγέλματα
 δεδώρηται, ἵνα διὰ τούτων γένησθε θείας κοινωνοὶ φύ-
 σεως, ἀποφυγόντες τῆς ἐν τῷ κόσμῳ ἐν ἐπιθυμίᾳ
 5 φθορᾶς. καὶ αὐτὸ τοῦτο δὲ σπουδὴν πᾶσαν παρεισενέγ-
 καντες ἐπιχορηγήσατε ἐν τῇ πίστει ὑμῶν τὴν ἀρετὴν, ἐν
 6 δὲ τῇ ἀρετῇ τὴν γνώσιν, ἐν δὲ τῇ γνώσει τὴν ἐγκρά-
 τειαν, ἐν δὲ τῇ ἐγκρατεῖᾳ τὴν ὑπομονήν, ἐν δὲ τῇ
 7 ὑπομονῇ τὴν εὐσέβειαν, ἐν δὲ τῇ εὐσεβείᾳ τὴν φιλαδελ-
 8 φίαν, ἐν δὲ τῇ φιλαδελφίᾳ τὴν ἀγάπην· ταῦτα γὰρ ὑμῖν
 ὑπάρχοντα καὶ πλεονάζοντα οὐκ ἀργοὺς οὐδὲ ἀκάρπους
 καθίστησιν εἰς τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπί-
 9 γνωσιν· ἧ γὰρ μὴ πάρεστιν ταῦτα, τυφλὸς ἐστὶν μυωπάζων,
 λήθην λαβὼν τοῦ καθαρισμοῦ τῶν πάλαι αὐτοῦ ἁμαρτιῶν.
 10 διὸ μᾶλλον, ἀδελφοί, σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν
 κλησίαν καὶ ἐκλογὴν ποιῆσθαι· ταῦτα γὰρ ποιοῦντες οὐ μὴ
 11 πταίσητέ ποτε· οὕτως γὰρ πλουσίως ἐπιχορηγηθήσεται
 ὑμῖν ἡ εἴσοδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ κυρίου ἡμῶν
 καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ.

1 ΣΥΜΕΩΝ

3 ἰδίᾳ δόξῃ καὶ ἀρετῇ

4 ἡμῖν καὶ μέγιστα

9 ἁμαρτημάτων

Διὸ μελλήσω αἰεὶ ὑμᾶς ὑπομνήσκειν περὶ τούτων, ¹²
καίπερ εἰδὼτας καὶ ἐστηριγμένους ἐν τῇ παρουσίᾳ ἀληθείᾳ.
δικαίον δὲ ἡγοῦμαι, ἐφ' ὅσον εἰμὶ ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι, ¹³
διεγείρειν ὑμᾶς ἐν ὑπομνήσει, εἰδὼς ὅτι ταχινή ἐστὶν ἡ ¹⁴
ἀπόθεσις τοῦ σκηνώματός μου, καθὼς καὶ ὁ κύριος ἡμῶν
Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδήλωσέν μοι· σπουδάσω δὲ καὶ ἐκάστοτε ¹⁵
ἔχειν ὑμᾶς μετὰ τὴν ἐμὴν ἔξοδον τὴν τούτων μνήμην ποιεί-
σθαι. οὐ γὰρ σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακολουθήσαντες ¹⁶
ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύ-
ναμιν καὶ παρουσίαν, ἀλλ' ἐπόπται γενηθέντες τῆς ἐκείνου
μεγαλειότητος. λαβὼν γὰρ παρὰ θεοῦ πατρὸς τιμὴν καὶ ¹⁷
δόξαν φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιαῦδε ὑπὸ τῆς μεγαλοπρε-
ποῦς δόξης Ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός μου οὗτός ἐστιν, εἰς ὃν
ἐγὼ εὐδόκησα,— καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ¹⁸
ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθεῖσαν σὺν αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει.
καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸν προφητικὸν λόγον, φ' καλῶς ¹⁹
ποιεῖτε προσέχοντες ὡς λύχνῳ φαίνονται ἐν ἀύχμηρῷ τόπῳ,
ἕως οὗ ἡμέρα διανγᾶση καὶ φωσφόρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς
καρδίαις ὑμῶν· τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες ὅτι πᾶσα ²⁰
προφητεία γραφῆς ἰδίας ἐπιλύσεως οὐ γίνεται, οὐ γὰρ ²¹
θελήματι ἀνθρώπου ἠνέχθη προφητεία ποτέ, ἀλλὰ ὑπὸ
πνεύματος ἁγίου φερόμενοι ἐλάλησαν ἀπὸ θεοῦ ἀνθρώποι.

Ἐγένοντο δὲ καὶ ψευδοπροφῆται ἐν τῷ λαῷ, ὡς καὶ ¹
ἐν ὑμῖν ἔσονται ψευδοδιδάσκαλοι, οἵτινες παρεισάξουσιν
αἰρέσεις ἀπωλείας, καὶ τὸν ἀγοράσαντα αὐτοὺς δεσπότην
ἀρνούμενοι, ἐπάγοντες ἑαυτοῖς ταχινὴν ἀπώλειαν· καὶ ²
πολλοὶ ἐξακολουθήσουσιν αὐτῶν ταῖς ἀσελγείαις, δι' οὗς
ἡ ὁδὸς τῆς ἀληθείας ΒΛΑΣΦΗΜΗΘΗΣΕΤΑΙ· καὶ ἐν πλεονεξίᾳ ³
πλαστοῖς λόγοις ὑμᾶς ἐμπορεύσονται· οἷς τὸ κρίμα ἔκπα-
λαι οὐκ ἀργεῖ, καὶ ἡ ἀπώλεια αὐτῶν οὐ νυστάζει· εἰ γὰρ ⁴
ὁ θεὸς ἀγγέλων ἀμαρτησάντων οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ σειροῖς
ζόφου ταρταρώσας παρέδωκεν εἰς κρίσιν τηρουμένους, καὶ ⁵

ἀρχαίου κόσμου οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ ὄγδοον Νῶε δικαιοσύ-
 νης κήρυκα ἐφύλαξεν, κατακλυσμὸν κόσμῳ ἀσεβῶν ἐπάξας,
 6 καὶ πόλεις Σοδόμων καὶ Γομόρρας τεφρώσας κατέκρινεν,
 7 ὑπόδειγμα μελλόντων ἀσεβέσιν τεθεικῶς, καὶ δίκαιον Λῶτ
 καταπονούμενον ὑπὸ τῆς τῶν ἀθέσμων ἐν ἀσελγείᾳ ἀνα-
 8 στροφῆς ἐρύσατο, — βλέμματι γὰρ καὶ ἀκοῇ ὁ δίκαιος ἐγκα-
 τοικῶν ἐν αὐτοῖς ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ψυχὴν δικαίαν ἀνό-
 9 μοις ἔργοις ἐβασάνιζεν, — οἶδεν Κύριος εὐσεβεῖς ἐκ πειρα-
 σμοῦ ῥύεσθαι, ἀδίκους δὲ εἰς ἡμέραν κρίσεως κολαζομένους
 10 τηρεῖν, μάλιστα δὲ τοὺς ὀπίσω σαρκὸς ἐν ἐπιθυμίᾳ μασμοῦ
 πορευομένους καὶ κυριότητος καταφρονούντας. τολμηταί,
 11 ἀθάδεις, δόξας οὐ τρέμουσιν, βλασφημοῦντες, ὅπου ἄγγε-
 λοι ἰσχύϊ καὶ δυνάμει μείζονες ὄντες οὐ φέρουσιν κατ' αὐτῶν
 12 [παρὰ Κυρίῳ] βλάσφημον κρίσιν. οὗτοι δέ, ὡς ἄλογα ζῷα
 γεγεννημένα φυσικὰ εἰς ἄλωσιν καὶ φθοράν, ἐν οἷς ἀγνοοῦ-
 σιν βλασφημοῦντες, ἐν τῇ φθορᾷ αὐτῶν καὶ φθαρῆσονται,
 13 ἀδικούμενοι μισθὸν ἀδικίας· ἡδονὴν ἠγούμενοι τὴν ἐν
 ἡμέρᾳ τρυφῆν, σπίλοι καὶ μῶμοι ἐντρυφῶντες ἐν ταῖς
 14 ἁπάταις αὐτῶν συνευωχούμενοι ὑμῖν, ὀφθαλμοὺς ἔχοντες
 μιστοὺς μοιχαλίδος καὶ ἀκαταπάστους ἁμαρτίας, δελεά-
 ζοντες ψυχὰς ἀστηρίκτους, καρδίαν γεγυμνασμένην πλεονε-
 15 ξίας ἔχοντες, κατάρας τέκνα, ἁκαταλείποντες εὐθείαν ὁδὸν
 ἐπλανήθησαν, ἐξακολουθήσαντες τῇ ὁδῷ τοῦ Βαλαάμ τοῦ
 16 Βεῶρ ὃς μισθὸν ἀδικίας ἠγάπησεν ἔλεγξιν δὲ ἔσχεν
 ἰδίας παρανομίας· ὑποζύγιον ἄφωνον ἐν ἀνθρώπου φωνῇ
 φθεγξάμενον ἐκάλυπεν τὴν τοῦ προφήτου παραφροσίαν.
 17 οὗτοι εἰσιν πηγαὶ ἄνυδροι καὶ ὀμίχλαι ὑπὸ λαίλαπος ἐλαυ-
 18 νόμεναι, οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκότους τετήρηται. ὑπέρογκα
 γὰρ ματαιότητος φθεγγόμενοι δελεάζουσιν ἐν ἐπιθυμίαις
 σαρκὸς ἀσελγείαις τοὺς ὀλίγως ἀποφεύγοντας τοὺς ἐν
 19 πλάνῃ ἀναστρεφομένους, ἐλευθερίαν αὐτοῖς ἐπαγγελλόμε-
 νοι, αὐτοὶ δούλοι ὑπάρχοντες τῆς φθορᾶς· ἥ γὰρ τις ἤττη-
 20 ται, τούτῳ δεδούλωται. εἰ γὰρ ἀποφυγόντες τὰ μιάσματα

13 ἀγάπαις

15 καταλιπόντες | Βεῶρ | μισθὸν ἀδικίας ἠγάπησαν,

τοῦ κόσμου ἐν ἐπιγνώσει τοῦ κυρίου[†] καὶ σωτήρος Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦτοις δὲ πάλιν ἐμπλακέντες ἠττώνται, γέγονεν αὐτοῖς τὰ ἔσχατα χείρονα τῶν πρώτων. κρείττον γὰρ²¹ ἦν αὐτοῖς μὴ ἐπεγνωκέναι τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης ἢ ἐπιγνωῦσιν ὑποστρέψαι ἐκ τῆς παραδοθείσης αὐτοῖς ἀγίας ἐντολῆς· συμβέβηκεν αὐτοῖς τὸ τῆς ἀληθοῦς παροιμίας²² ΚΨΩΝ ΕΠΙΣΤΡΕΨΑΣ ΕΠΙ Τὸ ἸΔΙΟΝ ΕΞΕΡΑΜΑ, καὶ ὙΣ λουσαμένη εἰς κυλισμὸν βορβόρου.

Ταύτην ἤδη, ἀγαπητοί, δευτέραν ὑμῖν γράφω ἐπιστολήν, 1 ἐν αἷς διεγείρω ὑμῶν ἐν ὑπομνήσει τὴν εἰλικρινῆ διάνοιαν, μνησθῆναι τῶν προειρημένων ῥημάτων ὑπὸ τῶν ἁγίων² προφητῶν καὶ τῆς τῶν ἀποστόλων ὑμῶν ἐντολῆς τοῦ κυρίου καὶ σωτήρος, τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες ὅτι ἐλεύ-³ σονται ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἐν ἐμπαιγμονῇ ἐμπαίκεται κατὰ τὰς ἰδίας ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευόμενοι καὶ λέγον-⁴ τες Ποῦ ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία τῆς παρουσίας αὐτοῦ; ἀφ' ἧς γὰρ οἱ πατέρες ἐκοιμήθησαν, πάντα οὕτως διαμένει ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως. λανθάνει γὰρ αὐτοὺς τοῦτο θέλοντας ὅτι⁵ οὐρανοὶ ἦσαν ἔκπαλαι καὶ γῆ ἐξ ὕδατος καὶ δι' ὕδατος ἴσυνεστῶσα[†] τῷ τοῦ θεοῦ λόγῳ, δι' ὧν ὁ τότε κόσμος⁶ ὕδατι κατακλυσθεὶς ἀπώλετο· οἱ δὲ νῦν οὐρανοὶ καὶ ἡ⁷ γῆ τῷ αὐτῷ λόγῳ τεθησαυρισμένοι εἰσὶν πυρὶ τηρούμενοι εἰς ἡμέραν κρίσεως καὶ ἀπωλείας τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων.

Ἐν δὲ τοῦτο μὴ λανθανέτω ὑμᾶς,⁸ ἀγαπητοί, ὅτι μία ἡμέρα παρὰ Κυρίῳ ὡς χίλια ἔτη καὶ χίλια ἔτη ὡς ἡμέρα μία. οὐ βραδύνει Κύριος τῆς⁹ ἐπαγγελίας, ὡς τινες βραδυτῆτα ἠγοῦνται, ἀλλὰ μακροθυμεῖ εἰς ὑμᾶς, μὴ βουλόμενός τις ἀπολέσθαι ἀλλὰ πάντας εἰς μετάνοιαν χωρῆσαι. Ἦξει δὲ ἡμέρα Κυρίου¹⁰ ὡς κλέπτῃς, ἐν ἧ ὁ οὐρανοὶ ροιζηθὸν παρελεύσονται, στοιχεῖα δὲ καυσούμενα λυθήσεται, καὶ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα[†] εὐρεθήσεται. Τούτων οὕτως πάντων λυομένων¹¹

ποταπούς δεῖ ὑπάρχειν [ύμᾱς] ἐν ἀγίαις ἀναστροφαῖς
 12 καὶ εὐσεβείαις, προσδοκῶντας καὶ σπεύδοντας τὴν παρου-
 σίαν τῆς τοῦ θεοῦ ἡμέρας, δι' ἣν οὐρανοὶ πυρούμενοι
 13 λυθήσονται καὶ στοιχεῖα καυσούμενα ἴθήκεται· καινοὺς
 δὲ οὐρανοὺς καὶ γῆν καινὴν κατὰ τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ
 14 προσδοκῶμεν, ἐν οἷς δικαιοσύνη κατοικεῖ. Διό,
 ἀγαπητοί, ταῦτα προσδοκῶντες σπουδάσατε ἄσπιλοι καὶ
 15 ἀμώμητοι αὐτῷ εὐρεθῆναι ἐν εἰρήνῃ, καὶ τὴν τοῦ κυρίου
 ἡμῶν μακροθυμίαν σωτηρίαν ἠγείσθε, καθὼς καὶ ὁ ἀγα-
 πητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς Παῦλος κατὰ τὴν δοθείσαν αὐτῷ
 16 σοφίαν ἔγραψεν ὑμῖν, ὡς καὶ ἐν πάσαις ἐπιστολαῖς λαλῶν
 ἐν αὐταῖς περὶ τούτων, ἐν αἷς ἐστὶν δυσνόητά τινα,
 ἃ οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀστήρικτοι στρεβλοῦσι ὡς καὶ τὰς
 17 λοιπὰς γραφὰς πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀπώλειαν. Ὑμεῖς
 οὖν, ἀγαπητοί, προγινώσκοντες φυλάσσεσθε ἵνα μὴ τῆ
 τῶν ἀθέσμων πλάνῃ συναπαχθέντες ἐκπέσητε τοῦ ἰδίου
 18 στηριγμοῦ, αὐξάνετε δὲ ἐν χάριτι καὶ γνώσει τοῦ κυρίου
 ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. αὐτῷ ἡ δόξα καὶ
 νῦν καὶ εἰς ἡμέραν αἰῶνος.

ΙΩΑΝΟΥ Α

Ο ΗΝ ΑΠ' ΑΡΧΗΣ, ὃ ἀκηκόαμεν, ὃ ἐωράκαμεν τοῖς 1
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὃ ἐθεασάμεθα καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψη-
λάφησαν, περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς, — καὶ ἡ ζωὴ ἐφανε- 2
ρώθη, καὶ ἐωράκαμεν καὶ μαρτυροῦμεν καὶ ἀπαγγέλλομεν
ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον ἣτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα καὶ
ἐφανερώθη ἡμῖν, — ὃ ἐωράκαμεν καὶ ἀκηκόαμεν ἀπαγ- 3
γέλλομεν καὶ ὑμῖν, ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μεθ' ἡ-
μῶν· καὶ ἡ κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα μετὰ τοῦ πατρὸς
καὶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ ταῦτα 4
γράφομεν ἡμεῖς ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ἢ πεπληρωμένη.

Καὶ ἔστιν αὕτη ἡ ἀγγελία ἣν ἀκηκόαμεν ἀπ' αὐτοῦ 5
καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ θεὸς φῶς ἐστὶν καὶ σκοτία
οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ οὐδεμία. Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι 6
κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ σκότει περιπατῶ-
μεν, ψευδόμεθα καὶ οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν· ἐὰν δὲ ἐν 7
τῷ φωτὶ περιπατῶμεν ὡς αὐτὸς ἔστιν ἐν τῷ φωτὶ, κοινω-
νίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων καὶ τὸ αἷμα Ἰησοῦ τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας. Ἐὰν εἴπωμεν 8
ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἑαυτοὺς πλανῶμεν καὶ ἡ ἀλή-
θεια οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν. ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας 9
ἡμῶν, πιστός ἐστιν καὶ δίκαιος ἵνα ἀφή ἡμῖν τὰς ἁμαρ-
τίας καὶ καθάριση ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας. Ἐὰν εἴπω- 10
μεν ὅτι οὐχ ἡμαρτήκαμεν, ψεύστην ποιοῦμεν αὐτὸν καὶ ὁ
λόγος αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν. Τεκνία μου, 1
ταῦτα γράφω ὑμῖν ἵνα μὴ ἀμάρτητε. καὶ ἐὰν τις ἀμάρτη,

παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν πατέρα Ἰησοῦν Χριστὸν
 2 δίκαιον, καὶ αὐτὸς Ἰασμὸς ἐστὶν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν
 ἡμῶν, οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων δὲ ἴμόνον ἄλλὰ καὶ περὶ ὄλου
 3 τοῦ κόσμου. Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκουμεν ὅτι ἐγνώκαμεν
 4 αὐτόν, ἐὰν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν. ὁ λέγων ὅτι
 Ἔγνωνκα αὐτόν καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ μὴ τηρῶν ψεύστης
 5 ἐστίν, καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν· ὅς δ' ἂν
 τηρῇ αὐτοῦ τὸν λόγον, ἀληθῶς ἐν τούτῳ ἡ ἀγάπη τοῦ
 θεοῦ τετελειώται. Ἐν τούτῳ γινώσκουμεν ὅτι ἐν αὐτῷ
 6 ἐσμέν· ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μένειν ὀφείλει καθὼς ἐκεῖνος
 περιεπάτησεν καὶ αὐτὸς περιπατεῖν.
 7 Ἀγαπητοί, οὐκ ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ἀλλ' ἐντο-
 λὴν παλαιὰν ἣν εἶχετε ἀπ' ἀρχῆς· ἡ ἐντολὴ ἡ παλαιὰ
 8 ἐστὶν ὁ λόγος ὃν ἠκούσατε. πάλιν ἐντολὴν καινὴν
 γράφω ὑμῖν, ὃ ἐστὶν ἀληθὲς ἐν αὐτῷ καὶ ἐν ὑμῖν,
 ὅτι ἡ σκοτία παράγεται καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἤδη
 9 φαίνει. Ὁ λέγων ἐν τῷ φωτὶ εἶναι καὶ τὸν
 ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν ἕως ἄρτι.
 10 ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ φωτὶ μένει, καὶ σκάν-
 11 δαλον ἔν αὐτῷ οὐκ ἔστιν· ὁ δὲ μισῶν τὸν ἀδελφὸν
 αὐτοῦ ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ περιπατεῖ,
 καὶ οὐκ οἶδεν ποῦ ὑπάγει, ὅτι ἡ σκοτία ἐτύφλωσεν
 12 τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. Γράφω ὑμῖν, τεκνία,
 ὅτι ἀφένονται ὑμῖν αἱ ἁμαρτίαι διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
 13 γράφω ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς·
 γράφω ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι νενικήκατε τὸν πονηρόν.
 14 Ἐγραψα ὑμῖν, παιδιά, ὅτι ἐγνώκατε τὸν πατέρα·
 Ἐγραψα ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς·
 Ἐγραψα ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι ἰσχυροί ἐστε καὶ ὁ λόγος
 [τοῦ θεοῦ] ἐν ὑμῖν μένει καὶ νενικήκατε τὸν πονηρόν.
 15 Μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ. ἐὰν τις
 ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, οὐκ ἔστιν ἡ ἀγάπη τοῦ πατρὸς
 16 ἐν αὐτῷ· ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ ἐπιθυμία τῆς

σαρκὸς καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἡ ἀλαζονία τοῦ βίου, οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ πατρὸς, ἀλλὰ ἐκ τοῦ κόσμου ἐστίν· καὶ ὁ κόσμος παράγεται καὶ ἡ ἐπιθυμία 17 [αὐτοῦ], ὁ δὲ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Παιδιά, ἐσχάτη ὥρα ἐστίν, καὶ καθὼς ἠκούσατε ὅτι 18 ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ νῦν ἀντίχριστοι πολλοὶ γεγόνασιν· ὅθεν γινώσκομεν ὅτι ἐσχάτη ὥρα ἐστίν. ἐξ ἡμῶν 19 ἐξήλθαν, ἀλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν· εἰ γὰρ ἐξ ἡμῶν ἦσαν, μεμενῆκεισαν ἂν μεθ' ἡμῶν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσιν ὅτι οὐκ εἰσὶν πάντες ἐξ ἡμῶν. καὶ ὑμεῖς χρίσμα ἔχετε ἀπὸ 20 τοῦ ἁγίου· ἴδιδατε πάντες—¹ οὐκ ἔγραψα ὑμῖν ὅτι οὐκ οἶ-

δατε τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ὅτι οἴδατε αὐτήν, καὶ ὅτι πᾶν ψεῦδος ἐκ τῆς ἀληθείας οὐκ ἔστιν. Τίς ἐστίν 22 ὁ ψεύστης εἰ μὴ ὁ ἀρνούμενος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ὁ χριστός; οὗτός ἐστιν ὁ ἀντίχριστος, ὁ ἀρνούμενος τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν. πᾶς ὁ ἀρνούμενος τὸν υἱὸν οὐδὲ τὸν 23 πατέρα ἔχει· ὁ ὁμολογῶν τὸν υἱὸν καὶ τὸν πατέρα ἔχει. Ὑμεῖς δὲ ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἐν ὑμῖν μενέτω· ἂν ἐν 24 ὑμῖν μείνη ὁ ἀπ' ἀρχῆς ἠκούσατε, καὶ ὑμεῖς ἐν τῷ υἱῷ καὶ [ἐν] τῷ πατρὶ μενεῖτε. καὶ αὕτη ἐστίν ἡ ἐπαγ-

γελία ἣν αὐτὸς ἐπηγγεῖλατο ἡμῖν, τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν περὶ τῶν πλανῶντων 26 ὑμᾶς. καὶ ὑμεῖς τὸ χρίσμα ὃ ἐλάβετε ἀπ' αὐτοῦ μένει 27 ἐν ὑμῖν, καὶ οὐ χρειᾶν ἔχετε ἵνα τις διδάσκη ὑμᾶς· ἀλλ' ὡς τὸ αὐτοῦ χρίσμα διδάσκει ὑμᾶς περὶ πάντων, καὶ ἀληθές ἐστίν καὶ οὐκ ἔστιν ψεῦδος,¹ καὶ καθὼς ἐδίδαξεν ὑμᾶς, μένετε ἐν αὐτῷ. Καὶ νῦν, τεκνία, μένετε ἐν αὐτῷ, ἵνα 28 ἂν φανερωθῇ σχῶμεν παρρησίαν καὶ μὴ αἰσχυρθῶμεν ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ. ἂν εἰδῆτε ὅτι δίκαιός 29 ἐστίν, γινώσκετε ὅτι¹ πᾶς ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην ἐξ αὐτοῦ γεγέννηται.

1 Ἴδετε ποταπὴν ἀγάπην δέδωκεν ἡμῖν ὁ πατήρ ἵνα
 τέκνα θεοῦ κληθῶμεν, καὶ ἐσμεν. διὰ τοῦτο ὁ κόσμος
 2 οὐ γινώσκει ἡμᾶς ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτόν. Ἀγαπητοί, νῦν
 τέκνα θεοῦ ἐσμέν, καὶ οὐπω ἐφανερώθη τί ἐσόμεθα. οἶδα-
 3 μεθα ὅτι ἐὰν φανερωθῇ ὅμοιοι αὐτῷ ἐσόμεθα, ὅτι ὁψό-
 4 μεθα αὐτόν καθὼς ἐστίν. καὶ πᾶς ὁ ἔχων τὴν ἐλπίδα
 ταύτην ἐπ' αὐτῷ ἀγνίζει ἑαυτὸν καθὼς ἐκείνος ἀγνός
 5 ἐστίν. Πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἀμαρτίαν καὶ τὴν ἀνο-
 6 μίαν ποιεῖ, καὶ ἡ ἀμαρτία ἐστὶν ἡ ἀνομία. καὶ οἴδατε ὅτι
 ἐκείνος ἐφανερώθη ἵνα τὰς ἀμαρτίας ἄρῃ, καὶ ἀμαρτία ἐν
 7 αὐτῷ οὐκ ἔστιν. πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ μένων οὐχ ἀμαρτάνει·
 πᾶς ὁ ἀμαρτάνων οὐχ ἐώρακεν αὐτόν οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν.
 8 Ἐκεῖνος ὁ ἀμαρτάνων οὐχ ἐώρακεν αὐτόν οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν.
 9 Ἐκεῖνος ὁ ἀμαρτάνων οὐχ ἐώρακεν αὐτόν οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν.
 10 Ἐκεῖνος ὁ ἀμαρτάνων οὐχ ἐώρακεν αὐτόν οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν.
 11 Ἐκεῖνος ὁ ἀμαρτάνων οὐχ ἐώρακεν αὐτόν οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν.
 12 Ἐκεῖνος ὁ ἀμαρτάνων οὐχ ἐώρακεν αὐτόν οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν.
 13 Ἐκεῖνος ὁ ἀμαρτάνων οὐχ ἐώρακεν αὐτόν οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν.
 14 Ἐκεῖνος ὁ ἀμαρτάνων οὐχ ἐώρακεν αὐτόν οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν.
 15 Ἐκεῖνος ὁ ἀμαρτάνων οὐχ ἐώρακεν αὐτόν οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν.
 16 Ἐκεῖνος ὁ ἀμαρτάνων οὐχ ἐώρακεν αὐτόν οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν.

τούτῳ ἐγνώκαμεν τὴν ἀγάπην, ὅτι ἐκεῖνος ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔθηκεν· καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν τὰς ψυχὰς θείναι. ὃς δ' ἂν ἔχη τὸν βίον τοῦ 17 κόσμου καὶ θεωρῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ χρεῖαν ἔχοντα καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ; Τεκνία, μὴ ἀγαπῶμεν λόγῳ μὴδὲ 18 τῇ γλώσσει ἀλλὰ ἐν ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ. Ἐν 19 τούτῳ γνωσόμεθα ὅτι ἐκ τῆς ἀληθείας ἐσμέν, καὶ ἔμ-προσθεν αὐτοῦ πείσομεν τὴν καρδίαν ἡμῶν ὅτι ἐὰν κατα- 20 γνωσκή ἡμῶν ἡ καρδία, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ θεὸς τῆς καρδίας ἡμῶν καὶ γνωσκει πάντα. Ἀγαπητοί, ἐὰν ἡ καρδία 21 μὴ καταγινώσκῃ, παρρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν θεόν, καὶ 22 ὃ ἂν αἰτῶμεν λαμβάνομεν ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιούμεν. καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα ᾿πιστεύσωμεν ᾿ τῷ 23 ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἐντολὴν ἡμῖν. καὶ ὁ τηρῶν τὰς 24 ἐντολὰς αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ· καὶ ἐν τούτῳ γνωσκόμεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ πνεύματος οὗ ἡμῖν ἔδωκεν.

Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκι- 1 μάζετε τὰ πνεύματα εἰ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστίν, ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφήται ἐξηληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον. Ἐν 2 τούτῳ γνωσκέτε τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ· πᾶν πνεῦμα ὃ ὁμολογεί Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ᾿ἐληλυθότα ᾿ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστίν, καὶ πᾶν πνεῦμα ὃ ᾿μὴ ὁμολογεί ᾿ τὸν Ἰησοῦν ἐκ 3 τοῦ θεοῦ οὐκ ἔστιν· καὶ τούτό ἐστιν τὸ τοῦ ἀντιχρίστου, ὃ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται, καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἤδη. Ἐμείς ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστέ, τεκνία, καὶ νε- 4 κήκατε αὐτούς, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ· αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσίν· διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ 5 κόσμου λαλοῦσιν καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει· ἡμεῖς ἐκ 6

τοῦ θεοῦ ἴσμεν· ὁ γινώσκων τὸν θεὸν ἀκούει ἡμῶν, ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἀκούει ἡμῶν. ἐκ τούτου γινώσκομεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης.

7 Ἀγαπητοί, ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ
θεοῦ ἐστίν, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται καὶ
8 γινώσκει τὸν θεόν. ὁ μὴ ἀγαπῶν οὐκ ἔγνω τὸν θεόν, ὅτι
9 ὁ θεὸς ἀγάπη ἐστίν. ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τοῦ
θεοῦ ἐν ἡμῖν, ὅτι τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἀπέσταλκεν
10 ὁ θεὸς εἰς τὸν κόσμον ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ. ἐν τούτῳ
ἐστὶν ἡ ἀγάπη, οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήκαμεν τὸν θεόν,
ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ ἀπέστειλεν τὸν υἱὸν αὐ-
11 τοῦ Ἰασημὸν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Ἀγα-
πητοί, εἰ οὕτως ὁ θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφειλο-
12 μεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν. θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται·
ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν μένει καὶ ἡ
13 ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐν ἡμῖν ἐστίν. ἐν τούτῳ γινώ-
σκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ
14 πνεύματος αὐτοῦ δίδωκεν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα
καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ πατὴρ ἀπέσταλκεν τὸν υἱὸν σωτήρα
15 τοῦ κόσμου. ὃς ἐὰν ὁμολογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς [Χριστός]
ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς
16 ἐν τῷ θεῷ. Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν
τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ θεὸς
ἀγάπη ἐστίν, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ θεῷ μένει
17 καὶ ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ [μένει]. Ἐν τούτῳ τετελειώται ἡ
ἀγάπη μεθ' ἡμῶν, ἵνα παρησῖαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
τῆς κρίσεως, ὅτι καθὼς ἐκεῖνός ἐστιν καὶ ἡμεῖς ἴσμεν
18 ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ,
ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον, ὅτι ὁ
φόβος κόλασιν ἔχει, ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τετελειώται
19 ἐν τῇ ἀγάπῃ. Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγά-
20 πησεν ἡμᾶς. ἐὰν τις εἴπῃ ὅτι Ἀγαπῶ τὸν θεόν, καὶ

τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῆ, ψεύστης ἐστίν· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν ἐώρακεν, τὸν θεὸν ὃν οὐχ ἐώρακεν οὐ δύναται ἀγαπᾶν. καὶ ταύτην τὴν 21 ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν θεὸν ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

Πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστίν ὁ χριστὸς ἐκ τοῦ 1 θεοῦ γεγέννηται, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα ἀγαπᾷ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ. ἐν τούτῳ γνώ- 2 σκομεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ, ὅταν τὸν θεὸν ἀγαπῶμεν καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ποιῶμεν· αὕτη γὰρ 3 ἐστὶν ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν, καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσὶν, ὅτι πᾶν τὸ γε- 4 γεννημένον ἐκ τοῦ θεοῦ νικᾷ τὸν κόσμον. καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν· τίς 5 ἐστὶν [δὲ] ὁ νικῶν τὸν κόσμον εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστίν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ; Οὗτός ἐστιν ὁ ἐλθὼν 6 δι' ὕδατος καὶ αἵματος, Ἰησοῦς Χριστός· οὐκ ἐν τῷ ὕδατι ἴδιον ἄλλ' ἐν τῷ ὕδατι καὶ ἐν τῷ αἵματι· καὶ τὸ πνεῦμά ἐστὶν τὸ μαρτυροῦν, ὅτι τὸ πνεῦμά ἐστὶν ἡ ἀλήθεια. ὅτι τρεῖς εἰσὶν οἱ μαρτυροῦντες, τὸ πνεῦμα 7 καὶ τὸ ὕδωρ καὶ τὸ αἷμα, καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἓν εἰσι. εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν, ἡ 9 μαρτυρία τοῦ θεοῦ μείζων ἐστίν, ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ θεοῦ ὅτι μεμαρτύρηκεν περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ ἔχει τὴν μαρτυρίαν 10 ἐν αὐτῷ· ὁ μὴ πιστεύων τῷ θεῷ ψεύστην πεποίηκεν αὐτόν, ὅτι οὐ πεπίστευκεν εἰς τὴν μαρτυρίαν ἣν μεμαρτύρηκεν ὁ θεὸς περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. καὶ αὕτη 11 ἐστὶν ἡ μαρτυρία, ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν ὁ θεὸς ἡμῖν, καὶ αὕτη ἡ ζωὴ ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐστίν. ὁ ἔχων 12 τὸν υἱὸν ἔχει τὴν ζωὴν· ὁ μὴ ἔχων τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει. Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν 13 ἵνα εἰδῆτε ὅτι ζωὴν ἔχετε αἰώνιον, τοῖς πιστεύουσιν εἰς

14 τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ. καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ παρρησία
 ἣν ἔχομεν πρὸς αὐτόν, ὅτι εἴαν τι αἰτώμεθα κατὰ τὸ
 15 θέλημα αὐτοῦ ἀκούει ἡμῶν. καὶ εἴαν οἴδαμεν ὅτι ἀκούει
 ἡμῶν ὃ εἴαν αἰτώμεθα, οἴδαμεν ὅτι ἔχομεν τὰ αἰτήματα ἃ
 16 ᾗτήκαμεν ἀπ' αὐτοῦ. Ἐάν τις ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
 ἀμαρτάνοντα ἀμαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον, αἰτήσῃ, καὶ
 δώσει αὐτῷ ζωὴν, τοῖς ἀμαρτάνουσιν μὴ πρὸς θάνατον.
 17 ἔστιν ἀμαρτία πρὸς θάνατον· οὐ περὶ ἐκείνης λέγω ἵνα
 18 οὐ πρὸς θάνατον. Οἴδαμεν ὅτι πᾶς ὁ γεγεν-
 νημένος ἐκ τοῦ θεοῦ οὐχ ἀμαρτάνει, ἀλλ' ὁ γεννηθεὶς ἐκ
 τοῦ θεοῦ τηρεῖ αὐτόν, καὶ ὁ πονηρὸς οὐχ ἄπτεται αὐτοῦ.
 19 οἴδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ ἐσμέν, καὶ ὁ κόσμος ὄλος ἐν τῷ
 20 πονηρῷ κεῖται. οἴδαμεν δὲ ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἦκει, καὶ
 δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν ἵνα γινώσκωμεν τὸν ἄληθινόν·¹ καὶ
 ἐσμεν ἐν τῷ ἀληθινῷ, ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστῷ.
 21 οὗτός ἐστιν ὁ ἀληθινὸς θεὸς καὶ ζωὴ αἰώνιος. Τεκνία,
 φυλάξατε ἑαυτὰ ἀπὸ τῶν εἰδώλων.

ΙΩΑΝΟΥ Β

Ο ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ ἰεκλεκτῆ κυρία¹ καὶ τοῖς τέκνοις 1
αὐτῆς, οὓς ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ, καὶ οὐκ ἐγὼ μόνος
ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἐγνωκότες τὴν ἀλήθειαν, διὰ τὴν 2
ἀλήθειαν τὴν μένουσαν ἐν ἡμῖν, καὶ μεθ' ἡμῶν ἔσται εἰς
τὸν αἰῶνα· ἔσται μεθ' ἡμῶν χάρις ἔλεος εἰρήνη παρὰ 3
θεοῦ πατρός, καὶ παρὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ πατρός,
ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἀγάπῃ.

Ἐχάρην λίαν ὅτι εὔρηκα ἐκ τῶν τέκνων σου περιπα- 4
τοῦντας ἐν ἀληθείᾳ, καθὼς ἐντολὴν ἐλάβομεν παρὰ τοῦ
πατρός. καὶ νῦν ἐρωτῶ σε, κυρία, οὐχ ὡς ἐντολὴν 5
γράφων σοι καινὴν ἀλλὰ ἣν εἶχαμεν ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγα-
πῶμεν ἀλλήλους. καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγάπη, ἵνα περι- 6
πατῶμεν κατὰ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ· αὕτη ἡ ἐντολή ἐστίν,
καθὼς ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἐν αὐτῇ περιπατήτε. ὅτι 7
πολλοὶ πλάνοι ἐξῆλθαν εἰς τὸν κόσμον, οἱ μὴ ὁμολο-
γοῦντες Ἰησοῦν Χριστὸν ἐρχόμενον ἐν σαρκί· οὗτός ἐστιν
ὁ πλάνος καὶ ὁ ἀντίχριστος. βλέπετε ἑαυτοὺς, ἵνα μὴ 8
ἀπολέσητε ἃ ἠργασάμεθα, ἀλλὰ μισθὸν πλήρη ἀπολά-
βητε. πᾶς ὁ προάγων καὶ μὴ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ 9
χριστοῦ θεὸν οὐκ ἔχει· ὁ μένων ἐν τῇ διδαχῇ, οὗτος καὶ
τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν ἔχει. εἴ τις ἔρχεται πρὸς ὑμᾶς 10
καὶ ταύτην τὴν διδαχὴν οὐ φέρει, μὴ λαμβάνετε αὐτὸν
εἰς οἰκίαν καὶ χαίρειν αὐτῷ μὴ λέγετε· ὁ λέγων γὰρ αὐτῷ 11
χαίρειν κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖς ποιηροῖς.

Πολλὰ ἔχων ὑμῖν γράφειν οὐκ ἐβουλήθην διὰ 12
χάρτου καὶ μέλανος, ἀλλὰ ἐλπίζω γενέσθαι πρὸς ὑμᾶς
καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλήσαι, ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν¹
πεπληρωμένη ᾖ. Ἀσπάζεται σε τὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς 13
σου τῆς ἐκλεκτῆς.

1 Ἐκλεκτῆ Κυρία

12 ἡμῶν

ΙΩΑΝΟΥ Γ

- 1 Ο ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ Γαίφ τῷ ἀγαπητῷ, ὃν ἐγὼ ἀγαπῶ
ἐν ἀληθείᾳ.
- 2 Ἀγαπητέ, περὶ πάντων εὐχομαί σε εὐδοῦσθαι καὶ
3 ὑγαιίνειν, καθὼς εὐδοοῦταί σου ἡ ψυχὴ. ἐχάρην γὰρ λίαν
ἐρχομένων ἀδελφῶν καὶ μαρτυρούντων σου τῇ ἀληθείᾳ,
4 καθὼς σὺ ἐν ἀληθείᾳ περιπατεῖς. μειζότεραν τούτων
οὐκ ἔχω ἡ χάριν, ἵνα ἀκούω τὰ ἐμὰ τέκνα ἐν τῇ ἀληθείᾳ
5 περιπατοῦντα. Ἀγαπητέ, πιστὸν ποιεῖς ὁ εἶναι
6 ἐργάσῃ εἰς τοὺς ἀδελφούς καὶ τοῦτο ξένους, οἱ ἐμαρτύρη-
σάν σου τῇ ἀγάπῃ ἐνώπιον ἐκκλησίας, οὐς καλῶς ποιή-
7 σεις προπέμψας ἀξίως τοῦ θεοῦ· ὑπὲρ γὰρ τοῦ ὀνόματος
8 ἐξήλθαν μηδὲν λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν ἐθνικῶν. ἡμεῖς οὖν
ὀφείλομεν ὑπολαμβάνειν τοὺς τοιοῦτους, ἵνα συνεργοὶ γινώ-
μεθα τῇ ἀληθείᾳ.
- 9 Ἐγραψά τι τῇ ἐκκλησίᾳ· ἀλλ' ὁ φιλοπρωτεῶν αὐτῶν
10 Διοτρέφης οὐκ ἐπιδέχεται ἡμᾶς. διὰ τοῦτο, εἰάν ἔλθῃ,
ὑπομνήσω αὐτοῦ τὰ ἔργα ἃ ποιεῖ, λόγοις πονηροῖς φλυα-
ρῶν ἡμᾶς, καὶ μὴ ἀρκούμενος ἐπὶ τούτοις οὔτε αὐτὸς
ἐπιδέχεται τοὺς ἀδελφούς καὶ τοὺς βουλομένους κωλύει
καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἐκβάλλει.
- 11 Ἀγαπητέ, μὴ μιμοῦ τὸ κακὸν ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν. ὁ ἀγα-
θοποιῶν ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστίν· ὁ κακοποιῶν οὐχ ἐώρακεν τὸν
12 θεόν. Δημητρίφ μεμαρτύρηται ὑπὸ πάντων καὶ ὑπὸ αὐτῆς
τῆς ἀληθείας· καὶ ἡμεῖς δὲ μαρτυροῦμεν, καὶ οἶδας ὅτι
ἡ μαρτυρία ἡμῶν ἀληθῆς ἐστίν.
- 13 Πολλὰ εἶχον γράψαι σοι, ἀλλ' οὐ θέλω διὰ μέλανος
14 καὶ καλάμου σοι γράφειν· ἐλπίζω δὲ εὐθέως σε ἰδεῖν,
15 καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλήσομεν. Εἰρήνη σοι. ἀσπά-
ζονται σε οἱ φίλοι. ἀσπάζου τοὺς φίλους κατ' ὄνομα.

ΙΟΥΔΑ

ΙΟΥΔΑΣ Ἰησοῦ Χριστοῦ δούλος, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώ¹
 βου, τοῖς ἔν θεῷ πατρὶ ἡγαπημένοις καὶ Ἰησοῦ Χριστῷ
 τετηρημένοις κλητοῖς· ἔλεος ὑμῖν καὶ εἰρήνη καὶ ἀγάπη²
 πληθυνθείη.

Ἀγαπητοί, πᾶσαν σπουδὴν ποιούμενος γράφειν ὑμῖν³
 περὶ τῆς κοινῆς ἡμῶν σωτηρίας ἀνάγκην ἔσχον γράψαι
 ὑμῖν παρακαλῶν ἐπαγωνίζεσθαι τῇ ἀπαξ παραδοθείσῃ
 τοῖς ἁγίοις πίστει. παρεισεδύησαν γάρ τινες ἄνθρωποι, οἱ⁴
 πάλαι προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρίμα, ἀσεβεῖς, τὴν
 τοῦ θεοῦ ἡμῶν χάριτα μετατιθέντες εἰς ἀσέλγειαν καὶ τὸν
 μόνον δεσπότην καὶ κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἀρνού-
 μενοι.

Ὑπομῆσαι δὲ ὑμᾶς βούλομαι, εἰδὼτας⁵
 ἀπαξ ἁπάντα, ὅτι Ἡ Κύριος Ἰησοῦς λαὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου σώσας
 τὸ δεύτερον τοὺς μὴ πιστεύσαντας ἀπώλεσεν, ἀγγέλους⁶
 τε τοὺς μὴ τηρήσαντας τὴν ἑαυτῶν ἀρχὴν ἀλλὰ ἀπολι-
 πόντας τὸ ἴδιον οἰκητήριον εἰς κρίσιν μεγάλης ἡμέρας
 δεσμοῖς αἰδίοις ὑπὸ ζόφον τετήρηκεν· ὡς Σόδομα καὶ⁷
 Γόμορρα καὶ αἱ περὶ αὐτὰς πόλεις, τὸν ὅμοιον τρόπον
 τοῦτοις ἐκπορνεύσασαι καὶ ἀπελθοῦσαι ὀπίσω σαρκὸς
 ἐτέρας, πρόκεινται δεῖγμα πυρὸς αἰωνίου δίκην ὑπέχου-
 σαι.

Ὅμοίως μέντοι καὶ οὗτοι ἐνυπνιαζόμενοι⁸
 σάρκα μὲν μαίνουσιν, κυριότητα δὲ ἀθετοῦσιν, δόξας δὲ
 βλασφημοῦσιν. Ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος, ὅτε τῷ⁹
 διαβόλῳ διακρινόμενος διελέγετο περὶ τοῦ Μωυσέως σώ-
 ματος, οὐκ ἐτόλμησεν κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφημίας,

- 10 ἀλλὰ εἶπεν Ἐπιτιμῆσαι σοι Κύριος. Οὗτοι δὲ ὅσα
 μὲν οὐκ οἶδασι βλασφημοῦσιν, ὅσα δὲ φυσικῶς ὡς
 11 τὰ ἄλογα ζῶα ἐπίστανται, ἐν τούτοις φθείρονται. οὐαὶ
 αὐτοῖς, ὅτι τῇ ὁδῷ τοῦ Καὶν ἐπορεύθησαν, καὶ τῇ πλάνῃ
 τοῦ Βαλαάμ μισθοῦ ἐξεχύθησαν, καὶ τῇ ἀντιλογίᾳ τοῦ
 12 Κορὲ ἀπώλοντο. οὗτοί εἰσιν οἱ ἐν ταῖς ἀγάπαις ὑμῶν σπι-
 λάδες συνευχούμενοι, ἀφόβως ἐάγουσιν ποιμαίνοντες,
 νεφέλαι ἄνδρῳ ὑπὸ ἀνέμων παραφερόμεναι, δένδρα
 13 φθινοπωρινὰ ἄκαρπα δις ἀποθανόντα ἐκριζωθέντα, κύματα
 ἄγρια θαλάσσης ἐπαφρίζοντα τὰς ἑαυτῶν αἰσχύναις, ἀστέ-
 ρες ἠπλανῆται οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκοτίου εἰς αἰῶνα τετήρη-
 14 ται. Ἐπροφήτευσεν δὲ καὶ τούτοις ἑβδομος
 ἀπὸ Ἀδὰμ Ἐνώχ λέγων Ἰδοὺ ἦλθεν Κύριος ἐν ἀγρίαις
 15 μγριάσιν αἰτοῦ, ποιῆσαι κρίσιν κατὰ πάντων καὶ ἐλέγξει
 πάντας τοὺς ἀσεβεῖς περὶ πάντων τῶν ἔργων ἀσεβείας
 αὐτῶν ὧν ἠσέβησαν καὶ περὶ πάντων τῶν σκληρῶν ὧν
 16 ἐλάλησαν κατ' αὐτοῦ ἁμαρτωλοὶ ἀσεβεῖς. Οὗ-
 τοί εἰσιν γογγυσταί, μεμψίμοιροι, κατὰ τὰς ἐπιθυμίας
 αὐτῶν πορευόμενοι, καὶ τὸ στόμα αὐτῶν λαλεῖ ὑπέρογκα,
 θαυμάζοντες πρόσωπα ὠφελίας χάριν.
 17 Ὑμεῖς δέ, ἀγαπητοί, μνήσθητε τῶν ῥημάτων τῶν προει-
 ρημένων ὑπὸ τῶν ἀποστόλων τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 18 Χριστοῦ· ὅτι ἔλεγον ὑμῖν Ἐπ' ἐσχάτου χρόνου ἔσονται
 ἐμπαίκται κατὰ τὰς ἑαυτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι τῶν
 19 ἀσεβειῶν. Οὗτοί εἰσιν οἱ ἀποδιορίζοντες, ψυχικοί, πνεύ-
 20 μα μὴ ἔχοντες. Ὑμεῖς δέ, ἀγαπητοί, ἐποικοδομοῦντες
 ἑαυτοὺς τῇ ἀγιωτάτῃ ὑμῶν πίστει, ἐν πνεύματι ἀγίῳ
 21 προσευχόμενοι, ἑαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ θεοῦ τηρήσατε προσ-
 δεχόμενοι τὸ ἔλεος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
 22 εἰς ζωὴν αἰώνιον. Καὶ οὓς μὲν ἔλεατε διακρινομένους
 23 σώζετε ἐκ πγρὸς ἀρπάζοντες, οὓς δὲ ἔλεατε ἐν φόβῳ,
 μισοῦντες καὶ τὸν ἀπὸ τῆς σαρκὸς ἐπιλωμένον
 ΧΙΤΩΝΑ.

Τῷ δὲ δυναμένῳ φυλάξει ὑμᾶς ἀπταιστούς καὶ 24
στήσαι κατενώπιον τῆς δόξης αὐτοῦ ἀνώμους ἐν ἀγα-
λιάσει μόνῳ θεῷ σωτῆρι ἡμῶν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ 25
τοῦ κυρίου ἡμῶν δόξα μεγαλωσύνη κράτος καὶ ἐξουσία
πρὸ παντὸς τοῦ αἰῶνος καὶ νῦν καὶ εἰς πάντα τοὺς
αἰῶνας ἀμήν.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΑΥΛΟΥ

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ
ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α
ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β
ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ
ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ
ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ
ΠΡΟΣ ΚΟΛΑΣΣΑΕΙΣ
ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α
ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α
ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β
ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ
ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ

1 ΠΑΥΛΟΣ δούλος Ἰησοῦ Χριστοῦ¹, κλητὸς ἀπόστολος,
2 ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέλιον θεοῦ ὃ προεπηγγείλατο διὰ
3 τῶν προφητῶν αὐτοῦ ἐν γραφαῖς ἀγίαις περὶ τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ, τοῦ γενομένου ἐκ σπέρματος Δαυεὶδ κατὰ σάρκα,
4 τοῦ ὀρισθέντος υἱοῦ θεοῦ ἐν δυνάμει κατὰ πνεῦμα ἀγιωσύ-
νης ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου
5 ἡμῶν, δι' οὗ ἐλάβομεν χάριν καὶ ἀποστολὴν εἰς ὑπα-
κοὴν πίστεως ἐν πάσιν τοῖς ἔθνεσιν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος
6 αὐτοῦ, ἐν οἷς ἐστὶ καὶ ὑμεῖς κλητοὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ,
7 πάσιν τοῖς οὖσιν ἐν Ῥώμῃ ἀγαπητοῖς θεοῦ, κλητοῖς ἀγίοις·
χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

8 Πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου διὰ Ἰησοῦ
Χριστοῦ περὶ πάντων ὑμῶν, ὅτι ἡ πίστις ὑμῶν καταγγέλ-
9 λεται ἐν ὅλῃ τῷ κόσμῳ. μάρτυς γάρ μου ἐστὶν ὁ θεός,
ὃς λατρεύω ἐν τῷ πνεύματί μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ
10 υἱοῦ αὐτοῦ, ὡς ἀδιαλείπτως μνεῖαν ὑμῶν ποιοῦμαι πάν-
τοτε ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, δεόμενος εἰ πως ἤδη ποτὲ
εὐδοωθήσομαι ἐν τῷ θελήματι τοῦ θεοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς.
11 ἐπιποθῶ γὰρ ἰδεῖν ὑμᾶς, ἵνα τι μεταδῶ χάρισμα ὑμῖν
12 πνευματικὸν εἰς τὸ στηριχθῆναι ὑμᾶς, τοῦτο δὲ ἐστὶν
συνπαρακληθῆναι ἐν ὑμῖν διὰ τῆς ἐν ἀλλήλοις πίστεως

ὕμῶν τε καὶ ἐμοῦ. οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι 13
πολλάκις προθεβήμην ἔλθειν πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἐκωλύθη ἄχρι
τοῦ δεῦρο, ἵνα τινὰ καρπὸν σχῶ καὶ ἐν ὑμῖν καθὼς
καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ἔθνεσιν. Ἑλλησίν 14
τε καὶ βαρβάρους, σοφοῖς τε καὶ ἀνοήτοις ὀφειλέτης εἰμί.
οὕτω τὸ κατ' ἐμὲ πρόθυμον καὶ ὑμῖν τοῖς ἐν Ῥώμῃ εὐαγ- 15
γέλισασθαι. οὐ γὰρ ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον, δύναμις 16
γὰρ θεοῦ ἐστὶν εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστεύοντι, Ἰουδαίῳ
τε [πρῶτον] καὶ Ἑλληνι. δικαιοσύνη γὰρ θεοῦ ἐν αὐτῷ 17
ἀποκαλύπτεται ἐκ πίστεως εἰς πίστιν, καθὼς γέγραπται
Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται.

Ἀποκαλύπτεται γὰρ ὀργὴ θεοῦ ἀπ' οὐρανοῦ ἐπὶ 18
πᾶσαν ἀσέβειαν καὶ ἀδικίαν ἀνθρώπων τῶν τὴν ἀλήθειαν
ἐν ἀδικίᾳ κατεχόντων, διότι τὸ γνωστὸν τοῦ θεοῦ φανερόν 19
ἐστὶν ἐν αὐτοῖς, ὁ θεὸς γὰρ αὐτοῖς ἐφάνερωσεν. τὰ 20
γὰρ ἀόρατα αὐτοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου τοῖς ποιήμασιν
νοούμενα καθοράται, ἧ τε αἰδῖος αὐτοῦ δύναμις καὶ
θειότης, εἰς τὸ εἶναι αὐτοὺς ἀναπολογήτους, διότι γνόντες 21
τὸν θεὸν οὐχ ὡς θεὸν ἐδόξασαν ἢ ἠὲ χαρίστησαν, ἀλλὰ
ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν καὶ ἐσκοτίσθη
ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδία· φάσκοντες εἶναι σοφοὶ ἐμω- 22
ράνθησαν, καὶ ἩΛΛΑΞΑΝ ΤΗΝ ΔΟΞΑΝ τοῦ ἀφθάρτου θεοῦ 23
ἐν ὁμοιωμάτι εἰκόνος φθαρτοῦ ἀνθρώπου καὶ πετεινῶν
καὶ τετραπόδων καὶ ἐρπετῶν. Διὸ παρέδωκεν 24
αὐτοὺς ὁ θεὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν
εἰς ἀκαθαρσίαν τοῦ ἀτιμάζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν ἐν
αὐτοῖς, οἵτινες μετέλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τοῦ θεοῦ ἐν τῷ 25
ψεύδει, καὶ ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρὰ
τὸν κτίσαντα, ὅς ἐστιν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.
Διὰ τοῦτο παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς εἰς πάθη ἀτιμίας· 26
αἱ τε γὰρ θήλειαι αὐτῶν μετέλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν
εἰς τὴν παρὰ φύσιν, ὁμοίως τε καὶ οἱ ἄρσενες ἀφέντες τὴν 27
φυσικὴν χρῆσιν τῆς θηλείας ἐξεκαύθησαν ἐν τῇ ὀρέξει

αὐτῶν εἰς ἀλλήλους ἄρσενες ἐν ἄρσεσιν, τὴν ἀσχημο-
 σύνην κατεργαζόμενοι καὶ τὴν ἀντιμισθίαν ἣν ἔδει τῆς
 28 πλάνης αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἀπολαμβάνοντες. Καὶ καθὼς
 οὐκ ἐδοκίμασαν τὸν θεὸν ἔχειν ἐν ἐπιγνώσει, παρέδω-
 κεν αὐτοὺς ὁ θεὸς εἰς ἀδόκιμον νοῦν, ποιεῖν τὰ μὴ καθή-
 29 κοντα, πεπληρωμένους πάσῃ ἀδικίᾳ Ἰουδαίου πλεονεξία
 κακία, μεστοὺς φθόνου φόβου ἔριδος δόλου κακοηθίας,
 30 ψιθυριστάς, καταλάλους, θεοστυγεῖς, ὕβριστάς, ὑπερηφά-
 νους, ἀλαζόνας, ἐφευρετὰς κακῶν, γονεῦσιν ἀπειθεῖς,
 31 ἀσυνέτους, ἀσυνθέτους, ἀστύργους, ἀνελεήμονας· οἷτινες
 32 τὸ δικαίωμα τοῦ θεοῦ ἔπιγνόντες, ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα
 πράσσοντες ἄξιοι θανάτου εἰσίν, οὐ μόνον αὐτὰ ποιοῦσιν
 ἀλλὰ καὶ συνευδοκοῦσιν τοῖς ἑαυτῶν πράσσουσιν.

1 Διὸ ἀναπολόγητος εἶ, ὦ ἄνθρωπε πᾶς ὁ κρίνων ἐν ᾧ
 γὰρ κρίνεις τὸν ἕτερον, σεαυτὸν κατακρίνεις, τὰ γὰρ αὐτὰ
 2 πράσσεις ὁ κρίνων· οἶδαμεν ὅτι τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ
 ἐστὶν κατὰ ἀλήθειαν ἐπὶ τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας.
 3 λογίζῃ δὲ τοῦτο, ὦ ἄνθρωπε ὁ κρίνων τοὺς τὰ τοιαῦτα
 πράσσοντας καὶ ποιῶν αὐτὰ, ὅτι σὺ ἐκφεύξῃ τὸ κρίμα τοῦ
 4 θεοῦ; ἢ τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος αὐτοῦ καὶ τῆς ἀνο-
 χῆς καὶ τῆς μακροθυμίας καταφρονεῖς, ἀγνοῶν ὅτι τὸ
 5 χρηστὸν τοῦ θεοῦ εἰς μετάνοιαν σε ἄγει; κατὰ δὲ τὴν
 σκληρότητά σου καὶ ἀμετανόητον καρδίαν θησαυρίζεις
 σεαυτῷ ὀργὴν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς καὶ ἀποκαλύψεως δικαιο-
 6 κρισίας τοῦ θεοῦ, ὃς ἀποδώσει ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα
 7 αὐτοῦ· τοῖς μὲν καθ' ὑπομονὴν ἔργου ἀγαθοῦ δόξαν καὶ
 8 τιμὴν καὶ ἀφθαρσίαν ζητοῦσιν ζωὴν αἰώνιον· τοῖς δὲ ἐξ
 ἐριθίας καὶ ἀπειθοῦσι τῇ ἀληθείᾳ πειθόμενοι δὲ τῇ ἀδικίᾳ
 9 ὀργὴ καὶ θυμὸς, θλίψις καὶ στενοχωρία, ἐπὶ πᾶσαν ψυχὴν
 ἀνθρώπου τοῦ κατεργαζομένου τὸ κακόν, Ἰουδαίου τε πρῶ-
 10 τον καὶ Ἑλλήνου· δόξα δὲ καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ
 11 ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἑλληνι· οὐ
 12 γὰρ ἐστὶν προσωποληψία παρὰ τῷ θεῷ. Ὅσοι

γὰρ ἀνόμως ἤμαρτον, ἀνόμως καὶ ἀπολοῦνται· καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἤμαρτον, διὰ νόμου κριθήσονται· οὐ γὰρ οἱ ἀκραταὶ 13 νόμου δίκαιοι παρὰ [τῷ] θεῷ, ἀλλ' οἱ ποιηταὶ νόμου δικαιωθήσονται. ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα φύσει τὰ 14 τοῦ νόμου ποιῶσιν, οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες ἑαυτοῖς εἰσὶν νόμος· οἵτινες ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν 15 ταῖς καρδίαις αὐτῶν, συνμαρτυρούσης αὐτῶν τῆς συνειδήσεως καὶ μεταξύ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν κατηγορούντων ἢ καὶ ἀπολογουμένων, ἐν ἧ ἡμέρᾳ ἡ κρίνει ὁ θεὸς τὰ κρυπτά 16 τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου διὰ Ἰησοῦ Ἰησοῦ.

Εἰ δὲ σὺ Ἰουδαῖος ἐπονομάζῃ καὶ ἐπαναπαύῃ νόμῳ καὶ 17 καυχᾶσαι ἐν θεῷ καὶ γινώσκεις τὸ θέλημα καὶ δοκιμάζεις 18 τὰ διαφέροντα κατηχούμενος ἐκ τοῦ νόμου, πέποιθάς τε 19 σεαυτὸν ὁδηγὸν εἶναι τυφλῶν, φῶς τῶν ἐν σκότει, παιδευ- 20 τὴν ἀφρόνων, διδάσκαλον νηπίων, ἔχοντα τὴν μόρφωσιν τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τῷ νόμῳ.— ὁ οὖν διδά- 21 σκων ἕτερον σεαυτὸν οὐ διδάσκεις; ὁ κηρύσσων μὴ κλέπτειν κλέπτεις; ὁ λέγων μὴ μοιχεύειν μοιχεύεις; ὁ βδελυσσό- 22 μενος τὰ εἰδῶλα ἱεροσυλεῖς; ὅς ἐν νόμῳ καυχᾶσαι, διὰ τῆς 23 παραβάσεως τοῦ νόμου τὸν θεὸν ἀτιμάζεις; τὸ γὰρ ὄνομα 24 τοῦ θεοῦ δι' ἡμᾶς βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσιν, καθὼς γέγραπται. περιτομὴ μὲν γὰρ ὠφελεῖ ἐὰν νόμον 25 πράσσης· ἐὰν δὲ παραβάτης νόμου ᾖς, ἡ περιτομὴ σου ἀκροβυστία γέγονεν. ἐὰν οὖν ἡ ἀκροβυστία τὰ δικαιοῦ- 26 ματα τοῦ νόμου φυλάσῃ, οὐχ ἡ ἀκροβυστία αὐτοῦ εἰς περιτομὴν λογισθήσεται; καὶ κρινεῖ ἢ ἐκ φύσεως ἀκρο- 27 βυστία τὸν νόμον τελοῦσα σὲ τὸν διὰ γράμματος καὶ περιτομῆς παραβάτην νόμου. οὐ γὰρ ὁ ἐν τῷ φανερωῖ 28 Ἰουδαῖός ἐστιν, οὐδὲ ἢ ἐν τῷ φανερωῖ ἐν σαρκὶ περιτομῆ· ἀλλ' ὁ ἐν τῷ κρυπτῷ Ἰουδαῖός, καὶ περιτομῆ καρδίας ἐν 29 πνεύματι οὐ γράμματι, οὐ ὁ ἔπαινος οὐκ ἐξ ἀνθρώπων ἀλλ' ἐκ τοῦ θεοῦ. Τί οὖν τὸ περισσὸν τοῦ Ἰου- 1 δαίου, ἢ τίς ἢ ὠφελία τῆς περιτομῆς; πολὺ κατὰ πάντα 2

τρόπον. πρῶτον μὲν [γὰρ] ὅτι ἐπιστεύθησαν τὰ λόγια
 3 τοῦ θεοῦ. τί γάρ; εἰ ἠπίστησάν τινες, μὴ ἡ ἀπιστία
 4 αὐτῶν τὴν πίστιν τοῦ θεοῦ καταργήσει; μὴ γένοιτο· γνω-
 σθῶ δὲ ὁ θεὸς ἀληθής, πᾶς δὲ ἄνθρωπος ψεύστης,
 καθάπερ γέγραπται

“Ὅπως ἄν δικαιοθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου
 καὶ νικήσεις ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

5 εἰ δὲ ἡ ἀδικία ἡμῶν θεοῦ δικαιοσύνην συνίστησιν, τί
 ἐροῦμεν; μὴ ἀδικὸς ὁ θεὸς ὁ ἐπιφέρων τὴν ὀργήν; κατὰ
 6 ἄνθρωπον λέγω. μὴ γένοιτο· ἐπεὶ πῶς κρινεῖ ὁ θεὸς τὸν
 7 κόσμον; εἰ [δὲ] ἡ ἀλήθεια τοῦ θεοῦ ἐν τῷ ἐμῷ ψεύσματι
 ἐπερίσσευσεν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ, τί ἔτι καὶ γὰρ ὡς ἁμαρ-
 8 τωλὸς κρίνομαι, καὶ μὴ καθὼς βλασφημούμεθα [καὶ] καθὼς
 φασὶν τινες ἡμᾶς λέγειν ὅτι Ποιήσωμεν τὰ κακὰ ὅσα ἔλθῃ
 τὰ ἀγαθὰ; ὣν τὸ κρίμα ἔνδικόν ἐστιν.

9 Τί οὖν; προεχόμεθα; οὐ πάντως, προητιασάμεθα γὰρ
 Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας πάντας ὅφ’ ἁμαρτίαν εἶναι,
 10 καθὼς γέγραπται ὅτι

Ὅκ ἔστιν δίκαιος οὐδὲ εἷς,

11 οὐκ ἔστιν ἴσθιων, οὐκ ἔστιν ἴκεκζητῶν, τὸν
 θεόν·

12 πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρεώθησαν·

οὐκ ἔστιν ἴποιων ἴχρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός.

13 τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγγς αὐτῶν,

ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν,

ἴσος ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν,

14 ὧν τὸ στόμα ἴάρως καὶ πικρίας γέμει·

15 ὅζεις οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέει αἷμα,

16 σὺντριμμα καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν,

17 καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν.

18 οὐκ ἔστιν φόβος θεοῦ ἀπέναντι τῶν
 ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

Οἶδαμεν δὲ ὅτι ὅσα ὁ νόμος λέγει τοῖς ἐν τῷ νόμῳ λαλεῖ, 19
 ἵνα πᾶν στόμα φραγῆ καὶ ὑπόδικος γένηται πᾶς ὁ κόσμος
 τῷ θεῷ· διότι ἐξ ἔργων νόμου οὐ δικαιοθήσεται πᾶσα 20
 σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ, διὰ γὰρ νόμου ἐπίγνωσις ἁμαρτίας.
 νυνὶ δὲ χωρὶς νόμου δικαιοσύνη θεοῦ πεφανέρωται, μαρτυ- 21
 ρουμένη ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν, δικαιοσύνη δὲ 22
 θεοῦ διὰ πίστεως [Ἰησοῦ] Χριστοῦ, εἰς πάντας τοὺς πιστεύ-
 οντας, οὐ γὰρ ἐστὶν διαστολή. πάντες γὰρ ἥμαρτον καὶ 23
 ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ θεοῦ, δικαιούμενοι δωρεῶν τῆ 24
 αὐτοῦ χάριτι διὰ τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·
 ὃν προέθετο ὁ θεὸς ἱλαστήριον διὰ τῆς πίστεως ἐν τῷ 25
 αὐτοῦ αἵματι εἰς ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ διὰ τὴν
 πάρεσιν τῶν προγεγονότων ἁμαρτημάτων ἐν τῇ ἀνοχῇ τοῦ 26
 θεοῦ, πρὸς τὴν ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ ἐν τῷ νῦν
 καιρῷ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν δίκαιον καὶ δικαιῶντα τὸν ἐκ
 πίστεως Ἰησοῦ.

Ποῦ οὖν ἡ καύχησις; ἐξε- 27
 κλεισθη. διὰ ποίου νόμου; τῶν ἔργων; οὐχί, ἀλλὰ διὰ
 νόμου πίστεως. λογίζομεθα ἄρα δικαιῶσθαι πίστει ἄ- 28
 θρωπον χωρὶς ἔργων νόμου. ἡ Ἰουδαίων ὁ θεὸς ἴδιον; 29
 οὐχὶ καὶ ἐθνῶν; ναὶ καὶ ἐθνῶν, εἴπερ εἰς ὁ θεός, ὃς δικαιώσει 30
 περιτομὴν ἐκ πίστεως καὶ ἀκροβυστίαν διὰ τῆς πίστεως.
 νόμον οὖν καταργοῦμεν διὰ τῆς πίστεως; μὴ γένοιτο, ἀλλὰ 31
 νόμον ἰσχύνομεν.

Τί οὖν ἐροῦμεν Ἰσραὴλ τὸν προπάτορα ἡμῶν κατὰ 1
 σάρκα; εἰ γὰρ Ἰσραὴλ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ἔχει καύχημα· 2
 ἀλλ' οὐ πρὸς θεόν, τί γὰρ ἡ γραφὴ λέγει; Ἐπίστευ- 3
 σαν δὲ Ἰσραὴλ τῷ θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς
 δικαιοσύνην. τῷ δὲ ἐργαζομένῳ ὁ μισθὸς αὐτοῦ λογίζεται 4
 κατὰ χάριν ἀλλὰ κατὰ ὀφείλημα· τῷ δὲ μὴ ἐργαζομένῳ, 5
 πιστεύοντι δὲ ἐπὶ τὸν δικαιῶντα τὸν ἄσεβη, λογίζεται ἡ
 πίστις αὐτοῦ εἰς δικαιοσύνην, καθάπερ καὶ Δαυεὶδ λέγει 6
 τὸν μακαρισμὸν τοῦ ἀνθρώπου ὃν ὁ θεὸς λογίζεται δικαιο-
 σύνην χωρὶς ἔργων

7 Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι· καὶ ὧν
 ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἀμαρτίαι,
 8 μακάριος ἀνὴρ ὁ ὧν οὐ μὴ λογίσχται Κύριος
 ἀμαρτίαν.
 9 ὁ μακαρισμὸς οὖν οὗτος ἐπὶ τὴν περιτομὴν ἢ καὶ ἐπὶ τὴν
 ἀκροβυστίαν; λέγομεν γάρ Ἐλογίσθη τῷ Ἀβραάμ ἡ
 10 ΠΙΣΤΙΣ Εἰς ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ. πῶς οὖν ἐλογίσθη; ἐν περιτομῇ
 ὄντι ἢ ἐν ἀκροβυστίᾳ; οὐκ ἐν περιτομῇ ἀλλ' ἐν ἀκρο-
 11 βυστίᾳ· καὶ ΣΗΜΕΙΟΝ ἔλαβεν ἘΠΕΡΙΤΟΜΗΣ, σφραγίδα τῆς
 δικαιοσύνης τῆς πίστεως τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ, εἰς τὸ εἶναι
 αὐτὸν πατέρα πάντων τῶν πιστευόντων δι' ἀκροβυστίας,
 12 εἰς τὸ λογισθῆναι αὐτοῖς [τὴν] δικαιοσύνην, καὶ πατέρα
 περιτομῆς τοῖς οὐκ ἐκ περιτομῆς μόνον ἀλλὰ καὶ τοῖς
 στοιχοῦσιν τοῖς ἴχνεσιν τῆς ἐν ἀκροβυστίᾳ πίστεως τοῦ
 13 πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ. Οὐ γὰρ διὰ νόμου ἡ
 ἐπαγγελία τῷ Ἀβραάμ ἢ τῷ σπέρματι αὐτοῦ, τὸ κληρο-
 νόμον αὐτὸν εἶναι κόσμον, ἀλλὰ διὰ δικαιοσύνης πίστεως·
 14 εἰ γὰρ οἱ ἐκ νόμου κληρονόμοι, κεκένωται ἡ πίστις καὶ
 15 καθήρηται ἡ ἐπαγγελία· ὁ γὰρ νόμος ὀργὴν κατεργάζεται,
 16 οὐ δὲ οὐκ ἔστιν νόμος, οὐδὲ παράβασις. Διὰ
 τοῦτο ἐκ πίστεως, ἵνα κατὰ χάριν, εἰς τὸ εἶναι βεβαίαν τὴν
 ἐπαγγελίαν παντὶ τῷ σπέρματι, οὐ τῷ ἐκ τοῦ νόμου μόνον
 ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκ πίστεως Ἀβραάμ, (ὅς ἐστὶν πατὴρ πάντων
 17 ἡμῶν, καθὼς γέγραπται ὅτι ΠΑΤΕΡΑ ΠΟΛΛῶΝ ἘΘΝῶΝ ΤΕ-
 ΘΕΙΚΑ ΣΕ,) κατέναντι οὐ ἐπίστευσεν θεοῦ τοῦ ζωοποιούντος
 18 τοὺς νεκροὺς καὶ καλοῦντος τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα· ὅς παρ' ἐλ-
 πίδα ἐπ' ἐλπίδι ἐπίστευσεν εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸν πατέρα
 ΠΟΛΛῶΝ ἘΘΝῶΝ κατὰ τὸ εἰρημένον ΟὔΤΩΣ ἔΣΤΑΙ Τὸ
 19 ΣΠΕΡΜΑ ΣΟΥ· καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ πίστει κατενόησεν
 τὸ ἑαυτοῦ σῶμα [ἤδη] νεκρωμένον, ἑκατονταετῆς που
 20 ὑπάρχων, καὶ τὴν νέκρωσιν τῆς μητρὸς Σάρρας, εἰς δὲ τὴν
 ἐπαγγελίαν τοῦ θεοῦ οὐ διεκρίθη τῇ ἀπιστίᾳ ἀλλὰ ἐνεδυ-
 21 ναμώθη τῇ πίστει, δοῦς δόξαν τῷ θεῷ καὶ πληροφορηθεὶς

ὅτι ὁ ἐπήγγελται δυνατός ἐστὶν καὶ ποιῆσαι. διὸ [καί] 22
 ἔλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. Οὐκ ἐγράφη 23
 δὲ δι' αὐτὸν μόνον ὅτι ἔλογίσθη αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ δι' ἡμᾶς 24
 οἷς μέλλει λογίζεσθαι, τοῖς πιστεύουσιν ἐπὶ τὸν ἐγείραντα
 Ἰησοῦν τὸν κύριον ἡμῶν ἐκ νεκρῶν, ὃς παρεδόθη διὰ τὰ 25
 ΠΑΡΑΠΤΩΜΑΤΑ ἡμῶν καὶ ἠγέρθη διὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν.

Δικαιωθέντες οὖν ἐκ πίστεως εἰρήνην ἔχωμεν πρὸς τὸν 1
 θεὸν διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ καὶ τὴν 2
 προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν [τῇ πίστει] εἰς τὴν χάριν ταύτην
 ἐν ᾗ ἐστήκαμεν, καὶ καυχώμεθα ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ
 θεοῦ· οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ «καυχώμεθα» ἐν ταῖς θλίψε- 3
 σιν, εἰδότες ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται, ἡ δὲ 4
 ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα, ἡ δὲ ἐλπίς οὐ κα- 5
 ΤΑΙΣΧΥΝΕΙ. ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρ-
 διαῖς ἡμῶν διὰ πνεύματος ἁγίου τοῦ δοθέντος ἡμῖν· «εἰ γέ» 6
 Χριστὸς ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν ἔτι κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσε-
 βῶν ἀπέθανεν. μολὶς γὰρ ὑπὲρ δικαίου τις ἀποθανεῖται· 7
 ὑπὲρ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τις καὶ τολμᾷ ἀποθανεῖν·
 συνίστησιν δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ θεὸς ὅτι 8
 ἔτι ἀμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανεν.
 πολλῶ οὖν μᾶλλον δικαιωθέντες νῦν ἐν τῷ αἵματι αὐ- 9
 τοῦ σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς. εἰ γὰρ ἐχθροὶ 10
 ὄντες κατηλλάγημεν τῷ θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ
 αὐτοῦ, πολλῶ μᾶλλον καταλλαγέντες σωθησόμεθα ἐν τῇ
 ζωῇ αὐτοῦ· οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμενοι ἐν τῷ 11
 θεῷ διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ [Χριστοῦ], δι' οὗ νῦν
 τὴν καταλλαγὴν ἐλάβομεν.

Διὰ τοῦτο ὥσπερ δι' ἐνὸς ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰς 12
 τὸν κόσμον εἰσῆλθεν καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος, καὶ
 οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνατος διῆλθεν ἐφ' ᾧ
 πάντες ἥμαρτον—· ἄχρι γὰρ νόμου ἁμαρτία ἦν ἐν 13
 κόσμῳ, ἁμαρτία δὲ οὐκ ἐλλογαῖται μὴ ὄντος νόμου, ἀλλὰ 14

- ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι Μωυσέως καὶ ἐπὶ τοὺς μὴ ἁμαρτήσαντας ἐπὶ τῷ ὁμοιώματι τῆς παραβάσεως
- 15 Ἀδὰμ, ὅς ἐστιν τύπος τοῦ μέλλοντος. Ἄλλ' οὐχ ὡς τὸ παράπτωμα, οὕτως [καὶ] τὸ χάρισμα· εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἐνὸς παραπτώματι οἱ πολλοὶ ἀπέθανον, πολλῶ μᾶλλον ἢ χάρις τοῦ θεοῦ καὶ ἡ δωρεὰ ἐν χάριτι τῇ τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς πολλοὺς ἐπερίσσευσεν.
- 16 καὶ οὐχ ὡς δι' ἐνὸς ἁμαρτήσαντος τὸ δῶρημα· τὸ μὲν γὰρ κρῖμα ἐξ ἐνὸς εἰς κατάκριμα, τὸ δὲ χάρισμα ἐκ πολλῶν
- 17 παραπτωμάτων εἰς δικαίωμα. εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἐνὸς παραπτώματι ὁ θάνατος ἐβασίλευσεν διὰ τοῦ ἐνός, πολλῶ μᾶλλον οἱ τὴν περισσείαν τῆς χάριτος καὶ [τῆς δωρεᾶς] τῆς δικαιοσύνης λαμβάνοντες ἐν ζωῇ βασιλεύουσιν διὰ τοῦ
- 18 ἐνός Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἄρα οὖν ὡς δι' ἐνὸς παραπτώματος εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς κατάκριμα, οὕτως καὶ δι' ἐνός δικαίωματος εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς δικαίωσιν
- 19 ζωῆς· ὥσπερ γὰρ διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ ἐνός ἀνθρώπου ἁμαρτωλοὶ κατεστάθησαν οἱ πολλοί, οὕτως καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἐνός δίκαιοι κατασταθήσονται οἱ πολλοί.
- 20 νόμος δὲ παρεισήλθεν ἵνα πλεονάσῃ τὸ παράπτωμα· οὐ δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις, ἵνα ὥσπερ ἐβασίλευσεν ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θανάτῳ, οὕτως καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν.
- 1 Τί οὖν ἐροῦμεν; ἐπιμένωμεν τῇ ἁμαρτίᾳ, ἵνα ἡ χάρις
- 2 πλεονάσῃ; μὴ γένοιτο· οὔτενας ἀπεθάνομεν τῇ ἁμαρτίᾳ,
- 3 πῶς ἔτι ζήσομεν ἐν αὐτῇ; ἢ ἀγνοεῖτε ὅτι ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστὸν [Ἰησοῦν] εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ
- 4 ἐβαπτίσθημεν; συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ἵνα ὥσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ πατρὸς, οὕτως καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι
- 5 ζωῆς περιπατήσωμεν. εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως

ἐσόμεθα· τούτα γινώσκοντες ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρω- 6
 πος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας,
 τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ, ὁ γὰρ ἀποθανὼν 7
 δεικνύεται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν 8
 Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συνζήσομεν αὐτῷ· εἰδότες 9
 ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν οὐκέτι ἀποθνήσκει, θάνατος
 αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει· ὁ γὰρ ἀπέθανεν, τῇ ἁμαρτίᾳ ἀπέ- 10
 θανεν ἐφάπαξ· ὁ δὲ ζῆ, ζῆ τῷ θεῷ. οὕτως καὶ ὑμεῖς λογί- 11
 ζεσθε ἑαυτοὺς εἶναι νεκροὺς μὲν τῇ ἁμαρτίᾳ ζῶντας δὲ τῷ
 θεῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Μὴ οὖν βασιλευτέω 12
 ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν σώματι εἰς τὸ ὑπακούειν
 ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτοῦ, μηδὲ παριστάνετε τὰ μέλη ὑμῶν 13
 ὄπλα ἀδικίας τῇ ἁμαρτίᾳ, ἀλλὰ παραστήσατε ἑαυτοὺς
 τῷ θεῷ ὡσεὶ ἐκ νεκρῶν ζῶντας καὶ τὰ μέλη ὑμῶν ὄπλα
 δικαιοσύνης τῷ θεῷ· ἁμαρτία γὰρ ὑμῶν οὐ κυριεύσει, 14
 οὐ γὰρ ἐστε ὑπὸ νόμον ἀλλὰ ὑπὸ χάριν.

Τί 15
 οὖν; ἁμαρτήσωμεν ὅτι οὐκ ἐσμὲν ὑπὸ νόμον ἀλλὰ ὑπὸ
 χάριν; μὴ γένοιτο· οὐκ οἶδατε ὅτι ᾧ παριστάνετε ἑαυτοὺς 16
 δούλους εἰς ὑπακοήν, δούλοι ἐστε ᾧ ὑπακούετε, ἤτοι ἁμαρ-
 τίας εἰς θάνατον ἢ ὑπακοῆς εἰς δικαιοσύνην; χάρις δὲ τῷ 17
 θεῷ ὅτι ἦτε δούλοι τῆς ἁμαρτίας ὑπηκούσατε δὲ ἐκ καρ-
 δίας εἰς ὃν παρεδίθητε τύπον διδαχῆς, ἐλευθερωθέντες δὲ 18
 ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ· ἀνθρώπων 19
 λέγω διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν· ὥσπερ γὰρ πα-
 ρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δούλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ
 ἀνομίᾳ [εἰς τὴν ἀνομίαν], οὕτω νῦν παραστήσατε τὰ μέλη
 ὑμῶν δούλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἁγιασμόν· ὅτε γὰρ δούλοι 20
 ἦτε τῆς ἁμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ. τίνα οὖν 21
 καρπὸν εἶχετε τότε ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε; τὸ γὰρ
 τέλος ἐκείνων θάνατος· νυνὶ δέ, ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς 22
 ἁμαρτίας δουλωθέντες δὲ τῷ θεῷ, ἔχετε τὸν καρπὸν ὑμῶν
 εἰς ἁγιασμόν, τὸ δὲ τέλος ζωὴν αἰώνιον. τὰ γὰρ ὀψώνια 23
 τῆς ἁμαρτίας θάνατος, τὸ δὲ χάρισμα τοῦ θεοῦ ζωὴ αἰώνιος

ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν.

- 1 Ἡ ἀγνοεῖτε, ἀδελφοί, γινώσκουσιν γὰρ νόμον λαλῶ,
 ὅτι ὁ νόμος κυριεύει τοῦ ἀνθρώπου ἐφ' ὅσον χρόνον ζῆ;
 2 ἡ γὰρ ὑπανδρος γυνὴ τῷ ζῶντι ἀνδρὶ δέδεται νόμῳ· ἐὰν δὲ
 ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, κατήργηται ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ ἀνδρός.
 3 ἄρα οὖν ζῶντος τοῦ ἀνδρὸς μοιχαλὶς χρηματίζει ἐὰν γένη-
 ται ἀνδρὶ ἐτέρῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, ἐλευθέρα ἐστὶν
 4 ἀπὸ τοῦ νόμου, τοῦ μὴ εἶναι αὐτὴν μοιχαλίδα γενομένην
 ἀνδρὶ ἐτέρῳ. ὥστε, ἀδελφοί μου, καὶ ὑμεῖς ἐθανατώθητε
 τῷ νόμῳ διὰ τοῦ σώματος τοῦ χριστοῦ, εἰς τὸ γενέσθαι
 ὑμᾶς ἐτέρῳ, τῷ ἐκ νεκρῶν ἐγερθέντι ἵνα καρποφορήσωμεν
 5 τῷ θεῷ. ὅτε γὰρ ἦμεν ἐν τῇ σαρκί, τὰ παθήματα τῶν
 ἁμαρτιῶν τὰ διὰ τοῦ νόμου ἐνηργεῖτο ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν
 6 εἰς τὸ καρποφορῆσαι τῷ θανάτῳ· νυνὶ δὲ κατηργήθημεν
 ἀπὸ τοῦ νόμου, ἀποθανόντες ἐν ᾧ κατειχόμεθα, ὥστε δου-
 λεύειν [ἡμᾶς] ἐν καινότητι πνεύματος καὶ οὐ παλαιότητι
 7 γράμματος. Τί οὖν ἐροῦμεν; ὁ νόμος ἁμαρτία;
 μὴ γένοιτο· ἀλλὰ τὴν ἁμαρτίαν οὐκ ἔγνωμεν εἰ μὴ διὰ
 νόμου, τὴν τε γὰρ ἐπιθυμίαν οὐκ ἤδευε εἰ μὴ ὁ νόμος
 8 ἔλεγεν Οὐκ ἐπιθυμήσεις· ἀφορμὴν δὲ λαβοῦσα ἡ
 ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς κατειργάσατο ἐν ἐμοὶ πᾶσαν ἐπι-
 9 θυμίαν, χωρὶς γὰρ νόμου ἁμαρτία νεκρά. ἐγὼ δὲ ἔζων
 χωρὶς νόμου ποτέ· ἐλθούσης δὲ τῆς ἐντολῆς ἡ ἁμαρτία
 10 ἀνέζησεν, ἐγὼ δὲ ἀπέθανον, καὶ εὐρέθη μοι ἡ ἐντολὴ ἡ εἰς
 11 ζῶντων αὐτὴ εἰς θάνατον· ἡ γὰρ ἁμαρτία ἀφορμὴν λαβοῦσα
 διὰ τῆς ἐντολῆς ἐξηπάτησέν με καὶ δι' αὐτῆς ἀπέκτεινεν.
 12 ὥστε ὁ μὲν νόμος ἅγιος, καὶ ἡ ἐντολὴ ἁγία καὶ δικαία καὶ
 13 ἀγαθή. Τὸ οὖν ἀγαθὸν ἐμοὶ ἐγένετο θάνατος;
 μὴ γένοιτο· ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία, ἵνα φανῇ ἁμαρτία διὰ τοῦ
 ἀγαθοῦ μοι κατεργαζομένη θάνατον· ἵνα γένηται καθ' ὑπερ-
 14 βολὴν ἁμαρτωλὸς ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς. οἶδαμεν
 γὰρ ὅτι ὁ νόμος πνευματικός ἐστίν· ἐγὼ δὲ σάρκινός εἰμι,
 15 πεπραμένος ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν. ὁ γὰρ κατεργάζομαι οὐ

γινώσκω· οὐ γὰρ ὁ θέλω τοῦτο πράσσω, ἀλλ' ὁ μισῶ
 τοῦτο ποιῶ. εἰ δὲ ὁ οὐ θέλω τοῦτο ποιῶ, σύνφημι τῷ 16
 νόμῳ ὅτι καλός. Nunὶ δὲ οὐκέτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτὸ 17
 ἀλλὰ ἡ ἐνοικοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία. οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ οἶ- 18
 κεί ἐν ἐμοί, τοῦτ' ἔστιν ἐν τῇ σαρκί μου, ἀγαθόν· τὸ γὰρ
 θέλειν παράκειται μοι, τὸ δὲ κατεργάζεσθαι τὸ καλὸν οὐ· οὐ 19
 γὰρ ὁ θέλω ποιῶ ἀγαθόν, ἀλλὰ ὁ οὐ θέλω κακὸν τοῦτο
 πράσσω. εἰ δὲ ὁ οὐ θέλω τὸ τοῦτο ποιῶ, οὐκέτι ἐγὼ κατερ- 20
 γάζομαι αὐτὸ ἀλλὰ ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία. Εὐρίσκω 21
 ἄρα τὸν νόμον τῷ θέλοντι ἐμοὶ ποιεῖν τὸ καλὸν ὅτι ἐμοὶ τὸ
 κακὸν παράκειται· συνήδομαι γὰρ τῷ νόμῳ τοῦ θεοῦ κατὰ 22
 τὸν ἔσω ἄνθρωπον, βλέπω δὲ ἕτερον νόμον ἐν τοῖς μέλεσιν 23
 μου ἀντιστρατευόμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου καὶ αἰχμα-
 λωτίζοντά με [ἐν] τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτίας τῷ ὄντι ἐν τοῖς
 μέλεσιν μου. ταλαίπωρος ἐγὼ ἄνθρωπος· τίς με ῥύσεται 24
 ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου; ἡ χάρις [δὲ] τῷ θεῷ 25
 διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν. ἄρα οὖν αὐτὸς ἐγὼ
 τῷ μὲν νοῖ δουλεύω νόμῳ θεοῦ, τῇ δὲ σαρκὶ νόμῳ ἁμαρ-
 τίας.
 Οὐδὲν ἄρα νῦν κατάκριμα τοῖς ἐν Χριστῷ 1
 Ἰησοῦ· ὁ γὰρ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ 2
 Ἰησοῦ ἠλευθέρωσέν ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς ἁμαρτίας καὶ
 τοῦ θανάτου. τὸ γὰρ ἀδύνατον τοῦ νόμου, ἐν ᾧ ἡσθένει 3
 διὰ τῆς σαρκός, ὁ θεὸς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν πέμψας ἐν ὁμοίω-
 ματι σαρκὸς ἁμαρτίας καὶ περὶ ἁμαρτίας κατέκρινε τὴν
 ἁμαρτιαν ἐν τῇ σαρκί, ἵνα τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου πληρω- 4
 θῇ ἐν ἡμῖν τοῖς μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν ἀλλὰ κατὰ
 πνεῦμα· οἱ γὰρ κατὰ σάρκα ὄντες τὰ τῆς σαρκὸς φρονοῦσιν, 5
 οἱ δὲ κατὰ πνεῦμα τὰ τοῦ πνεύματος. τὸ γὰρ φρόνημα 6
 τῆς σαρκὸς θάνατος, τὸ δὲ φρόνημα τοῦ πνεύματος ζωὴ
 καὶ εἰρήνη· διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς ἔχθρα εἰς θεόν, 7
 τῷ γὰρ νόμῳ τοῦ θεοῦ οὐχ ὑποτάσσεται, οὐδὲ γὰρ δύναται·
 οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες θεῷ ἀρέσαι οὐ δύναται. Ὑμεῖς δὲ 8
 οὐκ ἐστὲ ἐν σαρκὶ ἀλλὰ ἐν πνεύματι, εἶπερ πνεῦμα θεοῦ 9
 20 ἐγὼ 25 εὐχαριστῶ 2 ἡμεῖ 11 τὸ ἐνοικοῦν αὐτοῦ πνεῦμα

οικεῖ ἐν ὑμῖν. εἰ δέ τις πνεῦμα Χριστοῦ οὐκ ἔχει, οὗτος
 10 οὐκ ἔστιν αὐτοῦ. εἰ δέ Χριστὸς ἐν ὑμῖν, τὸ μὲν σῶμα
 νεκρὸν διὰ ἁμαρτίαν, τὸ δὲ πνεῦμα ζωὴ διὰ δικαιοσύνην.
 11 εἰ δέ τὸ πνεῦμα τοῦ ἐγείραντος τὸν Ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν οικεῖ
 ἐν ὑμῖν, ὁ ἐγείρας ἐκ νεκρῶν Χριστὸν Ἰησοῦν ζωοποιήσκει
 [καί] τὰ θνητὰ σώματα ὑμῶν διὰ τοῦ ἐνοικούντος αὐτοῦ
 πνεύματος ἐν ὑμῖν.

12 Ἄρα οὖν, ἀδελφοί, ὀφειλέται ἐσμέν, οὐ τῇ σαρκὶ τοῦ
 13 κατὰ σάρκα ζῆν, εἰ γὰρ κατὰ σάρκα ζῆτε μέλλετε ἀπο-
 θνήσκειν, εἰ δὲ πνεύματι τὰς πράξεις τοῦ σώματος θανα-
 14 τοῦτε ζήσεσθε. ὅσοι γὰρ πνεύματι θεοῦ ἄγονται, οὗτοι
 15 υἱοὶ θεοῦ εἰσίν. οὐ γὰρ ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς
 φόβον, ἀλλὰ ἐλάβετε πνεῦμα υἰοθεσίας, ἐν ᾧ κρίζομεν
 16 Ἄββᾶ ὁ πατήρ· αὐτὸ τὸ πνεῦμα συναρτυρεῖ τῷ πνεύ-
 17 ματι ἡμῶν ὅτι ἐσμέν τέκνα θεοῦ. εἰ δὲ τέκνα, καὶ κληρο-
 νόμοι· κληρονόμοι μὲν θεοῦ, συνακληρονόμοι δὲ Χριστοῦ,
 18 εἴπερ συναπάζομεν ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν.

Λο-
 γίζομαι γὰρ ὅτι οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ
 19 πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς. ἡ
 γὰρ ἀποκαρδοκία τῆς κτίσεως τὴν ἀποκάλυψιν τῶν υἰῶν
 20 τοῦ θεοῦ ἀπεκδέχεται· τῇ γὰρ ματαιότητι ἡ κτίσις ὑπε-
 τάγη, οὐχ ἐκούσα ἀλλὰ διὰ τὸν ὑποτάξαντα, ἐφ' ἐλπίδι
 21 ὅτι καὶ αὕτη ἡ κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας
 τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ
 22 θεοῦ. οἶδαμεν γὰρ ὅτι πᾶσα ἡ κτίσις συνστενάζει καὶ
 23 συνωδίνει ἄχρι τοῦ νῦν· οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
 τὴν ἀπαρχὴν τοῦ πνεύματος ἔχοντες [ἡμεῖς] καὶ αὐτοὶ ἐν
 ἑαυτοῖς στεναζόμεν, υἰοθεσίαν ἀπεκδεχόμενοι τὴν ἀπο-
 24 λύτρωσιν τοῦ σώματος ἡμῶν. τῇ γὰρ ἐλπίδι ἐσώθημεν·
 ἐλπίς δὲ βλεπομένη οὐκ ἔστιν ἐλπίς, ὁ γὰρ βλέπει τίς
 25 ἐλπίζει; εἰ δὲ ὁ οὐ βλέπομεν ἐλπίζομεν, δι' ὑπομονῆς
 26 ἀπεκδεχόμεθα.

Ἔσονται οὖν καὶ τὸ πνεῦμα
 συναντιλαμβάνεται τῇ ἀσθενείᾳ ἡμῶν· τὸ γὰρ τί προσ-
 15,16 υἰοθεσίας· ἐν.....πατήρ, αὐτὸ 24 τίς, τί καὶ ἐλπίζει ν. τίς καὶ ὑπομένει

εξώμεθα καθὸ δεῖ οὐκ οἶδαμεν, ἀλλὰ αὐτὸ τὸ πνεῦμα
 ὑπερεντυγχάνει στεναγμοῖς ἀλαλήτοις, ὁ δὲ ἔραυνῶν τὰς 27
 καρδίας οἶδεν τί τὸ φρόνημα τοῦ πνεύματος, ὅτι κατὰ θεὸν
 ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἁγίων. οἶδαμεν δὲ ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τὸν 28
 θεὸν πάντα συνεργεῖ [ὁ θεὸς] εἰς ἀγαθόν, τοῖς κατὰ πρό-
 θεσιν κλητοῖς οὖσιν. ὅτι οὖς προέγνω, καὶ προώρισεν 29
 συμμόρφους τῆς εἰκόνας τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν
 πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς· οὖς δὲ προώρισεν, τού- 30
 τους καὶ ἐκάλεσεν· καὶ οὖς ἐκάλεσεν, τούτους καὶ ἐδικαίωσεν·
 οὖς δὲ ἐδικαίωσεν, τούτους καὶ ἐδόξασεν. Τί 31
 οὖν ἐρούμεν πρὸς ταῦτα; εἰ ὁ θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς
 καθ' ἡμῶν; ὅς γε τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ ὑπὲρ 32
 ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν, πῶς οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ τὰ
 πάντα ἡμῖν χαρίζεται; τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν θεοῦ; 33
 θεὸς ὁ δικαίων· τίς ὁ κατακρινῶν; Χριστὸς [Ἰησοῦς] 34
 ὁ ἀποθανών, μᾶλλον δὲ ἐγερθεὶς [ἐκ νεκρῶν], ὅς ἐστιν
 ἘΝ ΔΕΞΙᾶ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, ὅς καὶ ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν· τίς 35
 ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Ἰησοῦ; θλίψις ἢ
 στενοχωρία ἢ διωγμὸς ἢ λιμὸς ἢ γυμνότης ἢ κίνδυνος ἢ
 μάχαιρα; καθὼς γέγραπται ὅτι 36

ἘΝΕΚΕΝ ΟΥΘΙ ΘΑΝΑΤΟΥΜΕΘΑ ὅλην τὴν ἡμέραν,
 ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς.

ἀλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος 37
 ἡμᾶς. πέπεισμαι γὰρ ὅτι οὔτε θάνατος οὔτε ζωὴ οὔτε 38
 ἄγγελοι οὔτε ἀρχαὶ οὔτε ἐνεστώτα οὔτε μέλλοντα οὔτε
 δυνάμεις οὔτε ὑψώματα οὔτε βάθος οὔτε τίς κτίσις ἑτέρα 39
 δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ θεοῦ τῆς
 ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν.

Ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι, συναμαρτυ- 1
 ρούσης μοι τῆς συνειδήσεώς μου ἐν πνεύματι ἁγίῳ, ὅτι 2
 λύπη μοί ἐστιν μεγάλη καὶ ἀδιάλειπτος ὁδύνη τῇ καρδίᾳ
 μου· ἠυχόμην γὰρ ἀνάθεμα εἶναι αὐτὸς ἐγὼ ἀπὸ τοῦ χριστοῦ 3

ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μου τῶν συγγενῶν μου κατὰ σάρκα,
 4 οἵτινες εἰσιν Ἰσραηλείται, ὧν ἡ υἰοθεσία καὶ ἡ δόξα καὶ αἱ
 διαθήκαι καὶ ἡ νομοθεσία καὶ ἡ λατρεία καὶ αἱ ἐπαγγελίαι,
 5 ὧν οἱ πατέρες, καὶ ἐξ ὧν ὁ χριστὸς τὸ κατὰ σάρκα, ὁ ὧν ἐπὶ
 6 πάντων, θεὸς εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν. Οὐχ οἷον
 δὲ ὅτι ἐκπέπτωκεν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ. οὐ γὰρ πάντες οἱ ἐξ
 7 Ἰσραὴλ, οὗτοι Ἰσραήλ· οὐδ' ὅτι εἰσιν σπέρμα Ἀβραάμ,
 πάντες τέκνα, ἀλλ' Ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι σπέρμα.
 8 τοῦτ' ἔστιν, οὐ τὰ τέκνα τῆς σαρκὸς ταῦτα τέκνα τοῦ θεοῦ,
 9 ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελίας λογίζεται εἰς σπέρμα· ἐπαγ-
 γελίας γὰρ ὁ λόγος οὗτος Κατὰ τὸν καιρὸν τούτων
 10 ἐλεύσομαι καὶ ἔσται τῇ Σάρρα γίος. οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ
 καὶ Ῥεβέκκα ἐξ ἐνὸς κοίτην ἔχουσα, Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς
 11 ἡμῶν μήπω γὰρ γεννηθέντων μηδὲ πραξάντων τι ἀγαθὸν
 ἢ φαῦλον, ἵνα ἡ κατ' ἐκλογὴν πρόθεσις τοῦ θεοῦ μένη,
 12 οὐκ ἐξ ἔργων ἀλλ' ἐκ τοῦ καλοῦντος, ἐρρήθη αὐτῇ ὅτι Ὁ
 13 μείζων δοyleύσει τῷ ἐλάσσονι· καθάπερ γέγραπται
 Τὸν Ἰακώβ ἠγάπησα, τὸν δὲ Ἡσαὺ ἐμίσησα.
 14 Τί οὖν ἐροῦμεν; μὴ ἀδικία παρὰ τῷ θεῷ; μὴ γένοιτο·
 15 τῷ Μωυσεῖ γὰρ λέγει Ἐλεήσω ὃν ἄν ἐλεῶ, καὶ οἰκτει-
 16 ρήσω ὃν ἄν οἰκτείρω. ἄρα οὖν οὐ τοῦ θέλοντος οὐδὲ τοῦ
 17 τρέχοντος, ἀλλὰ τοῦ ἐλεῶντος θεοῦ. λέγει γὰρ ἡ γραφή τῷ
 Φαραὼ ὅτι Εἰς αὐτὸ τοῦτο ἐξήγειρά σε ὅπως ἐνδείξω-
 18 μαι ἐν σοὶ τὴν δύναμίν μου, καὶ ὅπως διαγγεληῖ
 19 τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῆ. ἄρα οὖν ὃν θέλει ἐλεεῖ,
 20 ὃν δὲ θέλει σκληρύνει. Ἐρεῖς μοι οὖν τί
 21 ἔτι μέμφεται; τῷ γὰρ βουλήματι αὐτοῦ τίς ἀνθέστηκεν; ὃ
 ἄνθρωπε, μενοῦνγε σὺ τίς εἶ ὁ ἀνταποκρινόμενος τῷ θεῷ;
 22 μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι τί με ἐποίησας οὕτως;
 23 ἢ οὐκ ἔχει ἐξουσίαν ὁ κεραμεὺς τοῦ πηλοῦ ἐκ τοῦ αὐτοῦ
 24 φυράματος ποιῆσαι ὃ μὲν εἰς τιμὴν σκευῆς, ὃ δὲ εἰς ἀτιμίαν;
 25 εἰ δὲ θέλων ὁ θεὸς ἐνδείξασθαι τὴν ὀργὴν καὶ γνωρίσαι
 τὸ δυνατὸν αὐτοῦ ἠνεγκεν ἐν πολλῇ μακροθυμίᾳ σκεῆν

ὄργης καταηρισμένα εἰς ἀπώλειαν, ἵνα γνωρίσῃ τὸν πλοῦ- 23
τον τῆς δόξης αὐτοῦ ἐπὶ σκευὴ ἐλέους, ἃ προητοίμασεν
εἰς δόξαν, οὓς καὶ ἐκάλεσεν ἡμᾶς οὐ μόνον ἐξ Ἰουδαίων 24
ἀλλὰ καὶ ἐξ ἐθνῶν—; ὡς καὶ ἐν τῷ Ὠσηῆ λέγει 25

Καλέσω τὸν οὐ λαὸν μου λαὸν μου
καὶ τὴν οὐκ ἠγαπημένην ἠγαπημένην·
καὶ ἔσται ἐν τῷ τόπῳ οὗ ἔρρηθι [ἀγίοις] Οὐ 26
λαός μου ὑμεῖς,

ἐκεῖ κληθήσονται γιοὶ θεοῦ ζῶντος.

Ἡσαίας δὲ κράζει ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ Ἐὰν ἦ ὁ ἀριθμὸς 27
τῶν γιῶν Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, τὸ
ὑπόλιμμα σωθήσεται· λόγον γὰρ συντελών καὶ 28
συντέμνων ποιήσει Κύριος ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ καθὼς 29
προεῖρηκεν Ἡσαίας

Εἰ μὴ Κύριος Σαβαῶθ ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα,
ὡς Σόδομα ἄν ἐγενήθημεν καὶ ὡς Γόμορρα ἄν
ὠμοιώθημεν.

Τί οὖν ἐροῦμεν; ὅτι ἔθνη τὰ μὴ διώκοντα δικαιοσύνην 30
κατέλαβεν δικαιοσύνην, δικαιοσύνην δὲ τὴν ἐκ πίστεως·
Ἰσραὴλ δὲ διώκων νόμον δικαιοσύνης εἰς νόμον οὐκ ἔφθασεν. 31
διὰ τί; ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως ἀλλ' ὡς ἐξ ἔργων· προσέκοψαν 32
τῷ λίθῳ τοῦ προσκόμματος, καθὼς γέγραπται 33

Ἰδοὺ τίθημι ἐν Σιών λίθον προσκόμματος καὶ
πέτραν σκανδάλου,

καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ καταίχνηθήσεται.

Ἀδελφοί, ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας καὶ ἡ δέησις 1
πρὸς τὸν θεὸν ὑπὲρ αὐτῶν εἰς σωτηρίαν. μαρτυρῶ γὰρ 2
αὐτοῖς ὅτι ζῆλον θεοῦ ἔχουσιν· ἀλλ' οὐ κατ' ἐπίγνωσιν,
ἀγνοοῦντες γὰρ τὴν τοῦ θεοῦ δικαιοσύνην, καὶ τὴν ἰδίαν 3
ζητοῦντες στήσαι, τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ θεοῦ οὐχ ὑπετάγησαν·
τέλος γὰρ νόμου Χριστὸς εἰς δικαιοσύνην παντὶ τῷ πιστεύ- 4
οντι. Μωσῆς γὰρ γράφει ὅτι τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου 5
ὁ ποιήσας ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτῇ. ἡ δὲ ἐκ πί- 6

στεως δικαιοσύνη οὕτως λέγει Μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ
 σου Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸν οὐρανόν; τοῦτ' ἔστιν
 7 Χριστὸν καταγαγεῖν ἢ Τίς καταβήσεται εἰς τὴν ἄ-
 8 ΒΥΣΣΟΝ; τοῦτ' ἔστιν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν. ἀλλὰ τί
 λέγει; Ἐγγύς σοῦ τὸ ῥῆμά ἐστιν, ἐν τῷ στόματί
 σοῦ καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σοῦ· τοῦτ' ἔστιν τὸ ῥῆμα τῆς πί-
 9 στεως ὃ κηρύσσομεν. ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς Ἐν τῷ
 στόματί σοῦ ὅτι ΚΥΡΙΟΣ ΙΗΣΟΥΣ, καὶ πιστεύσῃς ἐν
 τῇ καρδίᾳ σοῦ ὅτι ὁ θεὸς αὐτὸν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ
 10 καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, στόματι δὲ ὁμολο-
 11 γεῖται εἰς σωτηρίαν· λέγει γὰρ ἡ γραφὴ Πᾶς ὁ πιστεύων
 12 ἐπ' αὐτῷ οὐ καταισχνηθήσεται. οὐ γὰρ ἔστιν διαστολή
 Ἰουδαίου τε καὶ Ἑλλήνου, ὃ γὰρ αὐτὸς κύριος πάντων,
 13 πλουτῶν εἰς πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν· Πᾶς γὰρ
 ὃς ἀν ἐπικαλέσεται τὸ ὄνομα Κυρίου σωθήσεται.
 14 Πῶς οὖν ἐπικαλέσονται εἰς ὃν οὐκ ἐπίστευσαν; πῶς δὲ πι-
 στεύσωσιν οὐ οὐκ ἤκουσαν; πῶς δὲ ἀκούσωσιν χωρὶς κηρύσ-
 15 σοντος; πῶς δὲ κηρύξωσιν ἐὰν μὴ ἀποσταλῶσιν; Ἐκαθὼς
 16 γέγραπται Ὡς ὠραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομέ-
 νων ἀγαθά. Ἄλλ' οὐ πάντες ὑπήκουσαν τῷ
 εὐαγγελίῳ· Ἡσαίας γὰρ λέγει Κύριε, τίς ἐπίστευσεν
 17 τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; ἄρα ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς, ἡ δὲ ἀκοὴ διὰ
 18 ῥήματος Χριστοῦ. ἀλλὰ λέγω, μὴ οὐκ ἤκουσαν; μενοῦνγε
 Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν,
 καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκογμένης τὰ ῥήματα
 αὐτῶν.
 19 ἀλλὰ λέγω, μὴ Ἰσραὴλ οὐκ ἔγνω; πρῶτος Μωυσῆς λέγει
 Ἐγὼ παραζηλώσω ὑμᾶς ἐπ' οὐκ ἔθνει,
 ἐπ' ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργίῳ ὑμᾶς.
 20 Ἡσαίας δὲ ἀποτολμᾷ καὶ λέγει
 Εὔρέθην τῷ τοῖς ἐμέ μὴ ζητοῦσιν,
 ἐμφανῆς ἐγενόμην τῷ τοῖς ἐμέ μὴ ἐπερωτῶσιν.
 21 πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει Ὁλην τὴν ἡμέραν ἐξεπέ-

ΤΑΣΑ ΤΑΣ ΧΕΙΡΑΣ ΜΟΥ ΠΡΟΣ ΛΑΘΝ ΑΠΕΙΘΟΖΗΝΤΑ ΚΑΙ
 ΑΝΤΙΛΕΓΟΝΤΑ. Λέγω οὖν, μὴ ἀπώσατο ὁ 1
 θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ; μὴ γένοιτο· καὶ γὰρ ἐγὼ Ἰσρα-
 ηλείτης εἰμί, ἐκ σπέρματος Ἀβραάμ, φυλῆς Βενιαμείν.
 οὐκ ἀπώσατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ ὃν προέγνω. 2
 ἢ οὐκ οἶδατε ἐν Ἡλείᾳ τί λέγει ἡ γραφή, ὡς ἐντυγχάνει
 τῷ θεῷ κατὰ τοῦ Ἰσραήλ; Κύριε, τοὺς προφῆτας σοῦ 3
 ἀπέκτειναν, τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν,
 κάγω ὑπελείφθην μόνος, καὶ ζητοῦσιν τὴν
 ψυχήν μου. ἀλλὰ τί λέγει αὐτῷ ὁ χρηματισμός; Κα- 4
 τέλιπον ἑμαυτῷ ἑπτακισχιλίους ἀνδρας, οἵτινες
 οὐκ ἔκαψαν γόνυ τῆ Βάαλ. οὕτως οὖν καὶ ἐν τῷ 5
 νῦν καιρῷ λίμμα κατ' ἐκλογὴν χάριτος γέγονεν· εἰ δὲ χά- 6
 ριτι, οὐκέτι ἐξ ἔργων, ἐπεὶ ἡ χάρις οὐκέτι γίνεται χάρις.
 τί οὖν; ὁ ἐπιζητεῖ Ἰσραὴλ, τοῦτο οὐκ ἐπέτυχεν, ἡ δὲ 7
 ἐκλογὴ ἐπέτυχεν· οἱ δὲ λοιποὶ ἐπωρώθησαν, καθάπερ γέγρα- 8
 πται Ἐδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς πνεῦμα κατανύξεως,
 ὀφθαλμοὺς τοῦ μὴ βλέπειν καὶ ὠτα τοῦ μὴ ἀκογ-
 εῖν, ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας. καὶ Δαυεὶδ λέγει 9

Γεννηθῆτω ἡ τράπεζα αὐτῶν εἰς παγίδα καὶ εἰς
 θήραν

καὶ εἰς σκάνδαλον καὶ εἰς ἀνταπόδομα αὐτοῖς,
 σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ 10
 βλέπειν,

καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διὰ παντός σὺνκαμψον.
 Λέγω οὖν, μὴ ἔπαισαν ἵνα πείσωσιν; μὴ γένοιτο· ἀλλὰ 11
 τῷ αὐτῶν παραπτώματι ἡ σωτηρία τοῖς ἔθνεσιν, εἰς τὸ
 παραζηλώσαι αὐτούς. εἰ δὲ τὸ παράπτωμα αὐτῶν πλοῦ- 12
 τος κόσμου καὶ τὸ ἡττημα αὐτῶν πλοῦτος ἐθνῶν, πύσω
 μᾶλλον τὸ πλήρωμα αὐτῶν.

Ὑμῖν δὲ λέγω τοῖς ἔθνεσιν. ἐφ' ὅσον μὲν οὖν εἰμὶ ἐγὼ 13
 ἐθνῶν ἀπόστολος, τὴν διακονίαν μου δοξάζω, εἴ πως παρα- 14
 ζηλώσω μου τὴν σάρκα καὶ σώσω τιὰς ἐξ αὐτῶν. εἰ γὰρ 15
 ἡ ἀποβολὴ αὐτῶν καταλλαγὴ κόσμου, τίς ἢ πρόσλημψις εἰ

16 μὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν; εἰ δὲ ἡ ἀπαρχὴ ἁγία, καὶ τὸ φύραμα·
 17 καὶ εἰ ἡ ῥίζα ἁγία, καὶ οἱ κλάδοι. Εἰ δὲ τινες
 τῶν κλάδων ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ ἀγριέλαιος ὢν ἐνεκεν-
 τρισθῆς ἐν αὐτοῖς καὶ συνκοινωνὸς τῆς ῥίζης τῆς πίστεως
 18 τῆς ἐλαίας ἐγένου, μὴ κατακαυχῶ τῶν κλάδων· εἰ δὲ κατα-
 καυχᾶσαι, οὐ σὺ τὴν ῥίζαν βαστάξεις ἀλλὰ ἡ ῥίζα σέ.
 19 ἔρεῖς οὖν Ἐξεκλάσθησαν κλάδοι ἵνα ἐγὼ ἐνκεντριθῶ.
 20 καλῶς· τῇ ἀπιστίᾳ ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ τῇ πίστει ἔστη-
 21 κας. μὴ ὑψηλὰ φρόνει, ἀλλὰ φοβοῦ· εἰ γὰρ ὁ θεὸς τῶν
 κατὰ φύσιν κλάδων οὐκ ἐφείσατο, οὐδὲ σοῦ φείσεται.
 22 ἴδε οὖν χρηστότητα καὶ ἀποτομίαν θεοῦ· ἐπὶ μὲν τοὺς
 πεσόντας ἀποτομία, ἐπὶ δὲ σέ χρηστότης θεοῦ, ἕαν ἐπι-
 23 μένης τῇ χρηστότητι, ἐπεὶ καὶ σὺ ἐκκοπήσῃ. κἀκεῖνοι
 δέ, ἕαν μὴ ἐπιμένωσι τῇ ἀπιστίᾳ, ἐνκεντρισθήσονται· δυνα-
 24 τὸς γὰρ ἔστιν ὁ θεὸς πάλιν ἐνκεντρίσαι αὐτούς. εἰ γὰρ σὺ
 ἐκ τῆς κατὰ φύσιν ἐξεκόπης ἀγριελαιίου καὶ παρὰ φύσιν
 ἐνεκεντρίσθης εἰς καλλιέλαιον, πόσῳ μᾶλλον οὗτοι οἱ κατὰ
 25 φύσιν ἐνκεντρισθήσονται τῇ ἰδίᾳ ἐλαίᾳ. Οὐ
 γὰρ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, τὸ μυστήριον τοῦτο, ἵνα
 μὴ ἦτε ἐν ἑαυτοῖς φρόνιμοι, ὅτι πῶρως ἀπὸ μέρους τῷ
 Ἰσραὴλ γέγονεν ἄχρι οὗ τὸ πλήρωμα τῶν ἐθνῶν εἰσέλθῃ,
 26 καὶ οὕτως πᾶς Ἰσραὴλ σωθήσεται· καθὼς γέγραπται
 Ἦξει ἐκ Σιών ὁ ῥγόμενος,
 ἀποστρέψει ἀσεβεῖας ἀπὸ Ἰακώβ.
 27 καὶ αὕτη αὐτοῖς ἡ παρ' ἐμοῦ διαθήκη,
 ὅταν ἀφέλωμαι τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν,
 28 κατὰ μὲν τὸ εὐαγγέλιον ἐχθροὶ δι' ὑμᾶς, κατὰ δὲ τὴν ἐκλο-
 29 γὴν ἀγαπητοὶ διὰ τοὺς πατέρας· ἀμεταμέλητα γὰρ τὰ
 30 χαρίσματα καὶ ἡ κλήσις τοῦ θεοῦ. ὥσπερ γὰρ ὑμεῖς ποτὲ
 ἠπειθήσατε τῷ θεῷ, ἡνὺν δὲ ἠλεήθητε τῇ τούτων ἀπειθείᾳ,
 31 οὕτως καὶ οὗτοι νῦν ἠπειθήσαν τῷ ὑμετέρῳ ἐλέει ἵνα καὶ
 32 αὐτοὶ νῦν ἐλεθῶσιν· συνέκλεισεν γὰρ ὁ θεὸς τοὺς πάντας
 33 εἰς ἀπειθίαν ἵνα τοὺς πάντας ἐλεήσῃ. Ὡς βάθος πλοῦτου

καὶ σοφίας καὶ γνώσεως θεοῦ· ὡς ἀνεξεραύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ.

Τίς γὰρ ἔγνω νοῦν Κυρίου; ἢ τίς σύμβουλος αὐτοῦ 34
ἔγένετο;

ἢ τίς προέδωκεν αὐτῷ, καὶ ἀνταποδοθήσεται αὐτῷ; 35
ὅτι ἐξ αὐτοῦ καὶ δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν τὰ πάντα· αὐτῷ 36
ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ 1
θεοῦ παραστήσαι τὰ σώματα ὑμῶν θυσίαν ζῶσαν ἁγίαν
τῷ θεῷ εὐάρεστον, τὴν λογικὴν λατρείαν ὑμῶν· καὶ μὴ 2
συνσχηματίζεσθε τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ μεταμορφοῦσθε 2
τῇ ἀνακαινώσει τοῦ νοῦς, εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τί τὸ θέ-
λημα τοῦ θεοῦ, τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον.

Λέγω γὰρ διὰ τῆς χάριτος τῆς δοθείσης μοι παντὶ τῷ 3
ὄντι ἐν ὑμῖν μὴ ὑπερφρονεῖν παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν, ἀλλὰ
φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν, ἐκάστῳ ὡς ὁ θεὸς ἐμέρισε μέ-
τρον πίστεως. καθάπερ γὰρ ἐνὶ σώματι «πολλὰ μέλη» 4
ἔχομεν, τὰ δὲ μέλη πάντα οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει πρᾶξιν, οὕτως 5
οἱ πολλοὶ ἐν σώμα ἔσμεν ἐν Χριστῷ, τὸ δὲ καθ' εἰς ἀλλή-
λων μέλη. Ἔχοντες δὲ χαρίσματα κατὰ τὴν χάριν τὴν 6
δοθείσαν ἡμῖν διάφορα, εἴτε προφητείαν κατὰ τὴν ἀνα-
λογίαν τῆς πίστεως, εἴτε διακονίαν ἐν τῇ διακονίᾳ, εἴτε ὁ 7
διδάσκων ἐν τῇ διδασκαλίᾳ, εἴτε ὁ παρακαλῶν ἐν τῇ παρα- 8
κλήσει, ὁ μεταδιδούς ἐν ἀπλότητι, ὁ προϊστάμενος ἐν
σπουδῇ, ὁ ἐλεῶν ἐν ἰσυχίᾳ. ἡ ἀγάπη ἀνυπόκριτος. 9
ἀποστρυγόντες τὸ πονηρὸν, κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ· τῇ 10
φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι, τῇ τιμῇ ἀλλήλους
προηγούμενοι, τῇ σπουδῇ μὴ ὀκνηροί, τῷ πνεύματι ζέοντες, 11
τῷ κυρίῳ δουλεύοντες, τῇ ἐλπίδι χαίροντες, τῇ θλίψει ὑπο- 12
μένοντες, τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες, ταῖς χρείαις τῶν 13
ἀγίων κοινωνοῦντες, τὴν φιλοξενίαν διώκοντες. εὐλογεῖτε 14
τοὺς διώκοντας, εὐλογεῖτε καὶ μὴ καταρᾶσθε. χαίρειν μετὰ 15

1 εὐάρεστον τῷ θεῷ

2 συνσχηματίζεσθαι.....μεταμορφοῦσθαι

4 μέλη πολλά

16 χαιρόντων, [†] κλαίειν μετὰ κλαιόντων. τὸ αὐτὸ εἰς ἀλλή-
 λους φρονούντες, μὴ τὰ ὑψηλὰ φρονούντες ἀλλὰ τοῖς τα-
 πεινοῖς συναπαγόμενοι. Μὴ γίνεσθε φρόνιμοι παρ' ἑαγ-
 17 τοῖς. μηδενὶ κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἀποδιδόντες· προνοού-
 18 μενοι καλὰ ἐνώπιον πάντων ἀνθρώπων· εἰ δυνατόν,
 19 τὸ ἐξ ὑμῶν μετὰ πάντων ἀνθρώπων εἰρηνεύοντες· μὴ ἑαυτοῦς
 ἐκδικοῦντες, ἀγαπητοί, ἀλλὰ δότε τόπον τῇ ὀργῇ, γέγραπται
 γάρ Ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει Κύριος.
 20 ἀλλὰ ἐὰν πεινᾷ ὁ ἐχθρὸς σοῦ, ψώμιζε αὐτόν· ἐὰν
 διψᾷ, πότιζε αὐτόν· τοῦτο γὰρ ποιῶν ἀνθρακας πύρρος
 21 σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ
 1 κακοῦ, ἀλλὰ νικά ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν. Πᾶσα
 ψυχὴ ἐξουσίαις ὑπερεχούσαις ὑποταστέσθω, οὐ γὰρ ἔστιν
 ἐξουσία εἰ μὴ ὑπὸ θεοῦ, αἱ δὲ οὖσαι ὑπὸ θεοῦ τεταγμέναι
 2 εἰσὶν· ὥστε ὁ ἀντιτασσόμενος τῇ ἐξουσίᾳ τῇ τοῦ θεοῦ
 διαταγῇ ἀνθεστήκεν, οἱ δὲ ἀνθεστηκότες ἑαυτοῖς κρίμα
 3 λήμψονται. οἱ γὰρ ἄρχοντες οὐκ εἰσὶν φόβος τῷ ἁγαθῷ
 ἔργῳ· ἀλλὰ τῷ κακῷ. θέλεις δὲ μὴ φοβέσθαι τὴν ἐξου-
 4 σίαν; τὸ ἀγαθὸν ποιεῖ, καὶ ἔξεις ἔπαινον ἐξ αὐτῆς· θεοῦ
 γὰρ διάκονός ἐστιν σοὶ εἰς τὸ ἀγαθόν. ἐὰν δὲ τὸ κακὸν
 ποιῆς, φοβοῦ· οὐ γὰρ εἰκὴ τὴν μάχαιραν φορεῖ· θεοῦ
 γὰρ διάκονός ἐστιν, ἐκδικὸς εἰς ὀργὴν τῷ τὸ κακὸν πράσ-
 5 σοντι. διὸ ἀνάγκη ὑποτάσσεσθαι, οὐ μόνον διὰ τὴν
 6 ὀργὴν ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνείδησιν, διὰ τοῦτο γὰρ καὶ
 φόρους τελεῖτε, λειτουργοὶ γὰρ θεοῦ εἰσὶν εἰς αὐτὸ τοῦτο
 7 προσκαρτεροῦντες. ἀπόδοτε πᾶσι τὰς ὀφειλάς, τῷ τὸν
 φόρον τὸν φόρον, τῷ τὸ τέλος τὸ τέλος, τῷ τὸν φόβον
 8 τὸν φόβον, τῷ τὴν τιμὴν τὴν τιμὴν. Μηδενὶ
 μηδὲν ὀφείλετε, εἰ μὴ τὸ ἀλλήλους ἀγαπᾶν· ὁ γὰρ ἀγαπῶν
 9 τὸν ἕτερον νόμον πεπλήρωκεν. τὸ γὰρ Οὐ μοιχεύσεις,
 Οὐ φονεύσεις, Οὐ κλέψεις, Οὐκ ἐπιθυμήσεις, καὶ
 εἴ τις ἕτερα ἐντολή, ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ ἀνακεφαλαιοῦται,
 [ἐν τῷ] Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σοῦ ὡς σεαυτόν.

15 καὶ

3 f.†

9 τούτῳ τῷ λόγῳ

ἡ ἀγάπη τῷ πλησίον κακὸν οὐκ ἐργάζεται· πλήρωμα οὖν τοῦ νομοῦ ἡ ἀγάπη. Καὶ τοῦτο εἰδότες τὸν καιρὸν, ὅτι ὦρα ἤδη ὑμᾶς ἐξ ὑπνου ἐγερθῆναι, νῦν γὰρ ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. ἡ νύξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν. ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους, ἐνδυσώμεθα [δὲ] τὰ ὄπλα τοῦ φωτός. ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, μὴ κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ. ἀλλὰ ἐνδύσασθε τὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιήσθε εἰς ἐπιθυμίας.

Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν. ὃς μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα, ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει. ὁ ἐσθίων τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενεῖτω, ὁ δὲ μὴ ἐσθίων τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω, ὁ θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο. σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; τῷ ἰδίῳ κυρίῳ στήκει ἢ πίπτει· σταθίσειται δέ, δυνατεῖ γὰρ ὁ κύριος στήσαι αὐτόν. ὃς μὲν [γὰρ] κρίνει ἡμέραν παρ' ἡμέραν, ὃς δὲ κρίνει πᾶσαν ἡμέραν· ἕκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ νοτὶ πληροφορεῖσθω· ὁ φρονῶν τὴν ἡμέραν κυρίῳ φρονεῖ. καὶ ὁ ἐσθίων κυρίῳ ἐσθίει, εὐχαριστεῖ γὰρ τῷ θεῷ· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων κυρίῳ οὐκ ἐσθίει, καὶ εὐχαριστεῖ τῷ θεῷ. Οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἑαυτῷ ζῆ, καὶ οὐδεὶς ἑαυτῷ ἀποθνήσκει· ἐάν τε γὰρ ζῶμεν, τῷ κυρίῳ ζῶμεν, ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τῷ κυρίῳ ἀποθνήσκομεν. ἐάν τε οὖν ζῶμεν ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τοῦ κυρίου ἐσμέν. εἰς τοῦτο γὰρ Χριστὸς ἀπέθανεν καὶ ἔζησεν ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων κυριεύσῃ. Σὺ δὲ τί κρίνεις τὸν ἀδελφόν σου; ἢ καὶ σὺ τί ἐξουθενεῖς τὸν ἀδελφόν σου; πάντες γὰρ παραστησόμεθα τῷ βήματι τοῦ θεοῦ· γέγραπται γάρ

Ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος, ὅτι ἐμοὶ κάμψει πᾶν γόνυ, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται τῷ θεῷ.

Ἄρα [οὖν] ἕκαστος ἡμῶν περὶ ἑαυτοῦ λόγον δώσει [τῷ θεῷ]. Μηκέτι οὖν ἀλλήλους κρίνωμεν· ἀλλὰ

14 τοῦτο κρίνατε μᾶλλον, τὸ μὴ τιθέναι ἑ πρόσκομμα τῷ
 ἀδελφῷ ἢ ἰ σκάνδαλον. οἶδα καὶ πέπεισμαι ἐν κυρίῳ
 Ἰησοῦ ὅτι οὐδὲν κοινὸν δι' αὐτοῦ· εἰ μὴ τῷ λογιζομένῳ
 15 τι κοινὸν εἶναι, ἐκείνῳ κοινόν. εἰ γὰρ διὰ βρώμα ὁ ἀδελφός
 σου λυπεῖται, οὐκέτι κατὰ ἀγάπην περιπατεῖς. μὴ τῷ βρώ-
 16 ματί σου ἐκείνον ἀπόλλυε ὑπὲρ οὗ Χριστὸς ἀπέθανεν. μὴ
 17 βλασφημείσθω σὺν ὑμῶν τὸ ἀγαθόν. οὐ γὰρ ἐστὶν ἡ
 βασιλεία τοῦ θεοῦ βρώσις καὶ πόσις, ἀλλὰ δικαιοσύνη καὶ
 18 εἰρήνη καὶ χαρὰ ἐν πνεύματι ἁγίῳ· ὁ γὰρ ἐν τούτῳ δουλεύων
 τῷ χριστῷ εὐάρεστος τῷ θεῷ καὶ δόκιμος τοῖς ἀνθρώποις.
 19 ἄρα οὖν τὰ τῆς εἰρήνης ἑδιώκωμεν καὶ τὰ τῆς οἰκοδομῆς
 20 τῆς εἰς ἀλλήλους· μὴ ἕνεκεν βρώματος καταλύε τὸ ἔργον
 τοῦ θεοῦ. πάντα μὲν καθαρὰ, ἀλλὰ κακὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ
 21 διὰ προσκόμματος ἐσθίουσι. καλὸν τὸ μὴ φαγεῖν κρέα μηδὲ
 22 πίνειν οἶνον μηδὲ ἐν ᾧ ὁ ἀδελφός σου προσκόπτει· σὺ πίστιν
 ἦν ἔχεις κατὰ σεαυτὸν ἔχε ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. μακάριος
 23 ὁ μὴ κρίνων αὐτὸν ἐν ᾧ δοκιμάζει· ὁ δὲ διακρινόμενος ἐὰν
 φάγη κατακρίνεται, ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως· πᾶν δὲ ὁ οὐκ ἐκ
 1 πίστεως ἁμαρτία ἐστίν.

Ὁφείλομεν δὲ ἡμεῖς οἱ
 2 δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν, καὶ μὴ
 3 αὐτοῖς ἀρέσκειν. ἕκαστος ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς
 4 τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν· καὶ γὰρ ὁ χριστὸς οὐχ ἑαυτῷ
 ἤρρεσεν· ἀλλὰ καθὼς γέγραπται Οἱ ὄνειδισμοὶ τῶν ὄνει-
 4 διζόντων ἐπέπεσαν ἐπ' ἐμέ. ἴσα γὰρ προεγράφη,
 [πάντα] εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν ἐγράφη, ἵνα διὰ τῆς
 ὑπομονῆς καὶ διὰ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν τὴν ἐλπίδα
 5 ἔχωμεν. ὁ δὲ θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως
 δόξη ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις κατὰ ἑ Χριστὸν
 6 Ἰησοῦν, ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἐνὶ στόματι δοξάζητε τὸν θεόν
 καὶ πατέρα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

7 Διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ χριστὸς
 8 προσελάβετο ἑμᾶς, εἰς δόξαν τοῦ θεοῦ. λέγω γὰρ Χρι-
 στὸν διάκονον ἑγενηθῆσαι περὶ τομῆς ὑπὲρ ἀληθείας θεοῦ,

εἰς τὸ βεβαιῶσαι τὰς ἐπαγγελίας τῶν πατέρων, τὰ δὲ 9
 ἔθνη ὑπὲρ ἐλεύσεως δοξάσαι τὸν θεόν· καθὼς γέγραπται Διὰ
 τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι, καὶ τῷ
 ὀνοματί σου ψαλῶ. καὶ πάλιν λέγει Εὐφράνθητε, 10
 ἔθνη, μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. καὶ πάλιν 11

Αἰνεῖτε, πάντα τὰ ἔθνη, τὸν κύριον,
 καὶ ἐπαινεσάτωσαν αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.
 καὶ πάλιν Ἡσαίας λέγει 12

Ἔσται ἡ ρίζα τοῦ Ἰεσσαί,
 καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἀρχεῖν ἐθνῶν·
 ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιούσιν.

ὁ δὲ θεὸς τῆς ἐλπίδος πληρῶσαι ὑμᾶς πάσης χαρᾶς καὶ 13
 εἰρήνης ἐν τῷ πιστεῦναι, εἰς τὸ περισσεύειν ὑμᾶς ἐν τῇ
 ἐλπίδι ἐν δυνάμει πνεύματος ἁγίου.

Πέπεισμαι δέ, ἀδελφοί μου, καὶ αὐτὸς ἐγὼ περὶ ὑμῶν, 14
 ὅτι καὶ αὐτοὶ μεστοὶ ἐστε ἀγαθωσύνης, πεπληρωμένοι
 πάσης τῆς γνώσεως, δυνάμενοι καὶ ἀλλήλους νουθετεῖν.
 τολμηροτέρως δὲ ἔγραψα ὑμῖν ἀπὸ μέρους, ὡς ἐπαναμι- 15
 μνήσκων ὑμᾶς, διὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι ἀπὸ τοῦ
 θεοῦ εἰς τὸ εἶναί με λειτουργὸν Χριστοῦ Ἰησοῦ εἰς τὰ 16
 ἔθνη, ἱεουργοῦντα τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ, ἵνα γένηται ἡ
 προσφορὰ τῶν ἐθνῶν εὐπρόσδεκτος, ἡγιασμένη ἐν πνεύ-
 ματι ἁγίῳ. ἔχω οὖν [τὴν] καύχησιν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τὰ 17
 πρὸς τὸν θεόν· οὐ γὰρ ἴσχυον ἵνα λαλῶν ὧν οὐ κατειρ- 18
 γάσατο Χριστὸς δι' ἐμοῦ εἰς ὑπακοὴν ἐθνῶν, λόγῳ καὶ
 ἔργῳ, ἐν δυνάμει σημείων καὶ τεράτων, ἐν δυνάμει πνεύματος 19
 [ἁγίου] ὥστε με ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ κύκλῳ μέχρι τοῦ
 Ἰλλυρικοῦ πεπληρωκέναι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ χριστοῦ, οὕτως 20
 δὲ φιλοτιμούμενον εὐαγγελίζεσθαι οὐχ ὅπου ὠνομάσθη
 Χριστός, ἵνα μὴ ἐπ' ἀλλότριον θεμέλιον οἰκοδομῶ, ἀλλὰ 21
 καθὼς γέγραπται

Ἦψονται οἱς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ,
 καὶ οἱ οὐκ ἀκηκόασιν σὺνήσουσιν.

22 Διὸ καὶ ἐνεκοπτόμην τὰ πολλὰ τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς·
 23 νυνὶ δὲ μηκέτι τόπον ἔχων ἐν τοῖς κλίμασι τούτοις, ἐπιπό-
 24 θειαν δὲ ἔχων τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ Ἰκανῶν ἐτῶν, ὥς
 ἂν πορεύωμαι εἰς τὴν Σπανίαν, ἐλπίζω γὰρ διαπορευόμενος
 θεάσασθαι ὑμᾶς καὶ ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι ἐκεῖ ἐὰν ὑμῶν
 25 πρῶτον ἀπὸ μέρους ἐμπλησθῶ,— νυνὶ δὲ πορεύομαι εἰς
 26 Ἱερουσαλήμ διακονῶν τοῖς ἁγίοις. ἠὐδόκησαν γὰρ Μακε-
 δονία καὶ Ἀχαΐα κοινωρίαν τινὰ ποιήσασθαι εἰς τοὺς πτω-
 27 χοὺς τῶν ἁγίων τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ. ἠὐδόκησαν γὰρ, καὶ
 ὀφειλέται εἰσὶν αὐτῶν· εἰ γὰρ τοῖς πνευματικοῖς αὐτῶν
 ἐκοινώησαν τὰ ἔθνη, ὀφείλουσιν καὶ ἐν τοῖς σαρκικοῖς
 28 λειτουργῆσαι αὐτοῖς. τοῦτο οὖν ἐπιτελέσας, καὶ σφρυγι-
 σάμενος αὐτοῖς τὸν καρπὸν τούτου, ἀπελεύσομαι δι' ὑμῶν
 29 εἰς Σπανίαν· οἶδα δὲ ὅτι ἐρχόμενος πρὸς ὑμᾶς ἐν πληρώ-
 30 ματι εὐλογίας Χριστοῦ ἐλεύσομαι.

Παρακαλῶ
 δὲ ὑμᾶς [ἀδελφοί,] διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
 καὶ διὰ τῆς ἀγάπης τοῦ πνεύματος συναγωνίσασθαι μοι ἐν
 31 ταῖς προσευχαῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν θεόν, ἵνα ῥυσθῶ ἀπὸ
 τῶν ἀπειθούντων ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ ἡ διακονία μου ἢ εἰς
 32 Ἱερουσαλήμ εὐπρόσδεκτος τοῖς ἁγίοις γένηται, ἵνα ἐν χαρᾷ
 ἔλθῶν πρὸς ὑμᾶς διὰ θελήματος ἁεροῦ¹⁷ συναναπαύσωμαι
 33 ὑμῖν. ὁ δὲ θεὸς τῆς εἰρήνης μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν.

1 Συνίστημι δὲ ὑμῖν Φοίβην τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν, οὕσαν
 2 [καὶ] διάκονον τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Κενχρεαῖς, ἵνα ἁερο-
 δέξησθε αὐτὴν ἐν κυρίῳ ἀξίως τῶν ἁγίων, καὶ παραστήτε
 αὐτῇ ἐν ᾧ ἂν ὑμῶν χρῆσις πράγματι, καὶ γὰρ αὐτὴ προ-
 στατίς πολλῶν ἐγενήθη καὶ ἐμοῦ αὐτοῦ.

3 Ἀσπάσασθε Πρίσκαν καὶ Ἀκύλαν τοὺς συνεργοὺς μου
 4 ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, οἵτινες ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου τὸν ἑαυτῶν
 τράχηλον ὑπέθηκαν, οἷς οὐκ ἐγὼ μόνος εὐχαριστῶ ἀλλὰ καὶ
 5 πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι τῶν ἐθνῶν, καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτῶν
 ἐκκλησίαν. ἀσπάσασθε Ἐπαίνετον τὸν ἀγαπητὸν μου, ὅς
 6 ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀσίας εἰς Χριστόν. ἀσπάσασθε Μαρίαν,

32 ἔλθω πρὸς.....θεοῦ καὶ | †...†

2 αὐτὴν προσδέξησθε

ἦτις πολλὰ ἐκοπίασεν εἰς ὑμᾶς. ἀσπάσασθε Ἀνδρόνικον 7
καὶ Ἰουνίαν τοὺς συγγενεῖς μου καὶ συναιχμαλώτους μου,
οἵτινες εἰσιν ἐπίσημοι ἐν τοῖς ἀποστόλοις, οἳ καὶ πρὸ ἐμοῦ
γέγοναν ἐν Χριστῷ. ἀσπάσασθε Ἀμπλιᾶτον τὸν ἀγα- 8
πητόν μου ἐν κυρίῳ. ἀσπάσασθε Οὐρβανὸν τὸν συνεργόν 9
ἡμῶν ἐν Χριστῷ καὶ Στάχυν τὸν ἀγαπητόν μου. ἀσπά- 10
σασθε Ἀπελλῆν τὸν δόκιμον ἐν Χριστῷ. ἀσπάσασθε
τοὺς ἐκ τῶν Ἀριστοβούλου. ἀσπάσασθε Ἡρφίδιωνα τὸν 11
συγγενῆ μου. ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν Ναρκίσσου τοὺς
ὄντας ἐν κυρίῳ. ἀσπάσασθε Τρύφαιναν καὶ Τρυφῶσαν τὰς 12
κοπιώσας ἐν κυρίῳ. ἀσπάσασθε Περσίδα τὴν ἀγαπητήν,
ἣτις πολλὰ ἐκοπίασεν ἐν κυρίῳ. ἀσπάσασθε Ῥούφον τὸν 13
ἐκλεκτὸν ἐν κυρίῳ καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ. ἀσπά- 14
σασθε Ἀσύνκριτον, Φλέγοντα, Ἑρμῆν, Πατρόβαν, Ἑρμᾶν,
καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς ἀδελφούς. ἀσπάσασθε Φιλόλογον 15
καὶ Ἰουλίαν, Νηρέα καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, καὶ Ὀλυμπᾶν,
καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς πάντας ἁγίους. Ἀσπάσασθε ἀλλή- 16
λους ἐν φιλήματι ἁγίῳ. Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησῖαι
πᾶσαι τοῦ χριστοῦ.

Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, σκοπεῖν τοὺς τὰς διχο- 17
στασίας καὶ τὰ σκάνδαλα παρὰ τὴν διδαχὴν ἣν ὑμεῖς ἐμά-
θετε ποιοῦντας, καὶ ἐκκλίnete ἀπ' αὐτῶν· οἳ γὰρ τοιοῦτοι 18
τῷ κυρίῳ ἡμῶν Χριστῷ οὐ δουλεύουσιν ἀλλὰ τῇ ἑαυτῶν
κοιλίᾳ, καὶ διὰ τῆς χρηστολογίας καὶ εὐλογίας ἐξασπατῶσι
τὰς καρδίας τῶν ἀκάκων. ἡ γὰρ ὑμῶν ὑπακοὴ εἰς πάντας 19
ἀφίκετο· ἐφ' ὑμῖν οὖν χαίρω, θέλω δὲ ὑμᾶς σοφοὺς [μέν]
εἶναι εἰς τὸ ἀγαθόν, ἀκεραίους δὲ εἰς τὸ κακόν. ὁ δὲ θεὸς 20
τῆς εἰρήνης συντρίψει τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας ὑμῶν
ἐν τάχει.

Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ [†] μεθ' ὑμῶν.

Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Τιμόθεος ὁ συνεργός [μου], καὶ 21
Λούκιος καὶ Ἰάσων καὶ Σωσίπατρος οἱ συγγενεῖς μου.
ἀσπάζομαι ὑμᾶς ἐγὼ. Τέρτιος ὁ γράψας τὴν ἐπιστολὴν ἐν 22

23 κυρίῳ. ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Γαῖος ὁ ξένος μου καὶ ὅλης τῆς ἐκκλησίας. ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Ἔραστος ὁ οἰκονόμος τῆς πόλεως καὶ Κούαρτος ὁ ἀδελφός.

25 Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑμᾶς στηρίζαι κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου καὶ τὸ κήρυγμα Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ ἀποκάλυψιν μυστη-
26 ρίου χρόνοις αἰωνίοις σεσιγημένου φανερωθέντος δὲ νῦν διὰ τε γραφῶν προφητικῶν κατ' ἐπιταγὴν τοῦ αἰωνίου θεοῦ εἰς ὑπακοὴν πίστεως εἰς πάντα τὰ ἔθνη γνωρισθέντος,
27 μόνῳ σοφῷ θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ [φ] ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α

ΠΑΥΛΟΣ κλητὸς ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ¹ διὰ
1 θελήματος θεοῦ καὶ Σωσθένης ὁ ἀδελφὸς τῇ ἐκκλησίᾳ²
τοῦ θεοῦ τῇ οὔσῃ ἐν Κορίνθῳ, ἡγιασμένοι ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ, κλητοὶς ἁγίοις, σὺν πᾶσιν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ
ὄνομα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν παντὶ τόπῳ
αὐτῶν καὶ ἡμῶν· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς³
ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν ἐπὶ τῇ χάριτι⁴
τοῦ θεοῦ τῇ δοθείσῃ ὑμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὅτι ἐν παντὶ⁵
ἐπλουτίσθητε ἐν αὐτῷ, ἐν παντὶ λόγῳ καὶ πάσῃ γνώσει,
καθὼς τὸ μαρτύριον τοῦ χριστοῦ ἐβεβαιώθη ἐν ὑμῖν,⁶
ὥστε ὑμᾶς μὴ ὑστερεῖσθαι ἐν μηδενὶ χαρίσματι, ἀπεκδε-⁷
χομένους τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·
ὃς καὶ βεβαιώσει ὑμᾶς ἕως τέλους ἀνεγκλήτους ἐν τῇ ἡμέρᾳ⁸
τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ [Χριστοῦ]. πιστὸς ὁ θεὸς δι' οὗ⁹
ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ
κυρίου ἡμῶν.

Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ¹⁰
κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες,
καὶ μὴ ᾗ ἐν ὑμῖν σχίσματα, ἦτε δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ
αὐτῷ νοί καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ. ἐδηλώθη γάρ μοι περὶ¹¹
ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ τῶν Χλόης ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν εἰσίν.
λέγω δὲ τοῦτο ὅτι ἕκαστος ὑμῶν λέγει Ἐγὼ μὲν εἰμι¹²
Παῦλος, Ἐγὼ δὲ Ἀπολλώ, Ἐγὼ δὲ Κηφᾶ, Ἐγὼ δὲ
Χριστοῦ. μεμέρισται ὁ ἄριστος.¹ μὴ Παῦλος ἐσταυρώθη¹³

¹ Χριστοῦ Ἰησοῦ

¹³ χριστός;

14 ἵπέρ ὑμῶν, ἥ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε; εὐχα-
 ριστῶ ὅτι οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα εἰ μὴ Κρίσπον καὶ
 15 Γαῖον, ἵνα μὴ τις εἴπῃ ὅτι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβαπτίσθητε·
 16 ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν Στεφανῶ οἶκον· λοιπὸν οὐκ οἶδα εἴ
 17 τινα ἄλλον ἐβάπτισα. οὐ γὰρ ἀπέστειλὲν με Χριστὸς
 βαπτίζειν ἀλλὰ εὐαγγελίζεσθαι, οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου, ἵνα
 μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ χριστοῦ.
 18 Ὁ λόγος γὰρ ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις
 μωρία ἐστίν, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις θεοῦ ἐστίν.
 19 γέγραπται γάρ

ἘΠΟΛΩ ΤΗΝ ΣΟΦΙΑΝ ΤΩΝ ΣΟΦΩΝ,
 καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω.

20 ΠΟῦ ΣΟΦΟΣ; ΠΟῦ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ; ΠΟῦ ΣΥΝΖΗΤΗΤΗΣ
 τοῦ αἰῶνος τούτου; οὐχὶ ἐμώρανεν ὁ θεὸς τὴν σοφίαν
 21 τοῦ κόσμου; ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ θεοῦ οὐκ ἔγνω
 ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν θεόν, εὐδόκησεν ὁ θεὸς διὰ
 22 τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας. ἐπει-
 δὴ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖα αἰτοῦσιν καὶ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦ-
 23 σιν· ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, Ἰουδαίοις
 24 μὲν σκάνδαλον ἔθνεσιν δὲ μωρίαν, αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς,
 Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησιν, Χριστὸν θεοῦ δύναμιν καὶ θεοῦ
 25 σοφίαν. ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ θεοῦ σοφώτερον τῶν ἀνθρώ-
 πων ἐστίν, καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ θεοῦ ἰσχυρότερον τῶν
 26 ἀνθρώπων.

Βλέπετε γὰρ τὴν κλήσιν ὑμῶν,
 ἀδελφοί, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ πολλοὶ
 27 δυνατοί, οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς· ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου
 ἐξελέξατο ὁ θεός, ἵνα καταισχύνη τοὺς σοφούς, καὶ τὰ
 ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ θεός, ἵνα καταισχύνη τὰ
 28 ἰσχυρά, καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἐξουθενημένα
 ἐξελέξατο ὁ θεός, [καὶ] τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταρ-
 29 γήσῃ, ὅπως μὴ καυχῆσθαι πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ.
 30 ἐξ αὐτοῦ δε ὑμεῖς ἐστέ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐγενήθη σοφία
 ἡμῖν ἀπὸ θεοῦ, δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμὸς καὶ ἀπυλύ-

τρωςις, ἵνα καθὼς γέγραπται Ὁ καυχώμενος ἐν Κύριῳ ζῆ καυχάσθω.

Κἀγὼ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἦλθον οὐ καθ' ὑπερο- 1
χὴν λόγου ἢ σοφίας καταγγέλλων ὑμῖν τὸ ἄμυστήριον τοῦ 2
θεοῦ, οὐ γὰρ ἔκρινά τι εἰδέναι ἐν ὑμῖν εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστὸν 2
καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον κἀγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ 3
καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὁ λόγος μου 4
καὶ τὸ κήρυγμά μου οὐκ ἐν πιθοῖς σοφίας λόγοις ἀλλ' ἐν 5
ἀποδείξει πνεύματος καὶ δυνάμεως, ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾖ 5
ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων ἀλλ' ἐν δυνάμει θεοῦ. Σοφίαν 6

δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις, σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος 7
τούτου οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου τῶν καταργου- 8
μένων· ἀλλὰ λαλοῦμεν θεοῦ σοφίαν ἐν μυστηρίῳ, τὴν 7
ἀποκεκρυμμένην, ἣν προώρισεν ὁ θεὸς πρὸ τῶν αἰῶνων εἰς 8
δόξαν ἡμῶν· ἣν οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου 8
ἔγνωκεν, εἰ γὰρ ἔγνωσαν, οὐκ ἂν τὸν κύριον τῆς δόξης 9
ἐσταύρωσαν· ἀλλὰ καθὼς γέγραπται 9

Ἄ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδεν καὶ οὐκ ἤκουσεν
καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη,

ὅσα ἠτοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.
ἡμῖν γὰρ ἀπεκάλυψεν ὁ θεὸς διὰ τοῦ πνεύματος, τὸ γὰρ 10
πνεῦμα πάντα ἐραυνᾷ, καὶ τὰ βάθη τοῦ θεοῦ. τίς γὰρ οἶδεν 11
ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου
τὸ ἐν αὐτῷ; οὕτως καὶ τὰ τοῦ θεοῦ οὐδεὶς ἔγνωκεν εἰ μὴ
τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ. ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου 12
ἐλάβομεν ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ, ἵνα εἰδῶμεν τὰ
ὑπὸ τοῦ θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν· ἃ καὶ λαλοῦμεν οὐκ ἐν 13
διδασκατοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν διδασκατοῖς
πνεύματος, πνευματικοῖς πνευματικᾶ συνκρίνοντες. ψυ- 14
χικὸς δὲ ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ θεοῦ,
μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστίν, καὶ οὐ δύναται γνῶναι, ὅτι πνευμα-
τικῶς ἀνακρίνεται· ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει ἄ μὲν πάντα, 15
αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρίνεται. τίς γὰρ ἔγνω νοῦν 16

Κυρίου, ὃς συνβιάσει αὐτόν; ἡμεῖς δὲ νῦν Χριστοῦ
 1 ἔχομεν.

Κἀγώ, ἀδελφοί, οὐκ ἠδυνήθην λαλῆσαι
 ὑμῖν ὡς πνευματικοῖς ἀλλ' ὡς σαρκίνοις, ὡς νηπίοις ἐν
 2 Χριστῷ. γάλα ὑμᾶς ἐπότισα, οὐ βρώμα, οὐπω γὰρ ἐδύ-
 νασθε.

3 Ἄλλ' οὐδὲ [ἔτι] νῦν δύνασθε, ἔτι γὰρ σαρκικοί ἐστε.
 ὅπου γὰρ ἐν ὑμῖν ζῆλος καὶ ἔρις, οὐχὶ σαρκικοί ἐστε καὶ
 4 κατὰ ἄνθρωπον περιπατεῖτε; ὅταν γὰρ λέγη τις Ἐγὼ μὲν
 εἰμι Παύλου, ἕτερος δὲ Ἐγὼ Ἀπολλῶ, οὐκ ἄνθρωποί
 5 ἐστε; τί οὖν ἐστὶν Ἀπολλῶς; τί δὲ ἐστὶν Παῦλος; διά-
 κονοι δι' ὧν ἐπιστεύσατε, καὶ ἐκάστῳ ὡς ὁ κύριος ἔδωκεν.

6 ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλῶς ἐπότισεν, ἀλλὰ ὁ θεὸς ἠῤῥξανε·
 7 ὥστε οὔτε ὁ φυτεύων ἐστὶν τι οὔτε ὁ ποτίζων, ἀλλ' ὁ
 8 αὐξάνων θεός. ὁ φυτεύων δὲ καὶ ὁ ποτίζων ἐν εἰσιν,
 ἕκαστος δὲ τὸν ἴδιον μισθὸν λήμψεται κατὰ τὸν ἴδιον κόπον,
 9 θεοῦ γὰρ ἐσμεν συνεργοί· θεοῦ γεώργιον, θεοῦ οἰκοδομή
 10 ἐστε.

Κατὰ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ τὴν δοθεῖσάν
 μοι ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον ἔθηκα, ἄλλος δὲ ἐποικο-
 11 δομεῖ. ἕκαστος δὲ βλέπετω πῶς ἐποικοδομεῖ· θεμέλιον
 γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὃς
 12 ἐστὶν Ἰησοῦς Χριστός· εἰ δὲ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θε-
 μέλιον ἡ χρυσίον, ἡ ἀργύριον, ἡ λίθους τιμίους, ἡ ξύλα, ἡ χόρτον,
 13 ἡ καλάμην, ἐκάστου τὸ ἔργον φανερόν γενήσεται, ἡ γὰρ
 ἡμέρα δηλώσει· ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται, καὶ ἐκάστου τὰ
 14 ἔργον ὁποῖόν ἐστιν τὸ πῦρ αὐτὸ δοκιμάσει· εἴ τις τὸ
 15 ἔργον μενεῖ ὁ ἐποικοδόμησεν, μισθὸν λήμψεται· εἴ τις τὰ
 ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται, αὐτὸς δὲ σωθήσεται,
 16 οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός.

Οὐκ οἴδατε ὅτι ναὸς
 17 θεοῦ ἐστὲ καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ ἔν ὑμῖν οἰκεῖ; εἴ τις
 τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ φθειρεῖ, φθερεῖ τοῦτον ὁ θεός· ὁ γὰρ
 ναὸς τοῦ θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἳτινές ἐστε ὑμεῖς.

18. Μηδεὶς ἑαυτὸν ἐξαπατάτω· εἴ τις δοκεῖ σοφὸς εἶναι ἐν
 ὑμῖν ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, μωρὸς γενέσθω, ἵνα γένηται σοφός,

ἡ γὰρ σοφία τοῦ κόσμου τούτου μωρία παρὰ τῷ θεῷ ἐστίν· 19
 γέγραπται γάρ· Ὁ Δρασσόμενος τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ πα- 20
 νοουργίᾳ αὐτῶν· καὶ πάλιν Κύριος γινώσκει τοὺς δια- 20
 λογισμοὺς τῶν σοφῶν ὅτι εἰσὶν μάταιοι. ὥστε μηδεὶς 21
 καυχάσθω ἐν ἀνθρώποις· πάντα γὰρ ὑμῶν ἐστίν, εἴτε Παῦ- 22
 λος εἴτε Ἀπολλῶς εἴτε Κηφᾶς εἴτε κόσμος εἴτε ζωὴ εἴτε
 θάνατος εἴτε ἐνεστῶτα εἴτε μέλλοντα, πάντα ὑμῶν, ὑμεῖς 23
 δὲ Χριστοῦ, Χριστὸς δὲ θεοῦ.

Οὕτως ἡμᾶς λογι- 1
 ζέσθω ἄνθρωπος ὡς ὑπηρετάς Χριστοῦ καὶ οἰκονόμου 2
 μυστηρίων θεοῦ. ὡδε λοιπὸν ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκονόμοις 2
 ἵνα πιστός τις εὑρεθῇ. ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστόν ἐστιν ἵνα 3
 ὑφ' ὑμῶν ἀνακριθῶ ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέρας· ἀλλ' οὐδὲ
 ἐμαυτὸν ἀνακρίνω· οὐδὲν γὰρ ἐμαυτῷ σῦνοιδα, ἀλλ' οὐκ ἐν 4
 τούτῳ δεδικαίωμαι, ὃ δὲ ἀνακρίνων με κύριός ἐστιν. ὥστε 5
 μὴ πρὸ καιροῦ τι κρίνετε, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ κύριος, ὃς καὶ
 φωτίσει τὰ κρυπτὰ τοῦ σκοτούς καὶ φανερώσει τὰς βουλὰς
 τῶν καρδιῶν, καὶ τότε ὁ ἔπαινος γενήσεται ἐκάστῳ ἀπὸ
 τοῦ θεοῦ.

Ταῦτα δέ, ἀδελφοί, μετεσχημάτισα 6
 εἰς ἐμαυτὸν καὶ Ἀπολλῶν δι' ὑμᾶς, ἵνα ἐν ἡμῖν μάθητε τό 7
 Μὴ ὑπὲρ ἃ γέγραπται, ἵνα μὴ εἰς ὑπὲρ τοῦ ἐνὸς φυσιοῦ-
 σθε κατὰ τοῦ ἑτέρου. τίς γὰρ σε διακρίνει; τί δὲ ἔχεις ὃ 7
 οὐκ ἔλαβες; εἰ δὲ καὶ ἔλαβες, τί καυχᾶσαι ὡς μὴ λαβίων;
 ἤδη κεκορεσμένοι ἐστέ; ἤδη ἐπλουτήσατε; χωρὶς ἡμῶν 8
 ἐβασιλεύσατε; καὶ ὄφελόν γε ἐβασιλεύσατε, ἵνα καὶ ἡμεῖς
 ὑμῖν συνβασιλεύσωμεν. δοκῶ γάρ, ὃ θεὸς ἡμᾶς τοὺς 9
 ἀποστόλους ἐσχάτους ἠπέδειξεν ὡς ἐπιθανάτιους, ὅτι θέα-
 τρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις.
 ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· 10
 ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἐνδοξοὶ, ἡμεῖς δὲ
 ἄττιμοι. ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινώμεν καὶ διψῶμεν καὶ 11
 γυμνιτεύομεν· καὶ κολαφίζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν καὶ κοπι- 12
 ὤμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσίν· λοιδορούμενοι εὐλο-
 γοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα, δυσφημούμενοι παρακα- 13

λούμεν ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων
 14 περίψημα, ἕως ἄρτι. Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω
 15 ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ κουθετῶν· ἐὰν γὰρ
 μυρίους παιδαγωγούς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς
 16 πατέρας, ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ
 17 ὑμᾶς ἐγέννησα. παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί μου γί-
 18 νεσθε. Διὰ τοῦτο ἔπεμψα ὑμῖν Τιμόθεον, ὅς ἐστίν μου
 τέκνον ἀγαπητὸν καὶ πιστὸν ἐν κυρίῳ, ὅς ὑμᾶς ἀναμνήσει
 18 τὰς ὁδοὺς μου τὰς ἐν Χριστῷ [Ἰησοῦ], καθὼς πανταχοῦ ἐν
 19 μου πρὸς ὑμᾶς ἐφυσιώθησάν τινες· ἐλεύσομαι δὲ ταχέως
 πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ὁ κύριος θελήσῃ, καὶ γνώσομαι οὐ τὸν
 20 λόγον τῶν πεφυσιωμένων ἀλλὰ τὴν δύναμιν, οὐ γὰρ ἐν
 21 λόγῳ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἀλλ' ἐν δυνάμει. τί θέλετε; ἐν
 βράβδῳ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐν ἀγάπῃ πνεύματι τε πραύ-
 τητος;

1 Ὅλως ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνεία, καὶ τοιαύτη πορνεία
 ἣτις οὐδὲ ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὥστε γυναῖκά τινα τοῦ πατρὸς
 2 ἔχειν. καὶ ὑμεῖς πεφυσιωμένοι ἐστέ, καὶ οὐχὶ μᾶλλον
 ἐπενθήσατε, ἵνα ἀρθῇ ἐκ μέσου ὑμῶν ὁ τὸ ἔργον τοῦτο
 3 πράξας; Ἐγὼ μὲν γάρ, ἀπὸν τῷ σώματι παρὼν δὲ τῷ
 4 πνεύματι, ἤδη κέκρικα ὡς παρὼν τὸν οὕτως τοῦτο κατεργα-
 5 σάμενον ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου [ἡμῶν] Ἰησοῦ, συνα-
 χθέντων ὑμῶν καὶ τοῦ ἐμοῦ πνεύματος σὺν τῇ δυνάμει τοῦ
 6 κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ, παραδοῦναι τὸν τοιοῦτον τῷ Σατανᾷ
 εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκός, ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
 7 τοῦ κυρίου. Οὐ καλὸν τὸ καύχημα ὑμῶν. οὐκ οἴδατε ὅτι
 8 μικρὰ ζύμη ὄλον τὸ φύραμα ζυμοί; ἐκκαθάρατε τὴν πα-
 9 λαιὰν ζύμην, ἵνα ἦτε νέον φύραμα, καθὼς ἐστε ἄζυμοι.
 καὶ γὰρ τὸ πᾶςχα ἡμῶν ἐτίθη Χριστός· ὥστε εορτάζωμεν,
 μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας,
 ἀλλ' ἐν ἄζυμοῖς εὐδικρίας καὶ ἀληθείας. Ἐγραψα

ὑμῖν ἐν τῇ ἐπιστολῇ μὴ συναναμίγνυσθαι πόρνοις, οὐ πάν- 10
 τως τοῖς πόρνοις τοῦ κόσμου τούτου ἢ τοῖς πλεονέκταις καὶ
 ἄρπαξιν ἢ εἰδωλολάτραις, ἐπεὶ ὠφείλετε ἄρα ἐκ τοῦ κόσμου
 ἐξελθεῖν. νῦν δὲ ἔγραψα ὑμῖν μὴ συναναμίγνυσθαι ἐάν τις 11
 ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος ἢ πόρνος ἢ πλεονέκτης ἢ εἰδωλο-
 λάτρης ἢ λοιδορος ἢ μέθυσος ἢ ἄρπαξ, τῷ τοιούτῳ μηδὲ
 συνεσθίειν. τί γάρ μοι τοὺς ἔξω κρίνειν; οὐχὶ τοὺς ἔσω 12
 ὑμεῖς κρίνετε, τοὺς δὲ ἔξω ὁ θεὸς κρίνει; ἐξάρτατε τὸν 13
 ΠΟΝΗΡὸν ἘΞ ὙΜῶΝ ΔΥΤῶΝ.

Τολμᾷ τις ὑμῶν πράγμα ἔχων πρὸς τὸν ἕτερον κρί- 1
 νεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδικῶν, καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἀγιῶν; ἢ οὐκ οἴδατε 2
 ὅτι οἱ ἅγιοι τὸν κόσμον ἱκρῖνουσιν; καὶ εἰ ἐν ὑμῖν κρίνεται
 ὁ κόσμος, ἀνάξιοί ἐστε κριτηρίων ἐλαχίστων; οὐκ οἴδατε 3
 ὅτι ἀγγέλους κρῖνουμεν, μήτιγε βιωτικά; βιωτικά μὲν οὖν 4
 κριτήρια ἐὰν ἔχητε, τοὺς ἐξουθενημένους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ,
 τούτους καθίζετε; πρὸς ἐντροπήν ὑμῖν λέγω. οὕτως 5
 οὐκ ἐνὶ ἐν ὑμῖν οὐδεὶς σοφὸς ὡς δυνήσεται διακρίναι ἀνά
 μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἀλλὰ ἀδελφὸς μετὰ ἀδελφοῦ 6
 κρίνεται, καὶ τοῦτο ἐπὶ ἀπίστων; ἤδη μὲν οὖν ὅπως ἤττημα 7
 ὑμῖν ἐστὶν ὅτι κρίματα ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν διὰ τί οὐχὶ
 μᾶλλον ἀδικεῖσθε; διὰ τί οὐχὶ μᾶλλον ἀποστερεῖσθε; ἀλλὰ 8
 ὑμεῖς ἀδικεῖτε καὶ ἀποστερεῖτε, καὶ τοῦτο ἀδελφούς. ἢ 9
 οὐκ οἴδατε ὅτι ἄδικοι θεοῦ βασιλείαν οὐ κληρονομήσουσιν;
 Μὴ πλανᾶσθε· οὔτε πόρνοι οὔτε εἰδωλολάτραι οὔτε μοιχοὶ
 οὔτε μαλακοὶ οὔτε ἀρσενικοῖται οὔτε κλέπται οὔτε πλεο- 10
 νέκται, οὐ μέθυσοι, οὐ λοιδοροὶ, οὐχ ἄρπαγες βασιλείαν
 θεοῦ κληρονομήσουσιν. Καὶ ταῦτά τινες ἤτε· ἀλλὰ ἀπε- 11
 λούσασθε, ἀλλὰ ἡγιάσθητε, ἀλλὰ ἐδικαιώθητε ἐν τῷ ὀνό-
 ματι τοῦ κυρίου [ἡμῶν] Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἐν τῷ πνεύματι
 τοῦ θεοῦ ἡμῶν.

Πάντα μοι ἔξεστιν· ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει. πάντα 12
 μοι ἔξεστιν· ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπὸ τινος.
 τὰ βρώματα τῇ κοιλίᾳ, καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ 13

θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα καταργήσει. τὸ δὲ σῶμα οὐ τῇ
 14 πορνείᾳ ἀλλὰ τῷ κυρίῳ, καὶ ὁ κύριος τῷ σώματι· ὁ δὲ θεὸς
 καὶ τὸν κύριον ἡγειρεν καὶ ἡμᾶς ἑξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως
 15 αὐτοῦ. οὐκ οἴδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ
 ἐστίν; ἄρα οὖν τὰ μέλη τοῦ χριστοῦ ποιήσω πόρνης μέλη;
 16 μὴ γένοιτο. ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι ὁ κολλώμενος τῇ πόρνη ἐν
 σώμα ἐστιν; ἜCONΤAI γάρ, φησίν, οἱ λόγοι εἰς σάρκα
 17 μίαν. ὁ δὲ κολλώμενος τῷ κυρίῳ ἐν πνευμά ἐστιν.
 18 φεύγετε τὴν πορνείαν· πᾶν ἀμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρω-
 πος ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν, ὁ δὲ πορνεύων εἰς τὸ ἴδιον
 19 σῶμα ἀμαρτάνει. ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς
 τοῦ ἐν ὑμῖν ἁγίου πνεύματος ἐστίν, οὗ ἔχετε ἀπὸ θεοῦ;
 20 καὶ οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν, ἠγοράσθητε γὰρ τιμῆς· δοξάσατε δὴ
 τὸν θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν.

1 Περὶ δὲ ὧν ἐγράψατε, καλὸν ἀνθρώπῳ γυναικὸς μὴ
 2 ἄπτεσθαι· διὰ δὲ τὰς πορνείας ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα
 3 ἐχέτω, καὶ ἐκάστη τὸν ἴδιον ἄνδρα ἐχέτω. τῇ γυναικὶ ὁ
 4 ἀνὴρ τὴν ὀφειλὴν ἀποδιδότω, ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ
 5 ἀνδρὶ· ἢ γυνὴ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει ἀλλὰ ὁ
 ἀνὴρ· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξου-
 6 σιάζει ἀλλὰ ἡ γυνή. μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους, εἰ μῆτι
 [ἂν] ἐκ συμφώνου πρὸς καιρὸν ἵνα σχολάσῃτε τῇ προσευχῇ
 καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἦτε, ἵνα μὴ πειράξῃ ὑμᾶς ὁ Σατανᾶς
 7 διὰ τὴν ἀκρασίαν [ὑμῶν]. τοῦτο δὲ λέγω κατὰ συνγνώμην,
 8 οὐ κατ' ἐπιταγὴν. θέλω δὲ πάντας ἀνθρώπους εἶναι ὡς
 καὶ ἑμαυτόν· ἀλλὰ ἕκαστος ἴδιον ἔχει χάρισμα ἐκ θεοῦ, ὁ
 μὲν οὕτως, ὁ δὲ οὕτως.

8 Λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς χήραις, καλὸν αὐτοῖς ἐὰν
 9 μείνωσιν ὡς καγώ· εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεύονται, γαμησάτωσαν,
 10 κρεῖττον γάρ ἐστιν ἡ γαμεῖν ἢ πυροῦσθαι. τοῖς δὲ γεγαμη-
 κόσιν παραγγέλλω, οὐκ ἐγώ ἀλλὰ ὁ κύριος, γυναῖκα ἀπὸ ἄν-
 11 δρὸς μὴ χωρισθῆναι, — ἐὰν δὲ καὶ χωρισθῇ, μετέτω ἄγαμος
 ἢ τῷ ἀνδρὶ καταλλαγῆτω, — καὶ ἄνδρα γυναῖκα μὴ ἀφιέναι.

14 ἐξήγειρεν

19 πνεύματος ἁγίου ἐστίν

9 γαμήσαι

Τοῖς δὲ λοιποῖς λέγω ἐγώ, οὐχ ὁ κύριος· εἴ τις ἀδελφὸς 12
 γυναῖκα ἔχει ἄπιστον, καὶ αὕτη συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐ-
 τοῦ, μὴ ἀφίετω αὐτήν· καὶ γυνή ἣτις ἔχει ἄνδρα ἄπιστον, 13
 καὶ οὗτος συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς, μὴ ἀφίετω τὸν
 ἄνδρα. ἡγίασαι γὰρ ὁ ἄνθρωπος ὁ ἄπιστος ἐν τῇ γυναικί, καὶ 14
 ἡγίασαι ἢ τὴν γυνή ἢ τὸν ἄπιστον ἐν τῷ ἀδελφῷ· ἐπεὶ ἄρα τὰ
 τέκνα ὑμῶν ἀκάθαρτά ἐστιν, νῦν δὲ ἁγία ἐστίν· εἰ δὲ ὁ 15
 ἄπιστος χωρίζεται, χωρίζεσθω· οὐ δεδούλωται ὁ ἀδελφὸς
 ἢ ἡ ἀδελφή ἐν τοῖς τοιοῦτοις, ἐν δὲ εἰρήνῃ κέκληκεν
 ἡμεῖς ὁ θεός· τί γὰρ οἶδας, γυναίκα, εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις; 16
 ἢ τί οἶδας, ἄνθρωπε, εἰ τὴν γυναῖκα σώσεις; Εἰ 17
 μὴ ἐκάστῳ ὡς ἡμεμέρικεν ὁ κύριος, ἕκαστον ὡς κέκληκεν
 ὁ θεός, οὕτως περιπατεῖτω καὶ οὕτως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις
 πάσαις διατάσσομαι· περιτετμημένος τις ἐκλήθη; μὴ 18
 ἐπίσπασθω· ἐν ἀκροβυστία κέκληται τις; μὴ περιτεμνέσθω.
 ἢ περιτομὴ οὐδὲν ἐστίν, καὶ ἡ ἀκροβυστία οὐδὲν ἐστίν, 19
 ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν θεοῦ· ἕκαστος ἐν τῇ κλήσει ἣ 20
 ἐκλήθη ἐν ταύτῃ μενέτω· δούλος ἐκλήθη; μὴ σοι με- 21
 λέτω· ἀλλ' εἰ καὶ δύνασαι ἐλεύθερος γενέσθαι, μᾶλλον
 χρῆσαι· ὁ γὰρ ἐν κυρίῳ κληθεὶς δούλος ἀπελεύθερος 22
 κυρίου ἐστίν· ὁμοίως ὁ ἐλεύθερος κληθεὶς δούλος ἐστίν
 Χριστοῦ· τιμῆς ἠγοράσθητε· μὴ γίνεσθε δούλοι ἀνθρώ- 23
 πων· ἕκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη, ἀδελφοί, ἐν τούτῳ μενέτω 24
 παρὰ θεῷ.

Περὶ δὲ τῶν παρθένων ἐπιταγὴν κυρίου οὐκ ἔχω, γνώμην 25
 δὲ δίδωμι ὡς ἠληθὲς ὑπὸ κυρίου πιστὸς εἶναι. Νο- 26
 μίζω οὖν τοῦτο καλὸν ὑπάρχειν διὰ τὴν ἐνεστῶσαν ἀνάγκην,
 ὅτι καλὸν ἀνθρώπῳ τὸ οὕτως εἶναι· δεδεσθαι γυναίκα; μὴ 27
 ζῆτε λύσιν· λέλυσαι ἀπὸ γυναικός; μὴ ζῆτε γυναῖκα· ἐὰν 28
 δὲ καὶ γαμήσης, οὐχ ἡμαρτες· καὶ ἐὰν γήμη [ἢ] παρθένος,
 οὐχ ἡμαρτεν· θλίψιν δὲ τῇ σαρκὶ ἔξουσιν οἱ τοιοῦτοι,
 ἐγὼ δὲ ὑμῶν φείδομαι· Τοῦτο δὲ φημι, ἀδελφοί, ὁ καιρὸς 29
 συνεσταλμένος ἐστίν· τὸ λοιπὸν ἵνα καὶ οἱ ἔχοντες γυναῖκας

30 ὡς μὴ ἔχοντες ὄσιν, καὶ οἱ κλαίοντες ὡς μὴ κλαίοντες, καὶ
 οἱ χαίροντες ὡς μὴ χαίροντες, καὶ οἱ ἀγοράζοντες ὡς μὴ
 31 κατέχοντες, καὶ οἱ χρώμενοι τὸν κόσμον ὡς μὴ καταχρώ-
 32 μενοι· παράγει γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου. θέλω
 δὲ ὑμᾶς ἀμερίμνους εἶναι. ὁ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ
 33 κυρίου, πῶς ἀρέσῃ τῷ κυρίῳ· ὁ δὲ γαμήσας μεριμνᾷ τὰ
 τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσῃ τῇ γυναικί, καὶ μεμέρισται. καὶ ἡ
 34 γυνὴ ἡ ἄγαμος καὶ ἡ παρθένος μεριμνᾷ τὰ τοῦ κυρίου, ἵνα
 ἢ ἁγία [καὶ] τῷ σώματι καὶ τῷ πνεύματι· ἡ δὲ γαμήσασα
 35 μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσῃ τῷ ἀνδρί. τοῦτο δὲ
 πρὸς τὸ ὑμῶν αὐτῶν σύμφορον λέγω, οὐχ ἵνα βρόχον ὑμῖν
 ἐπιβάλλω, ἀλλὰ πρὸς τὸ εὐσχημον καὶ εὐπάρεδρον τῷ κυρίῳ
 36 ἀπερισπάστως. Εἰ δέ τις ἀσχημονεῖν ἐπὶ τὴν
 παρθένον αὐτοῦ νομίζει ἢ ἢ ὑπέρακμος, καὶ οὕτως ὀφείλει
 γίνεσθαι, ὁ θέλει ποιεῖτω· οὐχ ἁμαρτάνει· γαμήτωσαν.
 37 ὅς δὲ ἔστηκεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἐδραῖος, μὴ ἔχων ἀνάγκην,
 ἐξουσίαν δὲ ἔχει περὶ τοῦ ἰδίου θελήματος, καὶ τοῦτο κέκρι-
 κεν ἐν τῇ ἰδίᾳ καρδίᾳ, τηρεῖν τὴν ἑαυτοῦ παρθένον, καλῶς
 38 ποιήσει· ὥστε καὶ ὁ γαμίζων τὴν ἑαυτοῦ παρθένον καλῶς
 39 ποιεῖ, καὶ ὁ μὴ γαμίζων κρεῖσσον ποιήσει. Γυ-
 νὴ δέδεται ἐφ' ὅσον χρόνον ζῆ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς· ἐὰν δὲ κοι-
 μηθῆ ὁ ἀνὴρ, ἐλευθέρα ἐστὶν ἢ θέλει γαμηθῆναι, μόνον ἐν
 40 κυρίῳ· μακαριωτέρα δὲ ἐστὶν ἐὰν οὕτως μείνῃ, κατὰ τὴν
 ἐμὴν γνώμην, δοκῶ γὰρ κατὰ πνεῦμα θεοῦ ἔχειν.

1 Περὶ δὲ τῶν εἰδωλοθυτῶν, οἶδαμεν ὅτι πάντες γνώσιν
 2 ἔχομεν. ἡ γνώσις φυσιοῖ, ἡ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ. εἴ τις
 3 δοκεῖ ἐγνωκέναι τι, οὕτω ἔγνω καθὼς δεῖ γνῶναι· εἰ δὲ
 4 τις ἀγαπᾷ τὸν θεόν, οὗτος ἔγνωσται ὑπ' αὐτοῦ. Περὶ τῆς
 βρώσεως οὖν τῶν εἰδωλοθυτῶν οἶδαμεν ὅτι οὐδὲν εἰδωλον ἐν
 5 κόσμῳ, καὶ ὅτι οὐδεὶς θεὸς εἰ μὴ εἷς. καὶ γὰρ εἴπερ εἰσὶν
 λεγόμενοι θεοὶ εἴτε ἐν οὐρανῷ εἴτε ἐπὶ γῆς, ὥσπερ εἰσὶν
 6 θεοὶ πολλοὶ καὶ κύριοι πολλοὶ, [ἀλλ'] ἡμῖν εἷς θεὸς ὁ

πατήρ, ἐξ οὗ τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτόν, καὶ εἰς κύριος
 Ἰησοῦς Χριστός, δι' οὗ τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς δι' αὐτοῦ.
 Ἄλλ' οὐκ ἐν πᾶσιν ἡ γνώσις· τινὲς δὲ τῇ συνηθείᾳ ἕως 7
 ἄρτι τοῦ εἰδώλου ὡς εἰδωλόθυτον ἐσθίουσιν, καὶ ἡ συνεί-
 δησις αὐτῶν ἀσθενῆς οὕσα μολύνεται. βρῶμα δὲ ἡμᾶς 8
 οὐ παραστήσει τῷ θεῷ· οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν, ὑστερού-
 μεθα, οὔτε ἐὰν φάγωμεν, περισσεύομεν. βλέπετε δὲ μή 9
 πως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθε-
 νέσιν. ἐὰν γὰρ τις ἴδῃ [σέ] τὸν ἔχοντα γνώσιν ἐν εἰδωλίῳ 10
 κατακείμενον, οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ ἀσθενοῦς ὄντος οἰκο-
 δομηθήσεται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν; ἀπόλλυται γὰρ 11
 ὁ ἀσθενῶν ἐν τῇ σῇ γνώσει, ὁ ἀδελφὸς δι' ὃν Χριστὸς
 ἀπέθανεν. οὕτως δὲ ἀμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφούς καὶ 12
 τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν εἰς Χριστὸν
 ἀμαρτάνετε. διόπερ εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν 13
 μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν
 μου σκανδαλίσω.

Οὐκ εἰμι ἐλεύθερος; οὐκ εἰμι ἀπόστολος; οὐχὶ Ἰησοῦν 1
 τὸν κύριον ἡμῶν ἑώρακα; οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστὲ ἐν
 κυρίῳ; εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμι ἀπόστολος, ἀλλὰ γε ὑμῖν εἰμί, 2
 ἡ γὰρ σφραγίς μου τῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστὲ ἐν κυ-
 ρίῳ. Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν 3
 ἐστίν αὕτη. μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πίνειν; 4
 μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν, ὡς καὶ 5
 οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ κυρίου καὶ Κηφᾶς;
 ἡ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν μὴ ἐργά- 6
 ζεσθαι; τίς στρατεύεται ἰδίῳις ὀψωνίοις ποτέ; τίς φυτεύει 7
 ἀμπελῶνα καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; [ἦ] τίς ποι-
 μαίνει ποιμνὴν καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποιμνῆς οὐκ ἐσθίει;
 Μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ, ἡ καὶ ὁ νόμος ταῦτα οὐ 8
 λέγει; ἐν γὰρ τῷ Μωυσείῳ νόμῳ γέγραπται Οὐ γὰρ φι- 9
 μῶσει· ΒΟΨῆΝ ἈΛΟΩΝΤΑ. μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ θεῷ,
 ἡ δὲ ἡμᾶς πάντως λέγει; δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη, ὅτι ὀφείλει 10

ἐπ' ἐλπίδι ὁ ἀροτριῶν ἀροτριῶν, καὶ ὁ ἀλοῶν ἐπ' ἐλπίδι
 11 τοῦ μετέχειν. Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν,
 12 μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίζομεν; εἰ ἄλλοι τῆς
 ὑμῶν ἐξουσίας μετέχουσιν, οὐ μᾶλλον ἡμεῖς; ἀλλ' οὐκ ἐχρη-
 13 σάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ, ἀλλὰ πάντα στέγομεν ἵνα μὴ
 14 τινα ἐνοκλήσῃ δῶμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ χριστοῦ. οὐκ οἴδατε
 ὅτι οἱ τὰ ἱερὰ ἐργαζόμενοι τὰ ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσθίουσιν, οἱ
 τῷ θυσιαστηρίῳ παρεδρεύοντες τῷ θυσιαστηρίῳ συμμερί-
 15 ζονται; οὕτως καὶ ὁ κύριος διάταξεν τοῖς τὸ εὐαγγέλιον
 16 καταγγέλλουσιν ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν. ἐγὼ δὲ οὐ κέχρη-
 μαί οὐδενὶ τούτων. Οὐκ ἔγραψα δὲ ταῦτα ἵνα οὕτως γένηται
 ἐν ἐμοί, καλὸν γάρ μοι μᾶλλον ἀποθανεῖν ἢ — τὸ καύχη-
 16 μά μου οὐδεὶς κενώσει. ἐὰν γὰρ εὐαγγελίζωμαι, οὐκ ἔστιν
 μοι καύχημα, ἀνάγκη γάρ μοι ἐπίκειται· οὐαὶ γάρ μοι
 17 ἔστιν ἐὰν μὴ εὐαγγελίσωμαι. εἰ γὰρ ἐκὼν τοῦτο πράσσω,
 18 μισθὸν ἔχω· εἰ δὲ ἄκων, οικονομίαν πεπίστευμαι. τίς οὖν
 μού ἐστιν ὁ μισθός; ἵνα εὐαγγελιζόμενος ἀδάπανον θῆσω
 τὸ εὐαγγέλιον, εἰς τὸ μὴ καταχρησασθαι τῇ ἐξουσίᾳ μου ἐν
 19 τῷ εὐαγγελίῳ. Ἐλεύθερος γὰρ ὢν ἐκ πάντων
 20 πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω· καὶ
 ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰουδαίους κερ-
 21 δῆσω· τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον, μὴ ὢν αὐτὸς ὑπὸ
 νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω· τοῖς ἀνόμοις ὡς
 22 ἄνομος, μὴ ὢν ἄνομος θεοῦ ἀλλ' ἔννομος Χριστοῦ, ἵνα
 κερδανῶ τοὺς ἀνόμους· ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ἀσθενής,
 ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω· τοῖς πᾶσιν γέγονα πάντα, ἵνα
 23 πάντως τινὰς σώσω. πάντα δὲ ποιῶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον,
 24 ἵνα συνκοινωνὸς αὐτοῦ γένωμαι. Οὐκ οἴδατε
 ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες πάντες μὲν τρέχουσιν, εἰς δὲ
 λαμβάνει τὸ βραβεῖον; οὕτως τρέχετε ἵνα καταλάβητε.
 25 πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος πάντα ἐγκρατεῖται, ἐκεῖνοι μὲν
 οὖν ἵνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν, ἡμεῖς δὲ ἀφθαρτον.
 26 ἐγὼ τοίνυν οὕτως τρέχω ὡς οὐκ ἀδήλων, οὕτως πυκτεύω ὡς

οὐκ ἀέρα δέρων· ἀλλὰ ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα καὶ δουλα- 27
 γωγῶ, μή πως ἄλλοις κηρύξας αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι.

Οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι οἱ πατέρες 1
 ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην ἦσαν καὶ πάντες διὰ τῆς
 θαλάσσης διῆλθον, καὶ πάντες εἰς τὸν Μωυσῆν ἔβαπτί- 2
 σαντο ἔν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ, καὶ πάντες [τὸ 3
 αὐτὸ] πνευματικὸν βρῶμα ἔφαγον καὶ πάντες τὸ αὐτὸ 4
 πνευματικὸν ἔπιον πόμα, ἔπιον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκο-
 λουθούσης πέτρας, ἡ πέτρα δὲ ἦν ὁ χριστός· ἀλλ' οὐκ ἐν 5
 τοῖς πλείοσι αὐτῶν ἠδύοκησεν ὁ θεός, ΚΑΤΕΣΤΡΩΘΗΣΑΝ
 γὰρ ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ταῦτα δὲ τύποι ἡμῶν 6
 ἐγενήθησαν, εἰς τὸ μὴ εἶναι ἡμᾶς ἐπιθυμητὰς κακῶν,
 καθὼς κἀκεῖνοι ἐπεθύμησαν. μηδὲ εἰδωλολάτραι γίνεσθε, 7
 καθὼς τινες αὐτῶν ὥσπερ γέγραπται Ἐκάθισεν ὁ λαὸς
 φαγεῖν καὶ πιεῖν, καὶ ἀνέστησαν παιδεύειν. μηδὲ πορ- 8
 νεύωμεν; καθὼς τινες αὐτῶν ἐπόρνευσαν, καὶ ἔπесαν ἑμῇ
 ἡμέρᾳ εἴκοσι τρεῖς χιλιάδες. μηδὲ ἐκπειράζωμεν τὸν κύριον, 9
 καθὼς τινες αὐτῶν ἔπειρασαν, καὶ ὑπὸ τῶν ὄψεων ἀπώλ-
 λυντο. μηδὲ γογγύζετε, καθάπερ τινὲς αὐτῶν ἐγόγγυσαν, 10
 καὶ ἀπώλοντο ὑπὸ τοῦ ὀλοθρευτοῦ. ταῦτα δὲ τυπικῶς 11
 συνέβαιεν ἐκείνοις, ἐγράφη δὲ πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν, εἰς
 οὓς τὰ τέλη τῶν αἰῶνων κατήνηκεν.

Ὡστε ὁ 12
 δοκῶν ἐστάναι βλεπέτω μὴ πέση. πειρασμὸς ὑμᾶς οὐκ εἵ- 13
 ληφεν εἰ μὴ ἀνθρώπινος· πιστὸς δὲ ὁ θεός, ὃς οὐκ ἑάσει
 ἡμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύνασθε, ἀλλὰ ποιήσει σὺν τῷ
 πειρασμῷ καὶ τὴν ἔκβασιν τοῦ δύνασθαι ὑπενεγκεῖν.

Διόπερ, ἀγαπητοί μου, φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολατρίας. 14
 ὡς φρονίμοις λέγω· κρίνατε ὑμεῖς ὃ φημι. Τὸ ποτήριον 15
 τῆς εὐλογίας ὃ εὐλογοῦμεν, οὐχὶ κοινωνία ἐστὶν τοῦ αἵματος 16
 τοῦ χριστοῦ; τὸν ἄρτον ὃν κλῶμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ
 σώματος τοῦ χριστοῦ ἐστίν; ὅτι εἷς ἄρτος, ἐν σῶμα οἱ 17
 πολλοὶ ἐσμεν, οἱ γὰρ πάντες ἐκ τοῦ ἐνὸς ἄρτου μετέχομεν.
 βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ κατὰ σάρκα· οὐχ' οἱ ἐσθίοντες τὰς 18

19 θυσίας κοινωνοὶ τοῦ θυσιαστηρίου εἰσίν; τί οὖν φημί; ὅτι
 20 εἰδωλόθυτόν τί ἐστίν, ἢ ὅτι εἰδωλόν τί ἐστίν; ἀλλ' ὅτι ἂ
 θύουσιν [τὰ ἔθνη], ΔΑΙΜΟΝΙΟΙΣ ΚΑΙ Οὐ ΘΕῶ ΘΥΟΓCΙΝ, οὐ
 21 θέλω δὲ ὑμᾶς κοινωνοὺς τῶν δαιμονίων γίνεσθαι. οὐ δύνα-
 σθε ποτήριον Κυρίου πίνειν καὶ ποτήριον δαιμονίων· οὐ δύνα-
 σθε τραπέζης Κυρίου μετέχειν καὶ τραπέζης δαιμονίων.
 22 ἢ ΠΑΡΑΖΗΛΟΥΜΕΝ ΤὸΝ ΚΥΡΙΟΝ; μὴ ἰσχυρότεροι αὐτοῦ
 23 ἐσμέν; Πάντα ἔξεστιν· ἀλλ' οὐ πάντα συμ-
 24 φέρει πάντα ἔξεστιν· ἀλλ' οὐ πάντα οἰκοδομεῖ. μηδεὶς
 25 τὸ ἑαυτοῦ ζητείω ἀλλὰ τὸ τοῦ ἑτέρου. Πᾶν
 τὸ ἐν μακέλλῳ πωλούμενον ἐσθίετε μηδὲν ἀνακρίνοντας διὰ
 26 τὴν συνείδησιν, τοῦ κυρίου γὰρ ἡ Γῆ καὶ τὸ πλήρωμα
 27 αὐτῆς. εἴ τις καλεῖ ὑμᾶς τῶν ἀπίστων καὶ θέλετε πορεύ-
 εσθαι, πᾶν τὸ παρατιθέμενον ὑμῖν ἐσθίετε μηδὲν ἀνακρί-
 28 νοντας διὰ τὴν συνείδησιν· εἴ τις ὑμῖν εἶπη τοῦτο
 ἱεροθύτόν ἐστιν, μὴ ἐσθίετε δι' ἐκείνον τὸν μνηύσαντα καὶ
 29 τὴν συνείδησιν· συνείδησιν δὲ λέγω οὐχὶ τὴν ἑαυτοῦ ἀλλὰ
 τὴν τοῦ ἑτέρου· ἵνα τί γὰρ ἡ ἐλευθερία μου κρίνεται ὑπὸ
 30 ἄλλης συνειδήσεως; εἰ ἐγὼ χάριτι μετέχω, τί βλασφημοῦ-
 31 μαί ὑπὲρ οὐ ἐγὼ εὐχαριστῶ; Εἴτε οὖν ἐσθίετε
 εἴτε πίνετε εἴτε τι ποιεῖτε, πάντα εἰς δόξαν θεοῦ ποιεῖτε.
 32 ἀπόσκοποι καὶ Ἰουδαίους γίνεσθε καὶ Ἕλλησιν καὶ τῇ
 33 ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ, καθὼς καὶ ἐγὼ πάντα πᾶσιν ἀρέσκω, μὴ
 ζητῶν τὸ ἑαυτοῦ σύμφορον ἀλλὰ τὸ τῶν πολλῶν, ἵνα
 1 σωθῶσιν. μιμηταί μου γίνεσθε, καθὼς καὶ ἐγὼ Χριστοῦ.
 2 Ἐπιαινῶ δὲ ὑμᾶς ὅτι πάντα μου μέμησθε καὶ καθὼς
 3 παρέδωκα ὑμῖν τὰς παραδόσεις κατέχετε. θέλω δὲ ὑμᾶς
 εἰδέναι ὅτι παντὸς ἀνδρὸς ἡ κεφαλὴ ἡ ὁ Χριστός ἐστιν,
 κεφαλὴ δὲ γυναικὸς ὁ ἀνὴρ, κεφαλὴ δὲ τοῦ Χριστοῦ ὁ θεός.
 4 πᾶς ἀνὴρ προσευχόμενος ἢ προφητεύων κατὰ κεφαλῆς
 5 ἔχων καταισχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· πᾶσα δὲ γυνὴ προσ-
 ευχομένη ἢ προφητεύουσα ἀκατακάλυπτῳ τῇ κεφαλῇ κα-
 ταισχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, ἐν γὰρ ἐστὶν καὶ τὸ αὐτὸ

τῇ ἐξυρημένῃ. εἰ γὰρ οὐ κατακαλύπτεται γυνή, καὶ κειρά- 6
σθω· εἰ δὲ αἰσχρὸν γυναικὶ τὸ κείρασθαι ἢ ξυρᾶσθαι, κατα-
καλυπτέσθω. ἀνὴρ μὲν γὰρ οὐκ ὀφείλει κατακαλύπτεσθαι 7
τὴν κεφαλὴν, εἰκῶν καὶ δόξα θεοῦ ὑπάρχων· ἡ γυνὴ δὲ
δόξα ἀνδρός ἐστίν. οὐ γὰρ ἐστὶν ἀνὴρ ἐκ γυναικός, ἀλλὰ 8
γυνὴ ἐξ ἀνδρός· καὶ γὰρ οὐκ ἐκτίσθη ἀνὴρ διὰ τὴν γυναῖκα, 9
ἀλλὰ γυνὴ διὰ τὸν ἄνδρα. διὰ τοῦτο ὀφείλει ἡ γυνὴ 10
ἐξουσίαν ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς διὰ τοὺς ἀγγέλους. πλὴν 11
οὔτε γυνὴ χωρὶς ἀνδρός οὔτε ἀνὴρ χωρὶς γυναικὸς ἐν
κυρίῳ· ὡσπερ γὰρ ἡ γυνὴ ἐκ τοῦ ἀνδρός, οὕτως καὶ ὁ 12
ἀνὴρ διὰ τῆς γυναικός· τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ θεοῦ. ἐν ὑμῖν 13
αὐτοῖς κρίνατε· πρέπον ἐστὶν γυναῖκα ἀκατακάλυπτον τῷ
θεῷ προσεύχεσθαι; οὐδὲ ἡ φύσις αὐτῆ διδάσκει ὑμᾶς ὅτι 14
ἀνὴρ μὲν ἐὰν κομᾶ, ἀτιμία αὐτῷ ἐστίν, γυνὴ δὲ ἐὰν κομᾶ, 15
δόξα αὐτῇ ἐστίν; ὅτι ἡ κόμη ἀντὶ περιβολαίου δέδοται
αὐτῇ. Εἰ δὲ τις δοκεῖ φιλόνομος εἶναι, ἡμεῖς τοιαύτην 16
συνήθειαν οὐκ ἔχομεν, οὐδὲ αἱ ἐκκλησῖαι τοῦ θεοῦ.

Τοῦτο δὲ « παραγγέλλων οὐκ ἐπαινώ » ὅτι οὐκ εἰς τὸ 17
κρεῖσσον ἀλλὰ εἰς τὸ ἥσσον συνέρχεσθε. ἄρῳτον μὲν γὰρ 18
συνερχομένων ὑμῶν ἐν ἐκκλησίᾳ ἀκούω σχίσματα ἐν ὑμῖν
ὑπάρχειν, καὶ μέρος τι πιστεύω. δεῖ γὰρ καὶ αἰρέσεις ἐν 19
ὑμῖν εἶναι, ἵνα [καὶ] οἱ δόκιμοι φανεροὶ γέωνται ἐν ὑμῖν.
Συνερχομένων οὖν ὑμῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ οὐκ ἔστιν κυριακὸν 20
δεῖπνον φαγεῖν, ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον δεῖπνον προλαμβάνει 21
ἐν τῷ φαγεῖν, καὶ ὅς μὲν πεινᾷ, ὅς δὲ μεθύει. μὴ γὰρ 22
οἰκίας οὐκ ἔχετε εἰς τὸ ἐσθίειν καὶ πίνειν; ἢ τῆς ἐκκλησίας
τοῦ θεοῦ καταφρονεῖτε, καὶ καταισχύνετε τοὺς μὴ ἔχοντας;
τί εἶπω ὑμῖν; ἐπαινέσω ὑμᾶς; ἐν τούτῳ οὐκ ἐπαινώ. ἐγὼ 23
γὰρ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ κυρίου, ὃ καὶ παρέδωκα ὑμῖν, ὅτι
ὁ κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτὶ ἣ παρεδίδοτο ἔλαβεν ἄρτον
καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασεν καὶ εἶπεν Τοῦτό μου ἐστὶν τὸ 24
σῶμα τὸ ὑπὲρ ὑμῶν· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.
ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνήσαι, λέγων Τοῦτο 25

τὸ ποτήριον ἢ καινὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι·
 τοῦτο ποιεῖτε, ὡσὰκις ἐὰν πίνητε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.
 26 ὡσὰκις γὰρ ἐὰν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον καὶ τὸ ποτήριον
 πίνητε, τὸν θάνατον τοῦ κυρίου καταγγέλλετε, ἄχρι οὗ ἔλθῃ.
 27 ὥστε ὅς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον ἢ πίνη τὸ ποτήριον τοῦ κυρίου
 ἀναξίως, ἔνοχος ἔσται τοῦ σώματος καὶ τοῦ αἵματος τοῦ
 28 κυρίου. δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος ἑαυτὸν, καὶ οὕτως ἐκ τοῦ
 29 ἄρτου ἐσθιέτω καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω· ὁ γὰρ ἐσθίων
 καὶ πίνων κρίμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει μὴ διακρίνων τὸ
 30 σῶμα. διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄρρωστοι
 31 καὶ κοιμῶνται ἱκανοί. εἰ δὲ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ ἂν
 32 ἐκρινόμεθα· κρινόμενοι δὲ ὑπὸ τοῦ κυρίου παιδευόμεθα,
 33 ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν. ὥστε, ἀδελφοί μου,
 34 συνερχόμενοι εἰς τὸ φαγεῖν ἀλλήλους ἐκδέχεσθε. εἴ τις
 πεινᾷ, ἐν οἴκῳ ἐσθιέτω, ἵνα μὴ εἰς κρίμα συνέρχησθε. Τὰ
 δὲ λοιπὰ ὡς ἂν ἔλθω διατάξομαι.

1 Περὶ δὲ τῶν πνευματικῶν, ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς
 2 ἀγνοεῖν. Οἴδατε ὅτι ὅτε ἔβη ἦτε πρὸς τὰ εἰδῶλα τὰ
 3 ἄφωνα ὡς ἂν ἤγεσθε ἀπαγόμενοι. διὸ γνωρίζω ὑμῖν ὅτι
 οὐδεὶς ἐν πνεύματι θεοῦ λαλῶν λέγει ΑΝΑΘΕΜΑ ΙΗΣΟΥΣ,
 4 καὶ οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν ΚΥΡΙΟΣ ΙΗΣΟΥΣ εἰ
 5 μὴ ἐν πνεύματι ἀγίῳ. Διαίρέσεις δὲ χαρισμά-
 6 των εἰσὶν, τὸ δὲ αὐτὸ πνεῦμα· καὶ διαίρέσεις διακονιῶν εἰσὶν,
 7 καὶ ὁ αὐτὸς κύριος· καὶ διαίρέσεις ἐνεργημάτων εἰσὶν,
 8 καὶ ὁ αὐτὸς θεός, ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πάνσιν. ἐκάστω
 9 δὲ δίδοται ἢ φανέρωσις τοῦ πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον.
 10 ὁ μὲν γὰρ διὰ τοῦ πνεύματος δίδοται λόγος σοφίας, ἄλλω
 11 δὲ λόγος γνώσεως κατὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, ἐτέρω πίστις ἐν
 τῷ αὐτῷ πνεύματι, ἄλλω δὲ χαρίσματα ἰαμάτων ἐν τῷ ἐνὶ
 πνεύματι, ἄλλω δὲ ἐνεργήματα δυνάμεων, ἄλλω [δὲ] προ-
 φητεία, ἄλλω [δὲ] διακρίσεις πνευμάτων, ἐτέρω γένη γλωσ-
 σῶν, ἄλλω δὲ ἑρμηνία γλωσσῶν πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ

ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, διαιροῦν ἰδίᾳ ἐκάστῳ καθὼς βού-
 λεται. Καθάπερ γὰρ τὸ σῶμα ἐν ἔστιν καὶ μέλη 12
 πολλὰ ἔχει, πάντα δὲ τὰ μέλη τοῦ σώματος πολλὰ ὄντα ἐν
 ἔστιν σῶμα, οὕτως καὶ ὁ χριστός· καὶ γὰρ ἐν ἐνὶ πνεύματι 13
 ἡμεῖς πάντες εἰς ἐν σῶμα ἐβαπτίσθημεν, εἴτε Ἰουδαῖοι εἴτε
 Ἕλληνες, εἴτε δούλοι εἴτε ἐλεύθεροι, καὶ πάντες ἐν πνεῦμα
 ἐποτίσθημεν. καὶ γὰρ τὸ σῶμα οὐκ ἔστιν ἐν μέλος ἀλλὰ 14
 πολλὰ. ἐὰν εἴπῃ ὁ πούς Ὅτι οὐκ εἰμὶ χεῖρ, οὐκ εἰμὶ ἐκ 15
 τοῦ σώματος, οὐ παρὶ τούτου οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος·
 καὶ ἐὰν εἴπῃ τὸ οὖς Ὅτι οὐκ εἰμὶ ὀφθαλμός, οὐκ εἰμὶ ἐκ 16
 τοῦ σώματος, οὐ παρὰ τούτου οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος·
 εἰ ὄλον τὸ σῶμα ὀφθαλμός, ποῦ ἢ ἀκοή; εἰ ὄλον ἀκοή, 17
 ποῦ ἢ ὕσφρησις; ἄν· δὲ ὁ θεὸς ἔθετο τὰ μέλη, ἐν ἕκαστον 18
 αὐτῶν, ἐν τῷ σώματι καθὼς ἠθέλησεν. εἰ δὲ ἦν [τὰ] πάντα 19
 ἐν μέλος, ποῦ τὸ σῶμα; νῦν δὲ πολλὰ ἑ μέλη, ἐν δὲ σῶμα. 20
 οὐ δύναται [δὲ] ὁ ὀφθαλμὸς εἰπεῖν τῇ χειρὶ Χρείαν σου 21
 οὐκ ἔχω, ἢ πάλιν ἡ κεφαλὴ τοῖς ποσίν Χρείαν ὑμῶν
 οὐκ ἔχω· ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον τὰ δοκοῦντα μέλη τοῦ 22
 σώματος ἀσθενέστερα ὑπάρχειν ἀναγκαῖά ἐστιν, καὶ ἃ 23
 δοκοῦμεν ἀτιμότερα εἶναι τοῦ σώματος, τούτοις τιμὴν περισ-
 σοτέραν περιτίθεμεν, καὶ τὰ ἀσχήμονα ἡμῶν εὐσχημοσύνην
 περισσοτέραν ἔχει, τὰ δὲ εὐσχήμονα ἡμῶν οὐ χρείαν ἔχει 24
 ἀλλὰ ὁ θεὸς συνεκέρασεν τὸ σῶμα, τῷ ὑστερουμένῳ περισ-
 σοτέραν δούς τιμὴν, ἵνα μὴ ἦ σχίσμα ἐν τῷ σώματι, ἀλλὰ 25
 τὸ αὐτὸ ὑπὲρ ἀλλήλων μερμινῶσι τὰ μέλη. καὶ εἴτε 26
 πάσχει ἐν μέλος, συνπάσχει πάντα τὰ μέλη· εἴτε δοξάζεται
 μέλος, συνχαίρει πάντα τὰ μέλη. ὑμεῖς δὲ ἐστε σῶμα 27
 Χριστοῦ καὶ μέλη ἐκ μέρους. Καὶ οὐς μὲν ἔθετο ὁ θεὸς ἐν 28
 τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον
 διδασκάλους, ἔπειτα δυνάμεις, ἔπειτα χαρίσματα ἰαμάτων,
 ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. μὴ πάντες 29
 ἀπόστολοι; μὴ πάντες προφῆται; μὴ πάντες διδασκαλοὶ;
 μὴ πάντες δυνάμεις; μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμά- 30

των; μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσιν; μὴ πάντες διερμη-
 31 νεύουσιν; ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ μείζονα.

1 Καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι. Ἐὰν ταῖς
 γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην
 δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἤχων ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον.
 2 κἂν ἔχω προφητείαν καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ
 πᾶσαν τὴν γνῶσιν, κἂν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν ὥστε ὄρη
 3 μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐθέν εἰμι. κἂν ψωμίσω
 πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, κἂν παραδῶ τὸ σῶμά μου, ἵνα
 4 καυχῆσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελούμαι. Ἡ
 ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ, οὐ περ-
 5 περεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ
 6 ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, οὐ χαίρει
 7 ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συνχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· πάντα στέγει,
 8 πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ
 ἀγάπη οὐδέποτε πίπτει. εἴτε δὲ τὰ προφητεῖαι, καταργη-
 9 θήσονται· εἴτε γλώσσαι, παύσονται· εἴτε γνῶσις, καταργη-
 10 θήσεται. ἐκ μέρους γὰρ γινώσκομεν καὶ ἐκ μέρους προ-
 11 φητεύομεν· ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον, τὸ ἐκ μέρους καταρ-
 12 γηθήσεται. ὅτε ἦμεν νήπιος, ἐλάλουν ὡς νήπιος, ἐφρό-
 νουν ὡς νήπιος, ἐλογιζόμεν ὡς νήπιος· ὅτε γέγονα ἀνὴρ,
 12 κατήργηκα τὰ τοῦ νηπίου. βλέπομεν γὰρ ἄρτι δι' ἐσόπτρου
 ἐν αἰνίγματι, τότε δὲ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον
 ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους, τότε δὲ ἐπιγνώσομαι καθὼς
 13 καὶ ἐπεγνώσθην. νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη·
 τὰ τρία ταῦτα, μείζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη.

1 Διώκετε τὴν ἀγάπην, ζηλοῦτε δὲ τὰ πνευματικά, μᾶλλον
 2 δὲ ἵνα προφητεύητε. ὁ γὰρ λαλῶν γλώσση οὐκ ἀνθρώποις
 λαλεῖ ἀλλὰ θεῷ, οὐδεὶς γὰρ ἀκούει, πνεύματι δὲ λαλεῖ
 3 μυστήρια· ὁ δὲ προφητεύων ἀνθρώποις λαλεῖ οἰκοδομὴν καὶ
 4 παράκλησιν καὶ παραμυθίαν. ὁ λαλῶν γλώσση ἑαυτὸν
 5 οἰκοδομεῖ· ὁ δὲ προφητεύων ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ. θέλω
 δὲ πάντας ὑμᾶς λαλεῖν γλώσσαις, μᾶλλον δὲ ἵνα προφη-

τεύητε· μείζων δὲ ὁ προφητεύων ἢ ὁ λαλῶν γλώσσαις,
 ἐκτὸς εἰ μὴ διερμηνεύῃ, ἵνα ἡ ἐκκλησία οἰκοδομῆν λάβῃ.
 νῦν δέ, ἀδελφοί, ἐὰν ἔλθω πρὸς ὑμᾶς γλώσσαις λαλῶν, τί 6
 ὑμᾶς ὠφελήσω, ἐὰν μὴ ὑμῖν λαλήσω ἢ ἐν ἀποκαλύψει ἢ ἐν
 γνώσει ἢ ἐν προφητεία ἢ ἐν διδαχῇ; ὅμως τὰ ἄψυχα 7
 φωνὴν διδόντα, εἴτε αὐλὸς εἴτε κιθάρα, ἐὰν διαστολῆν τοῖς
 φθόγγοις μὴ δῶ, πῶς γνωσθήσεται τὸ αὐλούμενον ἢ τὸ
 κιθαριζόμενον; καὶ γὰρ ἐὰν ἄδηλον Ἦ σάλπιγγε φωνὴν¹ δῶ, 8
 τίς παρασκευάσεται εἰς πόλεμον; οὕτως καὶ ὑμεῖς διὰ τῆς 9
 γλώσσης ἐὰν μὴ εὖσημον λόγον δῶτε, πῶς γνωσθήσεται τὸ
 λαλούμενον; ἔσσεθε γὰρ εἰς ἀέρα λαλοῦντες. τοσαῦτα εἰ 10
 τύχοι γένη φωνῶν εἰσὶν ἐν κόσμῳ, καὶ οὐδὲν ἄφωνον· ἐὰν 11
 οὖν μὴ εἰδῶ τὴν δύναμιν τῆς φωνῆς, ἔσομαι τῷ λαλοῦντι
 βάρβαρος καὶ ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ βάρβαρος. οὕτως καὶ ὑμεῖς, 12
 ἐπεὶ ζηλωταὶ ἐστε πνευμάτων, πρὸς τὴν οἰκοδομὴν τῆς
 ἐκκλησίας ζητεῖτε ἵνα περισσεύητε. Διὸ ὁ λαλῶν γλώσση 13
 προσευχέσθω ἵνα διερμηνεύῃ. ἐὰν [γὰρ] προσεύχωμαι 14
 γλώσση, τὸ πνεῦμά μου προσεύχεται, ὁ δὲ νοῦς μου ἄκαρ-
 πός ἐστιν. τί οὖν ἐστίν; προσεύξομαι τῷ πνεύματι, προσ- 15
 εύξομαι δὲ καὶ τῷ νοί· ψαλῶ τῷ πνεύματι, ψαλῶ [δέ] καὶ
 τῷ νοί· ἐπεὶ ἐὰν εὐλογῆς [ἐν] πνεύματι, ὁ ἀναπληρῶν τὸν 16
 τύπον τοῦ ιδιώτου πῶς ἐρεῖ τὸ Ἄμην ἐπὶ τῇ σῇ εὐχα-
 ριστία; ἐπειδὴ τί λέγεις οὐκ οἶδεν· σὺ μὲν γὰρ καλῶς εὐ- 17
 χαριστεῖς, ἀλλ' ὁ ἕτερος οὐκ οἰκοδομεῖται. εὐχαριστῶ τῷ 18
 θεῷ, πάντων ὑμῶν μᾶλλον Ἦ γλώσσαις¹ λαλῶ· ἀλλὰ ἐν ἐκκλη- 19
 σία θέλω πέντε λόγους τῷ νοί μου λαλήσαι, ἵνα καὶ ἄλλους
 κατηχήσω, ἢ μυρίους λόγους ἐν γλώσση. Ἄδελ- 20
 φοί, μὴ παιδία γίνεσθε ταῖς φρεσίν, ἀλλὰ τῇ κακία νηπιά-
 ζετε, ταῖς δὲ φρεσίν τέλειοι γίνεσθε. ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται. 21
 ὅτι Ἐν ἑτερογλώσσοις καὶ ἐν χεῖλεσιν ἑτέρων
 λαλήσω τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ οὐδ' οὕτως εἰσακού-
 ρονται μου, λέγει Κύριος. ὥστε αἱ γλώσσαις εἰς σημεῖον 22
 εἰσὶν οὐ τοῖς πιστεύουσιν ἀλλὰ τοῖς ἀπίστοις, ἢ δὲ προφη-

23 τεία οὐ τοῖς ἀπίστοις ἀλλὰ τοῖς πιστεύουσιν. Ἐὰν οὖν
 συνέλθῃ ἡ ἐκκλησία ὅλη ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ πάντες λαλώσῃ
 γλώσσαις, εἰσέλθωσιν δὲ ἰδιῶται ἢ ἄπιστοι, οὐκ ἐροῦσιν
 24 ὅτι μαίνεσθε; ἐὰν δὲ πάντες προφητεύωσιν, εἰσέλθῃ δέ τις
 ἄπιστος ἢ ἰδιώτης, ἐλέγχεται ὑπὸ πάντων, ἀνακρίνεται ὑπὸ
 25 πάντων, τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ φανερὰ γίνεται, καὶ οὕ-
 τως πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον προσκυνήσει τῷ θεῷ, ἀπαγγέλ-
 26 λων ὅτι ὍΝΤΩΣ ὁ θεὸς ἐν ὑμῖν ἐστίν. Τί
 οὖν ἐστίν, ἀδελφοί; ὅταν συνέρχησθε, ἕκαστος ψαλμὸν
 ἔχει, διδαχὴν ἔχει, ἀποκάλυψιν ἔχει, γλώσσαν ἔχει, ἔρμη-
 27 νίαν ἔχει· πάντα πρὸς οἰκοδομὴν γινέσθω. εἴτε γλώσση
 τις λαλεῖ, κατὰ δύο ἢ τὸ πλείστον τρεῖς, καὶ ἀνὰ μέρος,
 28 καὶ εἰς διερμηνευέτω· ἐὰν δὲ μὴ ἢ ἰδιωτῆς, σιγάτω
 29 ἐν ἐκκλησίᾳ, ἑαυτῷ δὲ λαλείτω καὶ τῷ θεῷ. προφήται δὲ
 30 δύο ἢ τρεῖς λαλείτωσαν, καὶ οἱ ἄλλοι διακρινέτωσαν· ἐὰν
 31 δὲ ἄλλῃ ἀποκαλυφθῇ καθημένῳ, ὁ πρῶτος σιγάτω. δύ-
 νασθε γὰρ καθ' ἓνα πάντες προφητεύειν, ἵνα πάντες μαθηά-
 32 νωσιν καὶ πάντες παρακαλῶνται, (καὶ πνεύματα προφητῶν
 33 προφήταις ὑποτάσσεται, οὐ γὰρ ἐστὶν ἀκαταστασίας ὁ θεὸς
 ἀλλὰ εἰρήνης,) ὡς ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἁγίων.
 34 Αἱ γυναῖκες ἐν ταῖς ἐκκλησίαις σιγάτωσαν, οὐ γὰρ
 ἐπιτρέπεται αὐταῖς λαλεῖν· ἀλλὰ ὑποτασσέσθωσαν, καθὼς
 35 καὶ ὁ νόμος λέγει· εἰ δέ τι ἠμερῶν ἠθέλουσιν, ἐν οἴκῳ
 τοῦ ἰδίου ἀνδρὸς ἐπερωτάτωσαν, αἰσχρὸν γὰρ ἐστὶν γυ-
 36 ναϊκὴ λαλεῖν ἐν ἐκκλησίᾳ. Ἡ ἀφ' ἡμῶν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ
 37 ἐξῆλθεν, ἢ εἰς ὑμᾶς μόνους κατήχησεν; Εἴ
 τις δοκεῖ προφήτης εἶναι ἢ πνευματικός, ἐπιγινωσκέτω ἅ
 38 γράφω ὑμῖν ὅτι κυρίου ἐστὶν ἐντολή· εἰ δέ τις ἀγνοεῖ,
 39 ἀγνοεῖται. ὥστε, ἀδελφοί μου, ζηλοῦτε τὸ προφητεύειν,
 40 καὶ τὸ λαλεῖν μὴ κωλύετε γλώσσαις· πάντα δὲ εὐσημῶνως
 καὶ κατὰ τάξιν γινέσθω.

1 Γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον ὃ εὐηγγελι-

23 ἐρμηνευτής. 31-34 παρακαλῶνται, καὶ...εἰρήνης. Ὡς...ἁγίων, αἱ 35 μαθεῖν. 38 ἀγνοεῖτω

σάμην ὑμῶν, ὃ καὶ παρελάβετε, ἐν ᾧ καὶ ἐστήκατε, δι' οὗ ²
καὶ σώζεσθε, τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, εἰ κατέχετε,
ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῆ ἐπιστεύσατε. παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν ³
πρώτοις, ὃ καὶ παρέλαβον, ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν
ἀμαρτιῶν ἡμῶν κατὰ τὰς γραφάς, καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ⁴
ἐγήγερται τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ κατὰ τὰς γραφάς, καὶ ὅτι ⁵
ᾤφθη Κηφᾶ, «εἶτα» τοῖς δώδεκα· ἔπειτα ᾤφθη ἐπάνω ⁶
πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ, ἐξ ὧν οἱ πλείονες μένουσιν
ἕως ἄρτι, τινὲς δὲ ἐκοιμήθησαν· ἔπειτα ᾤφθη Ἰακώβῳ, ⁷
«εἶτα» τοῖς ἀποστόλοις πᾶσιν· ἔσχατον δὲ πάντων ὡσπερὶ ⁸
τῷ ἐκτρώματι ᾤφθη κάμοι. Ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος ⁹
τῶν ἀποστόλων, ὃς οὐκ εἰμὶ ἰκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος,
διότι ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ· χάριτι δὲ θεοῦ εἰμὶ ὁ ¹⁰
εἰμι, καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἡ εἰς ἐμέ οὐ κενὴ ἐγενήθη, ἀλλὰ
περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα, οὐκ ἐγὼ δὲ ἀλλὰ
ἡ χάρις τοῦ θεοῦ [†] σὺν ἐμοί. εἴτε οὖν ἐγὼ εἴτε ἐκεῖνοι, ¹¹
οὕτως κηρύσσομεν καὶ οὕτως ἐπιστεύσατε.

Εἰ δὲ Χριστὸς κηρύσσεται ὅτι ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, ¹²
πῶς λέγουσιν ἐν ὑμῖν τινὲς ὅτι ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν;
εἰ δὲ ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν, οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται ¹³
εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, κενὸν ἄρα [†] τὸ κήρυγμα ¹⁴
ἡμῶν, κενὴ καὶ ἡ πίστις [ἡμῶν], εὐρισκόμεθα δὲ καὶ ψευδο- ¹⁵
μάρτυρες τοῦ θεοῦ, ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ θεοῦ ὅτι
ἤγειρεν τὸν χριστόν, ὃν οὐκ ἤγειρεν εἴπερ ἄρα νεκροὶ
οὐκ ἐγείρονται. εἰ γὰρ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, οὐδὲ Χριστὸς ¹⁶
ἐγήγερται· εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, ματαία ἡ πίστις ¹⁷
ὑμῶν [ἐστίν], ἔτι ἐστὲ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν. ἄρα καὶ οἱ ¹⁸
κοιμηθέντες ἐν Χριστῷ ἀπώλοντο. εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἐν ¹⁹
Χριστῷ ἠλπικότες ἐσμὲν μόνον, ἐλεεινότεροι πάντων ἀν-
θρώπων ἐσμὲν.

Νυνὶ δὲ Χριστὸς ἐγήγερται ἐκ ²⁰
νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων. ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώ- ²¹
που θάνατος, καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν ὡσπερ ²²
γὰρ ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτως καὶ ἐν τῷ

5 ἔπειτα

7 ἔπειτα

10 ἡ

14 καὶ | ὑμῶν

23 χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται. Ἐκαστος δὲ ἐν τῷ ἰδίῳ
 τάγματι· ἀπαρχὴ Χριστός, ἔπειτα οἱ τοῦ χριστοῦ ἐν τῇ
 24 παρουσίᾳ αὐτοῦ· εἶτα τὸ τέλος, ὅταν παραδιδῷ τὴν βασι-
 λείαν τῷ θεῷ καὶ πατρὶ, ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ
 25 πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν, δεῖ γὰρ αὐτὸν βασιλεύειν
 ἄχρι οὗ ἢ πάντας τοὺς ἐχθροὺς ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ.
 26 ἔσχατος ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος, πάντα γὰρ ὑπέ-
 27 ταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. ὅταν δὲ εἴπῃ «ὅτι πάντα»
 ὑποτάσσεται, δῆλον ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὑποτάξαντος αὐτῷ τὰ
 28 πάντα. ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα, τότε [καὶ] αὐτὸς
 ὁ υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα ἢ
 29 ὁ θεὸς πάντα ἐν πᾶσιν. Ἐπεὶ τί ποιήσουσιν οἱ
 βαπτιζόμενοι ὑπὲρ τῶν νεκρῶν; εἰ ὅλως νεκροὶ οὐκ ἐγεί-
 30 ρονται, τί καὶ βαπτίζονται ὑπὲρ αὐτῶν; τί καὶ ἡμεῖς κιν-
 31 θυνεύομεν πᾶσαν ὄραν; καθ' ἡμέραν ἀποθήσκω, νῆ τὴν
 ὑμετέραν καύχησιν, ἀδελφοί, ἢ ἔχω ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ
 32 κυρίῳ ἡμῶν. εἰ κατὰ ἄνθρωπον ἐθριομάχησα ἐν Ἐφέσῳ,
 τί μοι τὸ ὄφελος; εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, φάγωμεν
 33 καὶ πίωμεν, ἀΐριον γὰρ ἀποθνήσκομεν. μὴ πλα-
 34 νᾶσθε· φθείρουσιν ἡθῆ χρηστὰ ὁμιλίας κακαί· ἐκνήψατε
 δικαίως καὶ μὴ ἀμαρτάνετε, ἀγνωσίαν γὰρ θεοῦ τινὲς
 ἔχουσιν· πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λαλῶ.
 35 Ἄλλὰ ἐρεῖ τις Πῶς ἐγείρονται οἱ νεκροί, ποίῳ δὲ
 36 σώματι ἔρχονται; ἄφρων, σὺ ὁ σπεῖρεις οὐ ζωοποιεῖται
 37 ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ· καὶ ὁ σπεῖρεις, οὐ τὸ σῶμα τὸ γενησό-
 μενον σπεῖρεις ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον εἰ τύχοι σίτου ἢ τινος
 38 τῶν λοιπῶν· ὁ δὲ θεὸς δίδωσιν αὐτῷ σῶμα καθὼς ἠθέλη-
 39 σεν, καὶ ἐκάστῳ τῶν σπερμάτων ἴδιον σῶμα. οὐ πᾶσα
 σὰρξ ἡ αὐτὴ σὰρξ, ἀλλὰ ἄλλη μὲν ἀνθρώπων, ἄλλη δὲ
 40 σὰρξ κτηνῶν, ἄλλη δὲ σὰρξ πτηνῶν, ἄλλη δὲ ἰχθύων. καὶ
 σώματα ἐπουράνια, καὶ σώματα ἐπίγεια· ἀλλὰ ἑτέρα μὲν ἢ
 41 τῶν ἐπουρανίων δόξα, ἑτέρα δὲ ἢ τῶν ἐπιγείων. ἄλλη
 δόξα ἡλίου, καὶ ἄλλη δόξα σελήνης, καὶ ἄλλη δόξα ἀστέ-

ρων, ἀστὴρ γὰρ ἀστέρος διαφέρει ἐν δόξῃ. οὕτως καὶ ἡ 42
 ἀνάστασις τῶν νεκρῶν. σπείρεται ἐν φθορᾷ, ἐγείρεται ἐν
 ἀφθαρσίᾳ· σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ, ἐγείρεται ἐν δόξῃ· σπεί- 43
 ρεται ἐν ἀσθενείᾳ, ἐγείρεται ἐν δυνάμει· σπείρεται σῶμα 44
 ψυχικόν, ἐγείρεται σῶμα πνευματικόν. Εἰ ἔστιν σῶμα ψυ-
 χικόν, ἔστιν καὶ πνευματικόν. οὕτως καὶ γέγραπται ἘΓΕ- 45
 ΝΕΤΟ ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἀδὰμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν·
 ὁ ἔσχατος Ἀδὰμ εἰς πνεῦμα ζωοποιοῦν. ἀλλ' οὐ πρῶτον 46
 τὸ πνευματικόν ἀλλὰ τὸ ψυχικόν, ἔπειτα τὸ πνευματικόν.
 ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς χοϊκός, ὁ δεύτερος ἄνθρωπος 47
 ἐξ οὐρανοῦ. οἶος ὁ χοϊκός, τοιοῦτοι καὶ οἱ χοϊκοί, καὶ οἶος 48
 ὁ ἐπουράνιος, τοιοῦτοι καὶ οἱ ἐπουράνιοι· καὶ καθὼς ἐφορέ- 49
 σαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ, Ἐφορέσωμεν καὶ τὴν εἰκόνα
 τοῦ ἐπουρανίου. Τοῦτο δὲ φημι, ἀδελφοί, ὅτι σὰρξ καὶ 50
 αἷμα βασιλείαν θεοῦ κληρονομήσαι οὐ δύναται, οὐδὲ ἡ
 φθορὰ τὴν ἀφθαρσίαν κληρονομεῖ. Ἰδοὺ μυστήριον ὑμῖν 51
 λέγω· πάντες οὐ κοιμηθησόμεθα πάντες δὲ ἀλλαγσόμεθα,
 ἐν ἀτόμῳ, ἐν ῥίπῃ ὀφθαλμοῦ, ἐν τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι· 52
 σαλπίζει γάρ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται ἄφθαρτοι, καὶ
 ἡμεῖς ἀλλαγσόμεθα. δεῖ γὰρ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύ- 53
 σασθαι ἀφθαρσίαν καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀθα-
 νασίαν. ὅταν δὲ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσῃται [τὴν] ἀθα- 54
 νασίαν, τότε γενήσεται ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος Κατε-
 πόθη ὁ θάνατος εἰς νίκος. ΠΟῦ ΟΥ, ΘΑΝΑΤΕ, Τὸ 55
 ΝΙΚΟΣ; ΠΟῦ ΟΥ, ΘΑΝΑΤΕ, Τὸ ΚΕΝΤΡΟΝ; τὸ δὲ κέντρον 56
 τοῦ θανάτου ἡ ἀμαρτία, ἡ δὲ δύναμις τῆς ἀμαρτίας ὁ
 νόμος· τῷ δὲ θεῷ χάρις τῷ διδόντι ἡμῖν τὸ ΝΙΚΟΣ διὰ 57
 τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡστε, ἀδελφοί μου 58
 ἀγαπητοί, ἐδραῖοι γίνεσθε, ἀμετακίνητοι, περισσεύοντες ἐν
 τῷ ἔργῳ τοῦ κυρίου πάντοτε, εἰδότες ὅτι ὁ κόπος ὑμῶν
 οὐκ ἔστιν κενὸς ἐν κυρίῳ.

Περὶ δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους, ὡς περ διέταξα ἰ

- ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας, οὕτως καὶ ὑμεῖς ποιήσατε.
 2 κατὰ μίαν σαββάτου ἕκαστος ὑμῶν παρ' ἑαυτῷ τιθέτω
 θησαυρίζων ὅτι ἐὰν εὐδοῶται, ἵνα μὴ ὅταν ἔλθω τότε
 3 λογίαι γίνωνται. ὅταν δὲ παραγένωμαι, οὐς ἐὰν δοκιμά-
 σθητε δι' ἐπιστολῶν, τούτους πέμψω ἀπενεγκεῖν τὴν χάριν
 4 ὑμῶν εἰς Ἱερουσαλήμ· ἐὰν δὲ ἄξιον ᾖ τοῦ καμῆ πορεύεσθαι,
 5 σὺν ἐμοὶ πορεύονται. Ἐλεύσομαι δὲ πρὸς
 ὑμᾶς ὅταν Μακεδονίαν διέλθω, Μακεδονίαν γὰρ διέρχομαι,
 6 πρὸς ὑμᾶς δὲ τυχὸν καταμενῶ ἢ ἢ παραχειμᾶσω, ἵνα ὑμεῖς
 7 με προπέμψητε οὐ ἐὰν πορεύωμαι. οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς
 ἄρτι ἐν παρόδῳ ἰδεῖν, ἐλπίζω γὰρ χρόνον τινὰ ἐπιμείναι
 8 πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ὁ κύριος ἐπιτρέψῃ. ἐπιμένω δὲ ἐν Ἐφέσῳ
 9 ἕως τῆς πεντηκοστῆς· θύρα γὰρ μοι ἀνέωγεν μεγάλη καὶ
 10 ἐνεργής, καὶ ἀντικείμενοι πολλοί. Ἐὰν δὲ ἔλθῃ
 Τιμόθεος, βλέπετε ἵνα ἀφόβως γένηται πρὸς ὑμᾶς, τὸ γὰρ
 11 ἔργον Κυρίου ἐργάζεται ὡς ἐγώ· μὴ τις οὖν αὐτὸν ἐξουθε-
 νήσῃ. προπέμψατε δὲ αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ, ἵνα ἔλθῃ πρὸς με,
 12 ἐκδέχομαι γὰρ αὐτὸν μετὰ τῶν ἀδελφῶν. Περὶ
 δὲ Ἀπολλῶ τοῦ ἀδελφοῦ, πολλὰ παρεκάλεσα αὐτὸν
 ἵνα ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς μετὰ τῶν ἀδελφῶν· καὶ πάντως
 οὐκ ἦν θέλημα ἵνα νῦν ἔλθῃ, ἐλεύσεται δὲ ὅταν εὐκαι-
 13 ρήσῃ. Γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει,
 14 ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε. πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέ-
 15 σθω. Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί· οἴδατε τὴν
 οἰκίαν Στεφανᾶ, ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας καὶ εἰς
 16 διακονίαν τοῖς ἁγίοις ἔταξαν ἑαυτούς· ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑπο-
 τάσσησθε τοῖς τοιούτοις καὶ παντὶ τῷ συνεργούντι καὶ
 17 κοπιῶντι. χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ Στεφανᾶ καὶ Φορ-
 τουνάτου καὶ Ἀχαϊκοῦ, ὅτι τὸ ἑμέτερον ὑστέρημα οὗτοι
 18 ἀνεπλήρωσαν, ἀνέπασαν γὰρ τὸ ἐμὸν πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν.
 ἐπιγινώσκετε οὖν τοὺς τοιούτους.
 19 Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας. ἀσπά-
 ζεται ὑμᾶς ἐν κυρίῳ πολλὰ Ἀκύλας καὶ Πρίσκα σὺν

τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ. ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ 20
ἀδελφοὶ πάντες. Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι
ἁγίῳ. Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. 21
εἴ τις οὐ φιλεῖ τὸν κύριον, ἦτω ἀνάθεμα. Μαρὰν ἀθά 22
ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ μεθ' ὑμῶν. ἡ ἀγάπη μου 23
μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. 24

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β

- 1 ΠΑΥΛΟΣ απόστολος Χριστού Ἰησοῦ διὰ θελήματος
 θεοῦ καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ τῇ
 οὔσῃ ἐν Κορίνθῳ, σὺν τοῖς ἁγίοις πᾶσιν τοῖς οὔσιν ἐν
 2 ὄλῃ τῇ Ἀχαΐᾳ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς
 ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
- 3 Εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῶν οἰκτιρῶν καὶ θεὸς πάσης παρα-
 4 κλήσεως, ὁ παρακαλῶν ἡμᾶς ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν,
 εἰς τὸ δύνασθαι ἡμᾶς παρακαλεῖν τοὺς ἐν πάσῃ θλίψει
 διὰ τῆς παρακλήσεως ἧς παρακαλούμεθα αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ
 5 θεοῦ. ὅτι καθὼς περισσεύει τὰ παθήματα τοῦ χριστοῦ
 εἰς ἡμᾶς, οὕτως διὰ τοῦ χριστοῦ περισσεύει καὶ ἡ παρά-
 6 κλησις ἡμῶν. Ἔτε δὲ θλιβόμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρα-
 κλήσεως καὶ σωτηρίας· εἴτε παρακαλούμεθα, ὑπὲρ τῆς
 ὑμῶν παρακλήσεως τῆς ἐνεργουμένης ἐν ὑπομονῇ τῶν
 7 αὐτῶν παθημάτων ὧν καὶ ἡμεῖς πάσχομεν, καὶ ἡ ἐλπίς
 ἡμῶν βεβαία ὑπὲρ ὑμῶν· εἰδότες ὅτι ὡς κοινωνοὶ ἐστε
 8 τῶν παθημάτων, οὕτως καὶ τῆς παρακλήσεως. Οὐ γὰρ
 θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ἕτερ τῆς θλίψεως ἡμῶν
 τῆς γενομένης ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ὑπὲρ
 δύναμιν ἐβάρηθημεν, ὥστε ἐξαπορηθῆναι ἡμᾶς καὶ τοῦ
 9 ζῆν· ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀπόκριμα τοῦ θανάτου

6,7 εἴτε δὲ θλιβόμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως τῆς ἐνεργουμένης ἐν ὑπομονῇ
 τῶν αὐτῶν παθημάτων ὧν καὶ ἡμεῖς πάσχομεν, καὶ ἡ ἐλπίς ἡμῶν βεβαία ὑπὲρ ὑμῶν·
 εἴτε παρακαλούμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως καὶ σωτηρίας· 8 περὶ

ἐσχήκαμεν, ἵνα μὴ πεποιθότες ὦμεν ἐφ' ἑαυτοῖς ἀλλ' ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ ἐγείροντι τοὺς νεκρούς· ὃς ἐκ τηλικούτου θανάτου ἐρύσατο ἡμᾶς καὶ ῥύσεται, εἰς ὃν ἠλπίκαμεν [ὅτι] καὶ ἔτι ῥύσεται, συνυπουργούντων καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν 11 τῇ δεήσει, ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ γὰρ καύχησις ἡμῶν αὕτη ἐστίν, τὸ μαρτύριον 12 τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ὅτι ἐν ἀγιότητι καὶ εἰλικρινίᾳ τοῦ θεοῦ, [καὶ] οὐκ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ ἀλλ' ἐν χάριτι θεοῦ, ἀνεστράφημεν ἐν τῷ κόσμῳ, περισσοτέρως δὲ πρὸς ὑμᾶς· οὐ γὰρ ἄλλα γράφομεν ὑμῖν ἀλλ' ἢ ἃ ἀναγνώσσκετε ἢ καὶ ἐπιγινώσκετε, ἐλπίζω δὲ ὅτι ἕως τέλους ἐπιγνώσεσθε, καθὼς καὶ ἐπέγνωτε ἡμᾶς ἀπὸ μέρους, ὅτι 14 καύχημα ὑμῶν ἐσμέν καθάπερ καὶ ὑμεῖς ἡμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ.

Καὶ ταύτη τῇ πεποιθήσει ἐβουλόμην πρότερον πρὸς 15 ὑμᾶς ἐλθεῖν, ἵνα δευτέραν ἄρα τὴν ἐλαφρίαν ἐχρησάμην; 17 ἢ ἃ βουλεύομαι κατὰ σάρκα βουλεύομαι, ἵνα ἢ παρ' ἐμοὶ τό Ναὶ ναὶ καὶ τό Οὐ οὐ; πιστὸς δὲ ὁ θεὸς ὅτι 18 ὁ λόγος ἡμῶν ὁ πρὸς ὑμᾶς οὐκ ἔστιν Ναὶ καὶ Οὐ· ὁ 19 τοῦ θεοῦ γὰρ υἱὸς Χριστὸς Ἰησοῦς ὁ ἐν ὑμῖν δι' ἡμῶν κηρυχθεὶς, δι' ἐμοῦ καὶ Σιλουανοῦ καὶ Τιμοθέου, οὐκ ἐγένετο Ναὶ καὶ Οὐ, ἀλλὰ Ναὶ ἐν αὐτῷ γέγονεν· ὅσαι γὰρ 20 ἐπαγγελίαι θεοῦ, ἐν αὐτῷ τό Ναὶ· διὸ καὶ δι' αὐτοῦ τό Ἀμήν τῷ θεῷ πρὸς δόξαν δι' ἡμῶν. ὁ δὲ βεβαιῶν 21 ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς Χριστὸν καὶ χρίσας ἡμᾶς θεός, [ὁ] καὶ 22 σφραγισάμενος ἡμᾶς καὶ δοὺς τὸν ἀρραβῶνα τοῦ πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν. Ἐγὼ δὲ μάρτυρα 23 τὸν θεὸν ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχὴν, ὅτι φειδόμενος ὑμῶν οὐκέτι ἦλθον εἰς Κόρινθον. οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν 24

τῆς πίστεως, ἀλλὰ συνεργοὶ ἐσμεν τῆς χαρᾶς ὑμῶν, τῇ
 1 γὰρ πίστει ἐστήκατε. ἔκρινα ἄρα ἔμαυτῷ τούτο, τὸ μὴ
 2 πάλιν ἐν λύπῃ πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν· εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς,
 3 καὶ τίς ὁ εὐφραίνων με εἰ μὴ ὁ λυπούμενος ἐξ ἐμοῦ; καὶ
 ἔγραψα τούτο αὐτὸ ἵνα μὴ ἐλθὼν λύπην σχῶ ἀφ' ὧν ἔδει
 με χαίρειν, πεποιθὼς ἐπὶ πάντας ὑμᾶς ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ
 4 πάντων ὑμῶν ἐστίν. ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς
 καρδίας ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρύων, οὐχ ἵνα λυπη-
 θῆτε, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα γνῶτε ἣν ἔχω περισσοτέρως
 5 εἰς ὑμᾶς.

Εἰ δέ τις λελύπηκεν, οὐκ ἐμέ λελύ-
 πηκεν, ἀλλὰ ἀπὸ μέρους ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ πάντας ὑμᾶς.
 6 ἱκανὸν τῷ τοιούτῳ ἡ ἐπιτιμία αὐτῆ ἡ ὑπὸ τῶν πλειόνων,
 7 ὥστε τούναντίον ἱ ὑμᾶς χαρίσασθαι καὶ παρακαλέσαι, μὴ
 8 πῶς τῇ περισσοτέρᾳ λύπῃ καταποθῆ ὁ τοιοῦτος. διὸ
 9 παρακαλῶ ὑμᾶς κυρῶσαι εἰς αὐτὸν ἀγάπην· εἰς τούτο
 γὰρ καὶ ἔγραψα ἵνα γνῶ τὴν δοκιμὴν ὑμῶν, ἢ εἰ εἰς
 10 πάντα ὑπήκοοί ἐστε. φῶ δέ τι χαρίζεσθε, ἀγάθ· καὶ γὰρ
 ἐγὼ ὁ κεχάρισμαι, εἴ τι κεχάρισμαι, δι' ὑμᾶς ἐν προσώ-
 11 πῳ Χριστοῦ, ἵνα μὴ πλεονεκτηθῶμεν ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ,
 12 οὐ γὰρ αὐτοῦ τὰ νοήματα ἀγνοοῦμεν.

Ἐλθὼν
 δὲ εἰς τὴν Τρωάδα εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ χριστοῦ, καὶ
 13 θύρας μοι ἀνεωγμένους ἐν κυρίῳ, οὐκ ἔσχηκα ἄνεσιν τῷ
 πνεύματί μου τῷ μὴ εὐρεῖν με Τίτον τὸν ἀδελφόν μου,
 14 ἀλλὰ ἀποταξάμενος αὐτοῖς ἐξῆλθον εἰς Μακεδονίαν. τῷ
 δὲ θεῷ χάρις τῷ πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ χρι-
 στῷ καὶ τὴν ὁσμὴν τῆς γνώσεως αὐτοῦ φανεροῦντι δι' ἡμῶν
 15 ἐν παντὶ τόπῳ· ὅτι Χριστοῦ εὐωδία ἐσμέν τῷ θεῷ ἐν
 16 τοῖς σωζομένοις καὶ ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις, οἷς μὲν ὁσμὴ
 ἐκ θανάτου εἰς θάνατον, οἷς δὲ ὁσμὴ ἐκ ζωῆς εἰς ζώην.
 17 καὶ πρὸς ταῦτα τίς ἱκανός; οὐ γὰρ ἐσμεν ὡς οἱ πολλοὶ
 καπηλεύοντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, ἀλλ' ὡς ἐξ εἰλικρινίας,
 ἀλλ' ὡς ἐκ θεοῦ κατέναντι θεοῦ ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν.

1 Ἀρχόμεθα πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνειν; ἢ μὴ χρήσομεν

ὡς τινες συστατικῶν ἐπιστολῶν πρὸς ὑμᾶς ἢ ἐξ ὑμῶν· ἢ ἐπιστολὴ ἡμῶν ὑμεῖς ἐστέ, ἐνγεγραμμένη ἐν ταῖς καρ- 2
δίαις ἡμῶν, γνωσκομένη καὶ ἀναγνωσκομένη ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων· φανερούμενοι ὅτι ἐστέ ἐπιστολὴ Χριστοῦ δια- 3
κονηθεῖσα ὑφ' ἡμῶν, ἘΝΓΕΓΡΑΜΜΕΝΗ Οὐ ΜΕΛΑΝΙ ΑΛΛὰ πνεύματι θεοῦ ζῶντος, οὐκ ἐν ΠΛΑΞΙΝ ΛΙΘΙΝΑΙΣ ΑΛΛ' ἐν
ἴπλαξιν καρδίαις σαρκίναις.

Πεποιθήσιν δὲ τοιαύτην ἔχομεν διὰ τοῦ χριστοῦ πρὸς 4
τὸν θεόν. οὐχ ὅτι ἀφ' ἑαυτῶν ἱκανοὶ ἴσμεν ἠλογίσασθαι 5
τι ὡς ἐξ αὐτῶν, ἀλλ' ἡ ἰκανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ θεοῦ, ὃς καὶ 6
ἰκάνωσεν ἡμᾶς διακόνους καινῆς διαθήκης, οὐ γράμματος ἀλλὰ πνεύματος, τὸ γὰρ γράμμα ἀποκτείνει, τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ. Εἰ δὲ ἡ διακονία τοῦ θανάτου 7
ἐν γράμμασιν ἐντετυπωμένη λίθοις ἐγενήθη ἐν δόξῃ, ὥστε μὴ δύνασθαι ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ πρόσωπον Μωυσέως διὰ τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ τὴν καταργουμένην, πῶς οὐχὶ μᾶλλον ἡ διακονία τοῦ πνεύματος 8
ἔσται ἐν δόξῃ; εἰ γὰρ ἡ διακονία τῆς κατακρίσεως δόξα, 9
πολλῶ μᾶλλον περισσεύει ἡ διακονία τῆς δικαιοσύνης δόξῃ. καὶ γὰρ οὐ δεδόσασται τὸ δεδοσασμένον ἐν τούτῳ 10
τῷ μέρει εἵνεκεν τῆς ὑπερβαλλούσης δόξης· εἰ γὰρ τὸ κα- 11
ταργούμενον διὰ δόξης, πολλῶ μᾶλλον τὸ μένον ἐν δό-
ξῃ.

Ἔχοντες οὖν τοιαύτην ἐλπίδα πολλῇ παρ- 12
ρησίᾳ χρώμεθα, καὶ οὐ καθάπερ Μωυσῆς ἐτίθει κά- 13
λύμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, πρὸς τὸ μὴ ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ τέλος τοῦ καταργουμένου. ἀλλὰ 14
ἐπωρώθη τὰ νοήματα αὐτῶν. ἄχρι γὰρ τῆς σήμερον ἡμέρας τὸ αὐτὸ κάλυμμα ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς παλαιᾶς διαθήκης μένει μὴ ἀνακαλυπτόμενον, ὅτι ἐν Χριστῷ κα- 15
ταργεῖται, ἀλλ' ἕως σήμερον ἡνίκα ἂν ἀναγινώσκηται 15
Μωυσῆς κάλυμμα ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν κεῖται· ἡνίκα 16
ἴδῃ ἐάν ἔπιτρέψῃ πρὸς Κύριον, περιαιρεῖται τὸ κάλυμμα. ὁ δὲ κύριος τὸ πνεῦμά ἐστιν· οὐ δὲ τὸ πνεῦμα 17

- 18 Ἐκ τῆς ἐλευθερίας τοῦ κυρίου, ἡμεῖς δὲ πάντες ἀνακαλυμμένω προσώπῳ τὴν δόξαν κυρίου κατοπτριζόμενοι τὴν αὐτὴν εἰκόνα μεταμορφούμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, καθάπερ
- 1 ἀπὸ κυρίου πνεύματος. Διὰ τοῦτο, ἔχοντες τὴν διακονίαν ταύτην καθὼς ἠλεήθημεν, οὐκ ἐγκαοῦμεν,
- 2 ἀλλὰ ἀπειπάμεθα τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης, μὴ περιπατοῦντες ἐν πανουργίᾳ μηδὲ δολοῦντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ τῇ φανερώσει τῆς ἀληθείας συνιστάνοντες ἑαυτοὺς πρὸς πᾶσαν συνείδησιν ἀνθρώπων ἐνώπιον τοῦ
- 3 θεοῦ. εἰ δὲ καὶ ἴσθιν κεκαλυμμένον τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν,
- 4 ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις ἐστὶν κεκαλυμμένον, ἐν οἷς ὁ θεὸς τοῦ αἰῶνος τούτου ἐτύφλωσεν τὰ νοήματα τῶν ἀπίστων εἰς τὸ μὴ αὐγάσαι τὸν φωτισμὸν τοῦ εὐαγγελίου τῆς
- 5 δόξης τοῦ χριστοῦ, ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ θεοῦ. οὐ γὰρ ἑαυτοὺς κηρύσσομεν ἀλλὰ Ἐκ τῆς ἐλευθερίας τοῦ κυρίου, ἡμεῖς δὲ πάντες ἀνακαλυμμένω προσώπῳ τὴν δόξαν κυρίου κατοπτριζόμενοι τὴν αὐτὴν εἰκόνα μεταμορφούμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, καθάπερ
- 6 ἑαυτοὺς δὲ δούλους ὑμῶν διὰ Ἰησοῦν. ὅτι ὁ θεὸς ὁ εἰπὼν Ἐκ σκοτοῦ φῶς λάμπει, ὅς ἐλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ θεοῦ ἐν προσώπῳ Χριστοῦ.
- 7 Ἐχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὄστρακίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἢ τοῦ θεοῦ καὶ
- 8 μὴ ἐξ ἡμῶν ἐν παντὶ θλιβόμενοι ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι,
- 9 ἀπορούμενοι ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι, διωκόμενοι ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι, καταβαλλόμενοι ἀλλ' οὐκ ἀ-
- 10 πολλύμενοι, πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ
- 11 σώματι ἡμῶν φανερωθῇ· δεῖ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θάνατον παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ
- 12 Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν. ὥστε ὁ θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν. ἔχοντες
- 13 δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως, κατὰ τὸ γεγραμμένον Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα, καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν,
- 14 διὸ καὶ λαλοῦμεν, εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν [κύριον] Ἰησοῦν

καὶ ἡμᾶς σὺν Ἰησοῦ ἐγερεῖ καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν. τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ.

Διὸ οὐκ ἐγκακοῦμεν, ἀλλ' εἰ καὶ ὁ ἔξω 16 ἡμῶν ἄνθρωπος διαφθείρεται, ἀλλ' ὁ ἔσω ἡμῶν ἀνακαινοῦται ἡμέρα καὶ ἡμέρα. τὸ γὰρ παραντικά ἐλαφρὸν τῆς 17 θλίψεως [†] καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν αἰώνιον βάρος δόξης κατεργάζεται ἡμῖν, μὴ σκοποῦντων ἡμῶν τὰ 18 βλεπόμενα ἀλλὰ τὰ μὴ βλεπόμενα, τὰ γὰρ βλεπόμενα πρόσκαιρα, τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα αἰώνια. οἶδαμεν γὰρ ὅτι 1 ἐὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τοῦ σκήνους καταλυθῇ, οἰκοδομὴν ἐκ θεοῦ ἔχομεν οἰκίαν ἀχειροποίητον αἰώνιον ἐν τοῖς οὐρανοῖς. καὶ γὰρ ἐν τούτῳ στενάζομεν, τὸ οἰκητήριον 2 ἡμῶν τὸ ἐξ οὐρανοῦ ἐπενδύσασθαι ἐπιποθοῦντες, «εἴ γε» 3 καὶ ἐνδυσάμενοι οὐ γυμνοὶ εὐρεθησόμεθα. καὶ γὰρ 4 οἱ ὄντες ἐν τῷ σκήνει στενάζομεν βαρούμενοι ἐφ' ᾧ οὐ θέλομεν ἐκδύσασθαι ἀλλ' ἐπενδύσασθαι, ἵνα καταποθῇ τὸ θνητὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς. ὁ δὲ κατεργασάμενος ἡμᾶς 5 εἰς αὐτὸ τοῦτο θεός, ὁ δὸς ἡμῖν τὸν ἀρραβῶνα τοῦ πνεύματος.

Θαρροῦντες οὖν πάντοτε καὶ εἰδότες 6 ὅτι ἐνδημοῦντες ἐν τῷ σώματι ἐκδημοῦμεν ἀπὸ τοῦ κυρίου, διὰ πίστεως γὰρ περιπατοῦμεν οὐ διὰ εἶδους,— 7 θαρροῦμεν δὲ καὶ εὐδοκοῦμεν μᾶλλον ἐκδημῆσαι ἐκ τοῦ 8 σώματος καὶ ἐνδημῆσαι πρὸς τὸν κύριον· διὸ καὶ φιλοτιμούμεθα, εἴτε ἐνδημοῦντες εἴτε ἐκδημοῦντες, εὐάρεστοι αὐτῷ εἶναι. τοὺς γὰρ πάντας ἡμᾶς φανερωθῆναι δεῖ ἔμ- 10 προσθεν τοῦ βήματος τοῦ χριστοῦ, ἵνα κομισθῆται ἕκαστος τὰ διὰ τοῦ σώματος πρὸς ἃ ἔπραξεν, εἴτε ἀγαθὸν εἴτε φαῦλον.

Εἰδότες οὖν τὸν φόβον τοῦ κυρίου ἀνθρώπους πείθο- 11 μεν, θεῷ δὲ πεφανερώμεθα· ἐλπίζω δὲ καὶ ἐν ταῖς συνειδήσεσιν ὑμῶν πεφανερώσθαι. οὐ πάλιν ἑαυτοὺς συν- 12 στάνομεν ὑμῖν, ἀλλὰ ἀφορμὴν διδόντες ὑμῖν καυχήματος

ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα ἔχητε πρὸς τοὺς ἐν προσώπῳ καυχωμέ-
 13 νους καὶ μὴ ἐν καρδίᾳ. εἶτε γὰρ ἐξέστημεν, θεῶ· εἶτε
 14 σωφρονούμεν, ὑμῖν. ἡ γὰρ ἀγάπη τοῦ χριστοῦ συνέχει
 ἡμᾶς, κρίναντας τοῦτο ὅτι εἰς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν·
 15 ἄρα οἱ πάντες ἀπέθανον· καὶ ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν ἵνα
 οἱ ζῶντες μηκέτι ἑαυτοῖς ζῶσιν ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ αὐτῶν
 16 ἀποθανόντι καὶ ἐγερθέντι. Ὡστε ἡμεῖς ἀπὸ
 τοῦ νῦν οὐδένα οἶδαμεν κατὰ σάρκα· εἰ καὶ ἐγνώκαμεν
 17 κατὰ σάρκα Χριστόν, ἀλλὰ νῦν οὐκέτι γινώσκομεν. ὥστε
 εἴ τις ἐν Χριστῷ, καινὴ κτίσις· τὰ ἀρχαῖα παρήλθεν, ἰδοὺ
 18 γέγονεν καινὰ· τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ θεοῦ τοῦ καταλλά-
 ξαντος ἡμᾶς ἑαυτῷ διὰ Χριστοῦ καὶ δόντος ἡμῖν τὴν
 19 διακονίαν τῆς καταλλαγῆς, ὡς ὅτι θεὸς ἦν ἐν Χριστῷ
 κόσμον καταλλάσσων ἑαυτῷ, μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ
 παραπτώματα αὐτῶν, καὶ θέμενος ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς
 20 καταλλαγῆς. Ὑπὲρ Χριστοῦ οὖν πρεσβεύομεν
 ὡς τοῦ θεοῦ παρακαλοῦντος δι' ἡμῶν· δεόμεθα ὑπὲρ
 21 Χριστοῦ, καταλλάγητε τῷ θεῷ. τὸν μὴ γνόντα ἁμαρτίαν
 ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτίαν ἐποίησεν, ἵνα ἡμεῖς γενόμεθα δι-
 1 καιοσύνη θεοῦ ἐν αὐτῷ. Συνεργοῦντες δὲ καὶ παρακαλοῦ-
 μεν μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς·
 2 λέγει γάρ

Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκοοις σοῦ

καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι·

ἰδοὺ νῦν καιρὸς εὔπρόσδεκτος, ἰδοὺ νῦν ἡμέρα σωτη-
 3 ρίας· μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπήν, ἵνα μὴ
 4 μωμηθῇ ἡ διακονία, ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστάνοντες ἑαυ-
 τοὺς ὡς θεοῦ διάκονοι· ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν,
 5 ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαῖς, ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς,
 ἐν ἀκαταστασίαῖς, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαῖς, ἐν νηστείαῖς,
 6 ἐν ἀγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμία, ἐν χρηστότητι,
 7 ἐν πνεύματι ἀγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ, ἐν λόγῳ ἀληθείας,
 ἐν δυνάμει θεοῦ· διὰ τῶν ὄπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν
 8 δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν, διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφη-

μίας καὶ εὐφημίας· ὡς πλάνοι καὶ ἀληθεῖς, ὡς ἀγνοούμενοι 9
καὶ ἐπιγνωσκόμενοι, ὡς ἀποθνήσκοντες καὶ ἰδοὺ ζώ-
μεν, ὡς παιδεγόμενοι καὶ μὴ θανατούμενοι, ὡς λυ- 10
πούμενοι αἰεὶ δὲ χαίροντες, ὡς πτωχοὶ πολλοὺς δὲ πλουτί-
ζοντες, ὡς μηδὲν ἔχοντες καὶ πάντα κατέχοντες.

Τὸ στόμα ἡμῶν ἀνέωγεν πρὸς ὑμᾶς, Κορίνθιοι, ἡ 11
καρδία ἡμῶν πεπλάγγεται· οὐ στενοχωρεῖσθε ἐν ἡμῖν, 12
στενοχωρεῖσθε δὲ ἐν τοῖς σπλάγχνοις ὑμῶν· τὴν δὲ 13
αὐτὴν ἀντιμισθίαν, ὡς τέκνοις λέγω, πλατύνθητε καὶ
ὑμεῖς.

Μὴ γίνεσθε ἑτεροζυγοῦντες ἀπίστοις· τίς 14
γὰρ μετοχὴ δικαιοσύνης καὶ ἀνομία, ἢ τίς κοινωνία φωτὶ
πρὸς σκότος; τίς δὲ συμφώνησις Χριστοῦ πρὸς Βελίαρ, 15
ἢ τίς μερὶς «πιστῶ» μετὰ ἀπίστου; τίς δὲ συνατάθεσις 16
ναῶ θεοῦ μετὰ εἰδῶλων; ἡμεῖς γὰρ ναὸς θεοῦ ἐσμεν
ζῶντος· καθὼς εἶπεν ὁ θεὸς ὅτι

Ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐνπεριπατήσω,
καὶ ἔσομαι αὐτῶν θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονται
μοῦ λαός.

διὸ ἐξέλθατε ἐκ μέσογ αὐτῶν, 17
καὶ ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος,
καὶ ἀκαθάρτογ μὴ ἀπτεσθε·
καὶ εἰσδέξομαι ἡμᾶς·
καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, 18
καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς γίους καὶ θυγατέρας,
λέγει Κύριος Παντοκράτωρ.

ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθαρῶ- 1
μεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος,
ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ θεοῦ. Χω-
ρήσατε ἡμᾶς· οὐδένα ἠδικήσαμεν, οὐδένα ἐφθείραμεν, 2
οὐδένα ἐπλεονεκτήσαμεν. πρὸς κατάκρισιν οὐ λέγω, 3
προεῖρηκα γὰρ ὅτι ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἐστὲ εἰς
τὸ συναποθανεῖν καὶ συνζῆν. πολλὴ μοι παρρησία 4
πρὸς ὑμᾶς, πολλὴ μοι καύχησις ὑπὲρ ὑμῶν· πεπλή-

ρωμαί τῇ παρακλήσει, ὑπερπερισσεύομαι τῇ χαρᾷ ἐπὶ
 5 πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν. Καὶ γὰρ ἐλθόντων
 ἡμῶν εἰς Μακεδονίαν οὐδεμίαν ἔσχηκεν ἄνεσιν ἢ σὰρξ
 ἡμῶν, ἀλλ' ἐν παντὶ θλιβόμενοι—ἔξωθεν μάχαι, ἔσωθεν
 6 φόβοι—. ἀλλ' ὁ παρακαλῶν τοὺς ταπεινοὺς παρεκάλεσεν
 7 ἡμᾶς ὁ θεὸς ἐν τῇ παρουσίᾳ Τίτου· οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ
 παρουσίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ παρακλήσει ἢ παρεκλή-
 θη ἐφ' ὑμῖν, ἀναγγέλλων ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἐπιπόθησιν, τὸν
 ὑμῶν ὀδυρμόν, τὸν ὑμῶν ζῆλον ὑπὲρ ἐμοῦ, ὥστε με
 8 μᾶλλον χαρῆσαι. ὅτι εἰ καὶ ἐλύπησα ὑμᾶς ἐν τῇ ἐπι-
 στολῇ, οὐ μεταμέλομαι· εἰ καὶ μετεμελόμην, (βλέπω
 ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη εἰ καὶ πρὸς ὧραν ἐλύπησεν ὑμᾶς,)
 9 νῦν χαίρω, οὐχ ὅτι ἐλυπήθητε, ἀλλ' ὅτι ἐλυπήθητε εἰς
 μετάνοιαν, ἐλυπήθητε γὰρ κατὰ θεόν, ἵνα ἐν μηδενὶ ζη-
 10 μιωθῆτε ἐξ ἡμῶν. ἡ γὰρ κατὰ θεὸν λύπη μετάνοιαν εἰς
 σωτηρίαν ἀμεταμέλητον ἐργάζεται· ἡ δὲ τοῦ κόσμου λύπη
 11 θάνατον κατεργάζεται. ἴδου γὰρ αὐτὸ τοῦτο τὸ κατὰ
 θεὸν λυπηθῆναι πύσιν κατειργάσατο ὑμῖν σπουδὴν, ἀλλὰ
 ἀπολογίαν, ἀλλὰ ἀγανάκτησιν, ἀλλὰ φόβον, ἀλλὰ ἐπι-
 πόθησιν, ἀλλὰ ζῆλον, ἀλλὰ ἐκδίκησιν· ἐν παντὶ συνε-
 12 στήσατε ἑαυτοὺς ἀγνοῦς εἶναι τῷ πράγματι. ἄρα εἰ καὶ
 ἔγραψα ὑμῖν, οὐχ ἕνεκεν τοῦ ἀδικήσαντος, [ἀλλ'] οὐδὲ
 ἕνεκεν τοῦ ἀδικηθέντος, ἀλλ' ἕνεκεν τοῦ φανερωθῆναι
 13 θεοῦ. διὰ τοῦτο παρακεκλήμεθα. Ἐπὶ δὲ τῇ
 παρακλήσει ἡμῶν περισσοτέρως μᾶλλον ἐχάρημεν ἐπὶ
 τῇ χαρᾷ Τίτου, ὅτι ἀναπέπαιται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ
 14 πάντων ὑμῶν· ὅτι εἴ τι αὐτῷ ὑπὲρ ὑμῶν κεκαύχημαι, οὐ
 κατησχύνθη, ἀλλ' ὡς πάντα ἐν ἀληθείᾳ ἐλαλήσαμεν ὑμῖν,
 οὕτως καὶ ἡ καύχησις ἡμῶν ἔπι Τίτου ἀλήθεια ἐγενήθη.
 15 καὶ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς ἐστὶν
 ἀναμιμησκομένου τὴν πάντων ὑμῶν ὑπακοήν, ὡς μετὰ
 16 φόβου καὶ τρόμου ἐδέξασθε αὐτόν. Χαίρω ὅτι ἐν παντὶ

θαρρῶ ἐν ὑμῖν.

Γνωρίζομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὴν χάριν τοῦ θεοῦ τὴν 1
 δεδομένην ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Μακεδονίας, ὅτι ἐν πολ- 2
 λῇ δοκιμῇ θλίψεως ἢ περισσειᾶ τῆς χαρᾶς αὐτῶν καὶ ἡ 3
 κατὰ βάθους πτωχεῖα αὐτῶν ἐπερίσσευσεν εἰς τὸ πλοῦτος 4
 τῆς ἀπλότητος αὐτῶν· ὅτι κατὰ δύναμιν, μαρτυρῶ, καὶ 3
 παρὰ δύναμιν, αὐθαίρετοι μετὰ πολλῆς παρακλήσεως δεύ- 4
 μενοι ἡμῶν, τὴν χάριν καὶ τὴν κοινωνίαν τῆς διακονίας τῆς 5
 εἰς τοὺς ἁγίους,— καὶ οὐ καθὼς ἠλπίσαμεν ἀλλ' ἑαυτοὺς 5
 ἔδωκαν πρῶτον τῷ κυρίῳ καὶ ἡμῖν διὰ θελήματος θεοῦ, εἰς 6
 τὸ παρακαλέσαι ἡμᾶς Τίτον ἵνα καθὼς προενῆργατο οὕτως 7
 καὶ ἐπιτελέσῃ εἰς ὑμᾶς καὶ τὴν χάριν ταύτην· ἀλλ' ὥσπερ 7
 ἐν παντὶ περισσεύετε, πίστει καὶ λόγῳ καὶ γνώσει καὶ 8
 πάσῃ σπουδῇ καὶ τῇ ἐξ ἡμῶν ἐν ὑμῖν ἀγάπῃ, ἵνα 8
 καὶ ἐν ταύτῃ τῇ χάριτι περισσεύητε. Οὐ 8
 κατ' ἐπιταγὴν λέγω, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐτέρων σπουδῆς καὶ τὸ 9
 τῆς ὑμετέρας ἀγάπης γνήσιον δοκιμάζων· γινώσκετε γὰρ 9
 τὴν χάριν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ [Χριστοῦ], ὅτι δι' ὑμᾶς 10
 ἐπτώχευσεν πλούσιος ὢν, ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχεῖα 10
 πλουτήσητε. καὶ γνώμην ἐν τούτῳ δίδωμι· τοῦτο γὰρ 10
 ὑμῖν συμφέρει, οὔτινες οὐ μόνον τὸ ποιῆσαι ἀλλὰ καὶ τὸ 11
 θέλειν προενῆργασθε ἀπὸ πέρυσι· νυνὶ δὲ καὶ τὸ ποιῆσαι 11
 ἐπιτελέσατε, ὅπως καθάπερ ἡ προθυμία τοῦ θέλειν οὕτως 12
 καὶ τὸ ἐπιτελέσαι ἐκ τοῦ ἔχειν. εἰ γὰρ ἡ προθυμία πρό- 12
 κείται, καθὸ ἐὰν ἔχη εὐπρόσδεκτος, οὐ καθὸ οὐκ ἔχει. οὐ 13
 γὰρ ἵνα ἄλλοις ἄνεσις, ὑμῖν ἑθλίψις· ἀλλ' ἐξ ἰσότητος ἐν 14
 τῷ νῦν καιρῷ τὸ ὑμῶν περίσσευμα εἰς τὸ ἐκείνων ὑστέρη- 15
 μα, ἵνα καὶ τὸ ἐκείνων περίσσευμα γένηται εἰς τὸ ὑμῶν ὑστέ- 15
 ρημα, ὅπως γένηται ἰσότης· καθὼς γέγραπται Ὁ Τὸ ΠΟΛΥ 15
 ΟΥΚ ἘΠΛΕΟΝΑΣCEN, καὶ ὁ Τὸ ὈΛΙΓΟΝ ΟΥΚ ἩΛΑΤΤΟ- 15
 ΝΗCEN. Χάρις δὲ τῷ θεῷ τῷ διδόντι τὴν αὐτὴν 16
 σπουδὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ Τίτου, ὅτι τὴν μὲν παρά- 17
 κλησιν ἐδέξατο, σπουδαιότερος δὲ ἰπάρχων αὐθαίρετος

7 ὑμῶν ἐν ἡμῖν

13 θλίψις, ἀλλ' ἐξ ἰσότητος·

18 ἐξῆλθεν πρὸς ὑμᾶς. συνεπέμψαμεν δὲ μετ' αὐτοῦ τὸν
 ἀδελφὸν σὺ ὁ ἔπαινος ἐν τῷ εὐαγγελίῳ διὰ πασῶν τῶν
 19 ἐκκλησιῶν,— οὐ μόνον δὲ ἀλλὰ καὶ χειροτονηθεὶς ὑπὸ τῶν
 ἐκκλησιῶν συνέκδημος ἡμῶν ἐν τῇ χάριτι ταύτῃ τῇ διακο-
 νουμένη ὑφ' ἡμῶν πρὸς τὴν τοῦ κυρίου δόξαν καὶ προ-
 20 θυμίαν ἡμῶν,— στελλόμενοι τοῦτο μή τις ἡμᾶς μωμήσῃται
 21 ἐν τῇ ἀδρότῃ ταύτῃ τῇ διακονουμένη ὑφ' ἡμῶν, προνοοῦ-
 μεν γὰρ καλὰ οὐ μόνον ἐνώπιον Κυρίου ἀλλὰ καὶ
 22 ἐνώπιον ἀνθρώπων. συνεπέμψαμεν δὲ αὐτοῖς τὸν ἀδελ-
 φὸν ἡμῶν ὃν ἐδοκιμάσαμεν ἐν πολλοῖς πολλάκις σπον-
 δαῖον ὄντα, νυνὶ δὲ πολὺ σπουδαιότερον πεποιθήσει πολλῇ
 23 τῇ εἰς ὑμᾶς. εἴτε ὑπὲρ Τίτου, κοινῶνός ἐμὸς καὶ εἰς ὑμᾶς
 συνεργός· εἴτε ἀδελφοὶ ἡμῶν, ἀπόστολοι ἐκκλησιῶν, δόξα
 24 Χριστοῦ. Τὴν οὖν ἐνδείξιν τῆς ἀγάπης ὑμῶν καὶ ἡμῶν
 καυχῆσεως ὑπὲρ ὑμῶν εἰς αὐτοὺς ἑνδείξασθε¹ εἰς πρόσωπον
 1 τῶν ἐκκλησιῶν. Περὶ μὲν γὰρ τῆς διακονίας
 τῆς εἰς τοὺς ἀγίους περισσόν μοί ἐστιν τὸ γράφειν ὑμῖν,
 2 οἶδα γὰρ τὴν προθυμίαν ὑμῶν ἢν ὑπὲρ ὑμῶν καυχῶμαι
 Μακεδύσιν ὅτι Ἀχαΐα παρεσκευάσται ἀπὸ πέρυσι, καὶ τὸ
 3 ὑμῶν ζῆλος ἠρέθισε τοὺς πλείονας. ἔπεμψα δὲ τοὺς ἀδελ-
 φούς, ἵνα μὴ τὸ καύχημα ἡμῶν τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κενωθῇ ἐν
 τῷ μέρει τούτῳ, ἵνα καθὼς ἔλεγον παρεσκευασμένοι ἴτε,
 4 μὴ πως ἐὰν ἔλθωσιν σὺν ἐμοὶ Μακεδόνες καὶ εὐρωσιν ὑμᾶς
 ἀπαρασκευάστους κατασχυνθῶμεν ἡμεῖς, ἵνα μὴ λέγωμεν
 5 ὑμεῖς, ἐν τῇ ὑποστάσει ταύτῃ. ἀναγκαῖον οὖν ἠγησάμην
 παρακαλέσαι τοὺς ἀδελφούς ἵνα προέλθωσιν εἰς ὑμᾶς καὶ
 προκαταρτίσωσι τὴν προεπηγγελμένην εὐλογίαν ὑμῶν, ταύ-
 6 τῃν ἐτοίμην εἶναι οὕτως ὡς εὐλογίαν καὶ μὴ ὡς πλεονε-
 7 γίας καὶ θερίσει. ἑκαστος καθὼς προήρηται τῇ καρδίᾳ,
 μὴ ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης, ἰλαρὸν γὰρ δότῃν ἀγαπᾷ
 8 ὁ θεός. δυνατεῖ δὲ ὁ θεὸς πᾶσαν χάριν περισσεῦσαι εἰς

ύμᾶς, ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες
περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν· (καθὼς γέγραπται 9

Ἐσκόρπισεν, ἔδωκεν τοῖς πένησιν,

ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα·

ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν σπέρμα τῷ σπείροντι καὶ ἄρτον εἰς 10
βρώσιν χορηγήσει καὶ πληθυνεῖ τὸν σπόρον ὑμῶν καὶ
αὐξήσει τὰ γενήματα τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν·) ἐν 11
παντὶ πλουτιζόμενοι εἰς πᾶσαν ἀπλότητα, ἥτις κατεργάζε-
ται δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν τῷ θεῷ, — ὅτι ἡ διακονία τῆς 12
λειτουργίας ταύτης οὐ μόνον ἐστὶν προσαναπληροῦσα τὰ
ὑστερήματα τῶν ἁγίων, ἀλλὰ καὶ περισσεύουσα διὰ πολλῶν
εὐχαριστιῶν τῷ θεῷ, — διὰ τῆς δοκιμῆς τῆς διακονίας ταύ- 13
της δοξάζοντες τὸν θεὸν ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ τῆς ὁμολογίας
ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ χριστοῦ καὶ ἀπλότητι τῆς
κοινωνίας εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς πάντας, καὶ αὐτῶν δεήσει 14
ὑπὲρ ὑμῶν ἐπιποθοῦντων ὑμᾶς διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν
χάριν τοῦ θεοῦ ἐφ' ὑμῖν. Χάρις τῷ θεῷ ἐπὶ τῇ ἀνεκδιη- 15
γήτῳ αὐτοῦ δωρεᾷ.

Αὐτὸς δὲ ἐγὼ Παῦλος παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τῆς πραύ- 1
τητος καὶ ἐπιεικίας τοῦ χριστοῦ, ὃς κατὰ πρόσωπον μὲν
ταπεινὸς ἐν ὑμῖν, ἀπὼν δὲ θαρρῶ εἰς ὑμᾶς· δέομαι δὲ τὸ 2
μὴ παρὼν θαρρῆσαι τῇ πεποιθήσει ἢ λογίζομαι τολμῆσαι
ἐπὶ τινὰ τοὺς λογιζομένους ἡμᾶς ὡς κατὰ σάρκα περιπα- 3
τοῦντας. Ἐν σαρκὶ γὰρ περιπατοῦντες οὐ κατὰ σάρκα 4
στρατευόμεθα, — τὰ γὰρ ὄπλα τῆς στρατείας ἡμῶν οὐ σαρ-
κικὰ ἀλλὰ δυνατὰ τῷ θεῷ πρὸς καθαίρεσιν ὀχυρωμάτων, —
λογισμοὺς καθαιροῦντες καὶ πᾶν ὕψωμα ἐπαιρόμενον κατὰ 5
τῆς γνώσεως τοῦ θεοῦ, καὶ αἰχμαλωτίζοντες πᾶν νόημα εἰς
τὴν ὑπακοὴν τοῦ χριστοῦ, καὶ ἐν ἐτοιμίῳ ἔχοντες ἐκδικῆσαι 6
πᾶσαν παρακοήν, ὅταν πληρωθῇ ὑμῶν ἡ ὑπακοή. Τὰ 7
κατὰ πρόσωπον βλέπετε. εἴ τις πέποιθεν ἑαυτῷ Χριστοῦ
εἶναι, τοῦτο λογιζέσθω πάλιν ἐφ' ἑαυτοῦ ὅτι καθὼς αὐτὸς
Χριστοῦ οὕτως καὶ ἡμεῖς. «ἐάν τε» γὰρ περισσότερόν τι 8

καυχῆσθαι περὶ τῆς ἐξουσίας ἡμῶν, ἧς ἔδωκεν ὁ κύριος εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν ὑμῶν, οὐκ αἰσχυρῆ-
 9 σομαι, ἵνα μὴ δόξω ὡς ἂν ἐκφοβεῖν ὑμᾶς διὰ τῶν ἐπιστο-
 10 λῶν· ὅτι Αἱ ἐπιστολαὶ μὲν, ἴφρησίν, βαρεῖαι καὶ ἰσχυραί,
 ἡ δὲ παρουσία τοῦ σώματος ἀσθενῆς καὶ ὁ λόγος ἐξουθε-
 11 νημένος. τοῦτο λογιζέσθω ὁ τοιοῦτος, ὅτι οἰοί ἐσμεν τῷ
 λόγῳ δι' ἐπιστολῶν ἀπόντες, τοιοῦτοι καὶ παρόντες τῷ
 12 ἔργῳ. Οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐνκρίναι ἢ συνκρίναι ἑαυτοῦς
 τισιν τῶν ἑαυτοῦς συνιστανόντων· ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς
 ἑαυτοῦς μετροῦντες καὶ συνκρίνοντες ἑαυτοῦς ἑαυτοῖς οὐ
 13 συνιάσιν. ἡμεῖς δὲ οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχῆσόμεθα, ἀλλὰ
 κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος οὗ ἐμέρισεν ἡμῖν ὁ θεὸς
 14 μέτρον, ἐφικέσθαι ἄχρι καὶ ὑμῶν.— ἴφρησίν γὰρ ὡς μὴ ἐφικνού-
 μενοι εἰς ὑμᾶς ὑπερεκτείνομεν ἑαυτοῦς, ἄχρι γὰρ καὶ ὑμῶν
 15 ἐφθάσαμεν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ χριστοῦ.— οὐκ εἰς τὰ
 ἄμετρα καυχώμενοι ἐν ἀλλοτρίοις κόποις, ἐλπίδα δὲ ἔχοντες
 αὐξανομένης τῆς πίστεως ὑμῶν ἐν ὑμῖν μεγαλυνθῆναι κατὰ
 16 τὸν κανόνα ἡμῶν εἰς περισσείαν, εἰς τὰ ὑπερέκεινα ὑμῶν
 εὐαγγελίσασθαι, οὐκ ἐν ἀλλοτρίῳ κανόνι εἰς τὰ ἔτοιμα
 17 καυχῆσασθαι. Ὁ δὲ καγχῶμενος ἐν Κυρίῳ καυχάσθω·
 18 οὐ γὰρ ὁ ἑαυτὸν συνιστάνων, ἐκεῖνός ἐστιν δόκιμος, ἀλλὰ
 ὁ ὁ κύριος συνίστησιν.

1 Ὁφελον ἀνείχεσθέ μου μικρόν τι ἀφροσύνης· ἀλλὰ καὶ
 2 ἀνέχεσθέ μου. ζήλω γὰρ ὑμᾶς θεοῦ ζήλω, ἡρμοσάμην
 γὰρ ὑμᾶς ἐνὶ ἀνδρὶ παρθένον ἀγνήν παραστήσαι τῷ χριστῷ·
 3 φοβούμαι δὲ μὴ πως, ὡς ὁ ὄφις ἐξηπάτησεν Ἐῦαν ἐν τῇ
 πανουργίᾳ αὐτοῦ, φθαρῆ τὰ νοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἀπλό-
 4 τητος [καὶ τῆς ἀγνότητος] τῆς εἰς ἴφρησίν· εἰ μὲν
 γὰρ ὁ ἐρχόμενος ἄλλον Ἰησοῦν κηρύσσει ὃν οὐκ ἐκη-
 5 ρύξαμεν, ἢ πνεῦμα ἕτερον λαμβάνετε ὃ οὐκ ἐλάβετε, ἢ
 εὐαγγέλιον ἕτερον ὃ οὐκ ἐδέξασθε, καλῶς ἴφρησίν·
 6 λογίζομαι γὰρ μηδὲν ὑστερηκεῖναι τῶν ὑπερλίαν ἀποστό-
 6 λων· εἰ δὲ καὶ ἰδιώτης τῷ λόγῳ, ἀλλ' οὐ τῇ γνώσει, ἀλλ' ἐν

παντὶ φανερώσαντες ἐν πάσῃ εἰς ὑμᾶς. *⁷ Ἡ ἀμαρτίαν ἐποίησα ἑμαυτὸν ταπεινῶν ἵνα ὑμεῖς ὑψωθῆτε, ὅτι δωρεὰν τὸ τοῦ θεοῦ εὐαγγέλιον εὐηγγελισάμην ὑμῖν; ἄλλας ἐκκλησίας ἐσύλλησα λαβὼν ὀψώνιον πρὸς τὴν ὑμῶν 8 διακονίαν, καὶ παρῶν πρὸς ὑμᾶς καὶ ὑστερηθεῖς οὐ κατε- 9 νάρκησα οὐθενός· τὸ γὰρ ὑστέρημά μου προσανεπλήρωσαν οἱ ἀδελφοὶ ἐλθόντες ἀπὸ Μακεδονίας· καὶ ἐν παντὶ ἀβαρῆ ἑμαυτὸν ὑμῖν ἐτήρησα καὶ τηρήσω. ἔστιν ἀλήθεια 10 Χριστοῦ ἐν ἐμοὶ ὅτι ἡ καύχησις αὕτη οὐ φραγήσεται εἰς ἐμὲ ἐν τοῖς κλίμασι τῆς Ἀχαιίας. διὰ τί; ὅτι οὐκ ἀγαπῶ 11 ὑμᾶς; ὁ θεὸς οἶδεν. ¹² Ὁ δὲ ποιῶ καὶ ποιήσω, ἵνα ἐκκόψω τὴν ἀφορμὴν τῶν θελούντων ἀφορμὴν, ἵνα ἐν φῶ καυχῶνται εὐρεθῶσιν καθὼς καὶ ἡμεῖς. οἱ γὰρ τοιοῦτοι 13 ψευδαπόστολοι, ἐργάται δόλιοι, μετασχηματιζόμενοι εἰς ἀποστόλους Χριστοῦ· καὶ οὐ θαῦμα, αὐτὸς γὰρ ὁ Σατανᾶς 14 μετασχηματίζεται εἰς ἄγγελον φωτός· οὐ μέγα οὖν εἰ καὶ 15 οἱ διάκονοι αὐτοῦ μετασχηματίζονται ὡς διάκονοι δικαιοσύνης, ὧν τὸ τέλος ἔσται κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

Πάλιν λέγω, μὴ τίς με δόξῃ ἄφρονα εἶναι.— εἰ δὲ 16 μήγε, κἂν ὡς ἄφρονα δέξασθέ με, ἵνα κἀγὼ μικρόν τι καυχῶμαι· ὁ λαλῶ οὐ κατὰ κύριον λαλῶ, ἀλλ' ὡς ἐν ἀφρο- 17 σύνῃ, ἐν ταύτῃ τῇ ὑποστάσει τῆς καυχήσεως. ἐπεὶ πολλοὶ 18 καυχῶνται κατὰ [τὴν] σάρκα, κἀγὼ καυχῶμαι. ἡδέως 19 γὰρ ἀνέχεσθε τῶν ἀφρόνων φρόνιμοι ὄντες· ἀνέχεσθε γὰρ 20 εἴ τις ὑμᾶς καταδουλοῖ, εἴ τις κατεσθίει, εἴ τις λαμβάνει, εἴ τις ἐπαίρεται, εἴ τις εἰς πρόσωπον ὑμᾶς δέρει. κατὰ 21 ἀτιμίαν λέγω, ὡς ὅτι ἡμεῖς ἠσθηθήκαμεν· ἐν φῶ δ' ἂν τις τολμᾷ, ἐν ἀφροσύνῃ λέγω, τολμῶ κἀγώ. Ἑβραῖοί εἰσιν; 22 κἀγώ. Ἰσραηλεῖται εἰσιν; κἀγώ. σπέρμα Ἀβραάμ εἰσιν; κἀγώ. διάκονοι Χριστοῦ εἰσιν; παραφροῶν λαλῶ, ὑπερ 23 ἐγώ· ἐν κόποις περισσοτέρως, ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως, ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως, ἐν θανάτοις πολλάκις· ὑπὸ 24 Ἰουδαίων πεντάκις τεσσαράκοντα παρὰ μίαν ἔλαβον, τρίς 25

ἐραβδίσθην, ἀπαξ ἐλιθάσθην, τρίς ἐναυάγησα, νυχθήμερον
 26 ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα· ὁδοιπορίας πολλάκις, κινδύνοις
 ποταμῶν, κινδύνοις ληστῶν, κινδύνοις ἐκ γένους, κινδύνοις
 27 ἐξ ἐθνῶν, κινδύνοις ἐν πόλει, κινδύνοις ἐν ἐρημίᾳ, κινδύνοις
 ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν λιμῷ καὶ δίψει, ἐν νηστείαις
 28 πολλάκις, ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι· χωρὶς τῶν παρεκτὸς ἢ
 ἐπίστασις μοι ἢ καθ' ἡμέραν, ἢ μέριμνα πασῶν τῶν ἐκκλη-
 29 σιῶν. τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται,
 30 καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι; εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ τῆς ἀσθε-
 31 νείας [μου] καυχήσομαι. ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου
 Ἰησοῦ οἶδεν, ὁ ὧν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύ-
 32 δομαι. ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως
 33 ἐφρούρει τὴν πόλιν Δαμασκηῶν πιάσαι με, καὶ διὰ
 θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους καὶ ἐξέ-
 1 φυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ. Καυχᾶσθαι ἔδει· οὐ
 συμφέρον μὲν, ἐλευσομαι δὲ εἰς ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις
 2 Κυρίου. οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρ-
 3 ων,— εἴτε ἐν σώματι οὐκ οἶδα, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος
 οὐκ οἶδα, ὁ θεὸς οἶδεν,— ἀρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου
 3 οὐρανοῦ. καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον,— εἴτε ἐν σώματι
 4 εἴτε χωρὶς τοῦ σώματος [οὐκ οἶδα,] ὁ θεὸς οἶδεν,— ὅτι
 ἠρπάγη εἰς τὸν παράδεισον καὶ ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα ἃ
 5 οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι. ὑπὲρ τοῦ τοιοῦτου καυχή-
 6 σομαι, ὑπὲρ δὲ ἐμαυτοῦ οὐ καυχήσομαι εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθε-
 7 νείαις. ἐὰν γὰρ θελήσω καυχήσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων,
 ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ· φείδομαι δέ, μὴ τις εἰς ἐμὲ λογίσθαι
 7 ὑπὲρ ὃ βλέπει με ἢ ἀκούει ἐξ ἔμου, καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν
 ἀποκαλύψεων. διὸ ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ
 τῇ σαρκί, ἄγγελος Σατανᾶ, ἵνα με κολαφίσῃ, ἵνα μὴ
 8 ὑπεραίρωμαι· ὑπὲρ τούτου τρίς τὸν κύριον παρεκάλεσα
 9 ἵνα ἀποστῇ ἀπ' ἐμοῦ· καὶ εἴρηκέν μοι Ἀρκεῖ σοι ἢ χάρις
 μου· ἢ γὰρ δύναμις ἐν ἀσθενείᾳ τελείται. Ἥ-

διστα οὖν μᾶλλον καυχῆσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμέ ἡ δύναμις τοῦ χριστοῦ. διὸ εὐδοκῶ¹⁰ ἐν ἀσθενείαις, ἐν ὕβρεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν διωγμοῖς καὶ στενοχωρίαις, ὑπὲρ Χριστοῦ· ὅταν γὰρ ἀσθενῶ, τότε δυνατός εἰμι.

Γέγονα ἄφρων· ὑμεῖς με ἠναγκάσατε· ἐγὼ γὰρ ὄφειλον¹¹ ὑφ' ὑμῶν συνίστασθαι. οὐδὲν γὰρ ὑστέρησα τῶν ὑπερλίαν ἀποστόλων, εἰ καὶ οὐδὲν εἰμι· τὰ μὲν σημεῖα τοῦ¹² ἀποστόλου κατεργάσθη ἐν ὑμῖν ἐν πάσῃ ὑπομοῆῃ, σημείοις [τε] καὶ τέρασιν καὶ δυνάμεσιν. τί γὰρ ἐστὶν ὁ¹³ ἡσώθητε ὑπὲρ τὰς λοιπὰς ἐκκλησίας, εἰ μὴ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ οὐ κατενάρκησα ὑμῶν; χαρίσασθέ μοι τὴν ἀδικίαν ταύτην.

Ἴδου τρίτον τοῦτο ἐτόιμως ἔχω ἐλθεῖν¹⁴ πρὸς ὑμᾶς, καὶ οὐ καταναρκήσω· οὐ γὰρ ζητῶ τὰ ὑμῶν ἀλλὰ ὑμᾶς, οὐ γὰρ ὀφείλει τὰ τέκνα τοῖς γονεῦσιν θησαυρίζειν, ἀλλὰ οἱ γονεῖς τοῖς τέκνοις. ἐγὼ δὲ ἥδιστα δαπα-¹⁵νήσω καὶ ἐκδαπανηθήσομαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν. εἰ περισσοτέρως ὑμᾶς ἀγαπῶ, ἦσσον ἀγαπῶμαι; Ἔστω¹⁶ δέ, ἐγὼ οὐ κατεβάρησα ὑμᾶς· ἀλλὰ ὑπάρχων πανούργος δόλω ὑμᾶς ἔλαβον. μὴ τινα ὧν ἀπέσταλκα πρὸς ὑμᾶς,¹⁷ δι' αὐτοῦ ἐπλεονέκτησα ὑμᾶς; παρεκάλεσα Τίτον καὶ συνα-¹⁸πέστειλα τὸν ἀδελφόν· μήτι ἐπλεονέκτησεν ὑμᾶς Τίτος; οὐ τῷ αὐτῷ πνεύματι περιεπατήσαμεν; οὐ τοῖς αὐτοῖς ἴχνεσιν;

Πάλαι δοκεῖτε ὅτι ὑμῖν ἀπολογού-¹⁹μεθα; κατέναντι θεοῦ ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν. τὰ δὲ πάντα, ἀγαπητοί, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς, φοβοῦμαι γὰρ μὴ²⁰ πως ἐλθὼν οὐχ οἴους θέλω εὔρω ὑμᾶς, καγὼ εὐρεθῶ ὑμῖν οἶον οὐ θέλετε, μὴ πως ἔρις, ζῆλος, θυμοί, ἐριθία, καταλαλιαί, ψιθυρισμοί, φυσιώσεις, ἀκαταστασίαι· μὴ πάλιν²¹ ἐλθόντος μου ταπεινώσῃ με ὁ θεὸς μου πρὸς ὑμᾶς, καὶ πενήθῃσω πολλοὺς τῶν προημαρτηκόντων καὶ μὴ μετανοησάντων ἐπὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ πορνείᾳ καὶ ἀσελείᾳ ἣ ἔπραξαν.

Τρίτον τοῦτο ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς·¹

¹⁰ διωγμοῖς, ἐν

¹¹ γάρ τι

¹⁵ ὑμῶν, εἰ περισσοτέρως ὑμᾶς ἀγαπῶν ἦσσον ἀγαπῶμαι.

ἐπὶ στόματος λόγος μαρτύρων καὶ τριῶν σταθήσεται
 2 πᾶν ῥήμα. προεῖρηκα καὶ προλέγω ὡς παρὼν τὸ δεύτερον
 καὶ ἀπὼν νῦν τοῖς προσημαρτηκόσιν καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν,
 3 ὅτι ἔαν ἔλθω εἰς τὸ πάλιν οὐ φείσομαι, ἐπεὶ δοκιμὴν
 ζητεῖτε τοῦ ἐν ἐμοὶ λαλοῦντος χριστοῦ· ὅς εἰς ὑμᾶς
 4 οὐκ ἀσθενεῖ ἀλλὰ δυνατεῖ ἐν ὑμῖν, καὶ γὰρ ἐσταυρώθη ἐξ
 ἀσθενείας, ἀλλὰ ζῆ ἐκ δυνάμεως θεοῦ. καὶ γὰρ ἡμεῖς
 ἀσθενούμεν ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ ζήσομεν σὺν αὐτῷ ἐκ δυνάμεως
 5 θεοῦ [εἰς ὑμᾶς]. Ἐαυτοὺς πειράζετε εἰ ἐστὶ ἐν τῇ πίστει,
 ἑαυτοὺς δοκιμάζετε· ἢ οὐκ ἐπιγινώσκετε ἑαυτοὺς ὅτι Ἰη-
 6 σοὺς Χριστοὺς ἐν ὑμῖν; εἰ μήτι ἀδόκιμοὶ ἐστε. ἐλπίζω δὲ
 7 ὅτι γνώσεσθε ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἐσμέν ἀδόκιμοι. εὐχόμεθα δὲ
 πρὸς τὸν θεὸν μὴ ποιῆσαι ὑμᾶς κακὸν μηδέν, οὐχ ἵνα ἡμεῖς
 δόκιμοι φανώμεν, ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς τὸ καλὸν ποιήτε, ἡμεῖς δὲ
 8 ὡς ἀδόκιμοι ὄμεν. οὐ γὰρ δυνάμεθά τι κατὰ τῆς ἀλη-
 9 θείας, ἀλλὰ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας. χαίρομεν γὰρ ὅταν ἡμεῖς
 ἀσθενῶμεν, ὑμεῖς δὲ δυνατοὶ ᾗτε· τοῦτο καὶ εὐχόμεθα, τὴν
 10 ὑμῶν κατάρτισιν. Διὰ τοῦτο ταῦτα ἀπὼν γράφω, ἵνα
 παρὼν μὴ ἀποτόμως χρήσωμαι κατὰ τὴν ἐξουσίαν ἣν ὁ
 κύριος ἔδωκέν μοι, εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ εἰς καθαιρέσιν.
 11 Λοιπὸν, ἀδελφοί, χαίρετε, καταρτίζεσθε, παρακαλεῖσθε,
 τὸ αὐτὸ φρονεῖτε, εἰρηνεύετε, καὶ ὁ θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ
 12 εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν. Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν ἀγίῳ
 φιλήματι. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἅγιοι πάντες.
 13 Ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ [Χριστοῦ] καὶ ἡ ἀγάπη
 τοῦ θεοῦ καὶ ἡ κοινωμία τοῦ ἁγίου πνεύματος μετὰ πάντων
 ὑμῶν.

4 σὺν

5 Χριστοὺς Ἰησοῦς

ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων οὐδὲ δι' ἀν-
θρώπου ἀλλὰ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ θεοῦ πατρὸς τοῦ
ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες
ἀδελφοί, ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας· χάρις ὑμῖν καὶ
εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ,
τοῦ δόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ὅπως ἐξέλ-
ληται ἡμᾶς ἐκ τοῦ αἰῶνος τοῦ ἐνεστῶτος πονηροῦ κατὰ τὸ
θέλημα τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς 5
αἰῶνας τῶν αἰῶνων· ἀμήν.

Θαυμάζω ὅτι οὕτως ταχέως μετατίθεσθε ἀπὸ τοῦ καλέ-
σαντος ὑμᾶς ἐν χάριτι Χριστοῦ εἰς ἕτερον εὐαγγέλιον, ὃ 7
οὐκ ἔστιν ἄλλο· εἰ μὴ τινὲς εἰσιν οἱ ταρασσόντες ὑμᾶς καὶ
θέλοντες μεταστρέψαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ χριστοῦ. ἀλλὰ 8
καὶ ἐὰν ἡμεῖς ἢ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίσηται [ὑμῖν]
παρ' ὃ εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω. ὡς προειρη- 9
καμεν, καὶ ἄρτι πάλιν λέγω, εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται
παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω.

Ἄρτι γὰρ ἀνθρώπους πείθω ἢ τὸν θεόν; ἢ ζητῶ ἀνθρώ- 10
ποις ἀρέσκειν; εἰ ἔτι ἀνθρώποις ἤρεσκον, Χριστοῦ δούλος
οὐκ ἂν ἦμην. γνωρίζω γὰρ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον τὸ 11
εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ ὅτι οὐκ ἔστιν κατὰ ἀνθρώπον· οὐδὲ 12
γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτό, οὔτε ἔδιδάχθην,
ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡκού- 13
σατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφὴν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι
καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ καὶ ἐπόρ-

14 θουν αὐτήν, καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολ-
 λούς συναηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλωτῆς
 15 ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων. Ὅτε δὲ εὐδόκησεν
 [ὁ θεὸς] ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίδας μητρὸς μοῦ καὶ κα-
 16 λέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ
 ἐν ἐμοὶ ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως οὐ
 17 προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι, οὐδὲ ἀνήλθον εἰς Ἱερο-
 σόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους, ἀλλὰ ἀπῆλθον εἰς
 18 Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν. Ἐπειτα
 μετὰ τρία ἔτη ἀνήλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἰστορησαὶ Κηφᾶν,
 19 καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε· ἕτερον δὲ
 τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον, εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν
 20 τοῦ κυρίου. ἃ δὲ γράφω ὑμῖν, ἰδοὺ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ὅτι
 21 οὐ ψεύδομαι. ἔπειτα ἦλθον εἰς τὰ κλίματα τῆς Συρίας
 22 καὶ [τῆς] Κιλικίας. ἤμην δὲ ἀγνοούμενος τῷ προσώπῳ
 23 ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Ἰουδαίας ταῖς ἐν Χριστῷ, μόνον δὲ
 ἀκούοντες ἦσαν ὅτι Ὁ διώκων ἡμᾶς ποτὲ νῦν εὐαγγελί-
 24 ζεται τὴν πίστιν ἣν ποτε ἐπόρθει, καὶ ἐδόξαζον ἐν ἐμοὶ
 1 τὸν θεόν. Ἐπειτα διὰ δεκατεσσάρων ἐτῶν πάλιν ἀνέβην
 εἰς Ἱεροσόλυμα μετὰ Βαρνάβαν, συναρραβῶν καὶ Τίτον·
 2 ἀνέβην δὲ κατὰ ἀποκάλυψιν· καὶ ἀνεθέμην αὐτοῖς τὸ εὐαγ-
 γέλιον ὃ κηρύσσω ἐν τοῖς ἔθνεσιν, κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς
 3 δοκοῦσιν, μὴ πως εἰς κενὸν τρέχω ἢ ἔδραμον. ἀλλ' οὐδὲ
 4 Τίτος ὁ σὺν ἐμοί, Ἑλλήν ὢν, ἠναγκάσθη περιτμηθῆναι· διὰ
 δὲ τοὺς παρεισάκτους ψευδαδέλφους, οἵτινες παρεισήλθον
 κατασκοπῆσαι τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν ἣν ἔχομεν ἐν Χριστῷ
 5 Ἰησοῦ, ἵνα ἡμᾶς καταδουλώσουσιν, — οἷς οὐδὲ πρὸς ὄραν
 εἵξαμεν τῇ ὑποταγῇ, ἵνα ἡ ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελίου δια-
 6 μείνη πρὸς ὑμᾶς. ἀπὸ δὲ τῶν δοκούντων εἶναι τι — ὅποιοί
 ποτε ἦσαν οὐδὲν μοι διαφέρει — πρόσωπον [ὁ] θεὸς ἀνθρώ-
 7 πον οὐ λαμβάνει — ἐμοὶ γὰρ οἱ δοκῦντες οὐδὲν προσανέ-
 8 γέλιον τῆς ἀκροβυστίας καθὼς Πέτρος τῆς περιτομῆς, ὁ

γὰρ ἐνεργήσας Πέτρῳ εἰς ἀποστολὴν τῆς περιτομῆς ἐνήργησεν καὶ ἐμοὶ εἰς τὰ ἔθνη, καὶ γνόντες τὴν χάριν τὴν 9
δοθεῖσάν μοι, Ἰάκωβος καὶ Κηφᾶς καὶ Ἰωάννης, οἱ δοκούντες στυλοὶ εἶναι, δεξιὰς ἔδωκαν ἐμοὶ καὶ Βαρνάβᾳ κοινωνίας, ἵνα ἡμεῖς εἰς τὰ ἔθνη, αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν περιτομὴν· μόνον τῶν πτωχῶν ἵνα μνημονεύωμεν, ὃ καὶ ἐσπού- 10
δασα αὐτὸ τοῦτο ποιῆσαι. Ὅτε δὲ ἦλθεν Κηφᾶς εἰς 11
Ἀντιόχειαν, κατὰ πρόσωπον αὐτῷ ἀντέστην, ὅτι κατεγνωσμένος ἦν· πρὸ τοῦ γὰρ ἐλθεῖν τινὰς ἀπὸ Ἰακώβου 12
μετὰ τῶν ἐθνῶν συνήσθιεν· ὅτε δὲ ἦλθον, ὑπέστελλεν καὶ ἀφώριζεν ἑαυτὸν, φοβούμενος τοὺς ἐκ περιτομῆς. καὶ 13
συνυπεκρίθησαν αὐτῷ [καὶ] οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι, ὥστε καὶ Βαρνάβας συναπήχθη αὐτῶν τῇ ὑποκρίσει· ἀλλ' ὅτε εἶδον 14
ὅτι οὐκ ὀρθοδοοῦσιν πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ εὐαγγελίου, εἶπον τῷ Κηφᾷ ἔμπροσθεν πάντων· Εἰ σὺ Ἰουδαῖος ὑπάρχων ἐθνικῶς καὶ ἴσως Ἰουδαϊκῶς ζῆς, πῶς τὰ ἔθνη ἀναγκάζεις Ἰουδαίειν;
Ἡμεῖς φύσει Ἰουδαῖοι καὶ 15
οὐκ ἐξ ἐθνῶν ἁμαρτωλοί, εἰδότες δὲ ὅτι οὐ δικαιούται ἄν- 16
θρωπος ἐξ ἔργων νόμου εἶναι μὴ διὰ πίστεως Χριστοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου, ὅτι ἐξ ἔργων νόμου οὐ δικαιωθήσεται πᾶσα σὰρξ. εἰ δὲ 17
ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ εὐρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοί, ἄρα Χριστὸς ἁμαρτίας διάκονος; μὴ γένοιτο· εἰ γὰρ ἂ κατέλυσα ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην 18
ἐμάντων συνιστάνω. ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον 19
ἵνα θεῷ ζήσω· Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, 20
ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ. Οὐκ ἀθετῶ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ· εἰ γὰρ 21
διὰ νόμου δικαιοσύνη, ἄρα Χριστὸς δωρεὰν ἀπέθανεν.

Ὁ ἀνόητοι Γαλάται, τίς ὑμᾶς ἐβάσκανεν, οἷς κατ' ὀφθαλμοῦς Ἰησοῦς Χριστὸς προεγράφη ἐσταυρωμένος; τοῦτο 2

μόνον θέλω μαθεῖν ἀφ' ὑμῶν, ἐξ ἔργων νόμου τὸ πνεῦμα
 3 ἐλάβετε ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως; οὕτως ἀνήτοί ἐστε; ἐναρξά-
 4 μνοι πνεύματι νῦν σαρκὶ ἐπιτελείσθε; τοσαῦτα ἐπάθετε
 5 εἰκῆ; εἶ γε καὶ εἰκῆ. ὁ οὖν ἐπιχορηγῶν ὑμῖν τὸ πνεῦμα
 καὶ ἐνεργῶν δυνάμεις ἐν ὑμῖν ἐξ ἔργων νόμου ἢ ἐξ ἀκοῆς
 6 πίστεως; καθὼς Ἀβραὰμ ἐπίστευεν τῷ θεῷ, καὶ ἐλο-
 γίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.
 7 Γινώσκετε ἄρα ὅτι οἱ ἐκ πίστεως, οὗτοι υἱοὶ εἰσιν
 8 Ἀβραάμ. προῖδούσα δὲ ἡ γραφὴ ὅτι ἐκ πίστεως δικαιοὶ τὰ
 ἔθνη ὁ θεὸς προευηγγελίσατο τῷ Ἀβραάμ ὅτι Ἐνευλογη-
 9 θήσονται ἐν σοὶ πάντα τὰ ἔθνη. ὥστε οἱ ἐκ πίστε-
 10 ως εὐλογοῦνται σὺν τῷ πιστῷ Ἀβραάμ. Ὅσοι
 γὰρ ἐξ ἔργων νόμου εἰσιν ὑπὸ κατάραν εἰσίν, γέγραπται γὰρ
 ὅτι Ἐπικατάρατος πᾶς ὃς οὐκ ἐμμένει πᾶσιν τοῖς
 γεγραμμένοις ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τοῦ ποιῆσαι
 11 αὐτά. ὅτι δὲ ἐν νόμῳ οὐδεὶς δικαιούται παρὰ τῷ θεῷ
 12 δῆλον, ὅτι Ὁ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται, ὁ δὲ νό-
 μος οὐκ ἔστιν ἐκ πίστεως, ἀλλ' Ὁ ποιήσας αὐτὰ ζήσεται
 13 ἐν αὐτοῖς. Χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς κατάρας
 τοῦ νόμου γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατὰρα, ὅτι γέγραπται
 14 Ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμᾶμενος ἐπὶ ζύλογ, ἵνα
 εἰς τὰ ἔθνη ἢ εὐλογία τοῦ Ἀβραάμ γένηται ἐν Ἰησοῦ
 Χριστῷ, ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πνεύματος λάβωμεν
 15 διὰ τῆς πίστεως. Ἀδελφοί, κατὰ ἄνθρωπον
 λέγω· ὅμως ἀνθρώπου κεκυρωμένην διαθήκην οὐδεὶς ἀθετεῖ
 16 ἢ ἐπιδιατάσσεται. τῷ δὲ Ἀβραάμ ἐρρέθησαν αἱ ἐπαγ-
 γελίαι καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ· οὐ λέγει Καὶ τοῖς
 σπέρμασιν, ὡς ἐπὶ πολλῶν, ἀλλ' ὡς ἐφ' ἐνός Καὶ τῷ
 17 σπέρματί σου, ὅς ἐστιν Χριστός. τοῦτο δὲ λέγω· δια-
 θήκην προκεκυρωμένην ὑπὸ τοῦ θεοῦ ὁ μετὰ τετρακόσια
 καὶ τριάκοντα ἔτη γεγωνὸς νόμος οὐκ ἀκυροῖ, εἰς τὸ καταρ-
 18 γῆσαι τὴν ἐπαγγελίαν. εἰ γὰρ ἐκ νόμου ἢ κληρονομία,
 οὐκέτι ἐξ ἐπαγγελίας· τῷ δὲ Ἀβραάμ δι' ἐπαγγελίας

κεχάρισται ὁ θεός. Τί οὖν ὁ νόμος; τῶν παρα- 19
βάσεων χάριν προσετέθη, ἄχρις ἂν ἔλθῃ τὸ σπέρμα ᾧ
ἐπήγγελται, διαταγείς δι' ἀγγέλων ἐν χειρὶ μεσίτου· ὁ δὲ 20
μεσίτης ἐνὸς οὐκ ἔστιν, ὁ δὲ θεὸς εἷς ἐστίν. ὁ οὖν νόμος 21
κατὰ τῶν ἐπαγγελιῶν [τοῦ θεοῦ]; μὴ γένοιτο· εἰ γὰρ ἐδόθη
νόμος ὁ δυνάμενος ζωοποιῆσαι, ὄντως ἔν νόμῳ ἂν ἦν ἡ
δικαιοσύνη. ἀλλὰ συνέκλεισεν ἡ γραφὴ τὰ πάντα ὑπὸ 22
ἁμαρτίαν ἵνα ἡ ἐπαγγελία ἐκ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ
δοθῇ τοῖς πιστεύουσιν.

Πρὸ τοῦ δὲ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα 23
συνκλειόμενοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι.
ὥστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα 24
ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν· ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκέτι 25
ὑπὸ παιδαγωγόν ἔσμεν.

Πάντες γὰρ υἱοὶ θεοῦ 26
ἐστὲ διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. ὅσοι γὰρ εἰς 27
Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε· οὐκ ἐν Ἰου- 28
δαίῳ οὐδὲ Ἑλλήν, οὐκ ἐν δούλῳ οὐδὲ ἐλεύθερῳ, οὐκ ἐν
ἄρσεν καὶ θήλῳ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἐστὲ ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ. εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα 29
ἐστέ, κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι.

Λέγω δέ, 1
ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει
δούλου κύριος πάντων ὄν, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ 2
οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός. οὕτως καὶ 3
ἡμεῖς, ὅτε ἤμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἤμεθα
δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθεν τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξα- 4
πέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός,
γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα 5
τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

Ὅτι δὲ ἐστε υἱοί, 6
ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς
καρδίας ἡμῶν, κρᾶζον Ἀββὰ ὁ πατήρ. ὥστε οὐκέτι εἰ 7
δούλος ἀλλὰ υἱός· εἰ δὲ υἱός, καὶ κληρονόμος διὰ θεοῦ.

Ἀλλὰ τότε μὲν οὐκ εἰδότες θεὸν ἐδουλεύσατε τοῖς 8
φύσει μὴ οὔσι θεοῖς· νῦν δὲ γνόντες θεόν, μᾶλλον δὲ 9

γνωσθέντες ὑπὸ θεοῦ, πῶς ἐπιστρέφετε πάλιν ἐπὶ τὰ
 ἀσθενῆ καὶ πτωχὰ στοιχεῖα, οἷς πάλιν ἄνωθεν ἔδουλεύσαι
 10 θέλετε; ἡμέρας παρατηρεῖσθε καὶ μῆνας καὶ καιροὺς καὶ
 11 ἐνιαυτούς. φοβοῦμαι ὑμᾶς μὴ πως εἰκῆ κεκοπίακα εἰς ὑμᾶς.
 12 Γίνεσθε ὡς ἐγώ, ὅτι καγὼ ὡς ὑμεῖς, ἀδελφοί, δέομαι
 13 ὑμῶν. οὐδέν με ἠδικήσατε· οἴδατε δὲ ὅτι δι' ἀσθένειαν
 14 τῆς σαρκὸς εὐηγγελισάμην ὑμῖν τὸ πρότερον, καὶ τὸν
 πειρασμὸν ὑμῶν ἐν τῇ σαρκί μου οὐκ ἐξουθενήσατε οὐδὲ
 ἐξεπτύσατε, ἀλλὰ ὡς ἄγγελον θεοῦ ἐδέξασθέ με, ὡς
 15 Χριστὸν Ἰησοῦν. ποῦ οὖν ὁ μακαρισμὸς ὑμῶν; μαρτυρῶ
 γὰρ ὑμῖν ὅτι εἰ δυνατὸν τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν ἐξορύξαντες
 16 ἐδώκατέ μοι. ὥστε ἐχθρὸς ὑμῶν γέγονα ἀληθεύων ὑμῖν;
 17 ζηλοῦσιν ὑμᾶς οὐ καλῶς, ἀλλὰ ἐκκλεῖσαι ὑμᾶς θέλουσιν,
 18 ἵνα αὐτοὺς ζηλοῦτε. καλὸν δὲ ζηλοῦσθαι ἐν καλῷ πάντοτε,
 19 καὶ μὴ μόνον ἐν τῷ παρεῖναι με πρὸς ὑμᾶς, ἄτεκνιά μου,
 οὗς πάλιν ὠδίωω μέχρι οὗ μορφωθῆ Χριστὸς ἐν ὑμῖν·
 20 ἤθελον δὲ παρεῖναι πρὸς ὑμᾶς ἄρτι, καὶ ἀλλάξαι τὴν
 φωνήν μου, ὅτι ἀποροῦμαι ἐν ὑμῖν.
 21 Λέγετέ μοι, οἱ ὑπὸ νόμον θέλοντες εἶναι, τὸν νόμον
 22 οὐκ ἀκούετε; γέγραπται γὰρ ὅτι Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν,
 23 ἓνα ἐκ τῆς παιδίσκης καὶ ἓνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας· ἀλλ' ὁ
 [μὲν] ἐκ τῆς παιδίσκης κατὰ σάρκα γεγέννηται, ὁ δὲ ἐκ τῆς
 24 ἐλευθέρας δι' ἑπαγγελίας. αὐτὰ ἐστὶν ἀλληγορούμενα·
 αὐταὶ γὰρ εἰσιν δύο διαθήκαι, μία μὲν ἀπὸ ὄρους Σινᾶ, εἰς
 25 δουλείαν γεννώσα, ἣτις ἐστὶν Ἄγαρ, τὸ δὲ Ἄγαρ Σινᾶ
 ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, συνστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερου-
 26 σαλήμ, δουλεῖ γὰρ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς· ἡ δὲ ἄνω
 27 Ἱερουσαλήμ ἐλευθέρα ἐστίν, ἣτις ἐστὶν μήτηρ ἡμῶν·
 γέγραπται γάρ

Εὔφρανθητι, στείρα ἢ οὐκ τίκτουσα·

ῥῆξον καὶ βόησον, ἢ οὐκ ὠδίνουσα·

ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμογ μάλλον ἢ
 τῆς ἐχοῦσης τὸν ἄνδρα.

Ἡμεῖς δέ, ἀδελφοί, κατὰ Ἰσαὰκ ἐπαγγελίας τέκνα ἐσμέν. 28
 ἀλλ' ὡσπερ τότε ὁ κατὰ σάρκα γεννηθεὶς ἐδίωκε τὸν κατὰ 29
 πνεῦμα, οὕτως καὶ νῦν. ἀλλὰ τί λέγει ἡ γραφή; Ἐκ- 30
 βάλε τὴν παιδίσκην καὶ τὸν γιόν αὐτῆς, οὐ γὰρ μὴ
 κληρονομήσει ὁ γιὸς τῆς παιδίσκης μετὰ τοῦ γιοῦ
 τῆς ἐλευθέρας. διό, ἀδελφοί, οὐκ ἐσμέν παιδίσκης τέκνα 31
 ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας.

Ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ ἡμᾶς Χριστὸς ἠλευθέρωσεν. στήκετε 1
 οὖν καὶ μὴ πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε. —

Ἴδε ἐγὼ Παῦλος. λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν περιτέμνησθε 2
 Χριστὸς ὑμᾶς οὐδὲν ὠφελήσει. μαρτύρομαι δὲ πάλιν 3
 παντὶ ἀνθρώπῳ περιτεμνομένῳ ὅτι ὀφειλέτης ἐστὶν ὅλον
 τὸν νόμον ποιῆσαι. κατηργήθητε ἀπὸ Χριστοῦ οἵτινες ἐν 4
 νόμῳ δικαιοῦσθε, τῆς χάριτος ἐξεπέσατε. ἡμεῖς γὰρ πνεύ- 5
 ματι ἐκ πίστεως ἐλπίδα δικαιοσύνης ἀπεκδεχόμεθα. ἐν γὰρ 6
 Χριστῷ [Ἰησοῦ] οὔτε περιτομὴ τι ἰσχύει οὔτε ἀκροβυστία,
 ἀλλὰ πίστις δι' ἀγάπης ἐνεργουμένη. Ἐτρέχετε 7
 καλῶς· τίς ὑμᾶς ἐνέκοψεν ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι; ἡ 8
 πεισμοσὴ οὐκ ἐκ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς. μικρὰ ζύμη ὅλον 9
 τὸ φύραμα ζυμοῖ. ἐγὼ πέποιθα εἰς ὑμᾶς ἐν κυρίῳ ὅτι 10
 οὐδὲν ἄλλο φρονήσετε· ὁ δὲ ταρασσῶν ὑμᾶς βαστάσει τὸ
 κρίμα, ὅστις ἐν ᾗ. Ἐγὼ δέ, ἀδελφοί, εἰ περιτομὴν ἔτι 11
 κηρύσσω, τί ἔτι διώκομαι; ἄρα κατήργηται τὸ σκάνδαλον
 τοῦ σταυροῦ. Ὅφελον καὶ ἀποκόψονται οἱ ἀναστατοῦντες 12
 ὑμᾶς.

Ἐγὼ γὰρ ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε, ἀδελφοί· μόνον 13
 μὴ τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀφορμὴν τῇ σαρκί, ἀλλὰ διὰ τῆς
 ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλοις· ὁ γὰρ πᾶς νόμος ἐν ἐνὶ λόγῳ 14
 πεπλήρωται, ἐν τῷ Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς
 σεαυτὸν. εἰ δὲ ἀλλήλους δάκνετε καὶ κατεσθίετε, βλέ- 15
 πετε μὴ ὑπ' ἀλλήλων ἀναλωθῆτε. Λέγω δέ, 16
 πνεύματι περιπατεῖτε καὶ ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ μὴ τελέ-
 σσητε. ἡ γὰρ σὰρξ ἐπιθυμεῖ κατὰ τοῦ πνεύματος, τὸ δὲ 17

πνεῦμα κατὰ τῆς σαρκός, ταῦτα γὰρ ἀλλήλοις ἀντίκειται,
 18 ἵνα μὴ ἂ ἐὰν θέλητε ταῦτα ποιήτε. εἰ δὲ πνεύματι ἄγε-
 19 σθε, οὐκ ἐστὶ ὑπὸ νόμον. φανερὰ δὲ ἐστὶν τὰ ἔργα τῆς
 20 σαρκός, ἅτινά ἐστιν πορνεία, ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια, εἰδω-
 λολατρία, φαρμακία, ἔχθραι, ἴρις, ζῆλος, θυμοί, ἐριθίαι,
 21 διχοστασίαι, αἰρέσεις, φθόνοι, μίται, κῶμοι, καὶ τὰ ὁμοια
 τοῦτοις, ἃ προλέγω ὑμῖν καθὼς ἵ προείπον ὅτι οἱ τὰ
 22 ὁ δὲ καρπὸς τοῦ πνεύματος ἐστὶν ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη,
 23 μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραῖτης,
 24 ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἐστὶν νόμος. οἱ δὲ τοῦ
 χριστοῦ Ἰησοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθή-
 25 μασιν καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις.

Εἰ ζῶμεν πνεύματι,
 26 πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. μὴ γινώμεθα κενύδοξοι, ἀλλή-
 1 λους προκαλούμενοι, ἁλλήλοις ἴ φθονοῦντες. Ἄδελφοί,
 ἐὰν καὶ προλημφθῆ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς
 οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραῖ-
 2 τητος, σκοπῶν σεαυτὸν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἄλλήλων
 τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον
 3 τοῦ χριστοῦ. εἰ γὰρ δοκεῖ τις εἶναι τι μηδὲν ὄν, φρενα-
 4 πατῶ ἑαυτὸν· τὸ δὲ ἔργον ἑαυτοῦ δοκιμαζέτω [ἕκαστος],
 καὶ τότε εἰς ἑαυτὸν μόνον τὸ καύχημα ἔξει καὶ οὐκ εἰς
 5 τὸν ἕτερον, ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον φορτίον βαστάσει.
 6 Κοινωνεῖτω δὲ ὁ κατηχούμενος τὸν λόγον τῷ κατηχούντι
 7 ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς. Μὴ πλανᾶσθε, θεοὺς οὐ

μυκτηρίζεται· ὁ γὰρ ἐὰν σπεῖρῃ ἄνθρωπος, ταῦτο καὶ
 8 θερίσει· ὅτι ὁ σπείρων εἰς τὴν σάρκα ἑαυτοῦ ἐκ τῆς
 σαρκὸς θερίσει φθοράν, ὁ δὲ σπείρων εἰς τὸ πνεῦμα ἐκ
 9 τοῦ πνεύματος θερίσει ζωὴν αἰώνιον. τὸ δὲ καλὸν ποιούν-
 τες μὴ ἐγκαθῶμεν, καιρῷ γὰρ ἰδίῳ θερίσομεν μὴ ἐκλυό-
 10 μενοι. Ἄρα οὖν ὡς καιρὸν ἔχωμεν, ἐργαζώμεθα τὸ
 ἀγαθὸν πρὸς πάντας, μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς οἰκείους τῆς
 πίστεως.

Ἴδετε ἠηλίκοις ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρὶ. 11
 Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπήσαι ἐν σαρκί, οὗτοι ἀναγκά- 12
 ζουσιν ὑμᾶς περιτέμεσθαι, μόνον ἵνα τῷ σταυρῷ τοῦ
 χριστοῦ [Ἰησοῦ]— μὴ διώκωνται· οὐδὲ γὰρ οἱ ἠηριτεμνό- 13
 μνοι ἂυτοὶ νόμον φυλάσσουσιν, ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς
 περιτέμεσθαι ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρα σαρκὶ καυχῆσωνται.
 ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ 14
 κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύ-
 ρωται καὶ γὰρ κόσμῳ. οὔτε γὰρ περιτομὴ τι ἔστιν οὔτε 15
 ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. καὶ ὑσοὶ τῷ κανόνι 16
 τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνην ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ
 ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ θεοῦ.

Τοῦ λοιποῦ κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω, ἐγὼ γὰρ 17
 τὰ στίγματα τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω.

Ἡ χάρις τοῦ κυρίου [ἡμῶν] Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ 18
 πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί· ἀμήν.

ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ

- 1 ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Χριστοῦ Ἰησοῦ διὰ θελήματος
θεοῦ τοῖς ἁγίοις τοῖς οὖσιν [ἐν Ἐφέσῳ] καὶ πιστοῖς
2 ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πα-
τρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
- 3 Εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, ὁ εὐλογήσας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ
4 ἐν τοῖς ἐπουραίοις ἐν Χριστῷ, καθὼς ἐξελέξατο ἡμᾶς
ἐν αὐτῷ πρὸ καταβολῆς κόσμου, εἶναι ἡμᾶς ἁγίους καὶ
5 ἀμώμους κατενώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγάπῃ, προορίσας ἡμᾶς
εἰς υἰοθεσίαν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς αὐτόν, κατὰ τὴν εὐδο-
6 κίαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, εἰς ἔπαινον δόξης τῆς χάριτος
7 αὐτοῦ ἧς ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἡγαπημένῳ, ἐν ᾧ ἔχο-
μεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τὴν ἀφεσιν
8 τῶν παραπτωμάτων, κατὰ τὸ πλοῦτος τῆς χάριτος αὐτοῦ
9 ἧς ἐπερίσσευσεν εἰς ἡμᾶς ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρονή-
σει γνωρίσας ἡμῖν τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος αὐτοῦ,
10 κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ ἣν προέθετο ἐν αὐτῷ εἰς οἰκο-
νομίαν τοῦ πληρώματος τῶν καιρῶν, ἀνακεφαλαιώσασθαι
τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ, τὰ ἐπὶ τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ
11 τῆς γῆς· ἐν αὐτῷ, ἐν ᾧ καὶ ἐκληρώθημεν προορισθέν-
τες κατὰ πρόθεσιν τοῦ τὰ πάντα ἐνεργούντος κατὰ τὴν
12 βουλήν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς
ἔπαινον δόξης αὐτοῦ τοὺς προηλπικότας ἐν τῷ Χριστῷ·
13 ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς ἀκούσαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τὸ
εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας ὑμῶν, ἐν ᾧ καὶ πιστεύσαντες,

ἐσφραγίσθητε τῷ πνεύματι τῆς ἐπαγγελίας τῷ ἁγίῳ, ὅ¹⁴ ἐστὶν ἄρραβὼν τῆς κληρονομίας ἡμῶν, εἰς ἀπολύτρωσιν τῆς περιποιήσεως, εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ.

Διὰ τοῦτο καγὼ, ἀκούσας τὴν καθ' ὑμᾶς πίστιν¹⁵ ἐν τῷ κυρίῳ Ἰησοῦ καὶ τὴν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους, οὐ παύομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν μνεῖαν ποιούμε-¹⁶ νος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, ἵνα ὁ θεὸς τοῦ κυρίου¹⁷ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῆς δόξης, ὁ δῶ¹⁸ ὑμῖν πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως ἐν ἐπιγνώσει αὐτοῦ, πεφωτισμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας [ὑμῶν] εἰς¹⁸ τὸ εἰδέναι ὑμᾶς τίς ἐστὶν ἡ ἐλπίς τῆς κλήσεως αὐτοῦ, τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν τοῖς ἀγίοις, καὶ τί τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ¹⁹ εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ἣν ἔνήργηκεν²⁰ ἐν τῷ χριστῷ ἐγείρας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ καθίσας ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ δυνά-²¹ μεως καὶ κυριότητος καὶ παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου οὐ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι· καὶ²² πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ αὐτὸν ἔδωκεν κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ, ἣτις ἐστὶν τὸ²³ σῶμα αὐτοῦ, τὸ πλήρωμα τοῦ τὰ πάντα ἐν πᾶσιν πληρουμένου. καὶ ὑμᾶς ὄντας νεκροὺς τοῖς παραπτώμασιν καὶ¹ ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν, ἐν αἷς ποτὲ περιεπατήσατε κατὰ² τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου τούτου, κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀέρος, τοῦ πνεύματος τοῦ νῦν ἐνεργούντος ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειθείας· ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες³ ἀνεστράφημέν ποτε ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν, ποιῶντες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν, καὶ ἡμεθα τέκνα φύσει ὀργῆς ὡς καὶ οἱ λοιποὶ· — ὁ δὲ θεὸς πλοῦσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην⁴ αὐτοῦ ἣν ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς⁵ παραπτώμασιν συνεζωοποίησεν[†] τῷ χριστῷ, — χάριτί ἐστε

- 6 σεσωσμένοι,— καὶ συνήγειρεν καὶ συνεκίθισεν ἐν τοῖς
7 ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς
αἰῶσιν τοῖς ἐπερχομένοις τὸ ὑπερβάλλον πλοῦτος τῆς
χάριτος αὐτοῦ ἐν χρηστότητι ἐφ' ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
8 τῇ γὰρ χάριτί ἐστε σεσωσμένοι διὰ πίστεως· καὶ τοῦτο
9 οὐκ ἐξ ὑμῶν, θεοῦ τὸ δῶρον· οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μὴ τις
10 καυχῆσθαι. αὐτοῦ γὰρ ἐσμεν ποίημα, κτισθέντες ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς οἷς προητοίμασεν ὁ
θεὸς ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν.
- 11 Διὸ μνημονεύετε ὅτι ποτὲ ὑμεῖς τὰ ἔθνη ἐν σαρκί, οἱ
λεγόμενοι ἀκροβυστία ὑπὸ τῆς λεγομένης περιτομῆς ἐν
12 σαρκὶ χειροποιήτου,— ὅτι ἦτε τῷ καιρῷ ἐκείνῳ χωρὶς
Χριστοῦ, ἀπηλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας τοῦ Ἰσραὴλ καὶ
ξένοι τῶν διαθηκῶν τῆς ἐπαγγελίας, ἐλπίδα μὴ ἔχοντες
13 καὶ ἄθεοι ἐν τῷ κόσμῳ. νυνὶ δὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὑμεῖς οἱ
ποτε ὄντες μακρὰν ἐγενήθητε ἐγγύς ἐν τῷ αἵματι τοῦ
14 χριστοῦ. Αὐτὸς γὰρ ἐστὶν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ
ἀμφοτέρα ἐν καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας, τὴν
15 ἔχθραν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν
δύγμασιν καταργήσας, ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν αὐτῷ εἰς ἓνα
16 καινὸν ἄνθρωπον ποιῶν εἰρήνην, καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς
ἀμφοτέρους ἐν ἐνὶ σώματι τῷ θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ ἀπο-
17 κτείνας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ· καὶ ἔλθὼν εὐηγγελίσατο
εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν καὶ εἰρήνην τοῖς ἐγγύς·
18 ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφοτέροι ἐν
19 ἐνὶ πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα. Ἄρα οὖν οὐκέτι ἐστὲ ξένοι
καὶ πάροικοι, ἀλλὰ ἐστὲ συνπολίται τῶν ἁγίων καὶ οἰκείοι
20 τοῦ θεοῦ, ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστό-
λων καὶ προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Χριστοῦ
21 Ἰησοῦ, ἐν ᾧ πᾶσα οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὔξει
22 εἰς ναὸν ἅγιον ἐν κυρίῳ, ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε
εἰς κατοικητήριον τοῦ θεοῦ ἐν πνεύματι.
- 1 Τούτου χάριν ἐγὼ Παῦλος ὁ δέσμιος τοῦ χριστοῦ

Ἰησοῦ ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἐθνῶν, — εἴ γε ἠκούσατε τὴν οἰκο- 2
νομίαν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ τῆς δοθείσης μοι εἰς ὑμᾶς,
[ὅτι] κατὰ ἀποκάλυψιν ἐγνωρίσθη μοι τὸ μυστήριον, καθὼς 3
προέγραψα ἐν ὀλίγῳ, πρὸς ὃ δύνασθε ἀναγινώσκοντες νοῆ- 4
σαι τὴν σύνεσίν μου ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ χριστοῦ, ὃ ἐτέραις 5
γενεαῖς οὐκ ἐγνωρίσθη τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων ὡς νῦν
ἀπεκαλύφθη τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις αὐτοῦ καὶ προφήταις
ἐν πνεύματι, εἶναι τὰ ἔθνη συνκληρονόμα καὶ σύνσωμα 6
καὶ συνμέτοχα τῆς ἐπαγγελίας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ
εὐαγγελίου, οὗ ἐγενήθη διάκονος κατὰ τὴν δωρεὰν τῆς 7
χάριτος τοῦ θεοῦ τῆς δοθείσης μοι κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς
δυνάμεως αὐτοῦ — ἐμοὶ τῷ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων ἁγίων 8
ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη — τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι τὸ
ἀνεξιχνίαστον πλοῦτος τοῦ χριστοῦ, καὶ φωτίσαι ὧς τίς ἡ 9
οἰκονομία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν
αἰῶνων ἐν τῷ θεῷ τῷ τὰ πάντα κτίσαντι, ἵνα γνωρισθῇ νῦν 10
ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις διὰ τῆς
ἐκκλησίας ἡ πολυποικίλος σοφία τοῦ θεοῦ, κατὰ πρόθεσιν 11
τῶν αἰῶνων ἣν ἐποίησεν ἐν τῷ χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ
ἡμῶν, ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν παρρησίαν καὶ προσαγωγὴν ἐν 12
πεποιθήσει διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ. Διὸ αἰτοῦμαι μὴ 13
ἐνκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσίν μου ὑπὲρ ὑμῶν, ἧτις ἐστὶν δόξα
ὑμῶν. Τούτου χάριν κάμπτω τὰ γόνατά μου 14
πρὸς τὸν πατέρα, ἐξ οὗ πᾶσα πατριὰ ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ 15
γῆς ὀνομάζεται, ἵνα δῶ ὑμῖν κατὰ τὸ πλοῦτος τῆς δόξης 16
αὐτοῦ δυνάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ εἰς
τὸν ἔσω ἄνθρωπον, κατοικῆσαι τὸν χριστὸν διὰ τῆς πίστεως 17
ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ· ἐρριζωμένοι καὶ τεθεμε-
λιωμένοι, ἵνα ἐξισχύσητε καταλαβέσθαι σὺν πᾶσιν τοῖς 18
ἁγίοις τί τὸ πλάτος καὶ μήκος καὶ ὕψος καὶ βάθος,
γνώναί τε τὴν ὑπερβάλλουσαν τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ 19
χριστοῦ, ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πλῆρωμα τοῦ θεοῦ.

Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι ὑπερεκπερισσοῦ 20

ὧν αἰτούμεθα ἢ νοοῦμεν κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργου-
 21 μένην ἐν ἡμῖν, αὐτῷ ἢ δόξα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν Χριστῷ
 Ἰησοῦ εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰῶνων· ἀμήν.

1 Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν κυρίῳ ἀξίως
 2 περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε, μετὰ πάσης τα-
 3 πεινοφροσύνης καὶ πραύτητος, μετὰ μακροθυμίας, ἀνε-
 4 νότητα τοῦ πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης· ἐν
 5 σῶμα καὶ ἐν πνεῦμα, καθὼς [καὶ] ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι
 6 τῆς κλήσεως ὑμῶν· εἰς κύριος, μία πίστις, ἐν βάπτισμα·
 7 καὶ ἐν πᾶσιν. Ἐνὶ δὲ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη [ἡ] χάρις κατὰ
 8 τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ χριστοῦ. διὸ λέγει

Ἄναβὰς εἰς ὕψος ἠχμαλώτευσεν ἀίχμαλωσίαν,

[καὶ] ἔδωκεν δόματα τοῖς ἀνθρώποις.

9 τὸ δὲ ἌΝΕΒΗ τί ἐστὶν εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη ^τ εἰς τὰ
 10 κατώτερα μέρη τῆς γῆς; ὁ καταβὰς αὐτός ἐστιν καὶ ὁ
 11 ἀναβὰς ὑπὲράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ
 12 πάντα. καὶ αὐτὸς ἔδωκεν τοὺς μὲν ἀποστόλους, τοὺς δὲ
 13 προφήτας, τοὺς δὲ εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ ποιμένας καὶ
 14 διδασκάλους, πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων εἰς ἔργον
 15 διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ χριστοῦ, μέχρι
 16 καταστήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ
 τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς
 17 μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ χριστοῦ, ἵνα μηκέτι
 ὦμεν νήπιοι, κλυδωνιζόμενοι καὶ περιφερόμενοι παντὶ
 18 ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας ἐν τῇ κυβίᾳ τῶν ἀνθρώπων ἐν
 19 πανουργίᾳ πρὸς τὴν μεθοδίαν τῆς πλάνης, ἀληθεύοντες δὲ
 ἐν ἀγάπῃ αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, ὅς ἐστιν ἡ
 20 κεφαλὴ, Χριστός, ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα συναρμολογούμενον
 καὶ συνβιβαζόμενον διὰ πάσης ἀφῆς τῆς ἐπιχορηγίας
 κατ' ἐνέργειαν ἐν μέτρῳ ἐνὸς ἐκάστου ἡμέρου τὴν αὔξησιν
 τοῦ σώματος ποιεῖται εἰς οἰκοδομὴν ἑαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ.

Τούτο οὖν λέγω καὶ μαρτύρομαι ἐν κυρίῳ, μηκέτι ὑμᾶς 17 περιπατεῖν καθὼς καὶ τὰ ἔθνη περιπατεῖ ἐν ματαιότητι τοῦ νοῦς αὐτῶν, ἐσκοτωμένοι τῇ διανοίᾳ ὄντες, ἀπηλλοτριω- 18 μένοι τῆς ζωῆς τοῦ θεοῦ, διὰ τὴν ἀγνοίαν τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς, διὰ τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν, οἵτινες ἀπηλ- 19 γηκότες ἑαυτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀσελείᾳ εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας πάσης ἐν πλεονεξίᾳ. Ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως 20 ἐμάθετε τὸν χριστόν, εἴ γε αὐτὸν ἠκούσατε καὶ ἐν αὐτῷ 21 ἐδιδάχθητε, «καθὼς ἔστιν ἀλήθεια ἐν» τῷ Ἰησοῦ, ἀποθέσθαι 22 ὑμᾶς κατὰ τὴν προτέραν ἀναστροφὴν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης, ἀνανεοῦσθαι δὲ τῷ πνεύματι τοῦ νοῦς ὑμῶν, καὶ ἐνδύσα- 23 σθαι τὸν καινὸν ἄνθρωπον τὸν κατὰ θεὸν κτισθέντα ἐν 24 δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας.

Διὸ ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος λαλεῖτε ἀλήθειαν ἕκαστος 25 μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ, ὅτι ἐσμὲν ἀλλήλων μέλη. ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδυέτω 26 ἐπὶ παροργισμῷ ὑμῶν, μηδὲ δίδοτε τόπον τῷ διαβόλῳ. 27 ὁ κλέπτων μηκέτι κλεπτέτω, μᾶλλον δὲ κοπιᾷτω ἐργαζόμε- 28 νος ταῖς ἑρσιῖν τὸ ἀγαθόν, ἵνα ἔχη μεταδιδόναι τῷ χρείαν ἔχοντι. πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ 29 ἐκπορευέσθω, ἀλλὰ εἴ τις ἀγαθὸς πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρείας, ἵνα δῶ χάριν τοῖς ἀκούουσιν. καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ 30 πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῦ θεοῦ, ἐν ᾧ ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως. πᾶσα πικρία καὶ θυμὸς καὶ ὀργὴ καὶ 31 κραυγὴ καὶ βλασφημία ἀρθήτω ἀφ' ὑμῶν σὺν πάσῃ κακίᾳ· γίνεσθε [δὲ] εἰς ἀλλήλους χρηστοί, εὐσπλαγχοὶ, χαρι- 32 ζόμενοι ἑαυτοῖς καθὼς καὶ ὁ θεὸς ἐν Χριστῷ ἔχαρίσατο ἑμῖν. γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ θεοῦ, ὡς τέκνα ἀγαπητά, 1 καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ χριστὸς ἠγάπησεν 2 ὑμᾶς καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ὑμῶν ἵνα προσφορὰν καὶ θύσιν τῷ θεῷ εἰς ὄσμὴν εὐωδίας. Πορνεία 3 δὲ καὶ ἀκαθαρσία πᾶσα ἢ πλεονεξία μηδὲ ὀνομαζέσθω ἐν

1 καθὼς ἔστιν ἀλήθεια, ἐν

28 ἰδίαις

32 ἡμῖν

2 ἡμῶν

4 ὑμῶν, καθὼς πρέπει ἁγίοις, καὶ ἀισχροῦτης καὶ μωρολογίας
 ἢ εὐτραπελίας, ἃ οὐκ ἀνήκεν, ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστίας.
 5 τοῦτο γὰρ ἴστε γινώσκοντες ὅτι πᾶς πόρνος ἢ ἀκάθαρτος
 ἢ πλεονέκτης, ὃ ἐστὶν εἰδωλολάτρης, οὐκ ἔχει κληρονομίαν
 6 ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ χριστοῦ καὶ θεοῦ. Μηδεὶς
 ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις, διὰ ταῦτα γὰρ ἔρχεται ἡ ὄργη
 7 τοῦ θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας. μὴ οὖν γίνεσθε
 8 συνμέτοχοι αὐτῶν· ἦτε γὰρ ποτε σκότος, νῦν δὲ φῶς ἐν
 9 κυρίῳ· ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε, ὃ γὰρ καρπὸς τοῦ
 φωτὸς ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ,
 10 δοκιμάζοντες τί ἐστὶν εὐάρεστον τῷ κυρίῳ· καὶ μὴ συνκοι-
 11 νῶνετε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ
 12 καὶ ἐλέγχετε, τὰ γὰρ κρυφῆ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν αἰσχρὸν
 13 ἐστὶν καὶ λέγειν· τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς
 14 φανεροῦται, πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον φῶς ἐστίν. διὸ
 λέγει

Ἔγειρε, ὁ καθεύδων,
 καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν,
 καὶ ἐπιφάνσει σοι ὁ χριστός.

15 Βλέπετε οὖν ἀκριβῶς πῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι
 16 ἀλλ' ὡς σοφοί, ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραι
 17 πονηραὶ εἰσιν. διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ
 18 συνίετε τί τὸ θέλημα τοῦ κυρίου· καὶ Μὴ μεθύσκεσθε
 οἴνῳ, ἐν ᾧ ἐστὶν ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν πνεύματι,
 19 λαλοῦντες ἑαυτοῖς ὡς ᾠδαῖς καὶ ᾠδαῖς πνευμα-
 τικαῖς, ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ κυρίῳ,
 20 εὐχαριστοῦντες πάντοτε ὑπὲρ πάντων ἐν ὀνόματι τοῦ κυρίου
 21 ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ θεῷ καὶ πατρί, ὑποτασσόμενοι
 22 ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Χριστοῦ. Αἱ γυναῖκες τοῖς
 23 ἰδίοις ἀνδράσιν ὡς τῷ κυρίῳ, ὅτι ἄνθρωπος ἐστὶν κεφαλὴ τῆς
 24 ἑκκλησίας, αὐτὸς σωτὴρ τοῦ σώματος. ἀλλὰ ὡς ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται
 τῷ χριστῷ, οὕτως καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἀνδράσιν ἐν παντί.

Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας, καθὼς καὶ ὁ χριστὸς 25
 ἠγάπησεν τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς,
 ἵνα αὐτὴν ἀγιάσῃ καθάρισας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν 26
 ῥήματι, ἵνα παραστήσῃ αὐτὸς ἑαυτῷ ἔνδοξον τὴν ἐκκλησίαν, 27
 μὴ ἔχουσαν σπῖλον ἢ ρυτίδα ἢ τι τῶν τοιούτων, ἀλλ' ἵνα
 ᾖ ἁγία καὶ ἄμωμος. οὕτως ὀφείλουσιν [καὶ] οἱ ἄνδρες ἀγα- 28
 πᾶν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα· ὁ ἀγαπῶν
 τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἑαυτὸν ἀγαπᾷ, οὐδεὶς γάρ ποτε τὴν 29
 ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλὰ ἐκτρέφει καὶ θάλπει αὐτήν,
 καθὼς καὶ ὁ χριστὸς τὴν ἐκκλησίαν, ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σώμα- 30
 τος αὐτοῦ. ΔΝΤΙ ΤΟΥΤΟΥ ΚΑΤΑΛΕΪΨΕΙ ΔΝΘΡΩΠΟΣ [Τὸν] 31
 πατέρα καὶ [τὴν] μητέρα καὶ προσκολληθήσεται
 ἄνω πρὸς τὴν γυναῖκα ἄγιο, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς
 σὰρκα μίαν. τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν, ἐγὼ δὲ λέγω 32
 εἰς Χριστὸν καὶ [εἰς] τὴν ἐκκλησίαν. πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ 33
 καθ' ἓνα ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω ὡς
 ἑαυτόν, ἢ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα. Τὰ 1
 τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν [ἐν κυρίῳ], τοῦτο γάρ
 ἐστὶν δίκαιον· τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα, 2
 ἣτις ἐστὶν ἐντολὴ πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ, ἵνα ἔῃ σοι 3
 γένηται καὶ ἔσῃ μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ οἱ 4
 πατέρες, μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἀλλὰ ἐκτρέφετε
 αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου. Οἱ 5
 δούλοι, ὑπακούετε τοῖς κατὰ σάρκα κυρίοις μετὰ φόβον
 καὶ τρόμου ἐν ἀπλότητι τῆς καρδίας ὑμῶν ὡς τῷ χριστῷ,
 μὴ κατ' ὀφθαλμοδουλίαν ὡς ἀνθρωπάρεσκοι ἀλλ' ὡς δοῦ- 6
 λοι Χριστοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, ἐκ ψυχῆς 7
 μετ' εὐνοίας δουλεύοντες, ὡς τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις,
 εἰδότες ὅτι ἕκαστος, ἐάν τι ποιῆσῃ ἀγαθόν, τοῦτο κομί- 8
 σεται παρὰ κυρίου, εἴτε δούλος εἴτε ἐλεύθερος. Καὶ οἱ 9
 κύριοι, τὰ αὐτὰ ποιεῖτε πρὸς αὐτούς, ἀνιέντες τὴν ἀπει-
 λήν, εἰδότες ὅτι καὶ αὐτῶν καὶ ὑμῶν ὁ κύριός ἐστιν ἐν
 οὐρανοῖς, καὶ προσωποληψία οὐκ ἔστιν παρ' αὐτῷ.

- 10 Τοῦ λοιποῦ ἔνδυναμοῦσθε ἐν κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κράτει
 11 τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ
 πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στήναι πρὸς τὰς μεθοδίας τοῦ
 12 διαβόλου· ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ
 σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς
 τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τούτου, πρὸς τὰ πνευμα-
 13 τικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. διὰ τοῦτο ἀνα-
 λάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστή-
 ναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι
 14 στήναι. στήτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὀσφῆν ὑμῶν
 ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδύσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιο-
 15 σῆνης, καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ
 τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, ἐν πάσῳ ἀναλαβόντες
 16 τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνησεσθε πάντα τὰ βέλη
 17 τοῦ πονηροῦ [τὰ] πεπυρωμένα σβέσαι· καὶ τὴν περι-
 κεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν
 18 τοῦ πνεύματος, ὃ ἔστιν ῥήμα θεοῦ, διὰ πάσης προσ-
 ευχῆς καὶ δεήσεως, προσευχόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ ἐν
 πνεύματι, καὶ εἰς αὐτὸ ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ προσκαρ-
 19 τερήσει καὶ δεήσει περὶ πάντων τῶν ἁγίων, καὶ ὑπὲρ
 ἐμοῦ, ἵνα μοι δοθῇ λόγος ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός μου,
 ἐν παρρησίᾳ γνωρίσαι τὸ μυστήριον [τοῦ εὐαγγελίου]
 20 ὑπὲρ οὗ πρεσβεύω ἐν ἀλύσει, ἵνα ἐν αὐτῷ παρρησιάσω-
 μαι ὡς δεῖ με λαλῆσαι.
- 21 Ἴνα δὲ εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς τὰ κατ' ἐμέ, τί πράσσω,
 πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τύχικος ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ
 22 πιστὸς διάκονος ἐν κυρίῳ, ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς
 αὐτὸ τοῦτο ἵνα γνῶτε τὰ περὶ ἡμῶν καὶ παρακαλέση τὰς
 καρδίας ὑμῶν.
- 23 Εἰρήνῃ τοῖς ἀδελφοῖς καὶ ἀγάπῃ μετὰ πίστεως ἀπὸ
 24 θεοῦ πατρὸς καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ χάρις μετὰ
 πάντων τῶν ἀγαπώντων τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν
 ἐν ἀφθαρσίᾳ.

ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ

ΠΑΥΛΟΣ ΚΑΙ ΤΙΜΟΘΕΟΣ δούλοι Χριστοῦ Ἰησοῦ 1
πᾶσιν τοῖς ἁγίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τοῖς οὖσιν ἐν Φιλίπ-
ποις σὺν ἐπισκόποις καὶ διακόνοις· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη 2
ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου ἐπὶ πάσῃ τῇ μνεΐᾳ ὑμῶν 3
πάντοτε ἐν πάσῃ δεήσει μου ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, μετὰ 4
χαρᾶς τὴν δέησιν ποιούμενος, ἐπὶ τῇ κοινωνίᾳ ὑμῶν εἰς τὸ 5
εὐαγγέλιον ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἄχρι τοῦ νῦν, πεποιθὸς 6
αὐτὸ τοῦτο ὅτι ὁ ἐναρξάμενος ἐν ὑμῖν ἔργον ἀγαθὸν ἐπι-
τελέσει ἄχρι ἡμέρας Ἰησοῦ Χριστοῦ⁷. καθὼς ἐστὶν δίκαιον 7
ἐμοὶ τοῦτο φρονεῖν ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, διὰ τὸ ἔχειν με ἐν
τῇ καρδίᾳ ὑμᾶς, ἐν τε τοῖς δεσμοῖς μου καὶ ἐν τῇ ἀπολογίᾳ
καὶ βεβαιώσει τοῦ εὐαγγελίου συνκοινωνούς μου τῆς χά-
ριτος πάντας ὑμᾶς ὄντας· μάρτυς γάρ μου ὁ θεός, ὡς ἐπι- 8
ποθῶ πάντας ὑμᾶς ἐν σπλάγχνοις Χριστοῦ Ἰησοῦ. καὶ 9
τοῦτο προσεύχομαι ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἔτι μᾶλλον καὶ
μᾶλλον ἰερισσεύῃ⁷ ἐν ἐπιγνώσει καὶ πάσῃ αἰσθήσει, εἰς 10
τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τὰ διαφέροντα, ἵνα ἦτε εἰλικρινεῖς καὶ
ἀπρόσκοποι εἰς ἡμέραν Χριστοῦ, πεπληρωμένοι καρπὸν 11
δικαιοσύνης τὸν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον
θεοῦ.

Γινώσκειν δὲ ὑμᾶς βούλομαι, ἀδελφοί, ὅτι τὰ κατ' ἐμὲ 12
μᾶλλον εἰς προκοπὴν τοῦ εὐαγγελίου ἐλήλυθεν, ὥστε 13
τοὺς δεσμούς μου φανεροὺς ἐν Χριστῷ γενέσθαι ἐν ὄλφ
τῷ πραιτωρίῳ καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν, καὶ τοὺς πλείο- 14

νας τῶν ἀδελφῶν ἐν κυρίῳ πεποιστάς τοῖς δεσμοῖς μου
 περισσοτέρως τολμᾶν ἀφόβως τὸν λόγον τοῦ θεοῦ λα-
 15 λείν. Τινὲς μὲν καὶ διὰ φθόνον καὶ ἔριν, τινὲς
 16 δὲ καὶ δι' εὐδοκίαν τὸν χριστὸν κηρύσσουν· οἱ μὲν ἐξ
 ἀγάπης, εἰδότες ὅτι εἰς ἀπολογίαὶν τοῦ εὐαγγελίου κείμεαι,
 17 οἱ δὲ ἐξ ἐριθίας τὸν χριστὸν καταγγέλλουσιν, οὐχ ἀγνώστως,
 18 οἰόμενοι θλίψιν ἐγείρειν τοῖς δεσμοῖς μου. τί γάρ; πλὴν
 ὅτι παντὶ τρόπῳ, εἴτε προφάσει εἴτε ἀληθείᾳ, Χριστὸς
 καταγγέλλεται, καὶ ἐν τούτῳ χαίρω· ἀλλὰ καὶ χαρήσομαι,
 19 οἶδα γὰρ ὅτι τοῦτό μοι ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν διὰ
 τῆς ὑμῶν δεήσεως καὶ ἐπιχορηγίας τοῦ πνεύματος Ἰησοῦ
 20 Χριστοῦ, κατὰ τὴν ἀποκαταδοκίαν καὶ ἐλπίδα μου ὅτι ἐν
 οὐδενὶ αἰσχυρθήσομαι, ἀλλ' ἐν πάσῃ παρρησίᾳ ὡς πάν-
 21 τоте καὶ νῦν μεγαλυνθήσεται Χριστὸς ἐν τῷ σώματί μου,
 εἴτε διὰ ζωῆς εἴτε διὰ θανάτου. Ἔμοι γάρ
 22 τὸ ζῆν Χριστὸς καὶ τὸ ἀποθανεῖν κέρδος. εἰ δὲ τὸ ζῆν
 ἐν σαρκί, τοῦτό μοι καρπὸς ἔργου, — καὶ τί αἰρήσομαι οὐ
 23 γνωρίζω· συνέχομαι δὲ ἐκ τῶν δύο, τὴν ἐπιθυμίαν ἔχων
 εἰς τὸ ἀναλῦσαι καὶ σὺν Χριστῷ εἶναι, πολλῶ γὰρ μᾶλλον
 24 κρεῖσσον, τὸ δὲ ἐπιμένειν τῇ σαρκὶ ἀναγκαιότερον δι' ὑμᾶς.
 25 καὶ τοῦτο πεποισθὼς οἶδα ὅτι μενῶ καὶ παραμενῶ πᾶσιν
 26 ὑμῖν εἰς τὴν ὑμῶν προκοπὴν καὶ χαρὰν τῆς πίστεως, ἵνα τὸ
 καύχημα ὑμῶν περισσεύῃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐν ἐμοὶ διὰ
 27 τῆς ἐμῆς παρουσίας πάλιν πρὸς ὑμᾶς. Μό-
 νον ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ χριστοῦ πολιτεύεσθε, ἵνα
 εἴτε ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ὑμᾶς εἴτε ἀπὸν ἀκούω τὰ περὶ ὑμῶν,
 ὅτι στήκετε ἐν ἐνὶ πνεύματι, μιᾷ ψυχῇ συναθλοῦντες τῇ
 28 πίστει τοῦ εὐαγγελίου, καὶ μὴ πτυρόμενοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ
 τῶν ἀντικειμένων (ἧτις ἐστὶν αὐτοῖς ἔνδειξις ἀπωλείας,
 29 ὑμῶν δὲ σωτηρίας, καὶ τοῦτο ἀπὸ θεοῦ, ὅτι ὑμῖν ἐχαρίσθη
 τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ, οὐ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πιστεῦναι ἀλλὰ
 30 καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν), τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἔχοντες
 οἶον εἶδετε ἐν ἐμοὶ καὶ νῦν ἀκούετε ἐν ἐμοί.

17 Χριστὸν - 19 δὲ - 22 ἔργου, καὶ τί αἰρήσομαι; 24 ἐπιμένειν

Εἴ τις οὖν παράκλησις ἐν Χριστῷ, εἴ τι παραμύθιον ¹ ἀγάπης, εἴ τις κοινωνία πνεύματος, εἴ τις σπλάγχνα καὶ οἰκτιρμοί, πληρώσατέ μου τὴν χαρὰν ἵνα τὸ αὐτὸ φρονήτε, ² τὴν αὐτὴν ἀγάπην ἔχοντες, σύνψυχοι, τὸ «ἐν» φρονούντες, μηδὲν κατ' ἐριθίαν μηδὲ κατὰ κενοδοξίαν, ἀλλὰ τῇ ταπεινω- ³ φροσύνῃ ἀλλήλους ἡγούμενοι ὑπερέχοντας ἑαυτῶν, μὴ τὰ ⁴ ἑαυτῶν «ἕκαστοι» σκοποῦντες, ἀλλὰ καὶ τὰ «ἐτέρων» ἕκαστοι. τοῦτο ἔφρονεῖτε ἐν ὑμῖν ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ⁵ ὃς ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἄρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ ⁶ εἶναι ἴσα θεῷ, ἀλλὰ ἑαυτὸν ἐκένωσεν μορφὴν δούλου ⁷ λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος· καὶ -σχήματι εὐρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπὴ- ⁸ ρος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ· διὸ καὶ ὁ θεὸς ⁹ αὐτὸν ὑπερύψωσεν, καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ τὸ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ¹⁰ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, καὶ πᾶσα ¹¹ γλῶσσα ἐξομολογήσῃ ὅτι ΚΥΡΙΟΣ ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ εἰς δόξαν θεοῦ πατρός.

Ὅστε, ἀγαπητοί μου, καθὼς πάντοτε ὑπηκούσατε, μὴ ¹² [ὡς] ἐν τῇ παρουσίᾳ μου μόνον ἀλλὰ νῦν πολλῷ μᾶλλον ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου, μετὰ φόβου καὶ τρόμου τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργάζεσθε, θεὸς γάρ ἐστιν ὁ ἐνεργῶν ἐν ¹³ ὑμῖν καὶ τὸ θέλει καὶ τὸ ἐνεργεῖν ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας· πάντα ποιεῖτε χωρὶς γογγυσμῶν καὶ διαλογισμῶν· ἵνα ¹⁴ ¹⁵ γένησθε ἄμεμπτοι καὶ ἀκέραιοι, τέκνα θεοῦ ἄμωλα μέσον γενεᾶς σκολιᾶς καὶ διεστραμμένης, ἐν οἷς φαίνεσθε ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ λόγον ζωῆς ἐπέχοντες, ¹⁶ εἰς καύχημα ἐμοὶ εἰς ἡμέραν Χριστοῦ, ὅτι οὐκ εἰς κενὸν ἔδραμον οὐδὲ εἰς κενὸν ἐκοπίδα. Ἀλλὰ εἰ καὶ σπέν- ¹⁷ δομαι ἐπὶ τῇ θυσίᾳ καὶ λειτουργίᾳ τῆς πίστεως ὑμῶν, χαίρω καὶ συναίρω πᾶσιν ὑμῖν· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ὑμεῖς ¹⁸ χαίρετε καὶ συναίρετέ μοι.

Ἐλπίζω δὲ ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ Τιμόθεον ταχέως πέμψαι ¹⁹

² αὐτὸ

⁴ ἕκαστος

^{4,5} ἐτέρων. ἕκαστοι τοῦτο

20 ὑμῖν, ἵνα καὶ γὰρ εὐψυχῶ γνοῦς τὰ περὶ ὑμῶν. οὐδένα
 γὰρ ἔχω ἰσοψυχον ὅστις γησιῶς τὰ περὶ ὑμῶν μεριμνήσει,
 21 οἱ πάντες γὰρ τὰ ἑαυτῶν ζητοῦσιν, οὐ τὰ Ἐκκεῖνου Ἰησοῦ.
 22 τὴν δὲ δοκιμὴν αὐτοῦ γινώσκετε, ὅτι ὡς πατρὶ τέκνον σὺν
 23 ἐμοὶ ἐδοῦλευσεν εἰς τὸ εὐαγγέλιον. Τοῦτον μὲν οὖν
 ἐλπίζω πέμψαι ὡς ἂν ἀφίδω τὰ περὶ ἐμὲ ἐξαυτῆς·
 24 πέποιθα δὲ ἐν κυρίῳ ὅτι καὶ αὐτὸς ταχέως ἐλεύσομαι.
 25 ἀναγκαῖον δὲ ἠγησάμην Ἐπαφρόδιτον τὸν ἀδελφὸν καὶ
 συνεργὸν καὶ συνστρατιωτὴν μου, ὑμῶν δὲ ἀπόστολον καὶ
 26 λειτουργὸν τῆς χρείας μου, πέμψαι πρὸς ὑμᾶς, ἐπειδὴ
 ἐπιποθῶν ἦν ἅπαντας ὑμᾶς [ἰδεῖν], καὶ ἀδελμονῶν διότι
 27 ἠκούσατε ὅτι ἠσθένησεν. καὶ γὰρ ἠσθένησεν παραπλήσιον
 θανάτου· ἀλλὰ ὁ θεὸς ἠλέησεν αὐτόν, οὐκ αὐτόν δὲ μόνον
 28 ἀλλὰ καὶ ἐμὲ, ἵνα μὴ λύπην ἐπὶ λύπην σχῶ. σπουδαιότερως
 οὖν ἔπεμψα αὐτόν ἵνα ἰδόντες αὐτόν πάλιν χαρῆτε καὶ γὰρ
 29 ἀλυπότερος εἶ. προσδέχεσθε οὖν αὐτόν ἐν κυρίῳ μετὰ
 30 πάσης χαρᾶς, καὶ τοὺς τοιοῦτους ἐντίμους ἔχετε, ὅτι διὰ
 τὸ ἔργον Ἐκκεῖνου μέχρι θανάτου ἠγγισεν, παραβολοευσά-
 μενος τῇ ψυχῇ ἵνα ἀναπληρώσῃ τὸ ὑμῶν ὑστέρημα τῆς
 πρὸς με λειτουργίας.

1 Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, χαίρετε ἐν κυρίῳ. τὰ αὐτὰ
 γράφειν ὑμῖν ἐμοὶ μὲν οὐκ ὀκνηρόν, ὑμῖν δὲ ἀσφαλές.—

2 Βλέπετε τοὺς κύνας, βλέπετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας,
 3 βλέπετε τὴν κατατομὴν. ἡμεῖς γὰρ ἐσμὲν ἡ περιτομή,
 οἱ πνεύματι θεοῦ λατρεύοντες καὶ καυχώμενοι ἐν Ἐκκεῖνῳ
 4 Ἰησοῦ καὶ οὐκ ἐν σαρκὶ πεποιθότες, καίπερ ἐγὼ ἔχων
 πεποιθήσιν καὶ ἐν σαρκί. Εἴ τις δοκεῖ ἄλλος

5 πεποιθέναι ἐν σαρκί, ἐγὼ μᾶλλον περιτομῇ ὀκταήμερος,
 ἐκ γένους Ἰσραὴλ, φυλῆς Βενιαμίν, Ἐβραῖος ἐξ Ἐβραίων,
 6 κατὰ νόμον Φαρισαῖος, κατὰ ζῆλος διώκων τὴν ἐκκλησίαν,
 7 κατὰ δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμῳ γενόμενος ἄμωπος. Ἄλ-
 λά ἅτινα ἦν μοι κέρδη, ταῦτα ἠγῆμαι διὰ τὸν Ἐκκεῖνον
 8 ζημίαν. ἀλλὰ μὲν οὖν γε καὶ ἠγοῦμαι πάντα ζημίαν εἶναι

διὰ τὸ ὑπερέχον τῆς γνώσεως Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου μου δι' ὃν τὰ πάντα ἐζημιώθην, καὶ ἠγοῦμαι σκύβαλα ἵνα Χριστὸν κερδήσω καὶ εὐρεθῶ ἐν αὐτῷ, μὴ ἔχων ἐμὴν 9 δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου ἀλλὰ τὴν διὰ πίστεως Χριστοῦ, τὴν ἐκ θεοῦ δικαιοσύνην ἐπὶ τῇ πίστει, τοῦ γνῶναι αὐτὸν 10 καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ καὶ κοινωνίαν παθημάτων αὐτοῦ, συμμορφιζόμενος τῷ θανάτῳ αὐτοῦ, εἴ πως καταντήσω εἰς τὴν ἐξανάστασιν τὴν ἐκ νεκρῶν. 11 οὐχ ὅτι ἤδη ἔλαβον ἢ ἤδη τετελείωμαι, διώκω δὲ εἰ καὶ 12 καταλάβω, ἐφ' ᾧ καὶ κατελήμφθην ὑπὸ Χριστοῦ [Ἰησοῦ]. ἀδελφοί, ἐγὼ ἐμαυτὸν ὡς ἴσως λογίζομαι κατελιφέναι· ἐν 13 δέ, τὰ μὲν ὀπίσω ἐπιλανθανόμενος τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος, κατὰ σκοπὸν διώκω εἰς τὸ βραβεῖον τῆς 14 ἄνω κλήσεως τοῦ θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι οὖν 15 τέλειοι, τοῦτο φρονῶμεν· καὶ εἴ τι ἐτέρως φρονεῖτε, καὶ τοῦτο ὁ θεὸς ὑμῖν ἀποκαλύψει· πλὴν εἰς ὃ ἐφθάσαμεν, 16 τῷ αὐτῷ στοιχεῖν.

Συμμημηταί μου γίνεσθε, 17 ἀδελφοί, καὶ σκοπεῖτε τοὺς οὕτω περιπατοῦντας καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς· πολλοὶ γὰρ περιπατοῦσιν οὐς πολλὰ 18 κίς ἔλεγον ὑμῖν, νῦν δὲ καὶ κλαίων λέγω, τοὺς ἐχθροὺς τοῦ σταυροῦ τοῦ χριστοῦ, ὧν τὸ τέλος ἀπώλεια, ὧν ὁ θεὸς 19 ἢ κοιλία καὶ ἢ δόξα ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν, οἱ τὰ ἐπίγεια φρονοῦντες. ἡμῶν γὰρ τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει, 20 ἐξ οὗ καὶ σωτήρα ἀπεκδεχόμεθα κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ὃς μετασχηματίζει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν σύμ- 21 μορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ δύνασθαι αὐτὸν καὶ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα.

Ὅστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ καὶ ἐπιπόθητοι, χαρὰ 1 καὶ στέφανός μου, οὕτως στήκετε ἐν κυρίῳ, ἀγαπητοί.

Εὐδοίαν παρακαλῶ καὶ Συντύχην παρα- 2 καλῶ τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν κυρίῳ. ναὶ ἐρωτῶ καὶ σέ, 3 γνήσιε ὡς ἴσως, συναλαμβάνου αὐταῖς, αἵτινες ἐν τῷ εὐαγγελίῳ συνήθησαν μοι μετὰ καὶ Κλήμεντος καὶ

τῶν λοιπῶν συνεργῶν μου, ὧν τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ
4 ΖΩΗΣ.

Χαίrete ἐν κυρίῳ πάντοτε· πάλιν ἐρῶ,
5 χαίrete. τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις.
6 ὁ κύριος ἐγγύς· μηδὲν μεριμνᾶτε, ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ
προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει μετ' εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα
7 ὑμῶν γνωρίζεσθω πρὸς τὸν θεόν· καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ θεοῦ ἡ
ὑπερέχουσα πάντα νοῦν φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ
8 τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τὸ λοι-

πόν, ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια,
ὅσα ἀγνά, ὅσα προσφιλή, ὅσα εὐφημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ
9 εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίσεσθε· ἅ καὶ ἐμάθετε καὶ πα-
ρελάβετε καὶ ἠκούσατε καὶ εἶδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράσ-
σετε· καὶ ὁ θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν.

10 Ἐχάρην δὲ ἐν κυρίῳ μεγάλως· ὅτι ἤδη ποτὲ ἀνεθά-
λετε τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ φρονεῖν, ἐφ' ᾧ καὶ ἐφρονεῖτε ἡκαι-
11 ρεῖσθε δέ. οὐχ ὅτι καθ' ὑστέρησιν λέγω, ἐγὼ γὰρ ἔμαθον
12 ἐν οἷς εἰμὶ αὐτάρκης εἶναι· οἶδα καὶ ταπεινοῦσθαι, οἶδα
καὶ περισσεύειν· ἐν παντὶ καὶ ἐν πᾶσιν μεμύημαι, καὶ
χορτάζεσθαι καὶ πεινᾶν, καὶ περισσεύειν καὶ ὑστερεῖσθαι·

13 πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με. πλὴν καλῶς ἐποιή-
14 σατε συνκοινωνήσαντές μου τῇ θλίψει. οἶδατε δὲ καὶ
15 ὑμεῖς, Φιλιππησίοι, ὅτι ἐν ἀρχῇ τοῦ εὐαγγελίου, ὅτε
ἐξῆλθον ἀπὸ Μακεδονίας, οὐδεμία μοι ἐκκλησία ἐκοινωνή-
σεν εἰς λόγον δόσεως καὶ λήψεως εἰ μὴ ὑμεῖς μόνοι,

16 ὅτι καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἅπαξ καὶ δις εἰς τὴν χρεῖαν
17 μοι ἐπέμψατε. οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ τὸ δόμα, ἀλλὰ ἐπιζητῶ
18 τὸν καρπὸν τὸν πλεονάζοντα εἰς λόγον ὑμῶν. ἀπέχω
δὲ πάντα καὶ περισσεύω· πεπλήρωμαι δεξάμενος παρὰ

Ἐπαφροδίτου τὰ παρ' ὑμῶν, ὄσμην εὔωδιος, θυσίαν
19 δεκτὴν, εὐάρεστον τῷ θεῷ. ὁ δὲ θεὸς μου πληρώσει
πᾶσαν χρεῖαν ὑμῶν κατὰ τὸ πλοῦτος αὐτοῦ ἐν δόξῃ ἐν
20 Χριστῷ Ἰησοῦ. τῷ δὲ θεῷ καὶ πατρὶ ἡμῶν ἡ δόξα
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

21 Ἀσπάσασθε πάντα ἅγιον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀσπά-

ζονται ὑμᾶς οἱ σὺν ἐμοὶ ἀδελφοί. ἀσπάζονται ὑμᾶς πάντες 22
οἱ ἅγιοι, μάλιστα δὲ οἱ ἐκ τῆς Καίσαρος οἰκίας.

· Ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύ- 23
ματος ὑμῶν.

ΠΡΟΣ ΚΟΛΑΣΣΑΕΙΣ

- 1 ΠΑΥΛΟΣ απόστολος Χριστού Ἰησοῦ διὰ θελήματος
2 θεοῦ καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς τοῖς ἐν Κολοσσαῖς ἀγίοις
καὶ πιστοῖς ἀδελφοῖς ἐν Χριστῷ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν.
- 3 Εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ πατρὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
4 [Χριστοῦ] πάντοτε ἡμεῖς ὑμῶν προσευχόμενοι, ἀκούσαντες
τὴν πίστιν ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ καὶ τὴν ἀγάπην [ἣν
5 ἔχετε] εἰς πάντας τοὺς ἀγίους διὰ τὴν ἐλπίδα τὴν ἀποκει-
μένην ὑμῖν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἣν προηκούσατε ἐν τῷ λόγῳ
6 τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγγελίου τοῦ παρόντος εἰς ὑμᾶς, καθὼς
καὶ ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ ἐστὶν καρποφορούμενον καὶ αὐξανό-
μενον καθὼς καὶ ἐν ὑμῖν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσατε καὶ
7 ἐπέγνωτε τὴν χάριν τοῦ θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ· καθὼς ἐμά-
θετε ἀπὸ Ἐπαφρᾶ τοῦ ἀγαπητοῦ συνδούλου ἡμῶν, ὃς
8 ἐστὶν πιστὸς ὑπὲρ ἡμῶν διάκονος τοῦ Χριστοῦ, ὁ καὶ
9 δηλώσας ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἀγάπην ἐν πνεύματι. Διὰ
τοῦτο καὶ ἡμεῖς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσαμεν, οὐ πανόμεθα
ὑπὲρ ὑμῶν προσευχόμενοι καὶ αἰτούμενοι ἵνα πληρωθῆτε
τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θελήματος αὐτοῦ ἐν πάσῃ σοφίᾳ
10 καὶ συνέσει πνευματικῇ, περιπατήσαι ἀξίως τοῦ κυρίου
εἰς πᾶσαν ἀρεσκίαν ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ καρποφο-
11 ροῦντες καὶ αὐξανόμενοι τῇ ἐπιγνώσει τοῦ θεοῦ, ἐν
πάσῃ δυνάμει δυνατούμενοι κατὰ τὸ κράτος τῆς δόξης
αὐτοῦ εἰς πᾶσαν ὑπομονὴν καὶ μακροθυμίαν μετὰ χαρᾶς,
12 εὐχαριστοῦντες τῷ πατρὶ τῷ ἱκανώσαντι ὑμᾶς εἰς τὴν

μερίδα τοῦ κλήρου τῶν ἁγίων ἐν τῷ φωτί, ὃς ἐρύσατο 13
 ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐξουσίας τοῦ σκοτός καὶ μετέστησεν εἰς
 τὴν βασιλείαν τοῦ υἱοῦ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ, ἐν ᾧ ἔχομεν¹⁴
 τὴν ἀπολύτρωσιν, τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν· ὃς ἐστίν 15
 εἰκὼν τοῦ θεοῦ τοῦ ἀοράτου, πρωτότοκος πάσης κτίσεως,
 ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ 16
 τῆς γῆς, τὰ ὀρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα, εἴτε θρόνοι εἴτε
 κυριότητες εἴτε ἀρχαὶ εἴτε ἐξουσίαι· τὰ πάντα δι' αὐτοῦ
 καὶ εἰς αὐτὸν ἐκτισταί· καὶ αὐτὸς ἔστιν πρὸ πάντων 17
 καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκεν, καὶ αὐτὸς ἐστίν 18
 ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος, τῆς ἐκκλησίας· ὃς ἐστίν [ἡ]
 ἀρχή, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα γένηται ἐν πᾶσιν
 αὐτὸς πρωτεύων, ὅτι ἐν αὐτῷ εὐδόκησεν πᾶν τὸ πλήρω- 19
 μα κατοικῆσαι καὶ δι' αὐτοῦ ἀποκατὰλλάξαι τὰ πάντα 20
 εἰς αὐτόν, εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ
 αὐτοῦ, [δι' αὐτοῦ] εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς εἴτε τὰ ἐν τοῖς
 οὐρανοῖς· καὶ ὑμᾶς ποτὲ ὄντας ἀπηλλοτριωμένους καὶ 21
 ἐχθροὺς τῇ διανοίᾳ ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς πονηροῖς,— νυνὶ 22
 δὲ ἀποκατήλλαξεν¹ ἐν τῷ σώματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ διὰ
 τοῦ θανάτου,— παραστήσαι ὑμᾶς ἁγίους καὶ ἀμόμους
 καὶ ἀνεγκλήτους κατενώπιον αὐτοῦ, εἴ γε ἐπιμένετε τῇ 23
 πίστει τεθεμελιωμένοι καὶ ἐδραῖοι καὶ μὴ μετακινούμενοι
 ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ εὐαγγελίου οὗ ἠκούσατε, τοῦ κη-
 ρυχθέντος ἐν πάσῃ κτίσει τῇ ὑπὸ τὸν οὐρανόν, οὗ
 ἐγενόμην ἐγὼ Παῦλος διάκονος.

Νῦν χαίρω ἐν τοῖς παθήμασιν ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ ἀντα- 24
 ναπληρῶ τὰ ὑστερήματα τῶν θλίψεων τοῦ χριστοῦ ἐν
 τῇ σαρκί μου ὑπὲρ τοῦ σώματος αὐτοῦ, ὃ ἐστίν ἡ ἐκ-
 κλησία, ἧς ἐγενόμην ἐγὼ διάκονος κατὰ τὴν οἰκονομίαν 25
 τοῦ θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι εἰς ὑμᾶς πληρῶσαι τὸν
 λόγον τοῦ θεοῦ, τὸ μυστήριον τὸ ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ 26
 τῶν αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν,— νῦν δὲ ἐφανερώθη
 τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, οἷς ἠθέλησεν ὁ θεὸς γνωρίσαι τί τὸ 27

14 ἔχομεν

22 ἀποκατηλλάγητε

πλούτος τῆς δόξης τοῦ μυστηρίου τούτου ἐν τοῖς ἔθνεσιν,
 28 ὁ ἔστιν Χριστὸς ἐν ὑμῖν, ἡ ἐλπίς τῆς δόξης· ὃν ἡμεῖς
 καταγγέλλομεν νοθετοῦντες πάντα ἄνθρωπον καὶ διδά-
 σκοντες πάντα ἄνθρωπον ἐν πάσῃ σοφίᾳ, ἵνα παραστή-
 29 σωμεν πάντα ἄνθρωπον τέλειον ἐν Χριστῷ· εἰς ὃ καὶ
 κοπιῶ ἀγωνιζόμενος κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ τὴν ἐνερ-
 1 γουμένην ἐν ἐμοὶ ἐν δυνάμει. Θέλω γὰρ ὑμᾶς
 εἰδέναι ἠλίκον ἀγῶνα ἔχω ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν ἐν
 Λαοδικίᾳ καὶ ὅσοι οὐχ ἑώρακαν τὸ πρόσωπόν μου ἐν
 2 σαρκί, ἵνα παρακληθῶσιν αἱ καρδίαι αὐτῶν, συνβιβα-
 σθέντες ἐν ἀγάπῃ καὶ εἰς πᾶν πλούτος τῆς πληροφορίας
 τῆς συνέσεως, εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ θεοῦ,
 3 Χριστοῦ, ἐν ᾧ εἰσὶν πάντες οἱ ΘΗCΑΓΡΟΙ τῆC CΟΦΙΔC
 4 καὶ γνώσεως ἀπόκρυφοι. Τοῦτο λέγω ἵνα μηδεὶς ὑμᾶς
 5 παραλογίζεται ἐν πιθανολογίᾳ. εἰ γὰρ καὶ τῇ σαρκὶ
 ἄπειμι, ἀλλὰ τῷ πνεύματι σὺν ὑμῖν εἰμί, χαίρων καὶ
 βλέπων ὑμῶν τὴν τάξιν καὶ τὸ στερέωμα τῆς εἰς Χριστὸν
 πίστεως ὑμῶν.
 6 Ὡς οὖν παρελάβετε τὸν χριστὸν Ἰησοῦν τὸν κύριον,
 7 ἐν αὐτῷ περιπατεῖτε, ἐρριζωμένοι καὶ ἐποικοδομούμενοι
 ἐν αὐτῷ καὶ βεβαιούμενοι τῇ πίστει καθὼς ἐδιδάχθητε, πε-
 8 ρισσεύοντες [ἐν αὐτῇ] ἐν εὐχαριστίᾳ. Βλέ-
 πετε μὴ τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφί-
 ας καὶ κενῆς ἀπάτης κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώ-
 πων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου καὶ οὐ κατὰ Χριστόν·
 9 ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος
 10 σωματικῶς, καὶ ἐστὲ ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι, ὡς ἐστὶν
 11 ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας, ἐν ᾧ καὶ περιε-
 τμήθητε περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ
 σώματος τῆς σαρκός, ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ χριστοῦ,
 12 συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπτίσματι, ἐν ᾧ καὶ συνη-
 γέρθητε διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐνεργείας τοῦ θεοῦ τοῦ
 13 ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν καὶ ὑμᾶς νεκροὺς ὄν-

τας τοῖς παραπτώμασιν καὶ τῇ ἀκροβυστίᾳ τῆς σαρκὸς ὑμῶν, συνεζωοποίησεν ἡμᾶς¹ σὺν αὐτῷ· χαρισάμενος ἡμῖν πάντα τὰ παραπτώματα, ἐξαιείψας τὸ καθ' ἡμῶν¹⁴ χειρόγραφον τοῖς δόγμασιν ὃ ἦν ὑπεναντίου ἡμῖν,¹ καὶ αὐτὸ ἤρκεν ἐκ τοῦ μέσου προσηλώσας αὐτὸ τῷ σταυρῷ· ἀπεκδυσάμενος τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας ἐδειγμάτισεν¹⁵ ἐν παρρησίᾳ θριαμβεύσας αὐτοὺς ἐν αὐτῷ. Μὴ¹⁶ οὖν τις ὑμᾶς κρινέτω ἐν βρώσει ἢ καὶ ἐν πόσει ἢ ἐν μέρει ἑορτῆς ἢ νεομηνίας ἢ σαββάτων, ἃ ἔστιν σκιά¹⁷ τῶν μελλόντων, τὸ δὲ σῶμα τοῦ χριστοῦ. μηδεὶς¹⁸ ὑμᾶς καταβραβενέτω ἠέλων ἐν ταπεινοφροσύνῃ καὶ θρησκευίᾳ τῶν ἀγγέλων, ἃ ἑώρακεν ἐμβατεῦων,¹ εἰκῆ φυσιοῦμενος ὑπὸ τοῦ νοοῦ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ οὐ κρατῶν¹⁹ τὴν κεφαλὴν, ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα διὰ τῶν ἀφῶν καὶ συνδέσμων ἐπιχορηγούμενον καὶ συνβιβαζόμενον αὖξει τὴν αὖξησιν τοῦ θεοῦ.

Εἰ ἀπεθάνετε σὺν Χριστῷ ἀπὸ τῶν στοιχείων τοῦ²⁰ κόσμου, τί ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ δογματίζεσθε Μὴ ἄψῃ²¹ μηδὲ γένση μηδὲ θίγης, ἃ ἔστιν πάντα εἰς φθορὰν²² τῇ ἀποχρήσει, κατὰ τὰ ἔντάλματα καὶ διδασκαλίαις τῶν ἀνθρώπων; ἅτινά ἐστιν λόγον μὲν ἔχοντα σοφίας ἐν ἐθειλοθησκίᾳ καὶ ταπεινοφροσύνῃ ἢ [καὶ] ἀφειδία σώματος, οὐκ ἐν τιμῇ τιλὴ πρὸς πλησμονὴν τῆς σαρκός¹.

Εἰ οὖν συνηγέρθητε τῷ χριστῷ, τὰ¹ ἄνω ζητεῖτε, οὗ ὁ χριστός ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ καθήμενος· τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς,² ἀπεθάνετε γάρ, καὶ ἡ ζωὴ ὑμῶν κέκρυπται σὺν τῷ³ χριστῷ ἐν τῷ θεῷ· ὅταν ὁ χριστὸς φανερωθῇ, ἡ ζωὴ⁴ ἡμῶν¹, τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ.

Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν,⁵ ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακὴν, καὶ τὴν πλεονεξίαν ἧτις ἐστὶν εἰδωλολατρία, δι' ἃ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ·⁶

13 ἡμᾶς | αὐτῷ, χαρισάμενος.....ἡμῖν 16 ἢ 17 ὁ 18 ἢ...† 23 †...† 4 ὑμῶν

7 ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιπατήσατέ ποτε ὅτε ἐζήτε ἐν
 8 τούτοις· νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα, ὀργήν,
 θυμὸν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ
 9 στόματος ὑμῶν· μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους· ἀπεκ-
 10 δυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν
 11 ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν, ὅπου
 οὐκ ἐν Ἑλλην καὶ Ἰουδαίος, περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία,
 βάρβαρος, Σκύθης, δούλος, ἐλεύθερος, ἀλλὰ πάντα καὶ
 12 ἐν πᾶσιν Χριστός. Ἐνδύσασθε οὖν ὡς ἐκλε-
 κτοὶ τοῦ θεοῦ, ἄγιοι καὶ ἡγαπημένοι, σπλάγχνα οἰκτιρ-
 13 μου, χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην, πραύτητα, μακρο-
 θυμίαν, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων καὶ χαριζόμενοι ἑαυτοῖς
 14 ἕαν τις πρὸς τινα ἔχη μομφήν· καθὼς καὶ ὁ ἴδιος κύριος
 15 ἐχαρίσατο ὑμῖν οὕτως καὶ ὑμεῖς· ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις
 16 τὴν ἀγάπην, ἧ ἔστιν σύνδεσμος τῆς τελειότητος. καὶ ἡ
 εἰρήνη τοῦ χριστοῦ βραβεύετω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν,
 εἰς ἣν καὶ ἐκλήθητε ἐν [ἐνί] σώματι· καὶ εὐχάριστοι
 17 γίνεσθε. ὁ λόγος τοῦ ἴδιου χριστοῦ ἐνοικεῖτω ἐν ὑμῖν
 πλουσίως ἐν πάσῃ σοφίᾳ· διδάσκοντες καὶ νουθετοῦντες
 18 ἑαυτοὺς ψαλμοῖς, ὕμνοις, ψόδαῖς πνευματικαῖς ἐν ἰσχύρι καὶ
 19 ἀδοντες ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν τῷ θεῷ· καὶ πᾶν ὅτι
 20 ἔαν ποιῆτε ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ, πάντα ἐν ὀνόματι κυρίου
 Ἰησοῦ, εὐχαριστοῦντες τῷ θεῷ πατρὶ δι' αὐτοῦ.
 21 Αἱ γυναῖκες, ὑποτάσσεσθε τοῖς ἀνδράσιν, ὡς ἀνήκει
 22 ἐν κυρίῳ. Οἱ ἄνδρες, ἀγαπάτε τὰς γυναῖκας καὶ μὴ
 23 πικραίνεσθε πρὸς αὐτάς. Τὰ τέκνα, ὑπακούετε
 τοῖς γονεῦσιν κατὰ πάντα, τοῦτο γὰρ εὐάρεστόν ἐστιν
 24 ἐν κυρίῳ. Οἱ πατέρες, μὴ ἐρεθίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν,
 25 ἵνα μὴ ἀθυμώσιν. Οἱ δούλοι, ὑπακούετε κατὰ
 πάντα τοῖς κατὰ σάρκα κυρίοις, μὴ ἐν ὀφθαλμο-
 26 δουλίαις, ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλ' ἐν ἀπλότῃ καρδίᾳ,
 27 φοβούμενοι τὸν κύριον. ὅ ἔαν ποιῆτε, ἐκ ψυχῆς ἐργά-

12 ἄγιοι,

13 χριστὸς

16 κυρίου | τῷ

22 ὀφθαλμοδουλίᾳ

ζεσθε, ὡς τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις, εἰδότες ὅτι ἀπὸ 24
κυρίου ἀπολήψεσθε τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς κληρονομίας·
τῷ κυρίῳ Χριστῷ δουλεύετε· ὁ γὰρ ἀδικῶν κομίζεται 25
ὁ ἠδίκησεν, καὶ οὐκ ἔστιν προσωποληψία. Οἱ κύριοι, 1
τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἰσότητα τοῖς δούλοις παρέχεσθε,
εἰδότες ὅτι καὶ ὑμεῖς ἔχετε κύριον ἐν οὐρανῷ.

Τῇ προσευχῇ προσκαρτερεῖτε, γρηγοροῦντες ἐν αὐτῇ 2
ἐν εὐχαριστία, προσευχόμενοι ἅμα καὶ περὶ ἡμῶν, ἵνα 3
ὁ θεὸς ἀνοίξῃ ἡμῖν θύραν τοῦ λόγου, λαλῆσαι τὸ μυστή-
ριον τοῦ χριστοῦ, δι' ὃ καὶ δέδεμαι, ἵνα φανερώσω αὐτὸ 4
ὡς δεῖ με λαλῆσαι. Ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε πρὸς τοὺς 5
ἔξω, τὸν καιρὸν ἐξαγοραζόμενοι· ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε 6
ἐν χάριτι, ἅλατι ἠρτυμένος, εἰδέναι πῶς δεῖ ὑμᾶς ἐνὶ
ἐκάστῳ ἀποκρίνεσθαι.

Τὰ κατ' ἐμὲ πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τύχικος ὁ ἀγαπητὸς 7
ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος καὶ σύνδουλος ἐν κυρίῳ,
ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο ἵνα γνῶτε τὰ 8
περὶ ἡμῶν καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν, σὺν 9
Ἰουσίμῳ τῷ πιστῷ καὶ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ, ὅς ἐστιν
ἐξ ὑμῶν· πάντα ὑμῖν γνωρίσουσιν τὰ ὧδε.

Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἀρισταρχὸς ὁ συναιχμάλωτός μου, 10
καὶ Μάρκος ὁ ἀνεψιὸς Βαρνάβα, (περὶ οὗ ἐλάβετε ἐντο-
λὰς, εἰάν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς δέξασθε αὐτόν,) καὶ Ἰησοῦς 11
ὁ λεγόμενος Ἰούστος, οἱ ὄντες ἐκ περιτομῆς, οὗτοι
μόνοι συνεργοὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, οἵτινες
ἐγενήθησάν μοι παρηγορία. ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἐπαφρᾶς 12
ὁ ἐξ ὑμῶν, δούλος Χριστοῦ Ἰησοῦ, πάντοτε ἀγωνιζόμενος
ὑπὲρ ὑμῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς, ἵνα σταθῆτε τέλειοι
καὶ πεπληροφορημένοι ἐν παντὶ θελήματι τοῦ θεοῦ.
μαρτυρῶ γὰρ αὐτῷ ὅτι ἔχει πολὺν πόνον ὑπὲρ ὑμῶν 13
καὶ τῶν ἐν Λαοδικίᾳ καὶ τῶν ἐν Ἰερᾷ Πόλει. ἀσπά- 14
ζεται ὑμᾶς Λουκᾶς ὁ ἰατρὸς ὁ ἀγαπητὸς καὶ Δημᾶς.
Ἀσπάσασθε τοὺς ἐν Λαοδικίᾳ ἀδελφούς καὶ Νύμφαν καὶ 15

- 16 τὴν κατ' οἶκον αὐτῆς ἐκκλησίαν. καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ
παρ' ὑμῶν ἡ ἐπιστολή, ποιήσατε ἵνα καὶ ἐν τῇ Λαοδι-
κέων ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῇ, καὶ τὴν ἐκ Λαοδικίας ἵνα
17 καὶ ὑμεῖς ἀναγνῶτε. καὶ εἶπατε Ἀρχίππῳ Βλέπε τὴν
διακονίαν ἣν παρέλαβες ἐν κυρίῳ, ἵνα αὐτὴν πληροῖς.
18 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. μνημονεύετε
μου τῶν δεσμῶν. ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν.

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α

ΠΑΥΛΟΣ ΚΑΙ ΣΙΛΟΥΑΝΟΣ ΚΑΙ ΤΙΜΟΘΕΟΣ τῆ 1
ἐκκλησία Θεσσαλονικέων ἐν θεῷ πατρὶ καὶ κυρίῳ Ἰησοῦ
Χριστῷ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη.

Εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ πάντοτε περὶ πάντων ὑμῶν 2
μνείαν ποιούμενοι ἐπὶ τῶν προσευχῶν ἡμῶν, ἀδιαλείπτως
μνημονεύοντες ὑμῶν τοῦ ἔργου τῆς πίστεως καὶ τοῦ 3
κόπου τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ὑπομονῆς τῆς ἐλπίδος τοῦ
κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ καὶ
πατρὸς ἡμῶν, εἰδότες, ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι ὑπὸ [τοῦ] 4
θεοῦ, τὴν ἐκλογὴν ὑμῶν, ὅτι τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν οὐκ ἔγε- 5
νήθη εἰς ὑμᾶς ἐν λόγῳ μόνον ἀλλὰ καὶ ἐν δυνάμει καὶ
ἐν πνεύματι ἁγίῳ καὶ πληροφωρία πολλῇ, καθὼς οἴδατε
οἱ ἐγενήθημεν † ὑμῖν δι' ὑμᾶς· καὶ ὑμεῖς μιμηταὶ ἡμῶν 6
ἐγενήθητε καὶ τοῦ κυρίου, δεξάμενοι τὸν λόγον ἐν θλίψει
πολλῇ μετὰ χαρᾶς πνεύματος ἁγίου, ὥστε γενέσθαι ὑμᾶς 7
[τύπον] πᾶσι τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ ἐν
τῇ Ἀχαΐᾳ. ἀφ' ὑμῶν γὰρ ἐξήχηται ὁ λόγος τοῦ κυρίου 8
οὐ μόνον ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ Ἀχαΐᾳ, ἀλλ' ἐν παντὶ
τόπῳ ἢ πίστις ὑμῶν ἢ πρὸς τὸν θεὸν ἐξελέλυθεν, ὥστε
μὴ χρεῖαν ἔχειν ἡμᾶς λαλεῖν τι· αὐτοὶ γὰρ περὶ [ἡμῶν] 9
ἀπαγγέλλουσιν ὅποιαν εἴσοδον ἔσχομεν πρὸς ὑμᾶς, καὶ
πῶς ἐπεστρέψατε πρὸς τὸν θεὸν ἀπὸ τῶν εἰδώλων δου-
λεύειν θεῷ ζῶντι καὶ ἀληθινῷ, καὶ ἀναμένειν τὸν υἱὸν 10
αὐτοῦ ἐκ τῶν οὐρανῶν, ὃν ἤγειρεν ἐκ [τῶν] νεκρῶν,
Ἰησοῦν τὸν ῥυόμενον ἡμᾶς ἐκ τῆς ὀργῆς τῆς ἐρχομένης.

- 1 Αὐτοὶ γὰρ οἴδατε, ἀδελφοί, τὴν εἴσοδον ἡμῶν τὴν πρὸς
 2 ὑμᾶς ὅτι οὐ κενὴ γέγονεν, ἀλλὰ προπαθόντες καὶ ὑβρισθέν-
 3 τες καθὼς οἴδατε ἐν Φιλίπποις ἐπαρρησιασάμεθα ἐν τῷ
 4 θεῷ ἡμῶν λαλήσαι πρὸς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ ἐν
 5 πολλῷ ἀγῶνι ἢ γὰρ παράκλησις ἡμῶν οὐκ ἐκ πλάνης
 6 οὐδὲ ἐξ ἀκαθαρσίας οὐδὲ ἐν δόλῳ, ἀλλὰ καθὼς δεδοκι-
 7 μάσμεθα ὑπὸ τοῦ θεοῦ πιστευθῆναι τὸ εὐαγγέλιον οὕτως
 8 λαλοῦμεν, οὐχ ὡς ἀνθρώποις ἀρέσκοντες ἀλλὰ θεῷ τῷ
 9 ΔΟΚΙΜάζΟΝΤΙ τὰς καρδίας ἡμῶν. οὔτε γὰρ ποτε ἐν λόγῳ
 10 κολακίας ἐγενήθημεν, καθὼς οἴδατε, οὔτε προφάσει πλεο-
 11 νεξίας, θεὸς μάρτυς, οὔτε ζητοῦντες ἐξ ἀνθρώπων δόξαν,
 12 οὔτε ἀπ' ὑμῶν οὔτε ἀπ' ἄλλων, δυνάμενοι ἐν βάρει εἶναι
 13 ὡς Χριστοῦ ἀπόστολοι· ἀλλὰ ἐγενήθημεν νηπιοὶ ἐν μέσῳ
 14 ὑμῶν, ὡς εἶν τροφὸς θάλπη τὰ ἐαυτῆς τέκνα· οὕτως
 15 ὁμιροῦμενοι ὑμῶν ἠύδοκοῦμεν μεταδοῦναι ὑμῖν οὐ μόνον τὸ
 16 εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ ἀλλὰ καὶ τὰς ἐαυτῶν ψυχάς, διότι
 17 ἀγαπητοὶ ἡμῖν ἐγενήθητε· μνημονεύετε γάρ, ἀδελφοί, τὸν
 18 κόπον ἡμῶν καὶ τὸν μόχθον· νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐργαζό-
 19 μενοι πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαί τινα ὑμῶν ἐκπρῦξαμεν εἰς
 20 ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ. ὑμεῖς μάρτυρες καὶ ὁ θεός,
 21 ὡς ὁσίως καὶ δικαίως καὶ ἀμέμπτως ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν
 22 ἐγενήθημεν, καθάπερ οἴδατε ὡς ἓνα ἕκαστον ὑμῶν ὡς
 23 πατὴρ τέκνα ἑαυτοῦ παρακαλοῦντες ὑμᾶς καὶ παραμυθού-
 24 μενοι καὶ μαρτυρόμενοι, εἰς τὸ περιπατεῖν ὑμᾶς ἀξίως τοῦ
 25 θεοῦ τοῦ «καλοῦντος» ὑμᾶς εἰς τὴν ἑαυτοῦ βασιλείαν καὶ
 26 δόξαν.
- 27 Καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ ἀδια-
 28 λείπτως, ὅτι παραλαβόντες λόγον ἀκοῆς παρ' ἡμῶν τοῦ
 29 θεοῦ ἐδέξασθε οὐ λόγον ἀνθρώπων ἀλλὰ καθὼς ἀληθῶς
 30 ἐστὶν λόγον θεοῦ, ὃς καὶ ἐνεργεῖται ἐν ὑμῖν τοῖς πιστεύ-
 31 ουσιν. ὑμεῖς γὰρ μιμηταὶ ἐγενήθητε, ἀδελφοί, τῶν ἐκ-
 32 κλησιῶν τοῦ θεοῦ τῶν οὐσῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἐν Χριστῷ
 33 Ἰησοῦ, ὅτι τὰ αὐτὰ ἐπάθετε καὶ ὑμεῖς ὑπὸ τῶν ἰδίων

συμφυλετών καθὼς καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, τῶν καὶ 15
τὸν κύριον ἀποκτεινάντων Ἰησοῦν καὶ τοὺς προφῆτας καὶ
ἡμᾶς ἐκδιωξάντων, καὶ θεῶ μὴ ἀρεσκόντων, καὶ πᾶσιν
ἀνθρώποις ἐναντίον, κωλυόντων ἡμᾶς τοῖς ἔθνεσιν λα- 16
λῆσαι ἵνα σωθῶσιν, εἰς τὸ ἀΝΑΠΛΗΡΩΣΑΙ αὐτῶν τὰς
ἁμαρτίας πάντοτε. Ἐφθασεν ἄρα ἐπ' αὐτοὺς ἡ ὀργὴ εἰς
τέλος.

Ἡμεῖς δέ, ἀδελφοί, ἀπορφανισθέντες ἀφ' ὑμῶν πρὸς 17
καιρὸν ὄρας, προσώψω οὐ καρδία, περισσοτέρως ἐσπουδά-
σαμεν τὸ πρόσωπον ὑμῶν ἰδεῖν ἐν πολλῇ ἐπιθυμίᾳ.
διότι ἠβελήσαμεν ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, ἐγὼ μὲν Παῦλος 18
καὶ ἄραξ καὶ δῖς, καὶ ἐνέκοψεν ἡμᾶς ὁ Σατανᾶς. τίς 19
γὰρ ἡμῶν ἐλπίς ἢ χαρὰ ἢ στέφανος καυχήσεως— ἢ οὐχὶ
καὶ ὑμεῖς— ἔμπροσθεν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ ἐν τῇ
αὐτοῦ παρουσίᾳ; ὑμεῖς γάρ ἐστε ἡ δόξα ἡμῶν καὶ ἡ
χαρὰ.

Διὸ μηκέτι στέγοντες ἠυδοκήσαμεν 1
καταλειφθῆναι ἐν Ἀθήναις μόνοι, καὶ ἐπέμψαμεν Τιμό- 2
θεον, τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν καὶ ἄκονον τοῦ θεοῦ ἐν τῷ
εὐαγγελίῳ τοῦ χριστοῦ, εἰς τὸ στηρίξαι ὑμᾶς καὶ παρα-
καλέσαι ὑπὲρ τῆς πίστεως ὑμῶν τὸ μηδένα σαίνεισθαι 3
ἐν ταῖς θλίψεσιν ταύταις. αὐτοὶ γὰρ οἴδατε ὅτι εἰς τοῦτο
κείμεθα· καὶ γὰρ ὅτε πρὸς ὑμᾶς ἦμεν, προελέγομεν ὑμῖν 4
ὅτι μέλλομεν θλίβεσθαι, καθὼς καὶ ἐγένετο καὶ οἴδατε.
διὰ τοῦτο καὶ γὰρ μηκέτι στέγων ἐπεμψα εἰς τὸ γνῶναι τὴν 5
πίστιν ὑμῶν, μὴ πως ἐπέειρασεν ὑμᾶς ὁ πειράζων καὶ
εἰς κενὸν γένηται ὁ κόπος ἡμῶν. Ἄρτι δὲ ἐλθόντος 6
Τιμοθέου πρὸς ἡμᾶς ἀφ' ὑμῶν καὶ εὐαγγελισαμένου ἡμῖν
τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην ὑμῶν, καὶ ὅτι ἔχετε μνησὶν
ἡμῶν ἀγαθὴν πάντοτε ἐπιποθοῦντες ἡμᾶς ἰδεῖν καθάπερ
καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς, διὰ τοῦτο παρεκλήθημεν, ἀδελφοί, 7
ἐφ' ὑμῖν ἐπὶ πάσῃ τῇ ἀνάγκῃ καὶ θλίψει ἡμῶν διὰ τῆς
ὑμῶν πίστεως, ὅτι νῦν ζῶμεν ἐὰν ὑμεῖς στήκετε ἐν κυρίῳ. 8
τίνα γὰρ εὐχαριστίαν δυνάμεθα τῷ θεῷ ἀνταποδοῦναι περὶ 9

16 ἐφθασεν

2 συνεργὸν [τοῦ θεοῦ]

5 ὑμῶν πίστιν

ὑμῶν ἐπὶ πάσῃ τῇ χαρᾷ ἣ χαίρομεν δι' ὑμᾶς ἔμπροσθεν
 10 τοῦ θεοῦ ἡμῶν, νυκτὸς καὶ ἡμέρας ὑπερεκπερισσοῦ δεό-
 μενοι εἰς τὸ ἰδεῖν ὑμῶν τὸ πρόσωπον καὶ καταρτίσαι τὰ
 11 ὑστερήματα τῆς πίστεως ὑμῶν;

Αὐτὸς δὲ ὁ
 θεὸς καὶ πατὴρ ἡμῶν καὶ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς κατε-
 12 θύει τὴν ὁδὸν ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς· ὑμᾶς δὲ ὁ κύριος πλεο-
 νάσαι καὶ περισσεύσαι τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς
 13 πάντας, καθάπερ καὶ ἡμεῖς εἰς ὑμᾶς, εἰς τὸ στηρίξαι ὑμῶν
 τὰς καρδίας ἁμέμπτους ἔν ἀγιοσύνῃ ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ
 καὶ πατρὸς ἡμῶν ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 μετὰ πάντων τῶν ἁγίων αὐτοῦ.[†]

1 Ἐπιπλέον, ἀδελφοί, ἐρωτῶμεν ὑμᾶς καὶ παρακαλοῦ-
 μεν ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ, [ἵνα] καθὼς παρελάβετε παρ' ἡ-
 μῶν τὸ πῶς δεῖ ὑμᾶς περιπατεῖν καὶ ἀρέσκειν θεῷ,
 2 καθὼς καὶ περιπατεῖτε, — ἵνα περισσεύητε μᾶλλον. οἴδατε
 γὰρ τίνες παραγγελίας ἐδώκαμεν ὑμῖν διὰ τοῦ κυρίου
 3 Ἰησοῦ.

Τοῦτο γὰρ ἔστω θέλημα τοῦ θεοῦ,
 ὁ ἁγιασμὸς ὑμῶν, ἀπέχεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς πορνείας,
 4 εἰδέναι ἕκαστον ὑμῶν τὸ ἑαυτοῦ σκευὸς κτᾶσθαι ἐν ἁγια-
 5 σμῷ καὶ τιμῇ, μὴ ἐν πάθει ἐπιθυμίας καθάπερ καὶ τὰ
 6 ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα τὸν θεόν, τὸ μὴ ὑπερβαίνειν καὶ
 πλεονεκτεῖν ἐν τῷ πράγματι τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, διότι
 ἔκδικος Κύριος περὶ πάντων τούτων, καθὼς καὶ προεί-
 7 παμεν ὑμῖν καὶ διεμαρτυράμεθα. οὐ γὰρ ἐκάλεσεν ἡμᾶς ὁ
 8 θεὸς ἐπὶ ἀκαθαρσίᾳ ἀλλ' ἐν ἁγιασμῷ. τοιγαροῦν ὁ ἀθε-
 τῶν οὐκ ἄνθρωπον ἀθετεῖ ἀλλὰ τὸν θεὸν τὸν διδόντα τὸ
 9 πνεῦμα αὐτοῦ τὸ ἅγιον εἰς ὑμᾶς.

Περὶ δὲ
 τῆς φιλαδελφίας οὐ χρεῖαν ἔχετε γράφειν ὑμῖν, αὐτοὶ
 γὰρ ὑμεῖς θεοδιδασκατοὶ ἐστε εἰς τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους·
 10 καὶ γὰρ ποιεῖτε αὐτὸ εἰς πάντας τοὺς ἀδελφοὺς [τοὺς] ἐν
 ὅλῃ τῇ Μακεδονίᾳ.

Παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς,
 11 ἀδελφοί, περισσεύειν μᾶλλον, καὶ φιλοτιμεισθαι ἡσυχάζειν
 καὶ πράσσειν τὰ ἴδια καὶ ἐργάζεσθαι ταῖς χερσὶν

ὑμῶν, καθὼς ὑμῖν παρηγγείλαμεν, ἵνα περιπατῆτε εὐσχη- 12
μῶνως πρὸς τοὺς ἔξω καὶ μηδενὸς χρεῖαν ἔχητε.

Οὐ θέλομεν δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, περὶ τῶν 13
κοιμωμένων, ἵνα μὴ λυπήσθε καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ
ἔχοντες ἐλπίδα. εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανεν 14
καὶ ἀνέστη, οὕτως καὶ ὁ θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ
Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ. Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν 15
λόγῳ κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς
τὴν παρουσίαν τοῦ κυρίου οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμη-
θέντας· ὅτι αὐτὸς ὁ κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ 16
ἀρχαγγέλου καὶ ἐν σάλπιγγι θεοῦ, καταβήσεται ἀπ' οὐ-
ρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον,
ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι ἅμα σὺν αὐτοῖς 17
ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ κυρίου εἰς
ἀέρα· καὶ οὕτως πάντοτε σὺν κυρίῳ ἐσόμεθα. Ὡστε 18
παρακαλεῖτε ἀλλήλους ἐν τοῖς λόγοις τούτοις.

Περὶ δὲ τῶν χρόνων καὶ τῶν καιρῶν, ἀδελφοί, οὐ 1
χρεῖαν ἔχετε ὑμῖν γράφεσθαι, αὐτοὶ γὰρ ἀκριβῶς οἶδατε 2
ὅτι ἡμέρα Κυρίου ὡς κλέπτῃς ἐν νυκτὶ οὕτως ἔρχεται.
ὅταν ἴ λέγωσιν Εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια, τότε αἰφνί- 3
διος αὐτοῖς ἐπίσταται ὄλεθρος ὥσπερ ἡ ὄδιον τῇ ἐν
γαστρὶ ἐχούσῃ, καὶ οὐ μὴ ἐκφύγωσιν. ὑμεῖς δέ, ἀδελ- 4
φοί, οὐκ ἐστὲ ἐν σκότει, ἵνα ἡ ἡμέρα ὑμᾶς ὡς «κλέπτας»
καταλάβῃ, πάντες γὰρ ὑμεῖς υἱοὶ φωτός ἐστε καὶ υἱοὶ 5
ἡμέρας. Οὐκ ἐσμὲν νυκτὸς οὐδὲ σκότους· ἄρα οὖν μὴ 6
καθεύδωμεν ὡς οἱ λοιποί, ἀλλὰ γρηγορῶμεν καὶ νήφωμεν.
οἱ γὰρ καθεύδοντες νυκτὸς καθεύδουσιν, καὶ οἱ μεθυσκό- 7
μενοι νυκτὸς μεθύουσιν· ἡμεῖς δὲ ἡμέρας ὄντες νήφωμεν, 8
ἐΝΔΥCΑΜΕΝΟΙ θώρακα πίστεως καὶ ἀγάπης καὶ περικε-
φαλαίαν ἐλπίδα σωτηρίας· ὅτι οὐκ ἔθετο ἡμᾶς ὁ θεὸς 9
εἰς ὀργὴν ἀλλὰ εἰς περιποίησιν σωτηρίας διὰ τοῦ κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ [Χριστοῦ], τοῦ ἀποθανόντος «περὶ» ἡμῶν 10
ἵνα εἴτε γρηγορῶμεν εἴτε καθεύδωμεν ἅμα σὺν αὐτῷ ζήσω-

- 11 **μεν.** Διὸ παρακαλεῖτε ἀλλήλους καὶ οἰκοδομεῖτε εἰς τὸν
 ἕνα, καθὼς καὶ ποιεῖτε.
- 12 Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, εἰδέναί τοὺς κοπιῶντας
 ἐν ὑμῖν καὶ προϊσταμένους ὑμῶν ἐν κυρίῳ καὶ νοουθετοῦντας
 13 ὑμᾶς, καὶ ἡγείσθαι αὐτοὺς ἵππερεκπερισσοῦ ἐν ἀγάπῃ διὰ
 14 τὸ ἔργον αὐτῶν. εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς. Παρακαλοῦμεν
 δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, νοουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους, παραμυθεῖσθε
 τοὺς ὀλιγοψύχους, ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν, μακροθυμεῖτε
 15 πρὸς πάντας. ὁρᾶτε μὴ τις κακὸν ἀντὶ κακοῦ τιλὶ ἀπο-
 16 δῶ, ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκετε ἑῖς ἀλλήλους καὶ
 17 εἰς πάντας. Πάντοτε χαίρετε, ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε,
 18 ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε· τοῦτο γὰρ θέλημα θεοῦ ἐν Χριστῷ
 19 Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς. τὸ πνεῦμα μὴ σβέννυτε, προφητείας μὴ
 20 ἐξουθενεῖτε· πάντα [δὲ] δοκιμάζετε, τὸ καλὸν κατέχετε,
 21 ἀπὸ παντός εἶδους πονηροῦ ἀπέχεσθε. Αὐτὸς δὲ
 22 ὁ θεὸς τῆς εἰρήνης ἀγιάσαι ὑμᾶς ὀλοτελεῖς, καὶ ὀλόκληρον
 ὑμῶν τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως ἐν
 τῇ παρουσίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τηρηθεῖη.
 24 πιστὸς ὁ καλῶν ὑμᾶς, ὃς καὶ ποιήσει.
- 25 Ἀδελφοί, προσεύχεσθε [καὶ] περὶ ἡμῶν.
- 26 Ἀσπάσασθε τοὺς ἀδελφούς πάντας ἐν φιλήματι
 27 ἀγίῳ. Ἐνορκίζω ὑμᾶς τὸν κύριον ἀγνωσθῆναι τὴν
 ἐπιστολὴν πᾶσιν τοῖς ἑαδελφοῖς.
- 28 Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν.

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β

ΠΑΥΛΟΣ ΚΑΙ ΣΙΛΟΥΑΝΟΣ ΚΑΙ ΤΙΜΟΘΕΟΣ τῇ 1
ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων ἐν θεῷ πατρὶ ἡμῶν καὶ κυρίῳ
Ἰησοῦ Χριστῷ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς 2
καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εὐχαριστεῖν ὀφείλομεν τῷ θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν, 3
ἀδελφοί, καθὼς ἀξιὸν ἐστίν, ὅτι ὑπεραυξάνει ἡ πίστις
ὑμῶν καὶ πλεονάζει ἡ ἀγάπη ἐνὸς ἐκάστου πάντων ὑμῶν
εἰς ἀλλήλους, ὥστε αὐτοὺς ἡμᾶς ἐν ὑμῖν ἐνκαυχᾶσθαι ἐν 4
ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ θεοῦ ὑπὲρ τῆς ὑπομονῆς ὑμῶν καὶ
πίστεως ἐν πᾶσιν τοῖς διωγμοῖς ὑμῶν καὶ ταῖς θλίψεσιν
αἰς ἡμέρας, ἕνδειγμα τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ θεοῦ, εἰς 5
τὸ καταξιωθῆναι ὑμᾶς τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ, ὑπὲρ ἧς
καὶ πάσχετε, εἴπερ δίκαιον παρὰ θεῷ ἀνταποδοῦναι τοῖς 6
θλίβουσιν ὑμᾶς θλίψιν καὶ ὑμῖν τοῖς θλιβομένοις ἀνεσις 7
μετ' ἡμῶν ἐν τῇ ἀποκαλύψει τοῦ κυρίου Ἰησοῦ ἀπ' οὐρανοῦ
μετ' ἀγγέλων δυνάμεως αὐτοῦ ἐν πυρὶ φλογός, ΔΙΔΟΝΤΟΣ 8
ἐκΔΙΚΗΣΙΝ ΤΟῖΣ Μὴ Εἰδόσι θεὸν καὶ τοῖς μὴ ὑπακού-
ουσιν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ, οἵτινες δίκην 9
τίσουσιν ὄλεθρον αἰώνιον ἀπὸ προσώπου τοῦ κυρίου
καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ὅταν ἔλθῃ 10
ἐνδοξαδοθῆναι ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ καὶ θαυμαδοθῆναι
ἐν πᾶσιν τοῖς πιστεύουσιν, ὅτι ἔπιστεύθη τὸ μαρτύριον
ἡμῶν ἐφ' ὑμᾶς, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. Εἰς ὃ καὶ 11
προσευχόμεθα πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἵνα ὑμᾶς ἀξιώσῃ τῆς
κλήσεως ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ πληρώσῃ πᾶσαν εὐδοκίαν ἀγα-

12 θωσύνης καὶ ἔργον πίστεως ἐν δυνάμει, ὅπως ἐνδοξασθῆ
τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ ἐν ἡμῖν, καὶ ὑμεῖς
ἐν αὐτῷ, κατὰ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ
Χριστοῦ.

1 Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς παρουσίας τοῦ
κυρίου [ἡμῶν] Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡμῶν ἐπισυναγωγῆς
2 ἐπ' αὐτόν, εἰς τὸ μὴ ταχέως σαλευθῆναι ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ νοῦς
μηδὲ θροεῖσθαι μήτε διὰ πνεύματος μήτε διὰ λόγου μήτε
δι' ἐπιστολῆς ὡς δι' ἡμῶν, ὡς ὅτι ἐνέστηκεν ἡ ἡμέρα τοῦ
3 κυρίου. μὴ τις ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ κατὰ μηδένα τρόπον
ὅτι ἐὰν μὴ ἔλθῃ ἡ ἀποστασία πρῶτον καὶ ἀποκαλυφθῇ
4 ὁ ἄνθρωπος τῆς ἁνομίας, ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ὁ ἀντι-
κείμενος καὶ ὑπεραιρόμενος ἐπὶ πάντα λεγόμενον
θεόν ἢ σέβασμα, ὥστε αὐτὸν εἰς τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ
5 καθίσαι, ἀποδεικνύοντα ἑαυτὸν ὅτι ἔστιν θεός.— Οὐ
μνημονεύετε ὅτι ἔτι ὢν πρὸς ὑμᾶς ταῦτα ἔλεγον ὑμῖν;
6 καὶ νῦν τὸ κατέχον οἴδατε, εἰς τὸ ἀποκαλυφθῆναι αὐτὸν
7 ἐν τῷ αὐτοῦ καιρῷ· τὸ γὰρ μυστήριον ἤδη ἐνεργεῖται τῆς
ἀνομίας· μόνον ὁ κατέχων ἄρτι ἕως ἐκ μέσου γένηται.
8 καὶ τότε ἀποκαλυφθήσεται ὁ ἄνομος, ὃν ὁ κύριος [Ἰη-
σοῦς] ἄνελεῖ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ
9 καὶ καταργήσει τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς παρουσίας αὐτοῦ, οὗ
ἐστὶν ἡ παρουσία κατ' ἐνέργειαν τοῦ Σατανᾶ ἐν πάσῃ
10 δυνάμει καὶ σημείοις καὶ τέρασιν ψεύδους καὶ ἐν πάσῃ
ἀπάτῃ ἀδικίας τοῖς ἀπολλυμένοις, ἀνθ' ὧν τὴν ἀγάπην
11 τῆς ἀληθείας οὐκ ἐδέξαντο εἰς τὸ σωθῆναι αὐτούς· καὶ
διὰ τοῦτο πέμπει αὐτοῖς ὁ θεὸς ἐνέργειαν πλάνης εἰς τὸ
12 πιστεῦσαι αὐτοὺς τῷ ψεύδει, ἵνα κριθῶσιν πάντες οἱ μὴ
πιστεύσαντες τῇ ἀληθείᾳ ἀλλὰ εὐδοκήσαντες τῇ ἀδικίᾳ.

13 Ἡμεῖς δὲ ὀφείλομεν εὐχαριστεῖν τῷ θεῷ πάντοτε
περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί ἡγαπημένοι ὑπὸ Κυρίου, ὅτι εἴ-
λατο ὑμᾶς ὁ θεὸς ἀπ' ἀρχῆς εἰς σωτηρίαν ἐν ἁγιασμῷ
14 πνεύματος καὶ πίστει ἀληθείας, εἰς ὃ ἐκάλεσεν ὑμᾶς διὰ

2 κυρίου.—

3 ἁμαρτίας

8 ἀναλοῖ

12 ἅπαντες

13 ἀπαρχὴν

τοῦ εὐαγγελίου ἡμῶν, εἰς περιποίησιν δόξης τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἄρα οὖν, ἀδελφοί, στήκετε, καὶ 15 κρατεῖτε τὰς παραδόσεις ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν. Αὐτὸς δὲ ὁ κύριος ἡμῶν, Ἰησοῦς 16 Χριστὸς καὶ [ὁ] θεὸς ὁ πατὴρ ἡμῶν, ὁ ἀγαπήσας ἡμᾶς καὶ δοὺς παράκλησιν αἰώνιαν καὶ ἐλπίδα ἀγαθὴν ἐν χάριτι, παρακαλέσαι ὑμῶν τὰς καρδίας καὶ στηρίξαι ἐν 17 παντὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ ἀγαθῷ.

Τὸ λοιπὸν προσεύχεσθε, ἀδελφοί, περὶ ἡμῶν, ἵνα 1 ὁ λόγος τοῦ κυρίου τρέχῃ καὶ δοξάζεται καθὼς καὶ πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἵνα ῥυσθῶμεν ἀπὸ τῶν ἀτόπων καὶ πονηρῶν 2 ἀνθρώπων, οὐ γὰρ πάντων ἡ πίστις. Πιστὸς 3 δὲ ἐστὶν ὁ κύριος, ὃς στηρίζει ὑμᾶς καὶ φυλάξει ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. πεποιθᾶμεν δὲ ἐν κυρίῳ ἐφ' ὑμᾶς, ὅτι ἂ πα- 4 ραγγέλλομεν [καὶ] ποιεῖτε καὶ ποιήσετε. Ὁ δὲ κύριος 5 κατευθῆναι ὑμῶν τὰς καρδίας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ χριστοῦ.

Παραγγέλλομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, ἐν ὀνόματι τοῦ 6 κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ στέλλεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς ἀδελφοῦ ἀτάκτως περιπατοῦντος καὶ μὴ κατὰ τὴν παράδοσιν ἣν ἔπαρελάβετε παρ' ἡμῶν. αὐτοὶ γὰρ οἶδατε 7 πῶς δεῖ μμεῖσθαι ἡμᾶς, ὅτι οὐκ ἠτακτήσαμεν ἐν ὑμῖν οὐδὲ δωρεὰν ἄρτον ἐφάγομεν παρά τινος, ἀλλ' ἐν κόπῳ 8 καὶ μόχθῳ νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐργαζόμενοι πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαί τινα ὑμῶν· οὐχ ὅτι οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν, 9 ἀλλ' ἵνα ἑαυτοὺς τύπον δώμεν ὑμῖν εἰς τὸ μμεῖσθαι ἡμᾶς. καὶ γὰρ ὅτε ἤμεν πρὸς ὑμᾶς, τοῦτο παρηγγέλλομεν ὑμῖν, 10 ὅτι εἴ τις οὐ θέλει ἐργάζεσθαι μηδὲ ἐσθίειν. ἀκούομεν 11 γὰρ τινὰς περιπατοῦντας ἐν ὑμῖν ἀτάκτως, μηδὲν ἐργαζομένους ἀλλὰ περιμεραζομένους· τοῖς δὲ τοιοῦτοις πα- 12 ραγγέλλομεν καὶ παρακαλοῦμεν ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ ἵνα μετὰ ἡσυχίας ἐργαζόμενοι τὸν ἑαυτῶν ἄρτον ἐσθίω- σιν. Ὑμεῖς δὲ, ἀδελφοί, μὴ ἐνκακήσητε καλοποιούντες. 13

14 εἰ δέ τις οὐχ ὑπακούει τῷ λόγῳ ἡμῶν διὰ τῆς ἐπιστολῆς,
τοῦτον σημειώσθε, μὴ συναναμίγνυσθαι αὐτῷ, ἵνα ἐν-
15 τραπήῃ· καὶ μὴ ὡς ἐχθρὸν ἠγείσθε, ἀλλὰ νοθετεύετε
16 ὡς ἀδελφόν. Αὐτὸς δὲ ὁ κύριος τῆς εἰρήνης δῶῃ ὑμῖν
τὴν εἰρήνην διὰ παντὸς ἐν παντὶ τρόπῳ. ὁ κύριος μετὰ
πάντων ὑμῶν.

17 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου, ὃ ἐστὶν σημεῖον ἐν
18 πάσῃ ἐπιστολῇ· οὕτως γράφω. ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν.

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ

ΠΟΛΥΜΕΡΩΣ ΚΑΙ ΠΟΛΥΤΡΟΠΩΣ πάλαι ὁ θεὸς 1
λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς προφήταις ἐπ' ἐσχάτου 2
τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν υἱῷ, ὃν ἔθηκεν
κληρονόμον πάντων, δι' οὗ καὶ ἐποίησεν τοὺς αἰῶνας· ὃς 3
ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης καὶ χαρακτήρ τῆς ὑποστάσεως
αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐ-
τοῦ, καθαρισμὸν τῶν ἁμαρτιῶν ποιησάμενος ἐκάθισεν ἐν
δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς, τοσοῦτῳ κρείττων 4
γενόμενος τῶν ἀγγέλων ὅσῳ διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς
κεκληρονόμηκεν ὄνομα. Τίτι γὰρ εἶπέν ποτε 5
τῶν ἀγγέλων

Υἱὸς μοῦ εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γενένηκά σε,
καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται
μοι εἰς γιόν;

ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκου- 6
μένην, λέγει

Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι
θεοῦ.

καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει 7

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα,
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα·
πρὸς δὲ τὸν υἱόν 8

Ὁ θρόνος τοῦ ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα [τοῦ αἰῶνος],
καὶ ἡ βᾶβδος τῆς εὐθύτητος βᾶβδος τῆς βασι-
λείας αὐτοῦ.

9 ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν·
διὰ τοῦτο ἔχρισέν σε ὁ θεός, ὁ θεός σου, ἔλαιον
ἀγαλλιᾶσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου·

10 καὶ

Σὺ κατ' ἀρχάς, κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας,
καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί·

11 αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις·

καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται,

12 καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίσεις αὐτούς,

ὡς ἱμάτιον καὶ ἀλλαγήσονται·

σὺ δὲ ὁ αὐτός εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλεί-
ψουσιν.

13 πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἶρηκέν ποτε

Κάθοῦ ἐκ δεξιῶν μου

ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν
ποδῶν σου;

14 οὐχὶ πάντες εἰσὶν λειτουργικὰ πνεύματα εἰς διακονίαν
ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτη-
1 ρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως προσέχειν

2 ἡμᾶς τοῖς ἀκουσθεῖσιν, μὴ ποτε παραρῶμεν. εἰ γὰρ
ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα
παράβασις καὶ παρακοή ἔλαβεν ἔνδικον μισθοποδοσίαν,

3 πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτη-
ρίας, ἥτις, ἀρχὴν λαβοῦσα λαλείσθαι διὰ τοῦ κυρίου,

4 ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη, συνεπιμαρ-
τυροῦντος τοῦ θεοῦ σημείοις τε καὶ τέρασιν καὶ ποικίλαις
δυνάμεσιν καὶ πνεύματος ἁγίου μερισμοῖς κατὰ τὴν
αὐτοῦ θέλησιν;

5 Οὐ γὰρ ἀγγέλοις ὑπέταξεν τὴν οἰκουμένην τὴν μέλ-
6 λουσαν, περὶ ἧς λαλοῦμεν· διεμαρτύρατο δὲ πού τις

λέγων

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος ὅτι μιμησκήσῃ αὐτοῦ,
ἢ γίος ἀνθρώπου ὅτι ἐπισκέπηται αὐτόν;
ἠλάττωσας αὐτόν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους, 7
δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν,
[καὶ κατέστησας αὐτόν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
σου,]

πάντα ὑπέταζας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ. 8
ἐν τῷ γὰρ ὑποτάξαι [αὐτῷ] τὰ πάντα οὐδὲν ἀφήκεν
αὐτῷ ἀνυπότακτον. νῦν δὲ οὕτω ὀρώμεν αὐτῷ τὰ πάν-
τα ὑποτεταγμένα· τὸν δὲ βραχύ τι παρ' ἀγγέλους 9
ἠλαττωμένον βλέπομεν Ἰησοῦν διὰ τὸ πάθημα τοῦ
θανάτου δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωμένον, ὅπως χάριτι
θεοῦ ὑπὲρ παντὸς γεύσῃται θανάτου. Ἐπρεπεν γὰρ αὐτῷ, 10
δι' ὃν τὰ πάντα καὶ δι' οὗ τὰ πάντα, πολλοὺς υἱοὺς
εἰς δόξαν ἀγαγόντα τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν
διὰ παθημάτων τελειῶσαι. ὃ τε γὰρ ἀγιάζων καὶ οἱ 11
ἀγιαζόμενοι ἐξ ἐνὸς πάντες· δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύ-
νεται ἀδελφοῦς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων 12

Ἄπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου,
ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε·
καὶ πάλιν 13

Ἐγὼ ἔσομαι πεπειθῶς ἐπ' αὐτῷ·
καὶ πάλιν

Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία ἃ μοι ἔδωκεν ὁ θεός.
ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεκοιῶνηκεν αἵματος καὶ σαρκός, 14
καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχεν τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ
τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανά-
του, τοῦτ' ἔστι τὸν διάβολον, καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, 15
ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν
δουλείας. οὐ γὰρ δὴ που ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ 16
σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται. ὅθεν ᾤφειλεν 17
κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων
γένηται καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν θεόν, εἰς

18 τὸ δάσκεισθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ· ἐν ᾧ γὰρ πέποιθεν αὐτὸς πειρασθεῖς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

1 Ὁθεν, ἀδελφοὶ ἅγιοι, κλήσεως ἐπουρανίου μέτοχοι, κατανοήσατε τὸν ἀπόστολον καὶ ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας ἡμῶν Ἰησοῦν, πιστὸν ὄντα τῷ ποιήσαντι αὐτὸν ὡς καὶ 2 Μωϋσῆς ἐν [ὄλω] τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. πλείονος γὰρ οὗτος δόξης παρὰ Μωυσῆν ἠξίωται καθ' ὅσον πλείονα 3 4 τιμὴν ἔχει τοῦ οἴκου ὁ κατασκευάσας αὐτόν· πᾶς γὰρ οἶκος κατασκευάζεται ὑπὸ τινος, ὁ δὲ πάντα κατασκευάσας 5 θεός. καὶ Μωϋσῆς μὲν πιστὸς ἐν ὄλω τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ὡς θεραπέων εἰς μαρτύριον τῶν λαληθησομένων, 6 Χριστὸς δὲ ὡς υἱὸς ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ· οὗ οἶκός ἐσμεν ἡμεῖς, ἐὰν τὴν παρρησίαν καὶ τὸ καύχημα τῆς ἐλπίδος 7 [μέχρι τέλους βεβαίαν] κατάσχωμεν. Διό, καθὼς λέγει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον

Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσχητε, 8 μὴ σκληρήνητε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ, κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, 9 οἷ ἐπείρασαν οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν δοκιμασίᾳ καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου τεσσαράκοντα ἔτη· 10 διὸ προσώχθηκα τῇ γενεᾷ ταύτῃ καὶ εἶπον Ἄει πλανῶνται τῇ καρδίᾳ· αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδοὺς μου· ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου

11 Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου·⁷ 12 βλέπετε, ἀδελφοί, μὴ ποτε ἔσται ἐν τινι ὑμῶν καρδία πονηρὰ ἀπιστίας ἐν τῷ ἀποστῆναι ἀπὸ θεοῦ ζῶντος, 13 ἀλλὰ παρακαλεῖτε ἑαυτοὺς καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἄχρις οὗ τό Σήμερον καλεῖται, ἵνα μὴ σκληρῆνῃ ἡ καρδία ἡμῶν ἀπάτη τῆς ἁμαρτίας· μέτοχοι γὰρ τοῦ χριστοῦ γεγόναμεν, ἐάνπερ τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποστάσεως μέχρι

7—11 ἅγιον,.....μου.

13 ἐξ ὑμῶν τις

τέλους βεβαίαν κατάσχωμεν. ἐν τῷ λέγεσθαι 15
 Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἴκοιςτε,¹
 Μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν τῷ
 παραπικρασμῷ.

τινες γὰρ ἀκούσαντες παρεπίκραναν; ἀλλ' οὐ πάντες 16
 οἱ ἐξεληθόντες ἐξ Αἰγύπτου διὰ Μωυσέως; τίσιω δὲ προσ- 17
 ὤχθισεν τεσσαράκοντα ἔτη; οὐχὶ τοῖς ἀμαρτήσασιν,
 ὧν τὰ κῶλα ἔπεσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ; τίσιω δὲ ὤμοσεν 18
 μὴ εἰσελεύσεσθαι εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ εἰ μὴ
 τοῖς ἀπειθήσασιν; καὶ βλέπομεν ὅτι οὐκ ἠδυνήθησαν 19
 εἰσελθεῖν δι' ἀπιστίαν. φοβηθῶμεν οὖν μὴ ποτε κατα- 1
 λειπομένης ἐπαγγελίας εἰσελθεῖν εἰς τὴν κατάπαυσιν
 αὐτοῦ δοκῇ τις ἐξ ὑμῶν ὑστερηκεῖν· καὶ γὰρ ἔσμεν 2
 εὐηγγελισμένοι καθάπερ κακεῖνοι, ἀλλ' οὐκ ὠφέλησεν
 ὁ λόγος τῆς ἀκοῆς ἐκείνους, ἢ μὴ ἰσχυροῦσθαι τῇ
 πίστει τοῖς ἀκούσασιν¹. Εἰσερχόμεθα γὰρ εἰς [τὴν] 3
 κατάπαυσιν οἱ πιστεύσαντες, καθὼς εἶρηκεν

Ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου

Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου,
 καίτοι τῶν ἔργων ἀπὸ καταβολῆς κόσμου γενηθέντων,
 εἶρηκεν γὰρ πού περὶ τῆς ἐβδόμης οὕτως Καὶ κατέ- 4
 παύσεν ὁ θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἀπὸ
 πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, καὶ ἐν τούτῳ πάλιν Εἰ 5
 εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου. ἐπεὶ οὖν 6
 ἀπολείπεται τιναὶ εἰσελθεῖν εἰς αὐτήν, καὶ οἱ πρότερον
 εὐαγγελισθέντες οὐκ εἰσῆλθον δι' ἀπειθείαν, πάλιν 7
 τινὰ ὀρίζει ἡμέραν, Σήμερον, ἐν Δαυεὶδ λέγων μετὰ
 τοσοῦτον χρόνον, καθὼς ἠροῦσθαι¹,

Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἴκοιςτε,

μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν·

εἰ γὰρ αὐτοὺς Ἰησοῦς κατέπαυσεν, οὐκ ἂν περὶ ἄλλης 8
 ἐλάλει μετὰ ταῦτα ἡμέρας. ἄρα ἀπολείπεται σαββα- 9
 τισμὸς τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ· ὁ γὰρ εἰσελθὼν εἰς τὴν 10

15 ἀκούσητε,-

2 f...† | συγκεκρασμένος

κατάπαυσιν αὐτοῦ καὶ αὐτὸς κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν
 11 ἔργων αὐτοῦ ὡσπερ ἀπὸ τῶν ἰδίων ὁ θεός. Σπου-
 δάσωμεν οὖν εἰσελθεῖν εἰς ἐκείνην τὴν κατάπαυσιν,
 ἵνα μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τις ὑποδείγματι πέσῃ τῆς ἀπει-
 12 θείας. Ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ καὶ ἐνεργῆς καὶ
 τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον καὶ δικνού-
 μενος ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς καὶ πνεύματος, ἀρμῶν τε καὶ
 μυελῶν, καὶ κριτικὸς ἐνθυμήσεων καὶ ἐννοιῶν καρδίας·
 13 καὶ οὐκ ἔστιν κτίσις ἀφανῆς ἐνώπιον αὐτοῦ, πάντα δὲ
 γυμνά καὶ τετραηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, πρὸς
 14 ὃν ἡμῖν ὁ λόγος. Ἔχοντες οὖν ἀρχιερέα
 μέγαν διεληλυθότα τοὺς οὐρανοὺς, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ
 15 θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας· οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα
 μὴ δυνάμενον συναπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, πεπει-
 ρασμένον δὲ κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα χωρὶς ἁμαρτίας.
 16 προσερχώμεθα οὖν μετὰ παρρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάρι-
 τος, ἵνα λάβωμεν ἔλεος καὶ χάριν εὐρωμεν εἰς εὐκαιρον
 βοήθειαν.

1 Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος ὑπὲρ
 ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν θεόν, ἵνα προσφέρῃ
 2 δῶρά [τε] καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν, μετριοπαθεῖν
 δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσι καὶ πλανωμένοις ἐπεὶ καὶ αὐτὸς
 3 περικείται ἀσθένειαν, καὶ δι' αὐτὴν ὀφείλει, καθὼς περὶ
 τοῦ λαοῦ, οὕτως καὶ περὶ ἑαυτοῦ προσφέρειν περὶ
 4 ἁμαρτιῶν. καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλὰ
 5 καλούμενος ὑπὸ τοῦ θεοῦ, καθὼς περ καὶ Ἰακώβ. Οὕτως
 καὶ ὁ χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασεν γεννηθῆναι ἀρχιερέα,
 ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν

Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γενένηκά σε·
 6 καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει

Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελ-
 χιεδέκ.
 7 ὅς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, δεήσεις τε καὶ

ικητηρίας πρὸς τὸν δυνάμενον σώζειν αὐτὸν ἐκ θανάτου
μετὰ κραυγῆς ἰσχυρᾶς καὶ δακρύων προσενέγκας καὶ
εἰσακουσθεὶς ἀπὸ τῆς εὐλαβείας, καίπερ ὦν υἱός, ἔμαθεν 8
ἀφ' ὧν ἔπαθεν τὴν ὑπακοήν, καὶ τελειωθεὶς ἐγένετο 9
πᾶσιν τοῖς ὑπακούουσιν αὐτῷ αἴτιος σωτηρίας αἰωνίου,
προσαγορευθεὶς ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν τάξιν 10
Μελχισεδέκ.

Περὶ οὗ πολὺς ἡμῖν ὁ λόγος καὶ δυσερμήνευτος 11
λέγειν, ἐπεὶ νωθοὶ γεγόνατε ταῖς ἀκοαῖς· καὶ γὰρ 12
ὀφειλόντες εἶναι διδάσκαλοι διὰ τὸν χρόνον, πάλιν
χρείαν ἔχετε τοῦ διδάσκειν ὑμᾶς τινὰ τὰ στοιχεῖα τῆς
ἀρχῆς τῶν λογίων τοῦ θεοῦ, καὶ γεγόνατε χρείαν ἔχοντες
γάλακτος, ὧν οὐ στερεὰς τροφῆς. πᾶς γὰρ ὁ μετέχων 13
γάλακτος ἀπειρος λόγου δικαιοσύνης, νήπιος γάρ ἐστιν
τελείων δέ ἐστιν ἢ στερεὰ τροφή, τῶν διὰ τὴν ἔξιν τὰ 14
αἰσθητήρια γεγυμνασμένα ἐχόντων πρὸς διάκρισιν καλοῦ
τε καὶ κακοῦ. Διὸ ἀφέντες τὸν τῆς ἀρχῆς τοῦ χριστοῦ 1
λόγον ἐπὶ τὴν τελειότητα φερώμεθα, μὴ πάλιν θεμέλιον
καταβαλλόμενοι μετανοίας ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, καὶ πίστεως
ἐπὶ θεόν, βαπτισμῶν ἡ διδαχῆν ἐπιθέσεώς τε χειρῶν, 2
ἀναστάσεως ὧν νεκρῶν καὶ κρίματος αἰωνίου. καὶ τοῦτο 3
ποιήσομεν ἕνπερ ἐπιτρέπη ὁ θεός. Ἄδύνατον γὰρ τοὺς 4
ἅπαξ ἡ φωτισθέντας ἡ γευσαμένους τε τῆς δωρεᾶς τῆς
ἐπουρανίου καὶ μετόχους γενηθέντας πνεύματος ἁγίου
καὶ καλὸν γευσαμένους θεοῦ ῥῆμα δυνάμεις τε μέλλοντος 5
αἰῶνος, καὶ παραπεσόντας, πάλιν ἀνακαινίζειν εἰς μετά- 6
νοίαν, ἀνασταυροῦντας ἑαυτοῖς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ καὶ
παραδειγματίζοντας. Ἡ γὰρ ἡ πιούσα τὸν ἐπ' αὐτῆς 7
ἐρχόμενον πολλὰκις ὑέτον, καὶ τίκτουσα βοτάνην εὐθετον
ἐκείνοισ δι' οὓς καὶ γεωργεῖται, μεταλαμβάνει εὐλογίας
ἀπὸ τοῦ θεοῦ· ἐκφέρογσα δὲ ἀκάνθας καὶ τριβόλους 8
ἀδόκιμος καὶ κατάρσας ἐγγύς, ἧς τὸ τέλος εἰς καὶ-
σιν.

Πεπείσμεθα δὲ περὶ ὑμῶν, ἀγαπητοί, 9

τὰ κρείσσονα καὶ ἐχόμενα σωτηρίας, εἰ καὶ οὕτως λαλοῦ-
 10 μιν οὐ γὰρ ἄδικος ὁ θεὸς ἐπιλαθίσθαι τοῦ ἔργου ὑμῶν
 καὶ τῆς ἀγάπης ἧς ἐνεδείξασθε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
 11 διακονήσαντες τοῖς ἀγίοις καὶ διακονοῦντες. ἐπιθυμοῦμεν
 δὲ ἕκαστον ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἐνδείκνυσθαι σπουδὴν πρὸς
 12 τὴν πληροφориαν τῆς ἐλπίδος ἄχρι τέλους, ἵνα μὴ νωθροὶ
 γένησθε, μιμηταὶ δὲ τῶν διὰ πίστεως καὶ μακροθυμίας
 13 κληρονομοῦντων τὰς ἐπαγγελίας. Τῷ γὰρ
 Ἄβραάμ ἐπαγγειλάμενος ὁ θεός, ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχεν
 14 μείζονος ὁμόσαι, ὤμοσεν καθ' ἑαυτοῦ, λέγων Εἰ μὴν
 ἐλλογῶν ἐλλογίσω σε καὶ πληθύνων πληθύνω
 15 σε· καὶ οὕτως μακροθυμήσας ἐπέτυχεν τῆς ἐπαγγελίας.
 16 ἄνθρωποι γὰρ κατὰ τοῦ μείζονος ὁμνύουσιν, καὶ πάσης
 17 αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ ὄρκος· ἐν ᾧ
 περισσότερον βουλόμενος ὁ θεὸς ἐπιδείξει τοῖς κληρο-
 νόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ
 18 ἐμεσίτευσεν ὄρκῳ, ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων,
 ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι ἢ θεόν, ἰσχυρὰν παράκλησιν
 19 ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλ-
 πίδος· ἦν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς, ἀσφαλῆ τε
 καὶ βεβαίαν καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ
 20 ΚΑΤΑΠΕΤΑΣΜΑΤΟΣ, ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλ-
 θεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ ἀρχιερεὺς
 γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.

1 Οὗτος γὰρ ὁ Μελχισεδέκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ἱερεὺς
 τοῦ θεοῦ τοῦ Ἰψίστου, ὁ ἴσχυραντῆσας Ἄβραάμ
 ὑποστρέφοντι ἀπὸ τῆς κοπῆς τῶν βασιλέων καὶ
 2 ἐλλογίσας αὐτόν, ᾧ καὶ δεκάτην ἀπὸ πάντων
 ἐμέρισεν Ἄβραάμ, πρῶτον μὲν ἐρμηνευόμενος βασιλεὺς
 Δικαιοσύνης ἔπειτα δὲ καὶ βασιλεὺς Σαλήμ, ὃ ἐστίν
 3 βασιλεὺς Εἰρήνης, ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγενεαλόγητος,
 μήτε ἀρχὴν ἡμερῶν μήτε ζωῆς τέλος ἔχων, ἀφωμοιω-
 μένος δὲ τῷ υἱῷ τοῦ θεοῦ, μένει ἱερεὺς εἰς τὸ

διηνεκές. Θεωρεῖτε δὲ πληκίος οὗτος φ^τ ΔΕ- 4
 ΚΑΤΗΝ ἈΒΡΑΔΜ ἔΔΩΚΕΝ ἐκ τῶν ἀκροθινίων ὁ πατριάρχ-
 χης. καὶ οἱ μὲν ἐκ τῶν υἱῶν Δευεὶ τὴν ἱερατίαν λαμβά- 5
 ροντες ἐντολὴν ἔχουσιν ἀποδεκατοῦν τὸν λαὸν κατὰ τὸν
 νόμον, τοῦτ' ἔστιν τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν, καίπερ ἐξελη-
 λυθότας ἐκ τῆς ὀσφύος Ἀβραάμ· ὁ δὲ μὴ γενεαλογού- 6
 μενος ἐξ αὐτῶν δεδεκάτωκεν Ἀβραάμ, καὶ τὸν ἔχοντα
 τὰς ἐπαγγελίας εὐλόγηκεν. χωρὶς δὲ πάσης ἀντιλογίας 7
 τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττονος εὐλογεῖται. καὶ ὧδε μὲν 8
 ΔΕΚΑΤΑΣ ἀποθνήσκοντες ἄνθρωποι λαμβάνουσιν, ἐκεῖ δὲ
 μαρτυρούμενος ὅτι ζῆ. καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν, δι' Ἀβραάμ 9
 καὶ Δευεὶς ὁ δεκάτας λαμβάνων δεδεκάτωται, ἔτι γὰρ 10
 ἐν τῇ ὀσφύϊ τοῦ πατρὸς ἦν ὅτε ΣΥΝΗΝΤΗΣΕΝ Αὐτῷ
 Μελχισεδέκ.

Εἰ μὲν οὖν τελείωσις διὰ τῆς 11
 Δευειτικῆς ἱερωσύνης ἦν, ὁ λαὸς γὰρ ἐπ' αὐτῆς νενομο-
 θέτῃται, τίς ἔτι χρεῖα κατὰ τὴν ΤΑΞΙΝ Μελχισεδέκ
 ἕτερον ἀνίστασθαι ἱερέα καὶ οὐ κατὰ τὴν ΤΑΞΙΝ
 Ἀαρῶν λέγεσθαι; μετατιθεμένης γὰρ τῆς ἱερωσύνης 12
 ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμου μετάθεσις γίνεται. ἐφ' ὃν γὰρ λέ- 13
 γεται ταῦτα φυλῆς ἐτέρας μετέσχηκεν, ἀφ' ἧς οὐδεὶς
 προσέσχηκεν τῷ θυσιαστηρίῳ· πρόδηλον γὰρ ὅτι ἐξ 14
 Ἰούδα ἀνατέταλκεν ὁ κύριος ἡμῶν, εἰς ἣν φυλὴν περὶ
 ἱερέων οὐδὲν Μωυσῆς ἐλάλησεν. Καὶ περισσότερον ἔτι 15
 κατὰδηλόν ἐστιν, εἰ κατὰ τὴν ὁμοιότητα Μελχισεδέκ
 ἀνίσταται ἱερεὺς ἕτερος, ὃς οὐ κατὰ νόμον ἐντολῆς 16
 σαρκίνης γέγονεν ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτου,
 μαρτυρεῖται γὰρ ὅτι Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν Αἰῶνα 17
 κατὰ τὴν ΤΑΞΙΝ Μελχισεδέκ. ἀθέτησις μὲν γὰρ γί- 18
 νεται προαγοῦσης ἐντολῆς διὰ τὸ αὐτῆς ἀσθενὲς καὶ
 ἀνωφελές, οὐδὲν γὰρ ἐτελείωσεν ὁ νόμος, ἐπεισαγωγῆ 19
 δὲ κρείττονος ἐλπίδος, δι' ἧς ἐγγίζομεν τῷ θεῷ. Καὶ 20
 καθ' ὅσον οὐ χωρὶς ὀρκωμοσίας, (οἱ μὲν γὰρ χωρὶς
 ὀρκωμοσίας εἰσὶν ἱερεῖς γεγονότες, ὁ δὲ μετὰ ὀρκωμοσίας 21

διὰ τοῦ λόγοντος πρὸς αὐτὸν Ὡμοσεν Κύριος, καὶ οὐ
 22 μεταμεληθήσεται, Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα,) κατὰ
 τοσοῦτο καὶ κρείττονος διαθήκης γέγονεν ἔγγυος Ἰη-
 23 σοῦς. Καὶ οἱ μὲν πλείονες εἰσιν γεγονότες ἱερεῖς διὰ
 24 τὸ θανάτῳ κωλύεσθαι παραμένειν· ὁ δὲ διὰ τὸ μένειν
 αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα ἀπαράβατον ἔχει τὴν ἱερωσύ-
 25 νην· ὅθεν καὶ σώζειν εἰς τὸ παντελὲς δύναται τοὺς
 προσερχομένους δι' αὐτοῦ τῷ θεῷ, πάντοτε ζῶν εἰς τὸ
 26 ἐντυγχάνειν ὑπὲρ αὐτῶν.

Τοιοῦτος γὰρ ἦμῖν
 [καὶ] ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς, ὁσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχω-
 ρισμένος ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ὑψηλότερος τῶν
 27 οὐρανῶν γενόμενος· ὅς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην,
 ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀμαρτιῶν
 θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ· (τοῦτο γὰρ
 28 ἐποίησεν ἐφάπαξ ἑαυτὸν ἁγιάσας·) ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώ-
 πους καθίστησιν ἀρχιερεῖς ἔχοντας ἀσθένειαν, ὁ λόγος
 δὲ τῆς ὀρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον γίῶν, εἰς τὸν
 αἰῶνα τετελειωμένον.

1 Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, τοιοῦτον ἔχομεν
 ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγα-
 2 λωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῶν ἁγίων λειτουργὸς καὶ
 τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἣν ἔπηξεν ὁ κύριος,
 3 οὐκ ἄνθρωπος. πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ προσφέρειν
 δῶρά τε καὶ θυσίας καθίσταται· ὅθεν ἀναγκαῖον ἔχειν
 4 τι καὶ τοῦτον ὁ προσενέγκη. εἰ μὲν οὖν ἦν ἐπὶ γῆς,
 οὐδ' ἂν ἦν ἱερεὺς, ὄντων τῶν προσφερόντων κατὰ νόμον
 5 τὰ δῶρα· (οἷτινες ὑποδείγματι καὶ σκιᾷ λατρεύουσιν τῶν
 ἐπουρανίων, καθὼς κεχρημάτισται Μωυσῆς μέλλων ἐπι-
 τελεῖν τὴν σκηνήν, Ὅρα γάρ, φησίν, ποιήσεις πάντα
 κατὰ τὸν τύπον τὸν δειχθέντα σοι ἐν τῷ ὄρει·)
 6 ἔτι δὲ διαφορωτέρας τέτυχεν λειτουργίας, ὅσων καὶ
 κρείττονος ἐστὶν διαθήκης μεσίτης, ἥτις ἐπὶ κρείττοσιν
 7 ἐπαγγελίας νενομοθέτηται. εἰ γὰρ ἡ πρώτη ἐκείνη ἦν

ἄμεμπτος, οὐκ ἂν δευτέρας ἐζητείτο τόπος· μεμφόμενος 8
 γὰρ αὐτοὺς ἴλεγει

Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος,
 καὶ συντελέσω ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ
 ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα διαθήκην καινὴν,
 οὗ κατὰ τὴν διαθήκην ἣν ἐποίησα τοῖς πα- 9
 τράσιν αὐτῶν

ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν
 ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου,
 ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου,
 κἀγὼ ἡμέλησα αὐτῶν, λέγει Κύριος.

ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη ἣν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ 10
 Ἰσραὴλ

μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας, λέγει Κύριος,
 διδοὺς νόμοις μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν,
 καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτοὺς,
 καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν
 καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν.

καὶ οὗ μὴ διδάξωσιν ἕκαστος τὸν πολίτην αὐτοῦ 11
 καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, λέγων Γνωθὶ
 τὸν κύριον,

ὅτι πάντες εἰδήσουσίν με

ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου αὐτῶν.

ὅτι ἴλεως ἔσομαι ταῖς δδικίαις αὐτῶν, 12
 καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν οὗ μὴ μνησθῶ ἔτι.

ἐν τῷ λέγειν Καινὴν πεπαλαίωκεν τὴν πρώτην, τὸ δὲ 13
 παλαιούμενον καὶ γηράσκον ἐγγὺς ἀφανισμοῦ.

Ἔιχε μὲν οὖν [καὶ] ἡ πρώτη δικαιώματα λατρείας τὸ 1
 τε ἅγιον κοσμικόν. σκηπὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη 2
 ἐν ἧ ἢ τε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ πρόθεσις τῶν
 ἄρτων, ἧτις λέγεται Ἁγία· μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέ- 3
 τασμα σκηπὴ ἡ λεγομένη Ἁγία Ἀγίων, χρυσοῦν ἔχουσα 4
 θυμιατήριον καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμμέ-

5 νην πάντοθεν χρυσίῳ, ἐν ᾗ στάμνος χρυσῆ ἔχουσα τὸ
 μάνα καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα καὶ αἱ πλά-
 6 κες τῆς διαθήκης, ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβεὶν δόξης
 κατασκιάζοντα τὸ Λαστήριον· περι ὧν οὐκ ἔστιν νῦν
 7 λέγειν κατὰ μέρος. Τούτων δὲ οὕτως κατεσκευασμένων,
 εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διὰ παντὸς εἰσίσαισι οἱ ἱερεῖς
 8 τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες, εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἀπαξ τοῦ
 ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεὺς, οὐ χωρὶς αἵματος, ὃ προσφέρει
 9 ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων, τοῦτο δηλοῦν-
 10 τος τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου, μήπω πεφανερῶσθαι τὴν τῶν
 ἀγίων ὁδὸν ἔτι τῆς πρώτης σκηνῆς ἐχούσης στάσιμ, ἣτις
 παραβολὴ εἰς τὸν καιρὸν τὸν ἐνεστηκότα, καθ' ἣν δῶρά
 11 τε καὶ θυσίαι προσφέρονται μὴ δυνάμεναι κατὰ συνειδησίμ
 τελειῶσαι τὸν λατρεύοντα, μόνον ἐπὶ βρώμασι καὶ πό-
 12 μασι καὶ διαφόροις βαπτισμοῖς, ἑ δικαιώματα σαρκὸς μέ-
 13 χρι καιροῦ διορθώσεως ἐπικείμενα.

Χριστὸς δὲ παραγενόμενος ἀρχιερεὺς τῶν ἑγενομένων ἀγαθῶν διὰ
 τῆς μείζονος καὶ τελειότερας σκηνῆς οὐ χειροποιήτου,
 12 τοῦτ' ἔστιν οὐ ταύτης τῆς κτίσεως, οὐδὲ δι' αἵματος τράγων
 καὶ μόσχων διὰ δὲ τοῦ ἰδίου αἵματος, εἰσήλθεν ἐφάπαξ εἰς
 13 τὰ ἅγια, αἰωνίαν λύτρωσιμ εὐράμενος. εἰ γὰρ τὸ αἷμα
 τράγων καὶ ταύρων καὶ σποδὸς δαμάλεως ῥαντίζουσα τοὺς
 14 κεκοινωμένους ἀγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα,
 αἰωνίου ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἁμωμον τῷ θεῷ, καθαριεῖ
 τὴν συνειδησίμ ἑμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων εἰς τὸ λατρεύειν
 15 θεῷ ζῶντι. Καὶ διὰ τοῦτο διαθήκης καινῆς μεσίτης
 ἔστιν, ὅπως θανάτου γενομένου εἰς ἀπολύτρωσιμ τῶν ἐπὶ
 τῇ πρώτῃ διαθήκῃ παραβάσεων τὴν ἐπαγγελίαν λάβωσιμ
 16 οἱ κεκλημένοι τῆς αἰωνίου κληρονομίας. ὅπου γὰρ δια-
 17 θήκη, θάνατον ἀνάγκη φέρεσθαι τοῦ διαθεμένου· διαθήκη
 γὰρ ἐπὶ νεκροῖς βεβαία, ἐπεὶ ἑμὴ τότε ἑσχύει ὅτε ζῆ ὁ
 18 διαθέμενος. Ὅθεν οὐδὲ ἡ πρώτη χωρὶς αἵματος ἐνκε-

καίνισται· λαληθείσης γὰρ πάσης ἐντολῆς κατὰ τὸν νόμον 19
 ὑπὸ Μωυσεώς παντὶ τῷ λαῷ, λαβὼν τὸ αἷμα τῶν μόσχων
 καὶ τῶν τράγων μετὰ ὕδατος καὶ ἐρίου κοκκίνου καὶ ὑσσώ-
 που αὐτό τε τὸ βιβλίον καὶ πάντα τὸν λαὸν ἐράντισεν,
 λέγων Τοῦτο τὸ αἷμα τῆς διαθήκης ἧς ἐνετείλατο 20
 πρὸς ὑμᾶς ὁ θεός· καὶ τὴν σκηνὴν δὲ καὶ πάντα τὰ 21
 σκεύη τῆς λειτουργίας τῷ αἵματι ὁμοίως ἐράντισεν. καὶ σχε- 22
 δὼν ἐν αἵματι πάντα καθαρίζεται κατὰ τὸν νόμον, καὶ χωρὶς
 αἵματεκχυσίας οὐ γίνεται ἄφεςις. Ἀνάγκη 23
 οὖν τὰ μὲν ὑποδείγματα τῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς τοῦτοις
 καθαρίζεσθαι, αὐτὰ δὲ τὰ ἐπουράνια κρείττοσι θυσίαις
 παρὰ ταύτας. οὐ γὰρ εἰς χειροποίητα εἰσῆλθεν ἅγια 24
 Χριστός, ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν
 οὐρανόν, νῦν ἐμφανισθῆναι τῷ προσώπῳ τοῦ θεοῦ ὑπὲρ
 ἡμῶν· οὐδ' ἵνα πολλάκις προσφέρῃ ἑαυτὸν, ὥσπερ ὁ 25
 ἄρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὰ ἅγια κατ' ἐνιαυτὸν ἐν αἵματι
 ἄλλοτρίῳ, ἐπεὶ ἔδει αὐτὸν πολλάκις παθεῖν ἀπὸ κατα- 26
 βολῆς κόσμου· νυνὶ δὲ ἅπαξ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰῶνων
 εἰς ἀθέτησιν τῆς ἁμαρτίας διὰ τῆς θυσίας αὐτοῦ πεφανέ-
 ρωται. καὶ καθ' ὅσον ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ 27
 ἀποθανεῖν, μετὰ δὲ τοῦτο κρίσις, οὕτως καὶ ὁ χριστός, 28
 ἅπαξ προσενεχθεὶς εἰς τὸ ΠΟΛΛῶΝ ΔΗΝΕΝΕΓΚΕΪΝ ἁμαρ-
 τίας, ἐκ δευτέρου χωρὶς ἁμαρτίας ὀφθήσεται τοῖς αὐτὸν
 ἀπεκδεχομένοις εἰς σωτηρίαν.

Σκιὰν γὰρ ἔχων ὁ νόμος τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, 1
 οὐκ αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων, ἵνα κατ' ἐνιαυτὸν ταῖς
 αὐταῖς θυσίαις ἅς προσφέρουσιν εἰς τὸ διηνεκές οὐδέ-
 ποτε ἴδυνανται τοὺς προσερχομένους τελειῶσαι· ἐπεὶ 2
 οὐκ ἂν ἐπαύσαντο προσφερόμενοι, διὰ τὸ μηδεμίαν ἔχειν
 ἔτι συνείδησιν ἁμαρτιῶν τοὺς λατρεύοντας ἅπαξ κεκαθαρι-
 σμένους; ἀλλ' ἐν αὐταῖς ἀνάμνησις ἁμαρτιῶν κατ' ἐνι- 3
 αυτόν, ἀδύνατον γὰρ αἷμα ἱερῶν καὶ τράγων ἀφαιρεῖν 4
 ἁμαρτίας. Διὸ εἰσερχόμενος εἰς τὸν κόσμον λέγει 5

1 †...† | αὐτῶν | δύναται

4 τράγων καὶ ταύρων

- ΘΥΣΙΑΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΦΟΡΑΝ ΟΥΚ ΗΘΕΛΗΣΑΣ, ΣΩΜΑ ΔΕ
 ΚΑΤΗΡΤΙΣΩ ΜΟΙ·
 6 ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΑΜΑΡΤΙΑΣ ΟΥΚ ΕΥΔΟΚΗΣΑΣ.
 7 ΤΟΤΕ ΕΪΠΟΝ 'ΙΔΟΥ ΗΚΩ, ΕΝ ΚΕΦΑΛΙΔΙ ΒΙΒΛΙΟΥ
 ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ ΠΕΡΙ ΕΜΟΥ,
 ΤΟΥ ΠΟΙΗΣΑΙ, Ο ΘΕΟΣ, ΤΟ ΘΕΛΗΜΑ ΣΟΥ.
 8 *ἀνώτερον λέγων ὅτι* ΘΥΣΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ ΚΑΙ ΟΛΟ-
 ΚΑΥΤΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΑΜΑΡΤΙΑΣ ΟΥΚ ΗΘΕΛΗΣΑΣ ΟΥΔΕ
 9 ΕΥΔΟΚΗΣΑΣ, ΑΪΤΙΝΕΣ ΚΑΤΑ ΝΟΜΟΝ ΠΡΟΣΦΕΡΟΝΤΑΙ, ΤΟΤΕ
 ΕΪΡΗΚΕΝ 'ΙΔΟΥ ΗΚΩ ΤΟΥ ΠΟΙΗΣΑΙ ΤΟ ΘΕΛΗΜΑ ΣΟΥ·
 10 *ἀναιρεί τὸ πρῶτον ἵνα τὸ δεύτερον στήσῃ. ἐν ᾧ θελή-
 ματι ἡγιασμένοι ἐσμέν διὰ τῆς προσφορᾶς τοῦ σώματος*
 11 'ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΦΑΠΑΞ. ΚΑΙ ΠᾶΣ ΜΕΝ 'ΙΕΡΕΥΣ' ἔστηκεν
 καθ' ἡμέραν λειτουργῶν καὶ τὰς αὐτὰς πολλακίς προσφέ-
 ρων θυσίας, αἵτινες οὐδέποτε δύνανται περιελεῖν ἀμαρτίας.
 12 οὗτος δὲ μίαν ὑπὲρ ἀμαρτιῶν προσενέγκας θυσίαν εἰς τὸ
 13 διηλεκτές ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ, τὸ λοιπὸν ἐκδε-
 χόμενος ἕως τεθώσιν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ὑποπόδιον
 14 τῶν ποδῶν αὐτοῦ, μᾶ γὰρ προσφορᾷ τετελείωκεν εἰς
 15 τὸ διηλεκτές τοὺς ἁγιαζομένους. Μαρτυρεῖ δὲ ἡμῖν καὶ
 τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, μετὰ γὰρ τὸ εἰρηκέναι
 16 Αὐτὴ ἡ Διαθήκη ἦν Διαθήσομαι πρὸς αὐτοὺς
 μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει Κύριος,
 ΔΙΔΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ ΜΟΥ ΕΠΙ ΚΑΡΔΙΑΣ Αὐτῶν,
 καὶ ἐπὶ τὴν διάνοιαν αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτοῦς,—
 17 Καὶ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν
 18 οὐ μὴ μνησθῆσομαι ἐτι· ὅπου δὲ ἄφεσις τούτων,
 οὐκέτι προσφορὰ περὶ ἀμαρτίας.
 19 Ἔχοντες οὖν, ἀδελφοί, παρρησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν
 20 ἁγίων ἐν τῷ αἵματι Ἰησοῦ, ἣν ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσ-
 φατον καὶ ζῶσαν διὰ τοῦ καταπετάσματος, τοῦτ' ἔστιν
 21 τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ ἱερέα μέγαν ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ
 22 θεοῦ, προσερχώμεθα μετὰ ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληρο-

φορία πίστεως, βεραντισμένοι τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδή-
σεως πονηρᾶς καὶ λελουσμένοι τὸ σῶμα ὕδατι καθαρῷ· κα- 23
τέχωμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀκλινῆ, πιστὸς γὰρ
ὁ ἐπαγγεϊλάμενος· καὶ κατανοῶμεν ἀλλήλους εἰς παροξυ- 24
σμόν ἀγάπης καὶ καλῶν ἔργων, μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν 25
ἐπισυναγωγὴν ἑαυτῶν, καθὼς ἔθος τισίν, ἀλλὰ παρακα-
λοῦντες, καὶ τοσοῦτφ μᾶλλον ὅσφ βλέπετε ἐγγίζουσαν
τὴν ἡμέραν.

Ἐκουσίως γὰρ ἀμαρτανόντων 26
ἡμῶν μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, οὐκέτι
περὶ ἀμαρτιῶν ἀπολείπεται θυσία, φοβερὰ δέ τις ἐκδοχὴ 27
κρίσεως καὶ πγρός ΖΗΛΟΣ ἔσθθειν μέλλοντος τοῦς ὕπε-
ραντίοις. ἀθετήσας τις νόμον Μωυσέως χωρὶς οἰκτιρμῶν 28
ἐπὶ ΔΥΣΙΝ ἢ ΤΡΙΣΙΝ ΜΑΡΤΥΣΙΝ ΑΠΟΘΝΗΣΚΕΙ· ΠΟΣΦ ΔΟ- 29
κεῖτε χείρονος ἀξιωθήσεται τιμωρίας ὁ τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ
καταπατήσας, καὶ τὸ Αἴμα τῆς ΔΙΑΘΗΚΗΣ κοινὸν ἡγη-
σάμενος ἐν φῶ ἡγιάσθη, καὶ τὸ πνεῦμα τῆς χάριτος ἐνυ-
βρίσας. οἶδαμεν γὰρ τὸν εἰπόντα Ἐμοὶ ἐκδίκησις, 30
ἐγὼ ἀνταποδώσω· καὶ πάλιν Κρινεῖ Κύριος τὸν
λαὸν αὐτοῦ. φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας θεοῦ 31
ζῶντος.

Ἀναμνησθεσθε δὲ τὰς πρότερον 32
ἡμέρας, ἐν αἷς φωτισθέντες πολλὴν ἀθλησιν ὑπεμείνα-
τε παθημάτων, τοῦτο μὲν ὄνειδισμοῖς τε καὶ θλίψεσιν 33
θεατριζόμενοι, τοῦτο δὲ κοινωνοὶ τῶν οὕτως ἀναστρε-
φομένων γενηθέντες· καὶ γὰρ τοῖς δεσμίοις συνεπαθήσατε, 34
καὶ τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς
προσεδέξασθε, γινώσκοντες ἔχειν ἑαυτοὺς κρεῖσσονα
ὑπαρξιν καὶ μένουσαν. Μὴ ἀποβάλητε οὖν τὴν παρ- 35
ρησιαν ὑμῶν, ἥτις ἔχει μεγάλην μισθαποδοσίαν, ὑπομονῆς 36
γὰρ ἔχετε χρεῖαν ἵνα τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ ποιήσαντες
κομίσησθε τὴν ἐπαγγελίαν·

ἔτι γὰρ μικρὸν ὄσον ὄσον,

37

ὁ ἐρχόμενος ἤξει καὶ οὐ χρονίσει·

ὁ δὲ δίκαιός [μοῦ] ἐκ πίστεως ζήσεται,

38

καὶ ἔδν ἵποστείλῃται, οὐκ εὔδοκεῖ ἡ ψυχὴ μοῦ
ἐν αὐτῷ.

39 ἡμεῖς δὲ οὐκ ἐσμέν ἵποστολῆς εἰς ἀπώλειαν, ἀλλὰ
πίστεως εἰς περιποίησιν ψυχῆς.

1 "Ἔστιν δὲ πίστις ἐλπίζομένων ὑπόστασις, πραγμάτων

2 ἔλεγχος οὐ βλεπομένων· ἐν ταύτῃ γὰρ ἐμαρτυρήθησαν

3 οἱ πρεσβύτεροι. Πίστει νοοῦμεν κατηρτίσθαι
τοὺς αἰῶνας ῥήματι θεοῦ, εἰς τὸ μὴ ἐκ φαινομένων τὸ

4 βλεπόμενον γεγόναι. Πίστει πλείονα θυσίαν Ἄβελ

παρὰ Καὶν προσήνεγκεν τῷ θεῷ, δι' ἧς ἐμαρτυρήθη εἶναι
δίκαιος, μαρτυροῦντος ἐπὶ τοῖς δώροις ἄγτοϋ τοῦ

5 θεοῦ, καὶ δι' αὐτῆς ἀποθανὼν ἔτι λαλεῖ. Πίστει

Ἐνώχ μετετέθη τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον, καὶ οὐχ ἠγρίσκητο
διότι μετέθηκεν αὐτὸν ὁ θεός· πρὸ γὰρ τῆς μεταθέ-

6 σεως μεμαρτύρηται εὔαρεστηκέναι τῷ θεῷ, χωρὶς δὲ
πίστεως ἀδύνατον εὔαρεστηκέναι, πιστεῦσαι γὰρ δεῖ τὸν

προσερχόμενον [τῷ] θεῷ ὅτι ἔστιν καὶ τοῖς ἐκζητοῦσιν
7 αὐτὸν μισθαποδότης γίνεται. Πίστει χρηματισθεὶς Νῶε

περὶ τῶν μηδέπω βλεπομένων εὐλαβηθεὶς κατεσκεύασεν
κιβωτὸν εἰς σωτηρίαν τοῦ οἴκου αὐτοῦ, δι' ἧς κατέκρινεν

8 τὸν κόσμον, καὶ τῆς κατὰ πίστιν δικαιοσύνης ἐγένετο
κληρονόμος. Πίστει καλούμενος Ἀβραὰμ ὑπήκουσεν

ἐξελθεῖν εἰς τόπον ὃν ἤμελλεν λαμβάνειν εἰς κληρονο-

9 μίαν, καὶ ἐξῆλθεν μὴ ἐπιστάμενος ποῦ ἔρχεται. Πίστει

παρώκηνεν εἰς γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὡς ἀλλοτρίαν, ἐν
σκηναῖς κατοικήσας μετὰ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ τῶν συν-

10 κληρονόμων τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς· ἐξεδέχετο γὰρ
τὴν τοὺς θεμελίους ἔχουσαν πόλιν, ἧς τεχνίτης καὶ δη-

11 μιουργὸς ὁ θεός. Πίστει καὶ ἄυτῃ Σάρρα ἔδυναμν εἰς
καταβολὴν σπέρματος ἔλαβεν καὶ παρὰ καιρὸν ἡλικίας,

12 ἐπεὶ πιστὸν ἠγήσατο τὸν ἐπαγγειλάμενον· διὸ καὶ ἀφ' ἐνὸς
ἔγεννήθησαν, καὶ ταῦτα νεκρωμένου, καθὼς τὰ ἄστρα
τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει καὶ ὡς ἡ ἄμμος ἢ παρὰ τὸ

ΧΕΙΛΟΣ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ ἢ ἈΝΑΡΙΘΜΗΤΟΣ. Κατὰ 13
 πίστιν ἀπέθανον οὗτοι πάντες, μὴ κομισάμενοι τὰς ἐπαγ-
 γελίας, ἀλλὰ πόρρωθεν αὐτὰς ἰδόντες καὶ ἀσπασάμενοι,
 καὶ ὁμολογήσαντες ὅτι ξένοι καὶ παρεπίδημοὶ εἰσιν
 ἐπὶ τῆς γῆς· οἱ γὰρ τοιαῦτα λέγοντες ἐμφανίζουσιν 14
 ὅτι πατρίδα ἐπιζητοῦσιν. καὶ εἰ μὲν ἐκείνης ἐμνημόνευον 15
 ἀφ' ἧς ἐξέβησαν, εἶχον ἂν καιρὸν ἀνακάμψαι· νῦν δὲ 16
 κρείττονος ὀρέγονται, τοῦτ' ἔστιν ἐπουρανίου. διὸ οὐκ ἐ-
 πιασχύνεται αὐτοὺς ὁ θεὸς θεὸς ἐπικαλεῖσθαι αὐτῶν,
 ἠτοίμασεν γὰρ αὐτοῖς πόλιν. Πίστει προσ- 17
 ΕΝΗΝΟΧΕΝ Ἀβραὰμ τὸν Ἰσαὰκ πειραζόμενος, καὶ τὸν
 ΜΟΝΟΓΕΝΗ προσέφερον ὁ τὰς ἐπαγγελίας ἀναδεξάμενος,
 πρὸς ὃν ἐλαλήθη ὅτι Ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι 18
 σπέρμα, λογισάμενος ὅτι καὶ ἐκ νεκρῶν ἐγείρειν δυ- 19
 νατὸς ὁ θεός· ὅθεν αὐτὸν καὶ ἐν παραβολῇ ἐκομί-
 σατο. Πίστει καὶ περὶ μελλόντων εὐλόγησεν Ἰσαὰκ 20
 τὸν Ἰακώβ καὶ τὸν Ἡσαῦ. Πίστει Ἰακώβ ἀποθνή- 21
 σκων ἕκαστον τῶν υἱῶν Ἰωσήφ εὐλόγησεν, καὶ προσεκή-
 νησεν ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου αὐτοῦ. Πίστει 22
 Ἰωσήφ τελευτῶν περὶ τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐμνη-
 μόνευσεν, καὶ περὶ τῶν ὀστέων αὐτοῦ ἐνετείλατο. Πίστει 23
 Μωυσῆς γεννηθεὶς ἐκρύβη τρίμηνον ὑπὸ τῶν πατέρων
 αὐτοῦ, διότι εἶδον ἄστειον τὸ παιδίον καὶ οὐκ ἐφοβή-
 θησαν τὸ διάταγμα τοῦ βασιλέως. Πίστει Μωϋσῆς 24
 μέγας γενόμενος ἠρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς
 Φαραῶ, μᾶλλον ἐλόμενος συνκακουχεῖσθαι τῷ λαφῷ τοῦ 25
 θεοῦ ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἁμαρτίας ἀπόλαυσιν, μείζονα 26
 πλοῦτον ἠγησάμενος τῶν Αἰγύπτου θησαυρῶν τὸν ὀνει-
 δισμὸν τοῦ χριστοῦ, ἀπέβλεπεν γὰρ εἰς τὴν μισθαπο-
 δοσίαν. Πίστει κατέλιπεν Αἴγυπτον, μὴ φοβηθεὶς τὸν 27
 θυμὸν τοῦ βασιλέως, τὸν γὰρ ἀόρατον ὡς ὄρων ἐκαρτέ-
 ρησεν. Πίστει πεποίηκεν τὸ πᾶσχα καὶ τὴν πρόσχυσιν 28
 τοῦ αἵματος, ἵνα μὴ ὁ ὀλοθρεύων τὰ πρωτότοκα θίγη

29 αὐτῶν. Πίστει διέβησαν τὴν Ἐρυθρὰν Θάλασσαν ὡς
 διὰ ξηρᾶς γῆς, ἧς πείραν λαβόντες οἱ Αἰγύπτιοι κατεπό-
 30 θησαν. Πίστει τὰ τεῖχη Ἱερειχῶ ἔπεσαν κυκλωθέντα
 31 ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας. Πίστει Ῥαὰβ ἡ πόρνη οὐ συναπώ-
 λετο τοῖς ἀπειθήσασιν, δεξαμένη τοὺς κατασκόπους
 32 μετ' εἰρήνης. Καὶ τί ἔτι λέγω; ἐπιλείψει με
 γὰρ διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεών, Βαράκ, Σαμψών,
 33 Ἰεφθάε, Δαυεὶδ τε καὶ Σαμουὴλ καὶ τῶν προφητῶν, οἱ
 διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, ἠργάσαντο δικαιο-
 σσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων,
 34 ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρης, ἐδυνα-
 μώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ,
 35 παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων· ἔλαβον ἄγυναῖκες ἕξ
 ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθη-
 σαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος
 36 ἀναστάσεως τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων
 37 πείραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς ἐλιθάσθησαν,
 ἔπειράσθησαν, ἐπίσθησαν, ἐν φόβῳ μαχαίρης ἀπέθανον,
 περιήλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγίοις δέρμασιν, ὑστερού-
 38 μνοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κό-
 σμος ἔπι ἔρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις
 39 καὶ ταῖς ὄπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες
 μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγ-
 40 γελίαν, τοῦ θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττον ἢ προβλεψαμένου,
 ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσιν.

1 · Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον
 ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον ἀποθίμενοι πάντα καὶ τὴν
 εὐπερίστατον ἀμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προ-
 2 κείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορώντες εἰς τὸν τῆς πίστεως
 ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν, ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης
 αὐτῷ χαρᾶς ὑπέμεινεν σταυρὸν αἰσχύνης καταφρονήσας,
 3 ἘΝ ΔΕΞΙῶ τε τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ ΚΕΚΑΘΙΚΕΝ. ἀναλογί-
 σασθε γὰρ τὸν τοιαύτην ὑπομεμενηκότα ὑπὸ τῶν ἀμαρτω-

ΛΩΝ εἰς ἑάγτοϋς ἀντιλογίαν, ἵνα μὴ κάμῃτε ταῖς ψυχαῖς
 ὑμῶν ἐκλυόμενοι. Οὕτω μέχρις αἵματος ἀντικατέστη- 4
 τε πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι, καὶ ἐκλέλησθε 5
 τῆς παρακλήσεως, ἣτις ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλέγεται,

Υἱέ μου, μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου,

μηδὲ ἐκλόου γὰρ αὐτοῦ ἐλεγχόμενος·

ὄν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος παιδεύει, 6

μαστιγοῖ δὲ πάντα γίον ὃν παραδέχεται.

εἰς παιδείαν ὑπομένετε· ὡς γίοις ὑμῖν προσφέρεται ὁ θεός· 7
 τίς γὰρ γίος ὃν οὐ παιδεύει πατήρ; εἰ δὲ χωρὶς ἔστε 8
 παιδείας ἧς μέτοχοι γεγόνασι πάντες, ἄρα νόθοι καὶ
 οὐχ γίοι ἔστε. εἶτα τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέ- 9
 ρας εἶχομεν παιδευτὰς καὶ ἐνετρεπόμεθα· οὐ πολὺ μᾶλλον
 ὑποταγησόμεθα τῷ πατρὶ τῶν πνευμάτων καὶ ζήσομεν;
 οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς 10
 ἐπαίδευον, ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς
 ἀγιότητος αὐτοῦ. πᾶσα ἡμῶν παιδεία πρὸς μὲν τὸ παρὸν 11
 οὐ δοκεῖ χαρᾶς εἶναι ἀλλὰ λύπης, ὕστερον δὲ καρπὸν εἰρη-
 νικὸν τοῖς δι' αὐτῆς γεγυμνασμένοις ἀποδίδωσιν δικαιοσύ-
 νης. Διὸ τὰς παρειμένας χεῖρας καὶ τὰ παραλελυ- 12
 μένα γόνατα ἀνορθώσατε, καὶ τροχιάς ὀρθὰς ποι- 13
 εἶτε τοῖς ποσὶν ὑμῶν, ἵνα μὴ τὸ χωλὸν ἐκτραπῆ, ἰαθῆ δὲ
 μᾶλλον.

Εἰρήνην διώκετε μετὰ πάντων, 14
 καὶ τὸν ἁγιασμόν, οὐ χωρὶς οὐδεὶς ὄψεται τὸν κύριον, ἐπι- 15
 σκοποῦντες μὴ τις ὕστερῶν ἀπὸ τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ,
 μή τις ῥίζα πικρίας ἄνω φύοις ἐνοχλῆ καὶ δι' αὐ-
 τῆς μανθῶσιν οἱ πολλοί, μὴ τις πόρνος ἢ βέβηλος ὡς 16
 Ἡσαΐ, ὃς ἀντὶ βρώσεως μᾶς ἀπέδετο τὰ πρωτοτόκια
 ἑαυτοῦ. Ἰστε γὰρ ὅτι καὶ μετέπειτα θέλων κληρονομήσαι 17
 τὴν εὐλογίαν ἀπεδοκιμάσθη, μετανοίας γὰρ τόπον οὐχ εὐ-
 ρεν, καίπερ μετὰ δακρῶν ἐκζητήσας αὐτήν. Οὐ 18
 γὰρ προσεληλύθατε ψηλαφωμένῳ καὶ κεκαγμένῳ πύρι
 καὶ γνόφῳ καὶ ζόφῳ καὶ θγέλλῃ καὶ κάλλιγγος 19

ἤχω καὶ φωνῆ ῥημάτων, ἧς οἱ ἀκούσαντες παρη-
 20 τήσαντο ὁ προστεθῆναι αὐτοῖς λόγον· οὐκ ἔφερον γὰρ τὸ
 διαστελλόμενον ΚΑΝ ΘΗΡΙΟΝ ΘΙΓῆ ΤΟΥ ΔΡΟΥΣ, ΛΙΘΟ-
 21 ΒΟΛΗΘΗΣΕΤΑΙ· καί, οὕτω φοβερόν ἦν τὸ φανταζόμενον,
 22 Μωυσῆς εἶπεν Ἐκφοβός εἰμι καὶ ἔντρομος· ἀλλὰ
 προσεληλύθατε Σιών ὄρει καὶ πόλει θεοῦ ζῶντος, Ἱερου-
 23 σαλήμ ἐπουρανίῳ, καὶ μυριάσιν ἀγγέλων, πανηγύρει καὶ
 ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων ἀπογεγραμμένων ἐν οὐρανοῖς, καὶ
 κριτῇ θεῷ πάντων, καὶ πνεύμασι δικαίων τετελειωμένων,
 24 καὶ διαθήκης νέας μεσίτη Ἰησοῦ, καὶ αἵματι ῥαντισμοῦ
 25 κρείττον λαλοῦντι παρὰ τὸν Ἄβελ. Βλέπετε μὴ παρα-
 τήσησθε τὸν λαλοῦντα· εἰ γὰρ ἐκεῖνοι οὐκ ἐξέφυγον ἐπὶ
 γῆς παραιτησάμενοι τὸν χρηματίζοντα, πολὺ μᾶλλον
 26 ἡμεῖς οἱ τὸν ἀπ' οὐρανῶν ἀποστρεφόμενοι· οὐ ἡ φωνὴ
 τῆν γῆν ἐσάλευσεν τότε, νῦν δὲ ἐπήγγελται λέγων ἜΤΙ
 27 ὈΥΡΑΝΟΝ. τὸ δὲ ἜΤΙ ἄΠΑΞ δηλοῖ [τὴν] τῶν σαλευο-
 μένων μετὰθεσιν ὡς πεπονημένων, ἵνα μείνη τὰ μὴ σα-
 28 λευόμενα. Διὸ βασιλείαν ἀσάλευτον παραλαμβάνοντες
 ἔχωμεν χάριν, δι' ἧς λατρεύομεν εὐαρέστως τῷ θεῷ
 29 μετὰ εὐλαβείας καὶ δέους, καὶ γὰρ ὁ θεὸς ἡμῶν ΠΥΡ
 ΚΑΤΑΝΑΛΙΣΚΟΝ.

¹ Ἡ φιλαδελφία μενέτω. τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλαν-
² θάνεσθε, διὰ ταύτης γὰρ ἔλαθόν τινες ξενίσαντες ἀγγέ-
 3 λους. μιμησθεσθε τῶν δεσμίων ὡς συνδεδεμένοι, τῶν κα-
 4 κουχουμένων ὡς καὶ αὐτοὶ ὄντες ἐν σώματι. Τίμιος ὁ
 5 γάμος ἐν πᾶσιν καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος, πόρνους γὰρ καὶ
 6 σε ἀνώ οὐδ' οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω· ὥστε θαρροῦν-
 τας ἡμᾶς λέγειν

Κύριος ἐμοὶ βοηθός, οὐ φοβηθήσομαι·
 τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος;

Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν 7
 ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν
 τῆς ἀναστροφῆς μμεῖσθε τὴν πίστιν. Ἰησοῦς 8
 Χριστὸς ἐχθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτός, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.
 διδαχαῖς ποικίλαις καὶ ξέναις μὴ παραφέρεσθε· καλὸν γὰρ 9
 χάριτι βεβαιοῦσθαι τὴν καρδίαν, οὐ βρώμασιν, ἐν οἷς
 οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατοῦντες. ἔχομεν θυσιαστήριον 10
 ἐξ οὗ φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν [ἐξουσίαν] οἱ τῇ σκηπῇ λατρεύ-
 οντες. ὧν γὰρ εἰσφέρεται ζῶν τὸ αἷμα περὶ ἁμαρτίας 11
 εἰς τὰ ἄγια διὰ τοῦ ἀρχιερέως, τούτων τὰ σώματα κατα-
 καίεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς· διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα 12
 ἀγίασῃ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸν λαόν, ἔξω τῆς πύλης
 ἔπαθεν. τοίνυν ἐξερχώμεθα πρὸς αὐτὸν ἔξω τῆς παρεμ- 13
 βολῆς, τὸν ὄνειδισμόν αὐτοῦ φέροντες, οὐ γὰρ ἔχομεν 14
 ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν·
 δι' αὐτοῦ ἁναφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως διὰ παντός 15
 τῷ θεῷ, τοῦτ' ἔστιν καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων
 τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. τῆς δὲ εὐποίας καὶ κοινωνίας μὴ 16
 ἐπιλανθάνεσθε, τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ
 θεός.

Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ 17
 ὑπέικετε, αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν
 ὡς λόγον ἀποδώσונτες, ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσιν καὶ
 μὴ στενάζοντες, ἀλυσιτελεῖς γὰρ ὑμῖν τοῦτο.

Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν, πειθόμεθα γὰρ ὅτι καλὴν 18
 συνειδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσιν καλῶς θέλοντες ἀναστρέφε-
 σθαι. περισσοτέρως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι ἵνα τάχει- 19
 ον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. Ὁ δὲ θεὸς τῆς εἰρήνης, 20

ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν τὸν ποιμένα τῶν προβά-
 των τὸν μέγαν ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίου, τὸν
 κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν, καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν παντὶ ἀγαθῷ εἰς 21
 τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ἡμῖν τὸ εὐάρε-
 στον ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

Παρακαλῶ δὲ 22

- ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἱ ἀνέχεσθε ἰ τοῦ λόγου τῆς παρακλήσεως,
 23 καὶ γὰρ διὰ βραχέων ἐπέστειλα ὑμῖν. Γινώ-
 σκετε τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν Τιμόθεον ἀπολελυμένον, μεθ' οὗ
 εἰάν τάχειον ἔρχηται ὄψομαι ὑμᾶς.
 24 Ἀσπάσασθε πάντας τοὺς ἡγουμένους ὑμῶν καὶ πάντας
 τοὺς ἀγίους. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας.
 25 Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν. ὧ

22 ἀνέχεσθαι

25 ἀμήν.

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α

ΠΑΥΛΟΣ απόστολος Χριστού Ἰησοῦ κατ' ἐπιταγὴν 1
θεοῦ σωτήρος ἡμῶν καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τῆς ἐλπίδος ἡμῶν
Τιμοθέῳ γνησίῳ τέκνῳ ἐν πίστει· χάρις, ἔλεος, εἰρήνη 2
ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν.

Καθὼς παρεκάλεσά σε προσμεῖναι ἐν Ἐφέσῳ, πορευό- 3
μενος εἰς Μακεδονίαν, ἵνα παραγγείλῃς τισὶν μὴ ἑτεροδι-
δασκαλεῖν μηδὲ προσέχειν μύθοις καὶ γενεαλογίαις ἀπε- 4
ράντοις, αἵτινες ἐκζητήσεις παρέχουσι μᾶλλον ἢ οἰκονο-
μίαν θεοῦ τὴν ἐν πίστει,— τὸ δὲ τέλος τῆς παραγγελίας 5
ἐστὶν ἀγάπη ἐκ καθαρῶς καρδίας καὶ συνειδήσεως ἀγαθῆς
καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου, ὧν τινὲς ἀστοχῆσαντες ἐξετρά- 6
πησαν εἰς ματαιολογίαν, θέλοντες εἶναι νομοδιδάσκαλοι, 7
μὴ νοοῦντες μήτε ἅ λέγουσιν μήτε περὶ τίνων διαβε-
βαιοῦνται. Οἶδαμεν δὲ ὅτι καλῶς ὁ νόμος ἐάν τις αὐτῷ 8
νομίμως χρῆται, εἰδὼς τοῦτο ὅτι δικαίῳ νόμος οὐ κείται, 9
ἀνόμοις δὲ καὶ ἀνυποτάκτοις, ἀσεβέσι καὶ ἁμαρτωλοῖς,
ἀνοσίοις καὶ βεβήλοις, πατρολώφαις καὶ μητρολώφαις, ἀνδρο-
φόνοις, πόρνοις, ἀρσενοκοίταις, ἀνδραποδισταῖς, ψεύσταις, 10
ἐπιόρκοις, καὶ εἴ τι ἕτερον τῇ ὑγιαίνουσῃ διδασκαλίᾳ ἀντί-
κειται, κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τῆς δόξης τοῦ μακαρίου θεοῦ, 11
ὃ ἐπιστεύθη ἐγώ. Χάριν ἔχω τῷ ἔνδυναμώ- 12
σαντί με Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι πιστόν με

13 ἠγήσατο θέμενος εἰς διακονίαν, τὸ πρότερον ὄντα βλάσφη-
 14 μον καὶ διώκτην καὶ ὑβριστήν· ἀλλὰ ἠλεήθη, ὅτι ἀγνοῶν
 15 ἐποίησα ἐν ἀπιστίᾳ, ὑπερεπλεόνασεν δὲ ἡ χάρις τοῦ κυρίου
 16 ἡμῶν μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
 17 πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος, ὅτι Χριστὸς
 18 Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἀμαρτωλοὺς σῶσαι· ὧν
 19 πρῶτός εἰμι ἐγώ, ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἠλεήθη, ἵνα ἐν ἐμοὶ
 20 πρῶτον ἐνδείξηται Ἐπιφανῆς Ἰησοῦς τὴν ἅπασαν μακροθυ-
 21 μίαν, πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν μελλόντων πιστεῦειν ἐπ' αὐτῷ
 22 εἰς ζωὴν αἰώνιον. Τῷ δὲ βασιλεῖ τῶν αἰώνων, ἀφθάρτῳ,
 23 ἀοράτῳ, μόνῳ θεῷ, τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 24 αἰώνων ἀμήν. Ταύτην τὴν παραγγελίαν πα-
 25 ρατίθεμαί σοι, τέκνον Τιμόθεε, κατὰ τὰς προαγοῦσας ἐπὶ
 26 σὲ προφητείας, ἵνα Ἐπιφανῆς Ἰησοῦς ἐν αὐταῖς τὴν καλὴν στρα-
 27 τείαν, ἔχων πίστιν καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν, ἣν τινες ἀπώσα-
 28 μνοι περὶ τὴν πίστιν ἐνανάγησαν· ὧν ἐστὶν Ὑμέναιος
 29 καὶ Ἀλέξανδρος, οὓς παρέδωκα τῷ Σατανᾷ ἵνα παιδευθῶσι
 30 μὴ βλασφημεῖν.

1 Παρακαλῶ οὖν πρῶτον πάντων ποιεῖσθαι δεήσεις,
 2 προσευχάς, ἐντεύξεις, εὐχαριστίας, ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων,
 3 ὑπὲρ βασιλέων καὶ πάντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων, ἵνα
 4 ἡρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ
 5 σεμνότητι. τοῦτο καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ σω-
 6 τήρος ἡμῶν θεοῦ ὃς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καὶ
 7 εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν. Εἰς γὰρ θεός, εἰς καὶ
 8 μεσίτης θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ἄνθρωπος Χριστὸς Ἰησοῦς,
 9 ὁ δοὺς ἑαυτὸν ἀντιλυτρον ὑπὲρ πάντων, τὸ μαρτύριον
 10 καιροῖς ἰδίους· εἰς ὃ ἐτέθη ἐγὼ κῆρυξ καὶ ἀπόστολος, —
 11 ἀληθεῖαν λέγω, οὐ ψεύδομαι, — διδάσκαλος ἐθνῶν ἐν πίστει
 12 καὶ ἀληθείᾳ. Βούλομαι οὖν προσεύχεσθαι τοὺς
 13 ἄνδρας ἐν παντὶ τόπῳ, ἐπαίροντας ὀσίους χεῖρας χωρὶς
 14 ὀργῆς καὶ Ἐπιφανῆς Ἰησοῦς. Ὡσαύτως γυναῖκας ἐν κα-
 15 ταστολῇ Ἐπιφανῆς μετὰ αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης κοσμεῖν

ἐαυτάς, μὴ ἐν πλέγμασιν καὶ ἰχθυοῦσιν ἢ μαργαρίταις ἢ ἱματισμῷ πολυτελεῖ, ἀλλ' ὃ πρέπει γυναῖξιν ἐπαγγελ- 10
 λομέναις θεοσέβειαν, δι' ἔργων ἀγαθῶν. Γυνὴ ἐν ἡσυ- 11
 χίᾳ μανθανέτω ἐν πάσῃ ὑποταγῇ· διδάσκειν δὲ γυναῖκί 12
 οὐκ ἐπιτρέπω, οὐδὲ αὐθεντεῖν ἀνδρός, ἀλλ' εἶναι ἐν ἡσυ- 13
 χίᾳ. Ἀδὰμ γὰρ πρῶτος ἐπλάσθη, εἶτα Ἔδα· καὶ Ἀδὰμ 14
 οὐκ ἠπατήθη, ἡ δὲ γυνὴ ἐξαπατηθεῖσα ἐν παραβάσει γέγο-
 νεν. σωθήσεται δὲ διὰ τῆς τεκνογονίας, ἐὰν μένωσιν ἐν 15
 πίστει καὶ ἀγάπῃ καὶ ἀγιασμῷ μετὰ σωφροσύνης. πιστὸς 1
 ὁ λόγος.

Εἴ τις ἐπίσκοπὸς ὀρέγεται, καλοῦ ἔρ-
 γου ἐπιθυμεῖ. δεῖ οὖν τὸν ἐπίσκοπον ἀνεπιλημπτον εἶναι, 2
 μιᾶς γυναῖκὸς ἄνδρα, νηφάλιον, σώφρονα, κόσμιον, φιλό-
 ξενον, διδακτικόν, μὴ πάροικον, μὴ πλήκτην, ἀλλὰ ἐπιεικῆ, 3
 ἄμαχον, ἀφιλάργυρον, τοῦ ἰδίου οἴκου καλῶς προϊστάμενον, 4
 τέκνα ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ μετὰ πάσης σεμνότητος· (εἰ δέ 5
 τις τοῦ ἰδίου οἴκου προστῆναι οὐκ οἶδεν, πῶς ἐκκλησίας
 θεοῦ ἐπιμελήσεται;) μὴ νεόφυτον, ἵνα μὴ τυφωθείς εἰς 6
 κρίμα ἐμπέσῃ τοῦ διαβόλου. δεῖ δὲ καὶ μαρτυρίαν καλὴν 7
 ἔχειν ἀπὸ τῶν ζῆθων, ἵνα μὴ εἰς ὄνειδισμὸν ἐμπέσῃ καὶ
 παγίδα τοῦ διαβόλου. Διακόνους ὡσαύτως σεμνοὺς, μὴ 8
 διλόγους, μὴ οἶνφ πολλῷ προσέχοντας, μὴ αἰσχροκερδεῖς,
 ἔχοντας τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρᾷ συνειδήσει. 9
 καὶ οὗτοι δὲ δοκιμαζέσθωσαν πρῶτον, εἶτα διακονεῖτωσαν 10
 ἀνέγκλητοι ὄντες. γυναῖκας ὡσαύτως σεμνάς, μὴ διαβό- 11
 λους, νηφαλίους, πιστὰς ἐν πάσιν. διάκονοι ἔστωσαν 12
 μιᾶς γυναῖκὸς ἄνδρες, τέκνων καλῶς προϊστάμενοι καὶ τῶν
 ἰδίων οἴκων· οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες βαθμὸν ἑαυτοῖς 13
 καλὸν περιποιούνται καὶ πολλὴν παρρησίαν ἐν πίστει τῇ
 ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ταῦτά σοι γράφω, ἐλπίζω 14
 ζῶν ἐλθεῖν [πρὸς σέ] ἐν τάχει, ἐὰν δὲ βραδύνω, ἵνα εἰδῆς 15
 πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ θεοῦ ἀναστρέφεισθαι, ἥτις ἐστὶν ἐκκλησία
 θεοῦ ζῶντος, στύλος καὶ ἑδραῖωμα τῆς ἀληθείας· καὶ 16
 ὁμολογουμένως μέγα ἐστὶν τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον·

Ὅς ἐφανερώθη ἐν σαρκί,
 ἐδικαιώθη ἐν πνεύματι,
 ὤφθη ἀγγέλοις,
 ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν,
 ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ,
 ἀνελήμφθη ἐν δόξῃ.

- 1 Τὸ δὲ πνεῦμα ῥητῶς λέγει ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς
 ἀποστήσονται τινες τῆς πίστεως, προσέχοντες πνεύμασι
 2 πλάνοις καὶ διδασκαλίαις δαιμονίων ἐν ὑποκρίσει ψευδο-
 3 λόγων, κεκαυστηριασμένων τὴν ἰδίαν συνείδησιν, ἄκωλυ-
 ὄντων γαμῖν, ἀπέχεσθαι ἄβρωμάτων ἃ ὁ θεὸς ἔκτισεν εἰς
 4 τὴν ἀλήθειαν. ὅτι πᾶν κτίσμα θεοῦ καλόν, καὶ οὐδὲν ἀπό-
 5 βλητον μετὰ εὐχαριστίας λαμβανόμενον, ἀγιάζεται γὰρ
 6 διὰ λόγου θεοῦ καὶ ἐντεύξεως. Ταῦτα ὑποτιθέ-
 μενος τοῖς ἀδελφοῖς καλὸς ἔση διάκονος Χριστοῦ Ἰησοῦ,
 ἐντρεφόμενος τοῖς λόγοις τῆς πίστεως καὶ τῆς καλῆς διδα-
 7 σκαλίας ἧ ἄπαρηκολούθησας, τοὺς δὲ βεβήλους καὶ γραώ-
 8 δεις μύθους παραιτοῦ. γύμναζε δὲ σεαυτὸν πρὸς εὐσέβειαν
 ἢ γὰρ σωματικὴ γυμνασία πρὸς ὀλίγον ἐστὶν ὠφέλιμος,
 ἢ δὲ εὐσέβεια πρὸς πάντα ὠφέλιμος ἐστὶν, ἐπαγγελίαν
 9 ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν καὶ τῆς μελλούσης. πιστὸς ὁ
 10 λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος, εἰς τοῦτο γὰρ κοπιῶμεν
 καὶ ἄγωνιζόμεθα, ὅτι ἠλπικαμεν ἐπὶ θεῷ ζῶντι, ὃς
 ἐστὶν σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν.
- 11 Παράγγελλε ταῦτα καὶ δίδασκε. μηδεὶς σου τῆς νεό-
 12 τητος καταφρονεῖτω, ἀλλὰ τύπος γίνου τῶν πιστῶν ἐν
 13 λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πίστει, ἐν ἀγνίᾳ. ἕως
 ἔρχομαι πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ παρακλήσει, τῇ διδα-
 14 σκαλίᾳ. μὴ ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος, ὃ ἐδόθη σοι
 15 διὰ προφητείας μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ πρεσβυ-
 16 κοπῆ φανερά ἢ πᾶσιν. ἔπεχε σεαυτῷ καὶ τῇ διδασκαλίᾳ.

3 †...†

7 παρηκολούθησας

10 ὀνειδιζόμεθα | ἠλπίσαμεν

ἐπίμενε αὐτοῖς· τοῦτο γὰρ ποιῶν καὶ σεαυτὸν σώσεις καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου.

Πρεσβυτέρῳ μὴ ἐπιπλήξῃς, ἀλλὰ παρακάλει ὡς πα- 1
τέρα, νεωτέρους ὡς ἀδελφούς, πρεσβυτέρας ὡς μητέρας, 2
νεωτέρας ὡς ἀδελφὰς ἐν πάσῃ ἀγνίᾳ. Χήρας τίμα τὰς 3
ὄντως χήρας. εἰ δέ τις χήρα τέκνα ἢ ἔκγονα ἔχει, μανθα- 4
νέτωσαν πρῶτον τὸν ἴδιον οἶκον εὐσεβεῖν καὶ ἀμοιβὰς ἀπο-
διδόναι τοῖς προγόνοις, τοῦτο γὰρ ἐστὶν ἀπόδεκτον ἐνώπιον
τοῦ θεοῦ· ἢ δὲ ὄντως χήρα καὶ μεμονωμένη ἤλπικεν ἐπὶ 5
[τὸν] θεόν· καὶ προσμένει ταῖς δεήσεσιν καὶ ταῖς προσευ-
χαῖς νυκτὸς καὶ ἡμέρας· ἢ δὲ σπαταλῶσα ζῶσα τέθηκεν. 6
καὶ ταῦτα παράγγελλε, ἵνα ἀνεπίλημπτοι ᾧσιν· εἰ δέ τις 7
τῶν ἰδίων καὶ μάλιστα οἰκείων οὐ «προνοεῖ», τὴν πίστιν
ἤρηται καὶ ἔστιν ἀπίστου χείρων. Χήρα καταλεγέσθω 9
μὴ ἔλαττον ἐτῶν ἐξήκοντα γεγонуῖα, ἐνὸς ἀνδρὸς γυνή,
ἐν ἔργοις καλοῖς μαρτυρουμένη, εἰ ἐτεκνοτρόφησεν, εἰ 10
ἐξενοδόχησεν, εἰ ἀγίων πόδας ἔνιψεν, εἰ θλιβομένοις
ἐπήρκεσεν, εἰ παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ ἐπηκολούθησεν. νεωτέ- 11
ρας δὲ χήρας παραιτοῦ· ὅταν γὰρ καταστρηνιάσωσιν τοῦ
χριστοῦ, γαμεῖν θέλουσιν, ἔχουσαι κρίμα ὅτι τὴν πρώτην 12
πίστιν ἠθέτησαν· ἅμα δὲ καὶ ἀργαὶ μανθάνουσιν, περι- 13
ερχόμεναι τὰς οἰκίας, οὐ μόνον δὲ ἀργαὶ ἀλλὰ καὶ φλύαροι
καὶ περιέργοι, λαλοῦσαι τὰ μὴ δέοντα. βούλομαι οὖν 14
νεωτέρας γαμεῖν, τεκνογονεῖν, οἰκοδεσποτεῖν, μηδεμίαν
ἀφορμὴν διδόναι τῷ ἀντικειμένῳ λοιδορίας χάριν· ἤδη γὰρ 15
τινες ἐξετράπησαν ὀπίσω τοῦ Σατανᾶ. εἴ τις πιστὴ ἔχει 16
χήρας, «ἐπαρκείτω» αὐταῖς, καὶ μὴ βαρεῖσθω ἢ ἐκκλησία, ἵ-
να ταῖς ὄντως χήραις ἐπαρκέσῃ. Οἱ καλῶς 17
προεστῶτες πρεσβύτεροι διπλῆς τιμῆς ἀξιοῦσθωσαν, μά-
λιστα οἱ κοπιῶντες ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ· λέγει γὰρ ἡ 18
γραφὴ ΒΟΨΝ ἈΛΟΩΝΤΑ ΟΥ ΦΙΜΩΣΕΙΣ· καὶ Ἄξιός ἐστιν ὁ ἐρ-
γάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ. κατὰ πρεσβυτέρου κατηγορίαν 19
μὴ παραδέχου, ἐκτὸς εἰ μὴ ἐπὶ ΔΥΟ ἢ ΤΡΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ·

20 τοὺς [δέ] ἁμαρτάνοντας ἐνώπιον πάντων ἔλεγγε, ἵνα καὶ οἱ
 21 λοιποὶ φόβον ἔχωσιν. Διαμαρτύρομαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ
 καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων, ἵνα ταῦτα
 φυλάξης χωρὶς προκρίματος, μηδὲν ποιῶν κατὰ πρόσ-
 22 κλισιν. Χεῖρας ταχέως μηδενὶ ἐπιτίθει, μηδὲ κοινῶνει
 23 ἁμαρτίαις ἀλλοτρίαις· σεαυτὸν ἄγνον τήρει. Μηκέτι ὑδρο-
 πότει, ἀλλὰ οἶνω ὀλίγῳ χρῶ διὰ τὸν στόμαχον καὶ τὰς
 24 πυκνάς σου ἀσθενείας. Τινῶν ἀνθρώπων αἱ ἁμαρτίαι
 πρόδηλοί εἰσιν, προάγουσαι εἰς κρίσιν, τισὶν δὲ καὶ ἐπα-
 25 κολουθοῦσιν ὡσαύτως καὶ τὰ ἔργα τὰ καλὰ πρόδηλα, καὶ
 1 τὰ ἄλλως ἔχοντα κρυβῆναι οὐ δύνανται.

"Οσοὶ εἰσὶν ὑπὸ ζυγὸν δούλοι, τοὺς ἰδίους δεσπότης πάσης τιμῆς ἀξίους ἠγείσθωσαν, ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ καὶ ἡ δι-
 2 δασκαλία βλασφημηται. οἱ δὲ πιστοὺς ἔχοντες δεσπότης μὴ καταφρονεῖτωσαν, ὅτι ἀδελφοὶ εἰσιν· ἀλλὰ μᾶλλον δουλευέτωσαν, ὅτι πιστοὶ εἰσιν καὶ ἄγαπῆτοὶ οἱ τῆς εὐεργεσίας ἀντιλαμβάνομενοι.

3 Ταῦτα δίδασκε καὶ παρακάλει. εἴ τις ἑτεροδιδασκαλεῖ καὶ μὴ προσέρχεται ὑγιαίνουσι λόγοις, τοῖς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῇ κατ' εὐσέβειαν διδασκαλίᾳ,
 4 τετύφωται, μηδὲν ἐπιστάμενος, ἀλλὰ νοσῶν περὶ ζητήσεις καὶ λογομαχίας, ἐξ ὧν γίνεται φθόνος, ἔρις, βλασφημίας,
 5 ὑπόνοιαι πονηραί, διαπαραιτριβαὶ διεφθαρμένων ἀνθρώπων τὸν νοῦν καὶ ἀπεστερημένων τῆς ἀληθείας, νομιζόντων πο-
 6 ρισμὸν εἶναι τὴν εὐσέβειαν. ἔστιν δὲ πορισμὸς μέγας ἡ
 7 εὐσέβεια μετὰ αὐταρκείας· οὐδὲν γὰρ εἰσηνέγκαμεν εἰς τὸν
 8 κόσμον, ὅτι οὐδὲ ἔξενεγκεῖν τι δυνάμεθα· ἔχοντες δὲ ἄδια-
 9 τροφὰς καὶ σκεπάσματα, τούτοις ἀρκεσθησόμεθα. οἱ δὲ βουλόμενοι πλουτεῖν ἐμπίπτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ πα-
 γίδα καὶ ἐπιθυμίας πολλὰς ἀνοήτους καὶ βλαβεράς, αἵτινες
 10 βυθίζουσι τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὄλεθρον καὶ ἀπώλειαν· ρίζα γὰρ πάντων τῶν κακῶν ἐστὶν ἡ φιλαργυρία, ἧς τινὲς ὀρεγόμενοι ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τῆς πίστεως καὶ ἑαυτοὺς

2 ἄγαπῆτοί, οἱ

7 ἰ...ἰ

8 διατροφῆν

περίπειραν ὀδύνας πολλάς. Σὺ δέ, ὦ ἄν- 11
 θρωπε [†] θεοῦ, ταῦτα φεῦγε· δίωκε δὲ δικαιοσύνην, εὐσέ-
 βειαν, πίστιν, ἀγάπην, ὑπομονήν, πραῦπαθίαν. ἀγωνίζου 12
 τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως, ἐπιλαβοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς,
 εἰς ἣν ἐκλήθης καὶ ὁμολόγησας τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἐνώ-
 πιον πολλῶν μαρτύρων. παραγγέλλω σοι ἐνώπιον τοῦ 13
 θεοῦ τοῦ ζωογονοῦντος τὰ πάντα καὶ Ἰησοῦ Ἰησοῦ τοῦ
 μαρτυρήσαντος ἐπὶ Ποντίου Πειλάτου τὴν καλὴν ὁμο-
 λογίαν, τηρήσαι σε τὴν ἐντολὴν ἄσπιλον ἀνεπίλημπτον 14
 μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἣν 15
 καιροῖς ἰδίοις δείξει ὁ μακάριος καὶ μόνος δυναστής, ὁ
 βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ κύριος τῶν κυριευόντων, ὁ 16
 μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὃν εἶδεν
 οὐδεὶς ἀνθρώπων οὐδὲ ἰδεῖν δύναται· ᾧ τιμὴ καὶ κράτος
 αἰώνιον· ἀμήν. Τοῖς πλουσίοις ἐν τῷ νῦν αἰῶνι 17
 παράγγελλε μὴ ἕψηλοφρονεῖν [†] μηδὲ ἠλπικεναὶ ἐπὶ πλού-
 του ἀδηλότῃ, ἀλλ' ἐπὶ [†] θεῷ τῷ παρέχοντι ἡμῖν πάντα
 πλουσίως εἰς ἀπόλαυσιν, ἀγαθοεργεῖν, πλουτεῖν ἐν ἔργοις 18
 καλοῖς, εὐμεταδότους εἶναι, κοινωνικούς, ἀποθησαυρίζοντας 19
 ἑαυτοῖς θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ μέλλον, ἵνα ἐπιλάβωνται τῆς
 ὄντως ζωῆς. Ὡς Τιμόθεε, τὴν παραθήκην φύ- 20
 λαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφρονίας καὶ ἀντιθέ-
 σεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, ἣν τινες ἐπαγγελλόμενοι 21
 περὶ τὴν πίστιν ἠστόχησαν.

Ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν.

11 τοῦ

13 Ἰησοῦ Χριστοῦ

17 ὑψηλὰ φρονεῖν | τῷ

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β

1 ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Χριστοῦ Ἰησοῦ διὰ θελήματος
2 θεοῦ κατ' ἐπαγγελίαν ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ Τιμοθέῳ
ἀγαπητῷ τέκνῳ· χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ
Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν.
3 Χάριν ἔχω τῷ θεῷ, ὃ λατρεύω ἀπὸ προγόνων ἐν κα-
θαρᾷ συνειδήσει, ὡς ἀδιάλειπτον ἔχω τὴν περὶ σοῦ μνησίαν
4 ἐν ταῖς δεήσεσίν μου, νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐπιποθῶν σε ἰδεῖν,
5 μεμνημένος σου τῶν δακρύων, ἵνα χαρᾶς πληρωθῶ ὑπόμνη-
σιν λαβὼν τῆς ἐν σοὶ ἀνυποκρίτου πίστεως, ἣτις ἐνόησεν
6 πρῶτον ἐν τῇ μάμμῃ σου Λωίδι καὶ τῇ μητρὶ σου Εὐνίκη,
7 πέπεισμαι δὲ ὅτι καὶ ἐν σοί. δι' ἣν αἰτίαν ἀναμνησκώ
σε ἀναζωπυρεῖν τὸ χάρισμα τοῦ θεοῦ, ὃ ἐστὶν ἐν σοὶ διὰ
8 τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν μου· οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ θεὸς
9 πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ σωφρο-
10 νισμοῦ. μὴ οὖν ἐπαισχυνθῆς τὸ μαρτύριον τοῦ κυρίου
ἡμῶν μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ, ἀλλὰ συνκακοπάθησον
11 τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν θεοῦ, τοῦ σώσαντος ἡμᾶς καὶ
καλέσαντος κλήσει ἁγία, οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν ἀλλὰ κατὰ
12 ἰδίαν πρόθεσιν καὶ χάριν, τὴν δοθείσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰώνιων, φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ τῆς
ἐπιφανείας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ Ἰησοῦ, καταργή-
σαντος μὲν τὸν θάνατον φωτίσαντος δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρ-
11 σίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου, εἰς ὃ ἐτέθη ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπό-
12 στολος καὶ διδάσκαλος. δι' ἣν αἰτίαν καὶ ταῦτα πάσχω,
ἀλλ' οὐκ ἐπαισχύνομαι, οἶδα γὰρ ὃ πεπίστευκα, καὶ πέ-

πεισμαι ὅτι δυνατός ἐστίν τὴν παραθήκην μου φυλάξαι εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν. ὑποτύπωσιν ἔχε ὑγαιονόντων 13 λόγων ἧν παρ' ἐμοῦ ἤκουσας ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τὴν καλὴν παραθήκην φύλαξον διὰ πνεύ- 14 ματος ἁγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν. Οἶδας 15

τοῦτο ὅτι ἀπεστράφησάν με πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὧν ἐστὶν Φύγελος καὶ Ἑρμογένης. δῶν ἔλεος ὁ κύριος τῷ 16 Ὀνησιφόρου οἴκῳ, ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξεν, καὶ τὴν ἀλυσίν μου οὐκ ἐπαισχύνθη· ἀλλὰ γενόμενος ἐν Ῥώμῃ 17 σπουδαίως ἐζήτησέν με καὶ εὔρεν·— δῶν αὐτῷ ὁ κύριος 18 εὐρεῖν ἔλεος παρὰ κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ·— καὶ ὅσα ἐν Ἐφέσῳ διηκόησεν, βέλτιον σὺ γινώσκεις.

Σὺ οὖν, τέκνον μου, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν 1 Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρ- 2 τύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέρους διδάξαι. συνακοπάθησον ὡς καλὸς 3 στρατιώτης Χριστοῦ Ἰησοῦ. οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέ- 4 κεται ταῖς τοῦ βίου πραγματίαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ· ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῇ τις, οὐ στεφανοῦται ἐὰν μὴ νομί- 5 μως ἀθλήσῃ· τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρώτων τῶν καρ- 6 πῶν μεταλαμβάνειν. νόει ὁ λέγων· δώσει γάρ σοι ὁ κύριος 7 σύνεσιν ἐν πάσιν. μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγγεγερ- 8 μένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυεὶδ, κατὰ τὸ εὐαγ- 9 γελίον μου· ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος. 10 ἀλλὰ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ οὐ δέδεται· διὰ τοῦτο πάντα ὑπο- 11 μένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσιν τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰωνίου. πιστὸς ὁ 12 λόγος· εἰ γὰρ συναπεθάνομεν, καὶ συνζήσομεν· εἰ ὑπο- 13 μένομεν, καὶ συνασπασθῶμεν· εἰ ἀρνησόμεθα, κἀκεῖνος ἀρνήσεται ἡμᾶς· εἰ ἀπιστοῦμεν, ἐκεῖνος πιστὸς μένει, ἀρνή- 14 σασθαι γὰρ ἑαυτὸν οὐ δύναται. Ταῦτα ὑπο- 15 μίμησκε, διαμαρτυρούμενος ἐνώπιον τοῦ ἁγίου, μὴ λογομαχεῖν, ἐπ' οὐδὲν χρήσιμον, ἐπὶ κατατροφῇ τῶν ἀκούον-

15 των. σπούδασον σεαυτὸν δόκιμον παραστήσαι τῷ θεῷ,
 ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον, ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀλη-
 16 θείας. τὰς δὲ βεβήλους κενοφωνίας περιύστασο· ἐπὶ
 17 πλείον γὰρ προκόψουσιν ἀσεβείας, καὶ ὁ λόγος αὐτῶν ὡς
 γάγγραινα νομῆν ἔξει· ὧν ἐστὶν Ὑμέναιος καὶ Φίλητος,
 18 οἵτινες περὶ τὴν ἀλήθειαν ἠστόχησαν, λέγοντες ἰ ἀνά-
 στασιν ἤδη γεγονέναι, καὶ ἀνατρέπουσιν τὴν τινων
 19 πίστιν. ὁ μέντοι στερεὸς θεμέλιος τοῦ θεοῦ ἔστηκεν,
 ἔχων τὴν σφραγίδα ταύτην ἘΓΝΩ ΚΥΡΙΟΣ ΤΟΥΣ ΘΝΤΑΣ
 ΔΥΤΟΥ, καὶ Ἀποστήτω ἀπὸ ἀδικίας πᾶς ὁ ὀνομάζων
 20 τὸ ὄνομα Κυρίου. ἐν μεγάλῃ δὲ οἰκίᾳ οὐκ ἔστιν μόνον
 σκευὴ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ ὀστράκινα,
 21 καὶ ἃ μὲν εἰς τιμὴν ἃ δὲ εἰς ἀτιμίαν· ἐὰν οὖν τις ἐκκαθάρῃ
 ἑαυτὸν ἀπὸ τούτων, ἔσται σκεῦος εἰς τιμὴν, ἡγιασμένον,
 εὐχρηστον τῷ δεσπότη, εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἡτοιμασμέ-
 22 νον. τὰς δὲ νεωτερικὰς ἐπιθυμίας φεύγε, δίωκε δὲ δικαιο-
 σύνην, πίστιν, ἀγάπην, εἰρήνην μετὰ ἰ τῶν ἐπικαλουμένων
 23 τὸν κύριον ἐκ καθαρᾶς καρδίας. τὰς δὲ μωρὰς καὶ ἀπαι-
 24 δεύτους ζητήσεις παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι γεννώσι μάχας· δοῦ-
 λον δὲ κυρίου οὐ δεῖ μάχεσθαι, ἀλλὰ ἥπιον εἶναι πρὸς
 25 πάντας, διδακτικόν, ἀνεξίκακον, ἐν πραύτητι παιδεύοντα
 τοὺς ἀντιδιατιθεμένους, μὴ ποτε ἰ δόξῃ αὐτοῖς ὁ θεὸς μετά-
 26 νοιαν εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας, καὶ ἀνανήψωσιν ἐκ τῆς τοῦ
 διαβύλου παγίδος, ἐζωγρημένοι ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ ἐκείνου
 θέλημα.

1 Τοῦτο δὲ γίνωσκε ὅτι ἐν ἐσχάταις ἡμέραις ἐνστήσονται
 2 καιροὶ χαλεποὶ· ἔσονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι φίλαυτοι, φιλάρ-
 γυροι, ἀλαζόνες, ὑπερήφανοι, βλάβασφημοι, γονεύσιν ἀπει-
 3 θεῖς, ἀχάριστοι, ἀνόσιοι, ἄστοργοι, ἄσπονδοι, διάβολοι,
 4 ἀκρατεῖς, ἀνήμεροι, ἀφιλάγαθοι, προδόται, προπετεῖς, τε-
 5 τυφωμένοι, φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι, ἔχοντες μόρ-
 φωσιν εὐσεβείας τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἠρημένοι· καὶ
 6 τούτους ἀποτρέπου. ἐκ τούτων γὰρ εἰσιν οἱ ἐνδύοντες

εἰς τὰς οἰκίας καὶ αἰχμαλωτίζοντες γυναικάρια σεσωρευ-
 μένα ἀμαρτίαις, ἀγόμενα ἐπιθυμίαις ποικίλαις, πάντοτε 7
 μαθάνοντα καὶ μηδέποτε εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν
 δυνάμενα. ὃν τρόπον δὲ Ἰαννῆς καὶ Ἰαμβρῆς ἀντέστησαν 8
 Μωυσεῖ, οὕτως καὶ οὗτοι ἀνθίστανται τῇ ἀληθείᾳ, ἀνθρω-
 ποι κατεφθαρμένοι τὸν νοῦν, ἀδόκιμοι περὶ τὴν πίστιν.
 ἀλλ' οὐ προκόψουσιν ἐπὶ πλείον, ἡ γὰρ ἄνοια αὐτῶν ἔκδη- 9
 λος ἔσται πᾶσιν, ὡς καὶ ἡ ἐκείνων ἐγένετο. Σὺ δὲ Ἰακώβου 10
 λούθησάς μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ
 πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ, τοῖς διω- 11
 γμοῖς, τοῖς παθήμασιν, οἷά μοι ἐγένετο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν
 Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις, οἷους διωγμοὺς ὑπήνεγκα· καὶ ἐκ πάν- 12
 των με ἐρύσατο ὁ κύριος. καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες ζῆν 13
 εὐσεβῶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται· πονηροὶ δὲ ἄν- 13
 θρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλανῶντες
 καὶ πλανώμενοι. σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστώ- 14
 θης, εἰδὼς παρὰ τίνων ἔμαθες, καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους ἱερά 15
 γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσει εἰς σωτηρίαν
 διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· πᾶσα γραφὴ θεόπνευ- 16
 στος καὶ ὠφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἐλεγμὸν, πρὸς
 ἐπανόρθωσιν, πρὸς παιδείαν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ, ἵνα ἄρτιος 17
 ᾦ ὁ τοῦ θεοῦ ἄνθρωπος, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐξηρτι-
 σμένος.

Διαμαρτύρομαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ 1
 Χριστοῦ Ἰησοῦ, τοῦ μέλλοντος κρίνειν ζῶντας καὶ νε-
 κρούς, καὶ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ·
 κήρυξον τὸν λόγον, ἐπίστηθι εὐκαίρως ἀκαίρως, ἔλεγξον, 2
 ἐπιτίμησον, παρακάλεσον, ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ καὶ δι-
 दाχῇ. ἔσται γὰρ καιρὸς ὅτε τῆς ὑγαινοῦσης διδασκαλίας 3
 οὐκ ἀνέξονται, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἰδίας ἐπιθυμίας ἑαυτοῖς
 ἐπισωρεύουσιν διδασκάλους κηθόμενοι τὴν ἀκοήν, καὶ 4
 ἀπὸ μὲν τῆς ἀληθείας τὴν ἀκοὴν ἀποστρέφουσιν, ἐπὶ δὲ
 τοὺς μύθους ἐκτραπήσονται. σὺ δὲ νῆφε ἐν πᾶσιν, κακο- 5
 πάθησον, ἔργον ποιήσον εὐαγγελιστοῦ, τὴν διακονίαν σου

6 πληροφορήσον. Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι, καὶ
7 ὁ καιρὸς τῆς ἀναλύσεώς μου ἐφέστηκεν. τὸν καλὸν
ἀγῶνα ἠγωνίσμαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετή-
8 ρηκα· λοιπὸν ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος,
ὃν ἀποδώσει μοι ὁ κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος
κριτῆς, οὐ μόνον δὲ ἐμοὶ ἀλλὰ καὶ πᾶσιν τοῖς ἠγαπηκόσι
τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ.

⁹ Σπούδασον ἐλθεῖν πρὸς με ταχέως· Δημᾶς γάρ με
¹⁰ ἔγκατέλειπεν ἄγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα, καὶ ἐπορεύθη εἰς
Θεσσαλονίκην, Κρήσκης εἰς Γαλατίαν, Τίτος εἰς Δαλμα-
¹¹ τίαν· Λουκᾶς ἐστὶν μόνος μετ' ἐμοῦ. Μάρκον ἀναλαβὼν
ἄγε μετὰ σεαυτοῦ, ἔστιν γάρ μοι εὐχρηστος εἰς διακονίαν,
¹² Τύχικον δὲ ἀπέστειλα εἰς Ἔφεσον. τὸν φελόνην, ὃν
¹³ ἀπέλειπον ἐν Τρῳάδι παρὰ Κάρπῳ, ἐρχόμενος φέρε, καὶ
¹⁴ τὰ βιβλία, μάλιστα τὰς μεμβράνας. Ἀλέξανδρος ὁ
χαλκεὺς πολλὰ μοι κακὰ ἐνεδείξατο— ἀποδώσει αὐτῷ
¹⁵ ὁ κύριος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ— ὃν καὶ σὺ φυλάσσου,
¹⁶ λίαν γὰρ ἀντίστη τοῖς ἡμετέροις λόγοις. Ἐν τῇ πρώτῃ
μου ἀπολογία οὐδεὶς μοι παρεγένετο, ἀλλὰ πάντες με
¹⁷ ἔγκατέλειπον— μὴ αὐτοῖς λογισθεῖν— ὁ δὲ κύριός μοι
παρέστη καὶ ἐνεδυνάμωσέν με, ἵνα δι' ἐμοῦ τὸ κήρυγμα
πληροφορηθῆ καὶ ἀκούσωσιν πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐρύσθην
¹⁸ ἐκ στόματος λέοντος. ῥύσεται με ὁ κύριος ἀπὸ παντὸς
ἔργου πονηροῦ καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὴν
ἐπουράνιον· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.
¹⁹ Ἄσπασαι Πρίσκαν καὶ Ἀκύλαν καὶ τὸν Ὀνησιφόρου
²⁰ οἶκον. Ἐραστός ἔμεινεν ἐν Κορίνθῳ, Τρόφι-
²¹ μον δὲ ἀπέλειπον ἐν Μιλήτῳ ἀσθενοῦντα. Σπούδασον
πρὸ χειμῶνος ἐλθεῖν. Ἄσπάζεται σε Εὐβου-
λος καὶ Πούδης καὶ Λίνος καὶ Κλαυδία καὶ οἱ ἀδελφοὶ
[πάντες].

²² Ὁ κύριος Ἵ μετὰ τοῦ πνεύματός σου. ἡ χάρις μεθ' ὑ-
μῶν.

ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ

ΠΑΥΛΟΣ δούλος θεοῦ, ἀπόστολος δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ¹ κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν θεοῦ καὶ ἐπίγνωσιν ἀληθείας τῆς κατ' εὐσέβειαν ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, ἣν ἐπηγγείλατο ὁ ἀψευδῆς θεὸς πρὸ χρόνων αἰωνίων ἐφανέρωσεν δὲ καιροῖς ἰδίοις, τὸν λόγον αὐτοῦ ἐν κηρύγματι ὃ ἐπιστεύθη ἐγὼ κατ' ἐπιταγὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ, Τίτῳ γνησίῳ⁴ τέκνῳ κατὰ κοινὴν πίστιν χάρις καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν.

Τούτου χάριν ἀπέλειπόν⁵ σε ἐν Κρήτῃ ἵνα τὰ λείποντα ἐπιδιορθώσῃ, καὶ καταστήσῃς κατὰ πόλιν πρεσβυτέρους, ὡς ἐγὼ σοι διαταξάμην, εἴ τίς ἐστὶν ἀνέγκλητος, μιᾶς γυναικὸς ἀνὴρ, τέκνα ἔχων πιστά, μὴ ἐν κατηγορίᾳ ἀσωτίας ἢ ἀνυπότακτα. δεῖ γὰρ τὸν ἐπίσκοπον ἀνέγκλητον εἶναι ὡς θεοῦ οἰκονόμον, μὴ αὐθάδῃ, μὴ ὀργίλον, μὴ πάροικον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ, ἀλλὰ φιλόξενον, φιλάγαθον, σώφρονα, δίκαιον, ὄσιον, ἐγκρατῆ, ἀντεχόμενον τοῦ κατὰ τὴν διδαχὴν πιστοῦ λόγου, ἵνα δυνατὸς ᾖ καὶ παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑγίαινούσῃ καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν.

Εἰσὶν γὰρ πολλοὶ ἀνυπότακτοι, ματαιολόγοι καὶ φρεναπάται, μάλιστα οἱ ἐκ τῆς περιτομῆς, οὓς δεῖ ἐπιστομίξειν, οἷτινες ὅλους οἴκους ἀνατρέπουσιν διδάσκοντες ἅ μὴ δεῖ αἰσχροῦ κέρδους χάριν. εἰπέν τις ἐξ αὐτῶν, ἴδιος αὐτῶν προφήτης,

Κρήτες ἀεὶ ψεῦσται, κακὰ θηρία, γαστέρες ἀργαί· ἡ μαρτυρία αὕτη ἐστὶν ἀληθής. δι' ἣν αἰτίαν ἐλεγε

¹ Χριστοῦ [Ἰησοῦ]

⁵ ἀπέλειπόν

14 αὐτοὺς ἀποτόμως, ἵνα ὑγιαίνωσιν [ἐν] τῇ πίστει, μὴ προσέ-
 15 στρεφομένων τὴν ἀλήθειαν. πάντα καθαρὰ τοῖς καθaroῖς·
 τοῖς δὲ μεμιαμένοις καὶ ἀπίστοις οὐδὲν καθαρὸν, ἀλλὰ
 16 μεμιάνται αὐτῶν καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ συνείδησις. θεὸν ὁμο-
 λογοῦσιν εἶδέναι, τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται, βδελυκτοὶ ὄντες
 καὶ ἀπειθεῖς καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι.

1 Σὺ δὲ λάλει ἅ πρέπει τῇ ὑγιαίνουσῃ διδασκαλίᾳ.
 2 Πρεσβύτας νηφαλίους εἶναι, σεμνοὺς, σώφρονας, ὑγιαί-
 3 νοντας τῇ πίστει, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ. πρεσβύτιδας
 4 ὡσαύτως ἐν καταστήματι ἱεροπρεπεῖς, μὴ διαβόλους
 5 σωφρονίζουσι τὰς νέας φιλόανδρους εἶναι, φιλοτέκνους, σώ-
 6 φρονας, ἀγνάς, οἰκουροῦς, ἀγαθὰς, ὑποτασσομένας τοῖς
 7 ἰδίους ἀνδράσιν, ἵνα μὴ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ βλασφημηται,
 8 τούτοις νεωτέροις ὡσαύτως παρακάλει σωφρονεῖν· περὶ πάντα
 9 σεαυτὸν παρεχόμενος τύπον καλῶν ἔργων, ἐν τῇ διδασκα-
 10 λίᾳ ἀφθορίαν³, σεμνότητα, λόγον ὑγιῆ ἀκατάγνωστον, ἵνα
 11 ὁ ἐξ ἐναντίας ἐντραπῆ μηδὲν ἔχων λέγειν περὶ ἡμῶν φαῦ-
 12 λον. δούλους ἰδίους δεσπότηαις ὑποτάσσεσθαι ἐν πᾶσιν,
 13 εὐαρέστους εἶναι, μὴ ἀντιλέγοντας, μὴ⁷ νοσφιζομένους,
 14 ἀλλὰ πᾶσαν πίστιν ἐνδεικνυμένους ἀγαθὴν^{9,10}, ἵνα τὴν
 15 διδασκαλίαν τὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ κοσμῶσιν ἐν
 16 πᾶσιν.

Ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις τοῦ θεοῦ σωτή-
 17 ριος πᾶσιν ἀνθρώποις παιδεύουσα ἡμᾶς, ἵνα ἀρησάμενοι
 18 τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας σωφρόνως καὶ
 19 δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, προσδεχό-
 20 μενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ
 21 μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν¹ Ἰησοῦ² Χριστοῦ, ὃς
 22 ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἵνα λυτρώσῃται ἡμᾶς ἀπὸ πά-
 23 χης ἀνομίας καὶ καθαρῆς ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον,
 24 ζηλωτὴν καλῶν ἔργων. Ταῦτα λάλει καὶ παρα-

3 διαβόλους, μὴ 7 ἔργων ἐν τῇ διδασκαλίᾳ, ἀφθορίαν 9,10 ἀντιλέγοντας μὴδὲ
 10 ἐνδεικνυμένους ἀγάπην 13 ἡμῶν, | Ἰησοῦ Χριστοῦ

κάλει καὶ ἔλεγχε μετὰ πάσης ἐπιταγῆς· μηδεὶς σου περι-
 φρονεῖτω. Ὑπομίμησθε αὐτοὺς ἀρχαῖς ἐξουσίαις ὑπο- 1
 τάσσεσθαι πειθαρχεῖν, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐτοιμοὺς εἶ-
 ναι, μηδένα βλασφημεῖν, ἀμάχους εἶναι, ἐπεικεῖς, πᾶσαν 2
 ἐνδεικνυμένουςπραῦτητα πρὸς πάντας ἀνθρώπους. Ἦμεν 3
 γάρ ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι, ἀπειθεῖς, πλανώμενοι, δου-
 λεύοντες ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς ποικίλαις, ἐν κακίᾳ καὶ
 φθόνῳ διάγοντες, στυγητοί, μισοῦντες ἀλλήλους. ὅτε δὲ 4
 ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλάνθρωπία ἐπεφάνη τοῦ σωτήρος
 ἡμῶν θεοῦ, οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ἃ ἐποιήσαμεν 5
 ἡμεῖς ἀλλὰ κατὰ τὸ αὐτοῦ ἔλεος ἔσωσεν ἡμᾶς διὰ λουτροῦ
 παλιγγενεσίας καὶ ἀνακαινώσεως πνεύματος ἁγίου, οὐ ἐξέ- 6
 χεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτήρος
 ἡμῶν, ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι κληρονόμοι γενη- 7
 θῶμεν κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου. Πιστὸς ὁ λόγος, καὶ 8
 περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιουῖσθαι, ἵνα φροντίζωσιν
 καλῶν ἔργων προϊστασθαι οἱ πεπιστευκότες θεῷ. Ταῦτά
 ἐστὶν καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις· μωρὰς δὲ ζητή- 9
 σεις καὶ γενεαλογίας καὶ ἔριν καὶ μάχας νομικὰς περι-
 ῖστασο, εἰσὶν γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι. αἰρετικὸν ἄνθρω- 10
 πον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νοθεσίαν παραιτοῦ, εἰδὼς 11
 ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος καὶ ἀμαρτάνει, ὧν αὐτο-
 κατάκριτος.

Ὅταν πέμψω Ἀρτεμᾶν πρὸς σέ ἢ Τύχικον, σπούδασον 12
 ἐλθεῖν πρὸς με εἰς Νικόπολιν, ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παρα-
 χειμάσαι. Ζηῶν τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλῶν σπουδαίως 13
 πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς ῥείπῃ. Μανθανέτωσαν 14
 δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προϊστασθαι εἰς τὰς
 ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ὄσιν ἄκαρποι.

Ἀσπάζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. Ἄσπασαι 15
 τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει.

Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν.

ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ

1 ΠΑΥΛΟΣ δέσμιος Χριστοῦ Ἰησοῦ καὶ Τιμόθεος ὁ
 2 ἀδελφὸς Φιλήμονι τῷ ἀγαπητῷ καὶ συνεργῷ ἡμῶν καὶ
 Ἀπφία τῇ ἀδελφῇ καὶ Ἀρχίππῳ τῷ συνστρατιώτῃ ἡμῶν
 3 καὶ τῇ κατ' οἶκόν σου ἐκκλησίᾳ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
 ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
 4 Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου πάντοτε μνείαν σου ποιούμενος
 5 ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, ἀκούων σου τὴν ἀγάπην καὶ τὴν
 πίστιν ἣν ἔχεις εἰς τὸν κύριον Ἰησοῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς
 6 ἁγίους, ὅπως ἡ κοινωνία τῆς πίστεώς σου ἐνεργῆς γένηται
 ἐν ἐπιγνώσει παντὸς ἀγαθοῦ [τοῦ] ἐν ἡμῖν εἰς Χριστόν·
 7 χαρὰν γὰρ πολλὴν ἔσχον καὶ παράκλησιν ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ
 σου, ὅτι τὰ σπλάγχνα τῶν ἁγίων ἀναπέπνυται διὰ σοῦ,
 8 ἀδελφέ. Διό, πολλὴν ἐν Χριστῷ παρρησίαν
 9 ἔχων ἐπιτάσσειν σοι τὸ ἀνήκον, διὰ τὴν ἀγάπην μᾶλλον
 παρακαλῶ, τοιοῦτος ὢν ὡς Παῦλος πρεσβύτης ἡμῶν ἡ
 10 καὶ δέσμιος Χριστοῦ Ἰησοῦ, — παρακαλῶ σε περὶ τοῦ
 11 ἐμοῦ τέκνου, ὃν ἐγέννησα ἐν τοῖς δεσμοῖς Ὀνήσιμον, τὸν
 12 ποτέ σοι ἄχρηστον νυνὶ δὲ τῷ σοὶ καὶ ἐμοὶ εὐχρηστον, ὃν
 13 ἀνέπεμψά σοι αὐτόν, τοῦτ' ἔστιν τὰ ἐμὰ σπλάγχνα· ὃν
 ἐγὼ ἐβουλόμην πρὸς ἑμαυτὸν κατέχειν, ἵνα ὑπὲρ σοῦ μοι
 14 διακονῇ ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ εὐαγγελίου, χωρὶς δὲ τῆς
 σῆς γνώμης οὐδὲν ἠθέλησα ποιῆσαι, ἵνα μὴ ὡς κατὰ
 15 ἀνάγκην τὸ ἀγαθόν σου ᾗ ἀλλὰ κατὰ ἐκούσιον. τάχα
 γὰρ διὰ τοῦτο ἐχωρίσθη πρὸς ἄραν ἵνα αἰώνιον αὐτὸν
 16 ἀπέχῃς, οὐκέτι ὡς δούλον ἀλλὰ ὑπὲρ δούλον, ἀδελφόν

5 πρὸς

6 ὑμῖν

9 τ...† | νῦν

11 καὶ

K K 2

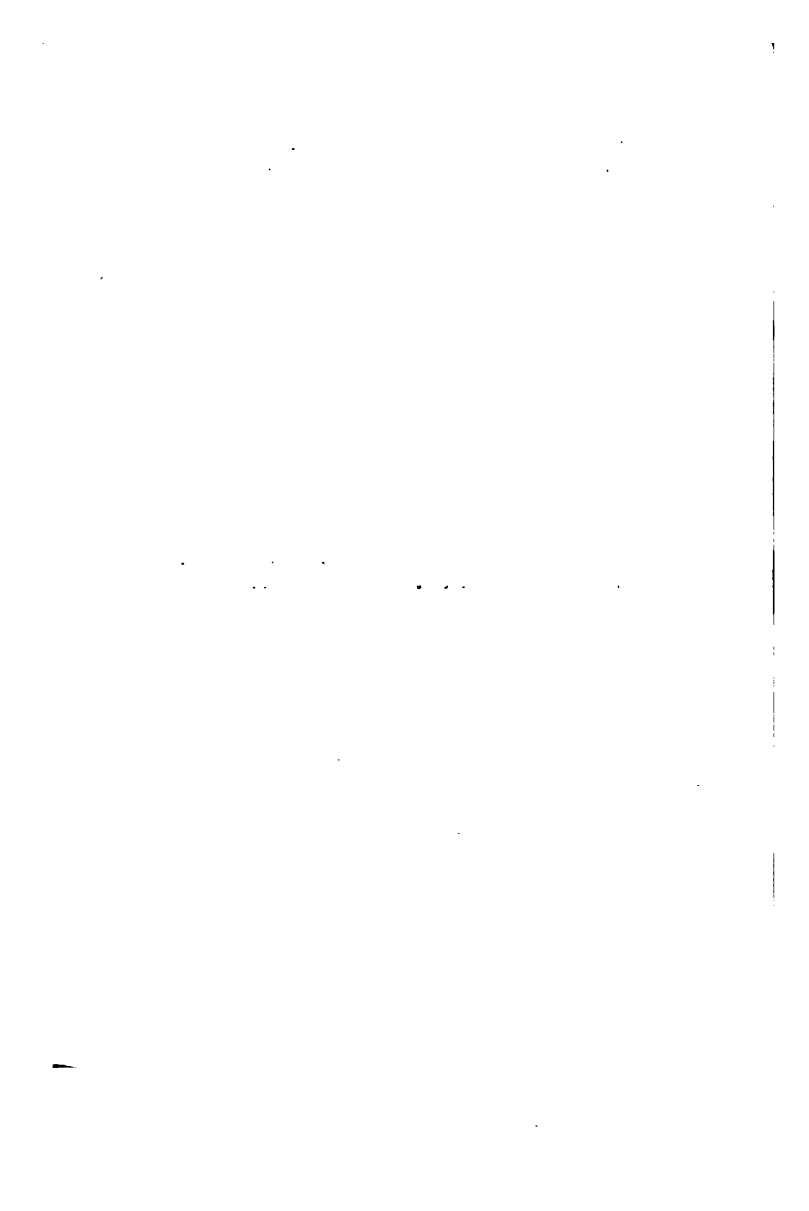
ἀγαπητόν, μάλιστα ἐμοί, πόσῳ δὲ μᾶλλον σοὶ καὶ ἐν
 σαρκὶ καὶ ἐν κυρίῳ. εἰ οὖν με ἔχεις κοινῶν, προσ- 17
 λαβοῦ αὐτὸν ὡς ἐμέ. εἰ δέ τι ἠδίκησέν σε ἢ ὀφείλει, 18
 τοῦτο ἐμοὶ ἐλλόγα· ἐγὼ Παῦλος ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρὶ, 19
 ἐγὼ ἀποτίσω· ἵνα μὴ λέγω σοι ὅτι καὶ σεαυτὸν μοι προσ-
 οφείλεις. ναί, ἀδελφέ, ἐγὼ σου ὀναίμην ἐν κυρίῳ· ἀνά- 20
 παυσὸν μου τὰ σπλάγχνα ἐν Χριστῷ.

Πεποιθὼς τῇ ὑπακοῇ σου ἔγραψά σοι, εἰδὼς ὅτι καὶ 21
 ὑπὲρ ἃ λέγω ποιήσεις. ἅμα δὲ καὶ ἐτοίμαξέ μοι ξενίαν, 22
 ἐλπίζω γὰρ ὅτι διὰ τῶν προσευχῶν ὑμῶν χαρισθήσομαι
 ὑμῖν.

Ἀσπάζεται σε Ἐπαφρᾶς ὁ συναιχμάλωτός μου ἐν 23
 Χριστῷ Ἰησοῦ, Μάρκος, Ἀρίσταρχος, Δημᾶς, Λουκᾶς, 24
 οἱ συνεργοί μου.

Ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ὑ Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύ- 25
 ματος ὑμῶν.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΟΥ



ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΟΥ

1 ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, ἣν ἔδωκεν
αὐτῷ ὁ θεὸς δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ, ἃ δεῖ γενέσθαι
ἐν τάχει, καὶ ἐσήμανεν ἀποστείλας διὰ τοῦ ἀγγέλου
2 αὐτοῦ τῷ δούλῳ αὐτοῦ Ἰωάνει, ὃς ἐμαρτύρησεν τὸν
λόγον τοῦ θεοῦ καὶ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅσα
3 εἶδεν. μακάριος ὁ ἀναγινώσκων καὶ οἱ ἀκούοντες τοὺς
λόγους τῆς προφητείας καὶ τηροῦντες τὰ ἐν αὐτῇ
γεγραμμένα, ὁ γὰρ καιρὸς ἐγγύς.

4 ΙΩΑΝΗΣ ταῖς ἐπτὰ ἐκκλησίαις ταῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ·
χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ τοῦ ὄντος καὶ ὁ ἦν καὶ
ὁ ἐρχόμενος, καὶ ἀπὸ τῶν ἐπτὰ πνευμάτων ἁγίων
5 πικρῶν τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ Ἰησοῦ Χριστοῦ,
ὁ μάρτυς ὁ πιστός, ὁ πρωτότοκος τῶν νεκρῶν καὶ
ὁ ἀρχὼν τῶν βασιλέων τῆς γῆς. Τῷ ἀγαπῶντι
ἡμᾶς καὶ λύσαντι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἁμαρτιῶν [ἡμῶν]
6 ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ, — καὶ ἐποίησεν ἡμᾶς βασιλείαν,
ἱερεῖς τῷ θεῷ καὶ πατρὶ αὐτοῦ, — αὐτῷ ἡ δόξα
7 καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν. Ἴδοὺ ἔρ-
χεται μετὰ τῶν νεφελῶν, καὶ ὄψεται αὐτὸν πᾶς

ὄφθαλμὸς καὶ οὐτινες αὐτὸν ἔξεκένθησαν, καὶ κόψονται ἐπ' αὐτὸν πᾶσαι αἱ φύλαί τῆς γῆς. ναί, ἀμήν.

Ἐγὼ εἶμι τὸ Ἄλφα καὶ τὸ Ὠ, λέγει Κύριος, ὁ θεός, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, ὁ παντοκράτωρ.

Ἐγὼ Ἰωάννης, ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν καὶ συνκοινωνὸς ἐν τῇ θλίψει καὶ βασιλείᾳ καὶ ὑπομονῇ ἐν Ἰησοῦ, ἐγενόμην ἐν τῇ νήσῳ τῇ καλουμένῃ Πάτμῳ διὰ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ. ἐγενόμην ἐν πνεύματι ἐν τῇ κυριακῇ ἡμέρᾳ, καὶ ἤκουσα ὀπίσω μου φωνὴν μεγάλην ὡς σάλπιγγος λεγούσης Ὁ βλέπεις γράψον εἰς βιβλίον καὶ πέμψον ταῖς ἐπτὰ ἐκκλησίαις, εἰς Ἐφεσον καὶ εἰς Σμύρναν καὶ εἰς Πέργαμον καὶ εἰς Θυάτειρα καὶ εἰς Σάρδεις καὶ εἰς Φιλαδελφίαν καὶ εἰς Λαοδικίαν. Καὶ ἐπέστρεψα βλέπειν τὴν φωνὴν ἣτις ἐλάλει μετ' ἐμοῦ· καὶ ἐπιστρέψας εἶδον ἐπτὰ λυχνίας χρυσαῖς, καὶ ἐν μέσῳ τῶν λυχνιῶν ὁμοίον γιόν ἀνθρώπου, ἐνδεδυμένον ποδήρη καὶ περιεζωσμένον πρὸς τοῖς μαστοῖς ζώνην χρυσαῖαν· ἡ δὲ κεφαλὴ αὐτοῦ καὶ αἱ τρίχες λευκαὶ ὡς ἔριον λευκόν, ὡς χιών, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλόξ πυρός, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὁμοιοὶ χαλκολιβάνῳ, ὡς ἐν καμίνῳ πεπυρωμένης, καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ ἰδάτων πολλῶν, καὶ ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ χεὶρὶ αὐτοῦ ἀστέρας ἐπτὰ, καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ῥομφαία δίστομος ὀξεῖα ἐκπορευομένη, καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος φαίνει ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ. Καὶ ὅτε εἶδον αὐτόν, ἔπεσα πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ ὡς νεκρός· καὶ ἔθηκεν τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ἐπ' ἐμὲ λέγων

Μὴ φοβοῦ· ἐγὼ εἶμι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, καὶ ὁ ζῶν, — καὶ ἐγενόμην νεκρὸς καὶ ἰδοὺ ζῶν εἶμι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, — καὶ ἔχω τὰς κλείς τοῦ

10 φωνὴν μεγάλην ὀπισθέν μου

13 νιῶ

15 πεπυρωμένοι

19 θανάτου καὶ τοῦ ἄδου. γράψον οὖν ἅ εἶδες καὶ ἅ εἰσίν
 20 καὶ ἃ μέλλει γίνεσθαι μετὰ ταῦτα. τὸ μυστήριον
 τῶν ἑπτὰ ἀστέρων οὓς εἶδες ἐπὶ τῆς δεξιᾶς μου, καὶ
 τὰς ἑπτὰ λυχνίας τὰς χρυσαῖς· οἱ ἑπτὰ ἀστέρες
 ἄγγελοι τῶν ἑπτὰ ἐκκλησιῶν εἰσίν, καὶ αἱ λυχνίαί αἱ
 ἑπτὰ ἑπτὰ ἐκκλησίαι εἰσίν.

1 Τῷ ἄγγέλῳ τῷ ἐν Ἐφέσῳ ἐκκλησίας γράψον

Τάδε λέγει ὁ κρατῶν τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας ἐν τῇ δε-
 ξιᾷ αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐν μέσῳ τῶν ἑπτὰ λυχνιῶν
 2 τῶν χρυσῶν, Οἶδα τὰ ἔργα σου, καὶ τὸν κόπον καὶ
 τὴν ὑπομονὴν σου, καὶ ὅτι οὐ δύνῃ βαστάσαι κακοὺς,
 καὶ ἐπείρασας τοὺς λέγοντας ἑαυτοὺς ἀποστόλους,
 3 καὶ οὐκ εἰσίν, καὶ εὗρες αὐτοὺς ψευδεῖς· καὶ ὑπο-
 μονὴν ἔχεις, καὶ ἐβάστασας διὰ τὸ ὄνομά μου, καὶ
 4 οὐ κεκοπίακες. ἀλλὰ ἔχω κατὰ σοῦ ὅτι τὴν ἀγάπην
 5 σου τὴν πρώτην ἀφῆκες. μνημόνευε οὖν πόθεν πέπτωκες,
 καὶ μετανόησον καὶ τὰ πρῶτα ἔργα ποιήσον· εἰ δὲ μὴ,
 6 ἔρχομαί σοι, καὶ κινήσω τὴν λυχνίαν σου ἐκ τοῦ τόπου
 7 αὐτῆς, ἐὰν μὴ μετανόησῃς. ἀλλὰ τοῦτο ἔχεις ὅτι μισεῖς
 τὰ ἔργα τῶν Νικολαϊτῶν, ἃ καγὼ μισῶ. Ὁ ἔχων οὓς
 ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. Τῷ
 νικῶντι δώσω αὐτῷ φαγεῖν ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς,
 ὃ ἐστὶν ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ θεοῦ†.

8 Καὶ τῷ ἄγγέλῳ τῷ ἐν Σμύρῃ ἐκκλησίας γράψον

Τάδε λέγει ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ὃς ἐγένετο
 9 νεκρὸς καὶ ἔζησεν, Οἶδά σου τὴν θλίψιν καὶ τὴν
 πτωχείαν, ἀλλὰ πλούσιος εἶ, καὶ τὴν βλασφημίαν ἐκ
 τῶν λεγόντων Ἰουδαίους εἶναι ἑαυτοὺς, καὶ οὐκ εἰσίν,
 10 ἀλλὰ συναγωγὴ τοῦ Σατανᾶ. Ἥμῃ φοβοῦ ἃ μέλλεις
 πάσχειν. ἰδοὺ μέλλει βάλλειν ὁ διάβολος ἐξ ὑμῶν εἰς
 φυλακὴν ἵνα πειρασθῆτε, καὶ ἔχητε θλίψιν ἡμερῶν
 δέκα. γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου, καὶ δώσω σοι τὸν
 11 στέφανον τῆς ζωῆς. Ὁ ἔχων οὓς ἀκουσάτω τί τὸ

20 †...†

7 μου

10 μηδὲν | ἔχετε ν. ἔχετε

πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. Ὁ νικῶν οὐ μὴ ἀδικηθῆ ἔκ τοῦ θανάτου τοῦ δευτέρου.

Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Περγάμῳ ἐκκλησίας γρά- 12
ψον

Τάδε λέγει ὁ ἔχων τὴν ῥομφαίαν τὴν δίστομον τὴν ὀξεῖαν Οἶδα ποῦ κατοικεῖς, ὅπου ὁ θρόνος τοῦ Σατανᾶ, 13
καὶ κρατεῖς τὸ ὄνομά μου, καὶ οὐκ ἠρνήσω τὴν πίστιν μου καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις Ἐντίπας, ὁ μάρτυς μου, ὁ πιστός [μου], ὃς ἀπεκτάνθη παρ' ὑμῖν, ὅπου ὁ Σατανᾶς κατοικεῖ ἀλλὰ ἔχω κατὰ σοῦ ὀλίγα, ὅτι ἔχεις ἐκεῖ 14
κρατοῦντας τὴν διδαχὴν Βαλαάμ, ὃς ἐδίδασκεν τῷ Βαλακ βαλεῖν σκάνδαλον ἐνώπιον τῶν γιῶν Ἰσραὴλ, φαγεῖν εἰδωλόθγτα καὶ πορνεῦσαι· οὕτως ἔχεις καὶ 15
σὺ κρατοῦντας τὴν διδαχὴν Νικολαϊτῶν ὁμοίως. μετα- 16
νόησον οὖν· εἰ δὲ μὴ, ἔρχομαί σοι ταχύ, καὶ πολεμήσω μετ' αὐτῶν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ στόματός μου. Ὁ ἔχων 17
οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. Τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ τοῦ μάννα τοῦ κεκρυμμένου, καὶ δώσω αὐτῷ ψῆφον λευκὴν, καὶ ἐπὶ τὴν ψῆφον ὄνομα καινὸν γεγραμμένον ὃ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ ὁ λαμβάνων.

Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῷ ἐν Θυατείροις ἐκκλησίας γρά- 18
ψον

Τάδε λέγει ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, ὁ ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς [ἀγτοῦ] ὡς φλόγα πυρός, καὶ οἱ πόδες ἀγτοῦ ὅμοιοι χαλκολιβάνῳ, Οἶδά σου τὰ ἔργα, καὶ τὴν 19
ἀγάπην καὶ τὴν πίστιν καὶ τὴν διακονίαν καὶ τὴν ὑπομονὴν σου, καὶ τὰ ἔργα σου τὰ ἔσχατα πλείονα τῶν πρώτων. ἀλλὰ ἔχω κατὰ σοῦ ὅτι ἀφείς τὴν 20
ἄνθρωπον Ἰεζάβελ, ἣ λέγουσα ἑαυτὴν προφήτιν, καὶ διδάσκει καὶ πλανᾷ τοὺς ἐμους δούλους πορνεῦσαι καὶ φαγεῖν εἰδωλόθγτα. καὶ ἔδωκα αὐτῇ χρόνον ἵνα μετα- 21
νοήσῃ, καὶ οὐ θέλει μετανοῆσαι ἔκ τῆς πορνείας αὐτῆς.

12 †...†

13 †...†

14 ὀλίγα·

20 γυναῖκά σου

22 ἰδοὺ βάλλω αὐτὴν εἰς κλίην, καὶ τοὺς μοιχεύοντας μετ' αὐτῆς εἰς θλίψιν μεγάλην, ἂν μὴ μετανοήσουσιν·
 23 ἐκ τῶν ἔργων αὐτῆς· καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς ἀποκτενῶ ἐν θανάτῳ· καὶ γινώσκονται πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ ἐραγνῶν νεφροῦς καὶ καρδίας, καὶ δώσω
 24 ὑμῖν ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα ὑμῶν. ὑμῖν δὲ λέγω τοῖς λοιποῖς τοῖς ἐν Θυατείροις, ὅσοι οὐκ ἔχουσιν τὴν διδαχὴν ταύτην, οἵτινες οὐκ ἔγνωσαν τὰ βαθία τοῦ Σατανᾶ, ὡς λέγουσιν, οὐ βάλλω ἐφ' ὑμᾶς ἄλλο
 25 βάρος· πλὴν ὃ ἔχετε κρατήσατε ἄχρι οὗ ἂν ἴξω. Καὶ
 26 ὁ νικῶν καὶ ὁ τηρῶν ἄχρι τέλους τὰ ἔργα μου, δώσω
 27 αὐτῷ ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ἐθνῶν, καὶ ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ ὡς τὰ σκεῆθρα τὰ κε-
 28 ραμικὰ συντρίβεται, ὡς καὶ ἐγὼ εἴληφα παρὰ τοῦ πα-
 29 τρός μου, καὶ δώσω αὐτῷ τὸν ἀστέρα τὸν πρῶτον.
 30 Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλη-
 31 σίαις.

1 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Σάρδεσιν ἐκκλησίας γράψον

Τάδε λέγει ὁ ἔχων τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ θεοῦ καὶ τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας· Οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι ὄνομα
 2 ἔχεις ὅτι ζῆς, καὶ νεκρὸς εἶ. γίνου γρηγορῶν, καὶ στηρίσον τὰ λοιπὰ ἃ ἐμελλον ἀποθανεῖν, οὐ γὰρ εὐρηκά σου τὰ ἔργα πεπληρωμένα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ μου·
 3 μνημόνευε οὖν πῶς εἴληφας καὶ ἤκουσας καὶ τήρει, καὶ μετανόησον· ἂν οὖν μὴ γρηγορήσῃς, ἴξω ὡς κλέπτης,
 4 καὶ οὐ μὴ γνῶς ποίαν ὥραν ἴξω ἐπὶ σέ· ἀλλὰ ἔχεις ὀλίγα ὀνόματα ἐν Σάρδεσιν ἃ οὐκ ἐμόλυναν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ περιπατήσουσιν μετ' ἐμοῦ ἐν λευκοῖς, ὅτι
 5 ἄξιοί εἰσιν. Ὁ νικῶν οὕτως περιβαλεῖται ἐν ἱματίοις λευκοῖς, καὶ οὐ μὴ ἐξδαλείψω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τῆς βίβλου τῆς ζωῆς, καὶ ὁμολογήσω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ πατρός μου καὶ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων

αὐτοῦ. Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει 6
ταῖς ἐκκλησίαις.

Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Φιλαδελφίᾳ ἐκκλησίας 7
γράφον

Τάδε λέγει ὁ ἅγιος, ὁ ἀληθινός, ὁ ἔχων τὴν
κλεῖν τὴν Δαγείδ, ὁ ἀνοίγων καὶ οὐδεὶς κλείσει, καὶ
κλείων καὶ οὐδεὶς ἀνοίγει, Οἶδά σου τὰ ἔργα, — 8
ἰδοὺ δέδωκα ἐνώπιόν σου θύραν ἠνεωγμένην, ἣν οὐδεὶς
δύναται κλείσαι αὐτήν, — ὅτι μικρὰν ἔχεις δύναμιν, καὶ
ἐτήρησάς μου τὸν λόγον, καὶ οὐκ ἠρνήσω τὸ ὄνομά
μου. ἰδοὺ διδῶ ἐκ τῆς συναγωγῆς τοῦ Σατανᾶ, τῶν 9
λεγόντων ἑαυτοὺς Ἰουδαίους εἶναι, καὶ οὐκ εἰσὶν ἀλλὰ
ψεύδονται, — ἰδοὺ ποιήσω αὐτοὺς ἵνα ἤζουσι καὶ
προσκυνήσουσιν ἐνώπιον τῶν ποδῶν σου, καὶ
γνώσιν ὅτι ἐγὼ ἠγάπησά σε. ὅτι ἐτήρησας τὸν λόγον 10
τῆς ὑπομονῆς μου, καὶ ἐγὼ σε τηρήσω ἐκ τῆς ὥρας
τοῦ πειρασμοῦ τῆς μελλούσης ἔρχεσθαι ἐπὶ τῆς οἰκου-
μένης ὅλης, πειράσαι τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς.
ἔρχομαι ταχύ· κράτει ὃ ἔχεις, ἵνα μηδεὶς λάβῃ τὸν 11
στόφανόν σου. Ὁ νικῶν ποιήσω αὐτὸν στύλον ἐν τῷ 12
ναῶ τοῦ θεοῦ μου, καὶ ἔξω οὐ μὴ ἐξέλθῃ ἔτι, καὶ
γράψω ἐπ' αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ μου καὶ
τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ θεοῦ μου, τῆς καινῆς
Ἱερουσαλήμ, ἣ καταβαίνουσα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ
τοῦ θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ καινόν. Ὁ ἔχων 13
οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Λαοδικίᾳ ἐκκλησίας γρά- 14
ψον

Τάδε λέγει ὁ Ἄμην, ὁ μάρτυς ὁ πιστὸς καὶ [ὁ]
ἀληθινός, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ θεοῦ, Οἶδά σου 15
τὰ ἔργα, ὅτι οὔτε ψυχρὸς εἶ οὔτε ζεστός. ὕφελον
ψυχρὸς ἢ ζεστός. οὕτως, ὅτι χλιαρὸς εἶ καὶ οὔτε 16
ζεστός οὔτε ψυχρὸς, μέλλω σε ἐμέσαι ἐκ τοῦ στόματός

17 μου. ὅτι λέγεις ὅτι Πλούσιός εἰμι καὶ πεπλοῦτήκα
καὶ οὐδὲν χρεῖαν ἔχω, καὶ οὐκ οἶδας ὅτι σὺ εἶ
ὁ ταλαίπωρος καὶ ἡλείωνος καὶ πτωχὸς καὶ τυφλὸς
18 καὶ γυμνός, συμβουλεύω σοι ἀγοράσαι παρ' ἐμοῦ χρυ-
σίον πεπυρωμένον ἐκ πυρὸς ἵνα πλουτήσης, καὶ ἱμά-
τια λευκὰ ἵνα περιβάλῃ καὶ μὴ φανερωθῇ ἡ αἰσχὴν
τῆς γυμνότητός σου, καὶ κολλούριον ἐγχεῖσαι τοὺς
19 ὀφθαλμούς σου ἵνα βλέπῃς. ἐγὼ ὁσοῦς ἐὰν φιλῶ
ἐλέγχω καὶ παιδεύω· ζήλευε οὖν καὶ μετανόη-
20 σον. Ἴδου ἔστηκα ἐπὶ τὴν θύραν καὶ κρούω· εἰάν
τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν,
ἡ εἰσελεύσομαι πρὸς αὐτὸν καὶ δειπνήσω μετ' αὐτοῦ
21 καὶ αὐτὸς μετ' ἐμοῦ. Ὁ νικῶν δώσω αὐτῷ καθίσαι
μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ μου, ὡς καὶ ἐγὼ ἐνίκησα καὶ
ἐκάθισα μετὰ τοῦ πατρὸς μου ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ.
22 Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς
ἐκκλησίαις.

1 Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ θύρα ἠνεφωμένη ἐν τῷ
οὐρανῷ, καὶ ἡ φωνὴ ἡ πρώτη ἣν ἤκουσα ὡς ἑλπίππος
λαλούσης μετ' ἐμοῦ, λέγων Ἄνάβα ὠδε, καὶ δεῖξω σοι
2 ἃ δεῖ γενέσθαι. μετὰ ταῦτα εὐθέως ἐγενόμην ἐν
πνεύματι· καὶ ἰδοὺ θρόνος ἔκειτο ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ
3 ἐπὶ τὸν θρόνον καθήμενος, καὶ ὁ καθήμενος ὅμοιος
ὄρασει λίθου ἰάσπιδι καὶ σαρδίῳ, καὶ ἶρις κυκλόθεν
4 τοῦ θρόνου ὅμοιος ὄρασει σμαραγδίνῳ. καὶ κυκλόθεν
τοῦ θρόνου ἑξήκοντες ἑξήκοντες τέσσαρες, καὶ ἐπὶ τοὺς
θρόνους ἑξήκοντες τέσσαρες πρεσβυτέρους καθημένους πε-
ριβεβλημένους ἱματίοις λευκοῖς, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς
5 αὐτῶν στεφάνους χρυσοῦς. καὶ ἐκ τοῦ θρόνου ἔκπο-
ρεῶνται ἄστραπτα καὶ φωναὶ καὶ βρονταί· καὶ ἑπτὰ
6 τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ θεοῦ, καὶ ἐνώπιον τοῦ θρόνου

ὡς θάλασσα ὑαλίνη ὁμοία κρυστάλλῳ. καὶ ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ κύκλῳ τοῦ θρόνου τέσσερα ζῶα γέμοντα ὀφθαλμῶν ἔμπροσθεν καὶ ὕπισθεν καὶ τὸ 7 ζῶον τὸ πρῶτον ὅμοιον λέοντι, καὶ τὸ δεύτερον ζῶον ὅμοιον μόσχῳ, καὶ τὸ τρίτον ζῶον ἔχων τὸ πρόσωπον ὡς ἀνθρώπου, καὶ τὸ τέταρτον ζῶον ὅμοιον ἀετῷ πετομένῳ· καὶ τὰ τέσσερα ζῶα, ἐν 8 καθ' ἓν αὐτῶν ἔχων ἀνά πτέρυγας ἕξ, κύκλόθεν καὶ ἔσωθεν γέμουσιν ὀφθαλμῶν· καὶ ἀνάπαυσιν οὐκ ἔχουσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς λέγοντες

Ἄγιος ἄγιος ἄγιος Κύριος, ὁ θεός, ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἦν καὶ ὁ ὢν καὶ ὁ ἐρχόμενος.

Καὶ ὅταν δάσουσιν τὰ ζῶα δόξαν καὶ τιμὴν καὶ 9 εὐχαριστίαν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ, τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, πεσοῦνται οἱ 10 εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι ἐνώπιον τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ προσκυνήσουσιν τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ βαλοῦσιν τοὺς στεφάνους αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, λέγοντες

Ἄξιος εἶ, ὁ κύριος καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν, λαβεῖν 11 τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δύναμιν, ὅτι σὺ ἔκτισας τὰ πάντα, καὶ διὰ τὸ θέλημά σου ἦσαν καὶ ἐκτίσθησαν.

Καὶ εἶδον ἐπὶ τὴν δεξιὰν τοῦ καθημένου 1 ἐπὶ τοῦ θρόνου βιβλίον γεγραμμένον ἔσωθεν καὶ ὄπισθεν, κατεσφραγισμένον σφραγίσιν ἑπτὰ. καὶ 2 εἶδον ἄγγελον ἰσχυρὸν κηρύσσοντα ἐν φωνῇ μεγάλῃ· τίς ἄξιος ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον καὶ λύσαι τὰς σφραγίδας αὐτοῦ; καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο ἐν τῷ οὐρανῷ 3 ἠτιοῦν ἐπὶ τῆς γῆς οὐδὲ ὑποκάτω τῆς γῆς ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον οὔτε βλέπειν αὐτό. καὶ [ἐγὼ] ἔκλαιον πολὺ 4 ὅτι οὐδεὶς ἄξιος εὐρέθη ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον οὔτε βλέπειν αὐτό· καὶ εἶς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων λέγει 5

7 ἔλον. 9 τῷ θρόνῳ · 3 οὔτε ἐπὶ τῆς γῆς οὔτε

μοι Μὴ κλαίει· ἰδοὺ ἐνίκησεν ὁ λέων ὁ ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, ἡ ῥίζα Δαυεὶδ, ἀνοίξει τὸ βιβλίον καὶ τὰς ἑπτὰ σφραγίδας αὐτοῦ.

Καὶ εἶδον ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν τεσσάρων ζώων καὶ ἐν μέσῳ τῶν πρεσβυτέρων ἄρνιον ἑστηκός ὡς ἐσφαγμένον, ἔχων κέρατα ἑπτὰ καὶ ὀφθαλμοὺς ἑπτὰ, οἳ εἰσιν τὰ [ἑπτὰ] πνεύματα τοῦ θεοῦ, ἀπεσταλμένοι εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. καὶ ἦλθεν καὶ εἴληφεν ἐκ τῆς δεξιᾶς τοῦ καθήμενου ἐπὶ τοῦ θρόνου. Καὶ ὅτε ἔλαβεν τὸ βιβλίον, τὰ τέσσαρα ζῶα καὶ οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσαν ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου, ἔχοντες ἕκαστος κιθάραν καὶ φιάλας χρυσᾶς γεμούσας θυμιαμάτων, οἳ εἰσιν αἱ προσεγγαὶ τῶν ἁγίων καὶ ἄδουσιν ψάλλοντες καὶ ᾄδουσιν λέγοντες

Ἄξιός ἐστι λαβεῖν τὸ βιβλίον καὶ ἀνοίξει τὰς σφραγίδας αὐτοῦ, ὅτι ἐσφάγη καὶ ἠγόρασας τῷ θεῷ ἐν τῷ αἵματι σου ἐκ πάσης φυλῆς καὶ γλώσσης καὶ λαοῦ καὶ ἔθνους, καὶ ἐποίησας αὐτοὺς τῷ θεῷ ἡμῶν βασιλείαν καὶ ἱερεῖς, καὶ βασιλεύουσιν ἐπὶ τῆς γῆς.

καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀγγέλων πολλῶν κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν ζώων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν μυριάδες μυριάδων καὶ χιλιάδες χιλιάδων, λέγοντες φωνῇ μεγάλῃ

Ἄξιός ἐστιν τὸ ἄρνιον τὸ ἐσφαγμένον λαβεῖν τὴν δύναμιν καὶ πλοῦτον καὶ σοφίαν καὶ ἰσχὺν καὶ τιμὴν καὶ δόξαν καὶ εὐλογίαν.

καὶ πᾶν κτίσμα ὃ ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς καὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης [ἐστίν], καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα, ἤκουσα λέγοντας

Τῷ καθήμενῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ τῷ ἀρνίῳ ἡ εὐλογία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

καὶ τὰ τέσσερα ζῶα ἔλεγον Ἄμην, καὶ οἱ πρεσβύ- 14
τεροι ἔπεσαν καὶ προσεκύνησαν.

Καὶ εἶδον ὅτε ἤνοιξεν τὸ ἀρνίον μίαν ἐκ τῶν 1
ἐπτὰ σφραγίδων, καὶ ἤκουσα ἐνὸς ἐκ τῶν τεσσάρων ζῶ-
ων λέγοντος ὡς φωνὴ βροντῆς Ἔρχου. καὶ εἶδον, καὶ 2
ἰδοῦ ἵππος λεγκός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν ἔχων
τόξον, καὶ ἐδόθη αὐτῷ στέφανος, καὶ ἐξῆλθεν νικῶν καὶ
ἵνα νικήσῃ.

Καὶ ὅτε ἤνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν 3
δευτέραν, ἤκουσα τοῦ δευτέρου ζῶου λέγοντος Ἔρχου.
καὶ ἐξῆλθεν ἄλλος ἵππος πυρρός, καὶ τῷ καθημένῳ 4
ἐπ' αὐτὸν ἐδόθη [αὐτῷ] λαβεῖν τὴν εἰρήνην [ἐκ] τῆς γῆς
καὶ ἵνα ἀλλήλους σφάζουσιν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ μάχαιρα
μεγάλῃ.

Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν 5
τρίτην, ἤκουσα τοῦ τρίτου ζῶου λέγοντος Ἔρχου. καὶ
εἶδον, καὶ ἰδοῦ ἵππος μέλας, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν
ἔχων ζυγὸν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν 6
ἐν μέσῳ τῶν τεσσάρων ζῶων λέγουσαν Χοῖνιξ σίτου
δηναρίου, καὶ τρεῖς χοίνικες κριθῶν δηναρίου· καὶ τὸ
ἔλαιον καὶ τὸν οἶνον μὴ ἀδικήσῃς.

Καὶ ὅτε 7
ἤνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν τετάρτην, ἤκουσα φωνὴν τοῦ
τετάρτου ζῶου λέγοντος Ἔρχου. καὶ εἶδον, καὶ ἰδοῦ 8
ἵππος χλωρός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπάνω [αὐτοῦ] ὄνομα
αὐτῷ [Ὁ] Θάνατος, καὶ ὁ ἄδης ἠκολούθει μετ' αὐ-
τοῦ, καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἐξουσία ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς γῆς,
ἀποκτεῖναι ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θα-
νάτῳ καὶ ὑπὸ τῶν θηρίων τῆς γῆς.

Καὶ 9
ὅτε ἤνοιξεν τὴν πέμπτην σφραγίδα, εἶδον ὑποκάτω τοῦ
θυσιαστηρίου τὰς ψυχὰς τῶν ἐσφαγμένων διὰ τὸν λό-
γον τοῦ θεοῦ καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν ἣν εἶχον. καὶ 10
ἔκραξαν φωνὴ μεγάλη λέγοντες Ἔως πότε, ὁ δε-
σπότης ὁ ἅγιος καὶ ἀληθινός, οὐ κρίνεις καὶ ἐκδικεῖς
τὸ αἷμα ἡμῶν ἐκ τῶν κατοικοῦντων ἐπὶ τῆς
γῆς; καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἐκάστῳ στολὴ λευκή, καὶ 11

ἔρρέθη αὐτοῖς ἵνα ἀναπαύσονται ἔτι χρόνον μικρόν,
 ἕως «πληρωθῶσιν» καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν καὶ οἱ ἀ-
 δελφοὶ αὐτῶν οἱ μέλλοντες ἀποκτενεσθαι ὡς καὶ
 12 αὐτοί. Καὶ εἶδον ὅτε ἤνοιξεν τὴν σφρα-
 γίδα τὴν ἕκτην, καὶ σεισμός μέγας ἐγένετο, καὶ
 ὁ ἥλιος ἐγένετο μέλας ὡς σάκκος τρίχινος, καὶ
 13 ἡ σελήνη ὅλη ἐγένετο ὡς αἷμα, καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ
 οὐρανοῦ ἔπεσαν εἰς τὴν γῆν, ὡς σὺκκὴ βάλλει τοὺς
 14 ὀλύνθους αὐτῆς ὑπὸ ἀνέμου μεγάλου σειομένη, καὶ ὁ
 οὐρανὸς ἀπεχωρίσθη ὡς βιβλίον «ἐλιεσόμενον», καὶ
 πᾶν ὄρος καὶ νῆσος ἐκ τῶν τόπων αὐτῶν ἐκινήθησαν.
 15 καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ οἱ μεριστᾶνες καὶ
 οἱ χιλιάρχοι καὶ οἱ πλούσιοι καὶ οἱ ἰσχυροὶ καὶ πᾶς
 δούλος καὶ ἐλεύθερος ἔκρυσαν ἑαγτοῦς εἰς τὰ σπήλαια.
 16 καὶ εἰς τὰς πέτρας τῶν ὀρέων· καὶ λέγουσιν τοῖς
 ὄρεσιν καὶ ταῖς πέτρας Πέσατε ἐφ' ἡμᾶς καὶ
 κρύψατε ἡμᾶς ἀπὸ προσώπου τοῦ καθήμενου ἐπὶ
 17 τοῦ θρόνου καὶ ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ ἀρνίου, ὅτι
 ἦλθεν ἡ ἡμέρα ἡ μεγάλη τῆς ὀργῆς αὐτῶν, καὶ τίς
 δύναται σταθῆναι;

1 «Μετὰ» τοῦτο εἶδον τέσσαρας ἀγγέλους ἐστῶτας ἐπὶ
 τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς γῆς, κρατοῦντας τοὺς τέσ-
 2 σαρᾶς ἀνέμοις τῆς γῆς, ἵνα μὴ πνέῃ ἄνεμος ἐπὶ
 τῆς γῆς μήτε ἐπὶ τῆς θαλάσσης μήτε «ἐπὶ πᾶν» δέν-
 2 δρον. καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἀναβαίνοντα ἀπὸ
 «ἀνατολῆς» ἡλίου, ἔχοντα σφραγίδα θεοῦ ζῶντος, καὶ
 «ἔκραξεν» φωνῇ μεγάλῃ τοῖς τέσσαρσιν ἀγγέλοις οἷς
 ἐδόθη αὐτοῖς ἀδικῆσαι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν,
 3 λέγων Μὴ ἀδικήσητε τὴν γῆν «μήτε» τὴν θάλασσαν
 μήτε τὰ δένδρα, ἄχρι σφραγίσωμεν τοὺς δούλους τοῦ
 4 θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. Καὶ ἤκουσα
 τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐσφραγισμένων, ἑκατὸν τεσσαράκον-
 τὰ τέσσαρες χιλιάδες, ἐσφραγισμένοι ἐκ πάσης φυλῆς

1 Καὶ μετὰ | ἐπὶ [τι]

2 ἀνατολῶν | ἔκραξεν

3 καὶ

υἱῶν Ἰσραὴλ·

ἐκ φυλῆς Ἰούδα δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι,	5
ἐκ φυλῆς Ῥουβὴν δώδεκα χιλιάδες,	
ἐκ φυλῆς Γὰδ δώδεκα χιλιάδες,	
ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ δώδεκα χιλιάδες,	6
ἐκ φυλῆς Νεφθαλίμ δώδεκα χιλιάδες,	
ἐκ φυλῆς Μανασσῆ δώδεκα χιλιάδες,	
ἐκ φυλῆς Συμεὼν δώδεκα χιλιάδες,	7
ἐκ φυλῆς Λευεὶ δώδεκα χιλιάδες,	
ἐκ φυλῆς Ἰσσαχάρ δώδεκα χιλιάδες,	
ἐκ φυλῆς Ζαβουλὼν δώδεκα χιλιάδες,	8
ἐκ φυλῆς Ἰωσήφ δώδεκα χιλιάδες,	
ἐκ φυλῆς Βενιαμὴν δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι.	

Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἶδον ὄχλος πολὺς, ὃν ἀριθμῆσαι 9
αὐτὸν οὐδεὶς ἐδύνατο, ἐκ παντὸς ἔθνους καὶ φυλῶν καὶ
λαῶν καὶ γλωσσῶν, ἐστῶτες ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώ-
πιον τοῦ ἀρνίου, περιβεβλημένους στολὰς λευκάς, καὶ
φοίνικες ἐν ταῖς χερσίν αὐτῶν· καὶ κράζουσι φωνῇ μεγάλῃ 10
λέγοντες

Ἡ σωτηρία τῷ θεῷ ἡμῶν τῷ ΚΑΘΗΜΕΝῳ ἐπὶ
τῷ ΘΡΟΝῳ καὶ τῷ Ἀρνίῳ.

καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι ἰστήκεισαν κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ 11
τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ ἔπεσαν
ἐνώπιον τοῦ θρόνου ἐπὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν καὶ προσεκύ-
νησαν τῷ θεῷ, λέγοντες 12

Ἀμήν· ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ
εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχὺς
τῷ θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων [· ἀμήν].

Καὶ ἀπεκρίθη εἰς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων λέγων μοι Οὗτοι 13
οἱ περιβεβλημένοι τὰς στολὰς τὰς λευκάς τίνες εἰσὶν καὶ
πόθεν ἦλθον; καὶ εἶρηκα αὐτῷ Κύριέ μου, σὺ οἶδας. καὶ 14
εἶπέν μοι Οὗτοί εἰσιν οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τῆς θλίψεως τῆς
μεγάλης, καὶ ἔπλυναν τὰς στολὰς αὐτῶν καὶ ἐλευ-

15 *καναν αὐτὰς ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἀρνίου. διὰ τοῦτό εἰσιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ, καὶ λατρεύουσιν αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ, καὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ*
 16 *θρόνου σκηνώσει ἐπ' αὐτούς. οὐ πεινάουσιν ἔτι οὐδὲ διψήσουσιν ἔτι, οὐδὲ μὴ πέσῃ ἐπ' αὐτοὺς ὁ*
 17 *ἥλιος οὐδὲ πᾶν καύμα, ὅτι τὸ ἀρνίον τὸ ἀνὰ μέσον τοῦ θρόνου ποιμανεῖ αὐτούς, καὶ ὀδηγήσει αὐτοὺς ἐπὶ ζωῆς πηγᾶς ὑδάτων· καὶ ἐξαλείψει ὁ θεὸς πᾶν δάκρυον ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.*

1 *Καὶ ὅταν ἦνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν ἐβδόμην, ἐγένετο*
 2 *σιγὴ ἐν τῷ οὐρανῷ ὡς ἡμίωρον. καὶ εἶδον τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους οἱ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐστήκασιν, καὶ ἑδόθησαν*
 3 *αὐτοῖς ἑπτὰ σάλπιγγες. Καὶ ἄλλος ἄγγελος*

ἦλθεν καὶ ἐστάθη ἐπὶ τῷ θυγιάστῳ ἔχων *λιβανωτὸν χρυσοῦν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ θυμιάματα πολλὰ ἵνα θύσῃ ταῖς προσεχχαῖς τῶν ἁγίων πάντων ἐπὶ τὸ*
 4 *θυγιάστηριον τὸ χρυσοῦν τὸ ἐνώπιον τοῦ θρόνου. καὶ ἀνέβη ὁ καπνὸς τῶν θυμιαμάτων ταῖς προσεχχαῖς τῶν*
 5 *ἁγίων ἐκ χειρὸς τοῦ ἀγγέλου ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. καὶ ἔληφεν ὁ ἄγγελος τὸν λιβανωτὸν, καὶ ἐγέμισεν αὐτὸν ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ θυγιάστῳ, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐγένοντο βρονταὶ καὶ φωναὶ καὶ*
 6 *ἀστραπαὶ καὶ σεισμοί. Καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι οἱ ἔχοντες τὰς ἑπτὰ σάλπιγγας ἠτοίμασαν αὐτοὺς ἵνα σαλπίσωσιν.*

7 *Καὶ ὁ πρῶτος ἐσάλπισεν· καὶ ἐγένετο χάλασα καὶ πῦρ μεμιγμένα ἐν αἵματι, καὶ ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν· καὶ τὸ τρίτον τῆς γῆς κατεκάη, καὶ τὸ τρίτον τῶν δένδρων*
 8 *κατεκάη, καὶ πᾶς χόρτος χλωρὸς κατεκάη. Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐσάλπισεν· καὶ ὡς ὄρος μέγα πύρρῳ καιόμενον ἐβλήθη εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἐγένετο τὸ*
 9 *τρίτον τῆς θαλάσσης αἷμα, καὶ ἀπέθανε τὸ τρίτον τῶν κτισμάτων τῶν ἐν τῇ θαλάσῃ, τὰ ἔχοντα ψυχάς, καὶ τὸ*

5 ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ

τρίτον τῶν πλοίων διεφθάρησαν. Καὶ ὁ τρίτος 10
 ἄγγελος ἐσάλπισεν· καὶ ἔπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἄστηρ
 μέγας καιόμενος ὡς λαμπάς, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ τρίτον τῶν
 ποταμῶν καὶ ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων. καὶ τὸ ὄνομα 11
 τοῦ ἀστέρος λέγεται Ὁ Ἄψινθος. καὶ ἐγένετο τὸ τρίτον
 τῶν ὑδάτων εἰς ἄψινθον, καὶ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀπέ-
 θανον ἐκ τῶν ὑδάτων, ὅτι ἐπικράνθησαν. Καὶ 12
 ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐσάλπισεν· καὶ ἐπλήγη τὸ τρίτον τοῦ
 ἡλίου καὶ τὸ τρίτον τῆς σελήνης καὶ τὸ τρίτον τῶν
 ἀστέρων, ἵνα σκοτισθῇ τὸ τρίτον αὐτῶν καὶ ἡ ἡμέρα μὴ
 φάνη τὸ τρίτον αὐτῆς, καὶ ἡ νύξ ὁμοίως.

Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα ἑνὸς αἰετοῦ πετομένου ἐν 13
 μεσουρανήματι λέγοντος φωνῇ μεγάλῃ Οὐαὶ οὐαὶ
 οὐαὶ ἡ τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς ἐκ τῶν λοιπῶν
 φωνῶν τῆς σάλπιγγος τῶν τριῶν ἀγγέλων τῶν μελ-
 λόντων σαλπίζειν.

Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐσάλπισεν· καὶ εἶδον ἀστέρα ἐκ 1
 τοῦ οὐρανοῦ πεπτωκότα εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἡ
 κλεῖς τοῦ φρέατος τῆς ἀβύσσου· καὶ ἤνοιξεν τὸ φρέαρ τῆς 2
 ἀβύσσου, καὶ ἀνέβη καπνὸς ἐκ τοῦ φρέατος ὡς καπνὸς
 καμίνου μεγάλης, καὶ ἐσκοτώθη ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἀήρ
 ἐκ τοῦ καπνοῦ τοῦ φρέατος. καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ ἐξῆλθον 3
 ἀκρίδες εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἐξουσία ὡς ἔχουσι
 ἐξουσίαν οἱ σκορπίοι τῆς γῆς. καὶ ἐρρέθη αὐταῖς ἵνα μὴ 4
 ἀδικήσουσιν τὸν χόρτον τῆς γῆς οὐδὲ πᾶν χλωρὸν
 οὐδὲ πᾶν δένδρον, εἰ μὴ τοῖς ἀνθρώποις οἵτινες οὐκ ἔ-
 χουσι τὴν σφραγίδα τοῦ θεοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων.
 καὶ ἐδόθη ἡ αὐταῖς ἵνα μὴ ἀποκτείνωσιν αὐτοὺς, ἀλλ' ἵνα 5
 βασανισθῶσιν μῆνας πέντε· καὶ ὁ βασανισμὸς αὐ-
 τῶν ὡς βασανισμὸς σκορπίου, ὅταν παίσῃ ἄνθρωπον.
 καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ζητήσουσιν οἱ ἄνθρωποι 6
 τὸν θάνατον καὶ οὐ μὴ εὑρήσουσιν αὐτόν, καὶ ἐπι-
 θνηθήσουσιν ἀποθανεῖν καὶ φεύγει ὁ θάνατος ἀπ' αὐτῶν.

7 καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν ἀκρίδων ὅμοιοι ἵπποις ἠτομασμένοις εἰς πόλεμον, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ὡς στέφανοι ὅμοιοι χρυσοῦ, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὡς 8 πρόσωπα ἀνθρώπων, καὶ εἶχαν τρίχας ὡς τρίχας γυναικῶν, 9 καὶ οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὡς λεόντων ἦσαν, καὶ εἶχαν θώρακας ὡς θώρακας σιδηροῦς, καὶ ἡ φωνὴ τῶν πτερύγων αὐτῶν ὡς φωνὴ ἄρμάτων ἵππων πολλῶν τρεχόντων 10 εἰς πόλεμον· καὶ ἔχουσιν οὐρὰς ὅμοιας σκορπίου καὶ κέντρα, καὶ ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν ἡ ἐξουσία αὐτῶν 11 ἀδικῆσαι τοὺς ἀνθρώπους μῆνας πέντε. ἔχουσιν ἐπ' αὐτῶν βασιλεία τὸν ἄγγελον τῆς ἀβύσσου· ὄνομα αὐτῷ Ἐβραϊστὶ Ἀβαδδὼν καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ὄνομα ἔχει 12 Ἀπολλύων. Ἡ Οὐαὶ ἡ μία ἀπῆλθεν· ἰδοὺ ἔρχεται ἔτι δύο Οὐαὶ μετὰ ταῦτα.

13 Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐσάλπισεν· καὶ ἤκουσα φωνὴν μίαν ἐκ τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χρυσοῦ τοῦ 14 ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, λέγοντα τῷ ἕκτῳ ἀγγέλῳ, ὁ ἔχων τὴν σάλπιγγα, Λῦσον τοὺς τέσσαρας ἀγγέλους τοὺς δεδεμένους ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ μεγάλῳ Εὐφράτῃ. 15 καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσσαρες ἄγγελοι οἱ ἠτομασμένοι εἰς τὴν ὥραν καὶ ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ ἐνιαυτόν, ἵνα ἀποκτείνωσιν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων. καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν στρατευμάτων τοῦ ἱππικοῦ δις μυριάδες μυριάδων· 17 ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν. καὶ οὕτως εἶδον τοὺς ἵππους ἐν τῇ ὁράσει καὶ τοὺς καθημένους ἐπ' αὐτῶν, ἔχοντας θώρακας πυρίνους καὶ ὑακινθίνους καὶ θειώδεις καὶ αἱ κεφαλὰι τῶν ἵππων ὡς κεφαλαὶ λεόντων, καὶ ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν ἐκπορεύεται πῦρ καὶ καπνὸς 18 καὶ θεῖον. ἀπὸ τῶν τριῶν πληγῶν τούτων ἀπεκτάνθησαν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων, ἐκ τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ καπνοῦ καὶ τοῦ θείου τοῦ ἐκπορευομένου ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν. ἡ γὰρ ἐξουσία τῶν ἵππων ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἐστὶν καὶ ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν· αἱ γὰρ οὐραὶ

αὐτῶν ὅμοιαι ὄφουσιν, ἔχουσαι κεφαλὰς, καὶ ἐν αὐταῖς ἀδικοῦσιν· καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, οἱ οὐκ ἄπεκτάνθησαν ἐν ταῖς πληγαῖς ταύταις, οὐ¹ μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἵνα μὴ προσκυνήσουσιν τὰ δαιμόνια καὶ τὰ εἰδῶλα τὰ χρυσαῖα καὶ τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χαλκᾶ καὶ τὰ λίθινα καὶ τὰ ξύλινα, ἀ οὔτε βλέπειν δύνανται· οὔτε ἀκοῦειν οὔτε περιπατεῖν, καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν²¹ φόνων αὐτῶν οὔτε ἐκ τῶν φαρμάκων αὐτῶν οὔτε ἐκ τῆς πορνείας αὐτῶν οὔτε ἐκ τῶν κλεμμάτων αὐτῶν.

Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἰσχυρὸν¹ καταβαίοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, περιβέβλημένον νεφέλῃν, καὶ ἡ ἴρις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς στύλοι πυρός, καὶ ἔχων ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ βιβλαρίδιον² ἠνεωγμένον. καὶ ἔθηκεν τὸν πόδα αὐτοῦ τὸν δεξιὸν ἐπὶ τῆς θαλάσσης, τὸν δὲ εὐώνυμον ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἔκραξεν φωνῇ μεγάλῃ ὥσπερ λέων μυκάται. καὶ³ ὅτε ἔκραξεν, ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ τὰς ἑαυτῶν φωνάς. Καὶ ὅτε ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταί, ἤμελλον⁴ γράφειν· καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσαν ΣΦΡΑΓΙΣΤΟΝ ἃ ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταί, καὶ μὴ αὐτὰ γράψης. Καὶ ὁ ἄγγελος, ὃν εἶδον ἐστῶτα ἐπὶ⁵ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, ἤρεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν δεξιάν εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ὤμοσεν ἐν τῷ⁶ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ὅς ἐκτίσεν τὸν οὐρανόν καὶ τὰ ἐν αὐτῷ καὶ τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ [καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ], ὅτι χρόνος οὐκέτι ἔσται· ἀλλ' ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς⁷ φωνῆς τοῦ ἐβδόμου ἀγγέλου, ὅταν μέλλῃ σαλπίζειν, καὶ ἐτελέσθῃ τὸ μυστήριον τοῦ θεοῦ, ὡς εὐηγγέλισεν τοὺς ἑαυτοῦ δούλους τοὺς προφῆτας. Καὶ ἡ φωνὴ⁸ ἦν ἤκουσα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, πάλιν λαλοῦσαν μετ' ἐμοῦ

20 οὔτε τ'. οὐδέ

21 φαρμακίων

6,7 ἔσται, ἀλλ'...σαλπίζειν

καὶ λέγουσαν Ὑπαγε λάβε τὸ βιβλίον τὸ ἠνεωγμένον
ἐν τῇ χειρὶ τοῦ ἀγγέλου τοῦ ἐστῶτος ἐπὶ τῆς θα-
9 λάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἀπῆλθα πρὸς τὸν
ἀγγελον λέγων αὐτῷ δοῦναί μοι τὸ ΒΙΒΛΑΡΙΔΙΟΝ.
καὶ λέγει μοι Λάβε καὶ κατάρφαγε αὐτό, καὶ πικρανεῖ
COY ΤΗΝ ΚΟΙΛΙΑΝ, ἀλλ' ἐν τῷ ΣΤΟΜΑΤΙ COY ἔσται
10 γλυκὺ ὡς μέλι. καὶ ἔλαβον τὸ ΒΙΒΛΑΡΙΔΙΟΝ ἐκ τῆς
χειρὸς τοῦ ἀγγέλου καὶ κατέφαγον αὐτό, καὶ ἦν
ἐν τῷ ΣΤΟΜΑΤΙ ΜΟΥ ὡς μέλι γλυκόν· καὶ ὅτε ἔφαγον
11 αὐτό, ἐπικράνη ἡ κοιλία μου. καὶ λέγουσίν μοι ΔΕΙ
CE Πάλιν προφητεῖσαι ἐπὶ λαοῖς καὶ ἔθνεσιν καὶ
1 ΓΛΩΣΣΑΙΣ καὶ ΒΑΣΙΛΕΥΣΙΝ πολλοῖς. Καὶ
ἐδόθη μοι κλάδος ὁμοῖος ῥάβδῳ, λέγων Ἐγειρε καὶ
μέτρησον τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ
2 τοὺς προσκυνοῦντας ἐν αὐτῷ. καὶ τὴν αὐλὴν τὴν
ἔξωθεν τοῦ ναοῦ ἔκβαλε ἔξωθεν, καὶ μὴ αὐτὴν με-
τρήσης, ὅτι ἐδόθη τοῖς ἔθνεσιν, καὶ τὴν πόλιν τὴν
ἀγίαν ΠΑΤΗΣΟΥΣΙΝ μῆνας τεσσαράκοντα [καὶ] δύο.
3 καὶ δώσω τοῖς δυσὶν μάρτυσίν μου, καὶ προφητεύ-
σουσιν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἐξήκοντα, ἁ περιβεβλημέ-
4 νους ἰσάκους. Οὗτοί εἰσιν αἱ δύο ἐλαφαὶ καὶ αἱ δύο
ΛΥΧΝΙΔΙ [αἱ] ἐνώπιον τοῦ κυρίου τῆς γῆς ἐστῶτες.
5 καὶ εἴ τις αὐτοὺς θέλει ἀδικῆσαι, πῦρ ἐκπορεύεται
ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν καὶ κατεσθίει τοὺς ἐχθροὺς
αὐτῶν· καὶ εἴ τις ἠελῆσῃ αὐτοὺς ἀδικῆσαι, οὕτως
6 δεῖ αὐτὸν ἀποκτανθῆναι. οὗτοι ἔχουσιν τὴν ἐξουσίαν
κλείσαι τὸν οὐρανόν, ἵνα μὴ γέτοσ Βρέχη τὰς ἡμέρας
τῆς προφητείας αὐτῶν, καὶ ἐξουσίαν ἔχουσιν ἐπὶ τῶν
ἸΔΑΤΩΝ ΣΤΡΕΦΕΙΝ αὐτὰ εἰς αἷμα καὶ πατάξαι τὴν
7 γῆν ἐν πάσῃ πληγῇ ὅσάκις ἂν θελήσωσιν. καὶ
ὅταν τελέσωσιν τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν, τὸ θηρίον τὸ
ἀναβαῖνον ἐκ τῆς ἀβύσσου ποιήσει μετ' αὐτῶν
ΠΟΛΕΜΟΝ καὶ νικήσει αὐτοὺς καὶ ἀποκτενεῖ αὐτούς.

καὶ τὸ πτώμα αὐτῶν ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς πόλεως τῆς 8
 μεγάλης, ἣτις καλεῖται πνευματικῶς Σόδομα καὶ Αἴγυ-
 πτος, ὅπου καὶ ὁ κύριος αὐτῶν ἐσταυρώθη. καὶ βλέπου- 9
 σιν ἐκ τῶν λαῶν καὶ φυλῶν καὶ γλωσσῶν καὶ ἔθνῶν τὸ
 πτώμα αὐτῶν ἡμέρας τρεῖς καὶ ἡμισυ, καὶ τὰ πτώματα
 αὐτῶν οὐκ ἀφίουσιν τεθῆναι εἰς μνήμα. καὶ οἱ κατοί- 10
 κούντες ἐπὶ τῆς γῆς χαίρουσιν ἐπ' αὐτοῖς καὶ εὐφραί-
 νονται, καὶ δῶρα πέμψουσιν ἀλλήλοις, ὅτι οὗτοι οἱ δύο
 προφῆται ἐβασάνισαν τοὺς κατοικούντας ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ 11
 μετὰ [τὰς] τρεῖς ἡμέρας καὶ ἡμισυ ΠΝΕΥΜΑ ΖΩΗΣ ἐκ τοῦ
 θεοῦ Εἰσήλθεν [ἐν] αὐτοῖς, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τοὺς
 πόδας αὐτῶν, καὶ φόβος μέγας ἐπέπεσεν ἐπὶ τοὺς
 θεωροῦντας αὐτούς· καὶ ἤκουσαν φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ 12
 οὐρανοῦ λεγούσης ἃ αὐτοῖς Ἀνάβατε ὧδε, καὶ ἀνέβησαν
 εἰς τὸν οὐρανὸν ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ ἐθεώρησαν αὐτοὺς
 οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν. Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐγένετο 13
 σεισμὸς μέγας, καὶ τὸ δέκατον τῆς πόλεως ἔπεσεν,
 καὶ ἀπεκτάνθησαν ἐν τῷ σεισμῷ ὀνόματα ἀνθρώπων
 χιλιάδες ἑπτὰ, καὶ οἱ λοιποὶ ἔμβοβοι ἐγένοντο καὶ
 ἔδωκαν δόξαν τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ. Ἡ 14
 Οὐαὶ ἡ δευτέρα ἀπῆλθεν· ἰδοὺ ἡ Οὐαὶ ἡ τρίτη ἔρχεται
 ταχύ.

Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγελος ἐσάλπισεν· καὶ ἐγένοντο 15
 φωναὶ μεγάλαι ἐν τῷ οὐρανῷ, λέγοντες

Ἐγένετο ἡ βασιλεία τοῦ κόσμου τοῦ κυρίου
 ἡμῶν καὶ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ, καὶ βασιλεύ-
 σαι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

καὶ οἱ ἑξήκοντες τέσσαρες πρεσβύτεροι [οἱ] ἐνώπιον τοῦ 16
 θεοῦ καθήμενοι ἐπὶ τοὺς θρόνους αὐτῶν ἔπεσαν ἐπὶ τὰ
 πρόσωπα αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν τῷ θεῷ, λέγοντες 17

Εὐχαριστοῦμέν σοι, κύριε, ὁ θεός, ὁ πάντο-
 κράτωρ, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν, ὅτι εἴληφες
 τὴν δύναμίν σου τὴν μεγάλην καὶ ἐβασίλευσας·

- 18 καὶ τὰ ἔθνη ὠργίσθησαν, καὶ ἦλθεν ἡ ὀργή σου καὶ ὁ καιρὸς τῶν νεκρῶν κριθῆναι καὶ δοῦναι τὸν μισθὸν τοῖς δούλοισι σου τοῖς προφήταις καὶ τοῖς ἁγίοις καὶ τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, τοῖς μικροῖς καὶ τοῖς μεγάλουσι, καὶ διαφθεῖραι τοὺς διαφθείροντας τὴν γῆν.
- 19 καὶ ἠνοίγη ὁ ναὸς τοῦ θεοῦ ὁ ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ᾤφθη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης αὐτοῦ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ· καὶ ἐγένοντο ἄστραπαι καὶ φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ σεισμὸς καὶ χάλαζα μεγάλη.

- 1 Καὶ σημεῖον μέγα ᾤφθη ἐν τῷ οὐρανῷ, γυνὴ περιβεβλημένη τὸν ἥλιον, καὶ ἡ σελήνη ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς στέφανος ἀστέρων
- 2 δώδεκα, καὶ ἐν γαστρὶ ἔχουσα· καὶ κράζει ὠδίνοισα καὶ
- 3 βασανιζομένη τεκεῖν. καὶ ᾤφθη ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἰδοὺ δράκων ἄγριος ὡς κροκόδειλος, ἔχων κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ ἑπτὰ
- 4 διαδήματα, καὶ ἡ οὐρὰ αὐτοῦ σύρει τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν. καὶ ὁ δράκων ἔστηκεν ἐνώπιον τῆς γυναικὸς τῆς μελλούσης
- 5 τεκεῖν, ἵνα ὅταν τέκῃ τὸ τέκνον αὐτῆς καταφάγῃ. καὶ ἔτεκεν υἱόν, ἄρσεν, ὃς μέλλει ποιμαίνειν πάντα τὰ ἔθνη ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· καὶ ἠρπάσθη τὸ τέκνον αὐτῆς
- 6 πρὸς τὸν θεὸν καὶ πρὸς τὸν θρόνον αὐτοῦ. καὶ ἡ γυνὴ ἔφυγεν εἰς τὴν ἔρημον, ὅπου ἔχει ἐκεῖ τόπον ἡτοιμασμένον ἀπὸ τοῦ θεοῦ, ἵνα ἐκεῖ ἴσχυσιν αὐτὴν ἡμέρας χιλίας
- 7 διακοσίας ἐξήκοντα.

- Καὶ ἐγένετο πόλεμος ἐν τῷ οὐρανῷ, ὁ Μιχαὴλ καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ τοῦ πολέμῃσαι μετὰ τοῦ δράκοντος. καὶ ὁ δράκων ἐπολέμησεν
- 8 καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἴσχυσεν, οὐδὲ τόπος εὗρηθη αὐτῶν ἔτι ἐν τῷ οὐρανῷ. καὶ ἐβλήθη ὁ δράκων ὁ μέγας, ὁ ὄφις ὁ ἀρχαῖος, ὁ καλούμενος Διάβολος καὶ

2 ἔχουσα κράζει, 3 πυρρὸς μέγας 6 τρέφουσιν 8 ἴσχυσαν

Ὁ ΣΑΤΑΝΔΣ, ὁ πλανῶν τὴν οἰκουμένην ὄλην, — ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ ἐβλήθησαν. καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην ἐν τῷ οὐρανῷ λέγουσαν 10

Ἄρτι ἐγένετο ἡ σωτηρία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ, ὅτι ἐβλήθη ὁ κατήγwor τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, ὁ κατηγορῶν αὐτοὺς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτός· καὶ αὐτοὶ ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τοῦ ἀρνίου καὶ διὰ τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας αὐτῶν, καὶ οὐκ ἠγάπησαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἄχρι θανάτου· διὰ τοῦτο εὔφραίνεσθε, ὁ οὐρανὸς καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς σκηνοῦντες· οὐαὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ὅτι κατέβη ὁ διάβολος πρὸς ὑμᾶς, ἔχων θυμὸν μέγαν, εἰδὼς ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔχει.

Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ δράκων ὅτι ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, ἐδίωξεν 13 τὴν γυναῖκα ἣτις ἔτεκεν τὸν ἄρσενά. καὶ ἐδόθησαν τῇ 14 γυναικί αἱ δύο πτέρυγες τοῦ αἵτου τοῦ μεγάλου, ἵνα πέτηται εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, ὅπου τρέφεται ἐκεῖ καιρὸν καὶ καιροῦς καὶ ἡμις καὶ καιροῦ ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄφεως. καὶ ἔβαλεν ὁ ὄφις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ὅπι- 15 σω τῆς γυναίκος ὕδωρ ὡς ποταμόν, ἵνα αὐτὴν ποταμοφόρητον ποιήσῃ. καὶ ἐβοήθησεν ἡ γῆ τῇ γυναικί, καὶ ἦνοι- 16 ξεν ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς καὶ κατέπιεν τὸν ποταμόν ὃν ἔβαλεν ὁ δράκων ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ· καὶ ὠργίσθη 17 ὁ δράκων ἐπὶ τῇ γυναικί, καὶ ἀπῆλθεν ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῶν λοιπῶν τοῦ σπέρματος αὐτῆς, τῶν τηρούντων τὰς ἐντολάς τοῦ θεοῦ καὶ ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ· καὶ ἐστάθη ἐπὶ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης. 18

Καὶ εἶδον ἐκ τῆς θαλάσσης θηρίον ἀναβαῖνον, 1 ἔχον κέρατα δέκα καὶ κεφαλὰς ἑπτὰ, καὶ ἐπὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ δέκα διαδήματα, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ ὄνομα- 2 παρδάλει, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς ἄρκου, καὶ τὸ στόμα

αὐτοῦ ὡς στόμα ἸΕΡΟΝΤΟΣ. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ δράκων
 τὴν δύναμιν αὐτοῦ καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἐξουσίαν
 3 μεγάλην. καὶ μίαν ἐκ τῶν κεφαλῶν αὐτοῦ ὡς ἐσφαγμένην
 εἰς θάνατον, καὶ ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἐθεραπεύθη.
 4 καὶ ἐθαυμάσθη ὅλη ἡ γῆ ὀπίσω τοῦ θηρίου, καὶ προπε-
 κύνησαν τῷ δράκοντι ὅτι ἔδωκεν τὴν ἐξουσίαν τῷ θηρίῳ,
 καὶ προσεκύνησαν τῷ θηρίῳ λέγοντες Τίς ὅμοιος τῷ
 5 θηρίῳ, καὶ τίς δύναται πολεμῆσαι μετ' αὐτοῦ; καὶ ἐδόθη
 αὐτῷ ΣΤΟΜΑ ΛΑΛΟΥΝ ΜΕΓΑΛΑ καὶ βλασφημίας, καὶ ἐδόθη
 αὐτῷ ἐξουσία ΠΟΙῆσαι μῆνας τεσσεράκοντα [καὶ] δύο.
 6 καὶ ἤνοιξε τὸ στόμα αὐτοῦ εἰς βλασφημίας πρὸς τὸν θεόν,
 βλασφημῆσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, τοὺς
 7 ἐν τῷ οὐρανῷ σκηνοῦντας. [καὶ ἐδόθη αὐτῷ ΠΟΙῆσαι
 ΠΟΛΕΜΟΝ ΜΕΤὰ τῶν ἄγγιων καὶ ΝΙΚῆσαι ἀγίους,] καὶ
 ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία ἐπὶ πᾶσαν φυλὴν καὶ λαὸν καὶ γλωσ-
 8 σαν καὶ ἔθνος. καὶ προσκυνήσουσιν αὐτὸν πάντες οἱ κατοικ-
 οῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, οἳ οὐ γέγραπται τὸ ὄνομα αὐτοῦ
 ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ ἀρνίου τοῦ ἐσφαγμέ-
 9 νοῦ ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. Εἴ τις ἔχει οὖς ἀκουσάτω.
 10 εἴ τις εἰς αἰχμαλωσίαν, εἰς αἰχμαλωσίαν ὑπάγει· εἴ
 τις ἐν μαχαίρῃ ἀποκτενεῖ, δεῖ αὐτὸν ἐν μαχαίρῃ ἀπο-
 κτανθῆναι. Ὡδέ ἐστὶν ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ πίστις τῶν
 11 ἁγίων. Καὶ εἶδον ἄλλο θηρίον ἀναβαῖνον ἐκ
 τῆς γῆς, καὶ εἶχεν κέρατα δύο ὅμοια ἀρνίῳ, καὶ ἐλάλει ὡς
 12 δράκων. καὶ τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρώτου θηρίου πᾶσαν
 ποιεῖ ἐνώπιον αὐτοῦ. καὶ ποιεῖ τὴν γῆν καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ
 κατοικοῦντας ἵνα προσκυνήσουσιν τὸ θηρίον τὸ πρῶτον,
 13 οὗ ἐθεραπεύθη ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ. καὶ ποιεῖ
 σημεῖα μεγάλα, ἵνα καὶ πῦρ ποιῇ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαί-
 14 νειν εἰς τὴν γῆν ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων. καὶ πλανᾷ τοὺς
 κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τὰ σημεῖα ἃ ἐδόθη αὐτῷ
 ποιῆσαι ἐνώπιον τοῦ θηρίου, λέγων τοῖς κατοικοῦσιν
 ἐπὶ τῆς γῆς ποιῆσαι εἰκόνα τῷ θηρίῳ ὃς ἔχει τὴν πληγὴν

τῆς μαχαίρης καὶ ἔζησεν. καὶ ἐδόθη ἡ αὐτῇ δοῦναι πνεῦμα 15
 τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου, ἵνα καὶ λαλήσῃ ἡ εἰκὼν τοῦ θηρί-
 ου καὶ ποιήσῃ ἵνα] ὅσοι ἐὰν μὴ προσκυνήσωσιν
 τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου ἀποκτανθῶσιν. καὶ ποιεῖ πάντας, 16
 τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους, καὶ τοὺς πλουσίους καὶ
 τοὺς πτωχοὺς, καὶ τοὺς ἐλευθέρους καὶ τοὺς δούλους,
 ἵνα δώσιν αὐτοῖς χάραγμα ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτῶν τῆς
 δεξιᾶς ἢ ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῶν, [καὶ] ἵνα μή τις δύνηται 17
 ἀγοράσαι ἢ πωλῆσαι εἰ μὴ ὁ ἔχων τὸ χάραγμα, τὸ
 ὄνομα τοῦ θηρίου ἢ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.
 Ὡδε ἡ σοφία ἐστίν· ὁ ἔχων νοῦν ψηφισάτω τὸν ἀριθμὸν 18
 τοῦ θηρίου, ἀριθμὸς γὰρ ἀνθρώπου ἐστίν· καὶ ὁ ἀριθμὸς
 αὐτοῦ ἑξακόσιοι ἑξήκοντα ἕξ.

Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ τὸ ἀρνίον ἐστὸς ἐπὶ τὸ ὄρος Σιών, 1
 καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες
 ἔχουσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
 γεγραμμένον ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. καὶ ἤκουσα 2
 φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν
 καὶ ὡς φωνὴν βροντῆς μεγάλης, καὶ ἡ φωνὴ ἦν ἤκουσα
 ὡς κιθαριῶδων κιθαριζόντων ἐν ταῖς κιθάραις αὐτῶν. καὶ 3
 ᾄδουσιν ὡς ᾠδὴν καινὴν ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώ-
 πιον τῶν τεσσάρων ζώων καὶ τῶν πρεσβυτέρων· καὶ οὐδεὶς
 ἐδύνατο μαθεῖν τὴν ᾠδὴν εἰ μὴ αἱ ἑκατὸν τεσσαράκοντα
 τέσσαρες χιλιάδες, οἱ ἠγορασμένοι ἀπὸ τῆς γῆς. οὗτοί 4
 εἰσιν οἱ μετὰ γυναικῶν οὐκ ἐμολύνθησαν, παρθένοι γὰρ
 εἰσιν· οὗτοι οἱ ἀκολουθοῦντες τῷ ἀρνίῳ ὅπου ἂν ὑπάγει·
 οὗτοι ἠγοράσθησαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀπαρχὴ τῷ θεῷ
 καὶ τῷ ἀρνίῳ, καὶ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν οὐχ εὔρεθι 5
 ψεῦδος· ἅμωμοί εἰσιν.

Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον πετόμενον ἐν μεσουρανήματι, 6
 ἔχοντα εὐαγγέλιον αἰώνιον εὐαγγελίσαι ἐπὶ τοὺς καθημένους
 ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐπὶ πᾶν ἔθνος καὶ φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ
 λαόν, λέγων ἐν φωνῇ μεγάλῃ Φοβήθητε τὸν θεὸν καὶ δότε 7

- αὐτῷ δόξαν, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς κρίσεως αὐτοῦ, καὶ προσ-
 κυνήσατε τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν
 8 καὶ θάλασσαν καὶ πηγὰς ὑδάτων. Καὶ ἄλλος
 δευτέρος [ἄγγελος] ἠκολούθησεν λέγων Ἔπεσεν, ἔπεσεν
 Βαβυλῶν ἡ μεγάλη, ἣ ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς
 9 πορνείας αὐτῆς πεπότικεν πάντα τὰ ἔθνη. Καὶ
 ἄλλος ἄγγελος τρίτος ἠκολούθησεν αὐτοῖς λέγων ἐν φωνῇ
 μεγάλη Ἐἴ τις προσκυνεῖ τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ,
 καὶ λαμβάνει χάραγμα ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτοῦ ἢ ἐπὶ τὴν
 10 χεῖρα αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς πίεται ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τοῦ
 θεοῦ τοῦ κεκερασμένου ἀκράτου ἐν τῷ ποτηρίῳ τῆς
 ὀργῆς αὐτοῦ, καὶ βασανισθήσεται ἐν πυρὶ καὶ θείῳ
 11 ἐνώπιον ἁγγέλων ἁγίων καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου. καὶ ὁ
 καπνὸς τοῦ βασανισμοῦ αὐτῶν εἰς αἰῶνας αἰῶνων ἀνα-
 βαίνει, καὶ οὐκ ἔχουσιν ἀνάπαυσιν ἡμέρας καὶ νυκτός,
 οἱ προσκυνῶντες τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ εἴ
 12 τις λαμβάνει τὸ χάραγμα τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. Ὡδε ἡ
 ὑπομονὴ τῶν ἁγίων ἐστίν, οἱ τηροῦντες τὰς ἐντολάς τοῦ
 13 θεοῦ καὶ τὴν πίστιν Ἰησοῦ. Καὶ ἤκουσα φωνῆς
 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λεγούσης Γράψον Μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ
 ἐν κυρίῳ ἀποθνήσκοντες ἀπ' ἄρτι. ναί, λέγει τὸ πνεῦμα,
 ἵνα ἀναπαύσονται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν, τὰ γὰρ ἔργα αὐ-
 τῶν ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν.
- 14 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ νεφέλη λευκὴ, καὶ ἐπὶ τὴν νεφέ-
 λην καθήμενον ὅμοιον γιόν ἀνθρώπου, ἔχων ἐπὶ τῆς
 κεφαλῆς αὐτοῦ στέφανον χρυσοῦν καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ
 15 δρέπανον ὀξύ. Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ
 τοῦ ναοῦ, κράζων ἐν φωνῇ μεγάλῃ τῷ καθήμενῳ ἐπὶ τῆς
 νεφέλης Πέμπσον τὸ δρέπανόν σου καὶ θέρισσον, ὅτι
 ἦλθεν ἡ ὥρα θερίσαι, ὅτι ἐξηράνθη ὁ θερισμὸς τῆς γῆς.
 16 καὶ ἔβαλεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τῆς νεφέλης τὸ δρέπανον
 17 αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐθερίσθη ἡ γῆ. Καὶ
 ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ

ἔχων καὶ αὐτὸς δρέπανον ὀξύ. Καὶ ἄλλος 18
 ἄγγελος [ἐξῆλθεν] ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου, [ὁ] ἔχων ἐξουσίαν
 ἐπὶ τοῦ πυρός, καὶ ἐφώνησεν φωνῇ μεγάλῃ τῷ ἔχοντι τὸ
 δρέπανον τὸ ὄξύ λέγων Πέμπσον σου τὸ δρέπανον τὸ
 ὄξύ καὶ τρύγησον τοὺς βότρυας τῆς ἀμπελου τῆς γῆς, ὅτι
 ἤκμασαν αἱ σταφυλαὶ αὐτῆς. καὶ ἔβαλεν ὁ ἄγγελος τὸ 19
 δρέπανον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐτρύγησεν τὴν ἀμπελον
 τῆς γῆς, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν ληνὸν τοῦ θυμοῦ τοῦ θεοῦ
 τὸν μέγαν. καὶ ἐπατήθη ἡ ληνὸς ἔξωθεν τῆς πόλεως, 20
 καὶ ἐξῆλθεν αἷμα ἐκ τῆς ληνοῦ ἄχρι τῶν χαλινῶν τῶν
 ἵππων ἀπὸ σταδίων χιλίων ἑξακοσίων.

Καὶ εἶδον ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ μέγα καὶ 1
 θαυμαστόν, ἄγγέλους ἑπτὰ ἔχοντας πληγὰς ἑπτὰ
 τὰς ἐσχάτας, ὅτι ἐν αὐταῖς ἐτελέσθη ὁ θυμὸς τοῦ
 θεοῦ.

Καὶ εἶδον ὡς θάλασσαν ὑαλίην μεμι- 2
 γμένην πυρί, καὶ τοὺς νικῶντας ἐκ τοῦ θηρίου καὶ ἐκ τῆς
 εἰκόνας αὐτοῦ καὶ ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ
 ἐστῶτας ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν ὑαλίην, ἔχοντας κιθάρας
 τοῦ θεοῦ. καὶ ᾄδουσιν τὴν ψᾶδὴν Μωυσέως τοῦ 3
 Δούλου τοῦ θεοῦ καὶ τὴν ψᾶδὴν τοῦ ἀρνίου λέγοντες

Μεγάλα καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σοῦ, κύριε,
 ὁ θεός, ὁ παντοκράτωρ· δίκαιαι καὶ ἀληθιναὶ
 αἱ ὁδοὶ σου, ὁ βασιλεὺς τῶν αἰώνων· τίς οὐ 4
 μὴ φοβηθῆ, κύριε, καὶ δοξάζει τὸ ὄνομά σοῦ,
 ὅτι μόνος ὁσῖος; ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἤξουσιν
 καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σοῦ, ὅτι τὰ δικαι-
 ωμάτα σου ἐφανερώθησαν.

Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἠνοίγη ὁ ναὸς τῆς σκηνῆς 5
 τοῦ μαρτυρίου ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐξῆλθαν οἱ ἑπτὰ ἄγγε- 6
 λοι [οἱ] ἔχοντες τὰς ἑπτὰ πληγὰς ἐκ τοῦ ναοῦ, ἐνδεγ-
 μένοι λίθον καθαρὸν λαμπρὸν καὶ περιεζωσμένοι περὶ τὰ
 στήθη ζώνας χρυσᾶς. καὶ ἐν ἑκ τῶν τεσσάρων ζώων ἔδωκεν 7
 τοῖς ἑπτὰ ἀγγέλοις ἑπτὰ φιάλας χρυσᾶς γεμούσας τοῦ
 θυμοῦ τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

8 καὶ ἐγεμίσθη ὁ ναὸς καπνοῦ ἐκ τῆς δόξης τοῦ θεοῦ
καὶ ἐκ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο εἰσελ-
θεῖν εἰς τὸν ναὸν ἄχρι τελεσθῶσιν αἱ ἑπτὰ πληγαὶ
1 τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων. Καὶ ἤκουσα μεγάλης φωνῆς ἐκ
τοῦ ναοῦ λεγούσης τοῖς ἑπτὰ ἀγγέλοις Ὑπάγετε καὶ
ἐκχέετε τὰς ἑπτὰ φιάλας τοῦ θυμοῦ τοῦ θεοῦ εἰς τὴν
2 γῆν. Καὶ ἀπῆλθεν ὁ πρῶτος καὶ ἐξέχεεν τὴν
φιάλην αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐγένετο ἔλκος κακὸν καὶ
πονηρὸν ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις τοὺς ἔχοντας τὸ χά-
ραγμα τοῦ θηρίου καὶ τοὺς προσκυνούντας τῇ εἰκόνι
3 αὐτοῦ. Καὶ ὁ δεύτερος ἐξέχεεν τὴν φιάλην
αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἐγένετο αἷμα ὡς νε-
κροῦ, καὶ πᾶσα ψυχὴ ζωῆς ἀπέθανεν, τὰ ἐν τῇ θα-
4 λάσσῃ. Καὶ ὁ τρίτος ἐξέχεεν τὴν φιάλην
αὐτοῦ εἰς τοὺς ποταμοὺς καὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων·
5 καὶ ἔγένετο αἷμα. Καὶ ἤκουσα τοῦ ἀγγέλου τῶν
ὑδάτων λέγοντος Δίκαιος εἶ, ὁ ὦν καὶ ὁ ἦν, [ὁ] ὄσιος,
6 ὅτι ταῦτα ἔκρινας, ὅτι αἷμα ἀγίων καὶ προφητῶν ἐξέχεαν,
7 καὶ αἷμα ἀγίοις δέδωκας πείν· ἀξιοὶ εἰσιν. Καὶ ἤ-
κουσα τοῦ θυσιαστηρίου λέγοντος Ναί, κύριε, ὁ θεός,
ὁ παντοκράτωρ, ἀληθινὰ καὶ δίκαια αἱ κρίσεις
8 σοῦ. Καὶ ὁ τέταρτος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ
ἐπὶ τὸν ἥλιον· καὶ ἐδόθη αὐτῷ καυματίσαι τοὺς ἀνθρώπους
9 ἐν πυρί, καὶ ἐκαυματίσθησαν οἱ ἄνθρωποι καῦμα μέγα·
καὶ ἐβλασφήμησαν τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ τοῦ ἔχοντος τὴν
ἐξουσίαν ἐπὶ τὰς πληγὰς ταύτας, καὶ οὐ μετενόησαν
10 δοῦναι αὐτῷ δόξαν. Καὶ ὁ πέμπτος ἐξέχεεν τὴν
φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ θηρίου· καὶ ἐγένετο ἡ
βασιλεία αὐτοῦ ἔσκοτωμένη, καὶ ἔμασῶντο τὰς γλώσσας
11 αὐτῶν ἐκ τοῦ πόνου, καὶ ἐβλασφήμησαν τὸν θεὸν τοῦ
οὐρανοῦ ἐκ τῶν πόνων αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν ἐλκῶν αὐτῶν,
12 καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν. Καὶ
ὁ ἕκτος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν

ΜΕΓΑΝ [ΤΟΝ] ΕΥΦΡΑΤΗΝ· ΚΑΙ ΕΞΗΡΑΝΘΗ ΤΟ ΨΔΩΡ ΑΥΤΟΥ, ἵνα ἑτοιμασθῇ ἡ ὁδὸς τῶν βασιλέων τῶν ἀπὸ ἸΑΝΑΤΟΛΗΣ ἡΛΙΟΥ. Καὶ εἶδον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ δράκοντος καὶ 13 ἐκ τοῦ στόματος τοῦ θηρίου καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ ψευδοπροφήτου πνεύματα τρία ἀκάθαρτα ὡς ΒΑΤΡΑΧΟΙ· εἰσὶν 14 γὰρ πνεύματα δαιμονίων ποιοῦντα σημεῖα, ἃ ἐκπορεύεται ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς οἰκουμένης ὅλης, συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὸν πόλεμον τῆς ἡμέρας τῆς μεγάλης τοῦ θεοῦ τοῦ ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ.— Ἴδου ἔρχομαι ὡς κλέπτης. μακάριος 15 ὁ γρηγορῶν καὶ τηρῶν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἵνα μὴ γυμνὸς περιπατῇ καὶ βλέπωσιν τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ.— καὶ 16 συνήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τὸν καλούμενον Ἑβραϊστί Ἄρ Μαγεδών.

Καὶ ὁ ἑβδομος ἐξέχεεν 17 τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἀέρα.— καὶ ἐξῆλθεν φωνὴ μεγάλη ἐκ τοῦ ναοῦ ἀπὸ τοῦ θρόνου λέγουσα Γέγονεν.— καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταί, 18 καὶ σεισμὸς ἐγένετο μέγας, οἶος οὐκ ἐγένετο ἀφ' οὗ ἄνθρωποι ἐγένοντο ἐπὶ τῆς γῆς τηλικούτος σεισμὸς οὕτω μέγας, καὶ ἐγένετο ἡ πόλις ἡ μεγάλη εἰς τρία μέρη, 19 καὶ αἱ πόλεις τῶν ἐθνῶν ἔπεσαν· καὶ Βαβυλῶν ἡ μεγάλη ἐμνήσθη ἐνώπιον τοῦ θεοῦ δοῦναι αὐτῇ τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ· καὶ πᾶσα νῆσος 20 ἔφυγεν, καὶ ὄρη οὐχ εὐρέθησαν. καὶ χάλαζα μεγάλη ὡς 21 ταλαντιαία καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους· καὶ ἐβλασφήμησαν οἱ ἄνθρωποι τὸν θεὸν ἐκ τῆς πληγῆς τῆς χαλάζης, ὅτι μεγάλη ἐστὶν ἡ πληγὴ αὐτῆς σφόδρα.

Καὶ ἦλθεν εἰς ἐκ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἐχόντων τὰς 1 ἑπτὰ φιάλας, καὶ ἐλάλησεν μετ' ἐμοῦ λέγων Δεῦρο, δεῖξω σοι τὸ κρίμα τῆς πόρνῆς τῆς μεγάλης τῆς καθημένης ἐπὶ ἡδάτων πολλῶν, μεθ' ἧς ἐπόρνευσαν οἱ βασιλεῖς 2 τῆς γῆς, καὶ ἐμεθύσθησαν οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ἐκ τοῦ οἴνου τῆς πορνείας αὐτῆς. καὶ ἀπήνεγκέν με εἰς 3 ἔρημον ἐν πνεύματι. καὶ εἶδον γυναῖκα καθημένην ἐπὶ θηρίον

κόκκινων, γέμοντα ὀνόματα βλασφημίας, ἔχων κεφαλὰς
 4 ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα· καὶ ἡ γυνὴ ἦν περιβεβλημένη
 πορφυροῦν καὶ κόκκινον, καὶ κεχρυσωμένη ἄχρυσίφ' καὶ
 λίθῳ τιμίῳ καὶ μαργαρίταις, ἔχουσα ποτήριον χρυσοῦν
 ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς ἄχρυσίφ' ὀδοντομαστίγων καὶ τὰ ἀκάθαρτα
 5 τῆς πορνείας αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῆς ὄνομα γε-
 γραμμένον, μυστήριον, **ΒΑΒΥΛΩΝ Ἡ ΜΕΓΑΛΗ,**
Ἡ ΜΗΤΗΡ ΤΩΝ ΠΟΡΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΒΔΕΛΥΓΜΑ-
 6 **ΤΩΝ ΤΗΣ ΓῆΣ.** καὶ εἶδον τὴν γυναῖκα μεθύουσαν ἐκ
 τοῦ αἵματος τῶν ἁγίων καὶ ἐκ τοῦ αἵματος τῶν μαρτύ-
 7 ρων Ἰησοῦ. Καὶ ἐθαύμασα ἰδὼν αὐτὴν θαῦμα μέγα· καὶ
 εἶπέν μοι ὁ ἄγγελος· Διὰ τί ἐθαύμασας; Ἐγὼ ἐρῶ σοὶ τὸ
 μυστήριον τῆς γυναίκος καὶ τοῦ θηρίου τοῦ βαστάζοντος
 αὐτήν, τοῦ ἔχοντος τὰς ἑπτὰ κεφαλὰς καὶ τὰ δέκα κέρατα·
 8 τὸ θηρίον ὃ εἶδες ἦν καὶ οὐκ ἔστιν, καὶ μέλλει ἀναβαίνειν
 ἐκ τῆς ἀβύσσου, καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγει· καὶ θαυμασθή-
 σονται οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν οὐ γέγραπται τὸ
 ὄνομα ἐπὶ τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς ἀπὸ καταβολῆς κόσμου,
 βλεπόντων τὸ θηρίον ὅτι ἦν καὶ οὐκ ἔστιν καὶ πάρεσται.
 9 Ὡδε ὁ νοῦς ὁ ἔχων σοφίαν. αἱ ἑπτὰ κεφαλὰὶ ἑπτὰ ὄρη
 εἰσὶν, ὅπου ἡ γυνὴ κáθηται ἐπ' αὐτῶν. καὶ βασιλεῖς ἑπτὰ
 10 εἰσὶν οἱ πέντε ἔπεσαν, ὁ εἷς ἔστιν, ὁ ἄλλος οὐπω ἦλθεν,
 11 καὶ ὅταν ἔλθῃ ὀλίγον αὐτὸν δεῖ μέναι, καὶ τὸ θηρίον ὃ ἦν
 καὶ οὐκ ἔστιν.¹ καὶ αὐτὸς ὄγδοός ἐστιν καὶ ἐκ τῶν ἑπτὰ
 12 ἔστιν, καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγει. καὶ τὰ δέκα κέρατα
 ἃ εἶδες δέκα βασιλεῖς εἰσὶν, οἵτινες βασιλείαν οὐπω
 ἔλαβον, ἀλλὰ ἐξουσίαν ὡς βασιλεῖς μίαν ὥραν λαμβά-
 13 νουσιν μετὰ τοῦ θηρίου. οὗτοι μίαν γνώμην ἔχουσιν, καὶ
 τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν τῷ θηρίῳ διδώσιν.
 14 οὗτοι μετὰ τοῦ ἀρνίου πολεμήσουσιν, καὶ τὸ ἀρνίον
 νικᾷ αὐτούς, ὅτι κύριος κυρίων ἐστὶν καὶ βασιλεὺς
 βασιλέων, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ κλητοὶ καὶ ἐκλεκτοὶ καὶ
 15 πιστοί. Καὶ λέγει μοι τὰ ἄλλα ἃ εἶδες, οὐ ἡ πόρνη

7 ἐγὼ σοὶ ἐρῶ

8 ὑπάγειν

10,11 μέναι. καὶ τὸ.....οὐκ ἔστιν,

13 τὴν

κάθηται, λαοὶ καὶ ὄχλοι εἰσὶν καὶ ἔθνη καὶ γλώσσαι. καὶ 16
 τὰ δέκα κέρατα ἃ εἶδες καὶ τὸ θηρίον, οὗτοι μισήσουσι
 τὴν πόρνην, καὶ ἠρημωμένην ποιήσουσιν αὐτὴν καὶ
 γυμνήν, καὶ τὰς σάρκας αὐτῆς φάγονται, καὶ αὐτὴν κατα-
 καύσουσιν [ἐν] πυρὶ· ὁ γὰρ θεὸς ἔδωκεν εἰς τὰς καρδίας 17
 αὐτῶν ποιῆσαι τὴν γνώμην αὐτοῦ, καὶ ποιῆσαι μίαν γνώ-
 μην καὶ δοῦναι τὴν βασιλείαν αὐτῶν τῷ θηρίῳ, ἄχρι
 τελεσθῆσονται οἱ λόγοι τοῦ θεοῦ. καὶ ἡ γυνὴ ἣν εἶδες 18
 ἔστιν ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἡ ἔχουσα βασιλείαν ἐπὶ τῶν
 ΒΑΣΙΛΕΩΝ τῆς γῆς. Μετὰ ταῦτα εἶδον ἄλλον 1
 ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα ἐξουσίαν
 μεγάλην, καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ. καὶ 2
 ἔκραξεν ἐν ἰσχυρᾷ φωνῇ λέγων ἜΠΕCΕΝ, ἜΠΕCΕΝ ΒΑ-
 ΒΥΛῶΝ ἡ ΜΕΓΑΛΗ, καὶ ἐγένετο κατοικητήριον δαιμο-
 νίων καὶ φυλακὴ παντὸς πνεύματος ἀκαθάρτου καὶ φυλα-
 κὴ παντὸς ὀρνέου ἀκαθάρτου καὶ μεμισημένου, ὅτι ἐκ [ΤΟΥ 3
 ΟΪΝΟΥ] τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς ΠΕΠΤΩΚΑΝ ΠΑΝ-
 ΤΑ ΤΑ ἔΘΝΗ, καὶ οἱ ΒΑΣΙΛΕΪC τῆς γῆς ΜΕΤ' Αὐτῆς
 ἐΠόρνευCΑΝ, καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς ἐκ τῆς δυνάμεως
 τοῦ στρήνου αὐτῆς ἐπλούτησαν. Καὶ ἤκουσα ἄλλην φωνὴν 4
 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσαν ἘΞέΛΘΑΤΕ, ὁ λαός μου, ἐξ
 αὐτῆς, ἵνα μὴ συνκοινωνήσητε ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῆς, καὶ
 ἐκ τῶν πληγῶν αὐτῆς ἵνα μὴ λάβητε· ὅτι ἐκολλήθηCΑΝ 5
 αὐτῆς αἱ ἁμαρτίαι ἄχρι τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐμνημόνευσεν
 ὁ θεὸς τὰ ἀδικήματα αὐτῆς. ἀπόδοτε αὐτῇ ὡC καὶ 6
 αὐτὴ ἀπέδωκεν, καὶ διπλώσατε [τὰ] διπλᾶ κατὰ τὰ
 ἔργα αὐτῆς· ἐν τῷ ποτηρίῳ ᾧ ἐκέρασεν κεράσατε αὐτῇ δι-
 πλοῦν· ὅσα ἐδόξασεν αὐτὴν καὶ ἐστρηνίασεν, τοσοῦτον δότε 7
 αὐτῇ βασανισμὸν καὶ πένθος. ὅτι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς
 λέγει ὅτι Κάθημαι Βασίλισσα, καὶ χήρα οὐκ εἰμί,
 καὶ πένθος οὐ μὴ ἴδω· διὰ τοῦτο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ 8
 ἤξουσιν αἱ πληγαὶ αὐτῆς, θάνατος καὶ πένθος καὶ λιμός,
 καὶ ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται· ὅτι Ἰσχυρός [Κύριος] ὁ θεός

9 ὁ κρίνας αὐτῆν. καὶ ἱκλαΐσοϋσιν ἱ καὶ κῶφονται ἐπὶ ἱ αὐ-
 τῆν ὁ βασιλεῖς τῆς γῆς ὁ μετ' αὐτῆς πορνεύσαντες
 καὶ στρηνιάσαντες, ὅταν βλέπωσιν τὸν καπνὸν τῆς πυρώ-
 10 σεως αὐτῆς, ἀπὸ μακρόθεν ἐστηκότες διὰ τὸν φόβον τοῦ
 βασανισμοῦ αὐτῆς, λέγοντες Οὐαὶ οὐαὶ, ἡ πόλις ἡ μεγά-
 λη, Βαβυλῶν ἡ πόλις ἡ ἱσχυρά, ὅτι ἱμιᾶ ὄρα ἱ ἦλθεν
 11 ἡ κρίσις σου. καὶ ὁ ἱἐμποροὶ τῆς γῆς κλαῖοϋσιν καὶ
 πένθοϋσιν ἐπὶ αὐτῆν, ὅτι τὸν γόμον αὐτῶν οὐδεὶς ἀγοράζει
 12 οὐκέτι, γόμον χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ λίθου τιμίου καὶ
 ἱμαργαριτῶν ἱ καὶ βυσσίνου καὶ πορφύρας καὶ σιρικοῦ καὶ
 κοκκίνου, καὶ πᾶν ξύλον θύνον καὶ πᾶν σκεῦος ἐλεφάν-
 τινον καὶ πᾶν σκεῦος ἐκ ξύλου τιμιωτάτου καὶ χαλκοῦ
 13 καὶ σιδήρου καὶ μαρμάρου, καὶ κιννάμωμον καὶ ἱἄμμωμον
 καὶ θυμιάματα καὶ μύρον καὶ λίβανον καὶ οἶνον καὶ
 ἱέλαιον καὶ σεμίδαλι καὶ σίτον καὶ κτήνη καὶ πρόβατα,
 καὶ ἱἵππων καὶ ἱρέδων καὶ σωματῶν, καὶ ψυχὰς ἀνθρώπων.
 14 καὶ ἡ ὄψα σου τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς ἀπῆλθεν ἀπὸ
 σοῦ, καὶ πάντα τὰ λιπαρὰ καὶ τὰ λαμπρὰ ἀπόλετο ἀπὸ
 15 σοῦ, καὶ οὐκέτι οὐ μῆ αὐτὰ εὐρήσουσιν. οἱ ἱἐμποροὶ
 τούτων, οἱ πλουτήσαντες ἀπὶ αὐτῆς, ἀπὸ μακρόθεν στή-
 σονται διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς κλαίοντες
 16 καὶ πένθοϋντες, λέγοντες Οὐαὶ οὐαὶ, ἡ πόλις ἡ μεγάλη,
 ἡ περιβεβλημένη βύσσινον καὶ πορφυροῦν καὶ κόκκινον,
 καὶ κεχρυσωμένη [ἐν] ἱχρυσίῳ καὶ λίθῳ τιμίῳ καὶ μαργα-
 17 ρίτῃ, ὅτι μιᾶ ὄρα ἱἠρημώθη ὁ τοσοῦτος πλοῦτος. καὶ πᾶς
 κυβερνήτης καὶ πᾶς ὁ ἐπὶ τόπον πλέων, καὶ ναῖται καὶ
 ὁσοὶ τὴν θάλασσαν ἐργάζονται, ἀπὸ μακρόθεν ἱέστησαν
 18 καὶ ἱέκραξαν βλέποντες τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς
 19 λέγοντες Τίς ὁμοία τῇ πόλει τῇ μεγάλῃ; καὶ ἱέβαλον ἱ
 χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ ἱέκραξαν κλαί-
 οντες καὶ πένθοϋντες, λέγοντες Οὐαὶ οὐαὶ, ἡ πόλις
 ἡ μεγάλη, ἐν ἡ ἱἐπλοῦθησαν πάντες οἱ ἱέχοντες τὰ
 πλοῖα ἐν τῇ θαλάσῃ ἐκ τῆς τιμιότητος αὐτῆς, ὅτι

10 μιᾶν ὄραν

12 ἱμαργαρίτας ἱ

16 χρυσῶ

19 ἱέβαλον

μα ὧρα ἠρημώθη. Εἴφραίνογ ἐπ' αὐτῇ, οὐρανέ, καὶ 20
οἱ ἅγιοι καὶ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ προφῆται, ὅτι ἔκρινεν
ὁ θεὸς τὸ κρίμα ὑμῶν ἐξ αὐτῆς. Καὶ ἦρεν εἰς 21
ἄγγελος ἰσχυρὸς λίθον ὡς μύλινον μέγαν, καὶ ἔβαλεν
εἰς τὴν θάλασσαν λέγων Οὔτως ὀρμήματι βληθήσεται
Βαβυλῶν ἡ μεγάλη πόλις, καὶ οὐ μὴ εὔρεθῆ ἔτι.
καὶ φωνὴ κιθαροφθῶν καὶ μουσικῶν καὶ αὐλητῶν καὶ 22
σαλπιστῶν οὐ μὴ ἀκουσθῆ ἐν σοὶ ἔτι, καὶ πᾶς τεχνίτης
[πάσης τέχνης] οὐ μὴ εὔρεθῆ ἐν σοὶ ἔτι; καὶ φωνὴ
μύλου οὐ μὴ ἀκουσθῆ ἐν σοὶ ἔτι, καὶ φῶς λύχνου 23
οὐ μὴ φάνη ἐν σοὶ ἔτι, καὶ φωνὴ νυμφίου καὶ
νύμφης οὐ μὴ ἀκουσθῆ ἐν σοὶ ἔτι. ὅτι [οἱ] ἔμποροὶ
σου ἦσαν οἱ μεριστᾶνες τῆς γῆς, ὅτι ἐν τῇ φαρ-
μακίᾳ σου ἐπλανήθησαν πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐν αὐτῇ αἷμα 24
προφητῶν καὶ ἁγίων εὔρεθῆ καὶ πάντων τῶν ἐσφα-
γμένων ἐπὶ τῆς γῆς.

Μετὰ ταῦτα ἤκουσα ὡς φωνὴν μεγάλην ὄχλου πολ- 1
λοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ λεγόντων

Ἄλληλοῦιά· ἡ σωτηρία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ δύναμις
τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ὅτι ἀληθιναὶ καὶ δίκαιαι αἱ κρίσεις 2
αὐτοῦ. Ὅτι ἔκρινεν τὴν πόρνην τὴν μεγάλην ἧτις
ἔφθειρεν τὴν γῆν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς, καὶ ἐξεδίκη-
σεν τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτοῦ ἐκ χειρὸς αὐτῆς.
καὶ δεύτερον εἶρηκαν Ἄλληλοῦιά· καὶ ὁ καινός 3
αὐτῆς ἀναβαίνει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. καὶ 4
ἔπασαν οἱ πρεσβύτεροι οἱ εἴκοσι τέσσαρες καὶ τὰ τέσσερα
ζῶα, καὶ προσεκύνησαν τῷ θεῷ τῷ καθήμενῳ ἐπὶ τῷ
θρόνῳ λέγοντες Ἀμήν, Ἄλληλοῦιά. καὶ φωνὴ ἀπὸ 5
τοῦ θρόνου ἐξῆλθεν λέγουσα

Αἰνεῖτε τῷ θεῷ ἡμῶν, πάντες οἱ δούλοι αὐτοῦ,
οἱ φοβούμενοι αὐτόν, οἱ μικροὶ καὶ οἱ μεγάλοι.
Καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ὄχλου πολλοῦ καὶ ὡς φωνὴν 6
ἰδμάτων πολλῶν καὶ ὡς φωνὴν βροντῶν ἰσχυρῶν,
[λεγόντων]

- Ἄλληλογιά, ὅτι ἐβασίλευσεν Κύριος, ὁ θεὸς
 7 [ἡμῶν], ὁ παντοκράτωρ. χαίρωμεν καὶ ἀγαλλ-
 ιώμεν, καὶ ὀψώμεν τὴν δόξαν αὐτοῦ, ὅτι ἦλθεν
 ὁ γάμος τοῦ ἁρνίου, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἠτοίμασεν
 8 ἑαυτήν, καὶ ἐδόθη αὐτῇ ἵνα περιβάληται βύσσι-
 νον λαμπρὸν καθαρὸν, τὸ γὰρ βύσσινον τὰ δικαιοῦ-
 ματα τῶν ἁγίων ἐστίν.
 9 Καὶ λέγει μοι Γράψον Μακάριοι οἱ εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ
 γάμου τοῦ ἁρνίου κεκλημένοι. καὶ λέγει μοι Οὗτοι οἱ
 10 λόγοι ἴ ἀληθινοὶ τοῦ θεοῦ εἰσίν. καὶ ἔπεσα ἔμπροσθεν
 τῶν ποδῶν αὐτοῦ προσκυνῆσαι αὐτῷ. καὶ λέγει μοι Ὅρα
 μὴ· σύνδουλός σου εἰμι καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν
 11 ἔχόντων τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ· τῷ θεῷ προσκύνησον·
 ἡ γὰρ μαρτυρία Ἰησοῦ ἐστίν τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας.
 Καὶ εἶδον τὸν οὐρανὸν ἠνεωγμένον,
 καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν πιστὸς
 12 [καλούμενος] καὶ ἀληθινός, καὶ ἐν δικαιοσύνῃ κρίνει καὶ
 πολεμεῖ. οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλόξ πυρός, καὶ ἐπὶ
 τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ διαδήματα πολλά, ἔχων ὄνομα γεγραμ-
 13 μένον ὃ οὐδεὶς οἶδεν, εἰ μὴ αὐτός, καὶ περιβεβλημένος
 ἱμάτιον ῥεραντισμένον αἵματι, καὶ κέκληται τὸ ὄνομα
 14 αὐτοῦ Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ. καὶ τὰ στρατεύματα τὰ ἐν τῷ
 οὐρανῷ ἠκολούθει αὐτῷ ἐφ' ἵπποις λευκοῖς, ἐνδεδυμένοι
 15 βύσσινον λευκὸν καθαρὸν. καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ
 ἐκπορεύεται ῥομφαία ὀξεῖα, ἵνα ἐν αὐτῇ πατάξῃ τὰ ἔθνη,
 καὶ αὐτὸς ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· καὶ αὐτὸς
 16 πατεῖ τὴν ληνὸν τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς τοῦ
 θεοῦ τοῦ παντοκράτορος. καὶ ἔχει ἐπὶ τὸ ἱμάτιον καὶ
 ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτοῦ ὄνομα γεγραμμένον ΒΑΣΙΛΕΥΣ
 ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΣ ΚΥΡΙΩΝ.
 17 Καὶ εἶδον ἕνα ἄγγελον ἑστῶτα ἐν τῷ ἡλίῳ, καὶ ἔκραξεν
 [ἐν] φωνῇ μεγάλῃ λέγων πᾶσι τοῖς ὀρνέοις τοῖς πε-
 τωμένοις ἐν μессουρανῆματι Δεῦτε σὺνάχθητε εἰς τὸ

δειπνον τὸ μέγα τοῦ θεοῦ, ἵνα φάγητε σάρκας βασιλέων 18
καὶ σάρκας χιλιάρχων καὶ σάρκας ἰσχυρῶν καὶ σάρκας
ἵππων καὶ τῶν καθημένων ἐπ' αὐτούς, καὶ σάρκας
πάντων ἐλευθέρων τε καὶ δούλων καὶ μικρῶν καὶ με-
γάλων.

Καὶ εἶδον τὸ θηρίον καὶ τοὺς βα- 19
σιλεῖς τῆς γῆς καὶ τὰ στρατεύματα αὐτῶν συνηγμένα
ποιῆσαι τὸν πόλεμον μετὰ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου
καὶ μετὰ τοῦ στρατεύματος αὐτοῦ. καὶ ἐπιάσθη τὸ θηρίον 20
καὶ μετ' αὐτοῦ ὁ ψευδοπροφήτης ὁ ποιήσας τὰ σημεῖα
ἐνώπιον αὐτοῦ, ἐν οἷς ἐπλάνησεν τοὺς λαβόντας τὸ χά-
ραγμα τοῦ θηρίου καὶ τοὺς προσκυνούντας τῇ εἰκόνι
αὐτοῦ· ζῶντες ἐβλήθησαν οἱ δύο εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς
τῆς καιομένης ἐν θείῳ. καὶ οἱ λοιποὶ ἀπεκτάνθησαν 21
ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου τῇ ἐξελ-
θούσῃ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ὄρνεα
ἐχορτάσθησαν ἐκ τῶν σαρκῶν αὐτῶν.

Καὶ εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, 1
ἔχοντα τὴν κλεῖν τῆς ἀβύσσου καὶ ἄλυσιν μεγάλην ἐπὶ
τὴν χεῖρα αὐτοῦ. καὶ ἐκράτησεν τὸν δράκοντα, ὁ ὄφις 2
ὁ ἀρχαῖος, ὅς ἐστιν Διάβολος καὶ Ὁ Σατανᾶς, καὶ
ἔθθησεν αὐτὸν χίλια ἔτη, καὶ ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὴν ἄβυσ- 3
σον, καὶ ἔκλεισεν καὶ ἐσφράγισεν ἐπάνω αὐτοῦ, ἵνα μὴ
πλανήσῃ ἔτι τὰ ἔθνη, ἄχρι τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη· μετὰ
ταῦτα δεῖ λυθῆναι αὐτὸν μικρὸν χρόνον.

Καὶ 4
εἶδον θρόνους, καὶ ἐκάθισαν ἐπ' αὐτούς, καὶ κρίμα
ἐδόθη αὐτοῖς, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πεπελεκισμένων διὰ τὴν
μαρτυρίαν Ἰησοῦ καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, καὶ οἵτινες
οὐ προσεκύνησαν τὸ θηρίον οὐδὲ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ καὶ
οὐκ ἔλαβον τὸ χάραγμα ἐπὶ τὸ μέτωπον καὶ ἐπὶ τὴν χεῖρα
αὐτῶν· καὶ ἔζησαν καὶ ἐβασίλευσαν μετὰ τοῦ χριστοῦ
χίλια ἔτη. 5
Τοὶ λοιποὶ τῶν νεκρῶν οὐκ ἔζησαν ἄχρι τελεσθῇ 5
τὰ χίλια ἔτη. αὕτη ἡ ἀνάστασις ἡ πρώτη. μακάριος 6
καὶ ἅγιος ὁ ἔχων μέρος ἐν τῇ ἀναστάσει τῇ πρώτῃ· ἐπὶ

τούτων ὁ δεύτερος θάνατος οὐκ ἔχει ἐξουσίαν, ἀλλ' ἔσονται
 ἱερεῖς τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ χριστοῦ, καὶ βασιλεύσουσιν
 7 μετ' αὐτοῦ [τὰ] χίλια ἔτη. Καὶ ὅταν τελεσθῇ
 τὰ χίλια ἔτη, λυθήσεται ὁ Σατανᾶς ἐκ τῆς φυλακῆς αὐτοῦ,
 8 καὶ ἐξελεύσεται πλανῆσαι τὰ ἔθνη τὰ ἐν ταῖς τέσσαρσι
 γωνίαις τῆς γῆς, τὸν Γῶγ καὶ Μαγῶγ, συναγαγεῖν αὐ-
 τοὺς εἰς τὸν πόλεμον, ὧν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ὡς ἡ ἄμμος
 9 τῆς θαλάσσης. καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς γῆς,
 καὶ ἐκύκλευσαν τὴν παρεμβολὴν τῶν ἁγίων καὶ τὴν πόλιν
 τὴν ἡγαπημένην. καὶ κατέβη πῦρ ^τ ἐκ τοῦ οὐρα-
 10 νοῦ καὶ κατέφαγεν αὐτούς· καὶ ὁ διάβολος ὁ πλανῶν
 αὐτούς ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός καὶ ^τ θείου,
 ὅπου καὶ τὸ θηρίον καὶ ὁ ψευδοπροφήτης, καὶ βασανισθή-
 σονται ἡμέρας καὶ νυκτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.
 11 Καὶ εἶδον θρόνον μέγαν λευκὸν καὶ τὸν καθήμενον
 ἐπ' αὐτοῦ, οὗ ἀπὸ τοῦ προσώπου ἐφύγην ἡ γῆ καὶ ὁ
 12 οὐρανός, καὶ τόπος οὐχ εὑρέθη αὐτοῖς. καὶ εἶδον τοὺς
 νεκρούς, τοὺς μεγάλους καὶ τοὺς μικρούς, ἐστῶτας ἐνώπιον
 τοῦ θρόνου, καὶ βιβλία ἠνοιχθῆσαν· καὶ ἄλλο βιβλίον
 ἠνοιχθῆ, ὃ ἐστὶν τῆς ζωῆς· καὶ ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἐκ
 τῶν γεγραμμένων ἐν τοῖς βιβλίοις κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.
 13 καὶ ἔδωκεν ἡ θάλασσα τοὺς νεκρούς τοὺς ἐν αὐτῇ, καὶ ὁ
 θάνατος καὶ ὁ ἄδης ἔδωκαν τοὺς νεκρούς τοὺς ἐν αὐτοῖς,
 14 καὶ ἐκρίθησαν ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. καὶ ὁ
 θάνατος καὶ ὁ ἄδης ἐβλήθησαν εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός.
 οὗτος ὁ θάνατος ὁ δεύτερός ἐστιν, ἡ λίμνη τοῦ πυρός.
 15 καὶ εἶ τις οὐχ εὑρέθη ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς γεγραμ-
 1 μένος ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός. Καὶ
 εἶδον οὐρανὸν καινὸν καὶ γῆν καινὴν· ὁ γὰρ πρῶ-
 τος οὐρανὸς καὶ ἡ πρώτη γῆ ἀπῆλθαν, καὶ ἡ θάλασσα
 2 οὐκ ἔστιν ἔτι. καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν Ἱεροσολῆμ
 καινὴν εἶδον καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θεοῦ,
 ἡτοιμασμένην ὡς νύμφην κεκοσμημένην τῷ ἀνδρὶ

αὐτῆς. καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ θρόνου λε- 3
 γούσης Ἰδοὺ ἡ σκηνὴ τοῦ θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων,
 καὶ σκηνώσει μετ' αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ ἴδοι' αὐτοῦ
 ἔσονται, καὶ αὐτὸς ὁ θεὸς μετ' αὐτῶν ἔσται ὁ
 καὶ ἐξαλείψει πᾶν δάκρυον ἔκ τῶν ὀφθαλμῶν 4
 αὐτῶν, καὶ ὁ θάνατος οὐκ ἔσται ἔτι· οὔτε πένθος οὔτε
 κραγὴ οὔτε πόνος οὐκ ἔσται ἔτι. τὰ πρῶτα ἀπῆλ-
 θαν'. καὶ εἶπεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τῷ θρόνῳ Ἰδοὺ 5
 καινὰ ποιῶ πάντα. καὶ λέγει ὁ Γράψων, ὅτι οὗτοι οἱ
 λόγοι πιστοὶ καὶ ἀληθινοὶ εἰσι. καὶ εἶπέν μοι Γέγο- 6
 ναν. ἐγὼ τὸ Ἄλφα καὶ τὸ Ὠ, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος.
 ἐγὼ τῷ διψῶντι δώσω ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος τῆς
 ζωῆς δωρεάν. ὁ νικῶν κληρονομήσει ταῦτα, καὶ ἔσο- 7
 μαι αὐτῷ θεὸς καὶ αὐτὸς ἔσται μοι γίος. τοῖς δὲ δει- 8
 λοῖς καὶ ἀπίστοις καὶ ἐβδελυγμένοις καὶ φονεῦσι καὶ
 πόρνοις καὶ φαρμακοῖς καὶ εἰδωλολάτραις καὶ πᾶσι τοῖς
 ψευδέσιν τὸ μέρος αὐτῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῇ καιομένῃ
 πυρὶ καὶ θεῖῳ, ὃ ἔστιν ὁ θάνατος ὁ δεύτερος.

Καὶ ἦλθεν εἰς ἐκ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἔχοντων τὰς 9
 ἑπτὰ φιάλας, τῶν γεμόντων τῶν ἑπτὰ πληγῶν τῶν ἐσχά-
 των, καὶ ἐλάλησεν μετ' ἐμοῦ λέγων Δεῦρο, δεῖξω σοὶ τὴν
 νύμφην τὴν γυναῖκα τοῦ ἀρνίου. καὶ ἀπήνεγκέν με ἐν 10
 πνεύματι ἐπὶ ὄρος μέγα καὶ ὑψηλόν, καὶ ἔδειξέν μοι
 τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν Ἱεροσολὴμ καταβαίνουσαν ἐκ
 τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θεοῦ, ἔχουσαν τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ· 11
 ὁ φωστὴρ αὐτῆς ὅμοιος λίθῳ τιμιωτάτῳ, ὡς λίθῳ ἰάσπιδι
 κρυσταλλίζοντι· ἔχουσα τείχος μέγα καὶ ὑψηλόν, ἔχουσα 12
 πυλῶνας δώδεκα, καὶ ἐπὶ τοῖς πυλῶσιν ἀγγέλους δώδεκα,
 καὶ ὀνόματα ἐπιγεγραμμένα ἃ ἔστιν τῶν δώδεκα
 φυλῶν γένων Ἰσραὴλ· ἀπὸ ἀνατολῆς πυλῶνες 13
 τρεῖς, καὶ ἀπὸ βορρᾶ πυλῶνες τρεῖς, καὶ ἀπὸ νό-
 τοῦ πυλῶνες τρεῖς, καὶ ἀπὸ δυσμῶν πυλῶνες
 τρεῖς· καὶ τὸ τείχος τῆς πόλεως ἔχων θεμελίους δώδεκα, 14

καὶ ἐπ' αὐτῶν δώδεκα ὀνόματα τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ
 15 ἄρνιου. Καὶ ὁ λαλῶν μετ' ἐμοῦ εἶχεν μέτρον κάλαμον
 χρυσοῦν, ἵνα μετρήσῃ τὴν πόλιν καὶ τοὺς πυλῶνας αὐτῆς
 16 καὶ τὸ τεῖχος αὐτῆς. καὶ ἡ πόλις τετράγωνος κείται,
 καὶ τὸ μῆκος αὐτῆς ὅσον τὸ πλάτος. καὶ ἐμέτρησεν τὴν
 πόλιν τῷ καλάμῳ ἐπὶ ἑσταδίων δώδεκα χιλιάδων τὸ
 μῆκος καὶ τὸ πλάτος καὶ τὸ ὕψος αὐτῆς ἴσα ἐστίν.
 17 καὶ ἐμέτρησεν τὸ τεῖχος αὐτῆς ἑκατὸν τεσσαράκοντα
 τεσσάρων πηχῶν, μέτρον ἀνθρώπου, ὃ ἐστὶν ἀγγέλου.
 18 καὶ ἡ ἐνδῶμησις τοῦ τείχους αὐτῆς Ἰασις, καὶ ἡ πόλις
 19 χρυσίον καθαρὸν ὅμοιον ὑάλῳ καθαρῷ· οἱ θεμέλιοι τοῦ
 τείχους τῆς πόλεως παντὶ λίθῳ τιμίῳ κεκοσμημένοι· ὁ
 20 θεμέλιος ὁ πρῶτος ἰασπις, ὁ δεῦτερος σάπφειρος, ὁ τρίτος
 χαλκηδών, ὁ τέταρτος σμάραγδος, ὁ πέμπτος σαρδόνυξ,
 ὁ ἕκτος σάρδιον, ὁ ἕβδομος χρυσόλιθος, ὁ ὄγδοος βή-
 21 ρυλλος, ὁ ἕνατος τοπάζιον, ὁ δέκατος χρυσόπρασος, ὁ
 ἐνδέκατος ὑάκινθος, ὁ δωδέκατος ἀμέθυστος· καὶ οἱ δώδεκα
 πυλῶνες δώδεκα μαργαρίται, ἀνὰ εἰς ἕκαστος τῶν πυλῶνων
 ἦν ἐξ ἐνὸς μαργαρίτου· καὶ ἡ πλατεία τῆς πόλεως χρυ-
 22 σίον καθαρὸν ὡς ὕαλος διαυγῆς. Καὶ ναὸν οὐκ εἶδον ἐν
 αὐτῇ, ὁ γὰρ κύριος, ὁ θεός, ὁ παντοκράτωρ, ναὸς αὐτῆς
 23 ἐστίν, καὶ τὸ ἄρνιον. καὶ ἡ πόλις οὐ χρεῖαν ἔχει τοῦ
 ἡλίου οὐδὲ τῆς σελήνης, ἵνα φαίνωσιν αὐτῇ, ἡ γὰρ
 24 δόξα τοῦ θεοῦ ἐφώτισεν αὐτήν, καὶ ὁ λύχνος αὐτῆς τὸ
 αὐτῆς· καὶ περιπατήσουσιν τὰ ἔθνη διὰ τοῦ φωτός
 αὐτῆς· καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς φέρουσιν τὴν δόξαν
 25 αὐτῶν εἰς αὐτήν· καὶ οἱ πηλῶνες αὐτῆς οὐ μὴ κλει-
 26 σθῶσιν ἡμέρας, ἢ γὰρ οὐκ ἔσται ἐκεῖ· καὶ οἴσουσιν
 27 τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἐθνῶν εἰς αὐτήν. καὶ
 οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτὴν πᾶν κοινὸν καὶ [ὁ] ποιῶν
 1 βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ ἄρνιου. καὶ ἔδειξέν μοι ποτα-
 μὸν ὕδατος ζωῆς λαμπρὸν ὡς κρύσταλλον, ἐκπορευό-

ΜΕΝΟΝ ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ἀρνίου ἐΝ ΜΕΣΩ 2
 τῆς πλατείας αὐτῆς· καὶ τοῦ ΠΟΤΑΜΟΥ ἘΝΤΕΨΘΕΝ καὶ
 ἐΚΕΪΘΕΝ ΖΥΛΟΝ ΖΩΗΣ ἑποιοῦν καρποὺς δώδεκα, κατὰ
 Μῆνα ἕκαστον ἀποδιδούν τὸν καρπὸν αὐτοῦ, καὶ τὰ
 φύλλα τοῦ ξύλου εἰς θεραπείαν τῶν ἐθνῶν. καὶ πᾶν 3
 κατὰθεμα οὐκ ἔσται ἔτι. καὶ ὁ θρόνος τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ
 ἀρνίου ἐν αὐτῇ ἔσται, καὶ οἱ δούλοι αὐτοῦ λατρεύσουσιν
 αὐτῷ, καὶ ὄψονται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ τὸ ὄνομα 4
 αὐτοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. καὶ νύξ οὐκ ἔσται ἔτι, 5
 καὶ οὐκ ἔχουσιν χρεῖαν φωτὸς λύχνου καὶ φῶς ἡλίου,
 ὅτι Κύριος ὁ θεὸς φωτίζει [ἐπ'] αὐτοῦς, καὶ βασι-
 λεύουσιν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ εἶπέν μοι Οὗτοι οἱ λόγοι πιστοὶ καὶ ἀληθινοί, 6
 καὶ ὁ κύριος, ὁ θεὸς τῶν πνευμάτων τῶν προφητῶν,
 ἀπέστειλεν τὸν ἄγγελον αὐτοῦ δείξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ ἃ
 δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει· καὶ ἰδοὺ ἔρχομαι ταχύ· μα- 7
 κάριος ὁ τηρῶν τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου
 τούτου. Καθὼς Ἰωάννης ὁ ἀκούων καὶ βλέπων 8
 ταῦτα, καὶ ὅτε ἤκουσα καὶ ἔβλεψα, ἔπεσα προσκυνῆσαι
 ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν τοῦ ἀγγέλου τοῦ δεικνύοντός μοι
 ταῦτα. καὶ λέγει μοι Ὅρα μὴ σύνδουλός σου εἶμι καὶ 9
 τῶν ἀδελφῶν σου τῶν προφητῶν καὶ τῶν τηρούντων
 τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τούτου· τῷ θεῷ προσκύνη-
 σον. Καὶ λέγει μοι Μὴ σφραγίσῃς τοὺς 10
 λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου, ὁ καιρὸς γὰρ
 ἐγγύς ἐστιν. ὁ ἀδικῶν ἀδικησάτω ἔτι, καὶ ὁ ῥυπαρὸς 11
 ῥυπανθήτω ἔτι, καὶ ὁ δίκαιος δικαιοσύνην ποιησάτω ἔτι,
 καὶ ὁ ἅγιος ἁγιασθήτω ἔτι.— ἰδοὺ ἔρχομαι ταχύ, 12
 καὶ ὁ μισθός μου μετ' ἐμοῦ, ἀποδοῦναι ἐκάστῳ ὡς
 τὸ ἔργον ἐστὶν αὐτοῦ. ἐγὼ τὸ Ἄλφα καὶ τὸ Ὠ, 13
 ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος.—
 Μακάριοι οἱ πλύνοντες τὰς στολὰς αὐτῶν, ἵνα ἔσται 14
 ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἐπὶ τὸ ζύλον τῆς ζωῆς καὶ τοῖς

- πυλώσιν εἰσελθώσιν εἰς τὴν πόλιν. ἔξω οἱ κύνες καὶ οἱ
 φαρμακοὶ καὶ οἱ πόρνοι καὶ οἱ φονεῖς καὶ οἱ εἰδωλολάτραι
 καὶ πᾶς φιλῶν καὶ ποιῶν ψεῦδος.
- 16 Ἐγὼ Ἰησοῦς ἔπεμψα τὸν ἄγγελόν μου μαρτυρῆσαι
 ὑμῖν ταῦτα ἐπὶ ταῖς ἐκκλησίαις. ἐγὼ εἰμι ἡ ῥίζα καὶ
 τὸ γένος Δαυεὶδ, ὁ ἀστὴρ ὁ λαμπρὸς, ὁ πρωϊνός.
- 17 Καὶ τὸ πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη λέγουσιν Ἔρχου· καὶ
 ὁ ἀκούων εἰπάτω Ἔρχου· καὶ ὁ διψῶν ἐρχέσθω, ὁ
 θέλων λαβέτω ὕδωρ ζωῆς δωρεάν.
- 18 Μαρτυρῶ ἐγὼ παντὶ τῷ ἀκούοντι τοὺς λόγους
 τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου· ἐάν τις ἐπιθῇ
 ἐπὶ αὐτά, ἐπιθήσει ὁ θεὸς ἐπὶ αὐτὸν τὰς πληγὰς τὰς
- 19 ΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑΣ ἘΝ Τῷ ΒΙΒΛίῳ ΤΟΥΤῳ· καὶ ἐάν τις
 ἀφέλῃ ἀπὸ τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τῆς προφητείας
 ταύτης, ἀφελεῖ ὁ θεὸς τὸ μέρος αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ βύθου
 τῆς ζωῆς καὶ ἐκ τῆς πόλεως τῆς ἁγίας, τῶν γεγραμ-
 μένων ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ.
- 20 Λέγει ὁ μαρτυρῶν ταῦτα Ναί· ἔρχομαι ταχύ.
 Ἀμήν· ἔρχου, κύριε Ἰησοῦ.
- 21 Ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ [Χριστοῦ] μετὰ τῶν
 ἁγίων.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΚΑΤΑ ΜΑΘΘΑΙΟΝ

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΗΝ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΘΟΛΙΚΑΙ

ΙΑΚΩΒΟΥ

ΠΕΤΡΟΥ Α

ΠΕΤΡΟΥ Β

ΙΩΑΝΟΥ Α

ΙΩΑΝΟΥ Β

ΙΩΑΝΟΥ Γ

ΙΟΥΔΑ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΑΥΛΟΥ

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β

ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ

ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ

ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ

ΠΡΟΣ ΚΟΛΑΣΣΑΕΙΣ

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β

ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ

ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΟΥ

BEROLINI, TYPIS TROWITZSCHII ET FILII.

מסורה לספר דברי הימים ב'

כח 5 נתן קמץ בויק	י 5 שלשת היא שלשה	א 6 לפני סבדין אשר לפני
13 אף קמץ בטרחא	14 אבי הכביד היא	16 ומקוא מקוא א' במקוה
כט 8 לועדה לועדה ק	אכביד בלא מלת אבי	ב 1 אלף קמץ בלא אסף
11 תשלל מלוע	16 ראו היא בלא מלת ראו	7 והאנשים דגש אחר שורק
13 וישאל וישאל ק	16 לאהלו תיע תחת לאהלו	ג 17 } מהשמאל יחור ו' דימני יחור ו'
14 יחזאל יחזאל קי	יא 18 ק היא בח	ד 6 } משמאל יחור ו'
28 מחצצרים יחור ז	אבהול כציל בה	7 } משמאל יחור ו'
34 למלט קמץ בויק	יב 15 וירבעם היא עם ירבעם	8 } משמאל יחור ו'
לא 7 ליסוד ס' דגושה	יג 14 מחצצרים יחור ז	11 חירם חורם קי
12 } כוננדהו יחור ו'	19 עשרון עשרין ק	18 כל הכלים היא את כל
13 } כוננדהו יחור ו'	4 דף קמץ בויק	ה 11 התקשו קמץ בויק
לב 21 ומציאו ומציאו ק	8 ושמוימות ושמידמות ק	12 מחצצרים יחור ו'
30 וישרם הש' דגושה	16 גבור סבירין גבורי	13 למחצצרים יחור ז
לג 16 ויבן ויבן ק	ח 8 מיכרו מיכדו ק	ר 16 לו ל' דגושה
לד 2 ושמאל מלא ו	21 תוכל קמץ בויק	41 קמה מלוע
5 מונחוחים יחור ו'	30 ואת הגדול היא את הגדול	ז 6 מחצצרים יחור ז
6 בחורבחדים בחורבחדים ק	33 וידך יחור ו'	16 אחרהבית היא בלא אחר
9 ושבי ושבו ק	כ 3 וירא חסר יוד	ח 10 הכציבים יחור ו'
לז 22 תוקדת יחור ו'	25 ופגרים היא ובגדים	16 מפשד דגש אחר שורק
25 ויקמורו יחור ו'	כא 6 אשה סבירין לאשה	18 אניתות יחור ו'
לה 3 המבונים המבונים ק	כב 8 כהשפט היא בהשפט	ח 10 } חירם חורם ק
4 והבוס והביט ק	כד 27 ורב ירב ק	10 } אלגומים } דגש אחר האנשים } שורק
9 וכוניחו יחור ו'	כה 17 לך חסר ה	12 שאלה קמץ בויק
ל 13 מלך קמץ בויק	כו 3 יכילה יכלה ק	21 } חמאנה א' מזה וחופים דגש אחר שורק
14 למשל יחור ו'	7 הערבים הערבים ק	22 וחכמה היא ולחכמה
17 כשדיום יחור ו'	11 ישאל ישאל ק	29 יעדי יעדו ק
21 } שרתה קמץ בויק (למלאות מלא ואז	12 חיל קמץ בויק	
	21 החפשות החפשות ק	

ברוך הנותן ליעף כת. ולאין אונים עצמה ירכה:

מסורה לספר נחמיה

השיבו חסר ו
 23 } אשדודיות } יחד ו
 } עמנוחת }
 81 ולקרנן בצל

13 נחִשְׁבו קמץ בויק
 16 דאג יחור א'
 20 ליהושלם קמץ בלא אספן
 21 לים הלי בצדו

43 מרדוק כציל בלא מלת עד
 14 לאוצרות ב' טעמים
 46 ראש ראשו ק'
 2 הקללה כציל בלא מלת אח

מסורה לספר דברי הימים א'

8 } אל סבדן אלה }
 } טלדו דגש אחר שדק }
 5 כא } שלף שלף בצל }
 30 בקצת ספרים כמן תחלת
 סימן כב
 6 כב } בנו בני קרי }
 9 והביטחו כסא בקצת
 ספרים-את כסא
 12 ואִמָּץ קמץ בויק
 15 ולמחשת כיא למחשת
 9 כג } שלמות שלמות ק }
 5 כד } ובבני אחרם כיא ומבני }
 24 שמד שמד ק'
 1 הדיבאים יחור ו'
 2 ואשראלה כיא ואשראלה
 27 לאלהיה למדחתי לאלהיה
 31 לָוֹד קמץ בויק
 9 ס } חיל קמץ בלא אספן }
 25 ושלמות ושלמות ק'
 31 } מדִּישו קמץ בויק }
 } ביעוד בצל }
 8 כז } הקדו השו בשחח }
 12 לבנימיני לבן ימוני ק'
 25 חצי הספר בשסקים
 29 שטורי שרטי ק'
 1 כח } חיל קמץ בלא אספן }
 5 כט } למלאות יחור ואז }
 16 דזא דזא ק'
 23 ויצלח פתח בארחה
 26 יִשֵּׁי קמץ בויק

32 שַׁח ב' פתחה
 33 פטרים פטורים ק'
 35 ישאל ישאל קרי
 11 יא } השלושים השלושים קרי }
 20 ולו ולא קרי
 44 וישאל וישאל ק'
 2 יב } ומשמאלים א' נדה }
 3 וחזאל וחזאל ק'
 6 והחיש החחופי ק'
 8 הגדוד בצל
 16 גדיחו גדיחו ק'
 18 השלושים השלושים ק'
 20 עדתו כיא עדתו
 39 שרית חסר א'
 1 יד } חדים חודם ק' }
 10 פלשתיים יחור ו'
 24 מתצורים יחור צ'
 18 טז } כָּעַן }
 22 } במשקליו }
 19 יז } תגדלה דגש אחר חזק }
 20 בכל בצל
 23 דַּפְּחַ פתח בספק
 3 חח } הדדעור כציל בשני }
 דלחון וכן טלם שבפען
 ובספרים אחרים הדדעור
 10 לשאל יחור ו'
 3 יט } הארץ כיא את הארץ }
 8 צָבָא כלו קמץ
 4 כ } הרסאים כציל }
 5 יעד יעד ק'

1 א } אדם א' רבתי }
 11 לודיים יחור ו'
 17 ומִשְׁךְ סגול בספק
 46 עינת עינת קרי
 51 עליה עלוה ק'
 13 ב } ואישו כציל }
 29 אבהל כציל
 39 חָלַץ }
 51 } בית לָחֵם } קמץ בויק
 55 ישם ישב קרי
 5 ג } טלדו דגש אחר שדק }
 24 הדיווה הדיווה קרי
 7 ד } יצוד וצוד קרי }
 20 ותולון ותולון ק'
 36 וישמיאל בסן
 41 המענים המענים ק'
 22 ה } נָשָׁל קמץ בויק }
 26 לראובני א' נדה
 11 ו } בנו בני ק' }
 20 ציף ציף קרי
 29 השמאל יחור ו'
 1 ז } ישיב ישוב קרי }
 10 יעיש יעיש ק'
 18 המִלְכָּה סגול בארחה
 28 עיה כציל
 51 ברוח ברוח ק'
 } וחדגה יחור ו' }
 34 } יחבא וחבא ק' }
 25 וסנאל וסנאל ק'
 ח } בנימן בני מן ק'

מסורה לספר עזרא

17	ח	{ ואוצאה ואצה קרי הנחונים הנחונים ק
18		ויבאר א' דגושה
22		חיל היא רָכַב
25		ואשקולה יחור ו
31		ונספעה ס' דגושה
6	ט	ראש ו' דגושה
9		ויט ה' פתוחה
2	י	עולם עולם קרי
12		כדברך יחור ייד
29		ירמות ורמות קרי
35		כלודי מלוד ק
37		ויעשו ויעשו קרי
43		ידו ידו ק
44		כשאי נשא ק

9	ד	דזא דזיא קרי
11		עבדיך יחור ו
		{ ובאישתא בא וי' נחון
12		{ ושורי ושוריא קרי
		{ אשכללו שכללו קרי
12	ה	כסדיא כשדאה קרי
15		אלה אל קרי
14	ו	נביאה כיכ
16		ושיציא יחור א'
17		לחטמא לחטמאה קרי
9	ז	יָסַד כציל
18		עָלִיךְ ועל אָתְךְ יחור ו
25		דאנן דינן קרי
26		לשרשו לשרשו קרי
14	ח	חבור חכד קרי

9	א	אָלַף קמץ בויק
		{ נבוכדנאצור יחור ו
1	ב	{ ויהודה היא ולהודה
21		{ לָחֶם
28		{ וְנָבַע
46		שמלוי שלמי ק
50		נפסים נפסים ק
60		רבאת יחור ו
		{ מכותנו מכותנו ק
3	ג	{ ועל ועל ק
7		יפוא יחור א'
2	ד	ולא ולו קרי
4		ומבלהים ומבלהים ק
7		{ ארחחששתא כציל
		{ כנודו כנודו ק
9		ארכיו ארכיוא קרי

מסורה לספר נחמיה

17	ט	וחסד יחור ו
26		דָּוָנוּ
		{ קמץ בויק
27		{ חשמוע
37		בחטאוותי מלא ו
20	י	טובי נובי ק
35		קָרַבְתִּי כציל
12	יא	עשה כציל
15		בני דגש אחר שזק
17		ידיחון ידיחון ק
9	יב	ועשי ועני קרי
10		ואלשיב הילד היא
		בלא מלח הילד
14		למלכוי למלכוי ק
16		לעדיא לעדוא ק
22		על סבדין עד
37		ועד היא ועל
38		למאל יחור א'
39		ועל שער סבדין ועד
43		וישקחוד קמץ ברז

37	ג	וְאֵל לַמְדַחֲאֵי אֵל
		על עונם למדחואי אֵל
7	ד	בצחחיים יחור ו
		וקשתתיהם כציל
9		ומשוב יחור ו
7	ה	נשאים יחור א'
9		ויאמר יחור ו
14		אכלתי פתח בסף
2	ו	בכפרים היא בכפרים
8		בדאם א' מזה
11		יִסְחָה קמץ בויק
18		בן סגל בלא מקף
3	ז	ויאמר ואמר קרי
30		וְנָבַע קמץ בויק
43		לדודה לדודה ק
52		נפושטים נפושטים קרי
10	ח	לאדמיט א' נעה
5	ט	ומדמם כציל
6		אָתְּ איהו קרי

3	א	מַשְׁבֵּצַת קמץ בויק
5		אָמַר כציל
6		חטאות מלא ו
8		המלול קמץ בויק
9		והביאותים והביאותים ק
11		אָמַר כציל
13	ב	המ מ פתוחה בסף
		הרעים היא המפוצים
		הם פתצים קרי
16		הַדְּחוּ פתח בסף
8	ג	צורם חסר א'
15		ויעמידו ויעמד קרי
20		זבי זבי ק
30		{ אחריו אחריו ק
		{ שמי סבדין שמי
31		אוריו אוריו קרי
32		חצי הסדר בספוקים
34		הדבחו קמץ בשטא
36		שביה היא שבים

מסורה לספר דניאל

23 ו הכתיב בדיא
 25 עליא עלאה ק
 26 ותיב דנש חסר
 9 ח וצא סבירין צאה
 11 וזים הרום ק
 2 ט למלאות מלא ו
 4 אצא כציל
 5 ודרשעם יתור ו
 7 כיום למדוהא בדיום
 8 לשוים כיא ולשוים
 12 דסיו דסר ק
 18 {ושמל קמץ בסגולתא
 {פקחה יתור ו
 24 {ולחיים ולחיים קי
 {חסאת יתור ו
 27 ועל סבירין ועד
 14 י יקרה דר בקמץ
 4 יא מלשל
 5 ומשל קמץ ביק
 6 {ותחלו קמץ ביק
 {סח למדוהא בלא ו
 {ובך ובנך ק
 10 {ויתגה ויתגה ק
 {מעה מעו קי
 12 וחם וום קי
 18 וישם וישב קי
 19 למעשי דנש אחר שורק
 27 תצלח קמץ ביק
 33 ימים כיא ימים רבים
 39 ופיך יכד ק
 40 {בארצות ב פתחה
 41
 44 בחמא א במקום ה
 יב וקדו דנש בשתח

קדמך יתור ו
 23 ה {ואנחה יתור ה
 {ורבנדך יתור ו
 29 והמינכא והמינכה ק
 30 כשדויה כשדוהא ק
 1 מדיא מדאה ק
 12 חצו דספר
 14 עלך יתור ו
 17 אנה יתור ה
 20 {בשארשא פ קדמאה
 {וערה תמיט רבד
 21 אנה יתור ה
 23 קדמך יתור ו
 26 דארין דירין ק
 27 זאעין ועין ק
 29 פריסא פריסאה ק
 4 נפיה
 5 שניה
 6 גביה
 {רביעא רביעאה ק
 7 {תגליה
 {קדמיה יתור ו
 {ביטתין יתור ו
 8 {אזעקו אזעקוה ק
 {קדמיה יתור ו
 10 {אלשים אלשין ק
 {רבן רבן ק
 {מלחן יתור ו
 19 {שניה
 {ומפניה יתור ו
 {תגליה
 20 {ונשל ונשלה ק
 {קדמיה יתור ו
 23 רביעיה רביעאה ק

21 {עליא עלאה ק
 {מרא יתור א
 22 {עלך יתור ו
 {עליא עלאה ק
 24 {עלך יתור ו
 {וחטך וחטאך ק
 29 נפל פתח באתח
 {עלך יתור ו
 {עליא עלאה ק
 31 ולעלא ולעלאה ק
 {דאר יתור ק
 32 {קלה ה במקום א
 {ודאר דירי ק
 5 ה {ספק נפקה ק
 {כשדויה כשדוהא ק
 7 {המינכא והמינכה ק
 {עללין יתור ל
 8 {ושאר א במקום ה
 {עללת יתור ל
 10 {חוקך יתור ו
 {פחכמת כ דגוה
 11 {בחד יתור
 {אנחה יתור ה
 13 {אבי מלעל
 {עלך יתור ו
 14 {עלך יתור ו
 {תוכל חסל ק
 16 {המינכא והמינכה ק
 {אנחה יתור ה
 18 {עליא עלאה קי
 {זאעין ועין ק
 19 {שויו שיו ק
 21 {עליא עלאה ק
 {עליה יתור ו
 22 {ואנחה יתור ה



מסורה לספר אסתר

13	ח	עוזרים עוזרים ק
15		שושן קמץ בויק
2	ט	לפניהם כציל
7		פרשנחא תי ועזרא
9		פרשנחא שי ועזרא
		ויהא ה רבתי: ה ועזרא
15		היהודיים
18		היהודיים
19		הפחזים יתור ה
27		הכל והכל ק
29		והכתוב תי רבתי
1	י	אחזרש אחשורוש ק
2		תקפו פ דגשה.

12	ד	למירכי קמץ בויק
14		חחרושי מלעל
7	ה	חצי הספר
12		הביאה מלעל
		עשה קמץ בטרוא
2	ו	הקף פתח באחנא
3		וגדלה ל דגשה
13		לל ל דגשה
4	ז	ואלו מלע
1	ח	היהודיים יתור ה
6		איכבה ואיכ מלע
7		ביהודיים
13		היהודיים

4	א	גדלתו ל דגשה
5		ובמלואת ובמלואת קרי
6		חור ה רבתי
10		חורבנא דין באקף
16		מומקן ממוקן קרי
20		יתח סביון חתנא.
1	ב	עשה קמץ בויק
5		בן יאוד סגל בלא מקף
14		שני סביון שנת
		אליה למדנחא עליד
4	ג	באמרום באמרום קרי
12		נכתב קמץ בויק
4	ד	והבואינה
7		יתח יתד

מסורה לספר דניאל

2	ג	רביעא רביעאה ק
26		עליא עלאה ק
28		נשמידון למדנחא בלא ה
29		שלה שלו ק
31		דארין דירין ק
32		עליא עלאה ק
4	ד	עלץ יתוד ל
		כשדיא כשדא קרי
5		אורין יתוד ה
9		יתון יתוד ה
18		אנשא יתוד ה
		עליא עלאה ק
14		אנשא יתוד ה
		עליה יתוד ה
15		ואנשה יתוד ה
		פשרא א במקום ה
		וששרא במקום ה
16		מרא יתוד א
		לשנאך לערך יתוד ה
		אנשה יתוד ה
19		רבית יתוד ה

42	ב	מסון
		ומסון
		יתוד ואו
		תקף פתח באחנא
3		די דוי ק
2	ג	גדסיא ג דגשה
		החביא ד דגשה
3		גדסיא ג דגשה
		החביא ד דגשה
		וקאמין וקאמין ק
5		קחרם יתוד ה
7		פסגמין פ דגשה
10		אנשה יתוד ה
		קסרם יתוד ה
		וספטיה וסמפטיה ק
12		עלך יתוד ה
		לאלודך יתוד ה
15		קחרם יתוד ה
18		לאלודך יתוד ה
19		אשרנו אשרנו קרי
21		פטישדון יתוד ה

4	א	מאום יתוד א
13		חראה הא בצירי
4	ב	לעבודך יתוד ה
5		לכשדיא לכשדא קרי
9		הומסון הומסון ק
10		כשדיא כשדא ק
17		אול פתח באחנא
22		וסדרא וסדרא ק
26		דאיתך יתוד ה
29		אנשה יתוד ה
		רעונך יתוד ה
31		אנשה יתוד ה
33		מסון ומסון יתוד ה
37		אנשה יתוד ה
38		דארין דירין ק
		אנשה יתוד ה
39		ארשא יתוד א
		תלחיא תלחיא ק
40		רביעא רביעה ק
41		מסון
		ומסון

מסורה לספר רוח

4	ד	4	ושכרתי ושכבת ק
5		5	אלי קדי ולא כתיב
6		12	אם כתיב ולא ק
18		1	למי טן רבתי ולמדוואי
22		13	הלמד רבתי
		4	ינאל קמץ בויק
		14	מתלוחו מרגלוחו ק
		17	בטחם יחד ו
		1	אלי קדי ולא כתיב
		1	ושב מלוד
		4	נאל קמץ בויק
			ינאל סבידן תנאל

מסורה לספר איכה

16	ד	20	והשיח והשוח ק
			על תיע תוח עלך
		22	חמט קמץ בויק
		32	חסוד חסדיו קדי
		33	חצי הספר בסמוקם
		34	לבר קמץ בויק
		35	לעז ט ועזרא
		39	חטא חטאו קדי
		41	כפם קמץ בויק
		52	כפוד חסר למדוואי
			תמן תנים ק
		2	כי ענים כיענים ק
		6	רנע קמץ בויק
		9	שדם ב טעמים
		12	וכל כל ק
		15	תלש קמץ בויק
		6	מן בת מבת ק
		11	מזמזדיקם יחד ו
		12	לוא ל ועזרא
		18	עמים העמים קדי
		20	חזקתו קמץ בויק
		2	לא ולא קדי
		9	טבע ט ועזרא
		2	אשודך אשודך ק
		14	שבתך שבתך קדי
		17	זמם סלו קמץ
			אמרתו היא בסגול
		19	בלל בלילה קדי
		10	אריה יחד ה
		12	כמטרא א במקום ה
		14	עמו סבידן עמים
		16	שלי קמץ בויק
		10	הבט הביטה ק
		1	הבט הביטה ק
		3	אין ואין קדי
		5	סלסל קמץ בויק
			לא ולא קדי
		7	אינם ואינם קדי
			אסחם ואסחם ק
		10	נכמח
		13	לשא קמץ בויק
		14	שברו
		21	יהוה למדוואי אדני
			תשוב ונשובה ק

מסורה לספר קהלת

9	ט	17	רגלך יחד יוד
3	י	8	היא הוא קדי
8		10	ראות ראות קדי
		10	חצי הספר
		10	שדחוקת יחד ה
		1	טוב ט רבתי
		22	אף איהו ק
		1	ישא א במקום ה
		4	יבדד יחד ק
		16	משכה קמץ בויק
		22	שדוא
		18	הש בשוא
		22	בקה המי בסגול
		1	העשקים
			למעבאי העשוקים
		8	עיני עיני ק
		10	ואילו ב טעמים
		14	הסדים חסר אליך
		3	גומף דגש אוד שודק
		20	הכנסים יחד ה
		9	ובמרא ובמראה ק
			תלע קמץ בלא אסף
		4	ויאסף א מדה
		6	יודק יודק ק
		13	סף ס רבתי

מסורה לספר איוב

14	לד	ישים למדחאי	כו	9	כסה ה' במקום א'
		ישיב כחיב		12	ובתובתו ובתמנתו קרי
		ולמדערא ישים			דרכו דרכו קרי
		כחיב ישיב קרי		14	נברוהו נברוהו קרי
12	לו	בתחמלוחו בתחמלוחו ק	כט	18	וכחול הח
1	לח	מגדסעדה מן הסעדה ק			בשורק למחדעי
11		ופא א' במקום ה'	ל	11	יתח יתרו קרי
12		ידעתה שחר		13	לדתי לדתי ק
		ידעת השחר ק		22	חשודה חשודה ק
13		רשעים	לא	7	מאמ א' נחה
15		מרשעים		12	הוא יהיא הוא יהוא ק
		ע תלויה		20	חלצו חלצו קרי
41		ילח ילחו ק		22	משכמה
12	לט	ישוב ישיב ק			מקנה
26		כנפו כנפו קרי			בלא מפיק ה'
30		ואפחדו ואפחדו ק	לב	3	את איוב ת"ע במקום
6	מ	מנסעדה מן סעדה ק			את אלדום
17		פחה פחדיו ק		18	מלתי חסר א'
2	מא	יעוטו כן כחיב וק	לג	9	חף ה' ועידא
		ולמדחאי כחיב יעוט		19	ורוב רוב קרי
4		לא לו ק		21	ושפי ושפו ק
17		משח חסר א'		21	ראו א' דגושה
2	מב	ידעת ידעתי ק		28	נפשו נפשו ק
6		ותקמתי פחה באחנח			וחרתי וחרתי ק
10		שביח שבת קרי		29	שלוש מלא ו'
16		וידא וידאה ק	לד	5	צדקתי פחה באחנח

5	יד	חקן חקיו קרי
6	צ	פך דפי רפה
7		הראשון יתרו ו'
15		בקדשו בקדשו ק
22		וצפו וצפוי קרי
31		בשו חסר א'
14		פךץ ז' ועידא
16		חמרמה חמרמה ק
2	טז	ובדמרות מ דגושה
5	ק	חכליה היא חכליה
29	יט	שדין שחון ק
4	כ	עד פחה באחנח
11		עלמו עלמו קרי
22		במלאות מלא ו'
26		ידע מלעל
13	כא	יבול יבול קרי
17		דקן קמץ בלא אסף
20		עני עניו ק
16	כב	חצי הספר בספוקים
9	כג	שמאל יתרו ו'
		אדח מלעל
1	כד	ודעו ודעו קרי
4		עני עניו ק
6		יקצוהו יקצוהו ק
12		יקצוהו קמץ בלא אסף
24		חפז דגש אדח ת"ג

מסורה לספר שיר השירים

9	ד	באחד באחד קרי	11	הסרו הסרו קרי
14		חצי הספר בספוקים	13	לכי לך קרי
2	ה	שדאשי ר' דגושה	14	ומראך יתרו ו'
6	ו	שלהבסיה מלא חדא	4	שהביאתו ביד וא' נחה

1	א	שיר ש רבתי
9		לקסתי למדחאי לסוסתי
17		רחוטטו רחוטטו קרי
4	ב	הלן קמץ בייק

מסורה לספר רות

14	ב	גשוי כציל	א	20	מרא א' במקום ה'
21		חצי הספר כסרי	ב	1	מידע מדע ק
3	ג	וידתי וידתי		14	לה ה' רפה

מסורה לספר משלי

39 מדונים מדונים ק
 31 בכים במס קי
 כד 17 אביך יחור יוד
 30 עבדו פתח באחנה
 כה 24 מדונים מדונים קי
 כו 2 לא לי ק
 21 מדונים מדונים קי
 24 בשפתו בשפתו ק
 כז 10 וְדַעַת יַחַד ה'
 15 מדונים מדונים ק
 20 ואבדה ואבדו ק
 24 דור חזר קי
 כח 8 וְכַרְבִּית חֲרִיבָה קי
 18 שנאי שלא קי
 17 אדם ד' ועירא
 ל 6 תוקף פי דגושה
 10 אדם אדומי קי
 15 הב ב' ועירא
 וארבע וארבעה ק
 20 שלמית בציל
 בשן שמאלית
 לא 4 אין אי קי
 16 נטע נטעה קי
 18 מלל מללה קי
 27 הילמת הלימת קי

19 גול גדל קי
 כ 2 ישאל ושאל קי
 16 נכרים נכיה קי
 20 באישון באשון קי
 21 מנחלת מנחלת קי
 30 חמיק חמוק קי
 כא 9 מדונים מדונים קי
 19 }
 22 מבטחה זה רסה
 29 יכן וְדַעַת יַמֵּן דָּמָה ק
 כב 3 ויסחר ונסחר ק
 8 יקצור יקצור ק
 11 סדור סדר ק
 14 יפול יפל קי
 20 שלשום שלשים קי
 24 לא תבא כא אל תבא
 25 אדורו אדורו קי
 החשף החשף ק
 כג 5 עיף ישף ק
 כנסים פתח באחנה }
 גול גול קי
 יגול יגול ק
 24 חלד חולד ק
 השמח ישמח ק
 28 חרצנה חצרנה ק

יא 25 ירא א' במקום ה'
 יב 14 ישוב ושיב קי
 28 נחמה זה רסה
 יג 20 } הלך הלך קי
 } (החכם יחכם קי
 יד 10 מיה ר' דגושה
 21 עניים ענים קי
 טו 1 קד ר' דגושה
 14 ופני ופי קי
 טז 18 תצי הספר בספרים
 9 עניים ענים קי
 27 שפתו שפתו קי
 28 וסגן סן ועירא
 ח 10 תחת מלעיל
 13 תיש חמוש קי
 26 על בציל
 27 וקר יקר קי
 יח 4 חכמה כא חיים
 17 ונא ונא קי
 18 ומדנים ומדנים קי
 20 תבואת למדסא תבואת
 24 אש סבירן יש
 יט 7 } פל קמץ חב
 } לא לי קי
 16 קמת ימת קי

מסורה לספר איוב

ט 30 במו במו קי
 34 שבטו ט רבו
 י 20 חדול חדול קי
 ישח ושח קי
 יב 4 לאלה בציל
 5 לעשותו בציל
 23 משגיא כא משגיא
 יג 9 ותחלו דגש אחר תיג
 45 לא לי קי
 יד 3 עקך חסר יוד

ו 29 ושבי ושבו קי
 ז 1 על עמי קי
 5 וגש וגוש קי ג' ועירא
 19 קמה מלע
 19 } למה רסה ומלעיל
 } על תיע תחת עלך
 ח 8 רשון י תחת א'
 11 ישנא בציל
 21 ימלה ה' במקום א'
 ט 13 תחור תחור קי

א 8 על כא אל
 10 אף אחו קי
 20 באה מלעל
 24 יצור חסר א'
 ז 7 יד ועד קי
 11 הבאה מלעל
 ה 7 יגד דגש אחר שוק
 18 ידו וידו קי
 יתו ויתו קי
 זיל

מסורה לספר תהלים

קבו 2 שנה א' במקום ה'
 קבט 1 מעתה פתח באחנה
 3 למענתם למענתם קרי
 קל 7 החדס סגול באחנה
 קלא 1 עני פתח באחנה
 קלה 5 ואדניט דא' נעה
 קלו 6 ידושלם פתח באחנה
 קלח 2 כל כ' בחולם
 קלט 4 הספנתה פתח בסוף
 6 פלאיה פלאיה קרי
 15 בסתר סגול באחנה
 16 ולא ולו קרי
 קמב 7 מסבני פתח באחנה
 קמג 1 וכסמו יכסמו קרי
 10 ומיטו ימטו קרי
 13 ידעת ידעתי קרי
 קמז 7 מרדפי פתח באחנה
 קמח 1 תחטמי
 8 בטרחתי קמץ בלא אסף
 10 אלודי מלא ו' חה' במקף
 42 אבי קמץ בלא אסף
 קמד 13 צאנטי יחור ו'
 וגדלותך וגדלותך קרי
 8 וגדול יחור ו'
 קמו 19 דבר דבריו קרי
 קמח 1 השמים פתח באחנה
 2 צבאו צבאו קרי

קב 24 סזו כזו קרי
 25 יסדת פתח באחנה
 קד 18 לשפנים השי רפה
 קה 18 רגליו רגלו קרי
 23 דבריו דברו קרי
 40 שלו שלו קרי
 45 חסדו חסדיו קרי
 קו 27 יחזנו דגש אחר חולם
 35 מים פתח באחנה
 קח 7 וענני כתיב וקרי ביד
 קט 1 תחוש פתח בסיפ
 קיח 5 במחנה לא מסוף ה'
 11 אמלם פתח בסיפ
 12 ספרתי פתח באחנה
 קיט 13 ספרתי פתח באחנה
 65 עבדך שוא באחנה
 79 וידע ידעי קרי
 99 השכלתי פתח באחנה
 147 לד בריך } יחור ו'
 171 ומברך }
 קכ 2 שגד סגול באחנה
 5 משך
 קכג 1 עני פתח באחנה
 4 לנאותים לנאו ימים קרי
 קכד 4 שבתו שביטנו קרי
 בנגב סגול בסיפ
 6 הירע קמץ בלא אסף

עט 10 בנים בנים קרי
 פ 13 מי עי תלוה
 16 וכסה כי רבתי
 פא 2 עזמו דגש אחר שוק
 8 רעם } פתח באחנה
 14 כנגל }
 פד 4 קן ק רבתי
 11 אלודי פתח באחנה
 רשע סגול בסוף פסוק
 פח 2 שבת שבת קרי
 פו 2 אלודי פתח באחנה
 פח 44 שועתי פתח באחנה
 פט 16 תרים תרים קרי
 29 אשמור יחור ו'
 45 מנחה פתח בסוף
 צ 8 שות שתי קרי
 12 הדע פתח באחנה
 צב 16 ע' לחה שלחה קרי
 צג 1 מלך סלו קמץ
 צד 21 יחורו דגש אחר חולם
 צז 10
 צח 1 מלך כולו קמץ
 1 צט
 6 קראים הא' נעלם
 ק 3 ולא ולו ק'
 אכחם פתח באחנה
 קא 5 מלושני יחור ו'
 קב 5 הופה דגש אחר שוק

מסורה לספר משלי

ו 13 בנגלו בנגלו קרי
 14 מדנים מדינים קרי
 16 תועבות תועבת קרי
 ח 16 צדק בקצת ספרים ארץ
 17 אדביה אדבי קרי
 33 מצאו יחור ו'
 יא 3 ושדם ישדם קרי

ג 16 בשמאלה יחור ואי
 27 ידך ידך קרי
 28 לעדך לעדך קרי
 80 תרוב תרוב קרי
 34 ולעניים ולעניים קרי
 ד 16 יכשלו יכשלו קרי
 27 ושמאל יחור ואי

א 1 משלי מ' רבתי
 28 כשאהה כשואה קרי
 וצפן וצפן קרי
 8 חסדו חסדיו קרי
 ג 8 לשוך ו' דגשה
 12 אף סגול בלי מקף
 15 מפניים מפניים קרי

מסורה לספר מלאכי

21 זכור ו' רבח

16 ושמוע קמוץ ביק

א שלחן אדני בשם של אדמח

13 איתו חייג תחת איתו

מסורה לספר תהלים

סו 5 ידמו יחמו, קרי
 12 וַבַּיּוֹם } פתח באחמח
 סח 9 סִינִי }
 14 בַּסֶּפֶד סגול באחמח
 18 בָּם ב' רפה אחר מסיק
 29 עוֹדָה דגש אחר שורק
 סט 4 עֵינַי פתח באחמח
 5 שָׁקֵד סגול באחמח
 21 וְאֵינִן פתח באחמח
 24 הַמֶּקֶד פתח באסיף
 ע 6 אֶתְּהָה תאחד פתח באסיף
 עא 12 חִישָׁה חושה קרי
 } הדאחמח הדאחמח ק
 } תחייס תחייס קרי
 } תעלמ תעלמי קרי
 22 אלדי קמוץ בלא אסיף
 עב 17 ינן ינן קרי
 עג 2 } נטוי נטוי קרי
 } שפכה ששכו קרי
 10 ישיב ישיב קרי
 16 היא היא קרי
 עד 6 ועת ועתה קרי
 7 שלחו ה' רפה
 11 תוקק תוקק קרי
 עו 4 רשפי ה' רפה
 6 נמו מלוע
 עז 1 דיתון יחוחן
 12 אוכז אוכז קרי
 20 וְשִׁבְלִיתָ יחיד ה'
 עח 10 לַלֶּבֶת סגול באסיף
 36 וישתחוז חצי הספר
 47 בְּחַמְלָה פתח באסיף
 63 הִלְלֵה דגש אחר שורק

לה 10 אֶרְצָךְ סגול באחמח
 22 תִּחְדָּשׁ פתח באחמח
 לו 13 חֲשִׁבְתָּה } פתח באסיף
 17 חֲשִׁבְתָּה }
 נח 21 חֲדָשִׁי יחיד ה'
 נט 1 לדיחון לדיחון קרי
 מ 18 אֶתְּהָה תאחד פתח באסיף
 מא 3 יֵאָסֵר וְאֵסֵר קרי
 מה 6 יִפְלֵה שוא באחמח
 10 מִקְחוֹתֶיךָ דק דגשה
 14 כבדה דגש אחר שורק
 מז 5 אַח סגול בלי מקף
 מח 5 נִעְדָה חמף באחמח
 11 אֶרְצָךְ סגול באחמח
 מט 13 וצירם וצורם קרי
 נ 23 דָּרְךְ סגול באחמח
 נא 4 דְּרָבָה יחיד ה'
 נב 5 ע' ה' דגשה
 9 מעוה דגש אחר שורק
 נג 6 לַחֵם סגול באחמח
 7 ישוב ישוב קרי
 נד 16 יְשִׁימֵת ישיא מוח קרי
 נו 1 בָּנָה פתח באסיף
 7 יצפוט יצפוט קרי
 נז 8 חצו חצו קרי
 נט 11 חסדו חסדי קרי
 15 כְּקֵלֶב קמוץ בלי אסיף
 16 יִשְׁעֵן יישון קרי
 ס 2 אַח סגול בלי מקף
 7 וַעֲנֵם וענמי קרי
 סב 2 פְּמָה מלעל
 11 מָנָה קמוץ בסמוך
 סה 2 נָדָר סגול באסיף

ב 7 אֶתְּהָה פתח באחמח
 ג 8 שְׁבִרְתָּה פתח בסים
 ה 9 הושר הושר קרי
 ו 4 וְאֶת ואתה קרי
 ט 7 נְחֻשֶׁת פתח באחמח
 13 עָנִים עננים קרי
 19 עָנִים עננים קרי
 י 5 וְדָכָה ודכה קרי
 } ודכה ודכה קרי
 10 } חלכאים חל כאים קרי
 12 עָנִים עננים קרי
 יא 1 סָדִי טדי קרי
 יד 4 לַחֵם סגול באחמח
 כו 10 הַסִּדִּיק חסיד קרי
 יז 11 סבבתי סבבתי קרי
 14 וצפיק וצפוק קרי
 כא 2 וְגִל יחיד ה'
 כד 4 } לשוא ה' ועירא
 } נפשו נפשי קרי
 כה 7 אֶתְּהָה } פתח באחמח
 ס 1 הַלְכִיתִי }
 2 צִוְּתָה יחיד ה'
 כז 4 חָי פתח באחמח
 5 בסדה בסדי קרי
 13 לִלְלָה נגוד מלמטה
 ומלמעלה חוץ מן ה'
 שלא נקדד אלא מלמטה
 ל 4 מוֹדִי מוֹדִי קרי
 לא 14 עָלַי } פתח באחמח
 לה 4 הַיְיָבִי }
 10 מָל קמוץ רחב
 13 יִדְעִיתִי פתח באחמח
 19 שָׁקֵד סגול באחמח

מסורה לספר מיכה

10	וְהָאֵשׁ כִּצִּיל	ב	8	וְהַחֲמוּל הִלֵּי בְשׂוּרָק	א	3	בְּמַתֵּי יִתְרוֹ ה'
13	חֲטָאוּחֶדְךָ מֵלֹא ה'	ג	2	רַעֲהָ רַע קְרִי	ב	5	וּבְחַטָּאת מֵלֹא ה'
14	תִּשְׁלַעַ קִמְץ בּוּיָק		12	חֲצִי הַסֶּפֶר		8	אַלְכֵה יִתְרוֹ ה'
20	תְּרַאפֵּיהֶ סֵן דְּנוּשָׁה	ד	8	תִּתְחַאֵה א' נַחֵה	ד	10	שִׁלֵּל שׁוּלֵל קְרִי
12	יִבֹא סַבְדִּין יִסְא		11	חֲחֻלָּתָ קִמְץ בּוּיָק		25	הַחֲפֹלְשָׁתִי הַחֲפֹלְשׁוֹ ק'
17	יִפְחָזֵד קִמְץ בּוּיָק	ה	3	וְיִשָּׁבֵ קִמְץ בִּלֹא אִסְקִי	ה	2	אִבִּי חֲסֵר א'
						2	וְגִלְדֵי קִמְץ בּוּיָק

מסורה לספר נחום

3	יִכְשִׁלֵוּ וְכִשְׁלוּ קְרִי	א	13	מִטְהַר כִּיֹּא מִטְהַרֵּי	א	3	וְגִדְלֵי יִתְרוֹ וְאִי
7	לֵה כִיֹּא לָךְ	ב	1	לְעַבְדֵי יִתְרוֹ ה'	ב		בְּסוּפֵה סִי זַעֲרִיא
			6	בְּהִלְכָתֵם יִתְרוֹ ה'		12	כִּנְאָ דְנִשׁ אֲדִיר תִּינַן

מסורה לספר חבקוק

4	עֲזָה עֲזֹר קְרִי	ב	6	יִשְׁאֵרֵי קִמְץ בּוּיָק	ב	10	יִתְקַלְסֵם } קִמְץ בּוּיָק
13	רִאשׁ ה' דְּנוּשָׁה		16	אֲתֵה מֵלַעֲלֵל		12	נִכְזָח תִּיעַ תַּחַת חֲמוּז
14	פְּרוּז פְּרוּז קְרִי		1	עַל כִּיֹּא אֵל		3	יִשְׁלַעַ קִמְץ בּוּיָק
16	תִּפְחָדֵד קִמְץ בְּרִבִיעַ		17	יִדְחֶקֶן כִּיֹּא יִדְחֶקֶן			

מסורה לספר צפניה

15	תְּרַאֲי כִיֹּא תְּרַאֲי	ב	15	וְאֵת בִּי טַעֲמִים	ב	7	שְׁמֵרֵם שְׁבִיתֵם קְרִי
18	עֲלִיהָ כִיֹּא עֲלֶיךָ	ג	2	בְּטָהֵה קִמְץ בּוּיָק	ג	14	אִיזֵה ה' רַפָּה

מסורה לספר חגי

א 8 ואכבד ואכבדה קרי

מסורה לספר זכריה

5	יִאֲשָׁמוּ קִמְץ בּוּיָק	יא	7	וְיִאֲמֵר סַבְדִּין וְאִמְרֵי	ו	4	וּמַעֲלִילֵכֶם יִתְרוֹ יוֹד
5	וְאִעֲשִׂיר א' סָדָה		10	וּמֵאֵת טוֹבִיהָ כִּצִּיל		16	וְקָהָ וְקָהָ קְרִי
17	חִיבִישׁ } קִמְץ בּוּיָק		12	יִצְמַח קִמְץ בּוּיָק		8	אֵלֶי אֵלֶי קְרִי
1	אֲרָץ } קִמְץ בּוּיָק	יב	1	לְדַחוּשׁ כִּצִּיל	ז	12	עֵינֵי תִיעַ תַּחַת עֵינֵי
6	שְׁמוּאֵל יִתְרוֹ ה'		13	אִשְׁמָעֵל קִמְץ בּוּיָק		10	לְרַעְדוֹ כִּצִּיל
8	עֲמִיתִי	יג	8	מִצְבֵּה ה' בְּמִקּוֹם א'	ח	2	וְיִאֲמֵר וְאִמְרֵי קְרִי
2	הַבָּחִים בִּי טַעֲמִים } תִּשְׁגַּלְגֵּה חֲשֻׁכְבָּה	יד	9	גִּילֵי מֵלַעַ		11	שְׁמֹאלֵהָ יִתְרוֹ ה'
6	קִפְּאוֹן וְקִפְּאוֹן קְרִי		14	וְיִתְקַע קִמְץ בּוּיָק		12	מִדְרָשׁוֹ שִׁי רַפָּה
13	יֵד רַעֲדוֹ כִיֹּא עַל יֵד		2	הַבְּצוֹר הַבְּצוֹר קְרִי	יא	6	שְׁבִילֵי הַיָּב בְּחֻטָּף פַּחַח
						6	וְחֲסָה חֲסֵר א'
						11	לֵה הַדִּי רַפָּה

מסורה להרי עשר

מז 18 חמש כחב ולא ק
 18 חמאה חמאה קרי
 21 כחבה כחב ק

מז 12 חזו חזה קרי
 10 ח'אלה ב טעמם
 14 יעבד יעבד ק
 15 בחכה בחכו קרי

זא 9 וז' קמץ ביק
 10 יעמדו עמדו ק
 למטה לא מסוק ה
 11 בצאתו בצאתו ק

מסורה לספר הושע

י 10 עיטום עיטום קרי
 וקאם א' סדה }
 14 וקד דגש אדו שורק }
 ארמול א' סדה }
 יב 5 וקל }
 יג 4 ודע } קמץ ביק
 6 וישלש }
 12 אספים }
 יד 1 ושלח דש' בחולם }
 ודלש } קמץ ביק
 4 סכב }

ז 7 מפל קמץ ביק
 11 קרא }
 ח 7 חרש } קמץ בטוחא
 10 מעט קמץ ביק
 12 אכחוב יחד ו }
 (רב רב קרי)
 ט 2 בה סבירן במ
 9 חמאהם מלא ו
 16 בל בל ק
 י 6 וקל יקח } קמץ ביק
 9 עמדו }

ז 2 סלצו קמץ ביק
 6 ואמסאמך א' סדה
 7 כבדס תקן עורא
 חתח כבדו
 10 ישלש } קמץ ביק
 12 ישאל }
 17 אספים קמץ בטוחא
 ה 7 בלדו קמץ ביק
 1 טרף קמץ בטוחא
 10 ששיריה ששוריה ק
 4 בשדה מלעל

מסורה לספר יואל

ד 4 עלי קמץ ביק
 16 ישאג קמץ בלא אסף
 19 נקא יחד א

ב 10 קלדו קמץ ביק
 13 ונדם דוד בקמץ
 ד 1 אשוב אשיב ק

ב 6 סארור א' סדה
 8 ואיש אדו כיא
 ואיש את אדו

מסורה לספר עמוס

ח 10 שלק קמץ ביק
 ט 6 מעלהו מעלהו קרי
 9 ארץ סבירן ארצה
 14 וישבם קמץ ביק

ד 13 וס'א מלע
 ו 3 מראב א' במקום ע
 10 ד'ם קמץ ביק
 ח 4 עמי עמי קרי
 8 ונשקה ונשקעה קרי

א 2 ישאג קמץ ביק
 8 חששבו מלעל
 ב 4 שלחו } קמץ ביק
 14 מלך }
 ג 8 שאג קמץ בלא אסף

מסורה לספר עובדיה

א 1 שלח קמץ ביק 11 שערן שעריו קרי

מסורה לספר יונה

ד 11 משחם דש' רש

ב 3 מצדה מלעל
 ד 2 אנה בצל

ד 17 לקח קייל
 20 רשע דרשע
 21 חמאתו חמא

מסורה לספר יחזקאל

16 שחוקי כ"א שחוקי
 20 ה'זכ"ל נקד עלו
 } ומתחזה ומתחת ק'
 9 מ"ז } לשבת הלשבת ק'
 } המבוא המבוא ק'
 14 ילבושו ולבושו ק'
 16 אמה מאת ק'
 3 כ"ג } אל פני כ"א על פני
 5 הבית כ"א אז הבית
 } צורתו צורתו ק'
 11 } תורתו תורתו ק'
 15 ומתאחז ומתאחז ק'
 16 המתאחז המתאחז ק'
 20 על ארבע כ"א אל ארבע
 } וכסח כרוב וקר'
 25 } ולמדתה וכסח כרוב
 } וכסח ק'
 26 קד ידיו ק'
 27 והצארו א' במקום ה'
 3 מד } לאכול יחד ה'
 } שמע קמץ בלא אסף
 5 } תורתו תורתו ק'
 9 יסא סבירן יסא
 24 לשפט למשפט ק'
 ושפטו ישפטו ק'
 25 יסא סבירן יסא
 3 מה } חמש חמשה ק'
 5 ידעה וידעה ק'
 9 כ"ז } יצא יצא ק'
 10 יסא סבירן יסא
 15 ועשו ועשו ק'
 19 בדתכם בדתכם ק'
 22 מהקצעתו נקד עלו
 3 כ"ז } אפסים דאי בקמץ חטף
 6 על שפת במקצת ספרים
 חסר לפאן ק'
 7 אל דו כ"א על דו
 8 וטר

21 מ } ואילו ואילו ק'
 } ואלמו ואלמו ק'
 } וזלוט וזלוט ק'
 22 } ואלמו ואלמו ק'
 } והימין והימין ק'
 } ואילמו ואילמו ק'
 24 } אלו אלו ק'
 } ואלמו ואלמו ק'
 25 ולאילמו ק'
 } עלותו עלותו ק'
 26 } ואילמו ואילמו ק'
 } אלו אלו ק'
 } ותאו ותאו ק'
 27 } ואילו ואילו ק'
 } ואלמו ואלמו ק'
 } ולאלמו ולאלמו ק'
 } ואלמו ואלמו ק'
 31 } אלו אלו ק'
 } מעלו מעלו ק'
 } ותאו ותאו ק'
 32 } ואלו ואלו ק'
 } ואלמו ואלמו ק'
 } ולאלמו ולאלמו ק'
 34 } ואלמו ואלמו ק'
 } אלו אלו ק'
 } מעלו מעלו ק'
 } תאו תאו ק'
 36 } אלו אלו ק'
 } ואילמו ואילמו ק'
 } ואלו אלו ק'
 37 } אלו אלו ק'
 } מעלו מעלו ק'
 38 אלהם כ"א עליהם
 43 והקדן בצל
 4 כ"א } אל למדתה על
 מיסוח מסוחת ק'
 8 מל בצל
 15 ואחזקתא ואחזקתא ק'

30 מנמדתם דב' רשה
 32 חזרתו חזרתו ק'
 6 ל"ג } נלקח קמץ בוק
 13 צדקתו צדקתו ק'
 16 חטאתו חטאתו ק'
 3 לד } חלקשו קמץ בוק
 25 בשנים בשנים ק'
 9 לה } תשננה חשננה ק'
 12 שממה שממו ק'
 5 ל } פלא בצל
 13 } אלו אלו ק'
 } ערך ערך ק'
 14 } וערך וערך ק'
 } תבשלו תבשלו ק'
 15 וערך וערך ק'
 20 ויסא סבירן ויסא
 23 לעניתם בצל
 כפי המסדה
 35 } התיבת דר' בציר
 38 }
 16 ל"ד } תפרו חסיו ק'
 18 }
 22 ידעה ידעה ק'
 24 דוד למדתה דוד
 מלא יוד
 2 על כ"א אל
 3 שמאלך מלא ואו
 8 וסודתו קמץ בוק
 11 המורה ה' תחת ה'
 16 המטה ה' רשה
 23 שבת שבת ק'
 23 יכשו דוסר א'
 4 כ"ז } שמע קמץ בלא אסף
 6 במעלותו במעלותו ק'
 9 ואילו ואילו ק'
 15 וזאתו וזאתו ק'
 18 וזחזחנה מלשל
 21 ותאו ותאו ק'

מסורה לספר יחזקאל

16 במעשה היא במעשה
 כה 2 עליהם היא אליהם
 3 תלך קמץ טרביע
 6 שאמך א טוח
 7 למ לבו קי
 9 וקרחמה וקרחמה קי
 ט 1 חצי חסר במסוקים
 10 טרש הרי בשחח
 13 שרף חסר ה קדמאה
 16 (תלכש קמץ בלי אסף
 על לא אל
 20 כדומה ככל
 ובקצת ספרים בחרחח
 כו 3 השבתי והשבת ק
 5 לקחו קמץ ביק
 6 טרם טרמים קי
 15 והדמים והדמים קי
 19 } מאהל דגש אחד שורק
 20 } טרפו טן חניניא דגשה
 28 מרשוח דרי בחולם
 31 קדחא א במקום ה
 32 בנדרם הען בחיזק
 כח 14 אַת בלשון זכר
 16 קל חסר אלת
 כט 4 תחיים חחיים קי
 7 בפסך בקי קי
 ל 4 וסאה סביון וסא
 16 תחול תחול קי
 18 חשן כא חשן
 לא 4 טלוח דל רפה
 } גמחא א במקום ה
 5 } סארזו סארזו ק
 7 חייך כא חייך
 11 אל למדחא אל
 לב 18 אַת היא אל
 20 טלחה קמץ ביק
 28 חשבר הרי בשחח
 29 ישבט קמץ בטרחא

יח 24 צדקתו צדקתו קי
 28 וישוב וישוב קי
 יט 4 טרש טוח מארח
 9 במצותה הצי בקמץ
 14 אלה קמץ ביק
 כ 13 } הלם
 } קמץ בלא אסף
 מאס }
 16 מאס קמץ טרביע
 17 בחיץ דגש אחד שורק
 21 הלם קמץ בלי אסף
 24 מאס קמץ בייק
 28 יסא סביון יסא
 כא 12 וטרחה קמץ בייק
 14 במקצת ספרים
 יחה ארטי
 17 לכן סביון למען
 19 אל למדחא על
 21 השמלי חסר א
 28 מקום יחור ו
 כב 4 עד למדחא עת
 18 לסוג לסת קי
 24 נשמה דגש רפה
 יחה במסוק
 } אלה קמץ טרביע
 25 }
 } קוח
 כג 8 } ענה
 } קמץ ביק
 10 } לקחו
 12 ענה קמץ בלי אסף
 14 כשרים כשרים
 16 ותענב ותענב קי
 25 לקחו קמץ ביק
 41 כפחה דגש אחד שורק
 42 } זה הרי רפה
 } ספאים ספאים קי
 43 עת חסה עתה יוט ק
 כד 3 כחב כתב ק
 6 חלאתה הרי רפה
 12 הלאה היא חלאת

סז 13 אכלתי יחור ה
 18 סחתי יחור ה
 20 } לחתי יחור ה
 } מוטרחת מוטרחת ק
 22 וסחתי יחור ה
 25 חוטרך חוטרך ק
 31 עשיתי יחור ה
 יחור יחור ה
 34 } וזה הרי דגשה
 } ואתך הרי בשחח
 36 טרתי יחור ה
 41 אתך הרי בשחח
 } וסחתי יחור ה
 43 } עשיתי יחור ה
 46 שמואלך יחור ה
 47 עשיתי יחור ה
 51 אחרתך אחרתך ק
 } עשיתי עשיתי ק
 } שניתהו שניתהו ק
 53 } שנית ב שנית ק
 } רשבת ושבת ק
 57 השאמות א טוח
 59 ועשית ועשיתי ק
 יז 6 סארת כא פראת
 9 תכש קמץ ביק
 15 הצלח קמץ בלא אסף
 21 מטרזו מטרזו קי
 יח 6 } אכל
 } קי
 8 } קי
 } קמץ ביק
 12 } קי
 } קי
 13 } קי
 14 יחור ויחור קי
 15 אכל
 16 } קי
 } קמץ ביק
 17 } קי
 } קי
 20 רשע רשע קי
 ואתה חמאתה קי

טסורה לספר ירמיה

32	א	חֲפָזָה קִמֹץ בִּיָּק
		אֵלֶּם אֲבֵלֵי קִי
		הִמָּנָה הִמָּנָה קִי
		הִצַּנֵּם הִצַּנֵּנִי ק
		בִּלְעָט בִּלְעָטִי קִי
		חֲדָי חַטּוֹת הַיְחִיָּה קִי
46		וּמִשָּׁל כִּיָּא מִשָּׁל
48		יִבְרָא סִבְרִין יִבְרָא
57		תַּצְרֵנּוּ פִּתְחָא בְּאַחַח
1	ב	חֲמִטָּל חֲמִטָּל קִי
6		הָדָה מִלְּעָ
11		בְּמִית בִּית קִי
21		קִימָה קִימָה קִי
24		הִקָּף פִּתְחָא בְּסִקָּף
29		מִיְחִישָׁם בְּצִחַת סִרְיָם
		הַגְּלָה מִיְחִישָׁם
31		הַבְּלֵא הַבְּלֵא קִי
32		מִלְכִים הַמְלִכִים קִי
33		חֲזוֹ חֲסֵר ׀

9	ג	הָלֵם קִמֹץ בִּיָּק
8		יִצָּא צָאָה קִי
9		מִשְׁכֵּל כִּיָּא מִשְׁכֵּל
10		יִשְׁכַּעַץ קִמֹץ בְּטוֹחָה
		חֲשִׁמְדוֹ חֲשִׁמְדוֹ קִי
		חַלְלוֹי חַלְלוֹי קִי
11		חַפְשֵׁי חַפְשֵׁי קִי
		דִּשָּׂה כִּיָּא דִּשָּׂה
		וְחַצְדָּלִי וְחַצְדָּלִי קִי
15		אֲשִׁיחִיָּה אֲשִׁיחִיָּה קִי
20		חֲבַצְצָה יִחַד ׀
29		לֵה קִי לֵה סִיבַב
44		אֲרִיבִים אֲרִיבִים קִי
3	א	אֵל וְאֵל כִּיָּא אֵל וְאֵל
		יִחַד כְּרִיב לֵה קִי
		רִפְּאָה אֵי סִחָה
		סִפְּתָה חֲסֵר אֵי
13		שִׁנְתֵי שִׁנְתֵי קִי
19		יַעֲקֹב מֵלֵא וְאֵי
27		נִיָּם כִּיָּא מִלְחָמָה

		כְּמִישׁ כְּמִישׁ קִי
7	ב	יִחַד יִחַדִּי קִי
18		יִשְׁבִּי וְשִׁבִּי קִי
		יִחַלְלֵי יִחַלְלֵי קִי
		יִחַעֲקֹב יִחַעֲקֹב קִי
21		מִסְפָּסָה מִסְפָּסָה קִי
27		נִבְצָצָה נִבְצָצָה ק
44		הַיָּם הַיָּם קִי
2	ב	תַּצְרֵנּוּ פִּתְחָא בְּאַחַח
21		קִלְהָה כִּיָּא קִלְהָה
25		חֲדָלָה חֲדָלָה קִי
28		נִבְכַחְדָּאִפְדָּר יִחַד ׀
29		קִיָּה קִמֹץ בִּיָּק
30		עֵלִים עֵלִים ק
36		שֵׁלֶם עֵלֶם קִי
		אֲשׁוּב אֲשׁוּב קִי
39		שִׁבִּיחַ שִׁבִּיחַ קִי
5	ג	יִשְׁאַלֵךְ קִמֹץ בִּיָּק
		יִדָּה יִדָּה קִי
6		שׁוֹבִים שׁוֹבִים קִי

טסורה לספר יחזקאל

17	י	יִחַצְצוּ דְנֵשׁ אֲדָר חֲלָם
6	יא	וּמִלְאָחִים יִחַד ׀
7		הִצִּיאָה כִּיָּא אֲרִיבָא
19		אֲדָר כִּיָּא חֲדָשׁ
14	יב	עוֹרָה עוֹרָה קִי
9	יג	וּבִקְתָב קִמֹץ בְּסִמְךָ
17		אֵל לְמִדְחָהָ עַל
19	יד	אֵל לְמִדְחָהָ עַל
22		עַל יִחְשָׁלֶם לְמִדְחָהָ אֵל
5	טו	יִחַד ׀ קִמֹץ בִּיָּק
7		יִצָּאָה
4	טז	הַלְלוּהָ דְנֵשׁ אֲדָר שׁוֹרֵק
		כִּיָּה שִׁיךְ בִּי רִשִׁין
		דַּעֲשִׂין
		שִׁשִׁי שִׁשִׁי ק

11		אֲנַרַע לְמִדְחָהָ אֲנַרַע
3	יז	וּלְנִיחָה וּלְנִיחָה קִי
2	יח	אֲרִבְשָׁה אֲרִבְשָׁה קִי
12		יִשְׁלַחֵךְ קִמֹץ בִּיָּק
21		חֲלָלָהּ חֲלָלָהּ קִי
2	יח	הַחֲשִׁמְלָה פִּתְחָא בְּסִם
6		מִדָּם מִדָּם דָּם קִי
17		אֲסַם חִיעַ חִיעַ אֲסַם
4	ט	אֵלֵךְ אֵלֵיךְ קִי
		עַל אֵלֵךְ קִי
5		עֵינִים עֵינִים קִי
		תִּלְשָׁה קִמֹץ בִּיָּק
8		יִטְאָשָׁר יִחַד אֵי
9		דָּמוֹם כִּיָּא חֲמָם
11		סִימָד כִּלְלֵךְ אֲשֵׁר קִי

8	א	יִחַד וְיִחַד קִי
10		כְּהַשְׁבָּחֵךְ יִחַד ׀
5	ב	יִחַלְלֵי קִמֹץ בִּיָּק
6		יִחַתָּה
9		בִּי סִבְרִין בִּיה
15	ג	וְאֲשֵׁר וְאֲשֵׁר קִי
16		סִסְקָא סִסְקָא פִּסְקָא
20		צִדְקָתוֹ צִדְקָתוֹ קִי
21		חֲדָף קִמֹץ בִּיָּק
		יִשְׁמַעֵךְ דְּמִי בְּקִמֹץ
		יִחַלְלֵי קִמֹץ בִּיָּק
6	ד	דְּמִיָּי דְּמִיָּי קִי
15		צִשְׁוֵי צִשְׁוֵי קִי
4	ה	תִּלְשָׁה קִמֹץ בִּיָּק
6		כְּמִישׁ

מסורה לספר ירמיה

לה 7 חָשַׁב קִמְץ בּוֹק
 לו 4 אַת בּוֹדֵךְ כִּי־אֵל
 26 עֲבִירָאֵל יְהוָה
 לו 4 הִבְלִיא הַבְּלֹא קִי
 19 וְאֵל וְאֵה קִי
 לח 2 יִזְהַר יְהוָה קִי
 11 הַסְּחִיטָה סְחִיטָה קִי
 16 אַת כְּהֹנֵן וְלֹא קִי
 22 תִּלְךְ חֶסֶד
 28 סִסְמָא בִּמְכַפֵּץ סִסְק
 לט 3 שְׂרָפָה כָּצֵל בְּסֵן
 } יַע וְהַתְּשׁוּה
 12 } אִם כְּהֹנֵן וְלֹא קִי
 13 } וְנִשְׁבַּח וְיִשְׂרָאֵל
 14 } אֵל הַבֵּית כִּי־מִן הַבַּיִת
 16 } מִי מִיָּא קִי
 מ 1 } מִקְּדָשׁ אֵי נְהַר
 } דְּבֵר הַדָּבָר קִי
 3 } הַאֲזִינָה אֵי נְהַר
 8 } עֵשֶׂי עֵשֶׂי קִי
 16 } חֶשֶׁשׁ חֶשֶׁשׁ קִי
 מא 12 } אֵל כִּי־עַל
 17 } כְּמֹדֵם כְּמֹדֵם קִי
 מב 6 } אֵם אֲנִי־קִי
 20 } הַחַיִּים הַחַיִּים קִי
 10 } שְׂחֹזֵר שְׂחֹזֵר קִי
 11 } וְכֹהֵן וְכֹהֵן ק
 17 } לְמַלְכֵי חֶסֶד א
 19 } לְהַצְּבִיחַ בְּלֹא מִסִּיק
 מה 1 } בְּשִׁלְתֵי כִי־בִשְׁחַת
 } לֵי הוּא בְּמִקְצֵת סְפָרִים
 4 } לֹא נִמְצָא מִלֵּךְ לֵי
 11 } דְּבִיחֵי דְבִיחֵי קִי
 12 } כְּשֵׁלֵי קִמְץ בּוֹק
 27 } יַעֲקֹב מִלֵּךְ
 מח 4 } צִפְרִיָּה צִפְרִיָּה קִי
 5 } הַלְּחֹת וְהַלְּחֹת קִי

ס 6 } הַאֲזִינָה יְהוָה
 18 } מִכִּיָּה מִכִּיָּה קִי
 כו 1 } יִאֲשִׁיחַ מִלֵּךְ וְאֵל
 20 } יִמְנִיעַ יְהוָה
 כח 1 } בְּשִׁטָּה בְּשִׁטָּה קִי
 11 } תִּצֵּי דְבַר בְּסִסְמֵס
 כט 14 } שְׂחִיבִים שְׂחִיבִים קִי
 16 } אֵל כִּסֵּא כִי־עַל
 18 } לִוְעָה לִוְעָה קִי
 23 } הַיְדִיעַ הַיְדִיעַ קִי
 ל 16 } שְׂאִי־ךְ יְהוָה א
 18 } יַעֲקֹב מִלֵּךְ
 19 } יִמְעַט קִמְץ בּוֹק
 לא 7 } אֶרֶץ קִמְץ בְּסִלְחָא
 14 } יִשְׁבַּע קִמְץ בְּשִׁחָא
 20 } הַלְּכֵי וְלֵכֵת קִי
 32 } אֲתִקְבִּי־הֵן בְּחִיק
 36 } מִלֵּם־הַשׁ אֲדֵר שֹׁדֵק
 } סִימָן קִי־וְלֹא כְּהֹנֵן
 37 } עַד בְּקִצֵּת סְפָרִים
 } לֹא נִמְצָא מִלֵּךְ עַד
 } קִהָךְ קִי
 38 } עַל סְבוּרִין עַד
 39 } הַשְּׂרִיטֹת הַשְּׂרִיטֹת קִי
 לב 1 } בְּשִׁטָּה בְּשִׁטָּה קִי
 4 } עֵינֵי עֵינֵי קִי
 23 } וְסִחֲחֵךְ וְסִחֲחֵךְ קִי
 } הָלַם קִמְץ בּוֹק
 } הַחֲמִי הַחֲמִי קִי
 35 } הַיְדִיעַ כִּי־יִשְׂרָאֵל
 לג 8 } לְקַל יְהוָה וְאֵל
 19 } לְאִמֹד מִלֵּךְ וְאֵל
 26 } יַעֲקֹב מִלֵּךְ וְאֵל
 } אֲשׁוּב אֲשִׁיב ק
 לד 11 } וּכְבִישׁוּם וּכְבִישׁוּם קִי
 17 } לִוְעָה לִוְעָה קִי
 לה 4 } הֶקֶץ סִחֲחֵךְ בְּסִיק
 7 } חֹרֵשׁ קִמְץ בְּשִׁטָּא

יח 3 } וְהִגִּד וְהִגִּד הוּא קִי
 5 } לְאִמֹד מִלֵּךְ
 10 } הַיְדִיעַ הַיְדִיעַ קִי
 16 } שֹׁדֵק שֹׁדֵק קִי
 22 } שִׁיחָה שִׁיחָה קִי
 23 } הוּא וְיִהְיֶה קִי
 ט 2 } הַיְדִיעַת הַיְדִיעַת קִי
 11 } לְחִרְפָּה הִי בְּמִקְדָּשׁ א
 15 } } מִי מִיָּא קִי
 } אֵת דְּבִי כִי־אֵל דְּבִי
 כ 7 } מִלֵּךְ הִי בְּמִקְדָּשׁ
 9 } אֲוִלֵּךְ קִמְץ בּוֹק
 17 } וְהִחִיָּה לֹא מִסִּיק הִי
 כא 9 } יְהוָה וְהוּא קִי
 11 } מַעֲלִילִים מַעֲלִילִים קִי
 כב 4 } וְעַבְדוֹ וְעַבְדוֹ קִי
 6 } מִשְׁבֵּה מִשְׁבֵּה קִי
 14 } מִלֵּךְ קִמְץ בּוֹק
 20 } וְעִמְקֵךְ כָּצֵל
 } יִשְׁבַּח וְיִשְׁבַּח ק
 23 } מִקְּדָשׁוֹ מִקְּדָשׁוֹ ק
 כג 12 } יְהוָה מַלְעַל וְסַחֵךְ
 } בְּמִקְדָּשׁ קִמְץ
 18 } דְּבִי דְבִי קִי
 21 } אֶרֶץ קִמְץ בְּשִׁחָא
 29 } יִשְׁבַּע כָּצֵל
 35 } עַל כִּי־אֵל
 כד 1 } יִכְנִיעַ כִּי־יִכְנִיעַ
 9 } לִוְעָה לִוְעָה קִי
 כה 3 } אֲשִׁיבִים אֵי בְּמִקְדָּשׁ הִי
 7 } } אֶרֶץ קִמְץ בְּשִׁחָא
 } דְּבִעֲשֵׂי יְהוָה וְאֵל
 12 } כְּמִלְאֵת יְהוָה וְאֵל
 13 } וְדִבְרֵי וְדִבְרֵי קִי
 30 } יִשְׁאֵל קִמְץ בְּשִׁטָּא
 } וְחֲצוּצִים
 34 } הֵם בְּחִלְוִם
 } וּבְחִדּוֹךְ הֵן

מסורה לשפר ידקיה

יב 11. שממה דמי בעיז
 13. קצוץ קמץ בויק
 יג 13. יחשלים קמץ במרחא
 16. ישית וישית קרי
 20. שא שא כרי
 21. למדוי למדה קרי
 ד 2. וצחח צי וערא
 3. צעוהים
 צעוהים קרי
 4. הוה } מלוצ
 הוה }
 14. ואלל ואלל קרי
 וחומת וחומת קרי
 4. לנכס נא להם
 טו 4. לעוהי לעוהי קרי
 8. אלמטו אלמטו קרי
 9. מאה מא קרי
 10. מלה די במקום ו
 11. שוחך שוחך קרי
 13. חטאחך מלא ו
 14. חעברו נא העברו
 חקך למדנא חקך
 16. דסרך דור ו
 טז 11. עקם קמץ בויק
 16. לחנים לחנים קרי
 19. ארץ קמץ בויק
 8. ידא ידא קרי
 10. ידאג קמץ בויק
 11. כדק כדק קרי
 11. יגד קמץ בויק
 13. ימו ימו קרי
 13. יסוי יסוי קרי
 17. הייה הייה קרי
 18. יגיי קמץ בויק
 19. עם העם קרי
 63. שומע שומע קרי
 24. בה ס קרי

5. בלילה קמץ בויק
 6. ענה די רסה
 7. פד מד קרי
 10. וישמעו
 15. קיש } קמץ בויק
 21. עננה ונדה קרי
 25. הצא הצא קרי
 25. הלבי הלבי קרי
 26. עקל קמץ בששטא
 29. מאשחח מאש חם קרי
 10. בעלם פחה מאתנה
 22. הציא הציא קרי
 1. וציא וציא קרי
 5. יחשלים קמץ במרחא
 5. מצוח פחה מאתנה
 6. ושמע קמץ בששטא
 6. מלה די במשט ו
 7. במרצחם במרצחם קרי
 7. וסוס וסוס קרי
 9. סאסו קמץ בויק
 10. מלה די במקום ו
 11. וידעו חסר א
 12. דיש קמץ בויק
 15. מרסה די במקום א
 21. השפדו פחה מאתנה
 2. יצא קמץ בויק
 2. דיש קמץ במרחא
 7. שוחם שוחם קרי
 17. וחשנה חסר א
 18. ארץ } קמץ בויק
 2. תלמה }
 13. ארץ הארץ קרי
 17. יחשח יחשח קרי
 18. חעברו מלעל
 20. שוד קמץ בויק
 2. ועל נא ואל
 4. ודיחם מלעל
 16. המעלה דנש אוד שודק

א 1. אצוה יתו ו
 ב 3. תמאחה תמאחה קרי
 11. אשמו קמץ בויק
 11. כמדו תיע חתח כמדו
 14. לכו פחה בסוף
 15. מצוה מצוה קרי
 16. ודיחנס
 16. ודיחנס
 16. וקר קמץ בויק
 20. מענני מענני קרי
 24. מעשור מעשור קרי
 25. וסדקי וסדקי קרי
 27. ילדנא ילדנא קרי
 31. מאשליה ב מעשום
 33. למדוי למדה קרי
 2. שגלה שכבת קרי
 4. קראו קראו קרי
 5. דברו דברו קרי
 7. וחראו וחראו קרי
 19. חקרא חקרא קרי
 19. חסום חסום קרי
 20. נשמע קמץ בויק
 22. ארסה די במקום א
 5. וחקש חקש קרי
 5. מלא דמי פסוח
 15. עשו נא עשו כחלם
 15. קר קמץ בויק
 19. אדחולה אדחולה קרי
 19. שמעתי שמעתי קרי
 22. דיש קמץ בויק
 30. וצוי וצוי קרי
 ה 2. לק סבדוי אכן
 7. אסלח אסלח קרי
 7. וסאסו קמץ בויק
 8. מוחים מוחים קרי
 22. חקלו קמץ בויק
 24. ויזה ויזה קרי
 25. חטאחדיכם מלא ו

מסורה לספר ישעיה

כו 1 אֲנִי } קִמְץ בִּיק
 4 תִּחְבֵּט
 19 טַב מִבְּקִי
 כז 20 תִּלְל } קִמְץ בִּיק
 2 קִבּוּ
 3 טַעֲבִיכֶם צִי דַעֲשֵׂה
 14 בְּמַדְוֵי יְהוָה הֲלֵל
 כט 2 הַמְאֻדִּים יְהוָה וְאֵל
 8 יִדְעֵם קִמְץ בִּיק
 12 הַמְאֻדִּים יְהוָה מֵאֵי
 17 כַּמֶּלֶךְ הַמֶּלֶךְ רִשָּׁה
 ד 4 הַחֲסִידָה פִּתַח בִּסְתֵי
 6 יִשָּׂא קִמְץ בִּיק
 21 מִטֶּשֶׁת מִטֶּשֶׁת קִי
 מא 7 יִדְעֵם קִמְץ בִּיק
 כב 3 וְצִנְתָּ וְצִנְתָּ קִי
 כג 2 בְּחַ פִּתַח בִּסְתֵי
 5 דַּעֲשֵׂה צִל
 9 לֹא לִי קִי
 11 רַעֲהָ כִּי רַעֲהָ
 12 מִיָּדָה צִל
 סד 3 רִחֲמֵה קִמְץ טִבִּיעַ
 5 וְעִנֵּם
 6 עִנֵּם } חֶסֶד
 9 דִּחֲמֵה } קִמְץ בִּיק
 1 שִׂאֵל
 סה 4 וְשׂוֹק וְשׂוֹק קִי
 6 עַל כִּי אֵל
 7 עַל אֵל כִּי
 12 חֲסִידֵי } קִמְץ בִּיק
 13 חֲסִידֵי }
 13 יִשְׁמְרוּ
 24 יִקְרָא } קִמְץ בִּסְתֵי
 סז 2 שְׂמֹחֵה קִמְץ בִּיק
 3 עֲשֵׂה מִצְוַת צִל
 17 אֲדַע אֲחֵךְ קִי

7 לְמַדְבַּח צִל
 10 יִדְעֵם קִמְץ בִּסְתֵי
 13 יִצְמַח קִמְץ בִּיק
 13 יִצְמַח קִמְץ בִּיק
 18 אֲנִי קִמְץ בִּלֹּא אֲסִי
 25 הֲלֵמְשׁוּ קִמְץ בִּיק
 28 יִקְחֵם קִמְץ בִּיק
 כ 8 צְמִיחַ הַטֶּשֶׁת בְּנוֹן
 מא 4 וְלֹאֲפִי דַגֵּשׁ אֲחֵךְ שׂוֹדֵךְ
 6 נִמְלִיךְ קִמְץ בִּלֹּא אֲסִי
 9 עֲשֵׂה עֲשֵׂה מִלֹּדֵעַ
 13 אֲדִיף קִמְץ בִּסְתֵי
 16 אֲדִיף קִמְץ בִּיק
 כב 2 הַחֲסִידִים הַחֲסִידִים קִי
 5 מִשְׁלֵךְ מִשְׁלֵךְ קִי
 10 אֲדִיף
 כג 7 תִּלְל } קִמְץ בִּיק
 8 לִקְחֵם
 11 יִשְׁבַּע
 כד 3 וְשִׂמְנֵל יְהוָה }
 4 יִדְעֵם קִמְץ בִּיק
 4 הַשְׁמִיטֵה קִמְץ בִּיק
 9 כִּי־מִי בְּמִקְצֵת סְתוּמִים
 כִּי־מִי סְתוּב מִלֹּא אֲחֵךְ
 16 וְהָן דַּבְּרֵי קִי
 15 יִצְלַח קִמְץ בִּיק
 סה 4 לֹאֲפִים דַּגֵּשׁ אֲחֵךְ שׂוֹדֵךְ
 13 רַחֲמֵה וְרַחֲמֵה קִי
 13 הַדָּם פִּתַח מִתְחַבֵּה
 ט 3 אֵל כִּי עַל
 צַמֵּה צִי דַבְּרֵי
 10 צִנְתָּ קִי
 10 יִדְעֵם קִמְץ בִּיק

23 וְיִשָּׂא }
 31 יִדְעֵם } קִמְץ בִּיק
 מא 10 אֲנִי } קִמְץ בִּיק
 23 וְטִרָא וְטִרָא קִי
 26 וְכִי־עֵשֶׂה } קִמְץ בִּיק
 כ 16 יִדְעֵם } קִמְץ בִּיק
 20 רִחֲמֵה וְרִחֲמֵה קִי
 24 לְמַשְׁכֹּחַ לְמַשְׁכֹּחַ קִי
 25 יִדְעֵם
 2 ז 2 אֲנִי } קִמְץ בִּיק
 9 וְיִצְלַח } קִמְץ בִּיק
 19 תִּצְמַח
 5 ד 5 אֲנִי } קִמְץ בִּיק
 9 הִכֵּלֵה קִדּוֹת עֲלֵיךְ
 14 אֲחִיךְ וְעִירָא
 15 וְיִשְׁמְרוּ קִמְץ בִּיק
 17 יִסְבֹּךְ יְהוָה וְאֵל
 22 הַמְאֻדִּים יְהוָה }
 22 טַבֵּה מִלֹּדֵעַ
 23 אֲדִיף קִמְץ בִּיק
 24 כִּי אֲדִיף מֵאֲדִיף קִי
 26 חֲסִידֵי קִמְץ טִבִּיעַ
 ה 1 לְמַשְׁכֹּחַ צִל בִּרְמָא
 2 אֲשֶׁר אֲשֶׁר קִי
 14 יִתְחַבֵּט קִמְץ בִּיק
 11 עֲשֵׂה עֲשֵׂה קִי
 13 חֲרָקֵךְ קִמְץ בִּיק
 1 חֲסִידֵי מִלֹּדֵעַ
 3 אֲלֵךְ קִמְץ בִּיק
 13 דַּבְּרֵי דַבְּרֵי קִי
 ח 2 כִּי־אֲדִיף } קִמְץ בִּיק
 ט 1 קִדְּמֵי } קִמְץ בִּיק
 5 לֹא לִי קִי
 6 וְצִנְתָּ וְצִנְתָּ קִי

מסודרה לספר ישעיה

כח 28 יחַד קמץ בויק
 כט 11 הספר ספר קיי
 ל 5 הַבַּיִשׁ א נזה
 6 שרים עדים קיי
 11 מִסְ דרך מִי אִיחַ
 ב' טען בצדו
 16 סִלְבֵּן קמץ בויק
 32 בָּהּ בם סיי
 33 הוא היא קיי
 לא 1 וַעַל כֵּא עַל
 4 יחַד קמץ בויק
 7 לב 7 יִלְעָז קמץ בויק
 עֲבִיבִים עֲבִיבִים קיי
 14 נִפְשׁ קמץ בויק
 15 וסכומל והכרמל ק
 1 לב 1 תולשד דגש אחר שורק
 9 יִרְצֵן קמץ בויק
 קָבַל פתח באחנה
 10 אִחְזֵם קמץ בויק
 11 קֶשׁ פתח באחנה
 12 יִצְדָּר פתח במים
 16 טָלָן קמץ בויק
 20 לב 20 יִצְעֵן קמץ בל אסף
 21 חֲצֵי הספר בספרים
 28 מִרְפֵּה הב כפגול
 10 לד 10 תִּחְזֵב קמץ בויק
 11 תוֹדו רפה אחר משיק
 12 לב 12 תִּיֵאָדָּם צוואתם קיי
 שִׁנְיָהֶם מִימי רגלָהֶם
 1 לו 1 בִּשְׁלֵן קמץ בויק
 17 וּשְׁמָע קמץ בויק
 30 וַאֲמַל ואכלו ק
 לח 3 אָנָּה כציל
 לט 8 דְּבַר פתח באחנה
 ז 7 נָבַל צִיץ כציל
 8
 21 חֲשָׁלֵשׁ קמץ בויק
 23 מִשֶּׁשׁ קמץ טריבע

מז 3 עֲשֵׂי עֲשֵׂי קיי
 שְׂרָדָה דגש
 8 אוד שורק
 נָעַז קמץ צמחא
 חָשׂוּ מלעיל
 9 אִרְיָךְ מלעיל
 10 הַשְׁבִּיעַ פתח בסוף
 9 יז 9 מִשְׁמֵה דגש אחר שורק
 יח 4 אֲשַׁקֵּה יחד ה
 5 צִהּ הִי רפה
 4 יחַד פתח בסוף
 4 כ 4 וְחֲשִׁי הִי פתח
 2 כא 2 אֲסִחֶהּ הִי רפה
 10 וְחֲשִׁי הִי חנינא רפה
 14 באוֹנֵי קמץ צמחא
 12 כג 12 כְּחִים כחיים קיי
 13 בִּיחִימו ביומו קיי
 17 לאַחֲנָה מסיק ה
 18 ואחנה לא מסיק ה
 2 כד 2 כִּשָּׂא כציל
 16 מִלֵּה
 18 סְפִירוֹת קמץ בויק
 10 כה 10 בַּסּ בַּסּ ק
 20 כו 20 דְּלִחְךָ יחד ה
 יַעֲבֹד יחד ה
 3 כז 3 אֲצִיטָה הִי בויק
 4 אֲשַׁלֵּה הִי בויק
 יחד ה דגשה
 9 הִסֵּר חסר ה
 10 יִרְבֶּז קמץ צמחא
 כח 4 כבכרה מסיק ה
 13 וּשְׁבִיעַת קמץ בויק
 15 שִׁשׁ שִׁשׁ קיי
 עֵבֶד יַעֲבֹד קיי
 16 מִסֵּד דגש אחר שורק
 22 תִּחְלִיצֵנּוּ קמץ בויק
 27 יִסָּב דגש אחר שורק

א 6 חֲלָשׁוּ קמץ בויק
 ב 8 עֲנֵי חסר ה
 15 מלכס מה לבס קיי
 18 פִּתּוּחַ פִּתּוּחַ קיי
 דה 5 מִשְׁפָּחוּ הִב דגשה
 9 באוֹנֵי קמץ צמחא
 28 נִחְשָׁם קמץ בויק
 28 וְשֹׂאן וְשֹׂאן קיי
 10 י 10 יִשְׁמָע קמץ טריבע
 ז 2 2 סִהָ מלעיל
 14 פִּמְכָאל כֵּא פִּמְכָאל
 ח 6 6 לֵאמֹר פתח באחנה
 15 וְשִׁבְרֵי קמץ בויק
 ט 2 2 לא לו קיי
 6 לְפָרְהָ מִ סחומה
 9 באמצע חובה
 9 סָפְלוּ קמץ צמחא
 9 גִּדְשׁ קמץ בויק
 5 י 5 וְלִשְׁימו וְלִשְׁימו קיי
 13 וְשִׁחֲזָהֶם
 13 וְשִׁחֲזָהֶם קיי
 23 סִבְדוּ כִבְדוּ קיי
 כל הארץ כֵּא בלא
 מלח כל
 32 בֵּית בַּת קיי
 יב 5 מִידַעַת מִידַעַת קיי
 יג 8 יִחְלָמוּ קמץ בויק
 16 חֲשֹׁנֶה חֲשֹׁנֶה קיי
 יד 3 3 מִעֲבָרֵךְ הִי בַצִּיר
 וּמִתְרָךְ הִי בַחֲרִיק
 9 יִרְצֵן קמץ בויק
 15 תוֹדוּ הִי בַקֶּמֶץ
 21 יִרְצֵן קמץ בויק
 24 הִחִיחַ קמץ בויק
 27 יִצְעֵן קמץ צמחא
 מז 3 3 נִחְשָׁה כֵּא נִחְשָׁה
 5 יִלְעָז קמץ בויק
 מז 3 3 הִבֵּאוּ הִבֵּאוּ קיי

מסורה לספר מלכים ב

31 וספרים מסורים קרי
 חזקים צואהם קרי }
 27 יח שימיהם
 מינו ונגלהם קרי }
 16 יט ושקע קמץ בוק
 23 כ ברכה טוב קרי
 קצה קצו קרי
 25 להשוח להשאח קרי
 30 כח פת יהודה
 כא פת יהודה
 31 צבאות קרי ולא כתיב
 37 כז במו קרי ולא כתיב
 5 כ חצר חצר קרי
 13 נסחה נסחו קרי
 18 יקח יקח קרי
 19 דקה פתח באחנה
 9 כא דקע קמץ בוק
 12 שמשד שמשד קרי
 2 כב ושמואל מלא ו
 5 דחה וחסד קרי }
 בבית בית קרי }
 8 אל כצל
 8 כג שמואל מלא ו
 10 גי ב קרי
 33 במלך ממלך קרי
 36 זכיה וזכיה קרי
 4 כד שפך קמץ בוק
 10 עלה על קרי
 14 עשה עשה קרי
 15 אילי אילי קרי
 18 חמיאל חמואל קרי
 10 כה רב טבדים כא את רב
 12 ולגבים ולווגבים קרי
 16 אכה אכות קרי

20 יא מלך המלך קרי
 10 יב בימין מימין קרי
 12 די ידי קרי
 12 יג חשקים
 המספרים קרי
 6 יד החטי החטיא קרי
 11 חטאת מלא ו
 2 יז ידעיקן ידד ו
 6 יח ימות ימות קרי
 7 יט המלח מלח קרי
 12 לאהל לאהלו קרי
 13 יכ ויבאו ויבאו קרי
 23 כז מלך כא על ישראל
 24 חטאת מלא ואו
 28 מלך קמץ בוק
 9 כח מחטאות
 17 חטאת } מלא ו
 24 מחטאות
 25 מלך המלך קרי
 28 חטאת מלא ו
 6 כט ואחמים ואחמים קרי
 10 דחמשק כצל
 15 ויצודו ויצודו קרי
 17 ואחדהכל את קרי
 18 מיסך מיסך קרי
 החיצונה מלעיל
 13 ח נביא נביא קרי
 15 ודקע קמץ בוק
 16 שנים שני קרי
 21 ודא וידא קרי
 חטאות מלא ו
 וספרים ומספרים קרי
 31 ככתן ו ועידא }
 אלה אלהי קרי }

40 צלע קמץ בביע
 9 ה בסוס בסוסו קרי
 12 אכסה אכסה קרי
 18 טו כתיב ולא קרי
 20 מארפת כא מרפה
 25 טז טאן טאן קרי
 10 ז חזרחה וחזרה קרי
 12 חילה אילי קרי
 25 חזינים דמינים קרי
 32 חזיאתם ו העשה
 12 חזרה בשדה קרי
 13 דהמן דהמן קרי
 15 כחשום כחשום קרי
 1 ח ארו ארו קרי
 6 עובה לא מסיק ו
 10 לא לו קרי
 17 שקנה שנים קרי
 21 הספיק ידד ו
 11 טז ויאמר סבירן ויאמר
 15 לניד לחגד קרי
 19 שלום כצל בלא ו
 25 שלשה שלשו קרי
 28 ידשלמה ידשלמה קרי
 33 שמשדה שמשדה קרי
 37 חזת חזתה קרי
 27 למחזאות למחזאות קרי
 31 חטאת מלא ו
 1 יא וראתה וראתה קרי
 2 דמכותים דמכותים קרי
 4 }
 9 חמאות חמאות קרי }
 10 }
 12 קי קמץ בוק
 15 דמאות חמאות קרי
 18 מוכחו מוכחו קרי

מסורה לספר מלכים א

ח 20 } אֵלֶּיךָ קָמַץ בַּיָּד
21 }
יח 5 } מִן־הַדְּבָרָה מִדְּבָרָהּ ק
12 } אֵלֶּיךָ קָמַץ בַּיָּד
יה 21 } הַעֲשֵׂים הֵם הַעֲשֵׂה
27 } וַיִּקַּץ הָיָה רִפְּה
36 } וּבְדַמְיֶיךָ יִזְרֶה
44 } מִכּוּ מִכּוּ בִּמְדַת קָדִי
יט 4 } אֲחֻזָּה אֲחֻזָּה קָדִי
5 } וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ בַּשְּׂחָה
10 } הַלְּבָבוֹ קָמַץ בַּיָּד
14 }
יט 15 } מִדְּבָרָה בִּשְׂחָה
18 } מִשְׁקָה מְלֻעָה
20 } אֲשֶׁקֶה הַשֵּׁי בַחֲמַטֵּי קָמַץ
כ 3 } וַיֵּאמֶר סִבְרִין וַיֵּאמֶר
18 } תִּצְאָה קָמַץ בַּשְּׂחָה
41 } מִעַל מַעְלֵי קָדִי
43 }
כא 4 } עַד הֵם בַּשְּׂחָה
8 } הַסְּפָרִים סְפָרִים קָדִי
21 } מִבֵּי מִבְּיָא קָדִי
27 } מִשְׁקָה קָמַץ בַּיָּד
אֲמַטֵּה שְׂחָה בַּשְּׂחָה
29 } אֲבִי אֲבִיָּא קָדִי
כב 6 } חֲצֵי הַסֵּפֶר בַּסְּפָרִים
13 } דְּמִיךְ דְּמִיךְ קָדִי
22 } חֲזָלֵךְ קָמַץ בַּיָּד
34 } יִדְּךָ יִדְּךָ
49 } עֲשֵׂה עֲשֵׂה קָדִי
לְשִׁמְחָה לְשִׁמְחָה קָדִי

ט 18 } תִּמְרֵי חֲדָשׁ קָדִי
י 5 } מִשְׂרָתָה מִשְׂרָתָה קָדִי
13 } שְׂאֵלָה קָמַץ בַּיָּד
19 } לִכְסֵה הִי בַמָּקוֹם אִי
יא 13 } אֲלֵיךָ קָמַץ בַּיָּד
22 } לֵיל בַּשֶּׁמֶשׁ פֶּסֶק חֲדָשׁ
37 } אֲלֵיךָ קָמַץ בַּיָּד
37 } וַאֲנִי אִי חֲדָה
יב 3 } וַיִּבְרָא וַיִּבְרָא קָדִי
7 } וַיִּדְבֹר וַיִּדְבֹר קָדִי
12 } וַיִּבֶן וַיִּבֶן קָדִי
21 } וַיִּבְרָא וַיִּבְרָא קָדִי
32 } בַּחֲמִשָּׁה בִּשְׂחָה
33 } מִלְּבַד מִלְּבַד קָדִי
יג 5 } נִקְּעָה קָמַץ בַּיָּד
7 } וַסְּעִידָה הִם בַּחֲמַטֵּי קָמַץ
20 } סִסְמָא בַּמִּצְעָה פֶּסֶק
יד 2 } אֲרֵץ אֶת קָדִי
16 } חֲטָאֹת מֵלֵא הִי
25 } שׁוֹשֶׁק שִׁישֶׁק קָדִי
טו 3 } חֲטָאֹת מֵלֵא הִי
15 } וַקְדֹשׁ וַקְדֹשׁ קָדִי
18 } מִלֵּךְ דְּמִלֵּךְ קָדִי
טז 24 } מִפְּתָח הָאֵל בַּסֵּגֹל
26 } וּבַחֲטָאֹתֶיהָ וּבַחֲטָאֹתֶיהָ קָדִי
31 } בַּחֲטָאֹת מֵלֵא הִי
34 } וּבִשְׁנֵי וּבִשְׁנֵי קָדִי
ח 14 } תִּתֵּן תִּתֵּן קָדִי
15 } הִיא הִיא הִיא הִיא קָדִי
16 } מִלְּתֵיהָ קָמַץ בַּיָּד

א 27 } עֲבָדֶיךָ עֲבָדֶיךָ קָדִי
33 } אֵל מִלֵּוֹב וְקָדִי
37 } הִי יִהְיֶה קָדִי
47 } אֲלֵיךָ אֱלֹהִים קָדִי
ב 24 } וַיִּשְׁפָּטֵי יִתְדֵי הִי
ג 7 } אֲלֵיךָ קָמַץ בַּיָּד
25 } לֵאחֻזָּה שְׂחָה בַּיָּד
ד 6 } הַמֶּלֶךְ שְׂחָה בַּשְּׂחָה
7 } אֲחֻזָּה הָאֲחֻזָּה קָדִי
ה 17 } תִּגְלוּ תִגְלוּ קָדִי
26 } חֲמִיזֵי הִם בַּשְּׂחָה
31 } הִבִּיחַ קָמַץ בַּשְּׂחָה
ו 4 } לֵבִיךָ קָמַץ בַּיָּד
5 } יִצְעַע יִצְעַע קָדִי
6 }
10 } וַיִּצְעַע וַיִּצְעַע קָדִי
16 } מִדְּבָרָה יִתְדֵי הִי
21 } בַּחֲזִיקָה בַּחֲזִיקָה קָדִי
38 } מִשְׁפָּטֵי מִשְׁפָּטֵי קָדִי
ז 18 } הָאֲחֻזָּה קָמַץ בַּשְּׂחָה
20 } שִׁבְעָה הַשְּׂבָעָה קָדִי
22 } שׁוֹשֶׁן בְּצִיל
23 } וְקָדִי וְקָדִי קָדִי
36 } וּמִסְּנִיחָהּ מִסְּנִיחָהּ קָדִי
38 } הָאֲחֻזָּה שְׂחָה בַּיָּד
45 } הָאֲחֻזָּה הָאֲחֻזָּה קָדִי
ח 26 } דְּמִיךְ דְּמִיךְ קָדִי
29 } עֵינֶיךָ חֲסֵרֵי הִי
48 } בְּנִיחַ בְּנִיחַ קָדִי
ט 9 } וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה קָדִי
17 } לְךָ קָמַץ בַּיָּד

מסורה לספר מלכים ב

ד 7 } בְּנִימֵי וּבְנִיךָ קָדִי
16 } אֲחֻזָּה אֶת קָדִי
23 } אֲחֻזָּה אֶת קָדִי
23 } הַחֲלֹמֵי הַחֲלֹמֵי קָדִי
34 } כֹּסֶר כ

ג 26 } שְׂאֵלָה בְּצִיל
ד 2 } לֵבִי לֵבִי קָדִי
3 } שְׁכִינֵי שְׁכִינֵי קָדִי
5 } מִצְּעָה מִצְּעָה קָדִי
7 } נִשְׁכֵי נִשְׁכֵי קָדִי

ב 1 } בְּסִעָה הִם בַּיָּד
11 }
16 } דְּגִימָה דְּגִימָה קָדִי
ג 3 } בַּחֲטָאֹת מֵלֵא הִי
24 } וַיִּבֶן וַיִּבֶן קָדִי

מסורה לספר שמואל ב

12 א וְיָשָׁם שְׁמֵךְ קִי
 וְיִשְׁמַח בְּשִׁמְךָ קִי
 16 וְיִשְׁמַח בְּשִׁמְךָ קִי
 19 יִשְׁמַח בְּשִׁמְךָ קִי
 20 מִיָּד מִזֶּה קִי
 21 שְׂמֵךְ שְׂמֵךְ קִי
 כב 9 וְהִנֵּה עַתָּה יִשְׁמַח בְּשִׁמְךָ קִי
 15 וְיִשְׁמַח בְּשִׁמְךָ קִי
 23 מִיָּד מִזֶּה קִי
 33 חֵם חֵם קִי
 34 תֵּלֵךְ תֵּלֵךְ קִי
 40 תִּזְדַּח חֵם אֵל
 51 מִגִּדְלֵךְ מִגִּדְלֵךְ קִי
 כג 1 אֵל קִי
 8 הַעֲצֵם הַעֲצֵם קִי
 9 אֲדָח אֲדָח קִי
 10 וְאֲדָח וְאֲדָח קִי
 9 חֵדִי חֵדִי קִי
 11 גִּבְרִים גִּבְרִים קִי
 11 וְאֲדָח וְאֲדָח קִי
 13 שְׁלֹשִׁים שְׁלֹשִׁים קִי
 15 מִכֹּחַ מִכֹּחַ קִי
 16 18 הַשְּׁלֵשִׁי הַשְּׁלֵשִׁי קִי
 20 יָדָה יָדָה קִי
 21 הַרְחֵם הַרְחֵם קִי
 21 אֲשֶׁר אֲשֶׁר קִי
 35 תִּצְנֵן תִּצְנֵן קִי
 37 כִּשְׁאֵל יָדָה
 כד 9 שְׁלֵחַ כְּצִיל
 10 סִסְקָא סִסְקָא סִסְקָא
 11 14 רִחֵם רִחֵם קִי
 16 הַאֲדָח הַאֲדָח קִי
 19 אֲרִיבָה אֲרִיבָה קִי
 22 בְּעִיף בְּעִיפוֹ קִי
 23 סִסְקָא סִסְקָא סִסְקָא

טו 23 אִישׁ קִי וְלֹא כֹחֵב
 ז 12 בִּאֲחֻז בִּאֲחֻז קִי
 טוֹר מִלְעִיל
 14 סִסְקָא סִסְקָא סִסְקָא
 15 אֲבִשְׁלֵם חֵסֵךְ
 16 בְּעִבְרוֹת בְּעִבְרוֹת קִי
 22 נִעְדָּךְ קִי
 25 אֲבִשְׁלֵם חֵסֵךְ
 ח 2 סִסְקָא סִסְקָא סִסְקָא
 3 לְעוֹד לְעוֹד קִי
 8 סִסְקָא סִסְקָא קִי
 12 וְלֹא לֹא קִי
 13 בְּנִפְשׁוֹ בְּנִפְשׁוֹ קִי
 17 לְאֵהֱלֵךְ לְאֵהֱלֵךְ קִי
 18 וְאֲבִשְׁלֵם חֵסֵךְ
 כוּחַ כְּוִי קִי
 20 כִּן קִי וְלֹא כֹחֵב
 טז 7 לֹא לֹא קִי
 14 תִּכְחַד חֵסֵךְ אֵל
 19 בְּעִיף בְּעִיפוֹ קִי
 20 יִצָּא יִצָּא עַל יָצֵא
 32 בִּדְחֵךְ בִּדְחֵךְ קִי
 41 וְיִעֲבֹד וְיִעֲבֹד קִי
 כ 5 וְיִחַד וְיִחַד קִי
 8 וְעִלָּה וְעִלָּה קִי
 9 וְחִזַּח חֵסֵךְ אֵל
 14 וְיִקְלַח וְיִקְלַח קִי
 21 חֵסֵךְ חֵסֵךְ קִי
 24 הִקְמֵם סִסְקָא סִסְקָא
 25 וְשִׂיא וְשִׂיא קִי
 כא 1 סִסְקָא סִסְקָא סִסְקָא
 4 לֵי לֵי קִי
 6 יִסְתַּן יִסְתַּן קִי
 6 סִסְקָא סִסְקָא סִסְקָא
 9 שְׁבַעֲתִים יָחַד
 9 דָּחַק דָּחַק קִי
 12 חֲלָחַל חֲלָחַל קִי
 12 חֲלָחַל חֲלָחַל קִי

יב 4 דְּרָאשׁ יָחַד אֵל
 8 מִלְּטָם קִי
 9 בְּעִיף בְּעִיפוֹ קִי
 13 סִסְקָא סִסְקָא סִסְקָא
 15 וְיִקְלַח סִסְקָא סִסְקָא
 20 שְׂמֵחָה שְׂמֵחָה קִי
 22 יָחַד יָחַד קִי
 24 וְיִקְרָא וְיִקְרָא קִי
 31 בְּמִלְכָן בְּמִלְכָן קִי
 ג 8 וְחֲלָשׁ יָחַד וְחֲלָשׁ
 10 עֲשֵׂהֵךְ קִי
 12 חֲשֵׁקָה דֵשׁ בְּצִי
 32 שִׁמְחָה שִׁמְחָה קִי
 33 אִם כֹּחֵב וְלֹא קִי
 34 עֵץ עֵץ קִי
 37 עֲמִידָה עֲמִידָה קִי
 ד 7 הָיָה קִי
 11 שִׁים שִׁים קִי
 11 מִדְּבִירָה מִדְּבִירָה קִי
 19 אֵל כְּצִיל
 21 וְלֹאֲשֵׁמֵל חֵסֵךְ אֵל
 21 עֲשֵׂהֵךְ עֲשֵׂהֵךְ קִי
 22 עֲבֹד עֲבֹד קִי
 30 וְיִצְוִיָה וְיִצְוִיָה קִי
 כז 8 יָשִׁיב יָשִׁיב קִי
 20 אֲסַעֵךְ אֲסַעֵךְ קִי
 21 אִם כֹּחֵב וְלֹא קִי
 28 בְּעִבְרוֹת בְּעִבְרוֹת קִי
 33 וְיָחַד כְּצִיל
 כח 2 וְלֹאֲשֵׁם וְלֹאֲשֵׁם קִי
 8 חֲדָחַךְ חֲדָחַךְ קִי
 10 כִי כֹחֵב קִי
 12 וְכִי כֹחֵב קִי
 12 בְּעִיף בְּעִיפוֹ קִי
 קִלְחֵךְ קִלְחֵךְ קִי
 13 סִסְקָא סִסְקָא סִסְקָא
 18 אֲבִשְׁלֵם חֵסֵךְ
 לֹא לֹא קִי

מסורה לספר שמואל א

כה 32 לאביגל פתח
באתה
34 ותבאוי וחמת קי
כו 5 סביבתי סביבתי
7 מראשתי מראשתי קי
סביבתי סביבתי קי
8 אביקו יחד ו'
11 מראשתי מראשתי קי
16
22 הזונות הלית קי
כו 2 גת פתח בסוף
4 גת פתח באתה
יסקי יסק קי
8 והגרו והגרו קי
כח 8 קסומי יחד ו'
10 יקרה הק דגשה
15 ואקראה יחד ה'
כט 5 באלפז באלפז קי
פריבתי פריבתי קי
ל 6 בנו בניו קי
22 והגלס פתח באתה
24 הודו הודו קי

כא 15 גת פתח בסוף
כב 13 אל אליו קי
15 לשאל יחד ו'
17 אוט אוט קי
18 לדוני לדוג קי
חייג חייג קי
כד פתח בסוף
20 בן צידי בסמוך
22 חייג חייג קי
כז 2 ססקא באמצע ססוק
5 ואלפז ואלפז קי
11 ססקא באמצע ססוק
21 ברכים חסר ו'
כד 5 אביקו יחד ו'
9 מן המעדה מהמעדה קי
19 ואת ואתה קי
כה 5 מלם מלבי קי
8 בנ חסר א'
18 אביגל אביגל קי
עשוות עשוות קי
27 דביא חסר ה'
32 לאביגל לאביגל קי

יח 6 לשוד לשוד קי
7 באלפז באלפז קי
9 ען עין קי
14 דרכו דרכו קי
22 עבדו עבדו קי
28 אהרבה פתח בסוף
29 ויאסף א' סדה
18 יט 18 }
19 }
22 }
23 מוח מוח קי
כ 1 מטיח מטיח קי
2 ל עשה לא יעשה קי
24 על אל קי
38 החצוי החצוי קי
כא 10 קח קמץ בויק
בזה הב בפתח
ססקא באמצע ססוק
11 גת פתח בסוף
12 באלפז באלפז קי
פריבתי פריבתי קי

מסורה לספר שמואל ב

23 ילד וילד קי
4 ססקא באמצע ססוק
21 } הנחלה דגש אחו שוק
23 }
24 ותסכן כצל
25 דפה פתח בסוף
ח 3' 0 פתח קי ולא כתיב
ט 12 גך הב בצידי
י 9 בישראל ישראל קי
17 הלאמה יחד א'
יא 1 המלאכים יחד א'
11 חזק חסר ו'
24 ויחא המדאים יחד א'
יב 1 ראש יחד א'
3 חשכן קמץ בויק

25 מסאך מסאך קי
34 יחד חסר ו'
ד 10 ואהרנה כצל
12 לקחו קמץ בויק
ה 2 היתה מציא
זאית המוציא קי
המבי והמביא קי
ססקא באמצע ססוק
6 } הערים הדי בפתח
8 }
שאו שטא קי
19 ססקא באמצע ססוק
24 בשמעך כשמעך קי
ז 7 והגל פתח באתה
20 ססקא באמצע ססוק

א 1 בצלקת הג' בקמץ
8 ויאמר ויאמר קי
10 ואמתתה ו' פתחה
נפלו טן בויק
11 בבנה בבנה
16 דמך יחד יד
26 נסלאתה הא בפתח
ב 23 תתרו תתרו קי
27 דברת פתח באתה
ג 2 וילד וילד קי
3 לאביגל לאביגל קי
8 אבני מלשל
12 תתרו תתרו קי
15 ליש ליש קי

מסורה לספר שופטים

21	ויקל ויבל קרי	28	הדיבשני הדיבשני קרי	3	האשמה ואשמה קרי
25	בעלות כעלנה קרי	28	משורו דהי רשה	8	אדוני מלא ה
13	כי בני קרי ולא סדב	1	אנשים קמץ בשרחא	17	הילר דנש אדור שורק
15	} קלף בצל	2	ואיש וזח קרי	17	} דחיק יחור ה
17		19	לי לי דעשה	18	
81	ויחלו דלי דעשה	21	הבטדה } דנש אדור	20	4 שורק כמ שורק
32	והקטדה דקי דעשה	29	יחל } שורק	5	מן דתי בסחח
36	אל דעשה כמ על	30	משה טק חליה	16	והאלצה דלי רשה
42	אל דוד למדעש על דוד	3	להשיב להשיבה קרי	18	לה לי קרי
20	ויצו ויצו קרי	5	סעז דתי בקמץ	21	האסרים האסרים ק
21	יצאו כי שנים	13	קח חסר ה	25	כרשוב כטוב קרי
22	לזב ליב קרי	20	תלן פתח בסים		האסרים האסרים ק

מסורה לספר שמואל א

32	ויעש ויעט קרי	7	מקסו קמץ בזיק	6	היעמה כי דעשה
	שאל השלל קרי	11	יקח קמץ מבישי	17	שחך חסר א
33	חטאים א וי סחים	19	לא דלי דעשה	3	ב גלא מל קרי
36	ססקא באמצע ססק	1	מן ימן מנמינן קרי	5	מקדון קמץ בזיק
15	דחוקט פתח בסים	24	שטור בצל	9	הסידו הסדיו קרי
16	ויאמר ויאמר קרי	26	דעג דעגה קרי	10	סידם מבישו קרי
20	דחוקט פתח בסים	2	בצלחה פתח באחנה		על עליו קרי
23	דפצר פתח באחנה	7	חבאטה יחור ה	16	ל לא קרי
27	ויקצץ פתח בסים	11	מאחלל דא בחדק	24	לא מלא ה
2	ססקא באמצע ססק	21	למשפוחו למשפוחו	3	ג ויען ועינו קרי
4	שלם חסר ה		קרי	9	שקב קמץ בטלחא
7	לענים לי שחחה	22	ססקא באמצע ססק	13	לום תיע שחח לי
12	ססקא באמצע ססק	24	דדאחום ה דעשה	18	בעט בעטו קרי
7	דחץ ועץ קרי	6	בשמש כשמש קרי	13	ד יד קרי
9	דחמי קמץ בזיק	9	בתם כחם קרי	6	ה בעלים בטחורים קרי
12	באשים דכי בתיח	5	ויאמר יד סבירין ויאמר	9	עפלים טחורים קרי
23	ממשחה ממעלה קרי	10	ויאמר ויאמר קרי	12	בעלים בטחורים קרי
25	דדאחום ה דעשה	24	יאר א טרה	4	ג עלי שחחו קרי
34	שה סדב וקרי	8	ויחל ויחל קרי	5	עפלים טחורכם קרי
35	דחמיה ח דעשה	11	פי נשף כי דעשה	12	ושמאל יחור ה
37	ססקא באמצע ססק	19	אמר ויאמר קרי	9	ויעלה ויעלה קרי
47	דחפת פתח בסים	19	ססקא באמצע ססק	17	שפט כל קמץ
1	ויאחם ויאחמה קרי	27	דחאמה ודחאמה קרי	8	ה בדחם בדחמו קרי

מסורה לספר יהושע

3	טו	תצאו תצאתו קי
13	ז	למס פתח באחז
14		לִבֵּי קַמֶּץ בּוּיָק
12	ח	הדיה
14		הדיה
19		הדיה
		והיו קי
		תצאוהו תצאתו קי
24		העמט העמטה קי
8	ט	ראמת א נחה
22		ושהצומה ושהצומי קי
29		ויהי ויהי קי
50		שָׁאֵל קַמֶּץ בּוּיָק
8	כ	גלן גלן קי
10	כא	ראשונה ראשונה קי
27		גלן גלן קי
7	כב	מעט מעט קי
6	כג	ושמאל יחד ו
3	כד	וארב וארבה קי
8		ואביאה ואביא קי
14		ראו הא נחה
15		בעט מעט קי
19		ולחטאותיכם מלא ו

1	ח	תָּחַת קַמֶּץ בּוּיָק
11		ביט ביט קי
12		לָעֵד לֵעֵד קי
16		בעיר בעי קי
24		ססקא ססקא ססק
7	ט	ויאמר ויאמר קי
		אכחה יחד ו
8	י	בידך יחד ו
13		עמך קמץ ברביש
24		חולכוא יחד א
4	יא	לִבֵּי קַמֶּץ בּוּיָק
16		ושלחה ושלחו קי
20	יב	מראן א נחה
26	יג	חצי הסר בססקים
2	יד	בעול הר בשחח
11		כבוד כ קדמאה רבד
4	טו	והיה ויהי קי
14		שלושה מלא ו
47		הגבל הגבל קי
48		ושוכה ושוכו קי
53		וינים וינים קי
63		ימל יחד ו

6	א	ואמץ פתח באחז
7		ושמאל יחד ו
9	ב	ואמץ
5		יָצָא
7		סָנַד
13		אזרחו אזרחו קי
18		הודתם זה בצירי
4	ג	וביט ובנית קי
16		באדם באדם קי
1	ד	ססקא ססקא ססק
18		בעלח בעלח קי
1	ה	עבט עבים קי
14		וישלחו קמץ בויק
15		הגלן חסר ו
5	ו	בשמעם כשמעם ק
7		ויאמר ויאמר קי
9		תקש תקש קי
13		תלך תלך קי
15		בעלח בעלח קי
7	ז	העברת זה בצירי
9		חנשה חש בצירי
21		ואראה יחד ו

מסורה לספר שופטים

37	ו	דָּבַח פתח בסים
5	ז	לָכֵד קַמֶּץ בּוּיָק
13		צָלַל צָלַל קי
20		שמאלם יחד ו
21		ויניס וינוס קי
1	ח	קראת יחד ו
2		מצירי הבי רפה
26		שָׁאֵל קַמֶּץ בּוּיָק
8	ט	מלכה מלכה קי
12		מלכי מלכי קי
33		על העיר למדנחא אל
8	י	חצי הסר בססקים
37	יא	ורעזו ורעזו קי

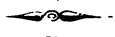
11	ד	בצענים בצענים קי
18		סדה סדה מלע
19		צמחו חסר א
		טאר מלא ו
21		בלאט א נחה
7	ה	שקמחו חש בשחח
12		שוני עדי מלע
19		מלחמי
27		נפל קמץ בויק
5	ו	יבא ויבא קי
17		שאחה חש בקמץ
19		ויניש
36		פתח בסים

10	א	ארבע פתח באחז
15		סחמי קמץ בויק
27		ישב ישב קי
28		למס פתח באחז
30		למס
33		למס
36		למס
2	ב	ססקא ססקא ססק
7		יודשע מלא ומלא
16	ג	פחה חש בצירי
19		לם
25		וישלחו קמץ בויק
11	ד	נסד דני בקמץ

מסורה לספר דברים

ד ב ר י ם

30	כה	ישגלה ישכבה קי	7	יא	הראת כלו חסר	4	א	את יחיב
43		הצלצל פתח בסים	12		משיית חסר א	28		אטה מלרע
57		הדצת חסר א	28	יב	שטר לדעת קצת הוא	38		יבא מלעיל
62		מלש			בראש עמוד	5	ב	תחנה מלרע
67		חשוד } קמץ בויק	3	יג	ישקם דתי בקמץ	8		סספא באמצע סספא
22	כט	וצמים וצמים קי	6		זקמת קמץ מביע	21		וירשם חסר
27		ושלכם לי רבתי	16	טז	יבדך קמץ בויק	24		פע סי הנשה
28		ימ נקחת על לתי	18	יז	וקרא בו סביון בה	27		ושמאל מלא ה
		ולמתי עד	20		ושמאל יחד ה	33		בס בניו קי
7	לא	ואמץ } קמץ בסולחא	13	יח	תמים במקפת ספרים	34		קחם חסר ה
23		ואמץ }			ת רבתי	11	ג	הלה כחוב בה
28		ואעידה עם בראש	16		אלדי קמץ בויק	21		ידעשוע מלא דמלא
		עמד סימן ביה שמו	1	כא	באדמה ב בקמץ	7	ד	אלהים קרבים קדש
4	לב	הצדו בקפת ספרים	7		ששכה ששכו קי	20		ויצא חסר ה
		צי רבתי	9	כב	תולע קמץ בויק	33		השקע ב טעמים
6		הלדזה ה רבתי והיא	15		הגשר	43		ראמת מכ
		חיבה נשני עצמה	16		הגשר } הגשרה קי	10	ה	מצוה מצוה קי
		ולדעת קצת הל	20		לגשר לגשרה קי			שמעו ע רבתי
		לחד יתה לחד	21		הגשר הגשרה קי	4	ו	אחד ה רבתי
13		במחו ה יתדה	23		נשר נשרה קי	11		ולתים ב טעמים
		אָרץ } קמץ בויק	24		הגשר			ובלת חסר דחסר
15		ויבש }	25		הגשר } הגשרה קי	9	ז	מצוה מצוה קי
17		אלה חול ולדעת קפת	26		ולגשר לגשרה קי	13		ויצודך בלאי הרבים
		קדש	27		הגשר הגשרה קי	22		הגוים האל סביון
18		חשוי ה ועדא	28		נשר נשרה קי			האלה
21		בלא אל חול ולדעת	29		הגשר הגשרה קי	2	ח	מצוה מצוה קי
		קפת קדש	24	כג	מצא ששודך לדעת	7		קום קמץ בויק
		שם } קמץ בויק			קפת הוא בראש עמוד	16		המאלך בשני טעמים
41		לצוי }	7	כד	והדעמו ה סביון בה	19		ועבדתם
2	לז	אשדתי ב מלון קי	14	כז	אלדי קמץ בויק	14	ט	קמץ בסולחא
5		שם קמץ בויק	8	כח	באר ב פתוחה	24		ממים בקפת ספרים
7		רב ה בקמץ	9		לשם קמץ בויק			מי קדמאה ועדא
9		בני בניו קי	10		מצוה מצוה קי	2	י	שבת פתח בארנה
13		מלל }	14	כח	ושמאל מלא ה	17		ואדתי האדנים א נשה
21		שם } קמץ בויק	27		ובעשלים ובמחוזים ק	20		תדך קמץ בויק



מסורה לספר במדבר

10	כד	בן חנינא ב' בסגול	כה	30	לא לו קרי	כו	42	יעקב מלא ו'
כה	4	הוֹלֵעַ	46	ובאוּיִכֶם ב' טעמים	כז	9	ממנו סבדין ממנו	
20		קמץ בזיק } נולֵעַ	1	אלילם חסר ו' חנינא	10	10	בַעַר קמץ במרחא	

במדבר

16	א	קריאו קדווא קרי	יא	32	השלו השלו קרי	כא	30	אשר נקד על ו'
12	ב	הדוּנִים חסר ו'	יב	3	עט ענו קרי	32	32	וידש וידש קרי
17		יִשָּׁע } נִשָּׁע } קמץ בזיק	12	12	אמו תים תחת אמו	כב	18	אלוֹי } קמץ בזיק
24			בשרו תים תחת בשרו	14	14	ואחר עים אחר	26	צָר } ושמאל יתרו ו'
39	ג	נקד על ואוֹרֵן	יג	2	השִׁלְחוּ קמץ בזיק	28	28	הבְּחִינוּ קמץ בזיק
47		הִקָּח קמץ בזיק	8	8	אפרים קמץ במרחא	36	36	כִּי בָא כציל
51		הַדְּפוּיִם חסר ו' והוֹיֵד	22	22	ויבא סבדין ויבא	כג	18	ושָׁמַע קמץ בזיק
16	ד	בלא דגש	30	30	וידם במים ס' רבתי	כד	5	מה טבו בראש עמד
49		בקדש ב' בשוא	17	17	ויגדל ו' רבתי			סימן ביה שמו
24	ה	אשר צוה סבדין כאשר	19	19	סֵלַח: כִּי־סֵלַח: והגבן	17	17	עָלָה מלוע
27		} והשקה } וה רפה	38	38	חלוט חלוט קרי	21	21	לִבְשֵׁי מלעל
5	ו		הַיָּמִם חסר ו'	40	40	ועלית בחבד	כה	11
9	ז	קדמאה דגשאים	21	21	לדוּיִכֶם ב' טעמים	12	12	שלום ו' קטיעא
2	ח	חנינא דגשאים	24	24	לחמת חסר א	19	19	פוסקא באמצע פסוק
6		הַפְּסוּחַ קמץ במרחא	31	31	הַפָּר פחה באחתה	כז	7	הַדְּאוּבֵי כציל
10		ויהי סבדין ויהו	11	11	שטה ה' בלא משק	9	9	קְרוּאוּ קריאו קרי
9	י	רחקה נקד על ה'	3	3	חלוט חלוט קרי	כז	10	משפטן טין רבתי
34		הצַר צ' פתוחה	10	10	הקריבם חסר ו'	26	26	שבת דבי פתוחה
35		טין הפוכה ל	23	23	הרפו חסר ו' ומי דגוש	כט	15	בשבע־עֶשְׂרֵים ב' טעמים
36		קמֵה מלוע	25	25	הרפו חסר ו' ומי דגוש	33	33	ועשרון נקד על ו' בתרא
36		ובנדה ובנתו קרי	23	23	אחר חני	ל	1	ונסדרם חסר יו"ד
4	יא	שובה מלוע	20	20	ויצֵא ויצֵץ ב' טעמים	לא	2	את משה בקצת ספרי
11		טין הפוכה ל	1	1	חלופים דגש אחר	50	50	אל משה
15		והאסקף דא כזה	17	17	שוק	2	2	אחר עים בלא ו'
20		שטו מלוע	20	20	הגָּל קמץ בזיק	7	7	כלי חזק הל' בחזיק
25		מצודי חסר א	1	1	העֲדָה ב' טעמים	לג	7	חמאן חמאן קרי
15		את בלשון זכר	17	17	ושמאל יתרו ו'	42	42	לָהּ ה' רפה
20		בשרו תים תחת ברעם	6	6	רַב קמץ במרחא	לג	8	משני החדות סבדין מש
20		לזרא באלוף	13	13	נִשָּׁע קמץ בסגולחא	לד	4	והיה ויהי קרי
25		ויאצל בנה דא	29	29	פליטם חסר ו' חנינא	5	5	נחלה מלעל

מסורה לספר ויקרא

26	כב	כסחו כסחו קרי	כט	2	כט	2	וחלת מצח חסר	לד	14	אחר ה רבתי
		ישָׁבֵב קמץ בזק		3	3	3	אתם קדמיה מלא		19	חֹזֵק קמץ בזק
2	ג	רב חסר ה		35	35	35	אזכה חסר ה ומלא ה	לה	11	ביתו ביהו קרי
15		ציתך חסר ה תניטא		43	43	43	ונעתי חסר		27	והגשם חסר וחסר
20		הכתי חסר וחסר		18	ל	18	ונקדש ה קמצה בסיס	ל	10	תָּרַב בקצת ספרים
6	ד	באגלת חסר ה		14	לא	14	לחצה ה בלא משק			דב בקמץ
29	ה	קשוחו ק דגשה		18		18	יחַלַח קמץ בזק		12	האוח קמץ בסגולתא
31		רועשה יחוד ה		1	לב	1	לחַח חסר וחסר		21	אמת חסר ה
33		משקיים מי בשוא		7		7	נלש חסר		29	תואמם מלא וחסר ה
		ונעיא		17		17	העלית הלי בצדי	לו	9	קצוחו קצוחו קרי
39		יעשה סביון חעשה		19		19	ביעה ברע קרי		19	משקיים בשוא ונעיא
33	ו	והבדילה מלוע		25		25	מזד מזדו קרי	לח	1	חמש לביא הטעם
3	ז	סוחו ס דגשה		31		31	בקמיהם בקצת ספרים			בז ולבי הטעם במים
5		מלמפה ט דגשה		13	לג	13	ק ועיחא	לט	4	קצוחו קצוחו קרי
11		ועמדו ועמדו קרי		7	לד	7	אָלַא ב טעמים		21	מטבעו בקצת ספרים
28	ח	מטבעו מטבעו ק		13		13	דרכ חסר			מטבעו ואן כאן ק רב
42		בָּד קמץ בזק		7		7	נצד ה רבתי		33	ביחוד ביהו קרי

ויקרא

1	א	ויקרא א ועיחא	ט	22	ט	22	ידו יחוד קרי	יד	56	ולשאת שי רפה
5		גָן ב בסגולתא	י	4	י	4	קָרְבֵן ב טעמי הקדא	טו	9	המכבב דב בקמץ
13	ב	המלח קמץ בסגולתא					ישעים הגוש קדם		29	והביאה מלוע
4	ד	אזל מועד לפני סביון					החוסא	טז	4	לָבַש קמץ ברביע
		אשר לפני					ולחביל הדי בזק		8	שני בראש עמד סימן
1	ה	אם לוא מלא ה					אחמר ב טעמים			בה שמו
2		א תליתאה יחוב					הנש בראש שמה ודא		21	ידו יחוד קרי
12		והביאה משק ה					חצי התורה בתוסת	יז	3	ישָׁמַע
		מלא קמצו מלא ה					דישב ה קדמא דגש		4	שָׁפַךְ
18		שגב קמץ בתבד	יא	21	יא	21	א ל קרי	יח	14	תקב
23		גָזַל קמץ ברביע					והלטאה בקצת ספרים	יט	4	האילים חסר ה תניטא
		עָשָׂק קמץ בזק					ל רבתי	כא	4	לחַחל ב טעמים
		אָ יחוב					גזון ה רבתי ודא		5	יקחיה יקחיו קרי
2	י	סוקדה מי ועיחא					חצי התורה באותיות		10	יפיע קמץ בזק
8		ממס סביון ממסה					ונטמיהם במ חסר א	כב	13	ושנה מלוע
30	יז	תביאיה סביון ודיין	יב	4	יב	4	דמי טודה	כג	13	ונסלה ונסכו קרי
36		אשר צדה סביון כאשר					דמי טודה } ה רפה		17	תביא א דגשה
38		קרבניהם ב בשוא	יג	10	יג	10	בשאת שי רפה		20	משבזיכם בקצת
8		חצי התורה בסוסקים					והתנַחֵן גי רבתי בקובץ			ספרים ב טעמים

מסורה לספר שמות

13	מז	וְשֵׁב	וְשֵׁב
34		וְעַד	וְעַד
29	מז	אֵין כָּאן פִּסְקָא מִלֵּא פִּ	אֵין כָּאן פִּסְקָא מִלֵּא פִּ
		אִם רִיחַ אֹחַת	אִם רִיחַ אֹחַת
7	מח	מִפְּנֵי הַדִּי בְקִמָּץ	מִפְּנֵי הַדִּי בְקִמָּץ
20		לְאֹמֵר בְּךָ מֵלֵא	לְאֹמֵר בְּךָ מֵלֵא
7	מט	לְפָנֶי קִמָּץ בִּיק	לְפָנֶי קִמָּץ בִּיק
8		יְהוּדָה בְּרֵאשׁ עַמּוּד	יְהוּדָה בְּרֵאשׁ עַמּוּד
		סִימֵן בֵּיהּ שְׁמֵי	סִימֵן בֵּיהּ שְׁמֵי
10		יְקֻדָּת קִי דְגוּשָׁה	יְקֻדָּת קִי דְגוּשָׁה
11		עֵינָה עֵירוֹ קִי	עֵינָה עֵירוֹ קִי
		סוּחָה סוּרוֹ קִי	סוּחָה סוּרוֹ קִי
17		עֵקְבֵי קִי דְגוּשָׁה	עֵקְבֵי קִי דְגוּשָׁה
25		מֵלֵעַל	מֵלֵעַל
27		יִטְרָף } קִמָּץ בִּיק	יִטְרָף } קִמָּץ בִּיק
		עַד פִּתּוּחַ בִּאתְחָה	עַד פִּתּוּחַ בִּאתְחָה
17	כ	אֶלֶּא בִּי טַעֲמִים	אֶלֶּא בִּי טַעֲמִים
23		שְׁלֹשִׁים בְּמִקְצַח סַפְרֵי	שְׁלֹשִׁים בְּמִקְצַח סַפְרֵי
		הַמִּי רַבִּי	הַמִּי רַבִּי

20	לט	אֲסוּרֵי אֲסוּרֵי קִי	אֲסוּרֵי אֲסוּרֵי קִי
22		הָאֲסוּרִים קִי וְכֹזֵב	הָאֲסוּרִים קִי וְכֹזֵב
1	מ	לְאֹדְנֵיהֶם הָאִי נַעֲדָה	לְאֹדְנֵיהֶם הָאִי נַעֲדָה
13		בַּעַד מֵלֵא	בַּעַד מֵלֵא
6	מא	וַיִּשְׁלַן קִמָּץ בִּיק	וַיִּשְׁלַן קִמָּץ בִּיק
29		שִׁבְעָה בְּקִמָּץ וּמֵלֵעַ	שִׁבְעָה בְּקִמָּץ וּמֵלֵעַ
45		סוּטֵי פִרְעֵי	סוּטֵי פִרְעֵי
50		סוּטֵי פִרְעֵי } בִּי מֵלֵא	סוּטֵי פִרְעֵי } בִּי מֵלֵא
		יֶלֶד לִי קִמָּצָא	יֶלֶד לִי קִמָּצָא
6	מב	דְּרֵא קִדְמָה בִּיחֵב	דְּרֵא קִדְמָה בִּיחֵב
12	מג	דְּמוּשָׁב הַשֵּׁי בִּפְתוּחַ	דְּמוּשָׁב הַשֵּׁי בִּפְתוּחַ
26		וַיִּבְיֹאוּ הָאִי דְגוּשָׁה	וַיִּבְיֹאוּ הָאִי דְגוּשָׁה
28		וַיִּשְׁתַּחֲוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּ קִי	וַיִּשְׁתַּחֲוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּ קִי
10	מד	עֲבָד } קִמָּץ בִּיק	עֲבָד } קִמָּץ בִּיק
17		עֲבָד } קִמָּץ בִּיק	עֲבָד } קִמָּץ בִּיק
		דְּרֵא בִּיחֵב	דְּרֵא בִּיחֵב
5	מה	חֲצֻצֹת בִּי טַעֲמִים	חֲצֻצֹת בִּי טַעֲמִים
14		בְּיָמֵי מֵלֵעַל הַחֹסֶר	בְּיָמֵי מֵלֵעַל הַחֹסֶר
25		אֲרָץ סְבִירֵי אֲרֻצָּה	אֲרָץ סְבִירֵי אֲרֻצָּה

22	לה	וְשֵׁב } בְּבִי טַעֲמִים בְּלִדָּה } פִּסְקָא אֲבִי } בְּאִמְצָא יִשְׂרָאֵל } סוּק	וְשֵׁב } בְּבִי טַעֲמִים בְּלִדָּה } פִּסְקָא אֲבִי } בְּאִמְצָא יִשְׂרָאֵל } סוּק
5	לז	יַעֲשֵׂה יַעֲשֵׂה קִי	יַעֲשֵׂה יַעֲשֵׂה קִי
7		רַב הַר בְּקִמָּץ	רַב הַר בְּקִמָּץ
11		וְקָבַע פִּתּוּחַ בְּסִים	וְקָבַע פִּתּוּחַ בְּסִים
14		יַעֲשֵׂה יַעֲשֵׂה קִי	יַעֲשֵׂה יַעֲשֵׂה קִי
15		רִיחֵן קִי וְכֹזֵב	רִיחֵן קִי וְכֹזֵב
		קָבַע פִּתּוּחַ בְּסִים	קָבַע פִּתּוּחַ בְּסִים
21		דִּישׁוֹן וְאֶצֶר דִּישׁוֹן	דִּישׁוֹן וְאֶצֶר דִּישׁוֹן
25		דִּישׁוֹן	דִּישׁוֹן
26		דִּישׁוֹן	דִּישׁוֹן
28		דִּישׁוֹן	דִּישׁוֹן
30		דִּישׁוֹן תְּנִינָא דִּישׁוֹן	דִּישׁוֹן תְּנִינָא דִּישׁוֹן
12	לז	אֲרֻצָּאן נִקְדָּה עַל אֹחַת	אֲרֻצָּאן נִקְדָּה עַל אֹחַת
20	לח	וְלֵא בְּטַעֲמָה	וְלֵא בְּטַעֲמָה
25		לֹא דְלִי בְּדַשׁ	לֹא דְלִי בְּדַשׁ
27		חֲאֹמִים הָאִי נַעֲדָה	חֲאֹמִים הָאִי נַעֲדָה

ש מ ו ת

13	סז	נִלְחָה גִי דְגוּשָׁה	נִלְחָה גִי דְגוּשָׁה
16		פִּאָבֵן כִּי דְגוּשָׁה	פִּאָבֵן כִּי דְגוּשָׁה
17		מִקְדָּשׁ קִי דְגוּשָׁה	מִקְדָּשׁ קִי דְגוּשָׁה
2	סח	וַיִּלְוֵי וַיִּלְוֵי קִי	וַיִּלְוֵי וַיִּלְוֵי קִי
7		חֲלוּטֵי חֲלוּטֵי קִי	חֲלוּטֵי חֲלוּטֵי קִי
12		חֲלוּטֵי דְנִשׁ אַחֵר שׁוּק	חֲלוּטֵי דְנִשׁ אַחֵר שׁוּק
13		הַשְּׁלֹחַ הַשְּׁלֹחַ קִי	הַשְּׁלֹחַ הַשְּׁלֹחַ קִי
20		וַיִּבְאֵשׁ פִּתּוּחַ בִּאתְחָה	וַיִּבְאֵשׁ פִּתּוּחַ בִּאתְחָה
26	יח	יִשְׁפּוֹטוּ כְּצִיל וּמֵלֵעַ	יִשְׁפּוֹטוּ כְּצִיל וּמֵלֵעַ
4	יט	לְמַצְרַיִם בְּיָמֵי בְּמַצְרַיִם	לְמַצְרַיִם בְּיָמֵי בְּמַצְרַיִם
5		הַלְוִיָּתִים מֵלֵעַל	הַלְוִיָּתִים מֵלֵעַל
16		קִלְחַת חֹסֶר דְּחֹסֶר	קִלְחַת חֹסֶר דְּחֹסֶר
8	כא	לֹא לֹא קִי	לֹא לֹא קִי
4	כב	בַּעֲיָדָה בַּעֲיָדָה קִי	בַּעֲיָדָה בַּעֲיָדָה קִי
8		וַיִּרְשִׁיעַ חֹסֶר	וַיִּרְשִׁיעַ חֹסֶר
22		תַּעֲשֶׂה הַיּוֹצֵר בְּצִירֵי	תַּעֲשֶׂה הַיּוֹצֵר בְּצִירֵי
24		נִשְׁךְ סַגְלֵי בְּסִים	נִשְׁךְ סַגְלֵי בְּסִים

19	י	סוּף סִי דְגוּשָׁה	סוּף סִי דְגוּשָׁה
29		דְּבִירַת פִּתּוּחַ בִּאתְחָה	דְּבִירַת פִּתּוּחַ בִּאתְחָה
6	יא	כְּמוֹד סְבִירֵי כְּמוֹדָה	כְּמוֹד סְבִירֵי כְּמוֹדָה
7	יב	הַפְּתִיחִים בְּשֵׁנֵי טַעֲמִים	הַפְּתִיחִים בְּשֵׁנֵי טַעֲמִים
11		וּכְבֵּה יִתְרֵי הַיּוֹצֵר	וּכְבֵּה יִתְרֵי הַיּוֹצֵר
22		בְּקִי קִמָּץ בְּסִגְלוּתָא	בְּקִי קִמָּץ בְּסִגְלוּתָא
31		צִיָּא דְצִי דְגוּשָׁה	צִיָּא דְצִי דְגוּשָׁה
39		עֲנַחַת הַיּוֹצֵר רַפְּהָה	עֲנַחַת הַיּוֹצֵר רַפְּהָה
16	יג	יִדְכָה בְּהִי טַעֲמָה	יִדְכָה בְּהִי טַעֲמָה
13	יד	אֲשֶׁר תְּנִינָא סְבִירֵי כְּאִשׁ	אֲשֶׁר תְּנִינָא סְבִירֵי כְּאִשׁ
28		רִבְבִים בְּרֵאשׁ עַמּוּד	רִבְבִים בְּרֵאשׁ עַמּוּד
		סִימֵן בֵּיהּ שְׁמֵי	סִימֵן בֵּיהּ שְׁמֵי
29		חֲמָה חֹסֶר וְ	חֲמָה חֹסֶר וְ
1	סו	נִפְּאָה גִי דְגוּשָׁה	נִפְּאָה גִי דְגוּשָׁה
7		כִּקְשׁ פִּתּוּחַ בִּאתְחָה	כִּקְשׁ פִּתּוּחַ בִּאתְחָה
11		פְּמִלְהַת תְּנִינָא בְּדַשׁ הַיּוֹצֵר	פְּמִלְהַת תְּנִינָא בְּדַשׁ הַיּוֹצֵר
		בְּאֵלִים חֹסֶר דְּחֹסֶר	בְּאֵלִים חֹסֶר דְּחֹסֶר

3	ב	הַצִּיָּתִים צִי דְגוּשָׁה	הַצִּיָּתִים צִי דְגוּשָׁה
		וְחֲמָה הִי בְּלֵא מִסִּיק	וְחֲמָה הִי בְּלֵא מִסִּיק
1	ג	רַעֲדָה אֲרֻצָּאן בִּי תְּנִינָא	רַעֲדָה אֲרֻצָּאן בִּי תְּנִינָא
4		כִּי סִי בִּי מוֹדֵחַן	כִּי סִי בִּי מוֹדֵחַן
		מִשְׁהָ מִשְׁהָ בְּלֵא פִּסְקָא	מִשְׁהָ מִשְׁהָ בְּלֵא פִּסְקָא
		בִּינְדוֹן	בִּינְדוֹן
2	ד	מִזָּה מִזָּה זֶה קִי	מִזָּה מִזָּה זֶה קִי
10		אֲנִי מֵלֵעַל	אֲנִי מֵלֵעַל
15	ה	תַּעֲשֶׂה בְּמִרְכָּא כְּסוּלָה	תַּעֲשֶׂה בְּמִרְכָּא כְּסוּלָה
16		נִפְּנֵן חִי קִמָּצָה	נִפְּנֵן חִי קִמָּצָה
17	ו	לְמַשְׁפּוּחִים בְּטַעֲמָה	לְמַשְׁפּוּחִים בְּטַעֲמָה
		אֲחֻרָּיִם לְחִלְדָּהִים	אֲחֻרָּיִם לְחִלְדָּהִים
29	ז	וּכְבֵּה יִתְרֵי הַיּוֹצֵר	וּכְבֵּה יִתְרֵי הַיּוֹצֵר
12	ח	כְּכֵם חֹסֶר דְּחֹסֶר	כְּכֵם חֹסֶר דְּחֹסֶר
15		הַחֲדוּטִים חֹסֶר וְ	הַחֲדוּטִים חֹסֶר וְ
18	ט	הַחֲסוּדָה הִי רַפְּהָה	הַחֲסוּדָה הִי רַפְּהָה
9	י	וּבִקְשֵׁי מֵלֵא וְ	וּבִקְשֵׁי מֵלֵא וְ

מסורה סיג לתורה

מן כל ספר וספר מחמשה חומשי תורה יתיר ד' שיטין סמיכות ויתחיל מתחלת שטחה ה'.

ב ר א ש י ח

25	חֲמֵשׁ כִּי אֶת־	כ	5	וּבִלְתִּי נִקְדַּע עַל בְּתוּרָא	טז	1	בְּרֵאשִׁית בִּי רִבְוִי
29	חֲשֵׁשָׁה הַשֵּׁל בְּצִוִּי		8	בְּתוּחַ	8	11	לְשֵׁא הַדִּי בִימָן אֶךְ
2	זָקְנֵי פֶתַח בְּאֵתְנָח	כו	14	הַפֶּתַח פֶּתַח בְּסִים	ז		בַּסִּפְרֵי סִפְרֵי טְרִבְעֵי
4	צִדְדָה הַיְחִידָה		3	אֲדֹנֵי קֹדֶשׁ	יח	18	וְלִהְיִיל בּוֹקֵף גְּדוּל
29	וַיִּשְׁחָדוּ וַיִּשְׁחָדוּ קִי		9	אֵלֶּי נִקְדַּע עַל אִיו		4	בְּחִסְרָאם הַיְעִירָא
36	לִקַּח קִמְצָה בִּימָן		13	זָקְנֵי פֶתַח בְּסִים		22	הַצִּלַּע קִמְצָה וּמְלֹרַע
46	קִצְוֵי קַעֲוִירָא		2	אֲדֹנֵי חוּל	יט	25	שְׂדֵמִים דְּנִשׁ אֲחִי שְׂדֵרְק
2	פִּסְדָה בִּי טַעֲמִים	כח		לֹא לִי דְנִשְׁוָה		6	וְחִמְלָל פֶּתַח בְּאֵתְנָח
5	דִּי עֲנִין וּמְלֹרַעַן		14	צִוִּי דְנִשְׁוָה		16	וַיִּמְלָל פֶּתַח בְּסִים
6	מֵאִיִּכְוִין בְּסִין		18	אֲדֹנֵי קֹדֶשׁ		3	עֲצֻמְךָ הַצִּי דְנִשְׁוָה
7			19	וּמִנְיָן		4	וַיִּבְנֵא מְלֹרַע
11	בְּגַד בֵּא גַד קִי	ל	21	דְּבִירָה		4	וּמְחַלְבְּדֵן הַבִּי רִפְהַ
19	בְּרִשְׁשֵׁי דִבִּי בְּצִוִּי		33	דְּזֵא סְבִירִין הַדְּזֵא		8	בְּלֹא פִסְקָא
42	וּבְהַעֲשִׂיָהּ בְּמִקְצַח סִפְרֵי		6	וּבְקִמְהַ נִקְדַּע עַל ו'		3	כַּעֲלֵמוּ בְּכִיף
	יְיָ רִבְוִי		13	מִחֲטָרְלֵי חִסְרָא	כ	4	מֵאֵת חִסְרָא
18	רִכְשָׁה קִמְצָה בִּימָן	לא	8	אֱלֹהִים קֹדֶשׁ		29	יִשְׁעֵי דְהַרְשָׁה קֹדֶם הַדְּזֵרָא
52	זָקְנֵי קִמְצָה טְרִבְעֵי		10	וַיִּגְמַל פֶּתַח בְּאֵתְנָח	כא	30	מֵאֵת חִסְרָא
53	אֲדֹנֵי אֲבִירָם חוּל		2	דְּמִשְׁמַלְחָה סְגוּל בְּאֵתְנָח	כב	3	יְחִידָה דְּרִיבֵי בִימָן
3	אֱלֹהִים זֵה קֹדֶשׁ	לב	15	וּלְבַנְתָּהּ כַּעֲוִירָא	כג	19	הָחִי דְּהִיָּא בְּקִמְצָה
16	וַעֲוִירָם הַעֵי בְּשׂוּא נַח		14	מֵאֵת חִסְרָא	כד	23	וַיִּמַּח הַמִּי בְּלֹא דְנִשׁ
21	לְפָנֵי קִמְצָה בִּימָן		16	דְּנִשְׁוָה הַנְּעִירָה קִי		17	דְּזֵרָא דְּזֵרָא קִי
23	דְּזֵא סְבִירִין הַדְּזֵא		19	דְּנִשְׁוָה הַנְּעִירָה קִי		29	וְחֵל כְּצִיל
4	צִוִּירָא צִוִּירָא קִי	לג	28	וַיִּשְׁשֵׁם וַיִּשְׁשֵׁם קִי		17	הַשֶּׁרֶץ דְּהִיָּא בְּקִמְצָה
8	פְּנִישְׁתֵּי דְגִי בְּקִמְצָה		33	עֲבָדִים חִסְרָא		19	וְצִבִּים וְצִבִּים קִי
10	אֱלֹהִים חוּל		35	דְּנִשְׁוָה הַנְּעִירָה קִי		23	וַיִּשׁ דְּמִי בְּשִׁתְּחַ
3	דְּנִשְׁוָה הַנְּעִירָה קִי	לד	55	לְנִשְׁוָה לְנִשְׁוָה קִי		3	לְיָקִין
12	דְּנִשְׁוָה הַנְּעִירָה קִי		57	לְנִשְׁוָה לְנִשְׁוָה קִי		11	אֲרִיסְכִּיָּד } קִמְצָה בִּימָן
29	שְׂבִי מְלֹרַע		15	חֵדֵד כְּצִיל בְּבִי דְּלִחָן	סה	5	רִכְשָׁה
31	דְּכֹוֹנָה כְּסִי הַמְּסַחָה		23	נִיִּים נִיִּים קִי		19	וַיִּבְנֵא בְּתוּרָא
	זֵא אֲנִיָּה רִבְוִי		23	וַיִּמְלָל קִמְצָה בִּימָן		2	צִבִּים
7	הַאֱלֹהִים קֹדֶשׁ	לה	24	חֲזִמִּים חִסְרָא		8	צִבִּים

דברי הימים ב לו הרה

13 וְגַם בְּמִלְחָה נִכְבְּדוּ-עַצְמוֹ מִיַּד אֲשֶׁר הִשְׁמִיעוֹ
 בְּאֵלֶיהֶם וַיִּקְשֹׁ אֶת-עַרְפוֹ וַיִּמְצֵא אֶת-לִבּוֹ
 מִשׁוּב אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל נָס כְּלִשְׁרֵי
 הַכּוֹדֵמִים הָעַם הָרַב לְמַעַל מֵעַל כָּכָל הַלְעָבֹת
 הַגּוֹיִם וַיִּטְמְאֵ אֶת-בֵּית יְהוָה אֲשֶׁר הִקְדִּישׁ
 בְּיְרוּשָׁלַם וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם
 עֲלֵיהֶם בְּיַד-מַלְאָכָי הַשָּׁמַיִם וּשְׁלַח בְּ-יַחַמְל
 עַל-עַמּוֹ וְעַל-מַעֲסֵוֹ וַיְהִי מַלְעֵבִים בְּמַלְאָכָי
 הַאֱלֹהִים וּבְזוּיִם דְּבָרָיו וּמִתְעַשְׂשִׁים בְּנִבְיָאֵי עַד
 עֹלֹת חַמְדֵי-יְהוָה בְּעַמּוֹ עַד לְאֵן מִרְפָּא וַיַּעַל
 עֲלֵיהֶם אֶת-מִלְחָה פְשָׁעֵיהֶם וַיִּדְוֶה בְּחַוְרֵיהֶם
 בְּדוֹב בְּבֹת מִקְדָּשׁוֹ וְלֹא חָמַל עַל-בְּדוּדָו וּבְחַוְלָה
 וְכֵן וַיִּשַׁל הַכָּל כִּתּוֹן בְּיָדוֹ וְכָל כָּלֵי בֵּית
 הָאֱלֹהִים הַגְּדֹלִים הַתְּשֻׁבִים וְאִצְרוֹת בֵּית יְהוָה
 וְאִצְרוֹת הַמִּלְחָה וְשָׂרָיו הַכָּל הֵבִיא בָבֶל וַיִּשְׁרֹפֵהוּ
 אֶת-בֵּית הָאֱלֹהִים וַיַּחַצֵּוּ אֶת-חֹמַת יְרוּשָׁלַם
 וְכָל אֲרַמְתֵיהָ שָׂרְפֵי בָאֵשׁ וְכָל-כָּלֵי מִחְמַדֵיהָ
 לַהֲשִׁיחֹת וַיִּגַּל הַשְׂאֵרִית מִיְהוֹדוֹב אֶל-בָּבֶל
 וַיְהִי-לֵו וּלְבָנָיו לְעַבְדִים עַד-מִלְחָה מַלְכוּת פָּרַס
 לְמַלְאָח דְּבַר-יְהוָה בְּפִי יִרְמְיָהוּ עַד-דְּצִוְתָה
 הָאֲרָץ אֶת-שְׁבוּתֶיהָ כְּלִימֵי הַשְּׂמֹרֶה שְׁבִיחָה
 לְמַלְאָח שְׁבַעִים שָׁנָה וּבִשְׁנַת אֲחֵרָה
 לְבוֹרֶשׁ מִלְחָה פָּרַס לְמֹחַת דְּבַר-יְהוָה בְּפִי
 יִרְמְיָהוּ הַעִיר יְהוָה אֶת-יְהוָה פֹּדֶשׁ מִלְחָה
 פָּרַס וַיַּעַס-קָלָל בְּכָל-מַלְסָחָו וְגַם בְּמִכְתָּב
 לְאִמּוֹ כִּדְ-אִמּוֹ שָׂרֵשׁ מִלְחָה פָּרַס כָּל
 מַמְלַחַת הָאֲרָץ כִּתּוֹן לִי יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם
 הִזְאֵר-סָנָן עָלַי לְבַנּוֹת-לִי בֵּית יְרוּשָׁלַם
 אֲשֶׁר בְּרַחֲמָה מִרַבְבָּם מִכָּל-עַמּוֹ יְהוָה אֱלֹהֵי
 עַמּוֹ וַיַּעַל

26 וְגַם פְּחוּמִים עַל-אֲשֵׁרֹתָו וַיְהִי דְבַר יְהוָה
 27 וְהַסּוֹדוֹ פִּתְחוֹב בְּחֹדֶת יְהוָה וְדִבְרֵי הָרְאָשִׁים
 וְהַאֲחֻזִּים הָגַם פְּחוּמִים עַל-סָסֵר מַלְכֵי-יִשְׂרָאֵל
 וַיְהוּדָה

CAP. XXXVI. 6

1 וַיְקַח עִם-הָאֲרָץ אֶת-יְהוֹאָחָז בֶּן-יִשְׂרָאֵה
 2 וַיִּמְלִיכֵהוּ חֹחַת-אִמּוֹ בְּיְרוּשָׁלַם בֶּן-שָׁלֹשׁ
 וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וַיֵּאָחֶז בְּמַלְכוֹ וְשָׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים
 3 מִלְחָה בְּיְרוּשָׁלַם וַיִּסְרְהוּ מִלְחָה-מַעְרִים
 בְּיְרוּשָׁלַם וַיַּעַשׂ אֶת-הָאֲרָץ מֵאֵה כִּפְסָה
 4 וְכִפְסֵי הַיָּבֵט וַיִּמְלֹךְ מִלְחָה מַעְרִים אֶת-אֲלֵיקָם
 אֲחִיו עַל-יְהוּדָה וְיְרוּשָׁלַם וַיִּסַּב אֶת-שְׁמוֹ
 הַיְזֻקִים וְאֶת-יְוֹאָחָז אֲחִיו לְקַח כֹּהֵן וַיְבִיאֵהוּ
 5 מִצְרַחְמָהוּ בְּדַעֲשִׁים חֲמֹשׁ שָׁנָה הַיְזֻקִים
 בְּמַלְכוֹ וְאַחַח עֲשָׂרָה שָׁנָה מִלְחָה בְּיְרוּשָׁלַם
 6 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהָיו עָלָיו
 נִכְבְּדוּ-עַצְמוֹ מִלְחָה בָבֶל וַיִּאֲסֹדֵהוּ בְּחֹדָשִׁים
 7 לְהַלְכִים בְּבִלָה וּמַעַל בֵּית יְהוָה הֵבִיא
 8 נִכְבְּדוּ-עַצְמוֹ לְבַבֵל וַיַּחַסֵם בְּדַכְלוֹ בְּבָבֶל וַיְהִי
 דְבַר הַיְזֻקִים וַחַוְעִתָיו אֲשֶׁר עֲשָׂהוּ וַחַמְצָא
 עָלָיו הָגַם פְּחוּמִים עַל-סָסֵר מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה
 9 וַיִּמְלֹךְ הַיְזֻקִין בֹּהַ חֹחַתָיו בְּשָׁמְנָה שָׁנִים
 הַיְזֻקִין בְּמַלְכוֹ וְשָׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים וְעֶשְׂרֵת יָמִים
 מִלְחָה בְּיְרוּשָׁלַם וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה
 10 וְלַחֲשׂוֹבַת הַשְּׂמֹרֶה שְׁלַח הַמִּלְחָה נִכְבְּדוּ-עַצְמוֹ וַיְבִיאֵהוּ
 בָבֶלָה עִם-כָּל חַמְדֵי בֵּית-יְהוָה וַיִּמְלֹךְ אֶת
 11 צַדְקִיָהוּ אֲחִיו עַל-יְהוּדָה וְיְרוּשָׁלַם בְּדַעֲשִׁים
 וְאַחַח שָׁנָה צַדְקִיָהוּ בְּמַלְכוֹ וְאַחַח עֲשָׂרָה שָׁנָה
 12 מִלְחָה בְּיְרוּשָׁלַם וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהָיו
 לֹא נִכְבַּע מִלְסָחַי יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא מִפִּי יְהוָה

חוק ונתחוק המחוקק לא יחוק

סכס הסוסקם של כל דברי הימים אלה ושש מאות וחמשים וששה. ויראו את הארץ וישמחו
 לראות סימן; ותצו ועל אצרות המלך עזמת בן עדיאל; וסדרו חמשה ועשרים. עד אשר עד כה
 סכנו ה' סימן;

ויער קטן ויקרא אמונים את כל דבר ספר
 12 ויהיה הנמצא בית יהודה: ויעמד המלך על
 עמוד ויסת את הפרח לפני יהודה ללכת
 אחרי יהודה ולשמור את מצותיו ועדותו
 וחזקו בכל לבבו ובכל נפשו לעשות את דברי
 13 הפרח הפרתים על דפסרו הזה: ויעמד את
 כל הנמצא בירושלם ובנימן ויעשו וישבו
 14 בירושלם כפרית אלהים אליו אמרתם וחס
 ואשרו את כל התעבות מלכת צואה אשר
 לבני ישראל ויעבד את כל הנמצא ישראל
 לעבד את יהודה אלהיהם כל ימיו לא סר
 מאחרי יהודה אליו אמרתם:
 CAP. XXXV. לה
 1 ויעש ואשרו בירושלם פסח ליהודה וישחטו
 2 הפסח בארבעה עשר לחודש הראשון: ויעמד
 הפרתים על משמורתם ויחזקם לעבודת בית
 3 יהודה: ויאמר ללויים הפתחים לכל ישראל
 הקדושים ליהודה ונתו את ארון דקדוש בית
 אשר בנה שלמה בן דוד מלך ישראל אך
 לכם משא בפתח עתה עבדו את יהודה
 4 אלהים ואת עמי ישראל: והבטו למח
 אחרים כפחלקותיכם ככתב חזק מלך ישראל
 5 ובמכתב שלמה בני: ועמדו בקדוש לשלוח
 בית האבות לאחיהם בני העם והלכת בית
 6 אב ללויים: ושחטו הפסח התקשו הדבני
 לאחיהם לעשות פדו יהודה ביד משה:
 7 ויהם ואשרו לבני העם צאן בששים ובני
 עיזים הבקל לפסחים לכל הנמצא למספר
 שלשים אלף ובקר שלשת אלפים אלה כרכוש
 8 המלך: ושלו לנדרה לעם לבדנים
 וללויים הרימו חלקיה וזמירו ויהיאל נגיד
 בית האבות לבדנים נרם לפסחים אפים
 9 ושש מאות ובקר שלש מאות: וסננהו
 ושמעיהו ונחמאל אחיו וחשביה ויעיאל
 וזבד שרי הלויים הרימו ללויים לפסחים חמשת
 10 אלפים ובקר חמש מאות: וחזון העבדה
 ויעמדו הפרתים על עמדם הלויים על
 11 מחלקותם כמצות המלך: וישחטו הפסח

ויורקו הפרתים מימים הלויים משששים:
 ויסת העולה לחתם למסלולת לבית אבות
 לבני העם להקריב ליהודה כפתוב בספר משה
 וכן לבקר: וישלח הפסח פאש כמשפט
 הפרתים בשלח פסוחת ובחודים ובמלכות
 וירצו לכל בני העם: ואתו הכניס ליום
 וללויים כי הדברים בני ארון בתעלות העולה
 והלויים על לילה הלויים הכניס ליום וללויים
 בני ארון: והמשחחים בני אסף על מעמדם
 כמצות חזק ואסף הדימן ויהוה יהיה המלך
 והששים לשער ושער אין ליום לסור מעל
 עבדם כי אחרים הלויים הכניס ליום: ותפתן
 כל עבדת יהודה ביום ההוא לעשות הפסח
 והעלות עלות על מנח יהודה כמצות המלך
 ואשרו: ויעשו בני ישראל הנמצאים את
 הפסח בעת ההוא ואת חזק הפעלת שמעת
 ימים: ולא ירעו פסח כמלך ישראל כימי
 שמואל הבניא וכל מלכי ישראל: לא עשו
 בפסח אשר עשה ואשרו הפרתים הלויים
 וכל יהודה וישראל הנמצא וישבו וישלם:
 בשמחה עשרה שנה למלכות ואשרו נעשה
 הפסח הזה: אחרי כל זאת אשר הבין
 ואשרו את תפוח עליה נב מלך מצרים
 להלויים ככרמיש על פרת ויצא לקראתו
 ואשרו: וישלח אליו מלאכים: לאמו: מה
 לי וליך מלך יהודה לא עליך אתה: היום כי
 ארפת מלחמתי ואזהים אתך למה לי חזק
 לך כאלהים אשר עמי ואל שחיתתי: ולא
 הסב ואשרו פתו מפני כי הלויים בו התחפש
 ולא שמע אדברי בני משי אלהים ויבא להלויים
 בבקעת מגדו: ויהוה הלויים למלך ואשרו
 ויאמר המלך לעבדו העבדני כי החלתי
 מאד: ויעשרתי עבדו כדפרסיה ויירמיהו
 על רכב המשנה אשר לו וחלימה וישלם
 וימת וקם בקרחת אמתו וכל יהודה וירושלם
 מתאבלים על ואשרו: ויהוה וימיהו על
 ואשרו ואמרו כל השמים והשוחות בקריתיהם
 על ואשרו עד דאם ותחנם לך על ישראל

זכרי הימים ב לד חרג

17 אֶת־הַמִּלֶּךָ וַיֵּשֶׁב עַד אֶת־הַמִּלֶּךָ דָּבַר לֵאמֹר כֹּל
 אֲשֶׁר־נָתַן בְּיַד־עַבְדְּךָ דָּבַר עֲשִׂים׃ וַיֵּלֶכְתוּ
 אֶת־הַכֶּסֶף הַבְּמִצָּא בְּמִתְחִילָה וַיִּתְּנוּהוּ עֲלֵי־
 18 הַמִּסְקִיּוֹת וְעַל־כֵּן עָשִׂי הַמַּלְאָכָה׃ וַיֵּלֶךְ שָׁשָׁן
 הַסּוֹפֵר לַמִּלֶּךָ לֵאמֹר סָפַר טָרֹן לִי חֲלָקֵי־הָאָרֶץ
 19 הַבְּרָךְ וַיִּקְרָאוּ שָׁשָׁן לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃ וַיְהִי כַשְׁמֶעַ
 הַמֶּלֶךְ אֵת דְּבַר הַחֲזוֹן וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדָיו׃
 20 וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ אֶת־חֲלָקֵי־הָאָרֶץ וְאֶת־אֲחֵיהֶם בֶּן־
 שָׁשָׁן וְאֶת־עַבְדָּיו בְּרַמְסָה וְאֵת׃ שָׁשָׁן הַסּוֹפֵר
 21 וְאֵת עֲשִׂיָּה עַבְד־הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר׃ לֵב דַּרְשׁוּ
 אֶת־יְהוָה עַבְדֵי וּבַעַד דַּשְׁאֵל בְּיִשְׂרָאֵל וּבַחֲזוֹן
 עַל־דְּבַר הַסּוֹפֵר אֲשֶׁר נִמְצָא בְּרִגְלוֹתָי חֲמַת־
 22 יְהוָה אֲשֶׁר נִמְצָא לִנְי עַל אֲשֶׁר לֹא־שָׁמַרְתִּי
 אֶת־חֻמְתֵי אֶת־דְּבַר יְהוָה לַעֲשׂוֹת כְּכֹל־הַחֲזוֹן
 עַל־הַסּוֹפֵר הַזֶּה׃ וַיִּלְכֹּד חֲלָקֵי־הָאָרֶץ
 23 הַמֶּלֶךְ אֶל־חֲלָקֵי־הַבְּמִצָּא אֲשֶׁת׃ וְשָׁלַם בֶּן־
 חֲלָקֵי־הַבְּמִצָּא בְּרִחְסָה שֶׁמֶר הַבְּנָיִם הָיָא וַיֵּשֶׁבְתוּ
 בִּירִשְׁלָיִם בְּמִשְׁכַּת וַיִּדְבַּר אֵלֵיהֶם בְּחַת׃ וַתֹּאמֶר
 24 לָהֶם כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲמַר לֵאמֹר
 אֲשֶׁר־שָׁלַח אֲחֵיכֶם אֵלַי׃ כֹּה אָמַר יְהוָה
 25 הֲגַלֵּי מִבְּיַת רַעַי עַל־הַמִּקְדָּשׁ הַזֶּה וְעַל־יֹשְׁבָיו
 אֵת כָּל־הָאֲמוֹת הַחֲזוֹנוֹת עַל־הַסּוֹפֵר אֲשֶׁר קִרְאֵה
 26 לִפְנֵי מֶלֶךְ יְהוּדָה׃ הִנֵּהוּ׃ אֲשֶׁר עֲזָבְתִּי
 וַחֲסִידָיו לֵאמֹר אֲחֵיכֶם לִמְעַן הַכְּעִיבֵנִי כְּכֹל
 27 מַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם וַתִּהְיוּ חֲמוֹת בְּמִקְדָּשׁ הַזֶּה וְלֹא
 תִּכְבְּרוּ׃ וְאֵל־מֶלֶךְ יְהוּדָה הִשְׁלַח אֲחֵיכֶם לַחֲזוֹשׁ
 28 בְּיָדָהּ כֹּה־תֹאמְרוּ אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
 29 יִשְׂרָאֵל הַיְדִים אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי׃ יָמֵן רַחֲמֵי־לִבְכֶם
 וַחֲבַנְעוּ׃ מִלִּפְנֵי אֱלֹהִים בְּשִׁמְעֵי אֲחֵי־דַבְּרוֹתַי עַל־
 30 הַמִּקְדָּשׁ הַזֶּה וְעַל־יֹשְׁבָיו וַחֲבַנְעוּ לִפְנֵי וַתִּקְרַע
 אֶת־בְּגָדָיו וַתִּבְכֶּה לִפְנֵי שִׁמְעוֹת נָאִם
 31 יְהוָה׃ הֲגַלֵּי אֶסְפֹּף אֶל־אֲחֵי־ךָ וְאֶסְכַּחֲתִי אֶל־
 32 קְבוּרָתָם בְּשִׁלֹּם וְלֹא־תִרְאֶנָּה עֵינֶיךָ כְּכֹל
 33 דַּרְשֵׁה אֲשֶׁר אֲנִי מִבְּיַת עַל־הַמִּקְדָּשׁ הַזֶּה וְעַל־
 34 יֹשְׁבָיו וַיֵּשֶׁבוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ דָּבַר׃ וַיִּשְׁלַח
 35 הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח אֶת־פְּלִזְבָּנִי יְהוּדָה וַיְרַשְׁלֵם׃
 36 וַיַּעַל הַמֶּלֶךְ בֵּית־יְהוָה וְכָל־אִישׁ יְהוּדָה וַיֵּשְׁבוּ
 37 בִּירִשְׁלָיִם וַחֲבַנְעוּ וְהַלְוִיִּם וְהַלְוִיִּם מִכָּל־עַמּוּד

בְּשֵׁנֵי יְהוָה וַיִּלְכֹּד בְּדָדַי הַיָּד אֲבִיו וְלֹא־סָר
 3 יָמֵן וְשִׁמְעוֹת׃ וּבְשִׁמְעוֹת שְׁנָיִם לִמְלֹךְ
 הָיָא עֲדָפוּ כַּעַד הָיָל לַחֲזוֹשׁ לֵאמֹר הַיָּד אֲבִיו
 וּבְשִׁמְעוֹת׃ עֲשָׂה שְׁנָה הַיָּל לִסְוֹר אֶת־יְהוּדָה
 4 וַיְרַשְׁלֵם מִן־הַבְּמִצָּא הַחֲזוֹנוֹת וְהַסּוֹפֵר
 הַמִּסְקִיּוֹת׃ וַיִּתְּנוּ לִפְנֵי אֵת מִזְבְּחוֹת הַבְּעֵלִים
 הַחֲזוֹנוֹת אֲשֶׁר לִמְעַלְתָּהּ מַעֲלִידִים בְּעַד הַחֲזוֹנוֹת
 5 הַסּוֹפֵר וְהַסּוֹפֵר שֶׁפֶר הַיָּד וְהַיָּד עַל־שֵׁן
 הַבְּנָיִם הַחֲזוֹנוֹת לָהֶם׃ וַעֲמַלְתָּה בְּעֵינֵי שֶׁפֶר
 6 עַל־מִזְבְּחוֹתֵיכֶם וַיִּסְוֹר אֶת־יְהוּדָה וְאֶת־יְרִשְׁלָיִם׃
 7 וְכַעַד מַלְשָׁה וְאֶסְרִים וְשִׁמְעוֹן וְעַד־נַפְתָּלִי
 8 בְּדָר בְּיָדֵיכֶם סָבִיב׃ וַתִּהְיוּ אֶת־הַמִּזְבְּחוֹת
 9 וְאֶת־הַחֲזוֹנוֹת וְהַסּוֹפֵר פָּתַח לַחֲזוֹק וְכָל־
 10 הַחֲזוֹנוֹת בְּעַד כְּכֹל־אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וַיֵּשֶׁב לַחֲזוֹשׁ׃
 11 וַיִּשְׁנֵן שִׁמְעוֹת עֲשָׂה לִמְלֹךְ לִסְוֹר אֶת־הָאֶרֶץ
 12 וְהַבְּנָיִם שָׁלַח אֶת־שָׁשָׁן בֶּן־אֲצִלְיָה וְאֶת־
 13 מַעֲשִׂיָּה שׁוֹדֵדֵיךְ וְאֵת יִחִיָּה בֶן־יִזְחָהוּ
 14 הַמִּזְבֵּחַ לַחֲזוֹק אֲחֵי־בֵית יְהוָה אֱלֹהֵי׃ וַיֵּבֵאוּ
 15 אֶת־חֲלָקֵי־הָאָרֶץ וְהַבְּנָיִם וַיִּתְּנוּ אֶת־הַכֶּסֶף
 16 הַבְּמִצָּא בֵּית־אֱלֹהִים אֲשֶׁר אֶסְכַּחֲתִים שִׁמְעוֹ
 17 הַיָּד כֹּה־מַלְשָׁה וְאֶסְרִים וְכָל־שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל
 18 וְכָל־יְהוּדָה וּבְנֵי־יָמֵן וַיֵּשְׁבוּ בִּירִשְׁלָיִם׃ וַיִּתְּנוּ
 19 עֲלֵי־הָאָרֶץ עֲשָׂה הַמַּלְאָכָה הַמִּסְקִיּוֹת בְּמִתְחִילָה
 20 וַיִּתְּנוּ אֵלָיו עֲשִׂי הַמַּלְאָכָה אֲשֶׁר עָשִׂים בְּבֵית
 21 יְהוָה לְבַדּוֹק וְלַחֲזוֹק הַבְּנָיִם׃ וַיִּתְּנוּ לַחֲזוֹשִׁים
 22 וְלַפְּלִיִּם לַקְּחוֹת אֲבֵי מַתְצַב וְעֵצִים לַמַּחְפְּזוֹת
 23 וְלַקְּחוֹת אֶת־הַבְּנָיִם אֲשֶׁר הִשְׁחָדוּ מִלִּבֵּי
 24 יְהוּדָה׃ וְהַחֲזוֹנוֹת עֲשִׂים כַּאֲמֹרָה בְּמַלְאָכָה
 25 וְעַל־יָדֵיכֶם׃ מִסְקִיּוֹת יַחַת וְעַבְדֵי־הָאֱלֹהִים מִן־
 26 בְּנֵי מַרְיָה חֲסִידָה וְשִׁמְעוֹן מִן־בְּנֵי הַחֲזוֹנוֹת
 27 לַבְּנָיִם וְהַלְוִיִּם כָּל־מִזְבֵּן כְּכֹל־שֶׁפֶר׃ וְעַל־
 28 הַסּוֹפֵר וּמַחְפְּזוֹת לְכֹל עֲשָׂה מַלְאָכָה לַעֲשׂוֹת
 29 וְעַבְדָּה וּמַלְוִיִּם סוֹפֵרִים וְשִׁמְעוֹת וְשִׁמְעוֹת׃
 30 וּמַחְפְּזוֹת אֶת־הַכֶּסֶף הַבְּמִצָּא בֵּית יְהוָה מִצָּא
 31 חֲלָקֵי־הָאָרֶץ הַבְּנָיִם אֶת־סָפֵר חֲזוֹנוֹת־יְהוּדָה בְּיָדֵי
 32 מַלְשָׁה׃ וַיֵּעַן חֲלָקֵי־הָאָרֶץ אֶל־שָׁשָׁן הַסּוֹפֵר
 33 סָפֵר הַחֲזוֹנוֹת מִצָּאֵי בְּבֵית יְהוָה וַיִּתֵּן חֲלָקֵי־הָאָרֶץ
 34 אֶת־הַסּוֹפֵר אֶל־שָׁשָׁן׃ וַיֵּבֵאוּ שָׁשָׁן אֶת־הַסּוֹפֵר

10 יהוה מפני בני ישראל: וידע יהוה אל
 11 מלשה וארעפ ולא הקשים: ויבא יהוה
 עליהם את שתי הצבא אשר מלכו אשר
 וילכו את מלשה בחדים ויאסרו בחדים
 12 וילכו בבלה: וכפר לו יהוה את פני
 יהוה אלהו ויפגע מאד מלפני אלה אמרו:
 13 ויחפל אליו ויעז לו וישמע ויחפר וישבד
 וישלם למלכו וידע מלשה כי יהוה הוא
 14 האלים: ואחרי כן בנה חומה ויצפה
 לעיר חזק מערה לנחון בפרז ולבוא בשער
 הדיים וכבד לשל ועבדה מאד וישם שרי
 15 חיל בכל הערים הנצרות ביהודה: וחס את
 אלו ויבן ואת הספל מפת יהוה וכל
 המוצות אשר בנה ביהויה ויבן ויבן
 16 וישלח הצצה לעיר: וכן את מוצת יהוה
 ויבן עליה ויבן שלמים ויהוה ויבן ליהוה
 17 לעבד את יהוה אלו ישראל: אבל עוד
 העם זכרים בנמות רק ליהוה אלהים:
 18 ויהו דברי מלשה ויחפרו אל אלו ויבן
 החיים המופים אליו בשם יהוה אלו
 19 ישראל דם על דברי מלכ ישראל: ויחפרו
 והעזו וכל הפארו ומעלו המקמות אשר
 בנה סם בנות העמל האמרים והסלים
 לפני הפגע דם פתחים על דברי יהוה:
 20 וישב מלשה עם אמון ויחפרו ביהוה וימלו
 21 אמון בן תחזי: בן עשרים וארבע שנה:
 אמון במלך ושהים שלים מלך ביהוה:
 22 ויעש דרע בעני יהוה פאשו עשה מלשה
 אביו וכלל הסלים אשר עשה מלשה אביו
 23 ויבן אמון ויבנים: ולא כבע מלפני יהוה
 פדפגע מלשה אביו כי הוא אמון דרפה
 24 אשמה: וקשרו עליו עבדו ומיחדו ביהוה:
 25 ויפי עם דרעף את כל הקשים על דרעף
 אמון וימלו עם דרעף את ישראל בן
 תחזי:

CAP. XXXIV. ל

1 בן שמונה שנים ואשירה במלך ושלשים
 2 ואחר שנה מלך ביהוה: ויעש דרעף

28 על המדה: ומכנת לתבוא דגן וחיטת
 ויצור ואחר לכל ברהמה ובהמה ועדרים
 29 לחדות: ועדים עשה לו ומקנה צאן וכל
 30 לב פי כדלו אלהים וכש רב מאד: והוא
 יחוקרו סחם את מלכא מימי נחון העליון
 וישלם למפנה מערכה לעיר חזק ויצלח
 31 יחוקרו בכל מעשהו: וכן במלכו ויבן
 בכל המשלחים עליו לחד המופת אשר יהוה
 32 בארץ עמו האלים לשלוח לעת כל בלבו:
 ויהו דברי יחוקרו ויחמו דם פתחים
 33 פחון ישעיה בן אמרץ הצבא על סור
 מלכי יהודה וישראל: וישב יחוקרו עם
 אמון ויחפרו במעלה קבר ביהוה וכבד
 עשו כל במועל ביהודה וישב ויחפר
 וימלך מלשה בן תחזי:

CAP. XXXIII. ל

1 בן ששים עשה שנה מלשה במלך ויחשים
 2 ויחמש שנה מלך ביהוה: ויעש דרע
 בעני יהוה פדפגעת היום אשר דרע יהוה
 3 מפני בני ישראל: וישב ויבן את המוצות
 אשר ביהוה יחוקרו אביו ויבן מוצות
 לבעלים ויעש אשוח וישחור לכל צבא
 4 השלם ויעבד אום: ויבנה מוצות ביהוה
 יהוה אשר אמר יהוה ביהוה יהוה שמו
 5 לעולם: ויבן מוצות לכל צבא השמים
 6 בשמי ויצוח ביהוה: והוא העבד את
 בני פאש בני בן דם ועבן ויחל וכשף
 ועשה אוב ויהעו הרפה לעשות דרע בעני
 7 יהוה לכהעו: וישם את הסל אשר
 עשה ביהוה האלים אשר אמר אלהים אל
 יהוה ואל שלמה בן ביהוה יהוה ויחפר
 אשר ביהוה מכל שבני ישראל אשים את
 8 שמו לעולם: ולא אסף להסד את
 הנל ישראל מעל הדימה אשר העמדתי
 לאבותיכם רק ואבישמו לעשות את כל
 אשר צויתם לכל ביהוה ויהוה המושפטים
 9 ביהוה: וידע מלשה את יהודה וישב
 השלם לעשות דרע בן דגים אשר השמיד

דברי הימים ב לב חרא

14 ואת מזבחותיו ואת מזבחותיהם ואת השולחם לאמו
 לפס מפני אחד השוחחו ועלו חקמיהו
 15 ולא חרש מה עשיתי אני ואמרו לכל עמי
 הארצות היכול וכלו אלה נזיו הארצות להפיל
 16 את ארצם מידינו: מי בכל אלה העוים האלה
 אשר החזיקו אבותי אשר יכול להפיל את
 עמי מידי פי ויכל אדוםם להפיל ארצם מידינו
 17 ועתה אל ישיא ארצם חוקיה ואל ישיח
 ארצם פאתו ואל יחמיט לו פרא ויכל כל
 אלה בל נזיו וממלכה להפיל עמי מידי ומידי
 אבותי אין פי אדוםם לארצו ארצם מידי
 18 ועד דברו עבדיו על ידוה האלום ועל חוקיה
 עבדו: וספרים כתב לחוף ליהוה אלהי ישראל
 19 ולאט עליו לאט פאלו נזיו הארצות אשר
 לא הפילו עמם מידי בן לא הפיל אלה
 20 וחוקיה עמי מידי: וקראו בקול גדול ודחית
 על עם והשלים אשר על החומה לראם
 21 לברולם למען יפחד את העיר: והפילו
 אל אלה והשלים פעל אלה עמי הארץ
 22 מעשה ידי האדם: והתפיל חוקיה
 הפלך ושערה בן אמוץ וברא על ואת
 23 וועקו השמים: וישלח יהוה סלע
 ויכדו כל צבדו חיל ועדי ושר במחנה מלך
 24 אשר וישב בבשת פנים לארצו ויבא בית
 אלוהו ומצואו מעיו שם הפילה בתרבו:
 25 וישע יהוה את יחוקיה ואת לשב והשלים
 26 מיד סחרוב מלך אשר ומיד כל ויטלים
 27 מסביב: ורבים מביאים מבחה ליהוה ליהשלים
 28 ומגדלת ליהוקיה מלך יהודה ופשא לעמי
 29 כל דבאים מאתי כן: בימים הים
 30 חלה יחוקיה עד למות והתפיל אל יהודה
 31 ואמר לו ומסת בתן לו: וארנמלו עליו
 32 השוב יחוקיה פי נבה לפו יהוה עליו לנצח
 33 ועל יהודה והשלים: ויבצע יחוקיה בנבה
 34 לפו דהא וישב והשלים והרבה עליהם קצף
 35 יהודה פימי יחוקיה: ויהוה ליהוקיה עשר
 36 וכבדו דבה מאו הארצות עשה לו לכסף
 37 וזהב ואמן יהוה ולבשמים ולמגלים לכל

18 במשקחותיהם במחלקותיהם: ולהתחוש בכל
 טעם לשידם ויבניהם ויבנותיהם לכל קדוה פי
 19 סחרובם ותקדשו קדשו: ולבני ארון הנזרים
 משוי מעש עידים בכל עיר ועיר אנשים
 אשר קבו בשמות לחת מלות לכל זכר בנזרים
 20 ולכל הרוחש בלום: ויעש פאת חוקיה
 בכל יהודה ויעש הפוב האשר והאמת לפני
 21 יהוה אלוהו: ובכל מעשה אשר החיל ובעדת
 בית האלום ויבחרו ויבפשה לרש לאלוהו
 22 בכל לבם עשה והציל:

CAP. XXXII. לב

1 אתי הימים והאמת האלה בא סחרוב
 למך אשר ויבא ביהודה ויחן על הערים
 2 והארצות ואמר לבקום אלו: וירא יחוקיה
 3 פרא סחרוב ופלו לפלחמה על ירושלים:
 4 וינעץ עם שויו ונפלו לסחום את מימי
 5 העיטת אשר מרוץ לעד ויערדו: והקבצו
 6 עטריב ויחמו את כל הפעילות ואת הובחל
 השומק בתוך הארץ לאמו לפה ויבאו מלכו
 7 אשר וקצאו מים רבים: ויחוק ויבן את כל
 החומה הפחצה ויעל על המגדלות והוצצה
 החומה אחרת ויחוק את הפולא עד יהוה
 8 ויעש שלח לרב ומגנים: ויחן שרי מלחמה
 על העם ויקבצם אלו אל ירוחב שעו העיר
 9 ויחן על לבנם לאמו: חוקו והמצו אל
 10 יהוה ואל תחשו מפני מלך אשר ומלפני
 11 כל הדומן אשר עמי פי עמט רב מעמי:
 12 עמי ודע בשר ועמי יהוה אלוהי לעוטי
 13 ולדאום מלחמות ויפמכו העם על דבתי
 14 יחוקיה מלך יהודה: אתו זה שלח
 15 סחרוב מלך אשר עבדו והשלימה יהוה
 16 על עיניו וכל ממשלתו עמי על יחוקיה מלך
 17 יהודה ועל על יהודה אשר בירושלים לאמו:
 18 כה אמר סחרוב מלך אשר על מיה אדם
 19 מלחום וישנים במצור בירושלים: והא
 20 יחוקיה משה ארם לחת ארםם למת ברעב
 21 וכצמא לאמו יהוה אלוהי מציל מפי מלך
 22 אשר: והאדוא יחוקיה הסר את צמרתו

1 וישתחו הפסח בארבעה עשר לחדש השני
 והבדלים והזמים נכלמו ויתקדשו ויביאו עולות
 16 בית יהוה: ויעמדו על עמדם במשפטים
 כחות משה איש האלהים הבדלים וזקנים
 17 את יהוה מיד האלים: כדברת בקול אשר
 לא התקדשו האלים על שחטת הפסחים
 18 לכל לא סודו להקדש ליהוה: כי מצד
 העם רבת מאפרים ומנשה יששכר ובגלן
 לא הפירו כי אכלו את הפסח בלא כתיוב
 פי ההפיל יחוקרה עליהם לאמי יהוה
 19 הפוב יספר בעד: על לבם הין לחדש
 האזנים: ויהוה אלהי אבתו ולא כסודרו
 20 הקולש: וישמע יהוה אל יחוקרה וירפא את
 21 העם: ויעשו בני ישראל הנמצאים
 בירושלם אדרתג הפצות שבעת ימים בשמחה
 גדולה ומהללים ליהוה יום: פום האלים
 22 הבדלים בכלי עז ליהוה: וידפו יחוקרה על
 לב כל האלים והמשפלים שכל סוב ליהוה
 ויאכלו את היסעו שבעת הימים מופחים וברו
 שלמים ומתחים ליהוה אלהי אבותיהם:
 23 וייעצו כל הדגול לעשות שבעת ימים אחרים
 24 ויעשו שבעת ימים שמחה: כי חוקרה מלך
 יהודה היום לקול אלקי פרים ושבעת אלפים
 צאן השורים הרימו לקול פרים אלקי וצאן
 25 עשרת אלפים ויחידשו כזבים לרב: וישמחו:
 על יגול יהוה הבדלים האלים וכל הדגול
 הבאים משרא האלים הבאים משרץ ישראל
 26 האשכים ביהוה: וחדו שמחה גדולה
 בירושלם פי מלמי שלמה בן חיד מלך
 27 ישראל לא כזאת בירושלם: ויקמו
 הבדלים האלים ונרכו את העם וישמע בקולם
 ותבוא הפעלים למען קדשו לשמים:
 CAP. XXXI. לא
 1 וככלות כל זאת וצאו כל ישראל הנמצאים
 לעיר יהודה וישפרו הפצות ויגידו האשכים
 ויתקצו את הבמות ואת המזבחות ככל יהודה
 ובנימן ובאפרים ומנשה עד לבנה וישנים
 2 על בני ישראל איש לאחותו לערים: ויעמד

1 ויחוקרה את מחלקות הבדלים והזמים על
 מחלקתם איש כפי עבודו לבדלים וזלזים
 לעלה ולשלמים לשרת גזרות גדול בשפר
 3 מחטת יהוה: ומתה הלקו מרדכשו לעלות
 לעלות הבקר העדר העולות לשפוח ולחזשים
 4 ולפועים כתיוב בחרת יהוה: ויאמר לעם
 לישבו ירושלם לחם מתה הבדלים האלים
 5 למען יחוק בחרת יהוה: וכסוף הידו הידו
 בני ישראל ואשית דין תיחש ויצדו היחש
 וכל תביאת שדה ומעשו הכל לרב הביאי:
 6 ובני ישראל ויהודה האשכים בעת יהודה גסר
 הם מעשו בקר וצאן ומעשו קדשים המקדשים
 ליהוה אלהים הביאו ויחש עמדת עמדת:
 7 בחדש השליש החדו העמדת לישר ויחוש
 8 האשכים פלו: ויאמי יחוקרה האלים וירא
 את העמדת ויברכו את יהוה ואת עמל
 9 ישראל: ויחדש יחוקרה על הבדלים
 10 האלים על העמדת: ויאמר אלקי עזרה
 הבקר והצאן לנית צדק ויאמר מהלך החוקרה
 לביא בית יהודה אכלו ושבעו חזרו ע ללב
 כי יהוה ברך את עמל והפיר את החוקרה
 11 יהוה: ויאמר יחוקרה לרבת לשכחה
 12 בבית יהוה ויכינו: ויביאו את החוקרה
 והמעשר והקדשים באמונה ועליהם כול
 13 פנניה דגלי ושמי אחיה משנה: ויחזק
 ופזרה וסח ועשראל וירמיה ויחזק והאל
 14 ויסמכו וסח ובניהו פקדים מען פנניה
 ושמי אחיו במפקד יחוקרה הפקדו עזרה
 14 נתי בית האלים: וקרא בן ימיה דגלי
 השוע לפזרה על קבת האזנים לתת חרומת
 15 יהוה וקדש הקדשים: ועל ידו עזר וממקן
 וישע ושמינה אמרה ושכניה בעת
 הבדלים באמונה לתת לאחיהם במחלקות
 16 בגדול פקמן: מלבי החיחשם לזכרים מן
 שלוש שנים למעלה לכל הפא לבית יהוה
 לדם יום פיומי לעבודתם במשמותם
 17 במחלקותיהם: ואת החדש הבדלים למיח
 אחרתם האלים מן עשרים שנה למעלה

דברי הימים ב ל תקצט
 וכל העם על הזבח האלהים לעם כי מצאם
 ידה הרים:

CAP. XXX. ל

1 וישלח חזקיהו על פני ישראל ויהודה ונבם
 אגודת פתב על אפרים ומנשה לבוא למח ידה
 בירושלם לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל:
 2 ויעצו המלך ושאריו וכל יהודה בירושלם
 לעשות הפסח בחודש השני: כי לא יכלו
 לעשותו בעת ההיא כי הדברים לא ידעו חזקיהו
 לכפיו והעם לא יאמרו לירושלם: וישו
 הדבר בעיני המלך ובעיני כל יהודה: ויעמידו
 דבר להעמיד קול בכל ישראל מפאת שבע
 ועודן לבוא לעשות פסח ליהוה אלהי
 ישראל בירושלם כי לא ידעו עשו פתוב:
 6 וילכו הרצים באגרות מיד המלך ושאריו בכל
 ישראל ויהודה וכמצות המלך לאמרו בני
 ישראל שוב אל יהוה אלהי אבותם יצחק
 וישראל וישב אל דבלימה הנשואה לם מפני
 7 מלכי אשור: ואל יהוה פאביכם וסאביכם
 אשר מעלד ביהוה אלהי אבותיהם וחתם
 8 לשפחה פאשר אפם ראים: עתה אל תקשו
 ערפכם פאביהם פסחתי ליהוה ובא למקדשו
 אשר הקדש לעולם ועבדו את יהוה אלהיכם.
 9 וישב מכם חזק אפוי: כי בשוכם על יהוה
 אדחים ובניכם לדמים לפני שוביכם ולשוב
 לארץ האמה כרתעקן ורחם יהוה אלהיכם
 ולא יסד פנים מכם אם תשובו אליו:
 10 ויהיו הרצים עמים מעידו לעד בארץ אפרים
 ומנשה ועד זבולן ויהיו משוחקים עליהם
 11 ומלעים בם: אך אנשים מאשר ומנשה
 12 ומאכלן נכעו ובאו לירושלם: גם ביהודה
 ויהוה יד האלהים לחת להם לב אחד לעשות
 13 מצות המלך והשנים דבר יהוה: ויאספו
 14 לירושלם עם רב לעשות את תוע הפצות
 בחודש השני קהל לב מאד: ויאמרו יסדו
 את המזבחות אשר בירושלם ואת כל
 המקדשות האחר וישלכו לנהל קדוק:

21 בית יהוה: ויבאו פרים שבעה ואילים
 שבעה וכבשים שבעה וצפירי עזים שבעה
 לחטאת על המזבחה ועל המוקדש ועל יהודה
 ויאמרו לפני אהרן הכהנים להעלות על מזבח
 22 יהוה: וישחטו הקהל ויקבלו הדברים את
 הדם ויורקו המזבחה וישחטו האילים ויורקו
 הדם המזבחה וישחטו הכבשים ויורקו הדם
 23 המזבחה: ויגישו ארבעתו החטאת לפני
 24 המלך והקהל וכסמו יחדם עליהם: וישחטום
 הדברים ויחטאו את דמים המזבחה לכפר
 על פני ישראל כי לכל ישראל אמר המלך
 25 העלה החטאת: ויעמד אהרן הכהנים בית
 יהוה וצבצבו ענבלים וכבשות במצות יהוה
 26 ונתן חזקיהו המלך ונתן הבשר כי כד יהוה
 הפצתו מיד נבואיו: ויעמד היום בכלי
 27 חזקיהו הכהנים בתצבותו: ויאמרו חזקיהו
 להעלות העלה להמזבח ונתן החל העלה
 החל שיר יהוה והתצבות ועל ידו כל חזקיהו
 28 מלך ישראל: וכל הקהל משתחוים והשיר
 משורר התצבות מתצבים החל עד לכות
 29 העלה: וכבשות להעלות פרעו המלך וכל
 30 הכבשים אהרן וישחטו: ויאמרו חזקיהו
 המלך והשנים ללויים להחל ליהוה דברי
 חזקיהו ואמר החזה והגלל עד למזבחה ויעמד
 31 וישחטו: וישן חזקיהו ויאמר עתה
 מצאתם חכם ליהוה גשו הביאו וכתוב
 ותרזת לבית יהוה ויבאו תשגל וכתוב
 32 וחרוז וכל קריב לב עלות: ויהי מספר
 העלה אשר הביאו העלה מצד שבעים אילים
 33 מאה כבשים מארזים עלה ליהוה כל אלה:
 וחקדשים בקר שש מאה וצאן שלשה
 34 אילים: רק הדברים היו למעט ולא יכלו
 להשיש את כל העלות ויחזקם אהרן
 35 האלים עד עלות המזבחה ועד חזקיהו הכהנים
 כי היום ישו לבב לחקש מהותם: ונבם
 עלה לב בחזקיהו השלמים ובנסים לעלה
 36 וחזקיהו עמד בית יהוה: וישחט חזקיהו

4 ידוה ויהוה יקם: ויבא את הדפנים ואת האלים
 5 ויאספם לחוב המזבח: ויאמר להם שמעתי
 הלים עתה והקדשתי וקדשתי את בית יהוה
 אלו אתחכם והוצאתי את הדבה מקד
 6 הולש: פי מעול אבותי ועשו דרע בעיני
 יהוה אלצתי ויעזבוה ויפנו פניהם ממזבחן
 7 יהוה ויחזרו עמו: גם סעו דלתות האילים
 ויכפו את הדפנות הקטות לא הקטנה ועלה
 8 לארבעה בלש לאלו ישראל: יהוה קצת
 יהוה על הדבה ויושלם ויחנם לו עה לשמה
 9 ולשוקה פאשר אתם ואים בעיניכם: הדפה
 כסלו אתחתי בחוב ובמיט ובתחתי ומשיט
 10 בשמי על דמותי: עתה עם לבבי לכוח בית
 ליהוה אלו ישראל ושב מפני חרון אפי:
 11 בני עתה אל תשלו פריכם ביהוה לעמוד
 לסבל לשולו ולהזות לו משוחים ומקדשים:
 12 ויקמו הלים מוח בן עמיאל ואל בן עזריה
 13 מן בני דבתי ומן בני מדי קש בן עבדי
 ועזריה בן יהואל ומן בנשלי יחז בן
 14 זפיה ועון בן יחזיהו: ומן בני אליעזר שמוי
 15 וישאל ומן בני אסף וכריה ומנחיהו:
 16 ומן בני הימן ואל שמועי ומן בני דהרן
 17 שמעיה ועמאל: ויאספו את אבותיהם ויהקדשו
 18 ויבאו ככבוד המלך בדמי יהוה לשור בית
 יהוה: ויבאו הדפים לפניו את יהוה
 19 לשור ויצא את כל האמולה אשר מצאו
 בדכל יהוה לחצו בית יהוה ויקמו הלים
 20 להוציא לתל קרנות חציה: ויחלו בארז
 לחוש הראשון לקדש וימים שמטה לחוש
 21 בא אלם יהוה ויקדשו את בית יהוה
 22 לימים שמטה ויחם שמה עשו לחוש
 23 הראשון מלו: ויבאו פניהם אל חוקי יהוה
 24 המלך ויאמרו טרתי את כל בית יהוה ואת
 25 מוח העולה ואת כל מלו ואת שלוק
 26 הפעכה ואת כל גלתי: ואת כל הפלים
 27 אשר הניח המלך אחו במלכותו במעול הכפ
 28 והקדשתי הים לפני מוח יהוה: וישבם
 29 וחוקייה המלך וישאל את שר העיר ועל

14 ישראל: ויעזב החלוץ את השבה ואת
 15 הדבה לפני השמים ומל האקול: ויקמו
 16 האשמים אשר יקבו בשמות ויחוקו בשבה
 17 וכל משפוחם הולשו מה השלל וילבשו
 18 וימלו ויאללו וישלמו ויססו ויסללו
 19 בחמים לכל פושל ויבאום יהוה עיר הדפנים
 20 אצל אחיהם וישבו שמון: בעת
 21 יהיא שלח המלך אחו על מלכי אשר
 22 לעז לו: ועד אחמים באו ויפ ביהוה
 23 וישפ שבי: ופלוהים פשוטו בעת השפלה
 24 והנב ליהוה ולקחו את בית שמש ואת
 25 אלו ואת הדפנות ואת שובם ובתיהוה ואת
 26 תמרה ובתיהוה ואת גמון ואת גמורה
 27 וישבו עם: פרהכניע יהוה את יהוה
 28 בעמד אחו מלך ישראל פי הוליע ביהוה
 29 ומעול מעל ביהוה: ויבא עליו תלנת פלסס
 30 מלך אשר ויצר לו ולא חוקו: פרחק
 31 אחו את בית יהוה ואת בית המלך השמים
 32 ויחן למלך אשר ולא לעזרה לו: ובעת הצ
 33 לו ויסק למעול ביהוה דא המלך אחו:
 34 ויזח לאלו המטק הפנים פו ויאמר פי
 35 אלו מלכראם דם מעזים אים להם אופח
 36 ועזרתי דם יהוה להכשיל ולכל ישראל:
 37 ויאספו אחו את כל בית האלים ויקצו את
 38 כל בית האלים ויסו את דלתות בית יהוה
 39 וישע לו מוחות בכל פה ביהושלם: ובכל ער
 40 ועו ליהוה עשה במוח לפר לאחים אחים
 41 וכלם את יהוה אלו אבותו: ותר דסיו וכל
 42 דכו הראשנים האחרונים דם בחובים על
 43 סר מלכי יהוה וישאל: וישב אחו עם
 44 אמו והבררה בעו ביהושלם פי לא הביארו
 45 לבתי מלכי ישראל וימלו ויחוקוה בס תחתי:

CAP. XXIX. כט

1 חוקייה מלך בן עזרים וימלו שנה ועשרים
 2 וחשע שנה מלך ביהושלם ושם אמו אביה
 3 ביהוה: וישע דלש בעיני יהוה בכל
 4 אשר עשה דוד אמו: דא בשנה הראשונה
 5 למלו ברוש הראשון פוח את דלתות בית

דברי הימים ב כח תקצו

1 וַיֵּצֵא שָׂמֹן עַל־מִזְבֵּחַן כִּי־הִפְלִיא לְהַעֲדֹת
 2 עַד כִּי־חֻקָּו וּכְחֻקָּהּ נִבְחָה לִפְנֵי עַד־לְהַשְׁמִיט
 3 וַיַּעַל בְּיָדָהּ אֱלֹהֵי וַיִּבֶן אֶל־הַיִּבְלִי יְדָהּ
 4 לְהַקְטִיר עַל־מִזְבֵּחַ הַקְּטֹרֶת וַיִּבֶן אוֹתוֹ
 5 עַד־יָדָהּ וַיִּבְנֶה וַעֲלֵה פִּדְיָהּ שְׂמֹנִים
 6 כִּי־יָדָהּ וַיַּעֲמֵד עַל־עִירָהּ הַמִּלֶּכֶד וַיֹּאמֶר
 7 לֹא־לָרֶחֶק עֲלִיָּהּ לְהַקְטִיר לַיהוָה כִּי לַפְּדָיִם
 8 כִּי־אֲרוֹן הַמִּקְדָּשִׁים לְהַקְטִיר צֶמֶד מִן־הַמִּקְדָּשׁ
 9 כִּי מַעֲלָה וְלֹא־לָרֶחֶק לְכַבֵּד מִזְבֵּחַ אֱלֹהִים
 10 וַיִּשָּׂא עֲלִיָּהּ וּבָחַד מִקְרָתָהּ לְהַקְטִיר וַיַּעֲשֶׂה
 11 עִם־הַדְּבָרִים הַנְּחָמִים וַיְרַחֵם בְּמַצְוֹת לִפְנֵי
 12 הַדְּבָרִים בְּמַח יְדָהּ מִעַל לְמִזְבֵּחַ הַקְּטֹרֶת
 13 וַיִּסֵּן אֱלֹהֵי עֲוֹנוֹתָיו כִּי־הָאֵשׁ וְכָל־הַדְּבָרִים
 14 הַזֵּה וַיִּהְיֶה מַצְעֵד בְּמַצְוֹת וַיִּבְדִּילֵהוּ מִשָּׂם
 15 וְגַם־הָיָה קָדוֹחַ לְצִאתָהּ כִּי נִשְׁעַת יְדָהּ וַיִּהְיֶה
 16 עֲוִיָּהּ הַמִּלֶּכֶד מַצְעֵד עֲדֵיכֶם מֵוֹתוֹ וַיִּשְׁכַּח בַּיָּם
 17 הַהוּא מַצְעֵד כִּי מִגֹּד מִפֶּתַח יְדָהּ וַיִּרְאֶם
 18 בְּנֵי־עַל־פֶּתַח הַמִּלֶּכֶד שֹׁפֵט אֶת־עַם הָאָרֶץ
 19 וַיִּחַר דְּבַר עֲלִיָּהּ הַרְאִשִׁים הַאֲחֵרִים פְּרַג
 20 וַיַּעֲרֵהוּ בְּרֶאֱמֹץ הַבָּמָה וַיִּשְׁכַּח עֲוִיָּהּ עִם
 21 אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּ אוֹתוֹ עִם־אֲבוֹתָיו בְּשָׂדֵה הַקְּבֻרָה
 22 אֲשֶׁר לְמַלְכִים כִּי אֲמִרוֹ מַצְעֵד הָיָה וַיִּמְלֹךְ
 23 יִרְמְיָהּ בֶּן תַּחֲזֵק

CAP. XXVIII. כח

1 בְּרֶעֱשָׂוִים שָׂהָה אוֹתוֹ בְּמִלְכָּה וַעֲשֶׂה עֲשֵׂה
 2 שָׂהָה מֶלֶךְ בְּיְרוּשָׁלַם וְלֹא־עֲשָׂה הַיֵּשֶׁר בְּעֵינֵי
 3 יְהוָה בְּיָדָהּ אֲמִינוֹ וַיִּלְכֹּד בְּיָדָהּ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
 4 וְגַם מִסְכַּח עֲשָׂה לְפָעִלִים וַיְהִי הַקְּטֹרֶת
 5 בְּנִיָּהּ בְּרֶחֶם וַיִּבְעַר אוֹתוֹ בְּנֵי בָאֵשׁ פְּחֻצְבָּה
 6 דְּבָרִים אֲשֶׁר דָּרִישׁ יְדָהּ מִשְׁכַּח בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 7 וַיִּזְבַּח וַיִּקְרַע בְּנִמְחָה וַעֲלֵה־נִבְעוֹת וַתַּחֲזֵק
 8 כְּלִיעַץ רַעֲנָן וַיִּתְמַדוּ יְדָהּ אֱלֹהֵי בְּרֶמְלֶכֶד
 9 אֲרִם וַיִּכְרְטוּ וַיִּשְׁכַּח מִשְׁכַּח שְׂמֵחָה גְדוּלָּה וַיִּבְיֹא
 10 דְרִמְשָׁק וְגַם בְּרֶמְלֶכֶד יִשְׂרָאֵל לִתְּוֹן וַיִּבְרַח
 11 מִבְּהַר גְדוּלָּה וַיִּיחַד פֶּתַח בְּרֶמְלֶכֶד בְּיָדָהּ
 12 מֵאֵה וַעֲשֵׂרִים אֶלֶף בָּרוּם אוֹתוֹ הַכֹּל בְּנִי־הַל
 13 בְּעֵזֶם אוֹתֵיהֶם אֱלֹהֵי אֲנִתָם וַיִּיחַד
 14 וַיִּכְרֵו וַיִּבְרַח אֲפִיִּים אֶת־מַעֲשֵׂהוּ בְּרֶמְלֶכֶד
 15 וְאֶת־עֲוֹנוֹתָם כִּי־הָיָה וְאֶת־אֲלֵקָה מִשְׁכַּח
 16 הַמִּלֶּכֶד וַיִּשְׁכַּח בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֲחֵרֵים מֵאֲחֵרִים
 17 אֶלֶף מֵשִׁים בָּרִים וּבְלוֹת וְגַם־שָׁלַל רַב בְּזֵוֹ
 18 מֵהֶם וַיִּבְיֹאוּ אוֹתוֹ שָׁלַל לְשֹׁמְרוֹן וַעֲשֶׂה יְהוָה
 19 כִּבְיָהּ לַיהוָה עַד־שָׂמֹן וַיֵּצֵא לִפְנֵי הַצָּבָא הַבָּא
 20 לְשֹׁמְרוֹן וַיֹּאמֶר לָהֶם יְהוָה בְּחַמַּת יְדָהּ אֱלֹהֵי
 21 אֲבִי־יִתְּיָם עַל־יְהוָה תִּנְחַם בְּיָדְכֶם וַיִּתְּנֶהֶם
 22 בְּיָדָהּ עַד לְשֹׁמְרוֹן דָּבִיעַ וַעֲשֶׂה בְּנֵי־יְהוָה
 23 וַיְרוּשָׁלַם אֲחֵם אֲבוֹתָם לְכַבֵּשׁ לְעֵבָרִים
 24 וְלִשְׁפֹּחוֹת לָכֶם הָאֵל וְכִּי אֲחֵם עִמָּכֶם אֲשַׁמֹּת
 25 לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וַעֲשֶׂה שְׂמֵעֵי וַחֲשִׁיבֵי
 26 הַשְׁבִּיָּה אֲשֶׁר שְׂבִיתֶם מֵאֲחֵיכֶם כִּי חָרוֹן אַף־
 27 יְהוָה עֲלֵיכֶם וַיִּקְבְּרוּ אֲנָשִׁים מֵרֵאשִׁי
 28 בְּנֵי־אֲפִיִּים עֲוִיָּהּ בְּרֶמְלֶכֶד בְּרֶכֶדִיָּה בְּרֶ-
 29 מִשְׁלֵמוֹת וַיִּחְזְקוּהָ בְּרֶשֶׁלִים וַעֲמַטָּה בְּרֶ-
 30 חֲדָלָה עַל־דְּבָרִים מִן־הַצָּבָא וַיֹּאמֶר לָהֶם
 31 לֹא־רִבִּיָּה אוֹתוֹ הַשְׁבִּיָּה יְהוָה כִּי לְאֲשַׁמֹּת יְדָהּ
 32 עֲלֵי־אֲחֵם אֲמִיִּים לְרִסְתָּהּ עַל־הַשְׂאֵתָם וְעַל־
 33 אֲשַׁמֹּתָהּ כִּי־רַבָּה אֲשַׁמֹּתָ לֵט וַחֲרוֹן אַף־עַל־

1 בְּרֶעֱשָׂוִים וַחֲמֵשׁ שָׂהָה יְיָם בְּמִלְכָּה וַעֲשֶׂה
 2 עֲוִיָּהּ שָׂהָה מֶלֶךְ בְּיְרוּשָׁלַם וַעֲשֶׂה אֲשֶׁר וַחֲמֵשׁ
 3 בְּרֶחֶם וַעֲשֶׂה וַיַּעַל בְּיָדָהּ אֱלֹהֵי וַיִּבְנֶה אֶל־הַיִּבְלִי
 4 לְהַקְטִיר עַל־מִזְבֵּחַ הַקְּטֹרֶת וַיִּבֶן אוֹתוֹ
 5 עַד־יָדָהּ וַיִּבְנֶה וַעֲלֵה פִּדְיָהּ שְׂמֹנִים
 6 כִּי־יָדָהּ וַיַּעֲמֵד עַל־עִירָהּ הַמִּלֶּכֶד וַיֹּאמֶר
 7 לֹא־לָרֶחֶק עֲלִיָּהּ לְהַקְטִיר לַיהוָה כִּי לַפְּדָיִם
 8 כִּי־אֲרוֹן הַמִּקְדָּשִׁים לְהַקְטִיר צֶמֶד מִן־הַמִּקְדָּשׁ
 9 כִּי מַעֲלָה וְלֹא־לָרֶחֶק לְכַבֵּד מִזְבֵּחַ אֱלֹהִים
 10 וַיִּשָּׂא עֲלִיָּהּ וּבָחַד מִקְרָתָהּ לְהַקְטִיר וַיַּעֲשֶׂה
 11 עִם־הַדְּבָרִים הַנְּחָמִים וַיְרַחֵם בְּמַצְוֹת לִפְנֵי
 12 הַדְּבָרִים בְּמַח יְדָהּ מִעַל לְמִזְבֵּחַ הַקְּטֹרֶת
 13 וַיִּסֵּן אֱלֹהֵי עֲוֹנוֹתָיו כִּי־הָאֵשׁ וְכָל־הַדְּבָרִים
 14 הַזֵּה וַיִּהְיֶה מַצְעֵד בְּמַצְוֹת וַיִּבְדִּילֵהוּ מִשָּׂם
 15 וְגַם־הָיָה קָדוֹחַ לְצִאתָהּ כִּי נִשְׁעַת יְדָהּ וַיִּהְיֶה
 16 עֲוִיָּהּ הַמִּלֶּכֶד מַצְעֵד עֲדֵיכֶם מֵוֹתוֹ וַיִּשְׁכַּח בַּיָּם
 17 הַהוּא מַצְעֵד כִּי מִגֹּד מִפֶּתַח יְדָהּ וַיִּרְאֶם
 18 בְּנֵי־עַל־פֶּתַח הַמִּלֶּכֶד שֹׁפֵט אֶת־עַם הָאָרֶץ
 19 וַיִּחַר דְּבַר עֲלִיָּהּ הַרְאִשִׁים הַאֲחֵרִים פְּרַג
 20 וַיַּעֲרֵהוּ בְּרֶאֱמֹץ הַבָּמָה וַיִּשְׁכַּח עֲוִיָּהּ עִם
 21 אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּ אוֹתוֹ עִם־אֲבוֹתָיו בְּשָׂדֵה הַקְּבֻרָה
 22 אֲשֶׁר לְמַלְכִים כִּי אֲמִרוֹ מַצְעֵד הָיָה וַיִּמְלֹךְ
 23 יִרְמְיָהּ בֶּן תַּחֲזֵק

CAP. XXVII. כ

1 בְּרֶעֱשָׂוִים וַחֲמֵשׁ שָׂהָה יְיָם בְּמִלְכָּה וַעֲשֶׂה
 2 עֲוִיָּהּ שָׂהָה מֶלֶךְ בְּיְרוּשָׁלַם וַעֲשֶׂה אֲשֶׁר וַחֲמֵשׁ
 3 בְּרֶחֶם וַעֲשֶׂה וַיַּעַל בְּיָדָהּ אֱלֹהֵי וַיִּבְנֶה אֶל־הַיִּבְלִי
 4 לְהַקְטִיר עַל־מִזְבֵּחַ הַקְּטֹרֶת וַיִּבֶן אוֹתוֹ
 5 עַד־יָדָהּ וַיִּבְנֶה וַעֲלֵה פִּדְיָהּ שְׂמֹנִים
 6 כִּי־יָדָהּ וַיַּעֲמֵד עַל־עִירָהּ הַמִּלֶּכֶד וַיֹּאמֶר
 7 לֹא־לָרֶחֶק עֲלִיָּהּ לְהַקְטִיר לַיהוָה כִּי לַפְּדָיִם
 8 כִּי־אֲרוֹן הַמִּקְדָּשִׁים לְהַקְטִיר צֶמֶד מִן־הַמִּקְדָּשׁ
 9 כִּי מַעֲלָה וְלֹא־לָרֶחֶק לְכַבֵּד מִזְבֵּחַ אֱלֹהִים
 10 וַיִּשָּׂא עֲלִיָּהּ וּבָחַד מִקְרָתָהּ לְהַקְטִיר וַיַּעֲשֶׂה
 11 עִם־הַדְּבָרִים הַנְּחָמִים וַיְרַחֵם בְּמַצְוֹת לִפְנֵי
 12 הַדְּבָרִים בְּמַח יְדָהּ מִעַל לְמִזְבֵּחַ הַקְּטֹרֶת
 13 וַיִּסֵּן אֱלֹהֵי עֲוֹנוֹתָיו כִּי־הָאֵשׁ וְכָל־הַדְּבָרִים
 14 הַזֵּה וַיִּהְיֶה מַצְעֵד בְּמַצְוֹת וַיִּבְדִּילֵהוּ מִשָּׂם
 15 וְגַם־הָיָה קָדוֹחַ לְצִאתָהּ כִּי נִשְׁעַת יְדָהּ וַיִּהְיֶה
 16 עֲוִיָּהּ הַמִּלֶּכֶד מַצְעֵד עֲדֵיכֶם מֵוֹתוֹ וַיִּשְׁכַּח בַּיָּם
 17 הַהוּא מַצְעֵד כִּי מִגֹּד מִפֶּתַח יְדָהּ וַיִּרְאֶם
 18 בְּנֵי־עַל־פֶּתַח הַמִּלֶּכֶד שֹׁפֵט אֶת־עַם הָאָרֶץ
 19 וַיִּחַר דְּבַר עֲלִיָּהּ הַרְאִשִׁים הַאֲחֵרִים פְּרַג
 20 וַיַּעֲרֵהוּ בְּרֶאֱמֹץ הַבָּמָה וַיִּשְׁכַּח עֲוִיָּהּ עִם
 21 אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּ אוֹתוֹ עִם־אֲבוֹתָיו בְּשָׂדֵה הַקְּבֻרָה
 22 אֲשֶׁר לְמַלְכִים כִּי אֲמִרוֹ מַצְעֵד הָיָה וַיִּמְלֹךְ
 23 יִרְמְיָהּ בֶּן תַּחֲזֵק

27 וישראל וימנע אשר סר אמציה מחזרו
 יהוה וקשרו עליו קשר בירושלם ויבס כלישה
 28 וישלחו אותו ללישה וימחרו שם: וישארו
 על הרפסים וקברו אתו עם אבאזר בעד יהודה:

CAP. XXVI. ס

1 וקצו כל עם יהודה את עזיהו חזאי בן שש
 עשרה שנה וימליכו אותו תחת אבא אמציה:
 2 הוא פנה את האלות ושיבה ליהוה אלהיו
 3 שכב והפך עם אבאזר: בן שש
 עשרה שנה עזרה במלכו ויחמשים ושלשים
 שנה מלך בירושלם ושם אבא וימלה כך
 4 בירושלם: וישש דאשר בעיני יהוה בכל
 5 אשר עשה אמציה אבא: ויהי ליהוה אלהים
 6 פיו וסודו הפסח פירות האלהים וימי
 7 חלוש את יהוה הצליחו האלהים: ויצא
 8 ויילחם בפלשתים וישף את ירושת נח ואת
 9 חומת יבנה ואת חומת אשדוד ויבנה ערים
 10 פאשדוד ובפלשתים: ויעזרה האלהים על
 11 פלשתים ועל הערבים והשבים בנה בעל
 12 המעטות: ויחטו העממים מנחה לעזיהו
 13 וילך שמו עד נחמא מצלים פי החוקק עד
 14 למעלה: ויבן עזיהו מגדלים בירושלם על
 15 שש הפנה ועל שש דגיא ועל הגלגל
 16 ויחוקק: ויבן מגדלים במדבר ויחצב ביה
 17 רפים פי מקהודב יהוה לו ובשפלה ובמישור
 18 ארים וסלמים בדרים ובפרמל פר אוב
 19 ארמה יהוה: ויהי לעזיהו חיל ישי
 20 מלחמה ויצא צבא לגוד במספר פקודים
 21 ביד יעאל הישר והעשירה השומר על יד
 22 חמדה משור הפולק: כל מספר ראשי
 23 האבאה לנפודו חיל אלפים ושלש מאות: ועל
 24 ידם חיל צבא שלש מאות אלק ושבעת
 25 אלפים וחמש מאות עשרה מלחמה בכח חיל
 26 לעזו לפלך על האויב: ויבן ליהוה עזיהו
 27 לכל דצבא מננים ומחיים וכרעים ושוחת
 28 וקשוחות ואבני קלעים: וישש בירושלם
 29 חשבנית מחשבת חושב לדעת על המגדלים
 30 ועל השפוח לזוא בוצים ובאבנים גדולות

מלכת עבד למלחמה וישטבו בעיר יהודה
 משמרון ועד בית חורון ופי מדים שלשת
 14 אלפים ויבא פזה רבה: ויהי אחרי
 15 בוא אמציה מהתת את אדומים ויבא את
 16 אדו בני שעיר ויעמידם לו לאלהים ולפניהם
 17 ישחיתו ויהם קפאו: ויהוה את יהוה
 18 באמציהו וישלח אלו נביא ואמר אלו
 19 לפה ורשת את אדו העם אשר לא ידעלו
 20 את עצמם מידו: ויהי ודברו אלו ואמר
 21 לו הלוניץ לפלך נחפז חזל לך לפה יפך
 22 ויחיל הפלא ואמר ידעתי כרעץ אלהים
 23 להשחיתו כרעטות זאת ולא שמעת לצויו:
 24 ויעץ אמציה מלך יהודה וישלח אל יואש
 25 בן יואחז בן יהוא מלך ישראל לאמר לך
 26 נחראה פנים: וישלח יואש מלך ישראל
 27 אל אמציהו מלך יהודה לאמר יהוה אשר
 28 פלבטן שלח אל דהאר אשר פלבטן לאמר חנה
 29 את פתח לבני לאשה והעבד את השדה
 30 אשר פלבטן וירמס את הדוח: אמרת רבה
 31 היות את האדום וישאף לך להכביר עמה
 32 שבה בבחוק לפה תחגרה פרעה וכפלת אתה
 33 ויהודה עמך: ולא שמע אמציהו פי מואלדים
 34 הוא למען תחם ביד פי דישו את אדו אדום:
 35 ויגל יואש מלך ישראל ויחרא פנים דוא
 36 ואמציהו מלך יהודה בבית שמש אשר
 37 ליהודה: ויפגף יהודה לפני ישראל ויבסו
 38 איש לאחיו: ואת אמציהו מלך יהודה
 39 בן יואש בן יהואחז חפש יואש מלך ישראל
 40 בבית שמש ויביאהו בירושלם וישף חומת
 41 בירושלם משער ארים עד שער הפירה ארבע
 42 מאות אמה: וכל החרב והפסא ואת כל
 43 הבלים והממצאים בבית האלהים עם עבד
 44 אדום ואת אצורה בית הפולק ואת בני
 45 התערבות וישב שמרון: ויהי אמציהו
 46 בן יואש מלך יהודה אחרי מות יואש כך
 47 יהואחז מלך ישראל חמש עשרה שנה:
 48 ויהי דברי אמציהו הראשנים והאחרונים
 49 הלא הבס בחובים על מספר מלכי יהודה

דברי הימים ב כה תקצה

בדמי בני יהודיע הבן ויהרגו על מותו
 וימת ויקפדו בעיר יהוד ולא קברו בקברות
 המלכים: ואלה המתקשרים עליו ונד בך 26
 שמעתי העפולות והדוב בן שמרית המאביתי:
 ובניו רוב הפשא עליו ויסד בית האלילים 27
 הים פתולים על מדרש ספר המלכים ומלך
 אמציהו בן תחזיו:

CAP. XXV. כה

בן עשרים וחמש שנה מלך אמציהו ועשרים
 וחמש שנה מלך פדושלם ושם אמו יהודיע
 מירושלים: וישע אשר בעיני יהוה רק לא 2
 בלבב שלם: ויהי פאשר חזקה הממלכה 3
 עליו ויהרג את עבדיו הפישים את המלך
 אביו: ואת בניו לא המית כי כפחוב פתרה 4
 בספר משה אשר צוה יהוה לאמור לארמיהו
 אביר על בניו ובנים לא ימותו על
 אבית כי איש בחטאו ימותו: ויקצף 5
 אמציהו את יהודה ויעמידם לבית אבות
 לשיר האלילים ולשיר המזאת לכל יהודה
 ובנימן וספקים למנן עשרים שנה ומעלה
 ומצאם שלש מאות אלף בחור וצא צבא 6
 אחו רכח וצפה: וישפז מישראל מאה אלף 7
 גפוד חיל במאה כפר כסף: ואיש האלילים 8
 פא אליו לאמור המלך אי יבוא עמו צבא
 ישראל כי אין יהוה עם ישראל כל בני אדם:
 כי אספא אתה עשה חוק למלחמה יבשילך 8
 האלילים לפני איב כי יש פח באלילים לעוד
 ולהבשיל: ויאמר אמציהו לאיש האלילים 9
 ומדל עשות למאית הדבר אשר נחתי לנוד
 ישראל ויאמר איש האלילים יש ליהוה לחת 10
 לך הדפה מזה: ויבדילם אמציהו לבדוד
 אשר פא אליו מאפים ללכת למקדשם ויהו
 אש מאד ביהודה וישבו למקדשם בחרי אף:
 ואמציהו החזיק וסגל את עמי וכלך 11
 גיא המלח ויהי אד במי שיער עשרת אלפים:
 ועשרת אלפים חיים שבו בני יהודה ומאסם 12
 לאיש הפלע וישליכום מראש הפלע וכלם
 נקקעו: ובני הדוד אשר השיב אמציהו 13

הלום וטראחים פירב הדסף ובא סיפר המלך
 וספר בןו הראש ועשו את הארון ושארו
 ושיברו אל מקדש זה עשו ליום וליום ויאספו 12
 כסף לרב: וחסה המלך ויהודיע אל עשרה
 מלאכת עבדת בית יהוה ויהיו שכרים חצנים
 וחולשים לחפש בית יהוה וגם לחרש ברזל
 וחסה לחוק את בית יהוה: ויעשו עשו 13
 המלאכה ותעל ארובה למלאכה ביום ויעמדו
 את בית האלילים על מרבתו ויאמציהו:
 וכחולם הביא לפני המלך ויהודיע את שאר 14
 הדסף ויעשור כלים לבית יהודה פלי שור
 והעלות וספות וכלי זבוב וכסף ויהיו מעלים
 עלות בבית יהודה תמיד פלי ימי יהודיע:
 ויזק יהודיע וישבע ימים וימת בן מאה 15
 ושלשים שנה במותו: ויקפדו בעיר יהוד
 עם המלכים פיעשה טובה מישראל ועם 17
 האלילים וביתו: ואחזי מית יהודיע
 פא שר יהודה וישתחו למלך או שמע 18
 המלך אלדים: ויעזבו את בית יהוה אליו
 אבותיהם ויעבדו את האלילים ואת העצבים
 ויהי קצף על יהודה וירושלם פאשמתם 19
 זאת: וישלח בהם נבאים להשיבם אל יהוה
 ויעידו עם ולא האמינו: ורח אלדים לנשה 20
 את יסריה בן יהודיע הבן ויעמד מעל לעם
 ויאמר להם פה אמר האלילים לפה אתם
 עשים את מעשית יהוה ולא תצליחו פרי 21
 עונתם את יהודה ויענו אתכם: ויקשרו
 עליו ויהגמרו אכן במצות המלך בתצר בית 22
 יהוה: ולא יכו ויאש המלך החסד אשר
 עשה יהודיע אביו עמי ויהרג את בני וביתו 23
 אמר ויא יהוה וירוש: יהוה ולתקפת
 השטה עלה עליו חיל אדם ויבא אל יהודה
 וירושלם וישחיתו את כל שרי העם מעם 24
 וכל שללם שלחו למלך דומשק: פרי במצער
 אלשים פאו חיל אדם ויהוה נתן בידם חיל
 לרב מאד פיעזבו את יהודה אליו אבותיהם 25
 ואת יאש עשו ששמים: ובלכתם מפני פרי
 עזבו אתו במחלות רבים התקשרו עליו עבדו

שם: וחסד יהודע עליה בית וכן
 16 בלחם וכן הפקד ליהוה לעם ליהוה:
 17 ויבא כל הדגם בית הפקד והצדו והאר
 מופתיו והאר זלמיו שבוה ואת סתן פקד
 18 הפעל והט לשם הפקדות: ויבא יהודע
 פקדו בית יהוה פד הפקדים הולים אמר
 חלק חיו על בית יהוה להעלות עלות יהוה
 פקודי בחרות משה בשמחה ובטוב על ידי
 19 יהוה: ויעמד השועים על שש בית יהוה
 20 ולא יבא טמא לכל דבר: ויבא אד סוה
 הפשוח והאר האריות והאר הפושלים בשם
 21 ואת מלעם הארץ ויהי אד הפקד מבית
 יהוה ויבא בחור שש העמק בית הפקד
 וישלם אד הפקד על פסא הפמלכה: השמחו
 כל עם הארץ והעני שקטה ואת עמליוה
 ויבאו סוכי:

CAP. XXIV. כד

1 בן שבע שנים יאש במלך וארבעים שנה
 מלך בירושלם ושם אמו צביה מבאר שבע:
 2 ויעש יאש וישל בשני יהוה פלמי יהודע
 3 הפקד: וישאלו יהודע לשם שמים
 4 ויהל בשם וסח: ויהי ארבע כן יהוה עם
 5 לב ויאש לחדש אדפת יהוה: ויבא אד
 הפקדים הולים ויאמר להם צא לעת יהוה
 וקצוד סבל ישראל פקד לחוק אד בית
 6 אלהים מבי שנה בשנה ואם תמרה לבם
 ולא מרה הולים: וקרא הפקד ליהודע
 7 הראש ויאמר לו מהיית לא דשוח על הולים
 להביא מרדה ומרשלים את משאת משה
 8 עב יהוה והשאל לישראל לחלה הענות: פי
 עתידה הפושטת בנה סוה אד בית האלדים
 9 ונב כל קוש בית יהוה עש לבעלים: ויאמר
 הפקד ויעש און און ויחנה בשש בית
 10 יהוה חפזה: וחסר על בודה ובירושלם
 להביא ליהוה משאת משה עב האלדים על
 11 ישראל במדבר: השמחו כל השחים וכל
 העם ויבאו ושלכו לאון ערכלכה: ויהי
 12 בעת ויבא את האון אל סבת הפקד פד

עדה ואת אלשטן פד חסו עמו בפרו:
 2 ויספ בודה וקצוד אד הולים מכל ער
 יהוה והאר האבוח לשואל ויבא אל
 3 ירושלם: ויסח ליהוה בית בנה האלדים
 עם הפקד ויאמר להם יהוה פד הפקד ימלוך
 4 פקדו יהוה על בני יהוה: זה דבר
 אמר תעשו השלשית מעם פא השפח
 5 למגדים וללויים לשש השפים: והשלשית
 בנה הפקד והשלשית בשש והסד וכל הדגם
 6 בתפוח בית יהוה: ואל יבא בית יהוה פי
 אב הפקדים והמשרתים ללויים הפה ויבא
 7 פי קוש הפה וכל הדגם שמו משמרה
 יהוה: והקשו הולים אד הפקד סוכי אש
 8 וכלו פדו הפא אל הדפוח ימח ויהי אד
 9 הפקד בסא ובצוח: ויעשו הולים וכל
 יהוה בכל אשר צוה יהודע הפקד וקשו
 10 אש אד אשטן פא השפח עם ויבא השפח
 פי לו סוכי יהודע הפקד אד הפמלכה:
 11 ויהי יהודע הפקד לשח הפשוח אד החיותים
 והאר הפקדות והאר השלטים אשר מלך יהוה
 12 אשר בית האלדים: ויעמד אד כל הדגם
 והאש ושלחו ביה ספוד הבית והמרה עד
 13 פקדו הפורה הפמלכה למפוח ולבית על
 הפקד סוכי: ויצאו את בן הפקד ויבאו
 14 עלו אד הפקד והאר הענות וימלכו און
 ומשחורו יהודע וכן ויאמר יהוה הפקד:
 15 וימקמו עתידה אד קול העם הרבים
 והמוללים את הפקד ויבאו אל העם בית
 16 יהוה: והאר הפה הפקד עמד על עמחו
 בפמח השחים והתפוחות על הפקד וכל
 עם הארץ שמח וחלק בפפוחות והמשרתים
 בכל השיר ומדשנים להל וימקמו עתידה
 17 אד בניה ויאמר קשו קשו: ויצא
 יהודע הפקד את שר המחה ופקדו הול
 ויאמר אלהים ויצאיה אל מפוח השחורה
 והפא אדויה ימח בחרב פי און הפקד לא
 18 תמרה בית יהוה: ויממו לה דים ויבאו
 אל ממו שש דפוסים בית הפקד ומתה:

דברי הימים כ כג תקצג

בערבים לפניה וימלך אחזיהו בן יהורם
 2 מלך יהודה: בן ארבעים ושתים שנה
 אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך ביהושלם
 3 ושם אפו עתליה בת עמרי: גם הוא הלך
 בדרכי בית אחאב פי אפו היתה יעצמו
 4 להרשיע: ויעש הרע בעיני יהוה בבית אחאב
 פי הצפה הורגו יועצים אחיו מות אמו
 5 למשוחת לו: גם בעצתם הלך וילך את
 יהורם בן אחאב מלך ישראל למלחמה על
 6 חואל מלך ארם בזכות לעד ויפו הרמס
 אדיותם: וישב להרפא ביהושלם פי הפסים
 7 אשר הבה ברמה בדהלמו את חוואל מלך
 ארם ועזריהו בן יהורם מלך יהודה ירד
 לראות את יהורם בן אחאב ביהושלם
 8 הוא: ומאלצים היתה תביסת אחזיהו לבוא
 אל יורם ונבאו יצא עשיריכם אליהוא בן
 9 נמשי אשר משחו יהוה להביית את בית
 אחאב: ויהי פהשפט הוא עם בית אחאב
 10 וימצא את שרי יהודה וגבא את אחזיהו
 משוחתם לאחזיהו ויהרגם: ויבקש את
 11 אחזיהו ולפדוהו הוא מתחבא בשמרון ובארז
 אל יהוא ומתוהו ויקפדה פי אמר בן
 12 יהושפט הוא אשר ירש את יהודה בכל לבבו
 ואין לבית אחזיהו לעצב פה לממלכה:
 13 ועתליה אם אחזיהו ראתה פי מה בנה
 ותקם ותזבן את כל זרע הממלכה לבית
 14 יהודה: ותקח יהושפט בת המלך
 את יואש בן אחזיהו ותגבב אלו מתוך בני
 15 המלך הממלחים ותתן אלו ואת מניקטו
 בחדר המסות ותסודיהו יהושפט בת המלך
 16 יהורם אשר יהודיע הבה פי היא היתה
 אחות אחזיהו מפני עתליה ולא המתוהו:
 17 ויהי אהם בבית האלילים מתחבא שש שנים
 18 ועתליה מלכת על יהוא:

CAP. XXIII. כג

ובשטה השבעית החזיק יהודיע ויחא את
 1 שרי המסות לעזריה ביהורם ולשמשאל בן
 יהואזן ולעזריה בן שבר ואת משנהו בן

6 מלך ביהושלם: וילך בדרך מלכי ישראל
 כאשר עשו בית אחאב פי בת אחאב היתה
 7 לו אשה ויעש הרע בעיני יהוה: ולא אבה
 יהוה להשחית את בית יהוה למען הבריה
 אשר פה ליהוה וכאשר אמר ליהוה לו מד
 8 לבבו בלדמים: בימיו פשע אלום מתחת
 9 ייחודה וימלכו עליהם מלך: ויעבדו
 יהורם עם שריו ומלדרכב עמו ויהו קם
 10 לילה ויך את אלום הסובב אלו ואת שרי
 הרכב: וישע אלום מתחת ייחודה עד
 11 האם היה או תפסע לבנה בעת ההוא מתחת
 ידו פי עוב את יהודה אליו אמרו: גם הוא
 12 עשה כמות דברי יהודה ויגן את שריו
 יהושלם ויחא את יהודה: ויבא אלו
 13 מכוב מאליהו דביא לאמו פה הוא יהוה
 אלו היה אהו פתח אשר לאדלכת בדרכי
 14 יהושפט אהו ובדרכי אהו מלך יהודה:
 ותלך בדרך מלכי ישראל ותוסה את יהודה
 15 ואת שריו יהושלם פהסת בית אחאב וגם
 את אחזיהו בית אהו הרמס מפני הרנהו:
 16 הנה יהוה בך מפנה גדולה בעמך ובבנהו
 17 ובנשקו ובכל רכשו: ואתה בחלום רבים
 18 במחלה מעתה עד יצא מעתה מן החלי ימים על
 19 ימים: ויש יהוה על יהורם את יהודה הפלשתיים
 20 והערבים אשר עליה פושים: ויעל ביהודה
 ויקבלהו וישפו את פלדרכשו דממצא לבית
 21 המלך וגם בניו ונשו ולא נשאר לו בן פי
 22 אמ יהואזו קמן בניו: ואחרי בלואת נפו
 23 יהוה ובמעו לחלי לאן מפא: ויהי לימים
 24 מימים וכעת צאת הקץ לימים ושלם יצא
 25 מעו עם חלו וימת בחלואים רעים ולא
 26 עשו לו עמו שרפה שרפת אמרו: בן
 שלשים השנים היה במלכו ושמונה שנים
 27 מלך ביהושלם וילך בלא תמיהה ויקפדהו
 בער יהוה ולא בקבוחה הפלמים:

CAP. XXII. ככ

וימלכו שריו יהושלם את אחזיהו בני יהואזן
 ותחלו פי מלדחאשנם הנה הבה הפא

26 שלשה בזוים את־השלל פי ברהא: ויבא
 הרבוע נקדל לעמק ברה פי שם פס אד
 ידה על־פן קרא אדשם המקום ויהא עמק
 27 פכה ערהיהם: וישם כל־איש יהודה
 וירושלם וירושלסט בראשם לשוב אל־ירושלם
 28 בשמחה פי שקומם יהא מאויבהם: ויבא
 וירושלם בנבלים ובכנפות ובתצלות אל־בית
 29 יהוה: ויהי פחד אלהים על כל־ממלכתו
 והארצות בשמלים פי מלחם יהוה עם אויבי
 30 ישראל: וירשקו מלכות ירושלם ויבנו לו
 אלה מסבתי: וימלך ירושלם על־
 31 יהודה בן־שלשים וחמש שנה במלכותו ועשרים
 וחמש שנה מלך בירושלם ושם אביו עובדי
 32 בתי־שלו: וילך בדרך אביו אבא וארסו
 33 ממה לעשות האשר בעיני יהוה: אך הבמות
 לא־סרו ועד העם לא־הבטי לבנם אלה
 34 אבותיהם: והיו דברי ירושלם האשמים
 והאחרים הם פחובים בדברי יהוה בן־תני
 35 אשר העלה על־סור מלכי ישראל: והחריבן
 את־חפץ ירושלם מלך יהודה עם אבותיה מלך־
 36 ישראל הוא הישיע לעשות: והחריד עמו
 לעשות אבות ללכת תושש ויעשו אבות
 37 בעציון גבר: והצבא איעזר בן־יהודה
 ממורשה על־ירושלם לאמי ברחפשו עם
 אחיה פרץ ידה אד־משפחו וישברו אלה
 ולא עצרו ללכת אל־ירושלם:

מצרים פי סד מעליהם ולא השמידים:
 11 והפרהם נבלים עלינו למו לנרשט מירשקו
 12 אשר הירשתי: אלהו הלא חשש־בם
 פי אין בני פה לפי הרמין הרב היה הא
 עלינו ואחנה לא כע מה־עשה פי עליו
 13 עיני: וכל־יהודה עמום לפני יהוה גם־
 14 טפס לשרם ובניהם: ויהויאל בן־
 15 זכריה בן־בניה בן־יעאל בן־מנחם יהוה מן־
 בני אסף יהיה עליו רוח יהוה בדרך הקול:
 16 ויאמר והשנינו כל־יהודה ושני ירושלם
 ודמלו ירושט פדה־אמר יהוה לכם אהם
 אל־יהוה ואל־יתחוו מפני הרמין הרב הזה
 17 פי לא לבם המלחמה פי לאלהים: מחו דו
 עליהם דבם עלים במעלה הציץ ומצאחם
 18 אהם בסוף גדול פני מדבר ויהאל: לא לבם
 ליהוה בוח הוצבני עמו יהוה אד־ישעה
 יהוה עמכם יהודה וירושלם אל־יהוה ואל־
 19 תחוו מחו צא לפניכם יהודה עמכם: ויקד
 ירושט אפים ארצה וכל־יהודה ושני
 20 וירושלם נסלו לפני יהוה להשתחוה ליהוה:
 21 ויבנו יהוה מן־בני הקהלים ומן־בני
 הקהלים להליל ליהוה אלה ישראל בקול גדול
 22 למעלה: וישפכו בפק ויצא למדבר הקצב
 ובצאלם עמד ירושט ואמר שמעני יהודה
 23 ושני ירושלם האמיט ביהוה אלהכם ותאמיטו
 האמיט בביתו והצליחו: ויעץ אל־העם
 24 וימנו משורים ליהוה וגדלים יהודת־קוש
 בצאת לפני יהוה ואתים יהוה ליהוה פי
 25 לשלם חסדו: ובעת החלו ברה חזקה רתן
 יהוה ואתים על־בני עמון מאב וירשעו
 26 הבאים ליהודה ויבשו: ויעמדו בני עמון
 ומאב על־שני דרשעו להחיים ולהשמיד
 27 ובכלותם פושבו שעד עזר איש בעדה
 28 למשוחר: ויהודה בא על־המצפה למדבר
 29 וסני אל־הרמין והם פגרים נטלים ארצה
 30 ואן שליטה: ויבא ירושט ועמו לבו אד
 31 שלם ומצא בים לרב ורכש ופגרים וכלי
 32 תמדות ויצלו להם און משא יהוה וימס

CAP. XXI. כ

1 וישב ירושט עם אבותיו ויבנו עם אבותו
 2 בעיר היר וימלך יהוה בן תחמי: ול
 3 אהים בני ירושט עובדי ויהאל חכריה
 4 ועוריה ומיאל ושטירה כל־אלה בני
 5 ירושט מלך־ישראל: ויהן להם אבדים
 6 מוחלת ובה לכסי ולחוב למנדלות עם
 7 עי מצוות ביהודה ואת־הממלכה רתן
 8 ליהוהם ברהא הבכו: ויבם יהוהם
 9 על־ממלכת אבד ויתחוק וידידת את־כל
 10 אחיו ברחב וגם משוי ישראל: בן־שלשים
 11 ושהים שנה יהוהם במלכותו ושמונה שנים

דברי הימים ב כ תקצא

7 וַיֹּאמֶר אִיזֶה הַדָּבָר עִם יְהוָה יְהוָה מֵאֵיזֶה
 8 לְדַבֵּר אִתְּךָ וַיֹּאמֶר מִכִּיּוֹד הַדָּבָר וְאַתָּה בָּיִת
 9 הַיְהוָה אֲשֶׁר תִּסְמָא חָדָד בְּחֵדוֹ לְהִתְכַבֵּא וַיֹּאמֶר
 10 מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל קָדוֹ אֶת מִכִּיּוֹד וְהַשְׂמִיּוֹת אֶל־
 11 אֲמֹן שִׁדְדוֹתָי וְאֵל יוֹאָשׁ בֶּן־יִזְבֶּבֶד וְאֶחְרָם
 12 כֹּה אָמַר הַפֶּלֶא שִׁמְיָה זֶה בֵּית הַיְהוָה וְהַאֲכִילֵהוּ
 13 לָהֶם לַחֹץ וַיָּמִים לַחֹץ עַד שׁוֹבֵי כְשָׁלִים׃
 14 וַיֹּאמֶר מִכִּיּוֹד אִם־שׁוֹב תִּשׁוּב כְּשָׁלִים לֹא
 15 דַּבֵּר יְהוָה בְּיָמֵי שְׁמֵשׁ עֲמֹם כֵּלָם׃
 16 וַעֲלֵ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיְהִישֶׁט מֶלֶךְ יְהוּדָה אֶל־
 17 הַחַשְׁשׁ וְכֹה בַּמִּלְחָמָה וְאַתָּה לְבַשׁ בְּגָדֶיךָ
 18 וְהַחֲשֵׁשׁ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיָּבֵא בַּמִּלְחָמָה וּמֶלֶךְ
 19 אֲמֹן צָוָה אֶת־שָׂרֵי הָרֶכֶב אֲשֶׁר־לֵאמֹר לֹא
 20 תִּלְחַמְוּ אִתִּי וְהִנֵּן אֲנִי וְהַדְּבִיל בֵּן אֶבְרָתָה
 21 מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְכֹה וַיְהִי כִּי־אִתָּה שָׂרֵי הָרֶכֶב
 22 אֶת־יְהוֹשָׁפָט וְהַחַשׁ אֶבְרָתָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הָיָה
 23 וַיִּסְפֵּי עָלָיו לְהִלָּחֵם וַיִּזְעַק יְהוֹשָׁפָט וַיְהִי עֲזָרוֹ
 24 וַיִּסְחָם אֲלֵיהֶם מִמֶּנִּי׃ וַיְהִי כִּי־אִתָּה שָׂרֵי הָרֶכֶב
 25 פִּי לֹא־יְהִי מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁבּוּ מֵאֲחֵרָיו׃
 26 וְאִשׁ מִשֹּׁשׁ בַּעֲשָׂה לְחַפֵּי וַיִּן אֶת־מֶלֶךְ
 27 יִשְׂרָאֵל בֵּן הַדְּבִילִים וּבֶן הַשְּׂרָיִם וַיֹּאמֶר לְרֶכֶב
 28 הַבָּשָׂן יִרְדֹּף וְהַצְּמָחִי מִן־הַמַּחֲמָה פִּי הַחֲלוּתִי׃
 29 וְהַעֲלֵה הַמִּלְחָמָה בַּיּוֹם הַהוּא וּמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
 30 יְהִי מַעֲמִיד בַּמַּרְפֵּבָה נֹכַח אֲמֹן עַד־הָעֶרֶב
 31 וַיָּמָח לַעַח בְּיַם הַשָּׁמַיִם׃

CAP. XX. כ

1 וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן בָּאָה בְּנֵי־מִיָּאָב וּבְנֵי עֲמֹן
 2 וְעַמְּהֵם וּמִהַעֲפֹנִים עַל־יְהוֹשָׁפָט לַמִּלְחָמָה׃
 3 וַיָּבֵא יְהוָה יְהוֹשָׁפָט לְאֵמֶן בֶּן עֲלִיָּה הַמֶּלֶךְ
 4 רֶב־מַעֲבָד לִים מֵאִמֹם וְהֵם בְּהַצְּעֵן תָּמִיד הָיָה
 5 עִן בְּדָוִי׃ וַיִּלָּא וַיְהִי וַיְהִישֶׁט אֶת־פָּנָיו לְדָוִד
 6 לַיְהוָה וַיִּקְרָא צֹמֶם עַל־כָּל־יְהוּדָה׃ וַעֲמָנוּ
 7 יְהוּדָה לְבַקֵּשׁ מִיְהוָה גַּם מִכְּלַעְרֵי יְהוּדָה בָּאוּ
 8 לְבַקֵּשׁ אֶת־יְהוָה׃ וַיַּעֲמֵד יְהוֹשָׁפָט בְּקֹדֶשׁ
 9 וַיְהוּדָה וַיְהוֹשָׁפָט בְּבֵית יְהוָה לִפְנֵי הַחֲצֹר
 10 הַחֲדָשָׁה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֲלֵיךְ אֲבִידֵנִי הֲלֵאֵל
 11 אֲתָהּ הֲוֵאת אֲלֵהֶם בְּשָׁמַיִם וְאַתָּה מִשְׁלַל בְּלִי
 12 מִמְּלֹחַת הַיָּמִים וּבִיָּדֶךָ כֹּה וּבְגִבּוֹרָה וְאֵין עִמָּךְ
 13 לְהַחֲצֹב׃ הֲלֵאֵל אֲתָהּ אֲלֵהִי וְהִשְׁתָּ אֶת־
 14 יִשְׂרָאֵל וְהִרְאָה הָאֵלִים מִלִּפְנֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְתִחַלְתָּ
 15 לְזֹרֵעַ אֲבֹתֶיךָ אֲדָבָר לְשָׁלֵם׃ וַיִּשְׁבּוּ בַּהּ וַיִּבְנוּ
 16 לָהּ׃ כֹּה מִקְדָּשׁ לְשִׁמְךָ לְאֵמֹן׃ אִם־תִּבְרָא
 17 עֲלֵיךְ רָעָה חֲדָשׁ שְׂשִׁיל וְדָבָר וְרַעַב נַעֲמֹדָה
 18 לְפָנֶי הַבַּיִת הַזֶּה וּלְפָנֶיךָ פִּי שִׁמְךָ בְּבֵית הַזֶּה
 19 וְנִזְעַק אֲלֵיךָ מִצְרַתִּי וְחֲשַׁמְעֵי וְתִשְׁעֵי׃ וַעֲמָה
 20 הַזֶּה בְּנֵי־עֲמֹן וּמִיָּאָב וְהָרִשְׁעִי אֲשֶׁר לֹא
 21 נִרְחַמָה לְיִשְׂרָאֵל לְכֹה בָּהֶם בְּסָבָא מֵאֲחֵרָי

וַיֹּאמֶר אִיזֶה הַדָּבָר עִם יְהוָה יְהוָה מֵאֵיזֶה
 לְדַבֵּר אִתְּךָ וַיֹּאמֶר מִכִּיּוֹד הַדָּבָר וְאַתָּה בָּיִת
 הַיְהוָה אֲשֶׁר תִּסְמָא חָדָד בְּחֵדוֹ לְהִתְכַבֵּא וַיֹּאמֶר
 מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל קָדוֹ אֶת מִכִּיּוֹד וְהַשְׂמִיּוֹת אֶל־
 אֲמֹן שִׁדְדוֹתָי וְאֵל יוֹאָשׁ בֶּן־יִזְבֶּבֶד וְאֶחְרָם
 כֹּה אָמַר הַפֶּלֶא שִׁמְיָה זֶה בֵּית הַיְהוָה וְהַאֲכִילֵהוּ
 לָהֶם לַחֹץ וַיָּמִים לַחֹץ עַד שׁוֹבֵי כְשָׁלִים׃
 וַיֹּאמֶר מִכִּיּוֹד אִם־שׁוֹב תִּשׁוּב כְּשָׁלִים לֹא
 דַּבֵּר יְהוָה בְּיָמֵי שְׁמֵשׁ עֲמֹם כֵּלָם׃
 וַעֲלֵ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיְהִישֶׁט מֶלֶךְ יְהוּדָה אֶל־
 הַחַשְׁשׁ וְכֹה בַּמִּלְחָמָה וְאַתָּה לְבַשׁ בְּגָדֶיךָ
 וְהַחֲשֵׁשׁ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיָּבֵא בַּמִּלְחָמָה וּמֶלֶךְ
 אֲמֹן צָוָה אֶת־שָׂרֵי הָרֶכֶב אֲשֶׁר־לֵאמֹר לֹא
 תִּלְחַמְוּ אִתִּי וְהִנֵּן אֲנִי וְהַדְּבִיל בֵּן אֶבְרָתָה
 מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְכֹה וַיְהִי כִּי־אִתָּה שָׂרֵי הָרֶכֶב
 אֶת־יְהוֹשָׁפָט וְהַחַשׁ אֶבְרָתָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הָיָה
 וַיִּסְפֵּי עָלָיו לְהִלָּחֵם וַיִּזְעַק יְהוֹשָׁפָט וַיְהִי עֲזָרוֹ
 וַיִּסְחָם אֲלֵיהֶם מִמֶּנִּי׃ וַיְהִי כִּי־אִתָּה שָׂרֵי הָרֶכֶב
 פִּי לֹא־יְהִי מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁבּוּ מֵאֲחֵרָיו׃
 וְאִשׁ מִשֹּׁשׁ בַּעֲשָׂה לְחַפֵּי וַיִּן אֶת־מֶלֶךְ
 יִשְׂרָאֵל בֵּן הַדְּבִילִים וּבֶן הַשְּׂרָיִם וַיֹּאמֶר לְרֶכֶב
 הַבָּשָׂן יִרְדֹּף וְהַצְּמָחִי מִן־הַמַּחֲמָה פִּי הַחֲלוּתִי׃
 וְהַעֲלֵה הַמִּלְחָמָה בַּיּוֹם הַהוּא וּמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
 יְהִי מַעֲמִיד בַּמַּרְפֵּבָה נֹכַח אֲמֹן עַד־הָעֶרֶב
 וַיָּמָח לַעַח בְּיַם הַשָּׁמַיִם׃

CAP. XIX. ט

1 וַיָּשָׁב יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ־יְהוּדָה אֶל־בֵּיתוֹ כְּשָׁלִים
 2 לַיהוָה׃ וַיֵּצֵא אֶל־פָּנָיו הָיָה בְּרַחֲמֵי הַחַוָּה
 3 וַיֹּאמֶר אֶל־הַמֶּלֶךְ יְהוֹשָׁפָט הֲרִשְׁעֵה לְעַד
 4 אֲשֶׁנִּי יְהוָה תִּתְּנֵנִי וְזָמַת עֲלֵיךָ קִצְעַת מִלִּפְנֵי
 5 יְהוָה׃ אֲבָל דְּרִים טוֹבִים נִמְצְאוּ עִמָּךְ פִּי
 6 כַּעֲרֵת הַאֲשֵׁרוֹת מִן־הָאֲרָץ וְרַב־כֹּחַ לְבָבָהּ
 7 לְדָוִד הָאֵלֵהֶם׃ וַיָּשָׁב יְהוֹשָׁפָט בִּירוּשָׁלַם
 8 וַיִּשָּׁב וַיֵּצֵא בָּהֶם מִפָּאָר שִׁבְעַת עֲרֵי אֲסֹרִים
 9 וַיִּשְׁבִּים אֶל־יְהוָה אֲלֵיךְ אֲבֹתֵיהֶם׃ וַיַּעֲמֵד
 10 שְׂטֵמִים בְּאֲרָץ בְּכַל־עֵרֵי יְהוּדָה הַבְּצֻרוֹת לְעֹר
 11 וְעֵרֵי׃ וַיֹּאמֶר אֶל־יְהוֹשָׁפָטִים רֵא מִן־אֲתָם

1 אֶל־הַיְשָׁשֶׁטַּת עַד אִישׁ אֶחָד לְחֹשֶׁשׁ אֶת־הַדָּהָה
 2 מֵאִתּוֹ וְאֵין שְׂמֹנֶה־עֶשְׂרִים בִּי אִישׁ מִצִּבְיָה עַל־
 3 לְטֹבָה בִּי לְיָמָיו לְעֵדָה הָיָה מִכִּידָה בְּיָמָיו
 4 וְאִמֵּר הַיְשָׁשֶׁטַּת אֶל־אִמֵּר הַמֶּלֶךְ בָּן וְהִקְרָא
 5 מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל־סָרִיס אֶחָד וְאִמֵּר סָרִיס מִכִּידָה
 6 בְּיָמָיו מֵאִתּוֹ וְהִקְרָא יִשְׂרָאֵל הַיְשָׁשֶׁטַּת מֶלֶךְ
 7 הַדָּהָה וְיִשְׁכַּח אִישׁ עַל־פְּסָאֵם מִלְּבָשִׁים בְּנָדָם
 8 וְיִשְׁכַּח בָּרִן פֶּחַח שֶׁעַי שָׂמְרוֹן וְלִבְיָאִים
 9 מִתְּצַנָּחַם לְפָנָם וְיֵשַׁע לִי צְדָקָהּ בָּן
 10 בְּעֵשֶׂה קָרָנִי סָרִיס וְאִמֵּר כֹּה־אָמַר יְהוָה בְּאֵלֶּה
 11 חַפְצֵי אֶת־יָרְאִים עַד־עֲלֹתָם וְלִבְיָאִים
 12 סָאִים בֶּן לֵאמֹר עֲלֶיהָ רָמַת גִּלְעָד וְהַצִּלְחָה וְהַר
 13 הַדָּהָה פֶּדֶן הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶךְ אִישׁ הַגִּבּוֹר
 14 לְקָרָא לְמִכְיָדָה דָּבָר אֵלָיו לֵאמֹר דָּבָר יִפְרֹץ
 15 הַבָּיִת מִפֶּה אֶחָד טוֹב אֶל־הַמֶּלֶךְ וְהָיָה טוֹב
 16 דְּהָרָה פֶּתַח מֵתָם וְהָיָה טוֹב וְאִמֵּר מִכִּידָה
 17 תִּיְהִי־לָהּ בִּי אֶת־אִשְׁרֵי אִמֵּר אֵלֶּה אֶת־אֲדָרְבַּי
 18 וְיִשָּׂא אֶל־הַמֶּלֶךְ וְאִמֵּר הַמֶּלֶךְ אֵלָיו מִכִּידָה וְהַגִּבּוֹר
 19 אֶל־רַמַּת גִּלְעָד לְמַלְחָמָה אִם אֶתְּוֹל וְאִמֵּר עַל־
 20 הַצִּלְחָה וְהַחֲסֵה פָּדָם וְאִמֵּר אֵלָיו הַמֶּלֶךְ
 21 עַד־עֵפֶה סַעֲמִים אֵין מִשְׁבַּעֲשֻׁר אִשְׁרֵי לֹא־
 22 תִּפְדֶּה אֵלֶי רַק אִמַּת בְּשֵׁם יְהוָה וְאִמֵּר
 23 רִאשִׁית אֶת־כֹּה־לְיִשְׂרָאֵל כְּפֹצִים עַל־הַדָּהָה
 24 כְּפֹאֵן אִשְׁרֵי אֵין לָהּ רַעַה וְאִמֵּר יְהוָה לֹא־
 25 אֲדָנִים לֵאלֹהֵי שֹׁמֵר אִישׁ לְפָתוֹ בְּשֵׁלֹם וְאִמֵּר
 26 מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל־הַיְשָׁשֶׁטַּת דָּבָר אֶמְרֵהוּ אֵלָיְךָ
 27 לֹא־יִחַנֵּבָא עָלַי טוֹב בִּי אִסְלֹעַ וְאִמֵּר
 28 לָכֵן שָׁמַעַת דְּבַר־יְהוָה רִאשִׁית אֶת־יְהוָה וְיִשָּׁב
 29 עַל־פְּסָאֵם וְכִלְצָבָא וְהַשְׁמִים עֲמִים עַל־יָמִינוֹ
 30 וְסֹאֲמָלִי וְאִמֵּר יְהוָה מִי פִתְחָה אֶת־אֲחֻזָּב
 31 מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְיֵעַל וְיִשָּׁל פֶּתַח גִּלְעָד וְאִמֵּר הַ
 32 אִמֵּר פֶּתַח הַדָּהָה אִמֵּר פֶּתַח וְיִשָּׁב וְיַעֲמֹד
 33 מִפֶּדֶן הַדָּהָה וְאִמֵּר אֵין אֶסְתַּפֵּו וְאִמֵּר יְהוָה
 34 אֵלָיו בְּפִהּ וְאִמֵּר אֲצַח וְהָיָה לְחַת שֶׁלֶךְ
 35 חֲפִי כֹל־בְּבִיאוֹ וְאִמֵּר תִּפְתָּה וְגַם וְיִוָּלֵךְ צָא
 36 וְעִשְׂדֵבְכֹן וְעִשְׂהָ דָבָר נִתָּן יְהוָה חַת שֶׁלֶךְ
 37 חֲפִי בְּבִיאוֹ אֵלֶּה וְהָיָה דָבָר עֲלֶיךָ רַעַה וְיִשָּׁב
 38 צְדָקָהּ בְּרַפְּנֵי־עֵינָי וְיָד אֶת־מִכִּידָה עַל־הַדָּהָה

8 וְעַמֵּם הַלָּיִם שְׁמַעְהוּ וְהַלְלוּהוּ וְהַלְלוּהוּ
 9 וְעִשְׂהוּ אֶל־שְׁמֵי־מַלְאָכָה וְהַלְלוּהוּ וְהַלְלוּהוּ
 10 וְטוֹב אֲדוּנֵיהָ הַלָּיִם וְעַמֵּם אֶל־שְׁמַע וְהַלְלוּ
 11 הַכְּזָבִים וְיִלְמְדוּ בִּיהוָה וְעַמֵּם סָרִיס וְהָיָה
 12 יְהוָה יִסְבֵּף בְּכָל־עֵת יְהוָה וְיִלְמְדוּ בָּעַם
 13 וְיִדַּע וְיִדַּע עַל־כָּל־מַמְלַחַת הַדָּהָה וְהָיָה
 14 אִשְׁרֵי כְּבוֹדָהּ יְהוָה וְלֹא מִלְחָמָה עִם־הַיְשָׁשֶׁטַּת
 15 וְיִקְרָאֵם מִבְּיָאִים לְהַיְשָׁשֶׁטַּת מִכִּידָה וְכִסֵּי
 16 מִשָּׂא גַם הַעֲבָיִים מִבְּיָאִים לִי צָאן אֵלִים
 17 שְׁבַעַת אֵלִים וְשֶׁבַע מֵאֹת וְחִלְשִׁים שְׁבַעַת
 18 אֵלִים וְשֶׁבַע מֵאֹת וְיִדַּע הַיְשָׁשֶׁטַּת
 19 הַלֵּךְ וְגִלְעָד עַד־לְמַעֲרָה וְיָבֵן בִּיהוָה בִּיְהוָה
 20 וְעַתָּה מִכְּפֹתָהּ וְיִסְבֵּף רַחֵם יְהוָה לִי בְּעַתָּה
 21 יְהוָה וְאִשְׁרֵי מִלְחָמָה בְּפָתוֹ דָּבָר בִּיהוָה
 22 וְאֵלֶּה סִפְתָּהֶם לְבַח אֲחֻזָּתָם לְיְהוָה שְׁרֵי
 23 אֵלִים עַד־הַיָּד וְעַמֵּם בְּפָתוֹ דָּבָר שְׁלֹשׁ מֵאֹת
 24 אֵלֶּה וְעַל־יְדוֹ יְדוּחָנִן הַשָּׂדֶה וְעַמֵּם
 25 מֵאֲחֻזָּה וְשְׁמֹרִים אֵלֶּה וְעַל־יְדוֹ עַמֵּסָה בָּן
 26 וְכֹלִי הַתְּחִיבֵי לְיְהוָה וְעַמֵּם מֵאֲחֻזָּה אֵלֶּה בְּפָתוֹ
 27 חֹלִי וְכֹלִי בְּפָתוֹ בְּפָתוֹ חֹלִי אֵלֶּה וְעַמֵּם מִשְׁכָּר
 28 קִשְׁתָּה וְיָבֵן מֵאֲחֻזָּה אֵלֶּה וְעַל־יְדוֹ הַיָּבֵב
 29 וְעַמֵּם מֵאֲחֻזָּה וְשְׁמֹרִים אֵלֶּה חֲלוּצֵי צָבָא
 30 אֵלֶּה הַמִּשְׁתָּחִים אֶת־הַמֶּלֶךְ מִלְּבַן אֲשֶׁר־נָתַן
 31 הַמֶּלֶךְ בְּעַתָּה הַמִּבְצָר בְּכָל־יְהוָה וְיִדַּע

CAP. XVIII. ח

1 וְיִדַּע לְהַיְשָׁשֶׁטַּת עַד־וְכַבֵּד לָבִב וְיַחֲזִיקוּן לְאֲחֻזָּב
 2 וְיִדַּע לָקֹץ שְׁנַיִם אֶל־אֲחֻזָּב לְשֹׁמְרוֹן וְיִחַבְדֵּלִי
 3 אֲחֻזָּב צָאן וְכֹלִי לָבִב וְעַמֵּם אִשְׁרֵי עַמֵּם תִּסְתַּפֵּו
 4 לְעֹלֹת אֶל־רַמַּת גִּלְעָד וְאִמֵּר אֲחֻזָּב מֶלֶךְ
 5 יִשְׂרָאֵל אֶל־הַיְשָׁשֶׁטַּת מֶלֶךְ יְהוָה וְהַלֵּךְ עַמֵּם
 6 רַמַּת גִּלְעָד וְאִמֵּר לֹא בְּפָתוֹ מִכִּידָה וְכַעֲפֻשׁ עַל־
 7 וְעַמֵּם בְּמַלְחָמָה וְאִמֵּר הַיְשָׁשֶׁטַּת אֶל־מֶלֶךְ
 8 יִשְׂרָאֵל תִּשְׁמָע כִּי־סֵם אֶת־דָּבָר יְהוָה וְהַלֵּךְ
 9 מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת־הַבָּיִת אֲרִבַּע מֵאֹת אִישׁ
 10 וְאִמֵּר אֵלֶּה וְהַלֵּךְ אֶל־רַמַּת גִּלְעָד לְמַלְחָמָה
 11 אִם אֶתְּוֹל וְאִמֵּר עַל־יְהוָה וְיִשָּׁב הַאֲלֹהִים פֶּדֶן
 12 הַמֶּלֶךְ וְאִמֵּר הַיְשָׁשֶׁטַּת הָאֵין פֶּה בְּבִיא לְיְהוָה
 13 עַד הַדָּהָה מֵאִתּוֹ וְאִמֵּר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל

דברי הימים ב ז הקטמ

ו יחזק מלכות את דומיה ומשפת את מלכותו:
 6 וְאִם הַמֶּלֶךְ לָקַח אֶת פְּלִי יְהוּדָה וְשָׂאָה
 אֶת אִבְנֵי הַרְמָה וְהָרַע עֲבִידָה אֲשֶׁר בְּתֶּהּ בַּעֲשָׂא
 7 וַיִּבֶן בָּהֶם אֶת־בַּיִת בַּעַד וְהָיָה הַמִּצְבֵּה: וְבָעַת
 הַהִיא בָּא חֲנָנִי הָרָאָה אֶל אֲמָם מֶלֶךְ יְהוּדָה
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו בַּשִּׁעֲבֹה עַל־מֶלֶךְ אֲרָם וְלֹא
 כִּשְׁעָה עַל־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל־כֵּן נִמְלַט חַיִּל
 מֶלֶךְ אֲרָם מִיָּדֶיךָ: הֲלֹא הַבְּשִׁימִים הַחַיִּימִים
 8 הֵיוּ לְחַיִּל לְרֹב לְרֹב וּלְשִׁשִׁים לְדַרְבָּה מֵאֵד
 וּבְהִשְׁעָה עַל־יְהוָה נָחַם בְּדָה: פִּי יְהוָה
 9 עִינֵי מִשְׁטָטוֹת בְּכָל־דְּרָאָף לְהַתְּחַק עִם־לִבָּם
 שְׁלֵם אֵלָיו נִסְבְּלוֹת עַל־זֹאת פִּי מַעֲשֵׂה יֵשׁ עֲשֵׂה
 10 מִלְחָמָה: וַיִּכְעַס אֲמָם אֶל־הָאֱלֹהִים וַיִּסְבֵּל בֵּית
 הַמִּדְבָּרָה כִּי בִזְעָה עָמַד עַל־זֹאת וַיִּדְבֹּץ אֲמָם
 11 מִן־הָעַם בַּעַת הַהִיא: וְהִנֵּה הִבִּי אֲמָם
 הָרִאשֹׁנִים הָרִאשֹׁנִים הָרַם פְּרִזִּים עַל־סֵפֶר
 12 הַמִּלְכִּים לְיְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל: וַיִּחְלָה
 אֲמָם בַּשִּׁשִׁי שְׁלֹשִׁים הָרַע לְמַלְכוֹת פְּרִזִּי
 עַד־לְמַעֲלֵה חַיִּל וְגַם בְּחֵיל לֹא־יָדָשׁ אֶת־יְהוָה
 13 פִּי פְרִזִּים: וַיִּשְׁכַּח אֲמָם עִם־אֲבִירֹו וְלִמְרָה
 14 בַּשִּׁשִׁי אַרְבָּעִים וְאַחַת לְמַלְכוֹ: וַיִּקְרָה
 בְּקִרְבָּוֹ אֲשֶׁר פָּדָה־לוֹ בַּעַד יְהוָה וַיִּשְׁפִּיחֵהּ
 בַּמִּשְׁכָּב אֲשֶׁר מִלֵּא בַּמִּסֵּב חַיִּים מִקְרָחִים
 בַּמִּקְרָחַת מַעֲשֵׂה וַיִּשְׁרַפֵּהּ לִ שְׂרָפָה גְדֹלָה
 עַד־לְמָוֶה:

CAP. XVII. 7

1 וַיִּמְלֹךְ הַשְּׁשִׁט בְּנֵי תַחֲמִי וַיַּחֲזֹק עַל־יִשְׂרָאֵל:
 2 וַיִּחַזְקֵהוּ בְּכָל־עֵר יְהוּדָה וּבְצִוְחָה וַיִּתֵּן צִבְיָהִם
 בְּאֶרֶץ יְהוּדָה וְבָעַת אֲרָם לָכַד אֲמָם
 3 אָבִיו: וַהֲיֵה יְהוָה עִם־הַשְּׁשִׁט פִּי הַרְץ בְּדָרִם
 4 וְהוּו אֲבִירֹו הָרִאשֹׁנִים וְלֹא דָשׁ לְבַעֲלִים: פִּי
 לְאֱלֹהֵי אָבִי הָשׁ וּבְמַעֲשֵׂהוּ הַרְץ וְלֹא כַּמַּעֲשֵׂה
 5 יִשְׂרָאֵל: וַיִּבֶן יְהוָה אֶת־הַמִּלְכָּה בְּחַיִּי וַיִּתֵּן
 6 כָּל־יְהוּדָה מִסָּה לְהַשְּׁשִׁט וַיִּרְדֵּל עַשׂו
 וְכַבֵּד לְרֹב: וַיִּבְנֶה לִבָּ בְּדָרְכֵי יְהוָה וְשֵׁד הַסֵּד
 7 אֶת־הַבְּמֹוֹת וְאֶת־הָאֲסִיּוֹת מִיְהוּדָה: וּבַשִּׁשִׁי
 שְׁלֹשׁ לְמַלְכוֹ שְׁלֹשׁ לְשָׁרֵה כִּבְן־יִזְרְיֵל וְלַעֲבִידָה
 וְלַחֲבִירָה וְלַחֲבִירָה וְלַחֲבִירָה לְפָאֵד בַּעַת יְהוּדָה:

הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהַבְּמֹוֹת עַד־וַיִּבְנֵה הַחֲזֹק
 1 וַיַּעַב הַשְּׁשִׁיטִים מִלֵּךְ אֶרֶץ יְהוּדָה וַיִּבְלִי
 וּמִן־הַעֲרִים אֲשֶׁר לְכַד מִדֵּר אֲרָם וַיִּדְוֵשׁ
 9 אֶת־מִזְבְּחֵי יְהוָה אֲשֶׁר לְפָנֵי אֱלֹהִים יְהוּדָה: וַיִּקְבֹּץ
 אֶת־פְּלִי־יְהוּדָה וַיִּבְלִי וְהָרַם עֲבָדִים מֵאֲרָם
 וּמַעֲשֵׂה וּמַשְׁמֵעִן פִּי־נִסְבֵּלוֹ עַל־מִשְׁרָאֵל לְרֹב
 10 בְּרָחִים פִּי־יְהוָה אֱלֹהֵי עָמֹ: וַיִּבְצֹו
 יְהוּדָה בְּחֹשׁ הַשְּׁלֵשִׁי לְשַׁת חַמֵּשׁ עֶשְׂרֵה
 11 לְמַלְכוֹת אֲמָם: וַיּוֹבֵהוּ יְהוָה בְּסֵם הָרָאָה מִן־
 הַשְּׁלֵל הַבִּירָה בְּכַד שֶׁבַע מֵאוֹת וַחֲמֵן שֶׁבַע
 12 אֲלִיּוֹת: וַיִּבְנֵה בְּפִירֵי לְחֹשׁ אֶת־יְהוּדָה אֱלֹהֵי
 13 אֲבִירָהִים בְּכָל־לִבָּם וּבְכָל־נַשְׁטָם: וְכָל־אֲשֶׁר
 לֹא־יָדָשׁ יְהוָה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל יִכְתֹּם לְמֹן־כֶּן
 14 וְעַד־גְּדֹל לְמַאֲשׁ וְעַד־אֲשֵׁה: וַיִּשְׁבַּע לְיְהוָה
 בְּקֹל גְּדֹל וּבְחֵרֶה וּבְחֵרֶה וּבְחֵרֶה וּבְחֵרֶה:
 15 וַיִּשְׁמַעוּ כָּל־יְהוּדָה עַל־הַשְּׁבִיחָה פִּי בְּכָל־לִבָּם
 לְשִׁבַּע וּבְכָל־צִוְחָם בְּקִשְׁוֹ וַיִּפְּאֵה לָרֵם וַיִּכְתֹּם
 16 יְהוָה לָרֵם מִשְׁכִּיב: וְגַם־מַעֲלֵה אִם אֲמָם
 הַרְץ הַסִּדָּה מִבְּרִיה אֲשֶׁר־עֲשָׂה לְאֲשֵׁה
 מִסְּלַח וְסִדָּה אֲמָם אֶת־מַלְכוֹתָה הַרְץ וַיִּשְׁרַף
 17 בְּחַיִּל קְדוֹן: וְהַבְּמֹוֹת לְאֲרָם מִיִּשְׂרָאֵל וְכִ
 18 לְבַד־אֲמָם יְהוָה שְׁלֵם פְּרִזִּימוֹ: וַיִּבְנֵה אֶת־
 קְדִישׁ אָבִירֹו וַיִּדְוֵשׁ בֵּית הָאֲלֹהִים עִם־חֵרֶב
 19 וְכָלִים: וּמַלְכוֹהֵה לֹא הָיְתָה עַד־שִׁשִׁי־שְׁלֹשִׁים
 חֲמֵשׁ לְמַלְכוֹת אֲמָם:

CAP. XVI. 10

1 בַּשִּׁשִׁי שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ לְמַלְכוֹת אֲמָם עַלֶּה בַּעֲשָׂא
 מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל עַל־יְהוּדָה וַיִּבֶן אֶת־הַרְמָה
 לְמַלְכוֹ וְחַיִּי וְכָל־אֲמָם מֶלֶךְ־יְהוּדָה:
 2 וַיִּבְנֵה אֲמָם עִם־חֵרֶב מֵאֲצִוְחָה בֵּית יְהוָה וְכִתֵּה
 הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח אֶל־בְּרִזְרָד מֶלֶךְ אֲרָם וַיִּשְׁכַּח
 3 בְּדַמְשֶׁק לְאֲמָם: פִּירֵי בֵּיתִי וַיִּבְנֵה וַיִּבֶן אָבִי
 4 וַיִּבֶן אָבִירֹו הַרְץ שְׁלֹחֵה לֹךְ עִם־חֵרֶב לֹךְ
 הַסֵּד פְּרִזִּיךְ אֶת־בַּעֲשָׂא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלֵה
 4 מַעֲלֵ: וַיִּשְׁלַח בְּרִזְרָד אֶל־הַמֶּלֶךְ אֲמָם וַיִּשְׁלַח
 אֶת־שָׁרֵי הַחַיִּים אֲשֶׁר־לוֹ אֶל־עַרְיֵי יִשְׂרָאֵל
 1 וַיִּפֹּ אֶת־עֵינֵי וְאֶת־דָּוָן וְאֶת אָבִל מִם וְאֶת כָּל־
 5 מַסְבְּרוֹת עַרְיֵי נִסְבְּלוֹ: וַהֲיֵה כַּשְּׁמַע בַּעֲשָׂא

5 והמלכה למנו: וכן שני מעודה בידודה
 פ' ששמה הארץ והרעמי מלחמה בשנים
 6 האלה ב' ימים יחד ל: ויאמר ליהודה
 נבנה: ארדהשים האלה ונכס חומה ומגדלים
 החרים ומיחיים עתה הארץ לפנינו פי חששו
 את יהודה אלהיו וישנו ויחן לנו מסביב
 7 ויבנו ויבליחו: ויהי כאשר חלל משא
 צנה המון מעודה שלש מאות אלק ומבנימן
 משא מן חזכי לקוח מאתם ושמונים אלק
 8 מלאה נפיו חל: ויבא אלום ורח הפלטי
 בחלל אלק אלשים וקדמיה שלש מאות ויבא
 9 עד מרשה: ויבא אסא לפניו וישבו מלחמה
 10 בנא צבחה למרשה: ויקרא אסא אל יהודה
 אלה ויאמר יהודה ארעמק לנו בין רב לאן
 פח עורט יהיה אלהינו פי עליו משעו ומשמו
 לאנו על ידחמון יהיה יהיה אלהינו אשה אל
 11 קצו עמנו אש: ויבא יהיה ארדהשים
 לפני אסא ולפני יהודה ויבסו הפישים:
 12 ויהרסם אסא והרסם אשר עמו עד לנה ושל
 מנשטים לאו להם מזהה פי לשונו לפני
 יהיה ולפני מנהו וישא שלל דבה מאו:
 13 ויפו את כל העמים סביבות נל ביהודה פחד
 יהיה עליהם ויבאו ארדהשים ב' בנה רפה
 14 ויהיה סמו: וגם ארדה מכה דפו וישפו
 צאן רב תמלים וישבו דרשלים:

CAP. XV. טו

1 ויעודה פי עידו יהיה עליו רוח אלוים:
 2 ויבא לפני אסא ויאמר לו שמעני אסא וכל
 יהודה ובנימן יהיה עמכם פדחתם עמו
 ואסא תדשה וישא לכם ואסא תעוה יעוב
 3 אהבם: וימים רבים לישראל לאו: אלה
 4 אמת ולא פח מזה ולא חדה: וישב
 5 בנ' לו על יהודה אלהי ישראל ויקששו
 וישא להם: ויששים היום אין שלום ליבא
 ולא פי מרמזות רבות על פליחשני הארצות:
 6 וכתיבו ג' בנינו ועו בעד פי אלוים ומכסם
 7 מלצחה: ואחם חזקו ואל יפשו ימים פי
 8 יש שכו לשעלחם: וכשמע אסא

10 ויבנתו יהיה אלהיו ולא עבדו וקצים
 משותים ליהוה בני ארון והמים במלחמה:
 11 ומקטרים ליהוה עלת בנ' בנ' ובשב
 בעד הקטרתים ומשכה לחם על השלחן
 השודו ומטרת הרב וסרתה לבשר בערב
 בשב פ' שמונים אהנו את משמרת יהיה
 12 אלהיו ואחם עובתם ארו: והיה עמו קראש
 האלוים: וכתבו ותצטרות היתורה ליהוה
 עליכם בני ישראל אל יחלמנו עם יהודה
 13 אלה אלוים פלא תצלוה: וירכסם רב
 את דמאריב לטא מאותיהם יהיה לפני יהוה
 14 והפאריב מאותיהם: וסמי יהוה דבה להם
 המלחמה פנים ואחיו ויצקו ליהוה ודבתיים
 15 מוצפים בתצטרות: וירשו אש יהודה
 יהו ברהיל אש יהודה והאלום נגף את
 16 ירמסו וכל ישראל לפני אבה ויהודה: ויבסו
 ב' ישראל מפני יהודה ויחם אלוים פדו:
 17 ויפו בהם אבה ועמו מפה רפה ושלל חללים
 18 מישראל חמש מאות אלק אש ב' ויבנו
 19 בני ישראל בעת יהוה ויאמנו בני יהודה
 פי משעו על יהודה אלו אבותיהם: ויהו
 אבה אחיו ורכסו וילכו מנפו שים את בית
 אל ואת בטרחה ואת יחשקה ואת בטרחה ואת
 20 עשתו ומלחיה: ולא שכו פח וירכסו עד
 21 בימי אביהו ויפדה יהיה ויסל: ויתחוק
 אבהו וישא לו משים ארבע עשרה חלל
 22 עשרים וששים פים ושש עשרה בנות: ויהו
 דמי אבה חרבו חסיו פתיים במדש
 23 והביא עדי: וישב אבה עם אסא ויקפח
 ארו בעד חיו וימלך אסא כו ותחיתו בימי
 ששמה הארץ עשו שנים:

CAP. XIV. טד

1 ויעש אסא המון והאש בעמי יהיה אלהו:
 2 ויסר את מנזרות העם והמזות וישב את
 3 המצבה ויבנו ארדהשים: ויאמר
 ליהודה לחוש את יהודה אלו אבותיהם
 4 ולעלות יהודה המצבה: וסר מל' עי
 יהוה את המזות ואת החצנים והשקט

דברי הימים ב יג חקמו

מִדְּבַר וּמִלֶּקֶךְ בַּיּוֹם הַהוּא בְּאֵי הַרְצִים וּשְׂאִים
 12 וְהַשְׂבָּת אֶל־יְהוָה הַרְצִים: וּבְדַבְּרֵי שֶׁבַע מִנְּפֵל
 אֶת־יְהוָה וְלֹא לַשְּׂחִית לְמַלְכָּה וְגַם בַּיְהוּדָה
 13 הָיָה דְבָרִים טוֹבִים: וַיִּחַדֵּךְ הַמֶּלֶךְ רַחֲבֵעַם
 בַּיְהוּשָׁלִים וּמִלֶּךְ פִּי כָּן אֲרֻבֵּעִים וַחֲמֵשׁ שָׁנָה
 רַחֲבֵעַם בְּמִלְטָה וּשְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה: מִלֶּךְ
 בַּיְהוּשָׁלִים הָעִיר אֲשֶׁר־כְּדֹר יְהוָה לְשֵׁם אֶת־
 שְׁמוֹ שֶׁם מִבְּלִי שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל וְשֵׁם אִמּוֹ נַעֲמָה
 14 הַעֲמִלִית: וַיַּעַשׂ דָּרַע פִּי לֹא הָיוּ לֵפָּה לְדָוִד
 אֶת־יְהוּדָה: דְּבָרֵי רַחֲבֵעַם הָאֵלֶּיךָ
 15 הַיְחַזְקִים הָאֵלֹהִים הַלְאֵלִים פְּתִיחִים בְּדַבְּרֵי שְׂמֵעִיה
 דַּבְּרֵי וְעַד הַחֹדֶה לְהַחֲרֹשׁ וּמַלְחָמֹת רַחֲבֵעַם
 וַיִּרְבַּעַם בְּלִי הַרְצִים: וַיִּשְׁעֵב רַחֲבֵעַם עִם־
 16 אֶחָיו וַיִּקְרָא בְּעַד יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ אֲבִיהֶם בְּ
 פְתִיחוֹ:

CAP. XIII. יג

בְּשֵׁנֶת שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה לְמִלְכֵי יִרְבֵּעַם וּמִלֶּךְ
 1 אֲבִיהֶם עַל־יְהוּדָה: שְׁלֹשׁ שָׁנִים מִלֶּךְ בַּיְהוּשָׁלִים
 2 וְשֵׁם אִמּוֹ מִכִּיָּהוּ בַת־אֲדֹרָאֵל מִן־נַעֲמָה
 וּמַלְחָמָה יְהוּדָה בֶּן־אֲבִיהֶם וּבֶן־יִרְבֵּעַם: וַיֵּאֵלֶּךְ
 3 אֲבִיהֶם אֶת־הַמַּלְחָמָה בְּחֵלֶךְ גְּבוּרֵי מַלְחָמָה
 אֲרֻבֵּעַ־מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ בַּחוּר וַיִּרְבַּעַם עִרְךָ
 עִמּוֹ מַלְחָמָה בְּשִׁמְלוֹת מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ בַּחוּר
 4 גְּבוּרֵי חַיִל: וַיִּקָּם אֲבִיהֶם מֵעַל לִדְ־צַמִּיִּים
 אִשׁוֹ בְּדֵר אֲסוּרִים וְאִמּוֹ שְׂמֵעִי יִרְבֵּעַם וְכָל־
 5 יִשְׂרָאֵל: וְהָיָה לָבֶם לְעֵשׂ בִּי יְהוָה: וְהָיָה
 6 יִשְׂרָאֵל כִּסּוֹן מִמֶּלֶךְ לַיְהוּדָה עַל־יִשְׂרָאֵל לְעֵלֶם
 7 לֹא וְלִמְנוֹ בְּרִית מַלְחָו: וַיִּקָּם יִרְבֵּעַם בְּרַחֲבֵעַם
 עַבְדֵי שְׂלֹמֹה בְּ־יְהוּדָה וַיִּמְדוּ עַל־אֲדֹנָיו:
 7 וַיִּקְבְּצוּ עֲלָיו אֲנָשִׁים רַקִּים בְּנֵי בְלִעַל וַחֲזָאֲמוֹ
 עַל־רַחֲבֵעַם בְּרַשְׁלֹמֹה וְרַחֲבֵעַם יְהוָה לְעַד וַיִּדְּ־
 8 לָבֶב וְלֹא הִצְרִיחַ לְפָנָיו: וְעַשְׂתִּי אִתָּם אֲנָשִׁים
 לְהַחֲזִיק לְעַם מִמֶּלֶךְ יְהוּדָה בֶּן־בְּנֵי יְהוּדָה
 וְאִתָּם הָיוּ לָב וְעִמָּם עַל־יְהוָה אִשׁוֹ עֶשְׂרֵה
 9 לָבֶם יִרְבֵּעַם לְאֹלֹהִים: וְהָיָה הַחֲזָאִים אֶת־
 10 בְּחַר יְהוָה אֶת־בְּנֵי אֲדֹרָאֵל וְהָיוּ לָבֶם
 פְּתִיחִים בְּעַמֵּי הַיְהוּדָה מִלְּמַדָּה לְמֵלֵךְ חָזֵק בְּפָנָיו
 11 בְּדַבְּרֵי וְאִתָּם שְׂבַע־יְהוָה כִּסּוֹן לֹא אֲלֹהִים:

18 בְּדָרַךְ יְהוָה שְׂלֹמֹה לְפָנָיו שְׁלֹשׁ: וַיִּקְדָּלֵךְ
 רַחֲבֵעַם אֶת־מִלְחָמָה בְּ־יְהוּדָה בְּ־יְהוּדָה
 19 אֶת־יְהוָה בְּדֹאֲמָאֵב בְּ־יְהוּדָה: וְהָיָה לוֹ בְּנִים
 20 אֲדִישָׁעֹשׁ וְאֲדִישְׂמִיָּה וְאֲדִישֹׁרִים: וַאֲחֻתָּיהָ
 לֵקָח אֶת־מַעֲכָה בַת־אֲשֵׁלֹם וְהָיוּ לוֹ אֶת־
 אֲבִיהֶם אֲחֻד־עֲמִי וְאֲחֻד־וּמָה וְאֶת־שְׂלֹמֹה:
 21 וְיֵאֵלֶיךָ רַחֲבֵעַם אֶת־מַעֲכָה בַת־אֲשֵׁלֹם מִבְּלִי
 נָשִׂי וּפְלִשְׁתִּי פִי לְשֵׁם שְׂמִיָּה־עֶשְׂרֵה נָשָׂא
 וּפְלִשְׁתִּים שְׁשִׁים וְיָדָה עֲשָׂרִים וְשְׂמֹנֶה בְנִים
 22 וְשִׁשִּׁים בָּתוּלִים: וַיִּשְׁעֵב לְרֵאשִׁי רַחֲבֵעַם אֶת־
 אֲבִיהֶם בְּ־מַעֲכָה לְנַגֵּד בָּתוּלוֹת פִּי לְחַמְלֵסִי:
 23 וַיָּבֵן וַיִּסְרֹף מִבְּלִי מִן־לְמַדָּה יְהוּדָה וְנִמְכָּר
 לְכָל־עַמֵּי הַיְהוּדָה וַיִּמְנו לָבֶם דַּמְיוֹן לָבֶם וַיִּשְׂאֵל
 הָיוּ לְשֵׁם:

CAP. XII. יב

1 וְהָיָה בְּדָוִן מַלְחָה רַחֲבֵעַם וּבְחֻקָּיו עִבֵּד אֶת־
 2 חֹזֵק יְהוָה וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ: וְהָיָה בְּשָׁנָה
 חֲתוּמִישִׁית לְמִלְכֵי רַחֲבֵעַם עַלֶּה שִׁישַׁק מִלֶּךְ־
 3 מִצְרַיִם עַל־יְהוּשָׁלִים פִּי מִעַלֵּי בַיְהוּדָה: בְּאֶלֶף
 וּמֵאוֹת וְכָב וּבְשִׁשִּׁים אֶלֶף פְּרָשִׁים וְאִין מִסְפָּר
 4 לְעַם אֲשֶׁר־בָּאָו עִמּוֹ מִמִּצְרַיִם לְחַמְסִים סְבִיבִים
 5 וּמִשָּׂאִים: וְלָבֶד אֶת־עַרְבֵי הַמַּעֲרוֹת אֲשֶׁר לַיְהוּדָה
 6 וַיֵּבֵא עַד־יְהוּשָׁלִים: וְשָׂמְעִיה דַּבְּרֵי
 7 בָּא אֶל־רַחֲבֵעַם וְעַד יְהוּדָה אֲשֶׁר־חִסְסֵנוֹ אֶל־
 יְהוּשָׁלִים מִפְּנֵי שִׁישַׁק וְאִמְרֵי לָבֶם כֹּה־אָמַר
 8 יְהוָה אִתָּם עִוְבָתָם אִלֵּי וְאִי־אֵת עִוְבָתֵי אֲחֵיכֶם
 9 בְּ־שִׁישַׁק: וַיִּבְעַשׂ שׁוֹר־יִשְׂרָאֵל הַמֶּלֶךְ
 7 וַיִּמְאֹךְ צִדִּיק: יְהוָה וּבְרֵאוֹת יְהוָה פִּי נִבְעָשׁ
 8 הָיָה דְבַר־יְהוָה אֶל־שְׂמֵעִיה: לֹא־כִּנְעֵנוֹ לֹא־
 אֲשׁוּחָתָם וְנִתְּנוּ לָבֶם כַּמַּעֲטָה לְשִׁלְטָה וְלֹא־
 9 חָזַק וְחֵמֵר בַּיְהוּשָׁלִים בְּ־שִׁישַׁק: פִּי הָיָה
 10 לֹא לְעַבְדִּים וַיִּדְעֵל עַבְדָּו וְעַבְדָּתָה מַמְלָכָה
 9 הַיְהוּדָה: וַיַּעַל שִׁישַׁק מִלֶּךְ־מִצְרַיִם עַל־
 יְהוּשָׁלִים וַיִּקָּח אֶת־אֲשֵׁרוֹת בַּת־יְהוָה וְאֶת־
 אֲשֵׁרוֹת בְּתוֹ הַמֶּלֶךְ אֶת־הַדָּגֵל לָקַח וַיִּקָּח אֶת־
 10 מִגְּזוֹ הָרֹבֵץ אִשׁוֹ עֶשְׂרֵה שְׂלֹמֹה: וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ
 רַחֲבֵעַם חֲתוּמִיִּים מִגְּזוֹ חֲסוֹת וְהִסְתִּיר עַל־יְדֵי
 11 שְׁנֵי הַרְצִים הַשְּׂמִיִּים פָּתַח בַּת־הַמֶּלֶךְ: וְהָיָה

CAP. X.

17 ויש איש לאליהו ישראל עשה וזה ביהוה
 חזו וילך כל ישראל ליהוה: ובני ישראל
 השתבסו בעת יהודה וימלכו עליהם רובעם:
 18 וישלח המלך רובעם את יהודם אשר
 על דמם ויבמרו בו בני ישראל אבן וימרו
 חמלוקי רובעם והצפיק לעלות במדבר לטם
 19 וישלש ישראל בניה חזו
 עד האם הזה:

CAP. XI.

1 ויבא רובעם וישלם ויקרא את בניה יהודה
 ובנימן מאה ושמונים אלף בזה עשה מלחמה
 להלחם עם ישראל לחשיב את המלחמה
 2 לרובעם: וזה הם יהודה אל שמעיה
 3 אש והאלהים לאכו: אלו את רובעם בן
 שלמה מלך יהודה ואל כל ישראל ביהודה
 4 ובנימן לאכו: פה אכר יהודה לכה עלו ולא
 חלחמו עם אדוםם שהם אש לכוו פרימאמי
 טיה הדבר הזה ושמע את דבר יהודה וישבו
 5 מלכת אל רובעם: וישב רובעם
 6 בירושלם ויבן ערים למשור ביהודה: ויבן
 7 את ביהוללם ואת עיטם ואת הקוע: ואת
 8 בית צד ואת שולם ואת עולם: ואת צפת
 9 ואת משה ואת חזק: ואת אדורים ואת
 10 לכיש ואת עוקה: ואת צעה ואת אלקון
 ואת תנחן אשר ביהודה ובנימן ערי מצודות:
 11 ויהוק את המצודות ויהן בהם גנלים ומצודות
 12 מאכל ושמן ויין: ובכל עד ועד צפוח
 13 וימחם ויהוקם לרובה מאד ויהיה יהודה
 14 ובנימן: והצרים הללים אשר בכל
 15 ישראל התצנו עליה מכל גבלם: פירעוה
 הללים את מעשיהם ואחוזם וילכו ליהודה
 16 ולירושלם פריהוהם ורובעם ויבנו מפרץ
 17 ליהודה: ויעמדו כלים לכוור ולשערים
 18 ולעלים אשר עשה: ואחוזים מכל שבט
 19 ישראל הצרים את לבם לבלש את יהודה
 20 אליו ישראל בא ירושלם לפרח ליהודה אליו
 21 אביתים: ויהוק את מלכות יהודה ויאצו
 22 את רובעם בן שלמה לשנים שלש פי הלם

1 וילך רובעם שכמה פי שבם בא כל ישראל
 2 להמלך איתו: ויהי פלמל רובעם בן רבט
 והוא במצרים אשר ברח מפני שלמה המלך
 3 וישב רובעם ממצרים: וישלחו ויקראלו
 4 ויבא רובעם וכל ישראל ויהוה אל רובעם
 5 לאכו: אביו והשנה אדעלם ועשה הקל
 6 מעבדו אביו הקשה ומעל הבנן אשר נתן
 7 עליו ועבדו: ויבא אלוים עד שלמה
 8 ימים ושבו אל וילך העם: וילך המלך
 9 רובעם את הצבים אשר היו עמלים לטל
 10 שלמה אביו ביהוה וי לאכו אף אהם
 11 טעמים לחשיב למע יהוה דבר: ויהוה אלו
 12 לאכו את יהודה לטוב להעם הזה הצרים
 13 ויהוה אלוים דברים טובים היו לו עבדים
 14 מיהימים: ויעזב את צפת הצבים אשר
 15 יצאו וילך את הלוים אשר בנה איתו
 16 והמרים למח: ויבא אלוים מדה אהם
 17 טעמים ולשוב דבר את רובעם היה אשר דבר
 18 אל לאכו דבר מן העל אשר נתן אביו
 19 עליו: ויהוה איתו והללים אשר בנה איתו
 20 לאכו פה האלו למע אשר יהוה איתו לאכו
 21 אביו הכפד את עלם ואיה הקל מעלים
 22 פה האמר אלוים קבני ענה מפתח אביו:
 23 ועשה אביו רובעם עלים על פני ואני אסף
 24 על עלכם אביו יסר אהכם בשוטים ואני
 25 בעקובים: ויבא רובעם וכל העם את רובעם
 26 ביום השלישי פאשר דבר המלך לאכו שובו
 27 אלי ביום השלישי: ויעם המלך קשה ויעזב
 28 המלך רובעם את צפת הצבים: ויהוה אלוים
 29 פצת הלוים לאכו אביו הכפד את עלכם
 30 ואני אסף עליו אביו יסר אהכם בשוטים
 31 ואני בעקובים: ולא שמע המלך אל העם
 32 פיהוה נסדה מעם האלוים למען הקים
 33 יהוה את דברו אשר דבר ביד אחיזו השלמי
 34 אל רובעם בן רבט: וכל ישראל ראו פי לא
 35 שמע המלך להם וישבו העם את המלך:
 36 לאכו מהלכו חלק ביהוה ולא יחלה בך

דברי הימים ב ט חקפה

14 וְהָבִי לְבַד מֵאֲשֵׁי הַחַיִּים וְהַסּוּחִים מִבְּיָאִים
 וְכָל־מִלְכֵי עָרֵב וְתַחֲוֹת הָאָרֶץ מִבְּיָאִים וְהָבִי
 15 וְכִסֵּף לְשִׁלְמֹה׃ וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ שִׁלְמֹה מִבְּיָאִים
 צִנּוֹר וְהָבִי שְׂחֹט שֵׁשׁ מֵאֹת וְהָבִי שְׂחֹט יַעֲלֶה
 16 עַל־הַצֵּהָ הָאֵחָת׃ וְשִׁלֵּשׁ־מֵאֹת מִבְּיָאִים וְהָבִי
 שְׂחֹט שֵׁשׁ מֵאֹת וְהָבִי יַעֲלֶה עַל־הַפָּנִן
 17 הָאֵחָת וַיַּחֲבֵם הַמֶּלֶךְ בְּבֵית יַעֲרֵב הַלְבָנוֹן וַיַּעַשׂ
 הַמֶּלֶךְ כִּפְסֵי־שֵׁן גָּדוֹל וַיַּצְפֵּהוּ וְהָבִי סֻדָּר׃
 18 וְשֵׁשׁ מִעֹלֹת לִפְסֹא וְכֹבֵשׁ הַרְבֵּי לִפְסֹא מִבְּיָאִים
 וַיְדוּחַ מֵאָה וּמֵאָה עַל־מִקְוֵם הַשֶּׁבֶת וְשֵׁנִים
 19 אֲרוּחַ עֲמֻמִּים אֲצֵל הַדְּחֹת וְשֵׁנִים עֶשֶׂר
 אֲרוּחַ עֲמֻמִּים שֵׁשׁ עַל־שֵׁשׁ הַמַּעֲלֹת מִזֶּה
 20 וּמִזֶּה לֹא־רַעֲשָׂה בֶן־לִבְיָמִלְכָה׃ וְכָל־כְּלֵי
 מִשְׁקֵה הַמֶּלֶךְ שִׁלְמֹה וְהָבִי וְכָל־כְּלֵי בֵית־יַעֲרֵב
 הַלְבָנוֹן וְהָבִי כֶגֶר אֵין כִּכָּר תֹּשֵׁב בְּיַם־שִׁלְמֹה
 21 לְמִאֲמֹתָ׃ בְּ־אֵיֹת לְמֶלֶךְ הַלְכֵית תְּרִשֵׁשׁ
 עִם עַבְדֵי חַדָּם אוֹתָהּ לְשִׁלוֹשׁ שָׁנִים תְּבִיאֶנָּה׃
 22 אֵיֹת תְּרִשֵׁשׁ מֵאֹת וְהָבִי וְכִסֵּף שְׂחָבִים
 וְקִסְפִּים וְחַמְיָים׃ וַיַּגְדֵּל הַמֶּלֶךְ שִׁלְמֹה מִזֶּל
 23 מִלְכֵי הָאָרֶץ לְעֶשֶׂר וְחֻכְמָה׃ וְכָל־מִלְכֵי הָאָרֶץ
 מִבְּקִשִׁים אֲחִירָפְנֵי שִׁלְמֹה לְשִׁמֵּעַ אֶת־חֻכְמָתוֹ
 24 אֲשֶׁר־נָתַן אֱלֹהִים בְּלִבּוֹ׃ הֵם מִבְּיָאִים אִישׁ
 מִחֲתָרָי בְּלֵי כֶסֶף וְכֵלֵי וְהָבִי וְשִׁלְמֹה לְשֶׁקֶת
 וּמִשְׁלֵמִים סִיסִים וְסֻחִים דְּמִ־שֶׁהָ בְּשָׁה׃
 25 וַיְהִי לְשִׁלְמֹה אַרְבַּעַת אֲלֵטִים אֲרוּחַ סִיסִים
 וּמִפְּנֵת וַיִּשְׁעִים עֶשֶׂר אֵלֶף פְּרָשִׁים וַיַּיְחָל
 26 בְּעַרְיָ הָרֶכֶב וְעִם־הַמֶּלֶךְ בְּיַחְשָׁלִים׃ וַיְהִי מִשֵּׁל
 בְּכָל־הַמְּלָכִים מִן־הַדָּוָד וְעַד־אָרֶץ פְּלִשְׁתִּים וְעַד
 27 גֹּבַל מִצְרַיִם׃ וַיִּשְׁן הַמֶּלֶךְ אֶת־הַכֶּסֶף בְּיַחְשָׁלִים
 כַּאֲבִיבִים וְאֵת הַדָּוִדִים נָתַן בְּשִׁקְבִים אֲשֶׁר
 28 בְּשִׁפְטָה לְרֹב׃ וּמוֹצִיאִים סִיסִים מִמִּצְרַיִם
 29 לְשִׁלְמֹה וּמִגְּדֵי־הַרְצָצוֹת׃ וְשֹׂאֵר דְּבַר־שִׁלְמֹה
 הָרִאשֹׁנִים וְהָאֲחֵרִים וְהָאֵדָם בְּרִבְבִים עַל־
 30 דְּבַר־נָתַן הַגִּבּוֹר וְעַל־נִסְיָת אוֹתָהּ הַשִּׁלְטֵי
 וּבְחֻזֹת יַעֲרֵב הַחֹזֶה עַל יִרְבָּעִם בְּרִבְבֵי׃ וַיִּמְלֹךְ
 31 שִׁלְמֹה בְּיַחְשָׁלִים עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל אַרְבַּעִים שָׁנָה׃
 וַיִּשָּׁבֵב שִׁלְמֹה עִם־אִמּוֹ וַיִּקְרָאוּ בְּעַד־דָּוִד
 אֲבִי וַיִּמְלֹךְ תְּרִבְעִים בֶּן־תַּחֲתָיו׃

וְהָבִי יָם וְיָמָה עִם־עַבְדֵי שִׁלְמֹה אֲלֵי־הָרֵה וַיִּקְרָאוּ
 מִשָּׁם אַרְבַּע־מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים פַּעַם וְהָבִי וַיִּבְיֹא
 אֶל־הַמֶּלֶךְ שִׁלְמֹה׃

CAP. IX. ט

1 וּמִלְכֵי־שֵׁבֶט שִׁמְשֹׁן אֲדִישְׁמַע שִׁלְמֹה וְחִבְיָא
 לְעֹפֶת אֶת־שִׁלְמֹה בְּדוּחֹת בְּיַחְשָׁלִים בְּחֹל
 2 כְּבֹד מֵאֵל הַמַּיִים לְשִׁאִים בְּשִׁקְבִים וְהָבִי לְרֹב
 וְאֵבֶן יָקָרָה וְחִבְיָא אֶל־שִׁלְמֹה וַיְחַדְּרָה עֵשׂ אֶת
 3 מִלְּאֲסָר דָּהָ עִם־לְבָבָהּ׃ וַיַּרְדָּה שִׁלְמֹה
 אֶת־כָּל־דְּבָרֶיהָ וְלֹא־עָלְמֵם דָּבָר מִשִׁלְמֹה אֲשֶׁר
 4 לֹא־הָיָה לָהּ׃ וַיִּחְיֶה מִלְּשֵׁת־שִׁבְיָא אֶת־חֻכְמָתוֹ
 5 שִׁלְמֹה וְהַפִּירָה אֲשֶׁר בָּהּ׃ וַיִּסְבֵּל שְׂחֹטֵי
 6 וּמִשְׁבָּב עַבְדֵי וּמַעֲבָד מִשְׁרָחֵי וּמִלְּפִישְׁתִּים
 7 וּמִשְׁקָל וּמִלְּפִישְׁתִּים וְעֵלְיָתִי אֲשֶׁר יַעֲלֶה בְּחַ
 8 יְהוָה וְלֹא־יִהְיֶה עַד־בֵּה הַחַי׃ וַיִּחְיֶה אֶל־
 9 הַמֶּלֶךְ אִמֵּת הַדָּבָר אֲשֶׁר שָׁמְעִי בְּאֶרֶץ־עַל
 10 הַדְּחָר וְעַל־חֻכְמָתוֹ׃ וְלֹא־הִיאֲמַנְתִּי לְדְבָרֶיהֶם
 11 עַד אֲשֶׁר־בָּאוּ וַתִּרְאֶנָּה עַלִי וְדָבָר לֹא־הָיָה
 12 לִי וְעַז מִרְבִּית חֻכְמָתוֹ וְלִפְנֵי עַל־הַשְׁמִיעָה
 13 אֲשֶׁר שָׁמְעִי׃ אֲשֶׁר אֲשֶׁר וְאֲשֶׁר עַבְדֵי
 14 אֵתָה הַעֲמֻמִּים לְפָנָי חֲמִיד וְשִׁמְעִים אֶת־
 15 חֻכְמָתוֹ׃ יְהִי יְהוָה אֲרוּחַ בְּרוּךְ אֲשֶׁר׃ חֲפָץ
 16 בָּהּ לְחַיָּת עַל־כִּסְאוֹ לְמֶלֶךְ לַיְהוָה אֲרוּחַ
 17 כַּאֲבִיבֵה אֲרוּחַ אֶת־יִשְׂרָאֵל לְהַעֲמִיד לְעֹלָם
 18 וַיִּחַדְּרָה עֲלֵיהֶם לְמֶלֶךְ לְעֹשֹׂת מִשְׁפָּט וְצִדְקָה׃
 19 וַיִּשְׁנֵן לְמֶלֶךְ כִּסֵּה וְעֵשֶׂרִים׃ בְּכָר וְהָבִי וּבְשִׁסִּים
 20 לְרֹב כֹּאֵד וְאֵבֶן יָקָרָה וְלֹא־יָהָה בְּנִשְׁחֵם הַיָּמָה
 21 אֲשֶׁר נָתַתָּ מִלְּשֵׁת־שִׁבְיָא לְמֶלֶךְ שִׁלְמֹה׃ וְהֵם
 22 עַבְדֵי חַדָּם וְעַבְדֵי שִׁלְמֹה אֲשֶׁר־הִבְיָא וְהָבִי
 23 מִכֹּסֶדֶת הִבְיָא עֵצֵי אֲלֵנֻמִּים וְאֵבֶן יָקָרָה׃
 24 וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ אֶת־עֵצֵי הָאֲלֵנֻמִּים מִסְּעִיָה
 25 לְבִד־הַיְהוָה וְלִבְיָת הַמֶּלֶךְ וּכְפִיֹת וְהַבְלִים
 26 לְשֵׁנִים וְלֹא־יָרָא כָהֵם לְעִים פֶּאֶרְץ יְהוּדָה׃
 27 הַמֶּלֶךְ שִׁלְמֹה נָתַן לְמִלְכֵי־שִׁבְיָא אֶת־כָּל־
 28 הַצִּנּוֹת אֲשֶׁר שָׁלְחָה מִלְכֵי אֲשֶׁר־הִבְיָא אֶל־
 29 הַמֶּלֶךְ וַיַּחֲסֹף וַתִּלְךְ לְאַרְצָהּ הִיא וְעַבְדֵיהָ׃
 30 וַיְהִי מִשְׁקֵל הַחַיִּב אֲשֶׁר־פָּא לְשִׁלְמֹה
 31 בְּשָׁה אֵחָת שֵׁשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְשֵׁשׁ כִּפְרֵי

3 חרם לשלמה בנה שלמה אותם וישב עם
 4 אד בני ישראל: וילך שלמה חזק צבחה
 5 כל עיר הפוסלת אשר בנה בחסד: וכן
 6 את בית חזק העליון ואת בית חזק התחתון
 7 עיר משור חומתו דלתים וברז: ואת צעלת
 8 ואח כל עיר הפוסלת אשר בנה לשלמה ואת
 9 כל עיר הרבב ואת עיר הפרשים ואת כל
 10 חשק שלמה אשר חשק לבנות ביהושפט
 11 ובלבן ובכל ארץ ממשלתי: כל ימים חזקו
 12 מן החזק והאמץ והחזק והחזק והחזק אשר
 13 לא מסאל הפשו: מן בנידם אשר לחזק
 14 אחיהם בארץ אשר לא יכלום בני ישראל
 15 ויגלם שלמה למס עד ימים היה: ומן בני
 16 ישראל אשר לחרתן שלמה ל עבדים למאסו
 17 כי דמה אלשי מלחמה חזק שלישי חזק
 18 רבב ופרשו: ואלה עיר הבצבים אשר
 19 לפאר שלמה חמשים ושמנים הימים בשם:
 20 ואת בית פועה העלה שלמה משור חזק
 21 לבית אשר בחדלה פי אשר לא חשב אשר
 22 לי בבית חזק מלך ישראל פי עש ופרה
 23 אשר בנה אלהים ארץ יהוה: או העלה
 24 שלמה עלות ליהוה על מצבת יהוה אשר
 25 בנה למס הארץ: ובני יום ביום להעלות
 26 כמצות משה לשפוח ולחזקים ולפועות
 27 שלוש פעמים בשנה בתג המצות ובתג
 28 השבועות ובתג הפסח: ויעמד כמאסו
 29 חזק אמו את מחולות הפזים על עבדום
 30 הוללים על ממשותם להל ולשרה נגד
 31 חזקים לבריות פועה השערים במחולות
 32 לשע ושע פי מן מצות חזק אשר האלהים:
 33 ולא סד מצות הפקד על הפזים הוללים
 34 לכל דם ולא צוח: וכן פלמלכת שלמה
 35 עד ימים משור בית יהוה ועל פלז שלם
 36 בית יהוה: או הלך שלמה לפעל צב
 37 ואל אלות על שפת דם בארץ אדם:
 38 וישחלו חרם בן עבדו אמות ופזים

10 ימים והתג שבעה ימים: וכלום עשום
 11 ושלשה לחזק השבועי שלח את הדעם
 12 להוללים שומרים ומרבי לב על הפועה אשר
 13 עשה יהוה לחזק ולשלמה וישאר עמו:
 14 וכל שלמה את בית יהוה ואת בית הפקד
 15 ואח כל המא על לב שלמה לעשות במיד
 16 יהוה ובמיד העליון: ואת יהוה אל
 17 שלמה בליה ואמר לו שבעתי את חסותך
 18 וחסותי במקום היה לי לבית וכו': וכן
 19 אעש השמים ולא יהיה מרן ויהי אשה על
 20 חב לאסל הארץ ואם אשלה דם בשמי:
 21 ויבטעו עמי אשר נקרא שמי עליהם ויחללו
 22 ויבטעו פלי וישב מוכרתם הימים ואל
 23 אשע מן השמים ואסלה לחפאם ואפא
 24 את ארצם: עשה עמי יהוה פתחת ואני
 25 לשבת להפלת הפקום היה: ועשה ברוחי
 26 והקשתי את רבית היה לזרות שמי שלם
 27 עד עולם יהוה עמי וכל שם בלדימים: ואת
 28 אם תלך לפני פאמר הך חזק אבך ולעשות
 29 פכל אשר צויתך חזק ומשפט משכור:
 30 ורקמותי את פסא מכותך פאמר פרו
 31 לזר חזק לאמר לא יפדת לך איש משל
 32 ישראל: ואם תשוכן אים ועומס חזקת
 33 ומצוד אשר נחזי לפניכם והלכום ועבדום
 34 אלהים אלהים השתחיתם להם: ונתשאים
 35 מעל אדמתו אשר נתתי להם ואת רבית היה
 36 אשר הנישתי לשמי אשליך מעל פני ואמנו
 37 למשל ולשמה בכל העמים: ורבית היה
 38 אשר היה עליו לכל עבר עליו ישא ואמר
 39 בפה עשה יהוה ככה לארץ והאח וברך
 40 יהוה: ואמר על אשר עזב אדחיה: אלו
 41 אבותי אשר רוצים מארץ מצרים ויחזק
 42 פאלהים אלהים ושתחו להם ויעבדום על
 43 פי הברא עליהם את פלחשה האמת:

CAP. VIII. ח

1 ויהי מקד עשורים שנה אשר בנה שלמה
 2 את בית יהוה ואת ביתו: והשנים אשר בן

דברי הימים ב' חקפנ

בארץ שבתם לאמר חטאת העוית והשעט:
 ושבו אליך בכל לבבם ובכל נפשם בארץ שבתם
 אשר שבו ארם והתפללו הויה ארצם אשר
 נתתה לאבותם העוית אשר בחרת ולפניה
 אשר בניתי לשמך: ושמתה מן השמים
 ממכון שבתך את תפלתם ואת תחנוניהם
 ועשית משפטם וסלחת לעמך אשר חטא
 לך: עתה אלף יהוה נא עליך פתוחה
 ואמנך קשבת לחפלת הפקום הזה: ועתה
 קבלה יהוה אליהם לטהר אתה ואתן עוף
 פתחך יהוה אליהם לנפש השועה וחסדך
 ישמחו בשוב: יהוה אללים אל תשוב פני
 משיחך וטהר לחסוי חיי עבדך:

CAP. VII.

וכבלות שלמה להתפלל האל יהוה מהשמים
 ותאכל העלה החביתים וכבד יהוה מלא את
 הבהר: ולא יכלו הבעלים לטא אל בית
 יהוה כי מלא כבוד יהוה את בית יהוה:
 וכל בני ישראל ואים בדת האל וכבד
 יהוה על הבהר וימנו אפים ארצה על
 הרצפה ושתחוזו הדות ליהוה כי טוב פי
 לעולם חסדו: והפקדו וכל העם זמרים ובה
 לפני יהוה: ויזבח הפקדו שלמה את זבח
 הבקר עשירים ושנים אלף וזמן מאה ועשרים
 אלף וזמב את בית האללים הפקדו וכל
 העם: והקדשים על משמורתם עמדים
 והאלים בכל שור יהוה אשר עשה חיד
 הפקדו להחיה ליהוה כי לשלם חסדו
 ברגל חיד בידם והקדשים מוצצרים עדים
 וכל ישראל עמדים: ויקח שלמה
 את חוף הנהר אשר לפני בית יהוה פי
 עשה שם העלות ואת חכמי השלמים פי
 מוצח הפחשו אשר עשה שלמה לא ימל
 להביל את העלה ואת המנחה ואת
 החלמים: ויעש שלמה את חזו בית יהוה
 שבעת ימים וכל ישראל עמי קהל גדול מאד
 מלביא חמז עד גול מצרים: ויעשו ביום
 השמיני עצרה פי וזבח המנחה עשו שבעת

24 ואסתר עמך ישראל לפני אויב פי חטאת
 לך שבו ודוד את שמך והתפללו והתחנונו
 25 לפניה בבית הזה: ואתה תשמע מן השמים
 וסלחת לחטאת עמך ישראל ורחשונתם אל
 יהוה: ואת תתנה להם ולא תחיתם:
 26 בנצט השמים ולא יהיה מטר פי חטאת
 לך והתפללו אל הפקום הזה ודוד את שמך
 27 מוצתתם ישכון פי רעננ: ואתה תשמע
 השמים וסלחת לחטאת עבדך עמך ישראל
 פי חדם אל הנהר הפוכה אשר ילכו בה
 ונתתה מטר על ארצך אשר נתתה לעמך
 28 לעתה: רעב פי יהוה בארץ דבר פי
 יהוה שפשו וירגז אויבה וחסלו פי יהוה פי
 יצרו אויב בארץ שערך בלנע וכל מחלה:
 29 בלחמלה כל תחנה אשר יהוה לכל האדם
 ולכל עמך ישראל אשר דעו איש עשו ומכאבו
 30 ופרש פשו אל דפנת הזה: ואתה תשמע
 מן השמים מכן שבתך וסלחת ותתנה לאיש
 בכל דרכו אשר תודע את לבב פי אתה לבדך
 31 דעת אדלכב בני האדם: למען יראוהו לכת
 בדרבך בל הימים אשר דם חיים על פני
 32 החממה אשר נתתה לאבותי: וגם אל
 יבסי אשר לא מעמך ישראל הוא וכן
 בארץ החלה למען שמך גדול ויהוה החולה
 ודועקו בטויה וכן התפללו אל דפנת הזה:
 33 ואתה תשמע מן השמים ממכון שבתך ועשית
 בכל אשר יקרא אליך הנביא למען דעו כל
 עמי הארץ את שמך ויהי אתה עמך
 ישראל ולענת פי שמך נקרא על דפנת הזה
 34 אשר בניתי: פי יצא עמך לפחמה על
 אויב בדרך אשר תשלחם והתפללו אליך
 הויה העוית הואת אשר בחרת בה תפית אשר
 35 בניתי לשמך: ושמתה מן השמים את
 חסותם ואת תחונתם ועשית משפטם: פי
 יחטא לך פי אין אדם אשר לא חטא ואספת
 עם וזמרים לפני אויב ושבים לשיבתם אל
 37 ארץ החלה או קדוה: והשבו אל לבבם
 בארץ אשר לשפרשם שבו: והתחנונו אליך

9 לבקו: רק אשר לא תבנה ביתי כי בקו
 10 האבא מן הלבנה והאבנים יהיו לשמי: ויבס
 יהיה אבן יסוד ואלה יהיו היסודים ויהיה
 אבן השבוע: על פני ישראל פאשע דבר יהיה
 11 והבנה יהיה לשם יהוה אלהי ישראל: ויאמרו
 שם את יסודו אשר שם בית יהוה אשר
 12 בית עשתי ישראל: ויאמרו לשם מנחה
 13 יהיה נגד מלך ישראל וישראל פשו: כי
 עשה שלמה בית חמשה חמשה ברוך חמשה
 חמש אמות ארבע חמשה אמות רחב האמה
 שלש קומות וישב עליו יסודו על פניו פני
 14 מלך ישראל וישראל פשו השמימה: ויאמרו
 יהיה אלהי ישראל אך יבנה אלהים בשמים
 ויבנה שמי הריח החסד לעבודו והאלהים
 15 יבנה בני לבם: אשר שמחה לעבודו יהי
 אבן את אשר יבנה לו ויבנה בסוף ויבנה
 16 מלאת ביום הזה: ויהיה יהוה אלהי ישראל
 שמו לעבודו יהי אבן את אשר יבנה לו
 לאבן ארשה לו איש מלפני יושב על פני
 17 ישראל רק אם ישמחו מן אדמתם ללכת
 פחדתי פחדת חלתי לפני: ויהיה יהוה אלהי
 18 ישראל יאמן ויבנה אשר יבנה לעבודו יהוה:
 כי האבנים ישב אלהים אדמתם על פניו
 19 דבר שמים ושמי השמים לא יכלעו את פי
 20 בית יהוה אשר יבנה: ויבנה אל היסוד
 עבדו והאבות יהוה אלהי לשמע אל דברו
 21 ואל היסוד אשר עבדו מחפץ לבקו:
 לדות עניו סחורה אל דבות יהוה ויבס
 22 ויליה אל היסוד אשר אסרו לשום שמו
 שם לשמע אל היסוד אשר חפץ עבדו
 23 אל היסוד יהוה: ושמעת אל היסוד עבדו
 ועמך ישראל אשר יחפץ אל היסוד יהוה
 והאיהו ושמעו מן היסוד מן השמים
 24 ושמעת וסלחת: אם חטא איש ליעד
 והוא י אלה לא יאמר ואלה לשם מנחה
 25 בבית יהוה: והאיהו ושמעו מן השמים ועשית
 ושפטת את עבדך לשוב לשע לית דבר
 בראשו והעבד צדיק לית לו פצתו:

עדה ישראל ויעדים עליו לשם הארון מנחה
 צאן וכל אשר לא יספור ולא ימנ מנח:
 7 ויבנה היסוד את הארון פיית יהוה אל
 מקומו אל דבר בית אלקוש רחוקים אל
 8 תחת פניו רחוקים: ויהי רחוקים פשו
 פנים על מקום הארון ויבנה היסוד על
 9 הארון ועל פניו מלמלה: ויאמרו היסוד
 ויהי ראשי היסוד מן הארון על פני היסוד
 ולא ירא הוצעה ויהי שם עד דות יהוה:
 10 אין פאון רק שמי הוצעה אשר טון מטה
 בחוב אשר פרה יהוה עשתי ישראל פאום
 11 מפצות: ויהי פאום היסוד מן היסוד
 כי כל היסוד והמנחה וההיטו אין לשמו
 12 למלכות: הולם והמלוח ללם ללם
 לדמן לדוח ולמיהם ולמיהם מלמיהם בן
 13 במלמיהם ובמלמיהם ופאום מנחה למנחה
 ועמיהם פאום למטה ועמיהם מנחה
 14 במנחה: ויהי כבוד למנחה ולמנחה
 לשמע קול אלהי ללל ללל ללל ויהוה
 15 לל במנחה ובמלמיהם ובכל השם ויהוה
 לדות כי טוב כי לשלם חסד חפץ מלא ען
 16 בית יהוה: ולא יכלו היסוד לעמוד לשות מפני
 הענין כי מלא כבוד יהוה את בית האלהים:

CAP. VI. 1

1 או אבן שלמה יהוה אשר לשמן ויפאל:
 2 אני בנתי בחובל לו ומנן לשמחה שלמים:
 3 ויבס הפלח את פניו ויהי את מלך קהל ישראל
 4 וכל קהל ישראל עמו: ויאמר פרוץ יהוה
 אלהי ישראל אשר דבר בסו את יהוה אבן
 5 ויהי מלא לבו: מן דאום אשר הוצעה
 את עניו מארץ מצרים לרבותו ביד מל
 שבט ישראל לבטח פת לדות שמי שם ולא
 6 בדתו בראש לדות עבד על עניו ישראל:
 7 ויאמר ביהושלם לדות שמי שם והאבן
 8 בידו לדות על עניו ישראל: ויהי עם לבב
 יהוה אבן לבטח בית לשם יהוה אלהי ישראל:
 9 ויאמר יהוה אל יהוה אבן ין אשר יהוה עם
 לבקו לבטח בית לשמי היסוד כי יהוה עם

דברי הימים ב ה תקפא

11 וַיַּעַשׂ חֲזָקִים אֶת־הַיְּסוּדוֹת וְאֶת־הַעֲיָמִים וְאֶת־
 הַמְּצֻקוֹת וְכָל־חֲזָקִים לַעֲשׂוֹת אֶת־הַמִּלְאָכָה
 אֲשֶׁר־עָשָׂה לְמַלְכּוּ שְׁלֹמֹה בְּיַת הַאֱלֹהִים׃
 12 עֲמֻדִים שְׁנַיִם הַצְּלוֹת הַדְּבָרֹת עַל־רֹאשׁ
 הָעֲמֻדִים שְׁתֵּים־הַשְּׂבָכֹת שְׁתֵּים־לְסוֹחַ אֶת־
 שְׂשׂוּי צִלּוֹת הַדְּבָרֹת אֲשֶׁר־עָלָה עֲמֻדִים׃
 13 וְאֶת־הַפְּעֻמִּים אַרְבַּע מְאוֹת לְשׂוּי הַשְּׂבָכֹת
 שְׁנַיִם מֵרָחֵק וּפְעֻמִּים לְשְׂבָכָה הָאֶחָד לְכַסּוֹת
 אֶת־שְׂשׂוּי צִלּוֹת הַדְּבָרֹת אֲשֶׁר־עַל־פְּעֵי הָעֲמֻדִים׃
 14 וְאֶת־הַמְּבִלֹת עָשָׂה וְאֶת־הַיְּסוּדוֹת עָשָׂה עַל־
 הַמְּבִלֹת׃ אֶת־הָאֵם אוֹדוֹ וְאֶת־הַדְּבָק שְׁנַיִם
 עֲשׂוֹד הַחֻמּוֹי׃ וְאֶת־הַיְּסוּדוֹת וְאֶת־הָעֲיָמִים וְאֶת־
 הַמְּעֻלָּה וְאֶת־כָּל־פְּעֻלֹת עֲשָׂה חֲזָקִים אֲבֹד
 לְמַלְכּוּ שְׁלֹמֹה לְבֵית יְהוָה חֲשֹׁשׁ מְרֻק׃ כִּבְשֵׁי
 הַיָּהוֹן יִצְקֵם הַמֶּלֶךְ בְּעֵבֶי הָאֲדָמָה בֵּין־כַּסּוֹת
 18 וּבֵין־צִדְדֵיהֶם׃ וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה כָּל־הַדְּבָלִים
 הָאֵלֶּה לְבֵית מִלּוֹ פִּי לֹא־הָיָה מִשְׁקַל הַחֹשֶׁשׁ׃
 19 וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה אֶת־כָּל־הַדְּבָלִים אֲשֶׁר־בֵּית הָאֱלֹהִים
 וְאֵת מוֹפֵת הַחֹב וְאֶת־הַשְּׂלֹחַת וְעֵלְהֶם לָחֵם
 20 וְהַקָּיִים׃ וְאֶת־הַמְּבִלֹת וְהַחֻמּוֹי לְבַעֲמֵם פִּמְשָׁשׁ
 21 לְכָל־הַדָּבָר וְהֵבֵא סָגוֹר׃ וְהַפָּרָח וְהַדְּבָר
 22 וְהַמְּקָרִיִּים וְהֵבֵא הֵם מְכֻלֹת הָהָב׃ וְהַגְּמֻזִיּוֹת
 וְהַמְּצֻקוֹת וְהַיְּסוּדוֹת וְהַמְּעֻלָּה וְהֵבֵא סָגוֹר וְהַתַּחַּח
 וְהַיְּפִית וְהַחֻמּוֹי וְהַפְּעֻלָּה לְקוֹשׁ הַחֲשֵׁשִׁים הַלְּחָי
 הַיְּפִית לְהַזְכִּיל הָהָב׃

CAP. V. ה

1 וְהַשֶּׁלֶם כָּל־הַמִּלְאָכָה אֲשֶׁר־עָשָׂה שְׁלֹמֹה לְבֵית
 יְהוָה וְיָבֵא שְׁלֹמֹה אֶת־קִדְשׁוֹ׃ וַיְהִי אֲבִי וְאֶת־
 הַכֶּסֶף וְאֶת־הַחֵיב וְאֶת־כָּל־הַדְּבָלִים כְּכֹן בְּאֶרֶץ־
 2 בֵּית הָאֱלֹהִים׃ אִן־קָרָל שְׁלֹמֹה אֶת־וְקָמָה
 יִשְׂרָאֵל וְאֶת־עַל־רֹאשׁוֹ הַמְּסוּחַ קִשִׁיֹּה הָאֶסֶח
 לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוֹשֻׁעַם לְהַעֲלוֹת אֶת־הָאֶרֶץ
 3 בְּיַד־יְהוָה מִשֶׁר־יְהִי הָיָא צִיּוֹן׃ וַיִּקְרָלוֹ אֶל־
 הַמֶּלֶךְ כָּל־אִשׁ יִשְׂרָאֵל בְּתָהּ הָיָא הַחֹשׁ
 4 הַשְּׂבָכֵי׃ וַיָּבֵא כָּל־וְקָמָה יִשְׂרָאֵל וְקָמָה הַלְּחָי
 5 אֶת־הָאֶרֶץ׃ וַיַּעַל אֶת־הָאֶרֶץ וְאֶת־אֵלֶּה
 מוֹשֶׁה וְאֶת־כָּל־כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר־הָעֵלָה
 6 אֵלֶּם הַדְּבָרִים הַלְּחָי׃ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וְכָל־

הַיְּפִית וְהַחֹב וְהָאֲרֹחַת אֶמֶת חֲמֵשׁ כְּפֵי־לְבָבָהּ
 12 הַחֹב וְהָאֲרֹחַ׃ וְכָפֵי הַחֹב וְהָאֲרֹחַ אֶמֶת
 חֲמֵשׁ כְּפֵי־לְבָבָהּ הַיְּפִית וְהַחֹב וְהָאֲרֹחַת אֶמֶת
 13 חֲמֵשׁ דְּבָרָה לְכָפֵי הַחֹב וְהָאֲרֹחַ׃ כִּבְשֵׁי
 הַחֹב וְהָאֵלֶּה פְּעֻמִּים אֶמֶת עֲשׂוּיִם הָהָב
 14 עֲמֻדִים עַל־תְּלִידֵם וְסִידֵם לְפָתוֹ׃ וַיַּעַשׂ
 אֶת־הַפְּעֻמִּים חֲכֵלֹת וְאֶרְבָּעֹת וְכָרָמֶל וְכָרָז וְעַל
 15 עֲלִיז פְּעֻמִּים׃ וַיַּעַשׂ לְכָפֵי הַיְּפִית עֲמֻדִים
 שְׁנַיִם אֶמֶת שְׁלֹשִׁים וְחֲמֵשׁ אַרְבָּע וְהַפְּעֻמִּים אֲשֶׁר־
 16 עָלָהֶם אֶמֶת חֲמֵשׁ׃ וַיַּעַשׂ שְׂרָשׁוֹת
 בְּבֵית וַיְהִי עַל־רֹאשׁ הָעֲמֻדִים וַיַּעַשׂ רַמְפֵּים
 17 מֵאֵה וַיְהִי בְּשֹׁרְשׁוֹת׃ וַיִּקָּם אֶת־הָעֲמֻדִים
 עַל־פְּעֵי הַזָּכֵל אֶחָד מִכָּתֵף וְאֶחָד מִהַשְּׂמָאל
 וַיִּקְרָא שֵׁם־הַיְּמִינִי יָכִן וְשֵׁם־הַשְּׂמָאלִי בְּעוֹ׃

CAP. IV. ד

1 וַיַּעַשׂ מוֹפֵת חֲשֹׁשׁ עֲשׂוּיִם אֶמֶת אַרְבַּע וְעֲשָׂרִים
 2 אֶמֶת רַחֲבֹת וְעֲשׂוֹר אֶמֶת קוֹמָתוֹ׃ וַיַּעַשׂ
 אֶת־הָאֵם מֵאֵק עֲשׂוֹר בְּאֶמֶת מִשְׁחָרֵי אֶל־שְׂמֹרֵי
 3 עַל־וֹ׃ סִבִּיב וְחֲמֵשׁ בְּאֶמֶת קוֹמָתוֹ וְכָל־שְׁלֹשִׁים
 בְּאֶמֶת וְכָל־אֶרֶץ סִבִּיב׃ וְהַמֹּחַ בְּקִיִּים וְהַחֹב
 4 לֹא סִבִּיב׃ סִבִּיב סִבִּיבִים אֵלֶּי עֲשׂוֹר בְּאֶמֶת
 מְעֻסִים אֶת־הָאֵם סִבִּיב שְׁנַיִם מֵרָחֵק הַמֶּלֶךְ
 5 וְהַקָּיִים בְּמַעֲקוֹ׃ עִמֵּד עַל־שְׁנַיִם עֲשׂוֹר בְּכָל־
 שְׁלֹשָׁה סִבִּים׃ צְמֻרָה וְשְׁלֹשָׁה סִבִּים וְפִתָּה
 6 וְשְׁלֹשָׁה פִתֵּים לְבָהּ וְשְׁלֹשָׁה פִתֵּים מוֹרָחַת הָהָב
 7 עֲלִידִים מִלְּמַעַל וְכָל־אֲחֻזֵּיהֶם בְּיַתוֹ׃ וְעַמֹּן
 טָחָח וְשֹׁמֵרֹן כִּמְעֻשָׁה שְׂמִרְבָּסִים בְּתָהּ שְׁלֹשָׁה
 8 מְחֻקִּים בְּיָמִים שְׁלֹשָׁה אֲלֵסִים יָמֵל׃ וַיַּעַשׂ
 9 בְּיָמֵי עֲשָׂרָה יָמֵן חֲמֵשֶׁה מִלְּחָם וְהַמְּשֻׁחָה
 מִשְׂמָאל לְחֻצָּה בָהֶם אֶת־מְעֻשָׁה הַעֲלָה
 7 יַחֲדָה בָּהֶם לְחֻצָּה לְבָרָגִים בָּהֶם׃ וַיַּעַשׂ
 אֶת־מְסוֹת וְהֵבֵא עֲשׂוֹר פִּמְשָׁשׁ וַיְהִי בְּדָבָל
 8 הַחֵשׁ מִיָּמִין חֲמֵשׁ מִשְׂמָאל׃ וַיַּעַשׂ
 9 שְׂלֹחַת עֲשָׂרָה יָמֵן בְּדָבָל חֲמֵשֶׁה מִיָּמִין
 10 חֲמֵשֶׁה מִשְׂמָאל וַיַּעַשׂ מוֹרָחַת וְהֵבֵא מִיָּמִין
 9 וַיַּעַשׂ חֻצַּת הַבְּרָגִים תְּהֻעֻרָה הַגְּדוּלָה וְהַלְּחָי
 10 לְעוֹרָה וְהַלְּחָיִים עָשָׂה חֲשֹׁשׁ׃ וְאֶת־הָהָב
 כְּכֹן מִכְּתֵף הַקָּדָמָה מִכָּל־נְבָה׃

13 בַּיּוֹם הַלְלוּם אֱלֹהִים מִן הַבַּיִת הַזֶּה וְהַבַּיִת
 אֲשֶׁר-צִוִּיתִי יְדַע לַעֲשׂוֹת בְּהַבִּיב וּבְפִסְחֵי בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
 בְּפָרֹחַ אֲבָנִים וּבְמִצֵּי אֲבָנִים וּבְחִלְלֵי הַבַּיִת
 וּבְכִלְיֵי הַלְוִיָּהּ לְפָרֹחַי וּלְחֹשֶׁבַע כָּל-מִשְׁתַּבַּח
 אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל עַם-יִשְׂרָאֵל וְהַכֹּהֵן אֲדָמָה יְהוֹד
 אֲבִיחָי וְשֵׁשֶׁת הַדְּשִׁים הַדְּשִׁים הַשֵּׁמֶן תִּלְוִן
 14 אֲשֶׁר-אָמַר אֲדָמָה יִשְׁלַח לְעִבְדֵי וְהַחֲנֹת
 כְּבֹרָה עֲשִׂים כִּי-הִלְכִיתֶן כָּל-עֲדֵפוֹת וּבְנִים לָךְ
 וְסִסְרוֹת עֲלֵימִים יִסֹּר וְאִשָּׁה הַעֲלֵה אִתָּם יְרוּשָׁלַם׃
 15 וְיִסְפוּ שְׁלֹמֹה כָּל-הַבְּנִיּוֹת וְהַיְחִים וְאִשְׁוֹ
 בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אֲחֵרֵי הַסֵּפֶר אֲשֶׁר סָפַר יְהוֹד
 אֲבִי וְהַמֶּלֶךְ מֵאֹה וְחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְשֵׁשֶׁת
 אֲלֻסִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וְיָעֵשׂ מֵרֹם שְׁבַעִים אֶלֶף
 17 סָגֵל וְשִׁמְעִים אֶלֶף חֲצַיִת בָּדָר וְשֵׁשֶׁת אֲלֻסִים
 וְשֵׁשׁ מֵאוֹת מִכָּזָבִים לְעִבְדֵי אֲחֵרֵים׃

CAP. III. 3

1 וַיְהִי שְׁלֹמֹה לְבָנִית אֶת-בֵּית-יְהוָה בְּיְרוּשָׁלַם
 בָּדָר הַמְצִיחָה אֲשֶׁר נָחָה לְיוֹד אֲבִיהוּ אֲשֶׁר
 2 הִכִּין בְּמִקְדָּם יְהוֹד בְּנֵן אֲדָמָה הַיְחִיבִי וְיִחִיל
 לַמִּטָּח בְּחֹדֶשׁ הַשָּׁנָה בְּשֵׁשֶׁת בָּשֶׁט אֲרָבַע מִלְּמִסְחֹת׃
 3 וְאֵלֶּה הַיָּסֵד שְׁלֹמֹה לְבָנִית אֶת-בֵּית הָאֱלֹהִים
 הָאֶרֶץ אֲמֹת בַּמִּדָּה וְהָאֲשֵׁרָה אֲמֹת שָׁשִׁים
 4 וְחֹב אֲמֹת עֲשָׂרִים וְהָאֵילִם אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי
 הָאֶרֶץ עַל-פְּנֵי חֹב-בֵּית אֲמֹת עֲשָׂרִים וְהַגִּבֵּה
 מֵאֹה וְעֲשָׂרִים וְיָצְפוּ מִפְּתֹחַ הַדָּב מִדָּוָד׃
 5 וְאֵת וּבֵית הַגֹּדֵל חֹשֶׁה עֲצֵי מְדֹשִׁים וְחִשְׁפוּ
 6 הַדָּב טוֹב וְיַעֲלֶה עֲלֵיו חֲמִישִׁים וְשִׁשְׁשֹׁת וְיָצַף
 אֶת-הַיְתִיב אֲבָן יָצְהָ לְתַפְסִיחַ הַהַדָּב וְהַב
 7 פְּתוּיִם וְיִחַף אֶת-הַיְתִיב הַקִּיּוֹת הַשָּׁשִׁים
 וְקִדְחוּ וְחִלְחוּ וְהַב וְתַחַת כְּרוֹמִים עַל-
 8 הַקִּיּוֹת וְיַעֲשֶׂה אֶת-בֵּית-קֹדֶשׁ הַקִּדְשִׁים
 אֲרָפֵו עַל-פְּנֵי חֹב-בֵּית אֲמֹת עֲשָׂרִים וְהַחֲפֵי
 אֲמֹת עֲשָׂרִים וְיַחְפְּרוּ הַדָּב טוֹב לְכַפֵּית שֵׁשׁ
 9 מֵאוֹת וּמְשַׁלֵּל לְמִסְמִיחַ לְשִׁקְלִים חֲמִשִּׁים
 10 הַדָּב הַהַעֲלִיחַ חֹשֶׁה הַדָּב וְיַעֲשֶׂה בְּבִיד
 קֹדֶשׁ הַקִּדְשִׁים כְּרוֹמִים שָׁשִׁים מֵעֵשֶׂה צַעֲצָעִים
 11 וְיָצְפוּ אִתָּם הַדָּב וּכְנָפוּ הַבְּחִיבִים אֲרָפֵו אֲמֹת
 עֲשָׂרִים כִּף הָאֲחָד לְאֲמֹת חֲמִשׁ כְּצִנֹר לְקֹדֶשׁ

וְהַיָּסֵם אֲשֶׁר לְשֹׁמֵה מִמִּצְרַיִם וְסָגֵל סוּדָר
 17 הַפְּלִיךְ מִקְוֵא יִקְחוּ בַמְּדוּד וְיַעֲלֶה וְיִצְיֵא
 מִמִּצְרַיִם מִרְפְּבָה בְּשֵׁשׁ מֵאוֹת פֶּסֶח וְסֵם
 בְּחִמְשִׁים וּמֵאוֹת וְכֵן לְכָל-מִלְכֵי הַחַיִּים וּמְלִכֵי
 18 אֲרָם בָּדָר וְיִצְיֵא וְיִאֲמַר שְׁלֹמֹה לְבָנִית בָּדָר
 לְשֵׁם יְהוָה וְבֵית מִלְּמִסְחֹת׃

CAP. II. 3

1 וְיִסְפוּ שְׁלֹמֹה שְׁבַעִים אֶלֶף אִישׁ מִכָּל-הַשְּׁמֹנִים
 אֶלֶף אִישׁ חֲצַיִת בָּדָר וּמִכָּזָבִים עֲלֵימִים שְׁשֹׁת
 2 אֲלֻסִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וְיִשְׁלַח שְׁלֹמֹה אֶת-
 הַחֵם מִלְּוִי צֵד לְאֲמֹר בְּאֶשֶׁר עֲשִׂיתָ עִם-יְהוֹד
 אֲבִי וְתִשְׁלַח-לִי אִתָּם לְבָנִית לִי בֵית לְשֹׁמֵה
 3 הַיָּה אֲבִי מִסְדֵּי-פֹחַ לְשֵׁם וְהַיָּה אֲלֹהֵי לְהַדְשֵׁה
 לִי לְהַקְטִיר לְפָנֶיךָ קְטֹרֶת-סַמִּים וּמִעֲרֹב חֲמֹד
 וְעֹלֹת בָּזֶק וְלֶעֱבֹד לְשִׁפְחוֹת וְלְחֹדְשִׁים לְמַעֲדֵי
 4 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְעֵלִים וְאֵת עַל-יִשְׂרָאֵל וְהַיְתִיב
 אֲשֶׁר-אֲבִי מִסָּה גֹדֵל מִגֹּדֵל אֱלֹהִים מִכָּל-
 5 הָאֱלֹהִים וְיִמְצֹא-פֹחַ לְבָנִית לִי בֵית כִּי
 הַשָּׁמַיִם וְשִׁמֵי הַשָּׁמַיִם לֹא וּמְעַלְלוּ וְיִמְצֹא
 אֲשֶׁר אֲבִי-עַל בֵּית כִּי אֲסִי-לְהַקְטִיר לְפָנֶיךָ
 6 וְעֹשֶׂה שְׁלֹחֵי אִישׁ-חֶסֶם לְעֵשׂוֹת בְּהַבִּיב וּבְפִסְחֵי
 וּבְפִחְשׁוֹת וּבְכִלְיֵי וּבְאֲרֹנֵי וְכִמְלֵל וְחִבְלֹת וְיָעֵשׂ
 לְמִטָּח פְּתוּחִים עִם-הַכְּרוֹמִים אֲשֶׁר עַל-בִּדְוֵה
 7 וּבְיְרוּשָׁלַם אֲשֶׁר הִכִּין יְהוֹד אֲבִי וְשִׁלַּח-לִי
 עֲצֵי אֲרָזִים בְּרוֹשִׁים וְהַלְטָמִים מִכְּאֲבָנִים כִּי אֲבִי
 יִרְעִי אֲשֶׁר עֲבָדֵי יוֹדִים לְכֹחַ עֲצֵי לְבָטֵן
 8 הַיָּה עֲבָדֵי עִם-עֲבָדֵיךָ וְלִחְבֵּן לִי עֲשִׂים לָב
 9 כִּי הַיָּתֵב אֲשֶׁר-אֲבִי מִסָּה גֹדֵל וְהַלְטָא וְהַיָּה
 לְחֲטָמִים לְכֹחֵי הַעֲצִים נְחָלֵי חֲסִים מִפְּחֵה
 לְעִבְדֵיךָ פְּתִים עֲשָׂרִים אֶלֶף מֵעֲשָׂרִים פְּתִים
 עֲשָׂרִים אֶלֶף וְיֵן פְּתִים עֲשָׂרִים אֶלֶף וְשִׁמֵן פְּתִים
 10 עֲשָׂרִים אֶלֶף וְיִאֲמַר חֹרֵם מִלְּוִי-צֵד
 בְּכָתֵב וְיִשְׁלַח אֶת-שְׁלֹמֹה בְּאֶרְבַּת יְהוָה אֶת-
 11 שְׁפֵי נִתְּחָ עֲלֵימִים מִלְּוִי וְיִאֲמַר הַחֵם בְּרֹךְ
 יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עֲשָׂה אֶת-הַשָּׁמַיִם
 וְאֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן לְיוֹד הַפְּלִיךְ בֵּן חָכֵם
 וְיָדַע שָׁכַל וְיִמְלֵה אֲשֶׁר וּבְכַד-בֵּית לְהַיָּה בֵּית
 12 לְמִלְּמִסְחֹת וְעֹשֶׂה שְׁלַחְתִּי אִישׁ-חֶסֶם יוֹדֵעַ

דברי הימים ב א תקעמ

למלך ותחזקתו ידו ויגדלו וישמעו אתו
 24 פלישראל: וכל העמים והגוים וגם כל
 בני המלך ידו סגסו יד תחת שלמה המלך:
 25 ויביל ידוהו את שלמה למעלה לשני כל
 ישראל ויבן עליו רוד מלטה אשר לא ידעה
 26 על כל מלך לפניו על ישראל: ויחיד בן ישי
 27 מלך על פלישראל: והעמים אשר מלך על
 ישראל ארבעים שנה בתרון מלך שבע שנים
 28 והדשלים מלך שלשים ושלוש: וימת בשנה
 29 סנה שבע ימים עשר וכבוד ומלך שלמה בן
 תחזיו: ודבר ידו המלך הראשונים והאחרים
 30 הם פהלים על דביר שמואל דרחה ועל
 דביר רגון דבמא ועל דביר נד החזה: עם
 31 כל מלכותו ונבחרו העמים אשר עבדו עליו
 ועל ישראל ועל כל ממלכות הארצות:

עשו ויבטאו אלה ראשו מלכותו להחזיק
 18 לך: ויהו אלה אחרים יצחק וישראל
 אבואים שמחה וחסד לשלם לך כדשמה
 19 לב שפך ויבן לבכם אלה: ולשלמה בן
 20 יתן לב שלם לשמו כמחשבו עתה ויחזק
 ולעשות רצל ולבנה הפיחה אשר דמיוני:
 21 וישמו ידו לכל העול פריטא את ידוהו
 אלהים ויבסו כל ישראל ליהוה אלה אחרים
 21 ויחזק וישמרו ידוהו ולמלך: ויחזק ליהוה
 32 פריטא ויעלו עלות ליהוה למזבח האם והוא
 פריטא אלהים אלה פריטא אלה ונספדים
 22 חסדים לרב לכל ישראל: והכלו וישאו לפני
 23 ידוהו ביום ההוא בשמחה גדולה ומלוה
 שמח לשלמה בן יחיד וישמרו ליהוה לעד
 24 והצדק ללבן: וישב שלמה על יסא ידוהו

דברי הימים ב

LIBER II. CHRONICORUM.

CAP. I. A

יחזק שלמה בן יחיד על מלכותו ויהוה
 1 אלה עמו ויגדלו למעלה: ויאמר שלמה
 2 לכל ישראל לשני העמים והמזרח ולשטים
 3 וכל משא לכל ישראל ראשו האבנה: ויבנו
 4 שלמה וכל העול עמו לפמה אשר פנבשו פד
 5 שם יהוה אלה מעד האלהים אשר עשה משוה
 6 עבד יהוה בפדור: אבל אתן האלהים העלה
 7 חזק מן חזק ועלים פדורו לו יהוה פי משה
 8 אלה פדורו: ומזבח החושט אשר עשה
 9 בצלאל בן אחי בן חזק לשם לפני משכן יהוה
 10 ויחדשו שלמה ויחזקו: ויעל שלמה שם
 11 על מזבח החושט לפני יהוה אשר לאהל
 12 מעד ויעל עלות אלה: בעלילה יהוה
 13 טאה אלהים לשלמה ויאמר לו שאל מה
 14 איתן לך: ויאמר שלמה לאלהים אלה
 15 עשית עם ידו את חסד גדול המלכותי
 16 ויחזקו: עשה יהוה אלהים יאמן ויחזק עם

יחזק אבי פי אהר המלכותי עליכם רב בעפר
 10 ויחזקו: עשה חכמה ומידע תן לך ואצאה
 11 לפני העם הזה ואבאה פרימי וישפט את
 12 עמך הזה הגדול: ויאמר אלהים לשלמה
 13 וכן אשר דרחה ואת עם לבבו ולא שאלה
 14 עשר נכסים וכבוד ואת נפש שאהו ונס
 15 ימים רבים לא שאלה וישאלהו חכמה ומידע
 16 אשר תשפוט את עמי אשר המלכותי עלי:
 17 החכמה והפדע רגון לך ועשר ונכסים וכבוד
 18 איתן לך אשר לא ידעה בן למלכים אשר
 19 לשלך ואתה לא ידעה בן: ויבא שלמה
 20 לפמה אשר פנבשו וישלם מלפני אלה מעד
 21 וימלך על ישראל: ויאמר שלמה רב
 22 ופרשם יהוה לך אלה ויאבע ממאת רב
 23 ושנים עשר אלה פריטא ויחזק בשני הרב
 24 ועם המלך פדורו: ויחזק המלך את דבמא
 25 ואת הרב פדורו פריטא פריטא ואת האלהים
 26 רגון פריטא אשר בששלה לבן: ומאמר

פתח פ' אלהים נש' ור'ו והמלאכה גדולה
 פי לא לאדם היתה פי ליהוה אלהים: וכל' 2
 שר' הכתוב לבית אלהי הוהב' וליהב' הכסף
 לכסף והזהר'ת לחדש'ת הפרז' לפרז' והעצים
 לעצים אמר' שר'ם ומלאים' אמר' שר'ן והקמה
 וכל' אמר' יקרה' ואמר' שר' לר'ו: ועד' בוצר'ו 3
 בפת' אלהי' יש' ל' סגולה' ורב' וכסף' טר'ו
 לבית' אלהי' למעלה' מכל' דבית'ו לבית' החדש':
 שלשה' אלפים' פני' רב' מרוב' אשור' ושבע' 4
 אלפים' פני' כסף' מלש' לטוח' קרח' הפחים':
 לזהב' לזהב' ונכסף' לכסף' מכל' מלאכה' פד' 5
 חדשים' ומי' מרוב' למלאכה' יד' האם' ליהוה:
 ויתר'ו שר' האשר' ושר'ו' שבני' ישראל' 6
 ושר' האלפים' המלאכה' ושאר' מלאכה' המלך':
 ויהי' לעשר'ת פז' האלפים' ורב' פשים' 7
 חמשת' אלפים' וארבע'ת' רב' וכסף' פשים'
 עשר'ת' אלפים' ותש'ת' רב' ושש'ת' אלפים'
 פשים' ותר'ו' משה' אלף' פשים': והכסף' 8
 אר'ו' אבנים' טר'ו' לאוצר' בית' יהוה' על' יד'
 חזק'א' הורש'ו: ושמו' העם' על' חזק'א'ם 9
 פי בלב' שלום' והעמים' ליהוה' גם' חיד' המלך'
 שמח' שמחה' גדולה': ויברך' חיד' 10
 אלהי' יהוה' לעש'ת' כל' היקל' ויאמר' חיד' שר'ו
 אלהי' יהוה' אלהי' ישראל' אלים' משלים' ועד'
 שלום': קח' יהוה' הנזילה' הנבונה' והחסד'ה 11
 והנצח' והחיד' פיר'ל' בשמים' ובאד' קח' יהוה'
 המלאכה' והפתיחה' לכל' לראש': והעשר' 12
 והנכס' מלש'ו' ואשה' מישל' כל' בני'ו' פז'
 תבונה' ובני'ו' לנדר' ולחוק' לכל': ועשה' 13
 אלהי' מידים' אמת' לך' ומנהלים' לשם'
 תפארת'ו: וכל' מי' אלו' ומי' עמי' פיר'טע' פז' 14
 לחזק'ת' כואח' פ' מפת'ו' הפז' ומיד'ו' טר'ו
 לך': פיר'טים' אמת' לפת'ו' והשבים' פז' 15
 אברהם' פזל' ומי'ט' על' יד'ו' ואין' מלכה':
 יהוה' אלהי' פז' והזמין' יהוה' אשר' דב'טע' 16
 לבנות' לך' בוח' לשם' קדש'ו' מיד'ו' היא' וקח'
 הפז': ודעתי' אלהי' פי' אלהי' פז' ללב' ומשוח'ם 17
 ותרצה' אני' בשר' לבי' הרביבתי' כל' אלהי' ועשה'

מנחה' יהוה' אלהים' למען' חידש'ו' את' יד'ו'
 חפז'ה' והנחלתם' למינים' אחרים' עד' עולם:
 ואת'ה' שלמה' בני' וע' את' אלהי' אביו' ועבדו' 9
 בלב' שלום' ובכסף' חפז'ה' פי' כל' לבנה' חידש'
 יהוה' וכל' צד' מרש'טת' מכן' את' חידש'ו'
 ופצא' לך' ואם' תעזבו' ויתר'ו' לעד': ראה' 10
 עשה' פי' יהוה' פז' פז' לבנות' בית' למקדש'
 חוק' ונש'ה: ויהי' חיד' לשלמה' בן' 11
 אהר'תמיה' האלים' ואת' פז'ו' תמס'ו' ועליו'ו
 יחדיו' הפסחים' ובה' הפסח': והמכה' פז' 12
 אשר' יהוה' בוח' עמי' למשוח' בית' יהוה' וכל'
 האש'טת' סביב' למעו'ת' בית' האלים' והאפחה'
 הידשים': ומחלק'ת' הפזים' האלים' וכל' 13
 מלאכה' עשר'ת' בית' יהוה' וכל' כל' עשר'ת'
 בית' יהוה': לזהב' במשקל' לזהב' לכל' על'
 עשר'ת' ועשר'ת' לכל' פז' הכסף' במשקל' לכל' 14
 פז' עשר'ת' ועשר'ת': ומשקל' למטות' הרב'
 וטר'ו'ת' ורב' במשקל' מניה' ומטרה' ונזורה'
 ולמטות' הכסף' במשקל' למטרה' ונזורה'
 ועשר'ת' מטרה' ומטרה': ואת' זהב' משקל'
 לשלח'ת' הפזים'ת' לשלח'ן' ושלח'ן' וכסף'
 לשלח'ת'ו' הכסף': והמזל'ת' והמזל'ת' 15
 והקש'ת' ורב' טר'ו' ולכס'ו' הרב' במשקל'
 לכסוד' וכסוד' ולכסוד' הכסף' במשקל' לכסוד'
 וכסוד': ולמנצח' הקש'ת' רב' מושק' במשקל'
 ולתבנית' הפזים'ת' הפזים'ת' רב' לפזים'
 וסבבים' על' אר'ן' בית' יהוה': הפז' בסבב'
 מיד' יהוה' על' השפיל' פז' מלאכה' התמרת': 16
 ויאמר' חיד' לשלמה' בן' חוק' ויאמר' ונש'ה'
 אלהי'ת'א' ואל' יהוה' פי' יהוה' אלהים' אלו'
 עמך' לא' יושף' לא' יעש'ך' עד' למות' פז' 17
 מלאכה' עשר'ת' בית' יהוה': והפז' מלש'ו'
 הפזים' האלים' לכל' עשר'ת' בית' האלים' ועמך'
 בכל' מלאכה' לכל' מרוב' בחכמה' לכל' עשר'ת'
 האלים' וכל' העם' לכל' דב'טע':

1 ויאמר חיד המלך לכל היקל ויאמר חיד שר'ו

זכרי הימים א כח תקעו

26 ועל עשר מלאכת השדה לעבודת האדמה
 27 עזרי בן מלכ: ועל הכרמים שמשו
 28 והמזר ועל שפכמים לאפודת הזן ובני
 השמסו: ועל הזיתים והשקמים אשר
 29 בשטלה בצל חגן הגזר ועל אפודת השמן
 ועש: ועל דבקי העים בשאון שמי
 30 השרות ועל דבקי בעמקים ששט בן עזרי:
 ועל דבמלים אביל השמעל ועל הארזות
 31 החוד והפזו: ועל הצאן חז והגזר
 כל אלה שרי הימים אשר למקד הוד:
 32 והעזרן חז חזי ועץ אש מצן ומסר
 הוא ויהאל בן הכמני עם בני המלך:
 33 ואחיהאל ועץ למקד חזשי הארפי רע
 34 המלך: ואחיה אוחאל ויהודע בן פליה
 ואחיה תשרבא למקד ויאב:

CAP. XXVIII. כח

1 ויקהל חזד את כל שרי ישראל שרי השבטים
 ושאר הפולקות המלכותים את המלך ושני
 האלפים ושור המאוח ושור כל דבש ומקמו:
 למקד ולמנו עם דבשום הצבאים ולכל
 2 גבור חיל אל והשלים: ויום חזד המלך
 על דגליו ויאמר שמעוני ארז ועפז אני עם
 לבב לבנת בית מסודה לצאן בית יחיה
 3 ולהים תגלי אלזט והכישתי לבנת: האלזים
 אבד לי ארזונה בית לשמי כי אש מלכות
 4 אחיה חמס ששפסו: ויבחר חזד אלה
 ישראל כי מפל בית אבני לדוח למקד על
 ישראל לעולם כי בחדרה בוד לנה ובבת
 5 יחיה בית אבני ובבני אבני כי רצה למקד על
 כל ישראל: ומגל בני כי רבים בלם קח לי
 6 יחיה ויבחר בשממה בלי לשבת על פסא
 מלכת יחיה על ישראל: ויאמר לי שממה
 7 בכו האבנה מרז והצוחו כי בחרתי בו
 לי לכן ויאני אהיה לו לב: והכישתי את
 8 מלכותו עד לעולם אם יחוק לעשות מצותי
 ומשפטי פיוס הנה: ושעה לעלי כל ישראל
 קהל יחיה ובאני אלזט שמר ודלש כל

יהודע הכן ראש ועל מולקו עשרים
 6 וארבעה אלף: הוא בנידו גבור השלשים
 ועל השלשים ומולקו עמובן בו:
 7 והביט לחוש דובשי עשאל ארז ויאב
 חבדיה כט אחיו ועל מולקו עשרים
 8 וארבעה אלף: החמישי לחוש החמישי
 הפך טמנתה הרוח ועל מולקו עשרים
 9 וארבעה אלף: הששי לחוש הששי
 ערא בן עשך החקש ועל מולקו עשרים
 10 וארבעה אלף: השביעי לחוש השביעי
 חלץ השלטי מן בני אפרים ועל מולקו
 11 עשרים וארבעה אלף: השמיני לחוש
 השמיני סבני החשור לחוז ועל מולקו
 12 עשרים וארבעה אלף: התשיעי לחוש
 התשיעי אביעור העפרוד לבנמני ועל
 13 מולקו עשרים וארבעה אלף: העשירי
 לחוש העשירי מרז הכסופה לחוז ועל
 14 מולקו עשרים וארבעה אלף: עשירי
 עשן לעשור עשן החוש בניה הפרשץ מן
 בני אפרים ועל מולקו עשרים וארבעה
 15 אלף: השנים עשן לשנים עשן החוש
 חלף הכסופה לעזאל ועל מולקו עשרים
 16 וארבעה אלף: ועל שבטי ישראל
 לראובן גנד אלעזר בן חמישי לשמעל שסטרו
 17 בן מעכה: ללוי השביעי בן קמאל לצאן
 18 צדוק: ליהודה אהיה מארז חזד לשש
 19 עשר בן מסא: לובלן לשמיה בן עזריה
 20 לבחלי חמס בן עזראל: לבני אפרים
 21 הישע בן עזריה לחצי שבט מנשה יאל
 בן פזריה: לחצי המנשה גלעה יודן
 22 ובני יוד לבחלן ועשאל בן אבני: לזן עזראל
 23 בן יודם אלה שרי שבטי ישראל: ולא יסא
 24 חזד מספרם למבן עשרים שנה ולמטה כי
 אבד יחיה לרבות את ישראל כסבני השמים:
 25 ויאב בן צריה חזל למסות ולא מלה ויהי
 בחזק קצף על ישראל ולא ענה והכסר במסר
 26 ויבני דבמם למקד חזד: ועל אצרות
 המלך עומת בן עזראל ועל האצרות פזיה

21 וְהָיָה עַל אֲפֻזוֹתָיִם בַּיַּת הָאֱלֹהִים וְלִפְנֵי־
 הַקְּדֹשִׁים׃ בְּנֵי לְעֹזֵן בְּנֵי דְרִשְׁיָא לְעֹזֵן הָאֵשׁ׃
 22 הַמִּטָּה לְעֹזֵן הַגְּרִשְׁתִּי וְדֹאֵל׃ מִן דְּדֹאֵל
 23 הָיָה וְיֹאֵל אֲחִיו עַל אֲפֻזוֹת בַּיַּת הָאֱלֹהִים׃
 24 לְעֹמְרָם לְעֹמְרָם לְחֹדָדִי לְעֹמְרָם׃ וְשִׁמְשֵׁי
 25 בְּנֵי־שֹׁשׁוֹם בְּנֵי־מִשְׁלֵה בְנֵי עַל אֲפֻזוֹת׃ וְאִחֵי
 26 לְאֵלֵי עֹזֵר רִמְיָהוּ בְנֵי וְשַׁעֲיָהוּ בְנֵי וְיֹרָם בְנֵי
 27 חֲמִי בְנֵי וְשִׁלְמָה בְנֵי׃ הֵאָּה שְׁלֹמֹה הָאִישׁ
 28 עָלָה בְּלִבּוֹ אֲפֻזוֹת הַקְּדֹשִׁים אֲשֶׁר הִקְדִּישׁ יְהוָה
 29 הַמִּלְּךְ הָאֵשֶׁת הַמִּטָּה לְשֵׁי הָאֲלֹהִים וְהַמִּטָּה
 30 לְשֵׁי הַצִּבּוֹר׃ מִן דְּהַלְחֹמֶר וּמִן הַיֶּזֶק
 31 הַקְּדִישׁ לְחָק לְמַת דְּהָרָה׃ וְכָל דְּהַקְּדִישׁ
 32 שִׁמְשֵׁי דְהָאֵל וְשִׁמְשֵׁי לְקִישׁ וְאֲבָנֵי בְּנֵי־
 33 וְאֲבָנֵי בְּנֵי־זָרְהָה בְּלִבּוֹ הַמִּקְדָּשׁ עַל דְּשִׁלְמֹה
 34 וְאִחֵי׃ לְיִצְחָק בְּנֵי־דָּוִד וְנָחִי לְמִלְכָּה
 35 וְדִדְצֹרָה עַל יִשְׂרָאֵל לְשֹׁשׁוֹם וְלְשִׁמְשֵׁי׃
 36 לְחֹדָדִי וְחִשְׁבִּיהוּ וְאִחֵי בְּנֵי־דָּוִד אֲבָנֵי וְשִׁמְשֵׁי
 37 מִיָּמָה עַל קִישׁ יִשְׂרָאֵל מִמֶּנּוּ לְיִרְדֵּן מִשְׁבֵּה
 38 לְכָל מִלְכֵי יְהוּדָה וְלְעֹבְדֵי הַמִּלְּךְ׃ לְחֹדָדִי
 39 יְהוּדָה הָאֵשֶׁת לְחֹדָדִי לְחֹדָדִי אֲבָנֵי מִשְׁבֵּה
 40 הָאֲרָבִים לְמִלְכֵי דְיִזְרְעֵל וְלְשֵׁי וְעַמְּנָם בְּנֵי
 41 בְּנֵי־דָּוִד וְכָל בְּנֵי־דָּוִד גְּלָדִי׃ וְאִחֵי בְּנֵי־דָּוִד אֲלֵשֵׁי
 42 וְשִׁמְשֵׁי מִיָּמָה הָאֵשֶׁת הַמִּטָּה וְהַמִּקְדָּשׁ יְהוָה
 43 הַמִּלְּךְ עַל דְּאֲבָנֵי דְּדָוִד וְהַצִּבּוֹר שִׁמְשֵׁי הַמִּכְשֵׁי
 44 לְכָל דְּבֵי הָאֱלֹהִים דְּבֵי דְּהַמִּלְּךְ׃

CAP. XXVII. כו

1 וְבֵי יִשְׂרָאֵל לְמִסְפָּרֵי רָאשֵׁי הַמִּטָּה׃ וְשֵׁי
 2 הָאֲלֵשֵׁי׃ וְהַמִּטָּה וְשִׁמְשֵׁי הַמִּשְׁתָּרִים אֲדָר
 3 הַמִּלְּךְ לְכָל דְּבֵי הַמִּלְּכֵי הַבָּיָה וְהַצִּבּוֹר
 4 חֹשֶׁשׁ בְּחֹשֶׁשׁ לְכָל דְּבֵי הַשִּׁמְשֵׁי הַמִּלְּכֵי
 5 הַמִּטָּה עֲשָׂרִים וְאַרְבַּעַת אֲלֵשֵׁי׃ לְכָל
 6 הַמִּלְּכֵי דְּהַמִּטָּה לְחֹדָדִי הָאֲשֵׁרִים וְשִׁמְשֵׁי
 7 בְּנֵי־דָּוִד וְעַל מִלְּכֵי עֲשָׂרִים וְאַרְבַּעַת אֲלֵשֵׁי׃
 8 מִן בְּנֵי־רִשְׁפָּי הָאֵשֶׁת לְכָל שְׁנֵי הַצִּבּוֹר לְחֹדָדִי
 9 הָאֲשֵׁרִים׃ וְעַל מִלְּכֵי׃ וְהַחֹשֶׁשׁ וְשֵׁי
 10 יְהוָה הָאֲחֻזִּי וְהַמִּלְּכֵי וְהַמִּלְּכֵי הַבְּנֵי וְעַל
 11 מִלְּכֵי עֲשָׂרִים וְאַרְבַּעַת אֲלֵשֵׁי׃ מִן
 12 הַצִּבּוֹר הַשְּׁלִישִׁי לְחֹדָדִי הַשְּׁלִישִׁי בְּנֵי־דָּוִד

27 לְעֲשָׂרִים לְאֵלֵשֵׁי׃ בְּנֵי וְאִחֵי שְׁנַיִם עֶשְׂרִים׃
 28 לְאִחֵי וְעֲשָׂרִים לְחֹדָדִי בְּנֵי וְאִחֵי שְׁנַיִם
 29 עֶשְׂרִים׃ לְשְׁנַיִם וְעֲשָׂרִים לְחֹדָדִי בְּנֵי
 30 וְאִחֵי שְׁנַיִם עֶשְׂרִים׃ לְשִׁלְשֵׁי וְעֲשָׂרִים
 31 לְמִחְוִיאָה בְּנֵי וְאִחֵי שְׁנַיִם עֶשְׂרִים׃ לְאַרְבַּעַת
 32 וְעֲשָׂרִים לְחֹמְכֵי עֹזֵר בְּנֵי וְאִחֵי שְׁנַיִם עֶשְׂרִים׃

CAP. XXVI. כו

1 לְמַחְלָקָה לְשִׁשִׁים לְעֹרִים מִשְׁלֵמִיָּהוּ בְּדָ
 2 קָרָא מִן בְּנֵי אֲחִי׃ וְלְמִשְׁלֵמִיָּהוּ בְּנֵי וְכִרְיָהוּ
 3 הַבְּכֹר הַיִּשְׁמָאֵל הַשְּׁלִישִׁי וְבִרְיָהוּ הַשְּׁלִישִׁי וְיִצְחָק
 4 דְּרִבְעִי׃ עֵלָם הַרְּמִישִׁי וְיִזְחָנִן הַשְּׁלִישִׁי
 5 אֱלִיהִישִׁי הַשְּׁבִיעִי׃ הָעֶבֶד אֲדָם בְּנֵי שְׁמַעְיָה
 6 הַבְּכֹר וְיִזְחָר הַשְּׁלִישִׁי וְיִזְחָר הַשְּׁלִישִׁי וְיִזְחָר
 7 דְּרִבְעִי וְיִזְחָר הַשְּׁבִיעִי׃ עַמְּיָאֵל הַשְּׁלִישִׁי
 8 אֲלֵשִׁי׃ וְלְשְׁמַעְיָה בְנֵי חֹדָדִי בְּנֵי הַמִּשְׁלֵמִים
 9 לְמַת אֲבָדִים בְּנֵי־דָּוִד חָל הַפְּהֹה׃ בְּנֵי שְׁמַעְיָה
 10 שְׁנֵי יִשְׂרָאֵל וְעֹבֵד אֲבָדִים אֲחִיו בְּנֵי־דָּוִד
 11 אֱלִיהוּ וְכַמְבִּידִי׃ כָּל אֱלֹהִים מִמֶּנּוּ עֶבֶד אֲדָם
 12 הַפְּהֹה וְבִנְיָם׃ וְאֲחֵיהֶם אִישׁ־דָּוִד בְּכֹר לְעֹבֵד
 13 שְׁנַיִם וְשִׁשִׁים עֶבֶד אֲדָם׃ וְלְמִשְׁלֵמִיָּהוּ בְּנֵי
 14 וְאִחֵים בְּנֵי־דָּוִד שְׁמֹנֶה עֶשְׂרִים׃ לְחֹסֶה מִן בְּנֵי־
 15 מְרִי בְּנֵי שְׁמִי הָאֵשֶׁת פִּי אֲרִיָּה בְּכֹר
 16 וְחִשְׁבִּיהוּ אֲבָדִי לְאֵשׁ׃ וְהַקְּדִישׁ הַשְּׁבִיעִי
 17 הַשְּׁלִישִׁי וְכִרְיָהוּ הָרִבְעִי בְּלִבְנֵי וְאִחֵים לְחֹסֶה
 18 שְׁלֹשֶׁה עֶשְׂרִים׃ לְאֵלֵה מַחְלָקוֹת הַשְּׁעִירִים
 19 לְרָאשֵׁי הַבְּנִים מִשְׁמֹרֶת לְעַמְּתָהּ אֲחֵיהֶם לְשֹׁת
 20 בְּבַת יְהוּדָה׃ וְיִשְׁפֹּל וְגִרְלָח בְּקֹסֶן בְּנֹדֶל
 21 לְמַת אֲבָתָם לְשֵׁי וְשֵׁי׃ וְעַל הַבְּכֹר מִזְרָה
 22 לְשִׁלְמִיָּהוּ וְחִרְיָהוּ בְנֵי יִזְעָק בְּשִׁכְלֵי הַיִּשְׁפֹּל
 23 גִּרְלָח וְיִצְחָק גִּרְלָח אֲבָדִים׃ לְעֹבֵד אֲדָם
 24 גְּבַהּ וְלִבְנֵי בַיַּת הָאֲסָפִים׃ לְשִׁשִׁים אֲחֵיהֶם
 25 לְעַמְּתָהּ עִם שְׁעֵי שְׁלִשִׁים בְּמִסְכָּה הַעֲלִיָּה
 26 מִשְׁכָּה לְעַמְּתָהּ מִשְׁכָּה׃ לְמִזְרָה הַיָּמִים שְׁשֹׁל
 27 לְעַמְּתָהּ לְיָם אֲרִבְעָה לְגְּבַהּ לְיָם אֲרִבְעָה
 28 וְלְאֲסָפִים שְׁנַיִם שְׁנַיִם׃ לְשֹׁפֵר לְמַעַב
 29 אֲרִבְעָה לְמִסְכָּה שְׁנַיִם לְשֹׁפֵר׃ אֵלֵה מַחְלָקוֹת
 30 הַשְּׁעִירִים לְבֵי דְּהַשְּׁפֹר וְלִבְנֵי מְרִי׃ וְהַיָּמִים

דברי הימים א כה תקעה

ובמצלתים ויהי מספרם אנשי מלאכה
 לעבדתם: לבני אסף וזכר ויחיא ותנחומה
 ואישׁ אלה בני אסף על יד אסף הנבא על
 ידי המלך: ליהחזן בני דודון גדלוה וצדי
 וישעיהו חשביה ומתחיה ששה על ידי
 אביתם דודון בנפוז הנבא על הדודות והאל
 ליהודה: לזימן בני דודון בקציהו מתחיהו עיאל
 שבאל ויהימח תנניה חנני אליאתה גדלתי
 וממתי עז ישבקשה מלוחו יהיהו מחוואיו:
 פל אלה בנים לזימן חוה המלך בדברי
 האלום לזרים קר וימן האלום לזמן בנים
 ארבעה עשר ובנות שלוש: פל אלה על ידי
 אביתם בשתי בית יהודה במצלתים נבלים
 וכנולות לעבדת בית האלום על ידי המלך
 אסף ויהחזן ודאמן: ויהי מספרם עם אחיהם
 מלפניו ישוי ליהודה פל המבין מאחום שמונים
 ושמונה: וישלוו פרולות משמרת לעמח קמון
 פגול מנין עם תלמוד: וישא הגדול
 הראשון לאסף לוחס גדלוה השלי האדאחיו
 ויבנו שנים עשר: השלטי וזכר בניו
 ואחיו שנים עשר: דרביעי לצדי בניו
 ואחיו שנים עשר: דחמישי תנחומה בניו
 ואחיו שנים עשר: השישי בקצה בניו
 ואחיו שנים עשר: השבעי ישראלה בניו
 ואחיו שנים עשר: השמיני ישעיה בניו
 ואחיו שנים עשר: דחשיעי מתנחומה בניו
 ואחיו שנים עשר: העשירי שמעי בניו
 ואחיו שנים עשר: עשתי עשר בניו
 עוראל בניו ואחיו שנים עשר: השנים
 עשר לחשביה בניו ואחיו שנים עשר:
 לשלשה עשר שבאל בניו ואחיו שנים עשר:
 לארבעה עשר מתחיה בניו ואחיו שנים
 עשר: לחמשה עשר לוחמות בניו ואחיו
 שנים עשר: לששה עשר לחנניה בניו
 ואחיו שנים עשר: לשבעה עשר לישבקשה בניו
 ואחיו שנים עשר: לשמונה עשר
 לחנני בניו ואחיו שנים עשר: לחשעה
 עשר למלוח בניו ואחיו שנים עשר:

שמונה: וחלקום בגדלות אלה עם אלה
 פידיו שר קיש ושור האלום מנין אלעז
 ובניו אחרם: וכתבם שמעיה בן
 סמאל השטר מן דודיו לפני המלך והשורים
 וצדוק הדבן ואחיהמלך בן אביתו והאשו
 האבות לפדום וללום בית אב אדוד אחו
 לאלעז ואחו: אחו לאחמר: וישא
 הגדול הראשון לחזויב ליעדה השני: לחום
 השלטי לשעים דרביעי: למלכה החמישי
 למימן הששי: לזקן השבעי לאביה
 השמיני: לשלע הששעי לשכניה העשירי:
 לאלשיב עשתי עשר לחום שנים עשר:
 לחפיה שלשה עשר לשבאב ארבעה עשר:
 למגלה חמשה עשר לאמר ששה עשר: לחזוי
 שבעה עשר להפצץ שמונה עשר: לפתוחה
 הששעה עשר לחקאל העשירי: למין אחו
 ועשירי למול שנים ועשירי: ללילה שלשה
 ועשירי למעזיהו ארבעה ועשירי: אלה
 סקדום לעבדתם לבוא לבית יהודה פמשפסם
 ביד ארתן אביתם פאשר צדה יהודה אלה
 ישראל: ולבני לוי הדתרים לבני עמרם שבאל
 לבני שבאל חזיהו: לחנניה לבני תנחומה
 דראש ישיה: לצדי שלמות לבני שלמות
 יחתי: ובני יהודה אמורה השלי חזיהל
 השלטי יבמס דרביעי: בני עיאל מכה
 לבני מכה שמור: אחו מכה ישיה לבני
 ישיה וזכריה: בני מררי מלח ומלשי בני
 יעזיה בנ: בני מררי ליעזיה בנ ושום
 חפז ועבוי: למחל אלעז ולארורה לו בנים:
 לקש בני קיש והמאל: ובני מלשי מחלי
 ועזר ויהימח אלה בני הלום לבית אבתום:
 וישלו בסדרם גדלות לעמח ואחיהם בנר
 ארתן לפני הדי המלך וצדוק ואחיהמלך
 והאשו האבות לפדום וללום אמת דראש
 לעמח אחיו הקמן:

CAP. XXV. סה

ויביל חיד ושור הצבא לעבדה לבני אסף
 וזימן ויהימן והפאיום בגדלות נבלים

16 בני נרשום שבאל הראש: ויהי בני אלעזר
 17 ורחביה ראש ולא היה לאלעזר בנים אחרים
 18 ובני רחביה רבו למעלה: בני יאזר
 19 שלמה הראש: בני חמון יהודה הראש
 אמרה השלי וחוואל השלישי וקמנם הרביעי:
 20 בני עזאל מכה הראש ושיה השני:
 21 בני מררי מחלי ומישו בני מחלי אלעזר
 22 וקישו: וימת אלעזר ולא היו לו בנים כי אב
 23 בנות וישאום בני קיש אחיהם: בני מישו
 24 מחלי ועזר וימרה שלושה: אלה בני לוי
 לביית אבותיהם ראשי האבות לשפחותם
 במספר שמות לנולדם עשה המלכה לעבדת
 בית יהודה מן עשרים שנה ומעלה: כי אב
 25 יהוד הגיח יהודה אביו ישראל לעמי וישבן
 פדושלם עד לעולם: וגם לויים ארלשאח
 26 את המשכן ואת כל פליו לעבדתו: כי
 27 בדמי יהוד האחרונים הנה מספר בני לוי
 28 מן עשרים שנה ומעלה: כי מעמדם לד
 בני ארון לעבדת בית יהודה על התצות
 ועל האשכול ועל טוהה לכל קול ומעשה
 29 עבדת בית האלהים: וללחם המזבח ולמלח
 למטה ולקרבן הפעות ולפתת ולמזבח
 30 ולכל משורה ומדה: ולעמל בצקר בצקר
 31 לדוח ולדגל ליהודה וכן לשב: ולכל העלה
 עלות ליהודה לשפחות לחדשים ולמעותם
 32 במספר כמשפט עליהם חמיד לפני יהודה:
 ושמו את משמרת ארל מיעד ואל משמרת
 הקולש ומשמרת בני ארון אחיהם לעבדת
 בית יהודה:

CAP. XXIV. כד

1 ולבני ארון מזולקום בני ארון רוב ואביהוא
 2 אלעזר ואחיו: וימת רוב ואביהוא לפני
 3 אביהם ובנים לארדו להם וימרו אלעזר
 ואחיו: ויחלקם יהוד וצדוק מן בני אלעזר
 4 ואחיו: ויחלקם מן בני איתמר לפדותם בעבדתם:
 וימצאו בני אלעזר רבים לראשי דברים מן
 בני איתמר ויחלקם לבני אלעזר ראשים לביית
 אבות ששה עשר ולבני איתמר לביית אבותם

מאוראלן וכסף אלק אלפים פלים ולחשית
 ולפרול אין משלל פי לוב היה ועשים ואמנם
 14 הכותו ועלדים חוסין: ועמך לרב עשו
 מלאכה הצנים והרשו אבן ועץ וכל דבם
 15 בכל מלאכה: ליהב לכסף ולחשית ולפרול
 16 אין מספר קום ועשה יהוד יהודה עפק: ויצו
 יהוד לכל שני ישראל לעו לשלמה בנו
 17 הלא יהודה אלהם עמכם התיח לכם משיב
 פי ונתן יהוד את ישרי הארץ והכבשה הארץ
 18 לפני יהודה ולפני עמו: עשה חנו לבבכם
 ותשככם לחדש ליהודה אלהם וקמו ובנו
 את מקדש יהודה האלהים ליהוא את ארון
 פיות יהודה וכל קול האלהים לפות הבמה
 לשם יהודה:

CAP. XXIII. כג

1 ויהוד וכן ושבט ימים וימלך את שלמה בנו
 2 על ישראל: ויאסף את כל שני ישראל
 3 והפזים והגאים: ויספרו הלים מן שלמים
 שנה ומעלה יהוד מספרם לנולדם לגבים
 4 שלמים השמנה אלק: מאלה לבצח על
 מלאכת בית יהודה עשרים וארבעה אלק
 5 ולשמים ולשמים ששח אלפים וארבעת אלפים
 ששים וארבעת אלפים מלולים ליהודה בכלים
 6 אשר עשיו להלל: ויחלקם יהוד מזולקת
 7 לבני לוי לנשון קות ומדה: לנרשמי
 8 לעדן ושמו: בני לעדן הראש ויחאל
 9 חורם ויאל שלשה: בני שמעי שלמה
 10 ויחאל הרון שלשה אלה ראשי האבות
 11 ללעזן: ובני שמעי יחז ויאל וישש
 12 ומיכה אלה בני שמעי ארבעה: ויחזרת
 13 יהואש חיה השני ועשו ומיכה לא ירבו
 14 בנים ויהוד לבית אב לסקיה אחת: בני
 קיה עמם יצור חסון ויחאל ארבעה:
 15 בני עמם ארון ומושה ויבדל ארון להקדשו
 קולש קדשים והאבותו עד שלם להקדו
 לפני יהודה לשרת ולמך בשמו עד עולם:
 16 ומושה איש האלהים בני ישראל על שבט
 17 הלוי: בני משה פרשום ואלעזר:

דברי הימים א כב תקענ

27 והעלה: ויאמר יהוה לפלאק ושבע חרב
 28 אלמנה: בעת ההיא בראה יהוה כי ענדה
 29 יהוה בגן ארנון והכניס ויחבש שם: ומשכן
 יהוה אשר עשה משה במדבר ומזבח העלה
 30 בעת ההיא בפקדה בגבעון: ולא יכל יהוה
 ללכת לפניו לדש אלזים כי נבעת מפני חרב
 31 מלאק יהוה: ויאמר יהוה זה הוא בית
 יהוה האלזים והה מזבח לעלה לישראל:

CAP. XXII. כב

1 ויאמר יהוה לבטל את הדגלים אשר בארץ ישראל
 ויעמד הצבים להצבוב אבני גזירה לבנות בית
 2 האלזים: ויבולו לרב למסכמים לדלוחה
 הששים ולמחפורות הבין יהוה ונחשת לרב אין
 3 משלה: ועצו ארזים לאון מספר פרהימא
 4 הצדילים והצבים עצי ארזים לרב לחוד: ויאמר
 יהוה לשלמה בני נשו ויהי הנהיף לבנות ליהוה
 להבדיל למעלה לשם לחסותה לכל הארצות
 5 אביה פא לו ויבן יהוה לרב לפני מותו:
 6 ויקרא לשלמה בן ויצהלו לבנות בית ליהוה
 7 אלזי ישראל: ויאמר יהוה לשלמה בנני
 אני יהוה עם לבני לבנות בית לשם יהוה:
 8 אלזי: יהוה עלי דם יהוה לאמו דם לרב
 ששבת ומלחמות גדולות עשית ליתרנות בית
 9 לשמו כי דמים רפים ששבת ארצה לפני:
 10 ופדהו סלף לך הוא יהוה אלש מנתה
 ויגדוהו לו מעל ארצו מסבוב פי שלמה
 יהוה שלו ושלים ושקט אהן על ישראל
 11 פומה: והא ימנה בית לשמו והא יהוה ילי
 לכן ויאמר לא ויביתו * פסא מלכותו
 על ישראל עד שלום: עתה בני יהו יהו עמך
 12 והצלחת ובלית בית יהוה אלזי פאשר דבר
 עליו: אך ויהן קח יהוה שכל וביטה ויצחק
 13 על ישראל ולשמור את צדקות יהוה אלזי:
 14 או תצליח אבי השמור לעשות את הדגלים
 15 ואת המשפטים אשר צוה יהוה את משה
 על ישראל חוק ומוקף אל יהוה אל יהוה ואל תחזק:
 16 והנה בעניו הכיטורו לבנות יהוה חרב פנים 13

הדשים נספה מפני צרף חרב ארבוה
 למשנה ואם שלשה ימים חרב יהוה ורב
 17 בארץ ומלאק יהוה משוחה בכל גבול ישראל
 ועתה יהוה מה אשכח את שלמו דם:
 18 ויאמר יהוה אלנד צרלי מאז אפלדמא ביד
 יהוה מי ימים החמול מאז ויבד אדם אל
 19 אפל: ויהן יהוה דם בישראל ושל מלוא
 20 שבעים אהן איש: וישלה האלזים ומלאק
 21 ליהושלם להשוחה ויבשוחה יהוה יהוה
 ויבנים על יהוה ויאמר לפלאק המשוחה
 22 רב עתה הרב יהוה ומלאק יהוה עמך עם
 23 בגן ארנון והכניס: וישא יהוה את
 24 שמו ויהא את מלאק יהוה עמך בגן הארץ
 25 ויבן השמים חרב שלמה ביד מניה על
 26 יהושלם ושל יהוה חוקים מכסם בשמים
 27 על פניהם: ויאמר יהוה אל האלזים הלא
 28 אני אכרתי למטה בעם ויאמר יהוה אשר
 29 השאיר הרב והטוב ואלה נשאן מה עשו
 30 יהוה אלזי יהוה נא יהוה כי ויבנית אלו ובעמך
 31 לא לבפסה: ומלאק יהוה אמר אל
 32 נד לאמו לחוד פי: ועלה יהוה להקים מזבח
 33 ליהוה בגן ארנון והכניס: ויעל יהוה בדר
 34 נד אשר דבר בשם יהוה: וישב ארנון וירא
 35 את המלאק והרבעת בגו עמו מתחבאים
 36 וארנון של חטים: ויבא יהוה עד ארנון ויבס
 37 ארנון וירא את יהוה ויצא מן הדגל וישחור
 38 לחוד אשם ארצה: ויאמר יהוה אל ארנון
 39 והסדיל מקום הדגן והכבדהו מזבח ליהוה
 40 בבכסו מלא תגדו לי והעצר הפפסה מעל
 41 העם: ויאמר ארנון אל יהוה קח לך ועש
 42 אדני המלך חפוב בעיני ראה לחוד והבקר
 43 לעלותו והמוינים לנצים החטים למסדה הכל
 44 נחיו: ויאמר המלך יהוה לארנון ללא שרקה
 45 אקנה בבכסו מלא פי לא אשא אשר לך ליהוה
 46 והעלה עולה תבם: ויהן יהוה לארנון בפמקם
 47 שקלי חרב משקל לשם מכות: ויבן לשם יהוה
 48 מזבח ליהוה ויעל עולה ושמים וירא אל
 49 יהוה ויענדה פאש מן השמים על מזבח

3 כמדו: ואת דהם אמר פה דהצא יצאו
 בפעולה וברצונו הפול ובמלות וכן יעשה
 חיד לכל פי בני עפון וישב חיד וכל דהם
 יתשלם: וידו אתו כן ויעמד מלחמה
 4 גבור עם פלשתים או דהם סבב דהישע
 אדספ מליו דרסאים ויגנעו: ויודו
 5 עד מלחמה את פלשתים וידו אלחנן בן
 יעד את לחמלו וידו בלית דגליו ועד חמלו
 6 פמנד ארנים: ויודו עד מלחמה פנת
 וידו: איש מדה והצפעה ששזשש עטרים
 7 וארבע ועשרה אלל לרסאו: ויודו את
 ישראל ויפדו דהערן בן שמשא את וידו:
 8 אל מלחו לרסאו פנת ושלל בידו וידו
 עברו:

CAP. XXI. כא

1 ויעמד טמן על ישראל ויסא את חידו למכות
 2 את ישראל: ויאמר חידו אל יואב ואל שור
 3 העם לכו סורו את ישראל מאד שבע ועד
 4 הן וביאו אלי ואדעה את מוספם: ויאמר
 5 יואב ויכס דהיה על עפון ודהם כמה סבבים
 6 ודא אתי המלך פלם לארתי לעבים לפה
 7 ויקש וזה אתי לפה דהיה לאשמה לישראל:
 8 ודבר המלך חוק על יואב וצא יואב ויתחיל
 9 בכל ישראל ויבא יתשלם: חתן יואב
 10 את מספר מסקו דהעם אל חידו וידו כל
 11 ישראל אלף אלפים וסמה אלף איש שלף
 12 ורב ודהיה ארבע מאה ושבעים אלף איש
 13 שלף דרבו: ומי ומיכאל לא סקו פתובם פד
 14 חננב דהם דמלך את יואב: וירע בעיעו
 15 דהאלים על דחבר הזה וידו את ישראל:
 16 ויאמר חידו אל דהאלים חטאו כמדו אמר
 17 עשיו את דחבר הזה ועשה דהעם נא את
 18 עון עברו פי כסבליו כמדו: וידבר
 19 דהיה אל לך חזה חידו לאמר: לך דפרת אל
 20 חידו לאמר פה אמר דהיה שלוש אמי מדה
 21 שלף ברת לך אחת מדדה והעשה לך:
 22 ויבא נד אל חידו ויאמר לו פה אמר דהיה
 23 כלל לך: אם שלוש שנים רעב ואם שלשה

אלף פפ פפתי לשפן לדם מראים נהלים
 7 ומראים מעכה ומפנה רב ורשעים: וישפן
 לדם שנים ושלשים אלף רב ואת מלך
 מעכה ואת עופו ימא ויחס לפי מדמא
 8 וכן עמון וססו מעיהם ויבא למלחמה:
 9 וישמע חידו ושלח את יואב ואת כל צבאו
 10 דגבורים: ויצא בני עמון ויערכו מלחמה
 11 פתח העיר דהמלכים אשר פאו לבסם פשוה:
 12 וירא יואב פדהיה סר דהמלחמה אלי פסם
 13 ויחור ויבדו מכל בחרו בישראל וישף
 14 לקראת אדם: ואת חידו העם כן פד אלף
 15 אחיו וישם לקראת בני עמון: ויאמר אדם
 16 פחוק מפני אדם דהיה לי לחשעה ואספן
 17 עמון יחוק מפני דהשעשעו: חוק ותחוקה
 18 מע עפון ובעד עיר אלדס חידו דהסב בעיעו
 19 יעשה: ויש יואב דהעם אשר עמי לפי
 20 אדם למלחמה וססו מספן: וכן עמון ראו
 21 פדס אדם וססו נסדום מפני אנשו אחיו
 22 ויבא העדה וסא יואב ויתשלם: וירא
 23 אדם פי מפני מפני ישראל ושלחו מלאכים
 24 ויצאו אדאים אמר מעס דהיה ושפן
 25 שר צבא דהעם לספסום: וינד חידו ויאמר
 26 את כל ישראל ויעד דהיה ויבא אלם
 27 וישף אלם וישף חידו לקראת אדם מלחמה
 28 וילחמו עפון: ויבס אדם מלפני ישראל
 29 ויידר חידו מאדם שבער אלפים רב
 30 וארבעים אלף איש רלל ואת שפן שר
 31 הצבא המה: ויבא עברו דהעדה פי כספו
 32 לפי ישראל ושלמו עם חידו ויעברו ולא
 33 אבה אדם לחשע את דבר עמון עד:

CAP. XX. כ

1 וידו לעת תשובת השנה לעת. צאת המלכים
 2 ויסג יואב את דול הצבא וישנה: אדארץ
 3 בני עמון וסא ויצו את דדה חידו ישב
 4 ביהשלם וידו יואב את דדה וידוסה:
 5 וישף חידו את עשרת מלכם מעל ראשו
 6 וישפחה: משקל פפ פפתי וסא אכן ויעה
 7 ויודו על ראש חידו ושלל העיר ויצא דרבה

1 וידו לעת תשובת השנה לעת. צאת המלכים
 2 ויסג יואב את דול הצבא וישנה: אדארץ
 3 בני עמון וסא ויצו את דדה חידו ישב
 4 ביהשלם וידו יואב את דדה וידוסה:
 5 וישף חידו את עשרת מלכם מעל ראשו
 6 וישפחה: משקל פפ פפתי וסא אכן ויעה
 7 ויודו על ראש חידו ושלל העיר ויצא דרבה

דברי הימים א יט תקצא

7 הלקח: ויפקח דוד את שלטו והחזיק אתו ה'
 8 על עבדו דוד עור ומימיו וירשלום: ומסובות
 ומסונו עור הדלעור לקח דוד חלשות רבה מאד
 פה: עשה שלמה את-ים החלשות ואת-
 9 העמקים ואת כלי החלשות: ושמע חשו
 מלך חמת פי הפה דוד את-פלחיל הדלעור
 10 מלך צובה: ושלח את הדודים בנ אל-המלך
 דוד לשאל-לו לשלום ולברכה על אשר נלחם
 בו ידוער ויפדה פראש מלחמות חשו היה
 הדלעור וכל פל חזב וכסף ונחשת: גם
 11 אלים הקניש המלך דוד ליהוה עש-הכסף
 והחזב אשר משא מלכ-הזים מאדום ומסוב
 ומבט עמון ומשפלותים ומעמלק: ואבשי כך
 צדיה היה את-אדום בניא המלח שמינה
 12 עשו אלק: וישם נחום צמיס ויהוה כל
 אדום עבדים לדוד וישע יהוה את-דוד בכל
 13 אשר הלך: וימלך דוד על-פלי-שארל ויהו
 14 עשה משפט הצדקה לכל-עמו: ויאב כך
 15 צדיה על-הצבא והדלעס כן אחיזה מפני:
 הצדק כן אחיטוב ואבימלך כן אחיחו פגים
 16 ושוא ססר: ובניהו כן יהודיע על-הפרו
 17 חפלותו ובני-דוד הראשנים לד המלך:

CAP. XIX. ט

1 יהו אחיז כן ויהו דוד את-שפלותים ויכניעם
 2 ויקח את-פת ובטחה מיד פלשתים: ויה
 את-מאב ויהו מאב עבדים לדוד משא
 3 כמחה: ויה דוד את-הדלעור מלך-צובה
 4 חמחה מלכו להצב חז כהר פרח: ולפל
 דוד מפני אלה רכב ושבעת אלפים פלשים
 5 ועשרים אלף איש וגל ועשן דוד את-פל
 6 הרכב וחרו מפני מאה רכב: ויבא אתם
 דימשק לעזר לדלעור מלך צובה ויה
 7 דוד פלשים עשרים ושנים אלף איש: וישם
 8 דוד פלשים דימשק ויה אדם לדוד עבדים
 9 משא כמחה וישע יהוה לדוד בכל אשר

המלך דוד וישב לסע יהוה ויאמר מ-
 יהוה אלהים ומי בלוי פי הביאני עדהלם:
 17 והקצו זאת בעיניך אלהים ותדבר על-פיה
 עבדך למדוק והאיתי פתו האדם המעלה
 18 יהוה אלהים: מה-אסף עד דוד אלק
 לכבוד את-עבדך ואמה את-עבדך רעה:
 19 יהוה בעבור עבדך ומלכך עשית את כל
 20 הבהילה והאת להדיע את-מלכותו: יהוה
 אתן פמך ואין אלהים והלךך בכל אשר
 21 שמתני פאמני: וכל פעמך ישראל נוי אחד
 פאפך אשר הלך האלדים לפחות לו עם
 לשום קו שם גדלות ונדאות לנלש מפני
 22 עמך אשר-פדות מפצרים נים: וחתן את-
 עמך ישראל לך לעם עד-עולם ואמה יהוה
 23 היות להם לאלדים: ועשה יהוה דבר אשר
 24 דברת על-עבדך ועל-פיו ואמן עד-עולם
 25 ונעשה פאשר דברת: ויאמן ויגל שמך עד-
 26 שלם לאמי יהוה צבאוה אלה ישראל אלהים
 27 לשארל ובוה דוד עבדך כן לסמך: פי
 אמה אלה בלית את-אין עבדך לבח לו ביה
 28 על-פן מצא עבדך להפסל לפנך: ועשה
 יהוה אמה הוא האלדים ותדבר על-עבדך
 29 הפרכה והאת: ועשה האלה לבח את-בית
 עבדך להיות לעלם לפנך כן אמה יהוה
 פרכת ומכך לעלם:

CAP. XVIII. ח

1 יהו אחיז כן ויהו דוד את-שפלותים ויכניעם
 2 ויקח את-פת ובטחה מיד פלשתים: ויה
 את-מאב ויהו מאב עבדים לדוד משא
 3 כמחה: ויה דוד את-הדלעור מלך-צובה
 4 חמחה מלכו להצב חז כהר פרח: ולפל
 דוד מפני אלה רכב ושבעת אלפים פלשים
 5 ועשרים אלף איש וגל ועשן דוד את-פל
 6 הרכב וחרו מפני מאה רכב: ויבא אתם
 דימשק לעזר לדלעור מלך צובה ויה
 7 דוד פלשים עשרים ושנים אלף איש: וישם
 8 דוד פלשים דימשק ויה אדם לדוד עבדים
 9 משא כמחה וישע יהוה לדוד בכל אשר

מקם בשמות לזוהר לזוהר כי שלם חסדו
 ועפרים הימן ויהואן הנצורים ומצלתיים
 למשמעיהם וכל שיר האלזים וכל דהתן
 לשער: וילכו כל־העם איש לביתו ויבט יהוד
 לברך את־יהוה:

CAP. XVII. ח

1 ויהי כאשר ישב יהוד בביתו ואמר יהוד אל־
 נתן הנביא דבר אלהי ישב בבית הדארים
 2 ויאתן פת־יהודה פתח ירושת: ואמר נתן
 אל־יהוד כל אשר בלבבך עשה כי האלזים
 עמך:
 3 ויהי בלילה ויהא יהוד דבר
 אלזים אל־נתן לאמר: לך ואמרת אל־יהוד
 עבדי זה אמר יהוד לא אתה תמנה לי הפת
 לשבת: כי לא ישכתי בבית מ־דאום אשר
 העליתי את־ישראל עד היום הזה ואזהרה
 4 מאת אלהי וממשכן: בכל אשר דברתי
 בכל־ישראל הדבר הפתוי את־אדוני לפני
 5 ישראל אשר צויתי לעשות את־עמך לאמר
 למה לרבבתם לי בית ארום: ושתה בוד
 6 תאמר לעבדי יהוד זה אמר יהוד צבאת אני
 לקריתך מ־הנה מן־אחתי הצאן לזרות עבד
 7 על עמי ישראל: ואזהרה עמך בכל אשר
 8 הלכת ואמרת אדני כל־אויבך מספרת ועשיתי
 9 לך שם פשם הגדולים אשר פארץ: ושמוצי
 10 מ־קדם לפני ישראל ותעמידו ושכן תחיה
 11 ולא ידון עוד ולא יאספו בגי־עולה לבלתי
 12 פאשר בראשות: ולמלכים אשר צויתי
 13 לשפטים על־עמי ישראל והבנתני את־כל־
 14 אויבך ואבד לך ובה יבטל־ך יהוד: יהיה
 15 פרמלא ישרו ללכת עם־אסיה ותקומתו
 16 את־דור עק את־יהוד אשר דחה מ־מבטח דב־מבטחי
 17 את־מלכותו: והא יבטלני בית ומלכותי את
 18 פסא עד־שלם: אל אזהרתי לאב והוא
 19 יהיה לי לבן וחסדי לא אסיר מעמי פאשר
 20 הסולתי מאשר היה לפני: ותעמדתה
 21 בבתי ובמלכותי עד־העולם וכסא יהיה סבן
 22 עד־עולם: בכל הדברים האלה וכלל החזון
 23 היה בן דבר נתן אל־יהוד: ויבא

12 סבן חסדי: וכד נפלאהו אשר עשה מפתח
 13 ומשפט־פדוה: ורע שחאל עבדו בני ועבד
 14 בחיה: והא יהיה אלזים בכל־הארץ
 15 משפטו: וכד שלם בחיה דבר צה לאלה
 16 יהוד אשר פרת את־אמרים ושמיטו לצדק:
 17 ויעמידה ליעבד לזק לשחאל בית שלם
 18 לאמר לך אתן ארץ־פלגן חבל נחלחם:
 19 ברוחכם מתי מספר פמעט וריום פה:
 20 ויתדלכו מתי אל־פי וממלכה אל־עם את:
 21 לא־דפיה לאיש לעשק ויחב עליהם מלכים:
 22 אל־תגע במשדו ובנביא א־תרוש: שיה
 23 לזוהר מל־הארץ פשה מים א־יום ושעו:
 24 ספרו ביום את־עבדו בכל־העמים נלאו:
 25 כי גדול יהיה ומדל מאד וטרא הוא על־על
 26 אלזים: כי בלא־העמים אלזים יהיה
 27 שמים עשה: דוד חדר לפני עז וחדה
 28 במקבו: דבר יהיה משפחה עמים הם
 29 ליהיה בבוד ועו: דבר יהיה בבוד שמו שאו
 30 מכה וסא לפני השתחה ליהיה בזהרד
 31 קיש: חילו מלפני מל־הארץ א־תפון חבל
 32 בל־תפוט: ישמחו השמים וחלל הארץ ואמר
 33 ביום יהיה מלך: דעם הים ומלא ועל
 34 השדה וכל אשר פו: או דתני עצי היער
 35 מלפני יהוד פרמא לשפט את־הארץ: יהיה
 36 ליהיה כי טוב כי שלם חסדו: ואמר
 37 הישעט אל־פי ישעט וקצצו והציטו מן־
 38 הדגים לזרות לשם קישו לשפתח ברוחתי:
 39 ברוך יהיה אלהי ישראל מן־העולם ועד
 40 העולם ואמר מ־העם אמן הגל ליהוד:
 41 ויעב־שם לפני ארון פת־יהוד לאסף
 42 ולאחיו לשיר לפני הארון חסד לרב־יום
 43 בימי: ועבד אדם והאזנים ששים ושמונה
 44 ועבד אדם בדיתי וחסה לשעים: והא
 45 צדק הבין ואחיו הדגים לפני משכן יהיה
 46 בבמה אשר בנשנו: להעלות על־יהיה
 47 על־מזבח העלה חסדי לפני וערב לכל־
 48 הפתוב בחרת יהוד אשר צה על־ישראל:
 49 ועפרים הימן ויהואן ושאר הפרחים אשר

דברי הימים א טו הקטמ

22 ובנייהו שר־החלים במשאו יס־במשאו כי
 23 מבין הוא: וסכיהו האלקה ששים לארון:
 24 ושבעיהו וישפט ויחמל ועמשי חסידה
 ובנייהו ואלעזר הכהנים מתעצבים בתעצבות
 לשם ארון האלמים ועבד אדם ויהיה ששים
 לארון: ויהי יהודי והגב שוראל ויהי
 האלמים והאלים להעלות את־ארון פתח־
 26 יהודה מן־פתח עבד אדם בשמחה: ויהי
 בעוד האלמים את־האלים לשא ארון פתח־
 יהודה ויפשו שבעה־ספים ושבעה אלים:
 27 חזיו מסביל ו במשל פץ ומל־הלמים והלמים
 ארדוארון המשותים ובניהו השד השמשא
 28 המלחים ועל־חזי אסוד פד: ומל־ישוראל
 מעלים את־ארון פתח־יהודה בתרעה ובקל
 שטר וסעצות ובכפלות משמלים בכלים
 ובפלות: ויהי ארון פתח־יהודה בא ע־עד
 29 יהוד ומל פד שאל משפדו: ובעד החלון
 ויחרא את־המלך יהוד מרפד ומשחק ויחם
 לו בלפה:

CAP. XVI. טו

1 ויבא את־ארון האלמים ויצגו אליו בתוך־
 האהל אשר נסדו־לו יהוד ויחיים עלוהו
 2 ושלמים לשם האלמים: ומל יהוד מהעלה
 העלה והשלמים ויחפו את־העם בשם יהודה:
 3 ויתחל למל־איש ישוראל באיש ועו־אשה
 4 לאיש פטר־לדם ואישו ואישיהו: ויהיו
 לשם ארון יהודה מן־האלים משוחים ולהפיל
 5 להדוח ולהלל ליהוה אל־שוראל: אסף
 האש ומשנה וסדה ישאל לשמומח
 ויהיא ומחיהו ואליאב ובניהו ועבד אדם
 וישאל בכלי כלים ובפלות ויחפו במעלותים
 משמיע: ובניהו ויחרא הכהנים בתעצבות
 6 חסיד לשם ארון פתח־האלמים: ויהי חזיו
 7 או טרן יהוד פלאש להודת ליהוה פתח־השמים
 ואחיו: יהוד ליהוה קרא מלכמים מאד
 8 העמים על־לחיו: שדה לו וס־אשר־יצמח
 9 בכל־משלחתו: והגדיל־ה פשגא בני עפון כי
 10 לב כקשש יהודה: ויש יח חסן ובני עפון

2 והאלים ויטלו את־לו: או אסף יהוד
 לא לשאל את־ארון האלמים כי את־הלמים
 3 פתח־הו: פתח־יהודה לשאל את־ארון האלמים
 4 ולשדה ע־שלמים: ויקבל יהוד את־
 5 פל־ישוראל אל־יהושלם להעלות את־ארון
 6 יהודה אל־מקומו אשר־הבין לו: ויחמל יהוד
 7 את־פני ארון וחת־הלמים: לבני
 8 קדה אחיראל השד ואחיו במה ועשורים:
 9 לבני סרה עשהו השד ואחיו מאתים
 10 ועשורים: לבני שלום יאל השד ואחיו
 11 במה ושלשים: לבני אלעפון שמעיה
 12 השד ואחיו מאתים: לבני חסון
 13 אילאל השד ואחיו שמונים: לבני
 14 עסאל עמיסב השד ואחיו במה ושנים עשר:
 15 ויהיא יהוד לזוק ואסוד הכהנים וללמים
 16 להראש עשהו ואל שבעיהו ואלא ועמיסבו:
 17 ויאסר לים אדם האש האסוד ללים והקששו
 18 אדם ויחיים והעלים את־ארון יהודה אל־
 19 שוראל אל־הביתו לו: כי למפראשונה לא
 20 אדם פץ יהודה אלמים פס פלא וישירו
 21 במשפט: ויחראש הכהנים הלמים להעלות
 22 את־ארון יהודה אל־ישוראל: וישאו מן־
 23 הלמים את־ארון האלמים פאטו צה משה
 24 פדס יהודה בנתסם בפלות עלידם: ויאסר
 25 יהוד לשתי הלמים להעמיד את־אחדים
 26 ובשוחים בכל־שד כלים ובפלות ובפלותים
 27 משמיעים להים בקל לשמחה: ויעבדו
 28 הלמים את־יהוה ויחרא ומן־אחיו אסף פד
 29 פרכיהו ומן־בני מלך אחרים איהו פד
 30 קשיהו: ועפרם אחרים הפשמים וסרהו
 31 פן ויערא לשמומח ויחרא: ועל איליאב
 32 ובניהו ומשלהו ומחיהו ואל־סלדה ומקדהו
 33 ועבד אדם וישאל השועים: המשותים
 34 דאסן אסף וארון במעלותים סוסהו להשמוע:
 35 חסיהו וישאל לשמומח ויחרא ועל איליאב
 36 ומשירה ובניהו ככלים על־עלמח:
 37 ובסחיהו ואלסלדה ומקדהו ועבד אדם
 38 וישאל ועשהו בפלות על־השמומח לפח:

והוא לאמר ידוך אביא אלי את ארון האלהים
 ולא ידעו היות ארון האלהים אלו אל עד היות
 וישלח את בידו עד אדם רבתי וישב ארון
 האלהים עם ביתו עד אדם בניהו שלמה
 תושבים הרבו ידוה ארצי עד אדם ואת
 מלואו

CAP. XIV. י

1 וישלח היום מלך צו סוכים אל חוה וספי
 ארזים וחוש לוד וחוש עמס לבנות לו בית
 2 וידע חוה בידועי ידוה למלך על ישראל
 בנשאת למעלה מלסו צעור עפר ישראל
 3 ויחז חוה עד נשים בירושלם וילד חוה
 עד בנים ובנות ויהוה שמות האלהים אשר
 הוילו בירושלם שפוט ושוכב נקו ושלמה
 5 ויבדו האלשיט והשלט ונהו ונס וספי
 6 והלישמע בעלעוד והליסמו וישמע
 8 פלשתיים בירושלם חוה לקלך על מל
 ישראל ויעלו כל פלשתיים לבקש את חוה
 9 וישמע חוה וצא לסניה ושלשום באו
 10 וישמו בעמק רמסו וישאל חוה פאלים
 לאמר האגלו על פלשתיים ונחם בוד
 11 ויאמר לו ידוה עלה ונחם ברוח ויעלו
 בעל פתחים ונס שם חוה ויאמר חוה סר
 האלים ודארוי בוד בפרץ מים על פן
 12 קרא שם דפרסו והוא בעל פתחים ויעבר
 שם את האלדים ויאמר חוה וישמו באש
 13 ויסעו עד פלשתיים וישמו בעמק
 14 וישאל עד חוה פאלים ויאמר לו האלים
 לא תעלה אחרים הבט מעליהם ויחז לם
 15 מפול הבאים וידו פלשתיים את קול הצעדה
 פואש הבאים או תצא במלחמה בירמ
 האלים לפקד לרפות את מותה פלשתיים
 16 וישל חוה פאלס צודה האלים ויחז את
 17 מותה פלשתיים מבקען ועל צודה ויצא
 שם חוה בכל הארצות וידוה נקו את פתו
 על פלדחים

CAP. XV. יו

1 ויעשלו פתים בעיר חוה ויכן מלס סחון

37 ויאמר וצא צבא לעד מלחמה ארבעים
 38 אלקי ומעט ליהוה מן הארצות ויהו
 והצו ושמט משה בכל על צבא מלחמה
 39 משה ונשום אלקי מל אלה אנש מלחמה
 עדו משרה בלב שלם פא חסדה למלך
 את חוה על על ישראל וגם כל שרית ישראל
 40 לב אתו למלך ארדוה ויהו עם עד
 חוה ימים שלשה אלים ושחים פדמי
 41 לום ארדוה וגם הקומים אלים עד
 יששם חבלו ונפלו מכאים לום פחומים
 ונמלים ונפרים והבדו מאלל מלח דלים
 וצפלים ויכן ושמן וצבא וצא לוב פי ססיה
 פשראל

CAP. XIII. יג

1 וישע חוה עם סוה האלים והמשה לכל
 2 נדו ויאמר חוה לכל קול ישראל אב
 עליהם טוב ומי ידוה אלוהי נספה שלחה
 על ארצו השארים בכל ארצות ישראל
 ונמנם הדורים האלים בעיר מנשדים ונבאו
 3 אלוהי ונבאו את ארון אלוהי אלס פלא
 4 דש נדו פירו שאלו ויאמר כל ידוה
 לעשות בן פירש דבר בעיר לדתים
 5 ויקהל חוה את כל ישראל מן שיתו מצרים
 ועל לבא חמת ליהוה את ארון האלים
 6 מסיח ימים ויעל חוה וכל ישראל בעלחה
 אלקיה ימים אשר לדוה להעלות משם
 את ארון האלים וידוה ושב הפתחים אשר
 7 נקרא שם ויפיו את ארון האלים על
 עלה וישוה מפת אכסב ועוה וחוה נהים
 8 בעלחה חוה וכל ישראל מנחמים למי
 האלים פלעו ונשום ונכפחת ונמלים
 9 ונפיים ונמלחום ונכפפחת ויחא עד
 10 בן פתן ושלח עוה ארדוה לאחו את הארון
 פי שמוה הבקו ויחז חוה ידוה עוה
 וישוה על אשר שלח חוה על הארון ויחז
 11 שם למי אלוהי ויחז חוה בירשף ידוה
 סר עוה וקרא למקום והוא סר עוה עד
 12 היום הזה וידוה חוה את האלים פום

דברי הימים א יב תקס

לסנהדרין וען ויאמר להם אמרשלים פתחם
 אלי לעזובי ויהיה לי עליכם לבב ליהוד ואבד
 למפתחי לצדי בלא חמס כפשי ירא אלה
 אחריו ויחכו: ויהי למשה ארבעמשו ראש
 השלושים לת חייד ועמקו ברשי שלום שלום
 לך ושלום לעזרף פי עורף אלהך והקבלם
 חייד ויחמם בראשו הצדוד: ומפגשה נסלו
 על חייד בבא עם פלשתים על שאל למלחמה
 ולא עזום פי בעצה שלוחו סרני מלשחים
 לאמר פראשית שול לא אדעני שאלו: בלכתו
 אל ציקלג נסלו עליו ומפגשה ערמו וחזק
 ודישאל ומכאל וחזקו ואלהיה הצלחו ראשו
 האלפים אשר למגשה: והמה עזרו עם חייד
 על הצוד פר נבדו חיל כלם ויהיו שרים
 בצבא: פי לעדיוס ביום יבאו על חייד לעזו
 עד למחנה גדול כמחנה אלזים: ואלה
 מספרי ראשי החלוץ לצבא באו על חייד
 תחנה להרב מלטה שאלו אליו כפי הדין:
 בני הדיה לאו צפה ורמח שלשת אלפים
 ושמונה מאות חלוצי צבא: מן בני שמעון
 נבדו חיל לצבא שבעת אלפים ומאה:
 מן בני דבאי ארבעת אלפים ושש מאות:
 ויהודיע הנגיד לאהרן ועמו שלשת אלפים
 ושבע מאות: וצדוק נער נבדו חיל ובית
 אביו שרים עשרים ואשנים: ומן בני בנימן
 ארבע שאל שלשת אלפים ועוד ויהו מפורים
 שמונים משמרת פוח שאלו: ומן בני
 אשנים עשרים אלה ושמונה מאות נבדו חיל
 אשני שמחה לבת אטתם: ומתוצי מפרה
 מפגשה שמונה עשר אלה אשר נקום בשמות
 לבוא לחמית אדודי: ומבני יששכר
 ודע סנה לשנים לעצ מדי עשה שאלו
 ראשונים מאתם וכל אחיהם על שיהם:
 מכלקו וצא צבא ערמי מלחמה בכלכל
 מלחמה חמשים אלה ולעוד בלא לב ולב:
 ומספחלי שרים אלה ועמדם בצנה ורמיה
 שלשים ושבעה אלה: ומן דהלי ערמי
 מלחמה עשרים ושמונה אלה ושש מאות:

44 השעלננו: בני השם הדיני ויהיו נבדו
 45 הדיני: אחיהם ברשם הדיני אלפל נבד
 46 אר: חסר המכורו אודה ופלני: הצור
 47 הכרמלי נער ברואבו: ואלו ארבע טרן מטר
 39 בר הדיני צלק העמק סרני הפרוי מלא
 40 פלי יאב ברצחה: ערא דתחי נרב דתחי:
 41 אררה החלו נבד ברואבו: עדיא ברשא
 42 וראובני ראש לראובני ועלו שלשים: חן
 44 בר מענה וילשפט הפרמי: עמא העשורתי
 45 שמע וישאל בני חותם העשירי: וישאל
 46 בר שמעי ורחא ארזו דתחי: אלאל הפרחים
 ודיבי וילשדה בני אלכשם ורמח המואבי:
 47 אלאל ועוד וישאל המעבדי:

CAP. XII. י

1 ואלה הפאים אל חייד לציקלג עד עזר מפני
 שאלו ברקלש והמה בנפחים עזרי המלחמה:
 2 נשקי קשור ממונים ומשואלים באבנים
 3 ורצים בקשת מארזי שאלו מנממן: וראש
 אחיעז וראש כל השמעה דבעני ויהוא
 וסלט בני עומרה וסרנה ויהוא העשירי:
 4 וישמעה דבעני נבדו בשלשים ועל השלשים:
 5 ורמח ויהוא ויהון וחזק הדיני:
 6 אלעזי ויחמיה ובענה ושמיה ושפט יהו
 7 הדיני: אלקה וישירי ועורא ויעזר וישבעם
 8 ודיני: ויעלה ויבדיה בני חזם מך
 9 הדיני: ומדודי נבדו אל חייד למצד מפרה
 נבדו החיל אשני צבא למלחמה ערמי צפה
 ורמח ופני ארזו פתחים וכצבאים על הדינים
 10 למדי: עוד דראש עבדיה השלי אלואב
 11 השלישי: משכמה דרביעי דרמח החמשי:
 12 עזי השלי אלאל השביעי: ויהון השמיני
 13 אלוד השמיני: ויחמה העשירי מבני
 14 עשתי עשר: אלה מפני נבדו ראשו
 הצבא ארזו למאה דקסן ודודול לאלף:
 16 אלה רים אשר עברו אד הדיני ברוש וראשון
 ויהוא ממלא על כל צויהו ויבחרו אד כל
 17 העמקים למרח ולמשב: ויהוא מן בני
 18 בנימן ויהיה ער למצד לחייד: ויהוא חייד

12 וארדו אלעזר בן חזון האחוזי ודא בשלשה
 13 הצבאים: והא דהה עם חזון פסם חמשים
 והשלשונים סמסור שם למלחמה ויהי חלכת
 השדה מלאה שועים העם כמו מפני
 14 שלשום: והצבא בחזן והחלה ויצאה
 ויבן את שלשום וישע דהה חשועה גדולה:
 15 וידדו שלשה מן השלשים ראש על העז
 אל חזון אל מעשה עולם ומתה שלשום
 16 דהה בעמק רפאים: חזון אז בצפודה וצביו
 17 שלשום אז במת לחם: ויהא חזון ויאמר
 מי ישקי מים מפור בית לחם אשר בשוע:
 18 ויבקעו השלשה במתה שלשום וישאבו
 מים מפור בית לחם אשר בשוע וישאו ויבאו
 אל חזון ולא ראהו חזון לשונם וינפץ אדם
 19 ליהוה: ויאמר חלילה לי מאלה מעשות
 זמן היום האשים האלה אשתה בנפשותם
 כי בנפשותם הביאום ולא אבה לשונם אלה
 עשו שלשת הצבאים: ואבשו את יואב דהא
 20 דהה ראש השלשה והא עזר את חזון
 על שלש מאות חלל ולא שם בשלשה: כך
 21 השלשה בשנים ככף יהי לחם לשד ועז
 השלשה לא בא: מלה בן יהודע בן איש
 22 חיל רב פעלים מן קבצאל הוא הנה את שני
 אריאל מאב והוא יד הנה את חזון בחזן
 23 הפז פום השלג: והא הנה את האיש
 המצוי איש מדה: חמש באמה וכו' המצוי
 24 תיה פמור ארנים וירד אלו בשמש ויגול
 את החיות מיד המצוי ויהנה בחיות:
 25 אלה עשה בני דה בן יהודע ול שם בשלשה
 הצבאים: מן השלשים הנה ככף דהא האל
 26 השלשה לא בא ושמרה חזון על משמרו:
 27 ונפדו החילים עשהאל אתו יואב אחזן בך
 28 חזון מפת לחם: שפחה החזון חזן הפלמי:
 29 עזרא בן עקש והקלעי אביעזר העטרתי:
 30 סבבי החשתי עלי האחוזי: מדי הגמסתי
 31 חלד בן צעיה הגמסתי: איתר בן ריבי
 32 מקבשת בני בטמן בניה הפרעתי: חזון כחלי
 33 נעש אביאל העטרתי: עזמות הפחולמי אליהוא

ויבנה את שאול והתבנו נאלם ברו נלפע:
 9 ויפשיטרו וישאו את ראשו והתפללו וישלחו
 בארץ שלשום סביב לפרו את עצבתם
 10 והתדקעם: וישמו את זכרון בית אלהים
 11 והתגלגלו חקעו בית דגון: וישמעו כל
 יבש גלגד את כל אשר עשו שלשום לשאול:
 12 ויקמו כל איש חיל וישאו את נפש שאול
 והא נפוח בלו ויבאום יבשה וקפלו את
 עצמותיהם וחת האלה ביש ויצמו שבעת
 13 ימים: וימת שאול במעלו אשר מעל ביהוה
 על דם יהוה אשר לא שמר וגם לשאול באב
 14 ליהוה: ולא דוש ביהוה וימתו ויפן את
 המלכה חזון ביהוה:

CAP. XI. יא

1 ויבנה כל ישראל אל חזון חסונה לאמר
 2 דהה עצמנו ונשדף אכחנו: גם חסול גם
 שלשום גם ביהוה שאול מלך אתה המצוי
 והמביא את ישראל ואמר יהוה אלהיך לך
 איתו חרעו את עמל את ישראל ואתה חרעה
 3 גלד על עמי ישראל: ויבאו כל קלעי ישראל
 אל המלך חסונה ויכרה לחם חזון ביהוה
 4 בחסון לפני יהוה וימשהו את חזון למלך
 על ישראל דבר יהוה ביד שמואל: וילך
 5 חזון וכל ישראל והשלם הוא יום ושם
 6 הימים ושם הארץ: ויאמר ישיב יום לחזון
 לא תבוא דהה וילבד חזון את מצבת ציון
 7 דהא עזר חזון: ויאמר חזון כל מפה יבסל
 בראשונה יהיה לראש ולשן ויפל בראשונה
 8 ויאב בן צדיה ויהי לראש: וישב חזון
 9 במצד על פן קראו עז חזון: ויבן העל
 מפטיב מן המלוא ועז הפטיב ויחב יהיה
 10 את שאר העז: וילך חזון הלך ונדל
 11 ויהיה צבאוח עמו: והנה ראש הצבאים
 אשר לחזון המצותקים עמו כמכותו עם
 כל ישראל להמליט דבר יהוה על ישראל:
 12 ואלה מספר הצבאים אשר לחזון ושבעם
 בן חכמתי ראש השלשים הוא עזר את
 חזון על שלש מאות חלל בפעם אחת:

דברי הימים א' תקסה

32 באמה על מעשה התבנים: וכך בני
 הקורו מן אהרם על לזם המעכת להבין
 33 שפת שפת: ואלה המלשרים ראשי אבות
 לזים בלשכת פטרים פריזים ולילה עלים
 34 בלמאכה: אלה ראשי האבות לזים לתלזותם
 35 ראשים אלה ישבו בירושלם: ונבנען
 36 ישבו אבירנען ועאל ושם אשתו מעכה:
 37 ובני הבכור עבדון וצור וקיש ובעל ועז ונדב:
 38 וגדור ואחיו וזכיה ומקלית: ומקלות הוליד
 את שמסם ואייהם נכד אהרם ישבו
 39 בירושלם עם אחיהם: ועז הוליד את קיש
 וקיש הוליד את שאל ושאל הוליד את
 40 יהונתן ואהרם מלפישוע ואהרם אבינדב ואהרם
 אשבעל: ובן יהונתן מרוב בעל ומירבעל
 41 הוליד את מיכה: ובני מיכה פיתן ומקל
 42 ותורע: ואחיו הוליד את יערה וערה הוליד
 את עלמא ואהרם עומת ואהרם ומיר הוליד
 43 את מוצא: ומוצא הוליד את בענא ורסה
 44 בני אלעשה בני אצל בני: והאצל ששה בנים
 ואלה שמותם עזריהם ופדור ושמשאל ושעיה
 ועבדיה חזקן אלה בני אצל:

CAP. X.

1 ואלשחים נחמו ישראל ויגם איש ישראל
 משני שלשחים וישלו חללים בוד נלפע:
 2 וידבקו שלשחים אחיו שאל ואחיו בני ויפו
 שלשחים אחיהונן ואהרם אבינדב ואהרם מלפיש
 3 שוע בני שאל: והבכור המלחמה על שאל
 4 ויבצאהו המרים בעשה ויחל מן יחיהים:
 ואמר שאל אל נשא כליו שלח חרקה
 5 ודקרני מה פריבא העלים האלה התעללה
 כי ולא אבה נשא כליו פי ויא מאד ויקח
 שאל את החורב וישל עליה: וירא נשאר
 6 כליו פרימת שאל וישל גם ויהא על החורב
 ויחזו: וימת שאל ושלשת בניו ומל ביתו
 7 יהיה כחיו: וירא בל איש ישראל אשר פנימקו
 פי נסו וכחיתו שאל ובניו ויעזבו שיהים
 8 וינסו ויבאו שלשחים וישבו בדם: ויהיה
 מפורחת ויבאו שלשחים לשפט את התלליב

אלה אלשים ראשי אבות לבית אהרם:
 10 ומן הגדלים תעיה וזכריה ויכין: ועזרה
 11 ביהודה בן משלם בן יצחק בן מיריה בן
 12 אהרם ננד ביה האלזים: וערה בן
 יחם בן פשהו בן מלפיה ועשוי בן עדיאל
 13 בן יהודה בן מלעם בן מלעמה בן אהרם:
 14 ואהרם ראשים לבית אהרם אלה ישבע
 מאה וששים נפרי חל מלכות עבדה בית
 15 האלזים: ומן הזים שמעיה בן נחשוב
 16 בן עזריהם בן חשביה מרדכי מרזי ויבנען
 חוש ונלל ופנניה בן מיא בן זכרי בן
 17 אסף: ועבדיה בן שמעיה בן נלל בן יהונתן
 18 וזכיה בן אסא בן אלמה הושב פתרו
 19 כנאסחי: והשועים שלום ועשין ומלמן
 20 ואהרם ואהרם שלום הראש: וערה
 21 בשער המלך מורחה המה השועים למחנות
 22 בני לזי: ושלום בן יסא בן אביסי בן יצחק
 ואחיו לבית אהרם החורים על מלכות העבדה
 23 שמרי השפים לאה ואהרם על מחנה
 24 היה שמרי הממא: ופיתם בן אלעזר ננד
 25 היה עליהם לשם יהודה עפו: ומירה בן
 26 משלמה שער פתח לאה מימד: פלם
 27 הפהיים לשעים בפפים מרזים ושנים עשר
 28 המה בתצויהם ויהיה שלם המה יסד היה
 29 ושמשאל יהיה פאמנים: הם ומרים על
 30 השועים לבית יהודה לבית האהל למשמרה:
 31 לארבע חדות היה השועים מרזי יהיה צמניה
 32 ובגבה: ואהרם בתצויהם לטא לשבעת
 33 האכים מעת ארשת עם אלה: פי באמרה המה
 34 ארבעת נפרי השועים הם הזים יהיה על
 35 השועות ועל האפוחות בית האלזים: ומכרחת
 36 בית האלזים וישו בירעלים משמרה חום
 37 על המפורחת ולבקר למקד: ומרם על בני
 38 העבדה פי במספר יבאים ובמספר וצאיים:
 39 ומרם מבצים על העלים ועל פל מל העלש
 40 ועל הפלח חזקן והשמן והלמטה והמשמים:
 41 ומן פל המרים וקחיו המדקחת לבשמים:
 42 ומתורה מן הזים יהא הבכור לשלם הערה

22 שמעי: וישפן ועבר ואלאל: ועבדן חכד
 23 חזקן: וחנניה ועלים וענאחיה: וחסיה
 24 וסאל בני שלק: ושמשי ושזיה ושזיה:
 25 ויששה ואליה חכד בני דלם: אלה ראשי
 26 אבות לחלוצים ראשים אלה ישבו ביהושע:
 27 ובנעזן ישבו בני נעמן ושם אשתו מבנה:
 28 ובנזר עבדן וצד וקש ובעל וסב:
 29 גדור ואחז חכד: ומגלח הולד את שמיה
 30 ואח יהיה נגד אדום ישבו ביהושע עם
 31 אחיהם: ועל הולד את קש וקש הולד
 32 את שאל ושלל הולד את חזקן ואת
 33 מלכישוע ואת אביעזב ואת אשבעל: וכן
 34 חזקן מריב בעל ומריב בעל הולד את ישיה:
 35 ובני מביה שרתן ומלך והארע ואחז: אחז
 36 הולד את יהושפה ויהושפה הולד את עזריאל
 37 ואת עזריאל ואת חכד חכד הולד את
 38 מנאח: ומנאח הולד את עזריאל ואת
 39 אלעשה בנו אצל בנו: ולאלי ששה בנים
 40 ואלה שמותם עזריאל ובנאי ושמסאל ושעיה
 41 ועזיה חזקן כל אלה בני אצל: ובני שלק
 42 אחז אילם בכור ישש השלישי ואלעזר
 43 השלישי: ויהו בני אילם אלשים בנחיהל
 44 ודמי קשת ומרבים בנים ובני בנים
 45 וחמשים כל אלה מפי בנימן:

CAP. IX. ט

1 וכל ישראל התיחדו והם פוזרים על ספר
 2 מלך ישראל יהודה הגלו לכל במעלים:
 3 והאשכים הראשונים אשר פתוחים בשיתים
 4 ישראל הפזרים הלזים הפזרים: ויהושעם
 5 ישבו מן בני יהודה ומן בני בנימן ומן בני
 6 אפרים ומנשה: שריו בן עזריאל בן עמי
 7 בן אמי בן עמי בן עמי בן עמי בן עמי:
 8 השלישי עשה הפסד ובנו: ומר בני רח ישאל
 9 ואחיהם שלש מאות ותשעים: ומן בני
 10 בנימן סדא בן משלים בן יהודה בן יוסף:
 11 ויבנה בן יהודה ואלה בן עמי בן מסי ומשלם
 12 בן שסטיה בן עזריאל בן יוסף: ואחיהם
 13 לחלוצים תשע מאות וחמשים וששה כל

20 ובניהו: ועליו בני מנשה ביהושע ובניהו
 21 ועקב ובניהו מנח ובניהו דוד ובניהו אלה
 22 ישבו בני יוסף בן ישראל: בני אשר ומנח
 23 ושדה ושמי וזבידה ושוח אחיהם: ובני
 24 מנשה חכד ומלכישל הוא אבי ברוח: והם
 25 הולד את יוסלם ואת שומר ואת חרותם
 26 ואת שויא אחיהם: ובני שלם ספק ובמור
 27 ושטור אלה בני שלם: ובני שמר אחז
 28 וזרדה יהיה ואיום: וקדלם אחז צופח
 29 ומנע ושליש ועמל: בני צופח סוח וזנפר
 30 ושועל ובני ומרה: בצר הוד ושפא וששה
 31 וחתן וצורא: ובני ירו יפנה וססה וצורא:
 32 ובני עלא אחז וצורא וצורא: כל אלה בני
 33 אשר ראשי ביהושע פזרים בנחיה חלשים
 34 ראשי השמים התיחדם בצבא במלחמה
 35 מספרם אלשים עשרים וששה אלף:

CAP. VIII. ח

1 ובנימן הולד את גלע בכור אשבל השלי
 2 ואחיה השלישי: טדה דביע ודא החמישי:
 3 יהוה בנים כללע אחז ונרא ואביהו: ואבישע
 4 ובנימן ואחיה: ונרא ושפסן וחרים:
 5 ואלה בני אחז אלה הם ראשי אבות לושבי
 6 גבע וינגלם אל מנחת: ובנימן ואחיה
 7 ונרא הוא גלם הולד את עזרא ואת אחיהו:
 8 ושיתים הולד בשדה מאב מן ששלו אים
 9 חלשים ואת בערא נשוי: ואלד מן חוש
 10 אשתו את יובב ואת צביא ואת ששא ואת
 11 מלכם: ואת יעזר ואת שלמה ואת מרמה
 12 אלה בני ראשי אבות: ומחשים הולד את
 13 אביטוב ואת אלפעל: ובני אלפעל עם
 14 ומשעם ושמו הוא מנה אדאש ואת חל
 15 ובניהו: וסעה ושמע יהיה ראשי האבות
 16 לושבי אילון יהיה וסיהו את יושבי נח:
 17 ואחז שלק וימחה: וסיהו [עז ועז]:
 18 ומסאל וישפה ויחא בני סיעה: וסיהו
 19 ומשלם וחוקי חכד: וישמי ואליה ויוב
 20 בני אלפעל: וקום חכד חכדי: ואלעמי
 21 וצלתי ואלאל: וסיהו וצורא ושמה בני

דברי הימים א ו חקסג

- 5 נשים ובנים: ואחרתם לכל משפחת יששכר
 גבורי חילים שמונים ושבעה אלף החיילים
 6 לכל: בנימן בלע ובכר ודינאל שלשה: 6
 7 ובני בלע אצפון ועזי וצניאל וירמית ועזרי
 חמשה ראשי בית אמת גבורי חילים החיילים
 8 עשרים ושנים אלף ושלשים וארבעה: ובני
 בכר זמרה ויעש ואליעזר ואליעזרי ועמרי
 וירמור ונביה ועתות ועלמח בל אלה בני
 9 בכר: החיילים לחילותם ראשי בית אמתם 9
 10 גבורי חיל עשרים אלף ומאתים: ובני
 דינאל בלדן ובני בלדן יעיש ובנימן ואחוד
 11 וכבעה וחורן ותרשיש ואחישחר: בל אלה
 בני דינאל לראשי האמת גבורי חילים שבעה
 12 עשר אלף ומאתים יצא צבא למלחמה: ושם
 13 וחפם בני עזי השם בני אחז: בני נפתלי
 14 ודינאל וגני ויצר ושלום בני בלדן: בני
 15 מנשה אשיאל אשר ילדה פלגשו הארמיה
 ולדה אדמכור אבי נלעד: ומכור לקח אשה
 16 לחפים ולשפים ושם אחוזי מעבה ושם השני
 צלפחד ויהודה לצלפחד בנות: ותלד מעבה
 17 אשת מכור בן ויקרא שמו פוש ושם אחוזי
 18 שרש ובני אולם וקס: ובני אולם בדרן
 19 אלה בני נלעד בן מכור בן מנשה: ואחוזי
 הפלכת ילדה את אישוד ואת אביעזר ואת
 20 מחלה: ויהו בני שמיע אדן ושכם ולקחי
 21 ואינים: ובני אפרים שותלח ובנר בני
 22 ותוח בני האלעה בני ותוח בני: ובנר בני
 23 שותלח בני ועזר ואלעד וירגום אנשינת
 הפלחים בארץ פי ורדו לקחת את מקניהם:
 24 ויתאבל אפרים אבהם ימים רבים ויבאו אחוזי
 25 לחמו: ויבא אל אשוח וסוד ותלד בן ויקרא
 26 את שמו ביעשה פי ברעה דתה בביתו: ובתו
 27 שאלה ובתן את בית חורן ונתחנן ואת
 28 העלון ואת און שארה: ונפח בני ושש
 29 ותלח בני ותחן בני: לעזר בני עפיהד בני
 30 אלשמע בני: נון בני דישע בני: ואחרתם
 31 ומשבתים בית אל ובטריה ולפמרח נעון
 32 ולמעב גור ובטריה ושכם ובטריה עד עיה

- הערים האלה אשר יקראו אותם בשמות:
 51 וממשפחת בני קרת יהיו עיר גבלים מנשה
 52 אפרים: ויחז לים את עיר הנקלט את
 שכם ואת מנשה בדר אפרים ואת גור
 53 ואת מנשה: ואת קמעם ואת מנשה
 54 ואת בית חורן ואת מנשה: ואת אלון
 ואת מנשה ואת גרדמון ואת מנשה:
 55 ומפתחית מנשה מנשה את ענן ואת מנשה
 ואת בלעם ואת מנשה למשפחה לבני קרת
 56 הפתחים: לבני גרשום משפחת חצי
 מנשה מנשה את גלן בגשן ואת מנשה
 57 ואת עשוחות ואת מנשה: ומנשה
 יששכר את קדש ואת מנשה את דבר
 58 ואת מנשה: ואת דאמל ואת מנשה
 59 ואת עבם ואת מנשה: ומנשה אשר
 את משל ואת מנשה ואת עבון ואת
 60 מנשה: ואת חוקק ואת מנשה ואת
 61 רחב ואת מנשה: ומנשה נפתלי את
 קדש בגליל ואת מנשה ואת חפון ואת
 62 מנשה ואת קיריים ואת מנשה: לבני
 מררי הפתחים מנשה ובלקן את דמון ואת
 63 מנשה את יעזר ואת מנשה: ומעזר
 לידן ויהו למנחם החזן מנשה ראובן את
 64 בצר בפרזר ואת מנשה ואת יצעה ואת
 מנשה: ואת קדמור ואת מנשה ואת
 65 מנשה ואת מנשה: ומנשה נד את
 ראמת בגלעד ואת מנשה ואת מתנים
 66 ואת מנשה: ואת השבון ואת מנשה
 ואת עזר ואת מנשה:

CAP. VII. 1

- 1 ולבני יששכר חילע וסואה ישיב ושמון
 2 ארבעה: ובני חילע עז ורפיה ויריאל ויחמי
 וימש ושמואל ראשים לביד אמתם לחילע
 גבורי חיל לחילותם מספרם בימי יהו עשרים
 3 ושנים אלף ושש מאות: ובני עז ויחיה ובני
 יחיה מיכאל ועבדיה ויחאל ישה חמשה ראשים
 4 כלם: ועלדם לחילותם לבית אמתם נהדי
 צבא מלחמה שלשים וששה אלף בן יהו

24 ואתו אסף העמך על ימים אסף בן
 25 פרכיהו בן שמעון בן מיכאל בן עשית
 26 בן מלכיהו בן אחיז בן רחבי בן עזריהו בן
 27 איתן בן ירמיהו בן שמעי בן ירחם בן גרשם
 28 בן לוי ובעי מרדכי אהרןם על השמאל
 29 איתן בן קלשי בן ענתי בן מלח בן חשביה
 30 בן אמציה בן חלקיהו בן אמצו בן בני בן
 31 שמר בן מרמי בן משי בן מרדכי בן לוי
 32 ואחיהם הלויים נחלים לל עשרות משכן
 33 בית האהלים והיה ובעי מקטלים על
 34 מנזח העולה ועל מנזח הקטרת לכל מלאכת
 35 קרבן הקדשים ולכפר על ישראל בכל אשר
 36 צוה משה עבד האלהים ואלה בני אהרן
 37 אלעזר בן פינחס בן אבישת בן יצחק בן
 38 עמי בן חזיהו בן מרים בן אמריה בן
 39 אחיטוב בן צדוק בן אחימעץ בן
 40 ואלה משבטם לשרותם בנבואם למי אהרן
 41 למשפחת הקהלי פי קדם יהוה הצדל ויהיו
 42 להם אהרן בראש ויהיה ואת מנשה
 43 מביניהו ואת שניה העיז ואת צפיה סמו
 44 לכלב בן יפנהו ולבני אהרן טרס אדשני
 45 המקלט אהרן בן ואת לבנה ואת מנשה
 46 ואת יחזקאל ואת אשתמעל ואת מנשה ואת
 47 וזלן ואת מנשה את דביר ואת מנשה
 48 ואת עשן ואת מנשה ואת ביר שמש
 49 ואת מנשה ומפפה בממן את גבע
 50 ואת מנשה ואת עלמת ואת מנשה ואת
 51 ענתח ואת מנשה בל ערדום שלש עשרה
 52 עיר במשפחותיהם ולבני קהת הכהנים
 53 משפחות המפשה מפתחית משה וזכי מנשה
 54 בגדל ערים עשר ולבני גרשום למשפחותם
 55 ומפפה מששב וממפה אשר ומפפה נפתלי
 56 ומפפה מנשה בבשן ערים שלש עשרה
 57 לבני מרדכי למשפחותם מפפה ראובן ומפפה
 58 גד ומפפה וכלן בגדל ערים שתיים עשרה
 59 ויהיו בני ישראל ללוחם את הערים ואת
 60 מנשה ויהיו בגדל מפפה בני יהודה
 61 ומפפה בני שמעון ומפפה בני בנימן את

הולך את חזקיהו וחרדיה הולך את מרמיהו
 33 מריות הולך את אמריה ואמריה הולך את
 34 אחיטוב ואחיטוב הולך את צדוק וצדוק
 35 הולך את אחימעץ ואחימעץ הולך את
 36 עזריה ועזריה הולך את חזקיהו וחזקיהו הולך
 37 את עזריה והא אשר פתח בפת אשר בנה
 38 שלמה בירושלם והולך עזריה את אמריה
 39 ואמריה הולך את אחיטוב ואחיטוב הולך
 40 את צדוק וצדוק הולך את שלום ושלום
 41 הולך את חלקיהו וחלקיהו הולך את עזריה
 42 ועזריה הולך את שניה ושניה הולך את
 43 וצדוק וצדוק הולך את מנחם יהוה את
 44 יהוה וירושלם ביד נבוכדנצר

CAP. VI.

1 בני לוי גרשם קהת ומרדכי ואלה שמות
 2 בגרשום למי שמעו ובעי קהת עמרים
 3 ויצדק ורחבן ועמיאל בני מרדכי מחלי ומשי
 4 ואלה משפחות הלוי לאמריהם לגרשום
 5 למי בני ירחם בן יפנהו בן יואח בן עזר
 6 בן ורח בן אהרן בן בני קהת עמינדב
 7 בן קרח בן אשר בן אלקנה בן אמיס
 8 בן ואסר בן יחזקאל בן יחזקאל בן עזריה
 9 בן ושאל בן ובעי אלקנה עמש ואחימח
 10 אלקנה בן אלקנה צופי בן נחח בן
 11 אליאב בן ירחם בן אלקנה בן ובעי שמאל
 12 דבנר ושני ואביהו בני מרדכי מחלי למי בן
 13 שמעו בן עזר בן שמעון בן חזיהו בן
 14 עזריה בן ואלה אשר העמיד יהוה על
 15 ידו שני בית יהוה מפתח הארון ויהיו
 16 משרתים לפני משכן אהל מועד בשאר עיר
 17 בנת שלמה את בית יהוה בירושלם ויעמדו
 18 במשפטם על עבודתם ואלה העמדים
 19 ומתים מפני הקהלי דימן המשוחר ביהואל
 20 בן שמאל בן אלקנה בן ירחים בן אהרן
 21 בן יחזקיהו בן צפיה בן אלקנה בן מרדכי בן
 22 עמשו בן אלקנה בן יואל בן עזריה בן
 23 צפניהו בן יחזקאל בן אשר בן אמיס בן
 24 קרח בן יצדק בן קהת בן לוי בן ישראל

זכרי הימים א ה תקסא

12 לנשים ישבו בארץ הפשן עד סלכה: ויאמר
 הראש ושם המשקה ועניו ושפט בפשן:
 13 ואחרים לבית אבותיהם מיכאל ומשלם
 ושבע ויהי ועדן ועדן ועדן שבעה: אלה:
 14 בני אביהם בן יהוה בן יחזקאל בן צלעזר
 מיכאל בן ישיש בן יחזקאל בן צלעזר:
 15 עבדיאל בן צלעזר ראש לבית אבותם: וישבו
 בגלעד בפשן ובבנודה ובכל מגרשי שרון על
 16 הצפונים: פלם והחזקו בימי יום מלך
 17 יהודה ובימי הדיקס מלך ישראל: בנר
 ראובן ונדי וחצי שבט מנשה מן בני יהוה
 18 אנשים מאד מן הרב הרב הרב לשת ולמדי
 מלחמה ארבעים וארבעה אלף ושבע מאות
 19 וששים וצא צא: וישעו מלחמה עם
 20 הדגריאים וטור ונכש ונדב: וישעו עליהם
 ויחזקו בדם הדגריאים וכל שעפרים פי לארזים
 21 ועד בגלחמה ונעמד להם מן כחם ב:
 וישבו מקניהם נמיהם חמשים אלף וצא
 22 מארזים וחמשים אלף וחמשים אלפים ונכש
 אדם מאד אלה: פי חללים רבים לעלו פי
 23 מאלוזים המלחמה וישבו תחיהם עד
 דגלה: ובני חצי שבט מנשה ישבו בארץ
 24 מפשן עד בעל חמון ושמו הרחמון והנה
 רב: ואלה ראשי ביד אבותם ושם ושש
 25 ואלה עבדיאל וימיה והדודה והחזקאל
 אנשים נפדי חיל אנשי שמה ראשים לבית
 26 אבותם: ומעלו בארץ אבותיהם והיו
 אחי אלו עני הארץ אשר השמיד אלוים
 27 מפניהם: ועד אלו ישראל אחריהו: פל
 מלך אשר והחזקו והנה פלם מלך אשר
 28 ויגלם להאבני ונדי וחצי שבט מנשה
 29 ויבאם לחלח חמון הרא ונדן עון עד היום
 30 יהוה: בני לז פרשון קרת ומדו: ובני
 קרת עמם יצד חמון ועאל: ובני
 31 עמם ארזן ומשה ומים ובני ארזן מר
 32 והביאם אשר ואחמר: אלעזר חילי ארז
 33 פסחם פסחם חילי ארז ארז: והביאם
 34 חילי ארז מלך ובני חילי ארז: ועל

32 עד מלך חזי: והצדקם עמם ועון רשון
 33 והם ועשן עים חמון: וכל הצדקם אשר
 סמכות העים האלה עד בעל ואת מושלם
 34 והחזקם להם: ומשוכך ומלך וישבו בך
 35 אכמה: ואלה יהוא בן ישיש בן צלעזר בן
 36 עשאל: והחזקו ויעלה וישחיה ועשה
 37 ויעאל וישמאל ובניה: ויהא בן ששעי בך
 38 ארזן בן יהוה בן שמו בן שמעה: אלה
 39 האים בשמה משאים במשפחותם ובה
 40 אבותיהם פרוז לזב: וילכו למסא נדן עד
 41 למרח הדגא לבקש מרעה לצאם: ומשאו
 מרעה שמן ושכר והארץ רחבת ימים ושקטת
 42 ומלה פי מרזם והשבים שם לנשים: ויהא
 43 אלו הנעלים בשמה בימי: והחזקו מלך
 יהודה ויפו את ארזיהם ואת המעלים
 אשר נכסאו שמה ויחמם עד היום היה
 44 וישבו תחיהם פי מרעה לצאם שם:
 45 ומרם: מרזם שמעון חלכו לרד שיער אנשים
 חמש מאות ופלוה העדה היתה ועאל
 46 בני ושש פאשום: ועד ארזיהם הפלוה
 לעמלק וישש שם עד היום היה:

CAP. V. ה

1 ובני ראובן בטר ישראל פירח הפכו
 ובחילו יציעו אלו חסיה בכרוז לבני יסף
 2 בן ישראל ולא להחזקת לבנה: פי יהודה
 בן פארו ונעדי מצד הבכדה לחס:
 3 בני ראובן בטר ישראל חנוף ופלאו חנוף
 4 ובכמי: בני יואל שמעה בן עזר בני שוכע
 5 בן: מכה בן ראה בן בעל בן: פארו
 6 בן אשר דגלה חלנת פלסחם מלך אשר
 7 היה מאד לחובבו: ואחז למשפחהו
 פרחש לחלחום הראש ועאל חסיה:
 8 ויגלם בן עזר בן שמע בן יואל הוא ישב
 9 בששע ועדנו ובעל מעון: ולפוחו ישב
 עד לנא מרעה למחזק פוח פי מקניהם
 10 רב פארו נעדי: ובני שאל עשו מלחמה
 11 עסיהואים חילי בדם וישבו פארויהם
 על מל פני מרח לנעדי: ובני נד

7 בני נשה: ובני חלמה צוח וצור ורחוב: 7
 8 וקץ ודלד ארבעים אתר הצנבה והמשרת
 9 אחרתל בן דרחם: ויהו יעצף נכבד משחו
 10 ואפו קרחה שמו יעצף לאמו פי ויהו יעצבו
 11 וקרא יעצף סלוד ישראל לאמו אם בן
 12 חסכמי הדפית את צבלי היתה יהו עמי
 13 ועשרה מרעה למתי עצבו ויבא אלהים את
 14 אשר שאל: וכלוב את שוקה דלד את
 15 מרוד דא אבי אשורן: והאשורן דלד את
 16 בית רמא ואת פסח ואת יחזקיה אבי עד
 17 נחש אלה אשר רכה: ובני קב שחמאל
 18 וסאה ובני שחמאל חתו: ומשעני דלד
 19 את עשרה שוקה דלד את יואב אבי נא
 20 חרשים פי חרשים יהו: ובני פלב בן יוספה
 21 עד אלה ונעם ובני אלה קבו: ובני יחמאל
 22 ויהו יוספה ויהו ויחמאל: ובן עורה ירד
 23 ומרד ועשר וילן ויחור את מרים ואת שפי
 24 ואת יושבון אבי אשחמנו: ואשורה ויהודה
 25 ללה את ירד אבי נד ואת רמב אבי סולי
 26 ואת יחזקיהאל אבי ינח ואלה בני בניה בן
 27 פרעה אשר לקח מרד: ובני אשת יהודה
 28 אחות רחם אבי קעילה דברמי ואשחמנו
 29 דפערבתי: ובני שימן אמנן ויהו בן חנן
 30 וחולן ובני ישי וחת וקריות: בני שלה
 31 בן יהודה ש אבי לכה ולעדה אבי מרשה
 32 ומשפוח בית עבדת הנץ לבח אשבע:
 33 וילים ואלי כבה וראש ושרף אשר בעל
 34 למאכ ושבי לוח חרשים שיקים: דפה
 35 דאצרים ושבי נטעים תורה עם דפולד
 36 במלכותו ושבי שום: בני שמעון נחמאל
 37 ומין ריב ורח שאל: שלם בן מבשם בן
 38 משמע בן: ובני משמע חפואל בן ופר בן
 39 שמע בן: ולשמעי פנים שלה עשו ובנת
 40 שלש ולאחיו אן בנים רבים וכל משפוחים לא
 41 דרפו ער בני יהודה: ושבו בנא שבע
 42 ומלדה ודצר טעל: ובבלדה ובנעם ובחולד:
 43 ובחואל ובחירמה ובקלן: ובבית מרפחת ובחצר
 44 סולם ובבית פרא וישערוים אלה עידים

בן מלכה בת חלמי מלך גשור ודביש אדניה
 2 בן דחפית: והחמישי שפסיה לאבשל הששי
 3 והרעם לעגלה אשורן: ששה טלודו בסחון
 4 חלמך שלם שבע שנים וששה חדשים
 5 ושלושים וששט שנה מלך בירושלם:
 6 והלה טלוד לו בירושלם שמשא ושורב
 7 ונחן ושלמה ארבעה לכת שש בת עמאל:
 8 ונבדו והאלישמע האילטו: ונה ונפ
 9 חסיע: והאלישמע ואליע והאילטו וששה:
 10 כל בני יהו מלוד בני סילנשים ונמי אחרים:
 11 וכן שלמה רחמם אבה בן אם בן
 12 דולשט בן: יום בן אחויה בן יואש
 13 בן: אבאיה בן עורה בן יום בן: אהו
 14 בן חוקיה בן מרשה בן: אסן בן
 15 יאשיה בן: ובני יאשיה הנכור יחן השני
 16 דהיקים השלש צדקיה דביש שלום: ובני
 17 דהיקים ימיה בן צדקיה בן: ובני ימיה
 18 אפר שאלחאל בן: ומלכים ופריה ושנאפר
 19 וקמיה דלשמע וקמיה: ובני פריה דרבב
 20 ושמי ובן דרבב מלשם ובניהו ושלמה
 21 אחרים: ובחשה ואול ובמיה ובחשה
 22 יושב חסד חמש: ובן חמיה פלמה וישיה
 23 בני ריה בני ארן בני עבדיה בני שכמיה:
 24 ובני שכמיה שמעיה ובני שמעיה חפאל ונאל
 25 ובניה וגעיה ושפט ששה: ובן נעריה
 26 אליעמי וחוקיה ועתיקים שלשה: ובני
 27 אליעמי דדחיה ואלשיב ופליה ועשב ויחנן
 28 דלה וענמי שמעה:

CAP. IV. 7

1 בני יהודה פרץ תצון וכרמי חור ושורב:
 2 ויהו בן שורב הליד את רחם ויחח הליד
 3 את ארמי ואת לוד אלה משפוחה דארעמי:
 4 ואלה אבי עולם חרמל ושמא ודבש ושם
 5 אחרים הגלפתי: ומסאל אבי נד ועור אבי
 6 חשה אלה בנחור בנר אסרתה אבי ביה
 7 לחם: ולאחוזר אבי חלע יהו שתי נשים
 8 חלמה ונשה: וחלד לו נשה את אחרים
 9 ואת רמז ואת רממי ואת דאחשורי אלה

דברי הימים א 1 חקנט

31 ואִשָּׁם וַיְמַת סָלָד לֹא בָּמִים: וַיְבִי אִשָּׁם
 32 לְשֵׁעִי וַיְבִי לְשֵׁעִי לְשֵׁעִי וַיְבִי לְשֵׁעִי אֲחִי: וַיְבִי
 יָדַע אֲחִי שֵׁפִי יָדַע וַיִּזְרַק וַיְמַת יָדַע לֹא בָּמִים:
 33 וַיְבִי וַיִּזְרַק פֶּלֶחַ וְזֹא אֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי יִחְזָקְיָהוּ:
 34 וְלֹאֲדָהָה לְשֵׁשׁ בָּמִים כִּי אֲדַבְּרָתָה וְלִשְׁשֹׁן עֶבֶד
 35 מִצִּוֵּי וְלִשְׁמֵי יָדָע: וַיְבִי לְשֵׁשׁ אֲדָפְיוֹ
 36 לְיָדָע עֶבֶד לֹאֲשֵׁה וַחֲלָל לֹא אֲדָפְיוֹ: וְשֵׁלִי
 37 הָלִיד אֲדָרְטָן וְרִטָן הָלִיד אֲתֹרֹב: וְהַבִּד
 הָלִיד אֲתֹרֹב וְהַסֵּל הָלִיד אֲתֹרֹב:
 38 וְשֹׁבֵר הָלִיד אֲתֹרֹב וְזֹא הָלִיד אֲדָפְיוֹ:
 39 וְעֹרִיָה הָלִיד אֲתֹרֹב וְחַלְפִי הָלִיד אֲדָ
 40 אֲלֵשָׁה: וְהַלְשָׁה הָלִיד אֲתֹסֶסְמִי וְסִסְמִי
 41 הָלִיד אֲדַשְׁלֹם: וְשֵׁלֹם הָלִיד אֲתִיקְמָה
 42 וְקִמְהָ הָלִיד אֲתֹלְשָׁמֵעִ: וַיְבִי כָּלֵב אֲחִי
 יִחְזָקְיָהוּ לְשֵׁעִי בְּכֹר זֹא אֲבִירָתִי וַיְבִי מִשָּׁה
 43 אֲבִי תַסְוֹן: וַיְבִי תַסְוֹן כָּהֵן וְחַפֵּץ וְקָם
 44 וְשִׁמְעִי: וְשִׁמְעִי הָלִיד אֲתִירָם אֲבִי וְקָם
 45 וְקָם הָלִיד אֲתֹשָׁמִי: וְבִדְשָׁמִי מִעֵן וְעֵן
 46 אֲבִי בִדְשָׁמִי: וְשֵׁשֶׁה פִּלְגֶשׁ זָבִב וְלֹדָה אֲדָ
 תָן וְאֲתִמְצָא וְאֲתִנְנוֹן וְחָן הָלִיד אֲדָפְיוֹ:
 47 וַיְבִי יִחְזָקְיָהוּ וְנִשְׁן וְנִשְׁן וְנִשְׁן וְנִשְׁן וְנִשְׁן:
 48 פִּלְגֶשׁ זָבִב מִעֵבֶה יָלַד שֵׁשׁ וְאֲתִתְחַהֵה:
 49 וְחִלְדִי שִׁנְתִי אֲבִי מִמְּפָה אֲתֹשָׁה אֲבִי מִמְּפָה
 50 וְאֲבִי נִבְעָא וְכֹר זָבִב עִסְהָ: אֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי
 כָּלֵב בְּרַחֲוֹ בְּכֹר אֲסֹרְתָה שֹׁמֵל אֲבִי קִרְיָה
 51 יִשָּׁיִם: שֹׁמֵל אֲבִי בֵית־לָדָם תָּחִי אֲבִי
 52 בִידְשָׁמִי: וַיְהִי בָנִים לְשֹׁמֵל אֲבִי קִרְיָה יִשָּׁיִם
 53 הָיָה תָחִי בְּכֹרֹתָ: וּמִשְׁפַּחַת קִרְיָה יִשָּׁיִם
 הָיָה תָחִי וְהַשְׁמִרִי וְהַשְׁמִרִי מִלְּאֵה
 54 יִצְחָר הַצִּרְעָרִי וְהַצִּרְעָרִי: בְּנֵי שֹׁמֵל בִּרָה
 לָדָם וְנִשְׁמִי עֲשֻׁרֹת בִּרָה יָאֵב תָּחִי וְהַצִּרְעָרִי
 55 הַצִּרְעָרִי: וּמִשְׁפַּחַת סִיסְמִי יִשָּׁם עֶבֶד
 תִּרְעָרִיִם שְׁמִעְתִּים שֹׁכְתִים הָיָה תִּרְעָרִיִם
 הָיָם מִחַתֵּם אֲבִי בִידְשָׁמִי:

CAP. III. 1

1 וְאֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי הָלִיד אֲשֶׁר מִלֹּדֵל בְּתַסְוֹן
 הַבְּכֹר: אֲמִן לְאֲחִינֹעַם וְדֹרְשָׁאֵלִית שֵׁלִי
 דִּילָל לְאֲבִינֵל הַפְּמִלִית: הַשֵּׁלִשִׁי לְאֲבִינֵל

3 וְאֲשֶׁר: בְּנֵי יִדְדָה עַד וְאֲבִי יִשְׁלָה שְׁלִישָׁה
 סָלָד לֹא מִפְּדֻשָׁע הַבְּעֵמֶת וְהָיָה עַד בְּכֹר
 4 יִדְדָה רַע בְּעֵי יִדְדָה וַיְמַתְהוּ: וְחַמְלִי פֶלֶחַ
 יָלַד לֹא אֲתִרְסִי וְאֲתִרְנֹב זָבִב יִדְדָה
 5 חֲמִשָּׁה: בְּנֵי סָרִי תַצְוֹן וְחַמְלִי: וַיְבִי
 6 זֹדָה זָמִר וְאֲרָן וְהִמֵּן וְכַלְכַּל וְדַע פֶּלֶם
 7 חֲמִשָּׁה: וַיְבִי פֶרְמִי עֶבֶר עֶבֶר שְׂרָאֵל אֲשֶׁר
 8 מִעַל בְּרָם: וַיְבִי אֲתָן עֹרִיָה: וַיְבִי תַצְוֹן
 9 אֲשֶׁר מִלֹּדֵל אֲתִיחְמָל וְאֲתִדָם וְאֲדָ
 10 פֶלְכִי: וְהָם הָלִיד אֲתִעֲמִיבִי וְעִמְמִיבִי
 11 הָלִיד אֲתִשְׁשֹׁן מִשָּׁה בְּנֵי יִדְדָה: וְהַשְׁשֹׁן
 הָלִיד אֲתִשְׁלָמָה וְשֹׁלְמָה וְהָלִיד אֲתִנְנוֹן:
 12 וְנִבְנֵי הָלִיד אֲתִדְעֹבֵר וְעֹבֵר הָלִיד אֲתִישָׁי:
 13 וְאִישִׁי הָלִיד אֲתִדְבָרֹר אֲתִדְלִיבֹר וְאֲתִמְמִיבִי
 14 וְהַשֵּׁלִשִׁי וְשִׁמְעָה הַשְׁלִישִׁי: כְּהֵנָּה הָרִבִּיעִי הָיָה
 15 וְהַחֲמִישִׁי: אֲצֵם הַשְׁלִישִׁי הָיָה הַשְּׁבִיעִי:
 16 וְאֲתִרְדָם צֹרִיָה וְאֲבִינֵל וַיְבִי צֹרִיָה אֲשֶׁר
 17 וְזֹא וְעֹשֶׂה־אֵל שְׁלֵשָׁה: וְאֲבִינֵל יָלַד אֲדָ
 18 עֲמִשָׁה וְאֲבִי עֲמִשָׁה יָדָע הַשְּׁמֵאֵלִי: וְכַלֵּב
 בְּרַחֲוֹן הָלִיד אֲתִעֲמִיבִי אֲשֶׁה וְאֲתִיִּיעִי
 19 וְאֵלֶּה בְּנֵי יִשָּׁר וְשֹׁבֵב וְאֲרָן: וְחַפֵּץ שֹׁבֵב
 20 וְחַפֵּץ לֵב אֲתִיִּיעִי וְחַפֵּץ לֹא אֲתִדְחֹרִי:
 21 וְחַלְדִי הָלִיד אֲתִדְחֹרִי וְחַלְדִי אֲתִדְחֹרִי:
 22 וְאֲחִי פֶה תַצְוֹן אֲתִפְתַּחֵבֵל אֲבִי נִלְדָה זֹא
 לְקָהָה זֹא בְּשִׁשִּׁים שָׁנָה וַחֲלָל לֹא אֲדָ
 23 טָבִיב: וְשֹׁבֵב הָלִיד אֲתִדְחֹרִי וְחַלְדִי עֲשֻׁרִים
 24 וְשֵׁשֶׁשׁ שָׁלִשׁ פֶּרְמִי הַבְּלֵעִי: וַיְקַח נִשְׂאֹר
 25 וְאִם אֲתִדְחֹרִי יָדָע מִתָּחִים אֲתִדְחֹרִי וְאֲדָ
 בְּנִדְחִי שְׁשִׁים עַד מִלֹּדֵל אֵלֶּה בְּנֵי מִכָּד אֲבִי
 26 נִלְדָה: וְאֲחִי מִת־תַצְוֹן כָּלֵב אֲסֹרְתָה
 וְאֲשֶׁה תַצְוֹן אֲבִי וְחַלְדִי לֹא אֲתִדְחֹרִי אֲבִי
 27 תָחִי: וַיְהִי בְּיִחְזָקְיָהוּ בְּכֹר תַצְוֹן הַבְּכֹר:
 28 רָם וְכֹהֵן וְאֲרָן וְאֲצֵם אֲרִיָה: וְחַלְדִי אֲשֶׁה
 אֲתִדְחֹרִי לְיִחְזָקְיָהוּ וְשִׁמְעָה עֲשֻׁרִי הָיָה אִם אִם:
 29 וַיְהִי בְּבָרָם בְּכֹר יִחְזָקְיָהוּ מִעַד וְחַפֵּץ וְעֶבֶד:
 30 וַיְהִי בְּבָרָם אֲשֶׁר יָדָע וַיְבִי שֵׁפִי כָּהֵן
 31 וְאֲבִישָׁו: וְשֵׁם אֲשֶׁר אֲבִישָׁו אֲבִינֵל וְחַלְדִי
 32 לֹא אֲתִדְחֹרִי וְאֲתִיִּיעִי: וַיְבִי כָּהֵן סָלָד

דברי הימים א

LIBER I. CHRONICORUM.

CAP. I. א

33 וישח ובער וקטן שבח וידן: ובער מלך עשה
 ועשו ורשף ויבדע והלשה מל אלה בני
 34 קטורה: וילד אבדום אחיזתק בני יצחק
 35 עשו וישאל: בני עשו אליפו וישאל וישש
 36 ועלם וקח: בני אלפו וימן ואמר בני
 37 ונפסם קבו והמע ועמלק: בני וישאל
 38 נח זרח שמה ומה: בני שלד לטן וישבל
 39 ובעשן ועשו וישן ואפר וישן: בני לטן
 40 חורי וחסם ואחוח לטן וממע: בני
 41 שובל עלון ומכח ועיבל שטי ואנס ובני
 42 צבסן איה ונפה: בני עה וישן ובני
 43 וישן חמון ואשנן ויחון וכו: בני אצו
 44 בלקו וועון ועקן בני וישן עוף ויחון
 45 ואלה וימלסם אשר מלכ פארץ אדום לבני
 46 מלך מלך לבני ישראל בלע בן בעזר ושם עזר
 47 ודמיה: וימת בלע וימלך תחזיו ויבן בן
 48 ודח מצאיה: וימת ויבן וימלך תחזיו
 49 חושם מארץ דמומי: וימת חושם וימלך
 50 תחזיו חזן בן דח מצאיה את מרן בשדה
 51 מראב ושם עזר עזר: וימת חזן וימלך
 52 תחזיו שמלה מפשוקה: וימת שמלה
 53 וימלך תחזיו שאל מדיבית הצור: וימת
 54 שאל וימלך תחזיו בעל חנן בן עכביר:
 55 וימת בעל חנן וימלך תחזיו חזן ושם עזר
 56 פשי ושם אשתו מדיסבאל בת מסור בת מי
 57 ויבן: וימת חזן ויחזי אלום אדום אלוף וממע
 58 אלוף עליה אלוף יחז: אלוף אדליבמה אלוף
 59 אלה אלוף פיק: אלוף קבו אלוף וימן אלוף
 60 מבצר: אלוף מדיאל אלוף עירם אלה
 61 אלוף אדום:

CAP. II. ב

1 אלה בני ישראל ואיבן שמעון לוי ויהודה
 2 ויששכר וזבלן: הן ויבא ובינמן כשחל בן

1 אדם שר אלוש: במן מללאל ידו:
 2 חנוך מתישלח למדן: כל שם חם וישר:
 3 בני יפת נמר ומנוג ומרן ויגן והיבל ומשך
 4 והים: ובני נמר אשנן ויפת וחורמה:
 5 ובני יגן אלושה והלושה פחים ודומים:
 6 בני חם פיש ומצרים פוט ומקן: ובני לטן
 7 סבא ויחילה וסבא ויעמא וסבא ובני
 8 ועמא שבא וידן: וכש ילד את מרדו הוא
 9 הילד ליהוה נפג בארץ: ומצרים ילד את
 10 ליהים ואת עמם ואת לבים ואת נפשותם:
 11 ואת פרסים ואת כסלחים אשר נצאו משם
 12 פלשתיים ואת נפשותם: ויבן ילד את
 13 צידון בכור ואת יחז: ואת דובסו ואת
 14 האמילי ואת התנשי: ואת יחזי ואת
 15 העקו ואת דמיו: ואת דמיו ואת דמיו
 16 ואת דמיו: בני שם עולם ואשר
 17 וארפכשד ולדו ואדם ועוף וחול ונח ומשך:
 18 וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד את
 19 עמר: ועמר ילד שני בנים שם האחד פלג
 20 פי במו נסנה הארץ ושם אחיו יקמן:
 21 ויקמן ילד את אלמרו ואת שלף ואת
 22 הצמרת ואת יחז: ואת יהוים ואת אהל
 23 ואת דלקה: ואת עיבל ואת אבימאל ואת
 24 שבא: ואת אשר ואת חוילה ואת ויב
 25 מל אלה בני יקמן: שם ארפכשד שלח:
 26 עמר פלג רע: שרן חזר יחז: אדם
 27 הוא אדם: בני אדם יצחק וישמאל:
 28 אלה תלדום בכור ישמאל נחז וקח
 29 ואדפאל ומבשם: משמע חזמה משא חז
 30 ותימא: יסור נפשו וקדמה אלה הם בני
 31 וישמאל: ובני קטורה פילגש אדם
 32 וילד את ימון ויקטן ומן ומרן וישק

נהמיה יג תקנו

לאֲהַרְוֶהָ יְהוָה וַתִּתְנַחֵף אֱלֹהִים מִלִּדְּעַל פְּלִישְׁתִּיָּא לְקַדְּשׁ אֲדָרִים הַשְּׁנֵית גְּמֻזָּתָא וְכַדְלִי אֱלֹהֵי 27
הַשְּׁמֵעַ לַעֲשֵׂת אֶת כָּל הָרַעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת
לְמַעַל בְּאַלְהֵינוּ לְחַשְׁבֵּי נַשִּׁים נְכָרִיּוֹת וּמִנְפֵי 29
וַיִּדְעַ בְּךָ אֱלֹהֵינוּ הַגָּבֹה הַגְּדוֹל חָתָן לְסַבְלֵט
הַדְּחָלִי וְהַמְּיֻחָד מֵעַלְיָ וְכַדָּה לָהֶם אֱלֹהֵי 29
עַל גְּאֻלֵּי הַבְּדָה וְכִיּוֹת הַבְּדָה הַדְּלוּם וְהַלּוּם וְכַדְרֵיהֶם מֵעַל גַּבְרֵי וְאַעֲמִידָהּ מִשְׁמֹרֶת 30
לְבַנְיָם וְלַלְוִיִּם אִישׁ בְּמִלְאֲמָתוֹ וְלַקְרָבָן 31
הַעֲצִים בְּעֵתִים מִזְמַנָּה וּלְפַטְרֵיהֶם וְכַדְרֵיהֶם
אֱלֹהֵי לְשִׁיבָה:

אֲשֶׁר יָדָהּ מִפְּטוּרֵיהֶם וּבָאִים שְׁמֵרִים הַשְּׁעָרִים
לְקַדְּשׁ אֲדָרִים הַשְּׁנֵית גְּמֻזָּתָא וְכַדְלִי אֱלֹהֵי 27
23 וְחֹסֶה עָלַי פֶּדֶן חֲסִידָי גַּם וּבְיָמֵים הַזֶּה
רִאֲתִי אֶת־הַיְהוּדִים הַשִּׁיבֵי נַשִּׁים אֲשֶׁר־דִּוְרוּ
24 עַמְלֻנוֹת מֵאַמְנוֹת וּבְנֵיהֶם חֲצִי מִדְּבַר אֲשֶׁר־דִּוְרִית
וְאִינִם מִפְּרִים לְדַבַּר יְהוּדִית וּמִלְשׁוֹן עַם וְעַם
2: וְחָרִיב עַמִּים וְאַתְלֵלִם וְחַבְּהָ מִדָּם אֲנָשִׁים
וְאַמְרַטִם וְאַשְׁפִּיעִם פִּלְדִּים אֲמִתְחַנֵּי מִדְּעַלְמֵם
לְבַנְיָם וְאֲמִתְחַנֵּי מִפְּטוּרֵיהֶם לְבַנְיָם וְלַלְוִיִּם
26 הָלֵא עַל־אֵלֶּה חֲטָא־שְׁלֵמָה מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל
וּבְנֵי־הַדְּרִים לֹא־יְהִי מֶלֶךְ כְּמֹדֵי וְאַדְרָב

חוק

סכום פסוקי דעזרא ונחמיה שש מאות ושמונים ושמונה. וסימנו זכר יי חרפת עבדיך; וחציו
ובין עלות הפסוק; וסודו עשרה. וסימנו על דה גבר, על לך מבשרת ציון;

6 החרמתי הדברים: ובכל־היום לא היתה ביהושע
 כי בשבת שלשים ושמונים לא יתחשקו מאד
 בכל פתחו אל־המזרח ולקח מים שאלוהי מן
 7 המזרח: ואבאו ליהושע ואמרו ומה־בך בעיה אשר
 עשה אליהם לטובה לשנות לו משנה בתערי
 8 בית האלהים: וירע לו מאוד ואשליכה את
 9 כל־על ביהוטיב־יה הרוח מן־השפה: ואמרו
 10 ומה־האשכח השליכה שם על בית האלהים
 את־המסדה האלה: ואמרו פי־מנוח
 11 היום לא סנה וחרחו איש לשחרו היום
 והמשרתים עשי המלאכה: ואמרו את
 12 הפגלים ואמרו מדוע נענש בית האלהים
 ואי־נפם ואעמדם על־עמדם: וכל־יהודה
 13 הכאו משור הגון והיוולש הצדק לא־צדק:
 14 ואצרה על־אצרות שלמה הבן וצדק הספור
 15 וסדה מן־היום ועל־יום תגן כן־עמד כן
 16 מתניה פי נאמרים סתשם ועלום לחלק
 17 לא־הדם: וכה־לי אלו על־זאת ואל־תחם
 18 חסדי אשר עשיתי בבית אלו ובמשרתי:
 19 פמים הנהמה אצרו ביהודה: וזכים נצרה
 20 בשפת ומכאם הרעמות ועמדם על־זכאים
 21 וארזן עמם והאדם וכל־משא ומכאם
 22 יהושע ביום השפת ואמר ביום מסר צד:
 23 והצרים ישנו זה מכאם דא וכל־מכר
 24 ומכרים בשפת לבני יהודה ומיחשם: ואמרו
 25 את חזי יהודה ואמרו להם מה־הסר וצע
 26 היה אשר־אדם עשים ומחללים את־יום השפת:
 27 הלא כה עשו אמיתם ויבא אלהי עלינו
 28 את כל־הרעה האת ועל העיר האת ואינם
 29 מוסרים דרון על־שואל לחל את השפת:
 30 ויהי פאנו צללו ששני יהושע לפני השפת
 31 ואמרו ומשנה החללות ואמרו אשר לא יפתחים
 32 עד אתר השפת ומשני העמות על השערים
 33 לא־יסא משא ביום השפת: וליטו הרמלים
 34 ומסו כל־מכר מוחץ ליהושע פנים ושחים:
 35 ואעידה ביום ואמרו אלהם מדוע אתם לנים
 36 נגד החרמה אם־חששתי אשלתו בכם מן
 37 העת תדא לא בא בשפת: ואמרו ללום

לחרמה מעל לבת חזי ועל שש הרים מרחו
 38 והחידה השנית החלכת למאל ואמר אתיה
 39 ונצי השם מעל לחרמה מעל למגדל והצרים
 40 ועד החרמה החזקה: ומעל לשש אסחים
 41 ועל שש השפה ועל שש הדגים ומגדל הנבאל
 42 ומגדל השפה ועד שש הפאן ועמדו בשש
 43 המצודה: והעמדות ששוי הציוד בבית האלהים
 44 ואמר ונצי הפגלים עמו: והפגלים אלהים
 45 מעשה ממין מכיה אלושני וכנה חבירה
 46 בתצרות: ומעשה ושענה ואמרו ועא
 47 ויהזקו ומלפיה ועלם ועור ושמימי המשרתים
 48 ויחריה הפקוד: ויפחו ביום והוא נכדים
 49 גדלים וסמנו פי האלהם שפגם שמונה
 50 גדולה וגם הששים הולדים שמוה וששמע
 51 שמוח וישלם: מרדק: תפקוד ביום
 52 והוא אשם על השקמת לא־צדק לחחמת
 53 לאשית ולמשפוח לבנים ביום לשני הערים
 54 מכאן החויה לנפלים וללום פי שמוח יהיה
 55 על הדברים ועל היום המזמים: ושמו
 56 משמרת אלהים ומשמרת הצורה והמשרתים
 57 והשערים כפחות חזי שלמה בני: פי־במו
 58 חזי ואסף מקדם ראש המשרתים ושור
 59 תחלה והחזות לאלהים: וכל־שואל ביום
 60 ורבב וימו חמה חנים מצות המשרתים
 61 והשערים דברים ביום ומקדשים ללום הולם
 62 מקדשים לבני אתר:

CAP. XIII. יג

1 פים יהוא נקרא בספר משה פאנו השם
 2 ומשא פתוב פ אשר לא־יבוא עמנו ומאנו
 3 בקול האלהים ער־שלים: פי לא יקמו את
 4 בני ישראל בלום ובמים וששני עלו אידמלם
 5 לקלול ויהסוף אלושם: והקלה לטובה:
 6 ויהי פשמעם את־החידה ויחילו כל־שב
 7 מישואל: ולפני מה אליהם הבדן טון
 8 בלשפת בית אלהי קרב לטובה: ועש לו
 9 לשפה גדולה ושם היה לפנים חנים את
 10 הפסחה והלטה הפגלים ומשור הגון החיוש
 11 והצדק מצות היום המשרתים והשערים

תקנה נחמיה יב

11 ויודיע הוליד את יחזקאל ויחזקאל הוליד את יחזקאל
 12 וכימי יחזקאל יהו כהנים ראשי המטה לשורה
 13 מיהו למטה זבדיה: לעזרא משלם למטה
 14 יחזקאל: למטע יחזקאל לשבתי יסאי: ליהו
 15 עזרא למטה חלפני: לעזרא מיהו למטה
 16 משלם: לזבדיה זכרי למטעין למטה שלמי:
 17 למטה שבע למטה יחזקאל: ליהו מיהו
 18 ליהו עזרא: לכלי בני עמוק עזרא: לחלפני
 19 לזבדיה ליהו נחמאל: הלוי פימי אלישיב
 20 ליהו יחזקאל ויהו פחזים ראשי אהרן הכהנים
 21 על מלכות הירושלם: בני לוי ראשי
 22 האהרן כהנים על ספר הכרי הימים ועד ימי
 23 יחזקאל בן אלישיב: וראשי הלויים וזבדיה
 24 שרביה וישוע בן קדמאל ואחרים לנגנים
 25 לנגן לזלוח במנחת הוד אשר האלהים משמר
 26 לעזרא משמר: מתניה ובקבוצה עבדיה
 27 משלם שלמן עקב שמרים שופרים משמר
 28 באספיה השירים: אלה פימי יחזקאל בן ישוע
 29 בן יחזקאל וכימי חמיה השופר ועזרא הבן
 30 השופר: ובחפז חומת ירושלם בלשן את
 31 הלויים מכל מקומים ליהוים לירושלם לעשר
 32 הנגה ושמחה ובתודה ובשיר מצלמים נבלים
 33 ובכנפות: ואספו בני המשרים ומן הכפז
 34 סביבת ירושלם ומן החצר נטפתי: ומניה
 35 הללל ומשדות נבע ועומות פי תצרים בני
 36 ליהו המשרים סביבת ירושלם: וישורו
 37 הכהנים הלויים וישורו את הים ואת השרים
 38 ואת החומה: ואעלה את שרי הנהגה מעל
 39 לחומה ואעמידה שתי תורה גדולה ותהיה
 40 לימן מעל לחומה לשש האשפות: וילך
 41 אחריהם הששלה ויהו שרי הנהגה: ועזריה
 42 עזרא ומשלם: יהודה ובכמן ואמניה וירמיה:
 43 ומבני הכהנים בנצרות מניה בן יחזקאל
 44 בן שמעיה בן מתניה בן מיהו בן זבדיה בן
 45 אספיה: ואחזי שמעיה ועזרא מללי כללי
 46 מי נחמאל ויהודה הלוי בכל שרי הוד אשר
 47 האלהים ועזרא השופר לנגנים: ועל שש
 48 הפק ונגים על על מעלות עזר הוד בנעלה

16 בן עזריאל בן חשביה בן בנאי: ושפרו ויהו
 על המלכה החפזת לכה האלהים מראשי
 17 הלויים: וישפתי בן מיהו בן זבדיה בן אספיה
 ראשי החפזת יהודה למטה ובקבוצה משנה
 מאחז ועזרא בן שבע בן זבדיה בן יחזקאל:
 18 כל האלהים בעד יחזקאל מאתם שמרים חפזת:
 19 והשופרים עקב שלמן נחמאל השמרים
 20 בשופרים מאת שמרים וסבים: ושאר ישראל
 הכהנים הלויים בכל שרי הנהגה אשר בנהגו:
 21 והכהנים וסבים ועל ועזרא תשפא על
 22 השמרים: והשפד תלוי בערשלים עזר בנעתי
 בן הששלה בן מתניה בן מיהו: מבני אספיה
 23 השמרים לנגד מלכות בית האלהים: בן
 24 כפזת הלוי עזריה: ואספיה על המשרים
 25 השופרים פימי: וזבדיה בן ששאל מפי
 26 יחזקאל בן יהודה לוי הלוי ללויים לעם: ואל
 27 החפזים בשמרים מבני הנהגה אשר בקרית
 28 האשפה ובניה ובניה ובקבוצה ובקבוצה
 29 וזבדיה: וישוע ומלכה ובקבוצה: ובנעתי
 30 ישוע ובמל שבע ומניה: ובקבוצה ובמניה
 31 חפזת: ובנעתי דפון ובקבוצה ובמניה: ועל
 32 עולם החפזים ליש וזבדיה עקב ובניה
 33 יחזקאל משר שבע עזריה הים: ובני כפזת
 34 כפזת כפזת ועזריה ובניה: עזריה
 35 נב עזריה: ועזריה: ומה נחיים: חזק צבאים
 36 נבלת: לוי ואספיה בן החפזים: ומן הלויים
 מלכות יהודה לנגמין:

CAP. XII. יב

1 ואלה הכהנים הלויים אשר עלו עסודבל בן
 2 שאליאל וישוע שרי הנהגה עזרא: אמניה
 3 מאחז חפזת: שמניה חרם מלכה: עזרא נחמיה
 4 אמניה: מכמן מניה מניה: שמעיה ויחזקאל
 5 עזרא ומשלם: יהודה ובכמן ואמניה וירמיה:
 6 ומבני הכהנים בנצרות מניה בן יחזקאל
 7 בן שמעיה בן מתניה בן מיהו בן זבדיה בן
 8 אספיה: ואחזי שמעיה ועזרא מללי כללי
 9 מי נחמאל ויהודה הלוי בכל שרי הוד אשר
 10 האלהים ועזרא השופר לנגנים: ועל שש
 הפק ונגים על על מעלות עזר הוד בנעלה

לפניהם אל לשכח בית אלזים ומעשר אדמתם
 ללויים הם הלויים המעשלים בכל עיר עברתנו
 וזהו הביתן בן ארתן עם הלויים בעשר הלויים 39
 הלויים ועל אדמתם הפועל לבית אלזים
 אל הלשכח לבית האצו: פי אל הלשכח
 וביאו בני ישראל ומני העלו את החומר הבנין
 התיחש והיצרו ושם פלי המקלש הבצבים
 המפורזים והשערים המפורזים ולא נעזב
 אדמת בית אלזים:

CAP. XI. יא

והשם שנהגם בירושלם ושאר העם השילו 1
 נדלוח לביאו אחד מן העשרה לשבח
 בירושלם עד הלש והשע והדוח בשנים:
 ויסי העם לכל האלשים הפתחים לשבח 2
 בירושלם: והאלו ראשי הפרזים אשר שבו 3
 בירושלם ומני העיר החדה ישם אל פאחור
 בעירם ישראל הפזים הלויים והפתחים ומני 4
 עברי שלמה: ובירושלם ישם מנן החדה
 ומנן בנימן מנן החדה עזרה בן עזיה בן 5
 זכריה בן אכוריה בן ששמה בן מלאל מנן
 סרף: ומעשיה בן פרוץ בן בלחיה בן חיה 6
 בן עזיה בן חייב בן סמיה בן השלוי: כל 7
 בן סרף השבים בירושלם ארבע מאות ששים
 ושש מאת אלף: והאלה בני בנימן סלוא 8
 בן משלם בן יועל בן סרפיה בן גלגיה בן 9
 מעשיה בן אהוראל בן ישעיה: ואחוז בני 10
 סלוא השע מאות עשרים ושמה: ואל בן 11
 זכרי פקד עליהם ויהיה בן הפטאה על העיר
 משטה: מן הבצבים יהיה בן חייב בן: 12
 שרף בן חלקיה בן משלם בן צוזק בן מריות 13
 בן אדשכא נד בית האלזים: ואחוז עשה 14
 המלאכה ללוח שמה מאות עשרים ושנים
 ו עזיה בן חיים בן פלגיה בן אכצו בן סמיה 15
 בן פשחור בן מלפיה: ואחוז ראשים לאותה
 מאות ארבעים ושנים ומשם בן עוראל בן
 אחוז בן משלמה בן אמר: ואחוז בני 16
 חל מאות עשרים ושמה ופקד עליהם ובניאל
 בן גדולים: וכן הלויים שמעיה בן השוב 17

מערה בלוי שמעיה אלה הבצבים: הלויים 9
 ישוע בן אוניה נפי מנן חקד קרמאל: 10
 ואחוזם שבניה יהיה קלימא פלמה חנן: 11
 מנן חוב השכיה: ונד שרביה שבניה: 12
 ויהיה בני בני: ראש העם פועל פחה 14
 מאב עליהם ויזא בני: בני עוז בני: ארניה 15
 מנן עזרן: אמר חוקיה עזר: יהיה השם 16
 בני: חרף עתות מני: מפעל משלם 17
 חוז: משחבל צוזק יהוע: פלמה חנן 18
 עניה: השע הבניה השוב: והלוש פלחא 19
 שרף: רחום השמה מעשה: ואחיה 20
 חנן עזרן: מלוח חרם בענה: ושאר העם 21
 הפזים הלויים השוערים המפורזים והפתחים 22
 וכל הבנין מעמ האצו: אל חיות האלזים 23
 לשום בנידם ובנידם על ידע בנין: 24
 ממוקים על אחיהם אחיהם ואלים פלח 25
 ובשמה ללוח פחית האלזים אשר נמה 26
 פי משה עבד האלזים ולשמד ולעשות את 27
 כל מעשה יהוה אלזים ומשפטו חקו: ואשר 28
 לאסון פלח עמפי הארץ ואת בנידם לא 29
 עזר לבני: ועמפי הארץ הבניאים את הפפורת 30
 וכל שם בום השבו למשד לרנח מים 31
 בשש ובום קיש ונש את השנה השבעית 32
 ומשא כל יד: והעמרת עליה מעזות לח 33
 עליו שלישית השקל בשטה לעבת בוח 34
 אלזים: ללוח הפשית ומכות החמד 35
 ולעלית החמד השפורת החלשים לפועלים 36
 ולקשים ולחפאות לכס על ישראל וכל 37
 מלאכת בית אלזים: והעלית השל על 38
 קרבן העצים הפזים הלויים והעם לביאו
 לבית אלזים לבית אבזים לעתים מופמים שנה 39
 בשטה לכס על מופח יהוה אלזים פפחוב 40
 ביהוה: ולביאו את פפח אדמתו ובפרי 41
 פלפח כל עץ שנה בשטה לבית יהוה: ואת 42
 נכוח בלית ובדממת פפחוב ביהוה ואת פפחוי 43
 בקרית וצאיתו לביאו לבית אלזים לפועלים 44
 המפורזים בבית אלזים: ואת האשית פפחוי 45
 החומות ופרי כל עץ חיוש ויצד נביא 46

תקניו נחמיה י

27 ויִעָשׂוּ נִצְחוֹת גְּדוּלוֹת וַתִּחַלְּסוּ בְּיַד צְרוּרִים
 וַתִּצְרוּ לָהֶם וּבְשֵׁת צַרְחָם יַעֲקֹב אֱלֹהֵי אֲבוֹתָם
 מִשָּׁמַיִם וַיִּשְׁלַע וַיִּכְחַמְקוּ דְרָפִים תַּחַן לָהֶם
 28 מִשָּׁשִׁים וּלְשֵׁעִים מִד צְרוּרִים וַתִּבַּח לָהֶם
 יְשׁוּבֵי לִ עֲשׂוֹת רַע לִסְמָךְ וַתַּעֲנֶם בְּד אֲבוֹתֵיכֶם
 וַתִּדְּדוּ בָהֶם וַתִּשְׁבְּוּ וַתַּעֲלֹקוּ וַתִּפְּאוּ מִשָּׁמַיִם
 29 וַיִּשְׁלַע וַתִּצְלַח בְּרַחֲמֵיכֶם רַבֹּת עֲשִׂים וַתַּעַד
 בָּהֶם לְדַשְׁבֵּם אֱלֹהֵיכֶם וַתִּפְּאוּ הַיָּדָיִם וְהָאֵר
 שָׁמַע לַמַּעֲרֹף וּבְמִשְׁפָּטָה חֲסָאֵם אֲשֶׁר
 יַעֲשֶׂה אִדָּם וַתִּיָּדוּ בָהֶם וַתִּחַנּוּ כְּחַף סוֹדֹת
 30 וַתַּרְפֵּם וַתִּקְשְׁוּ וְלֹא שָׁמַעוּ וַתִּמְשָׁךְ עֲלֵיהֶם
 שָׁנִים רַבֹּת וַתַּעַד בָּם פְּרוֹדוֹךְ בְּיַד נְבִיאָה וְלֹא
 31 הִאֲנוּסִי וַתִּחַלְּסוּ בְּד עֲמֵי הַרְצָחֹת וַיִּכְחַמְקוּ
 דְרָפִים לֹא עֲשִׂיתֶם כִּלְאֵי וְלֹא עֲנִיתֶם בִּי אֵל
 32 תַּחַן וַתִּדְּמוּ אֲבוֹתַי וַתַּעֲשֶׂה אֱלֹהֵי הָאֵל הַגְּדוֹל
 הַגָּדוֹל וַתִּצְרֹא שִׁמְךָ הַפְּרִיחַ הַחֹסֵד אֱלֹהֵימֵנו
 לַשְּׁמִיךְ אֵת כָּל הַיְהוּדָה אֲשֶׁר לַמַּעֲרָב לְמַלְכֵי
 לְשָׁרֵי וּלְכַזְּבֵי וּלְבָאֲנִים וּלְאֲבוֹתֵינוּ וּלְכָל עַמּוֹ
 33 מִמֵּי מַלְכֵי אֲשֶׁר עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְאֲבוֹתַי צְדִיק
 עַל כָּל הַיָּפָא עֲלִיתִי בִּי אֲמַת עֲשִׂיתִי אֲבָחוּסִי
 34 הַיְשָׁעִי וְהַתְּמַלְכֵי שָׁרֵי פְרִיזֵנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ
 לֹא עָשׂוּ תוֹרָתוֹךְ וְלֹא הִקְשִׁיבוּ אֶל־מַעֲרֹף
 35 וְלַעֲדוּתוֹךְ אֲשֶׁר הִעִידוֹת בָּהֶם וְהֵם פְּלַמְסוֹתֶם
 וּבְטוֹבֶךָ הִרְבּוּ אֲשֶׁר־תַּתֵּן לָהֶם וּבְאֶרֶץ הַחֲכִיבָה
 הַיְשָׁמָה אֲשֶׁר־תַּתֵּן לַעֲמֵי לֹא עֲבָדוּךָ וְלֹא
 36 יָשָׁם מִפְּעֻלָּתֶם הַרְעִים וְהֵם אֲבָחוּסֵי הַיּוֹם
 עֲבָדִים וְהַיָּרֹץ אֲשֶׁר־תַּתֵּן לְאֲבוֹתֵינוּ לְכָל אֵת
 פְּרִיָה וְהַתְּטוֹבָה הֵפֵא אֲבָחוּסֵי עֲבָדִים עֲלֵינוּ
 37 וּבְחַאֲתוֹהֵם מִרְפָּה לְפַלְמֵים אֲשֶׁר־תַּתֵּן עֲלֵינוּ
 פְּרַחֲאוֹתֵינוּ וְעַל־כִּי־תַתֵּן מִשְׁלֵם וּבְכַחֲמֵינוּ
 כְּרַצְוֵם וּבְכַחֲמֵינוּ נִלְדָה אֲבָחוּסֵי

CAP. X.

1 וּבְכָל־זֶמַן אֲבָחוּסֵי פְרִיָהם אֲמַת וּבְחַחֲמֵם וְעַל
 2 הַחֲחֹלִים שָׁרֵי לִיבֵי פְרִיזֵנוּ וְעַל הַחֲחֹמַיִם
 3 כַּחֲמִיָה הַחֲרֹשָׁת אֶת־חַלְמִיָה וְצְדִיקָיָה וְשִׁיָה
 4 עֲרִיָה יִרְמִיָה וְשִׁחַחֵר אֲבָחוּסֵי מַלְכִיָה
 5 חֲחֹשׁ שְׁכִינִיָה מַלְכֵי וְחֹחֵם מִרְמָחֵ עֲרִיָה
 6 הַיָּאֵל כְּתוֹן פְּרִיָה מִשְׁלֵם אֲבָחוּסֵי מִמֵּן
 8

12 כְּמַעֲלֹת כְּמֹאֵן בְּמֵים עֲשִׂים וּבְכַעֲבֵד עֲנֵן
 דְּחַחֲחֵם יוֹמֵם וּבְכַעֲבֵד אֲשֶׁר לִלְדָה לְחֹזֵר לָהֶם
 13 אֲתוֹרָהוֹךְ אֲשֶׁר לִכְרִיבָה וְעַל דְּרִסְיָי וְיָדָה
 14 וְרַב עַמְּמֵם מִשָּׁשִׁים וַתַּחַן לָהֶם מִשָּׁשִׁים
 לְשָׁרֵם וַתִּזְדַּח אֲמַת הַחֲחֵם וּבְכַעֲבֵד סוֹבֵים
 14 וְהַתְּשִׁיב קוֹשֶׁף וְהַדַּעַת לָהֶם וּבְכַעֲבֵד וְהַחֲחֵם
 15 וְחֹרָה צְרוּרָה לָהֶם בְּד מַשָּׁה עֲבָדוֹךְ וְלָהֶם
 מִשָּׁשִׁים כִּחָה לָהֶם לְעַמְּם וְיָמֵם מִשְׁלַע
 הַדַּעַת לָהֶם לְעַמְּם וְהַחֲחֵם לָהֶם לְכָל לְשִׁחַ
 אֲתוֹרָהוֹךְ אֲשֶׁר־תַּתֵּן אֲתוֹרָהוֹךְ לְחַח לָהֶם
 16 הֵם וְאֲבָחוּסֵי הַיָּדָיִם וְהַחֲחֵם אֲתוֹרָהוֹךְ וְלֹא
 17 שָׁמַעוּ אֶל־מַעֲרֹף וְהַחֲחֵם לְשָׁלַע וְלֹא־חֹסֵר
 כְּסִלְיָהוֹךְ אֲשֶׁר עֲשִׂיתִי עֲמֵיִם וְהַחֲחֵם אֲתוֹרָהוֹךְ
 18 וְהַחֲחֵם לְשָׁלַע לְעַמְּם כְּמֵים וְהַחֲחֵם אֱלֹהֵי
 סוֹדֹתֵינוּ תַּחַן וְהַחֲחֵם אֲתוֹרָהוֹךְ וְכִי־חֹסֵר וְלֹא
 18 עֲנִיתֶם אֵת כִּי־עָשׂוּ לָהֶם עַל מַסְכָּה וְהַחֲחֵם
 19 זֶה אֲלֹהֵי אֲשֶׁר הַעֲלָךְ מִפְּעֻרֵם וְיַעֲשֶׂה נִצְחוֹת
 19 גְּדוּלוֹת וְהַחֲחֵם פְּרוֹדוֹךְ דְּרָפִים לֹא עֲנִיתֶם
 בְּמִדְּרֹךְ אֲתוֹרָהוֹךְ הַעֲנֵן לֹא־סֵר מִפְּעֻלָּתֵם בְּיוֹמֵם
 20 לְהַחֲחֵם כְּהַיָּדָה וְהַחֲחֵם עֲמֵד הַיָּאֵל כִּלְדָה
 20 לְחֹזֵר לָהֶם וְהַחֲחֵם אֲשֶׁר לִכְרִיבָה וְהַחֲחֵם
 הַפְּרִיָה תַּחַן לְהַשְׁלֵם וּמַסָּה לֹא־רַעַת מִפְּעֻלָּתֵם
 21 וְיָמֵם כִּחָה לָהֶם לְעַמְּם וְהַחֲחֵם שְׁנֵי
 מִפְּעֻלָּתֵם בְּמִדְּרֹךְ לֹא חֲחֵר שְׁלַמְחֵם לֹא כִלְדָה
 22 וְתַלְדֵים לֹא כְּבָקֵי וַתַּחַן לָהֶם מִמַּלְכוֹת
 וְעַמְּמֵם וְהַחֲחֵם לְשָׁלַע וְהַחֲחֵם אֲתוֹרָהוֹךְ סוֹדֵן
 23 וְהַחֲחֵם מַלְכֵי חֲשִׁבֹן וְהַחֲחֵם עַל מַלְכֵי
 23 הַחֲחֵם וּבְכַחֲמֵם הַפְּרִיָה כְּכַחֲמֵם הַשָּׁמַיִם וְהַחֲחֵם
 אֶל־הַיָּרֹץ אֲשֶׁר־אֲמַת לְאֲבָחוּסֵם לְכָל לְשִׁחַת
 24 וּבְכַחֲמֵם הַחֲחֵם וְהַחֲחֵם אֲתוֹרָהוֹךְ וְהַחֲחֵם לְשִׁחַת
 אֲתוֹרָהוֹךְ הַחֲחֵם וְהַחֲחֵם וְהַחֲחֵם בָּהֶם וְהַחֲחֵם
 25 מַלְכֵים וְהַחֲחֵם עַמְּמֵם הַיָּרֹץ לְעֲשׂוֹת בָּהֶם
 25 פְּרִיָהם וְהַחֲחֵם עֲשִׂים כְּפַחֲחֵם וְהַחֲחֵם שְׁכִיבָה
 וְהַחֲחֵם פְּרִיָהם מִלְּאִים־כְּלִיָהוֹת פְּרִיָהם וְהַחֲחֵם
 26 פְּרִיָהם וְהַחֲחֵם עַל מַלְכֵי לְרַב וְהַחֲחֵם וְהַחֲחֵם
 26 וְהַחֲחֵם וְהַחֲחֵם בְּטוֹבֶךָ הַגְּדוֹל וְהַחֲחֵם וְהַחֲחֵם
 בְּד וְהַחֲחֵם אֲתוֹרָהוֹךְ אֲתוֹרָהוֹךְ לָהֶם וְהַחֲחֵם
 כְּבָאֲחֵךְ וְהַחֲחֵם אֲשֶׁר־תַּתֵּן בָּם לְהַשְׁבֵּם אֱלֹהֵי

16 פתחו: ויצאו העם ויביאו ויעשו להם ספוח
 אש על צני ובצפזפוחם ובחצות בית האלים
 וכדובי שש הפים וכדובי שש אפנים:
 17 ויעשו כל הדקל השלבים מן השבוי וספוח
 וישבו בספוח כי לא יעשו מימי ישוע קרמן פן
 בני ישראל עד היום הריא ויחד שמחה גדולה
 18 מאד: ויקרא בספר חרות האלים יום: ויום
 מן היום הראשון עד היום האחרון ויעשו דג
 שבעה ימים ויום השמיני עתה פמלשם:

CAP. IX. ט

1 ויום קשלים וארבעה לחודש הזה יספחו מן
 ישראל פנים וישלום ויאמרו עליהם:
 2 חבולו ורע ישראל מכל בני עבד ויחזרו
 על חפציהם ועתה אנוהם: ויקם על
 3 עמם וקרא בספר חרות ידה אלוהים
 רבשה היום ורביעה מתדים ומשתתים
 4 לידה אלוהים: וקם עליהם עלה היום
 ישוע וכל קומא שכניה בני שכניה בני
 כנני ויעקב בקל גדול אל ידה אלוהים:
 5 ויאמר היום ישוע וקומא בני השמיה
 שכניה וידיה שכניה פתחה קמו פני
 אדניה אלוהים מן העולם עד העולם
 6 ויחס שם כבוד ומיזם על כל פניה חזקה:
 אלהיה ויהי לבד את עשית אדניהם
 שמי השמים וכל צבאם הארץ וכל אשר
 7 עליה הימים וכל אשר פים ואמה מתיה
 אחרעם וצבא השמים קח משתתים: אמה
 הוא ידה האלוהים אשר בחרה פנים
 8 והצאתו מאר פשים ושבת שמי אהיה:
 כמצאת את לבב נאמן לשקח וסוחר עמי
 9 הפיח לתת את ארץ הבניע החזי והאמי
 והפחי והביס והתנשי לתת לרוע ולקם את
 10 פביו פן צדיק אמה: ותרא אדעני אפני
 בכפרים ואח ועקום שמעתי עליהם סוף:
 11 וחתן אחת ומסחים בפרעה ובכל עבדיו ובכל
 עם ארצו פן רעה פן יהודי עליהם ויעשו לה
 שם פדום הזה: והם בקשת לפניהם ויעשו
 12 בחור הים פיפשה ואת חסיהם השלם

2 ישראל: ויבא עזרא הבן את החיה לפי
 השקל מאש ועד אשה וכל מין לשמע ביום
 3 אחד לחוד השמיני: וקראו לפני הדוב
 אשר לפני שש הפים מן הארץ עד מחצית
 4 היום כגד האנשים והנשים והמננים ואמי
 כל היום אלספר החיה: ויעשו עזרא הספר
 על מגדל עץ אשר עשו להם ויעשו אגלו
 5 מתורה ושמע ובעה ואר יה חלקיה ומעשה
 על ימנם ומלמאלו פודה ומשאל ומלביה
 6 חזים וחשפיה וסיה משלים: והשח עזרא
 הספר לעני כל היום פרמל כל היום היה
 7 וכשתו עמו כל היום: ויבדו עזרא את
 ידה האלים גדול ויעל כל היום אמן ו
 8 אמן במל היום ויקח ושתחה לידה אפי
 9 ארצה: וישוע וכל שכניה וימן עקב
 שפרו: וידיה מעשה קישא עזרה יתב
 10 חנו פלאה ואלים מביים אדניהם לחיה
 11 והיום על עניהם: וקרא בספר חרות האלים
 12 מסוף ושום שלל ויבט בפקרא: ויאמר
 סמיה הוא החושטא ועזרא הבן: הספר
 13 והלים המבינים את היום לכל היום היום
 קוש הוא לידה אלוהים אלתאמלו ואל
 14 חכפו פן סכים כל היום כשמע את דבר
 החיה: ויאמר להם לכו אגלו משפנים ושו
 15 ממקום ושלו מזה לכן נכון לו פן קוש
 16 הים לארנו ואל תעצבו פרוחת ידה הוא
 17 מעום: והלים מחשים לכל היום לאמו וס
 18 פן הים קוש ואל תעצבו: ואלו כל היום
 19 לאכל ולשתות ולשגח מלוח ולעשות שמחה
 20 גדולה פן היטו פדים אשר הדישי להם:
 21 ויום השלי סאסו ראשו והאחת לכל היום
 22 הפנים הלים אל עזרא הספר והאמל אל
 23 דבר החיה: ומצאו פתח פתחה אשר ציה
 24 ידה פן משה אשר ישו בני ישראל בפסח
 25 בנ בחוד השמיני: ואשר ישמש ויעשו
 26 קל בכל שיהם ובחשלים לאמו צא הדי
 27 חביאו עליה ויעל עץ שכן ועל הים
 28 ועל תמים ועל עץ עתה לעשת ספר

הקנא נחמיה ח

54 בני הקנא בני חדרו: בני מצלת בני מרחיה: 55 בני חרשא: בני מרקס בני סיסרא בני חמו: 56 בני מציה בני חספא: בני עבדי שלמה בני 57 סוטי בני ספרת בני פורא: בני יעלה בני 58 דרקן בני גדלו: בני שפטה בני החטל בני 59 פסח הצמים בני אמון: בני דגחיים ובני 60 עבדי שלמה שלש מאות חשעים ושנים: 61 ואלה העולים מתל מלח תל חרשא כרוב ארון ואמר ולא יכלו לרדו בית אחרם חרשם אם 62 מישראל הם: בני גדליה בני טוביה בני נקדא 63 שלש מאות וארבעים ושנים: ומקדנאים בני 64 חביה בני הקוף בני סרזי אשר לקח מבטוח 65 פרזי העלוי אשר יקרא על שמם: אלה 66 בקשו כתבם הפתחשים ולא נמצא ונאנו 67 מקדנפתי: ואמר הירשאת להם אשר לא 68 יאכלו מקול הקדשים עד עמוד הכזב לאחים 69 וחמים: כל דקול כאחד ארבע רגלי אפים 70 שלש מאות וששים: מלבד עבדיהם ואמהיהם 71 אלה שבעת אפים שלש מאות שלשים ושבעה 72 ולחם משדרים ומשולח מאתם וארבעים 73 והמשה: סידים שבע מאות שלשים וששה 74 פדחים מאתם וארבעים והמשה: זמלים 75 ארבע מאות שלשים והמשה חמלים שש 76 אפים שבע מאות ועשרים: ומקצת ראיו 77 האמת נחמי למאכה הירשאת כן לאמר 78 וזב דרבמלים אלה מוקדח חמשים פתוח 79 פדחים שלשים והמשל מאות: ומראיו 80 האמת נחמי לאמר המלכה וזב דרבמלים 81 שתי רשח וכסף מגים אפים ומאחיים: ואשר 82 נחמי שארית המם וזב דרבמלים שתי רבא 83 וכסף מגים אפים וכחצי פדחים ששים 84 ושבעה: וישבו הדבאים האלים והשועים 85 והמשולחים ומדחיים הדבאים וכל ישראל 86 פשרים ויעל החלש השבילי ובני ישראל בעידיהם:

CAP. VIII. ח

87 ויאספו כל העם כאל אחד אחד ויבאו אשר 88 לשני שש הדמים ויאמרו לעזרא הספר לביא 89 את ספר תורת משה אשר צוה יהוה את

90 אלקי ישראלים חמשים וארבעה: בני ויחיא 91 שמכה מאות ארבעים והמשה: בני זפי שבע 92 מאות וששים: בני בני שלש מאות ארבעים 93 ושמה: בני בני שלש מאות עשרים ושמה: 94 בני עזר אפים שלש מאות עשרים ושנים: 95 בני אדנילם שלש מאות ששים ושבעה: בני 96 בני אפים ששים ושבעה: בני עזרן שלש 97 מאות חמשים והמשה: בני אמר לחוקיה 98 חשעים ושמה: בני חלום שלש מאות 99 עשרים ושמה: בני בני שלש מאות עשרים 100 וארבעה: בני חרף מאה שנים עשר: בני 101 נבטון חשעים והמשה: אלשו בית לחם 102 ומטה מאה שבעים ושמה: אלשו עמורה 103 מאה עשרים ושמה: אלשו בית עמורה 104 ארבעים ושנים: אלשו קרית ירים פסדה 105 ובארות שבע מאות ארבעים ושלושה: אלשו 106 דרכה ונבע שלש מאות עשרים ואחד: אלשו 107 מכבים מאה ועשרים ושנים: אלשו בית אל 108 הדני מאה עשרים ושלושה: אלשו נב אור 109 חמשים ושנים: בני עילם אור אלקי מאתם 110 חמשים וארבעה: בני חום שלש מאות 111 ועשרים: בני דרו שלש מאות ארבעים 112 והמשה: בני לר חידד ואנו שבע מאות 113 ועשרים ואחד: בני סנה שלש מאות חשע 114 מאות וששים: הדבאים בני דעיה לבר 115 ישוע ישוע מאות שבעים ושלושה: בני אמר 116 אלקי חמשים ושנים: בני פשוף אלקי מאתם 117 ארבעים ושבעה: בני חום אלקי שבעה עשר: 118 דללים בני ישוע לקדמאל לבני לחודיה 119 שבעים וארבעה: המשולחים בני אסף מאה 120 ארבעים ושמה: השועים בני שלם בני 121 אמר בני שלמן בני עקיב בני חסיא בני שבי 122 מאה שלשים ושמה: הדבאים בני צדא 123 בני חספא בני טעפה: בני מרקס בני סיסרא 124 בני פדון: בני לבנה בני חנא בני שלמי: 125 בני חנן בני גדלו בני נחור: בני יאה בני 126 רצין בני נקדא: בני נגום בני עזרא בני פסח: 127 בני יבסי בני מענים בני נחמסים: בני נקבוק 128

14 להם לשם וע למשן ותחנני ו
 אלו לטובה ולסבול במשור אלה גם
 לטובה הבאה לירד הבאים אלו יד
 15 מרבים אצתי והשלם תחלה במשום
 והמטה לאלל לחמש ושנים גם
 16 ויהי כאלו שמש על ארצות יראו בלגזים
 על סבולת ופלו סאו בעתה וידעו כי
 17 כח אלוט גערה המסכת האחו גם
 בשם דלם כולם דל יהודת אמרתי
 הולטה על טוביה ואיש לטובה סאו
 18 אלוט גערה בעתה בעל שמיה לו
 פירחו הא לשכניה בראח וידחקו כי
 19 ויהי אלוט לשני דמי היו מביאים לו אחת
 שלח טוביה לראי

CAP. VII.

1 ויהי סאו נבחה דמיח והעמל הולחה
 2 תחקו השועים המסחרים והלוט והערה
 את חנני את ואת הנגיה על הנה
 על יושלם כחא סאו אלו ויהי אלו
 3 הלוט מבים ואלו להם לא יתחו
 שפי ושלם ערה השלם ועל דם עדים
 4 וישו הולחה והחו העמיד משדות לשני
 יושלם איש במאמו ואיש כג ביתו והולד
 5 הלבט דים ונדלה והם משט בחוקה וכן
 6 בשם במים וכן אלו אלפי והאבצה את
 7 הלוט וחו דפנים וחו דם לחוד
 והכפא סד הלוט העלים בראשונה והמט
 8 פחא בו אלה בני הפודה העלים
 9 משו הולדה אלו הולדה בכדכסר מלך בל
 10 וישו ליושלם והודה איש לערו: דבאם
 11 עבד בבל ישוע סכיה עורה רעמיה נחמי
 מרדי בלשן מסרת בני דום בענה מסר
 12 אלו עם ישראל: בני פולס אלפים מאה
 13 ושבעים ושנים: בני שסטיה שלש מאות
 14 ושבעים ושנים: בני אלו של מאות חמשים
 15 ושנים: בני שחת מאב למי ישוע ויאב
 16 אלפים ושסטה מאות שסטה עור: בני עלים

מאה וחמשים אלף והמשים אלף כדגזים
 18 אלו סכובות על שלחתי ואשר יהו נעשה
 לים אלו שור אלו צאק שור גדוח והפנים
 נעשו לי וכן עמרה מים בל יין לחבה
 ושכיה להם הפחה לא בלשתי ככמה
 19 העבדה על דעם ההו וכדלע אלו לטובה
 על אלו עשיתי על דעם החו

CAP. VI.

1 ויהי סאו נשמע לטובל וטובה ולשם
 הערי לירד אלוט כי בחו את דפורה
 2 ולרורה בה פוז גם ערחה והוא לחוח
 3 אלוט עמרה בשערים: ושלח סבולט ושלם
 אל לאכו לכה וכו ערה חו במסות נבשה
 4 אלו ויהי השלים לעשה לי רשו: ושלחה
 עלים מלכים לאכו מלכה נדלה אני עשה
 ולא אוכל לרדה למה השנה המלכה סאו
 5 אלו ויהי אלוט ושלח אל פדו הנה
 ארבע פקים ואיש ארום כדו חרו
 6 ושלח אל סבולט פדו הנה פס המסות
 7 אלוט עו והנה פודה בחו: פוז בה
 בשם נשמע ונשמו אלו אלו והדמים
 8 השבים למוד על בני אלו סנה הלוט
 9 ואלו הנה להם למלך פדום והנה: ועם
 נבאים העמרה לקרא עליו כדשלם לאכו
 10 מלך בודה ושמה ישמע למלך פדום
 11 האלה ושמה לכה ונעצה חרו: ושלחה
 12 אלו לאכו לא סנה פדום האלה אשר אלו
 13 אלוט כי מלך אלו נדום: כי כלם מרבים
 אלוט לאכו רשו חידום כד המלכה ולא
 14 תעשה ושמה חוק אלוט: ואני באתי פה
 15 שמיה כד דלוי כד סדמסאל היא עור
 16 ואכו סעו אל בית האלוט אל יחוד הולל
 17 וכערה חלוח הולל כי פאים לחרש וללה
 18 פאים לחרש: והנה ראש פמול יתח וכו
 19 כמי אשר יא אל הולל חו לא אלו:
 20 ואפודה חנה לא אלוט שלחו כי הבאה
 21 פדו על וטובה וסבולט מסר: למשן סכו
 22 הוא למשן ארו והעשה כן חסאו ויהי

הקמט נחמיה ה

1 אֲנַחְנוּ רַבִּים וְנִקְחָהּ הֲגַן וְסֹכְלָהּ וְנִחְיָהּ
 2 וְלֹשׁ אֲשֶׁר אֲמִירִים שְׂדוּחֵי וּבְרִמְנוּ וְנִחְיָהּ 3
 3 אֲנַחְנוּ עֲבָדִים וְנִקְחָהּ הֲגַן וְנִחְיָהּ וְלֹשׁ אֲשֶׁר 4
 4 אֲמִירִים לֹמֵט כִּסֵּף לְמִתְּחַלְּפֵי שְׂדוּחֵי וּבְרִמְנוּ
 5 וְעִתָּהּ בְּכַשְׂרֵי אֲדוּנֵי מִשְׁלֵם בְּנִיחָהּ בְּנֵי הָרֶבֶץ
 6 אֲנַחְנוּ כְּבָשִׂים אֲחֵי בְּנֵי וְאֲחֵי בְּנֵי לְבָנִים
 7 וְלֹשׁ מִפְּנֵי כְּבָשׂוֹת וְאֵן לֹא לֹמֵט שְׂדוּחֵי
 8 וּבְרִמְנוּ לְאֲחֵרִים וְיָדוּ לִי מִאֵד פֶּאֶסֶד 6
 9 שְׁמִעֵנוּ אֲתָּה וְעַבְדֶּיךָ וְאַתְּ הַיְיָ הַיְיָ הָאֱלֹהִים
 10 וְיִפְלֹקוּ לִי עַל וְאֵיכָה אֲתָּה הַיְיָ הַיְיָ וְאֲתָּה 7
 11 הַפְּגִים וְאֲמַרְה לֹמֵט מִשָּׂא אִישׁ פִּתְחוּ אִתְּכֶם
 12 לְשֹׂאִים וְאֵתְּנֵם עֲלֵיכֶם קֹדֶלָה נְדוּלָה וְאֲמַרְה 8
 13 לְדָם אֲנַחְנוּ לְקִיט אֲתָּה אֲחֵרֵי הַיְיָ הַיְיָ הַפְּגִים
 14 לְנֵיִם פְּדוּ בְּנֵי וְגַם אִתְּכֶם חִמְצוּ אֲתָּה אֲחֵיכֶם
 15 וְנִמְצוּ לֵנוּ וְיִחְיֶשׁוּ וְלֹא מִצָּד דָּבָר וְיִאֲמֵר 9
 16 לֹא יִטֹּב נְדָבָר אֲשֶׁר אִתְּכֶם עֲשִׂים הַלֹּא בְּיָתָה
 17 אֲדֹנָי תִּלְכוּ מִדֹּפֵת הַיְיָ אֲמִירֵי וְגַם 10
 18 אֵל אֲדוּ וְעֵיִר מִשִׁים בָּרִים כִּסֵּף הֲגַן כְּעֹבֵד
 19 כֹּא אֲתִדְּוֶשָׂה הָהוּן הַשִּׁיבֵי לֹא לִים פְּדָאִים 11
 20 שְׂדוּחֵיכֶם פְּמִידִים וְיִחְדָּם וְנִחְיָהּ וְנִחְיָהּ
 21 הַכִּסֵּף וְהַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ
 22 מִשִׁים בָּרִים וְיִאֲמֵר לְשִׁיב וְמִרָם לֹא בְּכֶשֶׁף 12
 23 כֹּא כְּעֵשֶׂה בְּאִשֶׁר אֲתָּה אֲמִירֵי וְאֲמַרְה אֲתָּה
 24 הַפְּגִים וְאֲשִׁיבֵם לְעֹשׂוֹת פְּדָרֵי הָהוּן וְגַם 13
 25 חֲצִנֵי כְּשִׁרֵי וְאֲמַרְה כִּסֵּף יַעַר הַיְיָ הַיְיָ אֲתָּה
 26 כֹּא הַיְיָ אֲשֶׁר לֹא יִלְקִים אֲתָּה הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ
 27 וְיִמְנֵשׁ וְכִכָּה הָיָה כְּשֵׁר וְתֵק וְיִאֲמֵר כֹּא הַיְיָ הַיְיָ
 28 אֲכֵן וְהַיְיָ אֲתִדְּוֶה וְיַעַר הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ
 29 כֹּא מִים וְאֲשֶׁר צִוָּה אֲדוּ לְדוּחַ פֹּחֵם בְּאֵר 14
 30 יְהוּדָה מִשְׁנֵת עֲשׂוֹיִם וְעַד שְׁנַת שְׁלֹשִׁים וְשִׁשִּׁים
 31 לְאֲתִדְּוֶשָׂתָהּ הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ
 32 וְאֲדוּ לִים הַפְּחָה לֹא אֲמַלְחֵי וְהַפְּחָה 15
 33 הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ
 34 מִרָם בְּרָחִים וְיֵן אֲחֵר כִּסֵּף שְׂקָאִים אֲיַעֲלִים
 35 גַם כְּשִׁיבֵם שְׁלֵט עֲלֵיכֶם וְאֵן לֹא אֲתִדְּוֶה
 36 כֹּא מִפְּנֵי יָתָה אֲלֵדִים וְגַם בְּמִלְאֵת הַיְיָ הַיְיָ 16
 37 הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ
 38 הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ
 39 קֹבְצִים שֵׁם עַל הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ 17

1 בְּהַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ
 2 אֲלֵדִים וְעַמְּדוּ מִשְׁמֵר עֲלֵיכֶם וְיִמָּם וְיִלְכָה
 3 מִפְּנֵיכֶם וְיִאֲמֵר הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ
 4 הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ
 5 וְיִאֲמֵר וְיִחְיָה לֹא יִחְיָה עַד אֲשֶׁר יִבְּרָא
 6 אֲלֵיכֶם וְהַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ
 7 וְיִחְיָה לֹא יִחְיָה עַד אֲשֶׁר יִבְּרָא אֲלֵיכֶם
 8 וְיִחְיָה לֹא יִחְיָה עַד אֲשֶׁר יִבְּרָא אֲלֵיכֶם
 9 וְיִחְיָה לֹא יִחְיָה עַד אֲשֶׁר יִבְּרָא אֲלֵיכֶם
 10 וְיִחְיָה לֹא יִחְיָה עַד אֲשֶׁר יִבְּרָא אֲלֵיכֶם
 11 וְיִחְיָה לֹא יִחְיָה עַד אֲשֶׁר יִבְּרָא אֲלֵיכֶם
 12 וְיִחְיָה לֹא יִחְיָה עַד אֲשֶׁר יִבְּרָא אֲלֵיכֶם
 13 וְיִחְיָה לֹא יִחְיָה עַד אֲשֶׁר יִבְּרָא אֲלֵיכֶם
 14 וְיִחְיָה לֹא יִחְיָה עַד אֲשֶׁר יִבְּרָא אֲלֵיכֶם
 15 וְיִחְיָה לֹא יִחְיָה עַד אֲשֶׁר יִבְּרָא אֲלֵיכֶם
 16 וְיִחְיָה לֹא יִחְיָה עַד אֲשֶׁר יִבְּרָא אֲלֵיכֶם
 17 וְיִחְיָה לֹא יִחְיָה עַד אֲשֶׁר יִבְּרָא אֲלֵיכֶם
 18 וְיִחְיָה לֹא יִחְיָה עַד אֲשֶׁר יִבְּרָא אֲלֵיכֶם
 19 וְיִחְיָה לֹא יִחְיָה עַד אֲשֶׁר יִבְּרָא אֲלֵיכֶם
 20 וְיִחְיָה לֹא יִחְיָה עַד אֲשֶׁר יִבְּרָא אֲלֵיכֶם
 21 וְיִחְיָה לֹא יִחְיָה עַד אֲשֶׁר יִבְּרָא אֲלֵיכֶם
 22 וְיִחְיָה לֹא יִחְיָה עַד אֲשֶׁר יִבְּרָא אֲלֵיכֶם
 23 וְיִחְיָה לֹא יִחְיָה עַד אֲשֶׁר יִבְּרָא אֲלֵיכֶם
 24 וְיִחְיָה לֹא יִחְיָה עַד אֲשֶׁר יִבְּרָא אֲלֵיכֶם
 25 וְיִחְיָה לֹא יִחְיָה עַד אֲשֶׁר יִבְּרָא אֲלֵיכֶם
 26 וְיִחְיָה לֹא יִחְיָה עַד אֲשֶׁר יִבְּרָא אֲלֵיכֶם
 27 וְיִחְיָה לֹא יִחְיָה עַד אֲשֶׁר יִבְּרָא אֲלֵיכֶם
 28 וְיִחְיָה לֹא יִחְיָה עַד אֲשֶׁר יִבְּרָא אֲלֵיכֶם
 29 וְיִחְיָה לֹא יִחְיָה עַד אֲשֶׁר יִבְּרָא אֲלֵיכֶם
 30 וְיִחְיָה לֹא יִחְיָה עַד אֲשֶׁר יִבְּרָא אֲלֵיכֶם
 31 וְיִחְיָה לֹא יִחְיָה עַד אֲשֶׁר יִבְּרָא אֲלֵיכֶם
 32 וְיִחְיָה לֹא יִחְיָה עַד אֲשֶׁר יִבְּרָא אֲלֵיכֶם
 33 וְיִחְיָה לֹא יִחְיָה עַד אֲשֶׁר יִבְּרָא אֲלֵיכֶם
 34 וְיִחְיָה לֹא יִחְיָה עַד אֲשֶׁר יִבְּרָא אֲלֵיכֶם
 35 וְיִחְיָה לֹא יִחְיָה עַד אֲשֶׁר יִבְּרָא אֲלֵיכֶם
 36 וְיִחְיָה לֹא יִחְיָה עַד אֲשֶׁר יִבְּרָא אֲלֵיכֶם
 37 וְיִחְיָה לֹא יִחְיָה עַד אֲשֶׁר יִבְּרָא אֲלֵיכֶם
 38 וְיִחְיָה לֹא יִחְיָה עַד אֲשֶׁר יִבְּרָא אֲלֵיכֶם
 39 וְיִחְיָה לֹא יִחְיָה עַד אֲשֶׁר יִבְּרָא אֲלֵיכֶם
 40 וְיִחְיָה לֹא יִחְיָה עַד אֲשֶׁר יִבְּרָא אֲלֵיכֶם

CAP. V. ה

1 וְיִחְיָה לֹא יִחְיָה עַד אֲשֶׁר יִבְּרָא אֲלֵיכֶם
 2 וְיִחְיָה לֹא יִחְיָה עַד אֲשֶׁר יִבְּרָא אֲלֵיכֶם

23 הכפר: אחרי החזיק בנימן חושב כנגד
 ביתם אחרי החזיק עזריה כן משינה כן
 24 ענניה אצל פתו: אחרי החזיק פני כן
 חמד מרה שמה משה עזריה עד המקצוע
 ועד הפתו: כל כן אחי מנגד המקצוע
 25 המעיל האצא מפה הפלך העליון אשר
 לתצ המצודה אחרי פתה כן פתעש:
 26 והחילים היו יושבים בעמל עד כד שש הימים
 לפוח המצול האצא: אחרי החזיק
 27 החקלים מפה שניה כנגד המעיל הגדול האצא
 ועד חומת העמל: מעל ו שש השמים
 28 החזיק הפנים איש לנגד פתו: אחרי
 החזיק צדוק כן אפר כנגד פתו ואחרי החזיק
 29 שמעיה כן שכלה שמר שש המזרח: אחרי
 30 החזיק חנניה כן שלמה חזקן כן צלף הששי
 מרה שש אחרי החזיק משעם כן פרכיה כנגד
 31 לשפוח: אחרי החזיק מלפיה כן גבשתי עד
 32 בית החתים החבלים כנגד שש המסקו ועד
 עלית הפסו: וכן עלית הפסו לשש המסן
 33 החזיק הצפים החבלים: ויהי פאסו
 שמע סבבלט כן אנתס בנים את הילמה
 34 ויהי לו ויכעס הדף חלע על הדודים:
 ואמר לשני אחיו וחיל שמרון ואמר מה
 הדודים האמללים עשים העינים להם האנפו
 35 היכלו ביום ההוא אדראמכים משרמה העשר
 והפה שחפוח: וטביה העפמי אצל ואמר
 36 גם אשר דם פלים אס: עליה שועל ופס
 חומת אבנים: שמע אלהים פרויט סוה
 37 חושב חפוחם אל דאשם והם לבנה פארץ
 שניה: ואליהם על עולם חפוחם מלמסו
 38 אל תפעה פי הכעיסו לנגד הפנים: ובנה
 את הילמה והקמו פלי החומה עד הציה ויהי
 לב לעם לעשות:

CAP. IV. 1

1 ויהי פאסו שמע סבבלט והטביה החתים
 והעפלים והאשודים פיעלתה אחיה לחמה
 2 וישלם פרויטו הפראים להם ויהו להם
 סוה: וקשרו כלם יחדו לטא להם:

5 ועל ידם החזיקו העקעים ואחיהם לא
 6 הביא צלם בעבדה אלהם: ואח שש
 השטה החזיק יודע כן פסח ומשלם כן
 בסודה הפה קלוד ויעמלו לחלו ומעלו
 7 וברוחו: ועל ידם החזיק מלטה ובעל
 יודן הפרטוי אשר גבשו והפספה לכסא פוח
 8 עם הפו: עליו החזיק עיאל כן פרויטו
 צופים ועליו החזיק חנניה כן פרויטו
 9 ויעם וישלם עד החמה והתם: ועל
 דם החזיק וסיה כן יהו לו חצי פלך
 10 וישלם: ועל ידם החזיק יהו כן פרויטו
 ונגד פתו ועליו החזיק חפוח כן חשכמה:
 11 מיה שמה החזיק מלכה כן דלם וחשוב
 12 כן פסח מאב ואח מגל החפוח: ועליו
 החזיק שעלם כן גלחוש לו חצי פלך
 13 וישלם הוא ובטרו: אח שש פרויטו החזיק
 חסן חשב וטח הפה כסוד ויעמלו לחלו
 14 מעלו וברוחו ואלף אפה בחמה עד שש
 השפוח: ואח שש האשפות החזיק מלכה
 15 כן דלכ שר פלך בית דפוח הוא וכו
 ויעמד לחלו מעלו וברוחו: ואח שש
 16 העין החזיק שלח כן פל חוה טו פלך הפספה
 הוא ובלו ושלל ויעמלו לחלו מעלו
 וברוחו ואח חומת פוח השלח כן פלך
 17 ועד פיעלת הארוח מעד חיד: אחרי
 החזיק חומיה כן ענף לו חצי פלך בית
 18 צוד עד טו קטו חיד ועד הפסח העשירה
 19 ועד בית הפנים: אחרי החזיק הלים
 והם כן פני עליו החזיק חשניה שר
 19 חצי פלך קעלה למסו: אחרי החזיק
 19 אחיהם פני כן חמד לו חצי פלך קעלה:
 19 וחוק עליו עוד כן פישע שר הפספה מרה
 20 שמה כנגד עלו דפסח המצע: אחרי
 21 היתה החזיק פרויטו כן פרויטו מיה שמה כן
 המצע עד פסח בית אלישיב הפון גדול:
 21 אחרי החזיק מרמה כן אחיה כן פרויטו
 מיה שמה כן פסח בית אלישיב ועד חבלת
 22 בית אלישיב: אחרי החזיק הדודים אשר

תקמו נחמיה ג

הפשיח את החקים ואת המשפטים אשר
 8 צוה את משה עבדך: וכן גם את הדבר
 אשר צוה את משה עבדך לאמר: אתם
 9 תמלו את ארץ אתכם בעמים ושבתם
 אלי ושבתם מצוהי ועשיתם אתם את
 10 הדרך נתיבים בקצה השמים משם אקצום
 ונתחזים אל המלך אשר ברחמי לשון
 11 את שמי שם: הם עבדך ועמך אשר פיהו
 12 בכתף גדול וברז יהוה קדו: אם אתי הוה
 גם אותך קצבת אל הסלח עבדך ואל הסלח
 עבדך הנפצים לראי את שמך הצליחה
 גם לעבדך היום ותנוד לרחמים לפני האיש
 הזה ואני הייתי משקה למלך:

CAP. II. ג

1 וידעו בחולש מלך שנת עשרים לאתחשתא
 המלך יין לפני והפא את דברו ואתה למלך
 2 ולא דודתי רע לפני: ואמר לי המלך מדוע
 פניך רעים ואתה ארץ וולדה אין זה פראם
 3 רע לב ואיך ודבר מאד: ואמר למלך המלך
 לשלם יהיה מדוע לא ידעו פני אשר העיר
 בית המלך אמרו תרבה ושעיה אבל באש:
 4 ואמר לי המלך על מה זה אתה מבקש
 5 והחפלי אל ארץ השמים: ואמר למלך אמר
 על המלך טוב ואם ייטב עבדך לסיק את
 תשלחי אל יהודה אל עיר קבות אמר
 6 ואכנה: ואמר לי המלך השגל וישבת
 אצלי עד מתי יהיה מלכותי ומתי תשוב
 ייטב לפני המלך ושלחי ואתה לו וכן
 7 ואמר למלך עשר המלך טוב אצות ויתן
 לי על פחות עם דבר אשר יעבדתי עד
 8 אשר אבא אל יהודה: והצח אל ארץ שמי
 דברם אשר למך אשר יתן לי עינים קרות
 את שעי המידה אשר לצות לחמת העיר
 ולבית אשר אבא אלו ויתן לי המלך פד
 9 ארץ הפורה עלי: ואבא אל פחות עם
 דברו ואתה לרם את אצות המלך ושלח
 10 עמי המלך שר חיל ושרשים: וישמע
 סבלט החיל וסביה העבר העמל ויער להם

CAP. III. ג

ויהם אלשיב רבון הוצל ואחז הפדנים ויבטו
 את שער רבאן הפנה קדשוהו ויעמידו
 החרוז וש-מגל הפאה קדשוהו עד מגול
 2 הנבאל: ועליו בני אשר ידעו ועליו בנה
 3 ופד בן אמו: ואת שער הדנים בן בני
 הסנאה הפנה קדוהו ויעמידו החרוז מעטלה
 4 ובידו: ועל ידים החוקי מרמת בן ארדה
 בן הרוץ ועל ידים החוקי משלם בן פרכיה
 בן משכאל ועל ידים החוקי צדוק בן צענא:

ועה גדלה אשר בא אדם לבקש טובה לפני
 11 ישראל: ואבא אל ירושלם ואחר שם ימים
 12 שלשה: ואקום וליה את האנשים מעט
 עמי ולא דודתי לאום מה אשר נתן אל לבי
 ל עשות לירושלם וברמה את עמי פי את
 13 הברמה אשר אני רבב פה: והצאה בשער
 הניא ליה ואל פני עין החפן ואל שער
 האשפה וארץ שבו בדימת ירושלם אשר
 14 דמל פרחים ושעיה אבל באש: ואבט
 אל שער העין ואל פרכת המלך ואין מקום
 15 לברמה לעם תחומי: וארז עלה בחל ליה
 וארז שם בחרמה ואשוב ואבא בשער
 16 הניא ואשוב: והפגנים לא ידעו אהר הלכתי
 ומה אני עשה וליהדים ולפדנים ולחזים
 ולפגנים ולחר עשה המלאכה עד פן לא
 17 הדוה: ואמר אלהם אתם ראם דעה את
 אכתי מה אשר ירושלם תרבה ושעיה מצוה
 באש לנו ונבנה את דומת ירושלם ולא תדעה
 18 עד ויפשו: והידי להם ארתי ארץ אשר
 היא טובה עלי ואר דברי המלך אשר אמר
 לי ואמר מקום וביני ותחוק ידיום לשפדו:
 19 וישמע סבלט החיל וסביה: והעבר
 העמל ותלם העירי וילעני לנו ויבז עלינו
 ויאמר מדי הדבר הזה אשר אתם עשים העל
 20 המלך אתם מרדים: ואשיב אתם דבר ואמר
 להם ארץ השמים היא יצליח לנו ואתה
 עבדך נקום ובינו ולרם את החלק וצדקה חפון
 בירושלם:

1 וידעו בחולש מלך שנת עשרים לאתחשתא
 המלך יין לפני והפא את דברו ואתה למלך
 2 ולא דודתי רע לפני: ואמר לי המלך מדוע
 פניך רעים ואתה ארץ וולדה אין זה פראם
 3 רע לב ואיך ודבר מאד: ואמר למלך המלך
 לשלם יהיה מדוע לא ידעו פני אשר העיר
 בית המלך אמרו תרבה ושעיה אבל באש:
 4 ואמר לי המלך על מה זה אתה מבקש
 5 והחפלי אל ארץ השמים: ואמר למלך אמר
 על המלך טוב ואם ייטב עבדך לסיק את
 תשלחי אל יהודה אל עיר קבות אמר
 6 ואכנה: ואמר לי המלך השגל וישבת
 אצלי עד מתי יהיה מלכותי ומתי תשוב
 ייטב לפני המלך ושלחי ואתה לו וכן
 7 ואמר למלך עשר המלך טוב אצות ויתן
 לי על פחות עם דבר אשר יעבדתי עד
 8 אשר אבא אל יהודה: והצח אל ארץ שמי
 דברם אשר למך אשר יתן לי עינים קרות
 את שעי המידה אשר לצות לחמת העיר
 ולבית אשר אבא אלו ויתן לי המלך פד
 9 ארץ הפורה עלי: ואבא אל פחות עם
 דברו ואתה לרם את אצות המלך ושלח
 10 עמי המלך שר חיל ושרשים: וישמע
 סבלט החיל וסביה העבר העמל ויער להם

22 וְאֵלֶּהָ וְשָׁמְעִיהָ וַיְחַדֵּל וַעֲבִידָהּ: וּמִנֵּי פִשְׁעוֹ
 23 אֲלוֹעֵי מַעֲשֵׂהָ שֶׁמֶטֶל שֶׁמֶטֶל כִּימָל יוֹדֵב
 24 וְאֵלֶּשְׂרָה: וּמִן הַלְּוִיִּם יוֹדֵב וְשִׁמְעִי וְקִלְיָה
 25 הָיָא קִלְיָא פְתוּחָהּ הַיְהוּדָה וְאֵלֶּשְׂרָה: וּמִן
 26 הַמְּשֻׁרִים אֲלִישָׁב וּמִן הַשְּׂעִיִּים שְׁלֹם וְנָטָם
 27 וְאֵחָי: וּמִשְׁרָאֵל מִנֵּי פִרְעֹשׁ רִמְיָה וְיִזְיָה
 28 וּמִלְכִּיָּה וּמִזָּנָן וְהַלְעֹז וּמִלְכִּיָּה וּבְנֵיהָ: וּמִנֵּי
 29 שְׁלֹם מַטְנִיָּה וְזִרְיָה וַיְחַדֵּל וְעַבְדֵי וְיִמְרֹת
 30 וְאֵלֶּיהָ: וּמִנֵּי וַחֲזָא אֲלִישָׁב אֲלִישָׁב מַטְנִיָּה
 31 וְיִמְרֹת יוֹדֵב וְעִתָּא: וּמִנֵּי פִי יְהוֹחָנָן
 32 חַנְיָה וְפִי שַׁחֲרִי: וּמִנֵּי פִי מִשְׁלֵם מִלִּיָּךְ
 33 וְעִידָה יְשׁוּב וְשָׂאֵל יִמְרֹת: וּמִנֵּי פִיחַ
 34 מֵאֵב עֲדָא וְכָלֵל בְּנֵיהָ מַעֲשֵׂה מַטְנִיָּה
 35 בְּצַלָּל וּפְזָא וּמַעֲשֵׂה: וּבְנֵי חַיִּים אֲלִיעֹזר
 36 יִשְׁיָה מַלְכִּיָּה שְׁמַעְיָה שְׁמַעוֹן: פִּימָן מִלִּיָּךְ
 37 שְׁמִרְיָה: מִנֵּי חַשֵּׁם מִנֵּי מַתְיָה וְכָד אֲלִישָׁלֵם
 38 יִמְיָ מַעֲשֵׂה שְׁמַעִי: מִנֵּי בָּרַ מִנֵּי עַמְרָם
 39 וְחַיָּאֵל: בְּנֵיהָ בְּרִיָּה פִּלְחָי: וְנִיָּה מִרְמִיָּה
 40 אֲלִישָׁבִי: מַטְנִיָּה מַטְנִיָּה וְעִשָׂו: וּבְנֵי וּבְנֵי
 41 שְׁמַעִי וְשַׁלְמִיָּה וְרַחֵן וְעִידָה: מִכְּבָרֵי שְׁשִׁי
 42 שְׂרִי: עֲזַרְיָה וְשַׁלְמִיָּה וְשְׁמִרְיָה: שְׁלֹם אֲחִרְיָה
 43 יוֹסֵף: מִנֵּי נָבִי וְעִלָּל מַתְיָה וְכָד וְכָנָא יִזְיָ
 44 וְחַיָּאֵל בְּנֵיהָ: פִּלְ אֵלֶּה כְּשָׂאֵל נְשִׂים נְכִרֹת וַיֵּשׁ
 45 מֵהֶם נְשִׂים וַיִּשְׁיִמוּ בָּהֶם:

אתם מעלם וחשיבו נשים נכרות לזכר
 11 על אשמת ישראל: ושמה חמי חזיה ליהודה
 12 אלו אנשיכם ועשו רצון הדבלי מעמי
 13 הארץ ומן הנשים הנכרות: ויעט כל
 14 העגל ויאמר קל גדול בן דבריו עלי
 15 לעשות: אבל העם רב החרץ נשמים ואין
 16 פה לעמד בחוץ והמלכה לא ילום אחר
 17 ולא לשלם כד רפיט לשלש בבת האר:
 18 יעמוד גם שרית לכל העגל וכל אשר
 19 בשרית והלשבו נשים נכרות יבא לעתים
 20 מזמרים ועמרים וקמי עז ועיר ושטמה עד
 21 להשיב חרון אפי אליהם מפני עד לבם יהיה:
 22 אפי ויחון בן עשהאל ויהויה כד חקויה
 23 עמדי על אחת ומשלם ושפתי רצוני עורם:
 24 ויעשו כן בני העגל הדבלי עורא דכר
 25 אנשים ראשי האחרת למה אבתם וכלם
 26 בשמרה וישבו ביום אחר לחוש העשיל
 27 לחדש החרב: והכלו כל אנשים יהושים
 28 נשים נכרות עד חם אחר לחוש דראשו:
 29 ויפצא מנני הדבלים אשר השיבו נשים
 30 נכרות מנני ישע בן יצחק ואחר מעשה
 31 ואליעזר ויחב תוליה: וחפס חם לדביא
 32 נשים והשמים אל אן על אשמתם:
 33 ומנני אשר חמי חזיה: ומנני חים מעשה

נחמיה

LIBER NEHEMIAE.

CAP. I. A

שכחתי ואכפתי ואחמלה ויסם ואהי צם ומחפיל
 5 לפני אלו השמים: ואמר אבנא יהיה אלו
 6 השמים האל גדול והפרא שמי השרת ויחד
 7 לאהבו ולשמני מעותיו: והיה גם אונף
 8 קשבת ועמק פתוחה לשמע אל תחלת עבדי
 9 אשר אנכי מחפיל לפני דאם ויחם וליה
 10 על בני ישראל עבדך ומתודה על הפואת
 11 בני ישראל אשר חמאני לך: ואני ובית אבי
 12 חמאנו: חבל חבלני לך ולא שמרתי איד

1 המני נחמיה בן חכליה ויהי בחודש גמל
 2 שנת עשרים וארבע ויחיו בשנת החדשה: ויא
 3 חני אחר מאד הוא והאשים מהודה
 4 והאשים על יהודים דבלטה אשר לשאר
 5 מן השבי ועל יהושלם: והאמר לי הנשאים
 6 אשר לשאר מן השבי שם בפניהם פרה
 7 גדלה ובחורה חומם ויהשלם מארצת ושעיה
 8 כצור באש: ויהי פשמי: אחיה חברים האלה

עזרא י הקמה

בתיבתיהם אשר מלאה משה אל־פה
 בטמאום: ועשה בנתיבים אל־היחזק לבניהם 12
 ובניהם אל־המזא לבניהם ולרחודשו שלום
 וטובתם עד־שלם למען תחזקו וי־אכלתם
 את־טוב הארץ הירושלם לבניהם עד־שלם:
 ויחזרו מל־הבא עלינו במעשיתנו הרעים 13
 ובאשמתנו הרולה פי אמה אליה חשבה
 למשה מעשנו ונחמה לנו פליטה בואה:
 הגשוב לרפא מצורות ולהחיותנו בעמם התעבתה 14
 האלה הלאו האתה בנה עד־צלה לאן
 שארית ופליטה: יחזק אלו ישראל צדיק 15
 אתה פי־נשאנו פליטה בראים הוזה הגנו
 לפלח באשמתנו פי אין לעמוד לפחד על־ואת:

CAP. X.

וכהפיל עזרא וכהחיותו בנה ומתפלל לפני 1
 בית האלים מקצו אלו ישראל קהל רב
 מאד אנשים ונשים וילדים פירבם השם הרבה
 בכה: ויפן שכנה בן־יהואל מפני 2
 שלם ויאמר לעזרא אהנו מעלת האלוט
 ונשב משום נכרות מעמך הארץ ועשה ישר
 מקנה לישראל על־ואת: ועשה נכרות פתוח 3
 לאלוט להצויה כל־נשים והפולד מהם
 בצעור אלו והיחידים במצורה אלוט
 וכחורה יעשה: קום פי־עלך הדין והאמת 4
 עמך חזק ועשה: ויקם עזרא וישבע 5
 את־שרי הגדלים הילום ומל־ישראל לעשות
 פדור הזה וישבע: ויקם עזרא מלפני בית 6
 האלים וילך אל־לשפת הירחון בן־אלישב
 וילך שם ליום לא־אכל וימים לא־שחה פי
 מתאבל על־מעל הרולה: ויעבירו קול ביהודה 7
 וירושלם לכל בני הרולה להצב וירושלם:
 וכל אשר לא־יטא לשלשת הימים פצחה 8
 השרים והקלים יחם מל־כושו הוא ויפל
 מקהל הרולה: וירושלם כל־אשר 9
 יהודה ובנימן וירושלם לשלשת הימים הוא
 חלש והשועי בעשרים בחודש וישבו כל־
 השם פדורב בית האלים מעתה על־הדין
 ומרגשמים: וקם עזרא הרבה ויאמר אלהם 10

מחשבי בני־הרולה הקיבו עלות ואלוהי
 ישראל פרים שנים עשו על־כל־ישראל אלים
 חלשים וישנה פמשים שבעים ושבעה צפירי
 חפארה שנים עשו הכל עלה ליהודה:
 ויאנו: את־דתו הרלה לאחשודרפני הרלה 36
 וסחורה עבר הרבה ונשא את־העם ואת־היה
 האלים:

CAP. IX. ט

ויכפרות אלה נגשו אל השמים למס לא־
 נבדלו השם ישראל והדברים הילום מעמך
 הארצה פתיבתיהם לפני החתי חפארה
 דבסר העמלי המאבי המעזי והאמי: פי 2
 משא מבניהם ליום ולבניהם והחשבו ורע
 הרלה בעמם הארצה ויד השמים והמנים
 היתה במעל הזה האשמה: ושמועו ארד
 הדין הזה קרעו את־בגדו ומעלו ואמרוה 3
 משעו ראשו חקני האשמה משומם: ואלו 4
 יאספו כל חרד בדברי אלו ישראל על מעל
 הרולה ואלו ישב משומם עד למכת השרב:
 ובמכת השרב קמחי מהעניו וקצו בניו 5
 ומעלו האכשה על פיו האשמה כש אל־
 יהיה אלו: ואמה אלו בשחי ונכלמתי 6
 להיום אלו פני אלו פי שטנינו רבו למעלה
 ראש ואשמנו גדלה עד לשמים: מימי 7
 אבינו אמת באשמה גדלה עד היום הוזה
 ובועטנו תמו אמתו מלכנו סמנו פי:
 מלכי הארצות פדורב בשמו ובבה ובנשח 8
 פנים בראים הוזה: ועשה כמעט רנע הוזה
 תחפה סאת: יהיה אלוט להשאר לנו
 פליטה ולחת־לנו יתו במקום קדשו להאר 9
 עיניו אלוט ולחתי מניה מעט בעבדתו:
 פרעבים אמתו ובעבדתו לא עובנו אלוט ויט־
 עליו חסד לפני מלכי פלם לחת־לנו מודה לזמם
 את־בית אלוט ולהעמיד את־דרכיו ולחת־לנו 10
 נוד ביהודה וירושלם: ועשה מיד פאמר אלוט
 אחורי ואת פי עובט מצורות: אשר צית פי
 עבדך הבניאם למס הארץ אשר אהם פאים
 לשחיה ארץ סיה ויא בנחה עמי הארצות

18 וְהַחֲנוּמִים בְּכִסְיָא הַמְּלִיכִים לְהִבְרִיא לֵב מִשְׁחָרִים
 לְבַיִת אֱלֹהִים וּלְהִבְרִיא לֵב כִּי אֲלֹהֵי הַצְּדִיקָה
 עֲלֵינוּ אֵלֶּשׁ שְׂכָל מִצְעַי כְּחַלְי כְּדָלִי כִּי יִשְׂרָאֵל
 19 וְלִבְרִיָּה וְכִי וְכִי וְאִחִי שִׁמְשֵׁי עָשָׂו וְאִחִי הַשְּׂבִיבָה
 וְאִחִי יִשְׁעִיָּה מִצְעַי מִרְוֵי אִחִי וְכִיִּים עֲשָׂוִים
 20 וּמִקְדָּשָׁאִים שְׁתַּחֲוֶה הַיָּד הַשְּׂבִיבָה לְעִבְרָא
 הָאִלִּים כְּחִיִּים מִחִיִּים וְעֲשָׂוִים בְּלֵם כְּעִבְרָא
 21 בְּשִׁמְחָה וְהִבְרִיא שֵׁם צִיִּים עַל הַיָּד הַשְּׂבִיבָה
 לְהַחֲשִׁיב לְעַי אֱלֹהִים לְמַעַשׂ מִצְעַי הַיָּד הַשְּׂבִיבָה
 22 לֵב וְלִמְשָׁה לְכַל דְּמִשְׁטָה כִּי בְּשִׁמְחָה לְשִׂיבָל
 מִן הַמְּלִיכִי הָיָה וְשִׁיבָה לְעִוְרֵי מִיָּד הַיָּד
 כִּי אֲכִרְוֵי לְמַלְכֵי לִאֲכֹר הַשְּׂבִיבָה עַל צִיִּים
 23 מְקַלְשֵׁי לְסוּבָה עִוְרֵי וְאִפְּי עַל פִּלְעִוְרֵי
 וְכַפְּרָה וְכַפְּרָה מִכֹּלֵי עַל אֲחִי וְיִשְׁעִי לֵב
 24 וְאֲבִיבָה מִשְׁוֵי הַבָּרִים שִׁיבָה עֲשָׂוִי לְשִׁבָה
 25 חֲשִׁבָה וְעִוְרֵים מִחִיִּים עֲשָׂוִי וְאֲשִׁיבָה
 לֵב אֲחִיבְּרָקָה וְאֲחִיבְּרָקָה וְאֲחִיבְּרָקָה
 בִּית אֱלֹהִים הַיָּדִים הַמְּלִיכִי וְעִוְרֵי וְשִׁיבָה וְכִל
 26 יִשְׂרָאֵל דְּמִשְׁטָה וְאֲשִׁיבָה עַל צִיִּים כְּעִבְרָא
 פְּרִים שִׁשְׁרִיבָה וְחִיִּים וְכִל מִשְׁטָה מִיָּד
 27 לְכַפְּרֵים וְכִל מִיָּד כְּעִבְרָא וְכִל דְּעִוְרֵים
 לְחִיבְּרָקָה אֲחִי וְכִל נִחְשָׁה מִצְעַי מִיָּד
 28 שִׁיבָה חֲמִיבָה פְּרָבִי וְאֲמִיבָה אֱלֹהִים אֲחִי
 29 קָדִישׁ לְיָדֵהּ וְכַפְּרָה קָדִישׁ וְכַפְּרָה וְכַפְּרָה
 30 כִּי לְיָדֵהּ אֱלֹהִים אֲחִיבְּרָקָה וְכַפְּרָה וְכַפְּרָה
 עַל חֲשִׁבָה לְעַי שִׁיבָה הַבָּרִים הָאִלִּים וְשִׁיבָה
 31 הַחֲשִׁבָה לְשִׂיבָה בְּדִשְׁרָה לְשִׁבָה בִּית יָדֵהּ
 32 וְכַפְּרָה הַבָּרִים הָאִלִּים מִשְׁקָה הַכְּפָה וְכַפְּרָה
 33 הַבָּרִים לְהִבְרִיא לְיָדֵהּ לְבִית אֱלֹהִים
 34 וְכַפְּרָה מִצְעַי אֲחִיבְּרָקָה בְּשִׁיבָה עֲשָׂוִי לְחִיבְּרָקָה
 35 הַחֲשִׁבָה לְשִׂיבָה לְשִׂיבָה לְשִׂיבָה לְשִׂיבָה לְשִׂיבָה

וְהַחֲנוּמִים בְּכִסְיָא הַמְּלִיכִים לְהִבְרִיא לֵב מִשְׁחָרִים
 לְבַיִת אֱלֹהִים וּלְהִבְרִיא לֵב כִּי אֲלֹהֵי הַצְּדִיקָה
 עֲלֵינוּ אֵלֶּשׁ שְׂכָל מִצְעַי כְּחַלְי כְּדָלִי כִּי יִשְׂרָאֵל
 וְלִבְרִיָּה וְכִי וְכִי וְאִחִי שִׁמְשֵׁי עָשָׂו וְאִחִי הַשְּׂבִיבָה
 וְאִחִי יִשְׁעִיָּה מִצְעַי מִרְוֵי אִחִי וְכִיִּים עֲשָׂוִים
 וּמִקְדָּשָׁאִים שְׁתַּחֲוֶה הַיָּד הַשְּׂבִיבָה לְעִבְרָא
 הָאִלִּים כְּחִיִּים מִחִיִּים וְעֲשָׂוִים בְּלֵם כְּעִבְרָא
 בְּשִׁמְחָה וְהִבְרִיא שֵׁם צִיִּים עַל הַיָּד הַשְּׂבִיבָה
 לְהַחֲשִׁיב לְעַי אֱלֹהִים לְמַעַשׂ מִצְעַי הַיָּד הַשְּׂבִיבָה
 לֵב וְלִמְשָׁה לְכַל דְּמִשְׁטָה כִּי בְּשִׁמְחָה לְשִׂיבָה
 מִן הַמְּלִיכִי הָיָה וְשִׁיבָה לְעִוְרֵי מִיָּד הַיָּד
 כִּי אֲכִרְוֵי לְמַלְכֵי לִאֲכֹר הַשְּׂבִיבָה עַל צִיִּים
 מְקַלְשֵׁי לְסוּבָה עִוְרֵי וְאִפְּי עַל פִּלְעִוְרֵי
 וְכַפְּרָה וְכַפְּרָה מִכֹּלֵי עַל אֲחִי וְיִשְׁעִי לֵב
 וְאֲבִיבָה מִשְׁוֵי הַבָּרִים שִׁיבָה עֲשָׂוִי לְשִׁבָה
 חֲשִׁבָה וְעִוְרֵים מִחִיִּים עֲשָׂוִי וְאֲשִׁיבָה
 לֵב אֲחִיבְּרָקָה וְאֲחִיבְּרָקָה וְאֲחִיבְּרָקָה
 בִּית אֱלֹהִים הַיָּדִים הַמְּלִיכִי וְעִוְרֵי וְשִׁיבָה וְכִל
 יִשְׂרָאֵל דְּמִשְׁטָה וְאֲשִׁיבָה עַל צִיִּים כְּעִבְרָא
 פְּרִים שִׁשְׁרִיבָה וְחִיִּים וְכִל מִשְׁטָה מִיָּד
 לְכַפְּרֵים וְכִל מִיָּד כְּעִבְרָא וְכִל דְּעִוְרֵים
 לְחִיבְּרָקָה אֲחִי וְכִל נִחְשָׁה מִצְעַי מִיָּד
 שִׁיבָה חֲמִיבָה פְּרָבִי וְאֲמִיבָה אֱלֹהִים אֲחִי
 קָדִישׁ לְיָדֵהּ וְכַפְּרָה קָדִישׁ וְכַפְּרָה וְכַפְּרָה
 כִּי לְיָדֵהּ אֱלֹהִים אֲחִיבְּרָקָה וְכַפְּרָה וְכַפְּרָה
 עַל חֲשִׁבָה לְעַי שִׁיבָה הַבָּרִים הָאִלִּים וְשִׁיבָה
 הַחֲשִׁבָה לְשִׂיבָה בְּדִשְׁרָה לְשִׁבָה בִּית יָדֵהּ
 וְכַפְּרָה הַבָּרִים הָאִלִּים מִשְׁקָה הַכְּפָה וְכַפְּרָה
 הַבָּרִים לְהִבְרִיא לְיָדֵהּ לְבִית אֱלֹהִים
 וְכַפְּרָה מִצְעַי אֲחִיבְּרָקָה בְּשִׁיבָה עֲשָׂוִי לְחִיבְּרָקָה
 הַחֲשִׁבָה לְשִׂיבָה לְשִׂיבָה לְשִׂיבָה לְשִׂיבָה לְשִׂיבָה

CAP. VIII. ח

1 וְאֵלֶּה רֵאשֵׁי אֲנִיבְרָה וְהַחֲשִׁבָה הַחֲשִׁבָה
 2 בְּכַפְּרָה אֲחִיבְּרָקָה הַמְּלִיכִי מִפְּרָה מִצְעַי
 3 פְּרִים גְּרָמִים מִצְעַי אֲחִיבְּרָקָה מִצְעַי הַיָּד
 4 חֲשִׁבָה מִצְעַי מִצְעַי מִצְעַי מִצְעַי מִצְעַי
 5 מִצְעַי אֲחִיבְּרָקָה בְּכַפְּרָה וְעִוְרֵי מִצְעַי
 6 מִצְעַי הַחֲשִׁבָה וְכַפְּרָה עִוְרֵי מִצְעַי מִצְעַי
 7 עִוְרֵי מִצְעַי הַחֲשִׁבָה וְכַפְּרָה עִוְרֵי מִצְעַי
 8 בְּכַפְּרָה וְעִוְרֵי מִצְעַי הַחֲשִׁבָה וְכַפְּרָה
 9 שְׂפָרָה וְכַפְּרָה בְּכַפְּרָה וְעִוְרֵי מִצְעַי
 10 מִצְעַי וְכַפְּרָה עִוְרֵי מִצְעַי הַחֲשִׁבָה וְכַפְּרָה
 11 יִסְכִּיָּה וְעִוְרֵי מִצְעַי הַחֲשִׁבָה וְכַפְּרָה
 12 בְּכַפְּרָה וְעִוְרֵי מִצְעַי הַחֲשִׁבָה וְכַפְּרָה
 13 הַחֲשִׁבָה וְעִוְרֵי מִצְעַי הַחֲשִׁבָה וְכַפְּרָה
 14 וְאֵלֶּה שְׂמֹרֵם אֲפִלְסָה יִשְׂרָאֵל וְשִׁיבָה וְעִוְרֵי
 15 שִׁיבָה הַחֲשִׁבָה וְכַפְּרָה עִוְרֵי מִצְעַי
 16 דְּבִיבָה אֲחִיבְּרָקָה וְכַפְּרָה שֵׁם יָמִים שְׂלִישִׁי
 17 וְכַפְּרָה מִצְעַי וְכַפְּרָה מִצְעַי לְחִיבְּרָקָה
 18 שֵׁם וְאֵלֶּה לְשִׁיבָה לְשִׁיבָה לְשִׁיבָה לְשִׁיבָה
 19 וְאֵלֶּה לְשִׁיבָה לְשִׁיבָה לְשִׁיבָה לְשִׁיבָה
 20 וְאֵלֶּה לְשִׁיבָה לְשִׁיבָה לְשִׁיבָה לְשִׁיבָה
 21 וְאֵלֶּה לְשִׁיבָה לְשִׁיבָה לְשִׁיבָה לְשִׁיבָה
 22 וְאֵלֶּה לְשִׁיבָה לְשִׁיבָה לְשִׁיבָה לְשִׁיבָה
 23 וְאֵלֶּה לְשִׁיבָה לְשִׁיבָה לְשִׁיבָה לְשִׁיבָה
 24 וְאֵלֶּה לְשִׁיבָה לְשִׁיבָה לְשִׁיבָה לְשִׁיבָה
 25 וְאֵלֶּה לְשִׁיבָה לְשִׁיבָה לְשִׁיבָה לְשִׁיבָה
 26 וְאֵלֶּה לְשִׁיבָה לְשִׁיבָה לְשִׁיבָה לְשִׁיבָה
 27 וְאֵלֶּה לְשִׁיבָה לְשִׁיבָה לְשִׁיבָה לְשִׁיבָה
 28 וְאֵלֶּה לְשִׁיבָה לְשִׁיבָה לְשִׁיבָה לְשִׁיבָה
 29 וְאֵלֶּה לְשִׁיבָה לְשִׁיבָה לְשִׁיבָה לְשִׁיבָה
 30 וְאֵלֶּה לְשִׁיבָה לְשִׁיבָה לְשִׁיבָה לְשִׁיבָה
 31 וְאֵלֶּה לְשִׁיבָה לְשִׁיבָה לְשִׁיבָה לְשִׁיבָה
 32 וְאֵלֶּה לְשִׁיבָה לְשִׁיבָה לְשִׁיבָה לְשִׁיבָה
 33 וְאֵלֶּה לְשִׁיבָה לְשִׁיבָה לְשִׁיבָה לְשִׁיבָה
 34 וְאֵלֶּה לְשִׁיבָה לְשִׁיבָה לְשִׁיבָה לְשִׁיבָה
 35 וְאֵלֶּה לְשִׁיבָה לְשִׁיבָה לְשִׁיבָה לְשִׁיבָה

עזרא ו חקמו

והוא יסד דבמעלה מבבל ובאחד
 לחדש החמישי בא אל ירושלים בחדש אלול
 10 הצופה עליו: פי עזרא הבין לבט לחדש אחד
 חודר יהיה ולעשות חלמו בישאל חק
 11 ומשפט: זה ה פרשני דגשחון אשר נתן
 הפלך ארתושסטא לעזרא הבין דהפס ספר
 דבני מצות יהיה חקון על ישראל ו
 12 ארתושסטא מלך מלכיא לעזרא כדא ספר
 13 דהא יהי אלה שמיא נמד ועמנו: מלי שום
 טעם די מרמובב במלכותו מן עמא ישראל
 ובקודו וליא למקד לירושלם עפון חקו:
 14 כל קבל די מן קדם מלכא ושבעת עטה
 שליח למעה על ידו ולירושלם בחד אלול
 15 די מנח: ולדעלה כפי חרב יהי מלכא
 ויעטודו חרבו לאלה ישראל די בירושלם
 16 משמנה: וכל כפי חרב די תחשבה בכל
 מדינת בבל עם הרבנות עפא וכדמיא מחסדין
 17 לביח אלהים די בירושלם: כל קבל דיה
 אספרא וקא בכספא דיה חרותו דכין אמין
 ומנחותו ומסדין וחרב דהו על מרפא
 18 די בית אלהים די בירושלם: ומה די עלק
 ועל ארדו יטב בשאר כספא ורובה למעבד
 19 פרעה אלהים תעבדו: ומאני די מדינתו
 לך לאלו בית אלול השלם קדם אלה
 20 וירושלם: ושאר חשדות בית אלול די יפל
 21 לך למסין חקון מן בית בני מלכא: ומי
 אלה ארתושסטא מלכא שום טעם לכל
 22 גוסיא די בעב גרחה די כלדי ישאלכון
 עזרא כדא ספר דהא יהי אלה שמיא אספרא
 23 יתעבדו: ערמק פברן מאה ועדגמין פורין
 מאה ועד חמו פורין מאה ועד פורין משח
 24 מאה ומלח יהי לא סוב: כל די מרשעם
 אלה שמיא ותעבד ארתוא לבח אלה שמיא
 25 די למה לזא קפף על מלכות מלכא ומנדו:
 ולכס מרודעין די כל כדגיא וליא ופריא
 26 תרשיא נתיא ופלח בית אלה דה מכה
 27 מל ורלך לא שלים למכא עליהם: ואנת
 28 עזרא פדכמת אלול די בידו מי שסטין

ובחודו ל קבל די שליח דירוש מלכא פנמא
 14 אספרא עבדו: ושבי דיהא בנן ומעלותון
 בבמיהא חגי כגיאה חוכיה פרעזא ובנ
 ושכללו מן טעם אלה ישראל ומטעם פוש
 15 ודולש וארתושסטא מלך פרס: ושמיא
 ביתה דה עד יום חלתה לחד אחד יהי
 16 שטרשת למלכות דירוש מלכא: ועבדו בנ
 ישראל כדגיא וליא ושאר בני גלחא חפח
 17 בית אלה דה בחודו: וקדם לחפח
 בית אלה דה חרותו מאה חסין מאון
 אמון ארבע מאה וצפדי עין לחפח על
 18 כל ישראל חגי עטר למגין שבטי ישראל:
 וקדם כדא פלחותו וליא במלכותו
 על עיבת אלה די בירושלם ככתב ספר
 19 משה: ויעשו בני גולה ארתושסטא
 20 בארבע עשר לחדש הראשון: פי הודו
 הדעים וקום פאחד פלם טודים ושחמו
 הפסח לכל בני הגולה ולאויהם הדעים
 21 ולדם: ויאכלו בני ישראל השבים מרגלה
 וכל דבבל מסמנת בני דהא אלה לחדש
 22 לידה אלול ישראל: ויעשו חכמיה שבעת
 ימים בשמחה פישתום יהיה חרב לב מלך
 אשר עליהם לחק יתים במלכות בית
 האלום אלול ישראל:

CAP. VII. 1

1 ואחר דיהים האלה במלכות ארתושסטא
 מלך שום עזרא כן שורה כן עזריה כן חלקיה:
 2 כן שלום כן צדוק כן אחיטוב: כן אמריה
 3 כן עזריה כן מריות: כן חרחה כן עזי כן
 4 כן יבוי: כן ראבישוע כן שיסום כן אלעזר כן
 5 ארתובסאן: דהא עזרא עלה מבבל
 6 והוא ספר מודל בחוד משה אשר נתן
 7 יהיה אלול ישראל ויתקל הפלך פי יהיה
 8 אלול עליו כל פשחיו: ויעל מבני ישראל
 9 וכן הדברים וקום ורמסותים והשעים
 והפתיים אירושלם בשנת שבע לארתושסטא
 10 הפלך: ויבא וירשום בחדש החמישי היה
 11 שטר השביעית למלך: פי פאחד לחדש

פחה עמ־נדרה ושנה פזני וכנחזין וכן
 אמרין להם מן־שם לכם טעם פתחיה דמל
 4 לנמא ואשתיה דנה לשכללה: ארין פנמא
 אמרנא להם מן־אפון שמנה גבריא דידנה
 5 במיא בנן: ועי אלהים תח על־שמי דידנא
 ולא־נפול דמי עד־טעמא לדיוש דיה וארין
 6 דזכון נאעמא על־דנה: פרשנן ארתא דר
 שלח תחמי פחה עמ־נדרה ושנה פזני
 וכנחזיה אמרסימא די בעב נדרה על־דיוש
 7 מלמא: פחמא שלחו עליו וכדמל פחיב
 8 פנה לדיוש מלמא שלמא כלאו דיע ולחוא
 למלמא דראולא לחד מדינתא לבית אלמא
 רבא דחא מתפמא אכן נלל ואע מתשם
 9 בחלמא ובעדתא דך אספמא מתעברא
 ומשלח פדדום: ארין שלמא לשביא ארין
 פנמא אמרנא להם מן־שם לכם טעם פתח
 10 דנה למננה ואשתיה דנה לשכללה: ואך
 שמהחום שלמא להם לדועהחן די מכתב
 11 שם־גבריא די משהים: וכמא
 פחמא דחוימא למכר אנתא דמי עבריה
 12 דראלמא לשביא וארמא ובגן ביתא דירמא
 ביה מקדמת דנה שנין שניאן ומלך לישראל
 רב גברא ושכללה: לון מרדי דגוז אברמא
 לאלה שמאי תב דמי פד נכודנר מלך
 13 בכל פסדיא וביתה דנה סתרה ועמה תגל
 לבבל: בהם בשנת חזיה לכוש מלמא די בכל
 פדש מלמא שם טעם בית־אלמא דנה לבמא:
 14 ואך מאניא דירבית־אלמא די דנה וכספא
 די נכודנר הגפס מן־הכלא די ברושלים
 דחבל דמי לחכלא די בכל הגפס דמי פדש
 מלמא מן־הכלא די בכל דודים לשפצר שמה
 15 די פחה שמיה: ואמר־לה אלה מאמא
 שא אול אחת דמי פדכלא די ברושלים ובית
 16 אלמא יתמא על־ארחה: ארין ששפצר
 דך אלא תב אשיא דר־בית אלמא די
 ברושלים ומן־ארין ועד־פען מתפמא ולא
 17 שלים: וכך הן על־מלמא טב תפצר בבית
 גבריא דירמלמא חפה די בבבל הן איתו די

CAP. VI. 1

בארין דיוש מלמא שם טעם נדרה | בבית
 1 ספמא די גבריא מנחזין פחה בבבל:
 2 והשוחת פאחמא בביתא די במדי מתפמא
 מעלה חדה וקפחתיב פנה דחוסה:
 3 בשנת חדה לכוש מלמא פדש מלמא שם
 טעם בית־אלמא ברושלים ביתא יתפמא ארין
 4 דירביתין דביתין ואשתי מסכלין חמה אפון
 שלח פחה אפון שחין: דפלין דירמא נלל
 5 הלחא וכדך די אע חדה ולסקמא מן־בית
 מלמא וחדוב: ואך מאני בית־אלמא די דנה
 6 וכספא די נכודנר הגפס מן־הכלא די
 ברושלים דחבל לבבל יתחזין ויך לחכלא
 7 דירביתים לאחיה וחתח בבית אלמא:
 פנן תחמי פחה עמ־נדרה שנה פזני
 8 וכנחזין אמרסימא די בעב נדרה וזכון
 דו מן־תפחה: שפך לעבית בית־אלמא דך
 9 פחה דידנא ושמי דידנא בית אלמא דך
 ימין על־ארחה: ומן שם טעם למא דר
 10 חעברין עמ־שמי דידנא ארין למנא פד
 אלמא דך ומכסר מלמא די מדה עב נדרה
 11 אספמא נקתא דחוא מתי־המא לבמא
 ארין דירמא לבמלא: ומה חשון ובני חירין
 12 דזכון ואפון: לעלון: לאלה שמאי חשון
 מלך: חמר ומשח במאמר פדניא דירביתים
 13 לדוא מחיב להם חם פום דירמא שלי:
 14 דירלחן מתקרבין מנחזין לאלה שמאי
 ומצלין לחיי מלמא ובניה: ומן שם טעם
 15 די כל־אש די יתשטא פחמא דנה ויתסח אל
 מן־ביתה חקתי יתמחא עליו וביתה מלך
 16 יתעבד על־דנה: וארמא דרשון שמה תפחה
 ומן מלמא ועם די ושלח דיה להשניא
 17 לחבלה בית־אלמא דך דירביתים אמא
 דיוש שמת טעם אספמא יתעבד:
 ארין פזני פחה עמ־נדרה שנה פזני

עורא ה חקמא

13 בלן ושוריא אשכללו ואשיא חייטו: פנן תיע
 להווא למלא די הן קריחא דן תתבא
 ושוריא אשכללון מנהי בלו ונהלן לא תמלון
 ואפוח מלכס תחוקו: פנן פלגבל די מלח
 דזכלא מלחא ועתח מלכא לא ארדן לא
 14 למחא על דהה שלחא חודעמא למלא: די
 יבין בספר דכתיב די אבדוון ותושב
 בספר דסינא ותבע די קריחא דן קריח
 מרדא ומדוכת מלכין ומילן ואשתחל עבון
 פנה מן ימח עלמא על דהה קריחא דן
 16 החרבת: מדועין אהיה למלא די הן
 קריחא דן תתבא ושוריא אשכללן לקבל
 דהה חלק ב עבר נרדא לא ארדן דן:

17 פתנמא שלח מלכא על דחום בעל טעב
 ושמש ספרא אשא כננתון די תבין בשמון
 18 ואשאר עבר מנהי שלם וכעת: שחורא די
 שלחון עלמא ממש קר דקמ: ומלי טום
 19 טעב וקשת ותשפיו די קריחא דן מן ימח
 עלמא על מלכין מתשאה ומרד ואשתחד
 20 מתעבר פה: ומלכין תפסון דו על דישלם
 ושלטין בכל עבר כדה ומיה בלו ונהלן
 21 מתרב לדון: פנן טימו טעב נפלא נביא
 ארדן וקריחא דן לא תתבא ערמט טעמא
 22 ותחס: ויהיון דו שלו למעבר על דנה
 23 למי ישא תבלא להמחן מלכין: ארין
 מדי פושטן לשחורא די ארתוששחא מלכא
 קר קוס דחום ושמש ספרא ומנתון אלו
 כדהו לירושלם על דהדוא ופלו הפ
 24 באדע חלו: בארין בשלח עבדת בית אלה
 די בירושלם ודח בשלא עד שנת תחון
 למלכות דיוש מלך פוס:

CAP. V. ה

1 דהרבי תני נבואה וסריה ס עורא נבואא
 על דהדוא די בחד וברושלם בשם אלה
 2 ישראל עליהן: בארין קמו ורבל בר
 שאותיא וישוע ברוצק ושור למכא ביר
 אלה די בירושלם ועמון נבואה די אלה
 3 מס עין לון: ביהובא אלה עליהן תמי

חסיו על ישראל וכלהם היעו תרעה גדולה
 12 גדול ליהיה על חוק ביהיה: ורבים
 מהדוכים הגלים וראש האבות הזקנים אשר
 רא את היות הראשון פסו זה היות בעניהם
 בנים בקל גדול ורבים בתרעה בשמחה לרבים
 13 קל: ואן השם מפחים קל תרעת השמחה
 לקל בכי השם פי השם מרעים תרעה גדולה
 והקול לשמע ער למחוק:

CAP. IV. ד

1 וישמשו צר יהודה וממון פרי גדולה פנים
 2 והכל ליהיה אלו ישראל: וישו אל ורבל
 ואלדאש האמת ויאמר להם נכח עפכם פי
 כסס מדוש לאדכם ולא אכתו ונחום מימי
 אכר חון מלך אשר המעלה ארץ פה:
 3 ויאמר להם ורבל וישע ושאר ראשי האבות
 לישראל לאלכם ולנו נכח פה לאדנת פי
 אכתו יחד נכח ליהיה אלו ישראל פאש
 4 צלו המלך פרש מלך פוס: ודו עם
 הארץ מרפוס די עס יהיה ומכ לדים ארם
 5 נכנת: וסרים עליהם ויעצו להפר עצתם
 פלימי פרש מלך פוס ועד מלכת דיוש
 6 מלך פוס: ובמלכת אדשלוש בתחלה
 מלכתו פתו טטה על שבי יהודה וירושלם:
 7 וימי ארתוששחא פת בשלם מתחלה
 טבאל ושאר טעו על ארתוששחא מלך פוס
 8 וכתב דאשתון כוב ארמח ומתבם ארמח:
 דחום בעל טעם ושמש ספרא פתו
 ארא תדא על דירושלם לארתוששחא מלכא
 9 פנמא: ארין דחום בעל טעם ושמש ספרא
 ושאר כננתון וימי ואוסתחא טרפליא
 ארסא ארין בכליא שושנמא דדא
 10 עלמא: ושאר אפא די דגל אספר רבא
 ותקא דהרב הפ כדיה די שמרון ושאר
 11 עבר יהו ומענת: דה פושטן ארתוא
 די שלח עליה על ארתוששחא מלכא
 12 עבדן אלש עבר יהו וכענת: ויע
 להווא למלא די יהודא די סלכו מן לוחן
 עלמא אר לירושלם קריחא מרדא ואשתחא

68 אֱלֹהִים שִׁבַע מֵאוֹת וְשָׁלֹשׁ: וּמֵאֲשֵׁי הָאֵבֶכֶת
 בְּיָמָא לְבִית יְהוָה אֲשֶׁר בְּיְרוּשָׁלַם הַחֲדָשׁ לְבִית
 הָאֱלֹהִים לְהַעֲמִיד עַל מְבֹט: כְּכֹחַ חֲמֵי לֹאֲצֵר
 הַמְּלָאכָה חֲבֵי הַדְּמָנוֹת שֶׁלִּדְרָפָאוֹת וְאֵלֶּף וְכֹסֶף
 כִּמְיוֹת חֲמִשָּׁת אֱלֹהִים וְכַחֲסֵי דְבָרִים מֵאָה:
 70 וַיִּשְׁבֵי הַדְּבָרִים הַזֵּהִים וּמִן הַיָּמִים הַדְּמָנוֹתִים
 וְהַשְׁעִים הַדְּבָרִים בְּשִׁירָם וְכָל־יִשְׂרָאֵל
 זָעִידִים:

CAP. III. ג

1 וַיַּעַן הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי וּבְמִי יִשְׂרָאֵל בְּשִׁירָם וַיִּסְפָּר
 2 הָעָם פֶּאֶרֶשׁ אֶחָד אֶל־יְרוּשָׁלַם: וַיָּקָם יֵשׁוּעַ
 3 בְּדִיצְרֵק וְאִחָיו הַדְּבָרִים חֲדָשִׁים בְּדִשְׁאֵלִיָּאֵל
 4 וְאִחָיו וְכֵלֵי אֲדָמֹנֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְהַעֲלוֹת
 5 עֲלֵיו עֹלֹת פְּתוּבִים בַּחֹדֶשׁ מִשָּׁה אֶשְׁדָּאֵלִים:
 6 וַיְכִינוּ הַמִּזְבֵּחַ עַל־מְבֹטָיו פִּי פִּאֲמָה עֲלֵיהֶם
 7 מִעֵצֵי הַחֲצִצְתָּה וַיַּעֲלֵי עֲלֵיו עֹלֹת לַיהוָה
 8 עֹלֹת לְבָבָה וְלִשְׁבִי: וַיַּעֲשֵׂוּ אֲדָתָה הַסְּפָרָה
 9 פְּתוּבִים וְעֹלֹת יוֹם בְּיוֹם בְּסִסְרָה פִּמְשִׁשְׁטֵי דִּסְרָה
 10 יוֹם בְּיוֹמוֹ: וְהַחֲדָשִׁים עֹלֹת הַחֲדָשִׁים וְהַחֲדָשִׁים
 11 לְכָל־מִשְׁעֵי יְהוָה הַמְּקֻדָּשִׁים לְכָל מִתְּחִיב
 12 נִדְבָה לַיהוָה: כִּיֹּם אֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
 13 הִרְאֹו לְהַעֲלוֹת עֹלֹת לַיהוָה וְהַכֵּל יְהוָה לֹא
 14 יָסַר: וַיִּחַסְרֵי כֹסֶף לַחֲצִיבִים וְלַחֲדָשִׁים וּמֵאֵלֶּף
 15 וּמִשְׁתֵּיה וּשְׁמֵן לְצִנְחִים וְלַצִּיִּים לְדִבְיָה עֲצֵי
 16 אֲרֻזִים מִן־הַלְּבָנוֹן אֲלֵיִם יִפְּוֹא פְּרִשׁוֹן פְּרִשׁ
 17 מִלְּדִשְׁרִים עֲלֵיהֶם: וַיִּשְׁטַח הַשְּׁנִיִּת לְבָאִים
 18 אֶל־בְּיַת הָאֱלֹהִים לְיְרוּשָׁלַם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הִרְאֹו
 19 וּדְבַל בְּדִשְׁאֵלִיָּאֵל וַיִּשְׁעֵי בְּדִיצְרֵק וְאֵשֶׁר
 20 אַחֲרֵיהֶם: הַדְּבָרִים הַזֵּהִים וְכִלְדַּבְּאִים מִדְּשִׁמִּי
 21 יְרוּשָׁלַם וַיַּעֲמִידוּ אֲדָתָהִים מִן עֲשִׂים שְׁחָל
 22 וּמְעִלָה לְפָנָה עַל־מְלָאכָת פּוֹתִידוֹה: וַיַּעֲמִיד
 23 יֵשׁוּעַ בְּנֵי וְאִחָיו קְדֻמָּאֵל וּבְנֵי בְּנֵי־הַחֲדָדָה
 24 פֶּאֶחֶד לְכַחֲ עַל־עֲשֵׂה הַמְּלָאכָה בְּמִית הָאֱלֹהִים
 25 בְּמִי חֲמִד בְּנֵיהֶם וְאִחֲרֵיהֶם הַלֵּוִים: וַיִּסְדּוּ
 26 הַבָּנִים אֲדָתָהִל יְהוָה וַיַּעֲמִידוּ הַדְּבָרִים
 27 מִלְּבָשִׁים בַּחֲצִצְתָּה הַלֵּוִים בְּרִאֲכָה בְּבַעֲלוֹתִים
 28 לְהַעֲלֵי אֲתִידוֹה עֲלֵיהֶי חוּד מִלְּדִשְׁאֵלִיָּאֵל
 29 וַיַּעֲמֵי בְּרָגֵל וּבְרָדוֹת לַיהוָה פִּי טוֹב פִּלְעֵלִים

36 וַיִּשַׁב מֵאוֹת וְשָׁלֹשׁ: הַדְּבָרִים בְּנֵי דִיעָה
 37 לְבִית יֵשׁוּעַ חֲשֵׁעַ מֵאוֹת שִׁבְעִים וְשָׁלֹשָׁה: בְּנֵי
 38 אֲפִי אֶלֶף חֲמִשִּׁים וְשִׁמֹּם: בְּנֵי פִשְׁחֵי אֶלֶף
 39 מֵאֵתִים אַרְבַּעִים וְשִׁבְעָה: בְּנֵי חֹרֵם אֶלֶף
 40 וְשִׁבְעָה עֶשְׂרִי: הַדְּבָרִים בְּנֵי־יֵשׁוּעַ וְקְדֻמָּאֵל לְבֵנֵי
 41 הַדְּרִיָּה שִׁבְעִים וְאַרְבַּעָה: הַמְּשֻׁרִים בְּנֵי אֶסָה
 42 מֵאָה עֲשִׂים וְשִׁמֹּנָה: בְּנֵי הַשְּׁעִים בְּנֵי־שִׁלֹּם
 43 בְּנֵי־אִסָר בְּנֵי־טַלְמֵן בְּנֵי־עֶזֶב בְּנֵי טַיִטֻא בְּנֵי
 44 שִׁבִי הַבֵּל מֵאָה שְׁלֹשִׁים וְחֲשֵׁעָה: הַחֲתוּמִים
 45 בְּנֵי־צִדְקָה בְּנֵי־חֲשׂוּמָה בְּנֵי טַעֲמֹת: בְּנֵי־קִס
 46 בְּנֵי־סִיעָה בְּנֵי פִדּוֹן: בְּנֵי לְמִנָּה בְּנֵי־תַנְבָּה
 47 בְּנֵי־עֶשֶׂב: בְּנֵי־חֲבֵי בְּנֵי־שִׁמְלֵי בְּנֵי חֵן: בְּנֵי
 48 הַלֵּל בְּנֵי־נָחַד בְּנֵי רֵאָה: בְּנֵי־רִצֵּן בְּנֵי־לִדְרָה
 49 בְּנֵי נֹם: בְּנֵי־עֹזָה בְּנֵי־סַסְכָה בְּנֵי כְּסִי: בְּנֵי
 50 אִסָה בְּנֵי־מַעֲמִים בְּנֵי נְסִיִּים: בְּנֵי־בִקְרָק
 51 בְּנֵי־דִקְסָה בְּנֵי חֲדָד: בְּנֵי־בַעֲלוֹת בְּנֵי־מִדְרָה
 52 בְּנֵי תִשָּׁה: בְּנֵי־קִס בְּנֵי־סִסְרָה בְּנֵי־חֲמֹחַ:
 53 בְּנֵי נִצִּיחַ בְּנֵי חֲטִימָה: בְּנֵי עֲבָדֵי שְׁלֹמֹה בְּנֵי
 54 סִסְרָה בְּנֵי־הַסְּפָרָה בְּנֵי סִדְרָה: בְּנֵי־עֵלָה בְּנֵי
 55 רִקְוֹן בְּנֵי נָחַל: בְּנֵי שְׁמֹנִיָּה בְּנֵי־חַפְּזָל בְּנֵי
 56 פְּתַח הַצְּבִיִּים בְּנֵי אֲמִי: פְּלֵ־הַחֲתוּמִים וּבְנֵי
 57 עֲבָדֵי שְׁלֹמֹה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת חֲשֵׁעִים וְשִׁמֹּם:
 58 וְאֵלֶּה הַשְּׁלִים מִחַל מְלֹחַ חַל תִּשָּׁה פְּתוֹב אֶדָן
 59 אֲפִי וְלֹא יִכְלֹו לְהַדִּיד בְּיַת־אֲבוֹתֵם חֲדָשִׁים אִם
 60 מִיִּשְׂרָאֵל דָּם: בְּנֵי־דִלְהָה בְּנֵי־טִבְיָה בְּנֵי לִדְרָה
 61 שֵׁשׁ מֵאוֹת חֲמִשִּׁים וְשִׁנִּים: וּבְנֵי־הַדְּבָרִים
 62 בְּנֵי תְּבִיָּה בְּנֵי הַקֹּץ בְּנֵי בְרִזִּי אֲשֶׁר לְקַח
 63 מִשְׁחַת פְּרִזִּי הַלְּעִזִּי אֲשֶׁה וַיִּקְרָא עַל־שָׁמִים:
 64 אֵלֶּה בְּקִשׁ מִבְּנֵי הַמְּדַחְשִׁים וְלֹא מִבְּצָר
 65 וַיִּגְאֹו מִן־הַדְּבָרִים: וַיִּאֲמֵר הַיְרוּשָׁתָה לְדָם
 66 אֲשֶׁר לֹא־רִאֲבֹנוּ מִקִּדְשׁ הָאֲשֵׁרִים עַד עַמֵּד פִּדּוֹן
 67 לְאֲדָתִים וְלַחֲתוּמִים: פְּלֵ־דִקְרָה אֶחָד אַרְבַּע רִפּוּא
 68 אֱלֹהִים שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת שְׁשִׁים: מְלִבְד עֲבָדֵיהֶם
 69 וְאִמְדוֹתֵהֶם אֱלֹהֵי שִׁבְעַת אֱלֹהִים שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
 70 שְׁלֹשִׁים וְשִׁבְעָה וְלָדָם מְשֻׁרִים וּמְשֻׁרֹת
 71 מֵאֲדָתִים: סִסְרָה שִׁבַע מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וְשִׁשָּׁה
 72 פְּרִדְיָים מֵאֲדָתִים אַרְבַּעִים וְחֲמִשָּׁה: גְּמִלְיָים
 73 אַרְבַּע מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וְחֲמִשָּׁה חֲמִיִּים שִׁשָּׁה

CAP. I. א

1 ובשנת אחת לנחש מלך פרס למלח דבר
 יהוה מפי ירמיה העזר יהוה אלהיו פלש
 מלך פרס ויעשר קול בכל מלכותו ונב
 2 במכתב לאמר: פה אמר פלש מלך פרס על
 ממלכות הארץ נחן לי יהוה אלהי השמים
 והוא רפקו עלי לבנותו בית בירושלם אשר
 3 בירודה: מרובכם מפל עמו דוד אלהו עמו
 ועל בירושלם אשר בירודה וכן אה בית
 יהוה אלהי ישראל הוא האלים אשר בירושלם:
 4 וכל הנשא מפל המגור אשר הוא גרשם
 ונשארו אשר מקמי בכתי ובהב וברוש
 ובכמה עבדו בדין בית האלים אשר
 5 בירושלם: וקצו ראשי האדם ליהודה
 ונכמן הדבאים והאים לכל העזר האלים
 את יהוה לעלות לבנות את בית יהוה אשר
 6 בירושלם: וכל סמיהם חזקו ביהוה
 7 בכלי כסף פדב פרוש ובכמה ובפעדוה
 לבר על פל הדבוב: והמלך פרש
 8 דוציא אדפלי בית יהוה אשר הוציא בכדסר
 מירושלם ויחם בבית אלהו: ויציאם פרש
 9 מלך פרס על יד מנחה דוצור ויספרם
 10 לשפצר הנשיא ליהודה: ואלה מספרם
 אנטלי ורב שלשים אנטלי כסף אסף
 11 מוקפים חשעה ועשרים: כפורי ורב שלשים
 פפורי כסף משנים ארבע מאות ועשרה כלים
 11 אחים אסף: על פלים לדין ולכסף חמשה
 אלים וארבע מאות רבלי העלה ששפצר עם
 העלות והלה מבבל לירושלם:

CAP. II. ב

1 ואלה בני המדינה העלים משני הגולה אשר
 הגלה בכדסר מלך מלך בבל לישבו

2 לירושלם ויהודה אשר לעזר: אשר פא עם
 ודבלי אשר לחמיה שריה ועליה מרדכי בלשן
 מספר בני רחום בבעה מספר אנשי עם
 3 ישראל: בני פרש אלים מאה שבעים
 4 ושנים: בני שפמיה שלש מאות שבעים
 5 ושנים: בני ארם שבע מאות חמשה ושבעים:
 6 בני פתח מאב לבני ושוע ויאב אלים שמנה
 7 מאות ושנים עשר: בני עילם אסף מאתים
 8 חמשים וארבעה: בני וחוא חשע מאות
 9 וארבעים וחמשה: בני זפי שבע מאות
 10 וששים: בני בל שלש מאות ארבעים ושנים:
 11 בני בני שלש מאות עשרים ושלשה: בני עזר
 12 אסף מאתים עשרים ושנים: בני אדניקם של
 13 מאות שלשים ושלשה: בני בני אלים חמשים
 14 ושלשה: בני עזר ארבע מאות חמשים
 15 וארבעה: בני אמר ליהודה חשעים ושמנה:
 16 בני בני שלש מאות עשרים ושלשה: בני
 17 יהוה מאה ושנים עשר: בני חשם מאתים
 18 עשרים ושלשה: בני נפ חשעים וחמשה:
 19 בני בית להם מאה עשרים ושלשה: אנשי
 20 נטפה חמשים ושלשה: אנשי עזר מאה
 21 עשרים ושמנה: בני עזר ארבעים ושנים:
 22 בני כית ערים פסודה ובאות שבע מאות
 23 וארבעים ושלשה: בני דמיה ורבע שלש מאות
 24 עשרים ואחד: אנשי כמסם מאה עשרים
 25 ושנים: אנשי בית אל וחש מאתים עשרים
 26 ושלשה: בני נב חמשים ושנים: בני כפיש
 27 מאה חמשים ושלשה: בני עילם אחד אסף
 28 מאתים חמשים וארבעה: בני חים שלש
 29 מאות ועשרים: בני רל חרדי ואיל שבע
 30 מאות עשרים וחמשה: בני יהו שלש מאות
 31 ארבעים וחמשה: בני סאה שלש אלים

3 לְחַסְדֵּי לְחַסְדֵּי לְחַסְדֵּי עֲלֵם וְהַמְשַׁלִּים יִחַדּוּ
 בְּיַד הַרְעָה וּמַצְדִּיקֵי הַדָּיִם פְּנֹכְתֵם לְעֹלָם
 4 וְעַד וְאַחֶיךָ דְּמֵאל סָחַם הַדְּמִים
 וְחַתֵּם הַפֶּסֶד עַד־עַתָּה קֵץ לְשִׁמְטוֹ רַבִּים וְחַרְפָּה
 הַדְּיֵטָה וְהַאֲרִיז אֵל דְּמֵאל הַדְּפָה שְׂמִים אֲחֵיהֶם
 5 עַמִּים אֲחֵי דְפָה לְשִׁפְתֵי הָאֵל וְאַחֵי דְפָה
 לְשִׁפְתֵי הָאֵל וְאַחֵי לְאֵשׁ לְבַשׁ הַבְּרִיּוֹת
 6 אֲשֶׁר מִפְּעַל לְמִיכַיִל הָאֵל עַד־מָוֶה קֵץ הַפְּלֹאֲתוֹ
 וְהַשְׁלֵמֶת אֶת־דָּאֵשׁ וְלִבֵּשׁ הַבְּרִיּוֹת אֲשֶׁר
 7 מִפְּעַל לְמִיכַיִל הָאֵל וְלִמַּעַן הַשְׁמַלְחֵת אֶת־
 הַשְּׁלִיטִים וְיִשְׁבַּע בְּיַד הָעֹלָם כִּי לְמַעַן מַעֲדִים
 8 וְהִצִּי וּבְקִלּוֹת בְּפִי יִשְׁבַּע קֹשׁ וְתִכְלֶינָה כָּל־
 אֱלֹהֵי וְיִבְנֵי שְׁמַעְיָד וְלֹא אֲבָן וְאֲכֹרֶה אֲדִילֵי
 9 כֹּה אֲדַרְשָׁה אֱלֹהֵי וְאַחֵי לֵךְ דְּנִיָּאל כִּי־
 10 סַחְמִים וְחַמְסִים הַדְּמִים עַד־עַתָּה קֵץ וְחַפְדֵּי
 וְחַלְבֵּת וְחַפְדֵּי רַבִּים וְחַרְשִׁיעוֹ רַשְׁעִים וְלֹא יִכְטֵי
 11 כָּל־רַשְׁעִים וְהַמְשַׁלִּים יִכְטֵי וְיִשְׁרֵת הַיָּסֵד
 וְהַמְלִיד וְלִחַת שִׁפְצָה שִׁמְסֵי יָמִים אֲלֵךְ מֵאֲחֵיהֶם
 12 וְחַשְׁעִים וְאֲשֶׁר הַמְחַפֵּה וְנִיעַ לְיָמִים אֲלֵךְ
 13 שְׁלֵשׁ מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וְחַמְשֵׁהוּ וְאַחֶיךָ לֵךְ לִקְצֵי
 וְחַנְּחָה וְחַמְלֵד לְגַלְגָּל לִקְצֵי הַיָּמִין

לְחַסְדֵּי אֲחֵי יִכְבֵּד בְּהַרְבֵּה וּבְכֹסֵי וְכֹסֵי
 39 יִקְרָה וּבְחַמְדֵּי וְעֵשֶׂה לְמַצְוֵי מַעֲדִים עִבְרֵי
 אֱלֹהֵי כֹה אֲשֶׁר יִכְבֵּד יִרְבֵּה כְבוֹד הַמְשַׁלִּים
 40 בְּרַבִּים וְאֲדַמָּה חֶלֶק בְּמַחְדֵּי וְיִבְשֵׁה לֵךְ
 הַחֶנֶךְ עַמִּל מִלֵּךְ הַגִּבּוֹר וְיִשְׁמַעֵר עֲלֵיהֶם מִלֵּךְ הַשְּׁמֹן
 בְּרִכֵּב וּבְרַשְׁעִים וְיִכְאִיחַ רַבִּית וְכֹה בְּחַרְצוֹת
 41 וְשִׁמְטֵי וְעַבְדֵי וְכֹה בְּחַרְצֵי הַדְּפָה וְשִׁלְדֵי
 וְאֱלֹהֵי יִמְלִטוּ מִיַּד אֲדָם וְכֹה אֲדַשִּׁיחַ בְּנֵי
 42 עַמִּין וְשִׁלְחֵי יִדּוּ בְּחַרְצוֹת וְחַרְצֵי מַעֲדִים לֹא
 43 תִדְרֹה לְשִׁלְטוֹת וְיִשְׁלַח בְּמַכְמֵלֵי הַחַרְבֵי וְחַמְסֵי
 וּבְכָל חַמְדוֹת מַעֲדִים וְלִבִּים וְכֹסֵים בְּמַצְעֵדֵי
 44 וְשִׁמְעוֹת וְיִבְרָדוּ מִמְּחַדֵּי וּמַעֲשֵׂי וְיִבְרָא בְּחַמְסֵי
 45 גִּלְגָּלֵי לְחַמְסֵי לְחַרְשִׁים רַבִּים וְיִשְׁעֵי אֲדִילֵי
 אֲשֶׁר־בֵּין יָפִים לְיַד צְבִיָּאֵשׁ וְכֹה עַד־קֵץ
 וְאֵין עוֹר לֵי

CAP. XII. יב

1 וְיִבְשֵׁה הָאֵל וְעַלֵּד מִכְּאֵל הַיָּסֵד הַגִּבּוֹל הַשְּׁמֹן
 עַל־בְּנֵי עַמִּין וְהַחֶרֶת עַת צְרָה אֲשֶׁר לֹא־יִכְרְתוּהָ
 מַדּוּחַ לִי עַד הָעַת הָאֵל וְיִבְשֵׁה הָאֵל וְיִמְלִט
 2 עַמִּין כִּי־בְמַצְוֵי כְרוּבֵי בְּפֶסֶד וְהַיָּמִים יִשְׁמַע
 אֲדַמְדֵּי עַסֵר יִקְצֵי אֱלֹהֵי לְחַיֵּי שְׁלֵם אֱלֹהֵי

חוק

סכס ססר דסר דמל שלש מאות חמשים ושבעה, וסימנ כי חח יי נשכרה בו ויצעו אדן
 גבריא אלק ו ייב: ושרקו שנים עשר. הברה לט עוחה מצד סימן: וסרדו שבעה, וסימנו ועני
 ששים תכליה: ומסנ אבד מסנ ודקוחם מסנ נשש:

דניאל י"א חקלו

18 להשחיתיה ולא תעמד ולא תדחה: וישבו
 פניו לאיים ולכד רבים והשפית קצין הרפוא
 לו בלתי דרפתי ישיב לו: וישב פניו למעתי
 19 ארצו ונכשל ונפל ולא יפצא: ועמד על פני
 20 מעבדו טנש הדר מלכות גימגום אחדים ישטר
 ולא באפים ולא במלחמה: ועמד על פני
 21 נבזה ולא יחטו: עליו הדר מלכות ובה נשלה:
 22 והחזיק מלכות בדת אלוהות: וזעזע השטף
 23 ישטפו מלפניו וישבה גם עני פיה: ומך
 24 התחרות אלו ישעה מרמה ועלה ועצם
 במעט עני: בשלה ובמשפט מדינה יבא
 25 ועשה אשר לא עשו אבותיו ויבנות אבות
 26 בזה ושלל חכש להם יבחר ועל מוצרים
 27 יחשב מדושבחו ועזרתו: ועל פרו לבבו
 28 על מלך העב פחול גדול ומלך העב יחזרו
 29 למלחמה בחיל גדול ועצם עד מאד ולא יעמד
 30 פן יחשבו עליו מחשבתו: ואכלו פת בגו
 31 ישפחה חילי ישטוף ונפלו חלקים רבים:
 32 וישניהם המלכים לבנם למע ועל שלחן אחד
 33 פוז דברו ולא תצליח ביעד קץ לפועד: וישב
 34 ארצו פרטש גדול לבבו על פיתיו קולש ועשה
 35 ושב לארצו: לפועד ישוב ובה בנבג ולא
 36 תדחה כראשונה וכאחורונה: ובה בו ציים
 37 פתים ונבאה ושב וזעם על פיתיו קולש ועשה
 38 ושב ויבן על עזבו ברוח קולש: וזרעם מופו
 39 יעמדו וחילוי המקדש הפועל והסוד התמיד
 40 וטעם השקשף משאם: ומרשיע בלית יחנף
 41 בחלקות ועם ידע אלוהו יחזקו ועשו: ומשפלי
 42 עם יביט לרבים ונכשלו בחרב ובלהבה בשבי
 43 ויבדה ימים: ובהשלים יעזו עור מעט
 44 ואלו עוליהם רבים בחלקות: ומרהמשפלים
 45 ישלד לצורף פדם ולכד וללפן עד עת קץ
 46 ביעד לפועד: ועשה כרצו המלך ויתרומם
 47 ויחזק על כל אל ועל אל אלים ידפ
 48 נפלאות וצוליות עד פלה ועם פן מוצרה
 49 כעשתה: ועל אלה אבותיו לא יבין ועל חכמת
 50 משים ועל מלאותיה לא יבין פן על כל ויחזלו
 51 ולאליה מעלים על פניו וכבר ולאליה אשר

21 ודברו שריון בא: אבל אבד לך אדירתו
 בבחב אמה ואין אחד מוחזק עמו על אלה
 פן אדם ימכיל שרבים:

CAP. XI. י"א

1 יבא בשנת אחת לחייוש הדבר עמדו למחזיק
 2 ולמעו לו: ושלה אמת אבד לך הדבר עמו
 3 שלשה מלכים עמדים לפנים הרביעי יעשו
 4 עשר גדול מלך וכחזקו בשלש יעד הכל
 5 את מלכות יון: ועמד מלך צדור ומשל
 6 ממשל רב ועשה פרצו: וכעמד השטר
 7 מלכו ויחזק לארבע רוחות השמים ולא
 8 להחיות ולא כמשלד אשר משל פן תחש
 9 מלכו ולאחרים מלכו אלה: ויחזק מלך
 10 דגב ומן שריו ויחזק עליו ומשל ממשל רב
 11 ממשלתו: ולקץ שנים יחזרו ובה מלך
 12 דגב ובה אל מלך הצפון לעשות משרים
 13 ולא יחזקו פרו הלווע ולא יעמד וזעזע ויחזק
 14 היא ומבאה ואלה ומחזקה בעתים: ועמד
 15 מצדו שרשיה פן ויבא אל החיל ויבא במעו
 16 מלך הצפון ועשה בים החזוק: וגם אחרים
 17 עם נכבדים עם פלי חמדתם כפי חרב בשבו
 18 ובה מצרים היא שנים יעמד ממלך הצפון:
 19 ובה במלכות מלך דגב ושב אל ארצו:
 20 ובג יחזרו ואספו המון חלקים רבים ובה בא
 21 ושטף ועבו וישב ויחזרו עד מעו: ויחזרו
 22 מלך העב ויבא וילחם עמו עם מלך הצפון
 23 והעמיד המון רב וטקן והמון בידו: ונשא
 24 המון יהם לבבו והשל רפאות ולא יעו:
 25 ושב מלך הצפון והעמיד המון רב מן הראשון
 26 ולקץ העתים שנים יבא טא בחיל גדול
 27 ויכוש רב: ובעתים יהם רבים יעמד על
 28 מלך העב ובה פן ירשי עמו וישא להעמיד
 29 חזון ונכשלו: ובה מלך הצפון וישפד סוללה
 30 ולכ עד ממצות חרשת העב לא יעמד ועם
 31 מבוזין ואין פרו לעמד: ועש דבה אלו
 32 פרצו ואין עמד לפניו ועמד בארץ העב
 33 וכלה מרו: ושם פניו לטא בחזקת כל
 34 מלכו ושרים עמו ועשה ובה הששים ויחזלו

15 על־יך הִרְדֵּךְ הַדּוֹל דָּמָה חִזְקִי: וְאָמַר אֶת־
 5 עַל וְאָמַר דְּבַר אֱלֹהֵי אֲחֻד לְמַשׁ בְּיָמַי וּמְחַיֵּה
 6 חַיִּים בְּכַתֵּם אִסְרָו: וְחַיֵּיךָ כְּחַשֵּׁשׁ וּפְלִי
 כְּמַרְאֵה חֵלֶק וְעַיִנִי בְּלִפְתֵי אֵשׁ וְחַדְשִׁי
 וּמְרַגְלֵחִי מִעַן חֲשַׁח כָּלִי וְקוֹל דְּבַרִּי כְּקוֹל
 7 הַמָּוֶן: וְהֵאֵפוּ אֵי דְנִיָּאל לְבַדִּי אֶת־הַפְּרָאָה
 הַיְאֻשִׁים אֲשֶׁר־רָאוּ עִמִּי לֹא יָדָא אֶת־הַפְּרָאָה
 אֲבָל חֲדָה נִדְלָה מִלְּהַּ עֲלֵיכֶם וַיִּסְרֹד
 8 בְּהַחֲבֹא: וְאֵלֵי לְשֹׁאֲרֵי לְבָבִי וְיִרְאֵה אֶת־
 הַפְּרָאָה דְּבִזְלָה הָאֵרָא וְלֹא לְשֹׁאֲרֵי בִּי מִן
 וְחַדִּי כְּרַפָּף עַל לְמַשְׁחֵי וְלֹא עֲצוּחֵי מִן:
 9 וְאֲשֻׁמַּע אֶת־קוֹל דְּבַרִּי וְלִשְׁמַעִי אֶת־קוֹל
 דְּבַרִּי: וְאֵלֵי הָיִיתִי טָהוֹר עַל־פְּנֵי וְסַם אֲרָצָה:
 10 וְהַפְּרָאָה נִגְדָה בִּי וַחֲמִיעֵי עַל־פְּנֵי וּכְפֻרָה
 11 יָדִי: וְאֲמַר אֵלֵי דְנִיָּאל אֵשׁ־הַמּוֹחַת הָבֵן
 בְּדַבְרֵים אֲשֶׁר־אָבִי דֵּבַר אֵלַיךְ וְעַמְדָה עַל־עַמְדָה
 12 בִּי עַתָּה שְׁלַחֵנִי אֵלַיךְ וְנִדְבַר עִמִּי אֶת־הַדְּבָרִים
 הַזֶּה עֲמַחֵי מַעֲדִי: וְאֲמַר אֵלַי אֶת־הַפְּרָאָה
 דְנִיָּאל בִּי: מִן־הַיָּמִים הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר נָתַתְּ אֶת־
 13 לְבָבִי לְהִבְיָן וְלְהַעֲבֹד לְפָנֵי אֱלֹהֵיךְ לְשִׁמְעֵי
 דְּבַרִּיךְ וְאֵינִי בְּיָמַי בְּדַבְרֵיךְ: וְעַד וּמִלְּבָרָה
 14 פְּרִים עַמְדָה לְגַבִּי עֲשִׂיתִים וְאֶחָד יוֹם וְהַיָּדָה
 מִכֻּסָּא אֶחָד הַשָּׁמַיִם הָרִאשׁוֹנִים בְּאֵי לְעוֹרֵי
 15 וְאֵלֵי חֲדָחֵי שָׁם אֲפֵל מִלְּבַי פְּרִים: וְבִאֲחֻדִי
 לְהִבְיָקֵךְ אֶת־אֲשֶׁר יִקְרָה לְעַמְּךָ בְּחַדְוֵי הַיָּמִים
 16 בִּי עַד חוֹן לִימִים: וְנִדְבַר עִמִּי פְּרִים
 הָאֵלֹהִים חֲתִי פְנֵי אֲרָצָה וְנִאֲלַמְתִּי: וְהַיָּדָה
 17 כְּדַמּוֹת בְּנֵי אָדָם נָעַע עַל־שַׁפְתֵי וְאִסְתַּחֲפֵי
 וְאֶדְבַרָה וְאִמְרָה אֶת־הַעֲמֹד לְגַבִּי אֶת־בְּפִרְאָה
 18 כְּרַפָּכִי צִוִּי עַלִּי וְלֹא עֲצוּחֵי מִן: וְהִרְדֵּךְ וַיְבַל
 19 עַבְדִּי אֶת־זֶה לְפָנֵי עַבְדֵי אֶת־זֶה וְאֵינִי מְשִׁיבָה
 לֹא יְעַמְדֵי בִּי כֹחַ וְלִשְׁמָה לֹא לְשֹׁאֲרֵי בִּי:
 20 וַיִּסַּף וַיַּעַבֵּ בִּי כְּמַרְאֵה אָדָם וַחֲזַקְנִי: וְאֲמַר
 אֶל־חַיִּיתִי אֵשׁ־הַמּוֹחַת שְׁלוֹם לְךָ חוֹן וְחוֹן
 וְנִדְבַר עִמִּי הַתְּחַלְתִּי וְאִמְרָה דְּבַר אֶת־בִּי
 21 חֲזַקְנִי: וְאֲמַר הַיְעֲשֶׂה לְפָנֵי בְּיָמַי אֵלַיךְ
 וְעַתָּה אֲשׁוּב לְהַלְחֹם עִבְדֶּךָ פְּרִים וְאֵינִי יֹצֵא

18 אֶת־בִּי: וְהַיָּדָה אֲלֵיךְ וְאִמְרָה וְשִׁמְעֵי כְּרַחֵךְ עֵינַי
 הָאֵלֵי שְׁמַמְלִיטִים וְהַיְעֲשֶׂה אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמֵךְ עֲלֵי
 19 בִּי לֹא עַל־צְדִיקוֹתַי אֲבָרֹךְ מִשְׁלֵם הַחַנּוּנוֹת
 לְשִׁמְעֵי בִּי עַל־חַמְדוֹת דְּבָבִים: אֶת־בִּי וְשִׁמְעֵה
 אֶת־בִּי מִלְּבָרָה אֶת־הַקְּשִׁיבָה וְעֲשֵׂה אֶת־הַמּוֹחַד
 20 לְמַעַקֵּךְ אֲלֵיךְ כְּרַחֵךְ עַל־עֵינַיךְ וְעַל־
 חֲטָאֵיךְ: וְעַד אֵינִי מְרַבֵּץ וּמְחַפֵּל וּמְחַדְרָה
 חֲטָאֵיךְ וְחַטָּאֵיךְ עִמִּי יִשְׁרָאֵל וּמְכַלֵּל חַדְוֵי
 21 לְפָנֵי יְהוָה אֲלֵיךְ עַל דְּרַקְשָׁתְּ אֵלֶיךָ: וְעַד אֵינִי
 מְרַבֵּץ בְּחַפְזֵיךְ הָאֵלֵיךְ נְדִיָּאל אֲשֶׁר רָאוּ
 22 בְּחוֹן בְּחַזְלָה מִעַתָּה בְּיָמַי נָעַע אֵלַי פֶּשַׁח
 מִכַּחַדְשֵׁיבִי: וַיְבֹן וַיְדַבֵּר עִמִּי וַיֹּאמֶר דְּנִיָּאל
 23 עֲשֵׂה נְצֻחֵיךְ לְהַשְׁפִּילֵךְ בְּיָדִי: פְּתַחֲלֵךְ חֲחַמְתֵּיךְ
 וְצֵא דְבֹר וְאֵלֵי בְּאֵינִי לְגַבִּי בִּי חֲמַדְוֹת אִתְּךָ
 24 וּבִן דְּבִרִּי הָבֵן בְּמַרְאֵה: שְׁמַיִם שְׁבַעִים
 נְחַמְדֵי עַל־עַמְּךָ: וְעַל־עַיִן קְרַשְׁתֵּךְ לְכֵלֵא הַשָּׁמַיִם
 וְלַחֲדָה חֲטָאֵיךְ וּלְמַסַּר עוֹן וְלְהַשִּׁיב צִדְקָה עַל־מַיִם
 25 לְחַיִּים חוֹן וְנִבְיָא וּלְמַשַּׁח קוֹשֵׁת קְדוֹשִׁים:
 וְחַדְשֵׁי וְחַפְזֵיךְ מִן־מִצְרָא דְבִרִּי לְהַשְׁבִּיב וּלְבַטֵּחַ
 26 יְהוּשָׁלִים עַד־מְשִׁיחַ נְגִיד שְׁבַעִים שְׁבַעִה
 וְשִׁבְעִים שְׁשִׁים וְשִׁשִּׁים חֲשׁוֹב וּנְבַטֵּחַ וְרַבֵּץ
 27 וְחַדְשֵׁי וּבְצִדְקָה הַעֲתִים: וְאֶחָד הַשְּׁמַיִם שְׁשִׁים
 וְשִׁשִּׁים יְפַח מְשִׁיחַ וְאֵין לוֹ הַיְעֲשֶׂה וְהַקְּשִׁיב
 לְשִׁחִית עִם נְגִיד הַבָּא וְקִצְצֵי בְּשִׁטָּה וְעַד קֶץ
 מִלְּחָמָה כְּחַרְצָה שְׁמַמְלִיט: וְהַגְּבִיר בְּחַיִּת לְרַבִּים
 שְׁבַעִי אֶחָד וְחַדִּי הַשְּׁבַעִי לְשִׁפְתֵי וּבִחַ וּמְחַדְרָה
 וְעַל בְּנֵי שְׁקִיצִים מְשַׁלֵּם וְעַד־מְלָה וְנִדְרָצָה
 חֲתִיךְ עַל־שְׁמַיִם:

CAP. X.

1 בְּשַׁחַת שְׁלוֹשׁ לְחַדֵּשׁ מִלְּךָ פְּרִים דָּבַר נְדָלָה
 לְדִיָּאל אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמוֹ בְּלַטְשַׁזַּר וְאִמְרָה
 2 הַדְּבָר וְצֵא נָזוּל וּבִן אֶת־דְּבָרֶיךָ וּבִטָּה לוֹ
 בְּפִרְאָה: בְּיָמֵים הָאֵם דְּנִיָּאל הָיִיתִי מְחַפֵּל
 3 שְׁלֹשָׁה שְׁבַעִים יָמִים: לְחֹם חֲמַדְוֹת לֹא אֲבַלְחֵי
 וּבְשֹׁר וַיְבִן לֹא־בָא אֵלַי בִּי וְסוּף לֹא־כָּתַבְתִּי עַד
 4 מִלְּאֵחַ שְׁלֹשָׁה שְׁבַעִים יָמִים: וּבְיָמֵים
 עֲשִׂיתִים וְאֶבְעֵה לְחַדֵּשׁ הָרִאשׁוֹן וְאֵינִי הָיִיתִי

אשר היה דבר ידוע אל יומה דבמא למלאות
 לחרבות וירושלם שבעים שנה: ואחמה את 3
 פני אל אדני האלמים לבקש תפלה ותחנונים
 בצום ושק ואסר: ואחפלה לידה אלה 4
 ואחנה ואמרה אנה אדני האל הגדול
 ופולא שמך היתה החרס לארצו ולשמרו
 מצותיו: חטאתו עשיתו הרשענו ומדנו וסור 5
 ממצותך ומשפטיך: ולא שמענו אל עבדך 6
 ודבאים אשר דברו בשמך אל מלכנו שרית
 ונאמנו ולא פלעם הארץ: קח אדני הצדקה 7
 ולנו בשת הפנים פנים הזה לאש ידודה
 ולשמך ירושלם לכל ישראל הימים והדורות
 בכל הארצות אשר יהיו שם במעלה 8
 אשר מעלך: ידוע לנו בשת הפנים
 למלכנו לשרית ונאמנו אשר חטאת קח: 9
 לאדני אלהי החיים והפולחן פי מדנו
 פי: ולא שמענו בקול הזה אלהי לבח 10
 בחורו אשר טון לפלנו ביד עבדו דבמאם:
 וכל ישראל עברו את החוק וסור למחו 11
 שמע בקול ותחך עלינו האלה השבעה
 אשר בחובה בחורו משה עבד האלמים פי
 חטאתו לו: וקם את דברו אשר דבר 12
 עלינו ועל שאפטינו אשר שפטינו לביא עלינו
 רעה גדולה אשר לא כעסנוה תחת כל השמים
 פאשר נעשתה בירושלם: פאשר בחוב 13
 בחורו משה את כל דעה הזאת פאה עלינו
 ולא חלוט את דפני: ידוע אלהי לנו
 משלינו ולהשפיל באמתו: וישק ידוע 14
 על הדעה ויביאה עלינו פי צדיק ידוע
 אלהינו על כל מעשלו אשר עשה ולא שמענו
 בקלו: ועתה אדני אלהי אשר הצארת 15
 את עמך מצרץ מצילים ביד חזקה ותעש לך
 שם פנים ידוע חטאתו ושענו: אדני בכל 16
 צדקותך ושבט יאסף וחרוק מעדך
 וירושלם דר קדשך פי בחטאתו ובשעור
 אביונו וירושלם ועמך לחופה לכל סביבותי: 17
 ועתה ושמע אלהי את תפלת עבדך ואל
 תחנותי והאר פלך על מקדשך השמים למען

מצותיה ותגדל יתו אל הגב ואל הפחד
 ואל הצמי: ותגדל עד צבא השמים והפל 10
 ארצה מן הצבא ומן הפוכבים והרמסם:
 ועד שר הצבא הגדול ומפני הרים הימיר 11
 והשקף מכוון מקדשו: וצבא תפתן על 12
 הימיר בפשע והשקף אמת ארצה ועשנה
 הצלחה: ואשמעה אחד קדוש מדבר ואמר 13
 אחד קדוש לשלמי המדבר עד מתי החון
 הימיר והפשע שלם תח וקדש וצבא מרמס:
 ויאמר אלי עד ערב נקר אפים ושלם מאת 14
 ונצדק קדוש: יהי בראי אני הניאל את 15
 החון ונבא קשה ביה חפה עמו לנביא פמאה
 נב: ואשמע קול אדם בן אהל וקרא ואמר 16
 נביאל הנו להלו את הפראה: ונא אצל 17
 עמלי ונבאו נבשתי והפלה על פני ואמר אלי
 הנו בן אדם פי לעת קץ החון: ובדבר 18
 עפי סדמתי על פני ארצה ונעבדי ועמדתי
 על עמדי: ואמר דגמי מודעה את אשר 19
 ידוע פאחורו היום פי למעד קח: האל 20
 אשר דאח בעל הידנים מלכי מדי ופרס:
 והצמד השעור מלך ון והקן והדולה אשר 21
 ביד עלינו הוא המלך הראשון: והצבור 22
 ותעמסה ארבע תוחה ארבע מלכות מצו
 ועמדה ולא נכו: ובאותיות מלכותם פדתם
 הששעים ועמד מלך ערפנים ומכו חדורו:
 וצעם פרו ולא נכו: ונשלאת ושיחיה הצלחה 24
 ועשה השחית עצומים ועם קדשים: ועל 25
 סכלו הצלחה מוקה פרו וכלבם תגיל
 ובשורה ישחית רבים ועל שר שרים: עמד 26
 וחסס תי אשר: ובראה הערב תפך אשר
 נאמר אמת הוא ואחיה סחם החון פי לימים
 רבים: ונאני הניאל סדיותי ונלחיתו לימים 27
 ואקים ואעשה את מלאכי המלך והשוחים
 על הפראה וכן מנין:

CAP. IX. ט

1 בשנת אחת לדינש בן אחשוורוש מורת מדי
 2 אשר המלך על מלכות פשדים: בשנת אחת
 למלכו אני דניאל ביטתי בפסחים מספר השנים

קדושים: פן יאכלו חיותו וביעורו מלכּו
 23 וביעורו החיה בארצו כי חשכא מן-כל
 מלכותו והאכל כל ארצו והדשפה והדבקה:
 24 וברניא עשר מפה מלכותו עשרה מלכו יקבון
 והחיון יקום אחריהו והוא ישא מן-קדמיה
 25 והלחה מלכו השפל: ומלכו לצד עילא
 וכלל לקדושי עליון וכלא יספּו להשגיה
 ומנן חיה וחייהם ביה ערעון ועדון
 26 ופל עון: ודיא יתב ושלטנה העדון להשמידה
 ולהרבה עד-סופא: ומלכותו ושלטנה ורבותא
 27 כי מלכה תחת כל-שמה יהיה לעם קדושי
 עליון מלכותה מלכות עלם וכל שלטנה לה
 28 יסלחון וישתפּעון: עד-פה סופא דמלכותא
 איה דניאל שגיא ורעיו ויהלטי חילי ושתפּען
 על ומלכותא בלבי נסח:

CAP. VIII. ח

בשנת שלש למלכות בלשאר המלך בחון
 1 נראה אלי אני דניאל אחי הנראה אלי
 בחזונו: ואראה בחון חיה ברניא וכל
 2 בשיוען הבירה אשר בעולם דבריה ואראה
 בחון ואני רחוק על-אבני אילן: ואשא עיני
 3 ואראה רעה: אל אחד עמד לפני האבן וכל
 קנים והקנים נבחרו והאחור נבחר מק
 4 השנית והנבחר עליה פאדוניה: ראיתי את
 האל מנחה יפה וצופה ונבנה וכל-חיות לא
 5 עמדו לפניו ואין מפל מידו ועשה סעסע
 הגדול: ואני והיו מן הדפה צפיד
 6 והיום בא מדבר-שב על-פני כל-הארץ
 ואין טעם פארץ והצפיד קרן חיות בן שימ:
 7 ויבא עד-האל בעל העולם אשר ראיתי עמד
 לפני האבן וירץ אלי בחמת פני: והאחור
 8 מצע: ואני האל והתמרמ אלו ויך איד
 האל וישפּו איד-שחי קרנו ולא-יהיה בן פאל
 ל-עמד לפניו ושלטה ארצה והמסדה ולא
 9 ויהי מצל לאיל מידו: וצפיד הענים הגדול
 עד-מאד וכעצמו נשפּרה היקן הגדולה
 10 ותעלטה חיות ארבע תחיתה לארבע והחיות
 השמים: ימך דאחור מום ונא קרן אחור

רבה אכלה ומדקה ושאר פגליה רססה
 והיא משניה מן-כל חיותו כי קדמיה וקרן
 8 עשר לה: משתפל היות ברניא וכל קרן
 אחור ועדו מלכת פינתו והלח מן-קדמיה
 קדמיה אחערק מן-קדמיה ואילו עיניו פעני
 9 אנשא ברניא דא ופס ממלך רבות: חוה
 היות עד כי סתן רמז ועמיק ימון תב
 לבשה: פתלח חיה ושש ראשה בעמך ללא
 10 פדסה שביכו ד-טר נפלחה כו דלקו: כד
 די-טר נגד ונפק מן-קדמיה אלה אשם
 11 לשמשלה ודפ רבון קדמיה וקבון דיא
 תב וספון פתוה: חוה היות פאחין מן
 קל מליא ורבותא כי קרא ממלכא חוה
 היות עד כי קטלה חיותא והרב נשמה
 12 ויהיה למקח אשם: ושאר חיותא העיו
 שלטנהו וארבה בימן דיהם לזן עד-ימן
 13 ועון: חוה היות פחוני לילא ואל עם עמי
 שמה פס אלש אתה הוא ועד-עתק ומיא
 14 משה וקדמיה הקדסדי: ולה רב שלטן
 וקרן ומלכו וכל עממא אמנא ולשניא לה
 15 יסלחון שלטנה שלטן עלם וירא יערה
 ומלכותה וירא תחולל: אחפיה
 16 וחיו איה דניאל בנ נדה וחיו ראשי
 ויהלטי: קרב על-ח מן-קדמיה וצפיד
 17 אבנא משה על-פל-נה ואמל וישד מליא
 18 והדעשני: אלה חיותא ורבותא כי אפן ארבע
 ארבעה מלכו וקבון מן-אשם: ויקבון
 19 מלכותא קדושי עליון ויחטון מלכותא עד
 עלמא ועד עלם שלמיא: אהין צבת לצפא
 20 על-חיותא וביעורא ויהיה שניה מן-עליון
 והחיה יחודה שניה דרסחל וטפּתיה דירמחש
 אכלה מדקה ושאר פגליה רססה: ועל
 קרניא עשר כי באשה ואחור כי מלכת ופלי
 מן-קדמיה תלת וברנא דפן ועיני לה ופס
 21 ממלך רבתן וחוחה רב מן-חטרניה: חוה
 היות וברנא דפן עבדא קרב עם-קדושי ויכלה
 22 לזן: עד דיראשה עמיק ומיא ודיא תב
 לקדושי עליון וחמא משה ומלכותא רססה

דניאל ו חקלו

23 לעלמן חיי: אלו שלח מלאכה וכן עם
 איותא ולא חבולני מל קבל די קדמוי וכו'
 השתכחתי לי ואף קדמוי מלאכה חבולה לא
 24 עבדתי: בארון מלאכה שניא טאב עליה
 ולמיאל אמר להקסתי מן נפא דהפק דמיאל
 מן נפא וקל חבל לא השתכחתי בה די דימן
 25 פאלהתי: ואמר מלאכה דהתינו נבייא אלה
 די אכלו קדמוי די דמיאל ולגב איותא רמו
 אפון ענידון ונשהדון ולא ממו לארשתי נפא
 עד די שלטו כדון איותא וכל עמידין
 26 דהיקו: בארון דרוש מלאכה פתב לכל עממא
 אמיא ולשניא די דארין בכל ארשא שלמסן
 27 ישנא: מן קדמוי שום טעם די וכל שלטון
 מלכו די דרון ואפון ודחלון מן קדום אלה
 די דניאל די דנא: אלה חיי וקאם לעלמן
 ומלכותה די לא תחפול ושלטנה עד סופא:
 28 משיב ומצל ועבד ארון ותמדין נשמיא
 ובארשא די שויב למיאל מן די איותא:
 29 דניאל דה האלח במלכותה דרוש ובמלכות
 פורש פריא:

CAP. VII. 1

1 בשנת חיה למלשאר מלך בבל דניאל חלם
 חזה וחזוי ראשה על משכבה בארון הלמא
 2 סבב ראש מלון אמר: ענה דניאל ואמר
 חזה רזית בחזוי עם ליליא ואף אפע חזי
 3 שמיא מעידון לפנא רבא: ואפע חזון רבין
 4 סלן מריפא שנין דא מרדא: קדמוי
 סאלה תפסן די משד לה חזה רזית עד די
 5 מליטו נפשה וטפיל מן ארשא ועל דחלון
 פאלש הקימת ולגב אנש דרב לה: ואף
 6 חזה אחרי תגייה דמיה לב ולשטן דה
 הקימת תחלה עלתן בפפשה פון שניה וכן
 7 אמרון לה קומי אכלי פשו שניא: פאר
 דה חזה רזית וארז אחרי פנמ ולה נפון
 אפע די שפן על צפיה וארבעה ראשון
 לחזותא ושלטן דרב לה: פאר דה חזה
 רזית בחזוי ליליא ואף חזיה רביעיה דחזיה
 ואמרנא ותקפא חזיה ושפן די פתל לי

יבא בש מן בל אלה ואלש עד יומין חלון
 9 לון מן מלך מלאכה יתרמא לגב איותא: פון
 מלאכה חקום אסרא ורשם כחבא די לא
 10 להשנה פדתמוי ופום די לא חעדא: מל
 קבל דה מלאכה דרוש רשם פתבא ואסרא:
 11 דניאל פוי דע די דרשם פתבא על לבתיה
 וכן פחיון לה בעליתיה מן דהשלם וחמון
 חלחה בימא הוא: פון על פרסודי ומעלה
 ומדא קום אלה מל קבל די דהוא עבד
 12 מן קדמת דה: ארון נבייא אלה דהשנה
 והשנה לדניאל ענה ומחפון קום אלה:
 13 בארון קבו ואמרין קום מלאכה על אסר מלאכה
 דהא אסר רשמת די כל אלש די יבא מן
 מלך אלה ואלש עד יומין חלון לון מן
 מלאכה יתרמא לגב איותא ענה מלאכה ואמר
 וצבא מלחה פדתמוי ופום די לא חעדא:
 14 בארון ענא ואמרין קום מלאכה די דמיאל די מן
 בני בלחא די דהי לארשם עליון מלאכה טעם
 ועל אסרא די רשמת חמון חלחה בימא ענה
 15 בעתה: ארון מלאכה פוי מלחא שלטע שניא
 באש עליון ועל דניאל שם כל לשונותיה ועל
 16 מעלי שמשא הוה משתדו להצלחה: בארון
 נבייא אלה דהשנה על מלאכה ואמרין למלאכה
 דע מלאכה די דה למדי ופום די כל אסר וקום
 17 די מלאכה דהקום לא להשנה: בארון מלאכה
 אמר דהתינו לדמיאל דמי נפא די איותא
 ענה מלאכה ואמר לדמיאל אלה די אסרה
 18 פלחלה בחזיהא הוא ושתכבד: דהתינו
 ארון חזה ושלטן על שם נפא דחמיה מלאכה
 בעוקתה ובעוקת רבסודי די לא חשטא צבו
 19 פניאל: ארון אול מלאכה להכלה וכן סור
 דחזון לא דעל קדמוי ושטנה פת עליון:
 20 בארון מלאכה נשפריא חקום פגריא
 21 ובחפלה לגב די איותא אול: וכמקרה
 לגב לדניאל בכל עציב ועק ענה מלאכה ואמר
 לדניאל דמיאל עבד אלה חיי אלה די
 אפשה פלחלה בחזיהא וכל לשונותיה מן
 22 איותא: ארון דמיאל עם מלאכה מל מלאכה

בְּשֹׁמֵר לֹא הִשְׁמַח לִבְךָ מִלֶּבֶל יוֹ כֹּל
 23 דַּהּ דַּעְתּוֹ וְעַל מַרָּא שְׁמִיָּא | דִּרְחֵמְכִי
 וְלִמְנִיָּא דִּי בִיחָה דִּיחָו קְדָמְךָ וְאַחֲרָה
 וְתַרְבִּיחָךְ שְׁלַחְךָ וְלִתְרַחֵף תַּמְרָא שְׁתַּחַּן פִּדְוֹן
 וְלֵאלֹהֵי כִסְפָא וְדִבְרָא נְחֵשָׁא פְרֻלִיא אַמְרָא
 וְאַנְטָא דִּי לֹא תִּינֵן וְלֹא שְׁמַעְתָּן וְלֹא דַעְתָּן
 שְׁבַחְתָּן וְלֵאלֹהִיא דִּי שְׁלַחְתָּן בִּידָהּ וְכֹל אֲדִרְתָּן
 24 לֹה לֹא הִיִּתְּוּ | פִּדְוִין מִן קְדָמְךָ שְׁלַח
 25 סַפָּא דִּירִידָא וְכֹחָא דַּהּ שִׁשִׁים | דַּהּ כְּתָבָא
 26 וְדִ שִׁשִׁים מִכָּא מִכָּא תִּקַּל וְסַרְסָן | דַּהּ פִּשְׁוֹ
 מִלְחָא מִכָּא מִכָּא אֵלֹהִיא מִלְכִּיחָךְ וְהַשְׁלֵמִיָּה |
 27 תִּקַּל תִּקְלִימָא נְכֹחִימָא וְהַשְׁכִּיחָתָא חֲסִיר |
 28 פִּרְסִים פִּרְסִים מִלְכִּיחָךְ וְהִדְבַח לְמִי וְפִרְסִים |
 29 פִּדְוִין | אֲכַר בְּשֹׁמֵר תִּלְבַּשׁ לְדִנְיָאֵל אֲרֻנְטָא
 וְתַמְכֵּא דִּירִידָא עַל צִוְרָה תִּכְסֹו עֲלוּדָה
 30 דִּירִידָוָא שְׁלִיט תִּלְבַּח בְּמִלְחָמָא | פִּה בְּלִילִיא
 קָשִׁיל בְּשֹׁמֵר מִלְּפָא בְּשִׂידָא |

CAP. VI 1

1 חדווש מדיא קבל מלכותא פנ שמן שתין
 2 ורחוק: שפר קום חווש והקום על מלכותא
 3 לאחשדופניא מאה ועשורין די לחון כל
 4 מלכותא: ועלא מדון סרכי חלחיה די דניאל
 5 חד מדון די לחון אחשדופניא אפן היבן
 6 לחון טעמא ומלפא לא יהווא נק: אפן
 7 דניאל דה יהוה מרפח על סרכיא
 8 ואחשדופניא כל קבל די חון ויורא פה
 9 ומלפא עשית להקמותה על כל מלכותא:
 10 אפן סרכיא ואחשדופניא חו בעין עדה
 11 להשפחה להניאל מצד מלכותא וכל עדה
 12 ושחורה לא יכלין להשפחה כל קבל די
 13 מרומן הוא וכל שלו ושחורה לא השוכחת
 14 עלויה: אפן נבייא אפן אמרון די לא
 15 מהשפח להניאל דה כל עדה לחן השפחת
 16 עלויה בדת אלהיה: אפן סרכיא ואחשדופניא
 17 אפן דרגש על מלפא וכן אמרון לה חווש
 18 מלפא לעמון חיי: אחיעטו כל סרכי מלכותא
 19 סנייא ואחשדופניא היבניא ושחורא
 20 לקמה קום מלפא ולהקפה אפן די כל די

מלי מלפא ורברגויה לבח משתייא עללה
 ענה מלפא ואחר מלפא לעמון חיי אל
 11 ובהלך רעיון חווש אל שחפן: אפן נב
 במלכות די חון אפן קישין פה ובזמי
 אפן סנייא ושלחתו חכמה פחכמת אפן
 השוכחת פה ומלפא נכרסע אפן רב
 חרמון אפן פשדאן גורן והמיה אפן
 12 מלפא: כל קבל די חון | ויורה ומכע
 ושלחתו משפר חלמן ואחרת אפן ומשד
 קטרין השוכחת פה בדיאל די מלפא שד
 שמה בלששאפ פנ דניאל חקרי ושפחה
 13 יתרה: פאפן הלא העל קום מלפא
 ענה מלפא ואפן להניאל אפן הוא דניאל
 די כן בע גלחיה די חו די דהי מלפא אפן
 14 מן יוד: ושמען עליו די חון אפן פן
 נדחו ושלחתו חכמה ויורה השוכחת פן:
 15 וכל העל קרמי חפמיא אשפיא די כתבה
 דה יקון ושפחה להדעתי ולא כהלקן פשר
 16 מלחא להדיה: ואפן שמעת עליו די
 חפל פשרין למשפר קטרין למשדא פן ון
 חפל פתבא למקרא ושפחה להדעתי
 ארנטא חלפא חמכא דירדבא על צארין
 17 ותלחא במלכותא השלט: פאפן ענה
 דניאל ואפן קום מלפא מתחך קך לחון
 ובכוחך לאחרן חכ ברם פתבא אפן למלפא
 18 ושדא אודעיה: אפיה מלפא אלה עי
 מלכותא ורבותא וקרא חווא חב לבכרע
 19 אפן: וכן רבותא די תב ליה על עמיא
 אפן ולשניא חו ואפן ודחיל מן קרמיו
 די חו צבא חוה קטל ויריה צבא חוה
 20 מלא ויריה צבא חוה מים ויריה צבא
 חוה משפלו וכד רם לבנה ורחה תקפח
 ל חוה דחול מן פדסא מלכותא וקרה דעיו
 21 כפה: וכן כל אשא מדי ולבנה | עם
 ויחחא שיי ועם ערדיא מוזה עשפא כתרין
 יט עמליה ופול שמיא נשמה יצטבע עד די
 דע די שליט אלה עימא במלחא אשא
 22 ולמן די צבא חקום עליה: ואפיה פה

חקלא דינאל ה

בְּשֵׁמֶה יִצְטַבַּע עַד דְּי שְׁעָה פְּלִשְׁתִּין רִבְדָּה
 31 וּמִסְרֻדֵי כְּפֻצֹרִין וְלִקְצַת וְיִמְאָה אֲהָה נְבִיכְדֶנֶצַּר
 עֵינֵי וְלִשְׂמִיָּא מְלִיחָה וּמְדִיעֵי עַלֵי יִתְּוֹב וְעֵלְמָה
 בְּרַכְתָּ לְחַיֵּי עֲלִמָּה שְׂבַחְתָּה וְהִדְרַתָּ דֵי שְׁלֵמְתָה
 32 שְׁלֵמִן עֲלֵם וּמְלִכְתָּהּ עִסְתָּ דִּדְךָ: וְכֹל דְּאִירֵי
 אֲרַעָא פְּלֵה חֲשִׁיבִין וּמְצַפְיָה עֵבֶר בְּחַל שְׂמִיָּא
 וְהִדְרֵי אֲרַעָא וְלֹא אִירֵי דִירִימְתָא בִּדְהָה וְאִמְר
 33 לָהּ מַה עֲבַדְתָּ: בְּהִי וּמְאָה מְדִיעֵי וְיִתְּוֹב עַלֵי
 וְלִקְצַת מְלִכְתָּהּ הִדְרֵי וְחַיֵּי יִתְּוֹב עַלֵי לְחַיֵּי הִדְרֵי
 וְרִבְרֵי יִבְעִין עַלֵי מְלִכְתָּהּ הַחֲקִירָה וְרִבְי יִתְּוִיהָ
 34 דְּהִסְפִּירֵי לֵי: פִּלְן אֲהָה נְבִיכְדֶנֶצַּר מְשַׁבַּח
 וּמְרֻמָּם וּמְהִיר לְמַלְכָּה שְׂמִיָּא דֵי מְלִיכְתָּהּ
 קִשְׁטֵי וְאִחְזַחְתָּהּ דִּין וְדֵי מְהִלְכֵן בְּגִדָּה יִכְל
 לְהַשְׁפִּילָה:

CAP. V. ה

בְּשֵׁמֶה יִצְטַבַּע עַד דְּי שְׁעָה פְּלִשְׁתִּין רִבְדָּה
 1 וְלִקְצַת וְיִמְאָה אֲהָה נְבִיכְדֶנֶצַּר
 2 בְּטַעַם חֲמֻרָה לְהִיחִירָה לְמַאֲלֵי דְהִבָּא וּכְסָפָה דֵי
 הַנְּפִל נְבִיכְדֶנֶצַּר אֲמִירָה מִן דְּהִיכְלָא דֵי בִירוּשָׁלַם
 וְשַׁחֲתִין בְּדִין מְלָכָה וְרִבְרֵיבְרֵי שְׁגֻלְתָּהּ וְלַחְנַחְתָּהּ:
 3 בְּאִדָּן דִּחְתִּיל מְאִנֵּי דְהִבָּא דֵי הַנְּפִקֵי מִךְ
 דְּהִיכְלָא דֵי יִבִּית אֲלֵהָ דֵי בִירוּשָׁלַם וְאִשְׁחִין
 4 בְּדִין מְלָכָה וְרִבְרֵיבְרֵי שְׁגֻלְתָּהּ וְלַחְנַחְתָּהּ:
 5 אִשְׁחִין חֲמֻרָה וְשַׁבְחֵי לְאֵלֵי דְהִבָּא וּכְסָפָה
 6 נְחֻשָׁא פְּחֻלָּה אֲרַעָא וְאִבְנָא: בְּהִי שְׁעָה לְפָקֵי
 אֲצַבְעֵן דֵי יִרְאֵשׁ וְכַתְּבִין לְקַבֵּל בְּרִשְׁתָּהּ עַלֵי
 7 בְּיָה דֵי כְּתָבֵי דְהִיכְלָא דֵי מְלָכָה וּמְלָכָה חִדְהָ
 8 פֶּס דָּא דֵי כְּתָבֵי: אִדָּן מְלָכָה וְחֵדֵי שְׁלֵמֵי
 וְעֵלְמָה יִבְהַלְזִנָּה וְקִטְמֵי חֲרָצָה מִשְׁחִין
 9 וְאִרְפַּתְתָּהּ דָּא לְדָא נְקֻשָׁן: קְרָא מְלָכָה בְּחַל
 10 לְהַעֲלֵה לְאִשְׁפִּיָּא בְּשִׂיָּא וְגִירָא עֵבֶר מְלָכָה
 וְאִמְר: לְחִיבִי בָּל דֵי כֹּלֵי אֲנָשׁ דֵּי יִבְרָה
 פְּתַבְהּ דְּרָה וּשְׁרִיָּה יִזְעִנֵי אֲרַעָא יִפְשׁ
 וְהִמְנִיבֵי דִירְהִבָּא עַל צִוְיָהּ וְחִלְהֵי בְּמִלְכְּתָהּ
 11 יִשְׁלֵט: אִדָּן עֲלִילִין כֹּל חִיבִי מְלָכָה וְלֹא־
 12 כְּדִילִין פְּתַבָּא לְמִקְרָא וּשְׁרָא לְהִידְעָה לְמִלְכָּא:
 13 אִדָּן מְלָכָה בְּשֵׁמֶה יִצְטַבַּע שְׂמִיָּא מְבַדֵּל וְחֵדֵי שְׁכִין
 14 עֵלְמָה וְרִבְרֵיבְרֵי מִשְׁחִין: מְלִכְתָּהּ לְקַבֵּל

בְּשֵׁמֶה יִצְטַבַּע עַד דְּי שְׁעָה חִדְהָ וְעֵלְמָה
 יִבְהַלְזִנָּה עֵבֶר מְלָכָה וְאִמְר בְּשֵׁמֶה יִצְטַבַּע חֲלִמָה
 וּשְׁרָא אֲלֵי יִבְרָה דֵּי עֵבֶר בְּשֵׁמֶה יִצְטַבַּע וְאִמְר
 17 מִיָּא חֲלִמָה לְשִׁיבְרֵי וּשְׁרָא לְעֵרְדֵי: אֵילָנָה
 דֵּי חַיִּית דֵּי רִבְה וְהִקְרָה וְהִמְסָה יִמְאָה לְשִׁמְיָה
 18 וְחִוְרָה לְכֹלֵי אֲרַעָא: וְעַסְיָה שְׁפִיר וְאִבְהָה
 שְׂמִיָּא וּמוֹן לְכֵלֵיבְרָה תְּחִוְרָה תְּחִוְרָה חִוְרָה
 19 בְּרָא וּבְעַסְפָּדֵי יִשְׁכַּן צַפְרֵי שְׂמִיָּא וְאִתְּוִד
 וְהָא מְלָכָה דֵּי רִבְתָּה וְהִקְרָה וְרִבְרֵיבְרֵי רִבְתָּה וּמְסַח
 20 לְשִׁמְיָה וְשְׁלֵמִין לְסוּף אֲרַעָא: וְהִי חִוְרָה
 מְלָכָה עֵינֵי וְקִיֵּשׁ נַחֵם וְכֹלֵי שְׂמִיָּא וְאִמְר בְּיָה
 אֵילָנָה תְּחִלְהֵי בְּרַם עֵרְדֵי שְׁרִיבְרֵי בְּאֲרַעָא
 שְׁבִקֵי וּבְאִסְרֵי דִירְפִירֵי וְהִשְׁרִיבְרֵי בְּחִמָּא דֵּי בְּרָא
 וְהַמְלֵי שְׂמִיָּא יִצְטַבַּע וְעַסְיָה חִוְרָה בְּרָא חֲלִקָה
 21 עַד דֵּי שְׁבַעֵה עֵדִין יִחְלִפֵן עֵלְמָה: דֵּי
 שְׁרָא מְלָכָה תְּגִירָה עֵלְמָה וְהָא דֵּי מְסַח עַלֵי
 22 מִיָּא מְלָכָה: וְלִקְצַת מִדִּין מִן אֲנָשָׁא וְעַסְיָה
 חִוְרָה בְּרָא לְהִוָּא מְרֻדֵי וְעַסְפָּדֵי כְּתִירִין וְלִקְ
 יִטְעִמִין וּמְפַל שְׂמִיָּא לִקְ מְצַבְעִין וְשַׁבְעֵה
 עֵדִין יִחְלִפֵן עֵלְמָה עַד דֵּי תְּבַדֵּעַ דֵּי שְׁלֵט
 עֵלְמָה בְּמִלְכְּתָהּ אֲנָשָׁא וְלִמְן דֵּי יִצְבָּא וְיִתְּוִיהָ:
 23 דֵּי אִמְר לְמַשְׁכֵּן עֵרְדֵי שְׁרִיבְרֵי דֵּי אֵילָנָה
 מְלִכְתָּהּ לִקְ לְאִמָּה מִן־דֵּי חִמְעֵי דֵּי שְׁלֵמִין
 24 שְׂמִיָּא: לִקְ מְלָכָה מְלִיכָה שְׁפִיר עֵלְמָה וְחֵדֵי
 בְּצִדְקָה פִּיקֵי וְעִוְיָהּ בְּמִתָּן עֵבֶר הֵן תְּחִוְרָה
 25 אֵילָנָה לְשִׁלְחָה: כִּלְמָא מְסָא עַלֵי נְבִיכְדֶנֶצַּר
 26 לְקַצַּת יִרְחִין וְחֵדֵי עֵרְדֵי עֵרְדֵי
 27 הִמְלֵי מְלִכְתָּהּ דֵּי בְּבַל מְרֻדֵי וְהָהּ עֵבֶר
 מְלָכָה וְאִמְר הִלָּא דָּא דָּהָא בְּבַל רִבְחָא דֵּי
 אֲהָה בְּחִוְרָה לְבִית מְלִיכָה בְּחִקְרֵי חֲסִי וְלִקְ
 28 הִדְרֵי: עֵדֵי מְלִיכָא בְּפֶסֶם מְלָכָה קֵל מִן שְׂמִיָּא
 כֹּל לִקְ אִמְרִין נְבִיכְדֶנֶצַּר מְלָכָה מְלִכְתָּהּ עֵרְדֵי
 29 מְרֻדֵי: וְכֹלֵי אֲנָשָׁא לִקְ מִרְחִין וְעַסְפָּדֵי בְּרָא
 מְרֻדֵי וְעַסְפָּדֵי כְּתִירִין לִקְ יִטְעִמִין וְשַׁבְעֵה עֵדִין
 יִחְלִפֵן עֵלְמָה עַד דֵּי תְּבַדֵּעַ דֵּי שְׁלֵט עֵלְמָה
 30 בְּמִלְכְּתָהּ אֲנָשָׁא וְלִמְן דֵּי יִצְבָּא וְיִתְּוִיהָ: בְּהִי
 שְׁעָה מְלִיכָה סַח עַלֵי נְבִיכְדֶנֶצַּר וְכֹלֵי אֲנָשָׁא
 סִידֵי וְעַסְפָּדֵי כְּתִירִין וְאֵלֵי וּמְפַל שְׂמִיָּא

33 לחייה: אחיה פמה רבין והמדיד פמה
 תישן מלכותה מלכות עלם ולשונה עבד
 די חר:

CAP. IV. ד

1 אנה נבכדנצר שלח דתת צביה ורענן פדכיל:
 2 חלם חתח וחדלנני החדון על משכבי חתוני
 3 ראשי יבדלני: וכל שים טעם לדעלתי
 4 קרמי לכל חפסי בכל דירשמי חלמא דדועמי:
 5 פתון עללין דרמפוא אשמיא פשויה נדריא
 6 וחלמא אכר אנה קרמיון ופשויה לא מחדוען
 7 לוי עד אחרון על קרמי דנאל דרשמה
 8 בלששאפי בשם אלה וי וחד אלהן קישין
 9 בה חלמא קרמיה אכתי: בלששאפי רב
 10 דרמפוא די אנה דעת די רח אלהן קישין
 11 דך וכלדך לאראם לך חתוי חלמי דחיות
 12 ופשויה אכר: חתוי ראשי על משכבי חורה
 13 דתיר ואלו אלהן פגוא ארמא דרומה שמיא
 14 רבה אילא חקת דרומה מיטא לשמיא וחדויה
 15 לכוף פל ארמא: עסיה שפיר ואבנה שמיא
 16 וכוון לכלארה תחורה חסיל: חתוי פרא
 17 ובעסודי דרון צפיר שמיא ובה חתוי פל
 18 בשרא: חתוי דתת פתוני ראשי על משכבי
 19 ואלו עד וקיש מן שמיא חתוי: קרא
 20 ביזל וכן אכר פוי אילא וקצצו עשודי אנה
 21 עסיה ובידה אבנה חתוי דחומא מן תחורה
 22 וצפריא מן עשודי: פים ענין שפודי
 23 פארמא שביק ויאסור דרסול וחדש בדתא
 24 די ברא ונמל שמיא וצטבע ועם דחומא
 25 חלקה בצעב ארמא: לבנה מן ארשמיא
 26 ישון חלב דחוא דחורב לה ושבעה עדין
 27 דלמס עלודי: בנורת עדין פחנמא ומאמר
 28 קדישן שאלמא עד דתבת דירבען דחיא די
 29 שליט עליא במלכות אלשוא חמן די תצבא
 30 ותפנה ושפל אנשים וקים עלייה: דנה חלמא
 31 חתוי אנה מלמא נבכדנצר ואסיה בלששאפי
 32 פשויה: אכר פל קבל די: פל חפסי מלכות
 33 לאיכלן פשויה לדועמי ואתיה פל די
 34 וחד אלהן קישין בך: אהן דנאל דרשמה

18 לו ענה ואמר למוא לאחיא וחד שלשה על
 19 די חתוי מלכות: ולמסן נבדליל די חלמה
 20 אכר לפשויה לשדוך מישוך ונעב לו למלמא
 21 פאתון טרא וקתא: פאתון נבדיא אלה פשויה
 22 פסדליתון פסישדון וסדליתון ולבשדון
 23 חלמי לוא אהן טרא וקתא: פל קבל דנה
 24 קרמי מלמא מלמא מרעסא ואחיא אנה
 25 ויחיה נבדיא אלה די הפסד לשדוך מישוך
 26 ונעב לו קבל הפסד שמיא די טרא: נבדיא
 27 אלה תלחיון שדוך מישוך ונעב לו נמל
 28 לוא אהן טרא וקתא מכפתון: אהן
 29 נבכדנצר מלמא חתוי וקם דרובדלה ענה
 30 ואמר לדועמי חלמא נבין חלמה ומיטא
 31 לנדיא מכפתון ענין ואחרון למלמא שמיא
 32 מלמא: ענה ואמר דא אנה חתוי נבין
 33 ארבעה שרון מלכות פאטרמא וחדל לא
 34 איתר פתון חתוי די רביעיא דמה לם אלהן:
 35 פאתון קרב נבכדנצר לחי אהן טרא
 36 וקתא ענה ואמר שדוך מישוך ונעב לו
 37 עבודי דאילמא עליא פקי ואתי פאתון
 38 נבין שדוך מישוך ונעב לו מן פגוא טרא:
 39 ומחנשין ארשודפליא סניא ופחורמא דחסי
 40 מלמא חתון נבדיא אלה די לא שלט טרא
 41 פנשמרון ושפי ראשון לא היחדון וסדליתון
 42 לא טע חתוי טי לא ערת דרון: ענה
 43 נבכדנצר ואמר פתון אלהן דירשדוך מישוך
 44 ונעב לו דירשדוך מלמא ושויב לעבודי די
 45 דירחצו עלודי ומלמא מלמא שפי ורבו
 46 נשמרון די לאיסלחון ולא יסדון לכל אלה
 47 לון אלהן: וכל שים טעם די כל עם
 48 אנה ולשון די יאמר שלח על אלהן די
 49 שדוך מישוך ונעב לוא חתוי ונעב וכתיה
 50 סלי ושתודה פל קבל די לא איתר אלה אהן
 51 די יימל להצלה פדסי: פאתון מלמא וצלה
 52 לשדוך מישוך ונעב לו במדינת בבל:
 53 נבכדנצר מלמא לכל עממא אמיא ולשניא
 54 די דרון בכל ארמא שלמסן ושנא: אהיא
 55 וחדויה די עבד עמי אילמא עליא שמי קרמי

דניאל ג ו הקבט

6 וְהָיָה בְּהַיְבֹאֵם בְּכִבְדֵי מַלְאָךְ וּמִן־יָדֵי
 לֹא יִפֹּל וַיִּסְבּוּ בְּיַד שְׂשַׁמַּי וַיְרִמָּה לְגוֹאֲ אֶת־
 7 מֶלֶךְ הַבְּרִיָּתָא׃ לִלְקַבֵּל דִּתָּא בְּהַ זְמַנָּא כְּדֵי
 שְׁמַעְתָּן מִלְּעַמְמֵיָא קֵל קִרְנָא מִשְׁדַּרְקִיתָא קִרְוִים
 שְׂבָבָא סַסְטִירִין וְכֹל וְנִי זְמַרָּא נְפִלִין מִלְּעַמְמֵיָא
 אֲמִיָּא וְלִשְׁמֵיָא סְגֻדָּא לְעֵלְמָא וְהָיָה בְּיַד־
 8 נְכִיכְדָּר מַלְאָךְ׃ לִלְקַבֵּל דִּתָּא בְּהַ זְמַנָּא
 קִרְבֵּי גִבְרִין מִשְׁדַּרְקִין וְאִכְלֵי קִרְבַּיִן בְּיַד־
 9 עַל וְאֲמִין לְנְכִיכְדָּר מַלְאָךְ מַלְאָךְ לְעַלְמָן
 הַיְוִ׃ אֲתֵיה מַלְאָךְ שְׁמֵיה סַסְטִירִין וְיִרְכַּל־
 10 יִשְׁמַע קֵל קִרְנָא מִשְׁדַּרְקִיתָא קִרְוִים שְׂבָבָא
 סַסְטִירִין וְסִפְלֵיה וְכֹל וְנִי זְמַרָּא יִפֹּל וַיִּסְבּוּ
 11 לְעֵלְמָא וְהָיָה׃ וּמִן־יָדֵי לֹא יִפֹּל וַיִּסְבּוּ וַיְרִמָּה
 12 לְגוֹאֲ אֶת־אֶת־מֶלֶךְ הַבְּרִיָּתָא׃ אִתֵּי גִבְרִין וְהָיָה
 דִּי־מִפְּתֵי הַחֹדֶן עַל־עֵבְרָתָא מְדִינַת בְּבֵל שְׁדַרְ
 13 מִשְׁדָּן וְעַבְדֵּי מִן נְבִרְיָא אֶתְּךָ לֹא־שְׁמֵי עֲלֵיךָ
 מַלְאָךְ שְׁמֵי לְאֵלֶיךָ לֹא מִלְּחִין וְלְעֵלְמָא דְהָבָא
 14 בְּהַ זְמַנָּא לֹא סְגֻדָּא׃ בְּהַ זְמַנָּא נְכִיכְדָּר
 15 וְהָיָה בְּהַ זְמַנָּא לֹא סְגֻדָּא׃ בְּהַ זְמַנָּא נְכִיכְדָּר
 16 בְּהַ זְמַנָּא לֹא סְגֻדָּא׃ בְּהַ זְמַנָּא נְכִיכְדָּר
 17 בְּהַ זְמַנָּא לֹא סְגֻדָּא׃ בְּהַ זְמַנָּא נְכִיכְדָּר
 18 בְּהַ זְמַנָּא לֹא סְגֻדָּא׃ בְּהַ זְמַנָּא נְכִיכְדָּר
 19 בְּהַ זְמַנָּא לֹא סְגֻדָּא׃ בְּהַ זְמַנָּא נְכִיכְדָּר

וְכִי־צִבְחָתָא דִּי־פִּסְחָתָא לְדוֹרְבָּהּ לְקַבֵּל בְּיַד־
 42 הַחִיָּתָא פִּסְחָתָא מִשְׁבֵּי בְּחִסְתָּא סִימָא׃ וְאַצְעֵת
 תְּנִיָּא מִפְּתֵי פִּרְוֵל וּמִפְּתֵי חִסְתָּא מִן־קִרְבַּיִן
 43 מִלְּחִתָּא הַחִיָּתָא תִּקְרָא וּמִפְּתֵי הַחִיָּתָא תִּבְרָה׃
 דִּי הַחִיָּתָא פִּסְחָתָא מִשְׁבֵּי בְּחִסְתָּא סִימָא מִחֲדַשְׁתָּן
 44 לְחֹן פְּרֻעַ אֲלִישָׁא וְלֹא־לְחֹן דְּמִן־דִּתָּא דִּתָּא עַשְׂרֵי
 דִּתָּא דִּי־רִכְדִּי פִּסְחָתָא לֹא מִחֲדַשְׁתָּא עַבְדֵּי־חִסְתָּא׃
 45 וּמִפְּתֵי־חֹן דִּי מִכְּבִיא אֲתֵי קִרְבֵּי אֶתְּךָ שְׂמִיָּא
 מִלְּחֵי דִּי לְעַלְמָן לֹא תִּחְתַּלֵּל וְלִמְלִיכָה לְעַם
 אֲחֵרִין לֹא תִּשְׁתַּבַּח וְחִסְתָּא חִסְתָּא מִלְּחִין מִלְּחִתָּא
 46 הַיְוִ אֶתְּךָ לְעַלְמָיָא׃ מִן־קַבֵּל דִּי־חִיָּתָא דִּי
 סַפְּרָא אֲחִירָתָא אֲתֵי דִּי־לֹא בְּתֵין דִּי־חִיָּתָא
 פִּסְחָתָא סִימָא חִסְתָּא נְסַפָּא וְהָיָה אֶתְּךָ אֱלֹהֵי רַב
 47 וְדַע לְמַלְאָךְ מַה דִּי לְהוֹרָא אֲחֵרִי דִּתָּא וְיִצִּיב
 48 חִלְמָא וְזִרְוִין פִּסְחָתָא׃ בְּהַ זְמַנָּא מַלְאָךְ
 נְכִיכְדָּר נִסְלַע עַל־אֲפֻרַיִן וְדִנְיָאֵל סַבְדֵּי וּמַסְחֵר
 49 וּמִדְּחִין אֲמַר לְעַסְתָּ לֵהוּ׃ עַבְדֵּי מַלְאָךְ דִּנְיָאֵל
 וְאֲמַר מִן־קִרְבַּיִן דִּי אֲחִירָתָן הוּא אֱלֹהֵי אֲחֵרִין
 50 וְיִרְאֵי מִלְּחֵי וְנִסְלַע חֹן דִּי יִמְתָּ לְמַגְלַת רִחָא
 51 אֲחֵרִין מַלְאָךְ דִּנְיָאֵל רַב־וְאֶתְּךָ רַבְרַבֵּן
 52 שְׂרַיָּא תִּבְרָה וְהַשְׁלִיכָה עַל פִּלְמִינִתָּא בְּבֵל
 53 וְחַבְרַמְלִין עַל מִלְּחִימֵי בְּבֵל׃ וְדִנְיָאֵל בְּנָא
 54 מִן־מַלְאָךְ וְעַפְּרֵי עַל פְּסֻדָּתָא דִּי מְדִינַת בְּבֵל
 לְשְׁדַרְךָ מִשְׁדָּן וְעַבְדֵּי מִן דִּנְיָאֵל פְּרֻעַ מַלְאָךְ׃

CAP. III. 2

1 נְכִיכְדָּר מַלְאָךְ עַבְדֵּי עֵלְמָא דִּי־רַב־וְאֶתְּךָ אֲחֵרִין
 שְׂרַיָּא פְּרֻעַ דִּי אֲחֵרִין שֵׁחַ אֲקִימָה בְּקִפְתָּא דִּי־רִחָא
 2 בְּמִדְיַתָּא בְּבֵל׃ נְכִיכְדָּר מַלְאָךְ שְׂרַיָּא לְמַכְשֵׁי
 לְאֲחִירָתָא סַבְדֵּי וְסַפְּרָא אֲחִירָתָא
 3 דְּנְבִרְיָא דְּחִיָּתָא חִסְתָּא וְכֹל שְׁלִטְנֵי מִדְּחִיָּתָא
 לְמַתָּא לְחַפְתָּא צִלְמָא דִּי הָקִים נְכִיכְדָּר
 4 מַלְאָךְ׃ בְּהַ זְמַנָּא מִחֲדַשְׁתָּא אֲחִירָתָא סַבְדֵּי
 5 וְסַפְּרָא אֲחִירָתָא דְּנְבִרְיָא דְּחִיָּתָא חִסְתָּא
 וְכֹל שְׁלִטְנֵי מִדְּחִיָּתָא לְחַפְתָּא צִלְמָא דִּי הָקִים
 נְכִיכְדָּר מַלְאָךְ וְאֲמִין לְקַבֵּל צִלְמָא דִּי הָקִים
 6 נְכִיכְדָּר׃ וְכִרְוֹא קִרְנָא בְּחֹל לִכְן אֲמִין
 7 עַמְמֵיָא אֲמִיָּא וְלִשְׁמֵיָא׃ בְּהַ זְמַנָּא דִּי־חִיָּתָא
 8 קֵל קִרְנָא מִשְׁדַּרְקִיתָא קִרְוִים סַבְבָּא סַסְטִירִין

וכן אמר להי' והשפוח נבל מן צמ נלמא
 הי ידע הי משרא למלא דידע: ענה מלאכ
 26 ואמר להיאל הי שמה בלשונאך ואחרך
 פול להדעשי הלמא הי חיות ושמה:
 27 ענה דניאל קום מלאכ ואמר חא הי מלאכ
 שאל לא חשימין אסמין דחשפון גזרין יכלין
 להשיה למלאכ: פום ארץ אלה בשמיא
 28 גלא רין וידע למלאכ נביכדנצר מה הי
 להוא באחרת חמא חלמך חתוי ואשך
 על משפוח דהי דא: אסיה מלאכ
 29 רשומך על משפוח סליק מה הי להוא אחר
 דהי וגלא חיא הידעך מדיה להוא: ואכה
 30 לא בחכמה הי ארעו פו מן פל דניאל חא דהי
 גלי לי מן על דברת הי משרא למלאכ וידעשן
 ודעשן לבדן חכמו: אסיה מלאכ חוזה
 31 דחיל ואלו צלם חול עמיא צלמא דבן רב חוזה
 32 יחד קאם לבבלך וחה חזיל: דא צלמא
 ראשה הי דרב סב חוזה ודעשד הי כסף
 33 מעוה ודכחה הי כסף: שקוה הי פזול
 34 וכליה מדין הי פזול ומדין הי חסד: חוזה
 דחיל פו הי דהגזרת אבן דילא בילין ומח
 35 לצלמא על דגלויה הי פחלא וחספא ודחקת
 דפון: פאון דקו בחוזה פחלא חספא כחשא
 36 כספא ודחבא ודול פער מן ארתי לט ולשא
 דפון דחא וכל ארץ לא השוכח לין ואכסא
 37 דרמח לצלמא הוח למור רב ומלאת פל
 ארשא: דהי חלמא ושמה נאמר קום
 38 מלאכ: אסיה מלאכ מלך מלכיא הי אלה
 שמיא מלכחא חספא ודקפא ויקרא דב לך:
 39 ובכל הי דאין בני אשא חוזה פרא ושך
 שמיא דב פרוך השלטון בעליון אסיה היא
 40 ראשה הי דבא: ופרוך חקום מלכו אחר
 ארשא מנדן ומלכו חלחא חזיל הי כחשא
 41 הי חשלת בכל ארשא: ומלכו רביעא דחא
 חקישא פפחלא פל קבל הי פחלא מהיק
 42 וחשל פלה וכפחלא הי מרעע פל ארץ חק
 ורע: הי חיותה רגליא ואצפחא מדין
 43 חסד הי פחל וכפון פחל מלכו פלתי חוזה

ודניאל דחמין ומלה כדבה ושדחיה
 דחמין למאכ קדמי עד הי עמא שחפא
 1 לון חלמא אכר לי ואפלע הי שמה ודחשמי:
 10 על כשיה קום מלאכ ואמר לארתי אל
 על יבשתיא הי מלח מלאכ יכל לחויה פל
 קבל הי פל מלך רב ושליט מלה כדו לא
 11 שאל לכל דכסם ואשך וכשדי ומלוא דר
 מלאכ שאל יורה ודחיל לא ארעו הי חוזה
 קום מלאכ לון ארעו הי מדין עם משרא
 12 לא ארעו: פל קבל דהי מלאכ פום וצפת
 13 שמיא חמל להבדה לכל חשימי בבלו ודחא
 נפלת ודחשימא מתפזרין ובעי דניאל ודחשדי
 14 להחשמה: פאון דניאל דרב עמא
 וטעם לא ידוך רב מדיחא הי מלאכ הי נסך
 15 לפלה לחשימי בבלו ענה ואמר לארתי
 שליטה דר מלאכ על מה דחא מתוצפה מן
 קום מלאכ ארץ מלחא ודע ארתי להיאל:
 16 דניאל על ובעא מן מלאכ הי זמן וסך לה
 17 וששרא לחויה למלאכ: ארץ דניאל
 לביתה אול להכניה משאל וסודה חסדי
 18 מלחא ודע: ודחמין למכשא מן קום אלה
 שמיא על דא דהי לא דחבון דניאל
 19 ודחשדי עם שמיא חשימי בבלו ארץ להיאל
 בחוזה דגלויא רוא גלי ארץ דניאל פוך
 20 לאלה שמיא: ענה דניאל ואמר לדא שמה
 הי אלהא מסך מן עלמא ועל עלמא הי
 21 חכמתא ובהותא דרלה דא: ודא מהשטא
 עדימא חכמא מהערה מלכן וכשדים מלכן
 22 דב חכמתא לחשימין ומרעא לידעי ביה:
 דא גלא עסקימא ומסורתא דע מה בחשוכא
 23 ודחיא עמה שרא: לך אלה ארתי
 מדיא ומשבח אלה הי חכמתא ובהותא דהי
 24 לי ובעי ודעשמי הי בעשא מנדן דמלח מלאכ
 ודעשמיא: פל קבל דהי דניאל על על ארתי
 25 הי מן מלאכ להבדה לחשימי בבל אול וכן
 אמר לה לחשימי בבל ארתי ודב העלני קום
 26 מלאכ וששרא למלאכ ארשא: ארץ
 ארתי בחוזה דהעל דניאל קום מלאכ

LIBER DANIELIS.

CAP. I. א

1 בשנת שלוש למלכות הדיקים מלך יחזקיה בא
 2 נביקראצ מלך בבל וישלם יצר עליה:
 3 ויחן את בניו את הדיקים מלך יחזקיה ומקצת
 4 כל בית האלונים ויביאם אצו שבעו בית
 5 אלהו ואת הכלים הבוא בית אצו אלהו:
 6 ויאמר המלך לאשפנו רב סריסו לחביא מבני
 7 ישראל ומזרע המלוכה ומישרי חמם: וידיים
 8 אשר אויבםם כל מאסו וסוטי מראה ומשגלים
 9 בכל חכמה וידי דעת ומבני מדע ואשר פח
 10 פהם לעמד בדומל המלך וללמוד סור ולשון
 11 פשוטים: וימן להם המלך הפרזום פיומו
 12 משתבג המלך ומין משושו ולגדלם שנים שלוש
 13 ומקצתם יעמדו לפני המלך: וידי בהם
 14 מבני יהודה הנאל הנגיה מישאל ועזריה:
 15 וישם להם שר הפריסים שמות וישם לרניאל
 16 מלמסאצ ולתנניה שדוך ומלמסאל מישוך
 17 ולעזריה עבד נטו: וישם הנאל על לבו אשר
 18 לא יתבוא בשתבג המלך ובגין משתחו ויבקש
 19 משר הפריסים אשר לא יתבאל: ויחן האלונים
 20 את הנאל לחסד ולחמםם לפני שר הפריסים:
 21 ויאמר שר הפריסים לרניאל ומה אני את אוני
 22 המלך אשר כפה את מאלכם ואת משתחכם
 23 אשר לפה וראה את פניכם ועשים כד האלונים
 24 אשר בגלכם וחיסםם את דאשי למלך: ויאמר
 25 הנאל אל המלך אשר כפה שר הפריסים על
 26 הנאל הנגיה מישאל ועזריה: נסגנו את
 27 עבדך ימים עשרה ויחמר לנו כד האלונים
 28 וסאכלה ימים ומשתחו: ויהא לפניך מראשו
 29 ומראה דללים האכלים את שתבג המלך
 30 וכאשר ראה עשה עש עבדך: וישמע להם
 31 לדבר הזה וינסם ימים עשרה: ומקצת ימים

עשרה טראה מראהם טוב וביא בשך כך
 2 על דללים האכלים את שתבג המלך: וידי
 3 המלך נשא את שתבגם ויין מזוניהם וטון
 4 להם ורענים: ודללים האלה ארבעתם טון
 5 להם האלונים מדע והשכל בכל ספור חכמה
 6 הנאל הבין בכל חזון וחלמיה: ולמקצת
 7 הימים אשר אשר המלך לביאם ויביאם שר
 8 הפריסים לפני נבכדנצר: וידבר אצם המלך
 9 ולא נמצא מפלם פדניאל הנגיה מישאל
 10 ועזריה ויעמדו לפני המלך: וכל דבר
 11 חכמה פיה אשר בקש מרם המלך וימצאם
 12 עש דוח על כל הדורטומים האששים אשר
 13 בכל מלכותו: וידי הנאל עד שנת אתה
 14 לכדש המלך:

CAP. II. ב

1 ובשנת שנים למלוכה נבכדנצר חלם נבכדנצר
 2 חלמיה ותחפסם רחזו ושחזו סדחה עליו:
 3 ויאמר המלך לקרא לדורטומים ולאששים
 4 ולמבשטים ולפשוטים להביד למלך חלמיו
 5 ויאמר ויעמדו לפני המלך: ויאמר להם המלך
 6 חלום חלמיו ותחפסם רחזו לדעת את דללים:
 7 וידבר הפשוטים למלך ארימח מלפא לעמון
 8 חזי אצו חלמא עבדך ושטרא סוזאו ענה
 9 מלפא ואמר לכשדיא מלחה מני אוזיא הן
 10 לא תודיעני חלמא ושטרה הדמון תחפסדון
 11 ויחסיין טלי יחסימון: והן חלמא ושטרה
 12 תחזון מתנן ונבזיה ויך שטיא תחפסן כך
 13 קדמו לך חלמא ושטרה דלמי: עט תניח
 14 ואמון מלפא חלמא ואמר לעבדך ושטרה
 15 סדחה: ענה מלפא ואמר מרעיל דע אמא
 16 די עטא אתון ובין כל קבל די חזיון די
 17 אוזיא מן מלחאו: די חלמא לא תודיעני

2 וְהָיָה: וְכָל־מַעֲשֵׂה הַקָּפוֹ תִּגְבְּרוּ וְיִשְׁרָשׁוּ | כִּי וּמַדְרֵי הַיְהוּדִים מִשְׁפָּטָה לְמַלְכֵי אֲחַשְׁוֵרֶשׁ 3
 נִדְעָה מִדְרֵי אֶסְתֵר נִדְעָה הַמְּלָכִי הַלְאֵה־הֵם | תִּגְדַּל לַיהוּדִים וְיֵצֵא לֵב אֶחָד דָּוִשׁ מִבֶּן לְעַמּוֹ
 פְּרוּצִים עַל־סָר דְּבַר הַיָּמִים לְמַלְכֵי מִדְּוִשָׁם: | וְדַבֵּר שָׁלֵם לְכָל־יְהוּדֵי:

חוק

סבס פסוק דמגלת אסתר מאה וששים ושבעה. וסימנ כדמי טו טד וקני עמי: וחציו וחטן
 אסתר ותאמר: ופרקו עשרה בא גד סימן: וחציו חמשה. וסימנ חד גב המוסח:

מגלת אסתר י חקבה

1 וישלח ספרים אל כל היהודים אשר בכל
 מדינת המלך אחשוורוש והקדים והדדקים:
 21 לקם עליהם להיות עמים את יום ארבעה
 עשר לחודש אדר ואת יום המשה עשר ב'
 22 בכל שנה ושנה: פילים אשר ירו בהם
 היהודים מאנניהם החולש אשר מרפד
 להם מעין למסדה ומאכל להם טוב לעשות
 אדום וכו' משתה ושמחה ומשלח מנה
 23 איש לרעה ומסחה לאנשים: וקבל היהודים
 את אשר יחלו לעשות ואת אשר כתב
 24 מרדכי אלהם: כי רמץ בן המרתא האבני
 צד מל'יהודים חשב על היהודים לאדם
 25 והפל פד רמז דגול להם ולאדם: ונבא
 26 לפני המלך אמר עם הספר ישוב מושבותי
 הרעה אשר חשב על היהודים על ראש וחלו
 ארז וארבעתו על העץ: על פן קרא ל'מים
 27 האלה פורים על שם הפד על פן על
 דברי האגרת האת ומרדכי על פנה ומר
 הגיע אלהם: קמו וקבל היהודים עליהם:
 ועל ידם ועל כל הגוים עליהם ולא יעמד
 28 להיות עמים את שני המים האלה פכתם
 29 וכמעט בכל שנה ושנה: הימים האלה
 מפנים ונעשים בכל יוד ויוד משפחה
 ומשפחה מדינה ומדינה ועד ועד וימי
 הפורים האלה לא יעמד מנוח היהודים
 30 חכם לא יסוף מועם: והכתוב אסתר
 המלכה בת אביהול ומרדכי היהודי את כל
 31 תקף לקם את אגרת הפורים האת השמח:
 32 וישלח ספרים אל כל היהודים אל שבע
 ועשרים ומאה מדינה מלכת אחשוורוש
 דברי שלום ואמת: לקם אדוני הפורים
 31 האלה בנצחם פאשר קם עליהם מרדכי
 היהודי ואסתר המלכה וכאשר קמו על
 32 בששם ועל ידם דברי הצומח וועקם:
 ומאז אסתר קם דברי הפורים האלה ונסתב
 32 בספר:

CAP. X.

1 ושם המלך אחשוורוש. גם על הארץ ויא

4 מרדכי עליהם כי יגדל מרדכי בבת המלך
 ושמו ורץ כל עמיתיו בראש מרדכי
 5 ורץ גדול ויש היהודים בכל אנניהם מסד
 דוד ויהי ויבן ויעש משאדם פרום:
 6 וישלח הפודה חנה היהודים ואבד המש מאת
 7 איש ואת פרסיהא ואת
 8 דלמן ואת אספיהא ואת
 9 פודיה ואת אדליא ואת
 10 אדדמא ואת פרסישאה ואת
 11 ארשי ואת ארזי ואת
 12 עשרה
 13 פני רמץ בן המרתא צד היהודים חנה ונבא
 14 לא שלח אדנייהם: פים יהיא פא מסד
 15 היהודים בששם הפודה לפני המלך: ואמר
 16 המלך לאסתר המלכה בששם הפודה חנה
 17 היהודים ואבד המש מאת איש את עשרה
 18 בני רמץ בששם מדינת המלך מה עשו ומר
 19 שאלתו ויפון לך ומה בששם עד ותעש:
 20 ויהי אסתר אס על המלך טוב יפון גם
 21 מר ליהודים אשר בששם לעשות פד
 22 האם ואת עשרה בני רמץ יחלו על העץ:
 23 ואמר המלך לעשות פן ותפון דח בששם
 24 ואת עשרה בני רמץ חלו: ויקללו היהודים
 25 אשר בששם גם פיום ארבעה עשר לחודש
 26 אדר ויהי בששם שלש מאת איש ונבא
 27 לא שלח אדנייהם: ושאר היהודים אשר
 28 במדינת המלך קהלו ועמד על נפשם
 29 וטרח מאניהם ורדו בשאדם המשה
 30 ושבעם אלף ונבא לא שלח אחיהם:
 31 פים שלשה עשר לחודש אדר וטרח פארבעה
 32 עשר ב' ועשה ארז ים משתה ושמחה:
 33 היהודים אשר בששם מקלו בשלשה עשר
 34 ב' וארבעה עשר ב' וטרח בהמשה עשר ב'
 35 ועשה ארז ים משתה ושמחה: על פן
 36 היהודים הפורים יהששם בעי הפודה
 37 עמים את ים ארבעה עשר לחודש אדר
 38 שמחה ומשחה ויום טוב ומשלח מנה איש
 39 לעדה: ויסת מרדכי את היהודים האלה

7 המלך והמלכה: והמלך גם פתחו מלכותו
 הין אלנת הירון והמן עמד לבקש על נששו
 מאסר המלכה כי ראה פרמלחה אלה הרעה
 8 טח המלך: והמלך שב מפת הירון אל
 ביתו משתה הין והמן נל על המטה אסר
 אסר עליה ואסר המלך רגם לבוש אד
 המלכה עמי בנה והמן יצא מש המלך וטמ
 9 המן חסו: ואסר הרעסה אד מרדפחטים
 לגי המלך גם הדו הניץ אסר עשה המן
 למרדכי אסר דם טוב על המלך עמו בבת
 המן גבה החשים אמה ואסר המלך וילדו
 10 עליו: וילדו ארדלם על הניץ אסר והמן
 למרדכי וחסת המלך שכבה:

CAP. VIII. ח

1 ביום הדיא טמן המלך אחשוורוש לאסר
 המלכה ארצות המן צור יהודיים ומרדכי
 2 פא לפני המלך פרדינה אסר מה הדיא
 לה: וסר המלך ארדפשוטו אסר העבד
 מרמן ויתנה למרדכי ותטם אסר ארמרכי
 3 על ציח המן: ותיקף אסר ותנפם לפני
 המלך ותפל לפני רגליו ותקד ותחנן לו
 להעבד ארדעת המן האני את ממשלו
 4 אסר ושב על יהודיים: וישט המלך לאסר
 את שרבת הדוב והקם אסר ותעמד לפני
 5 המלך: ויאסר אם על המלך טוב ואם
 מצאני חן לפני וכשר הדב לפני המלך
 ויטבה אני בעיניו ויחב להשיב את הפסחים
 ממשנת המן כי המדיח האני אסר פנב
 לאפר ארדודיים אסר בכל מדינות המלך:
 6 כי איכבה אכל וראיתי פרעה אשור ומצא אד
 עמי ואיכבה אכל וראיתי באבן מלכותי:
 7 ויאסר המלך אחשוורוש לאסר המלכה למרדכי
 יהודי רפה בית המן טמני לאסר ואתו וילדו
 8 על הניץ על אסר שלח דו יהודיים: והאם
 פתם על יהודיים פטוב בעיניכם בשם המלך
 ותחמו בטבעת המלך פר טוב אסר נכתב
 בשם המלך ותחיים בטבעת המלך אין
 9 להשיב: ויערא ספר המלך בעת הדיא

בחוש השלישי הוא חוש סוף בשלושה
 ועשרים פ' וכתב בכל אסר צדו מרדכי אל
 יהודיים ואל הארשודפנים והפוחה ושלי
 המדינת אסר: מהו ועד פש שבע ועשרים
 ותשה מדינה מדינה ומדינה ככתבה עם ועם
 10 מלשו ואל יהודיים פתכם ומלשום: וכתב
 בשם המלך אחשוורוש ותחיים בטבעת המלך
 וישלח ספרים ביד הרצים פסחים רבני הרקש
 11 הארשודפנים בני הרפאים: אסר טמן המלך
 ליהודיים אסר: וכל עיר ועיר להקורא לעמוד
 על נששם להטמר לדגל לאפר אד פל ויל
 עם ומדינה הרצים אדם סף וישים לשלם
 12 לכו: ביום אדו בכל מדינות המלך אחשוורוש
 בשלושה עשר לחוש שלים עשר הארשוד
 13 אדו: פחשנן הרפב להפון דת בכל מדינה
 ומדינה נלי לכל העפנים ולדוח יהודיים
 14 ערדים ליום הזה להקם מארבים: הרצים
 רבני הרקש הארשודפנים יצא מרחלים
 ודחשים בדי המלך דוחת טתה בששון
 15 המדיח: ומרדכי יצא מלשני המלך מבלש
 מלכות וכלת חור ועטרה דיל ודולח ותמקד
 16 פץ וארמון העיר שישן צדלה ושמוחה:
 ליהודיים דוחה אדה ושמוחה וששן וקר:
 17 ובכל מדינה ומדינה וכל עיר ועיר מקום אסר
 דב המלך ודחו מלני שמחה וששון ליהודיים
 משתה ויום טוב ורבים מעמי הארץ מתיהודיים
 פרטל פחד יהודיים עליהם:

CAP. IX. ט

1 ובלשים עשר חוש הוא חוש אד בשלושה
 עשר יום פ' אסר דצו דב המלך ודחי
 להעשור ביום אסר שפדו אבני יהודיים
 לשלם פלים ונהפוך ויא אסר ישלמו יהודיים
 2 הפה בשמחה: מקורא יהודיים בעייהם
 בכל מדינות המלך אחשוורוש לשלח יד
 במבוקש רעום ואיש לא עמד לפניהם פר
 3 כול פחדם על פל העפנים: וכל שרי המדינות
 הארשודפנים והפוחה ועש המלאכה אסר
 למלך כמסאים אד יהודיים פרטל פחד

9 להשיב: ויערא ספר המלך בעת הדיא

מגלה אסתר ו חקבו

1 ואמר המלך גלפו למי יחפץ המלך לעשות
 2 ויבד יחד מבני: ואמר המלך אל המלך אשר
 3 אשר המלך חפץ בקרבו: וביא לבוש מלכות
 4 אשר לבוש פו המלך וסוס אשר רכב עליו
 5 המלך ואשר נתן פרו מלכות פראשו: ונתן
 6 הגבש והפאס על ידו אשר משעו המלך
 7 הפרחיים והגבשו את האיש אשר המלך
 8 חפץ בקרבו והתקפו על הסוס ברחוב העיר
 9 וקרא לשמו פכה יעשה לאיש אשר המלך
 10 חפץ בקרבו: ואמר המלך להמן מחר נח
 11 את הגבלש ואת הסוס פאשר דפרתו ועשה
 12 כן למדכי והדחי והושב בשער המלך אל
 13 חפל דבר מכל אשר דפרתו: ויפתח המלך את
 14 העלם ואת הסוס והגבש את מדוכי ותפרידו
 15 ברחוב העיר וקרא לשמו פכה יעשה לאיש
 16 אשר המלך חפץ בקרבו: וישב מדוכי אל
 17 שער המלך והמן נדחה אל ביתו אבל נחשי
 18 ראשו: וספר המלך לורש אשתו ולכל אחיביו
 19 את כל אשר נהנה ויאמר לו חכמי וורש
 20 אשתו אם מודיע דאדמים מדוכי אשר התולת
 21 לפל לשמו לאדחול לו פרסול תפול לשמו:
 22 עדים מדפים עמו וסרסו המלך הדעה
 23 ויסגלו להביא את המלך אל המשתה אשר
 24 עשתה אסתר:

CAP. VII. 1

1 וביא המלך והמן לשוחט עם אסתר המלכה:
 2 ואמר המלך לאסתר גם כיום השני במשתה
 3 הין מה שאלתו אסתר המלכה ותנתן לך
 4 ומה בקשתו עד תצו המלכות ותעש: ותמן
 5 אסתר המלכה ותאמר אסמכאיתו תן בענין
 6 המלך ואם על המלך טוב תתן לי בשש
 7 בלא אלו ועמי בקשתו: כי מפרט אני ועמי
 8 להשמד להדג ולחבו ולאלו לעמים ולשטוח
 9 נמשרת הדחשו כי אין דבר שיה ברוך
 10 המלך: ואמר המלך אחשווש ואמר
 11 לאסתר המלכה מי דבר זה ואיזה דבר אשר
 12 מלא לבו לעשות כן: ותאמר אסתר אשר
 13 צו ואיב המלך דבר הזה והמן נכסו מלכ:

1 וביא המלך והמן אל המשתה אשר עשתה
 2 אסתר: ואמר המלך לאסתר במשתה הין
 3 מה שאלתו ותנתן לך ומה בקשתו עד תצו
 4 המלכות ותעש: ותמן אסתר ותאמר שאלתי
 5 ותקשתי: אסמכאיתו תן בשעו המלך ואם
 6 על המלך טוב תתן את שאלתי ולעשות
 7 את בקשתי וביא המלך והמן אל המשתה
 8 אשר עשתה להם ומה עשתה ביום המלך:
 9 ויצא המלך ביום ההוא שמת טוב לב וכראו
 10 המלך את מדוכי בשער המלך ולא קם ולא
 11 ועמסו ופלא המלך על מדוכי חמה: ותאמר
 12 המלך ויבא אל ביתו וישלח ויבא את אחיביו
 13 ואחורוש אשתו: ויספר להם המלך את דבר
 14 עשו ותב פניו ואת כל אשר נהנה המלך ואת
 15 אשר נשאו על הדמים ועבד המלך: ואמר
 16 המלך אם לאדמים אסתר המלכה עם המלך
 17 אל המשתה אשר עשתה פי אסתרתי וכן
 18 למחר אני קרא לה עם המלך: וכל זה
 19 איננו שורה לי בכל עת אשר אני ואת איד
 20 מדוכי והדחי וישב בשער המלך: ותאמר לו
 21 ורש אשתו ולכל אחיביו יעשו עץ גבה המשים
 22 אמה ויבנהו: אמר המלך ויחלו את מדוכי
 23 עליו וכן עם המלך אל המשתה שמת וישב
 24 הדיב לשני המלך ויעש המלך:

CAP. VI. 1

1 בפילה הורא מדה שנת המלך ואמר להביא
 2 אחסורו הכסות דברי המלך ויהי מרואם
 3 לשני המלך: ותמצא סובב אשר הדור מדוכי
 4 על בנורא ורש שני סרסו המלך משמתי
 5 הפך אשר בקשו לשלח לו במלך אחשווש:
 6 ואמר המלך מה בעשה הן גדולה למדוכי
 7 עליה ואמר בשער המלך משחיתו את עשה
 8 עמו דבר: ואמר המלך מי בנעז והמן פא
 9 לחצר בית המלך והצוה לאמר למלך
 10 לחלח את מדוכי על המלך אשר הין לו:
 11 ואמר נעש המלך אליו דבר המלך עמו בקצו
 12 ואמר המלך וביא: ויסא המלך ואמר לו המלך
 13 מה לעשות פאשר אשר המלך חפץ בקרבו

מִלֵּשׁ וְאִתְּחַדְתִּי הַמֶּלֶךְ אִינְם עֲשִׂים וְלִמְלֹךְ
 9 אִךְ לֵשׁוֹת לְדַחֵם: אִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב יִתֵּן
 לְאִדָּם: וְעֲשׂוֹת אֱלֹהִים פִּשְׁפֹּסֵת אֲשֶׁר לֹא עַל-
 10 חַי עֲשֵׂי הַמַּלְכָּה לְהִיא אֶל בְּנֵי הַמֶּלֶךְ: וְיִסַּר
 הַמֶּלֶךְ אֶת-שִׁבְעֵינָה מִעַל יְדוֹ וְיִחַדֵּה לְרַגְלָם בְּד-
 11 הַמִּדְוָה הַבָּנִי עַד הָרְדִידִים: וְיִאֲמַר הַמֶּלֶךְ
 לְרַגְלָם הַקִּבִּי כִּינֹן לֵךְ וְחַלְלֵם לְעֲשׂוֹת בֹּא פִּנְסוֹ
 12 בְּעֵינָה: וְיִקְרָא סִמְרֵי הַמֶּלֶךְ בְּרוּשׁ וְרֵאשִׁין
 בְּשִׁלְשֵׁה עָשָׂר יוֹם בֹּא וְיִכְתֹּב כָּל-אֲשֶׁר צִוָּה
 הַמֶּלֶךְ אֶל אֲחֻשְׁתִּירֵשׁ הַמֶּלֶךְ וְאֵל יִפְחֹת אֲשֶׁר
 עַל מִדְיָה וּמִדְיָה וְאֵל-שָׂרִי עִם וְעַם מִדְיָה
 13 וּמִדְיָה כִּכְתָבָה וְעַם וְעַם פִּלְסוּס בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ
 אֲדֹשָׁלוּס כִּכְתָב וְרוּחָם בְּמַעֲשֵׂי הַמֶּלֶךְ: וְנִשְׁלַח
 סָרִיסִים בְּיַד הַרְצִיִם אֶל-פֶּלְמוּטֵרָה הַמֶּלֶךְ
 לְהִשְׁמִיד לְרֹדֵן וְלִמְנַח אֶת-פֶּלְמוּטֵרָה וְהַרְצִיִם
 וְעַד רֹגֵן טָרַף וְנִשִּׁים בָּיִת אֲחִיר בְּשִׁלְשֵׁה עָשָׂר
 לְחֹדֶשׁ שָׁנִים עָשָׂר הַיָּא חֹדֶשׁ אֶתְרֵם אֶתְרֵם
 14 לְכֹז: פִּתְשֵׁן הַרְבֵּב לְרַחֵף דַּח בְּכָל מִדְיָה
 וּמִדְיָה כְּלִי לְכַל-הַעֲצָמִים לְהוֹת עֲרוּסִים לְיוֹם
 15 הַזֶּה: הַרְצִיִם וְצֵא וְרוּחָם בְּיַם הַמֶּלֶךְ הַיָּא
 סִמְרֵה בְּשִׁשִּׁין בְּיַמֵּי הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶךְ שָׁמַר לְשׂוֹחַת
 הַדְּעִי שִׁשִּׁין בְּכִכְה:

CAP. IV. ד

1 וּמִדְיָה יָדַע אֶת-מַלְאֲכֵי נַעֲשֵׂה וַיַּעַז מִדְיָה
 אֶת-בְּנָוִי וַיִּלְבַּשׁ שָׂק וַיִּסַּר וַיֵּצֵא בְּרוּךְ הַשֵּׁד
 2 וַיַּעַז וַעֲזָה נְדוּלָה וּמִרָה: וַיֵּטֵא עַד לִמְנַח
 שַׁעַר הַמֶּלֶךְ בִּי אֵין לֵאמֹר אֶל-שַׁעַר הַמֶּלֶךְ
 3 בְּלִבֹּשׁ שָׂק: וּבְכָל מִדְיָה וּמִדְיָה מִקִּיָּם אֲשֶׁר
 דַּח הַמֶּלֶךְ וְחָדָל כְּלִיָּה אֲבֵל בְּרוּל לְהַרְצִיִם
 וְצָחַם וְכָבִי וּמִסְפַּד שָׂק וַיִּסַּר וַעַז לְרַחֵם:
 4 וְחִבְיָאִיָּה נַעֲשׂוֹת אֲסִיָּה וּמִסִּיָּה וַיַּעֲזָה לֵיה
 וְיַחְזֹלְחַל הַמַּלְכָּה מֵאֵי וְחִשְׁלַח בְּרוּסִים לְהַלְבִּישׁ
 אֶת-מִדְיָה וְלִחְסֵד שִׁשִּׁין מַעֲלֵה וְלֹא קָבַל:
 5 וְיִקְרָא אֲסִיָּה לְרַחֵף מִסִּיָּם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר
 דַּחֲמִיד לְפָנָה וַיַּצִּיָּוֵה עַל-מִדְיָה לְרַחֵם מִד-
 6 הַזֶּה וְעַל מִדְיָה: וַיֵּצֵא וַיִּתֵּן אֶל-מִדְיָה אֶל-
 7 רְחֵב הַיָּדִי אֲשֶׁר לִמְנַח שַׁעַר הַמֶּלֶךְ: וַיַּעֲזָלוּ
 מִדְיָה אֶת מַלְאֲכֵי קִרְוֵה וְחֵא וּפְרִשַׁת הַמֶּלֶךְ

CAP. V. ה

וְחָדָה בָּיִת וְשִׁלְשֵׁי וְחַלְבֵשׁ אֲסִיָּה מִלְכֹת
 וְהַעֲמִיד בְּחַצְוֵי בֵּית-הַמֶּלֶךְ הַשְּׂמִיחִית נִכַח בֵּית
 הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב עַל-כִּסֵּא מִלְכֹתוֹ בְּבֵית
 הַמִּלְכֹת נִכַח פִּתְחַ הַבַּיִת: וַיְחַד כִּרְאֵת הַמֶּלֶךְ
 2 אֶת-אֲסִיָּה וְהַלְבִּישָׁה עֲמִידָה בְּחַצְוֵי מִשְׁאֵה חֹן
 בְּעֵינָה וְשִׁשִּׁת הַמֶּלֶךְ לְאֲסִיָּה אֶת-שְׂרִיבֵת הַרְבֵּב
 אֲשֶׁר בְּיַד וְיִקְרַב אֲסִיָּה וַיַּעַז פִּדְאֵם וְהַרְבִּיט:
 3 וַיִּאֲמַר לֵיה הַמֶּלֶךְ מִדְּעַף אֲסִיָּה הַמַּלְכָּה וּמִדְ-
 4 בַּעֲשָׂתָה עַד-חַצְוֵי הַמִּלְכֹת וַיִּתֵּן לָהּ: וַיִּאֲמַר
 אֲסִיָּה אִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב יֵאמֹר הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶךְ
 5 דָּחִים אֶל-הַמַּלְכָּה אֲשֶׁר עֲשִׂיתִי לֹ: וַיִּאֲמַר
 הַמֶּלֶךְ מִרְחֹל אֶת-דְּמֵן לְעֲשׂוֹת אֶת-דְּחֵב אֲסִיָּה

מגלה אסתר ג הקמא

אד אסתר מכל־דְּשִׁיִּים וְתַשְׁאִיחֵן וְחֹסֵד לְפָנֵי
 מֶלֶךְ־הַבְּתוּלֹת וְשֵׁם פְּתוּ־מַלְכָּה בְּאַשְׁמֵה
 וַיְמַלְכָהּ תַּחַן וְשִׂיחֵי: וַיֵּשֶׁב הַמֶּלֶךְ מִשְׁתֵּה 18
 גִּדּוּל לְכָל־שְׂרָיִו וַיְבָרִיךְ אֶת מִשְׁתֵּה אֲסִיָּה
 וְהִבְחִי לַמְּדִיטוֹת עֲשֵׂה וַיִּתֵּן מִשְׁתָּה בְּיַד הַמֶּלֶךְ:
 וַיִּבְרָכֶנּוּ בַחֲלוֹחַ שְׂנִיֹּת וּמְדִכֵי יֶשֶׁב בְּשֵׁשׁ־ 19
 הַמֶּלֶךְ: אֵין אֲסִיָּה מְגִדָּה מְלַחְמָה וְאֶת־ 20
 עֲשֵׂה פְּאִישׁ צִיָּה עֲלֵיהּ מְדִכֵי וְאֶת־ מְכֹמֵר
 מְדִכֵי אֲסִיָּה עֲשֵׂה פְּאִישׁ דְּהִתָּה בְּאַמְסָה
 אִיָּו: בְּיָמִים הָאֵלֶּם וּמְדִכֵי וְשֵׁב בְּשֵׁשׁ־ 21
 הַמֶּלֶךְ קֶצֶף גִּבְתָּן וְרִשֵׁי שְׁמֵי־סִיָּס הַמֶּלֶךְ
 מְשִׁמְרֵי הַפֶּתַח וַיִּבְקָשׁוּ לְשַׁלַּח יָד בְּהַמֶּלֶךְ
 אֲחֻשׁוּשׁ: וַיִּדְעוּ הַדְּבָרִי לְמַדְרֵי וַיַּגִּד לְאֲסִיָּה 22
 הַמַּלְכָּה וַיִּתְאַמֵּר אֲסִיָּה לְמַלְכֵּךְ בְּשֵׁם מְדִכֵי:
 וַיִּבְקָשׁ הַדְּבָרִי וַיַּעֲלֵם וַיִּחַלֵּם שְׂנִיָּים עַל־קֶצֶף וַיִּפְרַח 23
 בְּכֹסֶר דְּבָרֵי הָאֵלֶּם לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ:

CAP. III. ג

אֶת־דְּבָרֵי־הָאֵלֹהִים בְּלֵיל הַמֶּלֶךְ אֲחֻשׁוּשׁ 1
 אֲחֻדְבָּן בְּן־הַפְּתוּחָה דְּאֵנְגֵי וַיִּשְׁאֲרֵהוּ וַיִּשֵׁם
 אֲחֻפְסָא מֶלֶךְ בְּלֵיל־הַשְּׂוֹמֵם אֲשֶׁר אִיָּו: וְכֹל־ 2
 עֲבָדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־בְּשֵׁשׁ הַמֶּלֶךְ פְּרִיעִים
 וּמִשְׁתַּחֲוִיִּים לְהֶקֶן פִּיֶּכֶן צִיָּה לֵיל הַמֶּלֶךְ וּמְדִכֵי
 לֹא יָכִתֵּה וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה: וַיִּתְאַמֵּר עֲבָדֵי הַמֶּלֶךְ 3
 אֲשֶׁר־בְּשֵׁשׁ הַמֶּלֶךְ לְמַדְרֵי מִתְּרַע אִתְּהָ עִמֵּי
 אֶת מִצְוֵת הַמֶּלֶךְ: וַיְדַע פְּאִמְרֵם אֱלֹהֵי יוֹם 4
 יוֹם וְלֹא שְׁמַע אֱלֹהִים וַיִּגְדּוּ לְהֶקֶן לְאִירָה
 הַיַּעֲמֹד דְּבִרַי מְדִכֵי פִּרְדֵּי־הַדָּר לְדָם אֲשֶׁר־הוּא 5
 דְּהִדְוִי: וַיִּרָא הָרֶם בְּרִאֵן מְדִכֵי פִּרְעֵי וּמִשְׁתַּחֲוֶה 6
 לֹא וַיִּמְלֵא לְהֶקֶן חֲמָדוֹ: וַיִּבֶן בְּשִׁנּוֹ לְשַׁלַּח יָד
 בְּמַדְרֵי לְכֹחַ פִּרְדֵּי־הַדְּוִי לֵיל אֶת־עִם מְדִכֵי
 וַיִּבְקָשׁ הָרֶם לְהַסְמִיד אֶת־כָּל־הַדְּוִיִּים אֲשֶׁר 7
 בְּכָל־מַלְכּוֹת אֲחֻשׁוּשׁ עִם מְדִכֵי: בַּחֹשׁ
 הָרִאשׁוֹן הַיְּאֵשׁוֹן הַיְּאֵשׁוֹן הַפִּיל פֹּה הוּא הַטָּל לִפְנֵי
 לְמַלְכֵי אֲחֻשׁוּשׁ הַפִּיל פֹּה הוּא הַטָּל לִפְנֵי
 הָרֶם מִיָּו: לְיוֹם וּמְדִכֵי לְחַדֵּשׁ שְׁמֵם עֲשֵׂה 8
 הַיְּאֵשׁוֹן אֶת־: וַיִּתְאַמֵּר לְהֶקֶן לְמַלְכֵי
 אֲחֻשׁוּשׁ לִשְׁטֵן עִם־אֶת־מַסְגֵּר וּמְסֻדֵי בֵּין
 הַעֲשִׂים בְּכָל מְדִינֹת מְלֹכֵי־הַדְּוִיִּים שְׁטַר

4 תְּכַרְכְּתוּ: וְהַזְעִיחַ אֲשֶׁר וַיִּמְכַּח בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ
 וַיִּמְלֹךְ תַּחַן וְשִׂיחֵי וַיִּמְכַּח הַדְּבָרִי בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ
 5 וַיֵּשֶׁב בֵּן: אִישׁ דְּהִדְוִי הָרֶם בְּשִׁנּוֹת הַדְּוִי:
 וְשֵׁם מְדִכֵי בֵּן יִתְרֵן שְׁמֵי־בְרִיקֵשׁ אִישׁ
 6 וַיִּמְכֵּהוּ: אֲשֶׁר הִגְלָה מִיְּהוּדָיִים עִם־הַגְּלָה
 אֲשֶׁר הִגְלָתָה עִם יְבָנִיה מֶלֶךְ־יְהוּדָה אֲשֶׁר
 7 הִגְלָה נְכֻסְתָּא מֶלֶךְ בְּלֵיל יְדֵי אִמֵּן אֶת־
 הַדְּבָרֵה וְהָאֲסִיָּה בְּתַדְדוֹ בִּי אֵין לָהּ אֵב וְאֵם
 וְהַזְעִיחַ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וְטֹבַח מִרְאָה וְכֻמְדָה אִתְּהָ
 8 וְאַתְּהָ לְקַחַה מְדִכֵי לֵיל לְכֹחַ: וַיְדַע בְּדַשְׁמַע
 דְּבִי־הַמֶּלֶךְ דְּהִדְוִי וַיִּבְקָשֶׁב מִשְׁתָּה בְּפִתֵּחַ אֶל־
 שְׁלֹשֵׁן הַשְּׂנִיָּה אֶל־יְדֵי הַגִּי וְהַמַּלְכָּה אֲסִיָּה אֶל־
 9 בֵּית הַמֶּלֶךְ אֶל־יְדֵי הַגִּי שְׁמֵר הַשְּׂנִיָּים: וַיִּמְכַּח
 הַזְעִיחַ בְּעֵינֵי וַיִּשְׁאֲרֵהוּ חֹסֵד לְפָנֵי וַיִּבְרַח אֶת־
 הַמַּלְכָּה וְאֶת־מִשְׁתָּה לְתַחַן לָהּ וְאֵת שֵׁבַע
 הַשְּׂנִיָּה הַרְּאִיחַ לְתַחַן לָהּ מִפְּנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁפֹּה
 10 וַחֲדַשְׁתֵּיהּ לְטֹב בֵּית הַשְּׂנִיָּים: לְאַדְרֵגְדָה
 אֲסִיָּה אֲחֻדְבָּה וְאֶת־מִלְכּוֹתֶיהּ בִּי מְדִכֵי צִיָּה
 11 עֲלֵיהּ אֲשֶׁר לְאַחֲרֵיהּ וּבְכִלְיוֹם לְיוֹם מְדִכֵי
 מְתַלְּקֵךְ לִפְנֵי הַצֶּרֶךְ בֵּית־הַשְּׂנִיָּים לְעֵת אֶת־
 12 שְׁלֹשׁ אֲסִיָּה וּמְדִכֵי־עֲשֵׂה בֵּיהּ: וַיִּבְרָצֵעַ וַיִּתְּ
 גִּעֵה וְגִעֵה לְכֹחַ אֶל־הַמֶּלֶךְ אֲחֻשׁוּשׁ מִקֶּץ
 דְּהִתָּה לָהּ בֵּית הַשְּׂנִיָּים שְׁמֵם עֲשֵׂה חֹשֶׁךְ בִּי בֵּין
 וּמֵלֵךְ וַיִּבֶן מְתַרְכְּוֵן שְׁשֵׁה חֲדָשִׁים בְּשִׁמְרֵן הַפִּיל
 וְשְׂשֵׁה חֲדָשִׁים בְּשִׁמְרֵם וּבְתַמְחֵרֵי הַשְּׂנִיָּים:
 13 וּבִקָּה הַזְעִיחַ פִּתְּהָ אֶל־הַמֶּלֶךְ אֶת־כָּל־אֲשֶׁר
 וַיִּתְאַמֵּר וַיִּתֵּן לָהּ לְכֹחַ עֲשֵׂה מִפְּנֵי הַשְּׂנִיָּים עַד־
 14 בֵּית הַמֶּלֶךְ: בְּשֵׁבַח וְהָאֵת פִּתְּהָ וַיִּבְרָצֵעַ הָיָה
 שְׂשֵׁה אֶל־בֵּית הַשְּׂנִיָּים שְׁמֵי אֶל־יְדֵי שְׁשֵׁנֵן סִיָּים
 הַמֶּלֶךְ שְׁמֵר הַשְּׂנִיָּים לְאַחֲרֵיהּ עַד־אֶל־
 הַמֶּלֶךְ בִּי אֲחֻדְבָּע בֵּיהּ הַמֶּלֶךְ וּבְקִרְבָּה בְּשֵׁם:
 15 וּבְרָצֵעַ וַיִּתְאַמֵּר בֵּית־אֲבִיחֵל וְיָד מְדִכֵי
 אֲשֶׁר לְקַדְדוֹ לֵיל לְכֹחַ לְכֹחַ אֶל־הַמֶּלֶךְ לֹא בְקִשְׁהָ
 דְּבִי בִי אֵם אֶת־אֲשֶׁר יִתְרֵן וַיִּבֶן סִיָּים הַמֶּלֶךְ
 שְׁמֵר הַשְּׂנִיָּים וַיְדַע אֲסִיָּה מֵאֵת חֵן בְּעֵינֵי
 16 פִּרְדֵּי־הַדְּוִי: וַיִּתְלַחֵם אֲסִיָּה אֶל־הַמֶּלֶךְ אֲחֻשׁוּשׁ
 אֶל־בֵּית מְלֹכֻתוֹ בַּחֹשׁ הַעֲשִׂיִי הַיְּאֵשׁוֹן הַיְּאֵשׁוֹן
 17 מִכַּח בְּשִׁנְתֵּי־שֵׁבַע מְלֹכֻתוֹ: וַיִּתְאַבֵּן הַמֶּלֶךְ

CAP. I. א

1 ויהי בימי אחשוורוש המלך
 2 מדין ועד שלש שבוע ועשרים וימאה מדינה
 3 בימים ההם בשנת המלך אחשוורוש על
 4 פשה מלכו אשר בששון היתה בשנה
 5 שלש למלך עשה משתה לכל שריו ועבדיו
 6 חיל וסרס ומדי הפרתקים ושיר המדינות למנו
 7 ברה ארז את עשר כבוד מלכו ואת יקר
 8 תסאת גדלתו ימים רבים שמונים ומאת יום
 9 ובמלאת האדם האלה עשה המלך לכל
 10 העם הנמצאים בששון היתה למגדול ועד
 11 קצו משתה שלשת ימים ברחץ גת בית
 12 המלך יחד ופרסם שחבלת ארז בחבל
 13 בי ואתמן על גלגל כסף ועפרו של מפות
 14 חזק וכסף על הצפת ברה שלש חד וכחתי
 15 השקת בכלי חזק וכלים מצלים שונים וכן
 16 מלכת רב פיד המלך והשחיה כח אין
 17 אגם פירן וישר המלך על כל רב ביתו
 18 לעשות פרצון איש איש
 19 המלכה עשתה משתה נשים בית המלכה
 20 אשר למלך אחשוורוש ביום השמיני פטוב
 21 לב המלך ביון אמר למדכן ברה וברטה
 22 פתא ובנתא ותר וכרפם שבעת הפרטים
 23 המשרתים את פני המלך אחשוורוש להביא
 24 את נשיה המלכה למי המלך כבוד מלכה
 25 להראת העמים והשרים את ישיה פירטוב
 26 מראה היא ותמא המלכה ושתי לבוא פד
 27 המלך אשר פד הפרטים וקצף המלך מאו
 28 וחסרו בשדה ט ויאמר המלך לחכמים
 29 דעי השנים פירן דבר המלך לפני פלדועי
 30 דח דין והקרב אלו פרשט שר אדמתא
 31 תרשש מים מרסא ממכון שבעת שר

פרס ומדי רא פני המלך השנים ראש
 1 במלכות פד מדי עשות במלכה ושתי
 2 על אשר לא עשתה את מאמר המלך
 3 אחשוורוש פד הפרטים ויאמר ממכון
 4 למי המלך והשרים לא על המלך לבד עתה
 5 ושתי המלכה פי על על השוים ועל על העמים
 6 אשר בכל מדינות המלך אחשוורוש פירצא
 7 דבר המלכה על כל הגשים להכות בעלית
 8 בעמדת חכום המלך אחשוורוש אמר להביא
 9 אחשוורוש המלכה לפני ולא כחה וראם
 10 היה תאמרה שרד פסדומו אשר שמעו
 11 את דבר המלכה לכל שר המלך ובר ביון
 12 וקצף אמר על המלך טוב פא דבר מלכה
 13 מלפני וישב ברה פסדומו ולא יעס
 14 אשר לא חבוא ושתי לפני המלך אחשוורוש
 15 ומלכותה הון המלך לעשותה הצורה מפתו
 16 ושכמו פתגם המלך אשר עשה בקל מלכו
 17 פי רפה היא וכל הגשים יתכן ודו לבעלית
 18 למגדול ועד קצו ויטב דבר בעיני המלך
 19 והשרים ויעש המלך פד ממכון וישלח
 20 סררים אל פל מדינות המלך אל מדינה ומדינה
 21 ככתבה ואלעם ועם פלשט להראת פל איש
 22 שר בבירא ומדפ פלשע עפו

CAP. II. ב

1 אתר הימים האלה פשוך חמת המלך
 2 אחשוורוש וס את ושתי ואת אשר עשתה
 3 ואת אשר עור עליה ויאמר גשר המלך
 4 משרתו וקצו לפקד מעזת פתולח סררת
 5 מראה ויפקד המלך סקודים בכל מדינות
 6 מלכו וקצו את פל עשה סאלה סררת
 7 מראה אל ששון היתה אל בית הגשים אל
 8 יד הנא סים המלך שמר הגשים ומן

CAP. XI. י"א

1 שֶׁלַח לַחֲמֹה עַל-פְּנֵי הַיָּם כִּי-רִבַּח הָאִיִּים
 2 הַמִּצְטָרֵף: תֵּן-הֶלֶק לַשְּׂבִיעָה וְגַם לַשְּׂמֹנֶה כִּי
 3 לֹא תִדַע מַה יַעֲשֶׂה רֵעֵה עַל-הָאָרֶץ: אִם-
 יִפְּלֹא הָרִעִים שָׂשׂוֹן עַל-הָאָרֶץ וְיִרְדּוּ וְאִם-יִפּוֹל
 עַץ בְּדָרוֹם וְאִם בְּצָפוֹן מִקֻּמָּה שִׁשִּׁיִּל הַקֶּץ שָׁם
 4 יִדְוָא: שֹׁמֵר רֵחַ לֹא יִרְעַע וְהָאֵה כְּעֵבִים לֹא
 5 יִפְּצֹר: כִּי-אִשׁוֹ אִתְּךָ יִדְעֶה מִהֶרֶץ הָרֵחַ
 3 כְּעֵצִים בְּטֶמֶן הַמַּלְאָה כִּכְהֵא לֹא תִדַע אֶת-
 6 מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֶת-הַכֶּלֶל: בְּפִקֹּץ
 וְדַע אֶת-הַקֶּץ וְלִשְׂרֵב אֶת-הַנֶּחֱץ הַקֶּץ כִּי אִתְּךָ
 יִדְעֶה אֵי-זֶה יִקְשֹׁר הַזֶּה וְאִם-שָׁנִיִּים כִּי-אֶת-
 7 טוֹבִים: וּמְחֹק הָאֵרֶץ וְטוֹב לַעֲנִים לַרְאוּחַ אֶת-
 8 הַשָּׁמֶשׁ: כִּי אִם-שָׁנִים רַבִּיחַ יִדְוָה הָאִיִּים
 9 כְּכֶלֶם יִשְׂמַח וְחֹפֵר אֶת-יָמֵי הַחֹשֶׁךְ כִּי-רַבִּיחַ
 9 דָּוָה כִּי-שָׂפָא הַכֶּלֶל: שִׂמְחָה בְּחַד בִּלְהַחֲזֹק
 וְיִטְבֹּחַ לִבְךָ בַּיּוֹם כִּי-חֲזָרְתָּהּ חֲזָן בְּדַרְכֵי לִבְךָ
 וּבְמַרְאֵי עֵינַי וְדַע כִּי עַל-כֵּן אֱלֹהֵי יִבְרָאָה הָאֱלֹהִים
 10 בְּמִשְׁפָּט: וְחֹסֵר כֶּסֶף מִלִּבְךָ וְהַעֲבֵר רֵעֵה
 מִשְׁאֲרֵךְ כִּי-הִלְחֹחַ הַשְּׂחֹחַת הַכֶּלֶל:

CAP. XII. י"ב

1 חֵלֶל אֶת-בְּרֵאשִׁית בְּיַמֵּי בְּחֻרְתָּהּ עַד אֲשֶׁר לֹא-
 יֵאָדָּם יָמֵי דְדִלָּה וְחַיֵּיךָ שָׁנִים אֲשֶׁר תֵּאֱמָר אֵיךְ-
 2 לִי בָרִים הָיָה: עַד אֲשֶׁר לֹא-חֲחָשְׁתָּ הַשָּׁמֶשׁ

קהלת י"ב חקיו

וְהָאֵרֶץ הַיָּרֵחַ הַיִּפְסָכִים וְשִׁבּוּ הָעֵבִים אֶת-
 3 הַנְּשָׂאִים: בַּיּוֹם שִׁשִּׁיִּי שְׂמֵרֵי הַבַּיִת הַתְּשֻׁבָה
 אֲנִשֵּׁי הַחֵלֶל וּבְמִלּוֹ הַפְּחֻזָּה כִּי מַעֲשֵׂי וְחֻשְׁבֵּי
 4 הַרְאוּת פְּחֻזָּה: וּסְבֹר דְלִוּוִים בְּשֹׂקִים בְּשִׁפְלָה
 קָל הַפְּחֻזָּה וְקִיָּם לְקָל הַצָּפוֹר וְיִשְׁחֹר כִּל-
 5 בְּטַח הַשָּׁיִר: בְּגַם מִבְּנֵי הַיָּרֵחַ הַחֲתֻמִּים בְּדָרֶךְ
 וְיִטְבֹּחַ הַשָּׂדֶה וְיִסְתַּבֵּל הַתְּנַב וְחֹפֵר הַכְּאִיבָה
 6 כִּי-הִלְךְ הָאָדָם אֶל-בַּיִת עֵלְיוֹ וּסְבֹבוּ בְּשֹׂק
 הַיִּפְסָדִים: עַד אֲשֶׁר לֹא-יִחַדֵּק הַכֶּלֶל הַכֶּסֶף
 וְחֹרֵץ גֵּלַח הַהַיָּב וְחֻשְׁבֵּר כִּי עַל-הַפְּחֻזָּה וְכִי-
 7 הַכֶּלֶל אֶל-הַפּוֹר: וְיִשְׁבּ הַעֲמֹר עַל-הָאָרֶץ
 כִּשְׂרֵיחַ הַחַיִּים חֻשְׁבֵּי אֶל-הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נִחְמָה:
 8 הַכֶּלֶל הַכֶּלֶם אֲמֹר הַקְּוֹלָת הַכֶּלֶל הַכֶּלֶל: וְיִחַר
 9 שְׂדֵה קִדְלָת חֹסֶם עַד לַפּוֹרֵשֶׁת אֶת-הָעֵם
 10 וְאִין וְחֹרֵץ חֲזָן מִשְׁלִים דְרָבָה: בְּקֶשֶׁת קִדְלָת
 לַמִּצָּא דְבִי-תִפְסֵץ וְכֻחַב יִשָּׂר דְבִי אִמְרָה:
 11 דְבִרֵי חֲכָמִים פְּחֻזָּתִים וְכַמְשֻׁמְרוֹת כְּטוֹעִים
 12 בְּעַלֵי אֲסָפוֹר כִּי-זֶה מַעֲרֵה אֶחָד: וְיִחַר
 מִזְמֵרָה כִּי הַיָּד עֲשׂוֹת סְפָרִים רַבִּיחַ אֵין
 13 לִקֵּץ וְלִדַּע הַרְבֵּה יַעֲשֶׂה בְּשׂוֹר: סוּף דְבִרֵי הַכֶּלֶל
 לַשְּׂמֵעַ אֶת-הָאֱלֹהִים יָדָה וְאֶת-מַצְוֹתָי שְׂמֹד
 14 כִּי-זֶה כִּי-הָאָדָם: כִּי אֶת-כֵּל מַעֲשֵׂה
 הָאֱלֹהִים יֵאָדָּם בְּמִשְׁפָּט עַל כִּי-נַעֲלַם אִם-טוֹב
 וְאִם-רָע:

סוף דבר הכל נשמע את האלהים ידא ואת מצותיו שמר כי זה כל האדם: סימן יח"ק"ק

חוק

סבם סכרין דסר קהלת מארים ועשרים ושנים. וסימט מה שדעה כבר נקרא שמו: וגם חצוי מה שדעה כבר נקרא שמו: וסרקו שנים עשר כי זה כל האדם סימן: וסדתי ארבעה. וסימט אכא במ אדה יה:

נעשה תחוד השמש לשל אשר ועל האדם
 לעשות ולא תפא וגם אביאמר החכם לעשה
 לא יכל להפא:

15 המצא בה איש סכסן חכם ומלש דא ארז
 העיר בחכמה ודאם לא ירז את האיש

16 הפסן דהא: ואמרזו אי טובה חכמה
 מכסדה וחכמה הפסן בזה דהרזו אינם
 לשמעים: דמי חכמים בזה משמעים מועלת

17 מושל בפסלים: טובה חכמה מכל קרב
 ודומא ארז יאמר טובה דהפ:

CAP. X.

1 וטובי מוח ויארש יעש שקן וקח ירז מחכמה
 2 סכסד סכלה מעט: לב חכם לימש ולב
 3 פסל לשמאל: וגם ביהרז שישכל הקף לב
 4 חכר ואמר לכל סכל הוא: אמר דוח המושל
 5 הועלה עליו מקומה אלהים פי מרשא יפה
 6 חסאים גדולים: יש רעה ראוי תוח השמש
 7 בשנה שאמא מלפני השליט: סתן הפסל
 8 בפחמים רפים ועשירים בשל ישבו: ראוי
 9 עבדים על סוסים וסוים רמים בעבדים על
 10 דארץ: חסר נפשו פי ישל וארץ נרז ישכר
 11 נחש: מסע אמנים ועצב פהם נוקע עצים
 12 יסן פם: אמר קהה הפול חווא לא פנים
 13 ללל ודלים נפר ודחון הכשר חכמה: אמר
 14 ישן הפחש בלא חש ואן דחון לבעל השן:
 15 דמי פי חכם חן השפחה פסל חכמה:
 16 ופחה דמי שדה סכלה ואדויה שדה העלמה
 17 רעה: הפסל דהפ דמים לארזע האדם מרז
 18 שידה ואמר דהה סתומו מי פיד לו:
 19 עמל הפסלים ותענש אשר לארזע ללכת
 20 אל עיר: אל קף ארץ שמלפן רע ושדך
 21 פנך יאכל: אשרתך ארץ שמלפן ברהמים
 22 ושדך בעת אכלו במרה ולא בשדך:
 23 בפעולות יפך הפסרה ובשפלות דים דלקף
 24 הפח: לשחוק עשים לחם ויין ישפח דים
 25 דהכף יענה את הכל: גם במדעך מלך
 26 אל תאכל ובחורי משכך א-תאכל עשיר פי
 27 שף השמים ילקף את הכל ובעל הפנסים
 28 פיד דב:

נעשה תחוד השמש לשל אשר ועל האדם
 לעשות ולא תפא וגם אביאמר החכם לעשה
 לא יכל להפא:

CAP. IX.

1 פי את פלוה נרוז אל לבי ולמד את פלוה
 אשר הפחיתים והחכמים בעבדים פי האלום
 גם אתנה גם שפחה אן ידע האדם הכל
 2 לשמעים: דלל פאמר לכל מרה ארז לפיך
 3 תולשל לשור תפוד ולשלא ולבה ולאמר
 4 אינפ וכן פפול פחא השלפע פאמר שבועה
 5 דא: זה וע כל אשר עשה תוח השמש
 6 פי מרה ארז לכל וגם לב פי האדם מלא
 7 וע העלמה בלבם ברהים ודחיה אל דחיה:
 8 פי פי אשר ירז אל פרהים יש פחון פי
 9 ללב דו דא טוב מר דחיה הפח: פי
 10 דחיים ודעים שימיו ודפלים אינם ודעים
 11 מאמה וארזע דהם שרז פי לשח וסם:
 12 גם ארבתם גם שפחתם גם קחאם פנ
 13 אבה וכל אן דים עור לעלם בכל אשר
 14 נעשה תוח השמש: לך אכל בשמחה לחמה
 15 ושחה מר טוב ירז פי כר רעה האלום
 16 ארז מעשיו: בכל עה דהה בדיח לבנים
 17 ושמן על ראשו אל יחוס: ראה דים עב
 18 אשר אשר ארבת מלי ימי ורז הכל אשר
 19 כן לך תוח השמש על ימי הכלה פי ורא
 20 חלקו ברים ובעמלך אשר אשה עמל תוח
 21 השמש: כל אשר תמצא דך לעשה בזה
 22 עשה פי אן מעשה חשפן חש חכמה
 23 בשאל אשר אשה דקף שפה: ששוי ורא
 24 תחוד השמש פי לא לעלים הפדף ולא לעזרים
 25 הפחמה וגם לא לחכמים לחם וגם לא
 26 לבנים אשר וגם לא לודים חן פיעת ופנע
 27 קרה ארזעלים: פי גם לארזע האדם ארז
 28 ערז פנים שפחתים במצודה רעה וכפשים
 29 האחות פוח פהם יקשים בני האדם לעה
 30 רעה כשחפל עליהם פחם: גם הו ראוי
 31 חכמה תוח השמש ודולה דא אל: ער
 32 קשה ואשים בה מעט ובר אלה מלך

קחלח ח קחיו

בבל אלה לא מצאנו: לכו ודעוהו כמאזו
אלו עשה האללים את דעותם אשר הרעוה
בקשו והשבעו רפים:

CAP. VIII. ח

1 מי ברחם ומו ידע פשו דבר חכמה אדם
2 תאמר פשו ומו פשו לשאנו: אי פי מלכו שמו
3 ועל דברו שבעת אלפים: אל תפחד מפניו
4 תלך אל העמו בדבר רע פי פל אשר יחפץ
5 יעשה: באשר דם מלכו שלטון ומו יאמר
6 לו מדהעשה: שמו מצוה לא ידע דבר רע
7 ועו ומשפט ידע לב חכם: פי לכל חפץ יש
8 עו ומשפט פי דעת האדם רפה עליו: פי
9 אינו ידע מדהיהוה פי באשר יהיה מי ידע
10 לו: אין אדם שליט פחת לכלוא את דעהו
11 ואין שלטון ביום הדין ואין משלוח בפלחמה
12 ולא ימלט נשע אדם בעלו: את מלוה ראו
13 ונתן את לבי לכל מעשה אשר נעשה תחת
14 השמש עו אשר שלט האדם באדם לרע לו:
15 וכן ראו לשעם קמים ורא ומקום קדוש
16 תלם וישתחוו בעד אשר נעשו בטהו
17 הנלו: אשר אין עשה סתם מעשה הרעה
18 מצוה עליו מלא לב פיר האדם בדם לעשות
19 רע: אשר הוא עשה רע מאו ומאריך לו
20 פי בטהו אי אשר יהיה טוב לראי האללים
21 אשר יראו מלפניו: וטוב לא יהיה לרשע
22 ולא יאריך ימים בכל אשר אינו ירא מפני
23 אללים: יש הנלו אשר נעשה על הארץ
24 אשר יש צדיקים אשר מצע אללים כמעשה
25 הרשעים ויש רשעים שפיעת אללים כמעשה
26 הצדיקים אמרו שבעה הנלו: ושבחוני אני
27 את השלמה אשר אין טוב לאדם תחת
28 השמש פי אם לאכל ולשתות ולסמוך והוא
29 לרע בעמלו ומו היה אשר נתן לו האלים
30 תחת השמש: פאשר טוהו את לבי לרע
31 חכמה ולראות את הענין אשר נעשה על
32 הארץ פי גם ביום ובעלה שטי בעיני אינו
33 ראי: הארץ את כל מעשה האללים פי
34 לא תכל האדם למצוא את דפועשה אשר

3 טוב בעם משוחק פי ידע פנים יטוב לב: לב
4 החכם נבית אמר לב סתלים בבית שלמה:
5 טוב לשמוע צוה חכם מאשר שמע שר
6 פסלים: פי ככל הטהו תחת הסד פן
7 שחק הנסל וטבוה הנלו פי העשק הנלו
8 חכם יאמר את לב מטהו: טוב אחות חכ
9 מאשר טוב אחות מטהו: אל תסבל
10 פרוץ למעט פי לעם ברוך פסלים וטהו: אל
11 תאמר מה יהוה שדאמים האללים דרו טובים
12 מאלה פי לא מחכמה שאלת עליו: טובה
13 חכמה עבר חלה ויהוה לא השמשו פי בצל
14 החכמה בצל הנקם ונתן דעת החכמה ותורה
15 בעליו: ראה את מעשה האללים פי מי
16 יכל לתקן את אשר עשו: ביום טובה יהוה
17 יפזר וטוב ועו ראו גם אתוה לעפדהו
18 עשה האללים על דברו שלא ימצא האדם
19 אחוה מאמהו: את הנלו הארץ ביום הנלו
20 יש צדיק אחר בצדקו יש רשע מאריך פשו:
21 אל אשר צדיק דפה ואלו יתוכם ידע למה
22 ולשומם: אל ירשע דפה ואלוהו כל
23 לפה חמה בלא עשו: טוב אשר האחו ביה
24 תסמוה אל תפח את דרו פי ירא אללים
25 ורא את פלים: החכמה תעו לחכם מעשהו
26 שלטים אשר דרו בעד: פי אדם אין צדיק
27 בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא: גם לכל
28 הדברים אשר דפה אל יתן לבו אשר לא
29 חשמו את עבדו מקלכו: פי גם פועים
30 רבות דע לבו אשר גם את קולת אחרים:
31 פלוה נשדו בחכמה אמרו ארמיהו והוא
32 ודקה מפני: דרו מה שדוה ועסק ועסק
33 מי ימצאו: פלוהו אין ולפי לרע ולרע ובעש
34 חכמה וחסון ולרע רשע לכל החכמה
35 ודלוח: ומוצא אי מי מצוה את האשר
36 אשר ירא מצוים ודמים לפה אחרים יהוה
37 טוב לפני האללים וימלט מפנה חוטא ולכו
38 ביה: ראה זה מצאו אמה קדלה אחר
39 לוחת למצא השפן: אשר ער בקשה נסל
40 ולא מצאו אדם אחד כמלך מצאו והשה

16 זה רעה חוליה מל עפנת שמא בן ילק ויחד
 17 ידון לו שי עמל לחיו: גם מלימת ביהשו
 18 יחבל ויכעס ודפה חוליו וקפא: דפה אשר
 19 ראיהו אינו טוב אשר יספה ליחבל ולשחית
 20 ולחיות טובה בכל עמלו: שי עמל ויחד
 21 השמש מספר ימי דה אשר יגדלו האלמים
 22 מידה חלקו: גם מל האדם אשר יגדלו
 23 האלמים אשר תבסס ותשלימו ליחבל מפני
 24 ולשאת את דולק ולשמש ב עמלו זה כפח
 25 אלזים הוא: כי לא דרבה חסד אדמי ויהי
 26 כי האלמים מ ענה בשמחה לפי

CAP. VI. 1

1 יש רעה אשר ראיהו יחד השמש ודפה הוא
 2 על האדם: איש אשר יתן לו האלמים אשר
 3 תבסס ותבדו ואינו חסד לנסאו: מכל אשר
 4 יתאזה ולא ישימו האלמים ליחבל מפני כי
 5 איש כחי יחבלו זה הגל וחוליו רע והוא:
 6 אם יוליד איש מהו ושנים רבות יחיה ויבן
 7 שיהיו ימי שולו וינסאו לרחשבע מן הצורה
 8 ונמקסדה לא ידעה כי אחריו טוב מפני
 9 ויפלו: כי יבדלו בא ויהשו ידו ויהשו שמו
 10 יספה: גם שמש לא יראה ולא ידע סוד
 11 לזה מהו: ואז ויהי אף שנים ב עמים ויבסס
 12 לא יראה והוא אל מקום אחד הגל והקפו: מל
 13 עמל האדם לחדו ונמקסדש לא חמלאו: כי
 14 מה יחד לחכם מן העמל מה עמל יחד
 15 לזקן מן החיים: טוב מראה עינים מן הקו
 16 נפש בניהו רכל חשית חיו: מה שדדה פם
 17 לקרא שמו ויחד אשר ירא אדם ולא יחבל
 18 לזן עם שתיקוף מפני: כי יש דמים ודפה
 19 מרפם רכל מה יחד לאדם: כי מן יחד
 20 מה ישוב לאדם בדיים מספר ימי דה רכל
 21 ויעשם בכל אשר מ יחד לאדם מה יחד
 22 אחריו יחד השמש:

CAP. VII. 1

1 טוב שם משמן טוב ויום היתה מהם דהלו: 1
 2 טוב ללכת אל יחד אכל מלכת אל בית משאה: 2
 3 כאשר הוא סוף כל האדם ויחד יתן אל לבו: 3

12 שנים הם להם ולאחד אף יחס: ואם יחד
 13 האחד השנים ועמד מנו הוחם המשלש לא
 14 במדה ויחד: טוב יד מספן וחכם מפלף
 15 זקן ויטל אשר לא ידע להחד עו: כי
 16 כפיה החלים ירא למלך כי גם במלכות טלד
 17 רשו: ראיהו אד על ימים המהולכים יחד
 18 השמש עם היול השני אשר יעמד ויחדיו:
 19 אדקש ללדהים לכל אשר ידעה לפנים גם
 20 האחרותם לא ימנעו כי יעם זה הגל
 21 ויעין וחו: שמו יתלף פאשו יחד אל פיה
 22 האלמים ויחד לשמע מות החסלים ויחד
 23 כי ימים ידשים לפעוה רע:

CAP. V. 1

1 אל יחבל על שוף ולבו אל יסדו לרציה דה
 2 לפני האלמים כי האלמים בשמים ואפה על
 3 הארץ על עין יהי דביקו מעשים: כי בא
 4 החלום ברו ענין וקל כסל ברו דברים:
 5 פ אשר יחד מר האלמים אל יחדו לשלמו
 6 כי אין חסד בעסלים את אשר יחד שנים:
 7 טוב אשר לרחיו משחית ולא השלים: אל
 8 יחדו אד שוף לרוא אד דשלו ואל יחמל
 9 לפני הפלף כי שעה הוא למה יחד
 10 האלמים על קלוה רכל אדם עשה יחד: כי
 11 סב הלמה ורבילים ודברים דפה כי אד
 12 האלמים הוא: אם עשק יש גל משפט
 13 ויחד יראה בפרטה אל יחמלה על החפץ
 14 כי נטה מל בנה שמו תבדים עליהם: ויחד
 15 ארץ ככל הוא מלך לשדה נעבד: אד
 16 פסא לא ישבע פסא ויחד ברוסן לא
 17 חמאה גם זה רכל: מדה הפטה רבו
 18 אומיה ויחד משדן לבעלה כי אם ראה
 19 עיניו: מרקה שתי העבד אם מעט ואם
 20 דרבה יחבל החשבע לעשי אנו מניה לו
 21 לשון: יש רעה חוליה ראיהו יחד השמש
 22 עשו שמו לבעלה לעשו: ואבד העשו והוא
 23 בענין רע וחוליו פן ויחד מן מאמה: פאשו
 24 ירא מפניו אלו שום שמו ללכת בשפה
 25 ומאמה לא ירא בעמל שילך ברו: גם

קהלת ד קצמו

15 עשה שרא מלפניו: מה שיהיה פניו וזאת
 ואשר ליהות פניו זהו האלוהים יקום את
 16 נדח: ועוד ראוי תורה השמש מקום
 המאכל שמה חלשע ומקום הצדק שמה
 17 חלשע: אמרו אי מלפני את הציפוק ראוי
 חלשע ישפט האלוהים פי עת לכל חסד ועל
 18 כל חפשיה טוב: אמרו אי מלפני על
 דברת פני האדם לטוב האלוהים ולאח שרם
 19 בזהמה הפה לטוב: פי מזהה ביה האדם ומקרה
 הפתחה ומקרה אחד לטוב פתח זה פן מזה
 זה תוח אחד לכל ומזה האדם מזה הפתחה
 20 אן פי הכל הכל: הכל חלק אל מקום אחד
 21 הכל זה מן העשירי הכל שכן אל העשירי: מן
 ידוע זה פני האדם הכל זה למעלה וזה
 22 הפתחה וזה זה למטה לאף: וראוי
 פי אן טוב מאשר שמח האדם במעשהו פי
 דא חלק פי מן יבאף לראות בפה שדחה
 אפיו:

CAP. IV. 7

1 ושבו אי וראוה את כל העשקים אשר
 נעשים תוח השמש דפה: דמעה העשקים
 ואן להם מלחם ומד עשקדם פה ואן להם
 2 מלחם: ושפח אי את המזים שפח מזה
 3 מן ימים אשר תפה ימים עתה: ומל
 משפחם את אשר עת לא היה אי ארצה
 4 את הפעשה דיע אשר נעשה תוח השמש:
 וראוי אי את כל עמל ואת כל משחן
 5 הפעשה פי הוא קטא איש מרעה גם זה
 הכל חשה חתו: חקל תבן אתה ואכל
 6 אדפשו: טוב מלא קי נוח ממלא חסדים
 7 עמל חשה חתו: ושפח אי וראוה הכל
 8 תוח השמש: יש אחד ואן שש גם בן ואח
 9 אד לו ואן קץ לכל עמלו גם שיעלו אר השמש
 10 עשד למי: אי עמל ומחשד אדפשו מזה
 11 גם זה הכל וענן רע הוא: טובים השמים
 מן האדמה אשר יש להם שר טוב בעמלם:
 פי אכילת האדמה קום אדמתו ואיל וראוי
 11 שישל ואן שש לזקמו: גם אכילתם

18 חתו: וראוה אי אדפול עמלי שמי עמל
 תוח השמש שאדפלו לאדם שיהיה אחיו:
 19 ומי ידוע החכם ידוע או סכל ושלם בכל
 עמלו שעמלו ושחכמיו תוח השמש גם
 20 זה הכל: וספדו אי לאש את לפי על פי
 21 העמל שעמלו תוח השמש: פירש אדם
 שעמל בזכמה ובעת ובכשחן לאדם שלא
 עמל פי ויחננו חלק גם זה הכל חשה ופיו:
 22 פי מה זהו לאדם בכל עמלו ובעתו לפי
 23 שדא עמל תוח השמש: פי כל ימינו מכאנים
 ובעם עמל גם בליה לא ישכב לפי גם זה
 24 הכל הוא: אן טוב פאדם שיאכל ושחה
 ודחה אדפשו טוב בעמלו גם זה ראוי
 25 אי פי מד האלוהים הוא: פי מי אכל ומי
 26 חלש דחץ מופי: פי אדם שערב לפניו כן
 חכמה ודעה ושמוחה ולחושט כן עמל לאכיל
 ולטוב תוח לטוב לפני האלוהים גם זה הכל
 חשה חתו:

CAP. III. 1

1 לכל זמן ועד לכל חסד תוח השמים: פי
 2 ללדח ועד למח עת למעה ועד לעקוד נאע:
 3 עת לרדוד ועד לשיא עת לשחף ועד למחן:
 4 עת לבפוח ועד לשחוק עת מסוד ועד קודי:
 5 עת להשליך אבנים ועד פטס אבנים עת לחטק
 6 ועד לדקק מוצק: עת לבקש ועד לאפד עת
 7 לשכוד ועד להשליך: עת לקדע ועד לחפור
 8 עת לחשוף ועד לרפד: עת לארוב ועד לשלא
 9 עת מלחמה ועד שלום: מה ירחוק העשירה
 10 פאשר הוא עמל: ראוי אדפשו אשר כן
 11 אלוהים לפני האדם לעטח פו: אדפול עשה
 תפה כשוי גם אדפולם כן מלפם מכלי
 12 אשר לרמעה דאדם את הפעשה אשר
 עשה האלוהים מראש ועד סוף: ידוע פי
 13 אן טוב גם פי אכילתה ולעשות טוב
 14 בראוי: גם כל האדם שיאכל ושחה וראוי
 14 טוב בכל עמלו מוח אלוהים הוא: ידוע פי
 כל אשר יעשה האלוהים הוא ידוע לשלם
 עליו אן לרשף ומפני אן לטע האלוהים

קהלת

LIBER ECCLESIASTÆ.

CAP. I. א

2 אראה בסוב וזהו נסדודא הנל: לשחוק
 3 אכחוי מרלל לשמחה מדה עשה: ויהי
 4 מלי למשח בין אדשמי ולי מל בחכמה
 5 ולאחז בסבלות עד אשר אראה איה סוב
 6 למי האדם אשר עשו תוח השמים מספר
 7 ימי חיאתו: הגלוי מעשי בניו לי בחיים
 8 נטעיו לי פרמם: עשיתי לי נוח וסודים
 9 ונטעיו הם עץ פלמי: עשיתי לי פרסת
 10 מים לשחוק מים יש צמח עמים: קחלו
 11 עבים ושפלות וברמיח היה לי גם מקחי
 12 בקך וצאן דרבה היה לי מכל שהיו לפני
 13 בירושלם: פנסי לי גם פנסי חרב ובקרה
 14 מלכים והשפית עשיתי לי שרים ושוח
 15 ותעבתו בני האדם שהיו לשוח: הגלוי
 16 חלסתי מכל שהיה לפני בירושלם אי חכמו
 17 עמדה לי: וכל אשר שאלו עלי לא אצליח
 18 מדם לא מעשי אחלף מלשמחה פרלי
 19 שחם מלעמלי ויהיה חלקי מלעמלי:
 20 ופחתי אל בכל מעשי שעשו לי ועמל
 21 שעמלתי לעשות והנה הנל הנל העת וח
 22 ואן יחזן תוח השמש: ופחתי אל לארה
 23 חכמה והללות וסבלות פי מל האדם שיסא
 24 איוי המלך או אשר נב עשיתי: ויהי
 25 אל שיש יחזן לחכמה מן הסבלות ביהחזן
 26 האיר מן החסון: החכם עינו פראח החסל
 27 בחשך הלך ויעשו גם אני שפחה איו
 28 יקרה את עולם: ואמרו אל מלי פמסרה
 29 הנסל גם אני יקני ולמה חכמו אני או יר
 30 ויפחתי מלי שגם זה הנל: פי אין וסון
 31 לחכם עם החסל לעלם בשנף האים הפאים
 32 הנל לשפח ואין ימות החכם עם החסל:
 33 וסארת את החיים פי רע עלי המעשה
 34 שבעשה תוח השמש פרדל הנל העת

1 דמי קולח פרדל מלך בירושלם: הנל
 2 הנלים אמר קולח הנל הנלים הנל הנל:
 3 מה יחזן לאדם בכל עמלו שימל תוח
 4 השמש: יוד הלך ויד פא והאיר לשלם
 5 עמרתו ויה השמש תא השמש ולא מקלו
 6 שאר ויה הוא שם: והלך אל יום וסוב
 7 אל צפון סוב: מכל הלך היה ועל מכונו
 8 שב ורחו: מלדחלים הלכים אל האם האם
 9 אינו מלא אל מקום שפחלים הלכים שם
 10 הם שבים ללחם: מלדחמים ילם לאיכל
 11 איש לפר לא השבע ען לאח ולא הפלא
 12 און משמע: מל שהיה הוא שהיה ומל
 13 שבעשה הוא שיעשה ואן מלדחש תוח
 14 השמש: יש דבר שאמר ואהיה חוש הוא
 15 פס היה לעלמים אשר דה מלפניה אן
 16 וסון לאשנים וגם לאחורים שהיה לארהיה
 17 להם ופון עם שהיה לאחיה: אמ קולח
 18 יהי מלך על ישראל בירושלם: ויהי אד
 19 לפי לדחש ותחל בחכמה על כל אשר נעשה
 20 תוח השמים הוא: ענין רע סון אלהים לפני
 21 האדם לעשה בו: יהי אד מלדחש עשים
 22 שבעשו תוח השמש והנה הנל הנל העת
 23 ויה: מעות לאיכל לזון וסון לאיכל
 24 דפחתי: דפחתי אן עמלי לאמר אי היה
 25 הגלוי חלסתי חכמה על מל אשר היה
 26 לפני על ירושלם והנה האה דרבה חכמה
 27 העת: ואמנה לפי לדחש חכמה העת
 28 הללות וסבלות ילשו שגם זה הוא ועון
 29 ויה: פי פח חכמה רב פעם וסוף דשה
 30 וסוף מסיב:

CAP. II. ב

1 אכחוי אל מלי לכה נא אפסה משמחה

איכה ה חקין

1 יהיה חלקם לא יוסף להיבטם פני כגבים לא
 17 משא זקנים לא חננו: שויהי הכליפה עלינו
 אל עורנו דבל בצפוננו צפוני ארצנו לא
 18 וישעי: צדו צפוני מלכת בתחבתי קרב
 19 קצט מלא וימנו פריבא קצנו: קלים היו
 18 חלטי משערי שמים על הדרים דלקט בצמד
 20 ארבו לנו: ויה אפיל משיח יהיה נלמד
 בשחיתות אשר ארטי בצלל הדיה בנפים:
 21 שישו ושמחו בדי אדום וישבדו פארץ עוף
 22 גם עליון תעברשם חשברי ותחשבו: תם
 עמך בתציון לא יוסף להגלותך פקד עמך
 בדי אדום גלה על השמתיך:

CAP. V. ה

1 וכל יהיה מה יהיה לנו דפיט יהיה אוד
 2 חפטי: נחלתנו נספכה לזרים פתינו
 3 לנכרים: ותומים דילי: אין אב אפתינו
 4 פאלמח: מימנו נכסו שחתי עצינו במדור
 5 יבא: על ציארטו נהיטנ תעש לא יהימלטי:
 6 מצלים נחננו ד אשרו לשבע לחם: אבדנו
 7 חסאי אים: אטנו עטודים סכלט: עבדים
 8 משלו: נט פוק אין מידם: פנשט נביא
 9 לחמנו מפני חרב דמדבר: עורנו פחצור
 10 נכמרו מפני העסות רעב: נשים בציון ענו
 11 בחלת בערי יהודה: שרים ביום נחלו פני
 12 זקנים לא נדחו: בחורים טחון משא ונערים
 13 בעץ נשלו: זקנים משע שחננו בחורים
 14 מענתום: שבת משוש לנו נהפך לאכל
 15 מחולט: נסלה עמרת ראשנו ארמנו לנו פי
 17 חסאי: עלוה יהיה יהיה לנו על אדה חשכו
 18 עיני: על די ציון ששלמם שיעלים האב
 19 בו: איהו יהיה לעולם חשב כסאך לרוד
 20 ודוד: למה לצח חשפוננו תעובט לארץ
 21 ימים: השבינו ויהיה | אלקיך ומשור חוש
 22 וימנו פקדם: פי אב-מאם מאספנו קצפת
 עלינו ערממו:

57 תעלם אוקי להחרי לשועי: לרבת ביום
 58 אקרה אמת אל יהוא: רבת אדתי רוב
 59 נפש נאלח חיו: ראיהו יהיה עורתי שטמה
 60 משפטי: ראיהו פל-קמחם פל-מחשבתם
 61 לי: שמעת תרפחם יהיה פל-מחשבתם עליו:
 62 שפתי קמי דנעוים עליו פל-דאם: שבתם
 63 וקמחם היטה אי מנעיתם: חשיב לחם
 65 נמל יהיה פמשה יתים: חרון לחם
 66 מנעית לך תאלתו לחם: חרף פלי חשמיים
 מתחח שמי יהיה:

CAP. IV. ד

1 איכה יעם זרב ושטא הרים הופב וישפכתי
 2 אבני קוש בראש פל-דצח: פני ציון דהקים
 3 דדי יצא: נסחילן חלצו שר דניקו נחילן
 4 פדעמי לאכור פי ענים פמדור: דבק לשון
 5 ימק אל-הש בצמא טללים שאילו לחם פוש
 6 אין לחם: האכלים למעדים נשמו בחוצר
 7 דהאכנם עליו חלע חוקי אשפתות: ונהיל
 8 עון פדעמי מחפאת פום דהסכה כמדע
 9 ולא-הלו בה חים: ופי חויה משל צדו
 10 מחלב אדמי עצם מפנלים ספור נודם:
 11 חשך משחור תחם לא נחור בחוצר צמד
 12 עדים על-עצמם יבש יהיה כקו: טובים יה
 13 חלי חרב מוללו רעב שדם זם מוערים
 14 מחסרת שדי: דיו נשים רחמלות בשלו
 15 מלדין יהי לחות למו בשבר פדעמי: פלה
 16 יהיה אית-חכמי ששך חרון אפו ויצת-אש
 17 בציון ותאכל יסודיה: לא האמינו מלס-
 18 ארץ וכל ישיב חבל פי יבא צד ואיב בשערי
 19 דיהקים: מנפאר נביאה עטת פדעה
 20 השטכים בקרה דם צייקים: נעו ערים:
 21 בחוצות נאילו בדם בלא וכלו תעו בלשונם:
 22 סרו טמא קראו למו סרו סרו אליהועו פי
 23 נעו גם-נעו אחר ביום לא יוספו לנו: פני

השינו יהיה אלק ונשובה חדש ימנו כקדם: סימן יח"ק

חוק

כבוד סוסף איכה מהו וחמשים וארבעה. וסימני יסע קדים בשמים: ויצאו לדכא חתח רגלי

תִּשְׁלַח: בַּד הָיִי בְּלֹא תִסְבֵּץ עִדּוֹ: דָּבַר
 10 אֵב הָאֵל לִי אֲדֹה בְּמִסְתָּרִים: דָּבַר סֹד
 11 וַיִּפְשַׁחַי שִׁכְמִי שׂוֹמֵם: דָּרָךְ קִשְׁוֹ וַיִּצְבֵּנִי
 12 כַּמְצָרָא לְחַי: הִבֵּיא בְּכַלְוֵי בְּנֵי אֲשֶׁרְחֵו:
 13 וַיִּחַר שִׁחִי לְכָל־עַלְפִי נִטְטָם כָּל־הַיָּוִם:
 14 הַשְׁמַעֲנִי בְּרוּחִים יְהוָה לְעַנּוֹ: וַתִּרַם בְּרִחְוֵי
 15 שִׁפְי הַבְּשִׁטִּי כַּסֹּו: וַתִּחַן מִשְׁלֵם נִשְׁא
 16 לְשִׁירֵי טֹבָה: וְאֵלֵךְ אֲבֵךְ מַצֹּו וַחֲזַלְחֵי
 17 מִדְּהֵו: וְכִרְעֵנִי וּמְרִידֵי לִפְנֵי הָאֵל: וְכֹד
 18 תִּזְכֹּר וַחֲשִׁיתִי עַל־נַשְׁוֹ: וְחָא אֲשִׁית אֶל־בְּנֵי
 19 עַל־כֵּן אֲדֹחֵל: חִסְרֵי יְהוָה כִּי אֶל־תִּמְנֵן כִּי
 20 לֹא־כִמֵּן חֲסִדֵו: תְּחִלִּים לְבָרִים רַבֵּי אֲמַרְתָּן:
 21 חִלְקֵי יְהוָה אֲמַדֵּה נִשְׁא עַל־כֵּן אֲדֹחֵל לִי:
 22 טֹב יְהוָה לְכוֹ לְנַשְׁא תְּחַדְשֵׁנִי: טֹב יְהוָה
 23 וְהַיָּוִם לְחַדְשֵׁנִי יְהוָה: טֹב לְפָנַי מִיִּשְׁא עַל
 24 בְּנַשְׁוֹ: יֵשֵׁב בְּדֵר יְהוָם כִּי נִשְׁא עֲלֵיו: יִתֵּן
 25 בְּעַשְׂרֵי שָׂדֵה אֵלֵי יֵשׁ תְּקַוֶּה: יִתֵּן לְמַצֹּו לְדֵי
 26 יִשְׁבֵּעַ בְּרַפְחֵו: כִּי אֵל יְהוָה לְשֵׁלֵם אֲדֹחֵי כִּי
 27 אֵב־דְּהֵה וְהַיָּוִם כִּי חֲסִדֵו: כִּי אֵל עֲבֹה
 28 מַלְוֹ וַעֲבֹה בְּנֵי־אִישׁ: לִפְנֵי תַחַח תִּלְוֵל כֹּל
 29 אֲסִירֵי אֲרֶץ: לְהַשְׁוֹת מִשְׁפַּט־לְפָנַי כֹּד כִּי
 30 עֲלוֹן: לְעִנּוֹת אֲדָם בְּרִיבֵי אֲדָם לֹא־וַחֲהֵו: כִּי
 31 וְהֵ אֵבֵר וַחֲשִׁיתִי אֲדָם לֹא־צַהֵו: מִשׁ עֲלוֹן לֹא־
 32 תִּצָּא דְעִשׁוֹת תְּרַפֵּב: מִדֵּי־הַיָּוִם אֲדָם לֵי
 33 גַבֵּי עַל־חַסְדֵו: כִּשְׁפֹשֶׁה וְהִכֵּט וַיִּסְלַדֵה
 34 וְנִשְׁבַּח עַד־יְהוָה: מִשָּׂא לְכַסֵּי אֵל־לְפָנַי אֵל־
 35 אֵל בְּשָׂמִים: כִּסִּים מִשְׁעֵם וּמְלִית אֲפֵה לֹא
 36 סִלְחֵו: סִפְדֵהוּ כִּי־וַחֲדַשְׁטֵי יְהוָה לֹא
 37 חִמְלֵו: סִפְדֵהוּ בַעֲלֵי לֵךְ מִעַבֵר תְּסַלֵּה: סֹד
 38 וּמִאֵם חֲשִׁימֵם בְּקִרְבֵי הַעֲמִים: סַפְדֵי עֲלֵיתִי
 39 פִּדְם מִל־אֲבִיט: פְּחַד וַסַּחַח יְהוָה לֵעַל הַשְׁמַח
 40 וְהַשְׁכֵּר: פְּלַג־רִימֵם תִּחַר עֲלֵי־שִׁיבֵר בְּרֵד
 41 עַמִּי: עֲנִי טַוֵּה וְלֹא חֲמֵה מִאֵן הַסְּתֹו:
 42 עַד־יִשְׁקַח וְחָא יְהוָה מִשְׁמִים: עֵל עֲלֵלֵה
 43 לְנַשְׁוֹ מִל־בְּחַ מְלַח עִידֵי: צֹד צְדִיקֵי בְּצַפֵּר
 44 אֲדָם חֲסִם: צִמְצֹו בְּכֹל חַי וַיִּידֵי אֵבֵר כִּי
 45 צִפְרֵמִם עַל־הָאֵשׁ אֲמַרְו כִּי־וַחֲהֵו: קְרָאֵי
 46 שִׁמְךָ יְהוָה מִפֶּד תַּחֲוֹחֹתֵי: קִלְי שִׁמְעַתֵי אֵל־

תִּשְׁלַח שְׁעִים דְּחִידֵי לְאֶרֶץ הָאֲשֶׁן בְּרִחֵל
 11 יְהַשְׁלֵם: מַלְו כִּמְשֹׁחַ עֲלֵי חֲמִרֵו מִשׁ
 12 לְשִׁפְי לְאֶרֶץ כְּבֹדֵי עַל־שִׁיבֵר בְּרַעַפֵי בְּעַמֵּךְ
 13 עַל־יְוִלְקֵי בְּרַחֲוֹתֵי קִדְוֵו: לְאִפְרָם יִאמְרוּ
 14 אֵי־הֵ דְגֵן וַיִּגֵן בְּרַחֲשֵׁמֵם כַּחֲלֵי בְּרַחֲוֹתֵי עֵר
 15 בְּהַשְׁמַחֵךְ נִשְׁלֵם אֵל־יִדְק אֲמַרְם: מִדֵּי־אֲשִׁירֵךְ
 16 מִדֵּי אֲזַמְרִידֵךְ הַבֵּר יְהַשְׁלֵם מִדֵּי אֲשִׁירֵךְ
 17 וְאֵב־חֲמֵךְ בְּחֵלְחֵל בְּרַחֲוֵי בְּרִחֹוֹל מִם שִׁבְרֵךְ
 18 כִּי יִפְרִיֵךְ: וְכִי־אֵךְ חֲוֵי לֵךְ שִׁמְךָ וְחַלֵּל וְלֹא־
 19 גַלְו עַל־שִׁיבֵךְ לְהַשִּׁיב שִׁבְרֵךְ וַיִּחַוֵי לֵךְ מִשְׁמַח
 20 שִׁמְךָ וּמְיֻחִים: סִכְרֵי עֲלֵיךְ בְּפִים כִּלְעֵבֵי
 21 דְרָךְ שִׁרְוֵי וַיִּמְשֵׁ חֲשִׁים עַל־פִּי יְהַשְׁלֵם הַחַח
 22 הַעֵד שִׁמְכֵהוּ כִּלְחֵל יֵשׁ מִשְׁא לְכָל־אֲרֶץ:
 23 סַפְדֵי עֲלֵיךְ פִּדְם כִּי־אֲבִיבֵךְ שִׁרְוֵי וַחֲוִיֵךְ שֵׁן
 24 אֲמַרֵו בְּעֵטֵי אֵךְ וְהֵ הַיָּוִם שְׁפִיכֵרֵה מִפְּאֵם
 25 רִאֵינוּ: עֲשֵׂה יְהוָה אֲשֵׁר וְקִם בְּצַע אֲמַרְו
 26 אֲשֵׁר צַהֵי מִיִּם־קִדְם תְּרַם וְלֹא חִמֵל וַשְׁמַח
 27 עֲלֵיךְ אֲוִיב הַיָּוִם כִּי־צִיָּוֵךְ: צַעַק לִבִּם אֵל־
 28 אֲדֵי חִמְתֵי בְּרַחֲוֵי הַחֲוֵי מַחֵל מְעַה וַיִּמְם
 29 וְלִילֵה אֵל־תַּחֲמֵי טֹבָה לֵךְ אֵל־חִיִּים בְּרַעַפֵיךְ:
 30 קִבְוֵו וְכִי בְּעֵלֵי לְהַשִּׁיב אֲשִׁמֹּוֹת שִׁכְמֵי כְּפִים
 31 לְפָנַי כֹּחַ כִּי־אֲדֵי שִׁמְךָ אֵלֵיךְ שִׁפְדֵי עַל־נַשְׁא
 32 עֲלֵיךְ וְהַשְׁטֹפִים שִׁבֵּב בְּרִאשׁ מִל־חֲזַרְו:
 33 רִאֵי יְהוָה הַיִּשְׁפִּיחֵ לֵךְ שִׁלְחֵת כֹּחַ אֵב־
 34 הַאֲמַלְכֵה לְשִׁים פִּדְם עֲלֵי־סֹוֹתִים אֵב־יְהוָה
 35 בְּמִקְדָּשׁ אֲדֵי כִּי־וַעֲבֹה: שִׁכְבֵי לְאֶרֶץ
 36 חֲזַרְו כִּשׁ תִּחַן בְּרִחֹוֹל תַּחֲוִי נִשְׁלֵי
 37 בְּחֹרֵב דְּרַחֲוֵי בְּיָם אֲפִשׁ טַבָּחֵי לֹא חִמְלֵו:
 38 תִּקְרָא כֹחַ מִעַד מַעַד מִסְכִּיב וְלֹא יְהוָה פִּדְם
 39 אֲדֵי־יְהוָה פִּלְטֵי וַחֲוִי אֲשֵׁר־מִשְׁחֹוֹתֵי וַחֲוִי
 40 אֲוִיב כִּלְם:

CAP. III. ג

1 אֵי רִבְבֵי רִאֵה עֲלֵי בְּשִׁבֵט עֲסִדְוֵו: אֲדֵי כֹד
 2 וַיִּלְךְ הַשֶּׁן וְלֹא־רִידֵו: אֵךְ כִּי יִשְׁבֵי וַיִּתְּנֵךְ יְדֵי
 3 מִל־הַיָּוִם: פִּדְהֵי נְשׁוֹל וְעִדֵי שִׁיבֵר עֲמַרְוֵי:
 4 בְּהֵ עֲלֵי וַיִּשְׁקֵי רִאשׁ הַחֲמֵהוּ: בְּמִשְׁחֵסִים
 5 הַשְׁכִּיבֵם בְּחֵרֵי עֲלֵם: בְּדֵר בְּעַד־וְלֹא אֲמַר
 6 הַבְּבִיד כִּחְשֹׁוֹ: גַבֵּי כִּי אֲעַלֵי וְאֲשִׁיעַת שִׁחֵם

LIBER THRENORUM.

CAP. I. א

17 הוּי כְּנִי שׁוֹמְמִים כִּי נָבַד אֵיבִי׃ פְּרָשָׁה צִיּוֹן
 בְּחִיָּה אֵין מַחֲסֵה לָּהּ צָרָה יְהוָה לִי עֲקָב מִיַּמִּי
 18 צִוּי יְהוָה וַיִּשְׁלַח לִנְדָבָה בְּנִינָהוּ׃ צִוּק הוּא
 יְהוָה כִּי שִׁחֲוֵה מִרוּחַ שְׁמַעְרָא כָּל־עַמִּים
 וְהוּא מִכְּאֵבִי פְתוּלָה וְחֲזָרִי הִלְכֵי בְּשִׁבִי׃
 19 קָרָאתִי לַמַּצְרַיִם הַמָּה רַפְּסֵי קִדְּוָה וְהִקְנִי בְּעִיר
 נְגוּשׁ כִּי־בִקְשׁוּ אֵלַי לָמָּה וַיִּשְׁבוּ אֶת־נַפְשׁוֹ׃
 20 רָאֵה יְהוָה כִּי־צָרִי מִעַתְּ מִמֶּנִּי טִרְפָּן לִפִּי
 בְּקִרְבִּי כִּי מָוֵה מִרוּחַ שְׂפִלְה־חַיִּב בְּפִתַּח
 בְּפִתּוֹ׃ שְׁמַעֵנִי כִּי נִאֲחֲזָה אֵין אֵין מַחֲסֵה לִּי
 21 כִּלְ אֵיבִי שְׁמַעֵנִי רַחֵם וְרַחֵם שִׁשׁוֹ כִּי אֵתָּה עֲשִׂיתָ
 הַבָּאָה יִסְבְּרָאֵת וַיְהוּה כְּמֵנִי׃ תְּבֵא בְּלִדְעֵימֵם
 22 לַסְּתֵר וְשַׁלַּל לָמָּה פִּאֲשׁוּר עֲלִילָת לִי עַל־כִּל
 פִּשְׁעֵי כִּרְדּוֹת אֲנִיחֵי וּלְפִי דוּ׃

CAP. II. ב

1 אֵיכָה יָעִיב אַפְּסֵי׃ אֲדַמֵּי אֶת־פְּתִיצִיּוֹן הַשְּׁלֵקֶךָ
 מִשְׁמִים אֶרֶץ תִּפְסַחֵת יִשְׂרָאֵל וְלֹא־יִכְרַח הַדָּם
 2 תִּלְלוּ יוֹם אַפְּסֵי׃ בַּעַל אֲדַמֵּי לֹא חָמַל אֶת־
 בְּלִיטָאֵה׃ יַעֲקֹב דָּחַם בְּעִשְׂרוֹ מִבְּצוּר בְּחִיָּה
 3 דִּבְעֵי לְאֶרֶץ חַלֵּל מַמְלָה וְשִׁחֲוֵה׃ נָדַע בְּחִיָּה
 אֵפֶי כִּל קָרַן יִשְׂרָאֵל הַשִּׁיב אַחֲזוּר וַיִּמְטֵ מִשְׁנֵי
 אֵיבִי וַיִּבְעֵר בְּיַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר לָחֵה אֲכָלָה סָבִיב׃
 4 דִּבְךָ קִשְׁוֵי פִּאֲוִיב כִּבְּבֵי יִמְטֵ כִּבְּרֵי נִיְהִיתֵ כִּל
 מִחֲמִצֵי עֵין פִּאֲוִיל בְּחִיָּה שְׁפָךְ פִּאֲשֵׁי חֲמָרֵי׃
 5 דָּהֵי אֲדַמֵּי׃ פִּאֲוִיב בַּעַל יִשְׂרָאֵל בַּעַל פִּלְאֻמְטָרִיהַ
 שַׁחַת מִבְּצוּרֵי וְרֵב בְּחִיָּה־חֲזָרָה וְחִיָּה־וְאֵתָּה׃
 6 וַיַּחֲסֵם פֶּן שִׁבֵּי שַׁחַת מַעֲדוֹ שִׁבַּח יְהוָה׃
 בְּצִיּוֹן מַעֲדֵי וְשִׁפְתֵי וַיִּכְאֵר בְּעֵינֵם אַפְּסֵי מִלְּוִי וְכִבְּרֵי׃
 7 וְחֵן אֲדַמֵּי מִבְּדוּל סִיר מִקְדִּישׁוֹ הַבְּבִיר בְּחִיָּה־אֵיבִי
 הַיִּמָּה אֲרַמְטָרִיהַ קֹל תִּנְהַם בְּבֵית־יְהוָה יוֹם
 8 מַעֲדֵ׃ חֲשֵׁב יְהוָה׃ לְחִשְׁחֹת חֹמֶת בְּרֵי
 בְּצִיּוֹן כִּפֵּה לֹא לֹא־הַשִּׁיב דָּהּ מַבְּעַל וַיִּאֲמַל־חַל
 9 וְחֹמֶה יַחַד אֲמַלְלוּ׃ לִבְעֵי בְּאֶרֶץ שְׁשִׁיָּה
 אֲבִי וְשִׁבֵּי בְּחִיָּה מַלְפָּה וְשִׁחֲוֵה בְּיָם אֵין
 10 וְחִלָּה בְּסִיבֵיָּהֵ אֵתֵי לֹא־מִצָּא חֲזוֹן מִדְּוָה׃ שִׁבֵּי
 לְאֶרֶץ דִּמּוֹ וְקַבֵּי בְּחִיָּה־הַעֲלֵה עֵפֶר עַל־אֵינִים

1 אֵיכָה׃ וְשִׁבַּח בְּדָד הַעֲלוּ רַבְּוֵי שֵׁם יְהוָה
 פִּאֲמַלְמָה רַבְּוֵי בְּיָם שְׁחִרֵי בְּפִיטוֹת הַחַיָּה
 2 לָמַס׃ כְּבֹל תִּכְבֵּה בְּלִילָה וְהַמְעַחָה עַל לְחִיָּה
 אֵין לָהּ מַחֲסֵה מִכֵּל אֲרִיבָה כִּל־דִּיעָה בְּגִדוֹ מַה
 3 הוּי לָהּ לֵאמֹר׃ בְּלָחָה יְהוָה מַעֲלֵי וְכִבְּרֵי
 עֲבָלָה וְהֵא שִׁבַּח בְּיָם לֹא מִצָּאָה מַטָּח כִּל־
 4 חֲשִׁיהַ הַשִּׁיחָה פֶּן הַמַּצְרַיִם׃ דִּרְכֵי בְּצִיּוֹן אֲמַלְח
 מִכֵּל פֶּן מַעֲדֵי כִּל־שְׁשִׁיָּה שׁוֹמְמִין פְּתִיבָה
 5 נִאֲחֲזִים בְּחִיָּה־נְגוּשׁ וְהוּא מִרְלָה׃ הוּי
 צָרָה לֹאֵשׁ אֵיכָה שְׁלֵי כִּי־יְהוָה הִנְהֵה עַל־
 6 רֵב־שְׁשִׁיָּה עֲלִילָה הִלְכֵי שִׁבֵי לִפְנֵי צֵר׃ וַיִּצָּא
 מִן בְּחִיָּה־כִּל־יְהוָה הוּי שְׁחִירֵי פִּאֲוִילִים לֹא־
 7 מִצָּא מַעֲדָה וַיִּלְכֵּם בְּלֹא־כֹחַ לִפְנֵי וְחִיָּה׃ וְכִהַ
 וַיִּשְׁלַח יָמֵי עִיָּה וְכִרְדִּיהַ כִּל מַחֲמִיָּה אֲשֶׁר
 הוּי מִיַּם קִדְּוֵם בְּנַטֵּל עֲפֹה בְּחִיָּה וְאֵין עִיָּה
 8 לָהּ רֵאִיהַ צִוּים שְׁחִירֵי עַל־מִשְׁפָּחָה׃ חֲטָא
 חֲטָאֵה וַיִּשְׁלַח עַל־כֵּן לְנִידָה הַחַיָּה כִּל־מִכְּבֹּדָה
 הַיִּלְלָה כִּי־רָאָה עִיָּהֵה בְּסִדְרָא אֲסִיבָה וְהַשִּׁב
 9 אֲחִירֵי׃ מַמְחָה בְּשִׁלְיָה לֹא וְכִהַ אֲחִירִיהַ
 וְחִרֵד פִּאֲוִילִים אֵין מַחֲסֵה לָהּ רֵאִיהַ יְהוָה אֲחִירֵי
 10 עִיָּה כִּי הִנְהִיל אֵיבִי׃ הוּי פִּרְשֵׁי צֵר עַל־כִּל־
 מַחֲמִיָּה כִּי־רִאֲתָהּ גֹּיִם בָּאֵי מִקְדִּישֵׁה אֲשֶׁר
 11 צִיָּהֵה לֹא־יָבֵא בְּקֹל לִדְוֵי׃ כִּל־עֲפֹה אֲסִיבִים
 מִבְּקִשִׁים לָחֵם חֲזָוֵי מִחֲמִיָּהִים פִּאֲמַל לְהַשִּׁיב
 12 כַּפֵּשׁ רֵאִיהַ יְהוָה הַיִּפְטִיָּה כִּי הַיָּחִיר וְחִלָּה׃ לֹא־
 אֵלִימֵם כִּל־עִיָּה דִּרְכֵי הַיִּפְטֵי וְהוּא אֲסִיבֵי מִכְּאֹב
 13 כִּמְכָאֵי אֲשֶׁר עֲלִיל לִי אֲשֶׁר הִנְהֵה הַחַיָּה יוֹם
 חֲזוֹן אַפְּסֵי׃ מַסְרִים שְׁלַחֵה אֵשׁ בְּעַצְמוֹי וַיְחִיָּה
 פִּרְשֵׁי רֵשֶׁת לִרְגֵלֵי הַשִּׁבְכֵי אַחֲזוּר טִרְפָּן שְׁמִיָּה
 14 כִּל־דָּחַם הַחַיָּה׃ נִשְׁקָר עַל פִּשְׁעֵי בְּחִיָּה שְׁחִירֵי
 עַל־כִּי־צִוִּי הַשְּׁשִׁיל פִּדּוּי טִרְפָּן אֲדַמֵּי בְּחִיָּה לֹא־
 15 אֲמַל־קוֹם׃ סִלָּה כִּל־אַפְּסֵי׃ אֲדַמֵּי בְּקִרְבֵי קִרָּא
 עַל־מַעֲדֵי לְשִׁבֵי בְּחִיָּה פֶּן דִּרְכֵי אֲדַמֵּי לְחִחֻלָּת
 16 בְּחִיָּה־וְאֵתָּה׃ עַל־אֵתָּה׃ אֵין כִּסְיָה עִיָּה׃ עִילֵי
 יְהוָה יוֹם כִּי־דִרְכֵי מִמֵּנִי מַחֲסֵה מִשִּׁיב נַשְׁוִי

1 אִשָּׁר וַיֹּאמֶר שְׂבוּסָה וַיִּשָּׂם: וַיֹּאמֶר לְנֹאֵל
 הַאִשָּׁה הַזֹּאת אִשָּׁר לְאִדָּוַי לְאֵלֵמֶלֶךְ מִסֻּדָּה
 2 בְּנֵי שִׁיחָם אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל וַעֲשֵׂה־הֵל
 3 כַּאֲשֶׁר־הָיָה וְהָיָה לָהֶם: וַיְהִי בַיּוֹם
 4 כִּי־פָרַץ אִשָּׁר לְהַדִּיחַ חֲמֹר לַיהוָה מִן־הַדֶּרֶעַ
 5 אִשָּׁר וַיֵּקֶן חֲדָה לָהּ מִכֶּהֱנִיעָהּ הַחֹמֶ: וַיִּקֶּחַ
 6 בָּעוֹ אֶת־רוּחַ וַיִּשְׂדֵּל לָאִשָּׁה וַיָּבֵא אֵלֶיהָ וַיִּתֵּן
 7 יְדָהּ לָהּ הַיָּתוֹן וַיֹּלֵד בֵּן: וַתֹּאמְרָה הַנְּשִׂים
 8 אֵלֶינֶעֱמִי בְּיוֹם יְדָהּ אִשָּׁר לֹא הִשְׁפִּיתָ לָהּ נֹאֵל
 9 הַיּוֹם וַיִּקְרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל: וַהֲדָה לָהּ לְמַשִּׁיב
 10 נֶשֶׁם וְלִכְלֹם אֶת־שִׁיחָהּ כִּי כָלְהוּ אִשָּׁר
 11 אֶת־בְּרִיחַ יְלִדוֹ וַאֲשֶׁר־הָיָה טֹיֵב לָהּ מִשְׁעָבָהּ
 12 בָּנִים: וַחֲפָזָה נֶעֱמִי אֶת־הַלֵּל וַתִּשְׁתַּחֲוֶה בַחֲזִקָהּ
 13 וַתִּהְרַס לְאִמְתָּהּ: וַתִּקְרָאָהּ לֵאמֹר הַשְׂכֵּלֶת שֵׁם
 14 לְאִמִּי יוֹדֵבֵן לְנֶעֱמִי וַתִּקְרָאָהּ שְׂמוֹ עִיבָה הַיּוֹם
 15 אֲבִי־יֵשׁ אֲבִי דָד: וְאֵלֶּה תוֹלְדוֹת פְּרֹץ פְּרֹץ
 16 הַלֵּלִיד אֶת־חֲצוֹן: וַחֲצוֹן הַלֵּלִיד אֶת־דָּם
 17 וְדָם הַלֵּלִיד אֶת־עֲמִימֵב: וְעֲמִימֵב הַלֵּלִיד אֶת־
 18 נַחֲשֹׁן וְנַחֲשֹׁן הַלֵּלִיד אֶת־שְׁלֵמָה: וְשְׁלֵמָה
 19 הַלֵּלִיד אֶת־פִּעֹן וְפִעֹן הַלֵּלִיד אֶת־עֲבֵד: וְעֲבֵד
 20 הַלֵּלִיד אֶת־יֵשׁ וַיִּשֶׁב הַלֵּלִיד אֶת־דָּד:

1 הַיּוֹם וַיֹּאמֶר שְׂבוּסָה וַיִּשָּׂם: וַיֹּאמֶר לְנֹאֵל
 חֲלֵלָה הַזֹּאת אִשָּׁר לְאִדָּוַי לְאֵלֵמֶלֶךְ מִסֻּדָּה
 2 כְּעֵמֶל הַשָּׂבָה מִשֻּׁדָּה מִזֹּאב: וַיִּבֵּן אֶת־בְּרִיחַ
 3 אֶבְנֵה אֹמֶר לְאִמִּי לְכֹה כְּנֹד הַשָּׂבִים וְכֹד וְכֹד
 4 עִמִּי אִם־תִּנְאֹל נֹאֵל וְאִם־לֹא תִנְאֹל הַנְּחִידָה לִי
 5 וְהִדָּע כִּי אֵין וְחֲחֹדִי לְנֹאֵל וְאִם־אֶת־חֲחֹדִי וַיֹּאמֶר
 6 אֲנִי אֲנֹאֵל: וַיֹּאמֶר בָּעוֹ כִּי־אֵין וְחֲחֹדִי הַשָּׂבָה
 7 מִיָּד נֶעֱמִי וְכֹחַ רֹחַ הַמֶּלֶךְ אִשְׁתֵּי־הַמֶּלֶךְ
 8 קָנִיתִי לְהִקָּם שֵׁם־הַמֶּלֶךְ עַל־כַּחֲלוֹ: וַיֹּאמֶר
 9 הַנֹּאֵל לֹא אֵיכֵל לְנֹאֵל לִי כִּן אֲשִׁיחַת אֶת־
 10 כַּחֲלוֹ נֹאֵלִי לָהּ אִתָּה אֶת־נַחֲשֵׁלִי כִּי לֹא־אֵיכֵל
 11 לְנֹאֵל: וְחֹחַ לְנִפְלִים בְּיִשְׂרָאֵל עַל־הַנְּחִידָה וְעַל־
 12 הַתִּמְחִיחָה לְקִיָּם כִּי־הָיָה שְׂקָף אִישׁ כְּעֵל וְכִי־
 13 לַעֲשֵׂה חֹחַ הַתִּמְחִיחָה בְּיִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר הַנֹּאֵל
 14 לְנֶעֱמִי כֹה־לָהּ וַיִּשְׂקָף נֶעֱמִי: וַיֹּאמֶר בָּעוֹ לְהִקָּם
 15 וְכִי־הָיָה עִדִּים אִתָּם הַיּוֹם כִּי קָנִיתִי אֶת־כַּחֲלוֹ
 16 אִשָּׁר לְאֵלֵמֶלֶךְ וַיִּבֵּן מִלְּחֹן וְכַחֲלוֹן
 17 מִיָּד נֶעֱמִי: וְגַם אֶת־רוּחַ הַמֶּלֶךְ אִשְׁתֵּי־
 18 מַחֲלוֹן קָנִיתִי לִי לְאִשָּׁה לְהִקָּם שֵׁם־הַמֶּלֶךְ עַל־
 19 כַּחֲלוֹ וְלֹא־יִפְרַח שֵׁם־הַמֶּלֶךְ מִעַם אֲדוּמִי וּמִשֵּׁעַ
 20 מִמֶּלֶךְ עִדִּים אִתָּם הַיּוֹם: וַיֹּאמֶר כִּי־הָיָה

חוק

סכס פסוקי דספר רוח שמונים חמשה. וסימט סודה שבה פה פלוני אלמני: ופרקו ארבעה.
 אבא במדות אדי סימן: וחציו וחמור רוח המאכיה גם כי אמר אלי:

2 לך מִטֹּה אֲשֶׁר יִשְׁכַּב לְךָ: וְעִוְהָ הִלֵּא לְעַוְ
 מִדְּעִינֵי אֲשֶׁר דָּוִית אֶת־נְעוּרָיו וְהִדֹּד הָיָה
 3 וְזֶה אֲדֹנָי הַשְּׁעִים הַלְלוּהָ: וְהִנֵּחַת וְלִמְכָה
 וְשִׁמַּת שְׂמֹלְחָהּ עֲלֶיךָ וְיִדְרָתָהּ הִגְדָּן אֶל־חַדְשֵׁי
 4 לְאִישׁ עַד פְּלוֹז לֵאכֹל וְלִשְׁתּוֹת: וְיָדִי בְשִׁכְבִּי
 וְיָדִישָׁת אֶת־דְּמִקְוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכַּב שְׁמִם וְיִמְצָא
 וְנִלְיָה מִרְגַּלְתּוֹ וְשִׁכְבְּתִי הוּא יַעַד לְךָ אֵת
 5 אֲשֶׁר תִּשְׁמָן: וְהִיאֲמַר אֱלֹהִים כֹּל אֲשֶׁר־תִּאמְרֵי
 6 אֲנִי־אֶשְׁמָה: וְיִדְרָה הִגְדָּן וְהִשֵּׁשׁ כֹּל אֲשֶׁר
 7 צִוְיָה חֲמֹתָה: וְיֵאכֹל בְּעַוְ וְלִשְׁתֵּי וְיִשְׁכַּב לְעַוְ
 וְיִלֵּא לְשִׁכַּב בְּקֶצֶה הַשְּׂרֵמָה וְיִמְצָא בְלֵט וְיִתְעַל
 8 מִרְגַּלְתּוֹ וְיִשְׁכַּב: וְיָדִי בְּחִצֵּי הַלְלוּהָ וְיִיחַד
 הָאִישׁ וְיִלְמַת הַזֶּהָ אֱלֹהִים שִׁכְבְּתִי מִרְגַּלְתּוֹ:
 9 וְיִאמְרֵי מִרְאֵת וְהִיאֲמַר אֲנִי־רוּחַ אֲמִתּוֹת וְפִרְשֵׁת
 10 כְּסֻפּוֹ עַל־אֲחִיךָ כִּי נֹאֵל אֲתִי: וְיִאמְרֵי פִרְכָּה
 אֵת לִירוּהָ בְּיָדֵי דְמִטְבַּת חֲסִדוֹ הַדְּחוּדוֹן מִן־
 הַדְּאִישׁוֹן לְמַלְחֵי לִמְכָת אֲחִי הַבְּחוּזִים אֲסִדֵּל
 11 וְאִם־עֲשִׂיו: וְעִוְהָ בְּיָדֵי אֶל־חִירָא כֹּל אֲשֶׁר־
 תִּאמְרֵי אֲשַׁעֲהֶנּוּ לְךָ כִּי יִדְעֵי כֹּל־שֵׁשׁ עֲשִׂו כִּי
 12 אֲשֶׁת־חַד אֲתִי: וְעִוְהָ כִּי אֲמַלֵּם כִּי אִם נֹאֵל
 13 אֲנִי וְגַם יֵשׁ נֹאֵל קְרוֹב מִמֶּנּוּ: לִיכֹן הַלְלוּהָ
 וְהִזָּה בְּפִקֵּי אֲסִי־תֵאֱלָךְ טוֹב נֹאֵל וְאֲסִי־לֵא
 תִּחַפֵּץ לְנִאֲלֵךְ וְנִאֲלִיךְ אֲנִי־יְדִי־הַזֶּהָ שִׁכְבִּי
 14 עַד־הַבֶּקֶר: וְתִשְׁכַּב מִרְגַּלְתּוֹ עַד־הַבֶּקֶר וְתִקָּם
 בְּטַחֵם וְיָדִי אִישׁ אֶת־יְדֵיָהּ וְיִאמְרֵי אֶל־יָדֵע
 15 כִּי־בָּאָה הָאֲשֶׁהּ הִגְדָּן: וְיִאמְרֵי רַבִּי הַמְּטַפְּחָה
 אֲשֶׁר־עֲלֶיךָ וְאֲחִירָבָה וְתִאמְרֵי כִּי וְיִכַד־שֵׁשׁ
 16 שְׁעִים וְיִשַׁח עֲלֶיהָ וְיִמָּא הַעֵדִי: וְיִמְצָא אֶל־
 חֲמוּזָהּ וְתִאמְרֵי מִרְאֵת בְּיָדֵי וְיִתְעַל לָהּ אֵת־כֹּל
 17 אֲשֶׁר עֲשִׂהָ לָהּ הָאִישׁ: וְתִאמְרֵי שֵׁשׁ־הַשְּׁעִים
 הָאֵלֶּה תִּכּוֹן לִי כִּי אֲנִי־אֶל־תִּבְנוּאֵי תִקָּם אֶל־
 18 חֲמוּזָהּ: וְתִאמְרֵי שְׁבִי בְּיָדֵי עַד אֲשֶׁר תִּדְרָשֵׁן
 אֲדִי יִשָּׁל רַבִּי כִּי לֹא יִשְׁקָט הָאִישׁ כִּי־אֲסִדֵּלָהּ
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּם:

CAP. IV. 7

1 וּבְעַוְ עֲלָה הַשְּׁעִי וְיִשְׁכַּב שָׁם וְהִזָּה הַדְּאֵל עַל־
 אֲשֶׁר־דָּפֵר בְּעַוְ וְיִאמְרֵי סִדְּהָ שְׂבִדָּה־סָה פִלְעִי
 2 אֲלִמְכָה וְיִסַּר וְיִשְׁכַּב: וְיִתְעַל עֲשִׂהָ אֲנָשִׁים מִקָּמֵי

בְּשִׁדְּהָ אֲשֶׁר־יִקְצֹוֹן חֲלִמְתָּ אֲחִירָוֹן הַלֵּא
 צִוְיָה אֶת־דְּבָעִים לְמַלְחֵי נְנִיךְ וְצִמְרֵי חֲלִמְתָּ
 אֶל־הַבָּלִים וְשִׁחִיתִי מִאֲשֶׁר יִשְׁאֲמֹן הַשְּׁעִים:
 10 וְתַפְּלֵי עַל־פְּנֵיהֶי וְתִשְׁתַּחֲוּ אִצְהָ וְתִאמְרֵי אֱלֹהִים
 מִדְּעִי מִצְּחֵי תָן בְּעִנְיֵךְ לְהַפְּדֵנִי וְאֲנִי־נִכְרָה:
 11 וְיִסַּן בְּעַוְ וְיִאמְרֵי לָהּ הַדֹּד הַדֹּד לִי כֹּל אֲשֶׁר־
 עֲשִׂיתָ אֶת־חֲמוּזָהּ אֲחִירָה מִזֵּה אִישׁוֹךְ וְתִעֲשִׂנִי
 אֲבִיךָ וְאִמְךָ וְאִדִּי מִלְּחֵיךָ וְתִלְמִי אֶל־עַם אֲשֶׁר
 12 לֹא־יִדְעֵת חֲמוּל שְׁלִמֵם: וְיִשְׁעֵם הַזֶּהָ פִּעֲלֵךְ
 הַיָּדִי מִשְׁפָּחָתְךָ שְׁלִמָה מֵעַם הַזֶּהָ אֲדִידֵי יִשְׂרָאֵל
 13 אֲשֶׁר־בָּאָה לְחֹסֶת וְתִחַד־נַפְשָׁהּ: וְתִאמְרֵי
 אֲכַמְּאֵר תָּן בְּעִנְיֵךְ אֲדִי כִּי תִמְלִמְנִי וְכִי־דַרְבֵּת
 עַל־לֵב שְׁפָחָתְךָ וְאֲנִי־לֹא אֲדִידָה פִּתְוָה
 14 שְׁפָחָתְךָ: וְיִאמְרֵי לָהּ בְּעַוְ לַעֲת הָאֲכֹל בְּשֵׁשׁ
 הָדָם וְאֲכַלְתֵּם מִן־הָדָם וְתִמְלִתֵּם פִּתְוֹךְ בְּחִמְצֵי
 וְתִשְׁכַּב מִצַּד הַקְּצִיִּים וְצִבְטֵה לָהּ קְלִי וְתִאכֹל
 15 וְתִשְׁטַעֵב וְיִחַד־וּ: וְתִקָּם לְלִקֵּט וְיַעַזֵּב בְּעַוְ אֶת־
 כְּעִוְ לְאִמְכָה גַם בֵּין־הַעֲמֻמִּים תִּלְקֵט וְלֹא
 16 תִּלְמִסֶּהָ: וְגַם־שֵׁל־חֲשִׁילָהּ לָהּ מִן־הַצִּבְחוּתִים
 17 וְעִוְתֵם וְלִשְׁמָה לֹא תִעֲשִׂה־כֵּה: וְתִלְקֵט בְּשִׁדְּהָ
 עַד־דְּעִיב וְתִחַבֵּט אֵת אֲשֶׁר־לִקְטָה וְיָדִי פִּאֲסָה
 18 שְׁעִים: וְתִשָּׂא וְתִמְצָא הַעֵדִי וְתִרָא חֲמוּזָהּ
 אֵת אֲשֶׁר־לִקְטָה וְתִוְצָא וְתִתֵּן לָהּ אֵת אֲשֶׁר־
 19 הִדְרָה מִשְׁבֻּעָה: וְתִאמְרֵי לָהּ חֲמוּזָהּ אִישָׁה
 לִקְטָת רִוּוֹם וְאִתָּה עֲשִׂיתִי הַיּוֹם מִכִּיךָ פִּתְוֹךְ
 וְתִצַּד לְחֲמוּזָהּ אֵת אֲשֶׁר־עֲשִׂיתָה עֲלַי וְתִאמְרֵי
 20 שֵׁשׁ הָאִישׁ אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ עִמָּי עַם־דָּם בְּעַוְ: וְתִאמְרֵי
 נְעִמִי לְכַלְתֵּהּ פִּתְוֹךְ הוּא לִירוּהָ אֲשֶׁר־לֹא־עֻבֹב
 חֲסִדוֹ אֶת־הַדְּבָרִים וְאֶת־הַמִּצְוִים וְתִאמְרֵי לָהּ
 21 נְעִמִי קְרוֹב לְעַוְ הָאִישׁ מִכָּלְתֵּי הוּא־אֶל־וְתִאמְרֵי
 וְחַ הַמִּאֲבִיָּה גַם כִּי־אֲנִי אֶל־עַס־דְּבָעִים
 אֲשֶׁר־לִי תִוְצִלֵּן עַד אִם־פִּעֲלוֹ אֵת כֹּל־הַקְּצִי
 22 אֲשֶׁר־לִי: וְתִאמְרֵי כְּעִמִּי אֶל־רוּחַ פִּלְתֵּהּ טוֹב
 בְּיָדֵי כִּי תִצָּא עִם־שְׂדֵחֵי וְלֹא יִפְעַרְכֵּךְ בְּשִׁדְּהָ
 23 אֲחִירָה: וְתִוְצִלֵּךְ בְּבִי עֲרוּת בְּעַוְ לְלִקֵּט עַד־פְּלוֹת קְצִי־
 הַשְּׁעִים וְקְצִי־הַחֲמוּזִים וְתִשְׁכַּב אֶת־חֲמוּזָהּ:
 CAP. III. 1
 1 וְתִאמְרֵי לָהּ כְּעִמִּי חֲמוּזָהּ בְּיָדֵי הִלֵּא אֲבִישֵׁת

LIBER RUTH.

CAP. I. A

1 ויהי בימי שטט השטטים ויהי רעב בארץ וילך
 אִישׁ מִבֵּית לָחֶם יְהוּדָה לְנוֹת בְּשָׂדֵי מִזְרַיִם וְהָא
 2 וְהִשְׁתָּו וְשָׁנִי בְּנִי: וְשֵׁם הָאִישׁ אֱלִמֶלֶךְ וְשֵׁם
 אִשְׁתּוֹ נַעֲמִי וְשֵׁם שְׁנֵי בָנָיו: מִזְלֹן וּמְלֹן
 אֲבִירָתִים מִבֵּית לָחֶם יְהוּדָה: וַיָּבֹאוּ שְׂדֵי־מִזְרַיִם
 3 וְהָיָה שָׁמַיִם: וַתֵּחַט אֱלִמֶלֶךְ אִישׁ נַעֲמִי וַחֲשֹׂאֵר
 4 הָיָה וְשָׁנִי בְּנִי: וַיִּשְׁאָל לָחֶם לְשֵׁם מִצְלוֹת
 שֵׁם הָאִתָּה עֲרִיפָה וְשֵׁם הַשְּׂמִיתָ רַח וְשֵׁם שֵׁם
 5 נַעֲמִי שֵׁמִים: וַיִּמְרוּ בְּשֵׁמֵיהֶם מִזְלֹן וּמְלֹן
 6 וַחֲשֹׂאֵר הַשְּׂמִיתָ מִשְׁנֵי יְהוּדָה וּמְאִישָׁה: וַיָּבֹאוּ
 הָיָה וּבְלַיִה וַחֲשֹׁב מִשְׁדֵי מִזְרַיִם בִּי שְׂמִיעָה
 בְּשָׂדֵה מִזְרַיִם בִּי־שִׁקָן יְהוּדָה אֲחֵי־עַמִּי לְחַר
 7 לָחֶם לָחֶם: וַתֵּצֵא מִבְּדִמְקָאם אִשָּׁר הַיְהוּדִי
 שְׂמִיעָה וְשִׁמְיָה בְּלַיִה עֲמִיעָה וַחֲלִכָה בְּחָדָּה לְשׁוֹב
 8 אֶל־אֶרֶץ יְהוּדָה: וַתֵּאמֶר נַעֲמִי לְשׁוֹת בְּלוֹיָה
 לְכֹהֵה שְׂמִיעָה אִשָּׁה לְנוֹת אִמָּה יַעֲשֶׂה יְהוּדָה
 עִמָּכֶם חָסֵד בְּאִשָּׁר עֲשִׂיתֶם עִם־דַּמְיוֹתֵם וְעַמְדוֹ
 9 יִתֵּן יְהוָה לָכֶם וּמִצְרָא מִסְלוֹה אִשָּׁה בֵּית אִשָּׁה
 10 וַחֲשֹׁק לָדָן וַחֲשֹׁמֶה קֶלֶן וַחֲבִיבָה: וַתֵּאמֶר־הָ
 11 לָהּ בִּי־אִתּוֹן לְשׁוֹב לַעֲמֹק: וַתֵּאמֶר נַעֲמִי
 שִׁבְהָ בְּטוֹי לַפֶּה חֲלִכָה עַמִּי הַעֲדֵי לִי בָּיִם
 12 בְּמַעַי הָיָה לָכֶם לְאִשְׁמִים: שִׁבְהָ בְּטוֹי לָכֶן
 בִּי וְקִטְוִי מִהֵיחָ לְאִישׁ בִּי אֲמִיתוֹי וְשִׁלִּי חֲקוֹה
 בָּם דְּהִיֹּת הַחֲלוּהָ לְאִישׁ וְהֵם יִלְדוּנִי בָּנִים:
 13 הֲלֹאִן וַחֲשֹׁפְתָה עַד אִשָּׁר תִּגְדְּלוּ הֲלֹאִן וַחֲעֲבָה
 לְבָלְוִי הָיָה לְאִישׁ אֶל בְּטוֹי בִּי־מִי לִי מֵאֵל
 14 מִמֶּם בִּי־תֵאֵהָ בִי יְהוּדָה: וַחֲשֹׁמֶה קֶלֶן
 וַחֲבִיבָה עַד וַחֲשֹׁק עֲרִיפָה לְחַמְדוֹה וְרַחֵם
 15 הַבְּקָה־בָּהּ: וַתֵּאמֶר הָיָה שִׁבְהָ וּבְמִיתוֹךְ אֶל־
 16 עֲמִיעָה וְאֶל־אִלְדָּה שְׂמִיעָה אֲחֵי־וּבְמִיתוֹךְ: וַתֵּאמֶר
 רַחֵם אֶל־חַמְסֵי־בִי לְעֹבְדֵי לְשׁוֹב מִאֲחֵרֵי־בִי

אֶל־אִשָּׁר חֲלִכָה אֶלְכֵי וּבְמִיתוֹךְ חֲלִינִי אֶלְכֵי עַמִּי
 17 עַמִּי וְאֶלְדָּה אִלְדָּה: בְּאִשָּׁר הַחַמְדוֹ אֲמִיעָה
 וְשֵׁם אֲמִיעָה כֹּהֵה יַעֲשֶׂה יְהוָה לִי וְכֹה יִסְדֵּךְ בִּי
 18 הַפֶּה וְיִסְדֵּךְ בִּיעֵי וּבִיבָה: וַתֵּרָא בִּי־מִתְחַמְסֶנָּה
 הָיָה לְלֶכַח אִתָּה וַחֲחִיל לְדַבֵּר אֵלֶיךָ: וַחֲחִלְכָה
 שְׂמִיעָה עַד־בֹּאָה בֵּית לָחֶם וְהָיָה בְּמִתָּה בֵּית
 לָחֶם וְתִרְחֵם עַל־הַעֲדֵי עֲלִיתָן וַתֵּאמֶר־הָאִתָּה
 20 נַעֲמִי: וַתֵּאמֶר אֶלְכֵי אֶל־יְהוֹרָמָה בִּי נַעֲמִי
 קָרָא לִי קָרָא בִּי־הֵרַם שְׂדֵי לִי מֵאֵל: אֵי
 21 מִלְּהָ הַלְכִיתִי וְהִקָּם וְהִקָּם הַשִּׁבְיָה יְהוּדָה לַפֶּה
 תְּקַרְבָּה לִי נַעֲמִי וְיְהוּדָה עִתָּה לִי וְשִׁמְיָה הַעֲדֵי
 22 לִי: וַחֲשֹׁב נַעֲמִי רַחֵם הַפְּרִיָּאֵה לְכֹהֵה עֲמִיעָה
 הַשְּׂמִיתָ מִשְׁדֵי מִזְרַיִם וְהַפֶּה בְּאֵי בֵּית לָחֶם
 בְּחֻזְלָה קְצוֹי שְׂמִיעָה:

CAP. II. B

1 וְהָיָה עַמִּי מִיַּדֵּעַ לְאִשְׁמִיעָה אִישׁ בְּצוֹד וְהָלַךְ מִמְשֻׁשָׁתָה
 2 אֱלִמֶלֶךְ וְשָׁמֵר עַמִּי: וַתֵּאמֶר רַחֵם הַפְּרִיָּאֵה
 אֶל־נַעֲמִי אֲלֵכָה־נָא הַשְׂדֵה וְאֶלְקִטְוֶה בְּשִׁבְלִים
 אֲחֵי אִשָּׁר אֲמַצְרָאֵן בְּעִינֵי וַתֵּאמֶר לָהּ לְכִי
 3 בְּנִי: וַהֲלֹךְ וַתְּבֹאוּ וַחֲלִיכָה בְּשָׂדֵה אֲחֵי־
 הַקְּצָרִים וַיִּקֶּר מִקְדָּה חֲלִקַת הַשְׂדֵה לְכַעַ אִשָּׁר־
 4 מִמְשֻׁשָׁתָה אֱלִמֶלֶךְ: הַיְהוּדִי־נֵלֵם בֵּית מִבֵּית
 לָחֶם וַתֵּאמֶר לְקִצְרִים יְהוּדָה עִמָּכֶם וַתֵּאמֶר לִי
 5 וּבִיבָה יְהוּדָה: וַתֵּאמֶר עַמִּי לְכַעַר הַבָּצָב עַל־
 6 הַקְּצָרִים לְמִי דַבְּרָה הַחֲוֹתָ: וַיִּשֶׁן הַבָּצָב
 דַּבְּצָב עַל־הַקְּצָרִים וַתֵּאמֶר נַעֲמִי מִזְרַיִם הָיָה
 7 הַשְּׂמִיעָה עִם־נַעֲמִי מִשְׁדֵי מִזְרַיִם: וַתֵּאמֶר אֱלִמֶלֶךְ
 נָא וַחֲמִסִּי בְּעַמִּים אֲחֵי־הַקְּצָרִים וַחֲחִיָּא
 וְחַעֲבֹד מֵאֵל הַבָּצָב וְעַד־עֲמִיעָה וְהַ שְׂבִיתָה
 8 דְּבֵית מַעֲטָ: וַתֵּאמֶר עַמִּי אֶל־רַחֵם הָאֵל וְשִׁמְעָה
 פְּתִי אֶל־חֲלִיכָה לְלִקֵּט בְּשָׂדֵה אֲחֵי וְגַם לֹא־
 9 תַעֲסִי מִנָּה וְכֹה חֲדָקָן עִם־שְׂדֵי־וּ: עֲלִיבָה

CAP. VIII. ח

- 1 כִּי יִחַקֶּה כְּאֵחַ לִי יוֹכֵךְ שְׂדֵי אִמִּי אֲמַצְתָּ בְּדוֹץ
- 2 אֲשַׁקֶּה גַם לֹא יָבוֹד לִי : אֲהַרְגֶה אֲבִיאתְךָ אֵל
- 3 בֵּית אִמִּי תִלְמַדְנִי אֲשַׁקֶּה מִיַּן הַדֶּקֶחַ מֵעֵסִים
- 3 רַפְעִי : שְׂמַלְוֵי תַחַת רֹאשִׁי וּמִטָּה תַחֲבִקֵנִי :
- 4 הַשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּטוֹחַ דִּישְׁלֵם מִה־תַּעֲרוּ ו
- 5 וּמִה־תַּעֲרוּ אֶת־הָאֲרֵבָה עַד־שִׁתְּחַפֵּץ : מִי
- זָאת עֲלֶיהָ מִן־הַדְּמוּדִים מִתְרַפֶּקֶת עַל־דֹּדָהּ תַּחַת
- הַתַּפְתִּי עַד־הַחֵף שִׁמְהָ הַבְּלַחָה אִפְּךָ שִׁמְהָ
- 6 חֲבֵלָה לִדְחָף : שִׁמְמִי כְדוּחָם עַל־לֶבֶךְ בְּדוּחָם
- עַל־וִוְלֶךְ פִּרְעָה כִפְתָה אֲהַבָה קִשָּׁה
- כְּשֶׁאֵל קִשָּׁה וְשִׁמְהָ רִשְׁפִי אֵשׁ שְׁלֵחֲתִיהָ :
- 7 מִים רַבִּים לֹא יִכְלֹו לִכְפֹּת אֶת־הָאֲרֵבָה
- וּסְדוּחַת לֹא יִשְׁטַסֶּה אִם־יִתֵּן אִישׁ אֶת־כֶּלֶ
- 8 דָוָן בֵּיתוֹ בְּאֲרֵבָה בּוֹ יִבְנוּ לוֹ : אֲדוּחַ לֵנוּ
- קִמְפָה וְשִׁדִּים אֵין לָהּ מִה־עֲשֵׂהָ לְאֹחוֹתֵינוּ
- 9 בַּיּוֹם שִׁדֵּי־רַבִּיהָ : אִם־דוּמְהָ הִיא נִבְכָה עֲלֶיהָ
- טִירַת בְּסָף וְאִם־דִּלַח הִיא נִצְוֹר עֲלֶיהָ לֹחַ אֲרוֹ :
- 10 אֲנִי חוֹמָה וְשִׁדִּי בַּפְּגְדוֹת אוֹ הַיְיִתִי בְּעֵינֵי
- 11 כְּמִצְאָת שְׁלֹם : פֶּרֶם הָיָה לְשִׁלְמָה בְּבַעַל
- דְּמוֹן טָרֹן אֶת־דְּפָרִים לְנִטְוִים אִישׁ יִבֵּא בְּסוּרוֹ
- 12 אֶלֶף בְּסָף : פֶּרֶם שְׁלֵי לִסְנֵי הָאֶלֶף לֶךְ שְׁלֹמָה
- 13 וּמֵאֲתוּמִים לְנִטְוִים אֶת־סוּרוֹ : הַיְיִשְׁבַת בְּפָנִים
- 14 תְּבוּיִם מִלְּשׁוֹנֵיהֶם לְקֹלֶךְ הַשְּׁמִיעֵנִי : פֶּרֶחַ ו
- וְדוּי דְּמֵה־לֶךְ לְצִבְיָה אוֹ לְעֶשֶׂר הָאֶלִים עַל־דְּרִי

מְשֻׁמִּים :

- כְּמִי־שִׁדְדִי יִפְתֵּה כְּלִבָּהּ בְּרַה כְּחַמְדָּה אִימָה
- 11 בַּפְּגְדוֹת : אֶל־נֶפֶת אֲנִי וְדוּדִי לְרֵאשִׁית בְּאִמִּי
- הַחֹל לְרֵאשִׁית הַסְּרֻחָה הַדָּפֶן הַכִּצֵּי הַרְפִּלִים :
- 12 לֹא יִדְעוּי נַפְשִׁי שְׁמִרְתִּי מִרַבְּבוֹת עִמִּי מְדִיב :

CAP. VII. ז

- 1 שְׁבִי שׁוּבִי הַשׁוֹלֵמִית שׁוּבִי שׁוּבִי וְכַחֲדוּדֶיךָ
- 2 מִה־הַחֹל בְּשׁוֹלֵמִית בְּמַחֲלֵת הַמַּחְמִים : מִה־
- יָאֵר פַּעֲמֶיךָ בַּנְּעִלִים בְּתִיבֵי חַמְרָךְ יִרְכֹּךְ
- 3 כְּמִי וְהָאִים מַעֲשֵׂה יְדֵי אִמִּי : שְׂרָרְךָ אֲנִי
- הַסְּרֻי אֶל־יִחוּס הַדְּמוּן בְּטָרֶךְ עִמָּת חֲשׁוֹם
- 4 סִיגָה בְּשׁוֹשְׁנִים : שְׁנֵי שְׂדֵיךְ פִּשְׁטֵי עֲפָרִים
- 5 הַיִּאֲמִי צִבְיָה : צִוְּרָךְ כְּמַגְדֵל הַשָּׁן עֵינֶיךָ בְּרִמָּה
- בְּהַשְׁבֹּן עַל־שֵׁשׁ בְּתִירֵים אִפְּךָ כְּמַגְדֵל הַלְּבָנוֹן
- 6 צוּרָה פִּנֵי דְמַשְׁק : רֹאשְׁךָ עַל־ךְ כְּפִדְמֵל חֵלֶל
- 7 רֹאשְׁךָ פִּתְרָנוֹן מִלֶּךְ אִסוּר בְּרֵדָטִים : מִה־יִּשְׁתִּי
- 8 וּמִה־עֲמַת אֲהַבָה בְּחַעֲנוּגִים : זָאת קִדְמָתְךָ
- 9 דְּמֵהָ לְחֹמֶה וְשִׁדְדִי לְאֲשַׁלְּלוֹת : אִמְרֵתִי אֲעֲלֶה
- בְּכִמֵּר אֲחִי וְהִבְסִכְמוּ וְדוּדִי נֵא שְׂדֵיךְ בְּאֲשַׁלְּלוֹת
- 10 הַדָּפֶן וְיִתִּי אִפְּךָ בְּחַפְזוֹתִים : וְהַדָּפֶן מִיַּן הַטֹּב
- 11 הַדֶּלֶךְ לְדוּי לְמִשׁוּרִים דּוּבֵב שִׁפְתֵי וְשִׁנִּים : אֲנִי
- 12 לְדוּי וְעַל־י חֲשַׁקְרוֹ : לֵבָה דוּיִי נִצָּא הַשִּׁדָּה
- 13 כְּלִיָּה בְּכַפְרִים : מְשֻׁמִּיהָ לְפִרְמִים טִרְהָה אִם־
- פֶּרֶחָה הַדָּפֶן פֶּתַח הַסְּמִדִי הַנְּצוֹ דְּרַמְנוּסִים שֵׁם
- 14 אֲתֵן אֶת־דוּיִי לֶךְ : הַיְיִדְרָאִים נְהַרְגִיחַ וְעַל־
- פְּתוּחֵיכֶם מִלְּמַנְוִים חֲדוּשִׁים גַּם־יִשְׁנִים דוּיִי

צִפְּנוֹתֵי לֶךְ :

חוק

סכּם פסוק ושיר השירים מאה ושבעה עשר. וסימני אשר דבר טוב על המלך: ופרקו שמנה, נגלה ונשמחה בו סימן: וחציו סד וסכּום:

לפני ער קול ודודי חזק פתוחו לי אחוזי
 רעתי ויחזי חפזי שראשני נמלא מל קובצי
 רסיסי ליה: פשטווי את פתחיו איכה 3
 אבשנה רחצו את גלגלי איכה אנסום
 דודי שלח רח קר רחור ומעו המו עליו: 4
 קמצי אני לפתח לדודי ודודי מסרמר מוד ואצבעתי
 מוד עבר על פסות הפנעלו: פתוחי אני לדודי 5
 דודי חמוק עבר נפשי יצאה בריח בשפתיה
 ולא מצאיהו קרחהו ולא עמי: מצאמי 7
 השמרים הסובים בעד הפני פנעמי משאו
 את דודי מעלי שמרי החמות: השבעתי 8
 אתכם בנות ירושלים אם תמצאו את דודי
 מדי עיניו לו שדולת אתכם אני: מדי דודי 9
 מלוד היפה בנשים מדי דודי מלוד שפכה
 השבעתו: דודי זה ואחרים תגל מרבה: 10
 ראשו בהם פו קוצחלו תלילים שחיות בערוב:
 עיניו פוטים על אפסיו מים רחצול בהרב 12
 ישבח על מלאתו: דודי בשעת הנשים 13
 מדיחלת מקדחם שפתוחו שושנים נסוח מוד
 עבר: דודי גלגל וזב מלאים פירוש מעו 14
 עשת שן מעלות ספרים: שוקו עמדי לש 15
 מוסרים על אדמי פו מראה בלבן בחד
 פאחים: הפל ממתיקים וכעל מחמדים זה 16
 דודי זה רש בנות ירושלים:

CAP. VI.

אמה הגוף דודי האפה בנשים אמה פנה דודי 1
 ובקלשנו עמק: דודי יד לנפ לערות הנשים 2
 לערת בנשים ולקט שושנים: אני לדודי דודי 3
 לי הודעה בשושנים: יפה את רעיהו פרחיה 4
 אמה פירושלם איפה פננלות: הדמי עמק 5
 סבדי שרם ודודי בני שעף בעד העלים שגלשו
 מן דלעד: שפך בעד הדחלים שעל מך 6
 הרחצה שגלם מראמות ושפלה אין בהם:
 פפלה דומן רחוק מפעד לצפוח: ששים 7
 הפה מלכות לשמים פלגשים ועלמות אין
 מספר: אחת היא ויחזי חפזי אחת היא 9
 לאמה פרה היא ללחיה ראה בנות ירושלה
 מלכות ופילגשים ויהללה: מראת השקפה 10

8 ששים בנשים סביב לה מצפני ישראל: פלם
 אחוזי וזב מלפני מלחמה איש דודי על
 9 דים מפור בלילות: אפרון עשה לו המלך
 10 שלמה מצפי הלמון: עפודו עשה כסח
 רשדו וזב מרפם אתמנן חום רחצי אתה
 11 מבלת ירושלים: צאניה וראיה בנת צין
 בפלך שלמה ב עסרה שעפדה לו אפני ביום
 חתולו ויום שמתת לפ:

CAP. IV. ד

1 הדף יפה רעיהו הדף יפה עתק ולם מפעד
 לצפוח שעף בעד העלים שגלשו מוד
 2 גלעד: שפך בעד הקצחות שעל מך
 הרחצה שגלם מראמות ושפלה אין בהם
 3 פפלה השל שפתוחו ומדוך נארה פפלה
 4 דומן רחוק מפעד לצפוח: ממגל חיל
 צאנה בני לחפוח אלה הפנן תלוי עליו
 5 כל שלמי הבוסים: שני שדך פשמי עפרים
 6 ויחמי צניה העים בשושנים: עד שיעה
 האם וכס הפללים אלה לי אדיר הפור ואל
 7 גבעת הלכות: פלך יפה רעיהו ומם אין
 8 פך: אחי מלמן פלה אחי מלמן תבוא
 תשורי מראש אמה מראש שמל דומן
 9 מפעלות ארות מדודי נמים: לבסמי אחוזי
 בלה לבסמי פאח מעניק פאח עק מצפוח:
 10 מדי דודי דודי אחוזי כלה מדי שבו דודי מין
 11 ויח שפך מל בשמים: נסות חפסה
 שפתוחו פלה דבל חלב פוח לשוק ויח
 12 שלמוך פוח לבסן: גן ועל אחוזי כלה
 13 גל ועל מעין חוחים: שלוח פוח רפלים
 14 עם פרי מנדים פפרים עם נחים: רח וסרפם
 קה הקמן עם פלעצי לטה מן והחלות עם
 15 פל ראשי בשמים: מעין גים פא מים דים
 16 ובלים מרלבן: שרי צפון וסאי חיק רעיהו
 גפ ידו בשמו ויחודי לנפ ויחל פרי מנדי:

CAP. V. ה

1 פחוי לנפ אחוזי כלה אחוזי מוד עם בשמי
 אכלתי עיר עם דבל שחוזי ויח עם הלבי
 2 אכלו רעים שרי ושכו דודים: אני ושנה

שיר השירים

CANTICUM CANTICORUM.

CAP. I. א

1 שיר השירים אשר לשלמה: ישלמי משקחה
 2 שירה בירטובים ודודו מיון: ליהו שמעון
 3 סובלים שמן וחרק שמוך על בן עמלות ארמוך:
 4 משכמי אחרוך סודתי הביאמי הפלתי חודתי
 5 נעלה ונשמחה בך מפודה ודודו מין מלשום
 6 ארמוך: שחורה אני ונאיה בנות ירושלים
 7 כמרגלי קוד פדשת שלמה: אל תחילי שאמי
 8 שחודתי ששופתי השמש בן אמי נחוד
 9 כי שלמי בורה את הברמים פרמי שלי לא
 10 כנחתי: רבייה לי שמהבה בשלי אכה
 11 תעלה אכה תרפוך בפרדים שלמה אודתי
 12 בעמתי על ערתי הברוך: אם לא תדעי לך
 13 הטה בנשים צא לך בעקבי הטה ועל את
 14 בירדוד על משנת העים: לסחתי פרמי
 15 פרעה דמורוד וערתי: סאת לדודו פרחים
 16 צורוד ברחמים: חרתי הנה נעשה לך עם
 17 מקודת הכתי: עד שהפלקי במספר שדי בתן
 18 דודו: צוד הפו: דודי לי פון שדי ילון:
 19 אשגל הנשר: דודי לי פרמי עין בדי: הפן
 20 יפה רעודי דודו יפה עיניך ימים: דודו יפה
 21 דודי את מלים את עששט רעבה: קודת פשת
 22 ארום רחמים פרחים:

CAP. II. ב

1 אלי תבאלין דודון שושפת העמקים:
 2 משושפתי פון החוזים בן רעודי פון הנפרת:
 3 בנחתי בעצי דודו פון החוזים פני
 4 חמדתי ולשמי ופרתי מרוק לחמי: הביאמי
 5 אל פרת הין הנל על ארבה: סמלתי
 6 פאשלוות רודתי בנחמים פרחים פרחות ארבה
 7 אמי: סמלתי פרת לחמי הימס וחובקמי:
 8 השפיעי ארבים בנות ירושלים בצבאות א

באלות השדה אסתעוד: ואסתעודתי את
 9 הארבה עד שתחפצי: קול דודי דהיה פא
 10 מדלג על הדגלים מקפץ על הדבשוח: דומה
 11 דודי לצבי או לעשר האילים הדודיה עמל
 12 אתי פולט משפתי מן הדגלות מצוץ מן
 13 החופים: ענה דודי ואמר לי קומי לך רעודי
 14 ופרתי לבי לך: פידתי הפתי עבר השמש
 15 חלקי הקדו לך: הנצמים סאת כמרץ עת
 16 דמתי הגיע וקול היחוד לשמע בארצתי:
 17 היאמה הנמה פניה והנמים סמוד נתנו
 18 רוח קומי לבי רעודי ופרתי לבי לך: ונתתי
 19 בנחתי השלע בסתר הפדתיה תראלי את
 20 סרודי השמיעתי את קולך פירודי ערב
 21 ומרודי נאיה: אחודי לני שעלים שעלים
 22 קמנים מנפלים פרמים וכמית סמוד: דודי
 23 לי ואמי לו דודי בשלשנים: עד שפתי
 24 דאום ונסו הנפלים סל דמודיך דודי לצבי או
 25 לעשר האילים על דודי ברו:

CAP. III. ג

1 על משכבתי בלילות בנשתי את שארבה
 2 נשתי בנשתי ולא מצאתי: אקמה פא
 3 ואארבה מעד פרוקים וברוח אבקשה את
 4 שארבה נשתי בנשתי ולא מצאתי:
 5 מצאתי השמלים הסבנים בער את שארבה
 6 נשתי רחום: כמעט שעברתי מרים עד
 7 שפצאתי את שארבה נשתי אחודי ולא
 8 ארשתי עד שתיכארו אל בית אמי ואל חוד
 9 דודתי: השפיעתי ארבים בנות ירושלים
 10 בצבאות או באלות השדה אסתעוד: ואם
 11 תעודתי את דודי ארבה עד שתחפצי: מי זאת
 12 עלה מן הדמדומי פתיחת לשון מקפחת מן
 13 לבתי מל אקתי וקלי: הפה מפתו של שלמה א

	יִשָּׁת פִּנְיֹתָ אִיּוֹב בְּלִדְמֵי אֲרָץ וַיִּתֵּן לָהֶם אֲחֵיהֶם	מִרְאֵיחוֹ וַיְהִי לוֹ אַרְבַּעָה עָשָׂר אֱלֹהֵי זָמָן
10	כְּחֵלֶה בְּתוֹךְ אֲחֵיהֶם: וַיְהִי אִיּוֹב אַחֲרֵיהֶם	וְשֵׁשׁ אֱלֹהִים גְּמֹלִים וְאֵלֶּךָ צָמֵד בְּקֶדֶךָ וְאֵלֶּךָ
	מֵאֵרֶץ אַרְבָּעִים שָׁמַיָּה וַיְהִי אֵת בְּמִן וְאֵת	13 אַחֲרָיו: וַיְהִי לוֹ שִׁבְעָה בָנִים וְשְׁלֹשׁ בָּתוֹת:
17	בְּנֵי בְמִן אַרְבַּעָה דוֹת: וַיִּמַּת אִיּוֹב זָקֵן	14 וַיִּקְרָא שֵׁם דְּאֲחֵתוֹ יוֹמֵדָה וְשֵׁם הַשְּׁנִיטָה קַצִּיעָה:
	וְשִׁבְעֵי יָמִים:	15 וְשֵׁם הַשְּׁלִישִׁית קָן הַסּוּדֵד: וְלֹא נִמְצְאוּ לָשִׁים

חֲקֵד

סבם סוסק איוב אלף ושבעים. וסימני תלויח לרם עתרת שלום ואמת: וחציו אשר קממו ולא עת: וסרפו ארבעים ושנים. וסימני ה' בם סיני בקדש: וסרדו שמחה. וסימני אהב ה' שערי ציון:

תקן איוב סב

14 וְלִבְךָ מִפִּי יֵצֵא׃ בְּצִוּוֹתַי יִלְוֶנָה עַל וְלִפְנֵי
 15 חֲדָשׁ דְּמַחֲרֵי׃ מִפְּלִי מִשְׁרֹן דְּבִקֵּי תִצַּק עֲלֵיךָ
 16 בְּלִיפֹט׃ לִפְּ תִצַּק כְּמֹתֶיךָ וְיִצְוֶךָ כְּפִלְחָה
 17 הַחֲחִירֹת׃ מִשְׁרֹן יִנְהַר אֱלֹהִים מְשֻׁמִּים
 18 וְחִפְּזֵי׃ מִשְׁנֵרֵי דְרֵב בְּלֵי הָקִים הַחַיִּת
 19 מִסַּע וְשֹׁרֵה׃ הַחֹלֵב לִרְכֹן פִּי וְלֵי לִמְךָ וְיִחַן
 20 כְּחֹשֶׁה׃ לֹא יִבְחָדֶיךָ בְּקִלְחָה לִקֵּשׁ סִפְסֵר
 21 לֹא אֲבִירֶלְעֵךְ׃ בְּקֵשׁ כְּחֹשֶׁה תִּרְחַח וְיִשְׁחֹק
 22 לִרְעֵשׁ פִּדְוֹן׃ הַחֲחִיר חֲחִירֵי חֹשֶׁה יִרְפֵּד
 23 חֲרֹץ עֲלֵי־טִיט׃ יִחַח פִּסֵּד מִצְדָּה יִם יִשִּׁים
 24 פְּמִקְרָה׃ אֲחִירֵי יִחַר כִּיבֵי הַחֹלֵב תִּרְחֹם
 25 לִשְׁיֵה׃ אִין עֲלֵי עֶסֶר מִשְׁלֹחַ הַעֲשׂוֹ לְמִלְחָה׃
 26 אֲחַד מִלְּבָבֵי דְיָהּ דְּחָא מִלְּךָ עֲלֵי לִבְךָ שְׁחָץ׃

CAP. XLII. מב

1 וַיֵּן אִיּוֹב אֶת־יְהוָה וַיֹּאמֶר׃ יָדַעַת פִּי כִּל
 2 וַיִּחַל וְלֹא־יִבְצֵד מִפִּי מִפִּיה׃ מִי הוּא מִמַּעֲלִים
 3 עֲצָה בְּלִי־דַעַת לִכֹּן דְּבִדְוֵי וְלֹא אֲנִי כְּפִלְחָה
 4 מִפִּי וְלֹא אֲדַע׃ שָׁמַעְתָּ וַאֲנִי אֲדַבֵּר
 5 אֲשַׁלֵּךְ דְּרוֹדֵינִי׃ לִשְׁמַע אִין שְׁמַעְתָּ
 6 וַעֲתָה עֵינִי רִחַמְךָ׃ עַל־פִּי אֲמַסֵּם וּמְחַרְוֵי
 7 עַל־עֶסֶר וַיֹּאמֶר׃ יְהוָה אִחֵר דִּבְרֵי יְהוָה
 8 אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־אִיּוֹב וַיֹּאמֶר יְהוָה
 9 אֶל־אֱלֹהֵי הַתִּימָנִי יְהוָה אֵיךְ וּבִשְׁמֵי רִעַךְ
 10 פִּי לֹא דִבַּרְתָּם אֶל־נִסֵּהוּ פַעְמֵי אִיּוֹב׃ וַעֲתָה
 11 קַח־לְכֶם שִׁבְעָה פָרִים וּשְׁבַע־עֶבְדֵי אֱלֹהִים לְכֶם
 12 אֶל־עֲבָדֵי אִיּוֹב וְהַעֲלִיתֶם עֲלֵיהֶם בְּעֵדָם וְאִיּוֹב
 13 עֲבָדוֹ יִחַפֵּל עֲלֵיהֶם כִּי בִי אִסְפְּנוּ אֱשָׁמָה לְבִלְתִּי
 14 עֲשִׂיתָ עִמָּם נִבְלָה כִּי לֹא דִבַּרְתָּם אֵלַי נִסֵּהוּ
 15 פַעְמֵי אִיּוֹב׃ וְלָכֵן אֱלֹהֵי הַתִּימָנִי וּבִלְתִּי
 16 הִשְׁתַּחֲוֶה צִלְּי דְּנַעֲמֵי וַיַּעֲשֶׂה פִּי אִשְׁרֵי דִּבְרֵי
 17 אֱלֹהִים יְהוָה וַיִּשְׂא יְהוָה אֶת־פִּי אִיּוֹב׃
 18 וַיְהִי שֶׁבֶת אֶת־שְׁבִיעַת אִיּוֹב בְּהַחֲפִלֵּי בַעַד
 19 רַעֲוֵי וַיִּסַּח יְהוָה אֶת־פִּלְאֵשׁ לְאִיּוֹב לְמַסְהֵו׃
 20 וַיָּבֵא אֱלֹהֵי פִלְאֵוֹ וְכָל־אֲחִירֵי וְכָל־יִרְעֵוֹ
 21 לְפָנָם וַאֲכָלוּ עִמּוֹ לֶחֶם בִּבְחֵר וַיִּמְרוּ לֹא
 22 וַיִּנְחֲמוּ אִין עַל לִבְדִּיעָה אֲשֶׁר־בָּמָה יְהוָה
 23 עֲלֵי וַיִּחַס־לֹא אִישׁ קָשְׁטָה אֶת־הָאֵשׁ וְגַם
 24 דִּבְרֵי אֲחִירֵי וַיְהִי פִקֵּד אֶת־אֲחִירֵי אִיּוֹב

9 וְיִשְׁמַעְנִי לְמַעַן תִּצְדַּק׃ וְאִסְרוּעַ פִּי לִי
 10 וּבְקִל כְּמֹדֵי חֲרֹס׃ עֲדֵה־נָא נִפְלֹן תִּבְהַ
 11 יְהוָה הַחַד הַחַד תִּלְבַּשׁ׃ הַפֶּץ עֲבֹדֹת אֲשֶׁר וַיֵּאֵר
 12 מִלְּבָבֵהּ וְהַשְׁפִּילָה׃ רָחַם לִי לְבָבֵהּ הַכְּמִיעֵהוּ
 13 וְהַחֲדֵי רִשְׁעִים תִּחַחֵם׃ טַמְכֵם בַּעֲפֵר יְהוָה
 14 פְּרִיָם חֹשֶׁה בְּצִמְזֹן׃ וְגַם אִין אֲדִירָה פִּי
 15 תִּשְׁמַע לִי יִמְנֹךְ׃ הַחַד־נָא בְּרַחֲמֵי אֲשֶׁר
 16 עֲשִׂיתָ עִמָּךְ הַחֲדֵי בְּפִיךָ יִאֲכַל׃ הַחַד־נָא
 17 כִּדֹּ כְּמַחֲרֵי וְאוֹתִי בְּשִׁירֵי מִטִּי׃ הַחֶץ זִכְנִי
 18 כְּמֹתֵי אֶחָד נִחֵי סִחֵחַ יִשְׁרֵי׃ עֲצָמֵי אֲשֶׁר
 19 הִחֲשֵׂה נְרַמְוֵי כְּמִטְוֵי בְּחֵל׃ הִיא רִאשִׁית
 20 דְּחֵי־אֵל הַעֲשׂוֹ וְיֵשׁ חֲרָפִי׃ פִּי־בֵל הַחַיִּים
 21 תִּשְׂאֵר לִי וְכֹל־דַּחַת הַשְׁוֵרֵה יִשְׁחָץ־שָׁם׃
 22 תִּחַחֲדֵי־אֱלֹהִים יִשְׁכַּח כְּסֹרֵךְ קֶה וּבִצְהוֹ׃ יִסְפֹּר
 23 צִלְּיֵי צִלְּיֵי יִסְפֹּר עֲלֵי־טִיט׃ הֵן יִשְׁלַק
 24 כִּדֹּ לֹא יִחַפֵּי יִמְחוֹ׃ פִּי־נִחֵחַ יִרְכֵן אֶל־שִׁירֵי
 25 בְּעֵינֵי יִחַפֵּי בְּמִלְטִים וְיִכְבֵּי־אִין הַחֲשֹׁף
 26 לִחְרוֹן בִּצְהוֹ וְכִיבֵל תִּשְׁרַע לְשׁוֹן׃ הַחַיִּים
 27 וְאֲנִי כְּאִשֹּׁר וְכִיבֵל תִּקַּב לִחְוֹ׃ יְהוָה אֱלֹהֵי
 28 חַחֲחִים אֲסִירְךָ אֱלֹהֵי רַחֲמֵי דְחִסֵּחַ פִּיֵּה
 29 עֲשׂוֹתֵי הַחֲחִירֵי לְעַבְדֵי עֲלֵי־ם׃ הַחֲשֹׁקִיבֵי בְּצֹפֹר
 30 וְהַקְּשִׁרֵי לְכַשְׁתֵּי־חֶץ׃ יִכְדוּ עֲלֵי חַחֲחִים יִצְהַר
 31 פִּי כִּי־עֵינִים׃ הַחֲמֵלָה מִשְׁלַחַת עִדֹּ וּבְצִלְצֵל
 32 גִּיָם וְאִשׁוֹ׃ שִׁים־עֲלֵי פִּיךָ וְכִי מִלְחָמָה
 33 אֶל־יִחַחֲךָ׃

CAP. XLIII. מא

1 הֵן־יִהְיֶה־לִּי כִּכְוֵה הַגֵּם אֶל־מִרְאֵי יִלְוֵי
 2 לֹא־אֲבִירֵי פִי וְעֲרֹשׁ וְכִי רָחַם לִפְנֵי וְיִחַבֵּן׃
 3 מִי הַתִּימָנִי וְאֲשֶׁרִים תִּחַח פִּלְאֵשְׁמִים לִי
 4 דְּחָא׃ לֹא־אֲדִירֵשׁ בְּחֵי דְרֵב וְעֲבֹדֹת יְהוָה
 5 עֲשִׂוֵי׃ מִי־נִדְּעָה פִּי לְבִלְתִּי כְּפִסֵּל חֲסֵי מִי
 6 יִמְחָא׃ הַחֲדֵי סִמֵּי מִי פִיֵּה כְּמִיבֹחַר שְׁפִי
 7 אִימְרוּ׃ בָּאֵה אֲשֶׁר־מִנְּגִים כְּסֹר חֲרֹם צִדִּי׃
 8 אֲחִירֵי בִּחֲדוֹ וְיִשׂוּ חֲחִי לֹא־יִבֵּי מִינְּהֵם׃ אִישׁ
 9 בְּאִדְרֵה דְּבִקֵּי וְהַחֲפִדוּ וְלֹא יִחַפְּדוּ׃ עֲשִׂיִתָּהוּ
 10 הַחֲדֵי אֲדוּ וְעֵינֵי עֲשִׂיִתָּהוּ שְׁחָד׃ מִפִּי לִשְׁדִּים
 11 וְהִלְכוּ פִּדְוֵי אִישׁ וְחֲמֵלָמוֹ׃ מִפְּחִירֵי נִחָא
 12 עֲשִׂוֵי פִדְדוּ כְּסֹר וְאֲנִי׃ כְּפִסֵּל בְּחֵלִים מִלְּחָמָה

3 לְחַמְּתוֹ: תִּכְרַמְתֶּהּ לַיְדָיו תִּפְסַחְתָּהּ תִּכְלִימֶם
 4 וְהִשְׁלַחְתָּהּ: תִּלְמַד בְּיָמָיו יָדָיו בְּפִי יִצְחָק וְלֹא
 5 יִשְׁבּוּ לָמוֹ: מִי־שִׁלַּח פִּיָּה חֲפָזִים וּמִסֻּחֹת
 6 עָרֹד מִי פִתְחוֹ: אֵלֶי שְׂמֹמֵי עֲבֹה בִּירוֹ
 7 וּמִשְׁטַחֹת מִלְּוָה: יִשְׁחַק לִדְמֹנִים קִיּוֹה
 8 וְהִשְׁאֵחָה טֹבֵשׁ לֹא יִשְׁמַע: יִחַד הָיִים מִרְעֵוֹ
 9 וְאִדָּו פִּלְיָהוּק יְהוּדֹשׁ: הָאֵמֶה הָיִים עֲבֹדָה
 10 אִם־לֵילִין עַל־אִמְסֻקָּו: הַתְּקַשֵּׁר הָיִים בְּרָגְלָם
 11 עֲבֹדוּ אִם־יִשְׁלַח עֲמֻקִּים אֲדֹרְתָו: וְהַבְּסֻד
 12 בֹּא מִי־דָב פִּדּוֹ הַחֲבוּב אֵלָיו תִּעֲשֶׂה: וְהַיִּזְמִין
 13 בֹּא מִי־יִשְׁלַח וְעֵשׂוֹת וְגִרְתָּה יִחַסֵּף: פִּתְחֵי־רִגְלֵים
 14 כִּעֲלֻמָּה אִם־אִמְרָה תִּסְדֵּדָה וְטָעָה: מִי־תִעֲבֹב
 15 לִאֲרֵץ בְּצִיָּה וְעַל־עֲשֵׂר תִּחַמְּסֶם: וְהַשִּׁפְחָה מִי
 16 תֵּלַל תִּחְוָה וְתֵת הַשִּׁדָּה תִּחְוָה: וְהַקְּשִׁיחַ
 17 בְּנִיָּה לֹא־לֵה לֹדֵק יִעֲשֶׂה בַל־שִׁפְחוֹ: מִי־
 18 יִשְׁפֹּה אֱלֹהִים חֲכֵמָה וְלֹא־יִחַלֵּק לֵה בְּפִיָּתָו:
 19 פִּתְחֵי בְּמִזְם תִּסְרָה תִּשְׁחַק לְפָנָיו וְלִכְבוֹ:
 20 וְהִתְחַן לְפָנָיו בְּנִיָּה תִּחְלַפֵּשׁ צִיָּהוֹת רַעְמָה:
 21 וְהִרְעִישְׁתָּהּ כִּי־בִּהַר הָיָה מִחוּץ אִמְרָה: חֲפָזוֹ
 22 בְּעֵמֶק וְיִשְׁלַח בְּכַף יִצְחָק לְקִוְיָהוּשָׁק: יִשְׁחַק
 23 לְשִׁפְחוֹ וְלֹא־יִחַד וְלֹא יִשְׁבּוּ מִפְּנֵי־יָרִיב: עֲלֵיו
 24 וְיִרְבֵּה אֲשֶׁפֶה לִּבִּי חֵמָה וּכְדֹן: בְּרַעַשׁ וְרוּחַ
 25 יִפְמַרְתָּ וְלֹא יִכְמֹן מִי־קָל שׂוֹפֵר: בְּיָד
 26 שִׁפְחָו יִאֲמַר רַעְמָה וּמְרוּחַק יִחַד מִלְּחֵמָה
 27 רַעַם שְׁלִימִים וְחֻחְמֵיהֶם: וְהַמְּבִיטֵיהֶם יִאֲמַר כִּי
 28 יִפְלֹשׁ פִּנְסֵוֹ לְחֻמְקֵוֹ: אִם־עַל־שִׁפְחָו יִגְבִּיהֶם
 29 לְשׂוֹר וְלִי הָיִים קֵץ: מִלֵּעַ יִשְׁכַּן וְיִחַלְלֵן עַל־
 30 שֵׁד־לֵעַל וּמִצְדָּה: מִמֶּס חֲסֵר אֲבָל לְמְרוּחַק
 31 עֵינָיו יִפְסֹו: וְאִסְרוּ יַעֲלֵדִים וּבִאֲשֶׁר אֲחַלֵּם
 32 שֵׁם הָיָה:

CAP. XL. מ

1 וַיֵּן יְהוָה אֶת־אִיּוֹב וַיֹּאמֶר: רַב־בָּרַךְ שֵׁשׁ־
 2 יִשְׂרָאֵל מִכֹּתֵה אֱלֹהִים יַעֲבֹה: וַיֵּן אִיּוֹב
 3 אֶת־יְהוָה וַיֹּאמֶר: הֵן קָלוּז מִה אֲשֶׁר־בָּךְ
 4 יְהוָה שִׂמְחֵי לִמְסִי: אֲחַח דְּפִרְחֵי לֹא אֵעֲבֹה
 5 וְשִׂיחִים וְלֹא אִסְחִי: וַיֵּן יְהוָה אֶת־
 6 אִיּוֹב מִכִּסְעֵהוּ וַיֹּאמֶר: אֲדֹרְתָה כִּנְבֵר חֲלֻצִיק
 7 אֲשֶׁלְּתָה הַיְדֵי־דִי־יִעֲשֶׂה: הֲאֵת חֲסֵר מִשְׁפָּטֵי

9 יִצְחָק: בְּשֹׂמֵי עֵינָיו לִכְשׁוֹ וְיִשְׁפֹּל תִּחְלָחוּ:
 10 וְאֲשֶׁפֶה עֲלֵיו חֲפָזִים וְאֲשִׁים בְּיָחַד תִּחְלָחוּ:
 11 וְיִאֲמַר עַד־כִּי־תִבְרָא וְלֹא חֲסִיק וְלֹא־יִשְׁחַח
 12 בְּנִיָּהוּ בְּלִיָּה: וְהַמְּבִיטֵהּ צִוִּית בְּכֹף תִּעֲשִׂיהָ
 13 שִׁפְחוֹ מִקֻּמוֹ: לִחְוָה בְּכִסְעָהּ דִּמְרָף וְיַעֲשֶׂה
 14 לְשִׁלִּים מִפְּעָה: תִּחְדַּפְּפוּ כְּדֹמֵי חֲרוֹם וְיִחְצֹבֵם
 15 כְּמוֹ לִכְשׁוֹ: וְיִפְעֹעַ מִשְׁלֵיִם אֲדֹם חֲוֹדֵעַ וְכִמֵּה
 16 תִּשְׁתַּבֵּר: הַבָּחַת עַל־נִבְכֵיִם וְיִחַדְקוּ חֲרוֹם
 17 תִּיחְלָלְתֶם: וְהַגִּילוּ לִי שִׁשְׁרֵי־מִוְתָה וְשִׁשְׁרֵי־
 18 צִלְמֹת תִּחְוָה: הַחֲבֻטָּה עַל־חֲבֻטֵי־רַגְלֵי־הַיָּד
 19 אִם־יִדְעַתְּ כִּלְוָה: אִי־וְהָ הַיְדֵי־יִשְׁכַּן אֲדֹר
 20 וְחֻשְׁףֵי אִי־וְהָ מִקְכוֹ: מִי תִּחְפֹּשֶׂה אֶל־נִבְלֵוֹ
 21 וְכִי תִלְבֵּן תִּרְחֹבֵת בִּירוֹ: יִדְעַת מִי־אֵן תִּחַלֵּק
 22 וּמִסְפֵּר יִכְרַע רִגְלָיו: הַבָּחַת אֶל־אֲצִוְתוֹ שִׁלַּח
 23 וְאֲצִוְתוֹ בְּדֵר תִּחְוָה: אֲשֶׁר תִּשְׁמָעֵי לֵשׁ צֶדֶק
 24 לִיחֹם קֹבֵב וּמִלְּחֵמָה: אִי־וְהָ הַיְדֵי־יִחַלֵּק אֲדֹר
 25 וְיִפְץ קְרוֹם עַל־רַגְלָיו: מִרְסַלֵּל לְשִׁמְחָה תִּעֲלֶה
 26 וְיִדְרֹךְ לִחְוָה קִלְחוֹ: לְהַבְּסֻד עַל־רַגְלָיו לֹא־
 27 אִישׁ מִדְּפֵר לֹא־אֲדֹם בֹּא: לְהַשְׁפִּיעַ שִׁמְחָה
 28 וּמִשְׁוָה לְהַצְמִיחַ מִצְאֵה דֵשָׁא: הַיֵּשׁ לְפָסֵד
 29 אֲבָב אֵן מִי־אֲחִילֵה אֲבֵל־טָר: מִכְּסֵן מִי חֲסֵר
 30 הַקִּדְחָה וּכְסֵר לְשִׁמְחָה מִי יִלְדֹו: פִּתְחֵי מִיָּם
 31 תִּחְחַמְּא וְפִתְחֵי חֲרוֹם וְיִחְלָדוּ: וְהַתְּקַשֵּׁר
 32 מִעֲשֵׂרֹת פִּימָה אִם־מִשְׁכֹּחַ כִּסְלֵי תִּפְתַּח:
 33 וְהַצִּיָּא מִחוּץ בְּעִתּוֹ וְעֵלֵשׁ עַל־בְּנֵיהֶם תִּחְסֹם:
 34 וְהַדְּעִיהֶם תִּקְוָה לְשִׁמְחָה אִם־תִּשְׁמִים מִשְׁכֹּחַ
 35 כִּי־רָץ: הַחֲרוֹם לְעַבֵּי קִלְוָה וְשִׁשְׁפֵּת־מִיָּם
 36 תִּכְסֹפֵר: תִּחְשַׁלְּחֵה בְּרִקְסֵם וְיִלְכֵם וְיִאֲמְרוּ לֵךְ
 37 הַבֵּט: מִשְׁחָה בְּפִתְחוֹת חֲכֵמָה אֵן מִרְחֵן
 38 לְשִׁמְחָה בִּיָּה: מִי־יִסְפֹּר שִׁחְקֵים מִחֲכֵמָה וְנִבְלֵוֹ
 39 לְשִׁמְחָה מִי יִשְׁכִּיב: בְּצִפְתָּ עֲשֵׂר לְפִצְקֵי־רִגְלָיו
 40 וְיִדְבֹק: וְהַצִּיָּד לְלִמָּה טָרַף וְיִחַד כְּפִסְחִים
 41 תִּכְלֵא: מִי־יִשְׁוֹה בְּמִשְׁטַח וְיִשְׁבּוּ בְּכַפְּהֵי לֹמֵד
 42 אֲרִבֵוֹ מִי וְכֵן לְשִׁבֵי צִיָּה מִי יִלְחֵ אֶל־אֵל
 43 יִשְׁוֹעַ וְחֵשֶׁי לְבַל־אֲחַל:

CAP. XXXIX. לו

1 וְהִדְעֵתָ עַת לֵדָה וְעַל־מִלְּעַ הַלֵּל אֲחִילָה
 2 תִּשְׁמָעֵי: חֲסֹפֵד יְדִים תִּמְלֵאֲהֶם וְיִדְעֵתָ עַת

אך לזאת יתור לבי תתור ממקום: שמשו 1
שמע פתו קול התורה סופו צדק: תחח קל 2
השמים יתורה ואורו על פנסתו הארץ:

אדורו: וישא קול יעם בקול נאמי ולא 4
יעבם פישמע קלו: יעם אל בקולו 5
נפלאות עשה גדלות ולא קדע: פי שלטנו 6

יאמר וזה יתן תשם ספר ונשם מסורת 7
עו: פי על אדם יתחם לדעת פל אנשו 7
מ עשדו: ותבא ויהי במד ארוב ובמעולתיה 8

תשפן: מן היתוד תבא סיפה וממורים 9
קרה: משמרת אל יתן קרה וחוב מים 10

במצוק: אך פי יסירה עב יסוף ען אדור: 11
והיא מסבות: מתהפף בתהפלותו לפעלים 12
פל אטר צים: על פי תבל ארצה: אב 13

לשבת אב לארץ אב לחסו במצודו: 14
והאיה ואח ארוב עמד והתפנן: נפלאות 15
אלו הודע בשום אלה עליהם הודיע אור 16

ענו: הודע על משלש עב מסלוח תמים 16
יעים: אמן פגרוף תמים בהשקט ארץ 17
מדרום: תקיע עפו לשחקים חלקים פרא 18

מצק: והדיעם מהצמר ל לא נשף ספני 19
והשן: והספר ל פי אדור אב ארץ אש 20
פי יבלע: ועשה: לא רוא אור פדה רוא 21

בשחקים רוח עברה ותמרדם: מצפון רוב 22
יאתה על אלה תרא רוד: שפי לא רמסארה 23
שניא כח ומששם רוב צדקה לא יענה: לכן 24

והאור אנשים לא ראה פל חכמי לב: 24

CAP. XXXVIII. לה

וינן יתורה את אויב מהשערה ואמר פי 1
זה: מושק ענה במלון בלי עשה: אן 3
אם כנס תלצה ואשאלך והרעני: אשה 4
ויהי פסור יתן רבד אמר עשה בינה: מר 5

שם מבידה פי תדע או מר טשה עליה קו: 6
על מה אדניה והבשע או מר ידה אבן 6
פנתיה: פד יתוד סכמי בקו וליעו פל פני 7

אלים: ויסקו פדמנים ים פתור מרדם 8

ועתה פראן פנן אפו ולא יתע פשו 15
מאד: והאוב רבל וספדה פדה בבל יעור 16
מלון יבדו:

CAP. XXXVI. לו

1 תסק אלוהא ואמר: פתור לו ועד נאחור 1
2 פי עור לאמה מלים: אפוא דעו למחוק 3
4 אלעלי אחר צדק: פי אמנם לא שיק 4
5 מעו תמים דעה עפוד: הן אל פבד ולא 5
6 ימאס פבד פד לב: לא יתירה רשע ומשפט 6

7 ענים יתן: לא יתע מפדיק פיעה אחר 7
8 מלים לפאד וישים לצדח ופדה: אב 8
9 אדורים פקים ילכוון בתבל עו: ונד לום 9
10 פעלים ומשערים פי ותפדה: וינל אונם 10
11 לפיסר יאמר פי יוסמן מאון: אב ישמעו 11
12 ויעבדו יקלו ימיהם בשבט השמים פנעיקים:

13 ואב לא ישמעו בשלה ועדו ויעו בבל 13
14 דעו: והשם לב ישמו אך לא ישועו פי 13
14 אדום: תמות פשו בששם ודורים בקשים: 14
15 תלכו עב בענו ותל פדור אונם: ואך וסחורו 15
16 מפי רוב לא רמצע ותחיה וסח שלחוק 16
17 מלא ושו: הודיע ע מלאת דין ומשפט 17
18 יחמו: פי רמה פריסיתו משק רוב פסו 18
19 אל יפדו: הודיעו שועה לא בעד אכל 19
20 מהבשע נח: אל וישקף תולדה ל עלה 20

21 עפים תחום: השמר אל תסון אל ארץ פי 21
22 עליה פתוח מעו: הן אל ישגוב בחרו מי 22
23 כמה מרה: מר טקן עליו דרפ וס אמר 23
24 פעלו עליה: וכ פי רמזות סעלו אש 24
25 שרד אנשים: מל אדם חודים אש ויפט 25
26 מרחקו: הן אל שניא ולא קדע מספר שמו 26
27 ולא יתרו: פי יתע נספדים יתן ספר לאורו: 27
28 אשר ילד שחקים יעשו עלו: אדם רב: 28
29 אך אבינון מסרשע ע השמות ספוד: הן 29
30 פרש עליו אור ושוש רם פשה: פי רם 31
32 דין עמים יתרא אל למכדו: על פשים פשה 32
33 אור ויח עליה במספיע: יתד עליו רע מקנה 33
אך על עולה:

19 למלך בלי על ראש אל תבימים: אשר לא
 20 משא. פני שמים ולא נפר שוע לפני דל פר
 21 מעשה דתי פלים: רגע וימר: ותציה לילה
 22 תעשו עם ויעשו ויסרו אפוד לא כד: פר
 23 עינו על דברי אש וכל צעדי יראו: אך
 24 חשך ואין צלמור לדורו קם לפניו: אך
 25 כי לא על אש ישים עד להלך אלא
 26 במשפט: דע פדים לא דורו ויעמד אדום
 27 תחום: לכן יחד מעבדיהם חשך לילה
 28 וידסאו: תחדו לשעים סקם במקום ואים:
 29 אשר על לב סור מרחו וכל דרכו לא
 30 חספול: להיא עליו צעקת דל וצעקת
 31 עמים שמעו: הוא ישקט. וכן ילעו ויסור
 32 פנים וכן ישרפו ועליו ועל אדם דתי:
 33 כמלך אדם חק ממשע עם: פי אל אל
 34 האמר משאוי לא אחבל: בלעדי אחזה
 35 איתו דתי אם עול פעלתי לא איתו:
 36 ובעמלי ישלמה: פי פאכה פי אחזה וברו
 37 ולא יאס ומדועת דבר: אשר לב האמר
 38 לו וגבר רום שמע לי: איב ארבעת דבר
 39 ודתי לא בהשגלו: אם יבון איב עד נצח
 40 על הששת פאש און: פי יסוף על השאר
 41 ששע ביעט יסוף וירב אחזי לאל

CAP. XXXV. לה

1 ויען אלהי ואמר: הלא חשבת למשפט
 2 אסחה צדק מאל: פי האמר מה יסוף לך
 3 מה אעיל מחפאחי: אני אשוכח מלון ואד
 4 רעף ענף: רפט שקום היאה ושור שחקים
 5 גבר מקו: אם חסאת מה חסעל בר רפ
 6 לשעף מה היעשה לו: אם צדקת מה
 7 חתולו אמה מידה יח: לאש כמקו
 8 ושעף וכן אדם צדקתו: מרוב עשוקים
 9 חעף ושוע מרוע רבים: ולא אמר אה
 10 אלה עשו סן ומחה בלילה: מלפט
 11 מפרמה ארץ ומשק השמים והכמו: שם
 12 יצחק ולא יענה לפני נאן רעים: אך שרא
 13 לא שמעו: אל ושפי לא ישחפה: אך פי
 14 האמר לא חשדתי דין לפניו וחזול לו:

17 תלה און אשים ובמסם רחם: להסד
 18 אדם מעשה וגוה מבר יספו: חשך
 19 נשאו מרשחת וחזרו מעט בשלחו: רחב
 20 במסאוב על משפט חרב עצמו און:
 21 ודמיו דתי לחם ונשאו מאכל האד:
 22 וכל בשור מרא ושפי עצמו לא יא:
 23 והקרב לשוח נשאו ודורו למסוים: אד
 24 יש עליו: מלך מלך אחד מר אלה להד
 25 לאדם יסד: וחפוי ואמר פדעו מדה
 26 שחח מצאיו כסו: השפש בשור מלע שוב
 27 למי עלמו: עשו אל אלה וירצו וירא
 28 פני ברחיה ושוב לאיש צדקו: שר
 29 על אשים ואמר חסאוי ושור העיור ור
 30 שיה לו: פדה נשאו מעט בשחח וחזו
 31 פאר וראו: דן על אלה יעל אל פעמים
 32 שלש עם יבם: להשוב נשאו מרשחת לאד
 33 פאר החים: הקטב איב שמע לי הדש
 34 ואני דבר: אם ישמון וישבי דבר פי
 35 חספתי צדק: אם און אנה שמע לי הדש
 36 ואלפתי חכמה:

CAP. XXXIV. לו

1 ויען אלהי ואמר: שמעו חכמים מלי ודעים
 2 האנוס לי: פי און מלון תבון אדק יעם
 3 לאל: משפט נחמה על משה ביעט מד
 4 פוב: פי אמר איב צדקתי ואל הסד משפט:
 5 על משפט אבוב אש חפלי לשוע: מר
 6 גבר פאיב ושחודע עפ פנים: ואח לחנה
 7 עם פעלי און וללח עם אשר ישוע: פי
 8 אמר לא יסוף גבר פראי עם אלה:
 9 לבן. אשר לב שמעלי חלה לאל משע
 10 ושד מעל: פי פעל אדם ישום לו ואלה
 11 אש ומצאו: אך אמנם אל לא ישוע
 12 ושפי לא ישח משפט: מרפק עלו ארצה
 13 וכן קום תבל עדה: אם ישים אלו לפ
 14 חדו ושמרו אלו ואסא: תוע פל פטר
 15 דן ואים על עשו ישוב: ואם ביעט שמעה
 16 ואת ראויה לל מלי: האף שוטא משפט
 17 תבוש ואם צדק פבר תישוע: האמר

איוב לג הצט

14 אלהים כי אין מעלה בפי שלשה האנשים
 ויהי אפי' ויטן | אלהים בן פרמאל 6
 הפני ואמר צעור אצני לימים ואמם ישליש
 על-כן ותלמי ואידא | מחזה דעי אחכם |
 7 אמרו ימים דברו ורב שנים דיעו חכמה |
 8 אכן יהיה דרא באיש ולשמה שדי תבינם |
 לא דבום דכמה דקלים יבטי משפט | לכן 9
 אמרו שמעו לי אחיה דעי אי אצני |
 הן תולתיו | לדביכם און עד רבנותיכם |
 12 עד תחזקון מלון | ועדיכם אחפזן והנה |
 13 אין לאיב מכות ענה אמרו מכם | פך
 האמרו מצאתי חכמה | אל דספו לא אש |
 14 ולא ענד אל מלון ובאמריכם לא אשיבנו |
 15 ויהי לא ענו עד דהעניקו מדם מלים |
 16 והחלתי בירלא דברו פי עמדו לא ענו
 17 עד | אענה אי אצני תלך אחיה דעי
 18 אי אצני | פי מלתי מלים האיקתני ויה
 19 בטני | הנה בטני פיקן לא ישרח באמרו
 20 חדשים יבקע | אדברה ויהיה לי אספה
 21 ששתי ואענה | אליא אשא פראש ואל
 22 אדם לא אכנה | פי לא דעתי אכנה כמעט
 ישאני שליט |

CAP. XXXIII. לג

1 ואולם שמעתי איוב מלי וכל דברי האזניה |
 2 דברתי פתוחי פי דברה לשוני בחיני | אשר 3
 4 לפי אמרו דעת לשפתי פחד מללי | ויהי אל
 5 עשיתי ולשמת שדי תבאני | אם יתקבל השויבני
 6 שיהי לפני התצמחה | הן אני כסוף לאל
 7 מלכמי קצצתי גם אצני | הנה אצתי לא
 8 תבערה ואכפי עליך לא יכפר | איך אמרת
 9 באומי וקול מלון אשמע | הן אני כלל משע
 10 הן אבני ולא ען לוי | הן תסואת עלי ומצא
 11 יחשבני לאיב לי | עשם פפר רגלי ישלך כל
 12 אדחתי | הרואת לא צדקת אענך בירפה
 13 אלהי מאנש | מדוע אליו ריפת פי כל
 14 דסיו לא יענה | פי בראחת דבר אל ובשמים
 15 לא שורפהו בחלים | חיון לילה בשפל
 16 תדמה על אנשים פתולות עלי משכב | אז

14 דבם עמדי | וכה אעשה פי יקום אל וכר
 15 יסלך מה אשיבו | הלא רבמטן שלי עשהו
 16 ויכולנו ברום אחד | אם אמע מחפץ דלים
 17 ועיני אלמה אנה | ואכל פתי למי ולא
 18 אכל ירום ממוה | פי מעטוי גדלני סג
 19 וכבטן אפי אנה | אם אראה איב מללי
 20 לבש ואן פמה לאבון | אם לא סבני
 21 תלצו ומצו פבלי יחפסם | אסדניסוחי על
 22 ירום די פי אראה בשע עורתי | שפי
 23 משכמה חפל ודועתי משה השמן | פי
 24 פחד אלי איד אל ומשאר לא אכלו | אם
 25 שמי דיב פללי ולפסם אמרוי מבטוי |
 26 אם אסמה פירב חילי וכיפוד מצאה די |
 27 אם אראה אוד פי דל ורח יקו וקד | ופח
 28 פפתי לפי ותשק די לפי | בסדוא ען פללי
 29 פי כחשוי לא מפעל | אם אסמה פחד
 30 משא ודעורתי פי מצא ען | ולא תחתי
 31 לחסא חפי לשאל פאה פשו | אם לא
 אמרו מתי אדלי מיהון מפשו לא משפע |
 32 בחץ לאילון גר חילי לאוד אסמה | אם
 33 פפתי סדום פשע למטון חפזי עני | פי
 אעוץ | דימן רבה וביא משפוחת ירחי
 35 ואדם לא אצא פתוח | מי יתן לי | לשמע
 לי הן די שדי ועני וכסר פתב אש ריבי |
 36 אם לא על שכמי אשאני אענפ עשות לי |
 37 מספר צעור אדדפו כמי גרד אקרבנו | אם
 38 עלי אדמתי חועק וחד חלמה יבקות | אם
 39 פחה אכלתי בל-כספ ונפש בעליה פתחי |
 40 פחה חפה | וצא דוח ותחתי ששה באשה
 תפני דברי איוב |

CAP. XXXII. לג

1 והשפתי שלשה האנשים האלה מעט אחד
 2 איוב פי דרא צדיק בעיני | ויהי אפי' |
 אלהים בן פרמאל הפני מלשפוחת רם באיב
 3 תהי אפי' על צדק בשש מאותים | ובשלשה
 רעל תהי אפי' על איש לא מצאו מענה
 4 וישעו אדאיוב | ואלוד חפה אדאיוב
 5 בדיסם פי זקנים דרפה מצפו לימים | וירא

27
28
אז ראיה יספרה ורביה נסחוקה: ואמר
לאדם הן יראת אדני היא חכמה וסוד סוד
פיה:

CAP. XXIX. כט

1 נסח איוב שאת משלו ואמר: מִי־יִשְׁמַע
2 כִּי־דַבַּרְתִּים לַיָּמִים אֲלוֹהֵי יִשְׁמַעֵנִי: פִּהִלִי מִן־
3 עַל־יְהוָה לֵאמֹר אֵלֶיךָ הַשִּׁוּף: פִּאֲשֶׁר הִיִּידִי
4 פִּי־יִשְׁמַע בְּסֹד אֱלֹהֵי עַל־אֲהֲלִי: בַּעַד שִׁוּי
5 עֲפֹדִי מִכִּבּוֹדִי נִעַר: פִּדְחֵי הַלֵּבִי בְּחֶמֶד תִּצְדֵךְ
6 זַקֵּן עֲפֹדִי פִלְי־שִׁמְךָ: בְּצִאֲרוֹ שִׁשׁ עַל־
7 קֶרֶחַ פִּדְדֹב אֲכֹן מִשִּׁבִי: וְהִנֵּי נִשְׁרִים וְחִזְבֵּא
8 וְשִׁלְשִׁים קָמוּ עִמָּדִי: שְׁלֹשִׁים עֲפֹדִי בְּמֵלִים וְכִי
9 יִשְׁבֹּעַ לְשִׁרְתִּי: קֹל־עֲנִיִּים כִּי־בָא וְלִשְׁתִּים
10 לְחֶבֶם דְּבָקָה: כִּי אֲזַן שִׁמְעָה וְהִשְׁמַעְתִּי וְעַן
11 וְהִנֵּה וְהִשְׁמַעְתִּי: כִּי־אֲמַלְט עִם מִשְׁעֵי וְיִלְוִים
12 וְלֹאֲרֵעוּ לִי: פִּרְפַת אֲרִיב עַל־הַמָּאֲרָב אֲלַמְכָה
13 אֲרִיבִי: זַקֵּן לְבָשָׁי וְלַפְשִׁי כַּמְעַל וְצִנִּיף
14 מִשְׁטָטִי: עֵינַי הִיִּידִי לַעֲוֹן וְתִגְלִים לַשֹּׁפֵחַ
15 אֵלַי: אֲבִי אֲבִי לְאִמֹתַי וְרִבִי לְאִרְיָעִי
16 אֲדֹקְרֵהוּ: וְהַשְׁפִּדָה מִתְלַשֵּׁת עֹלֵל וְכֹשֶׁף
17 אֲשַׁלֵּף סִדְרוֹ: וְהִאֲבִי עִם־יָגוֹן אֲבֹנֵי וְכֹחַל
18 אֲרַבֵּי יָמִים: שְׁלֹשֵׁי פִּרְחֵי אֲלִיָּמִים וְטַל
19 תִּלֵּן בְּקִצְרוֹ: בְּסִדֵי חֹדֶשׁ עֲפֹדִי וְקִשְׁוֵי פִדֵי
20 רִחֻלְיָי: לִי־שִׁמְשֵׁוּ וְהִלְלוּ יְהִי־לִי כֶּסֶף צִנִּיף:
21 אֲחִירֵי רִבִי לֹא יִשְׁעוּ וְעֲלִיבֵי תִפְחֵי מִלְרוֹ: וְהִלְלוּ
22 כַּמְשֵׁוּ לִי וְשִׁרְתִּי לְמַלְאֲכָי: אֲשַׁחֵךְ אֲלֵיכֶם
23 לֹא יִאֲמְרוּ וְהִנֵּה פִי לֹא יִשְׁתָּן: אֲבִידֵי הַדְּבַשׁ
24 וְהַשֵּׁבֶר רֵאשׁ וְהַשְׁשֹׁן כַּמְלֵךְ בְּהִרֵד פִּאֲשֶׁר
25 אֲבֵלִים יִתְּנוּ:

CAP. XXX. ל

1 וְעֵשֶׂה: אֲשַׁחֵךְ עַל־צִנִּיפִים מִפִּי לַיָּמִים אֲשֶׁר־
2 מִכֹּסְפִי אֲבִידֵם לְשִׁיחַ עִם־עַלְמֵי צִנִּיף: גִּם־
3 מִן חֲדָשִׁים לִפְנֵי לִי עֲלִימוֹ אֲבִידֵי פִלְחֵי: בְּחֹסֶךְ
4 וְכִבְכֵן בְּלִמְדֵי הַשִּׁקְרָה צִיָּה אֲקַשׁ שְׂוֹאֵה
5 וְהַשְׁוֹאֵה: וְהַשְׁפִּסִּים מִלֵּחַ עַל־שִׁיחַ וְשִׁלֵּשׁ
6 הַרְמִים לְרִמְסֵי: מִן־יָגוֹן יִרְשֵׁוּ דִישׁ עֲלִימוֹ
7 מִפְּנֵי: בְּשִׁדְחֵי שְׂדֵי־לֶשֶׁן חִוֵי עֹדֵר וְכִסְפִּי:
8 מִן־שִׁיחִים יִתְּדֵךְ תַּחַת חֲדָל יִסְפְּחוּ: בְּנֵי

9 נָבֵל גִּם־פִּי בְּלִשְׁמֵי נִפְאֵר מִן־הַדָּבָר: וְעֵשֶׂה
10 מִנִּיחֵם וְהִיִּידִי וְהִנֵּה לִבִּי לְמַלְאֲכָי: תַּעֲבֹדֵי
11 רִחֻדֵי מִי וּמִפִּי לֹא־תִשְׁמָעוּ קוֹלִי: כִּי־יִתְּרֵהוּ
12 פִּיחַ וְעֵנְנֵי יִדְּסֵן מִפִּי שְׁלֹחֵי: עֲלִימֵן פִּרְחֵה
13 יִקְדְּמוּ תִגְלֵי שְׁלֹחֵי וְיִסְלֹו עַל־אֲחֻחֵת אֲדָמָה:
14 כִּי־חֹסֶךְ נִרְמָדֵי לִדְחֵי יַעֲלֵה לֹא עֹדֵר לִמֵּוּ: כַּסְפִּי
15 רִחֵב יִרְאֵהוּ תַּחַת שְׂוֹאֵה הַתְּהַלְלֵלִי: הַתְּהַפֵּן
16 עַל־פִּלְדֹת חֲדָדֵי פִרְחֵי חֲדָדֵי וְכַעַב עֲבִידֵי
17 לַשְׁעָרֵי: וְעֵשֶׂה: עַל־הַשְׁתַּפְּפוֹ מִשְׁוֹ אֲחֻחֵי
18 וְכִי־עֵנִי: לִילָה עֲצַמֵי כִּפֵּן מִעֲלֵי וְעִזֵּי לֹא
19 יִשְׁפָּקוּ: מִכִּי־שָׁן יִתְּפַשׁ לְבָשֵׁי פִּי כִּי־מִתְּוֵי
20 יִתְּוֵי: וְהִנֵּי לִבִּי וְהַתְּמַשֵּׁל מִעֲפֹר וְאִסְרוֹ:
21 אֲשַׁעֵר אֲלֵיךְ וְלֹא יִרְעַנְנֵי עֲמֹדֵי וְיִתְּרֹבֵנִי כִּי־
22 הַתְּהַפֵּן לִאֲבוֹר לִי בַשָּׁמַיִם הִנֵּה הַתְּמַטְמֵנִי:
23 תִּשְׁאֲלֵנִי אֲלֵי־חַת תִּרְפַּעְנִי וְהַמְּגִנֵי תִשְׁוֹהֵה:
24 כִּי־יִדְּעֵשֶׂה מִחַ תִּשְׁבַּעַי וְהִנֵּה מִי־עַד לְכָל־יְהוָה:
25 אֲבִידֵי לֹא־כִשֵׁי יִשְׁלַחְדֵּי אִם־יִסְפְּחוּ לִי־שִׁעֵי:
26 אֲבִידֵי לֹא־כִשֵׁי לְשִׁדְּדִים עֲבִידֵי נִפְשֵׁי לִאֲבוֹן:
27 כִּי־מִוֹב קִיִּירוֹ וְיִבֵּא עַד וְאִי־חִלְהֵה לֵאמֹר וְיִבֵּא
28 אֲשֶׁלִי מִשֵׁי וְחִוֹד וְלֹאֲדַשׁ קִיִּמְנֵי כִי־עֵנִי:
29 קִדֵי תִכְסִי בְּלֹא חֶפְזֵה קִמְנֵי בְּקִדֵי אֲשַׁעֵי אֵת
30 הִיִּידִי לְחֶבֶם וְעַד לְכֶסֶף יִשְׁעֵה: עֲדִי שְׁחֹר
31 מִעֲלֵי וְעֲצַמֵי וְהִנֵּה מִי־יִתְּוֵי: וְהִנֵּה לְאֲבֵל פִּי:
וְעֵשֶׂה לְקַל בָּמִים:

CAP. XXXI. לא

1 פִּיחַ פִּרְחֵי לַעֲנִי וְהִנֵּה אֲחֻפְּנֵן עַל־בְּרִיחֵה:
2 וְהִנֵּה: חִלְקֵי אֱלֹהֵי מִפְּעַל וְכִחְלַת שְׁוִי
3 מִמִּצְמִים: וְהִלֵּאֲרֵי אֵד לַעֲלֹל וְכִסֵּי לַשְׁעֵלִי אֲנִי:
4 וְהִלֵּאֲרֵי יִרְאֵה דִבְךְ וְלִי־צִנִּיף יִסְפְּרוּ: אִם־
5 הִלְכִי עִם־שְׂוֹאֵה וְתַחַשׁ עַל־מִרְמֵה תִגְלִי:
6 יִשְׁקַלְמֵי בְּמִאֲזֵי זַקֵּן וְעַד אֱלֹהֵי חִמְרוֹ: אִם־
7 תִּפְסֵה אֲשֶׁר־מִי הַיִּידֵךְ וְהִנֵּה עִיִּי תִהְיֶה לִּפִּי
8 וְכַכְפִּי דִבְכֵי מִיָּמַיִם: אֲדַרְשֶׁה וְהִנֵּה אֲכַל וְהַצִּיָּא
9 יִשְׁרָשׁוּ: אִם־נִסְפַתֵּה לִפִּי עַל־אִשְׁפָּה וְעַל־פִּרְחֵי
10 וְעַד אֲרִמְסֵי: תִסְתַּחֵן לֵאמֹר אֲשֶׁר־יַעֲלִיָּה
11 יִסְעֵן אֲחֻרָיִ: כִּי־יִרְאֵה וְהִנֵּה וְהִנֵּה עֵן פִּלְלִים:
12 כִּי אֵשׁ הִיא עַד־אֲבִידֵן וְהַמְּלֵךְ וְכִלֵּי תִמְחַתֵּי
13 תִשְׁרָשׁוּ: אִם־אֲמַאֵם מִשְׁפַּט עֲבִדֵי אֲמִתִּי

איוב כח הצד

14 וְחָלַח עֲרֵבִים מִשָּׁמַיִם יִקְרָא׃ אִם יִרְוֶה בְּמַד
 15 לְמַחֲרֹב וְצִיָּפוֹ לֹא יִשְׁבַּע לָחֶם׃ שִׁדְדוֹ
 16 בְּפִי חִיבֹרֵה וְאֶלְמִלֹּחַ לֹא חֲבִיטָה׃ אִם צִיָּפוֹ
 17 פִּעֵפֵר בְּסֶף וְכֹחֵד יִמֵן מִלְּפָנָיו׃ יָכִין וְצִדִּיק
 18 וְלִבֹּשׁ וְכֹסֶף מִי חֲלָק׃ פִּדָה כֶּסֶף פִּירָה וְכֹסֶפֶה
 19 עֲשָׂה כֶּסֶף׃ עֲשִׂיר יִשְׁכַּב וְלֹא יִאֲכַף עֵינָיו פִּקֵּחַ
 20 וְאִינֹפֶה׃ תִּשְׁתַּבֵּחַ בְּיָמִים בְּפִדְחָה לְלֵילָה גְּבִיחַ
 21 סִסְפָה׃ יִשְׁאֲרֶה קִדְּוִים וְלִקְוֹ וְיִשְׁעֲרֶה מִפְּקֵדָה׃
 22 וְיִשְׁלַף עֲלָיו וְלֹא יִחַלֵּל מִיָּדוֹ פִּדְחָה יִחַד׃ יִשְׁפֹּק
 23 עֲלָיו כְּסִימוֹ וְיִשְׁתַּק עֲלָיו מִמְּקָמוֹ׃

CAP. XXVIII. סו

1 פִּי יֵשׁ לְכֶסֶף מִצִּיָּפוֹ וּמִקֹּדֶם לִדְבַר יִתְקֵן׃ פִּדְחָה
 2 מִעֲשֵׂר יִתְקֵן וְאִבֵּן צִיָּק חֲדָשָׁה׃ קֶזֶף וְשֹׁם
 3 לְחֶשֶׁד וְלִלְלֵה מִלְּכִיָּה הֵיא חֲזִיק אִבֵּן אֶסֶל
 4 וְצִלְמִית׃ פֶּרֶץ נִחַל וּמַעַסֵּף וְשִׁשְׁפֹּדִים מִיָּד
 5 תֵּל יֵלֶה מִכְּאֻשׁ מַעַד׃ אֲדָף מִפְּנֵה צִיָּפוֹ לָחֶם
 6 וְחֲרֻמֵּיהֶם שִׁפְדֹן כְּמֹאֵשׁ׃ מִקֹּדֶם סִסְפָה אֲבִינָה
 7 וְעִסְרָה חֶבֶד לִי׃ חֲרִיב לֹא יִדְעֵה עֵיט וְלֹא
 8 שִׁנְפוֹ עֵץ אֵדָה׃ לֹא יִדְרִיכֶיהָ בְּרִישׁוֹף לֹא
 9 עֵדָה עֲלָיו שְׁתַּל׃ בְּחֻמֶּשׁ שֶׁלֶחַ יָדוֹ הַפֶּזֶן
 10 מִשְׁלֹשׁ דְּרִים׃ בְּפִדְחָה אֲדִים בְּעֵץ וּכְלֵי יָקֶז
 11 רִחֲמֶה עֵיט׃ מִבְּנֵי סִדְרֹת חֲבֵשׁ וְחַעֲלֵמָה
 12 צִא אֵדָה׃ תְּחַזְקֶמָה מִצֵּן חֲפִצָּה וְאֵדָה
 13 מִקֹּדֶם פִּיטָה׃ לֹא יִדְעֵה אֲשֶׁר עֲרִפָה וְלֹא תִפְצֵא
 14 בְּאֲדָף תְּחִים׃ תִּדְעֵם אֲמֵר לֹא בִידְעָה וְיָם
 15 אֲמֵר אֵין עֲפִדִי׃ לֹא יִהְיֶה סִדְרֵה תְּחִינָה וְלֹא
 16 יִשְׁלַף בְּסֶף מִזְדִּיָּה׃ לֹא חֲסֵלָה בְּכֶחֶם אֲסִיד
 17 בְּשֶׁדֶם יָקֶז וְסִסְפָה׃ לֹא יִשְׁכַּפֵּה חֶבֶד חֲסִיכָה
 18 וְחֲמִירָה לְלִיפֹ׃ רִאמֹת תִּבְשֵׁל לֹא יִחַר
 19 וְיִשְׁדֹּף חֲזֵמָה מִכְּסִימִים׃ לֹא יִשְׁכַּפֵּה פִּסְדֵּה
 20 פֶּלֶשׁ בְּכֶחֶם מִיָּדוֹ לֹא חֲסֵלָה׃ תְּחַזְקֶמָה
 21 מִצֵּן תִּחַד וְאֵדָה מִקֹּדֶם פִּיטָה׃ וְכַעֲלֵמָה
 22 מִשְׁעֵי מִלְּדָה וּמַעֲשֵׂה הַשָּׁמַיִם נִסְתִּירָה׃ אֲבִדֹן
 23 וְכֹחַ אֲמֵר פִּיטֵיטֵה שְׁמֵשׁ שְׁמֵשׁ׃ אֲדִים
 24 תִּמֵן דְּרִפָה וְלִימָה יֵדַע אֶת מִקְוֶמָה׃ פִּדְחָה
 25 לְעֲשֹׂת דְּרִפָה וְיָם מִשְׁקֵל וְיָם תִּמֵן בְּסִסְפָה׃
 26 בְּעֲשֹׂתוֹ לִפְסֵר וְהָא וְהָא לְחִיחַ קִלְחָה׃

25 וְיִפְלֹ׃ וְאִם לֹא אֲסִיד מִי יִכְוֶבֵה וְשֹׁם לֹאֵל
 כִּסְפִיד׃

CAP. XXV. סו

1 וַיֵּן פִּדְחָה הַשָּׁמַיִם וְיִאֲמֵר׃ הַמַּלְאָךְ וּפְדַחַ עֲפֹ
 2 עֲשָׂה שְׁלֹם בְּחֻמֵּיו׃ הַשֶּׁשׁ מִסְפָּר לְדִרְוִי
 3 וְעַל מִי לֹא יִקְסֵם אֲדִיָּה׃ וְכֹה יִצְדַק אֲשֶׁל
 4 עִם אֵל וְיִהְיֶה יָדוֹ אֲשֶׁה׃ הָא עֲרִיחַ וְלֹא
 5 יִאֲדֹל וְכִסְמִים לֹא יִפֵּר בְּעֵינָיו׃ אֵין פִּי אֲשֶׁל
 6 רִפָּה וְהָא אֲדִים חֲרִלְעָה׃

CAP. XXVI. סו

1 וַיֵּן אִיבֵן וְיִאֲמֵר׃ מִדְּעִרְתָּה לֹא רִכַּח חֲרִלְעָתָה
 2 וְחֵדַע לֹא רַע׃ מִדְּעִנְפָתָה לֹא חֲכִמָה וְחֲרִשְׁיָה
 3 לְדַבַּר הַדְּעָתָה׃ אֲדִיכִי וְדִרְוִי מִלֵּין וְשִׁמְרֵה לִי
 4 תִצָּה מִפְּקֵד׃ הַדְּסִים חֲרִלְלֵה מִתְּחִיל לָחֶם
 5 וְשִׁמְרֵיָם׃ עֲדֹם שֶׁאֵל גִּבּוֹר וְאֵין פִּסְחָה לְאֲבִדֹן׃
 6 נִחַשׁ צִפּוֹן עַל חֲדָה תִּלְדֵה אֲדָף עַל בְּלִמְדָה׃
 7 צִדֵד מִים פִּעֵבֹה וְלֹא יִבְקַע עֵינָו תְּחִימִים׃ מִאֲדֹ
 8 פִּנְרִכְסָה פִּרְשֵׁה עֲלָיו עֵנַד׃ הָא תָּה עַל פִּנְרִ
 9 כְּמִים עֲרִיחִלְלֵת אֲדֹ עִם חֲשֻׁד׃ עֲפִדִי
 10 שְׁמִים וְחֲסִפֵה וְחֲרִמָה מִכְּעִרָה׃ בְּכֹחַ תֵּעַ
 11 הַיָּם וְכִרְבִּיבֵה מִכְּדֵף רִבִּי׃ בְּחֵדוֹ שְׁמִים שִׁמְרָה
 12 חֲלֵלָה יָדוֹ חֲרֵשׁ פִּדְחָה׃ הָא חֲלֵלָה וְכֹחַ חֲרִכֵה
 13 וְיִהְיֶה שְׁמֵדוֹ דְּרִם לְשִׁמְעוֹתָ וְרַעִים בְּפִדְחָה מִי
 14 יִתְבַּרְקֵן׃

CAP. XXVII. סו

1 וַיִּקֶּף אִיבֵן שִׁמְרָה מִשְׁלֹל וְיִאֲמֵר׃ הֲיֵאֵל הַסִּיד
 2 מִלְּפָנָיו וְשִׁדְדֵה הַיָּם מִשְׁמֵי׃ פִּרְמֵעֵד מִשְׁמֵי
 3 בִי וְחַח אֱלֹהֵה מִפִּי׃ אִם תִּדְבַרְתָּה שִׁשְׁרֵי
 4 עֲלִיָּה אֲשִׁמְתֵה אִם יִדְבַר רַמִּיָּה׃ חֲלֵלָה לִי
 5 אִם אֲצַדִּיק אֲחִיכֶם עֲרִיבֹנֵה לֹא רִאֲסִיד חֲפִדִי
 6 מִכְּפִי׃ בְּצִדְקָתִי הִדְרִיקִי וְלֹא אִפְסָה לִי חֲרִף
 7 לְבִי מִכִּי׃ יָדוֹ מִשְׁעֵה אֲבִי וּמִחֻקֵּמָה מִכְּעִלֵי
 8 פִי מִדְּחִקוֹת חֲרִף פִי בְּכַעַף פִי שֶׁלֵל אֱלֹהֵה
 9 מִשְׁמֵי׃ הַא עֲקִרְתִּי לִשְׁמַע׃ אֵל פִּי תִחַד עֲלָיו
 10 צִדָּה׃ אִם יֵלֶשׁוּ יִחַעֲנַג יִקְרָא אֱלֹהֵה בְּכֵל
 11 עֵת׃ אֲדִיָּה אֲחִיכֶם בִּידְעָל אֲסִיד עִם שְׁדִי לֹא
 12 אֲכִיד׃ הָא אֲדִים מִלֵּם חֲרִימִים וְלִפְנֵי הָא הַכֵּל
 13 תִּרְפִּלֵי׃ הָא חֲלָק אֲדִים רַעֵה עִם אֵל

CAP. XXII.

8 מִשְׁפָּטֵי יְהוָה קִדְּם אֲדֹרָף וְאֶכְפֹּר אֲחִירָיו וְלֹא
 9 אֶבְכֶּה לִּי שִׁמְחֵל בְּעִשְׂתּוֹ וְלֹא אֲחִירָיו יִנְעֹף
 10 יִמְנָן וְלֹא אֲרֹאֶהוּ בִּיְדַעַת עֵדֶךָ עֲפֹדֵי בְּחֻנֵּי
 11 בְּהַבֵּ אֲצִא וּבְאִסְרוֹ אֲחִירָיו תִּגְלֵי דִרְפֵי שְׂמֹרָתִי
 12 וְלֹא אֲטֹ כַּעֲרֹת שִׁסְרֹתֵי וְלֹא אֲכִשֵׁ מִדְּרֹךְ
 13 צַפְסָתִי אֲמַרְסִי וְהָיָה בְּחֹד וְכִי יִשְׁכַּב
 14 תִּפְסֹל אֲחִירָיו וְעֵשֶׂן בִּי יִשְׁלַם חֵץ וְכִדְפֵי
 15 רִפְחָ עֲפֹד עַל־כֵּן מִכְּפֵי אֲפִילָה אֲחַפְּנֶן
 16 וְאִסְרוֹ מִכְּפֵי וְאֵל הַרְף לְבִי וְשִׁי הַבְּדִילֵנִי
 17 כִּי לֹא סָבַמְתִּי מִכְּפֵי חֲשֹׁף וְכִי אֲפִילָה פְּסֹלֵהוּ

CAP. XXIV.

1 מִדְּרֹעַ מִשְׁפֵּי לֹא נִכְפַּסְתִּי עֵינִים וְיָדַעַת לֹא אֲרִיחוֹ
 2 יָמֹד וְנִלְחַת שִׁינִי עַד גִּלְלוֹ וְיָשֵׁן חֲמוֹד
 3 יְחֹמִים יִנְדַע תִּפְלֵל שׁוֹר אֲלֻמָּה יִפֹּ אֲבִיטִים
 4 מִדְּרֹעַ יָחַד וְחָבֵא עֲנֵי אֲרֹץ יְהוָה פְּרִיאִים
 5 בְּמִדְּרֹעַ יִצְאָ בַּעַל עֵלִים מִשְׁחֵרֵי לִשְׁחָר שִׁבְהֵי לֹא
 6 לָחֵם לְפָנִים בְּשֹׂדֵה בָלִיל יִצְדִּי וְכֹס וְשֵׁעַ
 7 לִקְשׁוֹ עֵשֶׂן יִלְטֵי מִבְּלֵי לִבִּישׁ וְאֵן פִּסְחָה
 8 בְּשֹׂדֵה מִזֶּם הָיִים וְיִטְבֵּוּ וּמְבִלֵי מִרְחֵבֵה
 9 תִּבְקֵר צֹר וְתִגְלוֹ מִשֵּׁד וְהָיִים וְעַל־עֵנִי וְחִבְלוֹ
 10 עֵשֶׂן הָיִים בָּלִי לִבִּישׁ וְדַעֲבִים נִשְׂאָ עֲמֹר בֵּין
 11 שְׂרָחִים יִצְדִּי וְיָבִים דָּרִים וְיִצְמָא לְמַעַד
 12 מָחִים וְיִסְאָ וְתִפְסֵל חֲלָלִים חֲשׁוֹעַ וְאֲדֹרָה
 13 לֹא יִשְׁמֵם חֲסִילָה דְהַפֵּה דֵהָ בְּמִדְּרֹעַ אִיר
 14 לֹא רִיחֵי דְרֵבָה וְלֹא לִשְׁבֵי בְּתוֹעֵיחוֹ לֹא וְ
 15 יָקֹם רֹצֵחַ וְיִטְלֵעֵנִי וְאֶבְכֶּה וּבְגִילָה יָד כַּכְּבֵּב
 16 וְעֵן סִיף וְשִׁמְרָה נִשְׁף לֹא־כֵּן לֹא רִחֲשֵׁנִי
 17 עֵין וְסָר פָּנִים וְשֵׁים חֲרֹף בְּחֻשָּׁף פְּתִיחַ
 18 יִמֵּם חֲרֹמֵךְ לִמֵּן לֹא־יִדַע אִיר בִּי יָחַד
 19 בְּכֵן לִמֵּן צִלְמֹתֵי בִּי יָדִי בִּלְחָת צִלְמֹתֵי קֵל
 20 הָיָה עַל־פְּנֵי־מִים תִּקְבֵּל חֲלָתֵם בְּרֹץ לֹא
 21 יִסְכֵּה דְרֹעַ פְּרִמִּים צִיָּה בְּפִדְיִם תִּגְלוֹ מִיָּמֵךְ
 22 שִׁלְךָ שְׂאֵל חֲטָא וְיִשְׁפָּחֵךְ רָחֵם וְמִלְּךָ
 23 רַפֵּה עַד לֹא־יִכַּח וְיִשְׁלַח עֵצֶךָ עֲלֵיךָ וְעֵז
 24 עֲקָה לֹא תִחַל וְאֲלֻמָּה לֹא יִטְבֵּוּ וְקִשְׁף
 25 אֲבִיטִים כְּכֹחַ יָקֹם וְלֹא־יִמְנָן אֲמֹן בְּרִיחֵךְ
 26 לֹא לִכְטֹחַ וְשֵׁעַ וְשִׁינֵיךָ עַל־יְרֵמִים וְחַמֵּי
 27 מַעַס וְאִינְפֹו דְחִיבֵךְ כִּלְלֵי יִקְסָעֵךְ וְכִרְאֵשׁ שִׁבְלָה

1 יִנְעֵן אֲלֵיפֵי הַתְּמֵלֵי וְיִמְנָן הָאֵל וְיִסְכַּרְבֵּר בִּי
 2 יִסְכֵּן עֲלֵימִי מִשְׁפָּלֵי הַחֲפֹץ לִשְׁפִי בִּי תִצְדַּק וְאִם
 3 בְּצַע בִּי תִחַם דְּרִמֵּי הַמִּדְּרֹעַ יִכְחֹד יִבֹּא עֲפֹד
 4 בְּמִשְׁפָּטֵי הָאֵל עֲתִידָה רַבָּה וְאֵין לֹץ לְעִשְׂתֵּיךָ
 5 כִּי תִחְבֵּל אֲחִירָיו הָיִם וּבְגֵדֵי עֲרִיפִים תִּפְסֵיטֵי
 6 לֹא־יִמֵּם עֵינֵי תִשְׁקֶה וְיִרְעַב חֲמֵעַ לָחֵם
 7 וְיִשֵׁן וְיִדַע לֹא רֹאֵץ וְשֹׂא פָנִים לִשְׁבֵי בֵה
 8 אֲמַטָּה שִׁלְחֹת יָקֹם חֲלֹחַת יְחֹמִים יִרְכֵּא
 9 עַל־כֵּן סִבִּיבֵיךָ פָּחִים וְיִבְהֹלֵךְ פִּתּוֹ פְּרִיאִים
 10 אֲחֻשְׁךָ לֹא תִרְאֶה וְשִׁפְתֵי־מִים תִּכְסֹּף
 11 הָאֵל אֲדֹרָה גִבְהָ שְׁמִים וְהָיָה הָאֵשׁ פְּכִיכִים
 12 בִּירְמֵי וְאִסְרוֹ מִדְּרֹעַ אֵל הַבְּעַד שִׁפְלֵי
 13 יִשְׁפֹּט עֵינִים סוֹרֵף לֹא רֹאֶה חֲרֹף שְׁמִים
 14 יִתְהַלֵּךְ הָאֵל עֲלֵם וְיִשְׁכַּח אֵשׁ דָּרִים
 15 מִדְּרֹעַ אֲשֶׁר־קָפְטוּ וְלֹא־רַעַח טָרַף וְיִצַּק
 16 יִסְדֵּם הָאֲמִים לֹא־כֹר מִכְּפֵי וְיִדְרִיפֵל שִׁי
 17 לִמֵּן הָיָה מִלֵּא בְּתוֹחֵם טוֹב וְעֵצָה וְשֵׁינִים
 18 רִחֲקָה פְּנֵי יִרְאֵי צִדִּיקִים וְיִשְׁמָחוּ וְלֹץ
 19 לְעַבְדֵי־לִמֵּן אִם־לֹא נִכְחַד קִימְנֵי וְיִחֹרֵם
 20 אֲכִלָּה אֵשׁ הִסְבֹּךְ־נָא עֲפֹד וְשִׁלְמֵם בָּרִים
 21 תִּבְרִיחוּךְ טוֹבֵה קִדְּמָנָא מִפִּתּוֹ חֲרֹחַ וְשֵׁים
 22 אֲמִירֵי מִלְּבָבֵךְ אִם־תִּשְׁלַח עַד־שִׁי תִּבְרִיחַ
 23 תִּרְדִּיק עֲלֵיךָ מִהַלְלֵךְ וְשִׁי־עַל־עַרְבֵי צֹר
 24 וְכֹחַ חֲלָלִים אֲסִיר הָיָה שִׁי בְּצֻרֹת וְכַסֵּף
 25 תִּשְׁעִירוֹ לָךְ בִּי־יָאֵר עַל־שִׁי וְתִחְשַׁב חֲטָא
 26 אֲלֵי אֲדֹרָה פִּתְחֵךְ תִּעֲתֵר אֵלָיו וְיִשְׁמַעֲךָ
 27 וְתִדְרֹק חֲשֵׁים וְתִגְוֵר אֲמֵר וְיִקָּם לָךְ וְעַל־
 28 הַרְבִּיקָה נִגְהֵי אִיר בִּי־וְשִׁפְלוֹ וְחֲמֵר גִּוֵּה
 29 וְשֵׁן עֵינִים וְשֵׁעַ וְיִמְלֵט אֲרֵבָה וְכִמְלֵט
 30 בְּנֵי פִשְׁףִּי

CAP. XXIII.

1 וְיִנְעֵן אֵיבֹב וְיִמְנָן בְּסִדְרָם מִדְּרֹעַ יָדִי בְּכֹחַ
 2 עַל־אֲחִירָיו מִי־יִנְעֵן דְּרֵעֵי וְאֲכַמְרָה אֲבִי
 3 עַד־חֲכִמְתּוֹ אֲעִיבֵה לְפָנֵי מִשְׁפָּט וְשִׁי אֲמַלֵּא
 4 וְחִבְלוֹת אֲדַעֵה מִלִּים יִעֲנֵנִי וְאֲבִיבֵה מִדְּ
 5 יִמְנָן לִי הַרְבִּיבֵיךָ רִיבֵי עֲפֹדֵי לֹא אֲדִירָא
 6 יָשֵׁן בִּי שֵׁם יִשָּׂר טִכַּח עֲפֹד וְאֲפִסְלֹתָ לְצִחָה

הצה איוב כא

28 לו: תל יבול פתו פירות פיוס אפס: זה ה' חלק
 29 אדם רשע מאדלים ונחלה אמוס מאל:

CAP. XXI. כא

1 ויען איוב ויאמר: שמעו שמעו מלתו וחדדו
 2 זאח תהדומותכם: שאנו ואנכי אדבר ואחד
 3 דברי תלעתי: האנכי לאדם שחיו ואם מדוע
 4 לא תקצצו דחיו: פטר אלי השמש ושמו יד
 5 על פה: ואם יסחיו ונבדלתי ואזו בשרי
 6 פלצתי: מדוע לשעים יהיו שחוק עם גבור
 7 חיל: ורעם נכון לפניהם עמים ואנצארים
 8 לעיניהם: בתיהם שלום מפחד ולא רשבת
 9 אלה עליהם: שודו עבר ולא יגעל תפלט
 10 פרוו ולא תשבל: ישלחו בצאן עויליהם
 11 וילחיהם ויקדו: ישא ברוח וכבוד ושלמות
 12 לקול עגב: יבול בפאב ימדם וברגע שאל חתו:
 13 ויאמרו לא סוד מפני דעת דזכרו לא חצצנו:
 14 מד שחי פרי נעבדו ומה טעל פי נפגענו:
 15 הן לא יבדם טובם עצת רשעים רחקה מני:
 16 פמה: ורשעים ידעו ויבא עלינו אידם
 17 חבלים חלק פאפו: יהיו פתון לפני רוח
 18 וזכפו נבחרו ססה: אלה יצפן לבנו אוט
 19 שלום אליו ודע: דא עת פידו ומחמת שחי
 20 לשתה: פי מה חסצו פברו אחתו ומספר
 21 חדשיו חצצו: הלא ללמד דעת והיא רמים
 22 ישפוט: זה ימות בעצם תפול פלו של אבן
 23 ושלי: עמינו מלא חלב ומז עצמותו
 24 לשה: זה ימות בנפש מדה ולא אכל
 25 בפטה: יחד על עפר ושכבו ורפה תכסה
 26 עליהם: הן דעתו מהשבותים ומפלות על
 27 תחמסו: פי תאמרו איה בית דניב ויהי אדל
 28 משפחת רשעים: והא שאהים עבדי דהו
 29 ואורם לא תפדו: פי ליום אד יחשקו רע
 30 ליום עבודת יבול: מתייד על פניו דרפו
 31 והוא עשה מן שלם ל: והוא לקבות ויבול
 32 ועל גדיש לשקד: מתקדלו תבי נח ואחריו
 33 פל אדם משוד ולפניו אין מספר: ואחד
 34 הנב חמני רבל תשבותים לשאר מעל:

21 חלני ושמ אדם רע פי ואלה נגעה פי:
 22 למה תרפני כמו אל ומפשו לא תשבע:
 23 מרתון אפו ויתתן מלי מרתון בפטר ויחזק:
 24 עטם פול ועשרת ליד באר תזבון: ואני
 25 דעתי פאלי חו ואחרון על עפר יום: ואחר
 27 שדי מקפראת ומפשו אחזה אלה: אשר
 28 אלי ו אחזה לי ועני ראו ולאחר פלו כליו
 28 בדק: פי תאמרו מה פדק לא ולש דבר
 29 נכפאנו: נהה לכם ומפני רוב פירחמה
 עתה רוב למען תדעו שחי:

CAP. XX. כ

1 ויען צטר הרעמתי ואמר: לכן טעפו לשימי
 2 ובעבד דלשי בני: מכר פלפרי אשמע ידח
 3 מניתי וענני: הוחח דעת מרעד מן שים
 4 אדם על ארץ: פי רעט רשעים מרוב וסמחה
 5 חנק עדר דגע: אם עלה לשמים שיו
 6 וראשו לעב גיע: פללס לכצח יאבר ראיו
 7 יאמרו איו: פחלום יעוף ולא ימצאו וחד
 8 פדיון ללה: ען שופרו ולא חסד ולא עוד
 9 תשחי מקומו: פנו רצו דלים יהיו תשכבה
 10 אים: עממרו מלא עלימו ועפו על עפר
 12 תשכב: אם תמתיק פשו ועד יכודפה תחת
 13 לשון: תמל עליה ולא יעובדה וימלעה
 14 ברוך חפו: לחמו במעיו סרפד מורת פחנים
 15 בקרם: דל בעל ושאפו מנטו וישפו אל:
 16 ואש פחנים ינק תודנה לשון אשה: אל
 17 ירא בפלות שדי לחיל דכש תממה: משיב
 19 תע ולא יבלע פול חמורו ולא יעלם: פי
 20 רצף עב דלים פיה פול ולא יכרה: פי לא
 21 דע שקן בנטו פוכחו לא ימלם: אך שרד
 22 לאכלו על פן לא יחיל טוב: במלאת ספן
 23 יצו ל פלד עמל תבאנו: דו לללא בטו
 24 לשודו הון אפו וימסר עלמו בלחמו: יבד
 25 ממשק פחל תלפוד קשת חושה: שקי וצא
 26 מנה וסר מפרחו ודיו על אים: פל
 חשף טמן לצפוני ויאמרו אש לא נפח רע
 27 שרד באחלו: יפלו שמים עני וארץ מרדממה

4 כְּדַמְתָּה לְטַמְאֵי בְעֵינַיִם; טוֹרַף נִשְׁלוּ אֲפָסָה
 וְלִמְעַקֵּה הִעֲזֹב אֶרֶץ וְיִשְׁתַּק עַד מִמְקוֹמִי;
 5 וְגַם אִיר רִשְׁעִים יִדְעֶה וְלֹא יִרְאֶה שׁוֹבֵב אֲפָסָה;
 6 אִיר חֲשׂוֹךְ בְּאֶהְלוֹ וְסִי עָלַי יִשְׁקֹף; יָצוּר צִעִי
 7 אִיִּם וְתִשְׁלַחְנִי בְּצַרְוִי; כִּי־שִׁלַּח בְּרִשְׁתּוֹ בְּרַגְלִי
 8 וְעַל־שִׁבְכָה יִתְהַלֵּךְ; יִתְחַו עֲבֹקֵי פִי יִחַק
 9 עָלַי צִמְצִים; טָמֹן בְּאֶרֶץ חֲבָלִי וּמִלְּהוֹתַי עָלַי
 10 נִתְּוֵב; מִכִּי בַעֲרֹה מִלֹּחַת וְהִסְעִידָה לְרַגְלִי;
 11 יִהְיֶה־רֶעֶב אֲנִי וְאִיר נֶכֶן לְעֹלֵם; יִחַל בְּפִי
 12 עֲדוּ יִחַל בְּפִי בְּכֹד מוֹת; יִתְחַק מִיֶּהוּדָה
 14 מִכְּשֹׁתוֹ וְתִצְעֲדֶנּוּ לְמַלְךְ בְּהִדְרוֹ; תִּשְׁשֹׁן
 15 בְּאֶהְלוֹ מִלְּגֹל חוּדָה עַל־גְּדוּד נְסוּחִים; מִתַּחַת
 16 שְׁלֹשֵׁי יָמִשׁ וּמִפְעֵל יִמָּלֵךְ קִצְרוֹ; וְסִי אֲבִד
 17 מִכְּרִיֶּךָ וְלֹא־שָׁם לֹא־יִפְרֹחֶנּוּ; הִדְסִיד
 18 מִיָּד אֶל־חֲשׂוֹךְ וּמִיָּבֵל יִתְהוֹ; לֹא־יִתֵּן לִי
 19 וְלֹא־יִכַּד בְּעַמִּי וְאִין קִצְרוֹ בְּמַגְדָּו; עַל־יָמֵי
 20 נִשְׁמַע אֲחֻרָיִם וְקִרְמָסִים יִתְחַו שֹׁשׁ; אִיר
 21 אֱלֹהִים מִשְׁפַּחַת עֹלָם זֶה מְקוֹם לֹא־יִתֵּעַ אֱלֹהִים

CAP. XIX. יט

1 ויֵצֵא אִיּוֹב וַיֹּאמֶר; עַד־אֵיךָ תִּהְיֶה נַשְׁלוֹ
 2 הַתְּדַמְתִּי בְּעֵינַיִם; וְהָעֲדוּר עֲשִׂים תִּכְלִמְנִי
 3 לֹא־תִלְשׁוּ תִּפְרִידֵי לִי; וְאִיר־אֲפָסָה שְׂנֵאוֹת אֲפָסָה
 4 תִּתֵּן מִשְׁוֹתַי; אֲסִי־אֲמַנֵם עָלַי וְתִגְדְּלוּ וְתִכְרְזוּ
 5 עָלַי וְתִפְרֹצוּ; דַּשׁ אֲפָסָה מִן־אֱלֹהִים עֲרִיבִי וּמִצְדוֹ
 6 עָלַי וְהִשְׁקֹף; יִתֵּן אֲעַקֵּק חֹסֶם וְלֹא אֲעִבֶה אֲשִׁיעַ
 7 וְאִין מִשְׁפָּט; אֲדוּר גֹּד וְלֹא אֲעַסֵּד וְעַל־
 8 נְחִיבֹתַי חֲשׂוֹךְ יִשְׁקֹף; בְּרִדִי מִעַל־הַשָּׁשִׁיט
 9 וְאִסֵּר עֲשֹׂת רֹאשִׁי; יִתְחַו מִכִּי וְאִלְךָ וְיִשַׁע
 10 בְּעַץ תִּקְרֹנִי; וְיִרְוֶה עָלַי אֶשׁ וְתִשְׁמְרֵנִי לֹא־כִסּוּי;
 11 יִחַד; וְאִבֵּא גִדְּדִי וְיִסְלֹף עָלַי וְיִפְרֹץ וְיִחַד
 12 מִכִּי לְאֱהִלִּי; אִיר מִעַל־הַדִּיחַק וְיִדְעֵי אִיר
 13 וְרוֹ מִמְּפִי; חֲדָלִי קִרְבִי וּמִדְעֵי שְׂכָרוֹנִי; וְכִי
 14 יִתְחַו וְאִמְדוּ לִי וְתִחְשַׁבְנֵי כְּכִי דִּיתִי בְּעֵינַיִם;
 15 לְעַבְדִי קִרְאִיתִי וְלֹא יִשְׁמָה בְּמִשְׁלֵי אֲחֻרָיִם לִי;
 16 רִדְדִי וְרָה לֹא־שֹׁתִי וְתִפְרֹצֵי לִבִּי בְּטָמִי; וְגַם־
 17 עוֹלִים מִיֵּאִסֵּר בִּי אֲקִרְמֶה וְתִפְרֹד־בִּי; תִּעֲבֹבֵי
 18 פִלְמִתִּי סוּדִי חוּדָה אֲחֻמְדִי סוּפְרִי־בִי; עֲבֹדִי
 19 וּבִשְׁוֹרֵי דְבָקָה עֲצָמִי וְאִחְמַלְנָה עֲדוּר שִׁנִּי;

7 כִּי אֲחֻזְלֶה מִדִּמְעֵי יִהְיֶה; אִיר עֲוֹתִי
 8 הֵלֵאִי וְשִׁפּוֹחַ פִּלְ עֲדוֹתִי; וְתִקְמָסֵנִי לַעַד הַיָּה
 9 וְיִקָּם מִי כְּחֹשֵׁי בְּסִמִּי יִשְׁמָה; אֲפָסָה טוֹרַף
 10 וְתִשְׁמְרֵנִי חֲרִק עָלַי בְּשִׁנְיֵי צִי; וְלִשְׁוֹשׁ עֵינַי
 11 לִי; פִּעְרֵי עָלַי; בְּסִידִים בְּחֻפְשָׁה הֵב לְחִדִּי יָד
 12 עָלַי וְתִמְלֵאֵנִי; יִכְרִיתֵנִי אֵל אֵל עוֹל וְעַל־יָדִי
 13 וְשָׁעִים תִּסָּר; שִׁלְלוּ הַיִּתִּי וְיִשְׁרֹפְנִי וְאִתִּי
 14 בְּשֵׁפֵי וּמִצְעָצְעֵי וְיִקְמָם לִי לְמִשְׁפָּחָה; וְסִפֵּי
 15 עָלַי; רִבִּי יִשְׁלַח מִלִּידֵי וְלֹא יִחַמֵל יִשְׁפֹּף
 16 לְאֶרֶץ מוֹדֵתִי; יִפְרֹצֵנִי סוּרָף עַל־פְּרִי־סוּרֵי יָדַי
 17 עָלַי עֲבֹדִי; שֶׁק וְתִפְרֹצֵי עָלַי גִּלְדִי וְעֵלְלִי
 18 בְּעֵשֶׂר קִרְבִּי; פִּנִי חִסְרִי מִכְּרִבִּי וְעַל עֲשָׂפִי
 19 צִלְמוֹתִי; עַל־לֹא־חֹסֶם בְּכִפִּי וְתִשְׁפֹּרֵנִי וְיָדִי;
 20 אֶרֶץ אֶל־חֲבָסֵי דָמִי וְאֲלִידֵי מְקוֹם לֹא־עֲרֹחִי;
 21 גַם־שִׁפּוֹחַ הֵבֵה בְּשִׁמְסִים עֲדוּ שְׁוֹתֵי בְּפִרוֹמִים;
 22 מִלְּצִי יִשֶׁ אֶל־אֱלֹהִים הַלְשָׁה עֵינַי; וְיִחַק לִבִּי
 23 עַם־אֱלֹהִים וְיִרְאִים לְעֵדוֹ; כִּי־שִׁנַּח מִסְּפֵר
 24 יִתְחַו וְאִיר לֹא־אֲשׁוּב אֲהֻלִּי;

CAP. XVII. יז

1 חֲדָלִי חֲבָלָה יָמִי מִקִּדְּם כְּרַמִּים לִי; אֲסִי־לֹא
 2 תִּתְלִים עֲפֹרֵי וְתִבְרַחְתִּים תִּתֵּן עֵינִי; שִׁמְרֵה
 3 לֹא עֲרִבֵנִי עֲמֹק מִדְּוֹמָה לְחִי וְיִתְקַע; כִּי־לִבִּים
 4 צִנְפֵת מִשְׁכַּל עֲלֵי־פִי לֹא תִחַסֵּם; לְחֹק עֵינִי
 5 רִעַם וְעֵינִי מִנֵּי חֲבָלֶיךָ; תִּצְנִיעֵנִי לְמַטֵּל עֲפִים
 6 וְחֹמֶת לְפָנַי אֲהִידֵה; וְתִכְבֶּה מִבְּעַשׁ עֵינִי וְיִצְוֶה
 7 בְּכָל־פִּלְם; שִׁמְרֵנִי יִשְׁמָה עַל־זֹאחַ וְיִקַּץ עַל־
 8 חֲנֹף וְיִעֲרֹר; וְיִתְחַו צִיחַק דִּיבֵה וְטוֹרֵי־זִימִים
 9 יִשְׁתֵּן אֲמֹץ; וְאִלְכִים פִּלְם וְהִשְׁבֵּה וְיִבֵּא
 10 אֵל וְלֹא־אֲמַצֵּא בְכֶם חֹסֶם; יָמִי עֲבֹד
 11 וְזַעֲזֵי סִקָּה מִדְּעֵי לִבִּי; לִלְהֵ לְיוֹם יִשְׁמָה
 12 אִיר קִרְבִּי מִפְּנֵי חֲשׂוֹךְ; אֲסִי־אֲקָרָה שְׂאוֹל בִּיתִי
 13 בְּחֲשׂוֹךְ רִפְדוֹתֵי יִצְעוּ; לְשׁוֹחַת קִרְאִיתִי אֲבִי אִתִּי
 14 אֲמִי וְאֲחֻתִי לִפְנֵי; וְאִירֵה אֶשׁ תִּקְרֹנִי וְתִקְרֹנִי
 15 מִי יִשְׁוֹפֶה; בְּפִי שְׂאוֹל תִּרְדֶּה אֲסִי־יָחַד עַל־
 16 עֲפֹר כְּחוֹת;

CAP. XVIII. יח

1 ויֵצֵא בְּהַדֵּר הַשָּׁשִׁיט וַיֹּאמֶר; עַד־אֵיךָ תִּהְיֶה הַשְׁמִימֹן
 2 כְּכִי לְמַלְךְ לְחִיבֵי וְאִיר־דִּיבֵה; מִדְּעֵי נְחֻשְׁבֵּנִי
 3

6 ותבדד לשון ערומים: תשיעך פיה ולא ראני
 7 ותספחך יענר בקי: וראשון אדם תלד לפני
 8 נבעת חוללת: הבסד אלה תשמע ותגדע
 9 אלקי חכמה: מה ידעת ולא מדע תבין ולא
 10 עמתי דוא: נס שוב בסי שלש בני פניד מאבוק
 11 ימים: דקעט מקוק תכתימה אל דרבי לאט
 12 עמק: מה יתקו לבך ומה יזמן עיניך:
 13 פרחיב אל אל רחוק והצאת מפיך מלן:
 14 מה אש פרחיב וכי יצדק לוד אשה: הן
 15 בקולו לא יאמן ושמים ארצו בעיניו: אף
 16 פרחיב וס אלה איש שחה כמים עולה:
 17 ארוץ שמעלי ויהי חיותו ואספה: אשר
 18 חכמים יגדו ולא כחוד מאסתם: לום לבדם
 19 תטה הארץ ולא עבר זר פחם: פל ימו
 20 רשע הוא מחולל ומסר שנים כפטי לערפי
 21 קל פחדים פאזמו פשלים שדד יבאנו: לא
 22 יאמן שוב מרחשוק וצפו הוא אלי דוב:
 23 לוד הוא לוחם איה יעי: פרחיב פדו יום
 24 חשך: יבעתו צר ומעקה תחקפו כמקד:
 25 ערד לפדו: פרחיב אל אל תו ולא שני
 26 וצפר: רחץ אלה בצואר עמו בני מצו:
 27 פרחיב פנו פחלפ ייעש סימה על כסל:
 28 וישפן: אלים נכחוח פחים לא ישובו למי
 29 אשר רחשתי לעלים: לא יעשו ולא יקום
 30 חילד ולא יפיה לארץ מכלם: לא יסרו: מפר
 31 חשך יקחו תיבש של רבת יסור פרח פו:
 32 אלו יאמן פשו נחעה פרישא תודה תמרה:
 33 בלא יזמו תמלא וכפחו לא רענה: חמם
 34 פגסן בסד וישלף פוח כחו: פרחיב חנוף
 35 בלמוד ואש אכלה אהל שחוד: הרה עמל
 36 וילד און וסמם חכין ממה:

CAP. XVI. סז

1 וען אויב ויאמר: שמעתי כאשה רפוח מחזמי
 2 עמל פלם: הקיץ לדברי דתי או מה ימחצף
 3 פי רענה: גם אגלי פסם אפרה לו יש
 4 בפשלם תחת נפשי אחיפה עליכם במלים
 5 ואיעה עליכם בני ראשי: ואמאעם במיסי
 6 ונד שפתי חשך: אם אפרה לא יחשך

22 כפף מעלי הרקח ואמחוק אל תבעתי: וקרא
 23 ואגלי אענה או אדבר והשיבני: פמה לי
 24 ענתה ופאפוח פשע ופאפוחי היעני: למד
 25 פקח חספוד ותושבני לאיב קז: העלה קח
 26 תשרץ ותקש יבש תרדף: פרחיב על
 27 מולוח ותחישני עורה נערו: והשם בסד:
 28 וגלי ותשמד פל ארוץ על שרשי וגלי
 29 ותחשקה: הדה פרכב יבלה פבדו אכלו עש:

CAP. XIV. יד

1 אדם ילד אשה קצר ימים ותבעדנו: פצוק
 2 צא חמל ויבדח פצל ולא יעמד: אף על זה
 3 פקוח עקו ואזי תביא במשפט עמק: מי
 4 יתן טרוד מפלג לא אחד: אם דרוצים
 5 ימו מסר חדשו אהף חף עשית ולא יעב:
 6 שעה מעלי וחול ערופה פשכור ימו: פי
 7 יש לעץ תקה אפירוח ועד יתקף ויקחו
 8 לא תחול: אם יתקן פארץ שרשו ובעפר
 9 ימות נעו: מרח מים יסרו ועשה צדו כמל
 10 כסע: וגבר ימות ויהלש יגיע אדם ואז:
 11 אלה מים מפרים וטרי יורב ויבשו: ואש
 12 שוב ולא יקום ערפלו שמים לא יקפו ולא
 13 יעזו משנתם: מי יתן: בשאל תצפני חסרתי
 14 ערשוב אפף תשיח לי חן וחופתי: אם
 15 ימח גבר ודחה פל ימו צבא אהל ערפא
 16 חליפתי: הקרא ואגלי אענה למעשה רח
 17 תכסף: פרחיב צעתי חספוד לא חשמי
 18 על הפאפוח: חחם בצור פשעו ותטפל על
 19 עתי: ואקים דר טפל ופל אצי עתק מפרכו:
 20 אכבים: שחף מים תשטט סיפוד עפר ארץ
 21 ותקנת אש האבות: תחשפה למח ויהלף
 22 משה פלו ותשלוהו: יבדו בני ולא ידע
 23 וצעה ולרביב למי: אף פשו עלו יכאב
 24 ונסשו עלו האבול:

CAP. XV. סז

1 וען אלוסו חיומלי ואמר: החכם יענה דעדי
 2 רח וימלא קדים פטי: דחב בדבר לא יספן
 3 במלים לא יעיל גם: אף אהה חסר דאה
 4 ורנע שיהו לפי אל: פרחיב ענת פיה

9 כי אִרְדֵּעַ בְּכַל אֲדָמָה כִּי יִרְדֹּה עֲשׂוּהָ וְאֵת: 9
 10 אֲשֶׁר בִּידוֹ נִשְׁפָּן מִיַּד וְרוּחַ פֶּלֶא בְּשֵׁל אִישׁ: 10
 11 הֲלֹא אֲנִי מִלִּין תִּבְחָן וְרוּחַ אֱלֹהִים יִטְעַם לִי: 11
 12 בְּשִׁשִּׁים חֻכְמָה וְאִדָּךְ יוֹמוֹם תִּסְמְכָה: עֲמֹ 12
 13 חֻכְמָה וְתִבְחָה לִי טִעַה חֲבִיבָה: הֵן יִרְחֹם 13
 14 וְלֹא יִבְנֶה יִטְעַן עַל אִישׁ וְלֹא יִפְחֹחַ: הֵן יִטְעַן 14
 15 בְּפִים וְיִבְשֵׁוּ יִשְׁלֹחַם וְיִתְכַבֵּר אֲדָרְךָ: עֲמֹ עַן 15
 16 וְחִשְׁבָה לִּי שֶׁנֶּה וּמִשְׁנֶה: מִלִּיךְ יִטְעַם שׁוֹלֵל 16
 17 וְשֹׁטְטִים יִדְוֹלֵל: מִסֹּר מַלְכִים פִּתְחָה וְיִאֲסֹר 17
 18 אֲזוּר בַּחֲתוּמִים: מִלִּיךְ פִּתְחָה שׁוֹלֵל וְחִינְתִּים 18
 19 וְיִלְכֹף: מִסֹּר שִׁפְהָ לֹא־מִנְתִּים וְטַעַם וְהִנֵּם 20
 20 יִשָּׁח: שֹׁטְטֵךְ פִּזֵּן עַל מִינְתִּים וּמִדָּה אֲסִילִים 21
 21 וְשִׁפְהָ: מַעֲלָה עֲמִקָּה מִכִּי־חֶשֶׁךְ יִצְאֵךְ לֵאמֹר 22
 22 צִלְמוֹת: מִשְׁנֵי־לַעֲטִים וְיִאֲבֹדֵם שִׁטְחַ לַעֲטִים 23
 23 וְיִחַם: מִסֹּר לֵב רֵאשִׁי עִם־דֹּרְכֵי וְיִחַם 24
 24 בַּחֲדָה לֹא־יִרְדֹּךְ: יִמְשֵׁל־חֶשֶׁךְ וְלֹא־אֲזוּר וְיִחַם 25
 25 בְּשִׁפְטֹךְ:

CAP. XIII. יג

1 הֵן־כֵּן רִאשִׁיתָ עֵינִי שִׁמְעָה אֲנִי וְתִבְחַן לִּי: 1
 2 כְּדַעְתִּיכֶם יִדְעֵנִי נִסְיָנִי לֹא־יִשְׁלַל אֲנִי מִכֶּם: 2
 3 אֵלִים אֵיךְ אֵל־שִׁפְטֵי אֲדָרְךָ וְהִזְכֵּחַ אֵל־אֵל 3
 4 אֲחֻפֶּז: וְאֵלִים אֲחִים מִסֹּלֵל־שִׁפְטֵי רֵשָׁאִי אֵלֵל 4
 5 מִכֶּם: מִיִּתְּן רִדְוֹשׁ הַחַיִּישׁוֹן וְחַדָּי לְכֶם 5
 6 לַחֲכָמָה: שִׁמְעֵנִי חֲסִידוֹתַי וְהִסֵּחַ שִׁפְטֵי 6
 7 הַקִּשְׁיִים: הֲלֹא תִדְבַר עֲלֵה וְלֹא תִדְבַר רִמְיָה: 7
 8 הַפִּי תִשְׁאֹן אִם־לֹא תִרְיִיבֵנִי: הַטֹּב כִּי־ 8
 9 יִדְבַר אֲחִיכֶם אִם־כִּדְבַר פֶּאֶטֶשׁ תִּדְבַּרְוּ עִי: 9
 10 דִּזְכֵּחַ יִזְכֵּחַ אֲחִיכֶם אִם־כִּפְסוֹר פִּיִּם תִּשְׁאֹן: 10
 11 הֲלֹא שִׁאֲרֵי תִבְעַת אֲחִיכֶם וְשִׁחֲדוּ יִשָּׁל עֲלֵיכֶם: 11
 12 וְכִרְיִים מִסֹּלֵל־אִסֹּר לִגְבִי־חֹמֶר גְּפִיכֶם: 12
 13 הַחֲרִישׁוּ מִפִּי וְאִדְוִי־אֵי וְיִעַבֵּן עָלַי מֵהָ: 13
 14 עַל־מֵהָ: אֲשֶׁא מִשׁוּרֵי בִשְׁפִי וְנִשְׁשֵׁי אֲשִׁים בְּכַפִּי: 14
 15 הַיִּקְבֵּלְנִי לֹא אֲדֹל אֲדַחֲבֵי אֶל־פִּיִּם אִמְכֹת: 15
 16 נִסְדֹּר־אֶרְצִי לִישׁוּעָה כִּי־לֹא לִפְנֵי תִנְף יִבֹּא: 16
 17 שִׁמְעֵנִי שִׁמְעֵנִי מִלְּפִי וְאֲחֻפֶּז בְּאֲזוּרֵיכֶם: הִדְרָה 17
 18 כֹּא שִׁכְחֵי מִשְׁפַּטִּי יִדְעֵנִי כִּי־אֵי אֲצַדֵּךְ: כִּי־ 18
 19 דֵּעֵי יִרֵב עֲפֹרֵךְ כִּי־שִׁפְטָה אֲדֹרְשֵׁל וְאֲנֹעַ: אֲדָךְ 19
 20 שִׁחִים אֶל־הַעֲשֵׂה עֲמִדִי אִם־מִפְּנֵךְ לֹא־אִפְחֹר:

19 הַצִּמְחֵנִי אֲנֹעַ וְעֵינִי לֹא־חֲרִיבֵנִי: אֲשֶׁר־לֹא־ 19
 20 דִּיחֵי אֲדֹרְשֵׁל מִכֶּם לִעֲבֹר אֲנִיל: הֲלֹא־מִעַט 20
 21 כִּי־יִדְוֹלֵל יִשָּׁח מִפִּי וְאִבְלִינָה מִעַט: בְּטֹרֵם 21
 22 אֲדָךְ וְלֹא אֲשׁוּב אֶל־אֲדָרְךָ חֶשֶׁךְ וְצִלְמוֹת: אֲדָךְ 22
 עֲשֵׂתָה: כִּמֹּאֲשֶׁר צִלְמוֹת וְלֹא־סִדְרִים וְחִפְעֵה 22
 כִּמֹּאֲשֶׁר:

CAP. XI. יא

1 וְיִעַן צִפֹּר הַנְּעִמְתָּ וְיִאֲמֹר: הֲדָב דְּרִים לֹא 1
 2 יִעַם וְחִבֵּאֵשׁ שִׁפְטִים יִצְדֵּק: בְּדִיךְ מִרוּם 2
 3 יִחַשְׁבֵהוּ וְיִחַשְׁבֵהוּ וְאֵין מִכֶּם: וְחִאֲסֹךְ וְךָ לִקְרֹי 3
 4 וְכִי דִיחֵי בְעֵינֶיךָ: וְאֵלִים מִיִּתְּן אֱלֹהֵי דְבַר 4
 5 וְיִפְחֹחַ שִׁפְטֵי עֲפֹרֵךְ: וְיִגְדֹלְךָ וְיִתְקַלְמֵחַ 5
 6 חֻכְמָה כִּי־כִסְפִים לֹחֲשֵׁי־הַיָּד וְכִי־יִרְשֵׁהָ לֵךְ 6
 7 אֱלֹהֵי מִעֲוֹת: הַחֲדָךְ אֱלֹהֵי תִמְצֵא אִם־עַד 7
 8 תִּמְלֵחַ שִׁפְטֵי תִמְצֵא: נִבְדֵּי שִׁמְעֵם מִדֵּה־שִׁפְטֵל 8
 9 עֲמִקָּה מִשְׁאֵל מִדֵּה־טַעַם: אֲדָרְכָה מִיִּתְּן מִדָּה 9
 10 וְהִתְכַּח מִפְּרִים: אִם־יִחַלְקֵי תִסְבֵּר וְיִקְרֹאֵל 10
 11 וְכִי יִשְׁכַּח: כִּי־דִיחֵי תַעַם מִיִּתְּשֵׁאֵר וְיִרְאֲאֵן 11
 12 וְלֹא יִתְבַּרְןֵן: וְאִישׁ נִכְסֵי וְלֵבֵב עֵדֵי פִרְאֵי אֲדֹם 12
 13 יִדְלֵךְ: אִם־אֲשִׁיחָה הַיִּתְּנָה לְבָרֵךְ וְיִשְׁרֵשֵׁל אֱלֹהֵי 13
 14 כִּפְשֵׁךְ: אִם־אֲנִי בְּדִיךְ וְהִיִּקְרֹה וְאֵל־תִּשְׁבֹּן 14
 15 מִאֲדֹלְךָ שִׁלְחָה: כִּי־אֵין וְשִׁפְטֵי מִכֶּם 15
 16 וְהִיִּת מִכֶּם לֹא־חֲדָה: כִּי־אֲשִׁיחָה עֲמַל תִּשְׁפַח 16
 17 כִּמְעִים עֲסֵי תִנְפֵי: וּמִצְדִּים יִקָּם חֲלֵל הַעֲשֵׂה 17
 18 כִּי־כֵן תִּוְדֵה: וְכִי־טַחֲתֵי כִּי־שִׁפְטֵי תִקְרֹה וְחִפְטֵה 18
 19 לְכַמְחָה תִּשְׁכַּח: וְכִי־בִצָּחֵךְ וְאֵין מִחֲדָה וְהִיִּלֵּךְ כִּי־ 19
 20 רִבִּים: וְעֵינִי וְשִׁפְטֵי אִיִּמְלִיחָה וְכִי־אֲבֵד מִכֶּם 20
 וְחִקְרוֹם מִשְׁפַּח־נִשְׁפֵּי:

CAP. XII. יב

1 וְיִעַן אִיּוֹב וְיִאֲמֹר: אֲמַנְכֶם כִּי־אֲחִים־עִם וְעַמְכֶם 1
 2 תִּחְמֹת חֻכְמָה: נִסְלִי לֵבֵב וְכִי־מִכֶּם לֹא־יִשְׁלַל 2
 3 אֲנִי מִכֶּם וְחֲדָה־כִּי־אֵין כִּמֹּאֲשֶׁר אֱלֹהֵי: שִׁחֵךְ 3
 4 לַעֲשֵׂה: אֲדֹרְשֵׁל קֹאֵל לֵאמֹר וְיִעֲבֹרֵה שִׁחֵךְ 4
 5 צִדִּיק תִּמְעִים: לִשְׁפֹךְ בֹּזֵן לַעֲשׂוֹתֵי שִׁאֲנֵן כְּבוֹן 5
 6 לְמַעֲדֵי תֵלֵל: שִׁלְחֵי אֲדֹלִים וְלִשְׁחִים וְכִפְטוֹת 6
 7 לְמִתְנֵי אֵל לִאֲשֶׁר הִמָּא אֱלֹהֵי בְּדוּ: וְאֵלִים 7
 8 שִׁאֲרֵי־כִי־בִרְמֵה וְחֲדָךְ וְעֵשֶׂה וְשִׁמְעִים וְיִחַלְךָ: 8
 9 אִם־שִׁיחָה לְאֲדָרְךָ וְחֲדָךְ וְיִסְבֹּר לֵךְ הֵן הֵן הֵם:

19 השב ורחו כי תשבעו ממונים: אם לנח
 20 אפי' דעה ואם למשפט מן יועזרי: אם
 21 אצדק כי יושעני תם אם ועקשני: תם אני
 22 לא אדע נפשי אמנם דאי: אחזיהא על פן
 23 אכרתי תם וישע הוא מכה: אדשיט ומיה
 24 פתאם למפת מקום לענו: ארץ ו סתיה ביד
 25 רשע פני שפטיה יכסה: אם לא אפוא טיהווא:
 26 ויכח קלו מירדף פדו לא דאי טובה: חלפו
 27 עם אכוח אבה כנשו וטוש על אכל: אם
 28 אמי אשפיה שחי אטובה פני ואכליה:
 29 נהתי כל צעורי ויעתי פירלא חכמי: אמי
 30 ארשע לפה זה הכל אינע: אם הדרת צעורי
 31 כמ שלע ורזו צורי ביד פפוי או בשניה
 32 הסבלני ויעבתי שלמו: פירלא איש פלמי
 33 אענפו נמא יהוה במשפט: לא יש ציעני
 34 מכה ישח יד על שמי: וכי מעלי שבמו
 35 ואמרו אלהי עבתי: אדברה ולא אדאנו פיר
 לא רכן אמי עמדי:

CAP. X.

1 כהנה נפשי בראי אטובה עלי שחי אדברה
 2 ביד נפשי: אמר אל אלהי תושעני
 3 ודעתי על מה תרומי: השוב לקי פיר
 4 תעשק פי חמאם תיע פפוי ועל צפת רשעים
 5 דרשתי: העני בשד לקי אם פיראח אגוש
 6 תראה: דכימי אשש מיקח אם שטורף פיסו
 7 נב: פירתיקוש לענו ורזו צורי תדוש: על
 8 דעתי פירלא ארשע ואין מידה מצלו דדח
 9 עבתי וישמוי יד סביב ותבלעני: וזרני
 10 פירכחמי עשיתי ואל עפר השיבי: הלא
 11 כחלב פתיכמי וכנבנה תפאצי: עד וכמי
 12 תלבישני ובעצמותי תניח הסלכמי: חיים
 13 וחסד עשית עמדי וספדתי שמה רחי:
 14 ואלה צפתי בלבבי דיעתי פירזאת עמדי:
 15 אם תשאחי ושמרתי ומעלי לא תפני: אם
 16 רשעתי ואללי לוי וצדקתי לא אפוא ראשי
 17 שבע לקחן רחיה עמי: ותאה פשול הצעני
 18 ותשב תרפואי כי תחדש עיני: נגדי ותבי
 19 פעשתי עמדי חליפות וצבא עמי ולפני מדתי

4 ואם שחי עור צדק: אם בנקח חטאנו
 5 וישלחם ביד פשעם: אם אפיה השדור אל
 6 אל ואל שחי תחונן: אם רף וישר אפיה פיר
 7 עמדי ועוד עליו ושלם טח צדקתי: והיה
 8 ראשיתו מעד ואחריתו טעה מאו: פיר
 9 שארני לוד רישון וסכן לחקר אבותם: פיר
 10 תמול אנתו ולא מע פיר צל ימינו על ארץ:
 11 הלא הם ירחו ואמרו לקי ומלפני יצאו מלים:
 12 והאחד נמא בלא כפה ישנא ארו בל מום:
 13 ערפ סבו לא יקמת ולמך כל הצני ויבש: פן
 14 ארחות פיר שכחי אל וחכות חנה חאבד:
 15 אשר יקוט פסלו וביח פבלש במטו: ישע
 16 על ביתו ולא יעמד ויחוק לו ולא יקום: רטב
 17 היא למי שמש ועל צפתי ויקלו חצאי: על
 18 כל שרשי סבכתי פיה אבנים תווה: אם יבלעני
 19 ממקמי וכדש פיר לא ראוהו: ון דהיא
 20 משוש דרפי ומעפר ארו תצמו: הן אל לא
 21 ימאסתם ולא יחוק ביד מרעים: עדימלה
 22 שדוק פדק וספדתי תרועה: שטורף ויבשר
 בשח ואל רשעים אינו:

CAP. IX. ט

1 וינן איוב ואמר: אמנם תעמי פירן ומד
 2 צדק אשש עמאלי: אם יחפץ ליוב עמו לא
 3 יענפו ארוח מיר אפי: חכם לבב ואפי' פח
 4 מירגשה אלו וישלם: הפעתיק דדים ולא
 5 דעו אשר רשם באפו: הפדתי ארץ ממלומה
 6 ועמדיה ורזו צעורי: ואמר לדום ולא ירח
 7 ובעד פכמים יחיים: מדה שמים לבוי ורחק
 8 פירכחמי רשעים: עשה עש פסל וכמה רחתי
 9 תמן: עשה גדלות ערני ורזו וסלואר
 10 ערני מספר: ון יעב עלי ולא אראה
 11 תהדלי ולא אבין לו: ון ירחי מן שיבני
 12 מיראמר אלו מה יעשהו: אלהי לא ישוב
 13 אפו תחתי שחתי עורי דבי: אפי פיראמי
 14 אענפו אכרתי דמי עמו: אמר אם צדקתי
 15 לא אענה למשפט אחרונן: אם צדקתי
 16 ויענמי לא אמון פיריתון קלוי: אשר
 17 בשפתי ישאמי ודפה מצעי חום: לא יחונני

21 כִּרְמֵטָה בָּא עֲלֵיהֶּ וַיִּחַשׁוּ׃ כִּי עֲשֵׂה הַיָּתוֹם׃
 22 לֹא יִחַדּוּ דַלֹּתַי וַיִּתְּנֵנִי׃ הֲכִי אֲמַתּוֹתַי יָבֹן לִי׃
 23 וּמְבַלְבְּלִים שִׁחֲרוּ בִּעְיִנִי׃ וּמְלַמְּנֵי מִי־עַד וּמִי־
 24 עֲרֵעִים חִפְזוּנִי׃ הֲרֹחַ וְהַיָּם וְהַיָּם אֲדֹרְשֵׁל וְקִדָּה׃
 25 שִׁנְתֵּהוּ הַיָּם לִי׃ מִדֶּה־נִמְרָצוֹ אֲמַרְשֵׁל וְקִדָּה׃
 26 וַיִּכְחַד הַיָּבֵשׁ מִכָּסֶּם׃ הֲלֹא־חַב מַלְיָם תִּחְלָשׁ׃
 27 וְהִדַּח אֲמַר טָאֵשׁ׃ אֵף עַל־יָתוֹם חִפְזוֹ וְחִבֹּר׃
 28 עַל־דַּוְעָם׃ וְעֲשֵׂה הַדָּלִים פִּתְיָם וְעַל־פְּלִיטִים׃
 29 אֲסִי־אֲבֹב׃ שֹׁבֵי אֶל־אֱלֹהֵי עֲוֹלָה וּשְׁבִי עִד׃
 30 צַדִּיק־בָּהּ׃ הֲשֵׁל פְּלִשְׁטֵי עֲוֹלָה אֲסִי־חֲזִי לֹא־
 יִבֶן הַחַיִּת׃

CAP. VII. 1

1 הֲלֹא־צָבָא לְאִשׁוֹ עַל־טַחֲרֵי וְכִימִי שָׂכֹר וְיָמֹד׃
 2 כְּעֵבֶר יִשְׁאֲלֵנִי אֵל וּמִשְׁכַּבְּתִי יִקְרָה פְּעֻלִי׃ בֵּן
 3 הַדְּלָלוֹת לִי וְהִדֵּי שָׂאָה וְלִלְלוֹת עַל־מִצְרֵי אֶם־
 4 שִׁכְבְּתִי וְאֲמַרְתִּי מִי־יֵאָסֵם וּמִי־עֲרֹב וּשְׁבַעֲתִי
 5 מַדִּים עֲרִינְשָׁתִי׃ לֵבֶשׂ בְּשֵׂרִי רִפְּהִי וְגִישׁ עֲשֵׂר׃
 6 עֲוִי יָרַע וַיִּפְסֹס׃ יָמִי קָצָה כְּמִצְרַת וַיִּכְלֵךְ׃
 7 פֶּאֶסֶס תִּקְרָה׃ חֹב פִּדְיוֹן חַיִּי לֹא־חֲשׁוֹב עֲלַי׃
 8 לְרֹחַת טוֹב׃ לֹא־חֲשׁוֹנִי עֵן רַחֵם יִשְׁכַּח בִּי׃
 9 וְאֵינִי׃ פְּלֵה עֵן יִחַדְּךָ בֵּן יוֹדֵי שְׂאֵל לֹא־
 10 יַעֲלֶה׃ לֹא־חֲשׁוֹב עִד לְבִרְוֹת וְלֹא יִבְרַח עִד׃
 11 מִקְּלָמִי׃ נִסֵּא־לִי לֹא אֲחַשְׁבֶּה שֶׁ אֲדַבֵּר בְּצַד׃
 12 וְחַדִּי אֲסִיֵּהוּ בְּמִי נִפְשִׁי׃ הֲיִם אֵי אֲסִי־נִתְּנִי׃
 13 כִּי־חֲשִׂים עָלַי מִשְׁמֵר׃ כִּי־אֲמַרְתִּי תִּחְזַקְנִי׃
 14 עֲשֵׂי יִשָּׂא מִשְׁרֵי מִשְׁכַּבְּתִי׃ וְחֲזַקְנִי בְּדִלְמוֹתַי׃
 15 וּמְחַזְקוֹתַי תִּבְּעוּנִי׃ וְתִחְבֹּר מִתְּנֵן נִפְשִׁי מִי־
 16 מִצְעָרוֹתַי׃ מֵאֲסִי־יֵאָסֵם לֹא־עֲלֵמָם אֲחִידָה חֹדֶל לִמְצֵי׃
 17 כִּי־יִבֶן לִימִי׃ מִדֶּה־אֲשֵׁל בִּי תִהְיֶנּוּ וְכִרְחֲשִׁיתִי׃
 18 אֵלַי לִבְּחֵי׃ וְתִסְקַדֵּף לְבָדִים לְתַנְיִים חֲתֻבָנִי׃
 19 כִּפְהִי לֹא־חֲשֵׁנִי מִצְרֵי לֹא יִחַרְפֵּנִי עַד־מַלְעֵי רִקִּי׃
 20 חֲטָאוֹתַי מִה אֲפַעֵל׃ לֵךְ אֶת־הַדָּמִים לְמֵה׃
 21 שִׁמְחֵנִי לְמִסְבֵּעַ לֵךְ וְאֲרִידָה עָלַי לְמִשְׁאֵה׃ וְכֹה־
 לֹא־חֲשָׂא פִשְׁעֵי וְרַעֲבִיד אֶת־עֲוֹנֵי כִּי־עֲשֵׂה׃
 לְעֹשֶׂר אֲשַׁכֵּם וּשְׁחֲרוּתִי וְאֵינִי׃

CAP. VIII. 1

1 וַיִּעַן בְּלִדָּה הַשְּׁחִי וַיֹּאמֶר׃ עַד־אֵן תִּמְלֹךְ׃
 2 אֵת־הַחַיִּת בְּבִיר אֲמַרְשֵׁיךָ׃ הֲאֵל יִשָּׂא מִשְׁכַּבְּתִי׃

12 לְשִׁפְלִים לְמֹרֹם וְקָדוּשִׁים שֹׁנְנֵי יִשְׁעֵי׃ מִזֶּרֶם
 13 מִחֲשֻׁבֹת עֲרֻמִּים וְלֹא־חֲשֵׁנִי יְהִיִּם הַשְּׁחִי׃
 14 לֵבֶד חֲכָמִים בְּעִינֵי וְעֵצָה נִפְלְאִים כְּמִדְּרֵה׃
 15 וַיִּמָּם וּפְנֵשׁ־חֲשֹׁךְ וּכְלִילָה מִלְּשֹׁן בְּצֻרִים׃
 16 וְיִשְׁעֵי מִחֲרֹב מִשְׁפָּתֵם וּמִי־חֹק אֲמַרְוּ׃ וַיִּחַדְּוּ
 17 לְלֵל תִּקְוָה וְעֲלִילָה קִצְצָה פִּיהֶם׃ הֲיִהָ אֲשֵׁר־
 18 אֲשֵׁל וַיִּחְזַקְנֵהוּ אֱלֹהִים וַיִּמָּסֵר שִׁפְטֵי אֱלֹהִים־מֵאֵם׃
 19 כִּי הָיָה יִכְאֹב וַיִּחְשֵׁב לְמִחֻץ וַיִּחַד הַשְּׁחִי׃
 20 בְּשֵׁל צִוּוֹת הַיָּלֵךְ וּבְשֵׁלֵעַ׃ לֹא־יִנָּע בְּחֵי רַע׃
 21 בְּרַעַב פִּיהֶם מִמְּרוֹחַ וּבְמִלְחָמָה מִי־חֲרֹב׃
 22 בְּשֵׁלֵעַ לְשׁוֹן תִּחְבֹּס וְלֹא־חֲרִיב מִשֵּׁד כִּי יִטָּא׃
 23 לְשֵׁד וְלִמְסֵן תִּשְׁלַח וּמְחִיתָ הָאָרֶץ אֱלֹהֵי־יִתְּנָה׃ כִּי
 24 עִם אֲבִינִי הַשְּׁחִי בִּי־חַדְּוֹת חַיִּית הַשְּׁחִי וְהַשְּׁחִי
 25 לֵךְ׃ וַיִּדְעַת פִּי־שָׁלֹם אֲדַבֵּר וּמִקְוֹת לִי־וָה לֹא־
 26 רִחַמְנִי׃ וַיִּדְעַת פִּי־בִּרְבִּי וַיִּדְעַת וְצִוּוֹתַי עֲשֵׂב
 27 בְּעֵת־וַיִּתְּנָה וְהַדְּחִיתָ וְתִקְרָתָ כִּי־הָיָה שִׁמְעַדָּה
 וַיִּתְּנָה וַעֲלֵךְ׃

CAP. VI. 1

1 וַיִּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמֶר׃ לֹא־שָׁקַל שִׁקְלִי בְּעֵשֶׂי וְהִדְּוִי
 2 בְּמֵאֲזֵמִים יִשְׂאֵר־יָחֹד׃ כִּי עֲשֵׂה מַדּוּל וַיִּמָּם
 3 וַיִּבְדַּח עַל־בֵּן הַיָּבֵשׁ לֵעֵי׃ כִּי חֲצָה שִׁפְטֵי עֲמֻדִי
 4 אֲשֶׁר חֲמַסִּים שִׁחַח וְחַדִּי בְּעֲרִי אֱלֹהִים יַעֲרֹכְנִי׃
 5 וְהִיטֵן פִּי־אֵל עַל־דִּשְׁאָה אֲם יִגְשֵׁד־שׁוֹר עַל־מַלְאִי׃
 6 הַיִּבְלֵל חִפְזֵי מִגְּלֵר מִלֵּחַ אֲם־יִשְׁלֵם פִּיהִי
 7 וְהַלְמָתָ׃ מֵאֲסִי־לִנְעוֹת נִפְשִׁי הֲיִהָ פִּדְיוֹ לְחַיִּי׃
 8 מִי־יִתֵּן תְּבֵאָה שְׂאֵלְתִי וְתִקְרָתִי יִתֵּן אֱלֹהִים׃
 9 וְיִתֵּן אֱלֹהִים וְיִפְתָּחֵנִי וַיִּחַד חֵד וְהַבְּעִנִי׃ וַיִּחַד־
 10 עִד לְחַמְצִי וַיִּסְקָדָה בְּחִילָה לֹא־חֲמַל פִּי־לֹא־
 11 לְחַדְּוִי אֲמַר קִדְּוִשׁ׃ מִי־פִי־כִי־יִבְרַח וְקִדָּה
 12 עָלַי כִּי־אֲחַרְיֵךְ נִפְשִׁי׃ אֲם־יִבֶן אֲנִי־כִּי־פִי
 13 אֲם־בְּשֵׁר־חַיִּי׃ הֲאֵם אֵן עֲוֹרָה בִּי וְחֲשִׁי־
 14 מִי־דָה מִצְרֵי׃ לִפְסֵי מִרְעֵרֵי חֲסֵד וְהִדַּח שִׁפְטֵי
 15 יַעֲרֹב׃ אֲחִי בְּרַח כְּמֹד־מִדָּה פֶּאֶסֶס חֲלִים וְעֲבֹד׃
 16 וְהַקְּדוּשִׁים מִי־קִרְחָה עָלַי־מִי־יִתְּעַלֵּם־שִׁלְּךָ׃ בְּעֵת
 17 חֲרִי־בִּי כְּצִמְרוֹ בְּהַיָּם מִעֵם מִמְּלֻכִים׃ יִלְפָדוּ
 18 אֲחִידָה וַיִּפְסֵם יַעֲלֵה מִי־חֲרֹב וְחִבְרוֹ׃ הַיָּבֵשׁ
 19 אֲחִידָה תִּחַס וְהִיבֹתָ שֹׁכֵם קִדְּוִשׁ לְמֹד׃ בְּשֵׁל

15 וְחַסְדֵי כְּלִימָה שְׁמַרְתִּי: כִּי פִיחַ פִּתְחוֹתַי וְהִתְחַיֵּי
 16 וְאִשְׁרֵי יְעָרְוֵי בֵּית לִי: לֹא שְׁלַחְתִּי וְלֹא רִשְׁקַמְתִּי
 וְלֹא רִחַמְתִּי וְיָבֵיתָ רְגֹלִי

CAP. IV. 7

1 וַיַּעַן אֱלִישֵׁן הַתִּימְנִי וַיֹּאמֶר: הִנֵּה דָבַר אֱלֹהִים
 2 חֲלָאָה וַעֲצוּ בְּמִלִּין כִּי יִכְלֹ: הִנֵּה יִפְתַּח רִפְיָם
 3 וְיִדְוּם רַפְוֹת תְּחֻקֵּי: פִּשְׁלֵי הַקִּימֹן מִלִּפְנֵי הַיָּם
 4 פִּעֻתָּ תִּמְאָף: כִּי עֲשִׂיתָ: תִּבְרָא אֱלֹהִים וְהִלְאָה
 5 תִּצַּע עֵינֶיךָ וְתִפְתַּלֵּ: הֲלֹא יִרְאֶתְךָ כִּסְלִיתֶךָ
 6 הַקַּחְתִּי וְחַס דְּרִיכֶיךָ: וְכִרְמִיתָ כִּי וַיֵּא נֶכֶד אֲבִיךָ
 7 וַאֲפִסָּה לְשֵׁרִים נִכְרָדוּ: פִּאֲשֵׁר רִאֲיוֹתֵי חֹרֵשׁ
 8 אֲנִי וְחֹרֵשׁ עִמָּל הַצְּהַדִּי: מִשְׁמַחַת אֱלֹהִים יִאֲבִדוּ
 9 וּמִדָּח אֲפֹר יִכְלֹ: שְׂאֲנַת אֲדִיָּה וְקוֹל שְׁחָל
 10 וְשִׁנֵּי כְּפֹרִים תִּעֲשֶׂ: לֵישׁ אֲבִיךָ מִפְּלִי-טוֹרֵךְ
 11 וְגַמֵּי לְבַיִת יִחְפְּדוּ: וְאֵלֶי דָּבַר יִגְבַּח וְתִקַּח אֲוִי
 12 שְׂמֵךְ מִדָּד: בְּשִׁעֲשִׂים מִחֻזְעֹת לִילָה בְּכִסֵּל
 13 תִּדְרָמָה עַל אֲנָשִׁים: פִּתּוּ כְּרִאֵי וְעֵדֵה וְרֹב
 14 עֲצֻמוֹת הַחֲסִדִּי: וְרוּחַ עַל-פְּנֵי יִתְלַף חֲסִדִּי
 15 שְׁעֵרַת מִשְׁרֵי: יִעֲמֹד: וְלֹא-אֲפִיד מִרְאֵי
 16 תִּמְסִיחַ לִבִּי עֵינֵי דַמְמָה וְקוֹל אֲשַׁמְעֵ: הֲאִשְׁלֵשׁ
 17 מִשְׁלָלֵה יִצְקֵךְ אִם מִעֲשֵׂוֹת יִטְרֹף נֶכֶד: הֲיֵךְ
 18 בְּעִבְדֵי לֹא יִאֲכֹל וּבְמַלְאֲכֵי שָׁמַיִם תִּחְדָּה: אֵיךְ
 19 שְׂכַמֵּי בַּיִת-וְהִבֵּי אֲשֵׁר בַּעֲשֵׂר יִסְדֹּם הַיָּמָיִם
 20 לִכְמֹר עֵשֶׂל: מִבְּעַד לְעֵיב וּבְתוֹר מִבְּלֵי מִשְׁלִים
 21 לִכְצַח יִאֲבִדוּ: הֲאִרְשַׁעֵת יִחְרֹם בְּסִי מִחֻדוֹ וְלֹא
 בְּחֻכְמָה:

CAP. V. 7

1 קְרִיאָה דַּחֵשׁ עֵינֶיךָ וְאֲלֵמִי מִקְדוּשִׁים תִּסְתַּהֵר:
 2 כִּי לֹא-יִלֵּךְ יְהִיבֵשׁ וְתִחַה מִחַסֵּי קִטְאוֹ: אֵיךְ
 3 רִאֲיוֹת אֲוִי מִשְׁרֵשׁ וְחִקֹּב נִוְרֵה פִּתְחָם: וְהִדְבֹּק
 4 בְּכֹחַ מִיִּשְׁעַת וְחִפְאֵי בִּשְׁעַת וְאֵין מִצִּיל: אִשְׁרֵי
 5 קִצְוֹ: וְרַעַב יִאֲכַל וְאֵל מִצְּצִים יִקְהִדֵה וְשִׁאֵץ
 6 צִמְצִים חִילִם: כִּי לֹא-יִצַּח מִעֲשֵׂר אֲנִי וּמִמִּצְוֹתָ
 7 לֹא-יִצְמַח עִמָּל: כִּי אִדָּם לְעִמָּל יִתֵּד וְגַבֵּי רִשְׁתִּי
 8 יִבְחַד עֵינֶיךָ: אֲלֵם אֵיךְ אֲדַרֵּשׁ אֱלֹהִים וְאֵל-
 9 אֱלֹהִים אֲשִׁים דִּסְרֵי: עֲשֵׂה נְדִלוֹת וְאֵין הַדָּק
 10 לְמַלְאוֹת עַד-אֵין מִסְפָּר: הַפְּתֹן מִסֵּר עַל-פְּנֵי
 11 אֶרֶץ וְשִׁלְחָה מִיָּם עַל-פְּנֵי חֻזְעֹת: לְשִׁים

10 אֱלֹהִים וְתִחַד: וְאִבְרָךְ אֱלֹהִים בְּדִפְרֵי אֲחִיתֵּי הַבְּהֵמָה
 תִּדְפְרֵי גַם אֲחִיתֵּי-רִפּוֹב כְּכֹל מִחַסֵּי הַבְּהֵמָה
 וְאֲחִידְרֵעַ לֹא כְּכֹל בְּכֹל-חַמַּת לֹא-חֲסָא אֵיבֹב
 11 בְּשִׁפְחוֹ: וְיִשְׁמַעֵת שְׁלֵשׁ: רַעַב אֵיבֹב אֲחִי
 כִּי יִדְרָעָה הַחַמַּת הַשִּׁפְחָה עָלָי וְיִבְרָא אִישׁ מִמִּקְוֵי
 אֱלִישֵׁן הַתִּימְנִי וְיִמְלֹד הַשְּׁחִדִי וְצֹפֵר הַבְּעִמְרוֹ
 12 וְיִוֹעַד יִחְדָּה לְמֵאָה לְסוּחֵלֵל הַבְּחִמֹּ: וְשִׁאֵץ
 אֲדַשְׁעִינֵהֶם מִדְּחֹק וְלֹא הַפְּרִידֵה וְשִׁאֵץ קוֹלִם
 וְיִבְכּוּ וְקִרְעוּ אִישׁ מִעַל וְיִזְרֹק עֵשֶׂר עַל-רֵאשִׁיתָם
 13 הַשְּׂמִימָה: וְיִשְׁבֵּי אֲוִי לְאֶרֶץ שְׁבַעַת יָמִים
 וְשִׁבַּעַת לִילֹת וְאֲדַרְבֵּי אֱלֹהִים דָּבַר כִּי רֵאָה כִּי-
 גִּלְגַּל הַבְּאֵב מֵאֵד:

CAP. III. 7

1 אֲחִידְרֵבֵן פִּתַח אֵיבֹב אֲדַשְׁרֵה וְיִקְלַל אֲחִידְרֹמִי:
 2 וַיַּעַן אֵיבֹב וַיֹּאמֶר: יִאֲבִד יִם אֲדִלֵךְ בִּי וְהַגִּילָה
 3 אֲמֹר וְהִיא נֶכֶד: הַיָּם וְהִיא הִרְחִשׁוּ אֵל-
 4 תִּדְרָשׁה אֱלֹהִים מִפְּעֵל וְאֵל-תִּפְסַע עָלָי מִדָּח:
 5 תִּאֲדֹרֵה חֲשׁוֹן וְצִלְמוֹת תִּשְׁכַּח עָלָי עֵמֶה וְיִבְעֻדֵה
 6 בְּמִדְרֵי יִם: הַגִּילָה חֲדוּתָה יִקְהִדֵה אֵסֵל אֵל-
 7 יִחַד בְּיָמֵי שֶׁשֶׁה בְּכִסְפֵּי רִחִים אֲלִיבֹא: הִנֵּה
 8 דִּגְלִילָה וְהִיא יִתֵּד לְלִמְדֵה אֵל-תִּבְרָא וְרַעַב בִּי:
 9 יִבְחַד אֲחִידְרִים הַעֲרֻדִים עַד לְחֻזְעֵי:
 10 הַחֲשֵׁה פִּתְחֵי מִשְׁפֹּךְ קִרְוֹ לֹאֹר וְאֵין אֱלִי-רִאֲהֵה
 11 בְּעֵשֶׂשׁ-שְׁחֹר: כִּי לֹא מִבֵּר דִּלְרֵי בְּכֹחַ וְיִסְתֵּר
 12 עִמָּל מִעֵינֵי: לְמַה לֹּא מִדָּח אֲמֹת מִפְּנֵי
 13 יִצְאוּ וְאִנְעוּ: מִחֵדֵעַ קוֹדְמֵי כִּרְפִים וְיִמֵּה שְׁרִים
 14 כִּי אֵינֶךָ: כִּי-עֲשִׂיתָ שְׂכַחְתִּי וְאִשְׁקַט אֲשִׁנְתִּי
 15 אֲנִי וְיִתֵּחַ לִי: עֲשֵׂר-מַלְכִים וְיִעֲצֵי אֶרֶץ הַיָּבֵים
 16 דִּרְבַח לְמֹ: אֵי עֲשֵׂר-שָׁלִים הַבֵּי לְרֵם הַמְּמַלְכִים
 17 פִּתְחֵם בְּכֹף: אֵי כִּסְפֵל מִמֶּן לֹא אֲדִירָה פִּעֲלִילִים
 18 לֹא-רִדָּה אֲדֹר: שֵׁם רִשְׁעִים חִדְלוּ רְגֹל וְשֵׁם
 19 יִחְדוּ יִתְעֵי כֹחַ: יִחַד אֲסִידִים שְׂאֲנֵט לֹא שְׂמַעוּ
 20 קוֹל נִשְׁט: קִטְן תִּגְדוֹל שֵׁם הוּא וְעִבְדֵי חֲשִׁשִׁי
 21 מִיִּדְרֵי: לְמַה יִּתֵּן לְעִמָּל אֲדֹר וְרִחִים לְמִי
 22 מִשְׁט: הַמִּצְּצִים לְפִתָּה וְאִנְשֵׁי וְיִחְפְּדוּ
 23 מִמְּמַטְמִים: הַשְּׂמַחִים אֱלִי-גֵל וְשִׁשְׁטֵי כִּי
 24 יִבְצֹרֵה קִטְר: לִבֵּי אֲשֵׁר-יִדְרֵי כִּסְרֵה וְיִסְק
 אֱלֹהִים בְּעֵדֵי: כִּי-לִמְטֵי לְחִמֵי אֲחִידְרֵי תִבְרָא

CAP. I. א

אלהים נסלה מן השמים ותבע צפון ויבשים
 ותאכלם ואמלטה רק אני לבדי להציד להי:
 17 עד זה מדבר היה בא ואמל פשוטים טמאי
 שלשה ראשים ומשטמו על הנמלים ויקחום
 ואחד דבשים דפי לשרחוב ואמלטה רק אני
 לבדי להציד להי: עד זה מדבר היה בא ואמר
 18 פניו ובטחו אכלים ושונים ין בבית אהיהם
 הפכדו: הנה רוח גדולה באה ומעבר המדבר
 19 ויצע בארבע פנות הפוח ושל על דבשים ומחור
 ואמלטה רק אני לבדי להציד להי: ויקם איוב
 20 ויקע אדמעלו וינו אחראמו ושל ארצה
 וישתחו: ואמר שים רגלי מבטן אפי ושם
 21 אשוב שפה ידה לן וידה לקח ידי שם
 22 ידה מבדו: בכלוחא ארדטא איוב ולא
 טון חסלה לאהים:

CAP. II. ב

ויהי היום ויבא בני האלים להוציב על ידה
 ויבוא גם השטן בתום להוציב על ידה:
 2 ואמר ידה אל השטן אי מה תבא ויען
 השטן את ידה ואמר משט בארץ ומדתה
 3 פה: ואמר ידה אל השטן השמית לבן אל
 עבדי איוב כי אין כמרה בארץ איש חם ושד
 4 ירא אלהים וכך מרע ועליו מחזיק פתחו
 וחסתני ב למלש חם: ויען השטן את
 5 ידה ואמר עד בעד עור וכל אשר לאיש יתן
 בעד נשטו: אולם שלדטא היך תע אל עצמו
 6 ולא בשחו אם לא אל פניו וירכה: ואמר
 7 ידה אל השטן דפי בדוה אק אית נשטו
 8 שמו: ויצא השטן מאת פני ידה ויך את
 9 איוב בשחו רע מפי תל סעד מקדו: וישד
 10 לו חרש להוצרד פו ודוא ישב בתוך האסו:
 11 ויאמר לו אשורו ערוך מחזיק פתחוהו פרו
 12 ויהי היום בארץ ערץ איוב שמו דההו | האיש
 13 והוא חם ושד וירא אלהים וכך מרע: ויחלה
 14 לו שכרה בנים ושלוש בנות: ויהי מקרהו
 15 שבעת אלפי צאן ושלוש אלפי נמלים וכלש
 16 מאה צמור בקר וחמש מאות אוחלת ועבדה
 17 רבה מאד ויהי האיש דול גדול מכל בני
 18 קדם: והלכו בנל ועשו משתה פוח איש וימו
 19 ושלוה וקרא לשלושת אחיהם לאכל ולשתוח
 20 עפרים: ויהי כי הקיפו ימו המשתה וישלח
 21 איוב ויקחום והשנים בבקר והגולה עלות
 22 מספר פלם כי אמר איוב אילי חטאו בל
 23 וברכו אלהים מלבבם ככה יעשה איוב על
 24 האים: ויהי היום ויבא בני האלים להוציב
 25 על ידה ויבוא גם השטן בתום: ואמר
 26 ידה אל השטן מאת תבא ויען השטן את
 27 ידה ואמר משטם פארץ ומדתה פה: ואמר
 28 ידה אל השטן השמית לבן על עבדי איוב
 29 כי אין כמרה בארץ איש חם ושד וירא אלהים
 30 וכך מרע: ויען השטן את ידה ואמר והפם
 31 וירא איוב אלהים: והלא אית שכח בעדו
 32 וקער פתו ובעד כל אשר לו מסכוב מ מעשה
 33 ידיו פרכה ומקנהו פרץ פארץ: ואולם שלד
 34 א ידו תע בכל אשר לו אם לא על פניו
 35 וירכה: ואמר ידה אל השטן דפה כל אשר
 36 לו פתו רק אילי אל תשלחו ידו ויצא השטן
 37 משם פני ידה: ויהי היום ובמו ובטחו אכלים
 38 ושונים ין בבית אהיהם הפכדו: ומלך פא
 39 אל איוב ואמר הפך דפי חרשוח הי אחרת
 40 ועות על ידיו: והשל שכא והשלים וחד
 41 השנים דפי לשרחוב ואמלטה רק אני לבדי
 42 להציד להי: עד זה מדבר היה בא ואמר איש

1 איש היה בארץ ערץ איוב שמו דההו | האיש
 2 והוא חם ושד וירא אלהים וכך מרע: ויחלה
 3 לו שכרה בנים ושלוש בנות: ויהי מקרהו
 4 שבעת אלפי צאן ושלוש אלפי נמלים וכלש
 5 מאה צמור בקר וחמש מאות אוחלת ועבדה
 6 רבה מאד ויהי האיש דול גדול מכל בני
 7 קדם: והלכו בנל ועשו משתה פוח איש וימו
 8 ושלוה וקרא לשלושת אחיהם לאכל ולשתוח
 9 עפרים: ויהי כי הקיפו ימו המשתה וישלח
 10 איוב ויקחום והשנים בבקר והגולה עלות
 11 מספר פלם כי אמר איוב אילי חטאו בל
 12 וברכו אלהים מלבבם ככה יעשה איוב על
 13 האים: ויהי היום ויבא בני האלים להוציב
 14 על ידה ויבוא גם השטן בתום: ואמר
 15 ידה אל השטן מאת תבא ויען השטן את
 16 ידה ואמר משטם פארץ ומדתה פה: ואמר
 17 ידה אל השטן השמית לבן על עבדי איוב
 18 כי אין כמרה בארץ איש חם ושד וירא אלהים
 19 וכך מרע: ויען השטן את ידה ואמר והפם
 20 וירא איוב אלהים: והלא אית שכח בעדו
 21 וקער פתו ובעד כל אשר לו מסכוב מ מעשה
 22 ידיו פרכה ומקנהו פרץ פארץ: ואולם שלד
 23 א ידו תע בכל אשר לו אם לא על פניו
 24 וירכה: ואמר ידה אל השטן דפה כל אשר
 25 לו פתו רק אילי אל תשלחו ידו ויצא השטן
 26 משם פני ידה: ויהי היום ובמו ובטחו אכלים
 27 ושונים ין בבית אהיהם הפכדו: ומלך פא
 28 אל איוב ואמר הפך דפי חרשוח הי אחרת
 29 ועות על ידיו: והשל שכא והשלים וחד
 30 השנים דפי לשרחוב ואמלטה רק אני לבדי
 31 להציד להי: עד זה מדבר היה בא ואמר איש

CAP. XXXI. לא

1 דברי למאיל מלך משא אשר יסרתו אפו :
 2 מדברי ומדברי בטמי ומה פרסו : אל
 3 תתן לנשים דרך הדרכיו למחוח מלכו :
 4 אל למלכים | למאיל אל למלכים שחיון
 5 ולחיים אן שבר : פן ישחה וישפח מחסוק
 6 וישנה דין פל בנינו : חט שבר לאבד ויה
 7 למי נפש : ישחה וישפח ישו | עמל לא
 8 חר שרו | פחד שף לאים אל דין פל בני
 9 ויה : פחד שף טמט צדק ויה עמ ואביון
 10 אשת חיל מי ימצא ודק מפנים מרה :
 11 נשא בה לב בעלה ושלל לא יחסר | נמלחה
 12 טוב ולא רדע כל ימי חייה : דרשה צמר
 14 השמים ותעש פוסף פשה : דחה סמיח
 15 סוד מרחק תביא לחמה : וחקם | בעד
 לילה ותתן טרף למחה וחק לל שוחיה :

משלי לא תמו

16 זמרה שדה ותקחה מפרי כפיה נמט פרי :
 17 חנה בעוז כחנה ותאמץ ודעתיה : טעמה
 18 פרי טוב סחיה לא יכפה בלילס טיה : דיה
 20 שלחה בנישו וכפיה תמכו פלך : פשה
 21 פשה לעמ ויה שלחה לאכזו : לא חיוא
 22 לביתה משלג פי כל פיתה לבש שנים : מרבים
 23 עשתה ליה שש וארמון לבשה : טדע בשערים
 24 בעלה בשבתו עם וקנן ארץ : סדון עשחה
 25 ותמכו וחור טמה לבנעמי : שדה חדד לבשה
 26 ותשדק ליום אחרון : פיה פתחה בחכמה
 27 ודחה חסד על לשונה : צפיה דלסרת
 28 פיתה ולחם עצלות לא תאכל : קמו בניה
 29 ויאשרה בעלה ודללה : רפח בוח עשו חיל
 30 ואית עליות על פלנה : שקר דתן חבל דאפי
 31 אשה יראת יהוה היא תתחילל : חס ליה
 מפני דיה ותללה בשערים מעשה :

חוק

כסם פסוקים של ספר משלי חשע מאוח וחמשה עשר . והנשר דבריה סימן : וסדיו שמנה .
 אז חלך לבטח דרך סימן : ותצו לפני שבר נאון :

אסירותיו ובהסגתי מי צדקמים ופשמלה מי
הקים פל אסר ארץ מה ששמו ומה ששם לו
5 פי תדע: פל אסרת אלה צדקה מן וזא
6 לחטים פי: אל תוסף על דברי פרוכות פי
7 וכבדת: שמים שאלמי מאהו אל תמנע
8 מפני בטח אמונה: שאו ודמ' בלב הרחק
9 מפני ראש ועשו אל תתקלל המטיב לבם
10 דקו: פן אטבע וכתשתי ואמרוי מי יהיה
11 ופן אדוש תנבתי ותפסתי שם אלה:
12 אל תלשן עבד אדוני פן יקלעך ואשמתו:
13 דוד אביו וקלל ואחר אפו לא יבדו: דוד סודו
14 בעינו ומפאתו לא רחץ: דוד מה דמנו עינו
15 ועשפזי נשאו: דוד ודבת שפיו ומאכלת
16 מתלשתי לאלל עינים מארץ ואבולים כאדם:
17 לעלוקה: אשתי בנה הב' הב' שלש הפה
18 לא תמנענה ארבע לא אמרו דן: שאול
19 ועצו רחם ארץ ארשבעה פנים ואיש לא אמרה
20 דון: עין וקלע לאב ותבו לקריתאם יקרה
21 ערבי סל ואכלה במישור: שלשה הפה
22 נסלא מפני וארבע לא תשנים: דוד וישור
23 בשמים דוד חוש עליו צור דוד אמה בלב
24 ים ודוד גב בעלמה: בן ודוד אשה
25 מלמסח אכלה ומחנה פיה ואמרה ארשעלמי
26 און: תוחט שלוש תנהו ארץ ותחת ארבע
27 לא תוכל שאת: תחת עבד פי וכלו וכל פי
28 ישבע לחם: תחת שטאה פי תבעל ושפחה
29 פי חוש נבונה: ארבעה הם קמפי ארץ
30 והמה חכמים מתחמים: הנמלים עם לארעו
31 ויכיס בקוף לחמם: שפנים עם לארעו
32 וישלמו בשלע ביהם: מלך ון לארסה וצא
33 הצץ פלו: שממת בדים תחפש וזא
34 בתיכלי מלך: שלשה הפה מיטיבי
35 צעד וארבעה מיטיב לבת: ליש גבור
36 בדימה ולא ישובו מפני כל: וחדו מתנים
37 או חוש ומלך אלקים עפו: אם נבלת
38 מתחשאו ואם ופחת ד לפה: פי מץ חלב
39 וצא חמאה ומץ אף וצא דם ומץ אפים
40 וצא רוב:

27 זה כסל ודוקד פזכמה הוא יפלט: טון
לש אין מחסר ומעלים עיניו ובר מאורחו:
28 בקום רשעים ישור אדם ויבאדם ירבו צדיקים
CAP. XXIX. כט
1 איש תוכחות מקשה עוף פתע יפטר ואין
2 מרפא: פרטת צדיקים ישמח העם ובמשל
3 רשע יאבה עם: איש אהב חכמה ישמח
4 אביו ותלה זולתו יאבד דון: מלך במשפט
5 עמיד ארץ ואיש תרומה ודכסה: גב
6 מחוקק על דערו רשת פורש על פמיו: בשפע
7 איש רע מוקש וצדיק ירן ושמח: דע צדיק
8 ירן דלים רשע לא ירובן דעת: אמש לצן
9 ישור קריה ו חכמים שיעו אף: איש חכם
10 משפט אהראש אול ונו ושלח ואין תדו:
11 אמש דמים וישא אדם וישום בקשו נפשו:
12 בלדחו ויצא כסל ודכם באורו לשבחה:
13 משל מקשוב על דם שכו פל משרתו
14 רשעים: רש ואיש חכמים נפשו מאד: עני
15 שניהם יהו: מלך שופט באמת דלים פסא
16 לעד יפן: שטט ותוכחות יתן חכמה ונעו
17 למשל ממש אמו: פרטת רשעים ידה פשע
18 וצדיקים בשפלותם יראו: יסר בקו ויחיד
19 ויתן מעדנים לנפשו: פאן חוזן ופרע עם
20 ושמו תורה אשהו: בדינים לא ירוס עבד
21 פירין ואין מעשה: דוית איש אף בדין
22 וקנה לכסל מפני: מפני מלש עבדו ואחריו
23 יהיה מן: איש אף תנה מון ובעל חמה
24 רב פשעו: גאות אדם תשפלה וישל דוח
25 ותמוך בבוד: חלק עם נגב טוא נפשו אלה
26 לשמע ולא יניד: דודת אדם יתן מוקש
27 וסטה בידה וטוב רבים מבלשים פרי משל
28 ומודה משפט איש: תועבת צדיקים איש
29 עול ותועבת רשע ישרהו:
CAP. XXX. ל

1 דסיו אגור פרקה הפשא סאם תגב לאחיהאל
2 לאחיהאל ואלו פי בעו אנכי מאש ולא
3 בית אדם לוי ולא למחוי חכמה ודח
4 קדשים אדע: מי עלה שמים ו יחד מי

משלי כח תפה

21 האדם לא תשבענה: מצות לפסח ובר ליהב
 22 ואיש לפי מהללו: אם תכתוש את הנהול |
 בפתוש ברוך היפוש בעלי לא תחסור מעלו
 23 אולתו: ידע פני צאנף שיה לבן
 24 לעורים: פי לא לעולם חסן ואם יור לוד
 25 חוד: גלה חציו ונא אהדשא ונאספי עשונות
 26 הים: פגשים לבושך ומחוד שדה עתהים:
 27 ודו חלב עינים ללחמך ללחם ברוך וחיים
 לנעוהך:

CAP. XXVIII. כח

1 כס ואין ידוף רשע וצדיקים כפסור יבטח: |
 2 בפשע ארץ רבים שרה ובאדם מבין ידע פן
 3 יאריך: נבר רש ועשק דלים ממר סוף ואין
 4 לחם: עובי תורה חלל רשע ושמרי תורה
 5 יחגרו בם: אשירע לא יבט משפט ומבולשי
 6 ירה יבט כל: טוב דש הולך בחפז מעקש
 7 חרכים והוא עשיר: טצר תורה פן מבין יריעה
 8 ווללים מלם אמו: מרפה דוט פשע ובחובות
 9 לחונן דלים וקפצני: מסר אונט משמע תורה
 10 גם תפלות תועבה: משנה ישלים | ברוך רע
 11 בשחתי דאישול וחמימים יתגר טוב: חכם
 12 בעינו איש עשיר חל מבין חקרו: בעלץ
 צדיקים רבה תמארת וקבום רשעים יחפש
 13 אדם: מכפה פשעו לא יצילח ומדה ועזב
 14 ירחם: אשתי אדם משחז תמיד ומקשה לפי
 15 יפול פרה: אירגום רב שוקק מוטל רשע
 16 על עס דל: נהר חסר תבונת ורב מעשקוה
 17 שלא בצע יאריך ימים: אדם עשק פדם
 18 נפש ער פו יטם אל יתמכרם: הולך
 19 תמים ישע ומקש חרכים יפול באחת: עבר
 20 ארמתו יתבע לחם ומחף ירקים יתבעו יוש:
 21 איש אמנות רב ברכות ואף להעשיר לא
 22 יפקה: הפרסים לא טוב ועל פה לחם
 23 יששע נבר: נבאל ליון איש רע עין ולא ידע
 24 פי חסר יבאנו: מוכיח אדם אחרי חן יבאנו
 25 מפחליק לשון: טול | אמת ואפי ואמר אך
 26 פשע חסר הוא לאיש משחתי: רחב רפוש
 27 ירה מון ובטח על ידוה קשון: פוטח בלפ

14 דהילת תפיב על צורה ועצל על פמחו: טמן
 15 עצל יח בצלחת לאלה להשיבה אל פיו:
 16 חכם עצל בעינו משבעה משיבי טעם: מחזיק
 17 פאנו כלב עבר מתעפר על ידב לא לו:
 18 פמתלמה דאה וקום תצים ומות: פראש
 19 רמה ארדעו ואמר דלא משחק אני: באס
 20 עצים תפדה אש ובאין טרן ישחק מון: פום
 21 לנחלים ועצים לאש ואש מהינים לתור
 22 ריב: דברי טרן פמתלמים וים ירו חדור
 23 בטן: פקס סינים מצפה על חוש שפחים
 24 דלקים ולבדע: בשפתו יבר שוא ובקפו
 25 ישות מומה: פריחון קלו אל האמון פו
 26 פי שבע תועבות בלבו: תפסה שטאה במשאון
 27 תגלה רעו בקול: פרה שחח פה יפל וגלל
 28 און אלו תשוב: לשון שקר ישא דמי ופה
 חלק יעשה מודה:

CAP. XXVII. כ

1 אל תחולל ביום מור פי לרחוץ מדי יל
 2 ום: דהלקו וו לארפקו כפי ואל שפחוק:
 3 פנד אמן ונטל החול ולעם איל פנד משניום:
 4 אכוריה חמה ושטף איו ומי יעמד לפני קטאה:
 5 טובה הויסח מעלה מאהבה מסחתי:
 6 נאמיים פצע אודב ועשרות נשקוח שוא:
 7 נפש טובה תביס נחש וכשל רעה פלמר
 8 מחוק: בצפור טרדת מקרה פן איש טוד
 9 מפקוס: שמן קטות ישפח לב ומתק רעיו
 10 מעצב נפש: וקו וועה אבך אל העזב
 11 ובת אדוק אל תטא ביום אדוק טוב שכן
 12 קרוב מאח רדוק: חכם בני ושפח לפי ואשיבה
 13 חרש דבר: עום | ואה רעה מסור פחאים
 14 עברו נענשו: קד פגרו פיערב ור ובעד כמיה
 15 תבלה: מסך רעיו | בקול גזול בפני השמים
 16 קלה תחשב לו: דלק טוד ביום סחור
 17 ואשת מהינים לשחתי: צפניה צפודיה ושמן
 18 ימט יקרא: ברל במל יחוד ואיש יחוד פיר
 19 רעיו: טר תמנה יאכל פריה ושמר אדלו
 20 יכד: פגום רפעים לפנים פן לב דאדם
 21 לאדם: שאל ואבדה לא תשבענה ועינו

8 אֲלֹהֵימָּה לֵב מְדַבֵּר מִדַּבְּרֵי הַעֲשֵׂה פִּי מִדַּבְּרֵי הַעֲשֵׂה
 9 בְּדַבְּלִים אֲחֻץ רַעוּ: רִיחַ רֵיב אֶת רַעוּ
 10 וְסוּד אֶחָד אֶל תֵּלֵל: פְּרִיחֲסוּר שִׁמְעֵה וּדְבַחֵה
 11 לֹא חֲשׂוּ: חֲשׂוּהוּ דַבֵּר בְּמִשְׁפָּחוֹת כִּסֵּף דָּבָר
 12 דַּבֵּר עַל אֲסוּי: נֹכַח הַיָּבֵב וְהַלְּיָסִים מִכִּיחַ
 13 חֲכָם עַל מֵן שִׁמְעָה: בְּצַחַת שִׁלֵּה | פִּיּוֹם קַצִּיר
 14 צִיר סִמָּן מִלְּחֻז וְנִשֵּׁש אֲדוּנו לְשׁוֹב: מְשִׁימִים
 15 וְרוּחַ גִּישָׁם אֵין אִישׁ מִתְּהַלֵּל בְּמִצַּחַת שִׁקָּר:
 16 פֶּאֶרֶף אֲפִים יִסְתַּח קַצִּיר וְלִשׁוֹן רֵזָה תִּשְׁפָּר
 17 גִּרָם: דְּבַשׁ מִצַּחַת אֲכַל דִּיךְ פֶּן תִּשְׁבַּעַנֵּה
 18 וְהִלְאִי: הִדָּךְ תִּגְלַח מִכִּיחַ רַעוּ פֶּן תִּשְׁבַּעַה
 19 וְשִׁמְעָה: מִפֶּה רֵיבִיב וְחֻץ שִׁמָּן אִישׁ עֵמֶה
 19 מְרֵדָה עַד שִׁקָּר: שֵׁן רַעוּהוּ וְהַל מְעֵרָה מִכִּסְח
 20 פֶּגְדָה בַּיּוֹם צִדָּה: מְעֵרָה בְּגַד | פִּיּוֹם קָרָה חֲמִץ
 21 עַל טֵרֵף וְשׁוֹר בְּשָׂרִים עַל לִבָּרַע: אֲסֻרֵעֵב
 22 שִׁבְחָה הַכֹּלֵלָה לְחַם וְאִם צִלְמָה וְשִׁקָּר מִים:
 22 פִּי גִדְלִים אִתָּה חַיָּה עַל דָּאִשׁוּ וְדָהּ שִׁלֵּם
 23 לָדָּ: רַחַץ צִסּוֹן תִּחְלָל גִּישָׁם וְסִימִים מִעֵמִים
 24 לִשׁוֹן סִחָר: לֹבֵב שִׁבְחָה עַל פִּתְחֵי מִשְׁחָה
 25 מִתְּנִים וּבִיחַ חֶסֶד: מִים קָרִים עַל נֶשֶׁשׁ עֵשֶׂה
 26 וְשִׁמְעֵה טוֹבָה מֵאֶרֶץ מִדְּבָר: מֵעֵין מִרְשַׁשׁ
 27 וּמְקוֹד מִשְׁחָה צִדִּיק מִטּ לִפְי רַעוּ: אֲכַל
 28 דְּבַשׁ הַרְבִּיחַ לֹא טוֹב וְחֶסֶד בְּכֹחַם בְּגַד: עַד
 29 פְּרוּצָה אֵין חֵמֶה אִישׁ אִישׁ | אֵין מִצַּחַת לִחְוָה:

CAP. XXVI. ס

1 פִּשְׁלָה | פִּעֶץ וּכְמֹצֵר בְּעִצִּיר בֵּן לֹא טוֹבָה
 2 לְכִסֵּל בְּגַד: בְּצַפּוֹר לִטֵּד פִּחְזוֹ לִעֵף פֶּן מִלְּחַת
 3 רָחֵם לֹא תִמָּן: שׁוֹט לִפְסִים מִרַג לְחִמּוֹד וְשִׁבְט
 4 לְנוּ כִּסְלִים: אֶל תִּשְׁעֵן כִּסֵּל כִּאֲלוּהוּ פֶּן תִּשְׁחָד
 5 לֹא גַם אִתָּה: עֵמֶה כִּסֵּל כִּאֲלוּהוּ פֶּן תִּדְרֶה
 6 חֲכָם בְּעֵינָיו: מִקְצָה גִדְלִים חֲכָם שִׂחָה שִׁלְחַ
 7 דְּבָרִים בְּרִכְסִיל: הַלְּוֵי שִׁלְחָם מִשְׁפַּח וּמִשְׁל
 8 בְּפִי כִסְלִים: פִּצְחוֹ אֵין בְּמִרְמָה בְּרִיחֵן
 9 לְכִסֵּל בְּגַד: חֻדָּה עַלֵּה בִד שִׁפְזוֹ וּמִשְׁל בְּפִי
 10 כִסְלִים: רַב מִתְּהַלֵּל כֹּל תִּשְׁכַּח כִּסֵּל תִּשְׁכַּח
 11 עֵינִים: כִּכְלָב שֶׁבַע עַל מִקְוֵה כִּסֵּל שִׁמְחָה
 12 כִּאֲלוּהוּ: רֵאִיתִי אִישׁ חֲכָם בְּעֵינָיו תִּקְדָּה לְכִסֵּל
 13 מִמֶּנּוּ: אֲמַר עַלֵּל שִׁלְחַ בְּרַחֵף אֵין בֵּן דִּרְתִּיחָה:

11 בַּיּוֹם צִדָּה צִר פִּזְחָה: הַצֵּל לִקְחִים לְמִוּחַ וּמִטִּים
 12 לִדְרָג אֲסֻרִיחֲסוּרֵךְ: פִּרְחֵאֲמֵר הֵן לֹא יִדְעֵנִי
 13 הֵן הִלְאֵרְתָּן לַפֶּחַ | וְהִיאִיבִית וְכֹצֵר בְּשִׁשׁוֹ
 13 דָּאִה דַּע הַיָּשִׁיב לְאָדָם כִּפֵּס עַל: אֲכַל בְּנֵי דְבַשׁ
 14 פִּי טוֹב וְנִשֵּׁש מִרְזַק עַל רַעוּ: פֶּן | דַּעֵה חֲכָמָה
 15 לְנִשְׁשֵׁשׁ אֲסֻרִימִצָּחַת וְשִׁל אֲחֻדִּית וְרִקְחָה לֹא
 15 חֲפִרָה: אֶל תִּחְזַרְבֵּה רַעוּ עַל מֵה צִדִּיק אֶל תִּשְׁחָד
 16 רִבְצוּ: פִּי שִׁבְעֵה | יִשְׁוֹל צִדִּיק רֵקֵם וְרַשָּׁעִים יִשְׁוֹלוּ
 17 מְרֵדָה: בְּנִסֵּל אִיבִיחָה אֶל תִּשְׁמָחַת וּבְנִשְׁוֹל אֶל
 18 תֵּל לַבֶּה: פֶּן יִרְאֶה יָדָה רַעוּ בְּעֵינֵי הַיָּשִׁיב
 19 מִלְּחֻז אֵין: אֶל תִּחְזַר בְּמַעֲשִׂים אֶל תִּכְזַּח
 20 בְּרַשָּׁעִים: פִּי | לֹא תִדְרֶה אֲחֻדִּית לַע ט
 21 רַשָּׁעִים רַעוּ: יֵאֵר אֲחֻדִּיחָה בְּפִי וּמִקְדָּה עַם
 22 שִׁנִּים אֶל תִּחְשָׁבוּ: כִּי שִׁחָחֵם קִיּוֹם אִדָּם
 23 וְסִיד שִׁנִּיהֶם מִי חִדְעוּ: גַּם אִתָּה לְחֲכָמִים
 24 הַרְבֵּה פִּיּוֹם בְּמִשְׁפַּח בְּלִטוֹב: אֲמַר | לְשִׁעַ
 25 צִדִּיק אֲתָה תִּקְבֹּד עֵמֶם חֲמֵרָה לְאִמִּים:
 25 וְלְפִרְחִים יִנְעַם | עֲלֵיהֶם תִּמָּא בְּרִפְתֵי טוֹב:
 26 שִׁפְחִים יִשָּׁק מְשִׁיב דְּבָרִים כְּכֹחִים: הֵן בְּרַחֵף
 27 מִאֲכָתָה וְעִתְדָה בְּשָׂרָה לָךְ אֲחֻר וּבְנִיחַ בִּתְחָה:
 28 אֶל תִּחְזַר עַד הַחֶסֶד פֶּרַחֵה וְרַשָּׁעִים בְּשִׁפְחוּ:
 29 אֶל תִּחְאֵר פִּאֲשׁוֹר עֲשׂוֹהֵי בֵן אֲנִשְׁוֹהֵי לֵי אֲשִׁיב
 30 לְאִישׁ כִּפֵּס עַל: עַל שִׂחָה אִישׁ עַל עַל עַל וְעַל
 31 פִּיּוֹם אָדָם חֲסֻר־לֵב: חֲדָה עֲלֵה כָּל |
 31 קְמִישְׁוִים כִּפֵּס פִּיּוֹם חֲדָלִים תִּגְדֵּר אֲבִיחַ מְדֻסָּה:
 32 וְאֲחֻדָּה אֲכַל אִשִּׁית לִפִּי רֵאִיתִי לְקַחֵי מִסֵּר:
 33 מִמֶּנּוּ שִׁטָּח מִמֶּנּוּ חֲטִימָח מִמֶּנּוּ | חֲתַק דְּבָרִים
 34 לְשִׁפְזוּ: וְכִי מְרֵדֵךְ רַשָּׁע וּמְחֻסָּרֵךְ
 34 פֶּאֶשׁ מִן:

CAP. XXV. כה

1 גַּם אִתָּה מִשְׁלַל שְׁלֵמָה אֲשֵׁר וְהַתְּחִיף אֲנִשׁ |
 2 חֲזָקָה מִלֵּךְ יִהְיֶה: כִּבֵּד אֲלֵזִים חֲסִיר דָּבָר
 3 וְכִבֵּד מִלְּכִים חֲזֵף דָּבָר: שְׁמִים לְרוּם וְרַחֵף
 4 לְעִמֵּק וְלֵב מִלְּכִים אֵין חֲזֵף: הֵן סִימִים מִכִּסֵּף
 5 וְנִצָּח לְצוּף כִּלֵּי: הֵן רַעוּ עַל מִרְמָה וְיִפּוֹן
 6 בְּצַדֵּק כִּסָּא: אֶל תִּתְחַדֵּד לְסִנְיָמִלֵךְ וּבְמִקְוִים
 7 גִדְלִים אֶל תִּחְזַמְדוּ: פִּי טוֹב אֶמְרֵךְ עֲלֵה
 7 דַּעֵה מִשְׁשִׁיחָה לִפְנֵי מִיב אֲשֵׁר רַחַע עֵינֶיךָ:

משלי כד חפג

9 הצעמים: באזני כסל אל חדר פרצו לשכל
 10 מלך: אל חפג גבל עלם ובשר חומים
 11 אל חבא: פרנאים חוק האריות אדויבם
 12 אהד: הביאה למסר לבק ואונק לאמר
 13 דעת: אל חכמה כפש מסר פרבפו בשבט
 14 לא ימתו: איהו בשבט חפפו ופשו משאל
 15 תציל: בני אדם לבק ישמח לפי נבאיו
 16 ותעלנה כליות דבר שפחה משמים: אל
 17 יבא לבק בחפאים פי אם בראת יהוה כל
 18 יאום: פי אם יש אחרת ותקחה לא חפרת
 19 שמע איהו בני וחכם ואשר בדרך לבק: אל
 20 תהי בסכא יון בולל מטר למי: פרסב
 21 חולל יש הרעים תלפש נמה: שמע לביק
 22 זה לדך ולא תבזו פרזכה אהד: אמת קה
 23 ואל חכמ חכמה ומסר וביסו: כל יגל אבי
 24 צדיק ילד חכם ותלמח פי: ישמח אביק
 25 ואהד ותגל ילדתי: תסה בני לבק לי ועיקה
 26 דרכי חרפה: פרשחה עמקה וזה יבא
 27 צדה נכיה: איהו בדרך האב ובגדים
 28 באדם חוסף: למי אי למי אמי למי מדנים
 29 למי שיה למי פצעים חם למי חכללות
 30 עינים: למי אחרים על דיון לבאים לדוד
 31 מסקו: אל תרא יון פי יתאים פיותן בזה
 32 עט ותלך במשמים: אחריו פנתו ישן
 33 וכצטעי יפוש: עיקה ירא ורח ולפך דפ
 34 הדפחות: היח משלב בלבים וכלב בראש
 35 חפל: הפוי בל חלתי הלמני בל דעתי מני
 יקץ ארסו אבקשו עדי

CAP. XXIV. כד

1 אל יבא באש רעה ואל יתרא לזוח
 2 אים: פרש יהוה לפם ועל שפחים
 3 חדרסה: בחמה יבה בית וכתובה ופנו:
 4 ובדעת חדים: ופלאו כל דיון יקר וכעים:
 5 גר חכם פשו ואיש דעת מאפץ עז: פי
 6 בחופלת העשה קח מלחמה והשעה פב
 7 יקץ: ראמה לאויל חכמה בפש לא יפחד
 8 פדו: מחשב לדע לו בעל מופת ירא:
 9 ופח אלה חפאת ורעה ליום לץ: הדפיה
 10

5 שטה יראת יהוה עשו וכבוד חיים: צנים
 פרוים בדרך עקש ש'מר נפשו ידק מרם:
 6 חקך לפש על פי דרך גם פרזקן לא יסר
 7 מופה: עשיר בשים משול ועבד לזה לאיש
 8 מלה: וזע עולה יקצור יון ושבת עברו
 9 יכלה: ט'ברעין הוא יבדך פרזקן מלחמו
 10 לל: ג'רש לץ וצא מדון וישפך דין וקלן:
 11 ארז טהר לב חן שפחו רעה מלך: עני
 12 יהוה נצור דעת יסלף דברי נבו: אמי עצל
 14 ארז בחף בדרך וחכמת ארצה: שחה עמקה
 15 פי ורח זעים יהוה יפולשם: אמת קשחה
 16 בלב נש שבט מסר ידחקה מפשו: עשק
 17 הל לדפוח לו חן לעשיר און למסוד: הט
 אונק ושמע דברי חכמים ולבך חשיח לעתי:
 18 פרנשם פרשטמם בבת נה ופני יחו על
 19 שפחה: לחור בודה מבחקה דועתה
 20 יאום איהו: הלא סתבי לך שלשום
 21 במצות דעה: לדועקה קטט אמי אמת
 22 להשיב אמים אמת לשלוח: אל תגל
 23 ול פי לדוא ואל תפא עב בשה: פרודה
 24 דרב רבם וקבע אדקבעיהם נפש: אל תרע
 25 אד בעל אף וחדאש חמות לא תבוא: פך
 26 ואלף אדיו וקלחת מוקש לנששו: אל
 27 תהי בתעשה פ' בעיבם משאח: אם און
 28 לך לשלם למדיקה משכבך מועתה: אל
 29 חפג גבל עלם אש עשו אחרת: חיה
 אש ופדו במלכותו לפר מלכים ורצב בל
 ירצב לפני חשפים:

CAP. XXIII. כג

1 פרזשב לחים אדמושל בן חמן אדאשו
 2 למך: שמח טפין בלעו אם בעל נש איהו:
 3 אל תרא למעפוחיו והוא לחם פניםו אל
 4 תבע לה עשיר מבעיקו חול: דתעש עיקו
 5 פי ואינו פי עשה ועשה לו כפיים פלש
 6 ועש השמים: אל תלום אדלום רע
 7 עין ואל תרא למעפוחיו: פי כמי שש
 8 בנששו פרדיא אכל ושהו יאמר לך ולפי כל
 9 עמו: פחה אמת היאמה ושהו דברי

CAP. XXI. כא

1 פלגמים לב מלך בית יודה על כל אשר
 2 חרף ונפו: כל דרך אש ישר בעיני וחכ
 3 לפת יודה: עשה צדקה ומשפט כבוד ליהוה
 4 מכה: הם עינים וחכ לב סר רשעים
 5 תפארת: מהשבת חרף אף למודת וכל אף
 6 אף למחוסר: פעל אפדת בלשון שקר הבל
 7 נהף מבלש מחו: שר רשעים יגרום פי כסאו
 8 לעשות משפט: והכסף דרך אש וור וך
 9 ישר פעלו: טוב לשבת על שפתג משפח
 10 מחלים ובה חס: משל רשע אחרודע לא
 11 יחן בעיני רשע: בעש לך יחם פחי
 12 ובתשליל לחכם יחן דעת: משפל צדיק
 13 לבח רשע מסוף רשעים לזע: אדם אדם
 14 מו עשדל נכדא יקרא ולא יענה: מתן
 15 פפור יכפה אף לשחך פחך חמה ענה:
 16 טמחה לצדיק עשות משפט ומחיה לעליל
 17 און: אדם חסיה מיהו ושלל בקול רפאים
 18 יחן: אש מחוסר אוב טמחה אוב יין ושמן
 19 לא יעשה: פטר לצדיק רשע וחוח ישים
 20 בנד: טוב שבת פארץ מדבז משפח מדנים
 21 וכעס: ארץ: נחמד ושמן פנה חכם וסל
 22 אדם יבלעפו: דף צדקה וחסר יפא ימים
 23 צדקה וכסד: ער נפלים ענה חכם ויד עז
 24 מכתחה: שמר פיו ולשון שמר מערות נפשו:
 25 וד יחד לך שמר עשנה בענת ודן: תאנת
 26 עכל תמחה פירמאס תדו לשפוח: פלדאם
 27 התאנה תאנה הצדיק יחן ולא יחשד: ובה
 28 רשעים ותעבה אף פי בנפחה יכאפו: ערנבים
 29 יאבד ואש שמע לבנה דבר: הלש אש רשע
 30 פסמו וישר דמא: ימן ורפי: אן תכמה
 31 ואן תסטה ואן ענה לבד ידה: פום מוכן
 ליום מלחמה ולידה תחשופה:

CAP. XXII. כב

1 כבוד שם מעשר רב מכסף ומחוב חן טוב:
 2 עשיר ורש כנשוט עשה כלם ידה: ערם
 3 ראה רעה יסתר וסחיים עברו ונ עששו: עקב

26 וסחי ישרם והלכיה ללבן יבין דעתו: משדד
 27 אב יסחך אם בן מניש ומסחי: חול בני
 28 לשמע מיסר לשפוח מאמר דעת: עד בליעל
 29 ילף משפט ופי רשעים יבלע און: נבנו
 לעצים שטטים ומתאפוח לנן פסלים:

CAP. XX. כ

1 לך יחן דמה שטר וכל שנה לו לא יחם:
 2 הם פפסד אימה מלך מחפזו חושא נפשו:
 3 כבוד לאש שבת מרוב וכל איל וצליע:
 4 מוחף עכל לא יחוש ישאל בעצד האון:
 5 מים עמקים ענה לב אש ואש חמיה
 6 תלעה: רב אדם יקרא אש חסדו ואש
 7 אכלים מי יכאפו: מוחף פחפי צדיק אש
 8 בני אחריו: מלך ישוב על פסאדן מודה
 9 בעיני פלדע: מי יאמר ופדה לפי טרתי
 10 מוטאחי: אבן ואבן אשה ואשה חושב
 11 ידה גם שטטים: גם במעללו תכפר נע
 12 אסוף ואם ישר פעלו: און שמעע וכן
 13 ראה ידה עשה גם שטטים: אלה יחוב שנה
 14 פן יחוש פח עיניו טובע לחם: רע רע
 15 יאמר ויחנה ואל לו אן יתללו: יש ורב
 16 ורב פנינים וכל לך שפחידעת: לקד פנד
 17 פירשב ור ובעד נרבים תמלדו: ערב לאש
 18 לחם שקר ואור יפלא סודה וצף: מחשבות
 19 בענה חפן ובתחלוח עשה מלחמה: נלדה
 20 פוד ודף רכיל ולסודה משפוח לא תחשב:
 21 מקבל אבן ואפו ידעו לו פאישון חשד:
 22 סודה מכלח פראטטה ואחרונה לא תבד:
 23 אלה יאמר אש מלדע קנה ליהוה וישע לך:
 24 ותעבה ידה אן ואבן ומאון כרמה ארשוב:
 25 מודה מצעור גם ואדם מה יבין ורפו:
 26 מוקש אדם יעל קול אורד מדים למד: מודה
 27 רשעים מלך חכם ישוב עליהם אפון: פ
 28 ידה לשמת אדם חוש פלדודי כמון: חסד
 29 ואמת יחד מלך וסעד פחסד פכאפו: תפארת
 30 בדיחים פום ורדו וזגים שיהו: תחלה פצע
 ומרקי פרע ומפוח ודודי כמון:

משלי יט הפא

15 ורחק נבאה מי ואספה: לב נבון יקנה דעה
 16 ואון חכמים תבקש דעת: מתון אדם ירדוב
 17 לו ולפני גדולים יחפז: צדיק יראשון פריה
 18 יבא ירשו וחקרו: מדינים ישבית הגדול וכן
 19 עצומים יסרו: און נפשע מקורית עז ומדונים
 20 כפריה אכון: מפרי פראש השבע בטט
 21 תבואה שפתיו ישבע: מתו רחיים בוד לשון
 22 וארביה יאכל פריה: מצא אשה מצא טוב
 23 ויסק רצון מידוה: תחתים תפירש ועשיר
 24 יענה עוזת: אש רעים לתרועע ויש ארוב
 יבק מכה:

CAP. XIX. יט

1 טוב רש החלוץ הפזז מעקש שפתיו הוא
 2 כסול: גם בלא דעת נפש לא טוב וחק
 3 פרנלים חומא: אאלת אדם חסלס דרפו ועל
 4 יהיה יועק לפו: דון יסוף רעים רבים ואל
 5 מענה יסרו: עד שקרים לא יקה ויפית
 6 פובים לא ימלט: רבים יחלו פני ריב וכל
 7 דע איש מתון: כל אדיר של שטאה אף
 8 פי מענה רחוק מפני מדף אמנים לארמה:
 9 קהילב ארוב נפשו שמר תיבה למצאר טוב:
 10 עד שקרים לא יקה ויפית פובים יאבד: לא
 סאה לכסל תענה אף פרלעב ומשל בשחים:
 11 שכל אדם האריך אפר ותפארו עב על
 12 פשע: סים בפסור ועף מלך וכל על עשב
 13 רצון: הוא לאביו בן כסל תלת סוד מדיני
 14 אשה: פית דון תלת אמת ומידוה אשה
 15 משפלת: עצלה פתיל תרדמה ונפש ומיד
 16 תרעב: שמר מצנה שמר נפשו פנה דרבו
 17 חמת: מלה יהיה חוקן דל ומלל ישלם לו:
 18 יסר בקד פירש תורה וארומילו אל חשאי
 19 נששו: גיל חמה לשא עש פי אם תציל
 20 ועד תוסף: שמע עצה קבל מוסר למען
 21 תחכם באחיוחוק: רפות מחשבת גבר אש
 22 ושמח יהיה דא חקום: תאמת אדם חסו
 23 וטוב רש מאיש כוב: יראת יהיה לחיים
 24 ושמע ליון בליפקר וע: למען עצל יד
 25 בצלחת גם אל שדה לא שובנה: לץ תפה

8 אכרין השלח בעיני בעליו אל פלא אשור וסיה
 9 ישביל: מכסד פשע מקבש ארבה ושמה
 10 בדבר מסרד אלקו: תחת נעה במבון מהפוח
 11 כסל מכה: אף מרי יבקש דע ומלאך אכרו
 12 ישלדו בו: פלוש דב שפל באש ואל כסל
 13 באקלו: משיב רעה תחת טובה לא חמלש
 14 רעה מפרו: פטר מים האשית מון ולפני
 15 התנעל דוב נטוש: מצדק רשע ומשוע
 16 צדיק תועבת יהיה גם שנים: לפנה גה
 17 מריו פרנסל לקחת חכמה ולבאין: ככל
 18 עת ארוב דע וחו לצדה ילד: אדם חסר
 19 לב היקע בף עוב שפה לפני יעוד: ארוב
 20 פשע ארוב מצה מביה פתרו מקבש שר:
 21 עקש לב לא ומצאר טוב ותרפף מלשוט ופול
 22 ברעה: ילד כסל לתנה לו ולא ישמח אפי
 22 נבל: לב שמח ויטיב גוה וחת לכמה חיבש
 23 גום: שחוד מרזק רשע יפה להפוח אדורה
 24 מלפוט: אד שפן מבון חכמה ועיני כסל
 25 בקצה ארץ: בעם לאביו בן כסל ומר לו לחו
 26 גם עשיל צדיק לא טוב להפוח מים על
 27 יסר: חושף אמרו ודע דעת וקרוח אש
 28 תביה: גם איל מחורש חכם חושב אטם
 שפתיו נבון:

CAP. XVIII. יח

1 לרעה יבקש נסר בכל השלחה יחלע:
 2 לא יחפץ כסל בתביה פי אם בתחלוח
 3 לפי: ברא רשע פא גם פה ועם קלון חופה:
 4 מים עמקים דמי סראש מל נע מקור
 5 חכמה: שחא פירשע לא טוב להפוח צדיק
 6 בפשט: שטרו כסל ויא ריב ושו למחלוח
 7 יקרא: פי כסל מחתה לו תפוח מוש
 8 נפשו: דמי הנן פמתלדמים חום ירח חודר
 9 נמן: גם מתרפה במלאכתו און הוא לבעל
 10 משוחח: מגדל עז שם יהיה פו ירוץ צדיק
 11 ומשלב: דן עשיר קרית עז וכוונה משנה
 12 במשפתו: לפני שר תיבה לב אש ולפני
 13 כבוד עשה: משיב דב פטרם ושמע אלת
 14 דיאלו וכלמה: רח אש וכלכל מחלוח

7 פֶּצִיחַ יִהְיֶה דְבַר־אִישׁ בְּסֵאִימוֹ יְשׁוּם אִתּוֹ :
 8 טוֹב מַעַם בְּצִדְקָה מִרַב חֲסִידָה מִלֵּא מַשְׁפָּט :
 9 לֵב אִישׁ יִחְשֹׁב וְרוּחַ יִדְבַּר וְיִהְיֶה יָבוֹן צִדְקוֹ : קֶסֶם |
 10 עַל־שֹׁטְרֵי מִלְּקָה בְּמַשְׁפָּט לֹא יַמְעַל־פִּי : פִּלְס |
 11 וּמְלֹאָם מַשְׁפָּט לַיהוָה מַעֲשֵׂהוּ פֶלֶא־בְרִיתִים :
 12 תּוֹעֵבֵת מַלְכִּים עֲשׂוּהָ רָשָׁע פִּי בְצִדְקָה יַבִּין |
 13 כְּפִאֵה : רֵצוֹן מַלְכִּים שֹׁטְרֵי צִדְקָה וְרַב יִשְׂרָאֵל |
 14 יֵאָהֳבֵה : חֲמֹד־מִלְּקָה מִלֹּאֲכִירֵת וְאִישׁ חָכֵם |
 15 יִכְפַּר־הָ : בְּאוֹר פֶּי־מִלְּקָה חָיִים הָרַצְוֹן עֵבֶר |
 16 מִלְּקָשׁ : קְהֹל־הַכְּהֵנָה מִדְּרֹבִים מִתּוֹדֵף הַצֹּהַר |
 17 יִפְנֶה נִבְדָּר מִכְּפִי : מִסַּלַּח לְשׁוֹנִים סוֹד מַרֵּע |
 18 שֹׁמֵר כְּפִישׁוֹ לֹא יִדְבֹּר : לֶסֶף שֶׁבֶר בְּאָזָן |
 19 וְלֶסֶף כְּשֵׁלֶן בְּנֶה רָחֵם : טוֹב שֶׁלִּדְרוֹחַ אֶדָּ |
 20 עַמִּים מִחֲלָק לָלֵל אֶת־נְאִים : מְגַבֵּל עַל־ |
 21 דָּבָר יַמְצָא־טוֹב וּבִטּוֹחַ בְּדֹהַר אֲשֶׁרוֹ : לַחֲכָם |
 22 לֵב יִצְרָא נָבִין וּמְחָק שִׁפְחוֹת יִסְרֹף לֶקַח : מִקּוֹד |
 23 חָיִים שָׂכַל בַּעֲלוֹ וּמִסָּר אֱלֹהִים אֵלָתָּה : לֵב |
 24 חָכֵם תְּשִׁיב פִּדְיוֹ וְעַל־שִׁפְחוֹ יִסְרֹף לֶקַח : צַדִּיק |
 25 דָּבַשׁ אֲמִיר־לָעַם מִקּוֹד לְנַפֵּשׁ וּמִרְפָּא לְעַצְמֹ :
 26 יֵשׁ דְּרוֹךְ יִשְׂרָאֵל לֶסֶף־אִישׁ יֵאָהֳבֵהוּהָ דְבַר־מֵתָה :
 27 נֶפֶשׁ עֹמֵל עֲמָלָהּ עַל פִּי־אָבִי עָלוֹ פִּדְיוֹ :
 28 אִישׁ בַּלְעֵל בֹּדֵה רָעָה וְעַל־שִׁפְחוֹ פֶּאֶס צָרָתָה :
 29 אִישׁ תְּהַפְּסֵת יִשְׁלַח מִקּוֹן וְיִסְגֹן מִסְדֵּי אֶלְקָה :
 30 אִישׁ חָכֵם יִפְתּוּהוּ רַעֲיוֹ הַזְּלִילוֹ בְּדָרוֹ לֹא־טוֹב :
 31 עֲצָה עֵינָיו לְחֹטֵב תְּהַפְּסֵת קֶרֶף שִׁפְחוֹ בְּלֹהַ |
 32 רָעָה : עֲטָרֹת חֲפָצָתָה שִׁיבֶה בְּדָרוֹ צִדְקָה |
 33 חִפְצָא : טוֹב אֶת־אֱשֵׁים מִצַּבֵּר וּמִשֵּׁל בְּרָחוּ |
 34 מְלֹכֵי עַד : בְּדָק חֵטְל אֶת־הַגִּדְל וּמִיָּדָה |
 35 פֶּלִי־מַשְׁפָּט :

CAP. XVII. פ

1 טוֹב פֶּת דְּבָרָה וְשִׁלְה־כָּה מְפִיחַ מִלֵּא וּמְדָר |
 2 רִיב : עֵבֶר מְגַבֵּל יִמְשַׁל בְּנֶד־מִבֶּשׁ וּבִדְרוֹ |
 3 אֲזִימִים וְחָלֵק נְחֵלָה : מַצָּרָה לְכַסֵּף וּבִדֵּר לִדְבָר |
 4 וּבִדְרוֹ לִפְתַּח יְהוָה : מַרֵּע מְקַשֵּׁיב עַל־שֹׁטְרֵת |
 5 אָזָן שֶׁרֶץ מִקּוֹן עַל־לְשׁוֹן הָאֵת : לֶעָל לֹדֶשׁ חֲרוֹף |
 6 עֲשׂוּהָ שְׁמֵחַ לֵאדֹל לֹא יִקְרָה : עֲטָרֹת וּבָקִים |
 7 בְּנֵי בָיִים וְחַפְצָתָה בְּנִים אֲחֻסָּם : לֹא־טוֹהָ |
 8 לִנְבֵל שִׁפְחוֹ יִרְוֹ אֶת פֶּי־לְמִיּוֹב שִׁפְחוֹ שֶׁרֶץ :

5 שְׂבַר דְּרוֹחַ : אֵיל יִטָּף מִסָּר אִבְדֹ וְשִׁמֵּר |
 6 תּוֹכְחַת יַעֲקֹב : בַּיִת צִדְקָה חֲסֹן רַב וּבְחִוּוֹאֵהוּ רָשָׁע |
 7 מַעֲדָה : שִׁפְחוֹ חֲכָמִים יוֹרֵד דָּעָה וְלֵב פְּסִלִים |
 8 לֹא־רֵק : וְרַב רָשָׁעִים תּוֹעֵבֵת־הָ יְהוָה וְהַסְּלֵחַ |
 9 לְשׁוֹנִים רַצְוֹן : תּוֹעֵבֵת יְהוָה דְּרוֹךְ רָשָׁע וּמְדָרָה |
 10 צִדְקָה יֵאָהֳבֵה : מִסָּר וְרַע לְעוֹב אֵתֶּךָ שֹׁטְרָה |
 11 תּוֹכְחַת יַעֲקֹב : שֵׁאֵל וְאֲבִיּוֹן עֵבֶר יְהוָה אֶת־ |
 12 פִּי־לְבוֹחַ בְּנֵי־אָדָם : לֹא־יֵאָהֳבֵה לְךָ דְּרוֹכָה לֹ |
 13 אֶת־חֲכָמִים לֹא יִקְדֹּךְ : לֵב שְׁמֵחַ יִטַּב פְּתִים |
 14 וּבְעַצְבָּת לֵב רָחֵם נִסְאָה : לֵב נָבוֹן יַקְשֹׁף־דָּעָה |
 15 וּפְסִי לְכִסְלִים יִדְעֵה אֵלָתָּה : פִּלְסִימוֹ עַנְיָ רַעִים |
 16 וּטוֹב לֵב מְשִׁיחַ חֲמוּד : טוֹב־מַעַם פִּדְיוֹתָ |
 17 יְהוָה מִאֲרֻצָּה רַב וּמִזִּמְרָה פִּי : טוֹב אֲחִירָה |
 18 יִקַּח וְאֵבְרָה־שָׁם מִשּׁוּ אֲמוֹס וְשִׁטְרֵהוּ : אִישׁ |
 19 חֲמָה יִהְיֶה מִקּוֹן וְהַדָּף אֲשֵׁים יִשְׁקֹט רִיב :
 20 הַדָּף עָלַי כְּמַשַּׁח חֲזָק וְאֵתֶּךָ יִשְׁוֹם סִלְלָה :
 21 חֲכָם תְּפַמֵּד־אֵב וּכְסֵל אֲדָם בְּיָדָה אֲמֵר :
 22 אֵלָתָּה שִׁמְחָה לְחֹסֶי־לֵב וְאִישׁ חֲסִידָה יִשְׁמַר־ |
 23 לְכָתָּה : הַסָּר מַחֲשַׁבֵּת בְּאָזָן סוֹד וּבִדֵּר וְעַצְמִים |
 24 תִּקְרָם : שִׁמְחָה לֹא־יֵשׁ בְּמַעֲדָה־סוֹד וְרַב בַּעֲוֹן |
 25 מִדְּרֹבִים : אֵתֶּךָ חָיִים לַעֲשֵׂהָ מִשְׁבֵּל לְמַעַן |
 26 סוֹד מִשְׁאֵל מַרְהוּ : בַּיִת נְאִים יִסְרֹף וְיִהְיֶה וְצַב |
 27 נְבֵל אֲלֻמָּה : תּוֹעֵבֵת יְהוָה מַחֲשַׁבֵּת רַע |
 28 וּמְדָרִים אֲמִיר־לָעַם : עֵבֶר בִּירוֹ בּוֹצֵעַ בְּצֵעַ |
 29 וְשִׁטְרָה מִחֵטְל יְהוָה : לֵב צִדְקָה הָרַגָה לְעֵבֵר |
 30 וְסָר רָשָׁעִים יַבִּיעַ רַעִוֹת : רִחֹק יְהוָה מִרָשָׁעִים |
 31 וְהַסְּלֵחַ צִדְקָתָם וְשִׁמְעֵה : מִאֲרֻצְיָנִים יִשְׁמַד |
 32 לֵב שְׁמֵחָה טוֹבָה תִּוְשָׁן־עַצְמֹ : אִזָּן שִׁמְעָה |
 33 תּוֹכְחַת חָיִים בְּקָרֵב חֲכָמִים הַלְּקֵן : פִּדְיוֹ מִסָּר |
 34 מִאֲדָם נִפְשׁוֹ וְשִׁמְעֵה תּוֹכְחַת קֹרֶה לֵב : יְדָרָה |
 35 יְהוָה מִסָּר וּחֲמָה וְלֶסֶף כְּבֹד עֲשֵׂהוּ :

CAP. XVI. טו

1 לְאָדָם מַעֲרִיב־לֵב וּמִדְוָה מַעֲהָ לְשׁוֹן : פֶּלִי |
 2 וּדְבַר־אִישׁ יִדַּף בְּעֵינָיו וְרַגְלֵי רִיחֵת יְהוָה : גֵּל |
 3 אֶת־יְהוָה מַעֲשֵׂהוּ וְיִפְנֵי מַחֲשַׁבֵּוֹהוּ : גֵּל פֶּעַל |
 4 יְהוָה לְמַעַן נִדְוֹת וְגַם רָשָׁע לֹוֹם רָעָה : תּוֹעֵבֵת |
 5 יְהוָה פֶּלִי־בְהֵמָה לֵב דָּל לִידֹל לֹא יִקְרָה : בַּחֲסוֹד |
 6 וְאִמְרָה יִכְפַּר עוֹן וּמִדְוָה יְהוָה סוֹד מַרֵּע |

משלי טו העט

4 תשמחה: באין אפים אדם בר ובראבאות
 5 בכח שור: עד אמונים לא יכוב ויפיה פומים
 6 עד שקר: בקלש לץ חכמה ואין דעת לבון
 7 נקל: לך מנען איש כסל ובלדעת שפתי
 8 דעת: חכמת עוים הבין ירפו ואולת כסלים
 9 מרמה: אדלים ילץ אדם ובין ישנים רצון
 10 לב ידוע מרת נפשו ובשמחתו לא יתעבר וד
 11 בית לשעים ישמד ואול ישנים יפחת: יש
 12 דרך ישור לספר איש ואזותיה חכמתו: גם
 13 בשוק יאמר לב ואזותיה שמחה חנה:
 14 מדינת ישבע סוג לב ומעליו איש טוב: שתי
 15 יאמון לכל דבר ועוים יבין לאשור: חכם
 16 ירא וסר מרע וכסל מרעפ ובוטח: קצר
 17 אפים ישנה אולה ואיש מופת ישא:
 18 נחלו פחמים אלה ערומים יכפרו דעה:
 19 שחו רעים לפני טובים ולשעים על שעי
 20 צדיק: גם לנדה ישא רש ואזבי עשוד
 21 רבים: בו לנדה חוטא ומזונן עניים אשריו:
 22 הלא יחשו חלשי רע חסד ואמת חלשי טוב:
 23 בכל עצב ידעה מרת דבר שפתים אך
 24 למחסור: עמרת חכמים עשום אלה כסלים
 25 אלה: מעל נפשות עד אמת ויפה פומים
 26 מרמה: ביראת יהוה מבטחעו לבנו יהוה
 27 מחסה: ויראת יהוה מקור חיים לסור מפלטי
 28 מות: ברב עם ירחיק מלקו ובאסם לאם
 29 מחתת רון: אך אפים וברחמי קצר
 30 ורח מים אלה: חי בשמים לב מרפא
 31 וקב עצמות קאה: עשק הל תרף עשוד
 32 ומכבוד וכן איוון ברעו יהוה רשע וחסד
 33 במותו צדיק: בלב טון תמת חכמה וקרב
 34 כסלים חודע: צדקה חרומם פי חסד
 35 לאפים חפאת: רצון מלקו לעבד משפיל ועברו
 יהוה ממש:

CAP. XV. טו

1 מעשה דין ישיב חמה דים עצב ועלה אף:
 2 לשון חכמים חייטוב דעת ופי כסלים ויפי
 3 אלה: בכל מקום עיני יהוה צופות רעים
 וטובים: מרפא לשון עץ חיים וסלף

22 לצדיק כל און ולשעים מלאי רע: תועבה
 23 ידעה שפתו שקר ועשו אמונה רצון: אדם
 24 עוים פסה דעת ולב כסלים יקרא אלה: יד
 25 חרצים תמשול ארמה תדעה למס: האנה
 26 מלאי ישחפה ודבר טוב ישמחה: ותר
 27 מרעו צדיק ודוד לשעים תחנם: לא ירחיק
 28 רמיה צידו ודוד אדם יבן חרף: פאוד צדקה
 חיים ודוד מרמה אלמות:

CAP. XIII. יג

1 בן חכם מסר אב ופי לארשמע נשדה: מפרי
 2 סראש יאלכ טוב ונפש בנדים חכום: פז
 3 פור שמר נפשו פשק שפתו מחתעלו:
 4 מתאנה ואין נפשו עצל ונפש חרצים חושן:
 5 דים שקר וטא צדיק ורשע יאיש ויחפד:
 6 צדקה תצו פס דוד ורשע תסלף חפאת:
 7 יש מתעשר ואין כל מחושש ודון רב: פז
 8 נפש איש עשוד ורש לאשמע נשדה: אור
 9 צדיקים ישלחו ור לשעים ידעו: רק פזון
 10 יתן מצה ואור ולפנים חכמה: דון מדבל
 11 ומטב וקבץ על ידי ירבה: תוחלת ממשנה
 12 מחלה לב ועץ חיים תאנה באה: בו לדבר
 13 תחל לו וירא מצדה הוא ישלם: תורת חכם
 14 מקור חיים לסור מפלטי מות: שכל טוב
 15 יתן דון ודוד בנדים ארון: כל עוים ישנה
 16 בעת וכסל יפול אלה: מלאך רשע ופל
 17 ברע וציר אמונים מרפא: חש הקלון פורע
 18 מסר ולמר תוכחת וכבוד: הוצה מדה הערב
 19 לנפש ותועבה כסלים סור מרע: הלך אור
 20 חכמים וחסם ורעה כסלים יודע: חפאים
 21 הדרך רש ואת צדיקים לשלם טוב: טוב
 22 יחל בנדים וחסון לצדיק חיל חוטא:
 23 וראכל מר ראשים ורש נספה בלא משפט:
 24 חושן שבתו שאי בן ואזבו שחרו מסר:
 25 צדיק אבל לשבע נפשו ובטן ולשעים יחסר:

CAP. XIV. יד

1 חכמה משים בניה ואלה בדיה
 2 חרצום: הלק משרו ורא יהוה וכלו דרכו
 3 חודע: פפראול חסר נאנה ושפתו חכמים

16 פִּטְחָהּ: אִשָּׁה חֵן חֲמוּקָה כְּבֹד וְעֵצִים יִחְמְדוּ
 17 עֵשׂוֹ: נִמְלֵךְ כִּסְאוֹ אִישׁ חָסֵד וְעֵבֶר שְׂאֵל אֲבוֹתָיו
 18 לְשֵׁעַ עֲשֵׂה פִּעֻלַּת שִׁבְרֵךְ וְדַע צְדָקָה טוֹב אִמְתּוֹ:
 19 כִּי צְדָקָה לְחַיִּים וְיִרְאָה נְהַל לְמִיתָי: חֲתוּבָה
 20 יִהְיֶה עֵקֶשׁ לֵב וְיִצְלוּ חַיִּים דָּוָה: יָד לֵד
 21 לֹא יִצְקָה יָד וְרַע צְדִיקִים מְמַלֵּט: כָּזֹב דֹּבֵב
 22 בְּאֵץ חַיִּים אִשָּׁה יִשָּׂה וְסִרְתָּ טַעַם: הַאֲמֵת צְדִיקִים
 23 אֵד טוֹב מִחַן וְשֵׁשׁ עֶבֶד: יֵשׁ מִסֹּר וְטָסָה
 24 עֵד וְחֲשׂוֹן מִיִּשְׂרָאֵל לְמַחְסָר: כִּשְׁף פְּרִכָה
 25 תִּדְשֵׁן וְיִמְחֶה בְּסִדְוָא יִרְאָה: מִלֵּעַ בֵּר יִקְבְּרֶה
 26 לְאֵם וּמְרִיבָה לְרֹאשׁ מִשְׁפָּחָהּ: שֹׁרֵר טוֹב יִקָּשׁ
 27 רִצְוֹן וְחַשׂוֹן נְהַל טוֹב אֲבוֹתָיו: פִּטְחָהּ בְּעֵשׂוֹ דֵּבָר
 28 יִשָּׂא וּמְעַלָּה צְדִיקִים יִסְדּוּ: עֵבֶר בֵּית יִבְחֵל
 29 וְחָ וְעֵבֶר אֵלֶּיךָ לְחֶבְרֹן: פֶּרֶץ צְדִיק עַם חַיִּים
 30 וְלִקַּח נִפְשׁוֹת חַכְמִים: הֵן צְדִיק בְּאֵרֶץ יִשְׁלֵם אֵץ
 31 פְּרִשְׁתֶּךָ וְחֲסָהּ:

CAP. XII. יב

1 אֲדֹב מִסֹּר אֲדֹב דַּעַת וְשֹׁמֵר תּוֹכְרָה בַּעַד:
 2 טוֹב יִסָּק רִצְוֹן מִדְּוָה וְאִישׁ מִמְּחָה יִדְשֵׁעַ:
 3 לֹא יִרְבֵּן אָדָם בְּרִשְׁעַת וְשֹׁלֵשׁ צְדִיקִים בְּלִמְטָה:
 4 אִשָּׁה חַל עֲטָרַת בְּעִלָּה וְסִרְבַּת בְּעַצְמוֹתָיו
 5 מִיִּשְׂשָׁה: מִחֲשִׁבֵית צְדִיקִים מִשְׁפַּט תְּחַבְּלוֹת
 6 רְשָׁעִים מִרְמָה: דְּבַר רְשָׁעִים אֲבִי-דָם וְפִי
 7 יִשְׁוִים יִצְלָם: הַפֹּה רְשָׁעִים וְאִיִּם וְיִרְחַ
 8 צְדִיקִים יִעֲמֵד: לִפִּי מִכְּלוֹ הַדֵּל אִישׁ וְנִעְוָה
 9 לֵב יִהְיֶה לְבוֹ: טוֹב נִקְלָה וְעֵבֶר לוֹ מִמְחַבֵּף
 10 וְחֶסֶד לְחַם: יִדְעַ צְדִיק נֶפֶשׁ בְּדַמְתּוֹ וְחֲמוּ
 11 לְשָׁעִים אֲבוֹתָיו: עֵבֶר אֲדַמְתִּי יִשְׁפֹּר לְחַם
 12 וְיִצְדֵּף רִיקוּם חֶסֶד לֵב: חֲמוּ רִשְׁעַ מְצִיד רַעִים
 13 לְשֹׁשׁ צְדִיקִים יִתּוֹ: בְּפִשֵׁעַ שִׁפְחִים מִקָּשׁ
 14 רַע וְצֹא מִצְרָה צְדִיק: מִסֹּר פְּרִיִּשׁ יִשְׁפֹּר
 15 טוֹב תִּמְלֵךְ יִרְאָה טוֹב לוֹ: הֵן אֵלֶּי יִשָּׂר
 16 בְּעֵינָיו וְשֹׁמֵר לְעֵצָה חַכְמִים: אֵלֶּי בָּיִם יִדְעַ
 17 פֶּעֶס וְכִסָּה קִלְוֹן עֵרֹם: יִסְחַ אֲמוּנָה יִגִּד
 18 צְדִיק וְעַד שִׁקְרִים מִרְמָה: יֵשׁ בֹּטָה בְּמִקְרוֹת
 19 חֲרִב לְשׁוֹן חֲכָמִים מִפֶּה: שִׁפְחָה אִמְתּוֹ תִּפְזֹן
 20 לְעַד וְעַד אֲנִיעֶה לְשׁוֹן שִׁקְרִי: מִרְמָה בְּלֵב
 21 חֲוִשְׁרֵת וְלִשְׁצֵף שְׁלֹם שִׁמְחָה: לֹא יִרְאָה

13 וְעַל פִּלְשָׁעִים חֲכָמָה אֲהַבָה: בְּמַשְׁתֵּי נֵבִן
 14 חֲמַצָּה חֲכָמָה וְשֹׁמֵר לֵב חֶסֶד לֵב: חֲכָמִים
 15 יִצְפְּנוּ-דַעַת וְפִי אֵלֶּי מִתְחַה קִרְבָּה: הֵן
 16 עֲשֵׂה קִרְיָה עֵד מִחַת דְּלִים רִשְׁעִים: פִּעֻלַּת
 17 צְדִיק לְחַיִּים תְּבַחֵת לְשֵׁעַ לְחַמְחָה: אֵלֶּי
 18 לְחַיִּים שֹׁמֵר מִסֹּר וְעֵבֶר וְיִחְכַּח מִתְחַה: מִכְּסָה
 19 שִׁמְחָה שִׁפְחָה שִׁקְרִי וּמִצָּה יָדָה דֵּבָר כִּסְלִי:
 20 בֵּית דְּבָרִים לֹא יִחְלֵל פִּשֵׁעַ וְחֲשׂוֹן שִׁפְחָה
 21 מִשְׁבִּיל: כִּסָּף נִבְחַד לְשׁוֹן צְדִיק לֵב רְשָׁעִים
 22 בְּמַעֲט: שִׁפְחָה צְדִיק יִשָּׂה רִיבִים וְאִיִּלִּים
 23 בְּחֶסֶד לֵב יִמְרוּ: בִּרְחַת יִהְיֶה הָאֵץ וְעֵשׂוֹ
 24 וְלֹא יִסָּק עֵבֶר עֵמָה: מִשְׁחֹק לְכִסְלִי עֲשֵׂה
 25 וְפִה וְחֲכָמָה לְאִישׁ חֲמוּקָה: מִגֹּדֶת רִשְׁעַ הָאֵץ
 26 תְּבַחֵת וְחַמְחָה צְדִיקִים יִתּוֹ: פֶּעֶס מִסָּה
 27 וְאֵן רִשְׁעַ וְצְדִיק יִסֹּד עֵלָם: פְּחִמְץ וְלִשְׁפִים
 28 וְכַעֲשֵׁן לְעֵינַים כִּן הַעֲצֵל לְשִׁלְחוֹ: יִרְחַת יִהְיֶה
 29 חֲמוּקָה יָמוֹם וְשִׁפְחָה רְשָׁעִים חֲמַצָּה: תִּיחַלֵּת
 30 צְדִיקִים שִׁמְחָה וְחֲמוּקָה רְשָׁעִים חֲמוּקָה: מִעַן
 31 לְחַם דָּוָה יִהְיֶה וְיִחְכַּח לְפִנְיָ אֵן: צְדִיק
 32 לְעֵלָם בְּלִמְטָה וְרְשָׁעִים לֹא יִשְׁבֵּר-אֶרֶץ:
 33 פֶּרֶץ צְדִיק יִטֹּב חֲכָמָה וְלְשׁוֹן חֲמוּקָה חֲמוּקָה:
 34 שִׁפְחָה צְדִיק יִדְעֵן רִצְוֹן וְפִי רְשָׁעִים חֲמוּקָה:

CAP. XI. יא

1 מִאוֹתֵי מִרְמָה חֲתוּבָה יִהְיֶה וְאֵן שִׁלְמָה רִצְוֹן:
 2 פֶּה דָוָן וְיִבֵּא קִלְוֹן וְאִתְּצִינֵים חֲכָמָה: חֲמוּקָה
 3 לְשׁוֹן תְּנַחַם וְסִלְף בְּנֵדִים וְשֵׁשׁ: לֹא יִרְעוּל
 4 הֵן בָּיִם עֲבֹדָה וְצְדָקָה תִּצְלַח מִמֶּנָּה: צְדָקָה
 5 תְּמַיִם תִּשְׂרֹף דְּרַב וּבְרִשְׁעוֹ יִשָּׂא רִשְׁעַ: צְדָקָה
 6 לְשׁוֹן תִּצְלַח וְיִבְחַת בְּנֵדִים יִלְמוּ: בְּמִלָּה
 7 אָדָם רִשְׁעַ הַאֲבִיר תִּקְרָה וְחֲחֵלֶת אִוִּים אֲבִירָה:
 8 צְדִיק מִצְרָה נִחְלָץ וְחֵם רִשְׁעַ תְּחַחֲוֹ: בְּפִה
 9 חֲמִי לְשִׁחַת רִשְׁעוֹ וּבִדְעַת צְדִיקִים יִחְלָצוּ:
 10 בְּטוֹב צְדִיקִים תִּעֲלֶץ קִרְיָה וְסִבֵּל רְשָׁעִים
 11 יִרְחַ: בְּכִרְחַת לְשׁוֹן חֲמוּקָה וְכִסְלִי רְשָׁעִים
 12 יִחְרָם: כִּן לְעֵדָה חֶסֶד לֵב וְאִישׁ חֲמוּקָה
 13 יִדְשֵׁעַ: הֵן יִחְלֵף כִּסְלִי מִלְּפִי וְכִסְלִי יִחְלָצוּ
 14 מִכְּסָה דְּבַר: פִּתּוֹן חֲמוּקָה וְשֵׁשׁ וְחֲשׂוֹנָה
 15 פֶּרֶץ וְעֵץ: רַע יִדְעַ פֶּרֶעַב וְרִשְׁמָה וְחֲמוּקָה

משלו ט ו חנו

32 וְשַׁעֲשְׁעֵי אֲדָרְבַּי אֲדָם וְעַתָּה בָּנִים שִׁמְעוּ-
 33 לִי וְאֲשֹׁרֵי דַרְכֵי יִשְׁמְרוּ שִׁמְעוּ מִיִּסְרֵי וְחִלְמוּ
 34 וְאֶל-תִּפְסְרוּ וְאֲשֹׁרֵי אֲדָם שִׁמְעֵל לִי לִשְׁקֹד עַל-
 35 הַתְּלָחִי יוֹם יוֹם לִשְׁמֹר מוֹזוֹת פְּתוּחַ פִּי
 36 כִּצְאוֹ מִצְאֵי חַיִּים וְיִסְקֵי רִצְוֹן מִדְּוָה וְחִטְאֵי
 הַחַסֵּם נִפְשׁוּ מִלִּי מִשְׁטֵי אֲדָרְבַּי מוֹת

CAP. IX. ט

1 חֲכִמָּה בִּנְחָה בִּיתָה חֲצִבָה עֲמֻדָתֶיהָ שִׁבְעָה וְ-
 2 טַבָּחָה טַבָּחָה מִסְכַּח יִשְׁתָּה אֵף עִרְבָה שִׁלְחָנָה וְ-
 3 שְׁלֹחָה נִשְׁוֹתָה תִּקְרָא עַל-שֵׁפַר מִרְמֵי קִרְחָה וְ-
 4 מִרְפְּתֵי יִסְרֵי דִבְרָה חֲסֵר-לֵב אֲמִידָה לוֹ לִבּוֹ
 5 לִחְמוֹ בְּחִמּוֹ וְשֹׁרֵי בִּינָה מִכְּחֵי עוֹם פְּתָאִים וְ-
 6 וְחֵי וְאֲשֹׁרֵי בְּרָדָה בִּינָה יִסְרֵי לִץ לִקְחָ לִי
 7 קִלְוֹן וּמִכִּיחַ לִישַׁע מִיִּסְרֵי אֶל-תִּכְבַּח לִץ פֶּךְ
 8 יִשְׁטָקֵי הִכְבַּח לִחְכֵם וְיִאֲדָבֵקֵי תֵן לִחְכֵם
 9 וְיִחַכֵּם עוֹד וְיִדְעֵי לִצְדִיק וְיִסְקֵי לִקְחָ הַחֲזִלְתָּ
 10 חֲכִמָּה יִרְאֵת יְהוָה וְדַעַת קוֹשִׁים בִּינָה פִּרְבֵי
 11 יִדְבֹר וּמִקֵּד וְיִסְפֹר לִךְ שְׁטוֹת חַיִּים אִסְחֲכִמָת
 12 חֲכִמָתֵי לִךְ וְלִצְדִיק לִבְדָה חֲשָׂא אִשֶׁת בַּסְלוֹת
 13 דְּמִיָּה פְתוּחַת וּבְלִי-דַעַתֶּיהָ מִרְ-
 14 בִּיתָה עַל-נִפְסָא מִרְמֵי קִרְחָה לִקְרָא לְעִבְרֵי דִרְךָ
 15 וְלִמְשֻׁרִים אֲרוּחֹתִים מִרְפְּתֵי יִסְרֵי דִבְרָה וְחֲסֵר-
 16 לֵב וְאֲמִידָה לוֹ מִיִּסְרֵי-נְנוּבִים וּמִתְקֵי וְלִחֹם
 17 סוֹרִים יַעֲמֵם וְלֹא יִדַע פִּירְפּוּסִים שֵׁם עֵמְקֵי
 18 שְׁאֵל קְרָאִיהֶּ

CAP. X. י

1 מִשְׁלֵי שְׁלֵמָה בֵּן חֲכִים שִׁמְפֹדֵה אֵב וּבֵן פִּסְלֵל
 2 תּוֹתֵת אִמּוֹ לֹא-יִשְׁעִלוֹ אֲצִירָתָה רִשַׁע וְצִדִיקָה
 3 תִּצְלַח מִפְּתוּחַ לֹא-יִתְעִיב דִּיהָ נִפְשׁ צִדִיק
 4 וְהַיָּתֵר רִשְׁעִים יִהְיֶה רֹאשׁ עֲשֵׂה כִּי-דִמְיָה
 5 וְיִי חוֹרָצִים הַזְּמִיר אֲךָ בְּעֵזֶךָ בֵּן מִזְּפֵל
 6 טְרָם בְּעֵזֶיךָ בֵּן מִיִּשׁ פִּרְסַת לֹא-שׁ צִדִיק
 7 וְפִי רִשְׁעִים יִכְפֹּה חֲמִים זֶר צִדִיק לִבְסֵה
 8 וְשֵׁם רִשְׁעִים יִקְבֵּי חֲכִים-לֵב יִתְחַ מִצְוֹת
 9 וְיִאֵל לִפְתוּחִים יִבְטֵי הַזֶּלֶךְ בְּתִים לִךְ בְּטַח
 10 וּמִעֵקֶשׁ דִּרְכֵי יִדְעֵי לִךְ עֵן יִתֵּן עֲצָמָה
 11 וְיִאֵל לִפְתוּחִים יִבְטֵי מִקְוֹ חַיִּים פִּי צִדִיק
 12 וְפִי רִשְׁעִים יִכְפֹּה חֲמִים שִׂאֵה תַעֲדֵי מִדְּנִים

24 דָּע פִּרְבִּנְפְשׁוֹ דִּיא וְעַתָּה בָּנִים שִׁמְעוּ-
 25 וְהִקְשִׁיבוּ לִאֲמֵרֵי פִי אֶל-יִשְׁטֵי אֶל-דִּרְכֵיהָ לִבְךָ
 26 אֶל-יִשְׁטֵעַ בְּתוֹבִיחוֹתֶיהָ פִּרְבִּים וְחִלְלִים הַפִּילָה
 27 וְעֲצָמִים בְּלִי-דַעַתֶּיהָ דִּרְכֵי שְׁאֵל בִּיתָה וְיִדְרוֹת
 אֶל-חֲדוּרֵי-מוֹת

CAP. VIII. ח

1 הֲלֹא-חֲכִמָּה תִּקְרָא וְהַבְּנָה תִּתֵּן קִלְיָה פִּרְאֵשׁ
 2 מִרְמֵים עַל-תְּרִדָה בֵּית תְּנוּחֹת כִּצְבָה לִיד-
 3 שְׁעִים לִפְתוּחַ מִכּוֹא פְתוּחִים תִּרְפָּה אֲלֵיכֶם
 4 אֵינִים אֲרָא וְקִלְי אֶל-בֵּן אֲדָם הַבֵּיט
 5 פְתוּחִים עֲרָמָה וְכִסְלִים הַבֵּיט לֵב שִׁמְעוּ פִּי
 6 נְנִידִים אֲדָרְבַּי וּמִשְׁתַּח שִׁשְׁעֵי מִשְׁוִים פִּי
 7 אִמָּת דִּבְרָה חֲפִי וְחֻעֲמַת שִׁפְתֵי רִשַׁע בְּצִדִיק
 8 כִּי-אֲמִידָה פִּי אֵין בְּתִים נִפְתַּח וְעִקְשׁ פִּלְם
 9 כְּכֹחִים לִמְבִּין וְיִשְׁרִים לִנְפְשׁ דַּעַת קוֹדֵי
 10 מִיִּסְרֵי וְאֶל-פִּסְסֵי וְדַעַת מוֹרוֹץ נְבוֹד פִּי
 11 טִיבָה חֲכִמָה מִפְּתִימִים וְכֹל-חֲפָצִים לֹא יִשׁוּר
 12 בָּהֶּ אִי חֲכִמָה שִׁכְחֵי עֲרָמָה וְדַעַת מוֹפְתָה
 13 אֲמִצָּא יִרְאֵת יְהוָה שִׁטָּה רַע נֶאֱדָר וְנֶאֱדָר
 14 וְתִדְקֵי רַע וְפִי תִרְפָּלֹת שִׁטָּה לִישַׁע
 15 תִּירְשִׁיָּה אִי בִינָה לִי נְבוֹדָה פִּי מִלְכִים
 16 וּמִלֵּךְ וְרוֹמִים תִּדְקֵי צִדִיק פִּי שִׁרִים עֲשֵׂה
 17 תִּרְבִּימִים מִלִּי-שִׁשְׁטֵי צִדִיק אִי אֲדוּבָה אֲרָב
 18 וְלִמְשֻׁרֵי וּמִצְאֵי עֲשִׂרְכִמְבֹד אִי הֵן עֲתֵק
 19 וְצִדִיקָה טִיב פִּי מוֹרוֹץ וּמִפּוֹ וְתִבוּאֵי
 20 מִכְּפֵי נְבוֹד פִּי אֲרָב צִדִיק אֲרָב פִּי
 21 תִּרְבִּיט מִשְׁפֵּט לִתְחִיל אֲדָבֵי וְשֵׁם וְאֲצִירָתֶיהָ
 22 אִמָּלֵא יִדְבֹר קִנְיָ רֹאשׁוֹת דִּרְבֵי קוֹם
 23 מִשְׁעִלֵי מִצּוֹ מַעֲלִים נִפְתְּחֵי מִלֵּאשׁ מִקְדָּמֵי
 24 אֲרָץ פִּי-תִרְמִיט חֲלָלֵי פִי מִשְׁעִר
 25 כִּכְפִּירִים בְּטוֹם הַיָּם הַטְּבַעוּ לִפְנֵי נְבִיעֵי
 26 חֲלָלֵי עֲדֵלָה עֲשֵׂה אֲרָץ וְחֲצוֹת וְרֹאשׁ
 27 עֲשׂוֹת חֲבֵל בְּרִבְבֵי שָׁמַיִם שֵׁם אִי פִי
 28 דַע עַל-פְּנֵי תוֹרִים בְּאֲפִצָּי שִׁחְקִים מִמַּעַל
 29 בְּעוֹשׁ עֵינַת תוֹרִים בְּשׁוֹמֵי לֵים חֲפִי וּמִים
 30 לֹא יַעֲבִדֵי פִי בְּחֹלֵי מִיִּסְרֵי אֲרָץ וְיִאֲדוּרָה
 31 אֲצִיל אִמֵּן וְאֲדוּרָה שִׁעֲשׂוּעִים יוֹם יוֹם
 31 מִשְׁחֲקָה לִפְנֵי בְּלִשְׁתֵּי מִשְׁחֲקָה חֲבֵל אֲרָץ

14 חיים תוכחות מסר: לשמוך מאשת רע
 15 מוחלת לשון נכיה: אל תחזק יסיה בלבך
 16 והלהקתה בעשפיה: פי בעי אשה זונה
 עד פפר לחם ואשת איש נפש ידה תצוד:
 17 והחיה איש אש פתקו ובריו לא תחוסנה:
 18 אם תגדל איש על הגולים תגלו לא תחוסנה:
 19 פן הבא אל אשת רעה לא יגדה כל דבצע
 19 פה: לא יסיו לגנב פי יגנב למלא נפשו פי
 20 ירעב: וכפא ישלם שבתים את פלדון
 21 בורו יתן: טף אשה חסר לב משחית נפשו
 22 היא יעשפה: כגע וקלן ימצא וחרפתו לא
 23 תפחה: פי קמה חמיר גבר ולא יחולו ביום
 24 נקם: לא ישא פני כל גבר ולא יאבה פי
 25 תרבה שחור:

12 ושארה: ואמרף אף שאתי מסר ותוכחת
 13 נאץ לפי: ולא שמעתי בקול מתי ולמלפני
 14 לא דפתי אומי: כמעט היחי בכלדע בתוך
 15 קהל ועדה: שתה מסם מפורף וכולים מתוך
 16 פארף: וסוצו מענתוק חוצה פרנחור פלגר
 17 מים: יהיר לקף לבדף ואין לזרים אתף:
 18 יהיר מקורף ברף ושלח מאשת נשורף:
 19 אלת אהבים וי עלתתון הידיה ירוף בכלעת
 20 בארבתה חשנה תמיד: ולמה חשנה בני
 21 בורה ותחפך חק כרביה: פי נחם עמי ידה
 22 דרכי איש וכל מעגלתיו מפלס: עזרתו
 23 ילדנו אחרדשע ובחבלי חפאריו יחמד: הוא
 ימות פאן מסר וסב אלתו ישנה:

CAP. VI.

CAP. VII.

1 בני שמד אמרו ומצותי תצפן אתך: שמד
 2 מצותי וחייה ותורתו פאישון עיניך: קשרם
 3 על אצבעותך פתבם על לוח לבך: אמר
 4 לחכמה אחריו את ואלע ליביה חקיה:
 5 לשמוך מאשה ורה מכורה אמיה החקיה:
 6 פי בחלון ביתו בעד אשנפי נקשפתי: ואמר
 7 בפתיים אביה בפנים נע חסר לב: עבר
 8 בשוק אצל פה דרוף ביתה יצעד: בנשף
 9 בערב יום פאישון לילה ואסלה: ידה אשה
 10 לקראתו שית זונה וכצח לב: המיה דיה
 11 וסירה בבתיה לא יושכני תגליה: פעם בחוץ
 12 פעם ברחבת ואצל כל פנה הרחוב: והחוקה
 13 פו ונשקה לו הענה פניה ותאמר לו: ובתי
 14 שלמים עלי היום שלמתי כתי: על פן יצאני
 15 לקראתי לשדו פניך ואמצאך: מבמים
 16 רבתי ששי חטבת אטון מצרים: נפתי
 17 משפב מו אהלים וקמון: לפה מיה דחים
 18 עד תבקר תעלסה פאתבים: פי אין היאש
 19 בביתו חלף ברוך מרחוק: צור דבסך לקח
 20 ברו לוח דכסא יבא ביתו: דפתי ברג לקחה
 21 בחלק שפתיה חיותה: חלף אחריה פתאם
 22 כשור אל טבח ויא וכעכס אל מוסר איל:
 23 עד יפלה חץ פבוו פמרו צפור אל פח ולא

1 בני אם עבת לרעה תקעם לור פשוף: נקשת
 2 באמררסוף נלפדת פאמררסוף: עשה ואתו
 3 אשור בני והצל פי בארץ בפר דעך קף
 4 הירפס ורב רעף: אל תבין שפה לעניך
 5 ותמיה לעשפיה: הפצל פצני מיד וכפוד
 6 מיד יקש: קף אל נמלה אצל ראה
 7 דוכיה ו חכם: אשר אין ליה קצין שטר ומשל:
 8 תבין בקוף לחמה אגרה בשאר מאכלה:
 9 עד ימתי אצל ו השפב מתי חקם משנתך:
 10 מעט שטח מעט תגמול מעט ו חקך דים
 11 לישכב: ובא כמדוף ראשף ומסורף פאיש
 12 כמן: אדם למעל איש אתן הולף עששת
 13 פה: קוף בעיני מלל פרנל מיה פאצעתו:
 14 הפרנחור ו בלפו חוש רע בכל עת מדינים
 15 ישלח: על פן פתאם יבא אירי פתע ישטר
 16 ואין מרפא: שש דגה שטא יהיה ושבע
 17 העעם נפשו: עינים רמות לשון שקר ודחים
 18 שפלות דם יקף: לב חוש מתשבת אתן
 19 תגלים למחרות לרוף לרעה: יסיה פמים עד
 20 שקר ומשלח מדינים פון אחים: טעו בני
 21 מצות אביך ואל תפשו תורת אמה: קשרם
 22 על לבך תמיד עדים על בתורתך: ברתחוקה ו
 תסיה אתך בשכחה תשמך עלף והקצות
 23 היא תשחף: פי טר מצה ותורה אור ודרף

משלי ה תעה

ויאמר לי יתקן דברי לבך שמו מצורתי
 5 וחדו: קנה חכמה קנה בינה אל השפחה
 6 ואל חט מאמרו פי: אל העונה וחשמוך
 7 אהבה ותצוד: ראשית חכמה קנה חכמה
 8 ובכל מקנה קנה בינה: סלסלה ותחמוק
 9 חכמהך פי תחזקנה: תתן לאישך לומר
 10 חן עטרה חסרת חכמהך: שמע בגדוקה
 11 אמרי וידפו לך שלטת חיים: בדרך חכמה
 12 דליתוך חרמתיך במעלה ישו: בלבך לא
 13 יצר צדוק ואם תרוץ לא תשלי: החזק
 14 במסר אלהיך לצרה פדויה חיוך: פאה
 15 רשעים אל תבא ואל תאישך בדרך רעים:
 16 פריעה אלהי ער פ שטה מעלי ועב: פי
 17 לא ישט אם לא ידע ונגלה שרם אם לא
 18 יכשלו: פי לחמו לחם רשע ויון המסס
 19 אשמו: וארח צדיקים פאר ענה הלקך ואור
 20 ער נסן האם: דרך רשעים פאפלה לא
 21 ידע בפנה ישלו: בני לדמי הקשבה
 22 לאמרי דמ אונק: אל יליו מעיניך שמרם
 23 בתוך לבך: פרחים הם למצודם ולכל
 24 בשור מפא: מבל משמר נצו לבך פי מנפו
 25 ותצאות חיים: הסר מקוך עקשות פה ולוח
 26 טאחים החזק מקך: עקף לנח יכשו
 27 ועשפוף ישור נהך: פלם מעגל נלה
 28 ומל דוכך יבט: אל חט ימן ושמואל דכר
 29 נלהך מע:

CAP. V. ה

1 בני לחכמתי הקשבה לחכמתי הט אונק:
 2 לשמו ממוח ודע שפתוך יצור: פי נטר
 3 השפחה שפרו ורה חלק משמן חנה:
 4 ואחיותה מדה מענה חנה פדוב פורה:
 5 רגלה ודוח מוח שאל צעיה חכמה: אה
 6 חיים פחפלים נעו מעלתיה לא חדע:
 7 וציה בנים שמש לי ואל חסרו מאמרי פי:
 8 החזק מעליה דרך ואל אהב אל פחה
 9 ביתה: פחיתך לאחורם הוה ואל חק
 10 לאכור: פחישעו ויום פחך ואל צעך בבת
 11 נכרו: ודמה בחרותיך בכלח גשוק

4 פתכם על לוח לבך: ומצאתון ועכל טוב
 5 בעיני אדם ואדם: בטח אל יודה בכל לבך
 6 ואל ינחה אל השען: בכל דוכך דעה ודוא
 7 ישור אדוהי: אלתו חכם בעיניו רח אה
 8 ידוה וסר מע: רפאת חוה לשוק ושקוי
 9 לעצמותי: פד אדוהיה מרנך ומראשית
 10 מל תבאחתי: ופלא אכמוך טבע ותדוש
 11 הקיף יפצו: מסר ידו בני אלהים ואל
 12 תקיף ברוחח: פי את אשר אהב ידוה
 13 יחיה וכאב אהבן ידוה: אשרי אדם מצא
 14 חכמה ואדם יסקי תבונה: פי טוב סחה
 15 מסור צסק ומרוץ תבאחתי: וקה היא
 16 מפלים וכל חשקה לא ישורבה: אף יום
 17 פומה בשמאליה עשר וכבוד: דמה דוכר
 18 עם וכל רעוה חיה שלום: עף חיים היא
 19 למחוקים פה והמכה מאשר: ידוה
 20 בחמה יסר אף פוכן שמים פתמה: בדעתי
 21 חודמה נבקעו ושתלים יעפסו טל: בני
 22 אל יליו מעיניך נצו תשיה ומפדה: ודוה
 23 חיים למשק וון לגרוחתי: אז חלק לבטח
 24 דרך ותרף לא תפח: אסחשפב לא תפחה
 25 ושכח וערבה שמוך: אלתוה מפחד פתאם
 26 ומשאת רשעים פי תבא: פי ידוה ידוה
 27 בבסקה ושמי נלה מלכ: אל תמנע טוב
 28 מעליו פדוח אל דרך לעשות: אל תאמר
 29 לעיך לך ושוב ומדו אתן ויש אה: אל
 30 תחוש על ד עף רעה הוא אושב לבטח
 31 אה: אל תרוב עם אדם חפם אם לא
 32 נמלך רעה: אל תקפא באיש חסם ואל
 33 חבו בכל דוכו: פי חעם ידוה כלו ואד
 34 ישום סדו: מארח ידוה בנת רשע וטה
 35 צדיקים יבך: אם ללצים הוא ליץ ולעניים
 36 יתן חן: פנד חכמים יתלו וכסילים
 37 מים קלון:

CAP. IV. ד

1 שמעו בנים מסר אב וקשבה לדע בינה:
 2 פי לבך טוב נתתי לכם תדוה אל העונה:
 3 פרבן יהוה לאבי רך ויחיד לפני אפי: וילני

LIBER PROVERBIORUM.

30 לא ראובן לעצור טבילו בלתי כחתי: ואכלו מפרי
 31 דבש וממלצותיהם ישובו: פי משנת פחים
 32 החרתם ושלחו כסלים תאבדם: ושמעו לי
 33 ישקד בטהר ושואבן מטהר רעה:

CAP. II ב

1 בני אדם יתקפו אמה ומצותיו תצפן אהיה:
 2 להקשיב לחכמה אונקו תפסה לבבו לתבונה:
 3 פי אדם לפניה תקרא לטובתה תתן קולו:
 4 אדם תבקשנה ככסף וכמטמאים תרפסנה:
 5 או תבין ידעת ידעה דעת אלהים תמצא: פי
 6 ידעה יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: וצפן
 7 לשונם תלשיה מנו להלבי חס: לטוב אודות
 8 משפט ודוד חסדו לשמו: או תבין צדק
 9 ומשפט ומשלים בל מעשלו טוב: פי תבוא
 10 חכמה בלבבו ודעת לנפשו יעם: מופה
 11 חשמו עליו תבונה תסורפה: להציל
 12 מהו וע ממש מופר תרפסות: העובים
 13 אודות ישו ללכת בדרך חשף: השמים
 14 לעשות רע תגלו בהם סתור רע: אשר
 15 אחרותם עקשים ומזים במעלותם: להציל
 16 מאשה ורה כפסיה אמיה החלוקה: העובת
 17 אלוף נערה ואחר פיה אלוה שכהו: פי
 18 שחה אל מות ביתה ואל רפאים מעלתיה:
 19 כל ביה לא ישבון ולא ישנו אודות חיים:
 20 למען חלוך בדרך טובים ואחרות צדיקים
 21 חשמו: פירשים ישפנו אף החממים
 22 יודרו בה: וישעים מארץ יברתו ובגדים
 יפחו מופה:

CAP. III ג

1 בני תודרו אלחשפתו ומצותי תצו לבו: פי
 2 אוד ימים ושעות חיים ושלום חסור לך:
 3 חסד ואמת אל עבדו קשרם על צנורו יהיה:

CAP. I א

1 משל שלמה בן דוד מלך ישראל: לדבר
 2 חכמה ומסר להבין אמה בנה: לקחה
 3 מסר השפל צדק ומשפט ומשום: לחי
 4 לפתאים ערמה לנש דעה ומופה: ישמע
 5 חכם ויחסי לקח ויבן תחבולת יקנה: להבין
 6 משל ומלצה דבר חכמים ודורות: ראה
 7 ידעה ראשית דעת חכמה ומסר אילים בוני:
 8 ישמע בני מסר אביו ואל תפשו תודר
 9 אפיו: פי לורה ון הם לאשף ועלבים
 10 לנרדוק: פי אדם יתקף תפאים אל רבא:
 11 אדם יאמר לכה אהם סורה להם כפסה
 12 לנש חכם: נבלעם פשאל חיים החממים
 13 בודדי בוד: בלדון יר נמצא נמצא בנים
 14 שלל: בודקו תפול בוחסם פים אחד ידעה
 15 לנש: פי אל תלך בדרך אדם מעט ונלך
 16 כפוחים: פי תלדים לרע ידעו ומרוד
 17 לשפודים: פירחם מודה תלשת פעלי בל
 18 בעל פק: והם לרמם יאמר יצפנו לנשלים:
 19 בן אודות בל בצע בצע את נפש בעליו יקח:
 20 חכמה בודף תרפה פרטות ותן קולה:
 21 בראש דמורה הקרא בפתחו שעים בעד
 22 אמרה תאמר: ערמו | פחים תהיה פרו
 23 ולעים לצנן חמדו להם וכסלים תסאודעת:
 24 תשום לתיבתו וזה אביעה לכם ודוד אודיעה
 25 דבר אהם: יען קראתי ותקמא נטיתי
 26 וי ואן משבוב: ותפרע בלעצו ותוכחתי
 27 לא אבהם: בסאמי באדם אסדוק אל
 28 במ סודים: במא משהו | פחדים ואדם
 29 כסופה יאחה במא עליכם צרה וצדקה: או
 30 יקראני ולא אענה שתחלמי ולא ימצאמי:
 31 ותחן פירשמו דעה ודעת ידעה לא בחר:

תהלים קנ

תעג

- 2 עוֹ: הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרֹתָיו הַלְלוּהוּ סֶרֶב גְּדֹלוֹ: 2
 3 הַלְלוּהוּ בְּרַקַּע שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֹבֵל וּמְנוּחַ: 3
 4 הַלְלוּהוּ בְּחֹף וּמְדוּל הַלְלוּהוּ בְּמַצֵּי וּשְׁנַב: 4
 5 הַלְלוּהוּ בְּצִלְצֵל שִׁמְעֵ הַלְלוּהוּ בְּצִלְצֵל תְּרוּעָה: 5
 6 כֹּל הַנְּשִׁמָּה תִדְבַּל יְהִי הַלְלוּיָהּ: 6

חוק

- 6 הַמְמֹרָה אֶל בְּנוֹתָם תִּרְבֵּי פִּינִיחַ בְּיָדָם: 6
 7 לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בַּיּוֹם הַיּוֹכֵחַוּחַ בְּלֵאמֹים: לֹאֲסוֹ 7
 9 מַלְכֵי־עַם בְּנִקְמָה וְנִבְדִּיזֵם בְּכַבְלֵי סָוֵל: לַעֲשׂוֹת 9
 פָּם | מִשָּׁפֵט פָּחוּב וְהַיָּד הוּא לְכֹל חֲסִידָיו
 הַלְלוּיָהּ:

PSAL. CL. קנ

- 1 הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ-אֶל בְּקוֹשֵׁי הַלְלוּהוּ בְּרַקַּע

סמס פסוק דסס תהלים אלסם חמש מאת עשרים ושבעה. וסימט כך אככד. וחציו
 ישחודו בדיהם. וסדריו חשעה עשר. וסימט דמשיבע כטוב עידך: ומומריו מאה וחמשים
 וסימט ודוד קן לה:

7 ענו ליהודה בתידה וצור אלהינו בכבוד
 8 המכסה שמים בעבים הפקנו לארץ מטר
 9 הפצמנו הרים וצור: נתנו למדמה לחמה
 10 לבני ערב אשר יקראו: לא נבמרת הים
 11 ירפץ לארבישן ראש ירצה: וצנה יהיה
 12 את יראו את הגמלים לחסו: שבו
 13 יושלם את יהיה הלל אלהי ציון: כי
 14 חוק בתי שערך פרו בנהו בקרב: הים
 15 נמלך שלום הלב הים משפך: השלח
 16 אמרו ארץ ער מרה ירץ דמו: הפך
 17 שלג בצמר פסוד פאר יסוד: משלך קדו
 18 ספסו לפי קרו מי יעמו: ישלח דמו
 19 ומסו שב רחוק חלד מסו: מעד דמו
 20 לי עקב חסו ומשפטו לשואל: לא עשה
 21 כן לכל צו ומשפטם בל יעמו ואלה:

7 אספה: וכי בטרם יעשו הצדקה דמו:
 8 חסו וחסו יהוה ארץ אפים תהלי חסו:
 9 מוכיחה לכל זר חסו על כל ממשו: ירחו
 10 יהוה על ממשו וחסו יברכה: פחד
 11 מלכתו אמרו תבחרו דברו: לידעו לבני
 12 האדם נסוהו וכד יהו מלכו: מלכו
 13 מלכו כל עלמו ומשלתו בכל דור דור:
 14 סמוך יהוה לכל גשלים חוקה לכל דבסו:
 15 עני כל ארץ ישפח ויהו נתן לים את
 16 אכלם בעתו: פתח את דרו ומשפך לכל
 17 דו רצון: צדיק יהוה בכל דרכו חסו בכל
 18 מעשו: קרב יהוה לכל צדו לכל אשר
 19 יקרה באמו: רצון יהוה ישנה ויהו
 20 שלום ישמע וישעם: שמו יהוה את
 21 כל ארצו ואת כל הדשעים שמד: תהליח
 יהוה ירץ פ ירבו על אשר שם קדו
 לשלם עו:

PSAL. CXLVIII. קמו

1 הגללה הגלל את יהודה מן השמים הגללה
 2 בפומים: הגללה על מלאכי הגללה על
 3 צבאו: הגללה שמש וירח הגללה על
 4 סוכי אור: הגללה שמי השמים הרפים
 5 אשר מעל השמים: הגלל את שש יהוה
 6 כי הוא צה ובראו: ויעמום עד לעולם
 7 חק טו ולי יעמו: הגלל את יהוה מך
 8 הארץ תימם ומל תדמות: אש ובר שלג
 9 וקטור חס סעה עשה דמו: הרים וכל
 10 נבעת קץ פלי וכל אחים: יהוה וכל פדמה
 11 רמש וצפור פנה: מלך ארץ וכל שאים
 12 שרים וכל שפטי ארץ: בחרים ונס פחלות
 13 הקים עשנשים: יהללו את שם יהוה כי
 14 משגב שמו לבו יהו על ארץ ושמים: וירם
 קנו לעפר תהלי לכל חסו לבני ישראל
 עם קרו הגללה:

PSAL. CXLIX. קמו

1 הגללה: שיו ליהוה שיר חדש תהלוך בקול
 2 חסדים: ישמח ישראל בעשו בני ציון גילו
 3 במלם: הגללו שמו במחול פתח וכבוד ופד
 4 לו: פירצה יהוה בעמל יפאר עמים בשעה:
 5 יעלו חסדים בכבוד ירנו על משפחותם:

PSAL. CXLVI. קמו

1 הגללה הגלל נפשו את יהוה: אהללה
 2 יהוה בדי אומרה לארץ בעודי: אל תבטחו
 3 בני ים בן אדם: שאן לו השועה: תצא
 4 רחו ישב לארצו פים יהוה אבד עשונו:
 5 אשרי שאן יעקב בעורו שבו על יהוה אלהי:
 6 עשה: לשמו וארץ את הים ואת כל אשר
 7 עם השמר אמת לעולם: עשה משפט
 8 לעשוקם טון לום לרעים יהוה מתי
 9 אומים: יהוה: פקח עיני יהוה וקח
 10 פסאים יהוה ארב צדיקים: יהוה לשמר את
 11 בים יום ואלמנה יטרד ורוח ושעים עשו:
 12 ומן יהוה: לעולם אלהי ציון לרו חו
 הגללה:

PSAL. CXLVII. קמו

1 הגללה: פוטוב ופדה אלהנו פירעם
 2 נחה תהלי: בנה יושלם יהוה כדו ישראל
 3 יכס: ודפא לשבו לב ומתפש לעצתם:
 4 מנה מספר לזכרם לכלם שמוח קדו:
 5 בחל אומנו רב פח לתבטו: און מספר:
 6 מעוד עמים יהוה משפל רשעים עד ארץ:

חזילים קמו קמו חנא

7 עִיפֵה לִי סִלְהִי: לְמַד עֲנִי וְיִדְוֶה בְּלִתֶּךָ
 יְדִוּ אֶל־חֲסִידֶיךָ מִמֶּנִּי וְנִמְשְׁלוּנִי עִם יְדֵי
 8 בָדִי: וְהִשְׁמִיעֵנִי בְּבֶקֶר | חֲסִידֶיךָ יִרְבֶּה לְמִחוּסֵי
 וְיִדְוִיעֵי יְהוָה אֱלֹהֵיךָ יִרְאֶינִי לְשִׂאֵי נַפְשִׁי:
 9 וְהַצִּילֵנִי מֵאִיבֵי | יְדִוּהוּ אֱלֹהֶיךָ כִּסְיוֹ: לְפָדֵנִי |
 10 לְעֵשׂוֹת רֵצוֹנֶךָ | כִּי־אִתָּה אֱלֹהֵי יְרוּחַ טוֹבָה
 תִּנְחֵמֵנִי בְּאֶרֶץ מִשׁוֹר: לִמְעַן־שִׂמְךָ יִדְוֶה |
 11 תִּנְחֵמֵנִי בְּצִדְקָתְךָ | וְהוֹצִיאַת מִצָּרַי נַפְשִׁי: וְכִסְיוֹתְךָ
 תַּצְמִיחַ אִמֵּי וְהִבְדִּיתָ לִּי צִדוֹת נַפְשִׁי | כִּי אֲנִי
 עֲבָדֶךָ:

PSAL. CXLIV. קמו

1 לָדוּד | בְּרִיחַ יְדִוּהוּ | צוּרֵי הַבְּלִמֶד יְדִי לְקִיב |
 2 אֲצַבְעוּנִי לְמַלְחָמָה: חֲסִידֵי וּמַצְדִּיקֵי מִשְׁנֵי
 וּמַמְלִיכֵי לִי מִמֶּנִּי וְכִי חֲסִידֵי יְהוָה עִם חַחֲוֵי:
 3 יְדִוּהוּ מִדֵּי אֲדָם וְהוֹשִׁיעֵהוּ בִּן־אֱלֹשׁ וְהַחֲלִישֵׁהוּ:
 4 אֲדָם לְהַגִּיל דְּמָה יָמֵי כָּצֵל עֵרֶב: יְדִוּהוּ דַם
 5 שְׂמִיחָה וְיַחַד בַּעַד בְּדָרִים וְהוֹשִׁיעֵהוּ: בְּרוּךְ בְּרַק
 6 וְהַסִּיחֵם שִׁלַּח הַחֲפָז וְהַרְפֵּם: שִׁלַּח יְדִיךָ
 7 מִמְּרוֹם פְּצֵנִי וְהַצִּילֵנִי מִיָּמִים רַבִּים מִיַּד בְּנֵי
 8 נְכָרִי: אֲשֶׁר־שָׂדֵם דַּבַּר־שָׂדֵם וְיִמִּים יָמֵן
 9 שָׂרָר: אֱלֹהִים שִׁיר חֲדָשׁ אֲשִׁירָה לְךָ בְּנִבְל
 10 עֲשׂוֹת אֲמִצְהֶיךָ: הַרְתֵּן הַשׁוֹפְעֵי לְמַלְכִּים
 11 הַרְפֹּצֵה אֶת־יְדֵי עֲבָדֶיךָ מִתּוֹכֵי נַעֲוֵה: פְּצֵנִי
 12 וְהַצִּילֵנִי מִיַּד בְּנֵי נְכָרִי אֲשֶׁר־שָׂדֵם דַּבַּר־שָׂדֵם
 13 וְיִמִּים יָמֵן שָׂרָר: אֲשֶׁר בָּנִים | כְּנַעֲנִים
 14 מִגְּבֻלִים מַעֲרִיבִים פְּתַח־סוּחַת כְּוֹחַת מַחֲשָׁבָה
 15 תִּבְנֶת וְהִבֵּל: מוֹחֵי מַלְאִים מְסִיקִים מִן־אֵל
 16 וְן צִוִּינֵי מַלְאָכוֹת מְרַבְּבוֹת בְּהַצְחָתֵי:
 17 אֱלֹהִים מַכְלִים אֵין שָׂרָר וְאֵין יִצְחָר וְאֵין
 18 צִוּוּהוּ בְּחַחֲוֵי: אֲשֶׁר־הָעַם שִׁבְכָה לֹא
 19 אֲשֶׁר־וָעַם שִׁדְוֶה אֱלֹהֵי:

PSAL. CXLV. קמו

1 הַחֲזִיקָה לָדוּד אֲדוֹמֶקוֹ אֲדוּי הַמֶּלֶךְ וְהַיָּרֵבָה |
 2 שְׂמִיחָה לְעֵלִים וְעַד: בְּכִלְיוֹם אֲבִירֶיךָ וְהַחֲזִיקָה |
 3 שְׂמִיחָה לְעֵלִים וְעַד: לָדוּל יְדִוּהוּ וְהַחֲזִיקָה מֵאֵד
 4 וְלִגְדִילוֹת אֵין וְהָרָר: יְדִוּ לָדוּד וְשִׁבְחָה מִשְׂמִיחָה
 5 תִּבְחָרְוּהוּ יְחִידֵי: יְדִוּ בְּכֹחַ יְדִוּהוּ דְחִיבֵי נִלְאִיחָה
 6 אֲשִׁירָה: וְעַתָּה טְרַחֲוֶה אִמְרוּ הַחֲזִיקָה

14 אֶת צִדְקִים יְדִוּ לְשִׂמְחָה וְשִׁבְחָה אֱלֹהִים אֲדִי
 פְּנִיךָ:

PSAL. CXLII. קמו

1 מוֹמֵד לָדוּד יְדִוּהוּ כְּרִאֲחוֹף חוֹשֶׁה לִי וְהַחֲזִיקָה |
 2 קָלִי בְּקִרְבֶּיךָ: תַּפְּחֵן תַּסְלִיחֵנִי קִטְרוֹת לְפָנֶיךָ
 3 מִקְּסָתָה נַפְשִׁי מִכֹּחַ עֵיבִי: שִׁתֵּה יְדִוּהוּ שְׂמִיחָה
 4 לֹא מִדָּה עַל־דֵּל שָׁפוּר: אֲלֵהֵם לִפְי | לְדָבָר |
 5 רַע לְהַחֲלִיל עֲלֵיהֶן | בְּשִׁשֶׁשׁ אֲדִיאִשִׁים פִּעֵל־
 6 אֵין וְכִי אֲלֹהִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם: הִדְמֵנִי צִדְקָה |
 7 חֲסִדֵי וְיִבְחָמֵנִי שְׂמֵךְ רֵאשִׁי אֲלֵהֵם וְרֵאשִׁי כִּי עַד
 8 הַחֲסִילוֹ בְּעִתְרוֹתֶיךָ: כִּשְׂמֵנִי בְּיַד־סֶלַע
 9 שִׂסְטֵרִים וְשִׂמְעֵה אֲזִינוֹ כִּי נַעֲמֵי: כִּמֹּן פִּלַּח
 10 וְיִבְקַע בְּאֶרֶץ נִשְׁוֹת צִבְעִים לֹא שְׂאֵל: כִּי
 11 אֱלֹהֵיךָ | יְדִוּהוּ אֲזִינוֹ עִם בְּהֵה וְחִסְרוֹ אֲלֵהֵם
 12 נַפְשִׁי: שְׂמֵרֵנִי מִיַּד־שׂוֹף וְקָשׁוּ לִי מַקְשָׁוֹת
 13 פִּעֵל־אֵין: יִשְׁלַח בְּמַכְרֵי רֵשָׁעִים יְדִוּ אֲנִי
 עַד אֲעִבֹד:

PSAL. CXLIII. קמו

1 מוֹמֵד לָדוּד בְּדוּחוֹ בְּמִשְׁהַ תַּסְלִיחֵנִי: קָלִי
 2 אֶל־יְדִוּהוּ אֲזַעֵק קָלִי אֶל־יְדִוּהוּ אֲחַחֲוֵנִי:
 3 אֲשַׁפֵּךְ לְפָנֶיךָ שִׁירֵי צָרוֹתֵי לִפְנֵי אָזְנֵי:
 4 בְּהַחֲשָׁפָה | עָלִי | יְדִוּ וְאִתָּה יִדְעַת טְרַחֲוֶה
 5 בְּאִדְוֵי אֲרִיחַ מִמֶּנִּי פֹחַ לִי | הַיָּמִים יָמֵן |
 6 הִרְאֵה וְאֵין־לִי לְמַד אֲבָד מִמֶּנִּי מִמֶּנִּי אֵין
 7 הוֹשִׁיעֵה לְנַפְשִׁי: וְעֲקוּבֵה אֱלֹהֵי יְדִוּהוּ אִמְרוּ
 8 אִתָּה מִחֵסֵי וְהִלֵּךְ בְּאֶרֶץ הַיָּמִים: הַחֲשִׁיבָה |
 9 אֶל־דַּחְוֵי בְּיַדְוֹתֵי מֵאֵד וְהַצִּילֵנִי מִחַחֲוֵי כִּי
 10 אֲנַעֲזֵה מִמֶּנִּי: וְהוֹצִיאַת מִמֶּסְכֵּי | נַפְשִׁי לְדוּחַת
 11 אֶת־שְׂמִיחָה כִּי יִבְחָר צִדְקִים כִּי תִגְמַל עָלִי:

PSAL. CXLIII. קמו

1 מוֹמֵד לָדוּד יְדִוּהוּ שְׂמֵךְ תַּסְלִיחֵנִי הַחֲזִיקָה אֶל־
 2 תַּחֲנוּלֵי בְּאִמְחָה עֲנֵנִי בְּצִדְקָתְךָ: וְהַחֲזִיקָה
 3 בְּמַשְׁפַּט אֶת־עֲבָדֶיךָ כִּי לֹא־יִצְדַק לְפָנֶיךָ מִל־
 4 יְדִוּ: כִּי יִדְוֶה אִיבֵי | נַפְשִׁי דַבַּר לְאֶרֶץ יְהוָה
 5 וְהִשְׁמִיעֵנִי בְּהַחֲשָׁפָה בְּלִחוֹ עֵלִים: וְהַחֲשָׁפָה
 6 עָלִי יְדִוּהוּ פְּחִיבֵי וְשִׁלְחוֹם לִפְי: זְכַרְוֵה יָמִים |
 7 מִמֶּנִּי הַחֲזִיקָה כִּל־פִּעֵלֶךָ בְּמַעֲשֵׂה יְדִוּ
 8 אֲשִׁירָה: שְׂשִׁיחֵה יְדִוּ אֱלֹהֵי נַפְשִׁי | בְּאֶרֶץ

תע הוהלים קלו קלח קלט

21 מוחה ואה מפקח אסיה: אמפק שמעם
 22 שם איה ואציה שאל הד: אשא כפר
 23 שדו אשכנה בארצות ים: גס לשם דה
 24 תחני ותחוני ומנה: ואז אף ושה
 25 ישופני ולילה אוד בעדני: גס השף לא
 26 ו'השף למפק ולילה פיום יאר פחשיה
 פאדה: פ' איה קמת כליו חסכני בנטן
 14 אפיו אדף על פי טראח פלחיו נסלים
 15 מ'עשד ונשני ידעו מאו: לא נכחו עמי
 16 למפק אשר עשיו בשדו רבמי בתחיות
 17 ארץ: נלמי ו'א עימו ועל ססוף פלם
 18 יתבו ימים נצו ולא אחד בדם: ו'י מר
 19 יקר רעף אל מה עצמו ראשום: אספום
 20 מחול רבון וקצווי ועדי עפון: אסתקל
 21 אלה ו'שע ואשני זמים סדו מני: אשר
 22 ימרו למזנה נשא לשדו שדו: הלא
 23 מסאף דיה ו'אטא ומקמקו אוקטט:
 24 תכלית נאה שאחים לאחים הו ל:
 25 חרני אל דע לבני בחני דע שרשפי:
 26 ו'אה אסיה עבב פי אנוי ברוח עים:

21 פי לעלם חסדו: ונתן ארצם לחלה פי
 22 לעלם חסדו: נחלה לישראל עבדו פי לעלם
 23 חסדו: שששאלנו וברלנו פי לעלם חסדו:
 24 ו'יפקנו מצרנו פי לעלם חסדו: נתן לחם
 25 לכל נצור פי לעלם חסדו: ו'דו לא השמים
 פי לעלם חסדו:

קל PSAL. CXXXVII.

1 על נהרוח ו'בל שם ישבנו גסכני בוכו
 2 אד ציון: על ערבים בתוכה חליתי פזוחתי:
 3 פי שם שאלנו שובינו דמ'רשד וחללנו
 4 סמחה שדו לנו משד ציון ו'אד נשד
 5 אה שדו דיה על ארמח נכו: אמ'שפוקו
 6 ד'שלים חשבה ימני: חדבק לשוני לחי
 7 אמ'לא אופכי אמ'לא אעלה את ירושלים
 8 על ראש סמחתי: וכד דיה ו'לבי אדום
 9 אף יום ירושלים האמרים שדו עד עד היסד
 10 בהו פת פבל השוחה אשני שלשם ד'ד
 11 את פמלתי שפמלת לו: אשר ו'שאהו
 12 ו'פץ את עללתי אל הפלע:

קל PSAL. CXXXVIII.

1 לוח ו'אדף בכל לפי נגד ארצם אופד:
 2 אשתוחה ו'אלהיכל קושף ו'אדה אד'שפוק
 3 על חסדך ועל אמיך פ'התבל על כל
 4 שמוך אמתך: פיום קראתי ותענני חרהבני
 5 בנשתי עז: ידוד דיה פל מלכ'ארץ פי
 6 שמוע אמיר'סדו: ו'שדו ברוכי דיה פד
 7 גול פבד דיה: פיום דיה ו'שפל דיה
 8 נבה מפרוק ידע: אמ'אלף בקרב צד
 9 חרמי על אף אבי חשלה ידך וחשעני
 10 ימנך: דיה נמו בעדי דיה חסדך לעלם
 11 מעשי דך אל תהי:

קלט PSAL. CXXXIX.

1 למכצה לוד מומד דיה חרמי ותדע:
 2 איה דעת שבו ו'קמו בנטה לתי מוחק:
 3 אדו ורמי ורמי ו'כל חרמי הסנטה: פי אין
 4 מלה בלשתי דך דיה דעת מלה: אדו
 5 ו'קדם צרמי וחשתי על פכדי: פלדה
 6 דע ממוי נשנה לא'אובל לה: אה אדך

קמ PSAL. CXL.

1 למכצה מומד לוד: חרמי דיה מודם
 2 רע מאש חסמס חסמי: אשר חשבו רעות
 3 בלב פל'יום תירו מלחמת: שנוני לשונם
 4 כמו נהש חמת עכשבו תחח שפחמו סלה:
 5 שמרני דיה ו'מדי רשע מאש חסמס
 6 תצרני אשר חשבו לדחות פעמי: טמני
 7 נאם פד'לי ו'חלים פשוו רשח לוד מעל
 8 מלשים שדו לי סלה: אמרתי לדיה אלי
 9 איה איוסה דיה קל תחטני: דיה
 10 אדני עז ישעתי ספודה לראשי פיום נשק:
 11 אל תתן דיה מאו רשע וממו אל תפק
 12 יחמו סלה: ראש סכפי עמל שפתימו
 13 יכסמו: ימטו עלוים גחלים נאש יפלם
 14 ב'מרווח פל'קומי: אש לשון פל'פון
 15 פארץ אש חמס רע יצוה למדחמו:
 16 דעת פרי עשה דיה דך עז משפט אבנים:

הזהלים קלו חסמ

7 וְבִאֲרָץ פְּיָסִים וּמְלֵךְ תִּהְיֶה עֲשֵׂה מַעֲלָה מִשָּׂאֵי
 8 מִמַּעַל הָאָרֶץ בְּרָדִים לְמַטְוֵי עֲשֵׂה מִצָּא רֹחַ
 9 מִמְּאֻזְרוֹתָיו שִׁדְדָה בְּכֹחַ מַצְרִים מִמָּוֶה עַד
 10 בְּפִרְעָה וּבְכָל עֲבָדָיו שִׁדְדָה גַּם רַפְּס וְהָרַג
 11 מַלְכִים עַצְמוֹסִים לְסִוְחָן מֶלֶךְ הָאֲמֹלִי לְשׁוֹן
 12 מֶלֶךְ הַבְּשָׁן וְלֹל מִמְּלֹחַת פִּנְעֵן וְנָחַן
 13 אֲרָצִים נִחְלָה נִחְלָה לְיִשְׂרָאֵל עִמּוֹ יְהוָה
 14 שִׁמְךָ לְעֹלָם יְהוָה וְכָרַךְ לֹד־וְדוֹ פִּי־יְהוָה
 15 יְהוָה עִמּוֹ וְעַל עֲבָדָיו יִחַחֲסוּ עֲצַב־הַצִּיּוֹן
 16 כִּסֵּף וְחֹב מִעֲשָׂה יְיָ אֱלֹהִים פִּי־הַלֵּלִים וְלֹא
 17 יִדְבֹר עֲנִיּוֹס לָהֶם וְלֹא יִדְאֶה אֲנִיּוֹס לָהֶם
 18 וְלֹא יִאֲוִיט יָדָי אֶת־שִׁדְרוֹת בְּפִיָּהֶם כַּמְדֹּם
 19 יִדְרֹו עֲשִׂיָּהֶם כֹּל אֲשֶׁר־בָּטַח בָּהֶם בֵּית־יְהוָה
 20 יִשְׂרָאֵל בְּרִכּוֹ אֶת־יְהוָה בֵּית אֱלֹהִים בְּרִכּוֹ
 21 אֶת־יְהוָה בֵּית הַגּוֹי בְּרִכּוֹ אֶת־יְהוָה יִדְאֶה
 22 יְהוָה בְּרִכּוֹ אֶת־יְהוָה בְּיָדָי יְהוָה מִצִּיּוֹן
 שִׁבְחֵי יְהִשְׁלַם הַגִּלְתִּיָּה:

PSAL CXXXVI קל

1 הוֹדוּ לַיהוָה בְּרִטּוֹב פִּי לְעֹלָם חֲסִדוֹ הוֹדוּ
 2 לְאֵלֹהֵי הַגָּאֻלִּים פִּי לְעֹלָם חֲסִדוֹ הוֹדוּ
 3 לְאֵלֹהֵי הַיָּמִים פִּי לְעֹלָם חֲסִדוֹ לְעֲשֵׂה
 4 נִפְלְאוֹת גִּדְלוֹת לְבָבוֹ פִּי לְעֹלָם חֲסִדוֹ לְעֲשֵׂה
 5 הַשָּׁמַיִם חֲבוּטֵיהֶם פִּי לְעֹלָם חֲסִדוֹ לְדַבֵּר
 6 הָאָרֶץ עַל־הַיָּמִים פִּי לְעֹלָם חֲסִדוֹ לְעֲשֵׂה
 7 אוֹרִים גְּדִלִים פִּי לְעֹלָם חֲסִדוֹ אֶת־הַשָּׁמַשׁ
 8 לְמַמְשֶׁלֶת יוֹם פִּי לְעֹלָם חֲסִדוֹ אֶת־הַיָּרֵחַ
 9 וְכֹכָבִים לְמַמְשֶׁלֶת בְּלַיְלָה פִּי לְעֹלָם חֲסִדוֹ
 10 לְמַפֵּה מַצְרִים בְּבִטְחֵיהֶם פִּי לְעֹלָם חֲסִדוֹ
 11 וַיִּצַּח יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם פִּי לְעֹלָם חֲסִדוֹ בֵּית־
 12 חֹזֶק וּבְרוּעַ נְטוּיָה פִּי לְעֹלָם חֲסִדוֹ לְגֹר
 13 יִסְסֹף לְנוֹחַם פִּי לְעֹלָם חֲסִדוֹ הַיָּעֲבֹד
 14 יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכֵי פִי לְעֹלָם חֲסִדוֹ וְשֵׁשׁ פִּי־עֲשֵׂה
 15 וְהָלַל בֵּית־סוֹף פִּי לְעֹלָם חֲסִדוֹ לְמַלְכֵךְ
 16 עִמּוֹ בְּמִדְבָּר פִּי לְעֹלָם חֲסִדוֹ לְמַפֵּה מַלְכִים
 17 גְּדִלִים פִּי לְעֹלָם חֲסִדוֹ וַיִּדְרַג מַלְכִים
 18 אֲדִיּוֹתָם פִּי לְעֹלָם חֲסִדוֹ לְסִוְחָן מֶלֶךְ
 19 הָאֲמֹלִי פִי לְעֹלָם חֲסִדוֹ לְשׁוֹן מֶלֶךְ הַבְּשָׁן
 20 הָאֲמֹלִי פִי לְעֹלָם חֲסִדוֹ לְשׁוֹן מֶלֶךְ הַבְּשָׁן

PSAL CXXXII. קלב

1 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת וְכֹרֵה־הַיָּדָה לְדָוִד אֶת־פִּי־עֲשֵׂה
 2 אֲשֶׁר־לְשֹׁבַע לַיהוָה סוֹר לֵאבִיר יַעֲקֹב אֵם־
 3 אֲבָם בְּחֹל בֵּית־אֵם־אֲעֲלֶה עַל־עַשׂ יַעֲקֹב
 4 אֵם־אֲתָנִן שִׁנְתָּ לַעֲנִי לַעֲסֹפִי תַטְמִיחַ עַד־
 5 אֲמַצָּא מָקוֹם לַיהוָה מִשְׁבֹּחַת לֵאבִיר יַעֲקֹב
 6 יְהוָה שִׁמְעֵנִי בְּחַסְדֵּךָ מִצָּאֹתָה בְּשִׁדְרֵי־עַד
 7 כְּבוֹדָה לְמַשְׁפַּחְתּוֹ לְשִׁתְּחוּתָה לְהוֹם נְגִלוֹת
 8 קִמְצֵה יְהוָה לְמִשְׁחֵי־חַוָּה אֲפִיָּה וְאֶתְּנֶה עֲנֹף־
 9 בְּחֵקֶיךָ לְבַשׁ צִדִק וְחִסְדֵיךָ יִרְנָטוּ בְּעַבְדִּי
 10 יְהוָה עֲבָדֶיךָ אֶל־יִשְׁבֹּב פִּנְי מִשִּׁוְחֶיךָ לְשֹׁבַע
 11 יְהוָה וְלֹד־אֲמֵת לֹא־יִשׁוּב כַּפְּפֵי מִשְׁחֵי־
 12 כְּסִיף אֲשִׁיחַ לְכַסְאֶיךָ אֵם־שִׁמְכוֹ בְּנֶחֱךָ
 13 פִּי־יְהוָה וְעֲדוֹף זֹו אֶלְפֹתֶם בְּמִפְתָּחֵי עֲרֵעַד
 14 יִשְׁבֹּב לְכַסְאֶיךָ בֵּית־בְּחוֹר יְהוָה בְּצִיּוֹן אֲפִיָּה
 15 לְמַשְׁבֹּב לוֹ וְאֶת־מִטְחָתֶי עֲרֵעַד פֹּה אֲשִׁיב בֵּי־
 16 אֲדִיּוֹתָי אֲצִדֵּה־בְּנֶחֱךָ אֲבִינִיָּה אֲשִׁיבֵה לָהֶם
 17 וְכֹרֵה־אֶלְפֵשׁ יִשַׁע וְחִסְדֵיךָ רַב־נִטְטוּ שֵׁם־
 18 אֲצִמְחֵה קֶרֶן לְדָוִד וְשִׁבְחֵי יְיָ לְמַשְׁחֵי־
 19 אֲדִיּוֹתָי אֶלְפֵשׁ בְּשֵׁת וְעֲלוֹתֵי יִצְחָק מוֹדֵ:

PSAL CXXXIII. קלג

1 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד הַזֶּה מִדְּרֹשׁב וּמִהַפְּעִים
 2 שִׁבְחַת אֱלֹהִים בְּיַחְדוֹ בְּשִׁמְחַת הַרְּבֹב עַל־הָאֵשׁ
 3 יְהוָה עַל־הַיָּם וְקוֹן אֲתָנִן שִׁיבֵה עַל־פִּי מִדְּחִי
 4 כִּסְלֵחַת־חַמּוֹן שִׁיבֵה עַל־דְּרֹוֹ צִיּוֹן בֵּי שָׁם אֲצִיָּה
 5 יְהוָה אֶת־הַפְּרִיחַ חַיִּים עַד־הָעוֹלָם:

PSAL CXXXIV. קלד

1 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הַזֶּה בְּרִכּוֹ אֶת־יְהוָה מִלְּעֲבָדָיו
 2 יְהוָה הַעֲמִים בְּבֵית־יְהוָה בְּעִלְיוֹת: שִׁאֲרֵי
 3 יִדְבַּחַם קוֹשׁ וּבְרִכּוֹ אֶת־יְהוָה: וַיִּבְרַךְ יְהוָה
 4 מִצִּיּוֹן עֲשֵׂה שִׁמּוֹס וְאֲרָץ:

PSAL CXXXV. קלה

1 הַגִּלְתִּיָּה הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה הַגִּלְלוּ עֲבָדָיו
 2 יְהוָה: שִׁעֲמִים בְּבֵית יְהוָה בְּחֻצוֹת בֵּית־
 3 אֲלֹהֵינוּ: הַגִּלְתִּיָּה פִּי־סוֹב יְהוָה וּמְדוּ לְשִׁבּוֹ
 4 פִּי עֲנִים: פִּי־עַקֵּב פִּדּוֹ לוֹ הֵה יִשְׂרָאֵל לְמַלְחָתוֹ:
 5 פִּי אֲנִי יִרְעַשׂ פִּי־נִחַל יְהוָה וְאֶתְּנֵה מַעַל־
 6 אֲלֵהֶם: כֹּל אֲשֶׁר־הִצִּיף יְהוָה עֲשֵׂה בְּשִׁמּוֹס

- 2 עֵד שְׂוֹא | שֶׁקֶד שׂוֹמֵר : שְׂוֹא לָבֵם מִשְׁפִּימִי
- לָבֵם מִאֲחֵרֵי שִׁבְחַת אֱלֹהֵי לָבֵם הַעֲצִיבִים בְּן יוֹן
- 3 לְדַרְדְּרוֹ שְׂוֹא : הַדָּה נִחַלְתָּ הַדָּה בְּנֵי הַדָּה בְּנֵים שֶׁטֶר
- 4 פֶּחַי הַבְּטוֹן : הַחֲצִים בְּדַגְדָּגוֹ פֶּן בְּנֵי הַעֲשִׂימִים :
- 5 אֲשֶׁר הַזְכִּיר אֲשֶׁר מִלֵּא אֲחֵרֵי אֲשֶׁפְרוֹ מֵרֵם לֹא
- יָבִשׁוּ כִּי־דָבְרוּ אֲחֵרֵי אֵיבִים בְּשֶׁשׁ :

PSAL CXXVIII קב

- 1 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁר לַיהוָה הַדָּה וְהַלֵּל
- 2 בְּדַמְכִי : תַּעֲבֹד פִּי הַאֵל אֲשֶׁרֶךָ וְטוֹב לָךְ :
- 3 אֲשֶׁתוֹךְ | בְּנַפְנֵן פִּי־הָהוּ בְּדַבְרוֹ בִּיתוֹךְ בְּנִיךְ מִשְׁחֵלִי
- 4 וְיָחִים סָבִיב לְשִׁלְחָנֶךָ : הַדָּה כִּי־כֵן יִבְרַךְ לָבֵם
- 5 יְהוָה הַדָּה : יִבְרַךְ הַדָּה מִצִּיּוֹן יְהוָה בְּטוֹב
- 6 יְרוּשָׁלַם כִּי יָמִי חִיָּהוּ : וְיִהְיֶה־בְנֵם לְבִכּוֹ שְׁלֹמֹם
- עַל־יִשְׂרָאֵל :

PSAL CXXXIX קכט

- 1 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת רַב־צַדִּיק מִעֲשֵׂי אֲמֹר לֹא
- 2 יִשְׂרָאֵל : רַב־צַדִּיק מִעֲשֵׂי עִם לֹא יִמְלִיכֵנִי :
- 3 עַל־צַדִּיק חֲשִׂנוּ חֲשִׂים הַאֵיִבִים לְמַעַתְתָּם :
- 4 הַדָּה צַדִּיק לָצַד עֲבַח וְשָׁעִים : יָבִשׁוּ וַיִּשְׁנֹו
- 6 אֲחֹרֶךְ כִּי לֹא־יִצְוֶנִי : הַדָּה בְּחֲצוֹר צִוָּה שֶׁלֹּא־מֵת
- 7 שֶׁלֹּא־יָבֵשׁ : שְׁלֵא מִלֵּא כִּפֹּר קִצְרוֹ חֲצִצְנוֹ מִעַמִּי :
- 8 וְלֹא אֲמִירָה | הַעֲשִׂים דַּרְבַּת הַדָּה אֵלֵיכֶם עֲרִכְנוֹ
- אֵלֵיכֶם בְּשֵׁם הַדָּה :

PSAL CXXX קל

- 1 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעַמְקִים כִּי־אֲתוֹךְ הַדָּה : אֲדִנִּי
- 2 שִׁמְעָה בְּקוֹלִי תְהִי־יְהוָה אֲזַנְךָ קִשְׁבָת לִשְׁמִי
- 3 תְּחַנְנֵנִי : אִם־עֲשֵׂתָ תִשְׁמָרֵנִי אֲדִנִּי כִי יַעֲמֹד :
- 4 כִּי־עֲמַקְתָּ הַפְּלִיחוֹת לְמַעַן תִּירָא : קִיַּחֲתִי הַדָּה
- 5 קִתְּרָה נַפְשִׁי וְהִדְבִּחוּ הַדּוֹלִמִּים : נַפְשִׁי לֹאֲדִנִּי
- 6 מִשְׁמָרִים לְצַדִּיק שְׁמֵרִים לְצַדִּיק : יְהִל יִשְׂרָאֵל
- 7 אֱלֹהֵי־הַדָּה כִּי־עַם־הַדָּה חֲחָסוּ הַדּוֹבָה עֲמִי
- 8 פִּדְחוּ : הַדָּה יִפְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו :

PSAL CXXXI קלא

- 1 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד הַדָּה | לֹא־יָבִיחַ לִפִּי וְלֹא־
- יָמִי עֵינִי וְלֹא־הִדְבְּחֵנִי | בְּגוֹלוֹת וּבְנַפְלָאוֹת
- 2 מִצַּיִן : אִם־לֹא שְׁלִיחֵי | וְחִמְמִיתִי נַפְשִׁי בְּנִמְלֵךְ
- 3 עָלַי אֲמִי כִּי־נִמְלֵךְ עָלַי נַפְשִׁי : יְהִל יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי־
- הַדָּה מַעֲתָה וְעַד־עֲלֵם :

PSAL CXXIII קכג

- 1 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֲלִיךָ מִשְׁאֵרֵי אֲדִיעֵנִי הַיָּשֵׁב
- 2 בְּשָׂמַיִם : הַדָּה כְּעֵינֵי עֲבָדִים אֲלִיךָ אֲדִיבֵם
- 3 כְּעֵינֵי שְׂפָחוֹת אֲלִיךָ בְּתַרְתּוֹהָ בְּן עֵינֵי אֱלֹהֵי־הַדָּה
- 4 אֲלִיבֵנִי עַד שִׁחֲנוֹס : חֲנַנִּי הַדָּה חֲנַנִּי כִּי־רַב
- 5 שִׁבְעֵנִי כִּיֹו : רַב־תְּשׁוּבָה־לָּהּ נַפְשִׁנִי וְדַעַן
- הַשְּׂאֵפִים הַרְבֵּה לְנִאֲוִיִּים :

PSAL CXXIV קכד

- 1 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד לֵלֵל הַדָּה שְׂדֵה־לֵבִי
- 2 לֵאמֹר־נָא יִשְׂרָאֵל : לֵלֵל הַדָּה שְׂדֵה־לֵבִי בְּקָדִים
- 3 עֲלִינִי אֲדָם : אֲזִי וְחַיִּים בְּלַעֲטֵי בְּרוּחַ אֲפָם
- 4 בְּנִי : אֲזִי הַיָּמִים שִׁטְפוּנִי לְחֹלָה עֲבַר עַל־
- 5 נַפְשִׁנִי : אֲזִי עֲבַר עַל־נַפְשִׁנִי הַיָּמִים הַיְהוֹנִים :
- 6 בְּרוּךְ הַדָּה שְׁלֵא חֲנַנִּי טָרַף לְשִׁיבִים : נַפְשִׁנִי
- 7 כַּפְסוֹד נִמְלַטְתָּ מִפֶּחַי וְקִשְׁוִים הַפֶּחַ לְשִׁפְרִי
- 8 וְאֲחַנְנוּ נִמְלַטְנוּ : עֲוֹנוֹתַי בְּשֵׁם הַדָּה עֲשָׂה
- שְׂמִים וְדָרְוִי :

PSAL CXXV קכה

- 1 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הַבְּשֻׁחִים בְּיַהֲדוּת פְּרִי־צִיּוֹן לֹא־
- 2 לִמְנוֹת לְשִׁלְמֵי יָשֵׁב : יְרוּשָׁלַם הַיָּמִים סָבִיב לָהּ
- 3 וְהַדָּה סָבִיב לַעֲמֹד מַעֲתָה וְעַד־עֲלֵם : כִּי לֹא
- 4 יִתְחַן שִׁבְתֵּי הַיָּשֵׁעַ עַל גּוֹלֵל הַצִּדִּיקִים לְמַעַן לֹא־
- 5 יִשְׁלַחֵי הַצִּדִּיקִים | בְּעִלְוֹתָהּ יְהוָה : הַיְטִיבָה
- 6 הַדָּה לְשֹׁבִים וְלִשְׁוִים בְּלִבְחָם : וְהַפְּסִיִם
- עַל־קִלְיוֹתָם וְלִיבֵם הַדָּה אֲתִפְעֵלִי הַאֲנִן שְׁלֹמֹם
- עַל־יִשְׂרָאֵל :

PSAL CXXVI קכז

- 1 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוֹב הַדָּה אֶת־שִׁיבְךָ צִיּוֹן
- 2 הָיִינוּ בְּחַלְמִים : אֲזִי וְיִמְלֵא שִׂחֹק פִּי־נִי וְאִשׁוּ כִּנֹּו
- 3 רַב־הוּ אֲזִי וְאֲמִירָה בְּיָמֵים הַגִּדּוּל הַדָּה לַעֲשׂוֹת עִם־
- 4 אֱלֹהֵי : הַגִּדּוּל הַדָּה לַעֲשׂוֹת עֲמִנִי הָיִינוּ שְׂמֵחִים :
- 5 שׁוֹבֵה הַדָּה אֶת־שְׂמֵחֵנִי כִּי־אֲסִיקִים בְּנֵבִי :
- 6 הַיָּעִים כִּי־מַעֲתָה בְּרַב־וְקִצְרוֹ : הַיָּלֵךְ לִיךְ |
- וּבִבְהֵ לֹא־מִשְׁוֹךְ הַדָּרַע בְּאֵיבֵה בְּרַב־וְלֹא־
- אֲלִמְדָּוִי :

PSAL CXXVII קכו

- 1 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְשִׁלְמֵה אֶת־הַדָּה | לֹא־יָבִיחַ
- בְּיָחַ שְׂוֹא עֲמִלֹו בְּיָחַ בֹּו אֶת־הַדָּה לֹא־יִשְׁמַר

ההלים קכ קכא קכב תסו

169 נגדך : תתקב ופני לפניך יהיה דברך
 170 הבינני : תבא תרחמי לפניך פאמרתך הצילני
 171 תפגעה שאתי תהלה כי תלמדי חוקי : תען
 172 לשוני אמרתך כי כל מצותיך צדק : תדר
 173 יהי לעזריני כי פקודיך ברחמי : תאבתי
 174 לישועתך יהיה ותורתך שעשעי : תחן
 175 נפשי ותהלתי ומשפטק עזרתי : תעזריני
 176 אבד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי :

PSAL. CXX. קכ

1 שיר המעלות אל יהודה בצרתה לי קראתי
 2 ויעבני : יהיה הצילה נפשי משפת שוק
 3 מלשון רמיה : מהתתן לך ומחיתוק לך
 4 לשון רמיה : חצי נפוד שטנים עם בחלי
 5 רחמים : איה לי ברחמי משך שכתני עם
 6 יהולי קוד : רפת שכנתי ליה נפשי עם
 7 שוים שלום : אני שלום וכי אדבר המה
 למלחמה :

PSAL. CXXI. קכא

1 שיר המעלות אשא עיני אל ההרים מאן
 2 ולא עזרי : עזרי מעם יהיה עשה שמים וארץ
 3 אליהם למוט ונלקח אל תמים שמרה : הנה
 4 לא יתנם ולא יישש שר ישראל : יהיה שמרה
 5 יהיה צלח עזרתי ימקח : וחס השמש לא
 6 יפכה ורחב בגולה : יהיה ישמרה מכל רע
 7 ישלח אוד נשקו : יהיה ישמר צאתך ובאתך
 8 מעשה ועד עולם :

PSAL. CXXII. קכב

1 שיר המעלות לוד שמחתי באמרים לי בוך
 2 יהיה נלד : עמדות יהי נלדו בשערך
 3 וירושלם : וירושלם הבטייה פעור שחפתי ליה
 4 ורחו : ששם עלו שכמים שבטי יהיה עזרת
 5 לישראל ליהודת לשם יהיה : פי שמה ושבו
 6 כסאות למשפט כסאות לבית הוד : שאלו
 7 שלום וירושלם ישלח אדבתך : הדי שלום
 8 בחלקו שליה בארמנותיך : למען אתי ויעי
 9 אדברה לא שלום בך : למען בית יהיה אליה
 אבקשה טוב לך :

פקודי כל ישרי בל ידח שר שאתי :
 129 פלאה עזרתך על פני בצרם נפשי : פחה
 130 דברך ואוד מנין פתיים : פשרתי ואשאפה
 131 כי למצותיך ואבתי : פחדאלי חונני כמשפט
 132 לאחבי שמך : פעמי רבן באמרתך ואל
 133 תשלט פי כל און : פדני מעשק אדם
 134 ואשמרה פקודיך : פניך יהי בעבדך ולמדי
 135 את דוקיך : פלגמים יהי עיני על לא שמת
 136 תורתך : צדק אתה יהיה ולשו משפטך
 137 ציח צדק עזרתך ואמנה מאד : צפתני
 138 קאתי פרשכתי דברך צרו צדפה אמרתך
 141 מאד ועבדך אהבה עזרי אנכי וכבוד פקודיך
 142 לא שכחתי : צדקה צדק לעולם ותורתך
 143 אמת : צדק צדק מאמי מצותיך שעשעי
 144 צדק עזרתך לעולם הבעני ואחיה
 145 קראתי בכל לב עני יהיה חוקי אציה
 146 קראתך השיעני ואשמרה עזרתך : קדמתי
 147 בנשך ואשועה לדברך יחלמי : קדמי עני
 148 אשמרהו לשיח באמרתך : קלי שמעה
 150 כחשך יהיה כמשפטך חמי : קדמי דפי
 151 ומה מתורתך רחמי : קרוב אתה יהיה וכל
 152 מצותיך אמת : קדם ידעתי מעזרתך פי
 153 לעולם יסרתם : ראה עניי וחצני
 154 כרתיתך לא שכחתי : ריבה ריבי האלני
 155 לאמרתך חמי : רחוק מלשעים ושועה פי
 156 דוקיך לא דשו : רחמי רבים יהיה
 157 כמשפטך חמי : רבים דפי וצרי מעזרתך
 158 לא נתיחי : ראיתי בדים וארדשמה אשר
 159 אמרתך לא שמרי : ראה כרסותך אדבתי
 160 יהיה כחסדך חמי : ראש דברך אמת ולעולם
 161 כל משפט צדקך : שרים דפמי חסם
 162 ומבריתך פחה לפי : שש אנכי על אמרתך
 163 כמצא שלל רב : שר שאתי ואחעבה
 164 תורתך אדבתי : שבע בים הלתתך על
 165 משפטי צדקך : שלום רב לאחבי תורתך
 166 ואן למי מכשול : שפרתי לישועתך יהיה
 167 ומצותך עשיתי : שמרה נפשי עזרתך ואחם
 168 מאד : שמתי פקודיך ועזרתך פי מלחתי

88 פלתי בארץ רגלי לא יעבתי ספקיך: כחשך
 89 חתי ואשכנזי עדות סוף: לעולם יהיה
 90 דברך נצב בשמים: לדוד אמונתך פנתה
 91 ארץ ותעמד: למשפטך עמדו האם פי
 92 הכל עבדך: לולי תרחקו שלשעי או אבדתי
 93 בעיני לעולם לא אשפח ספקיך פי ים
 94 וחייתי: לך אני ודלשעי פי ספקיך חשיתי
 95 לי קח רשעים לאבדתי עדותך אהבתי: לכל
 96 תכלה ורחמי קח רובה מצותך מאו:
 97 מה אבדתי תרחקו בל דאם הוא שדתי
 98 מאי תחבבתי מצותך פי לעולם היא לי
 99 מכל מלפני השפלות פי עדותך שיהי לי
 100 מוכנים אהבתי פי ספקיך צדתי: מכל אה
 101 רע בלאוי תלי למען אשמך דברך: ממשפטך
 102 לא סרתי פי איהו ודתי: מה דמלצו לחי
 103 אמתך מבבל לפי: מפסקיך אהבתי על
 104 פן סאתי ו כל אה שר: בל תגלי
 105 דברך ואד לטובתי: לשפתי ואקיימה לשלמי
 106 משפט צדקך: נעיתי עד מאד יהיה חתי
 107 כדברך: נדבתי פי רדתי יהיה ומשפטך
 108 למדתי: נפשי כבש תמו ו תרחקו לא שכותי
 109 נתתי רשעים פח לי ומפקדיך לא תעותי
 110 טלתי עדותך לעולם פי ששון לפי דפתי:
 111 נטיתי לפי לעשות חקך לעולם עקב:
 112 סעפים סאתי ותרחקו אהבתי: סתו ומעני
 113 אהיה לדברך יחתי: סוד מפני כרעים
 114 ואפתי מצות אלהי: סמכתי כאמתך ואהיה
 115 ואל תבשתי משתי: סעתי ואשעה ואשעה
 116 דברך תמו: סלתי בל שנים מחשך פי
 117 שר ו תרחקו: סלתי השפה בל דשע ארץ
 118 לך אהבתי עדותך: סמך משפתי בשתי
 119 ומשפטך יחתי: עשיתי משפתי
 120 וצדק בל תפחתי לעשך: עוב עבדך למוי
 121 אל תשקני וים: עיני בלו לישועתך ואמרת
 122 צדקך: עשתי עם עבדך כחסדך ורחמך
 123 למדתי: עבדך אני ובימי ואדתי עדותך
 124 עת לעשות ליהוה דברי תרחקו: על פן
 125 אהבתי מצותך מזהב ומפז: על פן ו כל
 126
 127
 128

48 ואשמ כפי אל מצותך אשר אהבתי ואשחיה
 49 ברוחך: וסדתי לעבדך על אשר
 50 יחתי: ואח סמכתי בעיני פי אמתך וחייתי
 51 וים דל עמי עד מאד מתרחקו לא מתי:
 52 וברתי משפטך מעולם יהיה ואתכם
 53 ולעפה אחותי משעים עמי תרחקו: ומדתי
 54 ודדתי חקך בתי מעתי: ומתי בלתי שמוך
 55 יהיה ואשכנזי תרחקו: ואח וחייתי פי
 56 ספקיך נצתי: חקך יהיה אהבתי
 57 לשלמי דברך: חתי סוף בכל עב חתי
 58 כאמתך: חשתי דמי ואשכנזי תלי אל
 60 עדותך: חשתי ולא החזקתי לשלמי
 61 מצותך: תכלי רשעים עמי תרחקו לא
 62 שכותי: חשתי בלתי אקם לדודת לך על
 63 משפט צדקך: חב אני לכל אשר יחך
 64 לשלמי ספקיך: חסדך יהיה מלאה וארץ
 65 חקך למדתי: טוב עשית עם עבדך
 66 יהיה דברך: טוב טעם דתי למדתי פי
 67 במצותך ואמתי: טוב אענה אני שג
 68 ועתי אמתך שכותי: טוב אהי ומטיב
 69 למדתי חקך: טמלי על שר וים אל בל
 70 לב אפי ספקיך: טמט פדק לבם אל
 71 תרחקו שלשעי: טוב לי כעמי למען
 72 אלמד חקך: טוב לי ודת סוף מאלי ויה
 73 וכספי: דתי עשיתי ויבסכתי רמיני
 74 ואמרה מצותך: יחך יחתי ושמתי פי
 75 לדברך יחתי: דעתי יהיה פי צדק משפטך
 76 ואמתי עיני: יחתי חסדך לנחמי
 77 כאמתך לעבדך: יחתי רחמך ואהיה פי
 78 תרחקו שלשעי: יבש וים פי שר עתי
 79 אני אהי בספקיך: שגור לי יחך ודתי
 80 עדותך: ידדתי תמים חקך למען לא
 81 אבש: בלתי לחשתי נפשי לדברך
 82 יחתי: בל עמי לאמתך לאמי מתי חסמי
 83 פי יחתי פחד בקדמך חקך לא שכותי
 84 כפה ימי עבדך מתי תעשה בודפי משפט
 85 פדדתי וים שידתי אשר לא חרתך: בל
 86 מצותך אהיה שר דמתי עתי: במעט

החסה הדלים קיט

6 אֵל לֹא אֵשׁוּב מִיָּמַי אֵל כִּלְמַצְחָהּ : אֲדַחַךְ
 7 בְּשֵׁר לֵב בְּלִמְדֵי מִשְׁפָּט צְדָקָה : אֲתִדְחַךְ
 8 אֲשֶׁמֶל אֶל חֲסֹנֶיךָ עַד מָאוֹד : בְּפִה וּפְדֹד
 9 נֶעַר אֶת אֶדְוֶי לִשְׁמֹ כְּדָרְחָה : בְּכָל לִבִּי
 10 דִּלְשַׁחְךָ אֶל חֲסֹנֶיךָ מִצְחָחָה : בְּלִבִּי צָפְנִי
 11 אֲמַרְחָה לְעֵמֶן לֹא אֲחַמְדֶּךָ : בְּרַחַךְ אֲתִירָה
 12 יְהוָה לִפְנֵי חֲקֹךָ : בְּשִׁפְטֵי סִפְרֵיךָ כֹּל מִשְׁפָּטֶיךָ
 13 סִיף : בְּרַחַךְ עֲדֹתֶיךָ שִׁשְׁתֵּי פַעַל כָּל דָּוִד :
 14 בְּשִׁפְטֵיךָ אֲשִׁיחָה וְאֲפִיחָה אֶת־חֲקֹךָ : בְּחֲקֵיךָ
 15 אֲשִׁיחַשְׁעֶשֶׂע לֹא אֲשַׁבַּח דְּבָרְךָ : כֹּמֵל עַל
 16 עֲבֹדְךָ אֲזִיחָה וְאֲשַׁמְדָּה דְּבָרְךָ : גִּלְעָנִי וְאֲפִיחָה
 17 נִפְלְאוֹת מִתְחַדְּךָ : גַּר אֲבִי בִּרְחֹךְ אֶל חֲסֹנֶיךָ
 18 מִפְּנֵי מִצְחָחָה : גִּרְסָה נִפְשִׁי לְחַאבְדָּה אֶל
 19 מִשְׁפָּטֶיךָ בְּכָל־עַתָּה : בְּשִׁפְטֵי דִוְיִם אֲדִוְיִם הַשְׁלֵם
 20 מִצְחָחָה : גַּל מַעַל דִּרְפָּה וְבוֹ כִּי עֲדֹתֶיךָ
 21 נִצְרָתִי : גַּם יִשְׁבֵּן שָׂרִים כִּי כִרְפָה עֲבֹדְךָ לִשְׁחָה
 22 בְּחֲקֵיךָ : גַּם עֲדֹתֶיךָ שִׁשְׁתֵּי אֲשֶׁר עֲצִוְתִי
 23 דָּבַר קֹדֶשׁ לְעֹשֶׂי נִפְשִׁי וְלִמֵּי כְּדָרְחָה : דָּרְבִי
 24 סִפְרֵיךָ וְחֵן עֲלֵנִי לִפְנֵי חֲקֹךָ : הֲרֵף שִׁפְטֵיךָ
 25 הִבְיַנְתִּי וְאֲשִׁיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ : הִלְפָה נִפְשִׁי
 26 מִצְחָחָה לְכִמֵּי כְּדָרְחָה : הֲרֵף שִׁדְךָ הִסֵּר מִפְּנֵי
 27 וְחֲרֹחֶךָ חֲפִי : הֲרֵף אֲמִיחָה בְּדַרְחֵי מִשְׁפָּטֶיךָ
 28 שִׁוְיֵיךָ : דִּבְקָחִי בְּעֲדֹתֶיךָ יְהוָה אֶל־חֲבִישְׁתִּי
 29 הֲרֵף מִצְחָחָה אֲדַחַךְ כִּי תִרְחֹב לִבִּי
 30 דְרֹגְתִי יְהוָה בְּרַחַךְ חֲקֹךָ וְאֲצַדֵּק עֵקֶב : הִבְיַנְתִּי
 31 וְאֲצַדֵּק תִּרְחֹחַ וְאֲשַׁמְדָּה בְּכָל־עַתָּה : הִדְרִיכֵנִי
 32 בְּחַיִּב מִצְחָחָה כִּי בַ חֲצִנְתִּי : הִטְלֵנִי אֶל־
 33 עֲדֹתֶיךָ וְאֶל־אֵל־בְּצַע : הִעֲבֵר עֵינִי מֵאִיחָה
 34 שׂוֹא בְּדִרְכֶּךָ חַיִּי : הִקֵּם לְעַבְדְּךָ אֲמִיחָה
 35 אֲשֶׁר לִרְחָחָה : הִעֲבֵר חֲפָצִי אֲשֶׁר נִדְרָתִי כִּי
 36 מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים : הִפֵּה תֵּאבְדֵי לִשְׁקִיחָה
 37 בְּצִדְקָתְךָ חַיִּי : יִבְאֵנִי חֲסִדְךָ יְהוָה
 38 תִּשְׁוִעְךָ פִּאֲמַרְחָה : יִאֲעֲנֵה חֲרָפִי דָבַר פִּי
 39 בְּחַיִּי בְּדָרְחָה : וְאֶל־תִּפְּלֵךְ מִפִּי דַם אֲמִיחָה
 40 עַד־מָאוֹד כִּי לִמְשַׁפְּטֵיךָ יִדְלָחִי : וְאֲשַׁמְדָּה תִּרְחֹחַ
 41 רָאִמְדִי לְעֹלָם וְעַד : וְאֲחַמְדָּה בְּחֹבֶה כִּי שִׁפְטֵיךָ
 42 דִּלְשַׁחִי : וְאֲדַבְּרָה בְּעֲדֹתֶיךָ כִּי מִלְכִים וְלֹא
 43 אֲנִשִּׁי : וְאֲשִׁיחַשְׁעֶשֶׂע בְּמִצְחָחָה אֲשֶׁר אֲדַבְּרָתִי :

19 בְּצִדְקָתְךָ יִפְתֵּחַ יְהוָה בְּרַחֲמֵי יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ :
 PSAL. CXVII. קו
 1 הִלְלֵנוּ אֲדִיחָה כְּלִנְיִים שִׁבְחָחָה כְּלִדְאִיִּים
 2 כִּי גִבֹר עֲלֵינוּ | חֲסִדֹךָ וְאֲמַת־יְהוָה לְעֹלָם
 הַלְלוּיָהּ :

PSAL. CXVIII. קח

1 יְהוָה לִי־יְהוָה פִּירְטוֹב כִּי לְעֹלָם חֲסִדֹךָ : אֲמַר
 2 כֹּחַ יִשְׂרָאֵל כִּי לְעֹלָם חֲסִדֹךָ : יִאֲמְרוּ כֹּחַ בִּירַד
 3 אֲדַחַךְ כִּי לְעֹלָם חֲסִדֹךָ : יִאֲמְרוּ כֹּחַ יְהוָה
 4 כִּי לְעֹלָם חֲסִדֹךָ : מִי־דַבְּרָה כִּי־אֲרֵאֵי יְהוָה עֲנֵנִי
 5 בְּפִרְחָבְהָ : יְהוָה לִי לֹא אֲדַא מִדֵּי־עֲשָׂה לִי
 6 אֲדֹם : יְהוָה לִי בַעֲזָה וְאֶל־אֲרֵאֵה מִשְׁחָה :
 7 טוֹב לְחַסֹּת בַּיהוָה מִכְּפַחַּת בְּאָדָם : טוֹב לְחַסֹּת
 8 בַּיהוָה מִכְּפַחַּת בְּגִבִּיּוֹם : כְּלִנְיִים סִבְבֵנִי
 9 בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמַלֵּם : סִפְפִי גַם־סִבְבֵנִי
 10 בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמַלֵּם : סִבְבֵנִי כִּי־לַעֲבֹד
 11 כֹּחַ קִצְצִים בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמַלֵּם : יְהוָה
 12 דִּחְיַנְתִּי לִנְפֹל וְיְהוָה עֲזָרְתִּי : עַן חֲמַרְתָּ יְהוָה
 13 וְיִדְרִלִי לִשְׁוִעָה : קַל רִפְּהָ וְיִשְׁוִעָה בְּאֲדָלִי
 14 צִדְקִים יִמֵּן יְהוָה עֲשָׂה חֵלֶל : יִמֵּן יְהוָה
 15 וְכִמְכָה יִמֵּן יְהוָה עֲשָׂה חֵלֶל : לֹא־אֲמַרְתָּ פִי
 16 אֲדִיחָה וְאֲסַפֵּר מִעֲשֵׂי יְהוָה : יִפֹּל יִסְרִי־יְהוָה וְלִפְנֵי
 17 לֹא סִבְבֵנִי : פִּתְחוּ־לִי שַׁעַר־צְדָקָה אֲבִא־בָם
 18 אֲדִיחָה יְהוָה : וְהִדְשִׁשׁ לִי־יְהוָה צִדְקִים לִמֵּאֵן בִּי
 19 אֲדַחַךְ כִּי עֲזָרְתִּי וְיִתְדִלִי לִשְׁוִעָה : אֲבָן מִאֲסֹר
 20 הַיְבוּנִים יְהוָה לְרֵאשִׁית סִפְפִי : מִאֵת יְהוָה יְהוָה
 21 זִמְרָה דָּא נִפְלְאוֹת עֲבִינְתִי : וְהִדְאִים עֲשָׂה
 22 יְהוָה נִגְלִיהָ וְנִשְׁמַחָה בִּי : אֵם־יְהוָה הַלְשִׁיעָה
 23 כֹּחַ אֵם־יְהוָה הַצְלִיחָה כֹּחַ : בְּרַחַךְ הִבָּא בְּשֵׁם
 24 יְהוָה פִּרְכַתְכֶם מִפִּתְיֵי יְהוָה : אֵל | יְהוָה וְיִאֲרֵךְ
 25 לִנְיֵי אֲסִדְרֵךָ עֲבַדְתִּים עַד קְרֹחַת הַמּוֹחַב : אֵלִי
 26 אֲשִׁיחָה וְאֲדַחַךְ אֲדִוְיִי אֲדִוְיִי : יְהוָה לִי־יְהוָה פִּי
 27 כִּי לְעֹלָם חֲסִדֹךָ :

PSAL. CXIX. קיט

1 אֲשִׁי תִמְנִיךָ הֲרֵאֲלִים תִּפְתַּח יְהוָה :
 2 אֲשִׁי צַדִּיק עֲרֹחִי כְּכֹל־כִּי תִשְׁוִעָה : אֵל לֹא־
 3 פִּעֵלוּ עֲלֵיךָ בְּדַרְחֵי הַלֵּם : אֲשִׁי צִוְיָה שִׁפְטֵיךָ
 4 לְשֹׁן מָאוֹד : אֲזִלִּי יִפְתֵּחַ דְּרָכִי לְשֹׁן חֲקֹךָ :

PSAL. CXV. קמ

1 לא לט יהיה לא לט כי לשמוך תן כבוד
 2 על זכויותך על אבותינו: לפני אבותינו
 3 אלהינו אלהינו: ואלוהינו בשמים על אשר
 4 תספ עשה: עובדים פניו תוב מעשה יד
 5 אדם: פה לזרם ולא תדברו עינים לזרם ולא
 6 ירא: אונים לזרם ולא ישמעו אז לזרם ולא
 7 ירחוק: יחידים: ולא ימשון רגליהם ולא
 8 יתלב לא ידברו פניהם: פניהם יהיו עשירים
 9 כל אשר נטח בהם: ישראל פנה ביהוה
 10 עזרם וצנפם הוא: פה ארצו נטחו ביהוה
 11 עזרם וצנפם הוא: ירא יהוה נטחו ביהוה
 12 עזרם וצנפם הוא: יהוה זכרנו יתן יתן
 13 אדפיח ישראל יתן אדפיח ארצו יתן
 14 ירא יהוה הקטנים שדגולים: יתן יהוה
 15 עליכם עליכם ועל צינכם: פרוצים אים
 16 ליהוה עשה שמם וירא: השמים שמים
 17 ליהוה ירא יתן למי אדם: לא ירחיק
 18 הגלגלים ולא בלי ידו ירחיק: ויחזקו יתן
 יה מעשה ועו שלם הגלגלים:

PSAL. CXVI. קמא

1 ארבו כי ישמעו יהוה את קולי תחנני: כי
 2 רפה אנו ל ויבסי אקרא: אסלתי ונתל
 3 מות ומצוי שאול מצאני צרה ותן אמצאי
 4 ובשם יהוה אקרא אלה יהוה מלטה נפשי
 5 חפן יהוה יצדק ואלוהי מרחם: שמי פראים
 6 יהוה ילוי ולי הוליע: שמי נפשי למצודתי
 7 כי יהוה ממל עלי: כי הצצתי נפשי מצוד
 8 אדעיני כן ידמעתי אדגלל מדוי: אהלתי
 9 לשמי יהוה פארצתי יחיים: האמנתי כי אדבר
 10 אני עמדי כאלו: אני אכדתי בחסדי כל האדם
 11 פנב: מה אשוב ליהוה פל ונתמלתי עלי
 12 פסי ישועות אשא ובשם יהוה אקרא: מדי
 13 ליהוה אשם מודה לא לכל עמי: יד בעיני
 14 יהוה הפתחה לחסדיו: אפה יהוה פ
 15 אני עבדך אני עבדך בן אמתך פחותתי
 16 למסודי: לך יאופח וכן תודה ובשם יהוה
 17 אקרא: מדי ליהוה אשם מודה לא לכל עמי: 18

הסד ההלים קיב קיג קיד

מנשו הניד לעמי לחר לזרם נתלת זרם
 7 מנשו ידו אמה ומשפט סמנים בל פקודו
 8 סמנים לעד לעולם עשירים פאמת וישו
 9 פדת: שלח לעמי צה לעולם ביהוה קודש
 10 וטרא שמו: ראשית חכמה: יראת יהוה טכל
 טוב לכל עשירם ורחמי עמדת לעד:

PSAL. CXII. קיב

1 הגלגליה: אשר אל ירא אהיהה פמנתי
 2 תספ כאלו: נבר פארץ יהוה דוע הוד ישום
 3 יתן: ודן ועלש ביהוה יצדקו עמדת לעד
 4 ודן פחשן או לישים תפן ורחם יצדק
 5 טוב אל חונן ומלה יכלל דבתי במשפט
 6 פ לעולם לא יפוט לזרם שלם יהוה יצדק
 7 משמיעה ועל לא ירא כן לץ פטח ביהוה:
 8 סכף לפ לא ירא ע אשר יאה מצדו: פ
 9 יתן לאכונים יצדקו עמדת לעד קרל ורחם
 10 ככסדו: רשע יראה: וכעס שפן ירחק וכעס
 האמת ורשעים תאבד:

PSAL. CXIII. קיג

1 הגלגליה: הגל עמי יהוה הגלל את שם יהוה
 2 יד שם יהוה מברך משנה ועו שלם
 3 מפורד שמש עו מסאו מהלל שם יהוה:
 4 רם על עליונים: יהוה על השמים פטח: כי
 5 ביהוה אלוהינו הפגיה לשבת: הפושלי
 6 לחאה בשמים ויארץ: מקימי מעפר דל
 7 מאשפת ימים אמת: לולשי עם מרובים
 8 עם מדי עמי: מושי: ערת הפית אס
 הגנים שמחה הגלגליה:

PSAL. CXIV. קד

1 בצאת ישראל מפצרים בית ילב מעם לעו
 2 דותה יהוה לקדשו ישראל ממלוחו: דם
 3 ראה יום ארץ יס ארדו: הדמים רגו
 4 סאלים נמלת פני צאן: מודלף דם
 5 כי תס ארץ חסב אחרו: הדמים תרעד
 6 סאלים נבעית פני צאן: מלשם ארץ חולי
 7 ארץ מלשם אלה ילב: הדמכי תצד אדם
 פים ולמיש למעט מים: 0

תהלים קי קיא חסג

13 משך חסד ואלהיו חזן לחמו: יהי אהבתו
 14 להכיר בדרך אהו יפח שמם: יחזר ועת
 15 אהבו אל ידוה וחסות אלו אליהם: יהיו
 16 נגידוה חסדו ויכח מאד: וכן: וען אשו
 17 לא זכ עשור חסד וירחף אשו עני ואבון
 18 ונכאה ללב למוחת: ויאחזב קללה ותבארו
 19 ולא יחפץ בברכה ותחוק מפני: וילבש קללה
 20 כמלו ותבא כמים בקרפו וכלשון בעצמותו:
 21 ותיר לו פגד יטשו ולמוח חסדו יחנה:
 22 ואת פעלת שטני מאח ידוה ויהי ים לע
 23 על נששו: ואתה ידוה אדני עשור אחי
 24 למען שמך כי טוב חסדו האיני: פיעני
 25 ואבון אנכי לפני חלל בקרפי: כצל פנטותו
 26 כהלכתי לנעוה פארבו: בפי פשלו מצום
 27 וכשור פחש משמן: ואני יהיתי דופה לים
 28 ידאני יעקן ראשם: עזתי ידוה אלוה וישעני
 29 כחוסדו: וידעו פי ידוה ואח אהוה ידוה שיתוה:
 30 יקללו דפיה ואתה תהרן כמו וילבשו ועבדו
 31 ישמחו: וילבשו שטני פלפה ויעטו כמעיל
 32 בשמים: אידוה ידוה מאד פשו וברוך רבים
 33 אדלפי: פיעמוד ימין אבון לו וישע
 34 משטני נששו:

PSAL. CX. קי

1 לוד מומד סם ידוה: לאדני שב לימני עד
 2 אשית אביוה חסם לנגליו: מפנה עוף שלח
 3 ידוה מציון ודה בקרב אביוה: עמק קרבתי
 4 ביום חלף ביהוה קולש מרום משורו לף
 5 מל ויהוה: משע ידוה: ולא יפחם אהוה
 6 כף לעולם על דבריו מלי צוק: אדני על
 7 ימית מחץ פום אפו מלמם: דון פיום מלא
 8 נוחת מחץ ראש על ארץ ופה: מעת פיהו
 9 ישחה על פן יום ראש:

PSAL. CXI. קיא

1 וכליהוה: אדוה ידוה בכל לבב בחד לשחם
 2 ועדה: גדלים מעש ידוה וחלשים לכל
 3 חפצום: ודדוהו פ על וצדקו עמות
 4 לעד: ובר עשה לפלאותו חסן ורחום ידוה:
 5 טרף נתן לדאוה חסן לעולם פיהו: פה

34 ארץ פרי למלחה מיעת ושבי בה: ישם
 35 פדור לאבם פום וארץ ציה למצוא מום:
 36 וישב שם ועבים ויכנעו עד משוב: וירשו
 37 שולח וישע כרמם ויעשו פרי תבואה:
 38 וירבם וירפו מאד ויהמם לא ימיעטו: ויעטו
 39 וישחו מעור רעה ונון: וטפף פה על
 40 נדיבים וחסם פתרו אדוהו: וישגב אבון
 41 מעמי וישם פצאן משפוחו: יראו ישרים ושמחו
 42 וכל שליה קפצה פיה: כדחום וישמ אלוה
 43 ותפיל חסו ידוה:

PSAL. CVIII. קח

1 שור מומד לוד: כחן לבי אלוהם אשירה
 2 ואומרה אד פנטו: עדה דבבל ופנד אעדה
 3 שור: אדוה בעמם: ידוה ואומרה פלאום:
 4 פירגול מעל שמם חסדו ועו שדחום
 5 אהוה: ומה על שמם אלוהם ועל פל דארץ
 6 פנטו: למען ידעוהו וישעו וימק
 7 ויעני: אלוהם דבר פקדשו אעלזה אהלקה
 8 שכם ועמק ספה אהוד: לי נלעד ולי מנשה
 9 ואחרים מעו ראשו ידוה מוקדו: מאב
 10 סד ורצו על אדום אשדוה נעלי על
 11 פלשה אדועע: כו ויבילני עד מבצו כו
 12 כחני עד אדום: ודלא אלוהם ונחמו ולא
 13 תנא אלוהם פבאחתי: ודדעלע ערה מצר
 14 ולשוה וישועת אדם: פאלוהם מעשה חיל ודא
 15 יום צוית:

PSAL. CIX. קט

1 למנפח לוד מומד אלוה ודלוה אל תחוש:
 2 כי פי ישע ובר מרמה על פתחו דבר אחי
 3 לשון שקר: ודבני סטאה סכבתי ויפחמו
 4 חסם: תחור אהבתו וישטנני ואני חסלה:
 5 וישמו על רעה תחור סובה וסטאה תחור
 6 אהבתי: ודקדו עליו רשע ושלן ועמד על
 7 ימני: פהשטני תנא רשע וחסלוהו תוהוה
 8 לחטאה: ודדוימו מעום פקדוהו יפח אהו:
 9 ודדמתי וימיתם ואשלוה אלמנה: ופע ישעו
 10 מני ואלוה ודלשו מרובחיהם: יקש טשה
 11 לכל אשוהו ויבא וחס יעשו: אהוה לו

אֵלֶיךָ וְיִכְבְּדוּךָ מִדֹּדָיִם לְדוֹחַ לִשְׁמֵךְ קוֹשֵׁךְ
 לְהַשְׁתַּחֲוֹת פְּתוּלָתָיִךְ: בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 יִשְׂרָאֵל מִן הַשָּׁמַיִם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמֵן מִלְּהַעֵם
 אֲמֵן הַלְלוּהָ:

PSAL. CVII. קו

1 וְהוּא לִדְוָה פִּרְטוֹב פִּי לְעַלְמֵי חַסְדוֹ: אָמֵן 1/2
 2 גִּבּוֹרֵי יְהוָה אֱשֶׁר יֵאָדָם מִדֹּדָיִם: וּבְהַרְצוֹתָם
 3 לְפָנָם מִפְּתוּחַ וּמִפְּשֵׁב מִצִּיּוֹן וּמִן: תַּעַן 4
 4 בְּמִדְבַר פְּשִׁימוֹן דָּדָךְ עַד מוֹשֵׁב לֹא מִצְּאָה:
 5 רַעֲמִים בְּרִצְמָמִים נִשְׁמָם בָּהֶם וַחֲתַפְּפוּ:
 6 וַיִּצְעֲקוּ אֶל־יְהוָה בְּצַד לָהֶם מִמִּצְוֹתֵיהֶם
 7 יִצְלָם: וַיִּחְדָּקֵם בְּרוּךְ יְהוָה לֵלֶכֶת אֶל־עֵד 7
 8 מוֹשֵׁב: יְהוּ לִדְוָה חֲסוּ וּנְסַלְאוּהוּ לִבְנֵי
 9 אָדָם: פִּרְחַשְׁפוּ עַשְׂשׂ שׁוֹקֵה וְנִשְׁלַח רַעֲמֵהוּ
 10 מֵאֶרְטוֹב: לִשְׁבֵי חֲשָׁךְ וְצִלְמוֹת אֲסוּרֵי עֵינַי
 11 וַחֲלוּ: פִּרְחַמְרוּ אֲמִירָאֵל יִצְעַת עֵלְיוֹן מִצְּבוֹ:
 12 וַיִּכְעַע בְּעַמְלֵי לֵבָם מִשְׁלוֹ יֵאָזֵן עוֹד: וַיִּזְעַק
 13 אֶל־יְהוָה בְּצַד לָהֶם מִמִּצְוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם:
 14 וַיִּצְאֵם מִחֲשָׁךְ וְצִלְמוֹת וּמִסְוֵתֵיהֶם יַעֲקֹב: 14
 15 יְהוּ לִדְוָה חֲסוּ וּנְסַלְאוּהוּ לִבְנֵי אָדָם: פִּי 15
 16 שֶׁפֶר מִלְּחַת טוֹשֶׁת וּבְרִיחוֹ בְּרוּךְ נִצְעֵ: אֱלֹהִים 16
 17 מִיַּדָּךְ פִּשְׁעֵם וּמִשְׁוֵתֵיהֶם יַחֲשֹׁף: פִּלֵּא אֲכַל 17
 18 וַחֲתַעַב נִשְׁמָם וַיִּנְיֵשׂ עַד־שֵׁעֵי מָוֶן: וַיִּזְעַק
 19 אֶל־יְהוָה בְּצַד לָהֶם מִמִּצְוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם:
 20 וַשְׁלַח דָּבָר וַיִּרְפָּאֵם וַיַּמְלֵט מִשְׁוֵתֵיהֶם: 20
 21 יְהוּ לִדְוָה חֲסוּ וּנְסַלְאוּהוּ לִבְנֵי אָדָם: וַיּוֹבִיחַ 21
 22 וַיְבַדֵּךְ יְהוָה וַיִּסְפְּרוּ מִשְׁלוֹ פִּיפֵהוּ: ל יְהוּדֵי 22
 23 הָיִם פִּאֲלוֹת עֲשֵׂי מִלְּאֵכָה בְּמִים רַבִּים: ל הַפִּהָה 23
 24 רֵאָה מִשְׁעֵי יְהוָה וּנְסַלְאוּהוּ בְּמִצְוֹתָהּ: ל וַיִּאֲמֵר 24
 25 וַיַּעֲמֵד רַחַם סִדְהָ וַחֲרוֹמֵם נִלְיוֹ: ל יַעֲלוּ 25
 26 שְׁמֵיהֶם יְהוּ תִדְוֹמוֹת נִשְׁמָם בְּרַעַה תַּחֲמוֹנֵי:
 27 ל יְהוּדֵי וַיִּטְעֵן מִפְּשֵׁד וּמִלְּחַבְּתָם תַּחֲבֹלֵעַ: 27
 28 ל וַיִּצְעֲקוּ אֶל־יְהוָה בְּצַד לָהֶם וּמִמִּצְוֹתֵיהֶם
 29 וַיִּצְאֵם: יָקָם סִדְהָ לְדִמְיוֹהֶם וַיְחַדְּשׁ בְּלִיָּהֶם: 29
 30 וַיִּשְׁמְרוּ כִּי־שִׁחֲקוּ וַיִּחַם אֶל־מִוֹחַ חֲסָצִים: 30
 31 יְהוּ לִדְוָה חֲסוּ וּנְסַלְאוּהוּ לִבְנֵי אָדָם: 31
 32 וַיּוֹמְמוּהוּ בְּקֹדֶשׁ עִם וּבְמֹשֵׁב וְהֵמָּה הִלְלֵהוּ:
 33 יִשְׁמַח מִדְּוָח לְמוֹדָךְ וּבְצֵאָה מִן לְצַמְחוֹן: 33

10 וַיַּחֲבֵךְ וַיְחַלְּשֵׁם פְּתוּלָתָה בְּמִדְבַר: וַיּוֹשִׁיעֵם
 11 מִיַּד שׂוֹאֵם וַיִּנְאָלֵם מִיַּד אֵיבֵי: וַיִּפְסְדוּ מִים
 12 צְרוּרִים אֲדוּ מִים לֹא טוֹרוּ: וַיִּיאַמְטוּ
 13 בְּדִמְיוֹ לִשְׁחֵי תַּחֲלוֹת: מִדְּוָה שִׁכְחוּ מִשְׁעֵי
 14 אֲדוּתָם לַעֲצוֹת: וַיַּחֲמוּ תַּחֲלוֹת בְּמִדְבַר וַיִּפְסְדוּ
 15 אֶל־פְּשִׁימוֹן: וַיַּחֲזֵן לָהֶם שְׂאֵלָתָם וַיִּשְׁלַח
 16 חוֹן בְּנִשְׁמָם: וַיִּקְבַּח לְמִשְׁהָ בְּמִתְנַה לְאוֹרוֹן
 17 קְדוֹשׁ יְהוָה: וַיַּשְׁתַּדֵּף אֶרֶץ וַיַּבְלַע דְּרוֹן וַיִּחַם
 18 עַל־עֵדֶת אֲבוֹתָם: וַתַּעֲבֵרֵאֵשׁ בְּעֵדָתָם לְהַיָּהּ
 19 תַּלְחֹת וַשְׁעֵיהֶם: יַעֲשׂוּ־עַל בְּחֹב וַיִּשְׁתַּחֲוּ
 20 לְמִסְכְּרוֹ וַיִּמְדוּ אֶת־בְּטוֹחַם בְּחַמְטוֹ שׁוֹ
 21 אֲכַל עֵשֶׁב: שִׁכְחוּ אֶל־מִשְׁעֵם עֲשֵׂה נְדוּחַת
 22 בְּמִצְוִים: נִפְלְאוּת פִּאֲרֹךְ חֵם טוֹרָאֵת עַל־יַד
 23 סוֹף: וַיִּאֲמֵר לְהַשְׁמִידֵם לִלְוֵי מִשְׁהָ בְּחוֹן
 24 עַמְדָּה בְּפִרְץ לִפְנֵי לְהַשְׁבִּיב חֲסוּ מִדְּשַׁחֲרוֹ:
 25 וַיִּיאַמְטוּ פִּאֲרֹךְ חֲמִידָה לֹא וַיִּיאַמְטוּ לְחֹב:
 26 וַיִּתְנַם בְּחַלְלֵיהֶם לֹא שְׁמֵלֵהוּ בְּקֹל יְהוָה: וַיִּשְׂא
 27 יְהוּ לָהֶם לְהַשִּׁיל אֹרָם בְּמִדְבַר: וַהֲפִיל וַרְעַם
 28 בְּפִיָּם לְוִרְחִים בְּרִצְוֹתָם: וַיִּאֲמְדוּ לְכַעַל פְּעוֹ
 29 וַיִּאֲכִלוּ וַיִּבְדּוּ מִחַיִּים: וַיִּמְכְּסוּ בְּמַעֲלֵיהֶם
 30 וַיִּתְחַפְּפוּ בָּם מִצְּבוֹה: וַיַּעֲמֵד פִּינְחָם וַיַּפְלֵל
 31 וַיַּחֲשֹׁף הַמַּצְפָּה: וַיַּחֲשֹׁב לֹל לְצֹדֵקָה לֹד
 32 יְהוּ עַד־עוֹלָם: וַיִּקְצַצוּ עַל־מִי מִיָּה וַיִּרַע
 33 לְמִשְׁהָ בְּעַמְטָם: פִּרְחַמְרוּ אֲדוּחֵהוּ וַיִּפְסַח
 34 בְּשַׁחֲחוֹ: לֹא־הִשְׁמִידוּ אֶת־הַעַמִּים אֲשֶׁר
 35 אֲמֵר יְהוָה לָהֶם: וַיַּחֲשֹׁב בְּגִיָּם וַיִּלְמוּ
 36 מִעֲשֵׂיהֶם: וַיַּעֲבֹד אֶת־עַצְמוֹתֵיהֶם וַיְהוּ לָהֶם
 37 לְמִקְשָׁה: וַיּוֹבִיחוּ אֶת־בְּטוֹחַם וַאֲת־בְּטוֹחֵיהֶם
 38 לְשִׁדְּיִם: וַיִּשְׁפֹּךְ דָּם כִּי־רַבִּים בְּלִיָּהֶם וּבְטוֹחֵיהֶם
 39 אֲשֶׁר וַיּוֹבֵד לַעֲצֵב כִּנְעַן וַהֲחֻקָּה וַאֲרֹץ
 40 בְּדִמְיוֹם: וַיִּטְמְאוּ כַּמִּשְׁחָה וַיִּחַם בְּמַעֲלֵיהֶם:
 41 וַיְהוּ אֶף יְהוָה בְּעַמְדָּה וַיַּחֲבֵךְ אֶת־תַּלְחֹתוֹ:
 42 וַיִּחַם פְּרִצְוִים וַיִּמְשְׁלוּ בָּהֶם שְׂוֹאֵתֵיהֶם:
 43 וַלְחַצְמַם אִוְיָהֶם וַיִּנְעֵשׂוּ תַּחֲרוֹתֵיהֶם: פְּעַמִּים
 44 רַבּוֹת יִצְלָם וַהֲמֵה יִמְרוּ בְּעַצְמָם וַיִּמְצְאוּ בְּעַמְטָם:
 45 וַיִּרְאָה בְּצַד לָהֶם נִשְׁמָלֵהוּ אֶת־רַפְּחָם: וַיּוֹפֵץ
 46 לָהֶם פִּיחֵהוּ וַיִּחַם פִּיבֵי חֲסוּ: וַיַּחֲזֵן אֹרָם
 47 לְהַמְטוֹם לִפְנֵי פְּרִשְׁמֵיהֶם: וַהֲשִׁיעֵנוּ יְהוָה

תהלים קו תסא

18 לַמַּדְבָּר אִישׁ לְעַבְדֵי נִמְצָא יִקְרָא עַד בְּבֵלַל
 19 רַגְלָיו יִהְיֶה בַּיָּד בַּיָּד נִשְׁפָּט׃ עֲדַת פְּאֻדָּו
 20 אָמַר יְהוָה צַדִּיקוֹ׃ שִׁלַּח מִלֶּךְ וַיַּחֲדֵד
 21 מִשֵּׁל עַמִּים וַיִּפְתּוּחֵהוּ׃ שָׁמוּ אָזָן לְבִיתוֹ וַיִּשְׁלַח
 22 בְּבִלְקִינֵט׃ לֹאִישׁ שָׂדֵי בִּנְפֹשׁוֹ וַיִּקְרָא חֲכָם׃
 23 וַיִּבֵּא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲבֹד בְּרַב אֲרָץ־חַם׃
 24 וַיִּשְׂרֹא אֶת־עַמּוֹ מִאֵל וַיַּעֲבֹד מִצְרַיִם׃ הֲדָפוּ
 25 לִבָּם לִשְׂמֵא עַמּוֹ לְהַחֲבִיל בְּעַבְדֵי׃ שִׁלַּח
 26 מִשֵּׁה עַבְדֵי אֲדָמָה אֶת־פְּתָרֵי׃ שָׁמוּ בָם
 27 דְּבַר אֲתוּרָה וּמִפְתִּים פָּאָרַץ חָם׃ שִׁלַּח
 28 חֲשֹׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ וְלֹא־מָוֶה אֶת־דְּבָרָיו׃ הֲדָפוּ
 29 אֶת־מִמֵּידָם לֹם וַיִּמַּח אֶת־דִּגְתָּם׃ שִׁרְץ
 30 אֲרָצָם צִפְרִיפִים בְּחֵדֵי מַלְכֵיהֶם׃ אִמֵּר וַיִּבֵּא
 31 עַבְדֵי פִלִּים בְּבֵלַל־בְּבֵלַם׃ נִתְּן נִשְׁמֵיהֶם בְּרַד
 32 אֶל־לִבָּת פֶּאָרָצָם׃ וַיִּךְ נַפְסָם וַתִּאֲחַזֵּם
 33 וַיִּשְׁפֹּר עַץ בְּבֵלַם׃ אִמֵּר וַיִּבֵּא אֲדָמָה וְהִלַּךְ
 34 וַאֲזָן מִסְפָּר׃ וַיִּאֲכַל בְּלִעְשָׁב פֶּאָרָצָם וַיִּאֲכַל
 35 פֶּרִי אֲדָמָתָם׃ וַיִּךְ בְּלִבָּד פֶּאָרָצָם וְאִשִּׁיתָ
 36 לְכָל־אִיִּם׃ וַיִּצְיָאָם בְּכַסֵּף חֲדָב וַאֲזָן בִּשְׂכָרָם
 37 פִּשְׁלָה׃ שָׁמַח מִצְרַיִם בְּצִיּוֹתָם כִּי־נִסַּף פְּדוּתָם
 38 עֲלֵיהֶם׃ פִּשַׁח עֵזָן לְמִסְךָ וְאֵשׁ לְלֵאָד לִלְהוֹ׃
 39 שָׁאֵל וַיִּבֵּא שִׁלַּח וְלִחַם שָׁמַיִם וַשְׁבִיעַם׃ פִּתַּח
 40 צִד וַיּוֹדֵם מִים וְהִלַּךְ בְּצִיּוֹת סָרָר׃ כִּי־זָכַר
 41 אֲדָרְבֵּי קְדוּשׁוֹ אֶת־אֲבֹתָם עַבְדֵי׃ וַיִּצְאָ
 42 עַמּוֹ בְּשִׁשָּׁן בְּרִפְּהָ אֶת־בְּרִיּוֹתָיו׃ וַיִּתֵּן לָהֶם
 43 אֲרָצוֹת פִּים וַעֲמַל לִפְנֵי וַיִּשְׁלַח׃ בְּעַבְדֵי׃
 44 לִשְׁכַר חֲזָק וַתּוֹלִידוּ לְבָדֵה הַלְלוּהָ׃

PSPL. CVI. ק

1 הַלְלוּהָ׃ הַחֵד לְהַחֵד פֶּרִי־שׁוֹב כִּי לְעֹלָם
 2 חֲסִדוֹ׃ כִּי יִמְלַל בְּמִחוֹת יְהוָה וַיִּשְׁמַע בְּלִי
 3 תְּהַלְלוּהָ׃ אִשִּׁיתָ שְׂמֵי מִשְׁפַּט עֲשֵׂה צִדְקָה
 4 בְּכָל־עַתָּה׃ וְזָכַר יְהוָה בְּרִצְוֹן עַמּוֹ פְּקוּדֵי
 5 בִּישְׁתֵּהוּ׃ לְחַיִּיתָ׃ בְּטוֹבַת בְּרִיּוֹתָ לְשִׁמְחָה
 6 בְּשִׁמְחוֹת בְּרִיּוֹת לְהַחֲדִיל עִם־חַלְתָּהוּ׃ חֲטָאָה
 7 עִם־אֲבֹתָיִם הַשִּׁיתָ הַרְשַׁעְתָּ׃ אֲבִירֵי בְּמִצְרַיִם׃
 8 לֹא־הִשְׁפִּילָה נְשִׁאֲרֵיהֶם לֹא זָכַר אֲדָרְבֵי
 9 חֲסִדָּה וַיִּמְדָּה עֲלֵיהֶם בְּיַם־סוּף׃ וַיִּשְׁמַע לְמַעַן
 10 שְׁמֵי לְהַחֲדִיעַ אֶת־נִגְחָתָהוּ׃ וַיִּשְׁעַ בְּיַם־סוּף׃

18 וְזָכַר יְהוָה חֲסִדָּה בְּרִשְׁוִים פִּתּוּחֵ׃ דְּרִים הַבְּחִים
 19 לְעֹלָם מְלָכִים מַחֲסֵה לְשִׁפְסִים׃ עֲשֵׂה יִרְחַ
 20 לְמַעֲרִים שְׁמֵשׁ וַיַּעַ מְבֹאֵ׃ חֲטָא חֲשֹׁךְ
 21 וְהוּא לֵלֵה בְּרַחֲמֵשׁ בְּלִחְדָּתֵי־עַי׃ הַפְּסוּרִים
 22 לְשִׁאֲרִים לְשִׁרְץ וּבְקָשׁ מֵאֵל אֲכָלִם׃ הַחֲדָה
 23 הַשְׁמֵשׁ וַיִּסְפָּן וְלֹא־מְעִילָתָם וַיִּבְצָר׃ יִצְאָ
 24 אֲדָם לְעַל וּלְעַבְדָּהוּ עַד־עַיִב׃ מַהֲדָפָה
 25 מַעֲשֵׂהוּ׃ יְהוָה פִּלִּם בְּחִכְמָה עֲשִׂיתָ מְלֵאָה
 26 הַרְפָּץ הַכִּנְקָה׃ הוּא הַיָּם נִדְרָה וְחֲדָב דְּרִים
 27 יָסַם רַמְשׁ וַאֲזָן מִסְפָּר חֲדָב קַטְפָה עִם־זוֹלָתָה׃
 28 שֵׁם אִמֵּית הַלְסָן לְחֵדָה הוּא וְלִצְרָה לְשִׁחָךְ
 29 בָּ׃ פִּלִּם אֲלֵהוּ יִשְׁפָּרֵן לְחַח אֲכָלִם בְּעַתָּה׃
 30 וַיִּתֵּן לָהֶם לְקַטְפָה חֲסִיפָה יִדְדָה וַיִּשְׁפָּעֵן טוֹב׃
 31 חֲסִיפֵי פִתּוּחֵ׃ וַיִּלְחָד חֲסִיפָה דְרִים יַעֲוֵן וְלֹא־
 32 עֲפָרִים לְשִׁאֲרָה׃ חֲשֵׁלָה וְחֲדָב וַיִּבְאָן אֲתוּרָשׁ
 33 פֶּרִי אֲדָמָה׃ הוּא כְּבֹד יְהוָה לְעֹלָם וַיִּשְׁמַח
 34 יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו׃ הַפְּסִיתָ לְאַרְץ וַתַּרְעֵד וַיַּעַ
 35 בְּרִיּוֹת וַיַּעֲשֵׂה׃ אִשִּׁיתָ לְהַחֵד בְּרִיּוֹת אֲמִיָּה
 36 לְאַרְץ עַבְדֵי׃ וַיַּעַב עֲלֵיהֶם שִׁרְץ אֲכָלֵה אֲשִׁמְחָה
 37 בְּרִיּוֹתָ׃ וַיִּבְצָר חֲטָאִים׃ מִן־הַרְפָּץ וַיִּשְׁלַח׃
 38 עַד אִיִּם בְּרִכַּי בְּנִשְׁאֵי אֲדָרְבֵי הַלְלוּהָ׃

PSAL. CV. קי

1 הַחֵד לְהַחֵד קְדָא בְּשֵׁמֵי הַחֵדֵי בְּעַמִּים
 2 עַל־לְחָתָהוּ׃ שִׁירָה לֹא וַיִּמְדָּהוּ לְשִׁירָה בְּכָל־
 3 נְשִׁאֲרָתָהוּ׃ הַתְּהַלְלוּ בְּשֵׁם קְדוּשׁוֹ לְשִׁמְחָה לֵב׃
 4 מִבְּרִיּוֹת יְהוָה׃ הַשִּׁיתָ יְהוָה וְעַד בְּקָשׁוֹ פִּתּוּ
 5 חֲסִדוֹ׃ זָכַר נְשִׁאֲרָתוֹ אִשִּׁיתָ עֲשֵׂה מַסְחָה
 6 וּמִשְׁפָּטֵיהֶם׃ וַדַּע אֲבֹתָם עַבְדֵי בְּנֵי יַעֲקֹב
 7 בְּרִיּוֹתָ׃ הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־הָאַרְץ
 8 מִשְׁפָּטָיו׃ זָכַר לְעֹלָם בְּרִיּוֹת דְּבַר צִדָה לְאַרְץ
 9 דֹּר׃ אִשִּׁיתָ פֶּתַח אֲדָרְבֵי וַשְׁמֵי לְשִׁחָךְ׃
 10 וַיַּעֲמִידָה לְיַעֲקֹב לְחַק לְשִׁיבָא בְּרִיּוֹת עֹלָם׃
 11 לֹאֲמֵי לֹא אִיִּם אֲדָרְבֵי פִּנְעַן חֲבֵל בְּחֹלְתָם׃
 12 בְּרִיּוֹתָם מִרְיָ מִסְפָּר פִּמְעַט וְגִרְתָּם בְּרִיּוֹת׃
 13 וַיִּתְחַלֵּם מַעַז אֲלֵהוּ מִמְּמַלְכָה אֲלֵהֵם אֲדָרְבֵי׃
 14 לְהַחֲדִיעַ אֲדָם לְעַשְׂקָם וַיִּבְחַם עֲלֵיהֶם מַלְכִים׃
 15 אֲלֵהֵם בְּמִשְׁחָה וּלְנִיבָא אֶל־חֲרָשֵׁי׃ וַיִּקְרָא
 16 רַעַב עַל־הָאַרְץ בְּלִי־מַעֲוָה לָהֶם שְׁמֵי׃ שִׁלַּח

PSAL. CII. קב

7 לְבַעֲשָׂהֶם יִדְוֶה זֶרְכוֹ לְמִשְׁחָה לְמַעַן אֲשֶׁר־לִי
 8 עֲלִיחוֹתָי וְרָחוֹם וְחַסְדֵּךְ יְהוָה אֲרֹךְ אַפְּסֵי רַב־
 9 חַסֵּד לֹא־לִנְצַחַת יְהוָה וְלֹא לְעוֹלָם יִשְׂרָאֵל לֹא
 10 כְּחַטְיָאֵינוּ עֲשֵׂה לָנוּ וְלֹא כְּעוֹשֵׂיֵנוּ זָמַל עָלֵינוּ
 11 כִּי כִנְבֵה שָׂמִים עַל־הָאָרֶץ נָתַן חֲסֹדוֹ עַל־
 12 יִרְאָיו פִּדְיוֹן מוֹחַ מִמִּשְׁבַּח הַדְּזִיק מִפְּנֵי
 13 אֲדִרְשָׁעֵינוּ פִּדְיוֹן אֵב עַל־בְּנֵים רָחֵם יְהוָה
 14 עַל־יָדָיו כִּי הוּא יָדַע יִצְרָנוּ וְזָכַר מִי־עֲשֵׂה
 15 אֲכַחֲסֵי אֲנִשׁ פִּתְעוֹי יְמֵנוּ כִּצְצֵי חֲשׂוֹהֵי בֶן
 16 יִצְיָו כִּי חַח עֲבֹדָתוֹ וְאִנְכֵי וְלֹא־יִכְתֹּפֵה
 17 עוֹד מִקִּלְמוֹ חַסֵּד יְהוָה מַעֲלֵם וְעוֹד עֹלָם
 18 עַל־יָדָיו וְאִזְקָרוֹ לְבָנֵי בָנִים לְשִׁמְרֵי בֵיתוֹ
 19 וְלוֹסֵי סִקִּי לְעִשְׂתָּם יְהוָה שְׂמִים הַכֵּן
 20 כִּסְאֵי וְלִמְלֹחֵי בְּכַל מַשְׁלַח בְּרַם יְהוָה
 21 מִלְּאֲכֵי גִבּוֹר כֹּחַ עֲשֵׂה דְבָרֵי לְשִׁמְעֵי בְּקוֹל
 22 דְּבָרוֹ בְּרַם יְהוָה פִּלְצָבָאוּ מִשְׁתַּחֲוֵי עֲשֵׂה
 23 רָצוֹנוֹ בְּרַם יְהוָה לִלְמַעֲשׂוֹי בְּכָל־מַקְמֹחַ
 24 מִמַּשְׁלַחַתוֹ בְּרַב נֶפְשֵׁי אֲדִיחוֹהֵי

1 הַמְּשַׁלָּה לְעַמִּי כִּי־עָשָׂה וְלִפְנֵי יְהוָה יִשְׁפֹךְ שִׁדְדֵי
 2 יְהוָה שְׂמֵעֵה תַפְלִיחֵי וְשִׁעֲרֵי אֲלֹהֵי תְבוּאָה
 3 אֶל־חֲסִינֵי בְּרַחֲמֵי מִפְּנֵי צַד לִי הַפְּהֵר־אֵלֵי
 4 אֲנִיכָה בְּיוֹם אֲדִיאֵ לְחֹד עֵינֵי כִּי־קָלוּ מַעֲשָׂן
 5 יְמֵי וְעַמְּלוֹתַי פִּלְמוֹךְ מְרוֹד הַפְּהֵה כַּעֲשֵׁב
 6 וְיַבֵּשׁ לִי כִּי־שִׁכְחֵתִי כִּמְאֵל לַחֲמוֹי מַעֲוָל
 7 אֲחִירֵי הַבְּקָה עֲצָמוֹ לְמַשְׂחֵי וְיִמְחִי לְקִאֲחֵי
 8 מְדַבֵּר הַיִּתְיוֹ כִּפְסוֹם תְּרַחֲמוּ שִׁקְרוֹתֵי וְאִחֲרֵה
 9 כִּפְסוֹר קָוֹד עַל־גַּב מִלְּדָוָם חֲרָטְמֵי אֵיבֵי
 10 מְדַלְּלֵי כִּי לְשׂוֹפְעֵי כִּי אִשָּׁר פִּלְחָם אֲכַלְתִּי
 11 וְשִׁעֲרֵי בְּבָבֵי מִסְכָּוֵי מִפְּנֵי־וַעֲמֹה וְקִאֲשׁוֹ כִּי
 12 מִשְׁתַּחֲוֵי וְחִשְׁלֵכְנוֹ יְמֵי כִּפְלֵי מְנוֹ וְאֵלֵי עֲשֵׁב
 13 אֲיַבֵּשׁ וְאִחֲרֵה יְהוָה לְעוֹלָם תִּשְׁבֵּב וְחֲכֹדֵי לִחֹד
 14 וְדוֹ אִתְּהֵי חֲקִים תְּרַחֲם צִיָּן כִּי עַח לַחֲנִיָּה
 15 כִּי בֹא מַעֲדֵי כִּי־צָעַ עֲבֹדָה אֲדִי אֲבִיָּה
 16 וְאִת עֲשֵׂהֵי חֲנֻסֵי וְיִירָאֵנוּ נִימֵי אֲדִי שָׂם יְהוָה
 17 וְכִל־מִלְכֵי הָאָרֶץ אֲדִי כִּפְדִיָּה כִּי־כִנְבֵה יְהוָה
 18 צִיָּן נִרְאֵה בְּכִסְרוֹ פִּה אֶל־תַּפְלֵת הַעֲשֵׂה
 19 וְלֹא־יִכְוֵה אֶת־תַּפְלֵתָם תִּפְתַּח וְאִחֵי לִחֹד
 20 אֲחִירֵן וְעַם נִבְרָא וְהִלְלֵתֵהוּ כִּי־וְשִׁקְרֵי
 21 מִפְּחֹם קִדְשֵׁי יְהוָה מִשְׁמֵם אֶל־אֲרֶץ הַיִּבְשֵׁת
 22 לְשִׁמְעֵי אֲנִיכָה אִסוֹר לְשִׁיחָה בְּנֵי הַמַּחְתֵּה
 23 לְסִפְרֵי צִיָּן שָׂם יְהוָה הַחֲלוֹתֵי בַּחֲשׂוֹלָם
 24 בְּהַפְּכֵי עַמִּים יַחְדוֹ וּמַמְלָכוֹת לְעַבֵּד אֲדִי
 25 יְהוָה עֲשֵׂה בְּדִרְךָ פִּתּוֹ קִצְרֵי יְמֵי אִמְרֵי
 26 אֵלֵי אֶת־עַלְמֵי בְּרַחֲמֵי יְמֵי דָוִד יְהוָה שְׂמִיחֵהוּ
 27 לְפָנֵים הָאָרֶץ יִסְתַּח וּמַעֲשֵׂה יְהוָה שְׂמֵם
 28 הַדְּפֵה וְיִאבֹדוּ וְאִחֲרֵה רַעְמוֹד וְכֹלֵם כִּפְנֵי וְיִכְלוּ
 29 פְּלִמֶשׁ תַּחֲלוֹסֵם וְיַחֲלוֹסֵי וְאִחֲרֵה הוּא וְשִׁוְרֵהוּ
 30 לֹא יִחַמוּ כִּי־עֲבֹדָתוֹ וְשִׁמְנוֹ תוֹרַעֵם לְלִנְחֵי יַפְּוֹ

PSAL. CIV. קד

1 בְּרַם נֶפְשֵׁי אֲדִי יְהוָה אֲלֹהֵי גְלוֹתָ פִּתּוֹ
 2 הוֹדוּ יְהוָה לְבִשְׂתוֹ עֲשֵׂה אִדֵּי פְּשִׁלְמָה לְמִשְׁחָה
 3 שְׂמֵם פְּרִיָּתָהּ הַמַּקְרָה בְּפִיִּם עַל־יָדֵי הַשָּׂם
 4 עֵינֵים רַחֲמוֹ וְהַתְּלִיָּה עַל־בְּנֵי־יָחַד עֲשֵׂה
 5 מִלְּאֲכֵי הַחֵדָּה מִשְׁתַּחֲוֵי אִשׁ לֹחֵם יִסֵּד אֲרֶץ
 6 עַל־מַכְנֵהוּ כִּי־תִפְלוֹס עוֹלָם וְעוֹד תְּהוֹדֵם
 7 פְּלִמֶשׁ בְּשִׁתּוֹ עַל־יָדֵים יַעֲמֹד מוֹם כִּי־
 8 בְּעִתּוֹ יִסְתֹךְ וְיִסְתֹךְ מִן־קוֹל רִבְעָה חֲסוֹנוֹ יַעֲלוּ
 9 הַיָּם יִתְרוּ בְּקִעוֹת אֶל־מַלְאָכֵי הַיָּם וְיִסְדֹּף לְהָם
 10 גְבוּל־שְׂמֵתֵי בְּלִי־עֲבוּן בְּלִי־שִׁבּוֹן לְפָסוֹת
 11 הָאָרֶץ וְהַמַּשְׁלַח מַעֲטֵם בְּנֹחִים בֵּין הַיָּם
 12 וְהַלְכֵן יִשְׁקֵה כִּי־יִחַדְתּוֹ שׁוֹר וְשִׁפְרוֹ פְּרָאִים
 13 צִמְחָם עֲלִידֵם עֵיף־דְּשָׁמִים יִשְׁפֹךְ מִפֶּן
 14 עֲשָׂים וְיִמְרָקוּל מִשְׁקֵה הַיָּם מְעַלְיָתָיו
 15 מִשְׂרֵי מַעֲשֵׂהוּ תַשְׁבַּע הָאָרֶץ מִצְמִיחַ תִּצְיָר
 16 לְהַמְּהֵה וְעִשְׂבֵי לַעֲבֹחַ הָאָדָם לְרֹצֵה מִן־
 17 הָאָרֶץ וְיִינֹן וְיִשְׁפֹךְ לְבָרֵאשֵׁת לְהַצְדִּיל פָּסִים
 18 מִשְׁמֹן וְלֹחֵם לְבָרֵאשֵׁת יִסְעוֹ וְשִׁמְעֵי עֲצֵי יְהוָה
 19 אֲרוֹן לְבָנוֹן אִמְרֵי נֶעֱוֵי אֲשֶׁר־שָׂם צִפְרִים

1 לְחֹד בְּרַם נֶפְשֵׁי אֲדִי יְהוָה וּמִלְּקָרְבֵי אֲדִי
 2 שָׂם קִדְשׁוֹ בְּרַם נֶפְשֵׁי אֲדִי יְהוָה וְאִת־שִׁבּוֹת
 3 כִּי־מִלְּחֵי הַפְּלָח לְמַלְעֵי כִי הוֹרֵסָא לְמַלְ
 4 תְּהוֹלֵיכֵי הַצֹּהַל מִשְׁחַח חֲיוֹבֵי הַמַּעֲשֵׂרֵי
 5 חֲסֵד וְדִמְיוֹם הַמַּשְׁבַּע פְּשִׁיב עֵדִיךְ תַּחֲחֹדֶשׁ
 6 בְּפֶשֶׁר עֲרוֹמֵי עֲשֵׂה צְדָקוֹת יְהוָה וּמַשְׁפִּטֵם

PSAL. CIII. קג

ההלים צט ק קא הנט

8 תבל ותשבי בה: נחוח ימחא בקרף יחד הרים
9 רפסי: לפני ה'ה' כי בא לשפט הארץ ישפט
תבל בצדק ועמים במישים:

PSAL. XCIX. צט

1 יהוה מלך יתנו עמים יושב כרזים ה'נט
2 הארץ: יהוה בציון נחול ורם הוא על כל
3 העמים: יחד שמך גדול ונרא קדוש הוא:
4 ועו מלך משפט אהב אהה פוננת מישרים
5 משפט וצדקה בימלכו: אמה עשית: רומם
6 יהוה אלזט השתחוה להים רגלי קדוש
7 הוא: משה ואהרן: בכלבו ושמואל בקרא
8 שמו לראים אל יהוה והוא יענם: בעמד
9 עבדו אלזט שמרו עוזו וחק כחולמו:
10 יהוה אלזט אהה עליהם אל לשא היתה להם
11 וללם על עליהם: רוממו יהוה אלזט
12 השתחוה לה קדשו פר קדוש יהוה אלזט:

PSAL. C. ק

1 מומד לחודה ירעו ליהוה בל הארץ:
2 עבדו את יהוה בשמחה בא לפני פנמה:
3 דעו כי יהוה הוא אלהים הוא עשט ולא
4 אנתנו עמי וצאן מעתו: בא שעייו
5 בחודה יצאונו בחודה יהוה לו צרכי שמו:
6 פר טוב יהוה לעלם חסדו ועודו ודו
אמטו:

PSAL. CI. קא

1 לדוד מומד חסד ומשפט אשיהו לה יהוה
2 אומרה: אשפלה ברוך תמים מז תבוא אלי
3 אהלהם חם לבי בקרב בירי: לא אשיהו ונגד
4 עיני ופר בלי על עשה סתום סאתי לא דבק
5 פי: ללב עקש יסוד מפני רע לא אדע:
6 מלשלי בסתו: רעלו אחרו אצמח גבה
7 עינים ורחב ללב איוו לא אוכל: עמי
8 פטאמי ארץ לשח עמתי הלה ברוך תמים
9 דהא ישראל: לא יושב בקרב בירי עשה
10 רמה דב שקחים לא רפון לנגד עיני: לכחים
11 אצמח כל ושעי ארץ להסית מעו יהוה
12 כל פעלי און:

3 וישערו: ספרו בגוים פנודו בכל העמים
4 נפלאותיו: פי גדול יהוה ומהלל מאד לרא
5 דהא על כל אלהים: פי כל אלה העמים
6 אלילים ויהוה שמים עשה: דוד יהוד לפני עו
7 והפאת במקדשו: דב ליהוה משפחות עמים
8 חבו ליהוה פטר ועו: דבו ליהוה בנד שמו
9 שאר מטה וכו: לחצותו: השתחוה ליהוה
10 ביהוד קולש חילו מפניו בל הארץ: אמרו
11 בגוים: יהוה מלך את חפון תבל בל תפוט
12 וחק עמים במישים: ישמחו השמים ותגל
13 הארץ ירעם הים ומלא: ועלו שדי וכל אשר
14 בו אז רכנו בל ישריעו: לפני יהוה: פי בא
15 כי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים
16 באמטו:

PSAL. XCVII. צו

1 יהוה מלך תגל הארץ ישמחו אים רבים:
2 ענו ועפל סביח צדק ומשפט מבן בסאו
3 אש לפני תלך וחרלט פנב צדו: הארו
4 סכח תבל ראתה ותהל הארץ: הים פדוע
5 נמסו מלשני יהוה מלפני און בל הארץ:
6 דגירו השמים צדקו ורא כל העמים פנודו:
7 יבשו: כל עבדי פסל הפחזלים באלילים
8 השתחוה לו בל אלהים: שמהו והשלחו
9 ציון ותגלה פתח יהוה למען משפטו יהוה:
10 פר אשה: יהוה עליון על כל הארץ מאד
11 נעלית על כל אלהים: אהבי יהוה שטאו
12 רע שמו נפשות חסדיו מר ושעים יצלם
13 אור ורע לצדיק ולשור לב שמהו: שמו
14 צדיקים ביהוה יהוה לונר קדשו:

PSAL. XCVIII. צח

1 מומד שרו ליהוה: שד חוש פר נפלאות
2 עשה השיעהו לי מיטו חרוע קדשו: הדוע
3 יהוה ישעתי לעיני רבים נלה צדקו: וכו
4 חסדו: והמטת לבתי ישאל ראי כל אסר
5 ארץ את ישועת אלהי: דדעו ליהוה כל
6 הארץ פנודו רכנ חפוד: ופרו ליהוה בכבוד
7 בפוד וקל ומרה: בתצותו וקל שופר
8 דיעו לפני המלך יהוה: ירעם הים ומלא

1 ידבר עזק ויאמרו כל פסלי אה: עמתי ידה
 2 ידבאו ויחלוקו יעשו: אלמטה ותר ידבאו
 3 ויהימים יצאנו: ויאמרו לא יהאיה ולא
 4 ימן אלזו ויקבו: פניו בשמים בשם וסלים
 5 למדו תשפילו: הנטע און הלא ישמע אה
 6 יצר עין הלא יפוט: ידבר גוים הלא יתח
 7 והמלמד אהם דעתו: ידה דע מהשבות אהם
 8 פי דפיה תבלו: אשה דפניו אשר יתפתוה
 9 ומתרחק תלמדו: להשקיט לו מימי רע עד
 10 יפיה לישע שחתו: פי ארישט ידה עמו
 11 ונתלה לא יענו: פי עזק ישוב משפט
 12 ואדחו מלישור לבו: מיהקם לו עם פרעם
 13 מיהוצב לו עשפלו און: לול ידה עורה
 14 לי פמלט: וסכה דמיה נפשו: אה אמהיה
 15 מטה תלי חסדו ידה יסעו: פניו שרשי
 16 בקרבו חסדו ידעשע נפשו: ודחמו
 17 נפשו ידה יצר עמל על דקו: תדה על
 18 נפשו צדיק הם נקו ידעשע: ידה ידה לו
 19 למשגב אלזו לצד מרסו: ושוב עליהם
 20 אה אהם ורשעם יצמחם יצמחם ידה
 21 אהיהם:

PSAL XCV. צה

1 לכו פנכה ליהיה טיעה לצד ישעש: מדימה
 2 פמו פתרה פומות טיע לו: פי אל גדול
 3 ידה ומלך גדול על כל אהים: אשר בידו
 4 מרחק ארץ ודעפות דהים לו: אשר לו דהם
 5 והוא עשור ויבשר דוד יצור: בא לשותותה
 6 והכעה נרבה לפני ידה עשנו: פי דהא
 7 אהיה ויבחר עם מרעהו וצאן דוד ויהם
 8 אה בקלו השמעו: אה יתקט לבכם פמריה
 9 פיים מפה פנפדו: אשר לפני אהותכם
 10 פחלמי פס דא פנלי: אה צעים שנה אהקט
 11 בדוד ואמר עם תע לבב דהם אה ידע
 12 דרכו: אשר לשבעתי באה אה יבאן אה
 13 ממהדי:

PSAL XCVI. צז

1 שדח ליהיה שדח חוש שדח ליהיה פל דארו:
 2 שדח ליהיה ברכו שדח בשח מים ליום

10 אמה ידה מרסו עילון סמית מסוקו: לא
 11 תאפה אהיו רעה ובע לא יקרב פאהקו: פי
 12 מלאכו פתרה לו לשוקו בכל דרכו: על
 13 בשם ישאקו פתרהו באה תלשו: על
 14 שדח ופדו יתרו וירכס פסד ורפו: פי פי
 15 חשק ומהטרה אהטרה פרהע שמו:
 16 ויראו ויהערה עמו אהו בערה אהערה
 17 ויאכפדו: אהו ימים אהערה אהרה
 18 בישעו:

PSAL XCII. צב

1 ממדו שדח לום השפתו: טיב ליהיה ליהיה
 2 וילפו לשמח עילון: ליהיה בפני חסדו
 3 ויאמנהו פלית: על עשור ועל נבל על
 4 דהין בכדו: פי שמהי ידה פפעלו
 5 במשע יתו אקו: מה גדול מעשיו ידה
 6 מאד עמקו מהשפדו: אשר בש לא דע
 7 וכסל לא יתן אה אהו: פשה ורעים אה
 8 ישוב היצור פל פנלי און לשמחם ערעדו
 9 ואתה ליום לעלם ידה: פי דפה אהיו
 10 ידה פיהה אהיו יאכו ופתרו פל פנלי
 11 און: ויהם פראם קרי פלו בשמן דעק:
 12 ונפט עי בשחי פקמים על מרעים השמעה
 13 אהיו: צדיק פתמו יתרו סחו פלבטן שנה
 14 שדחלים בניה ידה פפדות אהיה שרדו:
 15 עד וטובן בשניה דשנים וד עפנים דהו: ליהיה
 16 פירשד ידה צדו ולא עי לתה פי:

PSAL XCIII. צג

1 ידה מלך נהיה לכו לכו שדח עו דהאד
 2 אה יתפן תבל פל המוט: מן כהאד סחו
 3 משלם אהיה: משא דרות ודהה משא
 4 דרות קלם ישא דרות דכים: מקלות
 5 מים רפים אהים משפריים אהיו פנפום
 6 ידה: ערוקו וסאכט מאד למהו נאהקו
 7 ידה לא דו ימים:

PSAL XCVI. צד

1 אה המכות ידה אל המכות דרשעו: דהשא
 2 שפט דארץ ושוב פמל על פאים: ערמיו
 3 ורשעים: ידה ערמיו ורשעים יעלו: ידעו

הנה תהלים צ צא

48 צבאות מ' כמנוח חסן | יה ואמנותך כבינותך ;
 49 אהיה משלל בנאור הים בשוא גליו אהיה
 10 חשבונם : אהיה דפאת סדלל רוב בודע עוף
 12 פורת אויביו : לך שמים אהל לך אהל תבל
 13 ומלאה אהיה יסודם : צפון וימין אהיה סודם
 14 תגדור ותרמון בשמך יתנס : לך ודע עם
 15 בבחיה תלעו דף תרס ימנף : גדל ומשפט
 16 מכן פסאף חסד ואמת בקדמו פנף : אשר
 העם ידעו תרעה ידעה באור פנף ידאבון :
 17 בשמך תגליו פל דאם ובצדקתך תדמו : פד
 18 תפארת עמי אהיה ותרפא תרם קמינו : פד
 20 לידעה מ' נני ולקדש ישראל מלפני : או דפחה
 כחון לחסידיו ותאמר שמי עור על גבד
 21 ותימתי בחור מעם : מצאחי דוד עבדי בשמן
 22 קדש משוחיו : אשר די תבן עמי אדויע
 23 תאמנפו : לא ישיר אויב פו ובן עליה לא
 24 תפנו : וכחתי מפני צדו ומלאה אהיה
 25 ואמנתי וחסד עמי ושלמי תרם קרני : ושמי
 26 כס דוד ובפירות מינו : הוא קראני אבי אהיה
 28 אהי וצד יאמרו : אהיא כבוד אהנה עליו
 29 למלך ארץ : לעולם אשמר לו חסד ובריר
 30 ואמנה לו : ושמי לעד ועד וכסא פימי
 31 שסם : אסיעוב בני חורו ובמשפט לא
 32 ילסן : אסדקתי חללו ומצתי לא ישמרו
 33 וסדקתי בשבט פשעם ובנעלים עולם : חסדי
 34 לא אסיר מעמי ולא אשקר אכמתי : לא
 36 אהל ברתי ומצא שפתי לא אשפה : אהיה
 37 לשפתי בקדשי אס ללוד אכבו : דע לעולם
 38 דעה וכסא בשמש מי : פדה יפן עלם
 39 ועד פשוק לאבן סלה : אהיה נוחת ותמאס
 40 ותעפרת עם משיחו : בארחה פרח עבדך
 41 חללה לארץ חור : פרצת כל בודתי שמי
 42 מצדתי מחתתי : שפדו פל עבדי דוד ידעה
 43 דרפה לשכמי : דמימת ימין צדו השמתי
 44 פל אויבו : אהי תשוב צד דרפו ולא תקמו
 45 בפלחמהו השפה מסדור וכסא לארץ
 46 מצדתי : הקצרת ימי עלאמו ותעמת עלי
 47 פשה סלה : ערמה דעה חסדו למצח תבע

PSAL. XC. צ

1 תפלה למשה אשר האדום אדני מעון אהיה
 2 היות לט פד דוד : בטום ודמים ילוד ותחולל
 3 ארץ ותבל ומעולם עד עולם אהיה אל : תשב
 4 אהל עד דמא ותאמר שובו בני אדם : פי
 5 אהל שלים בעיניך פיום אהמל פי עב
 6 ואשמרה בלילה : וזממם שנה יהו בפך
 7 פלצור יחלף : בפך תפך חלף לשב למל
 8 ויבש : פרכלית באפה ובחמתך נהלתי שתי
 9 עתונו לנפשך פלמט למאוד פנף : פי כל
 10 ימינו פני בעברתך פלתי שמינו כמדהנה : ימי
 שתינו | פדום שבבים שנה ואם פנבולו |
 שלמים שנה ודפם עמל ואון פי גו ויש
 11 ופעשה : מרידע עז אפף ויהאחף עבתך
 12 למנת מינו פן הודע וכא לבב חכמה : שובה
 13 יהוה ערמתי ודפם על עבדך : שפעני
 14 בפך חסדך תרננה ותשמחה בכל מינו :
 15 שפחתי פימות ענינו טלות וצני ועד : וראה
 16 אל עבדך פעלף | והודף על פניהם : יהוה |
 17 נעם אדני אדתי עלתי ומעשה ידתי פלימה
 עלתי ומעשה ידתי פונדה :

PSAL. XCI. צא

1 ישב בסתר עליון בצל שמי ותאנו : אהי לידעה
 2 מחס ומצדתי אליו אבטחה פו : פי והא
 3 אהלך משה קדש מדבר היות : אהברו | וסן
 4 לך ותחת פנפי תדסק צפה וכחיה אמיני :
 5 לא תדא משדו לילה מנף עוף ומם :
 6 מדבר פאפל תלף מ' קטב ישו צהרם : ופל
 7 מצדך | אהל דבכה ממכף אהלך לא ישו :
 8 רק בעיניך תמי ושלמת ושעים תראה : פד
 9

3 כבודו מדבר בך עד האזנים סלה: אפס |
 4 רב וכלל לזרע רבה סלשה וצד עם עש
 5 זה יד שום: ולציון | אפס אש ואש יד
 6 בה הוא יבנה עליו: ידו יספ ברחב
 7 עפים זה יד שם סלה: ושום פהלים פל
 מעט בך:

PSAL. LXXXVIII. פו

1 שר מזמור לנבי קדח למסכה על מנחה לפת
 2 משלל לזמן הארוך: ידו אלה ישיר
 3 וים עשתי בלילה נהג: חמא לפת חסתי
 4 רפה אוקו לזרע: פר שבעה בעת עש
 5 וחי לשאל רצעי: חושבי עם יחדי נד
 6 הידו פנב אך אלו בפתיח חשני פמו
 תלים לשם לב אש לא זכרם עד חפיה
 7 מידו נהג: שתי בנד תחיתח במחשבים
 8 במצלות: עלו סמכה תמרוז וכל משפתי
 9 עית סלה: ודדקת מדיע למפי שרפי תעשת
 10 למו פליא ולא אפאי: עני דאבה כפי עני
 קראתו ידו בכליום שפוחי אלה פפי
 11 הלפוח תעשה פלא אב רפאים לקמו ידו
 12 סלה: היספ בקסר חסדו אמנתו פתרון
 13 הידע בחשד פלאה וצדקתו פתח לשיה:
 14 ויא | אלה ידו שפוחי וכלק חלפיה
 15 תדמק: למה ידו חונק נשני חסיד פתח
 16 מפני: עני אני ונע מעש משארי אמרו
 17 אפסה: על עבר ודוקה בעתה צמחתי
 18 ספתי כמים פלדאם חשני על ידו: ודדקת
 19 מפני אהב ורע מדיע מחשד:

PSAL. LXXXIX. סט

1 משלל לזמן הארוך: חסד ידו עלים
 2 אשירה לד ודו | אודיע אמנתו פפי: פר
 אמרו שלם חסד יפנה שלים | חבן אמנתו
 4 בהם: פתחי בית לבידו משפתי לדו עבתי
 5 ערעולם אמן ודקו ונמרו לדודו כסאתו
 6 סלה: וידו שלים פלאה ידו אי אמנתו
 7 בקול קולים: פי מי בשוק יערו לידו
 8 דמה לידו פנני אלים: אל גשע בסו
 9 קדשים רבה וטרא על פל סממי: ידו | אלה

3 שבת שבת יעקב: מאח שן עמק פפת כל
 4 חפאתם סלה: אפס מלענתו השילוח
 5 מדון אפס: שבע אלה ישעט ודבר פסח
 6 עמט: הועלים תאמר בם תמשך אפס לד
 7 ודו: הלא אפיה חשבו תחתי ועפתי ישמח
 8 בך: היא ידו חסדו ישעט תת קלס
 9 אשמה מה ידו האל | ידו פדיר שלם
 10 אל עפ ואל חסדו ואל ישום לסלה: אף
 11 קרב לראו ישעט לשון פנד פאצט: חסד
 12 ואמת פגשה צדק שלום לשק: אמת מאף
 13 תצמח וצדק משמים לשק: בן ידו יתן
 14 ודבר ואצט יתן וסלה: צדק לפני תגד
 ושם לדו פסח:

PSAL. LXXXVI. פ

1 חסדה לדו | רפה ידו אהב עני פרע
 2 ואבון אני: שמרה נשני פדחסי אני ודשע
 3 עברו אהב אלה השמח אלה: רפי אדני
 4 פראקו אקרא פלדאם: שפח נשני עברו
 5 פי אלה אדני נשני אפאי: פראתו אדני
 6 סוב וסלח וברכס למ קראתו: ואחיה
 7 ידו חסדו וקשיה בקול חסדו: בים
 8 צרתי אקרא פי חעמי: אך כמותו מלדום |
 9 אדני ואן פמעשק: פלעים | אשר עשתי
 10 יסא וישחתי לפתי אדני ויבדו לשמו: פר
 גדול אהב ועשה סלחת אהב אלים לבדו:
 11 דרתי ידו ורפח אהבן פאמתי ידו לבי
 12 לזרה שמח: אדו | אדני אלה בכל עמי
 13 ואבדה שמח לעלם: פדחסי גדול על
 14 ודקת נשני משאל תחיה: אלים | אלים
 קמו עלו ודח ערצים בקש נשני ולא שמח
 15 לנחם: ואהי אדני אלהים ודון און אפים
 16 וברכס ואמת: פה אלי רפי חסדו
 17 לעברו ודשעה לב אמנתו: עשה עמי אה
 לטרה ודא סמא ויבשו פראתה ידו ערתי
 ותחמתי:

PSAL. LXXXVII. פו

1 לבי קדח מזמור שר יסדו בדרת קולס:
 2 אהב ידו שפתי ציון מפל משנתו יעקב:

הנה תהלים פד פה

1 החושש ואל תחשק אל: פיהתה איביך.
 2 ודמיון ומטאורף מאד ראש: על עמקי עיניו.
 3 סוד ותיגפן על צמיתו: אמרו לנו ונכודים.
 4 פניו ולא יחזק שם ישראל עד: פי טעצ לב.
 5 ידחו עיניו פיהו ובראו: אהלו אדם.
 6 וישמעאלים לראב הגרים: נבל ועפון ועמלק.
 7 פלשתי עם יושבי צור: בראשו נלה לפים.
 8 היו ודע לבני לום סלה: עשה להם כמדין.
 9 כבסרא כעין בנחל קישון: לשמרו בעין דאר.
 10 היו דמן לאדמה: שיחמו דיבמו עיניו וכואב.
 11 וקבחו וכצלקע פל נסכמו: אשר אמרו.
 12 מרשה לט את נאות ארצים: אלו שיחמו.
 13 כנלל פלש לפני דחיו: פאש חבישיע וכלהבה.
 14 תלדו הים: פן תודפס בסערך ובספרך.
 15 תברלם: מלא פיהם קלון ויבולשו טמון.
 16 ידחו: יבלשו ויבדלו עדיע ויחפורו ויאבדו.
 17 ויהיו פראיה שמך יהוה לבדך עליון על כל:
 18 תארץ:

PSAL. LXXXIV. פד

1 למנצח על צהרות לבני צדק מוסור: מיד.
 2 ידוהו משפחה יהוה צבאות: נכספה.
 3 ונב פלחה: נספה לתצוה יהוה לפי ובשו.
 4 ידכנו אל אל חי: נמצורו. מצאה בית.
 5 יהוה: קן לה אשר שרה אפודה את.
 6 מובוהו יהוה צבאות מלפי ואלו: אשרי.
 7 ושני ביתו עד תללהו סלה: אשרי אדם.
 8 עדי בך מסלות בלבנם: עניו. בעמק.
 9 הבא מעין ושחור נס פלות ועשה מודה:
 10 ילכו מחיל אלהל דאה אל ארצים בציון.
 11 יהוה ארצים צבאות שמעה תפלה וראיה.
 12 אלו יעקב סלה: מענו ראה ארצים ודפס.
 13 פני משוחו: פי טובים בתצור מאף.
 14 פרוחו המוסף בית אלו מיהו פאוד.
 15 רשע: פי שמשו. ומן יהוה ארצים חן ונבד.
 16 יתן יהוה לראימע טוב להלכים בתמים: יהוה.
 17 צבאות אשרי אדם בטח בך:

PSAL. LXXXV. פה

למנצח לבני צדק מוסור: רצית יהוה אלו

16 משמים דאה ופלין נפן ואת: וכנה אשר.
 17 נספה ימנה ועל פן אפצחה קד: מרפה באש.
 18 כסודה כערת פנה יאבדו: יהוה יהוה על.
 19 אש ימנה על פד אדם אפצח קד: ולא נסו.
 20 ממה וראיה ובשמך נקרא: יהוה ארצים.
 21 צבאות השכינה דאר פניו וטשה:

PSAL. LXXXI. פא

1 למנצח על צהרות לאפי: הימי לארצים.
 2 עזת היש לארץ יעקב: שאר מדה חג.
 3 הף פד נעים עם נבל: הקעו בחלש שופר.
 4 פפסה לים חנו: פי חק לישראל הוא משפט.
 5 לארץ יעקב: עדה. פרוספה שלו בצבאו.
 6 על ארץ כערים שפה לא ידעתי אשמע:
 7 הסחתי מפל שכסו פשו מיהו העמרה:
 8 פצה קראת ואלהצה אענה בטור רעם.
 9 אבחה עלמי מיהו סלה: שמע עמי.
 10 וצעדה בך ישראל אסתשמע ליו לארצה.
 11 קד אל דו ולא השתחוה אל נכו: אנו. יהוה.
 12 אלוה הפעלה מארץ כערים החובר פיו.
 13 וימלאהו: ולא שמע עמי לקול ישראל לא.
 14 אבה לי: ואלשחיה בשיהרה לפם לכו.
 15 כמפצוהם: לו עמי שמע לי ישראל בחלמי.
 16 דחלמי: כמעט אויבתי אכנע ועל צהרותם.
 17 אשרי ידו: משא יהוה יכחשלו ודו עמי.
 18 לשלם: ויאכילהו מתלב חפה ומצור דבש.
 19 אשמעה:

PSAL. LXXXII. פג

1 ממור לאפי ארצים נכב בעדה אל ברב ארצים.
 2 ושפט: עד מתי תשפטו עול ופני רשעים.
 3 תשא סלה: תשטרל ורוחם עו ורש הצדיק.
 4 פלטרל ויבחו מדי רשעים הצליו: לא ידעו.
 5 ולא יבט בוטה יהולכו ילמו כל מסו.
 6 ארץ: אני אהיו ארצים אפם וני עליון בלם:
 7 אכן פאדם תמרון וכאוד הפאים תפלדו.
 8 קמה ארצים שטטה תארץ פראיה תמל.
 9 בבל צהרות:

PSAL. LXXXIII. פד

1 שד ממור לאפי: ארצים אל דמי לך אל

72 נחלתו: ויעם פתח לבבו ונתחטט פתח יתתו:

PSAL. LXXIX. עט

1 מזמור לזכור אלהים באו גוים | בגוהלתו
 טמא את דבלי קששו שמו את יושלים
 2 לעיים: גרום את נבלת עבדו מאכל לשון
 3 השמים בצו חסדו לחיות ארץ: ששם
 דמם | פנים לבבות יושלים ואן קבר:
 4 היט חרפה לשכנטי לעז וקלם למינותיו:
 5 ער מה ידה תאנף לנצח תבשר כמא אש
 6 קארתו: ששון חמקו אל דביתם אשר
 לא ירשו ועל ממלכת אשר לשמך לא
 קראו: פראל את עלב ואת נדו השמו:
 7 אל תופר לנו שטח האלמים מוד ידמיט
 8 רחמקו פי דלות מאד: עורטו אלוה ישעו
 9 על דבר כבוד שמך ותצלת וכפר על מאוטי
 10 למען שמך: לפה ויאמר דביתם את אלהים
 ידע בלים לעיני קמח דם עבדו השוער:
 11 תשא למקו אבתי אסור בגל ודעת דודו
 12 בני חמקו: חישב לשכנטי שבעתים אל
 13 דיקם חרפתם אשר חרשו אדני: ויגחשו
 עקו: וצאן מערתו מדה לך לשלם לדו
 דו כספר ויחמקו:

PSAL. LXXX. ס

1 לכבצת אל ששנים עזת לזכור מזמור: ידע
 ישראל | האויה סג בפאן יתת ישב הפתחים
 2 הישיעה: לשני אפרים | ובלמן ומשה עזרה
 3 את נבחרו וכה לשעשה לנו: אלהים
 4 השיבנו והיה פקו וישעיה: וזה אלהים
 5 צבאו עד מתי עשנת פוזת עמק: והאלים
 6 לחם דימנה ותשקמו פרמית שליש: חשימט
 7 מוק לשכנטי ואיבטי ולעור לנו: אלהים
 8 צבאו השיבנו והיה פקו ותשעיה: פסן
 9 ממערתם חסיע תולש גים ותשעיה: פניה
 10 לפניה ותשלו שרשיה ותמלא ארץ: פש
 11 דים צלה | עשנה חזו אל: חשעה קציתה
 12 עדים ואל מוד ותקחה: לפה פוצת נדויה
 13 וארה על עשיו דדו: יכסמה חזו מיעו
 14 וזה שני תענה: אלהים צבאו שוב טא הנט

36 צדם ואל עליון נאלמו: ותפחה פיהם
 37 ובלשונם יקסלו: ולפם לא ינטן עפו ולא
 38 טמא בבידו: והיא רחום | וכפר ען ולא
 39 ישתית הדפה להשיב אפו ולא יעור נל-
 40 חמרו: ויפס פנימו המה רוח ודלקו ולא
 41 לשוכ: פפה ימדה במדבר וטעיהו בישמן:
 42 וישנו וינפו אל קדוש ישראל החזו: לא
 43 זכרו את דודו וים אשר שלם מפצו: אשר
 44 שם במערתם אתוה ומסחו בשדה צעו:
 45 וירפו לם איהם וטולתם בל שיעון:
 46 ישלח דם שני ואכלם וצפחה חשוחתם:
 47 ותן לחסל ימלם וינעם לארפה: ודג
 48 פפר גפסם ושקמום בחמלו חסר לפד
 49 בעים ומקדום לששום: לשלחם | חזון
 50 אפו עכה: וזעם וצהו משלח מלאכי רעים:
 51 ימלם חזיב לאפו לא יחשו מות נפשם
 52 ודולם לדבר הסוד: ויף על פפר במערתם
 53 ראשו אים פתחיהם: וסע בפאן עמו
 54 וירגם פעה במדבר: ויתם לנטח ולא
 55 פחזו ואת איביהם פשה דם: וימא אל-
 56 בגל קדשו דריו קטה ימטו: ויגרש
 57 מערתם | גים וישלם בתל נחלה וישק
 58 פתחיהם שונט ישראל: וינפו וימרו את
 59 אלהים עליון ועזרו לא שמרו: ויסג ויבדו
 60 פאניהם חפכו פקשה רמיה: ויכעסיה
 61 בבמותם ובסלילים יקמאיה: שמע אלהים
 62 ויחער וימא מאד בישראל: ויש משפן של
 63 ידל שכן פאדו: ותן לשבי עו ותסארו
 64 בידו: וסגר לחיב עמו ובתלוו החער:
 65 ברחו אכלה אש ונחלוהו לא דללו:
 66 פדעו פחב נפלו ואלמתיז לא רבפיה:
 67 ויקפו פישו | אדני פגבר מרונן מיון: ויף
 68 צדו אדור דרפה עלים רון לש: וימאם
 69 פאל יתק וישכט אפרים לא ברו: וימד
 70 את שבת ידה את דר ציון אשר אדבו:
 71 ויין כמ דמים מקדשו פארץ יסדה לעולם:
 72 ויבחר בוד עבדו ותפחה ממלאו צאן:
 73 משד עליון רביא לשעה פיעק עמו וישראל

ההלים עה חנג

3 מִצְדָּקוֹת אֱלֹהִים שָׁמַעְנוּ וּפְדוּתָם וְחַסְדֵיהֶם
 4 סִפְדוּ לָנוּ: לֹא נִכְחָדוּ מִפְּנֵיהֶם לְדֹר אַחֲרָיו
 5 עָשָׂה: וַיִּסַּח עֲוֹנוֹתַי בִּיעֲבֹל וַיְחַדֵּשׁ לִי שֵׁם
 6 בְּיִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי צִדְקָה אֱתֵּן אֶת־אֲזִינוֹתַי לְדֹרֹתֵי
 7 לְבָנֵיהֶם: לִמְנוּ וַיִּשְׁעוּ וְדַע: דֹּר אַחֲרָיו בְּעַם יִלְדוּ
 8 אֶקְמוּ וְחִסְדוֹ לְבָנֵיהֶם: וַיִּשְׁבַּח בְּאֵלֹהִים כְּסֵלָם
 9 וְלֹא יִשְׁכַּח מַעֲלַלְתָּ אֵל וּמַעֲלָתוֹ יִנְצֹר: וְלֹא
 10 יִדְוֶה: אֲפַתְחֶם דֹּר סוּר וְלֹאֵהוּ דֹר לֹא־יִבְחַן
 11 לְפִי וְלֹא־יִנְאָמְרוּ אִידָאֵל רִדוּ: בְּנֵי־אֲפִים
 12 מִשְׁקֵי חִמְלֵי קִשְׁתוֹ וְסִבּוּ פִּיָם קִרְבִּי: לֹא שָׁמַח
 13 פִּיִּי אֱלֹהִים וַיִּדְרֹחוּ לִּי־עֵצוֹ לִלְכֹת: וַיִּשְׁכַּח
 14 עֲלִילוֹתַי וּמַעֲלָאוֹתַי אֱלֹהֵי דָאֵם: כִּנְד אֲבִיתָם
 15 עָשָׂה פִלֵּא בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שִׁדְדֵי־עֵצִים: בָּעַע
 16 יָם וַיַּעֲבִידֵם וַיִּצְרְמִים כְּמִי־נִי: וַיִּחַם בַּעֲנַן
 17 יוֹמָם וּכְלֵי־הַלֵּלִהוּ בְּאוֹר אֱשֵׁוֹ וַיִּבְקַע צִוּים
 18 בַּמִּדְבָּר וַיִּשְׁקַ פְּתֻחֹת רִבְוֹ: וַיִּצְא לִדְוִים
 19 מִסַּע יוֹד מִדְּרוֹת מוֹם: וַיִּסְפּוּ עַד לְחֹמֶר
 20 לוֹ לְמַחֹת עֲלוֹן בְּצִיָּה: וַיִּסְפֹּרֵאל בְּלִבָּם
 21 לְשֹׂאֵל־אֵכֶל נַפְשָׁם: וַיִּדְבְּרוּ בְּאֵלֹהִים אֲמִרוּ
 22 דְּוִיכֵל אֵל לַעֲשׂוֹ שְׁלוֹן בַּמִּדְבָּר: הֵן הִבְדֵּד
 23 צוֹר וַיַּזְבִּי מֵעַם וַחֲלוּם אֲשַׁטְפוּ הַגִּם־לַחַם
 24 וַיְכַלִּיתָם אֲסִיכֹן שֹׂאֵר לַעֲמוֹ: לִכֹּן אֲשַׁמַּע
 25 יְדִיעָה וַיִּחַפְּפוּ וְאֵשׁ מִקִּשְׁתוֹ בַּעֲבֹר גַּם־אֵת עַלֵּה
 26 בְּיִשְׂרָאֵל: כִּי לֹא דִיאֲמִינוּ בְּאֵלֹהִים וְלֹא נִסְחָדוּ
 27 בְּיִשְׁעוֹתָי: וַיִּצַּע שְׁחָקִים מִפְּעַל דְּלִחוֹ שְׁמִיָם
 28 פִתְחוּ: וַיִּמְסְרוּ עֲלֵיהֶם מִן הַאֲבָל דְּהֵן שְׁמִים
 29 טָרוֹן לָמוֹ: לָחַם אֲפִים אֵכֶל אֵשׁ צִיָּה
 30 שְׁלַח לָחַם לְשֹׁבַע: יִשַׁע קִיָם בְּשָׂמִים וַיִּכְבַּד
 31 בַּעֲוֹתֵיָם: וַחֲסָפוּ עֲלֵיהֶם מַעֲשֵׂר שֹׂאֵר וְכֹחֵל
 32 יָפִים עִתָּה פָקַד: וַיִּפְּלֵ בְקִרְבֵּי מַחֲנֵהוּ סָבִיב
 33 לְמִשְׁפָּחוֹתָיו: וַיִּאֲכַלֵּו וַיִּשְׁבַּע מִאֵד וַחֲמוֹתָם
 34 וְלֹא לָחַם: לֹא־יָדָעוּ מִתְּחִילָתָם עַד אֲכָלָם
 35 פִּסְדוּ: וְאֵת אֱלֹהִים וְעַלֵּה כָּהֵם וַיִּדְרֹת
 36 בְּמִשְׁפָּחָם וַיִּדְרֹחוּ יִשְׂרָאֵל הַכִּיעֵ: בְּמַלְוֹתָ
 37 חֲסָא־עַד וְלֹא דִיאֲמִינוּ בְּנִסְלֵאוֹתָיו: וַיִּכְלֵ
 38 בְּחֵל יִמְדָם וְשִׁטְתָם פִּתְחָה: אֲסִי־דָתָם
 39 וַחֲשָׁדוֹ וְשִׁבוּ וַחֲזָרוּ־אֵל: וַיִּפְחֵ פִּי־אֱלֹהֵי

5 וַיִּשְׁפֹּר קִשְׁתוֹ מִגֵּן וַיִּדְבַד וּמַלְחָמָה סִלְוֹ: מִדָּ
 6 אִתָּה אִיד מִדְּרוֹת־טָרוֹן: אֲשִׁיתֵּלֵלוּ אִפְרִי
 7 לֵב נִמְו שְׁטָם וְלֹא־מִצְאֹו כָּל־אֲנִשְׁוֹדֵל
 8 יְדִיעָם: מִבְּעִרְתָּ אִידָו יַעֲבֹל לָחַם וְהִכְבַּ
 9 וְסָם: אִתָּה וְסָדָ אִתָּה וּמִ־עֲמוֹ לַפְּחֵ
 10 מִצָּה אִפְשָׁ: מִשְׁמִים הַשְׁמַעַת דֵּן אִרְוֹ
 11 וַיִּרְאֵה וַשְׁקִיָּה: בְּקָם לְמַשְׁטֵ אֱלֹהִים
 12 לְדַשִּׁיעַ פִּי־עֲשֵׂר־אֶרֶץ סִלְוֹ: בְּרִחֲמֵת אִדָם
 13 חִדְדֵךְ שִׁאֲתָ חִסָּה חֲחָוֹ: מִדָּו וְשִׁעֲלוּ
 14 לְיְדֵיָ אֱלֹהִים כִּי־סָבִיבוּ יִבֹּלוּ שֵׁן לְמוֹרָה:
 15 יִבְצֹו דָח נְתִים סִלְוֹ לְמִלֵּךְ־אֶרֶץ:

PSAL LXXVII ע

1 לְכַמְצַח עֲלִידִיתָיון לְאִסָּף מוֹמְדוֹ: קוֹל אֶ־
 2 אֱלֹהִים וַאֲצַעֲקֵה קוֹלֵי אֱלֹהִים וְהִתְחַן אֵלָיו:
 3 פִּיָם צִיָּה אִדָו יִשְׁוִי יְדִי וְלִיָּה נִגְדָה
 4 וְלֹא חֲסָו מִכֹּהֵה דְרוֹם נַפְשִׁי: אִוְפָה אֱלֹהִים
 5 וְאִרְמִיָה אֲשִׁרְוֵהוּ: וַיִּרְנַסֵּף חִדְוֹ סִלְוֹ:
 6 אִחֻת שְׁמִדוֹת עִתָּה לְפִנְיָו וְלֹא אִדְבֵר:
 7 חֲשִׁבְתִּי וַיִּמָּם מִקָּדָם שְׁלֹחַ עוֹלָמִים: אִוְפָה
 8 מִתִּיָו לְפִלְיָה עִם־לִבִּי אֲשִׁיחֵה וַיִּחַפְּשׂ רִדוֹ:
 9 הַעֲלֵמִים וַיִּסָּו: אִדָוֵי וְלֹא־יִסְתַּף לְצִיָּה עַד:
 10 הַחֲסָם לְכַח חֲסָדוֹ נִבְרַח אִמֵר לִדְ דָּו: הַשְׁכַּח
 11 תִּיָו אֵל אֲסִי־עַפְּסָ פִּיָה חֲחָוֹ סִלְוֹ: וַאֲמֵר
 12 הַלְוִיָּהוּ דָא שְׁלֹחַ יִמְן עֲלוֹן: אִוְפָה מַעֲלָה־
 13 יָה פִּי־אִוְפָה מִקָּדָם פִּלְאָה: וְהַעֲתִי כִלֵּ־
 14 פִּעֲלָה וַיַּעֲלִיתוּךָ אֲשִׁיחֵהוּ: אֱלֹהִים בְּעִתָּה
 15 דְּרַפְּשָׁ לֵי אֵל גְּזוֹל פִּלְאָהִים: אִתָּה הַאֵל
 16 עָשָׂה פִלֵּא הַדַּעַת בַּעֲמִים עִזָּה: נִתְחַלֵּוּ בְּרוּעַ
 17 עַמְּךָ בְּנִי־עַבֵּד וַיִּסְתַּף סִלְוֹ: וַיִּאֲוֹף פִּיָם וְ
 18 אֱלֹהִים וַאֲוֹף פִּיָם וַיִּחֲלוּ אֵת יְדֵוֹ תְרוּמָתָה:
 19 דִּי־מִים עָשָׂתָ קֵל חֲחָוֹ שְׁחָקִים אִתָּה־חֲצִיָּה
 20 יְחִיָּלָם: קוֹל תַּעֲמֹוּ: בְּנִלְבֵּל הַחִדְוֹ כִּרְקִים
 21 תַּחֵל רַגְוֹה וַיִּרְעַשׂ הָאֶרֶץ: בָּם וַיִּרְפָּה וַשְׁבִּילָהּ
 22 בְּמִים רַבִּים וַשְׁבִּילָהּ לֹא טִדְשֵׁ: סִדְחָ כִּצְחָן
 23 עַמְּךָ בְּרַ־מִשְׁחָ וַחֲדָן:

PSAL LXXVIII עא

1 מַשְׁחָל לְאִסָּף דִּיאֲחִסָּה עַמְּו וַחֲדָו דְּרוֹם אֲחֻתָם
 2 לְאִסְרֵיָ: אֲשִׁתָּה בְּמַשְׁלֵל פִּי אִפְיָה וַיִּדְוֹת

PSAL. LXXIII. ע

1 מומד לאסוף אף טוב לשואל אלוים לתי
 2 לנב: ואלי כמעט נטוי תגלו פתן שפכה
 3 אשתי: פי צמתי בזללים שלום ושעים
 4 אחיה: פי אין תצטרף למזם וירא אלם:
 5 בעמל אטש אינמי ועם אדם לא יבוע:
 6 לכן ענ קחמו נאדה יעטף שחת זמם למו:
 7 וצא מחלב עינמי עטוי משפוח לבב: ימקד:
 8 ודדפי טע עשק מפרום דדפי: שתי בשמים
 9 פדים ולשונם תהקף בארץ: לכן ישוב
 10 עפי הים וכי מלא יבועו למו: ואמרו איכה
 11 ידע אל יש דעה בעלון: יהודה אלה ושעים
 12 ושלו עולם השגדלו: אף יק ופתי לבני
 13 ואחוז פקעון פשו: ואדו נטע פל דאם
 14 ותוכחו לנקרם: אם אמרו אספה כמו דזה
 15 דוז פקו בנתי: ואחשבה לדעת זמתי עמל
 16 דא בעמי: עד אבא אל מקדש אל אביה
 17 לאוריהם: אף בחלקה חשית למו ופלחם
 18 למשאות: אף דה לשפה טרע סור רמס
 19 מן פדיות: פתלם מקדוץ אדמי פער וצלם
 20 תבנה: פי ותחמץ לבבי ומלוחי אשתוכן:
 21 ואני בעו ולא אדע גדלות דרתי עמך:
 22 ואני חמד עמך אחות פד ימעי: בעצתך
 23 תמצי ואדו פבד תפגמי: מר בשמים
 24 ועמך ארחסתי בארץ: פלה שאני הלבי
 25 צור לבי ותלך אלוים לעלם: פי דזה
 26 ותקוץ יאבדו הצמיה פל דותה מקד:
 27 ואני קרבה אלוים לי טוב שתי: באדני
 28 דזה מחס לספר פל מאכתיך:

PSAL. LXXIV. ע

1 משפל לאסוף למה אלוים ונתת לנצח יעשן
 2 אשף בצאן מרעוהו: וכי עתה: לתי
 3 קדם גאלת שבת מתקוהו ורצון זה ושלכת
 4 ב: דתימה טעמך למשאות נצח פל דיע
 5 איב פקש: שאני צדתי בקרב מעדו
 6 טוב איתום אחוה: ידע פמיא למעלה
 7 בספק לך קדמות: ועת פתוחה דוד בפשל
 8 ומלפוח ורמון: שלחו טאש מקדשה

לאף חללו משפן שמך: אמרו בלבם נתם
 9 ידו שרנו מל מעד אל פאדו: אדוהי
 10 לא דאנו אף עד נבא ולא איתנו ידע עד
 11 מה: עד מתי אלוים יתקף צר יתקף איב
 12 שמך לנצח: לפה תשיב דוד וימקו משוב
 13 ותקוץ בדה: ואלוים מלכי מקדם פעל לשועת
 14 בקרב הארץ: אחיה סודות בעתה ים שפת
 15 ראשי תפלים על דמם: אחיה רצצת ראשי
 16 ליתון תחנפי למלל לעם לצאים: אחיה בעת
 17 מעון ונחל אחיה וזבשת נדחת אדו: קו
 18 ים אף קו לילה אחיה וזבשת מאד ושמו:
 19 אחיה הצבת פל בבחול ארץ קו ודדפי אחיה
 20 יצחם: וכדחת איב חרף: יהיה ועם נל
 21 לנצח שמך: אלויהו לדת פש תורה דת
 22 עמך אל תשבח לנצח: הנט לפית פד
 23 מלאו משפך ארץ טחח חסם: אל יטב
 24 תך נבלם לעי ואמון חללו שמך: קמה
 25 אלוים יביה יבדו וכי תפתחו מר נל פל
 26 דום: אל תשבח קל צדתי שאן למקו
 27 עלה רמוד:

PSAL. LXXV. ע

1 לנצח אל תשחרת מומד לאסוף שר:
 2 ודוהי קו: אלוים דדוהי וקרב שמך סוף
 3 נלא אחוה: פי דאסוף מעד יאני מילחם
 4 אשפט: נמנים ארץ וכל שביה אלבי חבתי
 5 עפדתי פלה: אמרוו בזללים אל תשלו
 6 ולשעים אל תחמו טון: אל תחמו לפתם
 7 קנכם תדפי כצאר עתק: פי לא מפוצא
 8 ומפער ולא מבודר דרם: פי אלוים שטם
 9 זה ישפל זה דום: פי טס בדי דודו ויק
 10 חר: מלא מסך וכן מה אף שמרה ימפ
 11 ישרה פל ושע ארץ: ואני אפד לעלם
 12 אופרה לארץ יעב: וכל קני ושעים
 13 אדע ויחממה ברת צדיק:

PSAL. LXXVI. ע

1 לנצח בנגלו מומד לאסוף שר: ידע
 2 פדודה אלוים בשואל פתל שמך: ידע
 3 בשלם סופו ומעטו בציון: שפה שפד

החלים עב הנא

17 וְאֵלֶי הִדְרָה אֲפִיר צְדָקָתְךָ לְבָרָה: אֱלֹהִים
 לְפָדְתָנִי מִכַּעֲרֵי יַעַר וְהָיָה אֲבִיר נִסְלֵאֲרָתְךָ:
 18 וְגַם עַד-הַיָּמָה וְשִׁבְחֵי אֱלֹהִים אֶל-תַּעֲבֹבֵי
 עַד-אֲבִיר וְזִשְׁרָה לִדְוֹר לְכָל-יְמֵי נְבִיאֲתְךָ:
 19 וְצִדְקָתְךָ אֱלֹהִים עַד-מְרוֹם אֲשֶׁר-עֲשִׂיתָ בְּלִלֹת
 אֱלֹהִים מִי כְמוֹךָ אֱלֹהִים הִיאִיתָ וְצִדְקָתְךָ
 בְּפֹת וְרֵעוֹת תִּשְׁבַּח תְּחִיטֵי וּמִתְחַלְּמֹת דְּאָרֶץ
 תִּשְׁבַּח תַּעֲלֶנּוּ: תִּרְבֵּי וְדִדְלוֹ וְהִסֵּב תְּחַמְּנֵנִי:
 21 גַּם-אֲנִי וְאֵתְךָ בְּכָל-עַלְלֵי אֲמִיתֵךְ אֱלֹהֵי
 אֲמוֹנֵתְךָ לֵךְ בְּכַפּוֹר קָדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: תִּרְנַנָּה
 22 שִׁשְׁתֵּי בִי אֲמוֹנֵתְךָ וְנִשְׁבַּח אֲשֶׁר-פָּדִיתָ: גַּם-כִּי
 לְשׁוֹנֵי כְלֵי-דָוָם תִּתְּנֶנָּה צְדָקָתְךָ כִּי בִשׁוֹ כִּי
 תִּחַרְךָ מִבְּקִשֵׁי רַעֲוֵי:

PSAL. LXXII. עב

1 לְשַׁלְמֹה וְאֱלֹהִים מִשְׁפָּטֶיךָ לְמִלְחָה הֵן וְצִדְקָתְךָ
 2 לְבַר-מִלְחָה: יִדְוֹן עֲמֶיךָ בְּצִדְקָה וְעִנְיָתְךָ בְּמִשְׁפָּט:
 3 וְיִשְׂאוּ הָיִים שְׁלֹמֹם לְעַם וְתִבְעוֹת בְּצִדְקָתְךָ:
 4 לְשִׁשְׁתֵּי עָשָׂר עָם וְיִשְׁעֵי לִבְנֵי אֲבוֹתָ וְיִדְבַּר
 5 עֲשִׂיךָ: וְיִתְּנָתְךָ עִם-שִׁמְשׁוֹ וְלִשְׁנֵי יְהוָה יִדְוֹ
 6 דְרוֹתֵי: יִדְוֹ כְּמִסַּר עֲלֵינוּ כִּי-בִיָּמִים וְתִתֵּן אֲדָרְךָ:
 7 וְיִסַּח מִיָּמֵינוּ צִדְקָתְךָ וְזֶכֶר שְׁלֹמֹם עַד-כָּל-יְהוָה:
 8 וְיִדְוֹ מִיָּם עַד-יָמִים וּמִפְּנֵי עַד-אֲסֵר אֲדָרְךָ:
 9 לְשִׁנֵּי יִכְרַע צִיָּם וְאֲרִיִּים לְפָנֶיךָ וְיִתְּנוּ: מִלְכֵי
 10 תְּרִישִׁיט וְהִיאִים מִטְּהַר יִשְׁבִּיבוּ מִלְכֵי שִׁבְכָה וְסִבָּה
 11 אֲשֶׁר-יִרְאוּ: וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לֹךְ כָּל-מַלְכִים כִּי-
 12 טָיִם וְעַבְדֵיךָ: כִּי-יִצְלַח אֲבוֹתָ מִשְׁעוֹ וְעַל-
 13 וְאֵת-עַד לֹךְ: יִחַם עַל-כָּל וְאֲבוֹתָ וְנִשְׁאֹר
 14 אֲבוֹתֵינוּ וְיִשְׁעֵי: מִחוּץ וּמִזִּמְתָם תִּגְלֵי נִשְׁאֹר
 15 וְיִקְרַע דָּמִם בְּעֵינָיו: יִדְוֹ וְיִתְּנֵנוּ לֹךְ מִזֶּבֶחַ שִׁבְכָה
 16 וְיִתְּחַלְּלֵנוּ בְּעַדוֹ חֲמִד כְּלָיִים בְּרִכְמֵנוּ: יִדְוֹ
 17 כְּסִפְּךָ בִי אֲדָרְךָ פִּדְיוֹת אֲרִיִּים יַעֲשֶׂה בְּלִבְנֵי
 18 פִּי וְיִצְטָו מִחוּץ כְּעֶשֶׂב הָאָרֶץ: יִדְוֹ שְׁמִי וְ
 19 לְשֹׁלֵם לְשִׁיט שְׁמֵשׁ יִתֵּן שְׁמִי וְיִתְּסֵב בִּי
 20 מִלְּיָמִים וְיִשְׁאֵר: פִּדְיוֹת יִדְוֵה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי
 21 יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ כְּסֵלֹת לְבִי: וְיִתְּנֵנוּ וְשִׁם
 22 כְּסִפְּךָ לְשֹׁלֵם וְיִפְלֹא כְּבִידוֹ אֲדָרְךָ כִּי-אֲדָרְךָ
 23 יִתְּנֵנוּ: וְאֲבוֹתָ: כִּי-תִסְלֹחַ לְדוֹד בְּרִישֵׁי:

28 כְּסֵלֹת חֲלִלְךָ וְסִפְּךָ: חֲסִדֶיךָ עַל-עֲוֹנוֹם
 29 וְאֲלֵימָה בְּצִדְקָתְךָ: יִתְּנֵנוּ כְּסֵפֶר חַיִּים וְעַם
 30 צִדְקִים אֲלֵיפִתּוֹם: וְהָיָה עִם וְכֹאֵב יִשְׁעֵתְךָ
 31 אֱלֹהִים הַשְׁבִּיבֵנִי: אֲדַלְּקֵה שִׁם אֱלֹהִים בְּשִׁיר
 32 וְאֲדַלְּקֵה בְּחִדְוֵה: וְיִתְּנֵנוּ לְדוֹדָה מִשְׁוֹר פִּר
 33 מִדְּוֹן מִפִּי: וְהָיָה עִינֵי שִׁמְרוֹת שִׁשְׁתֵּי אֱלֹהִים
 34 וְיִדְוֹ לְבַבְנוּ: כִּי-שִׁבְעֵי אֶל-אֲבוֹתֵינוּ: יִדְוֵה
 35 וְאֲחֵי אֲבוֹתֵינוּ לֹא-בִדָה: וְיִדְלֹוּהוּ שְׁמִים וְאֲדָרְךָ
 36 יָמִים וְכָל-יְמֵי כָּם: בִּי אֱלֹהִים וְיִשְׁעֵי צִדְקָתְךָ
 37 וְיִתְּנֵנוּ עַד-יִדְוֵה וְיִתְּנֵנוּ שִׁם וְיִשְׁאֵר: חֲרֵב-
 עֲבוֹתֵי יִתְּלֹוּהוּ וְאֲרִיִּים שִׁמֵּי וְשִׁבְעֵי בִּי:

PSAL. LXX. ע

1 לְכַמְּצָה לְדוֹד לְהַפְּרִי: אֱלֹהִים לְהַצִּילֵנִי יִדְוֵה
 2 לְעֲוֹנוֹתֵי חֲטֵאתֵי: יִתְּנֵנוּ וְיִחַרְךָ מִבְּקִשֵׁי נַפְשִׁי
 3 יִתְּנֵנוּ אֲחִיר וְיִפְלֹא חֲסֵפֵי רַעֲוֵי: יִשְׁאֹב-עַל-
 4 עַקְבֵי בְּשׂוֹתָם הָאֲרָמִים יִתְּנֵנוּ: הָאֲחִיר וְיִשְׁוֹ
 5 וְיִשְׁאֵר: כִּי-כָּל-מִבְּקִשֵׁיךָ וְיִתְּנֵנוּ חֲמִד תִּתֵּן
 6 אֱלֹהִים אֲרִיִּים וְשִׁשְׁתֵּי: וְהָיָה עִם וְאֲבוֹתָ
 7 אֱלֹהִים וְיִשְׁעֵי עַל עֲוֹתֵי וְיִסְלֹוּ אֲתָה יִדְוֵה
 8 אֶל-יִתְּנֵנוּ:

PSAL. LXXI. טו

1 כִּי-יִדְוֵה חֲסִדוֹ אֶל-אֲבוֹתֵינוּ לְשֹׁלֵם: בְּצִדְקָתְךָ
 2 תִּתְּנֵנוּ וְיִסְלֹוּהוּ הַיְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְיִשְׁעֵינוּ:
 3 יִדְוֵה לֹךְ: לְצַדִּיק מִעוֹן לְכִיָּה חֲמִד צִדְקָה
 4 לְהוֹשִׁיעֵנִי כִּי-סִלְּוֵי וּמִצְדוֹתֵי אֲתָה: אֱלֹהֵי
 5 שִׁלְמֵנוּ כִּי-יִשְׁעֵי מִפִּי מִשְׁלֵל וְחִמְּךָ: כִּי-
 6 אֲתָה תִּתְּנֵנוּ אֲדָרְךָ יִדְוֵה מִכְּסִי מִעֲשִׂיתֵי:
 7 כִּי-עֲלִיךָ מִכְּסִי מִכְּסֵי מִמֶּנּוּ אֲפִי אֲתָה גִזְוֹ
 8 כִּי תִתְּנֵנוּ חֲמִד: כְּמִסַּח הַיְהוָה לְרַבִּים
 9 וְאֲתָה מִחֲסֵר-עוֹ: וְיִפְלֹא שִׁי תִתְּנֵנוּ כִּי-
 10 הָיִים וְיִתְּנֵנוּ: אֶל-יִתְּנֵנוּ לְעַת וְיִתְּנֵנוּ
 11 כְּכִלֹת פִּי אֶל-יִתְּנֵנוּ: כִּי-אֲמַת אֲרִיִּים לֹךְ
 12 וְיִתְּנֵנוּ נַפְשִׁי וְיִשְׁעֵי חֲרֵב: לְאֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהִים
 13 עִם דְּרֹסֵי וְחִסְשֵׁי כִּי אֵין כְּסֵלֹו: אֱלֹהִים
 14 אֶל-יִתְּנֵנוּ מִמֶּנּוּ אֲתָה לְעֲוֹנוֹתֵינוּ וְיִתְּנֵנוּ:
 15 יִתְּנֵנוּ שִׁמְשׁוֹ נַפְשִׁי יִתְּנֵנוּ חֲרֵב וְכִלְפֵי מִבְּקִשֵׁי
 16 רַעֲוֵי: וְהָיָה חֲמִד אֲתָה וְיִתְּנֵנוּ עַל-כָּל-
 17 וְיִתְּנֵנוּ: שִׁי וְיִתְּנֵנוּ צְדָקָתְךָ כִּי-יִתְּנֵנוּ

34 לִדְבַב בְּשֵׁנִי שִׁמְרֵם הוֹי יִתֵּן בְּקוֹל קוֹל
 35 עוֹ: תִּנְנֵנִי עַל לֵאלֹהִים עַל יִשְׂרָאֵל נִצְחָה וְהוֹי
 36 בְּשִׁחֵתִים: נִרְאָה אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשׁוֹ אֵל
 יִשְׂרָאֵל הוּא יִתֵּן: עוֹ: וְתִצְמַח לֵעַם צְדִיק
 אֱלֹהִים:

PSAL. LXIX. סט

1 לִמְצוֹה עַל שְׁלֹשִׁים לְדוֹד: וְהִשְׁעֵנִי אֱלֹהִים
 2 פִּי אֵיזָה מִיַּם עַד נַפְשׁוֹ: מִבְּעֵינֵי בְּתוֹן מַצְלִיָּה
 3 וְאֵין מַעֲמֵד בְּחַיִּי בְּמַעֲמֵק מָוֶם וְשִׁבְחֵה
 4 שְׁמִיכִי: יִנְעֻשׂ מִקִּרְבִּי סוֹד גִּלְתִּי מִלִּי עֵינִי
 5 מִחַל לֵאלֹהֵי: רַבּוֹ מִשְׁעֵרֵהוּ רֹאשׁוֹ שִׁמְרֵה
 6 זַכָּב עֲצֻמֵּי כַּעֲמִידוֹ אֵיבִי שֶׁלֶךְ אֲשֶׁר לֹא יִגְלוֹתִי
 7 אִז אֲשִׁיב: אֱלֹהִים אֲחִי דַעַת אֲלֹהֵי וְאֲשִׁמְתִּי
 8 מִמֶּה לֹא יִכְבְּחוּ: אֲלֵי נִשְׁוֹ בִּי: יִקְרָה אֲדֵי
 9 יִדְוֶה צְדִיקֵהוּ אֲלֵי נִשְׁוֹ בִּי מִבְּעֵינֵי אֲחִי
 10 יִשְׂרָאֵל: פִּי עֲלִיקוֹ מִשְׁוֵהוּ חֲרָפָה פִּסְחָה
 11 כְּלִפְהֵי פִּי: מוֹדֵד יִדְוֶה לִפְהֵי וְכִבִּי לִמֵּי אִמִּי:
 12 פִּי קָבַחַת בִּיחֻשׁ אֲבֹתַי וְחֲרָפַת וְחֲרָפַת
 13 נִשְׁלַח עֲלֵי: וְאֲבִיבָה בְּעַם נִשְׁוֵה וְחֲרָפַת
 14 לִי: וְאֲחִיבָה לְבִישׁ שֶׁלֶךְ אֲחִי לִבִּי
 15 לְמִשְׁלַח: יִשְׁחָדוּ בִי לִשְׁבִי שֶׁעַד וְעִטְוֶה לְשִׁירֵי
 16 שִׁבְרִי: וְהֵאלֵה חֲסִדֵי לִי: וְהִדְוֶה פִּי רִצְוֹן
 17 אֱלֹהִים פִּי־הַחֲסִדֵי עִמִּי בְּחַמְדֵי לִשְׁעָה:
 18 הַצִּלְתִּי מִיָּמַי וְאֵל אֲנִשְׁוֶה אֲצִלְתִּי מִשְׁוֵה
 19 וּמַעֲמֵק מָוֶם: אֵל אֲשִׁמְתִּי: שְׁוֹלַת מָוֶם
 20 וְאֵל תִּבְלַעַנִי מַצְלִיָּה וְאֵל תִּשְׁמַח עֲלֵי בָרָה
 21 פִּי: עֲנֵנִי יִדְוֶה פִּי טוֹב חֲסִדֵי פִּי־חֲרָמֵי
 22 פִּי: וְאֵל תִּשְׁמַח פִּי־מִן מַעֲמֵק פִּי־צָר
 23 לִי לִמֵּד עֲנֵנִי: קִרְבֵהוּ אֲלֵי נִשְׁוֵה נִלְמַח לִמְעַן
 24 אֲבִי פִי: אֲחִי יִשְׁעֵה חֲרָפֵי וְנִשְׁוֵה
 25 וּמִלְוֵה נִדְוֶה מִלְוֵה: חֲרָפֵה: שְׁוֹבֵה לִי
 26 וְאֲנִשְׁוֶה וְאֲחִי לֵעַד וְאֵין וְלִמְחִמִּים וְלֵא
 27 מַצְוֵה: וְחֲרָפֵה בְּחֲרָפֵה רֹאשׁוֹ וְלִמְחִמֵי לִשְׁוֵה
 28 חֲמֵק: יִדְוֶה שְׁוֹבֵה לִמְחִמֵי לִשְׁוֵה וְלִמְחִמֵי
 29 לְמִקְדָּשׁוֹ: וְחֲרָפֵה עֲמִידוֹ מִרְאֵה וּמְחִמֵי
 30 וְחֲמֵד: שְׁוֹבֵה עֲלֵיהֶם וְעִמִּי וְחֲרָפֵה וְחֲרָפֵה
 31 שְׁוֹבֵה: וְחֲרָפֵה לִשְׁוֵה בְּחֲרָפֵה אֵל
 32 יִדְוֶה: פִּי אֲחִי אֲשֶׁר יִפְחַח דַּמֵּי וְאֵל:

5 אֱלֹהִים וְלִשְׁוֵה בְּמִקְדָּשׁוֹ: שִׁירֵה וְלֵאלֹהִים וְפִי
 6 שְׁוֵה לִי לִדְבַב בְּעִטְוֶה בְּהֵה שְׁוֵה וְעַל לִמְחִי:
 7 אֵין וְחֲרָפֵה דִּין אֲלִמְחֵה אֱלֹהִים בְּמִקְדָּשׁוֹ
 8 אֱלֹהִים: מִשְׁוֵה יִדְוֶה: וְחֲרָפֵה מִצִּיא אֲסִידִים
 9 בְּשִׁחֵתוֹת אֲדֵי טוֹרִים שְׁוֵה צְדִיקוֹה: אֱלֹהִים
 10 בְּמִקְדָּשׁוֹ לִמְעַן עֲמֵק בְּעֵינֵי בְּשִׁמְוֵן מִלְוֶה:
 11 אֲחִי וְנִשְׁוֶה: אֲדֵי שְׁוֵה מִשְׁוֶה מִשְׁוֶה אֱלֹהִים
 12 הוֹי סִיִּי מִשְׁוֶה אֱלֹהִים אֲחִי יִשְׂרָאֵל: נִשְׁוֶה
 13 כִּדְוֶה חֲמֵק אֱלֹהִים נִחְלָהוּ וְנִלְוֶה אֲחִי
 14 מִשְׁוֶה: חֲרָפֵה לִשְׁוֶה הִיכֵן בְּמִקְדָּשׁוֹ לִעַן
 15 אֱלֹהִים: אֲדֵי יִתְרָאֵהוּ מִבְּעֵינֵי צָבֵה רַבּוֹ:
 16 מִלְוֶה צְדִיקוֹה יִדְוֶה: יִדְוֶה וְחֲרָפֵה חֲרָפֵה
 17 שֶׁלֶךְ: אֵין וְחֲרָפֵה בְּתוֹן שְׁוֵה פִּי וְחֵה
 18 חֲרָפֵה בְּמִקְדָּשׁוֹ וְאֲסִידוֹה בְּחֲרָפֵה חֲרָפֵה: פִּי־שֶׁ
 19 שִׁירֵה: מִלְוֶה בְּהֵה וְשֶׁלֶךְ בְּצִלְמוֹ: וְחֲרָפֵה
 20 חֲרָפֵה וְחֲרָפֵה רַבּוֹ: לִפְהֵה: וְחֲרָפֵה
 21 יִדְוֶה נִשְׁוֶה הוֹי חֲמֵד אֱלֹהִים לִשְׁוֵה אֲדֵי
 22 יִדְוֶה לִשְׁוֶה לִפְהֵה: רַבּוֹ אֱלֹהִים רַבּוֹ: אֲדֵי
 23 שְׁוֵה אֲדֵי בְּהֵה חֲרָפֵה לִפְהֵה לִפְהֵה:
 24 שְׁוֵה שְׁוֵה לִחֲרָפֵה מִחֲרָפֵה בָּרָה: וְאֵין טוֹרִים
 25 לִשְׁוֶה: וְהֵה אֱלֹהִים: פִּי־הוֹי אֲדֵי יִם: יִם
 26 יִעֲמֵה לִי יִשְׁוֶה מִלְוֶה: הֵאלֵה לִי
 27 אֵל לְמִשְׁעֵהוּ וְחֲרָפֵה אֲדֵי לִפְהֵה חֲרָפֵה:
 28 אֲדֵי אֱלֹהִים יִתְרָהוּ רֹאשׁוֹ אֲדֵי קוֹדֵשׁ שֶׁעַד
 29 מִחֲרָפֵה בְּחֲרָפֵה: אֲדֵי מִשְׁוֶה אֲדֵי
 30 אֲדֵי מִשְׁוֶה יִם: לִמְעַן חֲרָפֵה חֲרָפֵה
 31 בְּהֵה לִשְׁוֶה בְּלִבְהוֹ מִחֲרָפֵה מִפְהֵה: רַבּוֹ
 32 הַלִּיכֻחֻחֵה אֱלֹהִים הַלִּיכֻחֵה אֵלֵי מִלְוֶה בְּקוֹשׁ:
 33 קִרְבֵהוּ שְׁוֵה אֲדֵי נִגִּים בְּחֲרָפֵה עֲלִמְחֵה וְחֲרָפֵה:
 34 בְּמִקְדָּשׁוֹת בְּרַבּוֹ אֱלֹהִים אֲדֵי מִקְדָּשׁוֹ יִשְׂרָאֵל:
 35 שְׁוֵה בְּנִימֵה: צִעֲוֶה חֵם שִׁירֵה יִדְוֶה רַבּוֹ
 36 שִׁירֵה וְחֲרָפֵה שִׁירֵה בְּחֲרָפֵה: צִעֲוֶה אֲחִי עֵדֵה
 37 עֵדֵה אֱלֹהִים וְחֲרָפֵה עֵדֵה: מִחֲרָפֵה עֵדֵה
 38 וְחֲרָפֵה לִי יִבְרַח מִלְוֶה שִׁירֵה: בְּשֵׁר חֲרָפֵה
 39 עֵדֵה אֲבִירִים: בְּעֵלֵי עֲפִים מִחֲרָפֵה
 40 בְּצִיִּבְכֵי בְּרַבּוֹ עֲפִים לִפְהֵה חֲרָפֵה: יִתְרָהוּ
 41 וְחֲרָפֵה מִן מִצְרַיִם שֶׁשׁ חֲרָפֵה יִדְוֶה אֱלֹהִים:
 42 מִמְּלַחַת חֲרָפֵה שִׁירֵה לֵאלֹהִים וְפִי אֲדֵי מִלְוֶה:

PSAL. LXVI. סו

1 לְמַנְצָה שֵׁר מוֹמֵד לְיָדוֹ לְאֱלֹהִים בְּלִיאָדָּן׃
 2 וַיִּזְכְּרוּ כְבוֹד־שִׁמּוֹ שִׁמְיָהוּ כְבוֹד תְּהַלְלוּ׃ אָמֵן׃
 3 לְאֱלֹהִים מִדְּרֹאֵם מַעֲשֵׂהוּ פִּי כִּי עָלָה יִבְרָאֵהוּ׃
 4 לֵךְ אֲבוֹתַי׃ בְּלִיאָדָּן׃ וְשִׁתְּחוּ לָהּ וַיּוֹמְרוּ׃
 5 לֵךְ וַיִּמְרוּ שִׁמְךָ סִלָּה׃ לִבֵּנוּ וְרָאָה מַסְעֵלוֹת׃
 6 אֱלֹהִים תִּרְאֵה עֲלִילָה עַל בְּנֵי אָדָם׃ דַּפְּקֵ יָם׃
 7 לִיבֶשֶׁה בַּיָּדַי יַעֲשֵׂהוּ בְּהַגֵּל שָׁם מַשְׁחֹתָיו׃
 8 מִשָּׁל בַּמַּדְבָּר׃ וְשָׁלֵם עֵינָי בְּנָוִים תַּצְפִּינֵהוּ׃
 9 הַסְּרִיסִים׃ אֲלֵי יְרִימֵהוּ לְמוֹ סִלָּה׃ בְּרַבֵּי עַמִּים׃
 10 אֱלֹהֵי הַדְּשִׁמְעוּ קוֹל תְּהַלְלוּ׃ הַשָּׁמַיִם נִשְׁשָׁנוּ׃
 11 בְּחַיִּים וְלֹא־תָנוּן לְמַטֵּי תְּלַלְטֵ׃ בְּרֵי בַחֲנָנֵנוּ׃
 12 אֱלֹהִים צַדִּיקֵנוּ צִדְקָתְךָ נִסְפָה׃ וּבְחַמְדֵנוּ בַּמַּעֲשֵׂה׃
 13 שְׁמִיתָ מַעֲשֵׂהוּ בַּמִּתְנִי׃ וְדִרְבַּת אֱשֵׁר לְהִאֲשִׁי׃
 14 בְּאֶרֶץ כַּאֲשֶׁר וּבְמִצְרַיִם וְתוֹצִיאֵהוּ לְחוּץ׃ אֲנִי אֵל׃
 15 מִתְּהַיָּהוּ בַעֲלוֹת אֱשֵׁר לָהּ מִדְּרֹ׃ אֲשֶׁר פָּצָה׃
 16 שַׁפְּתֵי דַבְּרָתֵי צִדְקָתִי׃ עֲלִיתָ מִיָּדַי אֵלֶיךָ׃
 17 לָךְ עִם קְדוֹת אֱלֹהִים אַעֲשֶׂה בְּךָ עִם עַמִּי׃
 18 סִלָּה׃ לִבֵּי שְׁמֵנוּ׃ וְאִסְפְּדָה בְּלִיאָדָּן אֱלֹהִים׃
 19 אֲשֶׁר עָשָׂה לְנַפְשִׁי׃ אֵלֹהִים פִּי קָרָאתִי וְרוּחִים׃
 20 תַּחַת לְשׁוֹנֵי׃ אֵן אֲבִדְתִּי בְּלִבִּי לֹא יִשְׁמַע׃
 21 אֲדַבֵּר׃ אֲכֵן שְׁמַע אֱלֹהִים הַקְּשִׁיב בְּקוֹל תַּפְלִיתִי׃
 22 בְּרוּךְ אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא־הִסִּיר תַּפְלִיתִי וְחִסְדּוֹ׃
 מאתי׃

PSAL. LXVII. סז

1 לְמַנְצָה בְּנִגְלוֹת מוֹמֵד שֵׁר׃ אֱלֹהִים יִחַנֵּנוּ׃
 2 וַיְבָרְכֵנוּ יְהוָה פִּינָה אֲחֵנוּ סִלָּה׃ לְדַעַת בְּאֶרֶץ׃
 3 יִדְבָּרֵנוּ בְּכָל־עַמִּים וְשִׁוְעוּ׃ יִדְוּ עַמִּים׃ אֱלֹהִים׃
 4 יִדְוּ עַמִּים בְּלִים׃ תִּשְׁמַחַ וַיְרַנְּנוּ לְאַמִּים בְּרֵי׃
 5 תִּשְׁשַׁט עַמִּים מִיָּדוֹ וְלַאֲמִים׃ בְּאֶרֶץ פְּתָחִים׃
 6 סִלָּה׃ יִדְוּ עַמִּים׃ אֱלֹהִים יִדְוּ עַמִּים בְּלִים׃
 7 אֶרֶץ נִתְחָה יִבְלֵה יְבָרְכֵה אֱלֹהִים אֲלֵינוּ יִבְרַכֵּנוּ׃
 8 אֱלֹהִים וַיִּרְאֵה אֲוֹרֵהוּ בְּלִיאָדָּן׃

PSAL. LXVIII. סח

1 לְמַנְצָה לָדָד מוֹמֵד שֵׁר׃ יָקָם אֱלֹהִים וַיִּצְחַד׃
 2 אֲבוֹתָיו וְהִטִּי מַשְׁחֵהוּ מִפְּנֵי׃ בְּהַמְּחֵה עֵשָׂן׃
 3 תִּהְיֶה דְבָרָם יִדַּע מִפְּנֵי אֱשֶׁר יִבְרָאֵהוּ וְשָׁעִים׃
 4 מִפְּנֵי אֱלֹהִים׃ וְצִדְקָתָם תִּשְׁמַחַ וְעַלֵּה לִסְתֵי׃

9 עֲזָרְתָה לִי וּבְצֵל נִפְתָּח אֲרָן׃ דַּבְּרָה נִשְׁשֵׁי׃
 10 אֲחִירָתִי בִּי תִמְכֹּה יִמְנֶנֶה׃ וְהַפְּדֵה לְשׂוֹאֵה׃
 11 יִבְלֶשֶׁנוּ נַפְשֵׁי יִבְרָאֵהוּ בְּחַזְקוֹתֵינוּ דָּאֶרֶץ׃ יִתְדֵה׃
 12 עַל־יַד־חֲרוֹב מִתָּה שְׁעִים דְּרֹ׃ וְהַפְּדֵה לְשִׁמְחָה׃
 בְּאֱלֹהִים וְתִהְיֶה לְהַשְׁבֵּנוּ בֹּ פִי אִסְרֵ פִי׃
 וְדַבְּרֵה שֵׁר׃

PSAL. LXIV. סז

1 לְמַנְצָה מוֹמֵד לָדָד׃ שְׁמַע אֱלֹהִים קוֹלִי׃
 2 בְּשִׁיחַ מִפְּנֵי אֲבוֹתַי חַיִּי׃ הַסְּרִיסֵי מִפְּנֵי׃
 3 מַעֲשִׂים מִתְּשִׁיבַת שְׁעֵי אֲוֶן׃ אֲשֶׁר שָׁנַנְתָּ בְּחֹדֶב׃
 4 לְשִׁנָּה וְדַבְּרָה חֲסֵם וְרֵם מִרֹ׃ לִיחַת בַּמַּסְתִּיחִים׃
 5 חֵם פְּתָחַם יִתְדֵהוּ וְלֹא יִרְאֵהוּ׃ וְהַקְּדֵה לְמוֹ׃
 6 דְּבִי דַע יִסְפְּדָה לְמִטְּחֵן מִקְשִׁים אֲמִרוֹ מִי וַיִּתְדֵה׃
 7 לְמוֹ׃ וְחִשְׁשׁוּ עֲלֵיךָ חֲמֵנוּ חֲשַׁשׁ מִחֲפַשׁ וְקָרַב׃
 8 אֱשֶׁר וְלִבֵּי עַמְּךָ׃ וַיִּלֵּם אֱלֹהִים חַץ פְּתָחִים׃
 9 וְהִי מַפְתָּח׃ וְכִשְׁלֹחַ עֲלֵמוֹ לְשִׁנָּה וְחִנְדֵהוּ׃
 10 בְּלִיאָדָּן בָּם׃ וַיִּרְאֵהוּ בְּלִיאָדָּן וַיִּתְדֵהוּ פֶּעַל׃
 11 אֱלֹהִים וְתַעֲשֶׂהוּ הַשְׁמֵלוֹ׃ תִּשְׁמַח צְדִיק בַּיָּדֵהוּ׃
 וְחִסֵּה בֹ וְיִתְדֵלֵהוּ בְּלִיאָדָּן׃

PSAL. LXV. סח

1 לְמַנְצָה מוֹמֵד לָדָד שֵׁר׃ לָךְ דְּמִיָּה תְהַלְלוּ׃
 2 אֱלֹהִים בְּצִוּוֹן לָךְ יִשְׁלַח־נְדָר׃ שְׁמַע תַּפְלִית׃
 3 עֲדִיף בְּלִיאָדָּן יִבְרָאֵהוּ׃ דְּבִי עֲוֹת נְבִדֵי מִנִּי׃
 4 פִּשְׁעֵי אֲתֵה תַפְסֹחַם׃ אֲשֶׁר׃ וְהַבְּרַךְ וְהַקְּרִיב׃
 5 יִשְׁכַּן חֲצִרְךָ מִשְׁבַּע בְּנֵיבֵה בְּתֵה קוֹשׁ הַיְמִנֵה׃
 6 טוֹהַת׃ וְצִדְקָה תִעֲשֶׂה אֱלֹהִים יִשְׁעֵי מַנְצָה׃
 7 בְּלִיאָדָּן וַיִּם חֲזָקִים׃ מִכֵּן דְּרִים בְּבוֹר׃
 8 טָאֵר בַּמַּדְבָּר׃ מִשְׁפַּחַת׃ וְשִׁאֵן יָמִים שִׁאֵן׃
 9 בְּלִיתִים וְדִמְיוֹן לְאַמִּים׃ וַיִּרְאֵהוּ וְשִׁבֵי קִצְוֹת׃
 10 מִחֲחִירָה מוֹצֵא בְּךָ וְעִבֵר תִּרְנֵן׃ פְּקִדֵה׃
 11 דָּאֶרֶץ׃ וְהַשְׁלֵלְהָ רַחַת תַּעֲשֶׂהָ פֶּעַל אֱלֹהִים׃
 12 מִלֵּא מִים חֲסִין יִנְגַם בִּי כֵן חִיבֵה׃ וְתִלְמֵה׃
 13 וְהִי סוֹחַ נְדִידָה בְּרִיבִים תַּמְנִיגָה צִמְחָה׃
 14 חֲבִירֵה׃ עֲשֶׂהוּ שְׁנַת מוֹתְהָ וְהַמְּגִלְהָ תַעֲשֶׂהוּ׃
 15 יִשְׁכַּן יִשְׁכַּן יִשְׁכַּן מוֹתֵהוּ מִדְּרֹ תִלֵּל בְּעֵשֶׂה תַחֲזִיקֵה׃
 16 לְבַשׁ כִּיסִים׃ וְהַצֵּאן וְעַמְּקִים יַעֲשֶׂהוּ בְּרֵי וְרַעֲשֵׁה׃
 אֲחִירָתִי׃

עזרת מצר וְשׂוֹאֵת וְשׂוֹשֵׁת אִדָּם׃ בְּאַחַם נִעְשָׂה׃
יְהִי וְהָיָה לְיָמֵינוּ צְדִיק׃

PSAL LXI. ס

לְמִסְכָּח׃ עַל־תַּלְתֵּי לַחַד׃ שְׁמֵחָ אֱלֹהִים רַחֵם׃
וְהַגְשִׁיבָה הַשְּׁלֶחַת׃ מִצִּבְיָה הָרָצָף׃ אֱלֹהֵי אֲדָמָה׃
בַּעֲשָׂה לִי בַּצַּחֲדִים מִצְדֵי חַסְדֵיךָ׃ כִּי־רָדִיתִי׃
מְדַחֵה לִי מַגְדִּילֵנוּ מִצַּחֲדֵי אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ׃
שְׁלָמִים אֱלֹהִים בְּחַד־מִנְחָתְךָ סֶלָה׃ בְּרַחֲמֵיךָ אֱלֹהִים׃
שְׂמַחֵת לַחַדְדֵי נִזְוַת יִשְׁרָאֵל וְרַחֵם שְׂמִיךְ׃ יָמֵינוּ׃
עַל־יְמֵי מַלְכֵךְ וְחַסְדֵיךָ שְׁמַחֵנוּ כְּמֹדֵד לַחַד׃
לִשְׁבַח שְׁלָמִים לִפְנֵי אֱלֹהִים חַסֵּד וְרַחֲמֵינוּ מִן הַצָּרִים׃
בְּרַחֲמֵיךָ שְׂמִיךְ לְעַד לְשִׁלְמֵי לְחַד וְחַס׃ יָם׃

PSAL LXII. ס

לְמִסְכָּח עַל־יַחְזֶקֶן מִמֹּד לַחַד׃ אֵךְ אֱלֹהִים׃
דַּמְיָה בְּשֵׁי מִצְדֵי וְשׁוֹשֵׁת׃ אֵךְ דְּהֵא צָרִי׃
וְשׁוֹשֵׁתִי מִצְדֵיךָ לֹא־אֲפַסֵּם רַבִּי׃ עַל־צָרִי׃
וְהַדְחֵנִי עַל־אֵישׁ וְהַדְחֵנִי מִכָּלֶם כִּי־עָזַר נַפְשִׁי צָרִי׃
וְהַדְחֵנִי׃ אֵךְ מִשְׁמָרְךָ׃ וְיָצֵא לְהַיִּחַי רַחֲמֵינוּ׃
לִבִּי בְּסֹד יִבְרַח וְיִבְרַחֵם יְהוָה לְכָל־סֶלָה׃ אֵךְ׃
לְאֱלֹהִים דַּמְיָה בְּשֵׁי בְרַמְפֵי הַצָּרִים׃ אֵךְ דְּהֵא צָרִי׃
צָרִי וְשׁוֹשֵׁתִי מִצְדֵיךָ לֹא־אֲפַסֵּם׃ עַל־אֱלֹהִים׃
יִשְׁעֵי וּבְכֹחַ צָרֵינוּ חַסֵּדֵי בְּאַחַם׃ בַּעֲשָׂה בָּנוּ׃
בְּכָל־עַתָּה׃ עִם שְׂשׂוֹנוֹ לִפְנֵי לִבְנֵי אֱלֹהִים׃
מִיְדֹחֲעֵם סֶלָה׃ אֵךְ׃ הַגֵּל בְּנֵי אֲדָמָה בְּנוֹנוּ׃
פְּלִי אִישׁ בְּמִאֲמֹנִים לְעֵלֹת דְּהֵא מִגֵּב לַחַד׃
אֶל־חַבְטֹחֵנוּ בַעֲשָׂה וּבְגֹל אֶל־יְהוָה יְהִי׃ כִּי־
יִטַּב אֶל־שִׁירֵינוּ לֵב׃ אֲחִינוּ׃ דַּבֵּר אֱלֹהִים שְׂמִיךְ׃
וְשְׂמַחֵנוּ כִּי־עָזַר לְאֱלֹהִים׃ וְהֵךְ אֲדָמָה חַסֵּד׃
כִּי־רַחֲמֵינוּ שְׂמִיךְ לֹאֵשׁ בְּמִשְׁחָנוּ׃

PSAL LXIII. ס

מִמֹּד לַחַד פְּדוּתָהּ בְּמִדַּר הַדְחֵה׃ אֱלֹהִים׃
אֵלֵינוּ אֱלֹהֵי אֲשֶׁר־חָדַד צִמְחָה לָנוּ׃ וּבְשֵׁי בְּנֵי לָנוּ׃
בְּשֹׁר בְּאֶרֶץ צִדֵי וְעֵינֵינוּ מִלִּפְנֵי בְּנֵי בְּשֵׁי׃
חַיִּיתָנוּ לְרַחֵם עָמָּה וּבְכֹחֵךְ׃ כִּי־טוֹב חַסְדֵיךָ׃
מִדַּיִם שְׁמִירָתֵנוּ וּשְׂבַחֲךָ׃ בְּן אַבְרָהָם בְּנוֹ׃
בְּשִׁמְךָ אִשָּׁה כִּשְׁׂ׃ כִּמֵּן חֵלֶב הַשֶּׁן הַשְּׂבִיעַ׃
בְּשֵׁי וְשִׁפְתֵינוּ תִּבְחַח וְהַלֵּשׁ׃ אֶבֶן־חַבְטֵיךָ׃
עַל־צִיָּעַ בְּאֲשֶׁר־מוֹח אֲדָמָה בְּנוֹ׃ כִּי־רָדִיתִי

וְשִׁמְךָ אֲדָמָה לְדָמוֹ׃ וְהַגְשֵׁל מִיָּמִינוּ׃
אֵלֵינוּ מִכּוֹחֵנוּ מִצְדֵינוּ׃ וְהַגְשֵׁל מִשְׁעָלֵנוּ אֲנוּ׃
וּמֵאֲשֵׁר וְיָמִים הַשְּׂשֵׁנִי׃ כִּי־דָה אֲדָמָה לְשֵׁשׁ׃
תַּחַד עַל עֵינִים לֹא־שִׁשְׁעִי וְלֹא־חַפְצֵיךָ הַדְחֵה׃
בְּלִישְׁתֵּן רַחֲמֵינוּ וְיִשְׁכַּח עֲשֵׂה לְקִרְבָּנֵיךָ הַדְחֵה׃
וְהַיִּחָה הַדְחֵה׃ אֱלֹהִים׃ צִמְחָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל׃
וְהַיִּחָה לִשְׁכַח כִּי־רַחֲמֵינוּ אֶל־יְהוָה כִּי־פָדָה אֲנוּ׃
סֶלָה׃ יִשְׁכַּח לִשְׂכַח יְהוָה כְּפֶלֶס וְיִסְכַּח עַד׃
דָּה׃ וְיַשְׁכַּח בְּסִדָּם הַדְחֵה בְּשִׁמְחוֹתֵנוּ כִּי־
כִּי־שְׂמִיךְ׃ וְהַיִּחָה הַדְחֵה הַשְּׂחֵק לָנוּ תִּלְעַל לְכָל־
צָרִים׃ עַד אֱלֹהֵי אֲשֶׁר־הָיָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׂבָּחֵנוּ׃
אֲדָמָה חַסֵּד וְרַחֲמֵינוּ אֱלֹהִים רַחֵם בְּשִׁירֵינוּ׃
אֶל־יְהוָה וּפִתְחֵנוּ שְׂמִירָתֵנוּ עִמָּה וְיַשְׁכַּח בְּחֵלְךָ׃
וְהַדְחֵנוּ מִצָּרֵינוּ אֲדָמָה׃ הַפָּנָח פִּתְחֵנוּ הַסֵּךְ׃
שְׂמִירָתֵנוּ וְיִלְכֹד בְּנַאֲמֵינוּ וּמֵאֵלֵינוּ מִשְׂבָּחֵנוּ וְיִשְׂכַּח׃
כִּי־חַסְדֵינוּ כִּי־חַסְדֵינוּ וְרַחֲמֵינוּ וְיַשְׁכַּח כִּי־אֱלֹהִים׃
מִשְׂבָּחֵנוּ בְּיַעֲקֹב לֵאמֹר הַרְצָף סֶלָה׃ וְיַשְׁכַּח׃
לִשְׂכַח יְהוָה כְּפֶלֶס וְיִסְכַּח עַד׃ דָּה׃ יַשְׁכַּח׃
לְכָל אֶבֶן־לֹא יִשְׂבָּע וְיִלְעֵם׃ וְהַגֵּל אֲשֶׁר־
עָזַר וּבְכֹחֵךְ חַסְדֵיךָ חַסְדֵיךָ כִּי־רַחֲמֵינוּ מִשְׂבָּחֵנוּ לִי׃
וּמֵאֵלֵינוּ בְּנוֹנוּ׃ כִּי אֱלֹהֵינוּ אֲדָמָה כִּי־אֱלֹהִים׃
מִצְדֵיךָ אֱלֹהֵינוּ חַסֵּד׃

PSAL LX. ס

לְמִסְכָּח עַל־שִׁשְׁשׁ עֲדַת מַכָּח לַחַד לְלַמֵּד׃
בַּצָּרִים׃ אֵת אִישׁ גְּדוֹלִים וְאֲדָמָה צְדִיקָה׃
וְשִׁב וְחַד וְיָדֵינוּ אֲדָמָה בְּנִיאֲמֵנוּ מִלִּפְנֵי שְׂמִיךְ׃
עַד אֱלֹהֵינוּ׃ אֱלֹהִים וְחַסְדֵינוּ כִּי־צִמְחָה אֲשֶׁר־
הַשְּׂכֵיב לֵנוּ׃ וְהַעֲשֵׂה אֲנוּ כִּי־פַחְמֵנוּ רַחֵם׃
שְׂמִירָה כִּי־מִטְהַר׃ וְהַיִּחָה עַמְּךָ קִשְׁיָה וְשְׂמִירָתֵנוּ׃
כִּי־חַסְדֵינוּ׃ וְחַסְדֵינוּ לִפְנֵינוּ לִפְנֵינוּ כִּי־לְחַסְדֵנוּ׃
כִּי־שְׂמִיךְ קִשְׁטֵנוּ סֶלָה׃ לְמִשְׁן יְהַלְכֵנוּ חַסְדֵינוּ׃
וְהַשְּׂשֵׁה יִמְכֹר וְעֵבֶם׃ אֱלֹהִים׃ דַּבֵּר בְּקִשְׁטֵנוּ׃
אֲנֵלֵנוּ אֲנֵלֵנוּ שְׂכֵם וְעַמֵּךְ סֹחַ אֲמֵנוּ׃ לִי־
גִּלְעָד׃ וְלִי מִשְׁחָה וְאֲמֵנוּ מִעַן רַחֵם וְהַיִּחָה׃
מִיְדֹחֲעֵנוּ׃ מִיָּאֵן׃ לִי דַבֵּר עַל־אֲדָמָה אֲשֶׁר־לָנוּ׃
כִּי־עַל־כִּלְיֵינוּ פִלְשַׁת הַחַרְוָעֵינוּ׃ כִּי וְיִבְלֵנוּ עַד׃
מִצָּרֵנוּ כִּי־טוֹב עַד־אֲדָמָה׃ הִלְאֵאֲמֵנוּ אֱלֹהִים׃
וְיִשְׁכַּח וְלֹא־רַחַם אֱלֹהִים בְּצִמְחָנוּסֵנוּ׃ הִלְאֵלֵנוּ

תהלים נו נח נט

1 לוי על אלהים נדדתי אשלם תודות לך: פי
 14 הצלת נפשי ממות הלא תגלי מתי לחייתך
 לפני אלהים פאר החיים:

PSAL. LVII. ט

1 למסכת אל תשתחית לזר מכתם ברחו
 2 מפני שאל במערה: חנני אלהים חנני
 פי בך חסדי נפשי ובצל פנפשו אחסו
 3 עד יעב הית: אקרא לאלהים עליון לא
 4 נצח עליו: שלח משמים וישמע תרה
 שאפי סלה שלח אלהים חסדו ואמתי:
 5 נפשי ותוד לבא אשפנה לזמנים פראים
 6 שניהם תניח ותציל לשונם תרב תודה: תמה
 על השמים אלהים על פל הארץ פחדו:
 7 אשר דבתי: למעמי בפה נפשי פה לפני
 8 שיהו נפלי בחוכה סלה: קמן לבי אלהים
 9 כן לבי אשריה ואמרה: עדה כבוד עדה
 10 הפל וכבוד עדה שחר: אודך בעמים ואדני
 11 אופר בלאמים: פרגל ערשמים חסדך
 12 וערשוקים אמתי: תמה על שמים אלהים
 על פל הארץ פחדו:

PSAL. LVIII. טו

1 למסכת אל תשתחית לזר מסתם: האמנם
 2 אלה צדק תפרח משמים השפט בני אדם:
 3 את כלב עלה תפעלון פארץ חסד ידכם
 4 תפסקו: וזו ישעים מרחם ויש מצטן דברי
 5 כובו חסד למו פדמת חסדו של פלו פרו
 6 תיש האם אום: אשר לא ישמע לכל
 7 מלשנים חזר חסדים מרפם: אלהים דרס
 8 שנימו בפניו מלועת פסילים נחץ ויהיה:
 9 ויפאסו כמרים ותאכס למו ידך תצ פמי
 10 וחמלו: פמו שפאל תמס ידך נל אשת
 11 ברחו שמשו: פמם יבטו סדוים אמד
 12 פלו תי פמי חרוך ששענו: תמח צדיק פרי
 חודה נקס פלמו ירחץ פום הרשע: ויאמר
 אדם אד פרי לצדיק אך יש אלהים שמים
 פארץ:

PSAL. LIX. טז

1 למסכת אל תשתחית לזר מכתם בשלה שאל

7 תרעד יבא מי ותכספי פלצות: ואמר מריתן
 8 לי אבר פיהו אשפה ואשפנה: דפה אודך
 9 מדי אלקי במדבר סלה: אודשה מלט לי
 10 מרח סעה מסעו: פלע אדני פלג לשונם
 11 פרי אודי תמס תרב פעו: ימס ולילה
 12 יסוככה על חומותי ואן ועמל בקרבה: תוד
 13 בקרבה ולא ימש מרחבה תוד ומרמה: פי
 לא ארוב תרמי ואשא לא משאוי על תגיל
 14 ואחר מפני: ואודה אש פפני אלוני
 15 ומדעי: אשר תוד נחוק סד פמה אלהים
 16 סדך פתשו: ישלחו ולימו ירה שאל
 17 דים פדעה במתם בקרם: אני אל אלהים
 18 אקרא יהיה וישעני: עב ובר וצדקים
 19 אשריה ואמרה ושמע קולי: פדה בשלום
 20 נפשי מקרב פרי פים ויו עפדי: שמע
 21 אל ויעם ושב קדם סלה אשר אן
 22 תלסוד למו ולא ורא אלהים: שלח תוד
 23 בשלמו חל פיתו: חלך מחסות פי
 24 וקב לפי ופי דמי לשמן תמה פתוחו:
 25 השלך על יהוה ויהי ואלךך אריתן
 26 לשלם לט לצדיק: ואודה אלהים ותודם
 27 ללא שוח אש דמים ומרמה לרי חצי ימדם
 ואי אסח פו:

PSAL. LVI. ט

1 למסכת עליונת אלה דוקס לזר מסתם
 2 פחה אודו פלשום פת: תפני אלהים פרי
 3 שאפי אש פל דים לום לתעני: שאפי
 4 שודי פל דים פרי פים לחמים לי מוט:
 5 יום אדא אני אלקי אמנת: פאלהים אדל
 6 דסו פאלהים פתוחי לא אדא מדי עשה
 7 פלו לוי: פל דים דפי תצטני על פל
 8 מלשנים לע: ערו וצפית דפה עקב
 9 לשוח פאש קו נפשו: על אן פלט למו
 10 פאת עפם: הוד אלהים: כף ספרה איה
 11 שמה דמעני בחדך ולא בסתחך: ויו
 12 ישו איני אודו בום אקרא ויהיעני פרי
 אלהים לוי: פאלהים אדל דס פדה אדל
 13 דס: פאלהים פתוחי לא אדא מדי עשה אדם

1 אֲדַבְרָה יְעַ מִפִּי שֵׁשׁ וּמִפִּי צֶדֶק מִלֵּה: 5
 2 אֲדַבְרָה מִלִּדְבַר-יְצִלַע לִשְׁן מִרְמֵה: 6
 3 יִתְצַו לִמְצוֹ דַחְוֵה וְיִסְתַּח מִלְּפָנֵי יְהוָה: 7
 4 וְיִסַּח מִלִּפְנֵי יְהוָה וְיִסְתַּח מִלְּפָנֵי יְהוָה: 8
 5 וְיִסַּח מִלִּפְנֵי יְהוָה וְיִסְתַּח מִלְּפָנֵי יְהוָה: 9
 6 עֲשׂוּ יְעַ מִפְּתָיו: 10
 7 אֲלֹהִים בְּטוֹחֵי בְּחוֹסֵי אֲלֹהִים עֲלֵם יְעַ: 11
 8 יְשַׁלֵּם בְּיַד עֲשֵׂי (אֲבָהָה) שִׁמְךָ מִיֵּשֶׁב נְגַד
 9 הַיְדֵי:

PSAL. LIII. כג

1 לְמַסְכַּח מוֹסַד לְדָוִד: 1
 2 בְּלִבִּי אֵין אֱלֹהִים הַשְׁוֹחֵה הַדְּחִינִי עַל אֵין
 3 עֲשֵׂה-טוֹב: אֱלֹהִים מְשַׁלֵּם הַשְׁקִיף עַל-בְּנֵי
 4 אָדָם לְרֹאחַ יְהוָה מְשַׁלֵּם רֵשַׁע אִד־אֱלֹהִים:
 5 כִּי יִחַד לְגִבּוֹרֵי אֵין עֲשֵׂה-טוֹב אֵין עַם
 6 אִחָד: הֲלֹא יִדְעוּ פִּלְעֵלֵי אֵין אֲכָלֵי עֵצִי אֲכָלֵי
 7 לֶחֶם אֱלֹהִים לֹא יִרְאוּ: שֵׁם פְּתוּחַ פִּתּוּחַ לֹא יִרְאוּ
 8 הַיְהוָה פִּתּוּחַ בְּיַד אֱלֹהִים פִּתּוּחַ עֲצֻמֹת חַנּוּן הַיְמִשְׁחָה
 9 בְּיַד אֱלֹהִים מִסֵּם: מִיִּתְּן מִצִּיּוֹן אֲשֶׁר־הוּא
 10 יִשְׁאֵל בְּשׁוֹב אֱלֹהִים שׁוֹמֵר עַמּוֹ לְעַלְיָן
 11 יִשְׁאֵל יִשְׂרָאֵל:

PSAL. LIV. כד

1 לְמַסְכַּח פְּגִיטוֹ מְשַׁלֵּם לְדָוִד: בְּטָמֵי הַיְסוּסִים 1/2
 2 וְהִאֲמַר לְשֵׁאֵל הֲלֹא לְדָוִד מִסְתַּח עֵפֶס: אֱלֹהִים 3
 3 בְּשִׁמְךָ הַיְשִׁיעַ וְהַסְתַּח הַדְּחִינִי: אֱלֹהִים 4
 4 שְׁמַע תְּשַׁלְּחֵה הַיְסוּסֵי לֹא-יִסְתַּח: בְּיַד יְהוָה 5
 5 כִּי עָלֵי וְיִרְצִיעַ בְּקִשְׁתִּי בְּקִשְׁתִּי לֹא שָׁמַע
 6 אֱלֹהִים לְעַמּוֹ סֵלָה: וְהָיָה אֱלֹהִים עֵז לִי 7
 7 אֲדַבְרָה בְּסִבְבֵי בְּקִשְׁתִּי יִשׁוֹב רֹעַ לְשׁוֹרֵי אֲבִימִיךָ 8
 8 הַצְמִיחֵם: בְּמִדְבָּה אֲזַבְּחֵה לְךָ אֲדָהָה שִׁמְךָ 9
 9 יִדְהָה פִּתּוּחַ: בְּיַד מַלְאַחַּה הַיְגִלֵי וְהַיְגִלֵי
 10 רֹאחֵה עֵי:

PSAL. LV. כה

1 לְמַסְכַּח פְּגִיטוֹ מְשַׁלֵּם לְדָוִד: וְהִאֲמַר אֱלֹהִים 1
 2 תְּשַׁלְּחֵה וְאֵל-תְּשַׁלְּחֵם מִתְּחִילֵי: הַיְשִׁיבֵה לִי 3
 3 וְעַתָּה אֲדָהָה בְּשִׁדְוֵי וְהִאֲמַר: מִיֵּל אֵיבֵי כִפְסֵי 4
 4 עַכְתָּה יִשַׁע בְּיַד יְהוָה עַל אֵין וְכִפְסֵי תִשְׁמַעֵנִי: 5
 5 לְכִי יִחַל בְּקִרְבִי וְהִמַּחַח מִחַ מִשְׁלֹו עֵלֵי: יִדְהָה 6

17 עַל-יְדֵי: וְהִאֲמַר שְׁמַחַח מוֹסַד וְיִשְׁלַח הַיְסוּסֵי 17
 18 אֲדַבְרָה: אִם-יִדְהָה נִגְבַּ וְיִרְצֵה עֵצִי וְעַם 18
 19 מִכִּסְיֵים הַיְקִיף: פִּתּוּחַ שְׁלֹחַת בְּרַעַה וְלִשְׁמֹו 19
 20 תְּצַמַּח מִרְמֵה: תִּשְׁבַּח בְּאִדְוֵה תִפְרֵה בְּכָרְאֵיךָ 20
 21 תִּתְקַן-יְדֵי: אֱלֹהֵי עֲשֵׂי וְהַחֲלִשְׁתִּי וְיִשְׁלַח 21
 22 הַיְדֵה אֲדָהָה כְּמוֹ אֲבִימִיךָ וְהִאֲמַר עֵלֵיךָ: 22
 23 בְּיַד יְהוָה וְהִאֲמַר אֱלֹהֵי פִתּוּחַ וְהִאֲמַר מִשְׁלֹו 23
 24 וְהִאֲמַר יִדְהָה וְכִפְסֵי וְעַם יִדְהָה וְהִאֲמַר בְּשִׁעַ 24
 25 אֱלֹהִים:

PSAL. LI. נא

1 לְמַסְכַּח מוֹסַד לְדָוִד: בְּטָמֵי אֵין הַיְסוּסֵי 1
 2 בְּאִדְוֵה אֵל-פִּתּוּחַ: חֲמֵי אֱלֹהִים בְּחִסְדְּךָ 3
 3 כִּי יִחַד לְגִבּוֹרֵי מִדְבָּה: וְהָיָה בְּכִסְיֵי מִשְׁלֹו 4
 4 וְכִפְסֵי מִשְׁלֹו: בְּיַד יְהוָה אֵין אֲדָהָה וְהִאֲמַר 5
 5 כִּי יִחַד לְגִבּוֹרֵי אֵין אֲדָהָה וְהִאֲמַר עֵלֵיךָ: 6
 6 וְכִפְסֵי מִשְׁלֹו וְכִפְסֵי מִשְׁלֹו וְכִפְסֵי מִשְׁלֹו: 7
 7 וְכִפְסֵי מִשְׁלֹו וְכִפְסֵי מִשְׁלֹו וְכִפְסֵי מִשְׁלֹו: 8
 8 אֲמַחַח הַפְּתוּחַ בְּשִׁדְוֵי וְכִפְסֵי הַיְסוּסֵי וְהִאֲמַר 9
 9 תְּשַׁלְּחֵה מִכִּסְיֵי מִשְׁלֹו וְכִפְסֵי מִשְׁלֹו וְכִפְסֵי מִשְׁלֹו: 10
 10 תְּשַׁלְּחֵה מִשְׁלֹו וְכִפְסֵי מִשְׁלֹו וְכִפְסֵי מִשְׁלֹו: 11
 11 הַיְסוּסֵי מִשְׁלֹו וְכִפְסֵי מִשְׁלֹו וְכִפְסֵי מִשְׁלֹו: 12
 12 מִדְבָּה בְּאִדְוֵי אֱלֹהִים וְהִאֲמַר עֵלֵיךָ בְּקִרְבִי 13
 13 אֵל-תְּשַׁלְּחֵה מִכִּסְיֵי מִשְׁלֹו וְכִפְסֵי מִשְׁלֹו: 14
 14 מִכִּסְיֵי הַיְשִׁיבֵה לִי מִשְׁלֹו וְכִפְסֵי מִשְׁלֹו: 15
 15 חֲמֵי מִשְׁלֹו וְכִפְסֵי מִשְׁלֹו וְכִפְסֵי מִשְׁלֹו: 16
 16 אֲדָהָה יִשׁוֹב: הַיְגִלֵי מִשְׁלֹו וְכִפְסֵי מִשְׁלֹו: אֲדָהָה 17
 17 תְּשַׁלְּחֵה וְכִפְסֵי מִשְׁלֹו וְכִפְסֵי מִשְׁלֹו: אֲדָהָה 18
 18 תְּשַׁלְּחֵה וְכִפְסֵי מִשְׁלֹו וְכִפְסֵי מִשְׁלֹו: בְּיַד יְהוָה 19
 19 וְכִפְסֵי מִשְׁלֹו לֹא יִרְצֵה: וְכִפְסֵי מִשְׁלֹו וְכִפְסֵי 20
 20 לְשִׁדְוֵי לְכִפְסֵי מִשְׁלֹו וְכִפְסֵי מִשְׁלֹו: 21
 21 אֲדָהָה בְּשִׁדְוֵי מִשְׁלֹו וְכִפְסֵי מִשְׁלֹו: 22
 22 אֲדָהָה בְּשִׁדְוֵי מִשְׁלֹו וְכִפְסֵי מִשְׁלֹו: 23
 23 מִכִּסְיֵי מִשְׁלֹו:

PSAL. LII. נב

1 לְמַסְכַּח מְשַׁלֵּם לְדָוִד: בְּטָמֵי וְהִאֲמַר הַיְסוּסֵי 1
 2 וְכִפְסֵי מִשְׁלֹו לִי אֲדָהָה אֵל-יְהוָה וְהִאֲמַר: 3
 3 מִדְבָּה תְּשַׁלְּחֵה בְּרַעַה וְכִפְסֵי מִשְׁלֹו: 4
 4 הַיְסוּסֵי תְּשַׁלְּחֵה לְשׁוֹרֵי פִתּוּחַ מִשְׁלֹו וְכִפְסֵי מִשְׁלֹו:

תהלים נ חמה

4 גם בְּנֵי אֱלֹהִים יִחַד עֲשִׂי וְאִבְנוּ: פִּי יִדְבֵר
 5 חֲכִמִּים וְדַגְתָּ לִּפְי תְּבוּנָתוֹ: אִפְסָה לְמַשֵּׁל אוֹתוֹ
 6 אִפְסָתָה בְּכָבוֹד וְדָדוּתוֹ: לְפָנָה אֵימָה בְּיָמָיו רַע עָשָׂה
 7 עָקְבֵי יִסְבְּעוּ: הַבְּטוּחִים עַל הַחִלְמִים וְבִרְבַּע עֲשׂוּם
 8 יִתְהַלְלוּ: אֲחָ לֹא־פָדָה וַיִּפְדֶּה אִישׁ לֹא־יִתְּנָה
 9 לְאֱלֹהִים פְּסוּדוֹ: וַיִּבְרַךְ פְּדִינָם בְּנִשְׁמֹת וְחָלֵל לְעוֹלָם:
 10 וַיִּחְרַעַד לְצַחַח לֹא יִהְיֶה הַשְּׁחִתוֹ: בִּי יִרְאֶהוּ
 11 הַחֲכִמִּים וַיִּמְחוּ יָחַד כִּסְלֵי וְבַעַר יִאֲבֹדוּ וְעוֹבֵד
 12 לְאֱלֹהִים חִילָם: קָרַבָם בְּחִימוֹ וְלְעוֹלָם
 13 מִשְׁפָּתָם לָחוֹד רָדוּ קְרָאוּ בְּשִׁמְרוֹתָם עַל אֲדֹמָתוֹ:
 14 וְאָדָם בִּיקֵר בְּלִילֵיךָ נִמְשַׁל פְּדֹמָתוֹ כְּדָמוֹ: וְהוּ
 15 דָּבַם כִּסְלֵי לָמוֹ וְאֲחִירָיוֹם וּבְסִידִים יִרְצֵה סִלְהוֹ:
 16 בְּצִיאָה לְשֹׂאֵל שְׁחוֹמֹת יַעַם וַיִּחְדוּ בָם יִשְׂרָאֵל
 17 לְבַבְךָ וְגִוְהֹם לְעֵלֹת שְׂאוֹל מִבְּלִי לוֹ: אֲחָ־
 18 אֱלֹהִים יִפְדֶּה בְּשֵׁשׁ מִד שְׂאוֹל בִּי יִקְרָבֵה סִלְהוֹ:
 19 אֵל תִּירָא בְּרִעְשֵׁר אִישׁ בְּרִיעֻבָה כְּפֹד בִּירוֹ:
 20 כִּי לֹא בְּמֹתוֹ יִקָּה הַבַּל לְאִירֹד אֲחִירָיו כְּבֹדוֹ:
 21 כִּי־נִשְׁפָּט פְּדִינָיו וַיִּבְרַךְ וַיִּחְדַּךְ בְּרִיעֻבֵי קָדוֹ:
 22 תִּבְאֵ עַד־יָחוּד אֲסִיתוֹ עַד־צַחַח לֹא יִרְאֶה אוֹדוֹ:
 23 אָדָם בִּיקֵר וְלֹא־יִכַן נִמְשַׁל פְּדֹמָתוֹ כְּדָמוֹ:

PSAL. L.

1 מוֹמָדוֹ לְאִסְפָּה אֵל וְאֱלֹהִים יְהוָה דָּפַר וַיִּקְרָא־
 2 אֶרֶץ מְשׁוֹדֵד שִׁמְשׁ עַד־מָבֹא: מִצִּיּוֹן מְכַלֵּל־
 3 יֵשׁ אֱלֹהִים הַדּוֹפֵעַ: יְבֹא אֱלֹהֵינוּ וְאֵל־חֹרֵשׁ
 4 אֶשׁ־לִשְׁנוֹ תִּחַלֵּל וּסְכִימָה נִשְׁעָה מֵאוֹד: יִקְרָא־
 5 אֵל־הַשָּׁמַיִם מֵעַל וְאֵל־הָאָרֶץ לִינוֹן עֲשֵׂה: אֲסַפֵּר־
 6 לִי חֲסִדוֹ בִּירוֹ בִּירוֹ עַל־יְרֵכָה: וַיִּגְדֹּה שִׁמְשׁ
 7 צִדְקָה בְּרֵאֱלֹהִים וְשִׁפְטָהּ הִיא סִלְהוֹ: שִׁמְשֵׁה־
 8 עֲשֵׂה וְרִאֲפָדָה יִשְׂרָאֵל וְאֶעֱיִדָה בְּךָ אֱלֹהִים
 9 אֱלֹהֵיךָ אֲבִי: לֹא עַל־בִּרְיוֹךְ אִיכִיחֶךָ וְעַל־רִיחֶךָ
 10 לִגְבוּרָה וְחֵדוֹ: לֹא אֶקְחָה מִבְּחִיחֶךָ פֶּן מִמְּכִיחֶךָ
 11 עֲשִׂיתִים: כִּי־לִי מִלְּחִימַיִךְ פְּדֹמָתוֹ בְּדַחֵר־
 12 אֱלֹהֵי: יִדְעִיחֵה בְּלִשְׁתֵּי הַיָּם חוּז שִׁדְי עַמְּדִי:
 13 אִם־אֶעֱבֵד לְאִרְצֵךָ קָדוֹ כִּי־לִי חָלָל וּמְלֹאָה:
 14 הַיִּחַלֵּל בְּיַד אֲבִירִים חָם עֲשִׂיתִים אֲשִׁיתָה:
 15 וְכִי לְאֱלֹהִים תִּחְדָּה וְשִׁלְמֵם לְעִלְיוֹן מִדְּבָרֵךְ:
 16 וַיִּקְרָא בָּם צִדְקָה אֲתִצְעֶה וְהַבְּטִי: וְלִישְׁעוֹ
 17 אֲכַבֵּר אֱלֹהִים מִדְּרִיחֶךָ לְכֹסֶף חָזַן וְחִשָּׂא בִּירוֹ

10 שְׁמִיתָ בְּאֶרֶץ: מִשְׁפַּחַת מִלְּחִמָה עַד־קֶצֶה
 11 דְּרָאָךְ קִשְׁתָּ יִשְׂרָאֵל וַיִּצְעַךְ תִּחַת עֲבֵלֹת יִשְׂרָאֵל
 12 בְּאֵשׁ: וְדִפְּסוּ דַעַת פִּי־אֲבִי אֱלֹהִים אֱלֹהִים
 13 בְּנֵי־הָאָדָם בְּאֶרֶץ: יְהוָה צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁבֵּר־
 14 לֵב אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלְהוֹ:

PSAL. XLVII. מו

1 לְמִסְפָּחָה לְבַנְיָמִן מוֹמָדוֹ: עַל־הָעַמִּים
 2 תִּקְשַׁרְךָ בְּרַעֲיוֹתֵינוּ לְאֱלֹהִים בְּקוֹל רִפְיָה: כִּי־
 3 יִהְיֶה עֲלֵינוֹן כְּדָם מִלֵּךְ צִוֹל עַל־פִּי דְרָאָךְ:
 4 יִדְבֵר עַמִּים פְּחוּתֵי הָאָדָם תַּחַת רַגְלֵינוּ:
 5 יִבְרַח לֵט אֲחָ תִּתְחַלְתֵּנוּ אֲחָ נֹאֵל יַעֲקֹב אֲשֶׁר־
 6 אֲרַב סִלְהוֹ: עֲלֵה אֱלֹהִים בְּחֻדְשֵׁה יְהוָה בְּקוֹל
 7 שֹׁשֶׁרֶץ: וַיִּפְרֹ אֱלֹהִים וַיִּפְרֹ לְמַעַנְתּוֹ וַיִּפְרֹ:
 8 כִּי מִלֵּךְ בְּלִדְרָאָךְ אֱלֹהִים וַיִּפְרֹ מִשְׁפָּחֵי: מִלֵּךְ
 9 אֱלֹהִים עַל־נֵזֶם אֱלֹהִים יִשְׁבֹּן עַל־פִּסְאֵה קִשְׁלוֹ:
 10 לְרִיבֵי עַמִּים וְנִסְבְּסוּ עִם אֱלֹהֵי אֲבוֹתָם כִּי־
 11 לְאֱלֹהִים מַגִּידֵי אֶרֶץ מֵאוֹד נִעְלָה:

PSAL. XLVIII. מח

1 שִׁד מוֹמָדוֹ לְבַנְיָמִן: צִוֹל יְהוָה וּמְגִלָּל
 2 מֵאוֹד בְּעַד אֱלֹהֵינוּ וְדְרָקִישׁוֹ: יִפְהוּ טוֹף מִשִּׁשׁ
 3 בְּלִדְרָאָךְ דְּרָאָךְ יִפְרֹ צִפּוֹן לְרִיחֵ מִלֵּךְ
 4 רָבִי: אֱלֹהִים פִּרְמִיטֵתִיהָ יִדְעַת לְמַשְׁבֵּב: כִּי־
 5 הִפֵּה הַבְּלִיטִים נִוְעֵד עֲבֹד יְהוָה: הִפֵּה רֵאוֹ
 6 בְּן הַמִּדְבָּר נִבְרָה כִּפְחוֹ: וְעֵדָה אֲחוֹתָם שָׁם
 7 דָּלַל בְּיִלְלוֹהֵם: בְּרוּחַ קְרוֹם הַשָּׁפַר אֲבִירָה
 8 וְחִישִׁשׁוֹ: פִּי־אֲשֶׁר שִׁמְשֵׁה וְפִן רִאֲיוֹ בְּעִיר
 9 יְהוָה צְבָאוֹת בְּעַד אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יִבְנֶה
 10 עַד־עוֹלָם סִלְהוֹ: דִּמְיֵנוּ אֱלֹהִים חֲסוּךְ בְּקִרְבֵּךְ
 11 הַיִּבְלָקוֹ: מִשְׁמָחֵנוּ אֱלֹהִים בְּן תְּהַדְרָתוֹ עַל־
 12 קְצֵרֵי אֶרֶץ צִדְקָה מֵאֵהָ יִמְקָה: יִשְׁמַח וְרֵ־
 13 צִיּוֹן תִּגְלֶה בְּטַח יְהוָה לְמַעַן מִשְׁפָּחֶיךָ:
 14 סוֹף צִיּוֹן הַקְּסוּפָה סוֹדוֹ מִגְּלִיחֵה: שְׁחָ־
 15 לְפָנָם לְחִילָה פִּסְגָּה אֲרַמְבוּתִיהָ לְמַעַן תִּסְפֹּר
 16 לְחוֹד אֲחוֹתָ: כִּי־וְהוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וְעַד
 17 וְהוּ יִתְנַתֵּנוּ עַל־מַחַת:

PSAL. XLIX. מט

1 לְמִסְפָּחָה לְבַנְיָמִן מוֹמָדוֹ: שְׁמֵנוּ אֲחָ פִּלֵּי
 2 הָעַמִּים רִאֲיוֹנוֹת כִּי־לִישְׁבֵי חָדָו: גַּם־בְּנֵי אָדָם

לְאִיִּךְ בְּמַנְתּוֹ: קִבְּצָה עֲדוּתָהּ לְנוֹ וְהָיִט לְמַעַן 21
חֲסִדָּהּ:

PSAL. XLV. כה

1 לְמַכְצַח לְבַבִּי לְרָחֵם מִלְּפָנֶיךָ מְשַׁלֵּל שׂוֹד
2 וְיִדְוֶה: וְהָיִט לִי וְיָסֵר טֹב אֶבֶר אֵי מַעֲשֵׂי
3 לְמַלְאֵךְ לְשׁוֹנֵי עַמִּי וְסִפֵּי מִדָּוִד: יִשְׁעֶיךָ
4 מִבְּנֵי אֲדָמָה הַצֶּקֶף תָּן בְּשִׁסְתוֹתֶיךָ עַל־עַן בְּרַחֲמֶיךָ
5 אֱלֹהִים לְשֵׁלֹם: הַעֲדוּ דַבְּרֶיךָ עַל־יַדְּךָ בְּנֹד
6 וְדַבְּרֶיךָ וְדַבְּרֶיךָ: וְהִרְוֶיךָ וְצִלָּה רַבֵּךְ עַל־
7 דָּבָר אֲבָת וְעַשְׂתָּ בְּרַחֲמֶיךָ וְחַיֵּית טַהֲרֵית יַמִּינֶיךָ:
8 הַצֶּקֶף שְׁלֵטִים עֲפָתִים וְתַחֲרֹף יִפְלֵי בְּלִבִּי אֹיְבֵי
9 הַמַּלְאֵךְ: כִּסְאוֹךָ אֱלֹהִים עַל־עַן שִׁבְתָּ מִשֹּׁד
10 שָׁבַת מִלְּמַחְרָה: אֲרִיסֵת צִדִּיק וְחַשְׁבֵּת רָשָׁע
11 עַל־עַן וּמְשַׁחֵךְ אֱלֹהִים אֱלֹהֶיךָ שִׁמְךָ שִׁשְׁוֹן
12 מַחְסֶיךָ: מִן הַאֲדָמָה קִבְּצֵיתָ מִלְּבַנְדוֹתֶיךָ
13 מִן־הַדְּחָלִי שֶׁן מִנִּי שַׁמְדוֹתֶיךָ: בְּנֵית מַלְאָכִים
14 בְּיִשְׁתוֹתֶיךָ כִּבְּרָה שְׁגַל לְיָמֶיךָ בְּחַם אֹשֶׁר:
15 יִשְׁמְעֵיתָ הָיָה וְחַיֵּי אֲנֹכִי וְשִׁבְתִּי עַפְּפֵי בְּיַחַד
16 אֲבִיךָ: וְהָיָה וְהַקֶּלֶךְ יִסְתַּף לִי הָיָה אֲבִיךָ
17 וְהַשְׁתַּחֲוִי לִי: וְתִדְבַר וּבְמַחֲבֵה פִּנְקֵי וְחֵלֶךְ
18 עֲשִׂיתִי עִם: מִל־פְּסִידָה מִן־מַלְאֲךָ פְּסִידָה
19 מִשְׁפֹּצֵצָה וְדֹב לְמַשְׁהָ: לְקַבְּצָה תִּחְלֵי לְמַלְאֲךָ
20 בְּחֵלֶת אֲחִירָה וְעִרְוִיהָ מִשְׁבֹּחַ לָךְ: וְחַבְלָה
21 מִשְׁבֹּחֶיךָ תִּגַּל חִמְיָהּ בְּדָבַר מַלְאֲךָ: וְתִשָּׂא
22 אֲבִיךָ יְהִי בְּמֶךָ וְתִשְׁחַבֵּל לְשׁוֹנֵים בְּכָל־
23 וְדִבְרֶיךָ: אֲפִירָה שִׁמְךָ בְּלִבִּי וְדָד עַל־עַן
24 עֲפָתִים וְדַבְּרֶיךָ לְעֵלִים וְעַד:

PSAL. XLVI. כו

1 לְמַכְצַח לְבַבִּי קִבְּצָה עַל־עַלְמוֹת שׂוֹד: אֱלֹהִים 2
2 לְנוֹ מַחֲסֵה וְעַן עֲזָרָה בְּצָרָת כַּמְצָא מִכָּאֵד:
3 עַל־עַן לֹא־יִמָּא דְבִיבֵי אֵיךְ וּבְמַט רָחִים
4 בְּלֵב יַמִּים: יְהִי יְהִי יְהִי מִמֶּנִּי וְיַעֲשֵׂה דְרִים
5 בְּאֲחֻזֵי סִלְהָ: מִדָּ סִלְהָ יִשְׁמְעוּ עֵד
6 אֱלֹהִים קוֹשׁ מַשְׁמַע עֲלוֹךְ: אֱלֹהִים בְּרַחֲמֵי
7 בְּלִיחֵימֵי עֲזָרָה אֱלֹהִים לְשִׁבְתִּי בְּקֶדֶךָ: הָיָה
8 גַּיִם מִמֶּנִּי מַמְלַחַת תָּן בְּקִלְוֹ וְחַבֵּי אֵיךְ:
9 יְהִי צַבֵּאוֹת עֲפָתִים מַשְׁבֵּב לֵט אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
10 סִלְהָ: לְבִיחֵי מַעֲשֵׂיתָ יְהִי אֲשֶׁר־שָׁם

2 מִיִּשׁוּ מִרְמָה וְעִלְהָ הַסְּלִמִּי: מִן־אֵיךְ
3 אֱלֹהֵי מִשְׁכָּנֵי לְבָבוֹ וְתַחֲרֵי לְפָנֶיךָ אֲחִירָךְ
4 בְּלַחֲזֵי אֹיְבֵי: שְׁלֹחַ אֱלֹהֵיךָ וְאֲמַחֲרֵךְ הַמַּחֲ
5 יַחֲוֵי וְיִחַיֵּי אֱלֹהֵיךָ וְהָלֵךְ מִשְׁפַּחְתֶּיךָ:
6 וְהַטְּאָה וְאֵל־מַחֲסֵה אֱלֹהִים אֵל־עַל שְׁמִיחָה
7 לְבַבִּי וְהַדְּבָר בְּכַפּוֹר אֱלֹהִים אֱלֹהֵי: מִדָּ
8 תִּשְׁתַּחֲוִי וְיִסְתַּף וְיִמָּא וְיִשְׁמַע לְבַבִּי הַדְּחָלִי
9 לְאֱלֹהִים מִן־עַד אֲדָמָה יִשְׁעֵיתָ פִּנְי וְהָלֵךְ:

PSAL. XLIV. מד

1 לְמַכְצַח לְבַבִּי לְרָחֵם מִלְּפָנֶיךָ אֱלֹהִים וְאֹמְנֵי 2
2 שְׁמִיעֵנִי אֲחִירָתִי סִפְדֵּלְתִי עַל־עַלְמוֹת בְּיַמִּים
3 יַמִּי קָדָם: אֵיךְ וְיִדְּבֵי גַיִם הַדְּרִשׁוֹת וְחַפְצֵי
4 יָדַע לְאֵפָתִים וְתַשְׁלָחִים: פִּי לֹא סִדְּפָם
5 יִרְשָׁו־אֵיךְ חִרְפֵּם לְאֵדָה־שִׁעִי לְמוֹ בְּיַמִּי
6 וְהַדְּבָר וְאִד פְּתִיָּה פִּי רִצְיוֹם: אֵיךְ־דָּא מִלְּפָנֶיךָ
7 אֱלֹהִים צִוֵּה יִשְׁעוֹת יַעֲקֹב: בָּרַךְ צִדִּיק בְּנַפְחָה
8 בְּשִׁמְךָ נִסִּים קִמְמֵי: פִּי לֹא בְקַשְׁתִּי אֲבָחַת וְחִרְפִּי
9 לֹא תִשְׁעֵנִי: פִּי הַדְּשִׁיעֵנִי מִכְּפָרִים וּמִשְׁמִיטֵי
10 רִבִּי־שִׁית: בְּאֱלֹהִים הַחֲלֵט כָּל־דָּאִים וְשִׁמְךָ
11 לְעֵלִים מִדָּה סִלְהָ: אֲחִירָתִי וְחַבְלָמִי וְלֹא־
12 תִּצָּא בְּאֲבָחֵימִי: תִּשְׁמַע אֲדוֹר מִן־צֶדֶק
13 וּמִשְׁמִיטֵי שִׁעֵי לְמוֹ: רִחֲמֵי מִצָּן מִכָּאֵד
14 וּבְגַיִם וְרִחֲמֵי: וְחַבֵּי עַפְּפֵי בְּלִבִּי וְלֹא־
15 רִבִּית בְּמַחֲוִירֵים: וְתִשְׁמַע הַדְּפָה לְשִׁמְעֵי
16 לְעַן וְקוֹלִם לְמִחֲבִיתִי: וְתִשְׁמַע מִשְׁלֵי בְּגַיִם
17 מִדָּ רֵאשׁ בְּאֵפָתִים: מִן־דָּאִים פְּלַמְרֵי גַיִם
18 וְהַשֵּׁת פִּנְי בְּפָרְסִי: מִקֵּל מַחֲרָף וּמַנְחַף מִפְּנֵי
19 אֹיְבֵי וּמַחֲרָבִים: פְּלִיחֹת בְּאֲחֻזֵי לֹא־שִׁחַחְתָּ
20 וְלֹא־שִׁעֵרְתִּי בְּמִיחֵיךָ: לֹא־סָבֹג אֲחִירָה לְבַבִּי
21 וְחַם אֲשִׁירְתִּי מִן־אֲחִירָה: פִּי דִּפְתַח בְּמַלְאָכִים
22 וְחַם וְחַבֵּי עֲלוֹתִי בְּמַלְמוֹת: אִם־שִׁחַחְתָּ
23 שָׁם אֱלֹהִים וְתַשְׁלֵי נְפִישֵׁי לֹא־וֹד הָיָה
24 אֱלֹהִים וְהַדְּרִיחַת פִּי הָיָה וְעַלְמוֹת לֵב:
25 פִּי־עֲלִיךָ הִדְּבַעַן כָּל־דָּאִים וְחַבֵּי מִצָּן
26 מִבְּחֵה: עֲדָה וְלִפְנֵי וְיִשְׁוֹן אֲדָרְתִּי וְהַקֶּצֶה
27 אֲחִירָתִי לְכַפּוֹ: לְמַה פְּתַח חִסְדִּי תִשְׁפַּח
28 עֲנִיתִי וְחַבֵּי: פִּי שְׁחָה לְעַפְּפֵי נְפִישֵׁי דְבִקָּה

3 ביום רעה ימלטה דודה: דודה ישמרה
 ודודה יאמר בארץ ואי תחמדו בנפש אימו:
 4 דודה יסעודו על עשוי חיי כל משפחתי יסכה
 בחלוי: אני אמרתי דודה חנני רחמה נפשי
 כי תטאחי קחי: אימי אמרו רע לי מתי
 ימרו ואמר שמנו: ואבדתי לראות אשד
 ידפי לבו יקפץ און לו פנא לדחף ידפו:
 8 ידו עלי תגלחשו כל שסא עלי ידושבו רעה
 לי: דם יגליל לצוק בן האשו ששב לא
 10 יסוף לקום: גם אש שלומי אשר בטוחתי
 בן אוכל לחמו הגדיל עלי עקב: ואשה דודה
 חנני תגזימי ואשלמה להם: בזאת ידעתי
 כי תצטת פי פי לא ידע אימי עלי: ואני
 בחצי תמכת פי ותצבתי לסוף לעולם: צדק
 דודה אלה ישאל מעולם ועד העולם
 אמן ואמן:

PSAL. XLII. מ

1 למלפני מסוד לודי: פאל תשרג על
 2 אסקרים פן נפשי תשת אלקי אלהים:
 3 צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אמא
 4 ואראה פני אלהים: דודתי עלי דמעי להם
 5 ומס תללה פאמו אלי כד יאום איה אלהי:
 6 אלה אופרה ואשפטה עלי נפשי פי אעט
 7 פשו אידים עד פית אלהים בקול דה וחדה
 8 דבון חנני: מד השתחווי נפשי ותדמי
 9 עלי דודתי לאלהים פי עד אדפי ישערה
 10 פתי: אלה עלי נפשי תשתחוה עלין אופיה
 11 כסוף דה ודמונים מתי מעט: תדום
 12 אל תדום קדא לקול צפוחי כל משפחתי
 13 וגלוי עלי עברי: ימס וצלה דודה וחסדי
 14 ובעלה שדה עמי תפלה לא חיי אמייה
 15 לאל סלע למה שתחתי לפני יד אלקי
 16 כלחץ איבי: פצחו ונצמתי חרפתי צדתי
 17 בארס אלי כד יאום איה אלהי: מד
 18 תשתחווי נפשי ומד תחזמי עלי דודתי
 19 לאלהים פי עד אדפי ישערה פי ואדפי:

PSAL. XLIII. מג

שפטי אלהים וידיה ימי מגו לא דח

10 תשמחני: סלמתי לא אפחד פי פי איה
 11 עשיתי: דם מעלי נקח כמנהג דה אני
 12 כליתי: בחלוצה על עון יסרת אש ותמס
 13 פלש חמיו און דגל כל אדם סלה: שמעה
 14 תפלו: דודה ושעתי דה חיה אל דמעי
 15 אל תחשו פי נר אנכי עפוק תושב כל אדפי:
 16 השע מפני ואכלתי פטרם אלקי ואיני:

PSAL. XL. מ

1 למלפני מסוד לודי: קחי קחי דדה וט
 2 אלי ושמע שעתי: ויעלי מפד שאון
 3 כשתי דודן וימס על סלע רגלי פים אשתי:
 4 ותלץ בפי אשר חדש תודה לא לחיט ירא
 5 רים וירא ויכסו פיה: אשרי דבם אשר
 6 של דדה מנשו ולא סכה אלהים ולשו
 7 מוכ: רוח עשיתי ואתה דדה אלהי נסל איה
 8 וחרטתי אלהי און שוף אלקי צדדה
 9 ודודה סכמו מספר: וכן ומסרה לא
 10 הצפה אימים פתי לי עלדה וחטאה לא
 11 שאתי: אז אמרתי דודי סחוי בנמלד ספר
 12 פדוב עלי: לעשות רצוה אלהי הצפתי
 13 ודודתי ברוך מעי: פשוה צדק בקול רב
 14 דה שפתי לא אכלא דדה איה דעה:
 15 צדקה לא כפתי: ברוך לפני אמתי
 16 והשועתי אמרתי לא כחיתי חסדתי ואמתי
 17 לקול רב: איה דדה לא חכלא חכמה
 18 מפני חסדתי ואמתי חמדי יצתי: פי אש
 19 עלי רעות עד דאן מספ השניתי עשתי ולא
 20 כלתי לראות פנמו משערת ואשתי רפי
 21 עובמי: רעה דדה לחלילי דדה לעורתי
 22 דחשה: יבשו וחרפו יחוי מבקשי נפשי
 23 כפחתי יסנו אחוד ויפלו ופשו רעתי:
 24 שמו על עקב נשום דהארים לי רחמי
 25 רחמי: ששעתי ושלמה בך כל מבקשי
 26 אמרו רמזי יגד דדה אדפי השועתי:
 27 ואני ען ואבון אדפי יושב לי עורתי
 28 ומסלתי איה אלקי אלתא:

PSAL. XLI. מא

למלפני מסוד לודי: אשרי משפיל אלהי

PSAL. XXXVIII. לו

1 מִזְמוֹר לְדָוִד לְהַזְכִּיר: יְהוָה אֱלֹהֵי בְרִיאָתוֹ
 2 חֲסִידָיו וּבְחַמְדוֹת יִשְׂרָאֵל: כִּי הִצִּיחַ נַחֲשׁוֹר
 3 בִּי וַיִּחַדֵּחַ עָלַי יְהוָה: אֵין מָרוֹם בְּבִשְׂרִי מִפְּנֵי
 4 וַעֲמִדוֹ אֵין שָׁלוֹם בְּעֲצָמַי מִפְּנֵי חַטּוֹתַי: כִּי
 5 שָׁעִט עֵצֶם רַשָׁע פְּמִשָּׂא כְבֹד וַיִּכְבְּדוּ מִפְּנֵי:
 6 הִבְאִישׁוּ נַפְשׁוֹ חַמְדוֹ מִפְּנֵי אֱלֹהֵי: נִשְׁתִּי
 7 שְׂדֵחִי עַד כְּאֵף: כִּל הַיּוֹם לָדָר הִלְכִיתִי: כִּי
 8 כִסִּי מֵלֵא נִקְלָה וְאֵין מָרוֹם בְּבִשְׂרִי: נִשְׁתִּי
 9 וַתִּפְרֹץ עַד מֵאֵל שִׁבְחֵי מַלְאָכָה לְפִי: אֲדֹנָי
 10 יְהוָה כִּל הַיּוֹם וְאֲחֵרֵי מִפְּנֵי לֹא נִסְתַּחֲדָה:
 11 לְפִי סִחַרְתִּי עִבְדֵי כֹזֵי וְאֵד עִמִּי בְּסֵדֵם אֵין
 12 אֲחִי: אֲדֹנָי וְדָעִי מִכֹּנֵד נִבְעֵי וַעֲמִדוֹ יִקְרָבֵי
 13 מִחֲלֹק עֲמִדוֹ: וַתִּקְשָׁו וּמְקַלְשֵׁי נַפְשִׁי חָדְשֵׁי
 14 רַעֲשֵׁי דַפְרֵי הַחַיִּים וְיִמְלֹחַ כִּל הַיּוֹם הַזֶּה:
 15 וְאֵדִי בְּאֵשׁ אֲשֶׁר לֹא שָׁמַע וְאֵין מִפִּי תִכְרַחַת:
 16 כִּי לָךְ יְהוָה הִדְלַחֲתִי אֵתָה רַעֲשֵׁי אֲדֹנָי
 17 אֱלֹהֵי: כִּי אֲבִירְתִּי כִּי שִׁמְחֵתִי בְּמַט וּרְגֵלִי
 18 עָלֵי הַגִּזְיוֹת: כִּי אֵין לְצַלַּע נִכּוֹן וּמְכַאֲבֵי
 19 נִבְדֵי חַמְדִּי: כִּי שָׁעִט אֲנִי אֲדָם אֲדָם מִחַטּוֹתַי:
 20 וְאֵין הַיּוֹם עֲצָמוֹ רַבֵּוּ טַמְאֵי שָׂקֵי: וּמִשְׁלֹמֵי
 21 רַעֲשֵׁי תַחַח טוֹבָה יִשְׁתַּנְּנִי תַחַח הַדְּפִי טוֹב:
 22 אֵל תִּעֲשֹׁבֵנִי יְהוָה אֱלֹהֵי אֵל תִּשְׁדַּק מִפְּנֵי:
 23 חֲשָׂה לַעֲזוֹתֵי אֲדֹנָי תִּשְׁעִתִּי:

PSAL. XXXIX. מט

1 לְמִצְוַת לְהַזְכִּיר מִזְמוֹר לְדָוִד: אֲחֵרֵי אֲשַׁמְדָה
 2 דַּכִּי מִחַטּוֹת בְּלִשְׁוֹת אֲשַׁמְדָה לְפִי מִחַטּוֹם
 3 בַּעַד רַשָׁע לִנְדִי: נִלְמַחֲתִי חֲמִידָה הַחֲשִׁיתִי
 4 מִשֹּׁב וּכְאֵין נִבְדֵי: חַס לְפִי בְּקִרְבֵי בְּרִיתִי
 5 תִּבְשֵׁ אֵשׁ זַפְרֵי בְּלִשְׁוֹת: הִדְלַעֲתִי יְהוָה |
 6 קָצֵי וּמִחַת יָמִי מִהִדְרָא אֲדֹנָי מִהִדְרָל אֲנִי:
 7 הִפֵּה טַפְחוֹת חִמְדֵי וְיָמִי וְהִלְחִי כְּאֵין בְּדַף
 8 אֵין כִּלִּדְבַל כִּלִּדָּם כִּבֵּן סִלְהָ: אֵין בְּצַלְמִי |
 9 יִתְהַדָּק אֵישׁ אֵין דְּבַל תְּהִיִן יִצְפֵי וְלֹא יִדַּע
 10 מִי־אֲסָסִם: וַעֲשֵׂה מִהִדְרָא אֲדֹנָי הַחֲשִׁיתִי
 11 לֹךְ הָיָא: מִכִּל־שִׁשֵׁי הַצִּלְמֵי הַדְּפִת נָבַל אֵל־

1 לֹךְ אֵל תִּתְרוֹד בְּמַקְלֵי־יְדֵיךָ בְּאֵשׁ עֲשֵׂה
 2 מִפְּנֵי: יִתְרוֹ מִכֵּי וְעֵבֵד חֲמֵה אֵל תִּתְרוֹ
 3 אֵין לְדַעֲתִי: כִּי־מַעֲסִים יִפְתַּחֵן וְלָךְ יְהוָה
 4 הַפְּהָה יִישַׁר אֲרָץ: וְעַד מַעֲסֵי וְאֵין רַשָׁע
 5 הַתְּפַלְתָּה עַל־מִקְוֵמוֹ וְאֵינוֹ: וְעַתִּים יִישַׁר
 6 אֲרָץ וְהַחֲפַנְתִּי עַל־רֹב שְׁלוֹם: וְכֵם רַשָׁע
 7 לְצַדִּיק יִחַק עָלָיו שְׁפֹר: אֲדֹנָי יִשְׁדַּק־לוֹ כִּי
 8 יֵאָהֵר כִּי־יָאֵם יוֹמוֹ: חֲרִיב וּפְחָדוֹ רַשָׁעִים חֲרִיב
 9 לְשִׁתָּם לְדַפֵּל עִין וְאִמְרוֹן לְטַמְחָה יִשְׁחֵךְ יְהוָה:
 10 חֲרִיבֵם חֲרִיבֵם מִלִּבָּם וּקְשָׁתֵיהֶם תִּשְׁמַדֵה: טוֹב
 11 מִעַתָּה לְצַדִּיק מִהִמְרוֹן תְּשִׁיעַם בְּיָם: כִּי וְחַעֲת
 12 תְּשִׁיעַם תִּשְׁמַדֵה וּסְמִיךְ צַדִּיקִים יְהוָה: וְדַע
 13 יְהוָה יָמִי חֲמִמֵם וְנִחַלְתָּם לְשָׁלוֹם תִּחַדֵה:
 14 לֹא־יִבְשׁוּ בַעַת רַעֲשֵׁי וְכִמִּי רַעֲשֵׁי יִבְשׁוּ: כִּי
 15 רַשָׁעִים | אִמְרוֹ וְאֵין יְהוָה פִּתַּח פִּתִּי כִּל
 16 בַּעֲשֵׂן כִּלִּי: לֹךְ רַשָׁע וְלֹא שָׁלוֹם צַדִּיק חֲוִנֵן
 17 וְטִחֵן: כִּי מִבְּרִית יִישׁוֹ אֲרָץ וּמַקְלֵי־יְפִרְתִּי:
 18 מִחַדָּה מַעֲשֵׂה־נֶבֶל פִּלְטֵי הַדְּפִי חֲפָץ: כִּי
 19 יִפֵּל לֹא־יִטַּל כִּי יְהוָה לִסְמִיךְ יְדִי: כִּעַס הִיחִי
 20 בְּסִי אֲקָמֵי וְלֹא דִחִיתִי צַדִּיק נִבְדֵוֹ חֲרִיב מִבְּשֵׁר
 21 לְחַס: כִּל־דָּאִים חֲוִנֵן וְכִמְדָה חֲרִיב לְבַרְהָ:
 22 סוֹר מִרַע וְעַשֵׂה־טוֹב וּשְׁכַן עֲלֵיהֶם: כִּי יְהוָה |
 23 אֲדֹב מִשְׁפַּט לֹא־יַעֲזֹב אֵת־הַסִּדִּי לְשָׁלוֹם
 24 לְשִׁמְרוֹ וְדַע רַשָׁעִים נִכְרָח: צַדִּיקִים יִישַׁר
 25 אֲרָץ וְלִשְׁפֵנו לַעַד עֲלֵיהֶם: כִּי־צַדִּיק יְהוָה
 26 חֲכִמָה וְלִשְׁוֹת חֲרִיב מִשְׁפַּט: תִּחַח אֱלֹהֵי
 27 בְּלִבֵּוֹ לֹא חֲמַד אֲשִׁרוֹ: צַדִּיק רַשָׁע לְצַדִּיק
 28 וּמִבְּשֵׁר לְחִמְדָה: יְהוָה לֹא־יַעֲזֹבֵנו בְּדוֹ וְלֹא
 29 רַשָׁעֵנוּ בְּהַשְׁפֹּס: קָדָה אֵל־יְהוָה וְלִשְׁוֹ
 30 יְדֵיךָ וְחִמְדוֹ לְשֵׁת אֲרָץ בְּדַפְתֵי רַשָׁעִים
 31 תִּרְאֶה: רֵאִיתִי רַשָׁע עֲדָף וּמַחְשֵׁה פִּאֲוֹחַ
 32 רַעֲנָן: וְיַעֲבֵד חֲרִיב אֵינְפֵי וְאִבְשֵׁשׁוֹ וְלֹא
 33 נִמְצָא: שִׁמְדָּם וְרֵאִיתִי לֵשׁ כִּי־אֲחִירִית אֵישׁ
 34 שְׁלוֹם: וְשִׁשֵׁים לְשִׁמְרוֹ יְחַח אֲחִירִית רַשָׁעִים
 35 נִכְרַחֵה: וְחַשְׁעֵת צַדִּיקִים מִחַדָּה מַעֲסֵם
 36 בַּעַת צַדִּיק: וְיַעֲתֵם יְהוָה וְלִשְׁפֵנו יִפְלַטֵם
 37 מִרַשָׁעִים וְשִׁשֵׁים כִּי חַס כִּי |

התלים לו לו חמא

18 ידחיתו: אדוק בקול רב בעם צדוק: יהלוקי: 18
 19 אל ישמחו לי איבי שקר שמא זרם יקצרו: 19
 20 עין: פי לא שלום ידברו ועל גבע אדוק: 20
 21 דברי כרמות השלשון: וירוחם עלי פיהם: 21
 22 אמרו האח: האח יהודה עינתי: ראיה: 22
 יהודה אל תחוש אדוני אל תחזק מפני:
 23 העירה וקצצה למשפטו אלו ואלו ליובי: 23
 24 ששטני כצדק יהיה אלו ואל ישמחו לי: 24
 25 אל יאמרו בלבם האח נפשונו אל יאמרו: 25
 26 בלענתי: ולשו וחסרו: יהיה שמו רעיו: 26
 27 לבלשו בשבת ומלמה דמנהלים עלי: ידפו: 27
 28 וישמחו חפצי צדקי ויאמרו חמד גדול יהיה
 28 יהפוך שלום עבדי: אלמתי ותהיה צדקת
 28 בל יאום ותהאח:

PSAL XXXVI. ל

למספח לעבד יהודה לוד: טאם פשע 1
 2 לדשע בקרב לבי אך פחד אלהים לנגד עיני:
 3 פי יהלוק אלו בעיני למשא עטו לשא: 3
 4 דברי פיו און ומרמה חול למשפל להטיב: 4
 5 און: יהשוב על משפטו יחיצ על ידו לא: 5
 6 טוב רע לא יאמס: יהיה פדשמים חסדו 6
 7 אמונתו עד שיהים: צדקתו: פדוה אל 7
 8 משפטו יהום רבה אדם ומרמה וישע 8
 9 יהיה: מה יקר חסדו אלהים ובני אדם 9
 10 בכל פנפשו יחסן: יחון משלן פי דוה ומל 10
 11 ענתו חשקם: פי עמקו מקור חיים פארוה 11
 12 סאה אור: משון חסדו לודעו וצדקתו 12
 13 לשור לב: אל תמאני נגל יהיה יהודישים 13
 אל תמני: שם ככלו פעלי און יהו ולא 13
 יכלו קים:

PSAL XXXVII. לו

לוד: אל תחזו בפועים אל תקמא בעשו 1
 2 עולו: פי כחצו מרדה ימלו ויחוק דשא 2
 3 ויבולן: במח ביהוה וישוה טוב שכן אדוק 3
 4 ויעה אמונה: ותעפ על יהוה ויהוה לך 4
 5 משאלו לבו: גל על יהוה ודפוק ומסח 5
 6 עלי יהוה וישוה: ודציא כאור צדקתו 6
 7 ומשפטו כצדקים: דים: ליהוה ותחיל ל

8 צדוהו וישע: וזה מלאך יהוה לביב 8
 9 ליהוה ויהלום: טעמו ורא פטיב יהוה 9
 10 אסור וזב יחסדו: ורא את יהוה קדשו 10
 11 פי און מסוד ליהוה: בפנים לשו ודענו 11
 12 חדשו יהוה לא יחסו מלשו: למרבים 12
 13 שמעו לי וראת יהוה אלמוכם: מיהוש 13
 14 החפץ חיים ארוב ימים לראות טוב: מצו 14
 15 לשוקו מרע ושפתו מרע מרמה: סור מרע 15
 16 וישוה טוב בקש שלום ורחפו: עני יהוה 16
 17 אל צדיקים ואינו אל ששום: פני יהוה 17
 18 בעשו רע להרית מארז וכום: צדק יהוה 18
 19 שמע ומל צדוקם הצלים: קרב יהוה 19
 20 ללשון לב ואת דפא דח וישע: רחח 20
 21 רעיו צדיק ומפלם ילפס יהוה: שמו בל 21
 22 עצמוה און מרדה לא משבה: תמחה 22
 23 רשע רשע ושא צדיק וישמו: פדה יהוה 23
 24 כש עבדי ולא וישמו מלהים פו:

PSAL XXXV. לה

לוד: ויהוה יהוה אחי יובי לום את חמו: 1
 2 החוק מגן וצפה וקמה בעורתי: ויהוה חכח 2
 3 וסו לקראת רש אמר לנפשו ישחקו אי: 3
 4 בשא וימנה מברקו נפשו יפנו אדו ויחפו 4
 5 וישו רעיו: יהו כמז למרדה ומלאך יהוה 5
 6 חוהו: יהו יהום חשך ויהלוקת ומלאך 6
 7 יהוה חסם: פי דום סמטלי שחת ושום 7
 8 זום חסו לנפשו: תמחה שואה לא דע 8
 9 וישו אשר טמן תלודו בשואה יל פה: 9
 10 וישו תגל פדה וישו בישו: כל 10
 11 סמטו: ותמנה יהוה מו למך מפיל עני 11
 12 חסם אשר לו ידעו ישאלי: ישלמי רעה 12
 13 תחת טובה שכל למשו: וימי: פחלים 13
 14 לשו שק ערפו כום נפשו וחסלו על 14
 15 ויק חשבו: מרע סאח לי ותחלכו סאכל 15
 16 אים קוד שחיו: ובצלו סמחו ותסמו 16
 17 סמטו עלי נבים ולא דעו קרע ולא דפס: 17
 18 חסו לעני מעת חוק עלי שמו: אדוק 18
 19 פפה ויהוה וישוה נפשו משאדם מנסוה

8 אִשְׁמְלוּ וְאִדְרוּ בַּדָּרוֹת תִּלְכּוּ אִפְעֵלָה עֲלֵיכֶם
 9 עֵינֵי אֲלֹהֵיכֶם וּמַסַּח פִּיכֶם אֵין וְכִיִּן בְּמִדָּת
 10 וְכִסַּף עֵינֵי לְבַבְכֶם בִּלְ קָרֹב אִלְהֵיכֶם רִמְתֶּם
 מִכֹּאֲבֹדִים לְשֹׁעַ הַדַּפְסוֹת בַּדָּרוֹת הַכֹּס יִסְבְּבֶנּוּ
 11 שְׂמִיחָה בַּדָּרוֹת תִּגְלוּ צְדִיקֵיכֶם וְהִתְלִיטֶנּוּ מִלֵּל
 יִשְׁרָאֵל־בֶּן־לֵב:

PSAL. XXXIII. לג

1 רָנַנְתִּי צְדִיקִים בַּדָּרוֹת לִישׁוּמִים לְאֵלֹהֵי תְהִלָּה
 2 וְדָרוֹ לִיהוָה בִּכְבוֹד בְּכֹל עָשׂוֹ וְפִדְיָהוּ־כָל־
 3 שִׂדּוֹ לֵי שֵׁר יְהוָה וְרָשָׁיו כְּכֹן בַּדָּרוֹתֵינוּ־מִן־
 4 יֵשׁ דְּמֵי־יְהוָה וְכֹל־מַעֲשֵׂהוּ בְּאֵמוּנָה אֱוֹב־
 5 צְדָקָה וּמְשַׁלֵּם הַכֹּס לִיהוָה מִלֵּאֵי הַדָּרוֹת
 6 פִּדְיָהוּ־יְהוָה שְׂמוֹנִים נֶעֱשׂוּ וְיִסְדֶּה פִּדְיָהוּ־
 7 צִבְּרוֹן־פִּדְיָהוּ פִּדְיָהוּ מִן־הַכֹּס בְּאֵמוּנָה
 8 הַיְדַמְתִּים יִדְרֹא מִדָּרוֹת בְּלִי־דָאָךְ מִפִּי
 9 יִגְדוּ בְּלִי־יֹשֶׁבֵי הַבַּיִת בְּיַד אֱוֹב וּבְיַד הָאֵר
 10 צִהַ וּבְעִמּוֹ יְהוָה הַכֹּס עֲצוּת־יַיִם וְהִיא
 11 מִחִשְׁבֹת עַמּוֹת עֲצוֹת יְהוָה לְעַלְמֵי הַתְּעוֹלָם
 12 מִחִשְׁבֹת לֵב לֹד דְּרוֹ אֲשֵׁר וְדָרוֹ אֲשֵׁר
 13 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הֵמָּן בַּדָּרוֹ לֵב־הַגִּלְגָּל לֵי־מַשְׁמַיִם
 14 הַיִּשָּׁם יְהוָה רָאָה אֶת־עַלְבֵי־בְּמֵי הָאֲדָמָה מִמְּכֹר
 15 שִׁבְתוֹ הַשְׁנִיחַ אֵל בְּלִישׁוֹם הַדָּרוֹת וְהֵצִי
 16 יַחַד לְפָנֵי הַמְּכַוֵּן אֶל־כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם אֵין
 17 הַגִּלְגָּל לְשֵׁעַ בּוֹרֵה־הַל גָּדוֹל אֶל־רִפְעַל בְּכִיבְתוֹ
 18 שִׁבְתוֹ הַכֹּס לְחַשְׁתָּה וְכִסֵּף וְחַלֵּל לֹא יִמְלֹט
 19 הֵבֵה עֵינֵי יְהוָה אֶל־יִשְׂרָאֵל לְמַחְלָהִים לְחִסּוֹ
 20 לְרִפְעַל מִפְּנֵי נַשְׁשֵׁם וְלִדְרוֹתֵינוּ בְּרֵעֵנוּ נַשְׁשֵׁנוּ
 21 הַסִּדָּה לִיהוָה עֵוָה וּמְנַנֵּת הוּאֵה פִּדְיָהוּ־
 22 יִשְׁמָח לִבָּנוּ פִּי בְּשֵׁם יְהוָה בַּחֲסֵי יְהוָה
 חִסְדּוֹת יְהוָה עֲלֵינוּ פְּאִיֵּנוּ הִתְלִיטֶנוּ לָנוּ

PSAL. XXXIV. לד

1 לָחַד בְּשִׁפְרוֹ אֶת־עַמּוֹת לִפְנֵי אֱבִימְלִיךְ וְיִתְשַׁדָּה
 2 וַיִּלְכֹּד אֶת־כֹּהֵן אֶת־יְהוָה בְּכָל־עַתְּ הַיָּמִיד
 3 הַיְדַלְתֵּנוּ בְּפִי בַּדָּרוֹת הַיְדַלְּלֵנוּ בְּשֵׁם יִשְׁמָעֵי
 4 עַמִּים וְשִׁמְרוֹת גָּדוֹל לִיהוָה אֲמִי וְתוֹמָמָה
 5 שְׂמֵחַ יְהוָה וְדַרְשׁוּ אֶת־יְהוָה וְעַנְנוּ וּמַגִּיל־
 6 מַגְדִּילֵנוּ הַיְדַלְּלֵנוּ הַיִּשְׁמָח אֱלֹהֵינוּ וְדָרוֹ תְּשׁוּבָה
 7 אֶל־יְהוָה הוּא עֵם קָרָא יְהוָה שְׁמַע וּמַגִּיל־

6 חַסְדּוֹ תַמְכֵנוּ לֵי־פִי אֲמִי מַעֲנֵנוּ בַּדָּרוֹת אֶת־כֹּהֵן
 7 רָחֵם פְּדִיחָה אֶת־יְהוָה אֵל אֱמוּנָה שְׂמִיחָה
 8 הַשְׁמַיִם הַבְּלִישׁוֹת וְאֵין אֶל־יְהוָה בְּמַחְסֵינוּ
 9 אֱמִלָּה וְאִשְׁמָחֵה פַחַדְקוֹ אֲשֶׁר רָאָה אֶת־עַמִּי
 9 יָדַעַת בְּצָרוֹת נַשְׁשֵׁנוּ וְלֹא הִצְרַחְנוּ בְּדֵן אֲבוֹת
 10 הַעֲמַדוֹת בְּמַחְסֵנוּ תִּלְכּוּ יִשְׁמָח יְהוָה פִּי צָר לֵי
 11 עֲשֵׂשָׁה בְכַעַס עֵינֵי נַשְׁשֵׁנוּ וּמַעֲנֵנוּ פִי כָּל־בִּטְלוֹן
 12 חֲזִי וְשִׁחַתְוּ פַחַדְקוֹ מִשֵּׁל בְּעֵינֵי כֹהֵן וְשִׁמְרָנוּ
 12 עֲשֵׂשָׁנוּ מִכָּל־צָרוֹת יִדְרֹא תִּתְּשֵׁנוּ וּלְשַׁבְּנוּ מֵאֵי־
 13 הַשָּׂדֵה לְמַדְעֵי רָאָה בַּדָּרוֹת כְּכֹן מִפְּנֵי בְּשִׁחְתֵנוּ
 14 כְּמַת מֵלֵב יִדְרֹא כְּכֹל אֲבָדוֹ פִי שְׁמַעֲנוּ וְ
 15 יִפְתַּח רִבְחֵנוּ מִכֹּס מִסְבִּיב בְּיַסְרוֹת יַחַד עֲלֵינוּ
 15 לְקַחֵנוּ נַשְׁשֵׁנוּ וּמַעֲנֵנוּ וְאֵין עֲלֵינוּ בְּמַחְסֵינוּ
 16 יְהוָה אֱמִלָּה אֱלֹהֵינוּ אֲמִי בַּדָּרוֹ שִׁיחַ וְרִפְעַל־
 17 מִן־אֲבוֹתֵינוּ וּמַדְעֵנוּ הַאֲדָמָה סְכָוָה עַל־עַבְדּוֹ
 18 הַדְּשִׁיעֵנוּ בְּחִסְדּוֹ יְהוָה אֶל־אֲבוֹתֵנוּ פִי
 19 קָרָאָהוּ וְנַשְׁשֵׁנוּ רְשָׁעִים יָדַעַת לְשֵׁאֵל וְהַאֲמַנָּה
 20 סַפְּתָהוּ שִׁבְתוֹ הַיְדַלְּלוֹת עַל־צִדְקָתוֹ עֲזָק בְּאֵמוּנָה
 20 כֹּסֵנוּ מִה רֵב טוֹבָהוּ אֲמִי צַנְחָה לִישְׁמָחֵנוּ
 21 פִּעֲלָה לְחִסּוֹת בְּדֵן נַעַר בְּמֵי אֲדָמָה חִסְתִּים
 21 פַּחַד פִּתְּיוֹ מִכֹּסֵנוּ אֵישׁ תַּעֲשֵׂם בְּסִכָּה מִיָּב
 22 לְשִׁחַתֵנוּ בַּדָּרוֹת יְהוָה פִּדְיָהוּ אֶת־הַכֹּס לֵי־בְעָר
 23 מַעֲרוֹ וְאֵין אֶת־מַעֲרָבֵנוּ מִכֹּסֵנוּ עֲנִיָּה מְנַגֵּד
 23 עֵינֵינוּ אֵין לְשִׁמְחַת קָל הַחַשְׁתֵי בְּשִׁחְתֵנוּ אֱלֹהֵינוּ
 24 אֲבוֹתֵנוּ אֶת־יְהוָה פִּלְיָהוּ אֶת־עַמִּים מִכֹּס
 25 יְהוָה וּמְשַׁלֵּם עַל־יְהוָה עֲשֵׂה נְאֻמוֹ חִדְקוֹ
 וְיִאֲמָרוּ לְבַבְכֶם בְּלִי־חַסְדֵי תְהִלָּהוּ

PSAL. XXXII. לז

1 לָחַד מַשְׁפִּיל אֶת־נַשְׁשֵׁנוּ בְּפִי חִסְדָּהוּ
 2 אֲמִי אֵדָם לֹא־יִתְדַבֵּן יְהוָה לֵי עַתְּ וְאֵין בַּדָּרוֹ
 3 רִמְתִּים פִּי הַדְּרַשְׁתִּי מִן־עַצְמוֹ בְּשִׁחְתֵנוּ מִן־
 4 הָאֲדָמָה פִי וְיִמָּם וְלִמְלָה וְהַכְּפַד עַל־הַדָּרוֹ
 5 הַשָּׂדֵה לְשִׁחַת פַּחַדְקוֹ קָרָא מִלֵּוֹת חַפְצֵנוּ
 6 אִתְּעַקָּה וְעֵינֵינוּ לֹא־כִסְתֵנוּ אֶת־עַמִּי אֲמִי עַל־
 6 שִׁשְׁעֵי יְהוָה וְאֵמֵנוּ מְשַׁלֵּם עַתְּ הַשָּׂדֵה מִלֵּוֹת
 6 עַל־זִמָּה וְרִפְעַל מִן־חִסְדֵנוּ אֱלֹהֵינוּ לְעַתְּ מִזְּמַנֵּנוּ
 7 וְכִי לְשִׁחְתֵנוּ מִן־רַבִּים אֱלֹהֵינוּ לֹא יִעֲשֵׂנוּ אֲמִי
 8 סְכָוָה לֵי־מַעַד הַתְּעַרְבֵנוּ רַבִּים פִּלְטֵנוּ חִסְבֵנוּ מִלֵּוֹת

9 דמא: השועה. אדעפוק וברך אדנך הלהוה
דעם ושאם עד העולם:

PSAL. XXIX. כט

- 1 ממועד לך הוה הבה ליהוה פני אלים הבה ליהוה
- 2 קבד ועו: הבה ליהוה קבד שמו השתחוו
- 3 ליהוה בהדות קולו: קול יהוה על המים
- 4 אל תבדד העים יהוה על מים רפים: קול
- 5 יהוה בפח קול יהוה בהוד: קול יהוה שבר
- 6 אחים ושפר יהוה אד אחיו העבדו: וירקדם
- 7 כמו על לבנות אשוחו כמו קדאמים: קול
- 8 יהוה תצב להבות אש: קול יהוה חיל מדבר
- 9 חיל יהוה מדבר קולו: קול יהוה ויחלל
- 10 אלהו ויחשב יתוח ויחלל פלו אלו פנד:
- 11 יהוה לפפל לשב ושבר יהוה מלך לעולם:
- 12 יהוה עז לעמו יתן יהוה ויברך אדעמו בשלום:

PSAL. XXX. ל

- 1 מולך שיר תצבת הבה לך: אוממק יהוה
- 2 פי דליתו ולא שפחה אביו לו: יהוה אלו
- 3 שעתו אלו ותראני: יהוה העלית מק
- 4 שאל נפשו חיותו מהדי בוד: ופרו ליהוה
- 5 חסדיו יהוה חס קדשו: פי רגע באפ חיים
- 6 פרצו שער יון בני לפקד פה: ואני אמתו
- 7 בשלח בל אמות לעולם: יהוה פרצוק
- 8 העמדתה להדי עז הספרת סמך חיותו נבול:
- 9 אלו יהוה אלו ואני אלו אחתני: מיד
- 10 בצע בדי פדות אל שחת יהודך עפר הדוד
- 11 אמתו: שמע יהוה חנני יהוה יהוה ועור לך
- 12 הסבת מספרו למולך לי פתחת שער ותוארני
- 13 שמתו: למען ופרת כבוד ולא הם ליהוה
- 14 אלו לעולם אודה:

PSAL. XXXI. לא

- 1 למצפח ממועד לך: קח יהוה חסדו אל
- 2 אבישה לשלם בצוקתו פלמני: דפה אלו
- 3 אוקי מהדה העלתי הוה לי ולצור משח לבת
- 4 מצרות לדשעני: פר סלע ומצרותי איה
- 5 למען שמך חסדו וחסדני: ותצאני משח

11 בידים ופה וימים מלאה שחו: ואני פופי
12 אלו פני דעניו רגלי עמדה במשור במקהלים
אלו יהוה:

PSAL. XXVII. כז

- 1 לוד: יהוה: אורי ושעי מפי אדא יהוה
- 2 משח וחי מפי אסוד: בקרב עלי מועים
- 3 לאל אדנשור צרי ואביו לי דפה בשל
- 3 ונפל: אסתתה עלי: מתה לאריותא לפי
- 4 אסתתה עלי מלחמה בוחת אני בטוח:
- 4 אחת: ושאמי מאד יהוה אחיה אבקש שבתו
- 5 במיד יהוה פלומי וחי לחיות בלעם יהוה
- 5 ולבש פדכלו: פי תצמני ונפלה פיום ועה
- 6 ויסדני בסוד חילי בצור ודממני ועה
- 7 דחם ראשי על אפי סביבתי ואפחה באדלו
- 7 וברך חרשה אשתו ואפחה ליהוה שמע יהוה
- 8 קולי אקרא דעמי וענני: קח: אמר לפי בקשו
- 9 סני אדפתי יהוה אבקש: אל יחסר פנקו
- 10 מפני אדחם פק עבדך עתוד יהוה אל
- 10 תפאני ואל תעטני אלו ושע: פר אבי
- 11 ואמר עובתי יהוה ואסמי: הדוני יהוה דרפ
- 12 ודני בניה משור למען שרתי: אל תחנני
- 13 בנסש צרי פי קמדי עדי שר ויפה חס:
- 13 לילא האממני לואיה בטוב יהוה פארץ
- 14 דים: קח אל יהוה חוק ויאמץ לפק קח
- אל יהוה:

PSAL. XXVIII. כח

- 1 לוד אלו יהוה: אלו אלו אלו אלו אלו
- 2 פדחשה מפני ונשלוף עס חרדי בוד: שמע
- 3 קול תחנני בשועי אלו בשוא ירי אל דינו
- 3 קדשך: אל תמשכני עשדשעים ועם פעלי
- 4 און דני שלום עשדעיהם ודעו בלבכם: תק
- 4 דחם פפעלם ודע מעלליהם בפעשה חידם
- 5 תן להם השב במלם לים: פי לא יבט
- אל שעת יהוה ואל מעשה חיו דרסם ולא
- 6 יבם: פרץ יהוה פר שמע קול תחנני: יהוה
- 7 עז ומני פ כפח לפי ונעדותי ועל לפי ומשירי
- 8 אדדתי: יהוה עז למו וקעו ישועה משוח

9 יְהוָה נִפְדָּר מִלְחָמָה: שֹׂאֵי שְׂעִירִים וְרֹאשֵׁיכֶם
 10 וְשֹׂאֵי פִתְיוֹ שְׂלֵמִים וְיֹאֵם מִלֶּךְ דִּבְבָרוֹ: מִי
 יְהוָה וְהִי מִלֶּךְ דִּבְבָרָה יְהוָה צִוְּיָהּ וְהָאֵל מִלֶּךְ
 הַפְּגָדוֹ סֵלָה:

PSAL. XXV. כד

1 לַיהוָה אֱלֹהֵי יְהוָה נִשְׁפָּא אֱמִנָה: אֱלֹהֵי פֶה
 2 בְּחַיֵּי אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי לִי: גַּם
 3 פִּלְגֶשֶׁתַי לֹא יִבְשׁוּ וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 4 יְהוָה יִדְרֹשֶׁנִי אֲדַרְשֶׁנִּי לִפְנֵי הַיְיָ וְיִשְׂרָאֵל
 5 וְלִפְנֵי פִרְאֵי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 6 הַיָּם: וְכִי יִדְרֹשֶׁנִי יְהוָה וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 7 הַיָּם: חַפְזֹתַי מִשְׁלֵי וְשֹׁשְׁבֵי אֶל הַיָּם
 8 בְּחַיֵּי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לִמְעַן מִכָּתֹב יְהוָה: טוֹב
 9 וְשֵׁן יְהוָה עֲלֵי בֵן יְהוָה וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 10 עֵינַי בְּמַשְׁפָּט וְלִפְנֵי עֵינַי יְהוָה: פֶּלֶא אֲדַרְשֶׁנִּי
 11 יְהוָה חֶסֶד וְאֱמִנָה לִמְעַן מִכָּתֹב יְהוָה: לִמְעַן
 12 שִׂמְךָ יְהוָה וְכִלְיֹתַי לִשְׁמֵי בְּיַד יְהוָה: מִי הוּא
 13 הַיָּשׁוּב יְהוָה יְהוָה יִדְרֹשֶׁנִי וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 14 בְּטוֹב חֶלְקֵךָ וְעַל יְהוָה אֲרֹךְ: סד יְהוָה לִיחָא
 15 וְיִשְׂרָאֵל לִדְרֵיבֵם: עֵינֵי תַמִּיד אֲלֵי יְהוָה מִי הוּא
 16 וְיִצְאֵה מִלְּשׁוֹן תְּלִילִי: פִּסְתֵּי אֱלֹהֵי יְהוָה פִּתְחוּ
 17 וְעֵינֵי אֱמִי: צִוְּיָהּ לִבִּי דַחֲוִים מִפְּגָדֹתַי
 18 וְיִצְאֵה יְהוָה וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 19 וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 20 וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 21 וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 22 וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 יִשְׂרָאֵל מִלֵּל צִוְּיָהּ:

PSAL. XXVI. כו

1 לַיהוָה שִׁשְׁבַּי יְהוָה פִּרְאֵי פִתְחוּ וְלִבִּי
 2 וְיִצְאֵה פִתְחוּ לֹא אֲשַׁמְדוּ: פִתְחוּ יְהוָה וְנִפְתְּחֵי
 3 צִוְּיָהּ מִלִּוְיָהּ וְלִבִּי: פִתְחוּ לִבִּי עֵינֵי
 4 דִחְוֹלֹתַי בְּאִמְתִּי: לֹא יִשְׁפָּטֵנִי עִם מִתְּנֵי
 5 שֹׂאֵי וְעַם נְעִלְמִים לֹא אֲשָׂא: שֹׂאֵי קִדְלָה
 6 מַעֲיִם וְעַם דְּשִׁעִים לֹא אֲשָׂא: אֲרֹחֵי בְּקִדְלָה
 7 כִּפֵּי וְאֲשָׂא אֲדַרְשֶׁנִּי יְהוָה: לִשְׁמֵי בְּקִדְלָה
 8 יְהוָה וְלִשְׁמֵי בְּקִדְלָה יְהוָה וְלִשְׁמֵי מַעֲיִם
 9 פִתְחוּ וְאֲשָׂא מַשְׁבֵּן בְּקִדְלָה: אֶל הַיָּם עִם
 10 חַפְזֹתַי נִשְׁפָּא וְעַם אֲשָׂא דְמִים חַיִּי: אֲשָׂא

17 מִתְּנֵי אֲשָׂא: יִשְׁפָּטֵנִי פִלְגֶשֶׁתַי עִתְּ מַעֲיִם
 18 וְיִצְאֵה מִלִּוְיָהּ וְלִבִּי: אֲשָׂא פִלְגֶשֶׁתַי
 19 הַיָּם וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 20 לִמְעַן מִכָּתֹב יְהוָה וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 21 אֲלֵי אֱלֹהֵי יְהוָה חֶסֶד: הַיָּם מִכָּתֹב נִשְׁפָּא
 22 מִי לִבִּי יְהוָה: וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 23 וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 24 וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 25 בְּקִדְלָה יְהוָה מַעֲיִם מַעֲיִם מַעֲיִם מַעֲיִם
 26 בְּהוּ וְלֹא שִׂמְךָ עִתְּ עֵינֵי וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 27 וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 28 וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 29 פֶּלֶא מִשְׁפָּחֹת גַּיִם: פֶּי לַיהוָה הַמְּלֹכָה וְשִׁמְךָ
 30 בְּגַיִם: אֲלֵי וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 31 יִכְרַע פִּלְגֶשֶׁתַי עִם וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 32 וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 מִלֵּל פֶּי עֵשֶׂה:

PSAL. XXIII. כג

1 מִמְּדוֹ לַיהוָה יְהוָה יְהוָה לֹא אֲחַסֵּב: בְּמִתְּנֵי אֲשָׂא
 2 יְהוָה עֵינֵי מִיחָת יְהוָה וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 3 יִתְּנֵי בְּמַעֲיִם צִוְּיָהּ לִמְעַן שִׂמְךָ: גַּם פִּי אֲלֵךְ
 4 בְּיָמַי צִוְּיָהּ וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 5 וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 6 נְגִד צִוְּיָהּ וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 טוֹב וְחֶסֶד יְהוָה פִּלְגֶשֶׁתַי וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 יְהוָה לִיחָא וְיִשְׂרָאֵל:

PSAL. XXIV. כד

1 לַיהוָה מִמְּדוֹ לַיהוָה יְהוָה וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 2 הַיָּם: פֶּי הוּא עֵלְיָם וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 3 וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 4 קִדְשׁוֹ: נְקִי בָשִׂם וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 5 לִשְׂרָאֵל נִשְׁפָּא וְלֹא לִשְׂרָאֵל לִמְעַן: יִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 6 מִיחָת יְהוָה וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 7 וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 8 וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 9 וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 10 הַפְּגָדוֹ: מִי הוּא מִלֶּךְ הַפְּגָדוֹ יְהוָה עִתְּ נִפְדָּר

תהלים כא כב חלו

1 יהוה משיחו יענה משמי קדשו פתוחות ישע
 2 ימוט: אלה ברכב ואלה בסוסים ואחזם 8 |
 3 בשם יהוה אצונו נפיר: הנה פדע ופלו 9
 4 ואצונו למנו ותחעד: יהוה ודשיה הפולק 10
 5 יענה כיום קראמי:

PSAL. XXI. כא

1 למנצח מומור לוד: יהוה בעוז ישמח מלך 1
 2 ובישעתה מה יגיל מאד: הנותן לבו נתתה לו 3
 3 ואלשת שפרו כל מעט פלה: פי רחומם 4
 4 ברכת טוב תישור לראשו עמרת פו: חיים 5 |
 5 שאל מפק נתתה לו אך ימים עלם ועד:
 6 גדול כבודו בישועתו הוד והודו תשנה עליו: 6
 7 כרתשיתו ברכת לעד תחודו בשמחה אר 7
 8 פניו: פי רחמיו כבוד ביהוה וברוך עליו 8
 9 בל ימוט: תמצא הוד לכל ארבע ימיו תמצא 9
 10 שמו: תשירמו ו תפחדו אל עת פנתו יהוה 10
 11 באפו יבלעם ותאכלם אש: פרימו מצרף 11
 12 תאבד ודעם מפני אדם: כרמו עליה רעה 12
 13 חשבו מזהו בלי יכלו: פי חשתמו שכם במחיתו 13
 14 חסן על פניהם: וזמה יהוה בעוז שירה 14
 15 וזמרה בחרתו:

PSAL. XIX. ט

1 למנצח מומור לוד: השמים מספרים כבוד אל
 2 ומעשה ידיו כבוד הרקיע: הם ליום ויום אמר
 3 ולילה ללילה תודעתו: אין אור ואין חמים
 4 בלי שמע קולם: ככל הארץ יצא קולם
 5 והצפה תבל מליהם לשמש שם ואל פהם:
 6 והיא פתחן יצא מחפשו ימש כבוד לוד
 7 אודו: מקצה השמים ומוצאו והקשתו על
 8 קצותם ואין מסוד מחפשו: תודו יהוה
 9 תמימה משיבת נפש ערות יהוה תאמרה
 10 מרומת פתי: פלתי יהוה שמים משפיר
 11 לב מצות יהוה פדה מלחיה עינים: יראת
 12 יהוה סודות עבודת לעד משפט יהוה אמת
 13 צדק יחיו: הנוחמים מרוב וכו רב ומתקיים
 14 פדוש ונשח צדקים: גס עבדו מר פהם
 15 כשמים עקב רב: שגאות מרובן מסתורח
 16 נקש: גם מרים והשן עבדו ארמלודו
 17 אז איהם ומשחי משמע רב: יהוה לצון אמר
 18 הדיןן לפי לשון יהוה צדי תאלי:

PSAL. XX. כ

1 למנצח מומור לוד: עמק יהוה פיום צרה
 2 ישנחו שם אלה יעקב: ישלח עוזו ממש
 3 ומצון יסעדו: יופי כל מסתורו ועליו
 4 יתקף כלבבו וכל עצהו ילאו:
 5 ברכה וישועתו וישם אצונו ככל ילאו
 6 יהוה כל משאלותיו: עשה דשיו פי השוע

PSAL. XXII. כב

1 למנצח על אילת השחר מומור לוד: אלה
 2 אלהי למה עזבתני רחוק מישועתי דברי שאנתי
 3 אלהי אקרא ימים ולא תענה ולילה ולא תכנה
 4 לי: ואותו קולו ישב תהלות ישראל: בך
 5 בטחו אצונו פתח והסלטמו: אלהי ועדי
 6 וכמלו בך כטחו ולא רששו: ואני תלעת
 7 ולא ראש חרפת אדם ובוועם: בלדא ילענו
 8 לי ישחיו משפה ימעו ראש: כל אלהיה
 9 וישחיו ואלהי פי דקס פו: פי אפה פו
 10 מבטן מבטיו על שדי אפי: עליה השלכתי
 11 מרחם מבטן אפי עלי אפה: אלהיה קמני
 12 פי צרה קרבה פי אין עזו: סבתי פיהם
 13 רבים אפיה כשן פתחתי: פצו עלי פיהם
 14 אלהי לשון שאנ: פנים לשפתי והחרפו
 15 כל עצמותי יהוה לפי פיהם למס כחוד מעו:
 16 רש פדוש: פתי ושתי מדק מלודו ולעש

PSAL. XX. כ

1 למנצח מומור לוד: עמק יהוה פיום צרה
 2 ישנחו שם אלה יעקב: ישלח עוזו ממש
 3 ומצון יסעדו: יופי כל מסתורו ועליו
 4 יתקף כלבבו וכל עצהו ילאו:
 5 ברכה וישועתו וישם אצונו ככל ילאו
 6 יהוה כל משאלותיו: עשה דשיו פי השוע

6 חבלי מות ונחלי מל על יבועתי: חבלי שאל
 7 סבבתי קדמתי מוקש מוח: בצר לי אדוא
 8 ידוה ואל אלוף אשוע ישמע מרוכלי קלי
 9 ושועי למנו ותמא באומי: ותעלש ותעלש
 10 הארץ ומיסר דמים ידוה ותעלעלו לי חרה
 11 לו: עלה עשן: אפפו ואש ספו ותאכל בחלים
 12 צערו מפני: ותם שמים וידו אשפל תחיה
 13 רגלי: ותדב על פדו ותעל ידוא על פנסי
 14 וחי: ישח ושוע: סרוח סמיסוחו ספתי חשכת
 15 מים עיני שחקים: מפנה נדו עיני עיני פד
 16 ונגדל אש: ותעם בשמים: יהיה ועלון
 17 ותן קול פד ונגדל אש: ותשלח חציו ותפצם
 18 וברקים וב יהום: ויראו אסוק מים ותכל
 19 מסוחו תכל מפסוחו יהיה מלשמה וחי
 20 אפוף: שלח ממום יקחי משמי מופים
 21 רבים: תצילני כשבי עו ומשאו פי אפפו
 22 ממוני קדמתי בום אדו ויהו יהיה למשען לי
 23 ותצילני לפרחוב ותצלני לי תחפו פי: תמלתי
 24 יהיה כצדק בני ידי ישבן לי פי דרשמהו
 25 דרכי יהיה ולא רשעיה מאלו: פי כל
 26 משפטת נגדו ותקווח אראסד מפי: והיה
 27 תמים עפו ומשפתי מעתי: ולשבידה לי
 28 כצדק בני ידי לנגו עיני: עדיסד ותחוספ
 29 ערנב תמים תחפם: ערנב ותחוד ועס
 30 עקש תחפלו: פראתה עם עני תוליע עינים
 31 רמות תשפלי: פראתה תאוד נח יהיה אלוף
 32 ניה חשפי: פריבו ארץ נדו ובאלוי ארנב
 33 שד: האל תמים דרפי אמרה יהיה צדוטה
 34 מן הוא לכל: יהוסיס פי: פי מי אלוה
 35 מפלעו יהיה ומי צד ואלוי אלוסי: האל
 36 המאורי חל ותון תמים דרפי: משהו רגלי
 37 פאלוח ועל במוי י עמדי: מלפד ידי למלחמה
 38 ותחנה קשת תחלושה ודועזי: ותתן לי כנן
 39 ישעו וימקו חסמי ותחוק תרפי: תרויב
 40 צעדי תחוז ולא מעוז קיסלי: אדוה איובי
 41 ואשלים ולא אשנב עד פלחם: אמרעם ולא
 42 וכל קום יפלי תחיה רגלי: ותאורי חול
 43 למלחמה תברע קמי תחוזי: ואלי תתעה לי
 44

4 אשח אפוף יהיה אלוףי פל חפצתם: ידו
 5 עפנתם אוד מדרו פל אפוף נספדם מום
 6 פל אפוא אוד שמום על שפוח: יהיה מנה
 7 חלקי וכמו אפיה תחמוך ודלי: תמים נסלי
 8 לי בפנעום אד נהלה שפחה עליו אפוף
 9 אדויה אשוע ועני אדו לילוח ישוהי מלחוי:
 10 שאויה יהיה נגדו חמדי פי ממוני פל אפופי:
 11 לכן: שמח לפי ויגל בבתי אדו משלי ישן
 12 לבטח: פי ארתי עוב נסלי לשאל ארתי
 13 תסדוה לראוה שחיה: ותדועלי אוד יהים
 14 שבי שפחה אדו שפוף נסחח פימקו כפח:
 15

PSAL XVII. י

1 חסלה לוד שמוה יהיה: צדק והשנה רפוי
 2 והאניה תפלוה פלא שפתי מוכה: מלשקו
 3 משפטו נצא עילקו תחוינה פולסי: פחתי
 4 לבי: פקדתי לילה צדפתי פל חפצא ופלו
 5 בלי ערפי: לפעולת אדם דבר שפוח
 6 אדו שמוה אדוה פדף: תחפו אשוני
 7 במעלותי פל נמוס עמי: אדו קראוה
 8 פדו עני אל תראוה לי שמע אמרו: המלה
 9 חסדוה מלשע חוסיס מלחוק ממים פימקו:
 10 שמתי פאישן פדען פל כפשו חסדתי:
 11 ממי רשעים וי שדתי אדו פלשתי קישו עלי:
 12 תחפני סנה פסי דבר נאחתי: אשותי עוה
 13 סבבתי עינים ישוה למוח פארף: דמי
 14 פארה יכסוף לנחף וכסוד ישב במסחחים:
 15 קימה יהיה קימה פניו הכרעה פלטה נסלי
 16 מלשע תרפוי: ממום ידו: יהיה ממום
 17 מוחל חלקם בחיים תצילני תמלא נסם
 18 ישבעו בנים ודודו תמים לעלולם: אל
 19 בצדק אחרה ספח אשבעה בלדף תמונה:
 20

PSAL XVIII. יח

1 למכפח לעבד יהיה לוד אשד דפי: ללוחה
 2 אדו דרפי השירה האח בום: וציל יהיה אודו
 3 מפי פל אלוה ומי שאל: ויאמר אדוה
 4 יהיה חוקי: יהיה מלע ומפדוה ומסלטי
 5 אלי צחי אחסדוה מני קח ישע משפתי:
 6 מוחל אדו יהיה ומן איובי אשוע: אפופי
 7

ההלים יג יד טו טז חלה

5 מדרת גדלות: אשר אמרו. ללשוננו נבדו
 6 שפרענו אתנו לו ארון לנו: משד ענינו
 מאנקת אביונים עשה אדם יאמר יהוה אלהים
 7 פלש עשה לו: אמרת יהוה אמרת טהרות
 8 כבוד צדוק בעליל לאמר מוקד שמעתי: אחוה
 יהוה תשמחם תצילם. מן הדין וי לשלם:
 9 כבוד לשנים יתחזקו פרס וזלזל לבני אדם:

PSAL. XIII. יג

1 למכח ממוז לדוד: עד אנה יהוה השפתי
 2 כח עד אנה וחסדך אר שפתי מפני עד
 אנה אשתי עצתי בנפשי תן פלגי ימים עד
 4 אנה ידום אבני עלי: הימטה עניי יהוה אלו
 והימטה עלי פראשן המות: פראמר אבני
 5 יכלהו צרי תגלו פי אפתי: ואני פחסתי
 6 כחתי יגל לפי בלשתיך אשתי ליהוה פי
 גמל עלי:

PSAL. XIV. יד

1 למכח לדוד אמר בכל בלתי אין אלהים
 2 השחיתו ודעונו עלילה אין עשה טוב: יהוה
 משמים השקף על בני אדם לראות הש
 3 משפיל הש אדם אלהים: וגל סו יהוה
 4 לא יארוזו אין עשה טוב אין גם אחוה: הלא
 5 הש פלשתי אין אכל עמי אכלו לזם יהוה
 לא קרא: שם א פתח פתי פי אלהים בוד
 6 צדיק: צדדע תבשו פי יהוה מוסר: מן
 7 ותן מצילי שונע יסור אל בשב יהוה שמת עמי
 גל עקב שמח וסור:

PSAL. XV. טו

1 ממוז לדוד יהוה מרנו בואהק מראשן
 2 בוד קשוק: דוקח ומים ופלג צדק וחס
 3 אמת בלבו: לא תגל. על לשון לא עשה:
 4 לשו רעה ודושה לא נשא על קרני: נבנה
 בעינו וממם ודוה יהוה יכפר לשבע ליהוה
 5 ולא ימר: פססו לא רענו בנשוק ושחז על
 נק לא לקח עשה אנה לא יפוט לעלים:

PSAL. XVI. טז

1 ממוז לדוד שמרני אל בראשתי בוד: אצתי
 2 ליהוה ארע אחי למוצי בל עלי: לקושים

2 בצרה: בנאות השע חלק עני ותפשו
 3 במופת וי חשבו: כדגל רשע על תפוח
 4 בשל ורשע פרו חסד: יהוה: רשע פניה
 אפו בל ידוש אין אלהים בל מפלתו:
 5 יחולו דדם. בבלש מרם משפוק מעו
 6 בל צדוהו יסיה פרס: אמר בלתי בל אפתי
 7 לוד יוד אשר לא יסע: אנה פדה מלא
 8 ומרמה וחו תחת לשוני עמל ואני: ישב
 במא לב תצוים בנסתים דוד כפי עינו
 9 להלכה יצטו: יחז בנסתי. סורה בספה
 יחז לחטות עני חסד עלי במלש בלשו:
 10 יהוה ישח ושל בשמוז חלפים: אמר בלתי
 11 שכח אל חסד פני בל אנה לכח: קמה
 12 יהוה אל מלא יהו אל השבח עמים: על מה
 13 חסד רשע. אלהים אמר בלתי לא תדוש:
 14 ראה פראשה. עמל ומס ומפס לת פרו
 עליו יסב חלכה ימים אחוה: יהוה עת:
 15 שבו ודע רשע ודע תדוש רשע בל המפא:
 16 יהוה מלך עלים ועד אבדו לים מרצו: תחת
 17 עמים שמעת יהוה וכן לים תאשוב אונק:
 18 לשפט ימים יהו בל יסוף עד לשך אש
 מרהו:

PSAL. XI. יא

1 למכח לדוד ביהוה. חסדו און החסד
 2 למש טוד דדם צדו: פי דוד הרשעים
 3 דדוק קשת פני חסם על ידו ליהו במו
 4 אפל לשור לב: בראשוח דדוק צדיק מה
 5 פעל: יהוה. בלכל קרש יהוה בשמים
 6 פסא עמי חוה עשפת וכתו בני אדם: יהוה
 7 צדיק יכון רשע ודוב חסם שסאה נשט:
 8 ימור על רשעים פדים אש ונפיה ויה
 9 ולעשות מנת פסם: בל צדיק יהוה צדוק
 10 אוב שר יהו פסטי:

PSAL. XII. יב

1 למכח על רשעיות ממוז לדוד: השיעה
 2 יהוה פירנו חסד פי ספי אמלים מפני אדם:
 3 שמו ודוד אשר ארשוד שמת חלקה בלב
 4 וכל דפרי: יסיה יהוה בלשתי חלקה לשן

מה אדיר שמך בכל ימי חַיִּים אֱלֹהֵי הַדָּת וְהַדָּת
 3 עַל-הַשָּׁמַיִם: מִפִּי עֲלִילִים וְהוֹדִיתָ יְסוּדָתָם
 4 עַל לִמְעַן צִדִּיקוֹת לְהַשְׁפִּיחַ אֵיבִים וּמַצְרָעִים: פִּי
 אֲרָאָה שְׂמִיךְ מִעֲשֵׂה אַצְבָּעוֹתָיִךְ יָדָי וְכַבְדִּים
 5 אֲשֶׁר פָּתַחְתָּ: מִדְּאֵלֶשׁ בְּרִחוֹפֵשׁ בְּנִרְאִים
 6 פִּי תִקְרָשׁ: וְהוֹחֲדָה מִעַם מֵאֲדָמָה וְכָבוֹד
 7 חֲדָד תִּעֲשֶׂה: תִּמְשָׁלָה בְּמַעֲשֵׂי יָדָי כֹּל
 8 שִׁוְיָהּ תַחֲדָתֵךְ יִלְלוּ: צַדִּיק וְאֲלֹמִים כֹּלֵם וְנֹסִים
 9 עֲרִמְתָּ עֲדָי: צַדִּיק שָׁמַיִם הִגִּיד דִּם עֲדָי
 10 אֲחֻזָּת יָמִים: יְהִי אֲדֹמֵי מִדְּאֲדֹרֵי שְׂמִיךְ
 בְּכָל-הַיּוֹם:

PSAL. IX. ט

1 לִמְצַחַת עַל-מַחַ לִפִּי מוֹמוֹד לְחָדָי: אִיְהִי
 2 יְהִי בְּכָל-לַפִּי אֲסַפְּהָ לִּי נִשְׁלֹאֲתִיךָ: אֲשַׁמְדָּה
 3 וְאֶעֱלֶצָה בְּךָ אֲפֹרָה שְׂמִיךְ עֲלִיךָ: שְׁבוּב אֵיבִי
 4 אֲחֹרָי יִפְשָׁלוּ וְיִאֲבֹדוּ מִפְּנֵיךָ: פִּי-עֲשִׂיתִי
 5 מִשְׁפָּטֵי יְהוָה לִפְנֵי לִבִּי לְשֹׁפֵט צַדִּיק: נִשְׁתָּה
 6 גִּים אֲדַת רֵשַׁע שָׁמַיִם מִיָּחִית לְשֹׁכֵם עֲדָי:
 7 הָאֵיבִים וְהַמָּוִן חֲרִיטָה לְכַחַת עֲרִים תִּשְׁתָּה אֲבֹד
 8 וְכֹסֵם הַמַּה: וְיְהִי לְעֹלָם לִשְׁבוּב פִּיךָ לְמַשְׁפַּט
 9 פְּסָאֵי: וְהוּא יִשְׁפֹּט-תֵּבֵל בְּצַדִּיק חַיִּים לְאֲמִים
 10 בְּמִשְׁפָּטִים: וְיִהְיֶה יְהוָה מִשְׁבֵּב לְךָ מִצָּב
 11 לַעֲוֹת בְּצָדִיק: וְיִבְטַחוּ בְּךָ יְדֵעֵי שְׂמִיךְ פִּי
 12 לֹא-עֹבֵת וְלֹשֶׁן יְהוָה: וְיִפְלוּ לְיְהוָה לִשְׁבוּב צִיּוֹן
 13 הַצִּדִּיק וְעַמִּים עֲלִילֹתָיו: פִּדְיוֹשׁ דָּמִים אֲוִים
 14 זָכֹר לֹא-יִשָּׁכַח צִדִּיק עַמִּים: תִּכְנֹן יְהוָה |
 רֵאָה עַמִּי מִשְׁפָּטֵי מוֹחֲלֵי מִשְׁפָּטֵי-מֹרֵת:
 15 לִמְעַן אֲסַפְּהָ לִּי-תִּתְּלֹחֲתִיךָ בְּשִׁעֵי בַד צִיּוֹן
 16 אֱלֹהֵי בִישׁוּעוֹתָי: טָבַעוּ גִים בְּשַׁחַת עֲשׂוֹ
 17 פִּשְׁתוֹת מִטְּטֵי כִלְפֵיהֶם תִּלְגִּם: טַדַּע | יְהוָה
 מִשְׁפָּט עֲשֵׂה בִּפְעֵל פִּיךָ טָקַשׁ רֵשַׁע הַיָּתִין
 18 מֵהָ: לִשְׁבוּב רֵשָׁעִים לְשֹׁאֲלָה לְזָרוּם שְׁכַחְתִּי
 19 אֲלֹמִים: פִּי לֹא לִכְחַת יִשְׁכַּח אֲבִיוֹן וְתִקְרָה
 20 עַמִּים וְיִאֲבֹד לַעַד: קִיְמָה יְהוָה אֲדִיעֵם אֲנִים
 21 יִשְׁטַח גִּים עַל-פְּנֵיךָ: שִׁוְיָהּ יְהוָה | מוֹרֵה
 לְדָם יִדַּע גִּים אֲנִישׁ הַמָּה פֹּה:

PSAL. X. י

1 למה ידעה תועמת פרוק תועלים לעשות

13 דַּם וְחַסְדֵךְ עֲלִימוֹ וְעַלְמוֹ בְּךָ אֲרִיבֵי שְׂמִיךְ: פִּי
 אֲחִיהֶם תִּבְרַךְ צִדִּיק | יְהוָה כַּפֵּי רַגְלֵי תַעֲטוּפֵי:

PSAL. VI. ו

1 לִמְצַחַת בְּנִיחַת עַל-הַשָּׁמַיִת מוֹמוֹד לְחָדָי:
 2 יְהִי אֱלֹהֵי בִישׁוּעוֹת תִּכְרַמֵּנִי: אֲלֵי-פְתוּחֵי תִשְׁרִי:
 3 דַּם יְהוָה פִּי אֲסַלֵּל: אֲנִי רִפְאֵי יְהוָה פִּי
 4 כִּבְדֵה עַמִּי: וְנִשְׁבַּח כְּבֹדֵה מִלֵּוֹ וְהוּא יְהוָה
 5 עֲדִמְרוֹ: שׁוּבָה יְהוָה חֲלֻצָה נַפְשִׁי וְהִשְׁעֵנִי
 6 לִמְעַן חֲסוּךָ: פִּי אֵין בְּפֹת וְכֹרֵךְ בְּשֹׁאֵל מִי
 7 יְהוָה-יְקֹוּ: תִּשְׁעֵנִי בְּחֲסוּךְ אֲשַׁחֵה בְּכָל-
 8 לֵילָה מִפְּנֵי דְרֵמְשֵׁי רֵשָׁעִים אֲסַחֵה: עֲשֵׂה
 9 מִכְּעַם עֵינִי שְׂתַקֵּה בְּכָל-צָרָתִי: מִדָּו מִכְּפִי
 10 כִּי-לִפְנֵי אֵין פִּי-שְׁמַע יְהוָה כֹּל בְּכִי: שְׁמַע
 11 יְהוָה תַּחֲנוּן יְהוָה תַּלְלוּתִי יְקֹוּ: יִבְשֵׁוּ וְיִפְאֲלוּ
 מִלֵּו פִּלְאֵיבִי לִשְׁבוּב יִשְׁוֹ רַע:

PSAL. VII. ז

1 שִׁוְיָן לְחָדָי אֲשֶׁר-עָר לְיְהוָה עַל-דִּבְרֵי-רֵשָׁע
 2 בְּרִימִים: יְהוָה אֱלֹהֵי בְּךָ חֲסוּרֵי וְהִשְׁעֵנִי
 3 מִכָּל-רֵשָׁעֵי הַיָּלְמִי: פִּי-יִטְרַף מִיָּה נַפְשִׁי
 4 פֹּרֵק וְאֵין מִעֲלֵי: יְהוָה אֱלֹהֵי אִם-עֲשִׂיתִי וְהוּא
 5 אִם-יִשְׁעֵל בְּכַפִּי: אִם-נִמְלִיתִי שְׁלֹמִי רַע
 6 אֲחֻצָּה צָרָתִי חֲקֹם: יְהוָה אֵיבִי אֲנִשִּׁי
 7 וְיִשָּׁו יְהִימֵם לְרֵעֵךְ וְהוּא וְכַבְדֵי | לַעֲשֵׂר יִשְׁבֵּן
 8 מֵהָ: לִקְרֹה יְהוָה | בְּאִפְסֵי הַשָּׁמַיִם עֲשׂוּהוּ
 9 צָרָתִי עֲשֵׂה אֱלֵי מִשְׁפַּט צִדִּיק: וְעַתָּה לֹא-מִים
 10 חֲסוּבֵיךְ וְעֲלִיהֶם לִפְחֹם שׁוּבָה: יְהוָה חַיִּים
 11 עֲשֵׂה שְׁפָטֵי יְהוָה כְּצַדִּיק וְכַחַפֵי עֲלֵי: תִּמְרֵ-
 12 כָּא רַע | וְשִׁעִים וְחֲסוּבֵיךְ צִדִּיק וְכֹן לְבַח
 13 וְכִלְיוֹת אֲלֹמִים צִדִּיק: מִכְּפִי עַל-אֲדָמָה מוֹשִׁיעַ
 14 לְשִׁירֵיכֶם: אֲלֹמִים שֹׁפֵט צִדִּיק וְאֵל עַם בְּכָל-
 15 חֹם: אִם-לֹא יִשׁוּב דַּרְבִּי יִמְשֹׁשׁ קִשְׁתִּי וְרֵךְ
 16 וְחֲסוּבֵיךְ: וְהוּא חֲסוּבֵיךְ תַּחֲנוּן תִּפְלוֹת יִשְׁעֵל: יִשְׁעֵל:
 17 יְהוָה יִתְּלֵ-אֵין יְהוָה עֲמֵל וְיִלְדֵי שָׁקֵר: פִּדְ-
 18 פִּדְה וְיִחַדְדָה וְיִשָּׁל בְּשַׁחַת יִשְׁעֵל: יִשְׁבוּ
 19 עֲמֵלֵי מֵאִשׁוֹ וְעַל-לִקְרוֹת חֲסוּבֵיךְ יְהוָה: אִיְהִי
 יְהוָה כְּצַדִּיק וְאֲפֹרָה שְׁמֵי-יְהוָה עֲלִיךָ:

PSAL. VIII. ח

1 למה ידעה תועמת ממוז לחד: ידעה אדומי

תהלים

LIBER PSALMORUM.

לא אראך מרבח עם אשר סביב שחו עלי: 7
למה ידעה והשעמי אלו פרדתי את צל: 8
אמי לוי שני רשעים שפרת: לידה דאשעה 9
על עמק ברכת סלה:

PSAL. IV. ד

למנצח מנצח מנצח מנצח: בקרא עניו: 1
אלו צדק בצר הרחם לי חני לשמע תפלותי: 2
במאיש ערמה כבדתי לכלמה האמתן רק: 3
תבקשו כוב סלה: דעו פיהם לזה חסד: 4
ל זהו לשמע בקרא אלי: רגו ואל תחמאו: 5
אחד בלנכם על משכבכם דפס סלה: וברו: 6
וכדו צדק ובטחו אל יהוה: רבו אמרו: 7
מו יראנו טוב נסח עלינו או פקח יהוה:
רצוה שמחה בלבו משח דגנם ותחוש רבו: 8
בשולם יחדו אשכחו ואישן פ אמה יהוה: 9
לבדו לבטח תושבתי:

PSAL. V. ה

למנצח אל דשדלוח מנצח לחד: אמרו: 1
האויסה יהוה בטה הגני: הקשיבה לקול: 3
שעו מלפי והאלי פ אלו תפלה: יהוה: 4
בך תשמע קולי בך אענה לך ואצפה:
פ ו לא אל תפץ רשע ואמה לא תהו רע: 5
לא תרחם דוללים לגנ עונה שסיה כל: 6
פעלי און: תאמר דמי כוב איש דמים: 7
וממה יתעב יהוה: וראי ברב חסדך אמא: 8
בירח אשתותיה אל תכל קרשך ביראח:
יהוה: מני באתך למען שחתי דש למי: 9
דבך: פ אין פסיה נטה קרב יחז קב: 10
פחה נתם לשונם תליקן: דאשנים: 11
אלהים יפל ממשותיהם פרב פשעים:
דיחוס פ מר בך: וישמחו כל דחוס בך לשלם: 12

PSAL. I. א

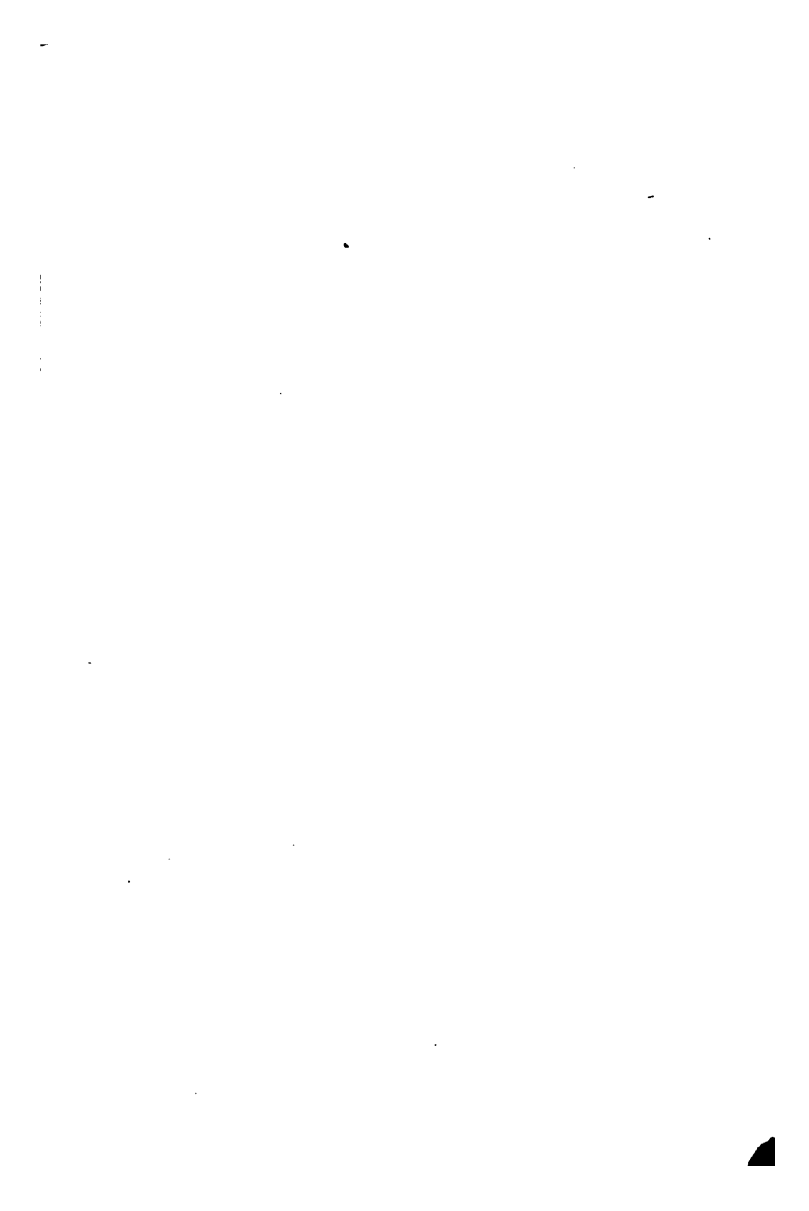
אשרי האיש אשר לא הולך בצעק רשעים 1
ובדרך חפאים לא עמד ובמשב לצים 2
לא יושב: פ אמ בחרת יהוה חסדו וברחיו 3
יהוה יום ולילה: יהוה פעץ שחל על 4
פלו מים אשר פרו: וכן בערו ועלדו לא 5
יפל וכל אשר עשה יצליח: ארמן רשעים 6
פ אמ פלץ אשר חרפו רח: על פן ולא 7
יקבו רשעים במשפט וחספאם בעת צדיקים: 8
פ יודע יהוה דרך צדיקים ורח רשעים תאבד: 9

PSAL. II. ב

למה תגשו נגד אלהים דגוריק: ותצבו מלכי 1
ארץ ותחטו ססד יחז על יהוה ועל משוחו: 2
נצקה את מוסחתימו ונשליכה מפני עתימו: 3
ושב בשמים שחך אלו לעלמו: או יבר 4
אלו באפו וברחוט יבדלמו: ואני נכבחי 5
מלפי על ציון דר קושי: אספה אל דק 6
יהוה אמר אלי בן אמה אני היום ודחתי: 7
שאל מפני ואמה נים נחתי ואחתי: 8
אסר ארץ: תולם בשבט ברה ככלי יצר 9
תפצם: ועפה מלכם השפלו דסור שפט 10
ארץ: עבדו את יהוה ביהוה ונלו בעדה: 11
שקר פן אמת ותאמה ודך פריבוע פמעט 12
אפ אשרי כל דחוס ב:

PSAL. III. ג

מנצח לחד פסדו מפני: אבשלים בן: 1
יהוה מר דבו צר רפים למים עלי: רפם 2
אמים למש אן ששעה לו באלים סלה: 3
ואמה יהוה מן בעד פכדי ולמים ראש: 4
קלי אל יהוה אקרא ופ עני מר קדשו סלה: 5
אן שכבתי ואשעה הקצוטי פ יהוה יסמני: 6



כתובים

H A G I O G R A P H A.

ההלים	PSALMI
משלי	PROVERBIA
איוב	JOB
שיר השירים	CANTICUM CANTICORUM
רות	RUTH
איכה	THRENI
קהלח	ECCLESIASTES
אסתר	ESTHER
דניאל	DANIEL
עזרא	EZRA
נחמיה	NEHEMIA
דברי הימים	CHRONICORUM

15 ועתה אכתי מאשרים וזים גם כעבד עמי
 16 ושעה גם בחתי אלהים ומלטה: אז נדבר
 רדא דזה איש אל דעדי וקלשנ דזה ושמע
 וכתב ספר ופרו לפניו לרדא דזה ורחשני
 17 שמו: דדו לי אמר דזה צבאות ליום אשר
 אני עשה סעדה וחמלתי עליהם פאשר חמל
 18 איש על-בט דעבד אוי: ושבתם האלים
 בין צדיק לשעב בין עבד אלהים לאשר לא
 19 עבדו: כי הנה האים פא בעד פתפדו דדו כל
 זרים וכל עשה ושעה לש ולתא אים האים
 20 הנא אמר דזה צבאות אשר לא יעבד להם
 שלש וענקו: ודודה לכם דרא שמי שמש
 21 צדקה ומרפא בכנסיה וצאתם וששחם בעגלי
 מרפק: ועפתם לשעים פייחזי אשר תחיה
 22 פפוח תליכם ביום אשר אני עשה אמר דזה
 צבאות: חסדו תחת משה עבדי אשר צייתי
 23 אוי חרוב על פל ישראל וזים ומשפטים:
 24 דפה אמני שלח לכם את אלהי דבניא לפני
 פא יום דזה דהזול והפוא: והשיב לב
 אנה על בנים ולב בנים על אבותם פראמיא
 והפתי אוד דהארץ חרם:

והריו עד ממדד במכשמים ובמנאמים
 ובשבעים לשון ובעלמן שכר שכרי אלמה
 6 וחתם ומשגרו ולא יראתי אמר דזה צבאות:
 7 כי אני דזה לא שניתי ואחם פמדיעקב לא
 מלחתי: למימי אחרים סרהם מוחש ולא
 שמדחם שום אלו ואשנה אליכם אמר דזה
 8 צבאות ואמרתם בפה לשוב: ודלעז אדם
 אלהים כי אים קבעים אוי וצדקתם בפה
 9 קבעתו דמעשה דהרומה: במחנה אים
 10 סגלים ואוי אים קבעים דהוי פלו: דביא
 את-פל דמעשה אל בית דאוצר ודו פרו
 בביתו וכחטי סא באת אמר דזה צבאות
 אמלא אפית לכם את ארפת השמים
 11 ודדקרו לכם ברכה עד-בלדו: ונשהו לכם
 פאלי ולא ירשחת לכם אדפתי דאדמה ולא
 תשלל לכם דחטן פשדה אמר דזה צבאות:
 12 ואשר אחרם פל-דגים פרוחתי אים ארץ
 13 חסף אמר דזה צבאות: חוקי עלי דביכם
 אמר דזה ואמרתם מה דפדפתי עליה:
 14 אמרתם שדא עבד אלהים ומה פצע פי שמרתי
 משמרתי וכי הלכתי קדולתי מפני דזה צבאות:

הנה אנכי שלח לכם את אלהי דבניא לפני סא יום דזה דגדול הדמא:

יתק"ק סימן:

חוק

סכס פסוקי חרי עש

חושע מאה וחשעים ושבעה. ותגך לא בצקה
 יואל שבעים ושלשה. שלח מנגל סימן:
 עמוס מאה וארבעים וששה. קמו בניה סימן:
 עובדיה עשרים ואחד. אך טוב לישראל סימן:
 יונה ארבעים ושמונה. ישראל עשה חיל סימן:
 מיכה מאה וחמשה. עלה אלהים ברועה סימן:
 נחום ארבעה ושבעה. יול מים סימן:

חבקוק חמשים וששה: ולך חזיה צדקה
 סימן:
 צפניה חמשים ושלשה. גן בעל סימן:
 תגי שלשים ושמונה. כי אם גלה סוד סימן.
 זכריה מאתים ואחד עשר. אשרי כל ירא יי
 סימן:
 מלאכי חמשים וחמשה. ויעקב דולך לדרם
 סימן:

סכס דפסוקים של כל שנים עשר נביאים אלק חמשים. כי שרית עם אלהים סימן: והצדיק לכן בגללכם ציון שדה חורש: וסדרו עשרים ואחד. ולכבוד אדויה בתוכה סימן:

מלאכי ג חכמי

7 ובמשור דקף אמי ורפוס השכ מעון: פי 7
 שפתי כדן ישמרו דעת וחיה וקלשו מפיהו
 8 פי מלאך יהוה צבאות הוא: ואתם סתם
 מרהיביו: השלטים רפוס פתורה שחתם פית
 דליו אמר יהוה צבאות: וגם אני נחתי 9
 אחכם נבוס ושפלים לכל העם כפי אשר
 אינכם שמרים את דרכי ושואים פנים בתורה:
 10 הלא אנב אחד לעלוי הלא אל אחד בראי
 מחות נבנל איש באחיו לחלל ברות אבתינו:
 11 בגדה החיה ותעבה נעשתה משואל
 ובדושלים פי חלל יהודה קולש יהוה אשר
 אהב ובעל בת אל נבו: ימת יהוה לאיש 12
 אשר יעשה ער ועשה מאדלי יעקב ובישו
 13 מנחה ליהוה צבאות: ותאת שמת תעשו
 פסוח המשה את מופת יהוה בני ואנקה מאן
 עוד פחת אל המנחה ולקחת רצון מידכם:
 14 ואמרתם על מה על פי יהוה העיד ביקף
 ובין: אשת נעריק אשר איתה בגדה פה
 15 והיא כהנה ואשת ברתה: ולא אחד עשה
 ואשר רחל לו ומה האחד מעשו ורע אלהם
 16 ולשמרתם ברוחם ובאשת נעריק אל נבו:
 פי שנת שלח אמר יהוה אליו ישאל וכפה
 17 חמס על לבוש אמר יהוה צבאות ולשמרתם
 ברוחכם ולא תבגזו: הונעתם יהוה
 18 פדמיכם ואמרתם בפנה הונענו באמרתם
 פלעשה רע טוב: בעיני יהוה ובהם הוא חספ
 או איה אלד המשפט:

CAP. III. ג

1 דגני שלח מלאכי ופשה דקף לפני ופתאם
 יטא אל היכלי האון: אשר אתם מבקשים
 ומלאך הברית אשר אתם חסצים והנה לא
 2 אמר יהוה צבאות: ומי מקבל אתיוס פוא
 3 ומי העמד בדתותו פי הוא פאש מצות
 4 ומכית מכבסים: וישב מצרף ומשור פסח
 5 ומור את פני לוי ותקן אים פהגב וכפסח
 6 היה ליהוה מעשו מנחה מצוקה: ועמה
 7 ליהוה מנחת התודה וירושלים פימי עליכם
 8 ולשונם קרמטות: וקבתי איתכם למשפט

6 יגדל יהוה מעל לנבל ערואל: בן יכפד אב
 ועבד איתנו ואם אב אני איה כבודי ואם
 איתנים אל איה מורא אמר: יהוה צבאות
 7 לכם הדבנים ברוי שמו ואמרתם בפנה בוינו
 את שמקו: מוששים על מופתו לחם מגאל
 8 ואמרתם בפנה נאלקו באמרתם שלחן יהוה
 נבה הוא: ומתעלשין עור לנבל און רע וכי
 9 תבישו פפה חלה און רע הקריבה נא לשחוק
 10 הדבשו או דישא פקד אמר יהוה צבאות:
 11 ופשה חלית פניאל ותנמי מידכם הרוח
 12 ואת דישא מכם פלים אמר יהוה צבאות:
 13 מי נבדכם ויטבו עליכם ולא תארו מופתו
 14 דים אירלי חספ בכם אמר יהוה צבאות
 15 ומנחה לא ראצתה מידכם: פי ממוהד שמש
 16 וש ממוז נזול שמי פגלים ובכל מקום
 17 מקור ממש לשמי ומנחה מודה פי נדול
 18 שמי פגלים אמר יהוה צבאות: ואתם מחללים
 19 איה באמרתם שלחן אירלי מגאל הוא ויטבו
 20 נמה אכלו: ואמרתם הנה מלאה דפוחים
 21 אירוי אמר יהוה צבאות הובאתם נזול ואת
 22 הפסח ואת החולה הובאתם את המנחה
 23 הארצה איתה מידכם אמר יהוה: ואירוי
 24 טבל וש בעדו וכו וכו ותב משחת לאירוי
 25 פי מלך נזול אני אמר יהוה צבאות ושמי
 26 טרא ביום:

CAP. II. ג

1 תעיה איתם הפעה היאת הדבנים: אסלא
 2 תשמעו ואסלא תשימו על לב לית פנד
 3 לשמו אמר יהוה צבאות ושלחתי בכם את
 4 הפאה ואירוי את פרוכותים וגם אירוי
 5 פי אתם שמים על לב: דגני נש לכם את
 6 הרוח חרתי פלש על פנים פלש חניכם
 7 ומשא אתכם אלה: וידעלים פי שלחתי
 8 איתם את המנחה היאת לרוח ברתו איר
 9 לוי אמר יהוה צבאות: ברתו: והיתה איר
 10 דתיים השלטים ואתם לו מרא ויראי
 11 ומפי שמו פת הוא: ואת אמל היתה
 12 כשרו ועלה לא נמצא משחיתו בשלום

11 יקב המלך: ישבו מה חרם לא יהיה עוד
 12 וישבה ירושלים לבסוף: והאח והיה
 הפצפה אשר נפח ידה את כל העמים אשר
 צבאו על ירושלים יקם: פשוה הוא עמו
 על הנגלו ועינו תפקנה בחייוף ולשוט תפק
 פסידם: יהיה פים הווא יהיה מרמז
 יהיה רבה פים החחיק אשר יר רעה תלטה
 ידו על יד עמו: ונסיהוה תלחם בירושלם
 ואפי' חל מלדגים סביב חב ונסת ונחם
 לזב מאד: וכן יהיה מצפת חסום הפל
 הנמל החמוד וכל תפרמה אשר יהיה מפתח
 הרפה ממצפה האח: יהיה כל הפתח
 מלדגים האים על ירושלים ועליו מן
 שנה בשנה להשתחוה למלך יהיה צבאו
 ולזב אחיהם הסבות: יהיה אשר לא יעלה
 מאת משפחת הארץ אל ירושלים להשתחוה
 למלך יהיה צבאות ולא עליהם יהיה הצטם:
 ואם משפחת מצרים לרחעלה ולא באה
 ולא עליהם יהיה הפצפה אשר נפח יהיה
 את דגים אשר לא יעל לזב אחיהם
 הסבות: זאת יהיה חפאת מצרים חפאת
 מלדגים אשר לא יעל לזב אחיהם הסבות:
 פים יהווא יהיה על מצלות חסום קוש
 ליהיה יהיה הפיח בבית יהיה פמוקים
 לפני המזבח: יהיה כל סר בירושלים
 ומהוה קוש ליהיה צבאות וכל מלדגים
 ולקחו מים וישלו בהם ולא יהיה כנגע ער
 בבית יהיה צבאות פים יהווא:

9 והשליטה יורח בה: והבאו אר השליטה
 באש והצטתם כנף את דגים ונסתים
 כנף את דגיהם הוא: וקרא בשמי ואני אענה
 אתו אפרתי עמי הוא יהווא יאמר יהיה אלו:

CAP. XIV. יד

1 דגה יום בא יהיה חלק שללך בקרבך
 2 ואסתי את כל דגים: אל ירושלים למחמה
 תלפדה העיר וכלפי הבלים העשים השלטה
 היא חצי העיר בגולה ויורח השם לא ישרה
 מן העיר: וצא יהיה תלחם פנים יהים
 פים החמו פים קרב: ועמדו תלכו פים
 יהווא על יד החיים אשר על שני הירושלם
 מקום ונגלו יד החיים מוצו מודה ומה
 בא גולה מאו ומש חצי יהיה צפונה חצו
 5 נגפה: תסום גיא יהיה פריע גיהים אל
 אצל תסום פאשר כסום מפי העש פים
 עיה מלך יהיה ובא יהיה אלו מלדגים
 6 עוף: יהיה פים יהווא ליהיה אד
 7 ירוח לפאת: יהיה וס אלו יהווא יתע
 ליהיה לריום ולא לילה יהיה לעשר
 8 יהיה אד: יהיה: פים יהווא יצא מים
 חיים מירושלם חיים אל דגים וקומי חיים
 9 אידם האוחן בפד ובחף יהיה: יהיה
 יהיה למך על כל הארץ פים יהווא יהיה
 יהיה אחר ושמו אחר: יסב כל הארץ
 10 פסדה מנבע לתפן מן ירושלים והאמה
 השבה תחיה למשע פממן שרמקם שער
 הראשון ער שער הפלים והגל תסאל ער

מלאכי

LIBER MALACHIAE.

CAP. I. א

1 אידויו שממה ואח נחלתו לחצת מדבר
 2 מרתאמר אדום רששתי תשוב ונבה חרבות
 3 זה אמר יהוה צבאות דמה יבס והא אדום
 4 וקרא לים נבל רשעה העם אשר ועם יהיה
 5 ערלים: ועיטכם תרמיה ואדם האמור

1 משא דם יהיה אל ישראל פד מאמי
 2 ארמתי אחכם אמר יהוה ואמרום בפה
 3 ארמיתו יהווא אח עשו ליעקב כס יהיה
 4 ואדב את יעקב: ואדעשו שאתו ואשים

זכריה יג

בַּעֲבוּר וְאֶבְלָה עַל-יָמֶיךָ וְעַל-שִׁמְחֹת אֶת-פִּי
 הַעַמִּים סָבֵב וְיִשְׁבְּהוּ יְרוּשָׁלַם עַד תַּחֲזִיקָה
 בְּיְהוָה לֵשׁ: הַדֹּשֵׁשׁ יִהְיֶה אֶת-אֵילֵי הַיַּדְדָה 7
 בְּאֵשׁהּ לִמְנוּן לֹא-תִגְדַּל הַמִּצְרָה בַּיַּת-יְהוָה
 וְהַמִּצְרָה יִשֹּׁב יְרוּשָׁלַם עַל-יְהוָה: בַּיּוֹם 8
 הַהוּא יִגַּן יְהוָה בְּעַד יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם הַהִיא
 הַכִּשְׁלֵי בָרִם בַּיּוֹם הַהוּא כְּחַד וְכַתּוּב וְכַתּוּב
 כְּאֵלֶיךָ בְּמִלְחָמָה יִהְיֶה לְעַמִּים: הַיַּהֲוֶה בַּיּוֹם 9
 הַהוּא אֲנִיִּשׁ לְהַשְׁמִיד אֶת-כָּל-דְּגוּזֵי הַבָּאִים
 עַל-יְרוּשָׁלַם: וְשִׁפְכֵי עַל-בֵּית יְהוָה וְעַל וְיִשְׁבֵּי 10
 יְרוּשָׁלַם חַת חֵן וְחַתּוּלִים וְהַפִּיטוּ אֵלַי אֶת
 אֲשֶׁר-דָּרְוּ וְסָפְדוּ עָלַי כַּמִּסְפָּד עַל-יְהוָה 11
 הַחַד עָלַי כְּדָרְו עַל-דְּבָכּוֹ: בַּיּוֹם הַהוּא
 יִגְדַּל הַמִּסְפָּד בְּיְרוּשָׁלַם כַּמִּסְפָּד הַיַּדְדוּמָן 12
 בְּקִרְעַת מִדְּוָן: וְסָפְדוּ הָאָרֶץ מִשְׁפָּחוֹת 12
 מִשְׁפָּחוֹת לְבַד מִשְׁפָּחוֹת בַּיַּת-יְהוָה לְבַד וְיִשְׁתִּים
 לְבַד מִשְׁפָּחוֹת בַּיַּת-לְוִי לְבַד וְיִשְׁתִּים לְבַד: 13
 מִשְׁפָּחוֹת בַּיַּת-לְוִי לְבַד וְיִשְׁתִּים לְבַד מִשְׁפָּחוֹת 14
 הַשִּׁמְעִי לְבַד וְיִשְׁתִּים לְבַד: פֶּל הַמִּשְׁפָּחוֹת
 הַשְּׂאוֹרוֹת מִשְׁפָּחוֹת מִשְׁפָּחוֹת לְבַד וְיִשְׁתִּים לְבַד:

CAP. XIII. יג

בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה מִקֹּד מִפָּחוֹת לְבַת יְהוָה 1
 וְלִשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם לְחַטָּאת אֲנִיִּה: הַיַּהֲוֶה בַּיּוֹם 2
 הַהוּא כֹּסֵם יִהְיֶה צְבָאוֹת אֲכִלִּית אֶת-שִׁמְחֹת
 הַעֲצִיבִים מִן-הָאָרֶץ וְלֹא יִזְכְּרוּ עוֹד וְגַם אֶת 3
 הַצְּבָאוֹת וְאֶת-דִּתֵּי הַמִּצְרָה אֲעִבֵר מִן-הָאָרֶץ:
 הַיַּהֲוֶה כִּרְפָנָם אִישׁ עוֹד וְאִמְרוּ אֵלָיו אֲבִי וְאִמִּי 3
 יִלְדוּ לֹא תִחְדָּה בִּי שִׁקֵּץ דְּבַרְתָּ בְּשֵׁם יְהוָה
 וְקִדְדָה אֲבִירָה וְאִמִּי לִדְוִי בְּדַבְּכָתִי: הַיַּהֲוֶה 4
 בַּיּוֹם הַהוּא יִשְׁטוּ הַצְּבָאוֹת אִישׁ מִחוּט
 בְּדַבְּכָתוֹ וְלֹא יִלְבְּשוּ אֲדִירָת שֵׁשׁ לִמְנוּן כְּחַשׁ:
 וְאִמְרוּ לֹא נִבְיָא אֲנִיִּי אִישׁ עוֹבֵד אֲדֹמָה אֲנִיִּי 5
 כִּי-רָאוּם הִקְנִי מִכַּעֲרֵי: וְאִמְרוּ אֵלַי מַה 6
 הַמִּפְּחוֹת הָאֵלֶּה בֵּין יְהוָה וְאִמְרוּ אֲשֶׁר הַמִּצְרָה בַּיַּת
 מִתְּרָבִי: דָּבַב עֲרִי עַל-רֵעִי וְעַל-גֹּבַע עֲמִיתִי 7
 כֹּסֵם יִהְיֶה צְבָאוֹת יְהוָה אֶת-דְּוִשָׁה וְהַמִּצְרָה
 הַמִּצְרָה וְיִשְׁטוּ דֵי עַל-צִעְרוֹתֵי: הַיַּהֲוֶה כָּל- 8
 הָאָרֶץ אֶת-יְהוָה כַּכּוֹד אִשׁ בְּעַמִּים וְכַלְפַּד אִשׁ

הַיַּהֲוֶה לְכֹן עֲנִי הַמִּצְרָה וְאֶת-לִי שֵׁן מִקְלָחוֹת
 לְאִיִּדוֹ קְרָאֵתִי לְעַם וְלִאֲחֹד קְרָאֵתִי חֲגִלִים
 5 וְאֶת-עַד אֶת-הַמִּצְרָה: וְאִכְחוּ אֶת-שִׁלְשׁוֹת
 הָרַעִים בְּיַחַד אֶחָד וְהַקְצֵרוּ נַפְשׁוֹ בָרִם וְגַם
 9 נַפְשׁוֹם בְּחַד מִי: וְאִמְרוּ לֹא אֶרְעֶה אֲתֵכֶם
 הַמִּצְרָה חֲמוֹת הַבְּכֹרֹת הַחֲזוֹד הַגְּשָׁאוֹת
 10 תִּתְכַלְמֶנָה אִשְׁהָ אֶת-פֶּטֶר רַעֲוֹתֶיהָ: וְאִמְרוּ אֶת-
 מִקְלָו אֶת-לַעֲם וְאִמְרוּ אֵלָיו לְהַפִּיֵל אֶת-פְּרִיִי
 11 אֲשֶׁר פָּרַח אֶת-מִלְחָמוֹתֵי: וְהַמִּצְרָה בַּיּוֹם הַהוּא
 וְיִדְעֵן מִן עֲנִי הַמִּצְרָה הַשְּׂמֵרִים אֵלַי כִּי דָם-
 12 יִהְיֶה הַיַּהֲוֶה: וְאִמְרוּ אֵלֵיהֶם אִסְטוֹב בְּעִתְכֶם
 הִנֵּנוּ שֹׁכְנֵי וְאִם-לֹא וְחִלּוֹ וְיִשְׁקֵל אֶת-שִׁכְרֵי
 13 שְׁלֵשִׁים כֶּסֶף: וְאִמְרוּ יְהוָה אֵלַי הַשְּׁלִיכֵנִי
 אֶל-הָאֵצֶר אֶחָד וְהִלְךְ אֲשֶׁר יִקְרָאוּ מַעֲלֵיהֶם
 וְאִכְחוּ שְׁלֵשִׁים כֶּסֶף וְהַשְּׁלִיכוּ אֵלָיו בַּיַּת
 14 הַיַּהֲוֶה אֶת-הָאֵצֶר: וְאִמְרוּ אֶת-מִקְלָו הַשֵּׁלֵל אֶת-
 הַחֲגִלִים לְהַפִּיֵל אֶת-הַחַחֲוֹת בֵּין יְהוָה וּבֵין
 15 יִשְׂרָאֵל: וְאִמְרוּ יְהוָה אֵלַי עוֹד קִדְדִיךָ כִּלִּי
 16 רַעֵה אֵימִלִּי: כִּי הִגְדַּתְכֵּי מִלֵּם רַעֵה בְּאָרֶץ
 הַבְּכֹרֹת לֹא-יִשְׁקֵל הַנֶּשֶׁךְ לֹא-יִקְבָּשׁ הַגְּשָׁפוֹת
 לֹא יִרְפָּא הַצְּבָה לֹא יִכְלַל וְהַשֵּׁד הַפְּרִיָּה
 17 אֵימִל וְהַרְסִיתֶךָ וְיִשְׁקֵךְ: הַיַּהֲוֶה הַאֵלֵל עֲוִי
 הַמִּצְרָה דָּבַב עַל-דְּוִשׁוֹ וְעַל-עֵינֵי יִמֵּט דֵּשׁ וְיִשׁ
 הַיַּהֲוֶה עֵינֵי יִמֵּט כְּדָה חֲסִידָה:

CAP. XII. יג

מִשָּׂא דְבַר-יְהוָה עַל-יִשְׂרָאֵל אֶת-יְהוָה נִשְׂאָה
 שְׂמִיָּם וְיִסַּד אֶרֶץ וְיִצַּר יְהוָה אֲדָם בְּקִרְפוֹ:
 2 הַיַּהֲוֶה אֲנִיִּי שֵׁם אֶת-יְרוּשָׁלַם כִּי-יִעַל לְכָל-
 הַעַמִּים סָבִיב וְגַם עַל-יְהוָה יִהְיֶה בְּצַעֲדוֹ עַל-
 3 יְרוּשָׁלַם: הַיַּהֲוֶה בַּיּוֹם הַהוּא אֲשִׁים אֶת-
 יְרוּשָׁלַם אֲבָן מַעֲמֹסָה לְכָל-הָעַמִּים כִּי-עַמְסָה
 שְׂחוֹט יִפְרֹטוּ וְהַמִּסְפָּד עָלֶיהָ כִּל פִּי הָאָרֶץ:
 4 בַּיּוֹם הַהוּא אֶת-יְהוָה אֲבָה לְכֹסֵם בְּחַמְלוֹתָן
 וְהִכֵּם בַּשָּׁעָן וְעַל-בֵּית יְהוָה אֲסַקֵּחַ אֶת-עֵינֵי
 6 וְכֹל כֹּסֵם הָעַמִּים אֲבָה בְּעֵרוֹן: וְאִמְרוּ אִישׁ
 יְהוָה בְּלִפְנֵי אֲבָהָה לִי יִשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם בְּיַהֲוֶה
 6 צְבָאוֹת אֱלֹהִים: בַּיּוֹם הַהוּא אֲשִׁים אֶת-
 אִישׁ יְהוָה כַּכּוֹד אִשׁ בְּעַמִּים וְכַלְפַּד אִשׁ

מחטססו על אמתו: פי מדי פוס ומדי 17
יסו תגן פחלים ותחולש יטבב בחלוח:

CAP. X.

שאלו מודהו ממו בעת מלקוש יהיה עשה 1
חוחים וממו נשם ותן להם איש עשב בשדהו:
פי החוחים דברו און והחוסים חיו שקו 2
והלמה השואו דברו הגל תסבון על גן מסעו
כמו צאן יטעו פראן ועמו: על הדעים 3
יהיה אפי ועל העשתיים אסעו פרישקו יהיה
צבאות אדעונו אד פתו יהיהו ושם אחרים
כסוס יהיו במלחמה: מפני ספה מופו יהו 4
מפני קשח מלחמה מפני יצא כל נש יהיו:
יהיו כפלים פסוס בטיט חוצות במלחמה 5
וללחמו פי יהיה עפם והנשו רבב סוסים:
תבחו: אדפית יהיהו חת פתו חסל אשיע 6
והשסוחים פי החוסים יהיו פאסו לא חוחים
פי אפי יהיהו אלוהים והענים: יהיו כפול 7
אפרים ותסחו להם פמ יין ונבדים יהו
ותלחמו תל להם ביהו: אשוקה להם ואקצום 8
פי סדחום ורבי פמו רבי: והדעים עפמים 9
ובפרחקים יחמוני תחיו אד בנדים ושבו:
והשסוחים כמרץ מצעים ומאשרו אקצום 10
ואל ארץ נלעו להסן אכיים ולא יפצא להם:
ועבר פים צרה ודפה במס גלים והנשו כל 11
מצולות יהו והתול גאון אשור ושכט מצרים
יסרו: תבחוים ביהו והשמו תהלכו סוס יהיה: 12

CAP. XI.

פתח לבטן החרוץ והאכל אש בחרוץ: היגל 1
פדוש פי נפל און אשור אחרים שדודו היגלו
אלונו נשן פי יד יש הפצור: קל הללה 3
הדעים פי שדדה אחרים קל שחנת פסלים
פי שדד גאון החרוץ: פה אפי יהיהו אלה ועה 4
אד צאן החרונה: אשור קצרהו יתגן ולא 5
יאשמו ומסיתו אמר פדוד יהיהו ואשור
והעיים לא יחמול עליהן: פי לא תחמול עוד 6
על יושבי הארץ סוס יהיהו חפה אכמי במצוא
אד החרום איש בחרוץו ובק מלפ ומחרו
אד הארץ ולא אציל מידם: וארעה אד צאן 7

ושלף אלהו אל אלהו לאמי מכה החרוץ לחלה
אדשם יהיהו להקש אדחיהו צבאות אלהו
בס אמי: ופי עפמים רפם תאים עצומים 22
לקש אדחיהו צבאות ביהושלם לחלות
אד פני יהוה: מדי אמי יהיהו צבאות 23
במים יהמה אשור וחיוק עשהו אנשים מכל
לשונה רבום החורוק כבת איש יהיהו לאמי
לקכה עפכם פי שמעט אחרים עפכם:

CAP. IX.

משא דבר יהיהו כמרץ חחרוץ והמשק מחחרו 1
פי יהיהו עין אדם וכל שכמו ישראל: תב 2
המה תגל פה צד החרוץ פי חכמה מאו:
והבן צור מצור לה והצפ פסו בעור חחרוץ 3
כטיט חוצות: דפה אדלו תלשפה ודפה במס 4
חילהו יהוה פאש תאכלו: תיא אשקלון 5
ויהוה ועהו והחול מאו ועקרון פי דוביש
מפנהו ונב מלך מעהו ואשקלון לא חשב:
ועשב ממוו פאשודו החרוץ גאון פלשחים: 6
והחרוץ דמו מפור ושקצו מפינו שליו ונשאר 7
בס יהוה לארצו יהיהו פאלת פדחיהו ועקרון
פי בסי: ותלחיו למיניו מפנהו מעט ומשבו 8
וארעם עליהם עוד נש פי עשהו ראחיו
עניו: נללו מאו פד צאן הישע פד 9
יהושלם דפה מלפן יבוא לך צדק וששע
יהוה עני ורוב על חמור ועל ער פך אחרות:
והסוד רבב מאסחים וסוס מדיושלם ונחרתו 10
קשח מלחמה חרפ שלום לפים ומשלו במס
עדים ומפור ער אסס ארץ: גם אית בום 11
פתיקו שלחתי אסיתו מפור און מום בו:
שבו לכצון אסודו החקה גם החרום מצד 12
משטה אשבו קו: פי דומסו לז יהיהו קשח
מלאחי אפרים ושדחיו בבך ציון על בנק 13
וין ושמחוד פדוב פדוד: חדהו עליהם יהוה 14
והצא כפרק חצו ואדלו יהיהו פשוטו יתגע
והקו בסעודת חומן: יהיהו צבאות וגן עליהם 15
והאכלו ונכשוו אכמי קלעו ושחו חמו פמ יין
מלאו פמזוק פוחת מופחו: חרושעים יהיהו 16
אלוהים בים יהוה פצאן עפם פי אכמי לו

חכיה ח חכה

1 אמר יהוה צבאות עד ימי הגוים והקצרה
 ברחוקת ירושלים ואיש משעמתי בידו מב
 ימים: ורחוקת העיר יפלאה ליום וללילה
 5 משתדלים ברחוקיה: פה אמר יהוה צבאות
 6 כי שלא בשעלי שארית העם הזה בימים ההם
 7 צב בשעלי ישראל סגם יהוה צבאות: פה
 אמר יהוה צבאות הנני משיע את עמי מארץ
 מרחו ומארץ מצוא השמש: והבאתי אותם
 ושכני בתוך ירושלים והירדלי לעם ואני אהיה
 8 לעם לאלהים באמת ובצדקה: פה אמר
 9 יהוה צבאות החוקקה ימים השמעים בימים
 והלילה את הימים האלה מפי הבאים אשר
 ביום ופי בית יהוה צבאות והירדלי להבנות:
 10 כי לפני הימים ההם שם האדם לא סדה
 תשם הבונה אבנה ולוצא ונבא אין שלום
 סרתי ואשקה את כל האדם איש פרעתי:
 11 ועתה לא כימים הראשונים אני לשארית העם
 12 הזה סגם יהוה צבאות: פרוצת השלום
 דבסן תתן פריה והארץ תתן את יבוליה
 והאשמים יתנו טעם והחילוי את שארית העם
 13 הזה את כל אלה: יהוה פאשר היתום
 קלה פגים בית יהודה ובית ישראל בן אישוע
 אחכם היתום פכה אל יתיירא תחוקקה
 14 ימים: כי כה אמר יהוה צבאות פאשר
 וממתי לדוע לכם בהקצת אבידכם אלו אמר
 15 יהוה צבאות ולא סמתי: בן שבתי וממתי
 פמים האלה לזכיר את ירושלים והתבנית
 16 יהודה אל יתיירא: אלה הימים אשר תעשו
 דפר אמת איש את דבר אמת ומשפט שלום
 17 ששמו בשערים: ואיש אדרשת ועד אל
 תחשבו בלבכם ואנעתי שרך אל יתיירא כי
 18 את כל אלה אשר שאחו סגם יהוה: ויהי
 19 דת יהוה צבאות אלו לאמו: פה אמר
 יהוה צבאות צום הרקיע וצום החמשי
 20 וצום השביעי וצום העשירי יהיה לבית יהודה
 לששון ולשמחה ולמנוחים טובים והאמת
 השלום ארמי: פה אמר יהוה צבאות עד
 21 אשר יבאו עמי ושבי ערים רבות: והלל

יבט בדבלי יהוה וידעוים פרוצת צבאות
 שלוחי אלהם יהוה אמר שמיע חשמען בקל
 יהוה אלהיכם:

CAP. VII. 1

1 ויהי בשנת ארבע לירוש המלך היה דת
 יהוה אל זכריה בארבעה לחוש החשע
 2 בבסלו: וישלח בית אל שראפ והנם מלך
 3 האשתי לחיה את פני יהוה: לאמו אל
 הדברים אשר למת יהוה צבאות ואל הדברים
 לאמו והבנה בחוש החוש דפר פאשר
 4 עשיתי זה פפה שמם: ויהי דת יהוה
 5 צבאות אלו לאמו: אמר אל פל עם הארץ
 והא דבאים לאמו כי צמים וספוד בחמשי
 והשמש היה שבעים שנה הצום צמתי אני:
 6 וכי האכלו וכי תשתי הא לא אהם האכלים
 7 ואהם השמים: הא לא את הימים אשר קרא
 יהוה ביד הבאים הראשונים ביהוה ירושלים
 ישנה ושלוח ועיה סביב היה הנגב השמה
 8 לשב: ויהי דת יהוה אל זכריה לאמו:
 9 פה אמר יהוה צבאות לאמו משפט אמת
 ששמו תסוד ותחום עשו איש את אחיו:
 10 והאמנה יהיה בן ועני אל תשקו ועת איש
 11 אחיו אל יתששו בלבכם: וימנעו להקטוב
 ויהי כרף סורת ואמיתם רכביה משמעי:
 12 ולפם שמו שמו משמעי אחר יהודה ואחד
 הימים אשר שלח יהוה צבאות פרוצת פד
 הבאים הראשונים ויהי קצת גול מצח יהוה
 13 צבאות: ויהי כאשר קרא ולא שמעו בן קרא
 14 ולא אשמע את יהוה צבאות: והאשעים על
 פל דבאים אשר לא ידעוים הארץ לשפה
 אחרים מעט ומשבו וישמו ארץ חמדה
 לשפה:

CAP. VIII. 1

1 ויהי דת יהוה צבאות לאמו: פה אמר יהוה
 2 צבאות קצתי לציון קמה גולה וקמה גולה
 3 קצתי לה: פה אמר יהוה שבתי אל ציון
 ושכני בתוך ירושלים ובקרה ירושלים עד
 4 האמת ויהי יהוה צבאות דת וקשלו: פה

כפר עֲשׂוּת נִשְׁמַת חַמַּת אֵשׁה אֵתָה יֵשׁוּ
 בְּרִיחַ הַאֵשֶׁה: וְיֹאמֶר זֶמֶת הַשְּׁלֵחַ יֵשׁוּ
 אֵתָה אֶל בְּרִיחַ הַאֵשֶׁה וְשִׁלְחֵה אֶת אֲנֹכִי הַעֵם
 אֶל פִּיָּה: וְהָאֵשׁ עִמִּי וְהָאֵת הַדָּרָה שְׁלֹמֹם לֹא
 יִצְאֶתָה וְהָיָה בְּכַסְפֵּיכֶם וְלִדְרָה כְּכַסֵּם כֶּסֶם
 הַתְּסִידָה וְהִשְׁלֵתָה אֶת הַאֵשֶׁה בֵּין רֵאשִׁי ו
 הַשְּׂמִימִם: וְיֹאמֶר אֶל הַמַּלְאָךְ הַיְדֵם בֵּין אֵשׁ
 הַדָּרָה מִלְּכַת אֶת הַאֵשֶׁה: וְיֹאמֶר אֵלַי לֵבֵן
 לֵה בֵּית בְּרִיחַ שֶׁעַל הַרְבֵּן הַיְהוּדָה שֶׁ
 עַל מַכְשֵׁהָ:

CAP. VI.

וְהָשִׁיב וְהָשִׂא עִמִּי הַחֲרָה וְהָיָה אֲרֵבַע מִרְבֵּעַ
 לְצֹאֵת מִפֶּן שֶׁמֶת הַדָּרָה וְהַדָּרָה דְרֵי נִשְׁלֹחַ
 בְּמִצְפֵּה הַרְאֵלֶתָה סוּסִים אֲדוּמִים וְנִפְרָעִים
 הַשְּׂמִימִים סוּסִים שְׁחֹרִים: וּבְמִצְפֵּה הַשְּׁלֵחַ
 סוּסִים לְבָנִים וּבְמִצְפֵּה הַיְכִלֹת סוּסִים בְּרֵדִי
 אֲמָצִים: וְאֵתָה וְיֹאמֶר אֶל הַמַּלְאָךְ הַיְדֵם
 מִדֵּה אֵלֶיךָ אֲדוּמִי: וַיַּעַן הַמַּלְאָךְ וַיֹּאמֶר אֵ
 אֵלֶיךָ אֲרֵבַע הַחֲרָה וְהַשְּׂמִימִים יִצְאֹת מִדֵּהָ
 עַל אֲדוּן מִלְּדָרָף: וְהָאֵשׁ לִפְנֵי הַסּוּסִים
 הַשְּׁחֹרִים וְהָאֵשׁ אֶל אֲרָפֶס צִטֹן וְהַלְבִיִּים יֵצֵאוּ
 אֶל אֲדוּתֵיהֶם וְהַשְּׂמִימִים יֵצֵאוּ אֶל אֲרָפֶס הַיְחִיב
 הַדְּאִמְצִים יֵצֵאוּ וַיִּקְרָשׁ לְכָל לְהַדְרֹףָה בָּא
 וְיֹאמֶר לֵבֵן הַיְהוּדָה בְּרִיחַ וְהַשְּׂמִימִים בָּרֵדִי
 וַיַּעַן אֵלַי וַדְּבַר אֵלַי לֵאמֹר הָאֵת הַדָּרָה וְהָאֵת
 אֶל אֲרָפֶס צִטֹן וְהַיְחִיב אֶת דְּרֹדֵף בְּרִיחַ צִטֹן:

2 יֵשׁוּ מִשְׁתָּה: וְיֹאמֶר אֵלַי מַה אֵשֶׁה רֵאשִׁי
 וְיֹאמֶר רֵאשִׁי הַדָּרָה מִשְׁתָּה וְהֵב עִלֶּיךָ וְגַלֵּה
 עַל הַאֵשֶׁה וְשִׁמְעָה מִלִּפְנֵי עִלֶּיךָ שְׁבַעָה וְשְׁבַעָה
 3 מִצְפֹּתָה לְפָתַח אֵתָה עַל הַאֵשֶׁה: וְשִׁמְעִים וְהָיָם
 עִלֶּיךָ אֲתוֹ מִיִּמֵן הַדָּרָה וְהָיָה עַל שְׂמֹאלֶיךָ:
 4 וְאֵתָה וְיֹאמֶר אֶל הַמַּלְאָךְ הַיְדֵם בֵּין לְאֵמֹר מַה
 5 אֵלֶיךָ אֲדוּמִי: וַיַּעַן הַמַּלְאָךְ הַיְדֵם בֵּין לְאֵמֹר אֵלַי
 הָלֵא תִשָּׁע מִדֵּהָ אֵתָה וְיֹאמֶר לֹא אֲדוּמִי:
 6 וַיַּעַן וְיֹאמֶר אֵלַי לֵאמֹר הִי דְרֵי הַדָּרָה אֶל הַדָּרָה
 לְאֵמֹר לֹא בְרִיחַ וְלֹא בָּרֵדִי בֵּין אֵשׁ בְּרִיחַ וְיֹאמֶר
 7 דְרֵי הַדָּרָה צְבָאוֹת: מִיֵּה אֵתָה דְרֵי הַדָּרָה לְכָתֹב
 וְרַבֵּל לְמִשְׁוֹד וְהָצִיא אֶת דְּרֵי הַדָּרָה וְהָאֵשֶׁה
 8 הַשְּׁלֹחַת חֵן חֵן לְהֵוֹ: וְהִי דְרֵי הַדָּרָה אֵלַי
 9 לְאֵמֹר: הִי דְרֵי הַדָּרָה שֶׁהִי הַדָּרָה הַדָּרָה וְהִי
 חִבְעָה וְהִי דְרֵי הַדָּרָה פִּרְזוּתָה צְבָאוֹת שְׁלֹחַת
 10 אֲלֵיכֶם: בֵּין מִי בֵּין לִיחֹם קִטְרוֹת וְשִׁמְעוּ וְהָיָה
 אֶת דְּרֵי הַדָּרָה הַדָּרָה בֵּין דְרֵי הַדָּרָה שְׁבַעָה אֵתָה עִמִּי
 11 דְרֵי הַדָּרָה מִשְׁמִימִים בְּכָל דְרֵי הַדָּרָה: וְאֵתָה וְיֹאמֶר
 אֵלַי מִדֵּה שֶׁמֶת הַדָּרָה וְהָאֵשֶׁה עַל מִיִּמֵן הַדָּרָה
 12 וְעַל שְׂמֹאלֶיךָ: וְאֵתָה שְׁלֵחַת וְיֹאמֶר אֵלַי מַה
 שְׁלֵחַ שְׁלֵחַ הַדָּרָה וְהָאֵשֶׁה אֵשֶׁה בֵּין שְׁנֵי צְבָאוֹת
 13 הַחֵיב הַדָּרָה מִעֲלֵיהֶם הַחֵיב: וְיֹאמֶר אֵלַי
 לְאֵמֹר הָלֵא תִשָּׁע מִדֵּה אֵתָה וְיֹאמֶר לֹא אֲדוּמִי:
 14 וְיֹאמֶר אֵלֶי שֶׁמֶת בְּרֵי הַדָּרָה הַשְּׂמִימִים עַל אֲדוּן
 עַל הַדָּרָה:

CAP. V.

1 וְהָשִׁיב וְהָשִׂא עִמִּי הַחֲרָה וְהָיָה מַעֲלֵה עֲשָׂה:
 2 וְיֹאמֶר אֵלַי מַה אֵשֶׁה רֵאשִׁי וְיֹאמֶר אֵתָה אֵתָה רֵאשִׁי
 מַעֲלֵה עֲשָׂה אֲרֵבַע עֲשָׂרִים בָּאֵתָה וְהַדָּרָה עֲשָׂה
 3 בָּאֵתָה: וְיֹאמֶר אֵלַי זֶמֶת הַהֲלֵה הַדָּרָה עַל
 פֶּן כְּלֵי הַדָּרָה בֵּין מִלְּדָרָב מַה בְּמֵה לְפָה
 4 וְכֵל הַשְּׁבַע מַה בְּמֵה מְקוֹ: הַדָּרָה סֹבֵב
 יְהוּדָה צְבָאוֹת וְהָיָה אֶל בֵּית הַדָּרָה וְאֶל בֵּית
 הַשְּׁבַע בְּשִׁמְיָה לְשֹׁדֵד וְלִכְתֹּב בְּרִיחַ בְּרִיחַ וְכֵלֹת
 5 וְהַדָּרָה וְהַדָּרָה אֶתָה: וְיֹאמֶר הַמַּלְאָךְ הַיְדֵם בֵּין
 וְיֹאמֶר אֵלַי שֶׁמֶת אֶל עִלֶּיךָ הָאֵת מַה הַדָּרָה
 6 הָאֵתָה: וְיֹאמֶר מִדֵּהָ וְיֹאמֶר זֶמֶת הַאֵשֶׁה
 7 הַדָּרָה וְיֹאמֶר זֶמֶת עִמִּי בְּכָל דְרֵי הַדָּרָה: וְהָיָה

11 פרשתי אתכם כסא ייחודי: הוי ציון המלטי
 12 ולשבת פת צבאל: פי כה אמר יהוה צבאלה
 אור כבוד שלחתי אל ידועים השללים אתכם
 13 פי הנני עמם נע בבבת עיט: פי הנני מתק
 את ידו עליהם והוי שלל לעבודתם ודעתי
 14 פידודה צבאות שלחתי: רפי ושמוחי פת צבאל
 15 פי הנני בא ושכנתי בתוך כסא ייחודי: ומלו
 גלים רבים אל ייחודה ביום הויא והוי לי לעם
 ושכנתי בתוך ויעתה פי ייחודה צבאות שלחתי
 אליה: וטול יהוה את ייחודה הלל על אדמת
 17 תקולש וברו עד בידושלם: הם פל צבאל
 משני ייחודה פי נעור ממועון קולו:

CAP. III. ג

1 ויראני את ייחודשע הפתן גדול עמד לפני
 מלאך יהוה השטן עמד על ימיני לשטן
 2 ויאמר יהוה אל השטן נפש יהוה קח השטן
 ונפש יהוה קח הפדו בידושלם הלא זה אד
 3 מצל מאש: וידושע היה לבוש בגדים צאים
 ועמד לפני המלאך: ויען ויאמר אל העמרים
 4 לשכיל לאמר הסדו הפגרים הצאים מעליו
 ויאמר אליו ראה העבורי מעליך עתה
 5 והגבש אחך מחלצות: ואמר תשימו צנף
 סדוד על ראשו ותשימו הצנף הסוד על
 6 ראשו והגבשו בגדים ומלאך יהוה עמד: ויער
 7 מלאך יהוה בידושע לאמר: פדה אמר יהוה
 צבאות אם בדתך חלקו ואם את משמרו
 8 חשלו וגם איהו דרון את ציורו וגם חשלו
 את צנף וברחי קח מאלים בין העמרים
 9 והאזה: שמע לא ידושע: הפתן גדול אשה
 10 ויערף ראשבים לנקה פי אנש מוסת הפה
 פי הנני מביא את עבדי צמח: פי רפה
 דאבן אשר נרתי לפני ידושע על אבן אדת
 שמעה עינים הנני מפרח פתוחה כסא ייחודה
 צבאות ומשתי את ען הארץ והויא ביום
 אדוד: ביום הויא כסא ייחודה צבאות ותקרא
 איש לעשרו אל פתח פסן ואל פתח האסו:

CAP. IV. ד

1 וישב המלאך הייבן פי ויעליט פאש אשר

המלאך הייבן פי אני איתך מה ידעמה אלה:
 10 ויען ראש העמד בין הייחודים ויאמר אלה
 11 אשר שלח יהוה להחזיק בארץ: ויעט
 את מלאך יהוה העמד בין הייחודים ויאמר
 12 התיחבטו כחץ ודפה כל הארץ לשבח
 ולשקט: ויען מלאך יהוה ויאמר יהוה
 צבאות עד מתי אשה לא ירחיקו את ייחודשלם
 13 ואח עני ייחודה אשר ועמקה זה שבעים שנה:
 ויען יהוה את המלאך הייבן פי דמים
 14 טובים דמים חמים: ויאמר אלי המלאך
 הייבן פי קרא לאמר פה אמר יהוה צבאות
 15 קפאת לידושלם לציון קפאה גדולה: וקצף
 גדול אני קאף על ידועים השאנים אשר אני
 16 קצפתי מעט ודמה עזרו לעה: לך פה
 אמר יהוה שבעי לידושלם ברחמים ביח
 יבנה פה כסא ייחודה צבאות וקה ימנה על
 17 ידושלם: עד וקרא לאמר פה אמר יהוה
 צבאות עד תפוצה עני מסוב וטס ייחודה
 עד את ציון וכוז עד בידושלם:

CAP. II. ב

1 והאשא את עיני וראיה ודפה ארבע קרטר:
 2 ואמר אל המלאך הייבן פי מה אלה ויאמר
 אלי צלה הערעל אשר ורו את ייחודה את
 3 ישראל וידושלם: ויראני יהוה ארבעה
 4 דושים: ואמר מה אלה כמים לעשות ויאמר
 לאמר אלה הערעל אשר ורו את ייחודה כס
 5 אש לא נמא ראשו ויבא אלה להחיד אים
 6 ללוח את קרטר היום השלשים כן אל
 7 ארץ ייחודה לחוחה: והאשא עני וראיה
 8 ודפה איש וכוז חבל כדה: ויאמר אשה איהו
 9 הלך ויאמר אלי למד את ייחודשלם לאזה
 10 פשה ידפה וכפה ארפה: ודפה המלאך
 הייבן פי לא ומלאך אדוד לא לראחו:
 11 ויאמר אליו רץ דבר אל דפער העל לאמר
 פחול תשב ידושלם מבד אדם ובהמה בתוכה:
 12 וימי איהו קלה כסא ייחודה חוכמה אש סבב
 13 ויכנה איהו בתוכה: הוי הוי וכסא מארץ
 14 צמן כסא ייחודה פי סאפע ודעה השמים

14 וישן חצי ואמר בן העם יהוה וכדגלו יהוה
 לפני אם יחיה וכן על מעשה יהוה ואמר
 15 יקריבו שם סמך יהוה ועשה שמו יסא
 לבכם מן יהוה והו' ומעלה מים שום
 16 אמן אל אבן פזל יהוה: מזהים פא אל
 שמת עשלים היתה עשה פא אל אהב
 17 לחשל חכמים פלה היתה עשלים: הפיו
 אהם בששון ויבדקו ויבדו את על מעשה
 18 יהוה ואין אהם אל אם יחיה: שומר
 סא לבכם מן יהוה והו' ומעלה מים עשלים
 וארבע לחשיש למן יהוה אשר ישר האל
 19 יהוה שומר לבכם: השד הו'ע פמעה
 ועו תפן ותאמה תפן ועו הו'ת לא
 20 נשא מן יהוה אהב: יהו' דם יהוה
 שניה אל תני בשמים וארבע לחוש לאו:
 21 אה' אל דבמל פוה יהוה לאמר אני מרעיש
 את השמים ואת הארץ: תכסחי פסא
 22 מכלת השמרה חזק מכלת השם תכסחי
 מרעה ותניה וירחי סוסם ותכדים איש
 23 בודב אחיו: ביום יהוה אם יחיה צבאות אהב
 ופבל מן שאלתיאל עברו אם יחיה ושמיח
 פתום פ' כה ברוח סם יהוה צבאות:

4 הלא כמדו פאן בעיניכם: ועשה חזק דבמל
 אם יחיה ויחזק יחשע בן יהוה חזק יהוה
 5 הו'ול ויחזק על שם הארץ אם יחיה ועשו
 מ'אם אהם סם יהוה צבאות: את יהוה
 6 אשר פרה אהם פצאום מפתים יהוה
 עמה בתוכם אל תחראו: פי כה אה'
 יהוה צבאות עד אחת מעט דהא ואני מרעיש
 את השמים ואת הארץ ואת יהוה ואת
 7 יהוה: והעשתי את פל השמים ובהו חמה
 פל השמים ומלאו איהו בית יהוה פלד אה'
 8 יהוה צבאות: לו הקטף ולו יהוה סם יהוה
 9 צבאות: גדול יהוה פלד בית יהוה האחרון
 מן דראשון אה' יהוה צבאות ונבקים יהוה
 10 אתן שלום סם יהוה צבאות: בשמים
 וארבע לחשיש בשנת ששים לדרוש יהוה
 11 דם יהוה פוה דני דבמא לאו: פה אה'
 יהוה צבאות שאל סא את דבנים ויהוה
 12 לאו: הן ושא איש בשו' דש פכנת פלו
 וענע פכנפו אל הליחם ואל דגורו ואל הו'ן
 ואל שכן ואל פל מאכל הקדש וישנו דבנים
 13 ויאמר לא: ואמר דני אם ירע סמך נשש
 פבל אה' דבמא וישנו דבנים ויאמר ויאמר:

זכריה

LIBER ZACHARIAE.

6 הלשם יהוה: אה' דבני ודליו אשר צבאו
 את עברי דבמאם הלא השינו אם ירעם
 וישום ויאמר פאשר וכס יהוה צבאות
 לעשות לט פדרכיט ומעלליט מן עשה אחיו:
 7 ביום עשלים וארבעה לעשות עשור חוש
 הוא חוש ששט בשנת ששים לדרוש יהוה
 דם יהוה אל וסיה בן ברכוה בן עזרא
 8 דבמא לאו: ראתו ו הליכה חפה איש
 רכב על סוס אהם והוא עמד בן הו'שים
 אשר בפעלה ואחריו סוסים אדמים שרשים
 9 לבנים: ואמר מה אה' אה' ויאמר אלי

1 ברוש השמלי בשנת ששים לדרוש יהוה
 דבר יהוה אל זכריה בן ברכיה בן עזרא דבמא
 2 לאו: קצף יהוה על אבותיכם קצף:
 3 ואמרת אלהם פה אה' יהוה צבאות שמו
 אלי סם יהוה צבאות ואשוב אליכם אה'
 4 יהוה צבאות: אל יהוה סמחחים אשר
 קראו אליהם דבמאם הראשונים לאמר פה
 אה' יהוה צבאות שמו סא מדרמכם דרעים
 ומעל אליכם דרעים ולא שמועו ולא השנים
 5 אלי אם יחיה: אבותיכם איהוה ודבמאם

חגי הכא

16 רע עוד : ביום הדיא ואמר ליהושלם אל
 17 תירא ציון אל יהוה דיהו : יהוה אלתיך בקרבך
 18 בפור יושע יושע עליך בשמחה תירוש
 19 פאיתו ויגל עליך ברה : נני מפענ
 20 אספתי מפקד דיו משאת עליה חרפה : דגני
 21 עשה את כל מעשך בעת הדיא וירושעתי
 22 את הצלעה והפזחה אקפץ ושמים לתהלה
 23 הלשם בכל יאמר בשום : בעת הדיא אביא
 24 אתכם ובעת קפצי אתכם פראתן אתכם לשם
 25 ותהלה בכל עמי הארץ בשומי את שבחתיכם
 26 לעיניכם אמר יהוה :

10 לעבוד שכם אחד : מעבר למדבר כוש עתה
 11 ביד פוצי ויבלין מנדי : ביום הדיא לא תבשיל
 12 מפל על ידך אשר פשעת בי פראו אסר
 13 מעבד עלי גאחך ולא תחסי לבהה עד
 14 פור קרשי : והשאתי בקרפ עם עני דל
 15 חסו בשם יהוה : שארית ישראל לא יעשו
 16 עולה ולא יתרו כזב ולא יפצא בפדים לשון
 17 תרמית פידפה ידעו ורבו ואין מחודי :
 18 רפי בת ציון דיעו ישראל שמו ועלו בכל
 19 לב בת ירושלם : חסר יהוה משפטו פה
 20 אבך מלך ישראל : יהוה בקרפ לא תירא

חגי

LIBER HAGGAI.

CAP. I. N

ועל דהבן ועל דהירוש ועל דהצור ועל אשר
 1 וצא דהדמה ועל דהדם ועל דהפזמה ועל
 2 פליגי פנים : ושבעו ורבלו בן שלתיאל
 3 וירושע בן יהוצבק הבדן הגדול וכל שארית
 4 העם בקל יהוה אלהים ועל דבי תני הדיא
 5 פאלש שלחי יהוה אלהים ויראו העם מפני
 6 יהוה : ואמר תני מלק יהוה במלכות
 7 יהוה לעם לאמר אני אתכם סאסיהו : ויער
 8 יהוה את דלתו ורבלו בן שלתיאל פחת יהודה
 9 ואת חתן ירושע בן יהוצבק הבדן הגדול
 10 וארדוהו כל שארית העם ויבאו ויעשו
 11 מלאכה בבית יהוה צבאות אלהים : ביום
 12 עשרים וארבעה לחוד פשטי משנת שמיים
 13 לדרוש הפלף :

1 משנת שמיים לדרוש הפלף בחוד השלישי
 2 פום אחד לחוד דהו דם יהוה בחד תני
 3 דבא אל ורבלו בן שלתיאל פחת יהודה
 4 ואל ירושע בן יהוצבק הבדן הגדול לאמר :
 5 פה אמר יהוה צבאות לאמר העם הזה אמרו
 6 לא שדבא עת צבית יהוה להבנות : ויהו
 7 דם יהוה בחד תני דבא לאמר : העח לבס
 8 אלים לשבח בבתיכם סאסיהו הזה חרב :
 9 ושניה פה אמר יהוה צבאות שיש לבכם
 10 על דרסכם : ויעשם דרפה ורמא משט אכל
 11 ואין לשבעה שחו ואין לשמה לבש ואין
 12 לחם ל דהמשחף מחסר אל צור קבנ :
 13 פה אמר יהוה צבאות שיש לבכם על
 14 דרסכם : על דהו ורסאסם עק וכו הבה
 15 ואצרה ו ואבנדס אמר יהוה : פה אל
 16 דרפה ודפה למעט ורסאסם ופחת ופחתי
 17 בי יען מה סאס יהוה צבאות וכן פתי אשר
 18 דא חרב ואתם ראים אש למחז : על פן
 19 עליכם מלא שמים מפל הארץ מלאה
 20 יסלה : ואקרא חרב על דארץ ועל דהרים

CAP. II. ב

1 בשבילי בעשתיים ואחד לחוד יהוה דם יהוה
 2 בחד תני תבא לאמר : אמר לא אל ורבלו
 3 בן שלתיאל פחת יהודה ואל ירושע בן
 4 יהוצבק הבדן הגדול ואל שארית העם לאמר :
 5 מי ככם דנשאר אשר ראה את דבית יהוה
 6 בכבודו הראשון ומה אים ראים את עתה

1 ואם מה פתח ושם ונודח זמן: הודיה:
 לשאריות בית יהודה עליהם יעקן בבתי אשך
 בשב ורפצן מי יפקדם יהודה אלהיהם:
 שטחם: שמעו חרש מאב ונדיבי בני ע
 אשך חרש אדעמי ונדיבי על גבולם: ל
 ויראו סם יהודה צבחה אלהי ישראל
 מאב כסום חודרה ונני עפון ב עמיה מכות
 חרל ומכדה מלח ושמה ערשולם שאר
 עפול יבואם וירדו בני ישראל: וזה להם תר
 נאום כי חרש ונולד עליהם יהודה צבחה
 נרא יהודה עליהם כי זה את כל אלהי האר
 וישתחוו לו אש ממקומו כל אי דברים: גב
 איתם כושים חללו חרבי הפוח: ונס ידו על
 גמון ויאבד אדאשאר ושם את מינה לשמחו
 ציה במפרץ: ורבעו כרובי עזרים בלדיהו
 לו נם קחה נם קפא במסויה לית קר
 ישדה בראון חוב בשף כי אורה שיה: וזה
 דעור העליהו האשבת למסח האמהו למכה
 אמי ואססי עד אף: והיה לשפחה מרפץ ליהוה
 על עפר עליה ישרק יעק ידו:

CAP. III. 3

1 ודי מוראה ומאליה דעמי ואנה: לא שמעהו
 בקול לא לקחה מוכר ביהודה לא במורה אל
 אלהיה לא קרבה: שריה בקרבה איווח שאנים
 שפסלה ואמי שרב לא נרמי לבקר: במאיה
 שוחים אשוי ברות פדניה חללו קוש חסס
 ויהוה: יהודה צדיק בקרבה לא יעשה עליה
 בבקר בבקר משפטו יתן לאור לא נעמי ולא
 ידע על גשה: הברוי נים נשפם פרותם
 החרמי חרצתם מפלי עפר מצד עזרים
 מפלי אש מאן וישב: אמרו אלהיהוה
 איהו וקדו מוכר ולא ירפח מעולה כל אשר
 פקדוי עליה אמן והשמיט והשוחרז כל
 עלותם: לכן חפלו סמיחהו לים קמי
 לעד כי משפטו לאסוף נים לבצר במלכות
 לשפך עליהם ועמל כל חרן אש כי באש
 קמאוי האכל בלדיהו: כי רא ארופי אר
 עמים שפה ברהו לקרא כלם בשם יהוה

6 במלכם: וחדדו סגים מאורי יהודה ואשך
 7 לא יבקשו את יהודה ולא ירשוהו: לים מסני
 אדני יהודה כי קרב הם יהודה כרחוק יהודה
 8 וכן הקדוש קראו: יהודה בום וכן יהוה
 ופקדוי על השמים ועל בני המלך ועל כל
 9 הלבושים מבוש כבוד: ופקדוי על כל החיל
 על המפוזן בום והיא המסואים בית אדניהם
 10 חסם ומרמה: יהודה בים והיא סמי יהודה
 קל צעקה משפט הגנים ויללח מן הפשטה
 11 ושבר גדל מהבשעה: דמלו ושב המפוש
 כי נדמה כל עם פלגן כדורו פלמולי מס:
 12 יהודה בעת והיא ארפוש את השלים
 בפרח ופקדוי על האנשים הקטנים על
 שמעיהם האמרים מלכם לא ירשיב יהודה
 13 ולא ירע: יהודה חילם למשלה וכתבים
 למאמה ונס כושים ולא ישבו ונמני כושים
 14 ולא ישבו אדתיכם: קרב הם יהודה הצול
 קרב וכדו מאן קל הם יהודה מן פרח שם
 15 גפדו: הם עבדה האם והיא הם צרה ומעקה
 הם שאה ומשואה הם וקשו השפלה הם ענין
 16 ויפלו: הם שופר החרשה על הערים הפשוה
 17 ועל הפשח הגבוהה: הפצרו לאדם חלם
 בעושים כי יהודה חטא ושפך דמים פשד
 18 לחנם פללים: נסמסם נסדוכם לאויב
 להצלים בום עבדה יהודה חטא קמאוי האכל
 בלדיהו כי כלה אר כנגלה יעשה את
 בלדיהו:

CAP. II. 3

1 יהוה ישש וקשו דעו לא נכסו: פתח ליה
 חק כמפך עפר הם נטרם: לא ירמא עליכם
 יתן אף יהודה פתחם לא ירמא עליכם הם
 3 איהויה: בקשו את יהודה כל עני הארץ
 אשר משפטו פעלו בקשו צדק בקשו עדה
 4 אולי חסרה בים אף יהודה: כי עדה עובדה
 יהודה ואשקלן למעמה אשיוה בצדקים
 5 וירשעה וקרון תעקר: ודי ושב תכל
 הם ניו פרחים דיסיהוה עליכם פלגן ארץ
 6 פלחלים האבידותך מאן וישב: יהודה תכל

1 סלה פסה שמים וזו ותזרחי מלאה הארץ
 2 ונגה פאר תודה קרגים מידו לו ושם חביון
 3 עזה: לפני ילד דם ויצא רשף לנגלי:
 4 עמד וימוד ארץ ראה ויחר גוים ותפצעו
 5 דהר יער שהו נבעת עלים הליכות עלים לו:
 6 תחת און ראיתי אדלתי כושן ודחוק ייערה
 7 ארץ מרון: הנכדחים חרה תודה אבד
 8 בפרדים אפס אב פים עברתו פי תרוב על
 9 סוף מרבה שועה: עיה תעור קשתו
 10 שבעת מפות אב סלה מרות תבקע ארץ:
 11 ראף יחלי הים ורם מים עבר נתן יהום
 12 קלו רם תדה מא: שמש רח עמד ובלה
 13 לאד תפח תלכס לנה פק תניחו: בועם
 14 תצער ארץ פא תודש גוים: תצאת לשע
 15 עפף לשע את משהו מתצת ראש מפת
 16 לשע עזת יסד ער צאר סלה: נכבה
 17 במפול ראש פרו יסעד להצנע עלצחם
 18 פמד לאכל עני בפתו: דרכת בים סוף
 19 חמר מים רבים: שמעתי וחרו: בטל לול
 20 צללו שפלי ימא רוב בצנמי ותחתי ארנו
 21 אשר אילת לום צדה לעלות לם תדפי:
 22 פרואסה לרחסרה ואן יכל בנסים פחש
 23 מעשה ווח ושמות לא עשה יכל פוד
 24 ממבלה צאן ואן בק פרפתים: ואני
 25 בודה אעלוה אנלה פאלו לשע: ודה
 26 אדלי יחלי וגשם תל פאלת ועל צמתי
 27 ידכני למצח בנטוה:

8 למו: פראחה שלוח גוים רבים ישלח כל
 9 ירד עפם מימי אום ותמס ארץ קרה
 10 וכל ילמי בה: וזו בצע בצע רע למתי
 11 לשום בפרם קו להצל מפת רע: ועצת
 12 בשת למרוח קצור עפים רבים ותמא נשף:
 13 פראבן מקור תועק וכסם מעץ יענה:
 14 וזי בטה עיר פדמים וכוך קרה בעולה:
 15 הלא וזה מאת יודה צבאל וינעי עמים
 16 בדי אש לאמים בדי דיק יעשו: פי תמלא
 17 הארץ לועת את עבד יודה פמים יכס על
 18 ים: וזי משקה רעה מספת חסות ואן
 19 שפ למען רבים על משחיהם: שבעת קלון
 20 כעבד שרה גמ איה תועל תסוב עליו
 21 פם ומן יודה וקלון על עבדו: פרוס
 22 לבטן יכסף ושד פמיה יחרון מימי אום
 23 ותמס ארץ קרה וכל ילמי בה: מדהועל
 24 פאל פי פסל יצו מפכה ומדה שקר פד
 25 בשח יצ יצו עליו לעשות אילים אילים:
 26 וזי אבן לעץ תלצה עירי לאבן דומם נא
 27 תלה והרדא פחשם וזכ ומסו וכל דוח אן
 28 בקרב: וודה פאכל קדש רם מפני
 29 כל הארץ:

CAP. II. 2

1 תפלה לתקע תבא על שנית: ודה
 2 שמעתי שמעתי ודאף ודה פעלו בקרב
 3 שנים ודה בקרב שנים חודש פנו רם
 4 תועד: אלה מימי ימא וקדש מרפתן

צפניה

LIBER ZEPHANIAE.

CAP. I. 1

1 דשעים ודכתי אדואים מעל פני האדמה
 2 סם יודה: ונמתי חי על יודה ועל כל
 3 ילמי וישלם ודכתי מן דפקום ודה את
 4 שאר דפעל אדשם הפמים עס דהגים:
 5 ואדה משחיהם על דצות לאבא השמים
 6 ואדה משחיהם דשבעים ליהוה דשבעי

1 דש יודה: אשר ודה אל צפניה ברמיש
 2 בר דלה בר אמה בר חזקה בים אשיה
 3 בר אסון כלו יודה: אב אב על מעל
 4 פני האדמה סם יודה: אב אום ודמה
 5 אב ער השמים וזי רם ומכשלת את

מי מצול שאיך לך חזק מצדקת בן
 ומטו בחרו החזק מלפני: שם האב
 אש חסידות רב האבך פילק הרפנד פ
 הרפנד פארפ: הרפנד רבליק משו
 השמים ילק ששט ויקו: מצדקת פאר
 ושסדק פגב פגב החזים פגדורת פום ק
 שמש ודדה ודד ולא טדע מקמו אים: כ
 רעו מלך אשור ישפנו אהיהו כששו עפ
 על הדעים וכן מצב: אין פדה לשבו
 טלה מצדק פל אשמי שמעו דקעו כף על
 פי עליכו ארעסה רעוהו חסד:

8 מאן אבקש מנחום לך: החזק מן
 אמן השנה פאים מים סבב לה אשר על
 9 אם מים חממה: פלש עצמה וצנים וכן
 10 קצה שמי ולמים היו בעורתו: גם היא
 לגלה הלכה בלבו גם עללה יפשו פראש
 פל הצדק ועל כבודיה היו גולל וכל כבודיה
 11 חזק בועים: גם את השמלי חזק בעלמה
 12 גם את תקשט מעו מאוב: פל מצדק
 תאנים עם פפונים אמ יעו וכפל על פי
 13 אכל: דה עמו ששים בקדש לאבד
 פתח כפוחו ששן אצד אכלה אש בידו:

חכיק

LIBER HABAKUK.

CAP. I. A

בבלע רשע צדיק ממש: ויעשה אדם פדני האב
 פמש לארמל פ: פלה בדה הגלד
 תדה בודלו החסדה פמכמותו על
 תשמה נתלו: על פן תבה לודלו וקפו
 למכמותו פי טפה שמן חלק ומאכל פרה:
 רעל פן ייק חרמו וחסד לדת פום לא
 חסול:

1 הפשא אשר חזק חכיק וברא: עד איה
 דדה שועתי ולא חשבע אוקע אלה חס
 3 ולא חושע: לפה חרמי וכן ועל תפיש
 4 ועד חסם לנדי ודד רב ומדן פשא: על פן
 תפוט חודה וארצא לנצח משפט פי רשע
 מסוד אדה צדיק על פן נא משפט מעק:
 5 רח בנים חזים והחמה חמה פי טעל פל
 6 ביםם לא חמית פי טסו: פדה מים
 אדו פשלים דהי דפו חממה הדלד
 7 למחב אף לרשח משפחה לא י: אם
 8 ודא היא מפש משפט ושאנו נא: קלו
 מכורים סודו חזו מאים טב וששו פישו
 ורשו מחוק יא יעו פלשו חל לאכל:
 9 בלה לחס יא מנח פנים קרסה ויאם
 10 פחול שבי: והא בפלמים וקלים חזים
 משחק ל דא לכל מצד שחק ויצב עפ
 11 וילדה: אז חלק חז ויעב ואשם ו סד
 12 לאלי: והא אתה מקום דדה אד קרש
 לא כמה דדה למשפט שמו וצד להסח
 13 יסדו: מוד עינם מראה לע חזים אל
 עמל לא חבל לפה תפיש בונים תחיש

CAP. II. B

על משמותי אעמדה ואתצפה על מצוד
 ויעשה לאחל מדה דפי ומה אשבי על
 ויבחי: ויענני דדה ואמר פנח חזון
 וסא על גדלותה למען ידע קדא ס: פי
 עד חזון לפולד ופח לישך ולא יבא אב
 יתממה חפדלו פי בא יא לא יאוד: והה
 עפלה לא ישיה כששו פו חזיק פאמטו
 דדה: ואף פדה יק פד גס דה ולא ידה
 אשר הדוב פשאל כששו דהא כפול ולא
 ישע ויאם אלה על דפום וקפו אלו
 פל דעפים: והא אלה כלם על משל שא
 ומלצה דדות לו ואמר דה פדה לאלי
 ער מלי ומכיד עליו עמיט: והא סרע
 לקמו לשכח וקצו מעועוהו דהח למשפח

19 הוא ישוב ורחמנו וכבש עטותיו ותשליך
 במצלות ים בלתיפאחם: והיה אמת לייעלב
 חסד לאברהם אשר משבעת לאבותיו מימי קדם:

18 אל יהודה אלהים יסחרו ויהיו מפקד: מר
 אל כבודך לשא עון ועבר על פשע לשאיהו
 נחלתו לא יתחזק לעד אפס ברתפז חסד

נחום

LIBER NAHUM.

CAP. I. א

מתגלים באש פלחה חרוב גוים היבט
 והפושטים הרעלו: פרוצות יחוללו ודבב
 ישקשקו פרחות מראית פלשלים בפריסם
 וחצצו: חפס אהריו ופשלנו פרלפתום ימורה
 חומתה ודבן הסבד: שערי הדורות נפתחו
 והחזבל נמוג: והצב גלתה העלחה ואמרו יהוה
 מנהגות פקול וילים מחספות על לבנהו: ויטה
 כבדת מים מימי היא והמה נסים עמוד
 עמוד ואין מספה: בא כסף פא ודב ואין
 לצדה לחכותה פדו מפל פלי חמורה: בקרה
 ומסקיה ומבלקיה ולב נמס וסק פריסם
 והלחלה בכל מתלים וסני כלם קצצו פארו:
 איה מעון אריות ומרעה היא לפשרים אצו
 הלך איה לכא שם נור איה ואין מרוד:
 איה טוף פזי נורו ומתקן לכחיו ומלא
 טוף חיו ומעטו טרפה: דגני אלק נאם
 יהיה צבאות והכשרו נעשו רבפה וכסרף
 ומאכל חרב והכתי מארץ מרפד ולא ישמע
 עד קול מלאכה:

1 משא נימה ספר חזון נחום האלשי: אל
 קבוא ונקם יהוה נקם יהוה ובעל חמה נקם
 2 יהוה לצלו ויטור הוא לאימו: יהוה ארץ
 אפים גדול פח ונקח לא יפקה יהוה בסיפה
 3 ומשעה ירפו ועגן אבק תגלו: גוע פים
 ויבשה וכל הדורות החריב אמל בשן וכרמל
 4 ופרח לבטן אמל: הים רעשו מפני הדבעות
 הרמוגו וחשאו דאדף מפני חבל וכל
 5 יושבי הים: לפני ועמו מי יעמוד ומי יקם
 בדתן אפס חמור נחמה כאש החצים נתצו
 6 ספפו: טוב יהוה למעו גוים צרה ידע
 7 חסו ה: והשטת עד פלה ויעשה מקומה
 8 ואיכה ודף השוק: מד ותושבן אל יהוה
 9 פלה היא עשה לא תקום פעמים צרה: פי
 10 עד סרים סבבים וכסבאם סבאים אכלו פקש
 11 יבש מלא: מפקד יצא חשב על יהוה רעה
 12 יעץ בליעל: פה אמר יהוה אבי שלמים
 וכן רבים וכן טאו ועבר ועתה לא אענף עד:
 13 ועשה אשבו מורה מעלך ומסרתיך אסוק:
 14 וצרה עליך יהוה לא ירחע משמך עד מפרח
 אלהיך אכית פסל ומסכה אשים קברו פי
 קלות:

CAP. III. ג

הוי עור פמים פלה פחש פולק מלאה לא
 1 ימוש טוף: קול שוט קול רעש אופן וסוס
 2 חרו ומתעבה מועדה: פחש מעלה ולרב
 3 חרב וברק תצית ורב חלל וכבו פנו ואין לצדה
 4 לנחיה משלה בנחום: מרב ומני וזה סובח
 5 חן בעלת משוסים המסרת גוים בסוליה
 6 ומשפוחת בכשפה: דגני אלק נאם יהוה
 7 צבאות תליוו שליך על פגנת והראיתו נאם
 8 משך ומלכות קלונד: והשלכתי עליך
 9 שפצים ובלתיך ושמוך פרא: יהוה כל
 10 ואין יהוד מפקד ואמר שודה מטה מי יגיד ליה

CAP. II. ב

1 הנה על הדמים תגל משמע שלום
 2 חזי יהודה חנוק שלמי מרדך פי לא יסוף
 3 עד לשחרך בליעל פלה נכחה: עלה מסוף
 4 על שנתך נצוד מצודה צפורה תרף חוק מרחם
 5 אפס פז מלא: פי שג יהוה אדנינו יעלב
 6 פנאן ישראל פי בקום בקום חמדים
 7 שחתי: מן לפידה מאחם אלשי דל

וְשֹׁבֵה דְפַר־שָׂקָךְ וְלוֹשֵׁם רְמִיָּה בְּפִתְחֵם
 וְגַם אֵם הַדְּלִיָּה וְהַחֹף הַשֵּׁמֶם עַל־הַפְּתִיחַ
 אֵיזֶה הַחֵלֶל וְלֹא תִשְׁלַע וְיִשְׁחָק בְּרִגְלֵךְ וְחַס
 וְלֹא תִחַלֵּם וְאַתָּה תִּסְמַח לְדַבַּר אֵיזֶה אֵיזֶה
 חֹזֵק וְלֹא תִקְצֹר אֵיזֶה תִּדְוֹךְ יוֹדוֹ וְלֹא תִחַסֵּן
 שֶׁמֶךְ וְחִוּוֹשׁ וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶיֶן וְיִשְׁתַּחֲוֶה הַקָּדוֹ
 עִמָּךְ וְכִל מַעֲשֵׂה יְהוָה אֲחֵיךְ וְחֵלֶם בְּמַעֲשֵׂיכֶם
 לְמַעַן תִּחְיֶי אֲחֵיךְ לְשִׁפְתֵי וְשִׁמְדָה לְשִׁרְתֵיךְ וְחִוּוֹשׁ
 עִמָּךְ הַשָּׂמַיִם :

CAP. VII. 1

אֵלֶּי לִי בִי הַיְהוֹה פִּאֲסֵךְ לְךָ עַל־לִוְיָ בְּצִוֹ
 אֶת־אֲשֶׁר־לֵאמֹל לְאֵמֹל בְּפִיהָ אֲחֵה נְשָׁמִי אֲבִי
 חֶסֶד כִּדְבָרֶיךָ וְיִשָּׂר פִּאֲמֵם אֵין עֵלַם לְדַמִּים
 יִבְאֵם אִישׁ אֶת־אֲחֵיהֶם וְיַחַד חֲסֵם : עַל־דָּבָר
 פְּשִׁים לְדַלִּים הַשֹּׁר שׁוֹאֵל הַשֵּׁמֶם בְּשִׁלְמֵם
 הַדְּלוֹל דָּם דָּתָּה נִסְטָה הוּא וְעַבְדֶּיךָ : מִוִּם
 בְּרוּךְ יְהוָה מִמִּסְכֵּה יוֹם מִצְפֹּן פִּתְחֵךְ וְכֹה
 עֵתָה תִּהְיֶה מִבְּתָרֵם : אֵל־וְיִחַמְדֵם בְּעַל־
 תִּבְנוּתֵךְ בְּאֵיךְ מִשְׁכַּנְתָּ הַקָּדוֹ שֶׁמֶךְ פִּתְחוֹ
 סוּף : פִּרְיָן מִכֵּן אֵב פֶּתַח קָמָה בְּאִפְּהָ עֵלָה
 בְּחִמְזָה אֵיב אִישׁ אִישׁ חֵדוֹ : חֵלֶל בְּיָדָה
 אֲצִפְּהָ אֶת־זֵלָה לְאֵלֶיךָ יִשְׁעֵי וְשִׁמְעֵי אֵלֶיךָ :
 אֶל־תִּשְׁמָעוּ אֵימִי לִי בִי נְשָׁמִי כְמוֹתֵי פִּרְאֵשׁ
 בְּלוֹשֵׁן יְהוָה אֵד לִי : וְשֵׁת יְהוָה אִשָּׁה בִי
 חִמְזָה לִי עַד אִשׁוֹר יִבֵּן רִיבִי וְעַשָּׂה מִשְׁפָּט
 וְצִדִּיק לְאֵד אֲחֵיהָ בְּצִדְקָתָהּ : וְהוּא אֵימִי
 וְחִבְּפֵי מִשְׁלַח הַחֲמִדָה אֵלֶיךָ אֵין אֵין יְהוָה אֵלֶיךָ
 עַל־תְּרַאֲפֶה בִּיה עֵתָה תִּהְיֶה לְמִרְמָם נְשִׁט
 חִוּוֹשׁ : יוֹם לְבַתָּה בְּרִדְךָ יוֹם הַיּוֹם יִדְוֹךְ . 1

חֵק : יוֹם הוּא וְעַתָּה יִבְאֵן לְפִי אִשָּׁה וְשֵׁן 2
 מִצֹּר וְלִפִּי מִצֹּר וְעַתָּה יוֹם מִם וְהוּא יְהוָה :
 הַחֹזֵק וְהַחֵץ לְשִׁמְדָה עַל־שִׁבְיָה מִבִּי 3
 מִעַלְלֵיהֶם : רַעַה עַמְּךָ לְשִׁבְיָה צֹאן בְּחִוּוֹ 4
 שִׁכְמֵי לְבָדֵךְ יַעַד בְּרוּךְ פִּרְמֵל יַעַד בְּשׁוֹן וְגִלְעָד
 פִּיכֵי עֵלָם : פִּיכֵי צִאֲוֹן מִצֹּר מִצֹּרִים 5
 אֲרִאֵם נְשָׁלֹחַת : יֵאֵר גֵּוִים וְיִבְשׁוּ מִל מִבְּתָרֵם 6
 וְשִׁמְךָ יְד עַל־פִּיהָ אֲוִימָה תִּחְוֹשְׁהָ : וְלִחֵם 7
 עֶבֶר פְּשִׁלֵּשׁ מוֹדֵל אֶרֶץ יְהוָה מִמִּסְכֵּיהֶם

אִשׁוֹר בְּרוּךְ וְאֶת־אֶרֶץ נְמוּדָה בְּחִוּוֹהָ וְהַצֵּל
 מִשְׁפָּט פִּי־יִבְאֵן מִצֹּר וְכִי יְדוּךְ גְּבֻלָּתִי :
 הַיְהוֹה : שְׁמִיחָה יִעֲלֶךְ בְּקֶרֶב עַמְּים רִיבִים 6
 כְּפִל מִשַׁח יְהוָה פְּרִימִים עַל־עֵשֶׂב אִשׁוֹר
 לְאֶרְצָה לֹא־שׁ וְלֹא יִיחַל לְבִנֵי אֲדָם : הַיְהוֹה
 שְׁמִיחָה יִעֲלֶךְ בְּפִאֵם בְּקֶרֶב עַמְּים רִיבִים מִיָּדָה
 בְּבִרְמִיחָה יַעַד כְּפִסֹּד עַתָּה־צֹאן אִשׁוֹר אֵם
 עַד וְהִמָּם וְשִׁרְתֵיךְ וְאֵין מִצֹּר : יוֹם יְהוָה עַל־
 צִוּוֹךְ וְכִל־אֵימִיךָ יִפְרֹחַ : הַיְהוֹה בְּחִמְזָה 9
 סִמְדִּיזָה וְהִכֹּתֵי סִסְיָה מִכְּרִבָּה וְהַחֲבִיזֵי
 מִרְפְּצֵיךָ : וְהִכֹּתֵי עַת־אֶרֶץ הַחֲבִיזֵי עַל־
 מִבְּצֻרֶיךָ : הַיְהוֹתֵי כְּשִׁסִּים כִּדְבָר וּמַעֲשֵׂים 11
 לֹא יִהְיֶי לְךָ : הַיְהוֹתֵי סִסְיָה וּמִבְּצֻרֶיךָ 12
 מִכְּרִבָּה וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה עַד לְמַעֲשֵׂה הַיְהוֹה :
 וְכִי־יִשְׁמָעוּ אִשְׁיֶיךָ מִכְּרִבָּה וְהַחֲמִדֵי עֵדֶיךָ :
 וְתִשְׁתַּחֲוֶי פִּיךָ וְכִי־מָה כְּכֵם אֶת־דְּבָרִים אִשׁוֹר
 לֹא שְׁמָעוּ :

CAP. VI. 1

שִׁמְעוּ־לֹא אֵת אִשְׁרֵי־יְהוָה אֲבִי קָם רִיב אֵד
 הַיְהוֹתֵי וְהַחֲמִדֵה הַבְּשֻׁתָה קִדְוָה : שְׁמָעוּ
 חֲסִים אֲדִיבִים יְהוָה וְהַחֲמִימֵם מִסֹּד אֶרֶץ פִּי
 רִיב לְיְהוָה עַם־עַמְּוֹ וְעַם־יִשְׂרָאֵל יִחְפְּזוּ : עַמְּוֹ
 מִד־עַשְׂוֹרֵי לָךְ וְכֹה הַחֲמִיזֵךְ עִשָּׂה בִי : בִּי
 הַעֲלִיזֵךְ כְּמִדְבָר מִפְּשִׁים וּמִבְּתָר עֲבָדִים פִּתְחוֹךְ
 וְהַשְׁלַח לְמִדְבָר אֶת־מִשְׁלַח אֲרָן וְחִמָּם : עַמְּוֹ
 וְכִי־נֹא מִד־יִעַץ בְּלֵק מִלֵּךְ מִוֹאֵב וּמִד־עַשָּׂה
 אִישׁ בְּלֵעָם בִּן־עַד מִן־הַשֵּׁמֶם עַד־בְּלֵל
 לְמַעַן יַעַשׂ צִדְקוֹת הַיְהוֹה : בְּפִיהָ אֲבָרִים יְהוָה
 אֲפִי לְאֵד מִחֵם וְהַחֲמִיזֵכֶם בְּעֵלָם
 בִּין שְׁמָה : הַחֲזֹה יְהוָה בְּאִשׁוֹ אֵלִים בְּרַבְּתָה
 כְּחֵל־שִׁמְךָ הַיְהוֹת בְּפִיהָ פִּשְׁעֵי פִי־בְּמִי
 חֲפָזָה נְשָׁט : דְּבַד לָךְ אֲדָם מִד־שׁוֹב וְכֹה
 יְהוָה יְדֹשׁ מִמְּךָ פִּי אֵם־עַשְׂוֹרֵי מִשְׁפָּט
 וְאֲרִבֵּת חֵסֵד וְהַצֵּעַ לְכֵת עַם־אֵלֶיךָ : קֵל
 יְהוָה לְעַד יִקְרָא וְיִשְׁלַח יְהוָה שְׁמָעוּ שְׁמָעוּ
 מִפִּיהָ וְכִי עֵתָה : עַד דַּלֵּשׁ בֵּית־יְהוָה אֲעֻזָּה
 לְשֵׁעַ וְיִחַס רִוֹן וְעֹמֶה : הַחֲזֹה בְּמִאֲוֵי לְשֵׁעַ
 וּבְכִים אֲבִי מִכְּמָה : אִשׁוֹר עֲשִׂיזָה מִלֵּא חִמָּם 12

מיכה ה חמו

1 ויורטו מדרכי וגלגלה באחרונה כי מצאון חטא
 2 חזרה חרב יהיה מירושלים: ושפט בין עמים
 3 רבים וחזקה לטים עצמים עד ירחוק ומתירו
 4 חרבותיהם לאלים וחתוניהם למזלות לא
 5 ישא נז אל בני רוב ולא ילמדו עד מלחמה:
 6 וישבו איש תחת גפנו ותחת תחתו ואין
 7 מוריד פיש יהיה צבאות דבר: פי כל
 8 העמים ילכו איש בשם אלוהו ויגזרו כל
 9 בשם יהוה אלוהו לעולם ועד: פיום יהוא
 10 סם יהוה אספה וצבאיה הופתה אקבצה
 11 ואשר העמו: ושלמו אדדלעלה לשאית
 12 והפגמאה לנו עצום וכלך יהיה עליהם בחר
 13 בלן מעשה ועד שלום: ואתה מבגל עזר
 14 עשל פדציון ערוך תאחה ובאה הממשלה
 15 דאשלה ממלכת לבתי ירושלים: עתה לפה
 16 תישע נע המלך אין קץ אמר ויעוף אבד פי
 17 החוקק חיל פולדה: חלו וגזו פדציון
 18 פולדה פי עתה תצאי מקרה ושכנת בשדה
 19 ובאת עד בגל שם תצלי שם תאלף יהיה מקף
 20 ארבו: ועתה סאסו עליך גוים רבים והארים
 21 החוקק ותחו בציון עשית: והפיה לא ידעו
 22 ממשנת יהוה ולא הביטו עצה פי קצום
 23 פעמור גסה: קומי חושי בדיציון פי קרקע
 24 אשים פרז ופרסו ירוך אשים מושיה הרוחות
 25 עפים רבים והתחמיתו ליהוה בצעם וחולם
 26 לאיון פל דקדק: עתה תחזדי בת גוד
 27 מצור שם עלינו בשבת יפי על הלוח אר
 28 שטם ישראל:

CAP. V. ה

1 ואתה בידליתם אפיה צעיר לדוח פאלי
 2 יהודה מקפו ל יצא לדוח מושל בישראל
 3 ומצאיתו מקדם מיט עולם: לכן יהים עד
 4 שח ילדה לדה ויורו אלוהו ישוכן על בני
 5 ישראל: ועמד רעה בעז יהוה בגאון שם
 6 יהוה אלוהו וישם פי עתה תגל ער אסר
 7 ארץ: יהוה זה שלום אשרו מי יסא באצט
 8 וכי ירוך פארסותי ויבאמנו עלו שבמה
 9 ולם ושכנה נסכי אדם: והש את ארץ

11 כמרו: לראש הרוך יהוה ושקך פוב אסף
 12 לך לין ולשטר יהיה ספוק העם יהוה: אסף
 13 אספך יעקב פלך כבדו אקבץ שאית ישראל
 14 ירו אשמש פסא פצה פער ברוך יהוה
 15 והימנה מאדם: עלה דפוך לשנים פרו
 16 ויפלו שער ויבאו ב ויפסו מלם למסרים
 17 יהוה פראסם:

CAP. III. ג

1 ואמר שמעתי ראשי יעקב וצאתי פיה
 2 ישראל הלא לכם נעת אדדמשט: שתי
 3 טוב ואחרי רעה גדול ערים מעללים ואשים
 4 מעל פצמות: והטור אכלו שאר עמי ועדם
 5 מעללים הששיתו ואדדמשותיהם פצהו ופרשו
 6 פאשו פלד וכבשו פרוך קצחת: או העקו
 7 אליהוה ולא יפסו אתם ויטרו פני סוכ
 8 בעת יהוא פאשו דוש מעללים: פה
 9 אבד יהוה על דבמים הפזעים אדדעמי
 10 הנשכים בשפיהם וקראו שלום וישאו לא
 11 יתק על פיהם וקישו עלו מלחמה: לכן
 12 לילה לם מחוז והשכה לם סקסם וסיה
 13 השמש על דבמים וקוד עליהם רים:
 14 ובלו החוים חסר היסמים ועמו על שם
 15 פים פי אר מעשה אלהים: ואלים אבני
 16 סאשו כל אדדחת יהוה ומשפט ונברה
 17 להפד ליעקב פשעו ולשראל חסותו:
 18 שמעתי זאח ראשי פיה יעקב וצאתי פיה
 19 ישראל והתעבים מלפני ואח על השדה
 20 ועקשו: פה ציון דמים וירושלים מעלה:
 21 ראשית: בלחוד לשפשו וכחיה במחוד ירו
 22 ונבאה בספי קבשו ועל יהוה ישענו לאמי
 23 הלא יהוה בקרב לא תרם עלינו רש:
 24 לכן בגללם ציון שדה תחוש וירושלים עין
 25 יהוה ויר הפיה למחוד ירו:

CAP. IV. ד

1 יהוה: באפיהת ואלים יהוה רר ביהוהוה
 2 כון פראש הדיים ופסא דחא מכבעות וסרו
 3 עלו עפים: והלכו גוים רבים ואסרו לם
 4 ונעלה אל בני יהוה ואל פיה אלוה יעקב

10 והקצין ואמר ויטב דחה לי ער מותי
 11 והאמר דחה אמה דחה על הקצין אשר
 לא עמלה פי ולא נדמה שכן לילה היה
 וכן לילה אחד: ואני לא אחים על עמיה
 העיר דבולה אשר יש בה דרבה משומם
 עשרה רפי אדם אשר לא ידע בין ימים
 לשאלה ודבירה רבה:

לו מרעה ויטמנה יתה על הקצין שמוחה
 גדולה: וכן האלהים חילשם בעלת השחר
 למחרת היום את הקצין ואיש: ויהי ופוזרו
 השמש והמן אלהים רוח קדים תחישת והקו
 השמש על דאש יסה ותעלף וישאל את
 פסלו למת ואמר טוב מרד מרד: ואמר
 אלהים אל יתה ודעטב ודדולף על

מִיכָה

LIBER MICHAË.

CAP. I A

12 תפוחה היא לכת ציון כירקו. כמנא פשעי
 13 ישראל: לכן תחמי שלחיים על מורשת פת
 14 פתי אכזיב לאכזב לכלי ישראל: עד יבאיש
 15 אפי לך וישבת מרשה עד יעלים יבא פסד
 16 ישראל: קרוי ונא על פני העשן קרוי ודומי
 קרויון פלטר פירגל סופר:

CAP. II. ב

1 ויהי חשבון יתן וטעל רע על משפחתם בחד
 2 הצבץ יעשה פי ישראל יום: וחמור שדות
 3 תגלו וסחים ומשא ועשק פת ויבדו ואיש
 4 וטחלו: לכן פה אמר דחה דחמי השב
 5 על המשפחה הזאת רעה אשר לא תמישה
 6 משום צדאיתים ולא תלכו חומה פי עת רעה
 7 היא: ביום הדא ישא עליכם משל וסרה
 8 סה סרה אמר שדוד ששט חלק עמי וסר
 9 אדף ימש לי לשבט שדתי חלקי: לכן אמר
 10 דחה לק משלך חבל פגול בקול דחה:
 11 אל תפסו וישתן אל תפסו לאלה לא יפס
 12 בלשתי: האמר בית עקב והצן רוח דחה
 13 אם אלה מעללו היא דבי ישים עם השער
 14 דלף: ואזכור עמי לאיב יקלים ממול
 15 שלמה אוד תשטתן מעטים פתח שובי
 16 מלחמה: משי עמי תגרשון מפתח תעבירה
 17 מעל עלליה תקחו דחיי לשלם: קאמו ולכו
 18 פי ארזאח הפסחה בעשר סטאה ותעל ותבל

1 יהי דחה: אשר דחה אל מיכה הנבואי
 2 בימי יתם אחז דחקה מלך יהודה אשר
 3 חזה על שטרון וירושלם: שמשו ערים פלם
 4 הקשיבו ארץ ומלכה ויהי אדלי דחה בכם
 5 לעד אדלי מדיבל קרנה: פירצה דחה יבא
 6 משקמו ויהי דחף על פפוחי יאדף: ותמש
 7 הדרים ותחיהו והעמקים יתפוש פותם מפני
 8 האש פמים מצרים במרד: בששע יעקב כל
 9 זאת וכפאלה בית ישראל מרשע יעקב
 10 תלא שמוח ומי בנות דחה היא וירושלם:
 11 ותמתי שמוח לעי השדה למפעי סם ותחתי
 12 לני אבנה וסודה אגדה: ותל שסילה ישי
 13 ומל ארמניה יפשו באש ומל עצמה אסום
 14 שומכה פי מאתנן וסל קבצה ועו ארתן וסל
 15 לשום: על זאת אסודה ואיללה אלה
 16 שליל שדום אנטה מסד פתלים וחבל פנתח
 17 יעסה: פי אנטה משחיה פירצה ער
 18 דחה נע ער שש עמי עיר וירושלם: פגול
 19 אל תחיה בם אל תחנפו בבית לעמיה ער
 20 הרפולשו: עמי לכם וישבת ששד עריה
 21 בשח לא יבאה וישבת צאן מסד פת האצל
 22 יסח מכם עמיה: פירחה לשוב וישבת
 23 מוח פירד רע מאח דחה לשש וירושלם:
 24 רתם הרפובה לרש וישבת לרש ראשיה

אליהו תפלו אל ה'אלהיך קדוש: משמים 9
 הכל שוא חסדם יעננו: ואני בקול תודה 10
 אפנה לך אשר מדתי אשלמה ישועה
 ליהודה: ויאמר יהוה לנב: וקרא את יונה 11
 אל הדגשה:

CAP. III. ג

ויהי דבר יהוה אל יונה שנית לאמר: קום 1
 לך אל נינפה העיר הגדולה וקרא אליה את
 הנביאה אשר אנכי דבר אליך: ויגם יונה 3
 וילך אל נינפה כדבר יהוה וניסה יהוה עיר
 גדולה לאדם מדרך שלשת ימים: ויהי 4
 יונה לבוא בעיר מדרך יום אחד ויקרא ויאמר
 עוד ארבעים יום וניסה נרפסת: ויאמנו 5
 אנשי נינה פאלזים ויקרא צום ויבשו שלים
 מגדולם וער קמנם: וינע דבר אל מלך 6
 נינה וקם מכסאו ויעב ערותו מעלו ויכס
 שק וישב על דאסר: וינע ויאמר בנסה 7
 מפעם המלך גדלו לאמר האדם תהפדה
 הנקר הצאן אל יטעמו מאומה אל ידעו ויכס
 אל ישו: ויחפשו שלים האדם והבקר 8
 וקרא אל אלוהם בחוקו וישבו איש מדרך
 דעה ומן היום אשר בנסתם: מי יודע 9
 לשוב נחם האדם ושב מרוח אפו ולא
 נאמר: וירא האלזים אדמ עשלים פרשם 10
 מידפם דעה וינחם האלזים על דעה
 אשר דבר לעשות להם ולא עשה:

CAP. IV. ד

וינע אליינה רעה גדולה ויהי לו: והחפץ 1
 אל יהודה ויאמר אפה יהודה הוא זה דמי
 ער דחילו על אדמו על פן קממו לבח
 תלשיה פי דעמי פי אפה אל חפן נחם 2
 ארך אפים ורחום ורחם על דעה: ועתה 3
 יהיה קדו את נפשו מפני כי טוב מוחי
 מחי: ויאמר יהוה הדחב יהוה לך: ויצא 4
 יונה מקדעו וישב מקדם לעד וישל לו
 שם סנה וישב ותחיה בצל עד אשר קאה
 מהיהוה בעד: וימן יהודה אלזים קלון 6
 ויעל מעל ליינה להיות צל על ראשו להצל

אליו רב גדלו ויאמר לו מדלך נחם קם
 קרא אל אלוהי אלי ותעשה האלזים לט
 ולא נאמר: ויאמר אש אל דעו לכו ופלה 7
 גדלות וכדעה בשלמי דעה האחר לט
 וישל גדלות ושל גדול על יונה: ויאמר 8
 אליו יהודה לא לט בראש למדעה הוא
 לט מה פלאה וסאן תמא מה ארץ 9
 והי מה עם אפה: ויאמר אליהם עמי
 אבי והיהוה אלז השמים אני ולא אשר 10
 עשה אחדום ואדגשה: וירא האלזים
 דאה גדולה ויאמר אליו מה אה עשת פי
 ויש האלזים פי מלפני יהוה הוא סח פי 11
 הדיר להם: ויאמר אליו מה עשה לך
 וישק דם מעלנו פי דם דלך וסע: 12
 ויאמר אליהם שאלי הגמל אליהם וישק
 דם מעליכם פי ידע אני פי בשלי השע 13
 גדול הוא עליכם: ויחיה האלזים להשיב
 אל דגשה ולא יכלו פי דם דלך וסע 14
 עליהם: וקרא אל יהוה ויאמר אפה יהוה
 אל נא נאכה בנש ראש יהוה ואל חפן 15
 עליו דם קרא פי אפה יהוה פאמר וסע
 עשת: וישא את יטה ויטלה אל דם 16
 ויעב דם מוספו: וירא האלזים דאה
 גדולה את יהוה ויפחדו ויחיה ויהו
 סדים:

CAP. II. ב

וימן יהוה גן גדול למע אדיתה ויהי יסר 1
 במע היג שלשה ימים ושלשה לילה:
 והחפץ יטה אל יהודה אלזו מפעם הינה:
 ויאמר קראו מפנה לי אל יהודה ויעננו 3
 כפן שאלי שועי שמעת קלי: והשליכנו 4
 מפנה בלבב יסם ועד ויכננו על משפך
 ותלך על עמי: ויפ אדמו מלשו מנג 5
 עקו יך אוסר תביט אל ה'אלהי קדשו:
 אפסו לים עד נפש תחם ויכננו סוף תבול 6
 למשי: לקצו דים ידתי ואף ביהוה 7
 בעד לשלם תעל משחח וי יהוה אלז:
 בהעפת על נפשי אדיתה וכרוי תמא 8

עובדיה

LIBER OBADIAE.

CAP. I א

12 אִתָּה פָּאָרַח מִדֶּם: וְאֵל תִּירָא מִדֶּם אֲדֹרְךָ בַּיּוֹם
 כָּכֹו וְאֵל תִּשְׁלַח לְבַנְיָמִן בַּיּוֹם אֲבָרָם וְאֵל
 13 תִּגְדַּל פִּיךָ בַּיּוֹם צָדִיק: אֵל תִּסְמָא בְּשֵׁשׁ עָפֹו
 בַּיּוֹם אִידִם אֵל תִּירָא גַם אִישָׁה בְּעֵתוֹ בַּיּוֹם אִידֹו
 14 וְאֵל תִּשְׁלַחֲנָה בְּחֵלֵי בַּיּוֹם אִידֹו: וְאֵל תִּעֲמֹו
 עַל דַּפְרֵךָ לְחִסִּית אֲדַפְלִיטֹו וְאֵל תִּסְפֵּר מִדִּידִי
 15 בַּיּוֹם צָדִיק: מִיִּקְדֹּב יִסְיָהוּהָ עַל מַלְאָכָיִם
 פֶּאֶשֶׁר עָשִׂיתָ וְעָשָׂה לְךָ גִּמְלוֹךָ יִשׁוּב בְּרֵאשִׁית:
 16 כִּי פֶאֶשֶׁר שְׂחִיתִים עַל דֶּד קֹשֶׁשׁ יִשְׁעֵי כָל
 17 הַגִּיִם תִּמְדֹו וְשִׁעֵי וְלֵשׁ הַדָּד פְּלוֹא הַדָּד: וְחֵדֵד
 צִיּוֹן תִּהְיֶה פְלִיטָה הַדָּד קֹשֶׁשׁ וְיִרְשׁוּ בֵּית
 18 יַעֲקֹב אֵת מִדְּשֵׁיכֶם: הַדָּד בֵּית יַעֲקֹב אֵשׁ
 וְבֵית יִסְרָאֵל לִדְהֵה וְכֵחַ עָשׂוֹ לֵשׁ וְהִלְקִי בָהֶם
 וְאֲכָלֵם וְלֹא יִהְיֶה שְׂרִיד לְבֵית עָשׂוֹ כִּי הַדָּד דָּפֵר:
 19 וְיִרְשׁוּ הַגִּבּוֹר אֲדִידֵי עָשׂוֹ תִּשְׁלַח אֲדַפְלִיטֵיכֶם
 וְיִרְשׁוּ אֵת שְׂדֵה אֲסֻרִים וְאֵת שְׂדֵה שִׁמְרוֹן
 20 וְגִמְמוֹן אֲדַדְלָעֵד: וְגִלְתָּ הַדָּד לִדְהֵה לְבֵית יִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר פְּנַעֲמִים עַד צִרְפָּת וְגִלְתָּ יְהוֹשִׁלָם אֲשֶׁר
 21 בְּסֻדְרֵי יִשְׂרָאֵל אֵת שֵׁר הַגִּבּוֹר: וְעַל מִשְׁעֵיכֶם בֵּית
 צִיּוֹן לִשְׁשֵׁת אֲדִידֵי עָשׂוֹ וְהִרְוֶה לִדְהֵה הַמְלָכֹו:

1 חֲזוֹן עֲשִׂיתָ בְּהֵאֲמֹר אֲדֹו הַדָּד לְאֲוֹרִים
 שְׂמִיעָה שְׂמַעְנֵה מִתַּח הַדָּד וְצִוֵּי בַּיּוֹם שְׁלַח
 2 קֹשֶׁשׁ וְתִקְמֶה עֲלֶיהָ לְמַלְאָכָה: הַדָּד קָטָן
 3 כְּתִיבָה בַּיּוֹם בְּהֵאֲמֹר מִאֲדֹו חֲזוֹן לְבֵית
 הַשִּׁיבִיט שְׂכֵמִי בְּהַרְגִּילָע מִדֶּם שְׂמִיעֵי אֲמֹר
 4 בְּלִפְי כִּי יִדְרִיעֵי אֲרֶץ: אִם תִּגְנִיפֶה פְּשֵׁר וְאִם
 בֵּין טִבְחִים שִׁים קִבְּוֹ מִשְׁמֵם אֲדִידֵיכֶם אִם
 5 יִהְיֶה: אִם נִפְתָּח פֶּאֶר לְךָ אִם שְׂרִיד לִלְהֵה
 אִיךָ מִלְּמִתָּה הֲלֹא יִגְבֹּה דִים אִם מִפְּתִים
 6 פֶּאֶר לְךָ הֲלֹא תִשְׁאִדֵה עֲלֵלֹת: אִיךָ כִּשְׁפֵי
 7 עָשׂוֹ כִּשֵׁי מַעֲשֵׂיכֶם: עַד תִּבְבֵּל שְׁלֹחֶיךָ פֶּלֶ
 אֲשֶׁר בִּירְוֵה הַשִּׁיבִיט וְכָל לֶךְ אֲשֶׁר שְׂלַחֲךָ
 8 לְחִקֶיךָ יִשְׁכֵּם מִדֹו תִּתְרַחֵף אֵין תִּסְמָה פֹו:
 9 הֲלֹא בַּיּוֹם הַדָּד אִם יִהְיֶה הַחֲבִידֵי תִכְמוֹם
 10 מִאֲוֹרִים תִּסְמָה מִדֶּד עָשׂוֹ: וְחֲזֹו גִבְרִיךָ
 תִּימֹן לְמַעַן יִפְרֹחַ אֵישׁ מִדֶּד עָשׂוֹ מִשְׁפָּל:
 11 מִדֶּם אֲדִידֵי יַעֲקֹב תִּסְפֹּר בַּשָּׂה וְנִסְתֵּי לַעֲלִים:
 בַּיּוֹם עֲמֹרָה מִלְּגֹו בַּיּוֹם שְׂכִית וְדִים חֲזִיף
 וְנִסְתֵּים פֶּאֶר שְׂעֵי וְעַל יְהוֹשִׁלָם הַדָּד גִּלְתָּ גַם

יונה

LIBER JONAE.

CAP. I א

4 עֲפָרִים תִּרְשָׁשָׁה מִלִּפְנֵי הַדָּד: וְהַדָּד הִטָּו
 הַדָּד גִּזְלוֹהָ אֵל הַדָּם וְהַדָּד סַר גִּזְלוֹ בַּיּוֹם
 5 וְהַחֲלִיף הַשָּׂמֶה לְחֹשֶׁן: וְהִרְוֵה הַפְּלִיטִים
 וְיַעֲקֹב אֵישׁ אֵל אֲלֵהוּ וְיִטְלוּ אֵת גִּזְלוֹתֵים
 אֲשֶׁר פָּאָרַח אֵל הַדָּם לְהִלַּל מַעֲלִיָּם וְיִתְהַ
 6 יַד אֵל יִפְתֵּי הַפְּסִילָה וְיִשְׁכַּב וְיִדְרֹם: וְיַקְדֹּב

1 וְהַדָּד בֵּית הַדָּד אֵל יִוִּסֵה בְּרֵ אֲמַתֵּי לֹאמֹר:
 2 קָטָן לְךָ אֲלֵמִיסָה הַעֲדֵי גִזְלוֹהָ וְקִרָא עֲלֶיהָ
 3 כִּי עֲלֵתָה וְשִׁים לִפְנֵי: וְיִקָּם יִתֵּה לְמִדָּו
 תִּרְשָׁשָׁה מִלִּפְנֵי הַדָּד וְיִדֹו יֵשׁ וְיַמְצֹא אִתָּה:
 פֶּאֶר תִּשְׁשֵׁי וְיִתֵּן שְׂכָרָה וְיִדֹו פֶּה לְבֵית

4 וְלִקְחֹתִים וְאִם יִסְתַּחֲרוּ מִנְּנִד עֵינַי בְּקִרְבֶּךָ הֲיִם
 מִשֵּׁם אֲצִיחַ אֲדִדְדָּחֶשׁ וּמִשֵּׁם׃ וְאִם יִלְכֹּב
 5 בְּשֵׁנֵי לַיְלָה אֵימֹתִים מִשֵּׁם אֲצִיחַ אֲתִּיחֶבֶב
 וְהִדְגַּתֶּם וּשְׂמַחֵי עֵינַי עֲלֵיכֶם לַעֲדָה וְלֹא
 6 לַטּוֹבָה׃ וְאִדְעֵי יְהוָה הַצְּבֹאֹת הַתַּעֲרֵעַ אֲפִיחָךְ
 וְחִמְצֵה וְאִבְלֵה כִּי יִשְׁבֵּה בָּהּ וְעֹלָתָה כִּי־אֵלֶּיהָ
 7 וּשְׁקַעְהָ כִּי־אֵלֶּיהָ מִצְרַיִם׃ הַפִּסְקָה בְּשִׁמְכֶם
 8 מִעֲלֹתֶיהָ וְאִגְדַּחְתָּ עַל־אֶרֶץ יִסְתַּחֲרוּ הַקָּדָשׁ לְמֹ-
 9 דֶּם וּשְׂשֹׁמֵם עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ יְהוָה שָׂמוּ׃
 10 הֲלוֹא כִּבְלֵי מִשֵּׁים אֲתִים לִי בְּנֵי שְׂחָל אֲסֹד
 11 יְהוָה הֲלוֹא אֲתִי־יִשְׂרָאֵל הָעֲלִיתִי מִכָּאֵץ מִצְרַיִם
 12 וּשְׁלֹשְׁתַּיִם מִפְּסוֹתַי וְאִתִּים מִקֵּד׃ דָּבָה עֵינִי׃
 13 אִדְעֵי יְהוָה בְּמִלְכָּה הַחֲפָאָה וְהַשְׂמֹתֵי אִיחָה
 14 מִעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה אֲסֹס פִּי לֹא הַשְׂמִיד אֲשַׁמֵּד
 15 אֲתִי־בֵית יִשְׁכָּב אִם־יְהוָה׃ פִּי־יִפְתֵּה אֲנִי׃
 16 מִצִּיחַ וְהַשְׂעֹרָה בְּכָל־הַצִּיִּים אֲתִי־בֵית יִשְׂרָאֵל
 17 פִּי־אֲשַׁר יִפְתֵּה בְּפִמְהָ וְלֹא־יִפְתֹּל צֹחַר אֲפִי׃
 18 בְּצֹדֵב יִמְחָזֵק כֹּל הַחֲפָאָה עִמָּי הַאֲמִיִּים לֹא־תִגְשֵׁן
 19 וְתִקְרִים בְּעֵינַי הַעֲרֵה׃ בָּיִם הֵיזֵא אֲקִים
 20 אֲתִי־כִסֵּף חֵידֵד וְהַשְׂפֵּלָה וְגִדְדֵי אֲתִי־שִׁיחֹן
 21 וְהַרְסֵיחֹל אֲקִים וְתִבְחִיחַהּ פִּימֵי עֹלָם׃ לִמְעַן
 22 יִתְלַשׁ אֲתִי־שְׂאֵרֹת אֲדוֹם וּמְלִיִּצִיִּים אֲשַׁר
 23 כִּקְרָא שְׂמִי עֲלֵיכֶם אִם־יְהוָה עֲשֵׂה וְאִתִּי׃
 24 דָּבָה יָמִים פִּאִים אִם־יְהוָה וְנֶשֶׁת חֹדֶשׁ בְּקִרְבֶּךָ
 25 וְחֵדֵד עֲנִיִּים בְּמִשְׁחֵי הַזֶּרַע וְהַשִּׁפְי הַחֲזִיִּים עֹלָם
 26 וְכָל־הַבְּעֻשָׁה וְחַמְצוֹנָה׃ וְשִׁבְחֵי אֲתִי־שִׁמְחָה
 27 עִמָּי יִשְׂרָאֵל וְכֵן עִיִּים לַשְׂמֹחַ וְהַשֵּׁם וְהַטַּעַם
 28 כִּרְמִים וְשֹׂרֵה אֲתִי־יִינֵם וְעֵשֶׂה נִפְתָּח וְאִבְלֵה אֲתִי־
 29 שְׂרִיִּים׃ וְהַטַּעַתִּים עַל־אֲדָמָתָם וְלֹא יִתְלַשׁוּ עֹד
 30 מִעַל אֲדָמָתָם אֲשַׁר תִּחְיֵי לָם אִם־יְהוָה אֲלֹהֵיכֶם׃

1 אִם אִדְעֵי יְהוָה רַב הַפְּגַר בְּכָל־מְקוֹם הַשְׁלִיחַ
 2 לְמִשְׁעֵי־אֵת הַשְּׂאֵפִים אֲבוֹן וְלִשְׂבִּיחַ
 3 עֵינֵי־אֶרֶץ׃ לֹא־אֵלֵךְ מִלִּי עֵד הַחַיִּים וְלִשְׂבִּיחַ
 4 שִׁבְחַי הַשְּׂבִיחַ וְהַשְּׂחִיחַ לְהַגְמִין אִיפְהָ
 5 לְהַגְדִּיל שִׁקֵּל לַעֲשֵׂה מֵאֹמֵי מִמֶּה׃ לִקְרוֹחַ
 6 בְּמִקְלֵי הַלֵּים וְאֲבוֹן בְּעֵמֶד נְעִלִים וּמִפֵּל פֶּרֶץ
 7 לְשִׁפְרִי׃ לַשְּׂבִיעַ יְהוָה בְּנִחוֹן יִקְבֵּה אִם־אֲשַׁפְחַ
 8 לְכַחַח מִל־מַעֲשֵׂיהֶם׃ הַעַל אֵת לֹא־תִרְצֵוּ
 9 הָאָרֶץ וְאִבְלֵה מִל־יִשְׁבֵּה בָּהּ וְעֹלָתָה כִּי־אֵלֶּיהָ
 10 וְעַרְשָׁה וְשִׁקְהָ כִּי־אֵלֶּיהָ מִצְרַיִם׃ יְהוָה
 11 בָּיִם יְהוָה אִם־אִדְעֵי יְהוָה וְהַמִּחְוֵי הַשְּׂמִשׁ
 12 בְּצִרְיִים וְהַחֲשֵׁמֵי לִיחָץ בָּיִם אֲדוֹ׃ וְהַשְׂכִּיחֵי
 13 תִּיבִים לְאִבְלֵה וְכָל־שְׂחִיבִים לְקִיחָה וְהַעֲלִיתִי עַל־
 14 מִלְּמִיִּים שִׁקֵּל וְעַל־מִלְּרֵאשׁ קְרוּחָה וְשִׂמְחִיחָה
 15 פִּי־אֲבִיל יְחִיד וְאֲחִיחִיחָה פִּיִּים מִי׃ דָּבָה
 16 יָמִים פִּאִים אִם־אִדְעֵי יְהוָה הַשְּׂלֹחֵשׁ וְעַבֵּד
 17 אֲפִיחָךְ לֹא־דַעֲבֵה לְעוֹם וְלֹא־רַצְמֵא לְפִיִּים פִּי אִם־
 18 לְשִׁמְעֵה אֲתִי דָבָר יְהוָה׃ וְתַעַל מִיִּם עַד־אִם־
 19 וּמִצְפּוֹן וְעַד־מִזְרַח יִשׁוּטְטוּ לְבִקֵּשׁ אֲתִי־דָבָר
 20 יְהוָה וְלֹא מִצְמָא׃ בָּיִם הֵיזֵא הַתְּעַלְפָּחָה
 21 הַתְּחַלִּיחַ הַקּוֹת הַתְּחַחִים בְּצִמָּא׃ דַּשְּׂבִיעִים
 22 כַּאֲשַׁמְחַ שְׂמִיחֹן וְאִבְלֵה חֵי אֲלֹהֵיךָ דָּן וְחֵי חֵדֵד
 23 כִּי־שְׂבִיעַ וּמִפֵּל וְלֹא־יִקְרָמוּ עוֹד׃

CAP. IX. ט

1 וְאִתִּי אֲתִי אֲדִי מִכָּן עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְאִתִּי וְחֵי
 2 דְּבַמְחֹר וְיִעֲשֵׂה הַשִּׁפְיִים וּבְצִיִּים בְּרֵאשׁ כָּלִים
 3 וְאֲחִיחֵם בְּצֹדֵב אֲדוֹת לֹא־יִטַּע לָם לֹם וְלֹא
 4 יִפְלֹט לָם פְּלוֹט׃ אִם־יִתְחַרְוּ בְּשִׂאֹל מִשֵּׁם
 5 חֵי תִקְחֵם וְאִם־עַל־הַשְּׂמִיִּים מִשֵּׁם אֲוִיִּים׃
 6 וְאִם־יִחְוֹב בְּרֵאשׁ הַפְּרִמֵּל מִשֵּׁם אֲחַפְשֵׁ

עלות העקש והיפה לקש אחד נצא הפל
 יהיה אבדלה לחטול את עשב החרף וא
 אדני יהיה סלחלא מי קום יעקב פי 2
 דא: סום יהיה על אחת לא תהיה א
 יהיה: פה דראי אדני יהיה והיה ק
 לב באש אדני יהיה ויאכל את העצים ה
 ואכלה את הדגלים: ואמר אדני יהיה חולל
 מי קום יעקב פי קטן הוא: סום יהיה פ
 ואח גם היא לא תהיה אכר אדני יהיה
 פה דראי והיה אדני צבר על חומת יא
 ויבדו אבנן: ואמר יהיה אלי מה אהיה ו
 עמוס ואמר אבנן ואמר אדני הני סום א
 בקרב עמי ישראל ארואסוף עד עמד ל
 תשפט במדת ישראל ומקיש ישראל וחר
 וקמוץ על בית ירבעם פרוב: וישל
 אבניה פק ביתאל אל ירבעם מקו ישראל
 לאמר קשך עליך עמוס בקרב בית ישראל
 ארדחיל החרף לחבל את פלדחיו: פיר
 אכר עמוס פרוב ימה וירבעם וישראל גל
 תגלה מעל אדמתו: ואמר אבניה א
 עמוס יהיה קך בית לך אל החרף יהיה ואכל
 טום לחם ושם תבוא: ויהיה אל ארדח
 עד לחבא פי מדיש מלך ויא וית מלכ
 הוא: ויפן עמוס ואמר אל אבניה ארבע
 אבני ולא קך נבוא אבני פירטך אבני וסל
 שקבום: ויקח יהיה מחרת השמן ואכ
 אל יהיה קך דבא אל עפי ישראל: ותפ
 שמע דם יהיה איה אכר לא תבא על
 ישראל ולא תחפץ על בית ישראל: לך פה
 אכר יהיה אשתוף בעיר חוסה ונבוא ונבוא
 פרוב ישל וארדחך בתבל תחזק ויהיה על
 אדמה טמאה תמית וישראל גלה תגלה מפ
 אדמתו:

CAP. VIII. ח

פה דראי אדני יהיה והיה פלכ קף: ואמר
 מה אהיה ראה עמוס ואמר מלכ קף ואמר
 יהיה: אלו פא דקף אל עפי ישראל ארואסוף
 עד עמד לו: והלילה שיחזק היכל ביום הוא

22 תיכם ולא אחיב בעצותיכם: פי אבדחיל
 לי עלות וכחצותכם לא ארצה ושום מתיאם
 לא אבית: הרס מעלי המן שרף חמרה
 23 נקלף לא אשקע: וכל פנים משפט וצדקה
 24 פקל איתו: החסדים וכמה דפשוטם לי
 25 בנזר ארבעים שנה בית ישראל: ותשאלם
 את סבת מלכם ואח פין אלסום פכב
 26 אלהים אשר עשיתם לכם: והגלו אתם
 27 מלאה לדמשק אכר יהיה ארדחצבוא שמו:

CAP. VI. ו

1 תוי השאנים בצון הדממים פד שמדן
 קבני ראשית העלים וקא לחם בית ישראל:
 2 עמד כלה הוא גם משם חמת רבה הדי
 נדחשלושים המונים מן העמלקת האלה
 3 אסרוב נסלם מבלבם: הממים לחם וע
 4 ונשקן שבת חקום: השכבים על כפוח שן
 וסחום על ששתם והאלים פיהם מפאן
 5 ועלם מתוך מרבק: הפשוטם עליו הנבל
 6 בחוד חשב לחם על שד: השחום במוזק
 ין וראשית שמכום ימשחו ולא חזלו על שם
 7 יקוי: לכן עתה יגלו פראש גלים וסר מרח
 8 סחיום: נשבע אדני יהיה בנשבע סכר
 יהיה אלו צבואה מרואב אבני אדח
 יעלב וארמטיו שמוי הדמרה עד ומלאה:
 9 יהיה אס יהיה עשורה אנשים בבת אחד
 10 ומרו: וישא הדי ומסורו להצויה עצמים
 מן הבית ואמר לאשר ברתו הבית העד
 עתה ואכר חסם ואכר דים פי לא להפיר
 11 בשם יהיה: פרדה יהיה מפלה והיה
 הבית גדול וסוסם הבית חקטן בקעים:
 12 והצון פלע סלסם אס חולש בפקום פד
 הפתום לראש משפט וסר צדקה לל ענה:
 13 השמדים ללא דם האשים תלא בחלק
 14 לקשט לו קרנים: פי הני מלום עלים בית
 ישראל סכסיה אלו הצבואה פו ול הצו
 אתכם מלכוא חמת עד סל הערבה:

CAP. VII. ז

1 פה דראי אדני יהיה והיה יצב גלי בתחלה

טמ עמוס ה
 שדו עשה שדו עשה הדין על צמתי ארץ
 יהיה ארץ צבאות שמו :

CAP. V. ה

1 שמעו ארצה צדקה יהיה אשר אנכי עשיתי לכם
 2 קניה בית ישראל: נשלה לא יחוסף קום
 פחולת ישראל נשלה על ארמיהו אין מקומה:
 3 כי כה אמר אדני יהוה העיר הצבאת ארץ
 תשאית מאה והצבאת מאה תשאית עשירה
 4 לבית ישראל: כי כה אמר יהוה לבית
 5 ישראל השגתי חזוי: ואל תודשו בית אל
 והצלל לא תבא ובאר שבע לא תעבדי פי
 6 הצלל גלה יללה ובית אל יהיה לאון: ורשו
 ארץ יהוה חזוי פן יצלח פאל בית יוסף ואמלה
 7 ואין מבכה לבית אל: והפכים לל ענה
 8 משפט הצדקה לארץ החזוי: עשה כמדה
 9 וחסל והפך לנפק צלעות והם לילה החשוק
 והקרא למידים וישפכם על פני הארץ יהוה
 שמו: והפכית שד על עו ועו על מבצר
 10 יבוא: שמו בשע מוכח דוב תמים ותעבי:
 11 לכן יען פושטכם על גל ומשאתי פל חקרו
 מפניו פתי גיות פתחם לא יחשבו הם פתח
 12 תמד נשפים ולא חששו ארתיכם: כי תעזו
 רבים פשעים ונצקים פחיתותם צדק צדק
 13 לקוד לבו ואביתם בשע האז: לכן
 הפשפיל בעת יהוה יום פי עת רעה יהוה:
 14 השד טוב ואל דע למען תחזו ויהי בן יהוה
 15 ארץ צבאות אחכם פאלו אמרתם: שטאר
 רע והתם טוב והצני בשע משפט ארץ
 16 יחגן יהוה ארץ צבאות שארית יקפי: לכן
 פה אמר יהוה ארץ צבאות אדני בכל החתות
 מספד ובכל הצעות יאמרו ויהי וקרא אפל
 17 אל אבל ומספד אל יודעי כדו: ובכל פתחם
 18 מספד פת אענם בקרבו אמר יהוה: ותי
 19 דמתימים ארתיים יהוה לפתחה לכם וים
 20 יהוה הוא חשוק ולא ארץ: פאלו יעם אלש
 מפני הארץ ומנש דבן ובא הפית ומקו חז
 על הארץ ומשכ פתשו: האר חשוק יום יהוה
 ולא ארץ ומסל ולא רנה לו: שטאר מן ארץ

יצלל בני ישראל האכילים בשמון בפאר
 15 מפה ובמטק שש: שמעו חזערו בבית
 14 יעקב סם אדני יהוה ארץ הצבאות: פי
 פום פתי ששע ישראל עליו תסקרו על
 מלכות בית אל ונגיעו קרחת המזבח ונסלו
 15 לארץ: והפית בית הדין על בית הערץ
 ואבדו פתי השן וכסו פתים רבים סם יהוה:

CAP. IV. ד

1 שמעו הדין יהוה פתח הפתן אשר פדו שמרון
 העשקוה ילים והצבאת אבותים האמרות
 2 לאדיתם הביאה ונשאה: לשבע אדני יהוה
 בקולו פי הנה ימים פאים עליכם תשא
 3 אחכם בצורה ואדיתכן בסורה חזרה:
 4 והמטה סם יהוה: פא בית אל ופאלו
 הצלל רפה לשע הביאה לנפק ובחיתם
 5 לשלש ימים מעשרותכם: וקפר מחמץ
 חזרה וקרא כדבא השמע פי בן ארתיכם
 6 בני ישראל סם אדני יהוה: תם אני נחתי
 לכם מקו שלום בכל עתים חסר לכם בל
 7 מקומותם ולא שבתם עדי סם יהוה: וגם
 אנכי מעתי מכם את דגשם בעוד שלשה
 8 חדשים לקצור המטוה על עיד ארץ ועל
 ער ארץ לא אסיר חלקה ארץ תפטר
 9 והלקה אשר אלהיכם עליה ויבשל: ועו
 שתים שלש עים אל עיד ארץ לשעות כים
 10 ולא ישעו ולא שפכם עדי סם יהוה: והפית
 אחכם בשדון ובירקון והפיר בפתיכם
 ובמימים האמכם ויחיתם יאכל דגום ולא
 11 שבתם עדי סם יהוה: שלחוץ ככם דבר
 בדרך מצוים הרגו חרב פחיתים עם שבו
 סיסים ואללה פאל מתניכם ומשפכם ולא
 12 שבתם עדי סם יהוה: הפכתי ככם פמחפכ
 אלהים ארתיים והדע עמה ותהי פאוד מצל
 13 מפורסה ולא שבתם עדי סם יהוה:
 12 לכן פה אעשה לך ישראל עקב פי ארץ
 13 אעשה לך הפן לקאת ארץ ישראל פי
 דפי יפד הים ובאר ורח ומצד לאדם מדי

9 מוצח וכן עשיתם לשתי בית אלהים: ואני
 השמתי את האבן ספירה אשר פנה
 אחים בבוז חזק והא פאנאים ואשמד פרו
 10 מעל לשתי מנחת: ואני העליתי אתכם
 מארץ מצרים חלוצי אתכם בפרד ארבעים
 11 שנה ללשת אדארץ האמור: ואני מנחם
 לבנאים ומפוזתים לבנים האני את דמתי
 12 בני ישראל כמי ידעה: ותשק את דבתיים
 יין ועל דבתיים ציתם לאסר לא חבאי:
 13 דנה אבני מעק ותחיתם אשתי חשק העלה
 14 המלכה לה עמור: ואני מטס מלך החוק לאר
 15 ואמץ פרו תבור לא ימלט פשו: וחשש
 16 הקשה לא יעמד וקל פתחו לא ימלט ורוב
 17 הפס לא ימלט פשו: ואמץ לב פנפחים
 שום ימס ביום יהיא סמידיה:

CAP. III.

1 שמעו את דברי ה'ה אלהי דפי יהודה עליכם
 בני ישראל על כל דמשפחה אשר העליתי
 2 מארץ מצרים לאמי: רק אתכם ידעתי מל
 משפחה האמנה על פן אסר עליכם אח
 3 פל שטנכם: הילכו שנים יחזו בלתי אב
 4 טעו: והשא איה פשו וטרף אין לו דחוק
 5 פסיד קלו מפתחו בלתי אסלכו: החפול
 צפור על פח הארץ ומקש אין לה היעלה
 6 פח מן האדמה ולמד לא ילמד: אמי יתקע
 שופר בלתי רעם לא יחרוד אמי ידעה ועה
 7 בער יהודה לא עשה: פי לא יעשה אדמי
 יהודה רמי פי אמי נלה סוד אל עבדו
 8 דבתיים: איה שאי מי לא ידא אדמי יהודה
 9 דפי מי לא יבאי: השלטי על ארמטה
 פאשוד ועל ארמטה פארץ מצרים ואמור
 האסו על דתי שמחו היא מרמח רפור
 10 פתומה ועשוקים בקרבה: ולא ידעו עשוד
 נכרה סמי ידעה והצנים חמס ושד
 פארמטהים: לכן פה אמי אדמי יהודה
 11 צו וביני הארץ וידיי מקו עזי ונבא
 ארמטהי: פה אמי יהודה פאשר לאל
 12 דדעה ספי האני שתי טעיס א נול און פן

6 קרה אמי יהודה: פה אמי יהודה על
 שלשה פשעי עה ועל ארבעה לא אשיבו
 על דנעלחם נלח שלמה לחמד לאחם:
 7 ושלחתי אש פדומת עה ואכלה ארמטה:
 8 ודברתי ושב מאשוד וחמד שבט מאשקלן
 ורשיתי חי על עקרון ואבד שארית
 9 פלשתי אמי אדמי יהודה: פה אמי יהודה
 על שלשה פשעי צי ועל ארבעה לא אשיבו
 על דנעלם נלח שלמה לאחם ולא וסר
 10 בית אחים: ושלחתי אש פדומת צי ואכלה
 11 ארמטהי: פה אמי יהודה על שלשה
 פשעי אחם ועל ארבעה לא אשיבו על דחט
 כרוב אדמי ושחח חקו וטרף לעד אפי
 12 ועברו שמרה נכח: ושלחתי אש פדומת
 13 ואכלה ארמטה בצורה: פה אמי יהודה
 על שלשה פשעי בני עמון ועל ארבעה לא
 אשיבו על נקעם חרות דלעו למשן דרוב
 14 אדנבולם: והצתי אש פדומת רפה ואכלה
 ארמטהי פתחיה פום מלחמה בסער ביום
 15 ססיה: חקף מלכם פנלה היא ושתי יהודה
 אמי יהודה:

CAP. II.

1 פה אמי יהודה על שלשה פשעי מאב ועל
 ארבעה לא אשיבו על שרפו עצמות מלך
 2 אחם לפיר: ושלחתי אש במראב ואכלה
 ארמטה החיות ומח בשאן מאב פתחה
 3 בקל שרפו: ודברתי שרפט מרובה וכל
 4 שיה אדמות עפו אמי יהודה: פה אמי
 יהודה על שלשה פשעי יהודה ועל ארבעה לא
 אשיבו על נחםם אד חיות יהודה והקול
 לא שרפו וחתם פנבים אשר דלם אבתם
 5 אדחיים: ושלחתי אש פדומה ואכלה ארמטה
 6 חושלים: פה אמי יהודה על שלשה פשעי
 ישראל ועל ארבעה לא אשיבו על מסים
 7 בפסק ציק ואמון בעער נעלים: השאפים
 על עשר ארץ פראש וליים חוק עשית ופי
 ואש ואמי וכל אד דעפה למשן חלל אד
 8 שם קשוי: ועל פדום חבלים ופי אפל פל

אשר מכתם אדם שמה והשנוי נמלכם
 פאשכם ומכרו את פנים אחד פניכם 8
 ביד בני דודה ומכרו לשונם אל בני דודק
 כי דודה דבר קרא זאת בגוים קשט 9
 מלחמה העיר הפוליס יגשו יגלו כל אשר
 המלחמה פשו אפכם לתרבות ומזרחתם 10
 למתים החלש יאמר גבור אני עשוי ונא 11
 מ'דגים מפיב ומקנצו שמה תמות הדזה
 גפרוק יערו יגלו היום אל עמק הושפט 12
 כי לשם אשכ לשפט את כל הגוים מפיבי
 שלחו מלל כי משל קצוד פאר רח פ' מלאה 13
 פ' השיקו הרכים כי רבה רעום המונים 14
 המונים בעמק הודף כי קרב יום דודה בעמק
 הודף שמש ורח קדרה ומכבים אספו 15
 נדבם ודודה מציון ישאג ומדושלים יהן 16
 קלו ורעשו שמים ורחף ודודה מחסה לעפו
 וסעו לבני ישראל ודעום כי אני דודה 17
 אלהים שכן ציון ב' קושו הדחה ויחלם
 קוש וריום לא רעברד בה עוד דודה 18
 ביום הורוא ופשו הדחים עסס והפעול
 תלכנה חלב וכל אפיקי דודה ילכו מים
 ומעון מפת דודה יא ודשקה את טול
 השטים מצוים לשממה דודה ואדום למדפ 19
 שממה דודה מתמם בני דודה אשר שסכו
 דם נקרא פארצם ודודה לעולם תשב 20
 ודושלים לחז חזו וקפתי דמם לא רעקרוי 21
 דודה שכן ציון

ישראל אני יחיי דודה אלהים ואין עוד ולא
 יגשו עמי לעולם

CAP. III. 3

1 ודודה אחתינן אשפוף את דודו על על גשע
 ונשע פניכם ומתום וקבים חלמה יהלמן
 2 פדחיתם חלמה יחא ונבם על העמים
 ועל השפוח במים הורמה אשפוף את דודי
 3 ותחיו מופרים בשמים ובארץ דם ואל
 4 והמרות עשו השמש תפוך לחשך והרח
 לים למנ פא יום דודה הדחול והגודא
 5 דודה כל אשר קרא בשם דודה יפלט כי
 בוד ציון וכדושלים ודודה פלטה פאשו
 אפי דודה ומפוליס אשר דודה קרא

CAP. IV. 7

1 כי דודה במים הדפדה ונשע הורוא אשר
 2 אשכ את שבות דודה ויחלם וקפתי
 את כל דגים הדחחים אל עמק הושפט
 ולשפוחי עמם עם על עמי ותחיו ישראל
 3 אשר פורו בגוים והתראצי חלקו ואל עמי
 יה נולד ותנוו חלד בואה ודודה מסח בין
 4 וישאג ונבם מה אדם לי צו וציון וכל
 גלחה פלטה הנמל אדם משלמים על
 ואם נמלים אדם על כל מדדה אשיב
 5 נמלכם פאשכם אשר נפשו ודחים לחחם
 6 ומחבוי הפנים הסיחם להמלים ונני
 דודה ונני ודושלים מכתם לבני דעום למען
 7 ודחיקם מעל נבאם ונני מעיום מד' המלים

עמוס

LIBER AMOS.

CAP. I. N

ראש הפרקול . פה אמר דודה על שלשה 3
 פשע ופסק ועל ארבעה לא אשיב על
 דאם בודצוח דחול אודפלעו ושלחו 4
 אש בבית חואל ואכלה זממט בן דודו
 ושלחו ברת פלשק והכרתי ושב מפקוד 5
 אן וחמקד שבט מפת עדו ונלו עם אר

1 דני עמוס אשר דודה בקרים מוקדע אשר
 חיה על ישראל כימי עדה מלך דודה
 וכילי ורבים בן יחאש מלך ישראל שנתים
 2 למני דעשו ויאמר ודודה מציון ישאג
 ומדושלים יהן קלו ואכלו מאת הרעים ונשע

7 לְמַא לֹא: שָׁם נִסְלֵי לַשְׁמַיָּה וְהִמְאִיר לַעֲשֵׂה
 8 חֲסֵדָה חֲסֵדָה וְהַשְׁלִיךְ הַגִּבּוֹר מִיְמֵיהָ: אֵל
 9 בְּחַלְהוֹת הַתְּרוּחָה שָׂקַע עַל-פְּנֵי כְשֵׁרֶיהָ: הַכּוֹרֵחַ
 10 מִסְחָה וְנִסְחָה מִפְּנֵי יְהוָה אֲבָלֹה הַתְּעִים מִשְׁחָרֵי
 11 יְהוָה: שָׂדֵה שְׂדֵה אֲבָלֹה אֲרֵמָה בִּי שָׂדֵה הַגֵּן
 12 וְדִבְשׁ חִירוֹשׁ אֲמַלְלֵה הַיָּד: הַכִּשְׁשׁ אֲפִים
 13 וְהַלִּילֵה פְּרִים עַל-הַיָּדָה וְעַל-שְׂעֵרָה בִּי אֲבִיר
 14 קִצְוֵי שְׂדֵה: הַגֵּפֶן הַיְמִישָׁה הַחֲמָדָה אֲמַלְלֵה
 15 רִמְזֵן בְּסִחְמֵר וְחִפְזֵה בְּלִעֵץ הַשְׂדֵה יִשְׁבוּ
 16 כִּי-דִבְשׁ שִׁשׁוֹן מִדְּבַר אֲדָמָה: הַתְּרֵה וְסִפְרֵה
 17 הַתְּעִים וְהַלִּילֵה מִשְׁחָרֵי מוֹתֵה בִּיא לֵט בְּשִׁלְיָם
 18 מִשְׁחָרֵי אֵלֶיךָ בִּי נִמְנַע מִפְּנֵי אֱלֹהֵיכֶם מִכּוֹחַ
 19 וְנִסְחָה: קִדְשׁ-צֹאֵן קִרְוֵה עֲשֵׂה אֲסֹף אֲנִים
 20 בַּל יִשְׁבוּ הָאָרֶץ בַּת יְהוָה אֱלֹהֵים וְיִקְרָה אֵל-
 21 יְהוָה: אֲתֵה לֵאמֹר בִּי קָרוֹב יִם יְהוָה וְכִשְׁד
 22 מִשְׁחָרֵי יִמָּא: הָלֵא נִגְדַע עֵינֵי אֲבִל נִסְחָה מִפְּנֵי
 23 אֱלֹהֵי שְׂמֵחָה וְגִלֵּל: עֲבָשׁ פְּרוּחַת הַיָּד
 24 מִגְּרִפְתֵּיהֶם לַשֶּׁמֶשׁ אֲפִרוֹת טִדְרֵס מִגְּרִחוֹת בִּי
 25 הַיָּשׁ וְגִן: מִדֵּה-פִּיכּוּחַ הַדְּמָה נִבְכֵה עֲשֵׂה
 26 בְּלִי בִּי אֵין מִרְעָה לֵאמֹר בְּשִׁדְדֵי הַצֶּן אֲשִׁמְנֵה:
 27 אֲלִיךְ יְהוָה אֲקִרָא בִּי-אֵשׁ אֲבָלֹה סִוֹחַ מִדְּבַר
 28 וְלִדְמָה לִדְמָה בְּלִעֵץ הַשְׂדֵה: בְּסִפְרֵי
 29 שְׂדֵה תִשְׁרֹב אֲלִיךְ בִּי יִבְשׁ אֲסִיף מִים וְאֵשׁ
 30 אֲבָלֹה סִוֹחַ הַיָּדָה:

CAP. II. ב

1 חֲקֵשׁ שְׂדֵה בְּצִיּוֹן תְּחִילֵה בְּדֵר קִדְשֵי יְהוָה בַּל
 2 לִשְׁבוּ הָאָרֶץ בִּי-אֵם יִם יְהוָה בִּי קָרוֹב: יִם
 3 חֲשׂוֹן וְאֲמַלְלֵה יִם עֲבֵן וְשִׁלְל מִשְׁחָרֵי פִרְשׁ עַל-
 4 הַיָּדִים עִם רֵב וְעֲצָמֹם פְּמֹדֵה לֹא טִדְרֵה מִךְ
 5 הַעֲלִים וְחֲחִירֵה לֹא יִלְכֵךְ עֲרִשְׁתֵּי יוֹד חֲחִיר:
 6 לַשֶּׁמֶשׁ אֲבָלֹה אֵשׁ וְחֲחִירֵה תִלְחַט לִדְמָה בְּנֵךְ
 7 עֲבֵן וְהָרֶץ לַשֶּׁמֶשׁ וְחֲחִירֵה מִדְּבַר שִׁמְחָה וְגִבֵּה
 8 פִּלְטָה לֹא-יִדְרֹתָ לֹא: כְּמֵרָא מִסִּים מִרְאֵה
 9 וּכְפֹרִשִׁים בִּי יִחַצְוֵן: בְּקֵל מִתְּבִיחַת עַל-רֵאשֵׁי
 10 הַיָּדִים יִקְרֹן בְּקֵל לֵב אֵשׁ אֲבָלֹה קֵשׁ פֶּשֶׁם
 11 עֲצָמֹם עֲחָד מִלְחָמָה: מִכְּחוֹן חִירוֹ עֵפִים בְּלִי-
 12 פִּינִים קִבְצֵה פִּיחִיר: בְּנִבְרִים יִחַצְוֵן סִבְשֵׁי
 13 מִלְחָמָה יַעֲלֵה חֲזִמָּה וְאֵשׁ בְּדִכְלוֹ יִלְכֵן וְלֹא

הושע די יואל א קה

9 חת השדה תבקעם: שחתה ישראל פרי כי
 10 בעורף: ארץ מלכה אסוף וילשקו בבל עיקר
 ולשטרקו אשר אמת תהי לי מלך ושמים:
 11 אחר לך מלך באפי ואפק בעברתי: צהר
 12 ען אפלים צפונה תפארו: חבלי ילדה יבאו
 13 לו והארק לא חכם פיעת לא יעמד במשפ
 פנים: מיד שאלי אפדים מפת אנאלם אר
 14 דברך מוח ארז כמקו שאלו חם יפחד מעיני
 15 פי הוא בין אחים יפרא יבא קדים ויה ילדה
 ממדבר עליה ויבש מקורו ויחרב מעט הוא
 ישלה ארץ כל חמדה:

CAP. XIV. די

1 תאשם שומון פי מרה פאלה חרב ילד
 2 עללים ופשו הרחוח ובעו: שובה ישראל
 3 עד ידה ארדך פי כשלת בענף: קחו עיכם
 4 דמים ושבו אל ידה ארז אליו כל תשא
 5 ען וקדו שב ושלמה פים שפתיו: אשר
 6 לא ושיעט על סם לא ספב ולא סאמד עד
 7 אלהינו למעשה דינו אשר פך רחם ותום:
 8 ארשא משוכים ארבים כרה פי שב אפי ממש:
 9 ארדה כפל לישראל ירח פשושה וך שרשו
 10 פלבטן: ילכו וינקוהו ויה כוית דוד ויה
 11 לו פלבטן: לשבו ישב בצלו יהו דגן וישרו
 12 כגסן וכו פין לבטן: אפלים מה לי עד
 13 לעצפים אני עניו ואשדעו אלי פכדש רען
 14 מפני פרוך נמצא: מי חכם ויבן אלה כנן
 15 וייעם פרישנים חרן ידה וצדקים ילכו עם
 16 וישעים ישלכו עם:

1 כד: ואיהו פאלדך תשוב חסד ומשפט
 2 שמו וכה אל ארדך חסד: פנע פדו
 3 מאוני מרמה לעשק ארוב: ויאמר אפלים
 4 ארז עשרתי נמצאני אן לו בלתי לי לא נמצא
 5 לי ען אשר דמא: ואני ידה ארדך
 6 מנרץ מצרים עד אשוקו באלים פיו
 7 מרע: ודפרתי על דבמים ואני חון דרפור
 8 וחד דבמים אדפרו: אסגלעד אן אר
 9 שא דרז פלפל שמים ובה עם מופתחם
 10 פלים על תלמי שדי: ויבדו יעקב שדה
 11 ארם ויעבד ישראל באשה ובאשה שמו:
 12 ובנמא היעלה ידה ארדישראל ממצרים
 13 ובנמא שמו: הכעס אפום תמרחים ודמו
 14 עליה ישלש ורפשוו שוב לו ארדו:

CAP. XIII. ג

1 פדפ אפלים רות משא הוא פישאל ויאשם
 2 בצל ומת: ועתה ויסס לחמא ויעשו
 3 לום מסכה מססם פחמם עצפים מעשה
 4 חרשים גלה לום הם אפלים וכו אדם
 5 עצלים ישקו: לכן יהו פנע גר ופסל
 6 משפים דרדך פמץ וסע מרן וכעשן מארה:
 7 ואני ידה ארדך מנרץ מצרים ואלדים
 8 וילדו לא חתו ומשע אן פלוי: אני דפתך
 9 בפדפר פרוך תלאבת: פמרתחם וישלעו
 10 שבע וירם לפם עלין שחוני: וארז לום
 11 פמ שאל פכר על ידך אשר: אפנשם
 12 פד שפל וארע סגד לפם ואבלם שם פלמא

יואל

LIBER JOELIS.

CAP. I. א

4 לוד ארד: ורד הגום אכל הארפה ותר
 5 הארפה אכל הילק ותר הילק אכל החסל:
 6 הקצו שפחים וכו והלילו בלשתי וין על
 7 פלים פי נכתו סאיכם: פיעו עליה על ארצי
 8 עצים ואן סאסר שפלו שפי ארדה ומחשעו

1 דם ידה אשר דה אל יואל פר פוחאל:
 2 שמשחית הקלים והאיוט פל ושב הרוך
 3 והדהו ואת פמיכם ואם בימי אבותכם:
 4 עליה למיכם ספור ובינים למיכם ובנינים

אֲסִיּוֹת יְהוָה יִדְוֶה יִדְוֶה יִשְׁדָּדוּ יַעֲקֹב׃
 לָכֵן לִצְדִיקָה קָפַח לִשְׂחֹרֵת יָדוֹ לָכֵן יָדוּ
 לְדֹרוֹשׁ אֶת־יְהוָה עַד־יִשָּׂא וַיְהִי צָדִיק לִבּוֹ
 וַיִּשְׁמָע דְּשֵׁעַ שׁוֹלֵהוּ קְצוֹתָם אֲבֹתָם פֶּ
 קַח שֶׁבִטְחָתוֹ בְּדָרְכָיו פֶּנַח בְּנִיחָיו׃ וְכִ
 שָׂאן בַּעֲמֻקּוֹ וְכִלְמֵי־מִכְנָשׁוֹ יִשְׁדָּד נְשׂוֹד שֶׁ
 פִּיח אֲרִפָּאֵל יוֹם מַלְחָמָה אִם עַל־בָּנִים וְאִם
 פֶּכֶה עֲשֵׂה לָכֵן בְּיַד־אֵל מִפְּנֵי רַעַת רַעַת
 בְּשִׁחַד נְדָמָה נְדָמָה מִלֶּךְ יִשְׂרָאֵל׃

CAP. XI יא

פִּי נֶשֶׁת יִשְׂרָאֵל וְהִזְבִּידוּ וּמִצְעֵתָם קָרָאֵת לֵב
 קָרָא לָהֶם בֶּן הַלְבִי מִסְתִּים לַעֲבֹלִים יִזְכֹּר
 וְלַסְלִים יִצְרָח׃ וְהִנֵּה תִרְגְּלוּ לְאֲסִיּוֹת קָן
 עַל־וַדְּעָדָה וְלֹא יָדַע פִּי רִפְאוּם׃ בְּתַב
 אֲדָם אֲמַשְׁכֵּם בְּעִנְיוֹת אֲרִבָּה וְהִדְדָה לָךְ
 כְּמִימֵי עַל עַל לְדָהִם וְאֵם אֵלֵי אֲמִיל׃

יָשׁוּב אֶל־אֲרֶץ מִצְרַיִם וְהַשָּׂדֶה הוּא מִלֶּכֶךְ
 מִיָּסֵף לְשׁוּב׃ יִדְוֶה יִדְוֶה יִשְׁדָּדוּ וְכַלְהֵה בֶ
 וּמְכַלְהֵה מִמִּצְרַיִם׃ תַּעֲמֹד רֵאשִׁים לְמַשׁוּב
 וְאֶל־עַל יִקְרָאֵה יְהוָה לֹא יִחַם׃ אֵיךְ אֵיךְ
 אֲסִיּוֹת אֲמַנְכֵךְ יִשְׂרָאֵל אֵיךְ אֲמַנְכֵךְ כַּדָּבָר
 אֲשִׁימְכֵךְ סַבְבָּאִים תִּדְבָּר עַל לִפִּי יְהוָה נִכְכֵ
 נִדְבָר׃ לֹא אֲשַׁמְדָה יְהוָה אֵלֵי לֹא אֲשׁוּב לְשׁוֹ
 אֲסִיּוֹת פִּי אֵל אֲבִי וְלֹא־אֲשֵׁר בְּקִרְבֵּךְ קָן
 וְלֹא אֲסָא בְעַד׃ אֲהַדִּי יְהוָה יִלְכֵךְ כִּי
 יִשָּׂא פִי־דָהּ וְיִשָּׂא וְיַחַדוּ בְנִים מִיָּסֵף׃ יְהוָה
 כְּצִוּוֹ מִצְרַיִם וְכִי־הָיָה מִצְרַץ אֲשֵׁר הִדְשִׁבְנָה
 עַל־פְּתִיחֵם סַבְבֵי־יְהוָה׃

CAP. XII יב

סִבְבֵי כִלְהֵשׁ אֲסִיּוֹת וּבְמִסְכָּה בֵּית יִשְׂרָאֵל
 וַיְהִי־עַד יְהוָה עִלָּ וְעַם־קְדוֹשִׁים מִכָּה
 אֲסִיּוֹת רַעַת רֵחַ וְהָיָה יְהוָה קָיִים עַל־דָּהִים פֶּ
 וְשֵׁד יִדְבָה וְסִיחַ עִם־אֲשֵׁר יִכְרֹז וְשֵׁ
 לְמַצְרַיִם יִכְבֹּל׃ תִּיב לְדָהּ עִם־יְהוָה וְלִפִּי
 עַל־עַבְדֵךְ פִּדְכֵי כְּמַלְלֵי יִשְׁבֵי לִי׃ בְּכִ
 עַקֵב אֲדִירָאֵתוֹ וּכְאִשׁ שִׁדָה אֶת־אֲדָהִים׃ וְאִ
 אֶל־מִלְאָךְ יִכְבֹּל בְּהָה וְיִחַדְּכֵל בֵּית־אֵל וְיִפְסֵ
 וְשֵׁם יִדְבָר עַמִּים׃ יְהוָה אֵלֶיךָ וְהִצְבָּאֵת יְהוָה

8 וַיְהִי מִסְכָּמָה׃ צִוְּפָה אֲסִיּוֹת עִם־אֵלֶיךָ כִּי־אֵל
 פִּיח קָשׁ עַל־כַּלְהֵיכֵן מִסְכָּמָה בְּהָה אֵלֶיךָ׃
 9 הַיְמִינִי שְׂחָרָה מִיָּמֵי הַבְּנֵה חִפּוֹד שֵׁם יִסְקוֹד
 10 וְהַשְּׂמֵרָה׃ בְּעֵתָם בַּעֲדֵךְ מִצְרַיִם יִשְׂרָאֵל
 כְּמִסְכָּה בְּהָה בְּרִאשִׁיתָהּ וְרִאשִׁיתָהּ אֲבֹתָיִם
 וְהָיָה בִּיא בְעַלְשֵׁטוֹ וְיִפְחֹל לְפִשַׁח וְהָיָה שִׁשְׁצִים
 11 סִרְבָּם׃ אֲסִיּוֹת עָשָׂה יְהִשְׁמָתָה בְּהָה מַלְחָה
 12 וּמִבְּטָן וּמִדְּחִין׃ פִּי אֲסִינְגִּיל אֶת־בְּנֵיהֶם
 וְשִׁלְחִים מִתָּהֶם פִּרְבֵּי־אֵלֵי לָהֶם בְּשׂוֹרֵי מַדָּם׃
 13 אֲסִיּוֹת בְּאֲשֶׁר־וְרִאשִׁיתָהּ לְעַד שִׁחְלָה בְּהָה
 14 וְהַסְלִים לְדָרְצֵי אֲלִידוֹת בְּנֵי׃ יְהוָה לָהֶם יְהוָה
 מִדְּחִין יְהוָה לָהֶם רֵחַם מִשְׁכֵּל וְשִׁחִים צְמִיחִים׃
 15 מִלְּרַעַם בְּנִגְלֵל מִיָּשָׁם סִרְבָּתוֹם עַל רַע
 מַעֲלִיָּהִם מִצְוֹ אֲבֹתָם לֹא אֲסִיךְ אֲרִבָּתָם
 16 מִלְּשִׁיחֵם סִרְבָּתָם׃ הָיָה אֲסִיּוֹת שְׂרָשָׁם יִשָּׂא
 פִּי בְלִי־עֲשָׂן נָם פִּי יִלְחָן וְהַמִּצֵי מִחֲמַדֵּי
 17 מִסָּם׃ יִמְאָם אֵלֶיךָ פִּי לֹא שִׁמְעֵה לִי וְהָיָה
 לְדָהִים בָּנִים׃

CAP. X י

1 כִּי־נֶשֶׁת יִשְׂרָאֵל פִּיח יִשְׁדָּדוּ עַל פֶּנַח לְשִׁחֹרֵת
 הַדְּבָרָה לְמַבְזֵהוֹת כְּטֹב לְאַרְצֵי הַדְּסִים מִצְעֵת׃
 2 חֲזַק לָבֵם עֲשֵׂה יִשְׁמָע הוּא יִשְׁחַף מִבְּזֵהוֹתָם
 3 יִשְׁדָּד מִצְעֵתָם׃ פִּי עֲשֵׂה אֲמִיל אֵת מִלֶּךְ לֵט
 פִּי לֹא יִבְנֵה אֶת־יְהוָה הַמִּלְכָּה מִהִי־עֲשֵׂה
 4 לֵט׃ דְּבַר דְּבָרִים אֵלֶיךָ שִׂיא פֶּנַח בְּרִחַת וְפִיחַ
 5 פִּיאשׁ מִשְׁפֵּט עַל תְּלַמְּדֵי שִׁחֵי׃ לְעַנְיוֹת בֵּית
 אֵת יְהוָה שֶׁכֵן שִׁמְרוֹן פִּרְבָּל עֲלִיז עִפּוֹ וְכַמְּוִן
 6 עֲלִיז תִּילֵד עַל־כְּסִדוֹ פִּרְגָּה סַפְּפוֹ׃ נָם אֲהַדִּי
 לְאֲשֵׁר יִזְכֹּר מִסְכָּה לְמִלֶּךְ יִדְבָ בְּשִׁחָה אֲסִיּוֹת
 7 יִלְחָ וְכֹשׁ יִשְׂרָאֵל מִצְעֵתוֹ׃ נְדָמָה שִׁמְרוֹן
 8 מִלְּכָה בְּקִרְבֵּי עַל־שְׁנֵי־מַיִם׃ וְשִׁמְדָה בְּמִרָה
 אֵת תַּפְּאֵה יִשְׂרָאֵל קָץ תִּדְוֶה יַעֲלָה עַל־
 מִבְּזֵהוֹתָם וּמִכָּה לְדָהִים בִּשְׁטֵת וְלַצְּבֵהוֹת מַסְלוֹ
 9 עֲלִיז׃ מִיָּמֵי הַבְּנֵה תַּפְּאֵה יִשְׂרָאֵל שֵׁם
 עֲלָה לְאַרְצֵיהֶם בְּבִנְיָה מַלְחָמָה עַל־פְּנֵי עֲלָה׃
 10 מִצְרַיִם וְהַסְלִים וְהַסְפֵי עֲלִיָּהֶם עַמִּים מִסָּם
 11 לְשִׁחֵי עֲלִיָּהֶם׃ וְהַסְלִים עֲלָה מִלְּפָנֶיךָ אֲרִבְתָּהּ
 לְדָהּ וְהִנֵּה עֲלָה עַל־טֹב צִוְּפָה אֲרִיב

הושע ח ט

1 זרועים ואלי והשברע: ישבו לא על דה
 2 פ קשת ריה יפל ברוב שררה מרעם לשום
 3 ו לעם פאר מצרים:

CAP. VIII. ח

1 ארצה שר פנשר על בית דהה ית עבר
 2 ביה ועל יחיה פשעו: לי יעקב אלה יעקב
 3 ישראל: וכן ישראל טוב אוב יהוש: הם
 4 דמליכו ולא מפני השיה ולא דשני נספם
 5 חהים עשו להם עפדים למען יחדו: וזה
 6 עבדו למען חיה אפי פם ערמיו לא וכל
 7 מן: פי ישראל חיה חרש עשה ולא
 8 אלהים הוא פירשבים דהה על שמון: פי
 9 רח חרש וספרה יגדו קמה ארלו צמח
 10 פלי עשה צמח ארלי יעשה חים ילעה:
 11 נבל ישראל עשה דה בניים בכלי ארדופ
 12 פ: פירדפה על אשור פרא פוד ל אחרים
 13 דהים אחרים: גם פירחם בניים עשה אקצם
 14 ויחזו מעט ממשא מלך שרים: פי דפה
 15 אחרים מובוח לחמא דירלו מובוח לחמא:
 16 אכור כל רב חורו פמור חשבו: ובר
 17 דכר יחפו כשו ויכלו דהה לא רצם עשה
 18 חזר עולם ויסקו חפאים דפה מצרים ישבו:
 19 וישבו ישראל ארעשוה וכן דכלות ויהיה
 20 דרפה שים בצוח ולחתי אש בשלי ואלה
 21 ארמניה:

CAP. IX. ט

1 אל יתשח ישראל אריל עפמים פי ונה
 2 מעל ארדק ארבת ארן על פל גרסת דגן:
 3 פן ורב לא דעם וחורש יבול פה: לא
 4 ישבו פאר דהה ושב אחרים מצרים ונאשו
 5 סמא וכלו: ארשם לדדה וכן ולא יערם
 6 לו וברחים פרחם איעם להם על ארלו
 7 ופפא פרחםם לששם לא ימא פח דהה:
 8 מה יעשו לים מעד לים תג יהיה: פי
 9 דהה חכם משד מצרים וקצם מן וקצם
 10 מחמד לכפם קימול ירשם חוח פארלים:
 11 פא וימ הפקה פא וימ השלים חרש ישראל
 12 אריל הבמא משנע אש דהה על רב עוף

1 יד ויתבטט: דחיס ממים פום השלישי
 2 יקמם ויהיה לשמו: ודעה דרפה לרש אר
 3 יהיה בשד נמן מצרי וימא כשם לו
 4 פמלש יהיה אר: מה אשור על אחרים
 5 מה אשור על דהה וחסים פער גר
 6 ופאל משים ורן: על פן הצבא בבראים
 7 דהים אמרטי וטשטק אור ימא: פי
 8 חר חפצי ואר פח דעה אחרים מעלות:
 9 חמה פאים עבר בית שם פד ב: בלע
 10 קחת פעלי אן עקפה מים: וכחי אש
 11 ברחים חר פדים דרף יחפו שכמה פי
 12 ופה עשו: בית ישראל ארעו ששיה שם
 13 ונה לאחרים נמא ישראל: פם יהיה
 14 שח צעור לו בשום טבח עמי:

CAP. VII. ז

1 פרמא לישראל ונלה ען אחרים ורעה שמון
 2 פי פעל שקך ונגב ימא פשט פוד ברוץ:
 3 וכל אמרו ללכם פל דעם וברחי עשה
 4 סכסם מעלים נד פני דה: פרעם שמו
 5 מלך ובהשדים שרים: פלם מנסים פמו
 6 חר בשה מאסה לשפח מעוד מעלש פק
 7 ער חפצו: ים מלש החל שרים חמה
 8 מין משד יד ארצים: פי קרם ספר
 9 לים פארם פל יחיה ית אחרים פק הוא
 10 פש פאש לכה: פלם דרפ פחור וכלו
 11 ארעסיהם פל מלכים עלל אר קרם סם
 12 אלי: אחרים בעפמים הוא חפול אחרים דה
 13 עה פל דסוכה: אכלו חים פלו ודא לא דע
 14 גם שיה ורקה פו דהה לא דע: וענה נאך
 15 ישראל פמו ולא שם איהיה אחרים ולא
 16 משדה בלוח: ודע אחרים פוקה פורה
 17 אן לב מצרים קרא אשור חכם: פאשו
 18 חם אחרש עליהם רשאי בעש השמים
 19 אחרים אחרים פשמו לעדם: אי להם
 20 פי קרם ספא שד להם פי טשעו כי ואמי
 21 אחרים חפה דפה על פנים: ולא דע
 22 אלי מלם פי יחלו על משבתם על דגן
 23 וחורש ודודה יסור ב: ואי ישרי חקתי

כי תזניקו ועל פלוחיכם כי תאמרו כי
 עם ה'זוטר תפלו ועם ידקשלו תבדו
 לא יזיכו ילכמו אמר ה' אתה ישראל
 ראשם ידודה וארץבא רבגלל ואלת
 בית און האל השבעו תי ידודה כי פת
 סודה סוד ישראל עתה ידעם ידודה פת
 בפתחב: תבד עצבים אפרים הפח לו:
 סבאם הנה הנה אפרים הני קלון מפני
 צד רח אחרת בנסיה ובלשו מסבחים:

CAP. V. ה

לאש זאת הפגים הדקשבו פת יש
 ובה הפלך דחיים כי לבם המשפט כי
 הירום לבפשה ולשח פחמה על יום
 ולחמה שטים דבמקו ואני מסר לכל
 אל ישי אפרים ישראל לא נכחד מפני
 עתה הנה אפרים נכבא ישראל: לא
 מעללים לשון אל אלהים כי רח ונת
 בקרם ואדיריה לא ידעו: עשה נא ידעו
 בפני ישראל ואפרים ישלכו פנים בשל
 ידודה עבום: פאבם ובקבם לכו לב
 אדיריה ולא יפצא תלך מים: פדדה פ
 פנים יום ילד עתה יאכלם חוש א
 תלקדם: תקע שופר בגמשה תפצה פת
 הישע פת און אחריק בנימן: אפרים לש
 ידודה מים תפסוה בשכמי ישראל הדע
 סאמרה: הו שר ידודה פמסני נבל על
 אשפוז פנים עשרה: עשוק אפרים ה
 משפט כי דואל תלך אדיריה: ואני כ
 לאפרים תדבק לבית ידודה: ורא אפר
 אדיריה ידודה את סודו וילך אפרים:
 אשור ושלח אל מלך ירב הוא לא יכל לה
 לבם ולא ידעה כמם מודו: כי אכלו בשו
 לאפרים ובפסד לבית ידודה אל אני אפר
 ואלך אשור ואין מפיל: אלך אשורה:
 סודו עד אשר יאשמו וקלשו פני פני ל
 ישחרגמי:

CAP. VI. ו

כי תזניקו ועל פלוחיכם כי תאמרו כי
 עם ה'זוטר תפלו ועם ידקשלו תבדו
 לא יזיכו ילכמו אמר ה' אתה ישראל
 ראשם ידודה וארץבא רבגלל ואלת
 בית און האל השבעו תי ידודה כי פת
 סודה סוד ישראל עתה ידעם ידודה פת
 בפתחב: תבד עצבים אפרים הפח לו:
 סבאם הנה הנה אפרים הני קלון מפני
 צד רח אחרת בנסיה ובלשו מסבחים:

תענה את ה' ואת ה'תורש ואת ה'תורש
 25 דום יענ את ישראל: ותעניתה לי פארץ
 ותחמתי את לא רחמה ואמרת לא עמי
 עמי אפה היא יאמר אלה:

CAP. III. ג

1 ויאמר יהוה אלי עוד לך אהב אשה אהב
 תב ומכסת פתחת יהוה את בני ישראל
 תום פים אל אלהים אחרים ואמר אשש
 2 עבבים: ואפנה לי בחפשה עשר נבות ודמו
 3 ששים ורחף ששים: ואמר אליה ימים
 רבים השב לי לא תעל ולא תדיר לאל תב
 4 וני אלה: כי ימים רבים ישב בני ישראל
 5 אין מלך ואין שר ואין רב ואין מנצח ואין
 6 אסד ותרים: את ישבו בני ישראל וקלשו
 אדיריה אלהים ואת יוד מלם ופחדו
 אדיריה האל שם פארתיה ימים:

CAP. IV. ד

1 שמעו דבר יהוה בני ישראל כי רב לדודה
 עבדו שבו הארץ כי את אמה ואת חסד ואת
 2 דעת אלהים פארץ: אלה וכחש ורצח תב
 3 וראי פלץ דמים בדמים נגע: על ין
 4 ופני הארץ ואכלו מלשונם פה פתח הפה
 5 ובעוף השמים תבדו דום האסו: וך אש
 6 אלוה ואל יתכן אש ועפר פמריה כדן:
 7 וכשלת דום וקלש פסנבא עפוך לילה דרסו
 8 אפוך: דמו עפ מעלי הדעת כי אשה הישת
 9 מאת ומאמחה מנדן לי ותשפח חוד
 10 אלה משבח פה פסאני: פתם פן תסא
 11 לי פתום בקלון אמר: חפשה עמי אכלו
 12 ואל שם ישא נשור: יהוה כמם פפוך
 13 וקדוה עלו דרתי ומעלתי אשבו ל: ואכלו
 14 ולא ישלש הוט ולא יפצו פ אדיריה עמו
 15 לממו: ונת ויק ודחש ישד לב: עמי
 16 פפוז ישאל ומקל תיד לו פ רח זמנים
 17 הנה הוט מפתח אלהים: על ראש ידדים
 18 תפוד ועל דבבעל יקפוד תחח און ולבם
 19 ואלה פיסוב צלה על פן תזניקו בנותיכם
 20 וכלוחיכם תאמרה: לא אפחד על בנותיכם

CAP. I. א

1 דבר יהוה אל הושע בן פנחאי ביום
 עניה ירחם אהו יחזקיה מלכו יהודה ובימי
 2 ירבעם בן יואש מלך ישראל: תחלת דבר
 יהוה בדוֹשֵׁעַ ויאמר יהוה אל הושע לך קוד
 3 לך אשה וטעם ולדו וטלים פרצה חמה
 4 בת דבלים ותהי ותלדו בן: ויאמר יהוה
 אליה קרא שמו חושאל פרעה משם ונקרתי
 את דמי חושאל על פיהו יהוה והשפתי ממלכה
 5 בית ישראל: יהוה פיהם יהוה ושברתי את
 6 קשת ישראל בעמק חושאל: והיחד עוד והלד
 7 פת ויאמר לו קרא שמה לא רחמה פי לא
 אלוסף עוד ארחם את בית ישראל פרנשא
 7 אשא להם: ואת בית יהודה ארחם והושעים
 ביהוה אלהיהם ולא אישנים בקשת ובחרב
 8 ובמלחמה בסוסים ובמשלים: ותגמל את לא
 9 רחמה ותהי ויהלך בן: ויאמר קרא שמו לא
 עמי פי אהם לא עמי ואנכי אראודה לכם:

CAP. II. ב

1 והיה מספר בני ישראל כדול דם אשר לא
 יפד ולא יספר והיה בקלם אשר יאמר להם
 2 לא עמי איהם יאמר להם בני אדני: ותקצו
 בני יהודה ובני ישראל יהוה ושמו להם ראש
 אהו ועל כן הארץ פי גדול הם חושאל:
 3 אמה לאחיהם עמי ולא אחיהם רחמה:
 4 הם סאפכם הם פרידיה לא אשתי ואנכי לא
 אשה והם וטליה משה נאמסיה מן
 5 שדיה: פן אשטימה שמה הנציה פיהם
 האלה תמסיה כמדבר ושמה פאחץ ציה
 6 ורחמיה בצמא: ואת בניה לא ארחם פרימי
 7 וטעם דמה: פי סנה אהם והבישה החרם

פי אמה אלה אדני מאדו נהני לחמי ומלי
 צמרי וששתי שמני וששתי: לכן הגיט טוף
 את דמך בפרים ונרותי את נודה ונחמחה
 לא תמצא: והדפה את מאדניה ולא חשתי
 איהם ונקשחם ולא תמצא ואמה אלה
 והשבה אל איש הראשון פי טוב לי אז מעתה:
 10 והא לא תדעו פי אכל נחמי ליה הנהן והתחולש
 והצדור וכסף דבירו לה חרב עשו לפעל:
 11 לכן אשוב ולקחתי דגני בשתי וחולשי במימה
 12 הצלתי צמרי וששתי לכסף את ערותה: ועתה
 אלה את נבלחה לעיני מאדניה ואיש לא
 יצלפה כדני: והשפתי פל משושה דנה
 13 חשה לשפחה וכל מעדה: והשפתי בספה
 14 ותמנה אשר אמה אתה רפה לי אשר
 נטרתי מאדני ושמתים לש ואכלתם את
 15 השדה: ונקחתי עליה אתימי הפעלים אשר
 תקטור להם ותעד כמה ותלחה ותלך אדני
 16 מאדניה ואני שכחה סמי יהוה: לכן דפה
 17 אכלי משפחה והלכתיה הפדפר ודפתי על לפיה:
 ותחילי לה את פרמה משם ואת עמק עמד
 18 לפתח תקדה וענה שמה פמי עמיה וכיום
 עלתה מארץ מצרים: והיה ביום יהוה
 19 סמי יהוה תקרא אשי ולא תקרא לי עוד
 בעלי: ותסרו את שמות הפעלים מפה ולא
 20 ייסרו עוד בשמם: וכחילי להם בירת פיהם
 והיא עם דמת השדה ועם עוף השמים ומש
 האדמה ולקטת חרב ומלחמה אשפד מך
 21 הארץ והשבתים לבטח: ואשחיד לי לעולם
 ואשחיד לי בצוק ובמשפט וכסוד ובדומים:
 22 ואשחיד לי באמנה ודעת את יהוה:
 23 והיה ביום יהוה אענה סמי יהוה אענה
 את השמים והם יענו את הארץ: והאר

<p>אֶחָד שָׁעַר וּבִמְקוֹ אֶחָד: פֶּתַח יְמִינָהּ חֹמֶשׁ כְּמֵה וְאֶרְבַּעַת אֱלֹהִים שְׁעֵיהֶם שְׁלֹשָׁה שָׁעַר לְדָ אֵן שָׁעַר אֶשֶׁל אֶחָד שָׁעַר נִפְתָּל אֶחָד: כְּבִיב שֶׁמֶן עֲשֹׂר אֶלֶף וְשֵׁשׁ־עֶשְׂרֵי מֵאוֹת יִדְהָהּ אֶשְׁפֹּה:</p>	<p>חֹמֶשׁ מֵאוֹת וְאַרְבַּעַת אֱלֹהִים וְשֵׁשִׁים שְׁלֹשָׁה וְשָׁעַר וְכָף אֶחָד שָׁעַר בְּיָמֵינוּ אֶחָד שָׁעַר בְּן אֶחָד: וְהַמִּזְבֵּחַ חֹמֶשׁ מֵאוֹת וְאַרְבַּעַת אֱלֹהִים מִיָּה וְשֵׁשִׁים שְׁלֹשָׁה שָׁעַר שְׁמֹנֶת אֶחָד שָׁעַר יִשְׁשֹׁבֵר</p>
---	---

חוק

סמם הפסקים של יחזקאל אלף ומאתים ושבעים ושלושה. וסימם סוף חשב על אפיק מי
נפשי הערג אלך אלהים: ופרקו ארבעים ושמונה. וסימם ועל יוכל ילח שדשי: ו
ידי בעשתי עשרה שנה באחד לחדש: וסדרו השעה ועשרים. וזוא אחו כי טוב הוא:

חוקאל מה שצמ

15 והמשת אלפים היתור ב'חב על פני המשה
 ושערים אלה הלי דמא לעז למישב ולמגוש
 16 היתה העיר פרוכה: ואלה מדותיה פאת
 צפון חמש מאות וארבעת אלפים ופאת צב
 חמש מאות וארבעת אלפים ופאת
 קדים חמש מאות וארבעת אלפים ופאת
 17 ימה חמש מאות וארבעת אלפים: והיה מרש
 לעז צפונה תמשים ומאזים ונגבה תמשים
 ומאזים וקדימה תמשים ומאזים ופנה תמשים
 ומאזים: והיתור פ'חב לעפת וחרמת הקוש
 18 עשרת אלפים קדימה ועשרת אלפים ימה והיה
 לעפת וחרמת הקוש והיתה המאזת לרחם
 לעבדי העיר: והעבד העיר יעבדוהו מכל שבמי
 19 ישראל: כל החיונה המשה ושערים אלה
 פחמשה ועשרים אלה רבעות תרימל אר
 20 חרמת הקוש אל אחות העיר: והיתור
 לשניא מה ומה: ולחרמת הקוש ולמאזות
 העיר אל פני המשה ושערים אלה: וחרמה
 21 עד גבול קדימה ימה על פני המשה ושערים
 אלה על גבול ימה לעפת חלקים לשניא היתה
 22 חרמת הקוש ומקדש הבית פרוכה: ומאזות
 האזים ומאזות העיר פרוץ אשר לשניא היתה
 בין וגבול ידהוה וכן גבול במימן לשניא היתה:
 23 וירר השבטים מפת קדימה עד פאת ימה
 24 במימן אוד: ועל גבול במימן מפת קדימה
 25 עד פאת ימה שמעון אוד: ועל גבול שמעון
 26 מפת קדימה עד פאת ימה יששכר אוד:
 27 ועל גבול יששכר מפת קדימה עד פאת
 28 ימה זבולן אוד: ועל גבול זבולן מפת
 29 קדימה עד פאת ימה נד אוד: ועל גבול נד
 30 אל פאת נב חומסה היתה גבול מתמיד מי
 31 מרובת קוש נחלה על דהם גדול: ואת הארץ
 32 אשר תפילו מנחלה לשבטי ישראל ואלה
 מדלקים סאם אדני הדה: ואלה חוצות
 העיר מפת צפון חמש מאות וארבעת אלפים
 מדה: ושערי העיר על שמות שבטי ישראל
 31 שערים שלשה צפונה שע ראוהן אוד שע
 32 היתה אוד שע מי אוד: ואל פאת קדימה

20 ו תמשה נגדה: ושערים הם גדול מכל
 21 עד נכח לנא חמת ואת פאדים: והלולים
 22 את דמא היתה לכם לשבטי ישראל: היתה
 תפלו אותה בנחלה לכם ולצרים הנהם
 פרוככם אשר דלדו מימן פרוככם הדי לכם
 סארה בבני ישראל אחסם יפלו בנחלה פרוץ
 25 שבטי ישראל: היתה כשכט אשר נר הגר איתו
 שם ותתן נחלוה סאם אדני הדה:

CAP. XLVIII. מה

1 ואלה שמות השבטים מקצה צפונה אל יד
 הרוך תחלה לנא חמת חצר עין גבול המשק
 צפונה אל יד חמת והירד פאת קדים הם
 2 בן אוד: ועל גבול בן מפת קדים עד פאת
 3 ימה אשר אוד: ועל גבול אשר מפת קדימה
 4 ועד פאת ימה כפחלו אוד: ועל גבול
 5 כפחלו מפת קדימה עד פאת ימה משה
 6 אוד: ועל גבול משה מפת קדימה עד
 7 פאת ימה אסים אוד: ועל גבול אסים
 8 מפת קדים ועד פאת ימה ראוהן אוד: ועל
 9 גבול ראוהן מפת קדים עד פאת ימה הודה
 10 אוד: ועל גבול הודה מפת קדים עד
 פאת ימה הודה וחרמה אשר צפונה המשה
 ועשרים אלה חב ואוד פאת החלקים מפת
 קדימה עד פאת ימה היתה התקוש פרוכ:
 9 והחונה אשר תרימו ליהוה אוד המשה
 10 ושערים אלה וחב עשרת אלפים: ואלה
 היתה חרמת הקוש למצרים צפונה המשה
 ועשרים אלה ימה וחב עשרת אלפים וקדימה
 וחב עשרת אלפים ועיפה אוד המשה ושערים
 11 אלה היתה מביש יהוה פרוכ: למצרים
 המדוש מבני צדוק אשר שמה משמחו
 אשר לרעהו פחשה בני ישראל סאסר חשו
 12 האזים: והיתה להם חרמה מחומת הארץ
 13 קוש קדשים אל גבול האזים: והאזים לעפת
 גבול הכדשים המשה ושערים אלה אוד וחב
 עשרת אלפים על אוד המשה ושערים אלה
 14 וחב עשרת אלפים: ולא ימכרו משה ולא
 יב ולא יעמד ראשית הארץ מן קוש ליהוה:

והבני דרוח רוח אל שש רוח דרוח רוח
 קים הדתים מספים מן הדתות הנמנד
 בצאת האיש קים רק ברו וימד אלן באפ
 ויעבדי בנים מי אספים וימד אלן ויעבד
 בנים מים פריים וימד אלן ויעבדי מי מרמנד
 וימד אלן כל אשר לאראל לעבד פרו
 הפנים מי שחו נחל אשר לא יעבד ויאמ
 אלי הריא קראם וילכמי ושמי על שם
 הדת: משומי הדת אל שמת רחל קץ!
 מאז מה ומה: ויאמר אלי רבים הלא
 יוצאים אל גדולה וקמולה וירוד על הערב
 ויאמר הריא אל הדתה הנמנדים ונתפ
 הפנים: ויהי כל עש תיה אשר ישפץ:
 כל אשר יבא שם נחלים יהיה ויהי הדת
 רפה מאז כי בא שפה הפנים האלה ויהי
 ורו כל אשר יבא שפה רחל: ויהי יעב
 עליו דתים מעין גר ועד עין פלים משמ
 לדתים יהי למולד תודה דתם פנת דר
 הדול רפה מאז: בצאתו תבא ולא דתם
 למלך תהי: ועל רחל יעלה על שפתו מה
 ומה: כל עץ מאכל ארובל עלה ולא ירי
 פרו לחושיו יפד כי מימי מן דתאקש דר
 יוצאים דתי מרו למאכל ועלד לחספה
 פה אמר אדני יהיה נה נבל אשר תרנח
 את הארץ לשני עשר שבטי ישראל ית
 חבלים: ונחלים אותה איש כאתו אל
 משאר אדני לתיה ליתיה ליתיהם ונמלה דת
 האת לבם פתחיה: ויהי נבל הארץ לש
 צפונה מן דתם הדול ודרד חלון לב
 צודה: חמת: פתחה סבים אשר פדנ
 דמשק וכן נבל חמת חצר היתכן אשר א
 נבל וכן: ויהי נבל מן דתם חצר פי
 נבל דמשק וצפון: צפונה: נבל חמת ו
 פת צפון: ופתח קים מפון דרוח וכן
 דמשק ומפון דלילד ומפון ארץ ושאר דת
 נבל על דתם תעמיט תמדי ואת פ
 קדמיה: ופתח נגב ויתקנה ממשר עד
 מרמנד קוש נחלה אל דתם הדול ואת פ

12 מות דרו ושמך דרו לאספה: וכי עשה
 דפשיא סבה עולה אי שלמים סבה לדולה
 ופתח לו את השער הפתח קים ועשה את
 עליו את שלמו כאשר יעשה ביום השפת
 13 והיא וכן את השער אתו צפון: וכש
 פתחו חמים תעשה עולה לים לדולה
 14 בפך בפך תעשה אתו: ומסרה תעשה
 עליו בפך בפך ששית והריפה ושמך שלשית
 הן לם את המלח מסרה לדולה השת
 15 שלם תמדי: וקשו את דתם ואת המסרה
 16 ואת השמן בפך בפך עלת תמדי: פד
 אלו אתו יהיה פתחן דפשיא מטה ליש
 מבלו נחלתו היא למכו תודה אחתם היא
 17 בן חלה: וכי יתן מפתח מן חלתו מעבדי
 תודה לו עד שנת הירוד ושפת לשמא אן
 18 נחלתו בני לים תודה: ולא יתק דפשיא
 מן חלת העם לדתם כאתיהם כאתיהו
 יסל את דתו לממן אשר לארספו פשו אשר
 19 כאתיהו: וכי יבא בשמא אשר על שפת
 השער אל דלת סבת הקוש אל דתים הפתח
 20 צפונה ויהיה שם מלום פתחים יהיה: ויאמר
 אלי זה המלום אשר יבשרו שם דתים
 את דתם ואת דתם אשר יאמר את
 המסרה לבלו תוציא אל חצר התוצרה
 21 לבשר את דתם: ויצאני אל החצר התוצרה
 ויעבדי אל ארבעת מקצוע החצר ויהי חצר
 22 במקצוע החצר חצר במקצוע החצר: בארבעת
 מקצוע החצר תפוח קמוח ארבעים אדני
 ושלשים חנן מהו אוחל לירבעם מהאעשה:
 23 ואמר סביב דתם סביב לירבעם ומבשרות
 24 עשו מתחת הפתח סביב: ויאמר אלי אלה
 פת המבשרים אשר יבשרו שם משתי הפת
 את דת דתם:

CAP. XLVII מז

1 ושמי אל פתח הפתח ויהיה מים יוצאים
 מפתח מפתח הפתח קדמיה פתח הפתח
 קים דתים יודים מפתח מפתח הפתח דתים
 2 מנגב למפתח: ויצאני דרו שש צפונה

יחזקאל כו שצו

הפֿיץ מים הַחַיִּים וְנָתַן אֶל-מִזְבְּחֵי הַיָּהּ
 וְאֶל-אַרְבַּע פְּתֵי הַמִּזְבֵּחַ לְמִזְבֵּחַ וְלֹא מִזְבֵּחַ
 שֶׁשׁ הַחֲצֵי הַפְּנִימִיּוֹת: וְכֵן תַּעֲשֶׂה שְׁבֻעָה 20
 בְּחֹשֶׁךְ מֵאִשׁ טָהוֹר וּמִפְתֵּי וּכְפָרִים אֲחִידֵיבִית:
 פְּרֹאשׁוֹן פְּרֹאשְׁבָה עֶשֶׂר יוֹם לְחֹשֶׁךְ יָהּ לָכֵן 21
 הַפֶּסַח וְגַם שְׁבֻעַת יָמִים מִצֵּאת יֶאֱכֹל: וַעֲשֶׂה 22
 הַגִּישָׁא בַּיּוֹם הַזֶּה אֶת-בְּעוֹר הַזֶּה בְּלִשְׁמֵי הָאָרֶץ
 פֶּר הַמִּזְבֵּחַ: וּשְׁבֻעַת יְמֵי-הַחֲצִי יַעֲשֶׂה עֹלֶה 23
 לַיהוָה שְׁבֻעַת פְּרִים וּשְׁבֻעַת אֵילִים תְּמִימִים
 לַיּוֹם שְׁבֻעַת הַזָּמִים וְהַמִּזְבֵּחַ עֶשֶׂר יוֹם לַיּוֹם:
 וּמִזְבֵּחַ אִישָׁה לְפָר וְאִישָׁה לְאֵל יַעֲשֶׂה וְשִׁמֵן 24
 הֵן לְאִישָׁה: בְּשִׁבְעֵי בַחֲמִשָּׁה עֶשֶׂר יוֹם לְחֹשֶׁךְ 25
 בְּצֹד יַעֲשֶׂה כְּעֹלֶה שְׁבֻעַת הַזָּמִים פְּרֹאשֵׁחַ
 עֹלֶה וּכְמִזְבֵּחַ וּכְשִׁמֵן:

CAP. XLVI. מו

בַּיּוֹם אֲדֹנָי יְהוִה שֶׁשׁ הַחֲצֵי הַפְּנִימִיּוֹת 1
 הַפֶּסַח קִיָּים יָהּ מִלֵּךְ שֶׁשֶׁת יוֹם הַפְּעֻשָׁה
 וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִשְׁחַח וּבַיּוֹם הַחֹשֶׁךְ יִפְתּוּ: וְכֹא 2
 הַגִּישָׁא דָּרֶךְ אֵילִים הַשֶּׁשׁ מִחוּץ וְעַמֵּל עַל-
 מִזְבְּחֵי הַשֶּׁשׁ וְעֶשֶׂר הַבְּרִיָּים אֶת-עֹלֹת וְאֶת-
 שְׁלֵמֵי הַהַשְׁתַּחֲוֶה עַל-מִסְבַּח הַשֶּׁשׁ וְצִמָּה 3
 וְהַשֶּׁשׁ לֹא-יִפְגַּע עַד-הָעֶרֶב: וְהַשְׁתַּחֲוֶה עִם-
 הָאָרֶץ פֶּתַח הַשֶּׁשׁ הַזֶּה בְּשַׁבְּחוֹת וּבְחֻשִׁים 4
 לְפָנֵי יָהּ: וְהַגִּילָה אֲשֶׁר-יִקְרַב בְּגִישָׁא לַיהוָה 5
 בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שֶׁשֶׁה כְּשֵׁם תְּמִימִים וְאֵל תְּמִים:
 וּמִזְבֵּחַ אִישָׁה לְאֵל וּלְכַמִּישׁ מִזְבֵּחַ מִחוּץ דָּר 6
 וְשִׁמֵן הֵן לְאִישָׁה: וּבַיּוֹם הַחֹשֶׁךְ פֶּר בְּרִבְבֵּךְ 7
 תְּמִימִים וּשְׁשֶׁת פְּנָשִׁים וְאֵל תְּמִימִים יָהּ:
 וְאִישָׁה לְפָר וְאִישָׁה לְאֵל יַעֲשֶׂה מִזְבֵּחַ וּלְכַמִּישׁ 8
 פְּאִשֵׁר חֲשֵׁת דָּר וְשִׁמֵן הֵן לְאִישָׁה: וּבַיּוֹם 9
 הַגִּישָׁא דָּרֶךְ אֵילִים הַשֶּׁשׁ יָבֵא וּבְדַרְפֵּי צִמָּה:
 וּבָבֹא עִבְדֵי-אָרֶץ לִפְנֵי יָהּ בְּפִעֻדִים הֵבֵא 10
 דָּרֶךְ שֶׁשׁ צִמֵּן לְהַשְׁתַּחֲוֶה צִמָּה הֵן שֶׁשׁ
 לְבַב הֵבֵא דָּרֶךְ שֶׁשׁ לְבַב צִמָּה הֵן שֶׁשׁ
 צִמֵּסֵה לֹא יִשְׁבֹּב דָּרֶךְ הַשֶּׁשׁ אֲשֶׁר-צִמָּה לִּי פִי 11
 כְּכֹחַ הַמָּאֵל: וְהַגִּישָׁא פְּרִים בְּבֹאִים יָבֵא
 וּבַצִּמָּה צִמָּה: וּבַצִּמָּה וּבַפְּעֻדִים תִּזְוֶה
 הַמִּזְבֵּחַ אִישָׁה לְפָר וְאִישָׁה לְאֵל וּלְכַמִּישׁ:

אֵלִים וּבִי-יָהּ וּמִקִּישׁ קִישׁ קִישִׁים: קִישׁ 4
 מִן-הָאָרֶץ וְהֵא לְפָנִים מִחוּץ וּמִקִּישׁ יָהּ
 וְהַצִּמָּה לְשֹׁחַת אֶת-יָהּ וְהֵא לָהֶם מִקֹּם 5
 לְבֹאִים וּמִקִּישׁ לְמִקִּישׁ: וְהַמִּזְבֵּחַ תִּשְׁמִים
 אֶלֶף וָאָדָּר וְעֹשֶׂת אֵלִים רֹבֵן יָהּ לְלֵחִים 6
 מִחוּץ יָהּ לָהֶם לְאִחֵיהֶם עֹשִׂים לְשִׁחֵי:
 וְאִחֵיהֶם הָאֵד חֲמֵס תְּמִשֵׁחַ אֵלִים רֹבֵן וְאָדָּר 7
 לְכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל יָהּ: וְלִפְשֵׁי מִה וּמִה
 לְחֹדְמֵי הָאָרֶץ לְאִחֵיהֶם הָאֵד אֶל-פְּנֵי חֹדְמֵי-
 הָאָרֶץ וְאֶל-פְּנֵי אִחֵיהֶם הָאֵד מִפְּאִתֵּי-יָהּ 8
 וּבַפֶּתַח קִדְמָה קִדְמָה וְאָדָּר לְעֹשֶׂה אֶת-
 הַהַלְלִים מִבְּלִי יָם אֶל-בְּלִי קִדְמָה: לְאָרֶץ 9
 יָהּ לֹא לְאִחֵיהֶם בְּיִשְׂרָאֵל וְאִרְוֵה עַד מִשְׁאֵל
 אֶת-עַפְרֵי הָאָרֶץ הַזֶּה לְבֵית-יִשְׂרָאֵל לְשִׁבְחָתָם:
 עַד-אֲדָר אֲדֹנָי יְהוִה וּבְכֹלֶם מִשְׁאֵל יִשְׂרָאֵל 10
 הַזֶּה שֶׁלֹּד הָאֵד וּמִשְׁפֵּט וְצֹדֶה עֶשֶׂר הַיּוֹם
 בְּשִׁבְעִיבֵם מִלֵּל עַפְרֵי יָם אֲדֹנָי יְהוִה: מִחוּץ 11
 צֹדֶה וְאִשְׁת־צֹדֶה וּבְדַרְפֵּי דָר לָכֵן: וְאִישָׁה
 וְהֵבֵא חֶבֶן אֶת-יָהּ לְשֹׁחַת מִעֶשֶׂר הַחֲצֵי 12
 דָּרֶךְ וְעֹשֶׂת הַחֲצֵי הַאִישָׁה אֶת-הַחֲצֵי יָהּ
 מִחוּסְטֵי: וְהַשֶּׁלֶךְ עֹשִׂים בְּהֵא עֹשִׂים שְׁקָלִים 13
 הַמִּשְׁהָ עֹשִׂים שְׁקָלִים עֹשֶׂה וְהַמִּשְׁהָ שְׁקָל
 הַזֶּה יָהּ לָכֵן: וְאֶת הַחֲרֹמָה אֲשֶׁר תִּזְכַּר 14
 לְשִׁחֵי הַאִישָׁה מִחוּץ הַחֲשִׁים וּלְשִׁחֵיהֶם הַאִישָׁה
 מִחוּץ הַחֲשִׁים: וְהֵן הַשִּׁמֵן דָּרֶךְ הַשִּׁמֵן 15
 מִעֶשֶׂר הֵבֵא מִקִּדְמֵי עֹשֶׂת הַפְּעִים חֲמוֹר פֶּר
 עֹשֶׂת הַפְּעִים חֲמוֹר: וְשֹׁחַת אֶת-מִן-הַצִּמָּה
 מִן-הַצִּמָּה מִמִּשְׁקֵה יִשְׂרָאֵל לְמִזְבֵּחַ וְעֹלֶה
 וְשִׁלְמִים לְכַפֵּר עֲלֵיהֶם יָם אֲדֹנָי יְהוִה:
 בְּלִי הַעֵם הָאָרֶץ יָהּ אֶל-הַחֲרֹמָה הַזֶּה
 לְשִׁחֵי בְּיִשְׂרָאֵל: וְעַל-הַגִּישָׁא יָהּ הַשְּׁלֵחַת
 הַמִּזְבֵּחַ וְהַכֹּס בְּרִיָּים וּבְחֻשִׁים וּבְשַׁבְּחוֹת
 בְּלִי-מִעֶד בֵּית יִשְׂרָאֵל וְהֵא עֹשֶׂה אֶת-
 הַחֲמִשָּׁה וְאֶת-הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת-הַעֹלֶה וְאֶת-
 הַהַלְלִים לְכַפֵּר עַד בֵּית-יִשְׂרָאֵל: בַּיּוֹם 18
 אֲדֹנָי יְהוִה בְּרֹאשׁוֹן בְּחֹדֶךְ לְחֹשֶׁךְ תִּקַּח פֶּר
 בְּרִבְבֵּךְ תְּמִימִים וְחֲמִשָּׁה אֶת-הַמִּקִּישׁ: וְלֵלֶךְ 19

ולא יעלה עליהם צמד נשחית בשערי הו
 הפנימית ובחזו: פתח שטחים היו
 האשם ומכנסו שטחים היו על מתניהם
 ונתח פתח: ובאדם אל התפר והחז
 אל התפר והזאמה אלהים ישמרו א
 בניהם אשר יזמה משחיתם עם היו
 אותם בלשמה הקדש ולבשו בגדים אה
 ולא יקשו אדמהם בניהם: והאשם
 יגלוהו ויבוע לא ישלחו פסחם ומכנסו א
 האשם: ויין לא יישאו כל פתח עם
 אל התפר הפנימית: והלמטה תהיה ל
 יקחו להם לנשים פי אם פתולח מותו
 ישראל והלמטה אשר יעודה אלמטה מכ
 יקחו: ואת עמי חלו בין קול לחל וב
 טמא לטוה ודיים: ועל ציב הפה יעב
 לישט במשפטו וטמאו וחדדו חו
 הקחו בכל מעשי וטמאו וחדדו קבש
 ואלמח אדם לא יבא למחנה פי אהל
 לאדם ולכן וצבת לאח ואחות אשר לא היו
 לאיש ישמאו: ואחרי טהרתו שבעת ימי
 יספרלו: וביום פא אל הקולש אלהת
 הפנימית לטוה פקוש יקרב תפארתו א
 אדני ודוה: והחיה להם לנהלה אי סתו
 ואתוה לא יחניו להם בישראל אי תחוב
 הפכותה ותפארת והאשם הפה יאכלום ונ
 חרם בישראל להם ודוה: והאשה כל פש
 כל וכל תחמת כל מפל תחמתכם לפני
 דוה והאשה שויחיתם תחמי לפני לה
 פכה אל פתח: כל יעלה ותפארת מרתע
 ומתהפכה לא יאכלו דבחים:

CAP. XLV. מה

ובשילכם אדדדדדך בן חלה תימי תול
 ליהיה קולש מדהדדד אדך תמשה ועש
 אלקי אדך ותב עשרה אלקי קולש דוא בנ
 גבלה סביב: ודוה מה אל הקולש תב
 מאת פתמש מאת מרבע סביב ותמש
 אפה מרגש לו סביב: ומן הפדה הוא
 תמוד אדך חמשו ועשרים אלקי ודוב עש

3 יהיה אלה ישראל בא מן דוה סגור: אד
 ותשוא משא הוא ישרי לאסל להם לפני
 דוה מרתח אלה השעל יבא ומרתח פא:
 4 והיבא דרוך שש והסגור אל פני הפה
 והוא דוה מלא סגור ודוה את פת דוה
 5 האל אל פני: ויאמר אל דוה בן אדם
 שים לבך דוה בענין ובאנוח שלע את כל
 אשך אל מרפ אדך לכל תועה פת דוה
 והכל יתרוה ושמח לבך למטא הפת בכל
 6 מרפא הקדש: ואמרת אל מר אל פה ישראל
 פה אשך אדני ודוה ובלכם מלחועתכם
 7 פת ישראל: פתחכם פתעם של לב
 ועל בשך לדוה במקדשי לחלו את פתי
 פתחכם את לחמי חלב חם ופח אד
 8 פתו אל מלחועתכם: ולא שמרתם
 משמרת קדשי ותשמח לשמח משמתי
 9 במקדשי לכם: פה אשך אדני דוה כל
 פתעם של לב ועל בשך לא יבא אל מקדשי
 10 לכל פתעם אשר בחוץ בני ישראל: פי אם
 תולים אשר רחקו מעלי פתעת ישראל אשר
 11 תוע מעלי אחי נעוליהם ומשאו עשם: ודוה
 במקדשי משחיתם פקדוה אל שעת הפה
 ומשחתים אתה בית דמה ושמח אתה עולה
 ואת דובים להם דמה יעמד לפניהם לשחתם:
 12 וכן אשר ישרח אותם לפני נעוליהם ודוה
 לבית ישראל למכשול עון על פן משאתי יד
 13 עליהם סגור אדני דוה ומשאו עשם: ולא
 יבשו אל לבך לי וללשח על כל קולש אל
 קדשי הקדשים ומשאו פלפלים ותועתים
 14 אשר עשו: ותחיי אדם שמי משמרת
 הבית לכל עבדיו לכל אשר יעשה פי:
 15 והבגדים תולים בני צדוק אשר שמרו את
 משמרת מקדשי פתעת בני ישראל מעלי
 דמה יקרב אלי לשרחני ועמדו לפני לחתיב
 16 לי חלב חם נאם אדני ודוה: דמה יבא
 אל מקדשי ודמה יקרב אל שחתי לשרחני
 17 ואמרו את משמתי: דוה בניהם אל
 שפי והחצר הפנימית בגדי שטחים ולבשו

יחזקאל מד שצה

1 ואש יהוה על גבול סביב סביב קש קשלים
 13 הנה זאת תורת הבית: ואלה מלות המזבח
 במזבח אמה אמה ומטת חזק האמה ואמה
 רחב וגובהו אל שמונה סביב ורת האחד זה
 14 צב המזבח: ומחוק הארץ עד העמוד
 התחתונה שהים אמה רחב אמה אמה
 ומה עורה והמטה עד העמוד הגדולה ארבע
 15 אמה ורחב האמה: וההוא ארבע אמה
 ומה הוא ומהעלה הקטנה ארבע: וההוא אל
 16 שתיים עשרה ארץ שתיים עשרה רחב רחב
 אל ארבעת רבעו: העמוד ארבע עשרה ארץ
 17 בארבע עשרה רחב אל ארבעת רבעו והגבול
 סביב אמהו רצי האמה החזק לה אמה סביב
 18 ומעלתו פנת קדים: והאמר אלי בראש
 19 פה אמר אדני יהוה אלה השת המזבח צום
 העשורו להעלות עליו עולה ולוקח עליו הם:
 19 וירוחו אל המזבחים הלויים אשר הם מרוע
 20 צדק הקדשים אל סאם אדני יהוה לשורתי
 21 פר בן צבד לחפאת: ולקחת מילת וירוחו
 22 על ארבע קרטיהו ואל ארבע פנת העמוד
 ואל הגבול סביב לחפאת אדני וכפרתו:
 21 ולקחת את הפר החפס ושורו במסד קד
 22 הבית מחוץ למזבח: ויום השלישי מקרב
 23 שער עים תמים לחפאת חפסא ארבעה
 24 באשר חפסא פפר: בכלחוק מחפסא מקרב
 25 פר בן צבד תמים ואל מן המזבח תמים:
 24 והתבנים לפני יהוה השלישי המזבחים עליהם
 25 מלח זה על ארבעם עלה ליהוה: שבעת ימים
 26 תעשה שער חפסא ליום ופר בן צבד ואל
 27 מן המזבח תמים ועשו: שבעת ימים וכפרו
 28 את המזבח ושורו אורו ומלאו ידו: ויכלו
 29 את המזבחים ויהוה ביום השמיני והגאה יעשו
 30 המזבחים על המזבח את שלוחיכם ואת
 שלמיכם והגאוי ארבעם סאם אדני יהוה:

CAP. XLIV. מד

1 וישב ארץ יהוה שער המזבח החיצון הפסגה
 2 קדים והוא סגור: והאמר אלי יהוה השער
 3 יהוה סגור יהוה לא יפתח ואיש לא יבוא בו פי

13 לעם: וכלה את מרחו הבית הפנימי והצדאלי
 14 דרך השער אשר פניו דרך הקדים ומדו
 15 סביב סביב: מדו רוח הקדים בקנה המזבח
 16 חמש אמות קנים בקנה המזבח סביב: מדו
 17 רוח המזרח חמש אמות קנים בקנה המזבח
 18 סביב: את רוח הדרום מדו חמש אמות
 19 קנים בקנה המזבח: סביב אל רוח הים מדו
 20 חמש אמות קנים בקנה המזבח: לארבע
 21 הרוחות מדו וקמה לו סביב סביב ארץ חמש
 22 סוטה חרב חמש אמות להביל בן האש
 23 לחל:

CAP. XLIII. כג

1 וחלכני אל השער שש אשר פנה דרך
 2 הקדים: והנה פנד אליו ישראל בא מדרך
 3 הקדים וקול בקול מים רבים הארץ האיה
 4 סבבו: וכמראה המראה אשר ראיתי פמראה
 5 אשר ראיתי בסאי לשחה את העור וכמראה
 6 פמראה אשר ראיתי אל סוד פני ואפל אל
 7 פני: וכמד יהוה בא אל הבית דרך שש
 8 אשר פני דרך הקדים: והשאני רוח תסאני
 9 אל העשור הפנימי והנה מלא כבוד יהוה
 10 הבית: והשמע מדבר אלי מרובית האש היה
 11 עמד אצלי: והאמר אלי בראש את מקום
 12 בסאי ואת מקום פפות תלי אשר אשכך
 13 שם ברוח בני ישראל לעולם ולא יפמאו עד
 14 בית ישראל שם קדשי רבפה ומלכיהם בוסתם
 15 ובמנה מלכיהם במתים: פתום ספס אד
 16 ספ ומותם אצל מחוץ והדוד בית ומיעם
 17 ופמאו: את שם קדשי בחעתם אשר עשו:
 18 והאל אתם באפס: עתה ידחקו אחרתם
 19 וסנה מלכיהם מפני ושכנאי בוסתם לעולם:
 20 איהו בראש רבד את בית ישראל את הבית
 21 והלכתי משטוריהם ומדו את תכניה: ואם
 22 כלמי מכל אשר עשו צדקה הבית והכפרו
 23 ומצאנו ומסאנו וכל צדקתו ואת כל חסותו
 24 וכל צדקתו וכל חסותו ודע אתם וכתב
 25 לעינתם וישמרו את כל צדקתו ואת כל
 26 חסותו ושלו אתם: זאת תורת הבית על

דלתות לאחד: וישלח אתן אל דלת
 ההיכל פתחים וחמרים פתח עשויים לקח
 ועב עץ אל פני האולם מהדף: ודלת
 אבנית חמרים כמו ופס אל ספרות הא
 וצלעה הפת העצבים:

CAP. XLII. סכ

והציאתי את העזר והדבירה דרך דרך ויש
 ויבני אל השפפה אשר נגד הדורה האם
 נגד הבנין אל הצפון: אל פני ארץ א
 הפאה פתח הצפון ודלת חמשים אפ
 נגד העשויים אשר לצד הפנימי ונגד רצ
 אשר לצד הדבירה איהק אל פני א
 בשלשים: ולפני השלטה מהדף עשר א
 דלת אל השפפה דרך אמה ארבע וסדורה
 לצפון: והשלטה העליונה קצותה פתח
 ארבעים מדה מהשפפה ומדחוכותה פ
 פי משלטה דפה ואין להן עמודים בעמ
 הדבירה על פני סגל מהשפפה ומדחוכים
 מהדף: ונגד אשר לדף לעמח השל
 דרך הדפן הדבירה אל פני השלטה א
 חמשים אמה: מראש השלטה אשר לה
 הדבירה חמשים אמה דפה על פני ד
 מאה אמה: ומשפחה לשלטה האלה הפ
 מהדףים בסוף לדף מהדף הדבירה: פ
 נגד הדפן דרך דרך הקיים אל פני הדורה ו
 פני הבנין לשלטה: ודלת לפניהם פמה
 השלטה אשר דרך הצפון פתח פן ד
 וכל מהדף וכל מהשפפה ומדחוכיה: ומה
 השלטה אשר דרך הדורות פתח פראש ד
 דרך בסוף הדורה גולה דרך ודקיים בסוף
 ויאמר אלי לשלטה הצפון לשלטה הדקיים א
 אל פני הדורה דפה: לשלטה דקיש א
 יאכלו שם הדקיים אשר קדושים ליהוה ק
 הדקיים שם יחיו: קדשי הדקיים והפ
 הדבירה והאשים פי הדקיים קיש: פ
 הדקיים ולא יצאו מהקיש אל הדפן והד
 ושם יחיו בני דקיים אשר שרתו דק פ
 דפה ילבשו בגדים אדומים וקרם אל א

דבירה בדרך אשר לפניה לצלעה סביב: סביב
 לדלת אדומים ולא יהיה אדומים בקד הפתח:
 7 דתורה ובסוף למעלה למעלה לצלעה פי
 מסביב דבירה למעלה למעלה סביב: סביב לפניה
 על פני דלת דבירה למעלה וכן הדבירה יעלה
 8 על הדלתה ליתכסה: והדף לפניה נגד סביב
 סביב מהסדורה הצלעה מלך הדלה של אמה
 9 אצלעה: וכן הדף אשר לצלע אל הדף
 המש אמה האשר מלך פת צלעה אשר
 10 לפניה: וכן השלטה דלת עשויים אמה
 11 סביב לפניה סביב: סביב: ופחה הצלע
 לפניה פחה ארבע דרך הצפון ופחה
 ארבע דקיים ודלת מקום הפתח המש אמה
 12 סביב: סביב: הבנין אשר אל פני הדורה פתח
 דרך דקיים דלת שבעים אמה וקד הבנין
 המש אמה דלת סביב: סביב וארבע ושערים
 13 אמה: ומגד ארבע דבירה ארבע מאה אמה
 הדורה והפנה וקדוהיה ארבע מאה אמה:
 14 ודלת פני הפתח הדורה לקיים מאה אמה:
 15 ומגד ארבע דבנין אל פני הדורה אשר על
 ארבעה: והארבעה כמו וכמה מאה אמה
 16 והיכל הפנימי והלפני הדפן: והשפיים והחמרים
 האבנים האדומים: סביב לשלטים מגד הפתח
 שחוף עץ סביב: סביב והארץ עד הדלת
 17 והדלתה מכסות: על מעל הפתח ועד הפתח
 הפנימי ודף ואל על הדף סביב: סביב
 18 בששמי ודחוכן מדות: ועשר פתחים וחמרים
 החמה בן פתח למגד ושנים פתחים לפתח:
 19 ושני אדם אל החמה כמו ושני כסוד אל
 החמה כמו עשר אל על הדפן סביב: סביב:
 20 מהדף עד מעל הפתח הפתחים החמרים
 21 עשויים וקד היכל: והיכל מכות רבעה
 22 ושני הקיש הפחה בפדחה: הדפן עץ
 שלש אמה נגד וארבע שררים אמה
 ומקצותה לך וארבע קדוה עץ ודפן אלי
 23 זה השלטה אשר לפני דפה: ושתיים דלתות
 24 לדקיש ולקיש: ושתיים דלתות לדלתה שתיים
 מספרות דלתות שתיים דלת ארבע ושתי

יחזקאל מא שצנ

השער השלישי שנים שלחתי ואל השער
האחרת אשר לאים השער שנים שלחתי:
ארבעה שלחתי מפה וארבעה שלחתי מפה 41
לכרתי השער שמונה שלחתי אליהם ישחמו:
וארבעה שלחתי לעזרה אבני גזית ארץ אמה 42
אחת רחבי וחוב אמה אחת רחבי תבא אמה
אחת אליהם ויתרו אחר-הכלים אשר ישחמו
אחיהעזרה עם הרוח: והשפחים טפח 43
אחד מוכנים פניה סביב וסביב ואל השלחתי
בשר הערים: ומחצבה לשער הפנימי לטבת 44
שנים טפח הפנימי אשר אל פתח שער
הצפון וסביבם דרך היחוס אחד אל פתח
שער הערים פני דרך הצפון: ורחב אלי 45
זה השלשה אשר פניה דרך היחוס לפנים
טמאי משמחת הפתח: והשלשה אשר פניה 46
דרך הצפון לטמאים טמאי משמחת הפתח
רפה ברוצח הערים מפתחי אלהיהם
לשחתו: יחמד את החצר ארץ ומה אמה 47
וחוב מהה אמה מרובעת המזרח לפני הפתח:
ויבא אל אולם הבית וימד אל אים חמש 48
אמות מפה וחמש אמות מפה ורחב השער
שלוש אמות מפה ושלוש אמות מפה: ארץ 49
האלים עשרים אמה ורחב עשתי עשרה אמה
ובמעלות אשר יעלו אלי ועמודים אלהיהם
אחד מפה ואחד מפה:

CAP. XLI. מא

ויבא אלהיהם וימד את האילים שש 1
אמות רחב מפה ושש אמות רחב מפה רחב
האיל: ורחב הפתח שש אמות וכתובת 2
הפתח חמש אמות מפה וחמש אמות מפה
וימד ארץ ארבעים אמה רחב עשרים אמה:
ויבא לטמיה וימד אל הפתח שתיים אמות 3
הפתח של אמות רחב הפתח שבע אמות:
וימד את ארבע עשרים אמה רחב עשרים 4
אמה אל פני התיכל ויבא אל זה קיש
הקישים: וימד קודרצות שלש אמות רחב 5
הצלע ארבע אמות סביב וסביב לפת סביב
הבציעה צלע אל צלע שלוש ושלשים פעמי

20 והצפון: והשער אשר פני דרך הצפון לחצר
21 והחיצונה מוד ארץ ורחבו: והוא שלשה
ספר והשלשה מפה וארץ האלף זה במזרח
השער והצפון והשפחים אמה ארץ רחוב
22 חמש ועשרים אמה: והעזר האלף וחמור
במזרח השער אשר פני דרך הערים ובמעלות
23 שבע ועשרים האלף למסודם: ושער לחצר
הפנימי נגד השער לצפון ולערים וימד משע
24 אל שער כמה אמה: וימד דרך היחוס הפתח
שער דרך היחוס ומד אלף האלף במזרח
25 האלה: והעזרם ל האלף סביב וסביב פתחולת
האיה חמשים אמה ארץ רחוב חמש ועשרים
26 אמה: ומעלות שבעה עליון האלף למסודם
וחמשים ל אחד מפה ואחד מפה אל אלה:
27 ושער לחצר הפנימי דרך היחוס ימד משע
28 אל השער דרך היחוס כמה אמות: ויבא
אל הפתח הפנימי שער היחוס וימד את
29 השער היחוס פפתח האלה: ורחב האלף
האלף פפתח האלה וחלולת ל האלף סביב
סביב חמשים אמה ארץ רחוב עשרים וחמש
30 אמות: האלפיה סביב וסביב ארץ חמש
31 ועשרים אמה רחוב חמש אמות: האלף אל
רפי החצונה וחמשים אל איל במעלות
32 לטמיה מעלו: ויבא אל החצר הפנימי
דרך הערים וימד את השער פפתח האלה:
33 והוא אלף האלף פפתח האלה וחלולת ל
האלף סביב וסביב ארץ חמשים אמה רחוב
34 חמש ועשרים אמה: האלף לחצר החיצונה
וחמשים אל איל מפה וסביב וטמיה מעלות
35 מעלו: ויבא אל שער הצפון ומד פפתח
36 האלה: והוא אלף האלף וחלולת ל סביב
סביב ארץ חמשים אמה רחוב חמש ועשרים
37 אמה: האלף לחצר החיצונה וחמשים אל
38 איל מפה וסביב וטמיה מעלות מעלו: ולשפה
ותחתיה באלים הששים שם יתרו אחר-העלה:
39 ובאלים השער שנים שלחתי מפה ושנים
שלחתי מפה לשוח אלהים האלה והחפוח
40 והעזרם: ואל הפתח מחצבה לשלה לפתח

העמים אחר דעותיהם על פני הארץ להנהיג
 15 מלצה שבעה דורות יקדו: ועם העמים
 ארץ יהיה עם אדם ובה אצל ציון עד
 16 סוף את המקדשים אל בני המן וגו' גם
 17 שם עד המטה ושדה הארץ: והיה כך
 אדם פדאמו: אותו יהיה אמו לצפור כל
 פה לכל: וחת השדה היבשה וכל האסו
 משכב על גבה אמו אל ובה להם ובה בול
 על דת ישראל האכלים בשד שדוהם הם:
 18 בשד גפרים ואכלו דם נשואי הארץ השווי
 אילים פרס ושדוהם פרים מריא בשן פלים:
 19 האכלים חלב לשדוה ושתוהם דם לשדוה
 20 מוסדי אמו ובוהי להם: ומשעם על
 שדוה פים ובה בשד וכל אש מלומה אים
 21 אותו יהיה: ותחוי אדפנדו פנים ויהי כל
 דתים את מושפטי אש על שדוהי את יהי
 22 אש שמוהי בהם: וידע בית ישראל כי אני
 23 יהיה אלהים מן דתים ויהי הולאה: וידע
 דתים כי בעולם גלו בית ישראל על אש
 מעל דהי אסור פני מהם ואיתם פד צדוהם
 24 וישל ברוך עלם: כשנאדם וכפשיהם
 25 משדוה אים ואסור פני מהם: לכן פה
 אמו אותו יהיה עשה אשכ אד שדוה יעלך
 ודמוהי כל בית ישראל וקנאוהי לשם קדשו:
 26 וישו את פלמלים ואת כל מעלם אש מעל
 מ בשתים על אדמתם למסח וכן מחודי:
 27 בשדוהי אדם מן העפלים וקנאוהי אים
 מאדוה איתים וקנאוהי עם לעני דתים
 28 רבים: וידע כי אני יהיה אלהים בתלתי
 אדם אל דתים וכפשיים אל אדמתם ולא
 29 אחוד עד מהם שם: ולא אסור עד פני
 מהם אש שפכו את דחוי על בית ישראל
 עם את יהיה:

CAP. XL. 2

1 בעשרים וחמש שנה בלתינו פלאש השנה
 בעשור לחוד פארע עשורה שנה אלו אש
 הפחה העד בעצם: דתים זה יהיה על
 2 יהיה: ויבא ארץ שפה: במדארת אלהים

חזקאל למ שצא

1 וְלִשְׁבַבְתֶּיךָ וְנִרְמַי חַדְדִים בְּלִיַּיִךָ הַחֲצֵאוֹתֶיךָ
 אֲחִיךָ וְהִדְדֵלְךָ יִחְלָף סִסִּים וּפְרָשִׁים לְבָשׁ
 מְכַלְכֵל פְּלִים קָדָר רֵב צִנֵּה וּמִן הַשֵּׁשֶׁת חֲרֻמָּה
 5 פָּרִים פֶּשֶׁת הַטָּה אֲחִים פְּלִים מִן וְטָבַעוּ
 6 נִצְר וְכֵל אֲפִסָּה פֶתֶח הַחֲרֻמָּה יִדְפְּרוּ צִפּוֹן אֶחָד
 7 בְּלִאֲצַפְּוּ עַמּוּם רַבִּים אֲחִיךָ: הֵכֵן הִכֵּן לָךְ
 אֲחִיךָ וְכִי־קִלְיוֹךְ הַקְּרָלִים עֲלֶיךָ הִיָּיתָ לָהֶם
 8 לְמִשְׁמֵר: מִיָּמִים רַבִּים הִשְׁקֹר בְּאֶחְזֵית הַשָּׁמַיִם
 תִּטְאֵא | אֶל־אֲרָץ | מְשׁוֹבְתָה מְדֻבֵּה מִקְצֵצָה
 מַעֲמִים רַבִּים עַל דְּרֵי מִשְׁרָאֵל אֲשֶׁר־הִיָּה לְדִרְהָ
 תְּמִיד הָיָא מַעֲמִים הַצֵּמָה וְשִׁבְו לְבַטָּח פְּלִים:
 9 וְעֲלִיָּךְ בְּשִׂמְחָה תִּטְאֵא פְּעֻנָן לְכַסּוֹת הָאָרֶץ
 תִּדְרָה אֲחִיךָ וְכֵל אֲצַפְּוּ וְעַמּוּם רַבִּים אֲחִיךָ:
 10 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יְהוָה: בַּיּוֹם הַהוּא יַעֲלֶה
 11 דְּבִים עַל־רִבְבָה וְהַשִּׁמֵּט מִחֻשְׁבֵּת עֵה: וְאִמְרָה
 אֲעֲלֶה עַל־אֲרָץ פְּחוֹת אֲבֵא הַקְּרָלִים שִׁבְו
 לְבַטָּח פְּלִים שִׁבְוִים פֶּאֶן חֲרֻמָּה וְכִרְיָה וְלִדְרִים
 12 אֶן לָהֶם: לְשַׁלַּל שְׁלַל וְלִבֵּן בֵּן לְחֵשֶׁב יִדְרָה
 עַל־תְּרִבְתָּה תִּשְׁטַח וְאֶל־עַם מֵאִסְרָף מְצֻוִים
 13 עֲשֶׂה מִקְנֵה רִקְבָן שִׁבְו עַל־טַחַף דְּרָאָר: שִׁבְו
 דִּרְדָן וְכִרְיָה תִּשְׁרַשֵׁשׁ וְכֵל־פְּסִילִיָּה אִמְרָה לָךְ
 הַלְשַׁלַּל שְׁלַל אֲחִיךָ אֵא הַלְבֵן בֵּן הַקְּרָלִית
 קִרְיָה לְשִׁמְחָה | בְּכַסֵּף חֲדָב לְקַחְתָּ מִקְנֵה רִקְבָן
 14 לְשַׁלַּל שְׁלַל נְדָוֵל: לִכֵּן תִּבְנֵא בְּרֵאִים וְאִמְרָה
 לֵטֹב כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הֲלֹא | בַּיּוֹם הַהוּא
 15 בְּשִׁבְו עַמּוּ שְׂרָאֵל לְבַטָּח תִּדְעוּ: וְכֵת מִמְּלִיכָה
 מִדְּפִרְו צִפּוֹן אֲחִיךָ וְעַמּוּם רַבִּים אֲחִיךָ וְכֵבֵן
 16 סִסִּים פְּלִים קָדָר נְדָוֵל חֲדָב רִבֵּן וְעֲלִיָּת עַל־
 עַמּוּ שְׂרָאֵל פְּעֻנָן לְכַסּוֹת הָאָרֶץ בְּאֶחְזֵית
 דְּרָאִים תִּדְרָה רִבְּאִיוֹתֶיךָ עַל־אֲרָץ לְמַעַן דַּשׁ
 17 דְּרָאִים אֲרָץ בְּדִקְלֵשׁ בָּךְ לְשִׁמְחָה נָגוּ: כֹּה
 אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הֲאִתְּוֹהֵא הָאֵשׁ דְּפִרְוִי
 מִיָּמִים קְדָמַיִם כִּד עֲבִדוּ כִּבְיָא שְׂרָאֵל דְּבִנְאִים
 18 בַּיּוֹם הַהוּא שְׁמַיִם לְבִיָּא אֲחִיךָ עֲלֵיהֶם: וְהָיָה
 בַּיּוֹם הַהוּא בַּיּוֹם נָגוּ עַל־אֲדָמַת שְׂרָאֵל
 19 טָמֵא אֲדֹנָי יְהוִה תִּעֲלֶה חֲמוֹר פֶּאֶר: וּבְקִצְרֵי
 אֲשֶׁר עֲבָדוּ דְּבִרְוִי אִם־לֹא | בַּיּוֹם הַהוּא יִדְרָה
 20 רַעַשׁ נְדָוֵל עַל אֲדָמַת שְׂרָאֵל: הָרַעַשׁ מִפְּנֵי

2 וְהָיָה הַיּוֹם וְלִפְנֵי הַשָּׁמַיִם תִּחַת הַשָּׁמַיִם וְכֵל־
 הָרִמָּשׁ הָרַמַּשׁ עַל־הָאָרֶץ וְכֵל הָאִיִּם אֲשֶׁר
 עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ וְהַדְּסוּ הַדְּרִים וְנִסְפְּו בְּפִדְוֹתָה
 וְכֵל־חֲרֻמָּה לְאֶרֶץ הַפְּלוֹ: וְקִרְאוּ עֲלֶיךָ לְכֵל־
 21 הַיָּל וְחֲבֵב טָמֵא אֲדֹנָי יְהוִה חֲבֵב אִישׁ בְּאֶחְזֵית
 תִּדְרָה: וְלִשְׁפִטְוִי אֲחִיךָ כִּדְרֵם וְכֵבֵם וְנִשְׁמֵם
 22 שׁוֹטֵף וְאֲבִי אֲלֻבְשׁ אִישׁ וְנִפְסִיָּה אֲמִסּוֹר עֲלֶיךָ
 וְעַל־אֲצַפְּו וְעַל־עַמּוּם רַבִּים אֲשֶׁר אֲחִיךָ:
 23 הַחֲרֻדְלוֹתֶיךָ הַחֲרֻדְלוֹתֶיךָ וְנִדְעִי לְעִינֵי יוֹסִים רַבִּים
 וְיִדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה:

CAP. XXXIX. לט

1 וְאִתְּוֹהֵא בְּרֵאִים הַבָּא עַל־נָגוּ וְאִמְרָתָה כֹּה אָמַר
 אֲדֹנָי יְהוִה הֲבֵנִי אֲלִיךָ נָגוּ לְשִׁיָּא רֵאשׁ מִשְׁרָף
 2 וְחִבְלֵ: וְלִשְׁבַבְתֶּיךָ וְלִשְׁאֲרִיךָ הַיָּעֲלִיךָ מִפְּסִיךָ
 3 צִפּוֹן תִּבְנִי אֲחִיךָ עַל־דְּרֵי שְׂרָאֵל: וְהִפְּרוּ
 4 קִשְׁתֶּיךָ מִיָּד שְׂמֹאלֶיךָ וְחִפְּיָךְ מִיָּד יְמִינֶךָ אִסְל:
 5 עַל־דְּרֵי שְׂרָאֵל הַפְּלוֹ אֲחִיךָ וְכֵל אֲצַפְּו וְעַמּוּם
 6 אֲשֶׁר אֲחִיךָ לְעִיט צִפּוֹר כִּדְרֵם תִּחַת הַשָּׁמַיִם
 7 תִּחְתִּיף לְאֲכָלָה: עַל־פְּנֵי הַשָּׁמַיִם חִפְּלוּ כִּי אֲנִי
 8 דְּפִרְוִי טָמֵא אֲדֹנָי יְהוִה: וְלִשְׁפִטְוִי אִישׁ בְּמִגֹּן
 9 וּבִשְׁבִי הָאִיִּם לְבַטָּח וְיִדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה:
 10 וְאִדְשִׁים קִדְשֵׁי אֲרִיֵּע פְּחוֹד עַמּוּ שְׂרָאֵל וְלֹא־
 11 אֲחֵל אֲדֵשׁ־שִׁם קִדְשֵׁי עַד וְיִדְעוּ דְּרָאִים כִּד־
 12 אֲנִי יְהוִה קִדְשׁ בְּיִשְׂרָאֵל: הֲבֵה כִּבְו וְסִדְרָה
 13 טָמֵא אֲדֹנָי יְהוִה הָאִם אֲשֶׁר דְּפִרְוִי וְנִצְאָה
 14 שִׁבְו | עַת שְׂרָאֵל וְכִפְּו הַשִּׁרְיָה בְּלִשְׁק וּמִן
 15 וְצִנֵּה בְּקִשָּׁה וְהַתְּעִים וּבְמִקְלֵךְ וְבִרְמַח וּבִעֲד
 16 בָּרַם אִישׁ שִׁבְוֵי שְׁמַיִם: וְלֹא־שִׁאֵר עֲצֻים מִךְ
 17 הַשָּׁמַיִם וְלֹא חֲמוֹר מִדְּרָעִים כִּי בְּלִשְׁק וּבִעֲד
 18 אִישׁ וְשַׁלְּו אֶת־שְׁלֵלֵיהֶם וּמִוֹו אֶת־בְּזוּזֵיהֶם
 19 טָמֵא אֲדֹנָי יְהוִה: וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא אֲחִיךָ
 20 לָגוּ | מִקְּלֵם שִׁם לָבֵן בְּיִשְׂרָאֵל וְיִתְעִים
 21 קִדְמַת הָאִם חֲסִמַת הָאִם אֲחִדְעִים וּבְכִד
 22 שִׁם אֲחִדְנָו וְהִדְדֵלְךָ הַמְּלֵה וְקִרְאוּ בְּיָא הַכּוֹן
 23 בַּיּוֹם: וְקִסְרֵם בֵּית שְׂרָאֵל לְמַעַן מַדֵּן אֶת־הָאָרֶץ
 24 שְׁבַעֵה תִּשְׁרִים: וְקִבְּו כִּל־עַם הָאָרֶץ יִדְרָה:
 25 לָהֶם לְשִׁם יוֹם הַבְּבִי טָמֵא אֲדֹנָי יְהוִה:
 26 וְאֲשֶׁר תְּמִיד וּבְחִילֵ עַמּוּם בְּאֶרֶץ מִקְּבָיִם אֲדִי־

יהוה יבחרו ועשיתו כסודותיה: והו
 יהוה אלי לאמי: ואחיה בן אהים קד לך
 אהו גתב עלי ליהודה ולבני ישראל
 ולקח עץ אהו וכתב עליו ליהוה עץ אה
 וכל בית ישראל תהו: וקרב אהים אהו
 אהו קח לעץ אהו והו אהו לאהוים פו
 וכאשר יאמר אליך בני עפשו לאמי הק
 תניד לט מה אהו קח: דבר אהים
 אהו אהו יהוה דהו אלי לקח את עץ
 אהו ביה אהים ושכנו ישראל תהו ונ
 אהים עליו את עץ יהודה ועשתים
 אהו והו אהו ביה: והו העצים אשר הו
 עליהם ביהו לעניהם: והפ אהים ביה
 אהו יהוה דהו אלי לקח את בני ישראל
 דהים אשר הלכו עם קבצתי אהים מ
 והבאו אהים אל אדמתם: ועשיתו א
 לעו אהו ביהו ביה ישראל ומקד אהו
 לכלם למקד ולא יהיה עוד לשני גוים
 יהוה עוד לשני ממלכות עוד: ולא יש
 עוד בגויהם והשקצוים ובכל פשע
 והשעו אהים מכל משפוחים אשר ה
 הם ועשהו אהים והדלו לשם ואני א
 להם לאהים: ועבדי דלו מקד עליהם ו
 אהו יהיה לכלם ובמשפט לבנו והקדו יש
 ועשו אהים: וישם על דהוץ אהו
 לעבדי ליעקב אשר ישבו בה אהוים ו
 עליה דמה ובניהם ובני גוים עד עליהם
 עבדי משאי להם לשלום: וכתיב להם
 שלום ביהו עליהם יהוה אהים ותתוים הו
 אהים ונתו אהי מקדשי בתים לשלום: ו
 משפטי עליהם יהיה להם לאהים ה
 הדלו לשם: וידע דהים פי אני יהוה מ
 את ישראל ביהו מקדשי בתים לשלום

CAP. XXXVIII. לו

ויהו דם יהוה אלי לאמי: בן אהים
 פקד אל גל אהו הגלות משאי ראש כ
 ורובל והבא עליה: ואמרת פה אהו
 יהוה הנני אליך פת משאי ראש משך ה

דהים אשר ישאף ממכותכם פי אני יהוה
 ביהו והדרסות משפטי דשפתי אני יהוה
 37 יהוה ועשיתי: פה אהו אהו יהוה עד
 אהו אהים למדי ישראל לעשות להם אהו
 38 אהים כפאן אהים: כפאן קדשים כפאן ויהלם
 במעויה פן יהיה העים הדרסות מלאוה
 כפאן אהים וידע פי אני יהוה:

CAP. XXXVII. לו

1 דהוה על יהוה ויהוה ביהו יהוה ויהוה
 2 פהו דהקעה הוא מלאה עממות: והעבדני
 עליהם סביב: סביב דהוה רבות מאל על פני
 3 דהקעה דהוה יבשות מאו: ואמר אלי בן
 אהים והחיהו והעממות דההוה ואמר אהו
 4 יהוה אהי דעשה: ואמר אלי דהבא על
 העממות דההוה ואמרת אהים העממות
 5 דהבשלת שמש דם יהוה: פה אהו אהו
 יהוה לעממות דההוה דהוה אני מניא בכם
 6 רח וחייהם: ונתתי עליהם נחיים והעלתי
 עליהם בשר וקדמי עליהם עד ונתתי בכם
 7 רח וחייהם ויהיהם פי אני יהוה: ונבאו
 פאשר ציוו יהוה קל דכבול דההוה ועש
 8 והקדו עממות עם אל עממו: והיהו דההוה
 עליהם נחיים ובשר עליה וקרב עליהם עד
 9 מלמלה רח את דהים: ואמר אלי דהבא
 אל דהוה דהבא בן אהים ואמרת אל דהוה
 פה אהו: אהו יהוה כהוה והחול פה דהוה
 10 ושהו ביהוים דההוה ויהוה: והבאו פאשר
 צונו ותבאו בהם דהוה ויהוה העממו על
 11 ונלחיהם חול גדול מאו מאו: ואמר אלי
 בן אהים העממות דההוה פל בית ישראל דההוה
 דהוה אהים יבשו עממותו ואבדה הקדוה
 12 מנורת לט: לכן דהבא ואמרת אהים פה
 אהו אהו יהוה דהוה אני פתח את קמדותכם
 והעליתי אתכם מקמדותכם עמי דהבאו
 13 אתכם אל אדמת ישראל: ויהיהם פי אני
 יהוה פתחי את קמדותכם ויסעלו אתכם
 14 מקמדותכם עמי: ונתתי יהוה בכם וחייהם
 והפתי אהים על אדמתם ויהיהם פי אני

CAP. XXXVI. ה

יחזקאל לו ששם

פדכם וכן עליהם פסארת הנהו יהיה דפם
 18 לפני ואשפף המזר עליהם עלהים אשר
 19 שפכו על המזר והכלהים טפאיהו ואסוף
 איהם בגוים ויהו פארצות פדכם ומכליהם
 20 טפאיהם ויסא אל דגוים אשר באו שם
 ויהלו את שם קדשו באמו להם עם יהוה
 21 אלה ומארצו יצאו ואחמל על שם קדשו
 אשר הלהו בית ישראל בגוים אשר באו
 22 שפחו לכן אמר לבית ישראל זה אמר
 אתני יהוה לא למענכם אני עשה בית ישראל
 פי אם לשם קדשו אשר הלהים בגוים אשר
 23 באוהם שם וקשלו את שמי תהול המהול
 בגוים אשר הלהים בתוכם ויהו תוים פי
 24 אני יהוה סא אתני יהוה בדתש כם
 לעניהם ולקחתי אתכם מן דגוים קבצתי
 אתכם מכל הארצות והבאתי אתכם אל
 25 ארמכם וורקתי עליכם מים טהורים
 והרחמם מכל טמאיהם ומכל נבלהים אשר
 26 אתם ונתתי לכם לב חדש ונהו חדשה
 אתן בקרבכם והמיתו את לב האבן משרכם
 27 ונתתי לכם לב בשר ואהרתי אתן בקרבכם
 וקשיתי את אשר ברוח תלכו ומקשיתי תשמרו
 28 ועשיתם וישבתם בארץ אשר נתתי למגורכם
 והיהו ל לם ואכלו אדמה לבם לאחיהם
 29 והשעתי אתכם מכל טמאיהם וקראתי אל
 הנהו והרפיתי אתו ולא אתן עליכם רעב
 30 והרפיתי את ידשי הנהו והטבת השדה למען
 31 אשר לא תקחו עוד דופת רעב בגוים והקחתם
 את דרכיכם הנהו ומכלליהם אשר לא רכזתם
 32 והקטלתם בטמאים על עוליהם ועל חוצמיהם
 לא למענכם אני עשה סא אתני יהוה ידע
 33 לכם פשו והכלמו מדרכיכם בית ישראל זה
 34 אמר אתני יהוה ביום סדתי אתכם מכל
 עוליהם והלשכתי אידהיהם וטבת החרבות
 35 והארץ השפנה העמד הנהו אשר יהיה
 36 שפנה לפני מלשכתי והאמה הארץ הנהו
 37 השפנה יהיה פני עין והערים תחרבות
 38 והשפנת החרבות בצלות ישוב ויהיו

1 ואיהו בראים רבא אל דתי ישראל ואמהו
 2 הני ישראל שמעו וסדתי זה אמר אתני
 3 יהוה ינן אמר האניב עליכם יהא ובמות
 4 שלם למותה יהיה לם לכן רבא ואמהו
 5 פה אמר אתני יהוה ינן ופנן שפנת ושפתי
 6 אתכם מפניו לחזקכם מולשה לשארית דגוים
 7 והעמלתי על שפח לשון ופדתיכם לכן הני
 8 ישראל שמעו דתי יהוה פה אמר אתני
 9 יהוה להים ובפעה לאסוקים ולנארה
 10 ולחרבת השמלות ולשים הנשפנת אשר
 11 דהו לכו וללשע לשארית דגוים אשר מפניו
 12 לכן פה אמר אתני יהוה אם לא פוש סמתי
 13 דפתי על שארית דגוים ועל איהם פלא אשר
 14 טמאיהו ורצי להם למותה בשמות מל
 15 לכו בשמט נפש למען מרשתי לכו לכן
 16 רבא מל איהם ישראל ואמהו להים ולנעמה
 17 לאסוקים ולנארה פה אמר אתני יהוה הנני
 18 מקטרו וקמתי דפתי ונן פלפת גוים פואתם
 19 לכן זה אמר אתני יהוה אני משאתי את ידי
 20 אם לא הנהו אשר לכם מפניו הנהו פלפתם
 21 יצאו ואהם הני ישראל עשבתם הנהו
 22 והיהם תשאו לפני ישראל פי קרב לסאו פי
 23 הנהו אליהם ופתי אליהם ונעבתם ונרעתם
 24 והרפיתי עליכם אדם מל בית ישראל פלה
 25 וטמאו הערים והחרבות הפנתו והרפיתי
 26 עליכם אדם וקמתי הנהו ופתי והלשכתי אתכם
 27 כן מרתיכם והטמתי מן האחרים והעמתי פי
 28 אני יהוה והלכתי עליכם אדם את עמי
 29 ישראל והשקו יהיה להם לנחלה ולחרוסי
 30 עד לשלכם זה אמר אתני יהוה ינן
 31 אהים לכם אכלה אדם אתו ומשפלת ברוח
 32 יהיה לכן אדם לא יטמא עוד ונהו לא
 33 תשל עוד סא אתני יהוה ולא אשמיע
 34 אתן עוד פלפת דגוים ודופת פנים לא תשאו
 35 עוד ונהו לא ירשע עוד סא אתני יהוה
 36 יהוה דתי יהוה אל סאמי בראים בית
 37 ישראל ישבתם על ארמכם וטפאו איהו

חוקאל לד שמו

למורשהו: לכן אמר אלמים פה אמר | 25
 אדני יהוה על דמיהם והאכלו ותנכם השאר
 אל גלגליתם הם השפסו והארץ חילשו:
 עמיהם על דמיהם עשיתן חולשה ואיש את
 26
 אשתו ועדו סמסאם והארץ חילשו: פה
 27
 האמר אלמים פה אמר אדני יהוה חי אני
 אם לא אסור ברחמיה ברחמי יפלו ואסור על
 פני השדה לרעה נחמו לאכול ואשר בפעולות
 ובפשוט בדם ימיתו: ותחיו את הארץ | 28
 שממה ומשפחה ולשפת נחון ענה ושמוהו דני
 ישראל מאן עוב: וידעו פה אני יהוה ברחמי
 29
 את הארץ שממה ומשפחה על פל חולשתם
 אשר עשו: ואחיה בן קראם בני עמק
 30
 הדברים בן אצל הקולות ובסתיו הפתים
 ודברו את אדני איש את אחיו לאמר באר
 31
 נא ושמעו מה דבר האצא מאת יהוה: ויבא
 אליו כמבוא עם וישבו לשקוף עמי ושמעו
 את דבריו ואחם לא יעשו פיענבים פסידם
 32
 הפה עשים אחיו בעצם לפם דלף: והקף
 לדם פשיר ענבים ישה קול ומבט בנן ושמעו
 33
 את דבריו ועשים אינם אדם: ובבאה דפה
 ביה וידעו פה נבא היה ברוחם:

CAP. XXXIV. ד

ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם הבא | 1
 על דמי ישראל הבא ואמרו אלמים לועים
 פה אמר | אדני יהוה דני ועי ישראל אשר
 3
 דני ועים ארם הלא הבאן ישי ועים: את
 דחלב האכלו ואת הצמר חלבו והפריאה
 4
 ותבחו הבאן לא תרעו: את הדחלות לא
 חוקים והאדה חולקה לרפואתם ולשפלת לא
 תבשלים ואת הדפנות לא תשכסו ואת האבות
 לא תבשלים ובחוקה דיהם ארם ובחוק:
 5
 ותסוציקו מבלי ענה ותודיעו לאכדה לכל רוח
 6
 השדה ותסוציקו: ישו צאלי בכל הדמים
 ועל כל גמעה רמה ועל כל פס הארץ סוצו
 7
 צאלי ואין דחש ואין מבקש: לכן ועים שמעו
 8
 את דבר יהוה: וראו סבא | אדני יהוה אמר
 לא יען דיהוה צאלי | לכן ותודיעו צאלי לאכדה

7
 מיד יצפה אדני: ואחיה בן קראם
 צפה סתיוהו לבח ישראל ושמעו מה דבר
 8
 יהוה דני ארם סוצו: באמר לדוע ועל
 מות חמרת ולא דפיה לודו ועל מורס
 9
 דא ועל בעט ימות דמו מידו אבקש:
 ואחיה פה יהוה ועל מורס לשוב ספפה
 10
 ולא לשוב מורסו דא בעט ימות ואחיה בעטו
 11
 והפלה: ואחיה בן קראם אמר אל בית ישראל
 בן אחרים לאמר פישעו ופשוטו עלינו
 12
 ובס אחרים נבקים ואין נחיה: אמר אלמים
 דראי | סב | אדני יהוה אם ארפף במות
 13
 דרשע פה אם לשוב ועל מורסו חיה שמו
 שמו סרסמם דרעם ולפה חמרתו בית ישראל:
 14
 ואחיה בן קראם אמר אל בני עמק צדקה
 דצדיק לא תצלו ביום פישעו ורשעת דרשע
 לא יעשיל פה ביום שום מרשע וצדיק לא
 15
 יקל לדוח פה ביום חמרתו: באמר לצדיק
 יהוה יהוה והארמכח על צדקתו ועשה על
 16
 כל צדקתו לא תוססה ובעלו אשר עשה פה
 ימותו: ובאמר לדוע מות וימות ושוב מרפאו
 17
 ועשה משפט וצדקה: תכל ישוב ועל גולה
 ישלים ברוח הרוחם דלף למלחי עשות על
 18
 דני יהוה לא ימות: פל חמרתו אשר חמא
 לא תוססה לי משפט וצדקה עשה חיו יהוה:
 19
 ובאמר בני עמק לא יתכן חוק אדני והפה
 20
 דרעם לא יתכן: בשבט צדיק מצדקתו ועשה
 על מות בום: ובשוב ועל מרשעו ועשה
 21
 משפט וצדקה עליהם דא יהוה: ובאמרם
 לא יתכן חוק אדני איש פדוכי אשפות ארם
 22
 פה ישראל: ויהי בשח עשרה שנה
 בשערי בן משה לחוש למורסו פה אלי
 23
 הפליט סודעלים לאמר דפתה העור: ויהי
 24
 ויהי יהוה אלי ערב למי פה הפליט ויפתח
 אדני ערמא אלי בבק ויפתח פה ולא
 25
 סלמתי ער: ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
 26
 בן ארם ושבני הדחלות האלה על אדמת
 ישראל אמרם לאמר אתו דהו אמרם וישו
 את הארץ והאנחה רבים לט חסיה הארץ

בְּהַרְוֹתָו וּבְחַלְוֹתָו מִיַּם בְּתַלְוֵי וְתַרְסֵם קִדְוֹתָם׃
 3 פֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה וְהַסְמַחְתִּי עֲלֵיךָ אֶת־
 לְשׁוֹנֵי בְּהֵמָה עִשְׂמֵם רַבִּים וְהַגְלִיחֵךְ בְּחַרְבִּי׃
 4 וְהַסְמַחְתִּי אֶתְּךָ עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה אֲמַלִּיךָ
 וְהַשְׁפַּנְתִּי עֲלֵיךָ כַּלְעַף הַשָּׁמַיִם וְהַשְׁבַּעְתִּי
 5 מִפְּנֵי יַדְךָ כָּל־דְּרָוִץ׃ וְנִחַרְתִּי אֶת־בְּשׂוֹרְךָ עַל־
 6 הַדָּרִים וּמִלֵּאחֵר יִבְאֹחַת וּמִתְּחִלָּה וְהַשְׁקִילֵךְ
 אֶרֶץ צָפוֹן מִדְּמֹךְ אֶל־הַדָּרִים וְהַסִּקֵּם יִפְלֹאֵן
 7 מִמֶּךָ׃ וְכִסְוֹתֵךְ בְּכַפְחוֹךְ שָׁמַיִם וְהַקְדִּיחֵךְ אֶת־
 כַּבְּדִיחֵם שִׁמְשׁוֹ עֲנָן אֲכַסֵּךְ וְיַחַד לֹא־יֵאָדָר
 8 אֹדוֹ׃ כֹּל־מֵאֲדָרֵי אֹדֶן בְּשָׁמַיִם אֲקִיּוּם עֲלֵיךָ
 וְנִחַרְתִּי וְהִשָּׁךְ עַל־אַרְצְךָ כֹּסֵם אֲדֹנָי יְהוִה׃
 9 וְהִכְעַסְתִּי לֵב עַמִּים רַבִּים בְּהִיבֹא שִׁדְוֹךְ בָּנִים
 10 עַל־אַרְצוֹת אֲשֶׁר לֹא־הִשְׁמַחְתִּי׃ וְהַשְׁפַּנְתִּי עֲלֵיךָ
 עִשְׂמֵם רַבִּים וּמִלֵּאחֵרם שִׁמְשׁוֹ עֲלֵיךָ שֶׁעַד בְּעִסְתִּי
 חַרְבִּי עַל־פְּנֵיהֶם וְיַחַד לִתְעִים אֵלֶשׁ לִמְשֹׁל
 11 בָּיָם מִשְׁלֵחֵךְ׃ פֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה חֲרַב
 12 מִלֵּךְ׃ וְכָל־הַבָּאִי׃ בְּחִרְחֹת גְּבוּרִים אֶסֶף הַמִּדְבָּר
 שְׂרִיצֵי נֹיִם כְּעַל וְשִׁדְדוֹ אֶת־בְּאֵן מִצִּיּוֹם וְתִשְׁמַד
 13 כָּל־הַדְּמוּסִי׃ וְהַאֲבִיחֵךְ אֶת־כָּל־הַדְּמוּסִי מֵעַל
 מִים רַבִּים וְלֹא תִחַלְּתֶם תִּלְאָתִים עַד וְתִסְרַחַת
 14 בְּהִמָּה לֹא תִחַלְּתֶם׃ אִן אֲשַׁקֵּעַ מִיּוֹמָם
 15 וְתִדְוֹחֶם בְּשִׁמְךָ אֲלֵיךְ כֹּסֵם אֲדֹנָי יְהוִה׃ בְּחַרְבִּי
 אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם שִׁמְכֶם וְלִשְׁפָה אֶרֶץ מִסּוּלֵה
 בְּחַפְזוֹ אֶת־כָּל־יֹשְׁבֵי בָהּ וְיִדְעֵי בְּרַאֲמִי יְהוִה׃
 16 קִטֵּה יֵדָא וְקִטְלָהּ בַּחַד הַיָּמִים וְקִטְלָהּ אֶתְּהָה
 עַל־מִצְרַיִם וְעַל־כָּל־הַדְּמוּסִי הַקֹּטְנִיִּה אֶתְּהָה
 17 כֹּסֵם אֲדֹנָי יְהוִה׃ וְיַחַד בְּשִׁחַי עֲשִׂיהָ שְׁפָה
 בְּחִמְשָׁה עֲשׂוֹ לַחֲזוֹל יְהוִה דְּבַר־יְהוִה אֵלַי
 18 לֵאמֹר׃ כָּרְאִים כִּהֵּן עַל־דְּבַרְכֶם מִצְרַיִם וְהַדְּוִדָה
 אֶתְּהָה וְנָחַת בָּיָם אִתְּהֶם אֶל־אֶרֶץ תִּיחַיִּיחַת
 19 אֶת־יְהוּדֵי כַּד׃ מִכֹּה עֲמִיחָה יְהוִה וְהַשְׁבַּעְתִּי
 20 אֶת־עַדְלֹתִים׃ בְּחַרְבִּי וְהִלְלֵךְ חֲרַב וְתִכְתֵּה
 21 מִשְׁכֵּךְ אֶתְּהָה וְכָל־הַדְּמוּסִי׃ יִסְפַּד־לֹךְ אֵלַי
 וְבָחִים מִדְּוֹךְ שִׁמְכֶם אֶת־עֲוֹנוֹ יִרְדֵּךְ שִׁכְבֵּךְ
 22 הַעֲלִים וְהִלְלֵךְ חֲרַב׃ שֶׁם אֲשֶׁר וְכָל־קִלְיָה
 כִּמְסִיחָה קִמְסִיחָה כְּעַל הַחֲלִים הַשָּׁמַיִם חֲרַב׃
 23 אֲשֶׁר נִחַרְתִּי כְּבִרְחִי בְּיַסְפִּיר כֹּר וְיַחַד קִלְיָה מִכְּסִיחַת

כְּבִרְחִי כְּעַל הַחֲלִים נִסְלִים בְּחֲרַב אֲשֶׁר־
 וְיַחַד בְּחַרְבִּי וְיִסְפִיר שֶׁם עֲלֵיכֶם וְכָל־הַדְּמוּסִי כֹסֵם
 כְּבִרְחִי כְּעַל הַחֲלִים וְנִסְלִים בְּחֲרַב אֲשֶׁר־
 עֲלֵיכֶם׃ אֶל־אֶרֶץ תִּיחַיִּיחַת אֲשֶׁר נִחַרְתִּי
 בְּחַרְבִּי חֲרַב וְיִסְפִיר מִלְּפָנֶיךָ אֶת־יְהוּדֵי
 בְּחַרְבִּי וְהַחֲלִים נִחַרְתִּי מִשְׁכֵּכֶם לֹךְ בְּכָל־חֵב
 כִּמְסִיחָה כְּבִרְחִי כְּעַל שֶׁם הַחֲלִים חֲרַב כִּי
 וְיַחַד בְּחַרְבִּי חֲרַב וְיִסְפִיר מִלְּפָנֶיךָ אֶת־
 לֹךְ בְּחַרְבִּי חֲרַב׃ שֶׁם מִשְׁכֵּךְ וְהִלְלֵךְ
 הַדְּמוּסִי כִּמְסִיחָה כְּבִרְחִי כְּעַל שֶׁם הַחֲלִים מִדְּ
 חֲרַב בְּיַסְפִיר חֲרַב וְיִסְפִיר מִלְּפָנֶיךָ אֶת־
 אֶת־בְּנֵי חֲרַב וְיִסְפִיר מִלְּפָנֶיךָ אֶת־יְהוּדֵי
 בְּכָל־מִלְּחָמָתָם וְיִסְפִיר אֶת־הַדְּמוּסִי חֵב
 הַאֲשִׁיחִים וְיַחַד שְׁטֵחֶם עַל־צִמְחֵם בְּיַחַד
 בְּחַרְבִּי חֲרַב וְיִסְפִיר חֲרַב וְיַחַד שֶׁם
 הַשָּׁמַיִם וְהַשְׁבַּעְתִּי אֶת־הַחֲלִים חֲרַב׃ שְׁפָה אִן
 מִלְּכָה וְכָל־שְׂרִיצֵי אֲשֶׁר־יִסְפִיר מִכְּסִיחַת
 וְהִלְלֵךְ חֲרַב וְיַחַד אֶת־עַדְלֹתִים וְיַחַד
 כַּד׃ שְׁפָה נִסְכֵּךְ צִמְחֵם כְּעַל וְכָל־צִמְחֵם אֶת־
 יִרְדֵּךְ אֶת־הַחֲלִים בְּחַרְבִּי מִכְּסִיחַת כְּעַל
 וְיַשְׁכֵּם שֶׁם הַחֲלִים אֶת־הַחֲלִים חֲרַב וְיִסְפִיר מִלְּפָנֶיךָ
 אֶת־יְהוּדֵי כַּד׃ אִתְּהֶם יְהוִה שְׁפָה וְיִסְפִיר
 כָּל־הַדְּמוּסִי חֲרַב שְׁפָה וְכָל־יְהוּדֵי כַּד
 אֲדֹנָי יְהוִה׃ בְּיַסְפִיר אֶת־הַחֲלִים בְּחַרְבִּי ח
 וְהַשְׁבַּעְתִּי בְּחַרְבִּי חֲרַב שֶׁם הַחֲלִים חֲרַב כִּי
 וְכָל־הַדְּמוּסִי כֹסֵם אֲדֹנָי יְהוִה׃

CAP. XXXIII. ל

וְיַחַד דְּבַר־יְהוִה אֵלַי לֵאמֹר׃ כָּרְאִים כַּד׃
 בְּיַסְפִיר וְיַחַד אֶתְּהֶם אֶתְּךָ בְּרַאֲמִי עַל
 חֲרַב וְלִקְחוּ עִם־דְּרָוִץ אֵשׁ אֶתְּךָ מִכְּסִי
 וְיַחַד אֵשׁ לִבֵּם לִשְׁפָה׃ וְיַחַד אֶת־חֲרַב כַּד
 עַל־דְּרָוִץ וְיַחַד בְּשׂוֹרְךָ הַדְּוִדָה אֶתְּךָ
 וְשִׁמְכֶם הַשָּׁמַיִם אֶתְּךָ לִקְחוּ וְלֹא כֹדֵךְ וְיַחַד
 חֲרַב וְיַחַד חֲרַב כִּי בְּרַאֲמִי יְהוִה׃ אֶת־
 הַשָּׁמַיִם שְׁמַע וְלֹא כֹדֵךְ כִּי יְהוִה ח
 מִדְּ כִּשְׁכֵּךְ מִלְּפָנֶיךָ׃ וְיַחַד בְּיַחַד אֶתְּךָ
 בְּיַחַד וְלֹא אֶתְּךָ בְּשׂוֹרְךָ הַשָּׁמַיִם לֹא כֹדֵךְ וְיַחַד
 חֲרַב וְיַחַד מִדְּ כִּשְׁכֵּךְ הַשָּׁמַיִם מִלְּפָנֶיךָ ח

יחזקאל לב שפדו

6 בסעפיהו קבט פל עף השמים ותחת פאריוו ילדו פל דחת השדה ובצלו שבו פל גוים רבים: ותק בנדלו פארך דלוחו פדחה 7 שרשו אל מים רבים: ארום לארעמדה פנך אלהים ברושים לא דמו ארספיהו וערמנים לאדו פפראיהו פל עץ בנן אלהים לא דמה אלו בישו: יפה עשיתו בוב דלוחו וקמיהו 9 פל עצי עין אשר בנן האלמים: לכן פה 10 אמר אדני יהוה יען אשר נבדה בקמה ויהן צפרו אל בנן עבותים ום לבנן בנדה: ואהיה ביד אל גוים עשו עשה לו פדשעו 12 נרשעהו: ויחדוהו וים שרצי גוים וישנהו אל הרוים ובכל גאווה נפלו דלוחו והשכימה פאריוו בכל ארץ הארץ ויידו מצלו פל עפי הארץ וישנהו: על מפלהו ושפנו פל 13 עף השמים ואל פאריוו היו פל חת השדה: למען אשר לא ינבדו בקומים פל עצי מים 14 ולא יחטו את צפוחם אל בנן עבותים ולא יעמדו אליהם בנבדם פל שרו מים פי מים נהגו לפת אל ארץ החיות פרוץ בנן אדם אל יודי טו: פה אמר אדני יהוה 15 פים דחו שאלה האבלהי פסתי עליו את הרוים ואמנע סדוחיה ופלא מים רבים ואקרו עליו לבטן וכל עצי השדה עליו עלשו: 16 מקול מפלהו דעשהו גוים בודדי ארו שאלה את יודי בוד ופסמו בארץ תוחיה פל עצי עין מסור ומוב לבטן פל שרו מים: 17 נבדם ארו ירו שאלה אל האלי חרב חוש ישבו בצלו פרוץ גוים: אל מי נמות פכה 18 פכסד ובגל בעציעון יהיה את עצי עין אל ארץ החיות פרוץ עלים השכב את חללי חרב הוא פתעה וכל המולה טאם אדני יהוה:

CAP. XXXII. לב

1 ויהי בשתי עשרה שנה בשש עשר חולש באחו 2 לחולש דה דם יהיה אלי לאמו: בן אדם 3 טא קמה על פתעה מלך מצרים ואמרה איו פסד גוים נמית ואיהו פרוצים פימים והנה

אללים כמן ומטא מארץ מצרים לא יהיה 14 עד ותחיו דאה בארץ מצרים: והשפתי את פתוחם ותחיו אש בצלם ועשיתו שפטם 15 נמא: ושפטו חמלו עליון מעו מצרים 16 ותחיו אדהמן נא: ותחיו אש במצרים חל ותחיל טן וטא יהיה לדבקע וק פני חים: בחיו אן ופרכט פרוכ יפלו חפה 19 פשו תלמה: ובתוססם חשך הים בשנה טם אתמות מצרים ולפתחה נאן עדה דהא ענן יכפה ובהיה פשמי תלמה: 19 ועשיתו שפטם במצרים וידע פראי יהוה: 20 ויהי באחת עשרה שנה פראשן בשבעה לחולש דה דם יהיה אלי לאמו: בן אדם 21 אדהו עתה מלך מצרים שבורה חפה לר חפשה לחת ופאוח לשום חול לתבשה 22 לחוקה חושל פרוכ: לכן פה אמר אדני יהוה דהא אל פתעה מלך מצרים ושניה את ושליו את יהוקה ואת 23 דשברה והשתי את דהרב מיו: והצפורי 24 אדמצרים פוים ורוחם בארצות: וחוקי את ושלח מלך בבל ותחיו את חרפי פדו ושניה את ושלח פתעה וטק סאקת חלל 25 לשני: והחוקי את ושלח מלך בבל חרשת פתעה השלטה וידע פראי יהוה בחיו חרפי ביד מלך בבל וטעה אחה אל ארץ מצרים: 26 ודמפצורי את מצרים פוים ורוחו אדם בארצות וידע פראי יהוה:

CAP. XXXI. לא

1 ויהי באחת עשרה שנה בשלש באחד לחולש 2 דה דם יהיה אלי לאמו: בן אדם אמר אל פתעה מלך מצרים ואל דמוס אל מי 3 יסתר בנדלו: דהא אשר אהו פל בטן יפה ענף חושל מצל תבה קמה וכן עבותים ותיה 4 צפרו: מים נדלדו הרוים ומכרהו את סדוחיה הלך סכמת מפעה ואת העלמה 5 שלחה אל פל עצי השדה: על פן נבדה קמוז מל על עצי השדה ותפטה סעפיהו והיחכמה סאריו מצום רבים בשלחו:

יהיה עור לבית ישראל למסכה כזאת
 במצותם אתוהים ויורש פי אני אדני הוא
 ויהי בעשרים ושלש שנה פראשון באחד
 יהיה דם יהיה אלי לאמו: בן אדם נבוכד
 נאמן: בכל העיר אתוהיל עבדה גדולה
 צו כל ראש מקורח וכל פתח מרתמה
 לא יהיה לו וילחם מפני על העבדה
 עבד עליה: לכן זה אמר אדני
 הנני טרן למסכהאם מלך בכל את
 מצרים ומשא המכה ושלל שללה וכן
 והתה שם לחל: פעלת אשר עבד
 טרתי ל אתראך מצרים אשר עשוי לי
 אדני יהיה: בים יהיא אצמית לך
 ישראל וכן אתן פתחיהם בחולם וידע
 אני יהיה:

CAP. XXX. 5

יהי דם יהיה אלי לאמו: בן אדם
 ואמרת זה אמר אדני יהיה וילחם הוא
 פי קרבן אים וקרבן אים ליהיה אים עין
 אים יהיה: ומה רוב במצרים והיתה חל
 בלשם במל חלל במצרים וקשה הן
 ותדעם יסודיה: פוש ופוש ולא וכלד
 וכי וכי אף תפית אים בדיב ילד:
 זה אמר יהיה ונפלו סכס במצרים ויהי
 עיה ממגול סנה בודב ישרה סם:
 יהיה: ומשם פתח אצות לשמח
 פתח ערים ברחבת תהינה: וידע פי
 יהיה בתחילת אש במצרים ומשפח כל עני
 בים יהיא ירא מלאכים מלמי בצים לה
 את פש בשח והיתה חלולה בים
 מצרים פי זה באה: זה אמר אדני
 והשפתי את דמון מצרים פיד נכסדה
 מלך צבל: דא ועפ אחי שרצי
 מואים לשחת דאף ותיק תובחם
 מצרים ומלא אתראך חלל: ותחי יא
 דנה ומכתי אתראך בודיעם והלא
 אף ומלאה בודיים אני יהיה דנהי:
 זה אמר אדני יהיה ותאבדו גלולים והא

לבנה ובני בנים ותש כמים ושם לבנה
 בעשורו ששטים בכל השמים אדם
 מסביתם וידע פי אני יהיה אלהים:

CAP. XXIX.

1 בשנה השליח בעשירי בשנים עשר לחוש
 2 היה דם יהיה אלי לאמו: בן אדם שים
 פתח על פתחה מלך מצרים והבא עלי ועל
 3 מצרים עליה: דבר ואמרת בזה אמר אדני
 יהיה הנני עליך פתחה מלך מצרים והמים
 הצול רובץ פתח יהיה אשר אמר לי יהי
 4 ואני עשיתי: ותחי תחיים בלדיך ותבדלי
 דנה אף בקלמתיך ותעליתך מתוך
 יהי ואח בל דנה יהי בקלמתיך חרבק:
 5 ותמטיחך במופה ארתך ואח בל דנה יהי
 על פני השדה הפול לא תחסי ולא תבדלי
 לחת דאף ולשף השמים טרתי לאמלה:
 6 וידעו כל ישרי מצרים פי אני יהיה יתן ודחם
 7 משענת מכה לבית ישראל: בחסלם בוד בפסך
 תוף וקשת אים בל פתח ובלשעם עליך
 8 תשבר והעמות אים בל מראים: לכן
 זה אמר אדני יהיה הנני מכיא עליך חרב
 9 ותכתי מפני אים ובהמה: והתה אף
 מצרים לשממה וחרפה וידע פי אני יהיה
 10 יתן אמר יהי לי ואני עשיתי: לכן הנני
 אף ואל יהי וטרתי את אף מצרים
 לחובת חרב שממה ממגול סנה ועד גבל
 11 פש: לא תעס פה רגל אים ורגל פרמה
 12 לא תעבר פה ולא חשב ארבעים שנה: ותחי
 את אף מצרים שממה פתח: אצות לשמח
 ועיה פתח ערים מתרחבת תרחין שממה
 ארבעים שנה ורפצו את מצרים פנים
 13 וורחים באצות: פי זה אמר אדני
 יהיה מלך ארבעים שנה יקבץ את מצרים
 14 מהעפום אשר נכצו שמה: ושכח את
 שמח מצרים והשכחי אים אף פחלים על
 15 אף מכרם היה שם ממלה שמה: מן
 הממלכות היתה שמה ולא תחושא עד על
 16 רגלים ורמפתים בלחי רוח פנים: ולא

יחזקאל כח שפנ

עליך זרים עשיתי וגם חרדתי חרדתם עלי ימי
 חכמתך וחללי ישעך: לשחת יודתך 8
 ומתה ממתי חלל בלב ימים: האמי האמי 9
 אלהים אני לפני הנהיף ואתה אדם ולא אל
 ביד מחלקך: מתי עליהם תמית פד זרים פי 10
 אני ופירתי סם אדני יהוה: ויהי דבר 11
 יהוה אלי לאמי: בן אדם שא קצת על 12
 מלך צד ואמרת לו פה אמר אדני יהוה אתה
 חזים חכנית מלא חכמה ומלל יש: בענין 13
 בן אלהים היית כל אכן יקרה מכתתך אדם
 פסדה ויהיהם תרשים שדום ויששה ספור
 לשף וסדית והב מלאכת חפשו תגביתך פך 14
 ביום הפרתך פנתי: את סדוב ממשח הפסוק 14
 ותחיתך פד קש אלהים היית בתוך אמר
 אש התחלכת: תמים אתה בדרבך מים 15
 הפרתך עד נמצא עלתה בך: פנ רכלתך 16
 מלך תבך חסם והחוסא והחלקך מר אלהים
 ואבדך פנב הפסוק מישך אבני אש: פנה 17
 לבך פסוק שחת חכמתך על ישעך על
 ארץ השלסיתך לפני מלכים נחיתך לרצה 18
 בך: מר ענות בשל רכלתך והלית מקדשך
 ואצאר אש מוכתה היא אכלתך ואחית 19
 לאמר על הארץ לעיני כל הארץ: פל ודעך 19
 בעמים שמכני עליך בערות היית ואיתך עד
 עלים: ויהי דבר יהוה אלי לאמי: בך 20
 אדם שים פסוק אל צדון והבא עליה: ואמרת 22
 פה אמר אדני יהוה רגני עליך צילן ונכבדתך
 פתבך ויחש פתאני יהוה בעשותי כה
 שסמים וקדשתי בה: ושלחתיה בה דבר 23
 קדם פתצותיה ונסלל חללי פתובה פתוב
 עליה מפניב ויש פתאני יהוה: ולא יתדה 24
 עד לבית ישראל סלן ממאד וקץ סבא
 מכל סכסום השואמים אותם ויחש פי אני
 אדני יהוה: פה אמר אדני יהוה 25
 בנצאי: את בית ישראל מן העמים אשר
 נסעו עם ומקדשתי עם לעיני רגום ושם על
 אדמם אשר נחתי לעבדי לעקב: וישב עליה 26

22 רכלי שפנ ותעמה המה רכלתי פראש פל
 בשם רכלת אכן יקרה חרב סרט עסנתך:
 23 חרן וכסה ועון רכלי שפנ אשר פלמד
 24 ולמלתך: המה רכלתי במכללים פבלומי
 תכלת וקמה ונמני פרימם בתכלים תכלים
 25 ואחיים במכללות: אמות תרשים שרותך
 מפרבך והפלא ותכבדך מאד בלב ימים:
 26 פמים רבים האתך תשטים אתך רח תקוים
 27 שפך בלב ימים: חרף ועסנתך משרבך
 כלדך וחללי מוחיך כחך וערב משרבך
 וכל אשר מלחמתך אשר פך וכל קולך
 אשר פתבך ופל בלב ימים זים מפלתך:
 28 לקל ועק חלליך תעשה מלשות: ויהי
 29 סמיותהם על השמי משוט מלחיים על חללי
 30 זים אל הארץ ועמוד: והשמינו עליך
 בקלם ועק מדה ויעל עטר על ראשיתם
 31 בארץ תפלושו: והגידה אלהי קדום ותנה
 שקים וכני אלהי בממשל סספד מר:
 32 ונשאו אלהי פדום קשה וקטע עליך כס צד
 33 דפנה פתוך רגום: בצאת עסנתך מים
 השבנת עמים רבים פנב חרף ומשרבך
 34 והשיות מלך הארץ: עד לשפת מים
 במעמקי מים משרבך וכל קולך פתבך סל:
 35 פל שפנ האלים שמכני עליך ומלכותם שפנ
 36 לשע רעמו פנים: סחיים בעמים שרף עליך
 בערות היית ואיתך עד עלים:

CAP. XXVIII. כח

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמי: בן אדם אמר
 למד על פה אמר: אדני יהוה יש פנה לבך
 ותאמר אל אני משב אלהים ישב בלב
 ימים ואתה אדם ולא אל ויתן לבך פל
 3 אלהים: דהי חם אתה ממשל פל סחום
 4 לא עממך: פדכמתך ותמטתך עשית פך
 5 חיל וחמש דרב וכסח פתצותך: פנב
 חכמתך פכלתך רפית חלף ותנה לבך
 6 פדלתך: לכן פה אמר אדני יהוה יש
 7 חרף את לבך פל אלהים: לכן רגני מר

לא תחשיב ונתחייב צבא פארץ רמים: בעל
איתנוך ואיתנוך חזקתו ולא תחשיב על של
סאם אדני יהודה:

CAP. XXVII כו

יהוה דברתי יהודה אלהי לאמור: היתה קרא
שא על צד קטה: ואמרת לצור ואשכנז:
מטאת אם וכלה העמים אלהים רבים
אמר אדני יהודה צור אלהי אמרת אני על
ישו: בלב ופנים נחלתי פניך מלל ישו
בדשמים משמל בם לך את כל לוחותי:
מלבן לקחו לעשות תרן עליך: אלה
מלבן עשו משומך קרשך עשו שן ב
אשרים מאי פתים: שש פרקמה ממש
יהוה משמש ליהוה לך לנס חבלה ואה
מאי אלושה יהוה מכסוף: ישב צדון וא
יהו שטים לך חכמוך צד יהו קו ה
חלוקי: וקל נבל וקסמה יהו קו מת
בדקו מל אילת דהם ומלוחם יהו קו ל
משבן: פלם ועד וטוט יהו בולקו מ
מלחמתו מנן וטבע חלו קו הפה ב
הדוך: בני אחר וחילוף על דמולו קו ס
לפנים במלחמתו יהו שלמים חלו ס
דומותו סבת הפה מללו יסוף: יתע
סודותו מרב מלדון בנסק בול בול ועל
טרם עטותו: ונן חובל ומשך חפה רח
בנפש אדם וכל חלשת טרם משבן: מ
חזקמה סוסים ושרשים ושרים טרם עוטנ
בני דון וכלוף אים רבים סודו ידוף קו
שן והובלים ושרים אשרו: אים סודו
מרב משבן פנסו ארמון וקמה א
ואמור וברכי טרם בעטותו: יהודה וא
ישאל הפה וכלוף בחפו מפת ופני ה
לשמן וצו טרם משבן: דמשק סודותו:
משבן מרב מלדון בין חלבן וצמ צו
ודן חן מאלל בעטותו טרם חול עט
קרה וקלה פמשבו יהו: דון וכלוף בנ
חשט לכמה: ערב וכל משיא קרה דא
סודו ידוף פמים ואלם ועשורים עם סודו

אמר אדני יהודה הנני עליך צד והעליתי
4 עליך גנים רבים בהעלות הים לגלה: ושתחו
יהמח צד והדסו מעוליה וסודו עשה
5 מופת ונתחייב אותה לצדוה סלע: משמח
דמסם יהודה פרוץ הים כי אני דפתי סאם
6 אדני יהודה יהודה לכן לפנים: ובמרה אשר
בשלה פורב תהרגנה וידעו כי אני יהוה:
7 כי כה אמר אדני יהודה הנני מביא אלי צד
נחבדאפד מלך פל ממשון מלך מלמים
8 פסום וטרבב ובשרשים וקול ועסרוב: בחרוף
בשלה פורב יהוה וטון עליך דקל ושסוף
9 עליך סללה והקום עליך צנה: ומרו כבול
יחן בחכמוך ולגולדוף יהו פורבדו:
10 משמח סוסו יסוף ארמם מקל פלש
תפלל חלב תעלטה דומותו פמא בשעוף
11 פמבוא עד מבקשה: פפרסח סוסו דמס
את מל דמבדוף עפוף פורב יהוה ומבדו
12 עוף ארץ יהוה: ושלל חילוף וכוו וכלוף
הדסו דומותו ופני חכמוך יהוה ואינת
13 ועצוף ושסוף פרוץ מום שטמו: והשפח רמון
14 שריו וקול פשוף לא ישמע עד: וטרותו
לצדוה סלע משמח דמסם יהודה לא תפנה
עד כי אני יהודה דפתי סאם אדני יהודה:
15 כה אמר אדני יהודה לצור הלא מוקל משלך
פאק חלל בדרג יהו בחכף יעשה האים:
16 ויהו מלל פמאום פל משיא הים והסוד
את מעליותם ואת פגרי קמסם ישלטו
תחזת: ולפשו על דפתי ישם וחרו לרפים
17 ושכמו עליך: ונשא עליך קטה ואמר לך
יהו אבות שלטן פמסם יהו והעלה אשר
יהוה חוקה בים היא וישלטה אשר טרם
18 תחתם לכל וישמה: עשה חרזו האל יום
משלך ונכרה האים אשר פים ממשך:
19 כי כה אמר אדני יהודה פרה אדני עד
נחזים פשים אשר לרשטבו פדעלה עליך
20 אדושים וכפוף הפים דפים: והודותו
אדוהו כו אל עם עלים והשפח פארץ
תתחיה פורבת משלם אדוהו כו למען

יחזקאל כו שפא

כזל ואל אדמת ישראל כי נשפחה אל בריח
 4 יהודה כי הלכו בצולתה: לכן הגני טרף לבני
 קדם למדושה וישבו טיחיהם בן וטרסו בך
 משפנתם המה אכלו פרוך והמה ישאו
 חלקו: ונתתי את רובה למה נמלים ואת
 5 בני עמון למרצב צאן וידעםם פראי יהודה:
 6 כי זה אמר אדני יהודה יען מתחזק יד
 וקצק פרגל והשמוח בכל שאמרו בנפש אל
 אדמת ישראל: לכן הגני לטרו את ידו עליו 7
 ונתחזק לבנ לעום והתחזקו מן העפום
 והתחזקו מן האצות אשמושו וידעת
 8 פראי יהודה: זה אמר אדני יהודה יען
 אמר מאב ושעור רפה פכל צואים בית יהודה:
 9 לכן הגני טוח את סוף מאב מהשים
 משרי מקצרה צב ידו בית השימות בעל
 10 מעין וקרחו: לבני קדם על בני עמון
 ונתחיה למדושה למען לא חוכר בני עמון
 11 בנאים: ובמאב אעשה שפטים וידעו פו
 12 אני יהודה: זה אמר אדני יהודה יען
 עשות אדום בנקם נקם לבית יהודה ואשמו
 13 אשום וקמו בהם: לכן זה אמר אדני יהודה
 ונטרו ידו על אדום והכרתי מפנה אדם
 והמה ונתחיה חרפה מהצון וידעו ברוב
 14 ישלו: ונתתי את נקמתי באדם ברז עפי
 ישראל ועשו באדום פאר וכתמתי וידעו את
 15 נקמתי סא אדני יהודה: זה אמר אדני
 יהודה יען עשות פלשוים בנקמה וקמתי נקם
 16 פשט פשט למשוחי אבת עולם: לכן זה
 אמר אדני יהודה הגני נטה ידו על פלשוים
 והכרתי את פתחים והתחזקו את שארית
 17 רוחי הם: ועשיתי גם נקמת גולות בתוכחות
 תמה וידעו פראי יהודה פתחי את
 נקמתי גם:

CAP. XXVI. כו

1 יהודי פעלתי עשיתי שטה פאתו לחוש היה
 2 דם יהודה אלי לאמו: בן אדום יען אשר
 אמרה צו על ירושלם האח נשפחה ונתחזק
 3 העפום נספה אלי אמלאת יהודי בה: לכן זה

כזל ונתכה ברכה טמאה חתם חלאתה:
 12 האנים האת ולא חצא מפנה רפת האתה
 13 באש חלאתה: בטמאך ומה יען טהורתי
 ולא טהרתי כפאך לא חטור עד עד
 14 יהודי את חמתי בך: אני יהודה דפתי באה
 ועשיתי לא אסיע ולא אדום ולא אדם
 15 פד בך ובעלותיך שפסוד סא אדני יהודה:
 16 יהודי דפ יהודה אלי לאמו: בן אדום הגני
 לקח מן את מחמד עיניו במפנה ולא
 17 חסד ולא תבה ולא תבא דמעתה: האנקו
 דם מרים אבל לא חששה פאך תבוש עליו
 18 ועליו תשים פרגלך ולא חששה על שום
 ולחם אנשים לא תאכל: ואדפ אל העם
 19 בבך ותמת אשתי בשב ועש בנך אש
 צרתי: ואמרו אלי העם האתחיד לט מה
 20 אלה לט פי אתה עשה: ואמר אליהם דבר
 21 יהודה יהוה אלי לאמו: אמר לבית ישראל
 22 זה אמר אדני יהודה הגני מחלל את מקדשי
 נאן עמם מתמד עיניכם ומחלל נפשכם
 23 וימכם ויחזיקם אמו עובתם ברוב ישלו:
 24 ועשיתם פאשר עשיתי על שום לא חטאו
 ולחם אנשים לא תאכלו: וסארכם על
 25 ראשיכם ונעליכם בתלים לא חסדו ולא
 תבנו נמקום בעיניכם ותחזיקם אל אל
 26 אדני: יהודה יחזקאל לבס למופת בכל אשר
 עשה ויעשו בטאה וידעםם פי אני אדני
 27 יהודה: ואתה בן אדם הלא ביום קחתי
 מכם את משם משוש חסדום את מחמד
 עיניכם ואת משא נשום בידם ובתחום:
 28 ביום יהוא יבא דפליט אלקי להשמעה
 29 אנים: ביום יהוא יפרח פוק את דפליט
 יהודי ולא תאלם עד והית לם למטה
 וידעו פראי יהודה:

CAP. XXV. כה

1 יהודי דפ יהודה אלי לאמו: בן אדום שים
 2 פוק אל בני עמון והצב עליהם: ואמרו
 לבני עמון ששמו דם יהודה זה אמר
 3 אדני יהודה יען אמרו האח אל מקדשי כר

שמים פקדו ושוע וקע על בני אשר איתם
 ביהויה יהוה פתח ונגמם עלם שלשים
 24 יהודאים רבבי סוסים עלם: ויאמר עליך והען
 רכב ונלל וקרא עלם צפה וכן וקבע שמו
 עליך סביב ונתתי לפניך משפט ושפטך
 25 במשפטיהם: ונתתי קסאלי בך ועשו איתך
 בחמה אפך ואמרך יסוד ואחריתך פתח
 הפול והמה בנקד ובתרוך יתרו ואחריתך
 26 תאכל פאש: והשפטך את פגדך ולקחו
 27 כל תפארתך: והשפטי ומתוך מופך ואחד
 ונתוך מברץ מצרים ולאחשאי עליך אלהים
 28 ומצרים לא תזכיר עיד: כי כה אמר
 אדני יהוה יהי נזקך ביד אשר שלחה בך
 29 אשר תקעה נשקך מים: ועשו איתך בשמה
 וקחו פליענך וספוך שם וערה ונגלה
 30 שרת וטלך ופצרו ותסיתך: עשה אלה
 לך בחרתך אחר נאם על אשר נטמאת
 31 בגלותיכם: ברוך אחרת הלבת ונתתי ססא
 32 בך: כי אמר אדני יהוה פום אחרתך
 חשתי העמקה וחרבה תרעה לזקק ולע
 33 מרה להכל: שפון נתן תפלא פום שמה
 4 ושמה פום אחרתך שמרון: ושחית ארצה
 ומצות ואד תשנה הערמי ושדך תסיתך
 25 כי אני דפתי סאם אדני יהוה: לך
 פה אמר אדני יהוה יען שכחת אורי ותשליכי
 אורי אחרת בנגד ונבדאת שא ומתוך ואחד
 36 תזכירך: ואמר יהוה אלי בראים
 החשפוט את ארצה ואת ארציה הדין לך
 37 את העעבתך: כי נאשו הם בחרתך ואד
 גליתך נאשו וגם אד בחרתך אשר יהוה לי
 38 העבדו להם לאכלה: עד זאת עשו לי
 סמאי את מקדשי פום יהוה ואת שפתוי
 39 חללו: ונשחטם את בניהם לגליתים ויאמר
 אל מקדשי פום יהוה לחללו והפדכה עשו
 40 שדך ברוך: ואף כי תשחיתם לאנשים בנים
 מברוק אשר מלאו שלח אלהים והפדכה
 לאשר רוצח פתח עינך ועינת עדי
 41 והשבת על מטה כסודה ושחך שדך לפנה

קבוצתי ושמו שמה עליה: וקול המון!
 ביה ואל אנשים מות אדם מואם סום
 ממונה וחת צמחים אל יהוה ופט
 חסארת על האשתי: ואמר למלה סאם
 שח חנה תוסחה ודאו וסא אליה פו
 אל אשתי ומה בן פא אל אהלה ואל אהלי
 אשתי והמה: ואנשים צמחים הפה ישע
 אחרים משפט סארת ומשפט שפחת!
 פי סארת הפה הם פתח: פי פה א
 אדני יהוה העלה עליהם קול ונתן או
 לזעה ולבו: והגמו עליך אכן קול ונ
 אחרת בחרתם פנים ונתתם יה
 ובחרת פאש ישרו: והשפטי ומה מרדא
 וספוך פל דגשים ולא תעשיה פומכמ
 ופום ומחנה עליך וסא גליתך תשא
 ודעם כי אני אדני יהוה:

CAP. XXIV. כד

יהוה ובי יהוה אלי בשמה החשפית פת
 העשיתי בעשור לחוש לאמר: בראים ביה
 לך את שם האם את עצם האם היה ס
 מלך בבל אל יהושלם בעצם האם היה
 ומשל אל בית דבר מלש ואמרת אלה
 פה אמר אדני יהוה שח הפו שח ות
 זקן פו מים: אסף תחיה אליה פל
 טוב ירו וסוף מברו עצמים מלא: מם
 הצאן ללח וגם את העצמים תחיה ה
 תחיה פד בשלש עצמה פחמה: *
 פדה אמר: אדני יהוה אי עד ודמם ל
 אשר חלאתו בה וחלאתה לא צאה מפ
 לתחיה לתחיה וצאתה לא נשל עליה פו
 פי דמה פחמה היה על צדחה סלע שח
 לא שפחתה על הארץ לנסח עלי עפ
 להעלות חמה ליקם לם נתתי ארדמה ע
 צדחה סלע לבלוי הבסח: לך
 אמר אדני יהוה אי עד ודמם פדאי אני
 המחיה: והפה העצם הולק האש ה
 הפוך ודקה הפלחה והעמות ה
 העמיה על פחלה רקה למען תאם ה

חזקאל כג שעת

1 לשום בטה אס ארתה דה: וחונונה בנפשים
 2 בנעוריהן וכו שפחה מעכו שדחין ושם עשו
 3 דה בתוקף: היעמד לבן אסיתוקמה תוך
 4 לאים אסר אני עשה ארץ אני דדה דפרמי
 5 ועמיה: ותפצחו ארץ פנים תחית
 6 פאצחו ותחמו סמארו מפי: וזחלת
 7 פי לעמי טום ויעת פראני דדה:
 8 ויה דריתיה אלי לאמי: בראים הדלי
 9 בדי ישראל לסוג פלם לחשת וכול וכול
 10 ושורה בתוך פו סנים פסך דה:
 11 לכן פה אמר ארץ יהיה יקן דהח פלכם
 12 לסנים לכן דמי קבץ ארבים ארץ ירושלים:
 13 קבצת פסך וקשח וכול ושפרת וכול אל
 14 תוך פו לשחע עלי אש להחוך פן אקבץ
 15 אש ובהמי הדחמי והסמי אתכם: וכסמי
 16 ארבים ונפחתי עליכם פאש עברי וכסמם
 17 בתוכה: דחחך פסך בתוך פו פן תחם
 18 תוכה ודעם פראני דדה שסמי חמי
 19 עליכם: ויה דריתיה אלי לאמי:
 20 בראים אמר ליה את ארץ לא סמרה היא
 21 לא נשלה פום ועם: קשך נביאה בתולה
 22 סמי שוא סוף סוף נפש אלה חסן וקר
 23 קשך אסמיה דה פו תוכה: פדגה חסו
 24 תורח ותלול קשוי פוך קשך לחל לא הבילו
 25 וכן תסמא לשהוד לא דדועו ומשפוחתי
 26 העלמו עינם ואתל בתוכם: שרה בקרפה
 27 פאבים סופי סוף לשפוך דם לאפו נשורה
 28 למן בצע בצע: ובריה סוף להם תפל
 29 חים שוא וקסמם להם פוב אמרים פה אמר
 30 ארץ דדה ודה לא דפ: עם הארץ עשך
 31 עשך וכול גול ועי ואבון דה ואת דגר
 32 עשך בלא משפט: ואבקש מים אש גדר
 33 גדר ועמד פרוץ לפני בעד הארץ לבלתי
 34 שרחה ולא מפארי: האשפוך עלידם ועמי
 35 פאש עמדי פליחם דחם פראשם תחוי סם
 36 ארץ דדה:

1 לשום בטה אס ארתה דה: וחונונה בנפשים
 2 בנעוריהן וכו שפחה מעכו שדחין ושם עשו
 3 דה בתוקף: היעמד לבן אסיתוקמה תוך
 4 לאים אסר אני עשה ארץ אני דדה דפרמי
 5 ועמיה: ותפצחו ארץ פנים תחית
 6 פאצחו ותחמו סמארו מפי: וזחלת
 7 פי לעמי טום ויעת פראני דדה:
 8 ויה דריתיה אלי לאמי: בראים הדלי
 9 בדי ישראל לסוג פלם לחשת וכול וכול
 10 ושורה בתוך פו סנים פסך דה:
 11 לכן פה אמר ארץ יהיה יקן דהח פלכם
 12 לסנים לכן דמי קבץ ארבים ארץ ירושלים:
 13 קבצת פסך וקשח וכול ושפרת וכול אל
 14 תוך פו לשחע עלי אש להחוך פן אקבץ
 15 אש ובהמי הדחמי והסמי אתכם: וכסמי
 16 ארבים ונפחתי עליכם פאש עברי וכסמם
 17 בתוכה: דחחך פסך בתוך פו פן תחם
 18 תוכה ודעם פראני דדה שסמי חמי
 19 עליכם: ויה דריתיה אלי לאמי:
 20 בראים אמר ליה את ארץ לא סמרה היא
 21 לא נשלה פום ועם: קשך נביאה בתולה
 22 סמי שוא סוף סוף נפש אלה חסן וקר
 23 קשך אסמיה דה פו תוכה: פדגה חסו
 24 תורח ותלול קשוי פוך קשך לחל לא הבילו
 25 וכן תסמא לשהוד לא דדועו ומשפוחתי
 26 העלמו עינם ואתל בתוכם: שרה בקרפה
 27 פאבים סופי סוף לשפוך דם לאפו נשורה
 28 למן בצע בצע: ובריה סוף להם תפל
 29 חים שוא וקסמם להם פוב אמרים פה אמר
 30 ארץ דדה ודה לא דפ: עם הארץ עשך
 31 עשך וכול גול ועי ואבון דה ואת דגר
 32 עשך בלא משפט: ואבקש מים אש גדר
 33 גדר ועמד פרוץ לפני בעד הארץ לבלתי
 34 שרחה ולא מפארי: האשפוך עלידם ועמי
 35 פאש עמדי פליחם דחם פראשם תחוי סם
 36 ארץ דדה:

12 וְהָיָה לְעֵינֵיהֶם: הַזֶּה כִּי יִאמְרוּ אֵלֶיךָ עַל-
 כֹּה אָמַר סֹכֵחַ וְאִמְרוּ אֵל-שְׂמוּעָה כִּי בָאָה
 יָמָם מִלְּבַב דָּמָו וְדָמָו כְּלֵי־יָמִים וְכִי־הָיָה מִלְּדָתָהּ
 וְכִי־פָרְסָה וְלִכְסָה מִיָּם דָּבָה כִּי־הָיָה וְכִי־הָיָה
 13 כֹּסֶם אֲדַע יְהוָה: וְהָיָה דְבַר־יְהוָה אֵלַי
 14 לֵאמֹר: בְּרָאִים הִנְבֵּא וְאִמְרוּ כֹה אָמַר יְהוָה
 15 אֵלַי רֹבֵב רֹבֵב וְהַיְחִידָה וְנִסְמְרוּהָ: לְמַעַן
 סַבְּחָה טִבְחָה הַיְחִידָה לְמַעַן יִהְיֶה לָהּ פֶּה כְּמִשְׁחָה
 16 אִי נִשְׁשֵׁט שִׁבְטֵי בְּנֵי מַלְכֹת מִלְּעַץ: וְהָיָה
 אִי־הָיָה לְמִרְסָה לְחַשְׁבֵּי בִפְהָה הָיָה הַיְחִידָה רֹבֵב
 17 וְהָיָה מְשֻׁפָּה לַחַת אֹחֻזָה בְּתֵי־הַדָּוָן: וְעַתָּה
 הַיְחִידָה בְּרָאִים כִּי־הָיָה הַיְחִידָה בְּעַלְמֵי הָאָרֶץ
 18 בְּכָל־נִשְׁאָר יִשְׂרָאֵל מִנְּעָרֵי אֶל־רֹבֵב הָיָה אֶת־
 עַלְמֵי לְבָן סֶסֶק אֶל־רֹבֵב: כִּי טָוֵן וְהָיָה
 אֶת־בְּנֵי־שִׁבְטֵי מַלְכֹת לֹא יִהְיֶה כֹּסֶם אֲדַע
 19 הַזֶּה: וְאִתָּה בְּרָאִים הִנְבֵּא וְהָיָה בְּךָ
 אֶל־בְּךָ וְהַפְּעֵל רֹבֵב אֶל־שְׂמוּעָה רֹבֵב חֲלָלִים
 20 וְהָיָה רֹבֵב חֲלָלֵי הַדָּוָן הַחֹדֶת לָחֵם: לְמַעַן
 לְמַעַן לֵב הַדָּוָן הַמַּשְׁלֵלִים עַל כָּל־שְׂעִירֵיהֶם
 סָרְחֵי אֶת־רֹבֵב אִחַ עֲשִׂיָה לְמַקֵּם מִשְׁפָּה
 21 לְטַבְּחָה: הַיְחִידָה הַיְמִנִי הַיְמִנִי הַשְׂמָלִי
 22 אִתָּה פֶּה מַעֲדוֹת: וְנִסְאֵל אִתָּה כִּי־אֵל
 כִּי־הַיְחִידָה חֲסֵרֵי אִי הַזֶּה דְבַר־יְהוָה:
 23 וְהָיָה דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: וְאִתָּה בְּרָאִים
 24 שִׁים לָךְ: שְׂעִים וְיָמִים לְבִיא רֹבֵב מִלֶּךְ־בְּלָל
 כִּי־אֶרֶץ אֲדַע חֲסֵרֵי שְׂעִים וְיָמִים כִּי־בָא מִלְּאֵשׁ
 25 הַיָּד עַד בְּרֹא: הַיָּד חֲסֵים לְבִיא רֹבֵב אִתָּה
 רִבְתָּ בְּנִי־שָׁעוֹן וְאִתְּחִידָה בְּחֻשְׁלָם צִנְהָה:
 26 כִּי־עָמַד מִלֶּךְ־בְּלָל אֶל־אִים הַיָּד מִלְּאֵשׁ שְׂעִי
 הַיְחִידָה לְקֶסֶם־קֶסֶם קִלְקַל בְּחֻשְׁלָם שְׂאֵל
 27 בְּחֻשְׁלָם רָאָה בְּבִדָה: בְּיָמֵי־יְהוָה וְהַקֶּסֶם
 יִהְיֶה לְשֹׂם פְּרִים לְשֹׂחַח כֹּה מִצָּחַ לְדָרִים
 קָל בְּחֻרְעָה לְשֹׂם פְּרִים עַל־שְׂעִים לְשֹׁפֵן
 28 סִלְלָה לְבַחַת יָקוּ: הַזֶּה לָחֵם פְּקִים־שְׂאֵל
 בְּעֵינֵיהֶם שִׁבְעֵי שִׁבְעוֹת לָחֵם וְהָאֶרֶץ מִפְּנֵי עַן
 29 לְחֻשְׁלָם: לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה יְהוָה יְעַן
 הַיְחִידָה שְׂעִים בְּחֻלָּת פִּשְׁעֵיהֶם לְחֻדָּה
 חֲסֵרֵיהֶם כֹּל עַל־חֻרְבָה יְעַן הַיְחִידָה בְּכָה

וְחֻשְׁלָם: וְאִתָּה חֲלָלֵי רִשְׁעֵי מִשְׂאֵי יָם
 אֲשֶׁר־בָּה וְלֹא בָּעַת עַן קָוָה: כֹּה־
 אֲדַע יְהוָה הַזֶּה וְהַזֶּה וְהַפְּעֵל חֲסֵים הַיְחִידָה
 לֹא־וָחַת הַשְׂמָלִי וְהַזֶּה וְהַזֶּה הַשְׂמָלִי:
 עַתָּה עַתָּה אֲשֶׁר־מִנְּחָה נִסְאֵל לֹא יִהְיֶה עַד
 אֲשֶׁר־לִי הַשְׂמָלִי וְהַזֶּה: וְאִתָּה
 אִתָּם הִנְבֵּא וְאִמְרוּ כֹה אָמַר יְהוָה יְהוָה:
 בְּנֵי עַמּוֹן וְאֵל־יְהוּסָם וְאִתָּה רֹבֵב
 פְּחֻדָה לְבַחַת מִרְסָה לְכָל־לְמַעַן
 פְּחֻדוֹת לָךְ שְׂאֵל מִקֶּסֶם לָךְ מִבֵּן לַחַת אִי
 אֶל־צִנְהָה חֲלָלֵי רִשְׁעֵים אֲשֶׁר־בָּה וְיָמִים בְּ
 עַן קָוָה: הַזֶּה אֶל־יְהוָה בְּמִקֶּם אֲשֶׁר־בָּה
 כִּי־אֶרֶץ מְכֻרָה וְאֲשֶׁר־אֶרֶץ: וְאִתָּה עַל
 זַעַמֵי בָאֵשׁ עֲבָדוּ אִתָּה עֲלִיךָ וְחֻשְׁלָם
 אֲשֶׁים בְּעֵינֵים הַזֶּה מִשְׁחָה: לֹא־שָׂחַ
 לְאִתָּה בְּמִקֵּם הַזֶּה בְּחֻדָה הַיָּד לֹא חָה
 כִּי אִי הַזֶּה דְבַר־יְהוָה:

CAP. XXII. כב

וְהָיָה דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: וְאִתָּה בְּרָאִים
 דְּחֻשְׁלָם וְחֻשְׁלָם אֲדַע חֲסֵים וְחֻשְׁלָם
 אִתָּה כִּי־יְחֻשְׁלָה: וְאִתָּה כֹּה אָמַר אִי
 יְהוָה עַד שִׁשְׁכַת יָם פְּחֻדָה לְבִיא שֵׁ
 וְעֲשִׂיָה לְכָל־אִים עֲלֵיהֶם לְמַעֲבָה: בְּמִקֵּם אִי
 שִׁשְׁכַת אֲשֶׁמֹת וּבְגִלְדוֹת אֲשֶׁר־עֲשִׂיָה טָמֵא
 וְחֻשְׁלָם יִמְךָ וְחֻשְׁלָם עַל־שְׂטָרְחָה עַל־עַן כִּי־
 חֻשְׁלָם לְבִיא וְקִלְקַל לְכָל־אֲרָצוֹת: וְחֻשְׁלָם
 וְחֻשְׁלָם מִפְּנֵי וְחֻשְׁלָם בְּךָ טַמְאָה הָיָה
 רִבְתָּ הַפְּחֻדָה: הַזֶּה מִשְׂאֵל יִשְׂרָאֵל אִי
 לְחֻשְׁלָם הָיָה בְּךָ לְמַעַן שִׁשְׁכָה יָם: אִי־
 חֻשְׁלָם בְּךָ לְכָל עֲשִׂיָה בְּעִשְׂקָה בְּחֻדָה חֵה
 וְאִתָּה חֲסֵים בְּךָ: קָוָה בְּחֻדָה וְאִתְּשֵׁפֶה
 חֻלָּת: אֲשֶׁר וְכָל־הָיָה בְּךָ לְמַעַן שִׁשְׁכָה
 וְאִל־חֻשְׁלָם אֲכָלָה בְּךָ זַעַמֵי עֲשִׂיָה כִּי־
 שְׂחֻדָה אִי בְּחֻדָה בְּךָ טַמְאָה הַזֶּה עֲבָד־
 וְאִשׁ: אִתָּה אֲשֶׁר וְעַתָּה עֲשִׂיָה חֻשְׁלָם וְאִי
 אֲדַע חֻשְׁלָם טַמְאָה בְּחֻדָה וְאִשׁ אֲדַע חֻשְׁלָם
 אִי עֲבָד־בְּךָ: שְׂחֻדָה לְחֻדָה בְּךָ לְמַעַן שִׁשְׁכָה
 יָם לְשֹׁפֵן וְחֻשְׁלָם לְחֻדָה וְחֻשְׁלָם עַל־כֵּן

הזקאל כא שצו

לכ עבדו ואחז אסאתכם שמעים אלי ואחז
 שם קדשי לא תחלו עוד במעלותיכם
 ובגלגליכם: כי כד קדשי פד ומרום ישראל
 40 סא אדני יהודה שם יעבדני כל בית ישראל
 פלה פארץ שם ארצם ושם אדוש אד
 ותחזקתם ואחז דאשית משאדיתכם בכל
 קדשיכם: פתח נחוז ארצה אתכם
 41 פרוציא אתכם מן העמים וקבצתי אתכם
 מן הארצות אשר נפצתם עם וקבשתי בכם
 לשני העמים: ודעתם פראני יהודה פריא
 42 אתכם אל אדמת ישראל אל הדאף אשר
 משאיתו אחזיו לחח איהו לאסתחם:
 וזכחתם שם אד הדימכם ואחז פל עלותיכם
 43 אשר נפצתם עם וקלטתם בפלים בכל
 רעותיכם אשר עלתם: ודעתם פראני יהודה
 44 בפעותי אתכם למען שמי לא כדמיכם דעיס
 וכעלעותיכם השחחתי פתח ישראל סא
 אדני יהודה:

CAP. XXI. כא

ויהו דמי יהודה אלי לאמי: בן אדם שים
 1 פקדו דרין חומת דרין אל יהוה והבא אל
 יש השדה נבו: ואמרת ליש הגבג שמע
 3 דברי יהודה פד דאמי אדני יהודה דגני מצוד
 פד: אש ואכלה בק כל עש לחז ומל עש יש
 לארחבה לדרח שלחת ונאום מה פל
 4 פנים מונב צפונה: וראו פל פשו פראני
 5 יהודה בעתיה לא חכפה: ואמי איהו אדני
 יהודה דמה אמרים לי הלא מאשל משלים
 6 דוא: ויהו דמי יהודה אלי לאמי: בן
 7 אדם שים פקדו אל יהושלם והפא אל
 8 ממשלים והבא אל אדמת ישראל: ואמרת
 לאדמת ישראל פדה אמר יהודה דגני אדני
 והצאתי חרפי מעטרה ודברתי ספק צדיק
 9 ולשע: יען אשר דברתי ספק צדיק ולשע
 לכן תפא חרפי מעטרה אל כל פשו מונב
 10 צפון: וידע פל פשו פראני יהודה והצאתי
 11 חרפי מעטרה לא חשבו עד: ואמרת
 בן אדם דאמי משנתן מרגלים ובמחור

אחזיהו להם פפדו דרפץ ארם פנים גלוח
 24 איהם פארצו: יען משפט לא עשוי דחזתי
 סאמי וחדש פתחי חלמי ואחזי בגלגל אסחם
 25 ויה עיניהם: ונבא אל נחזי להם דקיס לא
 26 סמים ומשטים לא יהו דתם: ואמרת
 איהם במעלותם פד עמד פל פשו חם למען
 אשלים למען אשר ידע אשר אני יהודה:
 27 לכן דפ אל פתח ישראל בן אדם ואמרת
 איהם פדה אמר אדני יהודה עד ואת נדשו
 28 אחזי אסתחם במעלם פד מעל: ואמאם אל
 הדאף אשר משאיתו אחזיהו לחח איהו להם
 ויהא כל גבעה ומה וכל עש עמת ונחזתי
 שם אד ונחזיהם וחס שם פעם קרפם וישמי
 שם יח נחזיהם וישמי שם אדנס פיהם:
 29 ואמר אלהים מה דבמה אשר אדם דבאם
 שם וישא שמה במה עד דום הרה:
 30 לכן אמר אל פתח ישראל פדה אמר אדני
 יהודה דבדוד אסתחם אדם נטמאם ואחזי
 31 שקצידים אדם ימים: ובקראת מפתחכם
 פדעל פנים פאש אדם נטמאם לכל
 בגלגלם עד דאם ואמי אדוש לכם פתח
 ישראל חראני סא אדני יהודה אסאדוש
 32 לכם: והעלה על דעתכם דה לא תהיה אשר
 אדם אמרים יהודה כמים כמשפחות הארצות
 33 לשרת עש ואמן: חראני סא אדני יהודה
 אס לא פד חוקה וכוזע מטיה ובחמה
 34 שטיה אסוף עליכם: והצאתי אתכם מן
 העמים וקבצתי אתכם מן הארצות אשר
 נטמאתם עם פד חוקה וכוזע מטיה ובחמה
 35 שטיה: והבאתי אתכם אל מדרג העמים
 36 ולשטחי אתכם שם פנים אל פנים: פראני
 משפתי אדאנתיכם במדבר ארץ מערים
 37 בן אשטט אתכם סא אדני יהודה: והעבתי
 אתכם החור השכט והבאתי אתכם במסות
 38 הפיות: וכחזי מכם דמחזים והפושעים פד
 סארץ מערדים אציא איהם ואל אדמת
 39 ישראל לא יבא ודעתם פראני יהודה: ואמ
 פתח ישראל פד דאמי: אדני יהודה אש בגלגל

לכם ובה חלב חלב צבוי הוא לכל הדעות
 ואמר אלהים איש שקצץ עינו והש
 ונבולו מצרים אל תפמא אני יהיה אלו
 ומדרי ולא אבי לשמע אלי איש אדש
 עיניהם לא השליכו ואחז גלגלי מצרים
 עובי ואמר לששף חמתי עליהם לבלות
 פהם בחוף ארץ מצרים: ואעש למען
 לבלתי החל לעיני היום אשר ידמה בתי
 אשר נדעתי אלהים לעיניהם לדצאים מ
 מצרים: ואצאיהם מארץ מצרים וא
 אל הדמבר: והחן להם את הדשתי ו
 משפטי ודעתי אותם אשר יעשה א
 האדם חי פהם: וגם את שבתותי נ
 להם יהיות לאח בני ומיניהם לעת כי
 יהיה מקדשם: ומדרי בתי ישראל ב
 בוקרוי אלהי: ואת משפטי מאסו
 יעשה אדם האדם חי פהם ואת ש
 חללו מאד ואמר לששף חמתי עליהם ב
 לבלותם: ואעשה למען שמי לבלתי החל
 היום אשר דצאיהם לעיניהם: וגם
 שאחי חי להם במדבר לבלתי הביא א
 אל הדיוץ אשר נחתי ובה חלב חלב
 הוא לכל הדעות: וכן במשפטי מאסו ו
 חקרוי אלהים הם ואת שבתותי חללו
 אחי גלגליהם לפי הדין: והחם עיני עלי
 משחחם ולא עשיתי אותם מלה במד
 ואמר אל פניהם במדבר בחוף אבותיהם
 חללי ואת משפטיהם אל תשמו ובלגלי
 אל תפמא: אני יהיה אלהים בחוף
 לכו ואת משפטי שמו ועשו אדם: וא
 שבתותי קדשו יהי לאח בני ומיניהם לע
 כי אני יהיה אלהים: ומדרי הבנים בחוף
 לא ידלו ואת משפטי לא תשמו לעש
 אדם אשר יעשה אדם האדם חי פ
 את שבתותי חללו ואמר לששף חמתי עלי
 לבלות אפי עם במדבר: והשליחי את
 ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני ד
 אשר דצאחי אדם לעיניהם: גם אני מש

1 והיה שם קנה אלמשיא ישראל: ואמר
 2 מה אהיו לכה בין אריות ובצה בחוף פסחים
 3 רפה נחיה: ותעל אחד מגדה פסוד היה
 4 ולמד לטורף טורף אדם אכל: ותשמע אלו
 5 גוים בשחחם נפש ויבארו ברחים אל
 6 ארץ מצרים: והיא כי שחלה אבדה תחקה
 7 ותקח אחד כפרה פסוד שמוחה: ותחזק
 8 בחוף אריות פסוד היה ולמד לטורף טורף אדם
 9 אכל: ודע אלמשיא ועיניהם הדיב ותשמ
 10 ארץ ומלאה מקול שאנחו: ויחטו עליו גוים
 11 סביב ממונית ומרשו עליו ושחם בשחחם
 12 נפש: ותחנה בספר פחלים ויבארו אל
 13 מלך בבל ויבארו בפצחות למען לאישמע
 14 קול עז אלהי ישראל: אהיו כנפן
 15 בדמו על מים שחלה פויה וענפה היתה
 16 ממים רבים: ודעיה מפתח על אלשמי
 17 משלים ותגפה קמתי על פן ענתים ויה
 18 נבדו פני דליתיו: ותחש פחמה לארץ
 19 השלכה וחי האדם והיבש פויה תחזק
 20 ויבשו מפה ענה איש אכלתו: וענה שחלה
 21 במדבר פרוץ ציה וצמא: ותצא איש מפתח
 22 ביה פויה אכלה ולא יהיה בה מפה על
 23 שבת למשל קנה הוא ותחי לקנה:

1 ויהי בשנה השמינית בחמשי בעשור לחוש
 2 פא אנשים מקני ישראל לחש ארדהיה
 3 וישבו לפני: והי דסידה אלי לאמו:
 4 בך אדם דפי אדוקני ישראל ואמרת אלה
 5 פה אמר אתי יהיה האדש אתי אדם
 6 פהם ויהי אם אהיש לם כחם אתי
 7 יהיה: ותשפט אדם ותשפט בך אדם
 8 אדחועבת אדםם הודיעם: ואמרת אלה
 9 פה אמר אתי יהיה פהם ברחי בישראל
 10 ואשא חי לרע בתי ילך ויחדע להם פרוץ
 11 מצרים ואשא חי להם לאמו אני יהיה
 12 אלהים: פהם יהיה משאחי חי להם
 13 לדצאים מארץ מצרים אל ארץ אשר תרוי

שעה יחוקקל יח

16 יהיה לא אכל ועמיו לא משא אל צלול בית ישראל ואת אשתו ושד לא ספוא ואיש לא וזה תכל לא תכל גולה לא נול לחמו לעב טון ועום פשה בנד: מעט השיב חז נשף 17 ורביה לא לקח משפט עשה בחקותי ה'ף הוא לא ימח ב'ען אמו חיה יחיה: אבי פי עשק עשק צול צול אח ואמו לא ימחב עשה פתח עמו חרבתו בשט: ואמרום מע 18 לא ימחב ה'ן בען ר'אב וה'ן משפט הצדקה עשה אח על חקותי שמו ועשה אום חיה יחיה: הפש החטאת הוא חטאת ה'ן לא ימח: בען ר'אב ואב לא ימח בען ה'ן הצדק הצדיק עליו ויהיה חשבת מרשע עליו

19 יהיה: והדשע פי ישוב מכל חטאתו אשר עשה ושמו את על חקותי ועשה משפט הצדק חיה יחיה לא ימח: כל פשעו אשר עשה לא ימח: כל צדקו אשר עשה יחיה: החפץ ארפץ מוח רשע סא אדני יחיה 23 הלא בשובו מיתכו יחיה: ובשוב צדיק מצדקתו ועשה של כל החטאות אשר עשה והשע ימח: חז על צדקו אשר עשה לא תוכנה במעל אשר מעל וחספאתו אשר חטא עם ימח: ואמרום לא יחבן ר'ף אדני שמש לא בית ישראל והח' לא יחבן הלא דוכים לא יחבנו: בשוב צדיק מצדקתו ועשה של זמת עליום בשל אשר עשה ימח: ובשוב רשע מרשעו אשר עשה ועשו משפט הצדק הוא אדנימח יחיה: ויחיה וישוב מכל פשעו אשר עשה חז 28 יחיה לא ימח: ואמר בית ישראל לא יחבן ר'ף אדני והח' לא יחבנו בית ישראל הלא דוכים לא יחבנו: לכן איש פדדני אשט אהבם בית ישראל סא אדני יחיה שום והשוב מכל פשעיהם ולא יחיה: לם למשול ען: השלים מעליהם את כל פשעיהם 31 אשר פשעיהם עם ועשו לם לב חדש וחת חדשה ולמה תמרו בית ישראל: פי לא ארפץ 32 במח דפח סא אדני יחיה והשובו חז:

21 ותשפטו אתי עם מעל אשר מעל: ואח כל מסדו כל אפס בודב יפל והשואים כל יחיה יורשו ידעום פי אני יחיה צדק: פה אמר אדני יחיה וקחתי אני מצדקת ר'אח וזמנה וסחתי מאלו וקחתי ר'ף אהבתי 22 וארפתי אני על חרבתה וחל: פד מוח ישראל אשטל ומשא עמי ועשה ס'ר יחיה לאר אדני ושכני תחזו על צדק על פני 24 בצל הלויה השפחה: ודש על פני השדה פי אני יחיה השפחה: ע'ף גלה והפילו ע'ף אשל והשפתי ע'ף ל'ח והפחתי ע'ף נשל אני יחיה צדקתי ועשיתי:

CAP. XVIII. יח

1 ויהי דני יחיה אל לאס: מה לכם אום משלים אדנימל הוא על אמת ישראל 2 סאכ אמת אכלו נסר ושם הפנים הקדוה: 3 וי'אני סאכ אדני יחיה אמירה לם עד 4 משל המלך היה ישראל: הן כל הפשעה ל' דה פנש דאב ונסש ה'ן ל'דפה 5 הפש החטאת הוא חטאת: ואיש פי יחיה 6 צדיק ועשה משפט הצדק: אל יחיהם לא אכל ועמיו לא משא אל צלול בית ישראל ואת אשתו ושד לא ספוא ואי אשה היה לא יקב: ואיש לא יטה תכלתו רוב ישיב גולה לא תכל לחמו לעב י'ן ועום יספה 8 בנד: בנשף אריון ורביה לא יח' מעל ישיב חז משפט אמת ועשה ה'ן איש לאיש: 9 בחקותי ה'ף ומשפט שמו לעשות אמת צדיק הוא יחיה יחיה סא אדני יחיה: 10 חלדי ב'רפץ שפך דם ועשה אח מצדק 11 מצדק: והיא אדנימל איה לא עשה פי גם אל יהיהם אל ואת אשתו ושד ספוא: ע'ף ויחבן דה גולה צול תכל לא ישיב אל 13 וצללים נשא עמיו ועמיה עשה: בנשף טון ורביה לקח חז לא יחיה אח על 14 והעמיה ר'אח עשה מוח ימח דמו ב' יחיה: וה'ף חלדי ה'ן י'א אדנימל חטאת 15 אמי אשר עשה וד'ף ולא יעשה ה'ן: על

אני סאם אדני יהוה אמעשהה סדמ אחורקי
 דא ובטתיה פאשר עשית אית ובטרוקי
 40 דפדיתיה דיה ען סדמ אחורקי זאנן סבמד
 ליום ושלות השלמט דיהה לה ובטתיה וד
 50 ען ואכיון לא החוקיה: ותגפתינה ותעשתינה
 תעבה לפני ואסיד אחורקי פאשר ראדי:
 51 ולסרון פדעו הפארוקי לא תשאנה תרעו
 אדיועבדורקי כדצה ויעצלו אד אחורקי
 52 ככל אדיועבדורקי אשך עשיתו: כסרתי אשך
 כלמחוק אשך פלילת סחורוקי פדפארורקי
 אשך דהעשית כדן הפקדנה כמון תבאיה
 פיש ופשו כלמחוק פדקדוקי אחורוקי:
 53 ושכילי אדיועבדורקי אדיועבדורקי סדמ ובטתיה
 ודאד שביא סלרון ובטתיה לשבחה שבידורקי
 54 בחוכמה: למען השאך כלמחוק ונכלמת
 55 ככל אשך עשית כדמחוק אדיו: והחורוקי
 סדמ ובטתיה השלמן לקדמיון ולסרון ובטתיה
 השלמן לקדמיון ואיה ובטרוקי השביכה
 66 לקדמיון: ולא יהיה סדמ אחורוקי לשמעה
 57 כסדוק פים זאנןקי: כסדום תולה תרעו
 כמו ער דרעס כדורח אים וכל כסמטתיה
 58 פתח פלשתיים השאמטח אורוקי כסמבי: אד
 זמרוקי ואדיועבדורקי אית משאיתם סאם
 59 דיהה: עי כה אמר אדני יהוה ועשית
 אורוקי פאשר עשית אשך צויה אלה לזכר
 60 פויה: תכרתי אן אד פויה אורוקי בימי
 61 משרוקי ויהקמוצו לך פויה שלם: תכרת
 אדיועבדורקי ונכלמת כדמחוק אד אחורוקי
 דגולח סלפך אל דהעשית כמון ותרעו
 62 אדיועבדורקי לך לבטח ולא כסמטתיה: ודקמוצו
 אן אד פויה אורוקי ודעש פתח דיהה:
 63 למען תופלי ובטח לא יהיה לך עד פרוצו
 פה כפי פלמרוקי כספירי לך לכל אשך עשית
 סאם אדני יהוה:

אדוק דאמך כלא הוציח אשורלו דרעק
 כא אל דהעבדן ויעק אד צמחה דיה
 אד ראש ויעקוהו כמון ויכאחו אל אדוק
 כעד וכלים סאם: ויעק מורת הארץ ויעק
 כשודרו רע קח על מיים רבים כעשמה סא
 ויעמח דיה לנפן סרחה שסלה קמה לפ
 דליוהו אלו ויששיו תחיו דיה ויעד ל
 ותעש בים ותשלח פאליו: ויהי כסרתי
 גדול גדול כעסם דב כצה דיהה דעסן דה
 כסרה לששיה עליו דליוהו שליוה
 ללשקה אוריה כשרת כעשה: אלש
 פוב אל מיים רבים דיה שרחה לעשות
 ולשאח פרי דיהח לנפן אדיו: אמר
 אשך אדני יהוה תצלה הלא אדיועבד
 ויעק ואד פויה: וקסם ויבש פליט
 צמחה תיבש ולא כורת גדולה וכעס
 למשאח אדיוה כששיה: ויהי סרתי
 דהצלה הלא כעש כה דח תקום ויע
 יבש על שרע צמחה ויעבש: ויהי דן
 דיהה אל סאם: אמר סא לבח הפיר ד
 דעסם כדאלה אמר הפיר סא מלך
 דושלם תיקח אד מלכה ואד שויה ת
 אדום אלו כבלה: ויעק מורת דמלו
 ויסח אדיו פויה ויסא אדיו פאלה ואדיו
 דארץ לקח: לדיוח מלכה שסלה לב
 דהשא לשכח אד פויה לעמה: ויעד
 לשלח מלכיל מעצים לחתלו סוסים ועם
 דיצלח דמלמט העשה אלה דזכר פויה תמ
 חראני סאם אדני יהוה אמר לא כמקום דה
 דמלמט אדיו אשך פויה אד אלו ויאמר ד
 אד פויה אדיו כדוק ככל ימות: ולא כ
 גדול וכקיל רב יעשה אדיו פויה כמלח
 כששן סללה וכבטח חק להכרית כפ
 כפוח: ובה אלה לזכר פויה דיהה כדן
 וכל אלה עשה לא ימלט: לכן כדתי
 אדני יהוה דיהה אמר לא אלו אשך
 וכרתי אשך דסר וכחתי פאשו: וסר
 עליו וששיו ונחשש כמכורתי דהמאוריה פ

CAP. XVII. 1

1 ויהי וברחיה אל סאם: כדראים דח חיה
 2 ומשל מלך אל פויה וסאל: ואמר פו
 אשך אדני יהוה הנשך גדול גדול הכפלים

יחזקאל סז שענ

1 ארצו כל אלה מעשה אשה זונה שלמה:
 2 בנותיהן נבדו בראש כל דרך ורמחו עשירה
 3 בכל הרוב ולא דיחיתו פניהם לקלם ארצו:
 4 האשה הבסיסת תוחת אשה תחא את
 5 זרים: למלכות חסדנה ואת סתת את
 6 סתקו לכל מאד צדק ותשחיתו אותם לבוא
 7 אלקו מסבב בתוהוהו: ודדקו רסוף סך
 8 דבשים בתוהוהו והחורק לא וזה ובהוה
 9 ארצו ואתנן לא סתקו לך ותדו לרסוף: לכן
 10 וזה שמעו דבר הנהו: פדה אמו ארע
 11 דההו יפן השפד סתאפד ותפלה עתהוה
 12 בתוהוהו על מאד צדק ועל כל פלגלי חעבתיהו
 13 וכדמי בנדך אשר נחיה להם: לכן דגלי
 14 מקצו את כל מאד צדק אשר ערבת עליהם
 15 ואת כל אשר ארבת על כל אשר סאת
 16 וקבצתי אתם עליך מסבב ונלתי עתהוה
 17 אלהם הוא את כל עתהוה: ושפטתיך
 18 משפט סאתו ושפכתי דם ותחוק דם זמה
 19 וקסתי: ותחיה ארצו בידם דהסו נבדו וסאצו
 20 ומצדו דהשטיו ארצו בנדך וקתו כל
 21 האחרתו דהחוק עיום ושדו: העלו
 22 עליך קהל זגמא ארצו פאנן ובתחוק
 23 בתרבתם: ושרפו סתקו בראש ועשדך
 24 שפטים לעניו נשים רבות והשפתיך מילה
 25 וגם אתנן לא חתריעד: ודבחוני חמיה
 26 קדו וסדה קסתי מפדו ושקטיו ולא אמס
 27 עד: יען אשר לא זכרתי ארעימי בעתך
 28 ותרנולי בכל אלה וגם אלי היא דתקו
 29 בראש נחתי סאם ארעי דההו ולא עשיתי את
 30 דהפיה על פלתיעבתיך: דההו פלדמשל
 31 עליך ומשל לאמו פאמה בתוה: בראתק
 32 את בעלה אשה ובנהו ואתוה את
 33 אשר בעלה אנשיהו ובנהו אמכן תחיה
 34 ואתנן אמיו: ואתחוק תחולה שמחן
 35 דהו ובתחיה דהשבת על שמאלך ואתחוק
 36 דהשבת מפקו דהשבת מימלך סדס ובתחיה:
 37 ולא בדדכיתן דלסתי וכד צטתדון עשיתי
 38 כמעט לט ותשחיתו סתן בכל דדכיתו: וד

1 ואשבע לך והנא בנחת ארצו סאם ארעי
 2 דההו ותחיה לי: ואתדעך בפים ואשטק
 3 דמך מעלך ואסבך בשמך: ואלמשך
 4 רקמה ואעלך תחול ותחבשך בשש ואספך
 5 משי: ואשטק עדי ואחיה צמידים על ידך
 6 תבדו על נחונך: ואתן נום על אפך ועגלים
 7 על אונך ועטרת תסאתו בראשך: ותעלי
 8 חוב וכסא ומלפפוש ששי ומלך ורקמה סלה
 9 דדש ושמן אמליו ויחסי כמלך מלך ותצלחי
 10 למלכה: ויצא לך שם בנאים בסיך פי
 11 פלל הוא בדהו אמו שמתי עליך סאם
 12 ארעי דההו: ותבטחי בסיך ותונו על שמך
 13 ותשפכי את תוהוהו על פלעוהו לרדו:
 14 ותקדו מבנך ותעש לך בנות סלאת ותונו
 15 עליהם לא באת ולא דההו: ותחלי כל
 16 תסאתך מדהו ומכספי אשר נחתי לך
 17 ותעש לך צלמי וכ תונוהם: ותקדו את
 18 פדו וקחתי ותכסם ושמי וקסתי נחתי
 19 לסתים: ונחתי אשר נחתי לך סלה ושמן דדש
 20 דהאכלתיך ותחיה לפניהם ליה כדח ויהו
 21 סאם ארעי דההו: ותחיה את דנדך ואת
 22 בתחך אשר נחתי לי ותונוהם להם לאכול
 23 דמעט מתוהוהו: ותשחתי את פני ותחתיים
 24 בנעבי אתם להם: ואת פלתיעבתיך
 25 ותונוהו לא וכתי ארעימי בעתך בדהוהו
 26 עיום ושיה מתבוססת בדמך דההו: ויהי
 27 אחיו פלדעך או אי לך סאם ארעי דההו:
 28 ותבט לך נב ותעש לך רמה בכל החוב:
 29 אל על ראש דך בניהו ומחך ותחעבי את
 30 סתך ותשטקי את דנדך לכל עיב ותחיה
 31 את תוהוהו: ותונו אל פני מצעים שבנדך
 32 גדלי מלך ותחיה את תוהוהו לרבעמני: דההו
 33 כסתי יד עליך ואגרע חסד ואחלק כנסש
 34 סטאיתך בנת פלשתיים דככלמה מדדך
 35 ופדה: ותונו אל פני אשרו מלפזי שבשך
 36 ותונוהם וגם לא שבעת: ותחיה את תוהוהו
 37 אל ארע פנען פשויהה וגם בואת לא שבעת:
 38 מה אמלה לפדך סאם ארעי דההו בעשתיך

היה ליהודה בנה שלמה המצאית בנים ות
 הם וצאנים אילים האיתם אדוםם וא
 עלילתם ותחמם על יד עשה אשר הסור
 יושלים אח מלאש המצור עליה: ות
 אתכם מן החור אדוםם ואת עליל
 ודעלם מן לא דום עשירי אדום מלאש עט
 לה סום אדום יהיה:

CAP. XV. ט

יהו דב יהודה אלי לאכו: בראים מרה
 ער דפסן מכל עק האמורה אשר זהו ב
 הישר: היקח ממש עק לעשות למאכה:
 יקח ממש יתר לחמה עליו מל מל:
 לאש סוף למכה אח שני קפוחו אמלה
 וחום סוף היצלה למאכה: זהו פד
 תמים לא יעשה למאכה אח מראש אבל
 יחור וקעשה עד למאכה:

אכו אדום יהודה סאכו: בראים אדום
 אשר סחורו לאש למכה בן סחור אדום
 יושלים: ונחור אדוםם בום מראש
 האש ואכלם ודעלם מראש יהוה מן
 אדוםם בום: ותחור אדוםםם שממך
 מעל מעל סום אדום יהוה:

CAP. XVI. ט

יהו דב יהודה אלי לאכו: בראים
 אדום יושלים אדוםםםם: האמרה פד
 אדום יהוה ליושלים מסורף ומלחורף מ
 הנכעם אכור האכור האכור תחיה: ומלך
 ביום היצלה אדוםם לא סכיה סרף ובימים
 דפסן למשע הימלה לא הימלוח היחור
 תחילת: ארדוסה עליך פון לעשה לך
 מאלה לחמלה עליך ותשללי אל פני ה
 בעל בשוף ביום היצלה אדום: האמם
 ואכור מרדססת ברמך ואכו לך ב
 חי ואכו לך ברמך יהוה רבנה ב
 השורה סחור ונחור ונחור ונחור ונחור
 ערים שחם סכו ושעף צפח ואח
 עתיה: האמם עליך ואכור יהוה ען
 ויום ואמםם פכס עליך ויאכסה ע

אשר נח מעל בגלילות פסם: לך
 אכו: אדום יהוה פד אכו אדום יהוה
 שום והאים מעל בגלילות ומעל מרדססוסים
 השיום סכסום: מן איש איש מפיח ישראל
 ומרפן אשר יתר בישראל ונור סחורו ויעל
 גלילו אל ללו ומכשול עט ישים נכח פני
 וכו אדוםםם לודשו לך מן יהוה נעסד
 לו ב: ותחור פני איש יהוה והאמםםם

לאח ומשלים והסורף מרפן עמי ודעלם
 מראש יהוה: והצמא מרדססוה
 יהוה דב אדום יהוה סחורו אח דבמא והדא
 וסחורו אדוםם עליו והקסמחור מרפן עמי
 ישראל: ומאש שום ב עין הולש ב עין הברא
 יהוה: למקן ארדוםם עד מרדססוה מרפן
 ומרפן עד בגל פשעיהם והדל לעם
 ואכו אדוםם ליום האיתם סום אדום יהוה:

יהו דב יהודה אלי לאכו: בראים אדום
 יהוה אדוםםםם למעל מעל ומרפן יד עליה ושסור
 לה משה ליום והסלוחוה קה רעב והסור
 משה אום וסכמה: יהוה שלשוח האכשים
 האלה ברבנה מן וסל ואיב והפה בודקום
 ופלו בשלם סום אדום יהוה: לרדה רעה
 איבנד פארף ושגלוחה יהוה שממה מעל
 עים מפי יהוה: שלשוח האכשים האלה

ברבנה וראי סום אדום יהוה אמםםם ואכו
 פסח ופלו והפה לבים ופלו והארץ ויהוה
 שממה: או תרב אכא על הארץ יהוה
 ואכורו תרב תעם פארף והכחש משה
 אום וסכמה: ושלשוח האכשים האלה
 ברבנה וראי סום אדום יהוה לא ופלו בים
 וסחור מן הם לבים ופלו: או דב אשעיה
 אדוםםם יהוה ושססס חכור עליה בום
 לחמיה משה אום וסכמה: ולו וסל ואיב
 ברבנה וראי סום אדום יהוה אמםםם אכו
 פח ופלו והפה בודקום סלום סלום:

מן כה אכו אדום יהוה אח מראשעם שממך
 דדעלם רעב ורעב יהוה רעה רעב שחור
 אל יושלים לחמיה משה אום וסכמה:

חוקאל יד שעא

ונשם שטף פאס דיה ונבני אנבש בחמה
 לכה: ודרכו אתהו אשר טוחם חסל 14
 והעמידו את רגלך ונלה יסוד ונפלה וכלתם
 פתמה ודעתם פראני דיה: וכלית את 15
 חמתי בעיר ובפתחים אתו חסל ואמר לכם אין
 הפך ואין דפוחים אתו: נביא שרא דפחים 16
 אל ירושלם החיים לה חון שלם ואין שלם
 כום אתי דיה: ואמה בראים שים 17
 פניו אל צפנת עמל המצנבות מלפני הדבא
 עליה: ואמה פה אמר | אתי דיה הו 18
 למחלות כסוח על | פלא צילו די ועשות
 המספחות על דאש בלקמה לצוד נפשות
 המפשות הפעודה לעפי ומפשות לכה חוסייה:
 ותחללה אתי אל עפי בשעלי שעים 19
 ובפחתי להם לביעת נפשות אשר לא רחמניה
 ולחיות נפשות אשר לא חיוניה בלבכם לעפי
 שמש כוב: לכן פה אמר | אתי דיה 20
 הגני אל פפוחיכה אשר אתה מעזות שם
 את המפשות למחלות וקטני אים מעל
 ודעאכם ושלחתי את המפשות אשר אים
 מעזות את נשמים למחלות: וקרעתי את 21
 מספוחים והצילתי את עמי מידך ולא ידעו
 עד בידך למפדה ודעתן פראני דיה: יען 22
 הכאתו לך צדיק שפי ואני לא האספתי
 ולחולק די רשע למחתי שוב מדפי רדע
 לחיותו: לכן שרא לא רחוקה קסם לא 23
 תקסמה עד והצילתי את עמי מידך וידעתן
 פראני דיה:

CAP. XIV. יד

ויבא אלי אנשים מהגי ישראל וישבו לפני:
 ודי דם דיה אל לאם: בראים 2
 האנשים האלה העלו נפלותם על לים ומכשיל
 עולם נחתי נבא פניהם האיש איש להם:
 לכן דבר אים ואמה אלים פה אמר 4
 אתי דיה איש איש מפיח ישראל אשר יעלה
 את נפלו אל לים ומכשיל עול שים נבא
 פני נבא אל דבא אני דיה נפשו לך בך
 פה נפלו: למען חסל את פית ישראל

ואמר בלחון: לכן אמר אלים פה אמר
 אתי דיה השפתי את הפשל דיה ולא
 ימטלו אתו עוד בישראל פי אסדין אלים
 קרבו האים דים בלחון: פי לא ידעו עד 24
 בלחון שרא ומקסם חלק פחין פה שראל:
 פי | אתי דיה אדפי את אשר אדפי דם 25
 ויעשה לא הפשוט עד פי מימלם פה הפי
 אדפי דם ועשיתו כום אתי דיה:
 ודי דם דיה אל לאם: בראים דיה 26
 מתישראל אלים החון אשר דיה דיה
 למים רבים ולענים ודוקת דיה נפא: לכן 28
 אמר אלים פה אמר אתי דיה לא הפשוט
 עד פל דבי אשר אדפי דם ויעשה כום
 אתי דיה:

CAP. XIII. יד

ודי דם דיה אל לאם: בראים דבא
 אל נביא שרא דפחים ואמה לנביא מלפם
 אמעו דם דיה: פה אמר אתי דיה הו 3
 על דפחים רבבים אשר הליס אתו רחם
 גלמתי ראו: משעלים ברחבת נבאך ישראל
 דיה: לא עליתם פפחות ותגדו נוד על 5
 בית ישראל לעמד בפלחמה פים דיה: חון
 הוא קסם פוב האמים כום דיה ודיה לא
 ילדים ויחלו להם דם: ודא מוודה שרא
 חיותם ומקסם פוב אמותם ואמרים כום
 דיה ויאני לא דפתי: לכן פה אמר 6
 אתי דיה יען דפחם שרא וחיותם פוב לכן
 הגני אלים כום אתי דיה: והחיה די אל 9
 דפחים החיים שרא וקסמים פוב כסוד עמי
 לא ידעו וכתוב פה ישראל לא יפלים אל
 אדמה ישראל לא נבא ודעתם פראני אתי
 דיה: יען ונפן דמש את עמי לאם שלם 10
 ואין שלם דיה פה דיץ והם טוחים אתו
 חסל: אמר אל שפי חסל וישל דיה | נשם 11
 שטף ואמה אנני אנבש הפלטה דיה
 סעות חמקע: ודיה נס דקור ודא אמר 12
 אלים אתי רעה אשר מחתם: לכן 13
 פה אמר אתי דיה וקעתי ורדסעות בחמתי

מדי הם : ואתה בראים עשה להם כל
 גולה גולה וימים לעיניהם תגלות ממקומך אל
 מקום אחד לעיניהם אולי יראו כי באת מ
 המצרים : והוצאת כלך בכל גולה וימים לעיניה
 ואתה תצא בערב לעיניהם כמצא גולה
 לעיניהם חתך לך בעד הוצאתך מן לעיניה
 על שפת המצא בעלמא תצא אתך חספ
 ולא תראה את החרץ כי מנסת תחזיק למן
 ישראל : ואשכנזן פן יאמרו ביהוה על הוצאת
 ככל גולה וימים ובערב תחזירנו בך ב
 בעלמא תצא את החרץ על שפת המצא לעיניהם :
 ויהי דברי החרץ אלי בבקר לאמור : ברא
 יהא אחר אלקי בית ישראל בית המצוי כ
 אתה עשית : אמר אליהם ביהוה אלקי יהוה
 דבשמי המצא היה ביהושלם וכל בית ישראל
 אשר דמה ביהוה : אמר אני מנסת פני
 עשיתי כן וישנה להם פגולה בשמי על
 והצאתי אשר ביהוה אל שפת המצא בעל
 תצא בעד החרץ לדצא מן פני יספה :
 אשר לא תראה לען הוא את החרץ : וספר
 את דבריו עלי ותחפש במצודתו ובמאור
 בלילה יצא משמים והואה לא תראה ו
 ימותו וכל אשר סביבות עזרה וכל
 אורה לכלותו חרב ארץ אתיהם : וה
 בראי יהוה בראי אדם בגלים ויהוה א
 בארצות : והתחתי מרם אשר מספר מ
 מעב ומספר למען יספרו את דבריהם
 בגלים אשר באי שם וידעו בראי יהוה :
 ויהי דברי החרץ אלי לאמור : בראים לך
 פרעש תאכל ומיקחך בתנה ובדאנה תש
 ואמת אל עם החרץ ביהוה אלקי
 לישב יהושלם אל ארמת ישראל לך
 בדאנה תאכל ומספרים בשפתו ישעו
 תשם ארצות מלאה מתחם בלדאשבים
 והשתם דבששת החורמה והחרץ ש
 תהיה ותעשים בראי יהוה : ויהי
 יהוה אלי לאמור : בראים מהו המצא
 להם על ארמת ישראל לאמור יארם ה

10 בחרב ופגול על גבול ישראל אשפוט אתכם
 11 ותעשים בראי יהוה : והיא לא תראה להם
 לשר ואדם יהוה בחובה למשך אל גבול ישראל
 12 אשפוט אתכם : ותעשים בראי יהוה אשר
 בחרו לא הליכום ומשפט לא עשיתם
 וכמשפט יהוה אשר סביבותכם עשיתם :
 13 ויהי ביהוה ופלט יהוה בן בניה מת האל
 על שפי ותועק קל גדול ואמר אתה אדני יהוה
 בלה אתה עשה את שארית ישראל :
 14 ויהי דברי החרץ אלי לאמור : בראים אתך
 15 אתך אשר נאלתו ומל פת ישראל בלה אשר
 אמרו להם ישב יהושלם וחרק מעל החרץ
 16 לו יהי טמא החרץ למדשה : לכן
 אמר ביהוה אדני יהוה כי הדקתים בגלים
 וכי המצודתם בארצות יהוה להם למקדש
 17 מלמט בארצות אשר באי שם : לכן אמר
 ביהוה אדני יהוה והמצוי אתכם מן
 העמים ואשפוט אתכם מן הארצות אשר
 נמצאתם בהם ותחיו לכם את ארמת ישראל :
 18 ובא שמה וחסרה את כל שפיצה ותדבר
 19 ותעבירה מפה : ותחיו להם לב אדני יהוה
 חרשה חתן בקרבם והסדלו לב האדם משפוטם
 20 ותחיו להם לב פטר : למען בחקתי גלים והיה
 משפטו לשמה ועשו אדם החרץ לשם האל
 21 אתה להם לארצות : ואל לב שפיציתם
 ותועבתיהם להם חרץ דרפם בראשם תחיו
 22 סם אדני יהוה : וישא הדברים את פניהם
 הארצות לעיניהם ובשר אתה ישראל עליהם
 23 מלכותה : ועל פגול יהוה מעל חרץ העד
 24 ויעמד על החרץ אשר מתחם לעד : והח
 מאתו ותסמו כשפיכה אל גולה בפרצה
 ברה ארצות ועל מקלי המראה אשר יהוה :
 25 והחרץ אל גולה את בלדאשבי יהוה אשר
 הראני :

CAP. XII. יב

1 ויהי דברי החרץ אלי לאמור : בראים בחרך
 2 ביהוה אדני אשר ישב עיניהם להם לראיה
 ולא ראו אותם להם לשבע ולא שמעו כי פת

יחזקאל י"א שס"ט

מלאים עינים כניב לארבעתם ארבעים:
 לארבעים להם קרא הגלגל באותו: וארבעה
 פנים לאחד של האחד פני הפניב ופני השלי
 פני אדם השלישי פני איה הרביעי פני
 לשו: ורוב הפניבם היא הנהיה אשר ראיה
 פניו פניו: וכלת הפניבם ילכו הארבעים
 אצלם ומשאל הפניבם את הנשדים להם מעל
 הארץ לא ירספו הארבעים פנידם מאצלם:
 בעמדם יעמדו ויזדמם ירופו אותם פי רוח
 הנהיה פנים: ויצא פניו הנהיה מעל מסתן
 הפיה ויעמד על דפתיבם: ומשאל הפניבם
 את הנשדים וירופו מן הארץ לעיני בציאתם
 הארבעים לעמדם ויעמד פתח שער בית הנהיה
 והקדמתי וכבדו אל צד ישראל עליהם מלמעלה:
 היא הנהיה אשר ראיה תחת אל צד ישראל
 פניו פניו וירופו פי כרובים הפיה: ארבעה
 ארבעה פנים לאחד וירופו פניבם לאחד
 ויזדמם וירופו פניבם: ודמות פניהם
 הפיה הפנים אשר ראיה עליהם פני כרובים
 ואותם איש אל עמם פניו ילכו:

CAP. XI. א'

והשאל אתי רוח ותבא אתי אל שער בית
 הנהיה והקדמתי הפניה קדמתי הנהיה פתח
 השער עשיתי והמשלה איש והראה כרובים
 את האונות ברעור והתפלטינו כן פנינו
 שרי העם: ויאמר אלי בן אדם אלה
 האנשים החשכים יצא האנשים עצת דע
 בעיר האמת: האנשים לא בקבוצ בנות פנים
 היא היסוד והיסוד הפניו: לכן הוצאת עליהם
 הוצאת בן אדם: והשאל על רוח הנהיה ויאמר
 אלי אמר פה אמר הנהיה בן אדם פיה
 ישראל ומעלות רוחם אני ידעתי: והרפחם
 חלליכם בעיר האמת ומלאים הוצאתה תלל:
 לכן פה אמר אתי הנהיה חלליכם אשר שמעם
 פתחה הפיה הפניו היא היסוד והרוב והציא
 ממוכה: ורב רוחם ורוב אביא עליכם
 נאם אתי הנהיה והוצאתי אתכם ממוכה
 ונתתי אתכם בידים ועשיתי ככם שפטים:

אלהם כפניו ארבעה ומלא ארבעה צדו
 8 חללים צדו ויבא רובו מעד: ויהו פדחם
 ומשאל אתי והפליה על פני וארבע ומלא
 איה אתי הנהיה המשלוח איה את פני שארית
 ישראל בששפה את הכותף על ירושלים:
 9 ויאמר אלי ען בית ישראל ויהיה גדול
 במאד מאד וחפלא הארץ ימים והעד מלאה
 מפה פי אמרו עב הנהיה את הארץ ואת הנהיה
 10 ראה: תבא אתי לא ירחיקו עיני ולא אחמל
 11 דרכם פראסם כחיו: והנה האיש | למש
 הפנים אשר הוצאת במצוי משב דם לאמר
 עשיתי פאטו צדתי:

CAP. X.

1 והראה הנהיה אל הרקיע אשר על ראש
 הדבנים פתח סוד כמראה דמות פניו כראה
 2 עליהם: ויאמר אל ראש | למש הפנים
 ויאמר פא אל ביטח לגלגל אל תחת לפניו
 ומלא חסמוך נהיה ראש מביטח לפנים חוק
 3 מלדעתי ומלא לעיני: והפניבם עמדים כמיון
 לפיה בבוא האיש והענין מלא ארבעה
 4 הפניבם: וירם פניו הנהיה מעל הפניו על
 מסתן הפיה ומלא הפיה ארבעה הנהיה
 5 מלאה ארבעה פניו הנהיה: וקול פניו
 הפניבם שלמע ערד הנהיה הוצאתה מעל אל
 6 שרי פדחו: ויהו בציאת ארבעה לבי הפניבם
 לאמר קח איש מביטח לגלגל מביטח לפניו ומלא
 7 ויעמד אצל הארץ: וישלח הפניו אתיו
 מביטח לפניו אל ראש אשר ביטח הפניבם
 וישאל ויחן אל חסמי לבי הפנים וישאל ויצא:
 8 ויהי לפניבם תמחת הנהיה תחת פניבם:
 9 והראה הנהיה ארבעה ארבעים אצל הפניבם
 ארבע ארבע אצל הפניו וארבע ארבע אצל
 הפניו ארבע ומראה הארבעים פניו אבן תרשיש:
 10 ומראה דמות ארבע ארבעים פאטו הנהיה
 11 הארץ פתח הארץ: מלמדם אל ארבעה
 רבעים ילכו לא ירספו מלמדם פי הפנים אשר
 יסדה הראש אתיו ילכו לא ירספו מלמדם:
 12 וכל בשקם נפשו ויהיה ומשלים והארבעים

ואיש מקצותו בידו ושר עקד המטה ע
 ואמר אלי הריאתך בראיהם אשר קצת
 ישאל עליהם בלשון איש פתחו מאפצי
 אמרים אין יהיה ראה אותם עוב יהיה
 הארץ ויאמר אלי עוד תשוב תראה חן
 גדלות אשר דפה עליהם ויבא אורי
 פתח שע בפתחיה אשר אל המפתח
 יבא רשעים ישטח מפתח את המפתח ו
 אלי הריאתך בראיהם עוד תשוב תראה חן
 גדלות מאלה ויבא אורי אל המפתח ביה
 המפתח והפתח חן וכל יהיה בין הא
 וכן המפתח בעשתי והמטה אשר אורי
 אל המפתח והפתח קמה דפה מפתח
 קמה למטה ויאמר אלי הריאתך קר
 הנקל לבית יהודה מעשות את המפתח
 אשר עשו עמי כמלא את הארץ חס ו
 להכניסם והם שלמים את המפתח אל
 תבא אל אשה בוקה לרחות עמי
 אחמול וקרא באתי קל גדול ולא א
 ארחם

CAP. IX. ט

ויקרא באתי קל גדול לאמי קרב פי
 העיר ואיש על מפתחי העיר והיה ט
 אנשים פאים מפתח שע המלון אשר ו
 צופנה ואיש על מצפו בידו ואיש
 פתוחם למש ביום קסח הספר במתני
 ויעמוד אצל מנזח המפתח וכבוד ו
 ישאל נעלה מעל המזב אשר יהיה עלי
 מפתח הבית ויקרא אל האיש הלבוש ה
 אשר קסח הספר במתני ויאמר
 אלי עם פתח העיר פתח יהושלם זה
 ויש על מפתח האנשים האנשים והיה
 על פתח העיר דפ עשות פתוחה ו
 אבן פתח עמו בעי אחריו והיה עלי
 עינים ואל תחמולו וכן פתח ובתולה
 ונשים תודעו למשוחת ועל פל איש
 עליו היה אל המפתח וממדתו תחלה
 באנשים האנשים אשר למש הבית ו

21 לכה: ונתחזו בידיהם לנו ולרשע הארץ
 22 לשלל החללה: והספיקו פני מים החללה את
 23 צופני ובארתם פרוצים החללה: עשה הרחוק
 כי הארץ מלאה משפט דמים העיר מלאה
 24 חסם: והנאמר רע נום וירשו את פתוחם
 25 השפתי נצחן עלים ונחלו מק שיהם: לפתח
 26 פא ובקשו שלום ואין: והה עלוזה תביא
 לשמחה אל שמחה תודה: ובקשו חון מנח
 27 תודה ואבד מפתח וצפה מקמים: המלך
 יחפץ ומשא יבש שמחה ותי עם הארץ
 תבדלה מדינם אשה אחרם ובמפתחם
 אששם וידע פראי יהיה:

CAP. VIII. ח

1 ויהי בשנת הששית בשליש במלכה לחוש
 אני יושב במדבר חקני יהיה וישבים לפני וחפל
 2 על שם ין אורי יהיה: והריאה דפה המה
 במראה אשר מפתח מרומי המטה אשר
 ומפתח המעלה במראה ודפ פתח החללה:
 3 וישלח תבנית יד ויקחני בצורת האיש והשפתי
 אורי וחי ויהי הארץ וכן השמים ויבא אורי
 יחשלה במראה אלהים אל פתח שע
 הפתחת הפתח צופנה אשר שם מושב סמל
 4 והנאמר המפתח: והיה שם פתח אלף ישראל
 5 במראה אשר ראיה בפקעה: ויאמר אלי בן
 אדם שארא עמך יהיה צופנה האיש עמי
 יהיה צופנה והפה מפתח לשע המפתח סמל
 6 והנאמר יהיה בצאה: ויאמר אלי בראיהם
 הריאה אורה מרם עליהם ועל פתח אשר
 ביה ישראל: עליהם פה לזקה מעל מקדשי
 7 ועל תשוב תראה הפעם גדלות: ויבא אורי
 אל פתח העיר והריאה דפה תו אחד בעיר
 8 ויאמר אלי בראיהם חתומי בעיר והחתי
 9 בעיר דפה פתח אחד: ויאמר אלי בא הריאה
 את החופעה ריעה אשר דם עליהם פה:
 10 והנאמר הריאה דפה כל תבנית רמש ובתולה
 שקץ וכל נחלה פוח ישראל מוקפה על הארץ
 11 סבב סבב: ושבעים איש מוקני ביה ישראל
 ויאמרו כי ששן עמו פתוחם עמיהם למתים

חזקאל ו

CAP. VII.

1 וידע דמי יהודה אלי לאמו : ואמה בראתם 1
 2 פה אמר אדני יהוה לאדמת ישראל קץ פה
 3 וקצץ על ארבעת כנפיה הארץ : שמה הקצץ
 4 עליו ושלחתי אפי בך ושפטתיך פדרכך
 5 ונחתי עליו את כל תועבותיך : ולארחחם עיני
 6 עליו ולא אחמול פי דרכיך עליו אהן
 7 ותועבותיך בתקד תהיון ותעמם פראני יהוה :
 8 פה אמר אדני יהוה רעה אחת רעה דבה
 9 באהו : קץ פה פה בקץ הקצץ אליו דבה
 10 באהו : באה הצטרף אליו וישב הארץ פה
 11 העת קרב היום מדומה ולא יהוה היום : שמה
 12 מקרב אשפך חמתי עליו וכליתי אפי בך
 13 ושפטתיך פדרכך ונחתי עליו את כל
 14 תועבותיך : ולארחחם עיני ולא אחמול פדרכך
 15 עליו אהן ותועבותיך בתקד תהיון ותעמם
 16 פי אני יהוה מפה : דבה היום הנה באה
 17 יצאה הצטרף צץ הנפשה פתח הרוחן : והיום
 18 קם למשודששע לארמיה ולא מרמיה ולא
 19 מרמיה ולאיה פתח : פה העת הגיע היום
 20 הקונה אל ישמח והפסח אל יתחבל פי הרוחן
 21 אל כל המטה : פי המיטו אל המיטו לא
 22 לשוב ועד פחים ותחם פי חוץ אל כל
 23 המיטה לא לשוב ואיש בפני חוץ לא ירחיקו :
 24 חקטי בתלע ודבן דבל ואין הלך למלחמה
 25 פי חוץ אל כל המטה : החרב בחוץ החרב
 26 והרעב ממת אשר בשדה בחרב ימות ואשר
 27 בעיר רעב דבר ואכלו : וסלמי פליטים היו
 28 אל הדלים פיוני הנאות מלם דמות איש
 29 בעני : כל הדלים תרפיה ומל פנים תלכה
 30 פתח : והנה שלום וכסחה אדם פלצות ואל
 31 כל פנים פלשה ובכל האשים קדוח : כסס
 32 בחצרות שליכו והדגם למדה יהיה כסס
 33 ודגם לא יוכל להצילם פיום עשרת יהוה
 34 כססם לא ישפע ומערהם לא ימלאו פר מכשול
 35 עינם יהיו : וצבן ערוץ לנאן שלמה וצלמו
 36 ותעמם שקציהם עשו מ עלמן תחתי להם

והרב אפי עליכם ושחתי לכם משוד להם :
 17 ושלחתי עליכם רעב ודבה רעה ושפך דבר
 18 תם יעברו בך והרב אפי עליו אני יהוה
 19 דברתי :

CAP. VI.

1 וידע דמי יהודה אלי לאמו : בראתם שים
 2 פכך אל דמי ישראל והבא אליהם : ואמרה
 3 דמי ישראל שמעו דמי יהוה פה אמר
 4 אדני יהוה לדלים ולנביעה לאסקים ולנאות
 5 דמי אני מבא עליכם חרב ואבדתי במחכים :
 6 ותשמו מובחתיכם ונשברו חפנים והפלתו
 7 תללים לפני גלגלים : ונחתי אד פני בני
 8 ישראל לפני גלגלים ונחתי אד עצמותיכם
 9 סמחת מובחתיכם : בכל מובחתיכם העתים
 10 התורבה והפמרת ותשמה למען יחרבו
 11 ותשמו מובחתיכם ונשברו ונשפרו גלגלים
 12 תגדעו חפנים ונחתי מעשיכם : ונפל חלל
 13 פתכם ותעמם פראני יהוה : ודחתי
 14 בדות לכם פלטי חרב פתח פחוחתיכם
 15 בארצות : חסד פליטיכם איתי פתח אשר
 16 נשפ שים אשר משפתי את לבם הוטה אשר
 17 סו מעלי ואח עיניהם הוטה איתי גלגלים
 18 וקצץ פסגיהם אל העשת אשר עשו לכל
 19 ותעמתיכם : וידע פראני יהוה לא אלהים
 20 דברתי לעשות להם רעה האתח :
 21 פה אמר אדני יהוה רפה בכפך הקע פתק
 22 האסר יח או פל תועבת רעה פת ישראל
 23 אשר בחרב ברעב ודבר ופלו : הרחוק פתח
 24 ימות והקרב בחרב פול והשאר הנצור
 25 רעב ימות וכליתי חמתי בם : ותעמם פי
 26 אני יהוה בדות תללים פתח גלגלים סמחת
 27 מובחתיכם אל כל נבנה ומה בכל ראשי
 28 הדלים ותחת מל עץ ונען ותחת כל אלה
 29 עשה מקום אשר חסד שם ויהי מלוח לכל
 30 גלגלים : ונחתי אד היל עליהם ונחתי אד
 31 הארץ שמה ומשמה ממדבר דבלתה בכל
 32 מובחתיכם וידעו פראני יהוה :

עליה מצד צפון ובמה עליה דק ושכפת עליה
 סללה ותחמה עליה מחסור ושום עליה
 3 סתים סביב: ואחיה קד לקח מחסות פתל
 ונתחמה ארצהו קד פתל בקיץ ובקד העוד
 והבמחמה אד פתקו אליה והחמה בפצול
 4 צרות עליה חמה היא לבת ישראל: ואחיה
 שכב על צדו השמאלי ושמת אדען פדו
 ישראל עליו מספר הימים אשר תשעב עליו
 5 השמא ארבעים: והקד נתתי לקד ארבעי עשר
 למספר ימים שלש מאות והשעים הם ומשאת
 6 ען פדו ישראל: וכלית אד אלה ושכבת על
 צדו הימני שלח ומשאת אדען פדו יהודה
 ארבעים יום הם לשנה יום לשנה סחתי קד:
 7 ואר מצדו הימני חסון פתקו חרשקו חסופה
 8 ונבאת עליה: והנה סחתי אלה עבתיים ולא
 תרשקו מפדו אל צדו ער עלותו ימי מפתיקו:
 9 ואחיה קד לקח תפין השעים וסול ועדשים
 והדן וכסמים ותחמה אותם בכל אדו תעשרת
 אותם לקד לחם מספר הימים אשר אחיה
 שכב על צדו שלש מאות והשעים יום
 10 תאכלפו: ותאכלו אשר תאכלפו במשקל
 עשרים שקל ליום מעת עד עת תאכלפו:
 11 וימים במשורה חשונה שלשת הדן מעת עד
 12 עת חשונה: וענת ששים תאכלפו והיא
 13 פללי צאת האדם חשונה לעניהם: ויאמר
 יהוה פכה אכלו במי ישראל אד לחםם טמא
 14 בפלים אשר אדיתם שם: ואמר אהיה אדתי
 יהוה דה פשע לא מנפאתה ובללה ומרפה
 לא ראכלתי מעתה ועד עשה ולא רא בני פשו
 15 פגול: ויאמר אלי דהה סחתי לקד אד צפועי
 הדקד תחת פללי האדם ועשית אד לחמו
 16 עליהם: ויאמר אלי בן אדם הגני
 שרם מפדו לחם ביהשלים ואכלו לחם במשקל
 17 ובארה וימים במשורה ומשכמתו לשתי: למען
 יחסר לחם וימים ותשמע איש ואחיו ומקו
 3 עשים:

ובלבים תתחמה לקד והתבנת על ראשו
 וקנה ולקחת לקד מאותו משקל חלק
 שלשית פתקו תבעד פתקו העוד כמלא
 הפצול ולקחת אד השלשית חמה
 כמיתחמה השלשית חמה לקח חרב
 אחריהם: ולקחת משום מעט מספר
 אותם פתקו: וכדם עד תלשח חמ
 אותם אל ידו האש תרופת אותם פאש
 הצאראש אל על פת ישראל: פה
 אדתי יהוה ואת יהושלים פתקו תצום פל
 וכמיתחמה ארצות: והקד אד משפטו לו
 מן הצום ואת דקו מן הארצות
 כמיתחמה פי במשפטו מאסו ודקו לא
 בדם: לקד פה אמר אדתי יהוה
 והמנכם מן הצום אשר כמיתחכם בו
 לא תלכים ואת משפטו לא תעוה וכמ
 הצום אשר כמיתחכם לא תעוהם:
 לקד פה אמר אדתי יהוה הגני עליו
 אני ועשיתי סחוק משפטים לעמי ד
 ועשיתי בקד את אשר לא ראשיתי ואת
 לא ראשתי כמזה עד יען פל תוע
 לקד אשת אכלו מים פתקו
 אכלו אנתם ועשיתי קד שפטים ו
 אד פל שאריתו לכל החם: לקד חי
 טמא אדתי יהוה אם לא יען אדתי
 טמאת פכל ששצקו ובכל דועבתו ונג
 אדתי ולא תחום עלי תגם אני לא אה
 שלשית בדם ימחו ותרע וכלו:
 והשלשית פתקו פלו כמיתחמה השלשית
 חמה אורה חרב אדתי אחריהם: וכל
 והחתי חמתי עם והחמתי ודעתי פרא
 דפתי בקמתי בכלתי חמתי עם: ואחיה
 ולדושה פגים אשר כמיתחמה לעמי פל
 יהוה חרפה ודושה מסר ומשפחה
 אשר כמיתחמה פשעוהו קד ששפטים
 וכחמה ותחמת חמה אני יהוה דו
 בשעוהו אדתי דועד העים פדם
 דתי למשורתו אשר אשעוהו אותם לש

חזקאל ד שסה

12 יהיה אבי ישמעאל ואבי יהודה: והוא אבי רחל
 ואישמעאל אחיו קל רעש גדול ברזך פגור
 13 יהיה ממקומי: וקל פגור החיות משיקח
 אשה אל אחותה וקל הארסנים לעפרם וקל
 14 רעש גדול: ורח משאמי ותקנתי ואלך מן
 15 בתחת רחוי ויהי יהודה עלי חזקה: והוא
 אל הגולה אל אביב ואשכים אל סג פגור
 ואשר יהיה ושבים שם ואשכנז שם שבעה
 16 ימים משמים פרוכם: ויהי מקצה
 שבעת ימים ויהי דברי יהודה אלי
 17 לאמי: בן אדם צפה טרחה לבית ישראל
 18 ולשמעת מפי דבר החיות ארם מפני: אמי
 לשלע מוח תמלת ולא הודוהו ולא דברה
 להודוהו רשע מדרש רשעה לחיזו הוא רשע
 2 פ עטו ימח דמו מידוך אבקש: ואחיה פי
 19 החיות רשע ולא שבו מרשעו ומדרש רשעה
 הוא ב עטו ימח ואחיה אד רשעו הגלות:
 20 וישב צדיק מפרק תעשה על ורחוי ממשול
 לשמו הוא ימח פי לא הודוהו בתפארו ימח
 ולא חוכן צדקו אשר עשה דמו מידוך
 21 אבקש: ואחיה פי החיות צדיק לבסוף חטא
 צדיק הוא לא חטא דו יהיה פי סוד ואחיה
 22 אד רשעו הגלות: ויהי עלי שם יד
 23 יהיה ואמר אלי קום צא אל הבקעה ושם
 אדפי אחי: ואקום והצא אל הבקעה
 24 והפד שם פגור יהיה עלם פגור אשר ראוי
 על טרדו בן האם על שפי: והוא יד ורח
 25 והעמתי על תגלי ודפי אוי ואמר אלי בא
 הפגור ברזך פחוק: ואחיה בן אדם דפי טרנו
 26 עליך עברתם החסדו פום ולא תצא פרום:
 27 ולשיקו אדפי אל חפז וטאלמת ולחיותה
 לום לאיש מוכח פי פוח מרי הפה: ובדפי
 אחי אספת אד שפי ואמרת אליהם פה אשר
 אחי יהיה השמע: ישמע החיה: ויהי פי
 פוח מרי הפה:

וַאֲמַרְתֶּם פִּישֵׁי יְדֵי עַד עֵצִים דְּאֵם הַחַיִּים:
 4 וְהַבְּרִים קִשְׁי פִּסְם וְחִזְקֵי לֵב אִם טוֹלַח אֶחָד
 אֵלֵיהֶם וְאִמְרַת אֵלֵיהֶם פֶּה אִמֵר אֲדַע יְהוָה:
 5 וְהַפֶּה אֲבִי יִשְׁמָעֵאל וְאֲבִי יְהוּדָה פִּי פֹחַ מִרֵּי הַפֶּה:
 6 וְיִדְעוּ פִּי נְבִיא יְהוָה פְּרוֹכִים: וְאִתִּי בְּרָאִים
 אֶלְיָהוּא מֵיָם וּמִדְּבִירִים אֶלְיָהוּא פִּי טְרִיִם
 וּמְלִיִם אֶחָד וְאֵל עֲקוּבִים אֶחָד וְשֵׁב מִדְּבִירִים
 אֶלְיָהוּא וּמִפְּרִים אֶלְיָהוּא פִּי פֹחַ מִרֵּי הַפֶּה:
 7 וְדַבַּרְתִּי אֶת־דְּבַר אֵלִים אִם יִשְׁמָעֵאל וְאִם
 8 יְהוּדָה פִּי מִרֵּי הַפֶּה: וְאִתִּי בְּרָאִים
 שְׁמַע אֵת אֲשֶׁר אֵל מִדְּפֵי אֶלְיָהוּ אֶלְיָהוּ מִרֵּי
 9 פִּי מִרֵּי הַפֶּה: וְהֵאֵלָה וְהַפֶּה יִדְּבַר שְׁלֹחַה אֵל
 10 וְהַפֶּה יִדְּבַר מַעֲלֵת סָסוּ: וְיִשְׁלַח אֶתְהוּ לִפְנֵי
 וְהָא חֲרֹבָה פְּרִים וְאֶחָד וְחֲרֹב אֵלֶיהָ קִנְיִם
 וְהָא הָא:

CAP. III. 1

1 ויאמר אלי בן אדם את אשר תמצא אמר
 אמר את הפגעה האחת וכן דבר אל פיה
 2 ישראל: ואספת אחי ויאכלני את הפגעה
 3 והאח: ויאמר אלי בן אדם בטקו תאכל
 ומקו תמלא את הפגעה האחת אשר אני טרן
 4 אלף ואכלה יהיה בפי דבש לחוק: ויאמר
 אל בן אדם קו פה אל פיה ישראל תדבר בפי
 5 אליהם: פי לא אל עם עמקי שפה וכבד לשון
 6 אחיה שלח אל בית ישראל: לא אל עמנים רבים
 עמקי שפה וכבד לשון אשר לא תשמע
 7 דבירם אם לא אליהם שגורחוק הפה ישמעו
 8 אלף: ופוח ישראל לא אבן לשמע אלף
 9 פראים אנים לשמע אל פי פוח ישראל
 10 חזק מצח קשי לב הפה: דפי טרנו את
 ספק חוקים לעפת פדים ואת מצחוק חוק
 9 לעפת מצחם: פשמיד חוק מצו טרנו מצחוק
 לא רחוק אדם ולא רחוק מפדים פי פוח מרי
 10 הפה: ויאמר אלי בן אדם אדפי
 דפי אשר אדפי אלף קח מלכוד ואספת
 11 שמע: וכן פה אל הגולה אל בני עמקי
 ודברת אליהם ואמרת אליהם פה אשר אחי

CAP. IV. 1

ואחיה בן אדם קדלך לבנה ונתתה אחיה
 למקו ותקו עליה עד אדיושלים: וטו

יחזקאל

LIBER EZECHIELIS.

CAP. I *

1 ויהי בשלשים שנה פרימי בחמשה לחוש
 ואני סוף דבילה על סף פני נפתחי השמים
 2 והראה מראה אלהים: בחמשה לחוש היא
 3 האטה והמושית לגלות הפלך ימינו: והיה
 4 היה דבר ידוע אלוהים בן פני הפך פארץ
 פשוטים על סף פני ויהי עליו שם ד' יהוה:
 5 והיא ויהי רוח סעה פנה מן הצפון ענין
 6 גדול ואש מן השמים ונהיה לי סביב ומתקפה
 7 מען והושכל מן ה' האש: ומתקפה דמיה
 8 ארבע זיות חיה מראש דמיה אדם לדמה:
 9 והרבעה פנים לאחת והרבע פנים לאחת להם:
 10 והגלגלים הגל יהיה וקף תלילים בקף תל
 11 גלגל ותצאם מען חששת קלל: ויהי אדם
 12 מתחת פניהם על ארבעה רגליהם ופניהם
 13 ובנסתהם ארבעה: חזרה אשה אל אחותה
 14 פניהם ארבעה נלכתו איש אל עבר פניו
 15 ולכו: דמיה פניהם פני אדם וכפי ארזה אל
 16 והיון לארבעהם ופני שור מהשמיאל לארבעתן
 17 ופני גשור לארבעתן: ופניהם ובנסתהם פרוח
 18 מלמעלה ואיש שוים דמיה איש ושניהם
 19 מכסות את גזיותיהם: ואיש אל עבר פניו
 20 ולם אל אשר יהיה שפיה דרוח ללכת ילם
 21 לא יפיו בלכתו: דמיה דרוח מראיהם
 22 פניו אל אש בשורת פמראה השמים והיא
 23 מתהלכת בין החיות ונהיה לאש ומרהאש
 24 ויצא פקן דרוחיה רצוא ושוב פמראה
 25 הפקן: והיא דרוחיה ויהי אופן אחד פארץ
 26 אצל הרוח לארבעה פניו: מראה הארבעים
 27 ומעשיהם מען ופניו דמיה אחד לארבעתן
 28 ומראיהם ומעשיהם פארץ ויהי האופן פרוח
 29 האופן: על ארבעה רגליהם בלכתם ילם לא

יפיו בלכתו: והיה דרוחיה ונהיה להם
 להם דרוחיה מלאת עינים סביב לארץ
 ובלכת הרוח ילם הארבעים אצלם ויהי
 הרוח מעל הארץ ופניו הארבעים: על
 יהיה שם דרוח ללכת ילם שפיה דרוח
 הארבעים ופניו לעולם פני רוח ה'
 הארבעים: בלכתם ילם ובעמדם ילם
 והשמים מעל הארץ ופניו הארבעים לע
 פני רוח החיה הארבעים: דמיה על
 יהיה רגוע מען הערה הפרא נטוי ע
 הארבעים מלמעלה: ותחת הרגוע פנים
 ושורת אשה אל אחותה ואיש שוים פניו
 לרוח ואיש שוים מכסות לרוח את גזיות
 והשמים אחד קול פניהם בקול מים ב
 בקול שיהי בלכתם קול המיה בקול מן
 בעמדם ופניהם כנסתו: ויהי קול מעל לן
 אשר על ראשם בעמדם ופניהם כנסתו
 ובפעל הרגוע אשר על ראשם פמראה
 סוד דמיה פסא ועל דמיה הפסא ה'
 פמראה אדם עליו מלמעלה: והיא
 השמל פמראה אש ביה ילה סביב מן
 מתחת ולמעלה ומפניה מתחת ולמעלה
 פמראה אש ונהיה לו סביב: פמראה ה'
 אשר יהיה בענין פנים דגשם פן מראה
 סביב והיא מראה דמיה פסא יהיה והיא
 והאפל על פניו והשמים קל מן פניו:

CAP. II. ב

1 והאמר אלי בן אדם עמד על הנהלך ויהי
 אחי: ותקם בי רוח פארץ והפ' אלי ותקע
 על רגלי ואשמע את קוץ מרפ' אלי:
 2 והאמר אלי בן אדם שולח אני אחיך א'
 ישראל אל-הים המזרחים אשר מדרב' ו

<p>31 ויהי בשלשים ושבע שנה לחודש נשא אהיל מידוך לגוף בכל בשנת מלכות אהרואל דהיכון מלך יהודה ויצא אתו מבית הגלילא: וידבר אתו טובה ויהן אהרפסאו ממעל לכסא מלכים אשר אתו בבבל: ושנה אה בגדי כלא ואכל לחם לשנה חמדי פלימו חז: ואחריו אחרת חמדי נפחדו מאת מלך בבבל דסריוס פוימו ערזום טרוז כל ימי חייו:</p>	<p>26 פרוץ העיר: ויקח אותם נבוצרדן רב טפחים וילך אותם אל מלך בבל ובלתהו: 27 ויסר אותם מלך בבל וימרום פרבלה פארץ 28 חמת ויגל יהודה מעל אדמתו: וה העם אשר הגלה נביכדאצר בשנת שבע יהודים שלשת 29 אלפים ועשרים לשלשה: בשנת שמונה עשרה למביכדאצר מירושלם נפש שמנה מאור 30 שלשים ושנים: בשנת שלש ועשרים למביכדאצר הגלה נבוצרדן רב טפחים יהודים נפש שבע מאות ארבעים וחמשה פל נפש</p>
--	---

חוק ונתחוק

ססם הפסוקים של דימדוד אלה ושלא מאור וששים חמשה. אכני אשמוח בירדה סימן: חציו. יאמר תננה: וסדרו שלשים ואחד. חסד אל כל הזם סימן: וסרקו חמשים ושנים. ארדה הי בכל לב סימן:

בַּמְסֻרָה בְּלִבּוֹ אֶת־צְדִיקוֹהָ מִלִּדְוֵהָ
 בְּכָל מִשַׁח הַרְבִּיעֵהָ לְקֹלֹס וְשִׁרְיָה שֶׁר־מִסְחָהּ׃
 60 וַיִּסְבֵּן יְדֵמִידָה אֶחָּ פִּלְדֵּי־דָעָה אֲשֶׁר־תִּמְבֹּא אֵלָּהּ
 בְּכָל אֶל־סַסְרֵה אֶחָּ אֶחָּ פִּלְדֵּי־חַיִּים הַאֲלֵהּ
 61 הַחַיִּים אֶל־בְּנֵי׃ וַיֵּאמֶר יְדֵמִידָה אֶל־שִׁירָה
 מִבְּטָח בְּכָל וְהֵאֵת וְהֵאֵת אֶחָּ מִלְדֵּי־חַיִּים
 62 הַאֲלֵהּ׃ וַאֲמַרְתָּ יְדֵהָ אֵתָהּ דַּרְתָּ אֶל־דַּפְקִים
 הָהָּ לְחִיּוֹהָ לְבַלְתִּי הַזֹּהֵר פִּי יֵשֵׁב לְמִתָּהּ
 63 וְעַד־בִּרְמֵה פִּרְטִמְכֹה עֹלֵם וְשִׁירָה׃ הַזֵּה
 כִּמְלֹחֶה לְקֹא אֶת־דַּפְסֵה הַזֵּה תִקְשֵׁר עָלַי
 64 אִבֵּי הַשִּׁלְטֹן אֶל־יָדָיךָ פִּתְחֵ׃ וַאֲמַרְתָּ מִכָּה
 תִּשְׁלַק בְּכָל וְאֶרְחִיקֶם מִפִּי דַרְשָׁה אֲשֶׁר אֲנִי
 מֵבִיא עָלֶיהָ וְעַפְסֵה עַד־דָּפָה פִּתְחֵ יְדֵמִידָה׃

CAP. LII. נב

1 בְּעֵשֶׂרִים וָאֶחָּ שָׁנָה צָדִיקוֹהָ בְּמַלְכוֹת וָאֶחָּ
 עֵשֶׂר־שָׁנָה מִלֶּךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אֲבוֹ מִיטָל
 2 בְּדִימִידָה מִלִּבְנֵה׃ וַיֵּשֶׁב הַזֵּה בְּעֵתֵה הַזֵּה
 3 כָּכָל אֲשֶׁר־עֲשָׂה הַיְהוָה לְךָ פִּי אֶל־אֶת־יְדֵהָ
 הַזֵּה בִּירוּשָׁלַם וַיְדַבֵּר עַד־תְּשַׁלְּטֵה אֹתֶם
 מִעַל פִּתְחֵ וַיִּסְדֵּר צְדִיקוֹהָ מִמֶּלֶךְ בְּכָל׃
 4 וַיְדַבֵּר בְּשִׁירָה הַתְּשַׁלְּטֵה לְמַלְכוֹת בְּחֹשֶׁה הַעֲשִׂיָה
 בַּעֲשׂוֹר לְחֹשֶׁה כֹּא בְּמִסְכַּח־אֶפְרַיִם מִלֶּךְ־בְּנֵי־הָאָּ
 וְכָל־חֵילוֹ עַל־יְהוּשָׁלַם וַיְחַסֵּ עָלֶיהָ וַיִּכַּסֵּ עָלֶיהָ
 5 דִּיק סָבִיב׃ וַתִּמְבֹּא הַזֵּה בַּעֲשׂוֹר עַד עֲשָׂרֵה
 6 עֲשָׂרֵה שָׁנָה לְפִלְדֵּי צְדִיקוֹהָ׃ בְּחֹשֶׁה דַּרְבִּיעֵהָ
 פִּחְשֵׁה לְחֹשֶׁה וַיִּחְזַק דַּרְבֵּה בְּעַד וְלֹא־יָדָה
 7 לֶחֶם לֶעָם הָרָדָף׃ וַתִּפְקַע הַזֵּה וְכָל־אֲשֶׁר־
 הַפְּלִחְתָּה יִבְחֹה וַיִּצְאֵה מִתְּעַד לֵאלֹהֵי הָרָדָף שֶׁשֶׁ
 בְּן־הַחַיִּים אֲשֶׁר עַל־בֶּן־הַפִּלְדֵּי וַיִּשְׁדֵּם עַל־
 9 הַזֵּה סָבִיב וְלִבֵּה הָרָדָף הַעֲרִיב׃ וַיְדַבֵּר חֵיל־
 מַשָּׂדִים אֶחָּ הַפִּלְדֵּי וַיִּשְׁתֵּן אֶת־צְדִיקוֹהָ
 9 בְּעֵרְבֵה יְדֵה וְכָל־חֵילוֹ כִּפְצֵה מַעֲלוֹ׃ וַיְחַפְּשֵׁה
 אֶת־הַפִּלְדֵּי וַיַּעַל אֵתָהּ אֶל־מֶלֶךְ בְּכָל רַמְלֹה
 10 מֵאֶרֶץ חֲמָה וְדַבֵּר אֵתָהּ מִשְׁפָּטִים׃ וַיִּשְׁחַט
 מִלֶּךְ־בְּנֵי־אֶדְבֵי צְדִיקוֹהָ לְעֵינָי וְגַם אֶת־כָּל־
 11 שִׁירֵה יְדֵה שָׁחֵם בְּרַמְלֹה׃ וַאֲדִיעֵי צְדִיקוֹהָ
 עָוֹר וַיִּאֲסֹה בְּחַיִּים וַיִּסְבֵּה מִלֶּךְ־בְּנֵי־
 בְּכָל וַיִּחְסֵה בְּמַחְדָּקוֹת עַד־יִסֵּם מִתְּחִלָּה׃

וּבְחֹשֶׁה הַחַיִּים בַּעֲשׂוֹר לְחֹשֶׁה הָאָּ
 תִשְׁעֵעֲשֹׂהה שָׁנָה לְפִלְדֵּי בְּמִסְכַּח־אֶפְרַיִם
 בְּכָל כֹּא בְּחֹשֶׁה וְכִבְּשׂוֹתִים עַמֵּד לְעַיִי
 בְּכָל בִּירוּשָׁלַם׃ וַיִּשְׁרַף אֶת־פִּתְחֵי־יְדֵהָ׃
 פִּתְחֵ הַפִּלְדֵּי וַאֲחָּ מִלְּפָתֵי יְהוּשָׁלַם וְאֶחָּ מִ
 הַזֵּה לְשִׁירָה פִּתְחֵ׃ וַאֲחָּ מִלְּפָתֵה יְדֵ
 סָבִיב כְּעַזֵּה מִלְּפָתֵה בְּשָׂרִים אֲשֶׁר אֶחָּ
 טַפְּחוּם׃ וַיִּפְלֹחַ הָעָם וְאֶת־יְדֵהָ הַ
 הַשְּׂאֵרִים בְּעַד וַאֲדִבְשָׁלִים אֲשֶׁר נִפְלֹ
 מִלֶּךְ בְּכָל וַאֲחָּ יְדֵה הַאֲבוֹת הַגֵּלִיָּה בְּכָל
 רִבְטַפְּחוּם׃ וַיִּפְלֹחַ הָרָדָף וַשֹּׁאֵר בְּכָל
 רִבְטַפְּחוּם לְכֹרִים וְלִגְמִים׃ וְאֶחָּ
 הַפְּלִשָׁת אֲשֶׁר לְבִית־יְדֵהָ וְאֶת־הַפְּלִשָׁת
 יָם הַזֵּה־שָׁחֵה אֲשֶׁר בְּבֵית־יְדֵהָ שֶׁבַח כֹּס
 יִשָּׂא אֶת־כָּל־טַפְּחוּם בְּכָל׃ וְאֶת־יְדֵהָ
 וְאֶת־דָּבָרִים וְאֶת־הַמִּפְּלוֹת וְאֶת־דַּבְרֵי
 הַמִּדְּבָרֹת וְאֶת־לִקְוֹת וְאֶת־הַשְּׂפִים וְאֶת־הַפְּלוֹת
 הַמִּדְּבָרֹת וְאֶת־הַפְּלוֹת וְאֶת־הַמִּפְּלוֹת
 הַפְּשׁוֹת וְאֶת־הַמִּקְלָחֵה אֲשֶׁר דִּבֵּר דִּבֵּר וְכִי
 כִּסְפֵה כִּסְפֵה לְקַח רִבְטַפְּחוּם׃ הַעֲפֹדִים׃
 דָּבָר אֶחָּ וְהַפִּלְדֵּי טַפְּחֵם עֲשׂוֹר חֹשֶׁה׃
 יְחִיחַ הַמְּכַלֵּת אֲשֶׁר עֲשָׂה הַפִּלְדֵּי שְׁמֵהָ
 יְדֵה לֹא־יָדָה מִשְׁקָל לְחַשְׁתִּים כִּלְדֵה
 הַאֲלֵהּ׃ וְהַעֲפֹדִים שְׁמֵהָ עֲשׂוֹר
 קִמְהָ הַעֲפֹד הַאֲלוֹהִים וְחַסֵּם שְׁתִּים עֲשׂוֹר
 יִסְבֵּף וְעַמֵּד אֶרֶץ אֲצִיבֵהָ כְּסָבִי׃ וְכִי
 עָלַי חֹשֶׁה וְקִלְמַח בְּרַפְּחֵה הַאֲחָּ חֹשֶׁה׃
 תִּשְׁבַּח הַדְּמוּסֵם עַל־הַפְּרוֹחַ סָבִיב הַגֵּלִיָּה
 וְכַאֲלֹה לְעַפְשֵׁה הַשָּׂם הַדְּמוּסֵם׃ וַיְדַבֵּר הַזֵּה
 תִּשְׁעִים וְשִׁשָּׁה וַיְחַזֵּה וַיְחַזֵּה כִּלְדֵּי־מַלְכֵם מֵאֵה
 הַשְּׁבַח סָבִיב׃ וַיִּקְרָה רִבְטַפְּחוּם אֶת־
 כָּל־הָאֵשׁ וְאֶת־צְדִיקוֹהָ כָּל־הַמִּשְׁחָה
 שְׁלֹשָׁת שָׁמַיִ הַפִּי׃ וַיִּמְדַּעֵה לְקַח
 אֶחָּ אֲשֶׁר־יָדָה פִּקֹּד׃ עַל־אֲשֶׁר הַפִּלְ
 וְשִׁבְעָה אֲשֵׁים מֵאֵה סִנְיֵה־הַפִּלְדֵּי אֲשֶׁר־
 בְּעַד וְאֶת־סַסְרֵה עַד הַפְּצֵה הַמִּצְבָּא אֶת־
 הָרָדָף וְשִׁשָּׁם אֵשׁ מִעַם הָרָדָף הַפְּצֵה

40 שגדעלים ולא יקצו כאם יהיה: ארזים
 41 נכרים למטה כאלים עם ערומים: אך לנפדה
 42 ששף וחפשו תהולת בלדאדף אך יהיה
 43 לשפה בבל בפים: עלה על בבל הים ברוח
 44 בליו נכסחה: היו עייה לשפה ארץ ציה
 45 ונעבה ארץ לרשע ברוח בלאיש ולאיש עם
 46 ברוח בראדם: ופקרתי על בבל ככל והצאתי
 47 את בבל מפי ולא יסדו אלו עד יום גם
 48 חומת בבל נפלה: צאו מתיבה עמי ומלטו
 49 אל אדנפשו מחוץ ארציהו: וסורו
 50 לבכם והראו בשמעה השמעת ארץ ונא
 51 בשעה השמעה ואחיו בשעה השמעה חכם
 52 בארץ ומשל על משל: לן הזה ימים בים
 53 ופקרתי על פסלי בבל וכל ארצה תבש וכל
 54 חללה יפלי בחובה: והנש על בבל שמם
 55 וארץ וכל אשר בהם פי מצפון יוא לה
 56 השודים כסיהו: גם בבל לנפל חלל
 57 ישראל גם לבל נפלו חלל כל הארץ:
 58 פלטים מחרב הלים אל תעמדו וכו' מחולק
 59 ארציהו ויהושלם העלה על נכבם: בשט
 60 פרשעט חרפה פסיה כלפה פניו פי בא
 61 ויום על מקדש בית יהוה: לן יהוה
 62 ימים באים כסיהו ופקרתי על פסליה
 63 וכל ארצה האק חלל: פירועלה בבל
 64 השלום וכי תבצ מרום עזה מאחי יוא
 65 שודים לה כסיהו: קל ועקה מנבל
 66 ושט גדול מארץ עשויים: פירשתי יהוה
 67 את בבל ואבד מפנה קול גדול חכם נלחם
 68 כמים רפים סחן שאון קולם: פי בא עליה
 69 על בבל שיר ונפדה גבירה חתה קשוחם
 70 פי אל נמלות יהוה שלם שלם: והשפתי
 71 אלהי ותכמה פדחתה וסגלה תפודה ושט
 72 שגדעלים ולא יקצו כסיהו המלך יהוה
 73 צבאח שמו: פדה ארץ יהוה צבאח
 74 חמית בבל ורחבה ערע תחשע ושעיה
 75 הנבזים פאיש יצאו ונש עמים בודיק
 76 לאמים בראש ועמי: הדין אשר
 77 ציה. וירמיה הנביא את שיה בנביא

40 לל פל מלחמה ונפצתי קל גוים השפתי קל
 21 ממלכות: ונפצתי קל כס ורנב ונפצתי קל
 22 רנב ורנב: ונפצתי קל איש ואשה ונפצתי
 23 קל זקן ונש ונפצתי קל ברוח ורחלה:
 24 ונפצתי קל רעה ועדו ונפצתי קל אבן וצמד
 25 ונפצתי קל פחות וסגים: ושלמתי לבל
 26 וכלל וישבו משלים אח פלדעתם אשר עשו
 27 כצון לעיניכם כס יהוה: הנה אלק
 28 די הפשוטה כס יהוה הפשוטה את כל
 29 הארץ ונשתי ארצתי עליך ותגליתך כד
 30 הפללים ותחוקו לך שפה: ולא יקחו מפה
 31 אק לשפה ואק למסדות פרשמות עולם
 32 תודה כסיהו: שאר כס בארץ תקעו
 33 שטר בנים קדשו עליה גוים השמיעו עליה
 34 ממלכות אדט כז ואשפנו פקדו עליה מסר
 35 ועל כס פולק סר: קדשו עליה גוים
 36 את מלכ מדי את פדחתה והתפלסגיה
 37 ואת בלארץ משלתי: ותעש הארץ והחל
 38 פי קמה על בבל מחשבת יהוה לשא את
 39 ארץ בבל לשפה מאן וישב: חללו נפוי בבל
 40 להלום ישו במפוזות נשתה נמרח היו
 41 לנשים היצו משפחה לשפרו סיהו:
 42 רח לקרארץ ירוץ ונדה לקראת מנד ליער
 43 למלך בבל פרמעה ערו מקצה: והמעפות
 44 תפשו ואת האצנים שרפו באש ואש
 45 הפלחמה כהלו: פי כה ארץ יהוה
 46 צבאח ארץ ישראל פד בבל גוון עת החיכה
 47 עד מעט וכה עת האצו לה: אכלנו
 48 המסנו כסיהו מלך בבל הצענו על זק
 49 בלענו פתון מלא סשו מעני הדינו:
 50 חסס שאר על בבל תאמר ישם צין ודמ
 51 אל ישב כשלים ויאמר ויהושלם: לן
 52 פה ארץ יהוה הגרדב את ירוק ונשמי
 53 את קמחו והחריטו אתיפה והנשתי את
 54 מקרה: ותחה בבל ללום ומשן חים
 55 שפה לשרקה מאן וישב: יהוה פפסחים
 56 ישאו ערו פניו אריות: פלום אשה
 57 אד משפחים והשפחים למען יללו וישט

1 פה אמר יהוה הנני מעור על בבל והלא
 2 לך לבך ורח משחת: ושליחיי לבבל ו
 3 חוהה ויבנקו אדמאתה בידה עליה מפ
 4 ביום רעהו: אלהיהן יחד יתקו קשתו ה
 5 יתעל פסיתו ואליתחמלו אל בנותיה החו
 6 על צבאות: ותעלו תללים ברחו בשו
 7 ומקשים ברחותיה: כי לא אלמן יתע
 8 ויהודה מאסו מודה צבאות כי אה
 9 מלאה אשם מקדוש ישראל: כמי מי
 10 בבל ומלשו איש נטשו אל יתעמו בשמה
 11 שח נקמה היא ליהודה בבל היא משעם ל
 12 פס חוב בבל ביה יהודה משעת פלדא
 13 מימה שח נים עליה ותלל נים: פח
 14 נטלה בל ותשטר דליל עליה קחו
 15 למכאוביה אלי תרמא: רפואו אדנבל
 16 מפתה עזתה ונחו איש ארצו פרעע א
 17 השמים משפטו נקא עו שוקים: דה
 18 יהודה אדצדקת פאו תספה באין א
 19 מעשה יהודה אלהו: הברו התצט מ
 20 השלטים העו יהודה אדלות מלכי מדי
 21 על בבל מופחו להשחתיה פר נקמת יד
 22 דה נקמת הכלל: אלהי מל בבל שאר
 23 החויק המשטר הקמו שלמים הבטו דה
 24 כי נבזים יהוה גם עשה את אשר
 25 אלושבו בבל: שכתו על מים רפים ו
 26 ארצו פא נפח אמת בצנעו: לשבע יד
 27 צבאות נבטשו כי אבסלאחזו אדם פ
 28 ועט עליו יהוד: עשה ארץ בסוד כ
 29 תבל ברחמיה ובחסדו נטה שלמים: ל
 30 חלו המון מים בשמים ויעל משמים מג
 31 ארץ פרקם למטר עשה ויצא רוח מאפסו
 32 נכש על אדם מיעת הביש על צדא מפ
 33 כי שקר נספי ולא רוח בבו: הכל ה
 34 מעשה ותשועים בעת פקיהם יאבדו: ו
 35 סאלה חלק יעלב פריצו העל הוא ות
 36 נחלת יהודה צבאות שמו: מפציא

1 ירמי קשת חסו עליה סבוב אלהיה ו שלטה
 2 שלטה לה פעולה בבל אשר עשתה עשו לה
 30 כי אלהיה ודה אל קדוש ישראל: לכן
 31 ישל בוחיה ברחותיה וכל אנשו מרחותיה
 32 יתעו פיהם והוא אבסחתו: הנני אלקי
 33 זון אבסחתו יהוה צבאות כי פא ימקו עת
 34 פקדויה: ומל זון ומל ואן ל מקום והפצי
 35 אש בעלי האלה פלסכסויה: פה אמר
 36 יהוה צבאות עשוקים פ ישראל ובמ יהודה
 37 יחיו וכל שובים החוקו גם סאבו שלום:
 38 נאם: חוק יהוה צבאות שמו רב רוב אד
 39 ריבם למען יתעו אדמחזקו הנהגו לישבו
 40 בבל: רוב על כשדים אבסחתו ואלישבו
 41 בבל ואלויהו אל חכמיה: רוב אדפנים
 42 וטלו רוב אל נפודה החוקו: רוב אלסמו
 43 הארכו ואל על הערב אשר פתכה חזו לשים
 44 רוב אל ארצותיה וכוזו רוב אל מימה וי בשו
 45 כי ארץ פסלים היא ובאמים ותללו: לכן
 46 ישבו צים אד אים וישבו בה פתח יענה
 47 ולא תשוב עד לצנח ולא תשפן עד חזו חזו
 48 כמחפט אלהם אדסום ואת עמיה ואת
 49 שמיה אבסחתו לא ישוב שם איש ולא
 50 יער בה בראדם: דה עב פא כמפן ועו
 51 גדול ומלכים רפים יעדו מאפתי ארץ:
 52 קשת וכוף יחויק אבתי הפה ולא ירחמו
 53 קולם פס ירהם ועל סוסים ורכבו שיקו
 54 מאש לשחמה עליו פדנבל: שמע מקוד
 55 בבל אדשמעם ודפו חזו צדה החויקויה
 56 דל בולתה: דה סאיה עליה כמאן וחדן
 57 אלה איתן פ ארבעה ארצם מעליה וכו
 58 ברו אלה אשקו פו כו כמלו וכו יעשו
 59 ומרה רעה אשר יעמד לפני: לכן שמעו
 60 ענת יהוה אשר יעץ אל בבל ויחשמויה
 61 אשר ישוב אל ארץ כשדים אבסלא יסחום
 62 צעתי המון אבסלא ישום עליהם נה: מקל
 63 תפשה בבל מעשה הארץ וקשה בגים
 64 כשעו:

כשמים לשלל כל שללה ישבעו סמי ידוהו:
 11 פי תשמוהו פי תעלו שמי נחלתו פי חפשו
 12 פעלה דשה וצדק פאפים: פלשה אמכם
 מאד חסדה ורחמים דהו ארחיה גלים מדבר
 13 ציה ושרה: מקצף דיה לא חשב ודעה
 שממה פלה כל עבר על פבל לשם ושרק
 14 על כל משתרה: שרף על פבל סמיו כל
 דמי קשת יד אלנה אל תחמלו ארחי פי
 15 לידה חסדה: דיעו עליה סמיו נחמה דיה
 נפלו אשוייה דדסו דחמיה פי קבוצ
 16 דיה דא דקמו בה פאשר עשתה עשר
 לה: פתרו ודע מפבל חפשו מפל בעת קצו
 17 מפל דרב דזנה איש אל עמו יסנו ואיש
 לאצו יסנו: עה פורה ישראל איות הידו
 18 דראשן אכלו מלך אשור חו דארחן עצמו
 נכדראצו מלך בבל: לכן פדה אצו דיה
 19 צבאה אלז ישראל דמי פקד אל מלך בבל
 ואל ארצו פאשר פקדו אל מלך אשור:
 20 ולבסוף את ישראל אל טוד ועה הפיכל
 דהשן וסד אסיהם דהלעו חסבע נפשו:
 21 בימים דהם ובעת דיהא סמי ידוהו יקשו
 אתען ישראל ואלפו ואת חסאת דיה
 ולא תפצאנה פי אסלה לאיש אשור:
 22 על דארחן כרתים עליה עליה ואל יושבי
 23 פקד חין ורחים ארחים סמי ידוהו ועשה
 24 ככל אשור צויהו: קל מלחמה פארו לשם
 25 גדולו ארך נדעו וישם פשוט כל דארח
 26 ארו דחה לשמה בבל פגוים: לקשו לק
 27 וגם מלכותו בבל ואת לא דעת נפצאה וגם
 28 תפשותו פי בדהו דהצות: פתח דיה את
 29 אצרו ויצא אדמל ועמו פי מלכה דיה
 30 לאדני דיה צבאות פארו פשוים: פא דיה
 31 מקץ פתרו מאכסה סלה כמו שמים
 32 דהצומחה אל ידוהו לה שאחיה: חרב כל
 33 עליה ירו לשבח דו עליהם פי בא וסם
 34 עת פקדחם: קל נסם וסלים מארו
 35 בבל לדין פגיון את מלכה דיה ארוס
 36 כבצה ויכלו: השמיש אל בבל ויפם

1 ודמין מקדמם לשלל תרחים לכל דוח קצו
 2 פאה ומל עבדו אמא את אידם סמי
 3 דיה: דחה ודחז למשן חפם שממה עד
 4 שלם לא ישב שם איש ולא יגדו בה כך
 5 אדם: אשר דיה דס ידוהו אל ידוהו
 6 דבא אל שלם פראשה מלכת צדקיה
 7 מלך דיה לאמו: פה אצו דיה צבאה
 8 דמי שמי את קשת עליהם ראשה נברתם:
 9 דבארו אל שלם ארבע ודוח מארבע קצו
 10 השמים ורחים לכל הדוח דהאה ולא
 11 דיה דעו אשר לא ירמא שם מדו שלם:
 12 דהצווי את שלם לפני אידים ולפניו מקשו
 13 כשמים וחסדה עליהם: ועה את רחון אפ
 14 סמי ידוהו ולעזרי ארחים את דרוכ עד
 15 פלווי אדם: ושמרו כסא בעלים דהאדו
 16 משם מלך ושלם סמי ידוהו: ודה ופאחיה
 17 דאדם אשור את דשנה שלם סמי ידוהו:

CAP. L.

1 דהם אשר דפ דיה אל בבל אל ארח פשוים
 2 בד ידוהו דבא: דידו בנים השמיש
 3 ושארו גם השמיש אל תכדו אמר מלכה
 4 בבל תיש כל חת מרוך דישו עצמה חיו
 5 גדליה: פי עליה עליה עו כפיון דהאיש
 6 את ארצה לשמה ולא ידוהו ישב בה מאדם
 7 ועד דבמה מדו הלכו: בימים דהמה ובעת
 8 דיהא סמי ידוהו יבא בני ישראל דמה ובר
 9 דיהו יתו הקדו וכל לים ואת ידוהו
 10 אלהם יקשו: צאן ישאלו דרו דה פתח
 11 פא ומו אל ידוהו פות עולם לא תשכח:
 12 צאן אבוח דיה עמי ועידם דהשם דים
 13 שרבים מדו אל נבנה דלם שכחו וסם:
 14 כל מפאדים אכלים וצוים אמרו לא
 15 סאשם יתח אשור חטא לידוהו סה צדק
 16 ומכה אבוחים דיה: נדו מרוך בבל ומארו
 17 פשוים פא ורו פשוים לפני צאן: פי
 18 דה אנו מעור ומעלה על בבל קול גוים
 19 גולים מארו צפון ועכו לה משם תלכ
 20 דעור נבדו משפיל לא ישב וקם: דחה

1 דהם אשר דפ דיה אל בבל אל ארח פשוים
 2 בד ידוהו דבא: דידו בנים השמיש
 3 ושארו גם השמיש אל תכדו אמר מלכה
 4 בבל תיש כל חת מרוך דישו עצמה חיו
 5 גדליה: פי עליה עליה עו כפיון דהאיש
 6 את ארצה לשמה ולא ידוהו ישב בה מאדם
 7 ועד דבמה מדו הלכו: בימים דהמה ובעת
 8 דיהא סמי ידוהו יבא בני ישראל דמה ובר
 9 דיהו יתו הקדו וכל לים ואת ידוהו
 10 אלהם יקשו: צאן ישאלו דרו דה פתח
 11 פא ומו אל ידוהו פות עולם לא תשכח:
 12 צאן אבוח דיה עמי ועידם דהשם דים
 13 שרבים מדו אל נבנה דלם שכחו וסם:
 14 כל מפאדים אכלים וצוים אמרו לא
 15 סאשם יתח אשור חטא לידוהו סה צדק
 16 ומכה אבוחים דיה: נדו מרוך בבל ומארו
 17 פשוים פא ורו פשוים לפני צאן: פי
 18 דה אנו מעור ומעלה על בבל קול גוים
 19 גולים מארו צפון ועכו לה משם תלכ
 20 דעור נבדו משפיל לא ישב וקם: דחה

בצרה וכל עיניה תהימה לזרמה על
 שמעיה שמעיה מאת דוד וצד פנים שג
 התקצבו וסא עליה וקמו למלחמה: פיר
 קמן תחזיקו פנים בזה פחדם: תפלי
 השמי ארץ ודון לפי שמי בחרו השלע חם
 מרום נבעה פיר גיבה פשלו לקח מ
 אריות סמיה: היתה אדם לשפה
 עבר עליה ישם ושק על כל מפוחו
 פמהפח סדם עמיה ושכיה אמר דוד ל
 ישב שם אש ולא יגור בה בן אדם: ו
 פאיה יעלה מאין דוד אל ננה איתן
 ארבעה ארבע מעליה וכו ברו אלה אס
 פי מי כמלי וכי יעזבי וכי ירעה ו
 יעמד לפני: לכן שמעו עצת דוד אשר
 אל אדום וישבו ביה אש חשב אל
 חימן אסלא יסתם צעיה הפאן אס
 ישם עליהם סדם: מקול פלים רע
 הארץ צעה פיס סוף נשמע קוליה: ד
 כשלו יעלה ודאיה וימשל פנשו על בנ
 ויהי לב גבור אדם פים יהיא גלב א
 מציה: להמשק פשה חמת ואפד
 שמעה רעה שמעו נמנו פים דאיה השקט
 יוכל: רפה דמשק הסנה למס וד
 דחוקה צרה ותלים אחוזה פילד
 אף לא יענה עד תהלה קרית משיש:
 ישל בחריה פחניה ומלאש הפלח
 ילמו פים יהיא סם דיה צבאות: וד
 אש בחומת דמשק ואלה אמית ברה
 לקד: ולממלכת תצור אשר ה
 נבכוראפד מלך נבל פה אמר דוד ק
 עלו אל קד ושדו אחבנר קום: אהל
 וצאם יקחו ויעתהם וכל גליתם תמלח
 ישא להם: וראו עליהם גזר מסוב:
 נדו מאד דעמקו לשבת ישב תצור סב
 דוד פריעץ עליכם נבכוראפד מלך:
 עצה חשב עליהם מחשבה: קמו עלו:
 גו שליו וישב לבטח סם דיה לא דלה
 ולא ריח לו ביד ישפני: ודו גמליהם:

ופחה ופח עליו וישב מאב סם יודה:
 44 וים מפני הפוח ופל אלה פחה ונעלה מך
 הפוח ילכך בפח פראי אלה אל מאב
 45 שנה פקדום סמיה: בצל חשפון עמדו
 מזה סים פראש צא מחשפון ולדכה מין
 סוף והאכל פאת מאב וקדו בני שאון:
 46 ארץ מאב אב עס כמשו פיר לשון נקו
 47 בשמי ובחרו בשביה: ושכתי שבת מאב
 פאחית הים סמיה עד דהה משפט
 מאב:

CAP. XLIX. מ

1 ל בני עפון פה אמר דוד הים אין ישראל
 אס יודש אין לו מהע יש מלכם אחו
 2 ועפו בערו לשב: לכן דה ימים באים סם
 דיה והשמתי אל דת בני עפון ורעה
 מלחמה ודחה לל שממה ובחיה פאש
 תצחה ויש ישראל אחיושו אמר דוד:
 3 דליל חשפון פי שדחיל צעלה גת רפה
 חרטה שלים סכרה ודחשומטה בנדחת פי
 4 מלכם בגולה לק פתח ושדו ידו: מד
 תחוללו בעמלים זב עמקו הפח השוכה
 5 הפתחה באפדיה מי יסא אלי: הגל מביא
 עליו פחד סם אדו דיה צבאות מל
 סביבו ונחרם איש לפני ואן מקפץ לפד:
 6 ואחורבן אשוי את שמת בני עפון סם
 7 דיה: לאדם פה אמר דוד צבאת ואן
 עד חכמה בחימן אכה עצה מפלים נכחה:
 8 חכמתם: נס דמס דעמקו לשבת ישב דן
 9 פי אד עשו הבאו עליו עת פקדתו: אס
 בצדום באו לק לא ישארו עללות אס נפנים
 10 בצילה השדוה יים: פראי השפתי את
 עשו גלית אד מסוה וסחה לא יכל שד
 11 רע ואחו ושכני ואנפ: ענה ויחזק אני
 12 אחיה ואמסתי על חכמה: פירכה:
 אמר דוד דה אש אין משפטם לשחור
 דכוס שתי ישוה ואחה הוא נקה תנקה לא
 13 תקה פי שחור השחור: פי מי נשפתי סם
 דה פיר שמה ורשה לחב ולגלה תודה:

20 וּמְלִטָה אֲמַר מִדְּפֹתֶיהָ: הַיֵּשׁ מֵאֵב פֶּרֶד
 תַּחַת הַלְּלִי | וְהִקְדֵּי הַצִּדִּי בְּאֶרְסֹן פִּי שֶׁד
 21 מֵאֵב: וּמִשֹּׁשׁ בָּא אֶל אֶרֶץ הַיַּשׁוּר אֶל הַחֹן
 וְאֶל הַצֵּה וְעַל מִסְפַּת: וְעַל יְהִינֵן וְעַל עֵב
 22 וְעַל בֵּית הַמְּלֹחִים: וְעַל יְהִינֵן וְעַל בֵּית בְּמֹל
 23 וְעַל בֵּית מִשֵּׁן: וְעַל קִיחַת וְעַל צִדָּה וְעַל מֶלֶךְ
 24 עַל אֶרֶץ מֵאֵב הַחֲזָקוֹת וְהַחֲזָתָה: גְּדַרְהָ
 25 קֶן מֵאֵב וְהֵשׁ מִשִּׁפְּהָ טַם יִדְהָ: וְהַשְׁפִּיחֵהוּ
 פִּי עַל יְהִיזָה הַדְּבִיל וְסַפֵּק מֵאֵב בְּקִיחַת הַדָּה
 27 לְשֹׁק בְּסִדָּה: וְאִם לֹא הַשֹּׁק הָדָה לָךְ
 שׂוֹאֵל אִם בְּנִימִם מִצִּדָּה פִּי מִהֵרָבִיךָ בֹּ
 28 תַחֲטִיב: עֹבֵב עֵרִים וְשֹׁכֵט בְּפִלַע וְשִׁמֵּי מֵאֵב
 29 וְהִזֵּי כִוְיָה תִקְבֵן בְּעַמִּי פִּרְסַחַת: שְׁמַעֵנִי
 30 טֹאדֵר מֵאֵב נִחָה מֵאֵד בְּבֵרֵי וְנִאֲמֵר וְנִאֲמֵר וְהִם
 לָבוּ: אֲנִי יִדְעֵלִי טַם יִדְהָ עֲשֵׂתוֹ וְלֹא יִכֵּן
 31 בֵּית לֹא יִכֵּן עֵשׂוֹ: עַל כֵּן עַל מֵאֵב אֶלֶל
 32 לְמֵאֵב מֶלֶךְ אֲשֶׁק אֶל אֲשֶׁר קִירֵדֵשׁ הָדָה:
 33 מִבְּנֵי יַעֲזֹר אֲבַהֲרֵה לָךְ הַחֶפֶן שִׁבְמָה כְּשִׁלְחֵהוּ
 34 עֲשֵׂי יָם עַד יָם יַעֲזֹר נַעֲשֵׂי עַל קִיחָה וְעַל צִדָּה
 35 שֶׁד נֶסֶל: וְהַסַּפֵּה שִׁמְחָה וְגִל מִסְּמֶל
 36 וּבְאֶרֶץ מֵאֵב וְיִזֵּן מִקְבִּים הַשְׁפִּיחֵי לֹא יִדְהָ
 37 הַדָּה הַדָּה לֹא יִדְהָ: מִזְעֵחַ חֲשַׁפֵּן עַד
 38 אֶלְעִיָּה עֲדִיחָה נִחָה קִלִּים מִצֵּעַ עַד חֲוָלִים
 39 עֲלֵחַ שְׁלִישִׁיָּה פִּי בְּסִמֵּי נַחִים לְשִׁמְחָה
 40 הַיִּזֵּי: וְהַשְׁפִּיחֵי לְמֵאֵב טַם יִדְהָ מִעֲלֵה בְּמָה
 41 וּמִקְטִיר לֵאלֹהֵי: עַל כֵּן לִפִּי לְמֵאֵב פִּי חֲלָלִים
 42 יִדְהָ וְלִפִּי אֶל אֲשֶׁר קִירֵדֵשׁ בְּחֲוָלִים
 43 יִדְהָ עַל כֵּן יִתַּח עֲשֵׂה אֲבָדוֹ: פִּי מִלֵּדֵשׁ
 44 קִרְחָה וְלִלְוֵן נִחָה עַל בְּלִיחִים הַדָּה וְעַל
 45 מַחֲנֵים סֹק: עַל פִּלְצוֹת מֵאֵב וּסְחַחֲתֵיהָ
 46 פֶּלֶה מִסְּפֵד פִּי שְׁבִיחֵי אֶת מֵאֵב בְּכָל אֶרֶץ
 47 חֶפֶץ פִּי טַם יִדְהָ: אֶךְ תַּחַת הַלְּלִי אֶךְ
 48 הַשְׁפִּיחֵי עַרְף מֵאֵב פֹּשֵׁ הַדָּה מֵאֵב לְשֹׁק
 49 וְלַמְחִיחֵי לְכָל סִמִּיחֵי: פִּי כֹה אֲמַר יְהוָה
 50 הַדָּה בְּשֵׁר הַדָּה וּפֶשֶׁת פִּנְסוֹ אֶל מֵאֵב:
 51 לְבַדָּה הַחֲזָקוֹת וְהַמְּצוֹחַת נִחְשָׁה הַדָּה לֵב
 52 בְּפִרְי מֵאֵב בָּיִם הַדָּה מִלֵּב אֲשֶׁה מִצִּדָּה:
 53 וְנִשְׁמַר מֵאֵב מִעַם פִּי עַל יְהִיזָה הַדְּבִיל: פִּתּוֹ

5 אֶת דִּפְלִשְׁתִּים שְׁאֵרֵי אֶת כְּפֹתוֹ: בִּזְהָ קִרְחָה
 6 אֶל עֲדָה מִמְחָה אֲשֶׁקְלוֹן שְׁאֵרֵי עַמְקֵם עַד
 7 מִצֵּי תַחֲטִיב: וְהִי חֲזֵב לִדְהָ עֲדָה לֹא
 8 תִשְׁקָה הַמֶּלֶךְ אֶל תַּעֲרֹף הַדָּשֵׁי חֲפִי: אֶךְ
 9 תִּשְׁקָה יְהוָה צִדָּה אֶל אֲשֶׁקְלוֹן וְאֶל הַדָּה
 10 דָּה שֵׁם יְהוָה:

CAP. XLVIII. מִחַ

1 לְמֵאֵב בְּדֵאֵר יְהוָה צִבְאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 2 הִי אֲלֵכֶם פִּי שֶׁדֵה הַיִּשְׁשָׁה לְבַדָּה קִירֵחִים
 3 הַיִּשְׁשָׁה וְהַמְּשַׁבֵּב וְהַחֲזָה: אֶן עֲרֵי תַחֲטִיב
 4 מֵאֵב בְּחֲשַׁפֵּן חֲשֵׁב עֲלֵיהָ עֲשֵׂי לֹם וְכִרְחִיחָה
 5 כְּזֹי בְּסִמִּיחֵי חֲפִי אֲשֶׁר תִּלְךְ חֲרֵב: קֹל
 6 צִעֲקָה מִחֲוָלִים שֶׁד וְשֹׁכֵט גְּדוֹל: מִשִּׁפְּהָ
 7 מֵאֵב הַשְׁמִיעֵי וְעִקָּה צִעֲרֵה: פִּי מִעֲלֵה
 8 וְהַחֲזָתָה בְּכָבֵי וְעַל־כֵּי פִּי בְּמִדַּת חֲוָלִים
 9 צִי צִי עֲלֵקְרֵדֵשׁ שְׁמַעֵנִי: כֹּה מִלְּמֹה בְּשִׁשְׁכֶם
 10 וְהַחֲזָה בְּשֹׁשׁ בְּמִדָּה: פִּי יַעֲזֹר בְּמִדָּה
 11 פִּי מִשְׁלֹךְ וְהַאֲצוֹרֵהוּ בְּסִיחֵי תִלְכֵדִי וְנִצָּה
 12 כְּשִׁלַּח בְּגִלְהָ בְּרִחֵי וְשֹׁרֵי יַחַד: וְיִבֵּא שֶׁד
 13 אֶל מִלְּשִׁי וְעַל לֹא תִפְלֵט וְאֲבָד הַעַמֵּק וְהַשֶּׁמֶךְ
 14 הַיַּשׁוּר אֲשֶׁר אֲמַר יְהוָה: חֲטִי צִי לְמֵאֵב
 15 פִּי כֹה נִצָּה וְעִדָּה לְשִׁפְהָ תִרְחִיחֵי מֵאֵן וְשֵׁב
 16 פִּתּוֹ: אֶתֶר עֲשֵׂה מִלֵּאֵת יְהוָה רִמְיָה וְהִזֵּי
 17 מִבַּע חֲרֵב מִעַם: שִׁאֵן מֵאֵב מִעֲשֵׂהוּ וְשִׁקֵּט
 18 הַיִּזֵּי אֶל שְׁמִיחֵי וְלֹא יִתַּח מִלֵּב אֶל מֶלֶךְ וּבִגְלָה
 19 לֹא יִקְדֵּי עַל כֵּן עֲמֵד טַעֲמֹ בֹ וְיִדְהָ לֹא כִמֹּ:
 20 לֵן וְהַדְּבִיחִים פֹּחִים טַם יִדְהָ וְשִׁלְחֵהוּ
 21 לֹ צֵעִים וְנִצָּה וְכֹלֵי יִרְיָק וְגִבְלִים וְנִפְצוּ:
 22 וְכֹה מֵאֵב מִכְּמֹשׁ פִּי אֲשֶׁר נִשְׁוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 23 מִשִּׁחַ אֶל מִנְסַחֵם: אֶךְ הַאֲמַר בְּפִדִים
 24 אֲבָתֵם וְאֲשֶׁר חִיל לְמִלְחָמָה: שֶׁד מֵאֵב
 25 וְעִדָּה עֲלֵה וּמְכַר בְּחִיחֵי יִרְדֵי לְשִׁכַח טַם
 26 הַמִּלְךְ הַדָּה צִבְאוֹת שְׁמֹ: קְרֹב אֶת מֵאֵב
 27 לְמֹא וְעֲשֵׂי מִדְּהָ מֵאֵב: סֵד לֹ מִלְּסִמִּיחֵי
 28 וְכֹל יִשְׁעֵי שְׁמֹ אֲמַר אִיכָה לְשִׁפְהָ מִפְּהֵלֵי מִקָּ
 29 וְהַחֲזָה: רִדֵי מִסְּפֵד יִשְׁבֵי בְּאֲמֵל וְשִׁכַח פֶּד
 30 יִזֵּן פִּי שֶׁדֵד מֵאֵב עֲלֵה לֵן שִׁחַת מִצִּדָּה:
 31 אֶתֶרֶךְ עֲשֵׂי וְצִי וְשִׁכַח עֲדֵה שְׁאֵלֵי טַם

כי ידעה יהוה: והנה פושל גס נמל א
 אל דערה ואמרה קומה ונשבה אל עמנו וא
 ארץ מולדתנו מפני חרב הארץ: קח
 שם פועה מלך מצרים שאון העמד הפוע
 די אל סם ימלך ידעה צבאות שמו
 פתחו פתחים וכבדו בים ימא: כל גל
 עמי לך יושבת פד מצרים פתח לשפ
 תדעה ומצוה מאן יושב: עגלה יפד
 פיה מצרים קח כעשון פא כא: גס ימסר
 מלכה עגלה מלך פ עם ידעה הפס
 ידעו לא עמדו פי חם אדם פא עליהם פ
 פקדוהם: קלה פתח לך פי סגל אל
 תכדושח פא ליה פתחני עצים: פ
 יענה סם ידעה פ לא יחוק פ רבו מאר
 ואן לדם מפס: וישקה פד מצרים סו
 פד עם צפון אמר ידעה צבאות אלה שר
 הנה סגל אל אמון מאל ועל פועה ות
 מצרים ועל אדמה ועל מלכה ועל פועה ו
 הפתחים פ: ותחום פד מבקש פפל
 וביד נכבדאפ מלך פל בני עבדי ואח
 כן תשקן פמי קדם סם ידעה: וא
 אל יהיא עמי ועבד ואל יתחת ישראל
 הנני מישקן מרחק ואדועה מארץ שב
 ושב יקלוב ושקט ושאן ואן מרחי: וא
 אל יהיא עבדי ועבד סם ידעה פ ארץ:
 פ אעשה כלה בכל דעות: אמר יהוה
 שמה ואחז לא אעשה כלה ופס יתקו למש
 וקשה לא אקש:

נסף ידעה יגן על מסבך יעקל בארצו
 ומטוה לא מצאו: פה וואמר אלה פה
 אמר ידעה והנה אמר פועה אמ דלם ופ
 אשר ממשו אמ פוש ואד מלך ארץ פ יהוא
 ואחיה תבקש לך גדלות אל תבקש פי הנני
 מביא רעה על פל פשו סם ידעה ותחזי לך
 את נששו לשלל על מל המלכות אשר
 תלך שם:

CAP. XLVI. כז

אמר יהוה דבר ידעה אל ידעוה הנבא על
 הנבים: למצרים על ואל פועה נבו מלך
 מצרים אשר ידעה על טר שרת בנדמש אשר
 הנה נכבדאפ מלך פל פועה דרמילח
 ליתקם פד אשיו מלך ידעה: ערב מן
 וצהה גשו למלחמה: אחר הפסים ו על
 הפלחים התוצה בנדמש מלך דרמילים
 לבשו הפלח: מוע ראוד הפה תחום
 נסגים אחז תבדוהם יפוי תמס נס ולא
 דמס מנו מסב סם ידעה: ארעס ואל
 ואל ימלט הנפו צפונה עליה טר שרת
 פלל ונפל: מיה פוא יעלה פד ידעה
 תה ששו ממו: מצרים פואר יעלה וכפוח
 תעשה מים וואמר אעלה אכשה ארץ
 אבידה ער וישבו בה: על הפסים והתחלה
 דרכב ויצא דבדחים פש ופוט הנש
 מן ודחים הנשפי דרכב קשרו: והם
 דרא לא ידעו ידעה צבאות חם מקמה להבק
 מצוי ואכלה חרב תאענה וחותה מקדם פ
 ופ לא ידעו ידעה צבאות פארץ צפון אל סר
 פוח: עלי נעל קחי צוי פוחה פד מצרים
 לשוא דפירו ושוח העלה אן לך: שמו
 נים קלמך וצדוק מלאה דאפ פ נפד
 בגיל פללך וחווי פפל שנים: והם
 אשר דבר ידעה אל ידעוה הנבא לבא
 נכבדאפ מלך פל להפח את ארץ מצרים:
 ידעה נמשום השמיעי במגדל השמיעי כף
 וכחפססם אחר התוצה תבן לך פ אכלה
 חרב סכוכי: מוע נסחף אבידו לא עמד

CAP. XLVII. כז

אמר יהוה דבר ידעה אל ידעוה הנבא
 פלשחים פטרם יפה פועה את עזה: פ
 אמר יהוה יהוה ימים עלים מצפון יהוה ל
 שחטת ושטמו ארץ ומלאה ער וישבו
 וועל האדם ודלל פל ישוב הארץ: מ
 יעשה פסח אפיו מרש לכבד ד
 בלגלוי לא דמס אחר אל פנים מרפיון ד
 על דאום הפא לשוד את פל פלשחים לה
 לצו לעזוז מל סרד עור פ שוד:

אמר יהוה דבר ידעה אל ידעוה הנבא על
 הנבים: למצרים על ואל פועה נבו מלך
 מצרים אשר ידעה על טר שרת בנדמש אשר
 הנה נכבדאפ מלך פל פועה דרמילח
 ליתקם פד אשיו מלך ידעה: ערב מן
 וצהה גשו למלחמה: אחר הפסים ו על
 הפלחים התוצה בנדמש מלך דרמילים
 לבשו הפלח: מוע ראוד הפה תחום
 נסגים אחז תבדוהם יפוי תמס נס ולא
 דמס מנו מסב סם ידעה: ארעס ואל
 ואל ימלט הנפו צפונה עליה טר שרת
 פלל ונפל: מיה פוא יעלה פד ידעה
 תה ששו ממו: מצרים פואר יעלה וכפוח
 תעשה מים וואמר אעלה אכשה ארץ
 אבידה ער וישבו בה: על הפסים והתחלה
 דרכב ויצא דבדחים פש ופוט הנש
 מן ודחים הנשפי דרכב קשרו: והם
 דרא לא ידעו ידעה צבאות חם מקמה להבק
 מצוי ואכלה חרב תאענה וחותה מקדם פ
 ופ לא ידעו ידעה צבאות פארץ צפון אל סר
 פוח: עלי נעל קחי צוי פוחה פד מצרים
 לשוא דפירו ושוח העלה אן לך: שמו
 נים קלמך וצדוק מלאה דאפ פ נפד
 בגיל פללך וחווי פפל שנים: והם
 אשר דבר ידעה אל ידעוה הנבא לבא
 נכבדאפ מלך פל להפח את ארץ מצרים:
 ידעה נמשום השמיעי במגדל השמיעי כף
 וכחפססם אחר התוצה תבן לך פ אכלה
 חרב סכוכי: מוע נסחף אבידו לא עמד

שנה ירמיה מה

אחם ואחתיכם מלכיהם ותורכיהם ועם הארץ
 אחם וכו' יהיה ותעלה על לפי: ולא יוכל
 22 יהיה עוד לשאת מפני רע מעלליכם מפני
 הרועבת אשר עשיתם ותהי ארצכם לחרבה
 ולשפחה ולקללה מאן ישוב ברוחם יהיה: מפני
 23 אשר קפחתם ואשר חטאתם ליהוה ולא
 שמעתם בקול יהוה ובחרתו ובחזתו ובגזתו
 לא תתקם עליו: קראת אתכם רועה הוואת
 פיהם יהיה: ואמר ימרוהו אל פלדשים
 24 ואל פלדשים שמעו דבר יהוה בל יהוה
 25 אשר פארץ מצרים: פה אמר יהוה צבאוה
 אלהי ישראל לאמר אחם ושליכם ותופרת
 בפניכם ובחידכם מלאחם: לאמר עשה נעשה
 את נדתי אשר נודתי לפני למלכת השמים
 ולהפוך לה נכבים הקים תקימנה את נדתיכם
 26 ועשה תעשית את נדתיכם: לכן שמעו דבר
 יהוה בל יהוה השמים פארץ מצרים הגלי
 משפחתי בשמי הגדול אמר יהוה אם יהוה
 עד שמי נקרא: בס' פלאיש יהוה אמר
 27 תראיתי יהוה בכל ארץ מצרים: הגלי טקו
 עליהם לרעה ולא לטובה והפ' בלאיש יהוה
 אשר פארץ מצרים בחרב וברעב ער פתחם:
 28 ופליטי חרב ישובו מן ארץ מצרים ארץ יהוה
 מן מספר ויגועו פל שארית יהוה הבאים
 לארץ מצרים לנהל שם דבר מי יקם מפני
 29 ומתם: הוואת לכם האחת טאם יהוה פרסוק
 30 אני עליכם בפרסוק הזה למען תידעו כי קום
 יקום דברי עליכם לרעה: פה אמר יהוה
 הגלי טקו את פועה חפוע מלך מצרים פד
 אלו ופד מבלקש נפשו פאשר נחתי את
 צדקיהו מלך יהוה בל נבכרואצו מלך
 בבל איש ומבקש נפשו:

מה CAP. XLV.

הדבר אשר דבר ימרוהו דבמא אל ברוך פד
 1 כריה בחרו את הדברים האלה על מסר מס
 ימרוהו בשפה דרבעות להיקום בראשיה
 2 מלך יהוה לאמר: פה אמר יהוה אלו
 3 ישראל עליו ברוך: אמרת איתא לי פה

אחריהם פארץ מצרים אשר אחם פאם לנה
 שם למען הכרית לכם ולמען הותכם לקללה
 9 ולחרפה בכל גווי הארץ: השכחתם את
 רשת אתרתיכם ואת דעות מלך יהוה ואת
 רעה נשיו ואת תעורכם ואת רעה שליכם
 10 אשר עשו פארץ יהוה ובחצות ירושלים:
 לא דפאו עד האם הזה ולא יראו ולא ילכו
 בתורתו ובחזקו אשר נחתי לפניכם ולשמ
 11 אתרתיכם: לכן פה אמר יהוה צבאוה
 אלהי ישראל הגלי טקו פני בכם לרעה ולהכרית
 12 את בל יהוה: ולקחתי את שארית יהוה
 אשר שמו סוטים נבוא ארץ מצרים לנה שם
 והפ' כל ארץ מצרים ופלד בחרב פרעב ותפמי
 מקטן ועד גדול בחרב וברעב ימרו יהוה לאלה
 13 לשפחה ולקללה ולחרפה: וקפחתי על ראשיתם
 פארץ מצרים פאשר פקדתי על ירושלים
 14 בחרב ברעב ובפס': ולא יהיה פליט ושריד
 לשארית יהוה הבאים לנה שם פארץ מצרים
 ולשאב: ארץ יהוה אשר דפחה מנשאים
 את נפשם לשוב לשם שם פי לא ישובו פי
 15 אם פליטים: ויגועו את ימרוהו בל
 האשמים האעים פי מקפוחת שיהם לאלהים
 אחים ובלדגשים והמחוח קול גדול וכל
 הגם האשמים פארץ מצרים פתחם לאמר:
 16 הדבר אשר דפחת אלינו בשם יהוה אינפ
 17 שמועם אלו: פי עשה נעשה את בל הדבר
 אשר צא מפי לנה למלכת השמים
 והפוך לה נכבים פאשר עשית איתו
 והחיתו מלכיה ושריט בער יהוה ובחצות
 ירושלים ומשפח לחם ופרהו סוטים רעה לא
 18 ראית: ומרוא חולטי לקפח למלכת השמים
 והפוך לה נכבים חסרתי כל ובחרב וברעב חמט:
 19 וכו' איתו מקפוחת למלכת השמים ולהפוך לה
 נכבים והמשפח אשר עשית לה פנים
 20 לה נעמה והפוך לה נכבים: ואמר ימרוהו
 אל פל העם על הדברים ועל הדגשים ועל פל
 21 העם המגים איו דבר לאמר: הוואת את דקפ
 אשר קפחתם בער יהוה ובחצות ירושלים

וַיֹּאמֶר אֲדָרְיָהוּ מַצְרַיִם כִּי לֹא שָׁמַע בְּקוֹל יְהוָה
 וַיֹּאמֶר עַד תִּחַסְּפֶנּוּ: וַיְהִי דַם הַיְהוּדִים
 אֶל-יְהוּדָה בְּחַסְּפֶנּוּם לֵאמֹר: קִחַ בְּיָד
 אֲנִיכֶם גְּדֻלּוֹת וְסַמְכִים בְּמִלְטָה בְּמִלְנָן אֲנִי
 בַּמְּחָה בְּיַד-יְהוָה בְּחַסְּפֶנּוּם לְעַמִּי אֲנִי
 יְהוּדִים: וְאִמְרוּ אֵלֵינוּ פֶּה אֲדָרְיָהוּ יְהוָה עִם
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הֲנֵנוּ שְׂלֵחֵה וְלִכְתוּבֵי אֲדָרְיָהוּ
 נִסְכְּתָאֲדָרְיָהוּ מִלֹּד-בְּבֵל עַבְדֵי וְשִׁמְעֵי מִי
 מִמֶּעַל לְאֲנִיכֶם הֲאֵלֹהֵי אֲדָרְיָהוּ טַמְטְוֵי וְנָתַתְּ
 אֶת-שִׁטְחוֹ עֲלֵינוּ: וְהִיא הָיְתָה אֶת-רַגְלֵי
 מַצְרַיִם אֲשֶׁר לָמוֹת לְפִנֵּי וְאֲשֶׁר לְשׁוֹבֵי לָן
 וְאֲשֶׁר לְדֹב לְחֹבֹ: וְהִנֵּה אִישׁ בְּטִילוֹ אֲנִי
 מַצְרַיִם תִּשְׁרַם וְשֹׁבֵם וְעַתָּה אֲדָרְיָהוּ מַצְרַיִם
 פִּאֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה הַדְּעָה אֶת-בְּנֵי הָעָם מִן
 בְּשָׁלוֹם: וְשָׂפָר אֶת-מַצְעֶתָה פֶּה שָׁמַע אֲנִי
 אֶתְרָף מַצְרַיִם וְאֶתְרָפֹת אֱלֹהֵי מַצְרַיִם יְהוָה
 אֲשֶׁר:

CAP. XLIV. מד

הַיָּדִים אֲשֶׁר-הָיְתָה אֶל-יְהוּדָה אֵל פֶּה-יְהוּדָה
 הַיְשָׁבִים אֶתְרָף מַצְרַיִם הַיְשָׁבִים בְּמִי
 וּבְחַסְּפֶנּוּם וְלֹא יִכְתְּרֵם פְּרוּחֹם לֵאמֹר:)
 אֲדָרְיָהוּ יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אִתּוֹ וְאִם
 אֵת פֶּה-יְהוָה אֲשֶׁר נִסְכְּתָו עַל-יְהוּדָה
 מִלְּפִי יְהוָה וְהֵנָּה חֲפוּף דָּמִים הָיָה וְאִן
 יוֹשֵׁב: מִצְרַיִם רַחֲמֵם אֲשֶׁר עָשָׂה לְחַבְּסֵמִי לִי
 לְקַפֵּר לְעַבְדֵי לְאֵלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יְהוָה
 וְהִנֵּה אִתּוֹ וְאִתְּכֶם: וְהִשְׁלַח אֵלֵינוּ:
 מִלְּעַבְדֵי וּבְנֵי-יָדֵינוּ הַיְשָׁבִים שְׂלַח לֵאמֹר אֲנִי
 רָעֵשׂוּ אֵת דְּבַר-יְהוָה הַזֶּה אֲשֶׁר שָׁמַעְתֶּם
 וְלֹא שָׁמַעְתֶּם וְאֶתְרָפֹת אֲחֵרֹתֶם לְשׁוֹב מִצְרַיִם
 לְבַלְּתֵי קַפֵּר לְאֵלֹהִים אֲחֵרִים: וְהִנֵּה דְ
 וְאִשִּׁי וְהַכְּשֵׁל בְּשֵׁן יְהוּדָה וּבְצִוּוֹת יְהוָה
 וְהַיְשָׁבִים לְחֹפֶה לְשִׁמְעֵה פִּיֹם הָיָה:
 וְעַתָּה פֶּה-אֲדָרְיָהוּ יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת
 יִשְׂרָאֵל לְמַדְּ אֵלֵינוּ עֲשֵׂים תְּעָה גְדֻלָּה
 מִשְׁחָתִים לְחַיִּית לָכֵם אִישׁ-וְאִשְׁתּוֹ שֶׁלֵּל
 מִצְרַיִם יְהוּדָה לְבַלְּתֵי הַחַיִּי לָכֵם שֶׁאֵי
 לְחַבְּסֵמִי בְּמַעַשֵׂי דֵיכֶם לְקַפֵּר לָא

אֲשֶׁר אֵלֵינוּ יְהוּדָה מִפְּנֵי שֶׁם חֲפָזֵי אֲחֵינוּ
 אֶתְרָף מַצְרַיִם וְהָרַעֵב אֲשֶׁר-אֵלֵינוּ וְהָאֵנוּ
 מִפְּנֵי שֶׁם דִּבְרַן אֲחֵינוּ מַצְרַיִם וְשֶׁם חֲמוּזֵי:
 17 וְהָיָה מִלְּדָוָתֵינוּ אֲשֶׁר-שָׁמַע אֶת-פְּתוּחֵינוּ לֵאמֹר
 מַצְרַיִם לָנוּ שָׁלֵם וְיִמְרוּ פְרוּחַ פְּרַעַב וְכִבְדֵי
 וְלֹא-יְהוּדָה לָנוּ שִׁטְחֵנוּ מִפְּנֵי הַדְּעָה אֲשֶׁר
 18 אֲנִי מִבְּנֵי עֲלֵינוּ: מִי כֹה אֲדָרְיָהוּ צְבָאוֹת
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל פִּאֲשֶׁר נִמְנָן אִשִּׁי וְחֲמוּזֵי עַל-
 לְשׁוֹן יְהוּדָה בְּן תַּחֲוֹן חֲמוּזֵי עֲלֵינוּ בְּמִאֲכַם
 מַצְרַיִם וְהִיחֵם לֵאלֹהֵי וְשָׁמַע וְלִקְלָה וְלַחֲפוּף
 19 וְלֹא-חֲמוּזֵי עַד אֶת-דְּמָנוֹת הָיָה: דְּבַר יְהוָה
 עֲלֵינוּ שְׂאֵיחַ הַדְּעָה אֶל-חֲמוּזֵי מַצְרַיִם יְהוָה
 20 חֲמוּזֵי מִי-הַחֲמוּזֵי בָכֶם דָּמִים: מִי הַחֲמוּזֵי
 בְּמִשְׁחָתֵינוּ בְּרַחֲמֵינוּ שְׂחָנוֹם אִתּוֹ אֶל-יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ לֵאמֹר הַרְפֵּל בְּעֵינֵי אֱלֹהֵי אֲדָרְיָהוּ
 וְכַבֵּל אֲשֶׁר יִמְרוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּן דְּבַר לֵנוּ
 21 וְעַשֵׂה: וְהָיָה לָכֵם דָּמִים וְלֹא שָׁמַעְתֶּם בְּקוֹל
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְלֹכַל אֲשֶׁר-שְׂלַחְתִּי אֵלֵינוּ:
 22 וְעַתָּה דַע חֲמוּזֵי מִי פְרוּחַ פְּרַעַב וְכִבְדֵי חֲמוּזֵי
 בְּמִקְרוֹם אֲשֶׁר חֲמוּזֵינוּ לְנוֹ לָנוּ שָׁמַע:

CAP. XLIII. נב

1 יְהוָה פְּקֻלֹת יְדִימָה לְדָבָר אֶל-כָּל-הָעָם אֲדָרְיָהוּ
 מִלְּפִי דְבַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר שְׂלַחְתִּי יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ אֵלֵינוּ אֵת פֶּה-יְהוּדָה הֲאֵלֹהִים:
 2 וְאִמְרוּ עַד-יְהוָה בְּהַשְׁמֵיחַ וְחַתָּן בְּקִרְבָּה וְכֵן
 הַתְּמַיִם הַיָּדִים אֲמַרִים אֶת-יְהוּדָה שֶׁקֵּן אֶתְהוּ
 מִדָּבָר לֹא שְׂלַחְתִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לֵאמֹר לֹא-חֲמוּזֵי
 3 מַצְרַיִם לָנוּ שָׁלֵם: מִי פְרוּחַ בְּנִגְיָה מִפְּנֵי אֶתְהוּ
 בְּנֵי לְמִצְרַיִם וְחַתָּן מִי-הַבְּשָׁדִים לְחַמֵּת אֲחֵנוּ
 4 וְלִקְלָה אֲחֵנוּ בְּבֵל: וְלֹא-שָׁמַעְתֶּם חַתָּן בְּקִרְבָּה וְכֵן
 שִׁי הַחַיִּים וְכֵן-דָּמִים בְּקוֹל יְהוָה לְשִׁמְחַת אֶתְרָף
 5 יְהוּדָה: וְהִנֵּה חַתָּן בְּקִרְבָּה וְכֵן-שִׁי הַחַיִּים
 אֵת פֶּה-שְׂאֵיחַ יְהוּדָה אֲשֶׁר שָׁמַע מִכָּל-דְּבָרֵינוּ
 6 אֲשֶׁר מִדְּוֹ-שָׁמַע לָנוּ כִּמְרָף יְהוּדָה: אֲדָרְיָהוּ
 הַיְשָׁבִים וְחַתָּה-הַיְשָׁבִים וְאֶת-הַפֶּה וְאֶת-בְּנֵי חֲמוּזֵי
 הַפֶּה וְחַתָּה פֶּה-הַיְשָׁבִים אֲשֶׁר הִנֵּה בְּחַתָּה
 וְכִטְבוּנוֹם אֶת-גְּדֻלָּתָה בְּרַחֲמֵינוּ בְּשִׁטְחֵנוּ
 וְאִתְּרָפֹת דְּבָרֵינוּ וְאֶת-דְּבָרֵינוּ בְּרַחֲמֵינוּ:

CAP. XLII. מ

1 וישלח בלשון החזקים ויחזקו בן צדק ויחזקו
 2 בן דושעיה וכל הדבם משפט ועד צדול: ואמרו
 3 אל ידמיוהו דבמא ויפלטא חזרתם לפתח
 4 והרפצל בעדם אל ידעה אלוהה בעד כל
 5 השארות האמת כי לשארת מעט מדורה
 6 פאלה עינף ראוה אנו: וינו לט ידעה
 7 אלוהה את דודקה אשר נלך בה ואת דודם
 8 אשר נעשה: ואמר אלהם דמיוהו דבמא
 9 שמעיהו דבמא מרפצל אל ידעה אלהם
 10 דבמיהם ודעה כל דבם אשר יענה ידעה
 11 אתכם אנו לם לא אמעם מכם דב: והמה
 12 אמרו אל ידמיוהו דה ידעה בם לעד אמרו
 13 וכאמן אמרנו כל דודים אשר ישלחו ידעה
 14 אלוהה אליהם בן עשה: אם טוב ואם רע
 15 בקול ידעה אלוהה אשר אם שלחם אנו
 16 אלו לשמע למען אשר יעב לט כי לשמע
 17 בקול ידעה אלוהה: ויהי מקץ עשרה ימים
 18 ויהי דבר ידעה אל ידמיוהו: וקרא אל יחזקו
 19 בן צדק ואל בלשון החזקים אשר אתו לכל
 20 העם למשפט ועד צדול: ואמר אלהם פה
 21 אמר ידעה אלו ישראל אשר שלחם אנו
 22 אלו ללפל ויפתכם למנו: אם טוב השם
 23 פארץ האמת וימרו אתכם ולא אלהם ומשעיהו
 24 אתכם ולא אחיש כי סמולו אל ידעה אשר
 25 עשהו לם: אל ידמיוהו מפני מקו כל אשר
 26 אים דאים ספנו אל ידמיוהו מפני סא ידעה
 27 כי אתכם אי לושיע אתכם ולפצל אתכם
 28 סו: ואתן לם דחום ודום אתכם והשוב
 29 אתכם אל אדמיהם: ואסאמיהם אים לא
 30 לשב פארץ האמת למתי שמע בקול ידעה
 31 אלהם: לאמר לא כי ארץ מצרים נטא
 32 אשר לא ירעהו מלחמה וקול שופר לא לשמע
 33 וללחם לא ירעוב ושם לשב: ועשה לם שמע
 34 דב ידעה שארית ידעה פה אמר ידעה צמיה
 35 אלו ישראל אם אתכם סום וסאמך פנים
 36 לם מצרים ובאתם לעד לם: והארת דחוב

1 ישלחאל בן ברתניהו לקראם מן המצפה הלוך
 2 הלוך ובנה יהוה פפנש אים ואמר אלהם
 3 7 בא אל צדוליהו בן אחיקם: יהוה פנאם אל
 4 חוץ העיר וישלחם ישמאל בן סמיהו אל
 5 8 חוץ הדבר דמא והאששים אשר איתו: ועשה
 6 אלהם נמצא עם ואמרו אל ישמאל אל
 7 המצו כי ישלטו מטבחים בשדה השם
 8 ושעים ושמן ודבש ויחזקו ולא דמיהם בחוץ
 9 9 אדמיהם: והפז אשר השליך שם ישמאל
 10 אתו כל פנח האששים אשר הפז בן צדוליהו
 11 דמא אשר עשה הפז אמר מפני בעשא מקו
 12 ישאל אלו מצא ישמאל בן ברתניהו חללים:
 13 10 ויבא ישמאל איתו על שארית העם אשר
 14 במצפה את בנות הפז ואת כל העם
 15 השארים במצפה אשר הסקד כסוואתו רב
 16 סבאים את צדוליהו בן אחיקם וישלחם ישמאל
 17 בן סמיהו ויבא לעם אל פני עפון: ושמע
 18 יחזקו בן צדק ומלשון החזקים אשר איתו
 19 את בל ידעה אשר עשה ישמאל בן סמיהו:
 20 12 וקרא את כל דבמיהם וילם ליהודים עם
 21 ישמאל בן ברתניהו ומצא איתו אל מים רבים
 22 13 אשר בנבען: ויהי פדאיה מל העם אשר את
 23 ישמאל את יחזקו בן צדק ואת כל שרי
 24 דבמיהם אשר איתו וישמרו: ויספו כל דבם
 25 אשר שבה ישמאל מן המצפה ושם וילם
 26 15 אל יחזקו בן צדק: וישמאל בן ברתניהו כמלם
 27 בשסטה אלהים ספני ויחזקו ויבא אל פני עפון:
 28 16 ויקח יחזקו בן צדק ומלשון החזקים אשר
 29 איתו את כל שארית העם אשר השוב מאר
 30 ישמאל בן ברתניהו מן המצפה איתו דבא אוד
 31 צדוליהו בן אחיקם נבאים אלם והמלחמה
 32 17 ונשים ונשי וסוטים אשר השוב מנבען:
 33 וילם וישם בנחה נסודים אשר אצל ביה
 34 18 לחם ללחם לם מצרים: מפני דבמיהם כי
 35 יראו מצרים כי ידעה ישמאל בן ברתניהו
 36 את צדוליהו בן אחיקם אשר וסקרו מקו
 37 בל פארץ:

אֶל יְהוָה מֵעַבְדֵי הַבְּשָׁרִים שֶׁנֶּחֱמָה בְּכַף יָדָם
 אֶת מִלְחָמָה בְּלִי וְיִטְבַּח לָכֶם: וְאִם הִנֵּי י
 בְּמַצְפֵּה לַעֲבֹד לִפְנֵי הַבְּשָׁרִים אֲשֶׁר י
 אֵלֵינוּ וְהָאֵלִים אֲסֹפֹר יוֹן וְרָצוּ וְשָׁמַן וְשֹׁמֵר בְּלִי
 וְשֵׁם בְּשֵׁיבֹם אֲשֶׁר הִשְׁתַּחֲוּתוּ: וְגַם כִּלְיָהוּ
 אֲשֶׁר בְּמִצְרָיִם: וְהִבְבֵּי עֲמִין וְכַדָּוִם וְאֲשֶׁר בְּ
 הַיַּבְשָׁה שְׁמֵשׁ פְּרִסְטָן: מִלְחָמָה בְּלִי שֶׁנֶּחֱמָה
 לַיהוָה וְכוּ הַמִּקְדָּשׁ עֲלֵיהֶם אֶת גְּלוּתָם:
 אֲחִיקָם בְּשֵׁשׁ: וְשֵׁם כִּלְיָהוּ אֲחִיקָם מִן
 הַמִּקְדָּשׁ אֲשֶׁר נִתְּנוּ שָׁם וַיָּבֵא אֶת יְהוָה
 אֶל גְּלוּתָם הַמַּצְפֵּה וַיִּבְרָךְ יוֹן וְרָצוּ וְ
 כָּאֵל: וַיִּחַן בְּרָצוֹת וּמְלָאֵי הַחַלְמִים אֶת
 בְּשֵׁהוּ כָּאֵל גְּלוּתָם הַמַּצְפֵּה: וַיֵּא
 אֱלֹהֵי הַיָּדָע תִּדַע כִּי בְּעֵלִים: מִלְחָמָה בְּ
 שְׁלֹחַ אֶת יִשְׁמָעֵאל בֶּן נַחֲמִיָּה לְהַחֲזִיק בְּ
 וְלֹא יִדְמִינֶם לָהֶם גְּלוּתָם בְּ אֲחִיקָם: וַיִּז
 בְּרָצוֹת אֲסֹפֹר אֶת גְּלוּתָם בְּפַעֲפֵה לֹא
 אֵלֵיהֶם כֹּא וְהֵבִיא אֶת יִשְׁמָעֵאל בֶּן נַחֲמִיָּה וְ
 לֹא יָדַע לִפְנֵי יַעֲקֹב מִשֵּׁשׁ וּנְסָא כִּלְיָהוּ
 הַמַּצְפֵּה אֶלֶף וְאַחַד: שְׂמִיחָה הִתְחַוָּה
 וַיֵּאמֶר גְּלוּתָם בְּ אֲחִיקָם אֶל יִחְזַקְנָן בֶּן
 אֶל יַעֲקֹב אֲדִידָם הָיָה כִּי שָׁקַח אֶתֶּן:
 אֶל יִשְׁמָעֵאל:

CAP. LXI. מ

וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי כֹּא יִשְׁמָעֵאל בֶּן נַחֲמִיָּה
 בְּ אֶלְשֵׁמֶע מִזְרַע הַמַּלְאָכָה רִבִּי רַחֲמִי
 וְעֲשָׂה אֲנִשִּׁים אִתִּי אֶל גְּלוּתָם בְּ אֲחִיקָם
 הַמַּצְפֵּה וַיֵּאבְדוּ שָׁם לָהֶם יְהוָה בְּמַצְפֵּה
 וְגַם יִשְׁמָעֵאל בֶּן נַחֲמִיָּה וְעֲשָׂה הַיָּבֵשׁ
 אֲשֶׁר הָיָה אִתּוֹ יָצָא אֶת גְּלוּתָם בְּ אֲחִיקָם
 שֵׁשׁ בְּחֹב וַיָּבֵא אִתּוֹ אֲשֶׁר הִמְקִיד מִלְחָמָה
 בְּ אֲחִיקָם: וְהָיָה כִּלְיָהוּ אֲשֶׁר הָיָה אִתּוֹ
 גְּלוּתָם בְּמַצְפֵּה וְהָיָה הַבְּשָׁרִים אֲשֶׁר נִמְצָא
 שָׁם אִתּוֹ אֲנִשִּׁי הַמַּלְאָכָה הָיָה יִשְׁמָעֵאל:
 בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי לְהִבֹּחַ אֶת גְּלוּתָם וְהָיָה לֹא י
 וַיָּבֵא אֲנִשִּׁים מִשְׁלֵם מִשְׁלֵם וּמְשֻׁמָּן שֵׁם
 אִישׁ מִגְּלוּתָם: וְכֵן וְהָיָה מִבְּרִים וּמְשֻׁמָּן
 וּמְשֻׁמָּן וְהָיָה מִבְּרִים בֵּית יְהוָה: וְ

יְהוָה הָיָה עֲשָׂה בְּחֹב הַמַּצְפֵּה לֵאמֹר:
 16 הַיָּדָע וְהָיָה לְעַבְדֵי מִלְחָמָה הַיָּבֵשׁ לֵאמֹר מִדָּ
 אֲמַר יְהוָה צִבְאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנֵּנִי מִנֵּי
 אֲדַבְּרֶנּוּ אֶל יַעֲקֹב הַיָּחֵם לֵעֵד וְלֹא לְשׂוֹכֵה
 17 וְהָיָה לְמִקְדָּשׁ בַּיּוֹם הַהוּא: וְהַצְּלִיחַ בַּיּוֹם
 הַהוּא כָּסֶם יְהוָה וְלֹא תַחֲזֹן בְּדַת הַיָּבֵשׁ
 18 אֲשֶׁר אִתּוֹ יָגֵד מַצְפֵּיהֶם: כִּי מִלֵּט אֲמַלְטוֹ
 וְכֹדֵב לֹא תִפֹּל הַיָּחֵם לֹךְ נִשְׁשֶׁה לְשֵׁלֵל כִּי
 מַצְפֵּה בִּי מִכִּלְיָהוּ:

CAP. LXI. מ

1 הַיָּבֵשׁ אֲשֶׁר הָיָה אֶל יְרֵמְיָהוּ מִמַּחַ הַיָּדָע אֲתֵר:
 שְׁלֹחַ אִתּוֹ כְּהֹנָדָן רַב טַבָּחִים מִן יְרֵמְיָהוּ
 בְּרָצוֹת אִתּוֹ וְהָיָה אֲסֹפֹר בְּחֹב בְּלִי
 2 לַחַד הַיָּבֵשׁ וְהָיָה הַמַּלְאָכָה בְּלִי: וְיָקַח
 רַב טַבָּחִים לְהַמְדִּיחַ וַיֵּאמֶר אֵלֵיהֶם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 הִפֵּי אֶת יְרֵמְיָהוּ הַיָּחֵם אֶל יְרֵמְיָהוּ הָיָה:
 3 וַיָּבֵא וַיַּעַשׂ יְהוָה כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר בְּ יְהוֹמָתָם
 לַיהוָה וְלֹא שָׁמְעִים בְּקִלּוֹ הָיָה לָכֶם: וְדָבַר
 4 הָיָה: וְעָשָׂה הָיָה כְּפִתְחוֹתָם וְהָיָה מִקְדָּשָׁם
 אֲשֶׁר עָלִיתָ אֲסֹפֹר בְּעִקְוָה לֵאמֹר אִתּוֹ בְּלִי
 כֹּא וְהָיָה אֶת עֵלֵי עֲלִיחַ וְאִתּוֹ בְּעִקְוָה
 לֵאמֹר אִתּוֹ בְּלִי חֲדָל וְהָיָה כִּלְיָהוּ לְמִקְדָּשׁ
 אֲסֹפֹר: וְאֶל יְהוָה בְּעִקְוָה לֵכַח שְׁמֵהוּ לָךְ:
 5 וְעָשָׂה לְאִשְׁוֹת וְשָׂכָה אֶל גְּלוּתָם בְּ אֲחִיקָם
 בְּ שֵׁשׁ אֲשֶׁר הִמְקִיד מִלְחָמָה בְּעַתְּ הַיָּדָע
 וְשָׁב אִתּוֹ בְּחֹב הָיָה אִם אֶל כִּלְיָהוּ בְּעִקְוָה
 לֵכַח לָךְ וְיִקְרָא רַב טַבָּחִים אֶתֶּן וְיִשְׁמָעֵאל
 6 וַיִּשְׁלַחֵהוּ: וַיָּבֵא יְרֵמְיָהוּ אֶת גְּלוּתָם בְּ אֲחִיקָם
 הַמַּצְפֵּה וַיִּשָּׁב אִתּוֹ בְּחֹב הָיָה הַבְּשָׁרִים
 7 בְּ אֲחִיקָם: וַיִּשְׁשֶׁה מִלְּשׁוֹ הַיָּבֵשׁ אֲשֶׁר
 בְּשֵׁהוּ הָיָה וְהָיָה בְּ יְהוָה מִלְחָמָה בְּלִי
 אֶת גְּלוּתָם בְּ אֲחִיקָם בְּ אֲחִיקָם וְכִי הִמְקִיד
 אִתּוֹ אֲנִשִּׁים וְנָשִׁים וְנָשִׁים וְנָשִׁים מִיָּדָע מִיָּדָע
 לֹא יִדְבְּלוּ בְּלִי: וַיָּבֵא אֶת גְּלוּתָם הַמַּצְפֵּה
 יִשְׁמָעֵאל בֶּן נַחֲמִיָּה וַיִּחַן בְּרָצוֹת וּמְלָאֵי
 וְהָיָה בְּתַחֲמוֹת וְכִי וְעָשָׂה הַמַּצְפֵּה וְהָיָה
 9 בְּ יְהוָה הָיָה הַבְּשָׁרִים: וַיִּשָּׁב לָהֶם
 גְּלוּתָם בְּ אֲחִיקָם בְּ שֵׁשׁ וְלֵאשֵׁרֵם לֵאמֹר:

ירמיה למ שנה

וירדשו ממנו כי לא שמעו הדבר: וישב 28
ירמיה בנצר הפטרה עד יום אשר נלכדה
ירושלם ו היה פאחד נלכדה ירושלם:

CAP. XXXIX. למ

בשנה הששית לצדקיה מלך יהודה בחוש 1
השלישי פא נכדאצף מלך בבל וכלהו
אל ירושלם ויצא עליה: בעשתי עשרה שנה 2
לצדקיה בחוש הרביעי פחשעה לחוש
הנקשה העיר: ויבא כל שרי מלך בבל 3
וישב בשער היצור נגל שראצו סמך נב
שורכים רב סיים נתל שראצו רב מ וכל
שארית שרי מלך בבל: ויהי פאחד ואם 4
צדקיה מלך יהודה וכל אנשי המלחמה
ויסרו ויצאו לילה מן העיר יחד בן המלך
בשש בין החומים ויצא יחד הערבה: ויהיו 5
חיל עשרים אחרים וישנו את צדקיה
בערבה יחד וקחו אותו ויעלה אל
נכדאצף מלך בבל וכלהו פארץ המח 6
ודבר אתו משפטם: וישחט מלך בבל את 7
בני צדקיהו פרבלה לעיניו ואת כל יחיו יהודה
שחט מלך בבל: ואת עיני צדקיהו עור 8
ויאסרה בנחשלים לכיא אתי בכלה: ואת 9
פיה המלך ואת בית העם שרפי הפשלים
פאש ואת חומת ירושלם נצרו: ואת יחד 9
העם הנשארים פעור ואת צנעלים אשר נסלו
עליו ואת יחד העם הנשארים הנלה נכדאצף
רב טבחים בבל: וקד העם הדלים אשר אך 10
להם מאמה השאיר נכדאצף רב טבחים
פארץ יהודה ויחן להם פמים ויבנים פים
הדוא: ויצו נכדאצף מלך בבל על ירמיה 11
מיד נכדאצף רב טבחים לאמ: קחצו ועניקו 12
שים עליו ואל תעש לו מאמה הע פי אם
פאשר ידבר אליו בן עשה עמי: וישלח 13
נכדאצף רב טבחים וכל שורכי רב סיים ונגל
שראצו רב מ וכל בני מלך בבל: וישלחו 14
וקחו את ירמיה מחצו הפטרה ויתנו אותו אל
נלדה פראחיקם בן ששן להצארו אל הבית
וישב בתוך העם: ואת ירמיהו יחד דבר

וי עלו אתו מן הדבור וישב ירמיהו בנצר
הפטרה: וישלח המלך צדקיהו ויקח את 14
ירמיהו הבניא אליו אל מטה השלישי אשר
במת יהודה ויאמר המלך אל ירמיהו שלא אני
אחך דבר אל הבית מפני דבר: ויאמר ירמיהו 15
אל צדקיהו פי אחד לך הלא הבית חמומי
וכי אישעף לא תשמע אלי: וישלח המלך 16
צדקיהו אל ירמיהו בפטר לאמר חר יהודה
את אשר עשית לט ארדה נפש האהל את
אמרו ואם אישך ביד האנשים האלה אשר 17
מקשים את נפשך: ויאמר ירמיהו
אל צדקיהו פה אמר יהודה אלה צבאות אלה 18
תהאל אם יבא תצא אל שרי מלך בבל
והיה נששו העיר האהל לא תשרף פאש
ויהיה אתה ויחיו: ואם לא תצא אל שרי 18
מלך בבל ונפלה העיר האהל בין הפשלים
תשרפה פאש ואתה לא תמלט מידם:
19 ויאמר המלך צדקיהו אל ירמיהו אני ראי
את הדברים אשר נסלו אל הפשלים פתיח
20 אתי בידם והעללתי: ויאמר ירמיהו
לא יחס טמך נא: בקול יהודה לאשך אני
21 דבר אליו ויטב לך ויהי נששו: ואם יבא
22 אותה לצאת זה היום אשר ראי יהודה: והיה
כל דבשם אשר שמו רבבה מלך יהודה מצלות
אל שרי מלך בבל והיה אמות והסרו וכלו לך
אשך שלמך הטבעו בך נגלך כגו אתו:
23 ואת כל נששו ואת פניו מצאים אל הפשלים
ואתה לא תמלט מידם פי ביד מלך בבל
תחלש ואת העיר האהל תשרף פאש:
24 ויאמר צדקיהו אל ירמיהו איש אל ידע
25 פמים האלה ולא תמח: וכרשמעו העורים
פי דברתי אתך וכיא אליו ויאמר אליו
היתדה נא לט מיד דברת אל המלך אלי יסרו
מפי ולא נמרו ומה דבר אליו המלך:
26 ואמרת אלהם משל אי תדברו לפני המלך
למשו השויני בוח העותן למח שם:
27 ויבא כל העתים אל ירמיהו ושאלו אתו ויבן
להם פל דברים האלה אשר צוה המלך

עדיהם כל היום מן העיר וישב ירמיה בן
המפסדה:

CAP. XXXVIII. לו

וישמע ששטניה בן מנמן ונדלדו בן פשוט
ויובל בן שלמיה וששור בן מלפיה או
הדמים אשר ירמיה מצד אל על הע
לאמר: פה אמר יהוה האיש בעד הו
ישלח פורע פרע ובכר הוציא אל המפסד
יהוה וזאתו לו פשוט לשלל וזו:
אמר יהוה הוצן חפצן העד האחר ביד ח
מלך בבל וכהו: ואמרו השוים אל המ
ימת סא את דאש הוה פי על פן הוא מר
אדירי אשר המלכה והשארם. פס
הואח וזו ידו מלחם לפר אליהם פס
האלה פי האיש הוה אישיו חש לשל
לעם הוה פי אמרעה: ואמר המלך צדק
היהוהו בידכם פי אין המלך יוכל את
דב: וקחו את ירמיה וישלכו אתו או
הפרו מלפיה בן המלך אשר פתחו הפו
וישלחו את ירמיה בחבלים ובפרו את מי
פי אכטיט ויטבע ירמיה פשוט: וישל
עבד מלך הפשוט איש סוים הוה בן
המלך פי טרנו את ירמיה אל הברו והפ
וישב בשער בנימן: וצא עבד מלך מן
המלך ותרפ אל המלך לאמר: אדני המ
היעו האנשים האלה את פל אשר ע
לירמיה הנביא את אשר השליכו אל ת
וימת תחילו מפני העב פי אין הלוה ע
בעיר: וצוה המלך את עבד מלך הפל
לאמר קח בידך מה שלשים אנשים והעל
את ירמיה הנביא מן הברו פסום ומר
ויקח עבד מלך את האנשים בידו וז
בית המלך אל תחת האצו ויקח משם פל
הסבתות וכלי מלחם וישלחם אל ירמו
אל הברו בחבלים: ואמר עבד מלך הפל
אל ירמיה שום לא בלא הסבתות והמחז
החז אצילות ויקח מתחת לחבלים ויש
ירמיה בן: ומשכו את ירמיה בחבלי

5 בידך העם ולא תרנו אתו בית המלוא: וזל
פעה וצא מפצרום וישמע הפשוים הצוים
על ירושלים את שמעם ויעלו מעל ירושלים:
6 ויהי דב יהוה אל ירמיה הנביא לאמר:
7 פה אמר יהוה אדני ישראל פה האמרו אל
מלך יהודה השלח אתכם אל ירושלים והו
חל פעה הוצא לכם עוזה שב לאצו
8 מצוים: ושב הפשוים והלכו על העד
9 הואח ולכה ושדפה באש: פה אמר יהוה
אל השאר נפשותכם לאמר הלוך ילכו מעלינו
10 הפשוים פי לא ילכו: פי אם יביתם פל
חל פשוים הולחמים אתכם ולשארם
אנשים מצוים אש בארץ יקמו ושדפו
11 את העד הואח באש: יהוה פועלות חל
הפשוים מעל ירושלים מפני חל פעה:
12 ויצא ירמיה מירושלים ללכת אצו בנימן
12 לחלק משם בידך העם: ויהוהו בשער
בנימן ושם בעל פקוח ושמו יהוה בן
שלמה בן דבניה ויחפש את ירמיה הנביא
14 לאמר אל המפסדים אתה נפל: ואמר ירמיה
שקר אינני נפל על המפסדים ולא שמע אלו
ויחפש יהוה בירמיה ויבארו אל השוים:
15 והצטו השוים על ירמיה והפ אתו וטרנו
אתו בית האמר בית הוצרן הפס פראו
16 עשו לכה הפלא: פי בא ירמיה אל בית
הפרו ואל הדחלות וישב שם ירמיה ימים
17 רבים: וישלח המלך צדקיה ויקחו
וישאלו המלך בביתו פסחו ואמר רדש
דב מאת יהוה ואמר ירמיה יש ואמר ביד
18 מלך בבל תצרו: ואמר ירמיה אל המלך
צדקיה מה חטאתי לך ולעבדך ולעם הוה
19 פרתתם אתי אל בית הפלא: ואי בני אדם
אשר נבאו לכם לאמר לא יבא מלך בבל
20 עליכם ועל האצו הואח: ועתה שמעו
אדני המלך הפל פה תוצרו לפקוח ואל
תשכנו בית הוצרן הפס ולא אמה שם:
21 וצוה המלך צדקיה ויסקו את ירמיה פתחו
המפסדה וטרנו לו פפרותם ליום מוחץ האמים

ירמיה לו שמת

24 הפגעה על ראש אשר על האוח: ולא פחדו ולא קרעו את בגדיהם המלך וכל עבדיו השלמים את כל הדברים האלה: וגם אלנתו חלילה ונמרודו הפגעו במלך לבגדו שרף את הפגעה ולא שמע אליהם: והנה המלך את ירמיהאל בן המלך ואת שריו בן עמיאל ואת שלמיהו בן עבדיאל לקחת את פרוק הספר ואת ירמיהו הנביא וקשרום יחדו:

27 ויהי דבר ירמיה אל ירמיהו אחיו שרף המלך את הפגעה ואת הדברים אשר כתב פרוק מפי דמיהו לאמי: שוב קדדוך מעלה אחרה וכתב עליה את כל הדברים האשלים אשר דבר על הפגעה הראשלה אשר שרף ירמיהו קים מלך יהודה: ועל ידועים מלך יהודה האמר כה אמר יהוה אלהי שרפת את הפגעה הזאת לאמי מדוע פרכת עליה לאמי באיבא מלך בבל השודות את הארץ הזאת השבות מפנה אדם ובהמה: לך כה אמר יהוה על ידועים מלך יהודה לא יהיה לך לשוב על פסא נדך ונבלתו תהיה משלכת לרוב פיוס ולקרה בלילה: ופקדתי עליך ועל ירוע ועל עבדיו את עונם הבאתי עליהם ועל יושבי ירושלים ואל אשר יהיה את כל דרעה אשר דברתי אליהם ולא שמעו:

32 ודמיהו לקח מעלה אחרה וכתב אל פרוק בן ירמיהו הנספר וכתב עליה מפי ירמיהו את כל דברי הספר אשר שרף ירמיהו מלך יהודה באש ועד נקת עליהם דברים רבים כדמיהו:

CAP. XXXVII. לו

1 למלך מלך צדקיהו בן יאשיהו פתח פתחו בן ירושלים אשר המלך נכבדאפר מלך בבל בארץ יהודה: ולא שמע הוא ועבדיו עם הארץ אל דברי יהוה אשר דבר בן ירמיהו הנביא: וישלח המלך צדקיהו את הובל בן שלמיהו ואת צפניהו בן מנשהל הבן אל ירמיהו הנביא לאמר הרפכל נא בעדט אל ירמיהו הארזט: וירמיהו בא ויצא

לקרא בספר דברי יהוה בית יהוה: ויהי בשנה החמישית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה בחוש החשעי קרא צום לפני יהוה כל העם בירושלים וכל העם הפאים משר יהודה בירושלים: וקרא ברוך בספר את דברי דמיהו בית יהוה בלשפת נמרודו בן ששן הספר בחצר העליון פתח שער בית יהוה החוש פאנו כל העם: וישמע מכיהו בן נמרודו בן ששן את כל דברי יהוה מעל הספר: ויהי בית המלך על לשפת הספר והפיה שם כל השוים וישבים אלשמע הספר חלילה בן שמעיהו ואלעזר בן עבטור תבמיהו בן ששן וצדקיהו בן יחזקיהו וכל השוים: ויצד להם מכיהו את כל הדברים אשר שמע בקרא ברוך בספר פאנו העם: וישלחו כל השוים אל ברוך את יהוה בן יחזקיהו בן שלמיהו בן פלטיש לאמר הפגעה אשר קראת כה פאנו העם קרנה ברוך לך ויפקו פרוק בן ירמיהו את הפגעה ברו וכתב אליהם: ויאמרו אלי שוב נא קראתה פאנוס וקרא ברוך פאנוס: ויהי כששמעם את כל הדברים פרוח איש אל רעהו ויאמרו אל ברוך הנה נביר למלך את כל הדברים האלה: ואת פרוק שאלו לאמר הנה נא לט אף פרכת את כל הדברים האלה מפיו: ויאמר להם ברוך מפיו וקרא אלי את כל הדברים האלה וכתב על הספר ברו:

19 ויאמרו השוים אל ברוך לך הספר אהיה וירמיהו ואש אל ידע אספה אתם: וכתב אל המלך חצה ואת הפגעה הספרו בלשפת אלשמע הספר ויהי פאנו המלך את כל הדברים: וישלח המלך את יחזקיהו את הפגעה ואת ירמיהו אלשמע הספר וקראתה ויהי בן יחזקיהו ופאנו כל השוים העמדים מעל המלך: והמלך וישב בית החורף בחוש החשעי ואת האוח לפניו כבערת: ויהי ופקרא יהוי שלש דלוחת וארבעה ירועה בשרע הספר והמלך אל ראש אשר אל האוח ערום כל

השכם ושלח | לאמר שש-לא איש מן
 הדעה והדעות מעליכם ולא תלכו את
 אלהים אחרים לעבדם ושבו אל הדומה אשר
 נתתי לכם ולא תעבדום ולא תשחם אף
 אנכם ולא תשבעם אלי: כי היסור
 והעניב בך דרכי את מצות אבדום אשר צו
 והעם הזה לא שמעו אלי: לכן פה אה
 יהיה אלהי צבאות אלהי ישראל הנני מב
 אל יהודה ואל כל יושבי הישלים אח כי
 הדעה אשר דברתי עליהם יען דברתי אליה
 לא שמעו והקרא להם ולא עשו: ולכן
 הרבבים אשר דמיוה פה אשר יהיה צבאו
 אלהי ישראל יען אשר שמעתם על מצע
 הדמיוב אביכם ותשמעו את כל מצוהו והקול
 בכל אשר צוה אתכם: לכן פה אשר יה
 צבאות אלהי ישראל לא יספה איש לזנוב ב
 רבב עמד לפני פל הדיקים:

CAP. XXXVI ב

ויהי בשנה הרביעית ליהויקים בן יואש
 מלך יהודה היה יהויקים בן יהויכין מלך
 יהודה לאמר: הן לך מנלות ססר וכתב
 אליה את כל הדיברים אשר דברתי אליך ע
 ישראל ועל יהודה ועל כל הדומים כיום דבר
 אליך מימי יאשיהו ועד היום הזה: וא
 ישמעו בית יהודה את כל דבריה אשר א
 חשב לעשות להם למען ישבו איש מן
 הדעה וסלחו לי עולם והתאחזו: וכן
 דמיוה את פרוק בן נריה וכתב ברוך כ
 דמיוה את כל דברי יהודה אשר דברתי
 על מנלות ססר: ויצוה דמיוה את פ
 לאמר אני עשור לא אוכל לטא בית דה
 ובאת אשה וקראת כנגדה אשר שמתם כ
 את דמיוה יהודה פאנע העם בית יהודה כי
 צום וגם פאנע מן יהודה הפאם מעשית
 מקראם: אליה חסל תחננם לפני דה
 ולשם איש מדרסו הדעה כנגדול תאך ותחנ
 אשר דבר יהודה אלהים הזה: ועש פ
 בן נריה בכל אשר צוה ירמיהו דה

22 והנני מצוה את ירמיהו הנביאים אל הדעו
 הוצא ונלחמו עליה ולכדה ושדפה באש
 ואת עני יהודה אתן שממה מאן ישב:

CAP. XXXV. לה

1 והנני אשר יהיה אלימיוה מאן יהיה פמי
 יהויקים בן יואש מלך יהודה לאמר:
 2 הלא אל בית הרבבים דפרת איתם והבאחם
 בית יהודה אל איתם הלשכות והשקות איתם
 3 יין: והלא את דמיוה בן תבצלה
 ואת אחיו ואת כל בניו ואת כל בית הרבבים:
 4 והבא איתם בית יהודה אל לשכת בני חנן
 בן גנול: והי איש האלמים אשר אצל לשכת
 השולים אשר מעל לשכת מעשיוה בך
 5 שלם שמך הקוי: והאין לפני בני בחד
 הרבבים נבנים מלאים יין וכסות ואמר אליהם
 6 שחריהן: והאמר לא לשחריהן כי יוסב
 בך דרכב אביט ציה עלינו לאמר לא תשחרי
 7 יין איתם ובנים עד שלום: ובית לא רבב
 ונרע לא תורעו וברם לא תרפעו ולא יהיה
 לכם כי פאדלים חשבו פלימכם למען תחיו
 ימים רבים על פני הדומה אשר איתם גרים
 8 שם: ותשמע בקול דמיוב בך דרכב אביט
 לכל אשר צום ובלח שחריהן פלימיט
 9 אבחוט קשיט פקט וסחרי: ובלח בית
 בתיים לשחחנו וברם ושדה ונרע לא יהיה
 10 קט: ובשב פאדלים ותשמע ועש בכל אשר
 11 צום ודמיוב אביט: יהי בעלות כבודאנך
 מלך בכל אל הארץ ולאמר פאן וטא הישלים
 מפני חל הפשחים ומפני חל אדם ונשב
 12 בירושלים: יהי דם יהודה אל דמיוה
 13 לאמר: פה אה יהיה צבאות אלהי ישראל
 הקוי ואכתו איש יהודה ולשבו הישלים
 הלאו תקחו מסר לשמע אל דברי ססר יהודה:
 14 והקם את דברי דמיוב בך דרכב אשר צוה
 את בניו ללחוי שחריהן ולא שחו עד דאם
 יהיה כי שמעו את מצות אביהם ואכלו דברתי
 אליכם השכם ודבר ולא שמעתם אלי:
 15 והאשלה אליכם את כל עברי הדבניאים |

19 זָבַח בְּלִצְמוֹתָיִם : וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־
 20 דִּמְיֹהוּ לְאֹמֶר : כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי־חַפְצֹתֵי
 אֲתֵי בְּיָדֵי דָאִם וְאֲתֵי בְּיָדֵי הַיְלִיָּהּ וּלְמַתּוּ
 21 הַדּוֹת יִמְסֹר לִלְלָהּ בַּעֲמֹם : בַּסְּבִיחַתֵּי תַפְרֵי
 אֲתֵי הוּד עֲבָדֵי מַדּוּחַת לֹו בֶן מִלְכָּה עַל־כִּסְאוֹ
 22 וְאֲתֵי הַלְוִיִּם הַדְּבָרִים מִשְׁרָתִי : אִשׁוּר לֹא־יִסְפָּר
 צְבָא הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִפְדוּ חוֹל דָּאִם בֶּן אֲרֵבָה
 אֲתֵי הוּד הַחַד עֲבָדֵי וְאֲתֵי הַלְוִיִּם מִשְׁרָתֵי אֲתֵי :
 23 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־דִּמְיֹהוּ לְאֹמֶר : הַלְוִיָּהּ
 24 רֵאִיָּה מַה־הָעָם הַזֶּה דַּפְדּוּ לְאֹמֶר שְׁתֵּי
 הַמִּשְׁפָּחוֹת אִשׁוּר פַּחַד יְהוָה בְּדָם וּמַמְסָם
 וְאֲתֵי עַמְלֵי יִסְאָצֵן מַדּוּחַת עַד נַוֵּי לַפְּתָחַם :
 כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי אֱמִי וְלִילְלָהּ
 25 הַקִּיָּה שְׁמַיִם וְהָאָרֶץ לֹא־שָׁמְעוּ : בַּסְּבִיחַת
 26 יַעֲקֹב הַחַד עֲבָדֵי אֱמַסִּים מִקְּרַחַת מַדּוּעַ
 מִשְׁלִיִּם אֲלוֹבַע אֲבָדָם תִּשְׁחַק וַיַּעֲקֹב כִּי־
 אִשְׁבֹּב אֲתֵשְׁבִיתָם וְחַזְקוּמַיִם :

CAP. XXXIV. לו

1 הַיְכָבֵר אִשׁוּרֵי־יְהוָה אֶל־דִּמְיֹהוּ מֵאֵת יְהוָה
 וַיְבַכְדֵּהוּ אֲחֵר מִלְכָּה בְּבַל וּבְלִי חֵילָו וְכַל־מַמְלַחַת
 אֲרֵץ מַמְשִׁלַת הָיוּ וְכַל־הָעַמִּים מִלְחָמָם עַל־
 2 דְּהַשָּׁלֵם וְעַל־כַּל־עֵינָהּ לְאֹמֶר : כֹּה־אָמַר יְהוָה
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הֲלֵךְ וְאִמְרַתִּי אֶל־צְדִיקֵיהוּ מִלְכָּה
 יְהוָה וְאִמְרַתִּי אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה וְהִנֵּי טָרַן
 אֲתֵי הַעֵינֵי הַחַת בֶּן מִלְכָּה בְּבַל וְסִרְסָהּ בְּאִשׁ :
 3 וְאִתִּיהָ לֹא חָלַט מַדּוּ כִּי תַחַשׁ תַּחַשְׁשׁ וּבְכֹדוֹ
 תַּפְרֵן וְשִׁנְיָהּ אֲתֵי עֵינֵי מִלְכָּה בְּבַל תִּרְאֶנָּה
 4 וְסִדּוּ אֲתִישְׁחֹף תִּפְרֵן וּבְכַל תִּפְרֵא : אֲתֵי שְׁמַע
 דְּבַר־יְהוָה צְדִיקֵיהוּ מִלְכָּה יְהוָה כֹּה־אָמַר
 5 יְהוָה עֲלֵיךְ לֹא תִמְצֵחַ בְּחֹרֵב : בְּשִׁלּוֹם תִּמְצֵחַ
 וּבְמִשְׁלוֹתֵי אֲתֵי תַחֲתֵךְ הַמַּלְכִים דְּהַשָּׁלֵם אִשְׁרֵי
 הָיוּ לְסִיחָךְ בֶּן יִשְׁרָאֵל לֵךְ הָיוּ אֲתֵי יִסְפָּר
 לֵךְ בִּי דְבַר אֲתֵי דְפָרְוֵי סִבֵּי־יְהוָה :
 6 וְדַפְרֵי דִמְיֹהוּ הַבְּנִיא אֶל־צְדִיקֵיהוּ מִלְכָּה יְהוָה
 7 אֲתֵי כַל־דְּבָרִים הַבְּנִיא בְּיְהוּשָׁלֵם : וְחַל מִלְכָּה
 בְּבַל מִלְחָמָם עַל־יְהוּשָׁלֵם וְעַל־כַּל־שֵׁי יְהוָה
 דְּפָרְוֹחַת אֶל־לְכִישׁ וְאֶל־עֹקֶה כִּי הָיָה לְשִׁאֲרֵי
 8 בְּשֵׁי יְהוָה עֵינֵי מַמְסָר : הַיְכָבֵר אִשְׁרֵי

יְהוָה אֶל־דִּמְיֹהוּ מֵאֵת יְהוָה אֲתֵי פִרְתֵי הַמִּלְכָּה
 צְדִיקֵיהוּ בְּיָתֵי אֲתֵי לַלְעָם אִשְׁרֵי בְּיְהוּשָׁלֵם
 לְקָרָא לָהֶם הַדּוּד : לְשִׁלַּח אִשׁ אֲתֵי עֲבָדֵי
 9 וְאִשׁוּר אֲתֵשְׁפַחְתּוּ הָעַמִּים וְהַעֲמִיָּה חַפְשִׁים
 לְכַלְתּוּ עֲבָדֵי בְּכַסְפֵּי בִּיהֲמֵי אַחֲרֵיהוּ אִשׁוּר : וַיִּשְׁמְעוּ
 10 כַל־הַיְהוּדִים וּכְלֵי־הָעָם אִשְׁרֵי בְּנֵי־חַד לְשִׁלַּח
 אִשׁוּר אֲתֵי עֲבָדֵי וְאִשׁוּר אֲתֵשְׁפַחְתּוּ חַפְשִׁים
 לְכַלְתּוּ עֲבָדֵי בְּכַסְפֵּי עַד וַיִּשְׁמְעוּ וַיִּשְׁלַחוּ : וַיִּשְׁבוּ
 11 אֲתֵי דִבְרֵי־ן וַיִּשְׁבוּ אֲתֵי דְעֵבְדִים וְאֲתֵי הַשְּׁפָחוֹת
 אִשְׁרֵי שְׁלַחוּ חַפְשִׁים וּכְבִּישׁוּם לְעֵבְדִים
 12 וְלִשְׁפָחוֹת : וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־דִּמְיֹהוּ
 13 מֵאֵת יְהוָה לְאֹמֶר : כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל אֲנִי בְּרַחֲמֵי בֵית אֲתֵי אֲבֹתֵיכֶם בְּיוֹם
 דְּהִצַּאֲתִי אֲתֵיִם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִפְּתַח עֲבָדִים
 14 לְאֹמֶר : מִקֶּץ שִׁבְעֵי שָׁלִים תִּשְׁלַחוּ אִשׁוּר אֲתֵי
 אֲתֵי הַעֲבָדֵי אִשְׁרֵי יִפְדוּ לָךְ וַעֲבָדֶיךָ שֵׁשׁ שָׁלִים
 וְשִׁלַּחְתּוּ חַפְשֵׁי מַעֲמֵךְ וְלֹא־שָׁמְעוּ אֲתֵי תִכְבֹּם
 15 אֵלָיו וְלֹא דַפְרֵי אֲתֵי אֲתֵיִם : וְתִשְׁבוּ אֲתֵיִם דָּאִם
 וְהַעֲשׂוּ אֲתֵי דִישֵׁר בְּעֵינֵי לְקָרָא הַדּוּד אִשׁ
 לְרַעְיוֹ וּתְכַרְתּוּ בֵית לְפָנֵי בְּיָתֵי אִשְׁרֵי לְקָרָא
 16 שְׁמֵי עֲלֵיךְ : וְתִשְׁבוּ וְחַחֲלֵלוּ אֲתֵי שְׁמֵי וְתִשְׁבוּ
 אִשׁוּר אֲתֵי עֲבָדֵי וְאִשׁוּר אֲתֵשְׁפַחְתּוּ אִשְׁרֵי
 17 שְׁלַחְתֶּם חַפְשִׁים לְכַפְשֵׁם וּתְכַבְּשׁוּ אֲתֵיִם לְדוֹת
 לְכֶם לְעֵבְדִים וְלִשְׁפָחוֹת : לֵכֵן כֹּה־
 אָמַר יְהוָה אֲתֵיִם לֹא־שָׁמְעִיתֶם אֵלָי לְקָרָא הַדּוּד
 אִשׁוּר לְאֲדוּמוֹ וְאִשׁוּר לְרַעְיוֹ הִנֵּנִי קָרָא לְכֶם הַדּוּד
 אֱמַסִּי יְהוָה אֶל־הַיְהוּדִים אֶל־הַיְהוּדִים וְאֶל־הָעֵבֶר
 וְנַחֲתוּ אֲתֵיכֶם לְזוּעָה לְכַל מַמְלַחַת הָאָרֶץ :
 18 וְנַחֲתוּ אֲתֵי הַהַלְוִיִּים הָעֲבָדִים אֲתֵי בְּיָתֵי אִשְׁרֵי
 לְאֲדִיקוּמֵי אֲתֵי דְבָרֵי הַבְּיָתֵי אִשְׁרֵי פָרְוֵי לְפָנֵי
 19 הָעֵגֶל אִשְׁרֵי פָרְוֵי לְשִׁלּוֹם וַיַּעֲבֹדוּ בֶּן בְּתָרְוֵי :
 שְׁלֵי יְהוָה וְשְׁלֵי דְיְהוּשָׁלֵם הַיְסֻסִים הַדְּבָרִים
 20 וְכַל עִם הָאָרֶץ הָעַמִּים בֶּן בְּתָרְוֵי הָעֵגֶל :
 וְנַחֲתוּ אֲתֵיִם בֶּן אֲבִיתָם וּבְכַד מִבְּקִישֵׁי
 21 בְּשָׂשִׁים הַיְתָה נְכַלְתֶּם לְמַאֲכַל לַעֲשֵׂי הַשָּׁמַיִם
 וּלְבָרִיתֵי הָאָרֶץ : וְאֲתֵי צְדִיקֵיהוּ מִלְכָּה יְהוָה
 22 וְאֲתֵי שְׁלֵי אֲתֵיִן בֶּן אֲבִיתָם וּבְכַד מִבְּקִישֵׁי
 בְּשָׂשִׁים וּבְכַד חֵיל מִלְכָּה בְּבַל הָעֵלִים מַעֲלִיכֶם :

לא ידעתם: כי כה אמר יהוה א
 ישראל על בני העיר האחר ועל בני ב
 יהודה הנותרים אלהם לית ואל הנחב: ב
 להלחם ארדבשמים למלאם ארשטו ה
 אשר דיביתו באפי ובחמתי וישלח הסת
 פני מהעיר האחר על בלדעתם: והנני מעב
 לה ארבה ומרפא ופראתם וגלית להם ער
 שלים ואמת: והשכנתי את שנת יד
 ואר שנה ישראל ובנתיים פניאש
 וסודתים מפל עולם אשר חטאו וסלו
 למל עונותיהם אשר חטאו וישלח פל
 כי: ודחתה לי לשם ששון לתהלה ולחם
 לכל בני הארץ אשר ישמעו את קול
 אשר אמר עשה איהם ופחדו ודגו על פ
 הפורה ועל מל השלום אשר אמר עשה
 בה: אמר יהוה ער ישמע בפקודי
 אשר אהם אהם חרב הוא מאן אדם ופ
 פדמה בני יהודה ובנצות יהושלם השפ
 מאן אדם ומאן ולש ומאן פדמה:
 ששון וקל שמחה קל חתן וקל פלה:
 אהים יהוה אהיה צבאות פטיב די
 פילעלם חסדו מבאים תודה בית יהוה
 אשרו את שביה הארץ פס אשה אמר יהו
 בה אמר יהוה צבאות עד יהוה: בפני
 יהוה החרב מאן אדם ועד פדמה ובמל
 סדו ולים מרצאים מאן: בערו דוד ב
 השלם והבשר הפג והארץ בנימן ובס
 יהושלם ובשר יהודה עד ה עבסה האן
 תי מצה אמר יהוה: הנה מיים פ
 סאם יהוה והקמתי את דגני הפונ א
 דפתי אל בית ישראל ועל בית יהודה: פי
 דהם ובמת יהוה אצמתי לחד צמח צד
 ועשה משפט וצדקה בארץ: פימים ה
 תישע יהודה ויהושלם תשפן לבטח חו אל
 יקרא לה יהוה: וצדקה: פרכה:
 יהוה לא יפדת לחד איש ישב על פסא ב
 ישראל: ולפדנים הלים לא יפדת:
 מלפני מעלה עולה ומקטר מכה וע

יהוה אשר בני איהו ועד היום הזה להסדה
 מעל פני: על פלדית בני ישראל ובני יהודה
 אשר עשו להכשמי רעה מלכותם שרדים
 פדניהם וביאדום האש יהודה ולשבי יהושלם:
 ופסטי אל עוף ולא פנים ולמד איהם השכם
 ולמד ואינם שלמים לקחת מסור: וישמי
 שרצידים בבתי אשר נקרא שמעליו לטפא:
 ויבני את במות דבעל אשר ופניא ברהם
 לה עברי ארדבניהם ואת פטחיהם למלך אשר
 לא צדחים ולא עלתה על לבי לעשות התועה
 והוא למען החמי את יהודה: ועמה
 לכן כה אמר יהוה אלץ ישראל אל העיר
 האחר אשר: אהם אהים נחמה פני מל
 כל בחרב וברעב ודמם: והנני מקצצם מפל
 הארץ אשר הנותרים לשם פאפי ובחמתי
 ובקצף גדול והשמים אל הפקום יהוה
 הששמים לבטח: והו לי לשם ואל איהו
 להם לאהים: ונתתי להם לב אהו ותרן
 אהו ליהוה אחי מלדמים לשוב להם ולבניהם
 אהיה: וכתי להם פרת שלם אשר לא
 אשוב מאהותיהם להטיב אהם ואת יהוה
 אהי בלבבם לבלתי סר מעל: וישלתי עליהם
 להטיב אהם וישלתי בארץ יהוה באמה
 בכל לבי ובכל נפשי: פרכה אמר יהוה
 פאשר הבאתי אל העם יהוה את מל דעה
 גדולה האחר פן אל מביא עליהם אר
 מלדפולה אשר אמר הו עליהם: ומטה
 השדה בארץ יהוה אשר: אהם אהים שמחה
 היא מאן אדם ובהמה נחמה פני הפשדים:
 שלות פקטי יקנו וכחוב פקטי: ויחרחם העיר
 עולם בארץ בנימן ובסביב יהושלם ובשר יהודה
 ובשר יהוה ובשר הששלה ובשר הנגב פ
 אשוב את שבותם סאם יהודה:

לן CAP. XXXIII.

1 יהוה דם יהודה אהיה מיד שנת יהוה עתו
 2 עשו פקטי הפסחה לאה: פדה אמר יהוה
 עשה יהוה יצד איהו להביה יהוה: שמו:
 3 קרא אל ואתנה ואניה לך גדלות ובצורת

ירמיה לב שמה

15 ימים רבים : כי מה אמר יהוה צבאות
אלה ישראל עוד יקנו בתים ושדות וכרמים
16 בארץ הזאת : ואחשבל אלהיה אתו
החיי את ספר הפקדה אל פרוץ בירמיה לאמי :
17 יהוה אלהי יהודה הזה : אחת עשרת את השנים
ואת הארץ בסוף גדול ובמלח דממה לא
18 יפלא ממה כל דבר : עשה חסד לאנשים
ומשלם עון אבות אל חוק פניהם אחרתם
19 האל הגדול הגבור יהוה צבאות שמו : גדול
העצה ורב העלליה אשר ענין פקודת על
כל דרכי בני אדם לתת לאיש פדולתו וכפול
מעללו : אשר שמרת אבות ומסתים בארץ
20 מצרים עד דתים היה וישראל ובאדם
1 ותעשה לך שם פלום הזה : ותצא את עמק
את ישראל מארץ מצרים פחות ובמסתים
ובני חוקה ובאונות טהרה ובמורא גדול :
22 ותתן להם את הארץ הזאת אשר נשבעתי
לאבותם לתת להם ארץ זבת חלב ודבש :
23 ויבאו וירשו אותה ולא שמעו בקולו ובתורתו
לא דלכו את כל אשר צוהה להם לעשות
לא עשו ותקרא אים את כל דרעה הזאת :
24 דבר הנסלות בא העיר לכבדו העיר נחיה
בין הבשמים הנלחמים עליה מפני החרב
חרבע חרב ו אשר דפנת היה ודבר ואה :
25 ואחיה אמרה אלי אדני יהוה קנה לך
השדה בפסח והעד עדים העיר נחיה בין
הבשמים : ויהי דבר יהוה אלי מניחה
27 לאמי : דבר אני יהוה אלך כל בשור המשי
28 יפלא מלדבר : לך מה אמר יהוה הנני נתן
את דעתי הזאת בין הבשמים ובה בכבודאצ
29 מלך בבל ולבדה : ויבאו הבשמים הנלחמים
על העיר הזאת והצירו את העיר הזאת פאש
ושרפה ואת הבתים אשר קשרו על נצירתם
לפעל הפסח נכבים לאדם אחרים למען
30 הבכעמי : פדולת בני ישראל ובני יהודה אף
עשים דעו פעמי מעשיותם כי בני ישראל אף
31 מכעסים אף במעשה ידיהם טאסיה : פי
על אשר ועל חמתי היתה לי העיר הזאת לסד

האמרה עד נחל קרוץ עד פנת שער הפוסים
מזרחה קול ליהוה לא רפחש ולא יחזק עוד
לשלים :

CAP. XXXII לב

1 הדין אשר יהוה אלי ימורה מאת יהוה בשנה
המשלחת לצדקיהו מלך יהודה היא השנה
2 ששנה עשורה שנה לנבוכדאצר : ואז חיל
מלך בבל צוים על ירושלים ודמיה דמיה
יהוה כלאו בנצח הפצה אשר בית מלך
3 יהודה : אשר פלא צדקיהו מלך יהודה
לאמי מהע איהו נפא לאמי מה אמר יהוה
דבני נתן את דעתי הזאת בין מלך בבל
4 ולבדה : וצדקיהו מלך יהודה לא יפלט מיד
הבשמים פדולתו יתן בין מלך בבל ודבר
5 פו עם פו ועמי את עיני וראיהו : ובכל ילך
את צדקיהו ושם יהוה עד פקדי און טאסיה
פי החזק את הבשמים לא תצלוה :
6 ואמר דמיה היה דבר יהוה אלי לאמי :
7 דבר הנמאל כן שלם דרך פא אלקו לאמי
קה לך את שדו אשר בענתו פי לך משפט
8 הנאלה לקטו : ויבא אלי הנמאל בן דוד
בדבר יהוה אל דעו הפשה ואמר אלי קנה
לא את שדו אשר בענתו אשר בארץ
נממן פי לך משפט ורשעה לך הנאלה
9 קנה לך ואלע פי דבר יהוה הוא : ואקנה
את השדה מאת הנמאל בן דוד אשר בענתו
ואשקוה לו את הפסח שבעה שלמים ועשורה
10 הפסח : ואכתב פסח ואחיהם ויבאו עדים
11 ואשקל הפסח במאונת : ואקח את ספר
הפקה את דעותם הפצה החקים ואת
12 הצלוי : ואתן את הספר הפקה אל פרוץ בן
יהוה בן מסחה לעני הנמאל דוד ועיני
העדים הפוסים בפסח הפקה לעני פל
13 האחרים השנים בנצח הפשה : ואצפה
14 את פרוץ לענתים לאמי : מה אמר יהוה
צבאות אלה ישראל לקוח את הספרים הנאלה
את ספר הפקה היה ואת החתום ואת ספר
דבלי היה ונתום בכלי חרש למען יעמדו

5 כי ישלם קראו פתחם בדר אפרים קמו
 6 ונעלה ציון אליהם אלהינו פינה |
 אמר יהוה רפו לעיניכם שמעוהו וצדלו בראש
 7 הפנים השמימי והלו אמרו השמע יהוה את
 עמו את שארית ישראל והלו מלא ארץ
 8 כמחצו צפון וקפצוהם כמחצו ארץ גם עת
 וספח יהוה וילדו יחוד קול גדול ישוע
 9 ויהו: בנכי יסאו ובחזקתם ארמילם אוליכם
 אלתי חלי מים בדרך ישר לא יפשל בה פי
 יהוה לישראל לאב ואפרים בכמי הוא |
 10 שמעו דם יהוה גוים והצדו באים מפרת
 ואמרו מורה ישראל יקפצו השמו פתה
 11 עזרו: כי פדה יהוה את יעקב תאלו מיד
 חוק מפנה: וכא ותרנו במוס ציון ונהו
 אל טוב יהוה על הן ועל מוש ועל צדו
 ועל בני צאן וכבר היתה משום כגן זה
 12 ולא יחסו לאבנה עד: או השמח בתולה
 במולד ובחרים חקים יחוד והפכו אכלם
 13 לשון ותחמיהם ושפחהם מינים: ויהי
 כפש הדגים רשן ועמי אר טובי ישבעו סם
 14 יהוה: זה | אמר יהוה קול פרמה
 לשמע סו בני חמורים דול מבנה על בנה
 מאנה לדחם על בנה פי אנו |
 15 זה | אמר יהוה מצע קלון מפני וענין
 כדמעה כי יש שבר לסעלתו סם יהוה ושבו
 16 כמחצו איוב: ויש תקנה לאחוריו סם יהוה
 17 ושבו מים לגבלם: שמעו שמעו אפרים
 כחזקו ישראל ואלו פעל לא למד השמי
 18 ואשקה פי אמה יהוה אליו: פראחתי שוב
 לחמתי ואחור יהוה ספקי על ידך בשתי
 19 וגם ככלמתי פי שארתי חרפת מעו: הן
 יקו לי אפרים אם ילד ששעלים פמי
 דפרי לו וכי אפרו עד על פן דמי מעל לו
 20 דם אדמם סם יהוה: הצני לך
 צלים סמי לך חמורים שתי ללך למסלה דרך
 הלכתי שובי בחזקת ישראל שובי אל ענין
 21 אלה: עמי ותחמלון הפח השוכנה פי
 בלא יהוה חרשה פארו מבנה חסונב נבר |

פדה אמר יהוה צבאות אליו ישראל עוד לי
 את הדין יהוה בארץ יהודה ובעשו פל
 את שבתם ימרו יהוה מה צדק די הן
 ולשו בה יהוה וכל שיו יהוה אפרים ו
 בעדו: פי יהוהי נפש עשה וכל נפש הו
 מלאחי: על צאת הקצו והארה ות
 עבה לי: וזה ימים באים סם י
 ורשעי ארצות ישראל ואת בית יהוה
 אדם ורע בדמה: יהוה פאשר שק
 עליהם לטוש ולטוץ ולרס ולהאביד לו
 כן אשקו עליהם למת ולמנוע סם יהוה
 בימים היום לא יאמרו עוד אמה אכלו |
 ולשו במים תקדשה: פי אס אש בעטו |
 פל האדם האכל תבס תקדשה שמו: ד
 ימים באים סם יהוה וכחלו ארצו
 ישראל ואת בית יהוה בית חדשה:
 כבית אשר פלח את אבותם במה הח
 מים לדצאים מארץ מצרים אשר
 הפח את דבריו ואכלי בעלתי גם סם יהוה
 פי ואת הפית אשר אכרת את בית ישר
 אחורי האמים דדם סם יהוה חזו את רש
 מצרם ועל לפם אכתובה היחוד להם לאו |
 והפה דור לי לעם: ולא ולמדו עד א
 את דעו ואלו את אחור לחמו דעו א
 יהוה פי כלם דעו אחיו למקטנם ועזבו
 סם יהוה פי אכלו לעולם ולחטאום |
 אופר עדו: זה | אמר יהוה חן שן
 לאוד ילם חסד דח ורכמים לאוד לילה |
 הים ויהמו גלי יהוה צבאות שמו: אב
 למשו החקים האלה מעפמי סם יהוה |
 דע ישראל ישברו מרותו גוי לפני פל האמי
 זה | אמר יהוה אסיפדו שמים מלמעל
 ויהדו מסו ארץ למשה גם אל אמי
 ככל רע ישראל על פל אשר עשו סם יהוה
 דעה ימים סם יהוה ונבטהו הו
 ליהוה ממגול חסאל עד שש הפפה: הן
 עד קנה הפירה נגדו על נבעח גרב ונ
 נשעה: וכל העמק הפנים והדשן וכ

ירמיה לא שמו

ואח ויעש כמחצ שמים ושבו יעקב ושקט
 11 ושאכן ואון מחורו: כראתך אני טום יחודה
 להושעך פי אעשה כלה בכל דעותי | אשר
 המיצותיך שם את אחי לא אעשה כלה
 12 ויסרחיך למשפט ונקד לא אנקד: פי
 כה אמר יהוה אשר לשברך בחלה מכתו:
 13 אך הן יינקו למור וסאות תעלה אן לך:
 14 כל מאתמך שחזק אחיך לא ידשו לי מפת
 איב הפיתוך מסר אכזרי על רב עתך עצמי
 15 חסאתיך: מה תועיל על שברך אגש מאתך
 על רב עתך עצמי חסאתיך עשיתי אלה
 16 לך: לכן כל אלקיך יחלו וכל צדק פלם
 בשבך וכן היו שאיך למשפה וכל צדק
 17 אתן לבו: פי אעלה ארבה לך ומפסדתך
 ארפאך טום יחודה פי מחור קרא לך ציון
 18 ויא ידש אן להו: כה אמר יהוה הנני
 שב שבת אהלי וילוב ומשפתיו אדום
 ונכרתה על על תילה ואמין על משפט
 19 לשב: ויצא מדם חודה וקול משחקים
 ודרכים ולא ימנעו הדכדחים ולא יצטוו:
 20 והיו בנה פקום ועדתו לפני חפון וסחתי על
 21 כל צדתי: חודה אחיו מפני ומשלו מסרבו
 יצא הדכדכתי ופש אלי פי לו הוא זה עב
 22 אדלבו לגשת אלי טום יחודה: והיום לי
 23 לעם ואני חודה לכם לאחים: חנה
 סרת חודה חמה וצאה סע מחזור על
 24 ראש ושעים יחול: לא ישוב חזון את יחודה
 ע עשתי ועד יקום מופת לפ בחורתי
 25 דמים תחונט בה: בעת היא טום יחודה
 חודה לאחים לכל משפחות ישראל חמה
 יחול לי לעם:

CAP. XXXI. לא

1 כה אמר יהוה מצא חן בפדתי עם שרתי
 2 חרב הדיך להציעו ישראל: מרחוק חודה
 3 נראה לי ואתבת שלם אתמתיך על פי משכתיך
 4 חסד: עד אנקד ונבית בתולה ישראל עד
 5 תעדי חפון וצאת במחול משחקים: עד
 6 חפשי סמים פדי שמון טעו נעים חלול:

אמר אחי שלוח בשמחה ספים אל כל
 העם אשר בירושלם ואל צפניה בן מנשה
 26 הדן ואל כל יבוצים לאמו: חודה נחוק
 כן פתח וידיע הדן לוח פקדים בית
 חודה לכל איש משנע ויחנפא ויחיה אתו
 27 אל דמיה פתח ואל יצילק: ואשה למה לא
 28 נשפת פדמיה הענתי החנפא לכם: פי
 על פי שלח אלתי בכל לאמו חנה ויא פני
 29 בתים ושבו ונמע נוח ואכלו את פיתון:
 30 ויקרא צפניה הדן את הספר הזה באוני
 31 יחודה דמיה: ויהי דם יחודה אל
 32 דמיה לאמו: שלח על כל תולה לאמו כה
 אמר יהוה אל שמעיה החלמי יען אשר נבא
 לכם שמעיה ואת לא שלחתי ונמח אתכם
 על שקר: לכן כה אמר יהוה הנני סוף על
 שמעיה החלמי ועל ידוע לא יחודה לו
 איש וישב: בתוך העם הזה ולא יחיה בסוב
 אשר אני עשוי לעמי טום יחודה פסרה דם
 על יחודה:

CAP. XXX. ל

1 החם אשר חנה איומיה מאת חודה לאמו:
 2 כה אמר יהוה אלך ישראל לאמו כתב לך
 את כל הימים אשר דברתי איתך אל ספר:
 3 פי חנה ימים באים טום יחודה ושבי את
 4 שבת עמי ישראל וחודה אמר חודה והשבתים
 אל יתאץ אשר נתתי לאמם וישיה:
 5 ואלה הדברים אשר דבר חודה אל ישראל ואל
 6 יחודה: כרכה אמר חודה קול חודה שמענו
 7 פתח ואן שלם: שאלו לא הוא אם ילך
 8 וכן מדיע ראוי כל נב חיה על חלול
 9 פתחה ונרסכו כל פנים לירקן: חיה פי גדול
 10 דים והוא מתין פמה ועד צחה היא ליעקב
 11 ומפנה ישע: חודה ביום היא טום יחודה
 12 צבאות אשפו על משל צואתך ומסוחתיך
 13 אטק ולא יעברו עד ימים: ועברו את
 14 חודה אלהים ואת חיה מלפם אשר אקים
 15 לכם: ואשה אל חורא עברי ויעב טום יחודה
 16 ואל יחוח ישראל פי הנני מושעך מחורק

ידוה פכה אשפו אדעל נבכדאצ מלך בבל
 בעול שנתים ימים מלל צואר פלדגים וקלך
 12 יומיה דבמא לדפו : יהוה דבר יהוה
 אל יהמיה אחרי שטר חנה דבמא אד
 13 הפלטה מלל צואר יומיה דבמא לאמו : הלך
 ואמרת אל דבניה לאמו פה אמר יהוה מטות
 14 עץ שברת ועשית תחיתן מטות ברו : פי
 כה אמר יהוה צבאות אלה ישראל על בבל
 טרתי על צואר : פלדגים האלה לעבד את
 נבכדאצ מלך בבל ועבדו וגם את יומיה
 15 השדה טרתי לו : ואמו יומיה דבמא אל
 חנה דבמא שמעיה חנה לא שלחה יהוה
 16 ואיהו הכטחת את דעם היה על שקר : לכן
 פה אמר יהוה הגני משלחן מעל פני האדמה
 השטה איהו מן פיסה דפרת אל יהוה :
 17 יומיה חנה דבמא פשטה יהוה פחש
 השביעי :

CAP. XXIX. כט

1 ואלה דברי הפסד אשר שלח יומיה דבמא
 מיושלים אחירו זקני בבליה ואל הדוגים ואל
 דבמאים ואל פלדגים אשר תגלה נבכדאצ
 2 מיושלים בבליה אחרי צאת ימיה דבמא
 דפחיסים שרי יהודה ויושלים החדש דהמסנ
 3 מיושלים : בור אלעשה בר שטר תמורה בן
 חלקיה אשר שלח צדקיה מלך יהודה אל
 4 נבכדאצ מלך בבל בבלה לאמו : פה אמר
 יהוה צבאות אלה ישראל לכל דבניה אשר
 5 תגליתו מיושלים בבלה : בני בחים ושני
 6 ונטעו נפת ואכלו את פרוין : קחו נשים
 דחליה בנים ונטח קחו לבניכם נשים ואחד
 7 פנחחים חנו לאנשים וחלטה בנים ונטח חס
 שם ואל תחמטו : וחדשו את שלום העיר
 אשר תגליתו אחכם שמה ותתפללו בעדה
 אל יהוה פי בשלמה יהוה לכם שלום :
 8 פי כה אמר יהוה צבאות אלה ישראל אל
 ישאו לכם נביאים אשר יקובכם ויסמכם
 ואל תשמעו אל חלמותים אשר אשר אהם
 9 מחלומם : פי בשקר הם נבאים לכם בשמי

לא שלוחתם אסיהוה : פרכה
 יהוה פי לפי מלאח לבבל שבעים שנה א
 אחכם והקמתי עליכם את דברי הפסד לו
 אחכם אל דמקום היה : פי אכלי דעמי
 דתושבתו איהו אכלי חשב עליכם נאסי
 מחשבת שלום ולא לעוה לחת לכם את
 דהקוה : וקראתם איהו דהלכמים דתפל
 אלי ושמעתי אליכם : וקשחתם איהו ומצו
 פי חדרשתי בבל לבנכם : ומצאתי לכם כ
 יהוה ושחתי את שוביכם וקבצתי אר
 מל דגלים ומל דמקומות אשר יהו
 אחכם שם נאסי יהוה והשבו אתכם :
 דמקום אשר דגליתו אתכם משם : פי אמר
 דקים לט יהוה נבאים בבלה : פרכ
 אמר יהוה אל דמלך דאישב אל פסא
 ואל כל העם האשב בעיר האת אחים :
 לא יצאו אחים בבלה : פה אמר יהו
 צבאות הגני משלח לם את דהחוב אתה
 ואת דדבר ונחתי איהם פחאיים השש
 אשר לא תאכלנה מרע : ודפתי אתה
 בחוב פרעב ודבר ונחתי לו עוה לו
 ממלכת הארץ אלה ולשפה ולשקה איהו
 בכל דגים אשר יהיו שם : פרת אל
 לא שמעו אדברי נאסי יהוה אשר שלח
 אליהם את עברי דבמאים השפם ושליח
 שמעשם נאסי יהוה : ואהם שמעו דברי
 פלדגיה אשר שלחתי מיושלים בבלה :
 פה אמר יהוה צבאות אלה ישראל אל איהו
 בן חליה ואל צדקיה בן דמשהו דפס
 לכם בשמי שקר הגני : נתן אלה
 נבכדאצ מלך בבל דפס לעינכם : ול
 מרם קללה לכל פלות יהוה אשר בבל לא
 ישקו יהוה כצדקיהו וכאחב אשר קי
 מלך בבל פאש : וען אשר עשו בבלה בשמי
 ותסאו את דברי רעים ודברו דם בשמי ש
 אשר לא צויתם ואכלי הייע ועד נאסי יהו
 ואל שמעיתו דבולמי האמו לאמו : פ
 אמר יהוה צבאות אלה ישראל לאמו

הַחֹתָמִים בְּבֵית יְהוָה וְיָחַד מִלֶּךְ יְהוּדָה
 וּבִירוּשָׁלַם בְּמַלְאָךְ :
 19 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה :
 צְבִאוֹת אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְעַל הָאָדָם וְעַל הַבְּמִלְחָמָה
 20 וְעַל יְהוָה הַכֹּהֲלִים הַחֹתָמִים בְּעֵדֵי הָאָדָם : אִשׁוּר
 לֹא לָקָחֶם נְבוּזַבְדַּנְשַׁר מֶלֶךְ בָּבֶל בְּגָלוֹתוֹ אֶת־
 יְכוּנָה בֶן יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ יְהוּדָה מִירוּשָׁלַם
 בְּבֵלְהָ וְאֵת מִלִּיּוֹת יְהוּדָה וְיְהוּשָׁפָט :
 21 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבִאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל־
 הַכֹּהֲלִים הַחֹתָמִים בְּיַד יְהוָה מִלֶּךְ יְהוּדָה
 22 וְיְהוּשָׁפָט : בְּבֵלְהָ יָבִיא וְשִׁפְטָה הוּיָהּ עַד יוֹם
 שְׂפָדוֹ אִם סָא יְהוָה הַשָּׁמַיִם וְהָעַלְמִים וְהַיְשָׁנִים
 אֶל־הַמֶּלֶךְ הַזֶּה :

CAP. XXVIII. סו

יְהוָה וַיִּשְׁטַח הוּיָהּ פְּרָאשִׁיחַ מִמַּלְכֹת צָדִיקָה
 1 מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּשֵׁנֵי הַרְבֵּעִית בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי
 אָמַר אֵלַי תְּנִינָה כְּעֵשֶׂה וְהִבִּיא אִשׁוּר מִבְּעֵשֶׂן
 בְּבֵית יְהוָה לְעֵינֵי הַכֹּהֲנִים וְכָל־הָעָם לֵאמֹר :
 2 כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבִאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
 3 שְׁתַּחֲוִי אֶת־עַל מֶלֶךְ בָּבֶל : בְּעֵדֵי אֲשֶׁר־נָסַח
 יָמִים אֲנִי מֹשִׁיב אֶל־הַמֶּלֶךְ הַזֶּה אֶת־עַל־עַל־
 בֵּית יְהוָה אִשׁוּר לֶחֶם נְבוּזַבְדַּנְשַׁר מֶלֶךְ־בָּבֶל
 4 מִן־הַמֶּלֶךְ הַזֶּה וְיָבִיא בָבֶל : וְאֶת־יְכוּנָה בֶן־
 יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ־יְהוּדָה וְאֵת־כָּל־גִּלְוֹת יְהוּדָה
 הַנִּפְּאִים בְּבֵלְהָ אֲנִי מֹשִׁיב אֶל־הַמֶּלֶךְ הַזֶּה
 5 סָא יְהוָה כִּי אֲשַׁפֵּן אֶת־עַל מֶלֶךְ בָּבֶל :
 וְיֹאמַר יְרֵמְיָה הִבִּיא אֶל־תְּנִינָה הִבִּיא לְעֵינֵי
 6 הַכֹּהֲנִים וְלְעֵינֵי כָל־הָעָם הַעֲמֹדִים בְּבֵית יְהוָה :
 וְיֹאמַר יְרֵמְיָה הִבִּיא אִמֶּךָ בֵּן עֵשֶׂה יְהוָה יָקָם
 7 יְהוָה אֶת־דְּמִיּוֹתָי אִשׁוּר נָפִאת שְׁשִׁיב עַל־כִּדֹּד־
 יְהוָה וְכָל־הַגִּלְוֹת מִבְּבֶל אֶל־הַמֶּלֶךְ הַזֶּה : אִתְּךָ
 8 שְׁמַע־נָא הַדָּבָר הַזֶּה אִשׁוּר אֲבִי דָבָר פְּאֻמְקָשׁ
 וְכֹאמֹר כָּל־הָעָם : הַנְּבִיאִים אִשׁוּר הוּיָהּ לְשֵׁנֵי
 9 וּלְפִמֹּךָ מִן־הַעֲלִים וְהִבִּיא אֶל־אֲרָצוֹת רִשְׁתָּהּ וְעַל־
 10 מַלְכֹת גִּלְוֹת לְמַלְחָמָה וְלַעֲרָה וְלָדָם : הִבִּיא
 אִשׁוּר יָבִיא לְשָׁלֹם בְּכֹה דָבָר הִבִּיא וְיָדַע הִבִּיא
 11 אִשׁוּר שְׁלִיחֵי יְהוָה פְּאֻמְקָשׁ : וְעֵשֶׂה תְּנִינָה הִבִּיא
 אֶת־הַמִּסְפָּדָה מִלֵּל צִיּוֹר דְּמִיָּה הִבִּיא וְשִׁפְטָה :
 וְיֹאמַר תְּנִינָה לְעֵינֵי כָל־הָעָם לֵאמֹר כֹּה־אָמַר

5 אֶל־אֲדֹנָיִם : אֲבִי עֲשִׂיוֹ אֶת־הַדָּבָר אֲתֵּן
 הָאָדָם וְאֶת־הַמַּלְחָמָה אִשׁוּר עַל־פְּנֵי הַיָּרֵךְ בְּכֹחַ
 הַדָּוָל וְכַחֲדֵשׁ הַבְּסִיָּה וְכַחֲדֵשׁ לַאֲשֶׁר יִשׁוּ
 6 בְּעֵינֵי : וְעֵשֶׂה אֲבִי לִטְוֹת אֶת־כָּל־הַיְצִיּוֹת
 וְהַאֲלִיָּה עַד־נְבוּזַבְדַּנְשַׁר מֶלֶךְ־בָּבֶל עֲבִי וְגַם
 7 אֶת־דְּבַר הַשָּׁפָדָה נִחְמוּ לוֹ לְעַבְדֹּי : וְעַבְדֹּי אִתִּי
 פְּלִדְרוּם וְאֶת־בְּנֵי אֶת־בְּרִבְנֵי עַד פֹּאֲרֵעַ
 אֲרֵעַ נִסְדָּוָה וְעַבְדֹּי מִנְּעִים וְנִפְּאִים וְמַלְכִים
 8 בְּדָלִים : הַזֶּה הַזֶּה וְהַזֶּה וְהַמַּלְכָּה אִשׁוּר לֹא־עַבְדָּה
 אִתִּי אֶת־נְבוּזַבְדַּנְשַׁר מֶלֶךְ־בָּבֶל וְאֵת אִשׁוּר לֹא־
 יָחַן אֶת־צִיּוֹתָי עַל־מֶלֶךְ בָּבֶל בְּדָבָר וְיַרְעֵב
 וְיִסַּח אֶסְקֵי עַל־דָּבָר הַזֶּה סָא יְהוָה עַל־
 9 הַזֶּה אִם בְּרוּ : וְאִם אֶל־הַשָּׁמַיִם אֶל־
 הַנְּבִיאִים וְאֶל־הַקְּסָמִים וְאֶל־הַלְוִיִּים וְאֶל־
 10 עֲבָדֵם וְאֶל־נְפֹשֵׁיכֶם אִשׁוּר אִם־יָבִיא אֶלְכֶם
 לֵאמֹר לֹא־עַבְדָּה אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל : כִּי שָׁדַךְ
 11 הֵם נְפֹאִים לָכֵן לִמְעַן יִדְוֶק אַחֲרֵם מַעַל
 אֲדֹמְכֶם וְהִיחֲזִי אַחֲרֵם וְאֶבְחָתֶם : הַזֶּה
 12 אִשׁוּר יָבִיא אֶת־צִיּוֹתָי עַל־מֶלֶךְ־בָּבֶל וְעַבְדֹּי
 וְהַחֲזִיחֵי עַל־אֲדֹמְתוֹ סָא יְהוָה וְעַבְדֹּי וְשֵׁב
 13 בָּהּ : וְאֶל־צָדִיקָה מֶלֶךְ־יְהוּדָה דִּפְתוּי כָּל־
 הַיְשָׁנִים וְהַאֲלִיָּה לֵאמֹר הִבִּיא אֶת־צִיּוֹתָיכֶם
 14 עַל־מֶלֶךְ בָּבֶל וְעַבְדֹּי אִתִּי וְעַם הַזֶּה לְפָנֶי
 תִּמְחֹר אִתִּי וְעַמְּךָ בְּדָבָר וְיַרְעֵב פֹּאֲלֵי
 15 דָּבָר יְהוָה אֶל־הַזֶּה אִשׁוּר לֹא־עַבְדֵי אֶת־מֶלֶךְ
 16 בָּבֶל : וְאֶל־הַשָּׁמַיִם אֶל־דָּבָר הַנְּבִיאִים וְהַנְּבִיאִים
 אֶלְכֶם לֵאמֹר לֹא־עַבְדוּ אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל כִּי
 17 שָׁדַךְ הֵם נְפֹאִים לָכֵן : כִּי לֹא־שָׁלַחְתֶּם סָא־
 יְהוָה הֵם נְפֹאִים בְּשֵׁם שְׁשִׁיב לִמְעַן הִיחֲזִי
 18 אַחֲרֵם וְאֶבְחָתֶם אִם־הַנְּבִיאִים הַנְּפֹאִים לָכֵם :
 וְאֶל־הַנְּפֹשִׁים וְאֶל־מִלִּיּוֹת הַזֶּה דִּפְתוּי לֵאמֹר
 19 כֹּה־אָמַר יְהוָה אֶל־הַשָּׁמַיִם אֶל־דָּבָר נְבִיאִים
 הַנְּפֹאִים לָכֵם לֵאמֹר הַזֶּה כָּל־יַד־בֵּית־יְהוָה
 20 מִשְׁבִּים מִבְּבֵלָה עֵשֶׂה מִזֵּדָה כִּי שָׁדַךְ הַזֶּה
 21 נְבִיאִים לָכֵם : אֶל־הַשָּׁמַיִם אִלְוִים עַבְדֵי אֶת־
 22 מֶלֶךְ בָּבֶל הַזֶּה לְפָנֶי יְהוָה הַזֶּה הַזֶּה וְהַזֶּה :
 23 וְאֶם־נְכֹסִים הֵם וְאֶם־יֵשׁ דָּבָר יְהוָה אִם־
 24 יִשְׁעֲשֶׂה אֶת־בְּרוּתָה צְבִאוֹת לְמַלְחָמָה כָּל־הַכֹּהֲלִים וְ

מִמֶּנּוּ אֵלֶּם אֲנִי פְרִים לְךָ אֵלֶּם לֹא
עֲלִימָה וְאֶל־יְהוָה הָאֵל וְאֶל־שֵׁמֶת
שִׁלְחֵי יְהוָה עֲלֵיכֶם לְדַבֵּר בְּאָזְנוֹכֶם אֶת־
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְיָאמְרוּ הַיְהוּדִים וְלֹא־
אֶל־הַדְּבָרִים וְאֶל־דְּבָרֵי אֱלֹהֵי אֲרָם
מִשְׁפַּט־מֶלֶךְ כִּי בָשָׂם יְהוָה אֱלֹהֵי דָבָר אֶל־
וַיִּקְרָא אֱלֹהִים מִלְּקַח הָאֵרֶץ וְיָאמְרוּ אֶל־
קֹדֶל הָעָם לֵאמֹר מִכִּלְהֵי הַפְּדוּשָׁי יְהוָה
בְּיָמֵי חֻקֵּי יְהוָה מִלְּקַח יְהוָה וְיָאמְרוּ אֶל־מֶלֶךְ
יְהוָה לֵאמֹר כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
יְהוָה תְּרוּשׁ וַיְהוּשָׁלִים עִימָם יְהוָה וְהָיָה
לְכַסּוֹת עֵינַי הַדְּמָה הַדְּמָה וְחֻקֵּי מֶלֶךְ
יְהוָה וְכֹל־יְהוָה הֵלֵא יָדָא אֶת־יְהוָה
אֶת־פְּנֵי יְהוָה וַיְהִי אֵתֶּם יְהוָה אֶל־הַדְּבָרָה אֶל־
דָּבָר עֲלֵיהֶם וַאֲנִי עֹשִׂים רַעַה נְדוּלָה
נִפְשׁוֹתֵינוּ וְגַם־אֵשׁ יְהוָה מִצְבָּא בָשָׂם
אֲרִיזָה בְּשִׁמְעוֹתַי מִסִּיחַ הַיְהוּדִים וַיִּבְרָא
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְעַל־הָאֵרֶץ הָאֵלֶּה כִּלְכֵּל
יְרֵמְיָהוּ וַיִּשְׁמַע הַמֶּלֶךְ הַמִּצְרַיִם וְהַמִּצְרִיִּם
וְכָל־הַיְהוּדִים אֶת־דְּבָרֵי יְרֵמְיָהוּ וַיִּבְרָא הַמֶּלֶךְ הַמִּצְרַיִם
וַיִּשְׁמַע אֲרִיזָה וַיָּבֵא וַיִּבְרָח וַיָּבֵא מִצְרַיִם
וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ הַמִּצְרַיִם וַיִּזְקַק אֱלֹהִים מִצְרַיִם
אֶת־יְרֵמְיָהוּ בְּעֵבֶד וַאֲנִי אֵלֶּם אֲנִי אֶל־מֶלֶךְ
וְדָבָר אֶת־אֲרִיזָה מִצְרַיִם וַיִּבְרָח
הַמֶּלֶךְ הַמִּצְרַיִם וַיִּבְרָח מִצְרַיִם וַיִּשְׁלַח אֶת־
אֶת־קִרְיָי בְּנֵי הָעָם אֶת־יְרֵמְיָהוּ אֶת־
הַדְּבָרִים אֶת־יְרֵמְיָהוּ לְכַלְכֵּל הַתְּרָאֵת אֶת־
לְדַמְיוֹת:

CAP. XXVII. כו

בְּרִאשִׁית מַמְלַחַת הַיְהוּדִים בְּיָמֵי יְהוֹשִׁיָהוּ
יְהוָה יְהוָה הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶת־יְרֵמְיָהוּ מִצְרַת
לֵאמֹר כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲרָם לְךָ מֶלֶךְ
וּמִצְרַת וַיְהִי עַל־צְבָאוֹת וַיִּשְׁלַחוּם
מִלְּקַח אֲרָם וְאֶת־מֶלֶךְ מִצְרַיִם וְאֶת־מֶלֶךְ
עַמְּוִן וְאֶת־מֶלֶךְ צוּ וְאֶת־מֶלֶךְ צִדּוֹן
מִלְּאֲכִים הַבָּאִים וַיְהוּשָׁלִים אֶת־צְבָאוֹתֵיהֶם
יְהוָה וַצִּוֶּה אֱלֹהִים אֶת־אֲדֹנֵיהֶם לֵאמֹר
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֲנִי יִשְׂרָאֵל כֹּה־

37 יְהוָה אֶת־מִצְרַעֲתָם וְנִדְבַם מִצְרַת הַשְּׁלֹמֹם מִפְּנֵי
38 חֻקֵּי אֶת־יְהוָה עֹבַב כִּפְסוֹד סָפָּר כִּי־דָבָרֵי אֲרָם
לְשִׁפְהָ מִפְּנֵי חֻקֵּי הַיְהוּדִים וּמִפְּנֵי חֻקֵּי אֲרָם

CAP. XXVI. כו

1 בְּרִאשִׁית מַמְלַחַת הַיְהוּדִים בְּיָמֵי יְהוֹשִׁיָהוּ מִלְּקַח
יְהוָה יְהוָה הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה מִצְרַת יְהוָה לֵאמֹר
2 כֹּה־אָמַר יְהוָה עַמְּוִן בְּעֵבֶד וַאֲנִי אֶת־יְהוָה הַדְּבָרִים
עַל־פְּנֵי עַבְדֵי יְהוָה הַבָּאִים לְהַשְׁתַּחֲוֹת בְּיַד
יְהוָה אֶת־כָּל־הַיְהוּדִים אֲשֶׁר צְבָאוֹת לְדָבָר
3 אֱלֹהִים אֶת־חֻקֵּי דָבָר אֶל־יִשְׁמְעוּ וַיִּשְׁמַע
אֵשׁ מִדְּבַר הָעָם וְנִזְמַי אֶל־הַדְּבָרָה אֲשֶׁר
אָמַר חֹשֶׁב לַעֲשׂוֹת לָדָם מִפְּנֵי רַע מַעֲלֵיהֶם
4 וְאֶת־אֱלֹהִים כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הַשְּׁמַעַת
5 אֶל־לִלְכָת בְּחֻרְזוֹ אֲשֶׁר חֻרְזוֹ לְפָנֵיכֶם לְשִׁמְעוּ
עַל־דְּבָרֵי עַבְדֵי הַבָּאִים אֲשֶׁר אֲנִי שִׁלַּח אֲלֵיכֶם
6 וְהַשְׁכֵּם וְשִׁלַּח וְלֹא־שָׁמַעְתֶּם וְתִרְצוּ אֶת־
הַבֵּית הַזֶּה כְּשִׁלַּח וְאֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶת־
7 לְקַלְכֵּל לְכָל־פְּנֵי הָאֵרֶץ וַיִּשְׁמַע הַדְּבָרִים
הַבָּאִים וְכָל־הָעָם אֶת־יְרֵמְיָהוּ מְדַבֵּר אֶת־
8 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּבֵית יְהוָה וְהָיָה וְכַלְכֵּל
יְרֵמְיָהוּ לְדָבָר אֶת־כָּל־אֲשֶׁר צִוֶּה יְהוָה לְדָבָר
אֶל־כָּל־הָעָם וַיִּפְּשְׁלוּ אֲוִי הַדְּבָרִים הַבָּאִים
9 וְכָל־הָעָם לֵאמֹר מִצְרַת מִצְרַת מִדְּבַר בֵּית
מִשְׁפַּט־יְהוָה לֵאמֹר כְּשִׁלַּח יְהוָה הַבֵּית הַזֶּה הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה תִּרְדָּבַר מִיָּן וְשִׁב וַיִּשְׁעַל בְּלִדְעָם אֶל־
10 יְרֵמְיָהוּ בְּבֵית יְהוָה וַיִּשְׁמַע וַיִּשְׁרֵי יְהוָה
אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיַּעַל מִבְּנֵי־הַמֶּלֶךְ בֵּית
11 יְהוָה וַיִּשְׁנֵי בִפְתַח שַׁעַר יְהוָה הַחֹדֶשׁ וַיָּאמְרוּ
הַדְּבָרִים הַבָּאִים אֶל־הַיְהוּדִים וְאֶל־כָּל־הָעָם
לֵאמֹר מִשְׁפַּט־מֶלֶךְ לֵאשׁ הַזֶּה כִּי נָפַא אֶל־
12 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּי־אֲשֶׁר שָׁמַעְתֶּם בְּאָזְנוֹכֶם וַיָּאמְרוּ
יְרֵמְיָהוּ אֶל־כָּל־הַיְהוּדִים וְאֶל־כָּל־הָעָם לֵאמֹר
יְהוָה שִׁלְחֵי לְדָבָר אֶת־הַבֵּית הַזֶּה וְאֶת־
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶת־כָּל־הַיְהוּדִים אֲשֶׁר שָׁמַעְתֶּם
13 וְעַתָּה הִיטִיב וְהִכֵּם וְהַעֲלִיכֶם וְשִׁמְעוּ מִלְּקַח
יְהוָה אֲלֵיכֶם וַיְהִי אֵתֶּם יְהוָה אֶת־הַדְּבָרָה אֲשֶׁר
14 דָּבָר עֲלֵיכֶם וַאֲנִי הִנֵּנִי בְּיַד עַשְׂרֵי־לֶכֶת כְּפֹרֵב
15 וְכִסְפָּא בְּעֵינֵיכֶם אֶת־יְרֵמְיָהוּ וְיַעַל חֻקֵּי כִּי־אֶת־

ירמיה כה שלט

לדבר לשמה לשדקה ולקללה פים הזה:
 את פניה מלך מצרים ואת עבריו ואת שריו 19
 ואת כל עמי: ואת כל הערב ואת כל מלכי 20
 ארץ הערץ ואת כל מלכי ארץ פלשתיים ואת
 אשקלון ואת עזה ואת עקרון ואת שארית
 אשדוד: את אדום ואת מואב ואת בני עמון: 21
 ואת כל מלכי צד ואת כל מלכי צידון ואת 22
 מלכי הא אשר בעבר הים: את דון ואת 23
 תימא ואת פוז ואת כל קצוצי סאה: ואת 24
 כל מלכי ערב ואת כל מלכי הערב השכנים
 במדבר: ואת כל מלכי זמר ואת כל מלכי 25
 עילם ואת כל מלכי מדי: ואת כל מלכי 26
 הצפון והקרים והחזקים אשר אל אחוז ואת
 כל הממלכות הארץ אשר על פני האדמה
 ומלך שישן ושפה ארתיים: ואמרת אליהם 27
 פה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל שר
 ושכר וקול ותפלה ולא תקומי מפני הערב
 אשר אנכי שלח ביניכם: יהוה פי ימאנו 28
 ל קרות דפים מידך לשוחות ואמרת אליהם
 פה אמר יהוה צבאות שרתי תשועי: פי דבר 29
 בעד אשר נקרא שמי עליה אנכי מתל לדבר
 ואיום דקיה תבקי לא תבלי פי הרב אני קרא
 על כל לשני הארץ כים יהוה צבאות: ואתה 30
 תבוא אליהם את כל החרבים האלה ואמרת
 אליהם יהוה מפדום ישאג וכפוען קדשו יתן
 קול ישאג ישאג על פיה יהוה בחרבים יענה
 אל כל יושבי הארץ: פה שאון ער קצה 31
 הארץ פי רוב ליהוה בנלים משפט הוא לכל
 משד השועים נחם לחרב אסידיהו: פה 32
 אמר יהוה צבאות דבר רעה תצאת מפיו אל
 גוי וסער גדול יעור מחרתי ארץ: והיו תללי 33
 יהוה ביום יהיא מקצה הארץ וער קצה
 הארץ לא יסחר ולא יאספו ולא יעברו למן
 על פני האדמה יהוה: תלילו הרעים וועקו 34
 והחפשו ארתי הנאן פרי מלאו ימכם לטבח
 וחסו צוהלים ופסלים ככל חמדה: ואבד 35
 מים מן הרעים ופליטה מארתי הנאן: קל 36

אמן מלך יהודה ועד היום הזה זה שלט
 ועשיתם ששה דבר דבר יהוה אלי ואדבר
 אליכם אשפים ודבר ולא שמעתם: ושלח 4
 יהוה אליהם את כל עבריו ובנאים השופם
 ושלה ולא שמעתם ולא הייתם את אנכם
 לשמע: לאמנ שדו כי לא איש מדברו הדעה 5
 וסרע מעללים ושם על דממה אשר נתן
 יהוה לכם ותאבדתם למן שלם וער שלם: 6
 ואי תלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם
 ולהשתחוה להם ולא תכעסו אחי במעשה
 ידיהם ולא אתע לכם: ולא שמעתם אלי 7
 אסידיהו למען הכעסתי במעשה ידיכם ליע
 לכם: לכן פה אמר יהוה צבאות ימן אשר 8
 לא שמעתם את דברי: הני שלח ולקחתי 9
 את כל משפוח צפון כים יהוה ואל
 נסכדאצי מלך פבל עבדו הבאיים על
 הארץ האלה ועל ישריה ועל פלדגים האלה
 סביב והחרמתיים ושמתים לשמה ולשדקה 10
 ותחריט שלם: ותאבדתי מהם קל שלשון
 וקול שמחה קל חתן וקול פלה קל רחים 11
 וחר פ: והחנה כל הארץ האלה לתרפה
 לשפה ועברו ברגים האלה את מלך פבל
 שבעים שנה: יהוה כמלאח שבעים שנה 12
 אסדק על מלך פבל ועל רגו יהוה אכס
 יהוה אחר שנים ועל ארץ פשדים ושמתו אתו 13
 לשמחה שלם: והבאתו על הארץ והיא
 את כל דבר אשר דברתי עליה את כל
 הדבר כפטר היה אשר נאמ ימרה על כל
 הרעים: פי עבדכם כים דמה ביום רפים 14
 ומלכים גדולים ושמתו להם כפעלם וכמעשה
 ידיהם: פי כה אמר יהוה אלהי ישראל 15
 אלי קח את פים היין החמה והוא כמי
 והשקתה אחי את כל הרעים אשר אנכי
 שלח אחיך אליהם: ושתי והתגעשו והתוללו 16
 כספי הרוב אשר אנכי שלח ביניכם: ותקח 17
 ארדפים סד יהוה ואשקה את כל הרעים
 אשר שלחתי יהוה אליהם: אחר השלים ואת 18

אתכם ואת העוד אשר נתתי לכם ולא תחזקו מעל פני ותחזי עליכם חרפת שלם וכלמו שלם אשר לא תשכח:

CAP. XXIV. כד

הראני יהוה יהודה והיה שלי דודא תאנים מעיני לפני והכל יהודה אחוזי דגולה במבדאין מלך בבל את וכניו בן יהויקים מלך יהודה ואת שלי יהודה ואת יהוש ואח המסור מלשלים ותאם בבל יהוד את תאנים מנח מאד פתאני הפפוחת יהודה את תאנים רעה מאד אשר לא תחאכלה מעי: ויאמר יהוה אלי מה ראית ואה ירמיה ואי תאנים התאנים רעוטה מנח מאד ורעשו רעה מאד אשר לא תחאכלה מעי: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: פדה אמן יהודה אל ישראל פתאנים רעוטה דאיה בן אמי או גלות יהודה אשר שלחתי מדיבמוס הן ארץ פשחים למוכה: ותמתי עני עלי לטובה ותשפחים על דאך הוא ונבתי ולא אהיה ומשפחים ולא אחיש: ונתתי לך לב רעות אמי פי אני יהודה יהודי לל ואני אהיה להם לאלזים פרישמו אלי בכ לבם: ופתאנים רעוטה אשר לא תחאכל מעי פרה: אמן יהודה בן אמן את צדקי מלך יהודה ואת שריו ואת: שארית ירושלם דבשאים פאך הואת הושבים בארץ מצרי ותחיים לזושה רעה לכל ממלכות דא לדורפה למשל לשמה ולקליה בלדומיך אשר אוהים שם: ושלחתי בם את יהוד את דודעב ואת דודים עד תהום מעל הנהר אשר נתתי לכם ולא תשכח:

CAP. XXV. כה

הדבר אשר היה על ירמיהו על כל עם דה בשנה הרבעות ליהויקים בן אשרי מלך יהודה הוא השנה הראשונה למסכדיה מלך בבל: אשר דפי ירמיהו דבניא: כל עם יהודה ואל כל יושב ירוש לאמר: מן שלש עשרה שנה לאש יהוה

עד עשתי ועד דהקמו מופת לבן פאחורח דהלים תחפוננו בה ביה: לא שלחתי את דבאנים דהם רצו לא דפתוי אליהם דהם נבא: ואם עמדה בסודי וישמשו דברי את עפי וישכחם מידכם דעו ורעו מעלליהם: והאלה מרוב אני סמידיה ולא אלה מרחק: אמ יסור אשר בפסחתי ואני לא אראנו סמידיה ואלא את השמים ואת הארץ אני מלא סמידיה: שמשתי את אשר אמרו דבאנים דבאנים בשמי שקך לאמר הלאמי הלאמי: עד מתי יהש בלב דבאנים נבא השקר ונבא חרפת לבם: החשנים להשפיה את עפי שלי בלזמתי אשר יספור אשר לעוה פאשר שכח אמתם את שמי בפעל: דבניא אשר אתי חלום יספור חלום והאשר דברי אתי דבר דברי אמת מה עתה את דבר סמידיה: ואלא מה דברי פאש סמידיה וכפאשי ופצץ סלע: לכן דגני על דבאנים סמידיה מעבני דברי אשר מות רעה: דגני על דבאנים סמי דיהוה תקלזים לשנים ותאמו סם: דגני על נבא חלמות שקר סמידיה וכפאש וירוש את עפי בשקריותם ופחוחותם ואני לא שלחתי ולא ציחתי דיעל לא ריעל לעם יהוה סמידיה: וכי ישאלך העם הזה את דבניא ארכן לאמר מה פשא יהוה ואמרת אליהם את דמה פשא ונטשתי אתכם סמי דיהוה: דבניא דהפוך דהם אשר יאמר משא יהוה וכסרתי על האיש יהוה ועל פירו: פה תאמרו אשר על עמדי ואיש אל אחוזי מה ענה יהוה ומה דבר יהוה: ומשא יהוה לא תופדעד פי הפשא יהוה לאש דברי דפכתי את דברי אלזים ויהים יהוה צבאות אלזי: פה תאמרו אל דבניא מה ענדך יהוה ומה דבר יהוה: ואם משא יהוה תאמרו לך פה אמן יהוה: וכן אמרם את דודים יהוה משא יהוה והאשלו אתכם לאמר לא תאמרו משא יהוה: לכן דגני ונשיתי אתכם משא ונטשתי

רמיה כג שלז

החזתי אתם שם והשכנתי אתהן על סדן
 וסרו ורבו: ודקמתי עליהם ועים ועים 4
 ולא ייראו עוד ולא ייראו ולא יפחדו את ידויה:
 ויהי ימים פאים את ידויה ודקמו מזד 5
 צמח צדיק ומקד מקד והשפיל ועשה משפט
 וצדקה בארץ: בימים תישע ידויה וישאל 6
 ישקן למסח חיה שמו אשר יקרא ידויה |
 צדקם: לכן יהיו ימים פאים את ידויה 7
 ולא יאמרו עוד ידויה אשר העלה את
 בני ישראל מארץ מצרים: כי את ידויה 8
 אשר העלה ו אשר הביא את דוד בית ישראל
 מארץ צפטה ומכל הארצות אשר הדיחתם
 שם ושם על אדמתם: לנבאים לשבך לפי 9
 בקרבי רחמי פל עמרו יהוה מאש שפז
 וכבר עברו יון מפני ידויה ומפני דברי קדשו:
 כי מאסו מלאה הארץ כרמסני אלה אלה 10
 הארץ וישו אטח מדבר ותפז מרצתם רעה
 ונברחו לארץ: כרבים נבואים נבואו חנפני 11
 גם פביתו מצאני ועתם את ידויה: לכן 12
 ידויה דוכם לרם כחלקקות באפלה יהוה
 ונפלו בה פראים עליהם רעה טח פקדוהם
 את ידויה: ונבואי שמרון ראוי 13
 תפלה רבנאו בפעל ותעו אדעמי את ישראל:
 ונבואי ירושלם ראוי שיערה טוף ודלף 14
 בשלז וחוקי יהי מדעים לבלתי שם איש
 מדעו יהוה ל כלם כסוה וישביה פעמה:
 לכן פדאמי יהוה צבאות על הרבאים הגלו 15
 מאכל אותם לענה והשקתים מראש פי
 מאת יהוה וירושלם תצאה חנפה לכל הארץ:
 פדאמי יהוה צבאות אל השמימי על 16
 דברי הרבאים והפאים לכם מהגלים הפיה
 אתכם חוון לפם יהוה לא מפי יהוה: ארמים 17
 אמרו למאצי דבר יהוה שלום יהוה לכם
 וכל הליך בשחת לפי אמרו לא תבוא עליכם
 רעה: פי מי עמד בסוד יהוה וירא וישמע 15
 את דברו מהדקשיב דברי השמע:
 ויהי סערת יהוה חמה יצאה וסער מתחולל 19
 על ראש השמים דחול: לא ישוב את ידויה 20

אכרז וקרא אבל ושתה ועשד משפט וצדקה
 אז טוב לו: דן יודעו ויבין אז טוב וקרא 16
 ויהי רצעת אמי אתם ידויה: פי אין עינך 17
 ונבך פי את על בצעך ועל הסדקו לשפז
 ועל העשק ועל הפרוצה לעשות: לכן 15
 פדאמי יהוה אל יהוקים בן יאשיהו מקד
 ידויה לא יספדו לו יהי אמי יהוה אמת לא 19
 יספדו לו יהי אהן יהוה יהוה: קבנת חמו
 יעם סרוב והשליך מהגמה לשערי ירושלם:
 עלי האבטן וצמרו ובשן חמ קודך וצמרו 20
 מעטים פי משנה פל מאתמול: דברתי אליך
 בשלחתי אמרת לא אשמע דה דודך מעשך 21
 פי לא שמעת בקולי: פל עינך תרעה ורח 22
 ואת בך פשטי לכו פי אז תבש וכלמה
 מכל רעף: ישמתי פלבטן מקבנה פארום 23
 מה רחנת במרדך חבלים חיל פילדה: חר 24
 אל את ידויה פי את ידויה פנודה בן יהוקים
 מקד יהוה חותם על ידי ימי פי משם
 אתמול: ותחזיק ביד מקבני נששך וביד 25
 אשר אתה ינו מפדום וביד נוכדראמי
 מקד בבל וביד הפשדים: והטלתי אתך ואת 26
 אמה אשר ילדך על הארץ אחרת אשר לא
 ידעתם שם ושם חמותי: ועל הארץ אשר
 דם מצאום את נששם לשוב שם שמה לא 27
 ישוב: והצב נבזה נפז ראש יהוה
 פנדה אמרלי אין חסך בו מדוע דומלו יהי 28
 חרש השלש על הארץ אשר לא ידעו: ארץ 29
 ארץ ארץ שמש פס ידויה: פדאמי יהוה 30
 פתבו את האיש יהוה ערתי גם לא צלח בימי
 פי לא יצלח מחרע איש ישוב על פסא יוד
 ומשל עוד פידויה:

CAP. XXIII. כ

1 יהי ועים מצדדים ומסעים את צאן מערף
 2 את ידויה: לכן פדאמי יהוה אלהי ישראל
 על דדעים ועים אדעמי אים והצתם את
 צאן וחדוהם ולא פקדוהם אים הגני פקד
 3 עליכם את דע מעליכם את ידויה: ואני
 אבדף את ישראלית צאני מכל הארצות אשר

מעליהם: דגלו אלף ישבת המצק
 הפלשו סמך יהיה האחרים מריות על
 וכו' וכו' במעלותי: וקדושי עליכם פ
 מעליכם סמך יהיה הצדק אל פשיה וא
 פלמביה:

CAP. XXII. כב

מה אכר יהיה רד בית מלך יהודה ויהיה
 ארד השם הזה: ומהות שמע פסיד
 מלך יהודה והשג על פספס רד איהו ועב
 ועמף המים בששים האלה: מה ו
 ירוח עשו משפט הצדקה והצילו נולד
 פשוק ור ירוח האלמה אל דגל אל יהוה
 דם לך אל השמש במקום הזה: פי א
 עשו הצילו ארד השם הזה וכו' בש עי ר
 היה מלכים ישנים לרוח על פספס רכבים פ
 יבסוים הוא ועבדו ועמו: ואם לא השג
 ארד השם האלה פי לשפתי סמך יהיה

לדעה יהיה הבית הזה: פריהו א
 יהיה על בית מלך יהודה נלעו איהו ל ר
 הלבנון אם לא אשחזו מלך ערים לא טשב
 וקיששו עוף משחחים אל וכלו וכו'
 מבדו ארוף והפילו על האש: ועבדו פ
 רבים על הער האות ואמר אל אל
 על מה עשה יהיה פכה לער והפולה הוא
 ואמר על אשר עוב ארד השם יהיה אלה
 וישחזו לאתים ארד השם:

אל תפסו למח ואל תנודו לו פכ בש לר
 פי לא ישב עד ויהי ארד השם מלחמה:
 מה אכר יהיה אל שלם פן איהו מ
 יהודה דמלך שחזו איהו איהו א
 מרהמקום היה ארד השם שם עד: פי כמ
 ארד הגלו איהו שם מוח ארד השם הו
 ארד השם עד: רח פכה פחו פלר
 ופליחו בלא משפט פשרו ועבד חם ופ
 לא תן לו: והאר אכר על בית מלוח ועל
 מרחים וקע לו הולו וסך בזה מש
 פשור: דהמלך פי איהו מרחיה כ

אדאמי לאמי יד לך פן וכו' שפח סמך יהיה:
 16 יהיה האש יהוא פשים איהו ופן יהיה
 ולא חם ושפט ועקה בלך ורוחה פח
 17 צדקים: אשר לרמוחתי מרחם ויהי לי
 18 אמי קבוי ורחמי רחם עליכם: לפה זה מרחם
 פאחי לראח עמל וטון וכלו בלשה ימי:

CAP. XXI. כ"א

1 יהיה אשר יהיה ארד השם סמך יהיה בשלח
 אלה המלך צדקה ארד השם פן מלכה
 2 ואת אפניה פן משפיה הבדן לאמי: דלש
 כא בעת ארד השם פי כמרחש מלך עמל
 מלחם עלי אלה וישחזו יהיה אלה פל
 3 כשלא ויעלה מלחם: ויאמר וימיהו
 4 אלהים מה האמן אל צדקה: מה אמר
 יהיה אלה וקרא רכס סמך ארד השם הפלחמה
 אשר פדכם אשר אלה מרחם פם ארד מלך
 בבל ואת הפשחים הפשים עליכם מוחץ
 לרוחה ואספו אלה אל הרוח וער הארץ:

5 ומחזי אל אלהים פד טויה וכו' חוקה
 6 וכא חכמה וקצת נולד: והפיו ארד השם
 וער האות ואת האתם וארד השם פד
 7 נולד ימה: ואתרם סמך יהיה איהו אר
 צדקה מלך יהיה: ואת עבדו: ואת האש
 ואת השמים בער האות מן הים: מן
 הדוב וכו' הרע פד כמרחש מלך עמל
 וכו' ארד השם וכו' מלחם פשם חכם לר
 דוב לארד השם עליהם ולא חמל ולא ידום:
 8 ואל העם היה ויאמר מה אמר יהיה רכס
 למיכם את הרוח האתם ואת הרוח הפוח:
 9 והשב בער האות ימה פדוב וכו' וכו'
 והאש תשל על השמים והמים עליכם יהיה
 10 והתהוה נשטו לשלל: פרישמה פכי בער
 האות למה ולא לטובה סמך יהיה פד מלך
 11 בבל הפחן וכו' פאש: וכו' מלך יהיה
 12 שמשו פן יהיה: פח יוד מה אכר יהיה
 יהי ללך משפט והצילו נולד מיד שיק פך
 חמא כש חמרי וכשה וכן סמך משע רע

דמיה כ שלה

15 בתי ידודה ואמר אל כל העם: פדה אמי ידודה
 צבאות אלהי ישראל הנני מביא אל העיר הזאת
 ועל כל עריה את כל דרעה אשר דפדפו עליה
 כי הקשו את ערפם למנוי שמעי את דברי:

CAP. XX. כ

1 וישמע ששחול בן אמי הבן והוא סקיד נגד
 בבית ידודה את ידמיהו נבא את הדברים
 האלה: ויפה ששחול את ידמיהו הבניא וימן
 ארץ על דמה שפכת אשר בשעי בממן העליון
 אשר בבית ידודה: ויהי מפרחת וצא ששחול
 את ידמיהו מן דמה שפכת ואמר אלי ידמיהו
 לא ששחול קרא ידודה שמו כי אם מגד
 משיבו: פרכה אמי ידודה הנני לתקו
 למגדו קו: וכלל אביהו ונפלו בדרב אביהם
 ועינוף ראת ואת כל ידודה אתן בית מלך בכל
 והגלם בבבלה והגם פדוב: ונתתי את כל
 חסן העיר הזאת ואת כל יגיעה ואת כל יגיעה
 ואת כל אוצרות מלכי יהודה אתן בית אביהם
 וקוזם ולקוזם והביאם בבבלה: ואתה ששחול
 וכל ישב ביתך ואת כל בשרי ובכל תבוא ושם
 תבוא ושם תשם ואתה וכל אביהו אשר
 נבאת להם בשק: פדוהני ידודה והפח
 תוקחני והצל היחי לשחול כל הדום בלדה
 לע לי: פרמתי אדפי אונק חמס ושד אקרא
 בידה דמי ידודה לי לחופה ולקלם בלדום:
 ואמרו לא אונפנו ולא אדפי עוד בשמי יהיה
 בלפי פאש בשת עצי בעצמנו ומלאנו ככל
 ולא אכל: כי שמעתי דפת רבים מגד משיבו
 דידו ועדתי כל אש שלמי שמרו צלעי
 אולי ישפח ותכלה לו ותקוה לקחתי ממנו:
 וידדה אתי בפור ערף על כן חסי וישלד
 ולא יכלו בשו מאד ברא השפלו מלפת שלם
 לא השכח: וידדה צבאות חון צדיק ראה
 כלות וכל איהו נקמוח מלם כי אלה גלתי
 את דומו: שחי לידה הללו את ידודה
 כי הציל את נפש איון מיד מרעים:
 אתי דום אשר עדיתי כי יום אשר ילדתי
 אמי אלהי סוף: ארו האיש אשר פשו

אל יחמוי ויהי משלים לפניו בעת אפון
 עשה בהם:

CAP. XIX. ט

1 פדה אמי ידודה הלך וקמת בקרב יצו הש
 2 ומלכי העם ומלכי הכננים: ויצאת אליה
 3 קדולם אשר פחח שער החומות וקראת שם
 4 את הדברים אשר אדפי אלקי: ואמרת שמעי
 5 דמי ידודה מלכי יהודה וישבו וישלם פדה אמי
 6 ידודה צבאות אלהי ישראל הנני מביא רעה על
 7 הפקם הזה אשר כל שמועה תצלח אמו:
 8 יען ו אשר עובדי ומנוי את הפקם הזה
 9 וקפדתי לאלהים אתים אשר לא ידעם
 10 הפה ואמרו ומלכי יהודה ומלוא את
 11 הפקם הזה דם קמם: וכל אדפמת הפעל
 12 לאתך את מרים פאש עלות לפעל אשר לא
 13 צירי ולא דפדפו ולא עלתה על לבי:
 14 לך ופדומוס פאים סמי ידודה ולא יקרא
 15 לפקם הזה עוד החפח ונא קדולם כי אם
 16 נא הודנה: וקחי את עצת יהודה וירושלם
 17 במקום הזה והפיתים בחרב לפני אביהם
 18 וכד מנקשו נפשם ונחזי את נבלתם למאל
 19 לשוף השמים ולבנת הארץ: ושמתי את
 20 העיר הזאת לשמה ולשוקה כל עבר עליה
 21 ישם וישוק על כל מצודה: והאכלתי את
 22 בשר בניהם ואת בשר בניהם ואיש בשר
 23 ועד יאכלו במצור ובמצור אשר יצוי להם
 24 אביהם ומנקשו נפשם: ושכחתי בקרב לעלי
 25 האלמים והאלים אחי: ואמרת אליהם פד
 26 אמי ידודה צבאות ככה אשר את העם
 27 הזה ואת העיר הזאת פאש ושבו את כל
 28 הארץ אשר לא יוכל לחופה עוד וחספת קפדו
 29 מאן מקום קפור: בן אגשה למקום הזה
 30 סמי ידודה ולושמי ולתת את העיר הזאת
 31 פחה: והי פתי וירושלם ויחי מלכי יהודה
 32 במקום החפח הנבאם לכל הפתים אשר קפדו
 33 על גנותיהם לכל צבא השמים והשד נכסים
 34 לאזהרם אחרים: והב ידמיהו מזהפת
 35 אשר שלח ידודה שם להבא וינמד בחרץ

1 אשר בעיני הוצרך לעשות: ויהי דברך
 אל לאמר: הוצרך הזה לראובל לעש
 לכם בית ישראל כסם ידעה דעה כסמו:
 הוצרך כן אתם בתי בית ישראל: רגע או
 על גוי ועל ממלכה לתיש ולתועץ ולהאמ
 לשב דעו והויא כרעו אשר דברו ע
 ותחמו על דעה אשר חשבו לעשות לו:
 ורגע אדפי על גוי ועל ממלכה לבח ולכס
 ועשה רעה בעלי לבחוי ששע בקולי וסכ
 על דעוה אשר אמרו להיטוב אחו: וע
 אמר כ א אל אשר יהודה ועל יושבי העש
 לאמו פה אמר יהוה הנה אנכי יצר עלי
 רעה וחשב עליכם מחשבה רעה לא א
 מידעו רעה היטיבו ורכיכם ומעליכם
 ואמרו טאש כן אחו מחשבותי נלך וא
 שרות לפידע נעשה: לכן פה א
 יהוה שא לא כ בפנים כו שמע באלה שע
 עשתה מאו בחילת ישראל: היעוב כ
 שר של לבן אס פתחו מים ורים כ
 חלים: פרשכתי עפו לשוא יפדו ויכש
 ברוכיהם שבילי עלים ללכת נתיבות רח
 סלחה: לשום ארצם לשפה שהקח עו
 כל עוב עליה ושם ויניד פראו: פד
 קדים אסרם לפני איבי עוה ולא פנים א
 בים אדם: ואמרו לנו ויחשבו:
 ימדה מחשבת פ לא רחמנו יהוה כ
 ועצה מחכם חס מפני לנו ונפדו בעל
 ואל נקשבו אל פלדברו: והקשיבו י
 אלי ושמע לקול יימי: והשלים פתחו
 רעה פרכו שחה לנפשו וכ א עמו לס
 לרפ עליהם טובה לשיב את החמה מר
 לכן תן את בניהם לרע החלים על ידיו
 ותחיה נשדם שקלח והקמח והאש
 ידו ודעו מות פחיתים מר ירב במלח
 חשמע ועקח מפחיתים פרחיב עליהם נ
 פחם פרכו שחה ללבוט ופחים ט
 לגלו: ואתה יהוה דעת את פל ענתם ו
 לפית את חכפר על עינם ותפתחם מלכ

15 יהוה דעה אדם אל אה דם יהוה יב
 16 כו: ואל לא אצתי מרעה אחוה וים
 אש לא והאחיו אתה דעת מצא שפתי
 17 נכח פקו דעה: אל תחילה לכתובה מחס
 18 אתה בים ועו: יבו רש ואל אבשה אל
 דעו רעה ואל אחוה אני הביא עליהם ים
 19 רעה ומשנה שפון שרם: פד אמר יהוה
 אל הלו ועמדת בשע פריעם אשר יב
 מ מלכי יהודה ו אשר נא כו וכל שער
 20 דושלם: ואמרת אלים שכע דם יהוה
 מלכי יהודה וכל יהודה וכל לשב דושלם
 21 הפים בשעים האלה: פה אמר יהוה
 השמו בנשטוחים ואל חסאו משא בים
 22 השפת והבאום בשעי דושלם: ולא חוציא
 משא מפחיתים בים השפת וכל מלכה לא
 תעשו והשטח אתים השפת פאמר צתי
 23 את אביתים: ולא שמש ולא פשו את אום
 ויקשו את עיפם למחוי שומע ולמחוי קח
 24 מוכ: יהוה אס שמע חשמע אל כס
 יהוה למחוי הביא משא בשער העו האר
 בים השפת ולקח אתים השפת למחוי
 25 עשות בה פל מלכה: ובא בשער העו
 האת מלכים ושרים ישיבם על פס חד
 רכבם פרכ ובפחים יהוה ושריהם אש
 יהודה ושבי דושלם וישרה העו האר
 26 לעול: ובא מער יהודה ומפניו דושלם
 ומארץ בנימן ומן השפלה ומן הרר ומן העב
 מטאם עליה ורב ומטה גמיה ומסר יהוה
 27 בית יהוה: ואס לא חשמע אל לקח את
 ים השפת למחוי ואת משא ובא בשער
 דושלם בים השפת והצתי אש בשערה
 ואלה ארמית דושלם ולא חבה:

CAP. XVIII. ח

1 הדם אשר יהוה אר ימדה מאת יהוה לאכו:
 2 קם וידת בית הוצר ושמה אשמוע אר
 3 דבר: ואת בית הוצר יהוה עשה מלכה
 4 על דאמנם: ונשחת הפלו אשר הוא עשה
 פדמר ביד הוצר ושכ וי עשהו כל אור פאמר

ירמיה ז

כן אשלח לרבים צידים וצידם מעל פלדל
 ומעל פלדל גבעה ומקדוקי המלעים: פי ענין
 על כל דוכתאם לא נסחרו מלעני ולא נספחו
 עונם כפני עיני: ושלמתי האשונה משטה
 עונם ונפאתם על חללם את ארצי בגבלתי
 שקציתם ורעשתיהם מלא אתך חלתי:
 יהיה עני ומני ומנוסי ביום צרה אלוהי ביום
 ובלא מאסתי ארץ ודמתי את שרך נחלתי
 אבחיני דבל ואין עם מעלי: היעשה עו
 אדם אלוהים והמה לא אלוהים: לכן הנני
 מדועם בפעם האחת אדעם אתהי ואת
 נבדתי ודעתי פרשמי יהיה:

CAP. XVII. ז

חפאת יהיה כחמה בשם חלל בצפון שמד
 חרשה על לחץ לפם ולקנחת מופתוחים:
 כפי פתחם מופתוחים ואשרים על עין רענן
 על נבטת הנבטות: דברו בשדה חילוף כל
 איצותיך לב אתן במחוקי בנפאת בכל
 נבליה: ושמוטתי וכן כחלתי אשר נתי
 לך ותעבדתיך את אלוהי פארץ אשר לא
 ידעת פראש כדחתם נאפי עד עולם חוקי:
 פה אומר יהיה ארתי רבם אשר ימנח
 אדם וקם בשד ועי ומ יהיה יסוד לפי:
 יהיה פשע בשערה ולא ידא פריבא טוב
 ושכן חרשים בפדף ארץ מלוה ולא חשב:
 פרוק רבם אשר ימנח פיהו יהיה יהיה
 מכסו: יהיה פקח ושלח על מים ועל יביל
 שלח שרשיו ולא ירא פריבא זם יהיה עלה
 רענן ונשבת בציה לא ידא ולא ימש מעשות
 פרו: עקב חלב מכל ואש הוא מי ידעני:
 אני יהיה חק לב פון פלוח ולתח לאש
 פדה פשר מעלתי: קרא דני ולא ילד
 עשה עשר ולא במשפט פתצי וכן יענפי
 ובארתיו יהיה נבל: פשא בלד מרום
 מראשון מקום מקדשני: מקה ישראל יהיה
 כל עונקי ובל יסוד פארץ יפחם פי ענה
 מקד מים וים את יהיה: ופאני יהיה
 ואפא ודעיני ואשעה פי חרשתי איתי:

אשה ולא יהיה לך פנים ובלח במקום הזה:
 פריכה אומר יהיה על העינים ועל הפלוח
 האודים במקום הזה ועל אמתים הולות אולם
 ולא אמתים המולותים אותם פארץ האור:
 כמחתי חלואים ימתי לא יספור ולא יקנה
 למק על פני הארמיה ויהי ויחרב ויברע וכל
 יהיה נבלם למאכל עוף השמים ולחיה
 פריכה אומר יהיה אלהי
 פיה מוח ואלתו לקד לספור ואלתו לם פי
 אפסתי את שלמי מנת העם הזה סאם
 יהיה את החסד ואת החיים: ומתי נולים
 קבצים פארץ האת לא יקנה ולא יספור לם
 ולא יצוד ולא יפח לם: ולא יסור לם
 על אכל לחמו על מתי ולא יספור אלהם פס
 וחסומים על אבני ועל אבן: ופיה משטה
 לא תמא לשבת אותם לאכל ולשוח:
 פי כה אומר יהיה צפוח אתך ישראל רבני
 משפוח מקדמקים היה לעיניכם ובימיכם קל
 ששון וקל שאתה קל חתן וקל פיה: יהיה
 פי תגדל לעם היה את כל הדברים האלה
 ואמרתי אלוהי על מה דבר יהיה עלינו את כל
 דרעה הנודלו האת ומה שלם ומה חפאת
 אשר חסאת ליהיה אלוהי: ואמרת אלוהים
 על אשר עוים אבותכם אחי סאם יהיה
 וילכו איתי אלוהים אלוהים ויעבדו ושחחו
 לדם ואוי עבד ואדוניהו לא שמד: ואתם
 ידעתם לעשות מאסותם ודבסו דלמים אש
 איתי שחוח לפי דעו נלמתי שמעו אלו:
 ונמלתי אתכם מעל הארץ האת על הארץ
 אשר לא ידעו אדם ואמתיים ובעבדתי
 שם את אלוהים אחרים וים וליה אשר לא
 איתן לם חסד: לכן הודחתיים פאם
 סאם יהיה ולא יאמר על חרשתי אשר העלה
 את בני ישראל ממצרים: פי אסתי
 יהיה אשר העלה את בני ישראל ממצרים צפון
 ומכל הארצות אשר הייתם שמה וישבתם
 על אדמתם אשר נתי לאותם: דנני
 שלח לנבים רבים סאם יהיה דיעום וחרשתי

לכל ממלכות הארץ כגלל מלטה בן יחזקאל
 5 מלך יהודה על אשר עשה ביהושלם: כי
 מִי־יִחְמַל עֲלֵיךָ יְהוֹשֵׁלִם וְיָד יָדוֹ לֹךְ וְיָמִי
 6 יָדוֹ לְשֹׂאֵל לְשֹׁלֵם לָךְ: אִתָּךְ נִשְׁתַּחֲוֶה אֲנִי
 כִּסֵּי־יְהוָה אֲדוּד תִּלְכֵךְ וְהָיָה אִתְּךָ עֲלֵיךָ
 7 וְהִשְׁחַדְתָּ מִלִּידוֹ וּדְחַתָּ: וְהָיִתָּ בְּמִדְוָה
 בְּשֶׁעַר דְּבָרֵי שְׂמֵחֵי אֲפֻדוֹי אֲדַעֲמֵם מִדְּחִיבֵם
 8 לֹא שָׁבוּ: עֲמֹמֵי לֵי אֲלֻמְתֶיךָ מִחַל יָשִׁים
 הִכְאִיר לָהֶם עַל־אֵם בְּחַד שָׂדֵי בְּצִהְרֵים
 9 הַחֲלֹשִׁי עֲלֵיהֶם פְּרִיחִים עַד וּסְגִילָתוֹ: אִמְלִילָה
 לֵדָה הַשְׁכֵּלָה נִסְחָה נִסְחָה פֹּה שְׂמֵחֵה בְּעַד
 יוֹסֵם בּוֹשֶׁה תִּסְחָה לְשֹׁאֵיחֵם לְרֹדֵב אִתָּךְ לִסְמֵי
 0 אֲיִתֵּם כִּסֵּי־יְהוָה: אֲיִלֵּל אֲפִי כִי
 לְחַזְקֵי אִישׁ רִיב וְאִישׁ מִזֶּן לְכָל־דְּבָרֵךְ אֲדֹ
 לְשִׁירֵי וְלֹא־תִשְׁוֶי כִּי פֹה מִקְלָלֵנוּ: אֲמַר יְהוָה
 1 אֲכִילֵא שְׂחִיחֵי לְטֹב אִם־לֹא: וְהִנֵּה עֲתִיד כִּי
 2 פֶתַח רֵעֵי וּבֵעַת צָרָה אֲדַחֲלֵב: הֲיֵלֵעַ פֶּתַח
 3 פֶּתַח מִפְּנֵי וּסְחָתָה: דִּלְךָ וְהִצְדַּחְתָּ לָּם
 4 אִתָּךְ לֹא בְּמִחֵד וּבְכָל־חַסְדֹתֶיךָ וּבְכָל־נְבוּלֹתֶיךָ:
 5 הֲעֲנִיתִי אֶת־אֲלֵיךָ אֲפִיךָ לֹא דַעַת כִּי־אֵשׁ
 6 קִדְדָה כִּסְפֵי עֲלֵימֵי וְיָדֶיךָ: אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה
 יְהוָה וְכִרְבִי וְקִשְׁלֵי וְהִנֵּם לִי מִדֹּפֵי אֶל־
 7 לֵארוֹךְ אֲשֶׁר תִּקְרָא יָעֵ שְׂחִירֵי עֲלֵיךָ תִּסְחָה:
 8 מִצְּבָר דְּבִירֵי וְהִלֵּם וְהִי דְבִירֵי לִי לְשִׁחֹת
 9 לְשִׁחֹת לִבִּי כִּי־תִקְרָא שְׂמֵיךְ עֲלֵי יְהוָה אֲלֵיךָ
 0 צְבָחָה: לֹא־יִשְׁחָתוּ בְּסֵד־מִשְׁחָקִים וְהִנֵּלִי
 1 מִסֵּף יְדֹךְ פֶּתַח לְשִׁירֵי כִּי־עֵם מִלִּידֵנוּ: לִפְנֵי
 יְהוָה כִּבְרֵי נֶחֱד וּמִשְׁחֵי אֲשִׁיחָה מִכִּסֵּי הַיָּסֵם
 2 דִּלְ יְהוָה לִי כִּי־אֲבֹב מִם לֹא כִּסְמִי:
 3 לִכֵּן פֹּה־אֲמַר יְהוָה אֲדַחֲשׁוּב וְהִשְׁכַּחְתָּ לִּסְמֵי
 4 הַעֲמֹד וְאִם־תִּצְבָּא יָדֶךָ מִזֶּלֶל פְּנֵי תִּסְחָה
 5 לְשֵׁם וְהִפְנֵה אֲלֵיךָ וְהִתֵּה לֹא־חֲשׂוֹב אֲלֵיכֶם:
 6 וְתִחַדְתָּ לְעַם הַיָּה לְיִצְחָק מִשְׁחָה בְּצָרָה וּמְחִיבֵם
 7 אֲלֵיךָ וְלֹא־תִקְלֹךְ לָךְ כִּי־אֲחִיךָ אֲנִי לְיִשְׁרָאֵל
 8 וְלִעֲזָרָךְ כִּסֵּי־יְהוָה: הַצְלִחְתָּ מִדֵּי רַעִים
 9 וּפְדִיתָךְ מִכַּף שָׂרִיצִים:

CAP. XVI. 30

ויהי דבר יהוה אלי אמר: לא תתקח לך

יהוה יהוה הִבְסִיִם אֲמִים לָהֶם לֹא־תִחַדְתָּ
 1 וְרִב תִּרְעַב לִירֵדָה לָכֶם כִּי־שָׁלֵם אֲמַת אִתָּךְ
 2 לָכֶם בְּמִקְוֵם הַיָּה: וְאֲמַר יְהוָה אֵלֵי
 3 יִשְׂרָאֵל תִּבְסִיִם בְּנָאִים נִשְׁמֵי לֹא שְׂחִיחֵים וְלֹא־
 4 צִיּוּרִים וְלֹא דְפִרְזֵי אֱלֹהִים הַיּוֹן שָׂדֵי וְקִסֵּם
 5 וְהִלֵּל וְתִרְמָחָה לָכֶם הַיָּה מִרְבָּבִים לָכֶם:
 6 לִכֵּן פֹּה־אֲמַר יְהוָה עַל־דְּבָרֵי־הַיָּסֵם
 7 בְּשִׁמְרֵי וְאִנִּי לֹא־שְׂחִיחֵים וְהַיָּה אֲמִים תִּרְבֵּי
 8 וְרֵעֵב לֹא יְהוָה אֲפִיךָ הָיָה פֶתַח וְתִרְעַב
 9 וְיִחַדְוֵי דְבָרִים וְהַיָּה: וְהָעַם אֲשֶׁר־הַיָּה
 10 בְּנָאִים לָהֶם יְהוָה מְשֻׁלָּם כִּי־צִוִּיתִי יְהוֹשֵׁלִם
 11 מִכֵּף: וְרֵעֵב וְתִרְבֵּב וְאִתָּךְ מִכֵּף לִפְנֵי הַיָּה
 12 מְשֻׁלָּם וּבְנִיָּה וּבְנִיָּה וְשִׁמְרֵי עֲלֵיכֶם אֲדֹ
 13 רַעִים: וְאֲמַרְתָּ אֱלֹהִים אֲדֹתֶיךָ הַיָּה
 14 תִּרְדָּה עֲנִי וְהַיָּה לִלְחָה וְהָיָם וְלֹא־תִרְמָחָה
 15 כִּי־שָׁבֵר נִזְוֹל לְשִׁפְחָה פְּתִילָה בְּתֵיב עֲלֵי מִכָּה
 16 מִחֵלָה מֵאֹד: אֲכִילֵאֲנִי הַיָּה וְהִלֵּל־
 17 לְרִיב וְאִם פִּתְחֵי הַיָּה תִּתְחַלֵּץ רֵעֵב כִּי
 18 נִסְרַחֲמָה נִסְרַחֲמָה מִחַד אֶל־אֲפִיךָ וְלֹא תִעַד:
 19 הַיָּה מֵאִתָּךְ אֲדֹתֶיךָ אִם־צִוִּיתִי וְעֵלָה
 20 מִשְׁחָה מִיַּד הַיָּה וְאִתָּךְ לִי מִשְׁחָה כִּי־
 21 לְשָׁלֵם וְאִתָּךְ טֹב וְעַת מִשְׁחָה וְהַיָּה בְּשִׁחָה:
 22 דַּעַת יְהוָה לְשִׁעַר עַן אֲחִירֵי כִי־תִבְאֵנוּ לָךְ:
 23 אֶל־תִּבְאֵן לְמִסַּף שְׂמֵיךְ אֶל־חֲבֵל פֶּתַח כְּבִדָּה
 24 זָכֵר אֶל־תִּבְאֵן פִּתְחֵי אֲמִים: וְהֵשׁ פֶּתַח־
 25 הַיָּה מִנְשָׁמִים וְאִם־הַשְׁמִים יִחַדְוֵי הַיָּה מִיָּמִים
 26 וְלֹא אֲפֻדֵיכֶם יְהוָה אֲלֵיכֶם וְכִי־לָךְ כִּי־
 27 אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֲדֹתֶיךָ אֵלֶיךָ:

CAP. XV. 30

1 וְאֲמַר יְהוָה אֵלֵי אִם־יַעֲבֹד מִשְׁחָה וְשִׁמְחָה
 2 לְפָנַי אִתָּךְ מִשְׁחָה אֶל־הָעַם הַיָּה שִׁחָה מִעֲלֵיכֶם
 3 וְהַיָּה: וְהַיָּה כִּי־תִבְאֵנוּ אֲלֵיךָ אֲמַת מֵאֹד
 4 וְאֲמַרְתָּ אֱלֹהִים פֹּה־אֲמַר יְהוָה אֲשֶׁר לְפָנַי
 5 לְפָנַי וְהַיָּה לְרֹדֵב וְהַיָּה לְרֹדֵב
 6 וְהַיָּה לְשֵׁם לְשֵׁם: וְתִקְרָא עֲלֵיכֶם אֲרַע
 7 מִשְׁחָתֵי כִסֵּי־יְהוָה אֲדֹתֶיךָ אֲתֹרֵב לְרִיב וְאֲדֹ
 8 הַיָּה לְשֵׁם וְאֲדֹתֶיךָ הַשְׁמִים וְאֲדֹתֶיךָ
 9 וְהַיָּה לְאִבְלֵי וְהַשְׁחָתֵי: וְתִחַדְוֵי לְוֹלָה

ירמיה יד שלא

הנגב סגרו ואין פתח הגלה יהודה פלה
 הגלת שלומם: שאי עיניכם ראי הפאים
 מצפון איה העור נמו לך צא תפארתך:
 מה תאמרו כי יפקד עליך ואת לפדותי אים
 עליך אלפים לאש הלא חבלים יתחזק כמו
 אשת לדה: וכי תאמרו בלבבך מהיע קראני
 אלה בך ענה נגלו שליך חזמסו עקבך:
 יהי עוף פושל שור ונמר חסרבתו גם אחם
 תוכלו להטיב לפני דע: ואפיצם פקש
 עבר לרח מורו: זה נודלך מנת מדיך
 מאי כאם יהיה אשר שכחת אולי ותבטחי
 בשוק: גם אני חשפתי שליך על פקך
 וטאה קלוק: סאפך ומצולותיך זמת
 ונתקף על נבעול בשדה רחמי שקצצך אי
 לך יהושלים לא חסרתי ארתי מתי עד:

CAP. XIV. יד

אשר היה דם יהודה אל ידמיו על דמי
 הבצוח: אכלה יהודה ושעיה אמללו קרו
 לארץ וצוחת יהושלים עלתה: ואהיה ים שלתי
 צעויהם למים באו על גלים לא מצאו מים
 שבו כלדם רקים בשו העלמו וחפו ראשם:
 בעבר האדמה חתה פי לא יהיה נשם
 פארץ בשו אפים חפו ראשם: פי גם
 אלת בשדה ילדה ועזוב פי לא יהיה דשא:
 ופראים עמדו על שפים שאפו רוח פחנים
 בלו עיניהם פראין עשב: אסענינו ענו לנו
 יהיה עשה למען שמך פראי משבחינו לך
 חטאנו: מלך ישראל משיעו בעת צדה
 למה תהיה פג פארץ וכאח נטה ללון:
 למה תהיה פארץ חדם פגור לא יוכל
 לדישע ואחה בקרבנו יהיה ושמו עלינו נקרא
 אל תפחסי: פה אמר יהיה לעם יהיה
 פן אהבו לטע ונלתיים לא חסם יהיה לא
 רצם עתה יפס עולם ויפקד חטאכם:
 ואמר יהיה אלי אל תחפלי בשועם הזה
 לטובה: פי צמו אינפי שלע אל דרפם וכי
 ועל עלי ומחה אינפי רצם פי בחור ובעב
 ובדבר אנכי מכלה אותם: ואמר אהיה ואלע

שתיים ושמי על מרנך ובמים לא תבאוד:
 ואקסה את האזור פדב יהיה ואשם על
 מרנ: ויהי דם יהודה אלי שנית לאמו:
 קח את האזור אשר קנית אשר על מרנך
 וקם לך פרתה וטמננו שם בנקק הפלע:
 ואלך והטמננו בפרת פאשר צדה יהיה
 ארתי: ויהי מקץ ימים רבים ואמר
 יהיה אלי קם לך פרתה וקח משם את
 האזור אשר ציחקו למעט שם: ואקח פרתה
 והחפור ואשף את האזור מן הפקם אשר
 טמנתו שמה ומה נשתת האזור לא יצלה
 לעל: ויהי דם יהודה אלי לאמו:
 פה אמר יהיה פכה אשולת את האון יהודה
 ואת האון יהושלים דרב: העם הזה דע
 הפאנים: לשמע את דברי הולכים בשדות
 לפם וילכו אחרי אלהים אחרים לעבדם
 ולתפתות לם ויהי פאור הזה אשר לא
 יצלה לעל: פי פאשר היק האזור אל מתי
 אש פן הדבקתי אלי את פל פיה ושאל
 ואת פל פיה יהיה כאם יהיה לזוח ל לעם
 אלשם ולתודה ולתפארה ולא שמעו: ואמרת
 אליהם את דעם הזה פה אמר יהיה אלו
 ישראל פל נבל ימלא יון ואמרו אלו יהיע
 לא דע פי כל נבל ימלא יון: ואמרת
 אליהם פה אמר יהיה הנג מכלה את פל
 ישבי הארץ וזאת ואת המלכים והשבים
 לחד על נסאו ואת הדבנים ואת הנביאים
 ואת בלשי יהושלים שבתן: ונפצתים אש
 אל ארתי והאבות הנפנים יהיה כאם יהיה לא
 אחמל ולא ארום ולא אדם מהשוחים:
 שמעו האיוט אל תגדו פי יהיה דבר: תל
 ליהיה אלהים כול בשום יהושך ובשום
 ותנפו תלכם על דרי לשף וקחים לזר
 ושמה לצלמות ישיר לשעל: ואם לא
 השמעה במחורם תנפו נפשי מפני נה
 תלע חומע וחד עיל דמעה פי לשפה עד
 יהיה: אמר למך ותגידה השפלו שבו
 פי יד מאשוחים עטרת תפארתכם: ער

אֲדַבֵּר אִתְּךָ מִיְדֵי דָרֶךְ וְשָׁעִים צְלִילָה /
 כִּלְבֵּי בָדָד נִשְׁמָעוּ בְּסִילְשׁוֹת יְלֹכָם /
 עָשׂוּ כִּי קָרֹב אִתְּךָ פְּסָלִים וְדַחֲלוֹת מִלְּמַחֲדָה /
 וְאִתְּךָ יְהוָה יִשְׁעֵי תִרְמָל וְהִתְמַם לִפְיִי אֵל /
 הַיָּתִים כִּי צָנַן לִמְבוֹהָ הַקְּדוּשִׁים לִמֹּס וְהִנְהִי /
 עַד מִצֵּי תִּימָנִל הָאָרֶץ וְשָׁבַע כִּלְבֵּי /
 יִיבֹשׁ מִדְּעַת יִשְׁבֵּי בָּהּ כִּסְתֹתֶיהָ בְּרִמּוֹתָהּ /
 כִּי אִמְרָה לֹא יִהְיֶה אִתְּךָ אֲדֹמָתִי: כִּי אֲנִי /
 בְּנֵלִים וְצִפְרֵהּ הַלְּאִשׁוּף וְאִתְּךָ חֲרֻתֶיהָ אֲנִי /
 הַפְּסִיסִים וְהָאָרֶץ שְׁלֵמָה אִתְּךָ בְּלִמֹּס וְאִתְּךָ חֶסֶד /
 בְּנֵאנֹחַ הַתְּהִי: כִּי בְּסִי אֲתִירֶךְ וְיִבְרַח אֲבִיךָ /
 הַקְּדוּשָׁה בְּנֹדָה לָךְ בְּסִי הַקְּדוּשָׁה קָרָא אֲתִירֶךְ מִ /
 אֶל־הַיָּתִים כִּי פִי יִבְרַח אִתְּךָ מִטֹּבָה: /
 עֹבְרֵי אֲדִיבִירֵי נִשְׁשִׁי אֲתִיבִירֵי נִחְלֵה כִּי /
 אֲתִיבִירֵי נִשְׁשִׁי בְּקִפּ אֲבִיבֵהּ: הַדְּחִי /
 נִחְלֵה פִּיבִירֵי בִישׁ נִחְלֵה עַל־בְּקִלָּה עַל־ /
 סִטְמֹתֶיהָ: הַשֵּׁט צִבְעֵה נִחְלֵה לִי הַ /
 סִבִּיב עַל־הָהָה לִבִּי אֲסִפֵּה לִי דַחֲלוֹת הַשְּׁהִי הַ /
 לֹאכְלֵה: רַעִים בְּיָמִים שְׁחָחֵה כִּימִי בִּסְסֹה /
 הַלְּחֵה כִּימִי אֲתִיבִירֵי חֲרֻתֶהּ חֲמִשְׁתֵּהּ לִמִּי /
 שְׁכִמְהָ: שְׁמֹה לִשְׁמֹה אֲבִלָּה עַל־שֵׁמֶ /
 לְשִׁמְהָ לִּלְהָאֶךְ כִּי אֵין אִישׁ שֵׁם עַל־ /
 עַל־לִלְשֵׁם בְּמִדְּרֵי בָּהּ שְׁדִימִים כִּי /
 לִדְחֵה אֲבִלָּה מִקְּדֵה אֶרֶץ וְעַד־קְדֵה דֵּה /
 אֵין שְׁלֵמָה לְכִלְבֵּי בָּשָׂר: וְרַעִי חַי /
 וְקִצִּים קִצֵּה נִחְלֵה לֹא יִעֲלֵה וְיִשְׁלַח מִתְּבוֹהֹתֶיהָ /
 מִתְּהִי אֲתִיבִירֵהּ: כִּי אֲנִי יְהוָה /
 כִּלְבֵּי שְׁכֵמֵי הַרְעִים וְהַפְּעִים בְּחִלְהָה אֲנִי /
 הַתְּחִלִּי אֲתִיבִירֵי אֲתִיבִירֵי אֲתִיבִירֵי הַיָּתִים מִשְׁשֵׁם /
 אֲדִמְתִּים וְאֲתִיבִירֵי פִתֵי יְהוָה אֲתִישׁ מִשְׁשֵׁם /
 יְהוָה אֲתִישׁ כִּימִי אֲתִישׁ אֲתִישׁ אֲתִישׁ וְהַחֲמִי /
 וְהַשִּׁיבֹתִים אִישׁ לִכְתֹּלֹה וְאִישׁ לִאֲרָצֵה: הַ /
 אֵם לִמִּי וְלִמִּי אֲתִיבִירֵי עִמִּי לְהַשְׁבֵּעַ בִּלְ /
 חִי יְהוָה פִּאֲשֵׁר לְמִדְּרֵי אֲתִיבִירֵי לְהַשְׁבֵּעַ בִּלְ /
 וְנִבֵּן פִּתְחֵי עִמִּי: וְהֵם לֹא יִשְׁמָעוּ וְנִחְ /
 אֲתִיבִירֵי הַיָּתִים נִחְשֵׁה וְאֲבִירֵי כִּסֵּם יְהוָה:

כִּי אֲנִי יְהוָה אֲלֵי הַקְּדוּשָׁה וְהִנְהִי לָךְ:

יְהוָה אֲלֵי מִקְּדֵה לְקֹשֶׁת פִּאֲשֵׁר יְהוָה וְיִשְׁשֵׁן /
 הַיָּתִים: שָׁבַע עַל־עֲוֹנוֹת אֲמִתִּים הַיָּתִים /
 אֲשֶׁר מִכֵּה לִשְׁמֹעַ אֲתִיבִירֵי הַקְּדוּשָׁה הַלְּכֵה /
 אֲתִישׁ אֲתִישׁ אֲתִישׁ לִשְׁמֹעַ הַפִּתֵי מִיבִירֵי /
 יִשְׂרָאֵל וְיִתֵּה יְהוָה אֲתִיבִירֵי אֲשֶׁר פִּרְחֵי /
 אֲתִיבִירֵי: לָכֵן כִּי אֲנִי יְהוָה הַיָּתִים /
 מִכֵּה אֲתִישׁ וְהֵה אֲשֶׁר לֹא יִחְלֵה לִשְׁמֹעַ /
 מִקְּדֵה חֶסֶד אֲלֵי וְלֹא אֲשִׁמַּע אֲתִישׁ: הַיָּתִים /
 עַד יְהוָה וְיִשְׁשֵׁן הַיָּתִים וְעַד־אֶל־הַיָּתִים /
 אֲשֶׁר הֵם מִקְּדֵה לְהֵם הַיָּתִים לֹא־יִשְׁשֵׁן /
 לְהֵם בְּעַת רַעִים: כִּי מִסְפָּר שִׁירֵי דֵּה אֲתִירֶךְ /
 יְהוָה וּמִסְפָּר הַצֹּלֹת הַיָּתִים שְׁמִימִים מִתְּבוֹהֹתֶיהָ /
 לְפִשֵׁת מִתְּבוֹהֹתֶיהָ לְקֹשֶׁת לְעַלֵּה: וְאִתְּךָ /
 אֶל־חֲתַפְּסֵלֶיךָ בְּעַד־הַיָּתִים הַיָּתִים וְאֶל־הַשֵּׁמֶה בְּעַדֵּם /
 וְהֵה חֲתַפְּסֵלֶיךָ כִּי אֲנִי שְׁמֵעַ בְּעַת קְרָאִים אֲלֵי /
 בְּעַד רַעִים: כִּי לִדְחֵי בִיבִירֵי עֲשׂוֹתֶיהָ /
 הַמְּזַכֵּה הַרְעִים וְנִשְׁשֵׁן קֹשֶׁת יַעֲבֹד מִעֲלֵיךָ /
 כִּי רַעִיבֵי אֲנִי הַיָּתִים: וְהֵה רַעִיבֵי יִשְׂרָאֵל /
 וְאִי קָרָא יְהוָה שְׁמֵךְ לְקֹל הַמְּעִלָּה נִחְלֵה /
 הַצֹּלֹת אִשׁ עַל־הָה רַעִיבֵי הַיָּתִים: וְיְהוָה צִבְעֵה /
 הַיָּתִים אֲתִירֶךְ דִּבְרֵי עֲלִיךָ רַעִיבֵי הַיָּתִים /
 בֵּית־יִשְׂרָאֵל וְיִתֵּה יְהוָה אֲשֶׁר עָשׂוּ לְהֵם /
 לְהַכְּסֵי לְקֹשֶׁת לְעַלֵּה: וְיְהוָה הַדְּחִינִי /
 וְאִתְּךָ אֲנִי הַיָּתִים מִעֲלֵיךָ: וְאִי כִּכְבֵּשׁ /
 אֲתִירֶךְ וְיִבֵּל לִטְבוֹהֹתֶיהָ וְלֹא־יִשְׁשֵׁן כִּי עַל־ /
 מִחֲשֻׁבוֹתֶיהָ נִשְׁחִיחֵה עַד בְּחִלְהָה וְנִחְלֵה מִיבִירֵי /
 הַיָּתִים וְשִׁמִּי לֹא־יִחְבֵּר עַד: וְיְהוָה /
 צִבְעֵה שְׁשֵׁם צִדִּיק בְּזֶן כְּלִמֹּת וְלִבִּי אֲתִירֶךְ /
 כִּמְתִירֵי מִימֵם כִּי אֲתִירֶךְ נִחְלֵה אֲתִירֶךְ: /
 לָכֵן כִּי אֲנִי יְהוָה עַל־אֲשֶׁר עֲשׂוֹתֶה /
 הַמְּבַקְשִׁים אֲתִיבִירֵי נִשְׁשֵׁן לֹא־יִחְבֵּר בְּשֵׁם /
 יְהוָה וְלֹא חֲתַמֹּת מִיבִירֵי: לָכֵן כִּי אֲנִי /
 יְהוָה צִבְעֵה דִבְרֵי כִּי עַל־הַיָּתִים הַיָּתִים יִמְחוּ /
 בְּזֶן בְּזֶן מִיבִירֵי וּמִיבִירֵי יִמְחוּ פִּרְעֵה: וְיִשְׁשֵׁן /
 לֹא חֲתַמֹּת לְהֵם כִּי אֲנִי יְהוָה אֲלֵי אֲשֶׁר עֲשׂוֹתֶה /
 שְׁשֵׁן כִּיבִירֵי:

כִּי אֲנִי יְהוָה כִּי אֲרִיב אֲתִירֶךְ אֶךְ מִשְׁפָּסִים

ירמיה יא שכמ

17 אִכְסֵי מִדְּבַר כְּמִדְּבַר יִשְׁכְּבוּ בַּפֶּה
 18 פִּי כֹה אָמַר יְהוָה הִנֵּה קֹלֵעַ אֶת יוֹשְׁבֵי
 הָאָרֶץ בַּשָּׁעַם הַזֶּה הַחַיִּים הַחַצְוִי לָהֶם לִמְסָן
 19 וּמִצָּוָה אֵי לִי עַל שִׁבְתִּי כְּחֵלֶה מִפְּנֵי
 20 הַיָּמִי אֲמִרְתִּי אֵיזֶה זֶה חֲלִי וְהִשְׁאֵנִי אֲדַלֵּי
 שֹׁדֵד וְכֹל מִדְּבַר נִתְקַדּוּ בְּנֵי יִצְחָק וְהָיָה אִיךְ
 21 מִטָּה עוֹד אֲדַלֵּי וּמְקֹמִים יִדְעִיעוּנִי כִּי כִשְׁפֵה
 22 הַדְּעִים וְהִתְדַלְּתִי לֹא יִרְשֵׁוּ עַלְפִּי לֹא הִשְׁמִילִי
 וְכֹל פְּתוּעֹתַם נִפְצָהוּ קוֹל שִׁמְעָה דְּבַר מִוֶּה
 23 וְהֵשֶׁב בְּדֹל מִדְּבַר צָפוֹן לְשׁוֹם אֲדַרְשֵׁי יְהוָה
 24 וְדַרְפֵּי לֹא יִשְׁאֵל הַלֵּךְ וְהִכֵּן אֶת צִעְדֵי יִשְׁרָעֵל
 יְהוָה אֵיךְ בַּמִּשְׁפָּט אֶל בַּחֲפֹז פֶּן תִּמְעַמְעֵנִי
 25 לְסֹף תִּחַתָּה עַל דְּבָרִים אֲשֶׁר לֹא יִדְעִיתָ וְעַל
 חֲשׂוֹתֶיךָ אֲשֶׁר גִּמְמָה לֹא קָרָא בְּרִאשֹׁנִי
 אֲדַרְשֵׁי עֵלְבֵי וְאֶבְלִי וְנִבְלִי וְאֶת־נִדְוֵי הַשָּׁמַיִם

CAP. XI יא

1 הַיָּדִים אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֵאֵת יְהוָה לְאֹמְרֵי
 2 שְׁמֵלוּ אֶת־דְּבַר הַפִּי הַזֶּה הַחַת וְהַרְחֵם אֶל
 3 אִישׁ יְהוָה וְעַל־יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם וְאָמְרֵי
 אֱלֹהִים כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲחִיר
 4 הָאִשׁ אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמְעוּ אֶת־דְּבַר הַפִּי הַזֶּה הַחַת
 אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַצִּיאֵי אֹתְכֶם
 5 מִמִּצְרַיִם מִפְּנֵי מִדְּבַר הַפִּי לְאֹמְרֵי שְׁמֵנוּ בְּקוֹל
 6 וְעִשִּׂיתֶם אִתָּם כִּכֵּל אֲשֶׁר אֲצַוֶּה אֹתְכֶם
 7 וְהָיִיתֶם לִי לְעַם וְאֲנִי אֶהְיֶה לָכֶם לֵאלֹהִים
 8 לְמִסְן הַקִּיִם אֶת־הַשְּׁבִיעִי אֲשֶׁר־לִשְׁבַעְתִּי
 9 לְאֲבוֹתֵיכֶם לַחַת לָהֶם אֵיךְ וְסֵת חֲלָב וְדִבְשׁ
 10 כִּיֹּם יְהוָה וְהִנֵּן וְהִנֵּן אֲנִי יְהוָה
 11 וְאִמְרֵי יְהוָה אֱלֹהֵי קִיָּה אֲדַרְשֵׁי הַיָּבֵינִים וְהִאֵלֶה
 12 בְּעַתֵּי יְהוָה וְהַחַת וְהַשְּׁלֵם לְאֹמְרֵי שְׁמֵנוּ
 13 אֶת־דְּבַר הַפִּי הַזֶּה וְעִשִּׂיתֶם אִתָּם
 14 כִּי הֵעֵד הַעוֹדִי בְּאֲבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַעֲלֹתִי
 15 אֹתְכֶם מִמִּצְרַיִם מִפְּנֵי שִׁמְעוֹתֵיכֶם עַל־הַשָּׁמַיִם
 16 וְהָיִיתֶם לִי לְעַם וְאֲנִי אֶהְיֶה לָכֶם לֵאלֹהִים
 17 לְמִסְן הַקִּיִם אֶת־הַשְּׁבִיעִי אֲשֶׁר־לִשְׁבַעְתִּי
 18 לְאֲבוֹתֵיכֶם לַחַת לָהֶם אֵיךְ וְסֵת חֲלָב וְדִבְשׁ
 19 כִּיֹּם יְהוָה וְהִנֵּן וְהִנֵּן אֲנִי יְהוָה

בְּהַחַת הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל וְהַחַתֵּל
 כִּי אֵיךְ יְהוָה עֲשֵׂה הַחַת מִשְׁפָּט וְהַחַתֵּל הַחַתֵּל
 24 כִּי־מִלֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל
 25 יִסְתֵּם בְּיוֹם הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל
 כִּי־מִלֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל
 וְעַל־כֵּן עֲשֵׂה וְעַל־מִאֵב וְעַל־מִלֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל
 26 הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל
 הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל

CAP. X.

1 שְׁמֵנוּ אֶת־דְּבַר אֲשֶׁר הִפֵּךְ יְהוָה עֲלֵיכֶם בְּיוֹם
 2 יְשׁוּעָה כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַחַתֵּל
 3 אֶת־הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל
 4 הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל
 5 הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל
 6 הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל
 7 הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל
 8 הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל
 9 הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל
 10 הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל
 11 הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל
 12 הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל
 13 הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל
 14 הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל
 15 הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל
 16 הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל
 17 הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל
 18 הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל
 19 הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל
 20 הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל
 21 הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל
 22 הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל
 23 הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל
 24 הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל
 25 הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל
 26 הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל הַחַתֵּל

9 דַּבַּר לַשֶּׁבַע עֲשֵׂה עִם שֶׁבַע סִמְרִים: הַגִּישׁ
 חֲבִים וְחַי וְלִמְדוּ וְהָיָה כִּסֵּי יְהוָה מֵאִסוּ
 10 הַחֲבִיר מִה לָּחֵם: לֵב אִתָּן אֶת־לִשְׁתֵּי
 לִמְיוֹת שְׂחִיחֵיהֶם לְחֻלְשֵׁי כִּי מִקֶּמֶן יַעַד
 בְּחַל בְּחַל פִּנְעַן פִּנְעַן מִקְרָא יַעַד־בְּחַל בְּחַל
 11 עֲשֵׂה שֶׁבַע: וְחִלְשׁוֹ אֶת־שֶׁבַע בְּדַעְמִי עַל
 12 מִקְרָא לֹא־כֵן שְׁלֹמֹה וְשְׁלֹמֹה חָזַן שְׁלֹמֹה: הַגִּישׁ
 כִּי חֻשְׁבָּה עֲשׂוּ עִם־פֶּשֶׁל לֹא־יִלְשׁוּ וְהַפְּלִים
 לֹא חִשְׁבֵי לֵב יִפְלֵוּ בְּפִלְשִׁים בַּת פִּקְדוֹתַי יִשְׁלֵוּ
 13 אִכְרֵי יְהוָה: אִכְרֵי אִסְיִם סִמְרֵי־יְהוָה
 אֵין עֲבִים בְּפִין וְאֵין חֲבִים בְּפִימָה וְהַעֲלֵה
 14 מִלֵּל חֲזָקִים לִחַם יַעֲרֹם: עַל־מֵה אֲבִירֵי
 לִשְׁמֵי הַחֲסָפִי וְנִבְאָה אֶל־שֵׁר הַחֲבִיר וְיִרְמְיָהוּ
 שָׁמַע כִּי יְהוָה אֱלֹהֵי הַתִּשְׁבֵּי וְיִשְׁקֵט מִרְאֵשׁ
 15 כִּי חֲסָמָה לְיְהוָה: קָה לְשִׁלֹּם וְאֵין טוֹב לִשְׁחַ
 16 מִרְשָׁה וְהָיָה בְּעֵשֶׂה: מִדָּן לְשִׁמְעֵי בְּדַחַת סִמְרֵי
 מִקְרָא מִבְּחֻלֹת אֲפִלְיָה וְעֲשֵׂה מִלְּהָרֵץ וְיִבְאָה
 17 וְיִאֲכַל אֶרֶץ וְיִמְלֹאָה עַד וְיִשְׁבִּי בָהּ: כִּי הִנֵּה
 מִשְׁלַח בָּם נְשִׁוּתִים צְעִמִים אֲשֶׁר אֵין לָהֶם
 18 לְחֹשׁ וְנִשְׁכֵּי אֲחֵכֶם סִמְרֵי־יְהוָה: מִלְּמִנְחָה
 19 עַל־יָתֵן עַל־לֵב דָּר: הַדָּר־קָל שֹׁעֵת בְּדַחַת
 עֲשֵׂי מִאֶרֶץ מִדְּבָרִים יְהוָה אֵין בְּצִיָּן אִם־
 20 מִלְּמָה אֵין בָּהּ מִדְּבָרֵי הַבְּכֻשִׁי בְּסִמְלִים בְּחִלֵּי
 כִּי: עַבְרֵי קִצְרֵי מִלֵּה קִצְרֵי וְאִסְרֵם לֹא תִשְׁעִנוּ:
 21 עַל־שֶׁבַע בְּדַחַת עֲשֵׂי הַשְׁבִּיחֵי קִרְחֵי שִׁפְחָה
 22 הַחֻשְׁבָּה: הַדָּרֵי אֵין בְּנִלְעָה אִם־דִּבְרָה אֵין
 שָׁמַע כִּי מִדְּבָרֵי לֹא עֲלִיָּה אֲרִכָּה בְּדַחַת:
 23 כִּי יִתֵּן וְאִשִּׁי מִיֵּשׁ וְעִשִּׂי מִקְרָא דְמִשְׁחָה וְאֲבִיבָה
 יִמְכֵם וְלִלְחָה אֵת חֲלָלֵי בְּדַחַת עֲשֵׂי:
 CAP. IX. מ

9 דַּבַּר לַשֶּׁבַע עֲשֵׂה עִם שֶׁבַע סִמְרִים: הַגִּישׁ
 חֲבִים וְחַי וְלִמְדוּ וְהָיָה כִּסֵּי יְהוָה מֵאִסוּ
 10 הַחֲבִיר מִה לָּחֵם: לֵב אִתָּן אֶת־לִשְׁתֵּי
 לִמְיוֹת שְׂחִיחֵיהֶם לְחֻלְשֵׁי כִּי מִקֶּמֶן יַעַד
 בְּחַל בְּחַל פִּנְעַן פִּנְעַן מִקְרָא יַעַד־בְּחַל בְּחַל
 11 עֲשֵׂה שֶׁבַע: וְחִלְשׁוֹ אֶת־שֶׁבַע בְּדַעְמִי עַל
 12 מִקְרָא לֹא־כֵן שְׁלֹמֹה וְשְׁלֹמֹה חָזַן שְׁלֹמֹה: הַגִּישׁ
 כִּי חֻשְׁבָּה עֲשׂוּ עִם־פֶּשֶׁל לֹא־יִלְשׁוּ וְהַפְּלִים
 לֹא חִשְׁבֵי לֵב יִפְלֵוּ בְּפִלְשִׁים בַּת פִּקְדוֹתַי יִשְׁלֵוּ
 13 אִכְרֵי יְהוָה: אִכְרֵי אִסְיִם סִמְרֵי־יְהוָה
 אֵין עֲבִים בְּפִין וְאֵין חֲבִים בְּפִימָה וְהַעֲלֵה
 14 מִלֵּל חֲזָקִים לִחַם יַעֲרֹם: עַל־מֵה אֲבִירֵי
 לִשְׁמֵי הַחֲסָפִי וְנִבְאָה אֶל־שֵׁר הַחֲבִיר וְיִרְמְיָהוּ
 שָׁמַע כִּי יְהוָה אֱלֹהֵי הַתִּשְׁבֵּי וְיִשְׁקֵט מִרְאֵשׁ
 15 כִּי חֲסָמָה לְיְהוָה: קָה לְשִׁלֹּם וְאֵין טוֹב לִשְׁחַ
 16 מִרְשָׁה וְהָיָה בְּעֵשֶׂה: מִדָּן לְשִׁמְעֵי בְּדַחַת סִמְרֵי
 מִקְרָא מִבְּחֻלֹת אֲפִלְיָה וְעֲשֵׂה מִלְּהָרֵץ וְיִבְאָה
 17 וְיִאֲכַל אֶרֶץ וְיִמְלֹאָה עַד וְיִשְׁבִּי בָהּ: כִּי הִנֵּה
 מִשְׁלַח בָּם נְשִׁוּתִים צְעִמִים אֲשֶׁר אֵין לָהֶם
 18 לְחֹשׁ וְנִשְׁכֵּי אֲחֵכֶם סִמְרֵי־יְהוָה: מִלְּמִנְחָה
 19 עַל־יָתֵן עַל־לֵב דָּר: הַדָּר־קָל שֹׁעֵת בְּדַחַת
 עֲשֵׂי מִאֶרֶץ מִדְּבָרִים יְהוָה אֵין בְּצִיָּן אִם־
 20 מִלְּמָה אֵין בָּהּ מִדְּבָרֵי הַבְּכֻשִׁי בְּסִמְלִים בְּחִלֵּי
 כִּי: עַבְרֵי קִצְרֵי מִלֵּה קִצְרֵי וְאִסְרֵם לֹא תִשְׁעִנוּ:
 21 עַל־שֶׁבַע בְּדַחַת עֲשֵׂי הַשְׁבִּיחֵי קִרְחֵי שִׁפְחָה
 22 הַחֻשְׁבָּה: הַדָּרֵי אֵין בְּנִלְעָה אִם־דִּבְרָה אֵין
 שָׁמַע כִּי מִדְּבָרֵי לֹא עֲלִיָּה אֲרִכָּה בְּדַחַת:
 23 כִּי יִתֵּן וְאִשִּׁי מִיֵּשׁ וְעִשִּׂי מִקְרָא דְמִשְׁחָה וְאֲבִיבָה
 יִמְכֵם וְלִלְחָה אֵת חֲלָלֵי בְּדַחַת עֲשֵׂי:
 CAP. IX. מ

1 מִיִּתְחַנֵּי בְּמִדְּבָרֵי מִלֵּן אֲרִים וְאֲעֻבָה אֶת־
 עֲשֵׂי וְאֵלֶּה מֵאִתָּם כִּי כָלֵם מִסִּמְרִים עֲשֻׁר
 2 בְּנִדְרִים: וְיִדְרֹכֵי אֶת־לִשְׁמֵי קִשְׁיִם שֶׁבַע וְלֹא
 לִאֲמִסָּה בְּחַל בְּחֻשׁ כִּי מִשְׁחָה אֶל־יְהוָה ו
 3 יִבְאָה וְאִשִּׁי לֹא־יִשְׁחַח סִמְרֵי־יְהוָה: אִשִּׁי
 מִרְשָׁה וְחֻשְׁבָּה וְעַל־מִלֵּל אֵין אֶל־חֲבִירֵי כִּי
 4 מִלֵּאֵל עֲשֵׂי עֲשֵׂי וְכִלְדַע רִמְלֵי הַתִּשְׁבֵּי: וְאִשִּׁי
 בְּעֵשֶׂה יְהוָה וְאִמָּה לֹא יִבְרַח לְמִדָּה לְשִׁמְעֵי

ירמיה ה שבו

28 וקראת אליהם ולא יענינו: ואמרת אליהם
 זה הגוי אשר לא שמעו בקול דבור אלהי
 ולא לקחו מסר אברה האמנה ונסתרה
 29 מפיהם: בני סודך השליכי ושאי על
 שפים קינה כי מאם יהיה ויפוש את דוד
 עברו: כי עשו בני יהודה דרע פעיש כאם
 30 יהיה שמו שקוצים בפיח אשר נקרא שמו
 עליו למפוא: ובה במזח היתפת אשר בנתי
 31 בקדשם לשוף את פסדם ואת פנותיהם פאש
 אשר לא ציירו ולא עלתה על לביו: לכן
 יהיה ימים פאים סאם יהיה ולא יאמר עוד
 היתפת ונא בקדשם כי אס נתיא הנהגה וקמו
 32 חתפת מאן מקום: ויהיה נבליח העם היה
 למאכל לשוף השמים ולבנות הארץ ויאן
 33 מחודד: והשפתי ו מעיו יהודה ומחצרת
 ירושלם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול
 פלה כי לחיפה יהיה הארץ:

CAP. VIII. ח

1 פנת יהוא סאם יהיה ויציא את עצמות
 מלכי יהודה ואת עצמות שריו ואת עצמות
 הפזרים ואת עצמות הנביאים ואת עצמות
 2 ושבירושלם מקבריהם: ושטוחים לשמש
 ולירח ולכל צבא השמים אשר אתכם ואשר
 עבדום ואשר הלכו אחריהם ואשר ירשום
 ואשר השתחוו להם לא יאסו ולא יעבדו
 3 ולמן על פני האדמה יהיו: ונכדו מות מחיים
 לכל השארית הנשארים מן המשפחה הערה
 והאת בכל המקומות הנשארים אשר יהיו
 4 שם סאם יהיה צבאות: ואמרת אליהם פה
 אמן יהיה הפסל ולא יקמו אם ישוב ולא
 5 ישוב: מידע שובבה העם יהיה ירושלם
 משבה צרות יהיוקו פתחיות מאני לשוב:
 6 הקשבתו ואשמע לוארץ תפתי אן איש סתם
 על דעתו לאמר מה עשיתי פלה שב במצותם
 7 כסוס שוטף בפלחמה: גם חסידה בשמים
 ידעה מעניה וחוד וסוס ועגור שמו את עת
 8 פאה ועמי לא ידע את משפט יהיה: איכה
 תאמר חכמים אחרו וחרת יהיה אמת

12 בעיניכם גם אני יהיה ראוי סאם יהיה: כי
 לבר נא אל מקומי אשר בשלח אשר שפתי
 שמי שם פראשתי ורא את אשר עשיתי לי
 13 מפני רעת עמי ישראל: ועתה יקן עשותכם
 את כל דמעות האלה סאם יהיה ויודפו
 אליכם השטם דפו ולא שטעים ואקרא אתכם
 14 ולא ענתים: ועשיתי לפתי אשר נקרא שמו
 עליו אשר אתם בטוחים בו ולמקום אשר
 נתינו לכם ולא אתכם סאם עשיתי לשלח
 15 השלכתי אתכם מעל פני פאשר השלכתי את
 16 כל אדומים את כל דודע ארסים: ואחיה
 אל יתפלל: בעד העם היה ואל תשא בעדם
 17 דפה חסיה ואל תפגע בני פראני שמו ארתי:
 18 האמת ויהי מה יהיה עשום בעני יהיה
 19 ובהצות ירושלם: הפנים מלקטים עצים
 והאבות מעעים את האש והעשים לשוח
 20 בצק לשעות פלים למלכת השמים והסוף
 נכסים לארצים ארזים למען הכעסי: האני
 21 הם מעסים סאם יהיה והלא אולם למען
 22 בשת פניהם: לכן פדאמר ו אדני יהיה
 יהיה אפי ו חסיה סתבת אל המקום היה על
 23 האדם ועל הפרמה ועל עץ הפזה ועל פני
 24 האדמה ובערה ולא חכבה: פה אמן
 יהיה צבאות אלהי ישראל עליונים סאם על
 25 זבדכם ואכלו משו: פי לא דפתי את
 26 אחרים ולא ציורים פום ויציא אתם מארץ
 27 מצרים על דברי עולה ורב: פי אם את
 הדבר יהיה ציורי אתם לאמר שמעו בקולי
 28 ויהיו לכם לאלים ואתם יהיו לי לעם
 29 והאלהים בכל הדור אשר אצתי אתכם למען
 30 ייטב לכם: ולא שמעו ולא דפו את אולם
 31 ולכן במשוח בשדחת לבם דרע יהיה לאחוד
 32 ולא לפנים: למך דאום אשר צא אתכם
 מארץ מצרים עד היום היה ואשלח אליכם
 33 את כל עבדי הנביאים יום השטם ושלח:
 34 ולא שמעו אלי ולא דפו את אולם וקשו
 35 את דעפם דרעו מאנתם: ויהיה אליהם
 את כל דמעות האלה ולא ישמעו אליה

אלהם הזה מכללים וישלח את אלה וכן
 ידוע שכן ועוד יאמר: זה אמר יהוה ה
 עם בא מארץ צפון תבן נזל יעד מצפתי
 ארץ: קשת ומחול ותחזק אבני הוא ו
 יחזמו קולם עם היתה ועל יסוסים ירבו ע
 כאלש למלחמה עליו בדיציון: שמעו א
 שמשו רשו דתו צוה יהוה ודוולתם חיל פולד
 אל תצאו השוה ויבדדו אל תלכו פי ד
 לאב מצוד מסבוב: בדיציו תגרשוק ותחזפי
 באפו אבל יחול עשיריך מספר תחזיכי
 פראם ויא השוד עלינו: בידן תחזקו ב
 מבצר וחיל ויבנת את דורכם: עלם
 סודים הלכו וכל חסדו ויבול עלם משחיו
 הפה: נדו מפת מאסיתם עפרת לשוא
 צוהו ורעים לא תחזקו: פסק כמאס קראו
 פרמאס יהוה בדם:

CAP. VII.

הדבר אשר יהוה אל יומדה מאת יהוה לא
 עמד בשעו בית יהוה וקראת שם את ה
 היה ואמרת שמעו דם יהוה על ידוהו דב
 בשערים האלה להשתחוה ליהוה: פדה
 יהוה צבאות אלה ישראל הימים דרכ
 ומעלליכם ויאשמה אתכם במקום הזה:
 תבטחו לכם אל דברי השקר לאמו דהכל
 דהכל יהוה דהכל יהוה הפה: פי אסיה
 תיטיבו את דרכיכם ואת מעלליכם אס
 רעשו משפט בין איש ובין רעהו: נר
 ואלמנה לא תעשק דם נקו אל תח
 במקום היה ואתו אלים אחרים לא
 לרע לכם: ושכנתי אתכם במקום הזה
 אשר נחתי לאבותיכם למקדשם ועד ע
 השה אתם בשמים לכם על דברי השקר ל
 דועל: הגב וצאו וטאו השבע לשקר ו
 לפעל דלף ואתו אלים אחרים אשר
 ידעם: ואתם ועמדתם לפני בפי
 אשר נקרא שמי עלי ואתםם כעלנו
 עשורת את כל המעשנת האלה: הג
 פוצים יהוה הבית הזה אשר נקרא שמי

2 לשקפה מצפון ושוב נדול: דפה והמענה
 3 דמיתו בדיציון: אלה יבא רעים ועדוהם
 תקעו עליה אהלים סביב רעו איש את ידו:
 4 קדשו עליה מלחמה קצמו ונעלה בצדדים
 אי לט פרסנה האם פרי ימנו צללו שב:
 5 קצמו ונעלה בלילה ונשדוהה ארמיהוה:
 6 פי זה אמר יהוה צבאות פרו עצה ושכס
 על ירושלים סללה היא העיר השקד עלה
 7 עשק בקרבה: פהקד פד מיתה פן הקרה
 רעוה חסד ושד ישמע פה על פני חמד חלי
 8 ומבה: היכל ירושלים פן תקע נפש ממוך
 9 פן אשימו שמה ארץ לא תשבה: פה
 אמר יהוה צבאות על כל מעלל כפס שאוהו
 10 ישאל השב יהו פבצר על סלכות: עלמי
 אדבה ואליה וישלש דפה עליה אתם ולא
 יחלו להקשיב דפה ובר יהוה דיה לזרפה
 לא תפצרום: ואת חמת יהוה מלאו
 11 מלאו הכל שפן על עולל בואף ועל סוד
 פחזים יהוה פרמאס עם אשה וכלו וכן
 12 עם מלא ימים: ונספו בחזקם לאתים שדח
 נשים יהוה פראפה אתו על ישוב הארץ
 13 נאם יהוה: פי מקצמם ועד גדולם כלו פוצע
 14 בצע ומבוא ועד פדן כלו עשה שקד: ורפא
 את שבר עמו על נקלה לאמו שלום ו
 15 שלום ואין שלום: דהישו פרתענה עשו
 גם פוש לא יבישו גם תהלים לא ידעו לכן
 16 ישו בנפלים בעת פקוהים וישלו אמר יהוה:
 פה אמר יהוה עמדו על הרבים הוא ושאו
 לתבית עלים איהו יהוה תפוב ולכוה
 ומצאו מרוע לפשטם ויאמרו לא נקד:
 17 והקמתי עליכם צמים הקשיבו לקול שופר
 18 ויאמרו לא נקשיבו: לכן שכמו דצום דעו
 19 ענה את אשר בכם: שמעו הארץ דפה אנו
 מבוא רעו אליהם היה פתי מחשבתם פי
 על דברי לא הקשיבו וחרתי ומאסיה:
 20 לפהוהו לי לבינה משבח תביא וקנה הפוב
 מארץ מרחק עלוהיכם לא להצין תחזיכם
 21 לא שרבו לוי לכן פה אמר יהוה הגני נתן

14 פהם כה יעשה להם: לכן פה דאמר יהוה
 אלו צבאות יען דפלים את דיהבן הוה חנני
 חן דמי פשוף לאש הדעם הוה עצום ואלחום:
 15 חנני מצוי עליכם נני ממוחק פת ישראל סכס
 יהוה נני ו יתרון הוא נני מעולם הוא נני לא
 תדע לשוט ולא תשמע מד דיהב: אשפתו
 16 פקס פתח פלס נבזיים: ואלל קצתו וזחלו
 אכלו בקו ובטרוף אכל באקו ובקו אכל
 כספו וחמסו וישל עיו מבכרו אלו איה
 18 כסח פתח בחרבו: תם פלמס הדפח סכס
 יהוה לא ראעשה אקסם בלה: יהוה נני וחמרו
 19 תחת מה עשה יהוה אלו לנו את כל
 אלה ואסתר אלים פאלו עבבם אתו
 ופעבו אלו כל בארצם בן העבד אים
 20 פארץ לא לבם: יהוה זאת כסת יעב
 21 והשמעה ביהוה לאמו: שמעו את זאת
 עם סבל ואין לב עינם להם ולא יהא אונים
 22 להם ולא ישמעו: והאזו לא יהוה סכס
 יהוה אם מפני לא תחילו אשו שמתי חיל
 23 נבל לים חק שלום ולא עבדו: ותב עשו ולא
 24 ותכלו חמסו בלי לא יעבדו: ולעם הוה
 יהוה לב סדר ומרה סח ואלכו: ולא אמרו
 25 בלבם מרא לא את יהוה אלו דתן נשם
 ויהוה ומלש בעשו שכנת חסד קצו שמי
 26 לט: עתו חסם הפור אלה ותשא חסם מעש
 הפוב מבם: פרימנצו בעמי ושעים ישול
 27 נשקו קלסום העצבו משוחת אשים ולכו:
 כמלב מלא עין בן פתחם מלאם מרעה על
 28 בן פרץ ויעשו: שמי עשור גם עבד דבר
 29 לו דין לא דנו דין ירום ויעליו ומשפט
 אקוםם לא שפטו: והל אלה לא אפקו
 30 סכס יהוה אם בני אשו עוה לא חננים
 כמשו: שמה ושערה סוהה פארץ:
 31 תבאים נפא בשק הדבנים יהו עליהוים
 ועמי איהם כן ומד העשו לא תחיהו:

CAP. VI.

1 העו | בני מילן מלך ירושלם וכו' וקע
 שולר ועל בית הפום שאו משאת פי ועו

יהוה הפקל החמד וכל עויו נתצו מפני יהוה
 27 מפני חרן אפו: פירכה אמו יהוה שממה
 יהוה על דהארץ וכלה לא אעשה:
 28 על זחיל השכל החק וקדו השמים מפעל
 על בידתו ופתי ולא חממו ולא אשוב
 29 ספדה: מילול פולש ותמה קשת פרוח על
 יהוה פא בעלם תפסם עלו על יהוה עוה
 30 ואת ושוב פת אש: ואת שדה מרה עשו
 פיראשלו שט פירחמו פירחוב פירחוש
 בפוך עתו לשוא ותחשו כמסכרו עבבים
 31 כששקו יקששו: פי קל בודלה שמעתי צרה
 כמכילה קל בודצין חרופת ופולש פשה
 איהם לי פיעשה נשט לדגום:

CAP. V.

1 שטסו פחוצת ודשלים הארסו ודעו וקשו
 סדו ביהוה אם תמצאו אש אם יש עשה
 2 משפט מפעל אמנה ואכלו לה: ואם חר
 3 יהוה יאמר לך לשקו ישבע: יהוה עתו
 הלא לאמנה יהוה אום ולא חלו בללים
 4 סכס קח סכס חקו סדום ספלע מאט
 5 לשאב: ואת אמרו אף עלים גם נאלו פי
 6 לא דעו דקו יהוה משפט אלוהים: אסד
 7 לי אל דעולים ואתרה אום פי יהוה דעו
 דקו יהוה משפט אלוהים אף הפה חתו
 8 שמי של סקו מסוח: על פי חם איה
 9 סעז זאב עבדו שדום כב שקל על עוהם
 פל דאצא מחר יתפי פי רב פשעום עצמי
 7 משבחתים: א לואר אסלוד לך פקו
 עובי ישבעו בלא אלוהים ויאשעו אחרם
 8 והאפו ומה ומה ותודו: סיסם מהים
 9 מספים דו אש אל אשוח ועו זחלו: העל
 אלה לאראפקו סכס יהוה חם בני אשו
 10 פוה לא חרם כמשו: עלו בשחחתו
 וישחו וכלה אל חששו הסדו כמשוחת פי
 11 לא ליהוה הפה: פי מוד בנרו פי ברת ישראל
 12 ומה יהוה סכס יהוה: כחשו ביהוה ויאמרו
 לא איהא ולא חבוא עליט ועו חרב ועב
 13 לא סארו: תבאים יהו לוח דהפן אין

כאש חמור ובעזרה ואין מבנה מספ
 מעללים: הנהו ביהודה ובירושלם הש
 ואמר והקשע שופר בחרה קרא מלא ו
 דהקשע ונבטאה אל שרי המבצר: טא
 ציטה העשו אל ה' עמורו פי דקש אכס נ
 מצפון לשבר גדול: עלה איהו מספסו ומוס
 פים נסע וצא ממצקו לשום יצידו ל
 עירק העצים מאן וישב: על זאת הנהו נ
 ססדו היגלו פי לא שב ורון אר ירודה נ
 הנה ביום ההוא סבידהו יאמר לכה
 ולב השורים ונשמו הכרנים הנבאים ור
 ואמר אחוהו אחי ירוה אכן השא הו
 לפם הנה ולירושלים לאמר שלום הנה
 ונשע רוב עיר הושע: בעת היום יאמר
 הנה וירושלים ויה צח ששים בפרד
 בדישעו לא לוחח ולא להס: והו
 בעלה וסא לי עשה בסחמי אנכי משע
 ארסו: והו ונענים עלה ובשקה קרע
 קלו כשמים ססו או לו פי שדתי:
 מרעה לבן ירושלים למען חישעי עד קצו
 בקרבו כחושבת אכדו: פי קול בעיר
 ומשמיע את מרד ארסו: הנהו לפים
 השמיעו על ירושלים אפים פאים מ
 הפוזק והיני על שרי ירוה קולם: מ
 שרי הו עליה מסבכי פי אוי מרעה
 ירוה: דרבו ומעללין עשו אלה לך
 רחוק פי קו פי נע ער לבן:
 מש: ארזולה קרות לבי דומה לי לו
 ארזול פי קול שופר שמעתי נשתי הו
 מלחמה: לפם על שבר נקרא כר שדדה
 דהארץ פתאים שדדו ארזי רגע היעשו:
 מרד ארזים אשמהו קל שופר
 איל עפי ארז לא ירע בנים סכלים רמד
 נבנים המה חכמים המה לדע ארזים
 דשו: ראוי ארז דהארץ דהההוה ובהו
 השמים ואין ארסו: ראוי הרוזים ו
 רשעים וכל הבעשע התקלקלו: ראוי
 אין האדם וכל עוף השמים כדו: ר

13 ירוה לא אפד לשלם: אך דע שרבו פי
 ביהו אלהיך פשעה וחסד את דרכך ליום
 תהו מרעץ רען וקולו לרשמעתי סכד
 14 ירוה: שום בנים שובנים סבידהו פי אנכי
 בעלתי בם ולקחתי ארסו ארז מלח ושלם
 15 ממשפחה הנבתי ארסו ציון: ומתי לסם
 16 רעים מלפ ודע ארסו יעה הנקול: ירוה פי
 הרבו ופחם בחרץ בימים הרמלו סבידהו
 לא יאמר עד און בתי ירוה ולא עלה
 על לב ולא תפריבו ולא יקדו ולא יעשו
 17 עד: בעת והיא יקרא לירושלים פסא ירוה
 ונקו אלה כל דגים לשם ירוה לירושלים
 ולא ילכו עד אחרי שדות לבם דעו:
 18 בימים הרמה וכל ביהו ירוה על בית ישראל
 ויבא ירוה מארץ צפון על דארץ ארז הגלילי
 19 ארז ארסו: ואמר אמרו ארז אשירי
 בנים ואמן לך ארז חמדה חלה צר צמחה
 20 פים ואמר אני הנקרא לי וסחתי לא תשום:
 אך בגדה אשה מרעה כן פחמים פי ביר
 21 ישראל סבידהו: קל על שמים נשמע כן
 כחומי בני ישראל פי הנהו ארזים שכד
 22 ארז ירוה אלהים: שום בנים שובנים
 ארפה משפחתיכם הנה ארזו לך פי ארז
 23 ירוה ארזי: אך לשכר כבעשת המן רים
 24 אכן ביהו ארזי השועת ישראל: והנשח
 אלה ארזיניע ארזיניע כפחתי ארזים
 25 ואד בקים ארזיניע וארזיניע: נשכח
 בבשרי ורובסי פלמתי פי ליהו ארזיניע
 חסותי ארזיניע ונבתיני כשועת וער דאם
 הוה לא שלמנו בקול ירוה ארזיניע:
 CAP. IV. 7
 1 אב חשבו ישראל: וסבידהו אלי חשבו ואמר
 2 חסד שקיצוק מפני ולא חסד: ונשבעת דר
 ירוה פחמת כמשפט וסדקה ודחפרו מ
 3 בנים וכו' ויחללו: פרכה: אכר ירוה
 לאש ירוה וירושלים נוח לסם נור ואל
 4 חורש אל קצום: המלו ליהו הוסר ערחה
 לבנים איש ירוה חשבו ירושלים פחמת

מספר: מה יחשבתי דרכי לבקש אלהי לכן
 גם את הנהלות למחיתי את דרכי: גם
 בכנסיי נמצא הם נפשוהו אמונים נקיים
 לא בנפשוהו מצאיהם פי על פל אלה:
 והאמר כי יצוהו את שב אפס ממי הגלו
 נשפט ארץ על אמרו לא חטאוי: מה
 תולי מאו לשנות את דרכי גם מצאיהם תלשי
 פאשר בשות מסאוי: גם מאת זה הנצא
 ותרו על האשף פרמאם יהיה במבטוי ולא
 תצליחו להם:

CAP. III. 1

לאמר הן שלח איש את אשתו הלקה
 מאלו ורחה לאיש אחר והשוב אליה עד
 הלא חטף החנף הארץ והיא ואת זמיה ועם
 רבים ושוב אלי סא יהיה: סא עיני על
 שפים היא איסה לא שללת על חכים ישבת
 להם פשטי בפדוי ותחבטי ארץ בנחוד
 וברשף: ומנעו רבים ומקלוש לא היה
 וכצח אשה וזכה יהיה לך מאנת והבלם:
 הלא משנה קראתי לי אבי אלקי נשי אמה:
 הונטור לעולם אם ישמך לנצח יהיה דפיו
 והנעשו הרעה ותוכל: ואמר יהיה אלי
 מימי ואשר יהי הפלך הראות אשר עשתה
 משנה ישראל הלקה היא על פל יתר נבה
 ואל תתחזק על עץ רענן ותזני שים: ואמר
 אחי עשתה את כל אלה אלי תשוב ולא
 שבה ותחיה בנה אוחתה יהיה: ואמר
 פי על פל אדות אשר נאסה משנה ישראל
 שלחתיה והתן את ססר פיתוחה אליה ולא
 ראה בנה יהודה אוחתה והלך והתן גם
 היא: יהיה מקל ונחיה והחנף את דאק
 והסאק את דאקן ואחיהק: וגם כלל ואת
 לא ישהה אלי בנה אוחתה יהיה בכל לפה
 פי אם נשקו סא יהיה: ואמר יהיה
 אלי צדקה נפשה משנה ישראל מנודה
 יהודה: הלך וקרא את יהודים האלה
 צפונה ואמרת שובה משנה ישראל סא
 יהיה לא אפל פני בכם פרוסד אני סא

מקדו מים תמים לתצב להם פאוח פאוח
 משפים אשר לא יוכלו המים: העכל ישראל
 אם אלהי בית הוא מדיע יהיה לכן: עלו
 ישאנו כסלים נחש קולם וישירו ארצו לשמה
 שיה צורה מכלי לשב: גם בני את והחפסם
 ורשף מקדו: הלא ואת תעשה לך עובד
 את יהודה אלהיך פשת מלכך בנה: ושנה
 מה לך לדרך מצאים לשוחרו מן שחור
 ומה לך לדרך אשרו לשוחרו מן סה: תספר
 רשף ומשטרך תיכף ודע היא פירע
 ופי עובד את יהיה אלהיך ולא סחתי אלהיך
 סא אולי יהיה צמאח: פי מעלים שפתי
 עלך תקחי מסחורך ותאמרי לא אעבד
 פי על פל נבה בנה ותחזק על עץ רענן
 את צעה זכה: ואמר נעשך שוק פלה
 זרע אמת ואין תשבת לי סחי הפסן נכדי:
 פי אם תכבסו פתו ורבי לך פיה נחם
 עניך לפני סא אולי יהיה: אף תאמרי לא
 נטאחתי אחי והפעלים לא הלכתי וא דרכי
 בנא ודע מה עשית בנה קנה מסורת
 דרכי: פרא למד מדך באת נשטו שאפה
 ליה תאמרה מן לשונה פל מבקשתו לא
 ילשו פחשה ומצאיה: מצע רנלך מיה
 ותרוך מצמאה ותאמרי טאש לא פראתתי
 זרים ותחידם אלק: כששת נב פי ימצא
 פן דבישו בית ישראל הפה מלכיהם שדיים
 וכחיהם ונחיהם: אמים לעץ אבי אמה
 ולאן את ידועי פירטי אלי עוף ולא פנים
 ומנת רשם יאמר קמה דושיעמי: ואת
 אלהיך אשר עשית לך יקמו אם וישעך
 בשת רשף פי מספר שוף היו אלהיך יהיה:
 לקה תרים אלי פלכם פשיעתי פי סא
 יהיה: לשוא הפיר את בניכם מסר לא
 ל קח אלהי דובכם נחיהם פאוח משוח:
 יהיה אדם וא דמ יהיה המדך יהיה
 לישראל אם ארץ מאפליה מדע אמר עמי
 זרע לא רביא עד אלק: התשבח בחילה
 עיה פלה קשרה ועמי שכוחי ימס אין

CAP. I. A

7 ואתה הנהיך מנחם וקמת ודברת אליהם
 את כל אשר אנכי אצנן אל תחת מפתחם
 8 פן אחזקו לטובתם: והלא זהו נחמתי וזהו
 לעז מבצר ולעמוד בתול ולחמות קשות על
 9 כל הארץ למלכי יהודה לשלוח לבריה ולעם
 10 הארץ: ומחמתי אלקי ולא יוכלו לקי פראתה
 11 אני סם יהודה להצלה:

CAP. II. ב

1 ויהי דבר יהודה אלי לאמר: הלא וקראת
 2 באתי וישלם לאמר פה אני יהודה וברתי לקי
 3 חסד בעתך ארבת מללתיך לכהן אהלי
 4 במדבר פארץ לא ודעה: קדש ישראל ליהודה
 5 ראשית תבואתה כל אכלי יאשמו עמי תבוא
 6 אלהים סם יהודה: שמעו דבר יהודה
 7 בית יעקב וכל משפחת בית ישראל: פה
 8 אני יהודה מיד מפגא אנחותכם כי על פי
 9 רחוק מעלי וילכו אחרי הימל והיבול: ולא
 10 אמרו אתה יהודה המעלה ארצנו מארץ מצרים
 11 המוליק ארצנו במדבר פארץ ערבה ושחורה
 12 פארץ ציה הצלמות פארץ לא עבר פה איש
 13 ולא רשב אדם שם: ואביא אתכם אל ארץ
 14 הפורק לאכל פריה וטובה ותסאו ותסמאו
 15 את ארצי ונחלתי שממים לחובת: הדבלים
 16 לא אמרו אתה יהודה ותשעו החורה לא ידעמי
 17 ודרעים פשעו מי תבואים נפאו בפעל ואתח
 18 לא יועלו הלכו: לכן עד איוב אתכם סם
 19 יהודה ואת בני בניכם איוב: כי עברו איני
 20 כחיים היא וקדו שלחו והתפנינו מאד היא
 21 רון דתה פזאת: הדימוי בלי אלהים והמה
 22 לא אלהים ועמי המדו כבודי בליא ויעל:
 23 שמי שמים על זאת ושערו חרבו מאד סם
 24 יהודה: כי שממים רעית עשה עמי איני עזוב

1 דברי ירמיהו בן חלקיהו מן הדבנים אשר
 2 בעמלת פארץ בנימן: אשר יהו דבר יהודה
 3 אלי בימי יאשיהו בן אמון מלך יהודה
 4 בשלש עשרה שנה למלכו: והיו בימי ירמיהו
 5 בן יאשיהו מלך יהודה עשרים עשר שנה
 6 שנה לצאתו בן יאשיהו מלך יהודה עד
 7 גלות ירושלים בחוש החמישי: ויהי
 8 דבר יהודה אלי לאמר: בטרם אצורק בבסן
 9 ידעתי ונטרם תצא מרחם וקדשתה נביא
 10 לגוים נחמתי: ואמר אתה אדוני יהודה דמה
 11 לארבעתי דבר פרענו אנכי: ואמר יהודה
 12 אלי אל תאמר נעו אנכי כי על כל אשר
 13 אשליחך תלך ואת כל אשר אצורק תדבר:
 14 אל תראו מפניכם פראתה אני להצלה סם
 15 יהודה: וישלח יהודה את ידו ויגע על פי
 16 ואמר יהודה אלי הנה נחמי דמי בפה:
 17 והנה הצקתה: והם יהו על דגים ועל
 18 המעלות לתוש ולנוץ לתאבד ולחרס
 19 לנחת ולנשע: ויהי דבר יהודה אלי
 20 לאמר מה ראית ראה ירמיהו ואמר מקל
 21 שקד אני ראה: ואמר יהודה אלי הצטבת
 22 לראות פר שקד אני על דמי לעשות:
 23 ויהי דבר יהודה: אלי שמע לאמר מה אתה
 24 ראה ואמר סד נפתח אני ראה ופניו מפני
 25 צפונה: ואמר יהודה אלי מצפון תפוח הרעה
 26 על כל יושבי הארץ: כי רגע קדא לכל
 27 משפחת ממלכת צפונה סם יהודה ונאו
 28 ונהו איש כסאו פתח: ושערו ירושלים ועל
 29 כל דימותה סבי ועל פלעו יהודה: ודברתי
 30 משפטו איהם על כל דעתם אשר עובתי
 31 ויפירו לאלהים אחרים וישתחו למעשי ויהם:

ישעיה סו שכא

אחד בפתח אכלי בשר החזיר והשקץ והעכבר
 יחדו יספו אם ידעה: ואנכי מעשיהם 18
 ומחשבותיהם בראה לקבץ את כל הדגים
 והגלגלות ובא וראו ארץ פגודי: ושמוצי 19
 בהם אוז ושולחני מהם | פליטים אל הדגים
 תרלוש פול ולח משכי קשת חובל ויוון האיים
 הרחוקים אשר לא שמעו את שמעי ולא ראו
 את פגודי הדגודי את פגודי בנאים: והבאו 20
 את כל אויביכם ומפל הדגים | מנחה | ליהיה
 בפסחים ונרכב ובנאים ובפרדים ובפרדות על
 נר קדשי והשלם אמר יהיה כאלו יבאו בני
 ישראל את המנחה בכלי טהור בית יהיה: 21
 וגם מהם אקח לבדגים ללויים אמר יהיה: פי 22
 כאשר השמים החודשים והארץ החודשה
 אשר אני עשה עמדים לפני אם יהיה בן
 י עמד ורעכם ושמכם: והיה מדי חולש בזה 23
 וסני שפת בשפתו וראו כל בשר להשתחוות
 לפני אמר יהיה: ויצאו ראו פסגה האלשים 24
 הפשעים פי פי תולעתם לא חמיה ואשם לא
 חבבה והיו דראון לכל בשר:
 יהיה מדי חדש

6 הם יבשו: קול שאון מלח קול מדויכל קול
 7 יהיה משלם נמול לאיבו: בטרם תחול יהיה
 5 בטרם יבוא חבל לה והמליטה זכר: מי שמע
 בזאת מי ראה פאלה דחול ארץ ביום אחד
 אמר יהיה נוי פעם אחת ברחלה גם ילדה
 9 ציון את בניה: האני אשרוד ולא אוליד ואמר
 יהיה אמר אני הפליד ועצמותי אמר אלהי:
 10 שמחו את יהושלם ונילו בה על ארביה
 איש ואשה משוש על השמאלים עליה:
 11 למען חלקו חושבים משוד חמורה למען
 12 חמשה החושבתם מתי פגודה: פרכה |
 אמר יהיה הנני סמח אלהי פגודי שלום ונחל
 יאמר פגודי נים ויקחתם על צד והשאו ועל
 13 דפים השעשעו: פאלש אשר אפני הנחמו
 14 בן אנכי אנחמכם ויהושלם ונחמו: והאיתם
 תשט לפם ועצמותכם קדשא חסרה ונדעה
 15 יהיה את עבדי חם אדאמי: פיהיה
 יהיה פאלש יבוא וכסופה מוכרתי להשיב
 16 בזמנה אפו תשרו בלתי אשו: פי האש
 יהיה משפט ויחורף את כל בשר ורבו חללו
 17 יהיה: רפחקושים החושבים אל הצלות ארץ

חוק ונתחוק

סכס הפסקים של ישעיה אלה ומאחזם וחשעים וחמשה. ברוח ניהו ארצה אחכם סימן: חצי.
 כ אם שם אודי יי לט: ופוקדו ששים וששה. ועזבי ה יכלו סימן:
 וסודיו כו. והיה יי למלך על כל הארץ סימן:

6 בעלת פלטה ו שנתם פרוח ישאט : ואין לרוא
 בשמחה כחשוד לחזוק בך ברהסתר סתור
 7 מלפני ומבטח בך עשנה : ועשה יהוה אבית
 איתך אבית ורצו ואמה פלטה ומעשה יהוה
 8 פלטה : אל תתעורר יהוה עד סוף ואל לעד
 9 תחפ ען זה הנבטא עמך כלם : עדי קדשה
 יהי סוף צדק סוף יהוה ויהלם שמחה :
 10 בית קדשם והמאמץ אשר הגלוף אמרנו
 יהוה לשותף אשר וכל סמכותו יהוה לרצהו :
 11 הגל אלה הנאבק יהוה תמשה ותעמ ער
 סוף :

CAP. LXV. סה

1 כדלשון ללוא שאילו נבטאוי ללא בקשני
 2 אבית וצמי הגו אל מי אל קרא בשמי פרושני
 3 תו פלדאם אל עם סוד והלכום והדך לא
 4 כיב אוד מחשבותום : העם הנבטאם און
 5 על שני תמור ודום בצפת ומכפאם על
 6 הנבטאם : והשכום בעקום והנפאום לטו
 7 הנבטאם בער והחזו וסוך פללים בלדום :
 8 והאמרו קרב אלוף אל תשש בך בך קדשהו
 9 אלה עתן נבטא אשר לך כל דאום : יהוה
 10 כדנה לטו לא אדמה בך אם שלמו
 11 ולשמו פלדוקם : עשיתום עמך אפחום
 12 יהוה אבך יהוה אשר קשה על דודים ועל
 13 הנבטא חרפתי וקדו פלעום ואשנה על
 14 דוקם : פה ואבך יהוה באשר יפא
 15 והחזש כחשוד ואבך אל השחיתוה בך סתור
 16 בן אשנה למען עבדי למחז השחית הגלו
 17 והנצאוי מן עקב ווע ומחידה יוש דתי
 18 ותלטה בזתי ו עבדי לשכט עמיה : והיה
 19 השחן לטהאק ועקש עמך לרצו בך לעמ
 20 אשר השאני : ואחם עמך יהוה השכחום
 21 אידוד קדש הערבים לעד שלחן והמכחלום
 22 למען מסקוד : ומכרז אחכם לרצו ומלכום
 23 לשבח חכום יען קראתי ולא עמיום דפרתי
 24 ולא שמעום והעשש דתי בעלוי ומאשר לא
 25 תנצוהו בחרום : לכן בודאבך ואלע יהוה
 26 דה עבדי : אכלו ואחם ותרלם דה עבדי ישאוי

CAP. LXVI. סו

זה אבך יהוה השכום סוף והארוה ה
 2 תל איה בית אשר תבט לי ואיהו כ
 3 סתור : והדל אלה יהי עשנה ויהו
 4 אלה סמכותיה ואלה אפית אל עני וגם
 5 רוח חזר על דמיו : שחזו השוד מפרח
 6 ורב השוד פתי פלב מפלה מסדה בסך
 7 מפרח לכה מסך און גם דהם ב רוח בודם
 8 הנשכחיותם : ששם תנצוה : גם און או
 9 פת פלדיום ומנחום אבא מלם יען קרי
 10 און עולה דפרתי ולא שמעו : עשש דרע ב
 11 ובאשר לרנצאוי בודו : שמעו ד
 12 יהוה הנחדים אל דסך אבך ודלכם שטא
 13 סתילם למען שמי יכפר יהוה וסאיה בשמחה

ישעיהו סד שיט

5 כקם בלמי השנה נאחלי באה: ואביט ואין עול
 ואשחיתם ואין סמך ותשע לי דעי וחמתי
 6 דא סמחתי: ואבום עמים באפי ואשפרם
 ברחמי ואודי לארץ צדקם: חסדי
 7 ידוע. ואמר ותולות ידוע בעל אל אשר
 נמלט ידוע ודברטוב למה ישראל אשר נמלם
 8 פרחמו וסב חסדיו: ואמר אך עמי דמה
 9 בנים לא ישער ודע להם למושע: בכל
 צדקם. לא צי ומלתי פני הושעם פארבתי
 וסמלתי הוא נאלם ונשלים וינשלים כל
 10 ימי עולם: דמה מרז ועצב אידותי קדשו
 11 וידעק להם לאוב הוא מלום בום: ויזכר
 ימי עולם משה עמי איה. הפעלים מלם את
 רעה צאלו איה השם בקרפ אידותי קדשו:
 12 מליך לוימן משה ודע הפארתי פ קע מום
 מפעלים לעשות לו שם עולם: מילום
 13 בתרבות פנים במופ לא ישלוי: פברמה
 בפקעה חרי וחי ידוע וחינופ פן סגת עמק
 לעשות לה שם הפארתי: דבט משלום
 14 ודאה מובל קדשו והפארתי איה קאחתי
 ונבחרתי דמון סמך ורחמתי אלי דחפתי:
 15 פראתה אביט פי אסדום לא דענו ושאל
 לא יפדנו אחיה ידוע אביט נאלט מעולם
 16 שמך: לפה חוננו ידוע מדרבך חפתי
 לבט מרחמי שוב למען עבדך שבט
 17 נחתי: למפעל וישו עם קדשו ציני
 18 פוסס מקדשו: דעי משלם לא משלתי
 19 פם לא נקרא שמך עליהם לא קצעת שמים
 ידתי סמך דעים מלוי:

CAP. LXIV. סד

1 בקדח אש דקסום עם תמעה אש לדוע
 2 שמך לצדח סמך פים דיווי: בעשותך
 סראת לא נקד ידתי סמך דעים מלוי:
 3 ומשלם ארשמש לא דאויט עין לא דאית
 4 אדום וילתח עשה למתדילי: פנעת
 אדשש ועשה צדק בדרבך חפתי וך אחיה
 5 קצות ונחלא דום עולם ונשע: ודע
 פנאמ עלט וכבד עמים פל צדקתי וכל

בשמי פאלו פי דבשילי בנדישע מעל
 צדקה תמני פתח יכדן פאר וכפלה תעדה
 11 כללה: פי כדף וצדח צמחה וכנה ודועה
 תצמח פן אדע ידוע יצמח צדקה ודועה
 נגד פל דעים:

CAP. LXII. סב

1 למען ציין לא אחשה למען וישלם לא
 אשקוט עד צמח כפה צדקה וישועה פלפי
 2 יכע: הוא ניום צדקת וכל מלמם פברך
 וקרא לה שם חוש אשר פי ידוע ויכע:
 3 דחיה ערות הפארתי פד ידוע ונשפ מלכה
 4 פקי אדוק: לא יאמר לה עד עושה
 ולא צדק לא יאמר עד שממה פי לה יכע
 חפתי מרחמי הארץ בעלה פרחמי ידוע פד
 5 וארץ תפעל: פריבעל פחול בחלה ובעלך
 6 בנך ומשש חתן על פלה ישש עלך
 אדוק: על חומיך וישלם הפקתי
 7 שלום כל דום וכל אילת פמד לא דשו
 הפופדים את ידוע אל דמו לבם: ואל
 8 תחננו דע לו עיטוב ועושים את וישלם
 9 ודעה פדף: לשבע ידוע פמיט ובדוע עז
 אס אתי את דנקוד עד מאכל לא יכע ודע
 9 ישיר במיטב ודושך אשר נשע פן: פי
 סאסול אכלה חלה אד ידוע ומכפתי
 10 ישיר פדפוח קדשי: עבר עבר
 בששים פני דח דום סל סל המסלה
 11 סל סל מאן דיומי עם על דעים: דע
 ידוע דקסום אל צדח הארץ אסר לסד
 ציין דע ישעך בא דע שכו איו ופעלתי
 12 לסמי: וקרא להם עם דוש נאל ידוע
 וכן יכע ודעה ער לא נעוה:

CAP. LXIII. סב

1 מרה: בא מאיום חמך פגדים מפצה וך
 דחור בלבשו צעה פנ פד אן מרפ פדקה
 2 רב דלשעי: מדיע אדם ללשעך ונדיך
 3 פדך פת: פודה ודכתי לבי ומעמים אך
 אש איו ואדום באפי ואמסם ברחמי וך
 4 סמך על פגדי וכל מלבושי אגלתי: פי יום

איש וישתחבם פראן מצעו ויחיש לו
 17 ויש ויזקתו היא סמכותו: וילבש צדקה
 פשרו ויבצע ישועה האיש יחלש בנה מבם
 18 הלמשת ויעט במעל המה: פעל גמלות
 פעל ישלים חמה לצרה גמול לאיבה לאיים
 19 גמול ישלים: ויהיה ממשב את שם יהוה
 ומשחר שמש את צדו פריבא כבוד צו
 20 רוח יהוה נססה בו: ויא לאיין נאל ולשכי
 21 ששע פי עקב סם יהוה: ואלו וזה פרוי
 אורם אכר יהוה יהוה אשר עליו חסדי
 אשר שמתי בפרו לא ילשו כשפר ומפי
 ורפו ויפי ורע ורפו אכר יהוה משפר
 ועו שלם:

CAP. LX. ס

1 קומי אורי פרא אורי וכד יהוה עליו
 2 זרחו פירעה החשוך ופסה ארץ ויערל
 לאמים ועליו חרח יהוה וכבוד עליו יראה:
 3 ואלם גוים לארץ ומלכם לענה זרחו: שא
 סביב עיניו היא פלם מצצו באי לך פרוי
 4 סרחו יבא ובסרו על צד חממה: או
 תרא ויהיה פחד ורחב לבבך פיריהם
 6 עליו המון ים חיל גוים יבא לך: ששעה
 גמלים תכסו פני מרו ועיפה פלם משבא
 יבא וזה ויבטה ישא ויהלול יהוה בשאו:
 7 פל צאן קדו יבצו לך איל בנות ישראל:
 יעלו על צון מופי ובה חפאחי אסא:
 8 מראה פני השמים ומנים אלא פתידם:
 9 פרוי אים קדו האמה תרשש פראשטה
 להביא בלך מרויך כספם חדכם אים לשם
 10 יהוה אלהי ולחדש ישראל פי סארו: וכן
 ברגם תסמויך ומלכיהם לשחרק פי בקצפ
 11 היחיד תרצו חממויך: וסחרו שפרו
 חמדי יום וילה לא יפנה להביא אלקי חיל
 12 גוים ומלכיהם סחנים: פירצו וממלכה
 אשר לא יעמדו יבחד וצוים חרב יחרבו:
 13 פחד האבן אלקי יבא פולש חודו ותאשו
 יהוה לאר מקום מקדשי ומקום רגלי אבד:
 14 ואלם אלקי שרית בני משפר והשתחו על

CAP. LXI. ס

רוח אדני יהוה עלי לען משח יהוה אורי לבו
 ענים שחתי לחלש למשפר לב לקרא לשם
 יהוה ומאמרים פקדויה: לקרא שחרה
 ליהוה ויום נקם לאודע נסחם פל אבלי
 לשום: ולבבלי צון לחת להם פאר תחת א
 שמן ששון תחת אכל משנה תהלה תו
 רוח פיה וקרא להם איל הצדק מצעו זה
 להפאר: וכן הרבו עולם שממות האש
 וקוממו חודשו ערי חרב שממות פוד חד
 ועמדו ויום רעו צאכם וכן נכר אפרכ
 וכימכם: ואים פרה יהוה תפרא משח
 אודע יאמר לכם חיל גוים תחילו ויבטחו
 תחמרו: תחת בשחכם משנה וכלמה יו
 חלקם לך פארצם משנה יילשו סמחה עו
 תודה להם: פי ארי יהוה אורב משפט שו
 נול בשלה נחתי פעלהם פאמת וביתי עו
 אכוח להם: וטעו פגוים ויום וצאצאה
 בחור העמים פל יהוה יעוים פי הם ו
 כך יהוה: שוש אשש פודה ח

ישעיה נט

דוד חקיקים וקרא לה נדר פרוץ משובב
 תזבח לשבת: אמר חשבי משפחתי תלמי
 עשות חצצוה ביום קדשי וקראתי לשבת עב
 לקדוש ידוה מכבד וכפרו מעשות חלוקה
 מפעול חצצוה ודבר דבר: ואי תחשב על
 ידוה הדבכיתו על צמורו וצדו ודאמלח
 נחלת יעקב אבתי כי פי ידוה דבר:

CAP. LIX. ט

תן לא קצרה יד ידוה מושיעי ולא כבדה
 אונן משמימי: פי אב עשיתכם דוד מברלים
 ביתכם בין אדרכם ודאמלחיתכם הסודו סתם
 מים משמימי: פי ספיסם נטלו בים
 ואצבעותיכם בעון שפחתיתכם דברו לשון
 לשונכם עליה חרה: אין קרא בצדק ואין
 לשפט באמנה בטוח על ידוה דבר שוא
 דוד עמל ודליל את: ביצי צשעתי ביעני
 וקחי עפתי ידוה האל מפציתם ימה
 ודוהה תפוק אפתי: כדורם לא ידוהו לנגד
 ולא יחפסו במו עשיתם מעשיתם מ עש
 וטעל חקם בפסחם: תגלדוהם לע ידו
 וימרוהו לשון דם נקי מחשבותיהם מושחת
 אתן שד ושטר במסלותם: דודו שלום לא
 ידע ואן משפט במעלותם תחיתיהם עשיו
 לום כל דוד זה לא ידע שלום: על ין
 דחק משפט מפני ולא תשינו צדקה קצה
 לאו ודוהו לשון לנגוח באפסות סגור:
 גשלתו בעדים יד וסחן עינים גשלתו
 גשלתו בעדים פלשו באפסותם פסחם:
 סגרה כפיהם פלע וסחם דגה סגרה מדה
 למשפט ואין לשערה רחקה מפני: פי
 רפי טעניו נגדו ודאמלחתי עטוה בני פי
 טעניו אפסו וטעניו ידעם: פלע וכוהו
 בידוה וסחן מאדו אדעו דפי עשק וסרה
 דוד ודוהו מלב דברו שקר: דפי אדוה
 משפט חצקה מרחק תעמד פי גשלתו
 ברחב אמת וסרה לא ידאכל לטא: ודוה
 האמת בעדות דפי מעט משולל וירא ידוה
 וירע בעיניו פי אין משפט: ודא פי דוה

שק על ידוהו שלום מרום וקדוש אשכנ
 ודא דפיא ושלח ידו לחיות החן ששלים
 ולהיות לב מפאם: פי לא שלום ארוב ולא
 לבצח אצקוהו פרוח מלפני יעטוה ומשמה
 אי עשיתי: בעון צעט קצתי ואפתי וסתי
 ואצקוהו ויקח שובב בידו לט: ודכו ודוהו
 ודאמלחתי ודאמלחתי ודאמלחתי לט ודאמלחתי:
 פדתי כב שפחתי שלום ושלום לרחוק
 ולקרוב אמר ידוה ודאמלחתי: ודאמלחתי פים
 כרש פי השקט לא יחל וירשו מימו וטש
 וטש: אין שלום אמר אדוה לששם:

CAP. LVIII. טו

קרא נדון אל יתחשו בשופר דרם קולו
 ודוד לעפי פשעם ודבר יעקב ודאמלחתי:
 ודאמלחתי יום דם ידוהו ודעתי דרם ידוהו פניו
 אש צדקה עשה ומשפט אדוה לא עב
 ודאמלחתי משפט צדק קרב אדוה ודאמלחתי:
 למה צמט ולא ראת עיני משפט ולא תדע
 דן בים צמטם ומעאר חפץ וכל עצמכם
 חנשו: דן לרב ומפדו חצצוה ודאמלחתי
 בארץ ודע לא חצצוה כום לחטמי צמטם
 קלכם: דכוה ידוה צום אדוהה יום עשה
 אדם נפלי חלפי פנכמ האשו ודאמלחתי ודאמלחתי
 יגיע ידוהה חקרא צום ויום רצון לדוהה:
 דלא וד צום אדוהה פתח חצצוה ודע
 דפי אדוהה מיטה ושלח רצוצים ודאמלחתי
 ודאמלחתי מיטה חסוק: דלא פום לרעב לחקו
 ודאמלחתי מדיים חסא בית פי דוהה שם
 ומסרו ומשפחו לא תחנעם: אין יבקע
 פשרו אדוה ודאמלחתי מדה תצמח ודאמלחתי
 לשון צדקה כד ידוה חספס: אין ודאמלחתי
 ודוהה יענה ודאמלחתי ודאמלחתי אדוהה
 מוידוה מיטה שלח אצבע דפי אין: ודאמלחתי
 לעב משפט וטש נעתי חצצוה ודאמלחתי
 אדוה ודאמלחתי פסחם: ודאמלחתי ידוה חסוק
 ודאמלחתי פצחצוה נששו ודאמלחתי ודאמלחתי
 ודאמלחתי פני דוה ודאמלחתי מים אש לא יכבו
 מימיו: ודאמלחתי ודאמלחתי שלום מיטה ודוה

שֶׁפֶת מַחֲלֹל וּמְחַוֵּקִים בְּמִיתוֹ: וְהִבְהִילוּ
 אֶל־דָּוָד קִדְשֵׁי וְיִמְחַוּוּהֶם בְּבֵית הַסִּלְוָה שְׁלֹוֹת
 הַבְּהוּדִים לִצְדָן עַל־מִצְבֵּי פִי בְּיַד פִּתְחוֹתָם
 יִשְׂרָא לְכָל־הַעַמִּים: סֹבֵב אֲדַנִּי הַזֶּה מִקֶּדֶם
 מִדֵּד יִשְׂרָאֵל עַד אֲבֹנָי עָלַי לִקְפֹּצָיו: פ
 הַיָּדוּשׁ שֶׁהוּא אֲחִי לֹא־כָלֵל בְּלִדְוֹתַי בִּישֵׁר:
 צִיָּב עַתִּים פֶּלֶם לֹא הִישָׁה פֶּלֶם מִבְּנֵי אֱלֹהִים
 לֹא וַיְכַלֵּל לִכְבוֹד הַיּוֹם שֶׁבָּנִים אֲדַנִּי לִסֵּב
 וְהַגְּלִיבִים שֶׁרָשָׁשׁ לֹא הִישָׁה שְׂמֵחָה הַדְּבָרָה וְשֶׁ
 לֹא הִישָׁה רֵבִיב פֶּלֶם לְדַעַם פִּי אִישׁ לִכְבוֹ
 מִקְפֹּצָיו: אֲחִי אֶקְדָּוֶה וְנִסְפָּאָה שֶׁכֵּן הָיָה
 כִּדֵּוּ יוֹם מִדֵּד גִּזְלוֹ יָדוּ כִּדֵּוּ:

CAP. LVII. כו

הַצִּיָּק אֶל־הָאֵן אִישׁ שֶׁם עַל־בֶּן וְהַשְׂרֵדִים
 נִחְסָסִים פֶּחַן מִבֵּן פִּי־מִסְפֵּי הַדְּבָרָה סֹבֵב
 הַצִּיָּקוּ יָבֵא שְׁלוֹם יִמְדוּ עַל־מִשְׁפַּחְתָּם וְהָ
 נִסְדוּ: וְהַיּוֹם קִבְּרֵיהֶם מִן עַתָּה צִיָּב
 כִּסְאֵי וְחֻסֵּה: עַל־מִן הַחֲפֵצֵי עַל־מִן הַחֲדָה
 פֶּה הַחֲדָדִים לִשְׁוֹן הָיָה אֵינֶם לִדְוֹשָׁע וְהַ
 שֶׁדִּ: וְהַיּוֹם פֶּלֶם הַחַח פִּלְעֵץ רֵעַ
 שְׂחַסֵּו הַחֲלִים בְּחֲלִים הַחַח סִנְעֵי הַשְּׁלֵטִים
 בְּחֻלְקֵי־עֵדֶל חֻלְקֵי הַם הַם פִּדְלוּ גַם־לֵלֹה
 שֶׁכֵּתֵב לְכֹף הַעֲלֹת מִסְדֵּו הַעַל אֱלֹהִים אֲסֹבֵב
 עַל־דֵּוֹ גִּבְהֵו וְהַשֵּׁא שְׂמִית מִשְׁבֹּנָה גַם־לֵעַ
 עֲלִית לִכְבוֹד נִכְחֵ: וְאֲחִי הַחֲלֵל הַחֲמוּהָ שֶׁם
 וְכִדֵּוּ בֶּן פִּי מֵאֵלֵי גִּלְתֵי וְהַחֲלֵל וְהַחֲתֵם מִשְׁבֵּו
 וְהַחֲדָה לְכֹף מִלֵּם אֲדַנִּי מִשְׁכֵּם דֵּו חֲדָדֵו
 וְהַשְׂרֵדִים לְכֹדֵף בְּשִׁמְךָ וְהַרְבִּי וְהַרְבִּי חֲחֻשָׁה
 צִדִּיק עַד־מִחֻק וְהַשְּׁלֵל שֶׁ־שִׂאֵל: פ
 הַרְבֵּו נִעַשׂ לֹא אֲבִיחֵת סִיאֵשׁ חֲחֵו דֵּוֹ מִכָּאֵם
 עַל־פִּן לֹא חֲחֵלֵת: וְהַחֲדָדֵו הַחֲחֵו וְהַחֲחֵו
 חֲכָבִיב וְחֲחֵו לֹא וְחֵלֵת לֹא־שְׂמִית עַל־כֹּדֵף וְהַ
 אֲנִי מִחֲשֵׁהוּ וְהַעֲלִים וְחֲחֵו לֹא חֲחֵו: צ
 אֲחִי צִדְקָתֵו וְחֵדֵו מִשְׁשֵׁוֹ וְלֹא חֲחֵלֵק
 בְּנִעְשָׂוֹ חֲחֵוֹ קִבְּצָוֹ וְחֵדֵו חֲחֵו חֲחֵו יִשְׂרָאֵל
 יִשָּׁה דִּבְלֵו חֲחֻסֵּהוּ בִּי יִסְגַּל־אֲדָו וְיִישָׁוֹד
 קִישֵׁו: וְאֲחִי סִיאֵשׁ לֵעַל־פִּי הַיּוֹם מִכָּעַ
 מִדֵּד עַמִּי: פִּי כֵּה אֲחִי הַם וְכֵן

2 מִדֵּד יָנִן וְחֲלָבִי: לְמַה חֲחֵקֵלֵוֹ כִּסְיֵו בְּלֹא־
 לֵחֵם וְיִתְעַבֵּם בְּלֹא לִשְׂבַעֵה שֶׁמֶשׁוּ שְׂמֵעַ אֵלַי
 3 וְאֶל־לֵטִיב וְהַחֲחֵפֵן בְּיַשֵּׁן מִשְׁכֵּם: הַרְבֵּו
 אֲזַנְכֶם וְלִכְוֹ אֵלַי שְׂמֵעַ הַחֵדֵו מִשְׁכֵּם וְאֶכְחֵרָה
 4 לְכֶם פִּיחַ עֲלִים חֲחֵדֵו יְחֵד הַחֲחֵמִים: הָן
 5 עַד לֵאמֹים חֲחֵוֹת בְּדֵו וְכַפְּרָה לֵאמֹים: הָן
 פִּי לֹא־תִיעַ תִּקְרָא וְתֵו לֹא־יִישָׁעֵו אֲחִי הַרְבֵּו
 לִמְעַן הַזֶּה אֲלֵהֵו וְלִחֲדָשׁ יִשְׂרָאֵל בִּי סִיאֵו:
 6 הַשֵּׁו הַזֶּה פִּרְמֵצָוֹ קִרְבָּה פִּדְחֵו קִרְבֵו
 7 יִעַן וְשֵׁעַ הַרְבֵּו וְאִישׁ אֲנִי מִחֲשֹׁבֵתוֹ וְשֵׁעַ
 אֲלֵהֵו וְיִחְחֵרָה וְאֲלֵהֵם פִּרְדֵּהוּ לֵחֵלֵת:
 8 פִּי לֹא מִחֲשֹׁבֵתוֹ מִחֲשֹׁבֵתִים וְלֹא וְכִיכֵם
 9 וְחֵי סֹם הַזֶּה: פִּרְנֵבֵהוּ שְׂמִים מִאֲדָו בֵּן
 גִּבְהֵו וְכֵו מִדְּכִים וְהַחֲחֵסֵו מִפְּחֻסֵּתִים:
 10 פִּי סִיאֵו יְחֵד הַשֵּׁם וְהַשֵּׁל מִן־הַחֲחֵסִים וְשֵׁפֵה
 לֹא יִשָּׁבֵו פִּי אִם־הַחֵדֵו אֲחֵד־הַרְבֵּו הַזֶּה יִתֵּה
 11 הַחֲחֵמִים וְנִתֵּן וְעַל לִדְעַו וְלֵחֵם לֹא־כֵו בֵּן
 הַזֶּה וְהֵו אֲשֵׁר כִּמֵּו לֹא־יִשָּׁבֵו אֵלֵי רִקֵּם
 פִּי אִם־עֵשֶׂה אֲחֵד־אֲשֵׁר חֲחֵצִיֵו הַחֲחֵלֵת אֲשֵׁר
 12 שְׁלֵחֵו: פִּרְנִסְמֵתוֹ תִּפְאֵו וְשֵׁלֵם וְהַחֲחֵו
 הַחֲחֵים הַחֲחֵלֵת וְכַפְּרָה לְכִיכֵם הַזֶּה וְכֵל־עַו
 13 הַשְּׂחֵהוּ יִמְחַוּוּרָקֵי: חֲחֵו הַחֲחֵעַו יַעֲלֵה מִשֵּׁו
 לְחֵחֵת הַחֲחֵפֵד יַעֲלֵה חֲחֵם הַזֶּה לְחֵדֵו לְשֵׁם
 לֵחֵת שֶׁם לֹא יִפְתָּ:

CAP. LVI. ט

1 כֵּה אֲחִי הַזֶּה שְׂמֵהוּ מִשְׁכֵּוֹ וְעַד צִדְקָה־בֵּר
 2 קִרְבָּהוּ שְׂמֵתוֹ לֹא־וְצִדְקָתוֹ לְחֵלֵתוֹ: אֲשֵׁר
 אֲשֵׁר יִשְׁעֵהוּ וְחֵת בְּקִרְאֵם יִחְוִיק בֵּה שְׂמֵי
 3 שֶׁפֶת מַחֲלֹל וְשֵׁמֵר יְחֵד מִשְׁעֵהוּ בְּלִדְעַו: וְאֲלֵ
 אֲשֵׁר בְּחֻסֵּם הַחֵלֵה אֵלֵי הַחֵלֵה לֵאמֹר תִּבְהַלֵּו
 וְיִבְהַלֵּו הַזֶּה מִעַל עַמִּי וְאֵלֵי־אֲחִי הַחֲחֵים הָן
 4 אֲנִי עַד יִישָׁו: פִּרְדֵּהוּ | אֲחִי הַזֶּה
 לְשִׁחִים אֲשֵׁר יִשְׂמַח אֲחֵד־שְׂחֵתוֹ וְחֵחֵו
 5 בְּאִישׁ חֲחֵצִיֵו וּמְחַוֵּקִים בְּמִיתוֹ: וְחֵחֵו לֵחֵם
 בְּחֵדֵו וְחֵחֵוֹ דֵּו וְשֵׁם טִיב מִכֵּם וּמִפְּחֵהוּ
 יִשֵּׁם עֲלֵם אֲחֵד־לֵו אֲשֵׁר לֹא יִפְתָּ:
 6 וְכֵן וְכֵן וְהַחֵם עַל־הַזֶּה לְשֵׁרֵו וְלֵאמֹרֵהוּ
 אֲדַשֵּׁם הַזֶּה לְחֵחֵו לֹו לְעַבְדֵם בְּלֵ־שֵׁמֵו

ישעיה נד נה שמו
לו ספרים ואת עצומת חלקי שלל תחת אשר
העדה לפניה נשלו ואת פשעים נמה והיא
חמא דבום משא ולפשעים יפוע:

CAP. LIV. ט

1 רני ענה לא ילדה פצחו רפה תגדלי ארחלה
פרופים בנר שוממה מבני בעולה אמי יהיה:
2 והחיבי מקום אהליך ויחיות משפחתך ויטו
אל יתחשבי דא ילדכי מתחיק ויתחילך חוקי:
3 פרימון ושלאול הפרצי תרעף גוים יילש ועים
לפנות ולשים: אלו יראי פירלא תלשי האל
4 תמלמי פירלא תחפירי פי מלת עלומיך השפחי
5 ותחת אלמנתך לא תופרעו: פי בעליך
6 עשירי יהיה צבאת שמו ותאלך קדוש ישראל
אלך כל דא דאף יקרא: פיראשה עובדי
7 וצבנת וחי קראך יהיה ואשת נתיים פי
8 חמאם אמי אלהיך: פרנע קמן עמיתך
9 ובחמאם גדולים אבנך: בשצף קצף הסורתי
10 פני רנע מפקד ובחסד שלם תחמיק אמי
11 גאלך יהיה: פירמי טו נא לי אשר
12 לשפועי מעבד מירטו עד על דא דאף בן
13 לשפועי מקצף עילך ומנע בך: פי יהדים
14 ימלוט תצבעות תמטינה חסדי מאתיך לא
15 ימלוט וסיה שלמי לא תמט אמי מחמיק
יהיה: ענה סשה לא תחמה דפה אמי
16 מרפך בפקד אבנך ויסתקו בפסחים: ושמי
17 פרכל שמשותף ושעירי לאבני אהיה וכל
18 גבולך לאבני הסף: וכל בנך לפני יהיה רב
19 שלום בנך: בצדקה חפנני רחמי מעשק פי
20 לא תיראי ומפחית פי לא תחקרב אלקיך: הן
21 נוד יגר אסם מאתי מירג אהך עילך ישול:
22 הן אמי פראוי חיש נסח באש פחים ומציא
23 כל למעשה ואני פראוי משדות לחל: כל
24 בלי וצד עילך לא יצלה וכל לשון חקים
25 אהך למשפט חרשתי זאת נחלה עבדי יהיה
26 וצדקתם מאתי אס יהיה:

CAP. LV. ט

1 הוי פל צבא לכו למים ואיש אידל כפי לם
2 שבר ואללז ולם ישברו בלא כפי ובלא

שמי לכן ביום יהיא פראיהא המדבר דבני:
7 מה פהו על הדמים תלל מבשר משמע
שלם מבשר טוב משמע ישועה אמי לציון
8 מלך אלהיך: קול צפוק משא קול חתו ירננו
9 פי עין בעין יראה בשוב יהיה ציון: פצחו רננו
10 יהיה תרסת דהשלם פרנסם יהיה עפז נאל
11 דהשלם: השוף יהיה אדחוע קדוש לעמי
פל דבום והיא פל אסם אף את ישועה
12 אלהי: סדה סדה צוא מלם סמא
אל תנע צוא מוחלה הדף משא פל יהיה:
12 פי לא בחפון תצאו ובמסכה לא תלמן פי
הלך למתכם יהיה ומאספכם אלהי ישראל:
13 דפה ישלם עבדי דיום ומשא תבה מאו:
14 סאשר שמוני עילך רבים בך משותח מאש
15 מראה והוא מפני אדם: בן יהו גוים רבים
עליו יפצו מלכם פיהם פי אשר לא ספר
לדם ראו ואשר לא שמעו התבוננו:

CAP. LIII. ט

1 מי דאמינן לשמעתו ורוע יהיה עלימי נלחתי:
2 יגע פילק לשנו ולפלוס מארץ ציה ארהא
לו ולא יהו וסארה ולא מראה וסמודה:
3 נבדה ויחול אשים אש מכאנת וידוע חלי
4 וכמסתר פסם מפני נבדה ולא חשבה: אכן
5 חליה יהיא משא ומכאנת סבלם ונחט
6 חשבה ננע מפה אלוים ומערה: והיא
7 מהלל מפשעיה מרפא מעשהיט מיס שלמינו
8 עילך ובחנהו ספאלטי: פלם בצאן השעט
9 איש לדפו פסטי ויחול דהנע פו את ען
10 פלם: בשל יהיא נענה ולא יסחורש פשה
לפנב וילב וכחל לשני נזוהי סאלמה ולא יסחור
11 פו: מספר וממאפט לקח ואחד דונו מי
12 ישחוח פי נבול מארץ דים מפשע עמי ננע
9 למו: וחתן אהרשעים קבו וחד עשירי במאוי
10 על ארמאם עשה ולא כרמה בסו: ויהיה
11 חפץ פסא דחלי אס ושמאם אשם נשלו יהיא
12 ונע יתקו ימים וחפץ יהיה פדו יצלה:
11 מעבד נשלו יהיא ישלע בדעתי וצדק צדק
עבדי לדום ושתום הוא יסבל: לכן אהליך

1 רבה השלמה מעמקיהם הרף לעם גמלים:
 11 והדלי הדלי ישיבן ויאז ציון ברה ושמה
 עולם על ראשם ששון ושמהו ישלח נמו
 12 יתן יאמרו: אלו אנכי הוא מתוכם
 מראת והורא מאנש ימות ומבן אדם תצו
 13 יתן: ותשפח הדלי עשוו כימה שמעם ויסד
 ארץ ותסודו תמיד מל ידום כפל המה
 הפציק פאמר פתן להשדור ומה המה
 14 הפציק: מוד צעה להפוח ולרימה לשוח
 ולא תסוד להמו: ואנכי הדלי אלהיך תע
 15 דלם וידעם פלוי הדלי צמחה שמו: ואשם
 16 דברי פלוי וכל תי פשרהו למע שמים
 וליס ארץ ולאמי ציון עמי אלה:
 17 והשדורו השדורו קמו וישלם אשר שדורו
 מוד הדלי את פס חמרו את צפת פס
 18 והשדורו שדורו קפחו: את מסגל ליה מכל
 19 פנים ילדה ואתן מתוקי פדה מכל פנים
 20 גדלה: שמים רבה קראתך מי יסד לך
 21 השדור והשם והדע והדוב מי אמרתי: בנתך
 עליו ששכ פראש מל הוצת כחא מכמו
 22 המלאים חמת הדלי גשור אלהי: לך
 שמעו יא ומה ענה השכרה ולא סגן:
 23 מה אמר אלהיך הדלי אלהיך תיב עמי הפה
 לקהי מתיך אדפס והשדורו את קפחול
 24 פס חמרו לא רחיסו לשדורו עדי: ושמהו
 25 פד מנתך אשר אמרו לנשש שדור ונ ענה
 והשמו כחף פך וכחף לעמים:

CAP. LIII. כב

1 עדי עדי לבשו ערו ציון לבשו בגדי הסארף
 ירושלים עדי הלוש פי לא יספה יארכך עוד
 2 על וטמו: הוצ עדי מופר קימי שבי וירשלים
 התפתחו מימי צאתך שביה בת ציון:
 3 פרה אמר הדלי חנם נשדורם ולא בכסף
 4 תפאל: פי כה אמר אדני הדלי מנעם
 5 יד עמי הראשנה לנו שם ואשור באסם
 6 עשק: ושעה מוד למה נאס ירוה פי
 7 לקח עמי חנם משל והלילו נאס ירוה
 8 ויחמו מל ידום שמו כחף: לך דע עמי

4 אדני ירוה נתן לי לשון לפנים לשדור
 לשון אדתיך דבר עדי: בנתך בנתך עדי לי
 5 אין לשמע פלפלים: אדני ירוה פחדלי אין
 6 ואנכי לא מודו אדוד לא נסחתי: פו נתיח
 למפים ולחיו למרסום פני לא הסרחי כפלמה
 7 ריק: ואדני ירוה יעזלי עליך לא ככלמתי
 עליך טכמי פני פדלמש ואדע פירא אבוש:
 8 קרב מנהיך מיריב אדני עמדה ידו מר
 9 בעל משפט נש אלו: הן אדני ירוה יעור
 לי מירדא וישעני הן פלים פנת ילד עש
 10 יאכלם: מי בכס דא ירוה שמע
 בקול עבדי אשר: והלך השכים ואתן לכה
 11 לך יבטח בשם ירוה וישען באלהו: הן
 פלים קדו אשר מאחי וקח לכו: בנא אשם
 וביקח פדום מדי והחודאח לם למסנה:
 והשכנן:

CAP. LI. כא

1 שמעו אלי רמי צדק מקבלו ירוה הפיש אל
 2 צור הצמלים ואל מקבת פוד מרחם: הפיש
 אל אחרם איםם ואל שדה תחוללם פו
 3 אדני קראו ואתסד וארדה: פיסם ירוה
 ציון חם מל דחיסיה וישם מופרה פתן
 4 ותבחה פני ירוה ששון ושמהו יפא פה
 5 ירוה וקל ומה: והקשום אל עמי
 והאפו אלי האופי פי חודה מאחי תצא
 6 ומשפטו לאר עמים ארע: קרב צדק נא
 ישע ודעי עמים ושפטו אל איםם קל ואל
 7 ודעי יחלק: שאו לשמים עינכם ותפשו אל
 8 הארץ מתחת פישמים בעשן ככלדו והארץ
 9 בפגד תבלה וישכה כמורק ומתחן וישעתי
 10 לשלם חודה וצדקו לא תחת: שמעו
 11 אלו דעי צדק עם חודה לבם אל ירוה
 12 חרפת אשם וכפדוםם אל תחוחו: פי כפד
 13 יאכלם עש וכפמו יאכלם סם וצדקו לשלם
 14 חודה וישעתי חודו חודים: עדי עדי
 15 לבשו ערו ודע ירוה עדי פמי קדם חודה
 16 עולמם ולוא איהו הפוצח חב מוחלת
 17 ואתן: ולוא איהו המוחתם ים פי חודים

11 וישמעו כל ידתי ליהוה ומסלתי ידמתי: והנה
 12 אלה מרחוק יבאו והנה אלה מפסן ומים
 ואלה מארץ סינים: רב שמים וגלי ארץ
 13 יסצודו הים רבה פרסום יהוה עליו ושמעו
 14 ירחם: ותאמר ציון עובדי יהוה ואדני
 15 שכחתי: החשפתי אשתי עליה מרחם בך
 במטה ובמאלה תחשפתי ואמני לא אשפתי:
 16 הן על פסיהם חתקתן חומותי בני חמדי:
 17 מדרו בניך מדרסתי ומתחייבתי מפני טמא:
 18 שאר סביב עיניו הוא פלס נקפצו מארץ
 19 וראינו כאלו יהוה פי כלם בעדו תלשש
 20 ותקשרו פניהם: פי תתקדו ותמחיתו וארץ
 21 תסתרן פי עתה תצטו מישבנו והנה כל מעשי:
 22 עד ואמרו באותנו בני שפלות צר לי המקום
 23 נשדדנו ואשבה: ואמרת מלבבך מי גלגל
 24 את אלה ואני שכחתי תלמדה גלה וסורה
 ואלה מי גלגל הן אני נשארתי לבחי אלה
 25 אשה הם: פה אמר אדני יהוה רבה
 אשתי אל גוים הן ואל עמים אהים נש הביאו
 26 בניך בזמן ובתקוה על פיותי תשפתי: והן
 מלכים אמלך ושוחתים מניקתך אפים
 27 ארץ שתחודיקי ועשר תגלדי ותחם ותועת
 28 פראי יהוה אשר לא יובשו קווי: ודעתי
 29 מעשר מלכות ואיסובי צדיק יפלט: פריהו
 30 אמר יהוה גם שכיב גבור יתח ומלכות שרף
 יפלט ותתייבש אבני איוב ותדבקו אבני
 31 אישע: והאכלתי את מלתי את גשום
 32 וכעסו דמם לשפתי ודעו כל פשו פי אני
 יהוה מושעך תגלדי אמר יעקב:

CAP. XLIX. מט

1 שמעו אהים אלתי ותקשרו לאפים מרחוק יהוה
 2 מבפני קראי מפני אני הפיר שמי: וישלם
 3 פי טורח חיה בצל הן החביאני וישלמי לחץ
 4 פחד פאטשתי הסתרתי: ואמר לי עבד אלה
 5 שהאל אשר בך ארפתי: ואני אמרתי ליק
 6 תעתי לחוד והכל סוד כלתו אבן משפט את
 7 יהוה וסעודתי את אלתי: וספה אמר
 8 יהוה יצו מבפני לעבד לי לשבב יעקב אלתי
 9 וישאל לא יאסף ואבדו בעיני יהוה ואלתי
 10 יהוה עי: ואמר נלל מהחודו לי עבד להקים
 11 את שבתו יעקב וצדי שואל להשוב ותחודתי
 12 לאור גוים להיות לשועתי עד צרה הארץ:
 13 פה אמר יהוה גלה ישראל קודשו למוד
 14 נפש למחננו גלי לעבד משלמים מלכים יראו
 15 וקבו שרים וישתחוו למען יהוה אשר טמאן
 16 קדש ישראל ויבחרו: פה אמר יהוה
 17 בעת רצון עמיתו ובוים לשועתי עורחתי ואצתי
 18 ותחוקו לרית עם להקים ארץ להחיל סחלות
 19 שמשות: לאמר לאסחים צאו לאיש בחשך
 20 רבלי על ידמם ידעו ובכל שפיים מרעיהם:
 21 לא יעלם ולא יצמא ולא יישם שרב ושמש
 22 פרימחום יתרגם ועל מפשי מים יתהלם:

CAP. L.

1 פה אמר יהוה איה ספר פתיחת אפסך אשר
 2 שחחתי או מי משלש אשר מכחתי אהבם לי
 3 הן בשעתיכם במפולתם ובשעתיכם שחחתי
 4 אפסכם: מודע פארו ואין איש קראתי ואין
 5 עינה הקצור קצרה הן משלות ואסורין פי כח
 6 להציל הן בשפתי אחריב ים אשים סחורו
 7 מדרו תבאש דתגם מאן מים ותמם בצמא
 8 אלפש שמים קודחת ושא אשים נסיהם:
 9

15 וישעו פשעים: אני אני הפירתי את ישראל
 16 והסתרתי והגלתי ידפי: קדש אלה שמעו
 17 זאת לא מראש בפתח דפתי מעת יהיוה שם
 18 אני ושעה אדני יהוה שחתי ורחמי:
 19 פה אמר יהוה גאלתי קדוש שואל אני יהוה
 20 גאלתי מלפניו להועיל מהחוק בדרך חלקי:
 21 לא והקשרתי למצודי יהוה סודי ש ימק
 22 וצדקתו בפני הים: והן כחול ורעה וצמא
 23 מעקו פמחתי לא ישיה ולא ישמד שמו
 24 מלמם: צאו מבבל פרו מעשתי
 25 בקל רפה הנהי השמיעו זאת והצאיתו ער
 26 קצה הארץ אמר גאל יהוה עבדו יעקב: ולא
 27 צמא ברוחה ודלכם מים מצד האל למ
 28 תבקע צר גוים מים: אין שלום אמר יהוה
 29 לישעים:

CAP. XLIX. מט

1 שמעו אהים אלתי ותקשרו לאפים מרחוק יהוה
 2 מבפני קראי מפני אני הפיר שמי: וישלם
 3 פי טורח חיה בצל הן החביאני וישלמי לחץ
 4 פחד פאטשתי הסתרתי: ואמר לי עבד אלה
 5 שהאל אשר בך ארפתי: ואני אמרתי ליק
 6 תעתי לחוד והכל סוד כלתו אבן משפט את
 7 יהוה וסעודתי את אלתי: וספה אמר
 8 יהוה יצו מבפני לעבד לי לשבב יעקב אלתי
 9 וישאל לא יאסף ואבדו בעיני יהוה ואלתי
 10 יהוה עי: ואמר נלל מהחודו לי עבד להקים
 11 את שבתו יעקב וצדי שואל להשוב ותחודתי
 12 לאור גוים להיות לשועתי עד צרה הארץ:
 13 פה אמר יהוה גלה ישראל קודשו למוד
 14 נפש למחננו גלי לעבד משלמים מלכים יראו
 15 וקבו שרים וישתחוו למען יהוה אשר טמאן
 16 קדש ישראל ויבחרו: פה אמר יהוה
 17 בעת רצון עמיתו ובוים לשועתי עורחתי ואצתי
 18 ותחוקו לרית עם להקים ארץ להחיל סחלות
 19 שמשות: לאמר לאסחים צאו לאיש בחשך
 20 רבלי על ידמם ידעו ובכל שפיים מרעיהם:
 21 לא יעלם ולא יצמא ולא יישם שרב ושמש
 22 פרימחום יתרגם ועל מפשי מים יתהלם:

חזרו לא יקלו מלפני משא ומתן בשבתי הלכה:
 3 שמשו אלי בזה יעלב וכל שארית בזה
 ישראל העמסים כפי גמון השמים כפי רחם:
 4 ועד יקרה אני דבר ועד שיהיה אני אסבל אני
 עשיתי והני אשמו והני אסבל האמנים:
 5 למי תדפיצתי תהשו והמשלתי ומדמה:
 6 האלים ודוב מלים וכספי בענה ישקלו ותפוח
 7 צדקה ויעשהו אל יסבדו אפי' ישעיהו: ישארו
 על כרתי ויסבלוהו תפוחי תפוחי ויעמד
 מפרקו לא ימיש אפי' יצחק אליו ולא יענה
 8 מפרו לא ישיעו: וכרהחית והראשונה
 9 והשני פושעים על לב: וכרה ראשונה מעלים
 כי אבני אל וכן עד אלהים ומסם כפתי:
 10 כפי מראשית אדניה ומקדום אבדו לא יעשו
 11 אפי' עתה תקום וכל חספי אעשהו: קרא
 מפורח עש כמרחי מרחק אש עתה אפי'
 דברתי אפי' אבאפי' תפוחי אפי' אעשהו:
 12 שמשו אלי אפרי לבי החרוסים כמפרקה:
 13 קרבו צדקה לא חרוק ותשיעו לא תפוח
 ותפוח כפיך לשאול תפוחי:

CAP. XLVIII. מז

שמשו רחמי בזה יעלב והקראים בשם ישר
 וכפי יהודה תפוח השמיים בשם זה
 האלף ישראל תפוח לא יסבדו ולא כמדק
 כי מעד הקולש נקרא ועל אלף ישר
 כסבדו יהיה צבאות שמי: הראשון
 כפי דברתי וכפי יצא תאמנים פתח
 עשיתי ותסבדו: מדוע כי קשה אפיה ה'
 פריל ערשף ומצדוק חלשה: והפדו קי' כפי
 במרם תבוא השמשותף פרחאמר צפני עש
 וסכלי וכספי צום: שמעתי חזוה פלה והאז
 הלא תצדו והשמשותף תדשוה מעשה והפדו
 ולא ידעום: עשה כבדו ולא כפי ומסכח
 ולא שמעום פרחאמר דזה דעשין: כי
 לא שמעום עם לא דעשת עם כפי לארשתת
 אינקה כי דעשין כמדו ומשעו כמדו
 קרא קי': למען שמי אפיקו אפי' ותפוח
 ארשתת קי' למען הכתוב: דפה צדוק
 ולא ככפי פרחאמר כמדו עני: למען למען
 אעשהו כי אפי' תל ומבדו אבדו לא אפיקו
 שמעו אלי יעלב וישאול מלפני אפיהו
 אני ראשון אני אני אחרון: אפי' יסדו
 אפי' ומתי ספחה שמעו קרא אני אלה
 יעמד יהוה: ה' קסבו כלם ומשעו מי כפי
 דבר את אלה יהיה אהלו יעשה חסדו כפי

חזרו לא יקלו מלפני משא ומתן בשבתי הלכה:
 3 שמשו אלי בזה יעלב וכל שארית בזה
 ישראל העמסים כפי גמון השמים כפי רחם:
 4 ועד יקרה אני דבר ועד שיהיה אני אסבל אני
 עשיתי והני אשמו והני אסבל האמנים:
 5 למי תדפיצתי תהשו והמשלתי ומדמה:
 6 האלים ודוב מלים וכספי בענה ישקלו ותפוח
 7 צדקה ויעשהו אל יסבדו אפי' ישעיהו: ישארו
 על כרתי ויסבלוהו תפוחי תפוחי ויעמד
 מפרקו לא ימיש אפי' יצחק אליו ולא יענה
 8 מפרו לא ישיעו: וכרהחית והראשונה
 9 והשני פושעים על לב: וכרה ראשונה מעלים
 כי אבני אל וכן עד אלהים ומסם כפתי:
 10 כפי מראשית אדניה ומקדום אבדו לא יעשו
 11 אפי' עתה תקום וכל חספי אעשהו: קרא
 מפורח עש כמרחי מרחק אש עתה אפי'
 דברתי אפי' אבאפי' תפוחי אפי' אעשהו:
 12 שמשו אלי אפרי לבי החרוסים כמפרקה:
 13 קרבו צדקה לא חרוק ותשיעו לא תפוח
 ותפוח כפיך לשאול תפוחי:

CAP. XLVII. מז

1 דני ושבתי על עפר חללה בזה בגל שברי
 לארץ את משא בזה עשויים כי לא תחסי
 2 יקרא לך דפה ויעשהו: קי' רחם ומתי
 קמח בלי צדקה חסדו שכל בלי שק עני
 3 מדחה: תפל עתה עם תפוחי ותפוחי
 4 נקם אפיה ולא אפני אדם: נאלתי
 5 יהיה צבאות שמי קדוש ישראל: שבי חסם
 הוא משעו בזה עשויים כי לא תחסי יקרא
 6 לך גברת ממלכות: קפסתי על עפי חללה
 נחלתי ויאקום בזה לא שמעו לרם רחמים
 7 על דלן הכבדו ערף כפי: והאמלי לעלם
 אדניה גברת עד לא שמעו אלה על לב לא
 8 וסחה אדניהו: ועשה שמעו אפי'
 ערשה וישנה לטוח האמרה בלבנה אני
 ואספי עד לא אשכ אלקה ולא אדע שכל
 9 ותסבדו לך שמי אלה רגע בום אודי שכל
 האלמן פתחם כפי עליך בזה פשעו בעצמת

ישעיהו כו

9 יהוה רב אדלפוז חרש את חרשי אדמה
 והאמר חרש ליצול מה תעשה ופעלך את
 10 ידעם לו: והי אבך טאב מה יחולד
 11 ולאשה מה תחולק: פה אמר יהוה
 קדוש ישראל ויצאו האריות שאלתי על בני
 12 ועל פלל דיו הצנוני: אנכי עשיתי ארץ ואדם
 עליה בראתי אני דיו נסו שמים וכל צבאים
 13 ציפורי: אנכי העמידתי בידך וכל ידכתי אשר
 והא יבנה עירי ותלמי ישלח לא במחור ולא
 14 בלשון אבך יהוה צבאות: פה אמר
 יהוה יגיע מצרים וסור פלש וסבאים אשר
 15 מהו עליך ועבור וקח יהוה אתרונך ללב
 פתים ועבר ואלך ושתחור אלקי ותפיל את
 16 בך אל ואן עד אסם אלזים: אבך איה
 אל מסתור אלו ישראל מישע: בלש וגם
 17 ככלמו פלם יחור הלכי בלמה חרשי ציפורי:
 ישראל טעש ביהוה חששת עלמם לא
 18 תבשו ולא הצלמו עד שלמי עד: פי
 זה אמר יהוה ברא השמים הוא האלים
 יצר הארץ ועשה הוא סגלה לא חתרו בראיה
 19 לשבח וצרה אני יהוה ואן עד: לא בסתר
 דפרתי במקום ארץ חשך לא אמרתי לרוע
 יעקב חור בקלמי אני יהוה דבר צדק ביד
 20 משורים: הקצו וסא התבטשו יחור פלמי
 רצוים לא ידעו דלשאים את עץ פסלים
 21 ומחפלים אל אל לא וישע: החדו הגישו
 את יונצו יחור מי השמיע זאת מקדם מאן
 החדו הלאו אני יהוה ואן עד אלזים
 22 מבפטי אל צדיק ומלשע אן וזלתי: פה
 אל חלשע פל אסם ארץ פי אני אל ואן
 23 עד: פי לשפיעי לא מפ צדקה דבר ולא
 שאב פי לי הכבע פל בך חשבע פל לשון:
 24 אן ביהוה לי אמר צדקה ועו עיני וסא
 25 וכלשו פל הבחיים פ: ביהוה יצדקו ויתחללו
 פל ורע ישראל:

CAP. XLVI. כו

1 פרע בל כוס לבו היו צפויים ליהוה ולברכה
 2 משאיתכם עמלוטח משא לעיפה: קיסו כרע

ותשתחו ויתפול אלו ואמר תפילי פי אל
 19 איה: לא דעו ולא יבשו פי טח מראיה
 19 עתהם מהשפיל לבתם: ולא ישוב אל לפי
 ולא דעת ולא תבטח סמו חציו שרפתי במד
 20 אש ואן אפרתי על גהלה לזם אגלה בשן
 ואל יחור לחטבה אעשה לכל עץ אסוד:
 20 ועו אשר לב דתל הורה ולא יפיל את נשלו
 21 ולא אמר וסא שק במומי: וס איה יעקב
 וישראל פי עברי איה יצחיק עבר לי איה
 22 ישראל לא תבטחי: מודחי קב פשעך וכענן
 23 תפארתך שובה אלי פי נאליחך: ורו שמם פי
 עשה יהוה היעו תחיות ארץ פצחו דרים ופה
 24 יש וכל עש פ ברטל יהוה יעקב וישראל
 24 תפא: פה אמר יהוה באלה וצחק מבטן
 אבך יהוה עשה כל טח שמים לבו רקע
 25 הארץ מי איו: מור אלוה ביום וקסמים
 26 היכל משב הכמם אהור דתתם וספל:
 26 מקם דבר עבר ונצח מלכות שלם האמר
 ליהושלם חושב ועשו יהוה תבטח: והרבותה
 27 אקמים: האמר לצולה חרבי ומרחיק אבישו:
 28 האמר לחדש ועו וכל חפצי שלם ולאמר
 ליהושלם תבנה היכל חוס:

CAP. XLV. מה

1 פה אמר יהוה למשה לברשו ואשר הוה וקחי
 בימתי לך לפני גוים ומחני מלכים אפתח
 2 לפתח לפני גלחים ושרים לא יפנרו: אני
 לכתיף אלק ויהיה אשך דלתה טושה
 3 אשך וביחי בול אבוע: וסאני קו אוצרות
 חשך ומטמי מסתרים למען תיע פי אני יהוה
 4 האורא בשמו אלו ישראל: למען עברי
 יעקב וישראל בדידי ואקרא קו בשלמי אבכך
 5 ולא דשמו: אני יהוה ואן עד וזלתי אן
 6 אלזים אחרך ולא דשמי: למען ידעו כפוד
 7 שאלו ומפיעה פי אסם בלתי אני יהוה ואן
 8 עד: ופי אור וסא חשך עשה שלם וברא רע
 8 אני יהוה עשה כל איה: דרעשו שמים
 מפעל ושדקים הלו צדק תפתח ארץ וסוד:
 ישע וצדקה תצמיח יחור אני יהוה בראיה:

העבדתי בחסותיך הוציאתי בשעריך :
 אבני אבני היא מזה ששעריך למען וחסותיך
 לא אומר : הוציאתי משפחה יחד ספר איתך
 למען תצדק : אבדך דאשון חסא ומלכותיך
 פאשע ב : והוציא שר קוש ואחמה לדום
 יעלב ישראל לנחשים :

CAP. XLIV. מד

1 וישעה שמע יעקב עבדי ישראל בדתו ב :
 2 פה אמר יהוה עשף הוצרך כעטון תהיה אל
 3 יצרא עבדי יעקב ושדון בדתו ב : פי אפקד
 מים על צמא ותזלים על צמשה אפקד ורחו על
 4 ויעוף וברכו על אצאריך : וצמחו פמן
 5 תצדו בשבים על יביל מים : זה יאמר ליהוה
 6 אל וזה יצרא בשם יעקב וזה יכבד דו
 7 ליהוה בשם ישראל וכהו : פה אמר
 8 יהוה מלך ישראל ואלו יהוה צבאות אבי
 9 ואשון חסא אשון ומפלעתי און אלהים : ומר
 10 כמתי יצרא ויגדדו ויערבו לי משאמי עבד
 11 עולם ואחיות ואשון תבאנה תנדו כמו : אל
 12 תסחורו אל יתורה הלא כמו השמעתיה
 13 ודדותי ואיום עדי דולש אלוה מפלעתי ואן
 14 צה בלידעתי : אדרסל פלעתי ו החיידים
 15 בלידעתי ועידים ופיה בלידעתי ובלידעתי
 16 למען יבשו : מי יצא אל וסל כסף בלתי
 17 ודעיל : דן על תכרו ובושו וחרשים הפה
 18 מאדם ותקצו כלם יעלמו יסחורו יבשו יחד :
 19 חולש פהל מפצו וסל פתום ונפגמת יצרוה
 20 וסעלהו בודע פרו בסדעב ואן פו לארשהה
 21 מים ויעת : חולש צעים נטה לו ויהיודו כשדו
 22 ויעשהו בפקצעות ובפחשה ויחירו ויעשהו
 23 פתבנת אלש פתסאות אדם לשבת ביה :
 24 לכתו לו איום ויקח חרה וארון ואפזלו
 25 בעצו יעו כמע און ונלשם תגלו : יהוה לאדם
 26 לבשו ויקח מרם ויום און ישיק ואפה לדום
 27 אדרסעל אל וישחורו עשהו סל ויסגרו כמו :
 28 תצו שוף במי אש על תצו בשן יאכל תצוה
 29 צלו וישבע אדרסום ויאמר דעו חסורו ויחורו
 30 און : ושאירו לא עשה לפסלו יסגרו לו

2 ל י אחוה : פירעעם במים אחוה און ובפדות
 לא יסספוך פירחך במאש לא תפדה
 3 ולתבה לא תבשו פך : פי און יהוה אלוהך
 קדוש ישראל מושעך נחמו כסרו מצינים
 4 פולש וסמא תחורך : מאסר יקרה בעמי
 נכבדת ואני אהספוך וארון אדם תחורך
 5 ולאפים תחח נששו : אל יצרא פראתך און
 6 מפורח אביו ויעף ומעטב אהפך : און
 7 לצפון און ולחיון אל תכלאו הלא בלי
 8 מרוח ובחורו מקצה דאון : פל יקרא
 9 בשמי ולבדודי פראתו וצחורו און עשיתו :
 10 הוציא עם עז ועינים יש וחרשים ואזנים
 11 למו : פל דאום קבצו יחידו ויאסרו לאפים
 12 מי בדם תנדו ואת האשיות לשמעתי ויעו
 13 עדיהם ויעזבו וישמעו ואמרו און : און
 14 עדי סס יהוה ועבדי אשון בדתו למען תדעו
 15 ותאמרו לו ותבשו פראו דוא לסל לארבע
 16 אל ואחיו לא יהיה : אבני אבני יהוה
 17 ואן מפלעתי מושעו : אבני הגזיתו ודושעתי
 18 ודושעתי ואן בכם ון ואיום עדי סס יהוה
 19 ואני אל : בסמאם און דוא ואן מיד מפל
 20 אפעל ומו ישופה : פה אמר יהוה
 21 נאלכם קדוש ישראל למענכם שלחתי פלה
 22 והודדתי ברוחם פלם וכשלים פאיות רתום :
 23 און יהוה קדושכם פורא ישראל מלככם :
 24 פה אמר יהוה דיתן פיס דרך ובמים עים
 25 סרביה : הוציא רכב וסוס ודל ועשו יחורו
 26 ישבבו בליקומו דעכו פלסותה כב : אל
 27 תופה האשיות וקדמיות אל תתבט : הנלו
 28 עשהו חדשה עתה תצלות הלא תדעה און
 29 אשים בפדפיך דרך בישטון מרות : תבדלו
 30 דת השדה פתים ובנת יעה פריטווי במופ
 31 מים מרות בישטון לחשקות עמי בחורו : עמ
 32 ון צחורו לי תהלוה וספרו : לאראווי קראת
 33 יעקב פריענת פי ישראל : לארבימת לי שוה
 34 עליוך ויבדדך לא כבדתי לא העבדתיך
 35 במסוה ולא הושעתי מלכיה : לא קבתי לי
 36 בכסף קנה וחלב ויבדדך לא הודדתי און

ישעיהו מג ש"ב

והצאנה לזון משמה לעם עליה ורחם להלכים
 פה: אני יהוה קראתיך בצדק ואחזק בידך
 ואצרף ואחזקך לביה עם לאור נזים: למען
 עינם עזרת להציא ממכסא אשר מביה בלא
 ישיבו רשף: אני יהוה ה' אשכי וכסודי לאור
 לא אהיו והחלתי לפסלים: הרחשתי הדר
 כאי וחולשתו אני מלך במים והצמחתי אשמע
 אתכם: שדד ליהוה שר חולש תהלתו
 מקצה הארץ וחדו הים ומלאו אים ושביתם:
 ישא מדבר ועדי הצדים תשב קוד ידו ישיב
 סלע מראש הים יצורו: שימו ליהוה כבוד
 ותהלתו פאים יחדו: יהוה כבודו לא פאוש
 מלכותו ועד קמא ידע אי יצויה על אביו
 וצפ: והחשתי מעלים אודיש ארמסק
 פולדה אסתר אשם ואשאף יחד: אחזב
 הים תבעת וכל עשפם אימש ושמוי תחול
 לאים ונאמים איבש: חלכתי עדים ברחו
 לא ידע בתיבת לא ידע אהיכם אשים
 מחשבו לפסיהם לאר ומעשיהם למשור אלה
 הדמים עשיתם ולא שביתם: כסנו אחול
 ילשו בלש תפתחם פסל האמרים למסכה
 אים אלהי: הרושים שמעו והשדים
 הבישו לראיה: מי ער פי אביעבדו וחולש
 כמלאכי אשלו מי ער כמשלם וער ענב
 יהוה: ראה רבות ולא השמו פיה אונים
 ולא ישמע: יהוה חפץ למען צדק יגחיל
 תודה ואודי: יהוה עטבות ושכי רשח
 בחיים פלם וכסוי כלום החבא היו לבו
 ואין כפל משפה ואוראמר השב: מי בכם
 יאון ואח קשבו ולשמע לאחור: מי ערף
 למשפה יעב ותשרא לבזום הלא יהוה ה'
 חסאס לו ולא ראם ברחמי הלידו ולא שמעו
 פתוחו: ולשפף עליו חמה אפו ועזבו מלכותה
 וחלדוהו מסביב ולא ידע ותבעוהו ולא
 ישים על לב:

CAP. XLIII. מג

ועשה פדאמר יהוה פאת יעקב ויחזק
 ישראל אל יחרא פי נאלידו קמא משפח

מי ישראל אני עורתי סאס יהוה נאלידו
 קדוש ישראל: הנה שמחתי למדת רחוק חולש
 בעל פסיחה חולש הרים וחזק תבעת פמף
 תמלים: תרום ורחם תפלים וספדה תפסיף אים
 האפלה תגיל ביהוה בקדוש ישראל תתהלה:
 העניים והאבנים מלקטים מים ואין
 לשונם בצמא נשקה אני יהוה אענם אלו
 ישראל לא אנונם: אפחה על ששים סדוח
 ורחוק בקעות מעטת אלים מדבר לאבסמים
 וחפץ ציה למצא מים: אהן כמדבר את
 שפה ורבים ועץ שמן אשים בשפה בולש
 תהדר האשור יהוה: למען ראו ידע תלמו
 תשפלו יהוה פי יהודה עשתה ואת קדוש
 ישראל פתה: קרם רובם אמר יהוה
 הילשו עצמותכם אמר מלך יעקב: יגשו
 והדרו לט את אשר תקיפה הראשטת ומה
 דפה הדרו ונשימה לבם ונדעו אהיהוה אי
 הבהוה השמיעו: הדרו האהיהוה לאור
 וכדע פי אלים אים אי תיטיס ורש
 ולמשה וסאס יהוה: הן אים מאן ופעלם
 מאפע חועבה יסרו פם: העורתי
 כפסוף ואת מפורדלמש קרא בשמי ויבא
 סגים פמיהו וכמו יצד דקסטיט: מי
 הדר מראש ותלה ומלסס ומאמר צדיק אי
 אד כליד אי אין משמע אי אד שמע
 אסרבים: ראשו לצינ דפה רבם וליהושלם
 מבשר אהן: וראו וכן אש ומאפה ואן ועץ
 ואשאים וישים דב: הן פלם אן אסס
 מעשיהם וח וחדו נסיהם:

CAP. XLIII. מג

1 הן פסל אהמו-טו בחיה רצה כשני סתוי
 2 חדו עלי משפט נזים יצוא: לא יעקב ולא
 3 ישא ולא ישימע פדוף קול: קנה רצוף לא
 4 ישפד ותשחה כרה לא יכבה לאמת ויציא
 5 משפט: לא יכרה ולא ידע עישים פאף
 6 משפט ותהדרו אים יהוה:
 7 הלא יהוה פרא השלים וסטרם רקע הארץ

לשבת: היתה וחסם לאן משפט אף פתח
 עשה: אף בל נפשו אף בל ויש אף בל
 שש בארץ נועם וגם כשף בהם ובלשו וספדה
 פקש השאם: וארמו תחשימו ואשנה ארמו
 קולש: שאר מרומם עיניכם הוא מרומם אלה
 המוציא בסספר צבאם לכלם בשם יקרא מרוב
 אונים ואפוף פה אש לא עמד: לפנה
 רחמל: יעלף הירצו ישראל כסחרה דרפי
 מדהוה ומאלף משפטי יעמד: ואלא יתעה
 אמרלא שמעשף אלהי עלם: יהיה פרה קצרה
 תרצו לא יישק ולא יגע אין דקר לחבתו:
 כן יעשף פה ואן אונים עצמה דפה: ועשו
 נעים וגעש ובהוים משול ימשלו: וכן יהיה
 ואלשו כן יעלף אמר פפשיהם יחצו ולא יתעו
 ילכו ולא יעשו:

CAP. XLII

החישו אלה אים ואמים ויהישו כח יגשו
 אז הדה יהוה למשפט מקרהו: מו העל
 ספוחו צדק תבארו לתנו יתן לפנה נזים
 ומלכים יהו יתן פעמד דרפו פקש נהף קשוח:
 יהסם יעמד טלזים ארח פגלו לא יקרא:
 מרסעל ועשה קרא יהוהו מראש אני יהיה
 ראשון ואחד אהרנים איהווא: ואז אים
 ויהא קצרה דארץ יהיה קום ויהיו:
 אש אדרעשו יעלו ואלהו אימו חוק: וחוק
 דיש אדרצוף מחלק פשוט אהרזלם פעם
 אמר לזבל טוב הוא יהוה קרה במסמרים לא
 ימוט: ואשנה ישרא עבדי יעלף אמר
 בחרתו דע אמרים איהו: אמר החזקתו
 מספוח הארץ וכי מפילה קראתו ואמר לה
 עבדי אשה בחרתו ולא מסתתף: אלהיהו
 פרעמו אני אלהי שפוט בראי אלהיך אפצותו
 אי עורתו אי יתמכותו בימן צדקו: וכן
 יבלש ויבלמו כל דבחוים בך יהו כהן ואבדו
 אלשו ויהו: תבקשם ולא תמצאם אלשו מצותו
 יהו כהן ואסם אלשו מלחמותו: פי אני
 יהיה אלהיך מחזיק ימךו האמר לה אל יהוה
 אני עורתו: אלהיהו תולעת יעלף

מך בלי: האמר חזקוה אל וישעוה טוב
 דשר יהיה אמר דפרת ואמר פי יהיה שלום
 ואמר מימי:

CAP. XL

נתמו נחמו עמי אמר אלהיכם: דפרו על לב
 יהושלים וקרא אלהי פי מלפיה צבאה פי טרזה
 ענה פי לקחה מיד יהוה פסלים בכל
 חפצותיה: קל קולא בפדף פפ דרף
 יהיה ישרו בערנה מסכה לאהזו: בלניה
 יקרא וכל דה וגבשה ישפלו יהיה העקב
 למשור ודוכסם למקשה: ונגלה בחד יהיה
 הוא כל בשור יהו פי פי יהיה דפרו:
 קול אמר קרא ואמר מה אקרא כל דמשור
 תציד ותלחסו פצוה השדוד יגש תציד כל
 ציד פי רוח יהיה לשכה פי אכן תציד העם:
 יגש תציד כל ציד דרם אלהים יקום לשלם:
 על דרנבה על קרן מבשרה ציון דרמו
 בפה קרף מבשרה יהושלים דרמו אלהיהו
 אמר לפני יהוה דפה אלהיכם: דפה ארע
 יהיה בחוק יבא חוש משלה לו דפה שסוף
 אלו וסעלו לפנה: פיעה עתד יתעו ברוש
 וקצו טלזים וברזץ ישא עלה יתל:
 מרמוד בשעלו מים ושמים ביהו חפן וכל
 בשלש עשר הארץ וישל פסלם דלים תבעה
 במאונים: מרחבן אחרות יהיה ואלש ספוח
 וידעש: אחרמי טעף תימיה ותפחהו בארץ
 משפט ותפחהו ועת דרף תבנית וירעש:
 וכן נזים כמר מדלי וכשוק מאנים מושב הן
 אים פק יפול: ובלתן אן פי בש ויהיו
 אן פי עליה: בל דגזים פאן ענה
 מאסם ורודו כחשכרלו: וארמו תפמון אל
 ומה דמח תשרי לך הפסל כסו חוש חרף
 בודב יתעשף וחקתו כסו צדקו: דמסכן
 תחלה עץ לא יתקב יבדו חוש חכם וקשט
 לו לזכן פסל לא ימוט: ואלא חוש הלא
 תשקעו הלא דצו מראש לכם הלא הכיטלם
 מוסדות הארץ: וישב על דוח הארץ וישבה
 ב תגנים וישנה בלך שמים ומתותם פאה

ישעיה למ שז

12 אדם עד עשרים חול: וזו נפש ונגלה
 כפי פאול רע קפוחי כאג וזו מורה
 13 יבצעני מאם עד לילה תשלמני: שחתי עד
 בלך פאלי בן שפר פלעצמתי מאם עד
 לילה תשלמני: מסים עגו בן אצטקת אהנה
 פילת דלי עמי לפומ אדני עשקה לי עמי:
 מה אדני ואמלי הוא עשה אהנה כל שחתי
 על מי נשתי: אדני עליהם היו ולכל פתן חי
 רזו ותחמיני וחחתי: הנה שלום מרלי
 מן ואלה חשקה נשתי משחת בלי פל
 השלמת אחתי נח פלחתי: פילא שאגל
 תודך מנח דגלך לאישברי ודדדד א
 אמתה: חי חי הוא יתך פמלי היום אב
 לבלים ידע אל אמתה: דדה להשעמי
 ומטותי נגנן פלימי חתי על פת דדה: ואמרי
 ישעיהו שאג בבלת תאמם ומרחו על השחתי
 וחתי: ואמרי חקיהו מה את פי אעלה בית
 דדה:

CAP. XXXIX. לט

1 בעת היא שלח מלךאן מלךאן בן פלאון
 מלך בבל ספרים ומסחה אל חוקיהו וישמע
 2 פי חלה ויחוק: וישמח עליהם חוקיהו
 ויאם את בית נכחו את דכסך ואת הוהוב
 ואת הדשמים ואת השמן הפוב ואת כל
 בית בליו ואת כל אשר נמצא בארצו לא
 היה דב אשר לא ידאם חוקיהו בביתו ובכל
 3 משלתו: ומה ישעיהו דבמא אל המלך
 חוקיהו ויאמר אליו מה אמרו האנשים
 האלה ומאן יבא אלקי ואמרי חוקיהו מארץ
 4 חוקה בא אל מבבל: ואמרי מה ראו בביתך
 ואמרי חוקיהו את כל אשר בביתו ראו לא
 היה דב אשר לא ידאדם בארצו: ואמרי
 5 ישעיהו אל חוקיהו שמע דם דדה צמחה:
 דבה ימים פאים ונשא: פל אשר בביתך
 6 ואשר אצד אבתך עד דאם היה בכל לא
 יחד דב אמר דדה: ומלךאן אשר יצא
 7 מפתן אשר תוליד ישתו דה סרלים בדיכל

22 ועשה סרי למעלה: פי מוחלם תצא שארית
 ותלטה מרז צין קמח דדה צמחה תעשה
 33 ואת: לכן פדאמר דדה אל מלך
 אשר לא יבא אלהינו האמת ולא יודעה שם
 חי ולא יקדמה מן ולא ישפך עליה מלח:
 34 בדרך אשר בא בה ישוב ולא ידעו האמת לא
 35 מא סאם דדה: ונפתי על העור האמת
 להשעיה למ עמי וממון פת עמי:
 36 ויאמר מלךאן דדה ופה במחה אשר מאה
 ושמנים וחמשה אלק וישבימי בלך דדה
 37 כלם פנרים מחים: וישע וילך וישב סחוב
 38 מלך אשר וישב במטה: וידו הוא משתחה
 פתו וסרף אלהו ואת מלך ושראצו בני הדור
 סדכ דדה מלמא ארץ ארם ומלך ארסון
 פת חחתי:

CAP. XXXVIII. לו

1 בימים הים חלה חוקיהו למח ויבא אליו
 ישעיהו בדאמף דבמא ויאמר אליו פדאמר
 2 דדה צד לביחף פי מח אהה ולא תחיה: ושב
 חוקיהו פניו אל הקוד ויחפול אל הדדה:
 3 ויאמר אה דדה וברא את אשר התחלמתי
 לשכח פמחה וכל שלם תפוב בעניק עשיתי
 4 ויבך חוקיהו בני נול: וידו דבר דדה
 5 אל ישעיהו סאם: דלקי ואמרת אל חוקיהו
 פה אמר דדה אלו יתן אבך שמעתי אד
 6 תשלתי ראיו את דמשהו הגני וספ על
 7 יתך חמש עשה שנה: ומפך מלך אשר
 אפילך ואת הער האמת ונפתי על העור
 8 והאמת: ויהי עק האמת מאה דדה אשר
 ישעה דדה את דדדך היה אשר דבר:
 9 הגני משוב אדני אל המעלות אשר דדה
 במעלות אוח בשמש ארופת עשר מעלות
 וחשב השמש עשר מעלות בפעלות אשר
 9 מכתב לחוקיהו מלך חוקיהו
 10 בבלו וידו מחלו: אני אמרתי בדמי ימי
 אלה בשעתי שאול פקדתי ידו שטרד:
 11 אמרתי לא אראה לה ה בארץ החיים לא אביט

בתלפזר: איה מלך דומה ומלך ארץ מלך
 לער ספרים רגע ועשה: ויפח חוקיה או
 הספרים מיד המלאכים ויבארו ויכל פ
 יהוה ומשרה חוקיה לכך יהוה: וחפס
 חוקיה אל יהוה לאמר: יהוה צבאות אל
 ישראל ישב הפנים אפיה דמא המלחם לם
 לכל ממלכת הארץ אפיה עשית אתהשם
 ואת הארץ: הפה יהוה: אויב לשמע פג
 יהוה ענה יהוה ושמע את פל דבתי ספר
 אשר שלח ליהוה אלמס חיי: אמס דה
 יהוים מלכי אשר את פל דה צבוח ואח
 ארצם: ותן את אלמיהם פאש פל
 אלמס רמה פי אב מעשה דיהוים ען ו
 ויבאדם: ועשה יהוה אלמס השועם מ
 ויעש פל ממלכת הארץ פי אפיה יהוה לב
 ושלח שעיה בראשו אל חוקיה לא
 פד אמר יהוה אלך ישראל אשר החפל
 אלי אל סכתיב מלך אשר: זה הדם אל
 הפ יהוה עליו בזה לך לשבח לך בחלת
 ציון אחריו ראש הלישה פת יהושלם:
 מי חלפת תגפית ועלמי דיהמיה קול חת
 מום שיקו אל קדוש ישראל: פד עב
 תתם: ארץ ויאמר פת רבך את עליה מ
 דמים ירשו לבסן ויבארו קבט ארתי מ
 בולשו ויבא מום קצו יש פכמו:
 קרוי ושחור מום ואתו בן פערם פל
 מצור: דמא שמעתי למחול ארתי עם
 מימי קדם ויצרתי שיה הבחיה ח
 להשאוח גלים מום שים צרות: ושע
 קצירתי חתי ובשו דו עשב שדה ותק
 תצור גלות ושומה לפע קבחה: וש
 וצאתה בראת דעשי ואת הירבוק אלי:
 הירבוק אלי ושונק עלי באומי ושמימי
 באפתי ומולו משחיתו והשמיחה פתך א
 פאת פה: חוד לקח האוח אכול השטה כ
 ובשטה השנית שחים ובשטה השלישית
 וקצרה ונטע פמים ואכל פרים: ול
 פליטת פתי יהודה ובשטה שוש לו

והציל אלך רומם את ארצו מיד מלך
 19 אשר: איה אלך רומם וארש את אלך
 20 ספרים ומדעיה את שמון מדי: מי בכל
 אלך והצרות האלה אשר הציל את ארצם
 21 מיד פדעל יהוה את יהושלם מידו ויחישו
 ולא רעו אתו דם פד מצות המלך דמא לאמר
 22 לא תענדו: ויבא אליכם בן דלקיהו אשר
 על ציפת ושכח הספר ויבא בראש המופת
 אל חוקיה קציע בגדים ויחד לו את דמי
 רבשקה:

CAP. XXXVII. לו

1 ויהי בשלמע המלך חוקיה ויקרע את בגדו
 2 ויתכס בשק ויבא בית יהוה: וישלח את
 אליקים אשר על הבה ואת: שכבא השפר
 ואת קנן הדגלים מופסם בששים אל שעיה
 3 בראשו דבחה: ואמר אליו פה אמר
 חוקיה ויבצרה ויבכחה ומצרה חום האר
 4 פד פא בנים עד משפר וכח אן לכהו: אל
 ישמע יהוה אלך את: דמי רבשקה אשר
 שלחו מלך אשר: ארמו ליהוה אלמס חיי
 ודלית בדרבים אשר שמע יהוה אלהו ומשאת
 5 חסיה עת השאית דבמנחה: ויבא עבד
 6 המלך חוקיה אל שעיה: ויאמר אליהם
 ישעיה פה האמרו אל ארתיכם פה: אמר
 יהוה אל ויעדא מפני הדימים אשר שמעת
 7 אשר נדפו כער מלך אשר אתו: והגל סתן
 פו וחו ושמע שמעה ושכ אל ארצו והפלתו
 8 בחרב פארצו: ושכ רבשקה וימצא את מלך
 אשר מלחם על לבנה פי שמע פי כעס מלכש:
 9 ושמע על חוקיה מלך פוש לאמר צמא
 להמים אפיה וישמע וישלח מלאכים אל
 10 חוקיה לאמר: פה האמרו אל חוקיה מלך
 יהודה לאמר אל ישאת אלהו אשר אתה
 פתח פו לאמר לא תחן יהושלם פד מלך
 11 אשר: דפה אפיה שמעת אשר עלו מלכי
 אשר לכל דה צבוח לחוזים ואתה חצול:
 12 והציל אותם אלך רומם אתה השחיתו
 אביו ארתי ואת דתו ורצו ויגרעו אשר

שעה לו שעיה

3 שנה כולם: ויצא אליו אלקים ברחלי: והוא
 אשר על הרבה ושבת הספר ויחזק בראש
 המפוד: ויאמר אלהים בנשקה אמרתי אל
 חוקיהו פה אמר הפקד הנדול מלך אשר
 מה הפסודן הזה אשר בנחתי: אמרו את
 דם שפתים עצה גמרה למלחמה עשה על
 כי בנחתי כי בנחתי כי דה בנחתי על
 משעתי דתה חרפתי דהו על מפלים אשר
 יפקדו אשר עליו וכן בספר תבנה בן פתיה
 מלך מצרים לכל הנשחים עליו: וכי יאמר
 אלי אלהיה אלתי בנחתי הלא הוא אשר
 הסד חוקיהו אדכמותי ואדמבדותי ויאמר
 לדודה ולירושלם לפני המזבח הזה השתחוה:
 ועשה החשב לא את אדתי הפקד אשר
 ואמרו לך אלים סלים אמרתי לך
 רבנים עליהם: ואך וישיב את פני פתח אתך
 עבד אדתי הנשחים ותבנה לך על מפלים
 לרכב לשושים: ועשה המלפני דהו עליו
 על ידיו האמת השתחוה דהו אמר אלי
 עלה אל המצד האמת השתחוה: ויאמר
 אלקים ושבת ויחזק אל בנשקה דשכא אל
 עבדיו ארמתי כי שמעם אכתי ואל יתפד
 אלתי יהיה פאני דהם אשר על הרמה:
 ויאמר בנשקה האל אדתי ואלתי שלתי אדתי
 לפר אדתימים האלה הלא על ידי גשמים
 השמים על הרמה לאכל את החיאים
 ולשחית את שניהם עמכם: ויעמד בנשקה
 ויקרא בקול גדול יהדות ויאמר שמעו את
 דברי המלך הנדול מלך אשר: פה אמר
 הפקד אל ישא לכם חוקיהו כי לא יוכל לשל
 ארמתי: ואל יבנה אתכם חוקיהו אלהיה
 לאמר דפל יעלנו דהו לא תתן העד האמת
 ביד מלך אשר: אל תשמועו אל חוקיהו כי
 לה אמר המלך אשר עשו אתי בכה האם
 אלי ואכלו איש בשר ואיש האמת ושהו איש
 מרדו: עד בלי ולקוחי אתכם אל מצד
 פאנכם אדתי הנדול אשר לם וכמים:
 פן ישיח אתכם חוקיהו לאמר דהו יעלנו

11 וישלח קצת הקוד ותשוף ועבד לשפתי ביה
 12 וימנה עליו קי חזו וימנה ברו: דהו ויחזק
 שם מלכה קראו וכל שניה דהו אדם:
 13 ועלתי ארמתי סלים קמש דחזו במבטיה
 14 ויהיה סה רבים תמיד למח ימתי: וישאו
 שם את אלים וישאו על דעתו יקרא את שם
 15 ויהיה לילית ומבטיה לה מלח: שמה קמה
 קחו ומלתי ומקעה דתנה בצלה את שם
 16 מנפתי דהו אשר רשעהו: וישו מעל שם
 דהו וקרא אתה מכה לא משנה אשר רשעהו
 לא פקדו בישו הוא עזה דהו דהו קצו:
 17 והאדתי לך פול דהו ואלתי לם ביש
 עשלים ישלח לך דהו וישפתי ביה:

CAP. XXXV. לה

1 ישלח מרדו הצה הנל ערה ויחזק
 2 סובלתי: פלו תפלה הנל את גלה תלך
 3 פדו האמת מן לה דהו דהו וישפתי
 4 דהו דהו כמד דהו דהו אדתי:
 5 דהו דהו רשח וכמים משלח אפתי אכה
 6 למבטיה לב חוקי אל יחזקו דהו אדתי
 7 קם יקרא בל אלים דהו ימתי וישפתי:
 8 דהו וישפתי עני עדים ויאמר חושים השתחוה:
 9 או דהו פל פל חזו לשון אדם ברכתי
 10 בפרדו מים חזלים בשמה: דהו דהו
 11 לכה ויבטן למפשי מים בנה רבים רבתי
 12 תמיד לכה ויבטן: דהו שם מסל דהו
 13 דהו דהו יקרא לה לרעש פכא דהו
 14 לכו דהו דהו ואלים לא יחזו: לא יחזו
 15 שם דהו וישפתי חזו בל עשה לא תפא
 16 שם דהו פאני: ויהיה דהו ישפתי ויאמר
 17 יתן בנה השמח עולם על האדם ששן
 והאמת ישפתי ויחזו ויאמר:

CAP. XXXVI. ל

1 ויהו פאנתי עשהו שמה למלך חוקיהו עלה
 סבתי מלך אשר על על שי יהיה תפודת
 2 וישפתי: וישלח מלך אשר: אדתי בנשקה
 מלכתי דהו ואלתי חוקיהו פל
 פדו ויעמד פתחה דהו העלית במסלה

9 נשים שאבות קמה שמענה קול בטרם
 10 בשלוח האופה אכרוהו ימים על שמה
 תרונתה בשלוחה כי בלה בצד אסף בלי יבוא
 11 תרדו שאבות רגה בשלוחה פלטה ועדה
 12 והגדה על הלצים על שדים סתוים על
 13 שד יקמו על גפן פודה על אדמת עפר
 קץ שמד תעלה פי על כל פתו משוש קרה
 14 עליהו פי ארמון נפשו המון עד ערב עפר
 וסון יהוה בעד משוח עד שלום משוש פראים
 15 כרעה עדרים עד יגיעה עלים רוח מפותם
 16 יהיה כרפף לשלל וספרל לשע חושב ושכן
 17 במדבר משפט הצדקה פפרל חושב יהיה
 מעשה הצדקה שלום ועבולת הצדקה השקט
 18 ובטח עד שלום ושכן עפר במה שלום
 19 הבטחנות מכתוים ובמחוחו שאמחה ויבד
 20 בדת היעד ובשפלה השלל העיר אשתיים
 זשע על כל מים משלוח רגל השוד החמוד
 CAP. XXXIII. לו

1 דודי שרוד ואיפה לא שרוד ויבד לא יבד
 2 בך פדחיתוך שרוד תישוד פלחוך לבד ויבד
 3 בך יהוה חננו לך קרני יהוה וישל
 4 לפרים ארשיתעוהו בעת צרה מכול המון
 5 מדר עמים ממכתוהו נמצו נים ואסף
 6 ישלכם אסף החסל כמשק נים שקן פי
 7 משנב יהוה פי שקן מרום מלא ציון משפט
 8 וצדקה יהוה אמרת עוף חסן ישועה
 9 חכמה ורשת יראת יהוה היא אצוה
 10 בן ארמלים צעק הצה מלאך שלום מן
 11 יבכיון משמו מסלוח שבת עבר אור הסו
 12 פיה מנס עוים לא חשב אשש אבל
 13 אמלה ארץ החסד לבנין קבל יהוה השרון
 14 פשעה ועד בשן וכמל שעה אקים אצו
 15 יהוה שעה ארמלים עמה אנשא ותודו השש
 16 תלדו קש החכים אש תחלכום יהוה עמים
 17 משופחה שוד קצוים בסודים באל פתו
 18 שמועו ודקום אשר עשוהו דעו קרובים
 19 בטרתי פתו בציון חפאים אחוה ועדה
 20 חנפים מן יעד לט אש אכלה מיתעד לט

CAP. XXXIV. לו

קדם נים לשמעו ואפאים הקשים השכן
 הארץ ומלאה תבל וכל באיניהו פי קב
 ליהוה על כל הילום והמה על כל צבא
 הרומים פתם לפתו ותלולום ושל
 וסנרתם ועלה באשם ותמסו הים מדיב
 ונמשו כל צבא השמים ונגלו כספד השמן
 וכל צבאם יול כנבל עלה כספן וכנבל
 מיתאנה פי חתוה בשמים חרבו יהוה עי
 אדום תוד ועל עם דרמי למשפטו ח
 ליהוה מלאה רם הישטה מחלב מים פי
 ועיזים מחלב פליות אילים פי בח לוד
 כבצרה וסכס גדול פארץ אדום ויודו ראמי
 עפרם ופרים עם אפדים חתוה ארצם מן
 ופסרם מחלב השמן פי יום נקם ליהוה ש
 שלומים לרב ציון ותכספו סדליה לט
 ועשרה לפסחת חתוה ארצה לופת בעד
 לילה חומם לא הכפדה לעולם ועלה עש
 מחד לודו חתוב לכח כפזים אין עבר פ

1 דודי שרוד ואיפה לא שרוד ויבד לא יבד
 2 בך פדחיתוך שרוד תישוד פלחוך לבד ויבד
 3 בך יהוה חננו לך קרני יהוה וישל
 4 לפרים ארשיתעוהו בעת צרה מכול המון
 5 מדר עמים ממכתוהו נמצו נים ואסף
 6 ישלכם אסף החסל כמשק נים שקן פי
 7 משנב יהוה פי שקן מרום מלא ציון משפט
 8 וצדקה יהוה אמרת עוף חסן ישועה
 9 חכמה ורשת יראת יהוה היא אצוה
 10 בן ארמלים צעק הצה מלאך שלום מן
 11 יבכיון משמו מסלוח שבת עבר אור הסו
 12 פיה מנס עוים לא חשב אשש אבל
 13 אמלה ארץ החסד לבנין קבל יהוה השרון
 14 פשעה ועד בשן וכמל שעה אקים אצו
 15 יהוה שעה ארמלים עמה אנשא ותודו השש
 16 תלדו קש החכים אש תחלכום יהוה עמים
 17 משופחה שוד קצוים בסודים באל פתו
 18 שמועו ודקום אשר עשוהו דעו קרובים
 19 בטרתי פתו בציון חפאים אחוה ועדה
 20 חנפים מן יעד לט אש אכלה מיתעד לט

ישעיה לא לב שג

בסודא למלך דהנן העמיק דרוב מרתיה
אש ועצים דרבה משמת ידוה פנול בפליח
בשה בה :

CAP. XXXI. לא

1 דוי הודים מצרים לעזרה ועל סוסים ישעמו
ויבטחו על רכב פי רב ועל פרשים פר עצמו
מאז ולא שיעו על קדוש ישראל ואת ידוה
לא דשו: וגם דוא חכם ויבא רע ואחד
2 דבניו לא הסד וקם על פיה מלעם ועל עזרה
פעלי חן: ומצרים אדם ולא אל ומסדהם
3 בשד ולא דרחה ודוה יפה יזו וכשל עזר ונפל
עזר ורחו פלם ימלון: פר כה אמר
4 ידוה ו אלף פאשר דהיה דאיהה דהכפיד על
טרפו אשר פרא עליו מלא רעם מקולם לא
רוח ומחמם לא יעה פן ירד ידוה צבאות
5 לצבא על דר ציון ועל גבעה: בצפרים
עפות פן יגן ידוה צבאות על ירושלים וכן
6 והציל פסיה דמלמי: שובו לאשר העמיק
7 סרה פני ישראל: פי ביום ההוא ימאסו אש
אלל כספו ואלילו דהם אשר עשו לכם דיקם
8 חטא: ונפל אשרו ברחב לא אש ורחב לא
אדם ותאכלו וכן לו מפני רחב וברחו למס
9 ידוה: וסלעו מפגוד ועבור ורחו מם שרו
10 כסם ידוה אשר יאז לו בציון ורחו לו
בירושלים:

CAP. XXXII. לב

1 ין לצדק ימלך מלך ואשרים למשפט שרו: 1
2 ידוה אשר בפתח רוח וסתר ורם בפלג
3 מים בציון כצל סלע כבד פאר עשה: ולא
4 חשעה עיני ראם ואזני שמעים חקשבה:
5 רלב במרחים יבין לדעה לשון עלנים חמד
6 לדבר צחות: לא יצוה עוד לנגל סוב ולמלי
7 לא יאמר שוע: פי נבל נבלה דרפ לפ
8 יעשה חן לעשות חק ולדבר אל ידוה
9 חיעה לדריק נפש רע ומשקה צמא יחס:
10 וכלי כלי רעים הוא ופוח יצן לחבל עינים
11 באמר שקד ודבר אביון משפט: ודיב
12 מדיח ועץ דוא על מיבור קום:

15 פי כד אמר אדל ידוה קדוש ישראל בשובה
16 וסרו חשעון בושלם ובמסדה ידוה במרחם
17 ולא אבדום: ותאמרו לארבי על סוס נגס
18 על פן חסוק ועל קל טרב על פן יקלו
19 דחסיים: אלקי אדו מפני גשרת אדו מפני
20 גשרת חמשה חנסו עד אם שרתיהם פתון
21 על ראש ידו וקם על גבעה: ולכן ידוה
22 ידוה לחננם ולכן יום לחמכם פר אדו
23 משפט ידוה אשרו פל דחי לו: פר
24 עם בציון ישב בירושלים פני לא חתפה וכן
25 ידוה לקול ועלף פשמשה עקד: ותגן לכם
26 אדו לחם צד ומים לחץ ולא יבנה עוד
27 מורף חזק עמק ראות את מרחו: ואנלף
28 השמעה דבר מאדוה לסמו זה הרוך לבו
29 כי פי חמסו וכי חמסאלי: וטפאום אד
30 צפול פסלו כספו ואת אפוח מפכת זהב
31 דהים פכו דוה צא תאמר לו: ותגן מסד
32 וקד אשר תווע אדוה חלמה ולחם תבואה
33 דאדמה ידוה דשן ושמן ידוה מקנה פום דוא
34 פר טחב: והאלמים הדעיים עבדו האדמה
35 בלל חמוץ יאכלו אשרוה פחת ובפורה:
36 ידוה ו על גלד גבה ועל פל גבעה משאה
37 פלמים ימל מים פיום הר רב בנפל מנהלים:
38 ידוה אדו חלבה פאר חתפה ואדו החפה
39 ידוה שבעים פאר שבעת דמים פיום תבש
40 ידוה אדשם עמי ומחץ מפתו ופא:

41 דהה שם ידוה פא מרחק בעד אשו וכבד
42 משאה שפוח מלא ועם גששו פאש אמת:
43 ורחו כנול שומק עד צוא ידוה לדגה
44 גום נפח שאה ורסן מחלה על לחוי עמים:
45 השול ידוה לכם פול החקש דג ושמות
46 לב פדוק פחיל למא סר ידוה אל צו
47 ישראל: וחשעה ידוה את חוד קולו ונחת
48 ודע ידוה בנשק אף וקבו אש אוכלה נשק
49 ורם וקבו פוד: פר מקול ידוה ירח אשרו
50 בשבט יפה: וידוה פל מעבר מפה מסדה
51 אשר ירח ידוה עליו חפאים וכל פוח ומלחמה
52 חסדה מלחם פיה: פר שדך מאחכול חסדה

ויספו נעים בידה שמחה ואמרו אדם בקרו
 ישראל נעלה: פראסם שרץ וכלה לץ וכמו
 פל שקריו און: מחטווי אדם בידו ולפניו
 בששע יקשון ויפא בידו צדיק: לו
 פדאמי וידה ארביית יעלב אשר פדה אר
 אנדום לא עשהו ויבש יעלב ולא עשה פנ
 יחורו: פי סארזו וליח מעשה ידי פדו
 יקדשו שמן הקדושו את קדושו יעלב ומה
 אלזו ישראל ישרצו: וידעו תעוררות פני
 ורגמם למדוד לקוח:

CAP. XXX. 5

ודי פנים סודיים סגם יחידה לעשות עץ
 ולא מלי ולנסוף מסכה ולא יהיה למען ספור
 השמחה על החפאת: הולכים לרדת מצפה
 ופי לא שואל לעזו במעשה פועה ולחכות פנ
 מצרים: וידה לכם מעוז פועה לבנות החסמה
 פצל מצרים לכפרה: פי יהיו בלען שר
 ומלאכו חסם יעשו: פל האיש על עם לא
 ועילו למו לא לעזו ולא להועיל פי לבשו
 וגם לחפזה: מפא פרימת בנ
 בארץ צרה הצדקה לברא וילש מרם אפס
 ושרת משלתי ישאר על פתח עוליים חלודג
 ועל דבשנת נמלים אצותום על עם לא ועילו
 ומצרים הכל יתק יעזו לכן קראתי לזא
 רוב הם שבת: עשה פא כרבה על לוח
 אדם ועל ספור חקה יהודו ליום אחרון לע
 ערשולם: פי עם מרי הוא פנים פחשתי
 פלים לא ראובו שמעו פחת יהודה: אשר אמר
 לאדם לא תראו ולחיים לא תחודו לט נכחו
 דפדו לט חלקות חזו מיהותלות: סורו מלי
 ודך הפו ספר ארצו השביתו מפניו את קדוה
 ישראל: לכן פה אמר קדוש ישראל יפ
 מאסכם בידו יהוה ותבטחו בעשק וכלי
 ותשעטו עליו: לכן יהיה לכם העתן הוה
 פסרץ פל: כבעה בחומיה משגבה אשר פתח
 לפתע ויבא שבת: השבתה פלשבר נכל יצדתי
 פחזה לא תחמל ולא יפצא במכתבו חות
 לחזות אש מלידך ולחשוק מים מנבא

CAP. XXIX.

1 ודי ארזאל ארזאל קרית חנה הוד סבו שפה
 2 על שנה תנים וקסו: והצוקותי לארזאל
 והחנה והאמה והאמה והחנה פי פארזאל:
 3 והחנה כחור עליו וצדו עליו מצב הקומות
 4 עליו כצדו: ולשולל מארץ חודפי ומעשר
 תשח אחרת וידה פאוב מארץ קליו ומעשר
 5 אמרתו הצמחת: וידה פאוב דק המון ורדק
 וכמץ ער המון שרצים וידה לפתע פחאם:
 6 מעם ידוה צבאות ופלקו פרעם ומעש וקל
 7 גדול ססיה ומערה וקבז אש איכלה: וידה
 פחלום חזון לילה המון פל דגלים הצבאים
 על ארזאל וכל צלה ומצודה והפצוקים
 8 להו: וידה פאוב יחלם הרעב ודפה אוכל
 והדוף ורקה פסשו ופאוב יחלם הצמא
 ודפה שולה והדוף ודפה עוף ומששו שוקקה
 פן יהיה המון פל דגלים הצבאים על ידי
 9 ציון: והתמהמה תמהרה השתעשעו
 10 וששו סכר ולא יתן כעו ולא שבו: פי נסוף
 עליום וידה חח תחממה ויעצם את עיניכם
 את דבמאים ואת דאשיתם החזים פפשו:
 11 ויעזו לכם חזות הגל פדמי הפסר החזים
 אשר יחתי ארץ אריתוה וקסו לאכו קרא
 12 נא זה האכל לא אוכל פי חתום הוא: ונתן
 הפסר על אשר לא ידעו ספור לאכו קרא נא
 13 זה האכל לא ידעו ספור: ויאמר אדני
 יען פי נש העם וידה ספור וימשפתי פבדתי
 ולפי חק מפני ותודי יראתם ארץ מצות
 14 אנשים מלפניה: לכן דברי חקם להפלא את
 העם וידה הפלא ופלא ופלא ופלא חכמת חכמו
 15 וכינתו נבמו חסרתו: ודי הפעמקים
 מידוה לסתר עצה וידה במחשקו מעשיתם
 16 ויאמרו מי ראנו ומי דענו: הפפכם אב
 פתמו הפסר יחשב פראמו מעשה לעשהו
 17 לא עששו ויעזו אמר ליעזו לא דביו: האר
 ער מעט מהו ועב לבנין לפתל והפדמל
 18 ליש יחשב: ושמעו בים יהוה החזים
 הברי ספור ומאפל ומחשקו עמי פדום פראיהו:

שׂא יִשְׁעִיהָ כַּח

9 קַיָּא צִמָּה בְּלֵי מְקוֹם: אֲדַמְּי יִתְּדֵי דְלֵהָ
 וְאֲחִי מִי יִבְנֵי שְׂמִיעָה בְּמִלְכָּב מְחַלְבֵי שְׂחִיף מְשִׁימִים:
 10 פִּי צִוּ לְצִוּ צִוּ לְצִוּ קִי לְקִי קִי לְקִי וְעִיר שָׁמַיִם
 וְעִיר שָׁמַיִם: פִּי בְּלִעְנֵי שִׁשָּׁה וּבְלִשׁוֹן אֲחֵרֵת יִדְבֹּר
 11 אֶל־הָעָם הַזֶּה: אֲשֶׁר אִמְרֵי אֱלֹהִים זָמַח
 הַמְּסַמְּחָה הַכִּיזוּ לְעִיף חֲתַח הַפְּרִיעָה וְלֹא אֲמָרָה
 12 שְׂמִיעִי: הַזֶּה לֵאמֹר הַפְּרִיעָה צִוּ לְצִוּ צִוּ לְצִוּ
 קִי לְקִי קִי לְקִי וְעִיר שָׁמַיִם וְעִיר שָׁמַיִם לִמְעַן יִלְכֹּה
 וּבְלִשׁוֹן אֲחֵרֵת וּבְלִשׁוֹן וּבְלִשׁוֹן וּבְלִשׁוֹן:
 14 לִכְן שְׂמִיעֵי דְהַפְּרִיעָה אֲלֵשִׁי לְצִוּן מְשִׁלֵי הָעָם
 15 הַזֶּה אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַיִם: פִּי אֲמָרָם פִּתְחֵי בַיִת
 אֲדַמְּיָה וְעַם־שְׂאֵל עֲשִׂיתִי הַזֶּה שְׂמִיעֵי שְׂמִיעֵי
 16 פִּי־עַבְדִּי לֹא יִשְׁאֵר פִּי שְׂמִיעֵי מִכֹּחַ מִחֲסֵי
 וּבְלִשׁוֹן נִסְחָתִי: לִכְן כֹּה אֲמַר אֲדֹנָי יְהוִה
 17 הַבְּנֵי יִסַּד בְּצִיּוֹן אֲבָן אֲבָן פָּתַח פֶּתַח יִרְבֹּחַ מִמֶּסֶד
 מִשְׁפַּח הַבְּמִימָן לֹא יִדְבֹּר: וְשִׂמְעִי מִשְׁפַּט לִי
 וַיִּצְדָּקֵהוּ לְמִשְׁפַּחֹת וְעַד מִחֲסֵי כָבוֹד וְסִכּוּר
 18 מִיָּם יִשְׁטַפּוּ: וְכַפֵּר בִּיהֵם אֲדַמְּיָה חֲזוֹתֵכֶם
 אֲדַמְּיָה לֹא תִקַּח שׁוֹט שְׂמִיעֵי מִי יַעֲבֹד
 19 חֲזוֹתֵם לֹא לְמִסְמָם: מִיָּה עֲבֹד יִשָּׂא חֲזוֹתֵם
 פִּי בְּכִלְבֵי בְּנֵי־יַעֲבֹד בַּיָּם וּבְלִילֵהוּ הַזֶּה וְקִוְוֵהוּ
 20 רִבְּוִן שְׂמִיעֵהוּ: פִּי־קִצֵּץ הַפְּצִיעַ מִדְּשִׁתְּוֵהוּ
 21 וְהַפְּסִיחֵהוּ צִדָּה פִּדְרֵיבָּנִים: פִּי כִדְרֵי־צִיּוֹן קִוּוּ
 22 הַזֶּה בְּשִׂמְךָ בְּנִבְעֵן יִתֵּן לְעֲשׂוֹת מַעֲשֵׂהוּ וְ
 מַעֲשֵׂהוּ וּלְעֲבֹל עֲבֹדוֹ נִכְרִיהַ עֲבֹדוֹ: וְעִמְדוֹ
 23 אֶל־תְּחַלְצֵנִי מִן־חַוְוִיָּה מִסִּיחִים פִּי־כִלְבֵי
 24 הַחֲרָצִיהַ שְׂמִיעֵי מֵאֵת אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת עַל־
 25 פִּי־הָאָרֶץ: הַאֲזִינוּ וְשִׁמְעוּ קוֹלִי הַקְּשִׁיבוּ
 26 וְשִׁמְעוּ וְשִׁמְעוּ וְשִׁמְעוּ אֲדַמְּיָה: וְהִלֵּל אֶם־שָׁמַעַתִּי
 27 אֲלֵיכֶם יִדְבֹּר: פִּי לֹא יִדְבֹּר וְיִדְבֹּר יִדְבֹּר וְאִשְׁרֵי
 28 עֲבָדָה עַל־פְּנֵי יוֹסֵף פִּי בְּפִי־הַתְּנֵב קִצֵּץ וּבְכֵן
 29 בְּשֹׁבֵט: לָהֶם יִדְבֹּק פִּי לֹא לְצִדָּה אֲדַמְּיָה
 30 יִדְבֹּר וְהִמָּם בְּגִלְגַל עֲלִירוֹת וּפְשָׁעוֹת לֹא תִקְבְּרוּ:
 31 צְבָאוֹת מִיָּם הַזֶּה צְבָאוֹת יִצְאֵהוּ הַסֵּלֵא צִדָּה
 32 וְהִגִּיל וְיִשְׁאִיֵּהוּ:

2 בַּיָּם הַזֶּה הָרְאָה פִּיָּם חֲמֹר עֲשִׂי־לֵהוּ: אֲנִי יְהוִה
 3 כְּצִלָּה לְתַעֲבִים אֲשֶׁר קָבַח מִן יִסְקֹד עֲלֵיהֶם לִילְהֵי
 4 וְהֵם אֲחִירֵיהֶם: חֲמָה אֵין לִי מִדְּוִיָּהוּ שְׂמִיעֵי
 5 עֲלֵיהֶם בְּמִלְחָמָה אֲשִׁיעֵהוּ בַּה אֲחִירֵיהֶם יִדְבֹּר:
 6 אֲנִי יִדְבֹק בְּמַעֲלֵי עֲשֵׂה שְׁלֹמֹה לִי שְׁלֹמֹה יִשְׁמַד
 7 וְכִלְיָהוּ פִּי־הַגִּבְרִי הַחֲבִיבִי: הַכְּמִסָּה
 8 מַעֲרֵה הַזֶּה אֲסִפְּרֶנָּה דְבַרְוֵי דְבַרְוֵי בְּסִמְחָה
 9 בְּשִׁלְחָה חֲרִיבָה הַגִּה פִּדְרֵי הַקְּשָׁה בְּיָמֵי
 10 קִוּוּ: לִכְן בְּזֹאת יִכְפַּר עַד־עַלְבָּן הַזֶּה עַל־
 11 פִּי הַזֶּה חֲפָצֵי מְשִׁימֵי: פִּי־אֲבִינֵי מִפִּי
 12 סִבְכֵיבְרֵי מִבְּצִיּוֹת לִי־קִבְּמוּ אִישִׁים וְחִמְקִים:
 13 פִּי עִיר בְּצִיּוֹת בְּדֵר הַזֶּה מְשִׁלְחֵי וְעִזְבֵי מַעֲרֵי
 14 שְׂמִיעֵי עִירָה עַל עֵלֵם דְּבַרְוֵי וְכִלְיָהוּ מִסְּמָה: בִּישׁ
 15 קְצִירֵהוּ חֲשִׁבְרֵהוּ נִשְׁמֵם בְּזֹאת מֵאֲדוֹת אֲחֵיהֶם
 16 פִּי לֹא עִם־פִּיטוֹחַ וְזֹאת עַל־פִּי לִי־יִדְבֹרְכֵנִי עֲשׂוֹת
 17 וְיִצְרֹר לֹא יִחְפֹּז: הַזֶּה בַּיָּם חֲזוֹתֵי
 18 יִחְפֹּז יְהוִה מְשִׁבְלֵי הַזֶּה עַד־תִּגְלֵל מַעֲרִים
 19 וְאִישִׁים וְקִלְקֵמוֹת לֵאמֹר אֲדוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
 20 הַזֶּה אֲלֵהֶם הַזֶּה וְיִקְבַּע בְּשִׁמְרֵי נִחְלֵי וְזֹאת
 21 הַאֲבָדִים בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר הַדְּרִימִים בְּאֶרֶץ מַעֲרִים
 22 וְהַשְׂמִיעֵי לִי־זֶה פִּדְרֵי הַקְּשָׁה בִּירוּשָׁלַיִם:

CAP. XXVIII. כח

1 הִזִּי עֲשִׂרָה נִצְרָה שְׂפָרֵי אֲפִרִים וְצִיף נִבְל צִבִי
 2 תִּשְׁאֲרוּ אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ נִיר־שְׂמִימֵם הַלְמוֹתֵי:
 3 דְּבַר יִדְבֹק וְאִשְׁרֵי לֵאמֹר פִּוּם בְּדֵר שְׂמֵר קִבְּב
 4 בָּרִים מִיָּם בְּפִתִים שְׂמִיעֵים דְּבַרְוֵי לֵאמֹר בְּדֵר:
 5 בְּנִילִים וְחִמְסָה עֲשִׂרָה נִצְרָה שְׂפָרֵי אֲפִרִים:
 6 הַזֶּה צִיּוֹת נִבְל צִבִי תִּשְׁאֲרוּ אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ
 7 נִיר־שְׂמִיעֵים בְּפִתֵיהֶם בָּרִים קִצֵּץ אֲשֶׁר יִצְרָה
 8 דְּרֹאֵה אֲחֵיהֶם בְּעִירָה בְּכַפֹּר וּבְלִעְנֵיהֶם:
 9 בַּיָּם הַזֶּה הָרְאָה הַזֶּה צְבָאוֹת לְעֲשִׂרָה צִבִי
 10 וּלְצִיּוֹתֵי חֲפָצֵי לִשְׂרֵי עֲצִי: וְלִחְוֵי מִשְׁפַּט
 11 לִישָׁב עַל־הַשְׂפָּט וּלְנִסְרֵהוּ מְשִׁיבֵי מִלְחָמָה
 12 שְׂמִיעֵהוּ: וְגַם־אֵלֵהוּ בְּנֵי־לֵוִי שֶׁנִּי וּבְשִׁמְרֵי פֶתַח
 13 וְנִמְאֵי שֶׁנִּי בְּשִׁכְרֵי כְּמִלְוֵי מִדְּוִיָּהוּ עֲשֵׂה מִדְּוִיָּהוּ
 14 שֶׁנִּי בְּזֹאת פִּי־פִלְיָהוּ: פִּי פִלְשִׁתִּיחַ מֵאֵלֵהוּ

CAP. XXVI. כ

ביום היום ישב השם הזה פארץ הודיה ע
 ערלנו ישעיה ישא הומות הול: פחד
 שעים ויא נר צדיק שבר אכנים: י
 סכרף הצי שלום: שלום כי הן מצא
 במדו ביהו ערדעו כי היה ידו צור עלמיה
 כי השול ישבי מיום קרה משנה ישלמו
 ישפילה עד ארץ פיעפה עד עפר: וחספ
 רגל תלוי עני שפמי נעים: ארח לצדיק משרח
 ישר מעגל צדיק חפסלו: אף ארח משפט
 ידוה קיסוף לשמו ויחנה תחנת נכשו: פס
 איתוף בליה איתדוה בקרף אשתרף ל
 פאשר משפטוף לארץ צדק למדו ישבי תל
 הן ושעו בל למד צדק פארץ כבוד יש
 ובל ידוה צמח ידוה: ידוה ומה הן
 בל יחיון: וחו ובלשו קסודים אדאל
 צדק האכלם: ידוה ושפוט שלום ה
 כי גם פלמ עשוי פיעלו לנו: ידוה
 אלוהי בעלות אדנים וילחו לברכה נפי
 שמך: מחם בליחו תפאים בלי קמו לב
 פקדוה ותשמים ותאמר בלתי לנו: וספ
 לזו ידוה וספת לזו כבודו חקקו פלצנו
 ארץ: ידוה פאר פקדוה צדק לח
 מסורו לנו: פמו ידוה פקריב ללדת תוח
 תיעק בתכליה פן דוהי ספנהו ידוה: דוהי
 חלס כפא ילדתו רוח ישעיה בל עשה אר
 ובל יפלו ישבי תל: ידוה מלוח בבלתי יקום
 הקצו וישו שכי ערף פן טל אדוה מלוח אר
 רפאים מפלו: לך ערף פא בתוח
 וסר הלוה בעדו חב מעמדנע עד יעמד
 ועם: פרהוה ידוה תא מפקמו לשקו ע
 ישב הארץ עליו תעלה הארץ אדמה ולא
 חספה עד על דוהיה:

CAP. XXVII. כ

ביום היום יסקו ידוה פורף הקשה הגדול
 החולקה על לוחוהו כדש פוח ועל לחו
 כדש עקלוחו ונת את דוהוהו אשר פכ

17 פחד ופחה ופח עליו ישב הארץ:
 18 ודוה רסם מקול הפחו יפל אל דפוח העולה
 מלוח הפוח ילב פפח פארפות מפוחם
 19 ספחו וירעשו מסור ארץ: רעה התרעה
 הארץ פוד הדפוחה ארץ מוט הדמסטה
 20 ארץ: טע חכפ ארץ פשטר הדחודה פמלס
 וכבו עליה פשעה ופלה לארסות קום:
 21 ודוה ביום היום יסקו ידוה על צמא החרום
 בפמים ועל מלכי הארמה על דוהיה: ואספ
 אספה אסור על צור וספח על מסור וסר
 25 מים יפקו: ודוהוהו רכמה ורעה ודוהוהו פו
 מלך ידוה צמלות פדו צון וסדשלים ונד
 וקבו פסד:

CAP. XXV. כה

1 ידוה אלף איהו ארומקו אדוה שמך פי
 2 עשיה פלא עשות מודק אמה אמן: פי
 שמח מעול לכל קרה בצדה למפלה ארמן
 3 ויום מעור לעולם לא יפחו: עלהן וכפחו
 4 עסנו קרה גום ערצים וקאפו: פרהוהו
 מעו לכל מעו לאבין בצרף מחסה מחרם
 5 על מרויב פי רוח ערצים פרום קוד: מרויב
 בציון שראן ויום חכמע חרב פצל על ומד
 6 ערצים יענה: ועשה ידוה צמלות
 לכל העמים פדו הוה משועה שמכס משועה
 7 שמרים שמכס ממחום שמרים מחקקים: ומעל
 פדו הוה פנהוהו: וילוט על על העמים
 8 והפסכה הדסכה על פלדוהים ופעל הפוח לטוח
 וקחוהו אדוה ידוה דמשה מעל פל פנים ודפוח
 ערף יסור מעל פלדוהוהו פי ידוה דפוי
 9 ואמר ביום היום הוהו אלוהי זה קאט לו
 חושיענו זה ידוה קאט לו בעלה ומשמחה
 10 פישענו: פרהוהוהו ידוההו פדו הוה ומדש
 מאל פחחוהו פרהוש מרויב במו מרמה:
 11 ופוש דוה בקרף בראשו יפוש השועה
 לשועה השפול גארו עם ארמה דוה:
 12 ומכרף משב חמחוק השח השפול הצע
 לארץ עד עפר:

ישעיה כד רצט

13 בְּשֵׁשׁ לַאֲרֵיבֵי לֶךְ : יָהּ | אֶרֶץ בְּשָׁשִׁים זֶה
 הָעַם לֹא יִהְיֶה אֲשֶׁר יִסְדֶּה לְעֵינֵי הַקָּשֶׁה בְּחַיִּי
 14 עָרֹד אֲרַמְלֵיחָה שְׂמָה לְמַסְרָה : וְהִלְלוּ אִמּוֹת
 וְיִשְׁשׁוּ בְּיַד מַעֲבֹר : וְהָיָה בַיּוֹם
 15 הַזֶּה וְלִשְׁפָחַת צוֹ שְׁבָעִים שָׁנָה בַּיּוֹם מִלֶּךְ
 אֶחָד מִלְּמַלְכֵי שְׁבָעִים שָׁנָה יִהְיֶה לְצוֹ שְׁפָחַת
 16 הַאֲרָץ : קָדוֹ כְּכֹר סָפִי עֵד וְזִמְהָ לִשְׁפָחַת
 17 יִשְׁעִי בְּעַן הַרְבֵּי-יָשׁוּר לְמַעַן הַחֲכִיחַ : הַיְהִי
 מִקֶּץ | שְׁבָעִים שָׁנָה יִסְכַּד יְהוָה אֶת-צוֹ שְׁבָחָה
 לְאֲחֻזָּה חַתָּה אֲחֻזָּה מְמַלְכַת הָאָרֶץ עַל-
 18 פְּנֵי הָאֲדָמָה : וְהָיָה סוֹחָה וְאֲרַחְבָּה קָשָׁה
 לַיְהוָה לֹא יֵאָדָר וְלֹא יִחַסֵּן בְּיָד לִשְׁלֵמִים לִסְפֵי
 יְהוָה יְהוָה סוֹחָה לְאֵלֵי לְשֹׁמְרֵי וְלִמְסַפְּהֵי
 עֲזוּק :

CAP. XXIV. כד

1 הָיָה יְהוָה בִּזְקַק הָאָרֶץ וּבִלְקָה וְעָרֹד פְּלִיחָה
 2 וְהִשְׁפִּץ יִשְׁבֵּיהּ : הָיָה כְּעַם בְּפָתוֹ עֲבָד פְּאֻדָיו
 בְּשִׁטְחָה בְּפִתְחוֹת בְּקִרְיָה בְּפִלְמֵי בְּמִלְחָה פְּלִיחָה
 3 בְּפִשְׁתָּה פִּי-אֲשֶׁר לִשְׂאֵי בּוֹ : הַפֶּקֶת | הַפֶּקֶת הָאָרֶץ
 וְהַיְבוֹ | תִּפְחֹ בְּיַד יְהוָה דָּפַר אֶת-הַדָּבָר הַיְהוָה :
 4 אֲכִלָּה נִבְלָה הָאָרֶץ אֲמַלְלָה נִבְלָה תִּמְלָה
 5 אֲמַלְלֵה מְרוֹם עִם-הָאָרֶץ : וְהִי-אָרֶץ חֲסוּפָה תַחַח
 יִשְׁבֵּיהּ בְּרִעְבּוֹ חֲזוּחַ חֲלָשׁוֹ חֵק הַפֶּקֶת בְּרִית
 6 עֵלָם : עַל-פֶּן אֱלֹהֵי אֲכִלָּה אָרֶץ וְיִאֲשֹׁמֵי
 יִשְׁבֵי בָהּ עַל-פֶּן חַד יִשְׁבֵי אָרֶץ וְיִשְׂאֵר אֲשֵׁר
 7 מִשֵּׁר : אֲבָל תִּדְוֹשׁ אֲמַלְלֵה-נֶפֶן סִבְחוֹ פְּלִי
 8 שְׂמִיחֵ-לֵב : שֶׁבַת מִשׁוֹשׁ תִּפְסֹם חֲדָל שְׂאֵן
 9 עֵלָם שֶׁבַת מִשׁוֹשׁ פְּדוֹר : בְּשִׁיר לֹא יִשְׁתַּדְּקוּ
 10 יַעַר שֶׁבַר לִשְׁחֹרֵי : לִשְׁפָחַת קִרְיַת-חַזְקוֹ סָפִי פֶלֶ
 11 בְּרִית מִפְּאֵי : צִחָה עַל-הַיָּוֵן בְּחֻצוֹת עֲרֵבָה
 12 פֶלֶ שְׂמִיחָה נִלְהָ מִשׁוֹשׁ הָאָרֶץ : לִשְׂאֵר בְּעֵד
 13 שְׂמִיחָה וְשִׂיחָה יִפְדֵּי-שֵׁשׁ : פִּרְכָּה יְהוָה בְּקִרְבֵי
 הָאָרֶץ בְּרֹדֶף הַעֲמֹסִים בְּנִקְחַת יוֹחַ פְּעִלְלוֹת אֲבֹת
 14 פְּלִיחָה בְּעֵד : דְּפָה יִשְׂאֵר קִלְסֵי וְרֵעַ בְּנִיחָן
 15 יְהוָה צִדְקָתוֹ מִים : עַל-פֶּן בְּאֵרִים בְּפָתוֹ יְהוָה
 בְּאֵר הַיָּם שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל :
 16 מִפְּנֵי הָאָרֶץ וְזִמְהָ שְׂמִיחָה צִבִי לְצִדִּיק וְאֲמֵר
 חֲדָל חֲדָל אֵי לִי פְּתוּחִים גְּדוֹד וְנִבְרַת פְּתוּחִים

אֲמֵר אֲדַע יְהוָה צְבֹאֹת לֹא-מָה אֶל-הַסֶּן
 16 יְהוָה עַל-שְׂבָמֵי אֲשֶׁר עַל-הַיְבוֹת : מִדְּלִקָה פֹה
 יִשְׂרָאֵל פֹה בְּ-הַצְבֹּת לֶךְ פֹה כְּבֹד וְצַבִּי מִים
 17 סִבּוֹ הַקָּדוֹ בְּפִלַע מִשְׁנֵן לִי : הָיָה יְהוָה
 15 מִסְּלִיחָה טִלְטִלָּה גְּבִי וְעִטָּף עִמּוֹ : צִנְתָּ
 יִצְנַטָּף צִנְפָה פִּדּוֹ אֶל-אָרֶץ רַחֲבַת הַיָּם שְׂמִיחָה
 תִּמְחַת וְשְׂמִיחָה מִרְפַּחַת בְּפִתּוֹ קִלְוֹן בְּרִית אֲדַמָּה :
 19 וְהִשְׁתַּחֲוֶה מִפְּעֻשָׁה וּמִפְּעֻמָּה יִדְרֹסָה : הַיְהִי
 20 בַּיּוֹם הַזֶּה וְהָיָה וְהָרָצוּ לְעַבְדֵי לְאִלֹּהִים בְּן-חֲלָקֵיהֶוּ
 21 וְהִלְבְּשׁוּהוּ בְּפִתְחוֹת וּבְנִטְוֹת אֲחֻזָּה
 וּמִמְשַׁלְחָה אֲתוֹן בְּרֹדֶף יְהוָה לֹא-בִי לְיִשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם
 22 אֲבִיחַת יְהוָה : וְנִחַמְי מִפְּתוֹחַ בְּרִית-יְהוָה עַל-
 23 יִשְׁכְּמוֹ וְשִׁחַל וְאֵין סָר וְסָר וְאֵין פִּתּוֹחַ : וְהִקְשִׁיחַ
 יְהוָה בְּמִקְוִים יִסְאֹן יְהוָה לְכַסֵּא בְּרֹדֶף לְבַח
 24 אִמּוֹ : וְהִלְלוּ עֲלָיו כָּל | פְּסֵד בִּירְדֵי-אֲבִי
 הַשְּׂפָאִים הַצְּעִיחֹת כֹּל כֹּלֵי הַסֶּן מִכָּל
 25 הָאֲמִלּוֹת וְעַד כֹּל-כֹּל הַדְּבָלִים : בַּיּוֹם הַזֶּה
 סָם יְהוָה צְבֹאֹת תִּמְשַׁל הַיְהוָה הַקְּדוּשָׁה בְּמִקְוִים
 סִבְחוֹ וְנִדְבָעָה וְנִפְלָה וְנִכְרַת הַמִּשְׁאֵל אֲשֶׁר-עֲלָה
 פִּי יְהוָה דָּפַר :

CAP. XXIII. כג

1 מִשָּׂא צוֹ וְהִלְלוּ | אִמּוֹת וְיִשְׁשׁוּ בְּיַד מִפְּתוֹ
 2 מִשָּׂא מִיָּד פְּתוּחִים נִבְלָה לְמוֹ : דָּפַר יִשְׁבֵי אֵי
 3 סוֹר צִדְיוֹן עִם יָם מִלְּאֻדָּה : וּבְמַסֵּי רַבִּים וְרַע
 יְשׁוֹר קֶצֶד וְאֵד תִּמְאֲחָה וְחַדִּי סוֹר צוֹם :
 4 פִּלְשֵׁי צִדְיוֹן פִּי אֲמֵר יָם מִעוֹ דָּם לֹא-מֵי
 חֲלָחֵי וְלֹא-רִלְחוּי וְלֹא נִדְלָחוּ בְּחַדִּים רַחֲמֵי
 5 חֲרָלוֹת : פִּי-אֲשֶׁר-שָׁמַע לְמַצְרוֹם הַיְהוָה כְּשִׁמַּע
 6 צוֹ : עֲבָד תִּשְׁלַחְהוּ וְהִלְלוּ יִשְׁבֵי אֵי : הַחֲחִית
 לְכֵם עֲלִיחָה מִיַּמְיָקֵם קִרְיַת-חַזְקוֹ יְמִלְחָה תִּלְחִי
 8 מִחֲדוֹק לְעוֹ : מִי יַעַץ וְחַח עַל-צוֹ הַפְּעֻשָׁה
 9 אֲשֶׁר סוֹחָה שָׂרִים בְּנִעְמָה כְּבִפְתֵי אָרֶץ : יְהוָה
 צְבֹאֹת יִשְׁפָחַת לְחִלֵל נִאֲוֹן פֶּלֶצֶל לְהַקֵּל פֶּלֶ-
 10 נִכְפְּרֵי-אָרֶץ : עֲבָרֵי אֲרֻצָּה פִּי-אֵד
 11 תִּשְׁלַח אֵין מִנַּח עוֹד : חֵד נִטָּה עַל-הַיָּם
 12 דָּפַר מְמַלְכַת יְהוָה צִחָה אֶל-פְּנֵן לְשִׁמּוֹ
 מִשְׁוִיחָה : וְאֲמֵר לֹא-הִי-יִסְפֵי עוֹד לְעִלּוֹ
 הַמְּשַׁלְחָה חֲרָלוֹת בְּרִית-צִדְיוֹן פְּתוּחִים קָשִׁי עֲבָרֵי

23 לָהֶם וְהָאֵלֹהִים : בַּיּוֹם הַהוּא תִּהְיֶה מִסְעֵדָה
 מִצְעָרִים אֲשֶׁרֶה וּבְרֵאשִׁיתוֹ בְּמִצְרַיִם וּבְמִצְרַיִם
 24 בְּאֶשׁוֹר וּבְנֶבֶד מִצְרַיִם אֲדֹתֵהֶם : בַּיּוֹם
 הַהוּא יִהְיֶה יִשְׂרָאֵל שְׁלִישִׁית לְמִצְרַיִם וּלְאֶשׁוֹר
 25 בְּרַכָּה בְּרַכֵּב הָרֶמֶשׂ : אֲשֶׁר בָּרַח יְהוָה צְבָאוֹת
 לְאֹמֶר בְּרֹדֶף עִמָּךְ מִצְרַיִם וּמִצְרַיִם יְדֵי אֲשֶׁרֶה
 וּנְחִלְתִּי יִשְׂרָאֵל :

CAP. XX. כ

1 בְּשִׁטְתָּ בֵּא תִרְחַץ אֲשֶׁרֶה בְּשִׁטְתָּ אֲדֹתֵי כִרְחַץ
 2 מִלֶּקֶד אֲשֶׁר וְיִלְחָם בְּאֶשְׁוֹר וּלְפָדֶיהָ : עֵת
 הַיְהוּא דַּבֵּר יְהוָה בְּדִשְׁעֵי יָדוֹ בְּרֶמֶשׂ לְאֹמֶר
 לֵךְ וּפְתוּחַת הַשָּׁק מִעַל מִתְּיָד וּמִלֶּקֶד תִּחְלַץ
 מִעַל תְּלֵקָה וְיַעֲשֶׂה לָּךְ הַיָּד עֵתוֹ תִּרְחַץ :
 3 וְאֹמֶר יְהוָה בְּאֶשׁוֹר הִקְדֵּךְ עִבְדִּי לְשִׁעֲרֵה עֹתוֹ
 וְיִרְחַף שֵׁשֶׁל שָׁמַיִם אוֹת וּמוֹטָה עַל מִצְרַיִם וְעַל
 4 פָּשָׁה : כֵּן יִסַּךְ מִלֶּקֶד אֲשֶׁר אֲדֹתֶיךָ מִצְרַיִם
 וְאֲדֹתֶיךָ פָּשָׁה פֶּשֶׁת וְזָקָיִם עֹתוֹ יִרְחַף
 5 וְחֲשׂוֹשֵׁי שֶׁת עֹתוֹ מִצְרַיִם : וְחֲוִי וּבִשֵׁי מִבְּשֵׁל
 6 מִבְּשֵׁל וּמִן מִצְרַיִם חֲסֹתֵיהֶם : אֲמֹר יֵשֶׁב הָאֵץ
 הַיָּד בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה כֹה מִבְּשֵׁל אֲשֶׁר כִּסֹּס
 שֵׁם לְעֹתוֹ לְהַפְּצֵל מִפְּנֵי מִלֶּקֶד אֲשֶׁר וְיִקַּץ נִפְלֵט
 אֲמֹר :

CAP. XXI. כא

1 מִשָּׂא מִדְּבָרִים כְּסוּפֹת בְּפֶגַע לְזֹלָתוֹ מִדְּבָר
 2 בֵּא מִרֶמֶשׂ טֹרָה : חוֹחַ קִשְׁתוֹ הַגּוֹדֵל וּבִפְגַע
 בְּגַד הַיְשׁוּדֵיךְ : שׂוֹדֵד עָלַי עֹלָם צִוִּי מִיָּד פֶּלֶא
 3 אֲסִרְתָּהּ וְהִשְׁבִּיתִי : עַל־כֵּן מֵלֵא מִתְּנִי חֲלֹחֶלְהָ
 צִוִּיִּים אֲחֻזִּי פִצְעִי וְזִלְזָה נִשְׁתַּחֲוִי מִשְׁמַע
 4 נִסְבָּלוּ מִרְאֹתַי : תַּעֲנֵה לִבִּי פִלְגָחַת בְּשִׁטְתִּי
 5 אֵת שִׁמְךָ חֲשִׁלְךָ שֵׁם לִי לְתִרְחַחֵךְ : עֵדֶךְ הַשְׁלֵטֶן
 צָעַה הַצָּפֹת אֲכֹל שִׁטְתָּה קָמִי הַשָּׁמַיִם מִשְׁתַּחֲוִי
 6 מִן : כִּי כֹה אֲמַר אֱלֹהֵי אֲדֹתֵי לֶךְ הַעֲמֵד
 7 הַמְצַפֶּה אֲשֶׁר יִרְאֶה יַעֲדֵךְ : וְהָאֵה רֵכֵב צִמֵּד
 פְּרָשִׁים רֵכֵב חֲמֹד רֵכֵב בְּמַל הַקְּשִׁיבִים קָשֵׁב
 8 רֵכֵב קָשֵׁב : וְיִקְרָא אֲדֹתֵי עַל־מִצְעָפָה וְאֲדֹתֵי
 אֲכֹל עֵמֶד חֲמֹד וְיִלְמַסּוּ וְעַל־מִשְׁמֹתֵי אֲכֹל כִּבֵּץ
 9 פֶּלֶא הַיְשׁוּדֵיכֶם : וְהַיְשׁוּדֵיכֶם בֵּא רֵכֵב אֵשׁ צִמֵּד
 פְּרָשִׁים וְיַעֲן וְאֲמַר נִפְלֵה נִפְלֵה בָּלָא וְכַל־פִּסְתִּי

CAP. XXII. כב
 1 מִשָּׂא בֵּא חֲזוֹן מִדְּלֶקֶד אֲשֶׁר פִּרְעֵלַת פֶּלֶא
 לְצִוִּיִּים : תִּשְׁאֹחַת : מֵלֵא עַד הַמִּיָּה קִרְדֵּךְ
 עֲלִיתָה וְתִלְלֶךָ לֹא תִלְלֵי וְדָבַר לֹא מִרַע מִלְחָמָה
 פֶּלֶא קִצְיִימָה מִדְּרִיחֵךְ מִקְשָׁת אֲשֶׁר פֶּלֶא נִכְפָּאָת
 אֲשֶׁר יִחְזוּ מִדְּלֶקֶד בְּרֹדֶף : עַל־כֵּן אֲמֹרֵי שֶׁת
 מִי אֲמֹר בְּכֹחַ אֲלֵהֶמְצִי לְהַחֲלִים עַל־שֵׁת
 בְּרִיעַמִּי : כִּי יוֹם מִדְּקָמָה וּמִבְּטָחָה וּמִסְפֵּד
 לְאֲדֹתֵי יְהוָה צְבָאוֹת פְּנֵי חֲזוֹן מִקְרָךְ קָ
 וְשׁוֹעַ אֶל־יְהוָה : וְעִלְמָה מִשָּׂא אֲשֶׁרֶה פֶּרַח
 אֲדֹתֵי פְרָשִׁים וְקֵד עֵדָה מִן : וְיִהְיֶה כְּכֹחַ
 עֲמִיקוֹךְ מֵלֵא רֵכֵב הַפְּרָשִׁים שֶׁת הַשָּׁחַ
 הַשְּׁעֵה : וְיִלֵּל אֵת מִסַּף יְהוָה וְהַבֵּס בַּיּוֹם
 הַהוּא אֶל־נֶשֶׁק בַּיָּד הַיָּעֵז : וְאֵת בְּקִמֵּי עֵדֶךְ
 יָד וְרֵחֹם בְּרֹדֶף וְתִקְבַּץ אֶת־מִי הַפֶּרַח
 וְהַיְחַחֲוִימָה : וְאֲדֹתֶיךָ יִוְשְׁלָם סִסְתִּיב
 וְחֲוִצֵי הַפְּתִיחַ לְכַף הַיְחַחֲוִימָה : וּמִקְדָּה וְשִׁיחֵה
 פֶּת הַחֲמוּלִים לְמִי הַפֶּרַח הַשְּׁעֵה וְלֹא הַבְּטָח
 אֶל־עֲשִׂיהָ וְצָרָה מִחֻזֵּק לֹא רֵחֹם : וְהָיָה
 אֲדֹתֵי יְהוָה צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא לְכָל הַמִּסְפָּה
 וְלִקְרָחָה וְלִחְזֵי שָׁק : וְהָיָה וְשִׁשְׁן וְשִׁמְחָה
 דָּת : בְּכָל וְשִׁחַט צֹאן אֲכֹל בְּשֵׁר וְשִׁחֲתִי יִי
 אֲכֹל וְשִׁחֵךְ פִּי מִדֵּךְ נִמְחָה : וּבְגִלְהָ בְּאֹז
 יְהוָה צְבָאוֹת אֲסִיכֹפֵה הַעֵן יְהוָה לָכֵם עַד־
 חֲמִלָּתוֹ אֲמַר אֲדֹתֵי יְהוָה צְבָאוֹת : פֶּ

ישעיהו י"ח

יפס בקרבו: וסכסכתי מצרים במצרים ומלחמו
 אש צבאות ואש פועה עד בעיר ממלכה
 בממלכה: ונגקה חרד מצרים בקרבו ופצחו
 אכלע חרשו אל האילנים ואל האנשים ואל
 האנחת ואל הדעתים: וספרו את כפזים
 פד ארמים קשה מלך עו ומשל עם סאם
 הארון יהיה צבאות: ונשחרו מים מהם וקר
 יחרב ויבשו: והאומות קהלות גללו חרבו
 ואי מצור קה וסוף קללו: עזת על ארץ
 על פי הארץ וכל מורע הארץ יש סוף ואיפו
 חמו דתים ואכלו כל משלכו באר קה
 ושרש ממנה על פני מים אמללו: ונשו
 עבר שטחים שריקות ואינים ודו: ודו
 שחריה מרפאים כל עשי שם אבני נשו
 ארץ אלים שרי צען חכמי יצו שרלה עצה
 כעדה ארץ האבן אל שרלה בן הנמוס ארץ
 בן מלכ קהים: אם אשאר חכמה ונחה מא
 לך וידעו מהדעך יהיה צבאות על מצרים:

טאלו שרי צען נשאר שרי מן החרש ארץ מצרים
 פנה שבתיה: יהיה מקוץ בקרבה רוח עמים
 החרש ארץ מצרים בכל מעשה פרושעת שבר
 בקרא: ולא יהיה למצרים מעשה אשר יעשה
 ראש חכב פנה ואבמו: פים יהיה יהיה
 מצרים פנשים חרד: וסודו מפני תפסת יד
 יהיה צבאות אשר יהיה מקוץ עליו: והחיה
 אדמת יהיה למצרים לחמא כל אשר חפד
 אלה אלה וסודו מפני עצה יהיה צבאות אשר
 הוא יתען עליו: פים יהיה יהיה חמש
 ערים בארץ מצרים מדפוחו שטר פנמן
 ונשבעות ליהיה צבאות עד החרש האבן לאחת:
 פים יהיה יהיה מופת ליהיה פרוץ
 ארץ מצרים וצבנה אצל נבילה ליהיה: והיה
 לוחת ונעו ליהיה צבאות ארץ מצרים פד
 תעקב אל יהיה מפני לחצים ושלח להם
 משיע רוב הצללים: וידע יהיה למצרים
 וידע מצרים ארץ יהיה פים יהיה ועבר זמן
 ומסרה וחרדו ליהיה ושלשו: ונגף יהיה
 ארץ מצרים בן והוא ושרש ער יהיה ונשו

ראש ארץ ארבעה חמשה בסעודה פויה
 סכסכה ארץ ישראל: פים יהיה ישעיה
 דתים על עשרה ועילו אל קדוש ישראל
 יהיה: ולא ישעיה אל המופחות מעשה
 ידו וישר עשו אצבעו לא יהיה האנשים
 והתפסים: פים יהיה יהיה ער מעלו
 פ עזת החרש והאבן אשר עזת מפני פני
 ישראל והחיה שבתיה: פי שבתיה ארץ ישעיה
 וחד מעור לא וכות על פן חסמי משו נ שמים
 המות ד תורעפ: פים מעור חסמא וכל
 חרש תפוחי נ קצו פים נ חרה וסבן אש
 דו רכון עפים רפים פדמות ופסם רכיון
 לשאין לאפים נשאין מים פפדים ישאין: לאפים
 נשאין מים רפים ישאין תעו פ ונס מפרוק
 חרש נמשך חרים למגרות ומגל למס ספוח:
 לפת שרן חרה כלהו פסום בקר ארץ זה
 חלק שמיט תול לבוטי:

CAP. XVIII. י"ח

דו ארץ אצל נפסים אשר מעבר לתרמישו
 השלח בים צדדים ומכליגמה על פני מים
 לו: מלאכים קלים ארץ ממסך ומורט אל
 עם טרא מדידת הלאה פו קרן ומסכה
 אשר פוחו סדים ארץ: פל שרש תכל וסלמי
 ארץ נשאר נם הרים יהיה וסחצע שוסר
 תשקמו: פי לה ארץ יהיה אל אשקטה
 ואפיקה במלכי פום צח על ארץ פנב כל
 פום קצו: פל למני קצו כחם פחה וסר
 נכל יהיה ספה וכות הוללים פפומות ואר
 תפישות חסר חתו: יפסו יהיה לעט חרים
 ולסבת דהארץ וקץ עליו העש ומל פדמת
 דהארץ עליו החתו: פנה יהיה ויכל
 פי ליהיה צבאות עם מסשך ומורט ומעם
 טרא מדידת הלאה פו: קרן ומסכה
 אשר פוחו סדים ארץ אל מים שם יהיה
 צבאות ורצון:

CAP. XIX. י"ט

משא מצרים דה יהיה רוב על עב קל וסא
 מפנים ונש ארץ מצרים מפני רוב מצרים

CAP. XVI. י

שְׁלַח־כַּף מַשְׁלֵחַ אֶרֶץ מִסְעֵה מִדְבָּרָה אֶרֶץ
 פְּרִדְצִיּוֹן וְהָיָה כְשֶׁשָׁרְטוּדָךְ קָן מִשְׁלַח וְשִׁיבֵהוּ
 בְּלַח מֵאֵב מִעֲפֹתֶיךָ לִמְסָן וְהָיָה עֲצֹר עַם
 מְלִיכָה לִיחֵד כְּלֵל צִדְקָה בְּדָף צְדָדִים סָם
 מְדָדִים טָד אֶלְחֵצֵהוּ יַחַד קָד מִיחֵד מֵאֵ
 הַיַּרְסָר לִמָּה מִשְׁמַע שִׁיחַ מִרְאֵס הַיַּחַד בְּל
 שֵׁד תַּחַד רִמּוֹס מִן הָאֶרֶץ וְהָיָה

בְּחֶסֶד נִפְשָׁא וְיִשָּׁב עַלֵי בְּחִמָּה מֵאֵל הַד שֵׁם
 וְהָיָה מִשְׁפַּט וְיִסְדֵי צְדָקָה שְׁמֵעֵם נִאֵר מֵאֵ
 נֵא מֵאֵ נִאֵר וְהָיָה וְהָיָה וְעִבְרָה לֹאֵךְ בְּדָף
 לֵךְ וְיִלֵּל מֵאֵב לְמֵאֵב עֵלֵה וְיִלֵּל לֹאֵשֵׁת

קֹדֶשׁ וְשֵׁשׁ תִּרְעָה אֶךְ נִכְסָם: פִּי שְׂדֵמָה
 חֲשׁוֹן אֶמְלֵל בְּפִי שִׁבְכֵהָ בְּעַל נִיחָם הָיָה
 שְׁחִיפָה עֲרִיבָה בְּעַם הַיֵּשׁ מִדְּבָר שְׁלַח־חַ
 מִשְׁמֹעַ עֲצֹר יָם: עַלֵיךְ אֶמְלֵה בְּכִי עֵינֵי גֵן

שִׁבְכֵהָ אֶרֶץ דְּמִשְׁחָה חֲשׁוֹן וְאֶמְלֵהָ בִּי עַל
 קִצְצֵה וְעַלֵי־עֵינֶיךָ הַיַּד נִלְל: וְהִנְחֵה שִׁמְחָה
 וְהָיָה מִדְּבָרֵי־לֵב וְנִכְסָם לִהְיוֹן לֹא יִשְׁעֵהוּ
 בְּקִמָּם לִהְיוֹן דְּמִשְׁחָה הַיַּד הַשְּׂמֵי: עַלֵי

מִעַי לְמֵאֵב מִשְׁפַּח יִרְעָה וְקִרְבֵי לְקֹדֶשׁ חֲשֵׁה
 וְהָיָה כִּי־תִרְעָה בִּי־לִמָּה מֵאֵב עַל־הַבְּמָה וְהָיָה
 אֶל־מִקְדָּשֶׁךָ לְהַשְׁפִּיל וְלֹא יִכְלֵ: הָיָה הַיַּד
 אֶשֶׁר דָּפַר יִדְהָ אֶל־מֵאֵב מִסָּו: וְשִׁיבֵהוּ
 יִדְהָ לֹאֵב בְּשֵׁלֶשׁ שָׁמַע שְׂמֵי שְׂמֵי וְקִלָּה
 בְּכַד מֵאֵב בְּכַל הַדְּמָן חֲבֵה וְשֵׁה מִעַם מִתֵּה
 לֹא בְכַד:

CAP. XVII. י

מִשְׁמֹעַ דְּמִשְׁחָה הָיָה דְּמִשְׁחָה מִסָּו מִשְׁחָה הַיַּד
 מִעַי מִשְׁפַּחָה: עֲבוֹת עַי עַיֵי לְעִדְדִים חֲדָדִים
 וְהָיָה וְהָיָה מִתְּחִילֵי וְלִשְׁפַח מִכְּבֹד מִאֶשֶׁת
 וּמִמְלִכָה מִפְּשָׁק וְשֵׁה אֵרִם בְּכַבֵּד בְּכַד

יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה סָם יִדְהָ צְבָאוֹת: וְהָיָה
 בְּיָם הָיָה הָיָה בְכַד יִעֲבֹד וְשָׁמַע שְׂמֵי יִהְיֶה
 הָיָה מִסָּו קִצְצֵה קִצְצֵה חֲשֵׁה שְׂמֵי וְהָיָה
 יִדְהָ מִשְׁפַּח שְׂמֵי עֵמֶק רִמּוֹס: וְשֵׁה
 בִּי עַלֵי־חַרְבֵי מִשְׁפַּח וְחַי שְׂמֵי שְׂמֵה בְּחִמָּה

לִפְנֵי מִסְעֵה בְּעַן אִסְרוֹם בִּלְעָמֹה וְיִרְשֵׁה אֶרֶץ
 22 וְהָיָה כִּי־תִבְרַח עֵשִׂים וְקִמְעֵי עֵלִיִם סָם
 יִדְהָ צְבָאוֹת וְהִבְרִיחַ לְכָל־עַם וְשֵׁה וְנָן

23 וְכַד סָם־יִדְהָ: וְשִׁמְחָה לְמִדְּשׁ קֶשֶׁת וְהָיָה
 מִסָּו וְהָיָה לְמִסְמָחָה הַשְּׂמֵי סָם יִדְהָ
 24 צְבָאוֹת: לְשַׁע יִדְהָ צְבָאוֹת לֹאֵב אֶד־
 לֹא מִיחֵד דְּמִיחֵד בִּן הַיַּד וְהָיָה וְהָיָה עֲפֹתֵהוּ

25 וְהָיָה חֲסָם: לְשַׁע אֶשֶׁה בְּאֶרֶץ וְעַל־יִדְהָ
 אֶסְפֹּה וְסָר מִעֵלֵיהֶם עֵלֵי וְכַבֵּד מִעַל שְׂכָמֵהוּ
 26 יִסְר: וְחַי וְהָיָה דְּמִשְׁחָה עַל־לְחֵי־הָאֶרֶץ חֲחָה

27 וְהָיָה הַשְּׂמֵי עַל־עַל־הַיַּמִּים: בִּי־יִדְהָ צְבָאוֹת
 עֵינֵי וְכִי־יִסְר וְהָיָה דְּמִסְמָחָה וְכִי־לְשַׁעֵהוּ:

28 בְּשִׁטְדִמָּה הַמִּשְׁחָה הָיָה וְהָיָה הַשְּׂמֵי הָיָה:
 29 אֶל־הַשְּׂמֵי מִשְׁלַח מִיחֵד בִּי לְשַׁע שְׂכָמֵהוּ מִכָּד
 בִּי־מִשְׁלַח מִיחֵד שְׂמֵי אֶשֶׁה וְהָיָה מִיחֵד מִיחֵד:

30 וְהָיָה בְּחִדֵי דְלִים וְהָיָה לְמִסְמָחָה וְהָיָה הַשְּׂמֵי
 31 בְּעַבֵי שְׂמֵי וְהָיָה יִדְהָ: הָיָה לְשַׁע
 וְעַל־יִדְהָ מִיחֵד מִשְׁלַח מִיחֵד בִּי מִכְּסָן עֵינֵי מֵאֵ

32 וְהָיָה יִדְהָ בְּחִמָּה: וְהָיָה עַל־מִסְמָחָה בִּי
 יִדְהָ יִסְר צִיּוֹן וְכִי־יִחַס עֵינֵי עַי:

CAP. XV. טו

1 מִשְׁמֹעַ מֵאֵב בִּי בְּלִיל שְׂדֵה עַי מֵאֵב מִיחֵד בִּי
 2 בְּלִיל שְׂדֵה קֹדֶשׁ מֵאֵב מִסָּו: עַלֵי הַיַּד חֲחִיבֵן
 הַבְּמָה לִבֵּי עַלֵיִם וְעַל מִדְּבָר מֵאֵב מֵאֵב לְיִלֵּל

3 בְּלִילֵי־הַיַּד קִרְחָה מִלֵּךְ וְחִמָּה: בְּחִמָּה
 וְהָיָה שֵׁה עַל בְּחִמָּה וְהָיָה עַלֵי־חַרְבֵי עַלֵי־חַרְבֵי
 4 בְּכִי: וְהָיָה חֲשֵׁהוּ וְהָיָה עַלֵי־חַרְבֵי לְשַׁע
 קִלָּם עַלֵי־חַרְבֵי מֵאֵב יִיחַשׁ נִפְשָׁה וְהָיָה לֵי:

5 לֵי לְמֵאֵב וְהָיָה בִּי־חֵד עַלֵי־חַרְבֵי עַלֵי־חַרְבֵי
 בִּי מִעֵלֵה הַיַּד חֲחִיבֵן בְּכִי עַלֵי־חַרְבֵי בִּי חֲחִיבֵן
 6 חֲחִיבֵן: עֲקֹדֵה שְׂמֵי יִעֲשֶׂה: בִּי־מֵי נִכְסָם
 מִשְׁפַּח הָיָה בִּי־נִשֵׁה חֲחִיבֵן כְּלָה וְשֵׁה חֲחִיבֵן לֹא

7 הָיָה: עַלֵי־חַרְבֵי עֵשֶׂה וְהָיָה עַלֵי־חַרְבֵי עַלֵי־חַרְבֵי
 8 הַשְּׂמֵי וְהָיָה: בִּי־חֲחִיבֵן הַשְּׂמֵי אֶד־בְּכַל
 9 מֵאֵב עַלֵי־חַרְבֵי לְיִלֵּל וְכִי־אֵלִים לְיִלֵּל: בִּי

כִּי־יִסְר מִיחֵד לֹאֵב בִּי־אֶשֶׁה עַלֵי־חַרְבֵי מִיחֵד
 לְשַׁעֵה מֵאֵב אֶיחֵה וְשֵׁה חֲחִיבֵן:

רצה

ישעיה די

21 שֶׁם עָרְבֵי הַיָּם לֹא יִבְצָצוּ שָׁם; וְהַבְּצֻרִים
 יָבִיטוּ וְיִמְלֹאוּ בְּיָדָם אֹדֵם וְשֹׁכְנֵי שָׁם בְּזוֹר
 22 יַעֲמֵה וְשִׁעֲרֵיהֶם יִפְתְּחוּ שָׁם; וְעַמֵּי אֲשֵׁר
 בְּאֵלְמִעוּזֵי הַרְצִים בְּדִכְלֵי עֵבֶר יִקְרָבוּ לְבֹא עִתָּה
 וְיִמְדָּה לֹא יִפְשְׁכוּ;

CAP. XIV. ד

1 פִּי יְהוָה יְהוָה אֲתִירְעֶלְךָ וְיִבְזֶה עוֹד מִשְׂרָאֵל
 וְהַיְדִים עַל אֲדָמָתָם וְלִמְדָה הָרַג עֲלֵיהֶם וְכִפְרוּ
 2 עַל בֵּית יַעֲקֹב; וְלִקְחוּם עִמָּיהֶם וְהִבְיִאוּם אֶל־
 מְקוֹמָם וְהִתְחַלְלוּ בְּתֵי שְׂרָאֵל עַל אֲדָמַת יְהוָה
 לְעִבְדִים וְלַשְׂפֹּחֹת הַזֶּה שָׁמַיִם לְשִׁבְדֵם וְיָדֵי
 3 בְּנֵי־שָׁמַיִם; יְהוָה בְּיוֹם הַכֹּחַ יְהוָה לֵךְ
 מִצִּפּוֹר וּמִרְנָה וְיִבְזֶה הַעֲבֹדָה וְהַקֹּשֶׁה אֲשֶׁר עִבְדוּ
 4 בְּיָד; וְשָׂאֵת רִמְלַת הַיָּה עַל מִלְחָה בְּבֵל וְאִמְרַת
 5 אִיךְ שֶׁבַח נִשְׁבַּח שְׁמִיחָה מִדְּבָרָה; שֶׁמֶךְ יְהוָה
 6 מִפְּהֵי רַשְׁעִים שֶׁבַח מְשֻׁלָּים; מִפְּהֵי עַמִּים
 7 בְּעִמְדָה מִפֶּה בְּלִיטֵי מִדָּה יְהוָה בְּאֵל גִּמְלוֹת
 8 מִלֵּ חֲשׂוֹף; מִדָּה שֶׁקִּטְפָה לִּלְהַאֵץ פִּצְחוֹ וְהָ;
 9 גַּם בְּרוּשִׁים שֶׁמִּדָּה לֵךְ אֲדָר לְבָנוֹן מֵאֵי שֶׁכֶּבֶת
 10 לְאִרְעֵה הַפְּחָד עֲלֵיט; שְׂאֵל מִתּוֹחַ רְגֵזָה
 11 לֵךְ לְבִצָּת בְּאֵרֶץ עוֹר לֵךְ רַפְאִים לִלְשׁוֹן
 12 אֲרָץ הַקָּיִם מִבְּסֻדְרוֹם עַל מַלְכֵי גֹיִם; פֶּלֶם
 13 יַעֲבֹד וְיִאמְרוּ אֵלֶיךָ גַּם אֲשֶׁר חֲלִיתִי כְעֵשֶׂת אֲלֵי
 14 כְּמִשְׁלַח; וְהָדַד שְׂאֵל גִּמְלוֹת הַכֹּחַ נִבְלָח
 15 תִּתְחַלְּףֵי יַעַבְרָה וְיִפְהֵי וּמִכְסֻף תִּחְלַשׁ; אִיךְ נִשְׁלַח
 16 מְשֻׁמִּים וְהִלֵּל בְּן־שֹׁדֵד מִדְּבַעַת לְאֲרָץ חוֹלֵשׁ עַל־
 17 גֹיִם; וְאֲשֶׁר אִמְרַת בְּלִבְךָ הַשְׁמִים אֲעֲלֶה
 18 מִפְּעַל לִסְבִּיבֵי אֲרִים כִּסְאֵי וְאֲשֶׁב בְּרֹד־מַעַד
 19 בְּרִדְתֵי צִפּוֹן; אֲעֲלֶה עַל־בְּמִתֵי עַב אֲדַפְּנֶה
 20 לְעֵלְיוֹן; אִיךְ אֵל שְׂאֵל יִתְּחַד אֶל־יִתְּחַד־סוֹר
 21 רִאֲשֵׁי אֲלֹהֵי שְׁמַיִת אֲלֵיךְ יִתְּחַבֵּט יְהוָה הָאֵל
 22 מִתְּחֵי הָאֲרָץ מִעֵשׂ מִמְּלִחָה; שָׁם תִּבְלֵ
 23 בְּמִדְבַר יַעֲזֹב וְהָם אִמְרַת לֹא־פִתַח בִּיתָה;
 24 עַל־מַלְכֵי גֹיִם פֶּלֶם שֶׁכֶּנֶן בְּכֹכֵד אִישׁ בֵּיתוֹ;
 25 וְאֲשֶׁר הִשְׁלַכְתָּ מִמֶּנֶךָ כִּפְצוֹ נִתְּעַב לְבַשׁ דְּרָתִים
 26 מִטְּעַב חֹרֵב יִתְּחַד אֶל־אֲבֵי־סוֹר כְּפִנֵי מִינִים;
 27 לֹא־תִתֵּן אֲרִים מִקְּסֻדָּה בְּרִאֲשֵׁי שְׁמַיִת עִמָּךְ
 28 דְּרָתִי לֹא־יִקְרָא לְעֹלָם וְרַע מִעֵיִם; הָקֵט

וְלֹא אֲשַׁחַד בִּי עַל חֲמַת יְהוָה יְהוָה יְהוָה
 3 לְשִׁעֲרָה; וְשִׁמְרֵיהֶם מִיָּם מִשְׁלֹחַן מִפְּעֵי
 4 הַשְׁמַיִת; וְהַיְדִים בְּיוֹם הַיָּהֵר יִדְדוּ לִיְהוָה
 5 קָרָא בְּשִׁמְךָ הַדְּיֵשׁ בְּעַמִּים עֲלִילָתוֹ הַפְּחָד בִּי
 6 מִשְׁבַּח שְׁמִי; וְיִפְחַד יְהוָה בִּי נִחַת עֲשֵׂה מִדְּבַעַת
 7 וְאֵת כְּבֹד־רִאֲשֵׁי צִפּוֹן וְיִפְשְׁכוּ צִפּוֹן בְּרִדְלוֹ
 8 בְּצִפּוֹן קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל;

CAP. XIII. ג

1 מִשְׂאֵל בְּבֵל אֲשֶׁר חוּהַ שְׁעִירָה בְּרִאֲשֵׁי; עַל־
 2 הַיָּהֵר שֶׁשֶׁה שְׂאֵרֵיהֶם הִימֵי קֵל לְהֵם הַיָּהֵר יְהוָה
 3 וְהָאֵר פְּחָד מִיָּמִים; אִיךְ צִיְהֵי לְמִדְּשֵׁי גַם
 4 קָרָא בְּבֵל לֹא־שֶׁ עֲלֵי צִיְהֵי; קֵל הַיָּהֵר
 5 פְּחָדִים דְּמִתָּה עֲסִדְבֵי קֵל שְׂאֵל מִמְּלִחָה גֹיִם
 6 וְהַשְׁמִים יְהוָה צִבְאוֹת מִסְּקֹד צִבְאֵי מִלְחָמָה;
 7 פֶּלֶם מִאֲרָץ מִדְּבַח מִקְּצֵה הַשְׁמִים יְהוָה וְכִלֵּי
 8 יַעֲבֹד לְחַבֵּל בְּרִאֲשֵׁי; וְהִלְלוּ בִּי קֹדֶב יוֹם
 9 יְהוָה פֶּשֶׁד מִשְׁפֵּי יוֹמָה; עַל־בֵּן בְּלִיטִים תִּחְשַׁה
 10 וְכִלֵּי־לֵבֶן אֲשֶׁר יָפִים; וְנִבְלָחוּ צִיְהֵי וְחֲבַלִּים
 11 יִתְחַלְּפוּ בִּילְהֵי יִתְּלוֹן אִישׁ אֶל־רֵשֵׁי וְיִמְרוּ פִּי
 12 לְהִימִים פְּחָדִים; וְהָה וְיִסֵּי יְהוָה פֹּא אֲמִרוּ
 13 וְעִבְדֵי וְהִדְוֹן אֵת לְשׁוֹם הָאֲרָץ לְשִׁפְהַ חֲפֻצָּה
 14 לְשִׁמְדֵי מִפְּהֵי; בְּרִיטְכֵי הַשְׁמִים וְכִסְיֵיהֶם
 15 לֹא יִהְיוּ אֹדֵם חֲשׂוֹף הַשְׁמֵשׁ בְּצִיְהֵי וְיִתֵּן לֹא־
 16 יִבְיָה אֲדָר; וְכִפְרוּ עַל־חַבֵּל רַעַה וְעַל־רַשְׁעִים
 17 שְׁמֵם הַשְׁמַיִת גִּמְלוֹת גֹיִם וְנִחַת עֲרִיצִים
 18 אֲשֶׁר־לֵי; אֲלֵיךְ אֲשֶׁר מִשׁוֹ אֹדֵם מִיָּמִים אֲסוֹר;
 19 עַל־בֵּן שְׁמִים אֲרִי וְתִרְעַשׁ הָאֲרָץ מִמְּקוֹמָה
 20 עֲבֵרַת יְהוָה צִבְאוֹת וְהָם חֲרוֹן אַפֵּי; יְהוָה
 21 כְּצִבְרֵי מִדָּה וְכִצְאוֹן וְאֵין מִקְּבֹץ אִישׁ אֶל־עַמֵּל
 22 יִפְשֵׁי וְאִישׁ אֶל־אֲרִי יִטְסוּ; מִלְּבַמְצֵה יִתְּחַד
 23 וְכִלֵּי־גִסְפָּה יִפְחַד בְּרִדְבֵי; וְעַל־לֵבֶם יִפְשְׁוּ
 24 לְשִׁעֲרֵיהֶם יִפְשֵׁוּ בְּיָדָם וְשִׁמְרֵיהֶם תִּחְלַשׁ; וְהִנֵּי
 25 מִעוֹד עֲלֵיהֶם אֲדַמְרוּ אֲשֶׁר־פִּסְקָה לֹא חֲשִׁבוּ
 26 חֲדָב לֹא תִחְשְׁבוּ; וְקִשְׁחוֹת נַעֲמִים תִּרְשַׁשְׁהָ
 27 וְסִרְיִמָּן לֹא יִתְּלִמוּ עַל־בְּנֵים לֹא־תִחְוִים עֵינֵם;
 28 הַיְדִים בְּבֵל צִבְאֵי מִמְּלִחָת הַשְׁמַיִת גִּמְלוֹת מִשְׁמֵיִם
 29 מִדְּבַעַת אֹדֵם אֲדַמְסוּם וְיִדְעוּ־עֲמֵדָה; לֹא־
 30 תִּשְׁבַּח לְבָח וְלֹא תִשְׁפֵן עַד־יִדְדוּ הַזֶּה וְלֹא־יִתְּחַד

13 נבטת ירושלים: דעה הארון יהיה צבאות
 מסכת פתחה במעשה וימי האקמה נזעים
 14 והבנים ישלחו: ונקח סבב דהש פהול
 והלבנת פתחי יפול:

CAP. XI. יא

1 והוא חסר כבוד ישו ויבצר משלושי ישראל: וסדה
 עליו רוח יהוה רוח חכמה ויבנה רוח עצה וסדה
 רוח דעה ויראת יהוה: והיחדו ביראת יהוה לאר
 למראה עיניו שלפוט ולארכושקט אותו ויחיו:
 4 ושפט בצדק יעלים הרמית במישוד לעמך ארץ
 והיחדו ארץ בשפט פלי ויבחרו שסחיו ימרת
 5 ושע: והיה צדק אודו מתמיד והאמנה אודו
 חלוצו: ונר ואב עם פלט נמר עם צד ידבץ
 ועל בסוד ומרא יהוה ונע קבן סד עם:
 7 וסדה רוב תועפות יהוה ורפצו ולידתו ואחיה
 בבקר ואכלתקבו: ושעשע יתק עליו פתן
 9 ועל כסדתו צעשעו במל יד יהוה: לארבעו
 ולא ישודו בצל יד קושי פר מלכה הארץ
 11 דעה אוד יהוה פמים לים מבסום: והיה
 בים יהוה שרש ישו אשר עמל לים עמים
 אלו גים חדשו והתעה סכחו פבד:
 13 יהוה ו בים יהוה יסוף אודו ושנית חו לקטת
 אד שר עפו אשר ישא מאשור ומצרים
 15 ומפתוחים ומפשו ומעלים ומשערי ומחמת ומאי
 17 הם: ומשא נם לגים ומסך מדי ישראל
 19 ומסעות יהודה קבץ מארבע פנסות והארץ
 21 וסדה קמת אסרים וצדו יהודה יפרחו אסרים
 23 לארבעא את יהודה ויהודה לא יצו את
 25 אסרים: ועשו בכתף פלשוים יפה יהוה יבא
 27 אוד בני קום אודים ומאב משלח הם ובני
 29 עמון משמעים: והתחם יהוה את לשון ים
 31 מצרים והקיף יד על צדו בים יהוה והפיה
 33 לשבעה סללים והרוח פועלים: והתעה מסדה
 35 לשאר עפו אשר ישא מאשור פאשור יהודה
 37 לישראל בום עליו מארץ מצרים:

CAP. XII. יב

1 ואצרת בים יהוה אודו יהוה פי אנפת בו
 3 לשב אפיו והצחמו: דפה אל לשערה אבטח

11 וסלילים מירושלים ומשמון: הלא פאשור
 עשיו לשמון ולאליהו פן אעשה לירושלים
 12 ולמצודה: יהוה פריבפע אודו אודו
 מעשודו בוד ציון וירושלים אסוף על שר
 גדל לבב מלך אשור ועל ומסרת הם עיניו
 13 פי אוד בוד יד עשיו ובחמרו פי נבטו
 ומסר ו נבלת עמים ושיחיהם ששור
 14 ואחיה מאוד ולשבים: ומפמא כון ו ידו לחל
 העמים ומאסך ביצים עותח פלדארץ אבי
 אססוה ולא היה מד פתק ומצדה פה ומצפצפי:
 15 והיפאר הצרן על החלב בו אבי והפול המשוה
 על ממשו פדניק שבת אוד מרמיו בודים מפו
 16 לארץ: לכן שלח הארון יהוה צבאות
 במשמון רוח וחתח פבד יקו יקו פקוד אשו:
 17 יהוה אוד ישראל לאש קודשו לזכרה וצדה
 18 ואכלה שיתו ושמתו בום אחו: וכבר ישו
 19 וממלו מפשע ועו פבד וכלה יהוה במסס
 20 נסם: ושאר עף ישו מספר יהוה ונע
 22 ויתבום: יהוה ו ביום יהוה לאריותק עד
 24 שאר ישראל וסליח בודו עקב להשען על
 26 מפדו ומשען על יודה קודש ישראל פאמרו:
 28 שאר ישוב שאר י עקב אלא פבדו: פי אבד
 יהוה עמון ישראל כחול דם שאר ישוב בו
 23 פליון חודף שומק צדקה: פי כלה ומרצה
 אודו יהוה צבאות עשה קבוב פלדארץ:
 24 לכן פדארמו אודו יהוה צבאות אל יהוה
 עמפ ישב ציון מאשור בשבט יפפה ומפדו
 25 ישא עקרו בודו מצרים: פיעד מעט
 27 מועד וכלה ועם ואפי על יתמלים: ועוד
 עליו יהוה צבאות שוט כמפת מרון בצור ערב
 29 ומפדו על דים ומשא בודו מצרים: יהוה ו
 בים יהוה יסוד סבל מעל סכמך ועלו מעל
 28 צארף וחבל על מפני שמן: בא על שית עם
 31 במרון למכמש וסוד פליו: עבד מפדו
 33 נבד מלן לט חודה דרמה נבעת שאול סרו:
 35 צדלי קלף פד פלים הקשוי לישיה ענה:
 37 עננות: מדה מרמה ושב רבנים העשו:
 39 עד דים פבד לעמוד ינפח ידו פלדארץ

9 וישב שמרון פגעה ובגדו לבב לאמי: לבנים
 נפלדו ונזוח נבנה שקמים נדעו והחיים נחלו:
 10 וישב יהדה את צרי רצון עליו ואת אבני
 11 יסבסו: אדם מקום ומלשוחים מאדור ואבני
 את ישראל בכל פה בכל זאת לא שב אפי
 12 ועד דו נסויה: והעם לא שב עד הפעור
 13 ואת יהודה צבאח לא דרשו: ויבחו
 יהדה כמשראל ראש חוב פשה ואנמון חם אחור
 14 וכן ומשאר פנים היא האש ונביא מודה שרד
 15 היא חבב: ויהו מאשרי העם יהיה מרועים
 16 ומאשרי מבעלים: עלין על פחיו לא
 שמחו: אדני ואת חמור ואת אלמסור לא
 ירחם פי מלו חנה ומיע וקלפה דבר מבלה
 17 בכל זאת לא שב אפי ועד דו נסויה: פה
 ב פדה כאל רשעו שמור ושיח תאכל ותפח
 18 בסככי רשע ויחאבני פאת עשון: בעמיה
 יהיה צבאח מעם ארץ יהו והעם פמאכל
 19 אש איש אל אחיו לא תמלו: ונזו עלימון
 20 ורעב ויבלי על שמאל ולא שבני איש פשר
 ורעו יבלי: משה את אסורים ואסורים איד
 20 משה יהו דפיה על יהודה בכל זאת לא שב
 אפי ועד דו נסויה:

CAP. X.

1 הו החקקים והקראון ומכתבים עמל פתחו
 2 להפוח מוין דלים ולגלל משפט פני עמי
 3 להזוח אלמולת שללם ואת יחזקים יבאו:
 4 ומרות עשו ליום פקדה ולשיא מפרוק תבא
 5 עלימי חטסי לעודה ואהי חעונו פנדכם:
 6 מלו כע פרוח אסור ורחו דתנים פלו בכל
 7 זאת לא שב אפי ועד דו נסויה:
 8 הו אשור שבט אפי ומשהו הוא בדם ועמי
 9 בני חקי אשלוטו ועל עים עברו אצוני לשלל
 10 שלל וכן פו אשמי מרמס פחמי חוצות:
 11 והיא לא יכן תפיה רבני לא יכן יחשב פי
 12 להשמד פבלמי ולחיות גים לא מעט: פי
 13 יאמר הלא שתי יחזו מלכים: הלא פכרמיש
 14 פיל אסילא כארפד חמת אסילא כמשק
 15 שמרון: פאשר מצאה יד למלכות האיל

יהוה אל פחוק דוד ופלי מלכת ברוך
 12 העם יהודה לאמי: לא תאמרו קטר לכל
 אשור אמר העם הזה קטר ואת מורא לא
 13 תראו ולא תשיבו: את יהודה צבאח את
 14 תגישו והוא מראם הוא מעזאכם: יהוה
 למשול ואנן נתן וקטר ממשל לשני פני
 15 ישראל לפח למלש לישב דרשלים: וכשלו
 עם רפים ותפלו ותשפדו ותקשו ונלדו:
 16 צור תעודה רחום ותדה בלמדי: חפיה יהוה
 17 הפסידו פני מכות ועקב וקדו לו דיה אמי
 18 ודללים אמי טרלי יהוה אטוח למשוחים
 19 פשראל מעם יהוה צבאח השקן ברו ציון:
 20 וכי אומר אלכם דרשו אל האבנה ואל
 21 הדעלים המצפססים והפזנים תלוא עם אל
 22 אלה חלש פניו והחיים אל פזנים: ליהוה
 23 ולעודה עם לא יאמר פדים ביה אשור איד
 24 לו שור: ועם פה משהו דרע יהוה מירעב
 25 והחפיק וקלל במלס ובאלוה וסרה למעלה:
 26 ואל ארץ ופטי דיה צרה ו חשבה מעת צוקה
 27 והאפלה מרדו: פי לא מעת לאמר מרע
 28 לה פעת והאשון ואל ארצה ובלו וארצה
 29 פשרל ויחזרון ויבדי ברוך דם עם ויהו
 30 ליל דמים:

CAP. IX. ט

1 והעם ההלכים פושק ראי איד נדול שכי ברוך
 2 צלמח איד ענה עליהם: ודיברו הלו לא
 3 והגלו השמחה שמתו לטרה פשמחת פקד
 4 פאשר יתלו בוחלים שלל: פי אדעל סבל
 5 ואת משה שכמו ששם דגש בן החיות פום
 6 מוין: פי כליסרון סון פלעש ושמלה מללה
 7 בדרים ודויה לשופה מאכלת אש: פירלי
 8 יד לטו פן נתלנו ויהו הפשדה על שכמו
 9 תבא שמו פלא ויעז אל גבור אכיעו שר
 10 שלם: לטרפה הפשדה ולשלם אין לקע על
 11 פפא דו ועל ממלכו להכן אתה למענה
 12 כמשפט וצוקה משהו וערשלים קטח יהוה
 13 צבאח ת עשה זאת: דם שלח אדני
 14 כי עקב וקל בישורא: ודעו העם פלי אשים

ויעתה השעת פניו וראה בעיניו ובאוזניו לשמע
 11 ויבט ויבין וישב והסא לו: ואמר עד מתי אדוני
 ואמר עד מתי אדוני אים שאם שרים כעון וישב
 ויביתם כעון אלים והדאמה השארה שממה:
 12 ודחק ידוה אדוהאדם ודברה העושה כדב
 13 הארץ: ועד בול עשויה ושבה הדוה לבע
 סאלה וסאלון אשר בשלכת מצפם עם ידע קול
 מצפיה:

CAP. VII. 1

1 וידע כימי אתו פניו ויהוה מלך ידוה
 עלה רצון מלך אדם ויבטן פן דמליה מלך
 שוראל וישלם למחמה עליה ולא יכל להאדם
 2 עליה: ויבד לבית דוד לאמר כוה אדם על
 אסרים ויגע לבט לבב עמו כטע עצה ע
 3 כמסרהו: ואמר ידוה אל ישעיהו
 צארא לבראח אלו אלה האמר ישב בנה
 אל עצה השלח הפרכה העלוה אל מסלה
 4 שדה סבס: ואמרת אלו השמר השלמ אל
 הוה אל לבקו אל ידוה כשני ונסת האדום
 העשנים האלה פוהא רצון האדם וכן
 5 רמלוה: ימן פריען עליו אדם רעה אסרים
 6 ונדמלוה לאמו: בעלה ביהוה וקצצה
 ונקצצה אליו ונמלק מלך כחוכה את פן
 7 סבאל: פה אמר אדני יהוה לא תקום
 8 ולא יהוה: פי ראש אדם דמשק והאש דמשק
 רצון ובעד ששים חמש שלה ית אסרים
 9 מים: והאש אסרים שמרון והאש שמרון פן
 רמלוה אם לא תאמני פי לא תאמני:
 10 ויחם יהוה דבר אל אחו לאמו: שאלק
 11 אח מעם יהוה אלוקו העמק שאלה או רבה
 12 למעלה: ואמר אחו לא ראשאל ולא אשה
 13 את יהוה: ואמר שמעו סא בית דוד המעט
 14 מעם האות אשנים פי תלא גם את יהוה:
 15 לכן ימן אדני הוא לכם את דפה העלמה
 16 דוה וידח פן וקראת שמי עמטאל: חממה
 ודבש יאכל לדעתי כסאם פדע ויחור פפוב: פי
 בטום ידע הדע כסאם פדע ויחור פפוב חעוב
 והדממה אשר אחוה קץ מפני שני מלמה:

CAP. VIII. ח

וואמר יהוה אלי שדלקו פליון בזול וכתב
 בדרט אטש למעד שלל חש בו: והערה
 עדים סאמנים את אחיה הבדן ואת דובר
 בדיסמיה: ואקרב אל העבאיה ויחור וי
 פן וואמר יהוה אלי קרא שמו מרד שלל
 בו: פי בטום ידע הדע קרא אבי ואמר
 אדוהו דמשק והאש שלל שמרון לפני
 אשור: וחס יהוה דבר אלי עד לא
 ימן פי מאם העם הוה את מי השלח הוה
 לאט ומשש את דעון ונדמלוה: ולכן
 אדני מעלה עליהם את מי הדוד העצמ
 ודברים את מלך אשר ואת דל פבדו ו
 על פל אסרון הקלף על פל גוהות: וד
 ביהוה שטף ועבר עד צאר יגיע יהוה ס
 פנסי מל ארצו עמנו אל:
 עמים וחוש ודאויס פל מוהר ארצו דו
 וחורו דחורו וחורו: עצה עצה וחור
 דבר ולא לקום פי עמנו אלו: פי כוה

22 בעיניהם ונד פניהם נבנים : וחי נבזרים
 23 לשחתו ויין ואשר חיל למסך שכו : מצדיק
 ויש עקב שחד וצדקה צדיקים יסור מפני :
 24 לכן פאכל קש לשון אש והאש
 לדכה רפה שושם פמק היה וסרחם פאמק
 ועלה פי מאסו את חודת היה צבאות ואח
 25 אמרת קדוש ישראל נאצו : על פן חרה אף
 היה בעמו ומ דו עליו ויפדו ויגדו הדלים
 ותדו נבלתם פפסחה בקרב הצח בכל אוח
 לארשב אפו ועד דו נטויה : ומארכם לגוים
 מרזוק ושוק לו מקצה הארץ והנה מורה קל
 27 יבוא : ארעניף וארפשל פו לא יגום ולא
 ישן ולא נפתח אורו חלצו ולא נמק שרד
 בעליו : אשר חציו שנטלים וכל לשחתו דכות
 פסות סוכו בצו חושבו ונגלעו פפסחה :
 29 שאנה לו פלביא ושגא בפפסחים וסדו ויאחו
 30 טרף ויפלטו ואין מצלו : וחדם עליו פיום
 והוא פפפסחים ונכס לארץ והפדוהשך צר
 ואר חשך בעיניה :

CAP. VI.

1 בשנת מות המלך עזרה ואראה את אדוני ישב
 על פסא רם ומשא לשולו מלאים את הדוכאכל :
 2 שרפים עמודים ומפעל לו שש פנפים שש
 פנפים לאחד בשמים | וכסה פליו ובשמים
 3 וכסה נגלו ובשמים ועשפי : וקרא זה אלה
 ואמר קדוש | קדוש קדוש היה צבאות מלא
 4 כל הארץ פסדו : ויגעו אמית הפסים מקול
 5 הקרא הפיתו יפלא עשן : ואמר אדוני כי
 נדמיתו פי איש טמא שפתים אכלו ובחוד
 6 עש טמא שפתים אכלו ישב פי את המלך
 היה צבאות ראו עיני : ויעת אלו אחד מן
 השופים ובדו רצפה פמלקוים לקח מעל
 7 המזופח : ויגע על שפי ואמר הנה נגע זה על
 8 שפתיו וכר עשיו והפאוחו חכפר : ואשמע
 את קול אדני אמר אדני אשלתו ומי יקח
 9 לנו ואמר הנינו שלחני : ואמר קח ואמרת לגם
 היה שמעו שמעו ואל תביטו דוא ראו ואל
 תדעו : השמען לב העם היה ואמרו הכפר

היה לצליומם מחוב למחסה ולמסוד מורם
 ומפסד :

CAP. V.

1 אשירה נא לדידי שירת דודי לברמי פום דיה
 2 לדידי בקן פרשמן : ויעקוד ויסקלדו
 ויפגלו שוק ויבן מגדל בחורם וינסקב חצב
 3 פו ויקו ל עשות ענבים ויעש פאשים : ועתה
 יושב יהושלם ואיש יהדה שפטר לא פיני וכן
 4 פמי : מה לעשות עוד לברמי ולא עשיתי פו
 מדע קדתי לעשות ענבים ויעש פאשים :
 5 ועתה אדעידנא אחכם את אשר אני עשה
 לברמי דבר משפתי היה לבד פרו גדו היה
 6 למרמם : ואשיתו בנה לא חמר ולא יעד
 ועלה שמור ושית ועל העבים אציה מהמטיר
 7 עליו מטר : פי סם היה צבאות פת ישראל
 והאש יהדה נעש שעשועו ויבן למשפט הנה
 8 משפח לצדקה הנה צעקה : דיו מניע
 בל ברת שדה משה וקיינו עד אסם מלום
 9 והשפתים לברם בקרב הארץ : פאנו היה
 צבאות אכלו פמים פמים לשמה דיו גדלים
 10 וסובים מאין יושב : פי עשור צמיה סם
 ישנו פת אחו ורוע חכו יעשה אשה :
 11 דיו משפמי בבקר שכו יהשו מחחו בשוף
 12 ויין חלקים : היה כסד ונגל חף וחלל ויין
 משחיהם ואת פעל היה לא יפיו ומעשה
 13 דיו לא ראו : לכן גלה עמי מפלדעם ובחוד
 14 מרו ועל ורמסו אציה צמא : לכן החזירה
 שאול נשמה ופערה פה לכל חק ונד היה
 15 ורמסה ושאוה ועלו בה : וישח אדם וישפל
 16 איש ועינו נבזים חשפלה : ויבה היה
 צבאות פמשפט האל הקדוש קדוש בצדקה :
 17 דע כמשים פדים וחורבת מוים גוים יאכלו :
 18 דיו משכי הען פתכלי השוא וכעבת
 19 העלה חפאה : האמרים ימרו | חושיה
 מעשה למען סדאה וקרב ותמיה ענת קדוש
 20 ישראל ובעה : דיו האמרים לע טוב
 ולפון רע שמים חשך לאור ואור לחשך שמים
 21 פי למחוק ומחוק למי : דיו חכמים

וידעה כל לשונם ומעליהם אלהיה
 למרח עמי כבודו: הפרת פניהם ענתה עם
 והפאתם פסדם הגדול לא כבודו אי לנשם פו
 נמלו להם רעה: אמר צדיק פו טוב פו פו
 מעליהם אכלו: אי לשע רע פו נמלו דיו
 ועשה לו: עמי נשח משלל ומשם משלו כו
 עמי מאשריק מתעם דרוך אדחוקו פשו:
 נצב לרוב ידעה ועמד לרין עמיים: ידעה
 במשפט יוא שדוקמי עמי שריו ואחם בעתם
 הפם גולת העני בפחיתים: מלכם תודא עמי
 ומני עמיים מחתני כחם אדני ידעה צמחה:
 ויאמר ידעה ען פי נבדו פתח ציון ותלככה
 נסורה פון ומשקורת עינים הלוד ומפן
 ותלככה ותגליתם תעפסטה: ושפח אדני
 קדוך פתח ציון וידעה פתח יערה:
 פיום יהוא יסד אדני את חפאתה העכסים
 והשמיסים והשורטים: ובטורת השורות
 והעלות: הפאים והצעות והאשויים ובהו
 הפש והעלשים: הפשעות ונמי הפאי:
 הפחלעות והמנמלות והמטפחות והחריטים:
 הגללים והפדלים והצטפות והדודים: ידעה
 תחת פלשם מק ידעה ותחת תורה קפיה ותחת
 מעשה מלטה קרחה ותחת פחיל מתגרת
 שק פרתחת ופי: מתוך פתח פלדו ותבדחך
 במלחמה: ואני ואבלי פתחה ונקתה לארץ
 תשב:

CAP. IV. ד

החוקך שבע לשנים פאיש אדני פיום יהוא
 לאמר לחמני טאל ושמלתינו מלש רק ערוא
 שמך עלינו אכף חרפתי: פיום יהוא
 ידעה צמח ידעה לצמי ואכמד ופי הרץ לנאון
 ולחפאת לשמרת ישראל: ידעה והשאר
 בציון תפוחו פרושלים קדוש אמר לו כל
 הפחוב לחיים פרושלים: אם הרץ אדני את
 צאת פתח ציון ואתדמי וישלם דיה מקרבה
 פרוח משפט וסחה בער: וברא ידעה על כל
 מסן בר ציון ועל מקרה ענן וימם ועשן ונבנה
 אש להים לילה פי על פל פדו חפה: וסבה

עמך פרוח יעלב פי מלא מקום תענים
 7 פלשתיים ובלדו נכחם שפיק: ותמלא
 ארצו פסח חרב ואין קצה לאצרות ותמלא
 8 ארצו סוסים ואין קצה למרכבות: ותמלא
 ארצו אילים למעשה דרו לשארה: לאשר עשו
 9 אפבערו: וישח אדם וישל אש ואל השא
 10 להם: פוא פכד והפמן בעשר מפל פרוח
 11 ידעה ומשח נאנו: עמי נסחה אדם שפל
 ושח הם אנשים ומשחב ידעה לכדו פיום
 12 יהוא: פי יום לידה צמחה על פל
 13 נאה ורם ועל פל נשא וטמל: ועל פל אדני
 14 דלבון דמיים והשואים ועל פל אדני הפשן:
 15 ועל פל דודים דמיים ועל פל הנבעות והשואות:
 16 ועל פל כנול נבנה ועל פל דומה בצורה: ועל
 פל אגרות ורשש ועל פל סכות והמדה:
 17 ושח נבדת דאום ושפל הם אנשים ומשחב
 18 ידעה לכדו פיום יהוא: והאילים פל חלף:
 19 ופא במעוה צלים ובמחלות עשר מפל פרוח
 20 ידעה ומתד נאנו בקמו לערף הרץ: פיום
 יהוא ישלוד דאום את אילי כסא ואת
 אילי דרו אמר עשו לו השמות לחפ
 21 פרוח ולעמלים: למא נקרות הפים ובכעס
 22 דאעלים מפל פרוח ידעה ומתד נאנו בקמו
 לערף הרץ: חדלו לכם מן דאום אשר נשמה
 פאפו פירבה מחשב הוא:

CAP. III. ג

1 פי דבה וארון ידעה צמחה מסד מרושלים
 ומדודה משען ומשענה פל משען להם וכל
 2 משען פיום: נבדו ויש מלחמה שופט ונביא
 3 וקם חקן: שר חמשים ומשא פמם ורעץ
 4 ויחכם חרשים ונבון לחש: ותחזי פשים
 5 שריים ותעללים ומשלו עם: ונש השם
 אש פאיש ויש פיערה ידעו דעו פולן
 6 ותקלה פכבד: פרושש אש פארו ברוח
 אבדו שמלה לכה קצין תדעה עלת והפכשלה
 7 הוחר תחת דרו: ישא פיום יהוא: לאמר
 לא אדעה חלש ונבדו אין להם ואין שמלה
 8 לא וסימני קצין עם: פי כשלה ורושלים

LIBER JESAJAE.

CAP. I. א

1 חזון ישעיה בן אמוץ אשר חזו על יהודה
 וירושלם בימי עזיהו מלך יהודה
 2 ה' יראה: שמעו שמים והאזינו ארץ כי ה' יורה
 3 בנים גדלתי והממתי חכם פשעו בני ידעו שור
 קרבו והמזר אבסו בעליו ישראל לא ידע עמי
 4 לא התפלגו: הוי ו הוי חסא עם כבוד עון ורע
 מלשים בנים משוחחים עמי את יהודה סבצו
 5 את קדוש ישראל מור אחרו: על מה תבו
 עד חסיוסו סרה בלדאש לחלי וכל לבב הוי:
 6 מפר רגל ועד ראש ארץ מן מלם פצע חסמה
 וצפה סרה לא ירדו ולא חפשו ולא תכנה
 7 בשמן: ארצכם שמלה ערכם מדורח אש
 ארמיתכם למדכם ויום אמלים איהו ושמה
 8 במדעת ויום: וטורה בראין כספה ככום
 9 במלכה במלשה פער אצרה: ללי הורה
 צבאות דוחדו לס מורה פמעט כסום הויט
 10 לעמדה דמיט: שמעו דבר יהודה
 קצמי סום הראינו תורה אלהי עם עמיה:
 11 לפה לי ורכוסיכם יאמר יהוה שבעתי עלה
 אלים ויהל מים יום ויום וכמשים
 12 ועתים לא חספתי: פי תלא לדאת פני
 13 מרבש ואח מידם ומס חצוי: לא חסיוסו
 הביא מסחדשו קטוח תועבה היא לי חוש
 ושפר קא מלכה לא אוכל און ופצה:
 14 חדישים ומעועים סטה כפשיה עלי לשח
 15 מאתו מא: וכפושכם פשים אלים עלי
 מם גם פיר תרפו חסלה איני שמע ודיכם
 16 דמים מלא: ר חצו הוי חסרה רע מעלליכם
 17 מפנד עמי חרלו הרע: למדו דמט הרשו
 משפט אשה חמוץ שפטו ויום ויום אלמה:
 18 לסיט ועכדה יאמר יהוה אם ירדו

חטאיכם בשמים בשלג ילפתי אם יאדמיש

19 כחילע פאמר יהוה: אם תאבו ושמעתם סוב
 20 הארץ תאכלו: ואם תחמאו ומיורם חרב
 21 תאכלו פי פי יהוה דבר: איה יהוה
 מורה קרה סאמה מלאתו משפט צדק ילן
 22 פה ועמה מרצחים: כספך יהוה לסיגים סמך
 23 מרל פשים: שרף סודים וחרי פגלים עלו
 ארב שרד ורף שלמים תום לא ישפטו וחי
 24 אלמה לא יבא אלים: לכן אם האדון
 יהוה צבאות אמו ישראל הוי אדם מפי
 25 ואקמה מאיני: ואשיבה הוי עליו ואצור
 26 פפו סגור ואסרה כל בולקי: ואשיבה
 שפטו כסאשה ועצד כפתולה אחרון
 27 יקרא לן עיד הצדק קרה סאמה: ציון
 28 במשפט חסרה ושניה בצדקה: ושבר פשעים
 29 חסאים יהוה וטוב יהוה יכלו: פי ילשו מאלים
 אשר תמחום ותחפיו מדגשת אשר ברתם:
 30 פי חריו פאלה פלח עלה וכנה אשר מים
 31 אין לה: יהוה החסן לעלת ופעל למצור
 וב ער שנים יהוה ואן מכבה:

CAP. II. ב

1 היב אשר חזו ישעיה בן אמוץ על יהודה
 2 וירושלם: יהוה באותו היום נטן יהוה
 3 רי ביהודה בראש הרים וכשא כבערה
 4 ומדו אלו בלדעים: הולם עפים רבים
 5 ואמו לכו ונעלה אל יהוה אל בית
 6 אלו יעל וירלו מרדכי ומלכה בארחתו פי
 7 מצינו חסא חרה ודבר יהוה מירושלם: ושפט
 8 בון דעים ודכיה לעפים רבים וכתרו חרבוים
 9 לאיים ותחתיהם למחלות לא ישא נוי
 10 אלנו חרב ולא ילמדו עוד מלחמה: פח
 11 יעלב לכו ומלכה באור יהוה: פי כשפחה



נביאים אחרונים

PROPHETAE POSTERIORES.

ישעיה	JESAIA
ירמיה	JEREMIA
יחזקאל	EZECHIEL
הושע	HOSEA
יואל	JOEL
עמוס	AMOS
עובדיה	OBADIA
יונה	JONA
מיכה	MICHA
נחום	NAHUM
חבקוק	HABAKUK
צפניה	ZEPHANIA
חגי	HAGGAI
זכריה	ZACHARIA
מלאכי	MALACHAI

15 בְּמִן לָקַחְוּ וְאֵת דִּמְיוֹתָיו וְאֵת דְּמוֹת לִבָּת אִשׁוֹ
 וְהָלַךְ וְהָיָה כִּסְפֵי לָקַח בְּרִמְבוֹתָיו וְהִנֵּה
 16 הַעֲמִיתִים וְשָׁמַר הָיָה הָאִתָּר וְהַסִּבֹּת אִשְׁרֵי
 עִירָה שְׁלֹמֹה לְמִתְּ הַיָּהוּ לְאִדְרָה מִשְׁקֵל לְחֹשֶׁת
 17 בְּלִדְבָלִים הָאֵלֶּה׃ שָׁמַר עִירָה אִתָּה קִרְבָּתוֹ
 הַעֲמִיד הָאִתָּר וְהָלַךְ עִלָּיו וְהִסְתָּר וְקִרְבָּתוֹ
 הַפְּתִיחַ שֶׁלֶשׁ אַמֵּה שֹׁמֵרָה וְהַמִּגַּר עַל הַפְּתִיחַ
 סָבִיב הַכֹּל חֹשֶׁת וְכֹאֵלָה לַעֲמִיד הַשֶּׁמֶר עַל־
 18 הַשֹּׁמֵרָה׃ וַיִּקַּח בְּרִמְבוֹתָיו אֶת־שֹׁרֵתוֹ כִּי
 הָיָה וְאֵת־צִנְיָתוֹ כִּי־נָן מִשְׁתָּה וְאֵת־שֹׁלֶשׁ
 19 שֹׁמְרֵי הַיָּם׃ וְכִן־הָיָה לָקַח כִּסִּים אִתָּה אִשְׁרֵי
 הָיָה סָבִיב וְעַל־אֲשֵׁי הַמִּלְחָמָה וְהַמִּשְׁתָּה אֲשֵׁי־
 מִרְיָה כִּי־דָמְרָה אִשְׁרֵי־נִמְצָא בְּעִד הָיָה דִּמְרָה
 עַד הַצֵּבֵא הַצִּנְיָת אֶת־עַם הָאִרְצֵי וְשֵׁשִׁים אִישׁ
 20 מִעַם הָאִרְצֵי הַצִּנְיָתָם בְּעִד׃ וַיִּקַּח אֹתָם
 כִּסְיָאָרָן בְּרִמְבוֹתָיו וַיִּלְךְ אֹתָם עַל־מַלְכוּת בְּבֵל
 21 רַב־לַחַיִּי׃ וַיִּבֶן אִיִּים מַלְכוּת בְּבֵל וַיִּסְתַּח בְּרַב־לַחַיִּי
 22 בְּאִרְצֵי חֶמֶת וַיִּבֶן יְהוֹדָה מִעַל אֲדָמָה׃ וְהָעָם
 הַשְּׂאֵר בְּאִרְצֵי יְהוֹדָה אִשְׁרֵי הַשְּׂאֵר בְּבִרְמִישָׁר
 מַלְכוּת בְּבֵל וַיִּסְקֵר עַל־זֵי־וֹם אֶת־גְּלוּתוֹ בְּרִמְבוֹתָיו
 23 בְּדִשְׁטָן׃ וַיִּשְׁמְרוּ כְּלִשְׂרֵי הַדְּבָלִים הַיָּהוּ
 עַל־יַם הַיָּדִיד׃

וְהַאֲשֵׁרִים כִּי־הִצִּיחַ מַלְכוּת בְּבֵל אֶת־גְּלוּתוֹ
 וַיִּבְאוּ אֶל־גְּלוּתוֹ הַצִּנְיָת וְהַשְּׂמֵאל כִּי־הִסְתָּר
 וַיִּדְבְּקוּ בְּרִמְבוֹתָיו כִּי־הִסְתָּר הַצִּנְיָת
 וַיִּבְאוּ אֶת־גְּלוּתוֹ הַיָּהוּ וְהַשְּׂמֵאל וַיִּסְקֵר
 לָהֶם גְּלוּתוֹ וְהַאֲשֵׁרִים וַיִּבְאוּ לָהֶם אֶת־הַיָּדִיד
 מִעֲבֹתֵי הַצִּנְיָתִים שֶׁנֶּחֱמָה בְּאִרְצֵי עֲבֹתֵי אֶת־מַלְכוּת בְּ
 יַמֵּן לָהֶם׃ וַיְהִי בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁמִיעִי בִּי
 שְׁמֵאל כִּי־הִסְתָּר בְּרִמְבוֹתָיו אֶת־שֹׁמֵרָה מִזֵּרֵי הַמִּגַּרִּים
 וַיִּבְאוּ אֲשֵׁרִים אִתָּה וַיִּסְקֵר אֶת־גְּלוּתוֹ וַיִּסְתָּר הָיָה
 הַיָּדִידִים וְהַיָּדִידִים אִתָּה וַיִּסְקֵר אֶת־הַיָּדִידִים בְּפִתְחֵי
 הַיָּמִים כִּי־הָיָה סָבִיב עַל־גְּלוּתוֹ וַיִּסְתָּר הָיָה
 וַיִּבְאוּ מִצְרַיִם כִּי־רָאָה מִצְרַיִם מִשְׁתָּה׃ וַיְהִי
 בְּשִׁלְשִׁים וְשֶׁשׁ שָׁנִים לְמַלְכוּת הַיָּדִידִים מִלְכוּתוֹ
 בְּשָׁמַר עַל־חֹשֶׁת בְּעִירָה וְשֹׁמֵרָה לְחֹשֶׁת מִשְׁקֵל
 אִתָּה מִדְּרָךְ מַלְכוּת בְּבֵל בְּשָׁנָה מֵאָה אֶת־רִבְעָה
 הַיָּדִידִים מִלְכוּתוֹ יְהוֹדָה מִפִּתְחַי בְּלֹא׃ וַיִּדְבֹק אֶת־
 מִטָּה וַיִּתֵּן אֶת־כִּסְאוֹ מִעַל פִּתְחֵי הַדְּבָלִים אֶת־
 אִתָּה בְּבֵל׃ וְשָׁמַר אֶת־מִצְרַיִם כִּי־לֹא הָיָה לָהֶם
 חֹמֶר לְסִבְיָה בְּלִימֵי חַיָּוִי וַיִּבְאוּ אֶת־הַיָּדִידִים
 וַיִּסְקֵר מִעֲבֹתֵי מִטָּה הַמַּלְכוּת וַיִּסְתָּר הָיָה
 עַל־יַם הַיָּדִיד׃

חוק ונתחזק

סכום ספקי דספר מלכים אלקי חומש מאות ושלשים וארבעה. וסימט אשורי הגוי אשר ה' א
 וסודרו חמשה ושלשים. וסימט ואני אודה לך סכום ה' חמשת אש סביב ולכסד אודה ברוכה: ו
 ויקבץ מלך ישראל את הגבאים:
 סודך הנותן ליעף כח ולאן אונים עצמה יודה

מלכים ב כה רפה

17 **בבלה:** וימלוך מלך־בבל את־מנשה וזו
 18 תחומה ויבט את־שמו צדקיהו: בן־עשרים
 ואחת שנה צדקיהו בבלו ואחז עשרה שנה
 מלך־יהושלם ושם אביו המלל בתימניה:
 19 מלכיהו: ועשׂה דרע בעשׂי יהוה פלג אשר־עשה
 20 הרוקים: פי' על־אף יהוה החיה ביהושלם
 ובידוה ער־השלב אתם מעל פניו וימרו
 צדקיהו במקדש בבל:

CAP. XXV. כה

1 ויהי בשנת־החמישים למלך־בבלשׂה
 בעשׂור לחודש פה נבכדנאצר מלך־בבל הוא
 וכל־חיליו על־יהושלם ויחן עליה ויבט עליה
 2 ויהי סביב ויחבא העיר בפצור עד עשׂתי עשרה
 3 שנה למלך־צדקיהו: בתשעה לחודש ויחזק
 4 ודעב בעיר ולא־יהיה להם עם הארץ: ותפגע
 5 העיר וכל־אנשי הפלמחה והחילה ורץ שעי
 6 בין החמונים אשר על־גן המלך וכשדים על־
 7 העיר סביב וילך יהוה הערבה: ויהי־שׂוֹלֵם
 8 פשוטים את־המלך וישגו את־בשרת־יהוה
 9 וכל־החיל סבצו מעליו: והצטור את־המלך
 10 וישל אורז אל־מלך־בבל רב־לבוה וידבר את־
 11 משפטו: ואת־בבל צדקיהו שחמו לעיניו ואת־
 12 עיני צדקיהו על־האסורה בשחשונים ויביארו
 13 בבל: ובחודש החמישי בשבעה לחודש הוא
 14 שנה־תשע עשרה שנה למלך־נבכדנאצר מלך־
 15 בבל פה נבחרו רב־טבחים עבד־מלך־בבל
 16 יהושלם: ושרף את־פית־יהוה ואת־פית
 17 המלך ואת־לִבֵּי־יהושלם ואת־לִבֵּי־פית־גדול
 18 שרף באש: ואת־חומר־יהושלם סביב נתצו
 19 כל־חיל פשוטים אשר רב־טבחים: ואת־הער
 20 העם הפסאים בעיר ואת־הגשלים אשר נפלו
 21 על־המלך בל ואת־הר הזמן הגלה נבחרו רב־
 22 טבחים: ומזלת הארץ השאיר רב־טבחים
 23 לכמיסם לתבים: ואת־עפודי החושת אשר
 24 בתי־יהוה ואת־המבנות ואת־הפחשת אשר
 25 בבית־יהוה שפרו משדים וישאו את־החושתים
 26 בבלה: ואת־הסולות ואת־הגלים ואת־המזבחות
 27 ואת־הנפשות ואת־לִבֵּי־החושת אשר־שָׁאוּ

27 וביהו ביד־יהוה מן־דומיה: ויעש דרע בעשׂי
 יהוה ככל אשר־עשה אביו:

CAP. XXIV. כד

1 ויבאו עליה נבכדנאצר מלך־בבל והחילו הרוקים
 2 עבד־שלו שלם ושם ומרדפו: ושליח יהוה
 3 את־דחיהו משדים ואת־דחיהו אים ואת
 4 דחיהו סובב ואת־דחיהו בנ־עמון וישלחם
 5 בידוה להביאם דרע יהוה אשר דרע פיר
 6 עשׂי דבניאים: אך' על־שׂי יהוה יהוה בידוה
 7 להסיר מעל פניו פחמחה מלשנה פלג אשר
 8 עשה: וגם הסדק אשר שפך וימלא את
 9 יהושלם דם נקו ולא־אבה יהוה לסלח: ויהי
 10 דברי הרוקים וכל־אשר עשה האלדום פתחים
 11 על־ספר דברי המים למלך־יהודה: וישב
 12 הרוקים עם־אביו וימלוך הרויבן בן־תחיה:
 13 ולא־הסוף עוד מלך־מצרים לאבאר מצרעו
 14 פר־לחץ מלך־בבל משר משרים ערסד פרת
 15 כל־אשר יהוה למלך־מצרים: בדרשמה
 16 עשרה שנה הרויבן בבלו לשלשה חודשים מלך־
 17 יהושלם ושם אביו סדסחמ בן־אלנן מיהושלם
 18 ועשׂה דרע בעשׂי יהוה פלג אשר־עשה אביו:
 19 פלג הוא עליה עבדי נבכדנאצר מלך־בבל
 20 יהושלם ותבא העיר בפצור: ויבא נבכדנאצר
 21 מלך־בבל על־העיר ועבדו צרים עליה: ויצא
 22 יהויכין מלך־יהודה על־מלך־בבל הוא ואביו
 23 וְעַבְדָּיו וְשָׂרָיו וְכִסְיָו וְיָשָׁר אֲזַר מֶלֶךְ־בָּבֶל בְּשַׁנְת
 24 שְׁמֹנֶה לְמֹלֶךְ: ויצא משם את־כל־האצות
 25 בית־יהוה והאצות בית־המלך ויבא את־כל
 26 פלג־ההרב אשר עשה שלמה מלך־ישׂראל
 27 בראבל יהוה פאשר דרע יהוה: והגלה את־כל
 28 יהושלם ואת־כל־השאים ואת: ול־גבריה החיל
 29 עשרה אלפים גולה וכל־החוש והמסגר לא
 30 לשאר ואת־החיל עשר־ארץ: ויגל את־יהויכין
 31 בבלה ואת־האם המלך ואת־לִבֵּי־המלך
 32 ואת־סוסי־והא אביו הארץ הלך גולה
 33 מיהושלם בבלה: ואת־לִבֵּי־החיל
 34 שבעת אלפים החוש והמסגר את־הפל
 35 פתחים עשׂי מלחמה ויבאם מלך־בבל גולה

מִצֵּד בְּרֹדֶף אֲחִידִים׃ וַיִּפְּאֵהוּ אֲדֹנָיִם אֱלֹהֵי
 בְּנֵי בְרִדְדָם לְמַלְאֵי הַיָּבֵשׁ אִישׁ אֲדֹנָיִם וְאִדִּי
 11 בְּתוֹ פֶּאֶשׁ לְמִלְחָה׃ וַיִּשְׁפֹּת אֶת־הַפְּסִילִים אֲשֶׁר
 נָתַח מֶלֶכִּי יְהוֹה לְשֹׁמֵשׁ מִפֶּה בִּתְיַהוֹה אֶל־
 לִשְׁפֹת נִדְמֵי־מִלְחָה הַפְּסִילִים אֲשֶׁר בְּפִתְחוֹת וְאִדִּי
 12 מִרַבְּחַת הַשֶּׁמֶשׁ שָׂרָף בָּאֵשׁ׃ וְאִתְּדַמְּבוּחַת
 אֲשֶׁר עַל־דָּבָר עֲלִיתָ אֲחִי אֲשֶׁר־עָשָׂה׃ מֶלֶךְ
 יְהוֹה וְאִתְּדַמְּבוּחַת אֲשֶׁר עָשָׂה מַלְאָךְ בְּשׁוֹרֵי
 הַצֹּהֲרוֹת בִּתְיַהוֹה נִדְחַף הַמִּלְחָה וַיִּרְץ מִשָּׁם
 13 וַחֲשִׁלְקוֹ אֲדִיעָשָׂם אֶל־טֹל קִדְחוֹ׃ וְאִתְּ־
 הַבְּמֹת אֲשֶׁר׃ עַל־פְּנֵי יְרוּשָׁלַם אֲשֶׁר׃ מִיָּמִין
 לְדֹד הַבְּשׂוּרוֹת אֲשֶׁר בָּתָּה שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל
 לַעֲשׂוֹתָהּ׃ וַיִּשְׁקֶף צִדְיִים וְלִבְמֹשׁ שִׁקְף מִדָּבָר
 14 וְלִמְלֶכֶם הַיָּעֵבֵב בְּרַעְמֹן בְּרַעְמֹן טַמְּא הַמִּלְחָה׃ וַשֹּׁפֵר
 אֲתֵד־הַפְּעֻלֹת וַיִּסְרֹת אֲתֵד־הַמַּשְׁתִּים וַיִּמְלֵא אֶת־
 15 מְקוֹמָם עֲצֻמוֹת אֲדָם׃ וְגַם אֲתֵד־הַמְּבֻחַת אֲשֶׁר
 בְּבֵית־אֵל הַבְּמֹה אֲשֶׁר עָשָׂה יִרְמְעָם בְּרַעְמֹן
 אֲשֶׁר הִרְשִׁיאוֹ אֲתֵד־יִשְׂרָאֵל בְּגַם אֲתֵד־הַמְּבֻחַת הַיָּהוּ
 וְאֲתֵד־הַבְּמֹה נִדְחַף וַיִּשְׂרָף אֲתֵד־הַבְּמֹה וַיִּדְק לַעֲשׂוֹ
 16 וַיִּשְׂרַף אֲשֶׁר־הָיָה׃ וַיִּפֹּן אֲשֶׁר־הָיָה אֲתֵד־הַפְּסִילִים
 אֲשֶׁר־שָׁם בְּדֹר וַיִּשְׁלַח לַיָּשָׁף אֲתֵד־הַעֲצֻמוֹת
 מִדְּהַקְּשִׁים וַיִּשְׂרָף עַל־הַמְּבֻחַת וַיִּשְׁפָּאוּ כְּדָם
 יְהוֹה אֲשֶׁר קָרָא אִישׁ הַגְּלוֹתִים אֲשֶׁר קָרָא אֶת־
 17 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ וַיֹּאמֶר מֶה הַצִּיּוֹן הַזֶּה אֲשֶׁר
 אָנֹכִי רֹאֶה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֲכִישׁ וְהָעִיר הַגְּבוּרָה אֲשֶׁר־
 הַגְּלוֹתִים אֲשֶׁר־בָּהּ מִיְהוֹה וַיִּקְרָא אֲתֵד־הַפְּסִילִים
 הַיָּהוּה אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עַל הַמְּבֻחַת בִּתְיַהוֹה׃
 18 וַיֹּאמֶר הַצִּיּוֹן לֹא אִישׁ אֶל־יָבֵעַ עֲצֻמוֹתַי וַיִּמְלֵט
 עֲצֻמוֹתַי אֶת עֲצֻמוֹת הַבְּמֹה אֲשֶׁר־בָּהּ מִשְׁמֹן׃
 19 וְגַם אֲתֵד־לְפָנַי הַבְּמֹת אֲשֶׁר׃ בְּשֵׁר שְׂמֹן
 אֲשֶׁר עָשָׂה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְהַמְשִׁיךְ הַסֹּד אֲשֶׁר־הָיָה
 וַיַּעַשׂ לָהֶם כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אֲשֶׁר עָשָׂה בְּבֵית־
 20 אֵל׃ וַיִּזְכֹּר אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַבְּמֹת אֲשֶׁר־שָׁם
 עַל־הַמְּבֻחַת וַיִּשְׂרָף אֲתֵד־עֲצֻמוֹת אֲדָם עֲלֵיהֶם
 21 וַיִּשֹׁב יְרוּשָׁלַם׃ וַיֵּצֵא הַמִּלְחָה אֶת־כָּל־הָעָם לֵאמֹר
 עָשָׂה כִּסּוֹחַ לַיהוֹה אֲלֵדְבָרֵם כִּפְּרוּבֵי עַל כִּסֵּי הַפִּתּוֹת
 22 הַיָּהוּ׃ כִּי לֹא נַעֲשָׂה כִּפְסוֹחַ הַיָּהוּ מִיִּמֵי הַשִּׁטְטִים
 אֲשֶׁר שָׁמְרוּ אֲתֵד־יִשְׂרָאֵל וְכֹל יָבֵעַ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל

וְכָל־יְהוֹדָה׃ כִּי אֲתֵד־בְּשִׁטְטָה עֲשִׂיהָ׃
 לְמִלְחָה אֲשֶׁר־הָיָה נַעֲשָׂה הַפְּסִילִים הַיָּהוּ לִד
 בִּירוּשָׁלַם׃ וְגַם אֲתֵד־הַמַּשְׁתִּים וְאִתְּ־דִיעָשׁ
 וְאִתְּ־הַפְּסִילִים וְאִתְּ־הַבְּגָדִים וְאִתְּ־כָל־הַדְּבָרִים
 אֲשֶׁר טָרָא בְּאֶרֶץ יְהוֹה וַיְהִי־וַיִּשְׁלַח בְּשֵׁר אִישׁ
 לְמַעַן וַיִּקְרָא אֲתֵד־דְּבָרֵי הַצִּיּוֹן הַפְּסִילִים׃
 הַפְּסִילִים אֲשֶׁר מִפֶּה וְהַקִּיּוֹד הַבְּרוֹךְ בֵּית יְהוֹה
 וְכִמְדָה לֹא־הָיָה לְפָנַי מִלְּךְ אֲשֶׁר־שָׁב אֵלָי
 כָּל־לֵבָב וְכָל־נַפְשׁוֹ וְכָל־מַאֲוֵה כָּל־תּוֹ
 מִשָּׁה וַיִּחְזְרוּ לֹא־קָם כְּמֹדֵי אֵל׃ אֵל׃ לֹא־
 יְהוֹה מִתְּרוֹן אֲפֹר הַבְּגָדִים אֲשֶׁר־חָתָה׃
 בִּידְהוֹה עַל כָּל־הַבְּעֻסִים אֲשֶׁר הַמְשִׁיכִים מִבְּשׂוֹ
 וַיֹּאמֶר יְהוֹה בְּגַם אֲתֵד־יְהוֹדָה אֲתֵד־מַעַל
 פֶּאֶשׁ הַסֹּדוֹת אֲתֵד־יִשְׂרָאֵל וַיִּמְאִסּוּ אֲתֵד־
 הַיָּהוּה אֲשֶׁר בְּרֹחְלוֹ אֶת־יְרוּשָׁלַם וְאִתְּ־
 אֲשֶׁר אֲמִתּוֹ יְהוֹה שְׁמִי שָׁם׃ וַיְהוֹדֵי
 אֲשֶׁר־הָיָה וְכֹל־אֲשֶׁר עָשָׂה הַגְּלוֹתִים כְּפִתְחוֹת
 כִּסֵּי דְבָרֵי הַמְּשִׁיכִים לְמַלְכֵי יְהוֹדָה׃ כִּי־יָבִיאוּ
 פְּרֵעָה נְכָה מִמֶּךָ מִצְּדִים עַל־מִלְחָה אֲשֶׁר־עַ
 סָבִיב פֶּתַח וַיִּדְקוּ הַמִּלְחָה אֲשֶׁר־הָיָה לְקִרְאוֹתֵי מִמֹן
 בְּמִנְהַל פִּרְאוֹת אֲחִי׃ וַיַּעֲבֹדוּ עֲבָדָי מִלִּפְנֵי
 וַיִּמְאִירוּ יְרוּשָׁלַם וַיִּקְרָבוּ בְּקִרְבוֹ וַיִּשְׁקֹף עַבְדֵי
 הָאֲרֶץ אֲתֵד־הַצִּיּוֹן כִּי־אֲשֶׁר־הָיָה וַיִּשְׁמְחוּ א
 וַיִּמְלִיכִים אֲחִי חֲתָת אֲבִי׃ כִּי־עָשָׂה
 וַשִּׁלְשׁ שָׁשֶׁר הַדְּאִחוֹת בְּמַלְכֵי וַשִּׁלְשָׁה חֲדָשׁ
 מִלְחָה בִּירוּשָׁלַם וְשָׁם אֲבִי הַמְּמַלְכֵי בִּירוּשָׁלַם
 מִלְּבָבָהּ׃ וַיַּעַשׂ דְּרַע בְּעֵינֵי יְהוֹה כָּל־אֲשֶׁר
 עָשָׂה אֲבִיתּוֹ׃ וַיִּסְרְחוּ פְּרֵעָה נְכָה דְּבָרֵי
 בְּאֶרֶץ הַחַיִּת כִּי־לְמִלְחָה בִּירוּשָׁלַם וַיִּתְּן־עֵשׂ עַ
 הָאֲרֶץ מִיָּהוּ כִּי־פָּקַד וְכִי־הוֹבֵ׃ וַיִּמְלֹךְ פֶּר
 נְכָה אֶת־אֲלֵקִים כִּי־אֲשֶׁר־חֲתָת אֲשֶׁר־
 אֲבִי וַיִּסַּב אֶת־שֵׁמוֹ הַיָּדִיקִים וְאִתְּ־הַדְּאִחוֹת לִ
 וַיִּבֵּא מִצְּדִים חֲתָת שָׁם׃ וְהַפְּסִילִים הַיָּהוּבֵי
 הַיָּדִיקִים לְפְרֵעָה אֵל הַעֲרִיקוֹ אֲתֵד־הָאֲרֶץ לִ
 אֲתֵד־הַפְּסִילִים עַל־פִּי פְּרֵעָה אִישׁ כְּשֵׁרֵי בְּשׂוֹ א
 הַפְּסִילִים וְאִתְּ־הַיָּהוּבֵי אֲתֵד־עַם הָאֲרֶץ לְתַת לְפָנַי
 נְכָה׃ כִּי־עָשִׂיִים חֲמֹשׁ שָׁשֶׁר הַיָּדִיקִים בְּ
 וַחֲתָת עֲשִׂיהָ שָׁשֶׁר מִלְּךְ בִּירוּשָׁלַם וְשָׁם

מלכים ב כג רפג

בן יבנה וחבנני ו מספר יהוה בשמחה אשר
 דברתי על המלוקם היה ועל לשוני לדור
 לשפה ולקללה וקלע את פניו וחבנה
 לפני וגם אני שמעתי כסא יהוה: לכן דגני 20
 אכסוף על אבניו וכספתי את הברכה
 בשלום ולא תראיה עיני בכל הנה אשר
 אני מבוא על המלוקם הזה ושני את המלוק
 דבר:

CAP. XXIII. כג

1 וישלח המלך וחכמו אלוו כל ימי יהודה
 2 ויהושלם: ועל המלך ביה יהוה וכל אשר
 יהודה וכל לשוני והשלום אתו הנביאים
 והנביאים וכל העם למקטן ועד גדול וקצו
 3 כאונתם את פלדתי ספר הפיות הנמצא
 בבית יהוה: וישמו המלך על העפוד וכתוב
 4 ארדנרות: לפני יהוה ללכת את יהוה
 ולשמו מצוה ואת דעותיו ואת דעותיו בכל
 לב ובכל נפש להקים את דברי הפיות האחר
 הפרטים על דפוסו היה ויעשו כל דעות בפיות:
 5 ויצו המלך את האלקיה הבן גדול ואת
 פוצי המשטה ואת שמוי הפסל לרצוא מויכל
 יהוה את כל הבלים העשויים לבעל ולמשה
 לכל צבא השמים וישלם מחוז ליהושלם
 בשדמות קרון ושמו את עשרם ביהוה:
 6 והשפית את הדפוסים אשר נתנו מלכי יהודה
 וקצו בפמות בעני יהודה ומספר יהושלם ואת
 המקשרים לבעל לשמש ולרחו ומפילות וכל
 7 צבא השמים: ויצא את האשה מפיח יהוה
 מחוז ליהושלם אל בגד קרון וישוף אתה
 8 בגד קרון ויקח לעשו וישלח את עשרה על
 9 קבו בני העם: וישף את דפניו וקושים אשר
 בבית יהוה אשר הושם אונתו שם פחים
 10 לאשה: ויבא את כל הנביאים מפני יהודה
 וישמא את הפמות אשר קצו שפיה הנביאים
 11 מבעד עד פאר שבע ותוף את פמות השעשים
 אשר פתח שעו הושעו שר העשו אשר על
 12 שמשאל איש בשער העיר: אך לא ועל פוצי
 13 הפמות אל סופח יהוה ביהושלם פי אם אכלו

4 יהוה לאמר: עלה אלהקיה הבן גדול
 וחכם את דפוסו והצבא בית יהוה אשר אכסו
 5 לפני המלך מוח האם: ויהיה על ידי עשו
 הנביאים הנפיקים בבית יהוה והם אלו
 6 לעשו המלאכה אשר בבית יהוה לחוק אלו
 7 בראייה: ליהושלם ולנפים ולנשים ולקטור
 8 עולם וחסד מנצח לחוק ארדנרות: אך לא
 9 תשוב אדם הבטח הפני עליהם פי באכסיה
 10 הם עשויים: ואמר האלקיה הבן גדול אל
 11 לפני המלך ספר יהודה מצוה בבית יהוה
 וישף האלקיה את דפוסו אל ששן וקצו:
 12 ויצא ששן המלך אל המלך ושמו את המלך
 13 דבר ואמר האדם עבדך את הדפוס הנמצא
 בבית ויחננו על ידי עשו המלאכה הנפיקים
 14 בית יהוה: ויבן ששן המלך ללמד לאמר
 15 ספר כן לי חלפה הבן וקצו ששן לפני
 16 המלך: ויהי בשמע המלך את דברי ספר
 17 יהודה וקצו את דפוסו: ויצו המלך את
 18 האלקיה הבן ואת אהיהם בן ששן ואת עבדו
 19 בדימיה ואת ששן המלך ואת עשרה עבד
 20 המלך לאמר: לכו השו את יהוה בעני
 תש השם ובעני פלי יהודה על דברי המלך
 הנמצא היה פרוציה חמת יהוה אשר היא
 כפורה גם על אשר לא שמעו אונתו על דברי
 המלך יהוה לעשות בכל השחב עליו:
 1 ויקח האלקיה הבן ויהיהם ועבדו וששן
 2 ועשרה אלהיהם הנביאה אשתו שלם בן
 3 ויקח ביהודה שמו הנביאים והיא ושמה
 4 ביהושלם במשטה ודברו אליה: והאמר אליהם
 5 פה אמר יהוה אלוו ישראל אכיו לאיש אשר
 6 שלח אחכם אלו: מה אמר יהוה הנני מבוא
 7 ועו אל המלוקם היה ועל לשוני את כל דברי
 8 המלך אשר קצו מלך יהודה: ותחת אשר
 9 עשיתי וקצו לאלהים אלהים למען הבעלי
 10 בכל מעשה ידיו וכפורה חמרו במלוקם היה
 11 ולא תכפו: ואל המלך יהודה השלח אחכם
 12 לידש את יהודה מה האמר אלוו מה אמר
 13 יהוה אלוו ישראל יהיהם אשר שמעתי: וכן

לכן פדונו ידוה אליו ישראל והל מנה
 וזה על ידו שלם וידוה אשר על שמו
 תפלה שמי אמר: ונבדו על ידו שלם או
 ק שמוך והתמשלות פח אחת וסוד
 את ידו שלם פאמר ידוה את דפלות סוד
 ודפן על ידו: ומסודו פח שמות נחל
 וסודים פד אמרם וזה לם ולמסוד לכל
 אמרם: וכן אשר עשו את דבוע פח
 וזהו מנעום את מרדאם אשר יצא אפס
 מעשלים ועד דיום הזה: וכן לם לם
 משה דהיה סודו עד וזה סוד את ידו שלם
 פח לשה לבד מתפודו אשר דחמא את
 ידוה לעשות דבוע בעמי ידוה: וזהו דב
 משה ול אשר עשה ודפודו אשר דב
 הלאריום פחמים על סוד דמי דמים למ
 ידוה: וישעב משה עט אבדו וקבר פח
 פדו פנ עמא ומלך אמר פח תחיות:

פד שמים ושמם פחה אמר ממלך והמלכים
 שלם מלך בידו שלם ושמ אפס מנעום פח
 דדו מרדמה: ועש דבוע בעמי ידוה פח
 עשה משה אמר: ולך פל דפודו אשר
 דדו אפס ויעב את דפלות אשר עבד א
 ושמדו לם: ויעב את דוה אלד אפ
 ולא חלך בדה ידוה: וקשרו עבד א
 עלו ומדו את דמלך בבית: וכן עבדא
 את פל דמלכים על דמלך אמר ומל
 עבדו את אשירו פח תחיות: וכן
 דמי אמר אשר עשה ודארים פחם
 על סוד דמי דמים למלך ידוה: וכן
 אתו בקברו פנ עמא ומלך ושמדו
 תחיות:

CAP. XXII. כב

פח שמדו פחה ושמדו כמלך ושמלך ושמלך
 מלך בידו שלם ושמ אפס ידוה פח דוה סוד
 ועש הלאר בעמי ידוה ומלך בכל דדו
 אפס ולא יסר ימן ומלך: וזהו פחם
 עשה פחה למלך ושמדו שלם דמי
 את שמן פח אפלו פח מנעום השאר פ

17 דמי ימים פחם ומלך פח דמלך ומלך
 אפס אפסו פח דמים וזהו כמלך למי דב
 18 אפס ידוה ומנעום אשר כמלך מנעום אשר
 חלד ידוה וזהו פחם פחל מלך בכל
 19 וימך חקירה אל ישעודו טוב דמי ידוה
 אשר דפח וימך חלד אפס שלם ומלך
 20 ידוה פמי: וזהו פח חקירה ומלך פח
 וימך עשה את דפחה ואת דפחה וימך
 את דפחים העוה הלאריום פחמים על סוד
 21 דמי דמים למלך ידוה: וישעב חקירה פח
 אפסו ומלך משה פח תחיות:

CAP. XXI. כא

1 פד שמים עשה פחה משה ממלך והמלכים
 ומלך פחה מלך בידו שלם ושמ אפס חסוד
 2 פח: ויעש דבוע בעמי ידוה פח עבדו והלם
 3 אשר דדוה ידוה כמלך פח ישראל: וישעב
 וכן את דפחה אשר אפס חקירה אפס וימך
 מנעום לכל ועש אשר כמלך עשה את
 מלך ישראל ושמדו כל צבא השמים ויעב
 4 אפס: וזהו מנעום פחה ידוה אשר אפס
 5 ידוה בידו שלם אפס את שמן: וכן מנעום
 לכל צבא השמים פח תחיות פח ידוה:
 6 ושמדו אפס פחם ויען ומלך ועשה אפ
 ויעש דבוע לעשות דבוע בעמי ידוה
 7 לדמים: ושמ את דפחה ושמדו אשר עשה
 פחה אשר אפס ידוה אל ידוה אל שלמה פח
 פחה הוה ובידו שלם אשר פחמי מל שמו
 8 ישראל אפס את שמן לעלם: ולא אפס
 לדל תל ישראל מרדמה אשר קשרו
 לאפסם וכן אפס עשה לכל אשר
 צלמים ולכל דפחה אשר צה אפס עמי
 9 משה: ולא שמדו ושמ משה לעשות את
 דבוע מרדמים אשר השמיד ידוה כמלך פח
 10 ישראל: וזהו ידוה פח עבדו והמלכים
 11 למי: וכן אשר עשה משה מלך ידוה
 דפחה ושמדו חלע מלך אשר עשו דמלך
 אשר לשן וימך פח את דוה פחל:

מלכים ב כ רפא

1 דודו צו לכתוב פי מות אחיה ולא תחיהו:
 2 ויבט את שפתי אל דודו והיפגל אל דודו
 3 לאמו: אנה דודה וסר לא את אמר דודו וכתבו
 4 לכתוב פאמה ולכתוב שלום הנשוב בעמקו
 5 עשירו ויבן חקוקיה בני נדול: ויהי
 6 לשעורה לא נפא העור החיכה דבר דודו היה
 7 אליו לאמו: שוב ואמרת אל חקוקיה: מנח
 8 עמי בדהאמר דודו אלהי דוד אמר שמשעיל
 9 את השפתיך ואיתי את דמעקו הנני רפא
 10 לך ביום השלישי העולה בוח דודו: והספתי
 11 על ימיה תמש עשרה שנה וצפת מלך אשור
 12 אצילק ואת העור האמת ונפרו על דעור
 13 האמת למעני למען דוד עבדי: ויאמר לשעורה
 14 קחו דבלת הנאים וקחו ושימו על השחוק
 15 ויהי: ויאמר חקוקיה אל שעורה מה אור
 16 פידפא דודה לו ועליו ביום השלישי בוח
 17 דודו: ויאמר לשעורה ודילק האמת מצח
 18 דודו פי עשה דודו את דבר אשר דבר
 19 דודו הציל עשו מעלות אמר שוב עשו
 20 מעלות: ויאמר חקוקיה נקל לכל לנסות
 21 עשו מעלות לא לי שוב הצל אחותי עשו
 22 מעלות: וקחו שעורה דבמא אל דודה
 23 וישב את דודו במעלות אשר ירדה במעלות
 24 אחו אחותי עשו מעלות: בעת ההיא
 25 שלח בראדן בראדן בן בראדן מלך בבל
 26 ססים ומסיה אל חקוקיה פי שלמע פי חלה
 27 חקוקיה: וישמע עליהם חקוקיה ויאם
 28 את כל בית נכדיה את דבסא ואת
 29 השוב ואת דבסאים ואת שמן הפזב ואת
 30 כל בית בלו ואת כל אשר נמצא באוצרותיו
 31 לאדדה דבר אשר לא יהאם חקוקיה בביתו
 32 וכל ממשלתו: ונא שעורה דבמא אל
 33 המלך חקוקיה ויאמר אליו מה אמרו: האנשים
 34 האלה ואת: ויאמר חקוקיה מאד
 35 רחוקה פא מפבלי: ויאמר מה ראי בביתך
 36 ויאמר חקוקיה את כל אשר בביתך ראי לא
 37 היה דבר אשר לא יהאיתם באצות:
 38 ויאמר לשעורה אל חקוקיה שמע דבר דודו:
 39 ויאמר

עליו בזה לך לשנה לך בחלה פדציון אתה
 22 ואלו היתה פת דודו: אתמו תרפא
 23 ותפית ועלמי הדימות קול והפא מרם עתה
 24 על קדוש ישראל: בן מלכיה תרפא: אלהי
 25 והאמר פרב רבני אני עליו מרם הרים
 26 דשתי למען האלה קמת אכול מחרו פשתי
 27 והאמרה מלך קצה יש פרמלו: אני קרתי
 28 ושחורתי מים ורים והחרב בקי פעמי כל ימיו
 29 מצור: הלא שמעתי לסחוק איתו עשיתי
 30 למימי קדם והצחקה עשה דבמא דודו
 31 להשחח בלים סבים עים בצרות: ולשבת
 32 קצתו דודו חבשו דוד עשב שדה ויקל וישא
 33 תפיד בגות השדה למני קמה: ושבתה
 34 ויאמר וקחו דעמי ואת דהתפוז אלי: ימן
 35 דהתפוז אלי ויאמר עלה באמי ושכמי דודו
 36 אפוק ומתו משחוק וישחוקו ביהו
 37 אשר פאם פה: ויהלך האמת אכל השנה
 38 ספחה בשנה השמח סודש בשנה השלישית
 39 ויש וקחו ונשו סמים ואלו סרים: והספה
 40 פליטה פתחיה השארה שיש למפה
 41 ועשה פור למעלה: פי מודשלים תפא שאות
 42 וסליטה מוד ציון קבא דודה: תעשה
 43 ואת: לכן בדהאמר דודה אל מלך
 44 אשור לא יבא אל העיר האמת ולא יורה שם
 45 חזק ולא יקדמפה מן ולא ישפך עליה סללה:
 46 ביהו אשר יבא בה ישוב ואל העיר האמת
 47 לא יבא סם דודה: תפודו אל העיר האמת
 48 לדשעה למעני למען דוד עבדי: ויהי
 49 פליטה דודו ונא: מלאך דודה יין במחנה
 50 אשור מאד שמנים וחמשה אלף ושימימי
 51 בבקר והיה כלם פורים מרם: וישע וילך
 52 וישב סדורב מלך אשור וישב במחנה: ויהי
 53 דודו משחוקו בוח: ומסך אליו ואת מלך
 54 ושראפו: הרה בורב חמפה נמלמו את
 55 אדום ומלך אסר חוקו פת תחתי:
 56 CAP. XX. כ

1 פיסים הרים חלה חקוקיה למות ויבא אליו
 2 לשעורה בראדן דבמא ויאמר אליו בדהאמר

אלהם וְהִזְכִּירָה בְּיָמֵיהֶם אִשֶׁר שָׁמְעָה
 אֶל־הוֹדוֹ וְנִשְׁמָחַת חֲסִידָהּ בְּעַד הַשְּׂמִיטָה הַכֹּסֶפֶת
 וַיֵּלֶךְ עִבְדוֹ הַמֶּלֶךְ הַחֲקִיבָה אֶל־יִשְׁעוֹ
 וַיֹּאמֶר לָהֶם שִׁמְעוּ כֹּה תֹאמְרוּ אֶל־אֲדָמָה
 כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִכֶּסֶף הַיָּם
 אִשֶׁר שָׁמְעָה אִשֶׁר נִדְבָר בְּעַד מַלְכֵנוּ
 אֲדָמָה יִשְׂרָאֵל יִשְׂמַע וְשָׁמְעָה וְ
 לֹאֲרָצוּ הַיִּשְׂרָאֵלִים בְּחִיב בְּאֲרָצוֹ וַיֵּשֶׁב רַב־שָׁ
 וַיִּכְפַּז אֶת־מֶלֶךְ אֲשׁוּר מִלִּים עַל־לִבְהֵם בִּישׁ
 בִּישׁ מִכֶּסֶף מִלְכּוֹ וַיִּשְׁמַע אֶת־הַדְּבָרָה מִלִּ
 פִּישׁ לֹאֲדָמָה הִפְרָה כֹּה לְהִלָּחֵם אֶתְּךָ וְלֹ
 וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶת־חַקִּיבָה לֹאֲדָמָה
 תֹּאמְרוּ אֶת־חַקִּיבָה מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל לֹאֲדָמָה
 וַיִּשְׁאָף אֶל־יָדָיו אִשֶׁר אָחִיהָ בָּחַח בּוֹ לֹאֲדָמָה
 וַחֲתָן הַיִּשְׂרָאֵלִים בְּעַד מֶלֶךְ אֲשׁוּר וַהֲרָה אֶת־
 שְׁמֵעָה אֶת־אִשֶׁר עָשׂוּ מַלְכֵי אֲשׁוּר לִבְ
 הַיִּזְרָעִית לְהַחֲרִימָם וְהָיָה חֲפָצֵהּ הַיִּזְרָעִי
 אֲרָם אֶל־דָּוִד הַיּוֹם אִשֶׁר שָׁחַתְתָּ אֲחִירֵי אֲדָ
 מָה וְהַדְּבָר הַזֶּה וְכִי עָשָׂה אִשֶׁר בְּחִלְמָתוֹ
 אִישׁ מֶלֶךְ־חֲמַת וְיִמְלֹךְ אֲדָמָה וְיִמְלֹךְ לָעַד
 כְּסָרְוִים הֵעָם וַעֲשֵׂה וַיִּקַּח חַקִּיבָה אֶת־
 הַסְּפָרִים מִן־הַפְּלִאמָה וַיִּקְרָא וַעֲלָה בְּיַד
 יְהוָה וַיִּשְׁמָעוּ חַקִּיבָה לִפְנֵי יְהוָה
 וַיַּחֲפַל חַקִּיבָה לִפְנֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֶל־יִשְׂרָאֵל יִשָּׁב הַיָּבֵשׁ הַיְבֵשׁ אֶת־הַיָּבֵשׁ
 לְבָרֵךְ לְכָל מַמְלַחַת הָאָרֶץ אֲחֵיהָ עֲשִׂיתָ אֶת־
 הַשְּׂמִיטָה וְהָיָה דָּאֲרָץ וַהֲרָה יְהוָה אֲחֵךְ
 לְשָׁמְעָה כֹּךְ יְהוָה עֲשִׂיתָ וְהָיָה לְשָׁמְעָה אֶת־דָּבָר
 כְּסָרְוִים אִשֶׁר שָׁלַח לְחַרֵּץ אֶל־הֵם וַיֹּאמֶר
 יְהוָה הַחֲרִיבוּ מַלְכֵי אֲשׁוּר אֶת־הַיְבֵשׁ וְהָיָה
 אֲרָם וְהָרָחוּ אֶת־אֶל־הֵם כֹּסֶפֶת פִּישׁ לִי
 אֶל־הֵם וַהֲרָחוּ בִּישׁ אִם מִשְׁעָה יִתְּנוּ אֲרָם עַן
 וְאֵבֶן וְהָרָחוּ וַעֲשֵׂה יְהוָה אֲלֵינוּ וְהִשְׁמַע
 כֹּה מִיּוֹד וְהִשְׁמַע מִלְּמַלְכַת הָאָרֶץ בִּישׁ אֲתָנוּ
 יְהוָה אֶל־הֵם לְבָרֵךְ וַיִּשְׁלַח יִשְׁעִיבָה כֹּךְ
 אֲדָמָה אֶת־חַקִּיבָה לֹאֲדָמָה כֹּךְ יְהוָה אֶת־
 יִשְׂרָאֵל אִשֶׁר הַחֲפַלְתָּ אֵלַי אֶת־כְּסָרְוִים מֶלֶךְ־
 אֲשׁוּר שָׁמְעָתוֹ וַהֲרָחוּ הַיָּבֵשׁ אִשֶׁר דָּבַר יְהוָה

27 יְהוָה בְּיָמֵיהֶם אִשֶׁר עָלְתָהּ וַיֹּאמֶר
 אֶל־הֵם רַב־שָׁחַתְתָּ הַיָּבֵשׁ וְהָיָה שְׁלַחְתָּ
 אֲתָנוּ לְפָנֶיךָ אֶת־הַיְבֵשׁ וְהָיָה הָיָה עַל־
 הַיָּבֵשׁ הַשְּׂמִיטָה עַל־הַיָּבֵשׁ לְכָל אֶת־
 28 תְּרִיבֵם וְשָׁחַתְתָּ אֶת־שְׂמִיטָתְךָ עִמָּכֶם וַיִּשְׁמַע
 רַב־שָׁחַתְתָּ וַיִּקְרָא קָדוֹשׁ בְּעַד הַיָּבֵשׁ וַיֹּאמֶר
 29 שְׁמֵעוּ יִשְׂרָאֵל הַיָּבֵשׁ מֶלֶךְ אֲשׁוּר כֹּךְ
 אֲדָמָה הַיָּבֵשׁ אֶל־יִשְׂרָאֵל לְכָם חַקִּיבָה פִּישׁ לִי
 30 לְפָנֶיךָ אֲרָם מִיּוֹד וְהָיָה מִיּוֹד אֲרָם חַקִּיבָה
 אֶת־יְהוָה לֹאֲדָמָה הַיָּבֵשׁ עֲשִׂיתָ יְהוָה וְלֹא חֲתָן
 31 אֶת־דְּבָרֵינוּ הָיָה בְּעַד מֶלֶךְ אֲשׁוּר אֶל־יִשְׁמָעוּ
 אֶת־חַקִּיבָה בִּישׁ אֲדָמָה מֶלֶךְ אֲשׁוּר עָשׂוּ אֲתָנוּ
 כְּכֹךְ וְהָיָה אֵלַי וְהָיָה אִשֶׁר בְּכֶסֶף וְהָיָה אֲתָנוּ
 32 אֶתְּךָ אִשֶׁר מִכֶּסֶף עַד־פִּישׁ וְהָיָה אֲתָנוּ
 אֶת־יָדָיו כֹּסֶפֶת אֶת־יָדָיו וְהָיָה אֶת־יָדָיו
 וְכֹסֶפֶת אֶת־יָדָיו וְהָיָה אֶת־יָדָיו וְהָיָה
 וְהָיָה אֶת־יָדָיו אֶת־חַקִּיבָה פִּישׁ אֲתָנוּ לֹאֲדָמָה
 33 יְהוָה הַיָּבֵשׁ הַיָּבֵשׁ אֶת־הַיָּבֵשׁ אֲתָנוּ אִשֶׁר אֶת־
 34 אֲרָצוֹ מִן־מֶלֶךְ אֲשׁוּר אֶת־יָדָיו הַיָּבֵשׁ
 וְהָיָה אֶת־יָדָיו כְּסָרְוִים הֵעָם וַעֲשֵׂה פִּישׁ
 35 אֶת־שְׁמֵעָה מִיּוֹד מִיּוֹד אֶת־יָדָיו הַיָּבֵשׁ
 אֶת־יָדָיו אֶת־יָדָיו מִיּוֹד פִּישׁ יְהוָה
 36 אֶת־יָדָיו מִיּוֹד הַיָּבֵשׁ הַיָּבֵשׁ וְהָיָה
 עַן אֲתָנוּ דָּבָר בִּישׁ מֶלֶךְ הַיָּבֵשׁ וְהָיָה לֹאֲדָמָה
 37 לֹא חֲפָצֵהּ וַיִּבֶן אֶל־הֵם בְּחִלְמָתוֹ אֲשׁוּר
 עַל־יָדָיו וְהָיָה הַיָּבֵשׁ וְהָיָה בְּחִלְמָתוֹ
 אֶת־חַקִּיבָה קָדוֹשׁ בְּיָדָיו וְהָיָה לֹאֲדָמָה
 רַב־שָׁחַתְתָּ:

CAP. XIX. יט

1 וַיְהִי כִשְׁמֹעַ הַמֶּלֶךְ חַקִּיבָה וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדָיו
 2 וַיִּזְרַם בִּישׁ וַיִּבֶן בֵּית יְהוָה וַיִּשְׁלַח אֶת־
 אֶל־הֵם אִשֶׁר עָלְתָהּ וְהָיָה הַיָּבֵשׁ וְהָיָה
 וְהָיָה הַיָּבֵשׁ מִכֶּסֶף מִיּוֹד אֶת־יָדָיו
 3 הַיָּבֵשׁ בְּחִלְמָתוֹ וַיֹּאמֶר אֵלַי כֹּךְ אֲדָמָה
 חַקִּיבָה וְהָיָה חֲפָצֵהּ וְהָיָה הַיָּבֵשׁ וְהָיָה
 פִּישׁ מִיּוֹד עַד־פִּישׁ וְהָיָה אֶת־לִבְהֵם
 4 אֶת־יָדָיו שְׁמֵעָה יְהוָה אֶת־יָדָיו מִיּוֹד
 רַב־שָׁחַתְתָּ אִשֶׁר שָׁלַח מֶלֶךְ אֲשׁוּר אֶת־יָדָיו

מלכים ב יח רעט

שנה למלך חזקיהו עלה סנחריב מלך אשור
 על כל שרי יחזיהו הנבואה והחפזים וישלח
 חזקיהו מלך יהודה אל מלך אשור למשנה ו
 לאמר ו הלאו שוב מעלי את אשר נתתי עלי
 אשור וישם מלך אשור על חזקיהו מלך יהודה
 שלש מאות פסג פסג ושלשים פסג וזבוב
 ויתן חזקיהו את כל הכסף הנמצא ביהודה
 והנבואה פרה והמלך בעת ההיא מצא חזקיהו
 ארבעה עשר דביל הזה והתדאמנות אמו
 צפה חזקיהו מלך יהודה והתנחם למלך אשור
 וישלח מלך אשור את רתמן והתדב
 סרים ו והתדבשקה מן לטש אל דבולק
 חזקיהו בחול פניו והשלם ויעלו ויבאו
 השלם ויעלו ויבאו ועמדו בתעלת הפיכה
 והגלילה אשר במסלול שדה כנס ויקראו
 אל דבולק ויצא אלהם אליהם בן דבולקיהו
 אשר על דפינת שבעה הספר ויחאן בן אסף
 הפופר ויאמר אלהם והשקה אמרו נא אל
 חזקיהו זה אשר הנלך הדולל מלך אשור
 מה הפפוען והה אשר פמרות אמרת אף
 דבר שפחים עשה גבורה למלחמה עשה על
 מי בטרות פי מרות פי עשה דפה בטרות לך
 על משענת הפכה והצפץ הזה על מצבות
 אשר ישכון איש עליו ונא כספו וקבה פן
 פועה מלך מצרים למלך בטרות עלי וכו
 והאמון אליו אל יהודה אלהו בטרות הלא
 הוא אשר הסיר חזקיהו את פמרות והת
 מופחורו ויאמר ליהודה ולירושלם לפני המצבת
 הזה תשתחויו בירושלם ועשה הרעב נא
 אדאנת את מלך אשור ואיתנה לך אלפים
 ססים אסיהלל לחת לך ונבנם עליהם
 והאף תשיב את פני פחת אחד עבה אתי
 והקצנים והקטנן לך על מצותם לרכב השפחים
 עשה המבצען יהיה עלינו על דבוקים היה
 להשתחויו יהיה אמר אליו עזה על דבוק
 האת השחיתתה ויאמר אליהם בן דבולקיהו
 ושכנה ויחאן אל דבשקה דפנא אל ענין
 ארמית פי שמיים אכחו והלחודם עמ

אמר יחזקיהו וכן השתחויו וכן חזקיהו ואת
 הדבוקים והתדבשקים והחפזים והנבואה אשר
 פתח לכם השמרון לעשות מל דבוקים ולא
 חזקיהו אלהים אחרים והפירה אשר פתחו
 איתכם לא תשכחו ולא חזקיהו אלהים אחרים
 כי אם אדירה איתכם חזקיהו והוא יצל
 איתכם מיד מל איתכם ולא שמיש פי אמ
 כמשפטם והאמון הם עשום יהיה והיום
 חזקיהו האים אדירה והתדבשקים יהיה
 עשום גם פניהם ויבנו בניהם פיאמר עשו
 איתכם הם עשום עד האם היה

CAP. XVIII. II

1 ויהי בשנת שלש להשע בן אלה מלך ישראל
 2 מלך חזקיהו בן אחז מלך יהודה בן עשורים
 וחבש שנה היה במלכות עשורים וחשע שנה
 מלך ביהושלם ושם אמו אבי פד וסידיה
 3 וישע יהושע בעני יהיה בכל אשר עשה יחד
 4 אביו והוא והקר אדבולמות ושפי את
 דבולמות וכתב אדבולמות והתחיל מלש דבולמות
 אשר עשה משהו פי עד דבוקים והפירה יהיה
 ביהושלם מקצרים לו ויקראו לו חזקיהו
 5 ביהודה אלהי ישראל פטח וחזקיהו לא יהיה
 כמורה בכל מלך יהודה והוא יהיה לספר
 6 ודבולק ביהודה לא יסר מאחוריו ושמו מצולח
 7 אשר צפה יהיה את משהו יהיה יהיה עמו
 בכל אשר יצא משלל וימרו במלך אשור ולא
 8 עבדו והוא דפה את שלטותם עד עשה והת
 בבליה ממעל טצרים עד ערו מבצד
 9 ויהי בשנה הרביעית למלך חזקיהו והוא השנה
 השביעית להשע בן אלה מלך ישראל עליה
 שלמנאסר מלך אשור על שמרון ויצר עליה
 10 והנה מקצה שלש שלים בשנת שש לחזקיהו
 והוא שנת השע להשע מלך ישראל מלפניה
 11 שמרון ויגל מלך אשור את ישראל אשרה
 12 ויסלם בחלה ומכורו כד בן וישי מתי על
 אשר לא שמיש בכל יהיה אלהים ויעשה
 אדפירו את מלך אשור צה משה עבר יהיה
 13 ולא שמיש ולא עשה ובארבע עשרה

בכל ימי יואב ועל שמרון ויצר עליה שלש
 6 שנים: בשנת השלישית לזשע לבד מלך
 אשור את שמרון ועל אדוםאל אשורה ושבו
 אחסם בחלח ובהבסו כדו וזון ועיר מדי:
 7 והיו פרתמא בני ישראל ליהוה אלהיהם
 הנפילה אתם מארץ מצרים מעתה עד פתיה
 8 מלך מצרים יהיה אלהים אתים: וילכו
 בזהות הרים אשר יהיה הרה סמך בני ישראל
 9 וילכו ישראל אשר עשו: ותפא בני ישראל
 דתים אשר לרמך על יהודה אלהיהם וילכו
 להם במות בכל עתיהם ממגדל טפחים עד עיר
 10 מצרה ויצא להם מצרה: ואמרו על מל גבעה
 11 גבוה ותחת פלעץ רעק: ויבאדו להם בכל
 12 במות פנים אשר הגלה יהוה מפניהם ויעשו
 דתים ועם להקעים את יהודה: ויעבדו הגללים
 אשר אמר יהוה להם לא תעשו את דתם
 13 יהוה ויעד יהוה בישאל ובסודה ביד מלכיה
 קלחיה לאמו לשם מדינים ודעים לשמה
 כעוזו וקורו בלתי יהיה אשר צוהו את
 14 אבותיהם ואשר שלחו אליהם ביד עבדי
 הנביאים: ולא שמעו וקשו את ערפם מעתה
 15 אחרים אשר לא האמינו ביהוה אלהיהם
 וימאצו את דתו ואת ביהוה אשר פרת את
 16 אבותם ואח עווליו אשר העיד עם הילל אדוני
 17 הדין והפלו ויהיו העוים אשר סביבתם
 אשר ציה יהוה אתם לבלתי עשוה פום:
 18 ויעוה את מל מצרה יהוה אלהיהם ויעשו
 להם מסכה שנים עולים ויעשו אשירה
 19 וישתחו לכל צבא השמים ויעבדו אדהבעל:
 20 ויעבדו את בניהם ואת בנותיהם באל ויקסמו
 לקמים ויהלכו ויחמסו לעשוה דרע מעני
 21 יהוה להכשמו: ותחפף יהוה מאד בישאל
 ויסרם מעל פניו לא לשאר רק שבט יהודה
 19 לבד: ביהודה לא שמר את מצוה יהוה
 אלהיהם וילל בזהות ישראל אשר עשו:
 20 וימאס יהוה בכל ירע ישראל ועפם ויהאם ביד
 21 טאסם עד אשר השליכם מפניהו: פרעע
 ישראל מעל פיה הוה וימלסו אתו ויבכעו בך

בבט ויהא ירבעם את ישראל מאותו הו
 והרסוהם תפאיה גדולה: וילל בני ישראל
 בכל הצפחה וירבעם אשר עשה לירסו מפני
 עד אשר יהא יהוה את ישראל מפני
 סאסו דרע ביד מל עבדו הנביאים ועל יסר
 מעל אדום אשורה עד היום הזה:
 ויבא מלך אשור מבבל ומצרה וישא ומתו
 וסרסוהם וילל בני ישראל שמרון פרת בני ישראל
 וירשו את שמרון ושבו בעריה: והיו פתח
 שבתם שם לא יראו את יהוה וישלח את
 פום את דתיהוה ויהיו דתים פום: ויבא
 למלך אשור לאמו דבאלם אשר הגלית והיו
 בעיר שמרון לא ידעו את מלשמת אלהי דא
 וישלח בהם את דתיהוה והקם ממותם את
 סאסו אינם דעים את מלשמת אלהי דא
 ויצו מלך אשור לאמו דבאלים שפיה או
 מהפדנים אשר הגליתם מלשם וילכו וישבו:
 ויהם את מלשמת אלהי דא: ויהא א
 מהפדנים אשר הגלו ממלכו וישבו ביהוה
 והיו מודה אתם אדני יהוה את יהודה: והיו
 עשויים ביו פיו אלהי ויפדו: בבית הבמות אל
 עשו השמוללים ביו פיו בעתים אשר הם ישבו
 שום: והאלע בכל עשו את סמחה בלות ואלע
 בות עשו את סגל והאלע חמת עשו אח
 אשמיא והעיים עשו נבחו ואת שרתוק והססו
 שדפים את בניהם באלס לאדמלך ועפם
 אלהי ספן: והיו דתים את יהודה ויע
 להם מקצותם פדני במות יהוה עשויים לה
 בבית הנפוח: את יהודה היו דתים ויהו
 אלהיהם היו עוים במלשמת דבאלם אשר ה
 אותם מלשם: עד דתים היה הם עשויים במלשמת
 דבאלים אינם דתים את יהודה ויהאם על
 פדניהם וכמלשמתם וסודה וכפפיה אשר:
 יהוה את דבני יעקב אשר שם סכנו ישראל
 ויסת יהוה אותם ביהוה ויצום לאמו לא חו
 אלהים אתים ולא השתחוה להם ולא תעב
 ולא תבדו להם: פיו אים את יהודה אשר היו
 אחסם מארץ מצרים בכד גדול ובוזעו כמו

מלכים ב ז רעו

11 וירא את־המופת אשר בדמשק ושלח המלך
 אחז אל־אחיה הבן את־דמות המופת ואחז
 תבניתו לכל־משדו: ויבן אחיה הבן את־
 המופת ככל אשר שלח המלך אחז מדמשק
 עשה אחיה הבן עזרא המלך אחז מדמשק
 12 ויבא המלך מדמשק וירא המלך את־המופת
 ויקרב המלך אל־המופת ועל עזרו: וקמר
 13 את־עליו ואת־מכתו וקמר את־סכנו ויזק
 את־הים־השלמים אשר לו על־המופת: ואת
 המופת החליט אשר לפני יהוה ויקרב מאח
 פני הפת מפני המופת ומפני פת יהוה וימן
 14 אתו על־יוח המופת צפונה: ויצחו המלך
 אחז את־אחיה הבן לאחז על המופת הנזול
 וקמר את־עליו־הבן ואת־מסחו העיב ואת
 עלת המלך ואת־מכתו ואת עליו בלעם
 15 הארץ ומנחתם ונספדם ומלדם עלה וכל־
 דם וזב עליו תזרק ומופת החליט היהודי
 לבקר: ויעש אחיה הבן ככל אשר צוה
 16 המלך אחז: וקצץ המלך אחז את־המסכות
 המכטות ויסר מעליהם ואת־הכלי־האדהים
 הווד מעל הבקר החליט אשר תחתיו וימן
 17 אתו על מרצפת אבנים: ואת־מיסך השפת
 18 אשר בני בנית ואת־מטא המלך והוציטה
 הבב בית יהוה משני מלך אשר: ויהו דברי
 19 אחז אשר עשה הארדים פחובים על־ספר
 20 דברי הימים למלכי יהודה: ושכב אחז עם
 אביו ויקבר עם אביו בעיר דד ומלך חזקיהו
 בנ תחזיו:

CAP. XVII. ז

1 בשנת שתים עשרה לאחז מלך יהודה מלך
 השש בראיה בשמרון על־ישראל תשע שנים:
 2 ויעש הרע בעיני יהוה רק לא פלטי ישראל
 3 אשר היו לפניו: עליו עלה שלמנאסר מלך
 4 אשר ויודלו וישע עבד וישב לו מכה:
 5 ומצא מלך־אשר בדלשע קטר אשר שלח
 6 מלכים אל־סוא מלך־מצרים ולא העלה
 7 מכה למלך־אשר בשנה משנה ויעזרה מלך
 8 אשר ויאסדה בית כלא: ויעל מלך־אשר

31 עיה: ויהו דברי פקח וכל־אשר עשה הדם
 פחובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל:
 32 בשנת שתים עשרה בדרמליה מלך ישראל
 33 מלך ירום בדרמליה מלך יהודה: בדרשנים
 34 וחמש שנה היה במלכו ושש עשרה שנה מלך
 35 בדרשלים ושם אלו יהשא בדרדוק: ויעש
 36 האר בעיני יהוה ככל אשר עשה עזרה אביו
 37 עשה: רק הבמות לא סרו עוד העם מופתים
 38 ומסכות בבמות הוא פנה את־שש ביהודה
 39 העליו: ויהו דברי ירום וכל־אשר עשה
 40 הארדם פחובים על־ספר דברי הימים למלכי
 41 יהודה: בימים הים החל יהוה להשליח
 42 ביהודה רצון מלך אים ואת פקח בדרמליה:
 43 ושכב ירום עם אביו ויקבר עם אביו בעיר
 44 דד אבד ומלך אחז בנ תחזיו:

CAP. XVI. ז

1 בשנת שבע עשרה שנה לפקח בדרמליה
 2 מלך אחז בירום מלך יהודה: בדרשנים
 3 שנה אחז במלכו ושש עשרה שנה מלך
 4 בדרשלים ולא עשה האר בעיני יהוה אליו
 5 בדר אביו: וקדו בדרו מלכי ישראל וגם את
 6 בל העבד פאש פחעבת הולים אשר יהיש
 7 יהוה אים מפני בני ישראל: ויזב ויקטר
 8 בבמות ועל־הבמות ותוח בלעז רענו: או
 9 יעלה רצון מלך־אים ופקח בדרמליה מלך־
 10 ישראל וישלם למלחמה ויצרו על־אחז ולא
 11 כדו להלחם: בעת הויה השיב רצון
 12 מלך־אים את־אלת לאים וישל את־יהודים
 13 מאילת ויהומים פאו אילת וישם שם עד
 14 דים הויה: וישלח אחז מלכים אל־עגלה
 15 פלסר מלך־אשור לאמר עבדו ונכו אני עלה
 16 והשעני מפת מלך־אים ויפול מלך־ישראל
 17 הימים עלו: ויקח אחז את־הבסות ואת־
 18 ההיב והמצא בית יהוה ויאפחות בית המלך
 19 וישלח למלך־אשור שדו: וישמע אלו מלך
 20 אשר ועל מלך אשר אל־דמשק ויחפשה
 21 ויגלה קרה ואת־רצון המות: ויקד המלך
 22 אחז לקרחת וילחט פלאסר מלך־אשור והשליח

תחזיקו: ויתרו דברי שלום והשואו אשר
 והם פתונים על־ספר דברי הימים ל
 ישראל: או יפה ממהם את־המסכה ה
 כל־אשר בנה ואת־גבוליה מתחצה פי לא
 ויף את פלדה ותרף בעני: כל
 שלשים וחשע שנה לעזרה מלך יהודה
 מנחם בן־גדי על־ישראל עשר שנים בשמו
 ויעש דרע בעיני יהודה לא־סר מעל המל
 ורבעם בן־נמט אשר־החטיא את־ישראל
 ימיו: בא של מלך־אשר על־הארץ
 מנחם לפול אף פני־כסף לחזות ידיו:

26 דבֵּרָא אֲשֶׁר מִנַּח הַחֶסֶד: פִּדְרָא יְהוָה אֲדָר
 עַל יִשְׂרָאֵל מִיָּד מֵאֵל וְאִסַּס עֲצוּד וְאִסַּס עֲזוּב
 27 וְאֵין עֲזוּד לְיִשְׂרָאֵל: וְלֹא־דַפְר יְהוָה לְמַחֲזֵת אֲתֵר
 שֵׁם יִשְׂרָאֵל מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם וְחַשְׁעִים בִּיד
 28 יִרְבַּעַם בְּרִדְוֹאֵשׁ: וְיִתְרוּ דְבִרֵי יִרְבַּעַם וְכֹל־אֲשֶׁר
 עָשָׂה תַּמְרֵדוּ אֲשֶׁר־לָהֶם וְאֲשֶׁר הִשְׁבִּיב אֲדָר
 דְּפִשְׁקָא וְאֲתִיחַמַת לְיְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל הֲלֹא־הֵם
 פְּתוּנִים עַל־סֵפֶר דְּבִרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל:
 29 וְיִשְׁכַּב יִרְבַּעַם עִם־אֲבִיתוֹ עִם מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וְיִמְלֹךְ
 זְכוּרָה בְּנֵי תַּחְתּוֹ:

CAP. XV. טו

לִשְׁנַת עֶשְׂרִים וְשֵׁשֶׁת שָׁנָה לְיִרְבַּעַם מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
 2 מֶלֶךְ עֲזַרְיָה בְּרֵאֲמֵנִי מֶלֶךְ יְהוּדָה: בְּרֵשׁ
 עֲשׂוּהָ שָׁנָה הָיָה בְּמַלְכֵי וְחַמְשִׁים אֲשִׁיתִים שָׁנָה
 מֶלֶךְ בְּדוּשְׁלָם וְחָם אֲפֵי יְלִידוֹ מִדוּשְׁלָם:
 3 וְיַעֲשֵׂה דִקְשׁוֹר בְּעֵינֵי יְהוָה כֹּל־אֲשֶׁר עָשָׂה
 4 אֲמַנְיָהוּ אֲבִיו: וְכִן דְּבַמְחָת לֹא־סָר עַד הַעַם
 5 מִמִּדְּוָם הַמִּקְרָאִים בְּבַמְחָת: וְיַעֲשֵׂה יְהוָה אֲדָר
 הַמֶּלֶךְ וְהָיָה מַעֲזֵר עֲדוּיִם מֵאֵל וְיִשְׁבֵי בַּחַת
 הַחֲשִׁישָׁה וְיִחָרֵם בְּדִפְלֹךְ עַל־בְּרִית שֹׁשֶׁת אֲדָר
 6 עִם הָאָרֶץ: וְיִתְרוּ דְבִרֵי עֲזַרְיָה וְכֹל־אֲשֶׁר עָשָׂה
 הֲלֹא־הֵם פְּתוּנִים עַל־סֵפֶר דְּבִרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
 7 יְהוּדָה: וְיִשְׁכַּב עֲזַרְיָה עִם־אֲבִיתוֹ וְיִקְרָב אֲדָר
 עִם־אֲבִיתוֹ בְּעַד הָדָר וְיִמְלֹךְ יִחָרֵם בְּנֵי תַּחְתּוֹ:
 8 בְּשֵׁנַת שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשֶׁת שָׁנָה לְעֲזַרְיָה
 מֶלֶךְ יְהוּדָה מֶלֶךְ זְכוּרָה בְּרִדְוֹאֵשׁ עַל־יִשְׂרָאֵל
 9 בְּשִׁמְרוֹן שֵׁשֶׁה חֲדָשִׁים: וְיַעֲשֵׂה דְרַע בְּעֵינֵי
 יְהוָה כֹּל־אֲשֶׁר עָשָׂה אֲבִיתוֹ לֹא־סָר מִחֲפֹאֲהָ:
 יִרְבַּעַם בְּרֵנְטִם אֲשֶׁר־הַחֲטִיָּא אֲתֵר־יִשְׂרָאֵל:
 10 וְיִקְשׁוּר עַלֵי שְׁלָם בְּרִדְוֹאֵשׁ וְיַפְרֵה קִלְעִים
 11 וְיִמְחֲדוּ וְיִמְלֹךְ תַּחְתּוֹ: וְיִתְרוּ דְבִרֵי זְכוּרָה הֵם
 פְּתוּנִים עַל־סֵפֶר דְּבִרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל:
 12 הָיָה דְרִי־יְהוָה אֲשֶׁר דַּפְר אֲלִיָּהוּ לֹא־נִבְּרָ
 רְבִיעִים יִשְׁבֵי קֹךְ עַל־כַּסֵּא יִשְׂרָאֵל וְיִדְרִי־בָן:
 13 שְׁלָם בְּרִדְוֹאֵשׁ מֶלֶךְ בְּשֵׁנַת שְׁלֹשִׁים וְחַשְׁעֵי שָׁנָה
 לְעֲזַרְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה וְיִמְלֹךְ יְהוּדִיִּים בְּשִׁמְרוֹן:
 14 וְיַעֲלֵי מִנְחָם בְּרִדְוֹאֵשׁ מִתַּחְזָה וְחָם שְׁמֵרוֹן וְיִדְ
 אֲתֵר־שְׁלָם בְּרִדְוֹאֵשׁ בְּשִׁמְרוֹן וְיִמְחֲדוּ וְיִמְלֹךְ

לְחַזְקֵי הַמַּמְלָכָה בְּחַד: וְיִחָרֵם מִנְחָם א
 הַכַּסֵּא עַל־יִשְׂרָאֵל עַל מְרַבְּדֵי הַחֵזֶל לֵי
 לְמֶלֶךְ אֲשֶׁר חַמְשִׁים שָׁלָם סָפָא לֹא־שׁ א
 וְיִשְׁבֵי מֶלֶךְ אֲשֶׁר וְלֹא־עָבַד שָׁם פֶּאָרֶץ: וְי
 דְבִרֵי מִנְחָם וְכֹל־אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא־הֵם פְּתוּנִים
 עַל־סֵפֶר דְּבִרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: וְיַע
 מִנְחָם עִם־אֲבִיתוֹ וְיִמְלֹךְ פְּקֻדִיָּה בְּנֵי תַּחְתּוֹ
 בְּשֵׁנַת חַמְשִׁים שָׁנָה לְעֲזַרְיָה מֶלֶךְ יְהוּ
 מֶלֶךְ פְּקֻדִיָּה בְּרֵמְסִים עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשָׁמ
 שְׁנָתִים: וְיַעֲשֵׂה דְרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לֹא־סָר מִחֲפֹאֲ
 יִרְבַּעַם בְּרֵנְטִם אֲשֶׁר־הַחֲטִיָּא אֲתֵר־יִשְׂרָאֵל
 וְיִקְשׁוּר עַלֵי שְׁלָם בְּרִדְוֹאֵשׁ שְׁלֹשֶׁת וְיִפֵּי
 בְּשִׁמְרוֹן פֶּאָרֶץ בְּרִדְוֹאֵשׁ אֲתֵר־יִשְׂרָאֵל וְיַ
 הֲאִיָּה וְעַמֵּי חַמְשִׁים אֲשֶׁר מִבְּנֵי נְלָעִים וְיִחָר
 וְיִמְלֹךְ תַּחְתּוֹ: וְיִתְרוּ דְבִרֵי פְקֻדִיָּה וְכֹל־א
 עָשָׂה הֵם פְּתוּנִים עַל־סֵפֶר דְּבִרֵי הַיָּמִים לְמַ
 יִשְׂרָאֵל: בְּשֵׁנַת חַמְשִׁים אֲשִׁיתִים שָׁנָה
 לְעֲזַרְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה מֶלֶךְ כַּסֵּא בְּרִדְוֹאֵשׁ
 עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְרוֹן עֲשׂוּרִים שָׁנָה: וְיַעֲשֵׂה ד
 בְּעֵינֵי יְהוָה לֹא־סָר מִחֲפֹאֲהָ יִרְבַּעַם בְּרֵנ
 אֲשֶׁר־הַחֲטִיָּא אֲתֵר־יִשְׂרָאֵל: בְּיַמֵּי כַּסֵּא מֶלֶךְ
 יִשְׂרָאֵל בָּא תַּגְלָח פֶּלֶאֶס מֶלֶךְ אֲשֶׁר וְיַ
 אֲתֵר־עֵלָן וְאֲתֵר־אֲבֵל בֵּית־מַעֲבָה וְאֲתֵר־חַד וְאֲ
 לָשׁ וְאֲתֵר־חַצוֹר וְאֲתֵר־גִּלְעָד וְאֲתֵר־גִּלְגָּל וְיַ
 אָרֶץ כַּפְתִּילִי וְיַגְלֵם אֲשִׁיתִה: וְיִקְשׁוּר קָ
 הוֹשַׁע בְּרִאֲלָה עַל־כַּסֵּא בְּרִדְוֹאֵשׁ וְיַפֵּי
 וְיִמְחֲדוּ וְיִמְלֹךְ תַּחְתּוֹ בְּשֵׁנַת עֲשׂוּרִים לְחָרֵם

מלכים כ ד רעה

10 פלמטן שלח אל ירמיהו אשר פלמטן לאמר הנה
 את בנתי לנביא לנביא ונתעב הנה הנה אשר
 פלמטן וירמיהו אהבהו: הנה הנה את
 11 אדום ונשאף לבו הנה ושב בביתו ונשא
 חתונה ברעה ונשליח אשה ויהיה עמו: ולא
 שמע אמציה ושלח יואש מלך ישראל ויהיה
 פנים הוא ואמציה מלך יהודה בניה שמש
 12 אשר ליהודה: ונעבד יהודה לפני ישראל ונכסו
 13 אש לאתו: ואת אמציה מלך יהודה כך
 יהיה בראחיהו חמש יהואש מלך ישראל
 בבית שמש ונשא וישלם ונשך פולח
 יהושלם גשש אחרים עד שש דפסה אבנע
 14 מאת אמה: ולקח את כל הנהג והפסו ואת
 כל דבלים הנמצאים ביהודה ובאצות פה
 15 הפקד ואת בני דה שבת וישב שמרטה: ויהי
 דמי יהואש אשר עשה ונבדלו ונאמר כלום
 עם אמציה מלך יהודה והא הם פחמים
 16 על ספר דמי יהואש מלך ישראל: וישב
 יהואש עם אביו ויפס בשמרון עם מלכו
 17 ישראל ומלכו וירבעם זה פחמו: ויהי
 אמציה מלך יהואש מלך יהודה אחרי מוח
 יהואש ביהודה מלך ישראל חמש עשרה
 18 שנה: ויהי דמי אמציה האדום פחמים
 19 על ספר דמי יהואש מלכו יהודה: וקשרו
 עליו קשר ביהושלם וינס לכושא ושלחו
 20 אחיו ללשון וימחו שם: ונשא אתו על
 השטים ויעב ביהושלם עם אביו בעד דה:
 21 ויקחו כל עם יהודה את עזיהו והוא בן שש
 עשרה שנה ומלכו אלו שנה אבי אמציה:
 22 הוא פנה את ארץ ונשבה ליהודה אחרי
 23 שכב הפקד עם אביו: בשנת חמש
 עשרה שנה לאמציה ביהואש מלך יהודה
 24 מלך ירבעם ביהואש מלך ישראל בשמרון
 ארבעים ואחת שנה: וישב ועבד יהיה
 לא כי מלך השואל וירבעם בן נבט אשר
 25 החטיא את ישראל: הוא השב אדנבל
 ישראל מלכא המה עדים השנה פנים יהיה
 אלו ישראל אשר דפי עד עבדו ויהי בראמי

1 ויהי וימח למלך ישראל יהו אצח ויהי
 19 שלש פעמים ויעמדו וינאף עליו אש
 האדום וימח לנחת חמש ארשש פעמים
 או הנה את אדום עד בלה ועלה שלש פעמים
 20 חנה את אדם: וימח אלשע וימחה
 גרדו מאת יואש בן נבט פה שנה:
 21 ויהי הם וקנים אש חנה הוא אדנבל
 ואלשע את יהואש בן נבט אלשע ויהי ונע
 האש בעצמות אלשע ויהי ויבס על דבלי:
 22 ויחול מלך אש לחץ את ישראל על
 23 ימי יהואש: ויהי יהיה אש ויהיה ויפס
 אלים למש ביהו אדאמה יצוק וינעב
 ולא אה השחום ולא השלם מעל פני
 24 עד שנה: וימח חואל מלך אש ומלך בן
 25 הד בן חתו: ויבס יהואש ביהודה וישב
 את השטים כד ביהו ביהואש אשר ללח
 כד יהואש אב בבלמה שלש פעמים יהיה
 יהואש וישב את שני ישראל:

CAP. XIV. ה

1 בשנת שלים יהואש ביהודה מלך ישראל
 2 מלך אמציה ביהואש מלך יהודה: כך
 עשרים וחמש שנה היה במלך ושנים וחמש
 3 שנה מלך ביהושלם ושם אלו יהושלם כך
 4 יהושלם: וישב יהואש בניה יהיה רק לא ביהו
 5 אביו בכל אשר עשה יהואש אביו עשה: רק
 6 הנבחה לרסו עד העם מופדים ומקפחים
 7 בפמה: ויהי פאשו חוקה הפמלה ביהו
 8 ויהי אדעביו ונפחים אדנבלו אביו: ואד
 9 בן הפנים לא המה פפוח בספר חתומה
 אשר פנה יהיה לאמר לרומח אביו על
 10 פנים וננים לרומחו על אמה פה אש
 11 ביהואש ימח: והיה יהו אדאום ביהואש
 עשרה אלים וימח את השלע בבלמה
 12 ויקח את שמה וקחא עד יהיה יהו:
 13 אז שלח אמציה מלכאם את יהואש כך
 14 יהיה ביהו מלך ישראל לאמר לכה
 15 נחמה פנים: ושלח יהואש מלך ישראל
 את אמציה מלך יהודה לאמר יהיה אש

מלכים כ יב רענ

ומלכו ארץ ומשחיה ויכרתה ואמר יהו
 13 הפלך: ותשמע שגילה אתדקל הרצון
 14 העם ותבא אלהים בית דוד: ותרא הדף
 הפלך עמד על העמיד כמלפני השמים
 והתצטרף אל הפלך וכל עם דאף שלח
 ורקע בתצטרף ותקע שגילה ארבעותיה
 ותקרא קשר קשר: ועל הידוע הפון את
 15 שני המאור | פקדי הכול ואמר אליהם
 והציאו אתה אל מפיח לשדוח והבא אחיה
 המת בדרך כי אמר הפון אליהמת בית דוד:
 16 וישמע לה הים ותבא יהו מנחם הפסחים
 17 פת הפלך ותומת שם: ויכרת הידוע
 ארבעותיה פן דוד ופן הפלך ופן העם
 18 לידוח לשם ליהוד ופן הפלך ופן העם: ויבא
 כל עם דאף ביהדפעל ויתצדד את מזהו
 ואת צלמו שפדו הילכו ואת מען פון הפעל
 הרע לפני המפוחות וישם הפון פקוד על
 19 פת דוד: ויקח את שני המאור ואת הפי
 ואת הצעים ואת | כל עם דאף ויחיד את
 הפלך מפיח דוד ויבא הרך שער הצעים
 20 פת הפלך וישב על פסא הפלכים: וישמח
 כל עם דאף הידוע שקמה ואת שגילה המידע
 בדרך בית 0 מדי:

CAP. XII. יב

1 בן שבע שנים דואש פמלו: בשטר שבע
 ליהא מלך דואש ויבועים שש מלך ביהושע
 2 ושם אלו צביה כמא שבע: ויש דואש
 3 הישר בעני דוד לדימו אשר דודו הידוע
 הפון: רק הפמול לאסרו עד העם מופחים
 4 ומקפחים בנמות: ויאמר דואש ארבעותים
 5 כל פסק הקדשים אשר ויבא בית דוד פסק
 עוב איש פסק נפשות ערפו כל פסק אשר
 6 יעלה על לב איש לרבוא פת דוד: וקחו
 7 לים הדבנים איש מאת מפרו וים יחוק את
 בך הפיח לכל אשר ימצא שם בוך:
 8 ויהי בשנת עשרים ושלוש שש למלך דואש
 9 לארזוקו הפסחם את פק הפיח: וקחו
 10 הפלך דואש ליהודע הפון ולפנים ויאמר

32 בנמים הים החל דודו לנשא בשורא וים
 33 חואל בכל גבול שורא: מן דודן מורח
 השמש את כל ארץ הפלך הפדו הדיאבני
 והמשי מעשר אשר על כנף אתן והגלע
 34 והפסח: ויהי דבר יהא וכל אשר עשה וכל
 נסדו הלא דים פוחים על סוד דים דמים
 35 למלך שורא: וישפך יהא עם אביו וקפח
 36 ארץ בשמרון ומלך דודו בנו תחיה: והמים
 אשר מלך יהא על ישראל עשרים השמטה שש
 בשמרון:

CAP. XI. מ

1 וישגילה עם ארבעה וראיה פי מת בנה ותקם
 2 ותאמר את פלווע הפמלכה: ותקח השבע
 פת הפלך יתום יתום אחרת אחרת אחרת אחרת
 אחרת ויבג ארץ כסוד פת הפלך הפמולים
 ארץ ואת מלך פתו הפמול ויכחו ארץ
 3 כפי שגילה ולא המת: ויהי אחר פת דוד
 מחנא שש שנים | שגילה מלכת על דאף:
 4 ובשנה השביעית שלח הידוע וקח |
 את שני המאור לפי ולצעים ויבא ארם אליו
 פת דוד ויכח לים פיה וישב ארם בבית
 5 דוד ויבא ארם את בן הפלך: ויצום לאמר
 זה דבר אשר תעשה והשלשית מכם בא
 6 השפת לשמוי משמרת פת הפלך: והשלשית
 בשש סד והשלשית בשש אתו הצעים
 7 וישמחם את משמרת הפיח מסח: ושני דודו
 8 פם כל צא השבת ושמו את משמרת בית
 9 דוד אל הפלך: והצעים על הפלך סביב
 10 איש וכלו פון הפא ארבעותות ימת יהא
 11 את הפלך בצארו ובבאו: ויעשו שני הפמולות
 12 פכל אשר צפה הידוע הפון וקחו איש את
 אכשו פא השבת עם צא השבת ויבא אל
 10 הידוע הפון: ויתן הבא לשני הפמולות את
 11 הקחה והאדשלים אשר למלך דוד אשר
 12 בנה דוד: ויעמד הצעים איש | וכלו פון
 מסח הפיח הימנית ערפת הפיח הפמאלית
 למפוח ולפיח על הפלך סביב: ויצא את
 בן הפלך ויתן עליו ארבעה ואת העור

לְבַקֵּךְ יָשָׁר בְּיַמֵּי אֲבוֹתַי עַל לְבַבְךָ וְיִאמְרוּ הִיא
 יֵשׁ יֵשׁ חַיִּים אֲדִיבֶנְךָ וְיִחַן יָדוֹ וְיַעֲבֹדוּ
 אֶל־דְּמוּתְךָ: וְיִאמְרוּ לִבְּךָ אֵלֶּי הָיָה בָּרֶךְ
 לְיָדֶיךָ וְרַבְּמָן אֲחִי בְרַבְּמָן: וְיִמָּן שְׂמֹרֵן
 אֲדִיבֶנְךָ אֲחִי לְאֲחֵיךָ שְׂמֹרֵן עַד־יָשָׁר
 פֶּתֶר יְדֶיךָ אֲחִי דָבָר אֶל־אֲחֵיךָ:
 וְיִבְרָךְ יְהוָה אֲדִיבֶנְךָ וְיִמָּן אֲלֵיכֶם אִם
 עַבְדֵי אֲדִיבֶנְךָ מֵעַם יְהוָה עַבְדֵי דָבָר
 וְעַשְׂיָה לְבִימָה הִפְעַל לְעַבְדֵי וְכָל־פְּדוּתוֹן
 אֲלֵי אִישׁ אִישׁ אֲלִישְׁפָק בִּי וְכֹחַ גְּדוּל לִי לְעַל
 וְאֲשִׁרְיָפָק לֹא יִהְיֶה וְיִהְיֶה עֲשֵׂה בְעַמְּךָ לִי
 וְיִאמְרוּ אֲדִיבֶנְךָ הִפְעַל: וְיִאמְרוּ יְהוָה קָן
 עֲשֵׂה לְעַל וְיִהְיֶה: וְיִשְׁלַח יְהוָה בְּכָל־יִשְׂרָאֵל
 וְיִמָּן לְעַבְדֵי הִפְעַל וְלֹא־תִשְׁאָר אִישׁ אֶ
 לֹא־יָבֹא וְיִמָּן בֵּית הִפְעַל וְיִפְלֹא מִיַּד־הִפְעַל
 לָשֹׁה: וְיִאמְרוּ לְאֲשֶׁר עַל־הַמְּלָאכִיּוֹת הָיָה
 לְיָשׁ לְלֵל עַבְדֵי הִפְעַל וְיִמָּן לְיָשׁ הַמְּלָשׁ
 וְיִמָּן יְהוָה וְיִהְיֶה בְּרַבְּכָן בֵּית הִפְעַל וְיִא
 לְעַבְדֵי הִפְעַל חֲשׂוֹן הָיָה פְּדוּשׁ־פֹה עַמֵּן
 מַעֲבֵר יְדֵיךָ בִּי אֲדִיבֶנְךָ הִפְעַל לְיָשׁ: וְיִמָּן
 לְעַשְׂוֹת וְיָחִים וְעַלֹת וְיִהְיֶה שֹׁמֵר לִי בְּ
 שְׂמֵימִים אִישׁ וְיִאמְרוּ הַיָּשׁ אֲשֶׁר־יִפְלֹא כִ
 הַיָּשִׁים אֲשֶׁר אֵל מְבִיא עַל־יְדֵיכֶם נִפְשׁוֹת
 נִפְשׁוֹ: וְיִהְיֶה בְּכַלְכָּל לְעַשְׂוֹת הַעֲלִיָּה וְיִא
 יְהוָה לְרָצִים וְלְשָׁלְטִים כֹּחַ הַיָּשׁ אִישׁ אֶ
 לְאֵם וְיָחִים לְשִׁדְדוֹב וְיִשְׁלַח הַיָּצִים הַשְּׁלֵשׁ
 וְיָלֵם עַד־עַד בִּיַּד־הִפְעַל: וְיִמָּן אֲדִיבֶנְךָ
 בִּיַּד־הִפְעַל וְשִׁמְרָה: וְיִחַצְוֹ אִתְּ מַעֲבָר דָּבָר
 וְיִחַצְוֹ אֲדִיבֶנְךָ הִפְעַל וְיִשְׁמִימוּ לְמַחְרָאֵת עַ
 הַיָּשׁ: וְיִשְׁמֹן יְהוָה אֲדִיבֶנְךָ מִשְׁמָל: וְיִ
 חֲשׂוֹן וְיָחִים בְּרַבְּמָן אֲשֶׁר הַחֲשׂוֹן אֲדִיבֶנְךָ
 לֹא־יָבֹא יְהוָה מִחֲשׂוֹתֶיךָ עַל־הַיָּשׁ אֲשֶׁר בְּיָד
 אֵל וְיִאמְרוּ בְּרֹן: וְיִאמְרוּ יְדֵיךָ אֲלֵיךָ
 יָעַן אֲשֶׁר־הִטְוִיתָ לְעַשְׂוֹת הַיָּשׁ בְּשֵׁנֵי בֶן
 אֲשֶׁר בְּלִבִּי עֲשִׂיתָ לְבִית אֲחֵיךָ בִּי וְכַעֲשֵׂה־שׁ
 לָךְ עַל־פִּי שְׂמָל: וְיִהְיֶה לֹא שְׂמֵר לְלֵם
 בְּחֻדְרֵיךָ אֲדִיבֶנְךָ מִשְׁמָל בְּלִבֵּם לֹא לִ
 מַעַל חֲשׂוֹת וְיָחִים אֲשֶׁר הַחֲשׂוֹן אֲדִיבֶנְךָ

1 וְיִחַצְוֹ שְׂמֵימִים בְּיָמֵיךָ וְיִחַצְוֹ יְהוָה
 סָרִיסִים וְיִשְׁלַח שְׂמֹרֵן אֲלֵי־שֵׁת חֲשָׁלִים הַיָּצִים
 2 וְיִחַצְוֹ אֲחֵיךָ לְאֵם: וְעַשְׂיָה כֹחַ הַיָּשׁ
 הָיָה אֲלֵיכֶם וְיִחַצְוֹ בְּיָדֵיכֶם וְיִחַצְוֹ הַיָּשׁ
 3 הַיָּשִׁים וְעַד מִכָּזֵב וְיִחַצְוֹ: וְיִחַצְוֹ הַיָּשׁ
 וְיִחַצְוֹ מִבְּנֵי אֲלֵיכֶם וְיִחַצְוֹ עַל־פִּי אֲחִי
 4 וְיִחַצְוֹ עַל־פִּי אֲלֵיכֶם: וְיִחַצְוֹ כֹחַ מִכָּזֵב
 וְיִחַצְוֹ הַיָּשׁ שְׂמֵימִים לֹא עַמְדוֹ לְשֵׁנוֹ וְיִחַצְוֹ
 5 כְּעַמְדוֹ אֲחֵיךָ: וְיִשְׁלַח אֲשֶׁר עַל־פִּי אֲחִי
 עַד־יָשָׁר וְיִחַצְוֹ הַיָּצִים הַיָּשִׁים אֲלֵיךָ: לְאֵם
 עַבְדֵיךָ אֲחֵיךָ וְכָל־אֲשֶׁר־יִחַצְוֹ אֲלֵיךָ כְּעַשְׂיָה
 6 לְאֲרִמְלֵךְ אִישׁ הַיָּשׁ בְּעִינֵי עֲשֵׂה: וְיִחַצְוֹ
 אֲלֵיכֶם סָרִיסִים: שְׂמֵן לְאֵם אֲדִיבֶנְךָ אֲחֵיךָ
 אֲחֵם שְׂמֵימִים קָח אֲדִיבֶנְךָ אֲשֶׁר בְּיָדֵיכֶם
 וְיִחַצְוֹ אֲלֵי עַשְׂוֹת מִיַּד חֲשָׁלִים וְיִחַצְוֹ הַיָּשׁ
 שְׂמֵימִים אִישׁ אֲדִיבֶנְךָ הַיָּשׁ מְרַבְּמָן אֲחֵם:
 7 וְיִהְיֶה כֹחַ הַיָּשׁ אֲלֵיכֶם וְיִחַצְוֹ אֲדִיבֶנְךָ הַיָּשׁ
 וְיִחַצְוֹ שְׂמֵימִים אִישׁ וְיִחַצְוֹ מִיַּד חֲשָׁלִים
 8 בְּיָדֵיכֶם וְיִחַצְוֹ אֲלֵי חֲשָׁלִים: וְיִחַצְוֹ הַיָּשׁ
 וְיִחַצְוֹ לְאֵם הַיָּשׁ בְּיָדֵיכֶם וְיִחַצְוֹ הַיָּשׁ
 שְׂמֵימִים אֲחֵם שְׂמֵימִים פְּתוּחַ הַשֶּׁשׁ עַד־הַיָּשׁ:
 9 וְיִהְיֶה בְּכַלְכָּל וְיִחַצְוֹ וְיִחַצְוֹ אֲלֵי־הַיָּשׁ
 צִדְקִים אֲחֵם הַיָּשׁ אֵל לְקָחוּ עַל־אֲרִי וְיִחַצְוֹ
 10 וְיִחַצְוֹ אֲדִיבֶנְךָ אֲלֵיךָ: וְיִחַצְוֹ אֲחֵם לֹא יִפְלֹ
 מִבְּנֵי יְדֵיךָ אֲרִי אֲשֶׁר־דָּבָר יְדֵיךָ עַל־פִּי
 אֲחֵיךָ וְיִחַצְוֹ עֲשֵׂה אִתְּ אֲשֶׁר דָּבָר בְּיָד עַבְדֵי
 11 אֲלֵיךָ: וְיִחַצְוֹ אִתְּ מִיַּד־הַיָּשִׁים לְבִית
 אֲחֵיךָ בְּיָדֵיכֶם וְיִחַצְוֹ וְיִחַצְוֹ עַד
 12 בְּכַלְכָּל הַיָּשׁ לֹא שְׂמֵימִים: וְיִחַצְוֹ הַיָּשׁ שְׂמֹרֵן
 13 יְהוָה בֵּית־עַמְדוֹ הַיָּשִׁים בְּיָדֵיךָ: וְיִחַצְוֹ מִכָּזֵב
 אֲדִיבֶנְךָ אֲחֵיךָ מִיַּד־יְדֵיךָ וְיִחַצְוֹ מִיַּד אֲחֵם
 וְיִחַצְוֹ אֲדִיבֶנְךָ אֲחֵיךָ אֲחֵיךָ לְשֵׁלֹם בְּיָדֵי
 14 הַיָּשִׁים וְיִחַצְוֹ הַיָּשִׁים וְיִחַצְוֹ הַיָּשִׁים
 וְיִחַצְוֹ הַיָּשִׁים וְיִחַצְוֹ הַיָּשִׁים אֲלֵיךָ בֵּית־עַמְדוֹ
 אֲרִיבֵם שְׂמֵימִים אִישׁ וְיִחַצְוֹ אֲשֶׁר מִיַּד אֲחֵם
 15 וְיִחַצְוֹ מִיַּד־הַיָּשִׁים וְיִחַצְוֹ אֲדִיבֶנְךָ בְּ
 רַבְּמָן לְקָחוּ וְיִחַצְוֹ וְיִחַצְוֹ אֲלֵיךָ הַיָּשׁ אֲדִיבֶנְךָ

מלכים ב ט רעא

לאמר בא ער אלהים ולאשבע והמלך כמנהג
 20 יהוא בן נבטני פי בשנשן יסג: ויאמר יהואם
 אכל ויאמר רכב ויצא יהואם מלך ישראל
 ויאחזיה מלך יהודה אש פרב ויצא
 לברוא יהוא ומצאיהו פולקת נטח יהושעאל:
 22 ויהי פואת יהואם אחיהוא ויאמר השלום
 יהוא ויאמר מה השלום עד זמני איובל אמה
 23 וכשפיה הרבים: ויהפך יהואם דיו ויגם
 24 ויאמר אל אחזיהו מרמה אחזיהו: יהוא מלא
 יד בלשת וגף את יהואם בין זרעו ויצא
 25 החצי מלפ ויכר פרב: ויאמר אל פרק
 שלשה שא השלכהו בחלקה שדה נטח
 דיושעאל פי וס אני ואחיה את רכבים צמדים
 אחיה אחתב אחי ויהיה משא עלי את הדפשא
 26 יהוא: אסלא את דמי נטח ואת דמי כמו
 ראיה אמש כסיהיה ושלמתי לך בחלקה
 האחת כסיהיה ועשה שא השלכהו בחלקה
 27 פני יהוא: ויאחזיה מלך יהודה ראה
 ויגם דך פת הגן ויהי אחיהו יהוא ויאמר
 28 צב אחי הגדו אל הפערב במעלהנו אשר
 את יבלעם ויגם מנה וימת שם: וירבבו אחי
 29 עבדו וישלמה וקפח אחי בקרתו עם
 30 אביו בעד דוד: ובשנת אחר עשרה:
 31 שנה ליום בן אחתב מלך אחזיהו עליהיה:
 32 ויטא יהוא חרמלה ואיובל שמעה ויחם בפך
 עליה ויחטב את ראשהו ויחשקו בעד החזון:
 33 ויהא צב בשער ותיאמר השלום זמני ויהי
 34 אחיהו: וישא סמ אל החזון ויאמר מי אחי
 35 מי וישקפו אחי שנים שלשה סיסים: ויאמר
 36 שמטוה ושמטוה היו מרמה אל דעו ואל
 37 הסיסים יחמסו: ויטא ויאל וישת ויאמר
 38 פקודי את דהאחיה הואת וקפח פי נד
 39 מלך יהוא: וילכו לקפח ולא מצאו מה פי אב
 40 החללת החללים כפוח הדמים: וישבו חזרו ל
 41 ויאמר דם יהוא הוא אשר דפ ביד עבדו אחיה
 42 החשפי לאמר בחלק חרמאל אכלו החללים את
 43 פשר איובל: והיה נמל איובל פדמן עלשפי
 44 השדה בחלק חרמאל אשר לא יאמר: ואת איובל

4 ויכסיה ולא חפיה: ויהי דפ דפ דפ דפ
 5 רמת גלעד: ויטא חפה שדו החול ושנים
 6 ויאמר דפ ל אחיה השד ויאמר יהוא אלמי
 7 סגלתי ויאמר אחיה השד: ויגם ויטא הפיה
 8 ויגם השמן אלהא ויאמר לו פה אבד יהיה
 9 אחיה ישראל משחוקו למלך אל עם יהיה
 10 אל ישראל: הפיה אחפית אחתב אתך
 11 וימפוי דמי עבדו הפיאים דמי פל עבד
 12 יהיה סד איובל: ואבד פריח אחתב ויכסיה
 13 לאחתב משחוקו ביד ועשה ועוב פשואל:
 14 ויחזי אחפית אחתב פתה ירבעם פרבט
 15 ויבחה בעשא בראחיה: ואת איובל אכלו
 16 החללים בחלק חרמאל ואין סד ויפתח החלק
 17 ויגם: יהוא וצא אל עבדו אחיה ויאמר לו
 18 השלום מידע פדמושענה היה אחיה ויאמר
 19 אלים אחם יעשם אדהאש ואת שיהו:
 20 ויאמר שד הגדול לו ויאמר פוח וכוהל
 21 אבד אל לאמר פה אבד יהיה משחוקו למלך
 22 אל ישראל: וימפוי וקחו אש פדו ושימו
 23 תחיתו אל צרם הפעלות ויחשקו בשושי ויאמר
 24 מלך יהוא: ויחשקו יהוא בן חושפט בן
 25 כמשי איהוים ויהם היה שמי פרב גלעד
 26 יהוא ואל ישראל מפני חזאל מלך אום: וישב
 27 יהואם הפלך לחרפא בחרמאל מרדענים
 28 אשר עשה ארפם בדרחבו את חזאל מלך
 29 אום ויאמר יהוא אסיש נפשמם אל יצא
 30 פלס מרדעו לכח לסוד בחרמאל: וירב
 31 יהוא ויגם חרמלה פי דים טכב שמהו אחזיה
 32 מלך יהודה יד לאות אחיהוים: והפשה עמד
 33 על הפעול בחרמאל ויהא את שפעת יהוא
 34 בצא ויאמר שפעת אני ראה ויאמר יהואם קח
 35 רכב ושלו לקאתם ויאמר השלום: וילך
 36 רכב השם לקאריו ויאמר פה אבד הפלך
 37 השלום ויאמר יהוא מרדעו וישלום סב אל
 38 אחיה ויגם הפשה לאמר פדמושענה ערבים
 39 ולאשבו: וישלו רכב סל שני ויטא אלים
 40 ויאמר פדהאמר הפלך שלום ויאמר יהוא
 41 מרדעו וישלום סב אל אחיה: ויגם הפשה

מלך יהודה מלך יהוואש
 יהודה: בן שלשים ושנים שנה היה ב
 ושמו שנה מלך ביהושלם: וילך בן
 מלך ישראל פאזר משל בית אחאב כי
 אחאב יהודה לו לאשה וישע רע
 יהודה: ולא אבה יהודה להשחית אתה
 למען יוד עבד פאזר אמר לו למה
 לבני בלדמים: במו פשע אולם כ
 יהודה ומלם עליהם מלך: וישע
 צעיה וכל דרכ עמי ויהי ויהי קם
 ויהי אדאום הנביא אלו ואל שר
 ויבס העם לאהלו: וישע אולם משה
 יהודה עד האם היה או חסע לבנה
 יהוא: ויהי דמי יום וכל אשר עשה
 הם פתחים על ספר דמי המים למלך יה
 וישב יום עם אביו ויבס עם אביו
 יהו ומלך אחוזה בני פוזח:
 שנים עשרה שנה ליום בראחאב
 ישראל מלך אחוזה ביהוואש מלך יהו
 בן עשרים ושנים שנה אחוזה במלם ה
 אוח מלך ביהושלם ושם אמי עתה
 עמי מלך ישראל: וילך ביהו בית או
 וישע רע בעני יהו בניה אחאב כי
 בית אחאב הוא וילך אדירים בריא
 למחמה עם חואל מלך ארם פרמז
 ויבס ארמים אדירים: וישב יום ה
 להרפא ביהואל בן דבבים אשר ישע או
 פרמה ביהואל אד חואל מלך ארם ויה
 ביהוואש מלך יהודה יד לאוח אדירים
 אחאב ביהואל פרמה הוא:

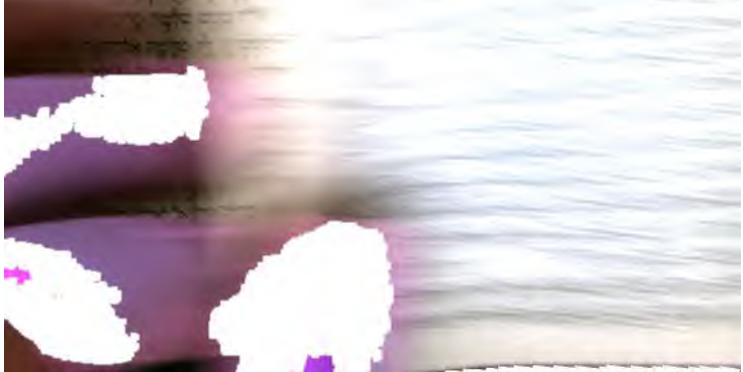
CAP. IX. ט

ואלישע הנביא קרא לאחז מפני הנבי
 ואמר לו הנה מתקרב זמן פוך השמן
 ביהו וילך רמז גלעד: ובאת שמה ה
 שם יהוא ביהושלם בן מלשי ובאת הנה
 מיהו אלו תביאת אתו חוד בחד: וכל
 פוך השמן וצקת על ראשו והמרת ביה
 יהו משחתו למלך אל ישראל ופחתו ה

הנה פרמז יהוה ללוב ובסר אל יהוא
 2 שבע שנים: ויהם האשה ותעש ביהו אל
 האלהים ויהו ויהו ויהו פאר שלשים
 3 שבע שנים: יהו מלכה שבע שנים והאשה
 כארץ שלמים ויהו מעק אל יהוא אל ביהו
 4 ואל שנה: והמלך מרם אל ביהו מע אשר
 האלהים לאמר ספרה נא לי את כל גדולת אשר
 5 עשה אלישע: ויהו והוא מספר למלך אד
 אשר יהוה את הנפול והיה האשה אשר
 יהוה אד ביהו צעקת אל יהוא על ביהו
 ועל שנה ואמר ביהו אדו המלך ואת האשה
 6 יהו ביהו אשר יהוה אלישע: ושאל המלך
 לאשה והספר לו ויהו לה המלך סרים אתו
 לאמר השיב את כל אשר ליה ואת כל חבואת
 השנה מים ענה את יהוא ויעשה:
 7 ויהו אלישע דמשק ביהו מלך ארם
 הלה ויהו לאמר פא אשר האלהים עד
 8 ביהו: ואמר המלך אל חואל קו ביהו
 מכה וילך לבחא אשר האלהים ויהו את
 9 יהו משרו לאמר האחה מלך יהו: וילך
 חואל לקאר ויהו מכה ביהו וכל שוב
 דמשק משא ארבעים נמל ויהו וישע לפני
 ואמר בקו ביהו מלך ארם שלחני אליך
 10 לאמר האחה מלך יהו: ואמר אלו אלישע
 לך אמר לא יהו חוזה והוא יהו פרמז
 11 ימות: וישע אד פמו וישם ערש ויהו
 12 אשר האלהים: ואמר חואל מיהו אדו בכה
 ואמר כי ידעתי את אשר תעשה לבני ישראל
 רעה מבשרים חלחל פאל ובחיהם ביהו
 יהוה ועליתם תרשט ויהוהם היבוע:
 13 ואמר חואל כי מה עבדך וילך כי וישע
 דיהו גדול היה ואמר אלישע והוא יהוה
 14 אתך מלך על ארם: וילך ו מנת אלישע
 ויהו אל אדו ואמר לו מה אמר לך אלישע
 15 ואמר אמר לי יהו חוזה: יהו ממות
 ויהו המכר ויסבל בפים וישל על פמו
 16 יהו חוזה חואל ויהו: ובשנה
 חמש ליום בראחאב מלך ישראל ויהושפט

21 וְיִזְכְּרוּ יְהוָה וְיִשְׂמְחוּ
בְּיִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
וְיִזְכְּרוּ אֱלֹהֵי מִצְרָיִם
וְיִזְכְּרוּ אֱלֹהֵי מִצְרָיִם
22 אֱלֹהֵי מִצְרָיִם וְיִזְכְּרוּ
אֱלֹהֵי מִצְרָיִם וְיִזְכְּרוּ
23 אֱלֹהֵי מִצְרָיִם וְיִזְכְּרוּ
אֱלֹהֵי מִצְרָיִם וְיִזְכְּרוּ
24 אֱלֹהֵי מִצְרָיִם וְיִזְכְּרוּ
אֱלֹהֵי מִצְרָיִם וְיִזְכְּרוּ
25 אֱלֹהֵי מִצְרָיִם וְיִזְכְּרוּ
אֱלֹהֵי מִצְרָיִם וְיִזְכְּרוּ
26 אֱלֹהֵי מִצְרָיִם וְיִזְכְּרוּ
אֱלֹהֵי מִצְרָיִם וְיִזְכְּרוּ
27 אֱלֹהֵי מִצְרָיִם וְיִזְכְּרוּ
אֱלֹהֵי מִצְרָיִם וְיִזְכְּרוּ
28 אֱלֹהֵי מִצְרָיִם וְיִזְכְּרוּ
אֱלֹהֵי מִצְרָיִם וְיִזְכְּרוּ
29 אֱלֹהֵי מִצְרָיִם וְיִזְכְּרוּ
אֱלֹהֵי מִצְרָיִם וְיִזְכְּרוּ

וְיִזְכְּרוּ אֱלֹהֵי מִצְרָיִם
וְיִזְכְּרוּ אֱלֹהֵי מִצְרָיִם
וְיִזְכְּרוּ אֱלֹהֵי מִצְרָיִם
וְיִזְכְּרוּ אֱלֹהֵי מִצְרָיִם
וְיִזְכְּרוּ אֱלֹהֵי מִצְרָיִם
וְיִזְכְּרוּ אֱלֹהֵי מִצְרָיִם
וְיִזְכְּרוּ אֱלֹהֵי מִצְרָיִם
וְיִזְכְּרוּ אֱלֹהֵי מִצְרָיִם
וְיִזְכְּרוּ אֱלֹהֵי מִצְרָיִם
וְיִזְכְּרוּ אֱלֹהֵי מִצְרָיִם



אֱלֹשֶׁעַ הַבָּמָה אָשַׁר בְּיִשְׂרָאֵל יָבִיד לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל
 אֲדֹדֵיהֶם אֲשֶׁר יוֹרֵם בְּיָמָם מִשְׁבָּחָם
 13 וַיֹּאמֶר לָבוֹ וְהָאֵלֹהִים הָאֵלֶּה הֵמָּה וְהַשִּׁלְחָה וְהַקְּדוֹתָהּ
 14 וַיִּבְרָדְלוּ לְאִמֵּי דָבָה בְּדָוָן וַיִּשְׁלַח שָׂמֶה
 סוֹסִים וּרְכָב וְחֵל וְחַל בְּכַף הַיָּמָא לִלְחָה וַיִּסְפוּ עַל
 15 הָעִיר וַיִּשְׁבֹּם מִשְׁרָח אִישׁ הָאֱלֹהִים לָקֶם
 וַיֵּאָזֵר הַסְּדֵדִיחַל סִבֵּב אֲדֹדֵיהֶם וְסוֹם וּרְכָב
 וַיֹּאמֶר נִסְחֵן אֱלֹהֵי אֲדֹדֵי אֲדֹתֵי אֵיכָה נִשְׁפָּחָה
 וַיֹּאמֶר אֲלֵי תִּחְיָא כִּי רַבִּים אֲשֶׁר אֲחִינוּ מֵאֲשֶׁר
 אַתֶּם וַיִּתְפַּלֵּל אֱלֹשֶׁעַ וַיֹּאמֶר יְהוָה פְּדוּנוֹתָ
 אֲדֹדֵיהֶם וַיִּזְרָח וַיִּסְקֹף יְהוָה אֲדֹדֵיהֶם וַיִּשְׁפָּח
 וַיֵּאָזֵר הָדָבָה הַדָּבָה מִלֵּא סוֹסִים וּרְכָב אִישׁ
 סִבֵּבָה אֱלֹשֶׁעַ וַיִּזְרָח אֱלֹהֵי וַיִּתְפַּלֵּל אֱלֹשֶׁעַ
 אֲלֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר הַיָּמָא אֲדֹדֵיהֶם הָדָבָה פְּסוּתָהּ
 וַיִּפֹּם פְּסוּתִים כְּפֹם אֱלֹשֶׁעַ וַיֹּאמֶר אֲדֹדֵי
 אֱלֹשֶׁעַ אֲלֵיהֶם הַדָּבָה וְהָדָבָה הָעִיר לָבוֹ אֲדֹדֵי

שָׁלוֹם אֲדֹתֵי שְׁלֹחֵי לְאִמֵּי דָבָה עֲשֵׂהוּ זֶה פֶּאֶר
 אֱלֵי שְׁנֵי עָשָׂר מֵדָר אֲפִסִּים מִבְּנֵי דְבְנֵי אִימִם
 וְהַדָּבָה לָדָם כְּפֶרֶסְפָּה וְשִׁמִּי חֲלִפּוֹת בְּנָדָם
 23 וַיֹּאמֶר נִעְמָה הַדָּבָה קֹחַ כְּפִסִּים וַיִּסְרְפוּ וַיִּצְדֹּק
 כְּפִסִּים כְּפִסָּה בְּשִׁנֵי דְחִסִּים וְשִׁמִּי חֲלִפּוֹת
 בְּנָדָם וַיִּתֵּן אֶל־שֵׁנֵי נִעְמָה וַיִּשְׁאֵר לְפָסָה
 24 וַיִּבְמָא אֲלֵהֶנְסֵל וַיִּקַּח מִיָּדָם וַיִּסְקֹף בְּבִירָה
 25 וַיִּשְׁלַח אֲדֹדֵיהֶם אֲשֶׁר וְהַדָּבָה וַיִּפְסֹחַ
 אֲלֵי אֲדֹתֵי וַיֹּאמֶר אֱלֵי אֱלֹשֶׁעַ מֵאֵן בְּדָוָן וַיֹּאמֶר
 26 לֹא יִדְרָק עֲבָדָה אֵמָה וְהָדָבָה וַיֹּאמֶר אֱלֵי לֹא
 לִי הַדָּבָה פִּי אֲשֶׁר הַדָּבָה אִישׁ מִעַל מִכְּבֹּתָהּ
 לְקִרְיָתָהּ הַעִתָּ לְקִרְיָה אֲדֹדֵיהֶם וְלְקִרְיָה
 בְּנָדָם וַיִּתֵּם וְכִמְסִים וְהָאֵן נִקְרָה וְעַמִּים
 27 וַיִּשְׁפָּחָה וַיִּצְעַת נִעְמָה תְּדַבֵּר בָּהּ וְהַדָּבָה
 לְעֵלָם וַיִּבְמָא מִלְּפָנֵי מַצְרַיִם כְּשֵׁלֵג

CAP. VI. 1

וַיֹּאמֶר בְּנֵי דְבְנֵי אִימִם אֶל־אֱלֹשֶׁעַ הַדָּבָה וְהָדָבָה
 הַמִּלְּקוֹם אֲשֶׁר אֲחִינוּ וְשִׁבְסִים שֵׁם לְפָנֶיהָ צַד
 2 מִבְּנֵי: נִלְכָּהוּ אֶחָד עַד־הַדָּבָה וְנִקְרָה מִלְּקוֹם
 אִישׁ קִרְיָה אֶחָד וְנִשְׁפָּחָה לְעַם מִלְּקוֹם לְשִׁבְסִים
 3 שֵׁם וַיֹּאמֶר לָבוֹ: וַיֹּאמֶר הַדָּבָה הַדָּבָה לָבוֹ
 4 וַיִּקַּח אֲדֹדֵיהֶם וַיֹּאמֶר אֲנִי אֲקַדֵּשׁ וַיִּקַּח אֲחִים
 5 וַיִּבְמָא וְהָדָבָה וַיִּזְרָח הַעֲצִים: וַיִּזְרָח הַדָּבָה
 מִפֶּלֶס הַקְּדוֹתָהּ וְהַדָּבָה נִסְחֵן אֲלֵיהֶם וַיִּצְעַק
 6 וַיֹּאמֶר אֲדֹתֵי אֲדֹתֵי הָדָבָה שָׁאוּל: וַיֹּאמֶר אִישׁ
 הָאֱלֹהִים אֵמָה נִסְחֵן וַיִּזְרָחֵהוּ אֶת־הַמִּלְּקוֹם
 7 וַיִּשְׁבֹּם עַל־וַיִּשְׁקֹף שָׂמֶה וַיִּצְעַק הַדָּבָה: וַיֹּאמֶר
 8 דָּבָה לָבוֹ וַיִּשְׁלַח דָּבָה וַיִּסְרְפוּ: וַיִּמְלֹךְ
 אִימִם הָדָבָה מִלְּקוֹם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּצְעַק אֲלֵעֲבָדֵי
 9 לְאִמֵּי אֶל־מִלְּקוֹם שֵׁלֵי אֲלֵמֵי חֲתוּנֵי: וַיִּשְׁלַח
 אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל־מִלְּקוֹם יִשְׂרָאֵל לְאִמֵּי הַשִּׁמִּר
 מִעַבֵּד הַמִּלְּקוֹם הָדָבָה כִּי־שָׁם אֲחִים חֲתוּנִים:
 10 וַיִּשְׁלַח מִלְּקוֹם יִשְׂרָאֵל אֶל־הַמִּלְּקוֹם אִישׁ אִמֵּר
 לִי אִישׁ־הָאֱלֹהִים הַדָּבָה וְנִשְׁמַר־שָׁם לֹא־
 11 אֶחָד וְלֹא שְׁחִים: וַיִּשְׁעֵן לָבוֹ מִלְּקוֹם אִימִם עַל־
 הַדָּבָה הָדָבָה וַיִּקְרָא אֶל־עֲבָדָיו וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 הַדָּבָה תִּצְרַח לִי מִי מִשְׁעֵנִי אֶל־מִלְּקוֹם יִשְׂרָאֵל:
 וַיֹּאמֶר אֶחָד מִעֲבָדָיו לֹא אֲדֹתֵי הַמִּלְּקוֹם כִּי

וְהָאֵלֹהִים הָאֵלֶּה הֵמָּה וְהַשִּׁלְחָה וְהַקְּדוֹתָהּ
 וַיִּבְרָדְלוּ לְאִמֵּי דָבָה בְּדָוָן וַיִּשְׁלַח שָׂמֶה
 סוֹסִים וּרְכָב וְחֵל וְחַל בְּכַף הַיָּמָא לִלְחָה וַיִּסְפוּ עַל
 הָעִיר וַיִּשְׁבֹּם מִשְׁרָח אִישׁ הָאֱלֹהִים לָקֶם
 וַיֵּאָזֵר הַסְּדֵדִיחַל סִבֵּב אֲדֹדֵיהֶם וְסוֹם וּרְכָב
 וַיֹּאמֶר נִסְחֵן אֱלֹהֵי אֲדֹדֵי אֲדֹתֵי אֵיכָה נִשְׁפָּחָה
 וַיֹּאמֶר אֲלֵי תִּחְיָא כִּי רַבִּים אֲשֶׁר אֲחִינוּ מֵאֲשֶׁר
 אַתֶּם וַיִּתְפַּלֵּל אֱלֹשֶׁעַ וַיֹּאמֶר יְהוָה פְּדוּנוֹתָ
 אֲדֹדֵיהֶם וַיִּזְרָח וַיִּסְקֹף יְהוָה אֲדֹדֵיהֶם וַיִּשְׁפָּח
 וַיֵּאָזֵר הָדָבָה הַדָּבָה מִלֵּא סוֹסִים וּרְכָב אִישׁ
 סִבֵּבָה אֱלֹשֶׁעַ וַיִּזְרָח אֱלֹהֵי וַיִּתְפַּלֵּל אֱלֹשֶׁעַ
 אֲלֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר הַיָּמָא אֲדֹדֵיהֶם הָדָבָה פְּסוּתָהּ
 וַיִּפֹּם פְּסוּתִים כְּפֹם אֱלֹשֶׁעַ וַיֹּאמֶר אֲדֹדֵי
 אֱלֹשֶׁעַ אֲלֵיהֶם הַדָּבָה וְהָדָבָה הָעִיר לָבוֹ אֲדֹדֵי
 וַיִּשְׁלַח אֲדֹדֵיהֶם אֲשֶׁר וְהַדָּבָה וַיִּפְסֹחַ
 אֲלֵי אֲדֹתֵי וַיֹּאמֶר אֱלֵי אֱלֹשֶׁעַ מֵאֵן בְּדָוָן וַיֹּאמֶר
 לֹא יִדְרָק עֲבָדָה אֵמָה וְהָדָבָה וַיֹּאמֶר אֱלֵי לֹא
 לִי הַדָּבָה פִּי אֲשֶׁר הַדָּבָה אִישׁ מִעַל מִכְּבֹּתָהּ
 לְקִרְיָתָהּ הַעִתָּ לְקִרְיָה אֲדֹדֵיהֶם וְלְקִרְיָה
 בְּנָדָם וַיִּתֵּם וְכִמְסִים וְהָאֵן נִקְרָה וְעַמִּים
 וַיִּשְׁפָּחָה וַיִּצְעַת נִעְמָה תְּדַבֵּר בָּהּ וְהַדָּבָה
 לְעֵלָם וַיִּבְמָא מִלְּפָנֵי מַצְרַיִם כְּשֵׁלֵג
 וַיֹּאמֶר בְּנֵי דְבְנֵי אִימִם אֶל־אֱלֹשֶׁעַ הַדָּבָה וְהָדָבָה
 הַמִּלְּקוֹם אֲשֶׁר אֲחִינוּ וְשִׁבְסִים שֵׁם לְפָנֶיהָ צַד
 מִבְּנֵי: נִלְכָּהוּ אֶחָד עַד־הַדָּבָה וְנִקְרָה מִלְּקוֹם
 אִישׁ קִרְיָה אֶחָד וְנִשְׁפָּחָה לְעַם מִלְּקוֹם לְשִׁבְסִים
 שֵׁם וַיֹּאמֶר לָבוֹ: וַיֹּאמֶר הַדָּבָה הַדָּבָה לָבוֹ
 וַיִּקַּח אֲדֹדֵיהֶם וַיֹּאמֶר אֲנִי אֲקַדֵּשׁ וַיִּקַּח אֲחִים
 וַיִּבְמָא וְהָדָבָה וַיִּזְרָח הַעֲצִים: וַיִּזְרָח הַדָּבָה
 מִפֶּלֶס הַקְּדוֹתָהּ וְהַדָּבָה נִסְחֵן אֲלֵיהֶם וַיִּצְעַק
 וַיֹּאמֶר אֲדֹתֵי אֲדֹתֵי הָדָבָה שָׁאוּל: וַיֹּאמֶר אִישׁ
 הָאֱלֹהִים אֵמָה נִסְחֵן וַיִּזְרָחֵהוּ אֶת־הַמִּלְּקוֹם
 וַיִּשְׁבֹּם עַל־וַיִּשְׁקֹף שָׂמֶה וַיִּצְעַק הַדָּבָה: וַיֹּאמֶר
 דָּבָה לָבוֹ וַיִּשְׁלַח דָּבָה וַיִּסְרְפוּ: וַיִּמְלֹךְ
 אִימִם הָדָבָה מִלְּקוֹם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּצְעַק אֲלֵעֲבָדֵי
 לְאִמֵּי אֶל־מִלְּקוֹם שֵׁלֵי אֲלֵמֵי חֲתוּנֵי: וַיִּשְׁלַח
 אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל־מִלְּקוֹם יִשְׂרָאֵל לְאִמֵּי הַשִּׁמִּר
 מִעַבֵּד הַמִּלְּקוֹם הָדָבָה כִּי־שָׁם אֲחִים חֲתוּנִים:
 וַיִּשְׁלַח מִלְּקוֹם יִשְׂרָאֵל אֶל־הַמִּלְּקוֹם אִישׁ אִמֵּר
 לִי אִישׁ־הָאֱלֹהִים הַדָּבָה וְנִשְׁמַר־שָׁם לֹא־
 אֶחָד וְלֹא שְׁחִים: וַיִּשְׁעֵן לָבוֹ מִלְּקוֹם אִימִם עַל־
 הַדָּבָה הָדָבָה וַיִּקְרָא אֶל־עֲבָדָיו וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 הַדָּבָה תִּצְרַח לִי מִי מִשְׁעֵנִי אֶל־מִלְּקוֹם יִשְׂרָאֵל:
 וַיֹּאמֶר אֶחָד מִעֲבָדָיו לֹא אֲדֹתֵי הַמִּלְּקוֹם כִּי

7 מצרתי כי אף דש לא וראו כי מתאפה הוא
 לו ויהי בשמעו אלשע איש האלזים כי
 8 ברע מלך ישראל את בניו וישלח אל המלך
 לאמור לפה קרעת בנדיך יבארא אלי ויהי
 כי יש נביא בישראל: ויבא נעמן בסוסו
 9 ויכרסו ויעמד פתח דביתו לאלשע: וישלח
 אליו אלשע מאמרו לאמר הליך ודע
 10 שבט פתח ביתך וישב מטוה לך וסוד:
 ויקרא נעמן ויגיד ויאמר הנה אמרתי אלי
 11 וצא לצוא ועמד וקרא בשם יהוה אלזו ותיקף
 דו אל המוקס וקסא המצודע: והלא טוב
 12 אבנה וסורפ ברחו דמשק מכל מימי ישראל
 והלא ארוץ בדם וסודתי וסן ויגיד בחמה:
 13 והשן עבדו ודברו אליו ויאמרו אבו דבר
 בוא הבנא דבר אליו הלא תעשה וקא פו
 14 אבר אליו רחץ וסוד: ויהי ויטבל ביהן
 שבע פעמים דבר איש האלזים וישב בשו
 15 כבשו נש קסן וסוד: וישב אל איש
 האלזים והא וכל מנהגו ויבא ויעמד לפני
 16 ויאמר הנהנא תעתי כי אין אליהם בכל
 הארץ כי אם בישראל ועתה קדמא סבכה
 17 מנח עבדך: ויאמר ויהיה אשר עמדתו
 לפני אמרקה וימצו פו לקחה ומאן:
 18 ויאמר נעמן וליא יתנא לעבדך משא צמד
 פדים אדמה לי לואי עשה עוד עבדך עלה
 19 ויבא לאלזים אחרים כי אסלדוה: לדבר
 היה יסלח ויהי לעבדך בנא אדני ביד
 20 רפן להשתחוה לשמה והוא נשען עליו
 והשתחויתו בית רפן והשתחויתו בית רפן
 21 וסלדוה ויהי לעבדך פדבר הנה: ויאמר
 לו לך לשלום ויגיד מאתו כסר ארץ:
 22 ויאמר ביהו נע אלשע איש האלזים הנה
 דשן אדני את נעמן דארפ הנה מקסח
 מידו את אשר הביא ויהיה פו אמרקה
 23 אחריו ולקחתו מאתו כסרמה: ויהי ביהו
 אחריו נעמן ויהי נעמן רץ אחריו ושל מעל
 24 המצודה לקראתו ויאמר השלום: ויאמר

7 כלא בנך: ותבא ויפול על גבולו וישתחו
 8 ארצה והוא אדומה ותצא: ואלשע
 שב דלמלה הרעב בארץ ובני הנביאים
 ישבים לפני ויאמר לעשו שפת הסד הדוליה
 9 ובשל מיד לבני הנביאים: ויצא אחד אל
 הדוליה ללקט אורז וימצא פסן שדה וילקט
 10 כמזו פעם שדה מלא בנדו ויבא ויפלה אל
 11 סד דבדו כלא דעו: ויצא לאנשים
 לאכול והיו פאכלים מצודו והמה צעק
 12 ויאמר מנח פסן איש האלזים ולא יכל
 13 לאכל: ויאמר קדו למח וישלח אל הסד
 14 ויאמר צק לעם ויאכלו ולא היה דבר רע
 15 ואש פא מפעל שלשה ויבא
 16 איש האלזים לדם בפדים עשרים לחם
 17 שעים וכרמל בצלקט ויאמר הן לעם ויאכלו:
 18 ויאמר משורו מה איתן זה לפני מנח איש
 19 ויאמר הן לעם ויאכלו כי כה אמר יהוה אכל
 20 דהיה: ויהן לסדרם ויאכלו ויחזרו דבר
 21 יהוה:

CAP. V. ה

1 ונעמן שר צבא מלך ארם היה איש גדול
 לפני אדניו והוא פלים פים בן בן יהוה
 2 השופה לארם והוא היה נפדו ואל מעש:
 3 ארם ויצא גדלים ויטפס כמארץ ישראל
 4 כשדה למנח ותהי לפני אשת נעמן: והאמר
 5 אל נבטוה אחלו אדני לפני הנביא אשר
 6 בשמון אז יאסא ארו מצרשתי: והלא ויגד
 7 לאדניו לאמר פאח וכואה דפיה דפיה
 8 איש כמארץ ישראל: ויאמר מלך ארם לך
 9 לא וישלחה סר אל מלך ישראל וילך ויקח
 10 ביד עשו פפרי כסף וישלח אלשים ויב ועשו
 11 הליסוח פדים: ויבא הסר אל מלך ישראל
 12 לאמר תעיה כבוא הסר הנה אליך והנה
 13 שגדתי אלך את נעמן עבדי ואספתו
 14 מצרשתי: ויהי כפרא מלך ישראל אדום סר
 15 וישע בנדו ויאמר האלזים אל לביח
 16 ויקחוהו פיהו שלח אליו לאסא איש

אֱלֹשֶׁת לִמְעָה עָבְדָה אִישׁ מֵת וְהָיְתָה הָעֵת
 פִּי עֹבְדוֹ הָיָה דָּא אֲדִי הָיְתָה וְהַבְשֵׁה בִּיא לְמַחַח
 2 אֲדִישְׁנִי וְלִדְוִי לֹא לְעַבְדִּים וְיֹאמֶר אֱלֹהֵי
 אֱלֹשֶׁת מִה אֲנִשְׁתָּה לְעֹד הַיְדִי לִי מִדֹּשׁ לִבִּי
 בַּבַּיִת וְיֹאמֶר אִין לְשִׁסְחָתְךָ לֹא בַּבַּיִת פִּי אִם
 3 אִסְדָּךְ שָׁמָּה וְיֹאמֶר לִבִּי שֶׁאֵל לְעֹד בָּלִים מִךְ
 הַדְּוֹץ מִמָּה פִּלְשָׁכְנִיכִי בָלִים וְהָם אֵל
 4 תִּמְעַטִּי וְהָאֵת וְסִגְרֵת הַלֵּלָה בַּעֲדֵךְ וְעֵד
 בְּיָד הַצִּקְתָּ עַל פִּלְדִּפְלִים הָאֵלֶּה וְהַמְלֵא
 5 תִּסְעִי וְתִלְכִי מֵאִתִּי וְחִסְדֵךְ הַלֵּלָה בַּעֲדֵה
 וְעֵד בְּמִה דָּם מַלְשִׁים אֱלֹהֵי הָיָה מִצִּקְתָּ
 6 וְהָיָה וּבְמַלְחָה הַגְּלִים וְיֹאמֶר אֶל בְּקֵה הַיְשִׁיָּה
 אֵל עֹד פִּלְי וְיֹאמֶר אֱלֹהֵי אִין עֹד פִּלְי וְיַעֲמֵד
 7 הַשִּׁמְקֵן וְתִמָּא וְחַבֵּד לֹאֵשׁ הָאֱלֹהִים וְיֹאמֶר
 לִבִּי מִכִּי אֲדִי הַשִּׁמְקֵן וְשָׁלַח אֲדִישְׁכִּי וְהָאֵת
 8 מִלְכִי תִחְדִי בַּחֲדָי וְהָיָה דָּאִם וְיַעֲמֵד
 אֱלֹשֶׁת אֲלִשָׁם וְשָׁם אֲשֶׁה נִזְלָה וְיִשְׁחַדֵּךְ
 9 לֹא לִבְלִלָתָם וְיֹאמֶר אֶל אִשְׁתֵּה דְבָרָא
 תַּעֲבִי פִי אִישׁ אֲלֵהִם קָדוֹשׁ הָיָה עִבְדִּי
 10 תְּמִיד וְעֵשָׂה מֵא עֲלִיזָתְךָ קַטְפָּה וְנִשְׁלִים
 לִי שָׁם מִפְּהָ שְׁלֹחַ וְכִסָּא וּמִסֻּדָּה וְהָיָה בְּסֵפֶר
 11 אֲלִישֵׁי יִסְדֵּךְ שְׁמֵהּ וְהָיָה דָּאִם וְיִמָּא שְׁמֵהּ
 12 וְיִסְדֵּךְ אֱלֹהֵי עֲלִיָּה וְיִשְׁבַּב שְׁמֵהּ וְיֹאמֶר אֵל
 גִּיחִיו נְעֻדָּה קְרָא לְשִׁמְפֹת הָאֵת וְקָרָא לָהּ
 13 וְהַעֲמֵד לְפָנָי וְיֹאמֶר לֹא אֲכַרְסָא אֱלֹהֵי דְבָרָה
 תְּרִידָה אֲלִישֵׁי אֲדִישְׁלֵךְ דְּחַדְדָה הָאֵת מִה
 לַעֲשׂוֹת לְעֹד הָיָה לְעֹד לְעֹד אֶל הַמְּלָךְ אֶל אֵל
 14 שֶׁר הַצָּבָא וְיֹאמֶר בְּחֹדֶךָ עִמָּךְ אֲנִי יִסְדָּה
 וְיֹאמֶר וְהָיָה לַעֲשׂוֹת לָהּ וְיֹאמֶר גִּיחִיו אֲבָל בֵּן
 15 אֲדִישְׁלֵךְ וְאִשְׁתֵּה וְקָרָא וְיֹאמֶר קָרָא לָהּ וְקָרָא
 16 לָהּ וְהַעֲמֵד בַּחֲדָי וְיֹאמֶר לְמַעַד הָיָה פַעַח
 וְהָיָה אֲחֵי חֲבֵרָתָ בֵּן וְיֹאמֶר אֶל אֲדִישֵׁי אִישׁ
 17 הָאֱלֹהִים אֶל חֲבֵבֵי בְשִׁסְחָתְךָ וְתִסְדֵּךְ דְּאִשְׁתֵּה
 וְיִקְרָא בֵּן לְמַעַד הָיָה פַעַח וְהָיָה אֲשֶׁר־יִפְּ
 18 אֱלֹהֵי אֱלֹשֶׁת וְנִגְלָה דְּהָלָה וְהָיָה דָּאִם וְיִמָּא
 19 אֶל אֲבָהּ אֶל הַצִּקְתָּ וְיֹאמֶר אֶל אֲבָהּ

וְיֹאמֶר וְיֹאמֶר וְיֹאמֶר אֶל־דְּבַע שְׂאֵרָה אֶל
 אֲבָהּ וְיֹאמֶר וְיֹאמֶר וְיֹאמֶר אֶל־אֲבָהּ וְיִגְלָה
 עַל־פְּנֵיהֶם עַד־הַפְּדִים וְיִמְרוּ וְהָיָה
 וְיִשְׁבַּבְדֵּי עַל־מִסְפַּח אִישׁ הָאֱלֹהִים וְהָם
 בַּעֲדֵי וְיִצְעָקוּ וְיִקְרָא אֶל־אִשְׁתֵּה וְיִמָּא
 שְׁלֹחָה מֵאֵל אֲדִישׁ מִדְּבַעִים וְהָיָה הַחֲבֵב
 וְהַרְצָה עַד־אִישׁ הָאֱלֹהִים וְאִשְׁתֵּה וְיֹאמֶר
 מִדֵּעַ אֲחֵי הַלְּמַד אֲחֵי דָּאִם אֶל־הָדוֹשׁ הַ
 שְׁבַח וְיֹאמֶר שְׁלֹם וְיִחַבְשֵׁל הַרְאִיוֹן וְיִמָּא
 אֶל־עֲשֵׂה סִגְרֵת וְקָרָא אֶל־הַעֲשֵׂר־לִי לְעֵבֶר
 אֶל־אֲבָהּ לְעֹד וְיִלְכֵךְ וְיִמָּא אֶל־אֵי
 הָאֱלֹהִים אֶל־דֵּי הַמְּלָךְ וְהָיָה פְּרִיחָת אִישׁ
 הָאֱלֹהִים אֲחֵהּ מִעַד וְיֹאמֶר אֶל־גִּיחִיו נְעֻ
 דְּבָרָה הַשְׁמִימָת הָיָה עֲשֵׂה דְּבָרָא לְקָרָא
 וְיֹאמֶר לָהּ הַשְׁלֹם לְךָ הַשְׁלֹם לְאִשְׁתֵּךְ וְהָשֵׁל
 לִי לִדֵּךְ וְיֹאמֶר שְׁלֹם וְיִמָּא אֶל־אִישׁ הָאֱלֹהֵי
 אֶל־הָדוֹשׁ וְיִחַדְדֵךְ פְּנֵיהֶם וְיִשֵּׁל גִּיחִיו לְעֵדֶךָ
 וְיֹאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים הַשְׁפִּילָה פִּי נִשְׁפֵּשׁ
 מִדֵּה לָהּ וְיִדְהָה הַעֲלִים מִפְּנֵי וְלֹא הַדִּד לִ
 וְיֹאמֶר הַשְׁאֲלֵהוּ בֵּן מִמָּה אֲדִישֵׁי הָלֹא אֲבָהּ
 לֹא תִשְׁלַח אֲחֵי וְיֹאמֶר לְחַדְדֵי חֲבֵב מִמָּה
 וְקָרָא מִשְׁעֵתֵי מִדְּוֹךְ וְקָרָא פִי הַמְּסַרְאִישׁ לִ
 תְּבַרְכֵם וּמִרְבִּיכֵךְ אִישׁ לֹא תַעֲבֹד וְשָׁמָּה
 מִשְׁעֵתֵי עַל־פְּנֵי דְבַעִי וְיֹאמֶר אֵם דְּבַעִי
 דִּי־יִדְהָה וְדִי־נִשְׁפֵּשׁ אֵם אֲבֹהֵךְ וְיִקָּם וְיִגְלָה
 אֲחֵיהֶּי וְגִיחִיו עִבְדֵי לְפָנֵיהֶם וְיִשָּׁם אֶחָ
 הַשְׁשֵׁעֵלָה עַל־פְּנֵי דְבַעִי וְאִין קָל וְאִין קִשׁ
 וְיִשְׁבַּב לְקָרָא וְיִדְהָה לֹאֵל לֹא הַדְּוֹץ דְּבַעִי
 וְיִמָּא אֱלֹשֶׁת הַבְּרִיחָה דְּבָרָה דְּבַעִי מִתְּשֵׁב
 עַל־מִסְפַּח וְיִמָּא וְיִסְדֵּךְ הַלֵּלָה בַּעֲדֵי שְׁמִידָה
 וְיִחַבְשֵׁל אֶל־הָיָה וְיִשֵּׁל וְיִשְׁבַּב עַל־הָלָה
 וְשָׁם פִּי עַל־פְּנֵי וְעֵינֵי עַל־עֵינֵי וְיִסְדֵּךְ עַל
 פְּנֵי וְיִתְרֵךְ עֲלֵי וְיִתָּם בְּשׁוֹר הַלֵּל וְיִשֵּׁל
 וְיִלְכֵךְ בַּבַּיִת אֲחֵי דְבָרָה וְיִחַדְדֵי דְבָרָה וְיַעֲ
 וְיִתְרֵךְ עַל־וַחֲדָי דְּבַעִי עַד־שִׁבְעַת פְּסָלִים וְיִסְדֵּךְ
 דְּבַעִי אֲחֵי עֵינֵי וְיִקְרָא אֶל־גִּיחִיו וְיֹאמֶר קָרָא
 אֶל־הַשְׁמִימָת הָאֵת וְיִקְרָא וְיִמָּא אֲחֵי וְיֹאמֶר

כלבים ב ד רסה

13 ויהי אלה מלך ישראל והושטט מלך אדום: ואמר אלישע אל מלך ישראל מה עשית לי ואלך לך אל בניאמין ואל בניאמין אפוף ואמר לו מלך ישראל אל פרקא יהיה לשלשת המלכים האלה לרח אדום פד מאב: ואמר אלישע חיה יהיה צבאות אדום עמדותי לפניו פי חלי פרי הושטט מלך יהודה אני לשא אם אפוט אלוה ואם אראתי: ועשה קודמי מנגן יהיה מנגן המנגן ויהי עליה יד יהודה: ואמר מה אומר יהודה עשה ויהי יהודה בנים: בנים: בנים: אומר יהודה לרח אדום ורח אדום לשם המלך והוא יפלא מים ושחיתים אדם ומקמים ודמיונים: ונקל זאת בעיני יהודה ונתן את מאב בידם: והבילים פלעיו מבצר ומלעיו מבואו וכל עץ טוב תפילו וכל מעשרי מים וחסמו וכל החלקה הריקה תכאסו פאבנים: ויהי בבקר פלעית המטה חיה המים פאים מדרך אדום ותפלאו הדקף אדדמים: וכל מאב שמתו פירעלו המלכים להרחם עם והצטקו ככל חרץ תורה ומעלה ויעשה על הדבול: ושקצמו בבקר והשמש וחרה על הדמים וראו מאב מנגן אדדמים אדמים פדים: ואמרו הם זה החרב נחרת המלכים ויפי איש איד ועשו עשה לשלל מאב: ויבאו אל מטה ישראל ויקבו ישראל ויפי את מאב וינסו מפניהם ויפיקה הטה את מאב: והשנים הירשו וכל חלקה טיהו ושלחו איש אבט ומלאכה וכל מעשרים וחסמו ומלעיו טוב יפלו עד דאפאת אביה בפד חלשת וספי ותעשים וספי: וראו מלך מאב פרחוק שבע המלכותה ויפיק אחרו שבע מלכות איש חלקי חרב להבקע אל מלך אדום ולא יכלו: ויפיקו אדדמים המטר אשר מלך חיה ויהי עליה עליה על החמה ויהי קצת נזול על ישראל ויסעו מעליה ושבו לחצר: CAP. IV. ד

20 משלחו: ואמר קודמי צלחה חושה 21 ואמר עם מלך וקחו אלוה: וצאו אל מוצא הדמים ושקרו עם מלך ואמר פד אדום יהיה רפאת לפים האלה לרחיה משם טד מוח ומשלחו: ויחשו הדמים עד היום היה פדם 22 אלישע אשר דפי: ויעל משם פיד אל ודאועלה ברוך ומעום קבנים תצאו מן החד ותקבלו: ואמרו לו עליה קח עליה קח: ויפן אדום והאם וקבלם בשם יהודה ותפאסו ששים דפים מן האדו ותבקענה מים 23 אדדמים וישו וליים: וילך משם אדום והפיל ומשם שב שמרון: CAP. III. ב

CAP. III. ב

1 ויהודים פד אחאב מלך על ישראל בשמרון 2 גשית שמנה עשרה ליהושפט מלך יהודה 3 ויבא ששים עשרה שנה: ויעשה חרץ בעיני יהודה רק לא מאב וכאם ויסר איד 3 מאב ופעל אשר עשה אמו: רק בחלפות ירמיהו פד נטם אשר דחוטא את ישראל בנק 4 לרחם מפנה: ומשע מלך מאב יהיה נק והשית למלך ישראל ספד אלוה פלים ומטה 5 אלוה אלים צמו: ויהי פמה אחאב ומשע 6 מלך מאב מלך ישראל: ויצא המלך יהודים פום והוא משמרון ויסקו את פל 7 ישראל: וילך ושלח אל יהושפט מלך יהודה לאמר מלך מאב פשע פי החלק אתי אל מאב לפלחיה ואמר מעלה פמני כמון 8 עשוי כעשה מסס פססוף: ואמר אדום 9 יהיה בעלה ואמר דרו מופ אדום: וילך מלך ישראל ומלך יהודה ומלך אדום ויבאו חרץ שבעה מים ולא יהיה מים לפניה 10 ולחכות אשר פד ליהם: ואמר מלך ישראל אלוה פרקא יהיה לשלשת המלכים האלה 11 לרח אדום פד מאב: ואמר יהושפט החן פה כמא ליהיה ונדשה אדדמה מאותו יפן אלוה מעבד מלך ישראל ואמר פה אלישע פד שטט אשר צק מים על ידו 12 אלוה: ואמר יהושפט יש אחר דם יהודה

ואשה אחת מפשי בני רבמאים צעקה אל

איש אשהו את החד אשר מדהשמים ותאכל
 אהו ותאכלהשקו ותחד אשר מדהשמים
 ותאכל אהו ותאכלהשקו: ותשב וישלח אהו
 שר השמים אהו ותמשו ויבן ודבר אהו
 איש המלום פדאמר המלך מנהו רדה:
 ויבן אהו ודבר אהו את איש המלום
 איש החד אשר מדהשמים ותאכל אהו ותחד
 תמשו ותחד אשר אהו מדהשמים ותאכל
 אהו ותאכלהשקו: ותשב וישלח שר השמים
 שלשים ותמשו ועל ויבא שר השמים
 השלשו חכע על פתו: ונגד אהו ותחנן
 אהו ודבר אהו איש המלום ותקרא נפש
 ונפש עברו אהו השמים בעמק: דהה
 יתדה אשר מדהשמים ותאכל אהו שר
 התמשים דהאשנים ותאכלהשקו ותעה
 ותקרא נפש בעמק: ודבר מלך
 דהה אל אהו דה אהו אל תמא מסמ
 ויבס ויגד אהו אל המלך: ודבר אהו
 פדאמר דהה יבן אשר שלחו מלאים
 לחדש בעל ונבן אהו עקון המלך אך
 אהו בשואל לחדש דהו לכן הנפה
 אשר עלת שם אל החד מנפה פדמה
 תמות: ומת פדס דהה: אשר דבר אהו
 ומלך דהו תחיתו בשנת שנים לחרם
 ברהששט מלך דהה פי אל דהה לו בן:
 ויחד דהי אחוהו אשר עשה דהוא דהה
 כחבים על קבר דהי דהים למלך ישראל:
 ויהי בהעלות דהה את אהו בסעה
 השמים ויבן אהו ואלשע מדהלכל:
 ואמר אהו אל אלשע שבטא פה פי דהה
 שלחי ע פדאמר ואמר אלשע דהיה
 דהי נששו אמ אענבך ויהי ביה אל: ויצא
 ברהבאים אשר ביה אל אל אלשע ואמר
 אהו דהעם פי דהם דהה לכן אהו
 מכל ראשו ואמר פס אמ דעה דהו:
 ואמר לו אהו אלשע: שבטא פה פי
 דהה שלחי דהי ואמר דהיה דהנששו

אם אענבך ויבא דהי: ותשד ברהבאים
 אשר ביהו אל אלשע ואמר אהו דהה
 פי דהם דהה לכן אהו מכל ראשו
 ואמר פס אמ דעה דהו: ואמר
 אהו שבטא פה פי דהה שלחי דהה
 ואמר דהיה דהי נששו אמ אענב
 וילכו שניהם: ותמשים איש מנפי דהבאים
 דהלו ויעמד סגד מחדק השניהם עמו
 על דהה: ויבן אהו את אהו ויגל
 ויפה אהו ויבן דהה דהה ויבן
 שניהם ברהב: וחד כעבים ואלהי אמ
 אל אלשע שאל מה אנשע עך בשר
 אהו מנפך ואמר אלשע ויהיטא פי
 שנים פדאמר אהו: ואמר דהשית לשא
 אם דהה אהו לכן מנפך דהה לן
 ואמר אל דהה: ויהי דהה דהים דהה
 דהי דהה ובראש וסוס אשר ויחד בן
 שניהם ועל אהו בסעה השמים: ואלשע
 ראה דהה מצעל אמ: אי רב ישראל
 ושלחי ולא ראה עך ויחזק במלך ויבס
 לשנים קשים: ויגם את אהו אהו
 אשר נסלה מעלו וישב ויעמד על שפת
 דהה: ויבן את אהו אהו אשר נסלה
 מעלו ויפה אהו ואמר אה דהה אהו
 אהו אהו: ויבן אהו ויבן דהה
 דהה ויבס אלשע: ויבן ברהבאים
 אשר ביהו מנפי ואמר מה רח אהו
 על אלשע ויבא לקראו וישתד לו אהו:
 ואמר אהו דהה לשאת עמך ותמשים
 אשים ברהב: ולכרנא ויבסו את אהו
 שרשאו רח דהה וישלכו פאחד דהים
 א פאחד ויבא ואמר לא תשלחו:
 ויעמד בן ערש ואמר שלחי וישלחי
 השמים אשר ויבסו שלשה ימים ולא מסאו:
 ושם אהו דהה ישב ביהו ואמר אהם
 דהוא אמרו ויבס את המלך: ואמר
 אלשע דהי אל אלשע דהה לא מנפי דהי
 טוב פאמר אהי ראה דהים ועם דהה

CAP. II. ב

1 ויהי בהעלות דהה את אהו בסעה
 2 השמים ויבן אהו ואלשע מדהלכל:
 ואמר אהו אל אלשע שבטא פה פי דהה
 שלחי ע פדאמר ואמר אלשע דהיה
 3 דהי נששו אמ אענבך ויהי ביה אל: ויצא
 ברהבאים אשר ביה אל אל אלשע ואמר
 אהו דהעם פי דהם דהה לכן אהו
 מכל ראשו ואמר פס אמ דעה דהו:
 4 ואמר לו אהו אלשע: שבטא פה פי
 דהה שלחי דהי ואמר דהיה דהנששו

מלכים כ א

47 למלכי יהודה: והיה והקדש אשר נשא בני
 48 אסא אביו בעד מן המזב: ומלך את פדום
 49 כצב מלך: והושעט עשו אסיה תרשיש
 ללכת אסיה להוב ולא הלך פן לשפיה
 50 אסיה בעציו נבו: או אבד אסיה בן אסיה
 אלהושט לבן עבדי עם עבדיו פאסיה ולא
 51 אבד הושעט: וישב הושעט עם אביו
 ויבן עם אביו בעד הוד אביו ומלך הודם
 52 בן פוחז: אסיה בן אסיה מלך
 על ישראל בשלום בשנת שבע עשרה ליהושפט
 53 מלך יהודה ומלך על ישראל שנים: ויש
 דע בעש יהוה ואלך בדרך אביו ובדרך אביו
 ובדרך ירבעם בןבעט אשר החטיא את
 54 ישראל: ויעבד אדוןבעל (ישחזרה) ל ויבסם
 אדוניהו אבד ישראל ככל אשר עשה אביו:

39 בשלום: וישב אדוניהב על פכת שלום
 וילך המלכים אדוניהו החטא רצו פדום
 39 יהוה אשר דבר: והו' דבר אסיה וכל אשר
 עשה ויבן השן אשר בנה וכל הערים אשר
 בנה הלאהם פוחזים על ספר דברי הנמים
 40 למלכי ישראל: וישב אסיה עם אביו ומלך
 41 אסיה בן פוחז: והושעט בן אסיה
 מלך על יהודה בשנת ארבע לאסיה מלך
 42 ישראל: והושעט בן שלום החמש שנה
 במלך ועשרים החמש שנה מלך בירושלם ושם
 43 אבד עזרה בן שלום: ואלך בכל דרך אסיה
 אביו ארבע מנפח לעשות השן בעש יהוה:
 44 אך הבמה ארבע עד העם מופזים ומקשרים
 45 בפזח: ושלם הושעט עם מלך ישראל
 46 והו' דברי הושעט גבדו אשר עשה ואשר
 מלם הלאהם פוחזים על ספר דברי הנמים

מלכים ב

LIBER II. REGUM.

CAP. I. A

עלה לקראתי ויאמר אליה לכו שובו אל
 המלך אשר שלח אתכם והפרתם אלו
 פה אבד יהוה המלך את אלהים בשלום
 איה שלח לדוש בבעל ובוב אלו עקון
 לכן המפה אשר עליה שם לא תרד מפנה
 7 פרמת תמות: ודבר אלהים מה משפט
 ראש אשר עלה לקראתם ודבר אליכם
 8 אדוניהם האלה: ויאמר אלו אש בעל
 שלש ואור עד אור כפוזו ויאמר אליה
 9 החשבו דאיו וישלח אלו עד המשים
 והחשבו ויעל אלו והפה שבע על ראש הוד
 ודבר אלו אש האלהים המלך דבר נדה:
 10 וישנה אלו ודבר אל אשר החמשים ואם

1 וישע מואב בשלום אהו מוז אסיה:
 2 ושל אסיה בעד השכנה בעלית אשר
 בשלום ויהל ושלח מלאכים ויאמר אלהם
 לכו דלש בבעל ובוב אלו עקון אסיה
 3 מחל יהוה ומלך יהוה דבר אל אליה
 החשבו קם עלה לקראת מלאכי מלך
 שמון ודבר אלהם המלך את אלהים
 בשלום אים האלהם לדוש בבעל ובוב אלו
 4 עקון: ולכן פה אבד יהוה המפה אשר
 עלה שם לא תרד מפנה פרמת תמות
 5 וילך אליה: וישנה המלאכים אלו ויאמר
 6 אלהם מדה שמכם: ויאמר אלו אש

אמר: ויאמר לכן שמע דברי ה' ואת
 אדוני ה' ישוב על כבודו וכל צבא השמים
 עמו עליו מימים ומשמותא: ויאמר ה' ו
 יפתה אדאיהא ושל ושל פרט גלעד ויאמר
 זה בלה וזה אמר בלה: ויצא ה' ויעב
 לסע ה' ויאמר ויאמר אני אפתח ויאמר ה' זה אני
 בפה: ויאמר אצא ויהי רוח שקר פסי על
 בניאוי ויאמר הפתה וגם ותכל צא ויעזוב
 ועשה ה' כן ויהי רוח שקר פסי על בניאוי
 אלה ויהי ה' עמו עליו רעה: ויש צדקיהו ב
 פניו ויהי אדמוניו על דגו ויאמר א
 זה עב ויהי ה' מאתי לפר אחיו: ויאמר
 מיהו ה' ראה ביום ה' אש חמה ח
 בחד להחיה: ויאמר מלך ישראל קח אר
 מיהו והשיב אל אמן ישועו ואלו
 בן דבאל: ואמר זה אמר ה' שקר שמו א
 זה בוח ובלא האכילה לחם לחץ וגם לז
 עד מא בשלום: ויאמר מיהו אמר
 חשוב בשלום אדבר ה' בי ויאמר שמו
 עמים פלים: ויעל מלך ישראל ויהושפט
 מלך יהודה רכב גלעד: ויאמר מלך ישראל
 אל יהושפט והתפול ואל במלחמה ואת
 לש פרוץ ויהושפט מלך ישראל ויהי
 במלחמה: ומלך אים צה אדשו ה'
 אשר לו שלשים ושנים לאו לא תלד
 אדקטן ותדגול פי אסאת מלך ישראל
 לבח: ויהי פאתו שר הרב אדיושפט
 והפך אחר אף מלך ישראל ויאמר ע
 להלום ויעק יהושפט: ויהי פאתו ש
 הרב פרלמקן ישראל הוא ושנים מאותו
 ואיש משך בשלח לחמו ויהי אדמוניו שר
 בין הדבקים ובין השורן ויאמר לפניו ה'
 יהי ויצאני מן המלחמה פי החלתי: ויעק
 המלחמה ביום ה' והי אדמוניו ה' מע
 בפריה נח אים ומה פשב וצק מסדפ
 אל חיק הרב: ויעב ה' בפתח פי
 השמש לאמר איש אל עיני ואיש אל ארצ
 ומה המלך וביא שורן ויפדו אדמוני

מלך ישראל אל עיניו ויהושפט פרט רכב
 גלעד ואמר מלחמה אלה מלך מלך
 אים: ויאמר אל יהושפט התקף אתי למלחמה
 רכב גלעד ויאמר יהושפט אל מלך ישראל
 פקדי כמדו פעמי עמך פססי פססי:
 ויאמר יהושפט אל מלך ישראל והשטח כים
 אדבר ה': ויקבץ מלך ישראל את
 דבמיהם פאפע מוח איש ויאמר אלים
 האלף עלמות גלעד למלחמה אדמוני
 ויאמר עלה ותן ארתי בך המלך: ויאמר
 יהושפט ה' זה נבא ליהו עד ומלשה
 מוחו: ויאמר מלך ישראל אל יהושפט
 עד איש אחר ליהושפט אדמוני ויאמר
 שאתו פי אדמוני על טוב פי אדמוני
 מיהו בן מלה ויאמר יהושפט אל אדמוני
 המלך בן: ויקרא מלך ישראל אל שים אתו
 ויאמר מיהו מיהו בן מלה: ומלך ישראל
 ויהושפט מלך יהודה ושנים איש על פסיו
 מלששים פדים בלן פתח שער שמרון וכל
 דבמיהם מתבאם לשניהם: ויעש לו צדקה
 בדין עה קני בול ויאמר פה אמר ה'
 בלה ומה אדמוני עו פלוחם: וכל
 דבמיהם נבאם בן לאמר עלה רכב גלעד
 ותצלו וכן יהי בך המלך: והמלך אשר
 המלך לקרא מיהו ה' אלו לאמר ה' א
 דבר דבמיהם פה אדמוני טוב אל המלך ה'
 נא וה' פדו פדו אדמוני מוח דברו טוב: ויאמר
 מיהו יהודה פי אדמוני אדמוני אלו
 אלו אדמוני ומה אל המלך ויאמר המלך
 אלו מיהו המלך אדמוני גלעד למלחמה
 אדמוני ויאמר אלו עלה ותצלו וכן יהי
 בך המלך: ויאמר אלו המלך עו פמה
 פעמים אני משפיע אש אדמוני אל רכ
 אכה בשם ה': ויאמר והי אדמוני ישראל
 כצנים אלהים פלאן אש אדמוני ועו
 ויאמר ה' אדמוני אלה שובו איש לביתו
 בשלום: ויאמר מלך ישראל אל יהושפט
 ה' אדמוני אלו לא ירחבא עלי טוב פי

מלכים ב יב רעג

12 ומלכו ארץ ומשחיה ויכרתה ואמר יד
 13 המלך: ותשמע עתליה את קול הרצון
 14 העם ותבא אליהם בית יהוה: ותרא הנה
 המלך עמד על העמוד כמשפט והשמים
 ותעצרות אל המלך וכל עם הארץ שלח
 ורגע בפעצות וקבע עתליה את צנתי
 ותקרא קשר קשר: ויצא יחידע הבן את
 15 שני המאורות ופקדי החיל ואמר אליהם
 רוציאו אחיה אל מכות לשחית והבא אחיה
 המה בדרך כי אנו הבן אל ימכת בית יהוה:
 16 וישמע לה ימים ותבא הוד מנא הפסחים
 17 בית המלך ותוכח שם: ויחיל יחידע
 את הרפוח פן יהיה וכן המלך וכן העם
 18 לזכות לשם ליהוה וכן המלך וכן העם: ויבא
 כל עם הארץ בית הפעל ויתצו את מנחתו
 ואת צלמו שברו היטב ואת מן פון הפעל
 רגע לפני המנחות וישם הבן פקוד על
 19 בית יהוה: ויקח את שני המאורות ואת הפו
 ואת הרצים ואת כל עם הארץ ויחידו את
 המלך מבית יהוה ויבא הוד שער הרצים
 20 בית המלך וישב על פסא המלכים: וישמח
 כל עם הארץ והעד שקמה ואת עתליה המיו
 כרוב בית מלך:

CAP. XII. יב

1 בן שבע שנים הוראש פמלו: בשנת שבע
 2 ליהיא מלך יהואש ואפעים שנה מלך ביהואש
 3 ושם אמו צבה מנא שבע: ויש יהואש
 הישר פעני יהוה לזימו אשר יהוה יחידע
 4 הבן: וכן הפמול לאסרו עד העם מנחות
 5 ומקפורים בנמות: ויאמר יהואש אל הרצים
 6 כל פסק הרשעים אשר תבא בית יהוה פסק
 עיב איש פסק נפשות עיב כל פסק אשר
 7 יעלה על לבי איש להביא בית יהוה: יקח
 8 להם הרצים איש מאת מפור וים יחוקו את
 בך הבית לכל אשר ימצא שם בך:
 9 ויהי בשנת עשרים ושלוש שנה למלך יהואש
 10 לארזוקו הרצים את בך הבית: ויקח
 11 המלך יהואש להודע הבן ומבצים ואמר

32 בים הים החל יהוה לעצב בשאל וים
 33 חואל בכל נבל ישראל: מן דהרן מנח
 השמש את כל ארץ המלך הדי והראבני
 והמלשי משע אשר על נוה ארן הבלע
 34 והפסן: ויהי דבר יהוה וכל אשר עשה וכל
 נסוהו הלאהים פורעים על ספר דברי הים
 35 למלכי ישראל: וישע יהוה עם אסרו וקפח
 36 ארץ בשמרון ומלך הארץ בן פתחו: היםים
 אשר מלך יהוה על ישראל עשרים ושבעה שנה
 בשמרון:

CAP. XI. יא

1 ועתליה אם אחיה הרצה כי מת בנה וקם
 2 ותפיד את מלוע הפמלכה: ותקח הושבע
 3 בן המלך ימים אחות אחיה את יהואש בן
 אחיה ותגב ארץ מנח בן המלך הפכוחים
 4 ארץ ואת מלך פתח המנח וימחה ארץ
 5 ספר עתליה ולא המה: ויהי אחיה בן יהוה
 6 מתוהא של שנים ועתליה מלכת על הארץ:
 7 ובשנה השביעית שלח יחידע וקח
 8 את שני המאורות לפי הרצים ויבא ארם אל
 9 בית יהוה ויסר להם בית וישבע ארם בבית
 10 יהוה ויבא ארם את בן המלך: ויצים לאמר
 11 זה הדין אשר תעשון והשלשח מכם בא
 12 השפת ושמו משמח בית המלך: והשלשח
 13 בשער סר והשלשח בשער את הרצים
 14 לשמורם את משמח הבית מסח: ויש יהוה
 15 פם כל ימי השנה ושמו את משמח בית
 16 יהוה אל המלך: והקפחים על המלך סבב
 17 איש וכלו בוד והבא אל השודות ימת יהוה
 18 את המלך בצארו ובכאו: ויעשו שני הפמולות
 19 פכל אשר צוה יחידע הבן וקחו איש את
 20 אנשיו באי השבת עם יצא השבת ויבא אל
 21 יחידע הבן: ויתן הבן לשני הפמולות את
 22 ההיחל ואת השלטים אשר למלך יהוה אשר
 23 בבית יהוה: ויעמה הרצים איש וכלו בוד
 24 מנח הבית והמנח ערפות הבית השמאלית
 25 למנח ולבית על המלך סבב: ויצא את
 26 בן המלך ויתן עליו ארזוקו ואת העזרה

לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי אֵשׁ לְבִי עִם לַבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִיא
 אֲשֶׁר יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה אֲדַבְּרֶנּוּ וְיָנִין יְהוָה וְיַעֲלֶנּוּ
 אֶל־הַדְּפֹסֶפֶה וְיִאמְרוּ לֵבְךָ אֵלֶי וְהָיָה בְּךָ
 לִדְהַר וְרַעֲבֵנו אִתּוֹ בְּרַעֲבֵנו וְיֵאמֶר שְׂמוּחָן
 אֶת־מַלְאָכָיו לְאֹהֲבֵי בְּשִׁמּוֹחַן עֲבָדָיו
 כִּדְבַר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר אֶל־אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל וְהָיָה אֶת־מַלְאָכָיו וְיִאמְרוּ אֱלֹהִים אֲנִי
 עֲבָד אֲדַבְּעַל מַעֲשֵׂה יְהוָה וְהָיָה עֲבָדָיו
 וְעָשִׂה כְּלִי מִכָּאֵל הַפֶּעַל מִלְּעַבְדֵי וּכְלִי מִכָּאֵל
 אֵלֶי אֵישׁ אֶל־יִשְׂרָאֵל כִּי יִבְחַר לִי לַפֶּעַל
 אֲשֶׁר־יִפְקֹד לֹא יִהְיֶה וְהָיָה עֲשֵׂה בְּעֵלְמָה
 וְיִאמְרוּ אֲדַעֲבֵה הַפֶּעַל וְיִאמְרוּ יְהוָה קָ
 עָשִׂה לַפֶּעַל וְיִקְרָא וְיִשְׁלַח הִיא בְּלִישָׁן
 וְיֵאמֶר מִלְּעַבְדֵי הַפֶּעַל וְלֹא־שָׂאֵף אִישׁ
 לְאֹרַב וְיֵאמֶר בֵּית הַפֶּעַל וְיִפְלֹא מִתְּדַבְּעַל
 לִשְׂחָן וְיִאמְרוּ לֹא־שָׂאֵף עַל־הַמְּלָאכָה הִיא
 לְשֵׁשׁ לְלִי עֲבָדֵי הַפֶּעַל וְיֵצֵא לִרְגֹם הַמֶּלֶךְ
 וְיֵאמֶר יְהוָה וְיִתְרַגֵּב בְּדָרְכֵי בֵּית הַפֶּעַל וְיֵא
 לְעַבְדֵי הַפֶּעַל חֲשׂוֹן הִיא פְּרִישׁ פֹּה עַם
 מַעֲבָדֵי יְהוָה כִּי אִם עֲבָדֵי הַפֶּעַל לְמַסָּה וְיֵא
 לְעֲשׂוֹת זְבוּדִים וְעִלּוֹת וְיִהְיֶה טַס־לִי
 שְׂמִימִים אֵישׁ וְיִאמְרוּ הָאֵשׁ אֲשֶׁר־יִפְלֹא
 הַיָּגִשִׁים אֲשֶׁר אֵלֶי מִכָּאֵל עַל־יְדֵימִים כְּשֶׁשׁ
 כְּשֶׁשׁ וְיִהְיֶה כִּכְלָיו וְלִעֲשׂוֹת הַעֲלִיָּה וְיֵא
 הָיָה לְרֵצִים וְלִשְׂלֵשִׁים בְּאֵר הַבַּיִת אֵשׁ
 לֹא־יֵשֶׁם לִשְׂדֵרָב וְיִשְׁלַח הַרְצִים וְיִשְׁלַח
 תִּלְמִד עַד־עֵדֵי בֵּית־הַפֶּעַל וְיֵצֵא אֶת־מַעֲבָדֵי
 בֵּית־הַפֶּעַל וְיִשְׂרָאֵל וְיִחַצֵּף אֶת־מַעֲבָדֵי הַ
 וְיִחַצֵּף אֶת־בֵּית הַפֶּעַל וְיִשְׂרָאֵל לְמַדְרָאָה
 דָּבָם וְיִשְׂמַר הִיא אֲדַבְּעַל מִשְׂרָאֵל
 וְיִחַצֵּף יִרְכַּם כְּנִפְטֵט אֲשֶׁר הִטְוִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל
 לְאִיִּשׁ וְהָיָה מִתְּחִילָם עַל־הַרְבֵּי אֲשֶׁר בְּ
 אֵל וְאֵשׁ בְּרָן וְיִאמְרוּ יְהוָה אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־הִטְוִיָּה לְעֲשׂוֹת הָאֵשׁ בְּעַלְמָה
 אֲשֶׁר בְּלִבִּי עָשִׂיתָ לְמַת אֹהֲבָי בְּרַעֲבֵנו
 לֵךְ עַל־פֶּסַח יִשְׂרָאֵל וְהָיָה לֹא שְׂמִי לְלִי
 בְּחַז־הַיְהוּדָה אֶת־יִשְׂרָאֵל בְּלִבְּנוֹ לֹא
 מִעַל חֲסָאָה וְיִרְכַּם אֲשֶׁר הִטְוִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל

CAP. X.

- 1 וְיִשְׂרָאֵל שְׂמִימִים בְּסֶם בְּשִׁמּוֹחַן וְיִחַצֵּף הִיא
 סָסִימִים וְיִשְׂלַח שְׂמוּחָן אֶל־שְׂרָאֵל הַקִּטִּים
- 2 וְאֶל־הַמַּעֲבָדִים אֹהֲבֵי לִבְּנוֹ וְעָשִׂה בְּכֹחַ הַפֶּסַח
 הָיָה אֱלֹהִים וְאֹהֲבִים בְּנֵי אֲדֹנֵיהֶם וְאֹהֲבִים הִרְבֵּב
- 3 וְהַפֶּסַח וְעַד מִכָּאֵל וְהַקִּטִּים וְהֵאֱלֹהִים הַפֶּסַח
 וְהָאֵשׁ מִכָּאֵל אֲדֹנֵיהֶם וְשָׂמִימִים עַל־פֶּסַח אֲנִי
- 4 וְהַדְּפֹסֶפֶה עַל־בֵּית אֲדֹנֵיהֶם וְיִהְיֶה מִכָּאֵל מִכָּאֵל
 וְיִאמְרוּ הִיא שְׂמִימִים הַמְּלָכִים לֹא עֲמֻדָה לְשֶׁשׁ וְיִהְיֶה
- 5 כְּשֶׁשׁ אֲחֵתִי וְיִשְׁלַח אֲשֶׁר־עַל־הַיְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל
 עַל־הַעֲדֵי הַקִּטִּים וְהַמַּעֲבָדִים אֶל־יְהוָה וְלֹא־
- 6 עֲבָדֵי אֲחֵתִי וְכִלֵּי אֲשֶׁר־וְיִאמְרוּ אֵלֶי כְּעֵשֶׂה
 לֹא־יִבְלָדֶךָ אֵישׁ הַרְבֵּה בְּעִתֵּךְ עֲשֵׂה וְיִחַצֵּף
 אֱלֹהִים סָסִי וְשִׁמּוֹחַן לֹא־יִבְלָדֶךָ אֶתֶּם וְלִקְלִי וְ
- 7 אֶתֶּם שְׂמִימִים קִדֵּו אֶת־דָּאֵשׁ אֲשֶׁר בְּנֵי אֲדֹנֵיהֶם
 וְיֵאמֶר אֵלֶי כְּעֵשֶׂה מִכָּאֵל וְיִבְנֵי הַמֶּלֶךְ
 שְׂמִימִים אֵישׁ אֶת־בְּנֵי הַעֲדֵי מַעֲבָדִים אֹהֲבִים
 וְיִהְיֶה בְּכֹחַ הַפֶּסַח אֱלֹהִים וְיִחַצֵּף אֶת־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ
- 8 וְיִשְׂחָטוּ שְׂמִימִים אֵישׁ וְיִשְׂמַר אֶת־דָּאֵשִׁימִים
 בְּחַז־הַיְהוּדָה וְיִשְׁלַח אֶל־הַמְּלָאכָה וְיֵאמֶר הַמְּלָאכָה
 וְיִחַצֵּף לֹא־יִבְלָדֶךָ הִיא רֹאשׁ בְּנֵי־הַמֶּלֶךְ וְיִאמְרוּ
 שְׂמִימִים אֵלֶי שְׂמִימִים פֶּסַח הָאֵשׁ עַד־הַקִּטִּים
- 9 וְיִהְיֶה בְּכֹחַ יִצְחָק וְיַעֲלֶנּוּ וְיַעֲלֶנּוּ וְיִפְלֹא
 בְּחַז־הַיְהוּדָה וְיֵאמֶר אֶל־יְהוָה עַל־אֲדֹנֵי וְיִחַצֵּף
 וְיֵאמֶר אֶת־מַלְאָכָיו וְיֵאמֶר אֶת־הַפֶּעַל וְיֵאמֶר אֶת־הַפֶּעַל
- 10 מִכָּאֵל יְהוָה אֶת־מַלְאָכָיו וְיֵאמֶר אֶת־הַפֶּעַל וְיֵאמֶר אֶת־הַפֶּעַל
 וְיֵאמֶר אֶת־הַפֶּעַל וְיֵאמֶר אֶת־הַפֶּעַל וְיֵאמֶר אֶת־הַפֶּעַל
 וְיֵאמֶר אֶת־הַפֶּעַל וְיֵאמֶר אֶת־הַפֶּעַל וְיֵאמֶר אֶת־הַפֶּעַל
- 11 אֶת־הַפֶּעַל וְיֵאמֶר אֶת־הַפֶּעַל וְיֵאמֶר אֶת־הַפֶּעַל וְיֵאמֶר אֶת־הַפֶּעַל
 וְיֵאמֶר אֶת־הַפֶּעַל וְיֵאמֶר אֶת־הַפֶּעַל וְיֵאמֶר אֶת־הַפֶּעַל
 וְיֵאמֶר אֶת־הַפֶּעַל וְיֵאמֶר אֶת־הַפֶּעַל וְיֵאמֶר אֶת־הַפֶּעַל
- 12 וְיֵאמֶר אֶת־הַפֶּעַל וְיֵאמֶר אֶת־הַפֶּעַל וְיֵאמֶר אֶת־הַפֶּעַל וְיֵאמֶר אֶת־הַפֶּעַל
 וְיֵאמֶר אֶת־הַפֶּעַל וְיֵאמֶר אֶת־הַפֶּעַל וְיֵאמֶר אֶת־הַפֶּעַל
 וְיֵאמֶר אֶת־הַפֶּעַל וְיֵאמֶר אֶת־הַפֶּעַל וְיֵאמֶר אֶת־הַפֶּעַל
- 13 וְיֵאמֶר אֶת־הַפֶּעַל וְיֵאמֶר אֶת־הַפֶּעַל וְיֵאמֶר אֶת־הַפֶּעַל וְיֵאמֶר אֶת־הַפֶּעַל
 וְיֵאמֶר אֶת־הַפֶּעַל וְיֵאמֶר אֶת־הַפֶּעַל וְיֵאמֶר אֶת־הַפֶּעַל
 וְיֵאמֶר אֶת־הַפֶּעַל וְיֵאמֶר אֶת־הַפֶּעַל וְיֵאמֶר אֶת־הַפֶּעַל
- 14 וְיֵאמֶר אֶת־הַפֶּעַל וְיֵאמֶר אֶת־הַפֶּעַל וְיֵאמֶר אֶת־הַפֶּעַל וְיֵאמֶר אֶת־הַפֶּעַל
 וְיֵאמֶר אֶת־הַפֶּעַל וְיֵאמֶר אֶת־הַפֶּעַל וְיֵאמֶר אֶת־הַפֶּעַל
 וְיֵאמֶר אֶת־הַפֶּעַל וְיֵאמֶר אֶת־הַפֶּעַל וְיֵאמֶר אֶת־הַפֶּעַל
- 15 וְיֵאמֶר אֶת־הַפֶּעַל וְיֵאמֶר אֶת־הַפֶּעַל וְיֵאמֶר אֶת־הַפֶּעַל וְיֵאמֶר אֶת־הַפֶּעַל
 וְיֵאמֶר אֶת־הַפֶּעַל וְיֵאמֶר אֶת־הַפֶּעַל וְיֵאמֶר אֶת־הַפֶּעַל
 וְיֵאמֶר אֶת־הַפֶּעַל וְיֵאמֶר אֶת־הַפֶּעַל וְיֵאמֶר אֶת־הַפֶּעַל

מלכים ב ט רעא

לאמר מא ער אלהם ולא שב והפסד פמסד
 21 יהיא כד נמשו פי משענת יתג: ויאמר יהוים
 יאמר ויאמר וכפ ויצא יהוים מלך ישראל
 ויאחזיה מלך יהודה איש פרכפו ויצאו
 לקראת יהוא ומצארה פולת נחא יהוואל:
 22 והיו פראת יהוים אהיהוא ויאמר השלום
 יהוא ויאמר מה השלום עד וטעל אהבל אהקו
 23 ולשטיה הרפים: ויהקו יהוים יהו וימס
 24 ויאמר אל אחוזה מרמה אחוזה: והוא מצא
 חו בקלות ויג את יהוים פון והיו ויצא
 25 והצו מלפס וכתב פרכפו: ויאמר אל פרקו
 שלשה שא השלכה פולקת שדה נחא
 26 ויהוואל פי וס אני ואהיה את רכבים צמידם
 אחיו אהוא אכז יהודה משא עליו אהיהמשא
 27 יהו: אס לא את דמי נחא ואת דמי בני
 יהויו אמש סס יהודה לשלמו לח פחלקה
 28 והאת סס יהודה ועשה שא השלכה פולקת
 פדס יהודה: ויאחזיה מלך יהודה ראה
 29 וימס יהו פת הגן יהויו אחויה יהוא ויאמר
 במ אחיו יהויו אל הורכבה במ עלה גל אשר
 30 אהיהמשלם וימס מהו ומה שם: וירכבו אחיו
 עביו יהשלמה וקפיו אחיו בקפיו עס
 31 אכחו פתו יהו: וכלשה אהיהעשרה
 שנה ליהוים פן אהוא מלך אחוזה על יהודה:
 32 וימא יהוא יהואלה ואחבל שמינה ויהמס בפדו
 עינה ותיטב אהיהואשה ותישקע בעד יהויו:
 33 ויהוא במ בשש ויהוא השלום ומה יהו:
 34 אהיו: וישא פכל אל יהויו ויאמר מו אחיו
 מו וישקפו אליו שנים שלשה סוסיים: ויאמר
 35 שמיטה ושמטהו יהו מרמה אל יהויו ואל
 36 הסיים ויהמסה: וימא ויאבל וישת ויאמר
 פקוד לא אהיהאיהו והאת רכבה פי ביד
 37 מלך יהוא: וילכו לקמה ולא מצאו מה פי אב
 הגלגל והגלגלם ופשוה יהוים: וישבו יהויו ל
 38 ויאמר דס יהודה יהוא אשר דפ ביד עביו אהיה
 יהושפי לאמר פחלק חורמא וכלו הפלבים את
 39 פשו אהבל: והלת נחא אהבל פדמק על פני
 40 השדה פחלק חורמא אשר לא יאמר ומה אהבל:

4 והסויה ולא תחזה: וילך השש השש דבניא
 5 רמת גלע: וימא יהודה שור יהול ישמים
 ויאמר דבס לי אהקו השר ויאמר יהוא אלמי
 6 מצלע ויאמר אהקו השר: וימס וימא יהויהו
 7 וימק השמן אהואו ויאמר לו פהואמר יהויהו
 אהיה שוראל משחוקו למלך אלמס יהויהו
 8 אל ישראל: והפיהו אהיהו אהוא אהיהו
 9 וישפיו יהו: עביו הפמיים יהו פל עביו
 10 יהויהו מר אהבל: ואבד פל פיה אהוא והכחו
 לאהוא משחוק פלו וצאו וצאו פישוראל:
 11 ויהיו אהיהו אהוא פמה וימס פדמק
 12 והמה פמשה פן אחוזה: והאת אהבל וכלו
 הפלבים פחלק חורמא ואת קס חספה חולק
 13 וימס: ויהוא צא אל עביו אהיהו ויאמר לו
 השלום מהו פהיהמשענה יהו אהקו ויאמר
 14 אהיהו אהים יהשים אהיהואש ויהיהויהו:
 15 ויאמר שר יהויהו לו ויאמר פמה וימא
 אמר אל לאמר מה יהויהו משחוקו למלך
 16 אל ישראל: ויהויהו ויהויו איש עביו וישמו
 17 תחיוו אל פהם הפעלות ויהקע בשור ויאמר
 18 מלך יהוא: ויהויהו יהוא פן יהושפט פן
 19 נמשא אהיהוים יהוים יהויהו פמה גלע
 20 יהוא וכל ישראל משח חורמא מלך אהים: וישב
 21 יהוים הפלך להורמא פחורמא מן הפמיים
 22 אשר יהויהו אהיהו פהואו אהיהוואל מלך
 23 אהים ויאמר יהוא אהיהו נששים אל יצא
 24 פלס מהויהו לכת לסינה פחורמא: ויהב
 25 יהוא וילך חורמא פן יהוים שבע שנה ויהויהו
 26 מלך יהודה יהויהו אהיהוים: והצפה עמה
 27 על הפעל פחורמא יהוא אהיהויהו יהוא
 28 במא ויאמר ששש אני ראה ויאמר יהוים קח
 29 רכב ושלה לקראים ויאמר השלום: וילך
 30 רכב הפס לקראו ויאמר פהואמר הפלך
 31 השלום ויאמר יהוא מהויהו וישלם סב אל
 32 אחו ויגד הצפה לאמר פהיהמשקו פהיהו
 33 ולא שב: וישלח רכב סס שלי וימא אהיהו
 34 ויאמר פהואמר הפלך שלום ויאמר יהוא
 35 מהויהו וישלם סב אל אחו: ויגד הצפה

מלך יהודה מלך יהוים בן יהושפט
 יהודה: בן שלשים ושנים שנה היה ב
 ושמו שנה מלך בירושלם: וילך בן
 מלכו ישראל פאשו עשו בית אחאב פי
 אחאב יהודה לו לאשה וישע יע
 יהודה: ולא אבה יהודה להשחית אחיה
 למען יוד עבדו פאשו אמר לו למה
 לבנו בל דמים: במו פשע איום מ
 ירהודה ומלם עליהם מלך: וישע
 צעירה וכל דרכב עפו ויהי הוא קם
 ויפה את איום הנביא אלו ואל שני
 וינס העם לאחזי: וישע איום משה
 יהודה עד האם היה או חסע לבנה
 יהוא: ויהי דמי יום וכל אשר עשה
 הם פתחים על ספר דמי המים למלך יד
 וישב יום עם אביו וינס עם אביו
 יד וימלך אחזיה בן אחזיהו:
 שנים עשרה שנה ליום בן אחאב
 ישראל מלך אחזיה בן יהוים מלך יהו
 בן עשרים ושנים שנה אחזיה במלכו ו
 אחז מלך בירושלם ושם אמו עזריה
 עמרי מלך ישראל: וילך בן יהו בן א
 וישע יע בעני יהו בבית אחאב פי
 בית אחאב הוא: וילך אתיוס בן צ
 למחמה עם אחאב מלך ארם ברמת
 ויפו ארמים אתיוס: וישב יום ב
 להרפא ביהוא מן הדמים אשר ישו א
 ברמה בירושלם את אחזיה מלך אום וי
 ביהוים מלך יהודה יד לאחז אתיוס
 אחאב בירושלם פרחה הוא:

CAP. IX. ט

ו אלישע הנביא קרא לאחז מפני הנבי
 ואמר לו חני מתוך זקח פה השמן
 ברוך וקח רמה נלעד: ובאח שמה ור
 שם יהוא בן יהושפט בן נמשי נבאח יהו
 משה אחזי הנביא אתו חדר בחד: ול
 פה השמן וצקת על ראשו והמחה פה
 יהו משחיתו למלך אל ישראל ופתחו ב

תגרו פרחה יהוה ללעב ונסתא אלהיה
 2 שבע שנים: ותקם האשה ותעש כדבר איש
 האלום ותלך היא וכתיה ותגר בארץ שלשנים
 3 שבע שנים: ויהי מצד שבע שנים ותשב האשה
 בארץ שלשנים ותצא לענק אל המלך אל ביתה
 4 ואל שדה: המלך מר אל תחזי ער איש
 האלום לאמר ספרה פא לי את כל הדלות אשר
 5 עשה אלישע: ויהי הוא מספר למלך את
 אשר היתה את הנפת והיה האשה אשר
 היתה את דמה צעקה אל המלך על ביתה
 ועל שדה ואמר גרוי אתי המלך ואת האשה
 6 ויהי דמה אשר היתה אלישע: ושאל המלך
 לאשה ותספר לו ותתלה המלך סוס אחד
 לאמר השוב את כל אשר לך ואל כל חבואת
 השדה מיום עבדה את יהוא ויעשה:
 7 ויבא אלישע דמשק ויגיד מלך ארם
 חלה ויגדלו לאמר פא איש האלום עד
 8 הנה: ויאמר המלך אל אחזיהו קח ברוך
 מטה וילך לקחת איש האלום וירשף את
 9 יהו מחרו לאמר האחיה מתלו ויהי וילך
 חזא לקאתו ויפח מטהו ברו וכל טוב
 דמשק משא ארבעים נמל הוא ויעמד לפני
 ויאמר בקו ברוך מלך אום שלחני אליך
 10 לאמר האחיה מתלו ויהי: ואמר אלו אלישע
 לך אמר לא תהי תחיה והראני יהו פי מחו
 11 ימות: ויעמד את רפיו וישם ערש ויבך
 12 איש האלום: ויאמר חזא מדוע אתי בנה
 ויאמר פי דעתי את אשר תעשה לבני ישראל
 ויהי מצדוים חשכה פאש ובחיהם בחרב
 תחול ועליהם תרשף תרדומים הנקע:
 13 ויאמר חזא פה מה עבדך ופלג פי וישע
 דבר גדול היה ואמר אלישע דראני יהו
 14 אתך מלך על אום: וילך ו מצח אלישע
 ויבא אל אדויו ואמר לו מה אמר לך אלישע
 15 ואמר אמר לי יהו תחיה: ויהי מפתח
 ויפח המכפר ויסבל בפנים וישל על פניו
 16 ומח ומלך חזא תחיה: ומשח
 חמש ליום בן אחאב מלך ישראל ויהושפט

מלכים ב ה רסמ

וַיִּשְׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל-אֶחָד אֹהֶל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִשָּׁם
 9 וַיֵּלְכוּ וַיִּסְמְנוּ: וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-עֵדֵהוּ לֵאמֹר: 9
 אֲנֹחֵנו עֲשִׂים הַיּוֹם הַזֶּה לְיִסְדֵּשׁוּתָהּ הַזֶּה
 10 אֲנֹחֵנו מִחֲשִׁים וְחִפְזֵי עַד-אֵד הַפֶּלֶא וְנִצְאֵנו
 עֲוֹן עֲוֹתָהּ לָנוּ וְנִבְאָה וְנִפְדָּה בְּיַד הַמֶּלֶךְ:
 10 וַיָּבֹאוּ וַיִּקְרְאוּ אֶל-שָׁעַר הָעִיר וַיִּגְדְּדוּ לָהֶם
 לֵאמֹר בָּאנוּ אֶל-מִתְנַה אִתְּם הַזֶּה אִין-לָשִׁם
 אִישׁ וְקָל אִתְּם כִּי אִסְדִּיפֹס אִסְרֵי הַחֲמֹר
 11 אִסְרֵי וְהֵאֱלִים כִּי-אִשֵּׁר הַמֶּה: וַיִּקְרָא הַשְּׁעִירִים
 12 וַיִּגְדְּדוּ בְּיַד הַמֶּלֶךְ כִּי-נִמְנָה: וְלִגְם הַמֶּלֶךְ
 לֵלֵה וַיֹּאמְרוּ אֶל-עַבְדָּיו אֲנִי-הֵנָּה לָכֵם אֵת
 אֲשֶׁר-עָשִׂיתֶם לָנוּ אִתְּם יָדְעוּ כִּי-רַעְמִים אֲנֹחֵנו
 12 וַיִּצְאָו מִן-הַמִּצְדָּה לְהִחַבֵּי בְהַשְׁדָּה לֵאמֹר
 כִּי-יִצְאָו מִן-הָעִיר וְנִחַפְּשָׁם חַיִּים וְהֵאֱלֵהוּ
 13 נָכָא: וַיַּעַן אֶחָד מֵעַבְדָּיו וַיֹּאמְרוּ וַיִּקְרְאוּ
 חֲמֹשֶׁה מִן-הַפּוֹסִים הַשְּׂאִיִּים אֲשֶׁר נִשְׂאִיד
 בְּהַ הָעָם כְּכַל-הַיָּמִין וְשָׂאֵל אֲשֶׁר נִשְׂאִיד בְּהַ
 14 הָעָם כְּכַל-הַיָּמִין וְשָׂאֵל אֲשֶׁר-חֲמָו וְנִשְׁלַח
 וְנִרְאָה: וַיִּקְרָא שְׁנֵי רֹכְבֵי סוּסִים וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ
 15 אַחֲרָיו מִתְּחִילָאִים לֵאמֹר לָכֵם הָאָה: וַיֵּלְכוּ
 אַחֲרֵיהֶם עַד-הַיַּרְדֵּן הַזֶּה מִלְּהַרְדָּו מֵאֵה
 16 בְּנָדִים וְכָלִים אֲשֶׁר-הִשְׁלִיכוּ אִתְּם בְּהַחֲפוּם
 וַיִּשְׁבוּ הַמִּלְחָמִים וַיִּגְדְּדוּ לַמֶּלֶךְ: וַיִּצְאָ הָעָם
 17 וַיָּבֹאוּ אֵת מִזְבַּח אִתְּם וַיְדֹו סִי-סִי-סִי לְשִׁקֵּל
 וְסִי-סִי-סִי שְׁעִירִים בְּשִׁקֵּל בְּדָם יְדֹה: הַמֶּלֶךְ
 17 הַפֶּלֶא אֲתִי-הַשְּׁלִישׁ אֲשֶׁר-לִשְׁעַן עַל-יְדֹו עַל-
 הַשְּׁעַר וַיִּמְסְדֵהוּ הָעָם בְּשִׁעַר וַיִּמָּחַ כִּי-שִׁעַר בְּדָם
 18 אִישׁ הַאֱלֹהִים אֲשֶׁר דָּפַר בְּדַח הַמֶּלֶךְ אֱלֹהֵי
 וַיְדֹו בְּדָם אִישׁ הַאֱלֹהִים אֲתִי-הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר
 18 סִי-סִי-סִי שְׁעִירִים בְּשִׁקֵּל וְסִי-סִי-סִי לְשִׁקֵּל יְדֹה
 19 פֶּעַח מֶדֶד בְּשִׁעַר שְׁמֹון: וַיַּעַן הַשְּׁלִישׁ אֶדֶד
 אִישׁ הַאֱלֹהִים וַיֹּאמְרוּ הַזֶּה יְדֹה עֲשֵׂה אֲרַפְרָה
 19 בְּשָׁמַיִם הַיַּרְדֵּה בְּדָם הָאָה וַיֹּאמְרוּ דָּפַר וְהָה
 20 בְּעִינָיו וְמִשָּׁם לֹא תִאֲכַל: וַיְדֹו לֵי כִּן וַיִּמְסְדֵהוּ
 אֱתֵי הָעָם בְּשִׁעַר וַיִּמָּחַ:

CAP. VIII. ח

וַיִּשְׁלַע דָּפַר אֶל-הַאֲשֵׁה אֲשֶׁר-הָיָה אֶדֶד
 1 בְּהַ לֵאמֹר קִדְמוּ וְלָכֵי אֲתֵי וְנִיחָד וְנִגְדֵי כִּי-שִׁעַר

וַיֹּאמְרוּ אֵלֵיהֶם בַּיּוֹם הַהוּא חֲמֵי אֲתִי-בְּכֹו וְנִאֲכַלְנוּ
 30 וְנִחַתְנָא אֲתִי-בְּכֹו: וַיְדֹו כִּשְׁלֵעַ הַמֶּלֶךְ אֶדֶד
 דָּפַר הַאֲשֵׁה וַיְדֹעַ אֲתִי-בְּכֹו הָאָה עַבְרֵי עַל-
 31 הַחֲמָה וַיִּרְאָ הָעָם הַזֶּה הַשִּׁקֵּל עַל-בְּשִׁדֹו
 מִפְּיָה: וַיֹּאמְרוּ כִּי-עֲשֵׂה-לֵנוּ אֱלֹהִים וְכִי
 31 יִסְרָף אֲתִי-עַמְדֹו רִאשׁ אֲלִישֵׁעַ כִּי-שִׁעַר עַל-
 32 הָאָם: וַיִּאֲלִשֵׁעַ יִשָּׁב בְּפִירֵי הַחֲזִקִים וַיִּכְרִים
 אֶתֵי וַיִּשְׁלַח אִישׁ מִלְּפָנָיו בְּסִי-סִי וְכִי הַמֶּלֶךְ
 אֱלֵהוּ וְהָאָה אִתְּם אֲתִי-בְּכֹו הָאֵתִים כִּי-
 32 שְׁלַח כִּי-בְּכֹו-כֹו הָהָו לְהַסְדֵי אֲתִי-דָשִׁי רִאֵו
 כִּי-הָאָה הַמֶּלֶךְ כִּי-הָלַח וְלִחַתְנָם אֲתֵי בְּלַח
 33 וְהָאָה קָל וְכִי אֲתֵי אֲתֵי: עַד-כִּי מִדְּפַר
 עַל-כֵּן הַזֶּה הַמֶּלֶךְ יְדֹו אֱתֵי וַיֹּאמְרוּ הַיַּרְדֵּה-הָאָה
 דָּשִׁה מֵאֵה הָהָו מִדִּי-אֲחִיל לְיְדֹה עַד:

CAP. VII. ז

וַיֹּאמְרוּ אֲלִישֵׁעַ שְׁמַעֵנו בְּכִי-יְדֹה כִּי-אִתְּם
 1 יְדֹה פֶּעַח: מֶדֶד סִי-סִי-סִי לְשִׁקֵּל וְסִי-סִי-סִי
 2 שְׁעִירִים בְּשִׁקֵּל בְּשִׁעַר שְׁמֹון: וַיַּעַן הַשְּׁלִישׁ
 אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ כִּשְׁעַן עַל-יְדֹו אֲתִי-דָשִׁי הָאֵתִים
 2 וַיֹּאמְרוּ הַזֶּה יְדֹה עֲשֵׂה אֲרַפְרָה בְּשָׁמַיִם הַיַּרְדֵּה
 דָּפַר הָהָו וַיֹּאמְרוּ הַזֶּה רִאשׁ בְּעִינָיו וְמִשָּׁם
 3 לֹא תִאֲכַל: וְהַפֶּעַח אֲשֶׁרִים הָהָו
 3 מְצֹעִים פֶּעַח הַשְּׁעַר וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-דֵּשִׁי
 4 כִּי-הָאָה אֲתֵי וַיִּכְרִים פֶּה עַד-מִחְנו: אֲתִי-אֲמֹרֵי
 נָכָא הָעִיר וְהָרַעַב בְּעִיר וּמִחְנו שִׁם וְכִי-וְכִי
 4 לְשָׁם פֶּה וּמִחְנו עֲוֹתָה לָכֵם וְנִפְלָה אֶל-מִתְנַה
 אִתְּם אֲתִי-יְדֹו כִּי-הָאָה וְכִי-מִחְנו: וַיִּקְרָא בְּשִׁעַר לָכֵם אֶל-מִתְנַה אִתְּם אִתְּם וְכִי-מִחְנו: וַיִּבְאָה עַד-
 5 כְּצֵה מִתְנַה אִתְּם הַזֶּה אֲתֵי-שִׁם: וַיְדֹו
 6 הַשְּׁמֵי: אֲתִי-מִתְנַה אִתְּם קָל וְכִי וְקָל לִסִּי
 קָל חֹל בְּדֹל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אֶחָה הַזֶּה
 6 שְׁטֵר-עֵלִים מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֲתִי-מִלְכֵי הַחַיִּים
 7 וְאֲתִי-מִלְכֵי מְצֹרִים לָכֵם עֵלִינוּ: וַיִּקְרָא וַיִּמְסְדֵהוּ
 7 בְּשִׁעַר וַיִּשְׁבוּ אֲתִי-אֱלֹהִים וְאֲתִי-סִי-סִי-סִי וְאֲתִי-
 הַחַיִּים הַמִּתְנַה כִּי-שִׁעַר הָאָה הָאָה עַד-כִּי-
 8 כִּשְׁלֵעַ: וַיִּבְאָה הַמְצֹעִים הָאֵה עַד-כִּי-כִּי-
 הַפֶּעַח וַיִּבְאָה אֶל-אֶחָד אֶחָד וַיִּאֲכַל וַיִּשְׁתֵּי
 8 וַיִּשְׁאָו מִשָּׁם כִּכָּף הַזֶּה וְכִי-וְכִי-וְכִי וַיִּסְמְנוּ

אלישע הנבא אשר בשראל תהל למלך יש
 ארדהיטים אשר תתם בחוד משפט
 ואמר לכם והוא אלה הוא ואשלה ואקם
 ויהי לך לאמר יהי ברוך וישלח ע
 סוסים ורכב ויהל בבר ויסאו לילה ויסאו
 העיר: וישכם משחר איש האלהים ל
 ויצא והפדתו סובב ארדהיט וסוס ו
 ואמר נעז אלך איהו אדני איהו נעז
 ואמר אל איהו כי רבים אשר איתם סו
 איהם: ותפסל אלישע ואמר יהיה פקדו
 ארדהיט ויהיה ויסקו יהיה ארדהיט ה
 יהא והיה הוד מלא סוסים ורכב:
 סבתו אלישע: ויהיה אלו ותפסל אלו
 אלהיהו ואמר יהיה ארדהיט והיה פקדו
 ויבם פקדוים פקדו אלישע: ואמר אלו
 אלישע אלהו יהיה והיה העיר לם א

שלום אדני שלחני לאמר הנה עמתי זה סאו
 אלו שרשתי מרו אפרים מבני הנביאים
 ויהי פקדו לךם פקדו ושתי חלפה ברום:
 23 ואמר נעזו והאל קח פקדים ושרפו ויצו
 פקדים פקדו בשני חרטים ושתי חלפה
 ברום ויתן אל שני מעלו ויסאו לפקדו:
 24 ויסאו אלהיטל ויקח מידם ויסקו בבירה
 25 וישלח ארדהיטם ולכו: והוא ארדהיט ויעמד
 אלהיו ואמר אלו אלישע סאו ברוך ואמר
 26 לא יקדו ענהו אהו ויהיה: ואמר אלו לא
 לך הודו פקדו והוא איש מעל סובבתו
 לקראתו והיה לקחה ארדהיט ולקחה
 ברום ויהיה ויבם ויאן ויהי ויעדים
 27 וישקחו: ויעזת נעזו ותפסל ברוך ויבם
 שלום ויצא מלפניו מעצת פקדו:

CAP. VI. 1

ואמר בירדהיטם אל אלישע והיה סאו
 הפקדים אשר איתם וישבם שם לפקדו עז
 2 מנפו: נלכה פקדו ערדהיט ונקחה משפט
 איש קחה איהו ונעשדלם שם פקדו לשבת
 3 שם ואמר לם: ואמר האדני והאל סאו
 4 וקדו ארדהיט ואמר אני אקדו: וילך איהם
 5 ויסאו ויהיה ויהיה הפקדים: ויהיה האדני
 משל וקחה והארדהיטל נפל ארדהיטם ויעזק
 6 ואמר איהו אדני והוא שאל: ואמר איש
 האלהים איהו נפל ויהיהו ארדהיטם
 7 ויעזב עז וישלחו שמה ויהיה תפסלו: ואמר
 8 ברום לך וישלחו קדו ויהיה: ומלך
 איהם היה מלחם בשראל ויעזקו ארדהיטו
 9 לאמר אל מלחם שלי אלמני ותתנו: וישלח
 איש האלהים אל מלךו שאל לאמר השאר
 מעני הפקדים היה פקדוים איהם ויהיה:
 10 וישלח מלךו שאל אל הפקדים אשר איהם
 ל איש האלהים והיהוה והשם שם לא
 11 איהו ולא שתיים: והשם לך מלךו איהם על
 יהיה היה ויקח ארדהיטו ואמר איהם
 והוא תפסלו לך מי משלח אל מלךו שאל:
 12 ואמר איהו מעבדו לא אדני המלך פקדו

ואליהם איהם אל האיש אשר תפסלו ו
 איהם שמונה: והיה פקדוים שמונה ויה
 אלישע יהיה פקדו ארדהיט איהו והוא ויה
 יהיה ארדהיטם והוא והיה פקדו שמו
 ואמר מלךו שאל אל אלישע פקדו או
 האמה איהו איהו: ואמר לא תהיה יה
 שבתו ברוךה וקלשתי איהו מיה שום לך
 ויבם לפקדים והאלו ושתי חלפה אל איהו
 ויהיה לים פקדו גדולה והאלו ושתי וישלח
 ויבם אל איהו ויהיהו סאו עז ברוך א
 לם פקדו שאל:
 ויעזב פקדוים איהם ארדהיט מנהו ה
 ויצו על שמו: והיה רעב גדול בשמי
 והיה צרים עליה עז הודו ראשית
 בשמיים פקדו ויעזב הפקדו ויהיהוים בחמם
 כסף: והיה מלךו שאל עז על יהיה
 והיהוה צעקה אלו לאמר והשעה איה
 המלך: ואמר אל וישקעו יהיה סו
 אישקעו ויהיהו איהו מנהו: והיה
 לך המלךו מנהו ויהיהו והיהוה הוא
 אמהו אלו ויהי איהו וסאכלו ויהיהו
 בני סאכל מנהו: ונפסל איהו וסאכל

מפניו כי אף דשנא וראו פרמאנא דנא
 לו ויהי בשמעו אלישע איש גדולים כי
 קרע מלך ישראל אדנבויו ושלה אדמלך
 לאמו למה קרעת בנדוק יבארט אלו ויהי
 פי יש נרא בשדאל: ונא נעמן בססו
 וברכפו ויעמד פתודפית לאלישע: וישלח
 אלו אלישע מלאך לאמו הלך ורחצה
 שבע פעמים ביהו וישב בשחף לח וסור:
 תקח נעמן וילך ואמו רפה אמרו אלו
 נא מצא ועמד קרא בשם יהוה אלו והנח
 דו אדפוקס ונא הפצוע: הלא טוב
 אבנה ופשו קרדו דמשק מפל מימי ישראל
 הלא אדוק בדם וסדתי וסן וילך ברחו:
 וישו עבדו ויפדו אלו ואמרו אלו דבר
 גדול הנביא דבר אלו הלא תעשה ונא פר
 אד אלו החן וסור: ויהי מטבל ביהו
 שבע פעמים דבר איש האלים וישב בשחף
 פמשו נש קמן וסוד: וישב אלו
 האלים ונא וכל מתנה ונא ויעמד לסוף
 ואמו ופדט דעמי פי אן אלים בכל
 הארץ פי אס פשואל ועשה קדמא ברה
 מאח עבדו: ואמו ויהוה אשר עמדה
 לסוף אס אקח ופצרו לקח ונא:
 ואמו נעמן ונא יתדט לעבדו משא צמד
 פדים אדמה פי לא יעשה עוד עבדו עליה
 ונח לאלים אדום פי אס ליהוה: להם
 היה וכלו יהוה לעבדו בנא אדני ביד
 רפון להשתחורו שפה והוא לשען עלי
 השתחורו ביה רפן פשתחורו ביה רפן
 וסלדט יהוה לעבדו דבר היה: ואמו
 לו קח לשלם וילך מאחו ברת אד:
 ואמו נחיו מעו אלישע איש האלים רפה
 העין אדני אה נעמן הארץ היה מקחת
 מידו אח אשר דמא ויהוה פראס דצו
 אדיו ולקחתי מאחו מאמה: ויהוה נחיו
 אדיו נעמן ונא נעמן רץ אדיו ושל מעל
 המדבה לקחתי ואמו השלם: ואמו

37 ונא ונפל על גליו וישחורו
 38 ארצה ונשא אדמה ונא: ואלישע
 שב דגלגלה ודבע בארץ ובני הנביאים
 ושנים לסוף ונא לעשו שפח הסד דגדולה
 39 ונפל מיד לבני הנביאים: ונא אחד אל
 השדה ללקט אורז ונצא פסן שדה וילקט
 מפני פקעו שדה מלא בנדו ונא ויסלח אל
 40 סד דבדו פרלא דעו: ונא לאיש
 לאכול יהו פאכלם מדבדו ונפה צעף
 ואמרו מה פסד איש האלים לא וכלו
 41 לאכול: ואמו וקחו לבמה וישלח אדנפד
 ונא צק לעם ונא ולא היה דבר רע
 42 פסד: ונא פא מפעל שלישה ונא
 לאיש האלים לחם בפחים עששים לחם
 ששים וכמל בעקלט ואמו הן לעם ואמו:
 43 ואמו משחורו מה אהן זה לפני מאה איש
 ואמו הן לעם ואמו פי כה אמו יהו אכל
 44 ויהו: ויהן לסתם ונא ויהו דבר
 יהו:

CAP. V. ה

1 ונעמן שר צבא מלך אים היה איש גדול
 לפני אדניו ונשא שלם פדס ביהו יהוה
 וישועה לאדם והוא היה נפס חיל מצוע:
 2 ונא ונא נחום וישפ מלך ישראל
 3 נשה קספה ויהו לפני אשה נעמן: ונא
 אל בטהו אחלו אדני לפני הנביא אשר
 4 בשמון אן ונא אלו מצעו: ונא ונא
 לאדני לאמו פזח וכזח דפה דעשה
 5 אשר מלך ישראל: ואמו מלך אים קח
 6 נא וישלחה ססר אל מלך ישראל וילך ונח
 בידו עשר פפרי כסף וששה אלים חב ועשו
 6 חלסות ברום: ונא הפסד אל מלך ישראל
 לאמו ועשה בנא הפסד היה אלו רפה
 שלחתי אלו את נעמן עבדו ונא
 7 כפשו: ויהי קרא מלך ישראל את הפסד
 וקעו בנדי ואמו האלים אל להיות
 ונא ויהו שלח אל לאסא איש

אֵלֶשֶׁת לִמְנוֹ עֲבָדָה אִישׁ מִתּוֹ וְאִתָּהּ הָיְתָה
 פִּי עֲבָדָה וְהָיָה יָדָא אֲדִיחִיָּהּ וְהַגִּישָׁה בִּיא לְלִבָּהּ
 2 אֲדִישֶׁנּוּ וְלָדוּ לֹא לְעַבְדִּים: וְיֹאמֶר אֵלֶיהָ
 אֵלֶשֶׁת מַה אֲעִשְׂוּלָךְ הַגִּידִי לִי מַה־יֵשׁ לְכֹי
 בְּבִית וְיֹאמֶר אֵין לְשִׁשְׁחֻחַךְ לֹא בְּבִית פִּי אִם־
 3 אֲסוּךְ שִׁמְךָ: וְיֹאמֶר לְכֹי וְשִׁאלֶיךָ פִּלִּים מִךְ
 הַדּוֹף מִמָּה פִּלִּי שִׁכְנִיכִי פִּלִּים רַחֵם אֵלֶי
 4 הַמַּשְׁמִי: וְיֹאחַז וּבְגָרִית הַדָּלֵת בְּעֵדָף וְיַעַד
 בְּיָדָהּ וְתִקְּצֵה עַל פִּלִּי הַפִּלִּים הַהֵלֵךְ וְהַמְלֵא
 5 הַחֲסִיעַ: וְתִלְכֵךְ מִמָּהוּ וְחִסְפֵי הַדָּלֵת בְּעֵדָה
 וְיַעַד בְּמִידָה רַחֵם מַעֲשִׂים אֵלֶיהָ וְהָיָה מִצְדָּקָה:
 6 וְהָיָה כִּי מִמְלֵאחַ הַפִּלִּים וְיֹאמֶר אֵלֶיהָ הַגִּישָׁה
 אֵלַי עַד פִּלִּי וְיֹאמֶר אֵלֶיהָ אֵין עַד פִּלִּי וַיַּעֲמֵד
 7 הַדּוֹשָׁן: וְחָמָא וְחָפֵד אִישׁ הַדְּאִלִּים וְיֹאמֶר
 לְכֹי מִכֶּסֶד אֲדִיחֻשְׁכֶן וְשִׁלְמֵךְ אֲדִינְשִׁיכֵךְ וְהָיָה
 8 בְּכֹלֵי הַחַיִּי בְּצִוְרֵי: וְהָיָה הָאִם וַיַּעֲבֵד
 אֵלֶשֶׁת אֲרֻשִׁים וְשֵׁם אִשָּׁה גְדוּלָה וְהַחֲזוּק
 9 לֹא לֵאבֹל לָחֵם וְהָיָה מִיָּד מִיָּד עֲבָד יִסֵּר שְׁמֵהּ
 תַּעֲשִׂי פִי אִישׁ אֲחֵרִים קָדוֹשׁ הָיָה עִבְדֵי עֲלִית
 10 הַמִּדּוּ: וְעִשְׂוֹהָ מֵאֵלֶיךָ קִטְפָה וְכִשְׁמִים
 לֹא שֵׁם מִפְּהֵו וְשִׁלְחֵן וְכִסָּף וְמִטְהָרָה וְהָיָה בְּמֵאֵ
 11 אֵלֵינוּ יִסֵּר שְׁמֵהּ: וְהָיָה הָאִם וַיִּבֵּא שְׁמֵהּ
 12 יִסֵּר אֵלֶיהָ עֲלֶיהָ וַיִּשְׁעֵב שְׁמֵהּ: וְיֹאמֶר אֵלֶי
 גִּידִינִי גִישׁ קָדָא לְשִׁמְיָהּ הָאֵחָה וְקָרָא לָהּ
 13 וְהַעֲמֵד לְמִדּוּ: וְיֹאמֶר לֹא אֲמַרְסָא אֵלֶיהָ וְהָיָה
 חֲדָתָא אֵלֶיהָ אֲדִיגְלֵל הַחֲדָתָה הָאֵחָה מַה
 לְעִשְׂוֹת לָךְ הַיֵּשׁ לְפִי לָךְ אֲדִיגְלִיךָ אֵלֶי
 14 שֵׁר הַצָּבָא וְיֹאמֶר בְּחֻךְ עִמִּי אֲנִי לְשִׁמְךָ:
 וַיֹּאמֶר וְהָיָה לְעִשְׂוֹת לָהּ וְיֹאמֶר גִּידִי אֲבֵל בֵּן
 15 אֲדִי לָהּ וְאִשָּׁה וְקָו: וְיֹאמֶר קָדָא לָהּ וְקָרָא
 16 לָהּ וְהַעֲמֵד בְּפִתְחָה: וְיֹאמֶר לְמוֹעֵד הָיָה פִּתְחָה
 הָיָה אֵתֵר חֲבִירָתָה בֵּן וְיֹאמֶר אֲדִי אֵישׁ
 17 הַדְּאִלִּים אֲלֵיכֶם בְּשִׁחְחֻחַךְ: וְהָיָה הָאִשָּׁה
 וְהַיָּד בֵּן לְמוֹעֵד הָיָה פִּתְחָה הָיָה אֲשֶׁר־הָיָה
 18 אֵלֶיהָ אֵלֶשֶׁת: וַיִּגְדֵּל הַדָּלֵד וְהָיָה הָאִם וַיִּבֵּא
 19 אֵלֶי אֲבֵנו אֵל הַקְּצִיעִים: וְיֹאמֶר אֲלֵיכֶם

וְהָיָה וְיֹאמֶר וְיֹאמֶר אֲדִיבֵשׁ שִׁמְךָ אֵל
 אֲבֵנו: וְיֹאמֶר וְיֹאמֶר אֲדִיבֵשׁ שִׁמְךָ אֵל
 עַל־פִּתְחָה עַד־הַקְּצִיעִים וְיֹאמֶר וְהָיָה
 וְיֹאמֶר עַל־מִפְּהֵו אִישׁ הַדְּאִלִּים וְיֹאמֶר
 בְּעֵדָה וְיֹאמֶר: וְיֹאמֶר אֵלֶיהָ וְיֹאמֶר
 שְׁלַחֵה נָא לִי אֲחֵד מִדְּבָרֶיךָ וְהָיָה הַחֲדָתָה
 וְהָיָה עַד־אִישׁ הַדְּאִלִּים וְיֹאמֶר וְיֹאמֶר
 מִדֵּעַ אֵתֵר הַלְּכִי אֵלַי הָאִם אֲדִיחֻשֵׁךְ וְיֹאמֶר
 שְׁמָה וְיֹאמֶר שְׁמָה: וְיֹאמֶר וְיֹאמֶר וְיֹאמֶר
 אֲדִיבֵשׁ סִגְרָה וְיֹאמֶר אֲדִיבֵשׁ לִי לְפָנַי
 אֲבֵנו וְיֹאמֶר לָךְ: וְיֹאמֶר וְיֹאמֶר אֵלֶיהָ
 הַדְּאִלִּים אֲלֵיךְ הַפִּרְמֵל וְהָיָה פִּתְחָה אֵל
 הַדְּאִלִּים אֲחֵדָה מִכֶּסֶד וְיֹאמֶר אֲדִיחֻשֵׁךְ בֵּן
 הָיָה הַשְׁנִימָה הָיָה: עִשְׂוֹהָ וְיֹאמֶר לְדָא
 וְיֹאמֶר לָהּ הַשְׁלֵם לָךְ הַשְׁלֵם לְאִשְׁךָ הַיֵּשׁ
 לִי לֹד וְיֹאמֶר שְׁמָה: וְיֹאמֶר אֲדִי אִישׁ הָאֵל
 אֲדִיחֻשֵׁךְ וְיֹאמֶר פִּתְחָה וְיֹאמֶר לָךְ
 וְיֹאמֶר אִישׁ הַדְּאִלִּים הַשְׁדִּיחֵהּ פִּרְסֵהּ
 מִדְּרָלָה וְהָיָה הַעֲלִים מִכֶּסֶד וְהָיָה
 וְיֹאמֶר הַשְׁלֵם בֵּן מִמָּה אֲדִי אֵלֵךְ אֵלֵךְ
 לֹא תִשְׁלַח אֲחֵרִי: וְיֹאמֶר לְחֻדָּה וְהָיָה מִיָּד
 וְיֹאמֶר מִשְׁעֵרֵי בִידָף וְיֹאמֶר פִּי מִכְּצָרָא אִישׁ
 תְּבַרְכֵם וְיֹאמֶר בְּכֹף אִישׁ לֹא תַעֲנֵנִי וְשֵׁם
 מִשְׁעֵרֵי עַל־פִּי הַיֵּשׁ: וְיֹאמֶר אֵם הָיָה
 חֲדָתָה וְהָיָה מִשְׁשֵׁךְ אִם אֲמַנְוֵה וַיִּבֵּא
 אֲחֵדָה: וְהָיָה עַבְדֵי לְפָנֶיהָ וַיִּשְׁמַע אֵל
 הַשְׁשֵׁעַת עַל־פִּי הַיֵּשׁ וְהָיָה קָל וְהָיָה בֵּן
 וַיִּשֶׁב לְקָרְבָּהּ וַיִּתְּנֵהּ לָמָד לֹא הִקְצֵה הָיָה
 וְיֹאמֶר אֵלֶשֶׁת הַבְּרִיחָה וְהָיָה הַיֵּשׁ מִתּוֹ
 עַל־מִפְּהֵו: וְיֹאמֶר וְיֹאמֶר הַדָּלֵת בְּעַד שְׁמִי
 וְיֹאמֶר אֲדִיחֵהּ: וְיֹאמֶר וְיֹאמֶר וְיֹאמֶר
 וְיֹאמֶר פִּי עַל־פִּי וְיֹאמֶר עַל־פִּי וְיֹאמֶר
 פִּי וְיֹאמֶר עַל־פִּי וְיֹאמֶר פִּי וְיֹאמֶר
 וַיִּלְכֵד בְּבִית אֲחֵרָה וְהָיָה אֲחֵרָה וְהָיָה וְיֹאמֶר
 וְיֹאמֶר עַל־פִּי וְיֹאמֶר הַיֵּשׁ עַד־שֶׁבַע פְּעֻמִּים וְיֹאמֶר
 הַיֵּשׁ אֲדִיחֻשֵׁךְ: וְיֹאמֶר אֲדִיחֻשֵׁךְ וְיֹאמֶר
 אֲדִיחֻשֵׁךְ הָאֵחָה וְיֹאמֶר וְיֹאמֶר אֵלֵיךְ וְיֹאמֶר

כלבים ב ד רסה

ויהיה אלה מלך ישראל ויהושפט ומלך
 אדום: ואמר אלישע אל מלך ישראל מה
 לי ולך לך אל לבאי אביך ואל לבאי אבי
 ואמר לי מלך ישראל אל פירא יהיה
 לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד
 מאב: ואמר אלישע חי יהיה צבאות אשר
 עמיתי לפניו פי לולי פני יהושפט מלך
 יהודה אני משא אסאפוט איתך ואסאפוט:
 ושעה קודמי בנינו יהיה בנינו המצנן ויהי
 עליו חי יהיה: ואמר בה אמר יהיה עשה
 והצל יהיה בניו: ובנים: פירא: אמר יהיה
 לאתראו רחל ולא אתראו נשים והפול והדא
 ופלא מום ושוחים אתם ומקמים והמחמים:

18 ונקל ואת בשעני יהיה ותנו את מאב פדום:
 19 והפלים בלעד מכצו ובלעד מבחוד וכל
 עץ טוב תפילו וכל מעינימים תסחמו וכל
 התלקה תפסה תכנסו פאבנים: ויהי בבלך
 20 בעלת המטה יהיה מים פאים מתוך אדום
 ותמלא יהיא אודומים: ומל מאב שמעו
 21 פירעלו המלכים להרוסם עם ותצעקו מכל
 חגו ותורה ומעלה ויעמדו על הגבול:
 22 ותשימו בבלך והשמש ויהיה על דומים וירא
 23 מאב כענן אודומים אדומים פדים: ויאמרו
 פם זה יהיה נדור המלכים ופי איש את
 24 יעה ויעשה לשלל מאב: ויסאו אל מחנה
 25 ישראל ויקמו ישראל ופי את מאב וינסו
 מפניהם ופי ביה היתה את מאב: והערים
 26 תרבו וכל חלקה למה ישליו איש אבט
 ומלאה וכל מעינימים יסחמו וכל עץ טוב
 ישליו עד השמד אבניה בעור הולשת ומפ
 27 ותקעשם ויפאו: וירא מלך מאב פרחוק
 מפני המלחמה ויפא אתו שבע מוחות איש
 שלף חרב לבי קע אל מלך אדום ולא יכלו:
 ויפא אידנו הפכו אשר ימלך פוחיו:
 ויעלה עלה על יהודה ויהי קצת גדול על
 ישראל ויסעו ממלכה וישבו לארץ:

CAP. IV. 7

ואשה אחת מנשי בני הממאים צעקה אל

20 ומשפחה: ואמר קוד לי צלוחיה חדשה
 21 ותישם שם מלח והוא אלו: והוא אל מוצא
 הפנים ושלף שם מלח ואמר פדאמר יהיה
 רפארו לפנים האלה לא יהיה משם עד מות
 22 ומשפחה: וירשו הפנים עד היום והיה פדור
 23 אלישע אשר פדור: ויעל משם בית
 אל והאושלה פדור ועדים קמשים טאן מק
 הפד והתקסרים ויאמרו לו עלה קרה עלה
 24 קרה: ויטן אתרו ויראם וקבלם בשם יהיה
 ותצאקה שוחים פדים מן השר ותבקענה מים
 25 ארבעים ושנן ולימים: וילך משם אל יר
 הפדל והמשם שב שמוח:

CAP. III. 1

1 ויהודים פדאחוב מלך על ישראל בשמרון
 בשעה ששנה עשרה ליהושפט מלך יהודה
 2 ויסוף שוחים עשרה שנה: ויעשה דרע
 בשעני יהיה רק לא כחמו וכאפו ויסר את
 3 משפח הפעל אשר עשה אמו: רק בתפחות
 וירעם פדעם אשר הוסיא את ישראל פקו
 4 ארסו מפנה: וישע מלך מאב יהיה נקד
 והשיב למלך ישראל מאדאקל פדים ומאה
 5 אקל אלים צמו: ויהי כמות אהוב וישע
 6 מלך מאב במלך ישראל: והוא הפולך
 יהודים פים והוא משמרון ויסוף אדמל
 7 ישראל: וילך וישלה אל יהושפט מלך
 יהודה לאמר מלך מאב פשע פי החלק את
 אל מאב לפלחמה ואמר אעלה בעני כמות
 8 עשוי כעשוי פסס פססוק: ואמר איה
 9 פדור נעלה ואמר פדור מרפ אדום: וילך
 מלך ישראל ומלך יהודה ומלך אדום ולפני
 יהו שבעת ימים ולא יהיה מים לפחנה
 10 ולחמה אשר פתליהם: ואמר מלך ישראל
 אלה פירא יהיה לשלשת המלכים האלה
 11 לתת אותם ביד מאב: ויאמר יהושפט והן
 פה ביה ליהו ומדשה אודיה מארו
 ין אתו משעו מלך ישראל ואמר פה
 אלישע פדשט אשר צק מים על ידו
 12 אלו: ואמר יהושפט יש אתו פד יהיה

איש אלהים אני החד אשר מרדמים ותאכל
 אתה ותתחמשהו וחדד אשר מרדמים
 11 ותאכל אתה ותתחמשהו: ושבו ושלח את
 ערדמשים אחד ותמשינו ויען וידבר אלי
 איש האלהים פדאמך הפלך מנהג נדוה:
 12 ויען אליה וידבר אליהם אם איש האלהים
 אני החד אשר מרדמים ותאכל אתה אחד
 חמשהו וחדד אשר אלהים מרדמים ותאכל
 13 אתה ותתחמשהו: ושבו ושלח ערדמשים
 שלשים ותמשינו ויעל ויבא ערדמשים
 השלישי ויסע על פתחו ולבד אליה ותחנן
 14 אליו וידבר אליו איש האלהים ויקראנו נשני
 ונשני עבדך אלה חמשים בעתה: וזה
 ירדה אשר מרדמים ותאכל אתדשני שני
 החמשים וראשנים ותתחמשהו ועשה
 15 תיקך נשני בעתה: וידבר מלאך
 יהוה אל אליה בן אורח אלשורא מסמ
 16 ויבא וירד אתה אלדמקון: וידבר אליו
 פדאמך יהוה יען אשר שלחת מלאכים
 לדוש בעל ובנא אתה עקרון המבל את
 אלהים ישורא לדוש בדבר לכן הפשה
 אשר עליה שם לא תחד מפנה פדמור
 17 תמחה: ויסח פדמך יהוה: אשר דבר אליה
 וימלך הדום תחמה בשנת שנים לדום
 פדדמשט מלך יהוה פן ארדה לו פן:
 18 וירד פדמך תחמה אשר עשה תוארדמה
 כחמים על מסר פדמך דמסר למלך ישורא:

CAP. II. ב

1 ויהי בהעלות יהוה את אליה בסעדה
 2 השמים ויבא אליה ואלשע מרדמלבל:
 ותאמר אליה אל אלישע שביטא סה פן יהוה
 שלחני ערדמתי אל ותאמר אלישע ויהי יהוה
 3 ויהי נשפשה אם תעבדך וירדה פדמך: ויצא
 בנדפכאים אשר פדמך אל אלישע ותאמר
 אליו ודעתי פן דאום יהוה לקח אתדמקון
 מפל ראשך ותאמר פסדאמך דעתי דעתי:
 4 ותאמר לו אליה אלשע: שביטא סה פן
 יהוה שלחני יהוה ותאמר ויהי יהוה ותעשהו

מלכים ב א

47 למלך יהודה: והיה והקול אשר לשא פיו
 48 אמן אמן בש מדהארץ: ומלך את פיהם
 49 מצ מצד מלך: והשפט עשו אלוה תרשש
 ללכת ארסיה להג ולא הלך פר משפיה
 50 אלוה בעציון גבר: וא אמר אחויהו בן ארזב
 אל יהושפט לכו עבדי עס עבדו פאסיה ולא
 51 אבה יהושפט: וישב יהושפט עם אביו
 ויבם עם אביו בעד יוד אביו ומלך יהודם
 52 בן פחחיו: אחויהו בן ארזב מלך
 על ישראל בשמוון בשנה שבע עשור ליהושפט
 53 מלך יהודה ומלך על ישראל שנתים: ויש
 דע בעני יהוה וקף ברוך אביו וברוך אביו
 וברוך ירבים פרבט אשר הוסיא אדו
 54 ישראל: ויעב ארדהעל וישתחיה לו ויבם
 ארדהו אדו ישראל ככל אשר עשה אביו:

39 בשמוון: וישטף ארדהכב על פרכת שמוון
 וילש הגלים ארדהו החטח דעצו פדו
 39 יהוה אשר דבר: והיה דבלי אחוב וכל אשר
 עשה יפח השן אשר פה וכל דעוים אשר
 פה והארדס פוהים על ספר דמי האמים
 40 למלך ישראל: וישב אחוב עם אביו ומלך
 41 אחויהו בן פחחיו: ויהושפט בן אמא
 מלך על יהודה בשנה ארבע לארזב מלך
 42 ישראל: יהושפט בן שלשים חמש שנה
 במלכו ועשורם חמש שנה מלך יהושלם ושם
 43 אפו עזובה בדי שלחו: וקף בכל דרוך אמא
 אביו לא יסר מפפו לעשות האסר בעני יהוה:
 44 אף הבמה לא יסרו עד העם מופדים ומפדים
 45 בבמה: וישלם יהושפט עם מלך ישראל
 46 והו דמי יהושפט גמרוהו אשר עשה והאסר
 מלם והארדס פוהים על ספר דמי האמים

מלכים ב

LIBER II. REGUM.

CAP. I. A

עלה לקראתו ויאמר אליה לכו שנה אל
 1 המלך אשר שלח אתכם ודברתם אליו
 2 פה אמר יהוה המבלי את האלים בשווא
 אפיה שלח לדוש בבצל ובזב אדו עקון
 לכן הנפשה אשר עליה שם לא יחד מפפה
 7 פירוח תמות: וידבר אלום מה משפט
 האיש אשר עלה לקראתם וידבר אליהם
 8 ארדהוים האלוה: ויאמרו אליו איש בעל
 9 שער ואחור עד אחור במחנה ויאמר אליה
 והשפ דהאו וישלחו אקו עד חמשים
 10 וחמשים ועל אליו ויהי שלב על ראש הוד
 וידבר אליו איש האלום המלך דבר נדח:
 ויענה אלוה וידבר אל אשר דומשום ואמר

1 וישע מראב בשווא אחור מזה אחוב:
 2 וישל אחור בעד השבבה בעליתו אשר
 בשמוון ויהל ומלח מאכום ויאמר אלום
 לכו דלוש בבצל ובזב אדו עקון אס ארדהו
 3 מחלו יהו: ומלך יהוה דבר אל אליה
 והשפ קום עלה לקראת מלאכי מלך
 שמרון דבר אלום המבלי את האלים
 בשווא אים האלים לדוש בבצל ובזב אדו
 4 עקון: ולכן פה אמר יהוה הנפשה אשר
 עלה שם לא יחד מפפה פירוח תמות
 5 ויקף אליה: וישום המלכים אליה ויאמר
 6 אליהם מדוה שפסם: ויאמרו אליו איש

אמר: ואמר לכן שמע דברייהוה
 אתייהוה ישב על כסאו וכל צבא השם
 עמו עליו מימיו ומשאליו: ואמר יהוה
 ופתהו את אהאב ויעל וישל ברמה גלעד וה
 זה בכה והו אמר בכה: ואמר יהוה ויג
 לפני יהוה ואמר אני אפתה ואמר יהוה
 בפה: ואמר אפא ויהוה רח שך פני
 נביאו ואמר הפתה וגם תוכל צא ועשה
 ועשה וזה סגן יהוה רח שך בפי כל צבא
 אלה יהוה וזה דבר עליו רעה: ואלו צדקיהו
 פנעה ופה את מיכיהו על דגוהו ואמר
 זה עבר ויהוה כפתי לפני אהו: וה
 מיכיהו וזהו ראה פנים יהוה אמר תבא ו
 בחדו להחכה: ואמר מלך ישראל קח א
 מיכיהו והשיבה אל אהן שהיה ועל
 בן המלך: ואמר זה אמר המלך סימני א
 זה בית הנבואה והאברה ליום לחזק ויום ל
 עד פא בשלום: ואמר מיכיהו אמר
 חשב בשלום לאדבר יהוה כי ואמר ש
 עמים פלים: ועל מלך ישראל והוש
 מלך יהוה רח גלעד: ואמר מלך יש
 אל יהושפט והושט ופא במלחמה וה
 לבש בגדו ויהושפט מלך ישראל וג
 במלחמה: ומלך אים צהו אתשלו ה
 אשר לו שלשים ושנים לאמר לא תלך
 את יקן והדגול כי אמר מלך יש
 לבו: והו פראו שלו הדיב את יהוש
 והפה אמר אך מלך ישראל הוא וסר
 להלחם ויעק יהושפט: והו פראו
 הדיב פר לא מלך ישראל הוא ושום מאה
 ואיש משך בשלש לחפו ויהו את מלך יש
 בין הדיקים וכן השדו ואמר לפני ה
 יהוה והציאי מן המלחמה כי ההלוחי ונתע
 המלחמה פנים הוהו המלך היה מע
 במרפכה נח אים וכתב פסב ויעק וסר
 את חיקו והכב: ויעט והפה במלחמה
 השמש לאמר איש אל עינו ואיש אל אה
 וכתב המלך וביא שמרון וקפח את דב

מלך ישראל אל עבדו והושטם פרטו רח
 גלעד והכתבו מושטים מקצתו אהוה מלך
 אים: ואמר אל יהושפט והלך אתו למלחמה
 רח גלעד ואמר יהושפט אל מלך ישראל
 פנתי כמך עממי כעמך פסוסי כפסוסי:
 ואמר יהושפט אל מלך ישראל השלח כיום
 את דבר יהוה: ויקבץ מלך ישראל את
 הנביאים פארבע מאות איש ואמר אלם
 האלף על דמת גלעד למלחמה אמר יהוה
 ואמר עלה וימן אדני ביד המלך: ואמר
 יהושפט האן פה נבוא ליהוה עד ויהוה
 כמותו: ואמר מלך ישראל אל יהושפט
 עד איש אחד לודש אתייהוה מאהו ואני
 שמתיו כי לא יתבא עלי טוב כי אמר
 מיכיהו בן ימיהו ואמר יהושפט אל ואמר
 המלך בן: וקרא מלך ישראל אל כים אתו
 ואמר מזה מיכיהו בן ימיהו: ומלך ישראל
 ויהושפט מלך יהוה ושנים איש על כסאו
 מלפנים פנים מן פתח שער שמרון וכל
 הנביאים מנסאים למתים: ויעש לו צדקה
 בן פנעה קניו בול ואמר פה אמר יהוה
 אלה תנח את אהים עד מלותם: וכל
 הנביאים נפאים בן לאמר עלה רח גלעד
 והצלח ונתן יהוה ביד המלך: והמלך אשר
 הלך לקרא מיכיהו דבר אלו לאמר והפה
 דמי הנביאים פרה אתו טוב אל המלך יהו
 כה ויהו פדים אתו מים חרות טוב: ואמר
 מיכיהו ויהוה כי את אהו אמר יהוה אלו
 אתו אדפי: ויבא אל המלך ואמר המלך
 אלו מיכיהו ואלף אדמת גלעד למלחמה
 אמר יהוה ואמר אלו עלה והצלח ונתן יהוה
 ביד המלך: ואמר אלו המלך עד בפה
 פקמים אני משבעת אשר לא חרפו אלו רק
 אהו בשם יהוה: ואמר ויהו את מלך ישראל
 כפאים אל יהוהים כפאן אשר את לים רעה
 ואמר יהוה לא אהותם אלה ישום איש לביתו
 בשלום: ואמר מלך ישראל אל יהושפט
 הלא אהתי אלו לא יתבא עלי טוב כי

מלכים א כב רמא

14 בן נבט אלהים ומלך ויצארה מרוץ לעד
 וסקלדו באתים ומתו: ושלחו אל אחבל
 15 לאמל סקל נבט ומתו: ויהי פשעו אחבל כי
 סקל נבט ומתו ויאמר אחבל אל אחזב קום
 ולש אתפרם: ונבט דורשלו איש מאן לתר
 16 לך בכסף כי אין נבט דו כימתו: ויהי פשעו
 אחזב פרט נבט ויגם אחזב לחד אל

17 פרם נבט דורשלו לשחו: ויהי
 דבר יהיה אל אליהו החשבי לאמל: קום נה
 18 לבראח אחזב מלך ישראל אשר בשמרון והיה
 בכום נבט אשר יהי שם לשחו: והפלת
 19 אליו לאמל פה אמר יהיה הוצחה ונבט
 ולשו חפלת אליו לאמל פה אמר יהיה במלום
 אשר ללכו הפלמם אתים נבט ולש הפלמם

20 אדדמוק בסדחה: ויאמר אחזב אל אליהו
 המצאחני איבי ויאמר מצאחי ען החמור
 21 לעשות דעע פשע יהיה: דגמ מלך אליו
 ועו ובשחי אתחיה ויבחי לי אחזב משחן
 22 בלך ועצור ועונב בשחאל: ונחתי אתפוחי
 פכית ורכעם כרעמם וכבת בשחא כר אחיה
 אלהים אשר הבעת ויחחא את ישראל:

23 וגם לאחבל דבר יהיה לאמל הפלמם ואלו את
 24 אחבל פלך דורשלו: הפת לאחזב פלך ואלו
 25 הפלמם והפלת פשחה ואלו עוף השמים: וק
 לארדה כאחזב אשר החמור לעשות דעע
 26 פשע יהיה אשר הבעת אתו אחזב אשרו:
 ויחזב מאן ללכת אחיה דעלולים בכל אשר

27 שחאל: ויהי כשמע אחזב את דורשלים
 האלה ויחזע פליו ויחששק על פשו ויגום
 28 וישכב פשק ויהי אחזב: ויהי דבר יהיה
 29 אל אליהו החשבי לאמל: והחיה כי נכנע
 אחזב משפח ען כי נכנע מפני לא אבי
 דעה מפני פיו בל אביא דעה על פיו:

CAP. XXII. כב

1 וישבו שלש שנים אין מלחמה בין אדם ובין
 2 ישראל: ויהי פשעה השלישית ויהי
 3 הישחט מלך יהודה אל מלך ישראל: ויאמר

41 משפחה אחיה דעצת: וימלך ויבט את דורשלו
 מעל עיני ויבט אתו מלך ישראל כי מדברי אים
 42 הוא: ויאמר אליו פה אמר יהיה ען שלחה
 אדאש דורמי סד דהיה נששו תחת נששו
 43 ועפח תחת עפו: ויגד מלך ישראל על פיו
 כי דעה ויבט שמחה:

CAP. XXI. כ

1 ויהי אחזב הדברים האלה פרם היה לבחור
 דורשלו אשר בירשאל אצל היכל אחזב מלך
 2 שמרון: וידע אחזב אל נבט: לאמל ויחסי
 כי את פרמו יהיה לך יתקן כי הוא קרב
 אצל פרו ואחיה לך פחיתו פרם טוב מפני
 אים טוב פשחו אפסדו כסף מחיו ויהי:

3 ויאמר נבט אל אחזב חלילה לי מזהו פחיתו
 4 את נבט אחזב לך: ויבט אחזב אל פרו
 כי חשק על דביל אשר דבר אליו נבט
 דורשלו ויאמר לא אחזב לך את נבט
 אפרו וישכב על פשו ויבט את פשו ולאכל
 5 לחם: ויבט אליו אתמל אשרו ויחזב אליו
 6 סדה יהיה חתו סדה ואחזב אכל לחם: וידע
 אלהו כי יחזב אל נבט דורשלו ויאמר לו

7 תהיה את פרקו בכסף או אפסדו אשר
 אפסדו ען כס מחיו ויאמר לא אחזב לך את
 8 סדו: ויאמר אליו אחזב אשרו אלהו סדה
 9 עשה מטעה על ישראל קום אכל לחם ויטב
 לך ואל אחזב לך את פרם נבט דורשלו:
 10 ויחזב סחים פשם אחזב ויחחאם פחחמו
 וישלה חסחים אל החקם ואל הדורים אשר

9 בערו השמים את נבטו: ויחזב פפסחים
 לאמל קרא צום השש את נבט פראש העם:
 10 והשש שליח האשים פני מלעל גבו ויעדה
 לאמל פרט אלהים ומלך דורשלו וסקלדו
 11 רמתו: ויששו אשר ערו החקם והדורים
 אשר השמים בערו פאשר שלחה אלהים
 12 אחזב פראש פחחם פפסחים אשר שלחה אלהים:

12 קרא צום השש את נבט פראש העם:
 13 ויבט שלי האשים פני מלעל וישבו גבו
 ויעדה אשר הפלע את נבט נגד העם לאמל

10 וישלח וילכד המלכאים וישבדו דברו וישלח
 אליו ברה"ק ויאמר פה עשון לי אלהים וכה
 יספדו אם ישלשק עפר שמואל לשעלים לכל
 11 העם אשר פתגלו: וישן מלך ישראל ויאמר
 12 דברו אל יהוה אל הנהל חנן במפתח: ויהי פשמע
 את דבריו והיה ויהא שמהו הוא והמלכים בספות
 13 ויאמר אל עבדיו שימו ושמעו על דעו: והנה
 נבא אלה נפש אל אחזב מלך ישראל ויאמר
 פה אמר יהוה הלאית את פל הנהמן הגדול
 היה הנלי טעו מן דהים ודעתו פראמי יהוה:
 14 ויאמר אחזב במי ויאמר פה אמר יהוה פנער
 שרי המריטות ויאמר מן יאמר המלחמה ויאמר
 15 אחזב: ויפלו אדני עשר שרי המריטות ויהוה
 כמחיים שנים ושליש ואתהם פקד את
 16 פל העם כל בני ישראל שבעה אלשים: ויצאו
 פצתים וקרוהו שמה שביד בספות הוא
 17 והמלכים שלשים ושנים מלך עזר אחזב ויצאו
 נשני שרי המריטות פראמטה וישלח ברה"ק
 18 ויגידו לו לאמר אלשים צא משמון: ויאמר
 אם לשלום צא חסדום היום ואם למלחמה
 19 צא היום חסדום: והאלה צא מן העיר
 נשני שרי המריטות והחלו אשר אחזבם:
 20 ופי איש איש וינסו אים ויהסם ישראל
 ויפלט ברה"ק מלך אים על יסוס ופאשים:
 21 ויצא מלך ישראל וישן את דוד פאם ואת דוד
 22 והנה ביום מזה גדולה: וישלח הנבא אל
 מלך ישראל ויאמר לו לק החחוק תע ויהיה
 את אשר תעשה פי לחשובת השנה מלך אים
 23 עלה עליו: ועבדו מלך אים אמרו
 אליו אלה דרים אלהים על שן חוק מפני
 והאלם נלחם אים בפישור אמלא נחוק
 24 מום: ואת דודו היה עשה הסר המלכים
 25 איש ממלכו ושם פודה תחיתום: ואתה
 תמנה עוף: חיל פחל הגלל מאחוק ויסר
 פסוס והכב פרכ ומלחמה אים בפישור אם
 לא נחוק מום וישמע לקלם ויעשן פן:
 26 ויהי לחשובת השנה וישלח ברה"ק את דוד
 27 ויעל אפקה למלחמה עם ישראל: ובני ישראל

התקפו ומלכדו וילכדו לקראם ויהוה
 ישראל נדם פשע חסדו עם ויהוה מן
 את דוד: וישלח איש האלהים ויאמר
 מלך ישראל ויאמר פה אמר יהוה וכן א
 אמרו אים אלה דרים יהוה ולא אלה עמי
 והא ונתתי את פל הנהמן הגדול יהוה פי
 ודעם פן אני יהוה: ויחנס אלה נכח א
 שבעה ימים ויהוה ו פיום השמיטי והה
 המלחמה ופני בן ישראל את דודם מאד
 תלי פיום אחזב: וינסו הפתרים א אפקה א
 העל ומפל החוקה על עשלים ושבעה א
 איש הפתרים וקרוהו נם ויבא אל העיר ח
 פחזר: ויאמר אליו עבדו יהוה שמי
 פן מלכ פיה ישראל פן מלכי חסד דם פניו
 פא שלום במחטת ו תלים פראמט וכפא א
 מלך ישראל אליו יהיה את עשוק: ויהוה
 שלום במחטתם ותלים פראשים ויבאו א
 מלך ישראל ויאמר עבדו ברה"ק אמר יהוה
 כא נפשו ויאמר העיר פן את יהוה: והאלש
 ת חשו וימרו והחלו המפני ויאמר את דוד ב
 יהוה ויאמר פא קרוה וצא אליו ברה"ק
 ויעלה על דוד פכה: ויאמר אליו העיר
 אשר לקראת מן אתה איש ותצות פשו
 לק במשלק פאמי שם אבי בשמון וה
 פפיהו אשלח ויכתיב לי מיה ושלחתי:
 והאש אלה מפני הפתים אמר אל דעה פדו
 יהוה הפני כא ויפאן האש להפנו: ויאמר
 לו ישן אשר לא שמת בקל יהוה והנה דוד
 מאחי תפדו האיה ויקח מאצלו ויפצא
 האיה הפדו: ויפצא איש אלה ויאמר הפני
 כא הפדו האש הפדו ופצע: ויקח הפני
 ויעמד למלך את דודו ויתחפשט מאסר על
 עיניו: ויהי הפלוק עם והוא צעק אל המל
 ויאמר עבדו: צא בעד המלחמה הפדו אל
 סר ויבא אליו איש ויאמר שמי את האיש הזה
 את דוד: ויקח האיה נפשו פחזר נפשו א
 כפן מסך תשקלו: ויהי עבדו עשה הפני
 והנה ויהא אנפו ויאמר אליו מלך ישראל פ

מלכים א כ

תש

15 לְחַזְקָהּ: וַיֹּאמֶר הֲיֵהָ אֵלָיו לֵךְ שׁוּב
 לְדַבֵּר מִפִּי־דָם וּמִפִּי בָרָא וּמִשִּׁיתֵי אֵת הַחַוָּל
 16 לְמִלְכָּךְ עַל־אֲדָמָה: וְהֵן הָיָה בְּרִמְשֵׁי תַמְשֹׁחַ
 לְמִלְכָּךְ עַל־יִשְׂרָאֵל וְהֵן אֵלִישֶׁעַ בְּרִשְׁטֵם מֵאֵבֶל
 17 מִחֻלְהַ תַּמְשֹׁחַ לָבִיא תַחֲתָיו: הֲיֵהָ הַגְּמֵלֵם
 מִחֻרֵב חֻוָּל יָמִית הָיָה הַגְּמֵלֵם מִחֻרֵב הָיָה
 18 יָמִית אֵלִישֶׁעַ: הַשְׂאִירֵי בְּשָׂרָאֵל שְׂבָעָה
 אֲלֵשִׁים מִלְּדַבְּרִים אִשׁוּר לֹא סָמְעוּ לַפֶּעַל וְכֹל־
 19 הָפֵה אִשׁוּר לֹא־שָׁעַף לוֹ: וַיִּלְכֵּךְ מִשֶּׁם וּמִפֶּעַל
 אֵת אֵלִישֶׁעַ בְּרִשְׁטֵם הָיָה חֵלֶשׁ שְׂנִים עֶשֶׂר
 צְמִדִים לְפָנָיו הָיָה בְּשָׂנִים הַעֲשׂוֹר וַיַּעַבְדֵּ אֱלֹהֵי
 20 אֵלָיו וַיִּשְׁלַךְ אֲחֵרָיו אֵלָיו: וַיַּעֲבֹד אֶת־דַּבְּרֵךְ
 וַיִּלְכֵּךְ אֲחֵרָיו אֵלִישֶׁעַ וַיֹּאמֶר אֲשַׁקֵּה־יָהּ לְאֵיִם
 וְלֵאמֹר וְהִלְכָה אֲחֵרָיו וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ שׁוּב בִּי
 21 מִדַּעֲשִׂירֵי לֵךְ: וְהִשְׁבֵּ מֵאֲחֵרָיו וַיִּקַּח אֵת
 צִמּוֹד תַּבַּר וַיַּחֲבֹדוּ וּבְכֹל הַבָּקָל בְּשִׁלְשֵׁם הַפֶּשֶׁד
 וַיִּתֵּן לָשֵׁם וַיֹּאכְלוּ וַיִּקַּח וַיִּלְכֵּךְ אֲחֵרָיו אֵלִישֶׁעַ
 וַיִּשְׂרַחֲהוּ:

CAP. XX. כ

1 וּבְיַהֲדֵי מִלְכָּךְ אִיִּם קָבַץ אֲחֵר־מִחֻלְהַ וּשְׂלִישִׁים
 אֲשֵׁרִים מִלְכָּךְ אִתּוֹ וְסוּס וּרְכָב וַיֵּלֶךְ וַיֵּצֵא עַל־
 2 שְׂמֹנֹת וַיִּלְחֶם בָּהֶם: וַיִּשְׁלַח מֵאֲמָרִים אֶל־אֲחֵאֵב
 3 מִלְכָּךְ יִשְׂרָאֵל הַעֲבִיד: וַיֹּאמֶר לוֹ בַּה אֲמַר בְּךָ
 הַיָּד בְּסַפֵּף חֲרָבָה לִירֵאָה וְנִשְׁתַּף וּבִקְרוּ הַפְּרִיִם
 4 לִירֵאָה: וַיֵּטֵן מִלְכָּךְ יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר בְּדַבְּרֵךְ
 5 אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ לֵךְ אֲנִי וְכֹל־אֲשֶׁר־לִי: וְהִשְׁבֵּי
 הַמֵּלְאָכִים וַיֹּאמְרוּ בַּה אֲמַר בְּךָ הַיָּד לֹאֲמֹר בִּי
 שְׁלַחֲנוּ אֵלֶיךָ לֹאֲמֹר בְּסַפֵּף חֲרָבָה וְנִשְׁתַּף
 6 וּבִקְרוּ לִי תַחֲנוּן: בִּי אִם־נַעַת מִדָּ אֲשַׁלַּח
 אֲדֹעֲבָר אֵלֶיךָ וְהַפֶּשֶׁד אֲדִיבִיתִיךָ וְאֵת פְּתֵי
 עֲבֹדְךָ הֲיֵהָ מִלְּמַחֲמֵת עֵינֶיךָ שְׂמִימֵי בָדִם
 7 וְלִקְרוּ: וַיִּקְרָא מִלְכָּךְ יִשְׂרָאֵל לְכֹל־זִבְנֵי הָאָרֶץ
 וַיֹּאמֶר דַּעֲנָה וְרֹאֵי בִי רַעְיָה זֶה מִבְּקֹשֶׁת בִּי
 שְׁלַח אֵלָי לְנַשֵּׂא וְלָבֵן וְלִסְפֵי וְלַחֲבִיב וְלֹא
 8 מִבְּעֵתִי מִפֶּעַל: וַיֹּאמֶר אֵלָיו מִלְּדַבְּרִים וְכֹל־
 9 הָעָם אֶת־הַשְׂמֵעַ וְלֹא תֹאמְרוּ: וַיֹּאמֶר לְמֵאֲבָן
 בְּיַהֲדֵי אִשִּׁי לֵאדֹנָי הַמֶּלֶךְ כֹּל אֲשֶׁר־שָׁלַחֲהוּ
 אֶל־עֲבָדֶיךָ בְּרִאשֹׁתֵי אֲשֶׁרֶה וְהַיָּד הָזֶה לֹא אֵיבֵל

עַד־כֹּה וְעַד־כֹּה הַשְׂמֵעִים הַתְּקִידוּ עֵינִים וְהִתֵּן
 יַדָּ בְּשֵׁם בָּדֵל וַיִּרְכַּב אֲחֵאֵב וַיִּלְכֵּךְ יִשְׂרָאֵלָהּ:
 48 וַיִּד הֲיֵהָ הַחֻוָּל אֶל־אֵלִישֶׁעַ וּשְׂמֵעַ מִזִּבְנֵי וַיִּלְכֵּךְ
 לְסָבִי אֲחֵאֵב עַד פֶּאֶרְהָ יִשְׂרָאֵלָהּ:

CAP. XIX. ט

1 וַיִּבֶד אֲחֵאֵב לֵאבֹבֵל אֵת בֶּל־אִשׁוּר עֲשֵׂה אֵלִישֶׁעַ
 וְאֵת בֶּל־אִשׁוּר וְהֵן אֲחֵר־לְדַבְּרִיאִים בְּחֻרֵב:
 2 וַתִּשְׁלַח אֲבֹבֵל מֵאֲחֵר אֶל־אֵלִישֶׁעַ לֵאמֹר בַּה־
 יַעֲשֶׂה אֱלֹהִים וְכֹה וְכִסְפּוֹ בִּי־כַעַת מִחֻר אֲשִׁים
 3 אֲחֵר־נַשְׁתָּף בְּנַשֵּׁשׁ אֲחֵר מָרָם: וְהֵן וַיִּקַּח וַיִּלְכֵּךְ
 אֶל־בְּשֵׁשׁוֹ וַיֵּלֶךְ בַּה־שָׁבַע אִשׁוּר לִירֵדָה וַיַּחַב
 4 אֲחֵר־שָׁרֵף שָׁם: וְהֵן־הִלְכֵךְ בְּמִדְבָּר הַיָּד וְהֵן
 וַיֵּלֶךְ וַיִּשְׁבֵּ תַחַח וְהֵן אֲחֵר־יִשְׂרָאֵל אֲחֵר־נַשְׁתָּף
 לְפָנָיו וַיֹּאמֶר וְכֹה עֲשֵׂה יַהֲדֵי קַח נַשְׁשֵׁי בִי לֹא־
 5 מִבַּי אֲבֹבֵל מֵאֲחֵרֵי: וַיִּשְׁבֵּב וַיִּשְׁלַח תַּחַח וְהֵן
 אֲחֵר־וְהַחֲזִיקוּ מִלְכָּךְ נַעַף בִּי וַיֹּאמֶר לוֹ קוּם
 6 אֵבֶל: וַיַּעַת הַיָּד מִרֵּאשִׁיתוֹ עַתָּה וְצָסִים
 7 הַצִּפּוֹת מִיָּם וַיֹּאבֵל וַיִּשְׁמַע וַיִּשְׁבֵּב וַיִּשְׁבֵּב
 מִלְכָּךְ הֲיֵהָ: וְשִׁלַּח וַיַּעֲבֹר וַיֹּאמֶר קוּם אֵבֶל
 8 בִּי רַב מִפֶּעַל הַיָּדוּ: וַיִּקַּח וַיֹּאבֵל וַיִּשְׁתַּף וַיִּלְכֵּךְ
 בְּבַח וְהֵן־הִלְכָה הָיָה אֲרַבְעִים יוֹם וְאַרְבַּעִים
 9 לַיְלָה עַד יַד הַיְאֵלִים חֻרֵב: וַיִּבֹא־שָׁם אֶל־
 הַמַּעֲבָד וַיִּלֵּךְ שָׁם הַיָּד דַּבְּרֵהוּ אֵלָיו וַיֹּאמֶר
 10 לוֹ מִדַּעֲלֵךְ בַּה אֵלִישֶׁעַ: וַיֹּאמֶר קָמָה קִמְתִּי
 לִירֵדָה וְאֵתֵר צִמְאֹה בִּי עֲבֹדֵי מִיתָוֶךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֲחֵר־מִפְּחֻזְרוֹת הָרֵם וְאֲחֵר־בְּרִיאָתוֹ הַיָּד מִחֻרֵב
 וְאֲחֵר־אֲנִי לְבָבִי וְהַקְּשֵׁה אֲחֵר־נַשְׁשֵׁי לְקַחֲהוּ:
 11 וַיֹּאמֶר צִמְאֹה מִדָּ לְפָנָי הֲיֵהָ הַיָּד הַיָּד
 עַד הַיָּד בְּחֻלְהַ חֻוָּק מִסְּבֵל רֵאִים וּמִשְׁפֵּר
 סָלְעִים לְפָנָי הֲיֵהָ לֹא סִחַח הֲיֵהָ וְאֲחֵר־הֲיֵהָ
 12 לְשֵׁם לֹא בַעַשׁ הֲיֵהָ: וְאֲחֵר־בַּעַשׁ אִשׁ לֹא
 בַּיֵּשׁ הֲיֵהָ וְאֲחֵר־הָאִשׁ קֹל הַסְּמָה דַּעֲהוּ:
 13 וַיִּדֵּי וְנַשְׁמַע אֵלִישֶׁעַ וַיִּלֵּט פָּנָיו בְּאֲחֵרָיו וַיֵּצֵא
 וַיַּעֲבֹד פַּחַח הַמַּעֲבָד הַיָּד אֵלָיו לֵךְ וַיֹּאמֶר
 14 מִדַּעֲלֵךְ בַּה אֵלִישֶׁעַ: וַיֹּאמֶר קָמָה קִמְתִּי
 לִירֵדָה וְאֵתֵר צִמְאֹה בִּי עֲבֹדֵי מִיתָוֶךָ בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל אֲחֵר־מִפְּחֻזְרוֹת הָרֵם וְאֲחֵר־בְּרִיאָתוֹ הַיָּד
 מִחֻרֵב וְאֲחֵר־אֲנִי לְבָבִי וְהַקְּשֵׁה אֲחֵר־נַשְׁשֵׁי

ויהי בצדקתם ויהיה דם אליהו ואמר ק
 בקול גזול כי אלזם הוא כי שית וכו
 לו וכדן לו אלו לכן הוא וכו' ויש
 בקול גזול ויהיה ממשלים פזרב
 וכו' ויש ער ששן הם עלהם: ויהי פנ
 הפזרים ותבוא עד לעלת הפזרה וכו'
 וארעה וכן קשו: ואמר אליהו לכלה
 גשו אלי ותשו כל דעם אלו ויפא אדם
 היה הדגוס: ויהי אליהו שמים עשרה אב
 כמספר שבתו כד עקב אשר היה דסוד
 אלו לאמר ישראל היה שמקו: ויטה א
 הזבנים מופח בשם היה ויעש תעלה פ
 סודים ויע סבי לפזוח: וישן אדהש
 ויעשה אדהש וישם על העצים: ויא
 מלא ארבעה כדים מים ויזקק על העלה ו
 העצים ואמר שט וישט ואמר שלשו וישל
 וילם המים סבי לפזוח וגם אדהש
 מלא מים: ויהי בעלת הפזרה ויש א
 הפזא ואמר היה אלו אדהם הפזר ויש
 דום ויע פראתה אלזם פשרא וכן ע
 ויהיה עשירי את מלדגים האלה:
 ויהי עני ויהי העם הזה פראתה ח
 האלזים ואתה הם פת אדלכם אדהש:
 אש יהיה ויאכל אדהש ויהיה האלזים ו
 דאבנים ואת העפר ואת הדגים אשר פת
 לחכה: ורא מלדגים וישל על פניהם ו
 היה הוא האלזים היה הוא האלזים: וי
 אליהו להם חפשו: אדהש הפעל אשר
 ימלט מים ויחפשו ויהיה אליהו אל
 קשון וישחטם שם: ואמר אליהו לא
 עלה אכל ושהו פדל המן הגשם: וי
 אחאב לאל ולשוחח ואלה עלה אל
 הפזל ויער אצה וישם פשו פן א
 ויאמר אלשעו עלה האבט הדגים
 ויפט ויאמר אין מאומה ויאמר שב
 פעמים: ויהי בשמעת ויאמר יהיה עב ק
 פכי אשר עלה מים ויאמר עלה אמו:
 אחאב אמו ויהי לא: עפרה הגשם: ו

12 דבה אליהו: ויהי אמי אלהי מאתך ויהי
 ויהי וישאף על אשר לא אדע וכו' ויהי
 לאתה ולא מסאף ויהי נמי עמך ויהי אד
 13 ויהי מעשה: האדהש לחלה את אשר
 עשירי פדת אחבל את נביא היה ואתה
 כנביא היה משה אש המשים המשים אש
 14 בפערה ויאכלכלם לחם ומים: ושעה אחת
 אמו לך אמו לאתך היה אליהו ויהי:
 15 ויאמר אליהו ויהי צבחה אמו עמךו לשמו
 16 פי דגם אחזה אלו: וילך עבדו לראת
 אחאב ויגדל וילך אחאב לקראת אליהו:
 17 ויהי פראת אחאב אדהש ויאמר אחאב
 18 אלו האתה זה עב ישראל: ואמר לא
 עמךו אדהשאל פי אדהש ויהי אבך
 בעומם אדהש היה ויהי אחז הפעלים:
 19 ושעה שלח קץ אלו אדהשאל אדה
 הפזל ויהיה הפעל אדהש ויהי
 ויבא ויהיה אבז משה אכל שלון
 20 אחבל: וישלח אחאב בכל פני ישראל ויבז
 21 אדהשאל אדה הפזל: ויש אליהו
 אל מלדגים ויאמר ערמךו אדם פסחים
 על שתי המעשים אדהש והאלזים לכו
 אדהש ויאדהש לכו אדהש ולא עש העם
 22 אלו דג: ויאמר אליהו אלדגים אל
 סודו נביא יהיה לכו ויבא הפעל אבז
 23 משה והמשים אשר: ויהי לט שנים פנים
 ויהיה להם דף האחד ויהיה השני על
 העצים והאש לא תשימו ויהי אשה: אד
 דף האחד ויהי על העצים והאש לא תשימו:
 24 וקראים בשם אדהש ויהי אדה בשם
 היה היה האלזים אשר עשה מלך הוא
 האלזים ויען מלדגים ויאמר טוב הדג:
 25 ויאמר אליהו לנביא הפעל פדה לכם דף
 האחד ועשו ראשה פי אדם דגים וקרא
 26 בשם אדהש והאש לא תשימו: ויהי אד
 דף אשר נתן להם ויעשו וקרא בשם הפעל
 מופק ויעו דגים לאמר הפעל עש ויהי
 קל ויהי עה ויספדו על הפזוח אשר עשה:

מלכים א יח רנו

אלהה מודלי וקח איש האלילים פחה אלו
 להפוך אדעשו ולדמות את בני : ואמר
 אלהה תני לי את בנה וקחנה מזולתה ויעלה
 אל העולה אשר הוא יושב שם ומשפחה על
 מצותו : וקרא אל יהוה ואמר יהוה אלוי
 וגם על האלילים אשר אני מצוה עשה
 ודעוה לדמות את בני : והמזבד על גבעו
 שלש פעמים ויקרא אל יהוה ואמר יהוה
 אלוי השביטא נשתייל הזה על קרבו :
 וישמע יהוה בקול אלהה והשב נשתייל
 על קרבו ויוד : ויקח אלהה את גבעו
 ויחדו כדעלילה ופיתה ויחנה לאפו ואמר
 אלהה וא דו בנך : והאמר האשה אל
 אלהה עשה זה דעשו פי איש אלילים אתה
 ודבר יהוה בפיה אמת :

CAP. XVIII. יח

ויוד ימים רבים דבר יהוה זה אל אלהה
 בשטה השלושית לאמו לך והראה אל אחיב
 ואחזה מור על שני הזקמיו : וילך אלהה
 להראות אל אחיב והרע חוק שלמון : וקרא
 אחיב אל עבדיה אשר על הבית ועבדיה היה
 יבא את יהוה מאז : ויהי בהסית אחיב את
 נביא יהוה ויקח עבדיה מאה נביאים וחזקאים
 וחכמים איש בפניו ומלמס לחם ומים :
 ואמר אחיב אל עבדיה לך פאך אל על
 מעני הפים ואל פל הפוזים אלו : מכפא
 חצוי ויהי סוס וסור ומא נביח מן פרמה :
 ויחלקו לחם את הדאף לעשרה את אחיב
 וקח בדרך אחד לבו ועבדיה וקח בדרך
 אחד לבו : ויהי עבדיה בדרך והפה אלהה
 לקראו ויפדה ושל על פלו ואמר האשה
 זה אדני אלהה : ואמר לו אני לך אמר
 לאדניקה ופה אלהה : ואמר מה הטאחי פי
 אלהה טון את עבדיך פד אחיב להמחתי :
 וי ו יהוה אלויך אבי שני וממלקה אשר
 לא שלח אדני שם לבקש ואמר און
 והשבע את הממלקה ואת גלוי פי לא
 ומצאה : ועשה אלהה אמו לך אמר לאדניקה

האל פוח האלי את יהוה פאמסם בכור
 יסדה ומגניב צעורו הציב דלילה פדו ויהוה
 אשר דבר פד דושע פד טון :

CAP. XVII. יז

1 ואמר אלהה החשבו מחשבי נלעז אל אחיב
 2 חי יהוה אלוי ישראל אשר עמוהו לפני
 3 אבי יהוה השטם האלה טל ומטר פי אבי שני
 4 דברי : ויהי דבר יהוה אלוי לאמו :
 5 לך מה ופחה לך קדמה ומסרות בסל פיה
 6 אשר על שני הדוד : והיה מצול השמה
 7 ואת העמים ציחי למלקח שם : וילך ויעש
 8 פדו יהוה וקח וישב בסל פיה אשר על
 9 פל היתן : והעמים מבאים לו לחם ומטר
 10 בבלק ולחם ומטר בערב ומדבול לשוה :
 11 ויהי מקץ ימים וישב הדול פי ארדה נשם
 12 פאחי : ויהי דבר יהוה אלוי לאמו :
 13 קם לך צרפחה אשר לציון ושבת שם
 14 דפה ציחי שם אשה אממה למלקח : ויקם
 15 וילך צרפחה ויבא אל פחה העיר והפה שם
 16 אשה אממה מקשטת עצים וקרא אלהה
 17 ואמר קדמא לו מעט מים בפלו ואשתו :
 18 והלך לקח וקרא אלהה ואמר לקדמא
 19 לו פד לחם פדו : והאמר ויהוה אלויך
 20 אבי שני לו משע פי אבי מלא קדמח פד
 21 ומעט שמן בצפחה והגל מקשטת שנים
 22 עצים ונאוי ועשיוה לו ולכל ואכלנה
 23 ומתו : ואמר אלהה אלהה אל זיואי פא
 24 עשי כדברך וקח עשירי משם ענה קטפה
 25 סראטה וחצאת לו וקח ולבך תעשי
 26 פאחתי : פי כה אמר יהוה אלוי ישראל
 27 פד הקח לא הכלה וצפחה השמן לא תחס
 28 עד יום היתרה נשם על שני הדומה :
 29 והלך ותעשה פדו אלהה והאל הארדה
 30 וצחה ומים : פד הקמח לא כללה וצפחה
 31 השמן לא תחס פדו יהוה אשר דבר פד
 32 אלהה : ויהי אתו הדברים האלה וקח
 33 פד האשה בעלת הבית ויהי חלו חוק מאז
 34 עד אשר לא יסודהו נשמה : והאמר אל

את הַמֶּלֶךְ וְיִמְלֹךְ וְיִשְׁמַח כָּל־יִשְׂרָאֵל אֶת־עַמּוּלוֹ
 צָבָא עַל־יִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם הַהוּא בְּפָתְחוֹ׃ וַיָּבֹאוּ
 עִמּוֹ וּמִלִּישָׁאֵל עִמּוֹ מִבְּנֵי־חֶזְקוֹן וַיִּצְדוּ עִלָּיָהוּ׃
 וַיְהִי כִּי־פָתְחוּ וְזָרְוּ כִּי־מִלְכָּהּ הָעָרִי וַיִּבְּאוּ אֶת־
 אֲרָמֹן בֶּן־הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁאָרְףָה עִלָּיָהוּ אֶת־בִּיתוֹ׃
 בָּאֵשׁ וַיָּחֲמוּ׃ עַל־הַשְּׂמֹרֶת אֲשֶׁר־הָמָא לַעֲרֹב
 הָרַע בְּעִמֵי יְהוָה לִלְכֹת בְּדָרוֹ יְרֻבְעָם וַיִּבְנֶה
 אֲשֶׁר־עָשָׂה לְהַחֲטִיֵּא אֶת־יִשְׂרָאֵל׃ וַיְהִי׃
 וַיִּמְרוּ וַיִּשְׁאוּ אֲשֶׁר־לָקַד הָאֲדָמִים פְּרוֹצִים׃
 כִּסְרֵי דְבִי הַיּוֹם לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃

יְהִלְקֵהֶם יִשְׂרָאֵל לְחַצֵי חַץ הָעַם וַיְהִי אֶת־
 חֲבָנִי בְּדָבִיעַת לְהַמְלִיךְ וַיִּחַצְצֵי אֲחֵרֵי עַם
 וַיַּחֲזֹק הָעַם אֲשֶׁר־אֲחֵרֵי עַמּוּלוֹ אֶת־הָעַם׃
 אֲחֵרֵי חֲבָנִי בְּדָבִיעַת וַיָּמָת וַיִּבְנֵי וַיִּמְלֹךְ עַם
 בְּשֵׁשֶׁת שָׁלִשִׁים וַאֲחֵרֵי שָׁנָה לְאִסָּא מֶלֶךְ הָיָה
 מֶלֶךְ עַמּוּלוֹ עַל־יִשְׂרָאֵל שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵי שָׁנָה׃
 כִּי־חָצְרָה מֶלֶךְ שֵׁשׁ־שָׁנִים׃ וַיָּבֹא אֶת־דָּוִד
 לְשִׁמְרוֹן מִצָּח שָׂמֵר בְּכַפְּתִים בְּקֶדֶם וַיָּבֹא אֶת־דָּוִד
 וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם הָעֵדֹן אֲשֶׁר־בָּהּ עַל שְׁמֵי־לַיְלָה
 אֲדָמֵי הָרֵד לְשִׁמְרוֹן׃ וַיַּעֲשֶׂה עַמּוּלוֹ הָרַע בִּיְהוָה
 וַיְהִי וַיָּרַע מְאֹד אֲשֶׁר־לָפָנָיו׃ וַיִּלְכֹּד בְּנֵי־לֵוִי
 יְרֻבְעָם בְּרָבִעַם וּבַחֲפֹאֲזוֹת אֲשֶׁר־הִחֲטִיֵּא אֶת־
 יִשְׂרָאֵל לְהַכְעִיֵם אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 בְּהַבְלִיחֹם׃ וַיְהִי דְבִי עַמּוּלוֹ אֲשֶׁר־עָשָׂה גַם
 אֲשֶׁר־עָשָׂה הָאֲדָמִים פְּרוֹצִים עַל־כִּסְרֵי׃
 הַיּוֹם לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּשְׁכַּב עַמּוּלוֹ עַם־אֲרָמֹן
 וַיִּחַבֵּן בְּשִׁמְרוֹן וַיִּמְלֹךְ אֲחִיזָבָא בֵּן־תְּרוֹחִי׃
 וַאֲחִיזָבָא בְּרַעְמֵי מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשֵׁשֶׁת שָׁנִים
 וַיִּשְׁכַּחֵהוּ שָׁנָה לְאִסָּא מֶלֶךְ הָיָה הָרֵדָה וַיִּמְלֹךְ אֶת־
 בְּרַעְמֵי עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְרוֹן עֶשְׂרִים וְשֵׁשׁ
 שָׁנָה׃ וַעֲשֶׂה אֲחִיזָבָא בְּרַעְמֵי הָרַע בִּיְהוָה
 וַיְהִי וַיָּרַע מְאֹד לְפָנָיו׃ וַיְהִי וַיִּלְכֹּד לְכַוֵּי בְּתַבָּא
 יְרֻבְעָם בְּרָבִעַם וַיִּקְחָה אִשְׁהָ אֶת־חֲתָנָהּ בִּיְהוָה
 אֲחִיזָבָא מֶלֶךְ צִירִים וַיִּלְכֹּד וַיַּעֲבֹד אֶת־יְהוָה
 וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לוֹ׃ וַיָּבֹא מִזְבֵּחַ לְבַעַל בֵּית הַבַּעַל אֶת־
 בָּהּ בְּשִׁמְרוֹן׃ וַיַּעֲשֶׂה אֲחִיזָבָא אֶת־הָאִשְׁתָּהּ וַיְהִי
 אֲחִיזָבָא לְעֹשֹׂת לְהַכְעִיֵם אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 מְאֹד מְאֹד׃ וַיִּשְׁכַּחֵהוּ הָעַם הַחֲטִיֵּא לְאִמֹר קָדַשׁ וְזָרְוּ וְגַם הָרֵדָה

מֶלֶךְ בַּעֲשָׂא בְּרִאחִיָּה עַל־יִשְׂרָאֵל כִּי־חָצְרָה
 34 עֶשְׂרִים וַאֲרָבַע שָׁנָה׃ וַיַּעֲשֶׂה הָרַע בְּעִמֵי יְהוָה
 וַיִּלְכֹּד בְּדָרוֹ יְרֻבְעָם וּבַחֲפֹאֲזוֹת אֲשֶׁר־הִחֲטִיֵּא אֶת־
 יִשְׂרָאֵל׃

CAP. XVI. 11

1 וַיְהִי דְבִי־יְהוָה אֶת־הָרֵדָה אֶת־חֲבָנִי עַל־בַּעֲשָׂא
 2 לְאִסָּא׃ וַיָּבֹא אֲשֶׁר־הִימְלֹךְ מִכְּדָעֶשֶׂר וַאֲחִיזָבָא
 מֶלֶךְ עַל עַמּוּלוֹ יִשְׂרָאֵל וַיִּלְכֹּד׃ בְּדָרוֹ יְרֻבְעָם
 וַיִּחַטְטֵא אֶת־עַמּוּלוֹ יִשְׂרָאֵל לְהַכְעִיֵם בְּחַפְּזָתָם׃
 3 הָרֵדָה מִנְעֻד אֲחֵרֵי בַעֲשָׂא אֲחֵרֵי בֵּיתוֹ וַיִּחַצְצֵי
 4 אֶת־בֵּיתוֹ מִבְּהַר יְרֻבְעָם בְּרָבִיעַת׃ הַחֶסֶד לְבַעֲשָׂא
 בָּעֵדֹן וַאֲכֹלֵי הַבְּלִיחִים וַיִּחַצְצֵי לוֹ בַּעֲשָׂה וַאֲכֹלֵי
 5 עֹף הַשָּׁמַיִם׃ וַיְהִי דְבִי בַעֲשָׂא וַאֲשֶׁר־עָשָׂה
 תְּחַרְחֵרֵהוּ הָאֲדָמִים פְּרוֹצִים עַל־כִּסְרֵי דְבִי הַיּוֹם
 6 לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּשְׁכַּב בַּעֲשָׂא עַם־אֲרָמֹן וַיִּחַבֵּן
 7 כִּי־חָצְרָה וַיִּמְלֹךְ אֵלֶּהָ בֵּן־תְּרוֹחִי׃ וְגַם בֵּן־הָרֵדָה
 בְּרִדְחֵי הַבְּלִיחֵי דְבִי־יְהוָה וַיְהִי אֶת־בַּעֲשָׂא וַאֲכֹלֵי
 בֵּיתוֹ וְעַל כִּי־חָצְרָה׃ אֲשֶׁר־עָשָׂה׃ בְּעִמֵי יְהוָה
 לְהַכְעִיֵם בְּמַעֲשָׂה לְחַצֵי חַץ בְּבֵית יְרֻבְעָם וְעַל
 8 אֲשֶׁר־רָבָה אֲחֵרֵי׃ בְּשֵׁשֶׁת עֶשְׂרִים
 וְשֵׁשׁ שָׁנָה לְאִסָּא מֶלֶךְ הָיָה הָרֵדָה מֶלֶךְ אֵלֶּהָ בְּרַעְמֵי
 9 בַּעֲשָׂא עַל־יִשְׂרָאֵל כִּי־חָצְרָה שְׁתַּיִם׃ וַיִּקְדַּשׁ עִלָּיָהוּ
 עַבְדּוֹ וַיִּמְרוּ שֶׁר־מִתְּצוּחַת וַיִּכְרַב הָיָה כִּי־חָצְרָה
 שָׁחָה שְׁפָח בֵּית אֲחִיזָבָא אֲשֶׁר־עַל־בֵּית כִּי־חָצְרָה׃
 10 וַיִּבְּאוּ וַיִּמְרוּ וַיִּמְחֲרוּ בְּשֵׁשֶׁת עֶשְׂרִים וְשֵׁבַע
 11 לְאִסָּא מֶלֶךְ הָיָה הָרֵדָה וַיִּמְלֹךְ תְּרוֹחִי׃ וַיְהִי בְּמִלְכּוֹ
 כִּשְׁמוֹנִי עַל־כִּסְאוֹ הָרֵדָה אֶת־מַלְכֵי־בֵית בַּעֲשָׂא אֶת־
 12 הַשְּׂמֹרֶת לֹא מִשְׁתָּחִין בְּקֹדֶשׁ וַאֲלֹהֵי הָרַע׃ וַיִּשְׁכַּחֵהוּ
 וַיִּמְרוּ אֶת־מַלְכֵי־בֵית בַּעֲשָׂא כַּדְּבִי יְהוָה אֲשֶׁר־דְּבִי
 13 אֶת־בַּעֲשָׂא בְּדֵי הָיָה דְּבָבָא׃ אֶל כִּי־חָפְּזָתָהּ
 בַּעֲשָׂא וַיִּחַטְטֵא אֵלֶּהָ בֵּן־אֲשֶׁר־חָטְטָהּ וַאֲשֶׁר־
 הִחֲטִיֵּא אֶת־יִשְׂרָאֵל לְהַכְעִיֵם אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי
 14 יִשְׂרָאֵל בְּהַבְלִיחֹם׃ וַיְהִי דְבִי אֵלֶּהָ וּמִלִּישָׁאֵל
 עָשָׂה הָאֲדָמִים פְּרוֹצִים עַל־כִּסְרֵי דְבִי הַיּוֹם
 15 לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ בְּשֵׁשֶׁת עֶשְׂרִים וְשֵׁבַע
 שָׁנָה לְאִסָּא מֶלֶךְ הָיָה הָרֵדָה מֶלֶךְ וַיִּמְרוּ שְׁבַע־יָמִים
 כִּי־חָצְרָה הָרַע הָיָם עַל־בְּהֵרֵי אֲשֶׁר־לְשִׁמְרוֹתָם׃
 16 וַיִּשְׁכַּחֵהוּ הָעַם הַחֲטִיֵּא לְאִמֹר קָדַשׁ וַיִּמְרוּ וְגַם הָרֵדָה

מלכים א טו רנה

אִם אֶת־דָּבָר בָּסֵף הַיְהוּדִים הַפְּתוּיִם וְאֶצְרוּת
 בֵּית־יְהוָה וְאֶת־אֶצְרוּת בֵּית עֹמֶלֶךְ וַיִּחַם
 בַּד עֲבָדָיו וַיִּשְׁלַחֵם הַמֶּלֶךְ אִם אֶל בְּרֹדְדַי
 בְּרִשְׁבֵּן בֶּן בְּרִיחַוִּין מֶלֶךְ אִם וַיִּשָּׁב בַּמִּשְׁק
 לֵאמֹר׃ בֵּית בִּינִי וּבִינְךָ בֵּן אָבִי וּבֵן אָבִיךָ
 דְּבַר שְׁלֹחֶיךָ לָךְ שְׁחַד בָּסֵף וְהַיְהוּדִים לָךְ דְּבַר
 אֶת־פְּתוּחַ אֶת־בַּעֲשָׂא מֶלֶךְ־שׂוּאֵל וַיַּעַל
 מַעֲלֵי׃ וַיִּשְׁמַע בְּרֹדְדַי אֶל־הַמֶּלֶךְ אִם
 וַיִּשְׁלַח אֶת־שְׁוֵי הַחֲוִלִים אֲשֶׁר־לֵעַלְיוֹ
 יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹא אֶת־עֵמֶן וְאֶת־דָּן וְאֵת אֶבֶל בִּיר
 מִעֵבֶה וְאֵת לַבְּנָיִת עַל כַּלְעָי נִפְתְּחִי׃
 וַיְדַבֵּר בַּמַּעַל בַּעֲשָׂא וַיַּחֲזֵל מִנְּטַת אֶת־דְּרֹמָה
 וַיֵּשֶׁב בַּחצֵר׃ הַמֶּלֶךְ אִם הַשְׁמִיעַ אֶת־דָּבָר
 וַיְהִי אֵין לָךְ וַיִּשְׂא אֶת־אֲבֵנֵי הַרְמָה וְאֶת־
 עֲצֵי אֲשֶׁר בָּהּ בַּעֲשָׂא וַיָּבֹן בַּם הַמֶּלֶךְ אִם
 אֶת־בַּעַל בִּנְיָמִן וְאֶת־הַמַּעֲפָה׃ וַיְהִי מִלְּדָבָר
 אִם וּכְלַבְמֹדָר וּכְלֵאֲשֶׁר עָשָׂה הַעֲרִים אֲשֶׁר
 בָּהּ הַלְּאֲדֹמָה כְּרֹבִים עַל־סָפָר דְּבַר הַדְּמִים
 לְמַלְכֵי הַיְהוּדִים רַק לַעַת וַיִּקְרָא חֹלָה אֶת־הַגִּלְוִי׃
 וַיִּשְׁכַּב אִם עַם־אֲבֹתָיו וַיִּקְרָא עַם־אֲבֹתָיו בְּעִיר
 דָּד אָבִיו וַיִּמְלֹךְ הַיִּשְׁשָׁט בֶּן תַּחֲחִי׃
 וַנִּבֵּן בְּיַרְבֹּעַם מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשָׁנַת שְׁלֹשִׁים
 לְאִם מֶלֶךְ הַיְהוּדִים וַיִּמְלֹךְ עַל־יִשְׂרָאֵל שְׁנָתִים׃
 וַיַּעַשׂ דָּבָר עֲשֵׂי יְהוָה וַיִּלְכֵּךְ בְּרֹדְדַי אָבִיו
 וּבַחֲפֹאֲתָיו אֲשֶׁר הַחֲטִיָּה אֶת־יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּקְשֹׁר
 עָלָיו בַּעֲשָׂא בְּרֹחֲמֵי לִבּוֹת וַיִּשְׁכַּר וַיִּבְדֵּד
 בַּעֲשָׂא בְּנִפְתָּן אֲשֶׁר לַשְּׁלִשְׁתִּים וַנִּבֵּן וּכְלֵאֲשֶׁר־
 צָרִים עַל־בְּרִיחַוִּין וַיִּמְחֹדוּ בַּעֲשָׂא בְּשָׁנַת שְׁלֹשׁ
 לְאִם מֶלֶךְ הַיְהוּדִים וַיִּמְלֹךְ תַּחֲחִי׃ וַיְהִי כְּמֹלֵךְ
 דְּבַר אֶת־כָּל־בֵּית יַרְבֵּעַם לֹא־הִשְׂאִי לַמַּשְׁמָה
 לַיַּרְבֵּעַם עַד־הַשְּׁמֹדוֹ כְּדָבָר יְהוָה אֲשֶׁר דָּבַר
 בְּיַעֲבֹב אֲחִיהַּ הַשְּׁלִמִי׃ עַל־חֲפֹאֲתָיו יַרְבֵּעַם
 אֲשֶׁר חָטָא וְאֲשֶׁר הַחֲטִיָּה אֶת־יִשְׂרָאֵל בְּכָעַל
 אֲשֶׁר הִכְּעִים אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיְהִי
 דְּבַר נִבֵּן וּכְלֵאֲשֶׁר עָשָׂה הַלְּאֲדֹמִים כְּרֹבִים עַל־
 סָפָר דְּבַר הַדְּמִים לְמַלְכֵי שׂוּאֵל׃ וַמְלַחְמָה
 הַיְהוּדִים בֵּן אִם וַיָּבֹן בַּעֲשָׂא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל כָּל־
 יְמֵיהֶם׃ בְּשָׁנַת שְׁלֹשׁ לְאִם מֶלֶךְ הַיְהוּדִים וַיִּקְרָא

וְהַשְּׁלִמִים פָּתַח בֵּית הַמֶּלֶךְ׃ וַיְהִי מִדְּרֹמַת
 הַמֶּלֶךְ בֵּית יְהוָה וְשָׂאֵם הַצִּיִּים הַשְּׁלִמִים אֶל־
 וַיֵּא דְרֹצִים׃ וַיְהִי דְבַר יַרְבֵּעַם וּכְלֵאֲשֶׁר עָשָׂה
 הַלְּאֲדֹמָה כְּרֹבִים עַל־סָפָר דְּבַר הַדְּמִים לְמַלְכֵי
 הַיְהוּדִים׃ וַמְלַחְמָה הַיְהוּדִים בְּיַרְבֵּעַם וּבֵן יַרְבֵּעַם
 מִלְּדָבָרִים׃ וַיִּשְׁכַּב יַרְבֵּעַם עַם־אֲבֹתָיו וַיִּקְרָא
 עַם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּד וְשֵׁם אָבִיו כְּעֵמֶה הַעֲמַלִּית
 וַיִּמְלֹךְ אָבִים בֶּן תַּחֲחִי׃

CAP. XV. טו

1. וַמְשַׁבַּת שְׁמֵנָה עֶשְׂרֵה לַמֶּלֶךְ יַרְבֵּעַם בְּרִנְכַט
 2. מֶלֶךְ אָבִים עַל־יְהוּדָה׃ שְׁלֹשׁ שָׁנִים מֶלֶךְ
 3. בְּיְהוּשָׁלָם וְשֵׁם אָבִיו מַעֲכָה בְּדֹאבִישָׁלָם׃ וַיִּלְכֵּךְ
 4. כָּל־חֲפֹאֲתָיו אָבִיו אֲשֶׁר עָשָׂה לְפָנָיו וְלֹא־יְהוָה
 5. לְבַט שְׁלֹם עַם־יְהוּדָה אֲלֵיהֶם כְּכֵן דָּד אָבִיו׃
 6. כִּי לְמַעַן יוֹד נָתַן יְהוָה אֲלֵיהֶם לִי נִד בְּיְהוּשָׁלָם
 7. לְהַקִּים אֶת־בֵּן אֲחִיוֹ וְלֹא־עָמִיד אֶת־יְהוּשָׁלָם׃
 8. אֲשֶׁר עָשָׂה דָד אֶת־דָּאֲשֶׁר בְּעֵינֵי יְהוָה וְלֹא־יָרַךְ
 9. מֶלֶךְ אֲשֶׁר צָדַד עַל יָדָיו וְכִי כָּדָב אֲחִיהַּ
 10. הַיְהוּדִים׃ וַמְלַחְמָה הַיְהוּדִים בְּיַרְבֵּעַם וּבֵן יַרְבֵּעַם
 11. מִלְּדָבָר חֲחִי׃ וַיְהִי דְבַר יַרְבֵּעַם וּכְלֵאֲשֶׁר עָשָׂה
 12. הַלְּאֲדֹמִים כְּרֹבִים עַל־סָפָר דְּבַר הַדְּמִים לְמַלְכֵי
 13. הַיְהוּדִים וַמְלַחְמָה הַיְהוּדִים בֵּן אָבִים וּבֵן יַרְבֵּעַם׃
 14. וַיִּשְׁכַּב אָבִים עַם־אֲבֹתָיו וַיִּקְרָא אִתּוֹ בְּעִיר דָּד
 15. וַיִּמְלֹךְ אִם בֶּן תַּחֲחִי׃ וַמְשַׁבַּת
 16. עֶשְׂרִים לַיַּרְבֵּעַם מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ אִם עַל־
 17. יְהוּדָה׃ וַיַּרְבֵּעִים וְאֶת־חַרְשֵׁי שֵׁם מֶלֶךְ בְּיְהוּשָׁלָם
 18. וְשֵׁם אָבִיו מַעֲכָה בְּדֹאבִישָׁלָם׃ וַיַּעַשׂ אִם
 19. דָּאֲשֶׁר בְּעֵינֵי יְהוָה כְּדָד אָבִיו׃ וַיַּעֲבֹר הַקְּדוּשִׁים
 20. מִן־דָּאֲרָץ וְכִסֵּי אֶת־כָּל־הַגִּלְלוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה
 21. אֲבֹתָיו׃ וְגַם אֶת־מַעֲכָה אָבִיו וְכִסֵּה מַעֲבִירָה
 22. אֲשֶׁר עָשָׂה מִסְּלַחַת לְאִשְׁרָה וְכִסֵּה אִם
 23. אֶת־מַסְּלַחַתוֹ וַיִּשְׁרָף בְּסַחַל קָדְדוֹן׃ הַנְּכֹמֹת לֹא־
 24. סָחַ רַק לְבַב־אִם וְהָיָה שְׁלֹם עַם־יְהוּדָה כָּל־
 25. יְמֵיו׃ וַיֵּא אֶת־קְדוּשֵׁי אָבִיו וְקָדְשֵׁי בֵּית יְהוָה
 26. בָּסֵף חֲדָב וּכְלָים׃ וַמְלַחְמָה הַיְהוּדִים בֵּן אִם
 27. וַיָּבֹן בַּעֲשָׂא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל מִלְּיָמֵיהֶם׃ וַיַּעַל
 28. בַּעֲשָׂא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל עַל־יְהוּדָה וַיָּבֹן אֶת־דְּרֹמָה
 29. לְמַעַן חַח יֵא וְכִי לְאִם מֶלֶךְ הַיְהוּדִים וַיִּקְרָא וַיִּשְׁחַת
 30. לְמַעַן חַח יֵא וְכִי לְאִם מֶלֶךְ הַיְהוּדִים וַיִּקְרָא

כאשר יבשר הגלל עד דמיו: והפח ליה
בעל האכלו הכלבים והפח בשדה אכלו
השמים כי יהיה דפו: ואת קמו לני לב
בטאה תלך העדה ומת הדל: וספח
כל ישראל וקברו אותו פרוה לבו יבא ליה
אל קבר יען נמצאתו דם טוב אלהיה:
וישראל בבת ירבעם: והקים יהוה ל
על ישראל אשר יכיה את בית ירבעם
הים ומה בסערה: והיה יהוה את ישראל
כאשר יבד הקטן בפלים ונתש את ישראל
הדומה השמה האמת אשר נתן לאבותי
וחם מעט לפדו יען אשר עשו את אשר
מקטנים את יהוה: ויהן את ישראל ב
השאה ירבעם אשר חטא ואשר היה
את ישראל: והקם אשה ירבעם ותלך וי
תצחה היא פאה בסערה ויצער ב
וקברו אותו ויספדו לו כל ישראל בדם יד
אשר דפו בירעמו את יהוה דבמא: ויהוה
ירבעם אשר נחם ואשר מלך דם פתח
על ספר דברי הימים למלך ישראל: והק
אשר מלך ירבעם עשרים ושנים שנה ויה
עם אבותו ומלך נב בן תחזי:

וירבעם לאשתי קמו כה והשתפוח לא יתע
פר אתי אשה ירבעם חלכת שלה היה שם
אחיה הנביא והאצף על למלך על העם
יהוה: ולקחה בידו עשרה לוח וקשים
ובקבן דבש ובמח אלה הוא ית לך מדהיה
לעש: ותעש בן אשה ירבעם והקם ותלך
שלה ותבא בית אחיה ואחיהו לא יוכל לאות
כי קמו עיני משנים: ויהיה אמן
אל אחיהו ובה אשר ירבעם פאה לודש דם
מעפוק ארבעה פר חלה הוא פה וכה תדבר
אלה יהוה בטאה יהוה מצרפה: ויהי משמע
אחיהו את קול תגילה פאה בשחח ואמר פא
אשר ירבעם לפה זה את מצרפה ואכלו
שלה אלקו קשה: לני אמר לירבעם פה
אמר יהוה אלץ ישראל יען אשר הרמתו
מתוך העם ואחזק ליד על עמי ישראל: ואקצע
אתה ממלכה מבת חוד ואחמה לך ולא יהיה
פעמי חוד אשר שמר מצותי ואשר הלך
אתו בכל לבבו לעשות רק האשר בעיני:
ותעש לעשות מכל אשר יהי לפני ותלך
ותעשה לך אלוים אחרים ומסכת להכעיסני
ואני השלכת אחרי נקי: לכן הגני מביארעה
אל בית ירבעם והבתי לירבעם משחן בקר
עצור ועובד בשואל ובערתי אחרי בית ירבעם

30 לסוף ולקמו: ויהח את נלתי בקמו ויספח
31 עלו דו אחי: ויהי אחיו קמו אחי ואמר
אל בני לאמל במתו הקברתם אותו פלם אשר
איש האלהים קבר בן אצל עצמותו הגדו
32 את עצמותיו: כי יהיה יהוה ההם אשר קרא
דבר יהוה על דמופת אשר בבית אל ועל כל
33 פתי הפלח אשר בעיר שמרון: ויהי
ההם היה לא שב ירבעם מדרש דרעה וישב
ועש מקצות העם פתי בלית הדפס ומלא
34 אתו ויהי פתי במת: ויהי פתי היה
לחפאת פתי ירבעם ולהכחול ולהשמד מעל
פני האדמה:

CAP. XIV. ד

1 בעת יהוה חלה אביה בירבעם: ואמר
2 ירבעם לאשתי קמו כה והשתפוח לא יתע
פר אתי אשה ירבעם חלכת שלה היה שם
אחיה הנביא והאצף על למלך על העם
3 יהוה: ולקחה בידו עשרה לוח וקשים
ובקבן דבש ובמח אלה הוא ית לך מדהיה
4 לעש: ותעש בן אשה ירבעם והקם ותלך
שלה ותבא בית אחיה ואחיהו לא יוכל לאות
5 כי קמו עיני משנים: ויהיה אמן
אל אחיהו ובה אשר ירבעם פאה לודש דם
מעפוק ארבעה פר חלה הוא פה וכה תדבר
6 אלה יהוה בטאה יהוה מצרפה: ויהי משמע
אחיהו את קול תגילה פאה בשחח ואמר פא
אשר ירבעם לפה זה את מצרפה ואכלו
7 שלה אלקו קשה: לני אמר לירבעם פה
אמר יהוה אלץ ישראל יען אשר הרמתו
8 מתוך העם ואחזק ליד על עמי ישראל: ואקצע
אתה ממלכה מבת חוד ואחמה לך ולא יהיה
פעמי חוד אשר שמר מצותי ואשר הלך
אתו בכל לבבו לעשות רק האשר בעיני:
9 ותעש לעשות מכל אשר יהי לפני ותלך
ותעשה לך אלוים אחרים ומסכת להכעיסני
10 ואני השלכת אחרי נקי: לכן הגני מביארעה
אל בית ירבעם והבתי לירבעם משחן בקר
עצור ועובד בשואל ובערתי אחרי בית ירבעם

מלכים א יג רנ

13 הלך איש האלילים אשר בא מדדוד: ואמר
 אל בניו הנשדלי החמור ויחבשלו החמור
 ויכב עליו: וילך אחרי איש האלילים וימצאו
 14 שוב תחת האלה ואמר אליו האלה אשר
 האלילים אשר באת מדדוד ואמר אני ואמר
 15 אליו הן אתי הפודה ואכל לחם: ואמר לא
 16 אכיל לשונ אתך ולבא אתך ולא אכיל לחם
 ולא אשתה אתך מים בפמקם ההו: פירדנ
 17 אלי דבר יהוה לא תאכל לחם ולא תשתה
 18 שם מים לא תשוב ללכת בדרך אשר הלכת
 19 בה: ואמר לו גם אני נבא כמון ומאן
 20 דבר אל דבר יהוה לאמר השבתי אתך אל
 21 בתיך ואכל לחם ושתת מים פחד לי: ושב
 22 אתי ואכל לחם בביתו ושתת מים: ויהי הם
 23 ושבים אל השחן ויהי דבר יהוה
 24 אל דבניא אשר השוט: ויקרא אל איש
 25 האלילים אשר בא מדדוד לאמר זה את
 26 יהוה זקן פי מלת פי יהוה ולא שמרת את
 27 המצוה אשר צוה יהוה אליו: ותשב
 28 ותאכל לחם ותשת מים בפמקם אשר דבר
 29 אליו אל תאכל לחם ואשתת מים לא תבא
 30 בלחוף אל לב אמרו: ויהי אחרי אכל
 31 לחם ואחרי שחחו ויחבשלו החמור לבניא
 32 אשר השוט: וילך וימצאו אתו בדרך
 33 וימחוהו ויחרי גבלו משלש בדרך החמור
 34 עמו אצלה האלה עמו אצל הגבלה: והיה
 35 אנשים נעים וירא את הגבלה משלבת בדרך
 36 והאדהיה עמו אצל הגבלה ויבא ויפדו
 37 בעד אשר הבניא תקן שוב בה: וישמע דבניא
 38 אשר השוטן מדדוד ואמר איש האלילים
 39 הוא אשר מרה אתפי יהוה ותסרה יהוה
 40 לאהיה וישפדו ומחוהו דבר יהוה אשר דבר
 41 לי: ויהי אל בניו לאמר תבשלו את החמור
 42 ויחבשו: וילך וימצא את גבלו משלבת
 43 בדרך וחמור האדה עמו אצל הגבלה לא
 44 אכל האדה את הגבלה ולא שם את החמור:
 45 וישא דבניא את גבלת איש האלילים ופחוהו
 46 אל החמור וישפדו ויבא אל עול הגביא וילך

בדודה ועל על המזבח בן עשרה בבית אל
 1 לפח לעלילים אשר עשה והעמיד במה אל
 2 את פדני הבמור אשר עשה: ועל על
 3 המזבח אשר עשה בבית אל בנחמה
 4 עשו הם גדול השמולי גדול אשר בא מלבו
 5 ויש חן לבני ישראל וי על על המזבח להקטיר:

CAP. XIII.

1 והיה איש אלילים בא מדדוד דבר יהוה
 אל בית אל וירבעם נמד על המזבח להקטיר:
 2 ויקרא על המזבח דבר יהוה ואמר מזבח
 3 הבה זה את דבר יהוה הפדני טל לכו דוד
 4 האשירה שמו חב עליך את פדני הבמור
 5 הפקטרים עליך ועצמות אדם ישרפו עליך:
 6 ויבן ביום ההוא מזבח לאמר זה המזבח אשר
 7 דבר יהוה והיה המזבח קבוע וששפו הישן
 8 אשר עליו: ויהי כשמע המלך את דבר אשר
 9 האלילים אשר בא על המזבח בבית אל ושלח
 10 דבנים אחריו מעל המזבח לאמר תמסרה
 11 ותבש חו אשר שלח עלי ולא יכל להשיבה
 12 אליו: והמזבח קבוע ויששפו הישן על המזבח
 13 פמולת אשר טמן איש האלילים דבר יהוה:
 14 ויבן המלך ואמר אל איש האלילים חל לי
 15 אדפני יהוה אליו והחלל בעלי ותשב
 16 חי אל ויהא איש האלילים אדפני יהוה
 17 ותשב ד המלך אליו ותהי כבאשתו: ויהי
 18 המלך אל איש האלילים באה אתי הפתיה
 19 הסעה ואמר לה מוחו: ואמר איש האלילים
 20 אל המלך אכתתני לך את חצי בתיך לא אבא
 21 עמו ולא אכיל לחם ולא אשתת מים בפמקם
 22 והיה פדני צה אתי דבר יהוה לאמר
 23 לא תאכל לחם ולא תשתת מים ולא תשוב
 24 בדרך אשר הלכת: וילך בדרך אחר ולא שב
 25 בדרך אשר בא בה אל בית אל: ונבא
 26 אחר זקן שוב בבית אל ויבא בט ויספדו
 27 את פל המעשה אשר עשה איש האלילים:
 28 ויום בבית אל אדהותים אשר דבר אל
 29 המלך ויספחו לאמדם: ויהי אדם אמדם
 30 אתו ויהי הלך וירא בני את הדוד אשר

אָמַר בְּעַד יְהוָה אֱמִי וַיִּמְלֹךְ רִיבְעֵם בְּתַחֲתֵי:
CAP. XII. יב

שָׁמַע הַמֶּלֶךְ אֶת־כֹּל וַיִּשְׁבוּ הָעָם אֶת־דָּוִד וַיֹּאמְרוּ
לֵאמֹר מִדָּוִד חָלַק בְּדָוִד וְלֹא־תָלַהּ בְּכֶךְ
לְאֹהֲלֵיךְ יִשְׂרָאֵל עִתָּהּ רַחֵם יְהוָה יְהוָה
יִשְׂרָאֵל לְאֹהֲלָיו וְנָבִי יִשְׂרָאֵל דֹּשְׁמֵם בְּ
יְהוָה וַיִּמְלֹךְ עֲלֵיהֶם רִיבְעֵם וַיֵּשֶׁב
הַמֶּלֶךְ רִיבְעֵם אֶת־אֲדָמָה אֲשֶׁר עֲלֶיהָ
וַיִּבְנוּ לְיִשְׂרָאֵל בְּיָ אֵבֶן וַיִּמַּח הַמֶּלֶךְ דָּוִד
וַיִּתְּנֵם לַעֲמֹנִי בְּמִדְבָּר לֵאמֹר לֹא־תִשְׁלַח
וַיִּשְׁשֵׁב יִשְׂרָאֵל בְּבֵית דָּוִד עַד יוֹם הַהוּא:
וַיְהִי כַשְּׁמֹעַ לְיִשְׂרָאֵל כִּי־שָׁב רִיבְעֵם וַיֵּשֶׁב
וַיִּקְרָא אֹתוֹ אֶל־הָעֵדָה וַיִּמְלִיךְ אֹתוֹ עַל־
יִשְׂרָאֵל לֹא־הָיָה אַחֲרָיו בְּיַחַד וְלֹא־יָשָׁב
יְהוָה לְבָבוֹ וַיִּמַּח רִיבְעֵם וַיְהַשְׁלֵם וַיִּכַּחַּשׁ
אֶת־כָּל־בֵּית יְהוָה וְאֶת־שֹׁבַט בְּנֵי־מִנַּחֵם
וְאֶת־כָּל־אֲנָשׁ בְּחוּצַי עִשָׂה מִלְחָמָה לְדָוִד
עַם־בֵּית יִשְׂרָאֵל לְהָשִׁיב אֶת־הַמִּלְחָמָה לְדָוִד
בְּשָׁלְמוֹ:
וַיְהִי דָבָר הַגָּדוֹל
שִׁמְעוֹהָ אִישׁ־הַגָּדוֹל לֵאמֹר אֲנִי אֶלֶּת
בְּשָׁלְמוֹ מֶלֶךְ יְהוָה וְאֶל־כָּל־בֵּית יְהוָה
וְכִי־מָצִיחַ יְהוָה הָעָם לֵאמֹר כִּי־אֵשׁ יְהוָה
חָלָה וְלֹא־הִתְחַמַּק עִם־אֲדָמָה בְּיַחַד
שׁוּבוּ אִישׁ לְבֵיתוֹ כִּי־מָצִיחַ יְהוָה הַדָּבָר וְ
וַיִּשְׁמְעוּ אֲרֻדָּם יְהוָה וַיִּשְׁבוּ לְבָתֵּי כָּל־
יְהוָה וַיָּבֹן רִיבְעֵם אֶת־שֹׁבַט
אֲדָמָה וַיִּשְׁבֵּן כִּי־יִצְאָ מִשָּׁם וַיָּבֹן אֶת־שֹׁבַט
וַיִּאֲמֹר רִיבְעֵם מִלִּפְנֵי עֵתָה תִּשְׁבוּ הַמִּלְחָמָה לְ
יְהוָה אִם־עָלָה הָעָם הַזֶּה לְעִשׂוֹת זָכוֹ
בְּבִית־יְהוָה בְּהַשְׁלֵם וְשֹׁבֵן לֵב הָעָם הַזֶּה
אֲנִי־לֹהִים אֶל־רִיבְעֵם מֶלֶךְ יְהוָה וְדָוִד וְ
אֶל־רִיבְעֵם מֶלֶךְ יְהוָה וַיִּתְּנֵם הַמֶּלֶךְ
שֵׁם עֲזַרְיָה וְהֵב וַיִּאֲמֹר אֲלֵיהֶם וְכָלְכֶם מִן־
יְהוֹשָׁלָם הִנֵּה אֲלֵיכֶם יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִעֲלֶיכֶם
מִצֹּרִים וַיִּשְׁם אֶת־דָּאָדָה בְּבִית־אֵל
הָאֲחֻד נָתַן בְּדָוִד וַיְהִי הַדָּבָר הַזֶּה לְחַזְקָה
וְלִכְתִּיב הָעָם לְפָנֵי הָאֲחֻד עַד־הַיּוֹם וַיַּעַשׂ
בֵּית בְּמֹחַ וַיַּעַשׂ בְּעֵינֵי מַעֲשֵׂה הָעָם
לֹא־הָיָה מִפְּנֵי לֵוִי וַיַּעַשׂ רִיבְעֵם וְהָבֹן
וַיִּשְׁמְעוּ בְּהַשְׁבָּה עֲשָׂר יוֹם וַיְחַדֵּשׁ בְּדָוִד

1 וַיִּלְךְ רִיבְעֵם שָׁבָם כִּי־שָׁבָם בָּא מִלְּיִשְׂרָאֵל
2 לְמִלְכּוֹ אֹתוֹ וַיְהִי כַשְּׁמֹעַ וַיִּתְּנֵם בְּרִיבְעֵם
וַיְהִי עֲדָתוֹ בְּמִצְרַיִם אֲשֶׁר בְּרַח מִפְּנֵי שְׁלֹמֹה
3 הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁב רִיבְעֵם בְּמִצְרַיִם וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא
לוֹ וַיִּבְנוּ רִיבְעֵם וְכָל־יִשְׂרָאֵל וַיִּדְבְּרוּ אֶל־
4 רִיבְעֵם לֵאמֹר אֲבִיךָ הִקְשָׁה אֶת־עַלְמֵי וְאִתָּהּ
עִתָּה הִקְלָה מִעֲבָדֶיךָ אֲבִיךָ הִקְשָׁה וְעַמְּלֵי הַבְּנוֹ
5 אֲשֶׁר־נָתַן עֲלֵינוּ וְעַבְדֶּיךָ וַיִּאֲמֹר אֲלֵיהֶם לֹא־
6 עַד שְׁלֹשָׁה יָמִים וְשָׁבוּ אֵלַי וְלִבְנוֹ הָעָם וַיִּתְּנֵם
הַמֶּלֶךְ רִיבְעֵם אֶת־הַקְּנִיּוֹת אֲשֶׁר־הָיוּ עִמָּוִם
אֶת־פְּנֵי שְׁלֹמֹה אֲבִי בְּדָתוֹ כִּי־לֵאמֹר אֲבִי
7 אֲפִם וְעַמְּוִם לְהָשִׁיב אֶת־הָעָם הַזֶּה וַיִּדְבֹּר
אֵלָיו לֵאמֹר אֲסִדְוִים תְּהוֹדֶה עָבֵד לְעַם הַזֶּה
וְעַבְדִּים וְעַמְּוִם תִּפְרַח אֲלֵיהֶם דְּבָרִים טוֹבִים
8 וַיְהִי לִקְרַבְתִּים מִלְּיָמִים וַיַּעֲזֹב אֶת־עַצַּת
הַקְּנִיּוֹת אֲשֶׁר יַעֲזֹבוּ וַיִּתְּנֵם אֶת־הַדְּלִיּוֹת אֲשֶׁר
9 בְּדָוִד אֹתוֹ אֲשֶׁר הִעֲמִידִים לְפָנָיו וַיִּאֲמֹר אֲלֵיהֶם
כִּי־אֲפִם טַעֲמִים וְתִשְׁבוּ דָבָר אֶת־הָעָם הַזֶּה
אֲשֶׁר דִּבַּר אֵלַי לֵאמֹר הִקְלָה מִדָּוִד אֲשֶׁר־נָתַן
10 אֲבִיךָ עֲלֵינוּ וַיִּדְבַר אֵלָיו הַדְּלִיּוֹת אֲשֶׁר בְּדָוִד
אֹתוֹ לֵאמֹר כִּי־הִיאֲמֹר לְעַם הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבַּר
אֲבִיךָ לֵאמֹר אֲבִיךָ הִכְבִּיד אֶת־עַלְמֵי וְאִתָּהּ
הִקְלָה מִעֲלֵינוּ כִּי־הִדְבֵר אֲלֵיהֶם קָמָו עֲבָד
11 מִפְּנֵי אֲבִי וְעִתָּה אֲבִי הָעַמְּוִם עֲלֵיכֶם עַל־
כִּי־הָיָה אֲסִיף עֲלֵיכֶם אֲבִי יֵשׁ אֲתֶם
12 בְּשֹׁטִים וְאֵלַי אֲסִיף אֲתֶם בְּעֵקְבוֹתַי וַיְהִי
וַיִּבְעֵם וְכֹל־הָעָם אֶל־רִיבְעֵם בָּיָם הַשְּׁלִישִׁי
פִּתְיֹה דָבָר הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר שׁוּבוּ אֵלַי בָּיָם
הַשְּׁלִישִׁי וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ אֶת־הָעָם קִשָּׁה וַיַּעֲזֹב
14 אֶת־עַצַּת הַקְּנִיּוֹת אֲשֶׁר יַעֲזֹבוּ וַיִּדְבֹר אֲלֵיהֶם
בְּעַצַּת הַדְּלִיּוֹת לֵאמֹר אֲבִי הִכְבִּיד אֶת־עַלְמֵי
וְאֵלַי אֲסִיף עֲלֵיכֶם אֲבִי יֵשׁ אֲתֶם בְּשֹׁטִים
15 וְאֵלַי אֲסִיף אֲתֶם בְּעֵקְבוֹתַי וְלֹא־שָׁמַע הַמֶּלֶךְ
אֶל־הָעָם כִּי־הָיָה סִפָּה מִקֵּם יְהוָה לְמַעַן הַקְּנִיּוֹת
אֶת־דָּוִד אֲשֶׁר דִּבַּר יְהוָה כִּי־הָיָה הַשְּׁלִישִׁי
16 אֶל־רִיבְעֵם בְּרִיבְעֵם וַיְהִי מִלְּיִשְׂרָאֵל כִּי־לֹא־

מלכים א יא רנא

27 במלך: וזה הדבר אשר דרורים יד במלך שלמה
 28 ויהי וירבעם נבדו חיל ויהי שלמה את דבש
 29 בית יוסף: ויהי בשנת הדיא וירבעם יצא
 30 מירושלם ומצא את אהיה השילני הדביא
 31 בדרך והוא מתפסה בשלמה חרשה ושניהם
 32 לבדם בשדה: וחפש אהיה בשלמה החרשה
 33 אשר עליו וקרעה שנים עשר קרעים: ויאמר
 34 לירבעם חזר לך עשרה קרעים פי כה אמר
 35 יהיה אלך ישראל הנני קרע את הממלכה
 36 מיד שלמה ונתתי לך את עשרה השבטים:
 37 והשבט האחד יהיה לו למען: עבדי יד ולמען
 38 הושלם העיר אשר בחרתי בה מכל שבטי
 39 ישראל: יען אשר עובדי וישתחוה לעשתרת
 40 אלתי צדני לכמוש אלתי מאב ולמלם אלתי
 41 בנרעמן ולא הלכו בדרכי לעשות האשר בעיני
 42 והקדתי ומשפטם פדו אתי: ולא אהיה את
 43 בלדי ממלכה מידו פי: משא אשרנו כל ימי
 44 חיי למען יד עבדי אשר בחרתי אתו אשר
 45 שמי מצוה והקדתי: ולקחתי המלכה מיד
 46 בני ונתתי לך את עשרת השבטים: ולבט
 47 אתן שבט אחד למען יהיו ימי ליד עבדי כל
 48 הימים: לפני בירושלם העיר אשר בחרתי לי
 49 לשם שמי שם: ואחזק אהיה ומלכה בכל
 50 אשר תאמר בששף דריות מלך על ישראל:
 51 והיה אם תשמע את דברי אשר אצוה ואלכה
 52 בדרכי ועשית האשר בעיני לשמו והקדתי ומצותי
 53 פאשר עשה יד עבדי הייתי עמך ונביתי לך
 54 כנתחמן פאשר בנתי לך ונתתי לך את
 55 ישראל: ואעשה את דרוע יד למען זאת אה
 56 לא כל הימים: ויבקש שלמה לדמיה
 57 את ירבעם ויקם וירבעם ויבדו מצרים אל
 58 שישק מלך מצרים ויהי כמצרים ער מה
 59 שלמה: ויהי דמי שלמה וכל אשר עשה
 60 וחכמו הלא אדם בתלים על ספר דמי
 61 שלמה: והימים אשר מלך שלמה בירושלם על
 62 בל ישראל ארבעים שנה: וישב שלמה עס אסו

27 ידה בשלמה פרטה לבט מעם ידה אל
 28 ישראל הפראה אליו פעמים: וצתה אל על
 29 דמי היה ללחלכת אחרי אלים אחרים
 30 ולא שמר את אשר צוה ידה: ויאמר
 31 ידה לשלמה יען אשר היתחזת עמך ולא
 32 שמרת בירי והקדתי אשר צותי עלך קרע
 33 אהיה את הממלכה מעליך ונתתי לעבדך:
 34 אך ביימך לא אעשה למען יד אבך מיד
 35 בנך ארעפה: וק את בלדי ממלכה לא אהיה
 36 שבט אחד אתן לבנך למען יד עבדי ולמען
 37 יושלם אשר בחרתי: וקם ידה:
 38 סמן לשלמה את יד האדמי מרע המלך
 39 הוא בידום: ויהי בידות יד את אדום
 40 בעלת יאב שר הצבא לפר את החללים
 41 ויד בלזכ בידום: פרשש חרשים שב
 42 שם יאב וכל ישראל עד הכרית בלזכ באדום:
 43 ויהי אד הוא ואלשים אדמים מעבדי אבי
 44 אתו לבא מצום והד נע קמן: וקמו
 45 מפתו וקמו פתו וקחו אלשים עמם משתן
 46 וקמו מצרים אל פרעה מלך מצרים ויתלו
 47 בית לדום אמר לו ואיך נתן לו: ומצא יד
 48 חן בעיני פרעה מאד ויתלו אשה את אחות
 49 אשתו אחות חרפנים רבניה: ויתלו לו
 50 אחות חרפנים את נבת בני ותמלדו חרפנס
 51 בדרך בית פרעה ויהי נבת בית פרעה ברוך
 52 בני פרעה: והד שמע במצרים פרשכ יד
 53 עס אסו וכרמה יאב שר הצבא ויאמר
 54 יד אל פרעה שלחתי ואיך אל אצי: ויאמר
 55 לו פרעה פי מדי אחת חזר עלי הארץ מבקש
 56 ללכה אל אצוה ויאמר לא פי שלח חשתוני
 57 וקם אלשים ל סמן את רחן בראדע אשר
 58 ברח כמת וידעו מלך צובה אדמו: ויקבץ
 59 עלו אלשים ויהי שר גוה בדת יד אים
 60 והלכו דמשק ושם בה וימלכו בדמשק: ויהי
 61 סמן ל ישראל כל ימי שלמה והאדרעה אשר
 62 יד וקו ב ישראל ומלך על אים:
 63 וירבעם בדרבט אסרו מר הצדה ושם אמל
 64 צרעה אשה אלמה עבד לשלמה וירם יד

4 הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא הָיָה לָהּ: וַתֵּרָא מֶלֶךְ־
 שָׂמָ אֵת מִלְחַמַּת שְׁלֹמֹה הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בָּנָה:
 5 וּבְמִאֲכַל שְׁלֹמֹה וּבְמִשְׁבֵּב עַבְדָּיו וּמַעֲמֵד מִשְׁרָצָה
 וּבְמַלְשָׁדִים וּבְמִשְׁקֵי עֵלְוָה אֲשֶׁר יַעֲלֶה בַיָּד
 6 הַזֶּה וְלֹא־הָיָה בָּהּ עֹד רֹחַ: וַתֵּאמֶר אֶל־הַמֶּלֶךְ
 אִמֵּת הֲיָה דָבָר אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי בְּאָרְצִי עַל־דְּבָרְךָ
 7 עַל־חֲכַמְתְּךָ: וְלֹא־הָאֵמַנְתִּי לְדַבְרִים עַד אֲשֶׁר־
 בָּאתִי וַתֵּרְאֶנִּי עַל־הַר הַזֶּה לִּי הַרְצִי
 הַדְּסַפָּה חֲכָמָה וְטוֹב אֶל־הַשְׁמַעְתָּה אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי:
 8 אֲשֶׁר אֲשַׁרְךָ אֲשֶׁר עָבַדְךָ אֱלֹהֵי הַעַמֻּדִים
 9 לְמַלְכֹךְ חֲמִיד הַשְׁמַעִים אֶת־חֲכַמְתְּךָ: הֲיִי הַזֶּה
 אֶלְיָךְ בְּיָדְךָ אֲשֶׁר תִּפְּץ בָּהּ לַחֲזֹק עַל־כַּפְּאֵי
 יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ הַזֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל לְעַלְוֵי וְשִׁמְרָה
 10 לְמַלְכֹךְ לְעֹשֶׂה מִשְׁפָּט וְצַדִּיק: וַתַּחַן לְמַלְכֹךְ
 מֵאֵה וְעֹשֶׂרִים: פֶּסֶד זָבֵב וּבַשְׂמִים הָרַבָּה מֵאֵה
 וַתִּבֶן קִרְיָה לֹא בָּהּ כְּבֹשֶׁם הָרְחֹק עַד לִבֵּי אֲשֶׁר־
 11 תִּחַד מִלְּפָנֶיךָ שָׂמָ לְמַלְכֹךְ שְׁלֹמֹה: תָּבֵן אֲנִי
 חַיִּים אֲשֶׁר־נָשָׂא זָבֵב מֵאִפְסֵי הַיָּם מֵאִפְסֵי עֵצִי
 12 אֶל־מַעֲיָם הָרַבָּה מֵאֵה וַתִּבֶן קִרְיָה: וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ
 אֵת עֵצֵי הָאֲלֻמִּים מִסְּעֵה לְבִיד־הַיָּד הַלְּמַח הַמֶּלֶךְ
 וּבְנֹת וּבְנֵים לְשָׂרִים לֹא־בָּהּ כֵּן עֵצֵי אֲלֻמִּים
 13 וְלֹא נִטְּאָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה: וַהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה נָתַן
 לְמַלְכֵי שָׂמָ אֶת־כָּל־חֲסֻדָּה אֲשֶׁר שָׂאָה
 כְּלִבָּהּ אֲשֶׁר נִתְּנָהּ לָהּ בְּיַד הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַתִּסַּן
 14 וַתִּקַּח לְאַרְצָהּ הָיָה וְעַבְדָּיהָ: וַהֲיָה מִשְׁקַל
 הַזָּבֵב אֲשֶׁר־בָּהּ לְשְׁלֹמֹה בְּשָׁנָה אֶחָד שֵׁשׁ מֵאֹת
 15 שֵׁשִׁים וְשֵׁשׁ פֶּסֶד זָבֵב: לֵבֵד מֵאֲשֶׁר הַיְהוּדִים
 וּמִסָּדֵד הַדְּבָלִים וּכְלֵי מַלְכֵי הָעַרֵב וּפְחוֹת הָאֲרָץ:
 16 וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מִתְּחִיל עֵצֵי זָבֵב שְׁחֹטִים
 שֵׁשׁ מֵאֹת זָבֵב יַעֲלֶה עַל־הַצֵּהָ הָאֶחָד:
 17 וְשֵׁשׁ מֵאֹת מֵאֵה מֵאֵהִים זָבֵב שְׁחֹטִים שְׁלֹשֶׁת מֵאֵהִים
 זָבֵב יַעֲלֶה עַל־הַצֵּהָ הָאֶחָד וַתִּסַּן הַמֶּלֶךְ בַּיָּד
 18 יַעַד הַלְּבָטֹן: וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ כְּפֹאֲשֵׁן נִדְּלָה
 19 וַיַּצְפֹּדוּ זָבֵב מִסָּדֵד: שֵׁשׁ מֵעֹלֹת לְפָנֶיךָ וְרֹאשׁ
 עֹלָה לְפָנֶיךָ מֵאֲחֵרֵי וַיִּדָּח מִזֶּה וּמִזֶּה אֶל־מִקְוֵה
 הַשְּׂבָת וְשָׁנִים אֶחָד עֶמְדִים אֶצֶל הַיָּדוּחַ:
 20 וְשָׁנִים עֹשֶׂר אֶחָד עֶמְדִים שָׁם עַל־שֵׁשׁ הַמַּעֲלֹת
 21 מִזֶּה וּמִזֶּה לֹא־יַעֲשֶׂה כֵּן לְכָל־מַמְלָכֹת: וְכָל־

כָּל־מִשְׁקֵי הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה זָבֵב וְכָל־כָּל־כָּל־
 יַעַד הַלְּבָטֹן זָבֵב כְּסוּד אֵין פֶּסֶד לֹא תִחַשְׁבֵּן בִּי
 שְׁלֹמֹה לְמֵאֵהָ: כִּי אֲנִי תִחַשְׁבֵּן לְמַלְכֹךְ בִּי
 עִם אֲנִי חַיִּים אֶחָד לְשִׁלֵּשׁ שָׁנִים תִּבְנֶה אֵי
 תִחַשְׁבֵּן לְשִׁלֵּשׁ זָבֵב וְכִסְפֵי שְׁחֹטִים וְקֹפֶה
 וְהַיְהוּדִים: וַיִּבְנֶה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה כָּל־כָּל־
 הָאֲרָץ לְעֹשֶׂר הַלְּחֻמָּה: וְכָל־הָאֲרָץ מִבְּקֵשׁ
 אֶת־פְּנֵי שְׁלֹמֹה לְשִׁמְעֵי אֶת־חֲכַמְתֹּךְ אֲשֶׁר־
 אֱלֹהִים נָלָפוּ: וַהֲצָה מִבְּמֵימֵי אִישׁ־מִמֶּנּוּ
 פְּלִי־כִסְפֵי וְכָל־זָבֵב וְשְׁלֹמֹה וְשִׁלֵּשׁ וְשִׁלֵּשׁ
 כִּסְיִים וְשָׂרִים דְּבִי־שָׁנָה בְּשָׁנָה: וַיֵּא
 שְׁלֹמֹה רֶבֶב וְשָׂרִים וַיִּדְּלֵה אֶת־הָאֵף וַיַּרְבֵּעֵם
 וְכָב וְשָׁנִים עֹשֶׂר אֶת־פְּרָשִׁים וְזָבֵב בִּי
 הַרְכָּב וְעַם־הַמֶּלֶךְ בְּיַד־שָׁלֵם: וַתִּחַן הַמֶּלֶךְ
 אֶת־הַכִּסֵּף בְּיַד־שָׁלֵם כְּסֻבָּתִים וְאֵת הָאֵף
 נָתַן פְּשָׁקִים אֲשֶׁר־בְּשָׁנָה לִזְבֵּב: וּמֵה
 הַכִּסְיִים אֲשֶׁר לְשְׁלֹמֹה מִפְּעֻזִים וּמִקֵּהָ כָּל־
 הַמֶּלֶךְ יָקָח מִקֵּהָ בְּמִחוּר: וַתַּעֲלֶה וַתַּעַ
 כֹּרְבָה מִפְּעֻזִים בְּשֵׁשׁ מֵאֹת פֶּסֶד כִּסְיִים בְּחֻמָּה
 וּמֵאֵה זָבֵב לְכָל־מַלְכֵי הַחַיִּים וְלְמִלְכֵי אֲרָץ צִי
 לְצָאֵה:

CAP. XI. א

וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה אָרַב נְשִׁים נְסִיחוֹת רַחֲוֹת וְאֵת
 בַּת־שִׁרְעָה מֵאֲבוֹת עַמְמִיחֹת אֲדַמִּית צִוָּה
 חַחֲוִיזוּ מִדְּבָרִים אֲשֶׁר אָמַר הַזֶּה אֶל־בְּנֵי־שֹׁן
 לֹא־חִסְאוּ כֹסֶם זָבֵב לֹא־רִיבֹה בָּם אֲבָן יִפְּאֵה
 לְבַבְכֶם אֲחֵרֵי אֱלֹהִים בָּרֹם דָּבָר שְׁלֹמֹה לֹא־רָב
 וַיִּדְרֹשׁ נְשִׁים שְׂדוּחַ שֶׁבַע מֵאֹת וּפְלִגְשָׁיִם שֵׁשׁ
 מֵאֹת וַיִּפְּאוּ מִשֹּׁן אֶת־לֵבֹ: וַיִּדְרֹשׁ לַעֲוֹה זָבֵב
 שְׁלֹמֹה מִשֹּׁן הָרַב אֶת־לֵבֹ אֲחֵרֵי אֱלֹהִים אֶת־
 וְלֹא־הָיָה לְבָבוּ שָׁלֵם עִשְׂיָהּ אֱלֹהִים כָּל־
 דְּוִד אָבִיו: וַיִּלְכֹּד שְׁלֹמֹה אֲחֵרֵי עֲשׂוּחֹת אֶל־
 צִדְנִים וְאֲחֵרֵי מִלְּפָנֶיךָ שְׁקֹץ עַמְמִים: וַיֵּא
 שְׁלֹמֹה דָרַע בְּשֵׁנֵי יָדָהּ וְלֹא מִלֵּא אֲחֵרֵי הָרַב
 בְּדָד אָבִיו: אֲוִיבָה שְׁלֹמֹה כָּם
 לְכַמֹּשׁ שְׁקֹץ מֵאֵב בְּדָד אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי וְהַשָּׁרֵף
 אֶל־מֶלֶךְ שְׁקֹץ בְּנֵי עַמְּוֹ: וְכֵן עֲשָׂה לְמִלְּפָנֶיךָ
 הַכְּסִיחֹת מִקְטוּרוֹת וּמִפְּחוֹת לֹא־הָיָה: וַיִּתְּאֵה

15 למלך מאה ועשרים פפר חבן: וזה דבר
 המס אשר העלה: המלך שלמה לבנה את
 בית ה' והוא ביתו והוא המלוא והוא חומת
 וירושלם והוא חצר והוא מגורו והוא גור: פרעה
 16 מלך מצרים עלה וילמד את גור וישופה פאש
 והוא דבבער האשב בעיר דגן והוא ששלים
 17 לבנו אשר שלמה: ויבן שלמה את־ה' והוא
 18 בית ה'ן תחונן: והוא בעלת והוא ת־ס־מל
 19 בפופר פארץ: והוא פל־עו המבטת אשר
 20 היו לשלמה והוא עו דרכב והוא עו הפולשים
 והוא השק שלמה אשר חשק לבנות בירושלם
 ובלבטן ובכל ארץ ממלחתו: פל־חנם החרו
 21 מן־האמרי החוץ הפרי החוץ והבול אשר
 לא־מנע ישראל הפוח: בתיים אשר טרו
 22 אחיהם פארץ אשר לא־יכלו בני ישראל
 להחזיקם ויעלם שלמה למס־עבד עד האם
 23 ההו: ומבני ישראל לא־נתן שלמה עבד פד
 הם אשר הפלחמה ובעדו תשרו ושלשו
 24 ושרי רכב ופרשו: אלה ושרי הצבאים
 אשר על־המלכה לשלמה חמשים וְחֶמֶשׁ
 25 מאה רזים בעם העשים בפלאכה: אף פת
 פרעה עלתה מעו: הוּד אל פתה אשר פת
 26 לה אז פת את־המלוא: העלה שלמה שלש
 פעמים בשנה עלת ושלמים על־המופת אשר
 פת ליהוה ודקמו איו אשר לפני יהוה
 27 ושלם את־הבית: והוא עשה המלך שלמה
 בעצוֹן־גֹּבֶר אשר את־אלות על־שפת ים־סוף
 28 פארץ אדום: וישלח חוים פאן את־עבדיו
 אשרו אלוה ישו דהם עם עבדי שלמה: והוא
 אפירה וקחו משם חבן ארבע־מאות ועשרים
 פפר ויבא אל־המלך שלמה:

CAP. X.

1 ומלפת שנה שמעת את־שמע שלמה לשם
 2 יהוה והוא לבשו בחדות: והוא דושלמה
 פדלו פנד מאו פמלים לשאים בשמים חבן
 3 רב־מאד ואבן קרה והוא אל־שלמה ותפד
 איו את פל־אשר יהוה עם־לבנה: והוא
 4 שלמה את־פל־דסיה לא־יהוה דבר מעל מן

האם וברס את־המלך וילם להללם
 שמחים וסובי לב על פל־הפורה אשר עשה
 יהוה ליהו עבדו ישראל עמו:

CAP. IX. ט

1 יהוה פכלות שלמה לבנה את־בית יהוה והוא
 בית המלך והוא פל־חשק שלמה אשר חשק
 2 לעשות: והוא יהוה אל־שלמה שנת
 3 פאשר טרה איו פנבען: והוא יהוה איו
 פטעו את־השפחה והוא תחונן אשר
 4 דהחפניה לפל הקשוי את־הבית היה אשר
 פטרה לשום שמ־שם עד־שום יהו עמי ולפי
 5 שם פל־דמים: והוא אס־תלך לפני פאשר
 הקי חד אבן פת־לבב ובלשו לעשות פכל
 6 אשר ציחוק חק ומשפט השמו: והוא
 את־פמא ממלחתו על־ישראל לעלם פאשר
 דפרי על־יהו אבן לא־אשר לק אשר
 7 פפל פמא ישראל: אס־שוב חשמן אים
 חסכם פאחיו ולא חסמה מצויו חקו אשר
 8 טרוי למסכם והלכום ובעדחם אדום אחים
 9 השפחתיים לום: והוא את־ישראל מעל
 פני האמה אשר טרוי לום ואת־הבית אשר
 10 הקשוי לשלו אשרו מעל פני יהוה ישראל
 11 למשל ולשמה פל־הפנים: והוא היה
 יהוה עליון פל־עבר עליו לשם ושרן והוא
 על־מה עשה יהוה פכה לארץ והוא ופיה
 12 היה: והוא על אשר עם את־יהוה אלהים
 13 אשר דוצא את־אדם מארץ מצרים ויהוה
 פאלום אדום ושהו לום ויעבדם על־פן
 14 דבא יהוה עליום את פל־דעה החת:
 15 יהוה מצפה עשרים שנה אשר פנה שלמה
 את־שני הבתים את־בית יהוה ואת־בית המלך:
 16 והם מלך פו פמא את־שלמה בפני אדום
 17 חכמי פולשים וסובי למלחמה או יתן המלך
 18 שלמה לחוים עשרים עור פארץ פגלו: והוא
 19 חוים מלך לואה את־העשים אשר נתלו
 20 שלמה ולא שרו בעניו: והוא מה העשים
 21 והוא אשר־טופה לי איו וקרה לום ארץ
 22 פכל עד היום היה: וישלח חוים

והחמם: כי עמקו ותחלתו הם אשר הוציא
ממצרים מצדך פדו הפלא: ללוחם עת
סחרו אל יחזקו עבדך ולא יחזקו עני
ישראל לשמע אלוים בכל קראם אלי
כי איהו הבחלים לך לנבואה מכל פ
הארץ פאשר הציח ביד משה עב
דו ציאתך את ארצות מצרעים אתי יהוה:
יהוה | ככלות שלמה להדפייל את
את להחמלה ותחזקה הואת לם מכל
מוצח יהוה מסע על פדו וכפיו פרש
השמים: ויעל ויטף את מלךל שח
קל גדול לאמר: פרוק יהוה אשר בן מנ
לעפ ישראל ככל אשר דבר לרנל דבר א
מכל דבר הפוב אשר דבר ביד משה עב
דו יהוה אלהי עמנו פאשר יהוה עבדנו
אליעזב ואל יששכר: להפח לבנו א
לכת בכל ידכו ולשמר מצותו ח
ומשפטיו אשר ציה את ארצו: ויהוה ה
איה אשר התחננו לפני יהוה קנים א
יהוה אלהי וימס תולה לעשות | מש
עבד ומשפט עפד ישראל פסידים פדס
למען דעת כל עפד הארץ פי יהוה ה
והאלהים אין עוד: יהוה לבכם שלם ע
יהוה אלהי לכת פדו ולשמר מצותו פי
יהוה: והפך וכל ישראל עפד ובידם ו
לפני יהוה: ויחב שלמה את ובה השלמ
אשר ובה ליהוה בקר עשרים ושלם אלף רצ
מאה ועשרים אלף ויהנוכ את בית ה
המקד וכל בני ישראל: ביום ההוא קדש הפ
אתרוץ החצר אשר לפני בית יהוה: פרע
שם את העולה ואת הומכה ואת חלבי השלמ
פרמזב דחולשת אשר לפני יהוה כסן מנ
את העולה ואת הפסחה ואת חלבי השלמת
ועש שלמה בעת ההוא: את החצר וכל אשר
עפד קדש גדול מלוא חמץ | עד קל מכל
לפני יהוה אלהי עמנו מיים ושבעת יכ
ארבעה עשר יום: פום השמיעו שלח א

ילכו בה ותחמה מר על ארץ אשר נתתה
37 לעפד לנבואה: וכל פי יהוה פארץ
דבר פי יהוה שדסן וירקן ארבה חסיל פי
יהוה פי יצורלו איס פארץ שעדו פלנע
38 פל מנחה: פל החמלה כל יחזקה אשר יהוה
למלך אלוים לכל עמק ישראל אשר ידען איש
39 נגע לבס ופרש פשו את ידיו יהוה: והיה
חשמע השמים מכן שביח וכלות ועשרה
ונחת לאיש פכל הליח אשר תוע את לבס
פי איהו רשע לבח את לבב פל בני האדם:
40 למען וראו פל היםים אשר הם וים על
41 פני האדמה אשר נחמה לארצו: וגם אל
דבסי אשר לא מעפד ישראל דא ונ
42 מארץ רחוקה למען שמך: פי לשמען את
שמך הגדול ואת ידך החזקה ותעקב הנטיה
43 ונא הדפייל את צדפת יהוה: איה חשמע
השמים מכן שביח ועשרת פכל אשר קרא
אליו הבסי למען ידען פל עפד הארץ את
שך ליהוה איה עמק ישראל ותעש פ
שמך נקרא על צדפת יהוה אשר בניו:
44 פי צא עמק למחמה על איס פרוק אשר
תשלחם והחפלו אליהוה דרו העל אשר
45 ברות בה הציח אשר פטו לשמך: ושמעו
השמים את הפלוח ואת יחזקום ועשרה
46 משפטם: פי המארץ פי אן אדם אשר
לאר חטא ואפס בם ונחום לפס איב ושבים
שבים אל ארץ האיב רחוקה אן קדבה:
47 והשיו אל לבם פארץ אשר משפשים ושבו
והחזקו את איה פארץ שבים לאמו חטאו
48 והשיו רשעו: ושם איה בכל לבכם ובכל
סלס פארץ אביהם אשר שם אום
והחפלו את דרו ארצם אשר נתתה
לאבותם העד אשר ברות הציח אשר ברת
49 לשמך: ושמעו השמים מכן שביח את
חמלום ואת יחזקום ועשרה משפטם:
50 וכלות לעמק אשר המארץ וכל פשעיהם
אשר פשעו בך ונחום לחמם לפני שבים

מלכים א ה רמז

23 קבל ישראל וישראל בפני השמים: ויאמר
 יהוה אלזי ישראל איך פנמו אלזים בשמים
 כמעל ועל הארץ כמרחם שמי הפיות והחזק
 24 לעבדך הדללים לפניך בכל לבם: אשר
 שמרת לעבדך הוה אבי את אשר דברת לו
 25 ותדבר בפיו ויבדח מלאכת פיום ההוה: ועתה
 יהוה אלזי ישראל שמו לעבדך הוה אבי
 את אשר דברת לו לאמר לא יסרת קח איש
 מלפני ישוב על פני ישראל רק אשר ישמרו
 בנתי אדירפם ללכת לפני פאשר ואלכת
 26 לפני: ועתה אלזי ישראל יאמנו לא דברך
 27 אשר דברת לעבדך הוה אבי: פי דאמנם
 ישוב אלזים על הארץ דפה השמים ושמי
 השמים לא יכללוך את פי דביות הוה אשר
 28 בנית: ופינת אל תספלת עבדך ואל תחפז
 יהוה אלזי לשמע אל דרפה ואל תספלה
 29 אשר עבדך כחפלה לפניך היום: לדחות עיניך
 סחורת אל דביות הוה לילה ויום אל דמקום
 אשר אמרת יהוה שמי שם לשמע אל תספלה
 30 אשר תספלה עבדך אל דמקום ההוה: ותשמע
 אל תחפז עבדך ועמך ישראל אשר תפלה
 אל דמקום ההוה ואחיה תשמע אל מקום
 31 שבתך אל דשמים ושמינת וסלחת: את
 אשר יחטא איש לעדו ושאונו אלה
 להאלזו ובא אלה לפני מבוהק בבית ההוה:
 32 ואחיה תשמע השמים ועשית ושפטת את
 עבדך לדשיע רשע לתר דפי בראשו
 ולהצדיק צדיק לתת לו פדיונו:
 33 בדבנת עמך ישראל לפני איב אשר חטאו
 לך ושבו אליך וחדו את שמך ותחפלו
 34 ותחוננו אליך בבית ההוה: ואחיה תשמע
 השמים וסלחת לחפאת עמך ישראל והשבותם
 אל דאדמה אשר נחת לאבותם:
 35 פהנעז שמנם ולא רחיהו מטר פי חטאו
 לך ותחפלו אל דמקום הוה וחדו את
 36 שמך ומתפאתם לשוכן פי תענם: ואחיה
 תשמע השמים וסלחת לחפאת עבדך ועמך
 ישראל פי תום את דתך דפיה אשר

בלפני הקדש אשר באהל ויעלו איהם
 5 הדבנים והלזים: ותמקך שלמה וכל עדה
 ישראל תפעים עליו אחו לפני הארון מובחים
 6 זמן וכל אשר לא יספדו ולא יפנו מרוב:
 ותבא הדבנים אדראון פוידוזה אל מקמו
 אל דבית דבית אל קדש הקדשים אל תחזר
 7 כפי הדבנים: פי הדבנים פושים פננים
 אל מקום הארון וספו הדבנים על הארון
 8 ועל פדיו מלמעלה: ויאמרו הפדים ויראו
 ראשו הפדים מן האהל על פני הדבד ולא
 9 ראו החוצה וידעו שם עד היום ההוה: אין
 פארון רק שני לחות האבנים אשר דתם שם
 משה פחוב אשר פרת יהוה עם בני ישראל
 10 בצאתם מארץ מצרים: ויהי בצאת הדבנים
 11 מן האהל והעני מלא אדמות יהוה: ולא
 יכלו הדבנים לעמד לשרח מפני העני פי
 מלא כבוד יהוה אדמות יהוה:
 12 אז אשר שלמה יהוה אשר לשון בערפל:
 13 בנה בניתו בית וכל לך מטר לשחוק שלמים:
 14 יספן המלך אדפלו ויבדח את מלך
 15 ישראל וכל לך ישראל עמו: ויאמר פדך
 יהוה אלזי ישראל אשר דפר פשו את הוה
 16 אבי וברו מלא לאמר: מן דאים אשר
 דחאנו אדעפי אד ישראל מפענחם לא
 17 ברותי בעד מכל שבטי ישראל לבנות פת
 לדחות שמי שם ואבדו פדו לדחות על עפי
 18 ישראל: ויהי עם לבב הוה אבי לבנות בית
 19 לשם יהוה אלזי ישראל: ויאמר יהוה אל
 הוה אבי יען אשר יהוה עם לבבך לבנות פת
 20 לשמי הטייל פי יהוה עם לבבך: רק אחיה
 לא תבנה הפית פי אסבךו הים מתלפוף
 21 דהא יבנה הפית לשמי: ויקם יהוה אד
 דפס אשר דפר האקים תחזק הוה אבי ואשבו
 על פני ישראל פאשר דפר יהוה ואבנה
 22 הפית לשם יהוה אלזי ישראל: ואשם שם
 מקום לאון אשר שם פרת יהוה אשר פרת
 עם אבנים פדאיו איהם מארץ מצרים:
 23 ויעמד שלמה לפני מבה יהוה נגד פל

מלכים א ז רמה

9 פל אלה אנכי יקח כמדות בית מדרור
 בפניה כפית ומחוז ומפסל עד הפסולת
 10 ומחוז עד החצר גדולה: ומסד אנכי
 יקח אנכי גדולת אבני עשר אמות ואבני
 11 שמנה אמות: ומלמלה אנכי יקח כמדות
 12 בית ואזן: וחצר גדולה סביב שלשה
 טחים בית וטור פרתות ארזים וחצר בית
 13 יתה הפנימית ואלם הבית: ושלח
 14 המלך שלמה ויקח את החרם מפו: פד
 אשה אלמנה הוא מופנה בסחלי ואביו איש
 15 צד יוש כחשד ומלא את החרמה ואת
 התבונה ואת הישר לעשות למלאכה
 16 בפחשת ויבא אל המלך שלמה ויש את
 17 מלאכה: ויצד אדשני העמדים כחשת
 18 שמנה עשרה אמה קומת העמוד האחד
 19 חוטם שמים עשרה אמה יס את העמוד
 20 השני: ושתי כתרות עשה לתת על ראש
 21 העמדים מצק כחשת המש אמות קומת
 22 הפרת האחות וחמש אמות קומת הפרת
 23 השמת: שבכסם מעשה שבכה גדלים
 24 מעשה שרשיות לפתח אשר על ראש
 25 העמדים שבעה לפתח האות ושבעה
 26 לפתח השנית: ויש את העמדים ושני
 27 טחים סביב על השבכה האות לכפות את
 28 הפרת אשר על ראש הרמלים וכן עשה
 29 לפתח השנית: וכתרות אשר על ראש
 30 העמדים מעשה שלשן באלם ארבע אמות:
 31 וכתרות על שני העמדים גם מעל מעל
 32 הפסן אשר לעבר שבכה הרפומים מאותם
 33 טחים סביב על הפרת השנית: ויקם את
 34 העמדים לאלם והדכל ויקם את העמוד
 35 הימני ויקרא את שמו יכן ויקם את העמוד
 36 השמאלי ויקרא את שמו בעו: ועל ראש
 37 העמדים מעשה שלשן וחוטם מלאכה
 38 העמדים: ויש את החרם מצק עשר
 39 אמה משטחי עד שטחו עגל: סביב חמש
 40 אמה קומתו וקוה שלשים אמה יס איו
 41 סביב: וסקעים מתוחח לשטחו: סביב סביבם איו

בטח בפיך השני ובכתיבם אל חוד הפית נטח
 28 בנק אל בנה: ויצף את הדפוחים ורוב:
 29 ואת פל קירות הפית מסב: קלע פתחו
 מקלעות פוחים והפול וסחרי צצים מלפנים
 30 והרצון: ואת קרקע הפית צפה עגב לסמימה
 31 והרצון: ואת פתח הימני עשה לפתח
 32 עצי שמן האיל מזוזות חמשיה: ושתי
 לפתח עצי שמן וקלע עליהם מקלעות
 פוחים והפול וסחרי צצים ורוב וית
 33 על הדפוחים ועל הדפוחות את החרב: וכן
 עשה לפתח והדכל מזוזות עצי שמן מאר
 34 רבעות: ושתי לפתח עצי סדשים של צלעים
 והלח האחת גדלים ושני קלעים הלח השנית
 35 גדלים: וקלע פוחים והפול וסחרי צצים
 36 ורוב מישו על הדפוחה: וכן את
 37 העצ הפנימית שלשה מאי בית וטור פרת
 38 ארזים: בשטה רבעית יס בית היה ברח
 39 ויש וישנה האות עשרה בירח פול הוא
 החרש השממי פלה הפית לכל הדפוח וכל
 משפטו וימרו שבט טחים:

CAP. VII. 1

1 ואת ביתו בנה שלמה שלש עשרה שנה ויכל
 2 את כל ביתו: וכן את ביתו ויש הלכטן
 3 מאה אמה ארפו וחמשים אמה רחפו ושלשים
 4 אמה קומתו על ארבעה טחי עמודי ארזים
 5 וכתרות ארזים על העמדים: וספן באר
 6 מפעל על הדפוח אשר על העמדים ארבעים
 7 וחמשה חמשה עשר הפאו: ושקפים שלשה
 8 טחים ומזוזת אל מזוזת שלש פעמים: וכל
 9 הפרחים והמזוזות רבעים שקף ומול מזוזת
 10 אל מזוזת שלש פעמים: ואת אילם העמדים
 11 עשה חמשים אמה ארפו ושלשים אמה
 12 רחפו ואילם על שמים ועמדים ועב על
 13 פנים: ואילם הפאו אשר ישפט שם אילם
 14 הפושט עשה וספן באר מדחק ער
 15 יחוק קע: ויבחו אשר ישוב שם חצר האחרת
 16 מבית לאלם כפ עשה היה היה ויבחו יעשה
 17 לחדשנה אשר לקח שלמה סאלם היה:

בבית דבגטו: פתח העלע העלמה או
 פתח הבית הימנה וכלולים יעלו על החיבת
 ומן החיבת אל השלשים: וכן אהרן
 וכלו יספן אהרנית גלים וסודו ביהוה
 וכן אהרנית על פלגות החש אמו
 קמחו ויהוה אהרנית בעצי ארזים:
 ויהי דבר ידוה אל שלמה לאמור: הרי
 יהוה אשר אהיה בטה אהריתו בחרו ווא
 משפטי העשיה ושמות אהרנית ללו
 פהם ויהי אהרנית אהרנית אשר דבר
 אל יהו אהרנית: ושכניו בחוף בני ישראל
 אהרנית אהרנית ישראל: וכן של
 אהרנית וכלו: וכן אהרנית הרי
 מביהוה בצלחה ארזים מארבע הבית ע
 קוחו הספן צפה עץ מבית ורצף אהרנית
 הבית בצלחה פחשים: וכן אהרנית
 אהרנית מרפוח הבית בצלחה ארזים כ
 הרקע ערהרנית וכן לו מבית לו
 לקולש הקרשים: וארבעים באמה דהה דה
 הוא ויהיכל למנו: והוא אהרנית פני
 מקלחת פלגים וסודו צצים העל אהר
 אכן יאהו: ויהי פתח אהרנית מסמיה ה
 להרן שם אהרנית פתח יהוה: ול
 יהי עשורים אמה אהרנית ועשורים אמה ו
 ועשורים אמה קמחו וצפוח דהב סגור ו
 מנחה אהרנית: ורצף שלמה אהרנית מסמ
 דהב סגור ועל פתחיה דהב לפני יהו
 וצפוח דהב: ואהרנית צפה דהב ו
 חם פלגותיה ומל המנחה אשר להיכר צ
 דהב: ויעש פתחיה שני סדנים עצי
 עשור אמה קמחו: וחמש אמה כנף דה
 האחת וחמש אמה כנף דהשני ו
 אמה מקצות פסו ועד קצות פסו: ול
 באמה דהב השני מהו אהרנית וקצב
 לשני הסדנים: קמח דהב האחד ו
 באמה וכן דהב השני: ויהי אהרנית
 פתחיה הבית הפנימי ויסרש אהרנית הפ
 ורצף כנף אהרנית פתחיה וכן דהב

אשר יסם דמות בים ערהרנית אשר השלח
 אל ופצוחים שם ואהרנית חשא ואהרנית העשיה
 24 אהרנית לח לחם לחם ביהו: ויהי חרום טון
 לשלמה עצי ארזים ופני סדנים פלגות:
 25 לשלמה טון לחים עשורים אהרנית פי חרם
 מבלה ליהוה ועשורים פי טון פתח פתחיה
 26 שלמה לחים שנה בשנה: ויהוה טון
 חכמה לשלמה פאשר פתחיה ויהי שלם בין
 27 יהוה וכן שלמה ויהוה בית שניהם: ועל
 הפתח שלמה מס מל ישראל ויהי חרם
 28 שלשים אהרנית אהרנית: ושלמה לבנה עשור
 ארזים פתחיה חלמה חוש יהוה מלמן שנים
 חרשים בביתו ואתים ערהרנית:
 29 ויהי לשלמה שבעים אהרנית כשא סבל ושנים
 30 אהרנית חרם פתחיה: לך משלו ורצפים לשלמה
 אשר ערהרנית שלשה ארזים חוש מאה
 31 דרזים בעם העשורים במלמחה: ויהי חרם
 ויעש אהרנית גלוח אהרנית קוחו ליש
 32 הפתח אהרנית ויהוה: ויסלח פני שלמה ויהי
 חרום ורזלים ויהי העצים והאבנים לבנה
 יהוה:

CAP. VI. 1

1 יהוה בשמנים שנה וארבע מאה שנה לבנה
 בני ישראל מארץ מצרים בשנה דרמית
 פתחיה ויהי חרום השני למלך שלמה על
 2 ישראל וכן הבית ליהוה: והבית אשר בטה
 הפתח שלמה ליהוה ששים אמה ארץ ועשורים
 3 חרם ושלשים אמה קמחו: והארזים על פני
 דהב הפתח עשורים אמה ארץ על פני חרם
 4 הבית עשור באמה חרם על פני הפתח: ויעש
 5 פתחיה חרם שקפים אהרנית: וכן על קוח
 אהרנית אהרנית אהרנית אהרנית אהרנית
 6 ויהי עשור אמה אהרנית אהרנית אהרנית
 חרם באמה דהב ויהי חרם שלם באמה
 דהב ושלשים שבע באמה חרם פי מרעה
 טון לבית סביב חרםיה אהרנית בקוח
 7 הפתח: והבית דבגטו אכן שלמה מסע
 נכה ומנחה ורצף פלגיה חרם לא תשמע

מלכים א ה רמג

7 למרפס ושנים עשר אלף פרשים: וכלכלו
הצבאים והאלה את המלך שלמה ואת כל
הקרב אל שלתן המלך שלמה איש חזקו לא
יעזרו דבר: והששים החזקן למסוס ולרכש
8 יבאו אל המקום אשר ידבר שם איש כמשפטו:
9 ויתן אליהם חכמה לשלמה והבימה דרבה
מאד ורחב לב כחול אשר על שפת דהם:
10 ויתרב חכמה שלמה מוחמה כל בני יקום
11 ומכל חכמה מצרים: ויהפם מכל הדתים
מארצן האחרו והימך וכלכלו תרעה בני מוחל
12 ויהי שמו בכל הדתים סביב: ויהי שלש
אלפים משל יהוה שירו חמשה ואלף: ויהי
13 על העצים מן הדור אשר בלבנו ועל האבוב
אשר לא בא ביד יתפי על הדומה ועל השף
14 ועל דמש ועל הדגים: ויבאו מכל העמים
לשמע את חכמה שלמה מאת כל מלכי
15 הארץ אשר שמעו את חכמתו: וישלח
היום מלך צד ארבעה אל שלמה כי שמע
16 כי איו משור למדן תחא אכדו כי ארוב יהוה
היום לוד כל האמים: וישלח
17 שלמה אל הים לאמר: אתה ידעת אדחת
אני כי לא יכל לבנות בית לשם יהוה אלהי
מפי המלחמה אשר סבבה ערות יהוה
18 אים תחת פסח נללו: ועשה ידח יהוה
19 אלו לי מספכ אין ששן ואין פגע רע: והיני
אמר לבנות בית לשם יהוה אלו פאטר
20 דפר יהוה אדחת אני לאמר בקח אשר אתן
תחתיו על כסאך והא יבנה הבית לשמי:
21 ועשה צה ויסתר לי אחים מן הדגבנון ובעדו
יהו עם עבדך ושכר עבדך אתן לך ככל
אשר תאמר פי: ואתה ידעת פי אין בנ איש
22 ידע לכת עצים בצדנים: והיך משמע
חיים אחר בני שלמה וישמח מאד ויאמר
פרך יהוה נאם אשר נתן לודו בן חכם על
העם רוב יהוה: וישלח חיים אל שלמה
23 לאמר שמעתי את אשר שלחת אלי אני
אעשה את כל חפצך כעצ אים ויבצר
פרשים: עבד ידו מן הדגבנון יפה ואני

נתן על הצבים תמיד ברתך פון רעה המלך:
6 והאשר על הבית והארים ברעבא על
7 דהם: ולשלמה שנים עשר מצבים
על כל ישראל וכלכלו את המלך ואת ביתו
8 חוש בשנה יהוה על אדו לכלכלו והאלה
9 שמוהם ברחו ברו אסוס: בידך במקוץ
10 והשעלים וביח שמש ואלון בית הנן: בך
11 חסד בארבות לו שסה וכל ארץ חסר: בך
אביבך פלגפת דאר טפה פד שלמה יהוה:
12 לו לאשה: בעט בך אחיה הענד
ומנה וכל בית שאן אשר אצל צדחה מתחת
לדוראל מפת שאן עד אבל מוחלה עד מעבר
13 לקמס: בך גבר פרמט גלע לו חיה
יחד בך משה אשר בלעו לו חל ארוב אשר
בששן ששים עים גלוח חומה וביח
14 סדחת: אחיבך בך ערא מוחמה:
15 אדומקן בנפחל בנדהא לקח את בשמת
16 פד שלמה לאשה: בעט בך חוש
17 פאטר ובשוח: והשפט בך שוח
18 בשאטר: שמע בך אלא בנימין:
19 בך ברחו פארץ גלע ארץ סדון
מלך האמור ועל מלך תפשו וצביו אחד אשר
20 פארץ: יהוה וישראל רבים כחול אשר
על דהם לרב אלים ושחים ושמים:

CAP. V. ה

1 ושלמה היה משל בכל הממלכות מן הדור
ארץ פלשטים ועד גבל מצרים מצרים מכה
2 ותבנים את שלמה לבימי חייו:
לחם שלמה לים אחד שלשים פל סלה
3 שלשים פל קמה: עשרה בקו בראם ועשרים
בקו רעו ומאה גאן לרב מאל וצב ויחמו
4 ובימים אמוסים: פרחו ודה וכל עבר
הדך מיוססה וערעה בכל מלכי עם הדור
5 ושלם היה לו מכל עמיו סביבו: וישב
יהוה וישראל למנוח איש תחת גפס ותורה
תאמרו מן ועד פאר שבע כל ימי שלמה:
6 ויהי לשלמה ארבעים אלף אחו סוסים

וַיְהִי וַיִּכְצוּלֵי פֶאֶשֶׁר הִלְךְ הַיָּד הַיְמָנִית אֶת־הַיָּד הַיְמָנִית
 אֶת־יָמֶיךָ וַיִּקְרָץ שְׁלֹמֹה הַדָּבָר הַזֶּה וְהָאֵם וְהָאֵם
 הַיְשָׁלֵם וַיִּעֲמֵד וּלְפָנָיו אֶת־פִּי־הַיְהוָה וַיִּבְרָךְ
 עֲלוֹת וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה וַיַּעַשׂ מִשְׁחָה לְלֵב־עֲבָדָיו
 אֵת תְּבַאֲרֵה שְׂחִים שְׂחִים וְעַתָּה אֲלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל עֲמַדְתָּה לְפָנָיו וַיִּתְאַמֵּד הָאֵשֶׁה הַחַחֵחַ
 אֲדֹנָי אֱלֹהֵי הָאֵשֶׁה הַחַחֵחַ יִשְׁבֹּת בְּבֵית א
 וְאֵלֶּךְ עִמָּה בְּבֵית וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי לֵל
 וַיִּתְּלַךְ גַּם בְּדֹאֲשָׁה הַחַחֵחַ וְאֶת־הַיָּד אֵין
 אֵלֶּם בְּבֵית וְלֵבֵי שְׂחִים אֵמַנְהוּ בְּבֵית וְהָאֵם
 בְּדֹאֲשָׁה הַחַחֵחַ לֵלֵה אֵשֶׁר שְׂכַבָה עַ
 וְתִקַּם בְּרוּךְ הַיְהוָה הַיְהוָה וְתִקַּח אֲדֹנָי מֵאֵ
 וְאֶת־חֹדֶשׁ יִשְׁחָה וְתִשְׁמִיעֵהוּ בְּחִקְהָ וְהָאֵם
 הַיְמָנִית הַשְּׂכִיבָה בְּחִיקָיו וְהָאֵם בְּפִקֵּךְ לֵה
 אֲדֹנָי הַדָּבָר מֵת וְחַתָּן אֵלֹהֵי בְּפִקֵּךְ הַ
 לֹא־יִהְיֶה בְּנֵי אֵשֶׁר לִי־חֵי וְהָאֵם הָאֵם
 הַחַחֵחַ לֹא כִי בְנֵי הַיָּד וּבְנֵי הַיְמָנִית הַחַחֵחַ א
 לֹא כִי בְּקֵד הַיְמָנִית וּבְנֵי הַיָּד וְתִפְרַסְתָּה
 הַיְמָנִית וְהָאֵם הַיְמָנִית וְהָאֵם אֵמַנְתָּ וְהַיְמָנִית
 וּבְנֵי הַיְמָנִית הַחַחֵחַ אֵמַנְתָּ לֹא כִי בְּקֵד הַיְמָנִית
 הַיָּד וְהָאֵם הַיְמָנִית קִוְיָ לִי־דָבָר וּבִי־אֵה
 לְפָנֶיךָ הַיְמָנִית וְהָאֵם הַיְמָנִית הַיָּד אֲחִיד
 הַיָּד לְשִׁמְעֵי וְחַחֵחַ אֲחִידֵהוּ לֵאחֹת וְאֲחִידֵה
 לֵאחֹת וְהָאֵם הָאֵשֶׁה אֵשֶׁר בְּמֵה הַיָּד וְהָאֵם
 הַיְמָנִית כִּי־נִכְמְרוּ חֹמְסֵיהָ עַל־בְּנֵיהָ וְהָאֵם
 אֲדֹנָי תִּעֲרֵלָה אֲחִידֵהוּ הַיָּד הַיְמָנִית
 חֲמִתֵּהוּ הַחַחֵחַ אֵמַנְתָּ גַּם־לֵךְ גַּם־לֵךְ לֹא
 הַיָּד וְעַתָּה הַיְמָנִית וְהָאֵם תִּעֲרֵלָה אֲחִידֵה
 הַיָּד הַיְמָנִית לֹא חֲמִתֵּהוּ הָאֵם אֵמַנְתָּ וַיִּשֶׁת
 כִּלִּי־יִשְׂרָאֵל אֲחִידֵהוּ שְׂשֵׁט אֵשֶׁר שְׂשֵׁט הַ
 וַיִּרְאֵה מִכֵּן הַיְמָנִית עַיִן רֵאָה כִּי־חֲמִתָּה א
 בְּקֵד לְעִשׂוֹת מִשְׁשֵׁט:

CAP. IV. 7

וַיְהִי הַיְמָנִית שְׁלֹמֹה מִלְּךְ עַל־יִשְׂרָאֵל וְהָאֵם
 הַיְמָנִית הַשְּׂחִים אֵשֶׁר־לֵךְ עֲוֹנוֹתָי כִּי־צָדִיק
 אֲלִיתִי וְהָאֵם הַיְמָנִית בְּנֵי שִׁשָּׁה סָפָרִים הַיָּד
 כִּי־אֲחִידֵהוּ הַיְמָנִית וּבְנֵי־הַיָּד כִּי־הַיְמָנִית
 הַיְמָנִית וְצָדִיק וְחַחֵחַ כִּי־הָאֵם וְעֲוֹנוֹתָי

וַיִּשְׁלַח אֶת־בְּנֵי־הַיְמָנִית אֵשֶׁר יָדַע לְבַבְךָ אֵשֶׁר
 עֲשִׂיתָ לְיָד אֲבִי הַיְמָנִית הַיָּד אֲחִידֵהוּ בְּאֵשֶׁה
 45 וְהַיְמָנִית שְׁלֹמֹה בְּרוּךְ וְכִסָּא הַיָּד הַיְמָנִית כִּסֵּן
 46 לְפָנֶיךָ הַיָּד עַד־עֹלָם וַיִּצַּח הַיְמָנִית אֲחִידֵהוּ
 כִּי־הַיְמָנִית וַיִּצַּח וַיִּסְעֵרָה וַיִּמַּח הַיְמָנִית
 כִּסֵּא בְּיַד שְׁלֹמֹה:

CAP. III. 1

1 וַיַּחֲתוּן שְׁלֹמֹה אֲחִידֵהוּ מִלְּךְ מִצְרַיִם וַיִּקַּח
 אֲחִידֵהוּ שְׁלֹמֹה וַיִּבְרָאֵה אֲלֵיָהוּ הַיָּד עַד פְּלוֹז
 לְנִטָּה אֲחִידֵהוּ וְאֲחִידֵהוּ הַיָּד וְאֲחִידֵהוּ
 2 הַיְשָׁלֵם כִּסֵּב וְקַת הַיְמָנִית מִזְבֻּחִים בְּבֵיתָה כִּי
 לֹא־נִבְטָה לֵלֵם הַיָּד עַד הַיְמָנִית הַיָּד
 3 וַיִּתְּבֵן שְׁלֹמֹה אֲחִידֵהוּ לְלִכַּת בְּחִיקָה
 4 הַיָּד אֲבִי וְקַת בְּבֵיתָה הָאֵם וְהָאֵם וְהָאֵם
 הַיְמָנִית בְּבֵיתָה לְכֹחַ שֵׁם פִּי־דָא הַיְמָנִית הַיְמָנִית
 אֵלֶּךְ עֲלוֹת וַיַּעַל שְׁלֹמֹה עַל הַיְמָנִית הַיְמָנִית
 5 בְּבֵיתָה כִּסָּא הַיָּד אֵל־שְׁלֹמֹה בְּחִיקָה
 הַיְמָנִית וְהָאֵם אֵלֹהִים שְׁאֵל מֵהָ אֲחִידֵהוּ
 6 וְהָאֵם שְׁלֹמֹה אֵתֵה עֲשִׂיתָ עַם־עֲבָדֶיךָ הַיָּד אֲבִי
 חֲסֵד גְּדוֹלָה פֶאֶשֶׁר הִלְךְ לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת וּבְצָדִיקָה
 וְהַיְמָנִית לְכֹחַ עֲמָק וְהַיְמָנִית לֹא אֲחִידֵהוּ
 הַיְמָנִית הַיָּד וְהַיְמָנִית בְּן יִשְׁבַע עַל־כִּסָּא בְּחִיקָה
 7 הַיָּד וְעִמָּה הַיָּד אֲלֵיָהוּ אֵתֵה הַיְמָנִית אֲחִידֵהוּ
 עֲבָדֶיךָ חַחֵחַ הַיָּד אֲבִי וְהָאֵם עַד לֵסֵן לֹא אֲדַע
 8 צִדִּיק וְכֹחַ וְעֲבָדֶיךָ בְּרוּךְ עֲמָק אֵשֶׁר בְּרוּךְ
 9 עַם־יִב אֵשֶׁר לֹא־יִפְסֵה וְלֹא יִפְסֵה מִרַב וְחַחֵחַ
 עֲבָדֶיךָ לֵב שְׂמֵעַ לְשִׁפְטֵי אֲחִידֵהוּ לְכֹחַ בְּרַךְ
 מִבֵּן לֵרַע פִּי מִי וַיְכַל לְשִׁפְטֵי אֲחִידֵהוּ הַיְמָנִית
 10 הַיָּד וַיִּמְעַב הַיְמָנִית בְּעֵינֵי אֲדֹנָי פִּי שְׁאֵל שְׁלֹמֹה
 11 אֲחִידֵהוּ הַיָּד וְהָאֵם אֵלֹהִים אֲלֵיָהוּ עַן אֵשֶׁר
 שְׁאֵלֵת אֲחִידֵהוּ הַיָּד וְלֹא שְׁאֵלֵת לֹף יָמִים
 רַבִּים וְלֹא שְׁאֵלֵת לֹף עֲשָׂר וְלֹא שְׁאֵלֵת כִּסֵּס
 12 אֲבִיקָה וְשְׁאֵלֵת לֹף הַיְמָנִית לְשִׁמְעַת מִשְׁשֵׁט הַיָּד
 עֲשִׂיתָ כִּי־הָאֵם הַיָּד וְחַחֵחַ לֹף לֵב חֲסֵם וְעַתָּה
 אֵשֶׁר בְּמִלְּךָ לֹא־יִהְיֶה לְפָנֶיךָ וְהָאֵם לֹא־יִקְרָם
 13 בְּמִלְּךָ וְגַם אֵשֶׁר לֹא־שְׁאֵלֵת חַחֵחַ לֹף גַּם־
 עֲשָׂר גַּם־בְּכֹחַ אֵשֶׁר לֹא־יִהְיֶה כְּמִלְּךָ אֵשֶׁר
 14 בְּמִלְּכִים מִלְּמִלְּךָ וְהָאֵם חַחֵחַ בְּרוּךְ לְשִׁמְ

מלכים א כ רטא

29 המזבח: ויבד למלך שלמה פי גם ויאב אל
 אהל ה'ה' ויהי אצל המזבח וישלח שלמה
 30 את בניו בני ה'ה'דע לאמר לך פניו: ויאב
 בנה אל אהל ה'ה' ויאב אליו בנה
 המלך צא ויאב: לא פיסה אמת וישב
 בנה את המלך דבר לאמר פה דבר ויאב וכה
 31 עניו: ויאב לו המלך עשה פאשר דבר ופני
 בו קברו והסתר: ויב חכם אשר שקט ויאב
 32 מעלי ומעל בית אב: והגב ה'ה' את דמו
 על דמיו אשר פגע בשני אנשים צדקים
 ומתם מפני ויהיה ברחב ויאב וד לא ידע
 את אבן נרס שרצבא ישראל ואת עמשה
 33 ברחו שרצבא ויהיה: ושם דמים בראש
 ויאב ובראש דע לעלם ויהי ליהוה רביו
 34 ולכסו ה'ה' שלום עד עולם מעם ה'ה': ויעל
 בנה בני ה'ה'דע ויסעו בו ומתו ויבס בניהו
 35 במדבר: ויהי המלך את בניו בני ה'ה'דע
 תחיהו על רצבא ואת צדוק הכהן סון המלך
 36 שוח אביו: וישלח המלך ויקרא
 לשמש ויאב לו בסדק בית ביהושלם
 37 וישבת שם ולא רצא משום אה ואה: ה'ה' ו
 בום צאתו ועבר את סדק קרוון דע חרע
 38 פי מות חמות המך ה'ה' סאשה: ויאב
 שמש למלך טוב ה'ה' פאשר דבר את המלך
 39 בן עשה עבדו וישב שמש ביהושלם מימם
 ויהי מקץ שלש שנים ויבדו
 שני עבדים לשמש אל איש ברמעה מלך
 40 פת ויהי לשמש לאמר ה'ה' עבדו בנה:
 ויבם שמש ויחשב את חמורו וילך בנה
 41 אל איש ברמעה את עבדו וילך שמש ויבם
 את עבדו סת: ויבד לשלמה פו
 42 הלך שמש מיהושלם בנה וישב: וישלח
 המלך ויקרא לשמש ויאב אליו הלא
 43 השבעתו בנה ויאב פו לאמר בום צאתו
 והלכת אה ויאב דע חרע פרימות חמות
 44 ויאב אל טוב ה'ה' שבעו: ומידע לא
 שמת את שבעת ה'ה' ואת המצוה אשר
 45 צוהו עליו: ויאב המלך אל שמש ויהי

ישב על פשא דה אביו ויהי מלכו מאו:
 13 ויאב את ה'ה' ברחו אל בית שלמה אה
 שלמה ויאב השלום בנה ויאב שלום:
 14 ויאב דם לו אה ויאב דבר: ויאב אה
 15 ויהי פרו ה'ה' המלכה ועלי שמו כל
 ישראל פניהם למלך ומסב המלכה ותו
 16 לאהי פי מודה ויהי פו: ועשה שלמה
 אתה אהי שאל מאתו אל השמי את שמי
 17 ויאב אהו דבר: ויאב אמר סא לשלמה
 המלך פי לא ישב את שמי ויחול אה
 18 אבסו השנמית לשה: ויאב פת שבע
 19 טוב אבן אהרן עליו אל המלך: ויאב בנה שבע
 אל המלך שלמה לפרלו על את ה'ה' ויבם
 המלך לקראתו וישחור לה וישב על פסא
 20 וישם פסא לאם המלך וישב למיט: ויאב
 שאלה אתה קטפה אבן שאלה מאתו אל
 21 וישב את שמי ויאב לה המלך שאל אה פי
 לא אשבי את שמי: ויאב ימן את אבסו
 22 השנמית לאת ה'ה' לשה: וימן המלך
 שלמה ויאב לאמו ולמה את שאלה את
 23 אבסו השנמית לאת ה'ה' ושאלה את
 המלכה פי דה את ה'ה' מפי ולו האביו
 24 הבן וליאב בן צדוק: וישבע המלך
 שלמה בדה לאמר פה עשה לי אלוים וכה
 25 יסוף פי כסשו דם את ה'ה' את ה'ה' ויהי:
 26 ועשה ביה ה'ה' אשר ה'ה' וישביל על פשא
 דה אה ויאב עשה לו פת פאשר דבר פי
 27 האם ויהי את ה'ה': וישלח המלך שלמה
 בנה בניו בני ה'ה'דע ויסעו בו ומתו:
 28 ולאבדו הכהן אה המלך עשה לך על
 שדך פי איש מוח אהו ויבם ה'ה' לא
 אהוה פנשאת את אהו את ה'ה' לפני
 דה אה וכו והענית בכל אשר חפצה אה:
 29 ויגיש שלמה את אביו מרות פון ליהוה
 למלא את דמו ה'ה' אשר דבר על פיות עליו
 30 בשלה: והשמש בנה עד ויאב פי
 ויאב מוח אהו את ה'ה' ואת אבסו לא
 נכה ויבם ויאב אל אהל ה'ה' ויחוק בנה

הקראים אשר לאדניהו ולכל אשר לו
 ואדניהו ירא מפני שלמה ויקם וילך ויין
 בקרית המפוח ויבן לשלמה לאכול ה
 אדניהו ירא את המלך שלמה והנה י
 בקרית המפוח לאכול ישבע לו כיום ה
 שלמה אמר ימיה אדעבון ברוכי וי
 שלמה אם יהיה לך דוד לארפל משש
 ארצה ואם ידעה הפצאטי ומרו ויש
 המלך שלמה ויודעו מעל המפוח ו
 וישעיהו למלך שלמה ויאמר לו שלמה ק
 לם

CAP. II. ב

והקרב ויודעו למחר ויצא את שלמה
 לאמור אנכי הלך בדרך בלתי ידוע וחו
 הדיית לאיש ושכחתי את משמרת ו ה
 אלוהי לבתי ברחמי לשמו והקטני מצ
 ומשפטיו ועזוהו פתח ברחמי משה
 ותשפל את כל אשר תעשה ואת כל
 תסכה שם למען וקום יהוה אלהינו
 דבר עלי לאמר אם ישמרה בך אלה
 לבתי לפני פאמת בכל לבבם ובכל נפשם ל
 לארשרה קד אשר מעל פסא ישראל
 איהו ידעת את אשר עשה לי ויאב ברך
 אשר עשה לשמשו צבאות ישראל ל
 ברם ולעממא קרית וי יהלם וישם
 מלחמה בשלם וימן דמי מלחמה ברחמי
 במרמי ובמעל אשר ברחמי ועשית פוכ
 ולרחמי שיתו בשלם שאל לבני
 הולעו בעשה חסד הו פאכלי שלחני
 קרביא ברחמי מפני אשלום אחיזי והפ
 שמעי ברמיא קרבימעי מברחמי והוא
 קלה נמרצת ביום לבתי מברחמי והוא
 לקראי רחמי והשבע לו ביהו לאמר
 אמיתת ברוכי ועשו אל הנקשה פי אשר
 איהו ודעת את אשר תעשה לו והודות
 שיעו בום שאלו וישב דוד עם
 ויעב בעז דוד והמים אשר מלך דוד
 ישראל ארבעים שנה בחסון מלך שבע
 ויחושלם מלך שלשים ושלש שנים ו

לחן הנביא ולבניהו ברחמי ויבא לפני
 33 המלך ויאמר המלך לם קחו עמכם אר
 עברי אדלים והרפסום את שלמה בני על
 הפרה אשר לי והרחום אתו אל רחון
 34 ומשה אתו לשם צדוק הבן נתן הנביא למלך
 על ישראל והקצתם בשור ואתים הו
 35 המלך שלמה ועתם אחיו ובא וישב על
 כסא והוא ימלך ויחזי ואזו צהי לרחמי נד
 36 על ישראל ועל יהודה ויען בניהו ברחמי
 אר המלך ויאמר אמן בן יאמר יהוה אלה
 37 אדני המלך פאמר יהוה יהוה עם אדני
 המלך בן הו עם שלמה והגל את פסא
 38 מפסא אדני המלך דוד ויהי צדוק הבן
 נתן הנביא ובניהו ברחמי והפח והפח
 וירבו את שלמה על שרת המלך דוד ולם
 39 אתו על רחון ויקח צדוק הבן את צר
 השמן מיראול ומשה את שלמה וידקש
 בשור ואתם כל דתם הו המלך שלמה
 40 ויעל מלחמה אחיו והם מלחלים בחללים
 ומלחמים שמה גדולה ותבע הארץ בקלם
 41 וישמע אדניהו וכל הקראים אשר אתו הם
 פלו לאכל וישמע ויאב ארדקל השור ויאמר
 42 מהע קל השיה דומה עזי מדפי הנה
 ויתן ברמחמי הבן פא ויאמר אדניהו פא פי
 43 אשר חל איה וטוב תבשר ויען ויתן ויאמר
 לאדניהו אל אדני המלך דוד המלך אר
 44 שלמה וישלח אתו המלך את צדוק הבן
 ואת נתן הנביא ובניהו ברחמי והפרה
 45 והפחתי ורפני אתו על שרת המלך ומשח
 את צדוק הבן ונתן הנביא למלך ברחמי
 ויעל משם שמים והם הקיה והוא ואל
 46 אשר שמתים תם ישב שלמה על פסא
 47 המלכה ותבא עברי המלך לברך אר
 אדני המלך דוד לאמר ייטיב אלוהי אדשם
 שלמה משח והגל את כסא מפסא וישח
 48 המלך על המשכן וגם פכה אר המלך
 ברוך יהוה אלהי ישראל אשר נתן דאם ישב
 49 על כסא ועי האור ויודעו וילכו כל

מלכים א

LIBER I. REGUM.

CAP. I *

17 אידד־המלך : וחקק בת־שבע והשתיח למלך
 18 ואמר המלך מה־עשׂו : והאמר לו אדני אלהי
 בשבעת פירות אלהך לאמרך כי שלמה בן
 19 ימלך אחרי הווא ישוב על־פסא : ושעה הנה
 אדניה מלך ושעה אחרי המלך לא תעשה :
 20 ויפוח שור ומדי־צפאן לרב ויקרא לכל־
 המלך ואמרו הנהו ויאב שר הצבא ולשלמה
 עבדך לא קרא : ואחרי אדני המלך שני כל־
 21 ישראל עליו לומר להם כי ישוב על־פסא
 אדני־המלך אחרי : והנה פשע אדני־המלך
 עם־אשרו הריחו אני ובני שלמה הזקנים :
 22 והנה ערפה מרפת עשׂה־מלך וטרן הצבא
 23 בא : ויגדו למלך לאמר הנה נתן הצבא ויבא
 לפני המלך והשתיח למלך על־אשר אדניה :
 24 ואמר נתן אדני המלך אחרי אדניה
 25 ימלך אחרי הווא ישוב על־פסא : כי יד
 האם ויפוח שור ומדי־צפאן לרב ויקרא לכל־
 בני המלך ולשרי הצבא ואמרו הנהו ויהם
 אכלם ושחם לשמן ואמרו הו המלך אדניה :
 26 ולי איר־עבדך וצדק הנהו ולמורד ביהודה
 27 ולשלמה עבדך לא קרא : אם מאה אדני
 המלך הזה יהיו הווא ולא תרעם אדני־עבדך
 28 כי ישוב על־פסא אדני־המלך אחרי : ויען
 המלך הווא ואמר קרא־לי לחד־שבע ויבא
 29 לפני המלך והעמיד לפני המלך : והשבע המלך
 30 ואמר תיחודה אמר־פדה אדני־נשני ככל־
 צדקו : כי כ־אשר נשבעתי לך ביהודה אסד
 ישראל לאמר כי שלמה בן ימלך אחרי הווא
 ישוב על־פסא תחזי כי מן אגשה האם והווא
 31 וחקק בת־שבע אשים אף והשתיח למלך
 32 ואמר הווא אדני המלך הווא לעלם :

1 והמלך הווא וכן בא בימים ויכשלו בנבנים ולא
 2 חם לו : ואמר לו עבדך יתקשו לאדני המלך
 כשעה בחילה ועמדה לפני המלך והודלו
 סבתי ושכבה סדוקי חם לאדני המלך :
 3 ויתקשו כערה ישה בכל בכל ישראל והמטא
 אדני־אמלג השא־מטח ויבא אחרי למלך :
 4 והשעה ישה ער־מטח והודלו למלך סבתי
 5 והשתיח המלך לא דעה : ואדניה בר
 הצדק מהמטא לאמר אני אמלך ויעש לו רב
 6 וירושלם והמשים אשר רצים למרו : ולא־עצבו
 אבני סבתי לאמר כדע בכה עשׂית ונבדוא
 סוב־ישרי מאה ואחרי יתה אחרי אבשלום :
 7 והנה דבתי עם יואב ברהציה ועם אמר
 8 הנהו ויערה אחרי אדניהו וצדק הנהו
 והנהו ברהציה וערן הצבא ושמשו ועי
 9 והצפנים אשר לחד לא הווא עשׂה־יהווא ויפח
 אדניה צאן ויבך ומיא עם אבן הוצלת אשר
 10 אצל ען רגל ויקרא אדני־מלך בני המלך
 ויבא־אשר יהודה עבד המלך : ואדניהו
 11 הצבא ויבא והודו־צפנים והודו־שלמה אחרי
 לא קרא : ואמר נתן אל־בת־שבע אם־שלמה
 לאמר הווא שלמה כי מלך אדניהו ברהציה
 12 ואלעט הווא לא ידעו ושעה למ אשצח א
 טהה ומלש אדני־מלך והדני־שכר שלמה :
 13 ללי ויבא אדני־המלך הווא והמטח אלו הווא
 אשה אדני המלך נשבעת לאמרך לאמר כי
 שלמה בן ימלך אחרי הווא ישוב על־פסא
 14 ומיני מלך אדניהו : והנה ערד מפרח שם
 עשׂה־מלך ואל אסא אחריק ומלאו אדני
 15 הצדק : והוא בת־שבע אדני־המלך הווא
 המלך וכן מאה וצמלג השא־מטח מסד

עבדו ויאמר ה' ללקח מעמך אדם
 לבנות מזבח ליהוה ותעצר הפעשה מעל ה'
 ויאמר אהרן אל יהוה ישלח ידו על אדני ה'
 השוב בעיני ראה הבקר לעלה והפזרים
 הבקר לעצים: הכל סוף אהרן ה'
 למלך: ויאמר אהרן אל המלך י'
 אלהיך דבף: ויאמר המלך אל אהרן
 פקל אהרן מאותך במלח ולא א'
 ליהוה אליו עלת הבנים יתן ה' את
 ואת הבקר בכסף שקלים תמשים:
 שם ה' מזבח ליהוה ויעל עלת של
 ויעת יהוה לארץ ותעצר הפעשה מעל יתן

המלכות בעם רב עתה רחף יהוה ומלאך
 יהוה היה עמנו והחיתה הובס:
 17 ויאמר ה' אל יהוה פראץ: את המלאך
 הפעשה בעם ויאמר הנה אבני השאול ואבני
 העזרה ואלה הצאן מה עשו יהוה מא ידך
 18 כי תבנה אבני: ויאמר אל יהוה פתם
 יהוה ויאמר לו עלה הקם ליהוה מזבח
 19 מן אבניה הובס: ויעל ה' פדס-גד
 20 פאלס צה יהוה: וישקף אהרן וירא
 את המלך ואת עבדיו עמים עליו ויצא
 אהרן וישתחו למלך אפי ארצה:
 21 ויאמר אהרן מניע פא אדני המלך אל

סמם הסוסים של זה הספר אף חמש מאות וששה: וסימני אשרו החפץ: וסודו ליד:
 פוחת את ידך: והציו ולאשה של טובך:

שמואל ב כד רלו

פָּדַם לְאִמּוֹ לֶךְ מִכָּה אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֶת־יְהוּדָה׃
 2 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־יֹאבֵב אֵל שֵׁר הַדָּבָר אֲשֶׁר־אָמַר
 שׂוּמָנָה בְּכָל־שָׁבָט יִשְׂרָאֵל מִיּוֹן וְעַד־פֶּאֶר
 שֶׁבַע וּשְׁקֹדוֹ אֶת־הָעָם וַיִּדְעוּלִי אֵת מִסְפַּר
 3 הָעָם׃ וַיֹּאמֶר יֹאבֵב אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיִּסָּפֵר יְהוָה
 אֵלֶיךָ אֱלֹהִים פָּדַם וַיְדַם מֵאֵה סַעֲמִים
 וְעַתָּה אֲנִי־הַמֶּלֶךְ רִאשׁוֹן וְאַתָּה הַמֶּלֶךְ לַפֶּה
 4 תִּפְּץ פָּדֵם הָעָם׃ וַיִּחַק הַמֶּלֶךְ אֶל־
 יֹאבֵב וְעַל שְׂרֵי הַדָּבָר וַיֵּצֵא יֹאבֵב וְשָׂרֵי הַחֵיל
 לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ לִסְפֹּר אֶת־הָעָם אֶת־יִשְׂרָאֵל׃
 5 וַעֲבָדוּ אֶת־דָּוִד וַיִּהְיוּ בְּשׂוֹשֵׁי מִן הָעָם
 6 אֲשֶׁר פָּדָהוֹ וַחֲזַל הַגִּזְרֵי וְאֶל־עֲרֹו וַיֵּבֵאוּ
 וַתִּלְעָדוּ וְאֶל־אֶרֶץ תַּחֲתִים חֲדָשִׁי וַיֵּבֵאוּ הַמַּה
 7 יַעַן תִּכְבֹּד אֶל־צִיּוֹן׃ וַיֵּבֵאוּ מִבְּצֻרָה וְכָל־
 עַרְי הַחַי וְהַכְּבֻעִי וַיֵּבֵאוּ אֶל־עַבְדֵי הַיְהוָה כָּסֶף
 8 שֶׁבַע׃ וַיִּשְׁטוּ בְּכָל־הָאָרֶץ וַיֵּבֵאוּ מִקְצֵה
 9 חֲשֵׁהוּ חֲדָשִׁים וְעַשְׂרִים וְחָם וְהַשְׂלֵם׃ וַיִּתֵּן
 יֹאבֵב אֶת־מִסְפַּר מִסְפַּר הָעָם אֶל־הַמֶּלֶךְ וַחֲזַר
 יִשְׂרָאֵל שִׁמְנֵה מֵאֹת אֶלֶף אִישׁ־חֵיל שִׁלֵּף
 10 רֶבֶב וְאִישׁ הַיְהוָה חֲמִשׁ־מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ׃
 11 וַיֵּץ לִב־יְהוָה אֵלֶי אֲחִיזֶכֶר כֶּסֶף אֶת־הָעָם
 0 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוּדָה חֲסָאִי מֵאֵד
 אֲשֶׁר עָשִׂיתָ וְעַתָּה יְהוָה הֶעֱבִירָנִי אֲחִישָׁן
 עֲבָדֶיךָ פִּי נִכְבְּלוּ מֵאֵד׃ וַיִּקֶם יְהוָה בַּצֶּקֶק
 0 חֲדָשִׁי־יְהוָה וְהָיָה אֶל־גִּזְרֵי הַבְּנִיאוֹ חוּהָ
 12 יְהוָה לְאִמּוֹ׃ וְהָיָה וַחֲבַת אֶל־יְהוָה פִּה אִמֵּר
 יְהוָה שִׁלֵּף אֲנִי כֹסֶף עֲלֶיךָ פֶּה לֶךְ אֲחִישָׁן
 13 מֵעַם וְאֶעֱשֶׂה־לְךָ׃ וַיִּבְטְרוּ אֶל־יְהוָה וַיִּגְדּוּ
 14 לֵאמֹר לֹא הִתְבַּר לֶךְ שֶׁבַע־שָׁנִים וְרַעַב
 בְּאַרְצְךָ וְאִם־שָׁלֹשׁ חֲדָשִׁים כִּסֹּף לִפְנֵי־צִיּוֹן
 וְהָיָה חֲדָשֶׁק וְאִם־הָיִיתָ שִׁלֵּשׁ יָמִים יָבֵם
 בְּאַרְצְךָ עַתָּה יַעַי וְהָיָה מִדֵּאֲשִׁיב לְעוֹדֵי דָבָר׃
 15 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־גִּזְרֵי מֵאֵד כַּפְּלֵה־נָא
 מִדְּדוּדָה כִּדְבָרִים חֲמִלִים וְכִד דָּם אֶל־אֲשֵׁרֵי׃
 16 וַיִּמָּן יְהוָה יָבֵם בְּיִשְׂרָאֵל מִהַבָּק וְעַד־עַתָּה מֵעַד
 וַיָּמָת מִדְּהָעָם מִיּוֹן וְעַד־פֶּאֶר שֶׁבַע שָׁנָעִים
 17 אֶלֶף אִישׁ׃ וַיִּשְׁלַח יְהוָה הַמֶּלֶךְ וַיִּדְשֻׁלֵּם
 לְשִׁדְדוֹהָ וַיָּבֹאוּ יְהוָה אֶת־הַדָּבָר וַיֹּאמֶר לְמִלְאָךְ

16 בַּשָּׁעָה׃ וַיִּקְבְּעוּ שְׁלֹשָׁה הַבָּיִתִּים בְּמַחֲנֶה
 שְׁלֹשָׁתָם וַיִּשְׁאֲבֵם־מִמֶּנּוּ בֵּית־לָחֶם אֲשֶׁר
 בַּשָּׁעָה וַיִּשְׂאֵה וַיִּבֵּא אֶל־יְהוָה וְלֹא אָבִיה לְשִׁחֹתָם
 17 וַיִּסְפֹּר אֹתָם לַיהוָה׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לִי יְהוָה
 מַעֲשֵׂהוּ וְזֹאת יְהוָה הַיְהוָה שִׁם הַהִלְכִים
 בְּמַשְׁתָּרִים וְלֹא אָבִיה לְשִׁחֹתָם אֵלֶיהָ עֲשׂוֹ
 18 שְׁלֹשָׁה הַבָּיִתִּים׃ וַיִּבְנֵהוּ אֲחִישָׁן וַיֹּאבֵב
 בְּצִיּוֹן הָיָה רֹאשׁ הַשְּׁלֵשִׁי הָיָה עֲשֶׂה אֶת־
 תַּחֲתוֹ עַל־שְׁלֹשׁ מֵאוֹת חֲלָל וְלִשְׁם בְּשֹׁלֹשׁ׃
 19 מִן־הַשְּׁלֹשָׁה הָיָה כְּבֹד יְהוָה לָחֶם וְעַד
 20 הַשְּׁלֹשָׁה לֹא־בָאוּ׃ וַיִּמְדֵהוּ בְּיְהוּדָה
 בְּן־אִישׁ חֵיס וְבִשְׁעִלִים מִבְּצֻרָה הָיָה הָיָה
 אֶת־שְׁנֵי אֶרֶץ מֵאֵב הָיָה וְיָד הָיָה אֶת־
 21 הָאֵרֶץ צִיּוֹן הַכָּסֶף בֵּית־הַשֵּׁלֶם׃ וְהָיָה הָיָה
 אֶת־אִישׁ מִכָּסֶף אֲשֶׁר מָרָה וְכִד הַפְּעוּלִי תַחֲתִי
 22 וַיָּרֶד אֵלָיו בְּשָׁבָט וַיִּגְלוּ אֶת־הַיְהוּדָה מִן־
 23 הַפְּעוּלִי וַיִּיבְדְּהוּ בְּחַיָּתוֹ׃ אֵלֶיהָ עֲשֵׂה בְנִי
 בְּיְהוּדָה וְלִשְׁם בְּשֹׁלֹשׁ הַבָּיִתִּים׃ מִן־
 הַשְּׁלֹשִׁים כְּבֹד וְאֶת־הַשְּׁלֹשָׁה לֹא־בָאוּ וַיִּשְׁמְרוּ
 24 חֲדָשִׁי־מִשְׁמֵנו׃ עֲשֵׂה־נָא אֲחִישָׁן וַיִּבְנֵהוּ
 בְּשֹׁלֵשִׁים אֶלְתָּן בְּיְהוּדָה בֵּית־לָחֶם׃
 25 שֶׁפֶה הַיְהוָה אֶלְתָּן וְהָיָה חֲלָץ
 27 הַשְּׁלֵשִׁי עֲשֶׂה בְּן־עֶשֶׂת הַיְהוָה׃ אֲמִעוּל
 28 הַעֲבָרְתִי מִפְּנֵי הַחַיָּתִי׃ צִלְמֹן וְהָחִיז
 29 מִדְּרֵי הַכְּסָאִי׃ תִּכְבֵּד בְּרַעֲשֵׁה
 הַכְּסָאִי אֵלֶיךָ בְּרִיבִי מִכְּבֹדָה בִּן־מִמָּן׃
 30 בְּיָדָה פִּתְעוּלִי הָיָה מִכְּוֹל־נֶעֱשֶׂה׃
 31 אִם־עֲלִיתָ הַעֲבָרְתִי עֲמֹוֹת הַפְּרָחִי׃
 32 אֶלְתָּא הַשְּׁעִלְמִי בִּן־יִשָׁן הַיְהוָה׃
 33 שֶׁפֶה הַיְהוָה אֲחִישָׁן בְּיְהוּדָה וְהָחִיז׃
 34 אֶלְתָּלֵם בְּן־אֲחִישָׁן בְּיְהוּדָה מִכָּסֶף אֶלְתָּם
 35 בְּיְהוּדָה הַיְהוָה׃ הַעֲבָרְתִי הַיְהוָה פִּתְעוּ
 36 הַיְהוָה׃ וַיִּגְלוּ בְּיְהוּדָה מִכְּבֹדָה בִּן־הַיְהוָה׃
 37 צִלְקוֹ הַעֲמֹוֹת בְּחַיֵּי הַבְּאִרְתִּי כִשְׂאִי פִּלֵי יֹאבֵב
 38 בְּצִיּוֹן׃ עֲשֵׂה־נָא הַיְהוָה עֲבָרְתִי עֲבָרְתִי
 39 אֶתְּהִי הַיְהוָה כֹּל־שְׁלֵשִׁים וְשֶׁבַע׃
 CAP. XXIV. כ
 1 וַיִּלֶּךְ אֶת־יְהוּדָה לְחַדוֹת בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּבֹחַ אֶת־יְהוָה

18 וְהָיָה בְּיָמָיו יִצְחָק מֵאֲבִי עִם מִשְׁכָּנִי
 19 כִּי אֶמְצֵא מִצְוֵי וְקִדְמֵי בְּיָמָיו אֲדִיר
 20 וְיִהְיֶה יְהוָה מִשְׁעַן לִי וְצָרָא לְפָדְיָם
 21 אֲדִיר וְיִצְחָק בְּרִחְפֵּץ בְּיָמָיו וְגַמְלֵי
 יְהוָה בְּצַדִּיקוֹ כִּי כִּי יֵשֶׁב לִי
 22 בְּיָמָיו יִהְיֶה יְהוָה וְלֹא לְשֵׁמִי
 23 כִּי אֲדִיר כִּי כִּלְמִשְׁפָּחָי לְגִבּוֹרֵי

18 וְהָיָה בְּיָמָיו יִצְחָק מֵאֲבִי עִם מִשְׁכָּנִי
 19 כִּי אֶמְצֵא מִצְוֵי וְקִדְמֵי בְּיָמָיו אֲדִיר
 20 וְיִהְיֶה יְהוָה מִשְׁעַן לִי וְצָרָא לְפָדְיָם
 21 אֲדִיר וְיִצְחָק בְּרִחְפֵּץ בְּיָמָיו וְגַמְלֵי
 יְהוָה בְּצַדִּיקוֹ כִּי כִּי יֵשֶׁב לִי
 22 בְּיָמָיו יִהְיֶה יְהוָה וְלֹא לְשֵׁמִי
 23 כִּי אֲדִיר כִּי כִלְמִשְׁפָּחָי לְגִבּוֹרֵי

CAP. XXIII. כב

וְהָיָה דָבָר יְהוָה הַחֲתוּמִים סֵם יְהוָה כִּי
 וְסֵם הַגִּבּוֹר הַסֵּם עַל מִשְׁחָא אֲדִיר וְעַל
 וְמִחַת יִשְׂרָאֵל יְהוָה דָּבָר וְהָיָה דָּבָר וְכִי
 עַל לְשׁוֹנֵי אֲדִיר אֲדִיר יִשְׂרָאֵל לִי דָּבָר
 יִשְׂרָאֵל מִשְׁלַל פִּתְחֵי צִיּוֹן מִשְׁלַל
 אֲדִיר וְהָיָה בְּכִי יְהוָה שְׂמֵשׁ בְּכִי
 עֲלֵת מִנְּהַ מִּמֶּנּוּ דָּבָר מִשְׁחָא כִּי
 בְּיָד עֲבָדָא בִּי בֵּית עֲלֵם שֵׁם לִי ע
 בְּכִי לְשׁוֹנֵי בְּכִי לְשׁוֹנֵי וְכִי לְשׁוֹנֵי
 תְּכַמִּיחַ וְכִי לְשׁוֹנֵי בְּכִי לְשׁוֹנֵי בְּכִי
 יִשְׂרָאֵל וְהָיָה בְּכִי לְשׁוֹנֵי בְּכִי
 וְכִי לְשׁוֹנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכִי
 שְׂמֵחַ דָּבָר יִשְׂרָאֵל לְשׁוֹנֵי בְּכִי
 רֹאשׁ וְלְשׁוֹנֵי הָיָה עֲלֵם הַצֵּמֶר עֲלֵם
 מִחַת חֲלֵל בְּשֵׁם אֲדִיר וְהָיָה
 בְּכִי בְּכִי אֲדִיר בְּכִי לְשׁוֹנֵי עֲלֵם
 בְּכִי בְּכִי לְשׁוֹנֵי כִּי אֲדִיר לְשׁוֹנֵי
 אֵשׁ יִשְׂרָאֵל הָיָה קָם וְיָד בְּכִי לְשׁוֹנֵי
 בְּכִי נֶעַד חֵד וְהָיָה חֵד אֲדִיר חֵד
 תְּשׁוּבָה גְּדוּלָה בְּיָמָיו הָיָה יִשְׂרָאֵל
 אֲדִיר לְשׁוֹנֵי וְהָיָה שְׂמֵחַ בְּכִי
 הָיָה וְכִי אֲדִיר לְשׁוֹנֵי לְשׁוֹנֵי לְשׁוֹנֵי
 הָיָה מִלֵּא עֲלֵם הָיָה כִּי
 לְשׁוֹנֵי וְהָיָה בְּכִי לְשׁוֹנֵי
 וְיָד אֲדִיר לְשׁוֹנֵי וְיָד לְשׁוֹנֵי
 וְיָד לְשׁוֹנֵי מִשְׁכָּנֵי וְיָד לְשׁוֹנֵי
 קִצְוֵי אֲדִיר אֲדִיר עֲלֵם
 לְשׁוֹנֵי חֵד עֲלֵם וְיָד אֲדִיר
 וְיָד לְשׁוֹנֵי אֲדִיר לְשׁוֹנֵי
 וְיָד לְשׁוֹנֵי מִשְׁכָּנֵי וְיָד לְשׁוֹנֵי
 וְיָד לְשׁוֹנֵי מִשְׁכָּנֵי וְיָד לְשׁוֹנֵי

24 חֲתוּמֵי אֲדִיר מִשְׁכָּנֵי וְהָיָה
 25 חֲתוּמֵי לִי וְהָיָה מִשְׁכָּנֵי וְיָד
 יְהוָה לִי בְּצַדִּיקוֹ כִּי כִי יֵשֶׁב לִי
 26 עֲלֵם חֲתוּמֵי עֲלֵם חֲתוּמֵי
 27 חֲתוּמֵי עֲלֵם חֲתוּמֵי וְכִי
 28 עֲלֵם חֲתוּמֵי וְהָיָה עֲלֵם חֲתוּמֵי
 29 וְיָד חֲתוּמֵי עֲלֵם חֲתוּמֵי
 30 בְּכִי יְהוָה וְיָד חֲתוּמֵי
 31 שְׂמֵחַ הָיָה חֲתוּמֵי אֲדִיר
 יְהוָה בְּכִי מִגֵּן וְיָד חֲתוּמֵי
 32 בְּכִי בְּכִי מִשְׁכָּנֵי יְהוָה
 33 וְכִי בְּכִי מִשְׁכָּנֵי אֲדִיר הָיָה מִשְׁכָּנֵי
 34 חֲתוּמֵי וְיָד חֲתוּמֵי מִשְׁכָּנֵי
 35 מִשְׁכָּנֵי חֲתוּמֵי וְיָד חֲתוּמֵי
 36 חֲתוּמֵי וְיָד חֲתוּמֵי מִשְׁכָּנֵי
 37 חֲתוּמֵי וְיָד חֲתוּמֵי חֲתוּמֵי
 38 וְכִי מִשְׁכָּנֵי חֲתוּמֵי אֲדִיר
 וְאֲשִׁמִּיד עֲלֵם חֲתוּמֵי
 39 וְכִי חֲתוּמֵי וְיָד חֲתוּמֵי
 40 חֲתוּמֵי חֲתוּמֵי וְיָד חֲתוּמֵי
 41 חֲתוּמֵי חֲתוּמֵי וְיָד חֲתוּמֵי
 42 חֲתוּמֵי מִשְׁכָּנֵי וְיָד חֲתוּמֵי
 מִשְׁכָּנֵי אֲדִיר וְיָד חֲתוּמֵי
 43 וְיָד חֲתוּמֵי בְּכִי חֲתוּמֵי
 44 אֲדִיר חֲתוּמֵי וְיָד חֲתוּמֵי
 חֲתוּמֵי לְשׁוֹנֵי עֲלֵם חֲתוּמֵי
 45 וְיָד חֲתוּמֵי בְּכִי חֲתוּמֵי
 46 לְשׁוֹנֵי חֲתוּמֵי לִי בְּכִי חֲתוּמֵי
 47 וְיָד חֲתוּמֵי חֲתוּמֵי חֲתוּמֵי חֲתוּמֵי

שמואל כ כב רלה

לֹא תִצָּא עִד אֲחֵינוּ לְמַלְחָמָה וְלֹא תִכְפֹּר אִתָּךְ
 כ ט יִשְׂרָאֵל׃ וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַיְהוּדִים עָרְבוּ
 דְּמַלְחָמָה בְּגַב עַם־שְׁלֹמֹהִים וְהָיָה סָבִיב
 הַחֹשֶׁךְ אֲדֹמָיִם אֲשֶׁר בְּלַיְלַת הַחֹשֶׁךְ׃
 19 וַיְהוּדִים עָרְבוּ דְמַלְחָמָה בְּגַב עַם־שְׁלֹמֹהִים וַיָּבֹאוּ
 אֶל־חֶזְקִי בֶן־עֵיזִי אֲנֹחִים בֵּית הַחֶזְקִי אִתְּךָ גִּלְיָה
 20 הַגִּתִּי וַתֵּשֶׁב חֵמְרוֹ עִמָּכֶם אֲנֹחִים׃ וַיְהוּדִים
 עָרְבוּ מַלְחָמָה בְּגַב חֵדָּה אִישׁ מִדָּוִד וַאֲצִבְעוֹתָ
 יָדָיו וַאֲצִבְעוֹתָ רַגְלָיו שֵׁשׁ וְשֵׁשׁ עֶשְׂרִים וְאַרְבַּע
 21 מִסָּבִיב וַתִּבְדָּוּ אִתָּךְ לְדַרְסָה׃ וַיִּתְּן אִתָּךְ
 22 יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדִים וַיִּתְּנוּ בְּשִׁמְעֵי אִתָּךְ חֵדָּה׃ אִתָּךְ
 אֲרֻבַּת אֱלֹהֵי יָדֶיךָ לְדַרְסָה בְּגַב וְיִשְׂרָאֵל בְּרַחֲוֹ
 וְכֵד עֲבָדָיו׃

CAP. XXII. כב

וַיְדַבֵּר חֵדָּה לְיָדֶיךָ אֲדֹמְיָה הַשִּׁיחָה הַזֹּאת בְּיוֹם
 1 הַצִּלְיָה יְהוָה אֲחִי מִכָּפַר מִלְּאֲדָמִי וּמִכָּפַר שְׂאֵלִי׃
 2 וַיֹּאמֶר יְהוָה סֹלֵחַ וּכְפָרָתוֹ וּמְסַלְמֵלִי׃
 3 אֲלֹהֵי צָדִיק אֲחֻסְדָּה־סֵם מִכֵּלֵי וְקָן יִשְׁעֵי
 מִשִּׁבְלֵי וּמִסִּיט מִשְׁעֵי מַחֲסֹם וְחֻשְׁעֵנו׃
 4 כֹּהֲלֵי אֶקְרָא יְהוָה וּמֵאֲבוֹי אִישְׁעֵי׃ כִּי
 אֶסְפֹּט מִשִּׁבְרֵי־מָוֶת נִחְלִי בְּלִיַּעַל וּבַעֲשָׂוִי׃
 5 חֲלֵל שְׂאֵל סִפְנֵי קִדְמוֹ מִלְּשֵׁי
 6 מוֹת׃ בְּפִרְלֵי אֶקְרָא יְהוָה וְאֵל
 7 אֲלֹהֵי אֶקְרָא וְיִשְׁמַע מִדְּבַרְכֵי קוֹלִי
 8 וְשִׁוְעֵי בְּחַיִּיתִי׃ וְחַפְצֵי וְחַפְצֵי
 9 הָאָרֶץ מִסְדּוֹת הַשָּׁמַיִם יִרְאוּ וַיִּחַזְּעוּ עֲשָׂה מִיָּדֶיךָ לִי׃
 10 עֲלֵה עֲשָׂה
 11 וְיִשְׁמַע תִּתֵּן תִּלְוִי׃ וַיִּרְעַב עַל־סָדוֹב
 12 וַיִּקַּח וַיִּרְאֵהוּ עַל־עַנְשֵׁי־רַחֲמֵי׃ וַיִּשָּׂא
 13 חֲשׂוֹן כְּבוֹדָהּ סִפְחַת חֲשׂוֹת־מִים עִבֵי
 14 שְׁחָקִים׃ מִנְּהַי נָהָד בְּעַד בְּחַיִּיתֵי׃
 15 יָעַם מִן־שָׁמַיִם יְהוָה וַעֲלִין יִתֵּן
 16 קוֹל׃ וַיִּשְׁלַח חַיִּים וְחַיִּים עֲרָבִים עַל־רִגְמוֹ׃
 17 וַיִּרְאוּ אֲנָשֵׁי יִם יָבִילוּ מִסְדּוֹת וַיִּבְּלוּ
 18 בַּעֲרֹת יְהוָה מִשְׁמַחַת וַחַיִּים אֲשֵׁי׃
 19 יִשְׁלַח מַחֲרוֹם חֲשׂוֹתֵי מִשְׁמַחַת מִשְׁמַחַת

3 וַיְהוּדִים׃ וַיֹּאמֶר חֵדָּה אֶל־דְּבַעֲשִׁים מִה אֲעִשֶׂה׃
 4 לְכֶם תִּפְרֹה אֲנֹכִי וְכִרְס אֲרַנְתֶּיחַ יְהוָה׃
 5 וַיֹּאמְרוּ לִי דְבַעֲשִׁים אֲדִלְּךָ בְּסָפֵי חֹדֶב עִם־
 6 שְׂאֵל וְעַם־פִּיזִי וְאֲדִלְּכֵם אִישׁ לְחֻמֹּת מִשְׂאֵל
 7 וַיֹּאמֶר מִה אֲנִיחֵם אֲנֹחִים אֲעִשֶׂה לְכֶם׃ וַיֹּאמְרוּ
 8 אֶל־הַמֶּלֶךְ דָּוִד אִישׁ אֲשֶׁר פִּלְטֵי וְאִישׁ דְּפִיזֵלֵי
 9 מִשְׁמַחַת מִחֻדְעֵיב בְּכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּתְּן־לֵם
 10 שְׁבַע אֲנָשִׁים מִצִּוֵי חֲזַקְתֶּם לְיָדֶיךָ בְּנִבְעָה
 11 שְׂאֵל בְּיַד יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
 12 וְאִם אֲנִי׃ וַיִּחַל הַמֶּלֶךְ עַל־מַסְמַחַת בֶּן־
 13 יְהוֹנָתָן בֶּן־שְׂאֵל עַל־שִׁבְעַת יְהוָה אֲשֶׁר בְּעֵלִים
 14 בֶּן־חֵדָּה וּבֶן־יְהוֹנָתָן בֶּן־שְׂאֵל׃ וַיִּקַּח הַמֶּלֶךְ
 15 אֲדֹמְיָה בְּנֵי רַעֲפָה בְּדֹאֵה אֲשֶׁר לְיָדֶיךָ לְשָׂאֵל
 16 אֲדֹמְיָה וְאֲדֹמְיָה וְאֲדֹמְיָה וְאֲדֹמְיָה בְּנֵי
 17 מִכָּל בְּדֵי־שְׂאֵל אֲשֶׁר לְיָדֶיךָ לְשִׂיזֵי בֶן־חֵדָּה
 18 הַפְּחִלְוִי׃ וַיִּחַלְם בֶּן־דְּבַעֲשִׁים וַיִּחַלְם בֶּן־
 19 מִכָּי יְהוָה וְיִשְׁלַח שְׁבַעֲשִׁים יָדֵי הַיָּם הַמָּוֶה בְּיַמֵּי
 20 קְצִיז בְּרַחֲשִׁים סַחֲרֹתָ קְצִיז שְׁעִים׃ וַיִּקַּח
 21 רַעֲפָה בְּדֹאֵה אֲדֹמְיָה וְחַפְצֵי לֵה אֲדֹמְיָה
 22 מִחֻלְתָּה קְצִיז עַד סְעוֹר־מִים עֲלֵיהֶם מִן־הַשָּׁמַיִם
 23 וְלֹא־רָסְדָה שִׁיחַ הַשָּׁמַיִם לִפְנֵי עֲלֵיהֶם וַיִּלְם וְאִתָּךְ
 24 וַחַיִּת הַשִּׁחָה לְיָדֶיךָ׃ וַיְהִי לְיָדֶיךָ אֲתֹאֲרֵה עֲשׂוֹתָ
 25 רַעֲפָה בְּדֹאֵה פִלְטֵי שְׂאֵל׃ וַיִּקַּח חֵדָּה וַיִּתֵּן
 26 אֲדֹמְיָה שְׂאֵל וְאֲדֹמְיָה וְיְהוֹנָתָן עַם
 27 מִכָּה בְּעַל יָשׁ נִלְעַד אֲשֶׁר בְּגַב אֲלֵם מִדָּבָר
 28 בְּיַד־שֵׁן אֲשֶׁר וַיִּלְם שֵׁם וְהַשָּׁמַיִם בְּלִים הַפֶּחַ
 29 שְׁלֹשִׁים אֲדֹמְיָה בְּנִלְעַד׃ וַיִּלְם מִשֵּׁם אִתָּךְ
 30 עֲצֻמַת שְׂאֵל וְאֲדֹמְיָה וְיְהוֹנָתָן בְּנֵי וַיֹּאמְרוּ
 31 אֲדֹמְיָה וְהַפְּחִלְוִים׃ וַיִּקְרָא אֲדֹמְיָה
 32 שְׂאֵל וְיְהוֹנָתָן בְּנֵי אֶרֶץ בְּנִימִן כְּצִלֵי בְּלָבֹר
 33 קִישׁ אֲבוֹי וַיִּשְׁעוּ כָּל־אֲנָשֵׁי צָהַר הַמֶּלֶךְ וַיַּעֲזֹר
 34 אֲלֵיהֶם לֶאֱרֹץ אַחֲרֵיהֶם׃ וַיְהוּדִים עָרְבוּ מַלְחָמָה
 35 לְשִׁלְמוֹתִים אֲדֹמְיָה וְחֵדָּה וְעַבְדֵי עַמֵּי
 36 וַיִּחַרְמוּ אֲדֹמְיָה וַיִּשָּׂא חֵדָּה וַיִּשְׁלַח בְּבֵן
 37 אֲשֶׁר בְּלַיְלַת הַחֹשֶׁךְ וּמִשְׁקֵל לֵטֵם שֵׁשׁ מִסָּבִיב
 38 מִשְׁקֵל חֵדָּה וְחֵדָּה וְחֵדָּה וַיֹּאמֶר לְחֻמֹּת
 39 אֲדֹמְיָה׃ וַיַּעֲזֹר אֲנָשֵׁי בֶן־חֵדָּה וַיָּבֹאוּ אִתָּךְ
 40 דְּבַעֲשִׁים וַיִּשְׁעוּ אֵם מִשְׁבַּע אֲנָשֵׁי־חֵדָּה לִי לְאֹמֶר

וישב אדעמשא מן־המסלה השנה והשן
עליו בנד פאשר ראח מלדפא עליו ועמו
פאשר רגה מן־המסלה עם מל־אש און
וואב לדין אורו שבע בדיבורו ויטע בן
שבע שמואל אכלה ויחז מעסה ומלדפא
ויקלדו ויטא את־אורו ויטא ויחז ע
פאכלה בוח הפעסה וישפס סלה איה
[תעמד בול וכל־העם אשר את־וואב משוח
לדפול הדורסו ויקרא אשה חכמה מן־ה
שמש שמעו אמרסא אל־וואב קרב ערה
ואברה אלוהי וקרב אליה ויאמר ווא
תאסה וואב ויאמר אני ויאמר לו שמע ו
אברה ויאמר שמע אמרו ויאמר לאמר
דפח בראססה לאמר שאלו שאלו פאכל
דחפסו אכלי שלמי אמרו שמואל איה מב
לחיות עד האם פמואל לפה חבלע נך
דהו ויבן וואב ויאמר חלילה חל
לי אם־אבלע ואם־אשחיתו לרכן הדג
איש מוד אסיום שבע בדיבורי שמו קשא
במלך בודו וטא אורו לבו האכלה מעל ד
וואמר האשלה אל־וואב דפח האשו מל
אלוהי בעד הדורסו ויטמו האשלה אל
העם בחכמה ויסרו את־ראש שבע בן
וישלסו אל־וואב ויקעו בשער תסעו כ
הער איש לאגלי וואב שב וישלסו
וואב אל־פל־הצבא שמואל ו
בדיבוריע על־דפח ועל־הסלח ו אורם
העם ויהושפט בן־אחזרד היפופד ו
סור וצדוק ואביתר פגאים ו גם עירא ה
יהו בן־לוד

CAP. XXI. סא

ויהו רעב בימי הו שלש שנים שמה
שנה ויבקש הו את־פני יהוה ו
יהוה אל־שאלו הארבות הימים על
הסח את־דבבעים ויקרא המלך לגב
וואמר אלהים הדבעים לא מבני שמואל
פ אסמחו האסוי וכן שמואל משבע
ויבקש שאלו להבאם בקאריו לבסיה

המלך אלי ולמה זה חרה לי עליהם הנה
האכל אכלם מן־המלך אדעמשא נשא לטו
ויבן איש־שמואל את־ראש יהוה ויאמר
עשר יהוה לי במלך תם בודו אני מן־
ומהע והמלך ולא יהיה דבר האשון לי להשיב
את־מלכי וקש וטא־ראש יהוה מדבר איש
שמואל

CAP. XX. כ

1 וישם נקרא איש בגלגל ושמו שבע בדיבורי
איש ימני ויהאע בשוטר ויאמר אן־לט וקל
פוד ולא נחלה־לט בן־ישו איש לאגלי
2 ושמואל ועל מל־אש ישראל מאחורי הו
אחיו שבע בדיבורי ואיש יהוה ויקב במלסם
3 מן־היהו ויער־השלסו ויטא הו אל־פירו
דחלסו ויקח המלך את־עשר־שלים פלשנים
אשר דפח לשמור הפת ויהאם פירד־משמרה
חבלפס ואלהם לארא ויהיהה צדוח עד
4 זם מן־אמסח ויהו ויאמר המלך
אל־עמשא והקלי את־ראש יהוה שלשו
5 ימים ויהיה פה עמו ויקח עמשא להעיק
6 את־יהוה ויהו מן־דפוסע אשר ערו ויאמר
הו אל־אבשיו ערה ירע לט שבע בדיבורי
מן־אבשלוס איה לח את־עמי אגלי הוה
אחיו פורססא לו עים בצוח והצל עמו
7 ויטא אורו אשר וואב הדפחו והפלו וכל
דפסים ויטא מיהושלס לדין אורו שבע בן
8 בסי וים עסדאקן הדולה אשר בגלסן
ושמשא פא לשנים וואב חנו ו מה לבשו
ועל חנו הרב מצפחה על־מחור פחשה
9 והא רגא ופסלו ויאמר וואב לעמשא השלסו
איה אורו ויהו דימין וואב בוק עמשא
10 ללשלו ויעמשא לארנשער בודו א אשר
פדיוואב ויהו בה אל־החמש וישפס מעו
אצה ולאשה לו ויחז וואב ואבשיו אורו
11 ודין אורו שבע בדיבורו ואיש עמד עליו
מפשי וואב ויאמר מ אשר הפס בודו וכו
12 אשר לוד אורו וואב ויעמשא מנהל פום
בדוד המסלה והא האיש פיעמד מל־העם

שמואל ב יט רלג

27 כְּשִׁיבֹשֶׁת: וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ עֲבֹדֵי רַמְיָי פִּי
 אֲמֹר עֲבֹדוּ אֲחֻזַּשְׁדָּאֵל הַחֹמֶד וְאַרְבַּב עֲלֵיהֶּ
 28 וְאֵלֶּךְ אֲדֹדֶמֶלֶךְ בִּי סֹסֶף עֲבֹדוּ: וַיִּגְדַּל עֲבֹדָהּ
 אֶל אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ וְאֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ כִּמְלֶכֶת הַגֹּלִים
 29 וַעֲשֵׂה הַמֶּזֶב בַּעֲמֻקָּה: פִּי לֹא יָדָה כְּלִיּוֹת אֲבִי
 פִּי אִם אֲשֶׁר־מָוָה לְאֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ וְחִשְׁתָּ אֶת־
 עֲבֹדוֹ בְּאֵבֶלֶי שְׁלֹחַחָה וּמִהַ יִּשְׁלֵי עוֹד צִדְקָה
 30 וְלֹעֵק עוֹד אֲדֹדֶמֶלֶךְ: וַיֹּאמֶר לֵי הַמֶּלֶךְ
 לִפְנֵי תוֹרֵפֵי עוֹד הִסְיָה אֲחֵרֵי אֲחֵי וְצִיָּא
 31 תִּחְלַף אֲחֻזַּשְׁדָּאֵל: וַיֹּאמֶר מִשִּׁבֹשֶׁת אֲדֹדֶמֶלֶךְ
 32 גַּם אֲדֹדֶמֶלֶךְ יִסַּח אֲחֵרֵי אֲשֶׁר־בָּא אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ
 בְּשֵׁלֹם אֲלֵיפָדָה: וַיִּחְזְלֵי הַגִּלְעָדִי יִדָּה
 33 מִתְּנִים וַיַּעַם אֲדֹדֶמֶלֶךְ וַחֲדָן לְשִׁלְחוֹ אֶת־
 34 בְּרִיָּה: וַיִּחְזְלֵי וְגַן מִאֵד בְּ־שִׁכְמֹס שֶׁהָהָר־
 כִּלְפֵי אֲדֹדֶמֶלֶךְ בְּשִׁבְתוֹ בְּתוֹנִים פִּי אִישׁ גֹּדֵל
 35 וְהָא מֵאוֹ: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־בְּרִיָּה אֲחֵה
 עִם אֲחִי וְכִלְמַתִּי אֲחֻף עִמּוֹ בַּיְהוּדָה: וַיֹּאמֶר
 36 בְּרִיָּה אֶל הַמֶּלֶךְ כִּפְשֵׁי יָמִי שָׁנָי פִּי אֶתְעִלֶּה
 אֲדֹדֶמֶלֶךְ יִיחָשְׁלִים: בְּ־שִׁמְנִים שָׁנָי אֲבִי
 37 הָיִים הָיִיתִי בְּ־רִטוֹב לֵעַ אִם־יִשְׁמַע עֲבֹדוֹ
 אֲדֹדֶמֶלֶךְ אֶל־וְאֲדֹדֶמֶלֶךְ אֲשֵׁר־אִם־אֲשִׁמַּע
 עוֹד בְּקֹל שְׁרִים וְשׂוֹחַח וְלִפְנֵי יְהוָה עֲבֹדוֹ עוֹד
 38 לְמִשְׁאֵל אֶל־אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ: כִּמְעַט יַעַם עֲבֹדוֹ
 אֲדֹדֶמֶלֶךְ אֲדֹדֶמֶלֶךְ וְלִפְנֵי תַמְלִיט הַמֶּלֶךְ
 39 הַגְּמֻלָּה הַחַתִּי: שִׁבְרָא עֲבֹדוֹ וְאִמָּה בְּעֵלִי
 עִם קָבוֹ אֲבִי וְאִמִּי חִדְּהָ: עֲבֹדוֹ כְּמֹהֵם יַעַם
 עִם־אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ וַעֲשֵׂה־לִּי אֵת אֲשֶׁר־טוֹב
 40 בַּעֲמֻקָּה: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֲחִי יַעַם כְּמֹהֵם וְאֵלֵי
 אֲעֲשֶׂה־לִּי אֲדֹדֶמֶלֶךְ בַּעֲמֻקָּה וְכֵל אֲשֶׁר־חִבְּדִי
 41 עָלַי אֲעֲשֶׂה־לָּךְ: וַיַּעַם כִּי־הָיִים אֲדֹדֶמֶלֶךְ
 הַמֶּלֶךְ עִם יִישָׁק הַמֶּלֶךְ לְחִזְלֵי וַיְבַר־לִי וַיִּשָּׁב
 42 לְמִקְצֵי: וַיַּעַם הַמֶּלֶךְ הַגִּלְעָדִי וְכַמְּהָ
 עִבֵר עִמּוֹ וְכִלְעִים יְהוָה הַעֲמִידוֹ אֲדֹדֶמֶלֶךְ
 43 וְגַם תְּצִי עִם יִשְׂרָאֵל: וְהָיָה כִּי־אִישׁ יִשְׂרָאֵל
 בָּאִים אֲלֵי־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמְרוּ אֲלֵי־הַמֶּלֶךְ מִי־עַד
 44 אֲחִים אִישׁ יְהוָה וַיַּעַם־י אֲדֹדֶמֶלֶךְ וְאֶת־
 בְּרִיָּה אֶת־חֲדָן וְכֵל־אֲשֶׁר־יָדָה עִמּוֹ:
 45 וַיִּגְעַן כִּי־אִישׁ יְהוָה עַל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל בִּי־קָדוֹב

לִפְנֵי שְׁלֹשִׁים וְעֹשֶׂה בְּרַח מִדֹּדֶמֶלֶךְ מֵעַל
 11 אֲשֶׁלֹּם: וְהַגְּשֵׁלֹם אֲשֶׁר־מִשְׁחָה עֲלֵיִס מִחַ
 בְּפִלְחֻמָּה וְעֹשֶׂה לִפְנֵי אֲחִים מִדֹּשִׁים לְהַשִּׁיב
 12 אֲדֹדֶמֶלֶךְ: וְהַמֶּלֶךְ יוֹדֵי שֶׁחַ אֶל צִדְקָה
 וְאֶל־אֲחֵרֵי הַבְּעִים לֹא־מֵהוּ אֶל־זִכְרֵי יְהוָה
 לֹא־מֵהוּ לִפְנֵי תְהִי אֲחִינִים לְהַשִּׁיב אֲדֹדֶמֶלֶךְ
 13 אֶל־בְּרִיָּה וְגַם כִּי־יִשְׂרָאֵל בָּא אֲלֵי־הַמֶּלֶךְ אֶל־
 בְּרִיָּה: אֲחִי אֲחִים עֲצֻמֵי וְכַסְיָי אֲחִים וְלִפְנֵי
 14 תְהִי אֲחִינִים לְהַשִּׁיב אֲדֹדֶמֶלֶךְ: וְלִעֲמֻשָׁה
 הַבְּרִיָּה הָלֵא עֲצֻמֵי וְכַסְיָי אֲחֵה כִּי־וַעֲשֵׂה
 15 לִי אֲגִלִּים וְכִי־וְיִסַּח אֶת־לֵא שֶׁר־צָבָא תְהִי־הִי
 לְפָנַי כִּי־דִמְיִים תְהִיִּי וְאָבִי: וְיִט אֶת־לֵבִי כִּי־
 16 אִישׁ יְהוָה פִּי־אִשׁ אֲחִי וְיִמְלֹחֵה אֲלֵי־הַמֶּלֶךְ שֶׁב־
 אֲחֵה וְכֵל־עֲבֹדוֹ: וַיִּשָּׁב הַמֶּלֶךְ וַיָּבֵא עִי־
 17 רִיָּה וְיְהוָה בָּא הַגִּלְעָדִי לִלְחֵי לְקִרְיָה
 הַמֶּלֶךְ לִי־עִבֵר אֲדֹדֶמֶלֶךְ אֲדֹדֶמֶלֶךְ: וַיִּמְלֵךְ
 18 שְׁמֵי כִּי־נָרָא בְּדִמְיִסֵּי אֲשֶׁר־מִכְּתוּבִים וְיָדָה
 עִם־אִישׁ יְהוָה לְקִרְיָה הַמֶּלֶךְ יוֹדָה: וְהָלַף
 19 אִישׁ עִמּוֹ מִכְּעִמּוֹ וְצִיָּא כַּעַד בְּרִיָּה שָׂאֵל וְחִמְשָׁה
 עֲשָׂר פְּנֵי וְעִשְׂרִים עֲבֹדוֹ אֲחִי וְצִלְחֵה רִיָּה
 20 לְפָנַי הַמֶּלֶךְ: וְעִשְׂרֵה הַעֲשֵׂה לְעִבְרֵי אֲדֹדֶמֶלֶךְ
 הַמֶּלֶךְ וְלִעֲשׂוֹחַ הַמֶּזֶב בַּעֲמֻקָּה כִּי־נָרָא כִּפְשֵׁי
 21 לְפָנַי הַמֶּלֶךְ בַּעֲמֻקָּה בְּרִיָּה: וַיֹּאמֶר אֲלֵי־הַמֶּלֶךְ אֶל־
 22 יְהוֹשֵׁב־לִי אֲדֹנָי עוֹן־וְאֵל יִזְבֹּחַ אֲחֵה הַעֲשֵׂה עֲבֹדוֹ
 בָּאִים אֲשֶׁר־צָבָא אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ מִיְהוּדָה לְשֵׁם
 23 הַמֶּלֶךְ אֶל־לִפְנֵי יַד־עֲבֹדוֹ פִּי אִם־חֲמֹרֵי־הַיְהוּדָה
 כְּמֹהֵם הָאִם וְהַשׁוֹן לְכִלְיֵי־וְיִסַּח לְדַח לְקִרְיָה
 24 אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ: וַיִּגְעַן אֲשֶׁר־בְּ־צִדְקָה וַיֹּאמֶר
 25 הַרְחֹק אֲחִי לֹא יִמַח שְׁמֵי פִי קָלֵל אֲדֹדֶמֶלֶךְ
 26 יְהוָה: וַיֹּאמֶר יוֹדֵי מִדְּעִי וְגַם בְּנֵי צִדְקָה כִּי־
 תִּחְדָּלֵי הָאִם לְשִׁטֵּן הָאִם יִמַח אִישׁ בְּיִשְׂרָאֵל
 27 פִּי הָלֵא יִישָׁב פִּי הָאִם אֲרִמְקֵי עַל־יִשְׂרָאֵל:
 28 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־שְׁמֵי לֹא תִמַּח וְיִשְׁבַּע לִי
 29 הַמֶּלֶךְ: וְכַמְּשֹׁחַ כִּי־שָׂאֵל יָד־לְקִרְיָה
 הַמֶּלֶךְ וְלֹא־עֲשֵׂה תְלִיָּה וְלֹא־עֲשֵׂה שְׁפָמוֹ וְאֶת־
 30 בְּרִיָּה לֹא כִּפְסֵי לְמִדְּבָאִם לְכֹחַ הַמֶּלֶךְ עַד־הָאִם
 31 אֲשֶׁר־בָּא מִשְׁלֹם: וְיָדָה פִּי־כִי־וְיִישָׁלֵם לְקִרְיָה
 32 הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר לֵי הַמֶּלֶךְ לִפְנֵי אֶת־הַלְכָתוֹ עִמּוֹ

לא תשלח ידו אל גד המלך כי יאזיז צדו
 המלך ארץ וארד אביש וארד אמי לאמר
 13 שמדמי בפע בנאשלים: ארעשתי בנשתי
 שרך וכל דמי לא יפחד מן המלך ואחתי
 14 ותחצב סודי: ואמר יואב לא רב אוחיה
 לפניך ויחף שליטה שבטים בכפי ותקעם בלב
 15 אנשלים שדפי חי בלב האהו: ויספו עשרה
 נשים לשא כלי יואב ויפו ארד אנשלים וימחיהו
 16 ויתקע יואב בשאר וישב העם מדרך ארד
 17 וישאלו פ' יחזקו ויאו ארד העם: ויקחו ארד
 אנשלים וישלכו ארד בעל אל דפוחת הדול
 וחצבו עליה גל אבנים גדול מאד וכל ישראל
 18 כסו איש לאחיו: ואנשלים לקח ויצברו בידו
 ארד מצבת אשר בעמק המלך כי אמר ארדלי
 בן גבעה הופד שמו ויקרא למצבת על שמו
 ויקרא לה יד אנשלים עד היום הזה:

CAP. XIX. יח

וירגו המלך ויעל על ערשית השער ויבך וכן
 אמר בלתי בני אנשלים בני בני אנשלים
 יתן מחר אני תחזיקו אנשלים בני בני:
 ליואב הזה המלך בנה ויחאפל על אנשלים
 ויחזי החשעה בימי ההוא לאכל לכל העם
 שמעו העם בימי ההוא לאמר נצצב המלך
 בני: ותחצב העם בימי ההוא לבוא ד
 פאשר ותחצב העם הגלמים בנסים במלח
 המלך לאט ארד פניו ויעק המלך קול ג
 פל אנשלים אנשלים בני בני:
 ויאו אל המלך הבית ואמר דובשת האם א
 פני כל עבדך הנמלטים ארד נששו ד
 וארד נפש בןך ובנותך ונפש נשך וט
 פל נששו: ארדבה ארד נששו ולשלא אר
 ארדבה כי ארדבה האם פי און קח שרים ועם
 פי ודעתי האם פי לא אנשלים דו וכלנו ד
 מלים פי און אשר בעמק: ושתה קים א
 דרפ על לב עבדך פי בידוה לשפשי פי א
 וצא אם ילדו איש ארד המלך ודעה קח א
 מכל דדעה אשר פאה עליך כפערך ערעה
 ויגם המלך וישב פשע ולכל דו
 דידו לאמר דרפ המלך וישב פשע ויבא כ
 העם לפני המלך וישאלו כס איש לאחיו:
 וידו כל העם גדון בכל שבטי ישראל
 לאמר המלך הצילנו: מכת אוננו והוא מלך

19 והחזיקו בן צדוק אמר אחיצה נא
 ג אנשלה ארד המלך פי שפסו דעה מן
 20 ארד: ויאמר לו יואב לא איש בשדה ארד
 האם הזה ונשורת בימי ארד והיום הזה לא
 21 תבשו פי על 0 פן המלך מן: ויאמר
 ויאו לפלשו לך דרד למלך אשר ראיהו ושתחו
 22 כחשו ליואב ויחף: ויספו עד אחיצה בן צדוק
 ויאמר אל יואב וידו מה ארצה נא נס אני
 ארדתי הפלשו ויאמר יואב למה זה ארדתי רך
 23 בלי ויבנה ארד בשדה מצאח: וידרמה ארד
 ויאמר לו רדו ויבך אחיצה בןך הפער ויעב
 24 ארד הפלשו: וידו וישב בן שטי השפשים
 ולקח הצפה ארבע השעל ארד דמה וישא
 25 ארד עינו ויאו דפחה איש רך לבדו: ויקרא
 הצפה ויגד למלך ויאמר המלך אם לבדו
 26 בשדה בשתי וקח וקרב: ויבא הצפה
 איש ארד רך ויקרא הצפה אל השעל ויאמר
 הודו איש רך לבדו ויאמר המלך נסיה מנשרו
 27 ויאמר הצפה אני ראיה ארד מצצת דראשון
 כמצצת אחיצה בן צדוק ויאמר המלך איש
 28 טוב זה ואל בשורה טובה יבוא: ויקרא
 אחיצה ויאמר אל המלך שלום ושתחו למלך

27 ויהי כבוא הוד מתיגימה ושבי קרסאש מרפת
 בגרעמון ומכר ברעמיאל מלא דגו גבולי
 28 הצלעו מרגלים: משכב וספות וכלי יצו
 החסם וטערים וקמח וכלי ופול ונעשים וכלי
 29 ודבש ודומה וצאן ושפות כלל הילשו לחד
 ולעם אשר אוף ללאכל פי אמור העם רעב ועמו
 וצמא במדבר:

CAP. XVIII. יח

1 ויסקו הוד אדהעם אשר אוף וישם עליהם
 2 שני אגשים ושני מאוח: וישלח הוד אחד
 העם השלישית בידו ויאב והשלישית ביד אנשיו
 3 ביד צדויה אחד ויאב והשלישית ביד אמו הצעיר
 0 ויאמר המלך אל העם הלא
 3 אצא גם אני עמכם: ויאמר העם לא תצא
 פי אבינוס נמס לארשימו אלינו לב ואמר
 ומהו הצולו לארשימו אלינו לב פרעטה כמעט
 עשרה אגשים ופתה טוב בידויה לנו מעד
 4 לעוד: ויאמר אליהם המלך אשר ייטב בעיניכם
 אעשה וינכר המלך את ידי השער וכל העם
 5 הצא למאח ולאגשים: ויצו המלך אתיו ויאב
 ואת אנשיו ואת אוף לאמר לאט לי לעש
 לאבשלום וכל העם שמעו בצוה המלך את
 6 על השרים על דבר אבשלום: ויצא העם
 השדה לקראת ישראל ויהי המלחמה בירש
 7 אסרים: ונפשו שם עם ישראל לפני עבדי
 8 הוד ויהי שם המצפה גודלה ביום ההוא
 עשרים אלה: ויהי שם המלחמה במצות על
 9 פני כל הירש ויבד דער ללאכל עם מאמר
 אכלה ודעב ביום ההוא: ויצא אבשלום
 10 לפני עבדי הוד ואבשלום רכב על הפרד ויבא
 הפרד תחת סבבו האלה הגודלה ויחוק
 ראשו באלה ויפון בין השמים ובין הארץ והפרד
 11 אשר תחתיו עבר: וירא איש אחד ויצו
 ליואב ויאמר דבר ראשו את אבשלום תלוי
 12 באלה: ויאמר יואב לאיש המצוד לו והפרד
 ראשו ומדוע לא הביאתו שם אצרה ועלי לחת
 13 לך עשרה כסף והנה אהתי: ויאמר האיש
 14 אל יואב ולא אבד שקל על פני אלהי פסך

13 תכלי האגשים אשר אוף גם אחד: ואמר אל
 שר האסף והשאר כל ישראל אל העיר והוא
 תהלים וכתבו אתו עד דפול עד אשר לא
 14 נמצא שם בסודו: ויאמר אבשלום
 וכל איש ישראל טובה עשה חשיו הארץ
 0 מעצת אדונישל ויהיה צה לדרש
 את עצת אדונישל הטובה לבעבר הביא יהיה
 15 אל אבשלום את דודעה: ויאמר חשיו
 אל צדוק ואל אמרתי ובעלים פואח וכואח יען
 אדונישל את אבשלום ומה וקני ישראל וכואח
 16 וכואח יעצו אינו ועשה שלוח מרה והגידו
 לחד לאמר אל יחלן האלה בעצרות המדבר
 0 גם עבר תעטר פן יבצע למקו חלל העם
 17 אשר אוף: ויהיו ויהיו ויהיו עמים בעד
 0 כל האלה השפחה והגדה לים הים ולב
 והגידו למלך הוד פי לא חלה להאח לטא
 18 העדה: וירא אדם נע ויצו לאבשלום ואלו
 שניהם מרה ויבא: אל בית ראש בבתיים
 19 ולו כח ברעו ויהי שם: וקחה האשה
 וחשול את הדמסקו על פני הצא וחשמה עלו
 20 והשוח ולא טע דבר: ויבא עבד אבשלום
 אל האשה והביאה ויאמר אלה אתי למקו ויהיו
 ויאמר להם האשה עמד מיכל הפנים ויבקשה
 21 ולא משה ושם השלם: ויהי אהיו
 לכסם ויעלו מדבר וילכו ויגידו למלך הוד
 ויאמר אל הוד קמו ועבר מרה את דברים
 22 ברכה וען עליכם אדונישל: ויקם הוד וכל
 העם אשר אוף ויעברו את הדודן עד אוד
 23 הדק עד אוד לארעיה אשר לא עבר את
 הדודן: ואת דוד ראה פי לארעיה עצה
 24 ויתבש את הדוד ויקם וילך אל ביתו אל
 שור ויצו אל ביתו ויחוק ויבא ויבא בקר
 25 אמו: ויהי כא מתיגימה ואבשלום עם
 26 את הדודן והוא וכל איש ישראל עמו: מחד
 עמטא שם אבשלום ויהי יואב על העמטא
 וקמטא בר איש ושמו יהוא השואלי אשר
 27 בא אל אבשלום ביד משה אהיה צדויה אם יואב
 28 ויהי ישראל ואבשלום ארץ בלעז:

אחיהואל דבר לכם עצה כדעשמהו וכן
 אחיהואל אל אבשלום בא אל שלשה א
 אשר דברו לשמוע דברו ושמוע מלישואל
 כבמשנת אד אביו ודוקו דיו מלישואל א
 וישו לאבשלום האהל ערדג ויבא אבשל
 אל שלשה אביו וישו מלישואל וישנת אדיו
 אשר יעץ ממים הרים פאשר לשאל 30
 האלוקים בן מליצנת אחיהואל במ לודו ב
 לאבשלום:

CAP. XVII 1

ויאמר אחיהואל אל אבשלום אכזרחה פא טע
 עשו אלקי אלה ואקובה ואדפסה אדוה
 היליה: ואבוא עליך ויהא יגע ודפה ב
 והתודתי אדיו ונס מלידעם אשר אדיו ודא
 את המלך לבדו: ואשיבה מלידעם א
 משוב דכל ואלש אשר אדיו מבקש מלי
 יהיה שלום: וישו דדס בעיני אבשל
 ובעיני מליקני ישראל: ויאמר אבשל
 קרא לא גם לחושי הארץ ומשמעה מדי:
 גם דהא: ויבא וישו אל אבשלום ויא
 אבשלום אליו לאמר מדי דהו דבר אדיו
 דבעשה אדו דבר אביון אדיו דבר:

ויאמר חושי אל אבשלום לארמיה דה
 אשר יעץ אחיהואל בפעם הזאת: ויאמר ח
 אדיו דעש אדו אביו ודא אבשל בן נבו
 דמה ודיו נשש דמה מדוב שבל פשהו וא
 אשר מלחמה ולא ילך אדו דעם: דה פ
 הארמיה פאחר הפחיתים או פאחר המלך
 ודיו פנאל דם פתודה ושמוע השמוע וא
 דדיו מפה בעם אשר אדיו אבשלום: ח
 גם מדיאל אשר לפ מלב האדיו דעם:
 מדיע מלישואל מדינוד אדיו ומדי
 אשר אדיו: מ ינצוהו אבשל אבשל עליו:
 ישראל מדי ועד פאר שבע מדיאל אשר פ
 דים מלב ומקו דלכים פשיב: ויבאו א
 פאחר המלמה אשר כמפא שם ומסו ע
 פאשר יפל דפל על הארמיה ולא יעוה

3 דהש מדיע: ויאמר המלך אדיו מן אדיו
 ויאמר ציבא אל המלך דהו וישב מירושלם פי
 אשר דים ישבו לי מדי ישראל את ממלטה
 4 אדיו: ויאמר המלך לצבא דהו לך מל אשר
 למסיבטה ויאמר ציבא השומרוני אבנא דון
 5 בעיקו אדיו המלך: ויא המלך דוד ע
 פדחים דהו משם אשר דא ממלטה בוד
 שאל ושמו שמעי מדי פארא יצא ומקלל:
 6 ויסל פאבים אדיו ואת מליעבדו המלך
 דוד וכל דעם ומל דפנים ממיט ומשכאל:
 7 ודאמר שמעי בקלל צא צא אשר דים
 8 ואשר המלעל: וישב עליו דהו מל ודמי
 מדישאל אשר מלמל חושי ודיו דהו אדו
 המלמה מדי אבשלום מדי דהו פדעו פי
 9 אשר דים אדיו: ויאמר אבשל בן צרחה אל
 המלך מדי קלל וכלב המה דהו אדיו
 10 המלך אפשה פא ואסדה אדו דאשו: ויאמר
 המלך מדיע וכלם מן צרחה מ קלל ופי
 דהו אבשל מ קלל אדיו ומי יאמר מדיע
 11 עשיחה מן: ויאמר דוד אל אבשל ואל מלי
 עבדיו דהו בני אשר צא מדיע מבקש אדו
 מלי ואף מ עשה מן דים מדיע מ קלל
 12 מדי אבשל מ דהו: אדיו דהו דהו בעיני
 והשוב דהו לי מדיה מלחמל דהו דהו:
 13 ואלך דוד ויאשיב מדיע
 ושמעל דהו בצלע דהו לעמדו דהו וקלל
 ויסל פאבים לעמדו וישו מדיע:
 14 ויא המלך וכל דעם אשר אדיו עינים ומש
 15 שם: ואבשלום וכל דעם אשר ישראל פא
 16 וירושלם ואחיהואל אדיו: ודיו פאשר פא חושי
 הארץ דהו דוד אל אבשלום ויאמר חושי אל
 17 אבשלום דיו המלך דיו המלך: ויאמר אבשלום
 אל חושי דהו חושי אדו דהו מדי אדו דהו
 18 אדו דהו ויאמר חושי אל אבשלום לא פ אשר
 מדי דהו דהו דהו וכל אשר ישראל לא
 19 אדיו ואדיו אבשל: והשנית מדי אדו אבשל
 דהו מדי מדי פאשר עבדו מדי אדיו מן
 20 אדיו ומדי:

שמואל ב טז

24 והיה גם צדוק וכל האלילים איתו משאם אהרן
 אהרן פיה האלילים והציל את צדוק האלילים
 ויעל אביתר עד הים כל העם לעבור מן
 העד: ויאמר הפלגן לצדוק השב את
 אהרן האלילים העד אם אמנא חן בעיני דהה
 והשליני ויהאני איתו ואת כבודו: ואם מה
 יאמר לא תצטרו בך הנהי עשה לוי פאטו
 טוב בעיני: ויאמר הפלגן אל צדוק
 הפדן והזאה אתה שבה העד בשלום ואחימנע
 בך והזנתו בן אביתר שני מינים אתכם: ואם
 אבני מתמלהמה בעבודת המדע עד פא דע
 מעמכם לחד ל: וישב צדוק ואביתר אהרן
 אהרן האלילים והשלם וישבו שם: וחד עלה
 במעלה היחיים עלה וסכה וראש לו השוי
 והוא הולך ויחף וכל העם אשר איתו הסו
 אש ראשו ועלו עלה ונבה: וחד הדד לאמר
 אחיחשל בעשתיים עם אנשלים ויאמר חד
 סבלנא את צעצת אחיחשל דהה: וחד חד
 בא עד הראש אשר שתוחה שם לאלילים
 והיה לקראתו חוש הארפי קודע פתגלו והדמה
 על ראשו: ויאמר לו חד אם עבדת אמי הית
 עלי למשא: ואם העד תשוב ואמרת לא בשלום
 עבדך אני הפלגן אודה עבד אבדך ואני מאו
 ועשה ואני עבדך תפרתה לוי את ענת
 אחיחשל: והלא עמד שם צדוק ואביתר
 הפזרים והיה כל הדבם אשר תשמע מפי
 הפלגן תפיד לצדוק ואביתר הפזרים: והיה שם
 עמם שני בניהם אחימנע לצדוק והזנתו
 לאביתר ולחוחם פדם אלו כל דבם אשר
 תשמעו: ויבא חושף רעה חד העד ואנשלים
 ויבא והשלם:

CAP. XVI. י

1 וחד עבד מעט מדראש דהה ציבא עש
 משיבשח לקראתו וצמד חמרים תבשילם ועליהם
 מאתים לחם ומאה צמקום ומאה קרן ונבל
 יין: ויאמר הפלגן אל ציבא מה אלה קרן
 ויאמר ציבא החמרים למד הפלגן לדב
 ולהלום והקרן לאכל הדשנים תמן לשוחח

אדשנים שנה ויאמר אנשלים אל הפלגן אלה
 כא ואנשלים את דתו אשר נדתי ליה
 פתרון: פירנד מד עבדך בשבתי בששו
 פאתם לאמר אדשני ישבי דדה והשלם
 עבדך את דדה: ויאמר לו הפלגן לך בשלום
 ויבא ויילך חתונה: ושלה אנשלים
 מדללים בל שבתו שראל לאמר פשמעם
 אדקול הששו ואמרום מלך אנשלים פתרון:
 והד אנשלים הלכו מאתם איש מדושלים
 קראים והלכים לחפם ולא העו כל דבם:
 ושלה אנשלים את אחיחשל הגלני ועד חד
 משדו כגלה פנוד את הדבסו וחד הששו
 אפף והלם הולך דב את אנשלים: ויבא
 הפלגן אל דוד לאמר דהה לב אש שראל
 איתו אנשלים: ויאמר דוד לכל עבדך אשר
 איתו מיהשלם קמו ונכוחה פי לא תהיה עת
 פליטה מפני אנשלים מחד ללכת פדמור
 והשגט והפיה עלינו את דעה דהה העד
 לשחורב: ויאמר עבדך הפלגן אל הפלגן כל
 אשר יבדך איתי הפלגן דהה עבדך: ויצא
 הפלגן וכל ביתו פרגלו ויעוב הפלגן את עשו
 שנים פלגשים לשמד הפיה: ויצא הפלגן וכל
 העם פרגלו ויעמה פת הפדוק: וכל עבדו
 עתים עליו וכל הפדתי וכל דפלו וכל
 הדבסם שש מאת איש אשר באו פרגלו מפת
 עתים על פני הפלגן: ויאמר הפלגן אל איתי
 הגוי לפה תקן גם אתה אחס שוב ושוב עם
 הפלגן פדנכי אתה ונסגלה איתך למקומך:
 חמל: וצאק היום אנשלים עפע ללכת ואני
 הולך על אשר אני הולך שוב והשב את
 אדך עפך חסד ואמנו ויען איתי את הפלגן
 ויאמר ויהיה הדי איתי הפלגן פי אם פמקים
 אשר יהיה שם: איתי הפלגן אם למות אם
 לחיים פי שם דהה עבדך: ויאמר דוד אל
 איתי קר ויעט ויעט איתי הגוי וכל אנשיו
 וכל דפתי אשר איתי: וכל דהארץ פכים קל
 גדול וכל העם עתים הפלגן עם פגול קדון
 וכל העם עתים על פני דוד את הפדור:

והיה אשה יפה בכל ישראל לחל לאמר כ
 תלו ועד קדקדו לא יהיה בן מום וכן
 אהרן אשה יהיה מקץ ימים ולמים אשר ת
 פר כבד עליו ונלחו ושקל אדמשה ר
 מאתים שקלים באבן הפלך ויהיו לאבן
 שלשה בלים ובה אחת ושמה חמר היא ה
 אשה יפה מראיה: ושם אבן
 ביהלם שנתים ימים ושני הפלך לא ר
 השליח אבשלום אל יואב לשלח אותו אליה
 ולא אבה לבוא אלא וישלח עד שלח ולא
 לבוא ויאמר אל עבדיו ראו חללה יואב
 די ולשם שלשים לב והצתיח אבש ו
 עבדי אבשלום אהרן חלקה באש:

ויקם יואב ויבא אל אבשלום והציה וי
 אלה למה הציהו עבדך אהרן חלקה אש
 באש: ויאמר אבשלום אל יואב הנה של
 אלוך לאמר בא הנה ואשלחה אחיך אלי
 לאמר למה פארו כעשה טוב לי עד אכי
 ושיהי אהיה פני הפלך ואם יש
 והכרתי: ויבא יואב אל הפלך ויבד
 ויבא אל אבשלום ויבא אל הפלך וישתח
 על אפס ארצה לפני הפלך וישק ה
 לאבשלום:

CAP. XV. טו

ויהי מאחזי בן ויעש לו אבשלום כן
 וכסים והמשים אש רצים לפניו: והג
 אבשלום ועמד עליו הנה השער והיה
 האיש אשר היה עליו רוב לבוא אליה
 למשפט וקרא אבשלום אלו ויאמר א
 עד אחיה ויאמר מאחזי שבט ישראל ע
 ויאמר אלו אבשלום ומה דברך טובים ומ
 ושמע אין לך מאת הפלך: ויאמר אבש
 מו ישמני שטם פארו ועל ויבא כל איש
 והיה על ויבוימשפט הצדקתו: והיה ב
 איש להשתחוה לו ולשק את ידו והחזו
 וישק לו: ועש אבשלום פדב יהיה ל
 ישראל אשר יבא למשפט אל הפלך
 אבשלום את לב אבש ישראל: והיה

11 ולא יסוף עד לנעת פה: ויאמר יוספ
 הפלך את יהיה אלוך מתפית נאל היום
 לשורה ולא שמחה את בני ואמר ויהיה
 12 אסיהל משערת בנה ארצה: ויאמר האשה
 ותברא ששוחח אל אדני הפלך דבר ויאמר
 13 דברי: ויאמר האשה ולמה חשבתה פארו
 על עם אלהים וכפדו הפלך דברי הנה כאשם
 14 לבלתי השיב הפלך אדמשה: פר מוח נמח
 וכמים דברים ארצה אשר לא יאספו ולא
 ישא אלהים נפש וחשב כחשבתה לבלתי יח
 15 כפדו פדו: ועתה אשר פארו לך אל הפלך
 אדני את הדבר הזה כי יראי העם ויאמר
 ששוחח אהרן חלקה אל הפלך אל עשה
 16 הפלך את דבר אהרן: כי לשמע הפלך
 להצל את אהרן מפי האיש להשמד את
 17 והאדבול יחוד כפדולת אלהים: ויאמר ששוחח
 יהיה נא דבר אדני הפלך למטה כי כמלך
 האלהים בן אדני הפלך לשמע השוב הרע
 18 ויהיה אלוך די עקב: ויבן הפלך
 ויאמר אל האשה אל תא תכחזי מפני דבר
 אשר אבני שאל אחיך ויאמר האשה דבר
 19 אדני הפלך: ויאמר הפלך הנה יואב אחיך
 בכל יאח ותמן האשה ויאמר די כששך אדני
 הפלך אבש: להמין והשכיל מל אש
 דבר אדני הפלך כי עבדך יואב הוא צלני והוא
 שם בפי ששוחח את כל היבמים האלה:
 20 לנעור סבב אדפני הנה עשה עבדך יואב
 את הדבר הזה ואדני חסם פחכמת מלך
 האלהים לדעת אהרן כל אשר פארו:
 21 ויאמר הפלך אל יואב דברט עשיתי את
 הדבר הזה וכן השב את דפני את אבשלום:
 22 וישל יואב אל פני ארצה וישתחו ויבדך את
 הפלך ויאמר יואב היום רע עבדך פרמצאחי
 חן בעיניך אדני הפלך אשר עשה הפלך את
 23 דבר עבדך: ויקם יואב וילך בשורה ויבא את
 24 אבשלום וישלם: ויאמר הפלך יפ
 אל בירו וסני לא יראה ויבא אבשלום אל בירו
 25 ושני הפלך לא ראה: וכאבשלום לא

שמואל ב יד רכו

1 ואמר אזלי את כל הנשים בני דבלין והנחתי
 2 בראשן לבדו מה פרעלש אנשולם והנחתי
 33 טלמה מהם עשרו את חבר אחוזו ועשה
 אלשום אזלי המלך אל לבו דבר לאמר כל
 בני המלך מהו פראם אמטן לבדו מהו
 34 ויבחר אנשולם וישא דביר הצעה אדעית
 וראו זהו עשרוב הלבים מדרך אדחז מצד
 35 הדדו ויאמר ויטוב אל המלך זהו בני דבלין
 36 בא פדס עבדך בן זהו ודדו וכלתו לדידו
 והפה בני דבלין פא וישא קולם ויבכו ויגבו
 37 המלך וכל עבדיו בכו בכו גדול מאד ויאבשלים
 פדח וילך אל תלמך בן דעמיוז מלך גשור
 38 ויחאבל על פטו של דאמים ויאבשלים פדח
 39 וילך גשור וידרשם שלש שנים ויחבל דוד
 המלך לצאת אל אנשולם פרסום על אמטן
 פרסמו

CAP. XIV. יד

1 וידע ויאב בן ציוה ביר לב המלך על אנשולם
 2 וישלח ויאב תרעה ויחז משום אשה חמדה
 ויאמר אליה החאמליה ולבשרט בנדר אכל
 3 ואל יחסי לךן ודלית פאשה זה ימים רפים
 4 מואבול על מנו ונאת אל המלך והפרת
 5 אלו פדבר הזה וישם ויאב אדודיםים פסיה
 6 והואמר האשה התקוית אל המלך וחפל על
 7 אשה מצצה וחשתחו והואמר השעה המלך
 8 ויאמר לה המלך מה דלך והואמר
 9 אבל אשה אמנה אי וימת איש ויששתחו
 10 שני בנים ויצו שניהם פשוה ויאב מפל
 11 בניהם ופי האוד את האוד וימת אזו
 12 ופה קמה כל המשפוח על ששתחו ויאמר
 13 חמי אדממה אזו ומתוה בנפש אזו אשר
 14 דג ונשמידה גם אדודיש וכפ אדנחלותי
 15 אשר נשאה לכלי סום לאיש שם ושאהיה
 16 על פי האמהו ויאמר המלך אל
 17 האשה לבי ליתך ואני מצה עלך והואמר
 18 האשה התקשת אל המלך עלי אזלי המלך
 19 הען ועליית אמ המלך וכסא נקי
 20 ויאמר המלך המזם אלך ודבסתי אל

16 ויאמר לו אלאות דעה דחולה הוא
 17 מאתה אשר עשית עפי לשלתי ולא אבה
 18 לשמע לה ויקרא אדנשו משרו ויאמר
 19 שמואל אדואת מעלי הצצה ועל הרלח
 20 אתויה ועליה טחא פסים פי בן יחלפן
 21 שדו המלך דבוחל סעלים ויצא ארתה
 22 משרו והדף ועל הרלח אתויה והלך
 23 חסר אסר על ראשו וסחט הפסים אשר
 24 עליו קרעה והסם דה על ראשו והלך הרוך
 25 תצקה ויאמר אליה אנשולם איה האמטן
 26 אדוד זה עמו ועשה אדוד החילש אדוד
 27 דא אדמשרו אדלפך לדידו והוא
 28 חבל ושממה בית אנשולם אדוד המלך
 29 חד שלמע את כל הדברים האלה וידע לו
 30 מאד ולדידו אנשולם עמ אמטן למע
 31 ועשרוב פרשטא אנשולם אדמאטן על
 32 דבן אשר עשה את חבר אחוזו ויהי
 33 לאסחים ימים ויהי נזמים לאנשולם בבבל
 34 תצד אשר עמארים וישא אנשולם לכל
 35 בני המלך ויבא אנשולם אל המלך ויאמר
 36 הדדט נזים לעבדך ויקטא המלך ועבדו
 37 עמ עבדך ויאמר המלך אל אנשולם אל פני
 38 ארטא נלך בלית ולא נכד עלך וישרף ולא
 39 אבה ללכת ויברכהו ויאמר אנשולם ולא
 40 ילךט ארטא אמטן אדו ויאמר לו המלך
 41 לפיה וקך עמו וישרף אנשולם וישלח
 42 אזו אדמאטן ואת כל בני המלך ויצו
 43 אנשולם אדמשרו לאמר ורארטא פטוב לבי
 44 אמטן ביון ונארו אלם דס אדמאטן
 45 ודמסם אזו אל תראה הלא פי אנבי צויה
 46 אתכם חוק ודדו לביחולי וישלש נשיר
 47 אנשולם לאמטן פאשר צה אנשולם ויקמו
 48 כל בני המלך ויפכו אש על פדו וינסו
 49 ויהי הפה ברוך והשמה ביה אל דוד לאמר
 50 הפה אנשולם אדל פני המלך ולא סרת
 51 מהם אדו ויבס המלך וקצו אדמשרו
 52 וישב אצצה וכל עבדיו מצבים קרע בדים
 53 וכן יתנד בן שממה אדוד ויאמר אל

בפלגת נתן יעשה לכל עני במיעוט וישב
ובלדגים יושלים:

CAP. XIII.

ויהי אחרי כן והאנשים ברחו אחת
ושמה חמר ויאמר אמנו ברחו:
לאמנו להתחלות בעבד חמר אחיו
בחילה היא וישאל בעני אמנו לעשות
מאמרו: ולאמנו יע וישל יתוב ביש
אחי ויהי ויתוב איש חכם מאד: ואם
כדוע אשה פכה אל ברחוקו בברך:
הלא תפיד לו ויאמר לו אמנו אתחמר:
אנשים אחי אני אוב: ואמר לו ית
שכב על משכבך ורחוקו ויא אבך לה
ואמרתי אלי חסא סא חמר אחורי ו
לחם נשמה לשלי אתחילה למען
אראה ואכלי סודי: וישכב אמנו ו
ויא רפיק סודי ויאמר אמנו אלה
מבארטא חמר אחורי חלפני לשלי שתי ל
ואסדה סודי: וישלח חר אלחמר ה
לאמר לכו לא בית אמנו אחי ונשי
הפיה: והאך חמר בית אמנו אחי:
שכב וישק את רפיק ותלול ותלבב ל
ותבשל את דגלכות: ותקח אתחמר
ותצק לשלח וימאך לאביל ויאמר:
הציא כל איש מעלי ויבא כל איש מ
יאמר אמנו אתחמר ויבא הפיה ו
ואסדה סודי ותקח חמר אתחגבות
עשוה ויבא לאמנו אחי הזודה:
אלו לאביל ויחוק פה ויאמר לה פא
עני אחורי: ותאמר לו אלהי אל
פי לא יעשה כן בשמואל אלה עשוה
דבילה האחת: ואם אסא אוליק אחי
ואתה תפיה סודי דגלים בשמואל:
דפי סא אלהיך פי לא ימנני סודי:
אסא לשכע בקלה ויחוק סודי:
וישכב אחי: וישאסה אמנו סודי:
סוד פי גדלה השאסה אשר סודי סא
אשר אסבה ויאמר לה אמנו קמי

14 ויהי העני חפוזי לא תחזי: ואם פי
ספך ספדתי אדראכי יהיה בך והיה גם נתן
15 והאך לק מות ימות: וילך נתן אל ביתו
וישף יהיה אדנדל אשר יהיה אשת אחי:
16 לחד וישלח: ויבש חר אתחגבותי בעד
השן וישם חר צום ויא ויל ושכב ארצו:
17 וילקח וקני ביתו עליו להקיסו מן הארץ
18 ולא אסא וסרסרה אים לחם: ויהי בית
השמישי וימת היגל ויבא עבדו חר להגיד
לו: וימת האל פי אמר הזה סודי האל
יהי דפוס אלו ולא שוכע בקילס חר סודי
19 אלו מות היגל ועשוה ויהי חר פי
עבדו סתחשום ויבן חר פי מות היגל
ויאמר חר אל עבדו המת היגל ויאמר
20 מות: ויבס חר מראש ויחוק ויבס ויחוק
סודי ויא מודיהה וישמה ויא אל ביתו
21 וישאל וישאם לו לחם ויאמר: ואסדה עבדו
אליו פה יהי הזה אשר עשוה בעבד האל
יה צמתי ויחוק ויאמר מות האל קמת ויאמר
22 לחם: ויאמר בעד היגל יה צמתי ואסדה
פי אמרתי מן יודע ויבן יהיה חר האל:
23 ועשה: מות לפה חר אני עם האביל להשיבו
עוד אני האך אלו יהא אלהי אלו:
24 וימת חר את פדשכע אשר ויא אלה
וישכב עשה ותלך בן יקרא אדשמו שלמה
25 ויחיה אוב: וישלח חר סודי ויבא ויבא
26 אדשמו ויחיה בעבד יהיה: ויחם
יאב דפח בן עפן וילך אדער הפלחה:
27 וישלח יאב מלכים אל חר ויאמר לחסתי
28 בך ויהי בסלכותי אדער השים: וישף אביל
אדער השים ויהי על דעתי ולבדה סך
אגד אני אדעתי וקרא שמי עליה:
29 ויחוק חר אדעתי השים וילך רפיה ויחם
30 פה וילדה: וישק אדעסרה מלפני סל
ואשר וסלחה סודי חר ויאב יקלה ויהי
על ראש חר ושלל העד והציא ויפנה מאו:
31 ויחידגם אשר פה והציא וישם בפניה
והציא רפול וימנחה רפול והעני ארם

שמואל כ יב דכה

והזיק מלחמתו אל דעור הדסה וחזקה:
 ותשמע אשת אהיה פרמת אהיה אשה 26
 ותספור על פניה: ויעבד האכל וישלח 27
 דוד ויאספה אל ביתו ותודיעו לאשה ותלך
 לו בן ויבט דבסר אשה עשה דוד בעיע
 ויהיה:

CAP. XII. יב

וישלח דוד את דבסר אל דוד ויבא אליו 1
 ויאמר לו שני אנשים היו בעיר אחיה אחי
 עשיר ואחד רשע: לעשיר היה צאן וביקר 2
 ודבסר כאלו: ולש אחד פל כי אם צבטה 3
 אחי קטפה אלו קלה ויהיה ותגדל עמי ועם
 בני דוד מספרו האכל ומכסו חשתה ובידע 4
 חשכב ותודיעו בתי: ויבא הגד ליש העשיר 4
 ויחמל לקחת מפלגו ומבקר לעשות לאחיה
 דבסר לו ויקח את צבטה רשע ודבסר
 ויעשה ליש דבסר אלו: ויודע את דוד 5
 באש מצד ואמר אל דבסר ויהיה כי כך
 מצד רשע העשה זאת: ואחד צבטה שלם 6
 ארבעים ערב אש עשה אחד דבסר היה
 ועל אש לא חמל: ואמר נתן אל 7
 דוד אחיה רשע בזה ואמר יהיה אלו ישראל
 אנכי משחיתו למלך על ישראל ואנכי הצליח 8
 מצד שאלו: ואחיה לו אחי ביתו אדניהו ואחד
 לשו אדניהו בזה ואתה לו אחי ביתו ישראל
 ויהיה ואם מעט ואספה לו דבסר וכדבסר:
 מדוע בתי אחי דבסר יהיה לעשות דבר בעיני 9
 את אחיה החייל הבית ברוב ואחד אשור
 לקחת לו לאשה ואני הנה ברוב בני עמון:
 ועתה לרחסו רוב מניות ערשלים ערב 10
 פי בורני ותפח אחד אשת אחיה החייל לזנות
 לו לאשה: זהו אמר דוד דבסר 11
 מלים עליו רעה מפיח ולקחתי את משחית
 לעיניו ונחיתי לעד ושכב עם משחית לעיני 12
 השמש והחמה: כי אחיה עשית בסתר ואני
 אעשה את דבסר היה כגד על ישראל וכגד 13
 השמש: ואמר דוד אל דבסר ויבא
 לדוד 0 ואמר נתן אל דוד בסי

אהיה פרח בית דבסר את על עבדו אדניו
 ולא יד אל ביתו: ויגד לוד לאמר לא יוד 10
 אחיה אל ביתו ואמר דוד אל אחיה הלא
 כדוד אחיה לא מדוע לא יודת אל ביתו:
 ויאמר אחיה אל דוד הארון וישאל ויהיה 11
 לשבים בפסח ואדני יבא ועבד אדני על פני
 השדה היום ויבא אבא אל ביתו לאכל
 ולשתות ולשכב עם אשתו והיה חיי נפשך
 אם אעשה את דבסר הזה: ואמר דוד אל 12
 אחיה שב בזה בסדאם ומזד אשחית וישב
 אחיה ברושלים ביום הדוא ומערתו: ויקרא 13
 לו דוד ויאכל לפניו וישת וישכרה ויצא
 בסרב לשכב במשכבו עם עבדו אדניו ואל 14
 ביתו לא ידו: והיה בפסח וכתב דוד ספר אל
 דבסר וישלח בד אחיה: וכתב בפסח לאמר 15
 דבסר את אחיה אל מלך פני המלחמה החזקה
 ולשבים מאחורי ועבד ומת: והיה בשמו דבסר 16
 אל דעור ויתן את אחיה אל דבסר אשור
 חיע כי אנשי דוד שמו: ויצא אשור 17
 העיר ויחזק את דבסר וישל מדיעם מעבדו
 דוד וכתב גם אחיה החייל: וישלח ויאב 18
 ויגד לוד את כל דבסר המלחמה: ויצא 19
 את דבסר לאמר כבלתוך את כל דבסר
 המלחמה לדוד אל דבסר: והיה אם תעלה 20
 החמה דבסר ואמר לו מדוע עשיתם אל
 העיר להלחם הלא ידעתם את אשור ויהי 21
 מעל החמה: מידבסר את אב מלך כך
 ידבסר הלא אשה השליכה עלו פלג רכב
 מעל החמה וימת בתוך לפה נשאים אל
 החמה ואמר גם עבדך אחיה החייל מוח: 22
 ויבא דבסר ויבא ויגד לוד את כל אשר
 שלח ויאב: ואמר המלך אל דוד פירנסו 23
 עלינו האנשים ויצא אלנו השדה ופדוה
 עליהם עד פרח השש: וילא המזארים 24
 אל עבדך מעל החמה וימתו מעבדו דבסר
 וגם עבדך אחיה החייל מוח: ואמר דוד אל 25
 המלך פדוה את אבא ואת עבדך
 אדניהו והיה פרכוה וכוה האכל החייל

כַּמֵּץ הַדָּוָה לֹא לִשְׂעֵהוּ וְהַסֵּבֵן עִמּוֹן יָח
 מִמֶּנּוּ וְהַלְטֵי לְדָשִׁיעַ לָךְ חוֹק וְנִחְזָק׃
 עֲשֵׂה תַעַד שֶׁנִּי אֲלֹהִים וְהִדֵּה יִשְׁעֶהּ וְהִ
 בְּעֵינָיו׃ וַיֵּשֶׁב יִזְבָּב בְּהָרֵם אֲמֹר עַם לְמַלְחָ
 בָּאֵתֶם וַיָּבֹס מִפְּנֵי׃ וְכִלֵּי עִמּוֹן וְרָא פִי
 אֵתֶם וַיָּבֹס מִפְּנֵי אֲמִישֵׁי וַיִּכֹּא הַעֲדָה וַי
 יִזְבָּב מִעַל בְּנֵי עִמּוֹן וַיִּכֹּא דְהַשְׁלֵם׃ וַי
 אֵתֶם פִּי נִבְרָךְ לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּסְפָּד יְד
 וַיִּשְׁלַח הַדָּוָד וַיִּצַּח אֲדָרְיָם אֲמֹר מִן
 הַדָּוָד וַיִּכֹּא הַעַם וַיִּשְׁבּוּ שֶׁרִצְבָּא וְהַדָּו
 לַעֲרֵבֶם׃ וַיֵּצֵא לָדָד וַיִּכְרֹם אֲדָרְיָסֶה
 וַיַּעַב אֲדָרְיָהוּ וַיִּכֹּא הַלְּאֵמָה וַיִּשְׁכַּח
 לְקָרָא חֵד וַיִּלְחֲמֵה עִמּוֹן וַיָּבֹס אֵתֶם מ
 יִשְׂרָאֵל וַיְהִי־חֵד חֵד מֵאֵתֶם שֶׁבַע מֵאוֹת׃
 וְהַרְבֵּעִים אֲלֵי פְרָשִׁים וְהָאֵל שִׁבְיָה שֶׁרִצְ
 בָהּ וַיִּמָּת שָׁם׃ וְרָא מִלְּהַמְלִיכִים שֶׁ
 הַדָּוָד פִּי נִבְרָךְ לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלַח אֶ
 יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבֹדֶם וַיִּרְאֵה אֵתֶם לְדָשִׁיעַ עַד א
 בְּנֵי עִמּוֹן׃

CAP. XI א

וַיְהִי לַחֲשׂוֹנֵת הַשָּׁנָה לַעַת וַיִּצַּח הַמֶּלֶךְ
 וַיִּשְׁלַח הַדָּד אֲדָרְיָאֵב וְהַדָּעֲבָוִי עִמּוֹן וְהַ
 מִלְּיִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁחָדֵה אֲדָרְבֵּי עִמּוֹן וַיַּצֵּה ע
 רְבֵה הַדָּד וַיִּשְׁבַּח בְּיַד־שְׁלֵם׃ וְהַדָּד לַעַת הַע
 וַיָּבֹס הַדָּד מִעַל מִשְׁפַּחַת וַיִּתְחַשְׁףַּ עַל־בְּנֵי בְנֵי
 הַמֶּלֶךְ וַיִּרְא אִשָּׁה רַחֲצָה מִעַל הַגֵּב וְהָאֵל
 טָרַח מְרָאֵה מֵאוֹת׃ וַיִּשְׁלַח הַדָּד וַיְהִי־לֵא
 וַיִּאֲמֵר הַלְּאֵמָה אֲדָרְיָהוּ בְּדַשְׁבַּע בְּתֵי אֵתֶם אֶ
 אֲחִיָּה הַחַיִּי׃ וַיִּשְׁלַח הַדָּד מִלְּאֲכִים וַיִּשְׁ
 וַיִּמָּא אֵלֶי וַיִּסְבַּח עִפְיָה הַדָּד מִרְבֵּב
 מִפְּמַחֲמָה וַיִּשְׁבַּח אֶל־בְּיָחִיָּה וַיִּתְרֵה הָאֵל
 וַיִּשְׁלַח הַדָּד חֲזָד לָדָד וַיִּאֲמֵר הַדָּד אֲכִי׃ וַיִּש
 הַדָּד אֲדָרְיָאֵב שִׁלַּח אֵלָי אֲדָרְיָהוּ הַדָּ
 וַיִּשְׁלַח הַדָּד יִזְבָּב אֲדָרְיָהוּ אֶל־הַדָּד׃ וַי
 אֲחִיָּה אֵלֶי וַיִּשְׁאֵל הַדָּד לְשֵׁלֶם יִזְבָּב וַיִּשְׁ
 הַעַם לְשֵׁלֶם הַמְּלַחְמָה׃ וַיִּאֲמֵר הַדָּד לְאִיִּז
 רָד לְבִיתְךָ וְרַחֵץ תְּגַלְּךָ וַיִּצַּח אֲחִיָּה מִבְּ
 הַמֶּלֶךְ וַיִּצַּח אֲחִיָּהוּ מִשֵּׁאת הַמֶּלֶךְ׃ וַיִּסְ

וַיִּאֲמֵר אֵלֶי בְּלֵי אֲמֹר הַדָּד לְשֵׁאֵל וְלִכְלֵ בְּיָחִי
 10 חֲזָד לְבִיתְךָ׃ וַיַּעֲבֹד עַל אֲדָרְיָהוּ מֵאוֹת
 וַיִּבְנֶה וַיַּעֲבֹד וַיִּמָּא הַדָּד לְבִיתְךָ אֲמֹר
 לָעַם וַיִּכְלֵה וַיִּמְשַׁכֵּשֶׁח בְּיָדֶיךָ יִכְלֵה חֲזָד
 לָעַם עַל־שְׁלֹחֵי הַצִּבָּא הַמְּשַׁח עִשׂוֹ מֵעַם
 11 וְעַשְׂתֶּם עִבְדִּים׃ וַיִּאֲמֵר צִבָּא אֶל־הַמֶּלֶךְ כִּלֵּי
 אֲמֹר צַהֵר אֲרֵי הַמֶּלֶךְ אֲדָרְבֵּי בְּנֵי יִשְׁעֵהּ
 עֲבָדָה וַיִּמְשַׁכֵּשֶׁח אֵתֶם עַל־שְׁלֹחֵי פֶאֶחַד מִפְּנֵי
 12 הַמֶּלֶךְ׃ וְלִמְשַׁכֵּשֶׁח בְּרַחֲמֵי הַשֵּׁם מִיִּכָּא וְכִלֵּ
 13 מִשְׁבַּח בְּיָד־צִבָּא עִבְדִּים לְמִשְׁכֵּשֶׁח׃ וַיִּמְשַׁכֵּשֶׁח
 יִשְׁבַּח בְּיַד־שְׁלֵם פִּי עַל־שְׁלֹחֵי הַמֶּלֶךְ חֲזָד וְהָא
 אֵתֶם הַדָּד סִפְחָ שׁוֹר תְּלִי׃

CAP. X.

1 וַיְהִי אֲחֲרֵי־כֵן וַיִּמָּת מֶלֶךְ בְּנֵי עִמּוֹן וַיִּמְלֹךְ חֲזָד
 2 בְּנֵי יִתְחָוִי׃ וַיִּאֲמֵר הַדָּד אֶעֱשֶׂה־חֵסֶד עִבְד
 חֲזָד בְּרַחֲמֵי פֶאֶחַד עִשָּׂה אֲמִי עֲמֹד־חֵסֶד
 וַיִּשְׁלַח הַדָּד לְחֲזָד בְּדַעֲבָוִי אֶל־אֲבִי וַיִּמָּא
 3 עֲבָד־הַדָּד אֲרֵץ בְּנֵי עִמּוֹן׃ וַיִּאֲמֵר שׁוֹר בְּנֵי
 עִמּוֹן אֶל־חֲזָד אֲנִי־חֵסֶד הַמְּכַבֵּד הַדָּד אֲדָרְבֵּי
 בְּשִׁלְיָה פִּי־שְׁלַח לָךְ מִנְחָמִים וְהָאֵל בְּעֵבֶר חֲזָד
 אֲדָרְבֵּי עַל־הַגֵּב וְלִמְשַׁכֵּשֶׁח שִׁלַּח הַדָּד אֶד
 4 עֲבָדֵי אֵלֶיךָ׃ וַיִּשְׁחַח חֲזָד אֲדָרְבֵּי הַדָּד וַיַּעֲלֵה
 אֲדָרְבֵּי וְכֵן וַיִּמָּא אֲדָרְבֵּי בְּדַשְׁבַּע עַד
 5 שְׁחָחֵהֶם וַיִּשְׁלֶם׃ וַיַּצֵּה לָדָד וַיִּשְׁלַח
 לְקָרָאִים בְּיָדֵי הַבְּלָשִׁים כִּלְמִים מֵאוֹ וַיִּאֲמֵר
 הַמֶּלֶךְ שֶׁם בְּיָדֵי עַד־צַפְחָ וְכֵן־שְׁמֵם׃
 6 וַיִּרְא בְּנֵי עִמּוֹן פִּי נִבְרָשֵׁי בְּיָדֵי וַיִּשְׁלַח בְּנֵי
 עִמּוֹן וַיִּשְׁפְּרוּ אֲדָרְיָם בְּיָדֵי־חֵדִיב וְהַדָּרְיָם
 צִבָּא עֲשִׂים אֵלֶי תְּלִי וְהַדְּמֶלֶךְ מִעֲבָה
 אֵלֶיךָ אִישׁ וְאִישׁ טוֹב שְׁמֵם־עֲשֵׂה אֵלֶיךָ אִישׁ׃
 7 וַיִּשְׁמַע הַדָּד וַיִּשְׁלַח אֲדָרְיָאֵב וְהָאֵל מִלְּאֲכִים
 8 הַבְּלָשִׁים׃ וַיִּצַּח בְּנֵי עִמּוֹן וַיִּשְׁכַּח מִלְּחָמָה
 פֶּאֶחַד הַשָּׁעַר וַיִּאֵם צִבָּא חֲזָדִיב וַיִּשְׁכַּח טוֹב
 9 וַיַּעֲבָה לְבָסֵם בְּשָׂדֵה׃ וַיִּרְא יִזְבָּב בְּיָדֵי־הַ
 אֵלֶיךָ פֶּאֶחַד הַמְּלַחְמָה מִפְּנֵם וַיִּמָּאֵה וַיִּכְרֹם
 מִכֵּל פֶּאֶחַד בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁפְּרָה לְקָרָאִי אֵתֶם׃
 10 וְהָאֵל יָחֵד הָעַם טָלֵן בְּדַע אֲבִישׁ אֲחִי וַיִּשְׁפְּרָ
 11 לְקָרָאֵה בְּנֵי עִמּוֹן׃ וַיִּאֲמֵר אֶסְחָחֻק אֵתֶם

שמואל ב ט רכב

9 וישמע תע מלך חמת כי הזה חזק את
 10 בלדל הדדעור: וישלח תע אחריו: ופי
 אל המלך חזק לשאל לו שלום וסכר על
 אשר מלחם בידעורו ויפדו פראש מהחמה
 תע הזה הדדעור ויבדו היו פלכסא מלך
 11 חזק וכל חמתו: גם אלהם הקיטש המלך
 חזק לידה עסדכסא החזק אשר הקיטש
 12 מכל הנשים אשר בפשו: סאחם ומפואב
 ומפני עמון ומפולשתים ומעמלק ומשול
 13 וידעורו ברחב מלך צובה: ויש חזק שם
 משש מופדו את אדם בנאמלח שמוטה עטר
 14 אקו: וקסם באזחם סצנים בכל אדום שם
 סצנים ודו כל אדום עבדים לזד וישע
 15 ידו את חזק בכל אשר הקו: ומלך חזק
 על כל ישראל ודו חזק עשה משש וצובה
 16 לכל עמו: ויאב בן צובה על צבא ויחטט
 17 בן אחיה ממדו: וצדק בן אחימלך
 18 ואחיקלך בן אביתר פזנים תורה סוס: ובחזק
 בן יחזקיהו חפרזי והפלו ובי חזק פזנים דו:

CAP. IX. ט

1 ואמר חזק הכי ישטר אשר חזק לבית שאול
 2 ואעשה עמו חסד בעבר יחזקו: וביח
 3 שאל עבד לשמו ציבא ויקרא לו אל חזק
 4 ואמר המלך אליו האתה ציבא ואמר עבדך:
 5 ואמר המלך האסם עיד איש לבית שאול
 6 ואעשה עמו חסד אלהים ואמר ציבא אל
 7 המלך עיד בן ליהונתן נכה תגלים: ואמר לו
 8 המלך אשה הוא ואמר ציבא אל המלך והוד
 9 הוא בית מכיר בן עמואל בל דב: וישלח
 10 המלך חזק ויקחוהו מפיח מכור בן עמואל מלך דב:
 11 ויבא מביישת בן יהונתן בן שאול אל חזק וישל
 12 על שכו וישתחו ואמר חזק מטבשת ואמר הפו
 13 עבדך: ואמר לו חזק אל חזקא פי עשה
 14 אעשה עמך חסד בעמל יחזקו אמך
 15 והשכיחו קש את דלל שדה שאל אביו ואתה
 16 תאכל לחם על שלחתי חמדי: וישתחו ואמר
 17 מה עבדך פי סתח אל דלכל הפח אשר
 18 כמני: ויקרא המלך אל ציבא כש שאל

פראן פמור ואין אלהים וילקח ככל אשר
 23 שמעו באמנו: ומי כעמך פישאל נוי אחד
 פאדך אשר הלט אלהים לשוודלו לשם
 וקשח לו שם וקשח לכם דבריה וטארה
 לאדך מפני עמך אשר פדית קש מפעלים
 24 נים ואלקו: וחכונ קש אידעמך ישראל
 קש לשם ערשלים ואתה חזק דיות לחם
 25 לאדום: ושתה ידו אלהים החזק אשר
 דברך על עבדך ועל ידו הקסם ערשלים
 26 ועשה כאשר דברת: והגיל סמך ערשלים
 לאמר ידו צבאח אלהים על ישראל ויה
 27 עבדך חזק ידו כסו לטכרו: פראתה ידו צבאח
 אלקי ישראל בליחה את און עבדך לאמו בית
 אכסרלך על פן כצא עבדך אדלף לחפול
 28 אלקי את החסלה האמת: ועשה אדני
 ידו אידדוא האלהים חסיך ידו אמח
 29 ויחפר אל עבדך את דפוסה האמת: ועשה
 דאל וקש את דפח עבדך לחזק לשלם
 לטכרו פראתה אדני ידו דברך ומפרכתך
 יקש בידעבדך לשלם:

CAP. VIII. ח

1 וידו את ריבן ויש חזק אחר פולשתים ויכנס
 2 ויש חזק את דמטך האמה כד פולשתים:
 3 ויש את דמאב וימדתם בוקל והשכב ארם
 4 ארצה חסד שגרתבלים לחמת ומלח החבל
 5 לדחוח ודור מאב לזד לעבדים לשא
 6 מסדה: ויש חזק אידדעורו ברחב מלך
 7 צובה בלכו לחשי חזק פסד 10 ולכו חזק
 8 מפני אלק ושבע סאח פלשים ועשחם אלק
 9 אשר תגל ועסר חזק את על דרכב ודור מפני
 10 סאה רכב: ותבא ארם דמשק לעוז לידעור
 11 מלך צובה ויש חזק בארם עשחים ושיחם
 12 אלק אשר: וישם חזק סצנים בארם דמשק
 13 ודור ארם לזד לעבדים חסא מסדה וישע
 14 ידו את חזק בכל אשר הקו: ויש חזק
 15 את שלש החזק אשר חזק אל עבד יחזקו
 16 ויבאם וישלם: ומפשו ומפוזי ער יחזקו
 17 לקח המלך חזק חסד דרבה סא:

יְהוָה בָּיָם הַיָּמָּה וַיֹּאמֶר אִיךָ וַיֵּאָר אֱלֹהֵי אֲרוֹן
 10 יְהוָה: וְלֹא-אָמַר הוּא לְדָוִד אֱלֹהֵי אֲדָמוֹן
 יְהוָה עַל-עַוְוֹתָי הוּא וְעַוְוֹת דָּוִד בֵּית עַבְדֶּךָ אֲדָם
 11 הַצִּיּוֹן: וַיִּשָּׁב אֲרוֹן יְהוָה בֵּית עַבְדֶּךָ אֲדָם הַצִּיּוֹן
 שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים וַיִּבְרַח יְהוָה אֲדָעֶבֶד אֲדָם
 12 וַיִּתְּנֵל-בֵּיתוֹ: וַיֵּד לַמֶּלֶךְ הוּא לֹא-כֹה בָּרוּךְ
 יְהוָה אֲדָ-בֵּית עַבְדֶּךָ אֲדָם וַיִּתְּנֵל-אֲשֶׁר-לִי
 בְעַמִּי אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיִּבֶחְ הוּא וַיַּעַל אֲדָ-אֲרוֹן
 הָאֱלֹהִים מִבֵּית עַבְדֶּךָ אֲדָם עַד הַיּוֹם בְּשִׁמְשׁוֹ:
 13 וַיְהִי כִּי צִעְדוּ לְשֹׂא אֲרוֹן יְהוָה שְׁלֹשָׁה צִעְדִּים
 14 וַיִּזְבַּח שָׁר וְכֹרֵא: וַיְהִי מִכְּעַד בְּכָל-עַד לִסְעֵי
 15 יְהוָה וַיְהִי תַחַת אֲשֶׁר בָּדַ: וַיְהִי וְכָל-בֵּית
 שְׂאוֹל מַעֲלִים אֲדָ-אֲרוֹן יְהוָה פְּחוֹתָהּ וּבְקֹל
 16 שֹׁפָר: וַיְהִי אֲרוֹן יְהוָה כֹּה עַד הַיּוֹם וַיִּמְלֵל
 בְּדָ-שְׂאוֹל מִקִּפְּהָ: בְּעַד הַחֲלוֹן וַיֵּאָר אֲדָ-
 הַמֶּלֶךְ הוּא מִשָּׁר וּמִסָּר לִסְעֵי יְהוָה וַיִּבְרַח לִ-
 17 בְּבֵיתוֹ: וַיֵּאָר אֲדָ-אֲרוֹן יְהוָה וַיִּצַּן אֲרוֹן בְּמִקְלוֹ
 פִּיזוֹךְ הָאֵל אֲשֶׁר נִשְׁחָלַס הוּא וַיַּעַל הוּא עֲלוֹתָ
 18 לִסְעֵי יְהוָה וְשִׁלְמִים: וַיִּכַּל הוּא מִהַעֲלֹת הָעוֹלָה
 וְהַשְׁלָמִים וַיִּבְרַח אֲדָ-הַעֲלִים בְּשֵׁם יְהוָה צְבָאוֹת:
 19 וַיַּחֲלֵק לְכָל-דָּעִים לְכָל-דְּבוּרֵי שְׂאוֹל לְמֹאֵשׁ
 וְעַד-אֲשֶׁר לְאִישׁ חֶלֶת לָהֶם אֲרוֹת וְאֲשֶׁר אֲדָ-
 וְאֲשֶׁשָׁה אֲרוֹת וַיִּלָּךְ בְּלִי-דָעִים אִישׁ לְבֵיתוֹ:
 20 וַיִּשָּׁב הוּא לְכָתוּב אֲדָ-בֵּיתוֹ: 0 וַיִּצַּח
 מִיֵּכֶל בְּדָ-שְׂאוֹל לְבָצָת הוּא וַיֹּאמֶר מִהַרְבֵּב
 דָּאִם מֶלֶךְ שְׂאוֹל אֲשֶׁר מָלַךְ הָאִם לְעַלִּי
 אֲמִתוֹת עֲבָדֵי בְּדָ-עֲלֹת גִּלְלוֹת אֲרוֹת הַדָּקִים:
 21 וַיֹּאמֶר הוּא אֲלִי-מִיֵּכֶל לִסְעֵי יְהוָה אֲשֶׁר בְּדָ-
 מִבְּחֵיךָ וּמִכָּל-בֵּיתוֹ לְצֹחַ אֲרוֹת מִיֵּכֶל עַל-עֵם יְהוָה
 22 עַל-שְׂאוֹל וְשִׁדְחָתוֹ לִסְעֵי יְהוָה: וַתִּקְלוּ עַד
 מֵאֲחַת תְּחִילָה שָׁשָׁל בְּעַיִן וְעַסְדָּ-אֲמִתוֹת אֲשֶׁר
 23 אֲמִתוֹת עֵם אֲבָדוֹ: וְלִמְלֵל בְּדָ-שְׂאוֹל לֹא-
 יְהוָה לָהּ לֵד עַד יוֹם מִתוֹת:

הַמֶּלֶךְ בַּל יִאֲסַר בְּלִבְּךָ לֵךְ עִשָׂה כִּי כִּי
 עֲמָךְ: וַיְהִי בְּעֵלֶיךָ הַיָּמָּה 0
 וַיְהִי הֵם יְהוָה אֲלֵ-כָתוּב לְאִם: לֵךְ וַאֲכַ
 אֲלֵ-עֲבָדֵי אֲלֵ-דָוִד כֹּה אֲמַר יְהוָה הֵא
 חֲסִידֵי בֵּית לְשִׁמְשֵׁי: כִּי לֹא יִשְׁבִּי בִּ-
 לְאִם הָעֲלֹת אֲדָ-בְּיָם יִשְׂרָאֵל מִמְּפָלָים
 דָּאִם יְהוָה וַאֲדָ-מִיֵּכֶל מִיֵּכֶל מִיֵּכֶל מִיֵּכֶל
 אֲשֶׁר יְהוָה-לְשִׁמְשֵׁי בְּכָל-בְּיָם יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הֵן
 אֲדָ-אֲרוֹת שְׂאוֹל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר צִיּוֹר לֹא-
 אֲדָ-עַמִּי אֲדָ-יִשְׂרָאֵל לְאִם לְמַעַן לֹא-יִבְנוּ
 בֵּית אֲרוֹם: וְשִׁיבָה בְּדָ-הָאֲמַר לְעַבְדֵי לָדוּ
 אֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֲלֵי לְקָחוּ-עִי מִיֵּכֶל מִיֵּכֶל מִיֵּכֶל
 הַצִּיּוֹן לְיְהוָה מִיֵּכֶל עַל-עַמִּי עַל-שְׂאוֹל: וַאֲ
 עֲמָךְ בְּכָל אֲשֶׁר הִלַּכְתָּ וַאֲמִתוֹת אֲדָ-עַל-
 מִסְכָּה וְעַשְׂוִי לֵךְ שֵׁם גִּזְלוֹ בְּשֵׁם הַגְּדוֹלִים:
 בְּאֵרֶץ: וְשִׁמְשֵׁי מִיֵּכֶל לְעַמִּי לְשְׂאוֹל וַאֲ
 וְשָׁכַן פְּחוֹתָי וְלֹא יְהִי עַד וְלֹא-יִשְׁבֵּי בְּיָד
 לְעַשְׂוִי בְּאִם פְּחוֹתָי: וְלִמְדָּאִם:
 צִיּוֹר שְׁמִטִּים עַל-עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְיִבְנוּ-
 מִכָּל-אֲמִתוֹת הַצִּיּוֹן לֵךְ יְהוָה כִּי-בֵּיתוֹ יַעֲשֶׂה
 יְהוָה: כִּי יִמְלֹא יִמְשֵׁי וְשָׁכְנָת אֲדָ-בְּ
 וְיִבְנוּ-עַמִּי אֲדָ-עֲמָךְ אֲדָ-בְּיָם אֲשֶׁר לֹא-מִיֵּכֶל
 וְיִבְנוּ-עַמִּי אֲדָ-מִמְּכָתוֹ: דָּא וַיִּבְנֵה בֵּית לִ-
 וְכִתְּבוּ אֲדָ-כָּתוּב מִמְּכָתוֹ עַד-עַלְמִים:
 אֲדָ-יֵדוּ לֹא דָּא הֵא יְהוָה לִבְנֵי אֲשֶׁר בְּהַ
 וְהַצִּיּוֹן בְּשֵׁם אֱלֹהִים וּבְעַיִן בְּיָם אֲדָם: הַ
 לֹא-יִסְדֵּר מִמְּכָתוֹ בְּאִם הַצִּיּוֹן מִעַם שְׂאוֹל:
 הַצִּיּוֹן מִמְּכָתוֹ: וְאִם בְּיָם וּמִמְּכָתוֹ עַד-
 לְעַמִּי בְּמִתָּהּ יְהוָה כְּכֹן עַד-עַלְמִים: בְּכָל-הַיּוֹם
 הָאֵלֶּה וְכָל-הַיּוֹמִים הַיּוֹם כִּי דָּפַר כָּתוּב אֲדָ-
 חֵם הַמֶּלֶךְ הוּא וַיִּשָּׁב לִסְעֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר מִיֵּכֶל
 אֲדָ-יְהוָה וַאֲכַ מִיֵּכֶל בְּיָם הַצִּיּוֹן וְאֲרוֹן
 וַיִּקְשָׁן עַד יוֹם אֲשֶׁר בְּעֵלְיוֹ אֲדָ-יְהוָה וַיִּזְבַּח
 אֲלֵ-בֵּית עַבְדֶּךָ לְמַחֲזֵק הָאִם וְיִבְנוּ הַ
 אֲדָ-יְהוָה: וְיִבְנוּ-עַמִּי הוּא עַד לְעַמִּי
 וְאֲרוֹת הָעַמִּי אֲדָ-עַמִּי אֲדָ-יְהוָה: בְּ
 הַצִּיּוֹן וְכָל-בְּיָם עֲשִׂיתָ אֲחַ מִיֵּכֶל הַצִּיּוֹן הַ
 לְדָוִד עַד-עַמִּי עַד-עַמִּי עַד-עַמִּי עַד-עַמִּי עַד-עַמִּי

CAP. VII. 1

1 וַיְהִי כִּי יִשָּׁב הַמֶּלֶךְ בְּבֵיתוֹ וַיְהִי הַיּוֹם לִ-
 2 מִסְכָּב מִכָּל-אֲמִתוֹ: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֲלֵ-כָתוּב
 הַצִּיּוֹן וַאֲכַ לֹא אֲכַ וַיִּשָּׁב בְּבֵית אֲרוֹם וְאֲרוֹן
 3 הָאֱלֹהִים וַיִּשָּׁב בְּיָם הַצִּיּוֹן: וַיֹּאמֶר כָּתוּב אֲלֵ-

שמואל ב ו רכא

15 ויבחר ואלישע ונסב ויפיע: ואלישמע האלדע
 16 ואלישל: וישמע פלשתיים כר
 17 משחו את דוד למלך על ישראל ויעל כל
 פלשתיים לבקש את דוד וישמע דוד וידע
 18 אל המצודה: ואלשתיים באו וימטשו בעמק
 19 רפאים: ושאל דוד בידה לאמר האגלה אל
 פלשתיים והחכים ביד 0 ואמר דוד
 אל דוד עלה כרתון אתן את הפלשתיים בידך:
 20 ויבא דוד בבית צורצים ויפס שם דוד ואמר
 21 קרא שם דמקום זהא בעל צורצים: ויעטר
 שם את צעמידו וישאם דוד ואלשו:
 22 ויסעו עד פלשתיים לעלות וימטשו בעמק
 23 רפאים: ושאל דוד בידה ואמר לא תעלה
 24 דוב אל אדומים ויבא דוב ממול בכאים:
 24 וידע בשמקו אדומי צעה בראש הבכאים
 או החורץ כי אז תבא דודה לפניך להפוך
 25 במחנה פלשתיים: ויעש דוד כן כאלו
 צהר דודה וידע פלשתיים מצבע עד
 באת גור:

CAP. VI 1

1 ויבא עד דוד את כל בחרו בישראל שלשים אלה:
 2 ויבא ויגיד דוד וכל דעתם אשר אוהו מפעל
 דודה להעלות משם את ארון האלמים אשר
 3 נקרא שם שם דודה צבאות ישב הפרים עליו
 ויפנו את ארון האלמים אל עגלה חדשה
 4 וישארו מפת אכניב אשר בנבעה ועמו ויחוו
 בני אכניב מצים את העגלה חדשה:
 5 וישארו מפת אכניב אשר בנבעה עם ארון
 האלמים ויחוו ויגיד לפני הארון: חדו וכל
 6 ביה ישראל מסתוקים לפני דודה בכל עצי
 מדשים ובמסות ובנגלים ובתפס ובמזענים
 7 ובצללים: ויבא ערצון כהן וישלח עדה
 אל ארון האלמים ויאחו לו פי שמטו הדבך:
 8 ויחראו דודה בעדה ויפכו שם האלמים על
 9 השל וימת שם עם ארון האלמים: וידע לוד
 על אשר פרץ דודה פרץ בעה ויבא לפנים
 10 והוא פרץ עדה עד האם היה: ויבא דוד את

11 בצקל אשר לחזילו בשדה: את פראשם
 ולשם דודו אדראש צוק בביתו על משפט
 12 ויעה הלא אבקש אדומי מידם ובעוה
 אתם מקדאין: ויבא דוד את דגשים וידגום
 וקצצו אדומים וחדגלים וחתו על
 הפרה בתרון ואת ראש איש בשת לקחו
 וקצו בקסאם בתרון:

CAP. V. ה

1 ויבא כל שבט ישראל אל דוד תרסה ואמר
 2 לאמר הנה עמק ומשח אמתו: נס אומל
 3 עם שלטום בידה שאל מלך עליה אתה
 4 ויחיה מוצא דומי אדראל 0
 5 ואמר דוד לך אתה רעה אדעפ אד
 6 ישראל ויחיה וידה למד על ישראל: ויבא
 7 כל יבני ישראל אל דמקו תרסה ויבא דוב
 8 הפקד דוד ביה בתרון לפני דודה ומשחו
 9 את דוד למלך על ישראל: כר שלשים
 10 שנה דוד במלכו ארבעים שנה מלך: בתרון
 11 מלך על יהודה שבע שנים וששנה וחשים
 12 ויחשלים מלך שלשים ושלוש שנה על כל
 13 ישראל ויחיה: וילך דמקו וימשו ויחלים
 14 אל דובס וישב דמקו ויאמר לוד לאמר לא
 15 תבא דבה פי אדדודו הערים והסחים
 16 לאמר לא תבא דוד דבה: וילכד דוד את מצדה
 17 ציון דא עד דוד: ויאמר דוד ביום ההוא
 18 כל מסה יבס ויעצו פצור ואת הסחים
 19 ואת דגשים שטא נשח דוד על פן יאמר עד
 20 ושטח לא יבא אל דבתו: וישב דוד במצדה
 21 ויקרא לה עד דוד ויבן דוד סביב מקדמלוא
 22 וביתה: וילך דוד דמקו ויגדל ויחיה אל
 23 צבאה עמו: וישלה ויחם מלך צו
 24 סלמים אל דוד ויעצו ארמים ודגש עז ויחשו
 25 אבן עד ויבסות לוד: וידע דוד כר דבתו
 26 דודה למלך על ישראל וכל משא ממלכותו
 27 כעסד עמו ישראל: ויקח דוד עד
 28 פלגשים וששים מחדשם אדומי באו מתרון
 29 ויחלו עד לוד ביום ובטרו: ואלה שמות
 30 דגשים וחדשלים שמעו ושקב ותן ושלוה:

בני עילה נסלו ויסור כל העם למות
 ויבא כל העם לנסות את דוד לום בעד
 וישבע דוד לאמר פה יעשה לי אלוים
 יסוף כי אם למי בראשמש אטעם לח
 כל מאמהו: וכל העם יהיה ויטב בעיני
 ככל אשר עשה הפלדף בעיני כל העם
 וידעו כל העם וכל ישראל פנים יהיה
 לא ויהיה מנמלק לרבות אדאבט בן
 ויאמר הפלדף אל עבדו הלאו
 כי עש תגדל נפל דאם היה בישראל:
 דאם רך ומשוח מלך האלשים האלה בני צ
 קשים מפני ישלם יהיה למשה דרעה פת

CAP. IV. ד

והשמע בן שאל פי מה אבט בתוך
 דוד וכל ישראל נבדלו: ושני אנשים ש
 נודדים היו בן שאל שם האחד בענה
 השני רכב בני רמון הפלדף מבני בנימ
 בם באות תושב של בנימין: ויסדו הפלד
 גתומה ודוד שם גלים עד דאם יהיה
 ולהתקן בן שאל בן נכה תגלים בן ד
 שנים היה בם שמע שאל ויהי עין מיו
 ותשאר אבטו ותלם ויהי בחזקה לטם
 ויפסח לשמו מבישות: ולט בן רמון הפ
 רכב ובענה ויסא בום דאם אל בית
 בשח והוא שכב אי משכב הצדדים:
 בא ערעוף הפית לקד חפים ופדו:
 החזקת ורכב ובענה אחיו נמלטו:
 הפית והאר שכב על מפתו בחד משכב:
 וימחו ויסדו את ראשו והקחו אתו
 וילכו דוד העבדה בל האלה: ויבא א
 לאש איש בשח אל דוד תברן ויאמר
 הפלדף הפדראש איש בשח בן שאל:
 אשר בקש את נפשתי ויהי יהיה לאוהב
 קמית דאם היה משאל ומרע: ויען
 את רכב: והוא בענה אחיו בני רמון הפ
 ויאמר לום חריוה אשר פדה את
 מכל צדו: כי הפדתי לי לאמר הפדמת
 והאדירה כמבשר בעיני ואחזה בן ואד

כי יהיה אבך אל דוד לאמר בן דוד עבדי
 השמע את עמי ישראל מיד פלמלים ואד
 19 מל אנשים: ודוד בראבט פאנו בנימין
 וילך בראבט לדף פאנו דוד בתוך אר
 בל אשר טוב בעיני ישראל ובעיני כל בית
 20 בנימין: ויבא אבט אל דוד חסון ואחיו עשורים
 אנשים וישש דוד לאבט ולאנשים אשר אחו
 21 משפחה: ויאמר אבט אל דוד ארמה ואלהם
 והאבצה אל אתי הפלדף את בל ישראל וסדרו
 אחיו פתח ומלכת בכל אשר תאמה בשש
 22 וישלח דוד את אבט וילך בשלום: ויהיה
 עבדי דוד ויאב פא מרוד ושלל רב עמם
 הבאו אבט אבט עסיד בתוך פי שלח
 23 וילך בשלום: ויאב וכל העם אשר אחו
 בא ויהי לואב לאמר בראבט בן אל
 24 הפלדף וישלחו וילך בשלום: ויבא יאב אל
 הפלדף ויאמר מה עשיתו הפדרא אבט אחי
 25 לפדה שלוחי וילך הלך: ולשם את אבט
 בן ל פי שלוחו פא ולענת את מוצאו ואת
 26 מלואו ולענת את בל אשר אתה עשה: והוא
 יאב מעם דוד וישלח מלאכיו אחיו אבט
 27 וישבו אחיו מפר הדדה דוד לא דע: וישב
 אבט תסון ויפדו יאב אל דוד השש לדף
 אחיו בשלל ויפדו שם החזקת חמרה בום
 28 עשאל אחיו: וישמע דוד מפי בן ויאמר
 לקו אבט ומלכותי מעם יהיה עד עולם מדי
 29 אבט בן דוד: ויהי על דאש יאב ואל בל בית
 אבט ואל בית מפת יאב רב ומצלו ומחוק
 30 בפלדף ועל בתי חסן להם: ויאב ויאיש
 אחיו דוד לאבט על אשר דמות את עשאל
 31 אחיהם מבשח בפלמחה: ויאמר דוד אל
 יאב ואל כל העם אשר אחיו קדעו בנדיכם
 ודעו שלים וסדו לפני אבט הפלדף דוד
 32 וילך אחיו הפשה: וקפחו את אבט בתוך
 וישא הפלדף את דולו ויבן אל קר אבט
 33 ויבט כל העם: ויען הפלדף אל אבט
 34 ויאמר הפמה כל מוח אבט: דוד לא
 אסות ותלקו לא למשוחים השש: כנסול לפני

CAP. III 3

1 ותוד הפלחמה ארפה בין בית שאול ובין בית דוד
 2 ויהי חוד ה' ויהי חזק בית שאול הלכים חללים
 3 וילכו לידו בנים בחסרון יהוה במדו
 4 אמרן לאדוננו יהוה שארית: ומשנהו כלאב
 5 לאביגיל אשת נבל הפלמי והשליש אנשלים
 6 בן מעסה בן דלמי מלך גשור: והדביש
 7 אדניה בן חניני החמישי ששמה בן אביטל:
 8 והששי יחזם לעלה אשת דוד אלה ידו
 9 לידו בחסרון: ויהי בזהות הפלחמה בין
 10 בית שאול ובין בית דוד ואבנן היה מתחוק
 11 בבית שאול: ולשאל פלגש ושמה רצפה
 12 בת איה ואמר אל אבנן מרעע באתה אל
 13 פלגש אבי: ויהי לאבנן מאו על דבי אש
 14 בשות ואמר הראש פלב אבנן אש ליהודה
 15 דאם אנשה ידסו עם בית: וישאל אבנן אל
 16 אחיו ואל מעשה ולא הצפיקו בית דוד והספיקו
 17 על ען האשה דאם: פדה עשה אלהם
 18 לאבנן וכה יספו לו פי פאש לשבע יהוה
 19 לידו בירן אנשה ידו: להעבד הפלמלה
 20 מפיח שאלו להללים את עשאו ויהי על ישראל
 21 ועל יהודה מן ועד פאר שבע: ולא יכל
 22 עוד לישב את אבנן דבן מארחו איו:
 23 וישלח אבנן מלאכים אל ידו ותחלו
 24 לאבן למראוץ לאבן פתיה ביתח איו ורצה
 25 יד עפף להבן אלוף את כל ישראל: ויאמר
 26 מוכ אל אבנה אחוה פתיה איו דבן איו
 27 אבנן שאל מאחוז לאבן ליתרחה אדשפן
 28 פי ואסלטי דבאף את מכל פד שאל בראף
 29 לראות את פני: ושלח דוד מלאכים אל
 30 איש פשו בן שאול לאבן חסד את אשתו את
 31 מכל אשן אשתו לי בממה עלות פלשתיים:
 32 וישלח איש גשה ויקחה מעם איש מעם
 33 פלטיאל בן ליש: ויקח אשה אשה הקוף
 34 וקבה אתיה ער פתיה ויאמר אלו אבנן לק
 35 שוב וישב: דבר אבנן דיה עסוקי
 36 ישראל לאבן בן חסרון בן שלום דאם
 37 מבקשים את דוד למקד עליכם: ושעה עשו

איש וראש ידו חרבו בצד ידו וישל
 17 בנבשן: ותוד הפלחמה קשה ער מאו בים
 18 יהוה וינגף אבנן ואיש ישראל לפני עבד
 19 דוד: ויהוה שם שלשה בן צדוה ויאב ואבישי
 20 ועשואל ועשואל כל בנליו פתח הצבים
 21 אשן בשודה: ויהוה עשואל אתו אבנן
 22 ולא נסה ללכת על דמיון ועל השלמל מאחוז
 23 אבנן: ויפן אבנן אתו ויאמר האתה דה
 24 עשואל ויאמר אבנן: ואמר לו אבנן נטה לק
 25 על ימקה או על שמאלך והאתה לק אהו
 26 מדשנים וקד לק את חלצו ולא אבנה
 27 עשואל לכוד מאחוזו: ויאס ער אבנן לאבן
 28 אל עשואל סור לק מאחוזו לפה אבנה ארצה
 29 ואיו אשן פני אל ירוב אדיו: וימאן לכוד
 30 ויפדה אבנן באתו דהנה אל החולש והצא
 31 דהנה מאחוזו ושל עם וימת תחלו ויהי
 32 פלדמא אל הפקום אסר נסל עם עשואל
 33 וימת ויעמד: ויהוה יאב ואבישי אתו
 34 אבנן והשמש באת דהפה פא ער גבעת אפה
 35 אשן על פני ידו מדב נבשן: ויהקבצו
 36 בן בנימן אתו אבנן יהוה לאבנה אתו
 37 ויעמדו על ראש גבעת אתו: וקרא אבנן
 38 אל יואב ויאמר הלצח תאכל רוב הלוה
 39 דישעה בן מרה תודה פאתוה וער מרה לר
 40 ותאמר לעם לשוב מאחוזו אדוהם: ויאמר יואב
 41 דו דאלהם פי לוא דפתח פי או מדבך בעלה
 42 דהם איש מאחוזו אדיו: ויתקע יואב בשטר
 43 ויעמדו פלדמא ולא ירדפו עד אתו ישראל
 44 ולא יספו עד לדוהם: ואבנן ואבישי הלכו
 45 בשנה על הגולה יהוה ויעמד את דוד
 46 וילכו פלדמחון ויבאו מתיים: ויואב שב
 47 מאחוזו אבנן ויקבץ אתו פלדמא ויפקדו מעבדו
 48 דוד השערה עשו איש ועשואל: ועבדו דוד
 49 דפו מפניו ואנשי אבנן שלש מאות וששים
 50 איש מרו: וישאו את עשואל ויקברו בקבר
 51 אביו אשן בית לחם וילכו כל האלה ויאב
 52 ואבישי ויאו להם בחסרון:

אמרתי לו מאדבת לשים: אך נסלו נג
(ואבדו כל מלחמה)

CAP. II. ב

ויהי אחרי כן וישאל הוה ביהוה לו
האעלה באחזק שני ידודה ואמר יהוה
עלה ואמר הוה אהה אעלה ואמר תם
וגל שם הוה תם שתי לשוי אחי
יהוה עליית ואביגיל אשת נבל הפק
(ואשוי אשר עפו העלה הוה איש ו
ישבו בער חסדן: ויאם אנשי ה
המשוחזשם אדחוד למקף על ביהוה ה
יגוד לחד לאמו אנשי יבש נלעז אשר
אדשאל: ויסלח הוה מלאכים
אנשי יבש נלעז ואמר אליהם ברבים:
לדודה אשר עשיתם החסד הזה עם אה
עם שאל ותקברו אתו: ועתה יעשה
עמכם חסד ואמחה תם אנכי אעשה א
הפורה האחת אשר עשיתם הוה:
ועתה: והתחנקה יתים הוה לנחיהל פי
אדמכם שאל וגם אחי משחזו ביהוה
למקף עליהם: ואבט ברט שר
אשר לשאל לקח אדאיש נשת ברט
(ועבדו מחננים: ומלטהו אל נלעז
האשוי והליתשאל ועל אפרים ועל:
ועל ישראל נלעז: בר ארבעים
איש נשת בר שאל במלם על ישראל ו
שנים מקף אך בית יהודה הוה אחוה
הוה מספר דמים אשר יהוה הוה מקף פ
על בית יהודה שבע שנים וששנה חודשים
ויצא אבט ברט ועבדו איש נשת
שאל מפתחים נעשנה: ויאב בר צדקה ו
הוה יצא והנשחם על ברכת נבטן
(ישם אלה על הפורה מהו והלה על דה
מהו: ואמר אבט אריותאב קצמו לא דה
ושחזק לטמנו ואמר ויאב יקבו: ו
יעשו במספר שנים עשר למסמן לאיש
בר שאל ושנים עשר מעבדו הוה: וי

בני: ואמר דעו: והפחד לו נקרא נקיהו
בדו נבלעז והוה שאל נשען על דחיהו והוה
7 תרכב וב עלי הפלשים הדפקו: ויפן אחוה
8 ויאמי וקרא אלי ואמר הנני: ואמר לי מה
9 אהה ואמר אלי עמלוקי אנכי: ואמר אלי
עמרה על ומחתי פי אחוה השבץ פרל
10 עד נשתי פי: והעמד עלי והמחתי פי
ישתי פי לא יהוה אחוה נסלו והאם הנזרו
אשר על דאשו והעבדה אשר על דש והאבם
11 אל אדתי יהוה: ויחוק הוה בבנה ויגרעם
12 וגם על דאשנים אשר אתו: ויספדו ויבכו
ויצמו עד דהערב על שאל ועל ידועתן בני
ועל עם יהוה ועל בית ישראל פי נסלו ברחב:
13 ואמר הוה אל דעו הפחד לו א מהו
14 אהה ואמר בר איש בר עמלוקי אנכי: ואמר
אלי הוה אך לא יאמח לשלח ידו לשחור
15 אד מלשתי יהוה: וקרא הוה לאחור מרעשים
16 ואמר נש פנינו ויהוה ומח: ואמר אלי
הוה הוה על דאשתי פי סף ענה הוה לאמו
17 אנכי מוחז אד מלשתי יהוה: ויקנן
הוה אד דאנה האמת על שאל ועל ידועתן
18 בני: ואמר ללמד בני יהודה קשת והוה
19 כחובה על ספר דאשו: והצני ישראל על
20 במחזק חלל אך נסלו נבחים: אל תפחד
בת אל תבשדו פרוצת אשקלן פרוצת חסד
בת פלשים פרוצת חסד והעלים:
21 הוה נבלעז ארטל והאמר עליכם ושהו
החמות פי שם נבל מנן נבחים מנן שאל
22 בלי משיח בשמון: מדם חללים מחלב נבחים
קשת ידועתן לא נשאו אחוה וחרב שאל לא
23 תשובו ריקם: שאל וידועתן הדפחנים
הדעשים בדיחים ובמחם לא נפרדו משנים
24 לקו מחיחה נבו: בנה ישראל אל שאל
בכחה והפלשכם שני עם עתים הפעלה ער
25 חרב על לבשמן: אך נסלו נבחים בתוך
26 המלחמה ידועתן על במחזק חלל: צר לי
עליך אחי ידועתן נעמתי לי מאד נסלחתי

שמואל ב א

1 ואחזקתם את יד יי אלהים ואת ישראל ואת
 2 את ישראל ואת ישראל ואת ישראל ואת ישראל
 3 ויהי כאשר ידעו ישראל ויהי כאשר ידעו ישראל
 4 כליו של ישראל ויהי כאשר ידעו ישראל ויהי
 5 השלום והשלום והשלום והשלום והשלום והשלום
 6 לשא כליו פי דא מאד וישא שאל את
 7 הרוב וישא עניה: וירא לשא כליו פרמיו
 8 שאל וישא בסדוהא על הרוב וימת עשו:
 9 וימת שאל ושלשת בניו ומשא כליו גם כל
 10 אנשיו ביום ההוא יחד: וירא אנש ישראל
 11 אשר בעבר העמק והוא בעבר הירדן פר
 12 נס אנש ישראל וכרמחו שאל ובנו וישבו
 13 אדדעיים וינסו ויבאו משלשים וישבו
 14 ברו: ויהי מצותות ויבאו שלששים
 15 לששט אדדדדדדדד וימצאו אד שאל ואת
 16 שלשת בניו נטלים ביד הגלע: ויכרו את
 17 האש וישטו אדפלו ושלחו בארץ שלששים
 18 סביב לבשו בית עצבתם ואת העם: וישלו
 19 אדפלו בית עשתות ואת גיחור תקש
 20 בחומת בית שן: וישמעו אלו ישבו ימש
 21 בלעו את אשר עשו שלששים לשאל: ויקמו
 22 פלאש חיל וילכו כל האלה ויקחו אדדדדד
 23 שאל ואת גיחור בניו מחומת בית שן ויבאו
 24 יבשה וישדו אים שם: ויקחו את
 25 עצמותם וקברו תחוד האשל פיבשה ויצמו
 26 שבעת ימים:

17 את יד יי אלהים ואת ישראל ואת ישראל
 18 ויבן פלאש ורע ובלעל מה האשים אד
 19 הלכו עם דוד ויאמר ען אשר לא הלכו עמי
 20 לא יתנו להם מהשאל אשר הגישו פי אדאש
 21 את אשתו ואת בניו ואת וילכו: ויאמר
 22 דוד לא יתעשו כן אחי את אשר נתן דוד
 23 לט ושמו ארט ויהן אדדדדדד דבא עליט
 24 בדת: וכו ישמע להם דוד הה פי בחלק
 25 הדוד בפלחמה ובחלק הישב על דפלים יחד
 26 ויהי ידו: ויהי מהאם הדוא ומעלה
 27 וישלח להק ולמשפט לשאל עד האם הדו:
 28 ויבא דוד אל צקלג וישלח מהשאל לוקני
 29 יהודה ליעדו לאמר דוד לכם פרסה משל
 30 אבני דוד: לאש בבית אל ולאש בדמוד
 31 נגב ולאש ברו: ולאש בשעו ולאש
 32 בשסמוח ולאש באשומע: ולאש פרכל
 33 ולאש פשו ודחמאל ולאש פשו הקני:
 34 ולאש בדומה ולאש פמו עשן ולאש
 35 בשדו: ולאש פסון ולכל דדדדדד אש
 36 ויהי שם דוד הוא האש:

CAP. XXXI. א

1 ושלששים מחומת פשאל וינסו אנש
 2 ישראל מפני שלששים וישלו תללים ביד
 3 הגלע: וידבק שלששים אד שאל ואת
 4 בניו ויפן שלששים אדדדדדד ואת אבנדב

שמואל ב

LIBER II. SAMUELIS.

CAP. I. א

1 לו דוד אי מהה פבוא ויאמר אלו מפתח
 2 ישראל כמלכות: ויאמר אלו דוד מה דוד
 3 הדבר הדדדד ל ויאמר אשר נס השם מך
 4 הפלחמה וגם הדדד כל מדהם וילכו וגם
 5 שאל ודדדדד בן מתי: ויאמר דוד אדדדד
 6 הפעז לו אדך תעש פרמת שאל ודדדד

1 ויהי אחרי מות שאל ודוד שב מפתח את
 2 העמק וישב דוד בצקלג ימים שנים: ויהי
 3 ביום השלישי הדדד אש בא מדיפתחה מעם
 4 שאל ובדו קשם ואתמה על ראשו ויהי
 5 בסו אל דוד ושל ארצה ושתחו: ויאמר

פלאוהו והם לקחו פרמיה נפש פלד
 אש על פני ועל פניהו ויחזקו ידו ביה
 אלהו: ויאמר הוה אל אביהו ה
 בן אחימלך וישיבהו לי האסוד ויפש אב
 אד האסוד אלהו: וישאל הוה ביה
 לאמר איהו אחי הגדוד הוה והאש
 ויאמר לו הוה בן דבאל חשית הגל פה
 וילך הוה והא ושש מאות אש אסוד:
 ויאמר עתה הגשור והפרחים עם
 ויהוה הוה והא פניו מאות אש ויע
 מאותם אש אסוד פלו מעט אדת
 הגשור: ומצא אש מעט בשדה וה
 אהו אל הוה ויחטול לחם ויאכל ויא
 מים: ויחטול פלו דבלה ושני צמר
 ויאכל ויאשב והוה אהו פי לאבאל לחם ו
 שיהו מים שלשה ימים וגלושה לילה:
 ויאמר לו הוה למראהו והא מה אהו וה
 נע מצוי אבני עבד אש עמלק ויע
 אהו פי הלוהו היום שלשה: אהנו פשו
 נגב דברו ועל אסוד ליהודה ועל נב
 והא צלקת שרשנו באשו: ויאמר אלו
 הוה ויעתה אל הגדוד הוה ויאמר והשבעה
 כאלהם אבסיהו והא חסותו ביה
 והוה אל הגדוד הוה: ויהוה ה
 מששים על פני כל הארץ אכלים וש
 והגים בכל השלל ודבול אש לקחו מא
 פלשתיים ומארץ יהודה: ויפס הוה מעט
 ועד השב למחרתם ולא נמלט מהם אש
 אסוד פניו מאות אש נע אהו דכבו פ
 דבמלים וינסו: ויפל הוה את פלו
 לקחו עמלק והא ששתי ששוי הגל הוה:
 מעט פלוס מן דבאל ועד דבול ועד פני
 ויבחר ומשלל ועד על אש לקחו לחם ה
 השני הוה: וישק הוה את פלו דבאל והו
 סרנו לפי המקרה והוה ויאמר הוה של
 ויאמר הוה אל מאותם האששים אש פניו
 מלכת: אהו הוה וישבים בכל הגשור ויע
 לקחת הוה ויקראת העם אש אהו וה

פלשתיים מה העברים האלה ויאמר אש
 אל שוי פלשתיים האלהו הוה עבד וישאל
 מלך ישראל אש הוה אהו וה ימים אהו
 שנים ולא מצאתי מן מאותה מיום נפלו ער
 היום הוה: ויקצפו עליו שוי פלשתיים
 ויאמרו לו שוי פלשתיים השב את האש
 וששוי מלך ישראל אש המקדו עם והא רד
 עפנו בפלחמה והא רהוה עט לשון בפלחמה
 ובפה ותרצה הוה אל אהו הלא פראש
 האששים היום: והא הוה הוה אש ויעט
 במהלח לאמר הוה שאל באש הוה
 פרכבו: ויקרא אש אל הוה ויאמר
 אלו הוה הוה פראש אהו ומב עשתי צאהו
 והאש אהו בפלחמה פי לארמארו בקו רש
 מים פאהו אלו ער דהם הוה ועשתי הפרטים
 לארשוב אהו: ועתה שוב וקח בשלום ולא
 תעשה וע עשתי סרתי פלשתיים: ויאמר הוה
 אל אש פי מה עשיתי ומיה מצאתי כעבדך
 מים אש הוהו לסיף ער היום הוה פי לא
 אהו ומלחמה פאחי אהו המלך: ויע
 אש ויאמר אל הוה דעתי פי טוב אהו
 בשתי פמלאו אלהים אה שוי פלשתיים אהו
 לאר עה עפנו בפלחמה: ועתה השכם בפק
 ועבדו אהו אש באו אהו והשכמות בפק
 והוה לחם ולכו: והשכם הוה והא והאש
 ללכת בפק לשוב אל ארץ פלשתיים ופלשתיים
 על דהשאל:

CAP. XXX. 5

1 ויהי ביום הוה והאש צלקת פים והשליש
 ועמלק שששו אל נב והא צלקת ויע
 צלקת ויסרשו אהו באש: והשפ אהו דששים
 אש פה מקטן ועד גדול לא המחו אש
 ויסרשו ויכבו לדפס: והא הוה והאש אל
 הער והוה שרופה באש וישיהם וינידם
 וינצודם לשפו: וישא הוה והעם אש אהו
 אהו לחם ויבנו ער אש אהו פה לכפות:
 5 וישוי ששוי הוה לשפו אהו לחם והוה לחם
 6 והבית אש בכל דהמלי: והער ליה מא

שְׁמוּאֵל א' כ"ח

13 לַפֶּה רִפְתִּי וְאַתָּה שְׂאֵל: וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ
 אֵל תִּירָא פִי מִה רִוּחַ וְהָאֵשׁ אֶל-
 14 שְׂאֵל אֱלֹהִים וְהִיוּ עִלַּם מִדְּמָרָךְ: וַיֹּאמֶר
 לָהּ מִדְּמָרָךְ וְהָאֵשׁ זָקֵן עֲלֶיהָ וְהִיא
 עֲטָה מִעַל וַיִּדַע שְׂאֵל כִּי-שְׂמוּאֵל הוּא וַיִּקַּח
 15 אִפִּים אֲרֻצָּה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה: וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל
 אֶל-שְׂאֵל לִפְנֵי הַיְבוֹנָנִים לֵךְ עִלְתָּ אִתִּי וַיֹּאמֶר
 שְׂאֵל צֶלְלִי מֵאֵד וּפְלִשְׁתִּים: וַלְחָמִים בִּי
 וְאֱלֹהִים בְּי מִעַל וְלֹא-עָנֵנִי עוֹד בְּי בֵּד
 16 הַבָּאִים בְּי בְּלִמְתָּה וְהָקִדְוָה לָךְ לִדְדִיעֵנִי
 מִה אֲשַׁהֵּה: וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל וּלְפָנֶיךָ תִּשְׁאַלְנִי
 17 וְהִזְהֵה בְי מִמְּלִיכָה וְיִדַע עַד: וַיַּעַשׂ דִּזְהֵה
 לֹא כִּי-אֵשׁ חֲפֵז בְּיִד וַיִּקְרַע דִּזְהֵה אֶת-הַבְּמִלְכָה
 18 מִיָּדָה וַיִּתְּנֶה לְעַדָּה לְדוֹד: כִּי-אֵשׁ לֹא-שָׁמְעָה
 בְּקוֹל דִּזְהֵה וְלֹא-עָשְׂתָה חֲדָרָאֵף בְּעַמְלֵק עַל-
 19 בֶּן הַחַטָּן הַזֶּה עָשָׂה לָךְ דִּזְהֵה הַיּוֹם הַזֶּה:
 וַתֵּן דִּזְהֵה בְּי אֶת-יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּי-פְלִשְׁתִּים
 20 וְכִדָּה אֲתָה וּבְמִקֵּץ עַמִּי בְּי אֶת-מִתְחַנְתָּה יִשְׂרָאֵל
 יִתֵּן דִּזְהֵה בְי פְלִשְׁתִּים: וַיִּמְדַּר שְׂאֵל וַיִּשָּׂא
 21 מֵאֵד קִמְתוּ אֲרֻצָּה וַיִּדְרֵא מֵאֵד מִדְּמָרָה שְׂמוּאֵל
 בְּי-פֶה לֹא-דִדְהָה בִּי כִּי לֹא אֶמַל לָחֵם בְּי-דָהִים
 וְכִלְדִּגְלוּהָ: וְהִבְטָה הָאֵשׁ אֶל-שְׂאֵל וְהִדְרֵא
 22 בְּי-בֶגֶד מֵאֵד וְהָאֵשׁ אֵלָיו הִפָּה שְׂמִיעָה
 שְׂחִתָּהּ בְּיִלָּךְ וְהָאִשִּׁים נִפְשָׁה בְּפֶה וְהָשְׁמַע
 אֶת-דְּבִירָהּ אֵשׁ דְּבִירָהּ אֵלֵי: וְשָׁמַע שְׂמִיעָה
 23 בְּי אֲתָהּ בְּקוֹל שְׂחִתָּהּ וְהָשְׁמַע לִפְנֵיךְ פִּתַּח
 לֶחֶם וְהָאֵשׁ יִדַּע כִּי פִתַּח בִּי חֲלֹק בְּדָרָה:
 24 וְהָאֵשׁ וְהָאֵשׁ לֹא אֵמַל וְהָשְׁמַע עֲבָדוֹ וְהָשָׁב
 אֶל-דְּמָסָה: וְהָאֵשׁ עַל-מִדְּבַל בְּיִת וְהָמַדַּר
 25 וְהָשְׁמַע וְהָשְׁמַע קִמְתוּ וְהָשָׁב מִפְּנֵי:
 וְהָשָׁב לִפְנֵי שְׂאֵל וְהָשָׁב עֲבָדוֹ וְהָאֵשׁ וְהָקַט
 וַיִּלְכֵה בְּעִלְתָּה הַדְּרֵא:

CAP. XXIX. כ"ט

1 וַיִּקְבְּצוּ שְׁלֹשִׁים אִתִּי מִמְּחֻנְתֵיךְ אֲנִי
 2 וְיִשְׂרָאֵל תְּלִים בְּעִין אֲשֶׁר בְּיִשְׂרָאֵל: וְהָשָׁב
 3 שְׁלֹשִׁים עָשִׂים לְמִצְחָה וְכִלְדִּגְלוּהָ וְהָשָׁב
 4 עִמָּךְ בְּיִתְחַנְתָּה עִם-אֲבִישׁ: וַיֹּאמֶר שְׂאֵל

דִּזְהֵה אֵשׁ וְהָאֵשׁ וְהָאֵשׁ זָקֵן עֲלֶיהָ וְהִיא
 10 תִּמְלִים וּבְנָדִים וַיִּשָׁב וַיִּבֵּא אֶל-אֲבִישׁ: וַיֹּאמֶר
 אֲבִישׁ אֵל שְׂמֻחָם הָאֵם וַיֹּאמֶר הוֹד עַל-נֶבֶד
 דִּזְהֵה וְעַל-נֶבֶד וְהַחֲמָלִי וְהַלְנֶבֶד דְּהָנִי:
 11 וְהָאֵשׁ לִרְדִּיחָה הוֹד לְהִבֵּא בְּי לֹאֵשׁ
 12 כִּי-בָדַד עָלִיתָ לֹאֵשׁ כִּדְעָשָׂה הוֹד וְכֵה
 מִשְׁפָּחָה בְּי-דָהִים אֲשֶׁר יִשָׁב בְּיִתְחַנְתָּה:
 12 וַיִּימָן אֲבִישׁ בְּיִתְחַנְתָּה לֹאֵשׁ הַבָּאִשׁ
 בְּעַד מִשְׂרָאֵל דִּזְהֵה לִי עִמָּךְ עִלַּם:

CAP. XXVIII. כ"ח

1 וַיְהִי בַיּוֹם הַזֶּה וַיִּקְבְּצוּ שְׁלֹשִׁים אִתִּי מִמְּחֻנְתֵיךְ
 2 לְפָנֶיךָ לְדָהִים בְּיִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲבִישׁ אֶל-דָּוִד
 3 דַּע תִּירָע בִּי אֵלֵי תִמָּן בְּיִתְחַנְתָּה אֲתָה וְהָשָׁב:
 4 וַיֹּאמֶר הוֹד אֶל-אֲבִישׁ לִבְּן אֲתָה תִירָע אִתִּי
 5 אֲשֶׁר יִעָשֶׂה עִבְדוֹ וַיֹּאמֶר אֲבִישׁ אֶל-דָּוִד לִבְּן
 6 שְׂאֵל לֹאֵשׁ אֲשִׁמְךָ בְּי-דָהִים:
 7 וְשְׂמוּאֵל מִה וְהָשְׁמַע לִי בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּקְבְּדוּ
 8 בְּיִתְחַנְתָּה וְשָׁמַע הַסֹּד אֶת-דְּמָסָה וְהָשָׁב
 9 וְהָשָׁב מִדְּמָרָה: וַיִּקְבְּצוּ שְׁלֹשִׁים וַיִּבֵּא
 10 וַיִּתֵּן בְּשִׁים וַיִּקְבְּצוּ אֶת-פְּלִשְׁתִּים
 11 וַיִּדְרֵא בְּיִתְחַנְתָּה וַיִּרְא שְׂאֵל אֶת-מִתְחַנְתָּה
 12 שְׁלֹשִׁים וַיִּתֵּן לָהּ מֵאֵד: וְהָשָׁב
 13 שְׂאֵל בְּיִתְחַנְתָּה וְהָשָׁב לָהּ מֵאֵד: וְהָשָׁב
 14 בְּיִתְחַנְתָּה וְהָשָׁב לָהּ מֵאֵד: וְהָשָׁב
 15 בְּיִתְחַנְתָּה וְהָשָׁב לָהּ מֵאֵד: וְהָשָׁב
 16 בְּיִתְחַנְתָּה וְהָשָׁב לָהּ מֵאֵד: וְהָשָׁב
 17 בְּיִתְחַנְתָּה וְהָשָׁב לָהּ מֵאֵד: וְהָשָׁב
 18 בְּיִתְחַנְתָּה וְהָשָׁב לָהּ מֵאֵד: וְהָשָׁב
 19 בְּיִתְחַנְתָּה וְהָשָׁב לָהּ מֵאֵד: וְהָשָׁב
 20 בְּיִתְחַנְתָּה וְהָשָׁב לָהּ מֵאֵד: וְהָשָׁב
 21 בְּיִתְחַנְתָּה וְהָשָׁב לָהּ מֵאֵד: וְהָשָׁב
 22 בְּיִתְחַנְתָּה וְהָשָׁב לָהּ מֵאֵד: וְהָשָׁב
 23 בְּיִתְחַנְתָּה וְהָשָׁב לָהּ מֵאֵד: וְהָשָׁב
 24 בְּיִתְחַנְתָּה וְהָשָׁב לָהּ מֵאֵד: וְהָשָׁב
 25 בְּיִתְחַנְתָּה וְהָשָׁב לָהּ מֵאֵד: וְהָשָׁב

אחרים הם למי יהיה פירושיו ד
 מהתעלה בנחלת יהיה לאמי לך עבד אל
 אחרים ויעשה אליהם דמי ארצה כ
 פני יהיה פירוש מלך ישראל לבקש
 פרעש אדני פאמי יהיה יהוא פדור
 ואמר שמואל וסאמי שוב בנחוד פי לאר
 לך עד תחת אמי יהיה נשמי בעיניו ה
 יהיה דהו הסגלתי ואשנה דהיה מאד
 יהו ואמר דהו דהיה דמלך ויבט
 מרעשים ויעשהו ויהיה ישיב לאש א
 צדקתו ודא אסמתי אמי נחוק יהיה ו
 ביד ולא אביהו לשלח ידו במשיח יה
 יהיה פאמי גדולה נשמי דהים יהיה ב
 ברחוב נשמי בשמי יהיה ויצלתי מכל
 ואמר שמואל אל יהו פדור אשה בני
 גם עשה תעשה וגם יכל ויכל וילך
 ליהו ושאל שב למלכו

CAP. XXVII. כ

ואמר יהו אל לכו עתה אספה זמי אדני
 שמואל אדני לכו פירושם אפלטו אל
 פלשתיים וראש מנצי שמואל לבקשמי
 בכל נחלת ישראל ונמלתי מאד ויבט
 ויבט דמי ושמי מנח אש אמי עמי
 אכיש בן עשוף מלך פתי וישב יהו
 אכיש בנת דמי ונמלתי אש ויהו יהו א
 נשמי אדנילם היושעלית ונמלתי אשתו
 דפירמלתי ויגד לשמואל פי בידו יהו
 ולא ידעתי עד לבקשמי ואמר יהו
 אכיש אסמי מנצי חן בעיניו חים
 מלכם פאמי עי השדה ואשנה שם ו
 ישב עבדו בעד הפמלכה עמו ויהו
 אכיש פיום יהוא אדנילך לכו יהוה א
 למלכי יהוה עי דהים יהוה
 מספר דהים אמי ישב יהו בשדה פלשו
 ומים וברעה חוששים ויגל יהו ואמר
 וישטמו אל דשמי ודחתי ודעמלק פי
 ישטמו דארץ אמי משלים פאמי שדה ו
 ארץ מצרים והיה יהו אדניא

שמואל ויהו יהו אדנימקום אמי שכב
 שם שמואל ואמר בתי שרצבאו ושמואל שכב
 6 במעל דהים חלים סביבו ויגן יהו ואמר
 אל אדנימלך יהוה ואל אבישי בן צדוריה אדני
 יחב לאמי מריתו אמי אל שמואל אל
 7 הפמלה ואמר אבישי אמי אדני עמו ויבט
 יהו ואבישי אל דהים לילה דהיה שמואל שכב
 ישן במעל ודחתי מעוכה סרצו מראשו
 8 ואמר דהים שכבים סביבו ואמר
 אבישי אל יהו סר אלהים דהים אדניא
 פדור ועשה אפני א פתח וברצו פנים
 9 אדני ולא אשנה לו ואמר יהו אל אבישי
 אל וישחיתו פי מי שלח חו במשיח יהוה
 10 ונקדו ואמר יהו דיהוה פי אסיהוה
 יבטו אדניו ויבט ויבט א במלכותו יהו
 11 ונשנה חללה לי מדהו משלח יהו במשיח
 יהו ועשה קדמי אדנימלתי אמי מראשו
 12 ודא צפחה דהים ונמלתי ויעה יהו
 אדנימלתי ודא צפחה דהים מראשו שמואל
 וילכו לים ואין ראה ואין ידע ואין מלך
 פי כלם ישנים פי פירמתי יהוה נשנה עליהם
 13 ויעבד יהו חלים ויעמו על דאש יהוה מדהו
 14 ויבט דהים פתחם ויהו יהו אל דהים
 ואל אבט בתי לאמי יהוא תענה אבט ויגן
 אבט ואמר מי אמה קדמי אדנימלך
 15 ואמר יהו אל אבט יהוא אש איה ומי
 בכוף במואל ולמה לא שלחתי אל אדניו
 דמלך פי כמי אדני דהים להשחית אדנימלך
 16 אדניו לא רשבי דהים יהו אמי עשיתי חו
 יהוה פי בנחלת אמי אמי לא רשמיחם
 על אדניכם על משיח יהוה ועשה ויהו א
 תגרו המלך ודא צפחה דהים אמי
 17 מראשו ויפ שמואל אדניל יהו ואמר
 דהוה זה בני יהו ואמר יהו קולי אדני
 18 המלך ואמר למה זה אדני חו אדני
 19 עבדו פי מה עשיתי ומה פדתי רעה ועשה
 ישמעתי אדני המלך את דמי עבדו אמי
 יהוה הסתחתי בי ידו מנחה ומי בני דהים

שמואל א כו

טעמך וזכרה את אשר עלתני ואם הוה
 מברא ברמים והשעתי לך לי והאלם חריתיה 34
 אלה ישראל אשר מצעו מרדע ארבע פי לכל
 מרדח ותבאנה לקראתי פי אסרתו לכל ער
 אוד הבקר משותן בקרו ויקח דוד מלחה 35
 את אשר תבאנה לו וזה אמר עלי לשלום
 ליתוך וא שבעתי בקלח וישא פניו
 ותבא אביגיל אלכל היפדל מלחה בביתו 36
 כמלחה הפלך וכל כל טוב עליו הוא שש
 ער מאד ולא חרדה לו דוד קטן תדול ער
 אוד הבקר וידו בבקר בצמח היין מכלל 37
 ותפדל אשרי אדודים האלה וימר
 לכו בקרפ והוא היה לאבן וידו בעשרת 38
 האבנים ותפדל היה אדודכל ומתו והשמע דוד
 פרמח כלל ויאמר פרק דוד אשר רב את
 ריב תרפתי מיד כלל ואת עבדו השק מלחה 39
 ואת רעה כלל והשוב דוד בראשו ושלח דוד
 ודוד פאביגיל לקוחה לו לאשה ויבא עבדו 40
 דוד אל אביגיל הפמלה וידפו אלה לאבן
 דוד שלחו אלה לקוחה לו לאשה והקם 41
 ותשתחו אפים ארצה ותאמר דוד אמתך
 לשטחה לחוף תלמי עבדי אתי ותמרה והקם 42
 אביגיל ותרפ על דוד המור והמש כשריה
 הולכות לנגלה ותקח אתי מלאכי דוד ותדו
 לו לאשה והאד ארבעים לקח דוד מוועאל 43
 ותדון פסלוחיה לו לנשים ותשאל 44
 סון אדמיכל פיה אשר דוד ללמך קדוש
 אשר מפלים

אל ארבע ועל פל פיה והוא כדלעל מרפ
 אלה ותמרה אביגיל ותקח מלחה ללם 19
 לשלום מכל יתין והמש צאן עשורת והמש
 סאים קלי ומצה צמקם ומתים דבלם והמש
 על דוד ומים ותאמר לדודה עבד לפני הנני 19
 אדודים באה ולאשה נכל לא דחיה וזהו 20
 והא ונתתי על המור וידו בפרו דוד
 דפה דוד ואשר ידים לקוחה וממש 21
 אלה דוד אמר את לשק שמחתי אדודכל
 אשר ליה בפדו ולא נספק מפל אשר לו 22
 מאמה ושבלי רעה תתח סוכה פרה עשה
 אלהים לאבן דוד וזה יסוף אס אשר מפל 23
 אשר לו ער אוד הבקר משותן בקרו ותרא 23
 אביגיל אדודו ותמרה ותדו מעל המור
 ותפל לאפי דוד על פניה ותשתחו ארץ 24
 ותפל על דגליו ותאמר בראבי אודי רשון
 הינני מא ארדו פאנקה ושמע אתי היני 25
 א ארדו ואלא שים אתי ואלכל אל
 אשר הפלע היה על כל פי משמו קדוהא 26
 כלל שמו ותכלה עפו ותי אמתך לודוהו
 אדוד ער אתי אשר שלוחה ושעה אתי דוד 26
 דודו דוד נספח אשר מצעו דודו מברא ברמים
 והשמע דוד לך ושעה היה ככלל אמתך 27
 והמבטלים אל ארתי רעה ושעה הפרכה
 והאיה אשר תבא שפוחה לאודי ומתה 28
 לנשים המוחלטים פתלי אדודי שא סא סא
 לשעה אמתך פיעשה עשה דודו לאודי פיה
 כחמן פיסתמות דודו אודי כלום רעה לא 29
 הפפא דוד ממוך ויקם אתם לידיו ולבש
 אד נספח דודו כש אודי חרה פפרו
 דודים את דודו אלה ואת מש אמתך 30
 וקלחה פרק פיה הפלע דודו פיעשה דודו
 לאודי ככלל אשר דוד אדודוהו עתו וצחו 31
 לנדר על ישראל ולדודוהו ואת לך לשקה
 ולמכשול לב לאודי ולשפודם תם ולדודיע
 אודי לו והשב דודו לאודי חכה אד אמתך 32
 ויאמר דוד לביגיל פרק דודו אלה 33
 ישראל אשר שלחו דודם היה לקראתי ופרק

CAP. XXVI. ס

ויבאו הדסים אל שאל הגבעה לאבן ודאז 1
 דוד מסתור פגבעה החכילה על פני השמן
 ויקם שאל וירד אל מדרוהו והיש 2
 שלשות אלפים איש פתחי ישראל לבקש
 את דוד במדרוהו וירדו שאל פגבעה 3
 החכילה אשר על פני השמן על החרף ודוד
 לשב פמדרו וירא פי סא שאל אתו הפדוהו 4
 ושלח דוד מרגלים וידע פירא שאל אל כנן 4
 ויקם דוד ויבא אל הדסים אשר חכשם 5

CAP. XXV. כה

וימר שמואל ויבכו כל ישראל ויספו
 ויקפדו בביתו פרמה ויקם דוד ויחד אלני
 פאון : ואיש במלון ומעשרו בנ
 והאיש גדול מאד ולו צאן שלשות אלפים ו
 עדים ויהי בנות אדזאם פפרמל : ושם ר
 כלל ושם אשהו אבגול והאשה מוסר
 ויפת תאור והאיש קשה דוע מעללים
 כלפי : ושבעו דוד בפדור פרגוז כל
 צאנו : וישלח דוד עשרה נשים ויאמר
 לפשים עלו כמלה ואתם אלגל ושא
 לו משמי שלום : ויבחרם בה לוד
 שלום ויחזק שלום וכל אשר לך שלום :
 שלמתי פי נזים לך עשה דועים אש
 דוד עפני לא הכלמסם ולא נספור להם מ
 פלימי דיתם פפרמל : שאל אדנשיח
 לך ויבפא דנשים חן בעיניך פרעיות
 בנ חסדמא את אשר תבטא דוד לע
 ולבך לוד : ותבא נשיו דוד ודפח אל
 ככל הדמים והאה בשם דוד ויסחו
 כל אדעבי דוד ויאמר מי דוד ומי ב
 האם רבו עבדים המחרצים איש מפני א
 ולקחו אדלומי ואדמלי והא מבחוי
 מבחוי לנו וסחתי לאנשים אשר לא
 אי מרה דפשו : ויהסם נשירודו לו
 וישבו ותבא ויבדו לו ככל הדמים הא
 ויאמר דוד לאנשיו חנה : איש אד
 ויחזרו איש אדדורו ויחזרו בסודו אד
 ויעלו : אחיו דוד כארבע מאות איש ומ
 ישבו עלהלים : ולאבגול אשה כל
 נשירודו מוצעים לאמר דנה שלח
 מלאכים : מהפדור לבך אד אדני
 פדם : והאנשים טובים לו מאד ולא ה
 ולא פקדו מאמה פלימי דיתחכנו
 פדחתי פשוה : חמה דיו עליי גם
 בסיומם פלימי דחתי עפם רעים ה
 ועשה דעו היא מדתעשי פרמלתי :

אני על אשר פח אדפנך אשר לשאל :
 7 ויאמר לאנשיו חילה לי מידה אדדעשה
 אדדעבך דנה לאתו למשית דנה לשלח
 8 דיו בו פרמסית דנה הא : וישפט דוד אד
 אנשיו פדים ולא פפם לקם אלשאל ושאל
 9 קם מהפשה וילך פדוד : וקם דוד
 אדדורכו ויצא מן המערה ויקרא אדדורשאל
 לאמר אדני המלך ויבט שאל אדדורו דוד
 10 אפם ארצה וישחיו : ויאמר דוד לשאל לפה
 תשמע אדדעבי אדם לאמר דנה דוד מבט
 11 וישקו : דנה האם דנה ראו עיניך את אשר
 נחק דנה : האם בדי בפשה ואמר לדנה
 ותחם עלה ואמר לארשלו דוד פאדני פר
 12 משית דנה האם : ואבי דנה גם ראה אדפנך
 מעיקר בדיו פי בסודו אדפנך מעיקר ולא
 דנחיקו דע דנה פי את בדי רעה וישע ולא
 דסחתי לך והאה גדה אדנפשי לקוחה :
 13 וישפט דנה פני ויבקה וקבני דנה מפד ודו
 14 לא תהיה פדו : פאמר יאמר משל דקמלו
 15 משעים תבא רשע דוד לא תהיה פדו : אחיו
 מי תבא מלך ישראל אדדור מי אדדור דוד
 16 אדדור כלב מר אדדור פועש אדדור : ודנה
 דנה לך וישפט פני ויבקה ויאמר ויב אד
 17 ריב וישפט מדיח : ודוד פכעל דוד
 לוד אדדורמים והאה אלשאל ויאמר
 שאל וקלך דוד בני דוד וישא שאל קלו ויבד :
 18 ויאמר אדדוד צדיק אדדור מפני פי אדדור
 19 כמלתי דפניה ואני כמלתי דעשו : והיה
 דנה האם את אשר עשיתה אחי טובה אד
 20 אשר סברתי דנה פדוד ולא דנחמי : וכר
 ימצא איש אדדורו ושלחו פדוד טובה ודנה
 לשקמו טובה פתח האם דנה אשר עשיתה לי
 21 ועשה דנה רעיו פי מלך המלך וקמה פדוד
 22 ממלכת ישראל : ועשה השבעה לי פדוד אד
 פמית אדדורש אדדור ואדדורש אדדורשמי
 23 מפני אבי : וישפט דוד לשאל וקלך שאל אל
 פדוד דוד ואנשיו עלו עלהפשה :

CAP. XXIII. כ

1 למשה ונס-שאל את ידע בן יסרה שניהם
 פיה לפני יהוה וישב הוה בחושה ויהי
 19 הלך לביתו: ויעל וסיס אל-שאל
 הנבעתה לאמר הלא הוה מסתיר עמנו
 במצודות בחושה בנבעת החכילה אשר מימן
 והשימוך: ועתה לכל-אחא נסשו המלך לחד
 20 ד ויש הסגיר בך המלך: ואמר שאל
 21 ברכים אתם ליהוה כי תמלחם עלו: לכראם
 הכיט עד דיש הוא אדמקמו אשר תהיה
 22 נגלו כי ראיה שם כי אמר אלי שם ושם
 הוא: הוא דיש מכל הפתחים אשר יהפא
 23 שם ושםם אלי אל-טון הלקמו אתם הלא
 אבישם כפרו תפשותו אלו בכל אל-ש
 24 יהיה: ויקמו וילכו וסיה לפני שאל הוה
 ואישו במדבר מען בשדה אל ימן והשימוך:
 25 הלך שאל ואישו לבקש יהוה לחד ויהי
 הפלע וישב במדבר מען וישמע שאל ויהי
 26 אחר-הוה מרפ מעון: הלך שאל מצד הוה
 מה הוה ואישו מצד הוה מה ויהי הוה
 27 חפס לכת מפני שאל ושאל ואישו שמים
 אל-הוה ואל-אישו לחסם: ומלאך פא אל-
 שאל לאמר מודה לכה ברשטו שלשתי
 28 על-דאף: ומש שאל מדף אחו הוה וילך
 לברח שלשתי על-פן קרא למקום יהוה
 סלע הפוללות:

CAP. XXIV. כד

1 ויעל הוה משם וישב במצודת ער-גדי:
 2 והוה פאשו שב שאל מחוץ שלשתי ויהי
 3 ל לאמר הנה הוה במדבר עין גדי: ויהי
 שאל שלש אפים אש ברו מכל-ישראל
 4 והוה לבקש אחר-הוה ואישו על-פני צחי
 העלים: ויבא אל-גדלות הפאן על-ההוה ושם
 5 משה ויבא שאל לחסן אחר-גלו הוה ואישו
 ברחבי הפשה ושבים: ואמר איש הוה
 6 אלי הנה דאם אשר-אמר יהוה אליך הנה
 אבי טון אחר-הוה ברו ועשית לו פאשו
 וטב בעיני ויקם הוה ויסח אחר-הוה-משל
 אשר-לשאל בלט: הוה אחר-הוה ויהי לב-הוה

1 ויהוה לחד לאמר הנה שלשתי מלחמים
 2 בקעלה והנה שלים אחר-הוה: ושאל
 הוה ביהוה לאמר האלף הוה פלשתי
 והאלף 0 ואמר יהוה אל-הוה לך
 3 הוה פלשתי והשעת אדקעלה: ואמר
 אשר הוה אלי הנה אכזו פה ביהוה דאם
 והוה ב-לך קעלה אל-משח פלשתי:
 4 והוה עד הוה לשאל ביהוה ויענה
 יהוה ואמר קם הוה קעלה פראם טון את
 5 שלשתי ברו: וילך הוה ואישו קעלה וילום
 פלשתי ויסג אדמקמו ויהי ברו משה
 6 ביהוה וישע הוה את שוב קעלה: והוה
 7 ברו אכזו בראחמלך אל-הוה קעלה אשר
 7 הוה ברו: והוה לשאל פראם הוה קעלה
 ואמר שאל פא אלו אלוים ברו כי מסר
 8 לטא בעד דלום וסיו: וישמע שאל את
 9 מל-הוה למלמה לחד קעלה לצד אל-
 9 הוה ואל-אישו ויהי הוה כי עלו שאל
 מדיש דיש ואמר אל-אכזו רבון הושה
 10 והאפור: ואמר הוה יהוה אל-ישראל
 שמע שמע עבדך ברמקש שאל לטא אל-
 11 קעלה לשדה לער בצמרי: והסגרי בעל
 קעלה ברו היה שאל פאשו שמע עבדך
 12 הוה אל-ישראל ברוטא לעבדך 0
 12 ואמר יהוה הוה: ואמר הוה הסגרי
 בעל קעלה אזי ואת-איש בך שאל ואמר
 13 יהוה יסרו: ויקם הוה ואישו פאשו
 מחו אשר ויצא מקעלה ויתחכם פאשו
 14 יתחכם וישאל הוה פ-נמלש הוה מקעלה
 ויהי לצאח: וישב הוה במדבר במצודת
 15 וישב ברו במדבר-רו וילקשו שאל כל-
 15 האלים ולא-רעטו אלוים ברו: ויהי הוה פ-
 16 פא שאל לבקש אחר-הוה ויהי במד-רו
 16 בחושה: ויבא ויהי בן-שאל וילך
 17 אל-הוה וישע ויהי אחר-הוה פאשו: ואמר
 אליך אל-הוה פ לא תמצאך ה-שאל את
 ואשר וסלך על-ישראל ויבא אחר-הוה

וַיֵּשֶׁב שָׁרֵי אֱלֹהִים וְשָׂרֵי מַחֲוֹתָיו לִפְנֵי קִשָׁף
 מִלְכָּם עַל וְאִדְוֵהוּ אֲדֹמָה בְּמִתְחַבְּרֵי עַ
 בְּדִישׁוֹ וְאִתְּחַלְּהוּ מִכֶּם עַל וְנִלְהוּ אֲדֹמָה
 הַקִּסֵּם בְּנֵי אֲדֹמָתוֹ עַל לֹאֲבִיב מִסֵּם הַדָּרָה
 וְכֵן דָּאָג הָאֲדֹמִי הָיָה מִכֵּן עַל עֲבֹדַת שָׁרֵי
 וַיֹּאמֶר וְאִתְּחַבְּרֵי אֲתָּ בְּדִישׁוֹ כֵּן אֲלֵהוּ אֲרִיִּכָּה
 בְּרִאֲחֻסָּבוֹ: וַיִּשְׁאַל־לִי בְּדִישׁוֹ וְצִוְהוּ כֵּן
 וְאִתְּחַבְּרֵי גִלְתָּ הַפְּלִטָּה כֵּן לִי: וַיִּשְׁלַח הוּ
 לְדָאָג אֲדֹמָתוֹ לְקִשָׁף בְּרִאֲחֻסָּבוֹ הַבּוֹקֵר הָאֵת
 מִתְּ אֲבִיב הַבְּזִימִים אֲשֶׁר בְּנֵי וְחִסָּה מִלְכָּם
 הַפְּלִקָּו: וַיֹּאמֶר שְׂאֵל שְׂמִיעָא
 אֲחִישָׁבֵק וַיֹּאמֶר הֲנֵנִי אֲתִי: וַיֹּאמֶר אֵלֶּי שְׂ
 לִפְנֵי קִשָׁפִים עַל אִתְּחַבְּרֵי וְקִשָׁף בְּדִישׁוֹ
 לְחֵם הַדָּרָה וְשְׂאֵל לִי פִּלְטָהִים לְקִסֵּם אֵלֶּי לִי
 מִסֵּם הַדָּרָה: וַיֵּן אֲדֹמָתוֹ אֲדֹמָה
 וַיֹּאמֶר וְכֵן מִלְּעֲבֹדָתוֹ פְּדוּתָא מִכֵּן וְחִתָּהּ הָיָה
 וְכֵן אֲלִי מִשְׂמִיעָא וְתִכְפֹּר בְּבִתְּוֹ: הָיָם קִשָׁ
 לְשְׂאֵל־לִי מִלְּחָהִים וְחִלְהוּ לִי אֲלִישָׁם הָיָה
 עֲבֹדָה דְּכֵן בְּכַל פִּתְּ אֲבִי לִי אֲרִידֵעַ עַ
 בְּכַל־לֵאֵת דְּכֵן אֲנִי גִדּוּל: וַיֹּאמֶר הוּ
 מִזְרָה חִסָּבֵהּ אֲדֹמָתוֹ אֲשֶׁה וְכַל פִּתְּ אֲבִי
 וַיֹּאמֶר הַפְּלִקָּו לְצִיִּים הַבְּזִימִים עַלִּי כִּסֵּה דְחֵם
 פְּדוּתָא דְּהָהּ בִּי גִבְזִים עֲשִׂדּוּ וְכֵן דְּעַוָּה
 בְּתָתִי וְאֵת לֹא גִלְתָּ אֲדֹמָה וְלֹא אֲבִיב עֲבִיב הוּ
 לְשִׁלְחָה אֲדֹמָה לְפִנֵּעַ בְּבִתְּוֹ דְּהָהּ: וְהוּ
 הַפְּלִקָּו לְחֵם כֵּן אִתְּחַבְּרֵי וְכֵן בְּבִזִּים וְכֵן
 הָאֲדֹמִי וְכֵן הוּא בְּבִזִּים גִּימְרָה: וְהוּ
 הָיָה שְׂמִיָּה וְחִמְשָׁה אִישׁ לְשָׂא אֲסִיד
 וְאִתְּחַבְּרֵי עִיר הַבְּזִימִים הַדָּרָה לְסִיִּכְוִיב כֵּן
 עַד אֲשֶׁה מִשְׁלָל עַד יִכְוִיב וְשׁוֹר וְחִמְדָּה
 לְסִיִּכְוִיב: וְכֵן לְקִשָׁף בְּרִאֲחֻסָּבוֹ
 אֲחִישָׁבֵק וְשָׂמֵי אֲבִיבֵהּ וְכֵן אֲתִיבֵהּ אֲתִיבֵהּ הוּ
 אֲבִיבֵהּ לְחֵם בִּי דְּהָהּ שְׂאֵל אֵת פְּדוּתָא דְּ
 וַיֹּאמֶר הוּ לְאֲבִיבֵהּ דְּעַוָּה בִּים הָיָה כֵּן
 חֵם הָאֲדֹמִי פִּתְּוֹ כֵּן לְשְׂאֵל אֲבִיבֵהּ
 בְּכַל־כֵּשֶׁשׁ בִּית אֲבִיבֵהּ: שְׂמִיָּה אֲתִיבֵהּ
 בִּי אֲשֶׁר יִכְוִיב אֲדֹמָתוֹ וְכֵן אֲדֹמָתוֹ
 מִשְׂמִיעָא אֲשֶׁה עֲפִדּוּ:

הָיָה נִשְׁעָל לְכֵן דְּהָהּ וְשָׂמֵי דָּאָג הָאֲדֹמִי אֲבִיב
 9 וְהָיָה אֲבִיב לְשְׂאֵל: וַיֹּאמֶר הוּ לְאֲדֹמָתוֹ
 וְאִתְּחַבְּרֵי חֲתִיבֵהּ וְכֵן אֲדֹמָה בִּי גִבְזֵה
 חֵם וְכֵן לְאֲבִיבֵהּ מִלְּחָהִים הַדָּרָה
 10 הַפְּלִקָּו חֵם: וַיֹּאמֶר הַבּוֹקֵר חֵם גִּלְתָּ
 הַפְּלִטָּה וְאֲשֶׁר הַדָּרָה: וְכֵן מִכֵּן הָאֲלֵה הַדָּרָה
 וְהוּ לְחֵם מִשְׁמִיעָא אֲבִיבֵהּ הָאֲדֹמִי אֲבִיבֵהּ
 וְכֵן לְקִשָׁף לְקִשָׁף בִּי אִתְּחַבְּרֵי וְכֵן בִּזִּים
 11 וַיֹּאמֶר הוּ אִתְּחַבְּרֵי חֵם לִי:
 הוּ וְכֵן חֵם בִּים הָיָה מִכֵּן שְׂאֵל וְכֵן אֲלֵה
 12 אֲכִישׁ מִלְּחָהִים בְּתוֹ: וַיֹּאמֶר עֲבִיב אֲכִישׁ אֲלֵה
 וְכֵן הָיָה הוּ מִלְּחָהִים הָיָה וְכֵן לֵה וְכֵן
 בְּמִלְּחָהִים לְאֵת הַדָּרָה שְׂאֵל בְּכַל־לֵה
 13 בְּכַל־לֵה: וְכֵן הוּ אֲדֹמָתוֹ הָאֲלֵה מִכֵּן
 14 וְכֵן מִכֵּן מִכֵּן אֲכִישׁ מִלְּחָהִים בְּתוֹ: וְכֵן אֲדֵה
 מִכֵּן בְּמִלְּחָהִים וְכֵן בְּכַל־לֵה עַד לְחֵם
 15 הָיָה חֵם וְכֵן אֲלֵה: וַיֹּאמֶר אֲכִישׁ
 אֲלֵה עֲבִיבֵהּ הָיָה חֵם אִישׁ מִשְׂמִיעָא לְפִנֵּעַ חֵם
 16 אֲתִיבֵהּ אֲתִיבֵהּ חֵם מִשְׂמִיעָא אֲתִיבֵהּ אֲדֵה
 הוּ לְשְׂמִיעָא עַלִּי הָיָה וְכֵן אֲבִיבֵהּ:

CAP. XXII. כב

1 וַיִּלְכֹּד הוּ מִלְּחָהִים וְכֵן אֲלֵה מִשְׂמִיעָא עַדִּים וְכֵן
 2 אֲתִיבֵהּ וְכֵן בְּכַל־לֵה אֲתִיבֵהּ וְכֵן אֲלֵה שְׂמִיעָא: וְכֵן
 אֲתִיבֵהּ מִלְּחָהִים מִכֵּן וְכֵן אֲשֶׁר־לֵה שְׂאֵל
 וְכֵן אֲשֶׁר מִלְּחָהִים וְכֵן עַדִּים לְשׁוֹר וְכֵן עַדִּים
 3 מִכֵּן מִכֵּן אֲשֶׁר: וַיִּלְכֹּד הוּ מִלְּחָהִים מִכֵּן
 מִכֵּן וַיֹּאמֶר אֲלֵה מִכֵּן מִכֵּן אֲבִיבֵהּ אֲבִיבֵהּ
 וְכֵן אֲתִיבֵהּ עַד אֲשֶׁר אֲתִיבֵהּ מִדְּעַוָּה לְ
 4 אֲלֵהִים: וְכֵן אֲתִיבֵהּ מִכֵּן מִכֵּן וְכֵן
 5 עַד מִכֵּן הָיָה הוּ בְּמִלְּחָהִים: וַיֹּאמֶר הוּ
 הָיָה אֲלֵהִים לֹא חֵם בְּמִלְּחָהִים לְקִשָׁף
 לְקִשָׁף אֲשֶׁר הָיָה וְכֵן הוּ וְכֵן חֵם
 6 וְכֵן שְׂמִיעָא שְׂאֵל בִּי חֵם הוּ וְכֵן אֲשֶׁר
 אֲתִיבֵהּ וְכֵן בְּכַל־לֵה חֵם הָאֲשֶׁר
 7 וְכֵן חֵם מִכֵּן וְכֵן עֲבִיבֵהּ מִכֵּן עַדִּים: וַיֹּאמֶר
 שְׂאֵל לְעֲבִיבֵהּ הַבְּזִימִים עַלִּי שְׂמִיעָא בִּי מִכֵּן
 גִבְזִים מִכֵּן וְכֵן שְׂמִיעָא חֵם וְכֵן מִכֵּן

שמואל א כא

רט

חֲסִידָה אֲדִירָה־בָּהּ מִעַם בְּרִיָּה עֲדֹלָם וְלֹא
 בְּמִתָּה יִהְיֶה אֲדִירָה־וּ יְהִי אִישׁ מִעַל פְּנֵי
 16 רֵאשִׁיתָּ וְיִסְתֹּךְ יְהוֹנָתָן עִם־בָּיִת הוּד וְיִקְשֹׁל
 17 יִהְיֶה מִד אִבִּי הוּד וְיִקְשֹׁל יְהוֹנָתָן לְהַשְׁבִּיעַ
 אֲדִירָה בְּאֵזְבֵּי אוֹרֵי פְּרִי־הַבַּיִת נִפְשׁוֹ הַזֶּה׃
 18 וַיֹּאמְרוּ יְהוֹנָתָן מִדֹּחַ הוֹשֵׁה וְנִפְקֹדֵה
 19 בִּי יִפְקֹד מִשְׁפָּחָה וְשִׁלְשָׁה חֲדָה מֵאֵל וְבָאֵת
 אֶל־הַפְּלִיטִים אֲשֶׁר נִסְתַּחֲרוּ שָׁם בַּיּוֹם הַפְּעֻשָׁה
 20 וְיִשְׁכַּח אֶצֶל הָאֵל הָאֵלֶּה הָאֵלֶּה וְאֵלֶּה שְׁלֹשֶׁת הַדְּחָסִים
 21 צִדָּה אוֹרֵה לְשִׁלְדֹלֵי לְמַחְרָה וְחִדָּה אֲשֶׁלָּה
 אֲדִירָשׁוּ לָךְ מִצָּא אֲדִירָה־צִיִּים אִם־אֵמֶר אֵמֶר
 לְפָנֶי הַזֶּה הַדְּחָסִים מִמֶּנּוּ הַזֶּה קָדַם וְבָאֵה
 22 בִּי־שְׁלֹמֹם לָךְ וְאֵין דָּבָר וְיִדְוֶהוּ וְאִם־פָּה
 אֵמֶר לְעֵלָם הַזֶּה הַדְּחָסִים מִמֶּנּוּ וְהִלָּחֵה לָךְ בִּי
 23 שְׁלֹחֶה יְהוֹדֵה וְהַזֶּה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֵין וְאִתֵּה
 24 הַזֶּה יְהוֹדֵה בִּינִי וְיִקְשֹׁל עֲדֹלָם וְיִסְתֹּךְ
 הוּד בְּשֹׁדֵה וְיִהְיֶה הוֹשֵׁה וְיִשְׁבֵּה הַמֶּלֶךְ עַל־הַלְּחָם
 25 לְאֹמֶל׃ וְיִשְׁבֵּה הַמֶּלֶךְ עַל־מִשְׁבֵּה בְּפִעַם וּבְפִעַם
 אֶל־מִשְׁבֵּה הַקֹּדֶר וְלֹקֵם יְהוֹנָתָן וְיִשְׁבֵּה אֲבִנֵי מִצַּד
 26 שְׁאֵל וְיִפְקֹד מְקוֹם הוּד וְלֹא־דָבָר שְׁאֵל
 מִצָּמִיָּה בַּיּוֹם הַזֶּה אִם־מִקְרָה הוּא בְּלִוֵי
 27 מִדֹּחַ הוּא פְּרִילָה מִדֹּחַ וְיִהְיֶה מִפְּחֹרֶה
 הוֹשֵׁה הַשֵּׁט וְיִפְקֹד מְקוֹם הוּד וַיֹּאמֶר שְׁאֵל
 אֶל־יְהוֹנָתָן בְּטֵי מוֹדֵעַ לֹא־רָבָה קְדִישׁ בְּסִחְמֹל
 28 בְּסִדְרָם אֶל־הַחֹם וְיֵשֶׁן יְהוֹנָתָן אֶת־שְׁאֵל
 29 מִשְׁאֵל נִשְׁאֵל הוּד מִעַמּוּדֵי עַרְבֵי־לָחֶם וַיֹּאמֶר
 שְׁלֹחֶה לֹא בִּי וְכוּ מִשְׁפָּחָה לֵט בְּעֵד הוּא
 צִדָּה־לִי אוֹדֵי וְעִתָּה אִם־מִצָּמִיָּה חֵן עֲשִׂיָּה
 אִפְלֹסָה בָּא וְהָרָחָה אֲדִירָה עֲלֵיךְ לֹא־רָבָה
 30 אֶל־שְׁלֹחֵה הַמֶּלֶךְ׃ וַיִּחְדָּחֵה שְׁאֵל
 בְּיְהוֹנָתָן וַיֹּאמֶר לוֹ בְּדָגְשׁוֹת הַפְּחֹדֹת הָלֵאָה יְעִי
 פְּרִי־בֵד אִתָּה לְקָדִישׁ לְמִשְׁחָה וְלִבְשֵׁת עֲרֹה
 31 אִתָּה׃ בִּי כִלְדָּעִים אֲשֶׁר בְּרִישׁ חַי עַל
 הַחֲמִיָּה לֹא הַבֵּן אִתָּה וּמִלְכָּתָה וְעִתָּה שְׁלִיחַ
 32 וְקָה אוֹרֵי אֵלֵי בִי בְּרִמּוֹת הוּא׃ וַיֵּשֶׁן
 יְהוֹנָתָן אֶת־שְׁאֵל אֲבִי וַיֹּאמֶר אֵלָּה לְפָנֶי חֲמִי
 33 מִה עָשָׂה וַיֵּלֶךְ שְׁאֵל אֲדִירָה־נִחַת עֲלָיו לְחַבְלוֹ
 וַיֵּלֶךְ יְהוֹנָתָן פְּרִמְלָה הוּא מִעַם אֲבִי לְדָמִיָּה

אֲדִירָה וְיִקְשֹׁל יְהוֹנָתָן מִעַם הַשְּׁלֹחֵה בְּחִדָּה
 אִתָּה וְלֹא־אֵמֶר בַּיּוֹם הַהוּא הַשֵּׁט לָחֶם בִּי מִעַבֵּב
 אֲדִירָה בִּי הַכְּלִמֵּ אֲבִי׃ וַיְהִי בַבֶּקֶר
 35 וַיִּצָּא יְהוֹנָתָן הַשֹּׁדֵה לְמַעַד הוּד וְנִשֵּׁב קָדַם עַמּוּ
 36 וַיֹּאמֶר לְעֵדֹ לָךְ מִצָּאֵם אֲדִירָה־צִיִּים אֲשֶׁר
 אֲבִי מוֹדֵה וְנִשֵּׁב לָךְ וְהוֹאֲרָה הַחֲצִי לְהַעֲבִידוֹ
 37 וְיִבֵּא הַחֲצִי עַד־מְקוֹם הַחֲצִי אֲשֶׁר הִזָּה יְהוֹנָתָן
 וְיִקְרָא יְהוֹנָתָן אֲתֵרֵי הַחֲצִי וַיֹּאמֶר הִלָּה הַחֲצִי
 38 מִמֶּנּוּ הָלָא׃ וְיִקְרָא יְהוֹנָתָן אֲתֵרֵי הַחֲצִי מוֹדֵה
 הַחֲצִי אֶל־הַעַמּוּד וְיִקְשֹׁל עַם יְהוֹנָתָן אֶת־הַחֲצִי
 39 וְיִבֵּא אֶל־אֲתֵרֵי׃ וְנִשֵּׁב לֹא־יָדַע מִצָּמִיָּה אֵין
 40 יְהוֹנָתָן חֲדָה חַד אֲדִירָה־בִּי וַיֵּשֶׁן יְהוֹנָתָן אֲדִירָה
 פְּרִילָה אֶל־דְּשֵׁה אֲשֶׁר־לוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ לָךְ הַחֲמִיָּה
 41 הַחֲצִי׃ וְנִשֵּׁב בָּא חוּד קָם מִמֶּנּוּ הַחֲצִי וַיֵּלֶךְ
 לְאִשׁוֹ חֲצִיָּה וְיִשְׁתַּחֲוֶה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים וְיִשְׁקֶה
 אִישׁ אֲדִירָה־עוֹד וְיִבְנֶה אִישׁ אֲדִירָה־עוֹד עַד־חוּד
 42 הַחֲמִיָּה׃ וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן לְחוּד לָךְ לְשֹׁלֹם אֲשֶׁר
 לְשִׁבְעֵי שְׁנַיִם אֲחִיָּה שָׁמָּם יְהוֹדֵה לְאֹמֶר יְהוֹדֵה
 יְהוֹדֵה׃ בִּינִי וְיִקְשֹׁל חֲבִין וְיֵשֶׁן וְיִבֵּן וְיִקְשֹׁל עַד
 עֲדֹלָם׃

CAP. XXI. כא

וַיִּקְשֹׁל וַיִּלָּךְ יְהוֹנָתָן בָּא הַחֲצִי׃ וַיִּבֵּא חוּד לְפָנֶי
 1 אֶל־אֲחִימֶלֶךְ הַכֹּהֵן וַיִּתְּדֵה אֲחִימֶלֶךְ לְבָנָת חוּד
 וַיֹּאמֶר לוֹ מוֹדֵעַ אִתָּה לְבָנָה וְאִישׁ אֵין אִתָּךְ׃
 2 וַיֹּאמֶר חוּד לְאֲחִימֶלֶךְ הַכֹּהֵן הַמֶּלֶךְ צִיִּים דָּבָר
 3 וַיֹּאמֶר אֵלָּי אִישׁ אֲלִידַע מִצָּמִיָּה אֲדִירָה־בִּי
 אֲשֶׁר אֲבִי שְׁלֹחֵה וְאֲשֶׁר צִיִּיָּה וְאֲתֵרֵי הַחֲצִי
 4 יִדְעֵתִי אֶל־מְקוֹם פְּרִילָה אֲלֵמֶנּוּ׃ וְעִתָּה מוֹדֵה־אֵשׁ
 פְּחֹדֹתָה תִּמְשָׁה לָחֶם חֲמִיָּה בְּיַד אֵין הַכְּמִיָּה׃
 5 וַיֵּשֶׁן הַכֹּהֵן אֲדִירָה וַיֹּאמֶר אֵין לָחֶם חַד אֶל־
 תַּחַת חַד פְּרִי־לָחֶם לְקָדִישׁ אִם־לְשִׁמְחָה
 6 הַחֲצִיִּים אֵין מִאֲשֶׁה׃ וַיֵּשֶׁן חוּד אֶת־הַכֹּהֵן
 וַיֹּאמֶר לוֹ בִּי אִם־אֲשֶׁה עֲצָה־לֵט פְּרִי־לָחֶם
 7 שְׁלֹמֹם בְּצִיִּיָּה וְיִהְיֶה מִלְּדִבְעִים קָדִישׁ הוּא
 חוּד חַד וְאֵין פְּרִי־לָחֶם וְקָדִישׁ בְּפִילָה וְיִתְּלוֹ
 8 הַכֹּהֵן קָדִישׁ בִּי לֹא־יְהוֹדֵה שָׁמָּם פְּרִי־לָחֶם
 הַחֲצִיִּים הַכְּמִיָּה מִלְּפָנֶי יְהוֹדֵה לְשֹׁמֵם לָחֶם חַד
 בַּיּוֹם הַהוּא׃ וְשָׁם אִישׁ מִעַבְרֵי שְׁאֵל בַּיּוֹם

רח אלום ויגדו הרוח והחמא עד פאם
פרמרו: וטשטם גסדווא פניו וחמא!
דא לכמ שמואל ושל עם פלדאם דא
וכל דלילא עלין וימרו תגם שאל בגנא

CAP. XX. כ

וימרו חוד פמיו פמרו וימא וימרו ולמנו דה
מה עשאו מרשעו וימרו חפשו למנו
פי מבקש אדנפשו: ויאמר לו חלילה
תמות דעה לך עשה אבי דבר גדול וא
למן ולא תבנה אדנפתי ומיניע יסוד
מפני אדנפתי הוה את אדנא וישבע עד
ויאמר דע דע אבך פי מפניו הן פני
ויאמר אל דע דעת דתעון פריעבט וא
דדעהו דתי מסתף פי כשעע בני וכן דג
ויאמר דתעון אל דוד מדיחמך פני
ואעשה לך: ויאמר דוד אל דתעון דגדוד
מור ואבני לשב אבנ עבדמך לך
לשעלמא וכסותיו כשדה עד הערב השל
אבשקו יסודמי אבך ואמרת לשאל מ
מפני דוד לךך פידלום עוז פירבן דר
שם לכל דמשפחה: אכפה יאמר טוב
לעבדך ואמרהו יחיה לו דע פרמי
דעיה ממנו: ועשה חסד על עבדך פי כ
דוד הסית אדעבדך עמך ואבשקו
הסיתו אדנא ועבדך אבך לפניה תבי
ויאמר דתעון חלילה לך פי אבשקו
כפניה דדעה מעם אבי לבא עליו
אדנא אבך לך: ויאמר דוד אל דתעון מ
לי אן מדעבדך אבך קשור: ויאמר דה
אל דוד לכה רצנא השדה ורצנא שנתים דה
ויאמר דתעון אל דוד דדעה אדנא ומ
פירחך אדנא פניו מרור השלשות ח
טוב אל דוד ולא אן השלח אדנא וכליה
אדנא: פדעשה דדעה לדתעון ובה יסין
יטב אל אבני אדנפסה עליו תליתו
אבך שלחחוק חלכת לשלם ודד דדעה
כאשר דדעה עם אבני ולא אבשקו דר
תעשה עפני חסד דדעה ולא אכרת:

דדעון וישבע שאל דדעה אבשקו:
7 וימא דתעון לךך ויגדלו דתעון אדנא
דדעים האדה וימא דתעון אדנא אל
שאל ודד לכמ פאחמל שלשים:
8 ויחסי המלכה לדעה וימא דוד וילתם
פפלושם ויך פום מזה נחלה וימא
9 מפניו: ודד ודד דדעה וימא אל שאל
דדעה פמיו וישב ודדעה דוד חוד מנן פד:
10 ויבקש שאל להפח פמיה דוד ויבקר וימרו
כפני שאל ויך אדדענות פער דוד כס
11 ויפלט בפילה דדעה: וישלח שאל
מלאכים אל בית דוד לשמור ולדמור בגנא
והנה דוד מיכל אשתו סמוך אבשקו ככלט
12 אדנפשו ודלילה סוד אדנא סמיה: ודד
מיכל אדדוד בעד דתעון ויגדו וימרו ויפלטו:
13 ודדך מיכל אדדדדדדדד ויחם אל דמשה
ואת בני העמים שמה מאשתו ויחם בגנא:
14 וישלח שאל מלאכים לקוח אדדוד וימרו
15 חלה דדעה: וישלח שאל אדדדדדדד
לדעה אדדוד לכמו דדעל אדנא כפחה אל
16 לדמור: וימא דמלאכים דדעה דדדדדד
אל דמשה וכבר העים מדאשתו: ויאמר
שאל אל מיכל לדעה פכה רמיהו וישלחו
אדנאמי ויפלט וימרו מיכל אל שאל דדעה
18 אמר אלי שלחני למה אסתך: דוד פדח
ויפלט וימא אל שמואל דדמיה ויגדלו
אח פל אדנא עשורו לך שאל ויגדו דדעה
19 ושמואל וישב בגיתו: ודד לשאל לכמו
20 דדעה דוד בגיתו פמיה: וישלח שאל מלאכים
לקוח אדדוד וימא אדדדדדדד דדדדד
כפחים ושמואל עמד כפז עמדם ודדע על
מלאכי שאל ודד אלום ויחמא גסדדדד:
21 ויגדו לשאל וישלח מלאכים אדדד ויחמא
גסדדדד וימא שאל וישלח מלאכים שלשים
22 ויחמא גסדדדדד: ויך גסדדדד דדמיה
וימא עד פדו דדדול אדנא פשכו ושאל ויאמר
אדנא שמואל דוד ויאמר דדעה פמיה פמיה:
23 ויך שם אל סיה פמיה ודדע עליו גסדדד

CAP. XVIII. יח

1 ויהי ככלו לחם אל שאל ונפש דודתון
 2 נקמה בנפש דוד ויאמר דודתון כנפשו:
 3 וישקוד שאל ביום היום ולא נתנו לשון בית
 4 אביו: ויבטו דודתון דוד ביום בארבתו אור
 5 כנפשו: ויחפשו דודתון אודהמל אשו
 6 עליו ויחזרו לוד ומשו ועד דוד ועד קשתו
 7 ועד חודו: ויצא דוד בכל אשר שלחו
 8 שאל משל וישקוד שאל על אשוי המלחמה
 9 וישוב בעיני כל העם וגם בעיני עבדי שאל:
 10 ויהי ביום בשוב דוד מנצח אודהמשו
 11 ותפסה דשם מפל עיו ישראל לשוד
 12 ותפולח לקראת שאל המלך פחם בשמחה
 13 ותשליטם: ויהענה דשם המשוה
 14 ויאמר דשם שאל באלו דוד ברבנות:
 15 וידד לשאל מאד וירע בעיני דוד הנה
 16 ויאמר נתנו לוד רבחה ולו נתנו האלים
 17 ועד לו אף המלכה: ויהי שאל עין אד
 18 דוד מיום היום והלאה: ויהי
 19 מפורח והצלח חן אלים ורעה אל
 20 שאל ויחנא כבוד הנה דוד כנגן ביד
 21 פום ביום והנה ביד שאל: ויטל שאל
 22 אודהמל ויאמר אשה בוד וביקר וישוב דוד
 23 מספר פעמים: ויהי שאל מלפני דוד כד
 24 היה ידה עלו ומעם שאל כד: וישרה
 25 שאל מעליו וישקוד לו שור אביו ויצא
 26 ויבא לפני העם: ויהי דוד לכל ידיו
 27 משל ויהיה עמו: וירא שאל אשה
 28 משל מאד ויגד מספרו: וכל ישראל ויהיה
 29 אביו אודהמל ביה ויצא ויבא לנדה:
 30 ויאמר שאל אודהמל ביה והנה מרב
 31 אשה אחרת לאשה אף והיה לקרוב
 32 והיום מלחמה יהיה ושאל אביו אל דוד
 33 כי הודים יד שלשים: ויאמר דוד אל
 34 שאל כי אביו וכי ויהי משפחה אביו
 35 בשאל כד אודהמל חן למלך: ויהי בעת
 36 חן אודהמל ביד שאל לוד ויהי טפה
 37 לשדדא השלח לאשה: ויאמר מכל ביד

לשאל אודהמל ויגד לשאל וישר דוד בעיני:
 21 ויאמר שאל אודהמל כי הודיו למלך חסד:
 22 כי יד שלשים ויאמר שאל אודהמל בשמים
 23 ויחננו כי העם: ויהי שאל אודהמל ביד
 24 אודהמל בלם לאמר יהיה חסד ביד המלך וכל
 25 עבדיו אודהמל ויענה דודתון כנפשו: ויהי
 26 עבדו שאל באינו דוד אודהמל והלאה
 27 ויאמר דוד והמלכה בעיניכם דודתון כנפשו
 28 ואביו אשה ונקמה: ויהי עבדו שאל לו
 29 לאמר פדמים האלה דוד דוד: ויאמר
 30 שאל כד האמר לוד אודהמל למלך בלם
 31 כי במטה שלח שלשים לנדה באביו
 32 המלך ושאל חסד להשל אודהמל ביד
 33 שלשים: ויהי עבדו לוד אודהמל האלה
 34 וישר דשם בעיני דוד דודתון כנפשו ולא מלא
 35 דמים: ויבא דוד ויגד: ויהי ויאמר ויגד
 36 בפלשתיים מחרים אש ויבא דוד אודהמל
 37 ומלחם למלך דודתון כנפשו ויחזר שאל
 38 אודהמל ביד לאשה: וירא שאל וירע כי
 39 יהיה עם דוד ומכל ביד שאל אודהמל:
 40 ויאמר שאל מאד מספר דוד עד ויהי שאל
 41 אביו אודהמל כד העם: ויצא שאל
 42 שלשים ויהי מני צאתם שכל דוד מכל
 43 עבדו שאל ויבא שמו מאד:

CAP. XIX. יט

1 ויהי שאל אודהמל בני ואל כל עבדיו להמית
 2 אודהמל ויהיו ביד שאל חסד ביד מאד:
 3 ויגד דודתון לוד לאמר מבקש שאל אביו
 4 להמיתו ועשה השמוא כנגד וישבת כסד
 5 וכספא: ואני אבא ועמדתי ליד אביו בשדה
 6 אשר אהיה שם ואני אדבר כד אל אביו והאני
 7 מה דודתו כד: ויהי דודתון ביד
 8 טוב אל שאל אביו ויאמר אלו אל השמוא
 9 המלך בעבדו בוד כי לא חסד לך וכי
 10 מעשו טוב לך מאד: וישם אודהמל כספו
 11 ויגד אודהמל ויעש דוד השועה ודלה
 12 לכל ישראל רוח וישמחו ולפה רחמא בדם
 13 כד להמית אודהמל חסם: וישמע שאל ביד

העמרים עפר לאמרי מה יעשה לאש אשר
 יבה את הפלשתים הלו חסדו חרפה מעל
 ישוראל כי מי הפלשתי העל הזה פי חרף
 27 מערכות אלהים היום: ואמר לו העם פדו
 28 הזה לאמר פה יעשה לאש אשר יפנו: וישמע
 אליאב אחיו הגדול פדו את הארזים וחרו
 את אליאב פדו ואמר: לפניה ידו ועל
 לו נשלות מעט הצאן הזה פדו את ידו
 את הונקו ואת רע לבבו פי למען האור
 29 המלחמה ידו: ואמר הו מה עשית עשה
 30 הלא דבר הוא: וכן מפעל ארמל את
 ואמר פדו הזה וישבר העם דבר פדו
 31 הראשון: וישמע הדמים אשר דבר הו
 32 ויגדו למי שאל יקדו: ואמר הו אל
 שאל ארמל לבראם עלו עבדך לך ולתם
 33 עם הפלשתי הזה: ואמר שאל אלהו לא
 תוכל ללכת ארדפלו הו להזקם עפר
 פי נעו אתה הוא איש מלחמה מעטו:
 34 ואמר הו אל שאל רעה הו עבדך לאכי
 בצאן ובא דגרי ואחריו ובא שוה מעדו:
 35 ובארו אחרו וחרפו העלתי משו ויגם
 36 עלו ותוקמי בקטו ודמיות: גם
 את דארי גם יחיו הו עבדך וזה הפלשתי
 העל הזה פאדו מים פי חרף מערכת אלהים
 37 היום: ואמר הו הזה אשר העלתי
 מיד האור ומה הוב הוא יעלתי מיד הפלשתי
 הזה 0 ואמר שאל אלהו לך וזהו
 38 הזה עפד: וילבש שאל אדהו מדי ונתן
 קרב נחשת על ראשו וילבש אוז שרון:
 39 ויהו הו את דרו מעל למי ואל לכת
 פי לרנסה ואמר הו אל שאל לראכל
 לכת פאלה פלא נשור ויסם הו מעלו:
 40 ויקח מקלו פדו ויסדל חמשה חלקי
 אבנים: ומדפלו וישם אדם בכלי הימים
 אשר לו ומקלט וקלט בהו ויש אל
 41 הפלשתי: ויך הפלשתי הך ורב אלהו
 42 הראש משא הצפה לכפו: ויבט הפלשתי
 וראה את הו ויבוהו פידהו נש ואדמו
 יש פיד דתמי:

עסיפה מראה: ואמר הפלשתי אלהו
 תכל אנכי פי אתה בארמי פקלות וקח
 הפלשתי אדהו פאלה: ואמר הפלשתי
 אלהו לכה אלי ואתה ארדפשו לע
 השמים ולסבחת השדה: ואמר ד
 ארדפלו אתה פא אלי פדו וכתב
 וכתבו ואמר בא אלהו בשם הזה צבא
 אלה מערכת ישראל אשר חספו: ואם הו
 וספרו זהו פיד והנחף הנסו אדהו
 מעליו ותחי פני מכתה שלשום הים הו
 לשף השמים ולתת הארץ וידע פלהו
 פי יש אלהים לישראל: וידע פלהו הו
 פלא פדו וכתבת חלשע זהו פי ליה
 המלחמה ונתן אדם פדו: והו פי
 הפלשתי וקח וקרב לקראת הו חסדו ד
 ויך הפעכה לקראת הפלשתי: ושלח ד
 אתיו אלדלו וקח משם אן וקלעו:
 ארדפלו ארבעו חמבע האן במע
 ושל על פניו אדהו: ויחוק הו מרדפלו
 בקלע ובאן ויך ארדפלו חסדו חו
 אן פדהו: וקח הו ויעמד ארדפלו
 ויקח אדהו השלפה מעשהו חסדו
 וכתבה אדהו וראו הפלשתיים פרכ
 בפדם וינסו: ויקמו אשר ישראל וזהו
 חיש וחדפו ארדפלו ער פאלה:
 ועד שער עקון ופלו חלל שלשום פד
 שערים וערבת וער עקון: וישבו פני יש
 מילת אתו שלשום חסדו את מחמה
 ויקח הו אדהו הפלשתי ויבארו חיש
 ואחפלו שם פאלה: וכראה שאל א
 הו לא לקראת הפלשתי אמר אל אבנ
 הצבא פדמהו חיש אמר ואמר אבנ
 נששו חמקו ארדפתי: ואמר חמקו ש
 אתה פדמהו העלם: וכשיב
 מדהו את הפלשתי ויקח אוז אבנ ויב
 לפי שאל ראש הפלשתי פדו: ואמר
 שאל פדמי אתה חיש ואמר הו פדע
 יש פיד דתמי:

שמואל א ז

9 אִישׁ יוֹד אֵלַי׃ אֲסִיּוּל לְהֹאמֵר אִישׁ הַזֶּה
 וְהִיטֵי לָכֶם לַעֲבֹדִים וְאִם אֲנִי אֲכַלֵּל הַחַיִּים
 10 וְהַיִּחִים לֹם לַעֲבֹדִים וְעַבְדֵּם אִתּוֹ׃ וַיֹּאמֶר
 הַפְּלִשְׁטִי אֵלַי הַחַיִּים אֲדַמְעִסְכֶם יִשְׂרָאֵל הֵם
 11 הַזֶּה חַטֵּלֵי אִישׁ וּמַלְחָמָה יָחַד׃ וַיִּשְׁמַע
 שָׁאֵל וּמַלְיָשָׁאֵל אֲדַדְיָבִיר הַפְּלִשְׁטִי הַזֶּה
 12 וַיַּחַד וַיִּרְאֵה מָאוֹד׃ יָחַד בְּרֵאשׁ
 אַחֲרָיו הַזֶּה מִפְּנֵי לָחֶם הַזֶּה׃ וְשָׂמוּ יָשׁוּ וְלוֹ
 שָׂמָה מִיָּם הַיָּם שָׂמוּ שָׁאֵל וְכֵן פָּא
 13 מֵאֲשֵׁרִים׃ וְלָחֶם שְׁלֹשָׁה פְּרִי־יֵשׁוּ הַגְּדֹלִים הַלֶּחֶם
 אֲדַדְיָשָׁאֵל לַמַּלְחָמָה וְשָׂמוּ׃ שְׁלֹשָׁה בְּרֵי אֲשֵׁר
 14 הַלֶּחֶם בַּמַּלְחָמָה אֲלֵאב הַכְּפֹז וּמִשְׁנֵי אֲבִינָב
 הַפְּלִשְׁטִי שָׂמָה׃ יָחַד וְהָא הַכְּפֹז וְשְׁלֹשָׁה
 15 הַגְּדֹלִים הַלֶּחֶם אֲחֵרֵי שָׁאֵל׃ יָחַד וְהָא שֶׁב
 מִעַל שָׁאֵל לַעֲשׂוֹת אֲדַדְיָבִיר אֲמַן בֵּית לָחֶם׃
 16 וַיֵּשׁ הַפְּלִשְׁטִי הַשָּׂמֵם הַחֹסֵב וַיַּחֲרֹב אֲרֻבֵּשׁ
 17 הֵם׃ וַיֹּאמֶר יֵשׁוּ יָחַד בְּטֵי קַדְיָטָא לְאֲחִי
 אִישׁ הַקְּלָאִי הַזֶּה וְעֲשֵׂה לָחֶם הַזֶּה וְהָא
 18 הַפְּחָטָא לְאֲחִי׃ וְהָא עֲשֵׂה וְהִצִּי הַחֶבֶל
 הָאֵלֶּה תִּמְאֵל לְעַד הָאֵת וְאֲדַדְיָבִיר תִּפְסֵךְ
 19 לְשִׁלֹּם וְאֲדַדְיָבִיר תִּפְסֵךְ׃ וְשָׁאֵל הַצֶּה
 וְכֵלֵי אִישׁ יִשְׂרָאֵל פְּעֻקָה הָאֵלֶּה לְחֹמֵם עִבֵד
 20 פְּלִשְׁטִים׃ וַיִּשְׁמַע הַזֶּה בְּכֹף וַיִּשָּׂא אֶת
 הַצֶּהן עַל־שָׂמוּ וַיִּשָּׂא וְהָא פִּאשׁ צִוְיָה יֵשׁוּ
 21 וַיֵּאבֵר הַמַּעֲלָה וְהַחֵל הַצֶּהן אֶל־הַמַּעֲלָה
 הַזֶּה בַּמַּלְחָמָה׃ וַתִּשְׁוֹן יִשְׂרָאֵל וּפְלִשְׁטִים
 22 מַעֲרָבָה לְקִרְיַת מַעֲרָב׃ וַיִּשָּׂא הַזֶּה אֶת
 הַפְּלִיִם מַעֲלֵיו עַל־יַד שָׂמוּ הַפְּלִיִם וַיִּצֵּץ
 23 הַמַּעֲרָבָה וַיֵּאבֵר וַיִּשָּׂא לְאֲחֵי לְשִׁלֹּם׃ וְהָא
 מִדְּפַר עֵפֶם וְהָאֵשׁ הַפְּלִיִם עֲלֵיהֶם גְּלִחַת
 24 הַפְּלִשְׁטִי שָׂמוּ מִתַּת מַעֲרָבָה פְּלִשְׁטִים וְדָפַר
 פְּדָרִים הָאֵלֶּה וַיִּשְׁמַע הַזֶּה׃ וְכֵלֵי אִישׁ יִשְׂרָאֵל
 פְּרָאִתָּם אֲדַדְיָשָׁאֵל וְכֵסוּ מַעֲלֵיו וַיִּרְאֵה מָאוֹד׃
 25 וַיֹּאמֶר׃ אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַיִּחִים הַיָּשׁוּ הַעֲלֵה
 הַזֶּה פִי לְחֹף אֲדַדְיָשָׁאֵל עֲלֵה הַזֶּה הַיָּשׁ
 אֲשֶׁר־יִפְסֵי וַיִּשְׁמַע וְהַכְּפֹז׃ עַשֵׂר בְּדוּל וַיִּחַד
 26 פִּתּוֹ וַיִּתְּרֵה וְהָאֵר בֵּית אֲמִי וַעֲשֵׂה חֲסִישׁ
 בְּיִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר הַזֶּה אֶל־הָאֲשֵׁרִים

וְהַמַּעֲלָה אֲחֵרֵי בְּכֹף אֲחֵרֵי וְהַמַּעֲלָה וְהַמַּעֲלָה
 אֲחֵרֵי מִהֵם הַזֶּה וְהַמַּעֲלָה וַיִּקְבַּע שְׂמוֹנֵה
 14 וַיִּלְךְ הַמַּעֲלָה׃ וְהַזֶּה הַזֶּה מִהֵם מִעַל
 15 וְהַמַּעֲלָה וְהַמַּעֲלָה מִהֵם הַזֶּה׃ וַיֹּאמֶר עִבֵד
 שָׁאֵל אֵלַי הַזֶּה וְהַמַּעֲלָה וְהַמַּעֲלָה מִהֵם מִעַל
 16 וַיֹּאמֶר אֲתֵנֶם עֲבָדָה לְכֹף וְיִקְבַּע אִישׁ יָדַע
 מִכֵּן בְּכֹף הַזֶּה בְּדוּתָה עֲלֵיךְ וְהַמַּעֲלָה וְהַמַּעֲלָה
 17 וְכֵן בְּדוּתָה וְכֵן לָךְ׃ וַיֹּאמֶר שָׁאֵל אֶל־עֲבָדָיו
 וַיֹּאמֶר לִי אִישׁ מִיִּשְׁבֵי לְכֵן הַיִּחִים אֵלַי׃
 18 וַיִּקְבַּע אֶת־הַמַּעֲלָה וַיֹּאמֶר הַזֶּה וַיִּחִי בֵן
 לְיֵשׁוּ בֵּית הַחֶבֶל יָדַע בְּכֹף וְהַזֶּה וְהַזֶּה וַיִּשָּׂא
 מַלְחָמָה וְכֵן דָּפַר וַיִּשָּׂא וַיִּחַד וְהַזֶּה עִפֵּי׃
 19 וַיִּשְׁלַח שָׁאֵל מַלְאָכִים אֲלֵי־שֵׁי וַיֹּאמֶר שְׁלַח
 20 אֵלַי אֲדַדְיָבִיר בְּכֹף אֲשֶׁר בְּכֵן׃ וַיִּקְבַּע יֵשׁוּ וְהַזֶּה
 לָחֶם וְהַזֶּה בֵּן גְּדֵי עֵפֶם אֲחֵרֵי וַיִּשְׁלַח בְּרֵי הַזֶּה
 21 בְּטֵי אֶל־שָׁאֵל׃ וְהָא הַזֶּה אֶל־שָׁאֵל וַיַּעֲמֵד
 לְשִׁמֵּן וַיִּחִי־הַזֶּה מָאוֹד וַיִּחִי־לֵה לְשֵׁם מִלֵּם׃
 22 וַיִּשְׁלַח שָׁאֵל אֲלֵי־שֵׁי אֲמִי וַיַּעֲמֵד הַזֶּה לְפָנָי
 23 בְּרֵי־מַעֲלָה הֵן בְּעֵינַי׃ וְהַזֶּה בְּדוּתָה וְהַמַּעֲלָה
 אֶל־שָׁאֵל וְלָקַח הַזֶּה אֲדַדְיָבִיר וְכֵן בְּדוּתָה
 לְשָׁאֵל וְכֵן לֵה וְכֵן מַעֲלָה וְהַזֶּה וְהַזֶּה׃

CAP. XVII. ז

1 וַיִּחִי־שֵׁי פְּלִשְׁטִים אֲחֵרֵי מַעֲלָה לַמַּלְחָמָה
 וַיִּחִי־שֵׁי שִׁמֵּן אֲשֶׁר לַיִּחִי וַיִּחִי בְּרֵי־שִׁמֵּן
 2 וְבִרְעוּקָה פִּאשׁ פְּלִיִם׃ וְשָׁאֵל וַיִּשָּׂא יִשְׂרָאֵל
 3 סִיכָלו וַיִּחֵם בְּעַקֵּה הָאֵלֶּה וַיִּשְׁמַע מַלְחָמָה
 4 לְקִרְיַת פְּלִשְׁטִים׃ וּפְלִשְׁטִים עַמֻּם אֶל־הַזֶּה
 5 מִהֵם וַיִּשְׂרָאֵל עַמֻּם אֶל־הַזֶּה מִהֵם הַזֶּה וַיִּחִי
 6 בְּיָמֵם׃ וַיֵּצֵא אִישׁ־הַפְּלִיִם מִמַּעֲרָבָה פְּלִשְׁטִים
 7 גְּלִיחַת שָׂמוּ מִתַּת בְּכֹף שֵׁשׁ אֲפֹת וְחֹרֵת׃ וְכֹבַע
 8 חֲסִישׁ עַל־רֵאשׁוֹ וְשִׁרְיֹן קַטְלָשִׁים הָאֵלֶּה לְשֵׁם
 9 וְהַמַּעֲלָה הַזֶּה וְהַמַּעֲלָה אֲשֶׁר־שָׁאֵל מִהֵם
 10 וְהַמַּעֲלָה חֲסִישׁ עַל־הַזֶּה וְהַזֶּה חֲסִישׁ בֵּין
 11 פְּרָאִתָּה וְהָאֵר חֲסִישׁ פְּמִטֵר אֲרִיִם וְהַזֶּה
 12 חֲסִישׁ שֵׁשׁ־מֵאוֹת שְׁקָלִים פְּרֹל וְהַזֶּה הַצֶּהן
 13 וְהָאֵר לְשֵׁן׃ וַיַּעֲמֵד וַיִּרְאֵה אֶל־מַעֲרָבָה יִשְׂרָאֵל
 14 וַיֹּאמֶר לֵה לְפָנָי הַצֶּהן לְעַשֵׂי מַלְחָמָה הַזֶּה
 15 אֲמִי הַפְּלִשְׁטִי וְהָאֵם עֲבָדִים לְשָׁאֵל בְּרֵי־לָכֶם

וַיֵּשֶׁב אֵלַי אֲדָמָה מִלֶּךְ עַמְלֵק וַיִּקַּח אֵלַי
 אֶת מַעֲדָה וַיֹּאמֶר אֵלַי אֵין כִּי מִדִּבְחָה:
 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל כִּימֹד שְׂבָחָה לְשֵׁים יְהוָה
 בְּדִבְחֵיכֶם מִכִּשִׁים אֲמֹת וַיִּשְׁפֹּת שְׂמוּאֵל אֶת
 אֲבִי לִפְנֵי יְהוָה בְּבִלְבָל:
 וַיִּלְכֹּץ שְׂמוּאֵל
 הַרְמִיָּה וַשְׂאֵל עֵמָּה אֶת־יְהוָה נִבְטַח שְׂמוּאֵל
 וְלֹא־יָסֵף שְׂמוּאֵל לֵאמֹר אֲדָשְׂאֵל עֵדִיחַ
 מִיָּדוּ בְּרִדְחָאֲבֵל שְׂמוּאֵל אֶל־שְׂאֵל וַיְהִי כִּי
 בְּרִדְמִלְכֹּץ אֲדָשְׂאֵל עַל־שְׂאֵל:

CAP. XVI.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־שְׂמוּאֵל עַד־מָוֶן אֲחִיר־לְיָמֶיךָ
 אֶל־שְׂאֵל חֲמִי מִכִּשְׁוֵי מִלְכֹּץ עַל־שְׂאֵל מִלֶּךְ
 עַמְלֵק שֶׁמֶךְ וְיָד אֶשְׁלַחְךָ אֶל־יָשׁוּ בְּרִדְחָה
 בְּרִדְחָה בְּבִיחַ לִי מִלְכֹּץ: וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶת
 אֲלֹף וְשִׁמְעֹן שְׂאֵל וְרִדְחָנִי 0 וַיֹּאמֶר יְהוָה
 עֲבַלְהָ בְּלֹץ וַיִּשְׁחַף בְּיָדוֹ חֲמִיחַ לִפְנֵי יְהוָה
 פֹּאחִי: וַיִּקְרָא לְיָשׁוּ בִּזְבַח וְהִכִּי אֲדִישָׁה אֶת
 אֶשְׁרֵי־הַשְּׂעִירָה מִשְׁחֹתָ לִי אֶת־אֶשְׁרֵי־אֵלֶיךָ
 וַיַּעַשׂ שְׂמוּאֵל אֶת־אֶשְׁרֵי־דָבָר יְהוָה וַיִּבֶן בַּיִת
 לַיהוָה בְּרִדְחָה וַיִּבֶן לְקִרְיָתוֹ וַיֹּאמֶר שֶׁל
 פֹּאחִי: וַיֹּאמֶר 1 שְׁלֹם לִפְנֵי יְהוָה בָּא
 וְהַקְּדִישׁ וְהִתְחַוֶּה אִישׁ בֵּיתוֹ וַיִּקְדֵּשׁ אֲדִישָׁה
 וְאֲדִישָׁה וַיִּקְרָא לָהֶם לִפְנֵי: וַיְהִי בְּנֵיחָם וַיִּן
 אֲדָלְאִילָה וַיֹּאמֶר אֵת מִדֵּי יְהוָה מִשִּׁיחַ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־שְׂמוּאֵל אֶל־חַפְּזֵיךָ אֶל־מִזְבֵּחַ
 וְאֶל־בֵּיתֵיךָ קִמְתָּ בִּי מִכִּשְׁוֵי בִּי לֹא אֵת
 יְהוָה הָאִישׁ בִּי הָאִישׁ יְהוָה לְשֵׁים יְהוָה
 יְהוָה לְעַבְדֵּי: וַיִּקְרָא יֵשׁ אֶל־אֲבִיכֶם וַיַּעֲבֵר
 לִפְנֵי שְׂמוּאֵל וַיֹּאמֶר נִסְּחָה לֹא־בִּיחַ יְהוָה
 וַיַּעֲבֵר יֵשׁ שְׁעֵת בַּיִת לִפְנֵי שְׂמוּאֵל וַיֹּאמֶר
 שְׂמוּאֵל אֶל־יֵשׁ לֹא־בִּיחַ יְהוָה פֹּאחִי: וַיֹּאמֶר
 שְׂמוּאֵל אֶל־יֵשׁ רַחֲמֵי הַבְּשִׁים וַיֹּאמֶר עַ
 שְׂאֵר וַיִּקְרָן יְהוָה רַחֲמֵי בְּצִמָּן וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל
 אֶל־יֵשׁ שְׂלֹחֵה וְהַחֲזִיף בְּרִלָה מִכֵּן עַד־כֹּה־פֹה
 וַיִּשְׁלַח וַיִּמְצָאָהּ וְהִיא אֲדָמִיחַ עֲשִׂיפָה עַבְדִּיחַ
 וְיָסִיב רֹא 0 וַיֹּאמֶר יְהוָה קִים מִשְׁחַח
 בְּיָדוֹ רֹא: וַיִּקַּח שְׂמוּאֵל אֶת־קָרְן וַיִּשְׁפֹּת

שְׂאֵל בְּיָדוֹ אֲחִיר־לְיָמָיו הַקְּמֵתוֹ אֲחִיר־לְיָמָיו
 14 יְהוָה: וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל וְהִיא קִלְבִּישָׁה הִיא
 15 פֹּאחִי וְקֹל הַבֶּן אֲשֶׁר אֲבִי שָׁמַע: וַיֹּאמֶר
 שְׂאֵל מִמְּלִיכֵי הַבָּיִת אֲשֶׁר חָמַל הָעַם עַל־
 מִשְׁבַּח הַשֶּׁמֶן וְהַבֶּן לִמְעַן וְהִיא אֶל־יְהוָה
 16 וְאֲדָלְאִירֵי הַדְּמִיחַ: וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶת־
 שְׂאֵל בְּיָדוֹ וַיִּקְרָה לָהּ אֶת־אִשְׁרֵי־דָבָר יְהוָה
 17 אֶת־הַלִּילָה וַיֹּאמֶר לִי דָבָר: וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל
 וְהִיא אֶת־בְּרִיחַן אֲחִיר־לְיָמָיו רֹאשׁ שְׁבִיחַ
 יִשְׂרָאֵל אֲחִיר־לְיָמָיו יְהוָה לְמִלְכֹּץ עַל־יִשְׂרָאֵל
 18 וַיִּשְׁלַחְךָ יְהוָה בְּיָדוֹ וַיֹּאמֶר לָךְ הַתְּרַמִּיחָה
 אֶת־הַחֲפִזִּים אֲדָעֲמִילֵךְ וְהַחֲמִיחַ לִי עַד־
 19 פְּעֻתֵם אִישׁ: וְהִפְחֵה לֹא־שָׁמַעְתָּ בְּקֹל יְהוָה
 וַיִּשְׁמַע אֶת־הַשֶּׁלֶל וַיַּעֲשֶׂה דָבָר עַבְדֵּי יְהוָה:
 20 וַיֹּאמֶר שְׂאֵל אֶל־שְׂמוּאֵל אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקֹל
 יְהוָה וְהִלְכִי בְּיָדוֹ אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּ יְהוָה וְהִבִּיחָה
 אֲדָמָה מִלֶּךְ עַמְלֵק וְאֲדָשְׂאֵל הַתְּרַמִּיחַ:
 21 וַיִּקַּח הָעַם מִחֻשָּׁלִים זָמָן בְּיָדוֹ וְאִשְׁרֵי־הָעַם
 22 לִפְנֵי יְהוָה אֶל־יְהוָה בְּבִלְבָל: וַיֹּאמֶר
 שְׂמוּאֵל הַחֲפִיץ לְיְהוָה בְּעֵלֵה הַקְּדִים בְּשִׁמְעַ
 בְּקֹל יְהוָה וְהִיא שְׁמַע מִבַּיִת טִיב לְהַקְּשִׁיב
 23 מִטִּיב אִישׁ: בִּי חֲפִזָּה לְעַם לִי וְהִיא
 וְהַחֲפִיץ וְהַבֶּן יֵן מִכִּשְׁוֵי אֲדָדָבָר יְהוָה
 24 וַיִּמְצָא מִמְּלִיכֹץ: וַיֹּאמֶר שְׂאֵל אֶת־
 שְׂמוּאֵל חֲפִזָּה בְּרִעְשֵׁיחֵי אֲדָשְׂרֵי־יְהוָה וְאֲדָ
 דָבָר בִּי וְהִיא אֶת־הָעַם וְהַשְּׁמַע בְּקֹלֵם:
 25 וְעִלְמָה שֶׁאֵת אֶת־חֲפִזָּה וְשִׁיב עַל־הַשְּׁחִיחָה
 26 לְיְהוָה: וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל־שְׂאֵל לֹא אֲשִׁיב
 עִמָּךְ בִּי מִכִּשְׁוֵי אֲדָדָבָר יְהוָה וַיִּמְצָאֵהּ יְהוָה
 27 מִדְּחַח מִלֶּךְ עַל־יִשְׂרָאֵל: וַיִּסַּח שְׂמוּאֵל לְלֶחֶם
 28 וַיִּחַן בְּבִית־מַעֲדָה וַיִּקְרָע: וַיֹּאמֶר אֵלֶי
 שְׂמוּאֵל קִרַּע יְהוָה אֲדָמִמְלַכּוֹת יִשְׂרָאֵל מִעַלְיָךְ
 29 הָעַם וְהַחֲזִיף לְעַקֵּב הַחֲפִיץ מִלְכֹּץ: וְהֵם עַבְדֵּי
 יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁפֹּת וְהֵם יִפְחֵם בִּי לֹא אִישׁ הִיא
 30 לְפָנֵם: וַיֹּאמֶר חֲפִזָּה עִמָּה בְּכַדִּי אֶת־כַּדִּי
 וְכַדִּי עַל־כַּדִּי יִשְׂרָאֵל וְשִׁיב עַל־הַשְּׁחִיחָה
 31 לְיְהוָה אֶל־יְהוָה: וַיִּשֵׁב שְׂמוּאֵל אֲחִיר־לְיָמָיו
 32 וַיִּשְׁחָחֵהּ שְׂאֵל לְיְהוָה: וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל

49 עמלק ויצל את ישראל מיד ששור: ויהי
 50 בני שאול ונתן וישו ומלשונע ושם ששור
 51 בשם שם הבכירה מלב ושם השנייה מכל:
 52 ושם אשת שאול אחישם בראחמינע ושם
 53 שר צבאו אביס ברעס דוד שאול: וקש
 54 אבר שאול וע אבר אבנע בר אביאל: ויהי
 55 המלחמה חזקה על פלשתים כל ימי שאול
 56 ויהי שאול כל איש נפול וכל קדולת האספוד
 57 אלו:

CAP. XV. 10

1 ואמר שמאל אל שאול אלו שלח דוד
 2 למשוח למלך על עמי על ישראל וישו שמע
 3 ללל הכי ידוד: זה אמר דוד צבאות
 4 שלחו את אמו עשה עמלק לשואל אשר
 5 שם לו בדרך בעלזא מצפונים: עשה לך
 6 והפזיה את עמלק החזקים את כל אשר
 7 לו ולא תחמל עליו החמיה מאיש ע אשה
 8 משלל ועד יולד משוד ועד שזה מכל ועד
 9 תמו: וששע שאול את העם ויסקו
 10 בפלאים מצותם אלו וגלו ועשרת אפים
 11 את אשר ידוד: ויבא שאול עד עיר עמלק
 12 וירב בנחל: ואמר שאול אל דודס לב סח
 13 דוד משוח עמלק פראספוד עמי ואשה עשויה
 14 חסר עם כל בני ישראל בעמלק מצפונים ויבא
 15 קני כשוף עמלק: ויך שאול את עמלק
 16 מחילה בראש שוד אשר על שם מצפונים:
 17 והחש את אגן מלך עמלק דוד ואחד פל העם
 18 הרים לשחרוב: ויחמל שאול העם על
 19 אגן ועל מיטב הפאן והצבד והמשנים ועל
 20 הפרים ועל כל צבוב ולא אם הדיים וכל
 21 המלכה נמכה וכנס איהו הדיים:
 22 ויהי דוד דוד אל שמאל לאמו: סמיו
 23 פר המלכות את שאול למלך פישב בראחמי
 24 ואת דודו לא יקום יתד לשמואל ויעק אל
 25 דוד פל האלה: והשכם שמאל לקראת
 26 שאול בנך ויבד לשמואל לאמו פא שאול
 27 הפרמיה היה מצב לו יד ויבס ויעט ויד
 28 הבלל: ויבא שמאל אל שאול ואמר לו

צא ונך ויבך ויבך וישחטו ארצה וימכל
 29 העם על דודם: ויבדו לשאל לאמו היה
 30 העם חסאים לדוד לאכל על דודם ואמר
 31 פד דודם נלו אלי דודם אכן גדולו: ואמר שאול
 32 פשו בעם ואמרום לדם הנישו אל איש שודו
 33 ואיש שודו ושחטום בזה ויבלתם ולא
 34 תחטאו לדוד לאכל אל דודם וישו כל העם
 35 איש שודו מדו חלילה וישחטו שם: ויבן
 36 שאול מזבח לדוד איהו החל לבטח מזבח
 37 לדוד: ואמר שאול טדה אדוד פלשתים
 38 לילה ויהי סם: עד אגן הנקד ולא משו
 39 פום איש ואמרו כל דרוב בענין עשה
 40 ואמר הדוד נקדו העם אל האלהים:
 41 וישאל שאול פלשים האד אדוד פלשתים
 42 והתקם פד ישראל ולא ענה פום הדוא:
 43 ואמר שאול נשו העם כל פחה העם הע
 44 היא בפנה דודתו החפאת האח דודם: פי דוד
 45 יהיה המושע את ישראל פי אבישני פנתן
 46 בני פירמה ימות ואן עשה מכל העם: ואמר
 47 אל פל ישראל איום יהיה לעם אדוד ואני
 48 ונתנן פל טדה לעם אדוד ואמרו העם אל
 49 שאול תשוב בענין עשה: ואמר שאול אל
 50 דוד אלו ישראל הבה תקים ויבך ונתן
 51 וישאל העם דוד: ואמר שאול החל בלי
 52 וכן ונתן בני יבך ונתן: ואמר שאול אל
 53 ונתן דודתו לי מה עשויה ונתן ונתן
 54 ואמר טעם טעמיו בקצה הפסח אשר פדו
 55 מעם דוד דני אמתו: ואמר שאול פד
 56 יעשה אלהים וכה יסוף פירמה ונתן:
 57 ואמר העם אל שאול ונתן ימות אשר עשה
 58 השמים הדולה האח פישאל חלילה דוד
 59 יהיה אבישל משערת האש ארצה פרעם
 60 אלהים עשה דוד ויסוד העם את דודתו
 61 ולא מוח: ויעל שאול מאדו פלשתים
 62 ופלשתים העם למקום: וישאל לך המלכה
 63 על ישראל ויחם סביב: פל איהו במואב
 64 ויבס עמו ויבאום וימלכו צובה ופלשתים
 65 ויבכל אשר יסוף השע: ויש חל ויך אדוד

כלו בעשרים איש כבדו מצה אחד שרד
 ויהי חרה בפניהם בשדה ובכל העם רבו
 והמשוחים חזרו בסדמה וחזרו דארו ויהי
 לדודת אליהם: ויהי העמים לשאל בנב
 בנימן ויהי הדבר הזה כמות ויהי חלום:

ויאמר שאל עם אשר איש פקדוהו הוא
 הלך מעטת ויסקרו ויהי אין ויהי ויהי
 כלו: ויאמר שאל לחיה ויהי ויהי
 והעמים כדלה ארון האלוקים ביום זה
 ויהי שמואל: ויהי ער דבר שאל אלדג
 והדמון אשר במחנה פלשתיים ויהי הדבר:

ויאמר שאל אלדבנה אסף ת
 ויעק שאל וכלדעם אשר איש ויהי ער
 הפלחמה ויהי ויהי חרב איש פלעה מה
 גדולה מאד: והעמים היו לפלשתיים סבה
 שלום אשר על עמם בפניהם סבב וגם
 לחיה עס ישראל אשר עס שאל ויהי:

איש ישראל הפתחפחים סדאסחים שנ
 פירסו פלשתיים ויהי ויהי בסדמה אחרי
 בפלחמה: וישע ידה ביום והוא אדיש
 והפלחמה ענה אדבית און: ואיש יש
 כש ביום והוא ואל שאל אד העם לא
 איה האיש אשר יאכל לחם ער הערב ופנ
 מאדו ולא יעטם פלדעם לחם: וכלדו
 בא ביער ויהי דבש על פני השדה: ו

העם אדדש ויהי ויהי דבש ואין מפני
 אל שפ פיה העם אדדשענה: ויהי
 שמע פלדעם אכר אדדעם וישלח אדד
 הפשה אשר מרו וסבל איהו פיעה הד
 וישב דו אל שפ והחמה עמיו: ויע
 מהעם ויאמר השבע השבע אכר אדה
 לאמי איה האיש אשר יאכל לחם היום
 העם: ויאמר ויהי עכר אכר אדדאד
 סא פראו עיל פי עממיו מעט דבש ה
 אף פי לוא אכל אכל היום העם משלל א
 אשר מצא פיעה לארבעה מזה בפלשה
 ויהי ביום והוא בפלשתיים מפכמס איהו
 העם מאד: ויעש העם אל ששאל ויהי

21 והחיהו ואחר קדמו ויהי כדדשו: והיה
 הפעיה פים לפלדשו ולא יושל קלשון
 22 ולדדדדדדים ולדעב דדדדד: והיה ביום
 מלחמה ולא נמצא חרב ויהי פד פלדעם
 אשר אד שאל ויהי ויהי ויהי לשאל
 23 ולדדדדד פדו: והוא מצב פלשתיים אל מעט
 מכמס:

CAP. XIV. ד

1 ויהי היום ויאמר ויהי בן ישראל אדדש
 לשא כלו לכה ויעפדה אל מצב פלשתיים
 2 אשר מעט היל ויהי לא דיה: ושאל
 ושב מצה דבנה פרח דדדדד אשר במחנה
 3 והעם אשר עמו פלש מאד איש: ואחיה
 בראשוב אדו איכדו: בן ששטיס בן עלי
 פדן ויהי בשלה שא אסור והעם לא ידע פי
 4 הלך ויהי: וכן הפעיה אשר בקש ויהי
 לעמ על מצב פלשתיים שר הפלע מהעמ
 מה ושר הפלע מהעמ מה ושם האחד בדרך
 5 ושם האחד סבו: השן האחד מצד מצפון
 6 מול מכמס והאחד מנגב מול בנע: ויאמר
 ויהי ויהי: לשא כלו לכה ויעפדה
 אל מצב השלים האלה אלו יעשה ידה לט
 פי אין ליהוה מצדו לדדשע פב א במעט:
 7 ויאמר לו לשא כלו עשה פלד אשר בלבבו
 8 טה לך דבני עמך בלבבו: ויאמר ויהי ויהי
 אכטו עמים אלדדאשם ונלס איהם:
 9 אספה יאמר אלו רבו ער דדעט אלו
 10 ועמט פחזית ולא נעלה איהם: ואספה
 יאמר על עליט ועליט פרתעם ידה פדת
 11 ויהי ויהי: ויהי שטיס אל מצב פלשתיים
 ויאמר פלשתיים דיה עמים פאום כדדדדדים
 12 אשר דדדדדדדדד: ויעש אשר דדדדד
 אדדדדד: והוא לשא כלו ויאמר על אלו
 ויעשה אהם דבר ויאמר ויהי אל לשא כלו
 13 עלה אחיו פרתעם ידה פד ששאל: ויעל
 ויהי על דדדו ועל דדדו ושלא כלו אחיו
 וישל לשן ויהי ושלא כלו מרתח אדדו:
 14 ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי

וְשָׁאֵל בְּתוֹךְ בְּשׂוֹר בְּמִלְחָמָה לְאִמּוֹ שְׂמֹשֶׁת
 הַעֲבָדִים: וְכִלְיֵי־שָׂאֵל שְׂמֹשֶׁת לְאִמּוֹ הָיָה שְׂאֵל 4
 אֲדַמְצִיב פְּלִשְׁתִּים וְתִבְנֶהֱאֵשׁ שְׂאֵל פְּלִשְׁתִּים
 וַיַּעֲבֹד הָעָם אַחֲרָיו שְׂאֵל הַגִּלְגַּל: וְשִׁלְשִׁים 5
 סָאֵסָו: וְלִדְלוֹת עַם־יִשְׂרָאֵל שְׁלִשִׁים אִתּוֹ רֶכֶב
 שְׁשֹׁת אֲלָשִׁים שְׁלִשִׁים וְעַם כְּדָל אִשׁוּר עַל־
 שְׂפִידָהֶם לֵב וַיַּעַל וַיַּחֲזֵק בַּמִּכְלָשׁ קִדְמָה
 בַּיַּדָּאָן: וְאִשׁ יִשְׂרָאֵל רָאָה פִּי צַדִּיק פִּי נֶשֶׁת 6
 הָעָם וַיַּחֲזִקֵהוּ הָעָם בַּמַּעֲרָה וּבְחֻזִים וּבְסֻלְעִים
 וּבְצֻחִים וּבְפָחוֹת: וַעֲבָדִים עִבְדוּ אֲדֹנָיהֶן 7
 אִרְצָה בְּדַלְעֵד וְשָׂאֵל עֲדָה בְּגִלְגַּל וְכִלְיֵים
 חֲדָדוֹ אֲחִירָיו: וַיַּחֲזֵל וַשְׂבַּעַת יָמִים לַמַּעֲדֹה אִשׁוּר 8
 שְׂמֹאֵל לֹא־כָּחַ שְׂמֹאֵל דַּבְּלָל וַיִּסַּף הָעָם
 מַעֲלֹה: וְאִמּוֹ שְׂאֵל דִּבְשׁוּ אֵלַי הַעֲלֵה 9
 הַשְּׁלֵמִים וַיַּעַל הַעֲלֵה: וַיְהִי כַּעֲלֹתוֹ לְהַגְלוֹת 10
 הַעֲלֵה הָיָה שְׂמֹאֵל כֹּה וַיִּצָּא שְׂאֵל לְקִרְיָתֹהוּ
 לְבֵרִס: וְאִמּוֹ שְׂמֹאֵל מַה עָשִׂיתָ וְאִמּוֹ 11
 שְׂאֵל בְּרִדְאִירָה פִּי נִפְצָה הָעָם מַעֲלֵי וְאִתּוֹ לֹא
 כָּחַ לַמַּעֲדֹה הַיָּמִים וּשְׁלִשִׁים סָאֵסָו מִמֶּשֶׁת: 12
 וְאִמּוֹ עֲשֵׂה דָדוֹ שְׁלִשִׁים אֵלַי הַגִּלְגַּל וַסְפִי הָיָה
 לֹא חֲלִידוֹ וְאִתּוֹ אֶת־הַעֲלֵה הַעֲלֵה: וְאִמּוֹ 13
 שְׂמֹאֵל אֵל־שָׂאֵל כַּעֲלֵה לֹא שְׂמֵרָה אֲדַמְצֹת
 הָיָה אֲלֹהֵי אִשׁוּר צָדִיק פִּי עֲשֵׂה הַכֹּהֵן הָיָה
 אֲדַמְצֹתֵהוּ אֲלִישָׂאֵל עֲדֵשְׁלֹם: וַעֲשֵׂה 14
 מִמְלִכְתּוֹ לְאַרְחָקוֹס כַּעֲשֵׂה הָיָה לֹא אִשׁ כְּלָבָה
 וַיַּחֲזֵר הָיָה לְעֵדוֹ עֲלֵעֵפוֹ פִּי לֹא שְׂמֵרָה אֵת
 אִשׁוּר צָדִיק הָיָה: וַיָּקָם שְׂמֹאֵל וַיַּעַל מִן־ 15
 הַגִּלְגַּל בַּעֲרַת בַּיּוֹמָה וַיִּסַּף שְׂאֵל אֲדֹנָיִם
 הַבְּמִצָּאִים עַל־פִּי בְּשֵׁשׁ מֵאֹת אִשׁ: וְשָׂאֵל וַיַּחֲזֵק 16
 בְּיַד הָעָם וַבְּמִצָּא עִפְסִים שְׁבַע בַּיּוֹמָה
 וּשְׁלִשִׁים חֲזֵק בַּמִּכְלָשׁ: וַיִּצָּא הַפְּשֻׁטִים מִפְּנֵיהֶם 17
 שְׁלִשִׁים שְׁלֹשָׁה רֵאשִׁים הָרֵאשִׁים אֲחִיר וְסָבָה אֵל־
 הָדָד עֲשֵׂה אֵל־אִרְצָה שְׁעֵלֵה הָרֵאשִׁים אֲחִיר וַיִּסַּף 18
 הָדָד פִּתְחוֹת הָרֵאשִׁים אֲחִיר וַיִּסַּף הָדָד הַגִּלְגַּל
 וַיִּשְׁקָף עַל־פִּי הַבְּעִים הַדָּד בְּרִדְהוֹ: וְהָיָה 19
 לֹא יִצָּא בְּכֹל אִרְצָה יִשְׂרָאֵל בְּרִאֲבוֹ שְׁלִשִׁים
 פִּי יַעֲשֵׂה הַבְּעִים חֲרִב אֵת חֲסִתוֹ: וַיִּרְדּוּ כֹל־ 20
 יִשְׂרָאֵל הַשְּׁלִשִׁים לְלִשׁוֹשׁ אִשׁ אֲדַמְצֹתֵהוּ

12 וְהָיָה פִּי כֹלֵשׁ מִלֵּךְ בְּמִרְעוֹף כֹּה עֲלִיָּם וְחֲמִידוֹ
 לֹא לֹא בְּרִמְקוֹ וּמִלֵּךְ עֲלִיָּה וְהָיָה אֲלֹהֵים
 מִלְּפָנֶיךָ: וַעֲשֵׂה הָיָה הַמִּלְחָמָה אִשׁוּר בְּחֻזִים
 אִשׁוּר שְׁלִשִׁים הָיָה כֹּהֵן עֲלִיָּם מִלֵּךְ: 13
 אֲדַמְצֹתֵהוּ אֲדֹנָיהוֹ וְעֲבָדִים אֵלַי וּשְׂמֵרָתִים
 כַּעֲשֵׂה וְלֹא חֲרִב אֲחִירֵי הָיָה הָחֵם בְּסֻלְעִים
 וְכֹהֵן הַמִּלְחָמָה אִשׁוּר מִלֵּךְ עֲלִיָּם אֲחִיר הָיָה
 אֲלֹהֵים: וְכֹהֵלֵה שְׂמֵרָה כַּעֲשֵׂה הָיָה וּמִרְעוֹם
 אֲחִירֵי הָיָה וְהָיָה דִּדְהוֹ בְּכֹס וּבְאֲחִירֵי־סָבָה
 בְּסֻלְעֵה הָחֵם וְהָיָה אֲדִירֵי־כֹהֵן הַגִּלְגַּל הָיָה
 אִשׁוּר הָיָה עֲשֵׂה לְעִיָּם: וְהָיָה כְּאֲדִירֵי־סָבָה
 וְהָיָה אֲבָרָה אֲלִישָׂאֵל וַיַּחֲזֵק קִלְחַת וּמִסָּר הָיָה
 הָיָה בְּרִדְשָׁם הָיָה אִשׁוּר עֲשֵׂה עֲשֵׂה הָיָה
 לְשָׂאֵל לְכֹס מִלֵּךְ וְהָיָה שְׂמֹאֵל אֲלִישָׂאֵל
 וַיַּחֲזֵק הָיָה קִלְחַת וּמִסָּר בְּיָם וְהָיָה וַיִּרְא כֹל־
 הָעָם מִיָּד אֲדִירֵי־הָיָה וְאֲדִירֵי־שְׂמֹאֵל: וְהָיָה
 כְּלִדְהָם אֲלִישָׂאֵל הַשְּׁלֵל עַד־עֲבָדָה אֵל־
 הָיָה אֲלִישָׂאֵל וְאֲלִישָׂאֵל בְּרִי־סָבָה עַל־פִּי־
 הַבְּמִצָּאִים הָיָה לְשָׂאֵל לֹס מִלֵּךְ: וְהָיָה שְׂמֹאֵל
 אֲלִישָׂאֵל אֲלִישָׂאֵל אֲחִיר עֲשֵׂהֶם אֵת כֹּל־
 הָיָה הָיָה אֵת אֲלִישָׂאֵל מִחֲזֵרֵי הָיָה
 וְעֲבָדִים אֲדִירֵי־כֹהֵן כֹּהֵן לְכֹהֵן: וְלֹא חֲסִידוֹ
 פִּי אֲחִיר הָיָה אִשׁוּר אֲרִישָׂאֵל וְלֹא כַּעֲשֵׂה
 בְּרִדְהוֹ הָיָה: פִּי אֲרִישָׂאֵל הָיָה אֲדִירֵי־
 עֲבָר שְׂמֹה הַגִּלְגַּל פִּי הָיָה הָיָה לְעֵשֶׂה
 אֲחִיר לֹא עִפְסִים: בְּכֹס אֲלִישָׂאֵל לִי מִחֲסִידוֹ
 לְיָדָה מִחִיל לְחֻזְעֵל בְּכֹהֵן וְהָיָה אֲחִירֵי
 בְּרִדְהוֹ הַפְּשֻׁטִים אֵת: וְהָיָה אֲדִירֵי־
 וְעֲבָדִים אֵת כְּאֲבָרָה כֹּהֵן לְכֹהֵן פִּי רָאָה אֵת
 אֲדִירֵי־הַגִּלְגַּל עִפְסִים: וְכֹהֵלֵה הָיָה בְּסֻלְעִים
 בְּסֻלְעִים חֲסִידוֹ:

CAP. XIII.

1 בְּשֵׁשֶׁת שְׂאֵל בְּמִלְחָמָה וַשְׂמֵרָה מִלֵּךְ עַל־
 2 יִשְׂרָאֵל: וַיִּבְחַר־לוֹ שְׂאֵל שְׁלֹשָׁה אֲלָשִׁים
 מִשְׂרָאֵל וַיְהִי עִם־שְׂאֵל אֲלָשִׁים בְּמִכְלָשׁ וּבְרִדְהוֹ
 בְּרִדְאֵל וְהָיָה הָיָה עִם־יִסְרָאֵל בַּעֲרַת בַּיּוֹמָה
 3 וַיְהִי הָעָם עֲשֵׂה אִשׁוּר לְאֲחִירֵי: וַיְהִי וַיַּחֲזֵק אֵת
 כֹּהֵן שְׁלִשִׁים אִשׁוּר בַּעֲרַת וּשְׂמֵרָתֵי שְׁלִשִׁים

ואם ידעו הנשואים וישעו ולא משאדו
 שנים יחד: ואמר העם אל שמואל מי זה
 שאל ומיך עלת את האנשים הנכבדים ויהי
 שאל לא ידעתי אלא פתם הזה פי ה'
 עשה ה' הזה השועה בשואל: ויהי
 שמואל אל העם לב ונלכה הנבל והחיש
 הצלוקה: ויילל כל העם דבנבל וימלט
 את שואל לפני ה' ונבלל ויחזר שם ובו
 שלמים לפני ה' ויסלח שם שאל וכל א'
 שואל עד מאד:

CAP. XII. יב

ויאמר שמואל אל כל ישראל דפה שמעו
 בקלכם לכל אשר אמרתי ל וואמרו על
 מקו: ועשה דפה הנבל ו מוהלך לפני
 ואני וקטו ושניו וכו' דם ארבעם ו
 הוחלפו לפניכם מפני שידעם הזה: ד
 עט כי נד ה' וננד משיח אדשו ו
 לקחו וחזרו מי לקחו ואדמו עשקו א
 מי רצחו וכו' מי לקחו לכו ואעלים
 פי ואשבו לכם: ואמרו לא עשקנו
 רצחנו ולא לקחו מיד אש מאמרו: ויהי
 אליהם עד ה' פם ועד משחו הים ה'
 פי לא סאתם פדי מאמרו ואמר עד: ויהי
 שמואל אל העם הזה אשר עשה את מל
 ואת אדון ואשר העלה את אבותכם מא
 מצרים: ועשה הוצגו ואשטמו אחכם ל
 ה' את כל צדקת ה' אשר עשה את
 ואת אבותכם: פאשר פא יעל מצרים ויוע
 אבותכם אל ה' וישלח ה' את מל
 ואת אדון ויציא את אבותכם מפני
 ישיבתם במצרים הזה: ושפטו את ה'
 אלהים וימפ ארם פד סיסרא שר צב
 חצור ונד פלשתים ונד מלך מצר ונד
 פם: ויעקב אלהיה ואמר הלפס פי עג
 את ה' ונעב את העלם ואת העשיר
 ועשה הנבל מיד אבות ועבד: וישלח ה'
 את דביל ואת פז ואת יסח ואת שמו
 ויפל ארם מיד אבותם מפניו ותשבו פט

23 ויצו ויקחו משים ויחצב בחוד העם ויבאו
 24 מכל העם משכמו ומעלה: ויאמר שמואל אל
 כל העם הלא אתם אשר פדו ה' ה' פי את
 פמדי בכל העם וישו כל העם ויאמרו ידו
 25 והלך: וידפ שמואל אל העם את משפט
 הנבלה ויכתב בפסו ויחל לפני ה' וישלח
 26 שמואל את כל העם אשר לבו: וגם שאל
 הלך למדו נבעתה ויכלו עפו החיל אשר
 27 נע ארזים נלפם: וכו' מיעל אדו מו
 ישעו זה ויבאו ולא דביאו לו מסה וידו
 פמחיש:

CAP. XI. יא

1 וישל חוש העפול ויחן על יבש גלעו ויאמרו
 פלא אש יבש אל חוש פד העם ביה ועבדו:
 2 ויאמר ארם חוש העפול פואת אבות לכם
 בנקדו לכם גלען ימן ושמיה חרפה על
 3 פל ישראל: ויאמרו אלו וקו יבש ה' לט
 שבעת ימים ותשלחה מאלים בכל גסל ישראל
 4 ואם אין מושע אנו ונאנו אלו: ויבא
 הנלבים נבעת שאל ודפו הדמים פאמי
 5 העם וישאו כל העם את דלם ויבשו: והנה שאל
 פא אחיו הנקד מו השנה ויאמר שאל מו
 לעם פי יבש ויספר לו את דברי אש יבש:
 6 ותפלגו ויהי ארם על שאל פאמי את
 7 הדמים הנקד וידו אפו מאו: ויקח צמד
 פל ויטחווהו וישלח בכל גסל ישראל פד
 הנלבים: ולא אש אינו יבא את
 שאל ואת שמואל פה ועשה לבקד וישל
 פתו ה' על העם ויבא פאמי אתו:
 8 ויסקם בנה וידו פל ישראל שלט מאו
 9 אלו ויש ה' ה' שלים אלו: ויאמרו
 למלבים הנבאים פה תאמרו לא ישמש גלעו
 מו ה' ה' לכם וישעו פם השמש ויבא
 10 הנלבים ויגידו לאש יבש ושמו: ויאמרו
 אש יבש מו פא ארם ועשיתם לו
 11 פל דפוב בעימכם: וידו מוחל ויש
 שאל את העם שלטה ראשים ויבא בחוד
 הנקד פאשמוח הנקד ויש את עפון עדים

שמואל א י קצט

ויהי כבארו שם העיר ונעשה הכל כבאים ויהי
 מהבמה ולמטהם בכל ורחק חזקו וכפז והפיה
 מתנבאים: וצלחה עליה רוח יהוה והתנבחה 6
 עמם ונספסה לאש אחד: והיה פי תאמרו 7
 האחת האלה לך עשה לך אשר תמצא ויהי
 פי האחרים עמק: וירדת לפני הנבל והפה 8
 אנכי יד אלקי להעלות עלות לזבח וברז שלמים
 שבעת ימים וחזק ער פוא אלקי הודיעתי לך
 את אשר תעשה: והיה פדפסו שכמו ללכת 9
 מעם שמואל ויהפך לו אלהים לב אחד ויבא
 פל האחת האלה ביום ההוא: ויבא 10
 שם הנבטה והפה הנבל כבאים לקראתו
 ותצלח עליו רוח אלהים ויתנבא בתוכם: והיה 11
 פל יודע מתאמול שלום ויהי והיה עם
 כבאים נבא ויאמר השם איש אל דעו מה יהוה
 יהוה לבד ליש תגם שאל כבאים: ויען איש 12
 משם ויאמר וימי אביהם על פני היתה למשל
 תגם שאל כבאים: ויכל מהתנבחה ויבא 13
 הפקו: ויאמר יהוה שאל אלו ואל נשו אן 14
 הלכתם ויאמר לבקש את האחת ופראה כר
 אן ונבא אל שמואל: ויאמר יהוה שאל 15
 הנדהפה לי מה אומר לכם שמואל: ויאמר 16
 שאל אל יהוה הנה העל לנו פי כפצא
 האחתות ואת דבר המלוכה לאדוני לו אשר
 אומר שמואל: ויצעק שמואל אדהשם 17
 אל יהוה הפקו: ויאמר אל בני ישראל 18
 פד אומר יהוה אלו ישראל אנכי העלתי את
 ישראל מפצעים וציל אתכם מיד מצרים ומיד
 כל דימללותו הלקצים אתכם: ואיום יהוה 19
 מאסכם את אלויהם אשר יהוה משיע לכם
 מפל דעותיהם וצודיהם ויתאמר לו פי מלך
 חמים עליו ועתה התצנו לפני יהוה לשבטיכם
 ולא לפנים: ויגרבו שמואל את פל שבטי 20
 ישראל וילך שבט בנימן: וילבן את שבט 21
 בנימן למשפחתו ותלכד משפחת הפסור
 וילכד שאל כן קיש ויבקשה ולא כפצא:
 וישאלו על כוהן הכהן עד דלם איש 22
 ויאמר יהוה הפקו והוא נבא אל הפל:

שאל ויאמר אנכי דאיה עלי לפל הנבטה
 ואלהם עמי יהוה ושלחתיך בלך וכל אשר
 20 בלבבך אבד לך: ולא תחנה האבות לך יהוה
 שלשה האיום אל השם את לבך להם פי
 כפצא ולמי כל הומה ויהוה הוא לך וכל
 21 בית אפס: ויען שאל ויאמר הלא כן יומי
 אנכי מקצני שבטי ישראל ומשפחתי הצעדה
 מפל משפחת שבטי בנימן ולמה דפדת אלי
 22 בזה הנה: ויקח שמואל את שאל ואת נשו
 ויהיבם לשפחה ויען להם מקום פראש
 23 הדראים והפה פלשם איש: ויאמר שמואל
 לשפח תסר את דפנה אשר נתיי לך אשר
 24 אמרה אלקי שים איה עמק: ויום הפכה
 את השוק העליו וישם ללכי שאל ויאמר
 הנה והשן שים לשפח אל פי למען שכח
 לך לאמר השם כראוי ויאכל שאל עם שמואל
 25 ביום ההוא: וירד מהבמה העיר והפ עם
 26 שאל על דפנו: וישפכו יהוה פ עלות השחור
 ויקרא שמואל אל שאל הנג לאמר קמה
 והשחור ויקם שאל ויצא שניהם והא
 27 לשמואל הרוצה: הנה ויהי בקצה העיר
 ושמואל אמר אל שאל אבד לך ועם לפני
 ויעם ואיה עמך פים ואשמעך את דבר
 אלהים:

CAP. X.

1 ויקח שמואל את פון השמן ויצק על ראשו
 וישקוה ויאמר הלא פי משחה יהוה על בשרי
 2 לנדי: בלכתו האום מפעלו וכפצא שני
 אלים עם קבורתו חל כנבל בנימן כפצא
 ויאמר אלקי כפצא האחת אשר הלכת לבקש
 והפה מש אבך אודבת האחת והא לב
 3 לאמר מה אעשה לבי: והלפת משם הלאה
 והכל ער אן חמד וכפצא שם שלשה
 אלים עלים אל האלום בית אל אחד משא
 4 שלשה נדים ואחד משא שלשת פרות להם
 אחד משא כליין: ושאלו לך שלום ונתנו
 5 לך שני להם ולקחת מיום: אחד כן תבא
 אל נבט האלום אשר שם כנבי פלשתיים

לְקַח אֶת שְׂמֹאל וְאָמַר לְקַח אֶת שְׂמֹאל
 קָדְמָה אֶתְּךָ אֶת אֲחִיךָ מִתְּעַשִׂים וְקַם
 בְּשֵׁשׁ אֲדָמָתָהּ: וַיַּעַבְדוּ בְּתַרְסִישִׁים וַיִּי
 אֶתְּךָ שְׂלֵשָׁה וְלֹא מִצָּא וַיַּעַבְדוּ בְּתַרְסִישִׁים
 וְאָח וַיַּעַבְדוּ בְּתַרְסִישִׁים וְלֹא מִצָּא: הִנֵּה
 אֶתְּךָ בְּתַרְסִישִׁים אִמְרוּ לְנַעֲרָה אֲשֶׁר עִמָּךְ
 וְשִׁבְחָהּ כִּי יִדְבַּח אֶת מִדְּמֹתָיִךְ וְהָיָה
 וְאִמְרוּ לוֹ הִנֵּה יָצָא אִישׁ אֲלֵהֶם בְּעֵד הָאֵל
 הָרִאשׁוֹן כִּכְפֹּר לְאִשְׁרֵיכֶם פִּאִימָה שְׂחִימָה
 שֵׁם אֵלָיו נָתַן לְטוֹ אֲדָמָתָהּ אֲשֶׁר הָיָה
 עֲלֵיהָ: וְאִמְרוּ שְׂמֹאל לְנַעֲרָה הִנֵּה מִלֶּךְ וְהִיא
 בְּמֵא לֵאשׁוֹר בְּיַד הָאֵלִים אֲלֵךְ מִכֵּלֵי הַשְּׂחִימָה
 לְבִמְדָה לֵאשׁוֹר הָאֵלִים מִדָּה אֲחִי: וְאִמְרוּ
 לְנַעֲרָה אֲדָמָתָהּ וְאִמְרוּ הִנֵּה נִמְצָא מִדָּה
 שֵׁךְ כִּסֵּף וְנִתְּנָה לֵאשׁוֹר הָאֵלִים הַיְדֵי לְטוֹ
 הַדְּמָה לְסִכָּה: בְּשִׂמְרָל פֹּדֵה אִמְרוּ הִיא
 בְּמִסְרָה לְדָוִד אֲלֵהֶם לְבֵן וְלִבְנָה עַד הַיּוֹם
 לְבִמְדָה דָּאִים יִשְׂרָאֵל לְסִכָּה הַיּוֹם: וְאִמְרוּ שֶׁ
 לְנַעֲרָה טוֹב דְּמָה לְבֵן: וְלִבְנָה וְלִבְנָה אֵלֶּךְ
 אֲשֶׁר שֵׁם אִישׁ הָאֵלִים: הִנֵּה עֲלִים כִּסֵּף
 הַיְדֵי וְהִנֵּה מִצָּא מִשְׁרָה בְּאֶרֶץ לְשִׁבְחָהּ
 וְאִמְרוּ לְבֵן וְלֵבֵן בְּיַד דְּמָה: וְנִתְּנָה אֵל
 וְהַמְּשִׁיבָה אֵשׁ הַיּוֹם לְשִׁכָּה מִדָּה: עֲשֵׂה כִּי
 כֹּה לַעֲשׂוֹת כִּי יִבְחַר דָּאִים לְעַם בְּבִמְדָה: כֹּה
 הַיְדֵי כִּי תִמְצָא אֶתְּךָ בְּמֵרָם יַעֲלֶה הַכֶּסֶף
 לְאֹכְלֵי כִּי לֹא יִמְאָל הָעַם עַד כֹּה בְּדָמָה
 הַיּוֹם אֲחֵיכֶם וְאִבְלֵי הַקְּרָאִים וְעֵשֶׂה עֲלֵי
 אֶתְּךָ כְּדָאִים תִּמְצָא אֶתְּךָ: וַיַּעֲלֶה הַיְדֵי לִ
 בָּאִים בְּרוּךְ הַיְדֵי הַיּוֹם שְׂמֹאל יָצָא לְקָדָה
 לְעֹלֹת הַבַּמֶּה: וַיְהִי זָלָה אֲדָמָתָהּ שֶׁ
 חָם אֲחִיךָ לְנַעֲרָה מֵאֲשֶׁר לְאִמְרוּ: כִּסֵּף
 אֲשֶׁר אֲלֵיךְ אִישׁ כִּסֵּף בְּנִימָה וְכִסְפָּהּ
 עַל עַמֵּי יִשְׂרָאֵל הַיְדֵי אֲדָמָתָהּ מִיָּד כִּסֵּף
 כִּי יִדְבַח אֲדָמָתָהּ כִּי בָאָה צְעָקָה
 וְשְׂמֹאל וְהָיָה אֲדָמָתָהּ וַיְהִי עֲשֵׂה
 הָאֵשׁ אֲשֶׁר אֲמַרְתִּי אֲלֵיךְ הִיא יַעֲשֶׂה בְּעַמֵּי
 שְׂמֹאל אֲדָמָתָהּ בְּרוּךְ הַיְדֵי וְאִמְרוּ הִנֵּה
 כֹּה לִי אֵל כִּי בִרְתִּי דְמָה: וַיִּקַּח שְׂמֹאל אֶת

מֶלֶךְ לְשִׁסְטִים וְהַפְּלִל שְׂמֹאל אֶת יְהוָה:
 7 וְאִמְרוּ יְהוָה אֵל שְׂמֹאל שִׁמְעוּ בְּקוֹל הָעַם
 לְבַל אֲשֶׁר יִמְרֹאוּ אֲלֵיךְ כִּי לֹא אֲחִיךָ כִּי אִמְרוּ
 8 כִּי אֶתְּךָ מִיָּד מִלֶּךְ עֲלֵיהֶם: כִּלְכֵּל הַמְּשִׁיבָה
 אֲשֶׁר עֲשֵׂה מִיָּד הַיְדֵי אֲדָמָתָהּ מִפְּעִילֵים וְעַד
 הָאֵם הָיָה וַיַּעֲבֹד וַיַּעֲבֹד אֲלֵהֶם אֲדָמָתָהּ כִּי
 9 הִנֵּה עֲשִׂים בְּמֵרָה: וְעֵשֶׂה שִׁמְעוּ בְּקוֹלֵם אֶתְּ
 כִּי יַעֲשֶׂה חֵדֶד בָּאֵם הַיְדֵי לְעַם מִשְׁפַּט
 10 הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר יִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם: וְאִמְרוּ
 שְׂמֹאל אֶת כִּי יִדְבַח יְהוָה אֶל הָאֵלִים הַשְּׂמֵלִים
 11 מִיָּד מֶלֶךְ: וְאִמְרוּ הִיא יְהוָה מִשְׁפַּט
 הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר יִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם אֲדָמָתָהּ יִקַּח
 וְשֵׁם לוֹ בְּמִסְרָתוֹ וּבְשִׁמְרָתוֹ הַיְדֵי לְעַם מִסְרָתוֹ:
 12 וְלִשְׁמוֹ לוֹ שְׂמֹאל אֲלֵהֶם וְשֵׁם חִמְשִׁים וְלִדְּשׁ
 וְיִשְׂרָאֵל וְלִקְצֵה קִצְיוֹ וְלִשְׁמֹאל כִּי מִלְּחִמָּה
 13 וְכִלְכֵּל וְכִפֹּ: וְאֲדָמָתָהּ יִקַּח לְשִׁכָּה
 14 לְשִׁכָּה וְלִשְׁמוֹת: וְאֲדָמָתָהּ וְאֲדָמָתָהּ
 פְּרִימִים וְהַיְדֵי הַיְדֵי יִקַּח וְנָתַן לְעַמֵּי
 15 חִמְשִׁים וְכִמְשִׁים יַעֲשֶׂה וְנָתַן לְחִימֵי וְלַעֲבָדֵי:
 16 וְאֲדָמָתָהּ וְאֲדָמָתָהּ וְאֲדָמָתָהּ וְאֲדָמָתָהּ
 הַיְדֵי וְאֲדָמָתָהּ יִקַּח וְעֵשֶׂה לְמִלְחָמָה:
 17 צִאנִים יַעֲשֶׂה וְאִתָּם תִּיְהִי לְעַבְדֵי:
 18 וְעֵשֶׂה בָּאֵם הַיְדֵי מִלְּחִמָּה מִלְּחִמָּה אֲשֶׁר
 בְּרוּתָם לָכֵם וְלֹא יִעֲשֶׂה יְהוָה אֲתָם בָּאֵם
 10 הַיְדֵי: וְיִמְאָל הָעַם לְשִׁמְעוּ בְּקוֹל שְׂמֹאל
 20 וְאִמְרוּ לֹא כִּי אִם מֶלֶךְ יְהוָה עֲלֵיהֶם: וְהָיָה
 גַּם אֲחֵי כִּי כִּי הַיְדֵי לְשִׁסְטִים מִלְּחִמָּה וְהָיָה
 21 לְעֵשֶׂה וְלִלְחָם אֲדָמָתָהּ: וְשִׁמְעוּ שְׂמֹאל
 אֶת כִּי יִדְבַח הָעַם וְיִפְרֹם בְּאֵימֵי יְהוָה:
 22 וְאִמְרוּ יְהוָה אֵל שְׂמֹאל שִׁמְעוּ בְּקוֹלֵם הַמַּלְכָה
 לְעַם מֶלֶךְ וְאִמְרוּ שְׂמֹאל אֵל אֲשֶׁר יִשְׂרָאֵל לְכֹ
 אִישׁ לְעִיּוֹ:

CAP. IX. ט

1 וַיְהִי אִישׁ מִבֶּן יִמִּין וְשִׁמְעוּ קִישׁ בֶּן אֲבִיבָה בֶן־
 בְּרוּךְ בֶּן בְּבִרְתָהּ בֶּן אֲחִיכֶם בֶּן אִישׁ יִמִּין בְּבִרְתָהּ
 2 דָּל: וְלֹא הָיָה כִּי וְשִׁמְעוּ שְׂמֹאל בְּרוּךְ וְשִׁבְחָהּ
 וְאִין אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל טוֹב מִבְּנֵי מִשְׁכָּה
 3 וְכִסְפָּהּ גַּם מִלְּחִמָּה: וְהַמְּשִׁיבָה הַיְדֵי וְהַמְּשִׁיבָה הַיְדֵי

שמואל א ה קצו

חטאת ליהוה ושפט שמואל את בני ישראל
 בפשפפה: ושפטו שלמים ביהוה קבצו בני
 7 ישראל הפשפפה ויעלו סנה שלמים אל
 ישראל ושפטו בני ישראל ויהי מפני
 8 שלמים: ואמר בני ישראל אל שמואל
 אל תחוש מפני מפק אל יהוה אלוהי
 9 וישפטנו כד שלמים: ויקח שמואל סלה
 חלב אחד ויעלה סלה לכל ליהוה ויעק
 10 שמואל אל יהוה בעד ישראל ויעבד יהוה:
 ויהי שמואל מעלה העולה ושלמים בשנה
 11 למלחמה בישראל ויעם יהוה בקול צהור
 ביום ההוא על פלשתים והפס וינפו לפני
 12 ישראל: ויצא אשׁו ישראל מן הכנעני
 ויהי אד שלמים ויפס עד מתחת לבח
 13 פי: ויקח שמואל אבן אחד ושם בו
 המצפה ובן השן ויקרא אד שלמה אבן העזר
 14 ואמר ערדפה עזרת יהוה: ויפגעו הפלשתים
 ולא יספו עוד לבוא בגבל ישראל ויהי יד
 15 יהוה בפלשתים כל ימי שמואל: והשמדה
 הערים אשר לקדו שלמים מאת ישראל ו
 16 לשׁוואל מעקרון ועד צת ואד נגלן העיל
 ישראל מן שלמים ויהי שלום בן ישראל
 17 ובן האביו: ושפט שמואל את ישראל
 כל ימי יהוה: והקץ מדי שנה בשנה וסבל
 18 בית אל והגבל והמצפה ושפט את ישראל
 את כל המקומות האלה: והשבת והמתה
 19 בשם יהוה ושם שפט את ישראל ויבן שלם
 מופת ליהוה:

CAP. VIII. ה

1 ויהי כאשר וכן שמואל ושם אד בני שלמים
 2 ל ישראל: ויהי שם בני הבסור יאל ושם
 3 משנה אביה שלמים צבא שבע: ולא היה
 4 בנו בדין וישו אתיו הצעיר יקדו שדו
 5 וישו משפט: והקבצו כל וכן ישראל
 6 ויבאו אל שמואל דרמתה: ואמר אלו דבן
 7 אתה ולקח וקח וקח לא הלכתי בדרך עשה
 8 סימדה עני מלך לשפטני בכל הדמים: וירע
 9 הדם בעיני שמואל כאשר אמרו וקח עט

1 יהוה יהושע בן תמשי והעמוד שם ושם
 אבן גדולה ויבשו את עמי העולה ואד השוח
 15 העלו עליה ליהוה: חלום הוידו: אד ארון
 יהוה ואד הדרו אשׁו אשׁו מלחוב
 ושפטו אל דבן גדולה ואלשו ביד שלם
 העלו עלה וחסד וסדים פאם יהוה ליהוה:
 16 והמפדה סנה שלמים ויא ישבו עקרון ביום
 17 ההוא: ואיה סנהו הריב אשר הטיבו
 שלמים אשׁו ליהוה לישדו אחד לעה אחד
 18 לישקרון אחד לט אחד לעקרון אחד: ועבדי
 הריב מספר מל שני שלמים לחמשה השלים
 19 סעד מספר ועד פטר חסדי ועד אבן הגדולה
 אשר הריב עליה אח ארון יהוה עד היום הזה
 20 ביהוה יהושע בן תמשי: ויהי כאשר ביד
 21 האשׁו פ רחא פארן יהוה ויהי עם שבעים
 אשׁו חמשים אלה אשׁו ויחמלו הים מן
 22 הים יהוה עם משה גדולו: ואמר אשׁו
 ביד שלם כי יכל לעמוד לפני יהוה האלוקים
 23 הקדוש יהוה ואלמי ועלה מעלי: וישלחו
 סללים אל יושבי קדו יערים לאמר השבו
 24 שלמים אד ארון יהוה רח ויחלו אשׁו
 אלכם:

CAP. VII. י

1 ויבאו אשׁו ו קית יעים ויעלו אד ארון
 יהוה ויבאו אשׁו אל בית אביטב בפנעה ואד
 2 אלנה על קישו לשם אד ארון יהוה:
 3 ויהי סיום שבת הארון בקית יעים ויהי
 4 הדמים יהוה עשורים שנה ויהוה כל בית ישראל
 5 אשׁו יהוה: ואמר שמואל אל כל בית
 6 ישראל לאמר אם בכל לבבכם אתם שבים
 7 אל יהוה היום אד אלו הבר מיוכם
 8 והעשוחות והבט לבבכם אל יהוה ועבדו
 9 לבח ויחל אתכם מן שלמים: ויסרו בני
 10 ישראל אד העלים ואת העשוחות ויעבדו
 11 אד יהוה לבח: ואמר שמואל קבצו
 12 את כל ישראל הפשפפה והחפץ בעדכם אל
 13 יהוה: ויקבצו הפשפפה ושפטו מים ושפטו
 14 לפני יהוה ויצאו פאם יהוה ואמר שם

והיה מרמזת להן בליל ההוא כבודו
האלהים נאמן והאנשים אשר לא ידעו
בשמים ובעל שמים הנהו השמים:

CAP. VI.

והיה ארון יהוה בשדה שלמים
חדשים ויקרא שלמים למינים ולעם
לאמרו מה נעשה לארון יהוה ויהי
לשלוש מקומו: ואמרו אב משלמים:
ארון אלוי ישראל אל השלוחו ארץ יתום
השכן ישבים לו אשם או תעמא ועדע
למה לא תזכרו חן מכם: ואמרו מה הן
אשר לשיב לו ואמרו מספר סנה שלם
המשה שליל וזב והמשה עכפי וזב
מספר אחוה לכלם ולסוטים: ועלום
עלום וצלמי עכפיים והמשהים אחד
והתום לאמרו ישראל פחד אלו יקל או
מעלים ומעל אלהים ומעל ארצכם:
הכבוד אד לנכם סאמר פחד מפרים ו
אד לפם ולא פאמר והמעל פים ויש
ולם: ועשה קוד ועשו עולה חדשה:
לשתי סרות עלות אשר לא עלה עליה
ואתום אד חדשות בעלה: והשמים
מאתום דפיהו: ולקחים אד ארון
ותשים ארץ אד העלה ואת: על ההב
השמים לו אשם השמים סאמו מצדו וש
ארץ הקדו: והאדם אמר דוד גמול
בית שמש הוא עשה לס אד חדשה ה
האח ואם לא ידעו פי לא חן בע
מקדו הוא היה לס: ויעשו האנשים פן
שתי סרות עלות ויאסחם בעלה ואת
מל בפרו: והסמו את ארון יהוה אד
ואת הארץ ואת עכפי החיב ואת
סוטים: וישטה הסוחר פרו על דוד
שמש במסדה אדוה האם האף נע ולא
יכון ומסאל יסני שלמים האלים אח
עד גמל פוח שמשו: ויהי שמש קצרים
חמים בעמק וישאו את עיניהם וראו
הארץ והסמוהו לאח: והעלה פאה:

פירוק האש וכבודו הוא שמש אד ישראל
19 ארבעים שנה: ופלוו אשה פיהם הנה לל
וחשבע אד השמחה אל הלה ארון האלים
וכח חמדה ואשה ומכר וילד פד סאמו עליה
20 צדיה: וקטח כמיהו ותפרסל הצפנה עליה
אל חורא פד בן ילדה ולא סנה ולא שמה
21 לפה: ויקרא לשם אד כסד לאמרו גלה כסד
מסוראל אל הלה ארון האלים ואל חמדה
22 ואשה: והאמר גלה כסד מסוראל פי נלקח
ארון האלים:

CAP. V.

1 והשמים לקח את ארון האלים ויבארו מאן
2 הנהו אשורה: ויקרא שלמים אד ארון
האלים ויסא ארץ מית דון וישא ארץ אצל
3 דון: והשכמו אשורים מפרות דנה דון
פל לפמי ארצה לפני ארון יהוה ויקח אד
4 דון וישם ארץ למקומו: והשכמו בפך
מפרות דנה דון פל לפמי ארצה לפני ארון
יהוה וראש דון וישא: ופוח היו פרות אל
5 המסותן דן דון לשאר עליו: עליו לא ידעו
כח דון וכל דבאם פיד דון על מסותן דון
6 באשור עד האם והו: ומכד היתה
אל האשורים וישם ויד ארם בעלים
7 אד אשור ואת גמליה: והיא אשה אשור
פד בן ואמרו לא ישוב ארון אלוי ישראל עפט
9 פד קשתה חן עליה ועל דון אדוה: ושלחו
ויאסרו את כל סרל שלמים אדום ואמרו
מה נעשה לארון אלוי ישראל ואמרו פה
יפ ארון אלוי ישראל וישם אד ארון אלוי
9 ישראל: והיו אחיו: הספ ארץ חוה ח
יהוה בעל מדמה גולה מאד חן אד אש
העוד מקטן ועד גדול השוחרו לדם עמלים:
10 ושלחו את ארון האלים עקון יהוה פסא
ארץ האלים עקון ויעקו העקלים לאמרו
הספ אל את ארון אלוי ישראל להמתו
11 ואת עמי: ושלחו ויאסרו את כל סרני
שלמים ואמרו שלחו את ארון אלוי ישראל
ושב למקומו ולא יסורו ארץ ואת עמי פה

שמואל א ד קצה

3 אֱלֹהִים אִישׁ׃ וַיֵּאמֶר הָעָם אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֵּאמְרוּ
 וְכֵן יִשְׂרָאֵל לְפָנָיִם כִּי־יִהְיֶה דָוָם לָנוּ
 פְּלִשְׁתִּים מְרֻחָה אֵלֶיךָ מִשְׁלָחֵךָ אֶת־אֲרוֹן־יְהוָה
 4 יְהוָה וַיֵּאמֶר בְּקִרְבֵּנוּ וְשִׁיעֵנוּ מִפָּנֵי אֲרֻמֵּי־וְשִׁלָּחֵי
 הָעָם שְׁלַח וַיִּשְׂאֵר מִשָּׁם אֶת־אֲרוֹן־יְהוָה
 צַבָּחָה עִבְדֵי הַדְּבָרִים וְעָם שֶׁנִּי בְּרַעְלֵי עִם־
 5 אֲרוֹן־יְהוָה הַגִּלְדִּים הַחֲסִי וְשִׁסָּם׃ וַיְהִי
 כִּשְׁמֵת אֲרוֹן־יְהוָה אֶל־נַפְתָּלִי וַיִּשֶׁע
 6 כָּל־יִשְׂרָאֵל חֹרֶשׁה נִזְלָה וְשָׁמַיִם הֶרְצָו׃
 וַיִּשְׁמְעוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת־קוֹל הַחֹרֶשׁה וַיֵּאמְרוּ
 7 מַה־לָּנוּ לְקוֹל הַחֹרֶשׁה הַזֶּה וְהַיָּמִים בְּמַחְסֵה
 הָעַמִּים וַיִּדְעוּ כִּי אֲרוֹן־יְהוָה בָּא אֶל־הַמֶּלֶךְ׃
 8 וַיִּרְאוּ הַפְּלִשְׁתִּים כִּי אִמְרוּ כִּי אֵלֹהִים אֶל־
 הַמֶּלֶךְ וַיֵּאמְרוּ אִי־לָנוּ כִּי לֹא יִהְיֶה בְּיָמֵינוּ
 9 אֲרוֹמֵי־שָׁמַיִם׃ אִי־לָנוּ מִי־יִשְׁלַח מִיַּד הָאֱלֹהִים
 הָאֲדֻמִּים הָאֵלֶּה הֵם הָאֱלֹהִים הַדְּבָרִים
 10 אֲדֻמִּים בְּלִמְפָּה בְּמִפְּנֵי׃ הַחֹרֶשׁה הַזֶּה
 לְאֵלִים פְּלִשְׁתִּים פֶּן־תַּעֲבֹדוּ לְעַמִּים כִּי־אִמְרוּ
 11 עֲבָדוּ לָנוּ הַיְהוּדִים לְאֵלִים וְלִמְלָכֵיהֶם׃ וַיִּחְמְמוּ
 פְּלִשְׁתִּים וַעֲבַד יִשְׂרָאֵל וַיִּסְּאוּ אִישׁ לְאֵלֵהוּ וַתְּהִי
 12 הַפִּצְצָה נִזְלָה מֵאֵת מִשְׁרָאֵל שְׁלֹשִׁים אֲלָפִים
 13 וַיָּבֹאוּ וַיִּאָּרוּ אֵלֶיהֶם נִלְחָמוּ וַשֶּׁנִּי בְּרַעְלֵי מָוִי
 14 הַחֲסִי וְשִׁסָּם׃ וַיִּרְצוּ אִישׁ־בְּיָמֵינוּ מִדְּמִישְׁכָה
 15 וַיֵּאמֶר שְׁלַח בָּיָם הַיְהוּדִים וּמִיָּד קָרְעוּ אֶת־מָוִי
 16 עַל־דָּמָו׃ וַיֵּאמֶר הַזֶּה עָלַי לִישׁ עַל־דָּמָם
 17 כִּי יְהוָה מַצִּיחַ כִּי־יִהְיֶה לָנוּ חַיִּל עַל־אֲרוֹן־
 18 הָאֱלֹהִים הַזֶּה אִם־לִנְדֹבֵי בְּעַד וְתוֹשֵׁק כִּי־
 19 הַעִיר׃ וַיִּשְׁמַע עַל־אֶת־קוֹל הַצִּעֲקָה וַיֵּאמֶר
 20 מַה־קוֹל הַחֹרֶשׁה הַזֶּה הַיְהוּדִים מִיָּד וַיֵּאמֶר וַיִּנְדֹב
 21 לְעַלִּי׃ וַעֲלֵי בְּחַשְׁעִים וְשִׁסָּם שָׁמַיִם וְשִׁעֵנוּ
 22 לְפָנָיִם וְלֹא־יִסָּל לְרֵאשִׁית׃ וַיֵּאמֶר הָאֵשׁ אֶל־עַלִּי
 23 אֲנִי־הֵנָּה מִדְּמִישְׁכָה וְאִנִּי מִדְּמִישְׁכָה
 24 נִסְחוּ דָוָם וַיֵּאמֶר מִי־יִהְיֶה הַדָּבָר בְּיָדֵינוּ וַיִּנְדֹב
 25 הַכְּבִישׁ וַיֵּאמֶר עִם־יִשְׂרָאֵל לְפָנֵינוּ פְּלִשְׁתִּים וְעַם
 26 מִפְּנֵי נִזְלָה הַיְהוּדִים עִם־וְעַם־שָׁמַיִם בְּיָדֵינוּ מָוִי
 27 חֲסִי וְשִׁסָּם וַיִּאָּרוּ אֶת־הָאֱלֹהִים נִלְחָמוּ׃ וַיְהִי
 28 כִּי־יָבִיאוּ אֶת־אֲרוֹן־הָאֱלֹהִים וַיִּסָּל מִעַל־דָּמָם
 29 אֶת־עַלִּי׃ וַיִּשְׁמַע הָאֱלֹהִים וַיִּשְׁלַח מִכְּרִיזֵי וַיִּמָּט

6 לְרִקְצָאוֹ שֶׁנִּי שָׁכַב וַיִּלְךְ וַיִּשְׁכַּב׃ וַיִּקַּח יְהוָה
 קָמָה עַד־שְׁמֹאל וַיִּקַּם שְׁמֹאל וַיִּקַּח אֶל־עַלִּי
 7 וַיֵּאמֶר הֲגַלִּי כִּי קָמָה לִי וַיֵּאמֶר לְרִקְצָאוֹ בְּיָדֵינוּ
 8 שֶׁנִּי שָׁכַב׃ וַשְׁמֹאל מִסָּם דַּע אֶת־יְהוָה וְשָׁמַיִם
 9 נִזְלָה אֶלִּי דְּבַר־יְהוָה וַיִּקַּח יְהוָה קָמָה שְׁמֹאל
 10 בְּשִׁלְשֵׁת וַיִּקַּם וַיִּלְךְ אֶל־עַלִּי וַיֵּאמֶר הֲגַלִּי כִּי
 11 קָמָה לִי וַיִּנְדֹב עַלִּי כִּי יְהוָה קָמָה לְעַשׂוֹ׃ וַיֵּאמֶר
 12 עַל־שְׁמֹאל לִךְ שָׁמַיִם הַיְהוּדִים אֶת־יִקְרָא אֶלִּיךְ
 13 וְאֶת־דְּבַר־יְהוָה כִּי שָׁמַע עֲבָדוֹ וַיִּקַּח שְׁמֹאל
 14 וַיִּשְׁכַּב בְּמַקְדָּמוֹ וַיֵּאמֶר יְהוָה וַיִּחְרַצְבּ וַיִּקְרָא
 15 כְּעַם־בְּעַמִּים שְׁמֹאל׃ שְׁמֹאל וַיֵּאמֶר שְׁמֹאל
 16 דָּבַר כִּי שָׁמַע עֲבָדוֹ׃ וַיֵּאמֶר יְהוָה אֶל־
 17 שְׁמֹאל יְהוָה אֲנִי עֹשֶׂה דָבַר בְּשְׁמֹאל אִישׁ
 18 מִלִּשְׁמַע הַפְּלִיטָה שִׁיחַ אֲנִי׃ בָּיָם הַיְהוּדִים
 19 אֶת־עַם אֶל־עַלִּי אֶת־מִלְּאֲשֶׁר דְּבַרְתִּי אֶל־יְהוָה
 20 הַזֶּה וְכִלְדָּה׃ וְדַבַּרְתִּי לִי כִּי־שָׁמַע אֶת־יְהוָה
 21 שֶׁעַלִּים בְּשֶׁנִּי אֲשֶׁר־יִדַּע כִּי־מַקְלִים לָנוּ בְּיָדֵינוּ
 22 וְלֹא־כִדָּה בָּם׃ וַיִּכַּן נַשְׁעֵנוּ לְבַח עַל־אֲדָם
 23 יִחְפְּצוּ עַן־יִתְּדֵעַל בּוֹחַ וְכִמְסֻחָה עַד־עַלִּים׃
 24 וַיִּשְׁכַּב שְׁמֹאל עַד־דְּבָרֵךְ וַתִּסְתַּח אֶת־דְּלִחוֹת
 25 כִּי־יְהוָה שְׁמֹאל וְאִם מִדְּבַר אֶת־דְּמִישְׁכָה
 26 אֶל־עַלִּי׃ וַיִּקְרָא עַל־אֶת־שְׁמֹאל וַיֵּאמֶר שְׁמֹאל
 27 בְּיָדֵינוּ וַיֵּאמֶר הֲגַלִּי מִי־הָיָה אֲשֶׁר־דָּבַר
 28 אֶלִּיךְ אֶל־נָא תְּכַחֵד מִפְּנֵי־יְהוָה וְעֹשֶׂה־לָּךְ אֱלֹהִים
 29 וְכִי יִקַּח אֶת־חַבְדֵּנוּ מִפְּנֵי דָבַר מַלְּדֵי־דָבָר
 30 אֲשֶׁר־דָּבַר אֶלְכֶם׃ וַיִּנְדֹב שְׁמֹאל אֶת־עַלִּי
 31 הַדְּבָרִים וְלֹא־כִדָּה מִפְּנֵי וַיֵּאמֶר יְהוָה וְאִם הַפּוֹבֵן
 32 בְּעִתֵּי יְעֹשֶׂה׃ וַיִּגְדַּל שְׁמֹאל וַיְהוָה יְהוָה עַל־
 33 וְלֹא־דָּבַר מַלְּדֵי־דָבָר אֶת־עַלִּי׃ וַיִּדַּע כִּי־יִשְׂרָאֵל
 34 מִיָּד וַעֲדָה שָׁמַע כִּי־יִסְתַּח שְׁמֹאל לְבָיָא
 35 לְיָדֵינוּ׃ וַיִּקַּח יְהוָה לְדָוָה בְּשִׁלָּחֵי כִּי־נִזְלָה
 36 יְהוָה אֶל־שְׁמֹאל בְּשִׁלָּחֵי דָבָר יְהוָה׃

CAP. IV. ד

1 וַיְהִי דָבַר־שְׁמֹאל לְכָל־יִשְׂרָאֵל וַיֵּצֵא יִשְׂרָאֵל
 2 לְקָרָא פְּלִשְׁתִּים לְמַחְסֵה וַיִּחַל עַל־דָּמָם
 3 הָעָם וְשִׁלְשִׁים תְּרוֹ בְּחַשְׁקֵי׃ וַיִּשְׁעוּ פְּלִשְׁתִּים
 4 לְקָרָא יִשְׂרָאֵל וַתִּפְשֵׁל הַמְּלִיחָה וַעֲבַד יִשְׂרָאֵל
 5 לְעַם פְּלִשְׁתִּים וַיִּשֶׁע בְּמַשְׁכָּה בְּשָׁחָה מִכְּרִיזֵי

5 כי לא-סמרה השמעה אשר אנכי
 מעבדים עם ידודה: אם יהיה אלה
 ואלו אלהים ואם לדודה יהיה אלה כי יתן
 לו ולא ישמעו לקול אלהים כדבר
 להמיתם: והגש שמואל הקץ גדל והגב
 עם ידודה וגם עם אנשים: והוא א
 אלהים אל-עלי והאמר אלהי פה אמר ה
 הנגלה מלחיו ארבות אביו בהיותם במצו
 לבית שרה: ובהו אלו מול-שבטי יש
 לו לבן לעלמה על-מזבחו להקטר ק
 לשאת אסוד לפני ואתמה לבית אביו את
 אשר בני ישראל: לפה תבטחו מבחי ובמב
 אשר ציריו משן והיכבד את-בניו כ
 להביאם מארשתו למערה ישראל לע
 לקח את ידו אלו ישראל אמו אמוהו ב
 וביח אביו ויהלכו לפני עד-שלום ושנה ס
 ידודה חללה לו כי-מבנה אביו ובו ה
 הפו ימים פאים ונדעו את-העוף ואת
 בית אביו מידחה וכן בביתו: והבטחו צד
 בכל אשר-יטוב את-ישראל ולא ידעה
 בביתו מלדמים: והוא לא-אמיתו לק
 מזבחו למעורר ארבעתו ולא-יב את-ע
 וכל-מרבית ביתו ימרו אנשים: וזה עוף ה
 אשר יב אל-שני בתי אלהפני ופיתם:
 אחד ימרו שניהם: והקטמו לו פתו כ
 פאטר מלכיו ובגשמי יעשה ובכרה לו
 נאמן והזהיר לפני משוהו מלדמים: ו
 מלדחורו בביתו ויבא להשתחוה לו לא
 כפי וכפר-לחם והוא ספחני נא אלה
 הפרדות לחלל פדלחם:

CAP. III.

והגש שמואל משרת את-ידודה לפני על
 ידודה והיה קול פיתם היום אין חיון כפ
 וזה פיתם הריחו ועל שכב במקומו ועיני ה
 סוזה לא יוכל להאחז: ועי אלהים סרם
 ושמואל שכב בהיכל ידודה אשר-שם
 אלהים: והקרא ידודה אל-שמואל והאמר ד
 וירץ אל-עלי והאמר הנני פדקאת לו ו

5 אחר וקול: שבעים פלחם משוהו ועיניו חלו
 עד-עקרה ילדה שלשה ורפת בנים אמלה:
 6 ידודה ממרה ומחה מרה שאל ויעל: ידודה
 8 מדיש ומעשיר משפל אקממום: מלם
 מעשר ול מאשפה יום אביו להשיב עם-
 מדיים וכפא כמד יחלם פי לדודה מצני
 9 ארץ וישור עליהם תבל: תלו חסדו שלמו
 השעים בחשן דמפ פלא בכח תפ-איש:
 10 ידודה תחיו מרוב עלו בשמים ידם ידודה יתן
 אסם ארץ ויתן עז למלך ויום קרן משוהו:
 11 וילך אלמנה הרמחה על-פיתו והגש ידודה
 12 משורה את-ידודה ארבעת על הבקו: ובני על
 13 בני בליעל לא ידע את-ידודה ומשפט הדינים
 את-העם כל-איש וכן וכן וכן יש הבקו
 14 בפשל הגשור המול שלש השנים ברו: הדינה
 בפלו או ברו או בקלחת או פשוה כל אשר
 יעלה המולת יתן הבקו בו פכה יעשו לכל-
 15 ישראל הבאים שם בשלה: גם בגרם יקטרן
 את-החלב וכן: כש הבקו והמר לאיש הדינה
 חנה כשור לצלח לפהו ולארץ קח מופה בשור
 16 מבשל פי אם-חיו: והאמר אלהי האיש קטר
 יקטרין פיתם החלב וקח קח פאטר תאנה נמשך
 והמר: לו פי עתה תתן ואם לא לקוחי בחוקה:
 17 ותרו חפאת הדינים גדולה מאד ארבעת ידודה
 18 פי סגור האנשים את-מנחת ידודה: ושמואל
 משורה ארבעת ידודה עש תגד אסוד בו:
 19 ומעיל קמן תעשה-לו אלו העלטה לו מימים
 ומימה בעלחיה את-אישיה לופח ארדו כח
 20 הימים: וסוף עלו את-אלמנה ואת-אשתו
 והמר ישם ידודה קח ורע מן-האשה הוחא
 תחת השאלה אשר שאל לדודה חלב למקמו
 21 כר פסקו ידודה ארדפה ותרו וחלו שלשה
 בנים ושתי בנות ותגד הגש שמואל עם-ידודה:
 22 ועל וכן מאד ושמוע את-כל-אשר יעשון בניו
 לכל-ישראל ואת-אשר ישכח את-העלשים
 23 הצבאות פתח אור מעד: והאמר ליום לפה
 תעשון פדמים האלה אשר אנכי שמע את-
 24 הדינים ועיני מאת מלדמים אלה: אל בני

שמואל א

LIBER I. SAMUELIS.

CAP. I. א

17 דברתי עֲדֵיהֶם: וַיֵּץ עָלַי וַיֹּאמֶר לְבִי לְשֹׁלֵם
 וְהֵלֵךְ יִשְׂרָאֵל יְתֵן אֶת־שְׁלֹשֵׁי אֲשֶׁר שְׁאַלְתָּ
 18 מֵעִמִּי: וְהֵאמֶר תִּמְצָא שְׁמֹרֶתֶךָ וְהָ בַעֲנִיךָ
 וְהִלְךְ הָאִשָּׁה לְדָבָר וְהֵאמֶר וְסָנִיד לֹא־יִהְיֶה לָּהּ
 19 עֹד: וַיִּשְׁפָּטֵם בְּפֶקֶד וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לִפְנֵי יְהוָה
 20 וַיִּשֶׁם וַיִּבְרָא אֶל־בָּתִּים דְּרַמְתָּה וַיִּדַע אֱלֹהֵי
 אֶת־דָּבָר אֲשׁוּר וַיִּזְכֶּר יְהוָה: וַיֵּדַע לְהַקְדִּיחַ
 21 הַדָּמִים וַיַּזְרֵחַ דָּמָה וַיִּזְכֶּר בֵּן וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם
 שְׂמֹוּאֵל כִּי מִדְּבַר שְׂאֵלָתוֹ: וַיַּעַל הָאִישׁ
 22 אֱלֹהֵי וַל־פִּיחֹו לִזְבֹּחַ לַיהוָה אֲדֹנָיִם הַדָּמִים
 וְאֶת־קָדְדוֹ: וְדָבָר לֹא עָלָה בְּרַאמְתָּה לְאִשָּׁה
 23 עַד־יִבְמַל דַּבַּר וְהִבְרָאוֹ וְנִרְאָה אֶת־פְּנֵי יְהוָה
 24 וַיִּשֶׁב שָׁם עַד־עֵלְמוֹ: וַיֹּאמֶר לֵיהִ אֱלֹהֵי אִשָּׁה
 25 עָשִׂי דְבָרִים בַּעֲנִיךָ שֶׁבֶן עַד־יִבְמַלְךָ אִוִּי אֶת־יָקָם
 26 יְהוָה אֲדֹנָיִם וַיִּשְׁבֵּן הָאִשָּׁה וַיִּזְכֶּן אֶת־בְּתֻלָּהּ
 27 עַד־יִבְמַלְהָ אִוִּי: וַתַּעֲלֶה עִפְפָה פֶּאֶשֶׁר בְּמִלְחָה
 28 בְּפָרִים שְׁלֹשָׁה וַאֲסִיף אֶחָת לְמֹת וַיִּבֶל יָזֶן
 29 וַתִּבְרָא בִּתְיָהוּהָ שְׁלֹו דְבַשׁ מֵעַ: וַיִּשְׁתַּחֲוֶה
 30 אֶת־דָּבָר וַיִּבְרָא אֶת־דְּבַשׁ אֶל־עֵלָיו: וְהֵאמֶר בֵּן
 31 אֲדֹנָי הִזֵּן בְּפִשְׁתֵּךְ אֲדֹנָי אֲנִי הָאִשָּׁה הַבְּרִיָּתָה
 32 עִפְפָה פֹּה לְהַחֲפֵל אֶל־יְהוָה: אֲדַבַּשׁ הָזֶה
 33 הַחֲפֵלְתִי וַיִּתֵּן יְהוָה לִי אֶת־שְׂאֵלְתִי אֲשֶׁר
 34 שְׁאַלְתִּי מֵעִמִּי: נָגַם אֲנִי הַשְׂאֵלְתִי לַיהוָה
 35 כִּל־דָּמִים אֲשֶׁר הָיָה נָגַם שְׂאֵל לַיהוָה
 36 וַיִּשְׁתַּחֲוֶה שָׁם לַיהוָה:

CAP. II. ב

1 וַתִּחֲפֵל הַחֵרֶב וַיִּאמֶר עֲלֶיךָ לִפְיִ בְּדָבָר רַמְתָּה
 2 קָרְבִי בְּדָבָר רַחֵם פִּי עַל־אֵיבִי כִּי שָׂמְתִיחִי
 3 בַּשְּׂעִיפֹת: אֶת־קָדְדוֹשׁ בְּדָבָר פִּי־אֵן בְּלִתִּיךָ
 4 וְאֵן צֹר פִּאֲלִיטִי אֶל־תִּרְפִּי תִרְפֹּו בְּגִבִּי
 5 בְּהֵרֶב יָצָא עִתָּךְ מִפְּסָם כִּי אֵל יִשְׁעֵל יְהוָה וְלֹא
 6 נִחְמַט עֲלֵיכֶם: קָשָׁת נִפְיִים חֲתִים וְנִשְׁלָחִים

1 וַיְהִי אִישׁ אֶחָד מִן־דְּרַמְתִּים צֹפִים מִן־אֲסִיִּם
 2 אֲשֶׁר אֱלֹהֵי בְּרִיחִים בְּרִאמְתָּה בְּרִיחֹו כִּי
 3 בָּא אֲסִיִּרִי: וְלֹ שְׁנֵי שָׁלִים שָׁם אֶחָת חֵרֶב
 4 וְשָׁם הַשְּׂעִיפֹת צִבָּה וַיֵּדַע לִסְבֹּה וְלִזִּים וְלִחֲפָה
 5 אֵן יִלְדִים: וְעֵלָה הָאִישׁ הָרַחֵם מֵעֹד מִמִּים
 6 לְיָמָה לְהַשְׂתַּחֲוֶה וְלִזְבֹּחַ לַיהוָה צִבָּחָה בְּשֵׁלָה
 7 וְשָׁם שָׁרְבַע בְּרַעֲלֵי חֲסִי וְסָטִים פְּרָגִים לַיהוָה:
 8 וַיֵּדַע דָּאִם וַיִּזְכֶּן אֱלֹהֵי וַיִּזְכֶּן לְסָבִי אֲשֶׁר־י
 9 וְלִכְל־צִבָּה וְנִשְׂחָה מִלְחָה וְלִחֲפָה יְתֵן מִתָּה
 10 אֶחָת אֲסִיִּם כִּי אֶת־דָּבָר אֲרִב וַיְהִי מִן־דְּרַמְתָּה
 11 וְנִשְׂחָה צִבָּה וְנִשְׂחָה בְּעִבְרֵי הַיַּעֲבָדִים כִּי
 12 מִן־יְהוָה בְּעַד דְּרַמְתָּה: וְכִן יִשְׁעֵה שְׁנֵי בְּשֵׁלָה
 13 מִן־עֲלֵה בְּרִחַ יְהוָה כִּי מִבְּעִסָּה וְחִבְבָּה וְלֹא
 14 תִּחֲפֵל: וַיֹּאמֶר לֵיהִ אֱלֹהֵי אִשָּׁה חֵרֶב לְמֹת
 15 תִּכְפִּי וְלְמֹת לֹא תִחֲפֵלִי וְלְמֹת יַעַל לְבַבְךָ הָלֹא־י
 16 אֲנִי מִבֵּן לָךְ מִשְׁחָה פְּנִים: וְהִקָּם חֵרֶב
 17 אֲדֹנָי אֱלֹהֵי בְּשֵׁלָה וְאֲדֹנָי שְׁחָה וְעַל־הַבָּן
 18 לִשֶׁב עַל־דְּבַשׁ עַל־מֹתֹת וַיִּכַּל יְהוָה: וַיְהִי
 19 מִרְחָ בָּשֶׁל וַתִּחֲפֵל עַל־יְהוָה וְנִבְלָה רַמְתָּה:
 20 וַתִּזְכֶּן מִן־וְהֵאמֶר יְהוָה צִבָּחָה אֲסִיִּרָה תִּרְאֶה
 21 בְּעֵי אֲמִיחֹו חֲסִיִּי וְלֹא־תִשְׁחָת אֶת־אֲמִיחֹו
 22 וְתִשְׁחָתֵה לְאֲמִיחֹו וַעַד אֲשִׁים וְנִחְוֶה לַיהוָה כִּל־
 23 יָמֵי חַיֵּי וְנִחְוֶה לֹא־יִשְׁעֵה עַל־רַחֲשֵׁי: יְהוָה כִּי
 24 דְּרַמְתָּה לְהַחֲפֵל לִפְנֵי יְהוָה וְעַל־שֵׁם אֶת־
 25 פִּי: וְדָבָר הָאֵל מִבְּרִחַ עַל־לֵבָה רַק שְׂמֹתִי:
 26 מִשְׁחָ וְקִלְיָה לֹא יִשְׁמַע וְהַשְׂבִּי עַל־לְשׁוֹנִי:
 27 וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי עַל־יִמִּי וְהַשְׂחָפִין הַסִּיִּי
 28 אֶת־יָנִיק מִלְּחָה: וַיִּזְכֶּן חֵרֶב וְהֵאמֶר לֹא אֲדֹנָי
 29 אִשָּׁה לְקִשְׁת־חֵרֶב אֲנִי וַיִּזְכֶּן לֹא שְׂחָחִי
 30 וְהַשְׂחָפִין אֶת־נִשְׂחָה לִפְנֵי יְהוָה: אֶל־תִּתֵּן אֶת־
 31 אֲמִיחֹו לִשֶׁב כִּי־מִלְּחָה כִּי מִרְחָ שִׂיחֵי וְכַעֲסִי

היה שנים עשר ארץ איש מפני החלץ ו
 אדם לאמר לם חזירים אדיושני ויש
 לשיחוב הדגשים והפז: וזה יהיה א
 העשן מלחם וכל אשה ידע משב
 תחרימו: ומצא מישני ויש גלע א
 מאח נשה בחלה אשר לא ידעה א
 למשב וכי ויבאו איהם אל המטה ש
 אשר בארץ כנען: וישלחו פל הוע
 ודבר אל בני בנימן אשר בסלע רפון ויק
 להם שלום: וישב ממקן בעת הדין וי
 להם דגשים אשר הו משני יש גלע ול
 מצא להם פז: והעם סים לבנימן פירע
 יהוה פרוץ בשבט ישראל: ואמר ו
 העדה מדה עשה לנחמים לנשים פרשם
 מפנין אשה: ואמר ישת פליטה לבני
 לארץמה שבט ישראל: ואמר לארס
 לוח להם נשים מבנותיהם פרשבע פ
 ישראל לאמר איה חן אשה לבנימן:
 ואמר דהו תיידה בשלו כמים: וימו
 אשר מצפסה לבת אל מודה השב
 למסלה העלה מבית אל שכמה ומ
 לבסה: והפז ארבע בני בנימן לאמר ו
 וארמים בפמים: וארם וזה אביצ
 בחד שילד לחל במחלה ויצאום כ
 הפרמים והמסם להם איש אשתו מב
 שילו הלמם ארץ בנימן: והיה פיריב
 אנתם או אחרם לחוב אליט ואמ
 איהם חזנו איהם פי לא לקחו א
 אשתו במלחמה פי לא איהם נתיים לה
 בעת תאשמו: וישורן בני בנימן ויש
 נשים למספם מן המחלה אשר ג
 וילם ושהו אל חלום ויבאו ארדע
 וישבו פום: ויהלכו משם פני ישראל ב
 הדין איש לשבט ולמשפחתו ויצא מ
 איש לנחלו: בימים ההם אין מלך בישראל
 איש דאשר בעיני יעשה:

הרבי קהו ואשר משהים משוחים אחר
 43 בחום: ויהו את בנימן ויהיה מסדה
 הדיקה עד נחם הבנה מפנה שמשו:
 44 ויהו בנימן שמנה עשר ארץ איש ארמל
 45 אלה אשר חלו: ויסל וינסו המדברה אל
 סלע הרפון ועללה במסלות חמשה אלמים
 איש ודמיק אחרו עד גלעם ויש מופו ארס
 46 איש: ויהי כל יצלים מבנימן עשרים
 והמשה ארץ איש שלח חרב פום והיא אר
 47 פלאה אשר חלו: ויסל וינסו המדברה
 אל סלע הרפון שש מאח איש וישם בסלע
 48 רפון ארבעה חרשים: ואיש ישראל שבו אל
 בני בנימן ויפום לשיחוב מעור מום עד
 פדמה עד פלדמפא גם פלדעים המפאח
 שלחו באש:

CAP. XXI כ"א

1 ואיש ישראל לשבע במפצה לאמר איש מופו
 2 לארץ חן בני לבנימן אשה: ויבא העם בית
 אל וישבו שם עד השרב לפני הארם ושא
 3 קולם ויבשו בני גדול: ואמר למה הדי
 אלו ישראל ויהיה ואת ישראל להפך האם
 4 מישראל שכנו אחר: ויהו ממחרת וישכמו
 העם ויבט שם מופה וי עלו עלת ושלמים:
 5 ואמר בני ישראל מי אשר לא עלה בקול
 מל שבט ישראל אל ידוה פי השבעה
 הגדולה היתה לאשר לא עלה אל ידוה
 6 המפצה לאמר מזה ימות: ויבחנו בני
 ישראל אל בנימן אחר ואמר נדע האם
 7 שבט אחד מישראל: מדה עשה להם
 לנחמים לנשים ואמרנו לשבע פידה לבתי
 8 חל להם מבנותיהם לנשים: ואמר מן אחר
 משבטי ישראל אשר לא עלה אל ידוה
 המפצה הדיה לא בא איש אל המפחה מיבש
 9 גלע אל המפחה: ויחפך העם וזה אר
 10 שם איש מישני ויש גלע: וישלחו שם

1 ואיש ישראל לשבע במפצה לאמר איש מופו
 2 לארץ חן בני לבנימן אשה: ויבא העם בית
 אל וישבו שם עד השרב לפני הארם ושא
 3 קולם ויבשו בני גדול: ואמר למה הדי
 אלו ישראל ויהיה ואת ישראל להפך האם
 4 מישראל שכנו אחר: ויהו ממחרת וישכמו
 העם ויבט שם מופה וי עלו עלת ושלמים:
 5 ואמר בני ישראל מי אשר לא עלה בקול
 מל שבט ישראל אל ידוה פי השבעה
 הגדולה היתה לאשר לא עלה אל ידוה
 6 המפצה לאמר מזה ימות: ויבחנו בני
 ישראל אל בנימן אחר ואמר נדע האם
 7 שבט אחד מישראל: מדה עשה להם
 לנחמים לנשים ואמרנו לשבע פידה לבתי
 8 חל להם מבנותיהם לנשים: ואמר מן אחר
 משבטי ישראל אשר לא עלה אל ידוה
 המפצה הדיה לא בא איש אל המפחה מיבש
 9 גלע אל המפחה: ויחפך העם וזה אר
 10 שם איש מישני ויש גלע: וישלחו שם

סכום הפרקים של ספר שופטים שש מאות ושמונה עשר. יראו את י קדשו סימן: ו
 י"ד. דובב שפתי ושנים סימן: חציו. וימצא ויצא את בני ישראל:

7 וְיַעֲלֶה עִלּוֹת וְשִׁלְמוֹת לַיהוָה וְיִשְׁאַל
 בְּיַמֵּי הָהֵם וְיִשְׁתַּחֲוֶה אֶל הָאֱלֹהִים
 עֲבֹד וְלִשְׁמֹר בְּיָמֵי הָהֵם לֵאמֹר הַיְוָשֶׁת
 לַיהוָה לְמַלְחָמָה עִם־בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם אִם־אֶחָד
 הַיְוָשֶׁת הַיְוָשֶׁת עִלּוֹת וְשִׁלְמוֹת בְּיָדָהּ וְיִשְׁתַּחֲוֶה
 יִשְׂרָאֵל אֲלֵהֶם אֶל־הַדְּבָרָה סָבִיב
 וְיַעֲלֶה בְּיַמֵּי יִשְׂרָאֵל אֶל־בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם
 וְיִשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הַדְּבָרָה פְּעָעִים וְיִצְאֵהוּ בְּיָדָהּ
 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם לְקַרְיַת הָעָם הַחֲדָשׁ מִן־הַיְוָשֶׁת
 לְהַעֲרֹת מִתּוֹכָם חֲלָלִים פְּעָעִים וּפְעָעִים בְּמִסְכּוֹת
 אֲשֶׁר יִבְנוּ עֲלֶיהָ בְּיַד־אֵל וְיִחַת בְּעִשְׂתָּהּ בְּשִׁדְּהָ
 מְשֻׁלָּיִם אִישׁ בְּיַשְׂרָאֵל וְיִאמְרוּ בְּנֵי־בְנֵי־בְנֵי־אָדָם
 הֵם לִמְנוֹת בְּבִאשְׁתָּה וְכֵן יִשְׂרָאֵל אֶחָד
 מִסִּבָּה וְיִקְרָאוּהוּ מִן־הַיְוָשֶׁת אֶל־הַמִּסְכּוֹת
 וְכֵן אִישׁ יִשְׂרָאֵל כִּמוֹ מִמְקוֹמוֹ וְיִשְׁתַּחֲוֶה בְּעַל־
 חֲדָשׁ וְיִבְנוּ יִשְׂרָאֵל מִעַתָּה מִמְקוֹמוֹ מִפְּעֻדָּה
 נָבֵעַ וְיִבְנוּ מִגֵּד לְבַעֲשֶׁת עֲשָׂרֹת אֲלֵהִים אִישׁ
 בְּחֹל מִלִּשְׂרָאֵל וְהַמִּלְחָמָה בְּבָדָה הֵם לֹא
 יִדְעוּ פִּי־לִבָּת עֲלֵיהֶם הַדְּעָה וְיִבְנוּ
 הַיְוָשֶׁת אֶדְבִּיבְכֶם לִשְׂרָאֵל וְיִשְׁחַתּוּהוּ בְּיַד
 יִשְׂרָאֵל בְּבֵנֵי־בְנֵי־אָדָם הַיְוָשֶׁת חֲמוּשָׁה
 אֶלֶף וְיִבְנוּ אִישׁ מִלְּאָה שְׁלֹשׁ חֲדָשׁ וְיִבְנוּ
 בְּבֵנֵי־בְנֵי־אָדָם פִּי נִבְשׁ וְיִבְנוּ אִישׁ־יִשְׂרָאֵל מִקוֹם
 לְמִלְכָם פִּי בְּשׁוֹ אֶל־הַיְוָשֶׁת אִישׁ שִׁמְרֵ אֶל־
 הַדְּבָרָה וְהַיְוָשֶׁת הַיְוָשֶׁת וְיִשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הַדְּבָרָה
 וְיִמְשֹׁךְ הַיְוָשֶׁת וְיִבְנוּ אֶדְבִּיבֵי־הַיְוָשֶׁת לְשִׁדְּוֵי
 הַיְוָשֶׁת הַיְוָשֶׁת לֵאשׁ יִשְׂרָאֵל עִם־הַיְוָשֶׁת חֲדָשׁ
 לְהַעֲרֹתָם מִשְׁמַח הַשָּׁשׁ מִן־הַיְוָשֶׁת וְיִדְבְּרוּ
 אִישׁ־יִשְׂרָאֵל בְּמִלְחָמָה וְכִבְּנֵי־הַיְוָשֶׁת לְהַעֲרֹת
 חֲלָלִים מִיִּשְׂרָאֵל מְשֻׁלָּיִם אִישׁ פִּי אֶחָד
 אֶךְ סָפִיב כִּפִּי הַיְוָשֶׁת לְשִׁמְרֵ בְּמִלְחָמָה הַדְּבָרָה
 הַמְשֻׁלָּיִת הַחֲדָשׁ לְעִלּוֹת מִן־הַיְוָשֶׁת עֲבֹד עֲשֹׂן
 וְיִשְׁתַּחֲוֶה בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם עֲלֵיהָ כְּלִי־הַיְוָשֶׁת
 הַמְשֻׁמָּה וְיִשְׂרָאֵל הַיְוָשֶׁת וְיִבְנוּ אִישׁ
 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם פִּי רֵאָה פִּי־נִבְשֵׁת עֲלֵיהָ הַדְּעָה וְיִשְׁתַּחֲוֶה
 לֵאשׁ יִשְׂרָאֵל אֶל־הַיְוָשֶׁת הַיְוָשֶׁת הַמְשֻׁלָּיִת

8 וְהַיְוָשֶׁת אֲשֶׁר נִבְעָה לְבַעֲשֶׁת עֲלֵיהָ מִגֵּד
 9 וְלִקְרֹת עֲשָׂרֹת אֲלֵהִים לְמִלְחָה לְכָל שְׁבֻט
 10 יִשְׂרָאֵל וְיִבְנוּ אֶלֶף וְיִבְנוּ לְקַרְיַת צִדָּה
 11 לְעַם לְעִשְׂתָּה לְבִיאִים לְבַעֲשֶׁת מִלְּכָם מִלְּכָה
 12 אֲשֶׁר עֲשָׂה בְּיַשְׂרָאֵל וְיִבְנוּ מִלְּאָשׁ יִשְׂרָאֵל
 13 אֶל־הַיְוָשֶׁת מִלְּאָשׁ אֶחָד חֲדָשׁ וְיִשְׁחַתּוּהוּ
 14 שְׁבֻט יִשְׂרָאֵל אֲלֵהִים בְּמִלְּשֻׁבֵי בְנֵי־בְנֵי־אָדָם
 15 מִהַדְּבָרָה הַחֲדָשׁ אֲשֶׁר מִיְוָשֶׁת בְּכֵם וְעִשְׂתָּה חֲדָשׁ
 16 אֶדְבִּיבֵי־אֲלֵהִים בְּנִי־לְעֵל אֲשֶׁר בְּבַעֲשֶׁת וְכִמְנוֹת
 17 תִּבְעֶדָה עִשֶׁת מִיִּשְׂרָאֵל וְלֹא אֶחָד מִבְּנֵי־בְנֵי־אָדָם
 18 לְשִׁמְרֵ בְּעַל אֶדְבִּיבֵי מִן־יִשְׂרָאֵל וְיִאמְרוּ
 19 מִן־בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם הַיְוָשֶׁת לְמַלְחָמָה לְמַלְחָמָה
 20 עִם־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִחַקְרוּהוּ בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם
 21 הַיְוָשֶׁת מְשֻׁלָּיִם עֲשָׂרִים וְשִׁשִּׁים אֶלֶף אִישׁ שְׁלֹשׁ
 22 חֲדָשׁ לְכָל מִשְׁבֵּת הַדְּבָרָה וְיִחַקְרוּהוּ שְׁבַע מֵאוֹת
 23 אִישׁ בְּחֹל מִלְּאָשׁ הַיְוָשֶׁת הַיְוָשֶׁת שְׁבַע מֵאוֹת
 24 אִישׁ בְּחֹל אֶחָד וְיִבְנוּ עֲלֵיהָ קִצֵּץ פִּי־בְנֵי־בְנֵי־אָדָם
 25 אֶל־הַדְּבָרָה לֹא וְיִבְנוּ וְיִשְׁחַתּוּהוּ אֶל־הַיְוָשֶׁת
 26 הַיְוָשֶׁת לְכָל מִשְׁבֵּת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אִישׁ
 27 שְׁלֹשׁ חֲדָשׁ לְכָל מִשְׁבֵּת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְיִבְנוּ
 28 וְיַעֲלֶה מִן־הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה וְיִקְרָאוּ
 29 וְיַעֲלֶה מִן־הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה וְיִבְנוּ
 30 יִשְׂרָאֵל מִן־הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 31 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 32 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 33 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 34 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 35 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 36 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 37 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 38 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 39 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 40 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 41 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 42 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 43 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 44 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 45 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 46 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 47 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 48 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 49 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 50 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 51 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 52 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 53 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 54 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 55 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 56 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 57 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 58 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 59 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 60 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 61 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 62 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 63 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 64 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 65 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 66 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 67 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 68 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 69 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 70 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 71 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 72 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 73 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 74 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 75 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 76 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 77 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 78 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 79 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 80 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 81 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 82 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 83 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 84 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 85 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 86 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 87 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 88 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 89 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 90 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 91 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 92 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 93 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 94 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 95 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 96 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 97 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 98 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 99 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־
 100 בְּנֵי־בְנֵי־אָדָם וְיִבְנוּ הַיְוָשֶׁת מִלְּכָמָה עִם־

אֵלֶם אֶל־אִיזֵר אֶל־עֵשׂוֹ כִּי אִיזֵר אֶשְׁרֵי
 וְאֵשׁ הָיָה אֶל־בְּיָדוֹ אֶל־עֵשׂוֹ אֶת־הַבֵּן
 הָאֵחָו: דָּבָר כִּי הַבְּחִירָה וְשִׁלְשֵׁת אֶצְבָּא
 כִּי אֶחָד וְעַד אֶחָד וְעֵשׂוֹ לֹאם הַשּׁוֹב בְּעֵינֵי
 וְאֵשׁ הָיָה לֹא תִעָשֶׂה דָּבָר הַגְּבִילָה הָאֵל
 וְלֹא־אֶבֶן הַבְּשִׂימִים לְשִׁמְעֵי לֹא וְיִחְזַק הָאֵל
 בְּשִׁלְשֵׁי וְיִצָּא אֵלֶיֶם הַדּוֹף וְהֵשֶׁךְ אִיזֵר
 וְהַשְּׁלֵל־בָּהּ פְּלִיגְלִילָה עַד־וַיִּבְרַךְ וְיִשְׁלַח
 בְּעֵלֹת הַשָּׁמַיִם: וְהָאֵל הָאֵשֶׁה לְסִטָּה דָּבָר
 וְהַשְּׁלֵל פִּתְחֵי בֵּית־הָאֵשׁ אֶת־אֲוִיזִיתָ שֵׁם ע
 הָאֵל: וְלֹא אֲוִיזִיתָ בְּכֶן וְיִשְׁתַּחֲוֶה הָאֵל
 הַיְהוּה וְיִצָּא לְלִבָּה לְדַבֵּר דְּבָרָה הָאֵשֶׁה סִילָה
 כְּשִׁלָּה פִּתְחֵי הַיְהוּה וְהֵיחָד עַל־דַּפְתָּה: וְהָאֵל
 אֵלֶיֶךָ קָמִי וְנִלְכַח וְהָאֵן עִשָׂה וְיִשְׁתַּחֲוֶה עַל־הַיְהוּה
 וְיִקַּם הָאֵשֶׁה וְיִלְכֹךְ לְמַכְבֹּד: וְיִצָּא אֶל־בִּי
 וְיִקַּח אֶת־הַבְּחִירָה וְיִחְזַק בְּשִׁלְשֵׁי וְיִשְׁתַּחֲוֶה
 לְשִׁמְעִיהֵ לְשִׁמְעֵי עֵשׂוֹ כְּתוּבִים וְיִשְׁלַחֵה ע
 בְּבֵל יִשְׂרָאֵל: הַיְהוּה כִּי־הָיָה וְהָאֵל אֶת־הַיְהוּה
 וְאֶת־הָאֵשֶׁה פִּתְחֵי לְמִיֹּם עֵלֹת פִּתְחֵי־יִשְׂרָאֵל
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד הָאֵם הַיְהוּה שִׁמְעֵי־לְבָבָם עַל
 עֵשׂוֹ וְהַיְהוּה:

CAP. XX. כ

וְיִצָּא פִּתְחֵי יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁתַּחֲוֶה הַיְהוּה כִּי
 אִיזֵר לְכַזֵּן עַד־כִּי שִׁבְעֵי וְהָאֵל הַשְּׁלֵל אֵל
 הַיְהוּה הַמַּשְׁפָּחָה: וְהַיְהוּה פִּתְחֵי פִּלְדֵּי־עַם
 שְׁבִעֵי יִשְׂרָאֵל בְּקֶדֶף עִם הַבְּחִירָה אֶרְבַּע מֵאָה
 אֵלֶיֶךָ אֵשׁ תְּרִלֵּי שְׁלֹשׁ חֹבֵב: וְיִשְׁמַעֵה פִּתְחֵי בְּמִי
 פִּתְחֵי בְּמִי־יִשְׂרָאֵל הַמַּשְׁפָּחָה וְהָאֵל פִּתְחֵי־שֵׁה
 דַּפְתָּה אֵיכָה מִתְּחִילָה דְּבָרָה הָאֵחָו: וְהָאֵל הָאֵל
 הַיְהוּה אֵשׁ הָאֵשֶׁה הַרְצִיחָה וְהָאֵל הַשְּׁלֵל הַשְּׁלֵל
 אֵשֶׁה לְכַזֵּן בְּאֵרֵי אֵל וְשִׁלְשֵׁי לֵלֵן: וְיִקַּח
 עַל פְּעֵל הַבְּחִירָה וְיִסְבֹּעַ עַל אֶת־הַפִּתְחֵי לִי
 אִיזֵר דָּבָר לְדָבָר וְהָאֵל שִׁלְשֵׁי עַד וְהָאֵל
 וְהָאֵל בְּשִׁלְשֵׁי וְהָאֵל הָאֵשֶׁה וְהָאֵל בְּשִׁלְשֵׁי
 וְהָאֵל יִשְׂרָאֵל פִּתְחֵי עֵשׂוֹ וְהָאֵל וְהָאֵל בְּשִׁלְשֵׁי
 דְּבָרָה כִּלְכֵם בְּמִי יִשְׂרָאֵל הָאֵל לְכֵם דָּבָר וְעַד
 הָאֵם: וְיִקַּם פִּלְדֵּי־עַם אִיזֵר לְכַזֵּן וְיִקַּח
 לְכֹךְ אֵשׁ לְאִזֵּלֵה וְלֹא כִּסֹּד אֵשׁ לְכַזֵּן: וְעַד

8 וְהָאֵל בְּכֶן פִּתְחֵי הָאֵל הַמַּשְׁפָּחָה לְכֵם
 וְהָאֵל וְהָאֵל הַשְּׁלֵל עַד־כִּי לְכֵם הַמַּשְׁפָּחָה
 9 עַד־שִׁבְעֵי הָאֵם וְהָאֵל שִׁבְעֵי־עַם: וְיִקַּם הָאֵל
 לְכֵם הָאֵל וְשִׁלְשֵׁי וְכֶן וְהָאֵל לֹא חֹבֵב
 אֵלֶיֶךָ דְּבָרָה הַשְּׁלֵל וְהָאֵל לְכֵם לְכֵם
 לֹא דְּבָרָה הַשְּׁלֵל הָאֵם לֹא פִּתְחֵי לְכֵם
 וְהַשְּׁמֵעִים מִדֹּד לְכַזֵּן הַשְּׁלֵל לְאִזֵּלֵה:
 10 וְהָאֵל הָאֵשֶׁה לְכֵם וְיִקַּם וְיִקַּח וְיִסָּב עַד
 לְכֵם יִסָּב הָאֵל וְהָאֵל שִׁבְעֵי עַד הַמַּשְׁפָּחָה
 11 חִשְׁמִים וְשִׁלְשֵׁי עַד: וְהָאֵל עַד־כִּי לְכֵם הָאֵם
 דָּבָר מִסֹּד וְהָאֵל דְּבָרָה אֶת־אֲוִיזִיתָ לְכֵם כִּי
 וְכֶן אֶת־עַד הַמַּשְׁפָּחָה הָאֵל וְלֵלֵן פִּתְחֵי:
 12 וְהָאֵל אֵלֶיֶךָ לֹא כִּסֹּד אֶת־עַד כִּי אֵשֶׁה
 לְאִזֵּלֵה יִשְׂרָאֵל דְּבָרָה עֵשֶׂה עַד־כֶּן:
 13 וְהָאֵל לְכֵם לֹא וְיִקַּח פִּתְחֵי הַמַּשְׁפָּחָה וְיִקַּח
 14 בְּכֶן אֵל בְּכֶן: וְיִשְׁתַּחֲוֶה וְיִלְכַח לְכֵם
 15 הַשְּׁמֵעִים אֶת־הַבְּחִירָה אֵשֶׁה לְכַזֵּן: וְיִסָּב שֵׁם
 לְכֵם לֵלֵן בְּכֶן פִּתְחֵי הָאֵל וְיִשְׁבֹּעַ פִּתְחֵי הַשְּׁלֵל
 16 וְהָאֵן אֵשׁ מֵאֶת־הָאֵם הַרְצִיחָה לְכֵם: וְהָאֵל
 אֵשׁ וְלֹא כִּי מִדְּמַשְׁחָה מִדְּמַשְׁחָה בְּכֶן
 וְהָאֵל מִדֹּד אֶת־הָאֵל וְהָאֵל בְּכֶן וְהָאֵל
 17 הַמַּשְׁפָּחָה בְּמִי־עַם: וְיִשְׁתַּחֲוֶה עֵינֵי וְיִרָא אֶת־
 הָאֵל הָאֵל פִּתְחֵי הַשְּׁלֵל וְהָאֵל הָאֵל הַשְּׁלֵל
 18 אֶת־הַשְּׁלֵל וְהָאֵל מִסֹּד: וְהָאֵל אֵלֶיֶךָ עֵשֶׂה
 אֶת־עַם מִפִּתְחֵי לְכֵם הַרְצִיחָה עַד־כֶּן וְהָאֵל
 אֶת־עַם מִשֵׁם אֵלֶיֶךָ עַד־כִּי לְכֵם הַרְצִיחָה
 וְהָאֵל הַשְּׁלֵל הָאֵל וְהָאֵל וְהָאֵל מֵאֶת־
 19 אִיזֵר הַרְצִיחָה: וְהָאֵל הַשְּׁלֵל בְּכֶן מִסֹּד אֵשׁ
 לְחַמְלִית וְהָאֵל לְכֵם וְיִקַּח וְיִשְׁלַח וְהָאֵל
 20 וְיִשְׁבֹּעַ עַד־כֶּן אֵן מִסֹּד פִּתְחֵי: וְהָאֵל
 הָאֵל הַשְּׁלֵל לְכֵם לֹא פִּתְחֵי הַשְּׁלֵל עַל
 21 כִּי פִּתְחֵי אֶת־הַשְּׁלֵל: וְהָאֵל לְכֵם וְיִקַּח
 22 לְכַזֵּן וְהָאֵל וְהָאֵל וְהָאֵל וְהָאֵל
 מִשִׁבְעִים אֶת־לְכֵם הַיְהוּה אֵשׁ הַשְּׁלֵל אֵשׁ
 בְּכֶן מִשִׁבְעִים אֶת־הַפִּתְחֵי מִתְּחִילָה עַל
 הַשְּׁלֵל וְהָאֵל אֶת־הָאֵשׁ עַל הַפִּתְחֵי הַשְּׁלֵל
 לְכֵם דְּבָרָה אֶת־הָאֵשׁ אֶת־כִּי אֶת־הַפִּתְחֵי
 23 וְהָאֵל: וְיִצָּא אֵלֶיֶם הָאֵשׁ עַל הַפִּתְחֵי וְהָאֵל

22 והנה הדין מזה מזה האנשים אשר
 בפניהם אשר עם בית מכה כועץ וידין את
 23 בנין ויבא אל בנין ויפנו פניהם ואמר
 24 למכה מה עשית לי כי מעתה ואמר את אשר
 אשר עשיתי לקחתם את הדבוק והלכו ומה
 25 לי עוד ומה זה ואמר אל מה עשית ואמר
 26 אל בנין אל תשבע קלך עמנו פן יסעפו
 בכם אנשים מר נפש ואספתה נפשו ונפש
 27 ביהוה ואלו בנין לדתם וירא מכה פי
 28 חוקים רפה מפני ופן וישב אל ביתו והנה
 לקח את אשר עשה מיה והתדבק אשר
 29 יהיה ויבא על גליש על שם שקט ונבט ופן
 אותם לשר דוב ואדוהי שרש באש ואן
 30 מפיל פי ודוקדוקא מפיון דבר אידלום
 עטאום והיא עמק אשר לבור דהוב ויבנו
 31 את דועד ושבו בהו וקרא שם דועד ון
 בשם בן אבדום אשר ילד לשאל והלכו
 32 לש שם דועד לאשנה ויקמו להם בני
 33 דן אדפסל ודועדן בן גלום בן משה
 הוא ויבנו הן כגום לשבת התי ערום
 34 גלוח הארץ וישבו להם אדפסל מכה
 35 אשר עשה בלימו הזח בית האלהים בשלהו

CAP. XIX. יט

1 ויהי בימים ההם ומלך און בשאל ויהי
 2 אש לו בן בופדי דאסום ויפדלו אשה
 3 פלגש מצות להם דעה וחוזה עליו
 4 פלגשו ותלך מאור אל בית אלה אל בית
 5 להם דעה ותורשם ימים ארבעה חדשים
 6 וקם אשה וקח אהיה לפר על לפה להשיב
 7 ועשו עמו תמוז תמוז ותביאה פיה אלה
 8 וראו אבי דעיה ושמח לקראו ויחוק
 9 פן חזנו אבי דעיה ושב אור שלמה ימים
 10 ואכלו וישחו וילכו שם ויהי ביום דביעי
 11 וישפכו בגד ויקם ללכת ואמר אבי דעיה
 12 אל חתט סנד לבן פד לחם ואור תלס
 13 וישם ואכלו שגים חזו וישחי ואמר אבי
 14 דעיה אל האיש האל לא ולו וישב לפו
 15 ויקם האיש ללכת ומצדו חתו ושב וילן

6 ואמר להם הנה לכו לשלם נח וזה דעתם
 7 ואלו תלכו בהו ואלו חמשת האנשים
 8 ואלו לשה ויהי אדוהם אשר דעיה ושמח
 9 ללכת כמשפט גדלים שקט ונבט ויך
 10 מבלים דמי בארץ ויהי עזר ודוקים ומה
 11 מפדלים דבר אדוהם עם אדם ויבא אל
 12 אדוהם דעיה ושמח ויבא להם אדוהם
 13 מה אדם ואמר דעיה ונעלה עליהם פי
 14 האיש אדוהם והנה מכה מאד ואדם
 15 מהשים אל תפלו ללכת לבא ללשה את
 16 הארץ כמלכום ומה אדם שמה הארץ
 17 וקח יום פן תבא אלהים בידם מקום אשר
 18 אדוהם מחזו מלדום אשר בארץ
 19 ויבנו כולם משפחה דעיה מפנה ומשמח
 20 לש שמח אש תור גלי מלכהו ויעלו
 21 ויקחו בקוח ישים ביהוה על פן קרא למלך
 22 והיא מתדון עד תום היה דעיה אור
 23 קיה ישים ויעמד מלם דאסום ויבאו
 24 ער ביה מכהו ויעל חמשה האנשים
 25 והלכו ללך אדוהם לש ואמר אל
 26 אדוהם הדעתם פי יש בבית האלה אפוד
 27 ודורים וסל ומסכה ותהי דעיה מדהעשו
 28 ויבאו שמה ויבא אל בידו דעיה ביה
 29 מכה וישאלו לשלום ושש שמח אש
 30 תעיהם גלי מלכום כמים פחח השע
 31 אשר מפני ויעל חמשה האנשים והלכו
 32 ללך אדוהם בא שמה לקח אדפסל
 33 ואדוהם ואת דורשים ואת הפסח הבין
 34 קב פחח השע ושש שמח האיש והנה
 35 גלי המלכהו ואלה באו בית מכה וקחו
 36 אדפסל האפוד ואת דורשים ואת הפסח
 37 ואמר אלהם הבין מה אדם עשים ואמר
 38 לי דעיה שים ידך על שן וקח עמך דעה
 39 לט לבן וללך תמוז והחף כן לבת אש
 40 אור ויחוק כן לשבת למשפחה בשאל
 41 ויבנו לב הבין ויקח אדוהם ואת דורשים
 42 ואת דפסל ויבא בקרב העם ומנו ולכו וישמו
 43 אדוהם ואת דפסל ואת דפסל לפניהם

אחד אלה וסמך רבקה לאמר ויהי אבן
 והיש והקטנות ארדבסק לזה סוד לנו
 לעשות פסל ומסכה וקחו אשכנזי קח וישב
 ארדבסק לאמר וקחו אפי מאתם פסל
 וקחו פסלך ויעשה פסל ומסכה ויהי פסל
 מיכהו והואש מילה לו בית אלהים ויעש
 אסור הוסיים וימלא ארזי אבדו מבני יהוה
 לו לבק: בימים ההם אן מלך בשאר אש
 האר בעתו ויעשה: ויהי עבד פסל
 לחם והיה כמלשפת היתה הוא לו והוא
 גרשם: וקח האש מהעד כפית לחם יהיה
 לעד באמר וימלא וימלא ויאמרים ערבית מיכה
 לעשות חפץ: ואמר לו מיכה מאן תבוא ואמר
 אלי לו אבני כפית לחם יהיה חבני הקח לעד
 פאשר אפסאן ואמר לו מיכה שבה עמי
 והיה לי לבן ולבתי חבני אקח עשרת
 פסל ללמס ועוד בנים ומתוחו וקח האזי:
 והאל האזי לשון ארדבאש ויהי ופעל לו
 פאחד מבניו: ומלא מיכה ארזי האזי ויהי
 לו רעש לבקו ויהי בית מיכה: ואמר מיכה
 עשה וישע פרישכ ויהי לו פי הנה לו האזי
 לבקו:

CAP. XVIII. ז

בימים ההם אן מלך בשאר ובימים ההם
 שבת הוסי מקושל נהלה לשון פי לאר
 נסלה לו ערדאם והוא ברוך שבת ישראל
 בנחלה: ושלחה ביהוה ממשפחתם
 והשלחה אנשים מקצרתם אנשים ביהוה
 מצרעה ומאשחאל לבל את הארז והקחה
 ואמרה אללים לכו וקחו ארדבאש וימלא הו
 אסרים ערבית מילה חילס שם: והיה עבד
 בית מיכה והקחה היתה ארדקל רעש האזי
 וימרו שם ויאמרו לו סרדיבאק הליס ומר
 אהר עשה ביה ומדקף סה: ואמר אללים
 פזה וכוה עשה לו מיכה וישלטי ואר
 לו לבק: ואמרו לו שאליס מלחום וכוה
 והצלה ורעש אשר אבדו הליס עתה:

לאש ויעלה ארשבע מהלכות ואמר ויהי
 20 לעשו חסר סוד מעלה: והוא פלשתיים עליו
 שמשון וקח משחו ואמר אלא פסעם פסעם
 ואש והוא לא יעל פי הנה סר מעלה:
 21 ואחוזו פלשתיים וקחו ארבעה ויהיה ארז
 עתה ויאמרו בנחשתיים יהי סוד ביה
 22 האסרים: ויהי שרדאש לנפח פאשר נהו
 23 וסרני פלשתיים סמסו לחת וסר גדול
 לנחן אללים ולסמחה ואמר סן אללים
 24 מלס אח שמשון ארבע: והוא ארז העם
 ויהלו את אללים פי אמו סן אללים
 מלס את ארבע ומת מתוכ ארבע האש
 25 ויהי את אללים ויהי פירוב לבס ואמר קח
 לשמשון וישלח לו וקח לשמשון כפית
 האסרים ויצחק לסמס ויעמדו ארזי סן
 26 העפדים: ואמר שמשון אל רעש והחוק ביה
 היתה ארז והמשל את העפדים אשר רבית
 27 כסן עליהם והשען עליהם היתה מא האשים
 והגשים ולמה פל סרני פלשתיים ועל דגן פלשתי
 אללים אש ואשר והאם שחוק שמשון:
 28 וקחא שמשון ארזיה ואמר ארזי הנה
 וסרני סא והלכי סא אך רעש יהוה האללים
 והקחה מקראח משח עיני פלשתיים:
 29 ויהי שמשון ארבע עשר הנה אש
 היתה כסן עליהם וסמון עליהם אחד בימי
 30 והיה בשמאל: ואמר שמשון תמו פסל
 עם פלשתיים וס בכה וסל היתה על הפרטים
 ועל פל רעם אשר פ יהוה הפרום אשר היתה
 31 במור רבים מאר רמת ביה: ויהו ארז
 וכל בית אבדו וישא ארז ויעל ויקח
 ארזי סן צרעה וכן אשחאל קבר מלח
 אבו והוא שפט ארזשחאל עתים שנה:

CAP. XVII. ז

1 ויהי אש מרד אסרים ושם מיכה: ואמר
 לאמר אף וסמך רבקה אש לשלך ויהי
 אליה תם אמה פאלי הנה רבקה אף אן
 3 לרזו ויאמר אפי ברוך פי ליהוה: וישב

4 ראש הוד אשר על פני הסון: ויהי אחרי
 5 בן ויחבב אשה גדולה שחלה ושמה דלילה:
 6 ויעלה אליה סנין פלשתים ויאמרו לה פתני
 7 אורו היא בפה פרו גדול ונפלה מכל לו
 8 ויאסרנו לעשותו ויאסנו סנין לך איש אלף
 9 וכמה פסתי והאמר דלילה אל שמשון הדודה
 10 פא לי בפני פרו גדול ונפנה האמר לעשותי:
 11 ויאמר אליה שמשון אמרתי בשבעה ימים
 12 לדום אשר לא רחום ותליתי והייתי פאוד
 13 האדם: ויעלה לה סנין פלשתים שבעה
 14 ימים לדום אשר לא רחום והאסרו בהם:
 15 והחבב ישב לה בחד והאמר אליו פלשתים
 16 עליך שמשון ונתקן את הדתים פאוד נתקן
 17 פתלגשרו בדיחיו אשר ולא טדע פרו:
 18 והאמר דלילה אל שמשון דפה דתלת פי
 19 ותדבר אלי פובים עתה הדודה פא לי בפה
 20 האמר: ויאמר אליה אמרנו אמרנו בעבתים
 21 חדשים אשר לא נעשה בהם מלאכה ותליתי
 22 והייתי פאוד האדם: ותקח דלילה עבדים
 23 חדשים והאסרו בהם והאמר אליו פלשתים
 24 עליך שמשון והחבב ישב בחד ונתקם מעל
 25 ושלחו פאוד: והאמר דלילה אל שמשון עד
 26 דפה דתלת פי ותדבר אל פובים הדודה לי
 27 בפה האמר ויאמר אליה אמרנו את שבע
 28 מדלפיה ראמי עבדה פפנתו: ותתקע בידו
 29 והאמר אליו פלשתים עליך שמשון ויחבב
 30 משנתו וישע את דתותו האת והאדפפכתו:
 31 והאמר אליו איך האמר את דתותו ולקח את
 32 אתי זה שלש פעמים דתלת פי ולא דגדת לי
 33 בפה פרו גדול: ויהי ביד דתקה לו בידית
 34 פלדאום והאדגדו ותקצו נפשו למחו: ויצד
 35 לה את דלילה ויאמר לה מודה לא עולה על
 36 ראשי פרימוז אלוים אני מפתן אמי אדגלתתלי
 37 וכי מפתני כתי ותליתי והייתי פכל האדם:
 38 ותרא דלילה פדגדתי לה את דלילה ותשלח
 39 ותקרא לסנין פלשתים לאמי עלו הפעם פד
 40 דגדתי לה את דלילה ועלה אליה סנין פלשתים
 41 ויעלו הפסתי פדם: ותשלחנה על בידית ותקרא

8 בזהו פי אדגלמתי בכם ואורו אדגלתי ויהי
 אלוים שוק עליך מפה גדולה ויהי וישב
 9 בסעוד סלע עינים: ויעלו פלשתים ויחבו
 10 בדודה ונמשו בלוד: ויאמרו אשר דתקה
 11 למה עליהם עלינו ויאמרו לאמר את שמשון
 12 עלינו לעשות לו פאוד עשה לנו: ויהי
 13 טלשת אלפים אשר מידודה אל סעוד סלע
 14 עינים ויאמרו לשמשון הא לא דעת פד משלים
 15 בפי פלשתים ומדאמת עשה לנו ויאמר להם
 16 פאוד עשו לי פן עשיתו להם: ויאמרו לי
 17 לאסרו ידמי לתקו ביד פלשתים ויאמר להם
 18 שמשון השבע לי פרה פנפון פי אתם: ויאמרו
 19 לו לאמר לא פראו ססוד ותתקו בידים
 20 דתמה לא נמיתה ויאסרו בשנים עבדים
 21 חדשים ויעלהו מד הפלע: והארב את לוד
 22 ופלשתים דדעו לכתרו והעלכו עליו ויהי
 23 ידתי והייתי העבדים אשר על דשתי
 24 פפשתים אשר בעת כתי ויפשו אסרו מעל
 25 ידיו: ויפשו לדתמוז סודי ושלה דל
 26 וקצוה ויהי ביה אף אשר: ויאמר שמשון בלוד
 27 דתמוז תמוז תמדותם בלוד התמוז דתמוז
 28 אף אשרו ויהי פכלוד דפי ושקו דתמוז
 29 סודו ויקרא לפקום דהוא רמת לודו ויצמא
 30 סאוד ויקרא אלתודה ויאמר איתה נתתי ביד
 31 עבדתי את דתשועה דגדלה האמת עתה אמנת
 32 בצמא ותמלתי ביד העלמים: ויתקע אלוים
 33 את דתמכות אשר בלוד וצמא מפתו מים וישת
 34 ותקע דתו ויהי על פני: דרא שמה עין דתמא
 35 אשר בלוד עד דאם דתה: וישפט אדגלאל
 36 פימי פלשתים עשרים שנה:

CAP. XVI. י

1 יתקו שמשון עתה ויארשם אשה וזלה וזכא
 2 אליה: לעתים. לאמר פא שמשון דפה וספ
 3 ויאמרו לו בל דתקה בשש דתיו ויתחשו כל
 4 דתקה לאמי עד אור הפקר ודגדגדו: וישפב
 5 שמשון עד דתצי דתקה ויבם. ופתני דתקה
 6 ויאמרו בלודתו שש דתיו ובלשתי המוחות
 7 וישפב עבדתיח וישם על פתחו ויעלם אל

23 ושלשים הלכות בנדים: ואסא חסד לנד
 לו ונתתם אהם לו שלשים סוים ואלתם
 והלכות בנדים ואסא לו הנה ונהנה
 14 ומשפחה: ואסא לים מהאכל פא סאכל
 ומש ופא מרוק ולא וכלו לנד הנהה שלמה
 15 ימים: וידו ויום השביעי ואסא לשה
 שמאון פני את אשך ונד לט אהנהה
 פן משוף אתה ונד בית אכז פאס הנהה
 לראום לט הלא: ותנד אסח שמאון עלו
 16 והאמר רק שסאמני ולא אהנהה הנהה הנהה
 לבני עפי ולו לא הנההה ואסא לה דהה סאכ
 17 ולאפו לא הנהה ונד אהד: ותנד עלו שבעת
 הלים אשה הנהה לים המשפחה וידו ויום
 השביעי ונד לה פי והלכות ונד הנהה
 לבני עפיה: ואסא לו אנשי הער בים השביעי
 במים ובא הנהה מה מרוק מדש ומה עו
 מארי ואסא לים ללא השלום בעלותי לא
 מצאום הנהה: והעלה עליו חת הנהה ונד
 אשקלון ונד מום ושלשים אש ונד את
 הנההם ונד הנהה למהי הנהה ונד
 אפו ונד בית אהד: ונד אסח שמאון
 למשהו אשר עשה לו:

CAP. XV. פו

וידו מעלים בימי קציר הפנים וסלך שמאון
 את אשתו בגי עלים ואמר אסא אל אשה
 הנהה ולרננס אנה למה: ואמר אנה
 אסא אנהה פישא שנהה והנהה למרע
 ולא אנהה הקשה מנהה מפנה הנהה ל
 תנהה: ואמר לים שמאון נקרה הפע
 מפלשחים פרעשה אני עפום רעה: ונד
 שמאון ונד שלש מאה שועלים ונד
 לפנים ונד ונד אל ונד וישם לפד אהד פי
 שני הנהה פתק: והנהה שלש מאה ויש
 בקמה פלשחים ונד כדוש ועד קמה ונד
 פים ונד: ואמר פלשחים מי עשה זאת ויא
 שמאון ונד והמלי פי לקח את אשתו ונד
 למשהו ונד פלשחים ושרפו אנהה ונד
 אנה פאש: ואמר לים שמאון אסח

20 לששור ונהה ואשתו הים: ונד בעלה
 הנהה מעל הנהה השמימה ונד מלאך הנהה
 בלב הנהה ונהה ואסא וישם על
 21 פנים אנהה: ולא יסד עוד מלאך הנהה
 לנהה אל מנהה ואל אשתו אז הע מנהה פי
 22 מלאך הנהה הוא: ואמר מנהה אל אשתו מה
 23 נמח פי אלים הים: והאמר לו אשור לו חפץ
 הנהה למנהה לא לנהה כדש עלה ומנהה ולא
 הים את פי אלה וכלה לא השמעני פאמה:
 24 ונד הנהה פי ונד את אשכני שמאון ונד
 25 העש והנהה הנהה: ותהל חת הנהה לפעמי
 במקרהו פי צעה ונד אשתו:

CAP. XIV. יד

1 ונד שמאון ומנהה ונד אשה פרמנה
 2 מנהה פלשחים: ונד נד לבני ולאפו ואמר
 אשה ראחי במנהה מנהה פלשחים עשה
 3 קרה אנהה לי לשהו: ואמר לו אנה ואפו
 הנין בבלת אתה ובכל עפי אשה פראמה
 הנין לקח אשה מפלשחים השלים ואמר
 שמאון אל אנה אנהה קדלי פרהה ונהה
 4 בעני: ואני ואפו לא הע פי מנהה היא פי
 הנהה הנהה מנהה מנהה ונהה הנהה
 5 פלשחים מלים פאמה: ונד שמאון
 ונד ואפו ומנהה ונד ער פני מנהה
 6 ונהה פני אנהה שא לנהה: והעלה עליו
 חת הנהה והשפעה פשע דגו והנהה אן
 נד ולא הנה לבני ואפו את אשר עשה:
 7 ונד ונד לשהו והנהה בעני שמאון: וישב
 8 ממים לקנהה ונד לנהה את מנהה הנהה
 9 הנה עת הים פנה הנהה ונד: ונהה
 אל פני ונד ונד ונד אל אנה ואל
 אפו ונד לים ואסא ולא הנה לים פי מנהה
 10 הנהה ונה הנה: ונד אנהה אל הנהה
 ויש שם שמאון משהה פי פי עשה הנהה:
 11 ונד פאמה אנה ונהה שלשים מעלים ונד
 12 אנה: ואמר לים שמאון אנהה פא לים
 הנהה אנהה ונהה אנהה לו שבעת ונד
 המשפחה ומצאום ונהה לים שלשים סוים

שופטים יג קסד

2 ויהי איש אחד מצערה פלמשתח דתי
 3 לשמו מנחם ואשתו עקרה ולא ילדה ויהי
 4 מלאך יהוה אל האשה ויאמר אליה דברתי
 5 אתי עקרה ולא ילדת והריה וילדת בן וישתה
 6 השומר לו האל השומר בן ושם האל האכל
 7 פלמשתח כי הפך זהו הילדת בן ומיהו אר
 8 יעלה על ראשו כי ימנח אלזם היה הפער מן
 9 הפמן והוא חול להשיעו אד ישראל מן
 10 פלשתים והוא האשה והאמר לאישה אמר
 11 איש האלזם בא אלי ומראה כמראה מלאך
 12 האלזם טרא מאר ולא שאחיה אמתה
 13 הוא ואדשמו לרדפיה לוי ואמר לו הפך
 14 היה וילדת בן ושתה אל השומר וישם ואל
 15 האכל פלמשתח כי ימנח אלזם היה הפער
 16 מן הפמן עדיום מיהו וישער מנחם אל
 17 היה ואמר בן אדוני איש האלזם אשר
 18 שלחת יסארכ עד אליה ויהי מה הפער
 19 לש האלזי ושמע האלזים בקל מנחם ויאמר
 20 מלאך האלזים עד אל האשה והיא ישמר
 21 בשדה ומנחם אשה אין עמה והאמר האשה
 22 והפך ותגד לאשה והאמר אליה דבר טאה אלי
 23 האיש אשר בא ביום אליו ויקם ויקח מנחם
 24 אדוני אשתו ויבא אל האיש ואמר לו האשה
 25 האיש אשר דברת אל האשה ויאמר אמי
 26 ויאמר מנחם עשה יבא דברך מה יהיה משפט
 27 הפער ומעשהו ויאמר מלאך יהוה אל מנחם
 28 מכל אשר אמרה אל האשה השמר מכל
 29 אשר יצא מפני דאן לא האכל בן ושם אל
 30 חשת וכל שמחה אל האכל כל אשר צויתיה
 31 השמר ויאמר מנחם אל מלאך יהוה מצערה
 32 בא איתך ונעשה לפרק גוי עמים ויאמר
 33 מלאך יהוה אל מנחם אם תעשה לא אכל
 34 בלחמי ואם תעשה עליה ליהוה תעלה פי
 35 לא תדע מנחם כי מלאך יהוה הוא ויאמר
 36 מנחם אל מלאך יהוה מי שמך פריבא דברך
 37 וכפרתי ויאמר לי מלאך יהוה למה זה תשאל
 38 לשמי והוא פלאי ויעח מנחם אדוני היום
 39 ואדברנוה ועל על הצאר ליהוה ומכל

60 איש ותדוק ישראל מימיו וימנה
 ותלכה מנחם ישראל לתחת פלמשתח הגלעז
 ארבעת ימים בשנה

CAP. XII. יב

1 והציל איש אחרים ויגבו צערה והאמר ליהוה
 2 מדוע עשהו להלזים בברעפמן וללו לא
 3 קראו ללכה עמך ביתך מנחם עמך פאש
 4 ויאמר וסחה אלזם איש רוב ויהיו אני ועמי
 5 וברעפמן מאו והזעק אחרם ולא השעתם
 6 אדוני כדום ואראה כי איתך משיע והשמה
 7 נסתי בנפי והעפדה אל בני עמון ותחם היה
 8 פדו ולמה עלתם אלי האם היה להלזים בני
 9 ויבדף יסחח אדמלאש גלעז ועלזם את
 10 אפרים ויבא איש גלעז אדאפרים כי אמה
 11 פליט אפרים אים גלעז פתח אפרים פתח
 12 מצפה והלכו גלעז אדמעשה היה לאפרים
 13 והיה כי אמה פליט אפרים אענה ויאמר
 14 לו איש גלעז האפרוי אמה ואמר לא ויאמר
 15 לו אמה שגלח ואמר סבלח ולא ימן דפר
 16 פן ויאמר אזי וישחטהו אל מעבורת הירדן
 17 וישל בעת והוא מאפרים אפרים ושנים אלו
 18 וישפט וסחה אד ישראל של שנים ומת יסחח
 19 הגלעזי ויקבר בשח גלעז וישפט אדוני
 20 אד ישראל אבנן מפת לחם וידרו שלשים
 21 בנים ושלושים פתח שלח החוצה ושלושים
 22 פתח הבוא לבנו מן החוצה וישפט אד ישראל
 23 שבע שנים ומת אבנן ויקבר בבית לחם
 24 וישפט אדוני אד ישראל אלן הזבלני
 25 וישפט אד ישראל עשר שנים ומת אלן
 26 הזבלני ויקבר פאלן פאין ויבדן וישפט
 27 אדוני אד ישראל עבדן בן דאל הפרשתמי
 28 וידרו ארבעים בנים ושלושים בני בנים ונבים
 29 על שבעים ערים וישפט אד ישראל שבעה
 30 שנים ומת עבדן בן דאל הפרשתמי ויקבר
 31 בפרשתמי פאין אפרים פדו העמלקי

CAP. XIII. יג

1 וישל בני ישראל לעשית הרע בעיני יהוה
 ויחם יהוה בדי פלשתים ארבעים שנה

8 לָבֵן וְיֹאמְרוּ וְהָיָה נִלְשָׁה אֶל-יִשְׁרָאֵל לְבֵן עֵשָׂה
 שָׂמָּה אֶלְיָהוּ וְהָלַכְתָּ עִמָּו וְלִמְדָתָּ בְּכָּהֵן עַמּוֹן
 9 וְהָיְתָה לִּי לְאִשׁ לְכָל יְשֵׁב גִּלְעָד וְיֹאמְרוּ
 יִשְׁרָאֵל אֶל-יָקֹב גִּלְעָד אֲבִימְלָכִים אִתָּם אֲדֹרָה
 לְהָאֵלִים בְּכָּהֵן עַמּוֹן וְהָיָה יְהוָה אִתָּם לְשֵׁן אֲבִי
 10 אֲדֹרָה לָבֵן לְאִשׁ וְיֹאמְרוּ וְקִינְיָנֵנוּ אֶל-
 יִשְׁרָאֵל יְהוָה יִשְׁמַע בְּיַחְזִיק אֲסִיּוֹת
 11 כִּדְבָרָךְ בֶּן-נַעֲשָׂה וְיִלְכֹד יִשְׁרָאֵל עִבְדֵיךָ גִּלְעָד
 וְיִשְׁמָעוּ הָעָם אֲדֹרָה עֲלֵיהֶם לְאִשׁ וְלִקְצֵן וְדַבֵּר
 יִשְׁרָאֵל אֲדֹרָה דְבָרֵי לִבִּי יְהוָה בְּמַעֲשֵׂהָ
 12 וְיִשְׁלַח יִשְׁרָאֵל מַלְאָכָיו אֶל-מֶלֶךְ בְּנֵי-עַמּוֹן
 לֵאמֹר מִדַּע-יָדְךָ וְהָיָה פִּי-מֵת אֵל לְהָאֵלִים
 13 בְּאַרְצֵי וְיֹאמְרוּ מֶלֶךְ בְּנֵי-עַמּוֹן אֶל-מַלְאָכָיו
 יִשְׁרָאֵל פִּי-לִקְחָה יִשְׁרָאֵל אֶת-אַרְצֵי בְּעֵלְתֵינוּ
 מִמְּצֻרֵים מִבָּרְזֵל וְעַד-דְּבַק וְעַד-הַרְצֵן וְעֵשָׂה
 14 וְהִשְׁבָּה אֲדֹרָה בְּשֵׁלֶם וְיִקְרָא עַד יִשְׁרָאֵל
 15 וְיִשְׁלַח מַלְאָכָיו אֶל-מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן וְיֹאמְרוּ לֵךְ
 16 בָּהּ אִמְךָ יִשְׁרָאֵל לֶאֱלֹקֵת יִשְׁרָאֵל אֲדֹרָה
 17 מִמְּצֻרֵים וְהָיָה יִשְׁרָאֵל בְּפִדְיוֹ עַד-סֶף וְיֹאמְרוּ
 18 קְדָשָׁה וְיִשְׁלַח יִשְׁרָאֵל מַלְאָכָיו אֶל-מֶלֶךְ
 אֲדֹרָה לֵאמֹר אֲפַעְדָּה-נָא בְּאַרְצֶךָ וְלֹא שָׁמַע
 מֶלֶךְ אֲדֹרָה וְגַם אֶל-מֶלֶךְ מִצְרַיִם שָׁלַח וְלֹא אָבִי
 19 וְיִשָּׁב יִשְׁרָאֵל בְּקָדֵשׁ וְיִלְכֹד בְּפִדְיוֹ וְיִשָּׁב אֲדֹרָה
 אֲדֹרָה אֲדֹרָה וְיִשְׁלַח מִצְרַיִם מִמְּצֻרֵהוּ
 שָׁלַח לְאַרְצָה מִצְרַיִם וְיִחַס בְּעַם אֲרָם וְלֹא
 20 כָּאֵל בְּעַם מִצְרַיִם כִּי אֲרָם נָבֵל מִצְרַיִם וְיִשְׁלַח
 יִשְׁרָאֵל מַלְאָכָיו אֶל-סִדְחֹן מֶלֶךְ-הַחִטִּים מֶלֶךְ
 חֲשָׁבוֹן וְיֹאמְרוּ לֵי יִשְׁרָאֵל מַעֲשֵׂה-נָא בְּאַרְצֶךָ
 21 עַד-מִצְרַיִם וְלֹא-דִיחָמוֹן סִדְחֹן אֲדֹרָה עַל-יָחַס
 עִם-בְּנֵי-לֵוִי וְיֹאמְרוּ סִדְחֹן אֲדֹרָה עַל-יָחַס
 22 בְּתַעֲבֹה וְיִחַס עִם-יִשְׁרָאֵל וְיִחַס יְהוָה אֲדֹרָה
 יִשְׁרָאֵל אֲדֹרָה סִדְחֹן וְאֲדֹרָה עַל-בְּנֵי יִשְׁרָאֵל
 וְיִשָּׁב וְיִשָּׁב יִשְׁרָאֵל אֶת-בְּלָאֵץ וְהִאֲמִיר וְיִשָּׁב
 23 הַבָּרָץ וְהָיָה וְיִשָּׁב אֶת-בְּלָאֵץ הַאֲמִיר
 מִבָּרְזֵל וְעַד-דְּבַק וְעַד-הַרְצֵן וְעֵשָׂה וְיִשָּׁב
 24 וְעֵשָׂה יְהוָה וְאֶל-יִשְׁרָאֵל וְהָיָה אֲדֹרָה אֲדֹרָה

מִכָּהֵן עַם יִשְׂרָאֵל וְהָיָה יְהוָה אִתָּם וְהָיָה
 אֲשֶׁר יִדְרֹשׁוּ כְּמֹשֶׁה אֲלֹהֵיךָ אֲדֹרָה חֲדָשׁ
 כִּי-אֲשֶׁר יִדְרֹשׁ יְהוָה אֲלֵיהֶם מִכָּהֵן א
 מִדָּשׁ וְעֵשָׂה וְהָיָה כִּי-יִשָּׁב אֲדֹרָה מִלְּבַד
 מֶלֶךְ מִצְרַיִם רַב רַב עַד-יִשְׂרָאֵל אֲדֹרָה מִ
 כָּהֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּהֵנָּה וְיִבְנִיחֶנּוּ וְיִבְנִיחֶנּוּ
 וְיִבְנִיחֶנּוּ וְיִבְנִיחֶנּוּ אֲשֶׁר עַל-יְדֵי אֲרָם ל
 מִלְּבַד שָׁמָּה וְיִבְנִיחֶנּוּ לְאֲדֹרָה בְּעַת הַזֶּה
 וְהָיָה לְאֲדֹרָה לְבֵן וְהָיָה עֵשָׂה אֲדֹרָה ל
 לְהָאֵלִים בְּיַחְזִיק וְיִשָּׁב יְהוָה וְהָיָה הָאֵלִים בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְיִבְנֵי עַמּוֹן וְלֹא שָׁמַע מֶלֶךְ
 עַמּוֹן אֲדֹרָה יִשְׁרָאֵל אֲשֶׁר שָׁלַח אֵלָיו
 וְיִדְרֹשׁ עַל-יִשְׁרָאֵל וְהָיָה יְהוָה וְיִבְנֵי אֲדֹרָה
 וְיִבְנִיחֶנּוּ וְיִבְנִיחֶנּוּ אֲדֹרָה גִּלְעָד וְיִבְנֵי
 גִּלְעָד עַם בְּנֵי עַמּוֹן וְיִדְרֹשׁ יִשְׁרָאֵל כִּי לֵךְ
 וְיֹאמְרוּ אֲדֹרָה וְיִחַס אֲדֹרָה עַמּוֹן בְּדָוִד וְ
 הָיָה אֲשֶׁר לֹא מִלְּבַד בְּרַח לְקִרְיָתֵי בְּנֵי
 בְּשֵׁלֶם מִכָּהֵן עַמּוֹן וְהָיָה לְהָאֵלִים וְהָיָה
 עֵלָה וְיִבְנֵי יִשְׁרָאֵל אֲדֹרָה עַמּוֹן לְבֵן
 כָּהֵן וְיִחַס יְהוָה בְּדָוִד וְיִבְנֵי מִשְׁוֹשׁ וְ
 בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד-יְהוָה לֵךְ וְיִבְנֵי אֲדֹרָה כָּהֵן
 גִּלְעָד מִצְרַיִם וְיִבְנֵנוּ בְּנֵי עַמּוֹן מִכָּהֵן עַם יִשְׂרָאֵל
 וְיִבְנֵי יִשְׁרָאֵל בְּמַעֲשֵׂה אֲדֹרָה וְהָיָה
 יִשְׁרָאֵל לְקִרְיָתֵי בְּשֵׁלֶם וְיִבְנֵי וְיִבְנֵי וְיִבְנֵי
 אֲדֹרָה מִכָּהֵן בְּ אֲרָם וְיִבְנֵי כִּדְבָרֵי אֲ
 וְיִבְנֵי אֲדֹרָה וְיִבְנֵי וְיִבְנֵי וְיִבְנֵי וְיִבְנֵי
 הַכְּשֵׁלִים וְהָיָה יְהוָה בְּעֵשָׂה וְהָיָה פְּצִיחֵי
 אֲדֹרָה וְלֹא אֲדֹרָה לְשׁוֹב וְיִבְנֵי אֲדֹרָה
 פְּצִיחֵי אֲדֹרָה אֲדֹרָה עֵשָׂה לֵי בְּאֵשׁ
 מִשְׁוֹשׁ אֲדֹרָה אֲשֶׁר עֵשָׂה לְבֵן יְהוָה מִכָּהֵן מִצְרַיִם
 מִכָּהֵן עַמּוֹן וְיִבְנֵי אֲדֹרָה עֵשָׂה לֵי הַ
 הָיָה הָיָה מִכָּהֵן שְׁנֵי חֲדָשִׁים וְהָיָה וְיִבְנֵי
 עַל-הָאֵלִים וְהָיָה עַל-בְּנֵי אֲדֹרָה וְיִבְנֵי
 וְיִבְנֵי לֵב וְיִשְׁלַח אֲדֹרָה שְׁנֵי חֲדָשִׁים וְיִבְנֵי
 הָיָה וְיִבְנֵי וְיִבְנֵי עַל-בְּנֵי עַל-הָאֵלִים
 לֵב מִכָּהֵן שְׁנֵי חֲדָשִׁים וְיִבְנֵי אֲדֹרָה
 וְיִבְנֵי לֵב אֲדֹרָה אֲשֶׁר כִּי הָיָה לֵב

שופטים יא ספג

7 ולא עבדתי: ויחראת יהוה בשואל ומסבם
 8 מד פלשתיים ויבד בני עמון: והמנצח והמנצח
 ארבעי ישראל בשנה יהיא שמנה עשרה
 שנה ארבעי בני ישראל אשר בעם יהוה
 9 פארז האמר אשר בבלעד: ויעבד בני עמון
 ארבעי חודש עם בידוהו ובבנימין ובבית
 10 אשירם ותמצד לשואל מאד: ותעקב בני
 ישראל ארבעה מאות חמאת לק וכי עבדו
 11 ארבעה עשר ארבעים: ואמר
 יהוה אל בני ישראל הלא מפצתם ומדחמתי
 12 מד בני עמון ומן פלשתיים: וצדונום ועמלק
 ומלשן לחצו אחכם ותצטעו אלי ואחשיה אחכם
 13 כיום: ואחם עובתם אחרי ותעבדו אדום
 14 אחרים לכן לארסית לדשע אחכם: לם
 חעקו ארבעים אשר בדרום עם הדף
 15 ולשעו לכם בעת צרתם: ואמר בני ישראל
 ארבעה חמאת עשרה אתה לם בכל הדבוב
 16 בעיקו אף תצילם כי היום הזה: ויסדו
 את אחרי הדבר מעולם ויעבדו את יהוה
 17 ותקצו בשש בועל ישראל: ויצעק
 בני עמון ויחטו בבלעד ואספו בני ישראל ויחטו
 18 בפצפה: ואמרו העם שר נלעד איש אל
 רעה כי האיש אשר ילך להצדק בבני עמון
 יהיה לראש לכל אשר נלעד:

CAP. XI. א

1 ותפתח הדלעתי יהוה נפד חיל יהוה בראשה
 2 וזכה וילד נלעד ארבעים: וחיל אשת בלעד
 3 לו בנים ויגדלו בני האשה ותלשו ארבעים
 ואמרו ל לארחל בבית אבתי כי בראשה
 4 ארחה אותה: ויחח ותפתח מפני אחיו וישב
 5 פארץ טוב ותלשמו ארבעים אלשים ויקים
 6 ויצאו עמו: ויהי מימים ויחזמו בני
 7 עמון עם ישראל: ויהי פארש נחמו בני
 8 עמון עם ישראל וילם וקני נלעד לקוח את
 9 תפתח מארץ טוב: ואמרו לפתח להו הדיעה
 10 לם לקצין ומחמה בבני עמון: ואמר ותפתח
 11 לוקני נלעד הלא אחם סמאחם אחרי ותגשוני
 12 מפת אבי ומידע פאחם אלי שיה פארש צד

47 אל צדית פת אל פתח: ויבד לאבמלק פי
 48 והמנצח מל בעל מגדל שכם: וילל אבמלק
 יד צלמן יהוה וכל דעם אשר אהו ויפח
 אבמלק את תוקדמות פרו ויחחו שוכת
 49 עמים ושואה וישם על שכמו ואמר אל העם
 אשר עמו מה ראוכם עשיתו מזה עשו
 50 כמותי: ויחחו גם פלדעם איש שוכה וילכו
 אחרי אבמלק וישמו על הצפית והצוה עולם
 ארבעים פאש ויחחו גם פלאשו מגדל
 51 שכם פאלך איש ויפחה: וילך אבמלק אל
 52 תבץ ויחן בתבץ וילפדה: ומגדלעו היה
 פרוץ דעתי וילם שפה מל האלשים והשם
 וכל בעל העזר ויסבה בעום ויעל על
 52 הפגל: והוא אבמלק ערדמגול ויחכם פו
 53 ויבש ערשח הפגל לשורו באש: ותשלך
 אשה אחת פלח רכב על ראש אבמלק ויחך
 54 ארבעים: ויקרא מזהה אל הדש: למה
 כליו ואמר ל שלך דבדך ומחלמי פראמור
 55 ל אשה דנהיה ויחקהו נשו ויחמו: והוא
 איש ישראל פירמה אבמלק וילם איש
 56 לכאבו: וישב אדום את רעה אבמלק אשר
 57 עשה לאביו לרד ארבעים אחיו: ואת
 מלדעה אשר שכם השיב אדום פראם
 ויחמו אדום קלחו יחם בדיעה:

CAP. X.

1 וקם אחרי אבמלק לדשע את ישראל תולע
 2 בן פאח בן דודו איש יששכר והוא ישוב
 3 בשמור פד אשירם: וישפט את ישראל
 4 עשרים ושלש שנה יחמו ויבד בשמור:
 5 וקם אחריו יחד הדלעתי וישפט את ישראל
 6 עשרים ושתיים שנה: ויחדלו שלשים בנים
 7 רבבים על שלשים עמים ואלשים ערים לחם
 8 לים וקרא: וחת יחז עד הים והוא אשר
 9 פארץ דלעד: ויחמו יחד ויבד בזמן:
 10 ויסשו בני ישראל לעשה דרע בעתי יהוה
 11 ויעבדו ארבעים ואת הדשעוהו ואת אלה
 12 ארם ואת אלה צדון ואתו אלה מאב ואת אלה
 13 בני עמון ואת אלה פלשתיים ויעבדו ארבעה

והשנים והלכות לטע על העצים: והאמר
 11 העצים לתאמר לכה את מלכי עליו: והאמר
 להם והאמר והחולותי אדומתקו והדוקטטו
 12 והפכה והלכותי לטע על העצים: והאמר
 13 העצים לנפן לכה את מלכי עליו: והאמר
 להם והפן והחולותי אד תחלשי המשפח
 אלוים והאשים והלכותי לטע על העצים:
 14 והאמר כל העצים אל תאמרו לך איה מלך
 15 עליו: והאמר והאמר אל העצים אם באמת
 אתם משוחים איתי למלך עליכם באו הו
 כעלי האסרן תצא אש מן האמר והאכל
 16 את איתו הלבנו: ועשה אסר באמת ובתמים
 עשית: ותמלית את אבימלך והאסרנה
 עשיתם עשירבעל ועשיריתו והאסרנה ירו
 17 עשיתם לו: אסר מלחם אבי עליכם וישלך
 18 את קשלו מגיד ויצל ארבע מיד מותו: והאם
 קמתם על בית אבי היום ותהרגו את בני
 שבעים איש על אבן אחת ותמלית את
 אבימלך בך אמתו על בעלי שכם פי ארבע
 19 הוא: והאסר באמת ובתמים עשיתם עשירבעל
 ועשיריתו היום והה שמה באבימלך וישלח
 20 בשרדא בכם: והאסרן תצא אש מאבימלך
 והאכל את בעלי שכם ואת בית מלוא ותצא אש
 מבעלי שכם ומבית מלוא והאכל את אבימלך:
 21 וינס ירום ויבחר וילך באה ושבו שום מפני
 22 אבימלך איתו: וישד אבימלך על
 23 וישאל שלש שנים: וישלח אלוים ויה רעה
 בין אבימלך ובין בעלי שכם ויבחרו בעל שכם
 24 באבימלך: ללא חכם שבעים פניו ובעל
 חכם לשום על אבימלך ארבעים אשר הנה
 ארבע ועל בעל שכם אשר תהיה אד תהיו
 25 לנהג את איתו: וישמו לו בעלי שכם
 מארבים על ראשי הדלים ותולו את על
 אשר עבד עליהם פרוק ויגד לאבימלך:
 26 והוא בעל בן ערב תאוו ויענה בשכם
 27 ויבחרוים בעלי שכם: ויצא השדה ויבחרו
 את פריהם וידים ויעשו דאלים והוא בחר
 אלוים והאכל וישחו ויקלל את אבימלך:

והאמר ובעל בן ערב מן אבימלך ומי
 פי נעבדו הלא בן ערב וכל שקדו ע
 את ראשי חמור אבי שכם ומיית מע
 ארסו: וכו יתן ארבעים יהוה פרו וחס
 את אבימלך והאמר לאבימלך ובה צם
 האה: וישלח וכל מן העוד ארבעים:
 בן ערב ויה אסר: וישלח מלאכים:
 אבימלך בחרמה לאמר יהוה בעל בן ערב וה
 פאים שלמה והם צרים את דעו על
 ועשה קום לילה איה והעם אשר איה ה
 בשדה: והיה בלך בחרו השמש חש
 וששטת על דעו והפרוהו והעם אשר
 יצאים איה ועשית על פאשר תמצא ה
 יקם אבימלך וכל העם אשר
 לילה ויארכו על שכם ארבעה ראשים: ו
 בעל בן ערב ויעמד פתח שעו והעו ו
 אבימלך והעם אשר איתו מן המצורב: ו
 בעל את העם והאמר אל זבל דהו עם
 מאשי הדלים והאמר אילו וכל את על ה
 איה ראה פאנשים: ויקח עד בעל
 והאמר יהוה עם ירום מעם סבבו ה
 והאש איתו פא מרוק אמן משמים: וה
 אלה וכל איה אסורו שקד אשר האמר
 אבימלך פי נעבדו הלא זה העם א
 מאסיהו בו צארת עשה והלחם בו: ו
 בעל לפני בעלי שכם והלחם באבימ
 והשדה אבימלך וינס מפניו וישלו חללים ו
 עד פתח השעי: וישב אבימלך באר
 ויעש וכל את בעל ואת אחוז משבת בש
 יהוה מפחדו ויצא העם השדה ויגדו לאבימ
 ויקח ארבעים וי העם לשלושה ראשים וי
 בשדה ויהו והיה העם יצא מן השעי:
 עליהם והם: והאבימלך והדאשים אשר
 פאשרו ויעמדו פתח שעו העוד ושבו דרא
 פאשרו על פל אשר בשדה ויפוס: והאבי
 מלחם בעדו כל היום והוא וילכד איה
 והאדועם אשר פה דהג ויחץ את השעי ו
 מוח: וישמשו על בעל מגול שכם:

בשדה בעשנה ויזע כל ישראל אחרי שם ויזע
 לגרועת ולחידו למקושי ויפגע מדין לכל בני
 ישראל ולא יספו לשאת ואשם ויחשקו והרף
 ארבעים שנה בימי גדעון וילך
 ויפגע בן ישראל ושבו מדין וילדו ויהו
 שבעים בנים ואם יזכר פרשם רבוח היה לו
 וסילטשו אשר בשכם ולחיה על גב היא בן
 השם את שמו אממלק ויבוח גדעון כך
 ויאש בצריה מדין ויבסר בקרם ויאש אמר
 בעשנה אבי הגדוד יהו פאמר
 מדין גדעון השחר בני ישראל ויזע אחרי
 הפעלים וישומר להם בעל פיה לאלהים
 ולא הכי בני ישראל את ידיה אלהים
 המציל אותם מיד בל אביהם מפסבי ולא
 עשו חסד עם פיה ויפעל גדעון פל להפסיה
 אשר עשה עם ישראל

CAP. IX. ט

וילך אממלק בן גדעון שכימה אל אחי אמו
 ודבר אליהם ואל על משפחת בן דאבי אמו
 לאמו ופדריא פאמר כל פעלי שכם מדי
 שוב לכם המושל פסם שבעים איש כל בני
 ויפעל אממלק בכם איש אחד ויחתיים פד
 עצמכם ויחתיים אמי ויפדו אחראמי עליו
 פאמר כל פעלי שכם את כל החסדים ויאמר
 ויט לבם אחרי אממלק פי אמו אחיט היא
 ויאמר לו שבעים פסק מביח בעל פיה ויאמר
 פסם אממלק אשם ויקים ויחתיים וילכו
 אחריה ויבא ביד דאבי עשויה וידגל ארד
 אחרי בן גדעון שמעם איש על אבן אחת
 ויחדי וזחם בן גדעון חסון פי סחפא
 ויאספו כל פעלי שכם וכל ציח מלוא
 וילכו וימליים את אממלק למלך עם אלון
 מצב אשר בשכם ויחדי לזחם וילך ויעמד
 פראש ודפחים וישא קולו ויקרא ויאמר להם
 שמוע אלו בעלי שכם ושמעו אליהם אלהים
 הלקח וזלם הפסיע למשח עיניהם מלך ויאמר
 לזיח מלכותו עליה ויאמר להם היתה
 רחוקה את דשתי אשר בן יבדו אלהים

פל החתים מכל מצדה מירקום והפעלים
 11 מנה וישמים אלקי איש שלח חרבו ויפל
 גדעון ויהי השכני ביהלים מקום למח
 ותפחה ויהי את הפסיה והפסיה היה בסוח
 12 וסוח ובה וצלמנע ויהי אחיהם וילכו את
 שמי מלמ מדין ארזבה וחד צלמנע וכל
 13 הפסיה החתים וישבו גדעון בן ישראל מן
 14 הפלחיה מלמנעלה החתים וילכו נשי
 סחפוי סוח וישאלו ויסלבו אלקי את שמי
 15 סחה ואת דקיה שבעים ושבעה איש ויבא
 אל אשמי סחה ואמר דה ובה וצלמנע אשר
 החסם אלו לאמו ויבסר ובה וצלמנע עתה
 16 בך פי סחן לאשמי החסם להם ויחך
 את דקיה התי ואת דקיה המדין ואת דקיה
 17 ויע עבם את איש סחה ואת מנהל
 18 סחאל מדין ויהי את דאמי הגדוד ויאמר
 אל ובה ואל צלמנע אשה האשלים אשר
 החתים פסחו ויאמר פסחו כחתיים אלו
 19 פסחו בני הפלך ויאמר את בני אמו הם
 וידיהו לו החתים אותם לא החתים חתים
 20 ויאמר ליהו בסוח קים התי אותם ולא שלח
 21 ויש חרבו פי היא פי ערש שמי ויאמר
 ובה וצלמנע קים אשה ויערש פי אשמי
 22 בסוחו ויקים גדעון וירדו את ובה וחד
 צלמנע ויחך את החתים אשר בצחרי
 23 נסחיהם ויאמר איש ישראל
 אל גדעון מלך פסם בסחיה עם מדין עם כך
 24 פי ויששש מדי מדין ויאמר אלהים
 גדעון לא ראשול אני פסם וראשול בני פסם
 25 דיהו וסלל פסם ויאמר אלהים גדעון אשאלה
 סחם שאלה וחת לי איש נוח שללו פרימי
 26 חרב להם פי ישמשלים הם ויאמר חרן
 סחן ויחשו את האשמה ושלמים שפיה איש
 27 נוח שללו ויהי מסלל סמי החרב אשר
 שאל אלקי ושבע ממות חרב לבד מן
 החתים החסיותות ויבדו החתים שעל
 סמי סחן וילכו מן העלמה אשר בצחרי
 28 נסחיהם ויעש ארד גדעון לאמר ויצא את

21 תרבו ליהודה ולנפתלי ויטעו את ישראל
 סביב לפתחה וירצו כל הברכה אשר וטעו
 22 וירקעו שלש מאות השטוחות וישם יהוה
 את ידו על אש פשוה וכל הברכה וטעו
 הברכה עד בית השפחה צדחה עד סגרה
 23 אבל מוחלה על ספחה ויפגעו את ישראל
 מספחה וקראשור וכן כל מלטה ויהיה אתו
 24 מרון ומלאים שלח גידעו בגלדי אסחים
 לאמר רח לברכה מרון ולכדו להם אדומים
 עד בית פרה ואת הברכה ויפגעו כל אש
 אסחים ולכדו אדומים עד בית פרה ואת
 5 הברכה ויפגעו שרשור מרון את ערב ואת
 יאב ויהרגו את ערב בער ערב ואת יאב
 והרגו בירבובאב ויהיה אל מרון והאש ערב
 ויאב והוא אל גידעו מערב ליהוה

CAP. VIII פ

ויאמר אליהו אש אסחים מה ידעו יהוה
 עשית לנו למחול קראח לנו כי הלכת לדרכים
 במרון ויתקן אתו בחוקה ויאמר אליהם
 מה עשיתו עתה ככם הלא טוב עללוח
 אסחים מפני אשורו בידכם טען אליהם
 את דשורו מרון את ערב ואת יאב ומה עללוח
 עשיתו ככם או רסחה והם מעליו ביד
 הדבר יהוה ויבא גידעו וירדקה עם יהוה
 ואש מלחה והאש אשר אתו עשיתו וירדקה
 ויאמר לאש מלחה וירבובאב פברוח להם לע
 אשר פרגל פי עשיתו רבם ויאב רחף את
 וכן וצלמנע מלח מרון ויאמר שורו סל
 רבתי וכן וצלמנע עתה פדוה פרי סתק לצב
 להם ויאמר גידעו לכן ברת יהודה או
 וכן ואת צלמנע פדוה וישלח את בשר
 את דקצי הברכה ואת הברכה וי על כל
 סטאל ודבר אליהם פזאת ויעט אורו א
 סטאל פאשר עם אלשי ספחה ויאמר
 לאש סטאל לאמר בשוברי בשלחם
 את הפגל הזה וכן וצל
 בעליו ומתיהם עם פחמלשת עשור

7 והם פשוה על פריהם לטוחו מרון
 ויאמר יהוה אל גידעו שלש מאות והאש
 והמלקים אשר אהבם וירצו את מרון
 8 פדוה וכל רגלם לכן אש לכתבו וישו
 את צדחה והם פדוה ואת שופחה ואת
 פליאש ופגל סגרה אש סגרה ושלש
 מאות והאש החזיק וכתבה מרון יהוה לו
 9 ספחה פפחה ויהוה פללה והוא
 ויאמר אל יהוה קים רח פפחה פי ספחה
 10 פדוה ויאמר אשה לדת רח אשה ושה
 11 נשור אל הברכה ושמעת מה פדוה ואת
 החוקה ליהוה וירדקה בפחה ויהוה אשה
 נשור אל קצה החששים אש פפחה
 12 ומרון ופמלק וכל בני קדם נשלים פמלק
 פאברה לבן ומלכותו את מספר פחול שעל
 13 שפת דם לבו ויבא גידעו יהוה אש
 מספר לעדה חלם ויאמר יהוה חלם וילמו
 יהוה צלל לחם ששים מתחפף במתנה
 מרון ויבא עד הנהל ויהוה ושל וירדקה
 14 למעלה ושל הנהל ויען רעה ויאמר את
 ואת פלוי אש ורב גידעו פריאש אש
 ישראל כן האלחים פרו את מרון ואת כל
 15 הברכה ויהוה כמלע גידעו את
 מספר החלם ואת שפחה וישלח אל
 מחנה ישראל ויאמר קים פדוה בידם
 16 את מחנה מרון וירצו את שלש מאות
 והאש שלשה ראשים ויען שפחה פדוה פלם
 17 וכיים ויקים ולפנים פחוד הברכה ויאמר
 אליהם מספר חרמו וכן תעשה יהוה אבני כח
 פקצה הברכה ויהוה פאשר אעשה כן
 18 תעשון ותקעו בשופר אבני וכל אשר אתו
 ותקעם בשופרות גם אהם סמיהו כל
 הברכה ויאמרו ליהוה ולגידעו
 19 ויבא גידעו ומאה אש אשר אתו בקצה
 הברכה ראש השמחה והחיסה את הוקם
 הדומי אדומים ויתקע בשופרות ופשו
 20 הברכה אשר בידם ויתקעו שלשת הראשים
 בשופרות וישפח הברכה ויהוה כמלוחם

שׁוֹטְטִים ו קעט

1 ירבעל לאמר ירב בן הפעל פי סחף ארד
 2 מובדל: וכל מדתו ועמלק ובר
 3 קדם סכסכו דתו ועמדו ויחסי בעמק ירדאלו
 4 ויחן דתו למשה את גרעון ויחזק בשופר
 5 בהעק אביעז אחוהו ומלאים שלח לכל
 6 מנשה ויעקב בסדווא אחוה ומלאכים שלח
 7 פאשר ובובלן ובנפתלי ויעל לקראתם
 8 ויאמר גרעון אל האלחים אבישן משיע
 9 בתי את ישראל פאשר דפרתו דתה אבי
 10 מציג את גנות העמר בגון אם כל דתה על
 11 דתה לביה ועל פל דתה דרב וידעתי כר
 12 תשיע בתי את ישראל פאשר דפרתו ויד
 13 כן ושכם מפתוח ויד את דתה וימנ כל
 14 מן דתה מלא הפסל סים: ויאמר גרעון
 15 אל האלחים אל יוד אשף בן יאדודה את
 16 הפעם אפסידנא וקדפעם פגוה דתנא דרב
 17 אל דתה לביה ועל כל דתה דתה פל:
 18 ויעש אלחים בן פלוח דתו ויד דרב אל
 19 הגוה לביה ועל כל דתה דתה פל:

CAP. VII.

1 וישכם וירבעל הוא גרעון וכל העם אשר איתו
 2 ויחסי על עין יוד ומחסי מרתו הדי לו
 3 מצאון מבגעת הפורה בעמק: ויאמר
 4 דתה אל גרעון רב העם אשר איתו מרתו
 5 את מדתו ביום פך דתה על ישראל לאמר
 6 די דושיעה לוי: ועתה קרא לא פאונע העם
 7 לאמר כד ירא דתו לשב ויחפז מרתו האלעד
 8 וישב מן העם עשרים שלשים אלף ועשרה
 9 אלפים לשאריו: ויאמר דתה אל
 10 גרעון עוד העם רב דתו אחים אל דתים
 11 ויאמרשן קח שם דתה אשר איתו ואלך זה
 12 וכלך איתך דתה וכלך איתך וכלך אשר איתך
 13 איתך זה לא ילך עמך הוא לא ילך:
 14 וידו את העם אל דתים ויאמר דתה אל
 15 גרעון כל אשר ילך בשלוח מן דתים פאשר
 16 ילך דתלב תציג אותו לך וכל אשר יקבע
 17 על דתו לשוחו: וידו מספר המלכות קים
 18 ביום אל פתים שלש מאות איש וכל יד

19 מספר עמיו: אל תא תמש מזה עד פא איתך
 20 דהצארו את מדתו דתתו למתו ויאמר
 21 אבי אשב עד שובו: ודען פא ויעש דת
 22 עים ויאסר קמח מצוה דתו שם פסל
 23 דתה שם בפירו ויצא אליו אל דתה דתה
 24 וישש: ויאמר אליו מלך דתה קח את
 25 דתו ואת דתה דתה אל דתה דתו
 26 ואת דתה שוקו ויעש בן: וישלח מלך
 27 דתה את דתה דתה דתה דתה דתה ויע
 28 בפל ובמפתח ויעל דתה מן דתה ויאמר
 29 את דתה ואת דתה ומלך דתה דתה
 30 ממתו: וירא גרעון פן מלך דתה דתה
 31 ויאמר גרעון דתה דתה דתה דתה דתה
 32 מלך דתה דתה דתה דתה דתה דתה
 33 שלם קח אל דתה לא תמחו: וכן שם
 34 גרעון מובדל דתה ויקרא ל דתה שלם עד
 35 דתה דתה עשית בשמה אבי דתו:
 36 וידו פלוח דתה ויאמר לו דתה קח את דת
 37 השל אשר לאמר ושר השני שבע שנים
 38 דתה את מובדל דתה אשר לאמר ואת
 39 דתה אשר עליו חסות: וכלת מובדל
 40 לידה איתך על דתה דתה דתה דתה
 41 ולקחת את דתה השל דתה עלה בעצי
 42 דתה אשר חסות: וקח גרעון עשרה אנשים
 43 מעבדו ויעש פאשר דתו אלו דתה ויד
 44 פאשר דתה את דתה דתה ואת דתה דתה
 45 מעשרה ימים ויעש ליה: וישפמו אשר
 46 העל פלך דתה סוף מבגת הפעל דתה
 47 אשר עלו פתה ואת דתה השל העלה על
 48 דתה דתה: ויאמר אש אל דתה כ
 49 עשה דתה דתה וידתו ויבלש ויאמר גרעון
 50 בן דתה עשה דתה דתה: ויאמר אשר
 51 העל אל דתה דתה את דתה דתה פן סוף
 52 את מובדל הפעל וכי מרת דתה אשר עלו:
 53 ויאמר דתה לכל אשר עמדו עליו דתה
 54 ויחסי לפעל אש אתם וישועתו אותו אשר
 55 ירב לו יחסי עד דתה אש ויאמר הוא ירב
 56 לו פן סוף את מובדל: ויקרא לו מוס דתה

CAP. VI. 1

1 וישעבד בני ישראל דעז בשערי דיהה ויהיבם
 2 דיהה בדרמון שבע שנים: ויהוה דמרון
 על ישראל משני מרון עשר להם: בני ישראל
 את המסותות אשר פרחים ואת המסותות ואת
 המצותות: ויהה אמר עז ישראל ועלה מרון
 3 ועמלק ויבקרם ועל עמון: ויהוה עליהם
 וישלחו את יבם הארץ עד פוזיש עזה ולא
 4 לשאר מדיה בשאר ושה ושור ודמון: כי
 הם ומקצתם ועל הארמים וכן כדאברהם
 5 ללב להם ולמלכות אין מספר וכן ארץ
 6 לשוחה: ויהי ישראל מאד משני מרון וישע
 7 בני ישראל אל יהוה: ויהי פיר
 8 ועז בני ישראל אל יהוה על אוחה מרון:
 9 וישלח יהוה אש במה אל בני ישראל ואמר
 להם כדאמר יהוה: אליו ישראל אנכי
 10 העליתי אתכם מפצלים ואוציא אתכם מבית
 עבדים: והצל אתכם מיד מצרים ומיד כל
 11 לעצבים והגיש אתכם מפצלים ואחיה לכם
 את ארצם: והגדה לכם אל יהוה אלהים
 12 לא תראו אדאליה האמלי אשר אתם ושבים
 פארצם ולא שמעתם בקולי: והיא
 13 מלאך יהוה וישב בתוך האלה אשר בעשוה
 אשר ליאש אבי העשו ונדען כל תבם חפם
 14 בנת להם משני מרון: וראו אלו מלאך
 יהוה ויאמר אליו יהוה עפתי נפדו החול:
 15 ויאמר אליו נדען כי אתי ויש יהוה עפתי
 לפה מצאתי כל זוחה ויהי כל משלוחי
 16 אשר ספר לט אבויס לאמר הלא מפצלים
 העלם יהוה ועשה נשטת יהוה ויהיבם בקי
 17 מרון: וישן אליו יהוה ויאמר לך בבחון זה
 והשעת את ישראל מבית מרון הלא שלוחי:
 18 ויאמר אליו כי אתי בפה אלשע את ישראל
 ופה אלש הדל במנשה ואנכי הנפיע בבית
 19 אבי: ויאמר אליו יהוה כי אהיה עפתי והפית
 את מרון כאש אוחה: ויאמר אליו אבי
 20 מצאחי הן בעתה ועשית לי אוח שלוחה

לשקת עדים
 17 ויהי לבן: גלעז בעבד יהוה
 שכן הן לפה נהר אוחה אשר
 18 לשב לוחך ויום: ועל מסותות לשון:
 19 ובלח עם תחך נשטת למח: ונפיל
 על מרומי עזה: בא מלכות
 20 מלחם: או מלחם מלכי בעז
 בתענוך עלי בני מרון: בצע בקי
 21 לא לשוה: מן שמים מלחם
 והנבים ממסותות מלחם עם סכרה:
 22 בחל קשון פרסם: קח קדמים
 בחל קשון: תודיע נשטת עז:
 23 או הלבם עקבמים: משהות
 24 יהוה אפיה: אוח מרון
 אשר מלאך יהוה: אז אוח
 לשמה: כי לא ראה לעוה יהוה
 25 לעוה יהוה בפצלים: תבד
 כפלים על: אשר תב נשטת
 26 כפלים באת תבד: מים
 שאל חלב טהה: בקה איהים והרבה
 27 ונמאה: דיה ליה ושלוחה
 וחסה להמות עמלים: והלמה
 28 סכרה מחקה האש: ומצעה חלשה
 וקרו: בין רגליה פת פל
 29 שכב: בין רגליה פת פל
 30 פת שם פל שדה: בעז
 והלח נשקפה וחפב: אם סכרה פת
 31 האשעב: מדיע בשש רכב למה
 מדיע אוחו פעמי מרפנותיו: חכמה
 שוחיה תשעה: אף היא חשיב
 32 אמיה לה: הלא ימצא חלש
 שלל: חם וחסות לאש נב
 שלל צבעים לסכרה: שלל צבעים
 33 רמה: צבע הקמים לצאת שלל:
 34 פן יאבדו כל איבדי יהוה: ואחלו
 פצח והמשש בנמרה: והשקת הארץ
 ארבעם: שדה:

שופטים ה קצו

והלך ד בני ישראל הלך וקשה על יבן 24
מלך פננן עד אשר רביתו את יבן מלך
פננן :

ה CAP. V.

והשד דתדה וברק בן יאעלם ביום היום 1
לאמר : בפרע פרתו בשארל 2
דברתב עם פרכו דתדה : שמעו 3
מללים התווטו חתם אבלי לדדה אבני
אשדה אופר לדדה אלז ישראל :
דדה בנאחח משעלו בצעדה 4
משדה אולם ארץ רעשה גבשכום
נמסו גבשכום נמסו מים :
דמים מלו מפני דדה זה סלי מפני 5
דדה אלז ישראל : בילי שמענ 6
בדעשה בימי על חולל אדחה
הלבי כתיבה ילכו אדחה עקלקלות : חלו 7
פרוח בשארל חלו עד שקבוח
דבירה שקבוח אם בשארל :
יבדו אללים חלשים אז לחם 8
ששים מן אביראה ולמו
בארבעים אלף בשארל : לבי 9
לחוקקי ישראל הפתכרבים בעם ברכו
דדה : רכבו אחרות צחוח 10
ושבו על מדין חלבי על דהך
שדו : מקול מתצנים בון משאנים 11
שם יחפו צדקת דדה צדקת פרוט
בשארל אז ירה לשעום עם דדה :
שלי שדו דתדה עורי שדי 12
דברישוד קום פרק ושבה שדו בך
אבינלם : אז ינד שדו לאדחים 13
עם דדה ירלי בגפרים :
מני אפלים שרשם בעמלק אדחה 14
במיון בעממח מני מכו ירה
מחלקים ומובלן משכים בשנט ספר :
ושדי בששכר עם דתדה ויששכר 15
בן פרק בעמק שלח ברגלו
בפלעת ראובן גדלים חקמך לב :
לפה ישבת בון המשפחים לשמע 16

אם תלכו עם דתכמו ומסלא חלכו עמי לא
9 אלה : ותאמר דהך ארץ עפס אסם פי לא
דדה תפאחקה על דתדה אשר איה דהך
פי ביד אשה ימכו דדה את סיסרא ותסם
10 דתדה ותלכו עם פרק קשהו : ויעק פרק
את זובלן ואת ספאלו קשהו ויעל ברגליו
11 עשרה אלפי איש ותעל עמי דתדה : ותס
דקלי נסדו מלון מפני חבך חרן משה וט
אדלו ע אלון בצעלים אשר את קוש :
12 וחד לסיסרא פי עלה פרק בן אבינלם וד
13 חסד : ויעק סיסרא את על הכף חשע מאח
רכב פרק ואת על דעם אשר איו מחושח
14 דמים אל כחל קשון : ותאמר דתדה אל פרק
קם פי זה דום אשר בן דדה את סיסרא
15 דהך הלא דדה נא לשכח ויה פרק מדי
חסד : עשרה אלפים איש אחריו : ויום
דדה את סיסרא ואת על דרכב ואת על
דפוסה לשדוד לפני פרק ויה סיסרא מעל
16 הדפוסה וינס ברגלו : וברק דהך אדחה
דרכב ואחריו הפוסה עד תישת דמים ופלי
17 על מחנה סיסרא לשדוד לא משח עד
דדה : וסיסרא נס ברגליו אל אדל על אשה
תס דהקי פי שלום בון יבן מלך תצוד ויין
18 ביה דבר דתדי : ותצא על לברת סיסרא
ותאמר אליו סדה אדני סדה אלי אל תימא
19 ויסר אליה דאדחה ותכסה בשממיה :
וואמר אליה ותקנינה מעט מים פי צמרו
20 ותסלחה את סדה החלב ותשקה ותכסה :
וואמר אליה עמד פתח דאדל דדה אם איש
21 יא ושאלך ואמר דתשה איש ואמרת אין :
ותשקה על אשה דום אדחתו דאדל ותשם
22 את דאדו פרעו ותצנח בארץ דואר סתם
23 וקם ומתו : דתדה פרק דהך את סיסרא ותצא
על לקאדו ותאמר לו לך ואתך את דהיש
אשר איה מן עש וימא אליה דתדה סיסרא
24 של מן דתדה בדיעה : וימנע אללים ביום
דדה את יבן מלך פננן לפני בני ישראל :

23 ויצא אהרן המזרחי ויסב לרחות העלה
 24 בעדו ועל: והוא יצא ובעדו בא ויהא
 והוא לרחות העלה כעלם ויחבא את מסך
 25 דהא את דגלה בחדו המזדה: ויהא עב
 בוש דהא איננו פוח לרחות העלה ויחבא
 את המפתח ויחבאו דהא אדנידם לפל ארצה
 26 מתו: ואהדו כמלט עד דהמזמרים הווא עב
 27 את הדסלים וימלט השעיר: והו בניאו
 ויחקע בשאר בוד אפים ויהו עב בני
 28 ישראל כמדוד דהא לפינים: ויאמר אלהם
 דהו אחיו פרטן דהו את אינכם את
 מאב בדם ויהו אחיו וילכו את מעפות
 29 הידן למאב ולא תהו אש לעם: ויב
 את מאב בעה דהא כעשרה אפים אש
 30 כל שמן וכל אש חיל ולא כמלט אש:
 וחפנע מאב ביום דהא תחית ד ישראל
 והשקט דהו שמנים שנה:
 31 ואחרו דהו שמן ברענה ויב את שלשמים
 שלש מאות אש במלמד דבקר וישע נסיהא
 את ישראל:

CAP. IV. ד

1 ויסב בני ישראל לעשות דע בשע דהו
 2 ואהדו מתו וימפרם דהו בל יבין מלך
 3 כנען אש מלך פתור ושר צבא סיסרא
 4 דהא ושב בחדשת דהום: ויצעק בני
 5 ישראל אל יהוה כי חשע מאות רכב בחיל לך
 6 דהא לחץ אדנינו ישראל בחוקה עשמים
 7 שנה: ודנהו אשה נביאה
 8 אשת לשחות דהא טמנה את ישראל בשת
 9 דהא: והיא וישנה פתח חמר דסוה בין
 10 דרמה ובין ביתה בוד אפים ויעל אליה
 11 בני ישראל למשפט: והשלחה ויחרא לביק
 12 בן אבנעם מרש כחילי ויאמר אליו הלא
 13 צרה ודהו אל ישראל לך ומשפט בוד
 14 תבד ולחוקת עמך עשרה אלים אש סמני
 15 כחילי ומבני זבולן: ומשכתי אלוך אל חיל
 16 קשון את סיסרא שר צבא ימן ואת רכבו
 17 ואת דמוס ויחיהו בדת: ויאמר אליה בלך
 18

פחותהם להם ללשים ואת פחותהם סקע
 לפניהם ויעבדו את אלהים:
 7 ויעשו בני ישראל את דע בשע דהו
 8 וישבדו את יהוה אלהים ויעבדו את דבעלים
 9 ואת דאשחות: ויהו אף יהוה בשאל
 10 ומפרם בוד פושן ושעמים מלך אדם מרדים
 11 ויעקב בני ישראל את פושן ושעמים שמנה
 12 שנים: ויעקב בני ישראל אל יהוה ויאמר
 13 דהו משיע לבני ישראל וישעם את עתהאל
 14 בן יקם אחי כלב דהמן מנשו: והו עליו
 15 ויהו יהוה וישפט את ישראל ויצא למחנה
 16 והו יהוה בוד את פושן ושעמים מלך אדם
 17 ויפנו לו על פושן ושעמים: והשקט דהו
 18 ארבעים שנה ויחז עתהאל בן יקם:
 19 ויסב בני ישראל לעשות דע בשע דהו
 20 בתוק דהו אד עגלון מלך מאב על ישראל
 21 על כדעשה את דע בשע דהו: ויאמר
 22 אליו אפיננר עפון ועמלק ויבך ויבך את
 23 ישראל וירשו את עיר התמרים: ויעבדו
 24 בני ישראל אד עגלון מלך מאב שמנה
 25 שנה שנה: ויעקב בני ישראל אל יהוה
 26 ויאמר דהו להם משיע את ישראל בן יקם
 27 בן דהומי אש אפר דהומי וישלוו בני
 28 ישראל בוד מנה לעגלון מלך מאב: ועש
 29 לו אהדו רוב ולא שני פוח נמר ארפה
 30 ויהו אהוה מתוחה למידי על ידו ימוט:
 31 ויכרב את דמסיה לעגלון מלך מאב ועגלון
 32 אש ברא מאב: והו כחשד כלה להקריב
 33 את דמסיה וישלח את דהום כעמי דמסיה:
 34 והוא שב מן הדסלים אש את דהומל ויאמר
 35 דבר סרו לי אלוך המלך ויאמר להם ויצא
 36 מעליו בל דהומים עליו: ואהדו בא אליו
 37 דהא ישב בעלית המכרה אש לו לבדו ויאמר
 38 אהדו דבר אלהים לי אלוך ויאמר מעל דמסיה:
 39 וישלח אהדו אתיו שמאלו וישק את דהורב
 40 מעל ידו ימוט ויחקה בנטו: ויאמר גם
 41 דעב אתו דהרב ויסב ויהלכ בעה דהורב
 42 כי לא שקי דהרב מנטו ויצא דהרשעה:

שופטים ג קעה

אחיים מאלה העמים אשר סביבותיהם
 13 ולשתחוה להם ויכנסו את יהודה: ויעשו
 14 את יהודה ויעבדו בעל ולעשתוח: ויחראף
 יהוה בישראל ויחכם ביד שלום וישפו אותם
 וימסו ביד אויבם ממצוב ולא יכלו עוד
 15 לעמוד לפני אויבם: ככל אשר נצא יד
 יהוה והתורגם לרעה כאשר דבר יהוה וכאשר
 16 נשבע יהוה להם ויצא להם מאד: ויגם יהוה
 17 שפטים וישועים מיד שפדים: וגם אל
 שפטים לא שמשו כי זע אחרי אללים
 אחיים ולשתחוה להם סור מור מיהוה
 18 אשר הלכו אבתם לשמע מצות יהוה לא עשו
 ק: וכי האלים יהוה. להם שפטים ויהוה
 יהוה עם השפט והשועם מיד אויבם כל
 ימי השופט כדעתם יהוה מסתתרים מפני
 19 לזערים חזקתם: והיה במות השופט
 לשון השחיתות מאתם ללכת אחרי אללים
 אחיים לעבדם ולהשתחוה להם לא השילו
 20 מפעל להם ומורכם הקשה: ויחראף יהוה
 בישראל ויאמר ען אשר עבדו בני יהוה את
 21 ביהוה אשר ציוו את אבותם ולא שמעו לקויו
 גם אל לא אסוף להושיא איש מפניהם אך
 22 רגזים אשר עובדו עשע וימת: למען נסוח
 23 בם את ישראל השמים הם את יהוה יהוה
 ללכת עם כאשר שמרו אבותם אסלא: וינח
 יהוה את בני ישראל והאליה לבלתי הושיעם מהו
 ולא נחם ביד השוע:

CAP. III. ג

ואלה רגזים אשר דצוה יהוה לנפותם את ישראל
 1 את כל אשר לא ידע את כל מלחמות בנין:
 2 רק למען דעת יהוה בני ישראל ללמוד מלחמה
 3 רק אשר לפנים לא ידעום: חמשת סרני
 4 שלשונים וכל הבגנעו הצעירי החוילי שגב הר
 5 הלבנון מהו בעל חומן עד לטא חמת:
 6 ויהוה לנפות בם את ישראל לדעת והשמעו
 7 את מצות יהוה אשר ציוו את אבותם ביד
 8 משה: ובני ישראל ישבו בקרב הבגנעו החוילי
 9 האכילי הפולא החוילי הנביס: ויקחו את

יהוה ואת אהוב ואת אהוב ואת חלפה
 10 ואת אסק והתחבו: ולשב האשוי בקרב
 11 הבגנעו ישיב הארץ כי לא הירשו:
 12 ספלא לא הירשו את ישיב ביד שלום ואת
 13 ישבו ביד ענת ולשב בקרב הבגנעו ישבו
 14 הארץ וישבו ביד שלום וביד ענת היו להם
 15 ללם: וילחצו האמיו את בני דן והיה
 16 כי לא סרו לרח לעמק: ויאל האמיו
 17 לשבח ביד להם פאלן והשעלים והכפר יד
 18 ביד חילף יהוה ללם: תבל האמיו מפעלה
 19 ערבים מרפוע ומעלה:

CAP. II. ג

1 ויעל מלך יהודה מן הגלגל אל הנבים
 2 והאמר אעלה אתכם מפצוים ואביא אתכם
 3 אל הארץ אשר נשבעתי לאבותיכם ואמר לא
 4 אבד ביהוה אתכם לעלם: ואתם לא הרתו
 5 סיה ללשון הארץ האת מובחתיכם ותצונו
 6 ולא שמעתם בקול מדי האת עשיתם: וגם
 7 אמוצי לא אגוש אתם מפניהם היו לכם
 8 לצדים והאזורים יהוה לכם למקש: ויהו
 9 פניו מלאך יהוה את הוהים האלה אל כל
 10 בני ישראל וישא והם את קולם וינבאו:
 11 ויקרא שם המקום יהוא בנים ויבחו שם
 12 ליהוה: ושלח השוע את העם
 13 וילכו בני ישראל איש לנחלו ולשת את
 14 הארץ: ויעבדו העם את יהוה כל ימי
 15 השוע וכל ימי האלים אשר האזירו ימים
 16 אחרי השוע אשר ראי את כל מעשה יהוה
 17 הצול אשר עשה לישראל: וימת השוע בן
 18 סן עבד יהוה בן מאה ועשר שנים: ויבדו
 19 אחיו בגבל נחלו בחמדתהם ביד אחרים
 20 מצפון לדגוש: וגם כל יהוה יהוה סוספי
 21 אל אחריו ויגם הו אור אחרים אשר
 22 לא ידעו את יהוה וגם את המעשה אשר
 23 עשה לישראל: ויעשו בני ישראל
 24 את דעו בעני יהוה ויעבדו את הבפלים:
 25 ויעשו את יהוה. אלף אחרים המצוי
 26 אותם סרף מפניהם ויילכו אחרי אללים

שופטים

LIBER JUDICUM.

CAP. I. A

1 מעד והאמרים אדבנני יהודה מדבר יהודה
 אשר בנגב עד וילך וישב את העם:
 17 וילך יהודה את שמעון אחיו ויפו את דבנע
 וישב צפת ויחזיקו אותה ויקרא את שם העיר
 18 דבנע: וילכו יהודה אדבעה ואת גבלה
 ואת אשקלון ואת גבלה ואת עקרון ואת
 19 גבלה: ויהי יהודה אדדודיה ויש אדדוד
 פי לא להודיש אדששם העמק פירדב פול
 20 להם: ויחזקו לכלב את הנקון פאלש דפ
 21 משה ויחש משם אדשלושה בני הענק:
 ואת היםל ישב וירושלם לא הודישו בני
 22 מימנו וישב היםל אדבני מימנו בירושלם
 עד ואם יהיה: ויעל בתיחוקב נבד
 23 הם בירדן ויהיה עפם: ויחזרו ביד
 24 יוסף בביחאל וסם העיר לפנים לה: וירא
 השלמים איש וצא מן העיר ויאמרו לו
 25 הראנו נא אדמבא העיר ועשוי עמק חסד:
 ויאם אדמבא העיר ויפ אדדעור לשר
 26 חרב ואתדאיש ואתפלמשפוחו שלוח:
 וילך האיש ארץ החתים ויבן עד ויקרא
 שמה לה הוא שמה עד ואם יהיה:
 27 ואתדודיש מפשה אדביתשאן ואתבטחיה
 ואתתענף ואתבטחיה ואתדושבן דור ואת
 28 בטחיה ואת יושבי יבלם ואתבטחיה ואת
 וישב מגד ואתבטחיה ויאל הבנעלי לשבת
 29 בארץ האת: ויהי פיחוק שדאל וישם
 אדדבנעני למם הודיש לא הודישו:
 30 ואשרים לא הודיש אדדבנעני וישב פדור
 וישב הבנעני בקרפ פדור: וזכור
 לא הודיש אדדשם קמרון ואת יושבי פדור
 31 וישב הבנעני בקרפ ויהיה למם:
 אשר לא הודיש אדדושבי עפ ואת יושבי

1 ויהי אחיו מות יהושע וישאל בני ישראל
 ביהודה לאמר מריעלה לנו אדדבנעני
 2 בפתולה להלחם בו: ויאמר יהודה יהודה
 3 יעלה ויהי נחמי את הארץ בידו: ויאמר
 יהודה לשמעון אחיו עלה איתי בטלילי ומלחמה
 4 בפנעלי הלהמתי נסאני איתך בגלגל וילך
 איתי שמעון: ויעל יהודה ויחן יהודה אד
 5 הבנעני והפראי פדום ויפסם בבוק עשור
 6 אלפים איש: וימצאו את אחיו בלוק בבוק ויחזרו
 7 בו ויפו אדדבנעני ואתדפראי: ויחם אדוני
 8 בוק ויהדשו אחריו ויאחזו אדני ויבצצו אד
 9 בדות דיו ורגלו: ויאמר אדניבוק שבנעם:
 10 מלכים פדוח וירלם ורגלם מוצצים היו
 11 מלמטים פוחח שלחני פאלש עשיתי פן שלם לי
 12 אלהם ויביארו וירושלם וימת שם: ויחזרו
 13 ביריהודה בירושלם וילכדו אותה ויפחו לשר
 14 חרב ואתדעיר שלוחו כאש: ואחיו יהודו בני
 15 יהודה להלחם בפנעני וישב יהודו הנגב
 16 והשפלה: וילך יהודה אדדבנעני וישב
 17 בתחוק ושם חסון לפנים קרית ארבע ויפ
 18 אדששו ואתאחימן ואתחלמי: וילך משם
 19 אליושבי דבר ושם דבר לפנים קרית סור:
 20 ויאמר פלג אשר ויפה את קרית סור ויכדה
 21 ונחמו לו אתעכסה פתי לאשה: וילכדה
 22 עחמאל פדקלו אחיו כלב העקן ממנו ויחן לו
 23 אתעכסה פתי לאשה: ויהי בבטחה ויחסימהו
 24 לשאל מנחת אביה השולה ותצנח מעל החמד
 25 ויאמר לה פלג מדיעף: והאמר לו הבה לי
 26 מכה פי ארץ הנגב נחמי ונחמה לי גלות
 27 מים ויחן לה פלג את גלות עליה ואת גלות
 28 תחזיר: ויבן קרני תחן משה עלו

יהושע כד קעג

1 אֲדַרְבָּאִית וּבְדַלְוֹת הָאֱלֹהִים שָׁמַרְטוּ כָּל־הָיְהוּדָה
 אֲשֶׁר־לְכַנּוּ בָּהּ וּבְכָל־הָעַמִּים אֲשֶׁר עָרְטוּ בְּקִרְבָּם
 19 וַיֵּרֶשׁ יְהוָה אֶת־כָּל־הָעַמִּים וְאֶת־דָּאָמָי וְיֹשְׁבֵי
 הָאָרֶץ מִכְּנֵעַ נֹס אֲחֻזָּה עַד־כְּנַעַן אֲדִידָה פִּי
 19 דְּהָא אֲלֹהֵינוּ וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הָעָם לֹא תִחַלְּוּ
 לְעַבְדֵי אֲדִידָה כִּי־אֱלֹהִים קִדְשִׁים הֵם אֵל
 קָדוֹם הֵיאָה לְרִשְׁוֹא לְשַׁעֲבֵם לְחַפְזֵי־אֲחֵיכֶם
 20 פִּי תִשָּׁעוּ אֲדִידָה וְעַבְדֵיכֶם אֲלֹהֵי נְבוֹ וְעַבְדֵי
 הָרִיעַ לָם וְכֹלֵה אֲחֵיכֶם אֲחֵי־אִשְׁרֵי־דִיטִי
 21 לָכֵן וַיֹּאמֶר הָעָם אֶל־יְהוֹשֻׁעַ לֹא־פִי אֲדִידָה
 22 נַעֲבֹד וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הָעָם עִידִים אֲחֵיכֶם
 בְּכֶם כִּי־אֲחֵיכֶם נִתְרַחֲסוּ לָכֵן אֲדִידָה לְעַבְדֵי
 23 אֲחֵי וַיֹּאמְרוּ עַמִּים וְעַתָּה הִסְדוּ אֶת־אֲלֹהֵי
 דְבַכְּ אֲשֶׁר בְּקִרְבָּכֶם וְהִנֵּה אֲתִלְכְּבָנְכֶם אֶל־יְהוָה
 24 אֲלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ הָעָם אֶל־יְהוֹשֻׁעַ אֵיךְ
 25 יְהוָה אֲלֹהֵינוּ נַעֲבֹד וּבְכֹלֵה לְשִׁמְךָ וַיִּסְרֹף יְהוֹשֻׁעַ
 פִּתְחֵי לֵבָב בְּיָמֵם הַהֵם וַיֵּשֶׁב לִי דָק וּמִשְׁפַּט
 26 בְּשִׁמְךָ וַיִּכְתֹּב יְהוֹשֻׁעַ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה אֲלֹהִים וַיִּקְחָה אֵם נְזֻלָּה וַיִּקְרָא
 27 שֵׁם תַּחַת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר בְּמִשְׁכַּן יְהוָה וַיֹּאמֶר
 יְהוֹשֻׁעַ אֶל־כָּל־הָעָם דַּבְּרוּ הַיּוֹם בְּהֵאֵת הַיְהוּדָה
 בְּנֵי לְשׁוֹנָה כִּי־דָבָר שָׁמַעְתֶּם אִיךְ פִּלְאֵי יְהוָה
 אֲשֶׁר דָּבַר עִמָּךְ הַיּוֹם כָּכָה לְעֵדוּת פְּרַחֲמוֹתֵיכֶם
 28 בְּאֲזֵיכֶם וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ אֶת־הָעָם אִישׁ
 לְמַחְלוֹ וַיְהִי אֲחֵרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיָּבֵת
 29 יְהוֹשֻׁעַ בְּרִטְוֵן עַבְדֵי יְהוָה כִּי־מֵאֵה וְעֶשְׂרֵי שָׁנִים
 30 וַיִּקְרָא אֲחֵרֵי פְּגַל מַחְלוֹ כַּחֲמֵשׁ־סוּחַ אֲשֶׁר
 31 פִּרְאֵסִים מִצִּפּוֹר לְדָבָרֵשׁ וַיַּעֲבֹד יִשְׂרָאֵל
 אֶת־יְהוָה כָּל־יְמֵי יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־יְמֵי הַיְהוּדִים
 אֲשֶׁר הָרְאִינוּ יָמִים אַחֲרָי יְהוֹשֻׁעַ וְאֲשֶׁר דִּעוּ
 32 אִיךְ פִּלְ מַעֲשֵׂה יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה לְיִשְׂרָאֵל וְאֵת
 33 עַצְמוֹת יוֹסֵף אֲשֶׁר־הִצִּיל כְּנִי־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם
 כִּבְדוֹ בְּשִׂכְם בְּחֵלְתָה הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר לְכֹהֵי יַעֲקֹב
 מֵאֵת בְּנֵי־חָמוֹר אֲבִי־שֵׁכֶם בְּמֵאָה קִשְׁיֹה וַיְהִי
 לְבִנְיָמִין לְנַחֲלָה וְהִלְעוֹר כִּי־אֲרָזוֹן מֵת וַיִּקְרָאוּ
 אֲחֵרֵי בְּנֵי־עַמִּים מִצִּפּוֹר עַבְדֵי וְאֲשֶׁר לְעֵינֵינוּ

4 וְהִתְקַלְוּ אֲדִידָה וְהָיוּ לְעֹלֵה אֲדִידָה עַבְדֵי
 וְאֲדִידָה וְהָיוּ לְעֹשֵׂי אֲדִידָה שְׂעִיר לְרִשְׁוֹה
 5 אֲחֵרֵי וַיַּעֲבֹד וַיִּבְנוּ יְהוָה מִצְבֹּת וַיִּשְׁלַח אֶת־
 מִשְׁהוֹ וְאֶת־אֲחֵרֵי וְהָיוּ אֲדִידָה מִצְבֹּת
 6 עֲשִׂיחֵי בְּקִרְבֵי אֲחֵרֵי וְהָיוּ אֲחֵרֵי אֲחֵיכֶם וְהָיוּ
 אֲדִידָה מִצְבֹּת וְהָיוּ אֲחֵרֵי וְהָיוּ
 7 מִצְבֹּת אֲחֵרֵי אֲחֵרֵיכֶם בְּרִבֵּי וּבְשִׁמְשֵׁי יָס
 7 סוּף וַיִּצְעַק אֶל־יְהוָה וַיִּשָּׂא מִשְׁכַּל בְּיָמֵיכֶם וְ
 תִּקַּן הַמִּצְבֹּת וַיִּכֹּף עַל־אֲדִידָה וַיִּכְפְּרוּ
 וְהָיוּ עֲשִׂיחֵי אֲחֵרֵי עֲשִׂיחֵי בְּמִצְבֹּת
 8 וְהָיוּ בְּקִרְבֵי יָמֵם וַיִּבְנוּ וְהָיוּ אֲחֵרֵי אֲחֵיכֶם
 אֶל־אֲחֵרֵי הָאֲמֹל וְהָיוּ עַבְדֵי הָרִיעַ וְהָיוּ
 אֲחֵיכֶם וְהָיוּ אֲחֵיכֶם בְּרִבֵּי וְהָיוּ אֲדִידָה
 9 וְהָיוּ מִצְבֹּת וַיִּקַּח בְּלֶקֶת בְּרִבֵּי מִלֵּךְ
 מִצָּב וַיִּתֵּן בְּיָמָיו וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא לְבָלֵם
 10 כִּי־עָשָׂה לְבָלֵם אֲחֵיכֶם וְלֹא אֲחֵרֵי לְשִׁמְךָ
 לְבָלֵם וַיִּבְדֹּד בְּרִבֵּי אֲחֵיכֶם וְהָיוּ אֲחֵיכֶם מִדּוֹ
 11 וְהָיוּ אֲדִידָה וְהָיוּ אֶל־יְהוָה וַיִּתְּנוּ
 11 כָּכָה בְּעַל־יְהוָה הָאֲמֹל וְהָיוּ תְּפִיעֵי הַיְהוּדָה
 וְהָיוּ אֲחֵרֵי הָיוּ וְהָיוּ אֲחֵיכֶם בְּרִבֵּי
 12 וְהָיוּ לְשִׁמְךָ אֲדִידָה וְהָיוּ אֲחֵיכֶם
 מִצְבֹּת שֵׁן מִלֵּךְ הָאֲמֹל לֹא בְּרִבֵּי וְלֹא
 13 בְּמִצְבֹּת אֲחֵרֵי לָכֵן אֲחֵרֵי אֲשֶׁר לְרִשְׁוֹה
 13 פִּי תִשָּׁעוּ אֲשֶׁר לְרִבֵּיכֶם וְהָיוּ אֲחֵיכֶם בְּרִבֵּי
 14 וְהָיוּ אֲשֶׁר לְרִבֵּיכֶם אֲחֵיכֶם וְעַתָּה
 14 דָּבָר אֲדִידָה וְעַבְדֵי אֲחֵרֵי בְּרִבֵּי וְהָיוּ
 וְהָיוּ אֲדִידָה אֲשֶׁר עַבְדֵי אֲחֵרֵיכֶם עַבְדֵי
 15 הָרִיעַ וּבְמִצְבֹּת עַבְדֵי אֲדִידָה וְהָיוּ לְעֵי
 עֲשִׂיחֵיכֶם לְעַבְדֵי אֲדִידָה בְּרִבֵּי לָכֵן הָיוּ אֲחֵרֵי
 16 מִי תַעֲבֹדוּ אִם אֲדִידָה אֲשֶׁר־עַבְדֵי
 אֲחֵרֵיכֶם אֲשֶׁר בְּרִבֵּי הָרִיעַ וְאִם אֲדִידָה
 הָאֲמֹל אֲשֶׁר אֲחֵיכֶם וְהָיוּ אֲחֵיכֶם וְהָיוּ
 16 נַעֲבֹד אֲדִידָה וַיִּשְׂעַן הָעָם וַיֹּאמְרוּ
 חֵלְלָה לֵּט מִצְוֵי אֲדִידָה לְעַבְדֵי אֲחֵרֵיכֶם
 17 כִּי יְהוָה אֲלֹהֵינוּ הוּא דְּבַעֲלָה אֲמֵנוּ וְאֲדִידָה
 מִצְבֹּת מִצְבֹּת עַבְדֵי וְאֲשֶׁר עָשָׂה לְעֵינֵינוּ

סטס דמסקים של יהושע שש מאות חמשים ושה. וחרן לשון אים סימן: וצטר, ומחשבו
 ע רמת המצפה: וסודי ארבעה עשר. יהוה עלי יד יי סימן:

השמים והאדמה אלהים ואלהים אלהים
 חופרו ולא תשביש ולא תעבדום ולא תשח
 להם: כי אספידה אלהים ותדבק בם
 עשיתם עד דאם הרהר ויחש יהוה מפני
 גוים גוילים ועצמים והאם לא תעמד א
 בפניכם עד דאם הוה: אשר אחד מכם יה
 אלהי כי יהוה אלהים הוא האלהים ל
 פאשר דבר לכם: ולשמחתם מאד לנשחת
 לאדבה את יהוה אלהים: כי אכל
 תשוכו ודבקם ביה וגוים האלה הנשא
 האלה אהכם והתחמתם בדם ובחיים ב
 דם בכם: ודע תדעו כי לא יסוף יד
 אלהים לדחוש את דעותם האלה מלפני
 ויהו לכם לפח ולמקש ולשטט בצדי
 ולצננים בפניכם עד אבדתם מעל האר
 הצובה והאת אשר נתן לכם יהוה אלהי
 ויהו אבן הלבן דאם ביהו פלדאף ודע
 מכל לבכם ותכל נשבתם כי לא תשל
 אחד מעל הימים הפונים אשר דבר יד
 אלהים עליכם הבל בא לכם לא תשל מ
 דבר אחד: יהוה פאשר צא עליכם פלדה
 דרוב אשר דבר יהוה אלהים אלהם כי י
 יהו עליכם את פלדהו דע עד השמ
 אהכם מעל האדמה הצובה והאת אשר
 לכם יהוה אלהים: פענתם את בניה יד
 אלהים אשר ציה אהכם והלכתם ועבדו
 אלהים אחרים השחתיתם להם חוה א
 יהוה בכם ואבדתם מדה מעל הארץ הפו
 אשר נתן לכם:

CAP. XXIV. כד

ויאסף יהושע את כל שבטי ישראל שכנ
 ויקרא לכולי ישראל ויראשו ולשטט ולשט
 ויחצבו לפני האלהים: ויאמר יהושע א
 פלדהם פדאמו יהוה אלהי ישראל בם
 הצדד לשני אבותיכם מעולם תרח
 אבדתם ואני חזו ועבדו אלהים אחרת
 ואקחו אדאניסם אדאנתם מעבר דין
 וארץ אתי בכל הארץ פנען וארץ אחרת

בניכם מוד לנניתי אלהים הלק פלדה:
 28 ויאמר יהוה פיראמו אלהי ואל דחוני מוד
 ואמרתי ראי את חבנתה מופת יהוה אשר עש
 אביתים לא לעלה ולא לחם פירע והא פניתי
 29 וביניכם: חללה לט מפניו למוד פלדה ולשאב
 דאם מאחורי יהוה לבנתה מופת לעלה למסדה
 לחם מלכד מופת יהוה אלהי אשר לפני
 30 משכני: וישמע פנתם הבדן
 וישא חנה והאשי אלהי ישראל אשר אתי
 את הדינים אשר דבר בני ראובן ובני גד ובני
 31 מנשה וישב בפניהם: ויאמר פיתום בראעו
 הבדן אל בני ראובן ואל בני גד ואל בני מנשה
 דאם דענו פרחוכנו יהוה אשר לאר מעלות
 פלדה ופעל הוה או הפללים את בני ישראל
 32 מוד יהוה: וישב פיתום בראעו הבדן ו
 והשטאים מאח בני ראובן ומאח בני גד
 מאח דבלעו אר ארץ פנען אל בני ישראל
 33 ושיבו אותם דבר: וישב הדבר פעיל בני
 ישראל ויברכו אלהים בני ישראל ולא אמרו
 לעלות עליהם לצבא לשחת את הארץ אשר בני
 34 ראובן ובני גד שבים בה: ויקרא בני ראובן ובני
 גד למופת פירע והא פניתי כי יהוה האלהים:

CAP. XXIII. כג

1 יהוה ממדים רפים אחרי אשר הלית יהוה
 לשאל מעל אבותם משכני ויהושע וכן בא
 2 בימים: ויקרא יהושע לכל ישראל לזכור
 אלאשו ולשפטו ולשטטו ויאמר אלהים אני
 3 ונתתי פאחי בימים: והאם ראיתם את כל
 אשר עשה יהוה אלהים לכל דעות האלה
 משכנים כי יהוה אלהים הוא האלהים לכם:
 4 ראי הפלתי לכם את הדעות השטאים האלה
 בנחלה לשכנים מן הארץ וכל דעות אשר
 5 דברתי דאם הובל מנס השמש: ויהוה
 אלהים הוא יהוה משכנים ודורש אתם
 משכנים ודשתם את ארצם פאשר דבר יהוה
 6 אלהים לכם: וחזקתם מאד לשמו ולעשית
 את פלדהו ובספר חרות משה לכלתי סוד
 7 מפניו מן ושמאלו: למחית בא פנים האלה

קעא הושע כב

13 עליהם לצבא: וישלחו בני ישראל אל בני ראובן ואל בני גד ואל בני שבט מנשה אל ארץ הגלעד את ששתים בן אלעזר הכהן: ויעשה משאיתם עפוי משאי אחי נשיא אחי לבית אב ללל משה ישראל ואיש ראש ביד אבותם והיה לאלפי ישראל: ויבאו אל בני ראובן ואל בני גד ואל בני שבט מנשה אל ארץ גלעד וידברו אתם לאמור: פה אמרו כל א עדת יהודה מה דרבעל הזה אשר מעלתם באלה ישראל לשבוי האם מאחורי יהודה בבנותכם לכם מופת למדכם האם ביהודה: המעט לנו את עין פעור אשר לא הוציאנו מפינו עד האם היה ויהי רפתי בעדת יהודה: ואחם תשבו האם מאחורי יהודה יהיה אתם תמדתו האם ביהודה ומדוי אל כל עדת ישראל יקצו: ואין אם טמאה ארץ אחותכם עבד לכם ארץ אחות יהודה אשר שכן שם משכן יהודה והאחוזו בחובתו ביהודה אל תמזו והאחוזו אל תמזו בבנותכם לכם מופת מפעלי מופת יהיה אלזו: הלא עבן ברוח מעל מעל ביום ועל פלערת ישראל יהיה קצף היא איש אחי לא נע בשטן: ויבטו בני ראובן ובני גד ורצו שבט המנשה וידברו אדראש אלפי ישראל: אל אלהים יהיה אל אלהים יהיה הוא ידע וישראל הוא ידע אם פמדו ואם במעל ביהודה אלו ישעו האם יהיה: לנטח לנו מופת לשבוי מאחורי יהודה ואם להעלות עלינו עליה ומזדה ואם לעשות עלינו ובודו שלמים יהיה הוא יקשו: ואם לא מדאנה מדת עשית אדוזאת לאמו מזו ואמרו במיכם לבנות לאמו מה דלכם ולויהה אחי ישראל: ויגמל בתו יהודה ביניהם וביניהם בנר ואבן ובני גד אדודו אדוקם חלק ביהודה השפוחו במיכם אדובלנו לבלתי דא את יהודה: ולאמר נעשה פה לנו לנטח אדדמופת לא לשלח ולא לוכח: פי עד הוא פינית ופיניתם בנר ובין חוזותי אחרותי לעלם אדעבדה יהיה לבני בעלותי ובבנותי ובשלמים ולא אדאמו

לכם מפני כל אשר נשבע אבותי ולא עמד אלה בפניהם מפלאימים את כל אימיהם נתן יהודה פיהם: לרעשל דודו מכל הידו הפוב אשר דוד יהיה ארצות ישראל הכל פה:

כב CAP. XXII.

1 אז יקרא הושע לראובני ולגדי ולחצי משה 2 מפשה: ויאמר אלהים אתם שמתם את כל אשר ציה אהבם משה ענד יהודה ותשמעו בקולי ללל אשר ציוו אתכם: לא עשיתם אדאיתכם זה ימים רבים עד האם היה ואמרום אדממשלה משה יהיה אלהים: ותשה דגיה יהיה אלהים לאחכם פאשר דבר לכם ותשה פט ואלו לכם לאחכם אר ארץ אחותכם אשר נתן לכם משה ענד יהודה בעם דהדון: רק ו שמו מאו לעשות את המשה והאדודיהה אשר ציה אתכם משה ענד יהודה למה אדודיהה אלהים וללכה בכל דרכי ולשמו מצונו ולדבקהו ולעבדו 6 בכל לבבכם ובכל נשמתכם: ויביתם הושע וישלחם ואלו אל אלהים: ולחצי שבט המנשה נתן משה בפשן ולחצי נתן הושע עם אחיהם מעט דהדון ומה רגם פי שלום הושע אל אלהים ויביתם: ויאמר אלהים לאמו מבטכם רפים שבו אל אלהים ובמקט: ובכסאו ובקרב ובחשוד ובחול ובשלמות דהפה מאו דלך שלל אימים עם אחיהם: וישבו וילכו בני ראובן ובני גד ורצו: ושבט המנשה מאת בני ישראל משלה אשר פארץ פנע ללכת ארץ הגלעד ארץ אחותם אשר סחוריה עלי פיה יהיה בדי משה: ויבאו אל גלילת דהדון אשר פארץ פנע ויבט בני ראובן ובני גד ורצו שבט המנשה שם מופת על דהדון מופת גדול למאדה: וישמעו בני ישראל לאמו דהדונ בני ראובן ובני גד ורצו שבט המנשה אדד המופת אל מל ארץ פנע אל גלילת דהדון אל עם בני ישראל: וישמעו בני ישראל וישלחו כל עדת בני ישראל שלח לעלה

23 ארבע: ומפסהוֹן אֶת אֶתְמֹלֶתָא וְאֶת מְנַשֶּׁה
 24 אֶת צִפְוֹן וְאֶת מְנַשֶּׁה: אֶת אֶלְוִן וְאֶת
 מְנַשֶּׁה אֶת בְּדַמְוֹן וְאֶת מְנַשֶּׁה שֵׁים אַרְבַּע:
 25 וּמִפְעִילַת מִפְּהַ מְנַשֶּׁה אֶת דִּחְעֻקִּי וְאֶת
 מְנַשֶּׁה וְאֶת בְּת רִפּוֹן וְאֶת מְנַשֶּׁה שֵׁים שְׁתַּיִם:
 26 בְּלִשִׁים עֶשֶׂה וּמְנַשֶּׁה לְמַשְׁפַּחַת בְּמִרְיָה
 27 הַדְּחָרִים: וְלִבְנֵי גִרְשׁוֹן מִמַּשְׁפַּחַת הַגִּלִּים
 מִצִּי מִפְּהַ מְנַשֶּׁה אֶת עֵיר מְקַלֵּט הַרְצָח אֶת
 גִּלְוֹ בְּבִשָׁל וְאֶת מְנַשֶּׁה וְאֶת בַּעַלְמֹרָה וְאֶת
 28 מְנַשֶּׁה שֵׁים שְׁתַּיִם: וּמִפְּהַ יִשָּׁשֵׁר אֶת
 קִשְׁוֹן וְאֶת מְנַשֶּׁה אֶת דְּבִירָה וְאֶת מְנַשֶּׁה:
 29 אֶת יִדְמֹת וְאֶת מְנַשֶּׁה אֶת עֵין צִפִּים וְאֶת
 30 מְנַשֶּׁה שֵׁים אַרְבַּע: וּמִפְּהַ אִשׁוֹ אֶת
 מִשָּׁל וְאֶת מְנַשֶּׁה אֶת עֵבֶדוֹן וְאֶת מְנַשֶּׁה:
 31 אֶת דִּלְחָה וְאֶת מְנַשֶּׁה וְאֶת דִּחְבֵּה וְאֶת מְנַשֶּׁה
 32 שֵׁים אַרְבַּע: וּמִפְּהַ נִסְתָּלוֹ אֶת עֵיר מְקַלֵּט
 הַרְצָח אֶת קִישׁ בְּבִלַל וְאֶת מְנַשֶּׁה וְאֶת דְּחָמַת
 33 דְּאִי וְאֶת מְנַשֶּׁה וְאֶת דְּקִרְוֹן וְאֶת מְנַשֶּׁה שֵׁים
 שְׁלֹשׁ: בְּלִשִׁי הַרְשִׁי לְמַשְׁפַּחַת שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה
 34 עֵיר וּמְנַשֶּׁה: לְמַשְׁפַּחַת בְּמִרְיָה הַגִּלִּים
 הַדְּחָרִים מִפְּהַ וְסִלְן אֶת יִקְמִים וְאֶת
 35 מְנַשֶּׁה אֶת דְּקִרְוֹה וְאֶת מְנַשֶּׁה: אֶת דְּמִכָּה
 וְאֶת מְנַשֶּׁה אֶת סִלְוֹ וְאֶת מְנַשֶּׁה שֵׁים אַרְבַּע:
 36 וּמִפְּהַנֵּד אֶת עֵד מְקַלֵּט הַרְצָח אֶת דְּמִיָּה
 בְּגִלְעָד וְאֶת מְנַשֶּׁה וְאֶת מִזְבֵּים וְאֶת מְנַשֶּׁה:
 37 אֶת חִשְׁוֹן וְאֶת מְנַשֶּׁה אֶת יִעֻזֹּר וְאֶת מְנַשֶּׁה
 38 בְּלִשִׁים אַרְבַּע: בְּלִשִׁים לְבֵנֵי מִדְּוֹ
 לְמַשְׁפַּחַת הַדְּחָרִים מִמַּשְׁפַּחַת הַגִּלִּים וְהִי
 39 גִּדְלִים שֵׁים שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה: בְּלִשִׁי הַגִּלִּים
 בְּחוּץ אֶרֶץ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שֵׁים אַרְבַּעִים וְשִׁמְרָה
 40 וּמְנַשֶּׁה: תְּדַיִסָּה הַעֵינים הָאֵלֹהִי עֵיר עֵיר
 וּמְנַשֶּׁה מִבְּחִירָה בֵּן לְכָל הַעֵינים הָאֵלֹהִי:
 41 וְחֵין יְדֵה לְיִשְׂרָאֵל אֶת כָּל הָאִישׁ אֲשֶׁר לִשְׁבַע
 42 לַחַת לְאִבְחָם וְיִשְׁוֹה וְשִׁבֵּי מָה: וְהִיא יְדֵה

5 שֵׁים שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה: וְלִבְנֵי קִרְתֵּי הַדְּחָרִים
 מִמַּשְׁפַּחַת מִפְּהַ אֶפְרַיִם וּמִפְּהַוֹן וּמִצִּי
 6 מִפְּהַ מְנַשֶּׁה בְּגִלְעָד שֵׁים עֶשֶׂה: וְלִבְנֵי
 גִרְשׁוֹן מִמַּשְׁפַּחַת מִפְּהַ יִשָּׁשֵׁר וּמִפְּהַ אִשְׁוֹ
 וּמִפְּהַ נִסְתָּלוֹ וּמִצִּי מִפְּהַ מְנַשֶּׁה בְּבִלַל בְּגִלְעָד
 7 שֵׁים שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה: לְבֵנֵי מִדְּוֹ לְמַשְׁפַּחַת
 מִפְּהַ רִאֲבִין וּמִפְּהַנֵּד וּמִפְּהַ וְסִלְן שֵׁים
 8 שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה: וְיִעֻזֹּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לְגִילִים אֶת הַעֵינים הָאֵלֹהִי וְאֶת מְנַשֶּׁה אֶת
 9 צִדֵּה יְדֵה בְּתֵי מְנַשֶּׁה בְּגִלְעָד: וְיִעֻזֹּר
 מִפְּהַ בְּנֵי יְדֵה וּמִפְּהַ בְּנֵי שִׁמְשֹׁן אֶת
 10 הַעֵינים הָאֵלֹהִי אֲשֶׁר יִקְרָא אֶתְוֹן בְּשֵׁים: וְהִי
 לְבֵנֵי אֶתְוֹן מִמַּשְׁפַּחַת הַדְּחָרִים מִפְּנֵי לִי כִּי לָם
 11 יְדֵה בְּגִלְעָד הָאִשְׁשֵׁה: וְיִעֻזֹּר לָם אֶת יְדֵה
 אֶפְרַיִם אֲבִי הַשֵּׁקֶל וְהָאֶתְוֹן בְּתֵי יְדֵה: וְאֶת
 12 מְנַשֶּׁה מִבְּחִירָה: וְאֶת שְׂרָה הַעֵיר וְאֶת
 הַעֵירָה חֲמֵי לְבַב בְּרִישָׁה בְּאֶרֶץ:
 13 וְלִבְנֵי אֶתְוֹן הַבְּנֵי חֲמֵי אֶת עֵיר מְקַלֵּט
 הַרְצָח אֶת חֲתוּן וְאֶת מְנַשֶּׁה וְאֶת
 14 לְבָה וְאֶת מְנַשֶּׁה: וְאֶת יְהִי וְאֶת מְנַשֶּׁה
 15 וְאֶת אֶשְׁחִמֹּעַ וְאֶת מְנַשֶּׁה: וְאֶת דִּחְלוֹן וְאֶת
 16 מְנַשֶּׁה וְאֶת דְּבִירָה וְאֶת מְנַשֶּׁה: וְאֶת עֵין
 וְאֶת מְנַשֶּׁה וְאֶת יִפְוֹה וְאֶת מְנַשֶּׁה אֶת בְּיָח
 שִׁמְשׁ וְאֶת מְנַשֶּׁה שֵׁים חֲמֵשׁ מֵאֵת שְׁנֵי
 17 הַשְּׁבָטִים הָאֵלֹהִי: וּמִפְּהַ בְּמִין אֶת
 גְּבֵעוֹן וְאֶת מְנַשֶּׁה אֶת גְּבַע וְאֶת מְנַשֶּׁה:
 18 אֶת עֵינֹת וְאֶת מְנַשֶּׁה וְאֶת עֵלְמוֹן וְאֶת
 19 מְנַשֶּׁה שֵׁים אַרְבַּע: בְּלִשִׁי בְּנֵי אֶתְוֹן הַדְּחָרִים
 20 שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שֵׁים וּמְנַשֶּׁה: וְלְמַשְׁפַּחַת
 בְּמִרְיָה הַגִּלִּים הַדְּחָרִים מִפְּנֵי קִרְתֵּי וְהִי עֵיר
 21 גִּדְלִים מִפְּהַ אֶפְרַיִם: וְיִעֻזֹּר לָם אֶת עֵיר
 מְקַלֵּט הַרְצָח אֶת שִׁבֵּם וְאֶת מְנַשֶּׁה בְּתֵי
 22 אֶפְרַיִם וְאֶת גִּדְוֹר וְאֶת מְנַשֶּׁה: וְאֶת קְבָצִים
 וְאֶת מְנַשֶּׁה וְאֶת בְּיָח וְאֶת מְנַשֶּׁה שֵׁים

* ומפסהוֹן רִאֲבִין אֶת צִבְוֹר וְאֶת מְנַשֶּׁה וְאֶת יִעֻזֹּר וְאֶת מְנַשֶּׁה וְאֶת
 מִפְּעִילַת וְאֶת מְנַשֶּׁה שֵׁים אַרְבַּע:
 * בִּקְצַח סָפִים נִמְצָא סָן בִּי סָסְקִים הָאֵלֹהִי. לְקֻדְוִים מִדְּבֵי דְמִים אִי וִי פָסִק סִין וְסִיד. וְכִפִּי
 הַמִּסְדָּה אֵינִם רְאוּים לְחֻזֵּת, וְלִמְעַן לֹא יִחַסֵּד לְקֻדְוֹה הַצְנַחִם פִּה בְּלִיָּן.

יהושע כ כא קמט

1 אשר שלח את המטות כהן פדו ארמים ויבנה
 2 את העיר ושכן בה: אלה הפלח אשר
 3 נתתי אלעזר הכהן ויהושע בן נון והאשי
 4 האחיה למשוח בני ישראל ונתתי לשלח לפני
 5 יהוה פתח אהל מצד ימין ומחל את הארץ:

CAP. XX. כ

1 ויהי הדבר הזה אליהושע לאמרו: הרי אליבני
 2 ישראל לאמרו חנו לכם את עמך המקלט אשר
 3 דברתי אליכם ביד משהו: לטם שמה ויצא
 4 מפרת נפש בשגגה בגלגלת ויהי לכם למקלט
 5 מאל הים: וכן אל אחת מן השמים האלה
 6 ועמד פתח שער העיר והרץ פתח וכן העיר
 7 והיא ארדבכרו ואספו אתו העירה אליהם
 8 ונתחילו מקום ושכן עמם: וכי יהיו אל הים
 9 אחיו ולא יסגרו את הרצח בידו כי בגלגלת
 10 דברה ארדבכרו ולא שמו היא לו מחמול
 11 שלשום: וישב ובעד הריא ערעמו לפני
 12 העדה למשפט ערמרל הבקן הנזיל אשר
 13 יהיה במים הרם או וישב הרצח וכן אל
 14 עורו ואל ביתו אל העיר אשר נס משם:
 15 ויקלוש את קדש בגליל ביד נפתלי ואת שכם
 16 ביד אסיהם ואת קצית ארבע היא חנוון ביד
 17 יהודה: ומעבר לרן ייחד מורה חנו איד
 18 בצר במדבר במלשו ממשה ואיבו ואת דאמיה
 19 בגלעד ממשה נד ואת גלן בפלש ממשה:
 20 אלה היו ערי המעדה לכל בני ישראל ולגו
 21 הער בוחלם לטם שמה פל מפרת נפש בשגגה
 22 ולא ימות ביד גאל הים ערעמו לפני העדה:

CAP. XXI. כא

1 ויגשו ראשי אבות הלויים אל אלעזר הכהן ואל
 2 יהושע בן נון ואל דאשו אבות המפוח לבני
 3 ישראל: ויהיה אליהם בשלה בארץ פצע
 4 לאמרו יהוה צוה ביד משה לתחלת עינים
 5 לשבת ומנשיהו לכהמיה: ויחמו בני ישראל
 6 ללויים מן התלם אל פי יהוה את העינים האלה
 7 ואת מנשיהו: ויצא הנזיל למשפוחו
 8 הקדוה ויהי לפני ארון הכהן מן הלויים ממשה
 9 והעדה וממשה השמעני וממשה בנימן פתח

10 היה שלש יהוה הצאה בגלם הדרן עינים
 11 של עשרה וצדקה: ואח נחל מפה ביד
 12 יששכר למשפוחתם העינים וצדקה:
 13 ויצא הנזיל החמול למפוח בני אשר
 14 למשפוחתם: ויהי בגלם הלקה ויהי ונטן
 15 ואלמנה: ואל פלש ועמד ומשאל ופגע בכרמל
 16 האמה ובשדוד לבנת: ושכ מורה השמש פת
 17 הין ופגע בזבול ובני יפתוחאל צפונה פת
 18 העמק וכעאל ויצא אלמל משמאל: ועמן
 19 ודחן ורמון וקנה עד צידון רפה: ושכ הגבל
 20 והלמה ועד עיר מבצור ושכ הגבל חסה
 21 ויהי הצאיות האמה מתול אביה: ועמה
 22 ואלה הרחב עינים עשרים ושנים וצדקה:
 23 ואח נחל מפה בני אשר למשפוחתם העינים
 24 והאלה וצדקה: לבני נפתלי ויצא
 25 הנזיל השלשי לבני נפתלי למשפוחתם: ויהי
 26 בגלם מורה מאלו פצענים ואלמ ודקב
 27 וחסאל עד לים ויהי הצאיות הדרן: ושכ
 28 הגבל מורה אונתה תלד ויצא משם חקקה
 29 ופגע בזבול מנב ואלשו פגע כים וביהודה
 30 ואלן מורה השמש: ועי מבצר הצדים צד
 31 ודבר רעה ופפת: ואומה ודמה וצדו
 32 וקול ודוד ועין וצדו: ויהיו ומגבל אל
 33 תם וביהענת וית שמש עינים חשע עשרה
 34 וצדקה: ואח נחל מפה בני נפתלי
 35 למשפוחתם העינים וצדקה: למפה
 36 בנין למשפוחתם ויצא הנזיל השביעי:
 37 ויהי בגל נחלם צדעה והשפאל ועד שמש:
 38 וש עליו ואלן ויהוה: ואלו וממחה ועדו
 39 ואלמנה ופתח ובעלת: ויהי ובנימק ונת
 40 רפון: וכי יהיו ויהיו עס הגבל מל יס:
 41 ויצא גבל בנין מרם ויעל בנין ויעל עס
 42 לשם ואלה איתה: ויהי איתה לשריב ויש
 43 איתה ושם בה ויקרא לשם ון משך ון אביהם
 44 ואח נחל מפה בנין למשפוחתם העינים
 45 והאלה וצדקה: וימלו לטל איד הארץ
 46 לטל יהוה ויחמו בני ישראל נחלה ליהושע בן
 47 סן פוחלם: על פי יהוה נתנו לו את העיר

21 וְהָיוּ הָעָרִים לְמִשְׁפַּחַת בְּנֵי מִיָּהוּן לְמִשְׁפַּחְתָּם׃
 22 וְהָיוּ צִיְדוֹתֵי הַגִּלְגָּל וְעַמֵּק קַצִּיץ׃ וְכִיחַ חֶשְׁבִּי 22
 23 וְצִמְרִים וְכִירְדָּאֵל׃ הָעָרִים הַזֶּסֶה וְעַשְׂרָה׃
 24 וְכִסֵּף הַעֲפֹלִי וְחֶזְקֵנִי תַעֲבֵעַ עִירִים שְׁתַּיִם עֲשׂוֹה׃
 25 וְהַצִּיְתוֹן׃ גִּזְעֵן הַדְּמָה וְאֶחָז׃ הַדְּבִשְׁפֹּרֶת 25
 26 וְהַבְּסִירָה וְהַצִּפְרָה׃ הָרֶם וְהַפְּאֵל וְהַרְאֵהוּ׃ וְצֹלַע 26
 27 הָאֵלֶּף הַחֲמִישִׁי׃ וְהָיָה יְרוּשָׁלַם בְּעִיר קִרְיַת עֵינַי׃
 28 וְיָבֵעַ עֲשׂוֹה וְהַצִּיְתוֹן׃ וְאֵת נַחֲלַת בְּנֵי מִיָּהוּן
 לְמִשְׁפַּחְתָּם׃

GAP. XIX. ט

1 וַיֵּצֵא דָוִד הַשָּׂדֶה לְשִׁמְעוֹן לְמִשְׁפַּחַת בְּנֵי שִׁמְשׁוֹן 1
 לְמִשְׁפַּחְתָּם׃ וְהָיוּ נְחֻלָּם בְּחֹךְ נְחֻלַת בְּנֵי 1
 2 יְהוּדָה׃ וְהָיוּ לָהֶם בְּנְחֻלָּם בְּאֵר שֶׁבַע וְשֶׁבַע 2
 3 וְמוֹלָדָה׃ וְהַצֵּד שֶׁעַל הַגִּלְגָּל וְעַמֵּק׃ וְהַלְחֹלֶל 4
 5 וְהַחֹל וְהַדְּמָה׃ וְצֹלַע וְכִירְדָּוּפְרָת וְהַצֵּד 5
 6 סוּסָה׃ וְכִיחַ לְבָאֵת וְשִׁחָן עִירִים שְׁלֹשׁ עֲשָׂרֵה׃
 7 וְהַצִּיְתוֹן׃ עַן רִפְשָׁן וְעֵרָה וְעֵשְׂנֵן עִירִים אֵיבֵעַ 7
 8 וְהַצִּיְתוֹן׃ וְכָל הַחֲצִיצִים אֲשֶׁר סְבִיבֹת הָעָרִים 8
 הָאֵלֶּה עַד בְּעֵלְתָּ בְּאֵר רֶאֱמֵת נֶבֶב וְאֵת נְחֻלַת 9
 9 מִשְׁפַּחַת בְּנֵי שִׁמְשׁוֹן לְמִשְׁפַּחְתָּם׃ מְחֻלַל בְּנֵי יְהוּדָה 9
 10 נְחֻלַת בְּנֵי שִׁמְשׁוֹן׃ כִּי־הָיָה חֶלֶק בְּנֵי יְהוּדָה רֶב 10
 מֵאִם וַיִּתְּלוּ בְּנֵי שִׁמְשׁוֹן בְּחֹךְ נְחֻלָּתָם׃
 11 וַיַּעַל הַגִּבְעָה הַשְּׂלִישִׁי לְבֵן זִבְדִּין לְמִשְׁפַּחְתָּם 11
 12 וְהָיוּ נְחֻלָּם עַד שִׁשִּׁי׃ וְעַל גִּבְעָה 12
 לַיְמִינָה וּמִצְעֵלָה וְסָבַע בְּדַפְשָׁה וְסָבַע אֶל־הַחֹל 12
 13 אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי יַקְעֹב׃ וְשֶׁבַע מִשְׁרֵה קְרִמָה מִזְרָח 13
 הַשָּׁמֶשׁ עַל־גִּבְעַת כְּסֹלֶת חֶסֶד וַיֵּצֵא אֶל־הַדְּבִירָה 13
 14 וְעַל הַיַּעֲבֹד׃ וְיִשָּׁשׁ עַם קְרִמָה מִזְרָחָה חֶסֶד 14
 15 חֶסֶד עֲרֵה קַצִּיץ וַיֵּצֵא רִפְשָׁן הַמִּזְרָחִי הַצֵּדָה׃
 16 וְכִסֵּף אֵת הַגִּבְעָה מִצֵּדֵן הָיוּ הָעֲמֻלֹת׃ 16
 17 וַיִּסְתַּדְּאֵל׃ וְכָפֹת וְהַגִּלְגָּל וְשִׁמְשׁוֹן וְהָאֵלֶּה מִזְרָח 17
 18 לָחֵם עִירִים שְׁתַּיִם עֲשׂוֹה וְהַצִּיְתוֹן׃ וְאֵת נְחֻלַת 18
 בְּנֵי־בִוְלָן לְמִשְׁפַּחְתָּם הָעָרִים הָאֵלֶּה וְהַצִּיְתוֹן׃
 19 לְשִׁשְׁרֵי וַיֵּצֵא הַגִּבְעָה הַרְבִּיעִי לְבֵן 19
 20 מִשְׁשֵׁב לְמִשְׁפַּחְתָּם׃ וְהָיוּ נְחֻלָּם הַמִּזְרָחִי 20
 21 וְהַכְּסֻלֹת וְשֹׁמֵם׃ וְחֶסְרִים וְשִׁיזָן׃ אֶת־יְהוּדָה׃ 21
 22 וְהַרְבִּיבִית וְשִׁמְשׁוֹן וְאֶבֶץ׃ וְהָרֶם וְעֵשְׂנֵן וְעֵין 22
 23 יְהוּדָה וְכִיחַ סָפְצָן׃ וְסָבַע הַגִּבְעָה בְּחֶסֶד וְשִׁחָנָה׃

אֵלֶּה לְשֶׁבֶעַת הַחֲלָקִים יְהוּדָה יְעֹמֵד עַל־נְחֻלָּה 6
 6 מִצֵּדֵן וְכִיחַ יִסְתַּדְּאֵל יְעֹמֵד עַל־נְחֻלָּם מִצֵּדֵן וְאֵלֶּם 6
 7 וְכִיחַ אֶת־הָאָרֶץ שֶׁבֶעַת הַחֲלָקִים וְהַבְּאֵרִים אֶל־ 7
 7 הָעָרִים וְהָיוּ לָכֵם נְחֻלָּה לְבֵן מִשְׁנֵי יְהוּדָה אֶל־עֵינֵי׃ כִּי 7
 אֶת־חֶלֶק לָחֵם מִצֵּדֵן בְּכֶסֶף כִּי־כָפֹת הָיוּ מְחֻלְוֹתֵיךָ 7
 8 וְהָאֵת וְהָצֵד שֶׁבַע הַמִּשְׁפָּה לְקֹדֶשׁ נְחֻלָּתָם מִצֵּדֵן 8
 8 לְיָד מְחֻלְוֵה אֲשֶׁר תָּתֵן לָהֶם מִשְׁנֵי עַבְדֵי יְהוּדָה׃
 9 וְיִקְמוּ הָאֲשֵׁרִים וְיִלְכֹּד וְיִצְדַּע אֶת־הַחֲלָקִים 9
 9 לְמִשְׁנֵי אֶת־הָאָרֶץ לְאֵמֶן לְמִתְחַלְלֵי כְּאֶרֶץ וְכִתְבֵי 9
 אֶחָדָה וְשִׁשִּׁי אֶל־יְסֹה אֶת־יָדְךָ לָכֵם נְחֻלָּה לְבֵן מִשְׁנֵי יְהוּדָה 9
 10 בְּשִׁלְחֵךְ׃ וְיִלְכֹּד הָאֲשֵׁרִים וְיַעֲבֹד בְּאֶרֶץ וְיִכְתֹּבֵהֶם 10
 10 לְשֵׁם לְשֶׁבֶעַת הַחֲלָקִים עַל־כֶּסֶף וְיִסְתַּדְּאֵל אֶת־הַשָּׂדֶה 10
 11 אֶל־הַמִּזְרָחִי שִׁלְחֵךְ׃ וְיִשְׁלַח לָהֶם הַשָּׂדֶה נְחֻלָּה 11
 11 בְּשִׁלְחֵךְ לְבֵן מִשְׁנֵי יְהוּדָה וְיִחַלֵּק שֵׁם הַשָּׂדֶה אֶת־ 11
 12 הָאָרֶץ לְבֵן יִשְׂרָאֵל כְּמִחְלָתָם׃ וַיַּעַל 12
 12 נְחֻלָּה מִשְׁנֵי בְּנֵי־מִיָּהוּן לְמִשְׁפַּחְתָּם וַיֵּצֵא נְחֻלָּה 12
 12 וְנָחֳלָם בֵּין בְּנֵי יְהוּדָה וּבֵין בְּנֵי יִסְרָאֵל׃ וְהָיוּ 12
 לָחֵם הַגִּבְעָה לְמִשְׁנֵי צְפוֹנָה מִזְרָחָה וְעַל־ 13
 13 הַגִּבְעָה אֶת־רִפְשָׁן וְהָיוּ מִצְעֹן עַל־הַיַּד הַיְמָנִית 13
 13 הָאֵלֶּה וְהָעֲמֻלֹת מִזְרָחֵהּ בֵּית אֶבֶץ וְעַבְדֵי מִשְׁנֵי 13
 14 הַגִּבְעָה לְיָדֵהּ אֶת־בְּחָרָה הָיָה בֵּית אֶל־ 14
 14 לְמִתְחַלְלֵי מִזְרָחָה׃ וְהָיוּ הַגִּבְעָה וְכִסֵּף לְמִשְׁנֵי 14
 15 אֵם נְחֻלָּה מִן־יְהוּדָה אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי מִתְחַלְלֵי נְחֻלָּה 15
 15 הָיוּ הַצְּמֻלֹת אֶל־קְרִיבֵי־עַל הָיָה קִרְיַת עֵינַיִם 15
 16 עַד בְּנֵי יְהוּדָה וְאֵת פְּאֵתֵי־עֵינַיִם׃ וְפְאֵתֵי־נְחֻלָּה 16
 16 מִצֵּדֵן קִרְיַת יִשְׁרָאֵל וַיֵּצֵא הַגִּבְעָה יָשָׁה וַיֵּצֵא אֶל־ 16
 17 מִצֵּדֵן מִן־נְחֻלָּתָם׃ וְהָיוּ הַגִּבְעָה אֶת־צֵדָה הָיוּ 17
 17 אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי מִן־הַגִּבְעָה אֲשֶׁר בְּעַמֵּק חֶסְרִים 17
 17 צְפוֹנָה וְהָיוּ לִי הָרֶם אֶת־רִפְשָׁן וְיִסְתַּדְּאֵל נְחֻלָּה וְהָיוּ 17
 18 עֵין רִבְלָה וְהָיוּ מִצְעֹן וַיֵּצֵא עַן שִׁמְשׁוֹן וַיֵּצֵא 18
 18 אֶת־גִּבְעָתֹת אֲשֶׁר־נָחַ מִצֵּדֵן אֲדָמִים וְהָיוּ אֶבֶן 18
 19 בֶּזֶל בְּחֶסֶד־אֶבֶן׃ וְעַבְדֵי אֶת־רִפְשָׁן מִלְּהַעֲרִיבָה 19
 19 צְפוֹנָה וְהָיוּ הַשְּׂבִיבָה׃ וְעַבְדֵי הַגִּבְעָה אֶת־רִפְשָׁן 19
 19 בִּית־דְּגֻלָּה צְפוֹנָה הָיוּ׃ וְהָעֲמֻלֹת הַגִּבְעָה אֶל־ 19
 20 לְשֹׁן יִסְתַּדְּאֵל צְפוֹנָה אֶת־צֵדָה וְהָיוּ נְחֻלָּה הָיוּ 20
 20 נְחֻלָּה נְחֻלָּה וְהָיוּ הַגִּבְעָה אֶת־לְפָתֵי קְרִמָה 20
 21 וְאֵת נְחֻלַת בְּנֵי מִיָּהוּן לְנְחֻלְוֵה סְבִיב לְמִשְׁפַּחְתָּם׃

7 סגל סגלה פרוץ בניו וארץ בגלעז דאזה לבני
 מצפנה דתרתום: ויהי נבל מצפנה מאש
 הבכמתח אאר על פני שכם ויהי ד הבבל אל
 דילין אל ישבי עין תפוח: למצפה דאזה ארץ
 תפוח ותפוח אל נבל מצפנה לבני אמרים: ויהי
 הבבל ליל קנה נבה לפוח ערים האלה למסרים
 פרוץ ערי מצפנה ונבל מצפנה מצפוח לפוח ויהי
 תצאחו דאמה: נבה למסרים תצונה למצפה
 ויהי דאם נבלו ובאש יבוען מצפוח ובששם
 ממוחו: ויהי למצפה בששם ובאש ביד
 שאן ובטחה וימלע ובטחה ואתישב דאר
 ובטחה וישבי ערדו ובטחה וישבי תעקו ובטחה
 וישבי מצדו ובטחה שלשת דפוח: ולא יכל בני
 מצפנה להדוש את דהשם האלה ויאל הבנעני
 לשבת בארץ האת: ויהי פי חוק בני ישראל ויהיו
 את דבנעני למס חושל לא דהישו: ודפח
 בני יוסף את דהישע לאמך מדיע תפוח לו
 כחלה נול אהו חנל אהו ואל עם רב עד
 אשר ערפה ברבני דהו: ויאמר אלהם דהישע
 אים ערב איהו עלה קח דאמה ובראת קח
 שם פארץ הפרי דהפאים פראץ קח דה

CAP. XVIII. יח

1 ותקולו על עת בני ישראל שלה וישבעו שם
 את דאחל מעד דהארץ כבשמה למסרים: ויחול
 בבני ישראל אשר לא חלפו את דתלם שבועה
 שבטום: ויאמר דהישע אל בני ישראל עראה
 אים מרפאים לטא לישח את דהארץ אשר טון
 לכם דהו אלו אבותיכם: דבו לכם שלמה
 אשים לשבת ואשלחם ויבאו ויחולקו סרץ
 ויבטחו אותה לט כחלם ויבאו אלי: ויהיה

68 ואת דהים וישבי דהשם ארזיכלו מר
 דאזה לדחישם וישב דהים ארזיכלו דאזה
 ביהשלים עד דאם דהו:

CAP. XVI. יו

1 ויאמר הנול לבני יוסף מדיע דהו למי
 יהיו מצודה דמדפו עלה מדיע פד
 בידאלי: ויאמר מצודה אל לזה ועם אל נבל
 דהארץ עשרחו: ויהי יפה אל נבל דהשליט
 עד נבל ביד חון תוחון וערדו ויהי תפוחו
 יפה: ויהיו בני יוסף מצפה ואמרים: ויהי
 נבל בני אמרים למשפוחם ויהי נבל חלם
 מצודה עשרח אהו עד בית חון עליו: ויאמר
 הנבל דאמה הבכמתח מצפוח ונסב הנבל
 מצודה תאמך שלה ועם אהו ממוח יתחו:
 ויהי מצודה עשרח ונשרה ופנע בידו ויאמר
 דהו: ממוח יקח הנבל ויפה סגל קנה
 ויהי תצאחו דאמה את נחלת מפה בני
 אמרים למשפוחם: והשם הבכמתח לבני
 אמרים פרוץ נחלת בני מצפה על השם
 ותצוהו: ולא דהישו את דבנעני דהישע בנו
 וישב הבנעני בקרב אמרים עד דאם דהו ויהי
 למס ערב:

CAP. XVII. יז

1 ויהי הנול למפה מצפה פירדא בכד יוסף
 לקיכל בכד מצפה אבי הגלעז פי דהו דהו
 2 איש מלחמה ויהי לו בגלעז דבשן: ויהי
 לבני מצפה דתרתום למשפוחם לבני אביעו
 ולבני חלק ולבני אשראל ולבני שכם ולבני
 חסר ולבני שמיעה אלה בני מצפה ביד יוסף
 3 דהים למשפוחם: ולגלפחו בידו כד
 גלעז ביד מכדו ביד מצפה לא דהו לו בים פי
 אים בטה ואלה שמחו בטיח מלחמה ומה תלה
 4 מצפה ורצה: ותקנה לט איעור הבון
 ולטני: ודהישע בידן ולטני דהשואים לאמך
 דהו פנה את מצפה לתחלת נחלה פרוץ אהו
 ויחל לטם אלפי דהו סגלה פרוץ אהו אהו:
 5 ויחל חנל מצפה עשרה לט מצרף הגלעז
 6 ודבשן אהו מעבר לדון: פי פנה מצפה

2 גבול ארזים מן פרגין נגדה מקצה חמון ויהי
 להם גבול לנג מקצה ים המלח מן הדגלן הנספח
 3 נגדו ויצא אל מצבב למעלה עקבים ועבר
 צפה ועלה מצבב לקדש פדנע ועבר הצדון ועלה
 4 ארדה ונכס הפרקשה ועבר עצמונה ויצא
 קל מצרים והיה הצארת הגבול ימה והיה
 5 לכם גבול נבו גבול קדומה ים המלח ערקשה
 דהון הגל לסאת צפונה מלשון הים מקצה
 6 דהון ועלה הגבול ביה הגלה ועבר מצפון
 לביח הערבה ועלה הגבול אמן ביה בן דרואמן
 7 ועלה הגבול ויהיה ממק עמל הצפונה פנה
 אל דבולל אשר נכח למעלה ארזים אשר מצבב
 לפד ועבר הגבול אל בני עד שמש היה הצארת
 8 אל עין גלן ועלה הגבול בן בראש אל פתח
 דהסי מצבב הוא השולם ועלה הגבול אל ראש
 היה אשר על פני בראש ימה אשר בקצה
 9 עמק דסאים צפונה והוא הגבול מראש יהו
 אל סמון כי נספחה ויצא אל עין דר עפון
 10 והוא הגבול בעלה הוא קרית ישיים ונכס
 הגבול מבעלה ימה אל דוד שלח ועבר אל פתח
 דר ישיים מצפונה הוא כסלון ויהי ביה שמש
 11 ועבר חמסה ויצא הגבול אל פתח עקרון
 צפונה והוא הגבול שפונה ועבר דר דבעלה
 12 ויצא ונכס היה הצארת הגבול ימה ונכס
 ים דהפה גדול ונכס זה נכס בנה יהודה סביב
 13 למשפוחים ולכל בן יוסף נתן חלק ברוח
 בנה יהודה אל פי יהוה ליהושע אדרכות ארבע
 14 אבי העמק הוא חסון ויהי משם כלב ארד
 שלוש בנה העמק אד שש ואת ארזמן ואת
 15 תלמי ויהי העמק ויעל משם אל ישיב דבר
 16 ושם דבר למסע קרית ססר ויאמר כלב אשר
 יפה אדרכות ססר לכה ונחזי לו אדעכסה
 17 כי לאשה ולכנה שמיאל בן קרען אתו כלב
 18 ויהי לו אדעכסה בתי לאשה ויהי בנאיה
 וחסרתי לשאל מאת אלהי שדה והצנח מעל
 19 דהסוד ויאמר לה כלב מה לך ותיאמר חסד
 לי בכה כי ארץ רחב ונחתי לי גלות מים

ויהי חלק לה ארץ גלית ועלה הוא גלית פתוחה
 ואת סלח משה בנה יהודה למשפוח
 ויהי הישים מקצה למשה בנה יהודה א
 גבול ארזים בנפה כסאד ועוד ויהי ויהי
 דהימה וערדה וקדש וצדו וחמון ו
 וסלם ועמלח וצדו ויהיה וקלח וצד
 דהא צדו אמן וסמע ואלהו וצד
 וחשמן ובה פלס ורצו שאל ובה ש
 ופוחיה בעלה ושיים וסמס והלחלח וס
 דהרמה וקלח ומהמה וסמסו וסמס
 לשלחם ועין דרמון בל שיים עשורים חו
 דהצדון בשסלה אשחאל וצדו וסמס
 וחסל ועין גלים פסח והעמק דהמה ועד
 סוכה ועוקה ושעיים ועליוס דהג
 גרדוים שים ארבע עשרה וצדו
 צנן ודושה ונכסו גדי חלקן דהפצ
 וקחאל למש וצארת ועסון וכסן גלח
 וסלחש גרדוה בן דגלן ונעמה וסע
 שים שלש עשרה וצדו לכה ה
 ועסון וספח ואשנה ונכסו וקעלה וס
 ומהשה שים שלש וצדו
 ונחיה וצדו מעקרון ומה כל אשר
 ד אשר וצדו אשר וס
 וצדו פנה בלתי וצדו ערמל מצ
 דהים הגבול גבול ובה שמי
 וסוכה דנה וקרית ססה דה דבר ו
 ואשחמה ועמסו תשן חלק גלה שים א
 עשרה וצדו ארבע דומה וסמ
 וינים וביח וספח וסמסה ודמה וקרת א
 דהא חסון וצדו שים שלש וצדו
 מעסן פרמל חוק ויהיה ויהשאל וק
 ונחיה חק נמה וחמה שים עשר וצדו
 חלחל ביד צדו גרוד וסמרה וביח
 ואלחמן שים שלש וצדו קרת
 דהא קרית ישיים ויהי שים שלים וצדו
 בפרוץ ביה השדה מרון וסכנה ויה
 וער דמלח ועין גדי שים שלש וצדו

הושע טו קסז

1 נחל אדם אל שם הנה ויהושע בן נון והאש
 2 אנה הפסח לנו שחל: בעול נחלתם
 3 פאשר ציה יהיה פד משה לחשע הפסח
 4 וחצי הפסח: כריתן משה סלח שני הפסח
 5 וחצי הפסח מעב ליהו ולימים לא יסון
 6 נחלה פרוכם: פדיוו בני יוסף שני פסח
 7 משה ואפרים ולבנתו חלק ללויים פרוץ פי
 8 אסערים לשבת ולעושים למקניהם ולקנים:
 9 פאשר ציה יהיה את משה בן עש בני ישראל
 10 ויחלקו את הדאף: ויגשו בני
 11 יהיה אל יהושע בכלל ויאמר אליו בלב כך
 12 יפכה ויקמי אתה תעשה את הדברים אשר דבר
 13 יהיה אל משה איש האלוהים על אותו ועל
 14 אותוך בקדש פנע: כך ארבעים שנה אבני
 15 בשלח משה עבד יהוה איני מקדש פנע
 16 לליל את הדאף ואשב אותו דבר פאשר עב
 17 לבני: ואני אשר על עמי המסך אדלג העם
 18 ואבני מלאותי אחרי יהוה אלוהי: וישבע משה
 19 פים יהוה לאמר אסלח הארץ אשר חרסה
 20 ונקלף פה לך יהוה לנחלה ולמקד ערעלם
 21 כי מלאות אחרי יהוה אלוהי: ועתה דבר
 22 יהוה יהוה אחרי פאשר דבר זה ארבעים וחמש
 23 שנה מאז דבר יהוה את הדברים יהוה אל משה
 24 אשר הלך ישראל בפדום עתה דבר אבני
 25 היום כדקמט לשמינים שנה: ערפי היום חוק
 26 פאשר פיום שלח אחרי משה ככחו או וכחו
 27 עתה למלחמה ולצאת ולבוא: ועתה חסדעל
 28 אחי דבר יהוה אשר דבר יהוה פים יהוה פד
 29 אתה שמעת פים יהוה כרענקים שם וערים
 30 גדלות בצלוח אליו יהוה אחרי הורשתים פאשר
 31 דבר יהוה: ויברכו יהושע וימן את חברון
 32 לכלב כדפספה לנחלה: על כן היתה חסון
 33 לכלב כדפספה וקמלו לנחלה עד היום הזה
 34 וען אשר מלא אחרי יהוה אליו ישראל: ושם
 35 חברון לפנים קרית ארבע האדם הגדול בעקבות
 36 הוא הארץ שקמה ממלחמה:

1 ארדשעור ואת הדפסוד ויש פאר ובעת
 2 בקרב ישראל עד האם הזה: רק לשבת האלו
 3 לא סון סלה אשר יהיה אליו ישראל הוא
 4 נחלתו פאשר דבר לו: ויהיו משה
 5 למטה בני ראובן למשפוחם: יהו חם הגבל
 6 מעושה אשר על שפת נחל ארזן העיר אשר
 7 בחוף הנהר והלדאמשור על מדינתו השבון
 8 וכל עיריה אשר בפאשור יבין תבמות פעל ובית
 9 פעל מעון: והעצה וקדמת ומפענו: וקריתים
 10 ושבתה וצרת השחר בדר העמק: ובית פעור
 11 ואשדוד הסנה ובית השממות: וכל עיר
 12 הפאשור וכל ממלכת סדון מלך האמורי אשר
 13 מלך פתשון אשר דבר משה אתו: ואתדשאי
 14 סון אתדאי ואתדלם ואתצור ואתחול ואת
 15 רבע נסכי סדון שבי הארץ: ואת פלעם כך
 16 בעיר דקסם הנו בני ישראל בחורב אל חללים:
 17 והי גבל בני ראובן ויהיו תבול זאת סלה
 18 בני ראובן למשפוחם הערים והצורון:
 19 ויהיו משה למטה גד לבני נד למשפוחם:
 20 והי ללם הגבל יעור וכל עיר הגלעז וחצי
 21 ארץ בני עפון עד ערעור אשר על פני רבר:
 22 וכמלשון עד דמת המצפה ובסלים וממחנים
 23 עד גבל לרבי: ובעמק בית דרם ובית נמיה
 24 וספת וצפון יור ממלכת סדון מלך חשפון
 25 ויהיו תבל עד קצה יספפח עבר הארץ
 26 מחרחה: ואת סלח כרנד למשפוחם הערים
 27 והצוריים: ויהיו משה לחצי שבט
 28 מלשה יהו לחצי משה בני מלשה למשפוחם:
 29 והי נסלם ממחנים פלדפושן פל ממלכות
 30 עד מלך הפושן וכל חוזת יאר אשר בפשן
 31 ששים עד: וחצי הגלעד ועשורת ואדעי עד
 32 ממלכת עד בפשן לבני מכו בן משה לחצי
 33 בני מכו למשפוחם: אלה אשר נתל משה
 34 בשבת מאב מעב ליהו יהו מחרחה: ולשבת
 35 האלו לרענו משה נחלה יהוה אליו ישראל
 36 היא סלחם פאשר דבר לרם:

והיה ויגדל למשה בני יהודה למשפוחם אל

13 מלך דבן אחד מלך גור אחד מלך חסר
 14 אחד מלך עד אחד מלך למה אחד
 15 מלך עדום אחד מלך משה אחד מלך
 16 בירדא אחד מלך תפרח אחד מלך חס
 17 אחד מלך אפק אחד מלך לישון אחד
 18 מלך סוזן אחד מלך רצור אחד מלך
 19 שמרון מראן אחד מלך אשפת אחד מלך
 20 תענך אחד מלך מנה אחד מלך קיש
 21 אחד מלך יקעם לפרמל אחד מלך חד
 22 לנפת חד אחד מלך גים לנלג אחד מלך
 23 תרצה אחד כל מלכים שלשים ואחד

CAP. XIII. י

1 וידוע וכן פא במקום ואמר יהוה אלי אחד
 וקנה פחה במים והארץ לשאתה ופד
 2 מאד לשאתה ואח הארץ והשאת כל גלילת
 3 האשחים וכל דגשתי מן השחור אשן
 4 על שני מצדים ועד גבל עקרון צפרה לנפת
 5 תחשב המשה סרני פלשתים העשר
 6 והאשודי האשקלני החזי העקזתי הענים
 7 מתימן כל הארץ והבעלי ומערה אשן למידים
 8 ער אשקה עד גבל האמורי והארץ הגליל
 9 וכל הארבען מוחה השמש מעל יד חרות דר
 10 דמן עד לבא תחא כל ששני הוד מן
 11 הארבען ער משותפת מים כל צידים אנה
 12 אדילים מפני בני ישראל רק הפלה לישראל
 13 בתולה פאשן צייתו ועשה חלק אחד
 14 הארץ היאת בתולה לחשעה השבטים ותצי
 15 השבט המנשה עמו דראובני והגדי לקח
 16 בחלתם אשן טען לים משה בעבר הארץ
 17 מוחה פאשן טען לים משה עבר הוד
 18 משוש אשן ער ששת נל ארען העיר אשן
 19 בחוד הכול וכל השטר מדיבא ער דיבון
 20 וכל עיר סוזן מלך האמורי אשן מל
 21 בחשפן ער גבל בני עמון והגליל תם
 22 הגשתי והפעמי וכל דר דרמון וכל דר
 23 ער סכדה כל ממלחת ער בפשן אשן מן
 24 בעשירות ואדוע הוא ששאר מותר דרפא
 25 ויפם משה וישם ולא ודילשו בני ישראל

20 במלכות: פרמח דוד ודעה לזק אחד
 לפם לקרית המלחה את ישראל למען
 החימים לבתי היות לים חפה פי למען
 21 השמידם פאשן עזה יהוה אדמשה ויפא
 ודוע בעת הווא ויבת את הענקים מן
 הוד מן חסון מן דבן מן ענב וכל דר
 יהוה וכל דר ישראל עם עינים החימים
 22 ודוע: לארטר ענקים פארץ בני ישראל
 23 רק בעה גנח ובאשוד לשאחי ויקח ודוע
 את כל הארץ ככל אשן דר יהוה אל משה
 ויקנה ודוע לתולה לישראל פמולקתם
 לשבטים הארץ שקמה ממלחה:

CAP. XII. יב

1 ואלה מלכי הארץ אשר היו בני ישראל
 2 וירשו את ארצם בעם הדון כמורה השמש
 3 מפול ארען ער דר דרמון וכל דרשבה
 4 מוחה: סוזן מלך האמורי תחשב בחשפן
 5 משל משש אשן ער ששת נל ארען חוד
 6 הפול ותצי הגליל ועד יבק הפול גבל בני
 7 עמון: דרשבה ער פפוח מוחה ועד ים
 8 הערבה ער הפלה מוחה חוד פוח השמת
 9 ומתימן תוח אשודת הפסגה וגבל ער
 10 מלך הפשן מותר דרפאים הושב בעשירות
 11 ובאדוע: ומשל בוד דרמון ובסלה ובכל
 12 הארץ ער גבל הגשתי והפעמי ותצי הגליל
 13 גבל סוזן מלך חסון: משה עבר יהוה
 14 ובני ישראל הפם ויקנה משה עם יהוה
 15 דשה לאובני וגדי ותצי שבט המנשה:
 16 ואלה מלכי הארץ אשר הפה ודוע ובני
 17 ישראל בעם הדון ויפה מפעל נד בקעת
 18 הארבען וער דר החלק העלה שעה ויקנה
 19 ודוע לשבטי ישראל דשה פמולקתם:
 20 בוד ובשפלה ובשבה ובאשודת ובפמפ
 21 ובנב החזי האמורי והבעלי החזי החזי
 22 ותיבסו: מלך דוד אחד מלך העי אשן
 23 מצד בירדא אחד מלך ודשלים אחד מלך
 24 חסון אחד מלך ירמיה אחד מלך לכיש
 25 אחד: מלך ערסן אחד מלך גור אחד:

1 ויצא הם וכל מומיהם עםם עשרו פתח
 אשר על שפתיהם לנח וסוס רכב רב מאד
 5 ויועדו כל המלכים האלה ויבאו ויחזו יהוה
 אל ימי כולם להרוסם עם ישראל ויאמרו
 6 יהוה אל יהושע אל תירא מפניהם כי מיד פתח
 הואת אנכי טרן את כלם חללים לפני ישראל
 את סוסיהם תעקר ואת מרכבותיהם תשוף
 7 באש ויבא יהושע וכל עם המלחמה עם
 עליהם על ימי מחרם פתאם ויפלו בהם
 8 ויתלם יהוה ביה ישראל ויפחם ויהרגם עד
 צידון רבה ועד משפוט מים ועד בקעת
 מצפה מחרה ויפס עד בלתי השאר להם
 9 שריד ויעש להם יהושע כאשר אמר לו
 יהוה את סוסיהם עקר ואת מרכבותיהם שוף
 10 באש וישב יהושע פתח ההוא ולפני את
 חצור ואת מלכה הפה חרוב פרחצור לפנים
 11 והיא ראש כל הממלכות האלה ויפס את
 כל הנפש אשר בה לשרי רוב החרם לא טרר
 12 בלשמה ואת חצור שוף באש ואת כל
 ער המלכים האלה ואת כל מלכיהם לכד
 יהושע ויפס לשרי רוב החרם אותם כאשר
 13 צוה משה עבד יהוה רק בלתי עושים העמדות
 על חלים לא שרפם ישראל וזלתי את חצור
 14 לבדה שוף יהושע וכל שלל הערים האלה
 והבדלה בזו להם בני ישראל רק את כל
 האדם הפו לשרי רוב ער השמדם אלהם לא
 15 השאיר כל משמה כאשר צוה יהוה את
 משה עבדו בן צוה משה את יהושע וכן
 עשה יהושע לארסוד דבר מפל אשר צוה
 16 יהוה את משה ויפק יהושע את כל הארץ
 האת הדור ואת כל הנגב ואת כל הארץ הבשן
 ואת הששלה ואת הערבה ואת הרר ישראל
 17 וישלחיהו מן הרר החלק העלה שלעו ועד
 בעל נד בבקעת הלבוטן תחת הרחרוקן ואת
 18 כל מלכיהם לכד ויפס וימחרם וימס רפים
 עשה יהושע את כל המלכים האלה מלחמה
 19 לארדויתה עד אשר השלימה אל בני ישראל
 בלתי תחוי ישב ובעון את דמל לקחו

10 ואת כל הנפש אשר בה לכל אשר עשה
 ללכת ואת עלה להם מלך גור לעוז את
 11 לכה ויפדו יהושע ואת עםו עד בלתי השאר
 12 לו שריד ויעש יהושע וכל ישראל עםו
 מלכיש עגלה ויחזו עליה ויחזקו עליה
 13 וילבדה פים והוא ויפדה לשרי רוב ואת כל
 הנפש אשר בה פים והוא החרם כל אשר
 14 עשה ללכיש ויעל יהושע וכל ישראל
 15 עםו מעגלה חסמה ויחזקו עליה וילבדה
 16 ויפדה לשרי רוב ואת מלכה ואת כל עיה
 ואת כל הנפש אשר בה לא השאיר שריד
 17 כל אשר עשה לעשן ויחרם אותה ואת
 18 כל הנפש אשר בה וישב יהושע וכל
 19 ישראל עםו בהרה וחרם עליה וילבדה ואת
 מלכה ואת כל עיה ויפס לשרי רוב ויחזקו
 20 את כל נפש אשר בה לא השאיר שריד כאשר
 עשה לחרונן בן עשה ליהודה ולמלכה וכאשר
 21 עשה ללכיש ולמלכה ויפדה יהושע את כל
 הארץ ההר הנגב והששלה והארשוות ואת
 22 כל מלכיהם לא השאיר שריד ואת כל הנפש
 וחרם כאשר צוה יהוה אלץ ישראל
 23 ויפס יהושע מקדש ברנע ועד ענה ואת
 24 כל הארץ גשן ועד נבטן ואת כל המלכים
 האלה ואת ארצם לכד יהושע פעם אחת
 25 כי יהוה אלץ ישראל נחם לשרי רוב וישב
 יהושע וכל ישראל עםו אל הממחה הגללה

CAP. XI. 11

1 ויהי בשמע ובן מלך חצור וישלח אל ירוב
 מלך מרון ואל מלך שרון ואל מלך אששון
 2 ואל המלכים אשר מצפון בהר ובערבה נגב
 3 בנחל ובששלה ובמסות הר מים והנעלי
 ממזרח וסם והאמרי והחוי והפרי והבוט
 4 פד החוי תחת חרמין פארץ הפצפצה

ישראל עמו אל דפנתה הגלגלה: ויהי
 חמשה המלכים האלה ויהיה בשנת
 במקרה: ויהי יהושע למלך נמצא חמש
 המלכים נחשבים בשנה במקרה: ויאמר
 יהושע לנו אנחנו גדולה אל פי המוש
 והפקוד עליה אנשים לשמור: ואם אי
 תעמד השו אחרי איבכם חננים אדם א
 ותחתם לראו אל עיניכם כי תחם יהיה אלהי
 בידכם: ויהי בגלות יהושע ובני ישראל לרוב
 מכה גדולה מאד עד ואבם העושים שו
 מהם ויבאו אל עיר המצור: ושבו מלח
 אל דפנתה אל יהושע מקרה בשלום ארצו
 לבני ישראל לאיש את לשו: ויאמר יהושע
 פתחו את פי המפה והציאו אלי את
 חמשה המלכים האלה מן הדפשה: ויש
 בן ויצאו אליו את חמשת המלכים הא
 מן הדפשה אתו מלך יושלם אתמ
 תחון אתמלך קלמח אתמלך לכיש את
 מלך ענלון: ויהי כדוציאם את המלכ
 האלה אל יהושע וקרא יהושע אל כל
 ישראל ויאמר אל קציו אנשי המלחם
 האלמה אליו קדו שימו את דגליכם עד
 צאתי המלכים האלה ויקדו וישומו את
 תלדיהם על צאתיהם: ויאמר אליהם יהושע
 אל יהוה ואל תחזו חזק ואמצו כי כן
 יעשה יהוה לכל איבכם אשר אתם מלחמי
 אדום: וישם יהושע אותם כן וימתו ויהי
 על חמשה עצים ויהיו האלים על העצים עד
 הערב: ויהי לשו ברא השמש צה גדול
 ויחיהם מעל העצים וישלם אל הדפשה אל
 חנפא שם וישמו אנבם גדולה אל פי המוש
 עד עצם היום הזה: ואת מקרה ל
 יהושע ביום ההוא ויהי לשרור ואת מלכ
 החום אדום ואת כל דבש אשר פה
 השאד שרוד וישל למלך מקרה כאשר עש
 למלך יהוה: וישם יהושע וכל ישראל
 עמו ממקרה לבנה ואלהם עם לבנה: ויהי זה
 גם אותה ביד ישראל ואת מלכה ויהי לש

1 ויהי כשמוע את צדק מלך יושלם מן לבד
 יהושע את דעה ויהיה מלך כאשר עשה ליהוה
 ולמלכה מן עשה לני המלכה וכי השלמו
 2 לשבן גבעון את ישראל ויהי בקרבם: ויהי
 מאד כי עד גדולה גבעון פתוח עת המלכה
 וכי היא גדולה מן דעה וכל אנשיה גפיהם:
 3 וישלח את צדק מלך יושלם אל יהוה
 מלך תחון ואל שאם מלך יושלם ואל ישע
 מלך לכיש ואל יבדו מלך ענלון למי
 4 עלה אל עושרי ובה את גבעון כי השלמה
 5 את יהושע ואת בני ישראל: ויאסרו ויעלו
 חמשה מלכי האמורי מלך יושלם מלך
 תחון מלך יושלם מלך לכיש מלך ענלון
 הם וכל מלכותיהם ויהיו על גבעון ויהיו עליה
 6 וישלחו אנשי גבעון אל יהושע אל הדפשה
 הגלגלה למי אל תרחו יהוה מעברך עליה
 אלנו מרחה הדשעה לנו ועושרי כי נמצאו
 7 אלינו כל מלכי האמורי ישב החזק: וישל
 יהושע מן הגלגל הוא וכל עם המלחמה עמו
 8 וכל גפתי החזק: ויאמר יהוה אל יהושע
 אל יהוה מיום כי בידך חננים לרועמך
 9 איש מהם בפתך: ויבאו אליהם יהושע פתאם
 10 מן הגלגלה עליה מן הגלגל: ויהפם יהוה לפני
 ישראל ויבם מכה גדולה בגבעון ויהדמם הרו
 מעלה ביד חזון ויבם עד עוקה ועד מקרה:
 11 ויהי בנסם ומפני ישראל הם במור ביד
 חזון ויהיה השלף עליהם אנבים גדולה מן
 השמים עד עוקה ויחזו רבים אשר מרו
 באבם הפד מאשר דתו בני ישראל בחורב:
 12 או דבר יהושע ליהוה ביום פת יהוה את
 האמורי לפני בני ישראל ויאמר: לעיני ישראל
 13 שמש בגבעון ויום ויהי בעמק אלון ויהי השמש
 ויהי עמד עד ימים גו אבני הלא יהוה כתובה
 על יספור הישר ויעמד השמש בחצי השמים
 14 ולא רץ לבוא פים תמים: ולא היה פים
 יהוה לפני ויהוה לשמע יהוה בקל אשר
 15 כי יהוה מלח לישראל: וישב יהושע וכל

קסא ירושע ט

אליהו וקניטו וכל ישרי אצט לאכו קרו
 ברכם צדה לדרך ולכו לקראם וימרום
 אלהם עבדכם אמת ועשה פחדלם מרתו
 12 זה לחמנו חם הצמידתו איו מפנינו פום
 צאתנו ללכת אליכם ועתה הנה יבש הנה
 נקדום ואלה סודות דאן אשר מלאם חדשים
 13 והנה התבקש ואלה שלמותי ועליש בלו
 מרוב הדרך מאדו וקרו האנשים מפדום ואת
 14 פי הנה לא שאלו ויעש להם הושע שלום
 ויכתו להם פוח לחיהם וישבע להם משא
 15 העדה ויהי מצדה שלשת ימים אחי אשר
 16 פרו להם פוח ושמשו מן קרבם הם אלו
 וקרבם הם שומם ויסע בני ישראל ויבאו
 17 אל ישיים פום השליש ועידים נמנו
 18 והפסיה באחת וקחו ישיים ולא הפס
 בני ישראל מן משבעו להם משא העדה פודה
 אלה ישראל וילנו כל העדה על הנשיאים
 19 ויאמרו כל הנשיאים אל כל העדה אנתם
 משבעו להם ביהוה אלהי ישראל ועשה לא
 20 מכל לנע פום ואח מעשה להם והיה
 אותם ולא יהיה עלינו קצף על השפעה
 21 אשר נשבעו להם ויאמרו אלהם הנשיאים
 יהוה יהוה חטבו עצים ושאיב מים לכל
 22 העדה כאשר פרו להם הנשיאים ויקרא
 להם הושע ודבר אלהם לאכו לפיה רפוחם
 אצט לאכו החקים אמתו ספם מאד והתם
 בקרבנו ישנים ועשה אותם אמת ולא יפוט
 23 מים עבר חטבו עצים ושאיב מים למח
 אלה ויעש את הושע ויאמרו פי הד דבר
 24 לעבדיו את אשר עשה הנה אלהי את
 משה עבדו לחו לכם את כל דארו והשמיד
 את כל ישרי דארו מפניכם ונרא מאד
 25 למשאויע מפניכם ונעשה את דעתו הנה
 ועשה הנה ברוך פפוב וכאשר בעתיו לעשור
 26 לנו עשה ויעש להם כן ויצל אותם מיד
 27 בני ישראל ולא דגום ויתם הושע פום
 והיא חטבו עצים ושאיב מים לעדה למנוח
 והנה עדיהם הנה אל הנפוס אשר יבדו

31 יעקב פאשר עשה משה עבד יהוה אדבני
 ישראל כפועב בספר חרות משה מפנה אנתם
 שלפוח אשר לא הוציא עתה ברו ויעל עליו
 32 עלות לדה וצדה שלמים ויכתב שם
 על דאנתם את משה חדת משה אשר
 33 סבב לפני בני ישראל וכל ישראל וקבו
 וישנים וישטמו עמים מאד ויבאו לאון
 34 עבד הנהלים הלים שמו ויהו פיה יהוה
 פל פארו וצו אל מל דרנלים והצו
 אל מל דרנל פאשר עשה משה עבד יהוה
 35 לטו את דעתם ישראל פראשמו ויחזיקו
 קרא את כל דמי יהוה הרבה והאלה
 36 פל הרחוב בספר יהוהו לא היה דמי
 סבל אשר עשה משה אשר לא קרא הושע
 ננד פל קרו ישראל העשים והפך והצו
 יהושע בקרבם

CAP. IX. ט

1 ויהי כשמעו כל המלכים אשר בעם יהודן פרו
 ומשפלה ובכל דרו הם הולו אל מל דלפון
 דהוה דאמרו הנעלי דפרי הרו דרובסו
 2 ויחכמו יהוה להלחם עם הושע ועם ישראל
 3 פה ארו וישב נבטן שמעו את אשר
 4 עשה הושע ליהוה ועש וגו' ופיה בעטה
 5 וילכו ויצטרו וקלו שקים בלם להצוריהם
 6 ומאדו ין בלים ומקעים ומצורים ונעלות
 7 בלות ומסלואה פנולום תלמות בלות עליהם
 8 וכל להם צידם יבש היה נשים ואלכו אל
 9 הושע אל המסכה הנכל ויאמרו אלו ואל
 10 איש ישראל מסר דרוקה פום ועשה פרו
 11 לו ביהו ויאמרו איש ישראל אל יהוה אלו
 12 בקרפ איהו וישב ואף אכזר לך ביהו
 13 ויאמרו אל הושע עבדו אנתו ואמרו אלהם
 14 הושע מן אמת ומתן תמו ויאמרו אלו
 15 מסר דרוקה מאד פא עבדו לשם יהוה
 16 אלהו פן שמעו שמעו ואת כל אשר עשה
 17 במצרים ואת כל אשר עשה לשם מלכו
 18 האמרו אשר בעם יהודן לסדון מלך השפון
 19 אלעו מלך דלפון אשר בעשורות ויאמרו

וישלכו וישאו ארבעה ימים לעמלק
 למחנהו ויאמר כל עמו לפני ה' ערב
 ויאמר לא ידע מ' ארוב ל' כמחנהו יעמד
 ותגש ה'ושע וכל ישראל למסות ויאמר ה'
 הפסוק: ויתקף מ' דמים אשר בעיר ליהוה
 ארבעת ימים ארבע ה'ושע ותתקף כן ה'ושע
 ולא נשאר איש על ובה אל אשר לא יצא
 ארבע ישראל וישבו את העיר פתחהו ויהי
 ארבע ישראל: ואמר ה'יהוה אל ה'ושע
 כמה פתרון אשר פתח אל העי מ' בידו ארבעה
 ומ ה'ושע פתרון אשר פתח אל העיר: והאמר
 קם מודה ממקמו וירצו פסחתו לו ויאמר
 העיר ויבנהו ויבנהו ויצאו את העיר ביום:
 ויסע אמר יש ארבעים ויהו ה'יהוה עלה עשן
 העיר והשכינה ולא יהיה כם היום למס ויהו
 ה'יהוה דמים וכן המפרס סופס אל ה'יהוה:
 וה'ושע וכל ישראל ראו מ' לכן האמר את
 העיר וכי עלה עשן העיר ויאמר ויפו את האש
 העיר: והאמר יצאו מן העיר לקראתם ויהו
 ל' ישראל בידו אשר כהו והאמר מהו ויפו אולם
 עד בלתי האמר להם סודי וסלס: וה'יהוה
 מ' העיר תפסו וי' ויבנו את אל ה'ושע:
 וה' פסחתו ישראל מ' את כל יושבי העיר
 ב'יהוה פתחו אשר דמים מ' וישל כלם למס
 ויב עד דמים ו יושבו כל ישראל העיר
 ויפו ארבע ל' הרוב: וה'יהוה כל ד'פסלים ביום
 והוא מאיש ועד אשה שנים עשר אתו מ'
 אולם העיר: וה'ושע לא הושב לו אשר
 כמה פתרון עד אשר החלים את כל יושבי
 העיר: רק הבהמה וכל העיר יהיו ביום להם
 ישראל פתח יהוה אשר צה את ה'ושע:
 ויסוף ה'ושע את העיר וישימה אל עולם
 שכימה עד היום ההו: וה'יהוה מ' העיר ויהו
 על העיר עד עת הערב וכמה השמש צה
 ה'ושע ויהיה את בלתי מן העיר וישלכו
 אתה אל פתח שעיר העיר ויקמו עלו גל
 אבנים גדול עד היום ההו: וה'יהוה
 ובה ה'ושע מ'יהוה אתה אתה ישראל ב'יהוה

צהו ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה
 25 עשר ויפלו אולם עמק עמקו: ואמר ה'ושע
 מה עברתו עמקו יהוה ביום ההו ויבנו את
 כל ישראל אכן וישאו אולם ביום ויסקלו
 26 אולם ב'יהוה: וה'ושע עלו על אבנים גדול
 עד היום ההו וישב יהוה פתרון אשר על
 קרא שם המקום והוא עמק עמקו עד היום ההו

CAP. VIII. H

1 ויאמר ה'יהוה אל ה'ושע אל תתא ואל תפח
 קח עמק את מ' עם הבהמה ויפס עמק העיר
 ראה: פתח ב'יהוה את מ' העיר ויהו עמק
 2 וה'יהוה ויהוה ויהוה: וה'ושע על המלכה
 פ'אמר עמקו ל'יהוה והמלכה רק עמקו
 וה'ושע ויהוה ל'יהוה אב לעד כמחנהו:
 3 ויבס ה'ושע וכל עם הבהמה ל'יהוה העיר
 ויבס ה'ושע שלשים אלה אשר בפתח העיר
 4 וישלחו ל'יהוה: וה'יהוה אולם ל'יהוה אולם
 אולם לעד כמחנהו העיר אל תתקף מ'
 5 העיר כמחנהו ויהוה כמס: וה'יהוה וכל
 היום אשר איש קרב אל העיר ויהו מ' אולם
 ל'יהוה פ'אמר ב'יהוה ויבס למסות:
 6 ויבס ארבע עד ה'ושע אולם כ'יהוה מ'
 ואמר ניסם לפני פ'אמר ב'יהוה ויבס
 7 למסות: ואולם ויבס כמחנהו ויהוה
 8 את העיר ויבס יהוה אולם ב'יהוה: וה'יהוה
 פ'תפסכם את העיר ויצאו את העיר ב'יהוה
 9 פ'יהוה יהוה תפסו ראו צהו אולם: וה'ושע
 ה'ושע ויבס אל ה'ושע ויבס מן פתח אל
 וכן העיר סם לעי ויבס ה'ושע ב'יהוה והוא
 10 פתח העיר: ויבס ה'ושע ב'יהוה ויבס את
 העיר ויבס והוא חקני ישראל לפני העיר העיר:
 11 וכל העיר הבהמה אשר אתו על העיר ויבס
 כ'יהוה העיר ויבס כמסות לעי העיר ב'יהוה וכן
 12 העיר: ויבס כמסות אולם אולם ויבס אולם
 13 אולם מן פתח ויבס העיר מ' לעד: ויבס
 העיר את כל הבהמה אשר כמסות לעד וה'יהוה
 עמק מ' לעד ויבס ה'ושע ב'יהוה והוא
 14 פתח העמק: וה'יהוה פ'אמר מ' העיר ויבס

שמעו מן הארץ ומהי עשה לשמוך הדולו
 10 ויאמר יהוה אל יהושע קם לך לפנה
 11 זה אמה נל על פקדו: חטא ישראל
 וגם עבדו את צורו אשר ציוו ארם
 וגם לקחו מן ההרים וגם נבנו וגם פשוו וגם
 12 טמו בבלהומו ולא יכלו בני ישראל לקום לפני
 אמהם עתה ישל לפני אמהם כי היו לתום
 לא אסוף לזהו עמכם אם לא תשמידו
 13 היום מחרבכם: קם קולו אמהם ואמרו
 והקולו למור כי מה אמר יהוה אלהי ישראל
 וגם בקרב ישראל לא יוכלו לקום לפני אמהם
 14 עד היום היום מחרבכם ומחרבכם בפק
 לשבטיכם יהוה השבט אשר ילכדו יהוה
 יקרב למשפחה המשפחה אשר ילכדו
 יהוה יקרב לפנים היתח אשר ילכדו יהוה
 15 יקרב לבנים: יהוה ילכד ביום יתח אשר
 אהו ואת כל אשרו כי עם אדמיתו יהוה
 16 וכי עשה נלה בשואל: וישכם
 יהושע בפק יקרב את ישראל לשבטו וילכד
 17 שבט ההדו: וקרב את משפחה יהוה
 וילכד את משפחה ההדו וקרב את משפחה
 18 ההדו לבנים וילכד ובניו ויקרב אדמיתו
 לבנים וילכד עקן פרסמי קרובי קרוח
 19 למפנה יהוה: ויאמר יהושע אל עקן פל
 שים יא כבוד ליהוה אלהי ישראל ותרו יהוה
 20 והצדק לי מה עשית אל יתבוד מפני: ויען
 עקן את יהושע ויאמר אמה אנה חטאתי
 ליהוה אלהי ישראל וכאת וכאת עשיתי:
 21 ואראה בשלל אהרן שבע אהרן טורה ומתחם
 שקלים פסק ולשון דוב אהרן חמשים שקלים
 משקלו והחומים ואקחם היום ממכם פארץ
 22 פתוך הארץ הבקס תחיתו: וישלח יהושע
 מאמנים ויצו האהלה הנה ממנה באהלו
 23 הבקס תחיתו: ויקחם מתוך האהל ויבאם
 אל יהושע ואל פלבי ישראל ויבאם לפני
 24 יהוה: ויקח יהושע את עקן בן קרוח ואת
 הבקס ואת האהרן ואת לשון הדוב ואת
 פלו ואת בנותו ואת שורו ואת חמלו ואת

האשה ואת כל אשר לה פאסו לשבעים
 25 לה: וישם דבשים המצבים ויצאו את
 הדב והדאמה והדאמה והדאמה ואת
 כל אשר לה ואת כל משפחה הוציאו
 26 והלחם מתוך למתה שואל: והעו שמו
 פאסו וכל אשר פה רק: הבקס והדוב וכל
 27 והשולח והפול טמו ארץ ביהדותו ואת
 הדב והדב והדב אמה ואת כל אשר לה
 והנה יהושע והשבט בקרב ישראל עד היום
 והנה כי הדב אהרן אמה אמה שלח
 28 אל יהושע לתל אדמיתו: וישמע
 יהושע פעה והוא לאמר אהרן האיש לפני
 יהוה אמר יקום ויטה את העיני והוא את
 יהוה בבכו ישלח ובעדו יצב דלוחו:
 29 והנה יהוה את יהושע והנה שמו בל הארץ:

CAP. VII

1 ויסעו בני ישראל מעל פתם ויחם עקן קר
 פתו בקרובי קרוח למפנה יהוה מן ההרים
 2 ויהוה את יהוה בנת ישראל: וישלח
 יהושע אנשים מיהוה ויהוה אשר עבדו את
 3 מוסם למיחאל ויאמר אליהם לאמר על
 והנה את יהושע ויעלו האנשים והנה את
 4 והיו: וישבו אל יהושע ויאמרו אלהי אל על
 כל היום סלפים איש או ששלח אנשים איש
 5 יעלו ויפן אדמיתו אל תפגע שפנה את כל
 6 היום כי מעט הנה: ויעלו מן ההרים שפנה
 7 כששלח אנשים איש ויטמו לפני אנשי יהוה:
 8 ויפן מוסם אנשי יהוה כששלח אנשים איש
 9 ויהיו לפני יהושע עד השמים ויפסו בפרד
 10 ויפסו לבניהם ויהוה למים: ויקרע יהושע
 11 סאתיו וישל על פתו אהרן לפני אהרן יהוה
 12 עד הרוב והוא חקני ישראל ויעלו עשר על
 13 והאם: ויאמר יהושע אהרן: אהרן יהוה למה
 14 והערת העמל אהרן הנה אהרן לרח
 15 אהרן פד האמור להאבותו ולו הואלט וישב
 16 בעד יהוה: כי אהרן מה אמר אהרן אשר
 17 הפך ישראל עתה לפני אהרן: וישמשו הבכעלו
 18 וכל שבט הארץ ויטמו עליו והכירו את

8 והלחץ יעבד לפני ארון יהוה ויהי סמך
 9 הדשע ארבעה ימים ושבעה הפגים לשמים שבעה
 10 ששוחח האילים לפני יהוה עמו והקשע
 11 בששוחח וחרון פניה יהוה וקץ אחריהם
 12 והלחץ הלך לפני הפגים הקשע הששוחח
 13 והמספח הלך אחריו וחרון הלחץ והקשע
 14 בששוחח: והתדעם צה הדשע לאכז לא
 15 חרשע ולא רשמיש אחרקלכם ולא רצא
 16 מפיכם דבר עד יום אכזו אליכם הישע
 17 והישיעם: ויטב ארון יהוה ארדהעו וקשע
 18 פעם אחת ויטא הפגים הלטי בשמחה:
 19 וישעם הדשע בפק וישא הפגים
 20 ארד ארון יהוה ושבעה הפגים לשמים
 21 שבעה ששוחח האילים לפני ארון יהוה
 22 האילים הלך והקשע בששוחח והלחץ הלך
 23 לשמיה והמספח הלך אחריו ארון יהוה הלך
 24 והקשע בששוחח: ויטב ארדהעו פגם השלי
 25 פעם אחת וישעם הפגה פה עשו ששח מסים:
 26 והי פגם השביעי וישכמו בעלוח השער
 27 ויטב ארדהעו כמשפט יהוה שבע פעמים רק
 28 פגם יהוה סכב ארדהעו שבע פעמים:
 29 והי בפעם השביעי קשע הפגים בששוחח
 30 ויאמר הדשע ארבעה הישע פדתן יהוה
 31 לכם ארדהעו: והיה העור תם הוא וכל
 32 אשר פה ליהוה רק רחב האזנה פתחה הוא
 33 וכל אשר איתו בפתח פי החפציה ארד
 34 הפלמאים אשר שלחתי: ורק איתם שמה כך
 35 היום פך תחרימו ולקחתם מה יחרום ושמתם
 36 את מחמה שוראל ליום ועמדם אוחה וכל
 37 פקח חרב וכלי חלשת וכל קש הוא ליהוה
 38 ארצ יהוה ימא: וירע העם ויתקשע בששוחח
 39 והי כשעל העם אחרקל השופר ויריע העם
 40 וירעה גדולה והפיל החומה פתחה ועל העם
 41 העדה אל נגדו וילבדו ארדהעו: ויחרימו
 42 ארדהעו אשר בער מראש ועד אפיה מעש
 43 ועד יקו ועד שור ושה וחרמו לסירחבו ולשנים
 44 האששים והכנלים ארדהעו אמר הדשע
 45 פא פתחאשפה האזנה והצאיו משם ארד

הארץ אשר לשבע יהוה לטבתם לחם לש ארץ
 7 וכן חלב ודבש: והתדעמהם הקים יהוה
 8 איתם כל הדשע פישלים דא פי ארמלו
 9 איתם בידו: והי פאשע ויטב כל הדשע
 10 להפיל וישעם תחום בפתחה עד חרותם:
 11 ויאמר יהוה ארדהעו האם נלוח ארדהעו
 12 מערים מעליכם וקלא שם הפקום והוא נלל
 13 עד האם יהוה: וירעו במרשאל בנלל וישעו
 14 ארדהעו פאדשה עשו יום לחוש בערב
 15 בשמחה יהוה: ויאכלו מעשר הארץ מפתח
 16 הפסח מפתח וקלא מעמם האם יהוה: וישעו
 17 הפך מפתח פאכס מעשר הארץ ולא רדה
 18 עד למי שוראל מן ויאכלו מפתח ארץ פען
 19 בשמחה והוא: והי בדתח הדשע בידו
 20 וישא עיני יהוה והפדאשע עמו נגדו וחרפ
 21 שלמה בידו וקלח הדשע אלו ויאמר לו
 22 הלטי איתו אמר מרטי: ויאמר לא פי אר
 23 שר צבא יהוה עתה כחזי וישלח הדשע
 24 אל פני ארצה וישלחו ויאמר לו מה אתי
 25 מדבר אל עבדו: ויאמר שר צבא יהוה
 26 ארדהעו שלח עוף מעל תלך פי הפלום
 27 אשור איתו עמד עליו קלש הוא וישעו הדשע כן:

CAP. VI.

1 ויחידו סנה ומספרת מפני פני שוראל אין
 2 יצא ורון פא: ויאמר יהוה אל
 3 הדשע ראה נתתי בידך ארדהעו והתמלפה
 4 בפתח החל: וכפרם ארדהעו על אש
 5 הפלחמה הקשע ארדהעו פעם אחת פה
 6 תעשה ששח מסים: ושבעה כנלים שוראל
 7 שבעה ששוחח האילים לפני הארון וביום
 8 השביעי מספו ארדהעו שבע פעמים והפגים
 9 והקשע בששוחח: והיה כמשפט ארון יהוה
 10 למשעכם אחרקל השופר הישע כל העם חרעה
 11 גדולה ונפלה חומת העיר פתחה ועלו העם
 12 אל נגדו: והקלא הדשע כדתן ארדהעו
 13 ויאמר אליהם שא ארד ארון הפתח ושבעה
 14 כנלים ישא שבעה ששוחח ויכלים לפני ארון
 15 יהוה: ויאמרו אליהם עברו ויטב ארדהעו

15 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר: צִוֵּה אֶת-הַחֲבָתִים
 16 לֵאמֹר: הִנֵּה אֲנִי מְצַדֵּק אֶת-הָאָרֶץ וְהָאֲבָנִים
 17 יִדְעוּ כִּי אֲנִי הָיִיתִי עִמָּךְ וְנִשְׁבַּח אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 18 וְהָיָה כִּי יִשְׁאָל אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר: מָה עָשִׂיתָ
 19 לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּעָשִׂיךָ אֵלֶיךָ וְעַל-הָאֲבָנִים
 20 אֵלֶיךָ לֵאמֹר: מָה עָשִׂיתָ לָנוּ יְהוָה וְעַל-הָאֲבָנִים
 21 אֵלֶיךָ לֵאמֹר: מָה עָשִׂיתָ לָנוּ יְהוָה וְעַל-הָאֲבָנִים
 22 אֵלֶיךָ לֵאמֹר: מָה עָשִׂיתָ לָנוּ יְהוָה וְעַל-הָאֲבָנִים
 23 אֵלֶיךָ לֵאמֹר: מָה עָשִׂיתָ לָנוּ יְהוָה וְעַל-הָאֲבָנִים
 24 אֵלֶיךָ לֵאמֹר: מָה עָשִׂיתָ לָנוּ יְהוָה וְעַל-הָאֲבָנִים

CAP. V. ה

1 וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ כָּל-מַלְכֵי הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
 2 וְכָל-מַלְכֵי הַבְּנֵי אֲמֹר עַל-דָּמֵי אָחִי אֲשֶׁר
 3 הָרַג יְהוָה אֲדָמָךְ הַיַּרְדֵּן מִפְּנֵי בְּרִית־יְהוָה
 4 עֲרַבְתָּ וְיָמֵס לְבָבָם וְלֹא-יִדְעוּ בָּם עַד הַיּוֹם
 5 מִפְּנֵי בְּרִית־יְהוָה וְעַתָּה הִנֵּה אֲנִי עֹשֶׂה
 6 לְךָ חֶרֶט וְעָשִׂיתָ לְךָ חֶרֶט וְעָשִׂיתָ לְךָ חֶרֶט
 7 וְעָשִׂיתָ לְךָ חֶרֶט וְעָשִׂיתָ לְךָ חֶרֶט וְעָשִׂיתָ לְךָ חֶרֶט
 8 וְעָשִׂיתָ לְךָ חֶרֶט וְעָשִׂיתָ לְךָ חֶרֶט וְעָשִׂיתָ לְךָ חֶרֶט
 9 וְעָשִׂיתָ לְךָ חֶרֶט וְעָשִׂיתָ לְךָ חֶרֶט וְעָשִׂיתָ לְךָ חֶרֶט
 10 וְעָשִׂיתָ לְךָ חֶרֶט וְעָשִׂיתָ לְךָ חֶרֶט וְעָשִׂיתָ לְךָ חֶרֶט
 11 וְעָשִׂיתָ לְךָ חֶרֶט וְעָשִׂיתָ לְךָ חֶרֶט וְעָשִׂיתָ לְךָ חֶרֶט
 12 וְעָשִׂיתָ לְךָ חֶרֶט וְעָשִׂיתָ לְךָ חֶרֶט וְעָשִׂיתָ לְךָ חֶרֶט
 13 וְעָשִׂיתָ לְךָ חֶרֶט וְעָשִׂיתָ לְךָ חֶרֶט וְעָשִׂיתָ לְךָ חֶרֶט
 14 וְעָשִׂיתָ לְךָ חֶרֶט וְעָשִׂיתָ לְךָ חֶרֶט וְעָשִׂיתָ לְךָ חֶרֶט

עָשִׂיתָ בְּיַדְּךָ עַד-אֲשֶׁר-לֹא-יָדְעוּ לְעַבְדֵי
 אֲדָמָתְךָ:

CAP. IV. ד

1 וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ יְהוָה לְדָוִד לְעַבְדֵי אֲדָמָתְךָ
 2 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר: קָרָא
 3 לְכֹסֵם מִדְּבַר שָׁמַיִם עֲשֵׂה אֱלֹהִים אִישׁ
 4 אִישׁ אִישׁ אִישׁ אִישׁ מִשְׁבָּטֵךְ וְצִוֵּה אוֹתָם
 5 לֵאמֹר: שִׂימוּ לָכֶם מִזֶּה מִצֵּד וְהָיָה מִצֵּד וְנָלַךְ
 6 הַחֲבָתִים הַזֵּאת שְׂמֵי עֲשֵׂה אֲבָנִים הַעֲבֹתִים
 7 אֵלֶיךָ עֲשֵׂה-הַחֲבָתִים אֵלֶיךָ עֲשֵׂה-הַחֲבָתִים
 8 אֵלֶיךָ עֲשֵׂה-הַחֲבָתִים אֵלֶיךָ עֲשֵׂה-הַחֲבָתִים
 9 אֵלֶיךָ עֲשֵׂה-הַחֲבָתִים אֵלֶיךָ עֲשֵׂה-הַחֲבָתִים
 10 אֵלֶיךָ עֲשֵׂה-הַחֲבָתִים אֵלֶיךָ עֲשֵׂה-הַחֲבָתִים
 11 אֵלֶיךָ עֲשֵׂה-הַחֲבָתִים אֵלֶיךָ עֲשֵׂה-הַחֲבָתִים
 12 אֵלֶיךָ עֲשֵׂה-הַחֲבָתִים אֵלֶיךָ עֲשֵׂה-הַחֲבָתִים
 13 אֵלֶיךָ עֲשֵׂה-הַחֲבָתִים אֵלֶיךָ עֲשֵׂה-הַחֲבָתִים
 14 אֵלֶיךָ עֲשֵׂה-הַחֲבָתִים אֵלֶיךָ עֲשֵׂה-הַחֲבָתִים

2 יעבדו: והיה מקצה שלשת ימים ויעשו
 השטחים בקרב המצודה: ויצאו אלהים לאמר
 3 שראובם את ארון ברית יהוה אלהים והבטיחם
 הלוים לשאום אתו ואחם חסדו ממולכם
 4 והלכתם אחריו: אך הרוק יהיה בפיכם
 ובטן פלפים אמה בפה אל חקרבו אליו
 למען אשר תדעו אחרתיו אשר תלכרבה פי
 לא עבדתם ברוך ממול שלטום: ואמר
 5 יהושע אלהים הנקרא פי מר יעשה יהוה
 בקרבם טל אחוה: ואמר יהושע אל הברכים
 6 לאמר שאו אחריון הברכה ועשו לפני האם
 ושאו אחריון הפית והלו לפני האם:
 7 ואמר יהוה אל יהושע האם יהוה אלהי
 בלך בעיני כל ישראל אשר דעת פי
 8 סגור דתיו עטמשה אלה עמך: ואמר
 תצוה אחרתים לשא אחרתים לאמר
 9 כבאכם עד קצה פי רהון פתח העמדה:
 ואמר יהושע אל בני ישראל בשו
 10 דפה לשמלו אחרתים יהוה אלהים:
 ואמר יהושע בארץ חזקו פי אל רח בקרבכם
 11 והדש ירוש למיכם אחרתם עלו ואחרתם
 ואחרתם ואחרתם ואחרתם האמרי
 12 והבטי: הפה ארון הברית ארון בל יתקו
 עבד למיכם ברוך: ועתה קח לכם שני עט
 13 איש משנתי ישראל איש אחד איש אחד
 לשבט: והיה עטח בפה תלמי הברכים לשא
 14 ארון יהוה ארון בל יתקו בני יתרון
 יתרון האים האלים ממעלה העמוד כי אחוה
 15 יהו מבט העם מאחרים לעט אחרתם
 והברכים לשא ארון הברית לפני האם:
 16 יבטא לשא ארון שר יתרון תלמי הברכים
 לשא ארון ממול בצהה האים יתרון מלא
 17 על בל יתרון כל ית קצו: ויעמדו האים
 האלים ממעלה קמו כי יתרון ורוק מאו
 18 למים העל אשר מפד פתח האלים על ית
 השנה יסדמנה תפז כפרו האים עטח כד
 19 יתרון: ויעמדו הברכים לשא ארון פתח
 יהוה פתחה פתח יתרון תקו וכל ישראל

הגיש יהוה אדמי יסדף מפלים בצאתם
 ממצרים ואשר עשיתם לפני מלכי האמרי
 אשר בער יהוה לטחן ולעג אשר הדרמם
 11 אחרם ושלטע ופס לבנו ולא קמה עד יח
 מאש מפלים כי יהוה אלהים הוא אלהים
 12 בשמים מפעל ועל הארץ מוחח: ועתה
 השבעתם לי ביהוה ברעשיו עמכם חסד
 13 ופשוטם נסראים עם פתח אבן חסד ורחום
 14 לי את אמתו והרחום אחרתם אחרתם
 15 אחרתו ואת אחרתו ואת בל יתקו לוח
 16 הפללים אחרתם מוח: ואמר לה
 17 האלים נשטח תחיתם למה אם לא תתרו
 18 אחרתם יה יהוה ברת יהוה לט אחרתם
 19 ועשית עמך חסד ואמת: ותודם ברכל בעד
 20 והלון כי ביהוה כפר ויהוה וקצוה יהוה
 21 ולשכח: ואמר לם יהוה לט פרישנע
 22 בם הדשים ורחום טפה שלשת ימים עד
 23 שב הדשים ואתר תלמי לודכם: ואמר
 24 אלה האלים מאם אמתו משנתי יהוה
 25 אשר השבעתם: והא אמתו באים ארץ את
 26 יתרון חט השני יהוה הקטני ברוך אשר
 27 יהוה לט אחרתם ואחרתם אחרתם
 28 ואת בל פת ארץ חסד ארץ הברית: והיה
 29 כל אשר יראו מלחו ביהוה הנקצה דמו כאלו
 30 ואמתו קמם וכל אשר יהוה ארון ברוך דמו
 31 כאלו אסיד ויהוה: ואסדמנה אר
 32 דברט יהו האים מאם משנתי אשר השבעתם
 33 והאמר בדיכם כי הוא והשלים ולם והקטן
 34 אחרתם השני ברוך: ולם וסא יהוה
 35 ושמם של שלשת ימים עד שטח הדשים
 36 ונקשו הדשים בל יתרון ולא מצאו: ושמם
 37 שני האלים ויתר מרוך ויעמדו קמו אל
 38 יהושע ברוך חסדו אר בל יתרון
 39 אחרתם: ואמר אל יהושע פרישן יהוה ברת
 40 ארץ יהוה ונסכמו בל יתרון יהוה משט:

1 השבט יהושע בבע יתקו מהשטים ועבא עד
 יתרון הוא וכל בני ישראל ולם שם סם

LIBER JEHOSSUAH.

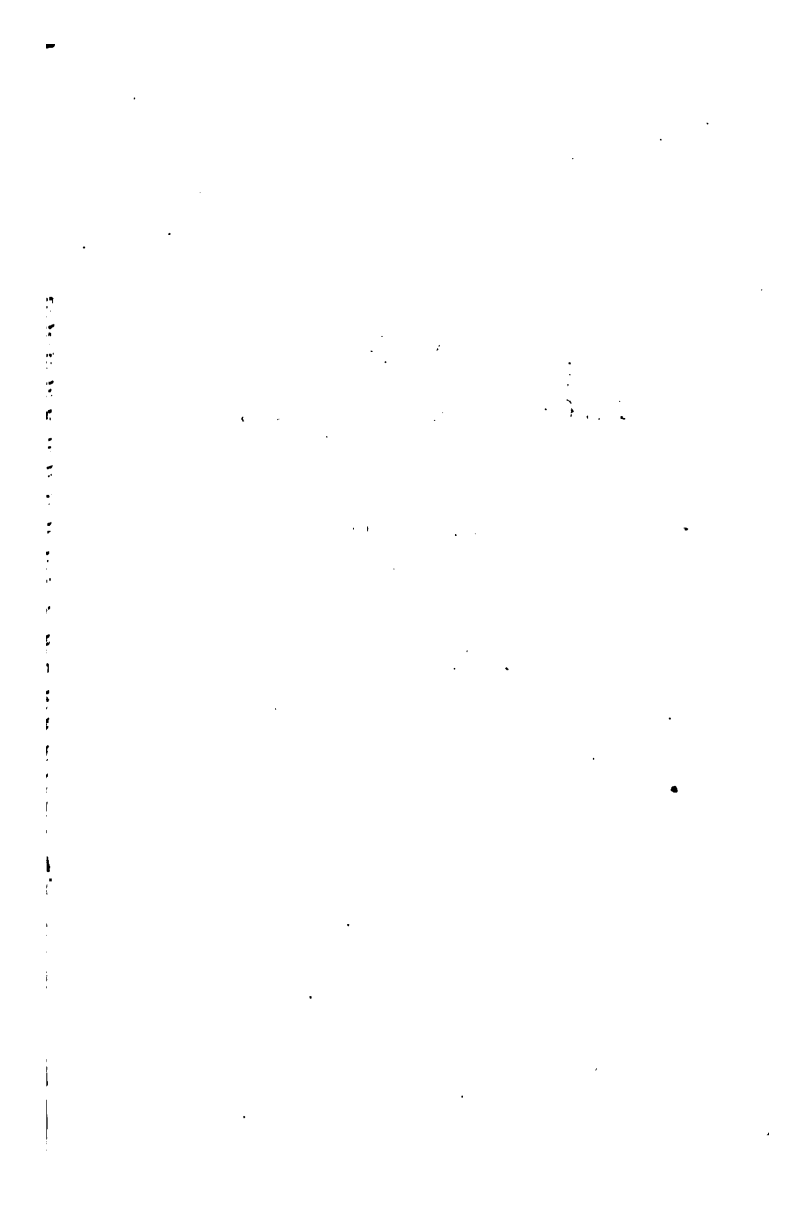
CAP. I *

15 והלל וצרתם אותם עד אשר יטח יהוה
 לאוזנם כעם ותלשו נסידמה ארדוהו אשר
 יהוה אלזככם טון להם ושבתם לארץ וישבתם
 וישתם אותה אשר ונתן לכם משה עבר יהוה
 בעבר הדרך מנחה ושלום: ויעט ארדוהו
 לאמר על אשר צייתו נעשה ואל על אשר
 תשלחו נקדו: ככל אשר שבעו אל משה
 כן לשמע אלקי רק יהוה יהוה אלקי עמך
 כאשר יהוה עם משהו: על אשר אשר יהוה את
 שרף ולא ישמע ארדוהו לכל אשר השפט
 ימת רק חוק ואמץ

CAP. II ב

1 ושלח יהושע בן נון מרדששים שנים אנשים
 מרגלים חרש לאמר לם רא ארדוהו ואת
 יחיו ואלו ויבאו ביד האשה וקו ושמה רוב
 2 וישכם שמהו: ואמר למה יחיו לאמר יהוה
 אנשים באו היה הילדה מבני ישראל לחפ
 ארדוהו: ושלח מלך יחיו ארדוב לאמר
 3 וציוא האנשים הפנים אלקי אשר באו ליתק
 פי לחפ ארדוהו באו: ותקו האשה
 4 ארדשני האנשים ותעפס ותאמר כן בא אל
 5 האנשים ולא ידעו מאן המה: ויהי השע
 לכפר בדתו האנשים תא לא ידעו את
 6 הלב האנשים דפו מוד ארדוהו כי תשונאו
 7 והיא העלום דגנה ותמכסם בפשטי התץ
 8 השטח לה עלהג: האנשים דפו ארדוהו
 9 ויהי הדרך על המעפוח והשע טון את
 10 כאשר תא דרשים ארדוהו: והמה כום
 11 לשעק והיא עלתה עלתם עלהג: והאמר
 12 ארדוהו השעו פרטן יהוה לכם את
 13 הארץ וכרשלה אימחם עליו וכי כמע על
 14 לשב הארץ ספנכם: פי שמעו את אשר

1 ויהי ארדו מוח משה עבר יהוה ואמר יהוה
 2 ארדוהו בן נון משהו משה לאמר: משה
 עברו מוח ועשה קם עבר ארדוהו היה אשה
 3 וכל העם היה ארדוהו אשר אנכי טון לכם
 4 לבי יחיו: מלמס אשר תודו פרדלכם
 5 כי לכם טרחה פאשר דרחה אל משהו:
 6 טרחהו ורענתו היה ועד דודו ודודו טו
 7 פרו מל ארץ החיים וערדום הדול מבי
 8 האמל יהוה נמלם: ארדוהו אשר לשק
 9 כל יכו דרף פאשר דרחה עם משהו ארדוהו
 10 עפ לא ארדו ולא ארדו: חוק ואמץ פי
 11 אשה חסדיל ארדוהו היה ארדוהו אשר
 12 לשפשו לאתם לחח להם: רק חוק ואמץ
 13 מאו לשמו לעשות ככל דרחה אשר ציו
 14 משה עברו אל יחיו מופ ימן שמאל למען
 15 השליל כל אשר תקו: ארדוהו סר דרחה
 16 היה משהו דגנה כי חכם וללה למען תשמו
 17 לעשות ככל דרחהו כי פרא תצליח ארדוהו
 18 וואו תשלי: והא ציוהו חוק ואמץ אל
 19 תשר ואל יחיו פי עפ יהוה אלקי בכל אשר
 20 תקו: ויהי השע ארדוהו העם לאמר
 21 עברו בקרב הפתח וזה ארדוהו לאמר הכט
 22 לכם צדו כי מעו ושלשת ימים אתם עתים
 23 ארדוהו היה לטא משח ארדוהו אשר
 24 יהוה אלזככם טון להם ושבתם לארץ וישבתם
 25 וישתם אותה אשר ונתן לכם משה עבר יהוה
 26 בעבר הדרך מנחה ושלום: ויעט ארדוהו
 27 לאמר על אשר צייתו נעשה ואל על אשר
 28 תשלחו נקדו: ככל אשר שבעו אל משהו
 29 כן לשמע אלקי רק יהוה יהוה אלקי עמך
 30 כאשר יהוה עם משהו: על אשר אשר יהוה את
 31 שרף ולא ישמע ארדוהו לכל אשר השפט
 32 ימת רק חוק ואמץ



נביאים ראשונים

PROPHETAE PRIORES.

יהושע JEHO SUAH

שופטים JUDICUM

שמואל SAMUEL

מלכים REGUM



דברים ואת הברכה לד קנא

<p>שְׁלַח יְהוָה לְעֹשֶׂת בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לְפָנֶיךָ וְלִכְלֵ עֲבָדֶיךָ וְלִכְלֵ אֲרָצוֹ: וְלִכְלֵ הַיָּד הַחֹלְקָה: 12 וְלִכְלֵ הַמַּוְרָא הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה לְעֵינֵי כָּל־יִשְׂרָאֵל:</p>	<p>כִּי־סָמַךְ מֹשֶׁה אֶת־יָדָיו עַל־וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים בְּנֵי־ יִשְׂרָאֵל וַיַּעַל בְּאֵשׁ צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: 13 וְלֹא־לָבָא עִדֵי בְּיִשְׂרָאֵל כַּמֹּשֶׁה אֲשֶׁר יָדַע יְהוָה 14 פָּנִים אֶל־פָּנִים: לְכָל־הָאֱלֹהִים הַמְּוֹסְרִים אֲשֶׁר</p>
---	--

נשלמו חמשה חומשי תורה. תהלה לאל גדול ונורא:

חזק

עם סוכן דספר דמים חשע מאת חמשים חמשה. הניץ סימן: חציו. ועשית על פי הדבר
 אשר יחד לך: ופרשיתו יא. אחד חג בעבורים סימן: וסודו כיו. יסוף אמרה יגיד צדק סימן:
 שקד ליד. אודה יי בכל לבב סימן: מגין הפחדות שלשים וארבעה. והסתומת מאה ועשרים
 וארבעה הכל מאה וחמשים ושמה פרשיות וכסא כבוד ינחילם סימן:

עם הסוקים של כל הורה חמשת אלפים ושמה מאת וארבעים חמשה. ואד ה'חמנה ידזה
 שבשנים סימן: חציו. ושם עליו את החשן ויהן אל החשן את האורים ואת הזמנים:
 מגין פחדות של כל הורה מאתים וחששים. יבא דודי לגט ויאל פרי מגדו סימן: והסתומת
 שלש מאת ושבעים וחשעה. או אסדה אסר על נפשה בשבעה סימן: נמצאו מגין כל הפרשיות
 פחדות וסתומת שש מאת וששים וחשעה. לא החסר כל בה סימן:

והוא אשר אני עמך לנבואה ליהוה: והוא פה
 אשר אהיה עמו למטה והאמת אל עמך
 פלא מה אהיה אהיה פה הנה האמת אל
 51 עמך: על אשר מלאתם בי פרוץ בני ישראל
 במה שיהיה קול פרוץ על אשר לא
 52 קשיתם אהיה פרוץ בני ישראל: כי סגרת
 תראה אהיה פרוץ ושפחה לא תראה אהיה פרוץ
 אשר אני עמך לנבואה ליהוה:
 ד ד ד ד ד
 22 ויהי אשר הן פרו אהיה יתקן פרו פרו:
 23 למשול אשר במלך טובע רצון וקלא פרו
 24 יהיה ים ודחם יהוה: ואלה אשר פרו
 25 מנעם אשר הנה רצון אהיה ומכל פרו פרו:
 26 פרו וקלא מנעו וקלא פרו: אן פרו
 27 פרו רב טובע פרו וקלא פרו:
 28 פרו אהיה קום וקלא פרו עלם וקלא
 פרו פרו אהיה וקלא פרו: וקלא פרו
 פרו פרו ען וקלא פרו וקלא פרו
 פרו פרו פרו: וקלא פרו פרו
 עם פרו פרו מן פרו וקלא פרו
 וקלא פרו לך וקלא על פרו פרו:
 ד

CAP. XXXIV. לו

1 ויהי אשר פרו מן פרו אל פרו על ראש
 2 פרו אשר על פרו יהוה וקלא פרו
 3 פרו פרו פרו וקלא פרו
 4 פרו פרו פרו וקלא פרו
 5 פרו פרו פרו וקלא פרו
 6 פרו פרו פרו וקלא פרו
 7 פרו פרו פרו וקלא פרו
 8 פרו פרו פרו וקלא פרו
 9 פרו פרו פרו וקלא פרו

1 והוא הפכה אשר פרו משה אהיה
 2 אהיה בני ישראל לנבואה: והוא יהוה
 3 משה פרו פרו פרו פרו פרו
 4 והוא פרו קום מנעו אהיה לכו: אן
 5 רב עולם פרו פרו פרו וקלא פרו
 6 אהיה פרו פרו: והוא פרו פרו
 7 פרו פרו יהוה פרו פרו: והוא פרו
 8 וקלא פרו קל פרו וקלא פרו
 9 יהוה רב לו וקלא פרו פרו:
 10 פרו פרו פרו וקלא פרו
 11 פרו פרו פרו וקלא פרו
 12 פרו פרו פרו וקלא פרו
 13 פרו פרו פרו וקלא פרו
 14 פרו פרו פרו וקלא פרו
 15 פרו פרו פרו וקלא פרו
 16 פרו פרו פרו וקלא פרו
 17 פרו פרו פרו וקלא פרו
 18 פרו פרו פרו וקלא פרו

CAP. XXXIII. לט

1 והוא הפכה אשר פרו משה אהיה
 2 אהיה בני ישראל לנבואה: והוא יהוה
 3 משה פרו פרו פרו פרו פרו
 4 והוא פרו קום מנעו אהיה לכו: אן
 5 רב עולם פרו פרו פרו וקלא פרו
 6 אהיה פרו פרו: והוא פרו פרו
 7 פרו פרו יהוה פרו פרו: והוא פרו
 8 וקלא פרו קל פרו וקלא פרו
 9 יהוה רב לו וקלא פרו פרו:
 10 פרו פרו פרו וקלא פרו
 11 פרו פרו פרו וקלא פרו
 12 פרו פרו פרו וקלא פרו
 13 פרו פרו פרו וקלא פרו
 14 פרו פרו פרו וקלא פרו
 15 פרו פרו פרו וקלא פרו
 16 פרו פרו פרו וקלא פרו
 17 פרו פרו פרו וקלא פרו
 18 פרו פרו פרו וקלא פרו

דברים והאנו לב קטמ

26 ל חכמ יספיק אדם
 27 אבית ידוך ידוך אבית
 28 אבילא כרצונא סלמם
 29 כי לא כפיתנ צדקת
 30 כי כפון סורב כפונם
 31 עבולו סבב חוש
 32 חמס חקעם סמם
 33 חלמ הוא כמס ספדי
 34 ל כמ ושלם
 35 כי קדב יום אדם
 36 כי ידוך ידוך סמ
 37 כי ידוך כרצונא קי
 38 וקמ כי קלמס
 39 אבית דכ קדמס אביל
 40 יום חקעם
 41 יד עולם סרחה: ראי
 42 אב אבית חקעם
 43 חקעם סבב
 44 כי אשאל אל סמם יד
 45 אב יספיק סכ דכ
 46 אשכ כמ לכו
 47 אשכ חכ סמם
 48 סמם חל וספדי
 49 דכמס גום ספ
 50 חמס יסכ לכו

6 כי ידוך חקעם סמ
 7 חקעם סמם סמ
 8 סמם סמם סמ
 9 סמם סמם סמ
 10 סמם סמם סמ
 11 סמם סמם סמ
 12 סמם סמם סמ
 13 סמם סמם סמ
 14 סמם סמם סמ
 15 סמם סמם סמ
 16 סמם סמם סמ
 17 סמם סמם סמ
 18 סמם סמם סמ
 19 סמם סמם סמ
 20 סמם סמם סמ
 21 סמם סמם סמ
 22 סמם סמם סמ
 23 סמם סמם סמ
 24 סמם סמם סמ
 25 סמם סמם סמ
 26 סמם סמם סמ
 27 סמם סמם סמ
 28 סמם סמם סמ
 29 סמם סמם סמ
 30 סמם סמם סמ

ס

44 חמס סמם סמ
 45 סמם סמם סמ
 46 סמם סמם סמ
 47 סמם סמם סמ
 48 סמם סמם סמ
 49 סמם סמם סמ
 50 סמם סמם סמ

20 וזהו לעד פני ישראל מראש אל
 והיממה | אשר לשבעתי לאסוף ומי חלל
 ודלש האכל ושבע ודשן וטהר אל אלהים
 אחרים ונבואים וספתי וטהר את ישראל
 21 וזהו פירושם אוי רעה רעה ורעה ורעה וטהר
 השירה וזהו למנו לעד מ לא תשכח ספ
 דעו כי תעשי אדיריזו אשר דעו עשה האם
 במים אביאנו אל דורתי אשר לשבעתי
 22 ויכתיב משה את השירה וזאת ביום זהו
 וילפחה את בני ישראל | וזהו את דודשע
 23 בדין ואמר וזהו האמין כי אשה תבא אד בני
 ישראל אל דורתי אשר לשבעתי להם ואמר
 אשה עממי | ודעו | פבלת משה למנו 14
 אדיריזו הוזהרה האמת על ספר עד תפסו |
 ויצו משה את דודים לשון און ביהדותיה 5
 לאמר | לעז את ספר וזערה וזהו וטאסם 3
 אוי ספר און ביהדותיה אלהים וזהו וטאסם
 פו לעד | כי אמר דעו אד משה אד דרשע
 וקשה הן בעודו ווי עקסם דאם ספרים
 והם עשיתיה וזהו פירוש מזהו | וזהו וטאסם
 על אד מלוקי ספרים וטאסם והפודה
 באנשים את וקיסים האלה והעדה פם
 את השמים וזהו דורתי | כי תעשי אזה
 מזה כי השירה השדחת וספרים מן הדין
 אשר ציחו אתכם וקראת אתכם דרע
 פאחית דאסם מן דעשו את דעו בעת
 וזהו להכניסו פמעשה ויקם | ודבר מש
 פאחי פלוקי יגאל את דיריזו השירה והא
 עד תפסו |

מנחם מ | וזהו אלוף דעו וזהו עממי
 7 לא דעו ולא יעברו | ס | וקרא משה
 לדודשע ויאמר אליו לעשי כל ישראל חק
 האמין כי אשה וטאס אד דהם וזהו אל
 דורתי אשר לשבע וזהו לאסם ספר להם
 8 ואזה וספתי אחרים | ודעו דעו | וזהו וטאסם
 לשכח דעו וזהו עממי לא דעו ולא יעברו
 9 לא דעו ולא תדעו | ויכתיב משה את
 השירה והאמר ויחקה אל דודשע בני לו
 דשואים אד און פרות וזהו וטאסם פלוקי
 10 ישראל | וזהו משה אחרם לאמר ספר | שבע
 טאסם במנו טאסם השמחה פת דספרו |
 11 בנא כל ישראל להורה אד דשן וזהו אלוף
 פפוקם אשר יסוד וקרא את השירה והאמר
 12 ננד כל ישראל באנשים | וקרא את דהם
 דהאנשים והשנים והפני וקרא אשר בשעתי
 למנו וטאסם למנו למנו וקרא את דהו
 אלהים השמר לשפוח אד מלוקי וזערה
 13 והאמר | ויכתיב אשר לא דרשע וטאסם למנו
 לדעה את דהו אלהים על דאסם אשר
 אסם דאם על דאסמה אשר אסם עסים אד
 וזהו טאסם לדשעיה | פ

14 ואמר וזהו אל משה הן קרב יסוד למור
 קרא את דודשע והחכם פאול מנו והענו
 וילקו משה ודודשע והחכם פאול ספרו |
 15 וקרא וזהו פאול בפמה ענו ויעמד עמוד הענו
 16 על פתח דורתי | ואמר וזהו אל משה והפן
 שכב עמ אבדתי וקם וזהו וזהו חק | אחר |
 אלו ספר דורתי אשר דעו דעו שמה בדין
 ויעממי דער את דיריזו אשר פרו אחר |
 17 וזהו אפי מן מוס דורתי וטאסם והספרו
 סני מים וזהו לאכל וכפארה רעה ורעה
 וזהו ואמר פים ודעו ולא על מן און אלו
 18 בקרפי מנאני דרעה האלה | ואמר הספר
 אספוי פם פים והאמר על מן דעו אשר
 19 עשה מן ספר אל אלהים אחרים | וטאסם
 ספרו לכם אד השירה והאמת ולפחה אד דיריזו
 ישראל שומה פסיהם למנו וזהו וזהו השירה

ס פ ס ס ס
CAP. XXXII. לב

האנשים השמים והפודה והשומע והאמר אספוי
 יעני פקסו לעזי | וזהו פפול אספוי
 משערים על דשוא | וברביבים על דעו
 פן שם וזהו אספוי | דעו גול לא אלוף
 דיריזו תמים פלוקי | פן כל דיריזו מנו
 אל אמונה וזמן על | צדיק וישלח דעו
 שחת לו לא פנו מנחם | דוד עקש וספרו

דברים נצבים ל' וילך לא קמו

אל יזנה אלזוף בכל לבנה ובכל עשאו

11 ס פי הפעוה האחר אשר אנכי

מפנה האם לא נעלמת היא מפני ולא

12 ודקה האז לא בשמים היא לאמי כי ועלד

עט השלמיה ויערה עט ושמעט איה

13 ועשאו ולא מעט לים הוא לאמי כי

יעט עט אל עט האם ויערה עט ושמעט

14 איה ועשאו פי עזוב איה דבר מאד

15 פסוה ובלבד לעשאו ס ראה נחמי

לפניו האם את דהים ואת דפוב ואת

16 דפוח ואת דדע אשר אנכי מפנה האם

לאיהם את יזנה אלזוף ללבם פדכו

ולשמו מפנהו ודעו ואלפסו חיות הים

ובכו יזנה אלזוף פאר אשר איה פא

17 שפה לשפוח וחספסה לבבו ולא חשמע

וכחף השפוחות לאיהם אחרים ועברום

18 דדחו לם האם פי אבד האבדו לא תחיו

ימים על האדמה אשר איה עם את דתן

19 לםא שפה לשפוח העורו בם האם את

השמים ואת דהארץ והים והפוח נחמי לפנך

הפכה ותקלה ודחף פדים למען יזנה

20 איה חרשו לאיהם את יזנה אלזוף לשמע

בכל ודכבו ס פי דהא חיו ואת ימך

לשבת על האדמה אשר משע יזנה לאבדו

לאיהם לצחק ולעקב לחת לום

ס פ ס כ כ

CAP. XXXI. לא

1 וילך משה ודבר את דהים האלה אל פל

2 שואל ואמר איהם פי מאד ועשום שנה

אנכי האם לא ראכל עד לצאת ולםא ודחל

3 אמר אלי לא תעב את דתן וזנה יזנה

אלזוף דהא עט לפנך הוא שמלך את

הים האלה מלפנך וישום דדשע דהא

4 עם לפנך פאך דבר יזנה ועשה יזנה

לום פאך עשה לסדון לעט מלכ דהאמי

5 ולא רם אשר השמד איהם ותם יזנה

לפנים ועשום לום פל הפעוה אשר ציפו

6 איהם חוקו ואביו אל יזנה ואל תעשו

ועשו דדמה וצנים אשר דהו יזנה פאך

7 ס חסרו וחסרו כל דגום על מה עשה

יזנה פכה לארץ האמה מה חיו האם דדול

8 דהו וחסרו על אשר עט את פיות דהו

אלזוף איהם אשר פח לעום דדצא איהם

9 ס סרף ספדים וילם ויעשו איהם איהם

ושפוחו לום איהם אשר לא ידעום ולא

10 ס חלק לום יזנה אף יזנה פאר דהא

לדבא עליה את כל דקלה הפוחה פסו

11 דהו וישום יזנה מעל איהם פאך ודמה

והשפך דדול ושלום אל ארץ איהם פום

12 דהו ודפוחו יזנה איהם ודבלת עט

לפניהם עד שלום לעשוה את פל דהו ויהוה

האחר

CAP. XXX. ל

1 ויזנה כי יבא ערוך פל דהים האלה

2 הפכה ותקלה אשר נחמי לפנך השפוח

אל לבבו בכל דהים אשר ודחף יזנה

3 אלזוף שפה ושפח ער יזנה אלזוף ושמעט

4 בלד בכל אשר אנכי מפנה האם ודכבו

5 בכל לבבו ובכל עשאו ושכ יזנה אלזוף

6 את שפוחו ודחמו ושכ ודכבו מכל דהים

7 אשר השפוח יזנה אלזוף שפה ואת יזנה

8 ידחו דקצה השמים משם ודכבו יזנה

9 אלזוף וישום יזנה ודכבו יזנה אלזוף

10 אל דארץ אשר ישא אלזוף וישפוח דחמו

11 ודדכו סאפוחו ומל יזנה אלזוף את

12 לבבו ואת לבו ודע לאיהם את יזנה

13 אלזוף בכל לבבו ובכל עשאו למען יזנה

14 עט יזנה אלזוף את פל האלה על

15 אביו ועל שפוחו אשר דחשו ואתה תשוב

16 ושמעט בקל יזנה ועשית את כל מפנך

17 אשר אנכי מפנה האם ודחף יזנה אלזוף

18 בכל מעשה דה פכל בסכ ובסכ בדחשו

19 ובסכ איהם לסכה פי וישן יזנה לשוט

20 ערוך לשוב פאך שש על אביו פי

21 חשע בקל יזנה אלזוף לשכ מפנך

22 ודחף הפוחה בסכ ודחף דה פי חשב

7 ופנים: ויבא אדאמס ותפחה למלה לחינה
 8 ולצור ולחצי שבת הכפשי: וטעום אד
 דמי הפירה האחר ופשוטם אים למען
 ותפלה את על אד תעשה:

51 K O D O D

9 אים פנים האם מעלם למי יזה אלהים
 האשים שבמים ופנים למתים על אש
 ישראל: מפנים לשים ורף אש בקרב
 מתוך מחטב עפרו עד שאב ממו: לעשו
 בפיח יזה אלוה ובאלו אש יזה אלוה
 פוח עפרו האם: למען תקים אש האם לו
 לעם היא יזה ירוש למתים פאש דפי לו
 וכאשר נשבע לי אלוה לאמרם לאתם
 ולעקב: ולא אקים לפנים אמי פוח אד
 הפיח האחר ואת האלה האחר: פי אד
 אשר ישל פה עשש עמו האם למי יזה
 אלוה ויה אש אים פה עשש האם:
 פי אים דעיים אר אשר ישבע פאש פנים
 ואת אשר עשש בקרב נפיש אשר עשש:
 וירא אד שפציהם ואת בללים עז וכן נפח
 ויה אש עשש: פריש בם אש א אשה
 א משפחה א ישם אש לבם פה האם
 מעם יזה אלוה ללבו לעל אד אלוה
 נפיש תם פריש בם שוש פוח ראש
 ולעשה: יזה בשמע אד דמי האלה האחר
 והרפף בלבם לאמר שלום יהיה לי פ

משהח לפ אלו למען ספור יזה אד
 הצמחה: לא יאמר יזה סנו לו פי או ועל
 אד יזה וספרו פאש יהיה ורצה פו פל
 האלה הפוחים בפסד דה ומחה יזה אר
 שמו מוחה השמים: והכילו יזה לעל
 מכל שבט ישראל בכל אלות הפיח הפוח
 בספר תורה יהיה: ואמר יהיה האחר
 פנים אשר יקמו מתחתים והכילו אשר
 מתוך חרקה והא אד מפרת הארץ דה
 ואד תולאה אשר חלה יזה פה: בפסד
 ומלו שמה כל ארצה לא חרע ולא תצל
 ולא יעלה בה פל עשב כמו פכת ס

80 והאין בו אר פל מוחה פנים אשר נח
 81 מפיחם ודקו פו: גם פל חל וכל מפה
 אשר לא סוב בספר תורה האחר מעלם
 82 יהיה עליה עד השמרו: והשארם במח
 מעם תורה אשר יהיה פכמי השמים לב
 83 פי לא שמעו בקל יזה אלוה: ויה פאש
 לש יזה עליכם להשוב אתם ולהפחה
 אתם פו ישש יזה עליכם להאחד אתם
 ולהשמד אתם ותפוחם מעל האמה אשר
 84 איה בא שפה לשפחה: והרפף יזה
 בקל העשש מקצה הארץ ועל גצה הארץ
 ועקרו פם אלים אדום אשר לא יעש
 85 איה האסוף עז האם: ופנים תם לא
 תרעם לא יזה מוח למידקו וטען יזה
 לו שם לב וכו ולקוח עיים האסן נפש:
 86 והא ירוש תלמים לו כפנו ופוחה ללה
 87 ויחם ולא האסן פאש: בפסד האמר כו
 יתן לכו ויערב האמר מוחה פל מוח
 לבבו אשר תפוח והפחה עקרו אשר תראה:
 88 השוכח יזה: מצתם פאמה יהיה אשר
 אקרו לו ארחתו עד לאיה והמפוחים
 שם לא ירוש לעבים ולשפחה וכן כה: ס
 89 איה דמי הפיח אשר איה יזה אד משה
 לבח אד דמי ישראל פאש מאב מלכו
 הפיח אשר פת אים בוחו: ס

CAP. XXIX. כט

1 ויקרא משה אל כל ישראל ואמר אלהים
 אים ואיום את על אשר עשה יזה לעינים
 פאש פנים לשמה ולכל עמיה וכל ארצו
 2 הפסחה נבולות אשר ראו עיניו האחר
 3 והמפוחים הנזלים האם: ולא יטען יזה לבם
 לב לשח ועינים לאוח האים לשמע עד
 4 האם יזה: ואלו אתם ארעים שנה פפוד
 ארבל שלמחים מעליכם ונעלו ארמחה
 5 מעל תקו: לחם לא אכלים וכן ושכו לא
 שוחים למען תוש פי אט יזה אלהים:
 6 ותבא אל תפוחם יהיה וצא סדן מקד
 השפן ועט מקד השפן לראות למלחמה

דברים תבוא כח קמה

43 וְשִׁבְעָה יָמִים כִּי יִשָּׁע וְיִרְפָּא אִישׁ עֲשֵׂתוֹ
 44 וְהָיָה יוֹדֵה בְּהַ אֲדֹמָתוֹ עַד שְׁלוֹשׁ אַחַד מֵעַל
 45 הַהַרְלִימָה אֲמַר אֲשֶׁר בָּא שָׁמָּה לְשִׁיתוֹ וְיִסְכַּח
 46 יָדָה בְּשִׁתְּכֶם וּבְשִׁיתֵי הַבְּרִיחַת הַתְּהוֹרֵה הַתְּרַב
 47 וְהַשְׁמֵטוֹן בְּיַרְבֵּן יִדְמַשׁ עַד אֲבָרָה וְהָיָה
 48 שִׁבְעָה אֲמַר עַל הַאֲמִתָּה שְׂמֵתָה הַרְבֵּה אֲמַר
 49 הַתְּהוֹרֵה בְּרִיחַ יִקַּח יָדָה אֲדֹמָתוֹ אֲמַר אֲבָה
 50 וְיִסְכַּח מִן הַשְּׂמֵטִים יָד עֲלֵיהֶם עַד הַשְּׁמֵטוֹן
 51 וְיִסְכַּח יָדָה וְיִסְכַּח לִשְׁטֵן אֲמִתָּה בְּרִיחַ אֲמַר אֲלֵי
 52 וְהַשְּׂמֵטָה וְדָבָרִים הַיֵּסֵם לִשְׁטֵן יָדָה לַעֲוֹה לֵב
 53 מִמְּלִכְתָּה הַתְּהוֹרֵה וְהַתְּהוֹרֵה מִלְּמַח לִמְלִיךְ לֵב
 54 עַד הַשְּׂמֵטִים וְהַתְּהוֹרֵה הַתְּהוֹרֵה וְיָמֵן מִתְּהוֹרֵה
 55 וְיָמֵה יָדָה בְּשִׁתְּכֶם מִשְׂמֵים וּמְשִׂלִּים וְהַרְבֵּה
 56 וְהַיֵּסֵם אֲמַר לֹא תִהְיֶה לְעִמָּוֹת וְיִסְכַּח יָדָה
 57 בְּשִׁתְּכֶם וְהַתְּהוֹרֵה וְהַתְּהוֹרֵה לֵב וְהָיָה מִשְׂמֵט
 58 בְּעִירִים כִּי אֲמַר יִשְׁמֵט הַשֵּׁן פִּגְמָלָה וְלֹא
 59 תִּפְלֹחַ אֲדֹמָתוֹ הָיָה אֲךָ שִׁתְּכֶם תִּגְוֹל כִּי
 60 הַיֵּסֵם וְיָמֵן מִשְׂמֵט וְיָמֵה הַשֵּׁן וְיָמֵה אֲדֹמָתוֹ
 61 לַעֲלִילָה בִּיחַ הַתְּהוֹרֵה וְלֹא תִהְיֶה בְּיָם הַשֵּׁן
 62 וְלֹא תִהְיֶה שְׂחָרָה מִסַּח לְשִׁתְּכֶם וְלֹא תִהְיֶה
 63 כִּי הַתְּהוֹרֵה נִגְוֹל מִלְּמַח וְלֹא תִהְיֶה לֵב מִתְּהוֹרֵה
 64 וְהַתְּהוֹרֵה וְיָמֵן לֵב מִשְׂמֵט וְיָמֵה וְהַתְּהוֹרֵה
 65 הַיֵּסֵם לֵשׁ אֲמַר וְשִׁתְּכֶם וְהָיָה וְהַתְּהוֹרֵה אֲמִתָּה
 66 בְּלִיחָם וְיָמֵן לֵב יָדָה עַד אֲדֹמָתוֹ וְלֵב
 67 תִּשְׁחָר אֲבָל עִם אֲמַר לֹא יִדְעַת תְּהוֹרֵה וְיָמֵן
 68 וְשִׁתְּכֶם וְהַתְּהוֹרֵה בְּלִיחָם וְהָיָה שִׁתְּכֶם מִתְּהוֹרֵה
 69 עֲשֵׂה אֲמַר תְּהוֹרֵה וְיָמֵה יָדָה בְּשִׁתְּכֶם וְיָמֵן
 70 וְיָמֵה אֲמַר תִּקַּח עֲלֵיהֶם אֲלֵי אֲמַר לֹא
 71 דַעַת אֲמַר וְהַתְּהוֹרֵה וְהַתְּהוֹרֵה עִם אֲמִתָּה אֲמִתָּה
 72 בְּיָם וְיָמֵן וְהָיָה לְשִׁתְּכֶם לְשִׁתְּכֶם בְּלִי
 73 הַשְּׂמֵטִים אֲמַר יִסְכַּח יָדָה שְׂמֵטוֹ וְיָמֵן וְיָמֵן
 74 תִּפְלֹחַ הַתְּהוֹרֵה וְהַתְּהוֹרֵה בְּיָם וְהַתְּהוֹרֵה
 75 עִם אֲמִתָּה וְיָמֵן וְיָמֵה אֲמַר לֹא תִהְיֶה אֲמִתָּה
 76 בְּיָם וְיָמֵן וְיָמֵה אֲמַר לֹא תִהְיֶה אֲמִתָּה
 77 וְיָמֵן וְיָמֵה אֲמַר לֹא תִהְיֶה אֲמִתָּה
 78 וְיָמֵן וְיָמֵה אֲמַר לֹא תִהְיֶה אֲמִתָּה
 79 וְיָמֵן וְיָמֵה אֲמַר לֹא תִהְיֶה אֲמִתָּה
 80 מִחַד תִּרְעַע עִם אֲמִתָּה וְהַתְּהוֹרֵה וְיָמֵן וְיָמֵה

43 וְשִׁבְעָה יָמִים כִּי יִשָּׁע וְיִרְפָּא אִישׁ עֲשֵׂתוֹ
 44 וְהָיָה יוֹדֵה בְּהַ אֲדֹמָתוֹ עַד שְׁלוֹשׁ אַחַד מֵעַל
 45 הַהַרְלִימָה אֲמַר אֲשֶׁר בָּא שָׁמָּה לְשִׁיתוֹ וְיִסְכַּח
 46 יָדָה בְּשִׁתְּכֶם וּבְשִׁיתֵי הַבְּרִיחַת הַתְּהוֹרֵה הַתְּרַב
 47 וְהַשְׁמֵטוֹן בְּיַרְבֵּן יִדְמַשׁ עַד אֲבָרָה וְהָיָה
 48 שִׁבְעָה אֲמַר עַל הַאֲמִתָּה שְׂמֵתָה הַרְבֵּה אֲמַר
 49 הַתְּהוֹרֵה בְּרִיחַ יִקַּח יָדָה אֲדֹמָתוֹ אֲמַר אֲבָה
 50 וְיִסְכַּח מִן הַשְּׂמֵטִים יָד עֲלֵיהֶם עַד הַשְּׁמֵטוֹן
 51 וְיִסְכַּח יָדָה וְיִסְכַּח לִשְׁטֵן אֲמִתָּה בְּרִיחַ אֲמַר אֲלֵי
 52 וְהַשְּׂמֵטָה וְדָבָרִים הַיֵּסֵם לְשִׁתְּכֶם יָדָה לַעֲוֹה לֵב
 53 מִמְּלִכְתָּה הַתְּהוֹרֵה וְהַתְּהוֹרֵה מִלְּמַח לִמְלִיךְ לֵב
 54 עַד הַשְּׂמֵטִים וְהַתְּהוֹרֵה הַתְּהוֹרֵה וְיָמֵן מִתְּהוֹרֵה
 55 וְיָמֵה יָדָה בְּשִׁתְּכֶם מִשְׂמֵים וּמְשִׂלִּים וְהַרְבֵּה
 56 וְהַיֵּסֵם אֲמַר לֹא תִהְיֶה לְעִמָּוֹת וְיִסְכַּח יָדָה
 57 בְּשִׁתְּכֶם וְהַתְּהוֹרֵה וְהַתְּהוֹרֵה לֵב וְהָיָה מִשְׂמֵט
 58 בְּעִירִים כִּי אֲמַר יִשְׁמֵט הַשֵּׁן פִּגְמָלָה וְלֹא
 59 תִּפְלֹחַ אֲדֹמָתוֹ הָיָה אֲךָ שִׁתְּכֶם תִּגְוֹל כִּי
 60 הַיֵּסֵם וְיָמֵן מִשְׂמֵט וְיָמֵה הַשֵּׁן וְיָמֵה אֲדֹמָתוֹ
 61 לַעֲלִילָה בִּיחַ הַתְּהוֹרֵה וְלֹא תִהְיֶה בְּיָם הַשֵּׁן
 62 וְלֹא תִהְיֶה שְׂחָרָה מִסַּח לְשִׁתְּכֶם וְלֹא תִהְיֶה
 63 כִּי הַתְּהוֹרֵה נִגְוֹל מִלְּמַח וְלֹא תִהְיֶה לֵב מִתְּהוֹרֵה
 64 וְהַתְּהוֹרֵה וְיָמֵן לֵב מִשְׂמֵט וְיָמֵה וְהַתְּהוֹרֵה
 65 הַיֵּסֵם לֵשׁ אֲמַר וְשִׁתְּכֶם וְהָיָה וְהַתְּהוֹרֵה אֲמִתָּה
 66 בְּלִיחָם וְיָמֵן לֵב יָדָה עַד אֲדֹמָתוֹ וְלֵב
 67 תִּשְׁחָר אֲבָל עִם אֲמַר לֹא יִדְעַת תְּהוֹרֵה וְיָמֵן
 68 וְשִׁתְּכֶם וְהַתְּהוֹרֵה בְּלִיחָם וְהָיָה שִׁתְּכֶם מִתְּהוֹרֵה
 69 עֲשֵׂה אֲמַר תְּהוֹרֵה וְיָמֵה יָדָה בְּשִׁתְּכֶם וְיָמֵן וְיָמֵה
 70 וְיָמֵה אֲמַר תִּקַּח עֲלֵיהֶם אֲלֵי אֲמַר לֹא
 71 דַעַת אֲמַר וְהַתְּהוֹרֵה וְהַתְּהוֹרֵה עִם אֲמִתָּה אֲמִתָּה
 72 בְּיָם וְיָמֵן וְהָיָה לְשִׁתְּכֶם לְשִׁתְּכֶם בְּלִי
 73 הַשְּׂמֵטִים אֲמַר יִסְכַּח יָדָה שְׂמֵטוֹ וְיָמֵן וְיָמֵן
 74 תִּפְלֹחַ הַתְּהוֹרֵה וְהַתְּהוֹרֵה בְּיָם וְהַתְּהוֹרֵה
 75 עִם אֲמִתָּה וְיָמֵן וְיָמֵה אֲמַר לֹא תִהְיֶה אֲמִתָּה
 76 בְּיָם וְיָמֵן וְיָמֵה אֲמַר לֹא תִהְיֶה אֲמִתָּה
 77 וְיָמֵן וְיָמֵה אֲמַר לֹא תִהְיֶה אֲמִתָּה
 78 וְיָמֵן וְיָמֵה אֲמַר לֹא תִהְיֶה אֲמִתָּה
 79 וְיָמֵן וְיָמֵה אֲמַר לֹא תִהְיֶה אֲמִתָּה
 80 מִחַד תִּרְעַע עִם אֲמִתָּה וְהַתְּהוֹרֵה וְיָמֵן וְיָמֵה

זכרים תבוא כו קמז

10 יהא אתך ונת חלב ודבש: ועשה הנה דבאר
 את דאשית פני הארמה אשר נתתה לי יהה
 ויבואו לפני יהה אלהיך והשתחויה לפני
 יהה אלהיך: ושמתם בכל ישוב אשר נתך
 לך יהה אלהיך ולמחוק אהיה הגוי הנפר
 12 אשר בקרבך: כ פי תבילה לעשור
 את כל מעשור תבואתך בשנה השלישית שנת
 הפעשור ותחיה לפני לפר ליתום ולא אלמנה
 13 ואכלו בשעריך ושבשו: ואמרת לפני יהה
 אלהיך בעשרי דקולש מד הבית וגם נתתו לפני
 ולפי ליתום ולא אלמנה ככל מצותך אשר ציוני
 14 לא עשיתי מצותך ולא שכןתי: לא אכלתי
 באתי ממש ולא בשערי ממש בממא ולא נתתי
 ממש למת שמעתי בקול יהה אלהי עשיתי
 15 ככל אשר ציוני: השקפה מועתן קדשך
 מד השמים וברך את עמך את ישראל את
 האדמה אשר נתתה לנו כאשר נשבעת לאבותינו

אתך ונת חלב ודבש: כ האים
 יהה יהה אלהיך מצד לעשות אתה האים
 האלה ואתה משפטם ושמת תעשית אותם
 17 בכל לבבך ובכל נפשך: את יהה האמת
 האים יהות לך לאלים וללכת בדרכיו
 ולשמו דתו ומצותיו ומשפטיו ולשמע בקלו
 18 ויהה האמת האים יהיה לו לעם נסיה
 כאשר דבר לך ולשמו כל מצותיו: ולתהי
 19 עליו על פלדיוס אשר עשה לחהלה ולשם
 ולחסות ולחיות עם קדש ליהה אלהיך
 כאשר דבר: ד

CAP. XXVII. כ

1 ויצ משה וקני ישראל אתהים לאמו שמו
 את כל המצוה אשר אמני מצוה אתכם האים
 יהה פים אשר תעבדו את יהה אלהיך
 2 אשר יהה אלהיך נתן לך והקמת לך אבנים
 גדולות ושדת אים פשו: ומכתב עליו את
 3 כל דברי תורה האמת בעברך לפני אשר
 תמא אל הלאך אשר יהה אלהיך: נתן לך
 אתך ונת חלב ודבש כאשר דבר יהה אלהיך
 4 אבחוך לך: יהה בעברכם את דברתי תלמי

11 ישראל בית הולך ועל: כ
 פני אשתי יהו אש ואחיו וקרבה אשר
 הולך להצל את אשה מד מצד ושלוה
 12 יתה החזקה במשלו: וקצוה אדפשה לא
 13 תחום ענין: כ
 14 בסיסו אכן ואכן גדולה וקשה: לא יהיה לך
 15 בתיך אשה ואשה גדולה וקשה: אכן
 שלמה וצדק יהיה לך אשה שלמה וצדק יהיה
 לך למשן וימים וקוף על האדמה אשר יהיה
 16 אלהיך נתן לך: פי חעבת יהה אלהיך פל עשה
 אלה פל עשה של: כ
 17 ונת את אשר עשה לך עמלק בדרך צאתכם
 18 ממצרים: אשר קדו בדרך ונתב בך פל
 והושלים אהיה עוף ונתע ולא יה
 19 אלהים יהה ברגיו יהה אלהיך: לך מכל
 אהיה מסביב פתך אשר יהה אלהיך נתן לך
 נתלה לשוהה תמחה אדום עמלק מתוח
 השמים לא תשחך:

ס ס ס ס ס

CAP. XXVI. כ

1 יהה פירחא אלהיך אשר יהה אלהיך
 2 נתן לך נתלה וישוה ושמת בה: ולקחתי
 מהאמת: פל פני האדמה אשר תמא מארץ
 אשר יהה אלהיך נתן לך ושמת בממא האמת
 אלהיך אים אשר יבדו יהה אלהיך לשמן
 3 שמו שם: ובאת אל בוקן אשר יהה בימים
 האים ואמרת אליו הודו האים ליהה אלהיך
 פל אהי אלהיך אשר נשבע יהה לאבותינו
 4 לית לנו: ולקח הבוקן תמא מיהו והודו
 5 לפני מוצח יהה אלהיך: וענת ואמרת לפני
 יהה אלהיך אפני אכן את יהו מצומחה ונת
 שם בממא מעט ויהי שם לנו גדול עצום ורב:
 6 ויהי אים הפצוים ויעשו ויהי עלינו עבדה
 7 קשה: ויצעק אל יהה אלה אבותינו וישמע
 יהה אלהיך ויה ארבעים ואת עמלנו
 8 ואת לחצנו: ויצאנו יהה ממצרים מד חזקה
 ובדע נסיה ובממא גדל ובארות ובמפתחים:
 9 ותמא אל הפוקם יהה ויתר לנו את הלאך

14 ארץ משק משק עני ויבין מלמדו או מורה
 15 אשר בארצו בשערו: בימים הן משקו ולא
 תבא עליו נפשמי כי עני הוא ואילו הוא נשמי
 ארבעה ואלקרא עליו אל יהודה יהיה כד
 חטאו: ׀ ארבעה אבות על
 16 פנים ונים ארבעה על אבות אשר בנאמו
 וימרו: ׀ לא תפח משפט כי
 17 יחם ולא תחבל בגד אלמנה: וזכות כי עני
 18 יהיה במצותים ויחוק יהיה אלוהי משם על
 אבני מצות לעשות אדוהים וזה: ׀

19 כי הוצא קצתו משוף ושכחו עמו בשדה
 לא תשלל לכתו לצד יחום ולאמנה יהיה
 למען ירחיק יהיה אלוהי בכל מעשה דתו:
 20 ׀ כי תחבט דתו לא תפחד
 21 ארצו לצד יחום ולאמנה יהיה: כי הוצא
 פרכו לא תשלל ארצו לצד יחום ולאמנה
 יהיה: תכחל פרכו דתו פאר מצרים על
 22 כי אבני מצות לעשות אדוהים וזה: ׀

CAP. XXV. כה

1 פריהיה רוב בין אנשים ונשים אלהמשפט
 ונאמם הוציאו אדוהים ודמיש אדו
 2 השעו: יהיה אבין רפח השעו השעו
 השעט השעו לשעו פזי לשעו במספר:
 3 ארבעים ופזי לא יסוף פדושת להפזי על אלה
 4 מזה רפה וקלה אחוץ לעניקו: ארחתוסם
 5 שור בלשו: ׀ פרישם אהים
 יהיו ומת אהיו מרם וכן אידיל ארחהיה
 אשתדומח והוצה לאש זו יכמה ויא עליה
 6 לקחה לו לאשה ונמנה: יהיה תבסל אשר
 תלד להם על שם אהיו דמת לארפחה שמו
 7 משראל: ומסלא יחפץ האיש לקחת אד
 יבמיו ועליו: יבמיו השעיה ארחהים
 ואחלה מעל יבמ ליהם אהיו שם בשאל
 8 לא אהו יבמו: וקראלו וקרישו דמת אלו
 9 ועמד ואמר לא תפצוה לקחהו: ונשה יבמיו
 אלו לעני האקנים וקלחה בעל מעל רגלו
 וזקה פמני ועננה ואמרה פכה יעשה לאש
 10 אשר ארבעה אדוהים אהיו: וקרא שמו

17 ואל ידלש יהיה אלוהי מעמד יהיה כד
 23 חטאו: וכי תחבל למד ארחהיה כד חטאו:
 24 מוצא ששחוק השמו ועשית משלך מדת
 ליהיה אלוהי סנה אשר דרפת פסיו: ׀
 25 כי חטא בדם רעו ואלת ענים פנששו
 26 טובעו ואל פלה ארחהו: ׀ כי
 חטא בקמת רעו וקמת מללה פדוה דרמש
 לא תלך על קמת רעו: ׀

CAP. XXIV. כד

1 פרישח אש אשר ובעלה וזהו אביל חמבא
 2 הן בעלה פרימבא מה עדה דר וכתב ליה
 3 ספר פריחה ונתן מזה לשלחה מפריו: וצאה
 4 מפריו הלכה ודחה לאש אדו: ונאמה האיש
 5 האחרון וכתב לה ספר פריחה ונתן ביה
 6 ושלחה מפריו או כי ימול האיש האחרון
 7 אשר לקחה לו לאשה: ארזיל בעלה האשת
 8 אשר שלחה לשב לקחהו להחיו לו לאשה
 9 אדו אשר השפחה פריחשה הוא לפני יהיה
 10 ולא תחויא אדוהים אשר יהיה אלוהי טון
 11 לו כד תלהו: ׀ פרישח אש אשר
 12 חדשה לא נא בפלא ורדעט עלו לכל
 13 דבר מל יהיה לביתו שנה אחת ושפחה אד
 14 אשתו אשר לקחו: ארזיל רחם וכתב פז
 15 נפש יהו חבל: ׀ פריפצא
 16 אש גב נפש מאחלו מפי ישראל והתעמר
 17 פו ומסד ומל הגב יהיה ורעת הרע מרפזו:
 18 ׀ השער פנעדיפעת לשמו
 19 מאד ולעשות פכל אשריזול אתם הובנים
 20 הלוים פאשר ציתם תשמד לעשות: וכו
 21 את אשר עשה יהיה אלוהי למרים פרו
 22 בצאוחם ממצרים: ׀ פריחשה
 23 כי עז משאח מאמה ארחהו ארחהו לעט
 24 עבטו: פרוץ תעמד האיש אשר אהו משה
 25 כי וצאו אלוהי אדוהעטם הוצהו: ואמר
 26 עני הוא לא חשבנ בעבטו: השב תשוב לו
 27 אדוהעטם פבא השמש ושכב בשלמנו וכו כד
 28 ואל תהיה צדקה לפני יהיה אלוהי: ׀

דברים תצא כג קמא

אנכי: ארומא סגור דתה 2
 וכתח שפכה בקהל יהוה: א
 ארומא סגור בקהל יהוה עם דוד שטתו לאר 3
 וא לא בקהל יהוה: א ארומא 4
 עמתי וסאמי בקהל יהוה עם דוד שטתו לאר 5
 וא לאם בקהל יהוה פירשלים: על דם אסור 6
 ארומא סגור ארומא סגורם ופסום ברחק בארומא
 מפצתם ואש שר עליו את פלים בראש 7
 מסתור ארם נדרים לללה: ולא ארומא יהוה 8
 אלהיו לשמע אל פלים ויהוה יהוה אלהיו
 לה את תהלה לסיכא פירומא יהוה אלהיו
 לא תחולש שלום ופסום פירומא ללום: א 9
 ארומא סגור ארומא סגור הוא ארומא סגור 10
 מצוי פירומא יהוה סגור: פסום ארומא סגור
 להם דוד שלישי וא להם בקהל יהוה: א 11
 פירומא סגור על ארומא סגור ולסגור סגור
 דם רעו פירומא סגור ארומא סגור ארומא סגור 12
 סגור סגור ללה וסגור ארומא סגור ללה לא
 וא ארומא סגור: יהוה לסגור סגור יהוה 13
 פסום וסגור ארומא סגור וסגור ארומא סגור: 14
 ויהוה יהוה לה על ארומא סגור וסגור ארומא סגור 15
 וסגור ארומא סגור וסגור ארומא סגור: פירומא
 יהוה ארומא סגור ארומא סגור ארומא סגור
 וסגור ארומא סגור יהוה סגור ארומא סגור ולא
 יהוה סגור ארומא סגור וסגור ארומא סגור: א
 ארומא סגור עבד ארומא סגור ארומא סגור 16
 ארומא סגור: עמתי ישב בקרוב פסום ארומא סגור 17
 פסום ארומא סגור פסום לא ארומא סגור: א לאר 18
 יהוה קרשה מפסום ישראל ולא יהוה קרשה
 מפסום ישראל: ארומא סגור ארומא סגור פסום 19
 בית יהוה ארומא סגור לכלסוד פירומא סגור יהוה
 ארומא סגור פסום ארומא סגור: א ארומא סגור 20
 ארומא סגור פסום ארומא סגור ארומא סגור פסום ארומא סגור
 ארומא סגור ארומא סגור ארומא סגור ארומא סגור 21
 ארומא סגור ארומא סגור ארומא סגור ארומא סגור
 ארומא סגור ארומא סגור ארומא סגור ארומא סגור 22

הצא עליה שם רע ואמר ארומא סגור יהוה
 לקרשה ארומא סגור ארומא סגור ארומא סגור
 וסגור ארומא סגור ארומא סגור ארומא סגור 15
 ארומא סגור ארומא סגור ארומא סגור ארומא סגור 16
 ארומא סגור ארומא סגור ארומא סגור ארומא סגור 17
 ארומא סגור ארומא סגור ארומא סגור ארומא סגור 18
 ארומא סגור ארומא סגור ארומא סגור ארומא סגור 19
 ארומא סגור ארומא סגור ארומא סגור ארומא סגור 20
 ארומא סגור ארומא סגור ארומא סגור ארומא סגור 21
 ארומא סגור ארומא סגור ארומא סגור ארומא סגור 22

ארומא סגור ארומא סגור ארומא סגור ארומא סגור

1 פירענא חלל פאדמה אשר יהיה אלוהו טע
 2 לך לרשעה פל בשדה לא טרע מי הדוד
 3 ונשא וקנה וטססו וחדו ארבעים אשר
 4 סמיתו החלו: ויהו וליה יהיה אלהיה
 5 וקחו וקני יהוה יהיא עבדו בך אשר לא
 6 עבד פה אשר לארמשה בעל הדודה וקני
 7 העד יהוא אדהעגלה ארמל איהו אשר
 8 לארעבד פ ולא ירע וטסרשם אדהעגלה
 9 פחלו: ונשו הנשים פני מי פ עם בוד יהוה
 10 אלוהו לשדו וקנו בשם יהוה ועל פיהם
 11 יהיה פלדיב ומלמעו: ולא קני העד יהוא
 12 הנשים אל החלל יהיו אדוניהם על העגלה
 13 הפחשה בחלו: ועו האמו חיוט לא שפכה
 14 אדניהם יהוה וניט לא ראו: פל לעמו
 15 וטאל אשר שדו יהוה האריתו הם גל
 16 מקב עמו ישראל ופס לם הם: יהיה
 17 תשע הים דבך משפח פרח עשה האר
 18 פעמי יהוה:

ד ד ד כמ 49

10 פירצא למלחמה על אביו וחתו יהוה אלוהו
 11 ברוח ושבת שבו: ויהי בשבת אשר ישר
 12 תאו השקת בה ולדות לך לאשה: הבאתה
 13 אל ידו ברוח תלחה אדהאשה ועשה את
 14 צורתה: והסירה אדשמת שמה מעלה
 15 השכה בפרוץ תכנה אדהאיה והאמה
 16 ירח ימים אחד פן תשא איה בעלמה האיה
 17 לך לאשה: יהוה אם לא תענה פה ושפחה
 18 לנשמה ומט לארמשה פכסו לארמעמו
 19 פה פרוח אשר ענתה: ד פרחו
 20 לאש שתי נשים האחת איהו והאחת שטאה
 21 ויהוה בים האמה והטאה יהוה דין
 22 הפס לטאה: יהוה בים הגדול אדפני
 23 אח אשר יהוה ל לא חלל לטו את בן האמה
 24 על פני בן השטאה הפס: פ אדהפלו פ
 25 השטאה יפד לחו ל פי שנים בכל אשר יפצא
 26 ל פירוא ראשית או ל משפט הבחור: ד
 27 פירחה לאש פן סוד ומרה אינש שמע

1 בקל אחד וקול אמו יהוה או ולא שמע
 2 אלהיו: וטסו בן אחד ואמו הדציה או
 3 אלהיו ערו ואל שש מקבו: והאח אל
 4 קני ערו פני זה סוד ומרה אינש שמע בקול
 5 וכל וסאו: והמרה פל אשר ערו בחינם
 6 ומו תעשה דע משפח וכל ישראל שמע
 7 וראו: ד וכריתה באל דמו
 8 משפחמות הדמת ותלית או על עקו: לא
 9 חלון נבלו על העץ פרקו תפשו פים
 10 יהיא פרקלת אלהים יהוה ולא תטאו את
 11 אדמתו אשר יהוה אלוהו טע לך בתליו: ד

CAP. XXII. כ

1 לארחהו אדשד אלוהו או אדשלו פיהם
 2 והעלמת פים השב ושיים אלוהו: ואם
 3 לא קרב אדוהו אלוהו ולא דשיו ונספו אל
 4 ידו ברוח יהוה עמו עו דש אלוהו או
 5 והשבו לו: וכן תעשה לחמו וכן תעשה
 6 לשמחו וכן תעשה לכל אבות אדוהו אשר
 7 האב מפני ומצאהו לא תוכל להעלים: ד
 8 לארחהו אדחמו אלוהו או שחו נשים
 9 ברוח והעלמת פים וקם וקום עמי: ד
 10 לארחהו כל גבר על אשה ולא רש
 11 גבר שמלת אשה פן תעבת יהוה אלוהו פל
 12 עשה אלהו: ד
 13 פן יצא קרצור: לטקו ברוח בכל עו: א
 14 על רצוץ אפוחים או ביצים והם רצו על
 15 האפוחים או על הביצים לארמח דם על
 16 הפס: שחו השלח אדהים והאדניהם
 17 הקודו למען יטב לך הארץ ימים: ד
 18 פן תבנה בית חולש ועשות מעקה לנשו
 19 ולא תשים דמים בביתו פרישל הצל מפני:
 20 לארחהו פרוק פלאים פן יקנש המלך
 21 הורע אשר תולע והבאת הפס: ד
 22 לארחהו בשד תבנה יהוה: לא תבלש
 23 שעטני צמר ושחים יהוה: ד גלים
 24 תעשה עוף על ארבע פנסות פסוקו אשר
 25 תבשה פה: ד פרוקו אש אשה
 26 וכן איהו וטאה: ושם לך עלילת דמים

דברים שמיים כ קלט

4 על איבים אל ידך לבכם אל תהיה ואל
 תחשוה ואל תשעו מפניהם כי יהיה אלהים
 5 ויהי עמכם להילחם לכם עם איבים לדושע
 אחכם: והפך השמים אלהים לאמו מי
 האיש אשר פתח בידו חוש ולא חשב לך וישב
 6 לביתו פרמיה במלחמה ואיש את יתכפו:
 ומידאיש אשר נטע פסם ולא חלל ידו
 7 וישב לביתו פרמיה במלחמה ואיש את
 יחלפו: ומידאיש אשר אש אשה ולא
 8 לקחה ידו וישב לביתו פרמיה במלחמה
 ואיש את יתפחו: ומסו השמים לדפ אל
 9 העם ואמו מידאיש יהיה וידו יתלב ידו
 וישב לביתו ולא ימסו אד לבב אחיו מלבו:
 10 והיה כפלה השמים לדפ אל העם ופחדו שור
 צמחה בראש העם: o פרדוב
 אל עיר להחם עליה וקראת אלה לשלום:
 11 והיה אם שלום תענה ופתחה לך יהיה כל
 12 העם הנמצא בה יהיו לך למס ועבדו: ואם
 לא תשלים עמך ותשתה עמך מלחמה וצרת
 13 עליה: ומסו יהיה אלהיך פתח וצרת את
 14 מלחמה למרדוב: רק ונשים וצפת והפרמה
 15 וכל אשר יהיה בעיר כל שללה תבו לך ואלת
 את שלל איבך אשר נתן יהיה אלהיך לך: o
 16 ותעשה לכל העמים והדלת מקו ממו אשר
 לארמשי ונשים ואלה דבה: o זק מער העמים
 17 ואלה אשר יהיה אלהיך נתן לך בחלה לא
 תחיה מלנשמה: מרדובם ותדובם החיו
 18 והאמיר הנעש והפחי החיו הדובס באשר
 צנו יהיה אלהיך: למען אשר לא תלמדו אחכם
 19 לעשות ככל תועבתם אשר עשו לאלהים
 20 ותמאום ליהיה אלהים: o פרדוב
 אל עיר ימים רבים להחם עליה לחמשה אר
 תשוחת את צעה לכה עלו גרון פי ממו
 האכל ואו לא תחם פי האדם עץ השדה
 21 לבא מפנה בפעור: o זק עץ אשר יתע פי לאר
 עץ מאלה הוא אתו תשוחת וברת וברת מצור
 על ידעו אשר הוא עשה עמך מלחמה עד
 22 ודחיה: o

יהיה ודבה נפש ולו את משפט מות פי לא
 1 שמו הוא לו מחמל שלטום: על פי אב
 2 מצו לאמו שלש שים תביל לך: ואם
 3 ילוב יהיה אלהיך אדגלך פתח לשע
 4 למסוה ונתן לך את מלדך אשר דפ לח
 5 למצוהו: כירחמו אדגל המצה האחר
 6 לששה אשר אב מצוה האם לאמה אד
 7 יהיה אלהיך וללכת ברכו מלדמים ומסות
 8 לך עד שלש שים על השלש האלה: ולא
 9 ישפך דם לך ברב ארץ אשר יהיה אלהיך
 10 טו לך סולה יהיה עלך דמיו: o
 11 וכי יהיה איש שמו לנעה ורב לו רקם עליו
 12 והצה נפש ומו ונס אל ארצה העים האל:
 13 ולשור וקצ שור ולקח או ממש ומתו או
 14 פד נאל דום ומחו: ארדחום עתה עליו
 15 ופעת דם דבך משואל וטוב לך: o
 16 לא תפול בכל רעף אשר נבלו ראשום בנתחך
 17 אשר תסל בארץ אשר יהיה אלהיך טו לך
 18 לששה: o לא יקום עד אד
 19 פאיש לכל ען וכל הפאת בכל חמו אשר
 20 תמו עליו: וטע עים או עליו שלשה
 21 עים יקום דבו: פרוקם עד חכם פאיש
 22 לעשות פי סדה: ומחו שני האשים אשר
 23 לדם דבוב למע יהיה לפני הדנים והשטים
 24 אשר יהיו בקום דום: ודשו השפטים
 25 הדוב והפה עד שכל העו שכל ענה באחיו:
 26 ועשום לו פאשו ומס לעשות לאחיו ועת
 27 דע מצוהו: והשאים ישמעו וראו ולא
 28 יסור לעשות עד פדו דעו היה בקרבו: ולא
 29 יחום עתה נפש בנפש ען בעלן ען בשן ד פד
 30 תל פרגל: o

CAP. XX. כ

1 פרדוב למלחמה על ארץ וראית סוס ורכב
 2 עם רב ממו לא תחא מום פרודה אלהיך
 3 שוף הפעול ממו מצרים: והיה כרובכם
 4 אל המלחמה ונפש רבון דפו אל העם: ואנ
 5 אלהם שמעו ויחאל אלה קרבים האם למלחמה

קטלים משנת ומשלו ומשפחו וחסד תב
 ושאל אב ודמש' ודוש אלהים: פדועם
 יהיה פלעשה אלה ובגלל החשבת הדין
 יהיה אלהיך מודש אותם ספקו וקמי
 תהיה עם יהיה אלהיך: פי דברים האלה אשר
 אהיה יודש אותם אל מעגמם ואלקסמם
 ישמשו ויהיה לא בן עמך קח יהיה אלהיך
 נביא מקרובך מארץ פלמי יקם קח יהי
 אלהיך אלו תשמעו: פכל אשר שאלת מע
 יהיה אלהיך פחוב פיום הקהל ליאמר ל
 איש לשמע אתקול יהיה אלו ויהיה
 הדולה האמת לא אראה עד ולא אמתו ויא
 יהיה אלו דברים אשר דפתי: נביא אקם לך
 מקרב אדום פמך ונחמי דבר פש חן
 אלוים אח פל אשר אפפו: יהיה האיש אל
 לרשמוע אלהיך אשר דפך בשמי א
 אודש מעצו: אף דפלא אשר חיד לרפ ח
 בשמי אח אשר לרצונו לרפ וי אשר י
 בשם אלוים אדום ומח דפביא יהא: ו
 תאמר בלבבו איכה מע אתהויל אשר ל
 דפך יהיה: אשר דפך תביא בשם יהיה ול
 יהיה דפך ולא יבא דמ דפך אשר ל
 דפך יהיה בחון דפך דפביא לא רח
 מפפו: D

CAP. XIX. יט

פריס'יה יהיה אלהיך אלהים אשר יה
 אלהיך טון קח את ארצם ורשום הש
 בטיהם ובמיתיהם: שלוש שנים תבדיל
 פחוף ארצך אשר יהיה אלהיך טון קח לשמ
 חכן קח הדין ושלישת אדגבל ארצך א
 ינדלה יהיה אלהיך יהיה למס שפיה פלד
 ויה דפך דרצת אשר יקם שפיה חן אשר י
 אתדעיה בגל דעת יהיה לרשמוע לו מח
 שלשם: ואשר יבא אתדעיה ביער לה
 עצים ויהיה חן פתון לכות העץ ותשל הע
 מן העץ ומצא אתדעיה ומח יהיה יקם:
 אחת השנים האלה חן: פרידהו נאל נ
 אחרי הרצח פי חס לבנו והשני פריח

14 פדו יט
 יהיה אלהיך טון קח וישפיה השכחה בה
 הארץ אשר יהיה על מלך פכל דברים אשר
 15 סכבו: טום השום עליך מלך אשר יבד
 יהיה אלהיך פו מקרב ארץ השום עליך מלך
 לא תוכל לתח עליך איש כמי אשר לא אלהיך
 16 יהא: רח לא ידפדעו סוסים ולא ישוב אד
 העם מפריה למען דרפה סס ויהיה אכר
 17 לכם לא תספן לשוב פדוף יהיה עד: ולא
 ידפדעו נשים ולא יסור לבנו וכסף חוב לא
 18 ידפדעו מאד: יהיה כשכחי על פשא ממלכי
 וקוב לו אתדמשה ויהיה האמת על סר
 19 מלשמי הדברים האלו: יהיה עמי וקרא ב
 פלימי חן למען ולכו ליהא את יהיה אלו
 לשמי אד על דפתי הדינה האמת והד
 20 הדיקים האלה לעשותם: בלבו חס לבנו
 מאדו ובלבו סד מן דפפעה ימן ושמאל
 למען יאריך ימים על ממלכו דמ וימי
 בקב ישראל: D

CAP. XVIII. יח

1 לא יהיה לפדעים הלוים פל ששמי לו חלק
 ותלה עמי ישראל אשר יהיה ותחלו יאכלו:
 2 ותלה לא יהיה על בקב אדו יהיה יהא
 3 חללו מאד דפתי: D ויה יהיה
 משפט הדברים מאח העם מאח וידי החב
 אס שור אס שיה וטון לפוף הרע החלום
 4 ותקבו: ראשית הנקי תישש ויבדו והאשה
 5 פו צאקו תוקלו: פי בו פדו יהיה אלהיך
 מפל שבטך לעמו לשרת בשם יהיה יהא
 6 תמי פל דברים: D וכיבא הלו
 מאדו ששיו מפל ישראל אשר יהא פו שם
 ויא פל ארץ משור אלהים אשר יבד
 7 יהיה: ושאר בשם יהיה אלו פל אחו
 8 הלוים העבדים שם לפני יהיה: חלק פחלק
 9 אכלו לכו ממשו על האמת: D פי
 אהיה פא אלהיך אשר יהיה יהיה אלהיך טון
 קח לרדמוע לעשות פתועתו דברים האלו:
 10 לרשמוע מן מעבד פטויהו באש קסם

דברים ששמים יו קלו

19 העם משפט צדק: לא תרחק משפט לא רחוק
 פנים ולא תרחק שוה פי השוהו יעו עמי והמים
 20 ויסלף דברי צדיקים: צדק צדק תרחק למש
 תרחק וירשת ארד הארץ אשר יתנה אלהה לך
 21 לך: ארחפע לך אשרה כל
 עץ אצל מזבח יהוה אלהה אשר תעשה עוה:
 22 ולא תקים לך מצבה אשר טמא יהוה אלהה: ס

CAP. XVII. י

1 לא תרחקו ליהוה אלהה שוה ושה אשר יהוה
 בו מים כל דבר רע פי תועבת יהוה אלהה
 2 יהאו: פרימצא בקרבה באחד
 שעוה אשר יהוה אלהה לך איש או
 אשה אשר ישעה ארדוה בעמי יהוה אלהה
 3 לעם ביהוה: והווי עמי אלוים אלוים ושחור
 להם ולשמש: וא ליה או לכל צבא השמים
 אשר לא צוהו: והווי לך ושמהו תרשת
 4 השב והפא אהל נכון הדבר נעשהו תועבה
 5 הוואת פשוטו: והצאת ארדוהו יהאו או
 ארדוהו יהאו אשר עשו את הדבר רע
 יהוה אל שעוהו ארדוהו או ארדוהו
 6 וסגלוים פאסוים ומוהו: על פי וסגים עוים או
 שלשה עוים ימות המת לא ימות על פי עד
 7 אחד: ת העוים תראה פי טראטהו לזמורו
 8 וד כל העם פארוהו ובעת דרע מערבה: פ
 פי ישלא מקו דבר למשפט בין דים: ולם פד
 9 דין לין וכן נגע לנגע דבר ריבת בשעוהו ובהו
 ועלה ארדוהוים אשר יסוד יהוה אלהה בו:
 10 ובאו ארדוהוים הלוים ואל השלט אשר יהוה
 פמיום דרם תרשתו והפחו לך את דבר
 11 המשפט: ועשית על פי הדבר אשר יצוה לך
 מקרדוהוים יהאו אשר יסוד יהוה ושמהו
 12 לשעוהו כל אשר ירחק: על פי תחיה אשר
 ירחק ועל המשפט אשר יאמר לך תעשה לא
 13 חסר מקרדוהו אשר יצוה לך וכן וסמלו:
 והאיש אשר ישעה מוון לכלוהו שכלו אל
 14 הפוך העמו לשוה שם ארדוהו אלהה או
 ארדוהוים ומת האיש יהאו ובעת דרע
 15 מוטוהו: וכל העם ישמעו ויהאו ולא ירחקו

2 משפטים ללה: והחזק פחו ליהוה אלהה זמן
 3 תשך בפוקם אשר יסוד יהוה לשכן שמו שם:
 4 לא תחבל עלו חמץ שבעת ימים האכל עלו
 5 כערה לום פי פי חפזון האח מחר מצוים
 6 למשך תועב ארדוים צארו מחר מצוים כל
 7 ימי ירחקו: ולא תראה לך טמא בכל גבלה
 8 שבעת ימים ולא ילך מקרדוהו אשר תופח
 9 בערב פום הראשון לפניו: לא תחל לזכר
 10 ארדוהוים באחד שעוהו אשר יהוה אלהה
 11 טו לך: פי אס ארדוהוים אשר יסוד יהוה
 12 אלהה לשכן שמו שם תופח ארדוהוים בעת
 13 ד טמא והאשכח מועד צארו מצוים: ובשלת
 14 ואכלו בפוקם אשר יסוד יהוה אלהה בו
 15 וסמרה בבקר חלכת לארדוהו: ששח ימים
 16 תחל כערה וביים השביעי פוהו ליהוה אלהה
 17 לא תעשה מלאכו: ס שבעה
 18 שבעת חסור לך מוחל דומש פמה חחל
 19 לסוד שבעה שבעה: ועשית רע שבעה ליהוה
 20 אלהה מסר כרת יהוה אשר תופח פאסו ירכו
 21 יהוה אלהה: ושמהו למס: יהוה אלהה
 22 אהו ובהו ובהו ובהו: ואמרוהו הלוהו אשר
 23 בשעוהו והרז תדחם האלמה אשר בקרבה
 24 בפוקם אשר יסוד יהוה אלהה לשכן שמו שם:
 25 חכרת פי ערב יהוה במצוים ושמהו ועשית את
 26 הרחוקים והאלה: ס
 27 תג הספד תעשה לך שבעת ימים באספד
 28 מצוקה וסאבה: ושמהו ברחף אהו ובהו
 29 תסוד ובהו: ואמרוהו הלוהו והרז תדחם
 30 והאלמה אשר בשעוהו: שבעת ימים חחל
 31 ליהוה אלהה בפוקם אשר יסוד יהוה פי ורכו
 32 יהוה אלהה בכל הבטוחו וכל מעשה יהוה
 33 יהוה או שמהו: שלש פעמים: בפטה יהוה
 34 כל זכורו את פי יהוה אלהה בפוקם אשר יסוד
 35 פרו הפפוח ובהו השבעה ובהו הפפוח ולא
 36 יהאו ארדוהו יהוה וקמו איש פפוחתו חו כפרת
 37 יהוה אלהה אשר טו לך: ס ס ס מח 48
 38 סססס וסססס חסור לך בכל שעוהו אשר
 39 יהוה אלהה לך לך לשכחה ושמהו את

אין מחדד איהו בחד שיעה בארץ איהו
 ידה איהו מן לך לא חמסו את לבבך ותל
 תפס את הנה מחדד האביון פי פסוק
 חסדו את הנה לו העבט העבטו די מסו
 את יחס לו השמר לך פרהיה דם עם
 לבך בלעל לאמי קנה שטו השלבו שט
 השמטה ודה ענה איהו האביון ולא חסו לו
 ירא עליה אל ידה ודה בה חסו: ס
 חסו לו ולרוע לבך חסו לו פי בכל ויהי
 ודה ירכו ידה איהו בלמעשה ובכל
 משלח דה: פי לא יחול אביו מערב דה
 עליו אביו מעשה לאו פחו חסו את הנה
 איהו מעשה ואביו בארץ: ס פי

יפסו לך איהו העמי או העמיה ועבדו של
 שנים ופסו השביע השלחו חסו מעשה:
 וכי השלחו חסו מעשה לו השלחו רבם:
 הענק תענק לו כמאני ומכרה ומכרה איהו
 פרה ידה איהו חסו: חסו פי עבד
 דית בארץ מצום וסדה ידה איהו עליו
 אביו מעשה את הנה ודה דהו ודה פי
 יאמ איהו לא אבא מעשה פי איהו אד
 ביתך פירטב לו עשה ולקחת איהו
 וסדה חסו ובלת ודה לך עבד עלם ויהי
 לאחור חסו: איהו מעשה שלחו
 איהו חסו מעשה פי משנה שבו שבו עבד
 של שנים ורכו ידה איהו בכל איהו
 תעשה: ס

וכל שרף השוף סמא דהא לם לא יאכלו: פל
 סק מחד חסו: לא תאכלו כל עבד לר
 איהו בשעיה חסו ואלה או מבו לכמי
 פי עם קדוש איהו ידה איהו לא תשאל
 גוי בחלב אמי: ס

עשר תעשר את כל חבאת ורעו ויהא השדה
 שנה שנה: ואלה לם: ידה איהו פסוק
 איהו יבנה לשון שמו שם משעו דנה השוף
 וצדקה חסו בקרה חסו למע חסו לדה
 את ידה איהו פל חסו: וכי חסו ס
 חסו פי לא חבל איהו כירחוק מעו חסו
 איהו יבנה ידה איהו לשם שמו שם פי
 ירכו ידה איהו: וסדה פסוק וצדקה חסו
 בידך חסו אל חסו איהו יבנה ידה
 איהו פי: וסדה חסו בכל איהו
 משעו פרה ובאן ויהי חסו בכל איהו
 חסו חסו ואלה שם לם ידה איהו
 וסדה איהו ויהי: ויהי איהו בשעיה
 לא תעו בו פי איהו חק וסדה עשה: ס
 מעשה של שנים חסו את פל מעשה
 חסו חסו ודה חסו בשעיה: ויהי
 חסו פי איהו חק וסדה עשה ויהי חסו
 ואלה חסו איהו בשעיה ואלה חסו למע
 ירכו ידה איהו בל מעשה ידה איהו
 תעשה: ס

CAP. XV. טו

מקץ שבע שנים תעשה חסו: חו דם
 השמטה שבוטו בלעל משה ויה איהו שנה
 פרה איהו את הנה ויהו פי ירא
 חסו ידה: את הנה חסו ויהו
 לך את איהו חסו דה: חסו פי לא יהיה
 דה אביו פי עבד ירכו ידה בארץ איהו ידה
 איהו מן לך חסו לשה: רק אם שבו
 חסו בקל ידה איהו לשמי לעשות את
 פל חסו ויהו איהו אביו מעשה חסו: פי
 ידה איהו ברה פאה דה חסו חסו
 חסו רבם ויהו לא חסו חסו חסו רבם
 ויהו לא חסו: ס פי ידה חסו

CAP. XVI. טז

שמול את חסו האביו ועשות פסח לדה
 איהו פי חסו האביו ויהו ידה איהו

דברים ראה די קלה

15 והשנית וקצת ושאלת דמב והנה אמת מן
 16 דהם נעשיתו והיענה האמת בקרבו: והנה
 הנה את ישיב העיר והוא לשריב החרם
 איהו והתפל אשר בה והוא פרמשה לשריב:
 17 והתפל שללה תקבץ אל יחוד חרבה ושופת
 כאש את העיר והתפל שללה לליל ליהיה
 18 אלוהי והתהי תל שלם לא תבט ער: ולא
 ידבק בידה מאמה מרהחים למען שוב יהיה
 מרחוק אפי' ונתקף החמים והחמוק הרהיף
 19 כאש לשבע לאתקף: פירשטע בעל ידה
 אלוהי לשמו' אתפל משהו אשר אנכי משהו
 היום לשמות האש בעני יהוה אלוהי: ם

CAP. XIV. די

1 פנים אים ליהוה אלהים לא תחזרו ולא
 2 חשבו קדוה בין עינים למת: פי עם קדוש
 איהו ליהוה אלוהי וכן ביד יהוה לזכות לו
 לעם סגולה מפל העמים אשר על פני הארמה:
 3 ם לא תאכל פלחועה: ואת הפרמה
 4 אשר תאכל שור שה כשבים ושה עינים: איל
 5 וצב ודבור ואפי' חילן ותא חמר: וכל פרמה
 6 מפרסת פרסה ושקעת לשע שתי פרסת
 7 מעלת גרה בפרמה איהו תאכל: אך אתיה
 לא תאכל ממעלי הגרה וממחסי הפרסה
 והשקעה אדבמל ואת הארבת ואת הששן
 פי מעלה גרה והפרה ופרסה לא תפישו ממאם
 8 דם לכם: ואת החיור פרמשים פרסה היא
 ולא גרה טמא הוא לכם ממשם לא תאכל
 9 ובבלתם לא תפשו: ם אתיה
 תאכל מפל אשר בפנים פל אשרל ספוד
 10 וקטלשת תאכלו: וכל אשר אדל ספוד
 וקטלשת לא תאכלו טמא הוא לכם: ם
 11 מרם הפשר הפרס העונתו: והתא והת
 12 והת והתיה למקוה: ואת פל עיב למעו:
 13 ואל פח דענה ואת העונתם ואת השותף
 14 ואת דבץ למעו: את דפוס ואת השותף
 15 והשקעת: והתא ואת דהוכה ואת השלשן
 16 והחסדה והאפה למעו: והחוכית הע סלף:
 17

אלוהי פי כל יחועם יהוה אשר שמו עשו
 לאתום פי גם את פניהם ואת פניהם יאמר
 אש לאתום:

CAP. XIII. ת

1 אדפל דהם אשר אנכי משהו אתכם איהו
 השמה לשמות לא רחוק עלי ולא תרע
 ספוד:

1 פירקים בקרבו נבא או חלם חלם ונתן איהו
 2 את או מסתו: ובא האת והמשת אשר דבר
 איהו לאמר מלה אחיו אלהים אחרים אשר
 3 לרדעם ונעבדם: לא תשמע אל דברי דבמא
 יהוה או אלהים חלום יהוה פי משהו
 4 יהוה אלהים אתכם לעת השכם אחרים
 5 אד יהוה אלהים פל לבבכם וכל נפשותם:
 6 אחיו יהוה אלהים חלם ואיו יהוה ואת
 7 שפוד השמלו וכלל השמש ואיו תבטו
 8 פי תרפיקו: והבמא יהוה או חלם החלום
 9 יהוה ימת פי דרסיה על יהוה אלהים
 10 הפציה אתכם: מארץ מפרים תפוד מפר
 11 עינים להיתוף מרדודו אשר צוה יהוה
 12 אלוהי ללכת פה ונערת דע מרדודו: ם
 13 פי יסרתו איהו קראפו או נבו או יתוף
 14 או אשה יתוף או רעו אשר פנשו פפר
 15 לאמר מלה ונעבה אלהים אחרים אשר לא
 16 יהוה איהו ואתו: מאל העשים אשר
 17 סמנוכם הרבים איהו או יהוהים מפר
 18 ספוד הארץ ושרצה הארץ: לרחמיה לו
 19 ולא תשמע אלו ולא תחוס עקו עליו ולא
 20 תחמל ולא תחוסה עליו: פי דגן ודגו יהוה
 21 חודיה פי בראשית להמיתו וד פל העם
 22 פחוריה: וכלות מאבים ומת פי משל להיתוף
 23 מפל יהוה אלוהי הפציה מארץ מפרים מפר
 24 עינים: וכל ישראל ישמשו ודאן לרחוסו
 25 לעשות פיר דע יהוה בקרבו: ם
 26 פי השמע פתח עוף אשר יהוה אלוהי לרן
 27 לו לשבת עם לאמו: וצא אלשים פפר
 28 מעל מרבה ויהוה אדשם עים לאמו
 29 נלכה ונפודה אלהים אחרים אשר לרדעם:

22 ויהיה אלה ושבתם בה: ושבתם לעשות
 את כל החקים והדברשמים אשר אנכי
 טען למעמכם והיום:

CAP. XII. יב

1 אלה החקים והמשפטים אשר השמרת לעשות
 מצד אשר טען ידוע אלה אשר לא משנה
 על האלים אשר אתם והיום על הארמה:
 2 אבן ומאבן את כל המזבח אשר עבדו לכם
 הרים אשר אתם וישם אתם את האלהים
 על ההרים והרים ועל הגבעות והחזן על עץ
 3 רעם: ותצטח את מבתותם ושפלות את
 מצבתם והאשרות אשר הן פאשוסל אלהים
 תבדען ואבדתם את שלם מן המזבחים והוא:
 4 ארבעה עשר מן לידה אלהים: פי אב
 ארבעים אשר יבדו ידוע אלהים
 5 סל שבטים לשם אדשמו עם לשכט
 6 תדשו ובית שמה: והבאתם שמה עלונים
 וחבקים והא מעשיותם והא חומת דכם
 ומדבקים ומדבקים ונכח בקרם והאכם:
 7 והאכלים עם לפני ידוע אלהים ושבתם
 8 בכל משכן דכם אתם וישבים את ברכה
 9 ידוע אלהי: לא תעשו כל אשר אכזו עשם
 9 פה האם איש לא ידשו בעינו: פי ארבעים
 10 עד שמה אל המטות והא דגלה אשר ידוע
 11 אלהי טען לך: ו עבדתם את הדתן ושבתם
 12 בצד אשר ידוע אלהים כסול אתם והיא
 13 לם מפל איבים מסבין וישבתם בה: ידוע
 14 המזבחים אשר יבדו ידוע אלהים בו לשבן
 15 שמו עם שמה תביאו את כל אשר אנכי מצוה
 16 אתכם עלונים וחבקים מעשיותם והרמ
 17 דכם וכל מבדו מדבקים אשר ידוע לידה:
 18 תשבותם לפני ידוע אלהים אתם ויבקים
 19 ובחנים ועבדים ואמרויהם והוא אשר
 20 בשעריכם פי ארבע חלק ונ חלה אתם: השמר
 21 לך פן תעלה עליו בכל מקום אשר תראו:
 22 פי אב המזבחים אשר יבדו ידוע פאדו שבטי
 23 עם תעלה עליו עם תעשה כל אשר אנכי

מצד: כל פל ידוע משפט תופח והאכל
 15 משד פסית ידוע אלהי אשר טען לך בכל
 16 ששית והאם והפדו האכלו בצב וסא: רק
 17 הים לא האכל על הדתן תשכטו בפנים: לא
 18 תכל לאכל בששית מעשה הנקו והדש
 19 והדו ונכח ברת והאם וכל מידו אשר
 20 תדו ונכח חומת דתן: פי אב לפני ידוע
 21 אלהי והאכלו בפנים אשר יבדו ידוע
 22 אלהי פו אשר הנקו ונקו ועבדו ואסרו והוא
 23 אשר בששית ושבתו לפני ידוע אלהי בכל
 24 משלו דתן: השמר לך פן תעבד אלהי פל
 25 ידוע על ארמתי: ס פי ידוע
 26 ידוע אלהי ארבעים פאדו הפל והאכל
 27 אכלה משד פד ידוע משד לאכל משד בכל
 28 את משד האכל משד: פי ידוע משד המזבחים
 29 אשר יבדו ידוע אלהי לשם שמו עם חבקים
 30 מבדו ומבדו אשר טען ידוע לך פאדו
 31 ששית והאכל בששית בכל את משד: אף
 32 פ אשר יבדו ארבעים והאכל מן האכלו
 33 והאם והפדו ידוע האכלו: רק חלק למתי
 34 אכל הים פי הים והא האכל והאכל המש
 35 עבדו משד: לא האכלו על הדתן תשכטו
 36 בפנים: לא האכלו למען יטב לך ולבנתו אלהי
 37 פי תעשה והאם בעני ידוע: רק קשית
 38 אשר ידוע לך ומדו תשא וסא אל המזבחים
 39 אשר יבדו ידוע: ועשית עליו המשד והים
 40 על מפתח ידוע אלהי חם ונכח יסוף על
 41 מפתח ידוע אלהי המשד האכל: שמו
 42 ושבתם את כל הדתים האלה אשר אנכי מצוה
 43 למען יטב לך ולבנתו אלהי פי תעשה
 44 הפדו והאם בעני ידוע אלהי: ס
 45 פי יסית ידוע אלהי ארבעים אשר אתם
 46 ארשמה לשם אתם משדו והוא אתם
 47 וישבת פאדעם: השמר לך פן תעבד אלהים
 48 אלהי השמרים משדו וסרויהם לאלהים
 49 אלו אתם יבדו הרים והא אלהים
 50 והעשית מן פאדעם: לא תעשה מן לידה: 31

כרים עקב וא קע

16 אכלת ושבעת והשמת לך פת יסוה ללכתם
 וסוהם ועברתם ארצים אחרים והשתחויתם
 להם והרהרתי אפיהיכם וצדק ארד על כלבם ולא
 ידעה מוסר והארמה לא תתן אחר בילה והארמים
 מודה מעל הארץ הפנה את ידה לך לכן
 18 ושמועם ארד יסר אלה על לבכם ועל פשעם
 והשתוהם אום סוה על ידכם הוא לטומאת בן
 עיניכם ולפועם אום ארד פניכם להר פם
 בשמחת בחרת והלכתו בחר והשכבתו והקמתו
 20 ובחסם על כחות ביהו והשערו למען
 21 דרפ ימכם וימי בלכם על האדמה אשר לשבע
 ידה לא תזכרם לרח לם פמי השמים על
 הארץ
 ד פל אדשמו השמחה
 ארד על הפצה הווא אשר אנכי מצוה אתכם
 ל עשותה לא תבה ארד ידה ארדכם ללכת בבל
 ויכו והקמתו והוילש ידה ארד על דפיים
 23 האלה מלמכם וישלם גים גדלים ופסטים
 24 מכם פל דמקום אשר תדרש פידגלם זו
 לכם ידה מרדפער ותלכסן מרדפער סר
 25 פרת ועל דם הארץ ידה בלכם לא תרעוב
 איש בפנים פתים ומתאם יתן והיה
 ארדכם על פני כל הארץ אשר תוהם מה
 פאשר דר לם

ד ד ד ד ד

26 דעה אנכי לך לפניכם הים פרכה והללה את
 27 פרכה אשר השמע אל מצות ידה ארדכם
 אשר אנכי מצוה אתכם היום והללה את
 לא השמעו אל מצות ידה ארדכם וסוהם
 מרדפער אשר אנכי מצוה אתכם הים ללכת
 ארדו ארדכם ארדכם אשר לארדעם
 ד
 29 והיה פי ביהו ידה ארדו ארדפרכה
 ארדו ברשעה לשמה ותתה ארדפרכה
 על יד גוים והא והללה על יד עיני הים
 30 ומה בעם יהוה ארדו יתן מוא השמש
 בארץ הפעלי דאטב בערבה מול הגליל אצל
 31 ארדו מרהו פי אום עטים ארדו לך לא
 לשות ארדו אשר ידה ארדכם לך לם

והאדמה ארדו היתה אשר רא עיניו בשלשם
 לם ידה ארדו מפניה וענה סמך ידה
 ארדו פתכי השמים לך

CAP. XI. א

ארכס את ידה ארדו ושמת משחיתו
 והוה ומשפחה ומפוזו פל דמיו והשם
 ואם פי לא ארד פניכם אשר לארדו אשר
 לארדו ארד מוסר ידה ארדכם ארדו לך את
 יד הוה ורעו הפניה והאדמה ארד
 עשר אשר עשה בך צמים לרעה מלך
 פים ולכל ארץ והא עשה ללל מצים
 ללל ולכף אשר הוה ארדו יסוף על
 פים פתים ארדכם ומאדם ידה עד הים
 ידה ואשר עשה לם בפדפד עד פניכם עד
 פים ידה והא עשה לך והאום בני
 ארדו בדרתן אשר פנתה הארץ ארדו
 והלכם והאדפיהם והאדמלים והא פל
 הים אשר פגלים בך פל שאלו פי
 פניכם והוא אח על מעשה ידה הפול אשר
 פנה ולשמועם ארד על הפצה אשר אנכי
 פשו דאם למען תחוקי וסוהם וישוה ארד
 והרץ אשר אום עטים שמה לשמה ולמען
 פתים ימים על האדמה אשר לשבע ידה
 לא תזכרם לרח לם פמי השמים ארד ובה הים
 השמי
 ד פי הארץ אשר ארדו ברשעה
 לשמה לא סוה פמים הוא אשר יתאם
 לום אשר תווע ארדוהו השקת בתנה
 פן הארץ והארץ אשר הים עטים שמה
 לשמה ארד הים וקמת למסר השמים
 פאשר פים ארד אשר ידה ארדו ויש
 ארדו תמסר עמי ידה ארדו בה משחית
 פ השלש ועד ארדו שמו ד ידה
 ארדוהו השמע אל מצוה אשר אנכי מצוה
 ארדכם הים סוה ארד ידה ארדכם ומעור
 11 בל לבכם ומל שמועם והוה מוסר
 ארדכם בעת ידה ומלש והאסות הים
 12 והארץ והארץ והארץ עטב פדפד לברכה

1 יהוה על אדמתו והאשלים אתו שפחה ושומרים
 פארן: ואעש ארון עץ שטים והאכל סגור
 2 לוח אבנים פראשלים ואעל הורה אעל הורה
 3 פדו: ויכתב על אדמתו נמשכב דהאשון את
 4 עשרת הדברים אשר דבר יהוה אליכם ביד משה
 5 דאש ביום היקל ויחיים יהוה אלי: והאן ואד
 6 מן יהוה והאם אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד
 7 יהוה שם בראש פני יהוה וכן מלאל כעש
 8 מנארת פני עקן מסדה שם מה ארון וקס
 9 שם וכתב אלעזר בן חזקוני משם כעש
 10 הדבורה ומן הדבורה מסדה ארץ גדול כיום:
 11 בעת היום היקל יהוה אד ששם הלי מלאח
 12 אד ארון פני יהוה לעמד לפני יהוה לעמוד
 13 ולקח בשמו עד דאם יהוה עלין ארדה
 14 ללוי תקל וקלה עם ארון יהוה הוא סגור
 15 כאלו דבר יהוה אד ארון לוי והאכל עמדי
 16 ביד פנים הראשונים ארבעים יום וארבעים
 17 לילה וישמע יהוה אלי גם בשם יהוה אד
 18 אד יהוה השדחתו: והאם יהוה אלי קם
 19 לך לעפע לפני דעם ויבא ויחוש אד ארון
 20 אשר משפשי לאתום לחת ליום: ס
 21 וישל מלאל מה יהוה אד ארון שאל מעמד פי
 22 אס ליהוה אד יהוה אד ארון לכתב בל פניו
 23 ולאבא אלו ולעב אד יהוה אד ארון בל
 24 לכתב ובכל משפח: לשל אד אד אד אד
 25 ואד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד
 26 הן ליהוה אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד
 27 וכל אשר ביה רק פארן חק יהוה לארבה
 28 אדם ויחזו ברעם אד אד אד אד אד אד אד אד
 29 פים יהוה: וימלא את עולה לכתב וערבים
 30 לא חקשו עדו: פי יהוה אד אד אד אד אד אד
 31 האלים ואדו האלים האל גדול דבר הפוא
 32 אשר לא ישא פנים ולא יחן שדו: עשה
 33 משפט ימים ואלמה אד אד פי לחת לו לחם
 34 וימלאו: ויחיים אד אד אד אד אד אד אד אד אד
 35 פארן מעתם: אד יהוה אד אד אד אד אד אד
 36 חבד וגו' תדבל ובשמי השבעו: הוא תדלחה
 37 ודא אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד

15 והאן ואדן מן יהוה יהוה בעד פאש ושלי
 16 שפחה הורה על שפחה דיו: והא הורה המאדם
 17 ליהוה אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד
 18 סגור מן יהוה אד אד אד אד אד אד אד אד אד
 19 והאש ביום היקל ויחיים יהוה עליכם בעל שפחה דיו
 20 ואשלים לעינים: והאכל לסי יהוה פראשלים
 21 ארבעים יום וארבעים לילה ליום לא אלו
 22 ויום לא שפחה על מן הפוארם אתו המאדם
 23 לעשה דעו בעת יהוה לכתבו: פי יהוה
 24 כעש דאן וקלה אד אד אד אד אד אד אד אד אד
 25 לשפח אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד
 26 והאן: והאן והאן יהוה מלא להאסדו
 27 והאכל בפי פני ארון בעת המאד והאד
 28 המאדם אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד
 29 והאד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד
 30 והאד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד
 31 והאד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד
 32 והאד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד
 33 והאד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד
 34 והאד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד
 35 והאד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד
 36 והאד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד
 37 והאד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד

CAP. X.

1 בעת יהוה אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד
 2 אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד
 3 אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד
 4 אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד
 5 אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד
 6 אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד
 7 אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד
 8 אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד
 9 אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד
 10 אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד
 11 אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד
 12 אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד
 13 אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד
 14 אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד
 15 אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד
 16 אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד
 17 אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד
 18 אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד
 19 אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד
 20 אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד
 21 אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד
 22 אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד
 23 אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד
 24 אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד
 25 אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד
 26 אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד
 27 אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד
 28 אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד
 29 אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד
 30 אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד
 31 אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד
 32 אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד
 33 אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד
 34 אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד
 35 אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד
 36 אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד
 37 אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד אד

CAP. VI. 1

1 תחנן והפציה והדקים והמשפטים אשר צוה
 יהוה אלהים ללמד אתכם לעשות כאשר אמר
 אלהים עבדים שמה לשתוק: למען תראו אהר
 2 יהוה אלהיך לשמו את כל דבריו ומצותיו
 אשר אמר מצות אהר ובקו ובקו בקו על ימי
 3 דברך רלמנן ורצון יסוד: ושמועת ישראל
 ושמועת לעשות אשר יצא לך והאמר
 תרצו מאד באשר דבר יהוה אלהיך לך
 ארץ ובה חלב והשן: **ד**
 4 שמעו ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד: והאמת
 5 את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל
 6 מאורך: ויהי חסדים האלה אשר אמר אלהיך
 7 האם על לבבך: ושמועת למצוה הברית עם
 8 בשמחה ביהוה ובחסדו ביהוה ובשכרו ובקראו:
 9 וקשרתם לאוז עריוך והיו לטעמת פן עינוך:
 10 וכתבתם על מצות ביהוה ובשמחה: **ד**
 11 והיה פרי יבואך: יהוה אלהיך אל יתאץ אשר
 לשבע ל אסונו לאסודם לצדק ול עקל לחת לך
 12 שים גדול ומטו אשר לא יביתו: וחסדים
 מלאים פלמט אשר לארמלות ובה חסדים
 13 אשר לא תצטע פרמים חיותם אשר לא תנעת
 14 ואלה ושמועת: והאמר לך פרושבה אהר
 15 יהוה אשר הציאת מארץ מצרים מבית עבדים:
 16 אהר יהוה אלהיך תרא ויהי חשב ובלשו
 17 חשבנו: לא תלמן אתה אלהים אלהים מאלה
 18 העמים אשר סבסותכם: פי אל קמ יהוה
 19 אלהיך בקרבן פרו חוה אהר יהוה אלהיך בך
 20 והאמר מעל פן והאמר: **ד** לא
 חבט אהר יהוה אלהים פאשר נפתם בפסוה:
 21 שמדו תשמרו את מצוה יהוה אלהים
 22 ועדו ודקו אשר צו: ושולח יהוה והחב
 23 בעני יהוה למען יצא לך ויאת וירשו את
 24 הארץ הפתה אשר לשבע יהוה אלהיך: להרף
 25 אהר על אהר מכתו פאשר דבר יהוה: **ד**
 26 פרישאת בך מרד לאמר מה העלות והדקים
 והמשפטים אשר צוה יהוה אלהינו אהרם:

1 יהוה אלהיך והאמר פאשר צוה יהוה אלהיך
 למען: ו אהרן יהוה רלמנן יצא לך על והאמר
 2 אשר יהוה אלהיך לך: **ד** לא
 3 תתעב: **ד** ולא תתאף: ולא
 4 תתעב: **ד** ולא תעשה כעו
 5 עמו: **ד** ולא תחמד אשרו
 6 רעו: **ד** ולא תרצה בית רעו
 7 שרדו ועשו ו אמו שרדו וחמדו וכל אשר
 8 עשו: **ד** אהר חסדים האלה
 9 יהוה יהוה אל על קולכם פרו שמעו האש
 10 הצנן והשול קל גדול ולא יבט ו יחסים על
 11 שם לוח אהרם ו אהרם אל: והיו כשמועת
 12 אהר וקל כעו והאמר יהוה פרו פאשר
 13 וקרבן אהר פל יהוה ששמועת חסדים:
 14 והאמר יהוה יהוה אלהינו אהר פרו אהר
 15 גדול והאמר שמעו כעו האש יהוה יהוה
 16 האש פרו יהוה אלהים אהר חו: ושעו
 17 פרו כעו פרו האכלת האש והצלה האת אמ
 18 יסוד: אהר לשמע אהר קל יהוה אלהי
 19 יהוה ו אהר: פרו כפשו אשר שמע קל
 20 אלהים יהוה כעו כעו יהוה פמט יהוה:
 21 קב אהר ושמועת את כל אשר יאמר יהוה
 22 אלהינו ו אהר: והפר אלינו את כל אשר דבר
 23 יהוה אלהינו אשר ושמועת ועשו: ולשמע יהוה
 24 אהר קל חסדים בפרם אל ו אהר יהוה אל
 25 שמועת אהר קל דבר יהוה יהוה אשר דברו
 26 אהר קטנים פל אשר דברו: מרדן יהוה
 27 נבם זה לום לזאה אהר ולשמו אהר
 28 כעו פל חסדים למען יצא לום ולמדים
 29 ולבם: לך אהר לום שים לם לאהלים:
 30 והאמר פרו עמו עמו: והאמר אהר פל
 31 הפציה והדקים והמשפטים אשר תלמדו
 32 ועו כחך אשר אמר לך לום לשתוק:
 33 ושמועת לעשות פאשר צוה יהוה אלהים
 34 אהרם לא חסד ימן וסאל: בכל דברך אשר
 35 צוה יהוה אלהים אהרם חלם למען תהיו
 36 ועב לם והאמר יום פאשר אשר תדשו:

בְּיָמָי מִלִּבְיֹת שִׁפְרָי פָּרַץ סִחָן מֶלֶךְ הָאֱמֹלִי
 אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחִשְׁבוֹן אֲשֶׁר דָּבַח מִשָּׁה וְכָמִי יִשְׂרָאֵל
 בְּצִאתְכֶם מִמִּצְרָיִם וַיִּדְרֹשׁ אֶת־אֲרָצוֹ וְאֶת־אֶרֶץ
 עֵינַן מֶלֶךְ־הַיַּבֵּשׁן שֵׁנִי מֶלֶךְ הָאֱמֹלִי אֲשֶׁר צִבְעוּ
 דָּרְתָן מִכּוּרָה שָׁמֶשׁ׃ מִעֵשׂ אֲשֶׁר עַל־שֵׁטֶר
 חֹל אֵימָן וְעִדְרָד שֵׂאֵן הֵאָּה דוֹמִיּוֹן וְכֹל
 הַיְשֻׁרִים עִם דָּרְתָן מִכּוּרָה וְעֵדֵי הַשְּׁבִיעַ תַּחַת
 אֲשֶׁר־הָיָה הַסְּפָרָה׃ פ

CAP. V. ה

וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֵלֶיךָ שָׁמַע
 יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַדְּבָרִים וְאֶת־הַשְּׁפָטִים אֲשֶׁר אָמַר
 ה' בְּיָמֵינוּ דָּבָר וְלִמְדָם אֵלֶיךָ וְשָׁמַעְתֶּם
 לַעֲשׂוֹת׃ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ פִּתַּח עֵינֵינוּ פִּתַּח בְּלִבֵּנוּ׃
 לֹא אֶת־אֲמֵנוּ פִּתַּח יְהוָה אֶת־דַּעְתֵּנוּ הָאֵלֹהִים
 כִּי אֵימָן אֲמַנּוּ אֱלֹהִים פִּה דָבָר עַל־פִּי אֵימָן׃
 שָׁמַע וְשָׁפָט דָּבַר יְהוָה עִמָּכֶם פֶּדַי מִיַּד
 הָאֵשׁ׃ אֲנִי עַמֵּךְ בְּיַרְדֵּינָה וּבְיַמֵּיךָ בַּעַת הַיָּמִים
 לְהִצִּיב לָכֶם אֶת־דָּבָר יְהוָה כִּי יִרְאֶם מִפִּי הָאֵשׁ
 וְלֹא־עֲלִיתֶם פֶּדַי לֵאמֹר׃ ס אֲנִי
 יְהוָה אֱלֹהֵיךָ אֲשֶׁר הִצַּאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 מִבְּתֵר עֲבָדִים׃ לֹא־יְהוָה לָךְ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל־
 פִּי׃ לֹא־הָיָה עִשָׂה לָךְ וְסָלַל כָּל־תְּמוּנָה אֲשֶׁר
 בַּשָּׁמַיִם מִמֶּנִּי וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתּוֹחַ וְאֲשֶׁר בַּיָּם׃
 מִתּוֹחַ לֵאמֹר׃ לֹא־הִשְׁתַּחֲוִיתִי לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֶם׃
 כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיךָ אֵל כָּמֹה פֶּקֶד עֵין אֲבוֹתַי
 עַל־בְּנֵים וְעַל־שְׁלֵשִׁים וְעַל־רַבְעִים לִשְׁמֹר׃ וְעִשָׂה
 חֶסֶד לְאֵלִים לְאֹהֲבֵי וְשָׁמְרֵי מִצְוֹתַי׃ ס לֹא
 הִשְׁאָ אֶת־שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵיךָ לְשׂוֹא כִּי לֹא יִשְׁכַּח
 יְהוָה אֶת־אֲשֶׁר־שָׂא אֶת־שְׁמוֹ לְשׂוֹא׃ פ

שָׁמַר אֲחֵרִים הַשְּׁבֹת לְקַדְּשׁוֹ כְּאֲשֶׁר צִוָּה וְיָדָה
 אֱלֹהֵיךָ׃ שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעֵשִׂיתָ כָּל־מְלֶאכֶתֶיךָ׃
 וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת׃ לַיהוָה אֱלֹהֵיךָ לֹא תַעֲשֶׂה
 כָּל־מְלֶאכֶה אֵימָן וּבִקְרָתֶיךָ וְעִבְדָּה וְאֶת־מִצְוֹתֶיךָ
 וְשׂוֹרֶה וְחֹמֶרֶךָ וְכֹל בְּדַמְיֹתֶיךָ וְגַם אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם
 לְמַעַן יִתֵּן עִבְדֶּךָ וְאֶת־מִצְוֹתֶיךָ כְּמֹה׃ תִּכְרַת כִּי
 עֲבַד הָיִיתָ׃ בָּאָרֶץ מִצְרַיִם וְצִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיךָ
 מִשָּׁם בְּיַד חֹקֵה וְכוּרֵעַ נְטוּיָה עַל־פִּי צִוָּה יְהוָה
 אֱלֹהֵיךָ לַעֲשׂוֹת אֲחֵרִים הַשְּׁבֹת׃ ס כִּפֹּד

וַיִּדְרֹשׁ וַיִּבְרָאֵם מִשָּׁם אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיךָ וּמִצְוֹת
 כִּי תִדְרֹשֶׁנּוּ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ׃ בְּצֵד לָךְ
 וּמִצְוֹתַי כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאֵזְרֵי הַדְּמַיִם
 וְשָׁמַר עֲרֵי־יְהוָה אֱלֹהֵיךָ וְשָׁמַעְתָּ בְּקֹלוֹ׃ כִּי אֵל
 יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵיךָ לֹא יִשְׁפֹּךְ וְלֹא יִשְׁחַתֵּךְ וְלֹא
 יִשְׁאָ אֶת־פְּרִיֹת אֲרָצְךָ אֲשֶׁר לִשְׁבֹּעַ לָהֶם׃ כִּי
 שָׁמַר לִימֵם וְאֵתֶם אֲשֶׁר דָּוָה לְמִיךָ לְמֹךְ
 דָּבָר אֲשֶׁר בְּרָא אֱלֹהִים אֶתֶם עַל־בָּאָרֶץ
 וּלְמִקְדָּה הַשָּׁמַיִם וְעַד־קְדָּה הַשָּׁמַיִם וְיָדָה
 פֶּקֶדֶת דְּבֹדֵל הָיָה אִי וְנִשְׁמַע כְּמֹה וְהַשְּׁמַע
 עִם קֹל אֱלֹהִים כְּמֹךְ מִיַּד הָאֵשׁ כְּאֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ
 אֶת־ה' וְהָיָה אִי׃ הַסֵּף אֱלֹהִים לְמֹה לִקְחֹת לֹ
 נִי מִכּוּרָב נִי בַּסֵּף פֹּחֵחַ בְּמִצְרַיִם וּבְמִלְחָמָה
 וּבְיַד חֹקֵה וְכוּרֵעַ נְטוּיָה וּבְמִצְרַיִם נִלְיָם כָּל־
 אֲשֶׁר־עֲשָׂה לָכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִצְרַיִם לַעֲנֹתֶךָ׃
 אֶת־ה' הָאֵל הָיָה לִיעַת כִּי יְהוָה הוּא וְאֵלֹהִים אֵין
 עִד מִלְבָּד׃ מִן־הַשָּׁמַיִם הַשְּׁמַעְתָּ אֶת־קֹל
 לְשִׁירְךָ וְעַל־בָּאָרֶץ וְרָאִיתָ אֶת־אֲשֶׁר תְּבֹדֵלָה
 דְּבָרֵי שְׁמֵיךָ מִיַּד הָאֵשׁ׃ וְהִתַּח כִּי אֲדַבֵּר
 אֶת־אֲמִרְתְּךָ וְיִסְדַּד בְּרֹעַ אֲחֵרֵי וְצִוָּה כְּמֹךְ
 בְּצֵד דְּבֹדֵל מִצְרַיִם׃ לְהַדְּרֵשׁ נִיִּם נִלְיָם
 וְעַצְמֵם מִיַּד מִכְּמֹךְ לְהִבְרִיךְ לְתַדְרֹךְ אֶת־
 אֲרָצְךָ כְּתוּבָה כִּיִּם הָיָה׃ וְהִיעִתָּ דָבָר וְהִשְׁמַעְתָּ
 אֶת־לְבָבְךָ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים שְׁמַיִם מִמֶּנִּי
 וְעַל־בָּאָרֶץ מִתּוֹחַ אֵין עִד׃ וְשָׁמַרְתָּ אֶת־דְּבָרֶיךָ
 וְאֶת־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָמַרְתָּ מִצְוֹת הָיִים אֲשֶׁר יִטֵּב
 לָךְ וְלְבִנְיָן אֲחֵרֶיךָ וְלִמְעַן תִּתְרַקֵּב יָמִים עַל־
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיךָ נָתַן לָךְ כְּלֵי־דָבָר׃ פ

אִי וְיָבִיל מֹשֶׁה שְׁלֹשׁ עֵינִים בְּעֵינֵי דָרְתָן מִכּוּרָה
 שָׁמַע׃ לָכֵן שָׁפָה וְרָצַח אֲשֶׁר יִרְצַח אֶת־
 יְעֹזֵב בְּכָל־דַּעַת וְהוּא לֹא־שָׂא לֹ מִמֶּנִּי שְׁלֹשׁ
 וְכֵן אֵל אֲחֵת מִן־הַשָּׁמַיִם הָאֵל וְהוּא אֶת־בָּצַר
 בְּפִדְיֹת בָּאָרֶץ הַיְשֻׁרִים לְאֹהֲבֵי וְאֶת־אֲבוֹת
 בְּלַעֲזֵר לְבָד וְאֶת־עֵל בְּשֵׁן לְמַשִּׁי׃ הָאֵל
 הַיְחִיד אֲשֶׁר־שָׁם מֹשֶׁה לִפְנֵי כִּי שָׂאֵל׃ אֵלֶּה
 הַעֲוֹת וְהַדְּבָרִים וְהַשְּׁפָטִים אֲשֶׁר דָּבַר מֹשֶׁה
 אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל בְּצִאתְכֶם מִמִּצְרָיִם׃ בְּעֵינֵי דָרְתָן

זכרים ואחתני ד קבו

12 ער לב השמים חסד ענו ויפסקו ידפי ידה
 אליכם מן ה' האל קל דמים אים שלמים
 13 והמטה אונם ואים וילחו קלו וכן לם אה
 פירחו אשר ציה אונם לעשות עשרת הדמים
 14 ויתכנס על שמי לחות אונם: ואי ציה ידה
 בעת הלאו ללמד אונם חקים ומשפטים
 ל עשהם אים פארץ אשר אים ערים שמה
 15 לשמה: ושפתם מאו למשחתם פי לא
 ראובם לרוממה פים דפי ידה אליכם פרוב
 16 מן ה' האל: פרושחתו ו עשיתם לם פסל
 17 ומטת פלם כל תבנית זכ או נקבו: תכלה
 18 כל פרימה אשר פארץ תבנית כל צפור פה
 אשר חשף פשמים: תכלה לרמש פרימה
 19 תבנית כל דנה אשר פמים מתחת לארץ: ופר
 השא ענה השמימה והאית ארדשמש ואה
 20 ידה וארד הפוכים כל צבא השמים ומדת
 השתחוית לם ועברתם אשר חק ידה אלה
 21 אים לכל העמים תחת לשמים: ואונם
 ל קח ידה וצא אונם מפר הפול מפנים
 22 לחות לו לעם נחלה פים הזה: וידה התאפי
 23 פי ער דבתכם ושלע כלתי עבר ארדאון
 ולבתיכם ארדאון ופיה אשר ידה אלה
 24 טון לה נחלה: פי אכי מת פארץ האת איני
 עב ארדאון ואים עמים ושלם ארדאון
 25 הפכה האת: השמרו לם פרושחתו אה
 26 פיה ידה אונם אשר פה עמם ועשיתם
 לם פסל תמנית כל אשר ציה ידה אלה:
 27 פי ידה אלה אש אלה הוא אל קבא: ס
 פרוחיו בים ובי כלם ולשחתם פארץ
 28 השחתם ו עשיתם פסל תמנית כל עשיתם דיע
 29 בעמי ידה אלה לרעם: העדות בכם
 דים ארדשמים ו ארדאון פריב האבון
 30 מרז מעל הארץ אשר אים ערים ארדאון
 שמה לשמה לא תאייב יום עליה פי השמד
 השמון: ופוי ידה אונם בעמים ולשחתם
 31 מרז מספר בעים אשר יתג ידה אונם שמה:
 32 ערחתם אים מעשה דני אים עי ואי
 33 אשר לארדאון ולא ישמעו ולא יאכלו ו

ארדאון הפיה אשר בעם האה דה
 26 ופיה ידה חלמן: ויערף ידה פי למענם
 ולא שמע אל ואמר ידה אל נבלה אל
 27 חוקי דפי אל עד פדים הזה: עלה ראש
 הפכה ושא ענה ימה ופכה חממה
 28 ומדתה ידה בענה פי לא תעב ארדאון
 29 ידה: וכן ארדאון חוקי ואפצה פי
 30 הוא יעב לפני העם הזה והוא יחול אונם
 31 ארדאון אשר תראה: ופשו פניו מל
 32 פה פער: פ

CAP. IV. 7

1 ופיה ישראל שמע ארדאון ואל השמים
 2 אשר אכי כלמד אונם לעשות למען תחזי
 3 אים ודשמתם ארדאון אשר ידה אלה
 4 אונם טון לם: לא תסרו על דעת אשר
 5 אכי מציה אונם ולא תרעו מפני לשון אה
 6 מוח ידה אונם אשר אכי מציה אונם:
 7 עים והאית את אשר עשה ידה בעל פער
 8 כל דאש אשר האו אורי בעל פער השמיד
 9 ידה אלה משרה: ואים הדקים ידה
 10 אונם חים פלם דים: ראה למדות אונם
 11 חים ומשפטים פ אשר ציה ידה אלה לעשות
 12 בקרב הארץ אשר אים פים שמה לשמה:
 13 אונם ו עשיתם פי הוא חממתם ומתכם
 14 יתי העמם אשר שמעו את פרושחתם
 15 האה ואמרו רק ערחתם וטון דעי הדול
 16 הזה: פי מרני גדול אשרו אונם קבים
 17 אלו פיה אלה בכל קראת אלו: ומי גוי
 18 גדול אשרו חים ומשפטים ציהם כלל
 19 הפיה האת אשר אכי טון לפים אים:
 20 וק השמר לה ושמו בשש מאו פרושחת
 21 ארדשמים אשרא ענה ופרחיו מלבנה
 22 פי ים דיע ודשמתם לבנה לבנה בנה: וים
 23 אשר עמית לכל ידה אלה פרוב פארץ
 24 ידה אלו והגדלו ארדאון ואשמתם אה
 25 דפי אשר למון לחנה אלו פרושחת אשר
 26 הם חים על הארמה וארדשמים למון:
 27 ויערפו ויעממו פיה דה ודפי בש באש

והוא ארבעה עשר מיל של מלך האמורי אשר
 בעמך דהתן מלך אתך עירי חומתו צדקתם
 יקראי לחומתו שהן האמורי יקראו שמו
 כל ימי הישלו וכל דגלעו וכל הנשן ערמלת
 ואדעו שני ממלכת עיר בפשן פי נקטו
 מלך הנשן לשלף מלך הנשן והוא עשו
 עשו כדל הזה הוא פנת בני עמון משע אמר
 אלהי וארבע אמר רחבה באפנת אשר
 דארץ והוא ילשט בעת ההוא מישע אשר
 על גבול ארץ ונצח ודגלעו ועליו לחצו
 לראובני ולנדי ויהי דגלעו וכל הנשן ממלכת
 עיר נחתי לחצו שבט הכנעני כל חבל החוצב
 למדגלעו והוא יקרא ארץ תפאים יחד נד
 מנשה לקח את כל חבל ארץ ערב נבל הנשתי
 והמשכתי וקרא ארץ על שמו את הנשן חת
 יחד עד היום הזה למכר נחתי ארבעלע
 ולראובני ולנדי נחתי מן דגלעו ועד גבול ארץ
 יחד הפת תבל ועד נק דגלעו ככל בני עמון
 והעיר והארץ תבל מפנת ועד ים הערבה ים
 דגלח תחת אשתי דפסנה מרחוהו ואפי
 ארץ בעת ההוא אמר ידה ארץם טון לם
 ארבעלע והוא לישתי חלצים תעבו לם
 ארץם בני ישראל כל בני חוהו יק לשנים
 וטפכם ומקטכם ישיפי פרי מקטו רב לם ישיפי
 בעיניכם אשר נחתי לם עד אשר יתח ידה
 לארץם כם וירשו נס דם את דארץ אשר
 ידה ארץם טון לם בעמך יהודן ושנים
 אשר לישתי אשר נחתי לם ואתי הושע
 צדתי בעת ההוא אמר עניקו דרמת את כל
 אשר עשה ידה ארץם לשני המלכים האלה
 כן עשה ידה לכל דממלכות אשר אתה עמ
 שמה לא תראים פי ידה ארץם דמ
 דגלחם לם

אל יסדוק מלך השפן דמי שלום לאמור
 אעפדה ארבעלע פתך פתך אלך לא אמר ימן
 וסמאלו אבל בפסק השפני והלוח ומס
 בפסק תדלו ושחורו רק אעפדה כנלו פאס
 עשו לי בני עשו דאשנים משעו דמאנים
 דאשנים בעמד אשר אעמך ארבעלע אל
 דארץ אשר ידה ארץם טון לם ולא אנה
 סדוק מלך השפן העבטו פי פדגלעה ידה
 ארץ ארבעלעו ואמץ את לבם למען חתו
 מלך פיוס הזהו ס ואמר יהוה
 אלי ראה והחלו חת לפתך את סדוק ואת ארץ
 דהל לש לשח ארבעלע וצא סדוק לקראת
 דמ וכל עמו למלחמה קצעה וחברו ידה
 ארץם לסיני ונך ארץ ואת פת ואת כל
 עמו ונלכד ארבעלע עול בעת ההוא ונחם
 ארבעלע עד מלח תשנים חפף לא השאר
 שריו רק הפדמה בזוט לו ושלל העים אשר
 לכדתי משעו אשר על שפת נח ארץ
 יהודי אשר כנלו ועד דגלעו לא יהיה קרית
 אשר שניה ממנו ארבעלע טון ידה ארץם
 לפיניו רק את ארץ בני עמון לא קרבת כל
 יד נדל וכל ועד יהודי וכל אשר צדה ידה
 ארץם

CAP. III. ג

ו אחזקן אל ידה בעת ההוא לאמור ארץ ידה
 אפיה החלו לקראת את עניקו את פתך ואת
 ידך חתו ק אשר מאל בשמים ובארץ אשר
 עשה כמעשה וכבדוהו אעפדה לא ואתה

1 ונכנס ופעל ידך הנשן ויצא עיר מלך הנשן
 2 לקראתו דמ וכל עמו למלחמה ארבעלע ואמר
 ידה אל ארבעלע ארץ פי כדך נחתי ארץ
 ואת כל עמו ואת ארץו ועשיתי לו כאשר עשיתי
 3 לסדוק מלך האמורי אשר יושב בחשפון ויתח
 ידה ארץם פיניו כם את עמך מלך הנשן ואת
 4 כל עמו ונפדו ער מלח השאר לו שריו ונלכד
 ארבעלע עול בעת ההוא לא יהיה קרית אשר
 לא לך קרנו מאים ששים עול כל חבל ארץ
 5 ממלכת עיר בפשן כל אלה ערים בצורת חומה
 גבוהה ולחם וסדוק לבד מעיר הפתו הרבה
 6 מאי ונחם ארץם פאס עשיתי לסדוק מלך
 7 השפן החום כל עיר מלח השנים והפן וכל
 8 הפדמה ושלל העים פוזנו לנו ונלכד בעת

D D D מה 45

זכרים ב זכה

בזכר בל מעשה ידך ידע לכוף את הדבר
 גדול הזה והוא ארבעים שנה היה אלוהי עמך
 לא הכרתו זכר: ונעבד מאת אדוני בני עמנו
 8 הילשמים בשערי מדרך העדה מאחל ומצפון
 בבר ס ופסן ונעבד ידך כדבר
 מאב: ויאמר יהוה אלי אל תפזר את סוואב
 9 ואל תחזר במ מלחמה כי לא אהיה לך מאצו
 ירשה פי לבני לוט נחמי אדוני ירשה: ואמרו
 10 לשנים ישבו בה עם גדול ורב הם בענקים:
 ופאם יחשבו איהם בענקים והעלמים
 11 יקרא להם אמים: ובשערי ישבו החיים למים
 12 ובני עשו יירשום וישמרום מפניהם וישבו
 תחום: מאשר עשה ישראל לכוף ידו אשר
 13 נהן יהוה להם: עשה כמו ועבד להם אתה
 14 ורד ונעבד אתה ורד: והמים אשר הלכנו
 15 מקדש ברנע עד אשר עברנו אתה ורד
 שלשים ושמונה שנה ערומים על החרו אשר
 16 המלחמה מקרב הפחמה באלה משערי יהוה
 להם: וגם די יהוה החרה פם להם מקרב
 17 הפחמה עד הפם: יהוה מאשר חפצו על אשר
 18 המלחמה למח מקרב הפם: ס
 19 וידבר יהוה אלי לאמר: אתה עבר היום את הנבל
 20 מאב אדני: וקרבת מול בני עמון אל הערים
 21 ואל תחזר במ פי לא אהיה מארץ בני עמון לך
 22 ירשה פי לבני לוט נחמי ירשה: ארץ פאם
 23 תחשב איהוה הפאם ישבו בה לפנים
 24 העמלים ירוא להם ומתוים: עם גדול ורב הם
 25 בענקים וישמרום יהוה מפניהם וירשום וישבו
 26 תחום: מאשר עשה לבני עשו האשים בשערי
 27 אשר השמדו אדה חריו מפניהם וירשום וישבו
 28 תחום עד היום הזה: והערים האשים בתוים
 29 ערעה פתחים האשים מפניהם השמדים
 30 וישבו תחום: קומו פשו ועבדו אתה ורד ארץ
 31 וראה נחמי יתקף אתה ורדו מלך השפון והאמר
 32 ואת ארצו החל רש וחרזו בו מלחמה: האם
 33 היה אויל חת פודו ויראחו על פני העמים
 34 תחח מל השמים אשר שמעו שמו וירגו
 35 ורלו מפניו: ואשלה מלאכים ממדבר קרמח

33 בזה אלהים: והלך לשלם בדרך לחר
 לפי מקום להחכם פאש: לילה לאחכם
 4 בדרך אשר תלכו בה ובעת ימים: ושמע יהוה
 5 את קול הימים והקול וישבע לאמר: אה
 יהוה אשר בא שנים האלה החרו חרע הזה את
 6 הארץ והצורה אשר משערי לוח לאחכם:
 7 ודלו פלב בקרמח ורא ירשה ול אהן את
 8 הארץ אשר החרה בה ורבו ורבו ורבו אשר מלא
 9 אתה יהוה: גם פי התעורף יהוה פללם לאמר
 10 כי איהוה ארומה שם: ודלשע ברטון העמד
 11 לשעור הוא ילא שפח אתו חוק פיהו וקמלה
 12 אדניו: ופסם אשר אמהם לם ויהוה
 13 פסם אשר לא ירדש האם טוב ולע הפה
 14 יא שפח ולתם אתה הם ירשה: ופאם
 15 פם לם וסעי הפחמה ידך יסומו: והעני
 16 ופאם אלי ופאם ליהוה אהנו מעלה ומלחמה
 17 כל אשר עשית יהוה אלתי ותחזרו אל את
 18 מל מלחמה ופאם ליעל החרה: ויאמר יהוה
 19 אלי אמר להם לא תעל ואת החמו פי אעני
 20 פדפם ולא תפזרו לם אמהם: ואתם אליכם
 21 ולא שמשים ופאם ארשי יהוה ותודו ותעל
 22 ויהוה: ופאם האמר והשב בדרך יהוה לקראתם
 23 ידשו איהם כי אשר תעשה הימים ופאם
 24 איהם בשערי עד דקמה: והשבו ופאם לם
 25 יהוה ולא רשע יהוה מללם ולא האון
 26 אליכם: והשבו בקדש ימים רפים פאם אשר
 27 ישמים:

CAP. II. ב

28 ופסע הפחמה ידך יסומו פאשו דפ
 29 יהוה אלי ונכס אדהו שיער ימים רפים: ס
 30 ויאמר יהוה אלי לאמר: וכללם סכ אדהו
 31 יהוה פם לם צפנה: ואתה פם לאמר
 32 איהם עמים פבל איהם בני עשו האשים
 33 יתנד וירוא מכם ושמרום מאד: אל
 34 חרזו פם פי לא אהיה לם מארץ עד מדרך
 35 פידנל פירשה לעשו נחמי אדהו מעור:
 36 אמל השעור מאתם פכס ופאם נסמם
 37 וסכ פאם פכס ופאם: פי יהוה אלוהי

אלה הרברים

LIBER DEUTERONOMIUM.

פרשה מד 44

CAP. I. א

17 וכן נדו: לא תחמידו קטם בפשטם כקטן בגזל
 תשקטן לא תהו ספר אש פי הנהאפט
 לאהים הוא והים אמר יקשה סם תרסן
 18 אל תשקטו: ואפה אחם בעת הדוא את
 על דהקרים אשר מעטו: ופע מרוב וליק
 19 או על דהקרים הגזל והפרא והיא אשר
 ואיחם הרך דה האמו פ אשר צה וזה
 20 אלוס אתו ונא עד קוש פרעו ואמו
 אלכם פתם ערדו האמו אשר יהיה אלוס
 21 טון לטו ראה טן דזה אלוה לפקו את
 הארץ עלה וש פאשר דפ דזה אלוה אמוה
 22 לך אל תהא ואל תחתו: ותקסן אל פלם
 ותאמו שלחה אשים לפטו ותחזר אל
 23 הארץ ושבו אמו דפ את דהקו אשר בעלד
 פה ואת הערים אשר נא אלה: וישב בעמי
 24 הדב ואתם סם שנים עשר אשים אשר
 לשבטו: ופטו וי עלו הורה וסא עד נה
 25 אשכל ודגלו אתו: ויהו מם משה הארץ
 וירדו אליו ושבו אתו דב ואמו סם הארץ
 26 אשר יהיה אלוס טון לנו ולא אמום לעלה
 27 ותאמו אדפי דזה אלוהכם: ותתנו באהלים
 ותאמו פשאת דזה אמו והציאת מארץ
 28 מערים לתח אתו פד האמו להשמדו: אהו
 אכתו עלים אדום המסו את לבנטו לאמו עם
 29 גדול ודם מלפו עים גולת וצרות פשמים
 30 ונמפני עקום ראש שם: ואמו אליכם לר
 31 תערצו ולא תהאק מהם: דזה אלוהם והלך
 לפיכם הוא ילום לכם ככל אשר עשה אחכם
 32 במצותם לעיניכם: ובמדבר אשר ראית אשר
 משאף דזה אלוה פאשר ישא אש אד
 פן בכל דהקו אשר הלכום עד פתכם עד
 33 הקלם ההו ודבר דזה אינכם מאמלים

1 אלה דברים אשר דבר משה אל כל ישראל
 בעת דהו צמדו בערה מל סוף פד פתח
 2 ובקח סל רב ונפדת דו ודב: אלו עש
 3 וים מרוב הרך הרשעו עד קוש פרעו: והו
 בארעים ששה בעשתי עשר חוש אהו לחוש
 דבר משה אל בני ישראל ככל אשר צה וזה
 4 אוי אלוס: אחו הפו את סתן מלך האמו
 אשר ושב בחשבון ואת עט מלך הפשו אשר
 5 ושב בעשתי פארעו: בעם הירדן בארץ
 סאב והאל משה בא את דהתורה האת
 6 לאמו: דזה אלוס דפ אלוס מרוב לאמו
 7 וכלכם שבת פד הו: פנוסעו לכם ונא
 דה האמו ואל פל שבתו בערדו ונשפלו
 8 וקבג והרף הם ארץ הפעו והלכנו עד דה
 הגזל סד פרת: ראה נתנו למכם את הארץ
 9 פא וישו את דהארץ אשר נשבע דהו לאבותם
 לאמרום לצאת וליעל לנתח לים ולחם
 10 אדוים: ואמו אלכם בעת הדוא לאמו לר
 11 אכל לבו שאת אחכם: דזה אלוהם והפה
 אחכם והכם הים פסכמי השמים לבי: דזה
 12 אלו אבותם יסו עליכם כם אלו פעמים
 13 וי בך אחכם פאשר דפ לכם: איה אשר
 14 לבי סחכם ומשאתם ורובכם: הני לכם
 אשים חכמים ונלום ודעים לשבטיכם
 15 ואשים פראשים: ותעט אוי ותאמו סב
 16 דבר אשר דברת לעשות: ואקח את דהאש
 ששבתם אשים חכמים ודעים ואמן אתם
 17 ראשים עליכם שוי אשים ושור מאת ושור
 הששים ושור עזור ושורים לשבטיכם:
 18 ופחה אדששטים בעת הדוא לאמו שמוע
 פד אחכם וששטם צדק פד אש ובך אחו

במדבר מסעי לו קבג

8 וכל בית ילשת נדלה ממשחת בני ישראל לאהוד
 ממשחת משה אבדה ודודי לאשה למען
 9 יודשו בני ישראל איש נחלת אבותיו ולא יחסבו
 נדלה ממשחה למשח אהוד פראיש בגלותו
 10 דבלי מפות בני ישראל פאשו צה ידה
 11 אה משה פן עשו בנת צלפחד ודודי
 מחלה תצה ותגלה ומלכה ומלכה בנת צלפחד
 12 לבני ודין לנשים ממשחת בני משה קר
 יסתי דתי לנשים ותהי נחלתן על משה ממשחת
 13 אבותן אלה המצות והמשפטים אשר צה
 ידה ברא משה אל בני ישראל בערב מאב
 על דתן ודור

3 וזה לאהוד מבני שבט בני ישראל לנשים
 ותגשה נחלתן מחלת אבותי ותלתי על נחלת
 4 הפפה אשר תודינה להם ומגול נחלתו ירע
 ואסידיה דבלי לבני ישראל וטססה נחלתן
 על נחלת הפפה אשר תודינה להם ומנחלת
 5 משה אבותי ירע נחלתו ויצו משה אהוד בני
 ישראל על שם ידה לאמר פן משה בריחסי
 6 יחסיס ויהי דתן אשר צה ידה לבנת צלפחד
 לאמר לרוב בעיניהם תודינה לנשים אה
 7 למשחת משה אבותם תודינה לנשים ולא
 8 חב נדלה לבני ישראל ממשחה אל משה פן
 9 איש בנחלת משה אהוד דבלי בני ישראל

חוק

עם ססק דסדר במדבר אלה ומאחרים ושמים ושמה. אפרח סימן: היצי וזהו הואש אשר
 עוד בו מסדר יסחו: ופרשיותו עשרה. בך יסע סימן: וסדו ליכ. לב סהו סא לי
 אלה סימן: וסרקי לו. לו חכמו ישמלו זאת סימן: מנין הפחדות שרזים ותשעים. הסחומה
 ששים ושש. הכל מאה וחמישים ושסנה פרשיות. אני חלקך וסחלתך סימן:

19 בן הדוד וימת רצח הוא מות יומת הרצח
 20 גאל היום הוא יומת אהררצח פגשעם והוא
 21 ימחו והוא פגשעם הרצח אהררצח עליו
 22 בצהר ומתו או בארץ הרצה מיד ומתו
 23 מותימות הרצה רצח הוא גאל היום יומת
 24 אהררצח פגשעם והוא פגשעם בלא רצח
 25 הרצה אהררצח עליו כל עול בלא צדקה או
 26 בכל אכן אשר ימות בה בלא רצח והפל עליו
 27 ומת והוא לא יאויב לו ולא מביש רעהו
 28 ושאר הרצה בין הרצה וכן גאל היום על
 29 המשפטים האלה והצלה העדה אהררצח
 30 מיד גאל היום והשנים ארץ הרצה אלעד
 31 מקלט אשר ינס שמה ושכן בה עד מות דבוק
 32 הצול אשר משח ארץ בשמן הקדש והוא
 33 הוא אהררצח אהררצח עד מקלט אשר
 34 ינס שמה ומצא ארץ גאל היום מרצח
 35 לכל עד מקלט רצח גאל היום אהררצח
 36 אן לו יום כי בעד מקלט ושכן עד מות
 37 הפוק הצול וארץ מות הפוק הצול ושכן הרצח
 38 אל ארץ אחרת והוא אלה לכם לחת משפט
 39 לדוכם בכל משפחתכם כל משה נש
 40 לש עדים רצח אהררצח ועד אחר לר עה
 41 פגשעם למחו ואהררצח כה נש רצח אשר
 42 הוא נשע למח פרימת יומתו ואהררצח
 43 כה נשע אלעד מקלט לשכן רצח ארץ
 44 עד מות דבוק ולא תחנפו אהררצח אשר
 45 אהם פה כי היום הוא יומת אהררצח וארץ
 46 לא יכפר להם אשר ששן פה פרימת דם
 47 ששם ולא תפגם את הארץ אשר אהם
 48 ישכן בה אשר אני שכן בתוכה כי אני יהיה
 49 שכן פוק בני ישראל פ

CAP. XXXVI.

1 יקרה ראשו האמת למשפחת ברתלעד כן
 2 מיד כן משה משפחתו בני יוסף ודוד
 3 לפני משה ולפני דבשאים ראש אבות לבני
 4 ישראל ואמר את ארץ צדה יהיה לחת אהר
 5 הארץ בנהיה בטול לבני ישראל וארץ צדה
 6 מידה לחת אהררצח צלפחד אחיט לבנות

28 אהררצח כן שלמו והמשה ביררצח משה
 29 פהאל כן פהרצח אלה אשר צדה יהיה
 30 לטול את בני ישראל ארץ פנקו פ

CAP. XXXV.

1 ודוד יהיה אל משה בערת מאב עלידון
 2 יהיה לאמו כי את בני ישראל ונתנו ללויים
 3 סבדלה אחוזם שים לשכן ומגלש לשים
 4 סבינחלים ויתנו ללויים והיו השים להם
 5 לשכן ומגלש שים יהיו למרומם ולרכשם ולכל
 6 חוזם ומגלש השים אשר ויתנו ללויים
 7 משה השל והצה אלק אהה מכו ומרומם
 8 מרצח לעד אהררצח משה אלשים באמה
 9 ואהררצח אלשים באמה ואהררצח
 10 אלשים באמה ומה פה צפן אלשים באמה
 11 והיה ביהוד והיה להם מגלש השים
 12 ואת השים אשר ויתנו ללויים את ששערי
 13 הפקלט אשר ויתנו להם שמה הרצה ועלדם
 14 ויתנו ארבעים ושתים ער כל השים אשר
 15 ויתנו ללויים ארבעים וששנה ער אהרן ואהר
 16 מגלש שים והשים אשר ויתנו מאהות כה
 17 ישראל מאה רדב ומה המשח חמשה
 18 אש כה סחורו אשר ויטול יתן משח ללויים
 19 פ

9 ודוד יהיה אל משה לאמו: דוד אל בני
 10 ישראל ואמרו אלהם כי אהם עשים את
 11 הארץ ארצה פנקו: והקדוכם לכם שים ער
 12 מקלט ויהיה לכם ונס שמה רצח משה נש
 13 בשנה: והיו לכם השים למקלט כגאל ולא
 14 ימות הרצה עד עמרו לפני העדה לפגשעם:
 15 והשים אשר ויתנו ששערי מקלט ויהיה
 16 לכם: את שלש השים ויתנו מעט לידון
 17 ואת שלש השים ויתנו בארץ פנקו ער מקלט
 18 ויהיה: לבני ישראל ולפי ולחשב פרימת
 19 ויהיה שלש השים האלה למקלט להם שמה
 20 כל משה נש בשנה: ואם בכל סול
 21 הדוד ומת רצח הוא מות יומת הרצה: ואם
 22 בארץ אהררצח בה הדוד ומת רצח הוא
 23 מות יומת הרצה: או בכל ער אהררצח ומת

במדבר מסעי לד קכא

1 יִשְׂרָאֵל וְאִמְרַת אֱלֹהִים בְּרִאשִׁית בָּאִם אֶל־
 2 הָאָרֶץ פֶּנֶן וְאִם הָאָרֶץ אֵשׁ הַחַל לָכֵם בְּסִלְחָה
 3 אֶרֶץ פֶּנֶן לִגְבוּלֵיהֶּוּ הַזֶּה לָכֵם פֶּאֶד־עֵבֶר
 4 מִמִּדְבָּרָן עַל־יַד אֹזֶם הַזֶּה לָכֵם גְּבֹל לְבַן
 5 מִצְרָה יִסְדְּמֹלַח קִדְמוֹהּ וְנֹכַח לָכֵם הַגְּבֹל
 6 מִנֶּבֶל לַמַּעֲלָה עֲקֻשִׁים וְעַרְבֵי צִהַּ הַזֶּה הַחֲצִיאוֹ
 7 מִנֶּבֶל לְקֹדֶשׁ בְּרִנֵּי וְעַם הַחֲצִיאוֹ וְעַם עֲצֻמֹהוּ
 8 וְנֹכַח הַגְּבֹל מִעֲצֻמֹן סִלְחָה מִצְרֹם הַזֶּה הַחֲצִיאוֹ
 9 הַיְפֹתָהּ: הַגְּבֹל יִם הַזֶּה לָכֵם הָאֵם הַגְּבֹל וְגִבְלֵי
 10 הַיְדִיאוֹהָ לָכֵם גְּבֹל יִם: הַיְדִיאוֹהָ לָכֵם גְּבֹל
 11 צִפּוֹן מִקְדָּיִם הַגְּבֹל הַחֲמָי לָכֵם דֵּד הַדָּרִי:
 12 מִדֵּד הַדָּרִי הַחֲמָי לֹא חֲמַת הַדָּרִי הַחֲצִיאוֹ הַגְּבֹל
 13 צִדְדֵהוּ: וַיָּצֵא הַגְּבֹל וְסִלְחָה הַזֶּה הַחֲצִיאוֹ וְעַרְבֵי
 14 עֵינֵי הַיְדִיאוֹהָ לָכֵם גְּבֹל צִפּוֹן: הַחֲמָיִים
 15 לָכֵם לְגִבְלֵי קִדְמָה מִחֲצֵר עֵינֵי שְׂפָמוֹהּ: חֵד
 16 הַגְּבֹל מִשְׁפַּסֵּם הַזֶּה לָכֵם מִקְדָּם עֵינֵי חֵד הַגְּבֹל
 17 וּמִחָה עַל־פְּתָח יִסְפֹּרֶת קִדְמוֹהּ: חֵד הַגְּבֹל
 18 הַיְדִיאוֹהָ הַזֶּה הַחֲצִיאוֹ יִם הַמִּלְחָה אִתֵּי הַזֶּה
 19 לָכֵם הָאָרֶץ לִגְבוּלֵיהֶּוּ כִּכְבוֹ: וַיָּצֵא מֹשֶׁה אֶת־
 20 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹאֲסֹ וְאִם הָאָרֶץ אֵשׁ הַחֲחִלּוֹ
 21 אִתֵּיהֶם גְּבֹל אֵשׁ צִהַּ הַזֶּה לַחַר לַחֲסֻפֹת
 22 הַחֲסֻפֹת וְהַצֵּי הַחֲסֻפֹת: פִּי לְקֹדֶשׁ מִשָּׁה בְּנֵי
 23 הָרְאוּבֵנִי לְבֵית אֲבֹתָם וּמִשָּׁה בְּנֵי הַדָּבָר
 24 אֲבֹתָם וְהַצֵּי מִשָּׁה לְקֹדֶשׁ נַחֲלָתָם: שְׁנֵי
 25 הַחֲסֻפֹת וְהַצֵּי הַחֲסֻפֹת לְקֹדֶשׁ נַחֲלָתָם מִעַבְרֵי
 26 לַיְדֵן הַזֶּה קִדְמָה מִחֲדָה: ׀
 27 וַיְדַבֵּר הַזֶּה אֶל־מֹשֶׁה לֹאֲסֹ: אֵלֶה שְׂמוֹת
 28 הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־יִחַלּוּ לָכֵם אֶת־הָאָרֶץ אֲלֵשֹׁר
 29 הַבֶּלֶן וְהַיְשֻׁעַ בְּרִנֵּן: וְנִשְׂיָא אֹחֵי נִשְׂיָא אֹחֵי
 30 מִשָּׁה תִּדְרִי לְחֵל אֶת־הָאָרֶץ: וְאֵלֶה שְׂמוֹת
 31 הָאֲנָשִׁים לַמַּשָּׁה הַזֶּה כֹּל בְּרִיפֹתָהּ: וְלַמַּשָּׁה
 32 בְּנֵי שְׂמֵעֹן שְׂמֵעִאל בְּר־עֲמֻדִי: לַמַּשָּׁה בְּנִימֵן
 33 אֶל־יַד בְּר־פִּסְלֹן: וְלַמַּשָּׁה בְּר־דָּן נִשְׂיָא בֶּשֶׁר
 34 בְּר־גִּלְיָה: לְבִנֵי יִשָּׂא לַמַּשָּׁה בְּר־מִשָּׁה נִשְׂיָא
 35 חִיָּאל בְּר־אֲסֹ: וְלַמַּשָּׁה בְּר־אֲבִירָם נִשְׂיָא
 36 קַמְחָל בְּר־שִׁשְׁמֹן: וְלַמַּשָּׁה בְּר־חִיסֹן נִשְׂיָא
 37 אֶל־צִפּוֹן בְּר־פִּרְקִי: וְלַמַּשָּׁה בְּר־יִשָּׁשָׁר נִשְׂיָא
 38 פִּלְטֵאל בְּר־עֵזֶן: וְלַמַּשָּׁה בְּר־אֶשֶׁר נִשְׂיָא

33 יִשְׂרָאֵל וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר: וְיִשְׂרָאֵל מִדֵּד הַדָּבָר
 34 וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר: וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת
 35 בְּרֵד הַדָּבָר: וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 36 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 37 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 38 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 39 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 40 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 41 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 42 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 43 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 44 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 45 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 46 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 47 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 48 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 49 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 50 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 51 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 52 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 53 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 54 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 55 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 56 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 57 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 58 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 59 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 60 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 61 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 62 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 63 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 64 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 65 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 66 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 67 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 68 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 69 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 70 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 71 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 72 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 73 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 74 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 75 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 76 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 77 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 78 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 79 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 80 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 81 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 82 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 83 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 84 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 85 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 86 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 87 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 88 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 89 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 90 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 91 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 92 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 93 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 94 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 95 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 96 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 97 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 98 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 99 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:
 100 וְיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָה וְיִחַת בְּרֵד הַדָּבָר:

1 וַיְדַבֵּר הַזֶּה אֶל־מֹשֶׁה לֹאֲסֹ: לֵאמֹר לֵא אֶת־בְּנֵי

12 ואר: ונחן הלך וילך את דעתו ואת בשרו
ויקרא לו נחן השטח

CAP. XXXIII. ל

1 אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מצרים
 2 לצבאיהם בני משה ואהרן: ויכתוב משה את
 3 מסעיהם למסעיהם על פי ידו ואלה מסעיהם
 4 למצבותם: ויסע מעמסם פדוש דראקון
 5 בתמשה עשר יום לחוש דראקון ממדבר
 6 הפסח יצאו בני ישראל מיד רמה לעוני
 7 גל מצרים: ומצרים מקפלים את אשר דפה
 8 ידו פתם גל פסד ומאלוהים עשה
 9 ידו לשפטים: ויסע בני ישראל מעמסם
 10 ויחט בסנה: ויסע מפנה ויחט במים אשר
 11 בקצה המדבר: ויסע במים וישל על פי
 12 החיות אשר על פי בעל צמון ויחט לפני
 13 מגיל: ויסע מפני החיות ויעברו בתוך הים
 14 המדברה ולקח דרוש שלשה ימים במדבר אים
 15 ויחט במרה: ויסע ממרה ויבא אלמה
 16 מביאלם שלשים עשרה עיני מים ושבעים
 17 חמרים ויחט שלים: ויסע מביאלם ויחט על
 18 יסיסין: ויסע מביססין ויחט במדבר סין:
 19 ויסע ממדבר סין ויחט בדספה: ויסע
 20 מדספה ויחט פאלוש: ויסע מאלוש ויחט
 21 בפינים ולאריה שם מים לעם לשוחות:
 22 ויסע מפינים ויחט במדבר סיני: ויסע
 23 ממדבר סיני ויחט בקברת התאה: ויסע
 24 מקברת התאה ויחט בתצרת: ויסע מתצרת
 25 ויחט בתמה: ויסע מתמה ויחט ברפן
 26 פרץ: ויסע מרפן פרץ ויחט בלבה: ויסע
 27 מלבה ויחט בפרה: ויסע מפרה ויחט
 28 בקהלתי: ויסע מקהלתי ויחט בדר שפרו:
 29 ויסע מדר שפרו ויחט בחרדה: ויסע מחרדה
 30 ויחט במקהלתי: ויסע ממקהלת ויחט
 31 בתוח: ויסע מתוח ויחט בתחי: ויסע
 32 מתיח ויחט במתקה: ויסע ממקה ויחט
 33 בחשמה: ויסע מחשמה ויחט במסותו:
 34 ויסע ממסותו ויחט במי יעקו: ויסע מפני
 35

21 היה אם יחלש לפני ידו למלחמה: ועל
 22 לכם על הלוי אדראון לפני ידו על הירוש
 23 אדראון מסמו: ומכשה הארץ לפני ידו
 24 וארץ השם הימים נקם מידו ומישראל
 25 וידו הארץ הארץ לכם לארצה לפני ידו:
 26 ואם לא תעשו פן יהי חמאם לידו ויש
 27 השחיתם אשר חמאם ארם: פן לכם שים
 28 לשכם נהדה לצמכם והצא מסיים חמשו:
 29 ויאמר בנינו ובעי ראון ארמשה לאמר
 30 עברו עשור ארמי ארמי מצאו: טפמי לשי
 31 מקמי וכל פדמטו היישים בעי דגלעו:
 32 ועברו עשרו על הלוי צבא לפני ידו
 33 למלחמה כאשר ארמי דברו: ועל דם משה
 34 את אלעזר רבו: ואת דושע בנתן ארמי
 35 ראשי אבות הפסוח לבני ישראל: ויאמר משה
 36 אלהים אביעמי בנינו ובני דראון ואיכם את
 37 הארץ על הלוי למלחמה לפני ידו ומכשה
 38 הארץ לפניכם ויחט דם את הארץ הגלעו
 39 לארצה: ואם לא תעברו הוציאים איכם ומאחו
 40 בתכם בארץ פסע: ויגע בנינו ובעי ראון
 41 לאמר את אשר דפי ידו אל עברו פן
 42 נעשה: נחט נעמי הוציאים לפני ידו ארץ
 43 פנע וארמי אחות חלום מפני לידו: ויחן
 44 לדם משה לבנינו ולבני ראון לחצו:
 45 שבת משה ברוסי את ממלכת סדן מלך
 46 האמורי ואת ממלכת עג מלך הפשן הארץ
 47 לשיה בגללה עי הארץ מיב: ויסע בנינו
 48 את דיקן ואת עשרת ואת שיש: ואת עשרת
 49 שרן ואת יעור ותפשה: ואת בית מרה ואת
 50 בית דן עי מצור תהדה צמון ובעי ראון
 51 פן את חשפן ואת דאלעא ואת קרחים ואת
 52 נל ואת בעל מען מקפח טוב ואת שבעה
 53 וקרוש בשלח אדמסות והים אשר בני
 54 וילם בני סמי בר משה בלעה חלפה ויחש
 55 את דמאמי אשר פה: ויחן משה את דגלעו
 56 למכר בר משה וישע פה: ואת בר משה
 57 הלך וילע את חלחיהם ויקרא אתה חת

במדבר מטות לב קים

CAP. XXXII. לב

1 וימקרו רב דעה לבני ראובן ולבני גד עצתם
 2 מאד ויראו אהרן ויעזר אהרן וכלל דעה
 3 המקים מקום מקדשו ויבאו בני גד ובני ראובן
 4 ויאמרו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל נשיא
 5 העדה לאמרו: עשרת חייבן ועזר ומכרה
 6 וחשבון ואלעזר ושנים וגם ובעז: והארץ אשר
 7 הנה ידוה לפני עדה ישראל ארץ מקדש דוא
 8 לעבדתי מקדשו: **ס** ויאמרו אמר
 9 מצאנו חן בעיניך וכן אהרן ויעזר אהרן לעבדתי
 10 לאחוזת אל יתעבדתי אהרן ויעזר: ויאמר משה
 11 לבני גד ולבני ראובן האחיכם יבאו למלחמה
 12 ואינם יושבו פה: ולמה תסאון את לב בני
 13 ישראל מעט אל יתארץ אשר נתן להם יהוה:
 14 פה עשו אבותיכם בשלחו אדם מקדש פניע
 15 לראות אהרן ויעזר: וייעלו עד גבעל אשטל
 16 ויראו אהרן ויעזר וילאו את לב בני ישראל
 17 לביתם אל יתארץ אשר נתן להם יהוה:
 18 ויהי אף יהוה ביום ההוא וישבע לאמרו: אם
 19 ירא האלשים והגלים מפניכם מן עשורים
 20 שנה ומעלה את האדמה אשר משפעת לאבותיכם
 21 לצוק ולעקב פי לאמלא אחריו בלתי
 22 בלב בקדשה הגדול ויחושע בקרן פי מלא
 23 אחריו יהוה ויתר אף יהוה בישראל וינשב
 24 בפרץ ארבעים שנה עד תם כל הלווי העשה
 25 דרע בעני יהוה: והנה מקיים וחה אבותיכם
 26 ותרפח אלשים הנפסים לספות עוד על חזן
 27 אהרן ואל ישראל: פי חשבון מאחורי וחסד
 28 עוד לחצונו בפרץ ושתיים לכל העם יהוה:
 29 **ס** ויגשו אליו ויאמרו ברוח צאן
 30 נבנה למקנו פה ועינים לנפש: ואסרס סרף
 31 השים לפני בני ישראל עד אשר אסרס אבאם
 32 אל מקומם וישב מפני בעני המבצר מפני
 33 שבי הארץ: לא נשוב אל ביתי עד החטל בני
 34 ישראל אשר נחלו: פי לא נסדל אינם מעט
 35 לחזן חלואה פי באה כחלתם אלים מעט
 36 יהוה מורדו: **ס**
 37 ויאמר אליהם משה אם תעשון אהרונם

32 אהרונם: ויהי הפלחה יתר הנה אשר בזה עם
 33 העבא צאן שש מאות אלף ושבעים אלף וחמשת
 34 אלפים: וכל שנים ושבעים אלף: וחמשים
 35 אלף וששים אלף: ונפש אדם מן האלשים
 36 אשר לא ידעו משנב ובר כל נפש שנים
 37 ושלשים אלף: ויהי הפלחה חלק האנשים
 38 בצבא סבצר העצא שלש מאות אלף ואלשים
 39 אלף ושבעת אלפים וחמשה מאות: ויהי הפנס
 40 ליהודה מן הצאן שש מאות חמש ושבעים:
 41 והבצר ששה ואלשים אלף ומכס ליהודה
 42 שנים ושבעים: וחמשים שלשים אלף וחמש
 43 מאות ומכס ליהודה אחד וששים: ונפש אדם
 44 ששה עשר אלף ומכס ליהודה שנים ואלשים
 45 שש: ויהן משה אהרן ויעזר ויהוה
 46 לא יעזר הבצר פי אשר צדה יהוה אהרן ויעזר:
 47 ומפצח בני ישראל אשר העה משה מן האלשים
 48 הנפסים: ויהי מצות העדה מן הצאן שלש
 49 מאות אלף ואלשים אלף ושבעת אלפים וחמש
 50 מאות: וכל ששה ואלשים אלף: וחמשים
 51 שלשים אלף וחמש מאות: ונפש אדם ששה
 52 עשר אלף: ויהי משה מפצח בני ישראל
 53 אהרן ויעזר אחד מן החמשים מן הצאן ומן
 54 הפנס והיו אדם ללווי שמר משמרת משכן
 55 יהוה פאשר צדה יהוה אהרן ויעזר:
 56 אל משה ויעזר אשר לא ילשו העבא שרי
 57 האלשים ושרי המאות: ויאמרו אל משה
 58 עבדתי משה אהרן ויעזר אשר הפלחמה אשר
 59 בדת ולא נפקד מפני איש: ויערב את צדקן
 60 יהוה איש אשר מצא כל רודב אעשה וצמיד
 61 סבצת עגל וסמן לספר על נשחחתי לפני
 62 יהוה: ויהי משה ואלעזר הבצר אהרן ויעזר
 63 מאותם כל בני מעשה: ויהי כל רודב החומה
 64 אשר רימי ליהודה ששה עשר אלף שבע מאות
 65 וחמשים שקל מאת שרי האלשים ומאת שרי
 66 המאות: אשר העבא בזה איש לו ויהי
 67 משה ואלעזר הבצר אהרן ויעזר מאת שרי
 68 האלשים והמאות ויבאו אל אהרן מלע ושרן
 69 לפני ישראל לפני יהוה: **ס**

12 ויאמר אל משה ואל אלעזר הבן אהרן ואל עזרה בת
 ישראל את דברתכם ואת המלכות ואת השלל
 אל המזבח אל עזרה מאב אשר על יד
 13 ידו: ויאמר משה ואלעזר
 הבן אהרן וכל נשיא העדה לקחתם אל משה
 14 לפניהם: ויצא משה על פני החול סוף
 האלפים ושרי המלחמה הבאים מצבא המלחמה:
 15 ויאמר אליהם משה הרייתם על משה: הן
 16 רצה הו' לפני ישראל ביום גלגל לסכר מעל
 בידה על ימי שער ויעזר הפעפה בעדת ידו:
 17 ושמה דתו כלום ביום וכל אשה ישת אש
 18 למשכן וכי דתו: וכל הנשיא בנשים אשר לא
 19 ידעו משכן וכי דתו לכם: ואחרי חט מרדכי
 לפניה שבעת ימים על דת נפש וכל א
 20 בחלל תחפצו: ביום השלישי וביום השביעי
 21 אחים ושבתכם: וכל בן ובת בלעד וכל
 22 מעשה עמים וכל מעשה ותחפצו: ו
 ויאמר אלעזר הבן אהרן ואלעזר ואלעזר
 23 למלחמה ואת דתו ויעזרה אשר צוה ידו
 24 את משה: אך את דתו: ואת דתו: ואת
 25 תשאלת את דתו: ואת דתו: ואת דתו:
 26 כל דת אשר יבא באש תעבדו באש ועזר
 27 אך בני דת תחפצו: וכל אשר לא יבא באש
 28 תעבדו במים: וכספתם ביום השביעי
 29 ואת דתו ואלעזר ואלעזר: ו
 30 ויאמר ידו אל משה לאמר: שמה את ראש
 31 מלכתו השני באדם ובתורה אשה ואלעזר
 הבן אהרן ויאמר אשה: ותצו את דתו:
 32 בין השני המלחמה האמים לצבא וכן כל
 העדה: והרמה מכם לידה מאת אשה
 33 המלחמה האמים לצבא אהרן נפש סחמש
 המלחמה ואת דתו ואת דתו: ואת דתו:
 34 המלחמה ואת דתו ואת דתו: ואת דתו:
 35 המלחמה ואת דתו ואת דתו: ואת דתו:
 36 המלחמה ואת דתו ואת דתו: ואת דתו:
 37 המלחמה ואת דתו ואת דתו: ואת דתו:
 38 המלחמה ואת דתו ואת דתו: ואת דתו:
 39 המלחמה ואת דתו ואת דתו: ואת דתו:
 40 המלחמה ואת דתו ואת דתו: ואת דתו:
 41 המלחמה ואת דתו ואת דתו: ואת דתו:

9 ואת אהרן על משה ואלעזר ואלעזר
 אשה ואת אהרן ואלעזר ואלעזר
 10 ואת משה ואלעזר ואלעזר על משה
 11 וידו ואלעזר ואלעזר ואלעזר על
 12 ואלעזר ואלעזר ואלעזר על משה ואלעזר
 13 בית אשה ואלעזר ואלעזר ואלעזר על
 14 משה: ושמה אשה ואלעזר ואלעזר על
 15 אשה ואלעזר ואלעזר ואלעזר על משה
 16 על משה ואלעזר ואלעזר ואלעזר על
 17 משה לא יקום אשה ואלעזר ואלעזר על
 18 לה: כל דת וכל שבעת אשר לעת נפש אשה
 19 יקום ואלעזר ואלעזר ואלעזר על משה
 20 אשה סוף אהרן ואלעזר ואלעזר על
 21 את כל אשה אשר עלה הקים אהרן
 22 ואלעזר ואלעזר ואלעזר על משה ואלעזר
 23 אהרן שמה נשוא את דתו: אלה הקים
 24 אשר צוה ידו את משה בן אש ואלעזר
 25 אך למען בשיה בית אהרן: ו

CAP. XXXI. לא

1 וידבר ידו אל משה לאמר: כלם קמחו בני ישראל
 2 מאת המלחמה את האדם אל עממו וידבר משה
 3 אל העם לאמר הנה מצבא מאחכם אלים לצבא
 4 וידו על משה לתת קמח לידה ביהוה: אלה
 5 למען אלה למען לכל מצוח ישראל ואלעזר
 6 לצבא: ותסדה מאלש ישראל אלה למען
 7 שמי עשר אלה תלוצי צבאו: ואלעזר אהרן
 8 משה אלה למען לצבא אהרן ואלעזר ואלעזר
 9 אלעזר הבן אהרן ואלעזר ואלעזר על משה
 10 ואלעזר ואלעזר ואלעזר על משה ואלעזר
 11 ואלעזר ואלעזר ואלעזר על משה ואלעזר
 12 ואלעזר ואלעזר ואלעזר על משה ואלעזר
 13 ואלעזר ואלעזר ואלעזר על משה ואלעזר
 14 ואלעזר ואלעזר ואלעזר על משה ואלעזר
 15 ואלעזר ואלעזר ואלעזר על משה ואלעזר
 16 ואלעזר ואלעזר ואלעזר על משה ואלעזר
 17 ואלעזר ואלעזר ואלעזר על משה ואלעזר
 18 ואלעזר ואלעזר ואלעזר על משה ואלעזר
 19 ואלעזר ואלעזר ואלעזר על משה ואלעזר
 20 ואלעזר ואלעזר ואלעזר על משה ואלעזר
 21 ואלעזר ואלעזר ואלעזר על משה ואלעזר
 22 ואלעזר ואלעזר ואלעזר על משה ואלעזר
 23 ואלעזר ואלעזר ואלעזר על משה ואלעזר
 24 ואלעזר ואלעזר ואלעזר על משה ואלעזר
 25 ואלעזר ואלעזר ואלעזר על משה ואלעזר
 26 ואלעזר ואלעזר ואלעזר על משה ואלעזר
 27 ואלעזר ואלעזר ואלעזר על משה ואלעזר
 28 ואלעזר ואלעזר ואלעזר על משה ואלעזר
 29 ואלעזר ואלעזר ואלעזר על משה ואלעזר
 30 ואלעזר ואלעזר ואלעזר על משה ואלעזר
 31 ואלעזר ואלעזר ואלעזר על משה ואלעזר

במדבר מטוח ל קח

תפאת אחד מלבד עלת החמיר ומנחה
 ונספה: **ד** ויבא השלישי פרים 29
 שבעה אילים שנים פנשים בני ששה ארבעה
 עשר תמימים: ומנחתם ונספחם לפנים לאילם 30
 ולפנשים במספרם פמשפט: ושעד תפאת 31
 אחד מלבד עלת החמיר מנחתו ונספחו:
ד ויבא השביעי פרים שבעה אילים שנים 32
 פנשים בני ששה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם 33
 ונספחם לפנים לאילם ולפנשים במספרם
 פמשפט: ושעד תפאת אחד מלבד עלת 34
 החמיר מנחתו ונספה: **ד** פרים 35
 השמיני עשרה ויהיה לכם כל מלאכת עבודה
 לא תעשו: והקרבנים עליה אשה רוח מרחף
 ליהיה פה אחד אל אחד פנשים בני ששה
 שבעה תמימים: ומנחתם ונספחם לפי איל 37
 ולפנשים במספרם פמשפט: ושעד תפאת 38
 אחד מלבד עלת החמיר ומנחתו ונספה:
 אלה תעשו ליהיה במעשיכם לנד מנחתכם 39
 ונדבויכם לעלותכם ולמנחותכם ולנספחם
 ולשלמיכם:

ל CAP. XXX.

ואמר משה אל בני ישראל כל אשר צוה יהוה
 את משה:
ד ד ד 42
 ודבר משה אל ראשי הפשות לבני ישראל 2
 לאמר זה הדין אשר צוה יהוה: איש פדיו 3
 נד ליהוה או יאבוע שבעה מאסר אפי על
 נפשו לא יול ונד כל דהאא משד יעשה:
 ואשה פדיוה נד ליהוה ואסרה אפי בניה 4
 אביה בפניה: ושקע אביה את מדה ואסרה 5
 אשר אסרה על נפשה והחיש לה אביה וקם
 כל מדיה וקל אפי אשר אסרה על נפשה
 וקם: ואסרה אביה איה ביום שמעו כל 6
 מדיה ואסרה אשר אסרה על נפשה לא קים
 ויהוה וקלד לה פדיוה אביה איה: ואם 7
 הו חזקה לאיש מדיה עליה או מפא
 שפיה אשר אסרה על נפשה: ושקע איה 8
 ביום שקע והחיש לה וקם מדיה ואסר

7 תעשו ליהוה השביעי הזה מקרא קדש יהיה
 לכם ועפרים אדנפשוכם כל מלאכה לא
 תעשו: והקרבנים עליה ליהוה רוח מרחף פה
 פדיוה פה אחד אל אחד פנשים בני ששה
 תמימים יהו לכם: ומנחתם סלת מלה בשמן
 שלשה עשרלים לפי שני עשרלים סלת האחד:
 עשורן עשורן לפיכך האחד לשבעה הפנשים:
 ושעד ערים אחד תפאת מלבד תפאת הפנים
 ועלת החמיר ומנחתו ונספחו: **ד**
 ומנחה עשר אים ליהוה השביעי מקרא קדש
 יהיה לכם כל מלאכה עבודה לא תעשו והרים
 תו ליהוה שבעת ימים: והקרבנים עליה אשה
 רוח מרחף ליהוה פרים פריבך שלשה עשר
 אילים שנים פנשים בני ששה ארבעה עשר
 תמימים יהו: ומנחתם סלת מלה בשמן
 שלשה עשרלים לפי האחד שלשה עשר פרים
 עשר עשרלים סלת האחד לשני האילים: ועשורן
 עשורן לפיכך האחד לארבעה עשר פנשים:
 ושעד ערים אחד תפאת מלבד עלת החמיר
 ונספחו: **ד** ויבא 11
 השני פרים פריבך שנים עשר אילים שנים
 פנשים בני ששה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם
 ונספחם לפנים לאילם ולפנשים במספרם
 פמשפט: ושעד ערים אחד תפאת מלבד
 עלת החמיר ומנחתו ונספחו: **ד**
 ויבא השלישי פרים עשור עשר אילים שנים
 פנשים בני ששה ארבעה עשר תמימים:
 ומנחתם ונספחם לפנים לאילם ולפנשים
 במספרם פמשפט: ושעד ערים אחד תפאת מלבד
 עלת החמיר ומנחתו ונספחו: **ד**
 ויבא הרביעי פרים עשרה אילים שנים פנשים פרי
 ששה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם ונספחם
 לפנים לאילם ולפנשים במספרם פמשפט:
 ושעד ערים אחד תפאת מלבד עלת החמיר
 ומנחתו ונספה: **ד** ויבא החמישי
 פרים תשעה אילים שנים פנשים בני ששה
 ארבעה עשר תמימים: ומנחתם ונספחם לפנים
 לאילם ולפנשים במספרם פמשפט: ושעד

15 והשנה: וטעם עמים אחד לחטאת ליהוה על
 16 עלת החמור ושנה ונספו: ם ובהוש
 והאשון בארבעה עשר יום לחוש פסח ליהוה:
 17 בחטאתו עשר יום לחוש היה חג שבועת ימים
 18 חטאת חמור: ביום הראשון מקרא קולש על
 19 מלאכת עבודה לא תעשו: והקטנים אשה
 עלה ליהוה פחים בני בקר שנים ואיל אחד
 ושבעה כבשים בני שנה חמשים יהיה לכם:
 20 ומחוזם סלת במלה בשמן שלשה עשרים
 21 לפר ואינו עשורים לאל תעשו: עשרון עשורן
 22 תעשה לבשר האחד לשבעת הכבשים: וטעם
 23 חטאת אחד אחד לכפר עליכם: מלבד עלת הבקר
 24 אשר עלתו החמור תעשו אדמאה: סללה
 תעשה יום שבעת ימים חום אשה חתומה
 25 ליהוה על שולח החמור ושנה ונספו: ויום
 השביעי מקרא קולש יהיה לכם מלמאס

עבודה לא תעשו: ם ויום הכפלים
 26 פזק יבכם מטה חדשה ליהוה בשבועתכם
 מקרא קולש יהיה לכם מלמאס עבודה לא
 27 תעשו: והקטנים עלה ליהוה ליהוה ליהוה
 פחים בני בקר שנים איל אחד שבעה כבשים
 28 בני שנה: ומחוזם סלת במלה בשמן שלשה
 עשרים לפר האחד שני עשורים לאל האחד:
 29 עשורן עשורן לבשר האחד לשבעת הכבשים:
 30 טעם עמים אחד לכפר עליכם: מלבד עלת
 31 החמור ומחוזו תעשו חמשים יחיד לכם
 ונספיתם: ם

CAP. XXIX. כט

1 ובהוש השביעי אחד לחוש מקרא קולש יהיה
 לכם מלמאס עבודה לא תעשו יום חודשה
 2 יהיה לכם: ועשיתם עלה ליהוה ליהוה
 פר בקר אחד איל אחד כבשים פזק יבכם
 3 שבעה חמשים: ומחוזם סלת במלה בשמן
 4 שלשה עשרים לפר שני עשורים לאלו ועשורן
 5 אחד לבשר האחד לשבעת הכבשים: וטעם
 6 עים אחד חטאת לכפר עליכם: מלבד עלת
 החוש ומחוזו ועלת החמור ומחוזו ונספיתם
 כמאסכם ליהוה יחון אשה ליהוה: ם

אחיהושע פרין אל אהרונה בן וסמס
 19 אחיהושע עליו: והנמחה אהו למס אלעזר
 הדן ולעמי כל העדה הצויה אהו לעיניהם:
 20 וצויה מוידוך עליו למען ישמש כל עדה
 21 בני ישראל: ולעמי אלעזר הדן יעמו ושאל
 לו במשפט האחים למי יהיה על שר הא
 ועל שר יאס דא וכל בני ישראל אהו וכל
 22 העדה: ויעש משה פסלד צה ידה אהו
 ויעש אחיהושע ויעמוד למס אלעזר הדן
 23 ולעמי כל העדה: וסמס אחיהושע עלו הצויה
 פסלד דבר יהוה בדרמשה: ם

CAP. XXVIII. כח

1 ודבר יהוה אל משה לאמר: ם אדבמ
 2 ישראל ואמרת אלם אהרונה ולעמי לאשי
 רח מוידוך ושמעו לדברתי ל במעוה:
 3 ואמרת ללם יה האשה אשר תקריב ליהוה
 פגשים בני שנה חמשים שנים לים עלה מדה
 4 אחת הבשר אחד תעשה בקר אחת הבשר
 5 השלל תעשה בין הערבים: ועשיתו האשה
 6 סלת למחזה במלה בשמן פזית רביעה הדון:
 7 עלת חמור העשית פד סל ליהוה יחון אשה
 8 ליהוה: ונספו רביעה הדון לבשר האחד בקולש
 8 הפך כסף שטר ליהוה: ואיל הבשר השלל תעשה
 9 בין הערבים כמחוז הבקר ונספו תעשה אשה
 רח יחון ליהוה: ם
 9 ויום השפית שנתכבשים פזק יבכם חמשים
 10 ואינו עשורים סלת מדה במלה בשמן ונספו:
 עלת שפרת בשפתי על עלת החמור ונספו:
 ם

11 וטעם חתשים תקריב עלה ליהוה פחים
 פזק יבכם שנים ואיל אחד כבשים פזק יבכם
 12 שבעה חמשים: ושלשה עשורים סלת מטה
 במלה בשמן לפר האחד ואינו עשורים סלת
 13 מטה במלה בשמן לאל האחד: ועשורן
 עשורן סלת מדה במלה בשמן לבשר האחד
 14 עלה רח יחון אשה ליהוה: ונספיתם חצי
 הדון יהיה לפר ושלשת הדון לאל רביעה
 15 דון לבשר יין ואח עלת חוש בודשו ליהוה

כמדבר פינתם בו קמו

משה ואהרן והבן הנזק אשר פקדו אהרן ישראל
 במדבר סיני: כי ארץ יהודה לים מה יצאו
 במדבר ולא ירדו מים אשר כי אסמלק בן
 ישפה ויהושע בן נון: ד

CAP. XXVII. כו

והקבלנה בנות זלפוז בן דווסר בן גלעזר בן
 מכי בן מנשה למשפחת מנשה בן יוסף והוא
 שמוח בנזיו מלכה מעה והגלה אכלה וחרצה:
 והעמורה לפני משה ולפני אלעזר הבן
 ולפני העשרים ומלדעודה פתח אהל מעד
 לאמו: אביה מה במדבר והיא לא ידעה פרוק
 העדה ודעמים עליהוה בעדוה לזכר פר
 בזמנו לזו ויבנים לא ידעו לו: למה ירע
 שם אביה מפרק משפחה כי אין לו בן תמיד
 לזו אחיה פרוק אחי אביה: ויקרב משה
 אהרן משפחה לפני יהוה: ד

ואמר יהוה אל משה לאמו: בן בטה זלפוז
 הדרה לזו ויתן לזו אחות כחלה בחוק אחי
 אחיהם והעמיה אדנתלה אבהו לזו:
 ואבני ישראל יתפר לאמו אשר פרימית וכן
 אין לו והעשרים אדנתלה לזו: ואם אין
 לו בן ותחם אדנתלה לאחיו: ואם אין לו
 אחים ותחם אדנתלה לאחי אביו: ואם
 אין אחים לאמו ותחם אדנתלה לשאול
 הקרב אליו ממשפחתו: ויש אחיה היתה
 לבני ישראל לזקת משפט פאשר צדה יהוה
 אהרן משה: ד

ואמר יהוה אל משה עזה ארצו העמים הזה
 והוא אהרן אהרן אשר נתתי לבני ישראל:
 והאחיה אחיה ונאספה אל עמקו בם אחיה
 פאשר נאספ אהרן אחיו: פאשר מרים פי
 במדבר צן במריבת העדה לזקאישני במים
 לעיניהם הם מרימית קולש מפרצן: ד
 וידבר משה אליהוה לאמו: וספר יהוה אליו
 והחיות לכל בשר אשר על העדה: אשר צא
 לפניהם ואשר בא לפניהם ואשר ויצאם
 ואשר ויאם ולא תהיה ענת יהוה מפני אשר
 ארצם ויהוה: ואמר יהוה אל משה קדלי

א אהרן בן למשפחתם לשוהם משפחת השוהם
 א אלה משפחת הן למשפחתם: כל משפחת
 השוהם לסקידים ארבעה וששים אלה וארבע
 א מרות: ד בני אשר למשפחתם

למטה משפחת האמה לשוה משפחת האמו
 א לביעה משפחת הביעיה: לבני ביעה לחבר
 משפחת הרחמי למליאל משפחת המליאלה
 א ושם פדא אשר שוחו: אלה משפחת בני אשר
 א לסקידים שלשה: וחמשים אלה וארבע מאות:
 א ד בני נפחלי למשפחתם לחצאל
 א משפחת הוצאלי לגלי משפחת רגומי לזר
 א משפחת היצוי לשלם משפחת השלמי: אלה
 א משפחה נפחלי למשפחתם תסקידים חמשה
 א וארבעים אלה וארבע מאות: אלה פקדו
 א בני ישראל אשר שמות אלה והאלף שבע מאות
 א ושלושים: ד

א וידבר יהוה אל משה לאמו: לאהה תחלק
 א הארץ בגזלה במספר שמות: לזב תרפה
 א נחלו ולמשל תבטוש נחלו אשר לפי פקדו
 א הן נחלות: אך בגזל ויחלק אהרן
 א לשמות מפות אבנים וסגול: עלש העולל
 א תחלק נחלותיו בין רב למעט: ד והאלה
 א פקדו רגלי למשפחתם לגרשן משפחה
 א תושלי לקחה משפחה היערי למח משפחה
 א המרדי: אלה משפחה לזו משפחה ולזו
 א משפחה והרמלי משפחה והפחלי משפחה
 א הפשלי משפחה והרזי קהת וזלד אדעמם:

א ושם א אשר עמם ויכבדו פחלי אשר ילדה
 א אחיה לזו במצותם וזלד לעמם את אהרן
 א והאדמשה וזו מים אחרים: ויולד לאהרן
 א אהרן ובן אהרן אהרן אהרן ואהרן אהרן:
 א וימת קרב ואהרן פסקים אשהו לפני
 א יהוה: ויהי פקדיהם שלשה ועשרים אלה
 א גלזס מפרקו של ומעלה פי לא החפדו
 א פרוק בני ישראל פי לא יתן לזם כחלה פרוק
 א בני ישראל: אלה פקדו משה ואהרן הבן
 א אשר פקדו אהרן ישראל בשבת מואב על
 א ויהן יהוה: והאלה לא ידעה איש מספדו

בְּיַד לַקְּהֹלִים אֲרֵבִים אֱלֹהֵי הַמָּוֶת׃
 19 בְּנֵי יִדְדָה עַד וְאֶלֶן וְיָחֵז עַד וְאֶמֶן
 20 פָּאָרָץ פְּנֵנֹו וַיְהִי בְּנֵי יִדְדָה לְמִשְׁפַּחֹתָם
 לְשֵׁלָה מִשְׁפַּחַת הַתְּלַעִי לְפָאָרָץ מִשְׁפַּחַת הַרְצָזִי
 21 לְזֹחַד מִשְׁפַּחַת הַחֲדַדִּי וַיְהִי בְּנֵי שָׂרָף לְזֹחַד
 מִשְׁפַּחַת הַרְצָזִי לְחֵמֶל מִשְׁפַּחַת הַחֲמֹלִי׃
 22 אֵלֶּה מִשְׁפַּחֹת יִדְדָה לַקְּהֹלִים שְׁשֵׁה שְׁמֵימִים
 23 אֱלֹהֵי הַמָּוֶת מֵאֹתוֹ׃ ׀ בְּנֵי תַשְׁבֵּל
 לְמִשְׁפַּחֹתָם תּוֹלַע מִשְׁפַּחַת הַתְּלַעִי לְפֹהֶה
 24 מִשְׁפַּחַת הַרְפִּי לְשֹׁב מִשְׁפַּחַת הַשְּׁבִי לְשִׁמֹן
 25 מִשְׁפַּחַת הַזְּמִנִּי אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת יִשָּׁשׁ
 לַקְּהֹלִים אֲרֵבִה וְשֵׁשִׁים אֱלֹהֵי הַמָּוֶת מֵאֹתוֹ׃
 26 בְּנֵי זִבְנִי לְמִשְׁפַּחֹת לֹחַד מִשְׁפַּחַת
 הַרְפִּי לְאֶלֶן מִשְׁפַּחַת הַתְּלַעִי לְחֵמֶל מִשְׁפַּחַת
 27 הַחֲדַדִּי אֵלֶּה מִשְׁפַּחֹת הַחֲמֹלִי לַקְּהֹלִים שְׁשֵׁים
 28 אֱלֹהֵי הַמָּוֶת מֵאֹתוֹ׃ ׀ בְּנֵי חֹקֵץ לְמִשְׁפַּחֹתָם
 מִנְּשֵׁה וְאֶרְסִים׃ בְּנֵי מִנְּשֵׁה לְמִכְלֵד מִשְׁפַּחַת
 29 הַפְּחִיזִי וְכִמְדִי דֹלִיד אֲדִינְלֵד לְגִלְעָד מִשְׁפַּחַת
 הַגִּלְעָדִי׃ אֵלֶּה בְּנֵי גִלְעָד אֲלֵנוּ מִשְׁפַּחַת
 30 הַאֲעֻזִי לְחֵלֶק מִשְׁפַּחַת הַחֲלִיקִי וְהַמְּזִיזִי
 31 מִשְׁפַּחַת הַמְּזִיזִי וְשִׁכְם מִשְׁפַּחַת הַשִּׁכְמִי
 32 וְשִׁמְדֵעַ מִשְׁפַּחַת הַשִּׁמְדֵעִי וְחִסֵּר מִשְׁפַּחַת
 33 הַחִסֵּרִי׃ וַתִּצְלַח בְּרַחֲמֵי אֱלֹהֵי לֹ בְּיָמַי פִּי
 אִם בְּנֵה וְשֵׁם בְּנֵה צִלְפֻזֵד מִתְּלֵה וְנֵשֶׁה וְגִלְעָד
 34 מִלְּפֵה וְהַרְצָזִי׃ אֵלֶּה מִשְׁפַּחֹת מִנְּשֵׁה וְקִהְיִים
 שְׁשִׁים וְחֲמֵשִׁים אֱלֹהֵי שְׁבַע מֵאֹתוֹ׃ ׀
 35 אֵלֶּה בְּנֵי אִסְרָיִם לְמִשְׁפַּחֹתָם לְשֹׁחֶלֶח מִשְׁפַּחַת
 הַשְּׁחֹלֶחִי לְכֶסֶד מִשְׁפַּחַת הַכְּסִידִי לְחֹזֶן מִשְׁפַּחַת
 36 הַחֲזִנִי׃ וְאִסֵּה בְּנֵי שֹׁחֶלֶח לְעֹן מִשְׁפַּחַת
 37 הָעֵינִי׃ אֵלֶּה מִשְׁפַּחֹת בְּנֵי אִסְרָיִם לַקְּהֹלִים
 שְׁשִׁים וְשִׁלְשִׁים אֱלֹהֵי הַמָּוֶת מֵאֹת אֵלֶּה בְּנֵי חֹקֵץ
 38 לְמִשְׁפַּחֹתָם׃ ׀ בְּנֵי בְּנִמֹן לְמִשְׁפַּחֹתָם
 לְבַלַע מִשְׁפַּחַת הַבְּלַעִי לְאִשָּׁבֵל מִשְׁפַּחַת הַאִשָּׁבֵל
 39 לְאֲחִיִּים מִשְׁפַּחַת הַאֲחִיזִימִי לְשֹׁטְמִים מִשְׁפַּחַת
 40 הַשִּׁטְמִי לְחֹטֵם מִשְׁפַּחַת הַחֹטְמִי׃ וַיְהִי בְּנֵר
 41 מֵעַ אֲדֵה וּבְנִמֹן מִשְׁפַּחַת הַאֲדִי לְעֵמֶן מִשְׁפַּחַת
 הַצְּעִי׃ אֵלֶּה בְּנֵי בְּנִמֹן לְמִשְׁפַּחֹתָם וְקִהְיִים
 42 חֲמֵשֶׁה וְאַרְבַּעִים אֱלֹהֵי שֵׁשׁ מֵאֹתוֹ׃ ׀

הָיָה אֲחִיזִימִי וְזִמִּי בְּרַחֲמֵי מֵאֹת מֵאֹת מֵאֹת
 15 אֵב לְשִׁמְדֵעִי וְשֵׁם הַשְּׁבִי הַרְצָזִי הַרְצָזִי
 כֹּזֵב בְּרַחֲמֵי הַמָּוֶת מֵאֹת מֵאֹת מֵאֹת מֵאֹת
 ׀
 16 וְיָחֵז יִדְדָה אֶל־מִשְׁהָ לְאִמֹּו צִוּחַ אֲדֵה
 17 הַרְצָזִים וְהַרְצָזִים אֲחֵימֹו׃ פִּי צִוּחִים הֵם לְכֶסֶד
 18 בְּנִמְלִיכִים אֲשֶׁר־נִלְעַל לְכֶסֶד עַל־יָדֵי שְׁעֹר וְעַל־
 19 יָדֵי כֹזֵב בְּרַחֲמֵי מֵאֹת מֵאֹת אֲחֵימֹו הַרְצָזִי
 19 מֵאֹת הַרְצָזִי עַל־יָדֵי שְׁעֹר וְיָדֵי אֲחֵימֹו
 הַרְצָזִי׃ ׀

CAP. XXVI. ׀

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל אֲלֵנוּ בְּרַחֲמֵי
 2 הַבְּרָךְ לְאִמֹּו׃ שֵׁם אֲדִינְאֵשׁ׃ מִלְּעֵזֶת בְּנֵר
 3 יִשְׂרָאֵל מִבְּנֵי עֲשָׂרִים שָׁנָה וּמִמֵּלֶה לְבֵית אֲבוֹתָם
 3 כִּלְיָאָה צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל׃ וְיָחֵז מֹשֶׁה וְאֲלֵנוּ
 4 הַבְּרָךְ אֲחֵימֹו בְּשֵׁם מֵאֵב עַל־יָדֵי יִדְדָה לְאִמֹּו׃
 4 מִבְּנֵי עֲשָׂרִים שָׁנָה וּמִמֵּלֶה כְּאִשֶׁר צִוּהַ יְהוָה אֲדֵה
 מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הַצָּאִים מֵאֲרָץ מִצְרָיִם׃
 5 רֵאבֵן בְּכֹר יִשְׂרָאֵל בְּנֵי רֵאבֵן חֲסִיד מִשְׁפַּחַת
 6 הַחֲמֹלִי לְשֵׁלָה מִשְׁפַּחַת הַתְּלַעִי לְזֹחַד מִשְׁפַּחַת
 7 הַרְצָזִי לְפָאָרָץ מִשְׁפַּחַת הַרְצָזִי׃ אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת
 8 הַרְצָזִי בְּנֵי יִדְדָה לַקְּהֹלִים שְׁשֵׁה שְׁמֵימִים אֵלֶּה
 9 אֱלֹהֵי מֵאֹת וְשִׁלְשִׁים׃ וּבְנֵי שֹׁמֵר אֱלִיבָב׃ וּבְנֵי
 10 אֱלִיבָב מִמֵּאֵל וְחֵן וְאִמְדִם הַמְּזִיזִי וְאִבְיָם
 11 קִהְיִי הָעֵדֶה אֲשֶׁר־הֵצִי עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אֲדֹנָי
 12 בְּעַד־לֹחַד בְּרַחֲמֵי עַל־יִדְדָה׃ וְהַמְּזִיזִי הָרָצִי
 13 אֲדִינְאֵשׁ וְהַמְּלַע אֲחֵימֹו וְחֵזֶקֶח בְּמֹת הָעֵדֶה
 14 בְּאֶכֶל הָאֵשׁ אֵת חֲמֵשִׁים וּמֵאֹתָם אִישׁ וַיְהִי
 15 לְכֶסֶד וּבְנֵי קֹחַד לֹא מֵוִי׃ ׀ בְּנֵי
 16 שִׁמְשֹׁן לְמִשְׁפַּחֹתָם לְמֵאֵל מִשְׁפַּחַת הַזְּמִנִּי
 17 לְיִמִין מִשְׁפַּחַת הַזְּמִנִּי לְיִמִין מִשְׁפַּחַת הַזְּמִנִּי׃
 18 לְזֹחַד מִשְׁפַּחַת הַחֲדַדִּי לְשֵׁלָה מִשְׁפַּחַת הַתְּלַעִי
 19 אֵלֶּה מִשְׁפַּחֹת הַרְצָזִי שְׁשִׁים וְעֶשְׂרִים אֵלֶּה
 20 וּמֵאֹתָם׃ ׀ בְּנֵי נֹף לְמִשְׁפַּחֹתָם
 21 לְצֹפֵן מִשְׁפַּחַת הַצְּפִנִי לְחֵי מִשְׁפַּחַת הַחֲזִי
 22 לְשֹׁבִי מִשְׁפַּחַת הַשְּׁבִי לְאִמֹּו מִשְׁפַּחַת הַחֲזִי
 23 לְעֵי מִשְׁפַּחַת הָעֵי׃ לְאֲדֵה מִשְׁפַּחַת הַחֲדַדִּי
 24 לְאֲרִי מִשְׁפַּחַת הַחֲמֹלִי אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת

כמדבר פינחס כה

17 וישב בלעם ויאמר אל בלק הלא דברתי אליך
 18 לאמר כל אשר ידבר יהוה אלהי אורי ואמר
 19 בלק אל בלעם לכה נא אקחם אל מקום אחד
 20 ואני ישבו בעני האילים וקברו לי משום ויקח
 21 בלק את בלעם ואיש הפעור השקף על פני
 22 והשקיף ויאמר בלעם אל בלק בטרדל בזה
 23 שבעה כבודוה וכן לי בזה שבעה פנים ושבעה
 24 אלים ויש בלק פאשר אמר בלעם ויעל פו
 25 ואל בפעורה

CAP. XXIV כד

1 ויהי בלעם כי טוב בעיני יהוה לבן את ישראל
 2 לאדוהו פעם פעם לקראת משה ואלה
 3 אלה הדברים שניו וישא בלעם את עיניו וירא
 4 את ישראל שכן לשכנו ויהוה עליו ויהו
 5 אלהים וישא משלו ויאמר אם בלעם בן
 6 נבי ואם הנבי שנים העין ואם שמע
 7 אמר אל אמת מזהו שיהי יהוה נפל
 8 ונלי עינים מיהפוך אדוהי יעקב משכנתי
 9 ואלה כסחלים נפח נפח על נד פאדלים
 10 ויהו יהוה פאדלים על מינים וילמים כפלו
 11 ויש בנים רבים ויהם מצג מלכו ותפא
 12 מלכו אל מצאו מפעלים ברושפת ראם לי
 13 אל פנים עזי ותפחדים ועם ותפח ומחז
 14 פל שוכב פאחי וכלביא מי וקומה מברכה
 15 ויהו ויהוה אורי ויהוה בלק אל בלעם
 16 וספק את דפסו ויאמר בלק אל בלעם לב
 17 אמי קראוהו ויהו פרכת כח ויה שלש פעמים
 18 ויהו בודלו אל מקומה אורי פד אכבה
 19 ויהו כעני יהוה מבטו ויאמר בלעם אל
 20 יהוה יהא גם אל מלכותי אשר שלחת אלי
 21 ויהו לאמר אסיתו לי בלק מלא ביתו כפת
 22 ויה לא אכל לעב אתי יהוה לעשות
 23 טיה או ריה מלפי אשר ידבר יהוה אורי
 24 אורי ותפח הנבי הלק לעמי לכה אשקה
 25 אמי וטיה ועם יהוה לעמך באחרית הימים
 26 וישא משלו ויאמר אם בלעם בן נבי ואם
 27 נבי שנים העין ואם שמע אמר אל ויהו
 28 ויה עלן מזהו שיהי יהוה נפל ונלי עינים

CAP. XXV כה

1 וישב ישראל בששים ויהו העם לוחה אל בנות
 2 מאבי ותקראן לעם לבתי אדוהו ואל העם
 3 וישתחוו לאדוהו ויצמדו ישראל למעל פעור
 4 ויהוה אף יהוה בישראל ויאמר יהוה אל משה
 5 קח את כל ראשי העם הזקק אתם ליהוה
 6 כנד השמש וישב ויהו את יהוה מישראל
 7 ויאמר משה אל טפסי ישראל דרוה איש אשש
 8 הצמחים למעל פעור יהוה איש מבני ישראל
 9 פא וקרב אל אדוהו את הדבורות לעני משה
 10 לעניו פל עשה בני ישראל והפיה בנים פחה
 11 אול מעוד ויהו פינים בראיעו בראיעו
 12 ויהו וקם מתוך העדה ויקח רחם בידו ויהא
 13 אורי איש ישראל אל הקפה וידק את שניהם
 14 את איש ישראל ואת דאשה אל קבתה ותפח
 15 הפעפה מעל בני ישראל ויהו הפחים בפעפה
 16 ארבעה ועשרים אקו

פ פ ס כמ 41

בַּלַק מֵאֵשֶׁר דָּבַר בְּלִעַם וְעַל בְּלַק וּבְלִעַם פֶּה וְאֵל
 3 בְּמִוְפָתוֹ: וַיֹּאמֶר בְּלִעַם לְמַלְכֵּךְ הַדְּוָדָה עַל עֲלֵיךָ
 וְאֵלֶיךָ אֵלֶיךָ יֵשֶׁה יְהוָה לְקִרְבָּנִי חֹדֶם מִדֹּדֵי אֵמֶי
 4 וְהַדְּוָדָה לִךְ וְיִקַּח שָׂפָיו: וַיֵּדַע אֱלֹהִים אֶת בְּלִעַם
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲתִשְׁבַּע בְּהִנְחָלְתִּי עִבְדִּי וְאֵלֶי
 5 פֶּה וְאֵל בְּמִוְפָתוֹ: וַיִּשַׁם יְהוָה דָּבַר בְּפִי בְלִעַם
 וַיֹּאמֶר שׁוּבוּ אֶל בְּלַק וְכֹה תֹדַר: וַיֵּשֶׁב אֵלֶיךָ
 6 הַדְּוָדָה כַּבֵּב עַל עֲלֵיוֹ דָּוָא וּמְלִשְׁוֵי מֵאֵב: וַיִּשָּׂא
 7 מִשְׁלֵי וַיֹּאמֶר מִן אֲדָמָה יֵצְאוּ בְּלַק מִלֶּךְ מֵאֵב
 מִדֹּדֵי קִדְמָה לְכֹה אֲדֹדֵי יֵלֵב וְכֹה וְעִמָּה
 8 יִשְׂרָאֵל: מִה אֲבִיב לֹא קִפָּה אֵל וְכֹה אֲזַמֵּם לֹא
 9 וְעַם יְהוָה: פִּי מֵאֵשׁ צִיִּים אֲרֹאֲפֵה וּמִבְּשֵׁת
 אֲשַׁרְפֵה וְדָרְשֵׁם לְכֹד יִשְׁפֹן וּבָנִים לֹא יִחַשְׁבוּ:
 10 מִי מִכֹּה עֲשֵׂי יֵלֵב וּמִסֹּס אֲדֹדֵב יִשְׂרָאֵל
 תִּמְחַט נַפְשִׁי מֵחַט יִשְׂרָאֵם חַדְשִׁי כְּמֹדֵי:
 11 וַיֹּאמֶר בְּלַק אֶת בְּלִעַם מִה עֲשִׂיתָ לִּי לְכָּה אֲבִיב
 12 לְקַחְתִּיךָ וְהִנֵּה פִּרְכַּת בְּרִיךְ: וַיִּגַּן וַיֹּאמֶר הֲלֹא
 13 אֵת אֲשֶׁר תִּשִׂים יְהוָה בְּפִי אֲדֹדֵי אֲשַׁמֵּךְ לְדָבַר:
 וַיֹּאמֶר אֵלֶיךָ בְּלַק לִךְ נָא אִתִּי אֶל מֶמְקֹם אֲדֹדֵי
 14 אֲשֶׁר תִּדְרֹאֲנִי מִשָּׁם אֲסַס קִצְוֵה תִרְאֶה וְכֹלֵי לֹא
 תִרְאֶה רִבְּבֵי לִי מִשָּׁם: וַיִּקְרָאוּ שְׂדֵה צִלְמִים אֶל
 15 רֹאשֵׁי הַסִּסְנֵה וַיִּבֶן שְׂבַעֲמָה מִבְּחֹרֵי וַיַּעַל פֶּה וְאֵל
 16 בְּמִוְפָתוֹ: וַיֹּאמֶר אֶת בְּלַק הַדְּוָדָה פֶּה עַל עֲלֵיךָ
 17 וְאֵב אֵלֶיךָ פֶּה: וַיֵּדַע יְהוָה אֶת בְּלִעַם וַיִּשַׁם
 18 דָּבַר בְּפִי וַיֹּאמֶר שׁוּבוּ אֶת בְּלַק וְכֹה תֹדַר:
 19 וַיֹּאמֶר לִי בְּלַק מִדֹּדֵיךָ יְהוָה: וַיִּשָּׂא מִשְׁלֵי
 20 וַיֹּאמֶר קוּם בְּלַק וְשָׁמַע הַדְּוָדָה עֲדֵי בְּנֵי צִפֹּר:
 21 לֹא אִישׁ אֵל וַיִּכְבַּד וּבָרַךְ אֲדָמָה הַדְּוָדָה אֲמֵר
 22 לֹא יֵעֲשֶׂה חֹדֶר וְלֹא יִקְמֹדֵה: הַדְּוָדָה בְּרִיךְ לְקִדְוָה
 23 וּבְרִיךְ וְלֹא אֲשַׁבְּרֵה: אֲרֹדֵיבֹשׁ אֲנִי בַּיְעֲזָב וְלֹא
 24 רֹאֵה עֲמַל יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵי עַמֵּי הַחַדְשֵׁי
 25 מִלֶּךְ בְּנֵי אֵל מִצִּיּוֹנָם מִצְּעִרִים פְּתוּעַפְתֵי רֹאֵם
 לִי: פִּי אֲרִיבֹשׁ בַּיְעֲזָב וְלֹא יִקְרָם יִשְׂרָאֵל
 26 פֶּתַח וַיֹּאמֶר לִי עֲזָב וְיִשְׂרָאֵל מִדֹּשְׁעַל אֵלֵי הַדְּוָדָה
 27 עִם מְלִכָּה יִקְרָם וְכֹה וְיִחַשְׁבֵה לֹא יִשְׁכַּח עַד
 28 יֵאבֵל סוּרָה חֹסֵי הַחַלְלִים יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר בְּלַק אֶת
 29 בְּלִעַם בְּסִדְּבָה לֹא תִקְבְּנֵי בְּסִדְּבָרֵךְ לֹא תִבְרַכְנֵי:
 30

וְהַדְּוָדָה אֶת יִשְׂרָאֵל וְהַדְּוָדָה אֶת בְּלִעַם אֶת
 26 הַדְּוָדָה וַיִּקַּח לְהַפְתּוֹ: וַיִּסַּס מֵאֵב הַדְּוָדָה עֲבֹד
 וַיַּעֲמֵד בְּמִקְוֵם בְּנֵי אֲשֶׁר אֲדֹדֵיךָ לְשֹׁחַת מִן
 27 תִּשְׁמָעֵל: וְהִנֵּה הָאֲחֹרֹן אֲתִמְלֵאךָ יְהוָה וְהַרְבֵּץ
 תִּפְחַח בְּלִעַם וְהַדְּוָדָה בְּלִעַם וַיִּדַּע אֲדֹדֵי הָאֲחֹרֹן
 28 בְּצִמְקֵי: וַיִּפְחַח יְהוָה אֲדֹדֵי הָאֲחֹרֹן וַיֹּאמֶר
 לְבְלִעַם מִדֹּשְׁעֵיךָ לִךְ פִּי הַדְּוָדָה וְהַדְּוָדָה יְהוָה
 29 וְגַלְמִים: וַיֹּאמֶר בְּלִעַם לְאֲחֹרֹן פִּי הַדְּוָדָה פִּי לִי
 30 לִשְׂדֵיבֵי פִיךָ פִּי שֵׁה וְהַדְּוָדָה: וַיֹּאמֶר הָאֲחֹרֹן
 אֶת בְּלִעַם הֲלֹא אֲבִיב אֲחֵיךָ אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ עֲלֵי
 מִשְׁדֵּיךָ עֲדֹדֵיךָ חֹדֶם הַדְּוָדָה וְהַדְּוָדָה לְעִשְׂוֹת
 31 לִךְ פֶּה וַיֹּאמֶר לֹא: וַיַּגֵּל יְהוָה אֲתֵעֵנִי בְּלִעַם
 וְהִנֵּה אֲדֹדֵי מֵאֵב הַדְּוָדָה כַּבֵּב בְּרִיךְ הַדְּוָדָה שְׁלֹפָה
 32 בְּרִי וַיִּקַּח וַיִּשְׁחָחוּ לְאִפְסוֹ: וַיֹּאמֶר אֵלֵי מֵאֵב
 יְהוָה עַל מִה הַדְּוָדָה אֲדֹדֵיךָ וְהַדְּוָדָה שְׁלֹשׁ הַלְלִים
 הַדְּוָדָה אֲנִי יִצְחָרִי לְשֹׁמֵן פִּי דֹרֵט הַדְּוָדָה לְגֹדִי:
 33 וְהַדְּוָדָה הָאֲחֹרֹן וְהַטֵּל לְפָנַי הַדְּוָדָה שְׁלֹשׁ וְגַלְמִים אֵלֵי
 נִסְחָה כַּכֵּז פִּי עִוְהָ נִסְ אֲרִכְהָ הַדְּוָדָה וְהַדְּוָדָה
 34 הַדְּוָדָה: וַיֹּאמֶר בְּלִעַם אֶת מֵאֵב יְהוָה הַדְּוָדָה
 פִּי לֹא יִשְׁמַע פִּי אֲחֵה כַּבֵּב לְקִרְבָּנִי בְּרִיךְ וְעִוְהָ
 35 אֲסִדְעָ בְּעִמְקָה אֲשׁוּבָה לִי: וַיֹּאמֶר מֵאֵב יְהוָה
 אֶת בְּלִעַם לִךְ עִם הַדְּוָדָה וְאֲסַס אֲדֹדֵיךָ
 אֲשֶׁר אֲדֹבֵר אֵלֶיךָ אֲדֹדֵי תֹדַר פֶּה בְּלִעַם עִם
 36 שְׁוֵי מִלֶּךְ: וַיִּשְׁמַע בְּלַק פִּי בֹא בְּלִעַם וַיִּצָּא
 לְקִרְבָּנֵי אֵל עַד מֵאֵב אֲשֶׁר עַל נַפְל אֵת אֲשֶׁר
 37 בְּקִצְוֵה הַדְּוָדָה: וַיֹּאמֶר בְּלַק אֶת בְּלִעַם הֲלֹא
 שְׁלַח שְׁלַחְתִּי אֵלֶיךָ לְקִרְבָּנִי לְמַה אֲרִדְלִכֵת
 38 אֵלֵי הַאֲכָם לֹא אֲכִיל כְּפֹדֵךְ: וַיֹּאמֶר בְּלִעַם
 אֶת בְּלַק הַדְּוָדָה אֲרֹאֲפֵה אֵלֶיךָ עִוְהָ וְהַטֵּל אֲכִיל דָּבַר
 מֵאֲמָרָה הַדְּוָדָה אֲשֶׁר תִּשִׂים אֱלֹהִים בְּפִי אֲדֹדֵי
 39 הַדְּוָדָה: וַיִּקַּח בְּלִעַם עִם בְּלַק וַיָּבֹאוּ עִוְהָ
 40 הַדְּוָדָה: וַיּוֹפֵחַ בְּלַק בְּקֵד וַיִּצָּא וַיִּשְׁעָה לְבָלִעַם
 41 וַיִּשְׂרָשֵׁם אֲשֶׁר אֲדֹדֵי: וְהַדְּוָדָה בְּקֵד וַיִּקַּח בְּלַק
 אֶת בְּלִעַם וַיַּעֲלֵהוּ בְּמֹחַ בְּעַל וַיְהִי מִשָּׁם קִצְוֵה
 הָעַם:

CAP. XXIII. כ

1 וַיֹּאמֶר בְּלִעַם אֶת בְּלַק בְּדֹדֵי לְמַה שְׂבַעֲמָה מִבְּחֹרֵי
 הַדְּוָדָה לִי בְּהַדְּוָדָה פִּי וְשְׂבַעֲמָה אֱלֹהִים: וַיַּעֲשֵׂה

כמדבר בלק כב ד"א

6 שכן ממלי: ותהי לכהנא אהדילי אהדעם
 וזה פרעצום הוא מפני אל אהל נבדדו
 וארשפו מדדאדף פי דעמי את אשר יתקבד
 7 מרדף ואשר תיא יוא: ואלו וקני מואב וקני
 מרדף וקמים בידם ויאמר אל בלעם וידפו
 8 אלה דברי בלק: ויאמר אלהים לע סוה הוליה
 והשבו אתכם דם פאשר דפד ידה אל
 9 ישבו שרר מואב עם בלעם: ויאמר אלהים אל
 10 בלעם ויאמר מי האנשים האלה עמדי: ויאמר
 11 בלעם אל האלהים בלק בן צפור מלך מואב
 שלח אלי: וזה העם האצא ממצרים ויקם
 12 אהל להלום בו ונלשחתי: ויאמר אלהים אל
 בלעם לא תקד עמדם לא תוא אהדעם פי
 13 ברוך הוא: ויקם בלעם בנך ויאמר אל שר
 בלק לב אל ארצכם פי מאן יהיה לחמי
 14 להקד עמכם: וקמו שר מואב ומוא אל בלק
 15 ויאמרו מאן בלעם הקד עמנו: וישב עד בלק
 16 שלח שליח רבים וכבדים מאהו: ומוא אל
 בלעם ויאמרו לו מה אצל בלק בן צפור אל
 17 סו תפגע מתקד אלי: פרבדו אבדו מוא
 18 וכל אשר תאמר אלי אעשה ולכהנא קבדילי
 19 את העם הזה: וישן בלעם ויאמר אל עבדי
 בלק אסיתקדילי בלק מלא ביה כסף וזהב לא
 20 אהל לעם אחר: ויהי אלה לעשה קמפה
 21 אי גדולה: ותעה שבו סו ביה נס אהם הוליה
 22 ואתעה מדדית יהיה דפ עמי: ויאמר אלהים
 23 אל בלעם לילה ויאמר לו אסלקנא קד פא
 האנשים קם קד אהם וקד אהדדו אשר
 24 אדפ אקד אתו תעשה: ויקם בלעם בנך
 25 ויחבש את אהו ויקד עם שר מואב: ויחד
 את אלהים כידתקד הוא ויתחבב מאד יהיה
 ברוך לשטן לו הוא רב על אהו ושטן עמו
 26 עמו: ותרם הארון את מלאך יהיה סבב ברוך
 ודדו שלסה ביה ותט הארון מן הברד ותקד
 בשוה ויקד בלעם את הארון להפחה הרוח:
 27 ויעמל מלאך יהיה במשעול הפרמים ברו
 28 מה ותר מוה: ותרם הארון את מלאך יהיה

29 נספ בלק: וארטיק סוה אהדעם אהדע
 30 בלק ויאמר סוה אהדעל עמי וצא לקראת
 ישראל הפדפה ויאמר העצה ואלום בשחל:
 31 ויהי ישראל לשרדוב וישל אהדעו מארן
 32 ע יבק עד בני עמון פי עו נבל בני עמון: ויפה
 33 ישראל את פל העמים האלה וישב ישראל
 34 בכל עיר האמור בששון וכל פתחה: פי
 35 השפן עד סוה מלך האמור הוא והוא לחם
 36 במקד מואב האמור ויקד את מלא ארץ קדו
 37 ע ארץ: על פן אמר והמלים פא השפן
 38 וצנה והפיק עד סוה: פראש צנה מהשפן
 39 לנה מסירת סוה אלה ע מואב בעל במוה
 40 ארץ: איריק מואב אבה עם עמוש נתן
 41 עו שליטם ובטחו בשניה למקד אמור סוה:
 42 ויהם אבד השפן ערדיק נשים ערלח
 43 אה ע מדבא: וישב ישראל ברוך האמור:
 44 והשלה משה לנל אהדעו וילמדו פתחה
 45 וישל אהדעמו אשר שם ויסל וי עלה הרו
 46 השפן וצא עד מלך השפן לקראתם הוא וכל
 47 א שפ לאלהמה אהדעו: ויאמר יהיה אל משה
 48 אהדעא אתו פי ברוך טתי אתו והדמל
 49 עמי והא ארץ ועמתי לו פאשר עשה לסוה
 50 מלך האמור אשר וישב בהשפן: וכל אתו
 51 והד פמו והדמל עמי עד בלתי השאר לו
 52 סוה ויהשו אהדעו:

CAP. XXII. כב

1 וישב בני ישראל ויחט בערבת מואב מעט
 לדדו יהו:

40 M O O O

2 ויהי בלק בן צפור את פל אשר עשה ישראל
 3 לאמוריו ותר מואב מפני העם מאד פי רב
 4 הוא ויקד מואב מפני בני ישראל: ויאמר
 5 מואב אל קני מרדף עשה לחום הקדל את
 6 פל בעמיתים מלחוק השור את רק השדה ובלק
 7 בן צפור מלך מואב בעת ההוא והשליח
 8 מלכים אל בלעם בן בעור פתחה אשר על
 9 הדד ארץ במיעט לקראתו לאמר דפה עם
 10 נסא ממצרים דפה כפה אהדען הארץ והיא

1 ישראל ידך האחרים יקום ישראל וישב /
 2 מפני שמי: ויד ישראל מד לזדה ויאמר אם /
 3 קין חיון ארבעים זהה ביד ויהי חיון אר /
 4 שיהם: וישמע זהה בכל ישראל חיון אר /
 5 דבנעל וידים אחרים וארשיהם ויקרא /
 6 שם המקום דומה: פ
 7 ויסעו מזה הדר חקת יסטיף לסבב ארצו /
 8 ארם וחקצו נשדועם פרוץ: ודבר העם /
 9 בארזים ובקשה להם העליות מפצרים למח /
 10 בפרץ פי אין להם ואין מים ונשטו קצה /
 11 בלחם הקלקל: ושליח דודו בעם ארדפתאים /
 12 השורפים וישבו ארדועם וימח ערוב /
 13 מישראל: ויבא העם אל משה ויאמר חטאנו /
 14 פידברנו בזהו ונבד החפול ארדודה ויטר /
 15 מעלש ארדועש ויחפול משה בעד העם: /
 16 ויאמר דודה אל משה עשה לה שוף ושים ארז /
 17 עלים דודה פלדשקו וראה ארז חיו: ויעש /
 18 משה כשם שישת וישמרו על דבם דודה אם /
 19 לשוף הדיש ארזאיש ודיש ארזש הדיש /
 20 ודיו: ויסעו בני ישראל ויחטו סבבו: ויסעו סבבו /
 21 ויחלו בעיי העברים בפרץ אשר על פני מאב /
 22 מפורח וישמרו: משם מסע ויחטו בעל דוד: /
 23 משם נסעו ויחטו מעב ארזן אשר בפרץ /
 24 דהצא בעל האמר פי ארזן בעל מאב בין /
 25 מאב ובין האמר: על פני ארזן בססו מלחמת /
 26 דודה ארזוב בסוה ואת דבגלים ארזן: /
 27 ואשר הדילים אשר נסה לשבח עו ומשעו לנבל /
 28 מאב: ומשם באה הוא הפאר אשר אמר /
 29 דודה למשה אסף ארדועם ואחנה להם מים: ס
 30 אז ישיר ישראל את דשייה הארז על /
 31 בא ער ליה: בא חסרה טרם פיהו נדיבי /
 32 העם במולק במשענם ומפרץ מסה: /
 33 ומפתח נחילאל ומחילאל במח: ומבמות /
 34 דביא אשר בשדה מאב ראש הססנה ולקפה /
 35 על פני הישימן: פ

12 רפים ויחטו העדה ובעדם: ס ויאמר /
 13 דודה אל משה ואל ארזן ימן ארדועםם פי /
 14 לקדשיו לעני בני ישראל לכן לא תביא את /
 15 הדגל הזה אל ארצו אשר נחמי להם: הפה /
 16 פי מרטה אשר דב בני ישראל את דודה וקש /
 17 פם: ס ושליח משה מלאכים /
 18 מקדש אל מלך ארם פה אמר ארזו ישראל /
 19 ארזו חטא את פלדועה אשר מצאנו: /
 20 וירדו ארזים מצרמה ונשב במשעים ימים רבים /
 21 וירעו לנו מצרים ולחבוי: ונצעק ארדודה /
 22 וישמע קלנו ושליח מלכו ויאמר מפצרים דודה /
 23 ארזנו בקוש ער קצה נבולק: בעפדה /
 24 בארצו לא נעבד בשדה ובכרם ולא נשתה מי /
 25 בארזו המלך נלך לא נשה ימן ושמאל ער /
 26 אשר נעב נבולק: ויאמר אליו ארזם לא חעב /
 27 פי פידוב אצא לראו: ויאמר אליו /
 28 בני ישראל במסלה בעלה ואסמימוק לשחה /
 29 אי ומלכו ונחמי מסם רק ארדוער פרגל /
 30 ארזיה: ויאמר לא חעב וצא ארזם לקראו /
 31 בעם פבד ובר חוקה: וימאן ארזם קין אר /
 32 ישראל עב נבולק ויט ישראל מעלה: פ
 33 ויסעו מקדש ויבא בני ישראל פלדועה דו /
 34 דודו: ויאמר דודה אל משה ואל ארזן פרו /
 35 דודו על נבל ארץ ארזם לאמר: ויאסף ארזן /
 36 אל עמו פי לא יבא אל ארצו אשר נחמי לבני /
 37 ישראל על אשר מיתם ארזי למי מיתה: /
 38 קח את ארזן ואת אלעזר בני חיל ארם דו /
 39 דודו: והשט ארז ארזן את פניו והלבשום /
 40 את אלעזר בני ארזן ויאסף ויבא שם: ויעש /
 41 משה כאשר צוה דודה ויעל אל דוד דוד /
 42 לעני פלדועה: וישט משה את ארזן את /
 43 פרו וילש ארם את אלעזר בני וימח ארזן /
 44 שם באש דוד וירד משה ואלעזר מדהדו: /
 45 ויראו פלדועה פי נוע ארזן ויבכו את ארזן /
 46 שלשים יום כל בוח ישראל: ס

1 ושליח ישראל מלאכים אל ארזן מלך האמר /
 2 לאמר: ארזי בארצו לא נשה בשדה ובכרם /
 3 לא נשתה מי באר פרו המלך נלך ער אשר

והשטע דבנעע מלך ערד ישב דנעב פי בא

קט כמזכר הקח כ

16 והוא וכל אשר יגיע על פני השדה בחולל הדב
 או במזל או בנעם אדם או בקרב יומא שכנת
 17 ומים ולקחו לנכא מנפס סודת הדמא ותקן
 עליו מים חיים אל פלו ולקח אוזב וטבל בפנים
 18 איש טורח הדזה על הדגול ועל פל הדגלים ועל
 הדממות אשר הדשם ועל הדגוע בנעם או
 19 בחולל או בנפת או בקרב: והזה הדפול על
 הנכא ביום השלישי ובים השביעי והנפא
 ביום השביעי וכפס בגדיו ודחץ בפנים וטורח
 20 בצדו: ואיש אשר יטמא ולא ירחטא וכברתה
 הדפול והנפא מחדף הדגול פי אוד מקולש דזה
 21 טמא מי סדה לארזיק עליו טמא הוא: והיתה
 להם לחקת שלם ומהו מיד הדגולה וכפס בגדיו
 22 הדגוע במי דגולה יטמא עד השבת: וכל אשר
 יגע בו הטמא יטמא והדפול הדגוע הטמא עד
 השבת:

CAP. XX. כ

1 ויבא בני ישראל אל העדה מן פני צן בחוש
 הראשון וישב העם בצקול והמחל שם מים
 2 ותקרב שם: ולא דעה מים לעדה ויקולו על
 3 משה ועל אהרן: וידב העם עם משה ואהרן
 4 לאמור ולו נעט נעט אדית למי דעה: ולמה
 5 האתם את דגול דזה אל הדמדבר הזה למות
 6 שם אנתם ובעדנו: ולמה העלולתם מפעלים
 7 להביא איתם אל הדמקום דעז הזה לא ומקים
 8 זרע והנאקה ונפן ופמן ומים אין לשותות:
 9 ויבא משה ואהרן מפני הדגול אל פתוח
 10 אהל מועד וישלו על פניהם וירא כבוד יהוה
 11 אליהם:

1 סבלתו אד מקולשו מנפסו והמחל אדם
 2 פנימם אד דגולו מנפסו וחושב לליום כחובות
 3 פן וסחבות יקבו: ואכלתם אוד בכל מקום
 4 אדם ויהתם פישט דהא לכם חקף עבתם
 5 פתח מועד: ולא תטמא עליו וטמא בדימכם
 6 אד דגולו מנפסו ואת דקולש בני ישראל לא תחולל
 7 ולא תכרות

ס ס ס לט 39

CAP. XIX. ט

1 וידב דעה אל משה אל אהרן לאמור: והח
 2 חקת היתה אמר עזה דזה לאמור דפן: אל
 3 פי ישראל ויקחו אהרן סדה אדמה חמומה
 4 אוד אין עזה לום אשר לא יעלה עליה עלו
 5 היתם איהו אל אלטו הדגול והנפא איהו
 6 אל ארזיק לפניהו ושחט איהו למסור: ולקח
 7 אש וטפן כמטה פמנעט דזה אל נכח פני
 8 אהל מועד כמטה שבע פעמים: ותקח אוד
 9 דזה לעזו אד עדה ואת פשרה ואת דיקמה
 10 על פניה ישראל: ולקח הדגול עץ אוד אוזב
 11 ויש חלשת הדגולין אל רזף סודת הדזה:
 12 והם בגדיו הדגול דחץ פתח פנים ואודו יבא
 13 אל הדממה וטמא הדגול עד השבת: והנפא
 14 איהו וכפס בגדיו בפנים ודחץ פתח פנים וטמא
 15 עד השבת: ויבא איש טורח את אשר דגולה
 16 דהיה מחדף לפניהו במקום טורח הדחה לעזת
 17 בני ישראל למשמות לכו סדה חטאת דהא:
 18 והם הדמקו אוד אדמו דזהו אוד בגדיו וטמא
 19 עד השבת דהיה למי ישראל ופן דר פתחם
 20 לחקת שלם: הדגוע במזל לכל משל אדם וטמא
 21 בנעטת ומים: והא ותחטא ביום השלישי
 22 ביום השביעי יטור והכל לא ירחטא פתח
 23 השלישי ובים השביעי לא יטור: מל הדגוע
 24 במי פתח דהים אשר יטמא ולא ירחטא אוד
 25 מל דזה טמא וכברתה הדפול והנפא ודמא
 26 פי מי סדה לארזיק עליו טמא דזה עד טמאתו
 27 ז: והח הדגולה אדם פרימח ביאד פל דהא
 28 אל דגול וכל אשר פאל יטמא שבעת ומים:
 29 וכל מי פתח אשר אוד צמד פתח עליו טמא

12 עלים פל שמדוד בביתו יאכל אורו: על חלב זרעו
 וכל חלב תיולו ודגן ראשונים אשר יתנו ליהוה
 13 לך תתנו: כפולו פל יאמר בראשם אשר יבוא
 ליהוה לך יהיה פל שמדוד בביתו יאכלו: פל
 14 חנם בשוראל לך יהיה: פל פשוט חנם לכל
 פשוט אשר יקריבו ליהוה פאדם ובפסמה יהיה
 לך עקו: פרה תפודה את בשר והאדם ואת
 16 בשר הפסמה הפסמה תפודה: ושהו מפר
 חולש תפודה בשפח פסח חמשת שקלים בשקל
 17 הקולש עשיתם גרה הוא: את בשר שור או
 בשר פשוט או בשר עז לא תפודה קולש הם
 את דמם ותקח על הפסח ואת חלבם ותקח
 18 אשה לחי נדחו ליהוה: ובשום יהיה עקו
 19 פתחה הפסמה ושקו דמין לך יהיה: על
 תחמת הקדשים אשר יביט בני ישראל ליהוה
 טרפו לך ולבנה ולבנה אתה לחק שלם פתח
 מלח שלם הוא לפני יהוה לך ולרשע אתה:
 20 ויאמר יהוה אל אהרן פאדום לא תחל חלק
 לא יהיה לך בחובם את חלקו ותתקח חרפו
 21 בני ישראל: ׀ ולמי לי היה טרפו
 פל מעשר בשוראל לטהר חלק עבדום אשר
 22 הם עבדים את עבדת אלה מיטו: ולא יקריבו
 עוד בני ישראל אל אלה סעוד לשאת חטא
 23 למות: ועבד דגוי הוא את עבדת אלה מיטו
 דום ישא עולם חקה שלם לחויתם וחרפו
 24 בני ישראל לא יטלו נחלה: פי אדם מעשר
 פל ישראל אשר יביט ליהוה תחמה טרפו
 לחום לנחלה על פני אמותי לחם פתח בני
 ישראל לא יטלו נחלה: ׀
 25 ודבר יהוה אל משה לאמר: ואל דמיוס תדבר
 26 ואמרת אלדם פרהקחו מאת בני ישראל את
 המעשר אשר טרפו לכם מאדום פנחלכם
 ודמיוס מפני תרומת יהוה מעשר מרהמעשר:
 27 וכחשב לכם תחמתכם פתחן מרהקחו וכלאה
 28 מרהקבו: פן יתימו נסאדם תחמת יהוה
 מפל מעשרותיכם אשר יקחו מאת בני ישראל
 ותתם מפני אדחמת יהוה לארץ הפתח:
 29 מפל מוטעוכם תימינו את פל תחמת יהוה

אתה לבחור לוי ויאמר פרה ויבץ צרף וימלא
 24 שקלים: ויצא משה את פל הפסח מפני
 יהוה אל פל בני ישראל ויהא יהוה אשר
 25 ויאמר יהוה אל משה והטב את משה אהרן
 לפני העדה למשמרת לאות לבני מרי וחבל
 26 והלויים מעלי ולא ימתו: ועש משה כאשר
 צוה יהוה ארץ פן עשה: ׀
 27 ויאמר בני ישראל אל משה לאמר הן פועם
 28 אבטו פלט אבטו: פל הערב והערב אל
 משכן יהוה וימת דמם וימתו לטעו:

CAP. XVIII. יח

1 ויאמר יהוה אל אהרן וקחו וקחו אבוק
 אהרן ומשא אהרן הפקדש והאיה וקחו אהרן
 2 ומשא אהרן פדחכם: וגם את אהרן מפה
 לוי שבט אבוק הערב אהרן וילוו עליו וישקחו
 3 והאיה וקחו אהרן לפני אלה העדה: ושמו
 משמרתו ושמרתו פל יהוה את אל עליו
 הקולש ואל הפסח לא יקריבו ולא ימתו נס
 4 הם נסאדם: וילוו עליו ושמו את משמרתו
 אלה מיטו לכל עשרת האלה וד לרקוב אליסו
 5 לשמרתם את משמרת הקולש ואת משמרת
 הפסח ולא יהיה עד קצת על בני ישראל:
 6 ואי היה לקחו את אהרןם הלויים סוף בני
 ישראל לכם מתוך טחום ליהוה לעש את
 7 עבדת אלה מיטו: והאיה וקחו אהרן ושמרתו
 את פדחכם לכל דבר הפסח למפדת לשבת
 ובעדתם עבדת מתוך אתן את פדחכם ויהוה
 הערב ימתו: ׀
 8 ודבר יהוה אל אהרן ויאמר יהוה טרפו לך את
 משמרת הירמוס לכל קולשו בני ישראל לך
 9 טרפום למשמרת לבנה לחק שלם: ויה יהיה
 לך מקולש והקולש מרהקבו פל ספנם לכל
 מטרפום ולכל תשואים ולכל אשמים אשר ישנו
 10 לוי קולש קולשים לך הוא ולבנה: בקולש
 והקולש ויאכלו פל לים יאכל את קולש יהוה
 11 לך: ויה לך תרומת מתנם לכל חמסו בני
 ישראל לך טרפום לבנה ולבנה אתה לחק

במדבר קרח יז קז

עליהם לקח אהרן עלה ארבעה אל מועד
 ויהי כבוד יהוה אל כל העדה: וידבר
 יהוה אל משה ואהרן לאמור: הדלו מן
 העדה הזאת ואכילה אדם פתעו וישל על
 פניהם ואכילו אל אלהי החרות לכל בשר האיש
 אשר ירסא ועל בל העדה הקצת: ו
 ידבר יהוה אל משה לאמור: דבר אל העדה
 לאמר והעלו מסביב למשכן לקח דתן ואביהם:
 ויבא משה ויקח אל דתן ואביהם וילב אהרן
 ויהי ישראל: וידבר אל העדה לאמור סוד לא
 של אלהי האנשים הרשעים האלה והלחש
 בל אשר להם פן תפסו בכל האזנים: ועלו
 אל משכן לקח דתן ואביהם מסביב דתן
 ואביהם תבא ככלם פתח אוהלים ונשחם
 עיניהם וספסו: ויאמר משה בואה תדעו פה
 יהוה שלחני לעשות את בל העששים האלה
 כי לא סלפני: אם יבמת בל האדם ימתן אלה
 יקח בל האדם ישקר עליהם לא יהוה
 עשיתי: ואם פריאיה ירא יהוה ובענה הארמה
 אדשה ובלש: אדם ואחד בל אשר להם ויהוה
 חים שלחה וידעם כי נאצו האנשים האלה
 איהיה: יהוה בכלהו להם את בל הימים
 האלה ויבצע הארמה אשר תחיהם: ונסתח
 הארץ אדשה ותבלע אדם וארדפותם ואת
 בל האדם אשר ללח ואת בל הכוש: ויהוה
 גם וכל אשר להם חים שלחה ויבס עליהם
 והארץ ויאבדו מן הקהל: וכל ישראל
 אשר סביביהם נסו להם כי אמרו פה
 תבלע הארץ: והש נאפה מאח יהוה ותאכל
 את הימשים ומאיהם איש מקיבו הקטורה:
 ו

CAP. XVII. 1

ידבר יהוה אל משה לאמור: אמר אל העלו
 בן אהרן הפקן ויהם ארדפותיה מן הארמה
 ואת האש ויהי הארץ פה קוש: את מחותה
 הרפאים האלה בנשחם ועשו אדם רשע
 פתעו צפי למותה פריהיהם לשכר יהוה
 ויבא משה ויהוה לאח לבני ישראל: ויקח אלעזר

הבן את מחותה ויהי האש והיה האש
 וירקעם צפי למותה: ופקן לבני ישראל למען
 אשר לא יקרב אדם וי אשד לא מרת אהרן
 והיא להקטור קטור לפני יהוה ולא יהיה
 לקח וכעזר פאשר דבר יהוה פד משה
 לו: ו

ועלו כל ערת בני ישראל ממותה על משה
 ועל אהרן לאמר אים המים אדעם יהוה:
 והו פהיהל העדה על משה ועל אהרן ויסגו
 אל אהל מועד והפה כפרה הענו ויהי פחד
 יהוה: ויבא משה ואהרן אל פני אהל מועד:
 ו

וידבר יהוה אל משה לאמור: והעו
 מן העדה האלה ואכלה אים פתעו וישל
 על פניהם: ויאמר משה אל אהרן קח אהרן
 ופחותה ותרעליה אש מעל המזבח ושם
 קטור חלקך מרהה אל העדה וכפר עליהם
 כי צא הקצת מלפני יהוה החל הגתו ויקח
 אהרן פאשר: ודבר משה ויהוה אל יתן הקהל
 והיה החל הגתו בעם ויהוה את הארמה ויבס
 על העם: ויעמד בן הדפוסים ובן הזינים ותפצו
 הפצפה: ויהוה הפתחם בפצפה ארבעה עשר
 אלק ושבע מאות מלבד הפתחם על דבר קרותו
 וישב אהרן אל משה אל פתח אהל מועד
 והפצפה נעזרה: ו

וידבר יהוה אל משה לאמור: דבר אל בני
 ישראל וקח מאיהם מפה מפה לבית אב מאח
 בל נשואיהם לבית איהם שנים עשר מפות איש
 את שמו תכתב על מפתו: ואת שם אהרן
 תכתב על מפה לו כי מפה אהרן לאש ביה
 איהם: והפתחם פאה מועד לפני העדות אשר
 אעז לכם שמהו: יהוה האיש אשר אבחר
 פה מפתו וסחרו והשפתי מעלי ארדפותה בני
 ישראל אשר הם מליים עליכם: וידבר משה
 אל בני ישראל ויהי אלו: כל נשואיהם מפה
 לנשיא אהרן מפה לנשיא אהרן לבית איהם שנים
 עשר מפות ומה אהרן בן דן מפתו ומה משה
 את הפתח לנשי יהוה פאה העדות ויהי מפתו
 ויבא משה אל אהל העדות והפה פתח מפתו

1 וישלח בן יצחק בן קנה ברעו חלקו ואמרו
 2 בני אליאב ואין ברשע בני ראובן: הלמה
 3 לפני משה ואנשים מבני ישראל המשים
 4 ומחזים נשיא עדה קראו מועד אשר שם:
 5 וישלחו על משה ועל אהרן ואמרו אלם וכי
 6 לכם פי בלהעדה פלם קדשים ונחזים ידה
 7 ומדיע תחשאו על קול ידהו: ושמע משה
 8 וישל על שמן: ויהי אלהו ואל על עדהו
 9 לאמר צק וילע ידה אדאשר וואד תקוש
 10 וקריב אלו ואל אשר יתרה קריב אלו:
 11 ואח עשו קדש לכם מחולת קדו וכל עדהו:
 12 והני בן אש תשימו עליהו: קטוח לפני
 13 ידהו מלך ידהו האיש אשר יבחר ידהו דא
 14 תקוש וברלכם בני לוי: ואמר משה אל
 15 קדו שמעטא בני לוי: המעט מכם פי
 16 הכול אלו ישראל אחכם מעדה ישראל
 17 להקריב אחכם אלו לעבד אדעבדו משמן
 18 ידהו ולעמד לפני העדה לשחם: וקריב אהו
 19 וואד על אהו בנלוי אהו ובשחם נם
 20 פדהו: לכן אהו וכל עדהו הפעים על ידהו
 21 ואהו מדהו פי אלום עליו: וישלח משה
 22 לקרא חלקו ומאבים בני אליאב ואמרו לא
 23 נעלה: המעט פי העלילט מארץ נם חלב
 24 ידלש להמחטו בפרם כרהשתר עליט נם
 25 השתדו: אי לא אלהו ונת חלב ודלש
 26 הביאנו ויהיו לנו מחלת שדה ונסם העילי
 27 האנשים הים תפן לא נעלה: ויהו למשה
 28 מאד ואמר אלהו אלהו אל מנתחם לא
 29 חמדו אהו מרם משאר ולא העשו אדאהו
 30 מהם: ואמר משה אל לך אהו וכל עדהו
 31 והו לפני ידהו אהו הם ואהו מחר: וקחו
 32 אש מחזרו ונחם עליהם קטוח וקריבם
 33 לפני ידהו אש מדיעו תמשים: ימחם
 34 מחולת וואד ואהו אהו מדיעו: וקחו אש
 35 מחזרו ונחם עליהם אש ושמעו עליהם קטוח
 36 יעמדו פחה אהו מועד ומשה ואהו: ויקח

משה מן האם אשר צוה ידהו חלקו לחזקם
 24 ויהו אם מעשו העדה מעשהו לשגרה ועשו
 25 בלהעדה פי בן צק אהו לעלה ליהו מחלו
 26 ליהו ומחזרו נכסו פמשט ושעיר עים אהו
 27 לחפשו: וכפר הבן על כל עדה בני ישראל
 28 ונסלח להם פי לשגרה הוא הם הלא אהו
 29 קרבנם אשה ליהו חפצתם לפני ידהו על
 30 שגרתם: ונסלח לכל עדה בני ישראל ולר
 31 הגר ברחם פי לכל העם בשגרה: ס
 32 ואסינש אהו חפצתו בשגרה וקריב עו
 33 בדת שגרה לחפצתו: וכפר הבן על הפש
 34 השגרת בחטא בשגרה לפני ידהו לכפר עליו
 35 ונסלח לו: האהו בני ישראל ולר הגר ברחם
 36 חודה אהו ידהו לכם לעשה בשגרה: ותפש
 37 אשר תעשה: פי רמה מן האהו ומן ר
 38 אד ידהו דא מגר ונכחה הפש והוא
 39 מקריב עמהו: פי דם ידהו בזה וואד כפוחו
 40 דהו הפדו: ויפדה הפש והוא ענהו: ס
 41 ויהו בני ישראל במדבר ומצאו אש מקוש
 42 עצים פום השבת: וקריב אלו המצאים אלו
 43 מקוש עצים אל משה ואל אהרן ואל כל
 44 העדה: וישו אהו בפשמר פי לא פוש מר
 45 עשה לו: ס ואמר ידהו אל משה מוח
 46 ימח האיש רום אהו מבנים בלהעדה מארץ
 47 לפניהו: ויצאו אלו בלהעדה אל מחוץ לפניהו
 48 וירמו אלו באבנים ומח פאשר צוה ידהו אהו
 49 משהו: ס
 50 ואמר ידהו אל משה לאמר: דבר אל בני
 51 ישראל ואמרו אלם ועשו להם ציצת על פנסו
 52 בנדים לדחם וסגו על ציצת הפת פחל
 53 חבלתו: ויהו לכם לציצת והאחם אהו
 54 חסיהם אהו על מצות ידהו ועשיתם אהם
 55 ולא תחזרו אהו לבכם ואתו עינים אשר
 56 אהם וים אחיהם: למען תושר ועשיתם
 57 אהו על מצותי ויהים קדשים לאלהים:
 58 אל ידהו אלהים אשר העצרו אהכם
 59 מארץ מצרים לדחות לכם לאלים אני ידהו
 60 לדחם:

במדבר שלה טו קה

והבנעמי יושב בעמק מצור פני וסעי לכם המצור
והבנעמי יושב בעמק מצור פני וסעי לכם המצור
והבנעמי יושב בעמק מצור פני וסעי לכם המצור

CAP. XV. טו

וידבר יהוה אל משה לאמר: ויבן אל בני
 ישראל והמרת אלהם כי תבאו אל הארץ
 משבתיכם אשר אני מצו לכם: ועשיתם אשה
 ליהוה עלה ארזים לפלא נח או מבנה או
 במעשיכם לעשות בית יהוה ליהוה מרדבקר
 או מרדבאן: והקריב הקריב דבנן ליהוה
 מצדה מלת עשורן ככל פריעת הדק שמן:
 ויבן לכסף רביעת הדק תעשה על העלה או
 לזבן לכבש האחד: או לאל תעשה מצדה
 מלת שני עשורים מצדה בשמן שלשית הדק:
 ויבן לכסף שלשית הדק הקריב בית יהוה ליהוה:
 וכרת עשה קרדבקר עלה ארזים לפלא נח
 או שלמים ליהוה: והקריב על קרדבקר מצדה
 מלת שלשה עשורים ככל בשמן חצי הדק:
 ויבן הקריב לכסף חצי הדק אשה ויהי יהוה
 ליהוה: ככה יעשה לשור האחד או לאל
 האחד או לשנה בפשיש או בעזים: כפססר
 אשר תעשו ככה תעשו לאחד כפססר כל
 האורח יעשה ככה את אלה לחציב אשה
 בית יהוה ליהוה: וכי יגלו אתכם צו או
 אשר בחוככם לדותיכם ועשה אשה בית
 יהוה ליהוה כאשר תעשו כן יעשה: והקטל
 חקה אחד לכם ולנר דגן חקת שלם
 לדותיכם ככם פנר יהוה לפני יהוה: ויהיה
 אחד ומשפט אחד יהוה לכם ולנר דגן
 אתכם: **ד**

וידבר יהוה אל משה לאמר: ויבן אל בני
 ישראל והמרת אלהם כבאכם אל הארץ אשר
 אני מבוא אתכם שמה: יהוה פאמכם מלחם
 הארץ תרימו תרומה ליהוה: ראשית ערסותם
 חלה תרימו תרומה פתוחת לנן כן תרימו
 אותה: בראשית ערסותיכם תחת ליהוה תרומה
 לדותיכם: **ס** וכי תשנו ולא תעשו
 את כל המצוות האלה אשר דבר יהוה אל
 משה: או כל אשר צוה יהוה אליכם ביד

והבנעמי יושב בעמק מצור פני וסעי לכם המצור
 ויבן יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: עד
 מתי לעדה רדעה האאת אשר הפה מלימים
 על ארדחלפת בני ישראל אשר הפה מלימים
 על שמעתי: אלו אלהם חרתי סאחיהוה
 אכלא כאשר דרתיים באני כן אעשה לכם:
 כפדור יהוה יפלו טרתיים וכל פתיכם לכל
 מספתיכם מכן עשיתם שנה ומעלה אשר
 הליטתם עליו: אדאתם חסאי אל הארץ אשר
 שאר ארדחיה לשכן אתכם בה כי אדפלב
 כקיספה ויהושע בקנן: וטפתי אשר אדתיים
 לו יהוה והמאת אלה ודעו את הארץ אשר
 טספתי בה: וטנתיים אלה יפלו כפדור יהוה:
 וטנתיים יהוה וסעי כפדור ארבעים שנה ומשאו
 אדחתיים ערתיים פנתיים כפדור: כמספר
 התיים אשר פתיים את הארץ ארבעים חם
 חם לשנה יום לשנה השאו את ערסותיכם
 ארבעים שנה ודעתיים את חסאחיה: אני יהוה
 דרתיים אכלא: ואה אעשה לכל העדה רדעה
 האאת היעתיים על כפדור יהוה יהא וסעי
 יסחי: והאנשים אשר שלח משה לתור את
 הארץ וישבו וילזו עליו את כל העדה לדצוא
 דה על הארץ: ויסחו האנשים מצא דבר
 הארץ רעה כפססה לפני יהוה: ויהושע כן
 סן וכלב כפססה חו מראשית היום והאנשים
 כהו את הארץ: וידבר משה את הדתים
 האלה אל כל בני ישראל ותחבולו העם מאד:
 וישבבו בכקר ויעלו אל ראש ההר לאמר הפה
 ועלית אל המלוק אשר אמר יהוה כי חסאי:
 וחסאי משה למה זה איתם ערתיים את פי יהוה
 והוא לא הצלה: אל תעלו כי אין יהוה בקרבם
 ולא תנבטו לפני איתכם: כי העמלקי והפגש
 של לפניכם תמלתי פדור כיעל כן שתיים
 כפססה יהוה ולא יהיה יהוה עמכם: ויעלו
 לעלה אל ראש ההר ויאון בית יהוה
 וסעה לארשא מקרב הפתח: וירד העמלקי

טו וכלב בריספה מדברים את דמיון קצו
 בגידתם ויאמרו אל כל עדת בני ישראל
 לאמר הוציף אשה עבטנו בה לחור אלה טובה
 הוציף מאד מאד: אסרפסץ בלי ידוה דביא
 אחנו אל דהארץ האמה ונתנה לנו ארץ אשר
 היא זבת חלב ודבש: אך בידוה אל תמסרו
 ויאמרו אל הויהו ארבעם הארץ פי לחמט
 הם כי צלם מעללים וידוה אחנו אל תמסרו:
 ויאמרו כל עדתוה לנזם אחם פאכנים וכסד
 ידוה טאה פאחל סופו אל כל בני ישראל:

ס

11 ויאמר ידוה אל משה עד אכה יכאצו העם
 יהוה ועד אכה לרי אכעט כי בכל הארצות אשר
 עשיתי בצרפו: אכפו ביום וארשו: ואעשה
 ארץ לטריחול וצטום מפפו: ויאמר משה
 אל ידוה ושמעו מצרים פרהעלות בכחך את
 העם הוה מקרפו: ואמרו אל יושב הארץ
 האמה שמעו פי אחוה ידוה בקרב העם הוה
 אשר ען פקו טאה: אחוה ידוה ו עכנו עמד
 עלים ועמד ען אחוה הוה לפניהם וחסם
 וכעמד אש לילה: דמיתה ארדועם הוה
 פאיש אחוה ויאמר דהים אשר שמעו את
 שמעך לאמר: מצלות יכלת ידוה להביא את
 העם הוה אל דהארץ אשר ישבע להם וישחם
 בצרפו: ועשה ויגלם פח אדני פאשר דפת
 לאמר: ידוה ארץ אפים ורכיחוס נשא ען
 ופשע ופקו לא יפקו פקו ען אמת על בנים
 על שלשים ועל צענים: סגדו לא לען העם
 הוה כגול חסדו וכאשר משאחה לעם הוה
 מצערים ועד דפה: ויאמר ידוה סלתוה
 פדברו: ואולם חראני וימלא כסד ידוה את
 כל דהארץ: פי כל דאנשים חראים את צבול
 ואת אחוה אשר עשיתי במצרים וכמדור ונפו
 ארץ ה עשו פעלים ולא שמעו בקולי: אם
 דא את דהארץ אשר משבעתי לאנשים וכל
 מאצו לא יראה: ומנפו כלב עקב דוהוה וחו
 אחוה עפו וימלא אחוה דביאחוה אל דהארץ

21 ויעל ויהו את דהארץ מפיס צן עד ידו
 22 לא חמת: ויעלו כננב ויבא עד חסון ושם
 אדוכן לשני וחלמי ליד הענק חסון שבע
 23 שנים כננה לפני צען מצרים: ויבא עד טל
 אשכול ויחרו משם ומרה האשכול עבים
 אדוה וישארו בפוטו בשנים ומדוה פנים ומד
 24 דהאנשים: לפקים דהוה קרא כול אשכול על
 אדוה האשכול אשר פתו משם בני ישראל:
 25 וישבו מדור הארץ מקצו ארבעים יום: וילכו
 26 ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל עדת בני
 ישראל אל מדור פתן קדשה וישבו אחם דבר
 27 ואת כל עדתוה ויאמרו אדשרי הארץ: וכספר
 לו ויאמרו פאח אל דהארץ אשר שלחנוה נתם
 28 ונת חלב דבש הוה ודוה פתוהו: אסם פי
 עו העם דישב בארץ העמים בצות גדלת מאד
 29 ונבילי הענק ראשו שם: עמלק וישב בארץ
 דגב דוהוה דהיבוס והאמלי וישב דר
 30 דהפלי וישב על דלים ועל די הירדן: ויהי
 כלב את דהים אל משה ויאמר עלה נעלה וירשנו
 31 ארצה פרייכול סבל לה: והאנשים אשר עלו
 עפו אכזו לא נכל לעלות אל העם פרחוק הוה
 32 מפפו: ויצאו דבר דהארץ אשר פתו אלה
 אל בני ישראל לאמר דהארץ אשר עבטנו בה
 לחור אלה ארץ אכלת יושביה הוה וכל דהים
 33 אשר דאיתו בחכה אנשו מותו: ושם ראית
 את דצפילים בני עקב מד צפלים ופרו בעינתו
 פדנפים וכן דאיתו בעינתו:

CAP. XIV. די

1 ויחשאו כל עדתוה ויחטו את דלים ויבכו העם
 2 בקילה דהוה: וילעו על משה ועל אהרן על
 בני ישראל ויאמרו אלהם פלהעוה לירחט
 3 פארץ מצרים או פמדור הוה לירחטנו: ולמה
 ידוה מביא אחנו אל דהארץ האמה לסבל כדורב
 נשטו ופסטי יהוה לבו הוה טוב לנו שבו
 4 מצרימהו ויאמרו איש אל אחוה טאה ראש
 5 וטוהבה מצרימהו: וישל משה ואתן על פניהם
 6 לפני כל קהל עדת בני ישראל: ויחשעו כד

במדבר שלח יג

משה כי אדוני אלני הוצאת עלי ליהוה
 12 אלהי ישראל ואמר הוסיפו אלני הוצאת עלי ליהוה
 אלהי ישראל מרובם אפוא ויאכל העם משה
 13 ויצעק משה אליהוה לאמר אל מה ראית נא
 להי: ס
 14 ויאמר יהוה אל משה ואמר ידך חזק בפניה
 הלא חזקם שבעת ימים ויפגור שבעת ימים
 15 מרחץ למחלה ואמר הוסיפו: ויפגור מרים
 מרחץ למחלה שבעת ימים והעם לא נסע עד
 16 האסף מרים: ואמר נסע העם מתצרות
 ויהי במדבר פארן:

ס ס ס לו 37

י. CAP. XIII.

וידבר יהוה אל משה לאמר: שלח לך אנשים
 ויחזרו ארצה פנען אשר אני נשן לבני ישראל
 אלהי אלהיך אל ארץ למפה ארצו השלוחו כל
 3 משיא דם: ושלח אתם משה מומדב פארן
 על שפי יהוה פלם אנשים ראשי בני ישראל
 4 הפה: והלה שמותם למפה ראובן ששען בן
 5 שפור: למפה שמעון ששט בן דודוי: למפה
 7 יהודה לב בן יוספה: למפה יששכר תאל בן
 8 יוסף: למפה אפרים הלשע בן חסן: למפה
 9 בנימן פלטי בן דבסאי: למפה זבולן בן זבול
 10 בן חסדי: למפה יוסף למפה מנשה בני בן
 12 ססי: למפה דן עמיאל בן גמלי: למפה
 13 אשר סחר בן מיסאל: למפה נפתלי חנני בן
 15 וססי: למפה גד נחמאל בן ממי: אלה שמות
 16 האנשים אשר שלח משה לחזר ארצה
 17 ויקרא משה להלשע בן חסן הלשע: ושלח
 אתם משה לחזר ארצה כנען ויאמר אלהם
 18 עלי זה פנב ועליתם ארצה: והאתם
 ארצה פה יהוה והאתם דאשנ עליה
 19 החוק הוא הדפה המעט הוא אסרובי: ומה
 הארץ אשר דא ישב פה המורה הוא אסר
 20 רעה ומה העשים אשר דא ישב פדה
 הנמנכים אסרובמכים: ומה הארץ השמנה
 21 דא אסרוב דאש פה עץ אסרוב והיה חסרם
 22 ולקחם מפי הארץ והלמים ומי בפה ענבים:

הלשע בן חסן ויחזק עלם דהוה והלפה בפתים
 2 ולא יצא הארצה ויתבאר בפחמה: ויחזק
 הלשע בן חסן משה ויאמר אלהי ומיד מתבארים
 3 בפחמה: ויפן הלשע בן חסן משה
 4 בפחמה ויאמר אדוני משה בלום: ויאמר לי
 משה דהבאר אתה לי ומה יפן בלשע יהוה
 5 נבאים ביהוה יהוה ארדודו עלים: ויאמר
 6 משה אל הפחמה הוא וקני ישראל: יהוה
 7 נסע: מארץ יהוה ויגו שלים מרדאם וילש
 על הפחמה פודו חס פה וברוך חס פה
 8 כחזר הפחמה וסאפחים על שפי הארץ:
 9 ויפם העם בלדום יהוה ומלדאליה וכל
 חס הפחמה ויאמר ארדודו הפחמה אפ
 10 יהוה חסרם וישפוד להם שפוד כחזר
 11 הפחמה: דמשו שדפי בן שפודם חסרם ופדה
 וקני יהוה חסרם עם ויך יהוה בעם מפה פדה
 12 מארץ: ויקרא ארדודו חסרם יהוה נסרוב
 13 החמה בלשע קבו ארדודם הפחמה:
 14 מסרוב דהמחה נסע העם הצרות ויהוה
 הצרות: ס

י. CAP. XXII.

1 ויחזר מרים וחרון במשה על ארצה האשה
 הלשע אשר לקח בראשה לשור לקחו:
 2 ויאמר דרך ארדודו משה דפי יהוה הלא עם
 3 עם דפי וישמע יהוה: האיש משה עם
 4 מאר כפל האדם אשר על שפי החמה: ס
 5 ויאמר יהוה פחום אל משה ואל ארדודו ואל
 6 חסרם צא שלשחם אל ארדודו מעד ויצא
 7 שלשחם: ויחזר יהוה בעמד על ויעמד פחח
 8 הארץ ויקרא ארדודו ומרים ויצא שמהם: ויאמר
 9 שמש נא דפי ארדודו ונבאכם יהוה בפראה
 10 ארדודו ארדודו חסרם ארדודו: ארדודו עמי
 11 משה בכל פחחו נאמן הוא: פה אל פיה
 12 ארדודו ומה ולא מסרובו והמנה יהוה
 13 יפם וישלע לא יהאם לרפ בעברי במשה:
 14 ויחזר ארדודו יהוה עם וקני: והעם סר מעל
 15 הארץ חסרם מפרעת ששלו ויפן ארדודו
 16 אל חסרם חסרם מפרעת: ויאמר ארדודו אל

11 ויאמר משה אל יהוה למה הרעת לעבדך
 ולמה לארמיתיו הן בעיניך לשלום ארמיתם
 כל ידעם הזה עלי: האנכי הריני את כל ידעם
 הזה ארמיתו ואתוהו ברחמי אל שאתו
 בחלקו כאשר ישא האמן אהיהלך על האדמה
 אשר לשבעת לאבותי: מאין לי כבוד לתת
 12 למלדעם הזה כירובם עלי לאמר חסדעט
 כבוד וטאכלה: לאראכל אנכי לבדי לשאת
 13 את מלדעם הזה פי כבוד מפני: וחספם |
 14 את עשה לי דגמי כן דת ארמיתיו הן
 בעיניך ואל אראה ברשתי

ס

16 ויאמר יהוה אל משה אספד לי שבועים איש
 מקרב שותף אשר תענת פיהם וקני העם
 ושטריו ולקחת אום אל אדא מעדו והתצטר
 שם עמך: ויורהו ודברתי עמך שם והצלתי
 17 מן הדיח אשר עליך וטמתי עליהם וטמתי
 אתך במשוא העם ולא חשאת אתה לבדך:
 18 ואלה העם תאמר התקישו למדו ואכלתם
 פשוף פי כפתים פאני יהוה לאמר מי יאכלנו
 פשוף פירטוב לט במצרים ותן יהוה לכם פשוף
 19 ואכלתם: לא יום אחד תאכלו ולא ימים

20 ולא תמשהו ימים ולא עשרה ימים ולא עשרים
 יום: עד חולש ימים עד אשר יצא מאפכם
 21 יהוה לכם לרוא יקן פי מאסיהם אהיהוה
 אשר בקרבכם ותכפר לפני לאמר למה זה
 יצאתם מצרים: ויאמר משה ששדמאח את
 22 תלוי העם אשר אנכי בקרב ואתה אמרת
 פשוף אתן להם ואכלו חולש ימים: והצאן
 23 ובקר ישחט להם וכפא להם אם אהדלדני
 24 הים יאמר להם וכפא להם: ס

23 ויאמר יהוה אל משה הנה יהוה תקצר עתה
 24 תראה ויקוץ דמי אסילא: ויצא משה ודבר
 אל העם את דברי יהוה ויאמר שבועים איש
 25 מוקני העם ויעמד אום סביבת האהל: והד
 26 יהוה | בעין ודבר אליו והאפל מן הדיח אשר
 עליו ותן על שבועים איש הזכים והד פטח
 27 עליהם והח וחיבא ולא יספו: וישאר שני
 28 אנשים | בפתחה שם האחד | אהד ושם

25 ונלע דתל מוקני בתיך מאפי לכל הדיח
 26 לצבאות ועל צבאו אהיעוד בן עמישדו: ועל
 27 צבא משה בני אשר פנעאל בן עסן: ועל
 28 צבא משה בני נטקלי אהיעוד בן עסן: אלה
 29 כמסע ברישאל לצבאות וישע: ס ויאמר
 משה לחוב בן עסאל הפתלי ותן משה
 30 מסעים | אטטו אלהיפוקם אשר אמר יהוה
 אהו אתן לכם לכה אתם ותמכטו לך ביהוה
 31 דפרטוב על ישראל: ויאמר אליו לא אהד
 32 פי אסאל ארצי ואל מולתי אהיו: ויאמר
 33 אלא תענן אהני פי | על בן תענת חסיל
 34 בפרדף הדיח על לענים: ותיהו ביהלך
 35 עמך הדיח | הפוב והוא אשר ימנב יהוה
 36 עמך ותמכטו לך: ויסע מרד יהוה הדיח
 37 שלשית ימים ואהן ביהוה יהוה סע לפתים
 38 הדיח שלשית ימים לתור להם מצהו: וענן
 39 יהוה עליהם ימים בנסעם מן המדבר: ס
 40 ויהי בנסע האהן ויאמר משה קמה יהוה ויפצו
 41 אהיו וינסו משחוקי מפסו: ובנהו יאמר שנה
 42 יהוה רבבתי אשר ישראל: ס

CAP. XI. יא

1 ויהי העם במדבראים רע באותי יהוה וישמע
 2 יהוה ויהו אפו ותבער בם אש יהוה ותאכל בקצה
 3 המדבר: ויצעק העם אל משה והאפל משה
 4 אל יהוה ותשקע האש: ויקרא שסדנפוקם
 5 והוא תבערה בן ענרה כם אש יהוה:
 6 והאססקו אשר בקרב האהן האהו וישבו
 7 וכפר גם בני ישראל ויאמר מי יאכלנו פשוף:
 8 ומיטו אהיהוה אשר טאכל במצרים חנם
 9 את האשאים ואת האפסאים ואת הדבצור ואת
 10 הדבצלים ואת הדשומים: ועתה נשטטו יבשה
 11 אין כל בלתי אהדבן עמיט: והמן פוער בך
 12 והא ועיט פוען נבדלו: שטו העם ולקטו
 13 ומטת בדים או דכל במוכה והשלו פשוף
 14 ועשו אהו עתו יהוה פעלו פתעם לשד השמן:
 15 ובדח הפל על המדבר לילה יד הפן עליו:
 16 וישקע משה אהד העם בנה למשחוקיו אשר
 17 עמו אהו ויהו אהן יהוה כאו ובעני משה

במדבר כחעלתך י קא

ישע אדמשמרת יהוה שמו עלפי יהוה
פד משוהו

CAP. X.

1 ודבר יהוה אלמשה לאמור: עשה לך שש
2 חצוצרות כסף מקשה תעשה אהם יהוה לך
3 למקרא תרועה ולמסע אדפזתות: ותקע
4 פה וטערו אליהם על הנהגה אל פתח אוהל
5 מעד: והם פתחו ויקעו ויטערו אליהם הנשיאים
6 ואיש איש ישראל: ותקעום תרועה ונסעו
7 הפזתות החלים קדמה: ותקעום תרועה
8 שלח ונסעו הפזתות החלים תימנה ותרועה
9 תקעו למסעיהם: ובקול אהתדבאל ותקעו
10 ולא תרועו: ובעל אהרן ודבניהם ותקעו בחצוצות
11 והיו לכם לחקת שלום ללוחמים: וכרתם
12 מלחמה פאצבם על דפי הצד אהכם ודבועם
13 בחצוצות ונפיהם לפני יהוה אלהים וישמעם
14 מאהיכם: ויהיו שמחתכם ונכמת ויכם
15 וביאשי חדשכם ותקעיהם בחצוצות על
16 עלותכם ועל זבחי שלמכם יהוה לכם לפרוך
17 לפני אלהים אני יהוה אלהים: פ

18 והיו בשנה השנית בחודש השני בעשרים בחודש
19 כעלה הענן מעל משכן העדות: ויסע בני
20 ישראל למסעיהם ממדבר סיני וישכן הענן
21 במדבר פארן: ויסע פארשלה עלפי יהוה
22 בחד משנה: וישע דגל מחנה בני יהודה פראשלה
23 לצבאתם ועל צבא נחשון פרעמינדב: ועל
24 צבא משה בני יששכר נתנאל פרעזר: ועל
25 צבא משה בני זבולן אליאב בן חזקן: והיחד
26 המשכן ונסעו בני גרשון ובעני מדי משא
27 המשכן: וישע דגל מחנה ראובן לצבאתם
28 ועל צבא אליעזר בן שדוראי: ועל צבא
29 משה בני שמעון שלמיהל בן צורישדי: ועל
30 צבא משה בני גד אליסף בן דישאי: ונסעו
31 העזרים משא המקדש והקיומו אהדמשכן
32 עד פארן: ונסע דגל מחנה בני אהרן
33 לצבאתם ועל צבא אלישבע בן עמיהוד:
34 ועל צבא משה בני משה נמליאל בן פדאשור:
35 ועל צבא משה בני בנימן אביתן בן גודעיה:

6 בני ישראל: יהוה אלהים אשר היו טמאים
לנפש אהם ולא יכלו לעשרהפסח בהם והוא
7 ויקרבו לפני משה ולפני אהרן בהם והוא:
8 והאמר האלהים דרפה אליה אהרן טמאים
לנפש אהם לפנה נרוע לכלמי הקיב אהר
9 קרבן יהוה במעול ברוך בני ישראל: והאמר
10 אלהם משה עמד ואשמעה מה יצוה יהוה
11 לכם: ד

12 ודבר יהוה אלמשה לאמור: דבר אל בני
13 ישראל לאמור איש איש פרי יהיה טמא לנפש
14 או ברוך רחוק לכם או ללוחים ותעשה פסח
15 ליהוה: בחודש השלישי בארבעה עשר יום בין
16 הערבים יעשו אהו על הפסח והלחים אכלהו:
17 לא ירשאוהו מפניו עד בוקר ועצם לא ישפירנו
18 בל דתח הפסח יעשו אהו: והאיש אשר
19 הוא פסיד וברוך לא ירעה ויחול לעשות הפסח
20 ויכרהו הפסח והוא מעפיה פי קרבן יהוה
21 לא הקיב במעורו חטאו שא האיש והוא:
22 וכרתו אהם נר ועשה פסח ליהוה פחקה
23 הפסח וכמשפטו בן יעשה חקה אהו יהיה
24 לכם ולבו לא אהרן: ס והיום הקים
25 אהדמשכן פסה הענן אהדמשכן לאהל
26 העדות ונשב יהיה על המשכן פמו אהרן
27 עד בקר: פן יהיה תמיד הענן יכסו ומו אהר
28 אהל לילה: תלפי העלות הענן מעל האהל
29 והאחי בן יסע בני ישראל ובמקום אשר ישכן
30 של הענן שם יחנו בני ישראל: עלפי יהוה
31 יסע בני ישראל ועלפי יהוה יחנו פלימי אשר
32 ישכן הענן על המשכן והיו: ובאחיק הענן
33 על המשכן ימים רבים ושמה בני ישראל אהר
34 משמחת יהוה ולא יסעו: והש אשר יהיה
35 הענן ימים מספר על המשכן עלפי יהוה
36 יחנו ועלפי יהוה יסעו: והש אשר יהיה
37 הענן משוב עד בקר ועלה הענן בבקר ונסעו
38 ימים רבים וליהוה ועלה הענן ונסעו: ארמים
39 אהדולש ארמים פדאשור הענן על המשכן
40 לשכן עלפי יחנו בני ישראל ולא יסעו ובהעלו
41 ישעו: עלפי יהוה יחנו ועלפי יהוה

לפני אהרן לפני בני הכהן אדם חסדו
 14 ליהוה: ודיבטם אתהגלים מושרץ בני ישראל
 15 והיו לי הלויים: ואחריתם יבא הגלים לעבד
 אדאמל מעד וטודת אדם הכהן אדם
 16 חסדו: פי טלום חסדו המה לי מושרץ בני
 ישראל חרות פסולה מלחום פבור על מפני
 17 ישראל לקחתי אדם לוי: פי לי מלבב בני
 ישראל פסום ופברמה פום חסדו ללבב
 18 פארץ מפנים הקדשו אדם לוי: ואקח את
 19 הלויים חרות מלבב בני ישראל: ואחיה
 אדאדאום חסדום: אהרן המזי מושרץ בני
 20 ישראל לעבד אדעבד בני ישראל פאול
 מעד לכפר עלבני ישראל ולא יהיה בני
 21 ישראל טם פגשה בני ישראל אדאדאום:
 22 ויש משה ואהרן וכל עדת בני ישראל ללויים
 23 פכל אשר צוה יהוה את משה ללויים פן עשו
 24 ליום בני ישראל: וחתפשו הגלים ונכסלו
 25 בני ים וקח אהרן אדם חסדו לפני יהוה
 26 ויכפר עלהם אהרן לשרתום: ואחריתם פאי
 27 הגלים לעבד אדעבדום פאול מעד לפני
 28 אהרן ולכס בני משה צוה יהוה את משה
 29 על הגלים פן עשו ליום: ס וידבר יהוה
 30 אל משה לאמור: ואת אשר ללויים מפן חסדו
 31 ועשרים טבה ומעלה יבא לכסם פגמא בעבד
 32 אול מעד: ומפן חמשים טבה ישוב מפסא
 33 העבדה ולא יעבד עוד: וטרה אדאדאום פאול
 34 מעד לשכר משמרת ועבדה לא יעבד פסה
 35 תעשה ללויים במשמרתום: ס

CAP. IX. ט

1 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בצטה השליח
 2 לכאולם כארץ מפנים פחוש דראסן לאמור:
 3 ויעשו בני ישראל אדאדאום במדבר:
 4 פארבעה עשר יום פחוש דהה פין השבים
 5 תעשו איו במשו פכל הקתו וככל משפחת
 6 העשו ארו: וידבר משה אל בני ישראל
 7 לעשות דפסחו: ויעשו אדאדאום פראסן
 8 פארבעה עשר יום לחוש פין השבים במדבר
 9 סיני פכל אשר צוה יהוה את משה פן עשו

85 שלשים פמאה הקשה דאחור פסת לשנים
 86 חפסן דאחור על פסת הצלים אלפים וארבע
 87 מואה פטקל זקנשו: פסות ורב שאים פסולה
 88 מלוח פסולה פסולה פסולה דהה פטקל דקוש
 89 פל דרב הפסוח עשום וסאה: פל דהב
 90 לעלה טעום עשו פרים אדם שנים עשר
 91 פנשים בני ישראל שנים עשר ופסוחם ופעו
 92 עים שנים עשר לחפסות: ולל פקד: וכן
 93 השלטים עשום וארבעה פרים אדם שנים
 94 עשום ששים פנשים פנשים פנשים ואת
 95 חסנת הפנחה אהרן המשה איו: וכסא משה
 96 אדאדאום מעד לרב איו ושלט אדאדאום
 97 מדבר איו מעל הפסוח אשר על אהרן חסדו
 98 מפן עמי הפסום וידבר איו:
 99 ס ס ס ס

CAP. VIII. ח

1 וידבר יהוה אל משה לאמור: צב אדאדאום
 2 ואמרת איו בהקתו אדאדאום אל סול פני
 3 המטולה איו שבעת דפסחו: וישל פן איו
 4 אל סול פני המטולה דהנה מודה פאול
 5 צה יהוה אדמשה: והי משלה הפסולה
 6 משה ורב עדימה עד פרהה משה דה
 7 פפראיה אשר דהיה יהוה אדמשה פן עשה
 8 אדאדאום:
 9 וידבר יהוה אל משה לאמור: קח אדאדאום
 10 מושרץ בני ישראל וטודת אדם: ומדדעשה
 11 להם לשרתום הוה עידים פי חפסות העבדה
 12 חער על פל פשום וכפסו בני דיום הפסחו:
 13 ולקחו פן פן פשו ולמחור סלח פללה פשמן
 14 ושרשני פן פקד חפסות: וקדבת את
 15 הגלים לפני אול מעד והקתו אדאדאום
 16 בני ישראל: וקדבת אדאדאום לפני יהוה
 17 וכסבו בני ישראל את ידיהם על הגלים:
 18 וקדבת אהרן אדאדאום חסדו לפני יהוה
 19 מאח בני ישראל דהה לעבד אדעבדו חותו:
 20 הגלים יסבבו אדאדאום על ראש הפים
 21 ועשו אדאדאום חפסות אדאדאום עלה
 22 ליהוה לכפר על הגלים: והעבדה אדאדאום

כמדבר נשא ו צמ

63 קמחו: פר אחד בן זבול אל אחד פנש אחד
 64 בן שטור לעלה: שעיר עזים אחד לחפאתו:
 65 ולזבח השלמים בקר שנים אילם המשה
 עתים המשה פנשים בני ששה המשה זה
 קרבן אביו בן דעיו: פ
 66 ביום השלישי נשא לפני בן אחיעזר בן
 67 עמישדי: קרבן קערת פסק אחד שלשים
 ומאה משקלה מורק אחד פסק שבעים שקל
 בשקל הקול שניהם. מלאים סלח בלילה
 68 בשמן למסחו: פת אחת עשרה וזב מלאה
 קמחו: פר אחד בן זבול אל אחד פנש אחד
 69 בן שטור לעלה: שעיר עזים אחד לחפאתו:
 70 ולזבח השלמים בקר שנים אילם המשה
 עתים המשה פנשים בני ששה המשה זה
 קרבן אחיעזר בן עמישדי: פ
 72 ביום הששי עשר זים נשא לפני אשר פנעאל
 73 בן דעבון: קרבן קערת פסק אחד שלשים
 ומאה משקלה מורק אחד פסק שבעים שקל
 בשקל הקול שניהם. מלאים סלח בלילה
 74 בשמן למסחו: פת אחת עשרה וזב מלאה
 קמחו: פר אחד בן זבול אל אחד פנש אחד
 75 בן שטור לעלה: שעיר עזים אחד לחפאתו:
 76 ולזבח השלמים בקר שנים אילם המשה
 עתים המשה פנשים בני ששה המשה זה
 קרבן פנעאל בן דעבון: פ
 78 ביום שמים עשר זים נשא לפני נפחלי אחיעז
 79 בן דעיו: קרבן קערת פסק אחד שלשים
 ומאה משקלה מורק אחד פסק שבעים שקל
 בשקל הקול שניהם. מלאים סלח בלילה
 80 בשמן למסחו: פת אחת עשרה וזב מלאה
 קמחו: פר אחד בן זבול אל אחד פנש אחד
 81 בן שטור לעלה: שעיר עזים אחד לחפאתו:
 82 ולזבח השלמים בקר שנים אילם המשה
 עתים המשה פנשים בני ששה המשה זה
 קרבן אחיעז בן דעיו: פ
 84 ואח. והפיר המנחה ביום המשה אוז מנת
 נשיא ישראל קערת פסק שנים עשרה מורק
 כסף שנים עשר פפות וזב שנים עשרה: L

61 ולזבח השלמים בקר שנים אילם המשה
 עתים המשה פנשים בני ששה המשה זה
 קרבן שלמאל בן דעיו: פ
 62 ביום הששי נשא לפני בן אלספ בן דעיו:
 63 קרבן קערת פסק אחד שלשים ומאה משקלה
 מורק אחד פסק שבעים שקל בשקל הקול
 שניהם. מלאים סלח בלילה בשמן למסחו:
 64 פת אחת עשרה וזב מלאה קמחו: פר
 אחד בן זבול אל אחד פנש אחד בן שטור
 65 לעלה: שעיר עזים אחד לחפאתו: ולזבח
 השלמים בקר שנים אילם המשה עתים
 המשה פנשים בני ששה המשה זה קרבן
 אלספ בן דעיו: פ
 66 ביום השביעי נשא לפני אפרים אלשמע בן
 67 שפוזר: קרבן קערת פסק אחד שלשים
 ומאה משקלה מורק אחד פסק שבעים שקל
 בשקל הקול שניהם. מלאים סלח בלילה
 68 בשמן למסחו: פת אחת עשרה וזב מלאה
 קמחו: פר אחד בן זבול אל אחד פנש אחד
 69 בן שטור לעלה: שעיר עזים אחד לחפאתו:
 70 ולזבח השלמים בקר שנים אילם המשה
 עתים המשה פנשים בני ששה המשה זה
 קרבן אלשמע בן שפוזר: פ
 71 ביום השמיני נשא לפני משה במילאל בן
 72 פוזר: קרבן קערת פסק אחד שלשים
 ומאה משקלה מורק אחד פסק שבעים שקל
 בשקל הקול שניהם. מלאים סלח בלילה
 73 בשמן למסחו: פת אחת עשרה וזב מלאה
 קמחו: פר אחד בן זבול אל אחד פנש אחד
 74 בן שטור לעלה: שעיר עזים אחד לחפאתו:
 75 ולזבח השלמים בקר שנים אילם המשה
 עתים המשה פנשים בני ששה המשה זה
 קרבן במילאל בן פוזר: פ
 76 ביום התשיעי נשא לפני בנימן אביו בן
 77 דעיו: קרבן קערת פסק אחד שלשים
 ומאה משקלה מורק אחד פסק שבעים שקל
 בשקל הקול שניהם. מלאים סלח בלילה
 78 בשמן למסחו: פת אחת עשרה וזב מלאה
 קמחו: פר אחד בן זבול אל אחד פנש אחד
 79 בן שטור לעלה: שעיר עזים אחד לחפאתו:
 80 ולזבח השלמים בקר שנים אילם המשה
 עתים המשה פנשים בני ששה המשה זה
 קרבן במילאל בן פוזר: פ
 81 ביום העשירי נשא לפני בנימן אביו בן
 82 דעיו: קרבן קערת פסק אחד שלשים
 ומאה משקלה מורק אחד פסק שבעים שקל
 בשקל הקול שניהם. מלאים סלח בלילה
 83 בשמן למסחו: פת אחת עשרה וזב מלאה

שנים אולם חמשה עתים חמשה פנמים
 פני שנה חמשה זה קרבן חטאת פני עמינתו: פ
 ביום השני והקרבן חטאת פני ציטו משיא פנמיטו: 18
 והקרבן חטאת פני קערה פסח אחת שלשים
 ומאה משקלה מורק אחד פסח שבעים שקל
 בשקל הקולש שנתם | מלאים סלת בלילה
 בשמן למנחה: פת אחת עשרה חוב מלאה
 קמח: פת אחד פניבך איל אחד פנשיאחד
 פנישטו לעלה: שיער עינים אחד לחפאת: 22
 ולבח השלמים בקר שנים אולם חמשה
 עתים חמשה פנמים פנישנה חמשה זה
 קרבן חטאת פני ציטו: פ
 ביום השלישי משיא לבני וכלו אליאב פרחן: 24
 קרבן קערה פסח אחת שלשים ומאה משקלה
 מורק אחד פסח שבעים שקל בשקל הקולש
 שנתם | מלאים סלת בלילה בשמן למנחה:
 פת אחת עשרה חוב מלאה קמח: פת אחד
 פניבך איל אחד פנשיאחד פנישטו לעלה: 26
 שיער עינים אחד לחפאת: ולבח השלמים
 בקר שנים אולם חמשה עתים חמשה פנמים
 פנישנה חמשה זה קרבן אליאב פרחן: פ
 ביום הרביעי משיא לבני ראובן אליאב פת
 שיהא: קרבן קערה פסח אחת שלשים
 ומאה משקלה מורק אחד פסח שבעים שקל
 בשקל הקולש שנתם | מלאים סלת בלילה
 בשמן למנחה: פת אחת עשרה חוב מלאה
 קמח: פת אחד פניבך איל אחד פנשיאחד
 פנישטו לעלה: שיער עינים אחד לחפאת: 34
 ולבח השלמים בקר שנים אולם חמשה
 עתים חמשה פנמים פנישנה חמשה זה
 קרבן אליאב פרחן: פ
 ביום החמישי משיא לבני שמעון שלמאל
 פני צורשיי: קרבן קערה פסח אחת שלשים
 ומאה משקלה מורק אחד פסח שבעים שקל
 בשקל הקולש שנתם | מלאים סלת בלילה
 בשמן למנחה: פת אחת עשרה חוב מלאה
 קמח: פת אחד פניבך איל אחד פנשיאחד
 פנישטו לעלה: שיער עינים אחד לחפאת: 40

קרבן ליהוה על מנח מלבד אשר יושבת יד פני
 מנח אשר יד פני יושבת על חודת סוד: פ
 ודבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן
 ואל בניו לאמר פה תבדו אדבני ישראל
 אסוד להם: פ יבדקו יהוה וישמחו:
 פ יא יהוה | פני אלה ויהיה: פ ישא
 יהוה | פני אלה ושם לך שלום: פ
 ושמו אדשמו על בני ישראל ואני אתכם: פ

CAP. VII. |

1 ויהי ביום פלוח משה להקים את המשכן
 וחמשה אלו ויקח אלו והתפלגו וחד
 הפסח והתפלגו פלוח וחמשה ויקח אולם:
 2 ויקריבו משיא ישראל ראשו פת אתכם הם
 משיא הפסח הם העמדים על הפסחים:
 3 ויליאו את קרבנם לפני יהוה שישענה צב
 וישע עשר בקר עולה על שני השאנים ושור
 4 אחד ויקריבו אולם לפני המשכן: ואמר
 5 יהוה אל משה לאמר: קח מאתם יהוה לעבד
 את עבדו אול כיעד ונתתה אותם אל הרים
 6 איש פני עבדו: ויקח משה את העולה
 7 והתדיבך ויתן אותם אל הרים: את | שני
 העולה ואת ארבעת הבקר נתן לבני נרשון
 8 פני עבדו: ואת | ארבע העולה ואת
 שמנה הבקר נתן לבני מרדו פני עבדו פת
 9 איתמר פני אהרן הפתן: ולבני קהת לא נתן
 10 פני עבדו הקולש עלום פנחת ישא: ויקריבו
 השאנים את חצת המזבח ביום המשח אלו
 ויקריבו השאנים את קרבנם לפני המזבח:
 11 ואמר יהוה אל משה משיא אחד ליום משיא
 אתו ליום קריבו את קרבנם לחצת המזבח:
 12 פ ויהי הפקריב ביום הראשון את קרבנו
 13 חטאת פני עמינתו למשה יהודה: וקרבנו
 קערה פסח אחת שלשים ומאה משקלה מורק
 אחד פסח שבעים שקל בשקל הקולש שנתם |
 14 מלאים סלת בלילה בשמן למנחה: פת אחת
 15 עשרה חוב מלאה קמח: פת אחד פניבך
 16 איל אחד פנשיאחד פנישטו לעלה: שיער
 17 עינים אחד לחפאת: ולבח השלמים בקר

1 ישרא' ואמרת אלם אל אראשה פי יסאל
 2 לסל מד מוז ליהוי ליהוי: מנין ושמ' יוד
 3 חקץ יין וחקץ שמ' לא ישחה וכל משחה
 4 ענבים לא ישחה וענבים לחים ויבשים לא
 5 יאכלו כל ימי סוד מפלי אשר יעשה מפני
 6 החן מדענים ועדו לא יאכלו: פלימי נוד
 7 סוד חש לא יפן על ראשו עד מלאח האדם
 8 אשר יחיד ליהוי קוש יהיה גזל פרע שש
 9 ראשו: פלימי יהיו ליהוי על נפש מח לא
 10 יא: לאבו ולאפו לאוהו ולאויבו לא ישמח
 11 לחם במחם פי נוד אלה על ראשו: כל ימי
 12 סוד קוש הוא ליהוי: וכרימות מת עליו
 13 בפתע פתאם וטפא ראש מוז ונלח ראשו
 14 ביום סודו ביום השביעי ונלח: וביום
 15 השמיני יא שתי חלים א' שני בני ינה אל
 16 הפוך אל פתח אוה מעד: ועשה הפוך
 17 אחד לחפא ואחד לעלה וכפר עליו מאשר
 18 חטא על הנפש וקוש אדראשו ביום הדיא:
 19 יהיו ליהוי אדרימי סוד והביא כבש פרשתו
 20 לאשם והמים האטנים יפלו פי טמא סוד:
 21 תאח חרות דביו פום מלאח ימי סוד יבא אוה
 22 אל פתח אוה מעד: והקוי אדריכונ
 23 ליהוי כבש פרשתו חמים אחד לעלה וכבשה
 24 אחת פרשתו חמימה לחפא ואיל אחד
 25 חמים לשלמים: וכל מצות סלח חלח בלוח
 26 בשמן ויקרי מצות משחים בשמן ומחוחם
 27 וכספדם: והקוי הפוך לפני ידה ועשה
 28 אדחפא ואדעלוח: ואדראיל יעשה
 29 ובה שלמים ליהוי על סל המצות ועשה הפוך
 30 את מחתו ואדנספו: ונלח דביו פתח אוה
 31 מעד אדראש מוז ולקח אדריש ראש מוז
 32 וסין על ראש אשר תחת ובה השלמים:
 33 ולקח הפוך אדחילע בשלמי מרדאיל ודלוח
 34 מצה אחת מרדאיל וקק מצה אחד וסין
 35 על פני הפוך אחד החלוח אדרימו: והקוי
 36 אולם הפוך וקוסה לפני ידה קוש הוא
 37 לפוך על חוה החטטה ועל שוק החחמה ואחד
 38 ישחה דביו יין: ואח חרות דביו אשר יוד
 39

1 פרשתו קסאל הוא מכתח ופוך מופרע עין:
 2 והקוי איהו הפוך והעמדה לפני ידה:
 3 לקח הפוך מים קדשים בכלי חוש ומר
 4 יעל אשר יהיה בקרקע המלשן קוח הפוך
 5 יתן אל המים: והעמיד הפוך אדראשו
 6 לפני ידה ופרע אדראש האשה ונתן על
 7 פיה את מכתח הפוך מכתח קסאל הוא ופר
 8 הפוך ידה מי המים המאדים: והשפיע
 9 איה הפוך ואמר אדראשה אכלא שכב
 10 אש אוה ואכלא סמיה סמיה תחת אשך
 11 והלך ספח המים המאדים האלה: ואח פי
 12 סמיה תחת אשך וכי נטמא ויתן אל שך
 13 אדשכחו מפלעתי אשך: והשפיע הפוך
 14 אדראשה בשבעת האלה ואמר הפוך לאשה
 15 הן ידה אדריכונ לאלה ולשבעה פרקי עמך
 16 לח ידה אדריכונ נלוח ואדריכונ צבה:
 17 יא המים המאדים האלה במעוד לצבור
 18 פן ולפול דוד ואמרה האשה אמן אמן:
 19 וטע אדראלח האלה הפוך בפסח ומחה
 20 אל מי המים: והקסה אדראשה אדרימי
 21 המים המאדים ויא בה המים המאדים
 22 שלמים: ולקח הפוך מוז האשה את מחת
 23 חפא והקוי אדריכונה לפני ידה והקוי
 24 איה אל החפא: וקק הפוך מרדחנה
 25 אדחפא והקוי החפא והחפא וקק
 26 אדראשה אדרימים: והקוי אדרימים
 27 ידה אכדנטמא והמעל מעל פאשה ויא
 28 בה המים המאדים למים וצבה מטה
 29 וסלה ידכה והחיה האשה לאלה בקרב עמה:
 30 ואכלא נטמאה האשה וסרה הוא וקסה
 31 ומרה ורע: ואח חרות הקסאל אשר חטטה
 32 אשה תחת אשה ונטמאה: א' אש אשר
 33 קעט עליו רוח קסאל וקא אדראשו והעמיד
 34 אדראשה לפני ידה ועשה ליה הפוך את מל
 35 ו החוה האחת: וקח ראש משן האשה והוא
 36 חפא אדריכונה:
 37

והיה קלעי החרץ והדמקוד ופתח שעד
 חרצו אשר על הדמשקן ועל הדפוחה סביב והיא
 מתחילים והיה על מלי עבדום והיא על אשר
 27 וישנה להם ועברו על פי ארון ובנו חלודה
 על עבדת בני הרשעו לכל משאם וכל עבדום
 וסקדום עבדום במשכנת את כל משאם
 28 והיא עבדת משכנת בני הרשעו כאל מעד
 ומשכנתם בני איתמר בראדון הבקו
 29 בני מרד למשכנתם ליהוד אסום וסקד אסום
 30 מן שלשים שנה ומעלה ועד ברהמשום שנה
 וסקדום על דשא לצבא לפני אדעבנת אהל
 31 מעדו והיא משכנת משאם לכל עבדום
 כאל מעד קדשו המשקן ומידו ועפדו
 32 ואדמו ועפדו חרצו סביב ואדנים ויחודום
 ומחודום לכל פלום וכל עבדום ומשכנת
 33 וסקדו אדעבלי משכנת משאם והיא עבדת
 משכנת בני מרד לכל עבדום כאל מעד בל
 34 איתמר בראדון הבקו וסקדו משה ואהרן
 ונשיא העדה אד בני הקדו למשכנתם ולבת
 35 אסום מן שלשים שנה ומעלה ועד בך
 המשום שנה בלדשא לצבא לעבדה כאל
 36 מעדו והיא סקדום למשכנתם אלפים
 37 שבע מאות וחמשים אלה סקדו משכנת
 הקדו בלדעבד כאל מעד אשר סקד משה
 38 ואהרן על פי יהוה ברהמשו ס וסקדו
 39 בני נחשון למשכנתם ולבת אסום מן
 שלשים שנה ומעלה ועד ברהמשום שנה
 40 בלדשא לצבא לעבדה כאל מעדו והיא
 סקדום למשכנתם לבת אסום אלפים ושל
 41 מאות ושלשים אלה סקדו משכנת בני
 נחשון בלדעבד כאל מעד אשר סקד משה
 42 ואהרן על פי יהוה וסקדו משכנת בני מרד
 43 למשכנתם לבת אסום מן שלשים שנה
 ומעלה ועד ברהמשום שנה בלדשא לצבא
 44 לעבדה כאל מעדו והיא סקדום למשכנתם
 45 שלשה אלפים ומאתים אלה סקדו משכנת
 בני מרד אשר סקד משה ואהרן על פי יהוה
 ברהמשו בלדסקדום אשר סקד משה

והיה קלעי החרץ והדמקוד ופתח | שעד
 חרצו אשר על הדמשקן ועל הדפוחה סביב והיא
 מתחילים והיה על מלי עבדום והיא על אשר
 27 וישנה להם ועברו על פי ארון ובנו חלודה
 על עבדת בני הרשעו לכל משאם וכל עבדום
 וסקדום עבדום במשכנת את כל משאם
 28 והיא עבדת משכנת בני הרשעו כאל מעד
 ומשכנתם בני איתמר בראדון הבקו
 29 בני מרד למשכנתם ליהוד אסום וסקד אסום
 30 מן שלשים שנה ומעלה ועד ברהמשום שנה
 וסקדום על דשא לצבא לפני אדעבנת אהל
 31 מעדו והיא משכנת משאם לכל עבדום
 כאל מעד קדשו המשקן ומידו ועפדו
 32 ואדמו ועפדו חרצו סביב ואדנים ויחודום
 ומחודום לכל פלום וכל עבדום ומשכנת
 33 וסקדו אדעבלי משכנת משאם והיא עבדת
 משכנת בני מרד לכל עבדום כאל מעד בל
 34 איתמר בראדון הבקו וסקדו משה ואהרן
 ונשיא העדה אד בני הקדו למשכנתם ולבת
 35 אסום מן שלשים שנה ומעלה ועד בך
 המשום שנה בלדשא לצבא לעבדה כאל
 36 מעדו והיא סקדום למשכנתם אלפים
 37 שבע מאות וחמשים אלה סקדו משכנת
 הקדו בלדעבד כאל מעד אשר סקד משה
 38 ואהרן על פי יהוה ברהמשו ס וסקדו
 39 בני נחשון למשכנתם ולבת אסום מן
 שלשים שנה ומעלה ועד ברהמשום שנה
 40 בלדשא לצבא לעבדה כאל מעדו והיא
 סקדום למשכנתם לבת אסום אלפים ושל
 41 מאות ושלשים אלה סקדו משכנת בני
 נחשון בלדעבד כאל מעד אשר סקד משה
 42 ואהרן על פי יהוה וסקדו משכנת בני מרד
 43 למשכנתם לבת אסום מן שלשים שנה
 ומעלה ועד ברהמשום שנה בלדשא לצבא
 44 לעבדה כאל מעדו והיא סקדום למשכנתם
 45 שלשה אלפים ומאתים אלה סקדו משכנת
 בני מרד אשר סקד משה ואהרן על פי יהוה
 ברהמשו בלדסקדום אשר סקד משה

CAP. V. ה

ויהי יהוה אל משה לאמרו צו אד בני ישראל
 וישלחו מרהפוחה בל צדוע ובל צוב וכל
 3 סמא לנפשו מהם ער נקבול וישלחו אל
 מרופץ למחנה וישלחום ולא יטפלו אד
 4 מוחזים אשר אי סכן פוחים ויעשו
 כן בני ישראל וישלחו אולם אל מרופץ למחנה
 כאל דבר יהוה אל משה כן עשו בני ישראל
 5 ויהי יהוה אל משה לאמרו דבר אל בני
 ישראל אשר איהוה פי יעשו מלהפוחה
 האולם למעל מעל ביהוה ואשמה דפשו ודואו
 7 ויהוה אדהפוחה אשר עשו חשיב אד
 אשמו כאלו ומשורו יסד עליו ונתן לאשר
 8 אשם לו ואסרון לאש נאל לחשיב האשם
 אלו האשם דפושב ליהוה לפנן מלבד אל
 9 דפשים אשר יכפרו עליו וכל חרמה לכל
 קדשו בני ישראל אשר יקרים לפנן לו יהוה
 10 והוא אדדקשו לו יהוה אשר יתן לפנן
 לו יהוה
 11 ויהי יהוה אל משה לאמרו דבר אל בני
 ישראל ואמרת אלהם אשר איש ברהמשו
 13 אשמו ומעלה בו מעל ושלב איש אחיו
 שבעדורו ועלם מעיני איהוה ומסודה יהיא
 14 מסמאה ועד אין פה יהיא לא ברהמשו ועבד
 עליו ויהי קמא וקפא אדאשמו יהיא כממאה
 15 אדעב עליו ויהי קמא וקפא אדאשמו יהיא
 לא כממאה ויהיא דאש אדאשמו אד יתן
 16 ויהיא אד קדובה עליה עשירה והאשה קמה
 שעים לא רצק עליו שמן ואריתן עליו למנה

כמדבר נשא ד צד

עליהם בגד תולעת שליו וכסף אורז במכסה עד
 9 תחש ושמן אד-בדיו: ולקחו | בגד תולעת
 וכסף אד-מסות הפאור ואד-מסותיה ואד-
 מלקוחיה ואד-מחוחיה ואח | כל עליו שמנה
 10 אשור ישורו לה פדים: ותנו אזהה אד-פל
 פליה אל-מכסה עד תחש ותנו על-הפומט:
 ועל | מופח הרוב יתשו בגד תולעת וכסף אורז
 11 במכסה עד תחש ושמן אד-בדיו: ולקחו
 אד-פל עליו השוח אשור יתרו-בם בקול
 ותנו אל-בגד תולעת וכסף אורז במכסה עד
 12 תחש ותנו על-הפומט: ותשט אד-המפוח
 ופרשו עליו בגד ארמון: ותנו עליו אד-פל
 13 פליו אשור יתרו-עליו פדים אד-המפוחות אד-
 המוללת ואד-העבים ואד-המוללת על פליו
 14 המפוח ופרשו עליו כסף עד תחש ושמן בדיו:
 וכלה אד-בדיו וכסף לכסת אד-הקולש ואד-פל
 15 על הקולש בנסע הפומט ואד-בדיו יבא בגד
 קולש לשאת ולרבעו אל-הקולש ומחו אלה
 16 משא בריקת פאור מעד: וסקיתו אלעזר |
 ברארן ובגן שמן הפאור וקטרת הפמים
 ומסחת הפומט ושמן המשחה פקדוהו בל-משכן
 וכל אשר פו בקולש ובכליו: פ

17 ודפו ידה אל-משה ואל-אדון לאמו: אל-
 18 תביתו את-שבת משפחתו הקדוה מיוק
 19 הלוים: וזאת | עשו להם חזו ולא ימותו
 20 בנשחם את-קולש הקדשים אדון ובנו
 יבא ושמן אורז אש אש על-עבדו ואל-
 משא: ולא יבא לראות פניע אד-הקולש
 (מחו):

פ פ פ לה 35

21 ודפו ידה אל-משה לאמו: משא אד-האש
 22 בני גישון פסיהם לבית אהרן למשפחתם:
 23 מן שלשים שנה ומעלה עד בן-חמשים שנה
 תפקדו אהרן בל-פא בציבא צבא לעבד
 24 עבדה פאור מעד: וזאת עבדת משפחת
 25 הלושנו לעבד למשא: (ושא אד-הייעה
 המשכן ואת-אורז מלע מכסה ומכסה התחש
 אשור עליו מלמעלה ואת-מסך פוח אורז מעד:

ואדון על-ש ידה למשפחתם בל-זכר מן
 1 חוש ומעלה שנים ותשנים אלה: ס (ואמר
 ידה אל-משה פקד בל-בס וכו' לבני ישראל
 מן-החש ומעלה ושא את-מסך שמרים:
 2 ולקחת אד-הלוים | את-ידה תוח בל-בס
 בני ישראל ואת ברהמ הלוים תוח בל-בס
 3 ברהמ בני ישראל: ופקד משה פאור צה
 4 ידה אורז אד-בל-בס בני ישראל: ויהי
 בל-בס וכו' במסך שמל מן-החש ומעלה
 5 לפקידים שנים ועשרים אלה שלשה ושבעים
 ומארים: פ

6 ודפו ידה אל-משה לאמו: קח אד-הלוים
 תוח בל-בס בני ישראל ואת ברהמ הלוים
 7 תוח ברהמם ויהי הלוים את-ידה: ואת
 פדיו הלושנה והשבעים המארים העופים
 8 על-הלוים מבסד בני ישראל: ולקחת חמשת
 תמשה שקלים לנללת בשקל הקולש הקה
 9 ששים צה השקל: ותחה הכסף לאדון
 10 ולבני פדיו העופים פדים: ויקח משה את
 כסף הפדוים מאה העופים על פדיו הלוים:
 11 מאה בבד בני ישראל לקח אד-הכסף חמשה
 וששים ושלש מאה ואלף בשקל הקולש:
 12 ויהן משה אד-הכסף הפדים לאדון ולבני
 על-ש ידה פאור צה ידה אד-משה:
 פ

CAP. IV. 7

1 ודפו ידה אל-משה ואל-אדון לאמו: משא
 אד-האש בני קהת מיוק בני לו למשפחתם
 2 לבית אהרן: מן שלשים שנה ומעלה ועד
 3 בן-חמשים שנה בל-פא לצבא לעשות מלאכה
 4 פאור מעד: וזאת עבדת בריקת פאור
 5 מעד קולש הקדשים: וזאת אד-בדיו בנסע
 6 הפומט: וזוהו את פרכת הפסוק וכסף ביה את
 7 את הנהד: ותנו עליו כסף עד תחש ופרשו
 8 בגד-פל תולעת מלמעלה ושמן בדיו: ועל |
 שליו הפדים יתשו בגד תולעת ותנו עליו
 אד-הקולש ואת-הפומט ואד-המפוחות ואת
 9 קולש ובסך ולחם והפומט עליו ידה: ופרשו

16 מן קדושים ומעלה ומקום: ויסקד אדם משה
 17 על פי יהוה כאשר צוהו: ויהי אלה בניו
 18 בשמותם גרשון וקהת ומררי: ואלה שמות
 19 בני גרשון למשפחתם לבני שמעון: ובני קהת
 20 למשפחתם עמים ומררי חסדן ושמאי: ובני
 21 מררי למשפחתם מדי ומשי אלה הם משפחת
 22 הלווי לבית אבם: לגרשון משפחת הלבי
 23 ומשפחת השמעי אלה הם משפחת גרשון:
 24 וקהתם בכספר כל זכר מן קדושים ומעלה
 25 קהתם שבעה אלפים וחמש מאות: משפחת
 26 גרשון ארבע המושב: וחס ומשי ומשי ביד
 27 אב לגרשון אלוף גדול: ומשמרת בני
 28 גרשון אלו מועד המשכן והואל מכסה
 29 ויסקד פתח אהל מעדו: וקדש הקדש וחד
 30 כבוד פתח הקדש אשר על המשכן ועל המזבח
 31 סביב ואלו מיתויו לכל עבודו: **ס**
 32 וקהת משפחת העמרמי ומשפחת האגלי
 33 ומשפחת הנחלי ומשפחת הנחילי אלה הם
 34 משפחת הקהתי: בכספר כל זכר מן קדושים
 35 ומעלה שבעה אלפים ושלש מאות שמו
 36 משמרת הקדש: משפחת בני קהת יתנו על
 37 ידך המשכן סוכהו: ומשי בידאב למשפחת
 38 הקהתי אלוף גדול: ומשמרתם האהן
 39 והשילון והמטרה והמזבחות וכל הקדש אשר
 40 ישמרו בהם והקסוד וכל עבודו: ומשי משי
 41 הלווי אלעזר גדולתן הפך קדש שמו
 42 משמרת הקדש: למדי משפחת המדי
 43 ומשפחת המושל אלה הם משפחת מררי:
 44 וסקהתם בכספר כל זכר מן קדושים ומעלה
 45 שלש אלפים ומאתים: ומשי בידאב למשפחת
 46 מררי צדיאל גדולתו: על ידך המשכן יתנו
 47 צפתי: וקדש משמרת בני מררי קדש
 48 המשכן וביתו ועמדתו ועמדתו וכל קדש
 49 עבודו: ועמדתו הקדש סביב והמזבחות והמזבחות
 50 ומיתויו: והחגים לפני המשכן קדמה לפני
 51 אהל מעד מותרה משה: ואהרן ובני שמעון
 52 משמרת הקדש למשמרת בני ישראל והר
 53 הקרב יתנו: כל קדושים האלו אשר פקד משה
 54

51 וארבע מאות: כל הדפקים למטה ין מאח
 52 אהל ושבעה וחמשים אלו שלש מאות לאחור
 53 יסע לתליתם: **ס**
 54 אלה פקדי בני ישראל לבית אהרן כל פקדי
 55 המזבח למאום ששםאח אהל ולששת
 56 אלפים וחמש מאות וחמשים: והלוי לא
 57 הדפקו פחד בני ישראל כאשר צוה יהוה
 58 אדמשהו: וישע בני ישראל בכל אשר
 59 צוה יהוה אדמשהו כדרכו לתליתם וכן
 60 כמע אשר למשפחתו על פיח אהרן:
ס

CAP. III. נ

1 ואלה תולדת אהרן ומשה ביום דבר יהוה אד
 2 משה ביד סיני: ואלה שמות בני אהרן
 3 הבן סבב ואבליה אלעזר ואחמר: אלה
 4 שמות בני אהרן והחגים המשחים אשר מלא
 5 הם לבסוד: ובת סבב ואבליה לפני יהוה
 6 פהקם אשר וזה לפני יהוה במדבר סיני ובתים
 7 לארצו להם ויתנו אלעזר ואחמר על פי אהרן
 8 אבם: **ס**
 9 וידבר יהוה אל משה לאמור: הקרב אדמשה
 10 לוי העמדת אלו לפני אהרן הפך ושמו
 11 אהרן: ושמו אדמשהו ואדמשהו כל
 12 העדה לפני אהל מעד לעבד אדעבת
 13 המשכן ושמו אדמל על אהל מעד וחד
 14 משמרת בני ישראל לעבד אדעבת המשכן:
 15 ונתתו אדמשהו לאהרן ולבניו חגים
 16 חגים והנה לוי מאח בני ישראל: ואהרן
 17 ואדמל וסקד ושמו אדמשהו חזר הקרב
 18 וימת: **ס**
 19 וידבר יהוה אל משה לאמור: ואלי הפך לקחתי
 20 אדמשהו מיד בני ישראל ונתתו לבסוד פטר
 21 דם מפני ישראל יהוה לוי הלווי: כי לוי כל
 22 פטר ביום הפך כל פטר פטר מצרים הקדשתי
 23 לוי כל פטר בשאר מאום עדמשהו לוי יהוה
 24 אני יהוה: **ס**
 25 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני לאמור: פקד
 26 אדמל לוי לבית אהרן למשפחתם כל זכר

במדבר כ צ

5 ארבעה ושבעים אלה ושש מאות: והחנים
 עליו משה וששבר ומשיא לבני ישראל נחמאל
 6 בן צוטר: וצבאו ופקדיו ארבעה וחמשים אלה
 7 וארבע מאות: משה זבולן ומשיא לבני זבולן
 8 אליאב בן חלון: וצבאו ופקדיו שבעה וחמשים
 9 אלה וארבע מאות: מלך הפקדים למחנה יהודה
 10 מאת אלה ושמונים אלה וששת אלפים וארבע
 11 מאות לצבאם ראשה ישעו: ם דגל
 מחנה ראובן תומכה לצבאם ומשיא לבני ראובן
 12 אליעזר בן שדיאור: וצבאו ופקדיו ששה
 13 וארבעים אלה חמש מאות: והחנים עליו
 14 משה שמעון ומשיא לבני שמעון שלמאל בן
 15 צורישי: וצבאו ופקדיו חמשה וחמשים
 16 אלה ושש מאות: ומשה דן ומשיא לבני דן
 17 אליפז בן רועאל: וצבאו ופקדיו חמשה
 18 וארבעים אלה ושש מאות וחמשים: כל
 19 הפקדים למחנה ראובן מאת אלה ואחד
 20 וחמשים אלה וארבע מאות וחמשים לצבאם
 21 ושנים ישעו: ם ונסע אהל מעד
 22 מחנה הלוי בתוך המחנה כאשר יחלץ פישעו
 23 אש על ידו לדגליו: ם דגל מחנה אפרים
 24 לצבאם ישה ומשיא לבני אפרים אלשמע בן
 25 עמיהוד: וצבאו ופקדיו ארבעים אלה וחמש
 26 מאות: ועליו משה מלשה ומשיא לבני מלשה
 27 גמליאל בן שדיצור: וצבאו ופקדיו שנים
 28 ושלושים אלה ומאתים: ומשה בנימן ומשיא
 29 לבני בנימן אבדן בן גדיעו: וצבאו ופקדיו
 30 חמשה ושלושים אלה וארבע מאות: כל
 31 הפקדים למחנה אפרים מאת אלה ושמונת
 32 אלפים ומאה לצבאם ושלושים ישעו: ם
 33 דגל מחנה דן צפורה לצבאם ומשיא לבני דן
 34 אדיעזר בן עמישי: וצבאו ופקדיו שנים
 35 וששים אלה ושבע מאות: והחנים עליו משה
 36 אשד ומשיא לבני אשד פנעאל בן עבקר: וצבאו
 37 ופקדיו אחד וארבעים אלה וחמש מאות:
 38 ומשה נפתלי ומשיא לבני נפתלי אודיע בן
 39 עין: וצבאו ופקדיו שלשה וחמשים אלה

36 ופקדיו למחנה דן שנים וששים אלה ושבע
 37 מאות: ם
 38 לכל אהל הולדות למשפחתם לבית אבותם
 39 במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל צא
 40 אצא: ופקדיו למחנה אשר אחד וארבעים אלה
 41 חמש מאות: ם
 42 כל מחנה הולדות למשפחתם לבית אבותם
 43 במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל צא
 44 אצא: ופקדיו למחנה מחנה שלשה וחמשים
 45 אלה וארבע מאות: ם
 46 אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן ומשיא
 47 ישראל שנים עשר אש אש אחד לכח אביו
 48 וזהו כל פקדו בני ישראל לבית אבותם
 49 מן עשרים שנה ומעלה כל צא צבא ישראל:
 50 וזהו כל הפקדים שש מאות אלה ושלושת
 51 אלפים חמש מאות וחמשים: הלוים למחנה
 52 אפרים לא ופקדו בתוכם: ם
 53 וזהו יהודה אל משה לאמי: אף אחד משה לוי
 54 לא הפקד ואחד אלמס לא חשא ברוך בני ישראל:
 55 והנה הפקד אחד הלוים על משכן העדה ועל
 56 כל פקדו ועל כל אשר לו והנה שאר אחד המשכן
 57 ואחד כל פקדו חם ושרתו ומביב למשכן יחנן:
 58 ונגסע המשכן ויהי אהרן הלוים בתחת המשכן
 59 ויקמ אהרן הלוים חור דגב יחנן: וזה בני
 60 ישראל יחנן על מחסו ואש על דגלו לצבאם:
 61 והלוים יחנן סביב למשכן העדה ולא יהיה
 62 קצף על עדה בני ישראל ושמואל הלוים
 63 אחד משמרת משכן העדה: וישעו בני
 64 ישראל לכל אשר צוה יהוה את משה בן
 65 עשו: ם

CAP. II. ב

1 וזהו יהודה אל משה ואהרן לאמי: אש
 2 על דגלו באחת לבית אבותם יחנן בני ישראל
 3 מלך סביב לאהל מעד יחנן: והחנים קדמה
 4 מחנה דגל מחנה יהודה לצבאם ומשיא
 5 לבני יהודה חושן בן עמימדיב: וצבאו ופקדיו

CAP. I *

23 פקדיהם למפיה שמעון תשעה חמשים אלה

ד ושלש מאות:

24 לבני גד תולדותם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל יצא

25 צבאו פקדיהם למפיה גד חמשה וארבעים אלה
ושש מאות חמשים:

ד

26 לבני יהודה תולדותם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל יצא

27 צבאו פקדיהם למפיה יהודה ארבעה ושבעים
אלף ושש מאות:

ד

28 לבני יששכר תולדותם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל יצא

29 צבאו פקדיהם למפיה יששכר ארבעה וחמשים
אלף וארבע מאות:

ד

30 לבני זבולן תולדותם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל יצא

31 צבאו פקדיהם למפיה זבולן שבעה וחמשים אלה
וארבע מאות:

ד

32 לבני יוסף אפרים תולדותם למשפחתם
לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה

33 ומעלה כל יצא צבאו פקדיהם למפיה אפרים
ארבעים אלה וחמש מאות:

ד

34 לבני מנשה תולדותם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל יצא

35 צבאו פקדיהם למפיה מנשה שנים ושלשים
אלף ומאתים:

ד

36 לבני בנימין תולדותם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל יצא

37 צבאו פקדיהם למפיה בנימין חמשה ושלשים
אלף וארבע מאות:

ד

38 לבני דן תולדותם למשפחתם לבית אבתם במספר
שמות מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבאו

1 ויהי דוד אלמשה במדבר סיני פהא מיעד

2 סאחז לזולש דאלי בשנה השניה לצאתם

3 מצרף מצרים לאכו: סאז אחראש כל יעדז

4 בדישראל למשפחתם לבית אבתם במספר

5 שמות כל זכר לגלגלם: מן עשרים שנה

6 ומעלה כל יצא צבא ישראל חמשה אלים

7 לצבאום אלה ואדון: ואחכם יהו אש אש

8 למפיה אש ראש לבית אבתו דוא: ואלה

9 שמות האנשים אשר עמדו איתכם לראשן

10 6 אליעזר בן שזריחו: לשמעון שלמאל בן

11 צווישוי: ליהודה חזקון בן עמינדב: ליששכר

12 9 חנניאל בן צושי: לזבולן אליאב בן חוהן:

13 10 לבני יוסף לאפרים אלישבע בן עמרמי למנשה

14 11 במלואל בן שזריחו: לבנימין אהרן בן נדבני:

15 12 לזן אהיעזר בן עמישוי: לאשר פנעאל בן

16 13 עתן: לגד אלקנא בן דשאל: לנפתלי אהיע

17 14 בן עיקני: אלה קריאי העדה משיאי מפוח

18 15 אבתם ראשי אלפי ישראל הם: ויקח משה

19 16 ואדון את האנשים האלה אשר קם בשמותו:

20 17 ואת כל העדה הקדילו סאחז לזולש השני

21 18 ויחלזו על משפחתם לבית אבתם במספר

22 19 שמות מן עשרים שנה ומעלה לגלגלם:

23 20 סאז צה יהוה אדמשה ויסקום במדבר

24 21 סיני: ד יהו בנדראבן בני

25 22 ישראל תולדותם למשפחתם לבית אבתם

26 23 במספר שמות לגלגלם כל זכר מן עשרים

27 24 שנה ומעלה כל יצא צבאו פקדיהם למפיה

28 25 ראובן ששה וארבעים אלה וחמש מאות: ד

29 26 לבני שמעון תולדותם למשפחתם לבית אבתם

30 27 סקיו במספר שמות לגלגלם כל זכר

31 28 מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבאו

32 29

ויקרא בחקתי כו צא

וזה אשר יתום מן האדם לא יפדה מות יתמו
 30 וכל מעשר הארץ מורע הארץ מפני העץ
 31 לידה וזה קול לידה: ואם נאל תאל אש
 32 ממששן המשינו יסוף עלו: וכל מעשר בקר
 וצאן כל אשר עמ תחת השמש העשירי
 33 ידדה קול לידה: לא יבשר בדרטוב לרע ולא
 ימלש ואם ימלש ימלש וידדה ודמה
 34 ידדה קול לא תאל: אלה המצות אשר צוה
 ידדה את משה אל בני ישראל פד סיני:

25 קנה מאתו לאשר לו אחוז הארץ: וכל שפך
 ידדה בשקל הקול ששים גרה יהיה השקל:
 26 אך פסד אשר יבשר לידה בבהמה לא יקדוש
 27 אש אלו אם שור אם שנה לידה הוא: ואם
 בבהמה האמורה וסדה בשפך יסוף המשינו
 28 עליו ואם לא תאל ונמסר בערפך: אך כל
 יתם אשר יתום אש לידה מפל אשר לו
 29 סחום ובהמה ומסדה אחוזו לא יפוך ולא
 30 תאל כל יתום קול ששים הוא לידה: כל

חוק

גם פסוקי דספר ויקרא שמנה מאות חמשים ותשעה. נטרף סימן: חצו ודגנע בבשר חוב:
 וששוחז עשרה. בא גר סימן: וסדרי כ"ג ובחורו יהגה יומם ולילה סימן: ופוקו כ"ז
 ואדוה עבק ואבדק סימן: מגין הפחוחה שחים וחמשים. והסחומה שש וארבעים. הכל
 שמנה ותשעים פרשיות. דחי צח ואהם סימן:

והיה שפך שלשים שקלים והוא מן הדגלים
שנים ועד בן עשרים שנה והיה שפך הוא
עשרים שקלים ולקחה עשרה שקלים והוא
מן הדגלים ועד בן עשרים שנים והיה שפך
הוא חמשה שקלים כסף ולקחה שפך
שלשה שקלים כסף והוא מן השנים שנה
ומעלה וארבע והיה שפך חמשה עשר שקל
ולקחה עשרה שקלים והוא מן השנים
העצמות לפני הבית והעוף אווה הבית עליו
אשר תשגת ית הבית וישכף הבית: ס

ואם פקדה אשר יקדים מפקדה רבון ליהיה
כל אשר יתן מן מנעו ליהיה יהיה קדוש לא
יהיה ולא ימיר אווה טוב פרע ארבע כטוב
ואם ימיר ימיר פקדה פקדה והיה דומה
המירתי יהיה קדוש והוא כל פקדה טמאה
אשר לא יקדים מפקדה רבון ליהיה העצמו
אד הנתקנה לפני הבית והעוף הבית אווה
בין טוב ובין רע שפך הבית בן יהיה והוא
כאל תאמר ויסק תמלווה על שפך: והוא
פירוש אדמיתו קדש ליהיה העצמי הבית
בין טוב ובין רע פקדה ישר אווה הבית בן
קדוש והוא הפקדושי כאל אדמיתו ויסק
תמלווה כפי שפך עליו יהיה לו: והוא
מפקדה אדמיתו קדוש אשר ליהיה יהיה שפך
לש ויש ועד תמו שנים פקדושים שקל כפי
אם ממשנת הבית קדוש שנה שפך קדוש: 17
ואם אדמיתו הבית קדוש שנה והוא כל הבית
אדמיתו על ש השנים הפקדה עד שנה
הבית ונתע משפך: והוא כאל תגל אד
השנה הפקדושי אווה ויסק תמלווה כפי
שפך עליו קדוש לו והוא כאל תגל אדמיתו
ואם ימיר אדמיתו קדוש ימיר אדמיתו
עד: והיה השנה פקדושי בבל קדש ליהיה
שנה היום לפני יהיה אדמיתו: והוא אד
שנה מפקדו אשר לא מפקדה אדמיתו קדוש
ליהיה והוא כל הבית את מנעו השפך עד
שנה הבית ונתן אדמיתו פקדושי פקדושי קדוש
ליהיה בשנה הבית ישוב השנה לאשר 24

אשר אדמיתו וישכף עליו איבם השנים
33 פקדו והוא אדמיתו פקדו והוא אדמיתו
תבן יהיה אדמיתו שפך שפך יהיה
34 דמיתו אווה יהיה אדמיתו פקדו
ימי השנה והוא כפי איבם או השנה
35 האדמיתו והוא אדמיתו: פקדו השנה
השנה אווה לא שפך בשפך
36 משפך עליו: והוא שפך עם השנה
לפי בבלם פקדו אדמיתו יהיה אדמיתו קל
עלה קדש ויסק מן שפך ויסקו ויסקו
37 והוא אדמיתו מן שפך ויסקו ויסקו
תהיה לם קדש לם איבם: והוא
38 פקדו והוא אדמיתו אדמיתו: והוא
עם יסקו בשנים פקדו איבם והוא
40 בנתו אדמיתו אדמיתו והוא אדמיתו
והוא אדמיתו בשפך אשר מעלה והוא
41 אשר יהיה שפך קדו: אדמיתו אדמיתו
שפך יהיה אדמיתו אדמיתו אווה יסקו
42 לם השנה והוא יהיה אדמיתו: חסדו אד
פירוש יסקו והוא אדמיתו פקדו והוא אד
43 פירוש אדמיתו אדמיתו אדמיתו: והוא
מקדו יהיה אדמיתו פקדו פקדו פקדו
יהיה אדמיתו יסקו ויסקו בשפך כפי
44 והוא יהיה בשנה פקדו: והוא פקדו
פקדו פקדו אדמיתו אדמיתו והוא
שפך לם לם לם פירוש אדמיתו פקדו
45 יהיה אדמיתו: חסדו לם פקדו אדמיתו
אשר יהיה אדמיתו כפי מפקדו לשנה יהיה
46 ליהיה לם לם לם יהיה: אדמיתו
הוא השפך והוא אדמיתו אדמיתו
יהיה פקדו פקדו פקדו פקדו פקדו
משה: ס

CAP. XXVII. כו

1 יהיה יהיה אדמיתו אדמיתו יהיה אדמיתו
2 יהיה אדמיתו אדמיתו אדמיתו יהיה אדמיתו
3 בשנה ליהיה יהיה שפך יהיה מן שפך
4 שנה ועד בן עשרים שנה יהיה שפך חמשה
שקל כפי שפך יהיה: והוא יהיה יהיה

השמיטה שבת שפחון יהיה לארץ שבת ליהוה
 5 שדך לא תורע וכמוהו לא תומנו את ספח
 קצירך לא תקצור ואדענב מידך לא תבצר
 6 שנת שפחון יהיה לארץ והיה שבת הארץ
 לכם לאכלה לך ולעבדך ולאמרוך ולשכירך
 7 ולחשוביך הרים עמך ולבדמך ולחיה אשר
 בארצך תהיה לרחמיך לאכלו ׀
 8 וכסרת לך שבע שפחון שלים שבע שנים שבע
 פעמים יהי לך ימי שבע שפחון השנים תשע
 9 והיפנים שנה והעמית אשר תרעה בחוש
 השביל בעשור לחוש ביום הפנים העמד
 10 אשר בכל ארצכם וקדשתם את שנת
 החמישים שנה קראתם יהוה ארץ לכל שנה
 יובל הוא תהיה לכם ושלחם איש אל אחותו
 11 ואיש אל משפחתו תשבו יובל הוא שנת
 החמישים שנה תהיה לכם לא תורע ולא תקצור
 12 אדמתיך ולא תבצר אדמתו פי יובל הוא
 קדש תהיה לכם מן השנה האלף אחרת
 13 בשנת היובל הואת תשבו איש אל אחותו
 14 וכי תמכרו ממך לעבדך או קנה מיד עמיתך
 15 אלוהי איש אדמתו במספר שנים את
 היובל הקנה מאת עמיתך במספר שנת הנה
 16 ימך לך לך רב השנים תרפה מקצת
 ולש מעט השנים תמעט מקצת פי מספר
 17 תמאה הוא מבר לך ולא תעל איש את
 עמלו ויראת מאלוהי פי אף יהוה אלהים
 18 ועשיתם אדחוקי ואדמשתם השמה
 ועשיתם אדם ושבתם על הארץ למנוח
 19 ורעה הארץ פניה ואלהם לשבע ושבתם
 20 לבטח עליה וכי תאמרו מה האכל בשנה
 השביעית הן לא חלה ולא תאכיל אדמתנו
 21 וציונו את פרכתו לכם בשנה הששית ועשה
 22 אדמתנוהוה לשלש השנים והועלם את
 השנה השמינית ואלהם מן החמישה יסן עד
 23 השנה הששית עד פא תמאהוה האכל יסן
 והארץ לא תפסל למנוח פלי הארץ פנים
 24 ותושבים אדם עמדי ובכל ארץ אדחכם
 25 נאנה תחתי לארץ ׀ פרימך אדחך

ומכר מאחתו ופי נאלי הנתת אליו נאלי
 ממכר אחיו ואיש פי לא יהדדלו
 והשניה יח ומשא בני נאליו והשוב א
 שני ממכרו השני אדחוקו לאיש א
 מס לו ושב לאחיו ואם לא מצאה
 פי השני לו יהיה ממכרו פי הקנה אותו
 שנת היובל וצא פילל ושב לאחתו
 ואיש פרימך פידמשב פי חומה ודי
 נאלי עד יום שנת ממכרו ימים תהיה נאלי
 ואם לא נאלי עד מלאת לו שנה תמסלו
 פייה אשר בעד אשר לא חלה לצמח
 לענה אותו לדודו לא תא פיללו
 והצנים אשר אין להם חמה סביב עליה
 הארץ יחשב נאלי תהיה לו ויביל יצ
 ועל הולם פי פי אחתם נאלת עליה פי
 ללום ואשר נאל מן הולם וצא ממכרו
 ועד אחותו פילל פי פלי פי הולם ר
 אחתם פחוק פי ישראל תודה מנו
 עידתם לא יפסד פראתוהו עליה הוא לה
 ׀ וכי תמכר אדחך ומכר פי פי
 והחוקת פי פי והשוב פי עמך אלוהי
 מאתו לשך ותפית ויראת מאלוהי
 אדחך עמך אד חספשו לארתיך לו בנ
 ובמפתח לארתיך אלקי אף יהוה אלוהי
 אשר הצאתו אדכם מארץ מצרים לתח לו
 אד ארץ פלן לחות לכם לאלהים ׀
 וכי תמכר אדחך עמך ובמספר לך לארבע
 עשרת עבדו פשכר פחשב יהיה עמך פי
 שנת היובל יעבד עמך וצא עמך ה
 ובנו עמך ושב אל משפחתו ואל אחו
 אחיו ושוב פיעבדי הם אשר הצאתו אף
 מארץ מצרים לא יפסדו ממפתח עבדו לו
 תדה פי פסוק ויראת מאלוהי ועבד
 ואחיו אשר יהוה לך מאת הולם אף
 סביבתם מום חקנו עבד ואמהו ונם מן
 החושבים הרים עמכם מום חקנו ומשפחה
 אשר עמכם אשר תליוהו פארצכם ודי לו
 לאתוהו והנה חלום אדם לבנים אחיו

יקרא אמור כה

ולקחת לכה ימדת אותה שנים עשרה ידועה של
 עשורים יהיה ידועה האחת: ושמת אותם שנים
 מעטת של השערה על השלוח הפרה לפני
 יהוה: ונתת על השערה למטה ובה היתה
 לדלם לאשרה אשה ליהוה: ביום השפת ביום
 השפת ישכף לפני יהוה תמיד כאת בני ישראל
 בית שלום: היתה לארץ ולמנו אכלה
 במקום קדש פי קדש קדשים הוא לו מאשר
 יהוה הקדשלים: ויצא בראשה
 שאריותו הוא בראש מעלי ברוח בני ישראל
 ויצא בפתחה בן השאריות ואיש השאריות
 יקב בראשה השאריות אידהים וקבל
 ויצא אור אלמשה ולם אפ שלמות פד
 דבר למפדהו: ויפדה במשמו לפוש לום
 על ש יהוה:
 וידפ יהוה אלמשה לאמו: ויצא את
 דמקל אל מחוץ לפתח ומכו בל השמים
 אידהים על ראשו ונגמ אור בל העדה:
 ואל בני ישראל ידפ לאמו אש פי מקל
 אלה ונשא חמאו: וקב שם יהוה מוח ימת
 רום תדמנו בל העדה פו פאור בקמ שם
 ימת: ואש פי יפה בל משל אדם מוח ימתו
 ומה נמש פתחה שלממה נמש יתח נמש:
 ואש פי יתן מוח בעמיתו פאור עשה בן עשה
 לו: שם יתח שבו עין יתח עין שן יתח שן
 פאור יתן מוח פאור בן יתן פו: ומה בכה
 שלממה ומה אדם ימתו: משפט אחד יהיה
 לכם פו פאור יהיה פי אני יהוה אלהים:
 וידפ משה אל בני ישראל ויצא את המקל
 אל מחוץ לפתח ונגמ אור אפ וני ישראל
 עש פאור צה יהוה אדמשה:

ס ס ס ל ב

CAP. XXV. כה

וידפ יהוה אלמשה פו סינ לאמו: דפ
 אל בני ישראל ואמרת אלהם פי תבא אל
 הארץ אשר אני טו לם ושבתה הארץ שנת
 ליהוה: שש שנים תועד שדה ושש שנים
 תומך פמך ומסכת אדמסיהו: ומשנה

סלמה בעתם ואם היה האביו אדמשה
 ויהא משוב עשה: בלמלכה לא תעשה
 חקת שלם ליהוים בל משוטים: שפח
 שפרן הוא לם ופיהם אידמשהוכם
 חמשה לחוש בשב משוב עד שבו השפח
 שפחם:

וידפ יהוה אלמשה לאמו: דפ אל בני
 ישראל לאמו בראשה עש אים לחוש השמיע
 והו תג הספחה שבעת ימים ליהוה בום
 הארץ מקרא קדש בלמלכת עבה לא
 תעשה: שבעת ימים תקדים אשה ליהוה
 פים השמימי מקרא קדש יהוה לם והקבוחם
 אשה ליהוה עצה הוא בלמלכת עבה לא
 תעשה: אלה כועז יהוה אשר חקרא אים
 מקרא קדש להקרב אשה ליהוה עלה ומטה
 ונתחמסם דם אים פאור: מלכו שפחה יהוה
 ומלך משוטים ומלך בל שחיים ומלך
 בל שחיים אשר חמט ליהוה: אף בראשה
 פו אים לחוש השמימי פאפסם אדמסיהו
 הארץ תחנן אידמשהוה שבעת ימים בום
 הארץ שפרן בום השמימי שפרן: וקחלים
 לם בום הראשון פו עך חד פפת חמים
 וענן עך עבה ושבי נדל וממרים לפני
 יהוה אלהים שבעת ימים: ותחם אור תג
 ליהוה שבעת ימים בשפה חקת שלם ליהוים
 פחש השמימי תחנן אורו: בשפה השם שבעת
 ימים בל הארץ בישראל ושם בשפתו למען
 יוש יהוים פי בשפה השמימי אד בני ישראל
 פדצא אדם כחף מצרים אני יהוה
 אלהים: וידפ משה אדמשהו יהוה אל בני
 ישראל:

CAP. XXIV. כד

וידפ יהוה אלמשה לאמו: פי אד בני ישראל
 יקח ארץ שמן ויהו פתח לפתח להעלה
 בן חסדו: מחוץ לשלח העדה פאור מעד
 ישר אור אורן מערב עד פו לפני יהוה תמיד
 חקת שלם ליהוים: על השפה הנדורה שן
 אדמשהו לפני יהוה תמיד:

השבת יקרא הבקור: ועשיתם פנים הבקור
 ארבעה עשר בשבת חמיס בן שנתו למלה ליהו
 ובמחרת שני עשרים סלת בלילה בשמן אש
 ליהוה ירח מידתו ונסכה יין וביעת יהו
 ולחם וקלי וכו' לא תאכלו עד יצאם יהו
 יהוה עד הבאים אדקדבן אלוכם וקח ער
 לדורותם בכל משבחתם: ם וספרה
 לכם מפורחת השפעת מיום הבאים אדקדבן
 ותקטפה שבע שפוחת חמימות תדקדבו:
 מפורחת השפעת השביעת וספרה חמיס
 והקרבנתם סנה תושלה ליהוה: ממשבת
 תביא: לחם תעשה שתיים שני עשרים ם
 תדקדבו חמין תאספה בפנים ליהוה: הקרבנ
 על הדלום שבעת פתים חמיס בני ש
 ופר בן צפר אחד ואלם שנים יהו עלה ליה
 וספרתם ונספידם אשה ויהי מידתו ליהו
 ועשיתם שיעור ערים אחד לחפוא ושני כבש
 בני שנה לזבח שלמים: ותקח הבקור: א
 על לחם הפנים חטפה לפני יהוה על
 פתים קול יהו ליהוה לפתו: הקרא
 בעצם: ואם יהו מקרא קול יהוה לכם פ
 מאכר עבדה לא תעשו וקח שלם פ
 משבתכם לדורותם: והקרבנם אדקדבן
 ארצם לרחביה פחת שנה בקצור ול
 קצירן לא תלקט לפני ולפי תענב אדם:
 ם

23 חתם מיום על המזבח ליהוה: ושור תהו
 שדע וקלט סנה תעשה אורו ולמד לא יצאו:
 24 ומשקד וכתח וכתוק וסדת לא תקרינ ליהוה
 25 ובאצטכם לא תעשו: ומד פנתם לא תקרינ
 אדלום אלוכם מל אלה פי משחתם פתם
 26 מום פם לא ירצו לכם: ם ודבר
 27 יהוה אל משה לאמר: שור אי משב ארעו
 פי וילד יהוה שבעת ימים תחת אפו ומיום
 השמיני תראה דעה לקרב אשה ליהוה:
 28 ושור אשה אורו ואדבנ לא תשחטו ביום
 29 אחד: וכחובות וברחיה ליהוה לרצונם
 30 תחובו: פים יהוה ואל לא תחיתו מפני
 31 עד צר אני יהוה: ושבתם מצורו ועשיתם
 32 אדם אני יהוה: ולא תחללו אדשם קדשו
 וקדשו חובו בני ישראל אני יהוה מקדשכם:
 33 המציא אתכם מצור מצרים ליהוה לכם
 לאלהים אני יהוה: ם

CAP. XXIII. כג

1 ודבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני
 2 ישראל ואמרת אלהם מעד יהוה אשר
 תקרא אדם מקרא קול אלה הם מעד:
 3 ששת ימים תעשה מלאכה ומיום השביעי
 שבת שפוחת מקרא קול פל מלאכה לא תעשו
 שבת היא ליהוה בכל משבתכם: ם
 4 אלה מעד יהוה מקרא קול אשר תקרא
 5 אדם במיעדם: בחול הראשון בארבעה עשר
 6 לחול בן השבים פסח ליהוה: ובחמשה
 עשר יום לחול יהוה תה הפסח ליהוה שבעת
 7 ימים מצות תאמלו: פים הראשון מקרא
 קול יהוה לכם פל מלאכה עבדה לא תעשו:
 8 והקרבנם אשה ליהוה שבעת ימים פים
 השביעי מקרא קול פל מלאכה עבדה לא
 תעשו: ם

יהוה אלוכם:
 ודבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל
 ישראל לאמר בחול השביעי פחת לח
 יהוה לכם שפוחת וסון תדעה מקרא קול
 פל מלאכה עבדה לא תעשו והקרבנם אש
 ליהוה: ם ודבר יהוה אל מל
 לאמר: אך בעשור לחול השביעי יהוה:
 חפנים הוא מקרא קול יהוה לכם ועפד
 אדקדבנתכם והקרבנם אשה ליהוה: וכ
 מלאכה לא תעשו בעצם ואם יהוה פי
 פחים הוא לכפר עליכם לפני יהוה אלוהי
 פי מלדבש אשר לרחפעה בעצם ואם ד
 וכתרה מעמרה: וכלדבש אשר תעשה:

9-10 ודבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני
 ישראל ואמרת אדם פרחוב אדקדבן
 אשר אני סון לכם הקצותם אדקדבן
 והבאתם אדקדבן ראשית קצותם אדקדבן
 11 ותקח אדקדבן לפני יהוה לרצונם מפורח

ויקרא אמור כב פה

3 אמר אלהם לדורתיכם בלא אש. ואת הקרבן
 מכל דורכם אל הקדשים אשר יקדשו בני
 ישראל ליהוה ושמרתו עליו ונכרתה הפשע
 4 והוא מלפני אני יהוה: אש איש מורע
 אהרן והוא צרע או יב בקדשים לא יאכל עד
 אשר יטרו והנבל בכל שמא נפש או איש
 5 אשר תצא מפניו שכתב דרע: או איש אשר
 יגע בכל שרץ אשר יטמאו או באדם אשר
 6 יטמאו לכל שמא: נפש אשר תגע בו
 ושמאה עד הערב ולא יאכל מקדשים פי
 7 אסדיון בשלש פנים: ובא השמש וטרו
 8 ואחר יאכל מקדשים פי לחמו הוא: כלה
 וסרפה לא יאכל לשמא דבה אני יהוה:
 9 ושכרו אדמשמיהו ולא ישא עליו חטא
 10 וכוז בו פי תחלה אני יהוה מקדשם: וכל
 11 זר לא יאכל קדש חשב פדיון ושכרו לראכל
 12 קדש: וכזן פריקנה נפש קני פסלו הוא
 13 יאכל פי ילד פיתו דם יאכלו בלחמו: ובת
 14 פדיון פי תהיה נפש זו והיא בתרומת הקדשים
 15 לא תאכלו ובת פדיון פי תהיה אלקה תרושה
 16 וזרע אין לה ושמה אצות אביה פנעיה
 17 מלחם אביה תאכל ובליו לראכל פי: ואיש
 18 פראכל קדש בשגגה ונסף חמשתו עליו ונתן
 19 לפדיון אהדקושו: ולא תחלו את קדשו בני
 20 ישראל את אשר דימו ליהוה: והשואו אותם
 21 עין אשמה פאלם אהדקושוהם פי אני יהוה
 22 מקדשם: פ

17 ודבר יהוה אל משה לאמור: דבר אל אהרן
 18 ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אלהם
 19 איש איש מפיח ישראל ומדברו בישאל אשר
 20 יקריב קרבן לכל ידוהם ואל ידוהם אשר
 21 יקריבו ליהוה לעלה: לרצונם תמים וכל בפדיון
 22 בפשבים ובעמים: כל אשר פי מום לא תקריבו
 23 פריא לחצון יהוה לכם: ואיש פריקני ובד
 24 שלמים ליהוה לפלא נדו או לנדו פפק או
 25 באין תמים יהוה לרצון פל מום לא יהוה
 26 פי: ערה או שער או דרוץ או פלח או נגב
 27 או ילפת אהדקושו אה ליהוה ואשה לא

במשלים לא ישמו שרמח: קדשים יהו
 אלהים ולא יתחילו שם אלהים פי אהר
 2 אש יהוה ליום אלהים דם מקריב יהו
 3 קדש: אשה זכה תחלה לא יקדו ואשה
 4 נחשה כמשלה לא יקדו פי קדש הוא אלהיו:
 5 וקדשו פי אהרלום אלהו והא מקריב קדש
 6 יהוה קדו פי קדוש אני יהוה מקדשכם: ובת
 7 אש פדיון פי רחל לזנת אהרניהו היא מחלת
 8 אש השקף: פ והבדן הבול
 9 שיהו אשר יצק על ראשו: שכן המשחה
 10 וסמא אהריו ללבש אהדקושו אהדאשו
 11 לא יסיע ובדו לא יסרו ועל פל נשמת
 12 פת לא יבא לאביו ולא פי לא יפא: וכך
 13 הקדש לא יבא ולא תחל את מקדש אלה
 14 פי בו שכן משחה אלה עליו אני יהוה:
 15 והוא אשה פבתולה יקחו אלקה תרושה
 16 ותחלה זכה אהרניהו לא יקחו פי אהרניהו
 17 פספס יקחו אשה: ולא תחל חש פפמיו פי
 18 אני יהוה מקדשו: פ ודבר יהוה
 19 אל משה לאמור: דבר אל אהרן לאמור איש
 20 שרף ליהוה אשר יהוה בו מום לא יקריב
 21 לתקריב לחם אלהיו פי בלאש אשר פי
 22 מום לא יקריב איש עד או פסח או חים או
 23 ערע: או איש אשר יהוה בו שער תל או
 24 שער דו או צבן או זק או תבלל בעט או
 25 טב או ילפת או מוח אשן: בלאש אשר
 26 פ מום מורע אהרן הפדיון לא ילש להקריב
 27 אהדאשו יהוה מום פי אה לחם אלהיו לא
 28 ילש להקריב: לחם אלהיו מקדשו הקדשים
 29 ביהדקושים יאכלו את אהדקושו לא
 30 יבא ואל יפוש לא ילש פרימם פי ולא
 31 תחל אהדקושו פי אני יהוה מקדשם:
 32 ודבר משה אל אהרן ואל בניו ואל כל בני
 33 ישראל: פ

CAP. XXII. כב

1 ודבר יהוה אל משה לאמור: דבר אל אהרן
 2 ואל בניו ואל כל בני ישראל ולא תחלו
 3 אהדשם קדש אשר דם מקדשים ל אני יהוה

מים היתום בארץ מצרים אני יהיה אלוכם: 35
 לא ירעשו על פשפש בפרה במשקל 36
 ובמשארה: מאני צדק אבני צדק איש צדק
 והן צדק יהיה לכם אני יהיה אלוכם אשר 37
 הוצאתי ארצם מארץ מצרים: ושמוכם
 את כל דגוני ואת כל משפטי ועשיתם אתם
 אני יהיה: פ

CAP. XX. כ

1 ודבר יהיה אלימשה לאמור: ואל בני ישראל
 תאמר: איש איש מבני ישראל ובתו ודבר
 בשגאל איש יתן מדרעו לפלג מוח ימת עם
 3 הארץ ויבמה באבן: ואני אתן אדפלי
 באיש יהוא הדברתי אלו מקרב עמי כי מדרעו
 נתן לפלג למען שמה אדמקולו ולחלל
 4 אדשם קדשו: ואם העלם יעלמו עם הארץ
 אדעניתים כדראש יהוא פתחו מדרעו לפלג
 5 לבלתי דמות אורו: ושמהו אני אדפטי
 באיש יהוא ובמשפחתו הדברתי אלו ואת
 כל הדמים אורו לזנות אחרי הפלג מקרב
 6 עמי: והפסח אשר תפסה אל-האבת ואל-
 והענים לזות אדיתם ותתנו את פלי בפשט
 7 יהוא הדברתי אלו מקרב עמי: והתקדשתי
 8 ויהיה קדשם כי אני יהיה אלוכם: ושמוכם
 אדדגוני ועשיתם אתם אני יהיה מקדשכם:
 9 פראש איש אשר יקבל אדאביו ואתאמו
 10 מוח ימת אמו ואמו קהל דמו בו: ואיש
 אשר יטא אדאשת איש אשר יטא את
 11 אשת רעהו מודימת רגא דאפאתו: ואיש
 אשר ישכב אדאשת אביו ערות אמו גלה
 12 מלח דמותו שנים דמים עם: ואיש אשר
 ישכב אדפלו מוח ימתו שנים תבל עשו
 13 דמים עם: ואיש אשר ישכב אדחלו
 משפטי אשה ויענה עשו שנים מוח ימתו
 14 דמים עם: ואיש אשר יקח אדאשה ואת
 אמה ומה דוא פאש ישרעו אלו ואתחן ולא
 15 תודה ומה בתוכם: ואיש אשר יתן שבתו
 בפרה מוח ימתו ואת דהפרה תודתו:
 ואשה אשר תקרב אל-פיל פרמה לביעה

פ פ פ לא 31

CAP. XXI. כא

ואמר יהיה אלימשה אמר אל-הנביאים
 אורו ואבדת אלוים לנפש לארשומא בעמ
 כי אסל-שארן תקרב אלו לאמו ולא
 ולבם ולבתו ולאחיו: ולאחיו הפתח
 והקובה אליו אשר לאדחיה לאש:
 ושמא: לא יטא בעל בעמ להחלו: לא
 קדחה קדחה פראשם ופאח זקם לא גל

ויקרא קדושים יט פג

תשבע בשמי לשק וזולת אדם אלהך
 13 אני יהוה: ארת עשק אדעק ולא תגול את
 14 חלקי פעת שמי אהך עד בקר: לא תגזל
 15 דוש ולקט עד לא תתן מכלל זרואי מאלהך
 16 אני יהוה: ארת עשו על פשעם ארתשא
 17 פגדל ולא תחדד פני נזול בצדק תשפט
 18 עמיתך: ארתלך וכל בעמך לא תעב
 19 עליהם רעה אני יהוה: לא תשא את אהך
 20 בלבבך הזכ תוכיח אדעמיתך ולא תשא
 21 עליו תוא: ארתם ולא תפז ארביני עמך
 22 ואבת לרעה פדך אני יהוה: ארתעך
 23 תשמול ברתך ארתרביע פלאים שדך לא
 24 תוע פלאים ובד פלאים שעטם לא עלה
 25 עמך: ואש פדשעב את אשה שכבת רע
 26 דוא שפחה נדחת לאש הפדה לא נפחה
 27 או תשה לא נפלה פרת תדה לא ימחו
 28 פרא תשה: ותבא אדאשמו ליהוה אל
 29 פח אהל מעד איל אשם: וכפר עליו הפך
 30 פאל האשם לפני יהוה על חפצו אש תוא
 31 ונקה לו חפצו אש תוא: פ
 32 ויחבא אדאדך ונעטם פלעץ מאל
 33 ועלתם עלתו אדפרו שלש שלים יהוה
 34 לכם עלים לא יאכל: ובשנה הרביעת יהוה
 35 פלפרו קש הולים ליהוה: ובשנה
 36 החמישה תאכל אדפרו לדסתף לכם
 37 תבארו אני יהוה אדאדכם: לא תאכל על
 38 הדם לא תחשו ולא תשעו: לא תפסו פאת
 39 ראשכם ולא תשויות את פאת וקף: ודוט
 40 לנפש לא תחטו בבשרם וכתת קעקע לא
 41 תחטו בכם אני יהוה: אל תגזל את פתח
 42 להושתו ולא רחומה האדך ומלאה דאדך ופזו
 43 את שפתו תשמרו ומקדשו תראו אני יהוה:
 44 ארתפני אדאבתו ואדדעלים אל תבקשו
 45 לטמאה בם אני יהוה אדאדכם: מפני שיבד
 46 פקים חדות פני וק ויארץ מאלהך אני
 47 יהוה: פ
 48 וכרעור אהך פ
 49 פאדכם לא תוטו ארו: פאודה מכם יהוה
 50 לכם רג ורג ארתם וארת לו פמה פד

1 תחב לנפוח שוחו: ואל אשת עמיתך לא
 2 תה שכבתך לרע לטמאהה: ומרעה לא
 3 תה לעבד למלך ולא תגזל אדם אלהך
 4 אני יהוה: ארתור לא תשע משעב אשה
 5 תעשה דוא: ובכל פדמה ארתתן שכבתך
 6 לטמאה בה ואפיה אדעמל לפני סימה
 7 לרעה תבל דואו ארתפמא בכל אלה פי
 8 בכל אלה טמאה רגים אשדאי משלה
 9 מפנים: וחטא דאדך ואפך ענה עליה
 10 ותא דאדך אדשביה: ושמתם אתם אד
 11 חפזי ואדמשפטי ולא תעשו מל דועתם
 12 האלה דארתו דגו פרוכם: פי אדל
 13 דועתה דאל עשו אשדאדך אש לפנים
 14 חטא דאדך: ולא תרא דאדך ארתם
 15 פמכם אזה פאשו דאה אדדגו אש
 16 לפנים: פי פל אש יעשה מל דועתה
 17 האלה ונכרתו הפשוח העשר מקרב עמם:
 18 ושחם אדמשפתי לבלוי עשות מחתה
 19 דועת אש נעשו לפנים ולא חפצו בם
 20 אני יהוה אדאדכם:

פ פ פ פ פ
CAP. XIX. יט

1 ידף יהוה אדמשה לאמו: ידף אדלעך
 2 פדמאל ואמרת ארתם קדשים יהוה פי
 3 קדש אני יהוה אדאדכם: אש אפז ואמל
 4 תוא חדש פתו תשמרו אני יהוה אדאדכם:
 5 ארתפו אדאגלים ואלו מכם לא תעשו
 6 לכם אני יהוה אדאדכם: וכי תופז וכו שלמים
 7 ליהוה לרצכם תובוה: ביום ובהם יאכל
 8 ובפוחת דפזו עד יום האליל פאש יפזו:
 9 ואם האכל יאכל ביום השלישי פגל דוא
 10 לא תצוה: ואכלו עט יפא פי אדקדש
 11 יהוה חל ונכרתה דנפש יהוה מעמיה:
 12 וקצכם אדקדז ארצכם לא תבלה פאר
 13 שדך לקט וקט קאדך לא תלקט: וכרמך
 14 לא תשלל וקט פמך לא תל קט לעש ולגו
 15 תשן אים אני יהוה אדאדכם: לא תגבו
 16 לארתחשו ולא תשעו אש בעמיה: ולא

הָרַג פְּרוֹכֵם לֹא־יֵאָמֵר הֵם׃ וְאִישׁ אִישׁ מִבְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְכֹהֵנֵי הָרַג פְּרוֹכֵם אִישׁ אִישׁ יָצַד
 חֵיהָ אֶרְשָׁתוֹ אִשׁוֹ וְאָבִל וְשֹׁשֶׁבֶת אֶחָדֵמוֹ וְכַפֹּרֵה
 בַּעֲשֵׂר׃ כִּי־נָשָׂא מִלְּפָנָיו דָּמוֹ בַּנֶּשֶׁה הָיָה׃
 וְאִכָּר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל הֵם מִלְּפָנָיו לֹא הִחֲבֹלוּ בִּי
 נֶפֶשׁ מִלְּפָנָיו דָּמוֹ הָיָה מִלְּאֲבֹלֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְכֹל
 נֶפֶשׁ אִשׁוֹ וְאָבִל בְּעֵלָה וְטֹרֵפֶה בַּחַיִּת וּבִגְר
 וּכְבֵשׂ בְּגִידוֹ וְדָחַץ בְּפִימֹו וּמָמַא עַד־הִעֲרַב וְטָרַד׃
 וְאֵם לֹא יִכְבֹּשׂ וְכֹהֵן לֹא יִדְחַץ וְנִשְׂא עֵטוֹ׃ פ

CAP. XVIII פ

וְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ כַּמִּשְׁנֵה אֲרָץ
 מִצְרַיִם אִשׁוֹ שִׁכְבַּת־בָּהּ לֹא תַעֲשׂוּ וְכַמִּשְׁנֵה
 אֲרָץ־עֲנָן אִשׁוֹ אֲלֵי מִמָּוָה אַחֲכֶם שִׁפְחָה לֹא
 תַעֲשׂוּ וְכַמִּשְׁנֵה־הֵם לֹא תִלְכֹּדוּ׃ אֶת־מִשְׁפַּחַת יַעֲקֹב
 וְאֶת־דַּחְוֵי תִשְׁמָרוּ לִכְבֹּד בָּהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃
 וְשִׁמְרֹתֶם אֶת־דַּחְוֵי וְאֶת־מִשְׁפַּחַת אִשׁוֹ וְעֵשֶׂה
 אִתְּכֶם הָאֵתֶם וְדַבַּרְתֶּם אִתִּי יְהוָה׃ פ אִישׁ
 אִישׁ אֶל־פְּלִשְׁתֹּו מִשְׁוֹל לֹא תִכְרַם לְעֹלֹת עֹרֹה
 אֲנִי יְהוָה׃ פ עֹרֹת אַבְקָה וְעֹרֹת אַמְקָה לֹא
 תַעֲלֶה אַמְקָה הָיָה לֹא תַעֲלֶה עֲתֻחָה׃ פ עֹרֹת
 אִשׁוֹ אַבְקָה לֹא תַעֲלֶה עֹרֹת אַמְקָה הָיָה פ
 עֹרֹת אֲחֻחָה בְּתַבְּנִיקָה אֵל בְּתַבְּנִיקָה מִלְּבַת
 בֵּית אֵל מִלְּבַת חֵץ לֹא תַעֲלֶה עֲתֻחָה׃ פ
 עֹרֹת בְּתַבְּנִיקָה אֵל בְּתַבְּנִיקָה לֹא תַעֲלֶה עֲתֻחָה
 כִּי עֲתֻחָה הָיָה׃ פ עֹרֹת בְּתַבְּנִיקָה אַבְקָה
 מִלְּבַת אַבְקָה אֲחֻחָה הָיָה לֹא תַעֲלֶה עֲתֻחָה׃
 פ עֹרֹת אֲחֻחָה אַבְקָה לֹא תַעֲלֶה שֵׂא אַבְקָה
 הָיָה׃ פ עֹרֹת אֲחֻחָה אַמְקָה לֹא תַעֲלֶה
 כִּי־שֵׂא אַמְקָה הָיָה׃ פ עֹרֹת אַחֲרֵי־אַבְקָה
 לֹא תַעֲלֶה אֶל־אִשְׁתּוֹ לֹא תִלְבֹּץ דִּדְחָה הָיָה׃
 פ עֹרֹת פְּלִחָה לֹא תַעֲלֶה אִשׁוֹ בֶּקֶד הָיָה
 לֹא תַעֲלֶה עֲתֻחָה׃ פ עֹרֹת אִשְׁדֵּי־אֲחֻחָה
 לֹא תַעֲלֶה עֹרֹת אֲחֻחָה הָיָה׃ פ עֹרֹת אִשָּׁה
 וּבִתּוֹהָ לֹא תַעֲלֶה אֶת־בִּתְּבָהּ וְאֶת־בִּתְּפִתָּהּ לֹא
 תִּשָּׂא לְעֹלֹת עֲתֻחָה שֵׂאִיָּה הָיָה וְשֵׂה הָיָה׃
 וְאִשָּׁה אֶל־אֲחֻחָהּ לֹא תִשָּׂא לְצֹד לְעֹלֹת עֲתֻחָה׃
 עֲלֶיהָ בַּחַיִּת׃ וְאֶל־אִשָּׁה בְּבֵת טַמְאָתָהּ לֹא

הָרַג הָרַג פְּרוֹכֵם׃ כִּי־בָהֶם הָיָה יִסָּר עֲלֵיכֶם
 לַעֲשׂוֹת אַחֲכֶם מִכָּל הַמַּעֲשִׂיִם לִפְנֵי יְהוָה
 תִּשְׁמְרוּ׃ שִׁפְחָה שִׁפְחָה הָיָה לָכֶם וְעִיּוֹם אֶת־
 נַפְשֵׁיכֶם חֲקַת עֲלֵיכֶם׃ וְכֹסֶר הַבֶּקֶד אִשְׁדֵּי
 יִמְשֹׁחַ אִישׁ וְאִשָּׁה וְיִמְלֹא אֶת־דָּחַץ לְכַתֵּף חַיִּת
 אִכָּר וְלִבְשׁ אֶת־בְּגָדוֹ הַבֶּקֶד בְּגִיד הַקֹּדֶשׁ׃ וְכֹסֶר
 אֶת־מִדְּוַשׁ הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־דָּחַץ מִעַד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ
 וְכֹסֶר וְעַל הַבָּתִּיּוֹת וְעַל פְּלִיִּעַם וְהַקֵּל יִכְסֹו׃
 וְהִזְדַּחֲתֵם לָכֶם לְחֻקֵּי עֲלֵיכֶם לְכֹסֶר עַל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל מִכָּל־הַמַּעֲשִׂיִם אֲשֶׁר בִּשְׁטֵה וַיַּעַשׂ בְּאִשְׁוֹ
 עֲלֵה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ פ

CAP. XVII פ

וְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־אֲדֹנָי
 וְאֶל־בְּנֵי וְאֶל־כָּל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
 זֶה דְבַר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר׃ אִישׁ אִישׁ
 מִבֵּית יִשְׂרָאֵל אִשׁוֹ יִשְׁחַט שׂוֹד אֶת־כֶּסֶב אֶרְשֵׁוֹ
 בַּפִּיִּסָּה אֵל אִשׁוֹ יִשְׁחַט מִדְּוַשׁ לַפְּרוֹכָה׃ וְאִל
 פִּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא תִבְנֶה לְהִקְיֹב קִרְבֵּן לַיהוָה
 לִפְנֵי מִשְׁכַּן יְהוָה הֵם יִשְׁחַט לְאִישׁ הָיָה הֵם
 שִׁשָּׁה וְכֹסֶר הָיָה שִׁשָּׁה מִקְּבֹו עַפְּס׃ לְמַעַן
 אִשְׁוֹ יִבְיֵאֵוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־זִבְחֵיהֶם אִשְׁוֹ הֵם
 וְזָבִיחַם עַל־פְּנֵי הַשְּׁעָרֹה וְהִבְיֵאֵם לַיהוָה אֶל־פִּתַח
 אֹהֶל מוֹעֵד אֶל־הַבֶּקֶד וְחִבּוֹ וְכֹסֶר שְׁלָמִים
 לַיהוָה אֲתֵם׃ חֹק הַבֶּקֶד אֶת־דָּחַץ עַל־מוֹזֵב
 יְהוָה פִּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְהַקִּסְוֹ הַחֹלֵב לִיחַ
 מִדְּוַשׁ לַיהוָה׃ וְלֹא־יִקְרְבוּ עַד אֶת־זִבְחֵיהֶם
 לְשִׁעֲרֵים אִשְׁוֹ הֵם וְזִבְחֵיהֶם חֲקַת עֲלֵיכֶם
 תִּשְׁמְרוּ וְאֶת־לֶחֶם לֶחֶם לְדָוָם׃ וְאֶת־לֶחֶם הַחֵמֶד אִישׁ
 אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִדְּבַר אִשְׁוֹ נָהַר פְּרוֹכֵם
 אִשְׁוֹ וְעֵלָה עֵלָה אֶת־רֹבֹחַ׃ וְאֶל־פִּתַח אֹהֶל
 מוֹעֵד לֹא יִבְיֵאֵוּ לְעֹשֹׂת אִישׁוֹ לַיהוָה וְכֹסֶר
 הָיָה הָיָה מִעֲשֵׂהוּ׃ וְאִשׁ אִשׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל
 וּמִדְּבַר הָרַג פְּרוֹכֵם אִשְׁוֹ יֵאָבֵל כִּלְדֵם וְנִחְוֵי
 פִּנֵי בַּנֶּשֶׁה וְהִאֲבִילָה אֶת־דָּחַץ הַבְּתוֹרֵי אִישָׁה
 מִקְּבֹו עַפְּס׃ כִּי נֶפֶשׁ הַנֶּשֶׁה בָּהֶם הָיָה וְאִנִּי
 נִחְוֵי לָכֶם עַל־הַמִּזְבֵּחַ לְכֹסֶר עַל־נַפְשֵׁיכֶם
 כִּי־הֵינִי הָיָה בַּנֶּשֶׁה יִכְסֹו׃ עַל־כֵּן אָמַרְתִּי
 לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי־נֶפֶשׁ מִכֶּם לֹא־תֵאָכֵל הֵם הָרַג

14 וְלָקַח מִמֶּנּוּ דָבָר הַזֶּה בַּצִּבְעוֹת עֲלֵי־שֵׁטַת הַפְּסִילֹת קֹדֶשֶׁת וְלִטְמֵי הַפְּסִילֹת יִזָּה שִׁבְעֵי־פַעְמִים מִן־הַיָּם בַּצִּבְעוֹת וְשָׂאֵם אֲדִישָׁעִי הַחֲפֹצֹת אִשׁוֹ לֵעָם וְהִבִּיא אֲדִישָׁעִי אֶל־שֵׁטַת לִפְנֵי־תַעֲשֶׂה אֲדִישָׁעִי פֶּאֶשֶׁר עָשָׂה לִּם דָּבָר הַזֶּה אִתּוֹ עַל־הַפְּסִילֹת תִּלְטַם הַפְּסִילֹת וְכֹפֶר עַל־הַקֹּשֶׁת כַּמִּצְוָה בְּנִי יִשְׂרָאֵל וּמִשְׁפָּעֵיהֶם לְכָל־חַטָּאתֹת וְכֵן יַעֲשֶׂה לְאֵהָל מוֹעֵד הַשָּׁבָן אִיִּם חֹדֶף שָׁנָתָם׃
 17 בַּיּוֹם לְכֹפֶר קִדְשׁ עַד־אֲחֵרֵי־וֹכֶפֶר בְּעֵדוּ הַיָּמֵד בְּיַד וְעַד פְּלִקֵּל יִשְׂרָאֵל׃ וַיָּבֵא אֶל־הַמִּזְבֵּחַ אִשׁוֹ לְסַמֵּי־הַזֶּה וְכֹפֶר עַל־הַזֶּה וְלָקַח מִמֶּנּוּ דָבָר הַזֶּה בַּצִּבְעוֹת שִׁבְעֵי־פַעְמִים וְיִטְוֶה וְקִדְשׁוֹ מִטְמֵאֹת בְּנִי יִשְׂרָאֵל׃ וְכֵלָה מִכֹּפֶר אֲדִישָׁעִי וְהִזְאִיֵּה לְמוֹעֵד הַמִּזְבֵּחַ וְהַקֹּדֶשׁ אֲדִישָׁעִי הַזֶּה׃ וְכֹכֶב וְאִתּוֹ אֵד׃ שְׁתֵּי יָדָי עַל־רֹאשׁ הַשֹּׁעֵר הַזֶּה וְהִתְחַדָּה עָלָיו אֲדִישָׁעִי שֵׁטֵל בְּנִי יִשְׂרָאֵל וְהִזְדַּל־שִׁשְׁעֵיהֶם לְכָל־חַטָּאתֹת וְנָתַן אִיִּם עַל־רֹאשׁ הַשֹּׁעֵר וְשָׂעֵה בְּיַד אִשׁוֹ עַיִי הַיְּמִינִי׃ וְנָטָא הַשֹּׁעֵר עָלָיו אֲדִישָׁעִי שֵׁטֵטֹם אֶל־רַצֵּף זֹהֵה וְשָׂעֵה אֲדִישָׁעִי בַּמִּזְבֵּחַ׃ וְכֵא אֲחֵרֵי אֶל־אֵהָל מוֹעֵד וְשִׁשְׁטֵי אֵד בְּנֵי־הַזֶּה אִשׁוֹ לְבַשׁ בַּיּוֹם אֶל־הַקֹּשֶׁת הַיָּמִינִי׃ וְהִחַף אֲדִישָׁעִי בְּמִקְסָ קָדֹשׁ וְלָבַשׁ אֵד בְּנֵי־הַזֶּה וְעָשָׂה אֲדִישָׁעִי וְהִזְאִיֵּה וְהִזְדַּל עַל־הַזֶּה וְהִסְעִים זֹהֵה וְהִזְדַּל וְהִזְדַּל אֵד לְעֵמֻקֵּי׃ וְהַקֹּדֶשׁ אֲחֵרֵי אֲדִישָׁעִי אִשׁוֹ עָלָיו הַזֶּה וְעָשָׂה חַטָּאתֹת הַשֹּׁעֵר אִשׁוֹ עָלָיו הַזֶּה וְהַזֶּה לְעֵמֻקֵּי וְעַמֻּדֵי לִבְנֵי הַזֶּה לְכֹפֶר עָלָיו לְשַׂעֵה אִתּוֹ לְעֵמֻקֵּי׃ וְהַקֹּדֶשׁ הַקֹּדֶשׁ אֲחֵרֵי הַמִּזְבֵּחַ אִשׁוֹ לְכֹפֶר עָלָיו וְכַעַד בְּיַד וְשִׁשְׁטֵי אֲדִישָׁעִי אִשׁוֹ לְכֹפֶר עָלָיו וְלָקַח מִלֵּאֲחֵי־הַשֹּׁעֵר זֹהֵה אִשׁוֹ מִעַל הַמִּזְבֵּחַ מִלִּפְנֵי הַזֶּה וּמִלֵּאֲחֵי הַקֹּשֶׁת וְנָתַן אֲדִישָׁעִי עַל־רֹאשׁ לִבְנֵי הַזֶּה וְכֹפֶה׃ עַן

15 וְהִזְדַּל עַל־הַזֶּה וְכֹפֶה עָלָיו וְלָקַח מִמֶּנּוּ דָבָר הַזֶּה בַּצִּבְעוֹת שִׁבְעֵי־פַעְמִים וְיִטְוֶה וְקִדְשׁוֹ מִטְמֵאֹת בְּנִי יִשְׂרָאֵל׃ וְכֵלָה מִכֹּפֶר אֲדִישָׁעִי וְהִזְאִיֵּה לְמוֹעֵד הַמִּזְבֵּחַ וְהַקֹּדֶשׁ אֲדִישָׁעִי הַזֶּה׃ וְכֹכֶב וְאִתּוֹ אֵד׃ שְׁתֵּי יָדָי עַל־רֹאשׁ הַשֹּׁעֵר הַזֶּה וְהִתְחַדָּה עָלָיו אֲדִישָׁעִי שֵׁטֵל בְּנִי יִשְׂרָאֵל וְהִזְדַּל־שִׁשְׁעֵיהֶם לְכָל־חַטָּאתֹת וְנָתַן אִיִּם עַל־רֹאשׁ הַשֹּׁעֵר וְשָׂעֵה בְּיַד אִשׁוֹ עַיִי הַיְּמִינִי׃ וְנָטָא הַשֹּׁעֵר עָלָיו אֲדִישָׁעִי שֵׁטֵטֹם אֶל־רַצֵּף זֹהֵה וְשָׂעֵה אֲדִישָׁעִי בַּמִּזְבֵּחַ׃ וְכֵא אֲחֵרֵי אֶל־אֵהָל מוֹעֵד וְשִׁשְׁטֵי אֵד בְּנֵי־הַזֶּה אִשׁוֹ לְבַשׁ בְּיַד אֶל־הַקֹּשֶׁת הַיָּמִינִי׃ וְהִחַף אֲדִישָׁעִי בְּמִקְסָ קָדֹשׁ וְלָבַשׁ אֵד בְּנֵי־הַזֶּה וְעָשָׂה אֲדִישָׁעִי וְהִזְאִיֵּה וְהִזְדַּל עַל־הַזֶּה וְהִסְעִים זֹהֵה וְהִזְדַּל וְהִזְדַּל אֵד לְעֵמֻקֵּי׃ וְהַקֹּדֶשׁ אֲחֵרֵי אֲדִישָׁעִי אִשׁוֹ עָלָיו הַזֶּה וְעָשָׂה חַטָּאתֹת הַשֹּׁעֵר אִשׁוֹ עָלָיו הַזֶּה וְהַזֶּה לְעֵמֻקֵּי וְעַמֻּדֵי לִבְנֵי הַזֶּה לְכֹפֶר עָלָיו לְשַׂעֵה אִתּוֹ לְעֵמֻקֵּי׃ וְהַקֹּדֶשׁ הַקֹּדֶשׁ אֲחֵרֵי הַמִּזְבֵּחַ אִשׁוֹ לְכֹפֶר עָלָיו וְכַעַד בְּיַד וְשִׁשְׁטֵי אֲדִישָׁעִי אִשׁוֹ לְכֹפֶר עָלָיו וְלָקַח מִלֵּאֲחֵי־הַשֹּׁעֵר זֹהֵה אִשׁוֹ מִעַל הַמִּזְבֵּחַ מִלִּפְנֵי הַזֶּה וּמִלֵּאֲחֵי הַקֹּשֶׁת וְנָתַן אֲדִישָׁעִי עַל־רֹאשׁ לִבְנֵי הַזֶּה וְכֹפֶה׃ עַן

D S S S
 CAP. XVI. י

16 וְהִזְדַּל עַל־הַזֶּה וְכֹפֶה עָלָיו וְלָקַח מִמֶּנּוּ דָבָר הַזֶּה בַּצִּבְעוֹת שִׁבְעֵי־פַעְמִים וְיִטְוֶה וְקִדְשׁוֹ מִטְמֵאֹת בְּנִי יִשְׂרָאֵל׃ וְכֵלָה מִכֹּפֶר אֲדִישָׁעִי וְהִזְאִיֵּה לְמוֹעֵד הַמִּזְבֵּחַ וְהַקֹּדֶשׁ אֲדִישָׁעִי הַזֶּה׃ וְכֹכֶב וְאִתּוֹ אֵד׃ שְׁתֵּי יָדָי עַל־רֹאשׁ הַשֹּׁעֵר הַזֶּה וְהִתְחַדָּה עָלָיו אֲדִישָׁעִי שֵׁטֵל בְּנִי יִשְׂרָאֵל וְהִזְדַּל־שִׁשְׁעֵיהֶם לְכָל־חַטָּאתֹת וְנָתַן אִיִּם עַל־רֹאשׁ הַשֹּׁעֵר וְשָׂעֵה בְּיַד אִשׁוֹ עַיִי הַיְּמִינִי׃ וְנָטָא הַשֹּׁעֵר עָלָיו אֲדִישָׁעִי שֵׁטֵטֹם אֶל־רַצֵּף זֹהֵה וְשָׂעֵה אֲדִישָׁעִי בַּמִּזְבֵּחַ׃ וְכֵא אֲחֵרֵי אֶל־אֵהָל מוֹעֵד וְשִׁשְׁטֵי אֵד בְּנֵי־הַזֶּה אִשׁוֹ לְבַשׁ בְּיַד אֶל־הַקֹּשֶׁת הַיָּמִינִי׃ וְהִחַף אֲדִישָׁעִי בְּמִקְסָ קָדֹשׁ וְלָבַשׁ אֵד בְּנֵי־הַזֶּה וְעָשָׂה אֲדִישָׁעִי וְהִזְאִיֵּה וְהִזְדַּל עַל־הַזֶּה וְהִסְעִים זֹהֵה וְהִזְדַּל וְהִזְדַּל אֵד לְעֵמֻקֵּי׃ וְהַקֹּדֶשׁ אֲחֵרֵי אֲדִישָׁעִי אִשׁוֹ עָלָיו הַזֶּה וְעָשָׂה חַטָּאתֹת הַשֹּׁעֵר אִשׁוֹ עָלָיו הַזֶּה וְהַזֶּה לְעֵמֻקֵּי וְעַמֻּדֵי לִבְנֵי הַזֶּה לְכֹפֶר עָלָיו לְשַׂעֵה אִתּוֹ לְעֵמֻקֵּי׃ וְהַקֹּדֶשׁ הַקֹּדֶשׁ אֲחֵרֵי הַמִּזְבֵּחַ אִשׁוֹ לְכֹפֶר עָלָיו וְכַעַד בְּיַד וְשִׁשְׁטֵי אֲדִישָׁעִי אִשׁוֹ לְכֹפֶר עָלָיו וְלָקַח מִלֵּאֲחֵי־הַשֹּׁעֵר זֹהֵה אִשׁוֹ מִעַל הַמִּזְבֵּחַ מִלִּפְנֵי הַזֶּה וּמִלֵּאֲחֵי הַקֹּשֶׁת וְנָתַן אֲדִישָׁעִי עַל־רֹאשׁ לִבְנֵי הַזֶּה וְכֹפֶה׃ עַן

זקן ה'ב פפרו וכבס בגדו ורחץ במים ומא
 עדהשבו: וכל המצורע אשר יתב עליו ה
 יטמא: וכל המצורע בכל אשר יהיה תחו
 יטמא עדהשבו והטמא אותם וכבס בג
 ורחץ במים ומטמא עדהשבו: וכל אשר יגע
 הזב ורחו לא ישקם במים וכבס בגדו ורח
 במים ומטמא עדהשבו: וכל דוש אשר יגע
 בו הזב ישקם וכל פליליו ישקם במים: וי
 יטוה הזב מוזה ומסור לו שבעת ימים לטהר
 וכבס בגדו ורחץ במים ומטמא חיים ומסר
 וביום השמיני יקדלו שתי תאים או שתי
 יונה וכן או לשני יורה אל שפת אהל מול
 וסוכם אלהיך: וששה אהם הזקן או
 חשאת האחד עליו וכפר עליו הזקן לפני ה'
 מאתו: ם ואיש פרוצא ממש שכבתו
 ורחץ במים את כל בגדו ומטמא עדהש
 וכל בגדו וכל שער אשר יהיה עליו שכבתו
 וכבס במים ומטמא עדהשבו: ואישה אל
 ישקב איש אשה שכבתו ורחצו בפ
 ומטמא עדהשבו: ם

ואישה פרוציה זנה הם יהיה זנה במשו
 שבעת ימים תהיה בטהרה וכל המצורע פה יטב
 עדהשבו: וכל אשר תשקב עליו במסר
 יטמא וכל אשר תשקב עליו ומטמא: וכל המ
 משקב יכבס בגדו ורחץ במים ומטמא ע
 הערבו: וכל המצורע בכל גלו אשר תשקב ע
 יכבס בגדו ורחץ במים ומטמא עדהשבו: וא
 על המצורע והוא או על הגלו אשר הוא ישקם
 עליו בגעוהו ומטמא עדהשבו: והם יש
 ישקב איש אשה תהיה פרוציה עליו ומטמא שקב
 ימסו וכל המצורע אשר ישקב עליו ומטמ
 ם ואישה פרוציה זנה זמה ימסו רבים כל
 עדהשבו או כרתוהו על פרוציה פלימי ם
 ממארה פרוציה פרוציה ממארה הוא פ
 המצורע אשר תשקב עליו פלימי זנה כמא
 פרוציה יהיה ליה וכל המצורע אשר תשקב על
 ממארה יהיה כמארה פרוציה: וכל המצורע
 ומטמא וכבס בגדו ורחץ במים ומטמא עדהשבו

43 אתו יקח וטהר אלהיך: ואם ישגב המצורע
 וסרה פרוציה אתו חלוץ אלהיך ומארה
 44 המצורע אלהיך ומארה פרוציה: והוא הזקן
 והוא המצורע פשוה המצורע צרעת ממארה
 45 הוא צרעת ממארה הוא: ומתוך אלהיך את
 אבניו ומארהו ואת פליליו יהיה המצורע
 46 אל מרחץ לעז אל מקום טמא: והוא אל
 הפיות פלימי הסוד אלו יטמא עדהשבו:
 47 והשקב פרוציה יכבס את בגדו והוא אל פרוציה
 48 יכבס את בגדו: והוא יטמא יטמא הזקן והוא
 זנה לא משנה המצורע פרוציה אתו והוא את
 הפיות מסור הזקן אלהיך פי טמא המצורע:
 49 ולקח לחטא אלהיך שתי צפרים ועץ אה
 50 ושתי חולצות ואוב: ושחט את המצורע האחד
 51 אל גל דוש על מקום חיים: ולקח את העץ
 האהו ומדדוהו ואתו שתי החולצות ואת
 המצורע והיה וטבל אהם בדם המצורע השחוקה
 ובמים והמים יהיו אלהיך שבע פעמים:
 52 והוא אלהיך בדם המצורע ובמים החיים
 ובמצורע יהיה ובעץ האהו ובלשני החולצות:
 53 ושלוש אלהיך יהיה אל מרחץ לעז אל
 54 פני השדה וכפר על פרוציה מסור: ואת החולה
 55 לכל בעד המצורע ולפארו ולצרעת הפג
 56 ולפרו: ולשאר ולפסחה ולפרו: לחולה
 57 ביום הטמא וביום הפרו ואת חיהו
 המצורע: ם

CAP. XV. טו

1 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן כמלה דברו
 אל בני ישראל ואמרתם אלם איש איש פי
 2 ויהוה זב משלו זמם טמא הוא: ואת פרוציה
 טמאחו מוזה רח משלו אהרונם אלהיך:
 3 משלו מוזה טמארו הוא: כל המצורע אשר
 ישקב עליו הזב יטמא וכל המצורע אשר ישקב
 4 עליו יטמא: והוא אשר יגע במשקב יכבס
 5 בגדו ורחץ במים ומטמא עדהשבו: והוא על
 המצורע אשר ישקב עליו הזב יכבס בגדו ורחץ
 6 במים ומטמא עדהשבו: והוא במשלו הזב
 7 יכבס בגדו ורחץ במים ומטמא עדהשבו: וכר

ויקרא מצורע יד עמ

24 הִצִּיחַ שִׁבְעַת פַּעֲמִים וַיִּטְוֶה וַיִּשְׁלַח אֶת־דָּמָוֹ
 וַיֵּרָא עַל־פְּנֵי הַיְהוּדִים וְכֹכַב הַמַּשְׁרֵה אֶת־
 צִדְיָהוּ תִּלְכֹּה אֶת־כָּל־שֵׁשׁ יְהוּדָה בַּיּוֹם וַיִּטְוֶה
 וַיֵּרָא יְהוָה אֶל־הַמַּתְנֵה וַיִּשְׁבּ מַחֲזֵף לְאֹהֲלוֹ
 שֶׁמֶת יָמָיו יְהוָה בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי תֵּלַח אֶת־
 כָּל־שֵׁשׁ אֲחֵרָאִשׁוֹ וְאֶת־זֶמְרָקוֹ וְאֵת בֶּשֶׂת עֵינָיו
 וְאֶת־כָּל־שֵׁשׁ יְעִלָּה וְכֹכַב־אֲדִמְבוֹי וְהִחַץ אֶת־
 בָּשָׂר בַּיּוֹם וַיִּטְוֶה וְהָיָה הַשְּׁמִינִי יָחַד שֶׁנֶּרֶךְ
 מַשְׁלֵם חַמְסִים וְכַמְשָׁה אֲחֵר פִּדְשֵׁנוּהָ
 חִמְסָה שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים סֹלָה מִכֹּהֵן מִלִּיכָה
 וַיִּשְׁמַן וְלֵב אֶחָד שֶׁמֶן וְהֶעֱמִיד הַבָּזָק הַמִּטְוֶה
 אֶת־הָאִישׁ הַמַּשְׁרֵה וְהָיָה לִפְנֵי יְהוָה פֶּתַח
 אֶת־מִטְוֶה וְלָקַח הַבָּזָק אֶת־כֶּבֶשׂ הָאֶחָד
 וְהִדְבִּיב אֹתוֹ לְאֵשׁ וְאֶת־לֶחֶם הַשֶּׁמֶן וְהִחַץ אֹתָם
 חֲמֵשָׁה לִפְנֵי יְהוָה וְשָׂחַת אֶת־כֶּבֶשׂ בַּמָּקוֹם
 אֲשֶׁר יִשְׁחַת אֶת־הַחֲפָצִים וְאֶת־הַעֲלֵת בַּמָּקוֹם
 הַקָּדוֹשׁ כִּי כִפְרוֹת הָאֵשׁ הֵיאָה לְבָזָק קֹדֶשׁ
 עֲשִׂים הָיָה וְלָקַח הַבָּזָק מִדָּמַם הָאֵשׁ וַיִּטְוֶה
 הַבָּזָק עַל־הַחֲזָף אִין הַמַּשְׁרֵה הַיְמִינָה וְעַל־
 עַצְמוֹ הַיְמִינָה וְעַל־בָּזָק תֵּלֵל הַיְמִינָה וְלֵבֶן
 הַבָּזָק מִלֵּךְ הַשֶּׁמֶן וְצִקַּף הַבָּזָק הַשְּׁמֵאלִיתוֹ
 וְעַל־הַבָּזָק אֶת־צִבְעֵה הַיְמִינָה מִתְּהַשְּׁמֵן
 אֲשֶׁר עַל־כַּפֵּי הַשְּׁמֵאלִית וְהָיָה כַּדְּהַשְּׁמֵן
 שִׁבְעַת שָׂבַע פַּעֲמִים לִפְנֵי יְהוָה וְהָיָה
 הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כַּף יָתֵן הַבָּזָק עַל־הַחֲזָף אִין
 הַמַּשְׁרֵה הַיְמִינָה וְעַל־בָּזָק יְדֵי הַיְמִינָה וְעַל־
 עַצְמוֹ הַיְמִינָה עַל־דָּמַם הָאֵשׁ וְהַחֲזָף
 שֶׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כַּף הַבָּזָק יָתֵן עַל־דָּמָשׁ הַמַּשְׁרֵה
 וְכֹכַב עָלָיו הַבָּזָק לִפְנֵי יְהוָה וַיַּעֲשֶׂה הַבָּזָק
 אֶת־הַחֲפָצִים וְכֹכַב עַל־הַמַּשְׁרֵה מִשְׁמָאֵתוֹ וְאֶת־
 שֶׁחַת אֶת־הַעֲלֵה וְהַעֲלֵה הַבָּזָק אֶת־הַעֲלֵה
 וְאֶת־הַמַּשְׁרֵה הַמַּשְׁרֵה וְכֹכַב עָלָיו הַבָּזָק
 וַיִּטְוֶה וְהָיָה כִּי יִשְׁחַת הָאִישׁ וְהָיָה
 יְדֵי מַשְׁרֵה וְלָקַח כֶּבֶשׂ אֶחָד אֵשׁ לַחֲטָאָה
 לְכֹכַב עָלָיו וְעֶשְׂרֵן סֹלָה אֶחָד כָּל־בֶּשֶׂם
 זַעֲמָה וְלֵב שֶׁמֶן וְשָׂחַת חָמִים אֶת־שֵׁלֵב בֶּן־
 יְהוָה אֲשֶׁר חָשַׁת יְדֵי הָאִישׁ אֶת־הַחֲפָצִים וְהָיָה
 זַעֲמָה וְהָיָה חָמִים אֵשׁ אֶת־חֲפָצִים וְהָיָה
 זַעֲמָה וְהָיָה חָמִים אֵשׁ אֶת־חֲפָצִים וְהָיָה

25 הִצִּיחַ אֶת־פִּתְחָה אֹהֶל מִדָּמַם לִפְנֵי יְהוָה וְלֵבֶן
 הַבָּזָק אֶת־כֶּבֶשׂ הָאֵשׁ וְאֶת־לֶחֶם הַשֶּׁמֶן וְהִחַץ
 אֹתָם
 26 אֵינִים הַבָּזָק חֲמֵשָׁה לִפְנֵי יְהוָה וְשֵׁשׁ אֶת־
 כֶּבֶשׂ הָאֵשׁ וְלֵבֶן הַבָּזָק מִדָּמַם הָאֵשׁ וְהָיָה
 עַל־הַחֲזָף אֶת־הַמַּשְׁרֵה הַיְמִינָה וְעַל־בָּזָק יְדֵי
 הַיְמִינָה וְעַל־בָּזָק תֵּלֵל הַיְמִינָה וְלֵבֶן הַשֶּׁמֶן
 27 וְצִקַּף הַבָּזָק עַל־כַּף הַבָּזָק הַשְּׁמֵאלִיתוֹ וְהָיָה
 הַבָּזָק בְּאֶצְבָּע הַיְמִינָה מִתְּהַשְּׁמֵן אֲשֶׁר עַל־
 כַּף הַשְּׁמֵאלִית שִׁבְעַת פַּעֲמִים לִפְנֵי יְהוָה וְהָיָה
 הַבָּזָק מִתְּהַשְּׁמֵן אֲשֶׁר עַל־כַּף הַשְּׁמֵאלִית וְהָיָה
 הַמַּשְׁרֵה הַיְמִינָה וְעַל־בָּזָק יְדֵי הַיְמִינָה וְעַל־
 חֲזָף הַיְמִינָה וְעַל־בָּזָק תֵּלֵל הַיְמִינָה וְלֵבֶן הַשֶּׁמֶן
 28 וְצִקַּף הַבָּזָק עַל־כַּף הַבָּזָק הַשְּׁמֵאלִיתוֹ וְהָיָה
 הַבָּזָק בְּאֶצְבָּע הַיְמִינָה מִתְּהַשְּׁמֵן אֲשֶׁר עַל־
 כַּף הַשְּׁמֵאלִית שִׁבְעַת פַּעֲמִים לִפְנֵי יְהוָה וְהָיָה
 הַבָּזָק מִתְּהַשְּׁמֵן אֲשֶׁר עַל־כַּף הַשְּׁמֵאלִית וְהָיָה
 הַמַּשְׁרֵה הַיְמִינָה וְעַל־בָּזָק יְדֵי הַיְמִינָה וְעַל־
 חֲזָף הַיְמִינָה וְעַל־בָּזָק תֵּלֵל הַיְמִינָה וְלֵבֶן הַשֶּׁמֶן
 29 וְצִקַּף הַבָּזָק עַל־כַּף הַבָּזָק הַשְּׁמֵאלִיתוֹ וְהָיָה
 הַבָּזָק בְּאֶצְבָּע הַיְמִינָה מִתְּהַשְּׁמֵן אֲשֶׁר עַל־
 כַּף הַשְּׁמֵאלִית שִׁבְעַת פַּעֲמִים לִפְנֵי יְהוָה וְהָיָה
 הַבָּזָק מִתְּהַשְּׁמֵן אֲשֶׁר עַל־כַּף הַשְּׁמֵאלִית וְהָיָה
 הַמַּשְׁרֵה הַיְמִינָה וְעַל־בָּזָק יְדֵי הַיְמִינָה וְעַל־
 חֲזָף הַיְמִינָה וְעַל־בָּזָק תֵּלֵל הַיְמִינָה וְלֵבֶן הַשֶּׁמֶן
 30 וְצִקַּף הַבָּזָק עַל־כַּף הַבָּזָק הַשְּׁמֵאלִיתוֹ וְהָיָה
 הַבָּזָק בְּאֶצְבָּע הַיְמִינָה מִתְּהַשְּׁמֵן אֲשֶׁר עַל־
 כַּף הַשְּׁמֵאלִית שִׁבְעַת פַּעֲמִים לִפְנֵי יְהוָה וְהָיָה
 הַבָּזָק מִתְּהַשְּׁמֵן אֲשֶׁר עַל־כַּף הַשְּׁמֵאלִית וְהָיָה
 הַמַּשְׁרֵה הַיְמִינָה וְעַל־בָּזָק יְדֵי הַיְמִינָה וְעַל־
 חֲזָף הַיְמִינָה וְעַל־בָּזָק תֵּלֵל הַיְמִינָה וְלֵבֶן הַשֶּׁמֶן
 31 וְצִקַּף הַבָּזָק עַל־כַּף הַבָּזָק הַשְּׁמֵאלִיתוֹ וְהָיָה
 הַבָּזָק בְּאֶצְבָּע הַיְמִינָה מִתְּהַשְּׁמֵן אֲשֶׁר עַל־
 כַּף הַשְּׁמֵאלִית שִׁבְעַת פַּעֲמִים לִפְנֵי יְהוָה וְהָיָה
 הַבָּזָק מִתְּהַשְּׁמֵן אֲשֶׁר עַל־כַּף הַשְּׁמֵאלִית וְהָיָה
 הַמַּשְׁרֵה הַיְמִינָה וְעַל־בָּזָק יְדֵי הַיְמִינָה וְעַל־
 חֲזָף הַיְמִינָה וְעַל־בָּזָק תֵּלֵל הַיְמִינָה וְלֵבֶן הַשֶּׁמֶן
 32 וְצִקַּף הַבָּזָק עַל־כַּף הַבָּזָק הַשְּׁמֵאלִיתוֹ וְהָיָה
 הַבָּזָק בְּאֶצְבָּע הַיְמִינָה מִתְּהַשְּׁמֵן אֲשֶׁר עַל־
 כַּף הַשְּׁמֵאלִית שִׁבְעַת פַּעֲמִים לִפְנֵי יְהוָה וְהָיָה
 הַבָּזָק מִתְּהַשְּׁמֵן אֲשֶׁר עַל־כַּף הַשְּׁמֵאלִית וְהָיָה
 הַמַּשְׁרֵה הַיְמִינָה וְעַל־בָּזָק יְדֵי הַיְמִינָה וְעַל־
 חֲזָף הַיְמִינָה וְעַל־בָּזָק תֵּלֵל הַיְמִינָה וְלֵבֶן הַשֶּׁמֶן
 33 וְצִקַּף הַבָּזָק עַל־כַּף הַבָּזָק הַשְּׁמֵאלִיתוֹ וְהָיָה
 הַבָּזָק בְּאֶצְבָּע הַיְמִינָה מִתְּהַשְּׁמֵן אֲשֶׁר עַל־
 כַּף הַשְּׁמֵאלִית שִׁבְעַת פַּעֲמִים לִפְנֵי יְהוָה וְהָיָה
 הַבָּזָק מִתְּהַשְּׁמֵן אֲשֶׁר עַל־כַּף הַשְּׁמֵאלִית וְהָיָה
 הַמַּשְׁרֵה הַיְמִינָה וְעַל־בָּזָק יְדֵי הַיְמִינָה וְעַל־
 חֲזָף הַיְמִינָה וְעַל־בָּזָק תֵּלֵל הַיְמִינָה וְלֵבֶן הַשֶּׁמֶן
 34 וְצִקַּף הַבָּזָק עַל־כַּף הַבָּזָק הַשְּׁמֵאלִיתוֹ וְהָיָה
 הַבָּזָק בְּאֶצְבָּע הַיְמִינָה מִתְּהַשְּׁמֵן אֲשֶׁר עַל־
 כַּף הַשְּׁמֵאלִית שִׁבְעַת פַּעֲמִים לִפְנֵי יְהוָה וְהָיָה
 הַבָּזָק מִתְּהַשְּׁמֵן אֲשֶׁר עַל־כַּף הַשְּׁמֵאלִית וְהָיָה
 הַמַּשְׁרֵה הַיְמִינָה וְעַל־בָּזָק יְדֵי הַיְמִינָה וְעַל־
 חֲזָף הַיְמִינָה וְעַל־בָּזָק תֵּלֵל הַיְמִינָה וְלֵבֶן הַשֶּׁמֶן
 35 וְצִקַּף הַבָּזָק עַל־כַּף הַבָּזָק הַשְּׁמֵאלִיתוֹ וְהָיָה
 הַבָּזָק בְּאֶצְבָּע הַיְמִינָה מִתְּהַשְּׁמֵן אֲשֶׁר עַל־
 כַּף הַשְּׁמֵאלִית שִׁבְעַת פַּעֲמִים לִפְנֵי יְהוָה וְהָיָה
 הַבָּזָק מִתְּהַשְּׁמֵן אֲשֶׁר עַל־כַּף הַשְּׁמֵאלִית וְהָיָה
 הַמַּשְׁרֵה הַיְמִינָה וְעַל־בָּזָק יְדֵי הַיְמִינָה וְעַל־
 חֲזָף הַיְמִינָה וְעַל־בָּזָק תֵּלֵל הַיְמִינָה וְלֵבֶן הַשֶּׁמֶן

ויקרא חוריע יג עו

תפשה המספחה בעור אדמו דהאז אל
הבדן למדורו וטראה שנית אל הבדן: והאז
הבדן והזה פטורה המספחה בעור ומטמא
הבדן צרעת הוא: **ס**

9 נגע צרעת פי חיה במדום דהזמ אל אלהבדן: **ט**
10 והאז הבדן והזה שאז לבנה בעור והאז
הפכה שער לבן והזית בעור די פטורה:
11 צרעת משנת הוא בעור בשלו ומטמא הבדן לא
12 יכשלו פי מטמא הוא: ואם פטורה הפחה הצרעה
13 בעור ומספחה הצרעת אח על עוד הצנע מאמש
ועד הגליל לכל מראה עיני הבדן: והאז הבדן
14 והזה כפורה הצרעת את כל בשלו ומדור את
הצנע על הבדן לבן מדור הוא: ומדום והאז
15 פי בעור די ומטמא: והאז הבדן את הבעור הדי
16 ומטמא הבעור הדי ומטמא הוא צרעת הוא: א
כישלית הבעור הדי ומדום לבן ופא אל אלהבדן:
17 והאז הבדן והזה סרפס הצנע לבן ומדור
הבדן את הצנע סרפס הוא: **ס**

18 ובשור פי יהיה ברבעו שחון ומטמא: והאז
במקום השחון שאז לבנה או בדרת לבנה
19 אדמדםט וטראה אל אלהבדן: והאז הבדן והזה
20 מראה שער מן העור ושערה הבדן לבן ומטמא
הבדן נגע צרעת הוא בשחון פרוחה: ואם **א**

21 האפה הבדן והזה אדמדה שער לבן ושפלה
אינפה מן העור והאז כזה והסגורו הבדן שבעת
22 ימים: ואם פטורה תפשה בעור ומטמא הבדן
23 אדמו נגע הוא: ואם פתוחיה העמל הפרחת
לא פטורה צרעת השחון הוא ומדורו הבדן: **ס**
24 או בשור פי יהיה בעור מכורזת אש חזיה מודת
המכזה פרת לבנה אדמדםט או לבנה: והאז
25 אדמו הבדן והזה סרפס שער לבן בפרחת
ומראה עמל מן העור צרעת הוא במכזה פרוחה
26 ומטמא אדמו הבדן נגע צרעת הוא: ואם והאפה
הבדן והזה אדמדה שער לבן ושפלה אינפה
מן העור והאז כזה והסגורו הבדן שבעת ימים:
27 והאז הבדן אדמו שחון השביעי שנית חמה
28 בעור ומטמא הבדן אדמו נגע צרעת הוא: ואם
פתוחיה העמל הפרחת לא פטורה בעור הדי

הזה דמטמא בפנים וכל נפש השחנה על
האז: להבדיל בין הזמא ובין הפחד ובין
הזה הנאכלת ובין הזה אשר לא האכל:
פ פ פ כו 27

CAP. XII. יב

1 ידוע יהיה אל משה לאמו: ופי אל בני
ישראל לאמו אשה פי חוריע וילדה זכר ומטמאה
7 שבעת ימים פימי סרת חזיה מטמא: וביום
8 השמיני יפול בעור ערלתו: ושלושים יום
9 ושלוש ימים תשב בדמי סודה בכל יום
10 לרחצו ואל דמקדש לא תבא עד מלאות ימי
11 סודה: ואם נקבה תלי ומטמאה שבעים
12 פסחה ושלושים יום ושלוש ימים תשב על דמי
13 סודה: ובמלאות ימי סודה לכן או לבח
14 היא בבש פר שנתו לעלה וקדוה אדמו
15 טהרת אל פתוח אדמו מעד אל אלהבדן:
16 והקדוה לפני יהוה וכפר עליה וטוהרה
17 ספק דמיה ואת חרות הלידת לבן או
18 נקבה: ואם לא המטא היה די שיה
19 ולקחה שתי חיות או של בני וזה אחד
20 לעלה ואדמו לזפתה וכפר עליה הבדן
וטהרה: **ס**

CAP. XIII. יג

1 ידוע יהיה אל משה ואל אהרן לאמו: אדם
2 פרוחה בעור בשלו שאז או ספחה או
3 פרת חיה בעור בשלו לענע צרעת הזמא
4 אל אהרן הבדן או אל אדמו מבניו הבדנים:
5 והאז הבדן: אדמו הצנע בעור הבעור ושער
6 הצנע הבדן לבן ומראה הצנע עמל בעור בשלו
7 מע צרעת הוא והאז הבדן ומטמא אדמו: ואם
8 פרת לבנה הוא בעור בשלו ועמל אדמו מראה
9 מן העור וטוהרה לא דרפס לבן והסגורו הבדן
10 אדמו שבעת ימים: והאז הבדן פים
11 השביעי והזה הצנע עמד בעליו לא פטורה
12 הצנע בעור והסגורו הבדן שבעת ימים שנית:
13 והאז הבדן אדמו פים השביעי שנית חמה
14 פרה הצנע ולקחה שבעת בעור ומדורו הבדן
15 מספחה הוא וכבש בגדיו ומדורו: ואם פטורה

לכם מכל הבהמה אשר על הארץ: כל ז'
 מפרסת פרסה ושבעת טבע פרסת מעלה צה'
 4 בפרמה אחיה האמל: אך אדוה לא תאכל'
 מפעלי הנה ומפוסרי הפרסה אחריו כל פר'
 מעלה נרה הוא ופרסה אינה מפוסר טמא'
 5 הוא לכם: ואת השוען פר מעלה נרה הוא'
 6 ופרסה לא יפוסר טמא הוא לכם: ואת הארנב'
 פר מעלה נרה הוא ופרסה לא הפוסה טמאה'
 7 הוא לכם: ואת החזיר פר מפוסר פרסה הוא'
 ושבע טבע פרסה והוא נרה לא יפוסר טמא'
 8 הוא לכם: מפוסרם לא תאכלו ובנבלתם לא'
 9 תגעו טמאים הם לכם: אדוה תאכלו מכל'
 אשר בפנים על אשר לו סנפיר וקמקמת'
 10 בפנים בפנים ובפנים אדם תאכלו: וכל אשר'
 אדוה סנפיר וקמקמת בפנים ובפנים מכל'
 שרץ הפנים ומכל נפש החיה אשר בפנים שקץ'
 11 הם לכם: ושקץ היה לכם מפוסרם לא תאכלו'
 ואת נבלתם תשקצו: על אשר אדוה סנפיר'
 12 וקמקמת בפנים שקץ הוא לכם: ואת האלה'
 תשקצו מן השוען לא יאכלו שקץ הם את'
 14 הנשר ואת הדורסן ואת העוקה: ואת הדוה'
 15 ואת דוה למינה: את כל ערב למינה: ואת'
 16 פת הי ענה ואת החימס ואת השועף ואת'
 17 ופץ למינה: ואת השם ואת השלף ואת'
 18 השלשון: ואת המשמת ואת השפוח ואת'
 19 החום: ואת החסדה האנפה למינה ואת'
 20 החיכס ואת העמקין: על שרץ השוען והלך'
 21 על ארבע שקץ הוא לכם: אך אדוה'
 תאכלו מכל שרץ השוען והלך על ארבע אשר'
 לא מינים מפעל לרליו לנור פון על הארץ:
 22 אדוה מרם תאכלו אדוה אפה למינה ואת'
 השלם למינה: ואת החזנל למינה ואת'
 23 החנב למינה: וכל שרץ השוען אשר לו'
 24 ארבע תלים שקץ הוא לכם: והאלה הפמא'
 25 כל הדיגע בנבלתם וטמא עד הערב: וכל הנשא'
 26 מנבלתם וכבס בגדו וטמא עד הערב: לכל'
 הנדמה אשר הוא מפרסת פרסה ושבע ו'
 אינה שבעת נרה אינה מעלה טמאים הם

לכם מכל הבהמה אשר על הארץ: כל ז'
 מפרסת פרסה ושבעת טבע פרסת מעלה צה'
 4 בפרמה אחיה האמל: אך אדוה לא תאכל'
 מפעלי הנה ומפוסרי הפרסה אחריו כל פר'
 מעלה נרה הוא ופרסה אינה מפוסר טמא'
 5 הוא לכם: ואת השוען פר מעלה נרה הוא'
 6 ופרסה לא יפוסר טמא הוא לכם: ואת הארנב'
 פר מעלה נרה הוא ופרסה לא הפוסה טמאה'
 7 הוא לכם: ואת החזיר פר מפוסר פרסה הוא'
 ושבע טבע פרסה והוא נרה לא יפוסר טמא'
 8 הוא לכם: מפוסרם לא תאכלו ובנבלתם לא'
 9 תגעו טמאים הם לכם: אדוה תאכלו מכל'
 אשר בפנים על אשר לו סנפיר וקמקמת'
 10 בפנים בפנים ובפנים אדם תאכלו: וכל אשר'
 אדוה סנפיר וקמקמת בפנים ובפנים מכל'
 שרץ הפנים ומכל נפש החיה אשר בפנים שקץ'
 11 הם לכם: ושקץ היה לכם מפוסרם לא תאכלו'
 ואת נבלתם תשקצו: על אשר אדוה סנפיר'
 12 וקמקמת בפנים שקץ הוא לכם: ואת האלה'
 תשקצו מן השוען לא יאכלו שקץ הם את'
 14 הנשר ואת הדורסן ואת העוקה: ואת הדוה'
 15 ואת דוה למינה: את כל ערב למינה: ואת'
 16 פת הי ענה ואת החימס ואת השועף ואת'
 17 ופץ למינה: ואת השם ואת השלף ואת'
 18 השלשון: ואת המשמת ואת השפוח ואת'
 19 החום: ואת החסדה האנפה למינה ואת'
 20 החיכס ואת העמקין: על שרץ השוען והלך'
 21 על ארבע שקץ הוא לכם: אך אדוה'
 תאכלו מכל שרץ השוען והלך על ארבע אשר'
 לא מינים מפעל לרליו לנור פון על הארץ:
 22 אדוה מרם תאכלו אדוה אפה למינה ואת'
 השלם למינה: ואת החזנל למינה ואת'
 23 החנב למינה: וכל שרץ השוען אשר לו'
 24 ארבע תלים שקץ הוא לכם: והאלה הפמא'
 25 כל הדיגע בנבלתם וטמא עד הערב: וכל הנשא'
 26 מנבלתם וכבס בגדו וטמא עד הערב: לכל'
 הנדמה אשר הוא מפרסת פרסה ושבע ו'
 אינה שבעת נרה אינה מעלה טמאים הם

על פני ארון ועל פני בני יוקם איתם וסמ
 לפני יהוה: ויקח משה ארון מעל פני יוקם ויק
 המזבח על המזבח מלאים הם ליהוה פני
 אשה היא ליהוה: וי עה משה ארצה
 ויטפד חטפה לפני יהוה מפני המלאים למע
 יהוה למען כאשר צוה יהוה ארמסיה: ויק
 משה משמן המשחה ומן הדבש אשר על המזב
 וי על ארון על פניו ועל פניו ועל פניו בני
 ארון ויקח ארזות ארזות ארזות ואת בניו ואת
 בניו בני ארון: ויאמר משה אל ארון והא
 בניו בשלו ארזות פתח אהל מעד וש
 ויאכלו אלו ואת הדבש אשר בכל המלאות
 כאשר צוהו למען ארון ובעניו ואלהו: והש
 בשמן ובזהב פה חטפה: וכשחה אהל
 מעד לא תשא שבעת ימים עד יום מלאה ימ
 מלאים פי שבעת ימים ומלא ארזותם: כאשר
 עשה ביום ההוה צוה יהוה לעשות לכפר עליכם:
 ופתח אהל מעד חטפה ויטפד חטפה ימים
 ושמום ארמסיהו יהוה ולא חטפה פתח
 צוהו: ויש ארון ובעניו את מלאהים אשר
 צוה יהוה פדמסיהו: כ ס ס ס כ 26

CAP. IX. ט

ויהי ביום השמיני קרא משה לארון ולבניו
 חקניו שראלי: ויאמר אל ארון חקניו על
 פתח לחפאת ואל לעלה חמום חקניו לפני
 יהוה: ואל בני שראל חקניו למען קח שעה
 עינם לחפאת ועל וכבש בני שעה חמום
 לעלה: ושור ואל לשלמים לחז לפני יהוה:
 וכשחה מליה בשמן פי האם יהוה טיה איתם:
 ויקח את אשר צוה משה אל פני אהל מעד 5
 ויקום מליהוה ויעמד לפני יהוה: ויאמר 5
 משה ויהי חקניו אשר צוה יהוה חקניו ויא
 אליכם פניו יהוה: ויאמר משה אל ארון 7
 קרב אל המזבח ועשה את החפאת ואת עליו
 וכפר מעד ובעניו חטפה ארזות חטפה
 וכפר בעזם כאשר צוה יהוה: ויקב ארון 8
 אל המזבח וישחט ארזות על החפאת אשר על:
 ויקום בני ארון ארזותם אלו וטפל אפסע 9

צוהו יהוה ויקח כאשר צוה יהוה ארמסיהו:
 ויקח משה ארזות המשחה ומשחה ארז
 המשחה ואת מלאהים ויקח חטפה: ויה
 מפניו על המזבח שבע פעמים ומשחה את המזבח
 ואת מלאהים ואת הדבש ואת הפס: לקחם:
 ויקח משמן המשחה על ראש ארון ומשחה ארו
 לקחשו: ויקב משה ארזות ארון וילבשם
 פתחו ויהיו איתם אמת ויחש להם מעשה
 כאשר צוה יהוה ארמסיהו: ויש את פ
 החפאת וסכלו ארון ובעניו ארזותם על ראש
 פתח החפאת: וישחט ויקח משה ארזותם
 ויחן על קרית המזבח סביב אפסעו ויחטא
 ארמסיהו ואת הדבש ואל אליסוד המזבח
 ויקחשה לכפר עליו: ויקח את מלאהים אשר
 על הדבש ואת ידיו הפניו ואת שתי הפתוח
 ואת הדבש ויקח משה המזבח: ואת הפ
 ואת מלאהים ואת שורו ואת שורו שלחן פה מוח
 למזבח כאשר צוה יהוה ארמסיהו: ויקב
 את אל העלה וסכלו ארון ובעניו ארזותם
 על ראש האלו וישחט ויקח משה ארזותם
 על המזבח סביבו: ואת מלאהים לחזו
 ויקח משה ארזותם ואת הדבש ואת
 הפס: ואת הדבש ואת הדבש ויחן בפנים
 ויקח משה את מלאהים המזבח עליו והא
 מליהוה אשה היא ליהוה כאשר צוה יהוה
 ארמסיהו: ויקב את מלאהים אל המלאים
 ויסמם ארון ובעניו ארזותם על ראש האלו:
 וישחט ויקח משה מלאהים ויחן על החפאת
 ארון המזבח ועל פתח חז המזבח ועל פתח חז
 המזבח: ויקב את בני ארון ויחן מלאהים
 על החפאת חמום המזבח ועל פתח חז המזבח
 ועל פתח חז המזבח ויקח משה ארזותם
 על המזבח סביבו: ויקח את הדבש ואת מלאהים
 ואת מלאהים אשר על הדבש ואת ידיו הפניו
 ואת שתי הפתוח ואת הדבש ואת שוק המזבח:
 ומסל המזבח אשר לפני יהוה למען חלח חטפה
 אחת חלח להם שמן ארון חקניו אחד חטפה
 גליהוהים ועל שוק המזבח: ויחן את מלאהים

26 מעמדה: וכלים לא תאכלו בכל משתנים
 27 לשוף ולפדמה: כל נפש אשר תאכל פלגים
 ונכרתה הנפש והיא מעמדה: ס
 28 ודבר יהיה אל משה לאמר: דבר אל בני
 29 ישראל לאמר המקריב אדוכם שלמה ליהוה
 30 יבוא אדוכם ליהוה מזה שלמו: תרו
 תביאם את אשר יהוה אדוהלב על החזה
 יבא את החזה להקריב אתו חמשה לפני יהוה:
 31 והקמיו הפך את דוהלב המזבח הזה החזה
 32 לארון לבנים: ואת שוק דמם תחת רחמיה
 33 לפני מזבחי שלמים: המקריב אדום השלמים
 ואת דוהלב מפני ארון ל יהוה שוק דמם
 34 למטה: כי אדוהו והמטה ואת שוק החמקה
 לקחתו מאח ברישאל מזבחי שלמים ותתן
 אדם לארון דבוק לבנים להקדשים מאח בני
 35 ישראל: זאת משחת ארון ומשחת בני מאח
 36 יהוה ביום הקריב אדם לפני ליהוה: אשר
 ציה יהוה לחת לום ביום משחו אדם מאח בני
 37 ישראל וקח שלם לדום: זאת היחיד לעלה
 לפניו ולחמקה ולאשם ולמזאים ולזבח
 38 השלמים: אשר ציה יהוה את משה ביד סיני
 ביום ציוו את בני ישראל להקריב אדוכם
 ליהוה במדבר סיני: ס

CAP. VIII. ח

1 ודבר יהיה אל משה לאמר: קח אדוהן
 2 ואד בניו אתו ואת הבגדים ואת שמן המשחה
 ואת פר החמפה ואת שני האילים ואת סל
 3 הפצות: ואת פלדעה הקהל אל פתח אוהל
 4 מעדו: ויעש משה כאשר ציה יהוה אתו
 5 ותקהל הקהל אל פתח אוהל מעדו: ויאמר
 6 משה אל דעה זה הדבר אשר ציה יהוה
 7 לעשות: וקרב משה אדוהן ואת בניו וידעו
 8 אדם במים: ותתן עליו אדוהתחת ותתן אתו
 9 באבנס וילבש אתו אדוהתחת ותתן עליו את
 10 האפד ותתן אתו בזושב האפד ויאמר לו פא
 11 וישם עליו אדוהתחת ותתן אדוהתחת
 12 האחים ואדוהתחת: וישם אדוהתחת
 13 על ראשו וישם על הפצות אל מיל פלי א

עלה אשר על הכסלים והאדוהת על הפד
 1 על דוהת יסדה: והקמיו אתם הפד
 2 והפצות אשר ליהוה אדם הוא: כלום
 3 פדים אכלו במקום קדוש יאכל קדוש קדשים
 4 הוא: פפוצת פאשם חוה אה לום הפד
 5 אשר יפדו לו יהיה: ותבוק המקריב את
 6 עלה אש עד העלה אשר הקריב לפניו יהיה:
 7 ולמטה אשר החמקה פפוד ומל משה
 8 פחמקה ועל כמות לפני המקריב אתו לו
 9 חיה: ומל מסחה מלה בשמן ורחב לכל
 10 פי ארון חיה אש פפודו: ס
 11 ואת חוה ו את השלמים אשר קריב ליהוה:
 12 אם על ידוהו וקריבו הקריב: על זבח חיהוה
 13 תחת מצות מלה בשמן וקריב מצח משחים
 14 פפוד וסלה מרפח חוה מלה בשמן: על
 15 את לום חוה קריב קריב על זבח חוה
 16 שלמו: והקריב משה אתו מל קריב חמקה
 17 ליהוה לפניו האק אדום השלמים לו יהיה:
 18 ואלו זבח חיהוה שלמו ביום קריב יאכל לא
 19 ויה משה ער בקר: ואמר זבח
 20 קריב ביום הקריב אדוהו ואל ומפחה
 21 ותתן משה יאכל: ותתן משח הזבח
 22 ביום השלישי פאש תחת: ואם תאכל יאכל
 23 פפוד זבח שלמו ביום השלישי לא ירצה
 24 הפקריב אתו לא יחשב לו פפל יהיה חפשה
 25 והכלה ממה עשה תפא: והפלו אשר יגע
 26 בזשמה לא יאכל פאש תחת חפשה מל
 27 שדו יאכל פפוד: והפלו אשר תאכל פפוד
 28 מזבח השלמים אשר ליהוה וממחר עליו
 29 ונכרתה הנפש והיא מעמדה: ונפש פרחע
 30 כל שמה פשמה אדם או פכמה טמאה או
 31 כל שקץ טמאה ואל ממחר זבח השלמים אשר
 32 ליהוה ונכרתה הנפש והיא מעמדה: ודבר
 33 יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
 34 לאמר כל חלב שד ומשכ וכו לא תאכלו: וחלב
 35 מלה חלב משה יעשה לכל מלאכה ואל לא
 36 תאכלו: פי כל אכל חלב מן הדבקה אשר
 37 קריב משה אשה ליהוה ונכרתה הנפש והיא

7 תכפרו: וזאת חרות הפרשה והקרב אזהה פני 7
 אהרן לפני דעה אל פני המזבח: וזהים מפני 8
 בקמץ מפלח הפרשה ומשמה וזהו פל-
 והנה אזהר על הפרשה והקמץ המזבח וזה
 כדחה אפרתה לדחה: והזרתה מפני האבן 9
 אהרן וזמן מצחה תאכל במקום קדש בזה 10
 אזהר מעד אכלתו: לא תאפה חמץ חלקם 10
 נחמי אזהר מאשי קדש קדשים הוא הפרשה
 וכאשם פלוגי בני אהרן אכלתה וזה 11
 שלם לדחיתם מאשי דחה על אשר יגע עם
 יקדשו: D

12 יזרע דחה אל משה לאמרו: זה קרבן אהרן 12
 וזמן אשר יקריבו לדחה פום הפשה אזהר 13
 ששילח האפה סלה מטה חמץ מתציתת
 בבקך ומציתת עשרו: על מנתם בשמן חממה 14
 מרפח תמאה חממו מטה פלים תקריב
 ותדמהו לדחה: והבן המשיח תחיה 15
 מפני עשה אזהר חק שלם לדחה כליל 16
 תקטרו וכל מכות פה כליל תהיה לא
 תאכל: D

17 יזרע דחה אל משה לאמרו: דבר אל אהרן 17
 ואזהר לאמרו וזאת חרות הפרשה במקום 18
 אשר תשחט העלה תשחט הפרשה לפני דחה
 קדש קדשים הוא: והבן והמזבח אזהר 19
 אכלתה במקום קדש תאכל בזה אזהר מעד: 19
 על אש יגע במשה יקדש וזהו יזה מדימה 20
 על דונו אזהר יזה עליה חכבם במקום קדש: 20
 וכל דוש אשר תשליפ יאמר ואם בכל 21
 נחשת שללה וזיק ושפח פנים: פלוגי 22
 בפנים אכל אזהר קדש קדשים הוא: וכל 23
 הפרשה אשר יזה מדימה אל אזהר מעד קדש
 פקדש לא תאכל פה הפרשה: D

CAP. VII.

1 וזאת חרות הפרשה וזאת חרות הפרשה וזאת חרות הפרשה 1
 אשר לשחטו את העלה לשחטו את האשם 2
 ואת דמו חוק על המזבח סביב: ואת פלוגי 3
 יקריב מפני את העלה והקמץ והמכה את
 הקריב: ואת שתי הכליות והידה לב אזהר 4

16 כפי שגלים בשקל יקדש לאמרו: וזאת אזהר 16
 חמץ מן הקדש שלם והאזהר חמץ עליו 17
 וזמן אזהר לפה והבן יכפר על פה האשם
 ונסלה לו: D
 17 וזהו קדש פי חמץ ושללה חרות מכל מצות
 דחה אזהר לא תשמה ולא ידע האשם ושמא
 עטו: והכמא אל חמץ מן המזבח מעד 18
 לאשם אל הדבון וכפר עליו הדבון על שגרת
 אשר שגג הוא לא ידע ונסלה לו: אשם הוא 19
 אשם אשם לדחה: D

20 יזרע דחה אל משה לאמרו: קדש פי חמץ 20
 ומעלה מעל פחה וכחש בעמחו פסקו את 21
 חממתו זה או מל או עשק אדעמחו: את 22
 מצא אבדה וכחש פה ושבוע על שך על-
 אזהר מכל אשר עשה האדם לחמץ חממו: 22
 דחה פי חמץ ואשם חמץ אזהר אזהר אזהר 23
 נל או אזהר אזהר אזהר עשק או אזהר אזהר 24
 אזהר הפך אזהר או אזהר אזהר אזהר אזהר 25
 או מכל אשר ישבע עליו לשקל שלם אזהר 26
 פאשו חממתו יכפר עליו לא אזהר הוא לו יזרע
 פום אשמו: וזאת אשמו יכא לדחה אל 25
 חמץ מן המזבח מעד לאשם אל הדבון: וכפר 26
 עליו הדבון לפני דחה ונסלה לו על אזהר מכל
 אשר עשה לאשמה פה:

D S S S כה

CAP. VI. 1

1 יזרע דחה אל משה לאמרו: צו את אהרן 1
 ואזהר לאמרו וזאת חרות הפרשה היא העלה 2
 על פלוגי על המזבח פלוגי מדימה 3
 וזאת הפרשה חוק פי: ולבש הדבון מדי 4
 ומכנסו בל ילבש על פשו וזהים אזהר אזהר 5
 אזהר תאכל והאש אזהר העלה על המזבח וזהו 6
 אצל המזבח: וששם אזהר פלוגי ולבש פנים 7
 אזהר והצמא אזהר אזהר אל מחוץ לפתח 8
 אל מקום סודו: והאש על המזבח חוק 9
 פי לא תכפה וזמן עליה דבון עצים בבקך 10
 בבקך ועדו עליה העלה והקמץ עליה חלב 11
 שלמים: אש חמץ חוק על המזבח לא 12

וכפר עליו ונתן על חטאתו אשר חטא
ונסלח לו

CAP. V. ה

1 ונפש פרחותא ושבעה קל אלה יהיא לי או
 2 ראה או דע אסלא תד ומא עולו או נפש
 3 אשר תעל בכל דבר טמא או בכלת חיה
 4 טמאה או בכלת פרה טמאה או בכלת
 5 שרץ טמא ועלם כפיו יהיא טמא ואשם: או
 6 כי יעל בטמאת אדם לכל טמאיו אשר יטמא
 7 בה ועלם כפיו יהיא דע ואשם: או נפש
 8 פי השבע לנפא משחית לדע: או לחיטוב
 9 לכל אשר יפא האדם בשבעה ועלם כפיו
 10 והחידע ואשם לאחת טמאה: והיה כי
 11 ואשם לאחת טמאה החידע אשר חטא עליו:
 12 והביא אדאשמו ליהוה על חטאו אשר
 13 חטא ככה כדבאן פשפה או שיעה עם
 14 לחטאת וכפר עליו ונתן מחטאתו: ואם
 15 לא יציע חי יד שיה וביא אדאשמו אשר
 16 חטא שני חיים או שני בני חיה אחד
 17 לחטאת ואחז לעלו: והביא אים אלדובן
 18 והקריב אדאשמו לחטאת ואשנה ומק אחד
 19 ואשנו מעל ערפו ולא יבילו: והיה כיום
 20 החטאת על קוד המזבח והשאר בים יפצה
 21 אל יסוד המזבח חטאתו הוא: ואת השני
 22 יעשה עליו פמשט וכפר עליו ונתן מחטאתו
 23 אשר חטא ונסלח לו: ׀ ואם
 24 לא השת יו לשני חיים או לשני בני חיה
 25 והביא אדדובן אשר חטא עשורת האשה
 26 סלח לחטאת לא יישם עליו שמן ולא יתן
 27 עליו לבנה עי חטאתו הוא: והביאה אל דבן
 28 וקמץ ונתן: למפנה מלא כפיו אדאשנה
 29 הקטור המזבחה על אשן יהיה חטאתו הוא:
 30 וכפר עליו ונתן על חטאתו אשר חטא טמאת
 31 טמאה ונסלח לו והחיה לבנתו פמחה: ׀
 32 ודבר יהיה אל משה ואמר: מש פרחותא
 33 מעל חטאתו בשבעה כפיו יהיה והביא אד
 34 אשמו ליהוה אל המים כדבאן בשקף

1 ואת כל חלבו חיים כפיו הקטור המזבחה:
 2 ועשה לפר פאמר עשה לפר החטאת כן
 3 ויעשה וכפר עלם הפך ונסלח לחם:
 4 והביא אדדבר אל מרזף למחנה שרף
 5 או בראש שרף את דבר הראשון חטאת
 6 הקהל הוא: ׀
 7 אד כפיו וחסא ועשה אחת מעל משה
 8 יהיה אלהי אשר לא תעשה בשבעה ואשם:
 9 אד חידע אלו חטאתו אשר חטא בה והביא
 10 אדדובן שער עים וכי חיים: וכמו דו
 11 מראש השער ושחט אוו במקום אשר
 12 יחט אדדעלה למי יהיה חטאתו הוא:
 13 ולח דבן מים החטאת פמשט ותן על
 14 דל מרזח העלה ואדדו שפף אל יסוד
 15 מרזח העלה: ואד על חלבו יקטור המזבחה
 16 חלב וכן השלמים וכפר עליו ונתן מחטאתו
 17 ונסלח לו: ׀
 18 וחסר מש עתה חטאת בשבעה מים המרזח
 19 בשעה אחת ממשות יהיה אשר לא תעשה
 20 ואשם: או הדע אלו חטאתו אשר חטא
 21 דלא קרבו שיעה עם המכה ככה על
 22 חטאתו אשר חטא: וכמו אדדו על ראש
 23 חטאתו ושחט אדדחטאת במקום העלה:
 24 ולח דבן מים טמאה פמשט ותן על קרבו
 25 מרזח העלה ואדדו דמה שפף אל יסוד
 26 המזבח: ואד על חלבו יסו טמא יסו
 27 חלב מעל וכן השלמים והקטור דבן
 28 החטאת ליהוה כחיה ליהוה וכפר עליו ונתן
 29 ונסלח לו: ׀
 30 וחסר מש יבא קרב לחטאת ככה חטאת
 31 חטאת: וככך אדדו על ראש החטאת
 32 ושחט אלה לחטאת במקום אשר ישחט
 33 אדדעלה: ולח דבן מים החטאת
 34 פמשט ותן על קרבו מרזח העלה ואדדו על
 35 יסוד שפף אל יסוד המזבח: ואד על חלבו
 36 יסו בראש יסו חלב ופמשט מים השלמים
 37 הקטור דבן אים המזבחה על אשן יהיה

וְשָׂאֵל לְאָמֹן נֶפֶשׁ פְּדוּתָמָא בְּשֹׁמֵרָא מִלֵּל
 מִצְוֹת יְהוָה אֱמֵר לֹא תַעֲשֶׂה וְעֵשֶׂה מִצְוֹת
 3 מִצְוֹת: אִם דִּבְרַתְךָ הַפְשִׁיחַ דְּחִמָּא לְאִשְׁמֹת
 וְהֵם הִקְרִיב עַל הַפְּאֵרִי אֱמֵר חִמָּא פִּר
 4 בְּרִצְרֵק תְּמִים לִיהוּה לְחַפְצָתוֹ: וְהִמָּא אִיד
 וְהִרְ אֶל־פְּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי יְהוָה וְסִמְךָ
 אֲדִירָיו עַל־רֹאשׁ וְהִרְ וְשָׂחַט אֲדִירָהּ לִפְנֵי
 5 יְהוָה: וְלִקַּח הַבֶּזֶק וְהַשִּׁיחַ מִכֶּם הִרְ וְהִמָּא
 אִיד אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד: וְשִׁבַּל הַבֶּזֶק אֲדִירָבִישׁ
 6 בְּיָם יְהוָה מְרִידִים שִׁבְעַת פְּעֻמִּים לִפְנֵי יְהוָה
 אֲתִירְפִי פִּרְתֵּי הַתְּשׁוּ: וְתִקַּח הַבֶּזֶק מְרִידִים
 7 עַל־קִרְטָה מִזֶּבֶחַ קָמֹחַ הַבְּמִים לִפְנֵי יְהוָה
 אֱמֵר בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְחַי: כְּלִידִים הִרְ וְשִׁפְךָ
 אֶל־יִסְדֵּי מִזְבֵּחַ הַעֲלִיָּה אֲמֵר פְּתַח אֹהֶל מוֹעֵד:
 8 וְאֲדִירָהּ לְהִלְבַּשׁ פִּרְ הַתְּשׁוּחָה דִּים מִכֶּם אִיד
 הַחֲלֵב הַמִּכְסֶּה עַל־הַקֶּבֶץ וְחַי כְּלִידֵי אֱמֵר
 9 עַל־הַקֶּבֶץ: וְחַי שִׁיחַ הַעֲלִיָּה וְאֲדִירָהּ אֱמֵר
 עַל־יָחַד אֱמֵר עַל־הַבְּסֻלִּים וְאֲדִירָהּ עַל־
 10 הַבֶּזֶק עַל־הַעֲלִיָּה יִסְדֵּיהּ: פִּאֲשֵׁר יָחַד מִשְׁוֹר
 וְכֹחַ הַשְּׂלֵמִים הַקְּמִים הַבֶּזֶק עַל מִזְבֵּחַ הַעֲלִיָּה:
 11 וְאֲדִירָהּ הִרְ וְאֲדִירָהּ בְּשׁוֹר עַל־רֹאשׁ וְעַל־
 12 פְּדֵעַ וְקִרְפֵּי וְשִׁפְךָ: וְחִמָּא אֲדִירָהּ הִרְ
 אֶל־מִשְׁוֹר לְפִתְחֵי אֶל־מִקְוֵם מִשְׁוֹר אֶל־שִׁמְךָ
 13 הַשִּׁיחַ וְשִׁפְךָ אִיד עַל־פְּעֻמִּים פִּאֲשֵׁר עַל־שִׁמְךָ
 הַשִּׁיחַ וְשִׁפְךָ:
 13 וְאִם לְפִיֶּה יִשְׂרָאֵל יִשְׂחַ וְעֵלִים דִּיר מוֹעֵד
 14 הַקֶּבֶץ וְעֵשֶׂה אִחַח מִלֵּל מִצְוֹת יְהוָה אֱמֵר לֹא
 15 תַעֲשֶׂה וְחִמָּא: וְתַעֲשֶׂה וְחִפְצָתֵי אֱמֵר חִמָּא
 עַל־יָחַד הַקֶּבֶץ הַקֶּבֶץ פִּרְ בְּרִצְרֵק לְחַפְצָתֵי
 16 הַחִמָּא אִיד לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד: וְסִמְךָ וְקִי
 17 הַעֲלִיָּה אֲדִירָהּ עַל־רֹאשׁ הִרְ לִפְנֵי יְהוָה
 18 וְשָׂחַט אֲדִירָהּ לִפְנֵי יְהוָה: וְהִמָּא הַבֶּזֶק
 הַפְּשִׁיחַ מִכֶּם הִרְ אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד: וְשִׁבַּל
 הַבֶּזֶק אֲבִישׁ מְרִידִים יְהוָה שִׁבְעַת פְּעֻמִּים
 לִפְנֵי יְהוָה אִם פִּרְ הַתְּשׁוּ: וְמְרִידִים יָחַד
 עַל־קִרְטָה הַבְּסֻלִּים אֱמֵר לִפְנֵי יְהוָה אֱמֵר
 בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְחַי כְּלִידִים יִשְׂרָאֵל אֶל־יִסְדֵּי
 מִזְבֵּחַ הַעֲלִיָּה אֲמֵר פְּתַח אֹהֶל מוֹעֵד:

CAP. III. ג

1 וְאִם־נִחַבְתָּ שְׂלֵמִים קִרְבֵּי אִם מְרִידֵיךָ וְחַי
 מְרִידֵי אִסְרֵי אִם־נִחַבְתָּ תְּמִים קִרְבֵּי לִפְנֵי
 2 יְהוָה: וְסִמְךָ יָד עַל־רֹאשׁ קִרְבֵּי וְשָׂחַט פְּתַח
 אֹהֶל מוֹעֵד חֹרֵק בֵּין אֲזֵרֵי הַבְּמִים אֲדִירָהּ
 3 עַל־הַמִּזְבֵּחַ מְכִיב: וְהִקְרִיב סֹמֶךְ הַשְּׂלֵמִים
 אֲשֶׁה לִיהוּה אֲדִירָהּ לְהַבְּסֻתָּה אֲדִירָהּ
 4 וְחַי כְּלִידֵי אֱמֵר עַל־הַקֶּבֶץ: וְחַי שִׁיחַ
 הַעֲלִיָּה וְאֲדִירָהּ לְהִלְבַּשׁ אֱמֵר עַל־יָחַד אֱמֵר
 5 עַל־הַבְּסֻלִּים וְאֲדִירָהּ עַל־הַבֶּזֶק עַל־הַעֲלִיָּה
 6 יִסְדֵּיהּ: וְהִקְמִיחַ אִיד בְּתִירָתֵי הַמִּזְבֵּחַ עַל־
 הַעֲלִיָּה אֱמֵר עַל־הַפְּעֻמִּים אֱמֵר עַל־רֹאשׁ אֲשֶׁה
 7 יָחַד לִיהוּה:
 6 וְאִם־מְרִידֵיךָ קִרְבֵּי לִנְחָב שְׂלֵמִים לִיהוּה וְכִל
 7 אִם־מִכָּה תְּמִים קִרְבֵּי: אִם־נִשְׁבַּח וְחַי
 מְרִידֵי אֲדִירָהּ וְהִקְרִיב אִיד לִפְנֵי יְהוָה:
 8 וְסִמְךָ אֲדִירָהּ עַל־רֹאשׁ קִרְבֵּי וְשָׂחַט אִיד
 לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְחֹרֵק בֵּין אֲזֵרֵי אֲדִירָהּ עַל־
 9 הַמִּזְבֵּחַ מְכִיב: וְהִקְרִיב מִזְבֵּחַ הַשְּׂלֵמִים אֲשֶׁה
 לִיהוּה הַקֶּבֶץ וְהַעֲלִיָּה תְּמִימָה לְעֹשֶׂת הַעֲשֶׂה
 יִסְדֵּיהּ וְאֲדִירָהּ לְהַבְּסֻתָּה אֲדִירָהּ וְחַי
 10 כְּלִידֵי אֱמֵר עַל־הַקֶּבֶץ: וְחַי שִׁיחַ הַעֲלִיָּה
 וְאֲדִירָהּ לְהִלְבַּשׁ אֱמֵר עַל־יָחַד אֱמֵר עַל־הַבְּסֻלִּים וְאֲדִירָהּ
 11 הַעֲלִיָּה עַל־הַבֶּזֶק עַל־הַעֲלִיָּה יִסְדֵּיהּ: וְהִקְמִיחַ
 הַעֲלִיָּה הַמִּזְבֵּחַ לִחַם אֲשֶׁה לִיהוּה:
 12 וְאִם־עַד קִרְבֵּי הַקֶּבֶץ לִפְנֵי יְהוָה: וְסִמְךָ
 13 אֲדִירָהּ עַל־רֹאשׁ וְשָׂחַט אִיד לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד
 חֹרֵק בֵּין אֲזֵרֵי אֲדִירָהּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ מְכִיב:
 14 וְהִקְרִיב מִכֶּם קִרְבֵּי אֲשֶׁה לִיהוּה אֲדִירָהּ לְהַבְּסֻתָּה
 אֲדִירָהּ וְחַי כְּלִידֵי אֱמֵר עַל־הַקֶּבֶץ אֱמֵר עַל־
 15 הַקֶּבֶץ: וְחַי שִׁיחַ הַעֲלִיָּה וְאֲדִירָהּ לְהִלְבַּשׁ אֱמֵר
 עַל־יָחַד אֱמֵר עַל־הַבְּסֻלִּים וְאֲדִירָהּ עַל־הַבֶּזֶק
 16 עַל־הַעֲלִיָּה יִסְדֵּיהּ: וְהִקְמִיחַ הַבֶּזֶק הַמִּזְבֵּחַ
 17 לִחַם אֲשֶׁה לִיהוּה מִשְׁוֹר עַל־רֹאשׁ לִיהוּה: וְחַי
 עַל־מִשְׁוֹרֵיכֶם כֹּל מִשְׁוֹרֵיכֶם כְּלִידֵי וְכִל־
 18 דִּים לֹא תַחֲבֹל:
 CAP. IV. ד

19 יְהוָה אֶל־מִשְׁוֹר לִפְנֵי יְהוָה וְחַי אֶל־יִסְדֵּי

CAP. I. א

וַיִּקְרָא אֱלֹהִים וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵלָיו מֵהַר סֵעִיר
 וַיֹּאמֶר דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם
 אֲנִי פָרְעֹה וְכָרַיִב מִבְּנֵי קְרָטִין לִיהוָה מִדְּבַר־מֶלֶךְ
 קְרָטִין וּמִדְּבַר־מִקְרָבִים אִדְרֹבְכֶם
 אֲמַלְכָה קְרָטִין מִדְּבַר וְכִי תִמְסִים יָקִימוּ
 אֶל־פִּתְחֵי אֹהֶל מוֹעֵד יָקִיבוּ אֹהֶל לְרֹצֵחַ לִמְטָה
 יְהוָה וְסִמְךָ יָדוֹ עַל רֹאשׁ הָעֵלֶה וְנִצְרָה לוֹ
 כִּסֵּף עֲלוֹי וְשָׁחַט אֶת־כָּרְטִין הַבָּרֵךְ לִמְטָה יְהוָה
 וְהַקְרָבִים בְּנֵי אֶרֶץ הַכְּנָעַנִים אֲדֹרְהֵם וְהִרְקֵף אֶת־
 רֹאשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ כִּיבוּ אֲשֶׁר־פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
 וְהַשָּׁחִט אֶת־הָעֵלֶה וְנִחַח אֹהֶל לְנִחְוָה
 וְהִטָּה בְּנֵי אֶרֶץ הַכְּנָעַנִים אֵשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְעִרְכֵהוּ
 עִינֵם עַל־דָּמָשׁוֹ וְשִׁלְטוּ בְּנֵי אֶרֶץ הַכְּנָעַנִים אֶת־
 הַפְּחָדִים אֶת־דָּמָשׁוֹ וְאֶת־הַפְּחָדִים עַל־הַעֲצִים
 אֲשֶׁר עַל־דָּמָשׁוֹ אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְקָרַף וּכְרַעַף
 יַחַץ בְּמִים הַקָּדְשִׁים הַבָּתָּן אֲדֹרְהֵם הַמִּזְבֵּחַ
 יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לִיהוָה וְאָמַר
 קְרָטִין קְרָטִין מִדְּבַשְׁבִּים אִי מִדְּהַיִּים
 לֵמַלְכָה וְכִי תִמְסִים קְרָיִבִי וְשָׁחַט אֹהֶל עַל יַחַץ
 הַמִּזְבֵּחַ צִמְחָה לִמְטָה יְהוָה וְהִרְקֵף בְּנֵי אֶרֶץ
 הַכְּנָעַנִים אֲדֹרְכֵם עַל־הַמִּזְבֵּחַ כִּיבוּ וְנִחַח
 אֹהֶל לְנִחְוָה וְאֶת־דָּמָשׁוֹ וְאֶת־פָּחַד וְעַף הַבָּתָּן
 אֲלֵיהֶם עַל־הַעֲצִים אֲשֶׁר עַל־דָּמָשׁוֹ אֲשֶׁר עַל־
 הַמִּזְבֵּחַ וְהַקְרָבִים הַיְפֹסִים יַחַץ בְּמִים הַקְּרָיִבִים
 הַבָּתָּן אֲדֹרְכֵם הַקָּדְשִׁים הַמִּזְבֵּחַ עֲלֵהּ הוּא
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לִיהוָה וְאָמַר
 וְאִם מִדְּעַף עֲלֵהּ קְרָטִין לִיהוָה הַקְרָיִב מִן־
 הַיְפֹסִים אִי מִדְּבַשְׁבִּים הַיִּחָה אֲדֹרְכֵם וְהַקְרָבִים
 הַבָּתָּן אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וּמִלֵּן אֲדֹרְכֵם הַקָּדְשִׁים
 הַמִּזְבֵּחַ וְנִמְצָה דָּמָו עַל קֹדֶשׁ הַמִּזְבֵּחַ וְהִסֵּד
 אֶת־מִיָּדוֹ בְּסַחְתֵּי הַשֶּׁלֶקֶף אֹהֶל אֶת־הַמִּזְבֵּחַ
 וְיָצִיחַ אֶל־מַקְוֵם הַיְשָׁן וְשָׁשַׁע אֹהֶל בְּכִסְפֵי

לא יבדיל הקטור אתו הבתן המזבחה על
 העצים אשר על דמשו עליה הוא אשה רח
 ניחח ליהוה:

CAP. II. ב

וּנְשֵׁי כְרָיִבִים קְרָטִין מִכֹּהֵן לִיהוָה סֵלַח יְהוָה
 קְרָטִין וַיִּצַק עֲלֵיהֶם שֶׁמֶן וְנָחַן עֲלֵיהֶם לִמְטָה הַיְבִיאָה
 אֶל־בְּנֵי אֶרֶץ הַכְּנָעַנִים וְקִמָּץ מִשֶּׁם מֵלֵא קִמָּץ
 מִסִּלְחָה וּמִשְׁמַחָה עַל כָּל־לִבְנֵי־הַקָּדְשִׁים
 הַבָּתָּן אֲדֹרְכֵם וְהוּא הַמִּזְבֵּחַ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 לִיהוָה וְהַשָּׁחִט מִדְּבַר־מֶלֶךְ לְאֶרֶץ וְלִבְנֵי
 קְרָטִין קְרָטִין מִשֶּׁם יְהוָה וְכִי תִקְרָיִב קְרָטִין
 מִכֹּהֵן מִמִּסַּח תַּחַר סֵלַח תְּחִלָּתוֹ מִצֹּר בְּלֵילָה
 בְּשֶׁמֶן הַקָּדֵשׁ מִצֹּחַ מִשְׁחֵים בְּשֶׁמֶן
 וְאִם־מִנְחָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ קְרָטִין סֵלַח
 בְּלֵילָה בְּשֶׁמֶן מִצֹּחַ הַיְהוָה וְפָתַח אֹהֶל פְּתִיחַ
 וַיִּצְקֵת עֲלֵיהֶם שֶׁמֶן מִכֹּהֵן הוּא וְאָמַר
 מִכֹּהֵן מִרְחֶשֶׁת קְרָטִין סֵלַח בְּשֶׁמֶן תַּעֲשֶׂהוּ
 וְהַבָּתָּן אֲדֹרְכֵם אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מִלֵּא לִיהוָה
 וְהַקְרָיִבִים אֶת־הַבָּתָּן וְהַיְשָׁח אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְהַיִּים
 הַבָּתָּן מִדְּבַר־מֶלֶךְ אֲדֹרְכֵם הַקָּדְשִׁים הַמִּזְבֵּחַ
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לִיהוָה וְהַשָּׁחִט מִדְּבַר־מֶלֶךְ
 לְאֶרֶץ וְלִבְנֵי קְרָטִין מִשֶּׁם יְהוָה כִּלֵּי־
 הַמִּנְחָה אֲשֶׁר תִּקְרָיִבוּ לִיהוָה לֹא תַעֲשֶׂה חֲמֵץ
 פִּי כִּלְשָׂא וְכִלְדִּיבֵשׁ לֹא־תִקְרָטִיב מִפְּנֵי אֱלֹהֵי
 לִיהוָה קְרָטִין רֹאשִׁית תִּקְרָיִב אֲלֵיהֶם לִיהוָה
 וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ לֹא־יְעַל לִיחַי נִחְוָה וְכִלְ קְרָטִין
 מִכֹּחַף בְּפִלַח הַמִּלֵּחַ וְלֹא חֲשָׁפִית מִלַּח בְּיָחַד
 אֶלְיָהוּ מִעַל מִכֹּחַף עַל כָּל־קְרָטִין תִּקְרָיִב
 מִלַּח וְאִם־תִּקְרָיִב מִכֹּחַח בְּפִתִּים לִיהוָה אֲנִיבוּ
 קָלִי פֹאשׁ גֵּרֶשׁ פֶּרֶל מִקְרָיִב אִם מִכֹּחַח בְּפִתֵּי
 וְנִחַח עֲלֵיהֶם שֶׁמֶן וְשָׁחִט עֲלֵיהֶם לִבְנֵי מִכֹּהֵן
 הוּא וְהַקָּדְשִׁים הַבָּתָּן אֲדֹרְכֵם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ מִצֹּחְהוֹ
 וּמִשְׁמַחָה עַל כָּל־לִבְנֵי־הַיְהוָה לִיהוָה:

23 צפטה מרדף לפרטת: וישך עליו ערך לוחם
 למני יהוה פאשר צה יהוה אדמשה: ס
 24 וישם אדמשה פאל פאל מעד נכח השלחן על
 ידו למשכן עבדה: ויעל הפוח למני יהוה
 25 פאשר צה יהוה אדמשה: ס וישם
 אדמשה הזכר פאל מעד למני הפרטת:
 27 ויקבר עליו קמות סמים פאשר צה יהוה אד
 משה: ס וישם אדמשה הפוח למשכן:
 28 ואת מופח העלה שם פוח משכן אד מעד
 ויעל עליו אד העלה ואת המשה פאשר צה
 29 יהוה אדמשה: ס וישם אדמשה פוך
 אדל מעד ובין המופח ויתן שפה מים לדעה:
 31 ורצו מופי משה ואהרן ובני אד תיזים ואת
 32 תלדים: פלם אל אדל מעד ובקרבם אל
 המופח ורצו פאשר צה יהוה אדמשה: ס
 33 ויקם אד הרצו סביב למשכן ולמופח ויתן אד
 מופי שש הרצו וכל משה אד המופח: ס
 34 ויכס הענן את אדל מעד וכבוד יהוה מלא אד
 המשכן: ולא יוכל משה לרא אדל מעד פד
 שכב עליו הענן וכבוד יהוה מלא אד המשכן:
 35 ובדעות הענן מעל המשכן יסע בני ישראל בכל
 36 מסעותם: ואם לא יעלה הענן ולא יסע עדיום
 37 ודעות פד עני יהוה על המשכן ויכס האש תדויה
 38 לילה פד לעני כל פוד ישראל בכל מסעותם:

9 סמני נחל אדמשה שש הרצו: ולקחול אד
 שמן המשה ומשחת אד המשכן ואת פל
 אדל פד קדשת אוו ואת פל עליו יהוה קדש:
 10 ומשחת אד מופח העלה ואת פל עליו קדשת
 11 אד המופח יהוה המופח קדש קדשים: ומשחת
 12 אדמשה ואת פל קדשת אוו: והקבית אד
 אדל ואת בני אל פוח אדל מעד והצת אדם
 13 בפום: והלשית אד אהרן את בני הקדש
 14 ומשחת אוו קדשת אוו וכתי לוי: ואת בני
 15 תקרב והלשית אדם פדתי: ומשחת אדם
 פאשר משחת אד אדם וכתי לו ויהוה לאל
 16 לדם משחתם לכהת עלים לוחם: ויעש
 משה ככל אשר צה יהוה אדל פד עשה: ס
 17 וילי פתש הראשון פשה השנית פתש לחוש
 18 דקם המשכן: ויקם משה אד המשכן ויתן
 אד אדל וישם אד קדשו ויתן אד פדתי
 19 ויקם אד עפתי: וישל אדמשה על
 המשכן וישם אדמשה האדל עלו מלמלה
 20 פאשר צה יהוה אדמשה: ס וקח ויתן
 אד העדת אד אהרן וישם אד הפנים על אהרן
 21 ויתן אד הפוח על אהרן מלמלה: ויב אד
 האהרן אד המשכן וישם אד פרת המפח וסך
 על אהרן העדת פאשר צה יהוה אדמשה: ס
 22 ויתן אד השלחן פאל מעד על ידו המשכן

חוק:

סכס פסוק דספר ואלה שמות אלק ומצותם וחשבה. אָרַם סמן: רצו אהים לא תקל:
 ופרשיתו י"א. אִי זה בית אשר תבס לי סמן: וסדיו כ"ט. וללה ללה יחנה דת סמן:
 ופרקו מ. ודת אלא בלבו סמן: מצין הפתוחה השש וששים. והסומה חמש
 וחשעים. הכל סאה וששים וארבע פרשיות: ישלח עוך מקדש ומצון יסעך סמן:

שמות מקדו מ

30 פאסד צה יהוה אדמשה: ם ויעש אד
 צד כור וקש דב סוד וקמם עליו מסב
 31 פיעדו דתם קש ליהוה: וקמם עליו פדל
 תלה לת על דמפת מלמלה פאסד צה
 32 יהוה אדמשה: ם ותכל על ענת מלשן
 אדל מעד ויעש בנ ישראל פכל אשר צה
 יהוה אדמשה מן עשו: ם

33 ויבא אדמשהן אל משה אדמאה ויד
 מלכלו קסו קשו פידו עפדו ודניו:
 34 אדמכה עת האלים המדמים ואדמכה
 עת תחשים ואת פרת הקסו: אדמון
 35 העוד ואדפיו ואת הצפרו: אדמלתן
 36 אדפל עליו ואת לוח הפים: אדמלה
 37 הפולה אדמלה עת המעכה ואתפל
 38 פלה ואת שמן המאד: ואת מופח הדב ואת
 שמן המלחה ואת קסות הפים ואת מסך
 39 פתח האהל: את מופח הפלשת ואת מכב
 הפלשת אשר לו את פיו ואדפל עליו אד
 40 הפל ואת פני: את קשו והצר אדמפיה
 41 ואת אלה ואת המסך לשע והצר אדמתיו
 42 ויתודה ואת פלכלי ענתו המלשן לאדל מעד:
 43 אדפני השד לשח בקש אדפני הקש
 44 לאתן הבן ואדפני בניו לקסו: פכל אשר
 צה יהוה אדמשה מן עשו בני ישראל את
 45 פל דענה: וקא משה אדפל המכה והנה
 עשו איהו פאסד צה יהוה מן עשו וקסד
 אים משה: ם

CAP. XL. מ

1 ודפ יהוה אל משה לאמ: ביום החדש
 2 האשון פאדו לחדש תלים אדמשהן אדל
 3 מעד: ושמח שם את און העדת ופכת על
 4 האן אדמפתו: והבאת אדמלתן ועבת
 5 אדעופ המכה אדמשה העלית את
 6 סרודה: ונתתה אדמופת הדב לקסות לפני
 7 און העדת ושמח אדמסך הפתח למשכן:
 8 ונרחה את מופח העלה לפני פתח משכן
 9 אדל מעד: ונתתה אדמלה בין אדל מעד ובין
 10 המופח ונתתה שם מים: ושמח אדמשהן

אדם על סכות המלשן אבס עזן לבני ישראל
 פאסד צה יהוה אדמשה: ם
 6 ויעש אדמלתן משה חשב במעשה אסד
 7 דב תכלת ורנמן ודלעה שני וקש מסוד:
 8 וקס היה פסל עשו אדמלתן ורח אסד ורח
 9 ורח פסל: וקלאים אדפנה סוד אבס אד
 10 אים פסלה תקרת רבא האדו: ופאר וקא
 11 קש סוד וקדום: ופאר וקלשו לשם שם
 12 וקמשה: ופאר וקש פושל שם וקשה
 13 מסכת מסבצת דב פמלאים: והאסם על
 14 שם בנ ישראל דה שחים עשה על שמים
 15 פפד דתם אש על שם לשנים עשו שם:
 16 ויעשו על דמלתן שמה בבלת משה עת
 17 דב סודו: ויעשו שתי מסבצת ודב אש
 18 פסח דב וקש אדמשה העפלה על שמי
 19 קש וקמנו וקש שדו העפלה הדב על
 20 שד הפצת על קשחת החשן: ואת שד קשח
 21 שד העפלה נחם על שדו המסבצת וקמם
 22 על פפדו האש אל מל פסדו: ויעשו שתי
 23 פסח דב וקש אדמשה פתו: ויעשו שתי מסכה
 24 דב וקמם על שדו סכות האש מלמלה
 25 אל פני לעפת מחפיו מפלג לוח האסד:
 26 וקש אדמלתן מפפשו אל טעור האסד
 27 כדל תכלת דת על חשב האסד ולא ירח
 28 חשן מעל האסד פאסד צה יהוה אדמשה: ם
 29 ויעש אדמל האסד מעשה און כליל תכלת
 30 אדמל פתח פני חרוא שפה לפי סבב
 31 לא יקע: ויעש על שדו המעל רמח תכלת
 32 ורנמן וקלש שני מסוד: ויעשו סבב דב
 33 סוד וקש אדמפתים פרוך דפלים על
 34 שדו המעל סבב פרוך דפלים: פעמ דמן
 35 פעמ דמן על שדו המעל סבב לשור פאסד
 36 צה יהוה אדמשה: ם ויעשו אד
 37 פתח שש מעשה און און וקמנו: ואת
 38 הפפחה שש וקמנו המפחה שש ואת
 39 מסך הדב שש מסודו: ואדמלתן שש
 40 אשד תכלת ורנמן וקלש שני מעשה וק

על־שֵׁ מִשֵּׁה עֲבֹת הַלְוִיִּם יָדוּ אֶת־כָּל בְּרֵאשִׁית
 22 הַבָּקָר׃ וּבְעֵלֶיֶל בְּרֵאשִׁית בְּרֵאשִׁית לְמִשְׁחֵה יְהוָה
 23 עֲשֵׂה אֹת כִּלְיֵי אֵלֹהֵי יְהוָה אֲדָמְשֵׁה׃ וְהָיָה
 אֶת־מֵאֵב בְּרֵאשִׁית־כֶּסֶף לְמִשְׁחֵהן וְחֵשֶׁב וְהַמֶּנְעֵלִים
 פְּתִילֹת וְהַיִּצְמֵךְ וְהַחֲלָצֶת הַשָּׁנִי וְכֶשֶׂם׃ ׀
 24 בְּלִי־חֶזֶק הַשָּׁנִי לְשִׁבְעָה כָּל מֵאֵבֹת הַשָּׁנִי
 יְהוּ׃ וְהָיָה הַמִּסְפָּה הַשָּׁנִי וְעֲשִׂיִם כָּל וְעֵבֶר
 25 מֵאֹת וְשִׁלְשִׁים שָׁקֶל שִׁקֶּל הַשָּׁנִי׃ וְכֶסֶף
 סְקוּדֵי הַעֲבֹת מֵאֹת כֶּסֶף וְהָיָה שִׁבְעֵי מֵאֹת
 26 וְהַמִּשְׁחֵה וְשִׁבְעִים שָׁקֶל שִׁקֶּל הַשָּׁנִי׃ וְכֶסֶף
 לְכַלְכֵּלֹת מִצִּיּוֹת הַשָּׁקֶל שִׁקֶּל הַשָּׁנִי לְכֹל
 הָעֵבֶר עַל־תְּפִלִּיּוֹת מִן עֲשִׂיִם שָׁנִי וְהַמִּסְפָּה
 לְשֵׁשׁ מֵאֹת אֶלֶף וְשִׁלְשֹׁת אֲלֵפִים׃ וְהַחֲשֵׁב מֵאֹת
 27 וְהַמִּשְׁחֵה׃ יְהוּ מֵאֹת כֶּסֶף תְּפִלִּי לְכֶסֶף אֹת
 אֹתֵי הַשָּׁנִי וְהָיָה אֹתֵי הַפִּתְיוֹת מֵאֹת אֲלֵפִים
 28 לְמֵאֹת הַחֲשֵׁב כֶּסֶף לְאֹזֶן׃ וְהַדְּהָאֵלֶּךְ שִׁבְעֵי
 הַמִּשְׁחֵה וְהַמִּשְׁחֵה וְשִׁבְעִים עֲשֹׂה חֵיִם לְעִבְרִיִּים
 29 וְצִפֹּת רַאשֵׁיהֶם וְחִפּוֹת אֹרֶם׃ וְהַחֲשֵׁב הַמִּסְפָּה
 30 שִׁבְעִים כֶּסֶף וְהַמִּסְפָּה וְהַרְבֵּעֵי מֵאֹת שָׁקֶל׃ וְעֵשֶׂה
 בָּהֶּן אֲדָמְשֵׁה פִתּוֹת אֹרֶם מִלְּפָנֶי הָאֵל מִזִּבְחֵי הַחֻלֹּת
 וְהַדְּמִכָּסֶף הַחֻלֹּת אֲשֶׁר־לָהֶן וְהָיָה לְכָל הַחֲפָצוֹת׃
 31 וְהָיָה אֹתֵי הַחֻצֵי סִבִּי וְהָיָה אֹתֵי שֵׁשׁ הַחֻצֵי
 וְהָיָה לְכָל־הַחֻצוֹת הַמִּשְׁכָּן וְהָיָה לְכָל־הַחֻצוֹת הַחֻצֹת
 סִבִּי׃

CAP. XXXIX. לט

וְכָל־הַחֲבֵלֹת וְהַחֲתָמִן וְהַחֲלָצֶת הַשָּׁנִי עֲשֵׂה בְּגָד־
 1 סָד לְשֹׂרֵת כֶּשֶׂם׃ וְעֵשֶׂה אֶת־בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר
 לְאֹזֶן׃ כֶּשֶׂם צִהֵה יְהוָה אֲדָמְשֵׁה׃ ׀
 2 וְעֵשֶׂה אֶת־דֹּמָם וְהָיָה חֲבֵלֹת וְהַחֲלָצֶת שָׁנִי
 3 וְשֵׁשׁ מִשְׁוֹר׃ וְיִקְעֵשׂ אֶת־פִּתְיוֹת הַחֶזֶק וְקִצְצֵם פְּתִילִים
 לְפִשְׁוֹת סְרוּף הַחֲבֵלֹת וְסְרוּף הַחֲתָמִן וְסְרוּף
 4 וְחֲלָצֶת הַשָּׁנִי וְסְרוּף הַשָּׁנִי מִמִּשְׁחֵה חֲשֵׁב׃ כְּתוּב
 5 עֲשֵׂה־לוֹ חֲבֵרֹת עַל־שָׁנֵי קְצוֹתֵי חֶזֶק׃ וְחֲשֵׁב
 אֶפְרוֹן אֲשֶׁר עָלָיו מִמֶּשׁ דָּהָב כְּמִשְׁחֵה וְהָיָה
 6 תְּחִלַּת וְהַחֲתָמִן וְהַחֲלָצֶת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשְׁוֹר כֶּשֶׂם
 צִהֵה יְהוָה אֲדָמְשֵׁה׃ ׀ וְיִעֲשֶׂה אֶת־
 7 אֶבְנֵי הַשָּׁלֹם מִכָּסֹף מִשְׁפָּצוֹת וְהָיָה מִסְפָּחֹת
 פִּתְיוֹת חֻצִּים עַל־שִׁמְרוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְיִשָּׂם

1 וְעֵשֶׂה אֶת־מִסְפָּה הַעֲלֵה עַל־שֵׁשִׁים חֲמֵשׁ אֲפֹת
 אֹרֶם וְהַמִּשְׁחֵה אֲפֹת רְחֵב רְחֵב וְשֵׁשׁ אֲפֹת
 2 קִרְוֵה׃ וְעֵשֶׂה קִרְוֵה עַל אֲרֵבֶּת פְּתִיחַ מִשְׁכָּנוֹ
 3 וְהָיָה קִרְוֵה רְחֵב אֹזֶן חֲשֵׁרוֹ׃ וְעֵשֶׂה אֶת־עַל־
 4 פְּלִי הַמִּסְפָּה אֶת־הַחֻצוֹת וְהַחֲתָמִים וְהַחֲלָצֶת
 הַמִּסְפָּה אֶת־הַמִּסְפָּה וְהַחֲתָמִים וְהַחֲלָצֶת
 5 עֲשֵׂה חֲשֵׁרוֹ׃ וְעֵשֶׂה לְמִסְפָּה מִכָּסֹף מִשְׁכָּנוֹ וְשֵׁשׁ
 6 חֲשֵׁרוֹ הַחֻצוֹת פְּתִיחַ מִשְׁכָּנוֹ לְמִכָּסֹף הַחֲשֵׁרוֹ
 7 פִּתְיוֹת לְבָיִם׃ וְעֵשֶׂה אֶת־הַפִּתְיוֹת עַל־שֵׁשִׁים וְצִפֹּת
 8 אֹרֶם חֲשֵׁרוֹ׃ וְהָיָה אֶת־הַחֲתָמִים וְהַחֲלָצֶת עַל
 9 צִלְעוֹת הַמִּסְפָּה מֵאֹת אֹזֶן פֶּתֶחַ כֶּסֶף לְחֹף עֲשֵׂה
 10 אֹזֶן׃ ׀ וְעֵשֶׂה אֹת הַחֻצוֹת חֲשֵׁרוֹת כֶּסֶף חֲשֵׁרוֹ
 בְּמִצְוֵה הַחֲבֵלֹת אֲשֶׁר צִבְּוֹת פִּתּוֹת אֹרֶם מִשְׁכָּנוֹ׃
 11 ׀ וְעֵשֶׂה אֶת־הַחֻצוֹת לְמִסְפָּה וְהָיָה חֲשֵׁרוֹ מִשְׁכָּנוֹ
 12 וְעֵשֶׂה אֶת־הַחֻצוֹת לְמִסְפָּה וְהָיָה חֲשֵׁרוֹ מִשְׁכָּנוֹ
 13 וְעֵשֶׂה אֶת־הַחֻצוֹת לְמִסְפָּה וְהָיָה חֲשֵׁרוֹ מִשְׁכָּנוֹ
 14 וְעֵשֶׂה אֶת־הַחֻצוֹת לְמִסְפָּה וְהָיָה חֲשֵׁרוֹ מִשְׁכָּנוֹ
 15 וְעֵשֶׂה אֶת־הַחֻצוֹת לְמִסְפָּה וְהָיָה חֲשֵׁרוֹ מִשְׁכָּנוֹ
 16 וְעֵשֶׂה אֶת־הַחֻצוֹת לְמִסְפָּה וְהָיָה חֲשֵׁרוֹ מִשְׁכָּנוֹ
 17 וְעֵשֶׂה אֶת־הַחֻצוֹת לְמִסְפָּה וְהָיָה חֲשֵׁרוֹ מִשְׁכָּנוֹ
 18 וְעֵשֶׂה אֶת־הַחֻצוֹת לְמִסְפָּה וְהָיָה חֲשֵׁרוֹ מִשְׁכָּנוֹ
 19 וְעֵשֶׂה אֶת־הַחֻצוֹת לְמִסְפָּה וְהָיָה חֲשֵׁרוֹ מִשְׁכָּנוֹ
 20 וְעֵשֶׂה אֶת־הַחֻצוֹת לְמִסְפָּה וְהָיָה חֲשֵׁרוֹ מִשְׁכָּנוֹ
 21 וְעֵשֶׂה אֶת־הַחֻצוֹת לְמִסְפָּה וְהָיָה חֲשֵׁרוֹ מִשְׁכָּנוֹ
 22 וְעֵשֶׂה אֶת־הַחֻצוֹת לְמִסְפָּה וְהָיָה חֲשֵׁרוֹ מִשְׁכָּנוֹ
 23 וְעֵשֶׂה אֶת־הַחֻצוֹת לְמִסְפָּה וְהָיָה חֲשֵׁרוֹ מִשְׁכָּנוֹ

שמות ויקהל לו סה

כפלים למעלה סכמים כספיהם על הדפנות
כספיהם איש אל אחיו אלה הדפנות יהי פני
הדפנים: פ

10 ויעש אוד השלחן עצי שטים אפוחים ארפו ואמה
11 רחבו ואמה וחצי קמחו: ורצף אורו חרב סדור
12 ויעש לו זר חרב סביבו: ויעש לו מסגרות טפח
13 סביב ויעש זר חרב למסגרות סביבו: ורצף לו
14 ארבע טפחות חרב ויתן אוד הדפנות על ארבע
15 הפאות אשר ארבע נלחו: לעמדת המסגרת יהי
16 הדפנות בתים לבנים לשאת אוד השלחן: ויעש
17 אוד הדפנים עצי שטים ורצף אורם חרב לשאת
18 אוד השלחן: ויעש אוד הדפנים: ואשר על
19 השלחן אוד קשתיו ואת פתולו ואת מקשולו
20 ואת הקשתות אשר יקשן בהן חרב סדור: פ

17 ויעש אוד הדפנות חרב סדור מקשה עשה אוד
18 הדפנות יתכן וקנה נמיתה כפתורה ופרוחה מופנה
19 יהי: ולששה קנים יצאים מצידיה לשלשה קני
20 מטה מצידיה האחד ולששה קני מטה מצידיה
21 השני: לשלשה נבעים משקלים קנה האחד
22 כפתור ופרח ולששה נבעים משקלים כפתור
23 אחד כפתור ופרח פן לששת הקנים יצאים
24 מן הדפנות: והמטה ארבעה נבעים משקלים
25 כפתורה ופרוחה: וכפתור תחת שני הקנים
26 מטה וכפתור תחת שני הקנים מטה וכפתור
27 תחת שני הקנים מטה לשלשת הקנים יצאים

28 מטה: כפתוריהם קנים מטה יהי פלה
29 מקשה אחת חרב סדור: ויעש אוד הדפנות
30 שכבוד ומלכותה ומחיתורה חרב סדור: פ
31 חרב סדור עשה אורה ואת מלכותה: פ
32 ויעש אוד המנחה הקמורת עצי שטים אמה ארפו
33 ואמה רחבו רסע ואפוחים קמחו מופנה יהי
34 קמחיו: ורצף אורו חרב סדור אודתו ואת
35 קמחיו סביב ואת קמחיו ויעש לו זר חרב סביבו
36 ושהי טפחות חרב עשה לו: ומתעורר לו על
37 שהי צלעיו על שני צדיו לבתים לבנים לשאת
38 אורו ביום: ויעש אוד הדפנים עצי שטים ורצף
39 אורם חרב: ויעש אוד השמן המשוחה קוש
40 ואת קמורת הפנים סדור מעשה קמחו: פ

קשים: וארבעים אודתם כסף שני אודים
תחת הקוש האחד ושני אודים תחת הקוש
האחר: והדפנות המשוך יפנה עשה טפחה
קשים: ושני קשים עשה למקשת המשך
ביתותיהם: והיזו תאכל מלפניה ויהיו יהיו
הים אל האש אלה הדפנות האחת בן עשה
לשטים לשני המקשלות: והיזו טפחה קשים
ואודתם כסף טפחה עשר אודים שני אודים
שני אודים תחת הקוש האחד: ויעש פתיו
שני שטים חמשה לקוש צלע המשך האחת:
שני חמשה ביתים לקוש צלע המשך השנית
והמטה ביתים לקוש המשך ליתר חמשים יהיו:
ועש אוד הדפנות ויתן לתו פתוך והקשים
מקשה אל הקשה: ואודת קשים צפה חרב
אודת טפחות עשה חרב בתים לבנים ורצף
אודתיהם חרב: ויעש אודתיהם תכלת
והתנן ודולשת שני ושש משור מעשה חשב
עשה אורה פרכים: ויעש לה ארבעה עמדות
שטים ויצפם חרב ויהיו חרב קוש לים ארבעה
אודתיהם: ויעש מסך לפרח האור תכלת
והתנן ודולשת שני ושש משור מעשה קוש:
ואוד עמדות חמשה ואת דלתיהם וצפה ואשיות
והתנן חרב ואודתם חמשה חמשה: פ

CAP. XXXVII. לו

1 ויעש בצלאל אודתהו עצי שטים אפוחים וחצי
אורו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמחו:
2 ויצפורה חרב סדור מפת ומחיו ויעש לו זר חרב
3 סביבו: ורצף לו ארבע טפחות חרב על ארבע
4 פאותיו ושהי טפחות על צלע האחד ושהי
5 טפחות על צלע השנית: ויעש פתיו עצי שטים
6 ורצף אורם חרב: ויתן אוד הדפנים כפופות על
7 צלעו האין לשאת אודתהו: ויעש פפות
8 חרב סדור אפוחים וחצי ארפה ואמה וחצי
9 רחבו: ויעש שני סכמים חרב מקשה עשה
10 אורם משני קצות הפפות: פרח אוד מצידיה
11 מזה ומזה אוד מצידיה מזה מן הדפנות עשה
12 אודתיהם כסף קמחו: והיו הפנים פתיו

ועתה ועל אילם מאדמים ועוד החשים הבואו:
 7 לזכירת תורת כבוד ולשם הבוא את תורת
 יהוה וכל אשר נמצא אצלו עצי שטים לכל
 8 מלאכת העבודה הבואו וכל אשר חכמת לב
 9 בידה מד ויבואו מסוד את דתכלת ואת הדמקמן
 10 את תולעת השני ואת הדגשש: וכל דגשים אשר
 11 מצא לבן ארצה בחכמה טוה אידדגעים:
 12 ודגשם הבואו את אבני היסוד ואת אבני
 13 המלאים לאסוד ולחשו: ואת הדגשם ואת השמן
 14 למאוד ולשמן המשחה ולקטרת הפנים: כל
 15 אשר האשה אשר קרב לפס אדם להביא לכל
 16 המלאכה אשר צוה יהוה לעשותו ביד משה
 17 הבואו בני ישראל דבה ליהוה: ס
 18 ואמר משה אל בני ישראל ואי קרא יהוה בשם
 19 בצלאל בן אוהי ברוח למשה ויהוה: וימלא
 20 אצלו רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעה ובכל
 21 מלאכה: ויחשב מחשבתו לעשות חפצי ויבסס
 22 ויבטח: ויבטח אכן למלאכה ויבטח עץ
 23 לעשות בכל מלאכה מחשבתו: ויהוה ברוח
 24 לבו הוא ואזלאב בן אוהיסך למשה דהן מלא
 25 אדם חכמת לב לעשותו בל מלאכה חש
 26 וחשב ורקם בתכלת וצמרן בתולעת השני
 27 בגשש ואת עשי בל מלאכה וחשבי מחשבתו:
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689
 690
 691
 692
 693
 694
 695
 696
 697
 698
 699
 700
 701
 702
 703
 704
 705
 706
 707
 708
 709
 710
 711
 712
 713
 714
 715
 716
 717
 718
 719
 720
 721
 722
 723
 724
 725
 726
 727
 728
 729
 730
 731
 732
 733
 734
 735
 736
 737
 738
 739
 740
 741
 742
 743
 744
 745
 746
 747
 748
 749
 750
 751
 752
 753
 754
 755
 756
 757
 758
 759
 760
 761
 762
 763
 764
 765
 766
 767
 768
 769
 770
 771
 772
 773
 774
 775
 776
 777
 778
 779
 780
 781
 782
 783
 784
 785
 786
 787
 788
 789
 790
 791
 792
 793
 794
 795
 796
 797
 798
 799
 800
 801
 802
 803
 804
 805
 806
 807
 808
 809
 810
 811
 812
 813
 814
 815
 816
 817
 818
 819
 820
 821
 822
 823
 824
 825
 826
 827
 828
 829
 830
 831
 832
 833
 834
 835
 836
 837
 838
 839
 840
 841
 842
 843
 844
 845
 846
 847
 848
 849
 850
 851
 852
 853
 854
 855
 856
 857
 858
 859
 860
 861
 862
 863
 864
 865
 866
 867
 868
 869
 870
 871
 872
 873
 874
 875
 876
 877
 878
 879
 880
 881
 882
 883
 884
 885
 886
 887
 888
 889
 890
 891
 892
 893
 894
 895
 896
 897
 898
 899
 900
 901
 902
 903
 904
 905
 906
 907
 908
 909
 910
 911
 912
 913
 914
 915
 916
 917
 918
 919
 920
 921
 922
 923
 924
 925
 926
 927
 928
 929
 930
 931
 932
 933
 934
 935
 936
 937
 938
 939
 940
 941
 942
 943
 944
 945
 946
 947
 948
 949
 950
 951
 952
 953
 954
 955
 956
 957
 958
 959
 960
 961
 962
 963
 964
 965
 966
 967
 968
 969
 970
 971
 972
 973
 974
 975
 976
 977
 978
 979
 980
 981
 982
 983
 984
 985
 986
 987
 988
 989
 990
 991
 992
 993
 994
 995
 996
 997
 998
 999
 1000

בפחותה לאמר איש ואשה אל עשר עד מלאכה
 7 לזכירת הקדש וכלל העם כמביאו: והמלאכה
 8 יהיה דים לכל המלאכה לעשות אותה יהוה: ס
 9 וי עשו כל דגם לב בעשי המלאכה את הדגשם
 10 עשו ויעשו שש משור ויכלת וצמרן ותולעת
 11 של פדים מעשה חשב עשה אדם: אדך
 12 ויעשה האתר שמטה ועשורים פאפה ותוב
 13 ארבע פאפה ויעשה האתר מדה אחר לכל
 14 ויעשו: ויתפר את חגוש ויעשה אחר אל
 15 אחר חמש יעשה חר אחר אל אחר: ועש
 16 ללאות ותכלת על שפה ויעשה האחר מסכה
 17 בפחותה בן עשה בשטר ויעשה ויעשה
 18 בפחותה השנית: חמשים ללאות עשה ויעשה
 19 האחר: וחמשים ללאות עשה בקצה ויעשה
 20 אשר בפחותה השנית מקבלת ואלא אחר
 21 אל אחר: ויעש חמשים קטו חב ויתפר את
 22 ויעשה אתר אל אחר בקרסם וידו המושך
 23 אחר: ס
 24 ויעש יעשה עים לאור על המשכן עשור עשור
 25 ייעש עשה אדם: אדך ויעשה האתר שלשים
 26 פאפה וארבע אמות חב ויעשה האתר מדה
 27 אחר לעשות עשור ויעשו: ויתפר את חמש
 28 ויעשה לבד ואת שש ויעשה לבד: ועש ללאות
 29 חמשים על שטר ויעשה ויעשה בפחותה
 30 וחמשים ללאות עשה על שטר ויעשה החסכה
 31 השנית: ויעש קטו חמש חמשים לתפר
 32 אידדגאל לזר אדך: ויעש מסכה לאור
 33 ערו אילם מאדמים ומסכה ערו החשים
 34 מלמעלה: ס ויעש את הדקשים למשכן
 35 עצי שטים עמדים: עשו אמת אדך הקיש
 36 ואפיה ותצי האפיה רוב הקיש האדך: שתי
 37 דח קיש והאדך משענה אחר אל אחר בן
 38 עשה לכל קיש המשכן: ויעש את הדקשים
 39 למשכן עשורים קשים לפאת נב פיסה:
 40 וארבעים אדך מסך עשה תחת עשורים וקשים
 41 שני אדכים תחת הקיש והאדך לשתי ידיו
 42 ושני אדכים תחת הקיש והאדך לשתי ידיו:
 43 הצלע המשכן השנית לפאת צפון עשה עשורים
 44 ויעש עשור אדך: ויעו משה ויעברו קל

CAP. XXXVI. לו

1 ויקהל משה אדלפתו בני ישראל ואמר
 אלם אלה הדמים אשר צוה יהוה לעשות
 2 אדם: ששח ימים תעשה מאכל ויום השמיש
 יהיה לכם קחש שפח שפרח ליהוה על
 3 העשה כי מאכל וימת: לא תבשר אש בכל
 משבתכם ביום השפח: **ס**
 4 ואמר משה אל כל ענת בני ישראל לאמר זה
 5 יהיה אשר צוה יהוה לאמר: קח מאתכם
 תרומה ליהוה על ידי לפי ויבאה את תרומת
 6 יהוה ורב וכסף ותרומה: תרומה וארנמן וחלשת
 7 שני ושש ועמים: ועוד אילם מאתמים ועוד
 8 החשים וצפי שטים: ושמן לפעוד ובשמים
 9 לשמן המשחה ולקטנה הפמים ואבני טורים
 10 ואבני מלאים אשר ולשון: וכל חכם לב בכם
 11 יבאו ויעשו את כל אשר צוה יהוה: אד
 המשמן אדאדלו ואדמכסד אדקסול ואד
 12 קשיו אדפרוץ אדעמיו ואדאננו: אד
 האן ואדפיו אדחפפות ואד פרים הפסד:
 13 אדדשילון ואדפיו ואדלכליו ואד לום
 14 הפנים: ואדמלך המאוד ואדלילה ואד
 15 כרזה ואד שמן המאוד: ואדמנבח הקטרת
 16 ואדפיו ואד שמן המשחה ואד קטרת הפמים
 17 ואדמסד הפחם לפסח המשכן: את מנבח
 18 העלה ואדמכפר הפחש ואדלו אדפיו
 19 ואדלכליו אדדגול ואדפיו: את קש
 20 הדפד אדעפיו ואדאנה ואד מן שש
 21 החצו: אדיתודת המשכן ואדיתודת החצו
 22 ואדמיתודתם: אדפני השד לשרת בקול
 23 אדפני הקול אדאן הדקן ואדפני בני
 לבון: ויצא כל ענת בני ישראל מלפני משה:
 24 ויצא כל איש אשר נשאו לפי וכל אשר נדה
 25 החו איו ויצא את תרומת יהוה למלאכת
 26 אדל מעד לכל עבדו ולבני הקול: ויצא
 27 האשים על דשנים על מדיב לב ויצא הח
 28 ויום ומבשר וכמו כלכלי ורב וכל אשר אשר
 29 הכף ותספה ורב ליהוה: וכל אשר אשר
 30 ממצא איו תכלת וארנמן וחלשת שני ושי

אדני אלהים ויבדלו לאלהים וקח לך ואמל
 סכד: ולקחת מפתיו לכמה חט בנחו אדלו
 אדלו ויהי אדל פתו אדני אדלו: אדלו
 סכה לרדעשה לך: אדלו הפפול הסמ
 שלפת ויום האכל מצות אשר צוה למועד
 2 ויש האבני פי פחול האבני צאת מפתים:
 3 על פני רום לי וכל מקדו חום פטר שור ושה:
 4 וסר חמור הסדה משה ואכל הסדה ופשו
 5 על פני בןד הסדה ולא יראה פני ריבם:
 6 ושה ימים תעבד ויום השמיש תשפח פחול
 7 ומעד השפח: ורב שמעל תעשה לך פחול
 8 פד חום רוב האסוף תספת השסו: של
 9 פסם בשדה יראה כלסוף אדפני האן:
 10 יהיה אדני ישראל: פראש ביום משפח
 11 ותספ אדלכלו ולא יחמד אש אדאננו
 12 משפח לראיה אדלכל יהוה אדלו של
 13 פסם בשדה: לא תשחט על חמוץ וסוכו
 14 ולקחן ללך וכן תג הפסח: ראשית פחול
 15 אסוף תביא בית יהוה אדלו לא תבשל פד
 פד אפ: **ס**
 16 ואמר יהוה אל משה פתב לך אדדמים האלה
 17 על פי הדמים האלה פרו אקח פרו ואד
 18 ישראל: ודד שם עם יהוה אדבעים יום ואדבעים
 19 ללה לום לא אכל ומים לא שרה ותכת על
 20 השח את דמי הפחית עשור הדמים: וד
 21 פד משה כד סלי ושי לוד העוד פד משה
 22 פדו מדדד ומשה ארדע פי קח עד פני
 23 פד איו: ורא אדן וכל בני ישראל אד
 24 סה יהיה קח עד פני וירא מצות אלו:
 25 וקח אדם משה וישנו איו אדן וכל דשאים
 26 פעה ודפ משה אדם: ואדדכן נשח על
 27 בני ישראל ויום את כל אשר דפ יהוה איו
 28 פד סני: וכל משה משפ אים ויתן על פני
 29 א סתה: ובא משה לפני יהוה לדפ איו סד
 30 אדדפסוה ע צאו ויצאו ודפ אל בני ישראל
 31 את אשר יאה: ורא בני ישראל אדפני משה
 32 פ קח עד פני משה וישני משה אדדפסוה
 33 על פני ערפא לדפ איו: **ס ס ס ס** כב 22

1 כל שנה על שנתו וקראו בשם יהוה לפניה
 והיה את אשר אתן והחיות את אשר אתום
 2 ואמר לא תכל ללחם אדמיני כי לא ידאני החיים
 3 ודו: ואמר יהוה הנה מקום ארץ ונפת על
 4 הנער והיה בעם פניו שמחתו בנקה הנער
 5 לשמו כפי עליו ערעביו והחזיר אדפשו
 והיות אדראיו ופי לא יראו: ד

לד. CAP. XXXIV.

1 ואמר יהוה אל משה פסל לך שני לוח אבנים
 כאלהים וסכפוי על דלתות אדדדמים אשר
 2 דו על דלתות האלמים אשר שפחתו והיה
 3 כן לבק ועליו בנק ארז סיל ונפת לו
 4 שם על דלתות יהוה: ואש לא יעלה עמך ונב
 5 אש אירא פלדוד נב דפאן הנפר אל
 6 יש אל מל דוד הדואו וסל שני לוח
 7 אבנים כאלמים וישם משה בנק ועל אל
 8 דו סילי פאשר צה יהוה אתו וישק בודו שני
 9 לוח אבנים: ויוד יהוה בען וחיבב עמי שם
 10 וקרא בשם יהוה: ועבו יהוה: על פניו
 11 וקרא יהוה: יהוה אל רחום ורחן ארך אפים
 12 ורחיב חסדו: וצד וחסד לאלים מאד ען
 13 וטעם ורפואה ונקה לא תקח סדן: ען אמת
 14 על צנים ועל צני מים על שלשים ועל דבעים:
 15 וימדד משה ויקח אדמה וישתחו: ואמר אב
 16 סא מצאתי חן בעיניך אדלי וילי סא אדמי
 17 בערפי כי עם קשה עוף הוא וסלחתי לעעמי
 18 וחספאטם חסדתי: ואמר הנה אנכי פרח
 19 פרוח ננד על עמפי: אעשה נסלוח אשר לא
 20 נבא במל דפאך ובכל צנים יהוה מלדמים
 21 אשר איתו בקרפ אד מעשה יהוה כי טרא הוא
 22 אשר אני עשה עמפי: שגר לך את אשר
 23 אנכי מצפף האם הנני ניש מצפף אדדראמי
 24 והצנעו החזירי והפול החזירי והצמסו: השמר
 25 לך פדחטת פרוח ליושב דארץ אשר איתו פא
 26 עליה פדחיה למ לש בקרפ: כי אד מבחזים
 27 וחיפון ואד מצנחם השפחן ואת אשרי חסדו:
 28 כי לא השתחוה אל אדמי כי יהוה קפא שמו
 29 אל קפא הוא: פדחטת פרוח ליושב הארץ חסו:
 30

אשר נשבעתי לאבותם לצדק לירשק לאמו
 2 לזרעו את פיה: וסלחתי לפני מלכו ונלחתי
 3 אדו הצנעו דאמלי החזירי החזירי יהוה
 4 והצמסו: אל ארץ ובה חלב דבש פי לא
 5 אעלה בקרפ כי עם קשה עוף איתו פך
 6 אכפו פרוח: וסלחתי עם אדדדמים דדע יהוה
 7 ויחאבלי ולא שרתי אש ערו עליו: ואמר
 8 יהוה אל משה אמר אל פני ישראל איתם עם
 9 קשה עוף ונע אדו אעלה בקרפ ומלחתי
 10 ושתי דודו ערו מעליך ואתה מה אעשה
 11 ערו: והסל מני ישראל אדדדמים מדו חרב:
 12 ומשה יקח אדדראל וסלחתי: מרפף לפחתי
 13 החוק מרדפחתי וקרא לו אדל מעד יהוה
 14 על מבוש יהוה ונא אל אדל מעד אשר
 15 מרפף לפחתי: יהוה פאח משה אל דראל
 16 וקמו מלדמים ונבם אש פחח אדל דפיטו
 17 אדמי משה ערפא ודאגה: יהוה פא
 18 משה ודאגה דוד עמיד הענן ועמד פחח דאדל
 19 דרפ עם משה: והיה כל דמים אדדדמים
 20 הענן עמד פחח דאדל וס מלדמים השתחוה
 21 אש פחח אדל: דרפ יהוה אל משה פנים
 22 אל פנים פאשר דרפ אש אל ערו ושכ אל
 23 דפחתי ומשחתי ודשע פרטן נע לא ימש
 24 מרפף דאדל: ד
 25 ואמר משה אל יהוה ראה איתו אמר אל
 26 ועל אדדדמים יהוה ואתה לא דודעמי את
 27 אשר השלח עמי ואתה אכרתו דשחתי בשם
 28 ונב מצאת חן בעיני: ועשה איתו מצאתי
 29 חן בעיניך ודעמי סא אד חרקה ודעמי למען
 30 אמנא חן בעיניך יהוה כי עמף דמי יהוה:
 31 ואמר פני ילם והסחו לך: ואמר אלו
 32 אס דאין פרוח חלמים אל תעלע מזהו: ובמה
 33 דדע אטוא פר מצאתי חן בעיניך אני עמפי
 34 דוא מלחתי עמפי וסלחתי אני ועמפי מכל
 35 דמים אשר על פני דאדמי: ד

17 ואמר יהוה אל משה גם את דדדמים יהוה אשר
 18 דפחתי אעשה פר מצאתי חן בעלי ודעמי בשם:
 19 אמר דראי סא אדדדמים: ואמר אני אעמד

CAP. XXXI. לא

1 וידבר יהוה אל משה לאמרו: ואת קדושי
 2 בשם פזלאל בן אחי בר דוד למשה ויהיה
 3 ואמלא אותו רוח אלוהים בחכמה ובתבונה
 4 ובדעת ובכל מלאכה: לחשב מחשבתו לעשות
 5 פרוז ובקפץ ובפחשתו: ובחולשת אבן למלאות
 6 ובחולשת עץ לעשות בכל מלאכה: ואלה הנה
 7 נתיני אותו את אהליאב בן אהוספון למסוד
 8 וזן וכלל בלתיסלב נתיני חכמה ועשו את
 9 מלאכתו צדקו: את אהל מעד ואהרן
 10 לעדו ואהרן הפסח אשר עליו ואת כל
 11 האוילי: ואהרן השלחן ואהרן פליו ואהרן הפסח
 12 והפסח: ואת כל פליו ואת מזבח הקטרת:
 13 ואהרן הפסח העלה ואהרן פליו ואהרן הפסח
 14 ואהרן פליו: ואת פניו האור ואהרן הפסח
 15 לאהרן הפסח ואהרן פליו בניו למסוד: ואת שמן
 16 המשתחה ואהרן קטרת הפסח לקדש ככל
 17 אשר צויתיו ועשו:

ס

12 ואמרו יהוה אל משה לאמרו: ואתה דבר אל
 13 בני ישראל לאמרו את אשר צויתיו ועשו
 14 פי אור ואהרן פליו וביעמכם ללוחמם לשת פי
 15 את יהוה מקדשכם: ואמרום אהרן הפסח
 16 פי קדש הוא לכם מזהלילה מזה ויתו פי כל
 17 העשה בה מלאכה ובכרחה הפסח והוא
 18 מקרב צמיחה: עשה ימים ועשה מלאכה
 19 וביום השביעי שבת שבתו קדש ליהוה כל
 20 העשה מלאכה ביום השבת מזה ויתו:
 21 ושמו בני ישראל אהרן הפסח לעשות את
 22 השבת ללוחמם פתח עליהם: בלי וכן בני ישראל
 23 את הוא לעלם פרישתו ימים עשה יהוה
 24 אהרן השמים ואהרן הפסח וביום השביעי שבת
 25 ופשו: ס ויתן אל משה ככלו לרבו
 26 אותו ביד סילו שני לוח הזבח לוח אבן
 27 פתחם באצבע אלוהים:

CAP. XXXII. לב

1 וירא העם כרבשש משה לרחת מקדושי
 2 וישאל העם על אהרן ואמרו אליו קים עשה

הפסחים מאת בני ישראל ונתת אותו עליהם
 אהל מעד יהוה לבני ישראל לפזון לפני יהוה
 לכפר על עשיותיהם: ס

17 וידבר יהוה אל משה לאמרו: ועשית פיר
 18 משחה וכן משחה לחמה ונתת אותו בן אהרן
 19 מעד וכן המזבח ונתת שמה מים: והוצו
 20 אהרן ובניו משה את ידיהם ואהרן בלתיסלב
 21 בפסח אהרן מעד ויהצו מים ולא יתו וא
 22 בנשיתם אל המזבח לעלה להקטיר אשה
 23 ליהוה: והוצו ידים ותללים ולא יתו
 24 והיה להם חקועים לו אלוהם ללוחמם: ס
 25 וידבר יהוה אל משה לאמרו: ואתה קדלך
 26 בשמים ואלו מידו חמש מאות וקמץ בשם
 27 מוציאו חמשים ושתים וקמץ בשם חמשים
 28 ומצוים: וקחה חמש מאות בשלל הקדש
 29 ושמן ויתו ויהו: ועשית אותו שמן משחה קדש
 30 וקח מן קרח מעשה קח שמן משחה קדש
 31 והיה: ומשחתו בן אהרן מעד ואת אהרן
 32 והעדה: ואהרן השלחן ואהרן פליו ואהרן הפסח
 33 ואהרן פליו ואת מזבח הקטרת: ואהרן הפסח
 34 העלה ואהרן פליו ואהרן הפסח:
 35 וקדשת אולם יהו קדש קדשים ללוחמם ביום
 36 וקדשו: ואהרן הפסח ואהרן פליו וקדשת
 37 אולם לכה ליו ואהרן בני ישראל וידבר לאמרו
 38 שמן משחה קדש יהיה זה לי ללוחמם:
 39 על בשר אדם לא יקח ובמחנהו לא תעשו
 40 פסח קדש הוא קדש יהיה לכם: איש אשר
 41 יקח פסח: ואשר יתן משה עליו ונתת
 42 מעמיו: ס ואמרו יהוה אל משה קדלך
 43 בפסח נספח: ושלח ורחלמה מים ובלטה
 44 ופה בן בכר יהיה: ועשית אותה קדש
 45 וקח מעשה וקח ממחה מזהו קדש:
 46 ושקחה ממחה קדש ונתתה ממחה לפני העדה
 47 באהל מעד אשר אהרן קח שמה קדש קדשים
 48 ויהיה לכם: והקטרת אשר תעשה במחנה
 49 לא תעשו לכם קדש ויהיה קדש ליהוה: איש
 50 אשר יעשה כמה ללוחמם בה ונתת מעמיו: ס

42 ליהוה: עלה תמיד לדורותיכם פתח אהל מועד
 לפני יהוה אשר אעז לכם שמה לפני אהל
 43 שם: ותעתי שמה לפני ישראל ונקדש פניו:
 44 וקישויו חזא אהל מועד ואת דפנותיו ואת ארצו
 45 ואת פניו אקדש לפני ל: ושכנתי בתוך בני
 46 ישראל והיו לי להם לאלהים: ויהי פי אפי
 יהוה אלעולם אשר ויצאני אהם ממצר
 מצרים לשכני בתכם אני יהוה אלעולם: ס

CAP. XXX. ל

1 ועשית מזבח מקטן קטנה עצי שטים תעשה
 2 אהו: אשה אהו ואמה חרבו רביע יהוה
 3 ואפודים קטנו מזה קטנו: וצפת אהו חב
 4 מזה אהו: ואת קרנותיו סביב ואת קרנותיו
 5 ועשית לו זר חב סביב: ושתי טבעות חב
 6 תעשה לו ומתחת חוץ על שתי צלעות תעשה
 7 על שני צדיו יהוה לכתים לכתים למאה אהו
 8 בזה: ועשית אהדדפים עצי שטים וצפת
 9 אהם חב: ונתתה אהו לפני הפתח אהו
 10 על ארץ הנהג לפני הפתח אהו על הנהג
 11 אהו אעז לה שמה: ותקטור עלו אהו קטור
 12 סמים בנק בנק בזהים אהדדפות: ומתתה:
 13 ובהעלת אהו אהדדפות בין השמים יקטורה
 14 קטור תמיד לפני יהוה לדורותיכם: להעלה
 15 עליו קטור זה ועלה אהו ונקד לא חסכו
 16 עליו: וכפר אהו על קטורו אחת בשנה
 17 מים חמור הנפים אהו בשנה וכפר עלו
 18 לדורותיכם קדש קדשים הוא ליהוה:

ס ס ס כ א 21

11 ודפר יהוה אר משה לאמור: פי חשא אהדדאש
 12 בגר ישראל לסקייה ונתת אהו מפר נשק
 ליהוה פסק אהם ואר יהוה בהם נגה פסק
 אהם: זה ו יהוה פל העבר על הדקאים
 מהציד השקל השקל הקול עשית זה
 14 השקל מהציד השקל החמה ליהוה: פל
 העבר על הדקאים מכן עשית שמה ומעלה
 15 הן החמה יהוה: העשיר אהדדפה החל
 לא ומלש מהציד השקל לתת אהדדחמה
 יהוה לכפר על נשחתיכם: ולקחת אהדד

אל מלחים הוא: וכפר להם אהו חלה
 להם שכן אהו ורקק אהו מכל המעלה
 אהו לפני יהוה: ומלח העל על פני אהו
 2 על פני בני דהסת אהם חספה לפני יהוה:
 3 ולקחת אהם מים ותקטור המזורה על
 העלה ליהוה טורה לפני יהוה אשה הוא
 ליהוה: ולקחת אהדדחמה מכל המלחים
 אהו אהו דהסת אהו חספה לפני יהוה
 5 יהוה לה למטה: וקשית את חוה החספה
 6 את שק החמה אהו ריקק אהו דהם
 7 מכל המלחים מאה אהו ומאה לבניו
 8 יהוה אהו וכלו להק שלם מאה בני
 9 שחלו פי חרמה הוא החמה יהוה מאה בני
 10 ישראל מוכר שלמים חרמים ליהוה:
 11 עני הקול אהו אהו יהוה לבני אהו
 12 לשמה מים למלחכם אהדדכם: שבעת
 13 יום לבשם דהבן חיהו מכוני אהו יא
 14 אהו מועד לשמה קולו: ואה אל המלחים
 15 חק הנהג ונהגת אהדדשן במקם קדש: וכל
 16 אהו וכל אהדדשן האל ואהדדלים אהו
 17 פל פתח אהו מועד: וכל אהם אהו
 18 פל דהם למלא אהדדים לקול אהם חן לא
 19 אהו פל קולו הם: ואהו מועד המלחים
 20 אהדדלים עהדדשן ונהגת אהדדשן אהו
 21 לא וכל פל קולו הוא: ועשית אהו וכלו
 22 פה ככל אהדדיוהו אהו שבעת ימים
 23 חסלא הם: ופר חמור תעשה להם על
 24 השמים והמאה על המזבח בשרה עליו
 25 ומתות אהו לקולו: שבעת ימים חסכו
 26 על המזבח וקשית אהו יהוה המזבח קול
 27 קשים פל דהגש במזבח וקדש: ס חה
 28 אהו תעשה על המזבח פבשים בני ששה
 29 שנים להם תמיד: אהדדבש האהו תעשה
 30 בשר והא דבש השלי תעשה בין השמים:
 31 ותשן סלה פלול בשמן פחול רבע יהוה
 32 לתק וקשית יהוה יון לבש האהו: והא
 33 דבש השלי תעשה בין השמים פמחור
 34 וכל וסכהו תעשה ליהוה מים חמור אשה

בכל מקרב אל פתח אהל מעד והצפת אהים
 בפנים: ולקחת את המצנפים והלבשת את
 אהרן את המצנף והוא מעל האסד והוא האסד
 והוא הוושן האסד לו בחשב האסד: ושמת
 המצנפת על ראשו ונתת אידננו הוושן
 על המצנפת: ולקחת את שוק המצנפה
 ויצקת על ראשו משנתה אורו: והאדבניו
 מקרב והלבשתים פתחו: ותנתן אהים אבנט
 אהרן ובגדי תבשית לים מגבלת האהרה לים
 פתחה לתקת שלם ומלתו יד אהרן ויד בניו:
 והקבת את הדגל לפני אהל מעד ומקבו
 אהרן ובניו את ידיהם על ראש הפר: ושחטת
 את הפר לפני יהוה פתח אהל מעד:
 ולקחת מים הפר ונתתה על קרנת המזבח:
 פאצבוק ואד על ידיהם תשפוך אל סוד המזבח:
 ולקחת את מלחהל המכסה את הדקב והוא
 החרת על הדקב והוא שתי הגלית והאדה חלב
 אשר עליה הקטרת המזבחה: והאדבש
 דפר והאדעו והאדשלו חסרן באש מחוץ
 לפתחה חפאת הוא: והאדהאל האדו תתק
 ומכר אהרן ובניו את ידיהם על ראש האהל:
 ושחטת את הדגל ולקחת את הדמיו וורקת
 על המזבח סביבו: והאדהאל תתנה לטעמו
 והצפת קרבו ומעו ונתת על טעמו ועל ראשו:
 והקטרת את מלחהל המזבחה עלה והוא
 ליהוה ריח מנחה אשה ליהוה והוא:
 ולקחת את האהל השני ומקבו אהרן ובניו
 את ידיהם על ראש האהל: ושחטת את
 האהל ולקחת מקמו ונתתה על חסרו און אהרן
 ועל חסרו און בניו והקמת ועל בן ים והקמת
 ועל בן נגלם והקמת וורקת אתיהם על
 המזבח סביבו: ולקחת מקדחים אשר על
 המזבח ומשמן המצנפה והיתת על אהרן ועל
 בניו ועל בניו ועל בניו בניו אהי מקוש הוא
 ובניו ובניו ובניו בניו אהי: ולקחת מלחהל
 החלב האהלי והאדה חלב: והמכסה את
 הדקב והאדה חלב הדקב והאדה חלב
 והאדה חלב אשר עליה ואת שוק המזק פי

והואשן מעל האסדו: ומשאל אהרן את שמחה
 בפרושתא אל בחשן המצנפת על לבו בבאו אל
 הוושן ונתן למצנפה תמיד: ונתת אל הוושן
 המצנפת את ידיהם והאדה חלב על לב
 אהרן בבאו לפני יהוה ומשאל אהרן את המצנפת
 בפרושתא על לב לפני יהוה תמיד: ם
 ועשתה את המעל האסד פלל תכלת:
 והיה סרראו בחורם טפה יהיה לשו סביב
 מעשה את פני רחוק ויהיה לו לא ירע:
 ועשתה על שוליו רפלי תכלת וארבע וחלעת
 שני על שוליו סביב ושפצו חב פוחם סביב:
 שפצו חב ורפלי שפצו חב רפלי על שוליו
 המעל סביבו: והיה על אהרן לשנת ומשמע
 קול בבאו אל הוושן לפני יהוה ובאצו ולא
 ימותו: ם ועשתה ציצ ורב טורו ושחטה
 עליו פתחו הים קול ליהוה: ושחט את
 על שול תכלת והיה על המצנפת אלמל
 בפרושתא והיהו יהוה על מצנפת אהרן
 ומשאל אהרן את בניו והקשים אשר יקלו בני
 ישראל ללבושם וקשים יהיה על מצנפת תמיד
 לצון לים לפני יהוה: ושפצת הפתח שלם
 ועשתה מצנפת שש האבנט העשה מעשה
 רקם: ולבני אהרן מעשה כהנת ועשתה לים
 אבנטים ומצנפת מעשה לים לכבוד ולחפאתו:
 והלבשת אהם את אהרן אהי: והאדבנו את
 ומשחת אהם ומלת אתיהם וקשת אהם
 וכבדו: ועשה לים מכסה קל לשפת בער
 ענה מפתנים ועדוברים יהוה יהוה על
 אהרן ועל בניו בבאם: אל אהל מעד או
 בקשים אל המזבח לשנת בקוש ולא ישא
 על מרדו תקת שלם לו מרע אהרן: ם

CAP. XXIX. כט

1 והוה הדקב אשר מעשה לים לקוש אהם לכה
 לו לקח פי אהרן בפרק ואלים שנים המימם:
 2 והים מצות חרות מצה מלוח בשמן חרקי
 מצה משחים בשמן מלח חרם מעשה אהם:
 3 ונתת אהם על סל אהל המזבחה אהם בסל
 את הדפר והא שני האלים: והאדהאל והאדה

שמות הצורה כה

7 יב תכלה וארמון ותולעת שני ושש משור:
 9 ולקח את שתי אבני-שדה ופתחת עליהם
 10 שמות בני ישראל: ששה משמרים על
 11 האבן האחת והאבן השנייה הששה החרים על
 12 האבן השנית כחילתום: מעשה חיש אבן
 13 פתחו חלום תפתח את שתי האבנים על שמות
 14 בני ישראל מבט משבצות דב תעשה אותם:
 15 ושמות את שתי האבנים על פתח האבן אבני
 16 זפן לבני ישראל ונשא ארון את שמותם
 17 לפני יהוה על שתי כתפי לזן: ם ועשת
 18 משבצת דב: ואחי שמות דב טלוד
 19 מנבלת העשה אים מעשה עב ותחיה את
 20 ששורת העבות על המשבצות: ם ועשת
 21 חשן משפט מעשה חשב כמעשה אסד תעשה
 22 דב תכלת וארמון ותולעת שני ושש משור
 23 תעשה אותו: וכיע יהיה כסול ורת ארץ
 24 ורת רחבו: ומלאת בו מלאת אבן ארבעה
 25 טורים אבן טור אים פטרה וכלת האר
 26 האדור: והאר השני נסד ספד וירלם:
 27 והאר השלישי לשם שבו ואחלקה: והאר
 28 הרביעי חלוש ושם ושמה משבצים דב
 29 יהיו כמלאותם: והאבנים תהיו על שמות
 30 בני ישראל שמים עשה על שמות פתחו
 31 חותם אש על שמי תהיו לשני עשר שבט:
 32 ועשת על החשן ששית מבלת מעשה עב
 33 דב טלוד: ועשת על החשן שהי טבעות
 34 דב ונתת את שתי הפעלות על שני קצות
 35 החשן: ונתתה את שתי עבות הדב על
 36 שהי הופעת אל קצות החשן: האר שהי
 37 קצות שתי העבות תהיו על שתי המשבצות
 38 ונתתה על פתחיה האסד אל מל פניו:
 39 ועשת שתי טבעות דב ושמות אים על שני
 40 קצות החשן על שפירי אסר אל עב האסד
 41 ביתה: ועשת שתי טבעות דב ונתתה
 42 אים על שתי כתפי האסד מלמטה ממל
 43 פלו לעפת כתפיה ממל לחשב האסד:
 44 ודבס את החשן מנפעת אל טבעת האסד
 45 כפתול תכלת לזית על חשב האסד ולאיח

שמים וארמון עשרים לשור ווי העפרים
 השקדים כספי: ודב הצד לפתחיהם
 קלים המשים אפה עפרים עשה וארמון
 ששה: ודב הצד לפתח קדמה מורה
 המשים אפה: והאש עשה אפה קלים
 לפתח עפרים ששה וארמון ששה:
 לפתח השלח המש עשה קלים עפרים
 ששה וארמון ששה: והש הצד מסד
 שמים אפה תכלת וארמון ותולעת שני ושש
 אסד מעשה רם עפרים ארבעה וארמון
 ארבעה: אל עפול הצד כבב משקים
 כספי וירים כספי וארמון ששה: אר
 חשן סה באפה ודב המשים כחמשים
 וקח חשב אפיה של משור וארמון ששה:
 לכל כל המלשן כל עבדו וכל יתודו
 וכל יתודו הצד ששה:

ס ס ס כ 20

21 עשה הצורה | ארבע ישראל וקח אלה
 22 סכ וית זך פתח לפתח להעלת נר תמיד:
 23 כפתול מעד כחוש לפתח אסד על העות ישר
 24 אר ארון ובני משב שרבו לפני יהוה
 25 קח שם לזרים כפת בני ישראל: ם

CAP. XXVIII. כה

1 אלה דבב אלה ארמון ארון וארבע
 2 אר סחף בני ישראל לכתול ארון דב
 3 ארבעה ארבע וארבע בני ארון: ועשת
 4 כתי קש ליתון ארון לכתול וארבעה:
 5 אלה תהיו אל פלחמלג אסר מלאה
 6 יח חכמה ועשו ארבעה ארון לקש
 7 כתי קש: ואלה הפנים אסר ועשו חשן
 8 אסד ומלל ותנת חשב משפט ואבנט
 9 ועשו כתי קש ליתון ארון ובני לכתול:
 10 דם יקח ארבעה ונתתה מלח ואת
 11 תרמון ותחולפת השני ותחולפת: ם
 12 ועשו ארבעה אסד דב תכלת וארמון ותולעת
 13 שני ושש משור מעשה חשב: שהי כחפת
 14 ותח יהיה על גל שני קצות חשן:
 15 וחשב ארבע אסר עליו כמעשה משה יהיה

העשה וזב זהים למינים תעשה את התרומה
 וזכו והקמץ את המושבן ממשפטו אשר
 ודאית בדין ס עשית סלחת תכלת
 וארזמן וחלעת שני ושש משוך מעשה השב
 עשה אלה דרכים: וסוטה אלה על ארבעה
 עמודי ששים מצפים זב וזדים זב על
 ארבעה ארבעים: ונתת את התרומת תחת
 הקרשים תבאת שמה מניח לשלח את ארון
 העדות והכבילה תכרת לכם בין הקולש ובין
 קולש הקדשים: ונתת את התרומת על ארון
 העדות בקולש הקדשים: ושמה את השלשון
 ממוץ לשלח את התרומה נבח השלשון על
 צלע המושבן תימנה השלשון תתן על צלע
 צפון: ועשית מסך לפתח האהל תכלת
 וארזמן וחלעת שני ושש משוך מעשה קום:
 ועשית למסך המשוה עמודי ששים תעשה ארם
 זב וזדים זב וזקת לום חמשה ארמי
 תעשה:

CAP. XXVII. כו

ועשית את התרומה עצי שטים חמש אמות
 ארך וחמש אמות רוב רבע יהיה המנחה
 ושלוש אמות קמחו: ועשית קמחו על ארבע
 פנות ממנו תתיון קמחו תעשה ארץ חשתי:
 ועשית סדורו לרשת ועיו ומדקתיו ומלגתיו
 ומחוריו לכל פלגיו תעשה חשתי: ועשית לו
 מכס מעשה רשת חשתי ועשית על הרשת
 ארבע טבעות חשתי על ארבע קצותיו: ונתתה
 אלה תחת פרט המנחה מלמטה הדיתה הרשת
 עד הצד המנחה: ועשית בדים למנחה בדי
 עצי שטים תעשה ארם חשתי: והבאת ארץ
 בדין בפניעת הדת הבדים על שמי צלעת המנחה
 משאת ארץ: נכס לחת העשה ארץ פאור
 דאית ארץ בדי בן יעשו: ס ועשית
 את הצד המושבן לפתח נבחרים קעים
 לחצר שש משוך מזה באמה ארך לפתח
 האחת: ועמודי עשרים וארבעים עשרים
 חשתי וזי העמודים וחשתיים מסך: וכן
 לפתח צפון בארך קעים מזה ארך ועמוד

וחמש העשית לזב ובמלה את התרומה
 10 העשית אל מל פני האהל ועשית חמשים
 ללאו על שפת התרומה האחת הקצנה
 בתורת חמשים ללאו על שפת התרומה
 11 הדבורה השנית: ועשית קמי חמשת חמשים
 תבאת את התרומים בלאו תרומה ארץ
 12 האהל וזה ארץ: וסרת העוף ביעשת האהל
 הצד התרומה העשית תסרת על אחי המושבן:
 13 ותאמה מזה ותאמה מזה בעוף פאור תיעשת
 האהל וזה סרת על צדו המושבן מזה ומזה
 14 למסור: ועשית מכסה לאהל עות אולם
 מאדמים ומכסה עות תחשים מלמעלה: ס
 15 ועשית את התרומים למושבן עצי שטים עמודים:
 16 עשו אמת ארך הקולש והאהל והצד האמה
 17 רוב הקולש האחד: שתי דות לרש האהל
 משלח אשה אל ארצה: בן העשה לכל
 18 קולש המושבן: ועשית את התרומים למושבן
 19 עשרים קולש לפתח נבחה תימנה: וארבעים
 אתרומת העשית תחת עשרים הקולש שני
 ארם מתחת קולש האחד לשתי דתו ושני
 ארעים תחת קולש האחד לשתי דתו:
 20 לצלע המושבן השנית לפתח צפון עשרים
 21 קולש: וארבעים ארבעים מסך שני ארעים
 תחת הקולש האחד ושני ארעים תחת
 22 הקולש האחד: ולתפרו המושבן יפה
 23 תעשה ששה קדשים: ושני קדשים תעשה
 24 למעלת המושבן בירכבים: ויהי תימנה
 מלמטה ויהי יהי חמים על האש את התרומה
 האחת בן יהיה לשטים לשני המאצות
 25 יהיו: יהיו שמונה קדשים וארבעים מסך
 ששה עשו ארעים שני ארעים תחת הקולש
 האחד ושני ארעים תחת הקולש האחד:
 26 ועשית בדים עצי שטים תעשה לקולש
 27 צלע המושבן האחד: וחמשה בדים לקולש
 צלע המושבן השנית וחמשה בדים לקולש
 28 צלע המושבן לדרכים יפה: ותפרת תימנה
 בתוך הקדשים מנחה מזה קצה אל הקצה:
 29 וארבעה קלים תעשה זב וארבעה קלים

שמות תרומה כו

נה

ועשית מטת זהב מטה מקשה ותעשה המצודה
 ויהי וקנה נביעה פסוליה וסחורה מנפה
 יהיו: ושלשה קנים תצאם ממצודה לשלשה |
 קני מטה מנפה האחד ושלשה קני מטה
 מנפה השני: ושלשה נביעים משקים בנה
 האחד פסול וסחור ושלשה נביעים משקים
 בנה האחד פסול וסחור פן לשלש הקנים
 תצאם ממצודה: ובמטה ארבעה נביעים |
 משקים פסוליה וסחורה: וכספך תחל שני
 הקנים מנפה וכספך תחל שני הקנים מנפה
 וכספך תחל שני הקנים מנפה לשלש הקנים
 תצאם ממצודה: פסוליהם וקנים מנפה |
 יהיו כלה מקשה אחת זהב סחור: ועשית
 את סחורה שבעה תעלה את סחורה האחד
 על עשר פניה: ומלשכה ומסחורה זהב סחור: |
 כסף זהב סחור ועשית אותה את מלשכלים
 האלה: והיא ועשית פסוליהם אשר יהיה
 מראה בודו: ס

CAP. XXVI. ס

ואת דושלשון תעשה עשר ויעש שש משור
 תכלה והוצמן ותלשת שני פנים מעשה
 חשב תעשה אותם: אחד ודויה האחת
 שמנה ועשרים פאפה ורוב ארבע פאפה
 דויה האחת מנה אחת לכל דויה: חמש
 דויעת חולין חסות אשה אל אחותה: חמש
 חללת על שם דויה האחת מנפה פתרה
 וכן תעשה בשם דויה הקצולה בפתרת
 השניה: חמשים ללא תעשה דויה
 האחת וחמשים ללא תעשה בקצה דויה
 אשר בפתרת השנית מקבילת הלא אשה
 אל אחותה: ועשית חמשים קס דוב ותפת
 את דויעת אשה אל אחותה בקלים והיה
 המושך אחד: ועשית ויעש עים לאהל על
 המושך ששתי עשרה ויעש תעשה אותם:
 אחד ודויה האחת שלשים פאפה ורוב
 ארבע פאפה דויה האחת מנה אחת לעשתי
 עשרה ויעש: ותפת את חמש דויעת לנד

ואת תבנית כל צליו וכן תעשה: ס ועש
 אה עצי שטים אפרים וחצי אהל ומנפה
 וחצי רחף ומנפה וחצי קחור: ותפת אהל
 רב סחור מצות ומחץ ומנפה ועשית עליו
 ורוב סכבו: וקצקט לו ארבע מנפת ורוב
 נהיה על ארבע פנפורה וישו מנפת על
 מש האחת וישו מנפת על צלע השניה:
 ועשית בדי עצי שטים ותפת אהם ורוב
 והספת את דפנים בפנפת על צלע האהל
 לשאת את דהאן בדם: במנפת האהל יהיו
 ופנים לו יסח מנפה: ונתה אל דהאן את
 האהל אשר אהל אהל: ועשית כסות זהב
 סחור אפרים וחצי אהל ומנפה וחצי רחפה:
 ועשית שנים פנים ורוב מקשה תעשה אהם
 משני קצות הפפתו: ועשית פתח אחד
 ספה מנה וסחור יחד מנפה מנה כך
 תפת תעשה את דגונים על שני קצותיו:
 יהיו הגונים פוטי כפים למעלה סכבו
 פנפתם על הפפתו וסכבו אשר אל אהלו
 ואת הפפתו יהיו פני הפנים: ונתה את
 הפפתו על דהאן מלמעלה ואל דהאן תתן
 את דויעת אשר אהל אהל: ותעשיו קל שם
 ותפת אהל מעל הפפתו מן שני הפנים
 אשר על דהאן העדה את פלאה ופנה אתה
 ארבעי ששאל: ס

ועשית שלדון עצי שטים אפרים אהל ומנפה
 וחצי ומנפה וחצי קחור: ותפת אהל ורוב
 סחור ועשית לו ורוב סכבו: ועשית לו
 סכורה ספח סכבו ועשית ורוב לסחור
 סכבו: ועשית לו ארבע מנפת ורוב נהיה
 את דפנפת על ארבע הפפתו אשר לארבע
 תליו: לעשר הפפתו ותהיה הפנפת לחים
 שטים לשאת את דהאן: ועשית את דפנים
 עצי שטים ותפת אהם ורוב וסחור את
 דהאן: ועשית קסחור וכספך וסחור
 ומסחור אשר יסח בזה ורוב סחור תעשה
 אהם: ונתה על השלדון לחם פנים לפני
 תפד: ס

ישראל: וישלח אהרן על בני ישראל ויעלו
 עלה ויחזו ויביאו נחמדים שלמים ליהוה פרים:
 ויקח משה וצני הרים וישם פאנתה וצני הרים
 ויקח על המזבח: ויקח סכר הפיות ויקרא
 פאני העם ויאמר כל אשר דבר יהוה נעשה
 ולשמעו: ויקח משה את החרשים ויוק על העם
 ויאמר יהוה נס דבריהם אשר פה יהוה עפלים
 על כל החרשים האלה: ויעל משה ואהרן סב
 ואיבדוהו ולשבעים מקני ישראל: ויהי את
 אלה ישראל ויהיו תליו נעמשה לבנת
 הפסד וכעס השמים למח: ולא אצל
 בני ישראל לא שלח דו ויחזו את דהאלים
 ויאמר וישפחו: ויאמר יהוה אל משה עלה
 אל יהוה וידבר אל השם ואמנה לו את לחות הארץ
 והיה יהוה הפעלה אשר פחשו לדחום: ויקם
 משה והולשע משהו ויעל משה אל יהוה
 האלפים: ולא חקם אמר שמי לט בזה עד
 אשר נשוב אליכם ויהוה אהרן ויהוה עפלים
 מי בעל הרים נש אלום: ויעל משה אל
 יהוה ויכס הענן אהרן: וישכן פסד יהוה
 על דו סלי וכסוד הענן שלש ימים ויקרא
 אל משה ביום השביעי מתוך הענן: וכראה
 פסד יהוה פאש אלהו פאש יהוה לעיני
 בני ישראל: ויבא משה מתוך הענן ויעל
 אל יהוה ויהי משה בוד ארבעים יום
 וארבעים לילה:

ס פ ט יט

CAP. XXV. כד

ויהי יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני
 ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר
 יבנה לפי תקוהו את תרומתו: חאלה התרומה
 אשר תקחו מאתם ודב וכסד ותחשבו: ותבנה
 וארצמן ותחלשע שני ושש ועאם: ועלה
 אלים מאדמים ועלה תחשים וצני שמים:
 שכן לפני בשמים לשמן המשחה ולקטורה
 הפמים: אכני שרים ואכני מלאים לאשר
 ותהיו: ועשו לי מקדש ושכנתי פחים:
 בכל אשר אל מראה אהרן את תבנית המשכן

בפני אהרן ויהי ביה יהוה אלהיו לא
 תבשל דני פולב אפיו: פ
 ויהי אכני שלח מלאך לפניו למסורו ביהוה
 ותבנהו אל דחום אשר הבטו והשמו
 כפשו ושמע בקול אלהיו פו פי לא ישא
 לשמעם פי שמי בקרבו: פי אכני שמע השמע
 בקול ועשית כל אשר אדבר ואיבדו את אהרן
 וצניו את צניו: פי יקח מלאך לפניו
 ותבנהו אל דחום ותהיה תהיה והבטו על
 יהוה והבטו והבטו: אלהיהם
 לא יהיה ולא תעבם ולא תעשה כמעשהם
 פי הים יהיהם ושפ השפ מצותיהם:
 ועפלים את יהוה אלהים וקח את לחות
 ואד מימיהו והבטו מלה משפחו: פ
 לא יהיה משפחה ועקדה פאצף אד
 מסר מן אמוא: אהרן ושלח לפניו
 והפיו אד על העם אשר תבא פים ותהיה
 את כל אהרן אהרן עתו ושלחו את דהשעה
 לפניו ויהוה אהרן את דהבטו עתו ואת דהיה
 מלפניו: לא אגשע מפניו בשנה אחת
 פו יהיה ויהי שמחה ויהי עליו ויהי השנה:
 מעט מעט אנהשע מפניו עד אשר תשנה
 ויחלה את דהיה: ושני את דהבטו מיסוד
 וערים פלשים וממפר עד דהיה פי אהרן
 פיהם את שני הארץ ותשמו מפניו:
 אלהיהם לם ולא יהיה פיות: לא ישנה
 פאצף פו יהוה אהרן לי פי תעבד את
 אלהיהם פו יהיה לו למקשו: פ

CAP. XXIV. כד

ואל משה אמר עלה אל יהוה ואתה ואהרן סב
 ואיבדוהו ולשבעים מקני ישראל השתחויהם
 סדקו: ותש משה לבו אל יהוה הם לא
 נשח והעם לא יעלו עפו: ויבא משה ויספר
 לעם את כל דברי יהוה ואת כל המשפטים
 ויבן כל העם קל אחד ויאמר כל החרשים
 אלה דבר יהוה נעשה: ויכתב משה את
 כל דברי יהוה וישם בפניו ויבן מתוך יהוה
 יהוה ויהיה עשורו מצפה לשנים עשר שבט

חבל תחבל שלמה תתן עד פא האשח תשיב
 לו פי הוא סחורה לבה הוא סחורה לעד
 בפה ישלב ויהיה פירצק אבי ושמה פי
 חפץ אבי: ם אלים לא תגדל ושמא
 בעפק לא רחמי: מלאכה חמקה לא תהיה
 כבוד בנה תתן לו: פרהעשה לשר לאמנה
 שבעת ימים יהיה עמלו פים השמיני
 תתן לו: ואשר קול תתן לו ובשר בשדה
 מרפה לא תחבלו למלכ השלמך אחי: ם

CAP. XXIII. כג

1 לא תשא שמע שוא אליהשת תתן עד שיע
 2 ליהוד עד תמוס: לא תהיה אחרונים לעמ
 ולא דעסה עלוב למת אחי רפם לרפמי:
 3 חל לא תהיה פריבו: ם פי תפגע שר
 4 אבה או חמוז תעה השב תשיבנו לו: ם פי
 5 תראה חמוז סתוף רבץ תרח מפא חוללה
 מעוב לו עוב תגוב עמו: ם לא תהה
 6 משפט אבה פריבו: מדי שר תרח וגי
 7 וצדק אליהתו פי לא צדק רשע: תחד
 8 לא תקח פי השחר עפר פחים ויבשר דמי
 צדיקים: ועד לא רחוק ואמם תתם אדמש
 9 דבר פריעים יהיהם פרוץ מצרים: ושש
 10 שנים תורע אדמצה ומסיה אדחמוחה:
 11 והשכילת השמטה ומסיה ואכל אבי עפוק
 12 ורחם תאכל חמי השדה פרהעשה לרמק
 ליהוד: שש ימים תעשה מעשוק ויום
 13 השביעי השפת למען ית שר וחמוז תפוש
 פרהמחה דבר: ובכל אשר אמרו אליכם
 14 השמרו ושם אלים אחים לא תופרו לא
 15 ישמע ערשוק: שלש תללים תתן לו בשטה:
 16 אדתה תפשו תשולו שבעת ימים תאכל
 17 מצח פאשר ציהה למען תוש תאבי פר
 18 בו תצא מעצרים ולא יראו פני רמס: תד
 19 דאצול פתח מעשוק אשר תורע בשדה תד
 תאכל מצח השלש כמספת אדמעשוק כר
 17 השדה: שלש פעמים בשנה ראה פל זכר
 18 אל פני ראיך ויהיה לא תרופח על רמס
 19 בסובו ולא ילך חבתי עד פשו ראשה

שלם אסרין לו ונמר פנבו: אדחמיה
 תפא ברו הנכה משור עד חמוז עד שיה
 1 חים שנים ישלים: ם פי ובשר אל שדה
 2 אלים ושלה אדצלוה ובשר בשדה אח
 3 עב שדה ומעב פרו ישלים: ם
 4 בדיעה אל ובדיעה שים וסחל בול או
 5 תפא או השדה שלם שלם הפנש אד
 6 תפשה: ם פריחן אל אדערה פס אד
 7 לים לשמו תב מצח האש אדפנא דב
 8 שלם שנים: אסלא ופא הפב וקרב
 9 בל דיחיה אדחארים אסלא שלח חו
 10 בלמח רשע: פל פל דמ פשע על שור על
 11 חור על שיה על שלמה על פל אבה אשר
 12 אמל פרהא זה עד תגללים ויא דבר
 13 אלים אשר תשיע אלים ישלים שנים
 14 יששו: ם פריחן אל אדערה חמוז
 15 אשר אדערה ובל פרהמה לשמו וכה אד
 16 תפא אדערה אן ראהו: שבעת ידה תהיה
 17 פן שנים אסלא שלח חו במלמח
 18 ועד ולקח בעלו ולא ישלים: ואסנב
 19 עב מצחו ישלים למעלו: אסרין ישר
 20 ידה עד תפשה לא ישלים: ם
 21 וסחמאל אשר מעם רעה ותפא ארמת
 22 פלו אדעמו שלם ישלים: אדבעלו עמו
 23 לא ישלים אדשמוך הוא בא בשכו: ם
 24 ודיעה אל פרהה אשר לא אדערה ושכ
 25 עפ סור ודיעה לו לאשה: אסרין ימח
 26 אבה לחיה לו כח שלח כבוד הפחלו: ם
 27 תפשה לא תהיה: פל עב עדימה מר
 28 ימח: ם ובה לאלים יחם פלה ליהיה
 29 לשו: ועד ארחה ולא תאצנו פריים
 30 יהיהם פרוץ מצרים: פל אכמה ויחם לא
 31 תפן: אדעמה תפשה אחי פי אדעק תעק
 32 אל שמע אשמע עקשו: יהיה אפי ודעו
 33 אחם פרוז יהו לשים אלמח ובמס
 34 ימים: ם
 35 אדעמה תלה אדעמו אדחמיה עפוק לא
 36 ידה לו בשה אדחמיה עליו משו: אד

1 יִשָּׁרֵף בְּאֵשׁ אֵלֶיךָ וְאֵלֶיךָ וְלֹא יִמָּחַר וְנָסַל לְמַשְׁכָּב׃
 2 אִתְּכֶם וְהִחַרְתֶּם בְּדוֹף עַל מַשְׁכַּבְתִּי וְנִקְרָה
 3 הַפְּעוּדָה וְקָם שָׂמִיךְ יִהְיֶה וְהָפֵא יִפְּאֵה׃ ׀
 4 וְכִרְיֵיךָ אִישׁ אֶת עֵבֶדְךָ אִוְ אֶת אִמּוֹתָיִם בְּשִׁבְטֵי
 5 יִמֵּיךְ יַעֲמֹד יוֹד נָקָם וְנָקָם׃ אִךְ אִתְּכֶם אִו
 6 וְכִרְיֵיךָ אֲנָשִׁים וְנָסַר אֱלֹהֵי הַרָּה וְנִצָּחַר וְלִדְהָה
 7 וְלֹא יִחַר אִסָּן עַל עַל עַל עַל עַל עַל עַל עַל עַל עַל
 8 בְּעַל הָאֱלֹהִים וְיִחַר בְּלֵלִים׃ וְאִם אִסָּן יִחַרְהָ
 9 וְיִחַרְהָ בְּשֵׁשׁ תִּחַר נָפֵשׁ׃ עַן תִּחַר עֵין שֵׁן
 10 תִּחַר שֵׁן יִחַרְהָ יִחַרְהָ יִחַרְהָ יִחַרְהָ יִחַרְהָ יִחַרְהָ יִחַרְהָ
 11 תִּחַר פִּיךָ פִּצַּע תִּחַר פִּצַּע תִּחַר פִּצַּע תִּחַר פִּצַּע תִּחַר פִּצַּע
 12 ׀ וְכִרְיֵיךָ אִישׁ אֶת עַבְדְּךָ עֵבֶד אִו אֶת עַבְדְּךָ
 13 אִמְתִּי וְשִׁחַחְתָּ לְחַפְשֵׁי שְׁלֹשֶׁת תִּחַר עֵינֶיךָ׃
 14 וְאִם עַבְדְּךָ אִו שֵׁן אִמְתִּי וְשֵׁן לְחַפְשֵׁי שְׁלֹשֶׁת
 15 תִּחַר שֵׁן׃ ׀
 16 וְכִרְיֵיךָ שׂוֹר אֶת אִישׁ אִו אֶת אִשָּׁה וְמֵת
 17 סָקַל יִסָּל הַשּׁוֹר וְלֹא יִסָּל אֶת מִשְׁחָו וְעַל
 18 הַשּׁוֹר נָקָ׃ וְאִם שׂוֹר נָח הוּא מִמָּל שְׁלֵמָם
 19 וְהַעֲדָ בְּעַלְוֵי וְלֹא יִשְׁמְרֵהוּ הַמִּית אִישׁ אִו אֱלֹהֵי
 20 הַשּׁוֹר יִסָּל וְגַם בְּעַלְוֵי יִמָּחַ׃ אִם כִּפְרֵי יִשָּׁת
 21 עַל וְיִחַר פְּדוֹן נָפֵשׁ כָּל אֲשֵׁר יִשָּׁת עַל׃
 22 אִו יִחַ אִו יִחַ יִחַ יִחַ יִחַ יִחַ יִחַ יִחַ יִחַ יִחַ
 23 לֹ׃ אִם עַבְדְּךָ יִחַ הַשּׁוֹר אִו אִמָּה כִּסָּף
 24 שְׁלֵשִׁים שֶׁקֶלִים וְיִחַ לְאִדְוֵי הַשּׁוֹר יִסָּל׃ ׀
 25 וְכִרְיֵיכֶם אִישׁ פֹּדֵ אִו כִּרְיֵיכֶם אִישׁ פֹּדֵ וְלֹא
 26 יִכְפֹּר וְנִפְלֵ שְׁמֵה שׂוֹר אִו חֲמוֹר׃ בְּעַל הַבַּיִר
 27 יִשְׁלֵם כִּסָּף יִשִּׁיב לְעַלְוֵי הַחַיִּת הַיְהוּדִי׃ ׀
 28 וְכִרְיֵיךָ שׂוֹר אִישׁ אֶת שׂוֹר רַעֲוֹ וְמֵת וְלִמְדָה
 29 אֶת הַשּׁוֹר הַחַי וְהַעֲוֹ אֶת כִּסָּפֹ׃ וְגַם אֶת הַחַיִּת
 30 יִחַצוֹן׃ אִו טַדֵּעַ פִּי שׂוֹר נָח הוּא מִמָּל
 31 שְׁלֵמָם וְלֹא יִשְׁמְרֵהוּ בְּעַלְוֵי שְׁלֵם שְׁלֵם שׂוֹר
 32 תִּחַר הַשּׁוֹר וְהַחַי הַיְהוּדִי׃ ׀ פִּי יִגְבֹּד
 33 אִישׁ שׂוֹר אִו שָׁה וְיִמְדוּ אִו מִכֹּר חֲמִשָּׁה בָּרֶךְ
 34 שְׁלֵם תִּחַר הַשּׁוֹר וְאִם עַבְדְּךָ תִּחַר הַשּׁוֹר׃

CAP. XXII. כב

1 אִם בְּמִחְרָת יִפְּצֵה וְגַבְּהָ וְהָפֵה וְמֵת אִין לֹ
 2 דָּמִים׃ אִם יִחַרְהָ הַשּׁוֹר עַל דָּמִים לֹ שְׁלֵם

21 כִּלְיֵם לְעַלְוֵי רַחֲמָיִם׃ וְיַעֲמֹד הַעַם מִדְּוֹן
 22 וְשָׁה נֶשֶׁת אֶל הַשּׁוֹר אֶת שְׁלֵם הַיְהוּדִים׃
 23 ׀ וְאִם יִחַר אֶל מִשָּׁה פֹדֵ תִמָּר אֶל פְּנֵי
 24 יִשְׂרָאֵל אִתְּכֶם וְרִאִים פִּי מִדְּהַשְׁלִים הַדְּבָרִי
 25 עַמְּכֶם׃ לֹא תַעֲשֶׂן אִתִּי אֶלְוֵי כִסָּף וְאֶלְוֵי
 26 זָהָב לֹא תַעֲשֶׂן לָכֵן׃ מִזֶּמֶן אֶתְכֶם הַעֲשֶׂה
 27 לִי חֲבוּתָ עַל אֶתְעַלְוֵי וְאֶתְשַׁלְּמוּ אֶת
 28 צִאָרָה וְאֶתְבְּרָרָה בְּכֹל דְּמִמָּם אִישׁ אֶתְוֹר
 29 אֶתְשֵׁמִי אִמָּה אֶלְוֵי וְכִרְיֵיכֶם׃ וְאִם מִזֶּמֶן
 30 אֶתְכֶם הַעֲשֶׂה לִי לֹא תַחַסֵּה אֶתְוֹן גִּוּת פִּי
 31 וְחִבָּה דְּכַפְתִּי עֲלֵיהָ וְתַחְלֵה׃ וְלֹא תַעֲשֶׂה
 32 בְּמַעַל עַל מִזְבְּחִי אִישׁ לֹא תַחְלֵה עֲוֹתָ עַל׃
 33 פ פ פ יח 18

CAP. XXI. כא

1 הָאֵלֹהִים הַמַּשְׁפָּטִים אִישׁ הַשִּׁים לְפָנֵיהֶם׃ פִּי
 2 הַקָּה עַבְדְּךָ עַבְדִּי שֵׁשׁ שָׁמִים יַעֲבֹד וְבִשְׁבַע
 3 יִצָּח לְחַפְשֵׁי חָסֵם׃ אִם בְּנֵפֵי וְאִם בְּנֵפֵי וְאִם
 4 אִם בְּעַל אֱלֹהֵי הוּא וְנִצָּחַר אִשְׁתִּי עַמִּי׃ אִם
 5 אֶתְוֹר יִתְוֹר אֱלֹהֵי וְלִדְוֹר בְּנִים אִו בְּנֹת
 6 הָאֱלֹהִים וְלִדְוֹר הַרָּה לְאִדְוֵי הוּא יִצָּח בְּנֵפֵי׃
 7 וְאִם אִם יִמָּר הַעֲבֹד אֶתְכֶם אֶתְאִדְוֵי אֶת
 8 אִשְׁתִּי וְאֶתְדְּבִי לֹא יִצָּח חַפְשֵׁי׃ וְהַעֲשֶׂה אֶתְוֹר
 9 אֶתְאִדְוִים הַשּׁוֹר אֶתְהַחֵל אִו אֶתְדְּמוּתָה
 10 וְרַעַע אֶתְוֹר אֶתְאִדְוֵי בְּפִצַּע וְעַבְדִּי לְעַלִּים׃ ׀
 11 וְכִרְיֵיכֶם אִישׁ אֶתְכֶם לְאִמָּה לֹא תַצָּח כְּצִאָת
 12 הַעֲבָדִים׃ אִם דְּשָׁה בְּעַנְוֵי אֶתְוֹר אִשְׁרֵי לֹא
 13 יַעֲדֵה הַדְּפֹה לָכֵן נִכְרִי לֹא יִמָּשֵׁל לְמִכְרָה בְּגִדְוֹר
 14 הַיִּבֵּ׃ וְאִם לָכֵן יַעֲדֵה בְּמַשְׁפַּט הַבַּיִת הַעֲשֶׂה
 15 לָהּ׃ אִם אֶתְוֹר וְקַדֵּשׁ שָׁה כְּסוּחָה וְעַנְוָה
 16 לֹא תַרַע׃ וְאִם שְׁלֵשׁ אֵלֹהֵי לֹא יַעֲשֶׂה לָהּ
 17 וְנִצָּחַר חָסֵם אִין כִּסָּף׃ ׀ מִפְּהָ אִישׁ וְמֵת
 18 מֵת יִמָּחַ׃ וְאִשְׁרֵי לֹא יַצָּח הַיְהוּדִים אֶתְוֹ
 19 לָהּ וְשִׁמְתִי לָהּ מִלֵּם אִישׁ יִטֵּס שְׁמֵה׃ ׀
 20 וְכִרְיֵיךָ אִישׁ עַל דְּשָׁה לְהַרְגוֹ בְּעַרְוָה מֵעַם
 21 מִזְבְּחִי תַחֲשֹׁר לְמַחַ׃ ׀ וְמִפְּהָ אִבְוֹ וְאִם
 22 מֵת יִמָּחַ׃ ׀ וְגַבְּהָ אִישׁ וְיִמְדוּ וְנִמְצָא בִּדְוֹ
 23 מֵת יִמָּחַ׃ ׀ וְמִקָּל אִבְוֹ וְאִם מֵת
 24 יִמָּחַ׃ ׀ וְכִרְיֵיכֶם אֲנָשִׁים הַרָּה אִישׁ אֶתְוֹ

והנשים אל ידעה תקדשו פריסרף בם ידחו
 23 ויאמר משה אל ידעה לא יוכל להם לעלו אל
 יד סיני כי אשה והנדה בן סני תבן אד
 ידו תקדשו ויאמר אל ידעה קדו ונלה
 24 אשה ואתן עמך הנשים והגם אליהם
 ל עלו אל ידעה פריסרף בם ויד משה אל
 25 והגם ויאמר אליו

CAP. XX. כ

1 וידבר אליו את כל הדברים האלה לאמר
 2 אמר ידעה אלה אשר דבצתה מרץ מצרים
 3 מרץ עבדים לא ידעה לק אליו אחים על
 4 פניו לא תעשה לק פסל וכל תמונה אשר
 5 בשמים ומעל ואשר פארץ מתחת ואשר במים
 6 מתחת לארץ לא תשתחוה לה ולא תעבד
 7 כי אני ידעה אלהך אל כפא פקד עין את
 8 על בנים על שלשים ועל רבעים לשנתי
 9 ועשה חסד לאלים לא תבי ושכרי מצותי
 10 לא תשא את שמ ידעה אלהך לשוא כי לא
 11 ינקר ידעה את אשר ישא אדשמי לשוא
 12 וכר אדלים השפת לקדש ששת ימים תעבד
 13 ועשרת כל מלאכתך ויום השבת לשבת ולידעה
 14 אלהך לא תעשה כל מלאכה אתה ונכח ונכח
 15 עבדך ואתך ובהמתך ורש אשר בשעריך כי
 16 ששת ימים עשה ידעה את השמים ואת
 17 את הארץ לא ידע את השמים ואת השבע
 18 על פך ידעה אדלים השפת ויקדשו
 19 פכך את אבך ואת אבך למען ארכיך מיק על
 20 האדמה אשר ידעה אלהך עת לק
 21 חרצתו
 22 לא תשכח
 23 לא תשכח
 24 לא תשכח
 25 לא תשכח
 26 לא תשכח
 27 לא תשכח
 28 לא תשכח
 29 לא תשכח
 30 לא תשכח
 31 לא תשכח
 32 לא תשכח
 33 לא תשכח
 34 לא תשכח
 35 לא תשכח
 36 לא תשכח
 37 לא תשכח
 38 לא תשכח
 39 לא תשכח
 40 לא תשכח
 41 לא תשכח
 42 לא תשכח
 43 לא תשכח
 44 לא תשכח
 45 לא תשכח
 46 לא תשכח
 47 לא תשכח
 48 לא תשכח
 49 לא תשכח
 50 לא תשכח
 51 לא תשכח

ידע סיני וידעו בפרץ ידעו שם ישראל נד
 ידעו ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו
 ידעו מרדכי לאמר מה האמר למת ועלב
 ידעו לבי ישראל אדם ראהו אשר עשיתי
 ידעו והשוא ארבים על בנים שלשים וחמ
 ידעו אליו ועשה אדשמוע ושמוע בקלי
 ידעו את פירוי הדינים לי ענה מל
 ידעו פלי בלדאפי ואדם ידעו ל
 ידעו פנים ותי קדש אלה הדינים אשר
 ידעו אל בני ישראל ויא משה וקרא וקרא
 ידעו וישם למסדו את כל הדברים האלה אשר
 ידעו ידעו ויענו כל העם ידעו ויאמר כל
 ידעו ידעו ידעו מעשה וישב משה אדדמי העם
 ידעו ויאמר ידעה אל משה ויה אבי בא
 ידעו בעבד העבד ישמע והגם דברי עמך
 ידעו ויאמר לעלם ויה משה אדדמי העם
 ידעו ויאמר ידעה אל משה לק אל העם
 ידעו האם ומד וכבסו שמלוח ידעו
 ידעו לים השלישי פיו ביום השלישי ידעו
 ידעו מל העם על דר סיני הגבלו אד העם
 ידעו לאמר והשמד לכם עלו פד ובע בקצו
 ידעו פד מוז ומח לארבע פ יד פ
 ידעו וסל אד ידעה אד פדמה אדאש לא
 ידעו במשה ואל יהת עלו ברו ויד משה
 ידעו אל העם וקדש אד העם וכבסו
 ידעו ויאמר אל העם ויה כבסו לשלש
 ידעו ויה קלו ונקסו וענו פד על ידעו
 ידעו חוק מאו וידעו כל העם אשר במוחה
 ידעו אד העם לק את האלים כד היתה
 ידעו במוחה ידעו ויה סיני עשן מל
 ידעו אשר יד עלו ידעו ויש על עשן פעשן
 ידעו ויהת פלדוד מאו ויה קל השפר
 ידעו חוק מאו משה ידעו האלים ועכו
 ידעו ויה ידעה על דר סיני אדאש ידעו
 ידעו ידעה למשה אדאש ידעו ויעל משה
 ידעו ויאמר ידעה אל משה ויה העו בעם פרידמי
 ידעו לא ידעה ושל ממו רב וגם הגדלים

והגל ארדהם מנחת דממים: עשה תשמי
 פרנחול ידה מלדאלים פי בים אשר
 וחי עליהם: ויח יתו חנו משה עלה ויבאים
 לאלים ויבא אלה וכל וקני ישראל מכל
 להם עשהו משה לשם האלים: ויהי משפחת
 וישב משה לשפט ארדהם ויעמד העם על
 משה מרדפו עד השבו: ויהי חנו משה את
 פל אשר יחא עשה לעם ויאמר מה ידבר הזה
 אשר אשה עשה לעם כדע אשה ישב לבדו
 ומלדלים כצ עקו מן פק עד שבו: ויאמר
 משה לחות פריבא אלי העם לחל אלים:
 פריחה להם פם בא אלי ושפטו מן איש וכן
 ועד ודועתי אדתי פי האלים ואת ידועתי:
 ויאמר חנו משה אלו לא רשב הדם אשר
 אשה עשה: נל חל גם אשה גם העם הזה
 אשר עמד פרבד ממו הדם לא רחיל עשה
 לבדו: עשה שמע בקל אעקו ויהי אלים עקו
 ויהי אשה לעם מל האלים והבאת אשה את
 הדמים אל האלים: והורחת אדם את
 הדקים ואת ידועתי הדועת להם את ידועתי
 וכן בה ואת דמשה אשר עשהו: ואשה וחוזה
 מלד העם אשר חיל דא אלים אשר אמת
 שטאו בצע שמות עליהם שרי אלים שרי מאות
 שרי חמשים ושר עשרות: ושפטו ארדהם
 בכל עת ויהי מלד דם גדול ויבא אלה וכל
 הדבר הקטן ששטו דם הקל מעליה ונשא
 אלה: ואם הדבר הזה תעשה ונתו אלים
 ויכלת עמד גם מלד העם הזה על מקבו ויא
 בשלום: ושמע משה לקל חותו ויעש פל אשר
 אמר: ויבדו משה אשר חיל מלד ישראל ויתו
 אדם ראשים עליהם שרי אלים שרי מאות
 שרי חמשים ושר עשרות: ושפטו ארדהם
 בכל עת את הדבר הקטן ויבא אלה משה וכל
 הדבר הקטן ששפטו הם: ושלח משה את
 חותו וילך לו אל ארצו: פ

CAP. XIX. יט

1 פחול השליש לצאת בני ישראל מארץ מצרים
 2 פום היה בא מרפ סיני: ויסעו מסינים ויבאו

רבו בני ישראל ועל נפסם ארדהה לאמי הש
 ידה בקרבם אס ארץ: פ
 8 ויבא עמק וילום עש ישראל פרסום: ויאמר
 משה אל הדשע פור לנו אנשים נא היום
 בעמק מחר אבנו כצ על ראש הדבשה ויפנה
 10 האלים פדיו: ויש הדשע פאשו אמר לו משה
 להאדם בעמק ויפנה ארץ חור על ראש
 11 הדבשה: ויהי פאשו היום משה ידו ונב
 12 ישראל וכאשר יבדו ידו ונב עמק: ויהי משה
 פדים ויקרא אבן וישמו חותו ושכ עלה
 ואתו חור חמב פדיו מה אחר ומה אחר
 13 ויהי ידו אכסה עד פא השמש: ויהלש הדשע
 ארד עמק ואת עמו לשר רבו: פ
 14 ויאמר ידה אל משה פתב ואח ונתו בפסושים
 פאתו הדשע פרמה אכזה אדוכר עמק
 15 מתוח השמים: ויבן משה מזבח ויקרא
 16 שמו ידה: פסי: ויאמר פירד על פם זה
 מלחמה לידה בעמק מחר יד:

פ פ פ יח CAP. XVIII.

1 וישמע יתו כד מין חנו משה את פל אשר
 עשה אלים למשה לישראל עמו פדועתי ידה
 2 ארד ישראל מפעום: ויח יתו חנו משה
 3 ארד צפיה אשת משה אדו שלדעה: ואת שני
 בניה אשר שם האדו גלסם פי אמר פי יהיה
 4 בארץ כנניה: ושם האדו אלעזר פי אלדו אבן
 5 בעוז ויבאנו מרוב פרעה: ויבא יתו חנו
 משה ובער ואשה אל משה אל דמפדו אשר
 6 הוא חנה שם דר האלים: ויאמר אל משה
 אני חתוק יתו בא אלקו והאשה ושני בניה
 7 עמה: ויצא משה לקרא חותו וישתחו וישק
 לו וישאלו איש לעדה לשלום ויבאו האלה:
 8 ויספר משה לחותו את פל אשר עשה ידה
 לשטעה למפעלים על ארדו ישראל את פל
 9 והואה אשר מצאום בדרך ויצאם ידה: ויהי
 יתו על פלדפובה אשר עשה ידה לישראל
 10 אשר הפיל מיד מצרים: ויאמר יתו פרק ידה
 אשר הפיל אדם מיד מצרים ומיד פרעה אשר

אוי ער הילך פארט ציה משה ולא הביאש
 ורמה לארצהו בן ויאמר משה אכלה דאם
 כי שפתהאם ליהוה דאם לא תמצאה פשהו:
 26 ששח ומים תלקטו וביום השביעי שפת לא
 יהיה פה ויהי פים השביעי יצא מן העם ללכת
 ולא מצאו: ס ויאמר יהוה אל משה עד
 אלה מאתם לשון מצורף וחדודו: ואי פי
 יהוה נתן לכם השפת עלין והא נתן לכם פים
 הששעי לחם ומים שבו ואיש תחזיקו אל יצא איש
 ממצבו פים השביעי ושפתהעם פים השביעי:
 30 ויקראו ביה ישראל אדשמו מן והא פדור בן
 לכן ופעמו פצחות בדגשו: ויאמר משה ויה
 יהיבן איש ציה יהוה מלא העמו מפני למשמח
 לדוחים למען ויהא אדוהאם אדו האכלו
 אחכם במדבר פדוציא אחכם מאד מצדום:
 33 ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחותךן שמה
 מלא העמד מן הדפו אוהו לפני יהוה למשמח
 לדוחים: פאשור ציה יהוה אל משה ויהיה
 אהרן לפני העדה למשמח: ובני ישראל אלו
 אדוהמן ארבעם שיהי עד פים אל ארץ תשבת
 אדוהמן אכלו עד פים אל מצפה ארץ פנין:
 36 והעמד פשוית דאפה דהא: פ

CAP. XVII. 11

1 ויסעו כל עדת בני ישראל ממו פסן למסעיהם
 על פי יהוה ויהיו פשרים ואון מים לשותה העם:
 2 וירב העם עד משה ויאמרו הנה לנו מים ונשתה
 ויאמר להם משה מה תחיוסן עמדי מה תצטון
 אדויהוה: ויצאם שם העם לפים ויגלן העם
 על משה ויאמר למה זה העליתנו ממצרים
 להביא אוי וארז בני ואד מקני צנאמו: ויצעק
 משה אל יהוה לאל מה אעשה לעם הזה עד
 מעט וסקלני: ויאמר יהוה אל משה עב למני
 העם וקח אתך מקני ישראל ומשח אשר הוצי
 פו אדויהוה קח בידך חלבות: דבני עמו לפשו
 שם: על יצא פורח חצית בצד ויצא מפני
 מים ושותה העם ויעש פן משה לעני וקני
 7 ישראל: ויקרא שם המים משה וקניה על

11 ויאמר יהוה משה על אשר ילקטו
 12 ויסעו ויאמר משה ואהרן אל כל בני
 13 שאל עיב ודעוכם פי יהוה הוציא אחכם
 14 סוף מצרים: ובקר האיתם אדפער יהוה
 15 שבע את המלפזים על יהוה ותנו מה פי
 16 יפי עלינו: ויאמר משה ברת יהוה לכם
 17 פכן בער לאכל ולחם בבלק לשלע בשמע
 18 יהוה אדו המלפזים אשר אחם מלים עלו ותנו
 19 מה לרעליט המלפזים פי על יהוה: ויאמר
 20 משה אל אהרן אמו אל כל עדת בני ישראל
 21 קח לפני יהוה פי שמע את המלפזים: ויהי
 22 פה אהרן אל כל עדת בני ישראל וישט אל
 23 יפם יהוה פכד יהוה נראה בענין: ס
 24 יהוה יהוה אל משה לאמר: שמשו אדו
 25 אלה בני ישראל דפ אלהם לאמו בין הערפים
 26 אמו משר ובבקר השבע לחם ודעוכם פי אני
 27 יהוה אלהכם: ויהי בערב ותפל השלן ותכס
 28 אדוהאם ובבקר יהוה שכבת האל סביב
 29 העדה: ותפל שכבת האל היה על פני
 30 פשו דק מוססם דק פפשו על דאדן: ויהא
 31 ישראל ויאמרו איש אל אחוהו מן האפי לא
 32 יש מדהא ויאמר משה אלהם הוא העלם
 33 אשר נתן יהוה לכם לאכלו: זה הדבר אשר
 34 היה יהוה לקטו מפני איש לפי אכל עמו
 35 למנו ססור כששוחים איש לאשר פהוה
 36 יפשו: ויעשו כן בני ישראל וילקטו הדפפה
 37 דבשמים: וימרו בעמד ולא העדיל הדפפה
 38 דבשמים לא החסד איש לשראכל לקטו:
 39 יאמר משה אלהם איש אל אחוהו מפני עד
 40 פן: ולא שכחו אל משה ויהוה אנשים מפני
 41 פפדו וירם וילעיס ויבא ויקצף עלהם משה:
 42 וילקט אוהו בבלק בבלק איש מפי אכל חם
 43 יאסח ותכום: ויהי פים הששעי לקטו לחם
 44 אשה שני העמד לאוהו ויבא כל משחא העדה
 45 ויהוה למשה: ויאמר אלהם הוא אשר דפ
 46 יהוה שפדן שפד קוש ליהוה מור את אשר
 47 שפד אמו ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל
 48 ויהוה יהוה לכם למשמח עד הדבר: ויהוה

אדם אלה מאן מרבהו ויהנהגו בכבודתו ואמר מצרים
 אנסה מפני ישראל כי ידה לחם להם
 במצרים: פ
 ויאמר יהוה אל משה כסה אדתיך על הים ושבו
 27 הים על מצרים על רכבו ועל פשוו ויטל משה
 אדתי על הים ושבו הים לספר בקר לאחתי
 ומצרים נסים לקראתי ועשר ידה את מצרים
 28 פתוך הים: ושבו הים יוכפו אחד רכב ואחד
 הפרשים לכל חיל פרעה ויבאים את הים בים
 29 לא נשאדם עם עד אהוד: וכני ישראל הלו
 בבישה פתוך הים הים ימים לחם חמה מימים
 30 ומשמאלם: וישע ידה בים והוא את ישראל
 סוד מצרים ורא ישראל את מצרים מח על שפת
 31 הים: ורא ישראל אדתיך הגולה אשר עשה
 ידה במצרים וידא העם את ידה ויאמינו
 ביהוה ובמשה עבדו: פ

ותקח מרים והביאה ארות ארון את התיבה ביהוה
 ותצאן כל נשים ישראל ברחמים ובמחלה: ותען
 1 להם מרים שירו ליהוה כי נאה נאה סוס רכב
 ומה בים: פ וישע משה את ישראל מים סוף
 2 ויצאו אל מדבר שור ולכו שלשת ימים במדבר
 ולא מצאו מים: ויבא מרתה ולא יכלד לשותה
 3 מים מרתה פי מרים הם על כן קרא שמה מרה:
 וילעו העם על משה לאמר מה נשחתה: ויצעק
 24 אל יהוה ויהוד יהוה עץ וישלך אל הים ומתקו
 הים שם שם לו חק ומשפט ושם פסו: ויאמר
 26 אדם שמע השמע לקול יהוה אלהיך והאשר
 בעינו תעשה והאזנת למצותיו ושמתם על קוד
 27 כל המצות אשר שמעתי במצרים לא אשים
 עליך כי אני יהוה רשתי: פ ויבא אילנה
 ושם אשים עשדה עינת מים ושבעם המרים
 ויחטשם על הים:

CAP. XVI. פ

ותענו מאילם ויבא כל עדת בני ישראל אל מדבר
 1 סין אשר בן האלים ובין סיני בחמשה עשר חם
 2 לחוד השנה לצאתם מצרים: וילעו כל
 עדת בני ישראל על משה ועל אהרן במדבר:
 3 ויאמרו אלם בני ישראל מיתן מנתנו ביהוה
 בארץ מצרים בשבתנו על סוד הבלו באמנו
 4 לחם לשבע פריצאתם ארנו אל המדבר הזה
 להמות את כל דתהוה היה פועב: פ ויאמר
 יהוה אל משה הנה ממטיר לכם לחם מן השמים
 5 ויצא העם ולקחו דברים ביום למען אספו
 ה לקח בחורתי אסלא: יהוה ביום הששי וחבטי

אח אפן מרבהו ויהנהגו בכבודתו ואמר מצרים
 אנסה מפני ישראל כי ידה לחם להם
 במצרים: פ
 ויאמר יהוה אל משה כסה אדתיך על הים ושבו
 27 הים על מצרים על רכבו ועל פשוו ויטל משה
 אדתי על הים ושבו הים לספר בקר לאחתי
 ומצרים נסים לקראתי ועשר ידה את מצרים
 28 פתוך הים: ושבו הים יוכפו אחד רכב ואחד
 הפרשים לכל חיל פרעה ויבאים את הים בים
 29 לא נשאדם עם עד אהוד: וכני ישראל הלו
 בבישה פתוך הים הים ימים לחם חמה מימים
 30 ומשמאלם: וישע ידה בים והוא את ישראל
 סוד מצרים ורא ישראל את מצרים מח על שפת
 31 הים: ורא ישראל אדתיך הגולה אשר עשה
 ידה במצרים וידא העם את ידה ויאמינו
 ביהוה ובמשה עבדו: פ

CAP. XV. טו

או ישיר משה וכני ישראל את השירה הזאת
 1 ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי נאה נאה
 2 סוס רכב ומה בים: עי המרת יהוה ויהוה
 לישועה ויהוה אלי והאשר אלו
 3 אמי ויאמר משה יהוה איש מלחמה יהוה
 4 שמו: מרבה פרעה חילי ידה בים ומבדו
 5 שלשו טבע בים סוף: והרחו כי סמו דרו
 6 במצולת כמר אבן: ומתה יהוה נאחתי פתח מוקד
 7 יהוה חרש אויבו: ויסב נאוקה חורם
 8 קמיק השלה חרש יאכלו פקש: ויהוה
 9 אפיק נעורו מים כצבו כמורנו
 10 חלים קפאו חרבת בלבים: אמר
 אויב ארץ אשור אהלק שלל חמלמו
 11 נששו ארץ חרפי חרשמו חיי: נשפת
 ברחוק פסכו ים צללו בעפרת במים
 11 אדתיים: מרעכמה: פאלם יהוה מי
 פמכה נאחז בקש: טרא תהות עשדה
 12 פלא: נטות ימקו תבלעמו ארץ: מות
 13 בחסוף עברו נאלת: מלח בעוז אלנה
 14 קדשה: שמעו עמים ויהוה חיל
 זו ישבי שלשה: או נבדלו אלו

שמות בשלח די כו

7 ויאמר אלהים לאמר ואת עמך לא תקח עמו: ויאמר
 8 לשלח את רכב בחור וכל רכב מצרים ושלחם
 9 על פלוא: ויחוק יהוה את לב פלעה מלך
 10 מצרים וירחיף אותו בני ישראל ויבן ישראל
 11 יצאים ביד רמה: ויחידו מצרים את הים
 12 וישלח ארם חום על הים מלסיס רכב פלעה
 13 וישלח חילו על פל ויחזית לפניו על צמח:
 14 ופלעה ורכיב ישראל בני ישראל את עיניהם
 15 והיה מצרים ונסע את הים וירא מאד ויצעק
 16 בני ישראל אל יהוה: ואמר אל משה דבבלי
 17 את קהלים במצרים לקרואנו למות בחדר מיד
 18 ואת עשות לט לדוצאנו ממצרים: האלה
 19 הדבר אשר דברנו אלקו במצרים לאמר חזק
 20 ממצר ומעבדה את מצרים פי טוב לנו עבד את
 21 מצרים ממהו בחדר: ואמר משה אל העם
 22 אל תיראו היראני והוא אדושתע יהוה אשר
 23 יעשה לכם הואם פי אשר ראיתם את מצרים
 24 והואם לא תסעו לחיים עוד ערעלם:
 25 יהוה יתום לכם ואחם תחושון: ס
 26 ואמר יהוה אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני
 27 ישראל וישעו: ואמר להם את מצרף ונסה
 28 אדיריף על הים ונקעה ויבא בני ישראל בחוף
 29 דם פיבשה: ואני הנינו מלוק את לב מצרים
 30 ויבא את הים ואנבדה בפלעה ובכל חילו
 31 פרבס ובפרשו: וידעו מצרים פראני יהוה
 32 בפרבתי בפלעה פרבס ובפרשו: וישע מלאך
 33 האלדים הולקו לפני מכתה ישראל וילקו מאת הים
 34 וישע עמוד הענן מפניהם ויעמד מאת הים:
 35 ויבא בין מכתה מצרים ובין מכתה ישראל וידע
 36 הענן תחושו ויבא את דלתי לה ולא עבדו את הוה
 37 פל דלתי: ויש משה את הוה על הים וילקו
 38 יהוה את הים פרוח קדים עזר פל דלתי והסם
 39 את הים לחובה ויבקשו המים ויבאו בני ישראל
 40 בחוף דם פיבשה והמים להם חומה מימנם
 41 ומשמאלם: ויחידו מצרים ויבא את הים פל
 42 סס פלעה רכב ופרשו אל חוף הים: ויהוה
 43 באשמה הפגש ושקף יהוה אל מכתה מצרים
 44 בעמיד אש וען והם את מכתה מצרים: ויהוה

7 פן יעקף למצרף יהוה חות יהוה פניו פי פד
 8 חתה והאמר יהוה ממצרים: ושקפת את
 9 יהוה והאמר למערה מימם ומימם: ס
 10 והיה יבאך יהוה אל ארץ הבנ עלי פאשו משבע
 11 ילך ומאמר יהוה ונסה לך: והעשרת פל פטר
 12 חם ליהוה וכל פטר ושנר פדמה אשר יהוה לק
 13 חסים ליהוה: וכל פטר חמו חפרה משה
 14 חסלא חפרה וישעוה וכל פטר ארם פבתי
 15 חפרה: יהוה פי ישראל בקו מחו לאמר מיד
 16 פח ואספת אתו חוק די הוצאנו יהוה
 17 ממצרים מפרת עבדים: ויהו פי יהוה פלעה
 18 פלעה וירח יהוה פל פטר פארץ מצרים מפני
 19 ארם ושפטר פדמה על פן אנו ונת ליהוה פל
 20 פרחם החסים וכל פטר בני אשה: יהוה
 21 סות על ידיה למחטת פין עתק פי חוק די
 22 הוצאנו יהוה ממצרים: ס ס ס ס
 23 ויהו בשלח פלעה את העם ולא טרם אל הים חוף
 24 ארץ פלשתיים פי קרב הוא פי ואמר אל הים פך
 25 פם העם פראים מלחמה ושנר מצרמה:
 26 ויש אל הים את העם חוף המדבר ויסתקף
 27 חסלים על בני ישראל מארץ מצרים: וי פח
 28 משה את מצרפת וסוף עמר פי השבע והשבע
 29 את בני ישראל לאמר פקו יסוף אל הים חסם
 30 ותלחם את עצמנו מה ארסם: ויסעו מספת
 31 והם חסם פקעה המדבר: ויהוה הולק לפנים
 32 חסם בעמיד עין לנחום הירוף ולילה בעמיד אש
 33 למח לרם ללח חסם ולילה: לא ימלש עמיד
 34 הען חסם ועמיד ראש לילה לפני העם: ס
 35 CAP. XIV. די
 36 וידע יהוה אל משה לאמר: ודבר אל בני ישראל
 37 חסם וי חסם לפני פי החזית בין מעדל ובין דם
 38 לפני על צמח נכחו חסם על דם: ואמר פלעה
 39 לפני ישראל נכבסם דם פארץ סגן על הים המדבר:
 40 ותקפו את לב פלעה ויהו את הים ואנבדה
 41 בפלעה ובכל חילו וידעו מצרים פראני יהוה
 42 ויש עשוק: ויהו למח מצרים פי פדח העם
 43 ויהוה לב פלעה ועמדו אל העם והאמר מיד
 44 אש עשיתי פרשלונו את ישראל מעבדתי:

וְתִסְתֹּרֶהּ דָּבָר שֶׁשׁ הָיָה מַעֲרָה יִשְׂרָאֵל בְּנֹרָא וְאִתְּרָה
 20 הַחֹרֶץ: לֹא מִתְּחִלָּה לֹא תִּחְבְּלוּ בְּלִבְּשֵׁיכֶם
 וְתִחְבְּלוּ מִצָּרָה: פ

21 וְיָקָרָא מִשְׁהָ לְכָל יִשְׂרָאֵל וְיִאמְרוּ אֵלֵיהֶם מִשְׁהָ
 קָרוּ לָכֵן צֹאן לְמִשְׁפְּחוֹתֵיכֶם וְשִׁחְטוּ דְּבִסְחָ:
 22 וְלִקְחִיתֶם אֶבְרָת אֹזֶב וְטַבַּחְתֶּם בָּיָם אִשְׁרֵי בְּפִלָּה
 וְהַעֲשִׂיתֶם אֶת־הַמִּשְׁקָל וְאֵל שְׁתֵּי הַמִּזְבְּחוֹת מִן־הַיָּם
 אִשְׁרֵי בְּשָׂף וְהִיתָם לֹא תִצְאָו אִישׁ מִמִּשְׁחָת בְּיַד־עַד
 23 בְּקָר: וְעַם יִדְוָה לִנְטַף אֶת־מִצְרַיִם וְהָיָה אֵת
 הַיָּם עַל־הַמִּשְׁקָל וְעַל שְׁתֵּי הַמִּזְבְּחוֹת וְכִסַּח יִדְוָה
 עַל־הַפֶּתַח וְלִאֲרִיזוֹן הַמִּשְׁחָת לֹא אֶל בְּתוּכֵם
 24 לִנְטַף: וְשִׁמְרִיתֶם אֶת־הַיָּם הַזֶּה לְחֹק לְךָ לְעַמְּךָ
 25 עַד־עַלְמֵ: וְהָיָה בְּרִתְּכֶם אֶל־הַחֹרֶץ אִשְׁרֵי יִתְּן
 יִדְוָה לָכֵן פֶּאֶשֶׁר דְּבַר וְשִׁמְרִיתֶם אֶת־הַעֲבָדָה
 26 הַזֹּאת: וְהָיָה כִּי־יִאמְרוּ אֵלֵיכֶם בְּתוּכֵם מַה
 27 הַעֲבָדָה הַזֹּאת לָכֵן: וְיֹאמְרֶתֶם וְכִסַּח
 הָאֱלֹהִים אִשְׁרֵי פִסְחָ עַל־פֶּתַח בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם
 בְּנִסְפֹּ אֶת־מִצְרַיִם וְאֶת־פֶּתַח הַיָּל וְיָקָד הַעַם
 28 וְיִשְׁתַּחֲוּוּ: וְלִכְבוֹ עֲשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל פֶּאֶשֶׁר צִוָּה
 29 יִדְוָה אֶת־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בֶּן עֲשׂוֹ: פ וְהָיָה
 בְּדַבְּרֵי אֱלֹהֵי וְיִדְוָה דְּבַר כָּל־בְּנֵי חֹרֶץ מִצְרַיִם
 מִבְּכַר פֶּרְעֹה וְיִשָּׁב עַל־כִּסְאוֹ עַד בְּכַר הַשָּׁבִי אִשְׁרֵי
 30 בֵּית הַפָּדוּ וְכָל בְּכַר בְּדָמָה: וְלָקַם פֶּרְעֹה לִילָה
 הָיָה וְכָל־עַבְדָּו וְכָל־מִצְרַיִם וְחֹרֶץ צַעֲקָה גְּדֹלָה
 31 בְּמִצְרַיִם כִּי־אֵין בֵּית אִשְׁרֵי אִישׁ שֶׁשׁ מִתּ: וְיָקָרָה
 לְמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן לִילָה וְיֹאמְרוּ קִוְיָו צֹאן מִיִּדְוָה
 עֲמֵי בְּסֵאֵתִים נִסֵּי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִכְבוֹ עַבְדֵי אֶת־יִדְוָה
 32 בְּדַבְּרֵכֶם: נִסֵּי צִאֲנֵיכֶם נִסֵּי בְּקִרְכֶם קָרוּ פֶּאֶשֶׁר
 33 בְּדַבְּרֵיכֶם וְלִכְבוֹ תִּסְרַחֶם נִסֵּי אֲרִי: וְתַחֲוּ קִמְצִיתֶם
 עַל־הַעַם לְמַדָּר לְשִׁחְתֶּם מִן־הַחֹרֶץ כִּי אִמְרוּ פִלְטֵי
 34 מִיָּחֹם: וְיִשָּׂא הַעַם אֶת־בְּצֹק טָרִם יִחְמָץ
 35 מִשְׂאֵרֹתֶם צִוָּה בְּשִׁמְלֹתֶם עַל־שִׁכְמֹם: וְכִנְרֵי
 יִשְׂרָאֵל עֲשׂוּ דְבַר מֹשֶׁה וְיִשְׂאֵל מִמִּצְרַיִם מִלֵּי
 36 כֶּסֶף וְעַל דֵּב וְשִׁמְלֹתוֹ: וְיִדְוָה נִתְּן אֶת־הָיָם הַעַם
 בְּעֵינֵי מִצְרַיִם וְיִשְׂאֵלוּם וְיִכְנְעוּ אֶת־מִצְרַיִם: פ

37 וְיִסְתֹּר בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִיַּעֲמָס סַפְרָה בְּשִׁטְמֵי־מֵאֹחַ
 38 אֶת־תְּלֵי הַבָּיִת לְבַד מִצָּרָה: וְכִסְרֵיב רַב עַלֶּה

אִתֵּם וְצֹאן וְכָל מִקְטֵף מִקְטֵף כְּמֵה: וְיִאמְרוּ אֶת־
 הַבְּצֹק אִשְׁרֵי וְהִצְאֵוּ מִמִּצְרַיִם עֲנַף מִצָּרָה כִּי לֹא
 חִמְץ כִּי־נִשְׂחוּ מִמִּצְרַיִם וְלֹא יִכְלֹו לְהִתְחַמְּדֵהוּ וְכֵן
 צִוָּה לֹא־עֲשׂוּ לָהֶם: וְחֹשֶׁב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִשְׁרֵי
 לִשְׁבֹּ בְּמִצְרַיִם שְׁלִשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה:
 וְהָיָה מִקְטֵף שְׁלִשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וְיִדְוָה
 בְּעֵצֵם הָיִם הָיָה יִצְאָו כִּי צִבְאוֹת יִדְוָה מִחֹרֶץ
 מִצְרַיִם: לֵיל שְׁמִרָתֶם הָיָה לִילָה לְהִצְרִיחַ מִחֹרֶץ
 מִצְרַיִם וְהָיָה לִילָה הָיָה לִילָה שְׁמִרָתֶם לְכָל־
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְדוֹרֹתֶם: פ

וְיֹאמְרוּ יִדְוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְהָיָה חֶקֶת דְּבִסְחָ
 3 בְּלִבְּכֶם לֹא־יִחְבְּלוּ בָּ: וְכִלְעַבֵּד אִישׁ מִקְטֵף
 4 כֶּסֶף וְמִלְחָה אֲרִי אוֹ יֹאכַל בָּ: חֹשֶׁב וְשִׁכְרֵי
 5 לֹא־יִחְבְּלוּ בָּ: בְּבֵית אִתְּוֹ יִחְבְּלוּ לֹא־תִצְאָו מִן־
 6 הַבַּיִת מִן־הַבְּשָׂר וְהַעֲצָה לֹא־תִשְׁפֹּדֶם: פ
 7 עַד־תֵּי יִשְׂרָאֵל יִעֲשׂוּ אֲרִי: וְכִי־תֵרֵךְ אִתְּוֹ בְּרֵעֵהוּ
 8 פִּסְחָ לִילָה הַפֶּלֶל לֹא מִלְּוֹם וְאוֹ קִרְבֵי לְעִשְׂוֹ
 וְהָיָה סִיחֹרָה חֹרֶץ וְכִלְעַבֵּד לֹא־יִחְבְּלוּ בָּ:
 9 וְהָיָה אִתְּוֹ יִדְוָה לִמְחֹרָתֵי הַבֵּר פְּרוּכֵכֶם: וְיִעֲשׂוּ
 10 בְּלִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל פֶּאֶשֶׁר צִוָּה יִדְוָה אֶת־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
 אֲרִי בֶן עֲשׂוֹ: פ וְהָיָה בְּעֵצֵם הָיִם הָיָה וְהִצְרִיחַ
 יִדְוָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִחֹרֶץ מִצְרַיִם עַל־צִבְאוֹתֶם:

CAP. XIII. י

וְדַבֵּר יִדְוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: קִדְשִׁילִי כָל־בְּכֹר
 1 שְׁמֹר כָּל־דָּחִם בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֶחָד וּבַפְּרִמְיָה לִי הָיָה
 2 וְיֹאמְרוּ מֹשֶׁה אֶל־הָעַם וְכֹר אֶת־דָּחִיִם הָיָה אִשְׁרֵי
 יִצְאוּם מִמִּצְרַיִם מִפֶּתַח עֲבוּרִים כִּי בַחֲקֵי הָיָה וְהִצְרִיחַ
 3 יִדְוָה אֶתְכֶם מִהָ וְלֹא יִחְבְּלוּ חִמְץ: הָיִם אִתְּוֹ
 4 יִצְאוּם בַּחֲוֹשׁ הַבְּאִבִּי: וְהָיָה כִּי־יִבְרָאֵת יִדְוָה אֶל־
 5 אֶרֶץ הַבְּמִינֵי הַחֲחִוִי וְהַחֲחִוִי וְהַחֲחִוִי הַחֲחִוִי וְהַחֲחִוִי אִשְׁרֵי
 נִשְׁבַּע לִאֲסֹרָה לְחַיֵּי לֶךְ אֶרֶץ וְכֵן חֲלַב הַחֲבֵשׁ
 6 וְעַבְדֹת אֶת־הַעֲבָדָה הָאֵת בַּחֲוֹשׁ הָהוּ: שְׁבַעַת
 יָמִים תִּחְבְּלוּ מִצָּרָה וְיָמִים הַשְּׁבִיעִי תֵן לִילָה:
 7 מִצָּרָה יִחְבְּלוּ אֶת־שְׁבַעַת הַיָּמִים וְלֹא־יִרְאוּ לֶךְ חִמְץ
 8 וְלֹא־יִרְאוּ לֶךְ שֹׂאֵף בְּכָל־בְּמִלְּךָ: וְהִצְדַת לִנְטַף
 9 בָּיָם הָיָה לֹא־מִן בְּעַבְדֵי הָהוּ עֲשָׂה יִדְוָה לִי
 בְּצִאֲרֵי מִמִּצְרַיִם: וְהָיָה לֶךְ לִמְחֹרָתֵי הַיָּד וְהַשָּׁרֵן

2 לאמר: החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון
 3 הוא לכם לחדשי השנה: ויפיו אל על עזרת
 4 ישראל לאמר בני ישראל לחדש הזה יקרא לכם איש
 5 שנה לבידואבת שנה לפרח: ואסומונת הפרח
 6 מחדות משה ול קח הוא ושכניו הפרח אל פתו
 7 במכסת נפשות איש לפי אכלו חכשו על השנה:
 8 שנה חמים וכו' פרשנה יהיה לכם מן הדבשנים
 9 ומן הדבשנים חסונו: והיה לכם למשמרת עד
 10 ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחמו אוזו על
 11 קול עדות ישראל בין העמים: ולקחו מן הדבש
 12 ונתנו על שמני המזחות ועל המשקף על הדבשנים
 13 אשר יאכלו אוזו דבשו ואכלו את הדבשן על ידה
 14 הזה צלר איש ומפחת על מותים יאכלו: אל
 15 תאכלו מפיו לא וישל משל פנים פי אסונו
 16 איש ראשו על פניו ועל קרבו: ולא תחזרו
 17 מפניו עד בן הדבור מפניו עד בן פאל חסונו:
 18 וכו' תאכלו אוזו מנתנים תגלים ג' עלכם
 19 בתגלים ומקלכם בידכם ותאכלם אוזו בחפזן
 20 פסח הוא ליהיה: ועשרו בארץ מצרים ג' יום
 21 הוא הדבור כל בשר בארץ מצרים מאדם ועד
 22 בהמה ובכל ארץ מצרים אששו שפטים אני
 23 יהיה: והיה היום לכם לאות על הפנים אשר
 24 אתם שם ואתו את היום יסחונו עלם ולא
 25 יהיה בכם נגף למשויה דפתי פארץ מצרים:
 26 והיה היום הזה לכם לזמן תגתם אוזו תג
 27 ליהיה לדורותם חקת עלם חזונה: שבעה
 28 ימים מצות תאכלו אך ביום הראשון תשפיתו
 29 שאר מפתחים פי וכל אכל חקץ ונמרתה דבש
 30 והוא מישאל מיום הראשון עד יום השבעה:
 31 ויום הראשון מקרא קדש ויום השביעי מקרא
 32 קדש יהיה לכם כל מלאכה לא תעשה ביום אך
 33 אשר יאכל לכל נפש הוא לבד יעשה לכם:
 34 לשמרתם את הדפחות פי בעצם היום הזה
 35 הוצאתי את צבאותיכם מארץ מצרים ושמרתם
 36 את היום הזה לדורותם חקת עלם: פראשן
 37 בארבעה עשר יום לחדש בשבט תאכלו מצת עד
 38 יום האחד ועשרים לחדש בשבט: שבעה ימים
 39 שאר לא ימצא בבתים פי וכל אכל חקץ

ישראל יהיה אד במשנתם: ויקרא פועה אל
 משה ויאמר לה עבדו את יהוה וק' אצבע
 וק' כנסת תג' ב' ט' כ' ע' ע' ו' ו' ו' ו'
 אלה בסדאחה תתן צידת ובהים ועל ועשתי
 לתורה אלוני: וגם מקטן יד עפתי לא השאר
 פועה פי מפני נקח לעבד את יהוה אלוני
 תאסרו לארבע מהדעבד את יהוה עד פראשן
 שפתי: ותחוק יהוה את לב פועה ולא אנה
 לשלום: ויאמר לו פועה יד מלך השמר לק
 אלהיך החרת פני פי פום ראתו פני חמתי:
 ויאמר משה בן דפתי לא אסאק עד ראות
 פניו:
 פ

CAP. XI. יא

1 ויאמר יהוה אל משה עד נגע אחד אביא על
 2 פועה ועל מצרים אתו: ין ישלח אתם מה
 3 שאלו פליה ברש ועש אתכם מהו: דפרא
 4 פפני העם וישאלו איש ו אמת ישוה ואשה
 5 ו אמת תענהו פל רכסא וכל וקב: ותתן יהוה
 6 אדתון העם בעיני מצרים גם וראש משה
 7 גדל מאו פארץ מצרים בעיני עבדו פועה ובעיני
 8 העם: ויאמר משה פה אמר יהוה פועה
 9 וישלח אני וצא פארץ מצרים: וכו' פל פארץ
 10 פארץ מצרים מפסד פועה וישב על כסאו עד
 11 עד השפחה אשר אתו הדחים וכל בשר
 12 פמהו: והיה צעה נולה בכל פארץ מצרים
 13 אשר פמה לא פלחה וכמה לא חקו: וכל
 14 פי ישראל לא יתחץ פלב לשל למאש ועד פמה
 15 לפקן תדען אשר ישלה יהוה בין מצרים ו בין
 16 ישראל: ויורו מלבידותי אלה אלי השתחוו
 17 לאסו צא אלה וכל העם אשר בתגלותו ואתו
 18 בן אפא וצא מעם פועה פועה פועה:
 19 ויאמר יהוה אל משה לארשמע אליכם פועה
 20 לפקן וכה מסרתי פארץ מצרים: ומשה
 21 ויהוה עש את כל דמשתים היתה לפני פועה
 22 ותחוק יהוה את לב פועה ולא ישלח את פניו
 23 ישראל מצרי:
 פ

CAP. XII. יב

1 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן פארץ מצרים

4 לָכֵן מִן הַיּוֹם הַזֶּה וְיֹאמַר בְּיַדְּךָ כָּל עֲבָדֶיךָ
 וְיָמֵי כָל מִצְרַיִם אִשׁ לֹא יֵרָאוּ אֶתְּךָ וְאֶתֶּחַת
 אֶתְּךָ מֵאִם וְהָיִים עַל־דַּמְיֹתֶיךָ עַד הַיּוֹם הַזֶּה
 7 וְיֹאמְרוּ מִעַם פְּרִעֹה וְיֹאמְרוּ עֲבָדֵי פְרִעֹה אֱלֹהִים
 עַד־מָוֶה יְהוָה הֵן לֹמְקֵשׁ שֵׁלֹחַ אֶת־דַּמְיֹתֶיךָ
 8 וְיַעֲבֹד אֱלֹהִים אֲדֹתֶיךָ הַיּוֹם הַזֶּה כִּי אֲבִידָה
 מִצְרַיִם וְיִשְׁבַּח אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן אֱלֹהֵי פְרִעֹה
 9 וְיֹאמְרוּ אֵלֶיךָ לֹכֵי עֲבָדֵי אֱדֹתֶיךָ אֱלֹהֵיכֶם כִּי יָמֵי
 10 וְהַלְכִים וְיֹאמְרוּ מֹשֶׁה בְּעֵינָיו וְהִקְמִינִי לְךָ בְּבֵיתִי
 11 וְכַבְּדֵנִי בְּצִוְיֹתַי וְכַבְּדֵנִי לְךָ כִּי חָנִּיתִי לְךָ
 12 וְיֹאמְרוּ אֵלֶיךָ יְהוָה כִּי יְהוָה עֲשִׂיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
 13 אֲתָחַם וְאֲתִטְּפֶנּוּ וְרָאוּ כִּי יַעֲבֹד נִגְדַי פְּנֵיכֶם לֹא
 14 בָּן לֹכֵי אֱלֹהִים וְעַבְדֵי אֱדֹתֶיךָ כִּי אֲתָחַם אֲתָחַם
 15 מִכְּשָׁמַיִם וְיָרַשׁ אֲתָחַם מֵאִתִּי כִּי פְרִעֹה וְס
 16 וְיֹאמְרוּ יְהוָה אֱלֹהֵי מִצְרַיִם הֵן עָלְךָ אֶרֶץ מִצְרַיִם
 17 בְּאֶרֶץ־הַיָּם עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וְהִלַּח אֶת־לֵב עֲשָׂב
 18 דְּאֶרֶץ אֶת־כָּל־אִשׁ הַשָּׂדֶה הַפָּדָה וְיָמֵי מֹשֶׁה אֶת־
 19 מִפְּנֵי עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וְיַחֲזִיק מִגַּד הַחֲדָקִים
 20 בְּאֶרֶץ גִּלְיָדִים הַיּוֹם הַזֶּה וְכָל־דְּגָלֵהוּ הַבְּנֵי יְהוָה
 21 וְיַחֲזִיק הַקָּדִים שָׂמָא אֶת־הָאֶרֶץ וְיָעַל הָאֶרֶץ עַל
 22 כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וְיָחַץ כָּל־גִּבְלֵי מִצְרַיִם כְּבָר מֵאֹד
 23 לְשִׁמּוֹ לֹא־יִהְיֶה בָּן אֶת־מִצְרַיִם וְאֲדֹתָיִם לֹא יִוָּדֵד
 24 כִּי וְיָחַם אֲדֹתָיִם מִלִּדְּאֶרֶץ וְתִחַשְׁשׁוּ דְּאֶרֶץ וְיִאֲמַר
 25 אֶת־לֵב עֲשָׂב דְּאֶרֶץ וְיִאֲמַר כָּל־פְּרִיעֹתֶיךָ אִשׁ וְחָזִיר
 26 הַפָּדָה וְלֹא־יִחַד מִלְּדֹק בְּעַד וְעֲשָׂב דְּהַשָּׂדֶה כָּל־
 27 אֶרֶץ מִצְרַיִם וְיִמְדוּ פְרִעֹה לִקְרֹא לְמֹשֶׁה וְלֵאמֹר
 28 וְיֹאמְרוּ חֲמֹאֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְיִשְׁבַּח אֱלֹהֵיכֶם
 29 וְיִשְׁלַח פְּרִעֹה וְיִקְרָא לְמֹשֶׁה וְלֵאמֹר אֱלֹהִים
 30 חֲמֹאֵי הַפְּעַם יְהוָה הַצְּדִיק וְיֹאמְרוּ וְעַמֵּי הָרִשְׁעִים
 31 הַשְׁחִילוּ אֶת־יְהוָה וְיָבִיבוּ קֶלֶת אֱלֹהִים וְיִחַד
 32 וְיִשְׁלַח אֲתָחַם וְלֹא תִסְבָּר לְעַמֵּי וְיֹאמְרוּ אֱלֹהִים
 33 מֹשֶׁה כִּפְּאֵי אֱדֹתֶיךָ אִשׁ אֶת־פְּנֵי אֱדֹתֶיךָ
 34 הַקְּלִיחַ הַיּוֹדֵלֵךְ הַפָּדָה לֹא יִחַד לְעֹד לְמִן תּוֹעֵב
 35 לְיְהוָה הָאֶרֶץ וְאֶת־הַעַבְדֵי הָרִשְׁעִים כִּי מִסֹּחַר אֶת־
 36 מִצְרַיִם יְהוָה אֱלֹהִים וְהַשְׁמִיטָה מִפְּנֵי הַזֶּה
 37 לֹא יִכְּרֵי כִּי אֶשְׁלַח יְהוָה וְיִצְאָ מֹשֶׁה מִעַם פְּרִעֹה
 38 אֶת־הַקְּלֵד וְיִרְשֵׁשׁ פְּנֵי אֱדֹתֶיךָ וְיַחֲזִילוּ הַקְּלֵד
 39 הַפָּדָה וְיִחַד לְעֹד וְיִסַּח חֲמֹאֵי לֵב הַיּוֹם
 40 עַבְדֵיךָ וְיִחַד לֵב פְּרִעֹה וְלֹא־שְׁלַח אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 41 פֶּאֶשְׁרֵי הַיּוֹם יְהוָה בְּיַד מֹשֶׁה

וְיָדֵי כָּל־כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם עַל־דַּמְיֹתֶיךָ וְעַל־הַפְּרִעֹה
 22 וְעַל־לֵב עֲשָׂב הַשָּׂדֶה פְּרִעֹה מִצְרַיִם וְיָמֵי מֹשֶׁה
 23 אֶת־מִפְּנֵי עַל־הַשְׁמִיטָה וְיַחֲזִיק קֶלֶת וְיִחַד
 24 הַקְּלֵד וְיִרְשֵׁשׁ פְּנֵי אֱדֹתֶיךָ וְיַחֲזִילוּ הַקְּלֵד
 25 הַפָּדָה וְיִחַד לֵב פְּרִעֹה וְלֹא־שְׁלַח אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 26 עַל־דַּמְיֹתֶיךָ וְעַל־הַפְּרִעֹה וְעַל־הַשְׁמִיטָה שֶׁפֶה
 27 רַק אֶרֶץ־שֵׁשׁ אִשׁ שֵׁשׁ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא יְהוָה פָּדָה
 28 וְיִשְׁלַח פְּרִעֹה וְיִקְרָא לְמֹשֶׁה וְלֵאמֹר אֱלֹהִים
 29 חֲמֹאֵי הַפְּעַם יְהוָה הַצְּדִיק וְיֹאמְרוּ וְעַמֵּי הָרִשְׁעִים
 30 הַשְׁחִילוּ אֶת־יְהוָה וְיָבִיבוּ קֶלֶת אֱלֹהִים וְיִחַד
 31 וְיִשְׁלַח אֲתָחַם וְלֹא תִסְבָּר לְעַמֵּי וְיֹאמְרוּ אֱלֹהִים
 32 מֹשֶׁה כִּפְּאֵי אֱדֹתֶיךָ אִשׁ אֶת־פְּנֵי אֱדֹתֶיךָ
 33 הַקְּלִיחַ הַיּוֹדֵלֵךְ הַפָּדָה לֹא יִחַד לְעֹד לְמִן תּוֹעֵב
 34 לְיְהוָה הָאֶרֶץ וְאֶת־הַעַבְדֵי הָרִשְׁעִים כִּי מִסֹּחַר אֶת־
 35 מִצְרַיִם יְהוָה אֱלֹהִים וְהַשְׁמִיטָה מִפְּנֵי הַזֶּה
 36 לֹא יִכְּרֵי כִּי אֶשְׁלַח יְהוָה וְיִצְאָ מֹשֶׁה מִעַם פְּרִעֹה
 37 אֶת־הַקְּלֵד וְיִרְשֵׁשׁ פְּנֵי אֱדֹתֶיךָ וְיַחֲזִילוּ הַקְּלֵד
 38 הַפָּדָה וְיִחַד לֵב פְּרִעֹה וְלֹא־שְׁלַח אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 39 פֶּאֶשְׁרֵי הַיּוֹם יְהוָה בְּיַד מֹשֶׁה

פ פ פ ט
CAP. X.

1 וְיֹאמְרוּ יְהוָה אֱלֹהֵי מִצְרַיִם פֶּאֶשְׁרֵי אֱדֹתֶיךָ
 אֶת־לֵב וְאֶת־לֵב עֲבָדֵיךָ לְמִן שְׁחֵי אֲתָחַם אֱלֹהִים
 2 בְּקָרְפִי וְלִמְנוּחַסֵּי פֶאֶשְׁרֵי כָּף וְכָף בְּקָרְפִי אֶת־אִשׁ
 3 הַקְּלֵד לְמִצְרַיִם וְאֶת־אֲתָחַם אֶת־שְׂמִי בְּכֶם
 4 וְיִשְׁעֵיכֶם כִּי אֶת־יְהוָה וְיִצְאָ מֹשֶׁה וְאֶת־אֱלֹהֵי
 5 פְּרִעֹה וְיֹאמְרוּ אֱלֹהֵי מִצְרַיִם יְהוָה אֱלֹהֵי הָעַבְדִּים
 6 עַד־מָוֶה מֵאֲתָת לְעַמֵּי מִשְׁשֵׁל עַמֵּי וְעַבְדֵי
 7 כִּי אֲדַמְּאָן אֶת־לֵב לְשַׁלַּח אֶת־עַמֵּי הַכְּבִיד מִחוּד
 8 אֶת־פֶּה בְּגִלְדֵי וְכִפְּאֵי אֲדֹתָיִם וְיִאֲמַר וְיִחַד
 9 לֵאמֹר אֶת־דְּאֶרֶץ וְיִחַד וְאֶת־הַפְּרִעֹה
 10 שְׂמֵחַח לְכֶם מִן־הַפָּדָה וְיִחַד אֶת־לֵב הַיּוֹם הַזֶּה

בפסחים בחמשים במלואם בדרך ובאמן דבר עבד
 4 מלא: והפלה יהיה בין מקנה ישראל ובין מקנה
 5 מצרים ולא ימות מכל לבני ישראל דבר: ושם
 6 יהיה מעד לאמר מלך עשה יהוה הדבר הזה
 7 בארץ: ועש יהוה את הדברים ההם מפתוח
 8 וימות כל מקנה מצרים וממקנה בני ישראל לא
 9 מן אחד: וישלח פרעה יהוה לרמית ממקנה
 10 ישראל עד אחד ויכבד לב פרעה ולא שלח אחד
 11 הדם: **ס**
 12 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו לכם מלא
 13 חמציכם פוח כבשן חורק משה והשמיקה לעיני
 14 פרעה: והיה לאלק על כל ארץ מצרים והיה
 15 על האדם ועל בהמה לשחון פוח אבעשת
 16 בכל ארץ מצרים: ויקח אחד פוח דבשן ויעמד
 17 לפני פרעה אוו משה והשמיקה והיה שחון
 18 אבעשת פוח באדם ובבהמה: ולא יכלו
 19 התרומים לעמד לפני משה מפני השחון כי
 20 היה השחון ופדו טפוסם וכל מצרים: ויהי ק יהוה
 21 את לב פרעה ולא שמע אלום פאשר דבר יהוה
 22 אל משה: **ס** ויאמר יהוה אל משה והשם
 23 בפסח והרצב לפני פרעה ואמרת אליו פה אבן
 24 יהוה אלץ העבים שלח את עמי ויעבדני
 25 כי בפעם הזה אני שלח את כל מקפתי אל
 26 לבך ובעבדך ובעמקך בעבור חרע כי אין כפי
 27 בכל הארץ: כי עתה שלחתי את ידי ואף אחת
 28 ואחר עמק פדך ותפחד מן הארץ: והאלם
 29 בעבד ואל העמדותך בעבד דאחך את פני
 30 ולמען ספר שמי בכל הארץ: עתה מסולל
 31 בעמי לבלתי שלום: הינו ממטול בעת מלך
 32 פד בך מלא אשר לא היה כמול במצרים למך
 33 היום האסד ועד עתה: ועתה שלח העו את
 34 מקף ואח כל אשר קפ פשוה כל האדם והבהמה
 35 אשר ימצא בשדה ולא יאסף בפיחה ודך עלום
 36 תפד ומתו: הלא את דבר יהוה מעבדי פרעה
 37 הגים את עבדיו ואת מקנה אל הבתים: והשם
 38 לא שם לב אל דבר יהוה ויעב את עבדיו ואת
 39 מקנה פשוה: **ס**
 40 ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על השמים
 41 ויהי חושך על כל הארץ שלש ימים ואל יראה
 42 אדם את ידו ואל יאמר את ידו כי חושך הוא
 43 ויהי חושך על כל הארץ שלש ימים ואל יראה
 44 אדם את ידו ואל יאמר את ידו כי חושך הוא
 45 ויהי חושך על כל הארץ שלש ימים ואל יראה
 46 אדם את ידו ואל יאמר את ידו כי חושך הוא
 47 ויהי חושך על כל הארץ שלש ימים ואל יראה
 48 אדם את ידו ואל יאמר את ידו כי חושך הוא
 49 ויהי חושך על כל הארץ שלש ימים ואל יראה
 50 אדם את ידו ואל יאמר את ידו כי חושך הוא

בפסחים ויעשרכן ויש אהרן את ידו במפרו ויהי
 1 חושך על הארץ שלש ימים ואל יראה אדם את ידו
 2 ואל יאמר את ידו כי חושך הוא ויהי חושך על כל
 3 הארץ שלש ימים ואל יראה אדם את ידו ואל יאמר
 4 את ידו כי חושך הוא ויהי חושך על כל הארץ שלש
 5 ימים ואל יראה אדם את ידו ואל יאמר את ידו
 6 כי חושך הוא ויהי חושך על כל הארץ שלש ימים
 7 ואל יראה אדם את ידו ואל יאמר את ידו כי חושך
 8 הוא ויהי חושך על כל הארץ שלש ימים ואל יראה
 9 אדם את ידו ואל יאמר את ידו כי חושך הוא
 10 ויהי חושך על כל הארץ שלש ימים ואל יראה אדם
 11 את ידו ואל יאמר את ידו כי חושך הוא ויהי חושך
 12 על כל הארץ שלש ימים ואל יראה אדם את ידו
 13 ואל יאמר את ידו כי חושך הוא ויהי חושך על כל
 14 הארץ שלש ימים ואל יראה אדם את ידו ואל יאמר
 15 את ידו כי חושך הוא ויהי חושך על כל הארץ שלש
 16 ימים ואל יראה אדם את ידו ואל יאמר את ידו
 17 כי חושך הוא ויהי חושך על כל הארץ שלש ימים
 18 ואל יראה אדם את ידו ואל יאמר את ידו כי חושך
 19 הוא ויהי חושך על כל הארץ שלש ימים ואל יראה
 20 אדם את ידו ואל יאמר את ידו כי חושך הוא
 21 ויהי חושך על כל הארץ שלש ימים ואל יראה אדם
 22 את ידו ואל יאמר את ידו כי חושך הוא ויהי חושך
 23 על כל הארץ שלש ימים ואל יראה אדם את ידו
 24 ואל יאמר את ידו כי חושך הוא ויהי חושך על כל
 25 הארץ שלש ימים ואל יראה אדם את ידו ואל יאמר
 26 את ידו כי חושך הוא ויהי חושך על כל הארץ שלש
 27 ימים ואל יראה אדם את ידו ואל יאמר את ידו
 28 כי חושך הוא ויהי חושך על כל הארץ שלש ימים
 29 ואל יראה אדם את ידו ואל יאמר את ידו כי חושך
 30 הוא ויהי חושך על כל הארץ שלש ימים ואל יראה
 31 אדם את ידו ואל יאמר את ידו כי חושך הוא ויהי
 32 חושך על כל הארץ שלש ימים ואל יראה אדם את ידו
 33 ואל יאמר את ידו כי חושך הוא ויהי חושך על כל
 34 הארץ שלש ימים ואל יראה אדם את ידו ואל יאמר
 35 את ידו כי חושך הוא ויהי חושך על כל הארץ שלש
 36 ימים ואל יראה אדם את ידו ואל יאמר את ידו
 37 כי חושך הוא ויהי חושך על כל הארץ שלש ימים
 38 ואל יראה אדם את ידו ואל יאמר את ידו כי חושך
 39 הוא ויהי חושך על כל הארץ שלש ימים ואל יראה
 40 אדם את ידו ואל יאמר את ידו כי חושך הוא ויהי
 41 חושך על כל הארץ שלש ימים ואל יראה אדם את ידו
 42 ואל יאמר את ידו כי חושך הוא ויהי חושך על כל
 43 הארץ שלש ימים ואל יראה אדם את ידו ואל יאמר
 44 את ידו כי חושך הוא ויהי חושך על כל הארץ שלש
 45 ימים ואל יראה אדם את ידו ואל יאמר את ידו
 46 כי חושך הוא ויהי חושך על כל הארץ שלש ימים
 47 ואל יראה אדם את ידו ואל יאמר את ידו כי חושך
 48 הוא ויהי חושך על כל הארץ שלש ימים ואל יראה
 49 אדם את ידו ואל יאמר את ידו כי חושך הוא ויהי
 50 חושך על כל הארץ שלש ימים ואל יראה אדם את ידו

CAP. IX. ט

אִשׁ בְּיָמָי מִדֶּבֶר וַיֵּאָשֶׁה יְהוָה וַיִּלְחַמְלֵם מִצְרַיִם
 לַשְּׁחֹת מִיָּם מִדְּהַר וַיִּדֹּף הַיָּם בְּלִילֵי אָרְצָם
 מִצְרַיִם; וַיַּעֲשֶׂרֶן חֲרֹמְצֵי מִצְרַיִם בְּלַמְדֵּיהֶם 12
 וַיִּחַק לְבַשְׂתֵּיהֶם וְלֹא שָׁמַע אֱלֹהִים פֶּאֶסֶר דֶּבֶר
 יְהוָה; וַיִּסַּף פְּרִיעָה וַיִּמָּא אֶרְצוֹ וְלֹא שָׁחַ לֶפֶס 23
 בְּנֵי לְוִיָּהוּ; וַיַּחֲדוּ מִלִּמְצֹרִים כִּמְלֵחַ דְּהַר מִיָּם 24
 לַשְּׁחֹת כִּי לֹא יִמְלֵךְ לַשְּׁחֹת מִמִּצְרַיִם יְהוָה; וַיִּמָּא 25
 שְׂבֻעַת יָמִים אֲרָצוֹ הַחַדְשִׁית הַזֹּאת אֲחֵיהֶם; פ
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בֹּא אֶל פְּרִיעָה וְאִמְרַת אֵלֶיךָ 26
 כֹּה אָמַר יְהוָה לְשָׁחַת אֶת עַמְּךָ וְעַבְדֵיכֶם; וְאִם מִן 27
 אֲחֵיהֶם לַשְּׁחֹת דִּבְרָה אֲנִי בְּפִי אֲדִיב לְבַבְכֶם
 בַּצְּפַרְדֵּיִם; וְשִׁרְץ הַיָּהוּ צְפַרְדֵּיִם וְעַל וַיִּבֹא 28
 בְּכִתְּוֹ וַיִּבְרַח מִשְׁבֵּתָה וְעַל מִסְפָּחָה וַיִּבְרַח עַבְדֶּיךָ
 וַיַּעֲפֹף וַיִּבְרַח עֲרֻבֶיךָ וַיִּמְלֵא אֲחֵיהֶם; וַבַּיּוֹם וַיַּעֲפֹף 29
 וַבְּכָל עַבְדֶּיךָ וְעַל הַצְּפַרְדֵּיִם;

CAP. VIII. ח

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה אֲמַר אֶל אֲחֵיהֶם נִסֵּה אֲדָת 1
 יְהוָה בְּמִסְפָּחָה עַל דְּבַר יְהוָה עַל הַיָּהוּס וְעַל הַצְּפַרְדֵּיִם
 וְהַעֲלֵם אֶת הַצְּפַרְדֵּיִם עַל אֲרָצָם מִצְרַיִם; וַיִּמָּא 2
 אֲרָצוֹ אֲחֵיהֶם עַל מִיָּם מִצְרַיִם וְהַעֲלֵם הַצְּפַרְדֵּיִם
 וַיִּחַס אֶת אֲרָצָם מִצְרַיִם; וַיַּעֲשֶׂרֶן חֲרֹמְצֵי־הַיָּם 3
 בְּלַמְדֵּיהֶם וְעַל אֲדֵי הַצְּפַרְדֵּיִם עַל אֲרָץ מִצְרַיִם;
 וַיִּרְא פְּרִיעָה לְמֹשֶׁה וְלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר הִעֲשִׂיתִי אֶל- 4
 יְהוָה וַיִּחַס הַצְּפַרְדֵּיִם מִמִּצְרַיִם וּמִמִּצְרַיִם אֲדֵי
 הַיָּם וַיִּחַסוּ וַיִּבְרַחוּ לְיַדֵּיהֶם; וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְפָרְעֹה וְהַצְּפַרְדֵּיִם 5
 עָלֵי לַמָּחַי וְאֶתְפַּח לָךְ וְלְעַבְדֶּיךָ וְלַעֲמָלָה לְהַכְרִית
 הַצְּפַרְדֵּיִם מִמִּצְרַיִם וּמִמִּצְרַיִם רַק בְּיַד הַשְּׂאֵנִיָּה;
 וַיֹּאמֶר לְמַדֵּן וַיֹּאמֶר דְּבַרְךָ לְמִן תִּדְעֵם כִּי אֵין 6
 בְּיַדֵּיהֶם אֲלֵהֵנִי; וְכֹחַ הַצְּפַרְדֵּיִם מִמִּצְרַיִם וּמִמִּצְרַיִם 7
 וּמִמִּצְרַיִם וּמִמִּצְרַיִם רַק בְּיַד הַשְּׂאֵנִיָּה; וַיִּמָּא מֹשֶׁה 8
 וְאַהֲרֹן כַּעֲשֵׂה פְרִיעָה וַיַּצְעַק מֹשֶׁה אֶל יְהוָה עַל דֶּבֶר
 הַצְּפַרְדֵּיִם אֲשֶׁר שָׁח לַשְּׁחֹת; וַיִּשְׁמַע יְהוָה עַל דֶּבֶר 9
 מֹשֶׁה וַיִּמְחַל הַצְּפַרְדֵּיִם מִדְּבַרְתֵּיהֶם מִן הַחַדְשִׁית
 וּמִן הַשְּׁחֹת; וַיַּצְפֹּף אֵינֶם חֲרֹמִים חֲרֹמִים וְהַיָּם 10
 הָאֲרָץ; וַיִּרְא פְּרִיעָה כִּי הִחִיָּה הַחַדְשִׁית הַכֹּבֵד 11
 אֲדֵי לֶפֶס וְלֹא שָׁמַע אֱלֹהִים פֶּאֶסֶר דֶּבֶר יְהוָה; פ
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה אֲמַר אֶל אֲחֵיהֶם נִסֵּה אֲדָת 12
 מִסְפָּחָה יְהוָה אֲרָצָם אֲרָצָם קַח מִסְפָּחָה וְנִסֵּה יְהוָה עַל
 מִיָּם מִצְרַיִם עַל מִצְרַיִם; וְעַל אֲחֵיהֶם וְעַל
 אֲבִימֵיהֶם וְעַל מִלְּקָה מִמִּצְרַיִם וְהַיָּדִים הַזֹּאת
 דָּם בְּכָל אֲרָץ מִצְרַיִם וּמִצְרַיִם וּמִצְרַיִם; וַיַּעֲשֶׂרֶן 13
 מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן פֶּאֶסֶר; וְצִוָּה יְהוָה וַיִּרְם בְּמִסְפָּחָה
 וַיִּדְּ אֲחֵיהֶם אֲשֶׁר בְּיַד לַעֲשֵׂי פְרִיעָה וְלַעֲשֵׂי
 עַבְדֵי וְהַיָּם כִּי הַיָּם אֲשֶׁר בְּיַד לַעֲשֵׂי וְהַיָּדִים

אֲשֶׁר אֲבָרַךְ וְהַיָּדִים אֲחֵיהֶם דֶּבֶר אֶל פְּרִיעָה וְשָׁחַת 1
 אֲדֵי בְּיַדֵּיהֶם מִצְרַיִם; וַיִּחַס אֲלֵהֵם אֲדֵי לֶב 3
 פְּרִיעָה וְהַיָּדִים אֲחֵיהֶם וְהַיָּדִים מִצְרַיִם פֶּאֶסֶר 4
 מִצְרַיִם; וְלֹא שָׁמַע אֱלֹהִים פְּרִיעָה וְנִסֵּה אֲחֵיהֶם 4
 בְּמִצְרַיִם וְהַיָּדִים אֲחֵיהֶם אֲדֵי עַמְּךָ מִצְרַיִם 5
 לְשָׁחַת מִיָּם מִצְרַיִם בְּשִׁמְצֵי־הַיָּם וְהַיָּדִים וְהַיָּדִים 5
 מִצְרַיִם אֲחֵיהֶם בְּמִצְרַיִם אֲדֵי עַל מִצְרַיִם 6
 וְהַיָּדִים אֲחֵיהֶם אֲדֵי מִצְרַיִם; וַיַּעֲשֵׂה מֹשֶׁה 7
 וְאַהֲרֹן פֶּאֶסֶר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהִים בְּפִי עַשֵׂה; וְהַיָּדִים 7
 בְּשִׁמְצֵי־הַיָּם וְהַיָּדִים בְּשִׁמְצֵי־הַיָּם וְהַיָּדִים 8
 בְּפִי אֶל פְּרִיעָה; פ
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְהַיָּדִים אֲחֵיהֶם; פִּי 9
 דֶּבֶר אֱלֹהִים פְּרִיעָה לְאֵלֶיךָ הַיָּם לִבְּכֵם מִסְפָּחָה וְאִמְרַת 10
 אֶל אֲחֵיהֶם קַח אֲדֵי מִסְפָּחָה וְשָׁחַת לְפָרְעֹה וְהַיָּדִים 10
 לְחַק; וַיִּמָּא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל פְּרִיעָה וַיַּעֲשֵׂה לָךְ 10
 פֶּאֶסֶר צִוָּה יְהוָה וְשָׁחַת אֲרָצוֹ אֲדֵי מִסְפָּחָה לְפִי 11
 פְּרִיעָה וְלַעֲשֵׂי עַבְדֵי וְהַיָּדִים לְחַק; וְהַיָּדִים פְּרִיעָה 11
 לְחַקִּים וּלְמִשְׁפָּחִים וְהַיָּדִים דָּם חֲרֹמְצֵי מִצְרַיִם 12
 בְּלַמְדֵּיהֶם כִּן; וְשִׁמְצֵי־הַיָּם מִצְרַיִם וְהַיָּדִים לְחַקִּים 12
 וְהַיָּדִים מִצְרַיִם אֲרָצוֹ אֲדֵי מִצְרַיִם; וַיִּחַק לֶב פְּרִיעָה 13
 וְלֹא שָׁמַע אֱלֹהִים פֶּאֶסֶר דֶּבֶר יְהוָה; פ
 יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בְּכֹחַ לֶב פְּרִיעָה מִן לְשָׁחַת הַיָּם; 14
 לָךְ אֶל פְּרִיעָה בְּפִיךָ דִּבְרָה יִמָּא הַיָּדִים וּמִצְרַיִם 15
 לְקַחְתִּי עַל שְׁחֹת הַיָּדִים וְהַיָּדִים אֲדֵי לְחַקִּים 16
 רַקִּים בְּיַד; וְאִמְרַת אֵלֶיךָ יְהוָה אֲדֵי הַיָּדִים וְהַיָּדִים 16
 שְׁחֹת אֲדֵי לְאֵלֶיךָ שְׁחֹת אֲדֵי עַמְּךָ וְעַבְדֵי בְּפִיךָ 17
 דִּבְרָה לֹא שָׁמַע עַד כֹּה; כֹּה אָמַר יְהוָה בְּיַדֵּיהֶם 17
 תִּדְעֵם כִּי אֲחֵיהֶם דִּבְרָה אֲנִי בְּפִי בְּפִי אֲשֶׁר 18
 בְּיַד עַל הַיָּדִים אֲשֶׁר בְּיַד וְהַיָּדִים לָךְ; וְהַיָּדִים 18
 אֲשֶׁר בְּיַד הַיָּדִים וְהַיָּדִים אֲשֶׁר בְּיַד וְהַיָּדִים 19
 לְשָׁחַת מִיָּם מִדְּהַר; פ
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה אֲמַר אֶל אֲחֵיהֶם נִסֵּה אֲדָת 19
 מֹשֶׁה אֲמַר אֶל אֲחֵיהֶם קַח מִסְפָּחָה וְנִסֵּה יְהוָה עַל 20
 מִיָּם מִצְרַיִם עַל מִצְרַיִם; וְעַל אֲחֵיהֶם וְעַל 20
 אֲבִימֵיהֶם וְעַל מִלְּקָה מִמִּצְרַיִם וְהַיָּדִים הַזֹּאת 20
 דָּם בְּכָל אֲרָץ מִצְרַיִם וּמִצְרַיִם וּמִצְרַיִם; וַיַּעֲשֶׂה 21
 מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן פֶּאֶסֶר; וְצִוָּה יְהוָה וַיִּרְם בְּמִסְפָּחָה 21
 וַיִּדְּ אֲחֵיהֶם אֲשֶׁר בְּיַד לַעֲשֵׂי פְרִיעָה וְלַעֲשֵׂי 21
 עַבְדֵי וְהַיָּם כִּי הַיָּם אֲשֶׁר בְּיַד לַעֲשֵׂי וְהַיָּדִים 21

7 דמים אתה לו - ויקח מנפשי אלהיך ונתן
 דמים לשלתי: **ד**
 27 ואמר יהוה אל אהרן לך לקחת מטה
 הפזורה וקח תפשהו פני הארץ וישקו ל:
 28 ויבד משה ליהוה את פלדסו יהוה אמר
 שלחו ואת פלדסו אתו אשר צוהו וקח משה
 29 ואתו ויאספו אדני פלדסו בני ישראל וידבר
 30 אתו את פלדסים אשר דבר יהוה אל משה
 31 ויעש והארץ לעני העמו וי אמן העם וישמעו
 פרשקו יהוה אדני בני ישראל וכו' וראו את העם
 וקחו וישתחו:

CAP. V. ה

1 ואחז באו משה ויהוה ואמר אל פרעה בוד
 אמר יהוה אליו ישראל שלח את עמי ורצו לי
 בפדפי: ואמר פרעה מי יהוה אשר אשמע
 2 בקול לשלח את ישראל לא ידעתי את יהוה וגם
 אדני ישראל לא אשמעו: ואמר אליו העמים
 3 מרע עלי מלכה פא דוד שלח ימים בפדפי
 ומבזה ליהוה אליו פדפי פדפי פדפי או כדוב:
 4 ואמר אלהים מלך מצרים למה משה ויהוה
 תפישו אתה עם כמעשה לם לסבלתם:
 5 ואמר פרעה וקדושים עשה עם הארץ והשפם
 6 אים סבלתם: וכן פרעה בים הודא את
 7 הפגמים בים והד שמו לאמו: לא תאספו
 8 לתת תבן לעם ללן והמים פחמל שלשם דם
 9 לים וקשו לם תבן: והד מרפנת והמים
 10 אשר דם עלים פחמל שלשם חשימי עליהם לא
 11 תרעי מנפי פדפי פדפי דם עלין דם עלים
 12 לאמו מלכה מבזה לאדני: תבן העבדה
 13 על האשים וי עשו כה ואלו עו פדפי שקו:
 14 וצאו משו העם ושמרו ואמר אל העם לאמו
 15 כה אמר פרעה איני חזן לכם תבן: אים לם
 16 קחו לכם תבן מן אשר תמצאו פי אן טרע
 17 מעבדתם דם: וי עז העם בכל הארץ כמים
 18 לקשש קש לתבן: והפגמים אים לאמו בלו
 19 מעשלים פדפי פדפי פדפי פדפי פדפי:
 20 ופי שמרו בני ישראל אשר שמו עליהם משו
 21 פרעה לאמו מרעי לא מליהם והקם ללן פחמל

7 ואמר השב יהוה אל ה' וישב חז אל דוד
 8 ותפשהו מרעי חפד שמה פמסו: חזה אמר
 9 לא תאמנו לך ולא ישמעו לך האם דראשון
 10 ותאמנו לך האם האחרון: חזה אמר
 11 יאמנו בם לשם האחרון חזה ולא ישמעו
 12 ללך וקחת מנפשי יהוה ושכחתי הפשה יהוה
 13 העם אשר תהם מרעה יהוה לם בפגמת:
 14 ואמר משה אל יהוה פי אדני לא אש דמים
 15 אנכי בם פחמל בם משלשם בם מאו פדפי
 16 אל עבדך פי כבד פה כבד לשון אנכי ואמר
 17 יהוה אליו מי עס פה לאדם מרשום אלים או
 18 חש או פס פה או ער ולא אנכי יהוה: ושמע
 19 לך ואכל יהוה עם פדפי והיה אתו תפרי:
 20 ואמר פי אדני שלחני ביד השלחן: ויהי את
 21 יהוה במשה ואמר הלא אתו יהוה ויהי חשי
 22 פדפי דפי יהוה וגם יהוה הוא לא לקראו
 23 והאן תשמך בלפי: חפתי אליו ושמתי את
 24 העמים פשו ואכל יהוה עם פדפי ועס פדפי
 25 והיהוה אים את אשר תעשון: חפד יהוה
 26 לך אל העם חזה הוא יהוה לך לפה ואתה
 27 תודיע ל לאדם: והד הפשה יהוה תהם
 28 פדפי אשר תעשה פי אדני חזה: **ס**
 29 וקח משה ישוב ואל פרעה חז ואמר לו אלה
 30 פא ושמרה אל אדני אשר פמפם וראה
 31 העדם חים ואמר יהוה למשה לך לשלם:
 32 ואמר יהוה אל משה במוחן לך שב מצרים
 33 פרמתי פל האלים והמבטלים את נפשו:
 34 ויקח משה את אשתו ואת בניו וירפם על
 35 הנחל וישב ארצה מצרים וי קח משה את
 36 משה האלים פדפי: ואמר יהוה אל משה
 37 מלפניו לשוב מצרמה וראה פל הפגמים אשר
 38 שמתי בך ועשיתם לפני פרעה ואלו אהוק את
 39 לפו ולא ישלח את העם: והמרת אל פרעה
 40 כה אמר יהוה בני כמי ישראל: ואמר אליו
 41 שלח את בני מ עבדתי ושמתי לשלח יהוה את
 42 ה' את דפי פדפי: ויד בך פמלן ופגשו
 43 יהוה ויבש המדיו: ותקח צפרה צד והמרת
 44 את שלח ביה ופניו לנחל: ואמר פי חזק

ואלה שמות LIBER EXODUS.

CAP. II ב

CAP. I א

13 ב

1 ואלה שמות בני ישראל הפים מצרמה את
 2 ועל אש ויחדו פאו ראהם שבעו לו ויהודו
 3 יששכר וזמן ובמנו: הן ונפחלי גד ואשר
 4 ויהי על נפש יצא יהוה יעקב שבעים נפש ויחם
 5 היה במצרים: ויחם יחם וכל אלו וכל יהוד
 6 יהיו: ובני ישראל פה וישרצו חרם ויעצמו
 7 במאד מאד ותפלא הארץ איהם: ד
 8 ויבא מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את
 9 יחם: ויאמר אל עמי הזה עם בני ישראל רב
 10 ועצום מנפשי: הנה נתחכמה לי פן ירבה חיה
 11 פיהקראנה מלחמה ויטקו גבדיה על שמימי
 12 ונלחם בני ועלה מרדוארץ: וישמו עליו שר
 13 משים למען עשרו בסבלים וכן עת מסכנה
 14 לפרעה אדפחם ואתדעמסו: וכאשר יעשו
 15 אלו פן ירבה וכן ישרץ ויגזו מפני בני ישראל:
 16 ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרך: וימרו
 17 אתיהוים בעבדה קשה בחור ובנשים ובכל
 18 עבדה בשדה את כל עבולם אשר עבדו הם
 19 בפרך: ויאמר מלך מצרים למלכות העברית
 20 אשר עם הארץ ששדה ושם השומח פועה:
 21 ויאמר בלדכן אדהעברית האיתן עלדאנכי
 22 אדם? היא וירמון ארץ וחסרת היא ויהי:
 23 ותוראן המלכות אדהאלהם ולא עשו פאשר
 24 דבר אליהן מלך מצרים ותחין אדהאלהם:
 25 ויקרא מלך מצרים למלכות ויאמר לכן מדיע
 26 עשיתן יהרים הזה ותחין אדהאלהם: ותאמר
 27 המלכות אל פרעה פן לא כנשים הפעורית
 28 העברית פריחה דבה פתום תבא אלהן
 29 המלך דת חלדו: ויעטב אלהם למלכות וירב
 30 העם ויעצמו מאד: ויהי פירוא המלכות
 31 אדהאלהם ויעש להם פתים: ויצא פרעה
 32 לכל עמו לאמר בלדכן יהוד השלכותו
 33 דדבה ותחין: ד

1 ואלה שמות בני ישראל הפים מצרמה את
 2 ועל אש ויחדו פאו ראהם שבעו לו ויהודו
 3 יששכר וזמן ובמנו: הן ונפחלי גד ואשר
 4 ויהי על נפש יצא יהוה יעקב שבעים נפש ויחם
 5 היה במצרים: ויחם יחם וכל אלו וכל יהוד
 6 יהיו: ובני ישראל פה וישרצו חרם ויעצמו
 7 במאד מאד ותפלא הארץ איהם: ד
 8 ויבא מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את
 9 יחם: ויאמר אל עמי הזה עם בני ישראל רב
 10 ועצום מנפשי: הנה נתחכמה לי פן ירבה חיה
 11 פיהקראנה מלחמה ויטקו גבדיה על שמימי
 12 ונלחם בני ועלה מרדוארץ: וישמו עליו שר
 13 משים למען עשרו בסבלים וכן עת מסכנה
 14 לפרעה אדפחם ואתדעמסו: וכאשר יעשו
 15 אלו פן ירבה וכן ישרץ ויגזו מפני בני ישראל:
 16 ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרך: וימרו
 17 אתיהוים בעבדה קשה בחור ובנשים ובכל
 18 עבדה בשדה את כל עבולם אשר עבדו הם
 19 בפרך: ויאמר מלך מצרים למלכות העברית
 20 אשר עם הארץ ששדה ושם השומח פועה:
 21 ויאמר בלדכן אדהעברית האיתן עלדאנכי
 22 אדם? היא וירמון ארץ וחסרת היא ויהי:
 23 ותוראן המלכות אדהאלהם ולא עשו פאשר
 24 דבר אליהן מלך מצרים ותחין אדהאלהם:
 25 ויקרא מלך מצרים למלכות ויאמר לכן מדיע
 26 עשיתן יהרים הזה ותחין אדהאלהם: ותאמר
 27 המלכות אל פרעה פן לא כנשים הפעורית
 28 העברית פריחה דבה פתום תבא אלהן
 29 המלך דת חלדו: ויעטב אלהם למלכות וירב
 30 העם ויעצמו מאד: ויהי פירוא המלכות
 31 אדהאלהם ויעש להם פתים: ויצא פרעה
 32 לכל עמו לאמר בלדכן יהוד השלכותו
 33 דדבה ותחין: ד

בראשית ויחי נ לו

16 וַיֵּצֵא אֱלֹהִים לֶחֶם לְיִשְׂרָאֵל אֲמֹן צֹדֵה לֶחֶם מִדָּוָד לְאִמּוֹ 17
 17 כִּדְרֹמָאֵמוֹ לְיִשְׂרָאֵל אִמָּא שֵׁא לֹא פִשְׁעֵ אֲדֹחִי וְחִפְּזָאֵם פִּדְעֵה גַמְלוֹחַ וְשִׁהָה שֵׁא לֹא לִפְשַׁע
 18 עֲבֵד אֱלֹהֵי אֲמֹן וְיִבְרַךְ יִסְרָאֵל בְּדַפְּסֵם אֱלֹהֵי וְלֹבֵן
 19 בְּסִי אֲדֹחִי וְיִפְלוּ לִפְנֵי וְיִאֲמְרוּ הֲנֵנוּ לֹחַ לְעַבְדֵיכֶם וְיִאֲמֹר אֱלֹהִים וְיִסְרָאֵל אֱלֹהֵיכֶם פִּי הַדְּבָרֹת אֱלֹהִים
 20 אֵנִי וְאֵלִים חֲשֵׁתֶם עַל יְדֵי אֱלֹהִים חֲשֵׁתֶם לִשְׁבָה לִשְׁבָה לִמְנָה לִמְעַן עֲשֶׂה פִּיִּם הָהָּ לְהַחִיֵּת עִסְדֵיכֶם
 21 וְשִׁהָה אֵל חִיזָאֵי אֲנִי אֲכַלֵּל אֲחִיכֶם וְאֲדִיכֶם 22
 22 וְיִתְּחֵם אֱלֹהִים וְדַפְּרֵן עַל לִבִּם וְיִשְׁבֵן יִסְרָאֵל בְּמַצְרַיִם
 23 הָהָּ וְיִבִּת אֲמֹן וְיִחַי יִסְרָאֵל מֵעַד תֵּשַׁע שָׁנִים
 24 וְיִרְאֵ יִסְרָאֵל לְאִפְסִים מִן שְׁלֹשִׁים גַּם בְּנֵי מִכְּלֵד
 25 בְּרִמְשֵׁה יָחַד עַל פְּרֵפְרֵי יִסְרָאֵל וְיִאֲמֹר יִסְרָאֵל אֵל
 26 אֲדֹחִי אֲנִי מֵת וְאֱלֹהִים פִּקְדוֹ יִסְרָאֵל אֲחִיכֶם וְהִשְׁלַח
 27 אֲחִיכֶם מִן הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר לִשְׁבַע
 28 לְאִבְדֵם לְצַחֵק וְלִי עֵקֶב וְלִשְׁבַע יִסְרָאֵל אֲדִיכֶם
 29 יִשְׁרָאֵל לֵאמֹר פִּקְדוֹ יִסְרָאֵל אֲחִיכֶם וְהִשְׁלַח
 30 אֲדִיכֶם מִן הָאָרֶץ הַזֹּאת וְיִתֵּן יִסְרָאֵל בְּרִמְשֵׁה וְשִׁבַּע
 31 שָׁנִים וְיִתְּנֹה אֲדֹחִי וְיִשְׁלַח אֲרֹחַן בְּמַצְרַיִם

16 וַיֵּצֵא אֱלֹהִים לֶחֶם לְיִשְׂרָאֵל וְיִאֲמֹר פִּדְעֵה עַלֵּי אֲמֹן
 17 כִּדְרֹמָאֵמוֹ לְיִשְׂרָאֵל אִמָּא שֵׁא לֹא פִשְׁעֵ לִקְפֵן אֲדֹחִי
 18 וְיִפְלוּ אֲדֹחִי אֲדֹחִי פִלְעֵבִי פִדְעֵה וְקִמֵּי בִחוֹ וְיִבְרַךְ
 19 יִסְרָאֵל בְּדַפְּסֵם וְלֹבֵן בֵּית יִסְרָאֵל וְיִחַי וְיִחַי
 20 וְיִפְלוּ לִפְנֵי וְיִאֲמְרוּ וְיִתְּחֵם אֱלֹהִים וְיִסְרָאֵל אֱלֹהֵיכֶם
 21 אֵנִי וְיִתְּחֵם אֱלֹהִים וְיִסְרָאֵל אֱלֹהֵיכֶם פִּי הַדְּבָרֹת אֱלֹהִים
 22 לִשְׁבָה לִשְׁבָה לִמְנָה לִמְעַן עֲשֶׂה פִּיִּם הָהָּ לְהַחִיֵּת עִסְדֵיכֶם
 23 וְשִׁהָה אֵל חִיזָאֵי אֲנִי אֲכַלֵּל אֲחִיכֶם וְאֲדִיכֶם 24
 24 וְיִתְּחֵם אֱלֹהִים וְדַפְּרֵן עַל לִבִּם וְיִשְׁבֵן יִסְרָאֵל אֵל
 25 הָהָּ וְיִבִּת אֲמֹן וְיִחַי יִסְרָאֵל מֵעַד תֵּשַׁע שָׁנִים
 26 בְּרִמְשֵׁה יָחַד עַל פְּרֵפְרֵי יִסְרָאֵל וְיִאֲמֹר יִסְרָאֵל אֵל
 27 אֲדֹחִי אֲנִי מֵת וְאֱלֹהִים פִּקְדוֹ יִסְרָאֵל אֲחִיכֶם וְהִשְׁלַח
 28 אֲחִיכֶם מִן הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר לִשְׁבַע
 29 לְאִבְדֵם לְצַחֵק וְלִי עֵקֶב וְלִשְׁבַע יִסְרָאֵל אֲדִיכֶם
 30 יִשְׁרָאֵל לֵאמֹר פִּקְדוֹ יִסְרָאֵל אֲחִיכֶם וְהִשְׁלַח אֲדִיכֶם
 31 מִן הָאָרֶץ הַזֹּאת וְיִתֵּן יִסְרָאֵל בְּרִמְשֵׁה וְשִׁבַּע שָׁנִים
 32 וְיִתְּנֹה אֲדֹחִי וְיִשְׁלַח אֲרֹחַן בְּמַצְרַיִם

חוק:

כֵּן מִסֹּף דַּסְרַר בְּאֵשֶׁת אֵלָּה וְחֹמֶשׁ מֵאֹת וְשֹׁלִשִׁים וָאַרְבַּעַה. אֲךָ ל"ד סִמְכוֹן וְחִצּוֹ וְעַל הַדָּק
 זֵהוּ וְהַשְׁוִיחֹהוּ י"ב. זֶה שֹׁמֵי לְעַלְמֵ סִמְכוֹן וְסוּדֵי מ"ג. גַּם בְּיַד יִזְהֵה סִמְכוֹן וְסוּדֵי נ"ו.
 י"ח ל"ד קִיט סִמְכוֹן מִיָּין הַתְּחִיחַת שְׁלֹשָׁה וָאַרְבַּעִים הַסְּחֻמֹּת שִׁמְנֵה וָאַרְבַּעִים.
 הַכֵּל חֲשֵׁעִים וְאַתְחַת פְּרִשׁוֹת. צֵא אֲחֵה וְכֵל הַעַם אֲשֶׁר בְּגֹלְךָ סִמְכוֹן:

17 וישל יוסף על אחיו השבעים עקרבים וישל רן
 אחרו: לישחור קהר ידו: ׀
 18 ויהי יוסף ויהי אחיו יחד עבדו: ׀
 19 ויהי יוסף ויהי אחיו יחד עבדו: ׀
 20 ויהי יוסף ויהי אחיו יחד עבדו: ׀
 21 ויהי יוסף ויהי אחיו יחד עבדו: ׀
 22 ויהי יוסף ויהי אחיו יחד עבדו: ׀

18 ויהי יוסף ויהי אחיו יחד עבדו: ׀
 19 ויהי יוסף ויהי אחיו יחד עבדו: ׀
 20 ויהי יוסף ויהי אחיו יחד עבדו: ׀
 21 ויהי יוסף ויהי אחיו יחד עבדו: ׀
 22 ויהי יוסף ויהי אחיו יחד עבדו: ׀

CAP. XLIX. מט

1 ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האםכר הנחיה לכם
 2 את אשר יקרא אחרים פארוחה רעים: ה קבו
 3 ושמוע בני יעקב ושמוע אל ישראל אביכם:
 4 ראובן בכר אביה פדו וראשית אמי ידו שאת
 5 וידו עז: פחו פנים אחרות: פי עלית
 6 מושבך אביך או חללת יצתי ערו: ׀
 7 שמעו ולי אודים על חכם מוסדותם: בסים
 8 אל הווא נשש בקולם אל יתוד בכר פי חכם
 9 הרו אש וסצום עשר שדו: אור אשם פי
 10 לו ועבדום פי קשותה אורקם פי עלב ואסצום
 11 בישראל: ׀
 12 ויהי איהו ידוה איהו ידוה בעוף אביה
 13 וישחורו לו בני אביה: פו איהו ידוה מפרק
 14 בני עלית פיע רבץ פודה וכלמא מו יקמפו:
 15 לרסוד שבט מחדות ומחוקק מפין רגלו עד
 16 פריבא שילה ולו יקרת עפום: אסרי לגפן
 17 שילה ומשוקה בני אחיו פפם פין לבשו וביס
 18 עבבם סוהו: חלליל עינם מיון חקר שנים
 19 מולב: ׀
 20 וברן לוחף ימים וששן חדא לחוף אילת ורכו
 21 על צוק: ׀
 22 יששכר חמו גרם רבץ פן המשפחם: וירא
 23 מחדו פי טוב ואידוהו פי עממה ויש שכמו
 24 לסלל ידו למס ערו: ׀ פן ידו עמו
 25 ידו שבט ישראל: ידוהו חש על ידוהו

1 ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האםכר הנחיה לכם
 2 את אשר יקרא אחרים פארוחה רעים: ה קבו
 3 ושמוע בני יעקב ושמוע אל ישראל אביכם:
 4 ראובן בכר אביה פדו וראשית אמי ידו שאת
 5 וידו עז: פחו פנים אחרות: פי עלית
 6 מושבך אביך או חללת יצתי ערו: ׀
 7 שמעו ולי אודים על חכם מוסדותם: בסים
 8 אל הווא נשש בקולם אל יתוד בכר פי חכם
 9 הרו אש וסצום עשר שדו: אור אשם פי
 10 לו ועבדום פי קשותה אורקם פי עלב ואסצום
 11 בישראל: ׀
 12 ויהי איהו ידוה איהו ידוה בעוף אביה
 13 וישחורו לו בני אביה: פו איהו ידוה מפרק
 14 בני עלית פיע רבץ פודה וכלמא מו יקמפו:
 15 לרסוד שבט מחדות ומחוקק מפין רגלו עד
 16 פריבא שילה ולו יקרת עפום: אסרי לגפן
 17 שילה ומשוקה בני אחיו פפם פין לבשו וביס
 18 עבבם סוהו: חלליל עינם מיון חקר שנים
 19 מולב: ׀
 20 וברן לוחף ימים וששן חדא לחוף אילת ורכו
 21 על צוק: ׀
 22 יששכר חמו גרם רבץ פן המשפחם: וירא
 23 מחדו פי טוב ואידוהו פי עממה ויש שכמו
 24 לסלל ידו למס ערו: ׀ פן ידו עמו
 25 ידו שבט ישראל: ידוהו חש על ידוהו

CAP. L.

1 וישל יוסף על פניו אמו ויבך עלו וישק לו: ׀
 2 ויהי יוסף ויהי אחיו יחד עבדו: ׀
 3 אמו ויהי יוסף ויהי אחיו יחד עבדו: ׀
 4 ארבעים יום פי פן ומלא ימי החמשים ויפסדו איו
 5 מצרים שבעים יום: ויעשו ימי בחולותיו יוסף
 6 אל בית פרעה לאמר אב לא מצאתו חן בעיניכם
 7 ופדו לא פארו פועה לאמו: אל השפיעי
 8 לאמו ויהי אבי מל מבקו אמו פדוהו ארץ
 9 פלען שמה הקפני ועשה אלהים ואקפדה

כראשית יהי מזו לה

והשאלו ממצרים וקדחתי בקנהם ויאמר אבי
א עשה כדברך: ויאמר השבעה לי וישבע לי
וישתחו ישראל על ראש המצודה: D

CAP. XLVIII. מזו

1 ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף דבר
אמר להלך וקח את משפחתי ככל עמך את מנשה
2 והאתאסיהם: ויבדל עמך ויאמר דברך בקר יוסף
בא אלך ויחזקו ישראל וישב על המצודה:
3 ויאמר יעקב אל יוסף אל שני כסאותי בזה
אמרך כפען ויבדו אחי: ויאמר אלי הניני מצורך
4 והביתך ויתחזק לקהל עמם ויבדו את יוסף
הואח למתן את יוסף אחוזת שלום: ושעה שנת
5 בנך הבחלים לך פארץ מצרים עד פני ארץ
מצרמה לידם אסיה ומנשה פראבן ושמן
6 יחדלי: ומלחמה אשר דולתה את יוסף לך
7 דבר על שם אחיהם יראו בני יוסף: ואמר
בא מצור מזה על החל פארץ כפען בנך
עד פנת ארץ לא אסיה ואקפדה שם
8 דברך אסיה הוא בית לחם: וירא ישראל את
9 בני יוסף ויאמר מראהו: ויאמר יוסף אל
אביו בני עם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר
10 קדשתי את אלהי ואסיהם: ועני ישראל בזה מלון
לא יוכל לראות ויש אהם אלהי וישק להם
11 ויחבק להם: ויאמר ישראל אל יוסף ראה
פנך לא פלתי והנה דברתי אתי אלהים גם
12 את יוסף: ויצא יוסף אהם מעם בריני וישתחו
לפני ארצה: ויפח יוסף את שניהם את אסיהם
13 בימיו משאלא ישראל ואת מנשה משאלו
14 מימיו ישראל ויש אלו: וישלח ישראל את
פניו וישק על ראש אסיהם והוא הצעור ואת
שאלו על ראש מנשה שכל אחיהו כי מנשה
15 הצעור: ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר
החזקו אביו לפניו אסיהם ויצחק האלהים
16 דברתי אתי משדו ערדאם הזה: והמלאך הנאל
אתי ממצרע יוסף את דבריהם וירא בהם שמי
17 ושם אביו אסיהם ויצחק ויהו לבו ברכב
דאמר: וירא יוסף ברישית אביו וירמט על
ראש אסיהם וירע בעיניו ויחמקו ויראו להסד

והתקן בזה פריעה: ויהי הנהגת פארץ מצרים
פארץ כפען ויהי כל מצרים אל יוסף לאמר
הנהגתי לך את המצודה כמחך כמחך פי אדם כמחך:
ויוסף יוסף דבר כמחכים ויאמר להם כמחכים
אסיהם כמחך: ויבאו את מנשה אל יוסף
ויהי להם יוסף להם בפסחים ובמקרה השמן
המקרה הנבדק והמחכים ויהי גם כמחך כמחך
אסיהם בשעה דהוא ויהי השנה הנהג
לאמר אלהי בשעה השלמה ויאמר לו לא יבדו
שדלי פי אסיהם הנהג ומקרה הנבדק אל
אלי לא משאל לפני אביו בזה אסיהם
ואסיהם: לפנה כמחך לשמן גם אסיהם גם
אסיהם קדראתו ואת אסיהם בזה ויהי
איתו ויאמר עמם לשלוח ויהי ויהי
והוא נבדק והאסיהם לא חשם: ויוסף יוסף את
כל אסיהם מצרים לשלוח פי כמחך מצרים אשר
שלה פי דיוק עמם וירע ויהי פארץ לשלוח:
והאסיהם והעבד אתו לעמם מקרה נבדק מצרים
והשערה: רק אסיהם הנבדק לא קנה פי דיוק
לשם כמחך פריעה ואלו אסיהם אשר נתן
להם פריעה על יוסף לא כמחך את אסיהם:
ויוסף יוסף אל אלהים הן קדו אסיהם והם
והאסיהם לשלוח להם ויהי ויהי ויהי
האסיהם: והנה פסיהם ויהי ויהי ויהי
לשמה ויהי ויהי ויהי להם לזה השנה
ואלהם ולאמר בפסחים והאל לשפכם:
ויהי ויהי ויהי כמחך ויהי ויהי ויהי
עמם לשלוח: ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי
ויהי על אסיהם מצרים לשלוח להם ויהי אסיהם
ויהי ויהי לא ויהי לשלוח: וישב ישראל
פארץ מצרים פארץ גשן ויאחז בה ויהי ויהי
מא: יב 12

אליהם וישב אתם וישב אתם וישב אתם
 פי עדה ויו ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית
 אבי אעלה ואניחה לפניכם ואניחה אלו אתי
 ויבית אבי אשר פארץ ענן פא אלו והאנשים
 יש לאן פראש מקה ויהי האנשים ויעם וכל
 אשר לם הביאו יהיה פריקא לם פרתה
 יאמר מה מעשיתם והאנשים אשר מקה יהו
 עבדו מעשיתו וער עתה פם אהתם פם אהתם
 פעם השם פארץ לשון פרחבת מצרים
 בלדעה לאן

CAP. XLVII. מ

ויבא יוסף ויגד לפתה ויאמר אבי ואחי והאנשים
 ויבאם וכל אשר לם פא פארץ פנען והגם
 פארץ גשון והמעה אלו לקח המשה אנשים
 ויצאם לקח פרתה ויאמר פרתה אל אחיו מה
 מעשיתם והאמר אל פרתה ויהי לאן עבדו פם
 אהתם פם אהתם ויאמר אל פרתה למה פארץ
 אלו פראן מעה לאן אשר לעבדו פרכב
 הרעב פארץ פנען עתה שובתם עבדו פארץ
 גשון ויאמר פרתה אליהם לאמר אביה ואחיה
 פא אלו ארץ מצרים לפניך והא בטיב
 הארץ הושב את אביך ואת אחיה לשם פארץ
 גשון ואסידעת ויש פם אשר יחול ושמתם שרי
 מקה פלאשרלו ויבא יוסף אתי עקב אלו
 ויגמדה לשם פרתה ויבדו יעקב את פרתה
 ויאמר פרתה אלי יעקב בפה ימי שמי היח
 ויאמר יעקב אל פרתה ימי שמי כעתי שלשים
 ומאת שנה כמט הימים יהו ימי שמי יהי ולא
 השגתי אדמימי שמי חיי אביו פים מתידים
 ויבדו יעקב את פרתה ויצא מלפני פרתה
 וישב יוסף את אביו ואת אחיו ויחן לם אחיה
 פארץ מצרים בטיב הארץ פארץ ועמסם
 פאלש ציה פרתה ויכלול יוסף את אביו ואת
 אחיו ואת כל בית אביו לים לפי דפשו
 ולחם אין בכל הארץ פרכב הרעב מאד והלה
 ארץ מצרים וארץ פנען משני הרעב וילקח
 יוסף את כל דבסק והמטא פארץ מצרים והארץ
 פנען בשם אשר ידים ששים ויבא יוסף את

5 ויחם פרתה יהו על עמקו ויגם יעקב מאן
 שבע וישא בראשאל אתי יעקב אהתם ואת
 ספם ואת נשיתם בעגלות אשר שלח פרתה
 6 לשאת אלו ויקחו את מקמיהם והאדמסם
 אשר רכשו פארץ פנען ויבאו מצרימה יעקב
 7 וכל יודע אלו בלו ויבן בני אלו בלו ובנתו
 בניו וכל יודע הווא אתו מצרימה
 8 והלה שמחה בראשאל הפאים מצרימה יעקב
 9 ויבן בני יעקב ראובן ובני ראובן חסדי ושמא
 10 ותצון וכרמי ויבן שמעון ימואל וימן ואהרן
 11 וימן וצור ושמאל פרהפני עתה ויבן לוי גשון
 12 קה וימדי ויבן יהודה פו ואהן ושלמה ופרי
 13 וזרח ויחם פו ואהן פארץ פנען ויהו בראש
 14 תצון וחמלי ויבן יששכר פועל ופדה ויהו
 15 וישמן ויבן זמלן סדי ואהן ויהואל אלו
 פני לאה אשר לדה לי יעקב פנען אים ואת
 16 דינה סיו פל נפש בני ובנתו שלשים ושלש
 17 ויבן גד צמון חזי שתי ואהן פו ויהו
 18 וראלי ויבן אשר וימדה וישו וידיעה
 19 ושרח אחוזם ויבן מינה חם ומלפאל אלו
 פני ולפה אשר נתן לבן ללאה סיו ותלד את
 10 אלו לי יעקב שש עשרה נפש פני חל אשת
 20 יעקב יוסף ויבנימו ויהל יוסף פארץ מצרים
 אשר לדה לו אסח פדפסו פוע פתו את
 21 מלשה ואת אהתם ויבן מימן פלע ובם
 וישל פרא ויבנימו אתו והוא משים חסם ויהו
 22 אלו בני חל אשר יהו לי יעקב פל נפש ארבעה
 23 עשר ויבן רן חשים ויבן נפחלי וצאל וימי
 24 ויבן וישלם אלו בני מדה אשר נתן לבן
 25 לחל פתו ותלד את אלו לי יעקב פל נפש
 26 שבעה פל פל נפש הפאה לי יעקב מצרימה ויא
 יהו מלבד נשי בראש יעקב פל נפש שלשים ושלש
 27 ויבן יוסף אשר יחולו ויבנימו נפש שנים פל
 דפשל למדי יעקב הפאה מצרימה שבעים ס
 28 ואת יהודה שלח לשמן אל יוסף לדהו לשמן
 29 בשנה ויבא ארצה גשון ויאמר יוסף מרפסו
 ה על לקראת ישראל אביו בשנה וירא אלו וישל
 30 אל ציאתו ויהו על צאתו סוד ויאמר ישראל

בראשית ויגש מן • לו

11 ויבסוף וכל אשר לו: וכלפניו אחוז לשם פירעון
 וימש שנים עשר שנה ויהי ויבחרו וכל אשר
 12 לו: והיה שנים: ואחז ועמי ארץ בממון פירס
 13 והמר פו אלמס: והדורס לאמי את כל פסול
 במצרים ואת כל אשר ואחז ומדורס הדורס
 14 את אמי דעה: ושל על צדקה בממון אחז ויב
 15 ובמלון בכה על צדקה: וימשק לכל אחז ויב
 16 עלה ואחז כן דבר אחז אחז: והלך לשמע
 17 ביה פועה לאמי בא אחז יוסף ויטב בשמי
 18 כולה ובשמי עבדו: ויאמר פועה אל יוסף אמר
 אל אחז ואת שמי מעט את בעלתם ולכר בא
 19 ארצה פועה: וקח את אדמכם ואת פועים ואת
 אל ואחז לכם אדמכם ארץ מצרים ואלו את
 20 חלב הארץ: ואתה צדקה ואת שמי קח לכם
 21 מארץ מצרים עלת לשפכם ולשלים ומלאם
 22 אדמכם ובאם: ועלכם את החס על מליכם
 23 פירעון מל ארץ מצרים לבם דמי: ויב עשרכן
 24 בני ישראל ויחן להם יוסף עלת על פו פועה
 25 ויחן להם צדה להקח: לכלם נתן לאיש חלפת
 26 שאלה רבממן נתן שלש מצה פסח וחמש
 27 חלפת שאלה: והאמי שלח פועה עשרה חלפת
 28 לשלם משכונ מצרים ועשר ארצה לשלח פו
 29 ולחם ומזון לאמו להקח: וישלח את אחז
 30 וילם ויאמר אלמס את חזונה פירק: וי על
 31 מפצתם ויבאו ארץ פועה אל עקב אברהם:
 32 ויבדו לו לאמי עד יוסף וי וכירא משל
 33 בכל ארץ מצרים ויב לו פו לא דאמון להם:
 34 ויבדו אלו את מל דמי יוסף אשר דבר אלמס
 35 וירא את העללות אשר שלח יוסף לשלח את
 36 ותווי דמי ועקב אברהם: ויאמר ישראל רב
 37 עד יוסף בני דמי אלה ואתה בשמי אמת:

CAP. XLVI. מ

1 ויפס ישראל וכל אשר לו ויבא פועה שבע
 2 ויבדו ובאם לאחד אמו פועה: ויאמר אלמס
 3 לישלח במראת חלפת ויאמר יעקב ויעקב
 4 ויאמר דמי ויאמר אמי האל אלה אמי אל
 5 וירא מדה כפועה פירעו גודל אמיקו לשם:
 6 אמי את עקב כפועה ואת אמיקו נבי עלה

חם לא רכסון לאחז פו: ודלו פו עלית אל
 7 קח אמי ופדלו את דמי אחז: ויאמר אמי
 8 כי שלח לם משמי אלו: ולפני לא טכל לחת
 9 פירס אדמיס דמסן אלו וידעו פירס לכל
 10 אחז פו דמיס ודמיס דמסן אמיס:
 11 אמי עבדך אמי אלו אתם דמסן פו שנים
 12 חזי פו אמיס: ויאמר דמסן מאמי ויאמר את
 13 שמי סוף ולא ואתה עדיקה: ולקחם נבי
 14 עדה מעם פו וקח אתם הדורס את
 15 חזי פועה שאלה: ועלה פועה אמי עבדך אמי
 16 פועה אמיס ופועה לשלח בממון: והיה
 17 פועה פירעון דבר ומת ויחיה עבדך את
 18 חזי עבדך אמיס פועה שאלה: פו עבדך שב
 19 עדהש מעם אמי לאמי אמיס אמי
 20 וישלח לאמי מל דאמס: ועלה ויב עבדך
 21 דמי דמי עבד לאמי דמי על עמי אחז:
 22 ואת אמיס אל אמי דמי אמיס פו ארצה
 23 פו אשר ויבא אדמי:

CAP. XLV. מה

1 ארמי יוסף להחפס לכל הפועים עליו ויבא
 2 חזו כל ראש ממל ולא עבדו אלו
 3 ויחזע יוסף אל אחז: ויחן אדמל בכה
 4 ויאמר מצרים וישמע פועה: ויאמר יוסף
 5 ארצה אמי יוסף העד אמי דמי ולא יבא אחז
 6 וישלח אמי פו נבדלו מפועה: ויאמר יוסף אל
 7 אמי נשכח אמי ונשח ויאמר אמי יוסף חלפת
 8 אמי מכתם אמי כפועה: ועלה אל חלפת
 9 אמי פועים פו מכתם אמי דמי פו לחלה
 10 וישלח אלמס לפועים: פירעו שנתים דמי
 11 עקב הארץ ועד חמש שלם אשר ארץ חזיש
 12 עדי: וישלח אלמס לפועים לשלם לבם
 13 אמי פועה ודמיות לבם לפועה גולה:
 14 ויהי לא אלמס שלחם אמי דמי פו האלמס
 15 וישלח לב פועה חסון לכל פועה ומשל
 16 בכל ארץ מצרים: מדה על אל אמי האמס
 17 אמי פו אמי פועה שמי אלמס לאחז
 18 לכל מצרים חזי אל חלפת: וישלח מארץ
 19 פועה קרב אל אמי ויבדו ויבדו פועה ויאמר

בפ אמתו: ואת־נפש נביע הפק השלים
 בפ אמתו הפקן ואת פק שבו ימש פדבר
 יוסף אשר דבר: הפק את האנשים שלדו
 הפה המסידים הם יצא אתהעד לא
 יהיוק יוסף אמר למטר על־פיו קם רף
 אחי האנשים השנתם ואמרו אלם לפה
 שלמסם ועד חרות טובה: הלאוה אשר ישנה
 אתו בן האנכשו יתוש בן העלם אשר עשיתם:
 ושגם ושפן אלם את־הדמים האלה: ויאמר
 אליו למה דבר אתו פדמים האלה תלילה
 לעבדך משעות פדמם יהיו: הן פק אשר מפאנו
 בפ אמתו: השבנו אלה מאד פנן ואף
 נגב מפה אדוק פק א ודב: אשר יפא אתו
 מעבדך ומת וגם־אחטו נדה לאדע לעבדים:
 ויאמר גס־עשה כדברים פן דהא אשר יפא
 אתו יהיהל עבד ואחם יהיו מקם: וימרד
 ויורו אל את אמתו: ארצה ופחהו אשר
 אמתו: ויהפש פגול־הול ובסן פלה ופא
 הדמע פאמתו פמנו: וקדש שלמלם ויעם
 אשר על־המלו ושבו העדה: ויאל יהודה ואתו
 ביתה יוסף דהא עדפו שם ושלל לפנו ארצה:
 ויאמר להם יוסף מה־דמשהו זה אשר עשיתם
 הלא ידעלם פן־חש יתוש אשר אשר כפלי:
 ויאמר יהודה מה־אמר לאדע מה־דבר ועד
 פצטרק האלזם מצא את־ען עבדך הפנו עבדים
 לאדע פם ארצנו פם אשר־נפא הדמע פדו:
 ויאמר תלילה לי משעות ואת דהא אשר נפא
 הדמע פדו דהא יהיהל עבד ואחם עלו לשלם
 אל אמיכם: ׀ ׀ ׀ ׀ ׀ א 11
 ויש אליו יהודה ויאמר פן אתו דבר לא־עבדך
 דבר פאנו אתו ואי־תו אפח עבדך פן כמח
 פפרעה: אתו שאל את־עבדך לאמר השלכם
 אב א אחו: ופאמר אל אתו ישלנו אב זקן
 ויל זקנים קמן ואחיו מת ויהו דהא לבד
 לאנו ואמי אמי: והאמר אל עבדך יהודה
 אל ואספיה עמי עלו: ופאמר אל אתו לך
 וכל דבע לשוב את־אמי ועבד את אמי ומת:
 ופאמר אל עבדך אס לא יד אדמים הפקן

הַיְהוּה וַתִּסַּח טַבַּח דְּבָרָן בְּיַד אֲבִיךָ הָאֲנָשִׁים
 17 בְּצִדְתָּם: וַיֵּשֶׁת הָאֵלֶּשׁ סֹמֵךְ אִמְךָ יוֹסֵף וַיֹּאמֶר
 18 הָאֵלֶּשׁ אֶת־הָאֲנָשִׁים בְּיַד יוֹסֵף: וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים
 פִּי דְבָרָא בְּיַד יוֹסֵף וַאֲמָרוּ עַל־דָּבָר הַפֶּקֶה הַשֶּׁבַע
 פִּי אֲמִתּוֹתַי בְּיַדְהָ אֲסִיטוּ מִסִּמָּס לְהַצִּיל
 עַלְטוּ לְהַצִּיל עַלְטוּ וְלִקְחָת אֲתָם לְעִבְדִים וְאֶת־
 19 חַמְיָנו: וַיִּשָּׂא אֱלֹהֵי־אֲשֵׁר עַל־פִּי יוֹסֵף
 20 וַיְדַבֵּר אֵלָיו פֶּתַח הַפִּתּוּ: וַיֹּאמְרוּ בְּיַד יוֹסֵף
 21 דִּי־דַבְרֵי פִתְחָה לְשׁוֹפְרֵי אֲבִי: וַיְחַד בְּיַמָּא אֶל־
 הַקְּמָן וּפְחָחָה אֶת־אֲמִתּוֹתַי דְּבַר כְּמָר אֵשׁ
 בְּפִי אֲמִתּוֹתַי פִּסְסֵטוּ כְּמִשְׁקַל וְשִׁב אֲחִי פִדְתוּ:
 22 וְכַסֵּף אֲחִי וְדַדְתוּ בְּדַת לְשׁוֹפְרֵי אֲבִי לֹא יִדְעֵנ מִי־
 23 שֵׁם פִּסְסֵטוּ אֲמִתּוֹתַי: וַיֹּאמְרוּ שְׂלֹמֹס לְבָם אֶל־
 תִּדְוֹ אֱלֹדֵכֶם וְאֵלֶּךְ אִתְּכֶם קָמָן לְבָם כְּמִסְמָן
 פִּי אֲמִתּוֹתַיכֶם פִּסְסֵכֶם פֹּא אֵל וַיִּצְאָ אֱלֹהִים אֶת־
 24 שִׁמְעוֹן: וַיֹּאמֶר הָאֵלֶּשׁ אֶת־הָאֲנָשִׁים בְּיַד יוֹסֵף
 וַיִּתֵּן מִסֵּם וַיְחַדְּדוּ אֶלֵּיָם וַיִּתֵּן מִסְסֹא לְחַמְיָתָם:
 25 וַיִּלְכֹּט אֶת־הַמִּסְסֹא עַד־פֹּא יוֹסֵף בְּצִדְתָּם פִּי
 26 שְׁמַעִי פִּי־שֵׁם אֲבִי לְחֹס: וַיֹּאמֶר יוֹסֵף בְּיַתֵּה
 וַיִּמְצֵא לוֹ אֶת־דִּמְנָחָה אֲשֶׁר־פָּדָם בְּיַתֵּה
 27 וַיִּשְׁתַּחֲוֶה אֶרְצָה: וַיִּשְׁאַל לְהֵם לְשֵׁלִם וַיֹּאמְרוּ
 הַשִּׁלֵּם אִתְּכֶם דִּי־קָן אֲשֶׁר אִמְרַתֶּם הַעֲדַפּוּ דִי:
 28 וַיֹּאמְרוּ שְׁלֹמֹס לְעַבְדְּךָ לֹא־כִיטוּ עַדְפּוּ דִי וַיִּשְׁתַּחֲוֶה
 29 וַיִּשְׁתַּחֲוֶה: וַיִּשָּׂא עַיְנֵי וַיֵּרֶא אֶת־בְּמִקְוֵן אֲחִיו בְּן־
 אִמּוֹ וַיֹּאמְרוּ הֵיךְ אֲדִיכֶם הַקְּמָן אֲשֶׁר אִמְרַתֶּם
 30 אֵל וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהִים דְּחַקֵּי בְּנוֹ וַיִּמְרוּ יוֹסֵף פִּי־
 כַּמְחָר הַחַמָּה אֶל־אֲחִיו וַיִּבְשֻׁוּ לְבַפְחֵי וַיֹּאמְרוּ הַחַדְדָה
 31 וַיִּבֶן שְׁפֵרָה: וַיַּחֲדֹץ פִּתּוּ וַיִּצְאָ וַיְרַפֵּק וַיֹּאמְרוּ
 32 שִׁיבֵנו לְחֹס: וַיִּשְׁמַע לוֹ לְבָד וְלָחֵם לְבָדִים וּלְמַצֹּתִים
 דְּהִאֲלֵם אֲחִיו לְבָדִים פִּי לֹא יִחְלֹן הַפְּצִיזִים לְאֵל
 אֶת־הַעֲבָדִים לְחֹס פִּי־חַעֲבָה דְּהֹא לְמַצֹּתִים:
 33 וַיִּשְׁבֵּן לְפָנָיו הַכֹּחַר כְּכֹחֵהוּ וַיַּעֲשֶׂה פַעֲשֵׁרוֹ
 34 וַיְחַמְדוּ הָאֲנָשִׁים אֵשׁ אֶל־עַדְפּוֹ: וַיִּשָּׂא מִשְׁחָתָה
 מִשַּׁח פִּתּוּ אֱלֹהִים וַחֲרֹב מִשַּׁחָה פִּתּוּן מִשְׁחָתָה
 פִּלְם חֲמָשׁ דְּחַח וַיִּשְׁוֵי וַיִּשְׁפֵּר עַמּוֹ:
 CAP. XLIV. מד

1 וַיִּצֵק אֶת־אֲשֵׁר עַל־פִּי יוֹסֵף לֵאמֹר מֵלֹא אֶת־אֲמִתּוֹתַי
 אֲנָשִׁים אֲבִי פֹאֲסֵר וַיִּכְלֹן שַׁח וְשֵׁם פִּסְסֵי־אֵשׁ

וַיִּצְנֵן יוֹסֵף בְּכֹחַ רֹאשׁ הַדֶּבֶר מִאֲדָם עַד פְּרִיחוֹל
 לְסוּף פְּרִי אֶרֶץ מִסְרָו וַיִּלְחֹק יוֹסֵף יָד שְׁנֵי מֵלֵךְ מִמֶּנּוּ
 חִטָּא שְׁנֵי הָרֵעַב אֲשֶׁר לְהוֹדִלוֹ אֲסֹת בַּדְּשֵׁנִי
 פָּרַע בְּתָן אֵין וַיִּקְרָא יוֹסֵף אֶת־שֵׁם הַבְּסֹר
 מִמֶּנּוּ בְּשֵׁם אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיו מִלְּעַמְלֵאחַ מִלְּבִת
 אָבִי וַחֲזָשׁוֹלְשֵׁנִי קִרָּא אֲסֹתִים בְּהַדְשֵׁי אֱלֹהִים
 פֶּאֶרֶץ עֵנִי וַחֲבִלְקִיָּה שְׁבַע שָׁנֵי הַשָּׁבַע אֲשֶׁר רָדָה
 פֶּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַחֲחִלְקִיָּה שְׁבַע שָׁנֵי הַרְעֵב לְבָלָא
 פֶּאֶשׁוֹר אֲמֹר יוֹסֵף וְהָ רַעַב בְּלִדְהָרְצוֹת וַיִּבְלֵל
 אֶרֶץ מִצְרַיִם הַזֶּה לָחֵם וַחֲרָעַב בְּלִדְהָרְצוֹ מִצְרַיִם
 וַיִּצְעֲקוּהֶם אֶל־פֶּרַע לֵאמֹר פֶּרַע לְכָל־
 מִצְרַיִם לְכוּ אֶל־יוֹסֵף אֲשֶׁר־אָמַר לָכֵן תַּעֲשׂוּ:
 וְהָרַעֲבֻהוּ עַל־מַלְּשֵׁן הָרֶעַב וַחֲחִלְקִיָּה יוֹסֵף אֶת־כָּל־
 אֲשֶׁר בָּרָם וַיִּשְׁלַח לְמִצְרַיִם וַיַּחֲזֹק הָרַעַב פֶּאֶרֶץ
 מִצְרַיִם וַתִּלְדָּרֶץ בָּא מִצְרַיִם לִשְׁפָּה אֶל־
 יוֹסֵף בְּרִיחוֹק הָרַעַב בְּלִדְהָרְצוֹ:

CAP. XLII. מב

וַיֵּרָא יַעֲקֹב בִּישְׁשֵׁר בְּמִצְרַיִם וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְבָנָיו
 לֵבְנֵי תַחֲרָו וַיֹּאמֶר הֲבֵנָה שְׁמֵעֵי בִישְׁשֵׁר
 בְּמִצְרַיִם וְהָ שְׁמֵר וְשִׁמְדוֹ לֵט מִשֵּׁם וְכִתְוֶה וְלֹא
 נִמְחָ: וַיַּחֲזֹק יוֹסֵף עֲשֵׂה לְשֵׁפָּה פֶּ מִצְרַיִם:
 וַאֲדָ בְּמִצְרַיִם אֲדָ יוֹסֵף אֶל־שֵׁלַח יַעֲקֹב אֶת־אֲדָוֹ
 פֶּ אֲמֹר פֶּרֶעַ אֲפֹסִין וְהֵלֵא בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לִשְׁפָּה
 פֶּתִיחַ הַבָּאִים בְּיַדְהָ רַעַב פֶּאֶרֶץ בְּנֵעַן וַיִּלְחֹק
 הָרַעַב הַשְּׁלִיט עַל־הָאֶרֶץ הָאֵל הַמְּשַׁפֵּר לְכָל־עַם
 הָאֶרֶץ וַיֵּלֵא אֲדָ יוֹסֵף וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לֵ אֲסֹת אֲרָעָה:
 וַיֵּרָא יוֹסֵף אֶת־אֲדָוֹ וַיִּפְסֵם וַיַּחֲזֵק אֱלֹהִים וַיַּדְבֵּר
 אֲתָם קִשְׁתָּ וַיֹּאמֶר אֲתָם מִתָּן בָּאִים וַיֹּאמֶר
 מֶאֶרֶץ בְּנֵעַן לִשְׁפָּה אֲבָל וַחֲפֵ יוֹסֵף אֶת־אֲדָוֹ
 וְהֵם לֹא הִפְדִּי: וַיּוֹסֵף יוֹסֵף אֶת־הַחֲלִמֹת אֲשֶׁר
 חָלַם לָהֶם וַיֹּאמֶר אֲתָם מִיבָלִים אֲתָם לֵאחֹת
 אֲדָעִתָּה הָאֶרֶץ בָּאִים: וַיֹּאמֶר אֲתָ לֹא אֲדָוִי
 וְעַ בְּדִיחַ בָּא לִשְׁפָּה אֲבָל וַפִּלֵט בְּנֵי אֲשֶׁר אֲדָוִי
 נָחַט בְּנֵים אֲחֹתִי לֵאחֹתִי עֲבָדוֹ מִיבָלִים: וַיֹּאמֶר
 אֲתָם לֹא בְרִעִתָּה הָאֶרֶץ בָּאִים לֵאחֹת:
 וַיֹּאמֶר שְׁמֵם עֲשׂוֹ עֲבָדוֹ אֲתָם: אֲחִתִּי בְנֵי
 אֲשֶׁר אֲדָוִי פֶּאֶרֶץ בְּנֵעַן הִנֵּה הִקְטַן אֲדָ אֲמִי
 דָּאִים הָאֲדָוִי אֲפִי: וַיֹּאמֶר אֲתָם יוֹסֵף הָאֵל

הַדְּשֵׁנִי הַעֲלֵה אֲחִירְתִּי שְׁבַע שָׁנִים הֵנָּה וְשִׁבַע
 הַשָּׁנִים הַקֹּלֶת שְׁדִמֹת הַקֹּדֶם הֵנָּה שְׁבַע שָׁנֵי
 26 רַעַב: וְהָאֵל הָיָה אֲשֶׁר דִּבְרָוֹ אֶל־פֶּרַע אֲשֶׁר
 29 הָאֱלֹהִים עֲשָׂה וְהָאֵל אֲדָעִתָּה: הֵנָּה שְׁבַע
 30 שָׁנִים בָּאֵה שְׁבַע נֹדֶל בְּלִדְהָרְצוֹ מִצְרַיִם: וְקָמוּ
 שְׁבַע שָׁנֵי רַעַב אֲחִירְתִּי וְנִשְׁכַּח בְּלִדְהָשֵׁב פֶּאֶרֶץ
 31 מִצְרַיִם וְכִלְהָ רַעַב אֶת־הָאֶרֶץ: וְלֵאחִירְעַת הַשָּׁבַע
 פֶּאֶרֶץ מִצְרַיִם הָרַעַב וְהָאֵל אֲחִירְתִּי בְּרַעַב הָאֵל
 32 מֹאֵל: וְעַל הַשְּׁלִטָּה הַקֹּדֶם אֶל־פֶּרַע פִּעֵמִים בְּ־
 נֶכֶן הָרַעַב מֵעַם הָאֱלֹהִים וְהַמֶּדֶד הָאֱלֹהִים
 33 לְעִשְׂתֹו: וְעִשְׂתֹו הָאֵל פֶּרַע אֵל שֶׁן נֶכֶן הַחֵם
 34 וַיִּשְׁתַּחֲוֶה עַל־הָאֶרֶץ מִצְרַיִם: וַעֲשָׂה פֶּרַע וַיִּסְקֹר
 פֶּקֻדִים עַל־הָאֶרֶץ וַחֲזָשׁוֹ אֶת־הָאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשִׁבַע
 25 שָׁנֵי הַשָּׁבַע: וַיִּקְבְּצוּ אֶת־כָּל־אֲבֵל הַשָּׂדֵם הַשְּׁבִעָה
 הַבָּאֵה הָאֵל וַיִּצְדֹּק בְּ־תַחֲתֵי פֶּרַע אֶל־בְּעִים
 36 וַשְׁמָר: הַזֶּה הָאֲבֵל לְשִׁקּוֹן לְאֶרֶץ לְשִׁבַע שָׁנֵי
 הָרַעַב אֲשֶׁר תַּחֲוֹן פֶּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְלֵאחִירְעַת
 37 הָאֶרֶץ פֶּרַע: וַיִּשְׁכַּח הָרַעַב פִּעֵמִי פֶּרַע וְכַעֲמִי
 38 בְּלִעֲבָדוֹ וַיֹּאמֶר פֶּרַע אֶל־עַבְדָּו וַחֲכַמָּא כֹּה
 39 אֵל אֲשֶׁר רַח אֱלֹהִים פִּי: וַיֹּאמֶר פֶּרַע אֶל־
 יוֹסֵף אֲחִירְתִּי וְהִדִּיעַ אֱלֹהִים אֲחִירְתִּי אֶת־כָּל־זֶה אֲתָךְ
 40 בְּנֵן וְחֵם בְּמֹדָ: אֲחִירְתִּי תִדְוֶה עַל־פִּי וְעַל־פִּי
 41 יִשְׁקַב לְעַמְּי רַק הַכַּסָּא אֲבָל מִקְדָּ: וַיֹּאמֶר פֶּרַע
 אֶל־יוֹסֵף וְהָאֵל תַּחֲוֹ אֲחִירְתִּי עַל־הָאֶרֶץ מִצְרַיִם:
 42 וְיִכֹּר פֶּרַע אֶת־טַבְעוֹתָ מֵעַל יָדוֹ וַיַּחֲזֹק אֲחִירְתִּי עַל־
 יָד יוֹסֵף וַיִּבְלַשׁ אֲדָ בְּגָדֵי־שֵׁשׁ וַיַּשֵּׁם רִבֵּן הָרַעַב
 43 עַל־צַוָּארָו: וַיַּכְפֵּר אֲדָ בְּמִדְּבַר הַמְּשִׁטָּה אֲשֶׁר־
 לֵ וַיִּקְרָא לְשֵׁם אֲבִדוֹ וַנִּחַן אֲדָ עַל־הָאֶרֶץ
 44 מִצְרַיִם: וַיֹּאמֶר פֶּרַע אֶל־יוֹסֵף אֲמִי פֶּרַע וְכַעֲמִי
 לֵאחִירְתִּי אֵל אֲחִירְתִּי וְהַתְּנֵה נֹדֶל בְּלִדְהָרְצוֹ מִצְרַיִם:
 45 וַיִּקְרָא פֶּרַע שְׁמִי יוֹסֵף צִפְתָּה פִּעֵמִי וַיַּחֲזֵק אֶת־
 אֲסֹת בַּדְּשֵׁנִי פָּרַע בְּתָן אֵן לְאִשְׁתֵּי וַיִּצְאָ יוֹסֵף
 46 עַל־הָאֶרֶץ מִצְרַיִם: וַיִּחַק בְּרִשְׁלֵים שְׁלֹוּ בַעֲמָוֹ
 לְשֵׁן פֶּרַע מִלְּךְ מִצְרַיִם וַיִּצְאָ יוֹסֵף מִלְּשֵׁן פֶּרַע
 47 וַיַּעַב בְּלִדְהָרְצוֹ מִצְרַיִם: וַתַּעֲשֶׂה הָאֶרֶץ בְּשִׁבַע
 48 שָׁנֵי הַשָּׁבַע לְמִצְרַיִם: וַיִּקְבְּצוּ אֶת־כָּל־אֲבֵל שְׁבַע
 שָׁנִים אֲשֶׁר הָיָה פֶּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיַּקְרָא אֶל־בְּעִים
 לְ שְׁדֵה־הָעֵמִי אֲשֶׁר סִבְחִיהָ בְּתָן פֶּתִיחָה:

בראשית מקץ כא

כט

6 שְׁלֹמֹה עָלָה בְּקֶדֶה אֶדָּה בְּרֵאחַ וּטְבוּחַ: וְהָיָה
 שִׁבְעַת שְׁלֹמֹה דְּרֹחַ וְשִׁבְעָה קִיסִים צְמֻחֹת אֲחֵיהֶם:
 7 וְהַמְלֵכָה הַיְשָׁמִים הַיְשָׁת אֶת שִׁבְעַת הַשְּׁלֹמִים
 הַבְּרֵאחַ וְהַמְלֹחַת וַיִּקְצַץ פְּרֵעָה הַדָּפָה הַלְּמֹם:
 8 וַיְהִי בְּכַף וַיִּפְעֵם חֲלוֹ וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא אֶת־בֶּלְ
 הַרְצָאָה מִצְרַיִם וְאֶת־בְּרֵאחַ הַיְסָר פְּרֵעָה
 לְמֶם אֶת־חֲלוֹ וְאֶת־פְּרֵעַת אֹתָם לְפְרֵעָה:
 9 וַיְדַבֵּר עַד הַמְּשָׁלִים אֶת־פְּרֵעָה לְאֹמֶר אֶת־חֲלוֹ
 אֵיךְ מִפְּנֵי הָאֹם פְּרֵעָה כִּפְּנֵי עַל־פְּנֵי וַיִּתֵּן
 10 אֵיךְ בְּמִשְׁמֵר פִּתְּ שַׁר הַפְּעֻלִים אֵיךְ וְהָאֵת שַׁר
 הָאֵפִיסִים וְהַלְּמָה הַלְּמֹם בְּלֵלֵה אֶדָּה אֵיךְ וְהָאֵת
 11 אֵיךְ כְּפִתְרוֹן הַלְּמֹם הַלְּמֹם: וְלֹם אֵיךְ כֵּשׁ עֵבֶר
 12 עַבְדֵּי לְשַׁר הַפְּעֻלִים וְכִפְּנֵי לֹ וְיִשְׁתַּר לֹ אֶדָּה
 הַלְּמֹמִים אֵיךְ בְּחֲלוֹ פְּרֵעַ: וְהָיָה פְּרֵעַ פְּרֵעַ לֹם
 13 בְּן הָאֵת אֵיךְ הַשִּׁיב עַל־פְּנֵי וְהָאֵת חֲלוֹ וַיִּשְׁלַח
 פְּרֵעָה וַיִּקְרָא אֶת־חֲלוֹת וַיִּדְבַּר מִקְדָּבֹד וַיִּנְלַח
 14 וַיְהִיךְ שִׁמְלֹחֹת וְהָאֵת אֶת־פְּרֵעָה: וַיִּאֲמַר פְּרֵעָה
 15 אֶל־יֹסֵף הַלְּמֹם חֲלִמְתִּי וַיִּשְׁתַּר אֵין אֵיךְ וְהָאֵת
 שְׁמֵעִי עֲלֵיךְ לְאֹמֶר שְׁמֵעִי הַלְּמֹם לְשִׁתִּי אֵיךְ:
 16 וַיִּקַּן יֹסֵף אֶת־פְּרֵעָה לְאֹמֶר בְּנֵעֹת אֶלְמֹם יַעֲקֹב
 17 אֶת־שְׁלֹמֹם פְּרֵעָה: וְהָיָה פְּרֵעָה אֶל־יֹסֵף בְּחֲלוֹ
 18 הַנֵּעַ עַבְדֵּי עַל־שִׁשַׁת יָמֵי: הַדָּפָה מִקְדָּבֹד עַלֹת
 19 שִׁבְעַת פִּוֹחַ בְּרֵאחַ בְּשַׁר וַיִּשַׁת פִּוֹחַ וְהַתְּעִיבָה
 20 בְּאֵדָה: הַדָּפָה שִׁבְעַת פִּוֹחַ אֶת־חֲלוֹת עֲלוֹת אֶת־יִתְרוֹ
 21 עֲלוֹת וְהָיָה פִּוֹחַ כִּמְאֹד וַיִּרְשַׁח בְּשַׁר לֹ אֶת־אֵדָּה
 22 כְּדָפָה בְּלֹאֲרֵץ מִצְרַיִם לֹעַ: וְהַמְּלֵכָה הַפְּרֹחַת
 23 הַיְשָׁת וְהַדְּעוֹת אֶת שִׁבְעַת הַפְּרֹחַת הַאֲשֵׁלֹת
 24 הַבְּרֵאחֹת: וְהַמְּלָכָה אֶל־קִרְבָּנָה וְלֹא לֹעַ פְּרֵעָה
 25 אֶל־קִרְבָּנָה וַיִּמְאֹדֶן לֹעַ כִּמְאֹד בְּחֲלוֹת וַיִּקְצַץ:
 26 וְאֵרָא בְּחֲלוֹת וְהָיָה שִׁבְעַת שְׁלֹמִים עֲלוֹת בְּקֶדֶה
 27 אֶדָּה מִלֹּחַ וּטְבוּחַ: וְהָיָה שִׁבְעַת שְׁלֹמִים צְמֻחֹת
 28 דְּרֹחַת שְׁדוּחֹת קִיסִים צְמֻחֹת אֲחֵיהֶם: וְהַמְּלֵכָה
 29 הַשְּׁלֹמִים הַיְשָׁת אֶת שִׁבְעַת הַשְּׁלֹמִים הַפְּעֻלִים וְהָאֵת
 אֶת־הַחֲרֻטָּבִים וְהָאֵת מִכַּד לֹ: וַיִּאֲמַר יֹסֵף אֶל־
 פְּרֵעָה הַלְּמֹם פְּרֵעָה אֶדָּה וְהָאֵת אֵיךְ הַאֲלֹמִים
 עֲשֵׂה הָיָה לְפְרֵעָה: שִׁבְעַת פְּרֵעַת הַפְּעֻלִים שִׁבְעַת
 שְׁמִים הָיָה וְשִׁבְעַת הַשְּׁלֹמִים הַפְּעֻלִים שִׁבְעַת שְׁמִים
 הָיָה הַלְּמֹם אֶדָּה וְהָאֵת: שִׁבְעַת וַיִּשְׁתַּר הַדְּרֹחַת

אֵין אֵיךְ וַיִּאֲמַר אֶלְמֹם יֹסֵף הָאֵת לְאֹמֶר
 1 פְּרֵעָה מִסֻּדְרָא לֹ: וַיִּסְבֵּר עַד הַמְּשָׁלִים אֶדָּה
 2 חֲלוֹ לְחֵסֵף וַיִּאֲמַר לֹ בְּחֲלוֹת וְהָיָה נְסִי לְמִי
 3 וְכִפְּנֵי שְׁלֵשָׁה שָׁרְיָם וְהָאֵת מִסֻּדְרָא עֲלוֹת כִּפְּנֵי
 4 הַשְּׁלֹמִים אֶת־שְׁלֵשָׁה עֲבָמִים: וְכִסֵּי פְּרֵעָה בְּרֵי אֶת־
 5 אֶת־הַצְּבָרִים וְהַאֲשֵׁלֹת אֹתָם אֶל־פְּנֵי פְּרֵעָה וְהָאֵת
 6 אֶת־הַשְּׁלֹמִים עַל־בְּרֵי פְּרֵעָה: וַיִּאֲמַר לֹ יֹסֵף הָיָה
 7 הָיָה שְׁלֵשָׁה הַשְּׁלֹמִים שְׁלֵשָׁה מִסֻּדְרָא: עֲלוֹת
 8 אֶלְמֹם יֹסֵף וְהָאֵת פְּרֵעָה אֶת־הַמְּשָׁלִים הַשְּׁלֵשָׁה עַל־
 9 בְּרֵי וְהָיָה מִסֻּדְרָא בְּרֵי פְּרֵעָה מִשְׁמֵם הַאֲשֵׁלֹת
 10 וְהָאֵת הָיָה מִשְׁמֵם: פִּי אֶת־חֲרֻטָּבִים אֵיךְ כִּמְאֹד
 11 יִשַׁח לֹ וְהַמְּלֵכָה עֲלֵיךְ חֲסֵד הַחֲרֻטָּבִים אֶל־
 12 פְּרֵעָה וְהַחֲרֻטָּבִים מִקְדָּבֹד הָאֵת: פִּי בְּנֵעֹת בְּנֵעֵי
 13 מִפְּנֵי הַנְּעִים וְהַפְּרֵעָה לֹ עֲשֵׂה מִאֲמֹרָה פִּי
 14 מִי אֵיךְ בְּבֹדִי: וַיִּרְא עַד הַמְּשָׁלִים פִּי מִטֹּב פְּרֵעַ
 15 אֵיךְ אֶת־יֹסֵף אֵיךְ אֵיךְ בְּחֲלוֹת וְהָיָה שְׁלֵשָׁה
 16 יָמֵי חַיֵּי עַל־הָאֵת: וְכִפְּנֵי הַעֲלוֹת מִכֹּל מִאֲכָל
 17 פְּרֵעָה מִשְׁמֵם אֶת־הָאֵת וְהָיָה אֵיךְ אֹתָם מִקְדָּבֹל
 18 עַל־הָאֵת: וַיִּקַּן יֹסֵף וַיִּאֲמַר הָיָה פְּרֵעַת שְׁלֵשָׁה
 19 יָמִים שְׁלֵשָׁה יָמִים הָיָה עַבְדֵּי שְׁלֵשָׁה יָמִים
 20 וְהָאֵת אֶת־הַמְּשָׁלִים מִכֵּלֹת חֲלוֹת אֶת־הָאֵת עַל־פְּנֵי
 21 מִכֹּל הַעֲבָדִים אֶת־הַמְּשָׁלִים מִכֵּלֹת: וְהָיָה יָמִים
 22 הַשְּׁלֵשָׁה יָמִים הָיָה אֶת־הַמְּשָׁלִים מִכֵּלֹת: וְהָיָה יָמִים
 23 הַשְּׁלֵשָׁה יָמִים הָיָה אֶת־הַמְּשָׁלִים וַיִּעַשׂ מִשְׁמֵם
 24 לְעֵבֶר וַיִּשְׁמָר אֶת־הָאֵת: מִי הַמְּשָׁלִים וְהָאֵת
 25 וְהָאֵת מִי הַמְּשָׁלִים בְּרֵי עֲבָדֵי: וַיִּשַׁח אֶת־שַׁר
 26 הַמְּשָׁלִים עַל־כִּפְּנֵי קִדֵּי וַיִּתֵּן הַשְּׁמִים עַל־פְּנֵי פְּרֵעָה:
 27 וְהָיָה מִי הַמְּשָׁלִים חֲלוֹ כִּמְאֹד פְּרֵעַ לְמֶם יֹסֵף
 28 וְהָאֵת מִי הַמְּשָׁלִים אֶת־יֹסֵף וַיִּשְׁמָר:

ס ד ס ד ס ד
CAP. XLI כט

וַיְהִי מִי שְׁמֵם יָמִים וַיִּעַשׂ חֲלוֹת וְהָיָה עַבְדֵּי
 1 מִי הָאֵת: הַדָּפָה מִקְדָּבֹד עַלֹת שִׁבְעַת פִּוֹחַ וַיִּשַׁח
 2 כִּמְאֹד וַיִּרְשַׁח בְּשַׁר וַיִּשַׁח בְּאֵדָה: הַדָּפָה שִׁבְעַת
 3 פִּוֹחַ עֲלוֹת אֶת־חֲלוֹת מִקְדָּבֹד עֲלוֹת מִי הָאֵת
 4 וְהָיָה כִּמְאֹד וַיִּרְשַׁח בְּשַׁר לֹ אֶת־אֵדָה
 5 כְּדָפָה בְּלֹאֲרֵץ מִצְרַיִם לֹעַ: וְהַמְּלֵכָה הַפְּרֹחַת
 6 הַיְשָׁת וְהַדְּעוֹת אֶת שִׁבְעַת הַפְּרֹחַת הַאֲשֵׁלֹת
 7 הַבְּרֵאחֹת: וְהַמְּלָכָה אֶל־קִרְבָּנָה וְלֹא לֹעַ פְּרֵעָה
 8 אֶל־קִרְבָּנָה וַיִּמְאֹדֶן לֹעַ כִּמְאֹד בְּחֲלוֹת וַיִּקְצַץ:
 9 וְאֵרָא בְּחֲלוֹת וְהָיָה שִׁבְעַת שְׁלֹמִים עֲלוֹת בְּקֶדֶה
 10 אֶדָּה מִלֹּחַ וּטְבוּחַ: וְהָיָה שִׁבְעַת שְׁלֹמִים צְמֻחֹת
 11 דְּרֹחַת שְׁדוּחֹת קִיסִים צְמֻחֹת אֲחֵיהֶם: וְהַמְּלֵכָה
 12 הַשְּׁלֹמִים הַיְשָׁת אֶת שִׁבְעַת הַשְּׁלֹמִים הַפְּעֻלִים וְהָאֵת
 13 אֶת־הַחֲרֻטָּבִים וְהָאֵת מִכַּד לֹ: וַיִּאֲמַר יֹסֵף אֶל־
 14 פְּרֵעָה הַלְּמֹם פְּרֵעָה אֶדָּה וְהָאֵת אֵיךְ הַאֲלֹמִים
 15 עֲשֵׂה הָיָה לְפְרֵעָה: שִׁבְעַת פְּרֵעַת הַפְּעֻלִים שִׁבְעַת
 16 שְׁמִים הָיָה וְשִׁבְעַת הַשְּׁלֹמִים הַפְּעֻלִים שִׁבְעַת שְׁמִים
 17 הָיָה הַלְּמֹם אֶדָּה וְהָאֵת: שִׁבְעַת וַיִּשְׁתַּר הַדְּרֹחַת

1 ויהי ואלה שמות אלה לשבט מצאנה ליהודה
 עפה: ויהי פדאים זה ויבא הברכה לעשות
 מלאכה וכן אלש מלאכה תפח שם בפת:
 2 ותפשוה בנמד לאמר שכבה עמי וישוב בנוד
 בדה וינס ויצא החוצה: ויהי פראוהוהי עוב בנוד
 3 בדה וינס החוצה: ויפרא לאשר ביהוה ותאמר
 4 להם לאמר ראו הבא למ אלש עמי לזנות פני
 5 פא אל לשבט עמי ואקרא בקל גדול: ויהי
 6 כשמשו פדוימו לו ואקרא וישוב בנוד אצלי
 7 וינס ויצא החוצה: ותפח בנוד אצלה ער פרא
 8 אדניו אל ביהוה: ותפח אליו פדמים האלה
 9 לאמר פא אל העב העמי אשר הבאת למ לזנות
 10 פיו ויהי פדוימו לו ואקרא וישוב בנוד אצלי
 11 וינס החוצה: ויהי כשמשו אדניו אידובסי
 12 אשרו אשר פדה אליו לאמר פדמים האלה
 13 עשה לי עבדך ויהי אפרו ויפח אדניו יוסף אתו
 14 ויתקדו אל בית הפוד מקום אשר אצלו וימלך

1 אסחים ויהי שם בבת הפוד: ויהי זהו אוד
 2 יוסף ויש אליו חסד ויהיו חלו בעיניו של ביד
 3 הפוד: ויהיו של ביד הפוד בידיוסף את כל
 4 האסחים אשר בבת הפוד ואת כל אשר עליהם
 5 שם הוא דהה עשה: וכן של ביד הפוד ראה
 6 אד כל מאמה פוז פאמר זהו אחיו ואשר ראה
 7 עשה דהה מצלוח: D

CAP. XL. מ

1 ויהי אוד הדמים האלה חטאי משקה מלך
 2 מצרים והאשה לאדניהם למלך מצרים: ויקצף
 3 פרעה על שני סוסי על שר המשקים ועל שר
 4 המסרים: ויהיו אדם במשחר בית שר המשקים
 5 אל בית הפוד מקום אשר יוסף אסר שם:
 6 ויסקו שר המשקים אידיוסף אדם וישרת אדם
 7 ויהיו ימים במשחר: ויתלמד הלום שניים
 8 איש הלמו בילה אוד אלש כפחוק חלמו
 9 המשקה והאשה אשר למך מצרים אשר אסרים
 10 בבת הפוד: ויבא אליהם יוסף בלבו ויבא
 11 אדם והנם ועפים: וישאל אידיוסי פרעה
 12 אשר אתו במשחר ביד אדניו לאמר מה עמכם
 13 רעים האם: ותאמר אליו הלום חלמנו וספר

1 ותפשוה דהה בעינים על הרקו ויאמר ליהודה
 2 מה עשית: וישב אל יהודה ויאמר לא
 3 מצאנה נם אלש הפקס אכלו לאדניהם
 4 מה עשית: ויאמר יהודה ותקלה פן נדה
 5 למס דהה שלחתי הצי זהו האשה לא מצאנה:
 6 ויהי כשמשו חודשים חוד ליהודה לאמר וסרה
 7 חכר פלוק נם דהה דהה לנטים ויאמר יהודה
 8 דהצאנה ויפוח: והא מצאנה דהה שלחה
 9 אל יהודה לאמר אלש אשר אלה לו אכר דהה
 10 ויאמר הפד ללמי ויתחמת והחולים והמפה
 11 האלה: ויפח יהודה ויאמר צדקה מנפו פני
 12 פן לארנוחה לשלה בני ולא יסוף עוד לעשה:
 13 ויהי בעת לוחה דהה החמים פמטה:
 14 ויהי בלוחה ויפוח ותפח המלכות ומלך על
 15 יד של לאמר זה פא האשה: ויהי פמטיב
 16 יד דהה פא אודו ותאמר מה פתחת עקד פדך
 17 ויקרא שמו פדך: ואתר פא אודו אשר על יד
 18 הפדו ויקרא שמו דוד: D

CAP. XXXIX. ט

1 ויוסף היה מצרמה וקנה פוטטר סלים פרעה
 2 שר המשקים אל מצר מלך המשאלים אשר
 3 החדוד שפחה: ויהי דהה אידיוסף ויהי אלש
 4 מצלוח ויהי בבת אדניו הפפוד: ויבא אדניו
 5 פיהוה אודו וכל אשר ראה עשה דהה מצלוח
 6 ביד: וימצא יוסף חן בעיניו וישרת אודו
 7 תפקדה על ביהוה וכל יש לו חן ביד: ויהי מאו
 8 הפקד אודו בפרד ועל כל אשר שלו וברך
 9 דהה אוד פיהו הפפודי בכל יוסף ויהי פפת דהה
 10 בכל אשר שלו בפת בשהו: וישוב כל אשר
 11 לו פד יוסף ולא ידע אודו מאמה פראם הדום
 12 אשר ראה אכל ויהי יוסף פה חור ופח מראהו
 13 ויהי אודו הדמים האלה ותפא אשת אודו
 14 אד עמה אל יוסף ותאמר שכבה עמי: ומתן
 15 ויאמר אל אשת אודו חן אודו לא ידע אודו מה
 16 בפת וכל אשר שלו חן ביהוה אודו גדול בפת
 17 דהה מכל ולא חשף מנפו מאמה פראם אודו
 18 פאמר אודו אשרו ויהי אשה דהה הנולה
 19 האת והטאחי לאדום: ויהי פדפה אל יוסף

כז בראשית וישב לו

אזו אל מצרים לטופס סוס פלטה של
הפפוס: פ

CAP. XXXVIII. לו

- 1 יהי בעת הליא ויהי יחד יהודה מאת אחיו ויט
- 2 עד איש עולמי לשמו יהודה: ויהי שם יהודה
- 3 פד איש כן עני לשמו שני ויקרה ויבא אליה:
- 4 ותד ותל בן ויקרא אדלשמו עד: ותד עד
- 5 ותל בן ויקרא אדלשמו אבון: ותקף עד
- 6 ותל בן ויקרא אדלשמו שלה יהיה בכזיב
- 7 פלטה אפיו: ויקח יהודה אשה לע בבדו
- 8 ולשמה חמו: ויהי עד בדר יהודה עד בשמי
- 9 יהיה ומכרה יהודה: ויאמר יהודה לאבן פא
- 10 אל אשת אחיו והם איהו והם עד לאחיו:
- 11 וידע אבן כי לא לו יהיה הורע יהיה אבפא
- 12 אל אשת אחיו ושחח ארצה לכלה תקדש ע
- 13 לאחיו: וירע בשמי יהיה אשר עשה וימת בדר
- 14 אחיו: ויאמר יהודה לחמו פלטה שבי אלמה
- 15 בית אבך עד יגדל שלה בל פי אבך פתימת
- 16 בסדא פתחו ותקח חמו ותשב בית אבדו:
- 17 וירע האים וחמת פדלשע אשת יהודה: ופתם
- 18 יהודה ויעל על גזו צאנו דא יהודה רעד
- 19 העולמי ומכרהו: ונד לחמו לאבן דה חמו
- 20 עלה חמטה לנו צאנו: וחמו בדי אלמטה
- 21 מעלה והבם בצעוף ותחמלף ותשב פפתח
- 22 שלים אשר על יהוד חמטה פי ראהו פתגל
- 23 שלה והיא לא תסתה לו לאשה: ויהיה יהודה
- 24 ותחבה לזנה פי כשה פנה: ויט אליה אל
- 25 יהוד ויאמר הדיה פא אבא אלה פי לא ידע פי
- 26 כלו דא ותאמר מה דתתן לי פי תמא אלי:
- 27 ויאמר אבני אשח גדרעים מדי צאן ותאמר
- 28 אדיתתן ערבן עד שלחתי: ויאמר מה
- 29 הערבן אשר אתקלף ותאמר חומקו ופתקלף
- 30 ומכרף אשר פדף ותקלף ויבא אליה ותד לו:
- 31 והם וחלקו וחמו צעופה מעלה ותלבש בגדי
- 32 אלמטה: ושחח יהודה אדיו והקים פד
- 33 רעד העולמי לסח הערבן מיד האשה ולא
- 34 מצאה: ושאל אד אשח מקמה לאמר איה

והחזקתו: ויאמר אדיו אבני מבקש
והחזקתו לי אשה דם לעם: ויאמר האיש
בש מה פי שמעתי אמרים לכה וזנה ויש
ויקח את אבני וימצא דתו: ויהי אזו
תקף ויבחר ירב אלהם ותחמלף אזו
למטה: ויאמר איש אל אחיו דה על
והחמטה ראהו פא: ועשה לו ומכרה
לשמה פפתח הפות ואמר היה רעה
באלטה ותראה מה יהיה הלמטה: ושחח
וחמו ויצלה מים ויאמר לא כפפ נפשו:
ויאמר אלהם: ראבון אל השם דם השלים
אזו אל פד דה אשר בדר פי וד אלמטה
ל למען הפל אזו מים להשם אל אביו:
ויהי מאמר פתימת אל אהו והשמו אדיוסף
אדפסו אדפתת הפסם אשר עלו:
ויהיה ויגלו אזו דהו דהו דק אן פו מום:
וישם סבל לדם וישא שיעם ויהי דפה
איהו שמט אלים פה מצלע אמהם משאם
שה חיה ולט הולכים לחוד מצומה:
ויאמר יהודה אל אחיו מה צע פי סגל אד
איש חסיד אדיו: לו ומכרהו לשמשאים
ולט אל יהוד פי פא חט בשרו דא וישמע
פא: ויעבד אשים מדיים סורים ומשם
וישם אדיוסף מדיפד ומפד אדיוסף
למשאלים בשמים כסף ויבא אדיוסף
פ מצומה: וישב ראבון אל פדו דפה אדיוסף
פ בדר וירע אדפגרו: וישב אל אהו ויאמר
פ דל אשפ ואני אה ארמא ויקד אד
כמה יסף וישח שער עלם ומפל אד
פ החמטה פום: ושחח אדפתת הפסם
פ ויבא אל אבדום ויאמר זאת מצאתי דפרא
פ החמט בדר דא אבילא: ויהיה ויאמר פנת
פ פי דה רעה אכלהו סוף סוף יסף: וירע
פ עב שמלוי וישם שק במחמו ותאבל על
פ פו מום רבים: וקמל כל פדו ומל בדרו
פ לשמו ומשא לחחום ויאמר פי אד אל בני
פ אבן שלמה ויקד אחיו: והפדלים מכו

1 נתן ברעבון ומלך תחזול תרו וישם ערו
 2 ששולם אשרו מדמסאל פדמסוד פת כץ
 3 זקב: והלה שלמה אשרי עשו למשפוחים
 4 למקבוחים בשמים אלהי המנע אלהי עולה
 5 אלהי יתו: אלהי ארלכבה אלהי אלה אלה
 6 סינ: אלהי קב אלהי יומן אלהי מכר: 4
 7 אלהי כנהאל אלהי עדם אלהי אלהי אדם: 2
 8 למשפוחים פארץ ארזים רחא עשו בני אדם: 3

פ פ פ פ פ
 CAP. XXXVII. לו

1 וישב יעקב פארץ מצר אבי פארץ מצר: 1
 2 אלהי הלוחז יעקב ויפך ברשע עשוה שמה
 3 היה רעה את ארלו בזאן והוא נש את בני
 4 מלה ומתדבן ולשה לש אבי יוסף את
 5 דפתם רעה אל אביהם: וישלח אבי את יוסף
 6 מל פלו פ ברקוקים רחא לו ועשה לו פתת
 7 פסים: ורחא ארלו פ רחלו אבי אדם מל
 8 אלהי ושאט ארלו ולא מל פ פדו לשלם:
 9 ויחלם יוסף חלום ויגד לאחו ויספר עד שטא
 10 ארלו: ויאמר אלהים שכשר לא חלום היה
 11 אשר חלמתי: וזהו אמתו כאלמים אלמים
 12 פתח השדה וזהו קמה אמתו ונס נצבה וזהו
 13 חספיה אלמנחם וחשיתו לן אלמתי: ויאמר
 14 לו ארלו ומלך ומלך עליט אדם משל המלך
 15 בני יוסף עד שטא ארלו על חלמתי ועל פתו:
 16 ויחלם עוד חלום אחר ויספר ארלו לאחו ויאמר
 17 היה חלמתי חלום עד חפה ושכשט והאח
 18 ואחר עול פוכים משפוחים לו: ויספר אל
 19 אביו ואל ארלו ויגשרו אביו ואמר לו מה
 20 החלום הזה אשר חלמתי הנא נטא אל ואמר
 21 וארלו להשפוחות קו ארזיה: ומקארם ארלו
 22 ואמר שמך ארזיה: וילט ארלו לרעות
 23 ארזיהן אביהם בשכם: ויאמר ישלח אל
 24 יוסף ואלא ארלו רעים בשכם לכה ואלחיה
 25 אלהים ויאמר לו רעמי: ויאמר לו קדטא רחא
 26 את שלום ארלו ואת שלום הנאן והשכתי פם
 27 וישלחו לו מעמק חסין ויבא שכמה: ומצארו
 28 איש חפה חפה בשדה וישלחו רחיש לאבי

1 ברעבון ותלך לאילנו את עמלק אלה בני ערו
 2 אשת עשו: והלה בני רשאל נחח ורח שמה
 3 ומה אלה רח בני בשמת אשת עשו: והלה
 4 רח בני ארלכבה ברעב: פד צבטן אשת עשו
 5 ותלך לעשו את יעיש ואת יעלם ואת קרו:
 6 אלה אילנו ברעב בני אילנו כבד עשו אלה
 7 יומן אלהי אביר אלהי צטו אלהי קבו: אלהי
 8 קרו אלהי בשם אלהי עמלק אלה אילנו אילנו
 9 פארץ אדם אלה בני ערו: והלה בני רשאל
 10 ברעב אלהי רח אלהי ורח אלהי שמה אלה
 11 מה אלה אילנו רשאל פארץ אדם אלה בני
 12 בשמת אשת עשו: והלה בני ארלכבה אשת
 13 עשו אלהי יעיש אלהי יעלם אלהי קרו אלה
 14 אילנו ארלכבה ברעב אשת עשו: אלה בני
 15 עשו והלה אילוסים רחא אדם: פ אלה
 16 בני ערו הרחי ישבי פארץ לטן וישלח וצבען
 17 עמה: וישן ופאר וישן אלה אילנו הרחי בני
 18 שער פארץ אדם: ויהו ברלטן חוי חזקים
 19 אחרת לטן חמנע: והלה בני שולל על
 20 ומבוח ויעלל ששו ואנס: והלה ברעבטן
 21 והלה ועה רחא ענה אשר מצא את דהאכ
 22 בפדפי פרעו את החכמים לצבען אביו: והלה
 23 ברעב השן וארלכבה פת ענה: והלה בני
 24 וישן חסין ואשן ויתו ויתו: אלה בני ארז
 25 בלה וישן ויעקב: אלה ברדישן עש ויתו:
 26 אלה אילנו הרחי אלה לטן אלה שובל אלה
 27 צבען אלה עקו: אלה השן אלה ארז אלה
 28 וישן אלה אילנו הרחי לאילוסם פארץ שער: פ
 29 אלה החלמים אשר מלכו פארץ אדם לטן
 30 מלך מלך לטן שרלו: ומלך פאחם בלע פד
 31 בער ושם ערו דהכה: וימת בלע ומלך
 32 תחזול יוב פרוח מצרה: וימת יוב ומלך
 33 תחזול חטם פארץ החמני: וימת חטם
 34 ומלך תחזול יתו ברפוד הפפה את מרין
 35 בשדה מצא ושם ערו ערו: וימת יהו ומלך
 36 תחזול שמלה משפוחיה: וימת שמלה ומלך
 37 תחזול שאל מרדחת הדוד: וימת שאל
 38 ומלך תחזול בעל רחן ברעב: וימת בעל

כראשית וישלח לו כה

עד כפרתדארץ למא אשתה ותלד חל ותקש
 בלוחיה: ויהי בליל הזה בלתיה ותאמר לה
 17 ובלילה אלתיא פרבטה לה בן: ויהי
 18 בצאת נשמה פי מטה ותקרא שמו כראשית ואמר
 19 קראלו בממון: והבאת חל ותקשר בחדו
 20 אשתה הוא פת לחם: ויצר יעקב מצבה על
 21 מפתה היא מצבת קפרתדחל עד ימים: וישע
 22 ישראל ויש אלהי מהאלה למגדל עדר: ויהי
 23 לשון ישראל פארץ היא וילך ראובן וישלח *
 אדמלה פולש אלו וישמע ישראל o

ויהו בריעקב שנים עשר: בני לאה בכור יעקב
 ראובן ושמעון ולי ויהודה ויששכר זבולון:
 24 בני חל יוסף ובנימין: ובני בלה ששת חל
 25 דן ונפחלי: ובני לפה ששת לאה בן וישע
 26 אלה בני יעקב אשר ילדו בפני אים: וישא
 27 יעקב אלזבן אלו ממרא קרת הארבע הוא
 28 חסון אשר ירשם אדם וצחק: ויהו ים
 29 יצחק מאת שנה לשנים שנה: ותלע יצחק
 ויבית ויאסף אלעמו וקן וישבע ימים ויקשר
 אלו עשו ויעקב בכו: o

CAP. XXXVI. לו

ואלה תולדות עשו הוא אדם: עשו לקח את
 1 לשו מנפת בן ען את עדה פד אילו החיות ואת
 2 אוליבמה בדיעה בדיצבן החיו: ואת בשמת
 3 בדישמטאל אחות נבית: ותלד עדה לעשו
 4 את אלו ובשמת לדה אדדשאל: ואוליבמה
 5 לדה אדויעש ואדועלם ואדדחא אלה בני
 6 עשו אשר ילדלו פארץ כעס: וישק עשו
 7 את לשו ואחר בניו ואדבנלו ואדכל נפשות
 8 בחרו ואדמקנהו ואדכל בדימורו ואת כל קנינו
 9 אשר רכש פארץ כעס וילך אל ארץ כעס ויעקב
 10 אחיו: פדוה ורכשם רב כשבת יהו ולא יכלה
 11 ארץ מנחיהם לשאת אים מפני מקרים: וישב
 12 עשו בדי שעד עשו הוא אדם: ואלה תולדות
 13 עשו בני אים בדי שעד: אלה שמות בני
 14 עשו אלו בן עדה אשת עשו רעאל בן בשמת
 15 אשת עשו: ויהו בני אלו חסון ואמר צפן
 16 ונשחם קמן: וחמקו ויהו סלעל לא

והאלים ירבו והעד אשר טמא איהם: את
 17 עם ואת בקרם ואת חמוריהם ואת אשר בעד
 18 והדאשר בשדה לקוח: ואת כל היום ואת
 19 כל שבת ואת נשולם שבו ויהו ואת כל אשר
 20 פתח: ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עברתם
 21 אלו חמורא שלי בלשב הארץ בפני בני ובשרי ואל
 22 סוד מספר וכאספו על הדימי ולשמחתי אני
 23 בזה: ויאמר הכריתם עשה את אדמותי: o

CAP. XXXV. לה

ויהו אלוים אלו עקב קם עלה בידאל לשב
 1 עם ועשהו עם מנפת לא ופראה אלו ברחו
 2 לבי עשו ארץ: ויאמר יעקב אל ביתו ואל
 3 כל אשר עמו דס רודא אלו דבס אשר בתיכם
 4 ויהוה הוה אלו שמותיהם: וקמה ונעלה
 5 בידאל ונעשהו עם מנפת לאל הענה אלו בום
 6 חלו ויהי עמלו בחדו אשר הלכו: והתו אל
 7 יעקב את כל אלו דבס אשר בום ואת דומים
 8 אשר פאניהם וישמן אים יעקב וחת האלה
 9 אשר עם שכם: וישע יהו וחת אלוים על
 10 היום אשר כמיתיהם ולא דלו אחיו בני
 11 יעקב: וישא יעקב לדה אשר פארץ כעס הוא
 12 בידאל הוא וכל דעם אשר עמו: ויבן שם
 13 שמו ויקרא לפקום אל בידאל פי שם נעלה אלו
 14 והאלים בכדו כעס אחיו: ותמת דיהו
 15 סקת רבקה ותקשר משנת לבית אל וחת האלון
 16 ויהי שמו אלון כפת: o

ויהו אלוים אלו עקב עד כלא משפן אים
 1 ויהו אחיו: ויאמר אלוים שמוק יעקב לא
 2 קא שמוק עד יעקב פי אשוראל יהו שמו
 3 ויהו אדשמו ישראל: ויאמר לו אלוים אני
 4 אל שדי שיה חרם פי וקול פים יהו מנפת
 5 ומלכים מנעיהו פארץ: ואת הארץ אשר נתתי
 6 למסדום ולצבן לה חוצפה לזרע אתו אתו אתו
 7 אדדחא: ויעל מעלו אלוים בפקום אשר
 8 ויהי אחיו: ויצר יעקב מצבה במקום אשר דב
 9 אלו כפבת און וישק עליה כסו ויצק עליה
 10 שמן: ויקרא יעקב אדשם הפקום אשר דב
 11 אלו עם אלוים בידאל: וישע מנפת אל ויהי

כד בראשית וישלח לו

6 ויעקב שמע כי נשאה את דינה בן יעקב וידע
 7 את דמקרה בשוה והודיע ליעקב עד פנים ויצא
 8 חמוז אבי שכם אל יעקב לדבר איתו ויבן יעקב
 9 פא מרהיבה בשמם ויחננה האנשים ויחזר
 10 להם כמו כי נלה עשה בשוה אל לשבב את פת
 11 יעקב וכן לא יעשהו וידבר חמוז איתם לאמר
 12 שכם בני חוה נפשו במיכם חמי נא איתו לו
 13 לאשהו והחזיקו אתנו במיכם חמי לו וחד
 14 בלתי חמוז לכם ואתי תשם חמוז חוה
 15 למיכם שמי וסחיה החוה פה ויאמר שכם
 16 אל אביהו ואל אחיה אכנאון בעיניכם ויאמר
 17 חמוז אל איתו דבר על מאי מדו ויפון
 18 ואיתו באמר ויאמר אל ויחיל אידוהו
 19 לאשהו ויעט ביעקב את שכם ואת חמוז
 20 איתו במינה ודבר איתו נשאו את דינה אחתם
 21 ויאמר אליהם לא סכל לעשות הדם הזה לחת
 22 את אחותי איש אשר לו עולה בידהו דא
 23 לטי את בנות סוה לכם אם תהיו כלו לחמל
 24 לכם בלתי ויחזו את פניהם לכם ואת פניהם
 25 נקדלו וישבט איתם חמי עם אדו וחד
 26 לא חששו איתו לחמל ולקומו את פתו ויחמוז
 27 ויאטו דתייהם בעיני חמוז ובעיני שכם ברחמו
 28 ולא איתו דבע לעשות הדם כי חוץ בבתי יעקב
 29 והא ככד מפ בית איתו ויחמוז וישם
 30 בן אל שש עיני ודבר אל אש עיני לאמו
 31 האנשים האלה שלמים הם איתו וישם סוף
 32 ויסחו אלה ויחזו דהו החתים ים לנדיהם
 33 אידוהו נקדלו לנשים ואת פניהם נתן להם
 34 את בנות יחזו לו האנשים לשבת איתו לחת
 35 לעם אדו בחפז לו בלתי פאש הם נמלים
 36 מקניהם ומינם וכל פניהם הלא לו הם אך
 37 כחותיהם וישם איתו וישמשו את חמוז
 38 ואל שכם בן בלצא שש עיני ויחלו בלתי
 39 בלצא שש עיני וידו ביום השלישי ברחוהם
 40 פאבים ויקחו שמי בבי יעקב שמעו ולי איתו דינה
 41 איש חרף ויחמוז על דעו בטה וידע בלתי
 42 ואת חמוז ואת שכם בן דעו לשיחוב וקחו
 43 את דינה מפיח שכם ויצאו בני יעקב פא על

לדיהו האשה ואת סוה ויליהו אתלים ואת
 3 דהו ואת חמוז אתלים ויהא עב לשמים
 4 האשה ארצה שכי פנים עד גשוש עד אדו
 5 ורץ עשו לקחלו ויחמוז ויחל על צוהו
 6 ויש קדו ויבטו וישא את עיניו וירא את
 7 הנשים ואת דינה ויאמר מראה קד ויאמר
 8 הילים אמרו כן אלהם אדעבתי ויחזון
 9 השם ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו
 10 ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו
 11 ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו
 12 ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו
 13 ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו
 14 ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו
 15 ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו
 16 ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו
 17 ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו
 18 ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו
 19 ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו
 20 ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו
 21 ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו
 22 ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו
 23 ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו
 24 ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו
 25 ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו
 26 ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו
 27 ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו
 28 ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו
 29 ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו
 30 ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו
 31 ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו
 32 ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו
 33 ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו
 34 ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו
 35 ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו
 36 ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו
 37 ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו
 38 ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו
 39 ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו
 40 ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו
 41 ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו
 42 ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו
 43 ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו ויחזו

CAP. XXXIV. ל

1 ויצא דיהו ברחוה אשור ליהו ליעקב לחמוז
 2 במינה דארץ ויהא איתו שכם ברחמו החי
 3 משיא דארץ ויחן איתו וישב איתו ויעדו
 4 ויחזו כשלו ברינה בתי יעקב ויאמר אידוהו
 5 וידע על לב הוה ויאמר שכם אל חמוז
 6 לאמו קדלו את דינה האחת לאשהו

כראשית וישלח לג כג

14 וכל שם פלילה ודוא וליה מרדמא בידו כמדה
 15 לעשו אחיו: עים מאתים גדלים עשרים
 16 גדלים מאתים ואלים עשרים: גדלים מיתות
 17 ובניהם שלשים פוח ארבעים ופרים עשרה
 18 אחות עשרים ועדם עשרה: ויהו ביד עבדו
 19 עד עד לבד ואמו אל עבדו עמד לפי ווח
 20 תשימו בן עד ובן עדו: ויהי אחיה ראשון
 21 לאמו כי יבשרו עשו אדו ושאלה לאמו למי
 22 אחיה ואנה תלך ולמי אלה לברך: ואמרה
 23 לעבדך לי עבד כמדה דוא שלחה לאדני לעשו
 24 דהה בידו אחיו: ויהי גם אחיה עם גם
 25 אחיה שלוש גם אדני הילים אדני העדים
 26 לאמו פדיו היה תפרון אל עשו במאמם
 27 אחיו: ואמרו גם דהה עבדך יעקב אחי
 28 כי אמר אפדה סני בפסדה דהלח לפי ואחיה
 29 בן אחיה פלו אלי ישא סני: ותעם הפסדה
 30 על פני ודא לן פלילה דדוא בפסדה: ויקם
 31 פלילה ודא ויקח את שתי נשיו ואדשתי שפוחו
 32 ואדאחו עשו ידו ויעם את מעבר ויקם:
 33 ויקחמי עבים אדני ויהי עבד אדני:
 34 ויהו יעקב לבדו ואבן אש עמי עד עלות
 35 השחר: ודא פן לא יכל לו ויעב בקדוה ויקע
 36 בקדוה יעקב בראבו עמו: ואמר שלחמי פן
 37 עלה השחר ואמר לא אשלחמי פן אדני סמי:
 38 ואמר אלו מה שמקו ואמר יעקב: ואמר
 39 לא יעקב ואמר עד שמקו פן אדני סמי
 40 עם אלו עם אלו ויהי: ושאל יעקב
 41 ואמר דהדדא שמקו ואמר לפה זה השאל
 42 לשמי ויהי אדני שמי: ודא יעקב שם דמקם
 43 פניאל פדאחו אלו פנים אל פנים ותצל
 44 פשו: ויהי דל השמש פאט עב אדניאל
 45 דהא צלע עליו סני: על פן לא יאכלו בראשו אל
 46 אדני דהשמה אלו על פני דהו עד דהם הה
 47 פן יעב בקדוה יעקב פני דהשמה:

CAP. XXXIII. ב

1 וישא יעקב פניו ודא דהה עשו פני ועמי ארבע
 2 מאות אש ויהי אדני הילים על אה ועל דל
 3 ועל שתי השפוחות: וישא אדני השפוחות ואמר

4 האם על פן קראשמו בלעמי: והפסחה אלו
 5 אמר דהה דהה בתי ויקחו פן נפשו אש כמדה:
 6 אדני עשה אדני בלעמי ויסתקח לשמי על בלעמי
 7 אן אש עמי ראה אלו עד בתי ויקחו:
 8 ואמר לבולי עבד דהה: דל דהה דהה הפסחה
 9 אש ידו בתי ביקחו: עד דל דהה ועדה
 10 הפסחה אדני לא אעמי אלו אדניאל דהה
 11 אדניאל לא דעמי אל אדניאל דהה ודא
 12 הפסחה דהה למדה: אלו אדניאל ואלו סני
 13 לשמו בלעמי אלו אדני וישבע יעקב פסחו
 14 אדני אלו: ויהי יעקב ויהי פן ודא אלו
 15 למי לום ויאכל לום ויהי פן:

CAP. XXXII. לב

1 וישא לן בפסח וישא למי ולמדה ויהי
 2 אדני ויקח וישב לן למקו: ויעב ויקח
 3 לום וישבע גם מאת אלו: ואמר יעקב
 4 מאת האם כמדה אלו זה ודא שדמקם
 5 דהא מתיבם:

ס פ ס

1 ישלח יעקב מאתים למי אל עשו אחיו ארצה
 2 אדני שדה אלו: ויהי אלו לאמו פה ואמר
 3 אדני לעשו פה אמו עבדך יעקב עם לן פרו
 4 אדני עד עשה: ויהי שור ודמו צאן ועבד
 5 וסוטה ואסלה להדי אדני למעאדו בעשו:
 6 ישא דמאמם אל יעקב לאמו פאם אל אלו
 7 אל עשו וגם דהו לקדוה ויהי כמדה אש
 8 עמו: ויהי יעקב מאו ויהי לו ודח אדני
 9 אלו אלו ודא אלו ודא דהה דמקם לשני
 10 סוטה: ואמר אדניאל עשו אדניאל
 11 דהה דהה דהה דהה דהה דהה דהה
 12 ואמר יעקב אלו אבי אלו ואלו אבי יעקב
 13 דהה ואמר אל שוב ארצה למלכות ואטיבה
 14 עמי: קטני מל דמקם ומל דמקם אלו
 15 עשה אדניאל פן במל עמי אדניאל
 16 דהה ושמה דהה לשני סוטה: והצלי נא מיד
 17 אדני מיד עשו פדאח אלו פדאח דהה
 18 גם על פנים: ויהי אדני השב אטיב עמו
 19 וישא את ויעב סני דהם אלו לא יעב סני:

26 ולא נשתינו לנשק לבני ומכתי עתה הספיק
 27 עשוי: ישאלא חי לעשות עמכם רע ואחרי
 28 אביכם אבשו: אבד את לאמו והשכר לה מדיבר
 29 עשירעב משוב ערעו: ועתה הן וכלית
 30 פינכמא נכספיה לבח אבדו לפה נכתי אוד
 31 אודו: ויען ועבד ואבד ללבן פי ידעתי פי
 32 אודו פי דעגול אוד עתה עממי: עם אבד
 33 ומצא אוד אודו לא ידעו נגד אודו דפי לך
 34 מה עפדי נקד לך ולא ידע ועבד פי רחל נכתי:
 35 ויבא לבן פאר ועבד: ובחל לאו ובחל שתי
 36 האבדו ולא מצא: וצא מאלו לאו ויבא פאר
 37 רחלו: ורחל לקחה אודו עמי ומשכמו בסר
 38 דבמל ומשכ עמיה ומשכ לבן אודו דחאל
 39 ולא מצא: ומאוד אודו אודו בעיני
 40 אודו פי לא אבד לקם כשקו פי רחל נשם לו
 41 ודעש ולא מצא אודו עמי: וידע לו עבד
 42 וירכ נלבן ויען ועבד ואבד ללבן מדעשע מה
 43 חשאו פי רחל אודו: פי משכ אודו פלו
 44 מד מצאתי מל פי רחל שים כה נגד אוד
 45 ואודו ויכתי בין שמי: זה עשרים שנה אבד
 46 עמך ורחל ועתי לא נשכתי ואלו צאנא לא
 47 אבדו: משה לא דבאודו אודו אבד אודו
 48 מודו ומכשפה נכתי יום תנכתי ללה: דחתי
 49 ביים אבדתי חוב וקרה פליה ויודי שתי משיני
 50 ודעתי עשרים שנה בבתו עבדתיך ארבע עשרה
 51 שנה בשתי בתוך ושש שנים בצאנא ויחלף
 52 אוד משכתי עשרה מנים: לולי אודו אוד
 53 אודו אבדתי ופתי וצול ודעתי פי עתה וקם
 54 שלחתי אוד עמי ואודו עמי פפי ראה אודם
 55 ויכתי אבשו: ויען לבן ויאמר אודו עבדתי
 56 בנתי דפנים פי והפאן צאנא וכל אשר אוד
 57 ראה לידא ומכתי מה אודו לאה דאם או
 58 למיחן אשר לודו: ועתה לכה נכרתי בית
 59 אודו ואודו דודו לעד פיני ובכתי: ויקח ועבד
 60 אבן ויחיה מצבתי: ויאמר ועבד לאודו לקח
 61 אבנים ויקח אבנים ויעשורגל ואכל שם על
 62 דגלו ויקראלו לבן פי שודו ויעבד קרא
 63 לו גלעד: ויאמר לבן דפל תהי עי פיני ובכתי
 64

6 עפדי: ואחנה דעתי פי פכלשתי עבדתי אוד
 7 אבתי: ואבתי רחל פי דחלף אוד משכתי
 8 עשרה מנים ולא נכתי אודם לודע עפדי:
 9 אודו אודו נקיים דיהי שוקו ויהי כל
 10 הפאן נקיים ואבדו אודו נקיים דיהי שוקו
 11 ויהי כל הפאן נקיים: ויצל אודם אודמנה
 12 אבנים ויחלף: וידע עתה דאם הפאן והאם
 13 עמי ויאמר פחלם דיהי העתים העלים על
 14 הפאן עקיים נקיים ויחיה: ויאמר אודו מלתי
 15 האודם בודים ועבד ואבד דפי: ויאמר שר
 16 לא עתה דראה פי העתים העלים על הפאן
 17 עקיים נקיים ויחיה פי ויאמר אודו פלא
 18 לבן עשה לך: אבתי ואל פי דאל אשר משכתי
 19 שם מצבתי אשר נודתי לי שם נד עתה קם
 20 צא מן אודו היום ושכ אודו מלתי:
 21 ותען רחל ולאה והאבדו לו העד לו חלק
 22 ונחלה בית אבתי: הלא נכרתי משכמי לו
 23 פי מכרתי ואכל נכרתי אוד עמי: פי כל
 24 העשו אשר הצל אודם מבימי לו דאודו מבימי
 25 ועתה כל אשר אודו אודם אודו עשה: וקם
 26 יעקב וישא אודו פניו ואודו עמי על דבמליו:
 27 ויסע אודו מן מקדו ואת פלדכשו אשר רכש
 28 מקדו קנתי אשר רכש בפני אודם לבא אל
 29 יצחק אביו אודו פניו: ולבן ידעו לבן אוד
 30 צאנא ויאבד רחל אודו עמי אודו אבדו:
 31 ויאבד ועבד אודו לבן האודו על פי דודו לו
 32 פי בית דודו: ויסע הוא וכל אשר לו וקם
 33 ויעבד אודו וישא אודו עמי דה הצלע:
 34 ויבד לבן ביים השלישי פי בית ועבד: ויקח
 35 אודו עמי וירח אודו ידו שבעת ימים
 36 וירבן אודו בוד הצלע: ויבא אודם אל לבן
 37 האודו בודם דחלה ויאמר לו השכר לה פיך
 38 תודי עשירעב משוב ערעו: וישל לבן אוד
 39 יעקב ויעבד חקע אודו בוד ולבן חקע
 40 אודו בוד הצלע: ויאמר לבן לעבד מה
 41 עשית ותנב אוד לבני ויסע אודו בשמות
 42 דכתי לפה מואל לבח ותנב אודו ולא
 43 ידעתי ויאשחתי משמחה ובשמים בודו ובכפתי

1 ואשר ידעה לה לפני יוסף ללב חסדו ידעה אהרן
 לרגל ישיבה מצד אשתו בראשית למצוה
 2 ויאמר מצד אהרן לך ויאמר יעקב ליהודי
 31 מאסיה אם תעשה לי יסוד זהו אשה אשר
 32 צאנה אשתיו אעניי בל צאנה ואם יסוד
 33 משם על שדה ו יקח ושלח וכל שהיה חסם
 34 במשלים ושלח וקח בעיני הנהו מסוי
 35 ועשרה צדקו ביום מצד פדחא על שכי
 36 לסיף על אשה אשה קח ושלח בעיני חסם
 37 במשלים בסי דא אהי ויאמר לכו הו לי הדי
 38 כדכתיב ויסוד ביום זהו אהרן ויאמר
 39 ועקבים והפלאים ואת כל העיני בפקוח
 40 והפלאים על אשה לכו הו וכל חסם במשלים
 41 וקח פדחא וישם ידו שלשת ימים בים
 42 וכן יעקב ויעקב ועה אהרן לכו הנהו
 43 ויחדל יעקב מל לכה לה ומה ומה ומה
 44 בך פעלות לבנות מוסף הלק אשה על
 45 הפקחות ויצא אהרן ויאמר פלא בדתים
 46 בש קרות הים אשה וקח וישם לשוח לכה
 47 וקח וקחה בן לשוח ויחזר וקח אל
 48 הפקחות וקח וקח עיני מקום וסלום
 49 הפקחות הנהו יעקב וקח פלא אהרן
 50 וכל חסם בן וקח לי עיני לכה ולא
 51 שחם על צאן לבו הנהו בליתם וקח
 52 המקשות וקח יעקב אהרן וקח וקח
 53 פדחא ליהוה פפקחות וקח וקח וקח לא
 54 שחם הנהו העיני לכו וקח וקח
 55 יוסף האיש מאד מאד וידעל צאן רעהו
 56 לשוחה ועיני גמלים וחסום

לא XXXI. CAP.

1 וישמע אהרן בן לכו לאמר לך ויעקב את
 2 כל אשה לכו ויאמר לכו עשה את על
 3 הפדחא ויחזר וקח אהרן לכו וקח
 4 אונסי עמי פכחל שלשום ויאמר יהוה אל
 5 יעקב שוב אל ארץ אבותי ולמולתי וקח
 6 עמך וישלח יעקב וקח לך ולאה השדה
 7 אל צאנו ויאמר לך וקח אהרן אהרן
 8 פדחא אל פכחל שלשום וקח אהרן

1 ויהי בלילה וקח ליועב בן ויאמר וקח
 2 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 3 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 4 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 5 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 6 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 7 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 8 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 9 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 10 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 11 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 12 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 13 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 14 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 15 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 16 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 17 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 18 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 19 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 20 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 21 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 22 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 23 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 24 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 25 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 26 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 27 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 28 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 29 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 30 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 31 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 32 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 33 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 34 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 35 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 36 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 37 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 38 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 39 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 40 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 41 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 42 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 43 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 44 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 45 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 46 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 47 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 48 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 49 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 50 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 51 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 52 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 53 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 54 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 55 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 56 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 57 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 58 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 59 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 60 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 61 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 62 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 63 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 64 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 65 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 66 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 67 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 68 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 69 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 70 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 71 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 72 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 73 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 74 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 75 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 76 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 77 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 78 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 79 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 80 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 81 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 82 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 83 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 84 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 85 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 86 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 87 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 88 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 89 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 90 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 91 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 92 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 93 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 94 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 95 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 96 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 97 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 98 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 99 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח
 100 וקח וקח וקח וקח וקח וקח וקח

1 יעקב אֵת־דָּוָד וַיֹּאמֶר אֲנִי־בָרֵךְ שִׁבְעַת שָׁלֹמַי פְּדֹלָל
 19 בָּרֵךְ הַמִּצְפָּה וַיֹּאמֶר לָבָן טוֹב רַחֵם אֲחֵיךָ לֵךְ
 20 מִצֵּר אֲחֵיךָ לֹאֲשׁ אֶדְרֹךְ שָׁבָה עִשְׂרֵי וַיַּעֲבֹד
 יעקב פְּדֹלָל שִׁבְעַת שָׁלֹמַי וַיְהִי בְשִׁבְעֵי עָמֹם
 21 אֲחֵי־יָמִינוֹ פְּרִי־מִצְרָיִם וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־לָבָן
 דַּבְּרָה אֲדִי־בְנֵי־יִשְׂרָאֵל כִּי מֵלֹאֲד וַיִּמָּאֵר אֱלֹהֵי
 22 וַיֹּאמֶר לָבָן אֲדִי־בְנֵי־אֱלֹהֵי הַמִּצְפָּה וַיַּעַשׂ מִשְׁפָּחָהוּ
 וַיְהִי בְשִׁבְעֵי יָמָיו אֲדִי־לָבָן כִּי וַיִּבֶא אֲחֵיךָ אֵלָי
 24 וַיִּבֶא אֱלֹהֵי וַיִּחַן לָבָן לִּי אֲדִי־לְפָנֶיךָ שְׁמוֹנֶה
 25 לָאֵלֹהִים כִּי־וַיַּעַשׂוּ וַיְהִי בְשִׁבְעֵי הַדְּבָרָה לֵאמֹר
 וַיֹּאמֶר אֶל־לָבָן מִדְּבָרָה עֲשִׂיתָ לִּי הֲלֹא מִדָּלָל
 26 עֲבָדְתִי עֲשִׂיתָ לְפָנַי וַיִּפְתְּחוּ וַיֹּאמֶר לָבָן לֹא־
 יַעֲשֶׂה כִּי בְּמִצְוַת לַיהוָה הִצַּעְתָּה לְפָנַי הַבְּכִיָּהוּ
 27 מֵלֹאֲד שִׁבְעַת וְזֹאת וְזֹאת לִּי בְּכִי־אֲחֵיךָ בְּעֵבֶר
 אֲשֶׁר תִּשְׁכַּח עִמָּוִי עַד שִׁבְעַת שָׁנִים אֲדִי־חֹהוּ
 28 וַיַּעַשׂ יַעֲקֹב בֵּן וַיִּמָּאֵר שִׁבְעַת וְזֹאת וַיִּתְקַל אֶדְרֹךְ
 29 דָּלָל כִּי־וַיַּעַשׂוּ וַיִּחַן לָבָן לְדָלָל כִּי־וְזֹאת
 30 מִלְּהַר שְׁפֹתָיו לֵאמֹר שְׁפֹתָיו וַיִּבֶא בְּכִי־אֲחֵיךָ
 וַיִּתְקַח בְּכִי־אֲחֵיךָ מִלְּהַר וַיַּעֲבֹד עִמָּוִי עַד
 31 שִׁבְעַת שָׁנִים אֲדִי־חֹהוּ וַיִּבֶא־הִיָּהוּ בִּישְׁפָּחָה לֵאמֹר
 32 וַיִּשְׁפַח אֲדִי־הַמִּצְפָּה דָּלָל עֲשָׂהוּ וַיִּתְּנֵהוּ לֵאמֹר
 וַיִּתֵּן לָבָן וַיִּתְקַח שִׁבְעֵי יָמָיו בֵּן אֲמִי־הַדְּבָרָה
 33 דָּלָל בְּעַמִּי כִי עֲשָׂה יִתְּנֵמִי אֲשֶׁר וַיִּתְּנֵהוּ עִמָּוִי
 וַיִּתֵּן לָבָן וַיֹּאמֶר בִּישְׁפָּחָה דָּלָל בִּישְׁפָּחָה
 אֲנִי וַיִּתְּנֵהוּ בְּכִי־אֲחֵיךָ וַיִּתְקַח שִׁבְעֵי שָׁנָיו
 34 וַיִּתְּנֵהוּ עִמָּוִי וַיִּתֵּן לָבָן וַיֹּאמֶר עֲשִׂהוּ דַּבְּרֵם יָמָיו
 אֲשֶׁר אֵלַי כִּי־רָחֵם לִי שְׁלֹשָׁה מָיוֹם עֲלֵיךָ קָרָא
 35 שִׁבְעֵי לָיִו וַיִּתְּנֵהוּ עִמָּוִי לָבָן וַיֹּאמֶר הַיָּשָׁם
 אֲחֵיךָ אֲדִי־הִיָּהוּ עֲלֵיךָ קָרָא שִׁבְעֵי יָמָיו
 וַיִּתְּנֵמִי מִלְּהַר

CAP. XXX. ל

1 וַיִּתְּנֵהוּ דָלָל כִּי לֹא לָהֳרָה לִי יַעֲקֹב וַיִּתְּנֵהוּ דָלָל
 בְּאֲחֵיךָ וַיֹּאמֶר אֲלֵי־עַבְדְּךָ הַבְּהֵלִי מִיָּמִים וַיֹּאמֶר
 2 אֵין מִתָּה אֲנִי־וַיִּתְּנֵהוּ יַעֲקֹב פְּדֹלָל וַיֹּאמֶר
 הַיָּשָׁם אֲלֵיךָ אֲשֶׁר־מִבְּעַד מִיָּמִים פְּרִי־בְּמִיָּוִן
 3 וַיֹּאמֶר דָּבָר אֲמִי־וַיִּתְּנֵהוּ בֵּן אֲחֵיךָ וַיִּתֵּן עִמָּוִי
 4 בְּרִי וַיִּתְּנֵהוּ בְּכִי־אֲחֵיךָ מִצְפָּהוּ וַיִּתְּנֵהוּ אֶדְרֹךְ
 מִלְּהַר שְׁפֹתָיו לֵאמֹר וַיִּבֶא אֱלֹהֵי יַעֲקֹב

20 וְהָלַם לֹו שִׁבְעֵי יָמָיו לְאֲמָתוֹ וַיְהִי יַעֲקֹב כְּדוֹ
 לִמְבֹר אֲבִי־הִיָּהוּ אֲלֵיךָ עִמָּוִי וַיִּתְּנֵהוּ עִמָּוִי
 דָּבָר אֲמִי־וַיִּתְּנֵהוּ עִמָּוִי לָבָן לֵאמֹר וַיִּתְּנֵהוּ
 21 לְעַמִּי וַיִּשְׁכַּח שְׁלֹמֹם אֲלֵי־יָמָיו אֵין וַיְהִי דָּבָר
 22 לִי לְאֵלֵיךָ וַיִּתְּנֵהוּ וַיִּתְּנֵהוּ אֲשֶׁר־שְׁמוֹנֶה מִצְפָּהוּ
 דָּבָר בֵּית אֲלֵיךָ וְכִל אֲשֶׁר וַיִּתְּנֵהוּ עִמָּוִי
 אֲשֶׁר־לָיִו

CAP. XXIX. כט

1 וַיִּבֶא יַעֲקֹב מִלְּהַר וַיִּתֵּן אֲחֵיךָ בְּכִי־חֹהוּ
 2 וַיִּבֶא דָּבָר כִּי־בְשֹׁרָה הַדְּבָרָה שְׁלֹשָׁה עִמָּוִי
 צֹאן וְכִבְשִׁים עִמָּוִי כִּי מִדְּבָרָה דָּבָר אֲשֶׁר
 3 הַדְּבָרָה וַיִּתְּנֵהוּ עִמָּוִי עֲלֵי־יָמָיו וַיִּתְּנֵהוּ
 שְׁמֹה מִלְּהַר עִמָּוִי וַיִּתְּנֵהוּ אֲדִי־חֹהוּ
 דָּבָר וַיִּתְּנֵהוּ אֲדִי־חֹהוּ וַיִּתְּנֵהוּ אֲדִי־חֹהוּ
 4 עֲלֵי־יָמָיו וַיִּתְּנֵהוּ עִמָּוִי וַיִּתְּנֵהוּ עִמָּוִי
 5 מִצְפָּה חֹהוּ וַיִּתְּנֵהוּ מִצְפָּה חֹהוּ וַיִּתְּנֵהוּ עִמָּוִי
 הַדְּבָרָה אֲדִי־חֹהוּ בְּכִי־חֹהוּ וַיִּתְּנֵהוּ עִמָּוִי
 6 וַיִּתְּנֵהוּ עִמָּוִי לָבָן וַיִּתְּנֵהוּ עִמָּוִי לָבָן
 7 דָּלָל כִּי־וַיִּתְּנֵהוּ עִמָּוִי וַיִּתְּנֵהוּ עִמָּוִי
 דָּלָל לֵאמֹר וַיִּתְּנֵהוּ הַמִּצְפָּה וַיִּתְּנֵהוּ עִמָּוִי
 8 עִמָּוִי וַיִּתְּנֵהוּ לֹא סִבֵּל עַד אֲשֶׁר וַיִּתְּנֵהוּ עִמָּוִי
 הַדְּבָרָה וַיִּתְּנֵהוּ אֲדִי־חֹהוּ מִלְּהַר וַיִּתְּנֵהוּ עִמָּוִי
 9 הַמִּצְפָּה עִמָּוִי מִצְפָּה עִמָּוִי וַיִּתְּנֵהוּ עִמָּוִי
 10 הַמִּצְפָּה אֲשֶׁר לְאֵיכָה כִּי רַחֵם דָּבָר וַיִּתְּנֵהוּ עִמָּוִי
 וַיִּתְּנֵהוּ יַעֲקֹב אֲדִי־חֹהוּ פְּדֹלָל אֲדִי־חֹהוּ וַיִּתְּנֵהוּ
 11 צֹאן לָבָן אֲדִי־חֹהוּ וַיִּתְּנֵהוּ עִמָּוִי וַיִּתְּנֵהוּ אֲדִי־חֹהוּ
 מִלְּהַר כִּי־וַיִּתְּנֵהוּ אֲדִי־חֹהוּ לָבָן אֲדִי־חֹהוּ
 12 וַיִּתְּנֵהוּ עִמָּוִי לְדָלָל וַיִּתְּנֵהוּ אֲדִי־חֹהוּ וַיִּתְּנֵהוּ
 יַעֲקֹב לְדָלָל כִּי־וַיִּתְּנֵהוּ אֲדִי־חֹהוּ וַיִּתְּנֵהוּ עִמָּוִי
 13 וַיִּתְּנֵהוּ עִמָּוִי לְאֵיכָה וַיִּתְּנֵהוּ עִמָּוִי לְאֵיכָה אֲדִי־
 שְׁמֹה וַיִּתְּנֵהוּ בְּכִי־חֹהוּ וַיִּתְּנֵהוּ עִמָּוִי וַיִּתְּנֵהוּ
 14 לִי וַיִּתְּנֵהוּ עִמָּוִי וַיִּתְּנֵהוּ עִמָּוִי לָבָן אֲדִי־חֹהוּ
 מִלְּהַר עִמָּוִי וַיִּתְּנֵהוּ עִמָּוִי לָבָן אֲדִי־חֹהוּ
 15 וַיִּתְּנֵהוּ עִמָּוִי לְאֵיכָה עִמָּוִי לְאֵיכָה עִמָּוִי
 לְאֵיכָה וַיִּתְּנֵהוּ עִמָּוִי עִמָּוִי עִמָּוִי עִמָּוִי עִמָּוִי
 16 לִי מִדְּבָרָה וַיִּתְּנֵהוּ עִמָּוִי עִמָּוִי עִמָּוִי עִמָּוִי עִמָּוִי
 17 לֵאמֹר וַיִּתְּנֵהוּ עִמָּוִי עִמָּוִי עִמָּוִי עִמָּוִי עִמָּוִי
 18 דָּלָל וַיִּתְּנֵהוּ עִמָּוִי עִמָּוִי עִמָּוִי עִמָּוִי עִמָּוִי

CAP. XXVIII. כח

1 ויצא יעקב אל עשן אל עשן ויגדלו אתו ויצדו ויאמר
 2 לו אלהיך אלהי אשה מנסה פניו: קום לך פדתי:
 3 אים פדה כחאל אני אמה ונדדתי משם
 4 אשה מנסה לך את אמה: ואל שדי ויגד
 5 אתו וישודו ויפדו ויהיה לקול עמים: ויתקלו
 6 אדפדפו אסדום לך ולעמך אתה לשתוק
 7 אדאדך מלויך אשר נתן אלהים לאסדום:
 8 וישלח יצחק את יעקב ויגד פדתי אים אל
 9 לבן ברחאל האבוי אתו ויבקה אם יעקב
 10 ועשו: וירא עשו פריה וצדקו אדעקב ושלח
 11 אתו פדתי אים לקחודו משם אשה בברכ
 12 אתו ויצא עלו לאמו לאדוקו אשה מנסה
 13 פניו: וישמע יעקב אל אביו ואלאפו ויגד
 14 פדתי אים: וירא עשו כי רעה בנת פניו
 15 בעיני יצחק אביו: ויגד עשו אל ישמעאל
 16 וישח את יצחק ופדו ישמעאל ברחאלים
 17 אדוח נכות על משו ל אשה:

ו י ט ו ס ד

18 ויצא יעקב מבאר שבע ויגד דודו: וישלח
 19 במקום ויגד לשם ברחא השמש ויבא מבאר
 20 המקום וישם בראשיתו וישב במקום הדוא:
 21 ויחלם הדוא סלם מצב אדפה ויאיש מצנע
 22 השמימה הדוא מלאכי אלהים עלים ויחלם פ:
 23 הדוא הדוא מצב עלו ויאמר אני הדוא אלו
 24 אסדום אביו ואלו יצחק האבוי אשר ישב
 25 עליה לך אתה פדה וירעו: הדוא ורעו פשע
 26 הארץ ופדתי פיה וקמה וצפנה וננפה ונברכו
 27 בך כל משפחות האדמה וירעו: הדוא אבו
 28 עמך לשמוחך בכל אשר תלך השבותך אל
 29 האדמה הדוא פי לא אעובד עד אשר אים
 30 עשיתי את אשר פדתי לך: ויקח יעקב
 31 משנתו ויאמר אכן יש הדוא במקום הזה ויאב
 32 לא דעו: ויבא ויאמר מדהרמא המקום הזה
 33 אין זה פי אם בית אלהים זה שם השמים:
 34 וישב יעקב בבקר ויבא אדדאבן אשר שם
 35 בראשיתו וישם אתה מצבה ויצב שמן על
 36 ראשו: ויקרא את שם המקום הדוא בית אל

1 ויצא יעקב עפים וישחף לך לאלים וזה נבול
 2 לשחף וישחפו לך בני אמה אתה אתו
 3 ומכחך פדתי: ויהי פאסר מלה יצחק לבין
 4 אדעקב ויהי את עמא נא יעקב מאת פני
 5 יצחק אביו ועשו אלו פא משהו: ויש
 6 פדתי ממשום ויאמר ויאמר לאביו
 7 קם אבי ויאל מצד פל בעם הנברכי משחף
 8 ויאמר לו יצחק אתו מראיה ויאמר אני פק
 9 מרף עשו: ויהי יצחק ויהי גדלה עד
 10 סוף ויאמר מראיה הוא ויהי ויאמר לו
 11 ואל כל פל פתם תמא ויאמר בם פדתי
 12 ויהי פשמוע עשו אדדתי אלו ויצעק
 13 בעקו גדלה ומה ערמא ויאמר לאביו
 14 בן בני נברכי אבי: ויאמר פא אדף ברכיה
 15 וישח ברכיו: ויאמר רבי קא שמו יעקב
 16 ויעקב זה שמום אדפדתי לך ודפה עשה
 17 לקר פדתי ויאמר הארצות לי פדתי: ויען
 18 יצחק ויאמר לעשו הן גדר שמיני לך ואת
 19 כל אדתי כדף לי לעבים ודגן וירוש מכחתי
 20 וזה אלא מה אעשה פני ויאמר עשו אל
 21 אבי הרכיה אתה ואתה אני פדתי נברכי
 22 אני וישא עשו לך יקרי: וישן יצחק אבי
 23 ויאמר אלו דפה משמך הארץ יהיה משחף
 24 ויבא השמים מעלו ויעל ויפדו ויהי ואת
 25 אדף ועבד ויהי פאסר חרד ופדתי על מעל
 26 פדתי: וישם עשו אדעקב על הפדתי
 27 אשר פדתי אביו ויאמר עשו בלתי ידעו ימי אבל
 28 את ויהי אדעקב אתו: ויהי לברה את
 29 דתי עשו בנה תול וישלח ויקרא לעקב בנה
 30 ויען ויאמר אלו דפה עשו אדף מנסים
 31 לו לדדתי: ועשה בני שמעו עלי וקם פדתי
 32 לך אל לבן אתו הדוא: וישבת עפו וימם
 33 אדחים עד אשר תשוב תבא אדתי: עד שוב
 34 פדתי סוף ויבא את אשר עשיתי לו
 35 ושלחו ויקחתי משם למה אשר בם שמיים
 36 וים אדתי: ויאמר ויבא אל יצחק קטני סוף
 37 סוף פדה דח אסלתי יעקב אשה מנסה דח
 38 פלה מנסה הארץ לפה לי ויחמו

1 שלש פדן יצחק אל עשו בן יצחק עשו
 2 השדה לצד צד להבאו והבנה אברהם אל
 3 עקב בנה לאמר הנה שמעתי את אביך מדבר
 4 אל עשו אחיך לאמר: הלאה לי צד ועשה
 5 לי מטעמים ואכלה ואסבכה לפני ידך לפני
 6 מורי: ועשה בני שמע בקול לאמר אני מצדה
 7 אחיך: לקדש את הארץ וקדולי משום שני
 8 בני עים מנחם והעשה איום מטעמים לאביך
 9 פאשר אתו: והבאת לאביך ואכל בעני אשך
 10 וסבך לפני מורי: ואמר ועקב ארבעה אמו
 11 הן עשו אחי איש שש ואבני איש חלקי:
 12 אלה יושבי אבי חדיתי בעיני כמותי
 13 והבאתו על הללה ולא סבכו: ותאמר לו אמו
 14 על קלותי בני אה שמע בקול יקח קדולי:
 15 ולך ויחך ויבא לאמר ותעש אמו מטעמים
 16 פאשר אהב אביו: ותקח רבקה את בני עשו
 17 בנה הצול והכמות אמן אחיה בנתי והלבש
 18 אתו עקב בנה הקטן: ואת שתי בניו הגנים
 19 הלבשה על ידי ועל הלכת צאיו: ותקח
 20 את המטעמים והאדהות אשך עשתה פד
 21 יעקב בנה: ויבא אל אביו ואמר אבי ואמר
 22 דבני מי אהיה בני: ואמר ועקב אל אביו אמר
 23 עשו בכיף עשיתי פאשר דברתי אל קסי כ
 24 שנה ואכלה מצולי בעבד תברכני מטעמי:
 25 ואמר יצחק אל בני מדה מדה מצדתי למצא בני
 26 ואמר פי הקרה דדה אלהי לפני: ואמר
 27 יצחק אל עקב נשה פא ואמשה בני ואהיה זה
 28 בני עשו אמלאו: וישל עקב אל יצחק אמר
 29 ויכשורו ואמר תקל קול ועקב והדנים יד
 30 עשו: ולא הפילו פידתי ידו פדו עשו אחיו
 31 שערות וברכבו: ואמר אהיה זה בני עשו:
 32 ואמר אביו: ואמר הנשה לי ואכלה מצד
 33 בני למען תברכני כפשי ותשש ואכל ויבא
 34 לו יין ושתי: ואמר אלהי יצחק אביו נשה פא
 35 ושגדלי בני: וישל וישק לו ויהי אהיה זה
 36 פניו וברכבו ואמר וזה יהי עלי פדו
 37 שדה אשך פדני יהיה: ותקדולי האלהים
 38 כפל השמים ומשמי הארץ ויהי ותחשו:

19 פשלה את אברהם לון אביו: וחפז עבד יצחק
 20 פתל ומצא ששם פא סוס ואים: ומיני רש
 21 נוד עשלו יצחק לאמר לו הפנים וקרא
 22 לשדה פא עשק פי החפז עמו: וחפז
 23 פא אהיה ומיני גס עליה וקרא שמה שמה:
 24 ועשק משם וחפז פא אהיה ולא רש עליה
 25 וקרא שמה חולדת ואמר פי עולה ודוב
 26 ודה לא ופירט פא: וי על משם פא שבע:
 27 וקרא אלהי דדה פליה דהיא ויאמר אביו אליו
 28 אמרתי אבך אל יצחק פראתו אבני וסבך
 29 והדביתו את יצחק בעני אמרתי עבדי: ויבן
 30 שם מונח וקרא בשם דדה וישלם אהיה
 31 ומכרשם עבדי יצחק פא: ואמלך הקד
 32 אלה מנה ואהיה משה ויבן שרצתו:
 33 ויאמר אלהים יצחק מדע פא הם אלה ואים
 34 שאתם אחי ותשלוני מאתכם: ויאמר
 35 קח ראית פידתי דדה: עמך ואמר ויהי כ
 36 אלה בילתי פיעט ויבנו וברכה בית עמך:
 37 אמר עשה עמך רש פאשר לא נגעתי
 38 וכאשר עשיתי עמך וקטוב ושלוחו בשלם
 39 אהיה עשה פדך דדה: וישל להם כמות
 40 ואכלו וישתו: וישכמו בפקר וישכמו איש
 41 לאחיו וישלם יצחק וילך מאחיו בשלם:
 42 ויהי פום הדוא ויבא עבד יצחק ויהי לו
 43 על אהיה הפא אשך חפז ואמר לו מצאת
 44 כיום: וקרא אהיה שבעה על בני שמדעתי
 45 פא שבע עד ואים דהיו: ׀ ויהי
 46 עשו פראשם שנה ויחך אשה את יצחק
 47 פד פא יצחק ואת שלמה בת אהיה ויהי:
 48 ותהיו מות רח לצדק וברכה: ׀

CAP. XXVII. כו

1 ויהי פדן יצחק ותכדון עיני מראת וקרא
 2 את עשו: ויבן הצול ואמר אלה בני ואמר
 3 אלה דבני: ואמר ויהי ויבא לא דעתי
 4 וים מורי: ועשה שאת כליו חלה ושתי
 5 נצא השדה וצדה לי צדתי: ועשה לי
 6 מטעמים פאשר אהבתי והבאתה לי ואכלה
 7 ויהי ותברכני כפשי כפתי: ויהי ותחשו:

1 לי פאם וישבע לו וימנע את דבכדו ליעקב
 2 ויעקב נתן לעש לזבם ויתן מדשים ומכל 24
 3 ולשת ויקם וילך ויבן עשו את דבכדו: ס

CAP. XXVI. ס

1 ויהי ועב פארץ מלכו הניח דראשון אשר
 2 היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך
 3 פלשתים ברהו: וירא אלו דהו ויאמר אל
 4 יחד מצפיה שכן פארץ אשר אביו אלו:
 5 נח פארץ האמת והצדקה עשית ואבנך פרק
 6 ולו עץ חן את כל הארץ האל הקטן והאד
 7 והשבעה אשר לשבעתי לאברהם אביו: והפיתו
 8 את דודעו ככובץ השמים ונתתי לרשע את
 9 כל הארץ האל והתפרס בוועו כל מי
 10 הארץ: לעב אשר שמע אברהם בקל וישמע
 11 משמרו מצדו חסרו ורדו: וישב יצחק
 12 בגרו: וישאלו אנשי הפקס לאשור ויאמר
 13 אחוזי הוא פי דא לאמר אשתי פרהותני
 14 אנשי הפקס על דבקה פרישבת מראה דא:
 15 ויהי פי ארסיל עם דמים ויאמר אבימלך
 16 מלך פלשתים בעד דהון וירא דהו יצחק
 17 מצחק את רבה אשור: ויאמר אבימלך ליצחק
 18 ויאמר את דהו אשתך דא ואין אמת אחוזי
 19 דא ויאמר אלו יצחק פי אפרתי פראמת
 20 עליה: ויאמר אבימלך מדהמת עשית לפי
 21 כמעט שכב אדו דעם אדאשתך הובאת
 22 עליט אשם: ויצו אבימלך את מלדעם לאמר
 23 הצע פאל דהו ובאשורו מוח ומוחו: ויוע
 24 יצחק פארץ דהו ומצא בשטה דהו את
 25 ששים ויבכדו דהו: ויגל האש וילך דהו
 26 ויגל עד פרנל מכו: ויהי מלך מצדעצן
 27 ומקדו כל ומבדו רבה ויקטא ארו פלשתים:
 28 וכל דפארץ אשר חסר עבדו אלו בימי אברהם
 29 אביו סתמים פלשתים ומלחם עשו: ויאמר
 30 אבימלך אל יצחק לך מעפט פרישבת מפד
 31 מכו: וילך משם יצחק וירן בגלעד
 32 וישב שבו: וישב יצחק ויחפו: אדפארץ
 33 הפים אשר חסר בימי אברהם אביו ויסמרו על
 34 פלשתים אחוזי מוח אברהם ויקרא לן פידאל

1 חו לשפוח קבו אברהם וסודו אשורו ויהי אחוזי
 2 מוח אברהם ויבדך אלזם אדאצוק פו וישב
 3 יצחק עם פאר לך ורו: ס

1 והלה הולדת ישמעאל בראבדם אשר ילה
 2 דער הפצפית שסחה שרה לאברהם והלה
 3 שמחה בני ישמעאל בשמחם לחלוחם בכו
 4 יסעאל בכו וקד והדמל ומקסו: ומשמע
 5 ודמיה ומקסו: חוד וחילא וכו פלש וקמיה:
 6 אלה רם בני ישמעאל והלה שמחם בפציהם
 7 ובסודוים שנים עשר שנים לאפוסו: והלה
 8 שמו דא ישמעאל מוח שרה ואלשים שרה ושבע
 9 שנים ותרע ויחז ויאמר אל עמיו: וישבע
 10 סתילה ערשור אשר על פני מצרים פאכה
 11 אפודה על פני כל ארץ פלו:

ס ס ס

1 והלה הולדת יצחק בראבדם אברהם הולד
 2 אדאצוקו ויהי יצחק בראבדים שרה
 3 שחיה אדדבקה בדהחאל ופלו כפון אים
 4 ארחה לכו דאפוי לו לאשורו וישת יצחק
 5 ויהי לבנה אשור פי עשרה דא וישור
 6 על דהו ויחוד רבה אשור: ויהי צפן בפנים
 7 ערפה ויאמר אביו לפה זה אבני ויחך
 8 פולש אדדדדדו: ויאמר דהו לה שני נלים
 9 בסתו וישני לאפוס מפעו פרהו לאם מלאם
 10 אביו רב יעב צערו: ומלא ימה ללח
 11 דהו חובם בבססו: ויצא דראשון אדמולי
 12 על ספרת שער וקרא שמו עשו: ואחור
 13 ק יחא אחוזי ויהי ארחה בעקב עשו וקרא
 14 שמו יעקב ויצחק בראשית שרה בלח איםו
 15 וישל דששים ויהי עשו אש יע צד אש
 16 שרה ויעקב אש רם ישב אדלים: ויארח יצחק
 17 אדעשו פיצד פשו דרבה ארבת אדעכו:
 18 ויהי יעקב סיד ויחא עשו מן השדה דהו
 19 ערו: ויאמר עשו אל יעקב הלשטמי נא מך
 20 ויחם החם דהו פי ערו אבני על פן ערא
 21 אים אדום: ויאמר יעקב סכה כיום את
 22 פדהו לו: ויאמר עשו דהו אבני הילך
 23 לכת ולפדה לו בדהו: ויאמר יעקב והשבעה

55 ואמר שרונה לאמר: ואמר אברהם אברהם ואלה השב
 56 הנפש אתפיסמים או עשור אתך תלך: ואמר
 אלהם אל תאמרן אולי יודעה העלית דפי
 57 שרונה ואלכה לארצו: ואמר נקרא לנער
 58 ומשאלה אידדשה: וקרא לרבקה ואמר
 אלהי הנחלי שבדאש זה: ואמר אלהי
 ושלוש אדדבקה אתום ואדדמקתה ואת
 60 עבד אברהם ואת אשתי: וימיס אדדבקה
 ויאמר לה אחרת את דהי לאמר רבקה ויילש
 61 ויקח את שר שר סאזו: ויקם רבקה ושרויה
 ותרבמה על דבמלים ותלכה אתו ויאש ויקח
 62 העבד אדדבקה ואלו: ויצדק בא משרא
 63 פאר מרז ואי הוא ישב פארץ רעבו: ויצא
 יצדק לשוח בשדה לסוח עב וישא עיניו
 64 וירא דשה נמלים באים: וישא רבקה את
 עיניה וירא אדדבקה ותפל מעל דבמלי:
 65 ויאמר אל העבד מידאש יהוה והלו והלו
 בשדה לקראים ואמר העבד דהא אדע ויהי
 66 הצעק ותחבס: ויסר העבד לצדק את כל
 67 הדברים אשר עשה: ויבאה יצדק דאדולה
 סדה אלו ויקח אדדבקה ושרויה לאשה
 ויאדה ויקם יצדק אתו אמר: ׀

CAP. XXV. סה

1 ויקח אברהם ויקח אשה לשמה קטורה: והלך
 2 ל אדדמון: ואדדקשן: ואדדמון: ואדדמון
 3 ואדדשכן: ואדדשון: ויקשן לר אדדשכא
 4 ואדדדן: ונני דן דהי אשהם ולשום האמים:
 5 ונני מרון עיפה ועשר הלוך ואבידע ואלעשה
 6 פלאלה פני קטורה: ויהן אברהם אדדפל
 7 אשרו לצדק: ולכני הינלשים אשר לאברהם
 8 נתן אברהם משרו: וישלום מעל יצדק פל
 9 בעדפוי קמה אל ארץ קום: ואלה ימי
 10 שגרו אברהם אשרו מאת שנה ושבעים
 11 שנה וחמש שנים: ותוע וימת אברהם בשנה
 12 סבה וקן ושבע ויאסף אל עפרו: וקפדו
 13 איתו יצדק וישמעאל פלו אל משרה המכפלה
 14 אל שרה עשן פן צדו: והיו אשר על שר
 15 משרו: והשדה אשר לקח אברהם מאת פני

88 ויעדום השפחה ומלים ומליוס: והלו סדה
 1 אשה אדע פן לאמר אתה וקתה ויחיל את
 27 פל אשה לו: וישבעו אתו לאמר לאדדבקה
 3 אשה לכלי משרה רב עני אשר אנכי ישב
 38 פארץ: אמלא אל פידאבן הלוך ואל
 39 משפחתי ולקחת אשה לנני: ואמר אל
 40 אדעו אלי לרובך והאשה אדדו: ואמר
 41 אלו ידעה אשר דדדבכתי לפני שלוח מלאכי
 42 אדעו והעלית דרפך ולקחת אשה לנני
 43 משפחתי ומכתי אביו: אז תפקה מאלו פני
 44 תשא אל משפחתי ואמלא וימיס קו הית
 45 נני מלחתי: ואמר האם אל הימן ואמר דהי
 46 אלו אדעו אברהם אדדשה נא מפלח דפי
 47 אשר אנכי הלוך עליה: דהי אנכי נב
 48 על עין המים דהי העלמה והפחה לשאב
 49 ואמרתי אליה השקיתי נא מעטמים מברך:
 50 ואמרתי אל נסאמה שרונה הנם לעמלוך אשאב
 51 היא האשה אשר דבית דהי לפראדתי: אל
 52 סום אכלה לרפ אל לפי דהי רבקה יצאה
 53 וכה על שכלמה ויחד העקה והשאב ואמר
 54 אליה השקיתי נא: וימסר ויחד פדה מעליה
 55 ויאמר שרונה ונבדמלוך אשקה והאשת וגם
 56 דבמלים השקתה: והשאל אלה ואמר פדמי
 57 אלו ויאמר פדפחאל פן כלור אשר לדהי
 58 מלכה ואשם דבום על אשה והצמחים על דהי:
 59 ואמר והאשתו לדהי ואמר אדדדה אלו
 60 אדעו אברהם אשר הנתי פדך אמת לקוח
 61 אדדפתאדו אדע לנני: ועשה אבישום
 62 עשים חסד ואמת אדדאדע דהי לו ואמלא
 63 דהי לו ואספה על ימן או על שמאלו: וימן
 64 לבן ופחאל ויאמר מידה יצא דהי לא
 65 כולו ופני אלוך נע ארסוני: דהי דבקה
 66 לפקח קו וקו ודע אשה לבן אלוך פאשר
 67 דפי דהי: ודע פאשר שמע עבד אברהם
 68 אדדפחיתם ושחחו ארצה לדהי: ויצא
 69 העבד פל כסף וכלו ורבו ויבנים ויהן לרבקה
 70 ויגדלו נתן לדהי האמה: ויאמר ושרויה
 71 דהי והאשים אשר עפו וליס וקמו בפל

כראשית חיי שרה כד מו

14 וקבל אלשי העיר לצאת לשאת מיס: והיה
 15 ה' ע' שנה אשר אמר אלהי הברית ברוח ומאשה
 16 ואמרה שרה ובג' זמנים אצקה אותה הברית
 17 לעבדו לזולת בית אביה פ' עשית וזכר עם אחי:
 18 ויהי צאן טרם פלה ליה' והיה רבקה לצאת
 19 אשר עולה לבחאל ברמלה אשר סוד ארץ
 20 ארם: וקמה על שכמה: וה' ע' טבת מרחל
 21 מא' בתולה ואיש לא ידעה ויחד העיטה והמלא
 22 ברה ותעל: וירץ העבד לקראתה ואמר
 23 דבמאמיני נא מעטרמים מבדד: ותאמר שרה
 24 ארתי והמזד ויחד פרה עליה והשקרה:
 25 ותבל להשקרה ותאמר גם לבלמה אשכח עד
 26 אכילו לשות: והמזד ותע' פרה אל השקרה
 27 ותרץ עד אל הבאר לשאת ותשא לכל זמלו:
 28 והאיש משתאה לה מחילש ליעת העלית יהיה
 29 דרס אסלא: ויהי פאמר פלו הנמלים לשות
 30 ויקח האיש סם וזב בקע משקל ושני צמדים
 31 על ידיו עשורה וזב משקל: ואמר בדרמי
 32 את הדין נא לי ה'ש בית אביך מקום לני ללן:
 33 ותאמר אלו בת פתחאל אבני ברמלה אשר ידה
 34 לסוד: ותאמר אלו בסתק גם מספוא רב
 35 עמו גם מקום ללן: וקח האיש ושחזר
 36 ליה: ואמר פרו יהיה אלו ארתי ארם
 37 אשר לא יעזב חסד ואמיני מעם ארתי אבני
 38 פרו טתי יהיה בית ארתי: ותרץ רגע'
 39 ותפד לבית אמה פדמים האלה: ולבקה אח
 40 לשמן לב ותרץ לן אל האיש החוצה אל העין:
 41 ויהי פרות ארדקום ואת הצמדים על ידיו
 42 אחוה וכשמעו את דיבר' רב קק אחוה לאמר'
 43 כהדבר אל האיש ויבא אל האיש והיה עמו
 44 על הצמלים על העין: ואמר פוא פרו יהיה
 45 למה תעמול פרוץ ואבני פניתי וקדם
 46 לנמלים: ויבא האיש הפיתה ויפתח הצמלים
 47 ויקח תבן ומספוא לנמלים ומים לרחץ רגליו
 48 ותבל האשים אשר אחי: וישם לפניו לאכל
 49 ואמר לא אכל עד אסד פרוחי דמי ואמר דפי:
 50 ואמר עבד ארם אבני: והיה פרו אח
 51 ארתי מא' ויגד ויחלו צאן וכל וכס' וזב

10 שמה: ויש שרון ארצותם לאמר לו:
 11 ארתי שכמי ארץ ארבע מאה שאל כמי פני
 12 תיקו כד יהא ואת מרדכי קי: והשם ארם
 13 אל שרון וישל ארם לשון ארדקק אשר
 14 דפי פאמי בריחה ארבע מאה שאל כמי עם
 15 לסוד: ויקם ושה שרון אשר בפכלה אשר
 16 לשם מצורא השלה והמשה ארם: וכל העין
 17 אשר בשלה אשר בלבל סבי: לארם
 18 לכמה לעני בריחה כל פא ששערו:
 19 ואת דיבר קם ארם ארדטה אשר אל
 20 משלת שרה הפכלה על פני מרא הוא חסון
 21 פא ארץ כעין: ויקם השלה והמשה ארם
 22 לארם לא חזרתקם מא' בריחה: ס

CAP. XXIV. כד

1 ארם וק' פא פמים יהיה פרו ארדקם
 2 כמי: ואמר ארם אל עבד וק' פרו הפשל
 3 פל אשר לו שים סא יחד תחת רכי: ואשפיק
 4 פדה ארתי השמים ואלו הארץ אשר לא ירחק
 5 אשה לכל מפתח הפכלה אשר אבני וישב בקר:
 6 פ אל ארצי ואל מלותי וקדן ולקחת אשה
 7 לני לצחק: ותאמר אלו העבד אלו לא רחקה
 8 האשה ללכת ארתי אל הארץ הזאת והאש
 9 אשב את בנקו אל הארץ אשר צאת משם:
 10 אמר אלו ארם השמן לו פרחשבי ארדמי
 11 שמה: יהיה אלו השמים אשר לקחי מפת
 12 אל ומאסף מלותי ואשר דפ' לי ואשר לשע'
 13 לי לאמר לורעף את ארדקו הזאת הוא
 14 ישלח מלאכי לפניו ולקחת אשה לבני משם:
 15 ואסלא תאמר האשה ללכת אתך ולקח
 16 מבשעתי ואתך ארדמי לא חשב שמה: וישם
 17 העבד את ידיו תחת רגל ארם ארתי וישבע
 18 לי על דברי הה: וישח העבד עשורה נמלים
 19 סכמי ארתי וקדן וכלסוב ארתי פרו וקם
 20 ויקח אל ארם ספים אל עי' סוד: וברך
 21 הצמלים מתוך לעני אל פא המים לעת טרב
 22 על פת צאת השאבת: ואמר ויהיה אלו ארתי
 23 ארם הקדמא לשם האם ועשורה קדס עם
 24 ארתי ארם: וה' אבני טב על עין המים

17 פִּרְטוֹן אֲבִיקוֹ וְהָיָה אֲרָפָה אֲדוֹמְתוֹן בְּסִכְכֵי הַשָּׁמַיִם וְכִלְיוֹ אֲשֶׁר עַל שָׁמַיִם הָאֵם וְיִשָּׁה וְעָקָב אֵת שֵׁשׁ אֲחָיו: וְהִתְבָּרַךְ בְּרִשְׁתּוֹ כֹּל יְמֵי הָאָרֶץ
 18 לְקַבֵּל אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּלֵיל: וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם אֶל-
 19 נַעֲשִׂיו וַיִּקְרָא וְלִבְנֵי יִצְחָק אֶל-יִצְחָק שִׁבְעָה וְיִשָּׁב
 אַבְרָהָם בְּבֵר שִׁבְעָה: ד

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיָּבֵד אַבְרָהָם לְאִמּוֹ
 וַיְהִי לְהָא אֵלֶּה מְלִכָה גְדוּלְמָה בְּיָמֵי לְטוֹר אֲדָמָה:
 אֲדָשָׁף בְּכֹן וְאֲדָשָׁף אֲדָה וְאֲדָקְמָלָה אֲמִי
 אֲמִי וְאֲדָשָׁף וְאֲדָה וְאֲדָה וְאֲדָה וְאֲדָה וְאֲדָה
 וְאֵת פְּרִיָא וְהִתְחַל לֵךְ אֲדָה בְּקָה שְׂמִכָה
 אֵלֶּה לְהָא מְלִכָה לְטוֹר אֲדָה אֲמִי: וְסִלְשָׁן
 וְשִׁמְרָה וְרִאשִׁית וְהִלֵּךְ בְּסִדְרָה אֲדָמָה וְאֲדָה
 וְאֲדָה וְאֲדָה וְאֲדָה:

ד ד ס ה ה
 CAP. XXIII. כב

וַיְהִי חַי שָׁדָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשִׁבְעָה
 שָׁנִים שֵׁשׁ חַי שָׁדָה: וַתָּמָת שָׁדָה בְּקִרְיַת
 אַרְבַּע וְהָא חֲסוֹן אַרְבַּע בְּנֵי יִצְחָק אַבְרָהָם לְאִמּוֹ
 לְשָׁדָה וְלִבְנֵיהֶּן: וַיָּקָם אַבְרָהָם מֵעַל פְּנֵי מֵוֹ
 וַיִּדְבֹר אֶל-בְּנֵי חַי לְאִמּוֹ: בְּרִי וְיִשָּׁב אִמְךָ עִמָּךְ
 חַי לִי אֲחֻזְתְּ לְךָ עִמָּךְ וְאֶפְרָה מֵוֹ מִלְּמִי:
 וַיַּעַב בְּנֵי חַי אֲדָמָה לְאִמּוֹ לוֹ שְׁמַעְנִי
 אֲדָה מֵשָׂא אֲלֵימֵי אֲדָה חֹלְבֵי בְּמִסְדֵי קִרְיַת
 קָם אֲדָמָה אֵשׁ מִפְּנֵי אֲדָמָה לְאִמְרָה
 מִפְּנֵי מִסְדֵי מִתְוֹ: וַיָּקָם אַבְרָהָם וַיִּשְׁתַּחֲוֶה
 לַעֲבָדָה אֶל-בְּנֵי חַי: וַיְדַבֵּר אִתָּם לְאִמּוֹ אֵם
 וְשׁ אֲדָמָה לְקַבֵּל אֲדָמָה מִלְּמִי שְׁמַעְנִי
 וּפְנֵי לִי בַעֲשׂוֹן בְּצִוְרוֹ: וַיִּתְחַל אֲדָמָה
 הַמְּכַפְּלָה אֲשֶׁר לוֹ אֲשֶׁר בְּקִצָה שָׁדָה בְּכַת מֵלָא
 וַתַּפְחֵלִי בְּחֻכְכֶם לְאֲחֻזְתְּכֶם: וַעֲשׂוֹן יִשָּׁב בְּרִי
 בְּנֵי חַי וַיַּעַב עֲשׂוֹן הַחַי אֶת-אַבְרָהָם בְּאִמְוִי
 בְּנֵי חַי לְכָל פֶּה שֶׁשְׁעוֹ לְאִמּוֹ: לְאִדָּה לִי
 שְׁמַעְנִי הַשָּׁדָה חֹלְבֵי לִי וְהַמְּכַפְּלָה אֲשֶׁר לִי
 חֹלְבֵי לִי עִמָּךְ בְּרִעְמִי חֹלְבֵי לִי קָם מִתְוֹ:
 וַיִּשְׁתַּחֲוֶה אַבְרָהָם לְפָנֵי עַבְדָּה: וַיְדַבֵּר אֶל-עֲשׂוֹן
 בְּאִמְוִי עַבְדָּה לְאִמּוֹ אֵת אִם אֲדָה לוֹ שְׁמַעְנִי
 חֹלְבֵי בְּכַת הַשָּׁדָה קָם מִפְּנֵי וְאֶפְרָה אֲדָמָה

33 צָבָא וְשָׁב אֶל-אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים: וַעֲבָ אֲשֶׁר
 34 בְּשָׁב וְקָרָא שֵׁם הַיָּדָה אֶל עִלְמֵם:
 וַיִּבְרַךְ אַבְרָהָם אֶת-אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים יָמֵם בְּיָמֵם: ס

CAP. XXII. כב

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֵלֶּה הֵאֱלָהִים נִסָּה אֶת-
 אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר דְּבָרִי:
 וַיֹּאמֶר קְדָמָה אֲדָבִיל אֲדִיחִיחֵךְ אִמְךָ אֲחֵיכָה
 אֲדִיחִיחֵךְ וְלִי אֶל-אֶרֶץ הַפְּלִשְׁתִּים וְהַעֲלֵה שֵׁם
 3 לְעֵלָה עַל אֲדָה הַיָּדָה אֲשֶׁר אִמְךָ אֲחֵיכָה: וְשִׁמְעִי
 אַבְרָהָם בְּפִי וַיִּתְחַל אֲדָמָה וְלִי אֲדָשָׁן
 נַעֲשִׂיו אֵלָיו וְאֵת יִצְחָק בֶּן יִצְעָק עַל עֵלָה וַיָּקָם
 4 וַיֵּלֶךְ אֶל-דְּמִקָם אֲשֶׁר אִמְרָה הַגְּדֹלָה: בְּיָמֵם
 הַפְּלִשְׁתִּים וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת-עֵשָׂו וַיְרֹא אֶת-
 5 הַמְּקָם מִדְּבָר: וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל-נַעֲשִׂיו שְׂמִי
 לְכֶם פֹּה עַם-דְּמִקָם וַיִּבְרַךְ הַיָּדָה מִלְּמֵה עַד-יָדָה
 6 וְשִׁמְרָה וְשִׁבְרָה אִלְכֶם: וַיִּקָּם אַבְרָהָם אֶת-
 עַל עֵלָה וְשֵׁם עַל-יִצְעָק בֶּן יִצְחָק בְּרִי אֲדָה
 וְהָשׁ וְאֲדָמָה וְלִי אֲחֵיכָה שְׂמִי חַי:
 7 וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל-אַבְרָהָם אֲבִי וַיֹּאמֶר אֲבִי וַיֹּאמֶר
 דְּבָרִי בְּנִי וַיֹּאמֶר דְּבָרִי הָשׁ וְהַעֲשִׂים וְאֵת הַשָּׁדָה
 8 לְעֵלָה: וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֵלָיִם וַיֹּאדָה הַשָּׁדָה
 9 לְעֵלָה בְּנֵי וְלִי שְׂמִי חַי: וַיֹּא אֶל-דְּמִקָם
 אֲשֶׁר אִמְרָה הַגְּדֹלָה וְלִי שֵׁם אַבְרָהָם אֲדָה
 הַמְּכַפְּלָה וַיִּשָּׂא אֲדָמָה וְעַקֵּר אֲדָמָה בֶּן
 10 וְשֵׁם אֲדָה עַל-הַמְּכַפְּלָה מִפְּנֵי לְעַמִּים: וַיִּשְׁלַח
 אַבְרָהָם אֲדָה וַיִּקָּם אֲדָמָה לְשִׁחַת אֶת-
 11 בְּנֵי: וְקָרָא אֵלָיו מִלְּמֵה יָדָה מִדְּשָׁלְמִים
 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם: אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר דְּבָרִי: וַיֹּאמֶר
 אֶל-הַשָּׁדָה חַי אֶל-דְּבָרִי וְאֶל-הַשָּׁדָה לוֹ מֵאִמְוִי
 13 בְּיָ עֵתָה דְּעֵמִי פִירְוֹ אֲלֵימֵי אֲדָה וְלֹא חֲסִכָה
 אֲדָמָה אֲדִיחִיחֵךְ מִפְּנֵי: וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת-
 עֵשָׂו וְהָא הַפְּרִיָא אֲדָה אֲחֵיכָה בְּפִי בְּנֵי
 וַיֵּלֶךְ אַבְרָהָם וַיִּקָּם אֲדָה לְעֵלָה לְעֵלָה
 14 חַי בְּנֵי: וְקָרָא אַבְרָהָם שְׂמִי דְמִקָם הַיָּדָה
 יָדָה: וְהָא אֲשֶׁר וַיֹּאמֶר דָּאִם בְּרִי יָדָה וְהָא:
 15 וְקָרָא מִלְּמֵה יָדָה אֶל-אַבְרָהָם שְׂמִי מִדְּשָׁלְמִים:
 16 וַיֹּאמֶר בְּיָ שְׁבַעְנִי סִסְרָה בְּיָ יֵם אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ
 אֲדִיחִיחֵךְ הַיָּדָה וְלֹא חֲסִכָה אֲדָמָה אֲדִיחִיחֵךְ:

בראשית וירא כא

יג

12 על אדום בנו: ואמר אלזים אל אברהם אל
 דע בעליה על דבש ועל אבנך כל אשר ואמר
 אלה שרה שמע בלהה כי בתולה היא לה וע:
 13 וגם את בן האמה לנו אשימנו כי ירעה היא:
 14 ותשם אברהם בפקד ויקדו להם והמת למס
 ויתן אדורו שם על שכימה והתהלך
 15 וישלחה תלך ותלע במדבר פאר שבע: ויכלו
 הרים מן הממת ותשלך את הילד וחתה אתו
 16 השידם: ותלך ותשב לה מענד הדק במסותו
 17 לשח כי אמה אל אמה במח הדל ותשב
 מענד ותשא את ילדה ותקו: וישמע אלזים
 18 אדוקל דבש וירא מאן אלזים ואל דגל מך
 השמים ואמר לה מה לך דגל אל תירא כי
 שמע אלזים אל קל דבש באשר הואשם:
 19 קמי שא את דבש והחוקי את דך פו פרטני
 20 גדול אשימנו: ויש קח אלזים את בעליה ותרא
 21 פאר מים ותלך ותמצא את הממת למס ותשק
 את דבש: וירד אלזים את דבש ותגל ותשב
 22 במדבר וירד רבה קשת: ושם במדבר פארן
 23 ותקדלו אפי אשה מאן מצרים: פ
 24 וירד בשח הירא ואמר אבימלך ויפיל שר צבאו
 אל אברהם לאמר אלזים עמך בכל אשר אתה
 עשה: ועתה השכנה לי באלזים דגה אב
 25 תשלך לי ולמי ונככה פלזס אשר עשיתי עמך
 26 תעשה עמלי ועם דאני אשר נרתה בה: ואמר
 אברהם אבני אשבע: ודכה אברהם את
 27 אבימלך על אדום פאר הרים אשר גזלו עבדי
 28 אבימלך: ואמר אבימלך לא דעתי מי עשה
 את הדבר הזה וגם איהו לא ידעתי וי וגם אבני
 29 לא שמעתי בלתי האם: ויקח אברהם צאן ונקל
 30 ויתן לאבימלך וכרתו שנתם פית: ויצב
 31 אברהם את שבע פגשה הצאן לבדוק: ואמר
 32 אבימלך אל אברהם מה דגה שבע פגשה
 האלה אשר הצבת לכה: ואמר כי את שבע
 פגשה תפח מצוי בעבל תחידה לעדה כי
 תפרתי את היפא האמת: על כן קרא לפגם
 33 והוא פאר שבע כי שם לשבעו שנתם: וכתרו
 בית במד שבע ויקם אבימלך ויפיל שר

8 אשר ידן: ותשם אבימלך בפני וירא לכל
 עבדיו וידן את פלזתים האלה פאזתם
 9 וירא דבשם מאו: וירא אבימלך לאברהם
 ואמר לו מה עשית לעי ומד חפצתי לך פו
 10 וכתה עלי ועל מלכותי הטאה גדלה מעשים
 11 אשר לא יעשו עשית עמלי: ואמר אבימלך
 אל אברהם מה רואני פו עשית את דגה הה:
 12 ואמר אברהם כי אלהי וק את דאית אלזים
 13 פפגם הזה דרנתי על דם אשתי: וגם
 אמה אלהי בת אבי ורא את לא בתאני ותוד
 14 לי לאשה: וירד פאמר דחש אלו אלהים
 15 פפית אבי ואמר לה זה חסדך אשר תעשו עמדי
 אל פלזתים אשר נשא לפני אבימלך אתו
 16 דהא: ויקח אבימלך צאן וקח ועבדים ושפחה
 17 ויקח לאברהם ושם לו את שרה אשתי: ואמר
 18 אבימלך דגה אדני לפקד פפאב בעיניך שב:
 19 ולשרה אבד דגה נחמי אלק פכח לאדוק דגה
 20 דהא לך פגשה ענים לכל אשר איתך ותח פו
 21 ותחתי: ותשל אברהם אל אלהים וירפא
 22 אלזים את אבימלך ואת אשתי והחיותו ולדו:
 23 כי פפא עפר ירה בעד פלזתם לבת אבימלך
 24 על דם שרה אשת אברהם: פ

CAP. XXI. כא

1 ירה פקד את שרה באשר אבד ועש דגה
 2 לשרה פאשר דפ: ותוד ותלך שרה לאברהם
 3 בן חסדי לפועל אשר דפ אלו אלזים: וירא
 4 אברהם את שבע פגשה הפלזת אשר אלהו
 5 אלה ויקח: ויקח אברהם את דבש פו פו שמת
 6 מים פאשר צה אלו אלזים: ואברהם פך
 7 פח שנה גדול לו את יצחק בנו: והאמר
 8 שרה בוק עשה לי אלזים פו השמע וצחק לי:
 9 ואמר מי מלל לאברהם הינקה בנים שרה פו
 10 מלתי בן חסדי: ותגל דגל ותצל ועש
 11 אברהם משחה נזול מים הנמל את דבש:
 12 ותרא שרה את פדגה הפגות אשר ילדה
 13 לאברהם מצוק: והאמר לאברהם גש האמה
 14 נאח ותדבסה פו לא ייש בן דאמה האמת
 15 פו פו עשי צדק: וירב דגה מאו בשני אברהם

27 מצותו ותדע כיצד מלכו: וישם אברהם בפקד
 28 אלהים וישם את שם אלהים זהו: וישקף
 על שני סוס וסודה ועל כל שני ארץ הפס וירא
 29 והנה עלה קיסר הארץ קיסר הכנען: והנה
 בשחת אלהים את עמי הפס ויגזר אלהים את
 אברהם וישלח את לט מחוץ ודרכו בנסוץ את
 השמים את יושב פד לט: ויגל לט משער
 וישב פד וישני בחלו עמי כי ירא לשבח פוער
 וישב בפערה הוא וישני בחלו: ויאמר הפכיה
 אל הצעירה אביט וכן ואיש יין פארץ לבוא
 עליו בדרך בל הארץ: לכה לשקה את אביט
 32 ויין ולשקה עמי ויהי מאביט ועי: והשקן
 את אביט ויין בלילה הוא ותבא הפכיה
 ותשכב את אביט ולא ידע בשכבה ובקומיה:
 34 והיו מצותה ותאמר הפכיה אל הצעירה וך
 שכבתי אמש את אביט משקפי יין בסודי למה
 35 שכבתי עמי וסיה מאביט ועי: והשקן גם
 בלילה והוא את אביט ויין ותבא הצעירה
 ותשכב עמי ולא ידע בשכבה ובקומיה: והתקן
 37 שתי בתולות מאביטו: והגלו הפכיה בן
 ותקרא שמו מואב הוא אבי מואב עד היום:
 והצעירה גם היא נקרה בן ותקרא שמו פרעפי
 38 והוא אבי פרעפי עד היום: ם

CAP. XX. כ

1 וישם משם אברהם ארצה הנגב וישב בירקוש
 2 ובין שני הנה פגדו: ויאמר אברהם אל שרה
 אשתו אחתי והיא וישלח אבימלך מלך גר וישק
 3 את שרה: ויבא אלהים אל אבימלך בחלום
 4 והגילה ואמר לו הנה מת על האשה אשר לך
 5 והוא בעלת בעלי: ואבימלך לא קרב אלה
 6 ויאמר אלהי עמי בטרעיק פחדתי: והוא היה
 7 אומר אחתי היא והיא גם היא אמה אוד
 8 היא פחם לבבי ומקנן פפי עשיתי זאת: ויאמר
 9 אלו האלהים בחלום גם אכלי העמי כי בחס
 10 לכה עשיתי זאת וארסוף בסדאכי אחרת מחס
 11 לי על כן לא יתחיתו לבני אלה: ועתה השב
 12 אשת האיש כרביא הוא ויפגל בערו ויהי
 13 ואסדאקי משוב יע פרטח תמות אשה וכל

8 בנות אשר לא ידעו איש אציהתא ארץ
 אלהם ותשא לך פגוב בעיניכם רק לאשים
 והאל אלהי עמי וכו' פרעפי גם פגל ערו:
 9 ויאמר ו גשדולה ויאמר האחד פאלט
 וישפט שפוט עמה מע קי מהם והצטר באיש
 10 בלט מאד ותשן לשון ובלתי: וישלחו האשים
 אדלים ויבאו אדלים אלהם הפכה ואת
 11 הלה סרה: ואת האשים אשר פתח הנה
 הדו בפסלים מקסן ועד גדול תלא למצא
 12 הפתח: ויאמר האשים אל לט עד מרע פה
 חתו ונכחו ונלחו וכל אשר לך בעד והצא מך
 13 המס: פר משחוחים אלו את אד המס הזה
 פר גדולה צעקתם אד הפי הנה ושלחתי הנה
 14 לשחוחי: והוא לט ודפן: אל תחזקו: לקח
 בלתי ויאמר קמו צאו מרד המס הזה פר
 משחוח הנה אחר העיר הנה כמצוק עמי
 15 ותחזו: וכמו השוד עלה ויאצו המלכים
 בלט לאבי קם קח את אשתו ואת שתי
 בתותיה הנמצאות פר חספה: מען העיר:
 16 ותחזקנה: ותלכו האשים פדו וכו' אשה
 וכו' שתי בלתי פחמלה הנה עלו ויאמר
 17 ויחזו מחוץ לעיר: והיו כדצפים אדם
 הדצפה ויאמר המלט על המסו אל תשט ארץ
 ואל תעמד בכל הכפר הנה המלט פר חספה:
 18 ויאמר לט אלהם אלהי ארעי: והנה מצא
 19 עבדך וכו' בעיתו ותגל חסדך אשר עשית
 עמי: ליתחית אד נשט ואכלי לא אכל להמלט
 20 הנה פר חספה ויהי העיר והנה העיר
 הוית קרה לטם שעה הוא מצער אמלטה
 21 לא שעה הלא מצער הוא והנה נשט: ויאמר
 אלו הנה משחוחי סקפו גם לכה הנה לבתי
 22 הכפי אחר העיר אשר דרתי: מר הבלט
 שעה כי לא אכל לעשית דבר עד מאן שעה
 2: על כן קרא שם העיר ציט: והשפט יצא על
 24 הארץ ולט בא צעה: והנה המסו על סוס
 ועל עמרה פסית ואיש מאח הנה מרד המסו:
 והנה את אד הערים האל ואת בלד הכפר ואת כל
 1 הערים וצמח הארמה: ותבט אשתו

8 לַדָּוָה לֵךְ לְאֵלֶיךָ וְלִדְבַר אֲדֹנָיִךְ וְנִסְתַּחֲוֶה לְךָ
 וְלִדְבַר אֲדֹנָיִךְ אִתּוֹ אֲרָץ מִנְחָה אֵת כָּל־אֲרָץ
 9 כְּנָעַן לְאֵחֶיךָ שְׁלֹמֹה וְהֵינִי לְעַם אֲלֹהִים׃ וַיֹּאמֶר
 אֲלֹהִים אֶל־אַבְרָהָם וַאֲתָהּ אֵת פִּירְתִּי תִשְׁמַר אֲתָהּ
 10 וְהִנֵּה אֲדֹנָיִךְ לְדָוָה׃ וְאַתָּה פִּירְתִּי אֲשֶׁר תִּשְׁמַר
 בְּיַד וְיִשְׁמְרֶם וְכֵן וְדַבַּר אֲדֹנָיִךְ הַזֶּה לָכֵן כֹּל־
 11 זָכַר׃ וַיִּמְלֹאֵם אֵת בֶּשֶׂר עַל־לִבָּם וְהָיָה לְאֵחָת
 12 פִּירְתִּי בְּיַד וְיִשְׁמְרֶם׃ וְכַךְ שָׁמְרֹת וַיִּמָּס וַיָּפֹל לָכֵם
 כֹּל־זָכַר לְדָוָהיָם יְהִי בֵּית וּמִקְנֵת בְּכֵת כֹּל־כָּל־
 13 כָּל־אֲשֶׁר לֹא מִדְּבַר דָּוָה׃ הַזֶּה׃ וַיָּפֹל יְהִי
 בְּיָהּ וּמִקְנֵת כִּסְפֹּה וְהָיָה בְּיָדוֹ בְּתוֹכָם
 14 לְבֵיתוֹ עַל־שָׁמַיִם׃ וַיָּפֹל ׀ זָכַר אֲשֶׁר לֹא־יָפֹל אֵת־
 15 פִּירְתִּי הַזֶּה׃ ׀ וַיֹּאמֶר אֲלֹהִים אֶל־אַבְרָהָם
 שְׁרֵי אֲשֶׁתְּךָ לֹא־חֲרָמָה אֵת־שְׁמָהּ שְׁרֵי כִּי־
 16 שְׁמָהּ׃ וּבְרַכְתִּי אֹתָהּ וְגַם תִּתְּנִי מִמֶּנָּה לְךָ בֶן־
 וּבְרַכְוִיהָ וְהָיָה לְטִים מִלְּכֵי עַמִּים מִכְּשֵׁי־הָיָה׃
 17 וַיִּשַׁל אַבְרָהָם עַל־פְּנֵי הַצִּדִקָּה וַיֹּאמֶר בְּלִבּוֹ הַגִּבּוֹר
 מִאֲדָמָה שָׂדֶה יְהִי וְאִם־שָׂדֶה הִבְתּוּ־חַשְׁשִׁים שָׂדֶה
 18 חֲדָה׃ וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־הָאֱלֹהִים לֵי וְשִׁמְעָל
 19 יְהִי לְקַחְךָ׃ וַיֹּאמֶר אֲלֹהִים אֲבֵל שָׂדֶה אֲשֶׁתְּךָ
 יְהִי לְךָ בֶן־וְקָמָת אֵת־שְׁמִי וְצִדִקַּת וְהִקְבִּילִי
 אֵת־פִּירְתִּי אֵתוֹ לְבֵיתוֹ עַל־שָׁמַיִם לְדַע אֲדֹנָי׃
 20 וְלִשְׁמֵאל שָׁמְעָתְךָ הַזֶּה׃ בְּרַכְתִּי אֹתוֹ וְהִצַּרְתִּי
 אֹתוֹ וְהִפְרִיתִי אֹתוֹ בְּמֵאֵד מֵאֵד שְׁנַיִם עֶשְׂד
 21 מִשָּׂדָם יְהִי וְנִתְּנִי לְעֵי גְדוֹל׃ וְאַתָּה פִּירְתִּי אִתִּים
 אֵת־יְצוּק אֲשֶׁר חֲדָה לְךָ ׀ שָׂדֶה לְפִיעֵד הָהָה
 22 בְּשָׂדֶה דְאֶחָדָת׃ וְיָכַל לְדַבֵּר אֵתוֹ וַיַּעַל אֲלֵהִים
 23 מֵעַל אַבְרָהָם׃ וַיִּחַ אַבְרָהָם אֵת־לִשְׁמֵאל בֶּטֶן
 וְאַתָּה כֹּל־יְהִי בְּיָדוֹ וְאַתָּה כֹּל־מִקְנֵת כִּסְפֹּה כֹּל־זָכַר
 כֹּל־אֲשֶׁר בֵּית אַבְרָהָם וְיָכַל אֵת־בֶּשֶׂר עַל־לִבָּם בְּעַצְמָם
 24 דָּוָה הָיָה כִּסְפֹּה דָּבָר אֵתוֹ אֲלֵהִים׃ וְאַבְרָהָם
 כֹּל־חַשְׁשִׁים וְחַשְׁעֵי שָׂדֶה בְּהַמְלִי בֶּשֶׂר עַל־לִבָּוֹ׃
 25 וְלִשְׁמֵאל בֶּטֶן בֶּטֶן שְׁלֹשׁ עֶשְׂדָה שָׂדֶה בְּהַמְלִי אֵת
 26 בֶּשֶׂר עַל־לִבָּוֹ׃ בְּעַצְמָם דָּוָה הָיָה כֹּל־אַבְרָהָם
 27 וְלִשְׁמֵאל בֶּטֶן׃ וְכָל־אֲשֶׁר בְּיָדוֹ בֵּית וּמִקְנֵת
 כִּסְפֹּה מֵאֵת בְּרַכְתִּי בְּהַמְלִי אֵתוֹ׃

וְהָיָה לִי שְׁרֵי יְהִי מִלְּכָה פִּירְתִּי אֶל־שְׁרֵי
 אֵת־אֶפְרַיִם מִמֶּנָּה וְשָׁמַע אִתִּים לְעַל שְׁרֵי׃
 3 וְיָחַד שְׁרֵי אֲשֶׁת־אַבְרָם אֲחִידָהּ הַמִּצְרַיִת
 שְׁפָתָהּ כִּמְקַץ עַשְׂד שְׁלֹמֹה לְשֹׁבֵת אִתִּים פִּירְתִּי
 כִּמְקַץ וְתִתֵּן אֹתָהּ לְאַבְרָם אִשְׁתָּה לִּי לְאִשְׁתִּי׃
 4 וְכֵן אֲלִידָהּ וְיִתְּנֵה וְיִתְּנָה כִּי־הָיָה וְיָכַל
 5 בְּרַכְוִיהָ בְּעֵינָהּ׃ וַיֹּאמֶר שְׁרֵי אֶל־אַבְרָם הַמִּצְרִי
 עַל־לִבָּוֹ אֲבִי תִתְּנִי שְׁפָתָי בְּחֻקֵּי וְיִתְּנָה כִּי־הָיָה
 6 וְיָכַל עֵינָהּ לְשֹׁפֵט יְהִי בְּיַד וְיִתְּנֵה׃ וַיֹּאמֶר
 אִתִּים אֶל־שְׁרֵי הָיָה שְׁפָתָהּ בְּיָדוֹ עַשְׂדָה
 הַזֶּה בְּעֵינָהּ וְהַעֲבֵדָה שְׁרֵי וְהִבְרַח מִכְּשֵׁי׃
 7 וַיִּמְצָאָהּ מִלְּכָה יְהִי עַל־פְּנֵי הַמִּים בְּמִדְבָּר עַל־
 8 הַעֵין בְּיָדוֹ שְׁרֵי׃ וַיֹּאמֶר הֲנִי שְׂדֵה שְׁרֵי אֵת־
 מִדָּה בָּאֵת וְאַתָּה חֲלָמִי וְיִתְּנֵה מִכְּסֵי שְׁרֵי כִּי־
 9 אֲבִי בְּחֻקֵּי׃ וַיֹּאמֶר לָהּ מִלְּכָה יְהִי שְׁרֵי
 10 אֶל־בְּרַכְוִיהָ וְהַחֲשִׁי תִתֵּן יְהִי׃ וַיֹּאמֶר לָהּ
 מִלְּכָה יְהִי הַזֶּה אֲתָהּ אֲדֹנָיִךְ וְלֹא־יִסְרֹן
 11 מִנִּי׃ וַיֹּאמֶר לָהּ מִלְּכָה יְהִי הַזֶּה יְהִי וְהָיָה
 בֶּן־וְקָמָת שְׁלֹו וְשִׁמְעָל כִּי־שָׁמַע יְהִי אֶל־עַיִן׃
 12 וְהָיָה יְהִי פִּירְתִּי אִתִּים יְהִי בֶּטֶן בֶּטֶן וְעַל־פְּנֵי
 13 כֹּל־אֲתָהּ יִשְׁבֵן׃ וְיִקְרָא שֵׁם־יְהִי הַזֶּה אֱלִיהָ
 אֲתָהּ אֶל־רֵאִי כִּי אֲתָהּ יְהִי הַזֶּה רֵאִי אֲתָהּ
 14 רֵאִי׃ עַל־פְּנֵי קָמָת לְפִי בֶּטֶן לְדָוָה וְיִתְּנֵה בְּיָד
 15 קָמָת וְיִתְּנֵה בְּיָדוֹ׃ וְיָחַד דָּבָר לְאַבְרָם בֶּן־וְיִקְרָא
 אִתִּים שֵׁם־בֶּטֶן אֲשֶׁר־יְהִי הַזֶּה לִשְׁמֵאל׃
 16 וְאַבְרָם בֶּן־שְׁלֹמֹה שָׂדֶה וְשֵׁם בְּחֻקֵּי דָּבָר דָּבָר
 אֵת־לִשְׁמֵאל לְאַבְרָם׃ ׀

CAP. XVII. 10

1 וְיָחַד אִתִּים בְּחַשְׁשִׁים שָׂדֶה וְחַשְׁעֵי שְׁנַיִם וְיִתְּנָה
 יְהִי אֶל־אַבְרָם וַיֹּאמֶר אֵתוֹ אֵת־אֶל־שְׁרֵי הַמִּצְרַיִת
 2 לְפִי יְהִי חֲמִים׃ וְאַתָּה בְּיָדוֹ בְּיַד וּבְיָדוֹ
 3 וְיִתְּנֵה אֲתָהּ בְּמֵאֵד מֵאֵד׃ וְיָכַל אִתִּים עַל־פְּנֵי
 4 וְיִתְּנֵה אֵתוֹ אֲלֵהִים לְאִתִּי׃ אֵת־הָיָה בְּיָדוֹ אֲתָהּ
 5 הַיְהִי לְאֶבֶן הַמִּזְבֵּחַ טִים׃ וְלֹא־יִקְרָא עַד־אֵת־שְׁמָהּ
 אִתִּים יְהִי שְׁמָהּ אִתִּים כִּי אֲבִי־הַמִּזְבֵּחַ טִים
 6 תִּתְּנֵהוּ׃ וְהִפְרִיתִי אֲתָהּ בְּמֵאֵד מֵאֵד וְנִתְּנֵהוּ לְטִים
 7 וּמִלְּכִים מִמֶּנָּה יִצְאֵוֹ׃ וְהִקְבִּילִי אֵת־פִּירְתִּי בְּיַד
 ׀ וְכֵן וְדַבַּר אֲדֹנָיִךְ לְדָוָה לְבֵיתוֹ עַל־

בראשית לד לו ט

CAP. XV. ט

1 אחר והימים האלה היה דמי ידוה אל אביסל
 בפחה לאמר אל תחרא אביסל מן קץ
 2 שכתו הדפה מאו: ואמר אביסל אזלי תדוה
 מהחוק לי האבני דהקץ עיתי וק'משק ביתי
 3 הוא דמשקק אליעור: ואמר אביסל הן לי לא
 4 נתתה ועד דההו כרפיתו וילש איו: והיה דמי
 5 ידוה אליו לאמר לא ידלשוק זה פיראם אשר נצא
 6 ממשקו דמי ידלשוק: ונצא אורו הודעה ואמר
 7 העט'טא השמיעה וסבר הדובלים אמ'תובל
 8 לספר איום ואמר לי בזה ידוה ועושי: והאמר
 9 בידוה יחושבה לי צדקה: ואמר אליו אני ידוה
 10 אשר הוצאתוך מארץ כשדים לתת לך את דנא
 11 האחת לשפחה: ואמר אזלי תדוה בפה אדע פי
 12 אדלשהו: ואמר אליו קחה לי עולה משלשת
 13 ועד משלשת האל משלש וח' תול: וקחלו
 14 את'פל אלה עבדו איום בפתו ונתן איש פתו
 15 לקחת רעה ואת'דנא לא כתר: וידע השיט
 16 על הדפנים וישב איום אביסל: וידע השמש
 17 לטא ותדמה נפלה על אביסל חדה אמה חשכה
 18 גדלה מלח עליו: ואמר אביסל דע חרע פי
 19 גר ידוה ועשק בארץ לא לום ועבדום ועשי איום
 20 ארבע מאות שנה: וגם את'דנא אשר עבדו
 21 הן אבני ואחר'כן הוא ברבש גדול: ואמה
 22 חביא אל אבנאוי בשלים חקבר פשיכה סוכה:
 23 ודוד רביש לשבו דפה פי לא'שלם עין האמאי
 24 עד דפה: וידע השמש באה ועלשה דיה דפה
 25 תפר עשן ולפיד אש אשר עבר בן הצורים
 26 האלה: פים דהוא פרת דיה את'אביסל פרת
 27 לאמר לורשקו כתיבו את'דנאוי הוואת מפור
 28 מפורים עד דהר גדול סור פרת: את'הקלי ואת'
 29 הקלי ואת'הקמלי: ואת'החתי ואת'הפתי ואת'
 30 הרפאים: ואת'האמאי ואת'הכנעני ואת'
 31 הרפשי ואת'הימים: ׀

CAP. XVI. ט

1 ושור אשת אביסל לא קחה לי ולה ששנה
 2 מצרית ושמיה דנר: ואמר שלי אל אביסל

1 ואמר על ששנה עשה פא כדלעמר והמלכים
 2 אשר אלו וישו אידדסאם בששורת קרלם ואת'
 3 האיום בדם ואת'המלכים בשנה קרלום: ואת'
 4 דהוי בודום שער עד אל פתח אשר על
 5 דפופר: והשט'טא אל עין משפט הוא קלש
 6 וישו את'פל שנה השמל'ק וגם אדדנאוי
 7 האבן בדנאן וימר: ונצא מלך'סרם וימלך
 8 עבדו ומלך אדמה ומלך צבאים ומלך בלע דאר
 9 גלש וישבו איום מלחמה בעמק השמים: את'
 10 דלעמר מלך שילם ודועל מלך גלים ואמר
 11 מלך שער ואחיו מלך אלו ארבעה מלכים
 12 את'המלשה: ועמק השמים בארץ בארץ חמר
 13 ונצא מלך'סרם ועמיה וישו ששנה והשארים
 14 ויהי כפי: וקחו אדל'דלש סום ועמיה
 15 ואת'פל אביסל ואלס: וקחו אדל'ט ואת'דנאוי
 16 ב'את' אביסל ואלס הוא ישב בסום: ונצא
 17 דלש ונצא אביסל העט' דהוא שכן בארץ
 18 סכרא דאמאי את' אשבל ואדע על דום בעל
 19 סידדאביסל: וישבע אביסל פי לשפה איו וק'
 20 אדד'טכה ליה ביתו שמה עשר ושלש מאות
 21 ודנאן ערדן: ודלוק עמיהם לילה דהא ועבדו
 22 וגם ודד'טם עד דחנה אשר משאכל לה'משק:
 23 וישב את'פל דנא וגם אדל'ט איו ודנא
 24 וישב וגם את'דלשים ואת'דעם: ונצא מלך
 25 סום לקראי איוו שום מפורת אד'דדלעמר
 26 ואת'המלכים אשר איו אל עמק שנה הוא עמק
 27 הרפשי: ומלך'צוק מלך שלם דנצא לחם ויין
 28 והוא כרן לאל עליו: ודד'טו ואמר ברוך אביסל
 29 על אל עליון קה שמים וארץ: וקחו אל עליון
 30 אשר כמן צדק בידך ויחיל מעשר מבל:
 31 ואמר מלך'סרם אל אביסל תחיל דלש דנא
 32 קד'ש: ואמר אביסל אל מלך סום דרמתי יד
 33 אל ידוה אל עליון קה שמים וארץ: אמ'
 34 סושים ועד שדוך מבל ואביסל מבל אשר לק'
 35 ולא חומר אה השארתי את'אביסל: בלעתי
 36 רק אשר אמלו העשים ודלוק האששים אשר הלכו
 37 איו על אשבל ומביא דם יקחו חלקם: ׀

1 ולט עשו הנפשו ואמר נבד מאד בנפשו
 2 בנפשו ויהי ויך למשול עבד ועד בית אל
 3 עד יצאם אשר היה שם אלה פתחה בין
 4 בית אל וכן השי אלקים הנפשו אשר
 5 עשה שם פראשה וקרא שם אדם בשם
 6 יהוה ועם לילת הילך את אדם היה עשיר
 7 וכן האלים ואמרשא אדם הארץ לשם יהוה
 8 ביהוה וכשם רב ולא כלה לשם יהוה ויהי
 9 ויב בין רשע מקדתי אדם וכן רשע מקדתי
 10 והפעל הנפשו או שוב בארץ ויאמר אדם
 11 אל לט אדם היה מביה בית ויבין וכן רשע
 12 וכן רשע בראשית אדם אדם והא כל
 13 הארץ לפניך והיה אם מעל אדם השמאל
 14 ואימה אדם אדם השמאלהו השמאל
 15 את עינו ורא את כל פני הדרן כי מה משקה
 16 לפני שחת יהוה את סודם והתעמיה פך
 17 יהוה בארץ מעים פכה צר ויבדיל
 18 לט את כל פני הדרן ופע לט מקדם ויחיד
 19 איש מעל אדו אדם שוב בארץ פעע ולט
 20 לשב פני רשע ויארל עד סודם ואלי סודם
 21 רעם הנפשו ליהוה מאד ויהוה אדם אל
 22 אדם אתו השדילט מעמו שא נא עיניך
 23 וראה מן פוקם אשר אתה שם צטה ונפשו
 24 וקדמה ופחה כי את כל הארץ אשר אתה
 25 ראה לך אתפחה לודעה עד שלום ושמי
 26 את דעה בעשר הארץ אשר אסיהל איש
 27 למטה את עשר הארץ גם ודעה ופחה קם
 28 והתקף בארץ לארפה לודעה כי לך אתפחה
 29 ויחיל אדם ויבא וישב באלי מברא אשר
 30 פחם ויבדלם מזה ליהוה

CAP. XIV. יד

1 ויהי בימי אמרם מן שש ארץ מן אשר
 2 כדלעל מן עילם והדעל מן גוים עשו
 3 מלחמה ארבע מן סודם והדפשה מן
 4 עמיה שסב ומן אדמה ושחבר מן צמים
 5 ומן פלע הארצש: מל אלה חבו אל עמם
 6 הששים הוא ים הפלחו ששים עשרה שנה
 7 עבדו את פולעמר ויש עשרה שנה מזה

1 ואמר יהוה אל אדם לך לך מאד צה ומלך
 2 ומפת אתך אל הארץ אשר ארצה ואעשה
 3 לטו גולו והבדלך והגדלה שמך יהוה פרסו
 4 והבדלה מכל רשע ומלך את ונמרס כף כל
 5 משפחה הארמהו ויך אדם בארץ דר
 6 אלו יהוה ויך אלו לט ואדם קדוש שנים
 7 ושנים שנה בצאתו מחרן ויך אדם את
 8 שור אשור והדילט פראשו והדילט וכשם
 9 אשר רשעו והדילט פש אשר עשו ברו וצא
 10 ללכת ארצה פלס ויבא ארצה פלס ויעב
 11 אדם בארץ עד מקם שכם עד און מזה
 12 והב עש או בארץ ורא יהוה אל אדם ויאמר
 13 לו עש אמן את דעה האת וכן שם מופת
 14 ליהוה ופראה אלו ויעתק משם יהוה מקם
 15 לבית אל וט אלה בית אל ויב שם מופת
 16 ויב שם מופת ליהוה וקרא בשם יהוה ופע
 17 אדם הילך וטעו הנפשו

18 ויהי רעב בארץ ויך אדם מצומה לנר שם
 19 פרכד ורעב בארץ ויהי בארץ הקרב לבוא
 20 מצומה ויאמר אל עמי אשור ויהי נא ויעמי
 21 כי אשה ופד מראה אתו ויהוה פריה אתו
 22 הנפלים ויאמר אשור זאת הדנה ארץ ויהוה
 23 ויהי ארצה אתו את למען יטבלי בעתך
 24 והיה רשע בגלך ויהי כבא אדם מצומה
 25 ורא הנפלים את האשה פרימה הוא מאד
 26 ורא אתה שור פולה ויחיל אתה אל פעה
 27 ותקח האשה בית פעהו ולאדם ויטב
 28 בעתה ויהי ל צאדקל חמלים ועמים
 29 ושפחה ויחיל חמלים ויבנה יהוה את פעה
 30 כעס גדלים והתפחה על דר שור אשור אדם
 31 וקרא פעה לאדם ויאמר מדהאת עשית לי
 32 לפה לא תגדתי לי כי אשתך הוא למה אמרת
 33 אתו ורא וקח אתה לי לאשה ועתה היה
 34 אשתך קח ויך: רצו על פעה אלים
 35 וישלח אתו והאשור והדילט אשר לו

CAP. XIII. יב

אדם מצומים הוא ואשור וכל אשר לו

20 הגבלים אשר יחדו על השמים: חמש עשרה
 21 אמה מלמעלה כבוד המים וכספ הדמים: ויגש
 כל בעשר. והמשל על הארץ בשש ובפרמה ובחיה
 22 ובכל הארץ השלש על הארץ וכל האדם: כל
 אשר משתדחח ויום באפו מכל אשר בפרמה
 23 מרו: ויבא את כל האדם ואשר על פני האדמה
 ממים עד פרמה עד המשל ועד שש השמים
 ויבאו כד הארץ ויבאו את כל אשר ואשר אתו
 24 בפרמה ויבאו המים על הארץ המים ויבאו יום:

CAP. VIII. ז

1 ויבאו אלהים לרחלם את כל החיה ואת כל
 הפרמה אשר אתו בפרמה ועבר אלהים רחל
 על הארץ ולשבו המים: ויפסחו מעלת חלום
 2 וארבות השמים ויפלא העולם מן השמים:
 3 וישבו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויבאו
 4 המים מפרמה המים ויבאו יום: ויבא הפרמה
 בתולש השמיש בשבעה עשר יום לחול על הרי
 5 אררט: והמים היו הלוך חסור עד החולש
 העשירי בעשירי באחד לחולש נראה ראש הדמים:
 6 ויהי מקץ ארבעים יום ויפסחו כל אדמת התיבה
 אשר עשה: וישלח את השוב ויבא צוא ושוב
 7 עד יבשת המים מעל הארץ: וישלח את
 8 הארץ מאתו לראות הקול המים מעל פני האדמה:
 ולא מצאה הארץ קול למתדבחה וישב אלון
 9 אדמתה כי מים על פני כל הארץ וישלח חז
 10 וישלח ויבא איתו אלון אדמתה: ויהל עוד
 שבעת ימים אחרים ויבא שלח אדמתה כך
 11 התבה: ויבא אלון הארץ לפת שוב והנה עמד
 12 ויח מרח בשבע וידע כל פרקו המים מעל הארץ:
 13 ויהל עוד שבעת ימים אחרים וישלח אדמתה
 ולא יספה שוב אלון עוד: ויהי בפרמה ושש
 14 מאות שנה בראשון באחד לחולש חרבו המים
 מעל הארץ ויבא כל אדמתה התבה ויבא
 15 והנה חרבו פני האדמה: ובחולש השליש בשבעה
 16 ועשרים יום לחולש וישלח הארץ: ס ויבאו
 17 אלהים את כל אשר לאמי: צא מן התיבה אתה
 ואשתך ונכדך ונכדתך אשריך: כל החיה אשר
 18 איתך מכל בעשר בשש ובפרמה ובכל הארץ

לשבע שנים כפי כל אשר שפחתו: ואשר
 ידעו מכל בעשר בשש ובפרמה ויבאו אלון
 19 ויבאו יום: וישלח כל אשר עשה אתו
 20 יום בן עשרה:

CAP. VII. ז

1 ויבאו יום בן עשרה ויבאו אתה וכל ביתך אל התיבה
 2 ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך
 3 ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך
 4 ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך
 5 ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך
 6 ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך
 7 ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך
 8 ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך
 9 ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך
 10 ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך
 11 ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך
 12 ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך
 13 ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך
 14 ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך
 15 ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך
 16 ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך
 17 ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך
 18 ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך ואתך

CAP. VI.

ויהי כיהיה האדם לוב על פני האדמה וברר
 ישר להם: וירא בני האלים את בנות האדם
 כי טובה הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו:
 ואמר יהוה לא רחוק יהיו בואם לעלם בשכם
 והאמר יהוה ויהי נמו מאה ועשרים שנה:
 הפסלים היו בארץ בימים ההם וגם אחר כך
 אשר יבאו בני האלים אל בנות האדם וילדו
 להם הנה הגברים אשר מעולם אשר השם: ופ
 ורא דודו כי רבה רעת האדם בארץ ומל יצר
 מחשבת לבו רק רע מל האדם: ויהם יהוה
 פרעשה את דממותם בארץ ותעצב אל לבו:
 ויאמר יהוה אמחה את האדם אשר פראתי מעל
 פני האדמה מאדם עד בהמה עד דומש ועד עוף
 השמים כי תמתי כי עשיתי: וכן כפא הן
 בעיני יהוה: **2 3 4 5 6 7**

אמה וולדת לו טו אלו צדיק תמים הנה
 בדורותו את דממותם תהיה טו: וילד לו
 שלשה בנים את שם את חם ואת יפת: והשחת
 הארץ לפני האלים ותפלא הארץ חסם: ורא
 אלים את הארץ והנה משחיה כיהיה חסם
 בשם את דממו על הארץ: ס ויאמר אלים
 לנח קח כל בשל בחי לפני פרמאה הארץ חסם
 מפניכם והנני משוחים את הארץ: עשה קח
 תבת עצרתו קנים תעשה את התבה וכפרת
 אותה מבית ומחוץ בפסו: וזה אשר תעשה:
 אותה שלש מאות אמה ארך התבה וחמשים אמה
 רחבה ושלשים אמה קומחה: צדו תעשה:
 לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה
 בצדה תשים פתחים שנים ושלשים תעשה:
 ואני הנני מביא את הדבבול בים על הארץ:
 לשחת כל בשל אשר פ רחוקים מפתח השמים
 כל אשר בארץ ינוע: והקמתי את דברי אתך
 ובאת אל התבה אתה ובניך ושתוק ושאר בעוף
 אתך: ומפל יהיו מפל בשל שנים מפל תביא
 אל התבה לחיות אתך וכו וקמה יהוה: מהשף
 למלוח וכן היתה למילה מפל ומש האדמה

אלו השנים שנה וילד את דממו: ויהו
 אלש אתו וילדו את דממו חמש עשרה שנה
 ולשמה מאות שנה וילד בנים ובנות: ויהו
 פל ימו אלש חמש שלים וחשע מאות שנה
 ומות: ס ויהו קינן שבועים שנה וילד
 את מולאל: ויהו קין אתו וילדו את
 מולאל ארבעים שנה ולשמה מאות שנה וילד
 בנים ובנות: ויהו פל ימו קין עשר שלים
 וחשע מאות שנה ומות: ס ויהו מולאל
 חמש שלים וששים שנה וילד את יתו: ויהו
 מולאל אתו וילדו את יתו שלשים שנה
 ולשמה מאות שנה וילד בנים ובנות: ויהו
 פל ימו מולאל חמש וחשעים שנה ולשמה
 מאות שנה ומות: ס ויהו יתו שנים
 וששים שנה ומאת שנה וילד את יתו:
 ויהו יתו וילדו את יתו שבוע מאות
 שנה וילד בנים ובנות: ויהו פל ימו יתו
 וששים שנה וחשע מאות שנה ומות: ס ויהו
 חנוך חמש וששים שנה וילד את מולאל:
 ויהו חנוך אתו את דממותם אתו וילדו את
 מולאל שלש מאות שנה וילד בנים ובנות:
 ויהו פל ימו חנוך חמש וששים שנה ולש
 מאות שנה: ויהו חנוך אתו את דממותם ואלמו
 פרלקו אתו אלים: ס ויהו מולאל שבע
 ושמונים שנה ומאת שנה וילד את למקו: ויהו
 מולאל אתו וילדו את למקו שנים ושמונים
 שנה ושבע מאות שנה וילד בנים ובנות:
 ויהו פל ימו מולאל חשע וששים שנה וחשע
 מאות שנה ומות: ס ויהו למקו שנים ושמונים
 שנה ומאת שנה וילד בן: וירא את שמו לו
 לאמו זה יקמטי מפעשטי ומצבבן יחי מך
 האדמה אשר אתה יהוה: ויהו למקו אתו
 וילדו את לו חמש וחשעים שנה וחמש מאות
 שנה וילד בנים ובנות: ויהו פל ימו למקו שבע
 ושבעים שנה ושבע מאות שנה ומות: ס ויהו
 לו בן חמש מאות שנה וילד לו את שם את
 חם ואת יפת:

בראשית ה

13 וישם השם לנחם הוא ימשך בן: ס האדם
 14 אב כי שמעתי לקול אשתו והואל מן העץ
 אשר צויתיו לאב לא האכל מפרי עץ
 הדעתה בעשרה בעשן האכלה כל ימי
 חייה: וקץ ידוהי האכילה לך ואכלה את
 עוב האדמה: בעת אשר האכל לדם עד
 ששם אלהים את החרטום בן האדם
 ויהי האדם ישר תשוב: וקרא האדם שם אשתו
 ידוהי כי היא ידוהי אם בלחיו: וישם ידוהי
 אלים לאדם האשה כמותו ער ובלשם: פ
 אב: ידוהי אלים בן האדם היה פחדו
 שם לעת טוב וע ועתה: פן ישלח ידו
 וילקח גם מעץ החיים והאל חי לעולם:
 וישלחו ידוהי אלים מן ענן לעבד את
 האדמה אשר לפח משם: ויגוש את
 האדם וישכן מקום לגן ען את הפרים
 את לזם הדרב המצופת לשלם את ידוהי
 פ והאדם:
 D

CAP. IV. 7

האלים ידע את דעה אשתו ותלד את לזן
 והוא קטור אש את ידוהי: ותקם ללדוהי את
 אדו את דבל ויהי דבל רשע מאן לזן יהוה
 וט אדמה: וידו מקץ ימים ויבא לזן משרי
 האדמה מסוה לידוהי: והבל הביא גם הוא
 מבצוח צאנו ומחלבה וישע ידוהי אלה
 ואל מסוה: ואל קן ואל מסוה לא שעה
 ויוד לזן מאו וישל פניו: ויאמר ידוהי
 אל לזן למה ידוהי לך ולמה נפלו סנתי:
 יהא אסתיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח
 תפתח רכף ואיך תשקרו ואיזה תמשלנו:
 ויאמר קן אלהיך אחיו וידו ברוחם בשעה
 ויגם קן אלהיך אחיו ויברכוהו: ויאמר ידוהי
 אל לזן אהיך ואמר לא ידעתי
 והאמר אחי אבי: ויאמר מה עשית לזל דמי
 אדוהי צעקם אלי מן האדמה: ועשה אדוהי
 אהי מן האדמה אשר פצתה את פיה ללכות
 ו אדוהי אדוהי מקוה: כי תעבד את האדמה
 לא תחכי תדפחה לך מע ונד תדוהי בארץ:

CAP. V. ה

1 זה ספר תולדות אדם ביום ברא אלהים אדם
 2 בדמות אלהים עשה אותו: זכר ונקבה בראם
 3 ויברך אדם ויקרא את שמם אדם ביום
 4 הבראם: ויחי אדם שלשים ומאת שנה ויולד
 5 בדמותו בצלמו ויקרא את שמו שת: ויהיו
 6 ימראים אתו הולדו את שת שמנה מאת
 7 שנה ויולד בנים ובנות: ויהיו כל ימי אדם
 8 אשר היו תשע מאת שנה ושלושים שנה
 9 וימות: ס ויהי שת חמש שנים וימת שנה
 10 ויולד את אטש: ויהי שת אתו הולדו את
 11 אטש שבע שנים ושמה מאת שנה ויולד
 12 בנים ובנות: ויהיו כל ימראשת שתים עשרה
 13 שנה ותשע מאת שנה וימת: ס ויהיו

1 לאשה ויבאה אל האדם: ויאמר האדם זאת
 2 הפעם עצם מעצמי ועשר מעשרה זאת יקרא
 3 אשה כי מאש לקחתי זאת: על־כן יקרא
 4 אִישׁ אֶת־אִשְׁתּוֹ וְהָיָה אִתָּהּ אֶחָד וְהָיָה
 5 לְבָרֶם אֶחָד: וְהָיָה שְׂרֵיטָם עֶרְוַת הָאָדָם
 וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא תִפְשְׁטוּ:

CAP. III.

1 וַיְהִי כִּי חָטָא אָדָם מִלֶּחֶם הָאֵשֶׁת אֲשֶׁר עָשָׂה
 2 יְהוָה אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל־הָאִשָּׁה אַיִךְ בָּרָאָךְ
 3 אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלִי מִכָּל־עֵץ הַגֵּן: וְהָאֵשֶׁת
 4 הָאִשָּׁה אֵל־דִּבְחָשׁ מִשֵּׁי עֵץ־הַגֵּן סָבְלָה: וּמִשֵּׁי
 5 הָעֵץ אֲשֶׁר פָּרוּץ־הֵגֵן אָכַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלִי
 6 מִמֶּנּוּ וְלֹא תִנְעַם בּוֹ פֶּתַח־חַיְתוֹן: וַיֹּאמֶר הָדָשׁ
 7 אֶל־הָאִשָּׁה לֹא־מֵת חַיְתוֹן: מִי־יָדַע אֱלֹהִים
 8 כִּי בָיִת אֲכַלְכֶם מִפְּנֵי וַתִּקְרָו עֵינֵיכֶם וְהִיחַתֶּם
 9 בָּאָדָם יָדַע טוֹב וָרָע: וְהָיָה הָאִשָּׁה כִּי טוֹב
 10 הָעֵץ לִמְאֹל וְכִי תֹאכְלֶהּ הָיָה לְשֵׁיטָם וְהָיָה
 11 הָעֵץ לְחַטְיָל וְתִקַּח מִשֵּׁי וְתֹאכְלִי וְהָיָה צַם
 12 לְאִשָּׁה עֵנֶה וַיֹּאכְלִי: וַתִּפְקְדֶנָּה עֵינֵי שְׂרֵיטָהּ
 13 וַיִּדְעוּ כִּי עֶרְוַת הֶם וַתִּחְפְּזוּ עֲלֵה תֹאכְלֵה
 14 וַיַּעַשׂ לָהֶם תְּלָחָה: וַיִּשְׁמְעוּ אֶת־קוֹל יְהוָה
 15 אֱלֹהִים מִצְּדִקָּה בֵּן לִיחַ הָיִים וַתִּחְפְּזָה
 16 הָאִשָּׁה וְאִשְׁתּוֹ מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים פְּרוּץ עֵץ
 17 הַגֵּן: וַיִּקְרָא יְהוָה אֱלֹהִים אֶל־הָאָדָם וַיֹּאמֶר
 18 לוֹ אַפְּהָ: וַיֹּאמֶר אֶת־קוֹלִי שָׁמַעְתִּי בִּגְנִי
 19 וַיִּחְדָּא כִּי־עִירָם אָבִי וַחֲבֹבִי: וַיֹּאמֶר מִי
 20 הִבִּיד לְךָ כִּי עִירָם אִתָּהּ הִבִּיד הָעֵץ אֲשֶׁר
 21 צִוִּיתִיךָ לֵבֹלֵי אֲכַל מִמֶּנּוּ אֲכַלְתָּ: וַיֹּאמֶר הָאָדָם
 22 הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נתַּחֲתֶה עִמִּי הוּא טִיטְלָה לִּי כֵךְ
 23 הָעֵץ וַאֲכַלִּי: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לְאִשָּׁה סוֹד־
 24 זֹאת עָשִׂיתָ וְהֹאמַרְתִּי הָאִשָּׁה דִּבְחָשׁ הִשְׁמָעִי
 25 וַאֲכַלִּי: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֵל־דִּבְחָשׁ כִּי
 26 עָשִׂיתָ זֹאת וְהִנֵּה אָתָּה אִתָּה מִכָּל־הַדְּבָרָה וּמִכָּל
 27 חַיֵּת הַשָּׂדֶה עַל־חֲקֹקֶיךָ תֵּלֵךְ וְעִשְׂרָה תֹאכְלִי מִלֶּמֶעַ
 28 חֲיִיתָ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים וְיָבִין בְּיָדֶיךָ וּבֵין הָאִשָּׁה וּבֵין
 29 יְרֵעָהּ וּבֵין רֵעֵהּ הָיָה לְשׂוֹקֶיךָ וְאִשָּׁה וְאִתָּהּ
 30 תִּשְׁרָפְנָה עֵקֶב: ׀ אֶל־הָאִשָּׁה אָמַר יְהוָה
 31 אַרְבָּה עֲצֻבְךָ וְהָרַק בְּעֵצֶיךָ בֵּינָם וְאֵל־

אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת וַיִּקְדַּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ
 שָׁבַת מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־פָּרָא אֱלֹהִים
 לַעֲשׂוֹת:
 4 אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בַּיּוֹמִים
 5 עֲשׂוֹת יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־שָׁמַיִם: וְכֵן וְשֵׁיחַ
 6 הַשָּׁדֶה טָרַם יְהוָה כֹּאֶץ וְכֵן עֲשֵׂב הַשָּׁדֶה
 7 טָרַם וַיִּצְמַח מִן־לֶאֱמֹר יְהוָה אֱלֹהִים עַל־
 8 הָאָרֶץ וְהָאָדָם אֵין לְעֵבֶד אֶת־הָאֲדָמָה: וְאֵד
 9 יַעֲלֶה מִן־הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֹתָהּ מִלִּפְנֵי הָאֲדָמָה:
 10 וַיִּצְרַח יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם עֹשֶׂה מִן־הָאֲדָמָה
 11 וַיִּשַׁח בְּאֶפְרַיִם נִשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶשֶׁם
 12 חַיִּי: וַיִּשַׁע יְהוָה אֱלֹהִים בְּרֵעֵן מִקְדָּם
 13 וַיִּשָּׂם שֵׁם אֶת־הָאָדָם אֲשֶׁר יָרָע: וַיִּצְמַח
 14 יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאֲדָמָה פֶּלַע עֵצַח כְּחֹדֶם לְמַעַרְהָ
 15 וְתָבַד לְמִאֲכָל עֵצֵי הָאֵימָה פְּרוּץ הֵגֵן וְעַץ הַיַּעֲצֵחַ
 16 טוֹב וָרָע: וְהָיָה יָרָע מֵעֵדֶן לְהִשְׁקָתָה אֶת־
 17 הַגֵּן וּמִשֵּׁם יִשְׂרָאֵל חַיִּי לֹא־יִפְתָּה הָאֵשֶׁת: שֵׁם
 18 הָאֲדָמָה פֶּלֶטוֹן הָיָה הַפְּלֵב אֶת־כָּל־אֶרֶץ הַחַיְלָה
 19 אֲשֶׁר־שֵׁם הָרֹבֵב: וַיְהִי הָאָרֶץ הַזֹּאת טוֹב
 20 שֵׁם הַדְּבָלָה וַיִּבֶן הַשָּׁרָם: וְשֵׁם הַדְּבָרֵי הַשָּׁמַיִם
 21 גִּיחֹן הָיָה הַסּוֹבֵב אֹתָהּ כֹּל־אֶרֶץ פֶּשֶׁת: וְשֵׁם־
 22 הַדְּבָרֵי הַשָּׁמַיִם חֲדָקָה הָיָה הַדְּבָרֵי קְדֻמָּה
 23 אֲשֶׁר הַדְּבָרֵי הַרְבִּיעִי הָיָה פֶּרַח: וַיִּקְרָא יְהוָה
 24 אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם וַיִּבְרָא בְנֵי־עֵדֶן לְעֵבֶדָה
 25 לְשִׁמְיָה: וַיְהִי יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָדָם
 26 לְאָמֹר מִכָּל־עֵץ־הַגֵּן אֲכַל תֹּאכְלִי: וּמִעֵץ הַיַּעֲצֵחַ
 27 טוֹב יָדַע לֹא תֹאכְלִי מִמֶּנּוּ כִּי בָיִת אֲכַלְתָּ מִמֶּנּוּ
 28 מֵת תָּמוּת: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לֹא־טוֹב
 29 הָיִיתָ הָאָדָם לְבַד־אֲעֲשֶׂה־לְּךָ עֹז כְּעַבְדִּי:
 30 וַיִּצְרַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאֲדָמָה כִּי־חַיֵּת הַשָּׁדֶה
 31 וְאֵת פֶּלַע־הַשָּׁמַיִם וַיִּבֵּא אֶל־הָאָדָם לְרֹאשׁ
 32 מִדִּבְרָאֵרְלוֹ וְכֵן אֲשֶׁר וַיִּקְרָא־לֵהּ הָאָדָם נֶשֶׁם
 33 חַיִּי הוּא שְׁמִי: וַיִּקְרָא הָאָדָם שְׁמֹתָ לְכָל־
 34 הַדְּבָרָה וְלַעֲוֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל־חַיֵּת הַשָּׁדֶה
 35 וְהָאָדָם לֹא־מִצָּא עֹז כְּעַבְדִּי: וַיִּפֹּל יְהוָה
 36 אֱלֹהִים וַתְּדַמָּה עַל־הָאָדָם וַיִּשְׁלַח וַיִּקַּח אֶת־
 37 מִצְּלָתוֹ וַיִּסְבֵּה בְּשַׁר הַחֹתְמָה: וּבֵין יְהוָה
 38 אֱלֹהִים אֶת־הַפְּלֵב אֲשֶׁר־לָקַח מִן־הָאָדָם

בראשית

LIBER GENESIS.

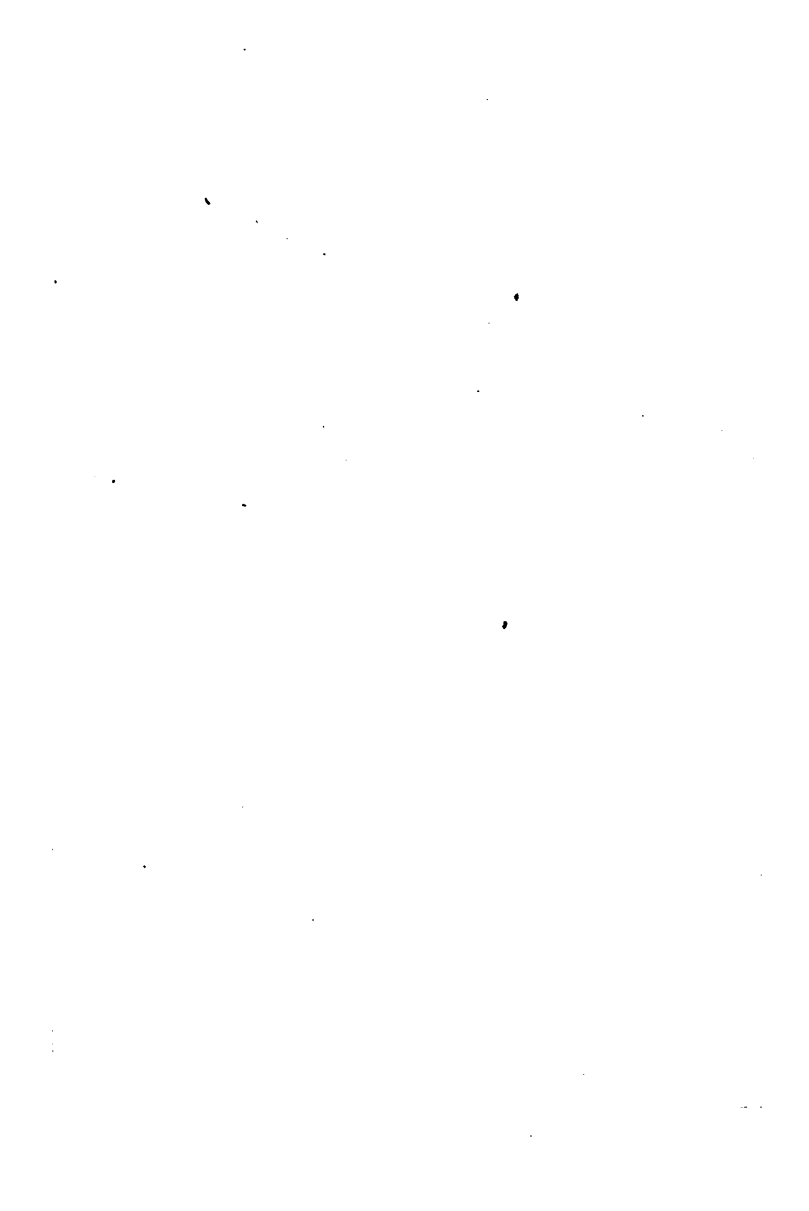
CAP. I א

1 וַיְבְרָא אֱלֹהִים בְּרֵאשִׁית בְּרֵאשִׁית אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ:
 2 וְהָאָרֶץ דְּהִיָּה רֵוָה וְלֹא הָיָה עַל פְּנֵי הַמַּיִם:
 3 וַיִּבֶן אֱלֹהִים מְדִינָה עַל פְּנֵי הַמַּיִם: וַיֹּאמֶר
 4 אֱלֹהִים יְהִי אֵר וַיְהִי אֵר: וַיִּרְא אֱלֹהִים אֵת
 5 הָאֵר וַיִּשְׂמֵךְ יִבְרָא אֱלֹהִים בֵּן הָאֵר וּבֵן
 6 הַחֹשֶׁךְ: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים אֶלְהָד יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ
 7 קָרָא לַיְלָה: וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד: פ
 8 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּבַרַךְ הָאָרֶץ וְהַיָּם וְהַיָּם וְהַיָּם
 9 בֵּן מַיִם לַמַּיִם: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת הַדְּבָרִים
 10 וַיִּבְרָא בֵּן הַמַּיִם אֶשׁר מִשְׁחָה לְהַלְכֵת בֵּן הַמַּיִם:
 11 אֶשׁר מֵעַל לַקִּיקֵי וַיְהִי בֵּן: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים
 12 לַקִּיקֵי שָׁמַיִם וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי: פ
 13 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְוֶה הַמַּיִם מִשְׁחָה הַשָּׁמַיִם אֶל-
 14 אֶרֶץ אֶחָד וְתִרְחַב וַיַּעֲשֶׂה וַיְהִי בֵּן: וַיִּקְרָא
 15 אֱלֹהִים לַיַּבֵּשֶׁה אֶרֶץ לַמַּקְוֵה הַמַּיִם קְרָא יַמִּים:
 16 וַיִּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תִּשְׂאֵל
 17 הָאָרֶץ יִשְׂאֵל עֵשֶׂב מְדִינָה וְעֵץ פְּרִי עֵשֶׂה:
 18 פִּי לַמַּיִם אֶשׁר וְעֵשֶׂב מְדִינָה וְעֵץ פְּרִי עֵשֶׂה:
 19 וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים דְּבָרֵי אֱשֶׁר וַיְהִי כִּי הָיָה עֵשֶׂב
 20 וְעֵץ פְּרִי עֵשֶׂה וְעֵשֶׂב מְדִינָה וְעֵץ פְּרִי עֵשֶׂה:
 21 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ:
 22 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַיָּם וְאֶת הָאָרֶץ:
 23 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַיָּם וְאֶת הָאָרֶץ:
 24 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַיָּם וְאֶת הָאָרֶץ:
 25 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַיָּם וְאֶת הָאָרֶץ:
 26 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַיָּם וְאֶת הָאָרֶץ:
 27 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַיָּם וְאֶת הָאָרֶץ:
 28 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַיָּם וְאֶת הָאָרֶץ:
 29 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַיָּם וְאֶת הָאָרֶץ:
 30 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַיָּם וְאֶת הָאָרֶץ:
 31 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַיָּם וְאֶת הָאָרֶץ:
 32 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַיָּם וְאֶת הָאָרֶץ:

20 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַיָּם וְאֶת הָאָרֶץ:
 21 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַיָּם וְאֶת הָאָרֶץ:
 22 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַיָּם וְאֶת הָאָרֶץ:
 23 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַיָּם וְאֶת הָאָרֶץ:
 24 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַיָּם וְאֶת הָאָרֶץ:
 25 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַיָּם וְאֶת הָאָרֶץ:
 26 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַיָּם וְאֶת הָאָרֶץ:
 27 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַיָּם וְאֶת הָאָרֶץ:
 28 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַיָּם וְאֶת הָאָרֶץ:
 29 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַיָּם וְאֶת הָאָרֶץ:
 30 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַיָּם וְאֶת הָאָרֶץ:
 31 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַיָּם וְאֶת הָאָרֶץ:
 32 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַיָּם וְאֶת הָאָרֶץ:

CAP. II ב

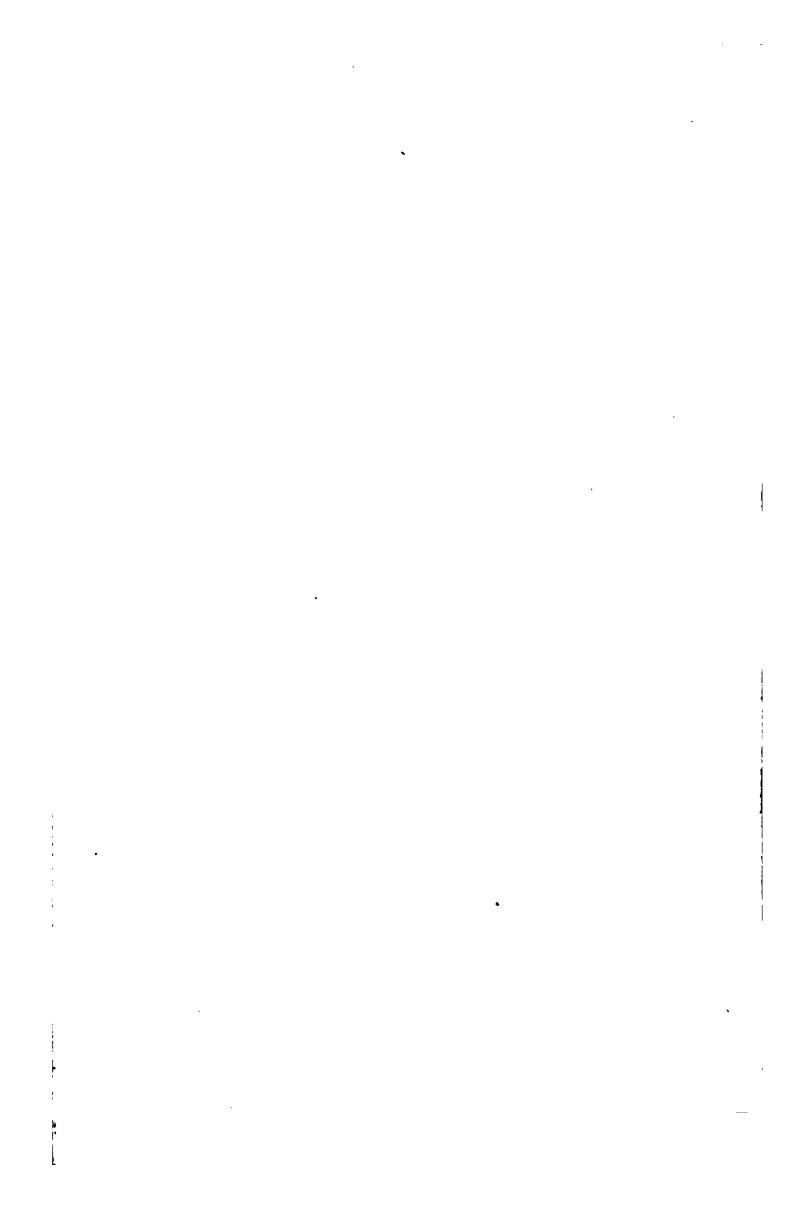
1 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַיָּם וְאֶת הָאָרֶץ:
 2 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַיָּם וְאֶת הָאָרֶץ:
 3 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַיָּם וְאֶת הָאָרֶץ:



חמשה חומשי תורה

PENTATEUCHUS.

בראשית	GENESIS
שמות	EXODUS
ויקרא	LEVITICUS
במדבר	NUMERI
דברים	DEUTERONOMIUM



ספר

תורה נביאים וכתובים

מדויק היטיב על פי המסורה

הוגה בעיון נמרץ

על ידי

החכם המוסק מדי

מאיר הלוי לעטעריס

בערלין

בדפוס האדון טראוויטש וכנו

שנת ה'תרמ"ו יצירה.

Copyright, 1888, by
ELWOOD G. TEWKSBURY.

THE
HOLY BIBLE

IN THE
ORIGINAL HEBREW AND GREEK.

OLD TESTAMENT: MYER LEVI LETTERIS.

NEW TESTAMENT: WESTCOTT AND HORT.

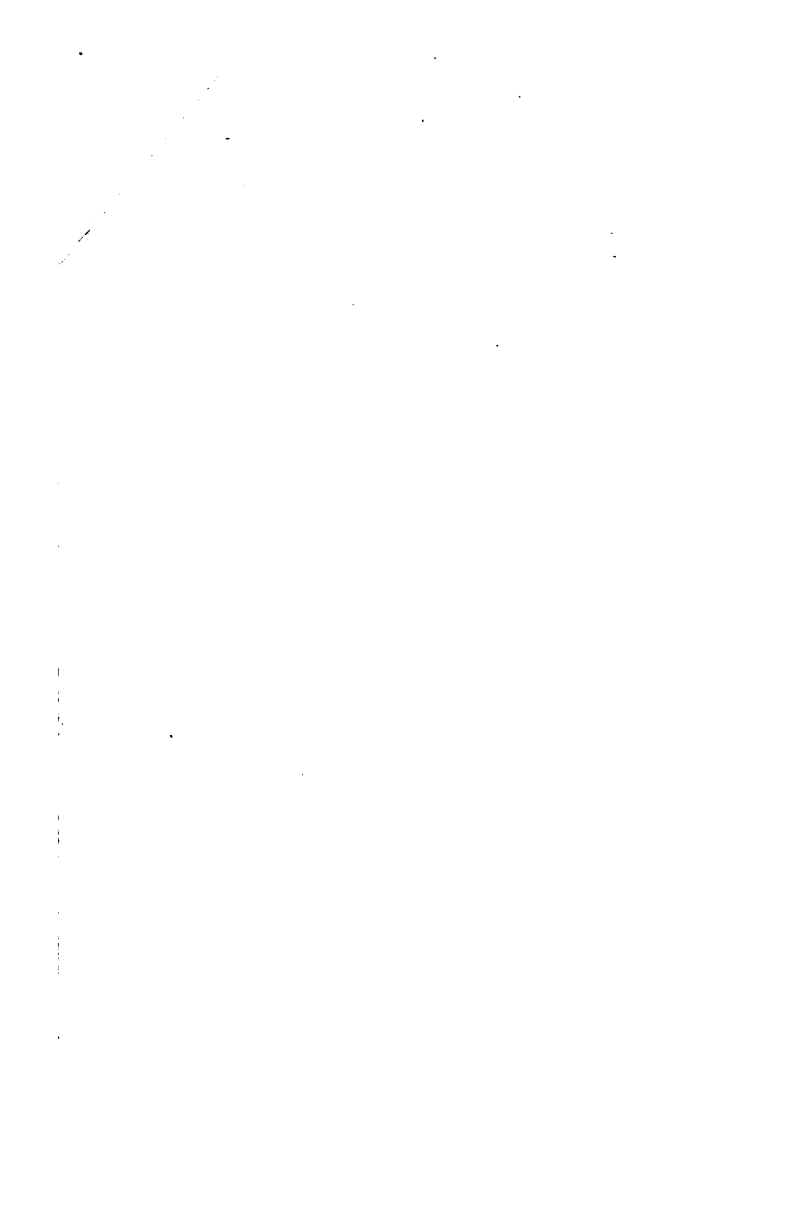
TWO VOLUMES IN ONE.

Boston—Hartford:
ELWOOD G. TEWKSBURY,
1888.













1. 2. 3.

4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.

UNIVERSITY OF MICHIGAN



3 9015 03936 9585

JUL 20 1987

UNIV OF MICH.
LIBRARY

